

15855

अ०	प०	विषयाः
३२	३२	तोतादरीस्थोपदेववृत्तान्तवर्णनम्. इलो० २२
३३	३३	व्याधकर्मब्रह्मणवृत्तान्तवर्णनम्. तस्यान्नपूर्णप्रसादवृत्तान्तवर्णनम्. सप्तशतीप्रथमचरित्रमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० २५
३४	३३	महानन्दिनवृत्तान्तवर्णने सप्तशतीमध्यमचरित्रमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० १४
३५	३४	व्याकरणमाहाभ्यकारपतञ्जलिवृत्तान्तवर्णने सप्तशत्युत्तमचरितमा- हात्म्यवर्णनम्. इलो० १६ (इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥) (अथ तृतीयः खण्डः ॥ ३ ॥)
१	३४	मूतेनशौनकादिनीतिकम्पराज्यकालाद्वाक्शशताब्दीसमयेजायमानै- तिहासिकवृत्तान्तवर्णनम्. तत्र-पूर्वभारतयुद्धमृतानां कौरवाणांया द्वानां पाण्डवानां श्रीकृष्णादीनांच पुनरुत्तारकथाप्रस्ताववर्णनम्. श्लो० ३४
२	३५	भरतखण्डस्थाष्टादशराज्यस्थानविभागादिवर्णनम्, शक राजैरायदेशवि- ध्वंसेकृते सति विक्रमादित्ययौत्रेण शालिवाहनेन स्त्रानां पराजयकरणम्. आर्यदेशेच्छदेशयोर्मर्यादाकरणम्. ईशपुत्रेण सामांसिहस्येच्छदेशे स्था- पनम्. शालिवाहनस्य षष्ठिवर्षपर्यन्तराज्यकरणोत्तरं स्वर्गमनम्. श्लो० ३४
३६	३६	शालिवाहनवंशियनृपतिराज्यवर्णनम्. शालिवाहनादश्रमन्तभोजग-

अ०	प०	विषयाः
४	३६	जस्यदिग्विजययात्रावर्णनम्, वाहीकदेशस्थशिवेन सह भोजराजस्य सेवादः, कालिदासेन चण्डायामप्रभावेण वाहीकवधकरणम्, भो- जराजस्थापितार्यधर्ममहम्मदीयधर्मशामसिहस्थलस्थितिवर्णनम्. भोजराजकालः. इलो० ३३
५	३७	भोजराजवंश्यानेकभूपालराज्यवर्णनम्, कलिवृद्धयर्थभगवदवतारम- स्तावः, वतपानाम्नाऽऽभिर्याभगवत्युत्तत्वाकाक्षिण्यातपःकरणम्, व्रत पाभिर्याचमुभनृपेण सह विवाहः, तस्यैशराज-त्सराजपुत्रयो र्जलताभ्यां सहतालनस्य बरसाधिपस्य युद्धे पराजयेस तिमैत्रि करणम्, जयचन्द्रपरी क्षार्थिते वागमनवर्णनम्. इलो० ३०
६	३८	जयचन्द्रपृथ्वीराजयोस्तत्पत्तिपूर्वकमार्यदेशसमद्विभागाधिपत्यवृत्तान्त- वर्णनं, परस्परवैरवृत्तान्तवर्णनंच. इलो० ४०
७	३९	जयचन्द्रमुताथाः संयोगिन्याः स्वयं वेरपृथ्वीराजस्य प्रतिमायाः संयोगि- न्यावरणम्, संयोगिन्यर्थे पृथ्वीराजस्य राजसमूहः सह महायुद्धवर्णनम्, तत्तत्पृथ्वीराजस्य जयवर्णनम्. इलो० ६३
८	४०	भक्तिमराजस्य तपसा संतुष्टे नैदेशं तस्मै वदवानम्, परिमलराजस्य तपसा संतुष्टेन शङ्करेण तस्मै तव गृहे भगवान् तस्मै तीति वरप्रदानम्, लक्ष्मणराज- स्य तपसा संतुष्टेन जगन्नाथेन तस्मै ऐरावतीदानम्-एवं वरसंपन्नैस्ते- रितरराजसमूहैश्च सिद्धयुद्धसन्नाहैर्भवती प्रतिगमनम्. तत्र तालन- स्याज्ञायतीषां स्थितिवर्णनम्. इलो० ४१

अ०	प०	विषयाः	अ०	प०	विषयाः
८	४०	सहदेवशावतारकथामेगनम्बुकराजाराजमण्डलवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ३३	१८	५०	विषयाः
९	४१	देशराजवत्सराजविवाहवृत्तान्तवर्णनम्, रामकृष्णधर्मोदीनामशावता रकथवर्णनम्. श्लो० ४९	५५	५५	इंद्रुलंभतिहंसैः पद्मिनीवृत्तांतकथनानन्तरं तदर्थसहोत्वायुद्धादि- वृत्तांतवर्णनम्. तत्रबलखानिर्लेन्यपराभववर्णनम्. श्लो० ३०
१०	४२	कृष्णांशुचरित्रवर्णनम्, राजकादीकरणवृत्तान्तवर्णनम्, मल्लकाडादिवृ- त्तान्तवर्णनम्. श्लो० ६२	१९	५५	इंद्रुलस्य पद्मिन्या सह विवाहवृत्तान्तवर्णनम्, पद्मिनीजन्यवृत्तान्त- वर्णनम्. श्लो० ६४
११	४३	कृष्णांशुकृतमहाराजपराजयादिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ६१	२०	५७	पांचालदेशस्थबलवर्द्धनभूपालपुत्रमयूरध्वजस्य स्कंदमसादवर्णनम्. तदंधोर्लहरस्य च वरुणमसादवर्णनम्, सुखसानिविवाहवृत्तान्त- वर्णनम्. श्लो० ५५
१२	४४	कृष्णांशुसमीपेराजमण्डलागमनम्, स्वपितृवातकुर्जरस्थजम्बुकभूपाल- शासनार्थसेनयासहस्यराज्यगमनम्, तत्रविजयैषिणीतिःशुभेद- विज्ञानम्, तत्रमहावीरयुद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १५२	२१	५८	सिंधुदेशस्थमयूरध्वजराजपुत्र्यापुष्पवत्या सह कृष्णांशस्य विवाह- वृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ११०
१३	४८	तस्ययुद्धस्यसमयवर्णनम्, पृथ्वीराजेनकराविनिमयेनबलखानितोगुर्जर- राज्यग्रहणस्यवृत्तान्तवर्णनम्, धर्माशिवलखानिविवाहवृत्तान्तवर्ण- नम्. श्लो० १३६	२२	६०	कृष्णांशुगुणवत्याः संवादे पूर्वजन्यवृत्तांतवर्णनम्. कृष्णांशस्य स्वभ- गिन्याश्चंद्रावत्याः सन्नति गत्वा समागमवृत्तांतवर्णनम्. तत्र धूर्तमहीपतिना पैशुन्ये कृते सति युद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो. ७६
१४	५१	जयंतावतारवृत्तांतवर्णनम्, तस्यदुलनाम्नाख्यातिः, इंद्रुलस्यचरित्र- वर्णनम्. श्लो० १९	२३	६२	चित्ररेखया सेहदुलस्य विवाहवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १४९
१५	५१	चण्डिकादेवीवाक्यवर्णनम्. श्लो० १३	२४	६५	पृथ्वीराजाग्रे चंदेभूद्वेन भाषाप्रथवर्णनम्. पृथ्वीराजेन महावत्यां कुं- दमलस्य दौत्येन प्रेषणम्. नृपाणां परस्परजयपराजयादिविवि- धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १११
१६	५१	कृष्णांशस्य सप्तदेशाब्देव्यासिबलखानिविवाहवृत्तान्तवर्णनम्, तत्रब- लखानिसंकट-तन्मोचनवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ७९	२५	६७	दाक्षिणात्यविन्दुगहस्थशारदानन्दभूपकन्यायाः स्वयंवरवृत्तान्तव- र्णनम्. श्लो० ६४
१७	५३	पृथ्वीराजस्यसत्तौरवांशपुत्रमासिवृत्तांतवर्णनम्, ब्रह्मानन्दविवाह- वृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ७३	२६	६९	महावत्यां युद्धवृत्तांतवर्णनम्. श्लो० ११०

अ०	प०	विषयाः
२७	७१	कच्छेदेशीययुद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ८६
२८	७३	कृष्णांशस्यशोभानामवेदयासमागमसंवादपूर्वकपुराणचार्य-पुराणभेदवर्णनम्, शोभावेदयापनीतकृष्णांशोचनवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ८४
२९	७५	किंनरीकांयोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. बौद्धराज्य-चीनराज्य-द्वयमाराज्यस्यैः सह युद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ६४
३०	७६	लक्ष्मणपत्नीसामानययुद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १०४
३१	७८	कृष्णांशस्य इयालयोषिद्धिः संकटानयनम्. कृष्णांशस्यालयोषिद्धिवाहादिवृत्तान्तवर्णनम्. गुर्जरस्यमूलेदेववृत्तिकन्याप्रभावातीतस्य तिपीडकक्षविनिग्रहः, काश्मीरस्यकेकयभूषणपतितनयामदनावती-विवाहवृत्तान्तवर्णनम्. पुण्ड्रदेशस्थनागवर्षभूपालतनयासुखोविवाहवृत्तान्तवर्णनम्. मद्रकेशकन्याकान्तिमतीविवाहवृत्तान्तवर्णनम्. देहलीप्रतिभ्लेच्छराजस्य सहोदस्यागमनवृत्तान्तवर्णनम्. अर्घदेशे भ्लेच्छागमनादिवृत्तान्तादिवर्णनम्. श्लो० १९९
३२	८२	चन्द्रवंशीयादिसंवृणाणामंतिममहावोरसंगमः, तत्र प्रायः सर्वनृपाणांक्षयवृत्तान्तवर्णनम्. पृथ्वीराजमृत्युविद्वन्मालाहरणवृत्तान्तवर्णनम्. भ्लेच्छेन सहोद्धृतेन देहल्यां स्वदूतस्य कुतुकोद्धीनस्यस्थापनवर्णनम्. श्लो० २६२
		(इति तृतीयः खण्डः ॥ ३ ॥)
		(अथ चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥)
१	८८	व्यासमहर्षिणा स्वमनः मृत्युदिश्य भविष्यत्कथावर्णनम्. अग्निवेदयन्तः

अ०	प०	विषयाः
२	८९	पचारित्रवर्णनम्. तत्र विक्रमवंश्यभूपालचारित्रवर्णनम्. बुंदेलखण्डस्यराष्ट्रवृत्तान्तः, कल्यासिंहतत्प्रमरवंशसमाप्तिवर्णनम्. श्लो० ५०
३	९०	अजमेरपुरवृत्तान्तः, तोमरान्वयवृत्तान्तवर्णनम्. भ्लेच्छोपभुक्तवपहानिवंश्यक्षत्रियपत्नीभ्यो जट्ट-जाटय-मेहन-प्रभृतिषुद्रजातिक्षत्रियवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० २८
४	९२	शुक्लनामकाम्रिवंश्यभूपालवंश्यचारित्रवर्णनम्. शुक्लेन ब्राह्मणद्वारबौद्धविजयकरणपूर्वकं द्वारकायांराज्यकरणम्, तदंदयराजवृत्तान्तवर्णनम्. सिंधुदेशवृत्तान्तः, कच्छभुज-देशवृत्तान्तः, उदयपुरवृत्तान्तः, कान्यकुब्जवृत्तान्तः लक्ष्मणतशुक्लवंश्यसमाप्तिवर्णनम्. शेषशुद्रभूपाळस्थितिर्वर्णनम्. श्लो० ७९
५	९२	परिहरभूपतिवंश्यनृपतिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ४०
६	९३	ब्रह्मणो मध्याह्नकालमात्रौ भगवदवतारादिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ३६
७	९५	देहलीस्यभ्लेच्छभूपवृत्तान्तवर्णनम्. सहोच्चिनेन देवतातिथिखण्डकरणम्, व्यासेन मनसे कल्पजातिधर्मस्थितिर्वर्णनम्, मोहल्लतैमुरलङ्काराज्यवर्णनम्. इन्द्राण्यासहेंद्रस्यभृमावागमनम्. तत्रबृहस्पतिर्नैद्रादिभ्यः सूर्यमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६८
		सूर्यमाहात्म्यवर्णनम्. तत्रधातुशर्मदिजचरित्रवर्णनम्, मित्रशर्मदिजचरित्रवर्णनम्, रामानन्दोपचिन्तान्तः, निम्बादित्योत्पत्तिवृत्तान्तः श्लो० ७८

अ०	प०	विषयाः
८	९६	मध्वाचार्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्रीधराचार्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, विष्णुस्वाम्युत्पत्तिवृत्तान्तः, वाणीभूषणोत्पत्तिवृत्तान्तः, भट्टोजिदीक्षितोत्पत्तिवृत्तान्तः, बराहमिहिराचार्योत्पत्तिवृत्तान्तः, श्लो० १३२
९	९९	धन्वन्तरिसमुत्पत्तिवृत्तान्तः, मुञ्जतोत्पत्तिवृत्तान्तः, जयदेवोत्पत्तिवृत्तान्तः, श्लो० ७१
१०	१०१	कृष्णचैतन्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, शङ्कराचार्यसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ८६
११	१०३	आनन्दगिरिसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, वनशर्मसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, पुरीशर्मसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ७८
१२	१०४	भारतीशसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, गोरखनाथसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, क्षेत्रेशमोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, दुण्ढीराजसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० १०४
१३	१०७	अघोरपंथिभैरवहनुमन्जन्य-रुद्रमाहात्म्य-बालशर्मसमुत्पत्तिवर्णनम्, श्लो० ५६
१४	१०८	रुद्रमाहात्म्यवर्णनम्, रामानुजोत्पत्तिवर्णनम्, श्लो० १२४
१५	१११	वत्सवतारवृत्तान्तवर्णनेकुबरावतारत्रिलोचनवैश्योत्पत्तिविस्तर-वृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ७९
१६	११२	नामदेवसमुत्पत्तिवर्णनम्, रंजणवैश्यसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ८३

अ०	प०	विषयाः
१७	११४	कबीर-नरश्री-मीणा-नानक-नित्यानन्दसाधूनांसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ९४
१८	११६	अश्विनीकुमारावतारवर्णनसधन-दैवाससमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ६०
१९	११७	कृष्णचैतन्यज्ञाशिक्षण-बलभद्र-विष्णुस्वामि-मध्वाचार्यादिचरित्रवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ७२
२०	११९	कृष्णचैतन्यचरित्रवर्णने जगन्नाथमाहात्म्यवर्णनम्, श्लो० ९५
२१	१२१	कण्वब्राह्मणस्याचार्यव्यामुषाध्यायदीक्षितपाठकशुक्लमिश्रादित्रिदिवेदिनिवेदिपाण्डुचतुर्वेदीत्यन्वर्थदशपुत्रतदंशोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, कृष्णचैतन्यादिकृतम्लेच्छमायानिरासवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ८७
२२	१२३	तिमिरालिंगपुत्ररुषादीनां देहत्यांराज्यवृत्तान्तवर्णनम्, अकम्बरराज्य-वृत्तान्तवर्णनम्, अकम्बरवंश्यसलोमाखुर्दकावंगराज्यवृत्तान्तवर्णनम्, दाक्षिणात्यदेवपक्षवर्धकसेवाजीय (शिवाजी) राज्यवृत्तान्तः, मुकुल (मोगल) वंशक्षयवर्णनम्, नादरादिराज्यवृत्तान्तः, रामदत्तचवानरवंश्यगुरुण्डान्वयसंभूतानांवाणिज्यार्थमायदेशम-त्यागमनम्, कलिकातानगरिवृत्तान्तः, अष्टकौशल्य (पार्लेमेन्ट) द्वाराऽत्र राज्यवृत्तान्तः, गुरुण्डराज्यसमाप्तिः, मौनराज्यवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ९७

२३ १२५ वैकुण्ठीयद्राविंशशताब्द्यां कलिकलायां भूतनं दिशि श्रुतं द्युत्पातितदंशो-
त्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, वैकुण्ठीयसप्तविंशतिशताब्द्यां वैदिकधर्मप्रवर्त-

अ०	प०	विषयः	अ०	प०	विषयः
		के तीर्थक्षेत्रोद्धारकपुण्यमित्रराजोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, तदन्तरमे- कांशच्छताब्दांश्रष्टाचारवृत्तान्तवर्णनम्, गुर्जरदेशसंहावर्तकसो मनाथराजोत्पत्तिवृत्तान्तः, राहुराज्येमहमदीयमतप्रचारवृत्तान्तः, सर्वभूमौ म्लेच्छमयत्ववृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १३२	२	१	नाविषयमशुभ्रवया प्रशकरणम्, व्यासस्य श्रीकृष्णं प्रति प्रश्नोत्तरपू- र्वकधर्मवर्णने निर्वर्ण्यप्रशंस्यचत्वाश्रमाय गमनम्. श्लो० ३० श्रीकृष्णयुधिष्ठिरयोः संवादः, श्रीकृष्णेन युधिष्ठिरं प्रति सकलब्रह्मा- ण्डोत्पत्तिवृत्तान्तकथनवर्णनम्. श्लो० ५५
२४	१२८	दैत्यानां हरिखण्डेगमनम्. विश्वकर्मणान्यखण्डमागवैरोधनम्. बलिना वामनातिके पृथ्वीभोगवृत्तान्तवर्णनम्. वर्णसंकरजीवोत्पत्तिवृत्ता- न्तवर्णनम्. दिहस्तमनुष्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. वामनांशसमुद्भ- वभूपवृत्तान्तवर्णनम्. कलिद्वितीयतृतीयचरणवर्तमानकालजात- जीवजातवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ८१	३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२	३ ५ ८ १० १५ १६ १७ १७ १७ १८	भगवन्मायास्वरूपदर्शनवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १०७ जन्मसंसारदोषाख्यापनवर्णनम्. श्लो० १३५ अधर्मपापभेदवर्णनम्. श्लो० ८६ शुभाशुभगतिफलमाप्तिवर्णने यमयातनामकारवर्णनम्. श्लो० २१५ शकटव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३१ तिलकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २५ अशोकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७ करवीरव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १० कोकिलव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४ बृहत्पुण्यमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३९
२५	१२९	कलिचतुर्थचरणारंभेनरकाजीर्णनिवारणार्थब्रह्मकृतभगवत्स्तुतिवर्णनम्, कल्क्यवतारकथावर्णनम्. अष्टादशकल्पवृत्तान्तवर्णनम्. कल्क्य- चीमाहात्म्यम्. सत्ययुगारंभदिनमाहात्म्यम्. श्लो० २२३	१३ १४	१९ २१	वृहत्पुण्यमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १०१ यमाद्वितीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २८
२६	१३४	कल्किविजयवृत्तान्तवर्णनम्. ब्राह्मणादिवर्णव्यवस्थापूर्वकाराज्यपद- स्थापनवृत्तान्तवर्णनम्. प्रतिसर्गपूर्वोपसंहारफलवर्णनम्. श्लो० ४२ (इति चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥)	१२	१७	अशूक्यशयनव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४ मधुकुटुतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७ मेघपल्लीवृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १५
		इति प्रतिसर्गपूर्वस्थविषयानुक्रमणिका ॥ ३ ॥ अथोत्तरपर्वस्थविषयानुक्रमणिका ॥ ४ ॥			
१		मङ्गलाचरणम्, छत्राभिषिक्तयुधिष्ठिरमहाराजं प्रति व्यासाद्यनेकमहर्षि- मागमनम्. युधिष्ठिरेण तान्यति स्वज्ञातिवधजन्यपापनिवृत्त्यर्थना-	१५ १६ १७	२२ २२ २३	

अ०	प०	विषयाः	अ०	प०	विषयाः
१८	२३	रंभतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३८	३७	४०	श्रीपञ्चमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६०
१९	२४	गोष्पदतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७	३८	४२	विशोकषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७
२०	२४	हरिकलिवृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २९	३९	४२	कमलषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १५
२१	२५	छलितावृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४५	४०	४२	मन्दारषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६
२२	२६	अवियोगवृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३७	४१	४३	छलिताषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २१
२३	२७	उमामहेश्वरव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०	४२	४३	कार्तिकेयपूजाषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
२४	२७	पुनः प्रकारान्तरेण रंभाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४१	४३	४४	विजयसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
२५	२८	सौभाग्याष्टकवृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४८	४४	४५	आदित्यमण्डलविधिवर्णनम्. श्लो० ९
२६	२९	रसकल्याणिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७०	४५	४५	त्रयोदशवर्ज्यसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५
२७	३१	अर्द्रानन्दकरीवृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २७	४६	४५	कुङ्कुमकटीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४५
२८	३२	चैत्र-भाद्रपद-माघ-चृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६०	४७	४६	उभयसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २७
२९	३३	अनन्तरवृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ८३	४८	४७	कन्याणसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६
३०	३५	अक्षय्यवृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १९	४९	४७	शर्करासप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १८
३१	३५	अंगारकचतुर्थीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६६	५०	४८	कमलासप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ११
३२	३७	विनायकस्नपनचतुर्थीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३२	५१	४८	शुभसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४
३३	३८	विनायकचतुर्थीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४	५२	४८	स्नानसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४१
३४	३८	पंचमे व्रते शांतिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १०	५३	४९	अचलासप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४८
३५	३८	सारस्वतव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २१	५४	५०	नुधाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६७
३६	३९	नागपंचमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६४	५५	५२	जन्माष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७१

अ०

प०

विषयाः

- दूर्वाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २३
 कृष्णाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३१
 अनवाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७६
 सोमाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४
 श्रीवृक्ष (बिल्व) नवमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ११
 ध्वजवनमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६३
 उत्कानवमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १८
 दशावतारचरित्रव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३३
 आशादशमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५०
 तारकदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४९
 अरण्यदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २८
 रोहिणीचन्द्रव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १८
 हरिहरिण्यगर्भमभाराणामवियोगव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २५
 गोवत्सदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ९५
 गोविन्दशयनोत्थापनदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६७
 नरिजनदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४६
 भीमपञ्चकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५२
 मल्लदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २१
 भीमदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७३

अ०

प०

विषयाः

- श्रवणदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७७
 विजयश्रवणदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६९
 संमासिद्धादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १३
 गोविंददादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४
 अखण्डदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २६
 मनोरथदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
 उत्कादादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४
 सुकृतदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७३
 धरणीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १५७
 विशोकदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५८
 विभूतिदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५७
 मदनदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३८
 अबाधकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६
 मन्दारनिर्वाकर्वीरवीरमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १०
 यमदर्शनत्रयोदशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५२
 अनङ्गत्रयोदशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४९
 पालीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १२
 रंभाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६
 आश्वीचतुर्दशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ८०

अ०	प०	विषयाः
१४	११	अनन्तचतुर्दशव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७५
१५	१३	श्रवणिकाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४८
१६	१४	नक्तोपवासविधानवर्णनम्. श्लो० १६
१७	१४	शिवचतुर्दशव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३४
१८	१५	फल्गुयागचतुर्दशव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २९
१९	१६	विजयपौर्णमासव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७१
१००	१७	वैशाखातिथीमासविपौर्णमासव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४
१०१	१८	युगादितिथिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३४
१०२	१९	वटसावित्रीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ९८
१०३	१०१	कूर्वाकृत्तिकाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५१
१०४	१०२	पूर्णमासव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २९
१०५	१०३	विशोष्णपूणिमाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४
१०६	१०३	अनन्तव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७०
१०७	१०५	सामरायणीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७१
१०८	१०६	नक्षत्रपुरुषव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४३
१०९	१०७	शिवनक्षत्रपुरुषव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३५
११०	१०८	संपूर्णव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३६
१११	१०९	कामदानवेष्टयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६६
११२	११०	वृन्ताकव्रतविधिवर्णनम्. गद्यम् १

अ०	प०	विषयाः
११३	१११	ग्रहक्षत्रव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४४
११४	११२	श्रौतेश्वरव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५१
११५	११३	आदित्यदिननक्तविधिवर्णनम्. श्लो० २३
११६	११४	संक्रान्त्युद्यापनवर्णनम्. श्लो० १७
११७	११४	विष्टिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४७
११८	११५	अगस्त्यार्थविष्टिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ८४
११९	११७	अभिनवचन्द्रार्थव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ११
१२०	११७	शुक्रबृहस्पत्यर्षवर्षपूर्वाविधिवर्णनम्. श्लो० १६
१२१	११८	व्रतपञ्चाशीतिमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १८७
१२२	१२२	माघस्नानविधिवर्णनम्. श्लो० ३६
१२३	१२३	नित्यस्नानविधिवर्णनम्. श्लो० ३३
१२४	१२३	रुद्रस्नानविधिवर्णनम्. श्लो० ३२
१२५	१२४	चन्द्रादित्यग्रहस्नानविधिवर्णनम्. श्लो० २१
१२६	१२५	अपरसांभरायणीयव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४८
१२७	१२६	वापिकूपतडागोत्सर्गविधिवर्णनम्. श्लो० ९१
१२८	१२८	वृक्षोद्यापनविधिवर्णनम्. श्लो० ४५
१२९	१२९	देवपूजाफलव्रतवर्णनम्. श्लो० ५३
१३०	१२९	दीपदानविधिवर्णनम्. श्लो० ६९
१३१	१३१	बुधोत्सर्गविधिवर्णनम्. श्लो० २३
१३२	१३१	फाल्गुनपूर्णिमोत्सवर्णनम्. श्लो० ५३

अ०	प०	विषयाः
१३३	१३३	आन्दोलकाविधिवर्णनम्. इलो० ५९
१३४	१३४	दमनकान्दोलकरथयात्रामहोत्सववर्णनम्. इलो० ७२
१३५	१३६	मदनमहोत्सववर्णनम्. इलो० ३६
१३६	१३६	भूतमात्रुत्सवविधिवर्णनम्. इलो० ४२
१३७	१३७	आवणपूर्णिमारक्षाबन्धनविधिवर्णनम्. इलो० २३
१३८	१३८	महानवमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ११६
१३९	१४१	महेन्द्रध्वजमहोत्सववर्णनम्. इलो० ४३
१४०	१४२	दीपालिकोत्सववर्णनम्. इलो० ७६
१४१	१४३	नवग्रहलक्षविधिवर्णनम्. इलो० १२२
१४२	१४६	कोटिहोमविधिवर्णनम्. इलो० ८१
१४३	१४८	महाशान्तिविधिवर्णनम्. इलो० ४६
१४४	१४९	गणनाथशान्तिविधिवर्णनम्. इलो० २७
१४५	१५०	नक्षत्रहोमविधिवर्णनम्. इलो० २३
१४६	१५०	अपराधशतव्रतवर्णनम्. इलो० ६१
१४७	१५१	कांचनपुराव्रतवर्णनम्. इलो० ८८
१४९	१५३	कन्याप्रदानमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ११
१४९	१५४	ब्राह्मणशुश्रूषाविधिवर्णनम्. इलो० ९
१५०	१५४	वृषदानविधिवर्णनम्. इलो० १७
१५१	१५४	प्रत्यक्षधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० ३९
१५२	१५५	तिलधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० ४२

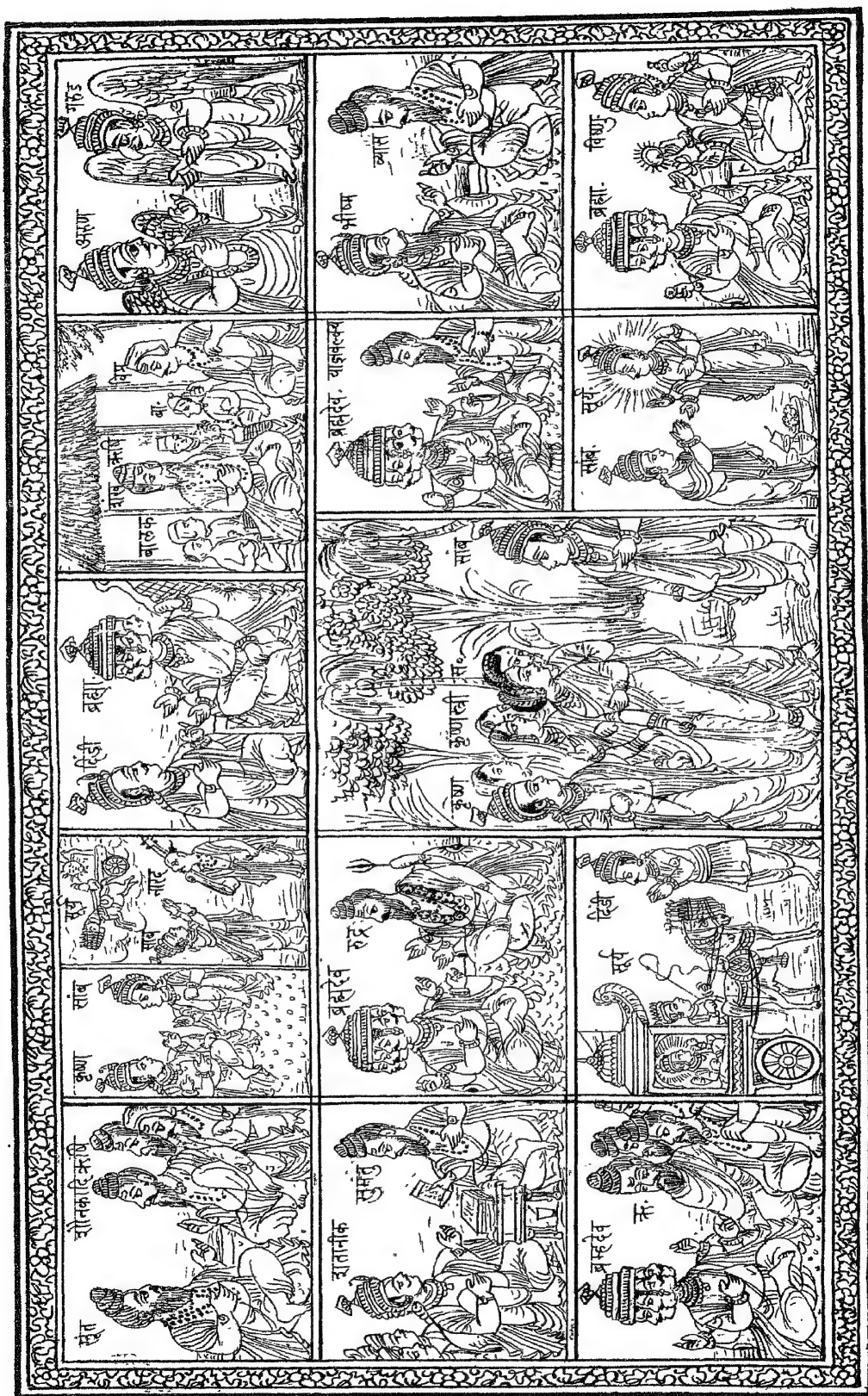
अ०	प०	विषयाः
१५३	१५६	जलधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० ७२
१५४	१५८	घृतधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० १९
१५५	१५८	लवणधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० २३
१५६	१५९	काञ्चनधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० २८
१५७	१६०	रत्नधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० १८
१५८	१६०	उभयमुखीगोदानविधिवर्णनम्. इलो० १५
१५९	१६०	गोसहस्रप्रदानविधिवर्णनम्. इलो० ४७
१६०	१६२	वृषभदानविधिवर्णनम्. १६
१६१	१६२	कपिलादानमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ८१
१६२	१६४	महिषादानविधिवर्णनम्. इलो० २१
१६३	१६४	अविदानविधिवर्णनम्. इलो० २२
१६४	१६५	भूमिदानविधिवर्णनम्. इलो० ४२
१६५	१६६	सौवर्णयुधिवादानविधिवर्णनम्. इलो० ३३
१६६	१६७	हल्पंकिदानविधिवर्णनम्. इलो० २९
१६७	१६७	आपाकदानविधिवर्णनम्. इलो० ३८
१६८	१६८	गृहदानविधिवर्णनम्. इलो० ४५
१६९	१७०	अन्नदानमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ७५
१७०	१७१	स्थालीदानविधिवर्णनम्. इलो० ३२
१७१	१७२	दासीदानविधिवर्णनम्. इलो० २३
१७२	१७३	प्रपादानविधिवर्णनम्. इलो० २६
१७३	१७४	अग्निष्टिकादानविधिवर्णनम्. इलो० १२

अ०	प०	विषयाः	अ०	प०	विषयाः
१७४	१७४	विद्यादानविधिवर्णनम्. श्लो० २९	१९३	१९०	तिथिदानमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६६
१७५	१७५	तुलापुरुषदानविधिवर्णनम्. श्लो० ९९	१९४	१९२	वराहदानविधिवर्णनम्. श्लो० २२
१७६	१७७	हिरण्यगर्भदानविधिवर्णनम्. श्लो० ६९	१९५	१९२	धान्यपर्वतदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४८
१७७	१७९	ब्रह्मण्डदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४६	१९६	१९४	लवणपर्वतदानविधिवर्णनम्. श्लो० ११
१७८	१८०	करपट्टदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४३	१९७	१९४	गुडाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० २६
१७९	१८१	करपल्लवादानविधिवर्णनम्. श्लो० १९	१९८	१९५	हेमाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० ९
१८०	१८२	गजरथाश्वदानविधिवर्णनम्. श्लो० ५०	१९९	१९५	तिलाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० २६
१८१	१८३	कालपुरुषदानविधिवर्णनम्. श्लो० २७	२००	१९५	कर्णसाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० १०
१८२	१८३	सप्तसागरदानविधिवर्णनम्. श्लो० १९	२०१	१९६	वृताचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० १३
१८३	१८४	महाभूतवटदानविधिवर्णनम्. श्लो० १७	२०२	१९६	रत्नाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० १३
१८४	१८४	शय्यादानविधिवर्णनम्. श्लो० २३	२०३	१९६	रौप्याचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० ११
१८५	१८५	आत्ममतिकृतिदानविधिवर्णनम्. श्लो० १७	२०४	१९७	शर्कराचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० ३८
१८६	१८५	हिरण्यश्वदानविधिवर्णनम्. श्लो० १४	२०५	१९८	सदाचारधर्मवर्णनम्. श्लो० १५३
१८७	१८६	हिरण्यश्वदानविधिवर्णनम्. श्लो० १४	२०६	२०१	रोहिणीचन्द्रशयनव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
१८८	१८६	कृष्णानिदानविधिवर्णनम्. श्लो० २१	२०७	२०२	कृष्णगुधिष्ठिरसंवादसमाप्तिः, श्रीकृष्णस्य द्वाकां मति गमनवर्णनम्. श्लो० १५
१८९	१८७	हेमहस्तिरथदानविधिवर्णनम्. श्लो० १३	२०८	२०२	उत्तरपर्वत्यसंक्षिप्तविषयानुक्रमणिकावर्णनम्. ग्रन्थसमाप्तिवर्णनम्. श्लो० ३४
१९०	१८७	विश्वचक्रदानविधिवर्णनम्. श्लो० २९			
१९१	१८८	भुवनपतिष्ठामाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६८			
१९२	१८९	नक्षत्रदानविधिवर्णनम्. श्लो० ३९			

इति खानदेशीयरावेरग्रामनिवासिपरशुरामभट्टतनयगोविन्दशास्त्रि-
विरचिता भविष्यपुराणस्य विषयानुक्रमणि का सम्पूर्णा ।

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ब्राह्मपर्व १.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं च वनरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥
 जयति पराशरमुतुः सत्यवती हृदयनन्दनो व्यासः ॥ यस्यास्य कमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत्पिबति ॥ २ ॥ मूकं करोति वाचालं पशुलं वयते
 गिरिम् ॥ यत्कृपातमहं देव परमानन्दमाधवम् ॥ ३ ॥ पराशर्यवचः सरोजमलंगीतार्थं धोतकटं नानाख्यानककेसरहरिकथासंवेधनाबो
 धितम् ॥ लोकैस्सज्जनषट्द्वैदहरहः संपीयमानं मुदाभूयाद्भारतपंकजकलमलप्रध्वंसिनः श्रेयसे ॥ ४ ॥ योगो ज्ञातं कनकशृंगमयं ददाति विप्राय वे
 दविदुषे च बहुश्रुताय ॥ पुण्यां भविष्यसु कथां शृणुयात्समग्रां पुण्यं समं भवति तस्य च तस्य चैव ॥ ५ ॥ कृत्वा पुराणानि पराशरात्मजः सर्वाण्य
 नेकानि सुखावहानि ॥ तत्रात्मसौख्याय भविष्यधर्मान्कलौ युगे भाविलिखे स्वसर्वम् ॥ ६ ॥ तत्रापि सर्वेष्वपरप्रमुखैः पराशराद्यैर्मुनिभिः प्रणी
 तान् ॥ स्मृत्युक्तधर्मागमसंहितार्थान्यासः समासादवद्द्रविष्यम् ॥ ७ ॥ अल्पायुषो लोकजनान्समीक्ष्य विद्याविहीनान्पशुवत्सु चेष्टितान् ॥
 तेषां सुखार्थं प्रतिबोधनाय व्यासः पुराणप्रथितं चकार ॥ ८ ॥ जयति भुवनदीपो भास्करो लोककर्ता जयति च शितिदेहः शार्ङ्गधन्वा मुरारिः ॥
 जयति च शशिमौलिरुद्रनामाभिधेयो जयति च सतु देवो भानुर्मांश्चित्रभातुः ॥ ९ ॥ श्रिया वृत्तं तुराजानं ज्ञातानीकं महाबलम् ॥ अभिजगमुर्महात्मानः
 सर्वेन्द्रधुंज हर्षयः ॥ २ ॥ भृगुरत्रिर्वसिष्ठश्च पुलस्त्यश्च पुलहः क्रतुः ॥ पराशरस्तथा व्यासः सुमन्तुर्जैभिनस्तथा ॥ ३ ॥ मुनिः पैलोयाज्ञवल्क्ययोगीत
 मस्तु महातपाः ॥ भारद्वाजो मुनिर्धीमांस्तथानारदपर्वतौ ॥ ४ ॥ वैशंपायनो महात्मा जौनकश्च महातपाः ॥ दक्षो गिरास्तथा गौगालवश्च महातपाः
 ॥ ५ ॥ तानागतानृषीन् दृष्ट्वा ज्ञातानीको महापतिः ॥ विधिवत्पूजयामास अभिगम्य महामतिः ॥ ६ ॥ पुरोहितं पुरस्कृत्य अर्घ्यां स्वागतेन च ॥ पूज
 यित्वा ततः सर्वान् प्रणम्य शिरसाभुजम् ॥ ७ ॥ सुखासीनस्ततो राजानि रातं कान्यतक्कमान् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा बाहुमुद्धृत्य दक्षिणम् ॥ ८ ॥
 इदानीं सफलं जन्म मन्येऽहं भुविसत्तमाः ॥ आत्मनो द्विजशार्दूलस्तथा कीर्तिर्यशोबलम् ॥ ९ ॥ धन्योऽहं पुण्यकर्माचरतो मां द्रष्टुमा
 गताः ॥ येषां स्मरणमात्रेण शुष्माकं पूजयेत् नरः ॥ १० ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहं किंचिद्धर्मशास्त्रमनुत्तमम् ॥ आनुशंस्य स मां श्रित्य कथयन्
 महाबलाः ॥ ११ ॥ येनाहं धर्मशास्त्रं तु श्रुत्वा गच्छे परांगतिम् ॥ यथागतो मम पिता श्रुत्वा वै भारतं पुरा ॥ १२ ॥ तथोक्तास्ते न

राज्ञैर्वैब्राह्मणस्तेसमंततः ॥ समागम्यमिथस्तेतुविमृश्यचमृशंतदा ॥ १३ ॥ पूजयित्वाततोव्यासामिदं वचनमब्रुवन् ॥ व्यासं
 प्रसादयविभोएतेकथयिष्यति ॥ १४ ॥ तिष्ठत्यस्मिन्महाबाहोवयंकुंनशुक्लमः ॥ तिष्ठमानेगुरोशिष्यः कथं वक्तिमहामते ॥
 ॥ १५ ॥ अयंगुरुः सदस्माकंसाक्षात्रारायणस्तथा ॥ कृपालुश्चतथाचर्यं तथादिव्यविधानविद ॥ १६ ॥ चतुर्णामपि वर्णानां पवनानां
 यमहात्मनाम् ॥ धर्मशास्त्रमनेनोक्तं धर्मवैः सुसमन्वितम् ॥ १७ ॥ विभेति गहनाच्छास्त्राल्लोको व्याधिरविषधात् ॥ भारतस्य च विस्तारो
 मुनिना व्याहृतः स्वयम् ॥ १८ ॥ यथा स्वादु च पथ्यं च दद्यात् सर्वं भिषगौषधम् ॥ तथा रम्यं च शास्त्रं च भारतं कृतवान्मुनिः ॥ १९ ॥ आस्ति
 क्यारोहोपापनमेतद्भारतमुच्यते ॥ तच्छ्रुत्वा स्वर्गनरकौलोकः साक्षाद्विषते ॥ २० ॥ देवतातीर्थतपसां भारतो देवि निश्चयः ॥ न जन्यते ना
 स्ति कततस्य मीमांसकैरपि ॥ २१ ॥ विष्णोर्देवेषु देवेषु गुरुषु ब्राह्मणेषु च ॥ भक्तिर्भवति कल्याणी भारतो देवी मताम् ॥ २२ ॥ धर्मार्थका
 ममोक्षाणां भारतात्सिद्धिरेव हि ॥ अजिह्वो भारतः पंथानि वर्णपदगामिनाम् ॥ २३ ॥ मोक्षधर्मार्थकामानां प्रचो भारतैकृतः ॥ अनित्यताप
 संतप्ता भवंति तस्य मुक्तये ॥ २४ ॥ विपत्तिं भारतच्छ्रुत्वा वृष्णिपांडवसंपदाम् ॥ दुःखावसानाद्वा जेद्रुण्यं च संश्रयेद्बुधः ॥ २५ ॥ एवं विधं भा
 रतं वै प्रोक्तं येन महात्मना ॥ सोऽयं नारायणः साक्षाद्रासत् रूपमिहामुनिः ॥ २६ ॥ स ते पावचनं श्रुत्वा प्रतापी यो महीपतिः ॥ प्रसादयामास मु
 निं व्यासं शास्त्रविशारदम् ॥ २७ ॥ ज्ञतानीक उवाच ॥ अंजलिः शिरसा ब्रह्मन्मृतोऽयं पादयोस्तव ॥ ब्रूहि मे धर्मं शास्त्रं तु येन हतं त्रां जे ॥ २८ ॥
 समुद्धर भवादस्मात्कीर्तयित्वा कथां शुभाम् ॥ यथाममपिता पूर्वकीर्तयित्वा तु भारतम् ॥ २९ ॥ तस्मै तद्वचनं श्रुत्वा व्यासो विचनमब्रवीत् ॥
 एष शिष्यः सुमंतुर्मे कथयिष्यति ते प्रभो ॥ ३० ॥ यदिच्छसि महाबाहो प्रातिदं चाद्भुतं शुभम् ॥ श्रव्यं भारतं शार्दूलसर्वपापभयापहम् ॥ ३१ ॥
 यथा विशंपाया येन नुराप्रोक्तं पितुस्तव ॥ महाभारतं व्याख्यानं ब्रह्महत्याव्यपोहनम् ॥ ३२ ॥ अथ तमृषयः सर्वैराजानमिदमब्रुवन् ॥ साधुप्रोक्ते

१ मृगुम्-इति पाठः । २ स्वयंगुरुः सदाध्यक्षो यथा नारायणस्तथा-इ०पा० । ३ भारतशास्त्रसारोऽयमत्रः काव्यात्मना कृतः-इ०पा० । ४ विद्वत्सु-इ०
 पा० । ५ सिद्धयसंशयः-इ०पा० । ६ भारतं वै पंचविधम्-इ०पा० । ७ महामतिः-इ०पा० । ८ सर्वशास्त्रं च-इ०पा० ।

महाबाहोव्यासेनामितबुद्धिना ॥ ३३ ॥ सुमंतुं पृच्छराजर्षेः सर्वशास्त्रविशारदम् ॥ अस्माकमपिराजेंद्रश्रवणे जायते मतिः ॥ ३४ ॥ अथ व्या-
सो महातेजाः सुमंतुं मुषिमब्रवीत् ॥ कथयास्मै कथास्तातयाः श्रुत्वामिदं ते नृपः ॥ ३५ ॥ भारतादिकथानां तु यत्रास्य रमते मनः ॥ असावपि महा-
तेजाः श्रुत्वा भावं महामतेः ॥ ३६ ॥ व्यासस्य द्विजशार्दूलऋषीणां चापि सर्वशः ॥ चकार खलुं समनस्तस्मै राज्ञे महामतिः ॥ ३७ ॥ व्यासस्य शा-
सनाद्विप्रऋषीणां चैव सर्वशः ॥ अथ राजा महातेजाः आजमीढो द्विजोत्तमम् ॥ ३८ ॥ प्रणम्य शिरसा त्यर्थं प्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ शतानि क उवाच ॥
पुण्याख्यानं मम ब्रह्मन्पावनय प्रकर्तय ॥ ३९ ॥ श्रुत्वा यद्ब्राह्मणश्रेष्ठमुच्येऽहं सर्वपातकात् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ नानाविधानि शास्त्राणि सति पु-
ण्यानि भारत ॥ ४० ॥ यानि श्रुत्वा नरो राजन्मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ किमिच्छसि महाबाहो श्रोतुं येन ब्रवीमि ते ॥ ४१ ॥ भारतादिकथानां तु
या सुधर्मादयः स्थिताः ॥ शतानि क उवाच ॥ मत्तानि कानि विप्रैर्द्रुधर्मशास्त्राणि सुव्रत ॥ ४२ ॥ यानि श्रुत्वा नरो विप्रमुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥
सुमंतुरुवाच ॥ श्रूयतां धर्मशास्त्राणि मनुर्विष्णु र्यमोऽगिराः ॥ ४३ ॥ वसिष्ठदक्षसंस्वर्ते जाता तपराशराः ॥ आपस्तंबोऽथ उदशनाका-
त्या न वृहस्पती ॥ ४४ ॥ गौतमः शंखलिखितौ हारितोत्रि तथापिवा ॥ एतानि धर्मशास्त्राणि श्रुत्वा ज्ञात्वा च भारत ॥ ४५ ॥
वृंदारकपुरं गत्वा मोदते न त्रसंशयः ॥ शतानि क उवाच ॥ यान्येतानि त्वयोक्तानि धर्मशास्त्राणि सुव्रत ॥ ४६ ॥ नेच्छा-
मि श्रोतुं विप्रैर्द्रुश्रुतान्येतानि हि द्विजाः ॥ त्रयाणामपि वर्णानां प्रोक्तानामपि पंडितैः ॥ ४७ ॥ श्रेयसेन तु शूद्राणां तत्र मेव च न शृणु ॥
चतुर्णामिह वर्णानां श्रेयसेयानि सुव्रत ॥ ४८ ॥ भवंति द्विजशार्दूलश्रुतानि भुवनत्रये ॥ विशेषतश्चतुर्थस्य वर्णस्य द्विजसत्तम ॥ ४९ ॥
ब्राह्मणादिषु वर्णेषु त्रिषु वेदाः प्रकल्पिताः ॥ मन्वादीनि च शास्त्राणि तथंगा नि समंततः ॥ ५० ॥ शूद्राश्चैव भृशं दीनाः प्रातिभाति प्रमद्विज ॥
धर्मार्थकाममोक्षस्य शक्ताः स्युरवेन कथम् ॥ ५१ ॥ आगमेन विहीना हि अहो कष्टं मंतम ॥ कश्चैषा मागमः प्रोक्तः पुरा द्विजमनीषिभिः ॥ ५२ ॥
त्रिवर्गप्राप्तये ब्रह्मच्छ्रेयसे च तथोभयोः ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ ५३ ॥ चतुर्णामपि वर्णानां यानि प्रोक्तानि श्रे-

यसे ॥ धर्मशास्त्राणि राजेन्द्रशृणुतानि नृपोत्तम ॥ ५४ ॥ विशेषतश्च शूद्राणां पावनानि मनीषिभिः ॥ अष्टादशपुराणानि च रितरावस्य च ॥ ५५ ॥ रामस्य कुरुशार्दूलधर्मकामार्थसिद्ध्ये ॥ तथोक्तं भारतं वीरपराशर्यैष्येण धीमता ॥ ५६ ॥ वेदार्थसकलं योज्यं धर्मशास्त्राणि च प्रभो ॥ कृपालुना कृतं शास्त्रं चतुर्णामिह श्रेयसे ॥ ५७ ॥ वर्णानां भवमश्रानं कृतं पोतमनुत्तमम् ॥ अष्टादशपुराणानि अष्टौ व्याकरणाणि च ॥ ५८ ॥ ज्ञात्वा सत्यवतीमुनुश्चेत् भारतं संहिताम् ॥ यां श्रुत्वा पुरुषो राजन्मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ५९ ॥ प्रथमं प्रोच्यते ब्राह्मि द्वितीयं मद्रुच्यते ॥ याम्यप्रोक्तं ततो रौद्रं वायव्यं वारुणं तथा ॥ ६० ॥ सावित्रं च तथा प्रोक्तमष्टमं वैष्णवं तथा ॥ एतानि व्याकरणाणि ह्यपुराणानि निबोध मे ॥ ६१ ॥ ब्राह्मणं पाद्मवैष्णवं च शैवं भागवतं तथा ॥ तथान्यं नारदीयं च मार्कण्डेयं च सप्तमम् ॥ ६२ ॥ आग्नेयमष्टमं वीरभविष्यं नवमं स्मृतम् ॥ दशमं ब्रह्मवैवर्ते लैंग्यमेकादशं स्मृतम् ॥ ६३ ॥ वाराहं दशप्रोक्तं स्कान्दं चैव त्रयोदशम् ॥ चतुर्दशं वामनं च कौमं पंचदशं स्मृतम् ॥ ६४ ॥ मात्स्यं च गारुडं चैव ब्रह्मांडं च तैत्तिरीयम् ॥ एतानि कुरुशार्दूलधर्मशास्त्राणि पंडितैः ॥ ६५ ॥ साधारणानि प्रोक्तानि वर्णानां श्रेयसे सदा ॥ चतुर्णामिह राजेन्द्र श्रोतुमर्हणि सुव्रत ॥ ६६ ॥ किमिच्छसि महर्षि श्रोतुमेषां नृपोत्तम ॥ शतानीक उवाच ॥ भारतं तु श्रुतं विप्रतात स्यात्कथं तेन तु ॥ ६७ ॥ रामस्य च रितं चापि श्रुतं ब्रह्मन्समंततः ॥ पुराणानि च विप्रद्रुमविष्यं न तु सुव्रत ॥ ६८ ॥ पुराणं वद विप्रद्रुमविष्यं कौतुकहिमे ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महर्षि वाहो साधुष्टोऽस्मिमानद ॥ ६९ ॥ शृणु मे वद तोराजन् पुराणं नवमं महत् ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानवानुप ॥ ७० ॥ अश्वमेधं च संप्राप्य गच्छेद्राजानं संशयः ॥ इदं तु ब्रह्मणो प्रोक्तं धर्मशास्त्रमनुत्तमम् ॥ ७१ ॥ विदुषा ब्राह्मणेनैव दमव्येत्यव्यं प्रयत्नतः ॥ शिष्येभ्यश्चैव तत्त्वं चातुर्वर्ण्येभ्य एव हि ॥ ७२ ॥ अध्येतव्यं न चान्येन ब्राह्मणं क्षत्रियं विना ॥ श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाध्येतव्यं कदाचन ॥ ७३ ॥ देवाचार्यपुरतः कृत्वा ब्राह्मणं श्रुतं नृपोत्तम ॥ श्रोतव्यमेव शूद्रेऽश्वत्थान्यैश्चाद्विजातिभिः ॥ ७४ ॥ श्रौतं स्मार्तं हि वैधर्म्यं प्रोक्तमस्मिन् षोडशोत्तम ॥ तस्माच्छूद्रैर्विना विप्रान्न श्रो

१ कर्मशास्त्राणि-इ०पा० । २ वायुरेव च-इ०पा० । ३ तदा-इ०पा० । ४ अज्ञागतेन मे-इ०पा० । ५ पूज्योऽसि सुव्रत-इ०पा० । ६ विशेषतः-इ०पा० । ७ कथं वन-इ०पा० । ८ अग्रतः-इ०पा० ।

तव्यकथंचन ॥ ७६ ॥ इदंशस्त्रमधीयानोब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ मनोवाग्देहजैर्ब्रित्यं कर्मदोषैर्नलिप्यते ॥ ७६ ॥ शृण्वंतिचापियेराजन्म
नयावैब्राह्मणादयः ॥ मुच्यंतेपातकैःसर्वगच्छंतिचदिवंप्रभो ॥ ७७ ॥ श्रावयेन्नापियोविप्रःसर्वान्घर्षाघ्नोत्तम ॥ सगुरुःश्रोच्यतेतातवर्णाना
मिहसर्वशः ॥ ७८ ॥ सपूज्यःसर्वकालेषुसर्ववर्णैर्नराधिप ॥ पृथिवीचतथैवमांकृत्सनामेकोपिसोऽहेति ॥ ७९ ॥ इदंस्वस्त्ययंनश्रेष्ठमिदंबुद्धि
विवर्धनम् ॥ इदंयज्ञस्यंसतमिदंनिःश्रेयसंपरम् ॥ ८० ॥ अस्मिन्धर्मोऽखिलेनोक्तोगुणदोषौचकर्मणाम् ॥ चतुर्णामपि वर्णानामाचारश्चा
पिज्ञाश्चतः ॥ ८१ ॥ आचारःप्रथमोधर्मःश्रुत्युक्तश्चनरोत्तम ॥ तस्मादस्मिन्समायुक्तोऽन्यस्यादात्मवान्द्विजः ॥ ८२ ॥ आचाराद्विच्युतो
विप्रोऽनवेदफलमश्नुते ॥ आचारेणचसंयुक्तःसंपूर्णफलभाक्स्मृतः ॥ ८३ ॥ एवमाचारतोद्वद्वाधर्मस्यमुनयोगतिम् ॥ सर्वस्यतपसोमूलमाचार
जगृहुःपरम् ॥ ८४ ॥ अन्येचमानवाराजन्नाचारंसेश्रिताःसदा ॥ एवमस्मिन्पुराणेतुआचारस्यतुर्कोतनम् ॥ ८५ ॥ वृत्तांतानिचराजेन्द्रत
थाचोक्तानिपंडितैः ॥ त्रिलोक्यास्तुसमुत्पत्तिंसेस्कारविधिमुत्तमम् ॥ ८६ ॥ श्रवणंचेतिहासस्यविधानंकथ्येतनृप ॥ तथास्मिन्कथ्यतेरा
जन्माहात्म्यंवाचकस्यतु ॥ ८७ ॥ व्रतचर्याश्रमाचाराःस्नातकस्यपरोविधिः ॥ दारादिगमनंचैवविवाहानांचलक्षणम् ॥ ८८ ॥ पुंसांचल
णंराजन्योषितानांचकथ्यते ॥ महायज्ञविधानंचशास्त्रकल्पंचशाश्वतम् ॥ ८९ ॥ पृथिव्यालक्षणंतातदेवार्चायाःसुलक्षणम् ॥ वृत्तीनांचलक्षणे
चैवस्नातकस्यव्रतानिच ॥ ९० ॥ भक्ष्याभक्ष्यंचशौचंचद्रव्याणांशुद्धिमेवच ॥ स्त्रीधर्मयोगंतापस्यमोक्षसंन्यासमेवच ॥ ९१ ॥ राज्ञश्चधर्मम
खिलंकार्याणांचविनिर्णयम् ॥ माहात्म्यंसवितुश्चात्रतीर्थानांचविशाम्पते ॥ ९२ ॥ नारायणस्यमाहात्म्यंतथारुद्रस्यकथ्यते ॥ महा
भाग्यंचविप्राणांमाहात्म्यंपुस्तकस्यच ॥ ९३ ॥ दुर्गादेव्यास्तथाचोक्तंसेत्यस्यचमहामते ॥ संक्षिप्तंसंविधानंचधर्मःस्त्रीपुं
सयोरपि ॥ ९४ ॥ विभागंधर्मद्यूतंचकथकानांचशोधनम् ॥ वैश्यशूद्रादोपचारंचसंकार्णानांचसंभवम् ॥ ९५ ॥ आप
द्धर्मंचवर्णानांप्रायश्चित्तविधितथा ॥ संध्याविधिंप्रेतशुद्धिस्नानतर्पणयोर्विधिम् ॥ ९६ ॥ वैश्वदेवविधिंचापितथाभोज्यवि

धिनुप ॥ लक्षणदंताष्टस्यचरणव्यूहमुत्तमम् ॥ १७ ॥ संसारगमनंचैव त्रिविधं कर्मसंभवम् ॥ नैःश्रेयसं कर्मणां च गुणद्वयं परीक्षणम् ॥ १८ ॥ दाराणां लक्षणं प्रोक्तं तथा पात्रपरीक्षणम् ॥ प्रसूतिचापि गर्भस्य तथा कर्मफलनृप ॥ १९ ॥ जातिधर्मान्कुलधर्मान्चैव धर्मश्च पार्थिव ॥ वैतानव्रतिकां च तथा सौप्रोक्तवान्विभुः ॥ १०० ॥ ब्रह्माकुरुकुलश्रेष्ठशंकराय महात्मने ॥ शंकरेण तथा विष्णोः कथितं कुरुनंदन ॥ १०१ ॥ विष्णुनापि पुनः प्रोक्तं नारदाय महापते ॥ नारदात्प्राप्तं वाञ्छकः शक्रादिपराशरः ॥ १०२ ॥ पराशरात्ततो व्यासो व्यासादपि मया विभो ॥ एवं परंपराप्राप्तं पुराणमिदमुत्तमम् ॥ १०३ ॥ शृणु त्वमपि राजद्रुमस्तस्मात्पराहितम् ॥ सर्वोपेव पुराणा निर्मज्ञेयानि नरपते ॥ १०४ ॥ द्वादशैव सहस्राणि प्रोक्तानि ह मनोविभिः ॥ पुनर्वृद्धयतानि ह आख्या नैर्विविधैर्नृप ॥ १०५ ॥ यथास्कांदं तथा चेदं भविष्यं कुरुनंदन ॥ स्कांदं शतसहस्रं तु लोकानां ज्ञातमेव हि ॥ १०६ ॥ भविष्यमेतद्वर्षाणालं शाद्धं संख्यया कृतम् ॥ तच्छ्रुत्वा पुरुषो भक्त्या इदं फलमवाप्नुयात् ॥ १०७ ॥ ऋद्धिर्वृद्धिस्तथा श्रीश्च भवति तस्य निश्चितम् ॥ १०८ ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे शतार्द्धसहस्रसंहितायां ब्रह्मपर्वणि कथाप्रस्तावने प्रथमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ध्या ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणुष्वेदं महाबाहो पुराणं पंचलक्षणम् ॥ यच्छ्रुत्वा मुच्यते राजन्यपुरुषे ब्रह्महत्याया ॥ ११ ॥ पवाणिचात्र वै पंचकीर्तिता निस्वयं मुवा ॥ प्रथमं कथ्यते ब्राह्मद्वितीयैव षण्वंस्तुतम् ॥ २ ॥ तृतीयैव माख्यातं चतुर्थं त्वाष्ट्रमुच्यते ॥ पंचमं प्रति सर्गाख्यं सर्वलोकैः सुपूजितम् ॥ ३ ॥ एतानि तात पवाणि लक्षणा निनिबोध मे ॥ सर्गश्च प्रति सर्गश्च वंशो मन्वतराणि च ॥ ४ ॥ वंशानुचरितं चैव पुराणं पंचलक्षणम् ॥ चतुर्दशाभिर्विद्याभिर्भूषितं कुरुनंदन ॥ ५ ॥ अंगानि चतुरो वेदामिमांसा न्याया विस्तरः ॥ पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्याद्योताश्चतुर्दश ॥ ६ ॥ आयुर्वेदो धनुर्वेदो गंधर्वश्चैव तत्रयः ॥ अर्थशास्त्रं चतुर्थं तु विद्याद्वयादशैव ताः ॥ ७ ॥ प्रथमं कथ्यते ते र्गोभूतानां मिह सर्ववंशः ॥ यच्छ्रुत्वा पाणनिर्मुक्तो याति शान्तिमनुत्तमाम् ॥ ८ ॥ जगदासीत्पुरातात मोभूतमलक्षणम् ॥ अविज्ञेयमतक्यं च प्रसुतमि वसं सर्ववंशः ॥ ९ ॥ ततः स भगवानीशो अव्यक्तो व्यजयन्निदम् ॥ महाभूतानि निवृत्तौ जाः प्रोत्थितस्तन्मनाशनः ॥ १० ॥ यो सावर्तो द्वि योऽग्राह्यः

१ देशधर्मान्कुलधर्माश्च वै नृप-इ०पा० । २ गतम्-इ०पा० । ३ तस्य देहं स्तुवति वै-इ०पा० । ४ शतसाहसार्धसंहितायाम्-इ०पा० । ५ सर्वतः-इ०पा० ।

सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः ॥ सर्वभूतमयोऽर्चित्यः स एष स्वयमुत्थितः ॥ ११ ॥ यो सौषड्विंशकोलके तथायः पुरुषोत्तमः ॥ भास्करश्चम
 हाबाहो परब्रह्मचकथ्यते ॥ १२ ॥ सोऽभिध्यायशरीरत्स्वामिसृक्षुर्विधाः प्रजाः ॥ अप एव स सर्जदौतासु वीर्यमवाप्तुजत् ॥ १३ ॥ यस्मादु
 त्पद्यते सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ बीजशुक्रं तथा रेत उग्रवीर्यचकथ्यते ॥ १४ ॥ वीर्यस्यैतानि नामानि कथितानि स्वयंभुवा ॥ तदंडमभव
 द्रमंज्वालामालाकुलं विभो ॥ १५ ॥ यस्मिंज्जलस्य ब्रह्मा सर्वलोकापितामहः ॥ सुरज्येष्ठश्चतुर्वक्रः परमेष्ठीपितामहः ॥ १६ ॥ क्षेत्रज्ञः
 पुरुषो वेधाः शुभुनारायणस्तथा ॥ पर्यायवाचकैः शुद्धैरेवंब्रह्मा प्रकीर्त्यते ॥ १७ ॥ सदा मनीषिभिरुक्ता विरंचिः कंजजस्तथा ॥ आपो नाराइ
 ति प्रोक्ता आपो वै नरसूनुवः ॥ १८ ॥ तायदस्यायं नृपूतनारायणः स्मृतः ॥ अरमित्येव शीघ्रायिनियताः कविभिः कृताः ॥ १९ ॥ आप ए
 वार्णवाभूत्वा सुशीघ्रास्ते न तानराः ॥ यत्तत्कारणमव्यक्तं नित्यं सदसदात्मकम् ॥ २० ॥ तद्विमृष्टः स पुरुषो लोकब्रह्मेति कीर्त्यते ॥ एवं स भ
 गवान्दिते तत्स्वमेव निरूप्य वै ॥ २१ ॥ ध्यानमास्थाय राजेन्द्र तदंडमकरोद्धि धा ॥ शकलाभ्यां च राजेन्द्र दिवं भूमिं च निममे ॥ २२ ॥ अंतर्व्योमदि
 शश्चाद्यौ वारुणं स्थानमेव हि ॥ ऊर्ध्वमहान्तो राजन्समेताल्लोकभूतये ॥ २३ ॥ महतश्चाप्यहंकारस्तस्माच्च त्रिगुणानि तु ॥ त्रिगुणानि तु सूक्ष्माणि
 बुद्धिगम्यानि भारत ॥ २४ ॥ उत्पत्तिं हेतुभूतानि भूतानां महतां नृप ॥ तेषामेव गृहीतानि ज्ञानैः पंचद्रियाणि तु ॥ २५ ॥ तैश्चैवावयवाः सू
 क्ष्माः षण्णामप्यमि तौ जसाम् ॥ २६ ॥ सान्वेक्ष्यात्ममात्रासुराजन्मगवां विभुः ॥ भूतानि निममे तां त सर्वाणि विधिपूर्वकम् ॥ २७ ॥ यन्मू
 र्त्यवयवाः सूक्ष्मास्तस्येमान्याश्चापि षट् ॥ तस्माच्छरीरमित्याहुस्तस्य हृत्तमनीषिणः ॥ २८ ॥ महतीं तानि भूतानि आविशति ततो
 विभुम् ॥ कर्मणा सह राजेन्द्र सगुणाश्चापि वैगुणाः ॥ २९ ॥ तषामिदं तु सप्तानां पुरुषाणां महौजसाम् ॥ सूक्ष्माभ्यो मूर्तिमात्राभ्यः संभवत्य
 व्यथाद्रचयम् ॥ ३० ॥ भूतादिमहत्तत्तायेन व्याप्तिमदं जगत् ॥ तस्मादिपिमहाबाहो पुरुषाः पंच एव हि ॥ ३१ ॥ केचिदेवं परांता तसृष्टि
 मिच्छंति पंडिताः ॥ अन्येऽप्येवं महाबाहो प्रवदंति मनीषिणः ॥ ३२ ॥ योऽसावात्मा परस्तात कल्पादौ सृजते तनुम् ॥ प्रजनश्च महाबाहोसि

भ० पु०

॥ ४ ॥

सुखीविधाः प्रजाः ॥ ३३ ॥ तेन सृष्टः पुद्गलस्तु प्रधानं विशते नृप ॥ प्रधानं क्षोभितं तेन विकारात्मजते वहू ॥ ३४ ॥ उत्पद्यते महस्तस्मा
 च तो भूतादिरवहि ॥ उत्पद्यते विशालं च भूतादेः कुरुनंदन ॥ ३५ ॥ विशालं ज्वहरिस्तातहरे आर्पिषु कस्तथा ॥ वृकैर्मुष्णं तिच बुधास्तस्मा
 त्सर्वं भवं नृप ॥ ३६ ॥ तथैषामेव राजेन्द्र प्रादुर्भवति विगतः ॥ मात्राणां कुरुशार्दूलविबोधस्तदन्तरम् ॥ ३७ ॥ तस्मादपि द्विषाणि विवि
 धानि नृपोत्तम ॥ तथेयं सृष्टिराख्याताऽऽराध्यतः कुरुनंदन ॥ ३८ ॥ भूयो निबोध राजेन्द्र भूतानां मिह विस्तरम् ॥ गुणाधिकानि सवर्षाणि
 भूतानि पृथिवीपते ॥ ३९ ॥ आकाशमादितः कृत्वा उत्तरोत्तरमेव हि ॥ एकं द्वौ च तथा त्र्याणि च त्वारश्चापि पंच च ॥ ४० ॥ ततः स भगवान्
 ज्ञापद्मासनगतः प्रभुः ॥ सर्वेषां तु स नानि कर्माणि च पृथक् पृथक् ॥ ४१ ॥ वेदशब्देभ्य एवौ पृथक् संस्थाश्च निर्ममे ॥ कर्मोद्भवान् देवानां
 मोसृजदेहिनां प्रभुः ॥ ४२ ॥ तुषितानां गणराजन्यज्ञैश्चैव सनातनम् ॥ दत्त्वा विरसमानेभ्यो गुह्यं ब्रह्म सनातनम् ॥ ४३ ॥ दुर्देहयज्ञसिद्धय
 र्थं मृगयतुः सामलक्षणम् ॥ कालं कालं विभक्तींश्च ग्रहान् तून्तं तथा नृप ॥ ४४ ॥ सरितः सागराञ्छैलान्समानि निविषमाणि च ॥ कामं क्रोधं तथा
 वाचं रतिं चापि कुरुद्वह ॥ ४५ ॥ सृष्टिं ससर्ज राजेन्द्र मिमृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥ धर्माधर्माविविक्ता यः कर्मणं च तथा स्मृजत् ॥ ४६ ॥ सुखदुःखादि
 भिर्द्वैः प्रजाश्चैव मन्यो जयत् ॥ अण्योमात्राविनाशिन्यो दशार्धानं तु याः स्मृताः ॥ ४७ ॥ ताभिः सर्वमिदं वीरसंभवत्यनुपूर्वशः ॥ यत्कृते
 तु पुरा कर्मसंनिधुक्तेनैव नृप ॥ ४८ ॥ सतदेव स्वयं भजे सृज्यमानं पुनः पुनः ॥ हिम्राहिं स्रष्टुः क्रूधं धर्माधर्मैः कृतानृते ॥ ४९ ॥ यद्यथास्याभव
 त्सर्गं तत्तस्य स्वयमाविशत् ॥ यथा च लिंगान्धृतवः स्वयमेवा नुपपद्ये ॥ ५० ॥ स्वानि स्वान्यभिपद्यते तथा कर्माणि देहिनः ॥ लोकस्येह विपृद्धय
 र्थं मुखबाहू रूपादतः ॥ ५१ ॥ ब्रह्मक्षत्रं तथा चोभवेदयशः शूद्रानृपौ ततः ॥ ५२ ॥ ऋग्वेदं संहिता तातवसिष्ठे
 नमहात्मना ॥ पूर्वां मुखान्महाबाहो दक्षिणाञ्चापि वैशुण्ण ॥ ५३ ॥ यजुर्वेदो महाराज यज्ञवल्क्येन वैसह ॥ सामानि पाश्चिमात्तातगौत
 मश्च महानृषिः ॥ ५४ ॥ अथर्ववेदो राजेन्द्र मुखवाचाप्युत्तराष्ट्रप ॥ ऋषिश्चापि तथा राजञ्छौनको लोकोत्पजितः ॥ ५५ ॥ यत्तन्मुखमह

१ हृच्छयस्तदन्तरम्-इ० पा० । २ दत्तवान्सर्वमानेभ्यः-इ० पा० । ३ कालविभूतिं च नक्षत्राणि ग्रहास्तथा-इ० पा० ।

बाहोपंचमलोकविश्रुतम् ॥ अष्टादशपुराणानिसेतिहासानिभारत ॥ ५६ ॥ निर्गतानिततस्तस्मान्मुखात्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ तथान्याः
 स्मृतयश्चापियमाद्यालोकपूजिताः ॥ ५७ ॥ ततःसभगवान्देवोद्विधादेहमकारयत् ॥ द्विधाकृत्वात्मनोदेहमर्धेनपुरुषोभवत् ॥ ५८ ॥ अर्धे
 ननारीतस्यांचाविराजमसृजत्प्रभुः ॥ तपस्तप्त्वासृजद्यंतुसस्वयंपुरुषोविराट् ॥ ५९ ॥ सचकारतपोराजन्सिमुधुर्विविधाःप्रजाः ॥ पतीन्प्र
 जानामसृजन्महर्षीनादितोदश ॥ ६० ॥ नारदंचभृगुतातकंप्रचेतसमेवहि ॥ पुलहंकुंतुपुलस्त्यंचअत्रिमगिरसंतथा ॥ ६१ ॥ मरीचि
 चापिराजेद्रयोसावाद्यःप्रजापतिः ॥ एतांश्चान्यांश्चराजेंद्रासृजदूरितेजसः ॥ ६२ ॥ अथदेवानृषीन्दैत्यान्मोऽसृजत्कुरुनंदन ॥ यक्षरक्षःपि
 शाचांश्चगंधर्वाप्सरसोऽसुरान् ॥ ६३ ॥ मनुष्याणांपितृणांचसर्पाणांचैवभारत ॥ नागानांचमहाबाहोससर्जविविधान्गणान् ॥ ६४ ॥
 क्षणरुचोऽशनिगणात्रोहितेन्द्रधनुर्विच ॥ धूमकेतूंस्तथाचोल्कानिर्वाताञ्ज्योतिर्षांगणान् ॥ ६५ ॥ मनुष्यान्किन्नरान्मत्स्यान्वराहांश्च
 विहंगमान् ॥ गजानश्चानथपशून्मृगान्यान्वालांश्चभारत ॥ ६६ ॥ कृमिकीटपतंगांश्चयूकामक्षिकमत्कुणान् ॥ सर्वचंद्रशमशकंस्थारंच
 पृथग्विधम् ॥ ६७ ॥ एवंसभास्क्रोदेवःससर्जमुक्त्वनत्रयम् ॥ येषांतुयादृशंकर्मभूतानामिहकीर्तितम् ॥ ६८ ॥ कथयिष्यामि तत्सर्वं
 क्रमयोगंचर्जन्मनि ॥ गजव्यालामृगान्तातपशवश्चपृथग्विधाः ॥ ६९ ॥ पिशाचामानुषान्तातरशांसिचजरायुजाः ॥ द्विजास्तु
 अडंजाःसर्पानक्रामत्स्याःसकच्छपाः ॥ ७० ॥ एवंविधानियानीहस्थजान्यौदकानिच ॥ स्वेदजंदंशमशकंयूकामक्षिकमत्कुणाः ॥ ७१ ॥
 उष्मणाचोपजायंतेयच्चान्यत्किंचिदीदृशम् ॥ उद्विजाःस्थावराःसर्वेबीजकांडप्ररोहिणः ॥ ७२ ॥ ओषध्यःफलपाकानानाविधफलोपगाः ॥
 अपुष्पाःफलवंतोयेतेवनस्पतयःस्मृताः ॥ ७३ ॥ पुष्पिणःफलिनश्चैववृक्षास्तूभयतःस्मृताः ॥ गुच्छगुल्मंतुविविधंतथैवतृणजातयः ॥ ७४ ॥
 बीजकांडरुहाण्येवंप्रतानावल्लवण्वच ॥ तमसावहुरूपेणवेष्टिताःकर्महेतुना ॥ ७५ ॥ अंतःसंज्ञाभवंत्येतैमुखदुःखसमन्विताः ॥ एतावत्य

१ स्थविष्ठं च नराधिप-इ०पा० । २ कर्मणि-इ०पा० । ३ औषधीनि च-इ०पा० । ४ व्रतयः-इ०पा० ।

स्तुगतयः श्रोद्धूताः कुरुनंदन ॥ ७६ ॥ तस्मादेवादातिमंतोभास्कराच्च महामनः ॥ घोरोस्मिस्तातसांरोनित्यसतयायिनि ॥ ७७ ॥
 एवं सर्वसमृद्धेदं राजेच्छोऽकुरुं परम् ॥ तिरोभूतः समृतात्मा कालेन पीडयन् ॥ ७८ ॥ यदासेवो जागर्तितदेदं चेष्टेजगत् ॥ यदास्वपिति
 शान्तात्मा तदा सर्वनिमीलति ॥ ७९ ॥ तस्मिन्स्वपिति राजेद्रजंतवः कर्मबंधनाः ॥ स्वकर्मभ्यानिर्वर्तते मनश्चालनिमृच्छति ॥ ८० ॥ युग
 प्तुप्रलये ते यदा तस्मिन् महात्मनि ॥ तदर्थं सर्वभूतात्मा सुखं स्वपिति भारत ॥ ८१ ॥ तमो यदा समाश्रित्य चरति श्रुति सद्रियः ॥ न न वं कुरुते
 कर्म तदेतन्का मतिमूर्तितः ॥ ८२ ॥ यदाहं मात्रिको भूत्वा बीजं स्थासु चरिष्ये च ॥ समाविशति समृष्टस्तदा मूर्तिं विमुचति ॥ ८३ ॥ एवं स जाग्र
 त्स्वप्नाभ्यामिदं सर्वजगत्प्रभुः ॥ संजीवयति चाजस्रं प्रमापयति चाव्ययः ॥ ८४ ॥ कल्पादासृजते तात अंते कल्पस्य संहरत् ॥ दिनं तस्यै
 ह्यत्तात कल्पांतमिति कथ्यते ॥ ८५ ॥ कालं संख्यात तस्मै तस्य कल्पस्य शृणु भारत ॥ निमेषादशचाष्टौ च अक्षयः काष्ठा निगद्यते ॥ ८६ ॥
 त्रिंशत्काष्ठाः कलामाहुः क्षणस्त्रिंशत्कलाः स्मृताः ॥ मुहूर्तमथ माहूर्तावदंति द्वादशक्षणम् ॥ ८७ ॥ त्रिंशं मुहूर्तं मुदिष्टमहोरात्रं मनीषिभिः ॥
 मासास्त्रिंशदहोरात्रं द्वाद्वा मासावृतुः स्मृतः ॥ ८८ ॥ ऋतुत्रयमप्ययनमयनेद्वे तु वत्सरः ॥ अहोरात्रे विभजते सूर्योमानुषदैविके ॥ ८९ ॥
 रात्रिस्वप्नाय भूतानां चेष्टा यै कर्मणामहः ॥ पित्र्ये रात्र्यहर्नमासः प्रविभागस्तु पक्षयोः ॥ ९० ॥ कर्म चेष्टास्वहः कृष्णः शुक्लः स्वप्नाय शर्वरी ॥
 देवैरात्र्यहर्न वर्षप्रविभागस्तयोः पुनः ॥ ९१ ॥ अहस्तत्रोदगयनं रात्रिः स्याद्दक्षिणायनम् ॥ ब्रह्मस्य तु क्षपाहस्य यत्प्रमाणं महीपते ॥ ९२ ॥
 एकैकशो युगानां तु क्रमशस्तन्निबोधमे ॥ चत्वार्यहः सहस्राणि वर्षाणां तत्कृतं युगम् ॥ ९३ ॥ तस्य तावच्छतीसं ध्यासं ध्यासं श्रुतं थाविधः ॥
 त्रेता त्रीणि सहस्राणि वर्षाणि च विदुर्बुधाः ॥ ९४ ॥ शतानि पट्वराजेंद्रसं ध्यासं ध्यासं ध्यासं पृथक् ॥ वर्षाणि द्वे स हस्ते तु द्वापरे परिकीर्तिते ॥ ९५ ॥ चत्वारि
 च शतान्याहः सं ध्यासं ध्यासं ध्यासं ध्यासं ॥ ९६ ॥ एषा चतुर्गुण्यापि संख्या प्रोक्तानुपोत्तम ॥ यदेतत्परि
 संख्या तमादावेव चतुर्गुम् ॥ ९७ ॥ एतद्वादशसहस्रं देवानां युगमुच्यते ॥ दैविकानां युगानां तु सहस्रपरि संख्या ॥ ९८ ॥ ब्रह्ममेकमहर्ज्ञेयं

१ पृतात्मा-इ० पा० । २ सः-इ० पा० । ३ तात-इ० पा० । ४ त्रिंशत्कलो मुहूर्तस्तु अहोरात्रं मनीषिभिः-इ० पा० । ५ महांबाहो-इ० पा० ।

तावतीरात्रिरुच्यते ॥ एतद्युगसहस्रांतं ब्राह्मणुण्यमहर्विदुः ॥ १९ ॥ रात्रिचतावतीमिव ते होरात्रिविदो जनाः ॥ ततोऽसौ युगपर्यन्ते प्रसुप्तः प्रतिबुध्य
 ते ॥ १०० ॥ प्रतिबुद्धस्तु मृजति मनः स दसदात्मकम् ॥ मनःसृष्टिविकुरुते चोद्यमानं सिद्धयथा ॥ १०१ ॥ विपुलं जायते तस्मात्तस्य शब्दं शुण्वि
 दुः ॥ विपुलानुविकुर्वाणात्सर्वगंधवहः शुचिः ॥ १०२ ॥ बलवाञ्जायते वायुः सर्वस्पर्शगुणो मत्तः ॥ वायोरपि विकुर्वाणा द्विरोचिष्णु तमो नुदम् ॥
 ॥ १०३ ॥ उत्पद्यते विचित्रांस्तु तस्य रूपं गुणं विदुः ॥ तस्मादपि विकुर्वाणा दापो जाताः स्मृता बुधैः ॥ १०४ ॥ तासां गुणो रसो ज्ञेयः सर्वलो कस्य भाव नः
 अद्रचो गंधगुणाभूमिरित्येषां सृष्टिरादितः ॥ १०५ ॥ यत्प्रागद्वादशसाहस्रमुक्तं सोमनसं युगम् ॥ तदेकसप्ततिगुणं मन्वंतरमिहोच्यते ॥ १०६ ॥
 मन्वंतराण्यसंख्यानिसर्गः संहारमेव च ॥ तथाप्यहे सदा ब्राह्मेय मनवस्तु चतुर्दश ॥ १०७ ॥ कथ्यते कुरुक्षेत्रादूलसंख्यया पांडितैः सदा ॥ मनोः
 स्वायंभुवस्येह षड्विंशत्यामनवोऽपरे ॥ १०८ ॥ सृष्टवतः प्रजाः स्वाः स्वामहात्मनो महौजसः ॥ सावर्णेयस्तथा पंचभौत्यो रैच्यस्तथा परः ॥
 ॥ १०९ ॥ एते भविष्यामनवः सप्तप्रोक्तानुपोत्तम ॥ स्वस्वोऽन्तरे सर्वमिदं पालयति चराचरम् ॥ ११० ॥ एवं विधं दिनं तस्य विरिंचेस्तु
 महात्मनः ॥ तस्यांते कुरुते सर्गयथेदं कथितं तव ॥ १११ ॥ क्रीडन्निवैतत्कुरुते परमेष्ठो नराधिप ॥ चतुष्पात्सकलो धर्मः सत्यं चैव कृत्युगे
 ॥ ११२ ॥ नाधर्मो नागमः कश्चिन्मनुष्याणां प्रवर्तते ॥ इतरेष्वामास्ता ततर्धमश्च कुरु नंदन ॥ ११३ ॥ यादृशाः परिहीयेते यथाह भगवान्मनुः ॥
 चौर्याच्चाप्यनुताद्राजन्मायाभिरमित्युते ॥ ११४ ॥ पादेन हीयेत धर्मं स्त्रेतादिषु युगेषु वै ॥ अरोगाः सर्वसिद्धार्थाश्चतुर्वर्षशतयुगः ॥ ११५ ॥
 कृतत्रेतादिषु तेषां वयो ह्रस्वति पादशः ॥ वेदोक्तमायुराशीश्च मर्त्यानां कुरु नंदन ॥ ११६ ॥ कर्मणां तु फलं तात फलं त्यनुयुगं सदा ॥ प्रभावश्च त
 दालोके फलं त्येव शरीरिणाम् ॥ ११७ ॥ अन्ये कृतयुगे धर्मास्त्रेतायां द्वापरे परे ॥ अन्ये कलियुगे नृणां युगधर्मानुहूयतः ॥ ११८ ॥ तपः
 परं कृतयुगे त्रेतायां ज्ञानमुच्यते ॥ द्वापरे यज्ञमित्याहुर्दानमेकं कलौ युगे ॥ ११९ ॥ सर्वस्य राजसर्गस्य युगस्यार्थं च महद्युते ॥ सुखबाहू
 रूपादानां पृथक्कर्मण्यकल्पयत् ॥ १२० ॥ अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं तथा ॥ दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानां मकल्पयत् ॥ १२१ ॥ प्रजानां

१ बोध्यमानम्-इ० पा० १ पावनः-इ० पा० । ३ मुनिशार्दूल-इ० पा० । ४ एवं स्युर्मनवः परे-इ० पा० । ५ मुनिः-इ० पा० । ६ एव-इ० पा० ।

पालनराजन्दानमध्ययनं तथा ॥ विषयेषु प्रसक्तिं च तथेज्याक्षत्रियस्य तु ॥ १२२ ॥ पशूनां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च ॥ वणिक्पथं
 कुसीदं च वैश्यस्य कृषिमेव च ॥ १२३ ॥ एकमेव तु शूद्रस्य कर्मलोकैः प्रकीर्तितम् ॥ एतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनुपूर्वशः ॥ १२४ ॥
 पुरुषस्य सदाश्रेष्ठं नाभे हर्षं नृपोत्तम ॥ तस्मादपि शुचि तं सुखं तात स्वयं सुखः ॥ १२५ ॥ तस्मान्मुखाद्विजो जात इतीय वैदिकी श्रुतिः ॥
 सर्वस्यैवास्वधर्मस्य धर्मो ब्राह्मणः प्रभुः ॥ १२६ ॥ समृद्धे ब्रह्मणः पूर्वपतस्तत्त्वाकुलद्वह ॥ हव्यानामिव कव्यानां सर्वस्यापि च गुप्तये
 ॥ १२७ ॥ अश्रुतिचमुखेनास्य हव्यानि त्रिदिवैकसः ॥ कव्यानि चैव पितरः किंभूतमाधिकंततः ॥ १२८ ॥ भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां
 बुद्धिर्जीविनः ॥ बुद्धिमत्सुनराः श्रेष्ठानेष्टु ब्राह्मणाः स्मृताः ॥ १२९ ॥ ब्राह्मणेषु च विदां सोविदस्तु कृतबुद्धिः कृतर्तः
 कर्तुं पुष्टु ब्रह्मवेदिनः ॥ १३० ॥ जन्मविप्रस्य राजद्रुधर्मा र्थमिह कथ्यते ॥ उत्पन्नः सर्वसिद्धयर्थं याति ब्रह्मसदनृप ॥ १३१ ॥ स चापि जायमा
 नस्तु प्रथिव्यामिह जायते ॥ भूतानां प्रभवायैव धर्मकोशस्य गुप्तये ॥ १३२ ॥ सर्वहि ब्रह्मणस्येदं यत्किंचित्प्रथिवीगतम् ॥ जन्मना
 चोत्तमेनेदं सर्वैव ब्रह्मणोऽर्हति ॥ १३३ ॥ स्वकायं ब्रह्मणो भुंक्तो विदयाति च सुव्रत ॥ करुणं कुर्वतस्तस्मिन्मुंजंति हि ते रजनाः ॥ १३४ ॥
 त्रयाणामिह वर्णानां भावाभावायैव द्विजः ॥ भवेद्राजन्नसंदेहस्तुष्टोभावायैव द्विजः ॥ १३५ ॥ अभावाय भवेत्कुदस्तस्मात्पूज्यतमो
 हिंसः ॥ ब्राह्मणे सति नान्यस्य प्रभुत्वं विद्यते नृप ॥ १३६ ॥ कामात्करोत्यसौ कर्मकामगश्च नृपोत्तम ॥ तस्माद्दृढाकरपुरीतस्मादपि महः
 पुनः ॥ १३७ ॥ महलैकाज्जने लोकं ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ ब्रह्मत्वं च महाबाहो याति विप्रो न संशयः ॥ १३८ ॥ ज्ञातं किं उवाच ॥
 ब्रह्मत्वं नाम दुष्प्रापं ब्रह्मलोकं नृप ॥ १३९ ॥ ब्रह्मत्वं कीदृशं विप्रो ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ नाममात्रोऽर्थकिं विप्रो ब्रह्मत्वं ब्रह्मणः सदा ॥ १४० ॥
 याति ब्रह्मणुणाः केस्यु ब्रह्मप्राप्तौ ममोच्यताम् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो शुणु मे परमं वचः ॥ १४१ ॥ ये प्राप्ता वेदशास्त्रेषु
 संस्कारा ब्रह्मणस्य तु ॥ गर्भाधानादयै च संस्कारा यस्य पार्थिव ॥ १४२ ॥ चत्वारिंशत्तथाष्टौ च निर्वृताः शास्त्रतो नृप ॥ स याति ब्रह्मणः

१ वाणिज्यं तु-इ०पा० । २ प्रतिष्ठितम्-इ०पा० । ३ समुजे-इ०पा० । ४ सर्वधर्मार्थम्-इ०पा० । ५ चेह-इ०पा० ।

स्थानं ब्राह्मणत्वं च मानदं ॥ १४३ ॥ संस्काराः सर्वथा हेतुब्रह्मत्वेन त्रसंशयः ॥ शतानीक उवाच ॥ संस्काराः केमता ब्रह्मब्रह्मत्वे ब्राह्मण
 स्युः ॥ १४४ ॥ शंसमेद्विजशार्दूलकौतुकं हि महम्म ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ १४५ ॥ येषोक्तो वे
 दशास्त्रेषु संस्कारा ब्राह्मणस्य तु ॥ मनीषिभिर्महाबाहो शृणु सर्वानंशेषतः ॥ १४६ ॥ गर्भाधानं पुंसवनं सीमं तोन्नयनं तथा ॥
 जातकर्म ब्राह्मणं च चूडोपनयनं नृप ॥ १४७ ॥ ब्रह्मव्रतानि च त्वारिस्नानं च तदन्तरम् ॥ सधर्मचारिण्योगोयज्ञानां कर्ममानदं ॥
 ॥ १४८ ॥ पंचानां कार्यमित्याहुरात्मनः श्रेयसे नृप ॥ देवपितृमनुष्याणां भूतानां ब्रह्मणस्तथा ॥ १४९ ॥ एतेषां चाष्टककर्मपार्ष
 णश्राद्धमेव हि ॥ श्रावणीचाग्रहायणीचैत्रीचाश्वयुजतथा ॥ १५० ॥ पाकयज्ञास्तथा सप्त अश्याधानं च सत्क्रियाः ॥ अग्निहोत्रं
 तथा राजन्दर्शचविधुसंक्षये ॥ १५१ ॥ पौर्णमासं च राजेन्द्र चातुर्मास्यानि चापि हि ॥ निरूपणं पशुवधं तथा सौत्रामणीति च ॥ १५२ ॥
 हविष्यज्ञास्तथा सप्ततेषां चापि हि सत्क्रियाः ॥ अग्निष्टोमोऽन्यग्निष्टोमस्तथोक्थ्यः षोडशीं विदुः ॥ १५३ ॥ वाजपेयोतिरात्रश्च आतोयमिति वै
 स्मृतः ॥ संस्कारेषु स्थिताः सप्तसौमाः कुरुकुलोद्ग्रह ॥ १५४ ॥ इत्येते द्विजसंस्काराश्च त्वारिंशच्च पोत्तम ॥ अष्टौ चात्मगुणास्ततश्च पुता
 नपि भारत ॥ १५५ ॥ अनसूया दद्याक्षांतिरनायासं च मंगलम् ॥ अकार्पण्यं तथा शौचमस्पृहा च कुरुद्ग्रह ॥ १५६ ॥ य एतेष्टगुणास्तत
 कीर्त्यं तैव मनीषिभिः ॥ एतेषां लक्षणं वीरशृणु सर्वमंशेषतः ॥ १५७ ॥ नगुणान्गुणिनो हंति नस्तौ त्यात्मगुणानपि ॥ ग्रहव्यतेनान्यदेषैरन
 सूया प्रकीर्तिता ॥ १५८ ॥ अपरेष्वंगेषु वा मित्रे द्वेष्टरिवासदा ॥ आत्मवद्भर्तनं यत्स्यात्सा दद्यापरि कीर्तिता ॥ १५९ ॥ वाचा मनसि का
 ये च दुःखेनोत्पादितेन च ॥ न कुप्यति न चाप्रीतिः साक्षमापरि कीर्तिता ॥ १६० ॥ अभक्ष्यपरिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिर्द्वैतः ॥ आचारे च व्ययव
 स्थानं शौचमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ १६१ ॥ शरीरं पीड्यते येन शुभेनापि च कर्मणा ॥ अत्यंतं तन्न कुर्वीत अनायासः स उच्यते ॥ १६२ ॥ प्रश

१ मानवः-इ० पा० । २ अयं श्लोकः पुनरुक्तोऽपि प्राकरणि कृतया युक्त एव प्रतिभाति । ३ चूडाकरणमेखलाः-इ० पा० । ४ जंतूनां कर्म मानद-
 इ० पा० । ५ अप्याधेयम्-इ० पा० । ६ निरुद्धपशुबंधं च-इ० पा० । ७ ज्योतिष्टोमो ह्यग्निष्टोमः-इ० पा० । ८ नृप-इ० पा० । ९ मासाः-इ०, संस्थाः-इ० च पा० ।

स्ताचरणानित्यमप्रशस्तविवर्जनम् ॥ एताद्विमंगलप्राप्तं मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ १६३ ॥ स्तोकादपि प्रदातव्यमदनिनितरात्मना ॥
अहन्यहनिर्यात्किंचिदकार्पण्यं तदुच्यते ॥ १६४ ॥ यथोत्पन्नेन संतुष्टः स्वल्पेनाप्यथ वस्तुना ॥ आर्हिसया परस्वेषु साऽस्पृहा परिकीर्तिता ॥
॥ १६५ ॥ वपुर्गस्य तु इत्येतैः संस्कारैः संस्कृतं द्विजः ॥ ब्रह्मत्वमिह संप्राप्य ब्रह्मलोकं गच्छति ॥ १६६ ॥ वैदिकैः कर्मभिः पुण्यैर्निषेकद्वै-
र्द्विजन्मनाम् ॥ कार्यः शरीरसंस्कारः पावनः प्रेत्य चेह च ॥ १६७ ॥ गर्भं शुद्धितत आर्यधर्मं च श्रमलक्षणम् ॥ याति मुक्तिं न संदेहपुराणे स्मि-
नूपोत्तम ॥ १६८ ॥ उमांति कुरुशार्दूल ब्राह्मणानां त्रसंशयः ॥ (आश्रितानां विशेषेण येनित्यं स्वस्तिवादिनः ॥ १६९ ॥ निकटस्थान् द्विजा-
न्हित्वा योऽन्यान् पूजयति द्विजान् ॥ सिद्धं पापं तदपमानात् तद्भुक् नैव शक्यते ॥ १७० ॥ तस्मात्सदा समीपस्थः संपूज्या विधिवन्नृप ॥ पूजये-
दतिथीं स्तद्भद्रं नृपानादिदानतः ॥ १७१ ॥ ब्राह्मणः सर्ववर्णानां ज्येष्ठः श्रेष्ठस्तथोत्तमः ॥ एवमस्मिन्पुराणे तु संस्कारान् ब्राह्मणस्य तु ॥ १७२ ॥
शृणोति यश्च जानाति यश्चापि पठते सदा ॥ ऋद्धिं वृद्धिं तथा कीर्तिं प्राप्येह श्रियमुत्तमाम् ॥ १७३ ॥ धनं धान्यं यशश्चापि पुत्रान्वं धूसुरुपताम् ॥
सावित्रं लोकमासाद्य ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ १७४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे शतसाहस्रार्धसंहितायां ब्राह्मे पर्वणि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॐ ॥
शतानीक उवाच ॥ जातकर्मादि संस्कारान्वर्णनानुपूर्वशः ॥ आश्रमाणं च मे धर्मकथयस्व द्विजोत्तम ॥ १ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ गर्भो धानं
पुंसवर्नसंमंतो व्रतं तथा ॥ जातकर्मा व्रतशश्च चूडामौजीनिबंधनम् ॥ २ ॥ वैजिं कर्माभिकंचै नो द्विजानामपमृज्यते ॥ स्वाध्यायेन व्रतं होमं चै-
विद्येन ज्यया श्रुतैः ॥ ३ ॥ महायज्ञैश्च ब्राह्मण्यज्ञैश्च क्रियते तनुः ॥ शृणुष्वैकमनराजन्यथा सा क्रियते तनुः ॥ ४ ॥ प्राङ्नाभिर्वधनात्पुसा-
जातकर्मा विधीयते ॥ मंत्रवत्प्राशनं चान्यस्य हिरण्यमधुसर्पिषा ॥ ५ ॥ नामधेयं दशम्यां तु केचिदिच्छति पार्थिव ॥ द्वादश्यामपराजन्मासि पू-
र्णतथापरे ॥ ६ ॥ अष्टादशेऽहनि तथाऽन्ये वंदन्ति मनीषिणः ॥ पुण्येतिथौ मुहूर्तं च नक्षत्रे च गुणान्विते ॥ ७ ॥ मंगल्यं तात विप्रस्य शिशुं शर्म-

१ परार्थेषु-इ०पा० । २ () एताद्विद्वान्तर्गतोऽयं पठः कस्मिंश्चिदस्मिन्पुस्तके दृश्यते । स च किंचित्पकरणद्वार्वतीति हेतोश्चिह्नान्तः प्रवेशित इति बोध्यम् ।

तिपार्थिव ॥ राजन्यस्यविशिष्टतुष्टद्वैतमतिकथ्यते ॥ ८ ॥ वैश्यस्यधनसंयुक्तं शूद्रस्यचजुगुप्सितम् ॥ धनवधनेतिवैश्यस्यसर्वदासेतिही
 नजे ॥ ९ ॥ मनुनाचतथाप्रोक्तंनान्मनोलक्षणमुत्तमम् ॥ शर्मवद्ब्राह्मणस्यस्याद्राज्ञोरक्षासमन्वितम् ॥ १० ॥ वैश्यस्यपुष्टिसंयुक्तं शूद्रस्य
 प्रैष्यसंयुतम् ॥ स्त्रीणांसुखोद्यमक्रूरविस्पष्टार्थमनोरमम् ॥ ११ ॥ मंगल्यं दीर्घवर्णातिमाशीर्वादाभिधानवत् ॥ द्वादशोऽहनि राजेंद्रशिशांनि
 ष्कमणंगृहात् ॥ १२ ॥ चतुर्थेमासिकर्तव्यं तथा न्येषामंतविभो ॥ षष्ठेऽन्नप्राशनं मासि यथेषु मंगलंकुले ॥ १३ ॥ चूडाकर्म द्विजातीनां सर्वे
 षामनुपूर्वशः ॥ प्रथमेऽब्दे तृतीये वा कर्तव्यं कुरुनंदन ॥ १४ ॥ गर्भाष्टमेऽब्दे कुर्वीत ब्राह्मणस्योपनायनम् ॥ गर्भादोकादशे राजन्क्षत्रियस्य
 विनिर्दिशेत् ॥ १५ ॥ द्वादशेऽब्दे पिगर्भात्तु वैश्यस्य व्रतमादिशेत् ॥ ब्रह्मवर्चसकामेन कार्यं विप्रस्य पंचमे ॥ १६ ॥ बलार्थं न तथाराज्ञः षष्ठेऽब्दे
 कार्यमेव हि ॥ अर्थकामेन वैश्यस्य अष्टमे कुरुनंदन ॥ १७ ॥ आपोऽश्वद्राह्मणस्य सावित्रीनातिवर्तते ॥ द्वाविंशतेः क्षत्रबंधोराचतुर्विंशतेर्वि
 शः ॥ १८ ॥ अत ऊर्ध्वतुर्यो राजन्यथा कालमसंस्कृताः ॥ सावित्रीपतिताव्रात्याव्रात्यस्तोमादते क्रतोः ॥ १९ ॥ न चाप्येभि रपूतैस्तु आप
 द्यपि हि कर्हि चित् ॥ ब्रह्मयोनिर्योनि च संबंधान्नाचरेद्ब्राह्मणः सह ॥ २० ॥ भवंति राजंश्चर्मोणि ब्रतिनां त्रिविधानि च ॥ काष्णैरैरववास्तानि ब्रह्म
 क्षत्रविशानृप ॥ २१ ॥ वसीरंश्चानुपूर्व्येण वस्त्राणि विविधानि तु ॥ ब्रह्मक्षत्रविशो राजञ्छाणक्षौमाविकानि च ॥ २२ ॥ मौजी त्रिवृत्समाशुङ्गा
 कार्या विप्रस्य मेखला ॥ क्षत्रियस्य च मौर्वीज्या वैश्यस्य शणतां तवी ॥ २३ ॥ मुंजालाभेतु कर्तव्या कुशा इमंत कवल्बजैः ॥ त्रिवृताग्रं थिनैकेन
 त्रिभिः पंचभिरेव च ॥ २४ ॥ कार्पासमुपवीतं स्याद्विप्रस्योर्ध्ववृत्तं त्रिवृत् ॥ शणमूत्रमयं राज्ञो वैश्यस्य विकसौ त्रिकम् ॥ २५ ॥
 पुष्कराणि तथा चैषां भवंति त्रिविधानि तु ॥ ब्रह्मणो बिल्वपालाशौ तृतीयं पुष्पजं नृप ॥ २६ ॥ वाटस्यादि रैक्षत्रियस्तु तथा न्यवेतसोऽद्रवम् ॥ पैल
 वोदुंबरो वैश्यस्तथा श्वत्थजमेव हि ॥ २७ ॥ दंडानेतां महाबाहो धर्मतोऽर्हति धारितुम् ॥ केशांतिको ब्राह्मणस्य दंडः कार्यः प्रमाणतः ॥ २८ ॥
 ललाटसंभितो राज्ञः स्यात्तु नासांतिको विशः ॥ ऋजवस्ते तु सर्वे स्युर्ब्राह्मणाः सौम्यदर्शनाः ॥ २९ ॥ अनुद्वेगकरा नृणां सत्त्वतो नाग्निदूषिताः ॥

१ बलिष्ठं तु-इ०पा०। २ कील्यते-इ०पा०। ३ द्वितीये वा-इ०पा०। ४ त्रयोऽप्येते-इ०पा०। ५ न ते संस्कारभागिनः-इ०पा०। ६ ब्राह्म्यं वेदाध्ययनमित्यर्थः।

प्रगृह्यचेप्सितंदंडमुपस्थापयचभारकरम् ॥ ३० ॥ सम्यगुरुतथापूज्यचरैर्द्रक्ष्यथाविधि ॥ भवत्पूर्वचरैर्द्रक्ष्यमुपनीतोद्विजोत्तमः ॥ ३१ ॥
भवन्मध्यंतुराज्योवैश्यस्तुभवदुत्तरम् ॥ मातरं वास्वसां वामातुर्वाभिर्गो निजाम् ॥ ३२ ॥ भिक्षेत भैक्षप्रथमया चैनं न वमानयेत् ॥ सुवर्णर
जतंचान्नापात्रेभ्यो विनिर्दिशेत् ॥ ३३ ॥ समाहृत्य ततो भैक्षं यावदर्थममायया ॥ निवेद्य गुरवे श्रिया दाचम्य प्राङ्मुखः शुचिः ॥ ३४ ॥
आयुष्यं प्राङ्मुखो भुक्तेयं शस्यं दक्षिणमुखः ॥ श्रियं प्रत्यङ्मुखो भुक्तेः श्रुतं भुक्ते उदङ्मुखः ॥ ३५ ॥ उपस्पृश्य द्विजो राजन्नमद्यात्समा
हितः ॥ भुक्त्वा चोपस्पृशेत्सम्यगद्रिः खानि च संस्पृशेत् ॥ ३६ ॥ तथा त्रपूजयेत्त्रित्यमद्याच्चैतदकुत्सयन् ॥ दर्शनं तस्य हृष्येद्भै
प्रसीदेष्वपि भारत ॥ ३७ ॥ अभिनंद्य ततो श्रियादित्येवं मनुब्रवीत् ॥ पूजितं त्वं शनं नित्यं बलमूर्जय च्यच्छति ॥ ३८ ॥ अपूजि
तं तु तदुक्तमुभयं न शयेदिदम् ॥ नोच्छिष्टं कस्यचिद्दद्याद्वाद्याच्चैतत्तथांतरा ॥ ३९ ॥ यस्तु वन्नमंतरा कृत्वा लोभादति नृपते म ॥
विना शंयाति स नर इह लोके परत्र च ॥ ४० ॥ यथा भवत्पुरा वैश्यो धनवद्भनं संज्ञितः ॥ ज्ञानं कि उवाच ॥ सकथं मंतरं पूर्वमन्नस्य
द्विजसत्तम ॥ ४१ ॥ किं मंतरं तथा त्रस्य कथं वा तत्कृतं भवेत् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुरा कृतं गुरोरा जन्वैश्यो वै सति पुष्करे ॥ ४२ ॥ धनवर्ध
ननामा वै स मुद्रो धनधान्यतः ॥ निदावकाले राजेन्द्र स कृत्वा वैश्वदेविकम् ॥ ४३ ॥ सपुत्रप्रातृभिः सार्धं तथा वै मित्रबंधुभिः ॥ आहारं
कुरुते राजन् भैक्ष्यभोज्यसमन्वितम् ॥ ४४ ॥ अथ तद्रुजतस्तस्य अन्नं शब्दं महानभूत् ॥ करुणः कुरुशार्दूल अथ तं स प्रयावितः ॥ ४५ ॥
त्यक्त्वा स भोजनं यावन्निष्क्रान्तिं गृहं गच्छतः ॥ अथ शब्दं स्तिरोभूतः स भूयो गृहमागतः ॥ ४६ ॥ तमेव भाजनं गृह्य आहारं कृतवाप्तुम् ॥ भुक्तशेषं
महाबाहो आहारं स तु मुक्तवान् ॥ ४७ ॥ भुक्त्वा स शतधा जातस्तस्मिन्नेव क्षणे नृप ॥ तस्मादन्नं राजेन्द्र अश्रियादंतरा क्वचित् ॥ ४८ ॥ न चै
वात्यं शनं कुं यन्नोच्छिष्टं क्वचित् द्विजेत् ॥ रसो भवत्यस्य शनान्नं सद्गोः प्रवर्तते ॥ ४९ ॥ स्नानं दानं जपो होमः पितृदेवाभिभूजनम् ॥ न भवंति
रमे जाते नराणां भरतर्षभ ॥ ५० ॥ अनारोग्यमनापुष्यमस्वर्ग्यचातिभोजनम् ॥ अपुण्यं लोका विद्विष्टं तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ५१ ॥ यक्षभूत

पिशाचानरक्षसांचनृपोत्तम ॥ गम्योभवतिवैविप्रउच्छिद्योनान्नसंशयः ॥ ५२ ॥ शुचित्वमाश्रयेत्तस्माच्छुचित्वान्मोदतोदिवि ॥ सुखेन
 चेहरमेतद्वतीयवैदिकीश्रुतिः ॥ ५३ ॥ शतानीकउवाच ॥ शुचितामियात्कथंविप्रःकथंचाशुचितामियात् ॥ एतन्मेब्रूहिविप्रैद्रकोतुकंपरमे
 मम ॥ ५४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उपरूपृश्यशुचिविप्रोभवतेभरतर्षभ ॥ विधिवत्कुरुशार्दूलभवेद्विधिपराह्वतः ॥ ५५ ॥ शतानीकउवाच ॥
 उपरूपृशविधिप्रकथयत्वमंमखिलम् ॥ शुचित्वमाश्रुयद्येनआचांतोब्राह्मणोद्विज ॥ ५६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मिराजेंद्रशृणुवि
 प्रोयथाभवेत् ॥ शुचिर्भरतशार्दूलविधिनयेनवाविभो ॥ ५७ ॥ प्रक्षाल्यहस्तौपादौचप्राङ्मुखोदङ्मुखोऽपिवा ॥ उपविश्यशुचौदेशेवां
 हुंकृत्वाचदक्षिणम् ॥ ५८ ॥ जाल्वंतरेमहाबाहोब्रह्मसूत्रसमन्वितः ॥ सुसमौचरणौकृत्वातथाबद्धशिखोनृप ॥ ५९ ॥ नतिष्ठन्नचसंजल्पन्त
 थाचानवलोकयन् ॥ नत्वरन्कुधितोवापित्यक्त्वारान्नुदूरतः ॥ ६० ॥ प्रसन्नाभिस्तथाद्भिस्तुआचांतःशुचितामियात् ॥ नोष्णाभिर्नसं
 फेनाभिर्युक्ताभिःकलुषेणच ॥ ६१ ॥ वर्णेनरसंगंधाभ्यांहीनाभिर्नचभारत ॥ सबुद्धाभिश्चतथानाचांमेत्पंडितोनृप ॥ ६२ ॥
 पंचतीर्थानिविप्रस्यथ्रूयंतदक्षिणेकरे ॥ देवतीर्थंपितृतीर्थैर्ब्रह्मतीर्थंचमानद ॥ ६३ ॥ प्राजापत्यंतथाचान्यत्तथान्यत्सौम्यमुच्यते ॥
 अंगुष्ठमूलोत्तरतार्येरेखामहीपते ॥ ६४ ॥ ब्राह्मंतीर्थंवदंत्येतद्वसिष्ठाद्याद्विजोत्तमाः ॥ कायंकनिष्ठिकामूलेअंगुल्यग्रेतुदैवतम् ॥ ६५ ॥
 तर्जन्यंगुष्ठयोरंतःपित्र्यतीर्थमुदाहृतम् ॥ करमध्येस्थितसौम्यप्रज्ञस्तंदेवकर्मणि ॥ ६६ ॥ देवाचांबलिहरणंप्रतिक्षपणमेवच ॥
 एतानिदेवतीर्थेनकुर्यात्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ ६७ ॥ अन्ननिर्वपणंराजंस्तथासंपवन्ननृप ॥ लाजाहोमंतथासौम्यंप्राजापत्येनकारयेत् ॥
 ॥ ६८ ॥ कमंडलूपस्पर्शनंदंधिप्राशनमेवच ॥ सौम्यतीर्थेनराजेंद्रसदाकुर्याद्विचक्षणः ॥ ६९ ॥ पितृणांतर्पणंकार्यैपितृतीर्थेनधी
 मता ॥ ब्राह्मेणचापितृतीर्थेनसदोपस्पर्शनंपरम् ॥ ७० ॥ धर्नांगुलिकंरंकृत्वाएकाग्रःसुमनाद्विजः ॥ त्रिःकृत्वायःपिवेदापोमुखशब्द
 विवर्जितः ॥ ७१ ॥ शृणुयत्फलमाप्नोतिप्रीणातिचयथासुरात् ॥ प्रथमंयत्पिवेदापपङ्कवेदस्तेनतृप्यति ॥ ७२ ॥ यद्वितीयंयजु

१ भरतः-इ०पा० । २ यज्ञसूत्रसमन्वितः-इ०पा० । ३ संचयनम्-इ०पा० । ४ युतांगुलिकम्-इ०पा० । ५ स सम्यक्कुलमामोति-इ०पा० ।

र्वदेतेनप्रीणातिभारत ॥ यत्तृतीयं सामवेदं तेन प्रीणातिभारत ॥ ७३ ॥ प्रथमं यन्मृजेदास्यं दक्षिणं गुष्ठमूलतः ॥ अधवैवेदं प्रीणाति तेन राजन्न
संशयः ॥ ७४ ॥ इति हासपुराणानियद्वितीयं प्रमार्जति ॥ यन्मूर्धनं हिराजेंद्रं अभिषिचति वैद्विजः ॥ ७५ ॥ तेन प्रीणाति वैरुद्रं शिखामाल
भ्यवैक्रधीन् ॥ यदक्षिणीचालभते राविं प्रीणाति तेन वै ॥ ७६ ॥ नासिकालभनाद्रागुप्रीणत्येव न संशयः ॥ यच्छ्रोत्रमालभेद्विप्रोदिशः प्रीणाति
तेन वै ॥ ७७ ॥ यमकुर्वेदं वरुणं वासवं चाग्निमेव च ॥ यद्ब्रह्मन्वालयते एतान् प्रीणाति तेन वै ॥ ७८ ॥ यन्नाभिमन्वालयते तेन प्रीणाति ग्रंथिमेव च ॥
तेन प्रीणाति राजेंद्रं इत्यैवैद्वि कीं श्रुतिः ॥ ७९ ॥ अभिषिचति यत्पादौ विष्णुं प्रीणाति तेन वै ॥ यद्ध्रूम्याच्छादकं वारिविसर्जयति मानद ॥ ८० ॥
वासुकिप्रमुखात्रागास्तेन प्रीणातिभारत ॥ यद्विद्वेदोऽन्तरभूमौ पतती ह नराधिप ॥ ८१ ॥ भूतग्रामं तस्मै स्तु प्रीणाति हचतुर्विधम् ॥ अंगुष्ठेन प्र
देशिन्यालयते चाक्षिणीनृप ॥ ८२ ॥ अनामिकां गुष्ठकाभ्यां नासिकामालभेदृष ॥ मध्यमां गुष्ठाभ्यां मुखं संस्पृशेद्वरतर्पभ ॥ ८३ ॥ कनि
ष्ठिकां गुष्ठकाभ्यां कर्णमालभते नृप ॥ अंगुलीभिस्तथा बाहुमंगुष्ठेन तु मंडलम् ॥ ८४ ॥ नाभिकुरुकुलं श्रेष्ठं शिरःसर्वीभरेव च ॥ अंगुष्ठोऽग्निर्म
हावाहो प्रोक्तो वायुः प्रदेशिनी ॥ ८५ ॥ अनामिका तथामूर्यः कनिष्ठामववाविभो ॥ प्रजापतिर्येध्यमाज्ञेया तस्माद्रतस्तम ॥ ८६ ॥ एव
माचम्य विप्रस्तु प्रीणाति सततं जगत् ॥ सर्वाश्च देवतास्तत्तल्लोकाश्चापिन संशयः ॥ ८७ ॥ तस्मात्पूज्यः सदा विप्रः सर्वदेवमयो हि सः ॥ ब्राह्मि
णविप्रतथैर्न नित्यकालमुपस्पृशेत् ॥ ८८ ॥ कायत्रैदं शकाभ्यां वानपित्र्येण कदाचन ॥ हृद्वाभिः पूयते विप्रः कंठग्राभिस्तु भूमिपः ॥ ८९ ॥
वैश्योऽग्निः प्राशिताभिस्तु शूद्रः स्पृष्टाभिरंततः ॥ उद्धृते दक्षिणे पाणुषीत्युच्यते बुधः ॥ ९० ॥ सव्येन प्राचीनावर्तिनिवर्तिकंठमंज्जिते ॥
मेखलामजिनं दंडमुपवर्तिकं मंडलम् ॥ ९१ ॥ अप्सु प्रास्य विनष्टानि गृह्णाति न्यनिमंत्रयित् ॥ उपवीत्याचमन्नित्यमंतर्जानुमहापते ॥ ९२ ॥
एवं तु विप्रो ह्याचांतं शुचितां यातिभारत ॥ यास्त्वेताः करमध्ये तुरेखा विप्रस्य भारत ॥ ९३ ॥ गंगाद्याः सरितः सर्वाज्ञेया भारतस्तम ॥ यान्यं
गुलिषु पर्वाणि गिरयस्तानि विद्वै ॥ ९४ ॥ सर्वदेवमयोर्राजक्रोविप्रस्य दक्षिणः ॥ हस्तोपस्पृशेन्निविधिस्तवाख्यातामहापते ॥ ९५ ॥ एषु

सर्वेषु लोकेषु येनाचातो दिवंब्रजेत् ॥ ९६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणेशतसहस्रार्धसंहितायां ब्रह्मपर्वण्युपसर्गनविधिवर्णनमनुततीयोऽध्या-
 यः ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ किं शांतं षोडशे वर्षे ब्रह्मणस्य विधीयते ॥ राजन्यबंधोद्धारं विश्वेभ्यः स्य इयं अधिकेततः ॥ १ ॥ अमंत्रकासदाकार्यास्त्रीणां ब्रूडामही-
 पते ॥ संस्कारहेतोः कायस्य यथाकालं विभागशः ॥ २ ॥ वैवाहिको विधिः स्त्रीणां संस्कारो नैगमः स्मृतः ॥ निवसेद्गुरोर्वापि गृहे वाग्निपरिक्रि-
 या ॥ ३ ॥ एष ते कथितो राजन्नौपनायनिको विधिः ॥ द्विजातीनां महाबाहो उत्पत्तिव्यंजकः परः ॥ ४ ॥ कर्मयोगमिदानीं ते कथयामि महाब-
 ल ॥ उपनीय गुरुः शिष्यं प्रथमं शौचमादिशेत् ॥ ५ ॥ आचारमग्निकार्यं च संध्योपासनमेव च ॥ अध्यापयेत्तु सच्छिष्यान् सदा चांतउद्दुमुखः ॥ ६ ॥
 ब्रह्मांजलिकरो नित्यमध्याप्याप्यो विजिते द्रितः ॥ लघुवासास्तथैकाग्रः सुमनः सुप्रतिष्ठितः ॥ ७ ॥ ब्रह्मरंभेऽवसाने च पादौ पूज्यौ गुरोः सदा ॥
 संहृत्य हस्तावध्येयं सह ब्रह्मांजलिः स्मृतः ॥ ८ ॥ व्यत्यस्तपाणिना कार्यमुपसंग्रहणं गुरोः ॥ सव्येन सव्यः सप्रष्टव्यो दक्षिणेन तु दक्षिणः ॥ ९ ॥
 अध्येष्यमाणं तु गुरुर्नित्यकालमंतद्रितः ॥ अधीष्वभोजितं ब्रूयाद्दिशमोऽस्ति च विचारयेत् ॥ १० ॥ ब्राह्मणः प्रणवं कुंर्यादादावं ते च सर्वदा ॥ स्रव-
 त्यनो कृतपूर्वपरस्ताच्च विशीर्यते ॥ ११ ॥ श्रूयतां चापि राजेंद्र यथोक्तं द्विजोऽर्हति ॥ प्राक्कूलान्पुंशुपासीनः पवित्रैश्चैव पावितः ॥ १२ ॥
 प्राणायामैस्त्रिभिः पूतस्ततस्त्वोक्तं कारमर्हति ॥ १३ ॥ अकारं चाप्युकारं च मकारं च प्रजाप-
 तिः ॥ वेदत्रयात्तु निर्गह्य भूर्भुवः स्व रिति त्रितयः ॥ १४ ॥ त्रिभ्य एव तु वेदेभ्यः पादं पादं दूदुहत् ॥ तदित्यूचोऽस्याः सा वित्र्याः परमेष्ठी प्रजापतिः ॥
 १५ ॥ एतदक्षरमेतां च पठ्याहति पूर्विकां ॥ संध्योरुभयोर्विप्रो वेदपुण्येन युज्यते ॥ १६ ॥ सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्य बहिरेतत्त्रिकं द्विजः ॥
 महतोऽप्येन सोमासात्त्वचे वाहिर्विमुच्यते ॥ १७ ॥ एतयर्चा विमंशुक्तः कलेचक्रियया स्वया ॥ विप्रश्चित्रियविडचो निर्गहं गंयाति साधु-
 शु ॥ १८ ॥ शृणुष्वैकमनराज न परमं ब्रह्मणो मुखम् ॥ १९ ॥ अकारपूर्विकां स्ति स्रोमहाव्याहृतयोऽव्ययाः ॥ १९ ॥ त्रिपदा चैव सा वित्री
 विज्ञेया ब्रह्मणो मुखम् ॥ योऽधीते हन्यह न्येतां त्रीणि वर्षाण्यतं द्रितः ॥ २० ॥ स ब्रह्म परमभ्येति वायुभूतः स्वमूर्तिमान् ॥ एकाक्षरं परं ब्रह्म प्राणा-
 यामः परंतपः ॥ २१ ॥ सा वित्र्यास्तु परं नास्ति तमौ नास्त्यविशिष्यते ॥ होमक्रियातपः क्रिया तथादानक्रियानृप ॥ २२ ॥ अक्षयांताः सदा

राजन्यथाहभगवान्मनुः ॥ अवरं त्वक्षरं ज्ञेयं ब्रह्मैव प्रजापतिः ॥ २३ ॥ विधियज्ञात्सदराजअपयज्ञोविशिष्यते ॥ नानाविधगुणदेशैः
 सूक्ष्माख्यातैर्नृपोत्तम ॥ २४ ॥ उपांशुः स्याच्छुक्लशृणुः साहस्रोमानसः स्मृतः ॥ येषां कयज्ञाश्चत्वारो विधियज्ञेन चान्विताः ॥ २५ ॥
 सर्वे ते जपयज्ञस्य कलानर्हतिषोडशीम् ॥ जपादेव तु संसिध्येद्ब्राह्मणो न त्रसंशयः ॥ २६ ॥ कुर्यादित्यं ववाकुर्वन्मैत्रे ब्राह्मण उच्यते ॥ पूर्वासं
 ध्यां जपं स्तिष्ठेत्सावित्रीमाकर्कशं नात् ॥ २७ ॥ पश्चिमां तु समासीनः सम्यगृक्षविभावात् ॥ दिनस्यादौ भवेत्पूर्वाश्वर्यार्थं दैतथा परा ॥ २८ ॥
 स नक्षत्रापरज्ज्ञेया अपरा स दिवाकरा ॥ जपं स्तिष्ठन्परसंध्यां नैशमेनो व्यपोहति ॥ २९ ॥ अपरां तु समासीनो मलहंति दिवाकृतम् ॥ नोपति
 श्रुतियः पूर्वानोपास्ते पश्चिमानुप ॥ ३० ॥ सशूद्रवद्वाहिः कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मणः ॥ अपांसमीपेनितो नैत्यं कविधिमास्थितः ॥ ३१ ॥
 सावित्रीमध्यधीयतीतगत्वाऽण्यं समाहितः ॥ वेदोपकरणे राजन्स्वाध्याये च वै न त्यजे ॥ ३२ ॥ नात्र दोषोऽस्त्यनध्याये होमं त्रेषु वा विभो ॥ नैत्य
 केनऽस्त्यनध्यायो ब्रह्मसंज्ञां हितस्मृतम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्माहुतिं हुतं पुण्यमनध्याय वषट्कृतम् ॥ ऋगं कांयस्त्वधीयति विधिनानियतो द्विजः ॥
 ॥ ३४ ॥ तस्य नित्यं क्षरत्येषापयोमैधं धृतं मधु ॥ अग्निं शुश्रूषणं भैक्षमधः शय्यांगुरोर्हितम् ॥ ३५ ॥ आसमावर्तनान्कुर्यात्कृतोपन
 यनो द्विजः ॥ आचार्यपुत्रशुश्रूषां ज्ञानदोषार्मिकः शुचिः ॥ ३६ ॥ आतः शतोन्नदः साधुः स्वाध्यायादश्वधर्मतः ॥ नापृष्टः कस्यचिद्व्याघ्रचान्यायेन
 पृच्छतः ॥ ३७ ॥ जानन्नपि हि मेधावीजडवच्छोक आचरेत् ॥ अधर्मेण च यः प्राहयश्चाधर्मेण पृच्छति ॥ ३८ ॥ तयोरेन्यतरः श्रुतिविद्वेषवा
 निगच्छति ॥ धर्मार्थैश्च न स्यातां शुश्रूषा चापि तद्विधा ॥ ३९ ॥ न तत्र विद्यावस्यया शुभं बीजमिवोसरे ॥ विद्ययैव समं कामं मत्तं च ब्रह्मवा
 दिना ॥ ४० ॥ आपद्यपि हि घोरार्थान् त्वेनामीरिणोपेत् ॥ विद्या ब्राह्मणमित्याह गोवर्धितेऽस्मि रक्षमा ॥ ४१ ॥ अमूयकायमाप्रदास्तथा
 स्यां वीर्यवत्तमा ॥ श्रेवं सुखसुं शतीह केचिज्ज्ञानं प्रचक्षते ॥ ४२ ॥ तौ धारयति वैयस्याच्छेदधिस्तेन सोच्यते ॥ यमेव तु शुचिं विद्यां न्रियतं
 ब्रह्मचारिणम् ॥ ४३ ॥ तस्मै मां ब्रूहि प्रायानिधिपया प्रमादिने ॥ ब्रह्मयस्त्वननुज्ञातमधीयानादवाप्नुयात् ॥ ४४ ॥ लौकिकैर्वैदेिकैर्वापि तथा ध्यात्म
 कमेव च ॥ स याति नरकं घोरं रौरवं भीमदर्शनम् ॥ ४५ ॥ अणुमात्रात्मकं देहं षोडशार्धमिति स्मृतम् ॥ आददीत यतो ज्ञानं तं पूर्वमभिवादयेत् ॥ ४६ ॥

सावित्रीसारमात्रोपिवरोविप्रःसुयंत्रितः ॥ नायंत्रितस्त्रिवेदोऽपिसर्वांशोसर्वविक्रयी॥४७॥श्रय्याशनेध्याचरितेश्रेयसानसमाविशेत् ॥ श्रय्यास
 नस्थश्चैवेनंप्रत्युत्थायाभिवादयेत् ॥ ४८ ॥ ऊर्ध्वप्राणाह्युत्कामंतियूनःस्थविरागते ॥ प्रत्युत्थानाभिवादभ्यांपुनस्तान्प्रतिपद्यते ॥ ४९ ॥
 अभिवादनशीलस्यनित्यंवृद्धोपसेविनः॥चत्वारिसम्यगवर्धतेआयुःप्रज्ञायशोबलम् ॥ ५० ॥ अभिवादपरोविप्रोज्यायांसमभिवादयेत् ॥ अ
 सौनामाहमस्मीत्स्वनामपरिकीर्तयेत् ॥ ५१ ॥ नामधेयस्ययेकेचिदभिवादनजानते ॥ तान्प्राज्ञोऽहमितिब्रूयात्स्त्रियःसर्वास्तथैवच ॥
 ॥ ५२ ॥ भोःशब्दकीर्तयेदंतेस्वस्यनाम्नोभिवाद्ने ॥ नाम्नःस्वरूपभावोहोभावऋषिभिःस्मृतः ॥ ५३ ॥ आयुष्मान्भवसौम्येतिवा
 च्योविप्रोऽभिवाद्ने ॥ अकारश्चास्यनाम्नोऽतेवाच्यःपूर्वाक्षरःश्रुतः ॥ ५४ ॥ योनवेत्यभिवादस्यविप्रःप्रत्यभिवादनम् ॥ नाभिवाद्यस
 विदुषायथाशूद्रस्तथैवसः ॥ ५५ ॥ अभिवादकृत्यस्तुनकरोत्यभिवादनम् ॥ आशीर्वाङ्कुरुशादूलसयातिनरकंश्रुवम् ॥ ५६ ॥ अभीति
 भगवान्विष्णुर्वादयामीतिशंकरः ॥ द्वावेवपूजितौतेनयःकरोत्यभिवादनम् ॥ ५७ ॥ ब्राह्मणंकुशलंपृच्छेत्क्षत्रबंधुमनामयम् ॥ वैश्यक्षेमं
 समागम्यशूद्रमारोग्यमेवतु ॥ ५८ ॥ नवाच्योदीक्षितोनाम्नायवीथानपियोभवेत् ॥ भोभवत्पूर्वकत्वेनइतिस्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ ५९ ॥
 परपत्नीतुयाराजन्नसंवद्धतुयोनितः ॥ वक्तव्याभवतीत्येवंसुभगेभगिनीतिच ॥ ६० ॥ पितृव्यान्मातुलान्पुत्रान्पुत्रान्पुत्रान्पुत्रान् ॥
 असावहमितिब्रूयात्प्रत्युत्थायजघन्यजः ॥ ६१ ॥ मातृष्वसामातुलानीश्वश्रूथपितृष्वसा ॥ संपूज्यागुरुपत्नीचसमास्तगुरुभार्यया॥६२॥
 ज्येष्ठस्यभ्रातुर्याभ्यासंवर्णहन्त्यपि ॥ पूजयन्प्रयतेविप्रोयातिविष्णुसदनुप ॥ ६३ ॥ प्रवासादेत्यसंपूज्याज्ञातिसंबंधियेषितः ॥
 पितुर्याभगिनिराजन्मातुश्चापिविशपते ॥ ६४ ॥ आत्मनोभगिनीयाचज्येष्ठान्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ सदासुमातुवद्वृत्तिमातिष्ठेद्भरतोत्तम ॥ ६५ ॥
 गरीयसीततस्ताभ्योमातज्ञेयानराधिप ॥ पुत्रमित्रभागिनियादृष्टव्याह्यात्मनासमाः ॥ ६६ ॥ दशाष्टाख्यंयौसंख्यंपंचाष्टाख्यंकलभुताम् ॥
 अबद्धपूर्वश्रोत्रियाणांस्वल्पेनापिस्वयोनिषु ॥ ६७ ॥ ब्राह्मणंदशवर्षचदशवर्षचभूमिपम् ॥ पितापुत्रौविजानीयाद्ब्राह्मणस्तुतयोःपिता॥६८॥

इत्येवक्षत्रियपितावैश्यस्यापिपितामहः ॥ प्रपितामहश्चशूद्रस्यप्रोक्तोविप्रोमनीषिभिः ॥ ६९ ॥ वित्तंवधुर्वयःकर्मविद्याभवातिपंचमी ॥
 एतानिमान्यस्थानानिगरीयायद्यदुत्तरम् ॥ ७० ॥ पंचानात्रिषुवर्गेषुभूयांसिगुणवंतिच ॥ यस्यस्युःसोऽप्रमानार्हश्चूद्रोपिदशमोगतः ॥ ७१ ॥
 चक्रिणोदशमीस्थस्यरोगिणोभारिणःस्त्रियाः ॥ स्नातकस्यतुराज्ञश्चपथादेशोवरस्यच ॥ ७२ ॥ एषांसमागमेतातपूज्यैस्नातकपार्थिवै ॥
 आभ्यांसमागमेराजस्नातकोन्नृपमानभाक् ॥ ७३ ॥ अध्यापयेद्यस्तुशिष्यंकृत्वोपनयनंद्विजः ॥ सरहस्यंमकल्पंचवेदंभरतसत्तम ॥ ७४ ॥
 तमाचार्यमहाबाहोप्रवृत्तिमनीषिणः ॥ एकदेवंशतुवेदस्यवेदंगान्यपिवापुनः ॥ ७५ ॥ योध्यापयतिवृत्त्यर्थमुपाध्यायःसुच्यते ॥ निषे
 कादीनिकार्याण्यःकरोतिनृपोत्तम ॥ ७६ ॥ अध्यापयतिचान्येनसविप्रोऽरुरुच्यते ॥ अश्याधेयपाक्यज्ञानमिष्टोमादिकान्मखान् ॥ ७७ ॥
 यःकरोतिवृत्तोयस्यसतस्यार्त्विगिहोच्यते ॥ यथावृणेत्यवितथंब्रह्मणाश्रवणबुभौ ॥ ७८ ॥ समातासापिताज्ञेयस्तंदुहोत्कथंचन ॥ उपा
 ध्यायादशचार्यआचार्याणांज्ञातंपिता ॥ ७९ ॥ सहस्रेणपितुर्मातागौरवेणतिरिच्यते ॥ उत्पादकब्रह्मदत्रोर्गरीयान्ब्रह्मदःपिता ॥ ८० ॥
 ब्रह्मजन्महिप्रस्यप्रेत्यचेहचशाश्वतम् ॥ कामान्मातापिताचैन्यदुत्पादयतोमिथः ॥ ८१ ॥ संभूतितस्यतांविद्याद्यद्योनवाभिजायते ॥
 आचार्यस्तस्यतांजातिविधिवेदद्वेदपागः ॥ ८२ ॥ उत्पादयतिसावित्र्याप्तस्यसाऽजरामरा ॥ उपाध्यायमादितःकृत्वायेपूज्याःकथितास्त
 व ॥ ८३ ॥ महागुरुर्महाबाहोसर्वेषामधिकःस्मृतः ॥ सहस्रशतसंख्योऽसौआचार्याणामिदंमतम् ॥ ८४ ॥ चतुर्णामपिपर्णानांसमहगुरु
 रुरुच्यते ॥ शतानीकउवाच ॥ यएतेभवताप्रोक्ताउपाध्यायमुखाद्विजाः ॥ ८५ ॥ विदिताएवमेसर्वेनमहागुरुरेवहि ॥ ८६ ॥ सुमंरुवाच ॥
 ज्योषजीवीयोविप्रःसमहगुरुरुच्यते ॥ अष्टादशपुराणानिरामस्यचरितंतथा ॥ ८७ ॥ विष्णुवर्मदयोधर्माःशिवधर्माश्चभारत ॥ कार्ष्ण
 वेदंपंचमंतुयन्महाभारतंस्मृतम् ॥ ८८ ॥ श्रौतार्थमाश्चराजेंद्रनारदोक्तमहीपते ॥ ज्येतिनामएतेषांप्रवृत्तिमनीषिणः ॥ ८९ ॥ एवंविप्र
 कदंबस्यधार्तरकःप्रवरःस्मृतः ॥ यस्त्वेतानिर्समस्तानिपुराणानीहर्विदुति ॥ ९० ॥ भारतंचमहाबाहोसर्वज्ञोमतोनुत्तम ॥ तस्मात्सपू

ज्योराजैद्रवणैर्विप्रादिभिःसदा ॥ ९१ ॥ किंत्वयानश्रुतंवाक्यंयदाहभगवान्विभुः ॥ अल्पंवाबहुवायस्यश्रुतस्योपकरोतियः ॥ ९२ ॥ तमपी
हगुरुंविद्याच्छ्रुतोपक्रिययातथा ॥ ब्राह्मस्यजन्मनःकर्तास्त्वधर्मस्यचशासिता ॥ ९३ ॥ बालोऽपिविप्रोबृद्धस्यपिताभवतिधर्मतः ॥ अध्या
पयामासपितृच्छ्रुरागिरसःकविः ॥ ९४ ॥ पुत्रकाइतिहोवाचज्ञानेनपरिरुह्यतान् ॥ तेतमर्थमपृच्छन्तदेवानागतमन्यवः ॥ ९५ ॥ देवा
श्चैतान्समेत्योच्चुरन्याय्यंशिशुरुक्तवान् ॥ अज्ञोभवतिवैबालःपिताभवतिमन्त्रदः ॥ ९६ ॥ अज्ञांविबालमित्याहुःपितेत्येवतुमन्त्रदम् ॥ पि
तामहेतिजयदमित्युचुस्तोदेवौकसः ॥ ९७ ॥ जयोमन्त्रास्तथावेदादेहमेकंत्रिधाकृतम् ॥ नहायनेनंपलितैर्नामित्रेणनबधुभिः ॥ ९८ ॥ ऋषयश्च
क्रिरेधर्मोऽतूचानःसर्नोमहान् ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशाखूद्राणांचविशंपते ॥ ९९ ॥ ज्येष्ठवंदतिराजेंद्रसंदेहंशृणुवैयथा ॥ ज्ञानतोवीर्यतोराजन्धनतो
जन्मतस्तथा ॥ १०० ॥ शीलतस्तुप्रधानायेतेप्रधानामतामम ॥ नतेनस्थविरोभवतियेनास्यपलितंशिरः ॥ १०१ ॥ यौवैयुवाप्यधीयान
स्तंदेवाःस्थविरंविदुः ॥ यथाकाष्ठमयोहस्तीयथाचर्ममयोमृगः ॥ १०२ ॥ यश्चविप्रोनधीयानस्त्रयस्तेनामविभ्रति ॥ यथायोषऽफलास्त्री
षुयथागौर्गविचाफला ॥ १०३ ॥ यथाचाज्ञोऽफलंदानंतथाविप्रोऽनृचोऽफलः ॥ वैश्वेदेवेनयेहीनाआतिथ्येनविवर्जिताः ॥ १०४ ॥ सर्वेतुवृष
लज्ञेयाःप्राप्तवेदापिद्विजाः ॥ नानृगब्राह्मणोभवतिनवणिङ्गनकुशीलवः ॥ १०५ ॥ नशूद्रःश्रेष्ठंकुर्वन्नस्तेनोचिकित्सकः ॥ अव्रताह्वनधीया
नायत्रभैक्ष्यचराद्विजाः ॥ १०६ ॥ तंग्रामंदंडयेद्राजाचोरभक्तप्रदोहिसः ॥ संतुष्टोयत्रवैविप्रःसाश्विकःकुरुनंदन ॥ १०७ ॥ यातिसाफल्य
तविदैद्वरेवाहिभाषितम् ॥ वैदेरुक्तंयथावीरसुरज्येष्ठमुपेत्यैव ॥ १०८ ॥ वेपंतेब्राह्मणाभूमावभ्यस्यतिह्वनश्रिकाः ॥ क्लिश्यतेतेकिमर्थहिंस्र
ढावैफलकाक्षया ॥ १०९ ॥ अनुष्ठानविहीनानामस्मानभ्यसतांभुवि ॥ क्लेशेहिकेवलंदेवनास्मदभ्यसनेफलम् ॥ ११० ॥ अनुष्ठानंपरंदेव
अस्मत्स्वभ्यसनात्सदा ॥ इत्येवंराजशार्दूलवेदाज्जुहिंवेधसम् ॥ १११ ॥ तस्माच्चवेदाभ्यसनादनुष्ठानंपरमंमत् ॥ चत्वारोवात्रयवापिय
द्भ्युर्वेदपारगाः ॥ ११२ ॥ सधर्मइतिविज्ञेयोऽनरेपांसहस्रशः ॥ यद्भूतितमोमूढामूर्खधर्ममजानतः ॥ ११३ ॥ तत्पापंशतधाभूत्वावकारमनु

गच्छति ॥ शौचहीनव्रतश्रेयिषेवैदिविवर्जिते ॥ ११४ ॥ दीयमानरुदृत्यन्नाक्रियमादुष्कृतंकृतम् ॥ जयोपजीविनेदत्तयदात्मानमप्रश्यति ॥ ११५ ॥ नृत्यतिस्मृतदाराजन्करमुद्धृत्यभारत ॥ विद्यातपोभ्यासं पद्मे ब्राह्मणे गृहमागते ॥ ११६ ॥ क्रीडत्यौषधयः सर्वायास्यासः परमां गतिम् ॥ अव्रतानाममंत्राणामजयानां च भारत ॥ ११७ ॥ प्रतिग्रहो न दातव्यो न शिलातारयेच्छिलाम् ॥ श्रोत्रियायैव देयानि ह व्यक्यानि नित्यशः ॥ ११८ ॥ अश्रोत्रियाय दत्तानि न पितृन्नापि देवताः ॥ यस्य चैव गृहे भूखोदूरे चापि बहुश्रुतः ॥ ११९ ॥ बहुश्रुताय दत्तव्यं नास्ति मूर्खे व्यतिक्रमः ॥ ब्राह्मणातिक्रमो नास्ति मूर्खोजयविवर्जितः ॥ १२० ॥ ज्वलंतमाग्निमुत्सृज्य न हि भस्म निहूयते ॥ न चैतदेव मन्यते पितरो देवतास्तथा ॥ १२१ ॥ सगुणं निर्गुणं वापि ब्राह्मणैर्देवतं परम् ॥ नातिक्रमेद्ब्रह्मसीनं ब्राह्मणं विप्रक्रमेण ॥ १२२ ॥ अतिक्रमन्महाबाहो रं वयाति भारत ॥ गायत्रीमात्रसारोपि ब्राह्मणः पूज्यतांगतः ॥ १२३ ॥ गृहासन्नो विशेषेण न भवेत्यतितस्तु सः ॥ धान्यशून्यो यथा ग्रामो यथा कूपश्च निर्जलः ॥ ब्राह्मणश्चानर्थयानस्त्रयस्तेनामधारकाः ॥ १२४ ॥ यस्त्वेकपंत्यां विषमं ददाति स्नेहाद्रयाद्वा यदि वार्थहेतोः ॥ वेदेषु दृष्टमृषिभिश्च गतिं तां ब्रह्महत्यां मुनयो वदंति ॥ १२५ ॥ अहिंसयैव भूतानां कार्यश्रेयोऽनुशासनम् ॥ वाक्चैव मधुराश्छृणु प्रयोज्याधर्ममीप्सता ॥ १२६ ॥ यस्य वाङ्मनसीशुद्धे सत्यगुप्ते च भारत ॥ सर्वैर्भवैर्मात्रोतिवेदातोपगतं फलम् ॥ १२७ ॥ नारुतुदः स्यादतां पिन परद्रोहकर्मधीः ॥ यया स्याद्विजेतवाचं न तां समुदरियेत् ॥ १२८ ॥ यत्करोति शुभं वाचा प्रोच्यमाना मनीषिभिः ॥ श्रूयतां कुरुशार्दूलमदाचापितथोच्यताम् ॥ १२९ ॥ न तथा शशी न सलिलं न चंदन रसो न शीतलच्छया ॥ प्रह्लादयित च पुरुषं यथा मधुरभाषिणी वाणी ॥ १३० ॥ अर्हणाद्ब्राह्मणो नित्यमुद्विजेत विषादिव ॥ अमृतस्यैव चाक्रोक्षिदपमानस्य सर्वदा ॥ १३१ ॥ सुखं ह्यवमतः शेते सुखं च प्रतिबुध्यते ॥ सुखं च रितलोके स्मिन्नवमं तां विनश्यति ॥ १३२ ॥ अनेन विधिनाराजं संस्कृतात्मा द्विजः ज्ञानैः ॥ गुरौ वसन्संचिनुयाद्ब्रह्माधिगमिदंतपः ॥ १३३ ॥ तपो विशेषैर्विविधैर्व्रतैश्च विविधोदितैः ॥ वेदः कृत्स्नोधिगंतव्यः सरस्वत्यो द्वि

जन्मना ॥ १३४ ॥ वेदमेवाभ्यसेन्नित्यंतं पस्तप्याद्विजोत्तमः ॥ वेदाभ्यासोऽपि प्रसृतपः परमिहोच्यते ॥ १३५ ॥ आहैवसनखाभ्यः
परमंतप्यतेतपः ॥ १३६ ॥ यः सुप्तोऽपि द्विजोऽपि तस्वाध्यायं शक्तितोन्वहम् ॥ योनयेत्यद्विजो वेदमन्यत्र कुरुते श्रमम् ॥ १३७ ॥ स जीवन्नेव शू-
द्रत्वमाशुगच्छति सान्वयः ॥ न यस्य वेदो न जयोनविद्याश्च विद्यापतो ॥ १३८ ॥ स शूद्र एव मंतं व्यइत्यहं भगवान्विभुः ॥ मातुरग्रे च जननं द्वितीयं मौजि-
बंधने ॥ १३९ ॥ तृतीयं ज्ञदीक्षायां द्विजस्य विधिचोदितम् ॥ तत्र यद्रहजन्मास्मै जीवंधनचिह्नितम् ॥ १४० ॥ तत्रास्य मातासावित्री
पितात्वाचार्य उच्यते ॥ वेदप्रदानात्वाचार्यपितरं मनुरब्रवीत् ॥ १४१ ॥ न ह्यस्य विद्यते कर्मोऽपि चिदासौ जीवंधनात् ॥ नाभिव्याहारये-
द्रहस्वधा नैन्यनादते ॥ १४२ ॥ शूद्रेण तु समं तावद्यावद्देन जायते ॥ कृतोपनयनस्यास्य व्रतादेश न भिष्यते ॥ १४३ ॥ ब्रह्मणो
ग्रहणं चैव क्रमेण विधिपूर्वकम् ॥ यत्सूत्रं चापि यच्चर्मयायाचास्य च मेखला ॥ १४४ ॥ वसनं चापि यदंडं रुतं द्वैतस्य व्रतेऽपि ॥ सेवेते मां-
स्तु नियमान् ब्रह्मचारीशुरैव सन् ॥ १४५ ॥ संनियम्येद्विग्र्यामंतं पौष्ट्यार्थमात्मनः ॥ वृंदारकर्षिपितृणां कुर्यात्तर्पणमेव हि ॥ १४६ ॥
नराणां च महबाहो नित्यं स्नात्वा प्रयत्नतः ॥ पुष्पंतोयं फलं चापि समिदाधानमेव च ॥ १४७ ॥ नानाविधानिकाष्ठा निमृत्तिकांचित-
थाकुशान् ॥ वर्जयेन्मधुमांसं च गंधमाल्यरथान्निग्रयः ॥ १४८ ॥ शुक्लानि चैव सवर्णानि त्रिणिनां चैव हिंसनम् ॥ अभ्यंगमं जनं चाक्ष्णोरुपानच्छत्र-
धारणम् ॥ १४९ ॥ संकल्पं कामजं क्रोधं लोभं गीतं च वादनम् ॥ नर्तनं च तथा धृतं जनवादं तथा नृतम् ॥ १५० ॥ परिवादं चापि विभो दूरतः परिव-
र्जयेत् ॥ स्त्रीणां च प्रेक्षणं लंबमुपवीतं परस्य च ॥ १५१ ॥ पुंश्चलीभिस्तथा संगं न कुर्यात्कुरु नंदन ॥ एकः शयीत सर्वत्र न रतः स्कंदयेत्क्वचित्
॥ १५२ ॥ कामाद्विस्कंदयेन्नेतोहि न स्तिव्रतमेव तु ॥ सुप्तश्चरन् ब्रह्मचारी द्विजः शुक्रमकामतः ॥ १५३ ॥ स्नात्वा कर्मचर्यित्वा तु पुनर्भासित्य-
चंजपेत् ॥ मनोरपितथा च त्रश्रूयते परमं वचः ॥ १५४ ॥ उदकुंभं सुमनसो गेऽशुकृन्मृत्तिकां कुशान् ॥ आहरेद्यावदर्थानि भैक्ष्यं चापि हि-
नित्यशः ॥ १५५ ॥ गृहेषु येषां कर्तव्यं ताच्छृणुष्व नृपोत्तम ॥ स्वकर्मसुरतायै धैतथा वेदेषु यरताः ॥ १५६ ॥ यज्ञेषु चापि राजेन्द्र ये-

१ विलयनादते-इ०पा० । २ गुरावधिवसन्सदा-इ०पा० । ३ वंचनाम्-इ०पा० । ४ उपरोधम्-इ०पा० ।

चश्रद्धासमाश्रिताः ॥ ब्रह्मचार्याहरैर्द्रक्ष्यगृहेभ्यःप्रयतोन्वहम् ॥ १५७ ॥ गुरोःकुलेनभिक्षेतस्वज्ञातकुलबन्धुषु ॥ अलाभेत्वन्यगोत्रा
णांपूर्वपूर्वाविवर्जयेत् ॥ १५८ ॥ सर्वचापिचरेद्रामपूर्वाक्तानामसंभवे ॥ अंत्यवर्जमहाबाहोइत्याहभगवान्निमुः ॥ १५९ ॥ वाचांनि
यम्यप्रयतस्त्वर्गिशस्त्रचवर्जयेत् ॥ चातुर्वर्ण्यचरेर्द्रक्ष्यमलाभेकुरुनंदन ॥ १६० ॥ आरादाहृत्यसमिधः संनिदध्याद्गृहोपरि ॥ सायंप्रातस्तु
जुहुयात्ताभिरग्निमर्तद्वितः ॥ १६१ ॥ भैक्ष्याचरणमकृत्वानतमग्निमिष्यवै ॥ अनतुरःसतरात्रमवकीर्णिव्रतंचरेत् ॥ १६२ ॥
वर्तनंचास्यभैक्ष्येण प्रवर्तितमनीषिणः ॥ तस्माद्भैक्षेणवै नित्यनैकाद्वादभिवेद्वती ॥ १६३ ॥ भैक्षेणव्रतिनोवृत्तिरुपवाससमास्मृता ॥
देवत्यव्रतवद्राजनिपत्र्येकर्मण्यथर्विषदा ॥ १६४ ॥ काममभ्यर्थितोऽश्रियाद्रतमस्यनलुप्यते ॥ ब्राह्मणस्यमहाबाहोःकर्मण्यत्समुदाहृतम् ॥ १६५
राजन्यवैश्ययौनैतत्पंडितैःकुरुनंदन ॥ चोदितोऽचोदितोवापिगुरुणानित्यमेवहि ॥ १६६ ॥ कुर्यादध्ययनेयोगमाचार्यस्यहितेषुच ॥ बुद्धौ
द्रियाणिमनसाशरिरवाचमेवहि ॥ १६७ ॥ नियम्यप्रांजलिस्तिष्ठेद्रक्षमाणेगुरोर्मुखम् ॥ नित्यमुद्धतपाणिः स्यात्साध्याचारस्तुसंयतः
॥ १६८ ॥ आस्यतामितिचोक्तःसन्नासीताभिमुखोगुरौ ॥ वस्त्रवैषैस्तथास्त्रैस्तुहीनः स्याद्गुरुसन्निधौ ॥ १६९ ॥ उत्तिष्ठत्यथमंचास्य
जघन्यंचापिसंविज्ञेत् ॥ प्रतिश्रवणसंभाषेतल्पस्थोनसमाचरेत् ॥ १७० ॥ नचासीनोनुजानोऽनितिष्ठन्नपराङ्मुखः ॥ आसीनस्यस्थितः
कुर्यादभिगच्छंश्चतिष्ठतः ॥ १७१ ॥ प्रत्युद्धतातुव्रजतः पश्चाद्वावंशधावतः ॥ पराङ्मुखस्याभिमुखोदूरस्थस्यैत्यर्चातिकम् ॥ १७२ ॥
नमस्कृत्यशयानस्यनिदेशेतिष्ठेत्सर्वदा ॥ नीचंशय्यासनंचास्यसर्वदागुरुसन्निधौ ॥ १७३ ॥ गुरोश्चक्षुर्विषयेनयथेष्टासनोभवेत् ॥
नामोच्चारणमेवास्यपराक्षमपिसुव्रत ॥ १७४ ॥ नचैनमदुर्बुध्वातिगतिभाषणचक्षितैः ॥ परिवादस्तथानिदगुरोर्यत्रप्रवर्तते ॥ १७५ ॥ कर्णौ
तत्रप्रिधातव्यौगंतव्यंवाततोऽन्यतः ॥ परिवादाद्रासभः स्यात्सारमेयस्तुर्निदकः ॥ १७६ ॥ परिभोक्ताकृमिभेवतिकीटोभवतिमत्सरी ॥ दूर
स्थोनार्चयेद्देनंकुद्धोनातिकेस्त्रियाः ॥ १७७ ॥ यानासनगतोराजन्नवरुद्धाभिवादयेत् ॥ प्रतिकूलसमानेतुनासीतगुरुणासह ॥ १७८ ॥

१ चोदितो वापि गुरुणा नित्यमेव हि पार्थिव-इ०पा० ।

अशृण्वतिगुरौराजन्नकिंचिदपिकतिर्येत् ॥ गोश्वेष्टयानप्रासादप्रस्तेषुकटेषुच ॥ १७९ ॥ आसीतगुरुणासार्धशिलाफलकनौषुच ॥
 गुरोर्गुरौसन्निहितेगुरुष्वद्वृत्तिमाचरेत् ॥ १८० ॥ गुरुपुत्रेषुचार्येषुगुरोश्चैवस्वर्बधुषु ॥ बालः समानजन्मावाविशिष्टोयज्ञकर्मणि ॥ १८१ ॥
 अध्यापयन्गुरुसुतोर्गुरुवन्मानमर्हति ॥ उत्सादनमथांगानांस्थापनोच्छिष्टभोजने ॥ १८२ ॥ पादयोर्नैजंनजन्गुरुपुत्रेषुवर्जयेत् ॥ गुरु
 वस्त्रतिष्ठज्यास्तुसवर्णगुरुर्योषितः ॥ १८३ ॥ असवर्णास्तुसंपूज्याः प्रत्युत्थानाभिवादनेः ॥ अभ्यंजनंस्नानपनंचगात्रोत्सादनमेवच
 ॥ १८४ ॥ गुरुपत्न्यानकार्यणिक्केशानांचप्रसाधनम् ॥ गुरुपत्नीतुयुवतीनाभिवाद्येतपादयोः ॥ १८५ ॥ पूर्णविंशतिवर्षेणुणदो
 षौविजानता ॥ स्वभावएवनरीणांनराणामिहदूषणम् ॥ १८६ ॥ अंतोर्थान्नप्रमाद्यतिप्रतिपाद्यविपश्चितः ॥ अविद्वांसमलंलेकेवि
 द्वांसमपिवापुनः ॥ १८७ ॥ प्रमदाह्युत्पथंनंतुकामक्रोधवशातुगम् ॥ मात्रास्वप्नादुहित्रावानविविक्तसंनोभवेत् ॥ १८८ ॥ बलवा
 निंद्रियग्राभोविद्वांसमपिकर्षति ॥ राजेद्रगुरुपत्नीनांयुवतीनांयुवाभुवि ॥ १८९ ॥ विधिवद्वंदंकुर्यादसावहमितिब्रुवन् ॥ विप्रोऽ
 स्यपादग्रहणमन्वहंचाभिवादनम् ॥ १९० ॥ गुरुदारेषुकुर्वीतसतांधर्ममनुस्मरन् ॥ यथाखनखनित्रेणजैलमाप्रोतिमानवः ॥ १९१ ॥
 तथागुरुगतांविद्यांशुश्रूषुरधिगच्छति ॥ मुंडोवाजटिलोवास्यादथवास्याच्छिखीजटी ॥ १९२ ॥ नैनंयामेऽभिनिम्लोचेदकौनाभ्युदि
 यात्काचित् ॥ तंचेदभ्युदियात्सूर्यःशयानंकामकारतः ॥ १९३ ॥ निम्लोचेद्वाप्यभिज्ञानाजपद्युपवसेद्दिनम् ॥ सूर्येणह्यभिनिसुक्तः
 शयानोभ्युदितश्चयः ॥ १९४ ॥ प्रायश्चित्तमकुर्वाणोयुक्तः स्यान्महतैनसा ॥ उपस्पृश्यमहाराजउभेसंध्येसमाहितः ॥ १९५ ॥ शुचौ
 देशेजपजप्यमुपासीतयथाविधि ॥ यदिस्त्रीयद्यवरजः श्रेयःकिंचित्समाचरेत् ॥ १९६ ॥ तत्सर्वमाचरेद्युक्तोयत्रवारसतेमनः ॥ धर्मार्थो
 बुच्यतेश्रेयः कामार्थौधर्ममेवच ॥ १९७ ॥ अर्थेष्वेववाश्रेयास्त्रिवर्गइतिसंस्थितिः ॥ पितामातातथाभ्राताआचार्याः कुरुनंदन ॥ १९८ ॥
 नतैनाप्यवमंतव्याब्राह्मणेनविशेषतः ॥ आचार्योब्रह्मणोमूर्तिः पितामूर्तिः प्रजापतेः ॥ १९९ ॥ माताप्यथादितेर्मूर्तिभ्रातास्यान्मूर्तिरात्म

नः ॥ यन्मातापितरौऋशंसेहेतुसंभवेनृणाम् ॥ २०० ॥ नतस्यनिष्कृतिःश्रवयाकर्तुवर्षशतैरपि ॥ तयानित्यप्रियकुयादाचार्यस्यचभा
रत ॥ २०१ ॥ तेषुहित्रिषुतुष्टुतपः सर्वसमाप्यते ॥ तेषांत्रयाणांशुश्रूषापरमतपउच्यते ॥ २०२ ॥ नतैरनभ्यनुज्ञातोधर्ममन्यंसमाच
रेत् ॥ तएवहित्रयोलोकास्तएवत्रयआश्रमाः ॥ २०३ ॥ तएवचत्रयोवेदस्तएवोक्तास्त्रयोऽग्नयः ॥ मातावैगाहपत्याग्निः पितवैदक्षिणः
स्मृतः ॥ २०४ ॥ गुरुराहवनीयश्चसाग्नित्रेतागरीयसी ॥ त्रिषुतुष्टुचैतेषुत्रौहिकेऽजयतेगृही ॥ २०५ ॥ दीप्यमानः स्ववपुषादेववह्निविमो
दते ॥ इमंलोकंपितृभक्त्यामातृभक्त्यातुमध्यमम् ॥ २०६ ॥ गुरुशुश्रूषयाचैवगच्छेच्छकसलोकताम् ॥ सर्वतस्यादृताधर्मायस्यतेत्रय
आदृताः ॥ २०७ ॥ अनादृतास्तुयस्यैतेसर्वस्तस्याफलाःक्रियाः ॥ यावन्नयस्तेजिवियुस्तावन्नान्यत्समाचरेत् ॥ २०८ ॥ तेष्वेवनिस्त्यशुश्रूषां
कुर्यान्त्रियहिरेतरतः ॥ तेषामनुपरोधेनपार्थक्यंयद्यदाचरेत् ॥ २०९ ॥ तत्तन्निवदयेत्तेभ्योनोवचनकर्माभिः ॥ त्रिष्वेतेष्वितिकृत्यंहिपुरुषस्यसमा
प्यते ॥ २१० ॥ एषधर्मःपरःसाक्षादुपधर्मोन्यउच्यते ॥ श्रद्धधानःशुभविद्यामादृतावरादपि ॥ २११ ॥ अंत्यादापिपरधर्मस्त्रिरत्नंदुष्कुलादपि ॥
विषादप्यमृतं ग्राह्यं बालादपि सुभाषितम् ॥ २१२ ॥ अमित्रादपि सद्धृत्तममेध्यादपि कांचनम् ॥ स्त्रियोरत्नं न यो विद्याधर्मः शौचं सुभाषितम् ॥ २१३ ॥
विविधानि चाशिलापानि समादेयानि सर्वशः ॥ अब्राह्मणादध्ययनमापत्काले विधीयते ॥ २१४ ॥ अनुब्रज्या च शुश्रूषायावदध्ययनं गुरोः ॥ नान्ना
ह्ने गुरोः शिष्यो वा समात्यंतिकं वसेत् ॥ २१५ ॥ ब्राह्मणे चाननूचनकाक्षन्नातिमनुत्तमम् ॥ यदि त्वात्यंतिको वा सोरोचते च गुरोः कुले ॥ २१६ ॥
गुक्तः परिचरेद्देनमाशरीरविमोक्षणात् ॥ आसमाप्तेऽशरीरस्य स्तुशुश्रूषते गुरुम् ॥ २१७ ॥ सगच्छत्यंजसा विप्रब्रह्मणः स द्वाशाश्रितम् ॥
न पूर्वगुरोर्वै किंचिदपुकुर्वीत धर्मावित् ॥ २१८ ॥ स्नानाय गुरुणा ह्यतः श्रवस्यार्गुर्वथमाहरेत् ॥ क्षेत्रहिरण्यगामश्च त्रयोपानहमेव च ॥ २१९ ॥ धान्यं वा
मांसि शंकां वा गुरोर्वे प्रीतमाहरेत् ॥ स्वर्गते गार्पात्यज्यगुरोर्भरत सत्तम ॥ २२० ॥ गुणां चिते गुरुस्तु ते गुरुरदरेऽथ वानृप ॥ सर्पिडे वा गुरोश्चापि
गुरुवद्भूतिमाचरेत् ॥ २२१ ॥ एतेष्वविद्यमानेषु स्थानासनविहारवान् ॥ प्रयुजानोऽग्निशुश्रूषांसाधयेद्देहमात्मनः ॥ ३२२ ॥ वीरस्य कुर्वेच्छु

श्रूपांयातिविरसलोकताम् ॥ चरत्येवंहियोविप्रब्रह्मचर्यमविलुतः ॥ २२३ ॥ सगत्वाब्रह्मसदनेब्रह्मणासहमोदते ॥ इत्येषकथितो धर्मः प्रथमब्रह्म
 चारिणः ॥ २२४ ॥ गृहस्थस्यापि राजेन्द्रशृणु धर्ममशेषतः ॥ काले प्राप्य व्रतं विप्रऋतुयोगेन भारत ॥ २२५ ॥ प्रपालयन् व्रतं याति ब्रह्मसालो
 क्यतां विभो ॥ सदोपनयनं शस्तं वसंतं ब्रह्मणस्य तु ॥ २२६ ॥ क्षत्रियस्य ततोऽग्निं प्रशस्तं मनुब्रवीत् ॥ प्राप्ते शरदि वैश्यस्य सदोपनयनं प
 रम् ॥ इत्येषा त्रिविधः कालः कथितो व्रतयोजने ॥ २२७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे शतसहस्राधर्मसंहितायां ब्राह्मे पर्वणि उपनयनविधिवर्णनं
 नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ १४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ षट्त्रिंशद्वादिकं च गुरोर्विवेदिकं व्रतम् ॥ तर्द्धिकं पादिकं वाग्रहणातिक्रमेव च ॥ १॥ वेदानधी
 त्वेव दौ वा वेदवापि नृपोत्तम ॥ अविष्टुतब्रह्मचर्ये गृहस्थाश्रममावसेत् ॥ २ ॥ तं प्रतीतं स्वधर्मेण ब्रह्मदायहरं पितुः ॥ स्रग्विणं तं लप आसीनमहये
 त्प्रथमं गवा ॥ ३ ॥ गुरुणा समनुज्ञातः समावृत्तो यथाविधि ॥ उद्गृहेत द्विजो भार्यासवर्णलक्षणां चिताम् ॥ ४ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ लक्षणां द्वि
 जशार्दूलस्त्रीणां विंद महा मुने ॥ कीदृशलक्षणं संशुक्ता किं न्यास्यात्सुखदानुप ॥ ५ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वस्त्रीलक्षणमनुत्तमम् ॥ श्रेय
 से सर्वलोकानां शुभाशुभफलप्रदम् ॥ ६ ॥ तत्ते विच्मि महाबाहो शृणुष्वैकमनानुप ॥ श्रुतेन येन जानिषि कथां शोभनलक्षणां ॥ सुखासीनं सु
 रश्रेष्ठमभिगम्य महर्षयः ॥ ७ ॥ पप्रच्छुर्लक्षणं स्त्रीणां यत्पृष्टोऽहं त्वया धुना ॥ प्रणम्य शिरसा देवि दं वचनमब्रुवन् ॥ ८ ॥ भगवन्ब्रूहि नः सर्व
 स्त्रीणां लक्षणमुत्तमम् ॥ श्रेयसे सर्वलोकानां शुभाशुभफलप्रदम् ॥ ९ ॥ प्रशस्तामप्रशस्तां च जानीमो येन कन्यकाम् ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा वि
 रीचो वाक्यमब्रवीत् ॥ १० ॥ शृणुष्वं द्विजशार्दूलवाचि मयुष्मास्वशेषतः ॥ प्रतिष्ठिततलास्सम्यग्रक्तां भोजसमन्विताः ॥ ११ ॥ ईदृशाश्च र
 णाधन्या योषितां भोगवर्धनाः ॥ करालैरतिनिर्मोसैरुक्षैरर्धशिरान्वितैः ॥ १२ ॥ दारिद्र्यदुर्भगत्वं च प्राप्नुवति न संशयः ॥ अंगुल्यः संहता वृ
 ताः स्निधाः सूक्ष्मनखास्तथा ॥ १३ ॥ कुर्वन्त्यन्तमैश्वर्यं राजा भवं च योषितः ॥ ह्रस्वाः सुजीवि तद्दस्वा विरला विवतहानये ॥ १४ ॥ दारि
 द्र्यमूलमग्रासु प्रेष्यं च पृथुलसुच ॥ परस्परसमारूढैस्तनुभिर्वृत्तपर्वभिः ॥ १५ ॥ बहूनि पिपीहन्ती नृत्वा दासी भवति वै द्विजाः ॥ अंगुष्ठो व्रतपर्वोण

स्तुंगग्राः कोमलान्विताः ॥ १६ ॥ रत्नकांचनलाभायविपरीताविपत्तये ॥ सुभगत्वं न सैः स्निग्धैरताम्रैश्च धनद्व्यता ॥ १७ ॥ पुत्राः स्युरुन्नते
 रभिः सुसूक्ष्मैश्चापिराजता ॥ पांडुरैः स्फुटितैर्हृक्षैर्नैर्लघून्म्रस्तथाखैः ॥ १८ ॥ निःस्वता भवति स्त्रीणां पतिंश्चाभ्यभक्षणम् ॥ गुल्फाः स्नि-
 ग्धाश्च वृत्ताश्च समाहूढाः शिरास्तथा ॥ १९ ॥ यदित्यनुपुरान्दुर्बुधवाद्यैः समाप्नुयुः ॥ अक्षिराः शरकांडाभाः सुवृत्ताल्पतनूरुहाः ॥ २० ॥
 जंघाः कुर्वन्ति सौभाग्यानं च गजवाजिभिः ॥ क्लिश्यते रोजं च वस्त्राभ्रमत्युद्धतपिंडिका ॥ २१ ॥ काकजं घापति हन्ति वाटाकपिलाचया ॥
 जनुभिर्भैवमार्जसिंहजान्वनुकारिभिः ॥ २२ ॥ श्रियमाप्यसुभाग्यत्वं प्राप्नुवंति सुतास्तथा ॥ घटाभैरध्वगानां निर्मासैः कुलटाः स्त्रियः ॥ २३ ॥
 शिरालैरपि हिंसाः स्युर्वीक्ष्यैर्धनवर्जिताः ॥ अत्यंतकुटिलहृक्षैः स्फुटिताः श्रेणुडप्रभैः ॥ २४ ॥ अनेकैस्तथारामैः केशैश्चापितथाविधैः ॥
 अत्यंतपिंगलानराविषतुल्येति निश्चितम् ॥ २५ ॥ सप्ताहाभ्यन्तरे पापणं ते हन्यान्नासंशयः ॥ हस्तिहस्तनिर्भेदं तैर्भाभैः करभोपमैः ॥ २६ ॥
 प्राप्नुवंत्युरुभिः शश्च तन्त्रियः सुखमंगजम् ॥ दौर्भाग्यं वद्धमसैश्च वर्धनरोमशोरुभिः ॥ २७ ॥ तनुभिर्वधमिन्याहुर्मध्यच्छिद्रं जनिता ॥ संध्यावर्णे
 समंचारुसूक्ष्मरोमान्वितं पृथु ॥ २८ ॥ जघनं शस्यते स्त्रीणां रतिसौख्यकरं द्विज ॥ अरोमकं मंग्यस्याः समं मुक्षिष्टं स्थितम् ॥ २९ ॥ अपि निचकुलो
 तपत्राजपत्नी भवत्यसौ ॥ अश्वत्थपत्रसदृशः कूर्मपृष्ठोन्नतास्तथा ॥ ३० ॥ शशिर्विच निभश्चापितथैव कलशकृतिः ॥ भगः शस्ततमः
 स्त्रीणां रतिसौभाग्यवर्धनः ॥ ३१ ॥ तिलपुष्पनिभो यश्च यद्व्यग्रबुधसंनिभः ॥ द्वावप्येतौ परप्रपञ्चकुर्वते च दरिद्रताम् ॥ ३२ ॥ उलूखलनि-
 भौ शोकं मरणं विवृताननैः ॥ विरूपैः प्रूतिनिर्मासैर्गंसंनिभरोमभिः ॥ ३३ ॥ दौःशील्यं दुर्भेगत्वं च दारिद्र्यमधिगच्छति ॥ कपित्थफलसं-
 काशः पीने वलि विवर्जितः ॥ ३४ ॥ स्फूर्तिः प्रशस्यते स्त्रीणां निदितश्चान्यथा द्विजाः ॥ पयोधरभरानम्रप्रचलत्रिलीगुरुः ॥ ३५ ॥ मध्यः
 शुभापवहः स्त्रीणां रोमराजीविभूषितः ॥ पणवाभैर्मुदंगभैस्तथामध्यवोपमेः ॥ ३६ ॥ प्राप्नुवन्ति भयावासे केशदौःशील्यमीदृशैः ॥ अव-
 क्रान्तुल्वणं पृष्ठमरोमं समर्हति ॥ ३७ ॥ नागान्तरणपर्यं करतिसौख्यकरं परम् ॥ कुब्जमद्राणिकं पृष्ठमरोमं शयदियोषितः ॥ ३८ ॥

स्वप्नांतरे सुखं तस्यानास्ति हन्यात्पतितं च सा ॥ विपुलैः सुकुमारैश्च कुक्षिभिः सुबहुप्रजाः ॥ ३९ ॥ मंडूककुक्षियानरा राजानं सान्प्रमुयते ॥ उ
 न्नतैर्वलिर्भविष्या सुवृत्तैः कुलटाः स्त्रियः ॥ ४० ॥ जारकर्मरतासास्यात्प्रव्रज्यांच समामुयात् ॥ उन्नतचनतैः क्षुद्रविषमैर्विषमाशया ॥ ४१ ॥
 आयुरैश्वर्यसंपन्ना वानिता हृदयैः समैः ॥ सुवृत्तसुन्नतपनिमदूरोन्नतमायतम् ॥ ४२ ॥ स्तनयुग्ममिदं शस्तमत्तोऽन्यदमुखावहम् ॥ उन्नतिः प्र
 थमेगर्भे द्वयोरेकस्य भूयसी ॥ ४३ ॥ वामे तु जायते कन्या दाक्षिणे तु भवेत्सुतः ॥ दर्वितु चैव केयस्याः सान्नीधृता रतिप्रिया ॥ ४४ ॥ सुवृत्ते
 तु पुनर्यस्या द्वेष्टि सा पुरुषं सदा ॥ स्तनैः सर्पफणाकारैः ध्वजिह्वाकृतिभिस्तथा ॥ ४५ ॥ दारिद्र्यमाधिगच्छंति स्त्रियः पुरुषचेष्टिताः ॥ अव
 ष्ठब्धवटी तुल्या भवंति हितया द्विजाः ॥ ४६ ॥ सुसम्पंसलं चारुशिरोरामविर्वर्जितम् ॥ वक्षोऽप्यस्या भवेन्नायं भोगान्मुक्तैर्यथेप्सितान् ॥ ४७ ॥
 हिंसा भवति वक्रेण दौःशील्यं रोमशेन तु ॥ निर्मासेन तु वै धव्यं विस्तीर्णेन कलहप्रिया ॥ ४८ ॥ चतस्रो रक्तगंभीरा रेखाः स्निग्धाः करे स्त्रियाः ॥
 यदि स्युः सुखमाप्नोति विच्छिन्नाभिरनीशता ॥ ४९ ॥ रेखा कनिष्ठिका मूलाद्यस्याः प्राप्ता प्रदेशिनीम् ॥ इतमायुर्भवेत्तस्यास्त्रियाणां सुव्रता
 कमात् ॥ ५० ॥ संवृत्ताः समपर्वाणस्तदीक्षणाः कोमलत्वचः ॥ समादंगुलयो यस्य स्याः सानारी भोगवर्धिनी ॥ ५१ ॥ बंधुजीवारुणैस्सुगैर्न
 खैरैश्वर्यमामुयात् ॥ खरैर्वक्रैर्विवर्णाभैः श्वेतपितैरनीशता ॥ ५२ ॥ रक्तैर्मृदुभिरैश्वर्यनिद्रिद्रांगुलिभिर्द्विजाः ॥ स्फुटितैर्विषमैरूक्षैः कुश
 पाणिभिरामुयुः ॥ ५३ ॥ समरेखा यवायासां गुण्डांगुलिर्पर्वसु ॥ तामाहिविपुलं सौख्यं नंधान्यं तथाऽक्षयम् ॥ ५४ ॥ मणिबंधोऽन्यवच्छि
 न्नो रेखात्रयविभूषितः ॥ ददाति न चिरं देवभोगमायुस्तथाक्षयम् ॥ ५५ ॥ श्रीवत्सच्चजपद्माक्षगजवांजिनिवेशिनैः ॥ चक्रस्वस्तिकवज्रासि
 पूर्णकुंभनिभां कुशैः ॥ ५६ ॥ प्रासादच्छत्रमुकुटैर्दरैरेकैरूकुंडलैः ॥ शंखतोरणनिर्घुहैस्तन्यस्तैर्नृपस्त्रियः ॥ ५७ ॥ यस्याः पाणि तले र
 क्तायू पकुंभाश्च कुंडिकाः ॥ दृश्यंते चरणे यस्य यज्ञपत्नी भवत्यसौ ॥ ५८ ॥ वीथ्यापणतुलामानैस्तथा सुद्रादिभिः स्त्रियः ॥ भवंति वाणिजां
 पत्न्यो रत्नकांचनशालिनाम् ॥ ५९ ॥ दात्रयोः क्रयगुणं धफलोलूखलंगलैः ॥ भवंति धनधानाढ्याः कृषीवलजनंगनाः ॥ ६० ॥ अनुव्रत

शिरसाधिपानरोमविवर्जितम् ॥ गणुच्छाकृतिनारीणांभुजयथुगुलंशुभम् ॥ ६१ ॥ निगूढग्रंथोयस्याःकूर्परारोमवर्जिताः ॥ बहवोल
 लितायस्याःप्रशस्तावृत्तकोमलाः ॥ ६२ ॥ उन्नतावनताश्चैवनातिस्थूलानरोमशाः ॥ सुखदास्तुसदान्नीसौभाग्यारोग्यवर्धनाः ॥ ६३ ॥
 स्थूलस्कंधेवहृद्धारोमशोभ्याधिताभवेत् ॥ वक्रस्कंधेभवेद्व्याकुलटाचोन्नताने ॥ ६४ ॥ स्पष्टरेखात्रयस्याग्रिवायांचतुरंगुलम् ॥ म
 णिकांचनमुक्ताढ्यंसादधातिविभूषणम् ॥ ६५ ॥ अधनास्त्रीकृशग्रिवादीर्घग्रिवाचबंधकी ॥ ह्रस्वग्रिवाप्तुपत्यास्थूलग्रिवाचदुःखिता ॥
 ॥ ६६ ॥ अनुन्नतासमांसाचसमायस्याःकृकाटिका ॥ सुदीर्घमायुस्त्वस्यास्तुचिरंभर्ताचर्जवति ॥ ६७ ॥ निर्मासाबहुमांसाचशिराला
 रोमशातथा ॥ कुटिलाविकटचैवविस्तीर्णानचशस्यते ॥ ६८ ॥ नस्थूलनकुशोऽत्यर्थनवक्रोनचरोमशः ॥ हरोरेवंविधःश्रेयांस्ततोऽन्योनप्रश
 स्यते ॥ ६९ ॥ चतुरस्रमुखीधूर्तामंडलास्याशंभाभवेत् ॥ अप्रजवाग्निकक्वास्त्रिमहावक्त्राचदुर्भगा ॥ ७० ॥ श्ववराहवृकोलूकमर्कटास्या
 श्याःस्त्रियः ॥ क्रूरास्ताःपापकर्मिण्यःप्रजावांधववर्जिताः ॥ ७१ ॥ मालतीविकुलीभोजनलोत्पलमुगंधियत् ॥ वदनंमुच्यतेनैतत्पान
 तांबूलभोजनैः ॥ ७२ ॥ ताम्राभःकिंचिदालंभःस्थौल्यकाश्यविवर्जितः ॥ अधरोयदितुंगश्चनरीणांभोगदःसदा ॥ ७३ ॥ स्थूलेकलह
 शीलस्याद्विवर्णेचातिदुःखिता ॥ उत्तरेष्टेनतीक्ष्णेनवननिताचातिकोपना ॥ ७४ ॥ जिह्वातनुतरावक्रताप्रादीर्घाचिशस्यते ॥ स्थूलह्र
 स्वाविवर्णायामिन्नाचार्निदिता ॥ ७५ ॥ शंसकुंदुधुवलैःस्निग्धैस्तुंगैरसंधिभिः ॥ मिष्टान्नपानमाप्रातिदंतैरेभिस्तुन्नतैः ॥ ७६ ॥ सू
 क्ष्मेरतिकृशैस्त्रैस्तुतिर्विलैस्तथा ॥ रूक्षैश्चदुःखितानित्यंविकटैर्भासिनीभवेत् ॥ ७७ ॥ सुमुष्टदर्पणभोजपूर्णविवंदुसंनिभम् ॥
 वदनंवनरनीगामभीष्टफलदंस्मृतम् ॥ ७८ ॥ नस्थूलनकुशवक्रानातिदीर्घासमुन्नता ॥ ईदृशीनसिकायस्याःसाधन्यातुशुभंकरि ॥ ७९ ॥
 उन्नतामृदुलायाचरेखाशुद्धानसंगता ॥ भ्रूवक्रतुल्यासूक्ष्माचयोषितांसासुखावहा ॥ ८० ॥ धनुस्तुल्याभिःसौभाग्यंध्यास्यादीर्घरोमभिः ॥
 पिंगलासंगताह्रस्वादारिद्र्यानसंशयः ॥ ८१ ॥ नीलोत्पलदलप्रख्यैरातश्चैरुपक्षमाभिःवनितानयनैरभिर्भासैर्भाग्यभागिनी ॥ ८२ ॥

१ अदशा-इ०, अदशा-इ० च पा० । २ नेत्रतुल्याभिः-इ० पा० ।

खंजनक्षीमृगक्षीचवराहाक्षीवरांगना ॥ यत्रयत्रसमुत्पन्नामहांतंभोगमामुते ॥ ८३ ॥ अगंभरैरसंश्लेषवहुरेखाविभूषितैः ॥
 राजपत्न्योभवंतीहनयनैर्मधुपिंगलैः ॥ ८४ ॥ वायसाकृतिनेत्राणिदीर्घापांगानिययोषिताम् ॥ अनाविलानिचारूणिभवंतिहिविभूतये ॥ ८५ ॥
 गंभरैःपिंगलैश्चैवदुःखिताःस्युश्चिरायुषः ॥ वयोमध्येत्यजेत्प्राणानुन्नताक्षीतुयांगना ॥ ८६ ॥ रक्ताक्षीविषमाक्षीचधूम्राक्षीप्रेतलोचना ॥
 वर्जनीयासदानारीश्वनेत्राचैवदूरतः ॥ ८७ ॥ उद्धतकैःकरैश्चित्रनयनैस्त्वंगनास्त्वह ॥ मद्यमांसप्रियानित्यंचपलश्चैवसर्वतः ॥ ८८ ॥
 करालाकृतयःकर्णनभःशब्दस्तुसंस्थिताः ॥ वहंतिविकसत्कांतिहेमरत्नविभूषणम् ॥ ८९ ॥ खरोह्नकुलोककपिलश्रवणाःस्त्रियः ॥
 प्राप्नुवंतिमहदुःखंप्रायशःप्रव्रजंतिच ॥ ९० ॥ ईषदपांडुगंडायासुवृत्तापर्वणित्विह ॥ प्रशस्तानिदितत्वन्यारोगमकूपकदूषिता ॥ ९१ ॥
 अर्धदुप्रथमाभोगमरमेतुसमाहितम् ॥ भोगारोग्यकरंश्रेष्ठललाटंवरयोषिताम् ॥ ९२ ॥ द्विगुणंपरिणाहेनललाटंविहितंचयत् ॥ शिरःप्रशस्तं
 नारीणामधन्याहस्तिमस्तका ॥ ९३ ॥ सूक्ष्माःकृष्णामृदुस्निग्धाःकुंचिताग्राःशिरोरुहाः ॥ भवंतिश्रेयसेस्त्रीणामन्येस्युकुशशोःकदाः ॥ ९४ ॥
 हंसकोकिलवीणालिशिखिवेणुस्वराःस्त्रियः ॥ प्राप्नुवंतिवहून्भोगान्भृत्यानाज्ञापयन्तिच ॥ ९५ ॥ भिन्नकांस्यस्वरानरीश्वरकाकस्वराच
 या ॥ रोगंव्याधिभयंशोकंदासिद्यंचाधिगच्छति ॥ ९६ ॥ हंसगोवृषचक्राह्वनत्तमातंगगामिनी ॥ स्वकुलंद्योतेयन्नारीमहिषीपाथिवस्यच ॥ ९७ ॥
 श्वशृगालगतिर्निद्यायाचवायसवद्वजेत् ॥ दासीमृगगतिर्नरिद्रुतगामीचबंधकी ॥ ९८ ॥ फलिनरीचनहेमकुंकुमप्रभएवच ॥ वर्णःशुभ
 करःस्त्रीणांयश्चदूर्वाकुरोपमः ॥ ९९ ॥ मृदूनिमृदुरोमाणिनान्यतस्वेदजानिच ॥ सुरभीणिचगत्राणियासांताःपूजिताःस्त्रियः ॥ १०० ॥ नोद्वेहत्क
 पिलांकन्यानाधिकांगीनरोगिणीम् ॥ नालोमिकांनानिह्रस्वांनवाचाटानपिंगलम् ॥ १०१ ॥ नर्क्षवृक्षनदीनाम्रीनान्यपर्वतनामिकाम् ॥ नपश्य
 द्विप्रेष्यनाम्रीनचभीषणनामिकाम् ॥ १०२ ॥ अव्यंगगीसौम्यनाम्रीहंसवारणगामिनीम् ॥ तनुलोमकेशदशनमृदूगीमुद्वेहस्त्रियम् ॥ १०३ ॥
 महांत्यपिसमृद्धानिगोजाविधनधान्यतः ॥ स्त्रीसंबंधैश्चैतानिकुलानिपरिवर्जयेत् ॥ १०४ ॥ हीनक्रियनिष्पुरुषानिच्छंदोरोमशाशंसम् ॥

क्षयमायाव्यपस्मारिश्चिन्नकुष्ठिकुलानि च ॥ १०६ ॥ पादौसगुलकौप्रथमप्रतिष्ठौजवेद्वितीयंचसुजातुवक्रौ ॥ मेढूरुगुह्यंचततस्तृतयिनाभिः
 कटिश्चेतिचतुर्थमाहुः ॥ १०६ ॥ उदरं कथयति पचमं हृदयं षष्ठमथस्तनोन्वितम् ॥ अथ सप्तमं संजनुगी कथयत्यष्टममोष्ठकं घरे ॥ १०७ ॥
 नवमं नयने च द्युष्णीसललाटं दशमं शिरस्तथा ॥ अशुभेष्वशुभं दशफलं चरणं चण्वाशुभेषु शोभनम् ॥ १०८ ॥ इदं महात्मना
 समहनु भावः शचीनिमित्तेशुराब्रवीद्विजाः ॥ श्लोकणपृष्टः स विशेषमुत्तमं संलक्ष्य मुक्तं वरयोषलक्षणम् ॥ १०९ ॥ मत्सकाशात्पुनः श्रुत्वालक्षणं
 पुरुषस्य च ॥ यथाधुना भवद्विस्तु श्रुतं ततो द्विजोत्तमाः ॥ ११० ॥ लक्षणेभ्यः शशस्तं तु स्त्रीणां स द्रुतमुच्यते ॥ सदृत्सु कृत्वा यान्नि सा प्रशस्ता
 नचलक्षणैः ॥ १११ ॥ ईदृगलक्षणं संपन्नं सुकन्यासु द्रुतेतु यः ॥ ऋद्धिर्वृद्धिस्तथा कीर्तिस्तत्र तिष्ठति नित्यशः ॥ ११२ ॥ इति श्रीभ
 विष्ये महापुराणे शतसहस्राधे संहितायां ब्राह्मे पर्वणि स्त्रीलक्षणवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ६ ॥ शतानीक उवाच ॥ सदृत्तं श्रोतु
 मिच्छामि देवस्त्रीणां सुविस्तरात् ॥ उत्तमाधममध्यमं च संवेधेस्त्रीकृते यथा ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शतानीक महाबाहो ब्रह्मलोकै
 पितामहः ॥ उक्त्वा स लक्षणं स्त्रीणां सदृत्तं चोक्तवान्पुनः ॥ २ ॥ यथोक्तं ब्रह्मणते पापुर्षणां कुरु नंदन ॥ ऋषीणां वचनं श्रुत्वा
 ब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ शृणु ध्वं द्विजशार्दूलः स्त्रीणां सदृत्तमादितः ॥ वक्ष्ये युष्मास्व शेषं वैलोकानुग्रहकाम्यया ॥ ४ ॥
 त्रिवर्गप्राप्तये वक्ष्ये स्त्रीवृत्तं गृहमोधिनाम् ॥ प्राग्विवादिनुपादाय तैरर्थाश्च यथाक्रमम् ॥ ५ ॥ विंदेत सदृशं भार्याशास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥
 गृहाश्रमां हि निःस्वानां महत्येषां विडंबना ॥ ६ ॥ तस्मात्पर्वसु पादेयं विचिन्तयेत्तमेव गृहैषिणा ॥ वरं सोढा मनुष्येण तीव्रानरकवेदना ॥ ७ ॥
 न त्वेव गृहे दृष्टं पुत्रदारशुधादितम् ॥ असंभवे शिशुं दृष्ट्वा रुदंतं प्रार्थना परम् ॥ ८ ॥ वज्रसारमयं मन्ये हृदयं वज्रदीयते ॥ सार्धं भार्याप्रियां
 दृष्ट्वा कुचैलं शुक्लं शीकृताम् ॥ ९ ॥ अस्य दुःखस्य तन्नास्ति सुखं यत्समतं व्रजेत् ॥ ह्रस्वं विषं क्षुधितं भूमिप्रस्तरशायिनम् ॥ १० ॥ पुत्रदारं
 निजं दृष्ट्वा किमकार्यं भवेच्छृणाम् ॥ बाहूत्तरीयं क्षुत्सामं दृष्ट्वा दीनमुखं सुतम् ॥ ११ ॥ मृत्युरवात्सवंगुमां व्यसनं जीवितं द्विजाः ॥ परिसीदत्स्वप

न्येषुदृष्टानिमुखीप्रियाम् ॥ १२ ॥ वज्रकार्यशरीरास्तेनयांसिहस्रधा ॥ तस्मादर्थविहीनस्यपुंसोदारपरिश्रहात् ॥ १३ ॥ कुतस्त्रिवर्ग
 संसिद्धिर्यातनैवहितस्यसा ॥ अभार्यस्याधिकारोस्तिनद्वितीयाश्रमेतथा ॥ १४ ॥ तद्द्वर्थविहीनानांसर्वत्रनाधिकरिता ॥ केचिदपत्यमे
 बाहुस्त्रिवर्गवातिसाधनम् ॥ १५ ॥ पुंसामर्थः कलत्रचयेऽन्येनातिविदोविदुः ॥ धर्मोपिद्विविधोयस्मादिष्टापूर्तोक्रियात्मकः ॥ १६ ॥
 सचदारात्मकः सर्वज्ञेयमर्थकसाधनम् ॥ निजेनापिद्विद्रेणलोकोलज्जातिबंधुना ॥ १७ ॥ परोपिहिमनुष्याणामैश्वर्यस्त्यजनायते ॥ नदरिद्रं
 समीपेपिस्थितवतंप्रपश्यति ॥ १८ ॥ दूरस्थमपिचित्ताढ्यमादराद्भजतेजनः ॥ तस्मात्प्रथमवतः पूर्वमर्थमेवप्रसाधयेत् ॥ १९ ॥ सहिमूलं
 वर्गस्यगुणानांगौरवस्यच ॥ सर्वोपिद्विगुणाविद्याकुलीलादयोनृणाम् ॥ २० ॥ संतितस्मिन्नसंतोपिसंतिसंतोपिनासति ॥ शान्निशिल्पक
 लाः कर्मयच्चान्यदपिचेष्टितम् ॥ २१ ॥ साधनंसर्वमर्थानामर्थसाधनाः ॥ साधनानां त्रिवर्गोस्ति तं विना केवलं नृणाम् ॥ २२ ॥
 अजागलस्तनस्येवनिधनयैवसंभवः ॥ प्राक्पुण्यैर्विपुलासंपद्धर्मकामादिहेतुना ॥ २३ ॥ भूयो धर्मेणसामुत्रयातावितिचक्रमम् ॥
 एकचक्रमेतद्विप्रोक्तमन्योन्यहेतुकम् ॥ २४ ॥ पूर्वपाश्चिमबाहुभ्यामुत्तराधरमध्यमाः ॥ विज्ञायमतिमानेनवयस्त्रिवर्गनिषेवते ॥ २५ ॥
 संख्याज्ञातसमायुक्तैरवाप्नोत्युत्तरोत्तरम् ॥ नाभार्यस्याधिकारोस्ति त्रिवर्गेनिर्धनस्यवा ॥ २६ ॥ नाभार्यया अतः पूर्वमर्थमेवप्रसाधयेत् ॥
 तस्मात्कमागतैरर्थैस्त्वयंवाधिगतैर्युतः ॥ २७ ॥ क्रियायोगैः समर्थश्चकुर्याद्वारपरिश्रहम् ॥ अनुरूपेकुलेजातांश्रुतवित्तक्रियादिभिः
 ॥ २८ ॥ लभेतानिदितांकन्यांमनोज्ञांधर्मसाधनाम् ॥ पुमानर्थपुमांस्तावद्यावद्भार्यनिर्विदति ॥ २९ ॥ तस्माद्वथाक्रमं कलेकुर्या
 दारपरिश्रहम् ॥ एकचक्रोऽथोयद्वेकपक्षोयथाखगः ॥ ३० ॥ अभार्योपिनरस्तद्द्वयोगैः सर्वकर्मसु ॥ पत्नीपरिश्रहाद्धर्मस्तथार्थेवबहुश
 भतः ॥ ३१ ॥ सत्प्रीतियोगात्कामोऽपित्रयमस्याविदुर्बुधाः ॥ त्रिधाविवाहसंबंधोहीनतुल्याधिकैः सह ॥ ३२ ॥ तुल्यैः सहसमस्ते
 षामितरौनीचमध्यमौ ॥ असमौनैद्यतेसद्भिरुत्तमैः परिभूयते ॥ ३३ ॥ तुल्यैः प्रशस्यतेयस्मात्तस्मात्साधुतमोभूतः ॥ कृत्यैवाधि

१ लोको निजोऽप्यपार्थस्य शत्रुर्भवति भूमिप-इति पाठान्तरम् । २ रक्षणा यच-इ० पा० । ३ त्याज्यः सर्वेषु कर्मसु-इ० पा० ।

कसंबंधमपमानमंशुते ॥ ३४ ॥ नचैषमानतिगच्छन्ननैचैःसह्यते ॥ उत्तमोऽपिचसंबंधोचैरित्तसमतांत्रेत् ॥ ३५ ॥ अत
 स्तंबज्येद्व्यमात्रिदित्सदृशोत्तमैः ॥ विजातीयैश्चसंबंधसहेच्छतिनसुरयः ॥ ३६ ॥ उभयोर्दृश्यतेतेनयथाकोकिलयाशुकः ॥ तद्वाति
 कुलबद्धत्वाददृश्यंचावमानतः ॥ ३७ ॥ प्रतिपत्तेरशस्यत्वञ्चोत्तमोपिनस्यते ॥ एकैऽपिपरिहर्तव्याअन्येपरिहरित्युत ॥ ३८ ॥ त
 स्माद्वाविपिनवैषम्यसंबंधावधमोत्तमौ ॥ एकपात्रादिभियेषामुपचारैःपरस्परम् ॥ ३९ ॥ प्रत्यहर्धत्स्नेहःसंबंधःसोभिधीयते ॥ यत्रा
 वाविवाहादावन्याःप्रतिपत्तयः ॥ ४० ॥ स्पर्धयवप्रवर्धतेतेसंबंधादिवुधाः ॥ व्यसनेभ्युदयेवापियेषांप्राणैर्धनैरपि ॥ ४१ ॥ स
 हेकप्रतिपत्तित्वसंबंधानंसउत्तमः ॥ स्नेहव्यक्तौमनुष्याणांद्विवेकिनकषोपलौ ॥ ४२ ॥ तथाकृतज्ञतायांचव्यसनाभ्युदयागमौ ॥ सच
 स्नेहोन्नणांप्रायःसमेष्वेवहिदृश्यते ॥ ४३ ॥ साम्यंचाप्युपगतव्यवित्तशीलकुलादिभिः ॥ तस्माद्ब्रह्महसंबंधसत्यमेकान्तकारिणम् ॥
 ॥ ४४ ॥ सदृशैरवकुर्वीतनोत्तमेनाप्यनुत्तमैः ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेशतसहस्राधर्मसंहितायांब्राह्मणपर्वणिब्रह्मलक्षणसद्वृत्तवर्ण
 नंनमपष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाचा॥असिंपिडाचयामातुरसगोत्राचयापितुः ॥ साप्रशस्तद्विजातीनांदारकर्मणिमैथुने ॥ १ ॥ सहजो
 नभवेद्यस्यानचविज्ञायतेपिता ॥ नोपयच्छेततांप्राज्ञःपुत्रिकाधर्मशंकया ॥ २ ॥ ब्राह्मणानांप्रशस्तास्यात्सवर्णादारकर्मणि ॥ काम
 शस्तुप्रवृत्तानामिमाःस्युःक्रमशोऽवराः ॥ ३ ॥ क्षत्र्याभिसवर्णस्यात्प्रथमाद्विजसत्तमाः ॥ द्वेचावरेतथाप्राप्तैकामतस्तुनधर्मतः ॥ ४ ॥
 वैश्यस्यैकावराप्राक्तासवर्णचैवधर्मतः ॥ तथावराकामतस्तुद्वितीयानतुधर्मतः ॥ ५ ॥ शूद्रैवभार्याशूद्रस्यधर्मतोमनुब्रवीत् ॥
 चतुर्णामपिपणानांपरिणेतद्विजोत्तमः ॥ ६ ॥ नब्राह्मणक्षत्रियोरापद्यपिहितिष्ठतोः ॥ कस्मिंश्चिदपिपृत्तांतेशूद्राभार्यापदस्य
 ते ॥ ७ ॥ हीनजातिस्त्रियमोहदुर्द्वहंतोद्विजातयः ॥ कुलान्येवयन्यंशुसंतानानिदूद्रताम् ॥ ८ ॥ शूद्रमाराप्यवेष्टांप्रतिश्रितोत्रिव
 भूवह ॥ उत्तथः पुत्रजननात्पतितत्वमवातवान् ॥ ९ ॥ शूद्रस्यपुत्रमासाद्यशौनकः शूद्रतांगतः ॥ भृगवादयोप्येवमवपतितत्वं
 १ तस्मिन्काले हि दृश्यते-इ०पा० २ नापि चाधर्मैः-इ०पा० १३ इतः प्रागेकस्मिन्पुस्तकेऽध्यायार्थकथायानुसंधानार्थम्-^५ अथात्रिविधसंबंधनिर्णयः-
 इ०पा० १ ४ शक्त्यां तु-इ०पा० १

मवाप्नुयुः ॥ १० ॥ शूद्रांशयनमारोप्यब्राह्मणोऽप्यथयोगतिम् ॥ जनयित्वासुतंतस्याब्राह्मण्यादेवहीयते ॥ ११ ॥ दैवपि
त्र्यातिथेयानितत्प्रधानानियस्यतु ॥ नादंतिपितरोदेवाः सचस्वर्गनगच्छति ॥ १२ ॥ वृषलीफेनपीतस्यनिःश्वसोपहत
स्यच ॥ तस्यांचैवप्रसूतस्यनिष्कृतिनविधीयते ॥ १३ ॥ चतुर्णामपिप्रेद्राःप्रेत्येहचहिताहितम् ॥ समासतोब्रवीम्येषविवाहाहू
कमुत्तमम् ॥ १४ ॥ ब्राह्मोदैवस्तथाचार्षः प्राजापत्यस्तथासुरः ॥ गंधर्वोराक्षसश्चैवपैशाचश्चाष्टमोऽधमः ॥ १५ ॥ येयस्यधर्मो
वर्णस्यगुणदोषौचयस्ययौ ॥ शृणुध्वंतद्विजश्रेष्ठाःप्रसेवेचगुणागुणम् ॥ १६ ॥ विप्रस्यचतुरःपूर्वांश्चत्रस्यचतुरोऽवरान् ॥ विद्म
द्र्योस्तुत्रीनेवविद्याद्धर्मनराक्षसान् ॥ १७ ॥ चतुरोब्राह्मणस्याद्यान्प्रशस्तान्कवयोविदुः ॥ राक्षसंक्षत्रियस्यैकमासुरैवश्यद्रूद्रयोः ॥ १८ ॥
क्षत्रियाणांत्रयोधर्म्योद्भावधर्म्यौस्मृताविह ॥ पैशाचश्चासुरश्चैव न कर्तव्यैकथंचन ॥ १९ ॥ पृथक्पृथग्वाभिःश्रौवाविवाहौपूर्वचोदितौ ॥
गंधर्वोराक्षसश्चैवधर्म्यैःक्षत्रस्यतौस्मृतौ ॥ २० ॥ आच्छाद्यचाचयित्वातुश्रुतशीलवतेस्वयम् ॥ आहूयदानंकन्यायाब्राह्मोधर्मः प्रकी
र्तितः ॥ २१ ॥ विततेचापियज्ञेतु कर्मकुर्वीतचत्विजि ॥ अलंकृत्यमुतादानंदैवोधर्मउदाहृतः ॥ २२ ॥ एकंगोमिथुनंदेवावरा
दादायधर्मतः ॥ कन्याप्रदानंविधिवदार्षेयोधर्मउच्यते ॥ २३ ॥ सहोभौचरतंधर्ममितिवाचानुभाष्यतु ॥ कन्याप्रदानमभ्यर्च्य
प्राजापत्यविधिःस्मृतः ॥ २४ ॥ ज्ञातिभ्योद्रविणंदत्वाकन्यायाश्चैवशक्तिः ॥ कन्याप्रदानंस्वच्छंददासुरोधर्मउच्यते ॥ २५ ॥
इच्छयान्योन्यसंयोगःकन्यायाश्चवरस्यच ॥ गंधर्वःसविधिज्ञैर्यैमिथुन्यःकामसंभवः ॥ २६ ॥ हत्वाछित्त्वाचिभित्त्वाचक्रोऽंतीरुदतीगृ
हात् ॥ प्रसह्यकन्याहरणंराक्षसोविधिरुच्यते ॥ २७ ॥ सुतांमत्तांप्रमत्तांचरहोयत्रोपगच्छति ॥ सपापिष्टोविवाहानापैशाचः कथि
तोऽष्टमः ॥ २८ ॥ जलपूर्वद्विजाभ्याणांकन्यादानंप्रशस्यते ॥ इतरेषांतुवर्णानामितरेतरकाम्यया ॥ २९ ॥ योयस्यैषाविवाहानांविभूनां
कीर्तितोगुणः ॥ तंनिबोधतवैविप्राः सम्यक्कीर्तयतोमम ॥ ३० ॥ कुलीनिदृशपूर्वाणि तथान्यानिदृशेवतु ॥ सहितान्यात्मनचैवमा

चयनेनसोऽधुवम् ॥ ३१ ॥ ब्राह्मीपुत्रः सुकृतकृद्देवोऽजमुतंशृणु ॥ देवोऽजमुतोविप्राः सप्तसप्तपरावरान् ॥ ३२ ॥ आपोऽजमुतः
स्त्रीणांपुरुषांस्तारयेद्विजाः ॥ ब्राह्मादिषुविविवाहेषुचतुर्वैवानुपूर्वशः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मवर्चस्विनः पुत्राज्जायंते शिशुसंमताः ॥ रूपसत्त्वगुणोपेता
धनवंतोयशस्विनः ॥ ३४ ॥ पुत्रवतोऽथ धर्माद्विजावन्ति च शतं समाः ॥ इतरेषु निबोधध्वंशं सानृतवादिनः ॥ ३५ ॥ जायंते तु
विवाहेषु ब्रह्मधर्माद्विषः सुताः ॥ अर्निदितैः स्त्रीविवाहैर्निवाभवातिप्रजा ॥ ३६ ॥ निदितैर्निदितानृणां तस्मान्निद्वान्निवर्जयेत् ॥ कस्य
हणसंस्काराः सवर्णसुभवंति वै ॥ ३७ ॥ असवर्णस्वयज्ञेयो विधिरुद्राहकर्मणि ॥ बाणः क्षत्रिययाप्राह्वः प्रतोदो वैश्यकन्यया ॥ ३८ ॥
वसनस्य दशग्राह्याऽद्रूद्रयोत्कृष्टवेदने ॥ न कन्यायाः पिता विद्वान्गृह्णायाच्छुल्कमण्वपि ॥ ३९ ॥ गृह्णाति ह्यशुल्कं लोभेन स्यान्नरोऽपत्यवि
क्रीय ॥ स्त्रीधनानितुये मोहदुपजीवंति बांधवाः ॥ ४० ॥ नारीयानानि वस्त्रवाते पापायां त्यधोगतिम् ॥ आपो गोभिश्च न शुल्कं केचि
ददुर्मुषेवतत् ॥ ४१ ॥ अल्पो वापि महान्वापि विक्रयस्तावेदवसः ॥ यासां नाददेत शुल्कं ज्ञातयेन स विक्रयः ॥ ४२ ॥ अर्हणं तत्कुमारी
णामानुशंस्य च केवलम् ॥ इत्थं दारां समासाद्य देशमय्यं समावसेत् ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणो द्विजशार्दूल्यच्छेद्विपुल्यज्ञः ॥ ऋषय ऊचुः ॥
कोदेशः परमो ब्रह्मन्कश्च पुण्यो मतस्तव ॥ ४४ ॥ प्रवसन्यत्र विप्रैर्द्रयज्ञः प्राप्नोति कंजज ॥ ब्रह्मो वाच ॥ न हीयते यत्र धर्मश्च तुष्पात्स
कलो द्विजाः ॥ ४५ ॥ स देशः परमो विप्राः स च पुण्यो मतो मम ॥ विद्वद्भिः सेवितो धर्मो यस्मिन् देशे प्रवर्तते ॥ ४६ ॥ शास्त्रोक्त
श्चापि विप्रैर्द्राः स देशः परमो मतः ॥ ऋषय ऊचुः ॥ विद्वद्भिः सेवितं धर्मं शास्त्रोक्तं च सुरोत्तमम् ॥ ४७ ॥ वदस्मा सुसुरश्रेष्ठ कौतुकं पर
मं हि नः ॥ विद्वद्भिः सेवितः स द्विर्नित्यमद्वेषागिभिः ॥ ४८ ॥ हृदयेनाभ्यनुज्ञातो यो धर्मस्तं निबोधत ॥ कामात्स तान प्रशस्तान वेहा
स्याप्यकामता ॥ ४९ ॥ काम्यो हि वेदाधिगमः कर्मयोगश्च वैदिकः ॥ संकल्पज्जायते कामो यद्वाद्यानि च सर्वशः ॥ ५० ॥ व्रतानियमधर्माश्च सर्वसं
कल्पजाः स्मृताः ॥ कामादितो क्रियाकारिदृश्यते नेह कर्हिचित् ॥ ५१ ॥ यद्यद्विकुरुते कश्चित् तत्कामस्य चेष्टितम् ॥ निर्गमो धर्ममूलं स्यात्समु

१ परं ब्रह्मद्विषः-इ०पा० । २ महर्षयः-इ०पा० । ३ महीयते-इ०पा० । ४ नियमा धर्ममूलं स्युः-इ०पा० ।

तिशीलेतथैवच ॥ ५२ ॥ तथाचारश्चसाधूनामात्मनस्तुष्टिरेवच ॥ सर्वतुसमवेक्षेतनिश्चितज्ञानचक्षुषा ॥ ५३ ॥ श्रुतिप्राधान्यतोविद्वान्स्व-
 धर्मेनिवसेतवै ॥ श्रुतिस्मृत्युदित्तं धर्ममनुतिष्ठन्सदानरः ॥ ५४ ॥ प्राप्यचेहपरांकीर्त्यातिशैकसलोकताम् ॥ श्रुतिस्तु धर्माविज्ञेयधर्मशस्त्रं
 तुवैस्मृतिः ॥ ५५ ॥ तेसर्वार्थेषुमीमांस्येताभ्यांधर्मोहिनिर्बभौ ॥ योऽवमन्येततेचोभेहेतुशस्त्राश्रयोद्विजः ॥ ५६ ॥ ससाधुभिर्वहिष्कृत्यो-
 नास्तिकोवेदानन्दकः ॥ वेदः स्मृतिः सदाचारः स्वस्यच प्रियमात्मनः ॥ ५७ ॥ एतच्चतुर्विधविप्राः साक्षाद्धर्मस्यलक्षणम् ॥ धर्मज्ञानं भवेद्विप्रा-
 र्थकामेष्वसज्जताम् ॥ ५८ ॥ धर्मजिज्ञासमानानां प्रमाणान्नगमं परम् ॥ निषेकादिभूमज्ञानांतं मन्त्रैरस्योदितोविधिः ॥ ५९ ॥ अधिकारो भवेत्तस्य
 वेदेषु च जयेषु च ॥ सरस्वतीदृषदृत्योदिवनद्योदंतम् ॥ ६० ॥ तदेव निर्मितं देशं ब्रह्मावर्तं प्रचक्षते ॥ तस्मिन्देशेय आचारः पारंपर्यक्रमगतः ॥ ६१ ॥
 वर्णानां सांतरालानां ससदाचार उच्यते ॥ कुरुक्षेत्रं च मत्स्याश्च पंचालः शूरे नयः ॥ ६२ ॥ एष ब्रह्मर्षिदेशो वै ब्रह्मावर्त इतन्तरम् ॥ एतद्देशं प्रसूतस्य स-
 काशादग्रजन्मनः ॥ ६३ ॥ स्वस्वंचरित्रं शिक्षंति पृथिव्यां सर्वमानवाः ॥ हिमवद्भिर्ध्ययोर्मध्यैः प्राग्विनशनादपि ॥ ६४ ॥ प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदे-
 शः प्रकीर्तितः ॥ आसमुद्रात्तु वै पूर्वोदासमुद्रात्तु पश्चिमात् ॥ ६५ ॥ तयोरेवांतरंगिरारार्यावर्त्तो विदुर्बुधाः ॥ अटते यत्र कृष्णागौर्मृगानि त्यंस्वभाव-
 तः ॥ ६६ ॥ सज्ञेयो याज्ञिको देशो म्लेच्छदेशस्त्वतः परः ॥ एतां त्रित्यंशुभान्देशान्संश्रयीत द्विजोत्तमः ॥ ६७ ॥ यस्मिन्कस्मिंश्च निवसे-
 त्पादजेष्टुतिर्कथितः ॥ प्रकीर्तितेयं धर्मस्य बुधैर्योनिर्द्विजोत्तमाः ॥ ६८ ॥ संभवश्चास्य सर्वस्य समासात्रतु विस्तरात् ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्यम-
 हापुराणे ब्राह्मे पर्वणि विवाहधर्मवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कर्तव्यं यद्ब्रह्म हस्येन तदिदानीं निबोधत ॥ गदतो-
 द्विजशार्दूलविस्तराच्छास्त्रतस्तथा ॥ १ ॥ वैवाहिकेऽग्नौ कुर्वीत गृह्यं कर्म यथाविधि ॥ शुभे देशे श्रयश्चैव पत्नीवैवाहिकी गृहे ॥ २ ॥ स्वाश्रयेण
 विनाशक्यं न यस्माद्दक्षणादिकम् ॥ वित्तानि मिवादाराणामस्तद्विधिरुच्यते ॥ ३ ॥ हेतवो हि त्रिवर्गस्य विपरितस्तुमानादौ ॥ अरक्षणाद्भवत्यस्माद्

१ हि मानवः-इ०पा० । २ ब्रह्मसलोकताम्-इ०पा० । ३ वेदः-इ०पा० । ४ गिरिनद्योः-इ०पा० । ५ ब्राह्मणो वृत्तिकर्षितः-इ०पा० । ६ विपरी-
 तार्थसाधकाः-इ०पा० ।

मीषारक्षणमतम् ॥ ४ ॥ निसर्गातुस्यसंतोषेद्वृणदोषविमर्षतः ॥ दृष्टानं चापिसंसर्गाद्रक्ष्याएवचयोषितः ॥ ५ ॥ पुरुषस्थानवेदमानिनि
विधंप्राहुराश्रयम् ॥ वित्तानारक्षणार्थमपूर्वाधिगमायच ॥ ६ ॥ कुलीनोनीतिमान्प्राज्ञः सत्यसंधोदहव्रतः ॥ विनीतो धार्मिकस्त्यागीविज्ञे
यः पुरुषाश्रयः ॥ ७ ॥ नगरेष्वेवैवेष्ट्राभेचापिक्रमागते ॥ यात्रावशाद्भार्मिकेकाद्यजनान्विते ॥ ८ ॥ गुरुणानुमतस्तत्रग्रामण्यादिजेने
नवा ॥ प्रतिवेदमाद्यवाधेनशुद्धकुलप्राप्तवेदानम् ॥ ९ ॥ द्वारचत्वरशालानां सर्वकारुक्तेष्टमनाम् ॥ द्यूतसूनासुरावेशनटराजानुजिनिनाम्
॥ १० ॥ पाण्डेदेववीथीनाराजमार्गकुलस्यचादूरात्सुगुप्तं कर्तव्यं जीविकाविभोचितम् ॥ ११ ॥ सापिधानैकनिष्काशं शुद्धं सप्तमतः ॥
सदृताप्तजनार्कणमदुष्टप्रातिवेशिकम् ॥ १२ ॥ प्रागुदक्प्रवणदेशे वास्तुविद्याविधानतः ॥ प्रविभक्ताक्रियाकांक्षसर्वकुमनोहरम् ॥ १३ ॥
अर्चास्नानोदकागारागोष्ठागारमहानसैः ॥ युक्तगोवाजिशालाभिः सदासीभृत्यकाश्रयैः ॥ १४ ॥ बहिरंतः पुरेस्त्राकंसर्वापकरणैर्युतम् ॥
विभक्तशयनोद्देशमाप्तवृद्धाधिष्ठितम् ॥ १५ ॥ अरक्षणाद्विदाराणां वर्णसंकरजादयः ॥ दृष्टाहिवहवोदोषस्तस्माद्रक्ष्याः सदास्त्रियः ॥ १६ ॥
नद्यासांप्रमदंदद्यान्नस्वातंत्र्यं न विश्वसेत् ॥ विश्वस्तवच्चेषु तन्याय्यं मत्तनमाचरेत् ॥ १७ ॥ नाधिकारं क्वचिदद्यादते पाकादिकर्मणः ॥
स्त्रीणां ग्रामीणवत्ताहिभोगयालंसुशसिता ॥ १८ ॥ नित्यं तत्कर्मयोगेन ताः कर्तव्यानिंतराः ॥ इत्येवं सर्वदाव्याप्तेभ्यः सद्विद्यानिराश्रया ॥ १९ ॥
दैर्गन्तयमतिरूपचाप्यसत्संगः स्वतंत्रता ॥ पानाशनकथागोष्ठाप्रियत्वाकर्मशीलता ॥ २० ॥ कुहकेक्षणिकां मुंडाभिश्चुकीं स्मृतिकादिभिः ॥
गोप्रसंगैस्तथासद्भिलिगियाचकशिलिपिभिः ॥ २१ ॥ संवाहोद्यानयात्रामूद्यानेष्वामंत्रणादिषु ॥ प्रसंगस्तर्थायात्रार्थमेषु प्रकटेषु च ॥ २२ ॥
विप्रयोगः सदाभर्त्रातज्ज्ञाति कुलनिःस्वता ॥ अमाधुर्यकदर्यत्वेभृशं पुंसं वाच्यता ॥ २३ ॥ अतिक्रैर्यमतिक्षातिरत्यंताभातिपातनम् ॥

१ स्वामी-इ० पा० । २ द्वारचत्वरनगानां शस्त्रकारकवेष्टमनाम् ॥ अतिन्यूनावरावेशनटरां गजानुजिनिनाम् ॥ पाखंडे देवतीर्थानाम्-इ० पा० । ३ सौमंध्यम
तिरूपत्वसुसूजेच्च पतिव्रता-इ० पा० । ४ पानगेयकथागोष्ठाप्रियत्वाकर्मशीलता-इ० पा० । ५ प्रसंगैस्तथासत्स्त्रीलिङ्गधारकाशिलिपिभिः-इ० पा० ।

स्त्रीभिर्जितत्वमत्यर्थसत्यंतास्ताःसदोषताः ॥ २४ ॥ स्त्रीणांपत्युरधीनत्वात्पुमानेवाहिनिधते ॥ भर्तुरवाहितजाड्व्यङ्ग्यद्रव्यानामयोग्यता ॥ २५ ॥ तस्माद्यथोदितास्त्वेतारक्ष्याःशासनताडनैः ॥ ताडनैश्चयथाकालंयथावत्समुपाचरेत् ॥ २६ ॥ परिगृह्यवहून्दारानुपचारैःसमो भवेत् ॥ यथाक्रमोचितैःकर्मदानसत्कारवासनैः ॥ २७ ॥ प्रथमोभिजनोधर्मोयोग्यत्वंचसुपुत्रता ॥ पक्षवित्तविशेत्स्त्रीणांमानंतत्कारणं तथा ॥ २८ ॥ तस्मान्माननकर्तव्यह्येयं चापिनतत्कृतम् ॥ गुरुत्वेलाधेववापिपिताकार्यनिबंधनम् ॥ २९ ॥ आकस्मिकेप्रयुजानःप्रेक्षावान्मानलाधेवे ॥ सयार्त्तिकचनकारित्वाच्चयमैवैतिलाधवम् ॥ ३० ॥ यथामानापमानौहिप्रयुज्येतानिमित्ततः ॥ तन्निमित्तानजन्यागेप्रयतंततदाश्रिताः ॥ ३१ ॥ एतदेवह्यपत्यानांज्ञेयमाननकारणम् ॥ यस्त्वापत्यनिमित्तेषुप्रधानेकुलयोग्यते ॥ ३२ ॥ तत्संयोगात्सुखंपुंसांमहदुःखंविद्योगतः ॥ तत्प्राप्तिःप्रतिहातव्यास्वार्थैवप्रियाण्यपि ॥ ३३ ॥ अतस्वार्थैकानिष्ठोऽयंलोकःसर्वोऽवसीयते ॥ तत्प्रसिद्धिर्भवेदस्तमानाद्भ्रातिविधायकः ॥ ३४ ॥ ततोदारादिकाभृत्यानियंतव्यास्तथाद्विजाः ॥ यथेहामुत्रवाश्रेयःप्राप्तुयादुत्तरोत्तरम् ॥ ३५ ॥ स्त्रीणांधर्मार्थकामेषुनातिसंधानमाचरेत् ॥ तासांतिष्वभिसंधानाद्भवेदात्माभिर्संहितः ॥ ३६ ॥ जायात्वर्धेशरीरस्यनृणंधर्मादिसाधने ॥ नातस्तानुव्यथांकांचित्प्रतिकूलंसमाचरेत् ॥ ३७ ॥ यज्ञोत्सवादौनाकस्मात्कांचिदासांविशेषयेत् ॥ वस्त्रतांबूलदानादौप्रतिपत्तौसमो भवेत् ॥ ३८ ॥ प्रियाप्रियत्वंभेदोहिकामतस्तुरहोगतः ॥ उपचारैःपुनर्वक्यैस्तुल्यवृत्तिःप्रशस्यते ॥ ३९ ॥ आर्तिवैतुपुनःसर्वोऽपगम्याः प्रियाइव ॥ पूर्वाभिजातधर्मार्थापुत्रिणीचोत्तरोत्तरम् ॥ ४० ॥ उदगच्छेदैनवविधिनानित्यमातैवे ॥ तुल्यवृत्तिर्यथाकालंस्वंस्ववासमखं डयन् ॥ ४१ ॥ नित्यपर्यायवासानामपादानममूचिदुः ॥ ऋतुदुःखंप्रमोदश्चतथापूर्वसमागतः ॥ ४२ ॥ अन्यथासह्यदुःखंसदसद्भारहोगतम् ॥ उत्कंठितंवायार्त्तिकचित्सपत्नीपुनतद्भसेत् ॥ ४३ ॥ यार्त्तिकचिदन्यसंबंधमन्यथाकथितंमिथः ॥ तस्यकुयादिनैवैदमात्मनैव

१ स्त्रीणांपत्युरधीनत्वंप्रमाणैरधिगम्यते-इ०पा० । २ हि पत्नीनाम्-इ०पा० । ३ समुत्पद्य निमित्तेषु प्रधाने गुणयोग्यता ॥ यत्संयोगाश्रयं पुंसां महदुःखं वियोगवत्-इ०पा० ।

विर्चितयेत् ॥ ४४ ॥ अन्योन्यमत्सराल्यानैर्नतावाचापिभर्त्सयेत् ॥ गुणदोषैचविज्ञायस्वयंकुयान्ननिष्कलौ ॥ ४५ ॥ वस्त्रालंकारभोज्या
 दौतदपत्येष्वनुक्रमात् ॥ मातृदोषाननाहत्यतुल्यदृष्टिःपिताभवेत् ॥ ४६ ॥ अन्यस्यान्यगतौदोषदूषणंनहिर्नातिमत् ॥ यत्तुतेषामपत्यं
 तुतुल्यमुभयोरपि ॥ ४७ ॥ प्रीतिद्वेषमभिप्रायंशौचाशौचगतगमान् ॥ वहिरतश्चजनयाहासगूढचरैःसदा ॥ ४८ ॥ आत्मानमपिपि
 ज्ञायचित्तवृत्तेरनीद्वरम् ॥ विश्वमेतत्कथंस्त्रीषुसर्वोविनयमसु ॥ ४९ ॥ वृद्धदास्यःक्रमायाताधान्यश्चपरिचारिकाः ॥ तन्मातृपितृकाद्या
 श्रृषंडवृद्धाश्चरामताः ॥ ५० ॥ विविधैस्तत्कथास्थानैस्तुल्यशीलदयान्वितैः ॥ प्रविश्यांतरिभिरायांविद्यात्कलप्रयोजितैः ॥ ५१ ॥ तेषु
 तेषुकथार्थेषुकथ्यमानेषुलक्षयेत् ॥ मुखाकारादिभिल्लैरभिप्रायंमनोगतम् ॥ ५२ ॥ सीतारुंधतिसंवंधस्तथाशकुंतलादिभिः ॥ सद
 सचरिताख्यानैर्भावंविद्यात्प्रवृत्तितः ॥ ५३ ॥ तदुष्टानामदुष्टेषुसाधूनामितरेषुच ॥ प्रीतिःकथाप्रबंधेषुस्यात्संख्यं पुरुषेष्बितः ॥ ५४ ॥
 एवमागमदुष्टाभ्यामनुमित्याचतत्त्वतः ॥ स्त्रीणांविदित्वाभिप्रायंवर्ततामुयथोचितम् ॥ ५५ ॥ स्त्रीभ्योविप्रातिपन्नाभ्यःप्राणैरपिवियोज
 नम् ॥ दृष्टंहिचैथाराज्ञामतोरक्षेत्यनन्तः ॥ ५६ ॥ वेण्यागूढेनशस्त्रेणहतोराजाशुभध्वजः ॥ मेखलमणिनादेव्यासौवीरश्चनराधिपः
 ॥ ५७ ॥ भ्रात्रादेवीप्रयुक्तेनभद्रसेनोनिपातितः ॥ तथापुत्रेणकारूपेधातितोदपणासिना ॥ ५८ ॥ द्रौकाशिराजवैद्योचानंदपुरयाषिता ॥
 विषंप्रयुज्यपंचत्वमानीतौपूजितात्मकौ ॥ ५९ ॥ एवमादिमहाभगाराजानोब्राह्मणश्चह ॥ स्त्रीभिर्यत्रनिपात्यतेतत्रान्येष्विहकथा ॥
 ॥ ६० ॥ तस्मान्निप्रमतेनजायास्थ्याश्चनित्यशः ॥ यथावदुपचर्याश्चगुणदोषानुरुपतः ॥ ६१ ॥ वैषम्यादुपचाराणांविकारैश्चा
 निमित्तजैः ॥ विशेषेणसपत्नीकरकस्माच्चापिवेदनैः ॥ ६२ ॥ असंभोगेचवगंडपारुष्यादप्रसंगतः ॥ प्रद्वेषोभर्तैरस्त्रीणांप्रकोपश्चापि
 जायते ॥ ६३ ॥ ततश्चायातिवाधंयमुद्रुद्धश्चापिशुताम् ॥ तस्मान्नतान्प्रयुंजीतदोषान्दराविनाशकान् ॥ ६४ ॥ नैवतःस्वकुलाचार
 मधर्मवापिचांजसा ॥ नगुणंश्चाप्युपेक्षेतप्रकृत्याकिमुपीडिताः ॥ ६५ ॥ सतीत्वेप्रायशःस्त्रीणांप्रदिष्टंकरणत्रयम् ॥ परंपुंसामसंप्रीतिःप्री

येप्रीतिःस्वरक्षणे ॥ ६६ ॥ तस्मात्सुरक्षितानित्यमुपचारैर्यथैचितैः ॥ सुभृतानित्यकर्माणःकर्तव्यायोषितःसदा ॥ ६७ ॥ उत्तमांसा
 मदानाभ्यामध्यमाभ्यांतुमध्यमाम् ॥ पश्चिमाभ्यामुभ्यांचअधमांसंप्रसाधयेत् ॥ ६८ ॥ भेददंडप्रयुज्यापिप्रागपत्याद्यपेक्षया ॥ तच्छिष्टा
 नांतदापश्चात्तासामदानंप्रसाधने ॥ ६९ ॥ यास्तुविष्वस्तचारित्राभर्तुश्चाहितकरिकाः ॥ त्याज्याएवस्त्रियःसैद्धिःकालकूटविषोपमाः ॥ ७० ॥
 इष्टाःकुलोद्भूताःसाध्योविनीताभर्तुवत्सलाः ॥ सर्वदासाधनीयास्ताःसंप्रदायोत्तरोत्तरैः ॥ ७१ ॥ एवमेवयथोद्दिष्टंस्त्रिवृत्तयानुतिष्ठति ॥
 प्राप्नोत्येवमसंपूर्णत्रिवर्गलोकसंभवम् ॥ ७२ ॥ इति श्रीभगव्येमहापुराणेब्रह्मपर्वणिवाहमैशुस्त्रीविषयेनरघुत्तनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवंस्त्रीषुमनुष्याणांवृत्तिरुक्तासमासतः ॥ सांप्रतंचमनुष्येषुस्त्रीणांसमुपदिश्यते ॥ १ ॥ सम्यगाराधनात्पुंसां
 रतिवृत्तिश्चयोषितः ॥ पुत्राःस्वर्गाद्यदृष्टंचतस्मादिष्टोहितद्विधिः ॥ २ ॥ कर्तव्यनामयत्किंचित्सर्वविधिमपेक्ष्यते ॥ व्यक्तिमायातिवैफल्यं
 तदेवारब्धमन्यथा ॥ ३ ॥ विध्यपेक्षाणिसर्वाणिकार्यार्ण्यविफलान्यपि ॥ हेतुभूतास्त्रिवर्गस्यमहारंभाविशेषतः ॥ ४ ॥ सर्वसाध्याविधि
 ज्ञानमागमैकनिबंधनम् ॥ साध्यंहृष्टमदृष्टंचद्वयंविधिनिषेधयोः ॥ ५ ॥ शास्त्राधिकारोन्नीणांनश्रंथानांचधारणे ॥ तस्मादिहान्येन्येतच्छ
 सनमनर्थकम् ॥ ६ ॥ आगमैकक्रियायोगेस्त्रीणामध्याधिकारिता ॥ मृतेभर्तरिसाध्वीस्यादित्यादौस्मृतिभाषितम् ॥ ७ ॥ तस्मा
 त्कार्यमकार्यवाविज्ञायप्रमुरागमात् ॥ गुणदोषेषुताःसम्यक्छास्तिराज्ञाप्रज्ञाद्व ॥ ८ ॥ संत्येवप्रमदाःकाश्चिद्विशेषाधिगतागमाः ॥ यत्तुशा
 स्त्राधिकारित्वंचनस्यान्निरर्थकम् ॥ ९ ॥ केचिद्वेदविदोविप्राःकृत्यैवैषक्रियापराः ॥ तथापिजातिमित्रेणतएवत्राधिकारिणः ॥ १० ॥
 क्रियन्तेवेदशास्त्रज्ञैः प्रयोगाः शास्त्रलौकिकाः ॥ स्थितमेवामदूरपिशास्त्रमेवनिबंधनम् ॥ ११ ॥ व्याधीवरगोपालप्रभृतीनांचदृश्यते ॥
 विष्टवंगारकसौर्यादीदिनानांपरिवर्जनम् ॥ १२ ॥ गम्यागम्यादिकार्येयनियताचारसंस्थितिः ॥ लोकानांशास्त्रवाक्यानांप्राणाःस्वेष्टनिबं

१ स्वाहताः-इ० पा० । २ सर्वाः-इ० पा० । ३ दृष्टाः कुलोद्भवाः-इ० पा० । ४ अप्रमादोत्तरोत्तरैः-इ० पा० । ५ स्त्रीवर्गलोकसमतम्-इ० पा० । ६
 तिर्भवति योषिताम्-इ० पा० । ७ स्थिर-इ० पा० । ८ अल्पफलानि च-इ० पा० । ९ तत्रापि-इ० पा० ।

धनाः ॥ १३ ॥ तस्माच्चतुर्णां विर्णानामश्रमाणां च सर्वशः ॥ मुख्यगौणादिभेदानां ज्ञेयाशान्नाधिकारिता ॥ १४ ॥ पौर्वपर्यंतुविज्ञातु
मशक्यं लोकांशस्त्रयोः ॥ तच्छास्त्रमेवमंतव्यं तथा कर्मशरीरवत् ॥ १५ ॥ आगमेचपुराणेचद्विधेवनान्तिक्तग्रहम् ॥ मार्गमहद्भिरा
चोर्णप्रपद्येताविकल्पधीः ॥ १६ ॥ मूलं गृहस्थधर्मार्णयस्मान्नार्यः पतिव्रताः ॥ तस्मादासांप्रवक्ष्यामि भर्तुराराधनेविधिम् ॥ १७ ॥
इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि आगमप्रशंसा नाम नवमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आराध्यानां हि सर्वेषामयमाराधनेविधिः ॥
चित्तज्ञानानुवृत्तिश्च हितैषित्वं च सर्वदा ॥ १ ॥ कन्यापुनर्भूदया च त्रिविधा एव योषितः ॥ प्रियामध्याप्रिया चैव योग्यामध्वेतरतथा ॥ २ ॥
समाश्रेष्ठा च न च भूयोपि त्रिविधाः पुनः ॥ पूर्ववत्परयोर्वृत्तिरिष्टानुत्तया प्रिया प्रिये ॥ ३ ॥ अधमा प्रियया रत्रपतिपत्न्यादिकामता ॥ निषिद्धा
नान्तु भक्ष्यदिता द्वियन्ता द्विधीयते ॥ ४ ॥ एकद्वित्वबहुत्वाद्यायेभेदाः समुदाहृताः ॥ ज्येष्ठा दिवृत्ते वक्ष्यामस्तानशेषान् द्विजोत्तमाः ॥
॥ ५ ॥ वृत्तंचद्विविधं स्त्रीणां बाह्यमाभ्यंतरतथा ॥ भर्तुरन्यजेन बाह्वंतस्याः शरीरमांतरम् ॥ ६ ॥ ज्ञातीतरविभागेन तद्बाह्वद्विवि
धंपुनः ॥ पूज्यंतुल्यकनिष्ठचतुष्टयकंपुनस्त्रिधा ॥ ७ ॥ रहोरंतप्रकाशंच शरीरमपि तत्रिधा ॥ भर्तुश्च तानुकूल्येन प्रयोक्तव्यं यथेचि
तम् ॥ ८ ॥ मातापितास्वस्राप्रातापितृव्याचार्यमातुलः ॥ सभार्याभगिनीभर्ता भर्तुमातृपितृष्वसा ॥ ९ ॥ धात्रिवृद्धांगनादिश्च्यस्त
त्रासमोजनः ॥ प्रथमोऽसपत्नीचस्त्रीणां मान्यतमो गणः ॥ १० ॥ एषामेव स्वपत्न्यादिभगिनीभ्रातरस्तथा ॥ कनिष्ठा भर्तुरित्या
दिभार्याश्चासमोमतः ॥ ११ ॥ हीनोऽन्यः शासनीयस्तु तत्र तत्र वन्न विद्यते ॥ योग्यतासु तसौ भाग्येन यावत्स्यात्प्रतिष्ठिता ॥ १२ ॥
यत्रापि गुरुभर्तृणामानुकूल्येन सर्वदा ॥ वृत्तिः प्रशस्यते स्त्रीणां पूर्जाचारविरोधिनी ॥ १३ ॥ देवैः पतिमित्रैश्च परिहासक्रियाचितैः ॥
विविक्ते देशावस्थानं वज्रैर्यदुत्तिमं च ॥ १४ ॥ प्रायशो हि कुलस्त्रीणां शीलविध्वंसहेतवः ॥ दुष्टयोगो रहो नित्यं स्वातंत्र्यमतिनर्मता ॥ १५ ॥

१ वृत्तज्ञानानुवृत्तिश्च-इ०पा० । २ पूर्ववत्परयोर्वृत्तिं विद्यान्मुक्त्वा प्रियगमम्-इ०पा० । ३ एकद्वित्वं बहुतराणाम्-इ०पा० । ४ सम्भक्ता-इ०पा० ।

५ गुणः-इ०पा० । ६ पूज्यदाराविरोधिनी-इ०पा० ।

दुष्टसंगेत्वरस्त्रीणांयुवभिर्नमनोचितम् ॥ निर्भयतास्वतंत्राणांसाफल्यरहसिब्रजेत् ॥ १६ ॥ पुंसोदुष्टेगिताकारान्दुष्टभावप्रयोजितान् ॥
 भ्रातृवत्पितृवच्चैतान्पश्यन्तीपरिवर्जयेत् ॥ १७ ॥ पुंसोऽन्याग्रहमालापस्मृतविप्रेक्षितानिच ॥ कर्मांतरेणद्रव्याणांनिबंधग्रहापे
 णम् ॥ १८ ॥ द्वारप्रदेशावस्थानंराजमार्गावलोकनम् ॥ प्रेक्षेद्यानादिशालित्वंनिरुध्यादेशमालयम् ॥ १९ ॥ बहूनांदर्शनस्थानं
 दृष्टिवाङ्मायचापलम् ॥ दृष्टिवनत्वंससीत्कारमुच्चैर्हसितजल्पितम् ॥ २० ॥ सांगत्याल्लिगिदुष्टस्त्रीभिश्चकीक्षणीकादिभिः ॥ मंत्रमंडलदक्षि
 यांसक्तिःसंवसनेषुच ॥ २१ ॥ इत्येवमादिदुष्टतृप्तप्रयोगोदुष्टजनोचितम् ॥ वर्जयेत्परिरक्षतीकुलत्रितयवाच्यताम् ॥ २२ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेब्राह्मेपर्वणिस्त्रीदुष्टवृत्तानामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यापतैर्देवतंपश्यन्मनोवाङ्मायकर्मभिः ॥ तच्छरीरार्धजतेवसर्व
 दाहितमाचरेत् ॥ ११ ॥ तत्प्रियांप्रियवत्पश्येत्तद्व्याद्वैष्यवत्सदा ॥ अधर्मानर्थयुक्तेभ्योऽयुक्ताचास्यनिवर्तते ॥ १२ ॥ प्रियंकिमस्यकिंपथ्यंसास्य
 चास्यकथंभवेत् ॥ ज्ञात्वैवंसर्वभृत्येषुनप्रमाद्येत्तवैद्विजाः ॥ ३ ॥ देवतापितृकार्येषुभृत्यैःस्नानाशनादिषु ॥ सत्कारेऽन्यागतानांच
 यथौचित्यंनहापयेत् ॥ ४ ॥ वेदमात्माचशरीरंहिगृहिणीनांद्विधाकृतम् ॥ संस्कृतेव्यग्रयत्नेनप्रथमंपश्चिमादपि ॥ ५ ॥ कृत्वा
 वेदमसुसंपृष्टत्रिकालविहितार्चनम् ॥ वृत्तकर्मोपभोगानांसंस्कृतेव्यग्रयत्नेनप्रथमंपश्चिमादपि ॥ ६ ॥ प्रातर्मध्यापरान्हेषुबहिर्मध्यांतरेषुच ॥ गृहसं
 मार्जनंकृत्यानिष्कारान्ननिक्षिपेत् ॥ ७ ॥ गोमहिष्यादिशालानांतत्पुर्वादिमात्रकम् ॥ व्यपनेयंतुयत्नेनसंमार्जन्याप्रसाधनम्
 ॥ ८ ॥ दासकर्मकरादीनांबाह्याभ्यंतरचारिणाम् ॥ पोषणादिविधिविद्यादुष्टानंचक्रमसु ॥ ९ ॥ शाकंमूलफलादीनांवल्लीनामौषध
 स्यच ॥ संग्रहःसर्वबीजानांयथाकालंयथावलम् ॥ १० ॥ ताम्रकास्यायसादीनांकाष्ठवर्णमयस्यच ॥ मृन्मयानांचभांडानांविधानांचसं
 ग्रहम् ॥ ११ ॥ कुंडकादिजलद्रोण्याकलशोदंचतालुकाः ॥ शाकपात्राण्येकानिस्नेहानांगोरसस्यच ॥ १२ ॥ मुश्लंकंडनीयंतुयंत्रकवृणंचा
 लनी ॥ दोहन्योनेत्रकर्मथामंडन्यःशृंखलानिच ॥ १३ ॥ संदंशःकुंडिकाशूलःपट्टपिपलकोदृषत् ॥ ङाविकाहस्तकोदवीत्राशूस्फुटलका

निच ॥ १४ ॥ तुलाप्रस्थादिमानानि मार्ज्यः पिटकानि च ॥ सर्वमेतत्प्रकुर्वीत प्रयत्नेन च सर्वदा ॥ १५ ॥ हिंसादिकमथोजाजीपि पल्यो मरिचा-
निच ॥ राजिकाधान्यकं गुंडोत्रिचतुर्जतकानि च ॥ १६ ॥ लवणक्षारवर्णश्च सैविरकपहृषकौ ॥ द्विदलमलकं चिंचासिर्वाश्च सैहजतयः ॥ १७ ॥
शुष्ककाष्ठानिवहूरमरिषाः पिष्टमाषयोः ॥ विकाराः पयसश्चापि विविधाः कंदजातयः ॥ १८ ॥ नित्येनैमित्तिकानां हिकार्येणामुपयोगतः ॥
सर्वमित्यादिसंघ्राह्यां यवादिभिवोचितम् ॥ १९ ॥ यत्कार्याणां समुत्पत्तावुयाहर्तुं न दृश्यते ॥ तत्प्राग्वेयथायोगे संसृष्टं ह्यात्प्राप्यन्ततः ॥ २० ॥
धान्यानां घृष्टपिष्टानां क्षुण्णेपहतयोरपि ॥ भृशं शुष्कं द्राक्षिद्विद्वानक्षयवृद्धौ निरूपयेत् ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मैषवर्णिगृहधर्मवर्ण-
नं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ब्रीहिणां कोद्रवाणां च सारधर्ममुदारकः ॥ कंगुकोद्रवयोर्ज्ञेयवटः पंचभागकः ॥ १ ॥ पंचभागा-
न्त्रियग्रंशालीनां च त्रयोऽष्ट च ॥ चणकानां तु तीयांशः समक्षुण्णत्रयं विदुः ॥ २ ॥ पौनर्यियवगोधूमं पिष्टधान्यं च तुष्टयम् ॥ तुल्यमेवावगंतव्यं सु-
द्रामाषास्ति लायवाः ॥ ३ ॥ पंचभागादिका घृष्टा गोधूमाः सक्तवस्तथा ॥ कुलमाषाः पिष्टमांसं च सम्यग्धाधिकं भवेत् ॥ ४ ॥ सिद्धं त-
देव द्विगुणं पुत्राकोयावकस्तथा ॥ कंगुकोद्रवयोरत्र चर्णकोदारकस्य च ॥ ५ ॥ द्विगुणं चीनकानां च ब्रीहिणां च चतुर्गुणम् ॥ शालैः पंचगुणं
विद्यात्पुराणे त्वतिरिच्यते ॥ ६ ॥ क्रियापाकविशेषास्तु वृद्धिरेवोपदिश्यते ॥ निमित्तस्य वरात्रस्य तद्द्विद्विगुणा भवेत् ॥ ७ ॥ तस्मा-
द्भूयो विरूढस्य च तुर्भागो विवर्धते ॥ लाजाधानाः कलायाश्च भृष्टा द्विगुणवृद्धयः ॥ ८ ॥ अष्टव्यानामतोऽयेषां पंचभागोऽधिको मतः ॥ चापका-
नां च पिष्टानां पद्दहीनाः कलायजाः ॥ ९ ॥ मुद्गमाषमसूराणामर्धपादावरो भवेत् ॥ क्षिप्रं शुष्कवरात्रानां हानिं द्विद्विगुणं विदुः ॥ १० ॥
तथा धैतुशोध्यानामाढक्यमुद्गमाषयोः ॥ मसूराणां च जानियात्क्षयं पंचमभागकम् ॥ ११ ॥ षड्भागेन तस्यैतल्लिप्तिद्वार्थकपितृयोः
॥ तथा नैव कंदवादौ विद्यात्पंचमभागकम् ॥ १२ ॥ तिले गुदी मधूकानां तल्लालु कुंभयोः ॥ जानियात्पादुकैर्तल्लवलमन्यत्र च क्षते ॥ १३ ॥

१ सारमर्धमुदारकः-इ० पा० । २ यमनीयवगोधूमम्-इ० पा० । ३ यवकोदारकस्य च-इ० पा० । ४ त्रिगुणम्-इ० पा० । ५ कुंभभादे-इ० पा० ।
६ माषकाणाम्-इ० पा० ।

क्षेत्रकालक्रियादिभ्यःशयदेव्यभिचारतः ॥ प्रत्यक्षीकृत्यतात्सम्यगनुमित्यावधारयेत् ॥ १४ ॥ क्षरदोषेषांप्रस्थमहर्षिणांचस
 पिषः ॥ पादाधिकमजवीनामुत्पादंतद्विदोविदुः ॥ १५ ॥ सुभूमितृणकालेभ्योवृद्धिर्वक्षिरसर्पिषाम् ॥ अतस्तेषांविधातव्योद्वयैर्देवाविनि
 श्रयः ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षीकृत्ययत्नेनपक्षमासांतरेतथा ॥ पयोवृत्तैर्गवादीनांकुर्यात्संभवनिर्यम् ॥ १७ ॥ कार्पासकृमिकोषोत्थमं
 धक्षामादिकर्तनम् ॥ कुणिपंघंधयोषाभिर्विधवाभिश्चकारयेत् ॥ १८ ॥ बालवृद्धांधकार्पाप्यंयत्कर्तव्यमवश्यतः ॥ विनियोगं
 येत्सर्वप्रियोपग्रहपूर्वकम् ॥ १९ ॥ कर्मणामंतरालेषुप्रोषितेचापिभर्तारि ॥ स्वयंवेतदनुष्ठेयंनित्यानांचाविरोधतः ॥ २० ॥
 शूद्राणांस्थूलसूक्ष्मत्वंबहुत्वंचव्ययाव्ययौ ॥ मत्वाविशेषकुर्वीतचेतनप्रतिपत्तिषु ॥ २१ ॥ कार्येद्वस्त्रधान्यादिस्वातवृद्धरधि
 ष्ठितम् ॥ शूद्राणांक्षयवृद्ध्यादिर्मंतव्यंवेतनानिच ॥ २२ ॥ क्षौमकार्पासयोर्विद्यात्सूत्रंपंचमभागकम् ॥ देशकालादिभागा
 तुप्रत्यक्षोदेवनिर्णयः ॥ २३ ॥ अवघातेनतूलस्यक्षयोर्वैशतिभागकम् ॥ छात्रांव्याप्तांतुवातेनतद्वर्णप्रचक्षते ॥ २४ ॥
 पंचाशद्भागिकीर्हानिसूत्रकुर्वीतलक्षणात् ॥ वृद्धिस्तुर्मंडमंपर्कादशैकादशिकाभवेत् ॥ २५ ॥ शुष्णमध्यममुत्राणामर्धाधिकसमंभवेत्
 ॥ स्थूलानांतुपुनर्मूल्यत्पादानंवालचेतनम् ॥ २६ ॥ कर्मणोभूरिभेदत्वाद्देशकालप्रभेदतः ॥ तद्विद्वद्व्यवोद्व्येवालेचेतननिश्चयः ॥ २७ ॥
 स्थूलंदिनत्रयंदयमध्यमंचत्रिरात्रिकम् ॥ सूक्ष्ममापक्षतोर्मृष्टंमासात्तत्परिकर्मकम् ॥ यदत्रक्षयवृद्धादितदुत्सर्गप्रदर्शितम् ॥ २८ ॥ काल
 कत्रादिभेदेनव्यभिचारोपिदृश्यते ॥ शय्यासनान्यनेकानिक्वलश्चतुराश्रिकाः ॥ २९ ॥ कंबुकाश्वाकाषाश्चमध्यारक्ताश्चभूरिशः ॥ गुरु
 बालादिवृद्धानामभ्यागतजनस्यच ॥ ३० ॥ भोगायानुगतोभक्तोक्रुयोद्विविधमात्रकम् ॥ यदस्यश्वशुरादीनांकल्पितंशयनादिकम्
 ॥ ३१ ॥ भूतैश्चैवविशेषेणतदन्येनसंकरत् ॥ वस्त्रमाल्यमलंकारंविधृतैर्देवादिभिः ॥ ३२ ॥ नधारयेन्नचेतपासामाक्रमेच्छयनानिवा ॥
 पिण्याकनककुट्टाश्चकालरूक्षाणिनानिच ॥ ३३ ॥ हेयंपर्युषिताद्यन्नगोभक्तेनोपयोजयेत् ॥ कुलानांबहुधेनुनांगोध्यक्षव्रजजीविनाम् ॥ ३४ ॥

१ ब्रह्मन-इ०पा० । २ तत्तद्भागविनिश्चयः-इ०पा० । ३ आयुवृद्धेः-इ०पा० । ४ लेखनादिति पाठः । ५ देशकालप्रसिद्धितः-इ० पा० । ६ गृष्टम्-
 इ०पा० । ७ कोदाश्च-इ०पा० ।

किलाटगविकादीनां भक्तार्थमुपयोजनम् ॥ दूधः समहरेत्सापि देहद्वत्सन्नपीडयेत् ॥ ३५ ॥ वर्षाश्राद्धसंतेषु द्वाकालावन्यदासकृत् ॥ तक्रं वाप्यु
 पयुजीत श्वराहादिपोषणे ॥ ३६ ॥ पिण्याक्रेकृदनाथैर्विक्रयवातर्हयेत् ॥ वृत्तिधान्यहरिहरणेनोपादीनां प्रकल्पयेत् ॥ ३७ ॥ तेहि क्षीरव्रतलो
 भादुपहृत्युस्तद्वन्यान् ॥ दोहकालं वादोधानातिवर्तेत वैद्विजाः ॥ ३८ ॥ प्रसरेदकयोगोपासं कस्यचमथकाः ॥ मासमेकं यथास्तन्यं मासमे
 कं स्तनद्वयम् ॥ ३९ ॥ सततं पाययेदूर्ध्वस्तनमेकं स्तनद्वयम् ॥ तिलपिष्टाभिः पिंडाभिस्तृणैर्नलवणेन च ॥ ४० ॥ वारिणाचयथा कालं पुष्पादि
 तिवत्सकान् ॥ जरदुर्गभिर्निधेनुर्वत्सावत्सतेरीतथा ॥ ४१ ॥ पंचानां समभोगेन यस्मै प्रकल्पयेत् ॥ एको गोपालकस्तस्मिन् त्रयाणामथ द्वय
 म् ॥ ४२ ॥ पंचानां वत्सकश्चैकः प्रवरास्तु पृथक् पृथक् ॥ गोचरस्यानयनार्थं व्यालानां त्रासनाय च ॥ ४३ ॥ घंटकणां त्रिवर्ध्नीयुः शोभारक्षार्थ
 मेव च ॥ पशव्ये व्यालनिर्मुक्ते देशे भूरितुणोदके ॥ ४४ ॥ अभूतदुष्टवारण्ये सदा कुर्वीत गोकुलम् ॥ समुत्तमटवीवासं नित्यं कुर्यादजाविकम्
 ॥ ४५ ॥ ऊर्णवर्षे द्विरादद्याच्चैत्राश्वयुजमासयोः ॥ गृध्रेषु षादशैतासांचत्वारः पंचवागवा ॥ ४६ ॥ अश्वेषु महिषाणां च यथास्युः सुख
 सेविताः ॥ विद्यात्कृणो वलादीनां योगकृपिकर्मसु ॥ ४७ ॥ भक्तवत्तनलाभं च कर्मकालानुरूपतः ॥ क्षेत्रकेदारवाटेषु भृत्यानां कर्म
 कुर्वताम् ॥ ४८ ॥ खेलेषु च विजानीयात्क्रियायोगं प्रतिक्षणम् ॥ योग्यतातिशयं सत्वाकर्मयोगेषु कुर्याचित ॥ ४९ ॥ ग्रासाच्छादशिरो
 भ्यंगैर्विशेषं त्यकारयेत् ॥ पद्मशाकादिवापानां कंदवीजादिजन्मनाम् ॥ ५० ॥ संग्रहः सर्वविजानां कलेवापः सुभूमिषु ॥ जातानां रक्षणं स
 म्यग्रक्षितानां च संग्रहः ॥ ५१ ॥ तेषां च संगृहीतानां यथावन्निवपक्रिया ॥ गृहमूलं स्त्रियश्चैव धान्यमूलं गृहश्रमः ॥ ५२ ॥ तस्माद्धान्येषु भ
 क्तेषु न कुर्यान्मुक्तहस्तताम् ॥ धान्यं तु संचितं नित्यं भित्तोभक्तपरिव्ययः ॥ ५३ ॥ न चान्ने मुक्तहस्तं तस्य गृहिणीनां प्रशस्यते ॥ अल्पमित्येव न वा
 ज्ञानचरेन्नेषु वैद्विजाः ॥ ५४ ॥ मधुवल्मीकयोर्वैद्विष्यद्वद्वानस्य च ॥ यैकोचिदिह निर्दिष्टा व्यापाराः पुरुषोचिताः ॥ ५५ ॥ दं पत्यैरैक्यमा
 स्थायतद्विद्वानप्रसंगतः ॥ संत्येव पुरुषालोके स्त्रीप्रधानाः सहस्रशः ॥ ५६ ॥ तेषु तासां प्रयोक्तृत्वादोष इति गृह्यताम् ॥ एवं योग्यतया यु

क्ताःसौभाग्येनोद्यमेनच ॥ ५७ ॥ सम्यगाराध्यभर्तारं तत्रैवं शमानयेत् ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि स्त्रीधर्मैकदशोऽध्यायः ॥ १२ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रथमं प्रतिबुध्येत प्रवर्तेत स्वकर्मसु ॥ पश्चाद्भृत्यजनस्यापि पुंजीत च शयीत च ॥ १ ॥ भर्त्रा विरहिता स्त्री च श्वश्रूभ्यां च विशेषतः ॥
 देहलोनातिवर्तेत प्रतीकारे महत्यपि ॥ २ ॥ उत्थाय प्रथमं भर्तुरविज्ञातानि निष्कमेत् ॥ क्षपायां सावशेषायां रात्रौ वा वासरादिषु ॥ ३ ॥
 तद्वासं भवनस्यैव शनैराहूय कार्मिकान् ॥ स्वव्यापारेषु तान्सर्वान् तत्र तत्र नियोजयेत् ॥ ४ ॥ विबुधस्य ततो भर्तुर्नैव त्यावश्यं कं विधि
 म् ॥ गृहकार्याणि सर्वाणि विदधीता प्रमादतः ॥ ५ ॥ सुक्त्वा वा स कने पथ्यं कर्मयोग्यं विधाय च ॥ तत्कालेचितं कर्तव्यमनुतिष्ठेद्यथाक्रमम् ॥ ६ ॥
 महानसं सुसंमृच्छुल्लयादिविहितार्चनम् ॥ सर्वोपकरणेपेतमसंवाधमनाविलम् ॥ ७ ॥ न चातिगुह्यं प्रकटं प्रविभक्तक्रियाश्रयम् ॥ भर्तुरात्
 जनाकार्णवूढं कक्षादिवर्जितम् ॥ ८ ॥ तत्र पाकादिभाण्डानि बहिरन्तश्च कारयेत् ॥ निर्णीतमलपंकानि शुक्तिवल्कादिवृण्कैः ॥ ९ ॥ निशि
 कुर्वीत घृमाचिः शोधिता निदिवा तैपैः ॥ दधिपात्राणि कुर्वीत सदैवं तारितानि च ॥ १० ॥ साधुकारितदुग्धेषु शोधितेषु दिवा तपे ॥ इषद्ब्रह्मोक्त
 पात्रेषु स्वच्छयेन भवेदधि ॥ ११ ॥ स्नेहगोरसपाकादि कृत्वा सुप्रत्यवेक्षितम् ॥ कुर्यात्स्वयमधिष्ठाय भर्तुः पाकविधिक्रियाम् ॥ १२ ॥ किं
 प्रियं च किं मांशं येषां भ्यन्तरेषु च ॥ किं पथ्यं किं मपथ्यं च सर्वं स्थैर्यं वा स्य कथं भवेत् ॥ १३ ॥ इति यत्नाद्विजानीयादनुष्ठेयं च तत्तथा ॥ नित्यानुरागं
 सत्कारमाहारं सुपरीक्षितम् ॥ १४ ॥ महानसादौ कुर्वीत जनमानसं क्रमागतम् ॥ शृङ्गदायादसंबंधं कृभीतावमानितम् ॥ १५ ॥ अवाच्योपगु
 हतं वानैव मादीनियोजयेत् ॥ पुनः पुनः प्रतिष्ठाप्य पुनस्त्वयमधिष्ठितम् ॥ १६ ॥ भर्तुराहारपानादिविदध्यादप्रमादतः ॥ पाकनिर्वर्त्यमा
 त्राणां कृत्वा स्वेदप्रमार्जनम् ॥ १७ ॥ गंधतांबूलमाल्यादिकंचिदादायमात्रया ॥ यथैचित्यादितत्काले भर्तुर्विनयसंभ्रमैः ॥ १८ ॥ तत्का
 लानुगतात्यर्थमाहारमुपपादयेत् ॥ स्वभावामयकालानवैपरित्येन सर्वदा ॥ १९ ॥ सर्वमाहारपानादिप्रयोज्यं तद्विदो जगुः ॥ हीनतुल्यादिक
 त्वेन भर्तापश्यति यथा ॥ २० ॥ तत्तथैवाधिकं पश्येद्भयाय तः प्रतिपत्तिषु ॥ सापत्नकान्यपत्यानि पश्येत्स्वभ्यां विशेषतः ॥ २१ ॥ भर्गनीवत्स

पत्नीश्चतद्व्यूनिजबन्धुवत् ॥ आसाच्छादशिरोभ्यंगस्नानमण्डनकादिकम् ॥ २॥ सपत्नीनामकृत्वतु आत्मनोऽपिनकारयेत् ॥ व्याधितानां चिकित्साथमौषधादिकमादरात् ॥ २३ ॥ विद्व्यादात्मनस्तप्तासां सर्वांश्चितजनस्य च ॥ तच्छोकेशुचिमादद्यात्तदुष्टौमुदमावेहेत् ॥ २४ ॥ भृत्यबन्धुसपत्नीनां तु ल्यदुःखसुखाभवेत् ॥ लब्धवाक्काशाः शृण्वन्ति निशिसुतोत्थिताः क्रमात् ॥ २५ ॥ अन्यत्र व्ययकर्तारं परितः सहसि बोधयेत् ॥ यदवद्यं सपत्नीनां स्वयमस्मै न तद्वदेत् ॥ २६ ॥ दौःशील्यादि तु सा पायगूढमस्मै निवेदयेत् ॥ दुर्भगमनपत्यां वा भ्रात्रा चिति ररुक्ताम् ॥ २७ ॥ अदुष्टां सम्यगाश्वास्यते न तामनुकूलयेत् ॥ तथा वाग्दण्डपातैर्न भ्रात्रा विपीडितम् ॥ २८ ॥ कुर्याद्विधेयमाश्वास्य न चेद्दोषाय तद्वदेत् ॥ मत्वात्मनो न पत्यत्वं कालं चापि गतं बहु ॥ २९ ॥ संतानादिकमुद्दिश्य कार्यमात्मनि वेदनम् ॥ यच्चान्यदापि जानीयात्किंचिदस्य चिकीर्षितम् ॥ ३० ॥ तत्किल जा नतीवा स्य सिद्धमेव प्रदर्शयेत् ॥ वैवाहिकविधिं भर्तुः सर्वकृत्वा सप्तमम् ॥ ३१ ॥ परिणीतां च तपश्चैन्नित्यं भगिनिकां मिवापूजां संबन्धिवर्गस्य मंगलं मण्डलानि च ॥ ३२ ॥ कुर्यादभि नवोढायाः सुग्रहं न चेतसा ॥ मातृवच्छिक्षयेद्देनां गृहकृत्येष्वमत्सरा ॥ ३३ ॥ प्रदेशिकविधिवास्याविद्व्याद्यन्नतः स्वयम् ॥ एवं भर्तुरभिप्रायं सर्वमित्यादिकारयेत् ॥ ३४ ॥ सुखार्थं वापि संत्यज्य स्त्रीणां भर्ता धिदेवता ॥ भर्ता धिदेवतानां र्यावर्णब्राह्मणदेवताः ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणाह्निदेवास्तु प्रजाराजन्यदेवताः ॥ तासां त्रिवर्गसंसिद्धाः प्रदृष्टकारणद्वयम् ॥ ३६ ॥ भर्तुर्थदनुकूलत्वं यच्च शीलमविरुद्धम् ॥ न तथा र्यौ वनलो केनापि रूपां न भूषणम् ॥ ३७ ॥ यथाप्रियानुकूलत्वं सिद्धं शब्ददूनीषयम् ॥ वयो रूपादिहारिण्यादृश्यते दुर्भगाः स्त्रियः ॥ ३८ ॥ बह्वर्ह्यभामंदरूपाश्च बन्ध्या गलितयौवनाः ॥ तस्मात्प्रियत्वं लोकानि दानं योग्यता परम् ॥ ३९ ॥ तान् दिनान्यगुणां वंध्याः सर्वेऽथ कृतोपि वा ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन विद्व्यादात्मयोग्यताम् ॥ ४० ॥ परिचितज्ञता चास्यामूलं सर्वकियास्विह ॥ बहिरगच्छतो ज्ञात्वा कालं संमृज्य भूमिकाम् ॥ ४१ ॥ सज्जिता सनातिष्ठेत्तस्याज्ञां प्रति तत्परा ॥ स्वयंप्रशालयेत्पादाबुत्थाप्य परिचारिकाम् ॥ ४२ ॥ तालवृतादिकैः कुर्याच्छूमस्वेदापनोदनम् ॥ आहारस्नानपानादौ सस्पृहं यत्र ल

क्षयेत् ॥ ४३ ॥ तदिंगितज्ञातत्वेनसिद्धमस्मैनिवेदयेत् ॥ सपत्नीपतिबंधूनाभर्तृचित्तानुकूल्यतः ॥ ४४ ॥ प्रतिपत्तिप्रयुजीतस्वबंधूनांनवैतथा ॥
 तेषुचात्मनिचज्ञात्वाभर्तृचित्तंप्रसादयेत् ॥ ४५ ॥ प्रतिपत्तिं तथाप्येषानाद्रियेतस्वबंधुषु ॥ अपिभर्तुरभिप्रेतनारीतत्कुलवासिनी ॥ ४६ ॥
 सत्कारैर्निजबंधूनांतेननौपतिवाच्यताम् ॥ पूज्यएवहिसंबंधःसर्वावस्थासुयोषिताम् ॥ ४७ ॥ कस्ततोऽप्युपकारांशलिप्सेतत्कुलजःपुमान् ॥
 संपूज्यस्वसुतांतस्मैविधिवत्प्रतिपाद्यते ॥ ४८ ॥ ततोऽस्यालिप्सेतेनाकिमकार्यमतःपरम् ॥ कन्यांप्रदायवैवृत्तिरात्मनःपरिकल्प्य
 ते ॥ ४९ ॥ दासभंडनटादीनांमार्गैर्धनमहात्मनाम् ॥ तस्मात्स्त्रीवांधवानित्यश्रीतिमात्रैकसाधिनीम् ॥ ५० ॥ प्रतिपत्तिं समादद्युःसंब
 धिभ्यःप्रसंगिनीम् ॥ तस्याभर्तुरक्षेत्प्रीतिलोकैवाच्यताम् ॥ ५१ ॥ आत्मनोऽस्त्यवादंचचेष्टेरन्साधुवृत्तयः ॥ एवंविज्ञायसद्गुतंस्त्रीवै
 ततथासदा ॥ ५२ ॥ येनतत्परिवर्गस्यभवेद्गुतंश्रंसमता ॥ प्रियापिसाधुवृत्तापिविल्याताभिजनापिच ॥ ५३ ॥ जनापवादात्संप्रापसी
 तानर्थमुदारुणम् ॥ सर्वस्यामिषभूतत्वाद्गुणदापानभिज्ञतः ॥ ५४ ॥ प्रायेणाविनयौचित्यात्स्त्रीणांवृत्तंहिदुष्करम् ॥ अगृह्यत्वात्मनो
 वृत्तेःप्रायःकपटदर्शनात् ॥ ५५ ॥ निरंकुशत्वाल्लोकस्यनिर्वाच्याविरलाःस्त्रियः ॥ दैवयोगादयोगेत्वाद्बह्वहाराभिज्ञतः ॥ ५६ ॥ वा
 च्यतापत्तयादृष्टाःस्त्रीणांशुद्धेपिचेतसि ॥ तासांदैवप्रतीकारोपभोगादतेभवेत् ॥ ५७ ॥ चारित्रलोकवृत्तंचएतयोर्विदुरौषधम् ॥ हिंदो
 लकादिक्रीडायांप्रसक्तांतरुणोनिशि ॥ ५८ ॥ रममाणंविटैःसार्धंविधवांस्वैरचारिणीम् ॥ वृद्धादिभार्यासज्जायांयानगेयादिसंगिनीम् ॥
 ५९ ॥ काश्चिद्द्व्यात्सतीत्येवंसाध्वीमपिहियोषितम् ॥ यौचासामिगिताकारैसांदिग्धार्थप्रसाधकौ ॥ ६० ॥ तयोस्तत्त्वपरिज्ञानेविषयो
 योगिनांयदि ॥ तस्माद्यथोक्ताचारमनुतिष्ठेत्सुसंयुता ॥ ६१ ॥ मिथ्यालभोऽप्यसद्वादःकंपत्येवतत्कुलम् ॥ त्रिकुल्यावाच्यतारक्ष्या
 प्रतिष्ठाप्यथसंततिः ॥ ६२ ॥ भर्तुस्त्रिवर्गसिद्धिश्चासाध्यतत्कुलयोषिताम् ॥ पातयंत्येवदोःशील्यादात्मानंसकुलत्रयम् ॥ ६३ ॥ उद्धरंति
 तदैवैतांस्त्रियश्चारित्रभूषणाः ॥ भर्तृचित्तानुकूलत्वंयासांशीलमविच्युतम् ॥ ६४ ॥ तासांरत्नसुवर्णादिभारएवमण्डनम् ॥ लोकज्ञानेपरा
 कोटिःपत्यौभक्तिश्चशाश्वती ॥ ६५ ॥ शुद्धान्वयानानारीणांविद्यादेतत्कुलव्रतम् ॥ तस्माल्लोकश्चभर्ताचसम्यगाराधितोयथा ॥ ६६ ॥ धर्म

मर्थकामचसैवाप्नोति निरत्यया ॥ ६७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मपर्वणि स्त्रीधर्मकथने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॐ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 प्रोषिते मण्डने स्त्रीणां पत्युर्भगलमात्रकम् ॥ निष्पादं न च यत्नेन तदारब्धस्य कर्मणः ॥ १ ॥ श्रय्या गुरुसमीपे स्याद्देहसंस्कारवर्जनम् ॥ समु-
 पार्जनमर्थानां व्ययानां परिहापणम् ॥ २ ॥ व्रतोपवासात्तत्पर्यतद्भ्रातापरिमाणम् ॥ देवज्ञे क्षणिकश्चादेवानामुपयाचनम् ॥ ३ ॥ नित्यं
 तस्यागमांशं साक्षिमांशं देवपूजनम् ॥ न चातुज्ज्वलवेषेण न सदा तैलधारणम् ॥ ४ ॥ ज्ञातिर्वेदमनन्तं व्यसकामगमनेन च ॥ गुरुणा साज्ञया यावद्
 तुरासजनैः सह ॥ ५ ॥ तत्रापि निचरितं छेत्स्नानादीन्वापि नाचरेत् ॥ यावदर्थेक्षणं स्थित्वा ततः शीघ्रं समाचरेत् ॥ ६ ॥ आगते प्रकृतिस्थैव
 कृत्वा तात्कालिकं विधिम् ॥ मुक्तप्रवासेन पथ्येत्स्नानं ते मुक्तवति प्रिये ॥ ७ ॥ आत्मानं समलंकृत्य साविशेषं मुदं चिन्ता ॥ देवपूजोपहारादीन्द-
 द्यात्प्रागुपादिताम् ॥ ८ ॥ कनिष्ठा मातृवज्ज्येष्ठा तदपत्यानि चात्मवत् ॥ पश्येत्तत्परिगतं नित्यं स्वपरिवर्गवत् ॥ ९ ॥ तत्पुरो नासनं ति-
 ष्ठत्पतिनामं त्रयीत च ॥ तदाभिप्रायतः कुर्यात्प्रवृत्तिं सर्वकर्मसु ॥ १० ॥ न संसृजेत तद्विष्टैः सख्यं कुर्वीत तत्प्रियैः ॥ जनमासतमं तस्य सदा भ-
 श्रमानयेत् ॥ ११ ॥ पैतृकात्समुपानतिं वसुसौगंधिकादिकम् ॥ तस्मै निवेद्यात्मतया तदा तदुपयोजयेत् ॥ १२ ॥ सोपित्प्रीतयो किंचि-
 दादद्यादल्पमूल्यकम् ॥ संगोप्य मातृवन्त्येयं तत्तथैवोपयोजयेत् ॥ १३ ॥ तत्प्रीत्यर्थं गृहीतं यद्द्रक्ष्यादिनिवृत्तये ॥ सविशेषं संगत-
 स्यैतत्प्रतिपादयेत् ॥ १४ ॥ स्त्रीणां ये देवतापत्यं परमात्सर्यकारणम् ॥ तस्मात्तत्परिहर्तव्यं परमोदारचर्याया ॥ १५ ॥ तथा कल्पितेन
 पथ्या भर्तुः पर्यायवासरे ॥ द्वियमादायमानेन पतिगच्छेद्विजायता ॥ १६ ॥ गत्वा रहसिभर्तारं तत्कालोचितं संप्रभैः ॥ तद्भवानुगतैस्तैस्तैः
 सविशेषमुपाचरेत् ॥ १७ ॥ प्रतिबुध्यतः काले सविशेषं नृपान्विता ॥ ज्येष्ठा यावसति गच्छेद्विशेषेण तथा पुनः ॥ १८ ॥ अप्राति कूल्यं ज्ये-
 ष्ठाया हि तमन्यत्र योषितः ॥ ततः शूनैस्त्वविच्छेद्यपतिं स्ववशमानयेत् ॥ १९ ॥ बहिःपाकादियोगेन चतुःषष्ट्यारहो गतम् ॥ ज्येष्ठमाति-
 श्रयानेन भर्तारमुपरंजयेत् ॥ २० ॥ प्रागल्भ्यं रहसि स्त्रीणां लज्जाधिक्यं ततोऽन्यदा ॥ चित्तज्ञानानुवृत्तिश्च पत्यौ संसेवनं परम् ॥ २१ ॥ एवमारब्ध-

भर्तारं गृहमाक्रम्य चक्रमात् ॥ गौरवं प्रतिपत्तिं वाज्येष्ठादिषु नहापयेत् ॥ २२ ॥ गृहव्यापारदानेषु पातितं गृहं तथा वेदेत् ॥ अधिकुर्यादनिच्छं
 तीज्येष्ठवेनां यथा बलात् ॥ २३ ॥ सापि विज्ञाय भर्तारं कनिष्ठाष्टमानसम् ॥ विश्रामं प्रार्थयेदेनामधिकुर्यात्सुतामिव ॥ २४ ॥ मत्वा भर्तुर
 भिप्रंतरं क्षंतीं निजगौरवम् ॥ कृतं भर्तुः कुलं स्यात्तदिष्टायानुमोदयेत् ॥ २५ ॥ स्वामिनो यदभिप्रतं भृत्यैः किं क्रियतेऽन्यथा ॥ क्लिश्यते तत्र ह
 ढात्मा परतंत्रो वृथा जनः ॥ २६ ॥ तस्मात्सर्वस्ववस्थामनुवाक्कायकर्मभिः ॥ हितं स्वाम्यनुकूलत्वं नारीणां तु विशेषतः ॥ २७ ॥
 सापि ज्येष्ठापतिं च गृहं तंत्रं च सर्वदा ॥ समाज्यं गुणैर्धर्माप्रागवस्थानं विस्मरेत् ॥ २८ ॥ न सौभाग्यमदं कुर्यान्न चौद्धत्यादिविक्रियाम् ॥
 नितरामानं तिगच्छेत्सदानार्थं भयादिव ॥ २९ ॥ यथा योग्यतयापत्यसौभाग्यमभिभवति ॥ स्पृधयेच्च कुलस्त्रीणां प्रश्रयो पाधिकं तथा ॥ ३० ॥
 एवमाराध्य भर्तारं तत्कार्येष्वप्रमादिनी ॥ पूज्यानां पूजनं नित्यं भृत्यानां भरणेषु च ॥ ३१ ॥ गुणानामर्जनं नित्यं शीलवत्परिरक्षणे ॥ प्रेत्य चेह च
 निर्द्वंद्वं सुखमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मेणिवर्णितं श्रीधर्मपुत्रोक्तं नृपसपत्नीकर्तव्यवर्णनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ अ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दुर्भगाच पुनर्नित्यमुपवासादितत्परा ॥ बाह्येषु पतिकृत्येषु स्याद्दिशेषाभियोगिनी ॥ १ ॥ न प्रशंसां सपत्नीषु निर्दिं चापि तथात्म
 नि ॥ अमूयां भर्तुरीष्यावाप्रणयं वापि दर्शयेत् ॥ २ ॥ मद्दिवायाहि बह्वे तत्तच्चात्यंतिकमश्नुते ॥ यदस्यायुष्मतो यावाभार्याशब्दाभिधेयताम् ॥ ३ ॥
 न च निर्भूषणातिष्ठेन्न चाप्युद्धतं भूषणम् ॥ नान्यदगंधमाल्यादिग्राह्यं पत्युपचारतः ॥ ४ ॥ तद्भूषणं सर्वशोभाहं बह्वभाया विशेषतः ॥ भूषणं गंधमाल्यं
 तु तावत्कालमलक्षितम् ॥ ५ ॥ संवाधानां प्रदेशानां नित्यं स्वदेदादिमार्जनम् ॥ दंतनासादिपंकानां विगंधस्य च शोधनम् ॥ ६ ॥ निमित्तं भर्तुरेता
 सांयत्किंचिदभिलक्षयेत् ॥ नानेन वा तयोर्धनं विदध्यादंगमार्जनम् ॥ ७ ॥ सर्वासांच सपत्नीनां सर्वत्रा नुगता भवेत् ॥ वैतसं वृत्तिमास्थाय बह्वभा
 या विशेषतः ॥ ८ ॥ अन्यस्यायदनुष्ठेयं यन्न सीदित्समर्पितम् ॥ भर्तुश्चाविदितं तनात्तत्कुर्यादविरोधिचेत् ॥ ९ ॥ कोशवस्त्रात्रांतं बूलगंधपानौषधा
 दिकम् ॥ तत्सर्वमनि युक्तानां दोषवत्त्वाद्भिरुध्यते ॥ १० ॥ यत्तु मुक्तमनुष्ठेयं गृहसंमार्जनं नादिकम् ॥ स्त्रीणामनधिकारेऽपि प्रायस्तद्वि

धिरुच्यते ॥ ११ ॥ अयं गोद्वर्तेन स्नानं भोजनमडनानंच ॥ कुर्याद्भर्तुं परत्यानां धात्रीकर्मणि सादरम् ॥ १२ ॥ आत्मवत्तान्यपत्या
नि साधयत्यनुयोगतः ॥ स्वेनाप्यमीषां विवेकेन विदुषा ध्यान्मण्डनादिकम् ॥ १३ ॥ भोगः स्वयमपत्यैर्वास्त्रां वित्तस्य पतिर्विधा ॥ पूर्ववय
स्य भिन्नं धर्मश्चिमे चोपयोजनम् ॥ १४ ॥ उभयो गस्तु वा मावाकर्मजः पृथगेव सः ॥ सद्भुते त्वाधिकं ल्याति कुर्वति क्रियया पुनः ॥ १५ ॥
न कापि दुर्भेगानामुभयभगानामजातिः ॥ व्यवहाराद्भवयेष्ये निर्देशोऽपि भवति ॥ १६ ॥ भर्तृचित्तापरिज्ञानात्तदनुष्ठानतोऽपि वा
वृत्तैर्लोकविरुद्धश्च यति दुर्भेगास्त्रियः ॥ १७ ॥ अनुकृत्यान्मनोवृत्तेः परोऽपि प्रियतां व्रजेत् ॥ प्रातिकूल्यान्निजोऽपि प्रियः प्रद्रेष्यता
मियात् ॥ १८ ॥ तस्मात्सर्वस्वस्थसुमनोवाक्कायकर्मभिः ॥ प्रियं समाचरेन्नित्यं तच्चित्ताविविधायिनी ॥ १९ ॥ यामन्यां कामये
तासां तंतयां संप्रयोजयेत् ॥ कुपितां च प्रियां कांचिद्यत्नादस्मै प्रसादयेत् ॥ २० ॥ तत्पादपरिचर्यायां त्रसंवाहने तथा ॥ पीडनेऽगिरसश्चैव परं
कौशलमभ्यसेत् ॥ २१ ॥ पीडनं मृदुमध्यं च गत्रावस्थाविशेषतः ॥ सुखमात्रादिभिर्यौ प्रयोज्यं तत्सुखावहम् ॥ २२ ॥ बाहूरुकेटि
पृष्ठेषु रुक्धेऽगिरसि पादयोः ॥ गाढमर्दनमिच्छति प्रायान्यत्रापि मध्यमम् ॥ २३ ॥ निर्मासेषु प्रदेशेषु नाभिमूलेषु मर्मसु ॥ रुद्रं डकपो
लादाविच्छति मृदुमर्दनम् ॥ २४ ॥ गाढं चाग्रदंस्वस्थायामर्धमुत्तममध्यमम् ॥ किंचित्सपरिघातं च मृदुमुत्तम्यनेति वा ॥ २५ ॥ विरुद्धं सर्व
गात्रेषु लोमवत्सु विशेषतः ॥ उत्कंडूयत्सु मोक्षं र्पेन्नेहातेषु च मर्दनम् ॥ २६ ॥ स्पर्शाद्रोमांश्च जननं सनखच्छुरितं शनैः ॥ पुलकोल्लेखनोपेतं शि
रः कंडूश्च पार्श्वयोः ॥ २७ ॥ तेषु तेषु च गात्रेषु तत्प्रयोज्यं तथा तथा ॥ निद्रागमाय तत्कालिरागसंधुक्षणाय च ॥ २८ ॥ तिष्ठतश्चोपविष्टस्य जाग्रतः
स्वपतोऽपि वा ॥ संवाहनं प्रशंसंति यदत्यर्थं सुखावहम् ॥ २९ ॥ नैषंधं पुलकोद्रेदं गात्राणामक्षिमिलनम् ॥ तत्प्रदेशापर्णं किंचिद्ध्य
द्विद्वत्तिदर्शनम् ॥ ३० ॥ ऊरुमूलादि संदेशे तत्पाणिप्रतिपीडनम् ॥ लक्ष्येन्निपुणयत्र तत्रैवाधिकमाचरेत् ॥ ३१ ॥ एवमेव यथा हि पृष्ठा
वृत्तं यानुतिष्ठति ॥ पतिमाराध्य संपूर्णं त्रिवर्गसाधिगच्छति ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि स्त्रीधर्मेषु पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ६४ ॥

१ पादसंवाहने तथा-इ०पा० । २ कटिगुह्ये-इ०पा० । ३ संविष्टस्योपविष्टस्य-इ०पा० । ४ न क्षयति व्रणा यत्र-इ०पा० । ५ अधितिष्ठति-इ०पा० । ६

सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्ब्रह्मास्त्रिलक्षणमशेषतः ॥ सदृतंचतथास्त्रीणां जगामसहिमालयम् ॥ १ ॥ ऋषयश्चतथा जगमुः
 स्वानिधिष्ण्यान्यशेषतः ॥ स्त्रिलक्षणं तथा वृत्तं शुत्वा कुत्सं महीपते ॥ २ ॥ इत्थं लक्षणसंपन्ना भार्याप्राप्य महीपते ॥ कर्तव्यं
 यद्ब्रह्मस्येन तदिदानीं निबोध मे ॥ ३ ॥ वैवाहिकाश्चौकुर्वन्त गृह्ये कर्म तथा विधि ॥ पंचयज्ञविधानं तु पात्तं कुर्यात्सदा गृही ॥ ४ ॥ पंच
 सूना गृहस्य तेन स्वर्गं न गच्छति ॥ कंडनीपेषणं बुद्धिदं कुंभः प्रमार्जनी ॥ ५ ॥ आसां क्रमेण सर्वासां विशुद्धयै मनोषिभिः ॥
 पंचोद्दिष्टा महयज्ञाः प्रत्यहं गृहमधिनाम् ॥ ६ ॥ अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञश्च तर्पणम् ॥ होमौ देवो बलिर्भौमस्तथा न्योऽतिथिपूज
 नम् ॥ ७ ॥ पंचैतान्यो महयज्ञान्न ह्रापयति शक्तिः ॥ स गृहेऽपि वसन् त्रित्यं सुनादौ षैर्न लिप्यते ॥ ८ ॥ देवतातिथिभृत्यानां पितृ
 णामात्मनश्च यः ॥ न निर्वपति पंचानामुच्छुसन्न च जीवति ॥ ९ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ यस्य नास्ति गृहे त्वग्निः समृतो नात्र संशयः ॥
 न स पूजयितुं शक्नोति देवादीन् ब्रह्मणोत्तमः ॥ १० ॥ निरग्नि कस्य विप्रस्य कथं देवा दयो द्विज ॥ प्रीताः स्युः शान्ते ये तस्य परं कौतूहलं मम ॥ ११ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मि रजेंद्र श्रूयतां परमं वचः ॥ अनग्रयस्तु ये विप्रास्तेषां श्रेयोऽभिधीयते ॥ १२ ॥ व्रतोपवासनियमैर्नानां नै
 स्तथा नृप ॥ देवादयो भवंत्येव प्रीतास्तेषां न संशयः ॥ १३ ॥ विशेषादुपवासेन तिथौ किल महीपते ॥ प्रीतो देवा दयस्तेषां भवति कु
 रून् दना ॥ १४ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ भगवंस्त्वतिथिं ब्रूहि तिथीनां च विधिं मे ॥ प्राशनं गुह्यधर्माश्च उपवासविधीनपि ॥ १५ ॥ मुख्यमेव न पापो
 वात्त्वत्पसादा द्विजोत्तम ॥ संसाराच्चापि विप्रैर्द्रश्रेयसे जगत्स्तथा ॥ १६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणु कौरव कर्माणि तिथिगुह्यां श्रितानि तु
 ॥ श्रुतानि भ्रान्तिपाणि उपोषितफला निच ॥ १७ ॥ प्रतिपदि क्षीरप्राशनं द्वितीयायां लक्ष्मणवर्जनम् ॥ तृतीयायां तिलाग्रं प्राश्रियाच्चतुर्थं
 क्षीराशनं च पंचम्याम् ॥ फलाशनं सदा षष्ठ्यां शाकाशनं सप्तम्यां विल्वहारोष्ट्रम्यां तु ॥ १८ ॥ पिष्टाशनं न वम्यामग्निपाकाहारो दशम्या
 मेकादश्यां घृताहारो द्वादश्यां पायसाहारः ॥ त्रयोदश्यां गोमूत्राहारश्चतुर्दश्यां यवान्नाहारः ॥ १९ ॥ कुशोदकप्राशनः पौर्णमास्यां

धिरुच्यते ॥ ११ ॥ अभ्यंगोद्धर्तनं स्नानं भोजनं मण्डनं निच ॥ कुर्याद्भूतैरपत्यानां धात्रीकर्मणि सादरम् ॥ १२ ॥ आत्मवत्तान्यपत्या
नि साधयत्यनुयागतः ॥ स्वनाथ्यमीषां विवेनेन विद्वद्यान्मंडनादिकम् ॥ १३ ॥ भोगः स्वयमपत्यैवास्त्रिवित्तस्य पतिर्विधा ॥ पूर्वैव य
स्य भिनंद्यपश्चिमेषौ चोपायजन्म ॥ १४ ॥ उभयो गस्तु वा मावाकर्मजः पृथगेव सः ॥ सदृत्ते त्वधिकं ल्याति कुर्वीत क्रियया पुनः ॥ १५ ॥
न कापि दुर्भगानाममुभा न जातिताः ॥ व्यवहाराद्रव्येषु न दशांशं पुमित्रवत् ॥ १६ ॥ भर्तृचित्तापरिज्ञानात्तदनुष्ठानतोऽपि वा ॥
वृत्तैर्लोकविरोद्धैश्च याति दुर्भगां स्त्रियः ॥ १७ ॥ अनुकूल्यानमनो वृत्तेः परोऽपि प्रियतां ब्रजेत् ॥ प्रातिकूल्यान्निजोपायानुप्रियः प्रद्रेष्य ता
मियात् ॥ १८ ॥ तस्मात्सर्वास्येव स्थानेषु मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ प्रियं समाचरेन्नित्यंतच्चित्ताबुधायिनी ॥ १९ ॥ यामन्याकामये
त्तासांतं तथा संप्रयोजयेत् ॥ कुपितांच प्रियां कांचिद्यत्नादर्म्मप्रसादयेत् ॥ २० ॥ तत्पादपरिचर्यायां गात्रसंवाहनं तथा ॥ पीडने शिरसश्चैव परं
कौशलमभ्यसेत् ॥ २१ ॥ पीडनं मुहुः प्रयच्छेत्तथा वस्थ्याविशेषतः ॥ मुखगात्रादिभिल्लैः प्रयोज्यं तत्सुखा वहम् ॥ २२ ॥ बाहूरुकेटि
पृष्ठेषु रूंधेशिरसि पादयोः ॥ गाढमर्दनमिच्छति प्रायोन्यत्रापि मध्यमम् ॥ २३ ॥ निर्माणेषु प्रदेशेषु नाभिमूलेषु मम सु ॥ हृद्गुडकक्रपो
लादाविच्छति मुहुर्दुर्दानम् ॥ २४ ॥ गांजाग्रदवस्थायां मर्धमुत्तमस्य मध्यमम् ॥ किंचित्सपरिधातं च मुहुः सुत्तस्य नेति वा ॥ २५ ॥ विरुद्धं सर्व
गात्रेषु लोमवत्सु विशेषतः ॥ उत्कंडूयत्सु सौर्द्धर्षणेहात्मे पुष्पमर्दनम् ॥ २६ ॥ स्पृश्याद्द्रोमां च जननं सखच्छुरिति शनैः ॥ पुलकाले खनोपेतं शि
रःकुंडूंश्चाश्रयोः ॥ २७ ॥ तेषु तेषु च गात्रेषु तत्प्रयोज्यं तथा तथा ॥ निद्रा गमाय तत्कोला रागं सुक्षणा यच ॥ २८ ॥ तिष्ठतश्चोपविष्टस्य जग्रतः
स्वपतोऽपि वा ॥ संवाहनं प्रशंसंति यदर्थं सुखा वहम् ॥ २९ ॥ नैषण्डं पुलकोद्धेद गात्राणामक्षि मिलनम् ॥ तत्प्रदेशार्पणीं किंचिदुच्ये
द्विष्कृति दर्शनम् ॥ ३० ॥ अरुमूलादि संदेशे तत्पाणि प्रतिपीडनम् ॥ लक्ष्ये निपुणाय तत्र वैवाधिकमचरेत् ॥ ३१ ॥ एवमेव यथा हि ष्टं स्त्री
वृत्यानुतिष्ठति ॥ पतिमाराध्यं पूर्णं त्रिवर्गसाधिगच्छति ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्राह्मे पर्वाणि धर्मपुष्पचंद्रोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥

१ पादसंवाहने तथा-इ०पा० । २ कटिगुह्ये-इ०पा० । ३ संविष्टस्योपविष्टस्य-इ०पा० । ४ न क्षयंति व्रणा यत्र-इ०पा० । ५ अधितिष्ठति-इ०पा० ।

सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्ब्रह्मास्त्रलिक्षणमशेषतः ॥ सदृत्तंच तथा स्त्रीणां जगाम स हिमालयम् ॥ १ ॥ ऋषयश्च तथा जगमुः
 स्वानिधिष्ण्यान्यशेषतः ॥ स्त्रीलिक्षणं तथा वृत्तं श्रुत्वा कृत्स्नं महीपते ॥ २ ॥ इत्थं लक्षणसंपन्नां भार्याप्राप्य महीपते ॥ कर्तव्यं
 यद्गृहस्थेन तदिदानीं निबोधमे ॥ ३ ॥ वैवाहिकाग्राह्यं कुर्वीत गृहं कर्म यथाविधि ॥ पंचयज्ञविधानं तु परं किं कुर्यात्सदागृही ॥ ४ ॥ पंच
 मूनागृहस्थस्य तेन स्वर्गं न गच्छति ॥ कंडनीपेषणी चुली उदकुंभः प्रमार्जनी ॥ ५ ॥ आसां क्रमेण सर्वासां विशुद्धयै मनोषिभिः ॥
 पंचोद्दिष्टा महायज्ञाः प्रत्यहं गृहमेधिनाम् ॥ ६ ॥ अथापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञश्च तर्पणम् ॥ होमो देवो बलिर्भौमस्तथा न्योऽतिथिपूज
 नम् ॥ ७ ॥ पंचैतान्यो महायज्ञा ब्रह्मापयति शक्तिः ॥ स गृहेऽपि सन्निवस्य मूनादौर्षे नैलिप्यते ॥ ८ ॥ देवतातिथिभृत्यानां पितृ
 णामात्मनश्च ॥ न निर्वपति पंचानामुच्छुसन्नं च जीवति ॥ ९ ॥ शतानीक उवाच ॥ यस्य नास्ति गृहे ह्यग्निः समृतो नात्र संशयः ॥
 न स पूजयितुं शक्नोति देवादीन् ब्रह्मणोत्तमः ॥ १० ॥ निरग्निं कस्य विप्रस्य कथं देवादयो द्विज ॥ प्रीताः स्युः शान्ते ये तस्य परं कौतूहलं मम ॥ ११ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ साधुपुष्टोऽस्मि राजेन्द्र श्रूयतां परमं वचः ॥ अनग्नयस्तु ये विप्रास्तेषां श्रेयोऽभिधीयते ॥ १२ ॥ व्रतोपवासनियमैर्नानादानै
 स्तथानुप ॥ देवादयो भवन्त्येव प्रीतास्तेषां न संशयः ॥ १३ ॥ विशेषादुपवासेन तिथौ किल महीपते ॥ प्रीतो देवादयस्तेषां भवति कु
 रून् दनम् ॥ १४ ॥ शतानीक उवाच ॥ भगवंस्त्वन्तिथिन्ब्रूहि तिथीनां च विधिं मे ॥ प्राशनं गुह्यधर्मश्च उपवासविधीनिपि ॥ १५ ॥ मुख्ये मयेन पणौ
 घात्त्वत्प्रसादाद्विजोत्तम ॥ संसाराच्चापि विप्रैर्द्रेश्च श्रेयसे जगत्स्तथा ॥ १६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणु कौरव कर्माणि तिथिगुह्यां श्रितानि तु
 ॥ श्रुतानि भ्रान्तिपापानि उपोषितफला निच ॥ १७ ॥ प्रतिपदि क्षीराप्राशनं द्वितीयायां लवणवर्जनम् ॥ तृतीयायां तिलान्नं प्राशयेयाच्चतुर्थे
 क्षीराशनश्च पंचम्याम् ॥ फलाशनः सदा षष्ठ्यां शाकाशनः सप्तम्यां बिल्वाहारोष्ठम्यां तु ॥ १८ ॥ पिष्टाशनो न वम्यमानं त्रिपाकाहारो दशम्या
 मेकादश्यां घृतहारो द्वादश्यां पायसाहारः ॥ त्रयोदश्यां गोमूत्राहारश्चतुर्दश्यां यवावाहारः ॥ १९ ॥ कुशोदकप्राशनः पौर्णमास्यां

कस्यचित् ॥ ५४ ॥ हैहयैस्तालजं वै श्वरुक् कैर्यवनेऽशकैः ॥ उपोषिता इह त्रैव ब्राह्मणत्वमभीप्सुभिः ॥ ५५ ॥ इत्येषा परमा पुण्या शिवापापहरा त
था ॥ पठितोपासितराजञ्छृङ्गयार्चयता तथा ॥ ५६ ॥ माहात्म्यं चापियोप्यस्याः शृणुयान्मनवानृप ॥ ऋद्धिर्वृद्धिस्तथा कर्त्तुं शिवं चाप्यदिवं ब्र
जेत् ॥ ५७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे शतसहस्रार्धसंहितायां ब्राह्मे पर्वणि प्रतिपत्कल्पेषोऽष्टोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ६४ ॥ शतार्त्तनिक उवाच ॥
ब्रह्मे विस्तराद्ब्रह्म त्रैपत्कृत्यमादरात् ॥ ब्रह्मपूजाविधानं च पूजनेयं त्रैफलम् ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणुष्वैकमनराज नक्तयाम्येष
शांतिदम् ॥ पूर्वमेकां विधौ रे नष्टे स्थावरजंगमे ॥ २ ॥ स्वयंभूरभवदेवः सुरज्येष्ठश्चतुर्मुखः ॥ स सर्जलोकान् देवांश्च भूतानि विविधानि च
॥ ३ ॥ कायेन मनसा वाचा जंगमस्थावराणि च ॥ पितायः भवदेवानां भूतानां च पिता महः ॥ ४ ॥ तस्माद्देषसदा पूज्यो यतो लोकगुरुः परः ॥
सृजन्येष जगत्कृत्स्नं पातिसंहरते तथा ॥ ५ ॥ रुद्रोऽस्य मनसो जातो विष्णुर्जातोऽस्य वक्षसः ॥ मुखेभ्यश्चतुरवेदा वेदाङ्गानि च कृत्स्नशः ॥ ६ ॥
देवाप्सरसगंधर्वाः स्युः क्षोरागराक्षसाः ॥ पूजयंति सदा वरिचिं चिं सुरनायकम् ॥ ७ ॥ सर्वब्रह्म यलोकं स सर्वब्रह्मणि संस्थितम् ॥ तस्मात्सम
येद्ब्रह्म न्यद्वेच्छेय आत्मनः ॥ ८ ॥ यो न पूजयते भक्त्या सुरज्येष्ठं सुरेश्वरम् ॥ न स नाकस्य राज्यस्य न च मोक्षस्य भाजनम् ॥ ९ ॥ यस्तु पू
जयते भक्त्या विरिचिं मुनेश्वरम् ॥ स नाकराज्यमोक्षेषु क्षिप्रं भवति भाजनम् ॥ १० ॥ तस्मात्सौम्यमना भूत्वा यावज्जीवं प्रतिज्ञया ॥ अर्चयित्वा
सदा देवमाप्नोति नरो नृप ॥ ११ ॥ वरं देहपरित्यागो वरं नरकं संभवः ॥ न त्वेषा पूज्यभुञ्जति देवैर्पद्मसंभवम् ॥ १२ ॥ सदा पूजयत्येकं स्तुवीरभ
क्त्या पितामहम् ॥ मनुष्यचर्मणान्द्रः संवेधानां त्रसंग्रहः ॥ १३ ॥ न हि वै चार्त्तान्तिं किंचित्पुण्यमभ्यधिकं भवेत् ॥ इति विज्ञायत्यनेन पूजनी
यः सदा विधिः ॥ १४ ॥ यो ब्रह्माण्डेष्टि मोहात्सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ नरो नरकगामी स्यात्तस्य संभाषणादपि ॥ १५ ॥ ब्रह्मणे च प्रतिष्ठाप्य
सर्वयत्नैर्विधानतः ॥ यत्पुण्यं फलमाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु ॥ १६ ॥ सर्वयज्ञतपोदानतीर्थदेवेषु यत्फलम् ॥ तत्फलं कोटिगुणितं लभेद्भयप्र
तिष्ठया ॥ १७ ॥ कंजं स्थापयेद्यस्तु कृत्वा शालां मनोरमा ॥ सर्वागमोदितं पुण्यं कोटिकोटिगुणं लभेत् ॥ १८ ॥ मातृजापितृजांश्चैव यां

१ च लंभितम्-इ० पा० । २ अत्र विशेषतः-इ० पा० । ३ प्रतिपत्कल्पम्-इ० पा० । ४ च-इ० पा० । ५ विरिचिं सर्वकामदम्-इ० पा० ।

चैवोद्वहतेस्त्रियम् ॥ कुलैकविंशमुत्तार्यब्रह्मलोकमहीयते ॥ १९ ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगान्प्रलयेसमुपस्थिते ॥ ज्ञानयोगंसमासाद्यसतत्रैव
 विमुच्यते ॥ २० ॥ अथवारज्यमाकांक्षेजयतेसंभवांतरे ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायांक्षितावधिपतिर्भवेत् ॥ २१ ॥ त्रिसंध्यंजपेद्ब्रह्मकृत्वाष्ट
 दलपंकजम् ॥ पौर्णमास्याःप्रतिपदितस्यपुण्यफलंशृणु ॥ २२ ॥ अनेनवसदेहनब्रह्मासतिष्ठतेक्षितौ ॥ पापहासर्वमत्यानांदर्शनात्स्पृश
 नादपि ॥ २३ ॥ उद्धृत्यदिविसंस्थाप्यकुलानमेकविंशतिमातैःकुलैःसहितानित्यमोदतेगौगतोनुप ॥ २४ ॥ अप्येकवारयोभक्त्यापूजयेत्पद्म
 संभवम् ॥ पद्मस्थमूर्तिमतंवाब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ २५ ॥ पुण्यक्षयात्क्षितंप्राप्यभवेत्क्षितिपतिर्महान् ॥ वेद्वेदांगतत्त्वज्ञोब्राह्मणश्चापिजयते ॥
 २६ ॥ नतत्तपोभिरन्युग्रैर्नचसर्वमहामखैः ॥ गच्छेद्ब्रह्मपुरंदिव्यंमुत्तत्त्वभक्तिपरान्मिकान् ॥ २७ ॥ मुदाविष्टकशैलंवायःकुर्याद्ब्रह्मणो
 गृहम् ॥ त्रिःसप्तकुलसंयुक्तोब्रह्मलोकमहीयते ॥ २८ ॥ मृन्मयान्कोटियुगितंफलंदाविष्टकामये ॥ इष्टकाद्दिगुणंपुण्यकृतेनैलमयेगृहे ॥
 २९ ॥ क्रीडमानोपियःकुर्याच्छालंविब्रह्मणोनुप ॥ ब्रह्मलोकसलभतेविमानंसर्वकामिकम् ॥ ३० ॥ पुष्पमालापरिक्षितंकिंकरी
 जालभूषितम् ॥ दोलाविक्षेपसंपन्नवंटाचामरभूषितम् ॥ ३१ ॥ सुक्तादामवितानेनशोभितंसूर्यसप्रभम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णसर्वकाम
 सुखप्रदम् ॥ ३२ ॥ तत्रोषित्वामहाभोगीक्रीडमानःसदासुरैः ॥ पुनरागत्यलोकैस्मिन्नराजाभवतिधार्मिकः ॥ ३३ ॥ पश्यन्परिहरञ्जतू
 न्मुदुपूर्वमहीपते ॥ ज्ञानैःसंमार्जनंकुर्वन्प्राणान्द्रायणफलंभवेत् ॥ ३४ ॥ वस्त्रपूतेनतोयेनयःकुर्यादुपलेपनम् ॥ पश्यन्परिहरञ्जतूश्चाद्र
 यणफलंलभेत् ॥ ३५ ॥ नैरंतरेणयःकुर्यात्पक्षंसंमार्जनार्चनम् ॥ युगकोटिशतसांप्रब्रह्मलोकैकमहीयते ॥ ३६ ॥ तस्यातिसचतुर्वेदःसुहृपः
 प्रियदर्शनः ॥ आढ्यःसर्वगुणोपेतोराजाभवतिधार्मिकः ॥ ३७ ॥ कपटेनापियःकुर्याद्ब्रह्मशालांमुमानद् ॥ संमार्जनादिवैकर्मसोऽपिप्राप्नो
 तितत्फलम् ॥ ३८ ॥ तावद्भूमतिसंसारदुःखशोकभयश्रुताः ॥ नभवंतिमुग्रश्रेष्ठेयवद्रक्तामहीपते ॥ ३९ ॥ समासक्तंयथाचित्तंजते
 विषयगोचरे ॥ यद्येवंब्रह्मणिन्यस्तंकोनमुच्येतर्बधनात् ॥ ४० ॥ खंडस्फुटितसंस्कारंशालायांयःकरोतिवै ॥ आराभावसथाद्येपुलभते

मौक्तिकं फलम् ॥ ४१ ॥ नास्ति ब्रह्मसमो देवानास्ति ब्रह्मसमो गुरुः ॥ नास्ति ब्रह्मसंज्ञानानास्ति वधः समंतपः ॥ ४२ ॥ प्रतिपद्यादिसर्वे
 शुदेवसेषूत्सवेषु च ॥ पूर्वकालेषु पुण्येषु पैर्णमास्यां विशेषतः ॥ ४३ ॥ शंखभेर्यादिनिर्वापैर्महाद्भिर्गमयन्तैः ॥ कुर्यान्निराजनं देवैर्मुखैः
 ज्येष्ठैश्चतुर्मुखैः ॥ ४४ ॥ यावत्पर्वणि विधिना कुर्यान्निराजनं नृप ॥ तावद्भुगसहस्राणि ब्रह्मलोकैर्महायते ॥ ४५ ॥ स्नानकाले त्रिसंध्यं तु
 यः कुर्वत्यृत्य वादनम् ॥ गीतं वा सुखं वा ध्यातं स्य पुण्यफलं शृणु ॥ ४६ ॥ यावन्त्यहानि कुरुते गेयं नृत्यादि वादनम् ॥ तावद्भुगसहस्रा
 णि ब्रह्मलोकैर्महायते ॥ ४७ ॥ कपिलापंचागव्येन कुशवारिर्युतेन च ॥ स्नापयेन्मंत्रपूतेन ब्राह्मं स्नानं हितं तस्मत्तम् ॥ ४८ ॥ कपिलापं
 च गव्येन दाधि क्षीरघृतेन च ॥ स्नानं शीतगुणं ज्ञेयमितरेषां नराधिप ॥ ४९ ॥ देवाग्नि कार्यमुद्दिश्य कपिला माहोत्सदा ॥ ब्रह्मक्षत्र
 विज्ञश्चैव न शूद्रस्तु कदाचन ॥ ५० ॥ कापिलं यः पिबेच्छूद्रो देवकार्यार्थं निर्मितम् ॥ स पच्येत महाघोरैर्मुखिर्चिरं नरकार्णवे ॥ ५१ ॥ वर्ष
 कोटिर्मेहस्यैस्तु तृत्पापं समुपाजितम् ॥ सूरज्येष्ठघृताभ्यगादहोत्सर्वनसंशयः ॥ ५२ ॥ कल्पकोटि स हस्यैस्तु तृत्पापं समुपाजितम् ॥
 पितामहघृतस्नानं दहत्यग्निरिवैधनम् ॥ ५३ ॥ घृतस्नानं प्रतिपदि सकृत्कृत्वा तु कंजज ॥ कुलैकविंशमुत्तार्य विष्णुलोकैर्महायते ॥ ५४ ॥
 अयुतं योगवांदद्याद्भक्त्या वै वैदपारगे ॥ वस्त्रहमादिशुक्तानां क्षीरस्नानेन तत्फलम् ॥ ५५ ॥ सकृदाज्येन पथमा विरिचि स्नापयेत्तु यः ॥
 गांगेयेन सयनेन याति ब्रह्मसलोकताम् ॥ ५६ ॥ स्नाप्यद्वा स कृद्भिरकंजं विष्णुमाधुयात् ॥ मधुना स्नापयित्वा तु वीरलोकैर्महायते ॥
 ॥ ५७ ॥ स्नानमिशुरमेनेह यो विरिचेः समाचरेत् ॥ स यातिलो कंसावितुस्तेजसा भासयन्नभः ॥ ५८ ॥ शुद्धोदकेन यो भक्त्या स्नापयेत्पद्मसं
 भवम् ॥ उत्सृज्य पापकलिलं स यात्येव सलोकताम् ॥ ५९ ॥ वस्त्रपूतेन तोयेन स्नापयेद्यः सकृद्भिमुम् ॥ स सर्वकालं तृप्तात्मा लोकमस्य
 त्ववाधुयात् ॥ ६० ॥ सर्वौषधीभिर्यो भक्त्या स्नापयेत्पद्मसंभवम् ॥ कांचनेन विमानेन ब्रह्मलोकैर्महायते ॥ ६१ ॥ गंधचंदनतोयेन

१ लोकै-इ०पा० । २ सर्वकालेषु-इ०पा० । ३ भक्तिपूर्वम्-इ०पा० । ४ दशगुणम्-इ०पा० । ५ सहस्रे तु-इ०पा० । ६ विप्रे-इ०पा० । ७ फलो-
 दकेन-इ०पा० ।

स्नापयेद्वांबुजोद्भवम् ॥ रुद्रलोकमवाप्नोति तेजसाहेमसन्निभः ॥ ६२ ॥ पाटलोत्पलपद्मानिकरवीराणि सर्वदा ॥ स्नानकाले प्रयोज्यानि स्थि-
 राणि सुरभीणि च ॥ ६३ ॥ एषामेकतमस्नानं भक्त्या कृत्वा तु वेधसि ॥ विधूय पापकलिलं विधिलेके महीयते ॥ ६४ ॥ कर्पूरागरुतेयेन
 स्नापयेद्यस्तुकं जजम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा ब्रह्मलोकं महीयते ॥ ६५ ॥ गायत्रीशतजपेन विमलेन भसा विभुम् ॥ स्नापयेत्वासकृद्
 तस्या ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ ६६ ॥ विभुं शीतिं बुनास्नाप्य धारोष्णपयसा ततः ॥ स्नाप्य पश्चाद्भुतस्नानं कृत्वा पापैर्विमुच्यते ॥ ६७ ॥
 एतत्स्नानत्रयं कृत्वा पूजयित्वा तु भक्तितः ॥ अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ६८ ॥ मृत्कुम्भैस्तन्म्रजैः कुम्भैः स्नानं शतं गुणं भवेत् ॥
 रौप्यलक्षोत्तरं प्रोक्तं हैमैः कोटिगुणं भवेत् ॥ ६९ ॥ ब्रह्मणो दर्शनं पुण्यं दर्शनं तत्स्पर्शनं परम् ॥ स्पर्शनादचर्चनं श्रेष्ठं धृतस्नानमतः परम् ॥ ७० ॥
 वाचिकं मानसं पापं धृतस्नानेन देहिनाम् ॥ क्षिणुते पद्मजोऽस्मात्तस्मात्स्नानं समाचरेत् ॥ ७१ ॥ स्नापयित्वा च येन्द्रतया यथा तच्छृणु भार-
 त ॥ शुचिवस्त्रधरः स्नातः कृतन्यासश्च भारत ॥ ७२ ॥ चतुर्हस्तं लिखेत्पद्मं चतुर्भागे विभागितम् ॥ मध्ये तस्य लिखेच्चक्रं दलैर्द्वादशभिश्च
 तम् ॥ ७३ ॥ सरोजानित तोन्यस्य अक्षराणि समंततः ॥ अक्षरं विहितं चान्यत्पत्रभागे प्रकीर्तितम् ॥ ७४ ॥ नानावर्णकसंयोगाल्लिखेच्चैवानुपू-
 र्वशः ॥ कृष्णोत्कटं तु मध्यं स्यात्पीतं रक्तं तथा परम् ॥ ७५ ॥ सितं शुद्धं तु कर्तव्यं मध्यं भागं तु वर्तितम् ॥ प्रभाकुण्डलैर्वा द्विविष्टयच्चक्र-
 नायकम् ॥ ७६ ॥ एवमालिख्य तेन मूलमंत्रं ततो न्यसेत् ॥ मूर्ध्नः पादतलं यावत्प्रणवं विन्यसेद्बुधः ॥ ७७ ॥ नादरूपं न्यसेत्तावद्याव-
 च्छब्दस्य शून्यता ॥ तकारं विन्यसेन्मूर्ध्नि त्सकारं मुखमंडले ॥ ७८ ॥ विकारं कंठे देहे तु तुकारं संवसंधिषु ॥ वर्कारं हृदि मध्ये तुरेकारं पार्श्वे
 योर्द्वयोः ॥ ७९ ॥ णकारं दक्षिणे कुक्षौ यकारं वामसंज्ञके ॥ भकारं कटिनाभिस्थं गकारं जानुपर्वसु ॥ ८० ॥ दकारं जंघयो-
 र्न्यस्थं वकारं पादपद्मयोः ॥ स्यकारं मंगुष्ठयोर्न्यस्थं धीकारं चोरसिन्धसेत् ॥ ८१ ॥ मकारं जानुदेशे तु हि कारं शुद्धमाश्रितम् ॥ धिका-
 रं हृदये न्यस्थं योकारं चौष्ठयोर्न्यसेत् ॥ ८२ ॥ नकारं नासिकाग्रं प्रेताग्रं न्यसेत् ॥ चोकारं तु भ्रुवोर्मध्ये दकारं प्राणमाश्रितम् ॥ ८३ ॥

१ विधुलोकमवाप्नुयात्-इ०पा० । २ पूजयेत्-इ०पा० । ३ दशगुणम्-इ०पा० । ४ चांगसंधिषु-इ०पा० । ५ जानुगुणके-इ०पा० ।

याकारविन्यसेन्सूक्ष्मशतकारं के शमाश्रितम् ॥ न्यासंकृत्वात्मनो देहदेवे कुर्यात्तथानृप ॥ ८४ ॥ सर्वोपकारसंपन्नकृत्वात्मन्यङ्गी-
 क्षयेत् ॥ कुंकुमागुरुकपूरचन्दनेन विमिश्रितम् ॥ ८५ ॥ गंधतोयमुपस्कृत्वा गायत्र्या प्रणवेन च ॥ प्रोक्षेयत्सर्वद्रव्याणि पश्चादर्चनमाच-
 रेत् ॥ ८६ ॥ चक्रग्रंथिषु सर्वासु प्रणवं विनिवेशयेत् ॥ भूयःप्लुतं समुच्चार्य प्रणवं सर्वतः सुखम् ॥ ८७ ॥ विन्यसेत्पद्ममध्येतु पीठनिष्पत्ति-
 हेतवे ॥ आसने पृथिवीक्षेया सर्वस्वधरामता ॥ ८८ ॥ ह्रस्वोकारमेतासा तु दाव्योकारे तु देवराट् ॥ हुतस्तु व्यापयेद्वाग्भ्रमक्षेपदं च
 मृतात्मकम् ॥ ८९ ॥ यत्नस्थो निवर्तयेत्तथो गी प्राणपरायणः ॥ आवाहनं ततः कुर्यादक्षरेण परेण तु ॥ ९० ॥ आवाह्यते जैरूपतुन्य-
 सेमं त्रवारंस्ततः ॥ ततो विभावयेद्वेदं पद्मस्थं चतुराननम् ॥ ९१ ॥ स्रष्टारं सर्वजगतां विष्णुरुद्रविधानगम् ॥ संभाव्य विधिवद्भक्त्या प-
 श्चाच्चाचनमाचरेत् ॥ ९२ ॥ गंधपुष्पादिसंभारां क्रमात्सर्वान्प्रकल्पयेत् ॥ गायत्रीमुच्चरन्मंत्रं सर्वकर्माणि कारयेत् ॥ ९३ ॥ पुष्पधूपंतथा-
 दीपनैवेद्यं मनोहरम् ॥ खंडलुङ्कश्रीविष्टकासारशो कवर्तिकाः ॥ ९४ ॥ स्वस्ति को ह्योपिका दुग्धतिलवेष्टतिलाढिकाः ॥ फलानि
 चैव पक्वानि लज्जं खंडगुडानि च ॥ ९५ ॥ अन्यांश्च विविधान्दद्यात्पूजानि विविधानि च ॥ एवमादीनि सर्वाणि दापयेच्छाक्तितोनृप ॥ ९६ ॥
 मूलमंत्रेण देवस्य ततो देहविभावयेत् ॥ पूजयेच्चापि विधिनयेन तं तैब्रवीम्यहम् ॥ ९७ ॥ प्राणायामत्रयकृत्वा देहसंशोधनाय वै ॥ आवाह-
 येत्ततो नंतं धारयंतं वचः मदा ॥ ९८ ॥ ध्यात्वानंतं ततो रुद्रं पद्मार्ज्जकं लक्ष्म्यहम् ॥ ध्यायेद्भिण्णुं ततो देवं न्यसेत्पद्मोदरोद्भवम् ॥ ९९ ॥ एवं
 त्रिदेवतारूढं पद्ममध्यैऽजुजोद्भवम् ॥ पूजयेन्मूलमंत्रेण पद्मोदरोद्भवमनृप ॥ १०० ॥ ऋग्वेदं तु यजुर्वेदं सामवेदं च पूजयेत् ॥ ज्ञानवैराग्य-
 मैश्वर्यधर्म्मसंपूजयेद्बुधः ॥ १०१ ॥ ईशानादिक्रमाद्वाजन्विदिशा सुसंमततः ॥ शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं छंद एव च ॥ १०२ ॥ ज्यौ-
 तिषं च महावाहोऽपवेदाश्च कृत्स्नशः ॥ इति हासपुराणानियथायोग्यं यथाक्रमम् ॥ १०३ ॥ शिक्षा कल्पो व्याकरणं च भेदेऽस्य पुरतः स-
 दा ॥ कल्पादयस्ततश्चान्ये दिशा सुविदिशा सुच ॥ १०४ ॥ महाव्याहृतयः सर्वाः प्रणवेन समन्विताः ॥ पूर्वोदिक्रमयोगेन पूजयेद्विधि-

१ विनिवेशयेत्-इ० पा० । २ परंतप-इ० पा० । ३ समाहितः-इ० पा० । ४ इदमक्षरद्वयमधिकम् ।

नानृप ॥ १०६ ॥ शक्तयो ब्रह्मणस्त्वेतालोकहृपाव्यवस्थिताः ॥ पूजनयाः प्रयत्नेन मंत्ररूपाः स्थिताः स्वयम् ॥ १०६ ॥ अरंकांत
 रसंस्थांश्च षट्समुद्रान्समचयेत् ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव राशयश्च विशेषतः ॥ १०७ ॥ पूज्याः सर्वे यथान्यायं सुराग्रेषु व्यवस्थिताः ॥ नागाश्च गरुडश्चैव
 पूजनीयस्तथाग्रतः ॥ १०८ ॥ देवता ऋषयश्चैव संहिताः कुलपर्वताः ॥ तत्तेजो निलयाः सर्वे पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ १०९ ॥ आचम्य वि
 धिवत्पूर्वमंत्रपूतेन वारिणा ॥ हृदयादिद्वयमेदं गान् हृदयादिषु कृत्स्नशः ॥ ११० ॥ शिखानेत्रंतथा चर्मैश्च च भरतर्षभ ॥ महेंद्रादिदिशाश्चै
 ताः पूजयेद्विधिवत् ॥ १११ ॥ हृदयं पुरतः पूज्यं शिरो देवस्य पृष्ठतः ॥ पूर्वसंपूजयेद्देवं मूलमंत्रेण कृत्स्नशः ॥ ११२ ॥ विसर्जयेद्दशयित्वा मुद्रांतु
 भरतर्षभ ॥ अंकुशं नरशार्दूलबाह्वानेकं जमादिशेत् ॥ ११३ ॥ यस्त्वेवं पूजयेद्देवं प्रतिपन्नित्यमेव च ॥ उपोष्य पंच दश्यांतु सयाति परमं पद
 म् ॥ ११४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आपो हि ह्येति मंत्रोऽयं हृदयं परिकीर्तितम् ॥ ऋतं सत्यं शिखा प्रोक्ता उदृत्य नेत्रमादिशेत् ॥ ११५ ॥ चित्रं दे
 वानां मस्तमितं सर्वलोकेषु विश्रुतम् ॥ वर्मणा तच्छ्रद्धया भिक्वचं समुदाहृतम् ॥ ११६ ॥ भृशं स्वस्वरितं तथा शिरसे परिकीर्तितम् ॥
 गायत्री मूलमंत्रं तु साधकः सर्वकर्मणाम् ॥ ११७ ॥ गायत्र्या पूजयेद्देवमोकारेणाभिर्मंत्रितम् ॥ प्रणवेना परान्सर्वान् गेदानीन् प्रपूजयेत्
 ॥ ११८ ॥ आह्वाने पूजने वीरविसे गै ब्रह्मणस्तथा ॥ गायत्री परमो मंत्रो वेदमाता विभाविनी ॥ ११९ ॥ गायत्र्यक्षरतत्त्वैस्तु पूजयेद्यस्तु देवताम् ॥
 सगच्छेद्ब्रह्मणः स्थानं दुर्लभं यदुरासदम् ॥ १२० ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणोपनिषत्पत्तलपे ब्रह्मणोऽर्चनविधि वर्णनं नाम सप्तदशो
 ऽध्यायः ॥ १७ ॥ छ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पौर्णमासोपवासं तु कृत्वा भक्त्या नराधिप ॥ अनेन विधिनयस्तु विरिञ्चि पूजयेन्नरः ॥ १ ॥ प्रतिप
 द्यां महाबाहो सगच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ ऋग्भिर्विशेषतो देवा विरिचं वारं तु देवताः ॥ २ ॥ कार्तिके मासि देवस्य रथयात्रा प्रकीर्तिता ॥ यांकु
 त्वामानवो भक्त्या याति ब्रह्मसलोकताम् ॥ ३ ॥ कार्तिके मासि राजपौर्णमास्यां च तु सुखम् ॥ मार्गेण चर्मणा सार्धं सावित्र्या च परंतप ॥ ४ ॥

१ अवकात्तवसंस्थाश्च-इ०पा० । मूलस्थोऽपि पाठः संदिग्ध एव । २ ऋषयश्च-इ०पा० । ३ अल्पभारं च भारत-इ०पा० । ४ मुकुलम्-इ०पा० । ५ परमां
 गतिम्-इ०पा० । ६ अग्निः-इ०पा० ।

आमयेन्नगरं सर्वानावाधैः समन्वितम् ॥ स्थापयेद्भूमियित्वा तु सलोकं नगरं नृप ॥ ५ ॥ ब्राह्मणं भोजयित्वा श्राद्धं डिलेयं प्रपूज्य च ॥
 आरोपयेद्द्वथे देवं पुण्यवादित्रनिस्वनैः ॥ ६ ॥ रथाश्रेष्ठां डिलिपुत्रं पूजयित्वा विधानतः ॥ ब्राह्मणान्वाचयित्वा च कृत्वा पुण्याहं मंगलम् ॥
 ७ ॥ देवमारोपयित्वा तुरथे कुर्यात्प्रजागरम् ॥ नानाविधैः प्रेक्षणैर्ब्रह्मधौषैश्च पुष्कलैः ॥ ८ ॥ कृत्वा प्रजागरं ह्येवं प्रभाते ब्राह्मणं नृप ॥
 भोजयित्वा तथा शक्त्या भक्ष्यभोज्यैर्नेकशः ॥ ९ ॥ पूजयित्वा जर्जनं विरचयेन्नेकशः ॥ वज्रिचमहावाहोपयसापायसेन च ॥ १० ॥
 ब्राह्मणान्वाचयित्वा च छन्देन विधिनानृप ॥ कृत्वा पुण्याहं च रथं च भ्रातृभ्यो तुरे ॥ ११ ॥ चतुर्विदं विद्वद्भिरामयेद्ब्रह्मणेरथम् ॥ बहूचा
 थर्वणे चारैश्छंदोगाध्वयुभिस्तथा ॥ १२ ॥ आमयेद्देवदेवस्य सुरज्येष्ठस्य तं रथम् ॥ प्रदक्षिणं पुरं सर्वमागैः सुसमेन तु ॥ १३ ॥ नवो
 ऽव्यारथो विरश्चूद्रेण शुभमिच्छता ॥ नारुहेतरथं प्राज्ञो मुक्त्वं कर्भोजनं नृप ॥ १४ ॥ ब्रह्मणो दक्षिणे पादौ सा वित्रास्थोऽप्येष्टृप ॥ भोजको
 वामपादौ तु पुरतः कंजं न्यसेत् ॥ १५ ॥ एवं तूर्यनिनादं स्तुभं सशब्दैश्च पुष्कलैः ॥ आमयित्वा रथं राजन् पुरं सर्वं प्रदक्षिणम् ॥ १६ ॥
 स्वस्थाने स्थापयेद्भूयः कृत्वा नाराजं नृप ॥ य एवं कुरुते यात्रां भक्त्या यथापि पश्यति ॥ १७ ॥ रथं चार्कषेति यस्तु स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥
 कार्तिके मास्यमावास्यां यस्तु दीपं प्रदीपनम् ॥ १८ ॥ शालायां ब्रह्मणः कुर्यात्स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ प्रतिपदि ब्राह्मणं श्रापि पुण्डिमिश्रैः
 प्रदीपकैः ॥ १९ ॥ वासोभिरहते श्रापि स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ गंधपुष्पैर्नैवैर्ब्रह्मणः पदम् ॥ २० ॥ तस्यां प्रतिपदायां
 तु स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ महापुण्यातिथिरियं वालिराज्यप्रवर्तिनी ॥ २१ ॥ ब्रह्मणः सुप्रियानित्यं वाल्यपरिकीर्तिता ॥ ब्राह्मणा
 न्पूजयित्वा स्यामात्मानं च विशेषतः ॥ २२ ॥ स्याति परमं स्थानं विष्णो रमिततेजसः ॥ चैत्रमासि महावाहो पुण्या प्रतिपदा परा ॥ २३ ॥
 तस्यां यः श्वपचं स्पृष्ट्वा स्नानं कुर्यान्नरोत्तम ॥ न तस्य दुरितं किंचिन्नाथो व्याधो नृप ॥ २४ ॥ भवंति कुरुशार्दूल तस्मात्स्नानं प्रव
 र्तेयेत् ॥ दिव्यं नाराजं तद्वि सर्वे गविनां ज्ञानम् ॥ २५ ॥ गोमहिष्यादियत्किंचित् सर्वभूषयेष्टृप ॥ तैलशस्त्रादिभिर्वस्त्रै

स्तरिणास्तदधानयेत् ॥ २६ ॥ ब्राह्मणानन्तथाभोज्यकुर्यात्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ तिस्रोद्धेताःपराःप्रोक्तास्तिथयःकुरुनन्दन ॥ २७ ॥
 कार्तिकेऽधुजेमासिचैत्रमासेचभारत ॥ स्नानदानंशतगुणंकार्तिकेयातिथिर्नृप ॥ २८ ॥ बलि राज्यासिमुखदापांशुलाशुभनाशि
 नी ॥ २९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मणैर्वर्णितपत्कल्पसमाप्तिवर्णनमाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ द्वितीयायांतुरा
 जेन्द्रश्विनौसोमपीतिनौ ॥ च्यवनेनकृतौयज्ञमिषतोमघवस्यच ॥ १ ॥ शतानीकउवाच ॥ कथमिद्रस्यमिषतःकृतौतौसोमपीति
 नौ ॥ च्यवनेनहिदेवानांपश्यतांतद्द्रवस्वमे ॥ २ ॥ अहोमहतपस्तस्यच्यवनस्यमहात्मनः ॥ यदिद्रस्यबलादेवदेवत्वंप्रापिताशुभौ
 ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुरातनगुणसंध्यापांश्चिमायांनराधिप ॥ च्यवनयोगमास्थायंगंकूलेऽवसच्चिरम् ॥ ४ ॥ तत्रशर्यातिरा
 यातःस्नातुर्मतैःपुरैःसह ॥ स्नात्वाभ्यर्च्यपितृदेवान्गमनायोपचक्रमे ॥ ५ ॥ तत्रमृदंजनपदमपश्यत्पथिचेष्टनम् ॥ विष्णु
 त्रोत्सर्गसरुद्धंज्योतिराक्षितनिष्क्रियम् ॥ ६ ॥ भ्रमंतंतत्रतत्रैवराजास्वबलमीक्ष्यवै ॥ उवाचर्दुर्मेनाराजाअमात्यान्स्वान्पुरोगमान्
 ॥ ७ ॥ च्यवनस्याश्रमोऽर्थहिनापरोध्यस्तुकेनचित् ॥ नचोवाचयदाकीश्चित्स्यराज्ञस्तुपृच्छतः ॥ ८ ॥ तदासुतासुकन्यास्यप्रो
 वाचपितरंवचः ॥ मयादृष्टंयुयात्तातसांस्त्रिभिःसहकौतुकम् ॥ ९ ॥ तत्तेवच्चिन्मिनीधेत्वंशृणुतातमहादुतम् ॥ शिजितारावबहुलाःकांचीनृ
 पुरमेखलाः ॥ १० ॥ गायन्त्योविलपन्त्यश्चक्रीडन्त्यश्चात्रकानने ॥ कोकिलच्चनिमश्रौषंयक्ताव्यक्ताक्षरंकृशम् ॥ ११ ॥ सुक
 न्येद्योहिबृहोतिवल्मीकाद्राचमुद्गिरन् ॥ तत्रगत्वाद्भुतांतपश्यामःकिलपावकौ ॥ १२ ॥ दीपाविवाचलशिसौभूयःकन्याउवा
 चह ॥ मयाचकौतुकात्तातकिमेतदित्यबुद्धितः ॥ १३ ॥ सूदितौदभमूच्यग्रैस्तत्तेजःसमुपारमत ॥ तच्छ्रुत्वातृपतिस्त्रिस्तत्तृ
 णतद्वनमागमत ॥ १४ ॥ यत्रास्तेभार्गवःकण्वल्मीकांतगतोऽमुनिः ॥ गत्वास्तत्रप्रोवाचप्रणिपत्यद्विजोत्तमम् ॥ १५ ॥ अपराधं

१ केवलमार्षोऽयं पाठः सर्वेषु पुस्तकेषु । २ मंत्रिपुरःसरः-इ०पा० । ३ अतिथीन्-इ०पा० । ४ धर्मेणमात्यान्पुरोहितपुरोगमान्-इ०पा० ।

मयादेवतत्क्षमस्वनमोऽस्तुते ॥ सतंप्रोवाचनृपातमयाज्ञातंनराधिप ॥ १६ ॥ सुकन्यामिप्रयच्छस्वनिर्वेशाथद्विहंनृप ॥ अनुक
मन्सुकन्यातुदत्ताराजस्सुखीभव ॥ १७ ॥ इत्युक्तप्रददौराजामुकन्यामविचारयन् ॥ ततःस्वपुरमागम्यअवसत्सुचिरसुखी ॥
॥ १८ ॥ सुकन्यापिपतिलब्ध्वासुप्रीताराधयत्तदा ॥ राजश्रियंपरित्यज्यवकुलजिनधारिणी ॥ १९ ॥ गतेबहुतिथेकालेवसंतसमुप
स्थिते ॥ तपोद्यातितसर्वांगिरूपैर्दायगुणान्विताम् ॥ २० ॥ स्नातांस्वभार्याच्यवनउवाचमधुराक्षरम् ॥ एवोहिभेदभद्रंतेजयनीयं
समाश्रय ॥ २१ ॥ अपत्यंजनयस्वाद्यकुलद्वयविवर्धनम् ॥ एवमुक्तातुसाकन्याप्रांजलिः पतिमब्रवीत् ॥ २२ ॥
नार्हस्यद्यसुकल्याणसंगंस्थंडिलेऽस्मै ॥ ममाप्रियंकुरुष्वद्यततोमामाह्वयन्वच ॥ २३ ॥ पितृगेहेयथातिष्ठंशयनीयसुसंस्कृते ॥ बहुगौर
कर्णद्वौश्वेतपीतारुणकुले ॥ २४ ॥ वस्त्रालंकारगंधाद्यैस्तथात्ममपितत्कुरु ॥ आत्मानंनयसोपेतरूपवंतसुवर्चसम् ॥ २५ ॥ वस्त्रालंकार
गंधाढ्यपश्येयंनसादरम् ॥ सुकन्यायावचःश्रुत्वाच्यवनप्राहदुर्मनाः ॥ २६ ॥ नमोऽस्तिवितंकल्याणिपितुस्तेऽस्तिथथावने ॥ सकथं
भूषयाम्यद्यसुरूपश्चकथंवद ॥ २७ ॥ प्रोवाचसापतंभूयःप्रहसंतोक्रुतांजलिः ॥ वितंददावैलविलोहूरूपैरेचनोददत् ॥ २८ ॥ च्यवनः
प्राहभार्यातानंकरिष्येतपोव्ययम् ॥ एवमुक्तातपश्चोग्रंततापमुचिरंतदा ॥ २९ ॥ अथतत्रागतौवीरावश्विनौकालपर्ययात् ॥ दृष्टवंतौसुक
न्यातौदीप्त्यावैदवतामिव ॥ ३० ॥ उपगम्योचतुस्ततौकात्वंसुदुरिहृषिणी ॥ किमर्थमिहएकात्वंतिष्ठसेकस्तवाश्रयः ॥ ३१ ॥ साता
बुवाचतन्वंगीशयतिदुहितद्विहम् ॥ भर्तचिच्यवनोमद्वौचवामेतथोच्यताम् ॥ ३२ ॥ अचतुश्चाश्विनौदेवावाविद्धिनृपात्मजे ॥ किं
करिष्यसितेनत्वंजणेनचकृशेनच ॥ ३३ ॥ आवयोर्वृणुभर्तारमेकमेवमिच्छसि ॥ सात्वब्रवीचमामैवंकुमहादिवैकसौ ॥ ३४ ॥
भर्तारमनुरक्तांगीयथास्वाहाविभावसोः ॥ अश्विनावूचतुः ॥ आयातुचविशत्त्वद्यच्यवनोवैष्णवीजलम् ॥ ३५ ॥ ततोनामध्यगंक्षेकंवृणी

१ कृतमिति शेषः । मयेति कन्यायास्वस्वाभिमानात् । परिवारकृतस्यापि कर्मणः स्वामिन्यारोपस्य सार्वत्रिकत्वात् । २ निर्वेशं गच्छ वै नृप-इ०पा० ।

३ नर्हसे ह्यद्य कल्याण आह्वानं स्थंडिले मम-इ० पा० । ४ तत्करिष्ये तपोव्ययात्-इ० पा० । ५ तत्त्वज्ञा-इ० पा० ।

प्यान्यथमिच्छसि ॥ तावद्भूतासुकन्यातुंगत्वापृच्छस्वकंपतिम् ॥ ३६ ॥ तंचपृष्ट्वापुनश्चात्रागच्छनोसंनिधौपुनः ॥ आवामत्रैवतिष्ठा
 वोयावदागमनंतव ॥ ३७ ॥ सागत्वाप्राहभर्तारमार्द्विनवेवमुचतुः ॥ रूपवतंचभर्तारंकरिष्यामोयमिच्छसि ॥ ३८ ॥ अथमध्यगतं
 ह्येकंभर्तृत्वेनवरिष्यसि ॥ एवमस्त्वितीतांप्राहसभार्यीच्यवनस्तवरन् ॥ ३९ ॥ सातंगृहाजगामाशुयत्रतौभिषजाबुभौ ॥ सताबुवाच
 च्यवनोयथोक्तंभवतोर्वचः ॥ ४० ॥ कुरुतंद्वाधिनौक्षिप्रसुकन्याचेप्सितंवृणोतु ॥ तौतंसंगृहगंगायांप्रविष्टौमुनिनासह ॥ ४१ ॥ सुहृ
 तौत्तुसमुत्तिष्ठवृषतश्चश्रियावृताः ॥ शोभेतेस्ममहाबाहोःकमुद्दिद्यतपोयुताः ॥ ४२ ॥ कल्पदौकलश्रेयद्रक्तंजक्षव्योमवेधसः ॥ उद
 कादुत्थितास्तस्मात्सर्वेतेसमरूपकाः ॥ ४३ ॥ सुकन्यातुततोहृद्वाभर्तारंदेवरूपिणम् ॥ हर्षेणमहताविष्टानचतंवैदभारत ॥ ४४ ॥
 समकायाःसमवयःसमरूपाःसमश्रियः ॥ वस्त्रालंकारसदृशान्दृष्ट्वाचितगतताचिरम् ॥ ४५ ॥ सांचितयित्वासुचिरंवैद्यदेवाबुवाचह ॥ बी
 भत्सोपिमयाभर्तापरित्यक्तोनकार्हीचित् ॥ भवद्रिरात्मसदृशंकथंत्यज्यवृणेपरम् ॥ ४६ ॥ तस्मात्तमेवभर्तारंप्रयच्छध्वंदिवौकसः ॥
 तयासबहुमानंतौप्रांजलिःप्रार्थितौतदा ॥ देवचिह्नानिस्वान्येवधरयन्तौसुपूजितौ ॥ ४७ ॥ सुकन्यानिपुणतौतुमुनिरिक्ष्यचविह्वला ॥
 नरजोनिमेषौवनस्पृशेतेधरांपदे ॥ ४८ ॥ अयंचसरजोम्लानोभूमिमाश्रित्यतिष्ठति ॥ निमेषचैवतस्यैवज्ञात्ववैच्यवनोवृतः ॥ ४९ ॥
 च्यवनेवृतेसुकन्ययापुष्पवृष्टिःपपातह ॥ देवदुन्दुभयैश्वप्रावाद्यंतनेकशः ॥ ५० ॥ ततस्तुच्यवनस्तुष्टोदिव्यरूपधरस्तदा ॥ उवा
 चतौतुसुप्रीतअश्विनौकिंकरोमिवाम् ॥ ५१ ॥ भार्यादत्ताकृतंरूपंदेवानामपिदुर्लभम् ॥ उपकारंवरिष्ठयोगेनकरात्पुपकारिणः ॥ ५२ ॥
 एकविंशत्सगच्छेच्चनरकाणिक्रमेणैव ॥ तस्मादंहवरिष्ठैकरिष्येऽहममानुषम् ॥ ५३ ॥ उपकारंभवद्वातुप्रीतःकुर्यामुनिश्चितम् ॥ य
 ज्ञभागफलंदद्यांयद्देवेष्वपिदुर्लभम् ॥ ५४ ॥ एवमुत्तवातुदेवैशौविससर्पमहामुनिः ॥ आजगामाश्रमंपुण्यंसहभार्यौमुदान्वितः ॥ ५५ ॥
 अथशुश्रावशार्यातिश्र्यवनंदेवरूपिणम् ॥ जगामचमहातेजाद्रुमुनिवरंवशी ॥ ५६ ॥ तंहृद्वाप्राणिपत्यादौप्रतिपूज्यथार्हतः ॥ सुकन्यांतु

ततोदङ्गप्रणिपत्याभिर्नन्द्य च ॥ ५७ ॥ सत्त्वजेमूर्ध्नि आश्रायततोत्तमंगमनयत् ॥ सातस्याः सत्त्वजे प्रेम्णा आनन्दं श्रु परिप्लुता ॥ ५८ ॥
 संस्थाप्य तामुद्रुक्तो नृपतिः सहभार्यया ॥ भूयो प्रवीत्सु संतुष्टं च्यवनस्तनराधिपम् ॥ ५९ ॥ संभारं कुरु ज्ञार्थं जायिये नराधिप ॥ एव
 मुक्तः स नृपतिः प्रणिपत्य महासुनिम् ॥ ६० ॥ जगाम स्वरुं हृदये ज्ञार्थं यत्नमाचरत् ॥ स प्रेथ्यान्प्रेषयन् क्षिप्रं यज्ञार्थे द्रव्यमाहरत् ॥ ६१ ॥
 मंत्रिपुरोहिताचार्या नानयामास सत्वरम् ॥ समानीतेषु सर्वेषु तेषु द्रव्येषु भारत ॥ ६२ ॥ आजगाम विभुः क्षुद्रात्मा च्यवनः सहभार्यया ॥ स पूजि
 तश्च श्वावमहांतं त्यागमौजसम् ॥ ६३ ॥ अन्यैश्च बहुभिः सार्द्धमन्यगिरि सभागैः ॥ प्रवर्तिते महायज्ञे यजमाने नृपते ॥ ६४ ॥ ऋत्विक्स्व
 कर्मनिरते हूयमाने हुताग्ने ॥ आहूताः स्वागताः सर्वे भागार्थं त्रिदिवालयाः ॥ ६५ ॥ यज्ञभागे प्रवृत्ते शुभ्रास्त्रेते तु विधानतः ॥ आगतव
 धिनौ तत्र आहूतौ च्यवनेन तु ॥ ६६ ॥ आह्वाने क्रियमाणे तु अश्विभ्यां तु तदानुप ॥ प्रोवाचे द्रोश्च्यवनेनैतौ भागां चितौ कुरु ॥ ६७ ॥ देवा
 नां भिषज्जवेतौ न भागाहौ न देवतौ ॥ च्यवने स्त्विदमाहेदं देवद्वौ तावुभावापि ॥ ६८ ॥ समोपकारिणो वेतौ दक्षिभागं न संशयः ॥ ततो ह्युवाच
 स क्रोधः स शक्रश्च्यवनं रूषा ॥ ६९ ॥ विप्रैर्षेः प्रहर्ष्यामि यदि भागं प्रयच्छसि ॥ एवमुक्तस्तु विप्रर्षिर्नो वाचापि किंचन ॥ ७० ॥ भागो ददौ
 च सोऽश्विभ्यां ह्युवाच मुदयममंत्रतः ॥ अथ उदयस्य भिदुरं मोक्तुं कामो दिव रूपतिः ॥ ७१ ॥ स्तंभितश्च्यवनेनाथ स वज्रः स नराधिप ॥ स स्तंभयि
 त्वां त्विंद्रं तु भागं दत्त्वा अश्विनोर्वशी ॥ ७२ ॥ समापयामास तदा यज्ञकर्मण्यथार्थवत् ॥ कंजोऽथाजगामाशुः सह च्यवनं तदा ॥ ७३ ॥ उत्तंभ्य
 तामयं लेखो भागश्चास्त्वश्विनो रिह ॥ तथैंद्रस्तमुवाचे दं च्यवनं प्रीतिमानसः ॥ ७४ ॥ जानामि शक्तितपसश्च्यवनेन हतवोत्तमाम् ॥
 ख्यापनार्थं हितपस्तव एतत्कृतं मया ॥ ७५ ॥ अद्य प्रभृति भागोऽस्तु देवं च चाश्विनोस्तथा ॥ यस्त्विमां तपसः ख्यातिं त्वदीयां वै पठिष्यति
 ॥ ७६ ॥ शृणुयाद्वापि शुद्धात्मा तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ विरोचनसदो गत्वा गत्वा पुष्पसदस्तथा ॥ ७७ ॥ कालेऽथ वामदेवस्य मुंजेशसदस्तथा
 ॥ यौवनयुक्तः सकीडं तिष्ठतीति न संशयः ॥ ७८ ॥ एवमुक्त्वा जगामाशु देवः स्वभवं वशी ॥ च्यवनेऽपि स भाग्यैर्विश्रयति आश्रमंगतः
 ॥ ७९ ॥ अथापश्यद्विमानां भवं न देवं निर्मितम् ॥ शय्यासनवरैर्जुष्टं सर्वकामसमृद्धिमत् ॥ ८० ॥ उद्यानवापिभिर्जुष्टं देवद्रेण

समाहृतम् ॥ गोखंडसन्निभरेजगृहंतदुविदुर्लभम् ॥ ८१ ॥ सुभूषणानिदिव्यानिर्लवंतिमहांतिच ॥ अरजांसिचवस्त्राणिदिव्यप्रावरणानिच
॥ ८२ ॥ दृष्ट्वातत्सर्वमखिलंसहपत्न्यामहामुनिः ॥ मुदंपरमिकालेभेदं च प्रशंसह ॥ ८३ ॥ एवमिष्टातिथिरयद्वितीयाअश्विनोर्नृपा ॥ देवव्यंज
भागंचसंप्राप्ताविहभारत ॥ ८४ ॥ उपोष्याविधिनयेनतंशृणुष्वनराधिप ॥ रूपंमुरूपंयवांछेद्वितीयायांनराधिप ॥ ८५ ॥
कार्तिकेःशुक्लपक्षस्यद्वितीयायांनराधिप ॥ पुष्पाहारोवर्षमेकंभवेत्सन्निगतत्वान् ॥ ८६ ॥ कालप्राप्तानियानिस्तुर्हविष्यंकुसुमा
नितु ॥ मुंजीयात्तानिदत्त्वाब्राह्मणेभ्योनराधिप ॥ ८७ ॥ सौवर्णरौप्यपुष्पाणिअथवाजंलजानिच ॥ व्रततितस्यसंतुष्टौदेवात्रिभुवनेऽश्विनौ ॥ ८८ ॥
इददुःकामगंदिव्यविमानमतितेजसम् ॥ सुचिरंदिविनारीभिलोकैऽसौरमतोश्विनोः ॥ ८९ ॥ इहचगत्यकल्पंतेजातोविप्रःपुरस्कृतः ॥
वेदवेदांगविदुषःसप्तजन्मान्तराण्यसौ ॥ ९० ॥ जातोजातोभवेद्विद्वान्ब्राह्मणोसौकृतयुगे ॥ दातायज्ञपतिर्वाग्मीआधिव्याधिविवर्जितः ॥ ९१ ॥
पुत्रपौत्रैःपरिवृतःसहपत्न्याऽवसच्चिरम् ॥ मध्यदेशेऽसुनंगरेधर्मिष्ठोराज्यभागभवेत् ॥ ९२ ॥ इत्येषाकथितातुभ्यद्वितीयापुष्पसंज्ञिता ॥
फलसंज्ञातथान्यास्यात्सुतैर्वैमुंजकेशिनि ॥ ९३ ॥ सुष्ठुपुण्यापापहराविष्टरश्वसःप्रिया ॥ अशून्यशयनालोकैःप्रख्याताकुरुनंदन ॥ ९४ ॥
तासुपोष्यनरोराजच्छ्रद्धाभक्तिपुरस्कृतः ॥ ऋद्धिर्दृष्टिश्चिंवाथभार्ययासहमोदते ॥ ९५ ॥ इतिश्रीभविष्ये महापुराणेब्राह्मणवर्णिशतसहस्रा
धर्मसंहितायाद्वितीयाकल्पेशार्थान्याख्यानेपुष्पद्वितीयावर्णनानामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ शतान्तर्कडवाच ॥ ॥ ब्रूहिमेहि
जशार्द्धलद्वितीयांफलसंज्ञिताम् ॥ यासुपोष्यनरोयोषिद्वियोगेनंहगच्छति ॥ १ ॥ पत्न्यानरोमुनिश्चष्टभार्याचपतिनासह ॥
तामहंश्रोतुमिच्छामि विधास्त्रिजयते ॥ २ ॥ उपोषितेनयेनार्थपत्न्याचसहितो नरः ॥ तन्मेब्रूहिद्विजश्रेष्ठश्रेयोऽर्थनरयोषिताम् ॥ ३ ॥
येनमेकौतुकं ब्रह्मच्छ्रुत्वापूर्वप्रसर्पति ॥ ४ ॥ अशून्यशयनानामद्वितीयांशृणुभारत ॥ ४ ॥ यासुपोष्यनवैधव्यंस्त्री
प्रयातिनराधिप ॥ पत्नीवियुक्तश्चनरोनकदाचित्प्रजायते ॥ ५ ॥ शतेजगत्पतिःकृष्णःश्रयासार्धयदानृप ॥ अशून्यशयनानामतदा

ग्राह्याहिंसातिथिः ॥ ६ ॥ कृष्णपक्षेद्वितीयायां श्रावणेमासिभारत ॥ इममुच्चारयेत्स्नानातः प्रणम्य जगतः पतिम् ॥ ७ ॥ श्रीवत्सधारिणंदेवं
 भक्त्याभ्यर्च्य श्रियासह ॥ श्रीवत्सधारिञ्छ्रीकांतश्रीवत्सश्रीपतेऽव्यय ॥ ८ ॥ गार्हस्थ्यमाप्रणाशेमयातुमर्थकामदम् ॥ गावश्चमाप्र
 णयंतुमाप्रणयंतुमेजनाः ॥ ९ ॥ जामथेमाप्रणयंतुमत्तोदापत्यभेदतः ॥ लक्ष्म्याविद्युज्यते देवनकदाचिद्यथाभवान् ॥ १० ॥ तथा
 कलत्रसंबोधे देवमामोविद्युज्यताम् ॥ लक्ष्म्यानशून्यं वरदयथाते शयनंसदा ॥ ११ ॥ शय्यामप्यशून्यास्तुथातुमधुमदं ॥ एवं प्रसाद्य
 पूजांचकृत्वा लक्ष्म्यास्तथाहरेः ॥ १२ ॥ फलानि दद्याच्छयायामभिष्टानि जगत्पतिम् ॥ नक्तं प्रणम्यायतनेह विभुर्जितवाग्यतः ॥ १३ ॥
 ब्राह्मणयद्वितीयेऽद्विंशतया दद्याच्च दक्षिणाम् ॥ १४ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ कानि तानि अभीष्टानि कैश्च स्वस्य फलानि तु ॥ १४ ॥
 योज्यानि शयने विप्रदेवदेवस्य कथ्यताम् ॥ किंच दानं द्वितीयेऽद्विंशतव्यं ब्राह्मणस्य तु ॥ १५ ॥ भक्तैर्नैरद्विंशश्रेष्ठदेवदेवस्य शक्तिः ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ यानि तत्र महाबाहो काले सति फलानि तु ॥ १६ ॥ मधुराणि सुतीव्राणि न चापि कटुकानि तु ॥ दातव्यानि नृपश्रेष्ठ
 स्वशक्त्या शयने नृप ॥ १७ ॥ मधुराणि प्रदत्तानि नरो वल्लभतां व्रजेत् ॥ योषिच्च कुरुशार्दूल भर्तुर्वल्लभतामियात् ॥ १८ ॥ तस्मात्कटु
 कतीव्राणि ह्यल्लिङ्गानि विवर्जयेत् ॥ खर्जूरमातुल्लिङ्गानि श्वेतं न शिरसासह ॥ १९ ॥ फलानि शयने राजन्यज्ञभागहरस्य तु ॥ देयानि कुरुशार्दू
 लस्वशक्त्या मुंजेकेशिने ॥ २० ॥ एतान्येव तु विप्रस्य गंगियसहितानि तु ॥ द्वितीयेऽद्विंशप्रदेयानि भक्त्या शक्त्या च भारत ॥ २१ ॥ वा
 सोदानंतथा धान्यफलदानं समन्वितम् ॥ गंगियस्याविशेषेण धान्यदानं प्रचक्षते ॥ २२ ॥ एवं करोति यः सम्यङ्ङुरो मासचतुष्टयम् ॥ ततो ज
 न्मत्रयवीरगृहभंगो न जायते ॥ २३ ॥ अशून्यशयनश्चासौ धर्मकामार्थसाधनः ॥ भवत्यव्याहतैश्चर्यः पुरुषो नात्र संशयः ॥ २४ ॥ नारी
 च राजन्धर्मज्ञा व्रतमेतद्वथाविधि ॥ या करोति न सा शोच्या बंधुवर्गस्य जायते ॥ २५ ॥ वैधव्यदुर्भगत्वं च भर्तुर्न्यागंच सत्तम ॥ नाम्नोति जन्म
 त्रितयमेतच्चीर्त्वा महाव्रतम् ॥ २६ ॥ अदत्त्वा कटुकानि ह फलानि कुरुनंदन ॥ खर्जूरमातुल्लिङ्गानि बृहत्फलशिरांसि च ॥ २७ ॥ दत्त्वा द्विजे

भ्योरजेंद्रमधुराणिपराणिच ॥ तस्मात्स्वशक्त्यायत्तेनदेयानिमधुराणिच ॥ २८ ॥ इत्येषाकथिताराजद्वितीयातिथिरुत्तमा ॥ यामुपो
 ष्यनरोराजवृद्धिवृद्धितथाव्रजेत् ॥ २९ ॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ भवताकथितेयैवैद्वितीयातिथिरुत्तमा ॥ अश्विभ्याद्विजशार्दूल
 कथमस्यांजनार्दनः ॥ ३० ॥ संपूज्यःफलसंज्ञायांकाथितःपद्मयासह ॥ तदत्रकौतुकमहंसुमहज्जायतेद्विज ॥ ३१ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 एवमेतन्नसंदेहोयथावदसिभारत ॥ अश्विनोर्वैतिथिरियंकिंतुवाक्यंनिबोधमे ॥ ३२ ॥ अज्ञून्यशयनादत्ताविष्णोरैमिततेजसः ॥ अश्विभ्यां
 कुरुशार्दूलग्रीतयेमुंजकेशिनः ॥ ३३ ॥ तावेकुरुशार्दूलपूज्येतेऽत्रमहीपते ॥ नासत्यौभगवान्विष्णुर्देतश्चश्रीर्विभाव्यते ॥ ३४ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्मणैर्वर्णितशतसहस्राधर्मसंहितायांद्वितीयाकल्पसमाप्तौविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ पति
 व्रतापतिप्राणापतिशुश्रूषणेरता ॥ एवंविधापियाप्रोक्ताशुचिःसंशोभनसती ॥ १ ॥ सोपवासातृतीयांतुलैवणपरिवर्जयेत् ॥ सागृह्णा
 तिचवैभक्त्याव्रतमाभरणतिकम् ॥ २ ॥ गौरिदिदातिसंतुष्टारूपसौभाग्यमेवच ॥ लावण्यललितंहृद्यंशुपुंसांमनोरमम् ॥ ३ ॥ पुंसोम
 नोरमानारीभर्तानार्यामनोरमः ॥ गौरीव्रतेनभवतिराजैह्वणवर्जनात् ॥ ४ ॥ इदंव्रतंप्रतिविभोधर्मराजस्यशृण्वतः ॥ उभयाचपुरा
 प्रोक्तंयद्वाक्यंतन्निबोधमे ॥ ५ ॥ मयाव्रतमिदंसंशुष्टौभाग्यकरणंतृणाम् ॥ मर्त्यैतुनियतानारिव्रतमेतच्चरिष्यति ॥ ६ ॥ सहभर्त्रास
 मोदिष्येद्यावद्रताहरोमम ॥ याचकन्यानभर्तारंविंदेतेशोभनासती ॥ ७ ॥ सात्विदंव्रतमुद्दिश्यभवेदक्षारभोजना ॥ मच्चितामन्मनाः
 कुर्यान्मद्रक्तामत्परग्रहा ॥ ८ ॥ गौरिसिंस्थाप्यसौवर्णैर्गंधालंकारभूषिताम् ॥ वस्त्रालंकारसंवीतपुष्पमंडलमंडिताम् ॥ ९ ॥ लवणगुण्ड
 वृतंतैलंदैव्यैश्चकृत्यानिवेदयेत् ॥ कटुखंडंजीरकंचपत्रशकंचभारत ॥ १० ॥ गुडघृष्टंस्तथापूपानखंडेवष्टान्तथातृप ॥ ब्राह्मणेव्रतसं
 पन्नेप्रदद्यात्सुबहुश्रुते ॥ ११ ॥ शुक्लपक्षेसदादेयाथाशक्त्याहिरण्मयी ॥ धनहीनेतुर्भक्त्याचमधुवृक्षमयीतृप ॥ १२ ॥ अर्च्योन्नित्यंसनि
 धानात्तत्रगौरीनसंशयः ॥ अक्षारलवणंरात्रौभुक्तैचैवसुवाग्यता ॥ १३ ॥ गौरिसन्निहितानित्यंभूमौप्रैस्तरशाधिनी ॥ एवंनियमधुक्तस्य

१ अतुलतेजसः-इ०पा० । २ अशनम्-इ०पा० । ३ तथा खंडम्-इ०पा० । ४ शक्त्या-इ०पा० । ५ स्वास्तरशाधिनी-इ०पा० ।

देव्यायत्समुदाहृतम् ॥ १४ ॥ तच्छृणुष्वमहाबाहो कथ्यमानं महाफलम् ॥ भर्तारंतुलभेकन्यायं वांछितमननुगम् ॥ १५ ॥ सुचिरं सह वै
 भर्त्राक्रोडयित्वा इहैव सा ॥ संतर्पितचप्रतिष्ठाप्य सह तैर्नैव गच्छति ॥ १६ ॥ हेलिलोके चन्द्रलोकं च त्रिशिखंडिनः ॥ गत्वा यातिसदो राज
 न्यामदेवस्य भारत ॥ १७ ॥ विधवा तु यदाराजन्देव्या व्रतं परायणा ॥ भर्तारं नित्यं तानित्यं सदा च न परायणा ॥ १८ ॥ इह चोत्सृज्य देहं
 स्वं द्वाद्वहारीपुरे प्रियम् ॥ आक्षिप्य यमदूतेभ्यः सह भर्त्रा रमेहि वि ॥ १९ ॥ वर्षकोटिदशगुणरंमित्वासा इहागता ॥ भर्त्रा सहैव पूर्वोक्तं लभते
 फलमपीप्सितम् ॥ २० ॥ इंद्राण्यापि व्रतमिदं पुत्रार्थं न्यायनाधिप ॥ लब्धपुत्रो ब्रतस्य तेजयंतो न मनमतः ॥ २१ ॥ अरुधत्या तथा
 चार्णवसिष्ठे प्रोक्तमतः ॥ दृश्यते दिवा च द्यापि वासिष्ठस्य समीपतः ॥ २२ ॥ रोहिण्या लवणत्यागात्सपत्नीगणमर्दनम् ॥ लब्धे देव्याः प्र
 सादेन सौभाग्यं च लोदिवि ॥ २३ ॥ इत्येषातिथिरित्येव तृतीया लोके पूजिता ॥ सदा विज्ञेयः पुण्या वै शाखे मासि या भवेत् ॥ २४ ॥ पुण्या
 भाद्रपदे मासि मासस्यैवं संशयः ॥ माघे भाद्रपदे चापि द्विणां धन्यं प्रचक्षते ॥ २५ ॥ साधारणी तु वै शाखे सर्वलोकस्य भारत ॥ माघमासे तु तीयायां
 गुडस्य लवणस्य च ॥ २६ ॥ दानं श्रेयस्कं राराजं न्द्विणां च पुरुषस्य च ॥ गुडेन तु प्यते दत्तो लवणेन तु विश्वभूः ॥ २७ ॥ गुडपूपास्तु दत्तव्या
 मासि भाद्रपदे तथा ॥ तृतीयायां तु माघस्य वामदेवस्य प्रीतये ॥ २८ ॥ वारिदानं प्रशस्तं स्यान्मादेकानां च भारत ॥ वैशाखे मासि राजेन्द्रतृती
 या चंदनस्य च ॥ २९ ॥ वारिणा तु प्यते वैधामोदकैर्भीमएवाहि ॥ दाना तु चंदनस्येहं कंजजो नात्र संशयः ॥ ३० ॥ यास्तेषां कुरुशा
 ईलू वै शाखे मासि वै तिथिः ॥ तृतीया मासश्च यालोके गर्वा विरभिनदिता ॥ ३१ ॥ आगतेयं महाबाहो भूरिचंद्रमुव्रता ॥ कलधैतंतथा त्रि
 चतृत्तं चापि विज्ञेयः ॥ ३२ ॥ अथ दत्तं त्वक्षयं स्यात्तेन यमक्षया स्मृता ॥ यात्किंचिद्विद्येते दानं स्वल्पं वा यदिव बहू ॥ ३३ ॥ तत्सर्वमक्षयं स्या
 द्भूतेनेयमक्षया स्मृता ॥ योऽस्यां ददाति कुराकान् वारि विजसमन्विताम् ॥ ३४ ॥ स्याति पुरुषो विरलोकैर्वै हेममालिनः ॥ इत्येषा कथिता वीरतृतीया ति
 थिरुत्तमा ॥ ३५ ॥ या सुपोऽप्यनरो राजा ब्रह्मिष्ठं श्रियं भजेत् ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मविष्णुशतसहस्राध्यायं संहितायां तृतीया कल्प
 विधिवर्णनं नैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ सुमंतु र्वाचा चतुर्थ्या तु सदारान्निराहारव्रतान्वितः ॥ दत्वा तिलान्नं विप्रस्य स्वयं भुंक्ते तिलैर्द्वयम् ॥ १ ॥

१ नति परायणा-इ० पा० । २ धर्मम्-इ० पा० । ३ सर्वकामफलप्रदम्-इ० पा० । ४ सर्वकामार्थसिद्धये-इ० पा० । ५ अस्यां दत्तम्-इ० पा० ।

वर्षद्वये समाप्तिर्हि ब्रतस्य तु यदा भवेत् ॥ विनायकस्तस्य तुष्टो ददाति फलमर्हितम् ॥ २ ॥ याति भाग्यनिवासं हि क्रीडते विभवैः सह ॥
 इह चागत्य पुण्यांते दिव्यो दिव्यवपुर्गच्छी ॥ ३ ॥ मतिमान् धृतिमान्वाग्मी भाग्यवान् कामकारवान् ॥ असाध्या न्यपि साध्ये ह क्षणा
 देवमहान्त्यपि ॥ ४ ॥ हस्त्यैश्च रथसंपन्नः पत्नीपुत्रसहायवान् ॥ राजा भवति दीर्घायुः स तजन्मान्यसौ नृप ॥ ५ ॥ एतद्ददाति संतुष्टो
 विघ्नहन्ता विनायकः ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ विघ्नं कस्य कृतं तेन येन विघ्नविनायकः ॥ ६ ॥ एतद्ब्रह्मविघ्ने शिविघ्नकारणमद्यमे ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ कौमारे लक्षणं पुंसां स्त्रीणां च मुकुते कृते ॥ ७ ॥ विघ्नं च कारविघ्ने शो गंगेयस्य विनायकः ॥ तत्तु विघ्नं विदित्वा सौ कार्ति केयोरुषां चि
 तः ॥ ८ ॥ उत्कृष्य दंतं तस्या स्याद्धंतुं तं च समुद्यतः ॥ निवार्य पृष्ठय देवै शो रोषः कार्यः कुतस्त्वया ॥ ९ ॥ तं चाचख्यस्य पित्रे
 वैकृतपूरुष लक्षणम् ॥ तत्र विघ्नं कृते मर्द्वयोऽपि तानां च लक्षणम् ॥ १० ॥ अथोवाच महो देवः ग्रहसन्त्स्वसुतं किल ॥ मम किं लक्षणं पुत्रपश्य
 मे त्वं वदस्व मे ॥ ११ ॥ स चोवाच करोतु भ्यं क्रपालं द्विजलक्षितम् ॥ अविचारेण संस्थाप्यं कपालेति न चोच्यसे ॥ १२ ॥ स तल्लक्षणमा
 दाय समुद्रप्राक्षिप दुषा ॥ अथ देवसमाजैर्वै प्रवृत्ते ब्रह्मरुद्रयोः ॥ १३ ॥ अहं ज्यायानहं ज्यायान्विवादेऽभूत्तयोर्द्वयोः ॥ तव संभृत्या भिज्ञोऽस्ति
 मां तु वेदन कश्चन ॥ १४ ॥ एवं शिवेऽतिव्रुवति ब्रह्मणः पंचमं शिरः ॥ मुक्ताद्रुहासं प्रोवाच त्वामहं वेदिता भव ॥ १५ ॥ एवं ब्रु
 वंतं रुद्रेण ब्राह्मिहय शिरोमहत् ॥ नखाग्रेण निक्कुतं च तस्यैव च करो स्थितम् ॥ १६ ॥ करस्थेनैव तेनासावागच्छद्यत्रयो हरिः ॥ तपस्तेपे तदामे
 रौ तत्रासौ भगवान्वशी ॥ १७ ॥ कृते हयशिरे ते स्मिन् स्थानात्तस्मात्तु ब्रह्मणः ॥ रोषाद्विनिःसृतस्त्वन्यः पुरुषः श्वेतकुंडली ॥ १८ ॥
 कवची शिरस्कश्च शरः शरासनः ॥ अनिर्देश्य वपुः स्रग्वीर्किं करोमि सचाब्रवीत् ॥ १९ ॥ अथोवाच रुषा ब्रह्माहन्यतां समुद्रमूर्तिः ॥
 स तु मार्गेण रुद्रस्य आगच्छतुं दत्तुम् ॥ २० ॥ रुद्रोऽपि विष्णु ते जोभिः प्रविष्टः स त्वधिष्ठितः ॥ स प्रविश्य तदा पश्यतं पंतं चोत्तमंतपः ॥ २१ ॥
 हरो नारायणं देवं वैकुण्ठमपराजितम् ॥ हरं दृष्ट्वा थसंप्राप्तं कार्यं चास्य विचिंत्य च ॥ २२ ॥ उवाच शूलिनं देवो मुजं शूलेन मे भिद ॥ स विभेदमहाते

१ ईप्सितम्-ई०पा० । २ लभते यशः-ई०पा० । ३ हस्त्यत्र स्वाथसंपन्नः-ई०पा० । ४ विघ्नहर्ता-ई०पा० ।

जामुजंशूलमंतंहरः ॥ २३ ॥ शूलभेददसृग्वर्जगमावृत्त्यरोदसौ ॥ विनिवृत्त्यततः पश्चात्कपालेनिपपातह ॥ २४ ॥ असृक्कपालेपतितं प्र
 दक्षिण्यव्यवर्द्धयत् ॥ यदाहि विनिवृत्तिः स्याद्वैवर्द्ध्यरुधिरं प्रति ॥ २५ ॥ तदा तु विमृजेतोयं सकृत्वा वारुणं तनुम् ॥ तोयं प्रवृत्तेऽसृग्भूते कपाले यत्र त
 च्छिद्रः ॥ २६ ॥ कपाले तु प्रवेशिन्या रुद्रोऽसौ रुधिरं सृजत् ॥ आसृक्तं कवचं रक्तं कुंडलिनं नमः ॥ २७ ॥ अथोवाच भवदेवैकं करोमीति मानद ॥
 असाविपसप्तसर्जथैवं कुंडलिनं नमः ॥ २८ ॥ तावुभौ समयुधेतांधनुः प्रवरधारिणौ ॥ यथाराजन्वलयं सौकुजकेतुयुगात्पथे
 ॥ २९ ॥ तयोस्तु युध्यतोरैवं संवर्तंश्चाधिकोगतः ॥ नचादृश्यत विजय एकस्यापि तदा तयोः ॥ ३० ॥ अथांतरीक्षे तौ दृष्ट्वा वायुवाचा
 जरीरिणी ॥ अवतारोऽथ भविता युवयोर्हि मया सह ॥ ३१ ॥ भारापनोदः कर्तव्यः युधि व्यथैस्मुरैः सह ॥ तदा श्रयोहि भवितुं देवकार्या
 र्थसिद्धये ॥ ३२ ॥ भूलोकभावं निर्घूय मृगं तासुरालयम् ॥ एवमुत्कातुं कुण्डोददो वंकरेऽस्तदा ॥ ३३ ॥ श्वेतकुंडलिनं दंतं तं
 जग्राहर विमुदा ॥ इन्द्रस्यापि ततश्चाग्रं रक्तकुंडलिनं ददौ ॥ ३५ ॥ जग्राह च मुदा युक्तं दंद्रः स्वं च पुरययौ ॥ गतौ रवीन्द्रौ प्रगृह्य पुरुषौ क्रोध
 संभवौ ॥ ३६ ॥ अथोवाच तदारुद्रं देवः कमलं संस्थितः ॥ गच्छन्वमपि कपाले कपालव्रतचर्यया ॥ ३६ ॥ अवतारो व्रतस्यास्य
 मर्त्यलोके भविष्यति ॥ ये च व्रतं त्वदीयं विधायिष्यंति मानवाः ॥ ३७ ॥ न तेषां दुर्लभा किंचिद्भवि ते ह परत्र च ॥ एवं संलप्य बहुराः
 सुमुखं प्रतिनंदय च ॥ ३८ ॥ आहूय च समुद्रं स प्रत्युवाचा विचारयन् ॥ कुरुष्व भरणं स्त्रीणां लक्षणं यद्विलक्षणम् ॥ ३९ ॥ कौंतेकेन
 यत्प्रोक्तं तद्वद्स्वाविचारयन् ॥ सचाहममना भेदं भवेत्पुरुषलक्षणम् ॥ ४० ॥ देवेन तत्प्रतिज्ञातमेव मे तद्विष्यति ॥ कातिं क्रेयनया
 त्प्रोक्तं तद्वद्स्वाविचारयन् ॥ ४१ ॥ प्रयच्छास्य विषाणं विनिष्कृष्टं यत्स्वयाऽधुना ॥ अवश्यमेव तद्भूतं भवितव्यं तु कस्यचित् ॥ ४२ ॥
 ऋते विनायकं तद्वद्देवयोगान्नकामतः ॥ गृहाण एतत्सामुद्रं यत्स्वयापरिकीर्तितम् ॥ ४३ ॥ स्त्रीपुंसो लक्षणं श्रेष्ठं सामुद्रमिति विश्रुतम् ॥
 इमं च साविषाणं वै कुरु देव विनायकम् ॥ ४४ ॥ अथोवाच च देवं शंवाहुलेयः समन्तरम् ॥ विषाणं दद्विचास्याहंत ववाक्यया प्रसंशयः ॥ ४५ ॥

यदा त्वयं विषाणं च मुक्त्वा तु विचरिष्यति ॥ तदा विषाणमुक्तः सन्भस्म एतं करिष्यति ॥ ४६ ॥ एवमस्त्विति तं चोक्त्वा विषाणं तत्क
 रेददौ ॥ विनायकस्य देवेशः कार्तिकेयमते स्थितम् ॥ ४७ ॥ स विषाणकरो द्वापि दृश्यते प्रतिमानृप ॥ व्योमसूनोर्महाबा
 होर्विघ्नं कर्तुमहात्मनः ॥ ४८ ॥ एतद्रहस्यं देवानां मया ते समुदाहृतम् ॥ यत्र देवो न वै देवानां भुवि दुर्लभम् ॥ ४९ ॥ मया प्रसन्न
 त्वगुह्यमेतदुदाहृतम् ॥ कथितं तिथि संयोगे विनायक कथामृतम् ॥ ५० ॥ यद्मं श्रावयेद्विद्वान्ब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ क्षत्रियांश्च स्ववृत्तिस्था
 न्विदूशूद्रांश्च गुणान्वितान् ॥ ५१ ॥ न तस्य दुर्लभं किंचिद्विदुश्चामुत्र विद्यते ॥ न च दुर्गतिमाप्नोति न च याति पराभवम् ॥ ५२ ॥ निर्वि
 घ्नं सर्वकार्याणि साधयेन्नात्र संशयः ॥ ऋद्धिं वृद्धिं श्रियं चापि विदेत भरतोत्तम ॥ ५३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्रांशं
 हितयांचतुर्थी कल्पवर्णनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ४४ ॥ ज्ञतानीक उवाच ॥ केनायं भीमजो विप्रमथाधिपतिः कृतः ॥ भर्तुं त्वे
 चापि विघ्नानामधिकारी कथं भौ ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुष्टोऽस्मि राजेंद्रयदर्थं विघ्नकारकः ॥ यैर्वापि विघ्नकरणैर्नियुक्तोऽ
 पि विनायकः ॥ २ ॥ तत्ते वच्मि महाबाहो शृणुष्वैकमना धुना ॥ आद्ये कृतयुगे वीरप्रजासर्गमवापह ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा कर्मणि सिद्धा
 नि विना विघ्नेन भारत ॥ अथेकैः प्राजां दृष्ट्वा र्गवितां कृत्स्नशो नृप ॥ ४ ॥ बहुशं श्रितयित्वा तु दंडं कर्ममहीपते ॥ विनायकः समुद्रचर्यप्रजानां वि
 नियोजितः ॥ ५ ॥ गणानां चाधिपत्ये च भीमकंजजसा त्वैतैः ॥ तनोपसृष्टो यस्तस्य लक्षणा निनिबोधमे ॥ ६ ॥ स्वप्ने वगा
 हतेऽत्यर्थं जलमुंडांश्च पश्यति ॥ काषायवाससश्चैव क्रव्यादांश्चाधिरोहति ॥ ७ ॥ अंत्यजैर्गर्दभैरुहैः सहैकत्रातिष्ठते ॥ ब्रजमान
 स्तथात्मानं मन्यतेऽनुगतं परैः ॥ ८ ॥ विमना विफलं रभः संसीदत्यनिमित्ततः ॥ करताकूटमात्मानं भसोत्तरे तथा ॥ ९ ॥ प
 त्तिभिश्चावृतं यातं संगमनां तिकं नृप ॥ पश्यते कुरुशार्दूलस्वप्नं तेनात्र संशयः ॥ १० ॥ चित्तं च विकृताकारं करवीरविभूषितम् ॥ तेनो
 पसृष्टो लभेत्तराज्यं पौरुषं संभवम् ॥ ११ ॥ कुमारि न च भर्तारमपत्यं गभिणी तथा ॥ आचार्यस्त्वं श्रोत्रियश्च क्षिप्याश्चाध्ययनं तथा ॥ १२ ॥

वणिग्लभंचनाप्रोतिष्ठाषिचैवकृषीवलः ॥ स्रपनंतस्यकर्तव्यपुण्येऽहनिमहोपते ॥ १३ ॥ गौरसर्षपकलेनसाज्येनोत्सादितेनतु ॥ शुक्लप
क्षेचतुर्थ्यातुवारतुधिषण्म्यच ॥ १४ ॥ तिष्येचवारनक्षत्रेतस्यैवपुरतोन्नप ॥ सर्वौषधैःसर्वगंधैर्वीलिमिश्रितस्तथा ॥ १५ ॥ भद्रासनो
पविष्टस्यस्वस्तिवाच्यद्विजञ्जुभान् ॥ व्योमकेऽंशुसंपूज्यपार्वतीभीमजंतथा ॥ १६ ॥ कृष्णसपितरंतातप्यमानसितंथा ॥ धिषणं
चेन्दुपुत्रचैकोणकंतुचभारत ॥ १७ ॥ विधुंतुदंवाहुलेयंतंदकस्यचधारिणम् ॥ अश्वस्थानाद्गृहस्थानाद्गृहस्थानात्संगमाद्गृहदात् ॥ १८ ॥
मृत्तिकारोचनंगंधान्यगुलंचापुनिक्षिपेत् ॥ यदाहृतं ब्रह्मकवणैश्चतुर्भिःकलशैर्ददात् ॥ १९ ॥ चर्मण्यानदुहरेक्तेस्थाप्यंमद्रासनंतथा ॥ सहस्रा
क्षंज्ञतधारमृषिभिःपावनंकृतम् ॥ २० ॥ तेनत्वामभिषिंचामिपावमान्यःपुनंतुते ॥ भगतेवरुणराजाभंगमृगैर्बृहस्पतिः ॥ २१ ॥ भ
र्गमद्रश्चवयुश्चभंगसर्षयोददुः॥यत्तेकेशेषुदौर्भाग्यसीमंतैयच्चमृधेनि ॥ २२ ॥ ललाटेकर्णयोर्क्षणोरारपस्तद्वृत्तंतेसदा ॥ स्नातस्यसार्षपतलंछु
वैणोदुंबरेणतु ॥ २३ ॥ जुहुयान्मूर्धनिकुशान्सव्येनपरिशृणुतु ॥ मितश्चसंमितश्चैवतथाचशालंकटकः ॥ २४ ॥ कूष्माण्डोरारजश्रेष्ठान्तेऽ
ग्रयःस्वाहासमन्विताः ॥ नामाभिर्वलिमंत्रैश्चनमस्कारसमन्वितैः ॥ २५ ॥ दद्याच्चतुष्पथैश्चपूकुशानास्तीर्यसर्वतः ॥ कृताकृतांस्तंडुलां
श्चपलालौदनमेवच ॥ २६ ॥ मत्स्यान्पक्वांस्तथैवामान्मासमेतावदेवतु ॥ पुष्पांचित्रसंगंधंचसुरांचित्रविधामपि ॥ २७ ॥ मूलकंपूरिकाः
पूपांस्तथैवोडेरिकास्रजम् ॥ दाधिपायसमन्नंचगुडवेष्टान्समोदकान् ॥ २८ ॥ विनायकस्यजननीमुपतिष्ठेतोऽविकाम् ॥ दूर्वासर्षपपुष्पा
णांदत्वापुष्पांजलित्रयम् ॥ २९ ॥ रूपंदेहियशोदेहिभंगभगवतिदेहिमे ॥ पुत्रान्देहिधनंदेहिसर्वान्कामांश्चदेहिमे ॥ ३० ॥ अचलांबुद्धिं
मेदेहिधरांख्यातिमेवच ॥ ततःशुक्लांबरधरःशुक्कमाल्यानुलेपनः ॥ ३१ ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान्दद्याद्ब्रह्मपुंगुरारपि ॥ एवंविनायकंपूज्य
ग्रहंश्चैवविधानतः ॥ ३२ ॥ कर्मणांफलमाप्नोतिश्रियप्राप्त्यनुत्तमाम् ॥ आदित्यस्यसदापूजांतिलकंस्वामिनस्तथा ॥ ३३ ॥ विनायक
पतेश्चैवसर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्मेपर्वणिचतुर्थीकल्पेत्रयोर्विशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ज्ञतानीकडवाच ॥

नराणां योषितानां च लक्षणा निमहाभते ॥ प्रोक्तानि यानि विप्रेन्द्रव्योमके शस्यसूनुना ॥ १ ॥ रुद्धेन यानि क्षितानि निश्चरेण महोदधौ ॥ कृष्ण
 स्य वचनाद्भ्यः समुद्रेणापितानि वै ॥ २ ॥ अपितानि ततस्तस्य तेन प्राप्नोति वै कथम् ॥ बाहुल्येन विप्रेन्द्रतानि मेव दुसुव्रत ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवा
 च ॥ यथा गुहेन राजेन्द्रस्त्रीषु सालक्षणा निवै ॥ प्रोक्तानि कुरुशार्दूलतथा ते कथयामि वै ॥ ४ ॥ शक्तिपाताद्धते कौचे व्योमके शस्यसूनुना ॥ ब्र
 ह्मातुष्टो ब्रवीदनेवं रयमेऽनघ ॥ ५ ॥ असावपि महते जाः प्रणम्य शिरसा विमुग्ध ॥ पितामहं भाषेदं लक्षणं ब्रूहि मे विभो ॥ ६ ॥ नराणां यो
 षितानां च कौतुकं परममम ॥ यन्मयोक्तं पुरा देवप्रक्षितं लवणार्णवे ॥ ७ ॥ मत्पित्रा देवदेवैश्च सक्रोधेन पुरा तथा ॥ प्राप्तं च विस्मृतं भूयस्तन्मे
 ब्रूहि ह्यशेषतः ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधु पृष्टोऽस्मि देवैश्च भीमस्यानंदवर्धन ॥ लक्षणा निनिबोधत्वं पुरुषाणामशेषतः ॥ ९ ॥ अधमो
 त्तममध्यानि यानि प्रापयानिधिः ॥ शिवेहानि सुनक्षत्रेह सौम्ये शुभे रवौ ॥ १० ॥ पूर्वोक्तं मंगलं युक्तं परिक्षितं विचक्षणः ॥ प्रमाणं संहतिं छा
 यार्गात्तिसर्वांगलक्षणम् ॥ ११ ॥ दंतकेशनसखश्मश्रु एतत्सर्वं विचक्षणः ॥ पूर्वमायुः परिक्षितपश्चाच्छक्षणमादिशेत् ॥ १२ ॥ क्षीणे ह्यायुषि
 मर्त्यानां लक्षणैः किंप्रयोजनम् ॥ जघन्योनवतिः प्रोक्तो मध्यमस्तु शतगुलः ॥ १३ ॥ अष्टोत्तरशतं यस्य उत्तमं तस्य लक्षणम् ॥ प्रमाणल
 क्षणं प्रोक्तं समुद्रेण शुभाशुभम् ॥ १४ ॥ यन्मे पुरा देव वरतन्मया कथितं तव ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि देहावयवलक्षणम् ॥ १५ ॥ पादैः समं
 सैकैः स्निग्धै रक्तैः सौम्यैः सुशोभनैः ॥ उन्नतैः स्वेदराहितैः शिराहीनैश्च पार्थिवः ॥ १६ ॥ यस्य पादतले रेखासांकुशेषप्रकाशते ॥ स ततं हि सुखं
 तस्य पुरुषस्य न संशयः ॥ १७ ॥ अस्वेदनीमृदुतलैकमलदरसंनिभौ ॥ श्लिष्टांगुली तान्नखौ सुपाष्णी व्योमके शज ॥ १८ ॥ उष्णौ शिरा
 विरहितौ गूढगुल्फौ च भीमज ॥ कूर्भात्रतौ चरणौ प्रख्यातौ पार्थिवस्य तु ॥ १९ ॥ शूर्पाकृती महाबाहोरूक्षौ श्वेतनखौ तथा ॥ वक्रौ शिरासंतौ
 च संशुष्कौ विरलंगुली ॥ २० ॥ दारिद्र्यदुःखदौ ज्ञेयौ चरणौ भीमनंदन ॥ ब्रह्मघ्नौ देवैश्च शार्दूलपक्ष्मस्तदृशी तले ॥ २१ ॥ पीतावगम्यानि
 रतौ कृष्णौ पानरतौ सदा ॥ अभक्ष्यभक्षणे श्वेतौ ज्ञेयौ सेनाधिपोत्तम ॥ २२ ॥ अंगुष्ठौ पृथुलौ ये पातेन राभाग्यवर्जिताः ॥ क्लिश्यंते विकृताः

१ समांसलः-इ०पा० । २ स्निग्धांगुली-इ०पा० । ३ पादौ वै-इ०पा० । ४ नृपशार्दूल-इ०पा० ।

गुह्यास्तेनराःपादगामिनः ॥ २३ ॥ चिपिटैर्विकृतैर्भग्नगुह्यैरतिनिदिताः ॥ वक्रभग्नैस्तथाहस्वैरगुह्यैःकुशभागिनः ॥ २४ ॥ शूर्पा
 कारैश्चविकृतैर्भग्नवक्रैःशिरातैः ॥ सस्वेदःपाण्डुरहैश्चरणैरतिनिदिताः ॥ २५ ॥ यस्यप्रदेशिर्नादिर्वाअंगुष्ठयाअतिक्रमेत् ॥ स्त्रीभो
 गंलभतेनित्यपुरुषोनात्रसंशयः ॥ २६ ॥ कनिष्ठयांतुर्दोर्वायामुवर्णस्यतुभागिनः ॥ चिपिटविरलाःशुष्कायस्यांगुल्याभवंतिवै ॥ २७ ॥
 सभवेदुःखितानित्यधनहीनश्चवेगुहः ॥ द्यतेनखैर्विरूक्षैश्चपुरुषादुःखजीविनः ॥ २८ ॥ कुशीलाःकुनखैर्ज्ञेयाःकामभोगविवर्जिताः ॥ विकृ
 तैरुद्गुटैरूक्षैर्नखैर्दारिद्र्यभागिनः ॥ २९ ॥ ब्रह्महत्यांचकुर्वतिपुरुषाहरितैर्नखैः ॥ बंधुभिश्चवियुज्यतेकुलक्षयकराश्चते ॥ ३० ॥ इंद्रगोप
 कंसंकाशैर्नखैर्नृपतयःस्मृताः ॥ शंखावर्तप्रतीकाशैर्नखैर्भवतिपार्थिवः ॥ ३१ ॥ ताम्रैर्नखैस्तथैर्धन्याःपद्मनखानराः ॥ रत्नैर्नखैस्तथैर्धन्यपु
 ष्पितैःसुभगोभवेत् ॥ ३२ ॥ सूक्ष्मरुपचितस्ताम्रैर्नखैर्नृपतयःस्मृताः ॥ रोमशैश्चतथाजवैर्दुःखदारिद्र्यभागिनः ॥ ३३ ॥
 बंधनह्रस्वजंधानामैर्धन्यैश्चवानिर्दशैः ॥ मृगजंवाश्चराजानोजयैतेनात्रसंशयः ॥ ३४ ॥ दीर्घजंवाःस्थूलजंवानित्यंभायविवर्जिताः ॥
 शृगालजंवाःपुरुषानित्यंभायविवर्जिताः ॥ ३५ ॥ काकजंवानरायेतुभवेयुर्दुःखभागिनः ॥ पीनजंवास्तथैर्धन्यप्राप्तुर्वंतिनसंशयः ॥ ३६ ॥
 सिंहव्याघ्रसमाजंवाधनिनःपरिकीर्तिताः ॥ पार्थिवानांभवेद्रोमचैर्कंरोमकूपके ॥ ३७ ॥ पंडितश्रोत्रियाणांचद्वेदज्ञेयमहामते ॥ त्रिभि
 स्त्रिभिस्तथानिःस्वामानवादुःखभागिनः ॥ ३८ ॥ केशाश्चैवमहावाहोर्निदिताःपूजितास्तथा ॥ निर्मासजानुग्रियतेप्रवासोऽशिवंदन ॥
 ॥ ३९ ॥ सौभाग्यमल्पैःकथितंदारिद्र्यविकटैस्तथा ॥ निम्नैःस्वस्त्रीजितज्ञेयाःसर्मासैराज्यभागिनः ॥ ४० ॥ हंसमासशुकानांचतुल्या
 यस्यगतिर्भवेत् ॥ सभवेत्पार्थिवःपूज्यःसमुद्रवचनंयथा ॥ ४१ ॥ अन्येषामपिशस्तानांपक्षिणांचशुभागतिः ॥ वृषांसहजेंद्राणांगतिर्भो
 गविवर्धिनी ॥ ४२ ॥ जलोर्मिसदृशीयाचकाकोलूकसमाचया ॥ गतिर्द्वयविहीनानांदुःखशोकभयंकरी ॥ ४३ ॥ श्वानोष्ट्रमहिषाणां

१ नित्यशः-इ०पा० । २ भवंति नृपसत्तम-इ०पा० । ३ मीनजंवा-इ०पा० । ४ दंडिनंदन-इ० । ५ कुरुनंदन-इ० । ६ चपा० । ५ हंसमासशिखंडीनाम्-इ०पा० ।

६ पृथ्व्याम्-इ०पा० । ७ भाग्यविवर्धिनी-इ०पा० ।

चखरसूकरयोस्तथा ॥ गतिर्मेषसमायेषतिनराभाग्यवर्जिताः ॥ ४४ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिपुरुषलक्षणवर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दक्षिणावर्तेलिंगश्चनरैवैपुत्रवान्भवेत् ॥ वामावर्तेतथाऽलिंगेनरः कन्याप्रसूयते ॥ १ ॥ स्थूलैः शिरालैर्विषमैर्लिंगैर्दक्षिणमादिशेत् ॥ ऋजुभिर्वर्तुलकारैः पुरुषाः पुत्रभागिनः ॥ २ ॥ निम्नपादोपविष्टस्य भूमिस्पृशति मेहनः ॥ दुःखितं तं विजानीयात्पुरुषं नान्नसंशयः ॥ ३ ॥ भूमौ पादोपविष्टस्य गुल्फौ स्पृशति मेहनः ॥ ईश्वरं तं विजानीयात्प्रमदानां च वल्लभम् ॥ ४ ॥ सिंहव्याघ्रसमोऽयस्तु ह्रस्वो भवति मेहनः ॥ भोगवान्सतु विज्ञेयोऽशेषभोगसमन्वितः ॥ ५ ॥ रेखाकृतिर्मणिर्गण्यस्य मेहनेहि विराजते ॥ पार्थिवः सतु विज्ञेयः समुद्रवचनं यथा ॥ ६ ॥ सुवर्णरजतप्रलूयैर्मणिमुक्तासमप्रभैः ॥ प्रवालसदृशैः स्निग्धैर्मणिभिः पार्थिवो भवेत् ॥ ७ ॥ पाण्डुरैर्मलिनैरूक्षैर्दीर्घव्यासैर्दशव्रजेत् ॥ समैस्तथाव्रतैश्चापि सुस्निग्धैर्मणिभिर्गृही ॥ ८ ॥ धनरक्षास्तथास्त्राणां भोक्ता रस्ते भवंति हि ॥ माणेभिर्मध्यनिम्नैस्तु पितरस्ते भवंति हि ॥ ९ ॥ योषितानां महाबाहोनिःस्वाश्चापि भवंति ते ॥ नोत्पणैश्चापि धनिनो नरा विरभवंति हि ॥ १० ॥ मूत्रधारापतेर्देकावलितो दक्षिणायदि ॥ स भवेत्पार्थिवः पृथ्व्याः समुद्रवचनं यथा ॥ ११ ॥ द्वेधारे च तथा स्निग्धे धनवान्भोगवान्स्मृतः ॥ बहुधारास्तथा रूक्षाः सशब्दाः पुरुषा धमाः ॥ १२ ॥ मीनगंधं भवेद्देतो धनवान्पुत्रवान्भवेत् ॥ हविर्गंधं भवेद्यस्य धनाढ्यः श्रोत्रियः स्मृतः ॥ १३ ॥ सूर्यगंधिर्भवेत्पुत्रीपद्मगंधिर्नृपः स्मृतः ॥ लाक्षागंधिर्भवेद्यश्च बहुकन्यः प्रजायते ॥ १४ ॥ मद्यगंधिर्भवेद्योद्वाक्षाक्षरगंधिर्दरिद्रता ॥ शीघ्रमैश्वर्यं गामीयः स दीर्घायुर्तोऽन्यथा ॥ १५ ॥ अल्पायुर्देवशार्दूलविज्ञेयो नान्नसंशयः ॥ ततु शुक्रः स्त्रीजनको मांसगंधी च भोगवान् ॥ १६ ॥ पद्मवर्णं भवेद्भक्तं स नरो धनवान्भवेत् ॥ किंचिद्रक्तं तथा कृष्णं भवेद्यस्य तु शोणितम् ॥ १७ ॥ अधमः सतु विज्ञेयः सुखदुःखस्य भाजनम् ॥ प्रवालसदृशं स्निग्धं भवेद्यस्य च शोणितम् ॥ १८ ॥ राजानं तं विजानीयात्सप्तद्वीपाधिपं शुह ॥ विस्तीर्णमांसलास्निग्धवास्तिः पुंसं प्रशस्यते ॥ १९ ॥ निर्मासा विकटारूक्षावस्तिर्येषानं ते शुभाः ॥ गोमायुसदृशास्यश्चानेष्टमहिषस्य च ॥ २० ॥ स भवेद्दुःखिते नित्यं पुरुषो नान्नसंशयः ॥

१ खड्गशूकरयोस्तथा-इ०पा० । २ दुर्लभम्-इ०पा० । ३ मेघगंधिर्भवेत्पुत्री-इ०पा० ।

यश्चैकवृषणस्ततजलेप्राणान्विमुचति ॥ २१ ॥ स्त्रीचंचलस्तुविषमैःसमैराज्यप्रचक्षते ॥ ऊर्ध्वगैश्चापिह्रस्वायुःशतंजीवप्रलंबं
धृक् ॥ २२ ॥ मानवाश्चापिरक्तैस्तुधनवंतोभवंतिवै ॥ स्थूलस्त्रिफभवातिक्षेमाद्रव्ययुक्तःसमांसधृक् ॥ २३ ॥ व्याघ्रस्त्रिफभो
डलोराजमंडूकस्त्रिफइनराधिपः ॥ द्विमंडलोमहाबाहोसिंहस्त्रिफसर्वभौमता ॥ २४ ॥ उष्ट्रवानरयोरेस्तुधारयस्त्रिफइमहामते ॥
धनधान्याविहानोऽसौविज्ञेयोभौमनंदन ॥ २५ ॥ पुमान्गोदरोधन्योमयूरोदरएवच ॥ व्याघ्रोदरोनरपताराजासिंहोदरोभवेत् ॥ २६ ॥
मंडूकसहस्रंशयपुरुषस्योदरंभवेत् ॥ समवेत्तपार्थिवःपृथग्यसिमुद्रवचनंयथा ॥ २७ ॥ मांसलैर्ऋतुभिर्वृत्तैःपाथैर्नृपतयःस्मृताः ॥
ईश्वरोव्याघ्रपृष्ठस्तुसेनायाश्चैवनायकः ॥ २८ ॥ सिंहपृष्ठोनरोयस्तुबंधनंतस्यनिर्दिशेत् ॥ कूर्मपृष्ठान्तराजानोधनसौ
भाग्यभागिनः ॥ २९ ॥ विस्तीर्णहृदयंषांमंसलोमचित्समम् ॥ शतयुषोविजानीयाद्भोगवंतोमहाधनाः ॥ ३० ॥ विरलाः
शुष्कास्तथाहूहृदयैर्ऽगुलयःकरैः ॥ समवेद्दुःखितोनित्यनरोदारिद्र्यभाजनम् ॥ ३१ ॥ यस्यमीनसमारेखाकर्मसिद्धिश्चतस्य
तु ॥ धनवान्मनुविज्ञेयोवहपुत्रश्चमानवः ॥ ३२ ॥ तुलायस्तुवेदिवर्करमध्येतुदृश्यते ॥ वाणिज्यसिध्यतेतस्यपुरुषस्यनसंशयः ॥
॥ ३३ ॥ सोमंपाणितलेयस्यद्विजस्यतुविशेषतः ॥ यज्ञयाजीभवेन्नित्यंवहुवित्तश्चमानवः ॥ ३४ ॥ शैलंवाप्यथवावृक्षंकरमध्येतुदृश्य
ते ॥ अचलांश्रियमाप्नोतिबहुभृत्यसमान्वितः ॥ ३५ ॥ शक्तितोमरवाणासिरेखांचापोपमाभवेत् ॥ यस्यहस्तेमहाबाहोसजयद्विग्रहे
रिपून् ॥ ३६ ॥ ध्वजंचाप्यथवाशंकरमध्येतुदृश्यते ॥ समुद्रयायीसभवेद्धनीचसतंतगुह ॥ ३७ ॥ श्रीवत्समथवापंडवंब्रवांचक्र
मेवच ॥ रथंचाप्यथवाकुंभेयस्यहस्तेप्रकाशते ॥ ३८ ॥ राजानंतंविजानथिात्परसैन्यविदारणम् ॥ दक्षिणेतुकरांगुष्ठेयवोयस्यतुदृश्यते
॥ ३९ ॥ सर्वविद्याप्रवक्ताचभवेद्देनात्रसंशयः ॥ यस्यपाणितलेरेखाकनिष्ठासूनुमुत्थिता ॥ ४० ॥ गताम्यंप्रदेशिन्याःसजीवेच्छरदःशतम्
॥ ४१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेत्राह्मणपर्वणि चतुर्थीकलेपपुरुषलक्षणवर्णनेनामपंचविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ समकुक्षिर्भवेद्भोगी

निम्नकुक्षिर्धनापहः ॥ मायावीविषमाकुक्षिस्तथाकुहककृत्सदा ॥ १ ॥ राजास्यान्निम्नकुक्षिस्तुसावर्भौममहाबलः ॥ सपौदरादारिद्राः
 स्युर्वहुभक्षश्चमुव्रत ॥ २ ॥ विस्तीर्णाभिर्मण्डलाभिरुन्नताभिश्चनाभिभिः ॥ भवतिमुखिनोवीराधनधान्यसमन्विताः ॥ ३ ॥ निम्ना
 भिरथस्वलपाभिःक्लेशभाजोभवन्तिहि ॥ वलिर्मध्यगतावीरविषमाचविशेषतः ॥ ४ ॥ धनहानिं तथाशूलंनित्यंजनयतेविभो ॥ वामावर्ता
 सदाशांतकरोतीतिविदुर्बुधाः ॥ ५ ॥ करोतिमेधाक्षिणेनसंप्रवृत्तादिवरूपते ॥ पार्श्वीयतादीर्घमायुरर्ध्वमूर्ध्वतःस्मृतम् ॥ ६ ॥ गवाढ्य
 तामधस्तात्करोतीतिविदुर्बुधाः ॥ शतपत्रकर्णिकाभानाभिर्यस्यमहामते ॥ ७ ॥ भूपत्वंकुरुतेसातुपुरुषस्यनसंशयः ॥ समोदरोभवेद्भो
 गीनिःस्वःस्याद्विषमोदरः ॥ ८ ॥ शस्त्रेणांतत्रेज्ररस्त्राभोगांचाप्रुयात्तथा ॥ आचार्योवहुपुत्रश्चयथासंख्यविनिर्दिशेत् ॥ ९ ॥ वलिभिर्दे
 वशार्दूलइत्याहमपयोनधिः ॥ अगम्यागामिनोज्ञेयाविषमाभिर्नसंशयः ॥ १० ॥ ऋजुभिश्चमुभोगस्यात्परदाराविनिर्दकः ॥ मांसलैर्मृदुभिः
 पार्श्वराजास्यान्नात्रसंशयः ॥ ११ ॥ अतूर्ध्वचिबुकायेतुसुभगास्तेभवन्तिवै ॥ निर्धनाविषमैर्दीर्घैर्भवन्तीहसुवीरज ॥ १२ ॥ पनैश्चोपचितै
 र्निम्नैर्स्कंधैर्भीमांगसंभव ॥ राजानःसुखिनश्चापिभवन्तीहनसंशयः ॥ १३ ॥ समोन्नतंतुहदयंसमंचपृथुचैवहि ॥ अवेपनंमांसलंचपाथिवानांन
 संशयः ॥ १४ ॥ खरोमचितंवीरशिरालंचविशेषतः ॥ अधनानांभवेदेवहृदयंऋभवोत्तम ॥ १५ ॥ समवक्षसोऽर्थयुताःपनैःशूराःस्मृ
 ताबुधैः ॥ तनुभिर्द्रव्यहीनाःस्युरसमैश्चाप्यार्किकचनाः ॥ १६ ॥ वध्यंतेचापिशस्त्रेणनात्रकार्यविचारणा ॥ हनुभिर्विषमैर्वीरजन्महीनोभवेन्नरः
 ॥ १७ ॥ यस्योन्नतोभवेद्धनुःसभोगीस्यान्नसंशयः ॥ निर्मासैर्विषमैर्वीरनिःस्वोनिम्नैःप्रचक्षते ॥ १८ ॥ धनवांश्चभवेत्पनैःसुखभोगसमन्वितः ॥
 विषमैरर्थहीनःस्याद्दुःखभागीसदानरः ॥ १९ ॥ चिपिटग्रीवकोदुष्टोमतेलैकैस्यवैगुह ॥ शूरःस्यान्महिषग्रीवोऽमुगग्रीवोभयातुरः ॥ २० ॥
 कंबुग्रीवोभवेद्गजालंबकंडोऽग्रलक्षणः ॥ ह्रस्वग्रीवस्तुधनवान्सुसुखीभोगवांस्तथा ॥ २१ ॥ निर्मासैरोमशौभगावलगौवापिविशेषतः ॥ निर्धेन
 स्येदृशावंसंप्रख्यातौव्योमकेशज ॥ २२ ॥ भवेदरोमशृण्णयनिर्नाभीमसंभव ॥ अस्वेदनावुन्नतौचतथापिनौषडानन ॥ २३ ॥

समरोमसुगंधौचक्षुक्षेत्रेयौधनान्वितौ ॥ अव्युच्छिन्नैतथाश्लिष्टौविपुलैचसुराधिप ॥ २४ ॥ दूराणामीदृशवसौनगजानंदवर्धन ॥ उद्बुद्ध
बाहुकोयस्तुवधवधनमाधुयात् ॥ २५ ॥ दीर्घबाहुर्भेदद्राजसमुद्रवचनंयथा ॥ प्रलंबबाहुर्विज्ञेयोनरःसर्वशुणान्वितः ॥ २६ ॥ ह्रस्वबाहुर्भ
वेदःसःपरप्रेष्यकरोऽपिवा ॥ वामावर्तमुजयेतुदीर्घायतमुजाश्रये ॥ २७ ॥ संपूर्णबाहूराजास्यादित्याहसपयोनिधिः ॥ ग्रीवाचर्वतुला
काराकंबुरेखासमावृता ॥ २८ ॥ सभवेत्पार्थिवोभूमौसर्वदुष्टनिवहणः ॥ दीर्घग्रीवावक्रग्रीवाशुक्रग्रीवाश्रयेनराः ॥ २९ ॥ शुक्रग्रीवाःक
रिश्रीवाःसर्वैतेनिर्धनाःस्मृताः ॥ इभांगसदृशौवृत्तौसमौपीनौचमुव्रत ॥ ३० ॥ आजतुलंविनैवाहूपाथीवार्थानानसंशयः ॥ दरिद्राणालेभशौ
ह्रस्वबाहुर्ज्ञेयसुरोत्तम ॥ ३१ ॥ तरकराणांचविषमौस्थूलौसूक्ष्मौचमुव्रत ॥ निम्नकरतलंयस्यपितृवित्तंततस्यैव ॥ ३२ ॥ भवेद्भव
शार्दूलतथाभीरुश्चमानवः ॥ सुवृत्ततदुनिम्ननधनवान्करतलेनतु ॥ ३३ ॥ उत्तानकरतलोदाताभवर्ततिनसंशयः ॥ विषमाभवतिविषमैर्न
म्राश्चापिविशेषतः ॥ ३४ ॥ करतलेर्देवशार्दूललक्षाभैरीधराःस्मृताः ॥ अगम्यगमनंपीतैरुक्षैर्निर्धनतास्मृता ॥ ३५ ॥ अपेयपानंकुर्वति
नीलकृष्णैःसदैवहि ॥ निम्नास्त्रिधाभवेत्पृणैरिखाकरतलेगुह ॥ ३६ ॥ धनिर्नानदरिद्राणामित्याहसपयोनिधिः ॥ विरलांशुलययेतुतेदरि
द्राःप्रचक्षते ॥ ३७ ॥ धनिनस्तुमहाबाहायेधनांशुलयेनराः ॥ वदनंमंडलंयस्यधर्मशीलंतमादिशेत् ॥ ३८ ॥ शृङ्खलानरायेतुदुर्भगास्ते
नसंशयः ॥ हरिवक्रजिह्ववक्राविकृतास्यास्तथानराः ॥ ३९ ॥ भयवक्राःकरालास्याःसर्वैतस्कराःस्मृताः ॥ संपूर्णवक्राजानगजसिं
हाननस्तथा ॥ ४० ॥ छागवानरवक्राश्चधनिनःपरिकीर्तिताः ॥ यस्यगंडौसुसंपूर्णौपद्मपत्रसमप्रभौ ॥ ४१ ॥ कृषिभागीभवेन्निर्यंबहु
वित्तश्चमानवः ॥ सिंह्याग्रजैर्द्राणकंपोलःसदृशोयदि ॥ ४२ ॥ महाभोगीसविज्ञेयःसेनायाश्चैवनायकः ॥ वदनंतुसमंशृङ्गंसौम्यसंवृ
तमेवहि ॥ ४३ ॥ पार्थिवानामहाबाहोविपरीतंतुदुःखदम् ॥ महामुखंतुदेवशृङ्गंभगन्वप्रयच्छति ॥ ४४ ॥ स्त्रीमुखंपुत्रनाशायमंडलमुखि
तांव्रजेत् ॥ द्रव्यनाशायैर्दीर्घपापदंभयदंतथा ॥ ४५ ॥ धूर्तानांचतुरसंस्यात्पुत्रहानिकरंशृणु ॥ निम्नवक्रंचदेवंदंपुत्रहानिकरंभवेत् ॥ ४६ ॥
ह्रस्वभक्तिकानिऽपूर्णकांतंचभोगिनाम् ॥ रक्ताधरोनरपतिर्धनवान्कमलाधरः ॥ ४७ ॥ स्थूलोष्ठाहनुमूलाश्चशुष्कस्तर्हिणैश्चदुःखिताः ॥

अस्फोटिताग्निगंधचनतमृदुतथागुह ॥ ४८ ॥ संपूर्णचसदाशस्तंश्मश्रुभूमिपतेर्गुह ॥ रक्तैश्चालपैस्तथाहृक्षैःश्मश्रुभिर्भीमनंदन ॥ ४९ ॥
 नराश्रोराभवंत्येवपरदाररतास्तथा ॥ निर्मासौयस्यैवैकणिसिंश्रामात्राशमृच्छति ॥ ५० ॥ चिपिटाभ्यांभवेद्रोगिह्रस्वचक्रुपणस्यच ॥
 शंखुकर्णश्चभूनाथःसर्वशत्रुभयंकरः ॥ ५१ ॥ दीर्घायूरोमशाभ्यांतुविपुलाभ्यांनराधिपः ॥ भोगीचभवतेनित्यंदेवब्राह्मणपूजकः ॥ ५२ ॥
 शिराववद्धौकूरस्यव्यालंबौचविशेषतः ॥ मांसलौमुखदौज्ञेयौश्रवणौव्यामेकशज ॥ ५३ ॥ भोगित्वनिमग्नगंडौवैमंत्रासंपूर्णगंडयोः ॥ शुभ
 भाक्छुकनासस्तुचिरजीविशुष्कनासिकः ॥ ५४ ॥ कुंदकुङ्कुलसंकाशौप्रकाशौदंशनैर्नृपः ॥ ऋक्षवानरदंताश्चानित्यंशुत्पारिपीडिताः ॥ ५५ ॥
 हस्तिदंताःखरदंताःसिग्धदंतगुणान्विताः ॥ करालैर्विरलैरहृक्षैर्दंशनैर्दुःखजीविनः ॥ ५६ ॥ द्वात्रिंशदंताराजानएकत्रिंशच्चभोगवान् ॥ त्रिंश
 दंतनारानित्यंमुखदुःखस्यभागिनः ॥ ५७ ॥ ऊर्नत्रिंशच्चदंशनैःपुरुषदुःखभागिनः ॥ कृष्णजिह्वोभवेत्प्रेष्यःसवलयातुजिह्वया ॥ ५८ ॥
 भवेत्कोपस्यकतवैस्थूलरूक्षश्चजिह्वया ॥ श्वेतजिह्वानराज्ञेयाःशौचाचारसमन्विताः ॥ ५९ ॥ पद्मपत्रसमाजिह्वासूक्ष्मादीवासुशोभना
 ॥ स्थूलचनचविस्तीर्णयिषांतेमनुजाधिपाः ॥ ६० ॥ निम्नास्निग्धाचह्रस्वाचरक्ताग्रारसनायदि ॥ सर्वविद्याप्रवक्तारोभवन्तेनात्रसंशयः ॥ ६१ ॥
 कृष्णतालुर्नरोयस्तुसभवेत्कुलनाशनः ॥ मुखभागिदुःखभागिपिततालुर्नराधिप ॥ ६२ ॥ विकृतंस्फुटितंरूक्षंतालुकंनप्रशस्यते ॥ सिं
 हतालुर्नरपतिर्गजतालुस्तथैवच ॥ ६३ ॥ पद्मतालुर्भवेद्वाजाश्वेततालुर्वनेश्वरः ॥ हंसस्वरानराधन्यामेवगंभीरनिःस्वनाः ॥ ६४ ॥
 कौंचस्वनाश्चराजानोभोगवंतोमहाधनाः ॥ चक्रवाकस्वनाधन्याराजानोधर्मवत्सलाः ॥ ६५ ॥ कुंभस्वनोरपतिर्दुदुभस्वनएवच ॥
 रूक्षदीर्घस्वराःकूराःपशूनांसहशानतु ॥ ६६ ॥ गुंरुस्वरसंयुक्ताःपुरुषाःक्लेशभागिनः ॥ चाषस्वनाभाग्ययुताभिन्नकांस्यस्वराश्चये ॥ ६७ ॥
 क्षीणिभिन्नस्वरायेस्तुरधमास्तेप्रकीर्तिताः ॥ पार्थिवास्तनुनासाश्चदीर्घनासाश्चभोगिनः ॥ ६८ ॥ ह्रस्वनासानरायेतुधर्मशीलास्तुतेमताः ॥
 ह्रस्वश्चसिंहनासाश्चमूचीनासाश्चयेनराः ॥ ६९ ॥ वाणिज्यसिध्यतेतेषांह्यानंचैवविक्रयः ॥ विकृतानासिकायस्यस्थूलग्राह्यरूप

१ न स गच्छति-इ०पा० । २ दुःखी-इ०पा० । ३ दुर्वाच-इ०पा० । ४ मांसला-इ०पा० ।

वर्जिता ॥ ७० ॥ पापकर्मसंविज्ञेयः समुद्रवचनं यथा ॥ दाडिमिपुष्पसंकाशे भवेतां स्य लोचने ॥ ७१ ॥ भूपतिः स तु विज्ञेयः
सप्तद्वीपाधिपोगुह ॥ व्याघ्राक्षाः कोपनज्ञेयाः कर्कटाक्षाः कलिप्रियाः ॥ ७२ ॥ विडालहंसेनश्च भवंति पुरुषाधमाः ॥ मयूरनकुलक्षाश्च नरा
स्ते मध्यमाः स्मृताः ॥ ७३ ॥ न श्रौस्त्यजति सर्वज्ञ पुरुषं मधुपि गलम् ॥ आर्पिगलक्षाराजानः सर्वभोगसमन्विताः ॥ ७४ ॥ रोचनहारिताला
क्षां गुजपिगाधेन श्वराः ॥ बलसत्त्वगुणोपेताः पृथिवीचक्रवर्तिनः ॥ ७५ ॥ द्विमात्राच्च निनो नित्यं जीवति परमाश्रिताः ॥ त्रिमात्रास्य दिनो ज्ञेयाः पुरु
षाः सुखभागिनः ॥ ७६ ॥ चतुर्मात्रा निमेषश्च नयनैरीश्वराः स्मृताः ॥ दीर्घायुषो धर्मरताः पंचमात्रा निमेषिणः ॥ ७७ ॥ द्वस्वकर्णमहाभागमहाकर्णा
श्च ये नराः ॥ आवर्तकर्णा धनिनः स्निग्धकर्णास्तथैव च ॥ ७८ ॥ दीर्घायुषः शुक्लकर्णाः शंखकर्णमहाधनाः ॥ दीर्घायुषो दीर्घकर्णलंबकर्णा
स्तपस्विनः ॥ ७९ ॥ ललाटे चार्धचंद्रण भवति पृथिवीश्वराः ॥ विपुले नललाटे न महाधनपतिः स्मृतः ॥ ८० ॥ स्वल्पेन तु ललाटे न नरो धर्म
रतः स्मृतः ॥ रेखाः पंचललाटे तु स्त्रिया वा पुरुषस्य वा ॥ ८१ ॥ शतं जीवति वर्षाणामैश्वर्यं चाधिगच्छति ॥ चतुरेखामशीतिस्तु त्रिभिः सप्ततिरे
व च ॥ ८२ ॥ द्वाभ्यां षष्टिस्तुरेखाभ्यां च त्वारिंशस्तथैकया ॥ अरसे नललाटे न विज्ञेया पंचविंशतिः ॥ ८३ ॥ रेखा छेदैस्तु विज्ञेया हीनमध्यो
त्तमानराः ॥ अल्पायुषस्तथा लपाभिव्याधिभिः परिपीडिताः ॥ ८४ ॥ त्रिचूलं षड्विंश वापि ललाटे यस्य दृश्यते ॥ ईश्वरं तं विजानीयाद्भोगिनं
कार्त्तमाश्रितम् ॥ ८५ ॥ उत्क्रांतं निम्रं तु शिरः स्वल्पोपहतमेव च ॥ चंद्राकारं न रेद्राणां गव्यं मंगलं स्मृतम् ॥ ८६ ॥ विषमं तु दरिद्राणां शि
रो दीर्घं तु दुःखिनाम् ॥ नागकुंभानि भंराज्ञः समंसर्वत्र भोगिनः ॥ ८७ ॥ कपिलैः स्फुटितै रूक्षैः स्थूलैश्च शिखरैश्च यैः ॥ दुःखिताः पुरुषा ज्ञेया रोम
श्मश्च भिरव च ॥ ८८ ॥ रूक्षा विवर्णानि स्ते जाः खराः स्थूलाश्च मूर्धजाः ॥ नातिस्तोकान वहुशो मूर्धजा दुःखभागिनः ॥ ८९ ॥ विरलाश्च मृदु
स्निग्धाश्च भ्रमरांजनसंप्रभाः ॥ कचा यस्य तु दृश्यं ते स भवेत्पृथिवीपतिः ॥ ९० ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे चतुर्थी कल्पे पुरुष लक्षणवर्णनं नाम
षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ कार्त्तिकेय उवाच ॥ संक्षेपतो मम विभो लक्षणानि नृपस्य तु ॥ शुभानि चांगजातानि ब्रूहि मे वदतां वर ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥

१ पुरुष-इ० पा० । २ कुक्कुटाक्षाः-इ० पा० । ३ न स्त्रीत्यजति-इ० पा० । ४ छत्राकारम्-इ० पा० ।

शृणुवक्ष्ये गजातानि पार्थिवस्य शुभानि च ॥ पार्थिवो ज्ञायते यस्तु नराणां मध्यभागतः ॥ २ ॥ त्रीण्यस्य महाबाहो विपुलानि नरस्य तु ॥ उन्नतानि न
 थाषड्वै गंभीराणि च त्रीणि वै ॥ ३ ॥ चत्वारि चापि द्वस्वानि सप्त रक्तानि वा विभो ॥ दीर्घाणि चापि सृग्भाणि भवन्ति यस्य पंचवा ॥ ४ ॥ नाभिः सं
 धिः स्वनश्चेति गंभीराणि च त्रीणि वै ॥ वदनं च ललाटं च दंतं च तम उरस्तथा ॥ ५ ॥ विस्तीर्णमेतत्रितयं वीर्यस्य नरस्य तु ॥ सराजानां त्रसदेहः शृ
 णुष्वे वीव्रतानि च ॥ ६ ॥ कृकाटिका तथा चास्यं नखावक्षथ नासिका ॥ कक्षे चापि महाबाहो षडे तानि विदुर्बुधाः ॥ ७ ॥ लिङ्गं पृष्ठं तथा ग्रीवा जंघा
 द्वस्वानि सुव्रत ॥ नेत्रातिहस्तपादौ तु ताल्वोष्ठौ च सुरोत्तम ॥ ८ ॥ जिह्वारक्तानखाश्चैव सप्तैतानि महामते ॥ त्वचः कररुहाः केशादशनाः क्रुभ
 वोत्तम ॥ ९ ॥ सूक्ष्माण्ये तानि च शुहं पंच चापि विदुर्बुधाः ॥ नासिकालोचने वा हूस्तनयोरंतरं हनुः ॥ १० ॥ इति दीर्घमिदं प्रोक्तं पंचकं भूभुजां
 नृपा ॥ क्षुत्रं राज्ञां स कृद्विस्त्रिनादितं द्वादितं तथा ॥ ११ ॥ दीर्घायां प्रयुक्तं ते ह सितं च विदुर्बुधाः ॥ पद्मपत्रनिभेनेत्रे निनां शिवनंदन ॥ १२ ॥ भागं
 वीमप्रुयात्सो हिरक्ता त्रियस्य लोचने ॥ मधुर्पैंगेर्महात्मानो न राज्ञेयाः सुराधिप ॥ १३ ॥ भोर्वो हि कृशक्षस्तु चौरां समं डलचक्रैः ॥ क्रूराः केकर
 नेत्रास्तु गंभीरैरर्थसंपदः ॥ १४ ॥ नीलोत्पलाभैर्वैदविदो भृशं कृष्णैस्तथार्थिता ॥ मंत्रित्वं स्थूलसदृशो वदंति मुवितद्विदः ॥ १५ ॥ इयमाक्षाः
 सुभगा ज्ञेया दीनाश्च दरिद्रता ॥ विस्तीर्णैर्भोगिने ज्ञेया विपुलैश्च तथा गुह ॥ १६ ॥ अभ्युन्नताभिर्दस्वायुर्विशालाभिः सुखी भवेत् ॥ दरिद्रो विषमा
 भिस्तु ततो ज्ञेयः सुरोत्तम ॥ १७ ॥ ध्रुवो बाले दुसदृशधनिनामृभवोत्तम ॥ दीर्घाभिर्निर्धने ज्ञेयः संसक्तः भिस्तु सुव्रत ॥ १८ ॥ क्षीणाभिरर्थ
 हीनाः स्युर्न राज्ञेयाः सुरोत्तम ॥ मध्येन तप्तुवो येष परदारस्तास्तुते ॥ १९ ॥ विरलैरुन्नतैः शल्वैर्धन्याः स्युर्न त्रसंशयः ॥ निम्नैस्तुत्यर्थसंस्कृत
 व्रतैश्च जनाधिपाः ॥ २० ॥ विषमललाटा विधनाः सदा स्युर्देवसत्तम ॥ आचार्याः शुक्ति सदृशैर्नराः स्युर्न त्रसंशयः ॥ २१ ॥ उन्नतशिरोभिराढ्या
 नराज्ञेयाः सदा गुह ॥ वधबंधभागिनो वीरानां निम्नललाटिनः ॥ २२ ॥ भृशसुव्रतैश्च मूर्खाश्च कृपणाश्च तथा नतैः ॥ शुभावहं मनुष्याणां वदनं
 स्याद्वथा शृणु ॥ २३ ॥ अर्दीनमानं स्निग्धं सस्मितं च विशेषतः ॥ साश्रुदीनं तथा ह्रस्वमस्निग्धं निंदितं गुह ॥ २४ ॥ असंभावं मुखं ज्ञेयं न

१ क्रोधनाः कोकनेत्रास्तु-इ०पा० । २ धनाढ्याः-इ०पा० । ३ सुतात्रसंस्काः-इ०पा० । ४ अदीनानश्च स्निग्धं च-इ०पा० । ५ च तथा गुह-इ०पा० ।

राणांनगदरण ॥ अकंपंगुभवंज्ञेयनराणांहसितंगुह ॥ २५ ॥ निर्मालिताक्षपापस्यहसितमृभवोत्तम ॥ आमंडलंशिरोरस्यसगवाढ्यानरो
भवेत् ॥ २६ ॥ छत्राकृतिशिरोरस्यसभवेष्टपतिनः ॥ चिपिटाकारितिशिराहन्याद्वैपितरैरनः ॥ २७ ॥ घटाकृतिशिरोध्वानमसकृत्से
वतेनरः ॥ निम्नशिरोनर्थदस्यान्नराणामृभवोत्तम ॥ २८ ॥ गुडैःस्निग्धैस्तथाकृष्णैरभित्राप्रैस्तथैवहि ॥ केशैर्नचातिवहुलैर्मृदुभिःपाथिवो
भवेत् ॥ २९ ॥ बहुलाःकपिलाःस्थूलाविषमाःस्फुटितास्तथा ॥ परुषाद्वस्वातिकुटिलादद्राणार्कचावनाः ॥ ३० ॥ इत्युक्तलक्षणंनृणां
शुभंवाशुभमेवच ॥ योषितांतदिदानीतलक्षणंवाचमभीमज ॥ ३१ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्राह्मपर्वणिशतसहस्रांथंसंहितायांचतुर्थीक
ल्पपुरुषलक्षणसमाप्तौसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृण्विदानीमहाबाहोस्त्रोलक्षणमनुत्तमम् ॥ यन्मयोक्तंपुराविरनारदस्यमहत्तम
नः ॥ १ ॥ तत्त्वंविज्ञायतेयन्नुभाशुभमवस्थितम् ॥ निदितंचग्रशस्तंचस्त्रीणांवंश्यामिलक्षणम् ॥ २ ॥ मातरंपितरंचवभ्रातरंमातुलं तथा ॥
द्रौतुर्विवौपरिक्षेतसमुद्रस्यवचोयथा ॥ ३ ॥ मुहूर्तेतिथिसंपन्नेनक्षत्रेचाभिपूजिते ॥ द्विजैस्तुसहवगम्यकन्यांपश्येतशस्त्रिवित् ॥ ४ ॥ हस्तौपादौ
परिक्षितंअंगुल्योनखएवच ॥ पाणिरेवचजंघेचकटिनासोरुएवच ॥ ५ ॥ जघनोदरंपृष्ठंचस्तनौकणौभुजौतथा ॥ जिह्वाचोष्ठौचंदंताश्चकपोल
गलकस्तथा ॥ ६ ॥ चक्षुर्नासांललाटंचशिरःकेशांस्तथैवच ॥ रोमराजिस्वरंणमावर्तानितुवापुनः ॥ ७ ॥ यस्यान्तरेषाग्रीवायांचरक्ता
तलोचना ॥ यस्यसागृहमागच्छेत्तद्गंसुखमेधते ॥ ८ ॥ ललाटेऽप्येत्यस्यास्त्रिशूलदेवनिर्मितम् ॥ बहूनांस्त्रीसहस्राणांस्वामिर्नोताविनि
दिंशेत् ॥ ९ ॥ राजहंसगतिर्यस्यामृगाक्षीमृगवर्णिका ॥ समशुक्लाद्रंताचकन्यातामुत्तमाविदुः ॥ १० ॥ मंडूककुक्षीयाकन्यान्यग्राधपरिमंडला ॥
एकंजनयतेपुत्रंसापिराजमविष्यति ॥ ११ ॥ हंसस्वामृदुवचायाकन्यामधुर्पिंगला ॥ अष्टौजनयतेपुत्रान्मथनधान्याविवर्धिनी ॥ १२ ॥
आयतौश्रवणौयस्याःमुरूपाचापिनासिका ॥ भ्रुवौचंद्रद्युधाकारौसात्यंतं सुखभागिनी ॥ १३ ॥ तन्वीड्यामातथाकृष्णास्निग्धांगीमृदु
भाषिणी ॥ शंखकुंदेदुदशनभवेदर्थ्यभागिनी ॥ १४ ॥ विस्तीर्णजनयस्यावेदिमध्यातुयाभवेत् ॥ आयतेविपुलेनेत्रेराजपत्नीतुसा

१ पाणिषेच-इ०पा० । २ रोमराजिस्तथामध्यमावर्तानि-इ०पा० । ३ यावद्वक्रातुलोभगा-इ०पा० ।

भवेत् ॥ १५ ॥ यस्याः पयोधरेवामेहस्ते कर्णे गले पिवा ॥ मशकं तिलकं वापि सा पूर्वजनयेत्सुतम् ॥ १६ ॥ गूढगुल्फांगुलिशिरो
 अल्पपाष्णिः सुमध्यमा ॥ रक्ताक्षरिक्तचरणसात्यंतं सुखभागिनी ॥ १७ ॥ कूर्मपृष्ठा यतनखौ स्निग्धभावविर्जितौ ॥ वक्रांगुलितलौ पादौ
 कन्यातां परिवर्जयेत् ॥ १८ ॥ येन केनचिदंशेन मांसं स्याद्विवर्धते ॥ रासर्भतादृशी विद्यान्नसाकल्याणमर्हति ॥ १९ ॥ पादे प्रदेशिनीय
 स्या अंगुष्ठमतिक्रमेत् ॥ दुःशीला दुर्भगा ज्ञेया कन्यातां परिवर्जयेत् ॥ २० ॥ पादे मध्यमिकायस्याः क्षितिनस्पृशते यदि ॥ नसारमति
 कौमारे स्वच्छंदं कामचारिणी ॥ २१ ॥ पादे अनामिकायस्याः क्षितिनस्पृशते यदि ॥ द्वितीयं पुरुषं हत्वा तृतीये सा प्रतिष्ठिता ॥ २२ ॥
 पादे कनिष्ठाय स्यात्क्षितिनस्पृशते यदि ॥ द्वितीयं पुरुषं हत्वा तृतीयं सा प्रतिष्ठिता ॥ २३ ॥ नद्विकानधनिकानधान्यप्रतिनामिका ॥
 गुल्मवृक्षसनाम्री च कन्यातां परिवर्जयेत् ॥ २४ ॥ इंद्रचंद्रादि पुरुषसनाम्री च यदा भवेत् ॥ नैताः पतिषु रज्यंते याश्च न क्षत्रनामिकाः ॥ २५ ॥
 आवर्तः पृष्ठतो यस्य नाभिसमनुविदति ॥ तदपत्यं भवेद्ब्रह्मस्वह्मस्वायुश्च विनिर्दिशेत् ॥ २६ ॥ पृष्ठावर्तो पतिं हतिनाभ्यावर्तो पतिव्रता ॥
 कट्यावर्तो तु स्वच्छंदं दानकदाचिद्विरज्यते ॥ २७ ॥ यस्यास्तु हसमानाया गंडि जायेत कूपकम् ॥ नसारमतिकौमारे स्वच्छंदं कार्यकारिणी
 ॥ २८ ॥ यस्यास्तु गच्छमानायाऽष्टिर्हृत्कायतिजं वके ॥ सा पुत्रं व्यवसेत्कर्तुं पतित्वेनात्र संशयः ॥ २९ ॥ स्थूलपादा च या कन्या सर्वगि
 पुचलो मशा ॥ स्थूलहस्ता च या स्याद्द्वैदासीतां निर्दिशेद्बुधः ॥ ३० ॥ यस्याश्चोत्कंडकौ पादौ सुखं च विष्कृतं भवेत् ॥ उत्तरोष्ठे च रोमाणि साक्षि
 प्रभक्षयेत्पतिम् ॥ ३१ ॥ त्रीण्यस्याः प्रलंबं तेललाटमुदरं स्निग्धौ ॥ त्रीणि भक्षयेत्सा तु देववंशशुरुं पतिम् ॥ ३२ ॥ समुद्रूषितचारि
 त्रागुरुभक्ता पतिव्रता ॥ देवब्राह्मणभक्ता च मानुषांतां विनिर्दिशेत् ॥ ३३ ॥ नित्यं स्नाता सुगंधाचनित्यं च प्रियवादिनी ॥ अल्पाश्चिन्त्य
 त्परोषा च देवतांतां विनिर्दिशेत् ॥ ३४ ॥ प्रच्छन्नं कुरुते पापमपवादं च रक्षति ॥ हृदयं स्याच्च दुर्ग्राह्यं मार्जरीतां विनिर्दिशेत् ॥ ३५ ॥ हस्ते
 क्रीडते चैव कुक्षौ चैव प्रसीदति ॥ नीचे पुमते नित्यं रासर्भतां विनिर्दिशेत् ॥ ३६ ॥ प्रातिकूलकरी नित्यं वधूनां भर्तुरेव च ॥ स्वच्छंदे ल

लितांचैव आसुरीतां विनिर्दिशेत् ॥ ३७ ॥ बह्वाशी बहुवाक्याचिन्त्यचाप्रियवादिनी ॥ पतंचर्हि सतेयातुराक्षसतां विनिर्दिशेत् ॥ ३८ ॥
 शौचाचारपरिभ्रष्टरूपप्रश्रभयंकरी ॥ प्रस्वेदमलपंकाचपिशाचतां विनिर्दिशेत् ॥ ३९ ॥ नित्यस्नानासुगंधमांसमद्यप्रियादिनीम् ॥ वृक्षो
 द्यानप्रसक्तो च गान्धर्वीतां विनिर्दिशेत् ॥ ४० ॥ चपला चंचलचैवानित्यवीक्षिद्दिशस्तथा ॥ चलस्वभावालुब्धा च वानरीतां विनिर्दिशेत् ॥ ४१ ॥
 चंद्रानंशुभांगीतुमन्तवारणगामिनीम् ॥ आरक्तनखस्तानुविद्याद्विद्याधरीबुधः ॥ ४२ ॥ वीणावादित्रिशब्देन वंशगीतरेण च ॥ पुष्प
 धूपप्रसक्तार्चगंधर्वीतां विनिर्दिशेत् ॥ ४३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्येवमुक्ता सुमहातुभावोजगामेवथ निजमांदिरै ॥ स्त्राणांतथापुंस्त्ववतांच
 वीरयल्लक्षणार्थिवलोकपूज्यम् ॥ ४४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मेण वीणिलक्षणवर्णननामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ आश्रुतां निज उवाच
 गकाराक्षरे देवस्य गणे भ्रास्य महात्मनः ॥ आराधनविधिं ब्रूहि सांगं प्रसमन्वितम् ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ नतिथिर्न च नक्षत्रं नोपवा
 सो विधीयते ॥ यथंष्टं चेष्टतः सिद्धिः सदा भवति कामिका ॥ २ ॥ श्वेताकैमूलमंशुद्वयकुयाद्गुणपतिबुधः ॥ अंगुष्ठपर्वमात्रं तु पञ्चासनगतं तथा ॥
 ॥ ३ ॥ चतुर्भुजां त्रिनेत्रं च सवाभरणभूषितम् ॥ नागयज्ञोपवीतांगं शंशंककृतशेखरम् ॥ ४ ॥ दंतं संव्येकरे दद्याद्द्वितीये च क्षसूत्रकम् ॥
 तृतीये परशुं दद्याच्चतुर्थे मोदकं न्यसेत् ॥ ५ ॥ कुंकुमं चंदनं चापि सामालं भनमुच्यते ॥ वासोभिर्भूषणैरक्तैर्माल्यैश्चाराधयेद्गुणम् ॥ ६ ॥ धू
 पेन च सुगंधेन मोदकैश्चापि पूजयेत् ॥ एवं पूज्याग्रतस्तत्स्य भोजयेद्ब्रह्मणंबुधः ॥ ७ ॥ वामं कुंजकं चापि भोजयेत्पुनरुतोद्भिजम् ॥ आशीर्वा
 दंतं तस्तस्मात्प्राप्या सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ८ ॥ भक्त्या कुरु कुलश्रेष्ठ शृणु मंत्रपदानिवै ॥ गंस्वाहा मूलमंत्रोऽयं प्रणवेन समन्वितः ॥ ९ ॥ ओ
 गानं मोहद्वयज्ञेयं गीर्गां शिरः परिकीर्तितम् ॥ शिखाचगूणमोक्षेया गेनमः कवचं स्मृतम् ॥ १० ॥ गौनं मोनेत्रं मुद्दिष्टं फट्कं मास्त्रमु
 च्यते ॥ आगच्छोल्कामुखायेति मंत्रावाहनेन ह्ययम् ॥ ११ ॥ गंगेण शायनमो गंधमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ पुष्पोल्कायनमः पुष्पमंत्र एष प्रकी
 र्तितः ॥ १२ ॥ धूपोल्कायनमो धूपमंत्र एष प्रकीर्तितः ॥ दीपोल्कायनमो दीपमंत्र एष प्रकीर्तितः ॥ १३ ॥ ओं गंमहोल्कायनमो बलिमंत्रः

प्रकीर्तितः ॥ ओंसंसिद्धोल्कायनमामंत्रश्चायं विसर्जनं ॥ १४ ॥ ओमहाकर्णाय विद्महे वक्रतुंडाय धीमहि ॥ तन्नादंतिः प्रचोदयात् ॥ १५ ॥
 गायत्री जपपूर्वतः ॥ महागणपतये वरिस्वाहा ॥ दक्षिणतः ॥ सदा महोल्काय ॥ पश्चिमतः ॥ कूर्मं डायोत्तरेण तु ॥ एकदंतत्रिपुरांतकाय
 आग्नेयं वीरनिर्दिशेत् ॥ १६ ॥ ओं शिवदत्त विकटहरहासप्राणायस्वाहानैर्ऋत्याम् ॥ तुलंबनात्यचलदंतकायस्वाहा वायव्याम् ॥ १७ ॥
 पद्मदंष्ट्राय नरायति ऐशान्या होमये दुधः ॥ हुं फट् हुं फट् हस्ततालध्वनिहंसन कूर्दनः ॥ १८ ॥ मृदुनर्तन गणपतिं देवस्य मुद्राततो होमं समा
 चरेत् ॥ नयदावश्या भवति ॥ कृष्णतिलहृतिमष्टसहस्रं गुह्या त्रिरात्रेण राजावश्या भवति ॥ १९ ॥ तिलयवहो मे न सर्वे जनपदावश्या भ
 वंति ॥ अतिरूपवती कन्या गच्छंतमनु गच्छति ॥ २० ॥ चणतंदुलहो मे नाजितो भवेत् ॥ निवपत्रमैस्तैलैर्विद्वेषणं करोति ॥ सोमग्रहणे
 उदकमध्ये अवतीर्य अष्टसहस्रं जपेत् ॥ संग्रामे अपराजितो भवति ॥ २१ ॥ उलंबराज्ञेनमः ॥ आदित्याभिमुखो भूत्वा अष्टसहस्रं जपेत् ॥
 आदित्यावरदो भवति ॥ २२ ॥ शुक्लचतुर्थ्यामुप्यंगंधपुष्पादिभिरर्चनं कृत्वा तिलतंदुलं जुह्यात् ॥ शिरसाधारयस्तैरपराजितो भव
 ति ॥ २३ ॥ अपामार्गसामिद्धिरग्निं प्रज्वाल्य एकर्विशत्याहुतं यिं जुह्यात् ॥ त्रिरात्राच्छुभ्यापादयति ॥ २४ ॥ अथोत्तरणमंत्रं व्याख्या
 स्ये ॥ वृक्षमूलकजलं गृह्य सप्तभिर्मंत्रितं कृत्वा नेत्राण्यंजयेत्पश्यति सवशं भवति ॥ २५ ॥ पुष्पं फलं मूलं चाष्टसहस्राभिर्मंत्रितं
 कृत्वा यस्य ददाति सवश्यो भवति ॥ २६ ॥ यत्किंचिन्मूलमंत्रेण करोति तत्सिध्यति ॥ सर्वप्रहाः सुप्रीता भवति ॥ नगरद्वारंग
 त्वा अष्टसहस्रं द्वारं निरूपयेत् ॥ २७ ॥ पुरंद्वारेण गृह्यते प्राङ्मुखो यजति सोच्चाटयति ॥ संमुखो यजति चोरा निवद्रवयति ॥ २८ ॥
 तृणानिलूनापयति ॥ काष्ठानि चिच्छदापयति ॥ २९ ॥ गैजराजं न्युद्धापयति ॥ जलमध्ये सतरां जपेत् ॥ अकाले वर्षापयति ॥
 कूपतडागाञ्छेपयति ॥ प्रतिमं नृत्यापयति ॥ आकर्षयति ॥ स्तंभयति ॥ योजनशतं तस्मिन्पुरुषानाकर्षयति ॥ ३० ॥
 गोरोचनां च सहस्राभिर्मंत्रितां कृत्वा हस्ते वद्ध्वा योजनशतं सहस्रं गत्वा पुनरागच्छति ॥ ३१ ॥ अथ मारयितुकामः । खदिरकीलं कंकृत्वास्त्रिपुरुषं

विचिंत्य हृदयनिखानयेत् ॥ क्षणादेवप्रियते ॥ ३२ ॥ सर्वपातकविमुक्तो भवति ॥ अग्नि ते जाः सर्वेभ्योऽपराजितो भवति ॥ ३३ ॥ आवकतुं ह्यय
 स्वाहा ॥ अँ एकं दंष्ट्राय स्वाहा ॥ अँ कृतकृष्णाय स्वाहा ॥ अँ गजकर्णाय स्वाहा ॥ अँ लंबोदराय स्वाहा ॥ अँ धूम्रव
 र्णाय स्वाहा ॥ अँ गनकूजय स्वाहा ॥ अँ विनायकाय स्वाहा ॥ अँ गणपतये स्वाहा ॥ अँ हस्तिमुखाय स्वाहा ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 ब्राह्मे पविर्गणपतिकल्पवर्णनं नामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ निवमयं गुह्यं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वानित्यधूगंधादिभिरचर्यै
 त्वाप्रच्छिन्नशिरसि वद्धगच्छेत् ॥ सर्वजनप्रियो भवति ॥ श्वेतार्कमूलं गुह्यमात्रं गणपतैकृत्वा धूपादिभिरचर्यित्वा सर्वान्वर्णान्वशमानयति ॥
 श्वेतचंदनं गुह्यमात्रं गणपतैकृत्वा धूपगंधादिभिरचर्यित्वा शुक्लचतुर्थ्यामष्टम्यां वा बालकुटुंबं दृष्टसहस्रं जुह्यादध्नापायसे न राजानं वशमानयति ॥ रक्तकर
 ॥ रक्तचंदनं गणपतैकृत्वा गुह्यमात्रं गणपतैकृत्वा धूपगंधादिभिरचर्यित्वा शुक्लचतुर्थ्यामष्टम्यां वा बालकुटुंबं दृष्टसहस्रं जुह्यादध्नापायसे न राजानं वशमानयति ॥ रक्तकर
 वीरमूलं गुह्यं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वा ॥ रक्तपुष्पगंधोपहारैर्बलिं दद्यात् ॥ तिललवणघृतेनाष्टसहस्रं जुह्यात् ॥ दशग्रासान्वशमा
 नयति ॥ श्वेतकरवीरं गुह्यं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वा तिलपिष्टदधिघृतक्षीरहरिद्रामिश्रेणाष्टसहस्रं जुह्याद्विद्व्यां वशमानयति ॥ अश्वत्थमूलं गुह्यं सर्व
 मात्रं गणपतैकृत्वा गंधपुष्पधूपबलिं दत्वा शतं जुह्याच्छं वशमानयति ॥ अर्कमूलं गुह्यं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वा गंधपुष्पधूपबलिं दद्यात् ॥
 तिलकुक्षशतं जुह्याच्छं वशमानयति ॥ विल्वमूलमयं गुह्यं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वा गंधपुष्पधूपांचितं कृत्वा त्रिभुक्तानामष्टसहस्रं जुह्या
 द्वाजामाल्यान्वशमानयति ॥ शिरसि धूपान्धृत्वा गच्छेद्भ्राजद्भारविग्रहे जयो भवति ॥ हस्तिदंतं सृत्तिं कामयं गुह्यं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वा ॥
 गंधपुष्पधूपांचितं कृत्वा कृष्णचतुर्थ्यां नम्रो भूत्वाभ्यर्चयेत् ॥ सप्तवारं जपेन्नित्यं नारीणां सुभगो भवति ॥ वृषभशृंगसृत्तिं कां गुह्यमात्रं गणप
 तैकृत्वा ॥ गंधपुष्पधूपांचितं कृत्वा गुह्यं दद्याद्दोषं पतिं वशमानयति ॥ अथवा वल्मीकसृत्तिं कां गुह्यं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वा ॥ कटुकतैले
 न प्रतिमालेपयेत् ॥ उन्मत्तकामेनाग्निं प्रज्वालयाद्दुतीनामष्टसहस्रं जुह्यात्तिलसर्पपश्मिश्रेण सर्वधूपं दद्यात्त्रिकुटुकेन लेपयेत् ॥ अगरुधूपं दद्याद्भ्रा

जानं वशमानयति ॥ परेषांच वल्लभो भवति ॥ रक्तचंदनेनात्मनंधूपयेत्सुभगो भवति ॥ अंगणपतये वक्रतुंडाय गजदंताय गुलुगुलेति निनादाय चतुर्भुजाय त्रिनेत्राय मुशरुपाय वज्रहस्ताय सर्वभूतदमनाय सर्वलोकवशं कारय सर्वदुष्टोपघातजननाय सर्वशत्रुविमर्दनाय सर्वराज्यसमीहनाय राजानमिदं वशमानय नहन पच पच वज्राकुशेन गणेन फट् स्वाहा ॥ अंगांगीगंगैगंगाः स्वाहानमः हृदयं मूलमंत्रस्य ॥ अंकः शिरः अः सः शिखा अंगाः हृदयम् अंगुः वक्रम् अंगैः नेत्रम् अधः कवचम् अङ्गः कवचम् अङ्गः फट् अक्षम् ॥ अङ्गोऽनमः कवचम् अंनमः नेत्रे अंगः फट् अक्षम् ॥ शिखा अंगोऽनमः कवचम् अंनमः नेत्रे अंगः फट् अक्षम् ॥ अङ्गं गुष्टोल्काय स्वाहा आवाहनं हृदयस्य स्वाहा विमर्जनं हृदयस्य अङ्गं धोल्काय स्वाहा ॥ गंधमंत्रः ॥ अधर्मभूतोल्काय स्वाहा ॥ पुष्पमंत्रः ॥ दुर्जयाय पूर्वण ॥ अंधूर्जटये दक्षिणे ॥ अलंबोदराय पश्चिमः ॥ अंगणपतये उत्तरतः ॥ अंगणाधिपतये ऐशान्याम् ॥ अमहागणपतये आग्नेय्याम् ॥ अङ्कूडमांडाय नैऋत्याम् ॥ अङ्कदंत त्रिपुरवातिनेत्रिनेत्राय वायव्याम् ॥ अमहागणपतये विद्महे वक्रतुंडाय धीमहि ॥ तन्नो दंतिः प्रचोदयात् ॥ गायत्री ॥ पद्मदंष्ट्रमालाप्र कर्षणी परं वक्रतुंडाय शपट ह सुद्रा अष्टौ मुद्रा दशयित्वा ततः कर्माणि कारयेत् ॥ कृष्णतिलाहुतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् ॥ राजानं वशमानयेत् ॥ आवाहनद्येकादशमुद्रानैवेद्यांतं क्रमादशयेत् ॥ आराधयेद्येन विधिना त्रिनेत्रं शूलिनं हरम् ॥ तैवाराधयेद्वै विघ्नेशं गणपंतम् ॥ १ ॥ तदेवमंडलं चास्य अंगान्यासस्तथैव च ॥ ऋते मंत्रपदानीह समाप्तं सर्वमेव हि ॥ २ ॥ पूजयेद्यस्तु विघ्नेशमेकदंतमुमासुतम् ॥ नश्येत्तितस्य विघ्नानि न चारिष्टं कदाचन ॥ ३ ॥ यश्चोपवासं कृत्वा तु चतुर्थ्यां पूजयेन्नरः ॥ सर्वैतस्य समारंभाः सिध्यन्ते नात्र संशयः ॥ ४ ॥ यस्यानुक्ूलो विघ्नेशः शिवयोः कुलनंदन ॥ तस्यानुक्ूलं सर्वस्य जगद्गैस्त्वर्कमसु ॥ ५ ॥ तस्मादाराधयेदेनं भक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥ कुंकुमागरुधूपेन तथैवोदरकम्रजा ॥ ६ ॥ पल्लेच्छापिकाभिश्च जातं उन्मत्तकैस्तथा तु ॥ ७ ॥ निर्विघ्ने सिध्यते तस्य सर्वकर्म न संशयः ॥ एकदंते जगन्नाथ गणेशे तुष्टिमागते ॥ ८ ॥ पितृदेवमनुष्याद्याः सर्वे तुष्यन्ति भारत ॥

१ गगुलुचतुर्भुजाय-इ०पा० । २ दुर्गायै पूर्व-इ०पा० । ३ एकदंतिपुरान्तकाय-इ०पा० । ४ पल्लान्नविकारैश्चजातिक्षुर्वकस्तथा-इ०पा० ।

तस्मादादायदेनसदाभक्तिपुरःसरः ॥ १ ॥ कर्णलेपस्तुं ढिरिकैर्मर्दकैश्चमहीपते ॥ पूजयेत्ततर्तद्विविघ्ननाशायदंतिनम् ॥ १० ॥
 इति श्री भाष्ये महापुराणे ब्राह्मणवर्षेण चतुर्थी कल्पे विनायकपूजाविधिरूपणं नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शिवाशांता
 मुखराजंश्चतुर्थी त्रिविधा स्मृता ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला शिवालेकिपुपूजिता ॥ १ ॥ तस्यास्नानं तथा दानमुपवासोजपस्तथा ॥ क्रियमाणं श
 तगुणं प्रसादादंतिनैरुप ॥ २ ॥ गुडलवणघृतानंतु दानं शुभकरं स्मृतम् ॥ गुडपूषैस्तथा विगुणं ब्राह्मणभोजनम् ॥ ३ ॥ यास्तस्यां नर
 शार्दूलपूजयंति सदा स्त्रियः ॥ गुडलवणपूषैश्च श्रृंशु रमेव च ॥ ४ ॥ ताः सर्वाः सुभागाः स्युर्विविघ्ने शस्यामु मोदनात् ॥ कन्यका तु विशेषेण
 विधिनानेन पूजयेत् ॥ ५ ॥ इति शिवा कल्पः ॥ सुमंतुरुवाच ॥ माघे मासितथा शुक्लाया चतुर्थी महीपते ॥ साक्षांताशांतिदानित्यं शांति कुर्या
 त्सदैव हि ॥ ६ ॥ स्नानदानादिकं कर्म सर्वं स्यात्कृतं विभो ॥ भवेत्सहस्रगुणितं प्रसादात्तस्य दंतिनः ॥ ७ ॥ कृतोपवासोयस्तस्यापूजयेद्दिश
 नायकम् ॥ तस्य होमादिकं कर्म भवेत्साहस्रिकं नृप ॥ ८ ॥ लवणं च गुडं शार्कं गुडपूषांश्च भारत ॥ दत्त्वा भक्त्या तु विप्रैर्भ्यः फलं साहस्रिकं लभे
 त् ॥ ९ ॥ विशेषतः स्त्रियो राजपूजयत्यगुरुं नृप ॥ गुडलवणघृतेर्वारसदा स्युर्भाग्यसंयुताः ॥ १० ॥ इति शांता कल्पः ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 सुखावहा च सुखासा भाग्य करणी परम् ॥ ११ ॥ चतुर्थी कुरुशार्दूल रूपसौ भाग्यदा शुभा ॥ सुखाव्रतं महपुण्यं रूपं भाग्यदं तथा ॥ १२ ॥
 सुमुखं मुकरं धन्यमिह पुण्यसुखावहम् ॥ परत्र फलदं वरिदिव्यं रूपं प्रदायकम् ॥ १३ ॥ हसितं ललितं चैतच्छित्तं च सुखावहम् ॥ सखिलस
 मुक्षुधं मुकरं च धितं शुभम् ॥ १४ ॥ सुखाव्रतेन सर्वेषां सुखं कुरु लोद्वह ॥ कृत्येन पूजिते चैव विघ्ने शोभियोः सुते ॥ १५ ॥ यदा शुक्लचतुर्थी
 तु वारो भौमस्य वै भवेत् ॥ तदा सा सुखदाज्ञेया चतुर्थी वै सुखेति च ॥ १६ ॥ पुरा मेथुनमाश्रित्य स्थिताभ्यां तु हिमाचले ॥ भीमो माभ्यां
 महाबाहोरक्तविदुः श्रुतः क्षितौ ॥ १७ ॥ मेदिन्यां सप्रयत्नेन सुखेन विधृतोऽनया ॥ जातस्याः सकुजो विरक्तो रक्तसमुद्रवः ॥ १८ ॥
 ममां गतो यथा तन्नस्तस्मादंगारको ह्ययम् ॥ अंगदोऽंगोपकारश्च अंगानां तु प्रदो नृणाम् ॥ १९ ॥ सौभाग्यादिकरो यस्मात्तस्मादंगा

१ पुण्डरीकैः-इ०पा० । २ महत्-इ०पा० । ३ नित्यम्-इ०पा० । ४ दन्तिनो नृप-इ०पा० । ५ भवेत्-इ०पा० । ६ कुरुनंदन-इ०पा० । ७ मैत्रम्-इ०पा० ।

रकोमतः ॥ भक्त्याचतुर्थान्तेनयौवैश्रद्धासमन्वितः ॥ २० ॥ उपोष्यतिनरोराजन्नारविनान्यमानसा ॥ पूजयेच्चकुर्ज
 भक्त्यारक्तपुष्पविलेपनैः ॥ २१ ॥ गणेशंप्रथमंपूज्यभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ तस्यतुष्टःप्रयच्छेतसौभाग्यंरूपसंपदम् ॥ २२ ॥
 पूर्वचकृतसंकल्पःस्नानंकृत्वायथाविधि ॥ गृहीत्वामृत्तिकांवेदेन्मंत्रेणनेनभारत ॥ २३ ॥ इहत्वंविदितापूर्वकृष्णेनोद्धरताकिल ॥
 तस्मान्मेदहपाप्मानंयन्मयापूर्वसंचितम् ॥ २४ ॥ इममंत्रंपठन्वीरआदित्यायप्रदर्शयेत् ॥ आदित्यराश्मिसंपूर्तांगगजलकणो
 क्षिताम् ॥ २५ ॥ इत्वामृदंशिरसितासवागेषुचयोजयेत् ॥ ततःस्नानंप्रकुर्वीतमंत्रयेतजलपुनः ॥ २६ ॥ त्वमापोयोनिसर्वेषादैत्य
 दानवदैवतम् ॥ स्वेदांडजोद्धिदानांचरसानांपतयेनमः ॥ २७ ॥ स्नातोऽहंसर्वतथैषुसर्वप्रसन्नवेषेषुच ॥ तडागेषुचसर्वेषुमानसादिसरःसु
 च ॥ २८ ॥ नदीषुदेवखातेषुमुतीर्थेषुह्रदैषुवै ॥ ध्यायन्पठन्निममंत्रतःस्नानंसमाचरेत् ॥ २९ ॥ ततःस्नात्वाशुचिभूत्वागृहमागत्य
 वैस्पृशेत् ॥ दूर्वाश्चथंशमीस्पृष्ट्वागांचमंत्रेणमंत्रावित् ॥ ३० ॥ दूर्वानमस्यमंत्रेणशुचौभूमौसमुत्थिताम् ॥ त्वंद्वैवैतनामासिसर्वदैवैस्तु
 वंदिता ॥ ३१ ॥ वंदितादहतत्सर्वदुरितंयन्मयाकृतम् ॥ शमीमंत्रंप्रवक्ष्यामितन्निबोधमहीपते ॥ ३२ ॥ पवित्राणांपवित्रात्वंकाश्यपीप्र
 थिताश्रुतौ ॥ शमीशमयमेपापंनृनैवेत्तिसधराधरात् ॥ ३३ ॥ अश्वत्थालंभनेवीरमंत्रमेतेनिबोधमे ॥ नेत्रस्पंदादिजंडुःखंदुःस्वप्नदुर्विचिन्त
 नम् ॥ शक्तानांचसमुद्योगमश्वत्थत्वंक्षमस्वमे ॥ ३४ ॥ इममंत्रंपठन्वीरकुयैद्वैस्पृशेन्ननुधः ॥ ततोदेवितुगांद्वाद्धारिकृत्वाप्रदक्षिणाम् ॥
 समालभ्यतुहस्तेनतोमंत्रमुदरीयेत् ॥ ३५ ॥ सर्वदेवमयीदिविमुनिभिस्तुपूजिता ॥ तस्मात्स्पृशामिवैद्वंविदितापापहा ॥
 भव ॥ इममंत्रंपठन्वीरभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ ३६ ॥ प्रदक्षिणेतुयःकुर्यादनुनेकुरुनंदन ॥ प्रदक्षिणीकृतातेनपृथिवीस्यान्नसंशयः
 ॥ ३७ ॥ एवमैनेनचागत्यततोवाह्निगृहंत्रजेत् ॥ प्रक्षाल्यचमृदापादावाचांतोऽग्निगृहंविशेत् ॥ ३८ ॥ होमंतत्रप्रकुर्वीतइममंत्रपदैर्वैः ॥
 शर्वायशर्वपुत्रायक्षोण्युत्संगभवायच ॥ ३९ ॥ कुजायललितांगायलोहितंगायवै तथा ॥ अकारपूर्वकैर्मंत्रैःस्वाहाकारसमन्वितैः ॥ ४० ॥

शृण्वन्तराजन्कुर्वन्तचविशेषतः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिक्षीयन्तेनात्रसंशयः ॥ ६३ ॥ ऋद्धिवृद्धितथालक्ष्मीलभतेनात्रसंशयः ॥ ६४ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहपुराणेशतसहस्रार्धसंहितायांब्राह्मणपर्वणिचतुर्थीकल्पेसुखावहांगारकचतुर्थीव्रतनिरूपणंनमैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ समाप्त
 श्रायंचतुर्थीकल्पः ॥ ४ ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पंचमीदयिताराजन्नागानानंदिवर्धिनी ॥ पंचम्यांकिलनागानांभवतीत्युत्सवोमहान् ॥ १ ॥
 वासुकिस्तक्षकश्चैवकालियोमणिभद्रकः ॥ ऐरावतोर्ध्वतराष्ट्रःकौटकधनंजयौ ॥ २ ॥ एतेप्रयच्छंत्यभयंप्राणिनांप्राणजीविनाम् ॥ पंच
 म्यांस्त्रपयंत्यहनागान्क्षीरेणयेनराः ॥ ३ ॥ तेषांकुलेप्रयच्छतितेऽभयप्राणदक्षिणम् ॥ शतानागायदामात्राद्वह्ममानादिवा निशम् ॥ ४ ॥
 निर्वापयतिस्नैपनैर्गवाक्षीरेणमिश्रितैः ॥ येस्नापयंतिवैनागान्भक्त्याश्रद्धासमन्विताः ॥ ५ ॥ तेषांकुलेसंप्रभयनभवेदितिनिश्चयः ॥
 ॥ शतानीकउवाच ॥ मात्राशस्ताःकथंनागाःसमुद्दिश्यचकारणम् ॥ कथंचानंदंकरणंकरस्यवासंप्रसादजम् ॥ ६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उच्चैः
 श्रवाअश्वरत्नैरेवेतोजातोऽमृतोद्भवः ॥ तंदृष्ट्वाचाब्रवत्किंकटूनागोनांजननीस्त्वसाम् ॥ ७ ॥ अश्वरत्नमिदंश्वेतंसंपश्येऽमृतसंभवम् ॥ कृष्णां
 श्वपश्यसेवालान्सर्वश्वेतमुतांबरे ॥ ८ ॥ विनतोवाच ॥ सर्वश्वेतोहयवरोनास्यकृष्णोऽनलोहितः ॥ कथंत्वंपश्यस्येकृष्णंविनतोवाचतस्मै
 साम् ॥ ९ ॥ कद्रूरुवाच ॥ पश्येहमेकनयनाकृष्णवालसमन्वितम् ॥ द्विनेत्रात्वंतुविनतेनपश्यसिपणंकुरु ॥ १० ॥ विनतोवाच ॥ अहं
 दासीभिर्वित्रीतेकृष्णेकेशेप्रदर्शिते ॥ नचेदर्शयसेकद्रुममदासीभविष्यसि ॥ ११ ॥ एवंतेविपणंकृत्वागतेक्रोधसमन्विते ॥ विनताश्रयने
 सुप्ताकद्रूर्जिह्वमचितयत् ॥ १२ ॥ आहूयपुत्रान्प्रोवाचवाचालाभूत्वाहयोत्तमे ॥ तिष्ठत्वंविपणेजेष्येविनतांजयगर्द्धिनीम् ॥ १३ ॥
 प्रोचुस्तेजिह्ववृद्धिर्द्विनां गार्भमांविगृह्यतु ॥ अधर्मेमेतन्मातस्तेनकरिष्यामतेवचः ॥ १४ ॥ ताच्छशापरुषाकद्रूपावकोवःप्रवक्ष्यति ॥
 गतेबहुतिथेकालेपांडवोजनमेजयः ॥ १५ ॥ सर्पसंत्रंसकतवैभुविअन्यैःसुदुष्करम् ॥ तस्मिन्संत्रसतिर्गमांशुःपावकोवःप्रवक्ष्यति ॥ १६ ॥

१ धृतशिरास्तथान्ये ये महोरगाः-इ०पा० । २ पूजयति-इ०पा० । ३ च जलैर्गवां क्षीरामि श्रितैः-इ०पा० । ४ स्वसामित्यार्षम् ।

५ मातामित्यार्षम् ।

एवं शस्त्रारुपा कद्रूः किंचित्प्रोक्तवती तु सा ॥ मात्राशप्तास्तथानागाः कर्तव्यं नन्वपद्यत ॥ १७ ॥ वासुकिं दुःखितं ज्ञात्वा ब्रह्मा प्रोवाच सा
 त्वयन् ॥ मा शुचि वासुकेऽस्यार्थं शृणु मद्रू च न परम् ॥ १८ ॥ यायाव कुले जातो जरत्कारु रिति द्विजः ॥ भविष्यति महते जास्तस्मिन्काले
 तपोनिधिः ॥ १९ ॥ भगिर्न च जरत्कारु तस्य त्वं प्रति दास्यसि ॥ भविता तस्य पुत्रोऽसौ आस्तीक इति विश्रुतः ॥ २० ॥ स तस्मिन्
 प्रवृद्धं वै नागानां भयं दमहत् ॥ निषेधति सुभतिर्वाभिग्रय्या भिस्तं च स्तोष्यति ॥ २१ ॥ तदिमां भगिर्न राजंस्तस्य त्वं प्रति दास्य
 ति ॥ जरत्कारुं जरत्कारोऽप्रदद्यादविचारयन् ॥ २२ ॥ यदासौ प्रार्थतेऽण्ण्येत्किंचिद्विदध्याति ॥ तत्कर्तव्यमंशकेन य
 दीच्छेः श्रेय आत्मनः ॥ २३ ॥ पितामहवचः श्रुत्वा वासुकिः प्रणिपत्य च ॥ तथा करोद्वयार्थं क्तं यत्नं च परमास्थितः ॥ २४ ॥
 तच्छ्रुत्वा पत्न्याः सर्वे प्रहर्षोत्फुल्लोचनाः ॥ पुनर्जातिमिवात्मानं मे निरेषु जगोत्तमाः ॥ २५ ॥ तत्र सत्रं महाबाहो तव पित्रा प्रवर्तितम् ॥ ऋत्विग्भिः
 सहिते न ह सर्वलोकेषु दुष्करम् ॥ २६ ॥ प्रोक्तं च विष्णुना पूर्वधर्मपुत्रस्य धीमतः ॥ अवश्यं तस्य भविता नागानां भयकारकम् ॥ २७ ॥ त
 स्मात्कालांतराद्वा जन्मसाश्रयवर्षशते गते ॥ तत्सत्रं भविता वीरं नागानां क्षयकारकम् ॥ २८ ॥ यास्य न्यधर्मभरिता दंशूका विषाल्य
 णाः ॥ कोटि संख्या महाराज निपतिष्यन्त्यहर्निशम् ॥ २९ ॥ अपूर्वतु निमग्नानां वीरो द्राघि सागरे ॥ आस्तीकस्तत्र भविते तेषां नैर्वह्नि सा
 गरे ॥ ३० ॥ श्रुत्वा स चाग्निराज नमृत्विजस्तदन्तरम् ॥ निवर्तयेष्यति यांगनागानां मोहनं परम् ॥ ३१ ॥ पंचम्यां तत्र भवित ब्रह्मा
 प्रोवाच लोहहन् ॥ तस्मादिदं महबाहो पंचमं दिधित सादा ॥ ३२ ॥ नागानां न दंकरि दत्ता वै ब्रह्मणा पुरा ॥ कृत्वा तु भोजनं पूर्वं ब्राह्मणानां
 तु कामतः ॥ ३३ ॥ विमृज्य नागाः प्रीयंतां यिके चिन्तयिष्यति ल ॥ ये च होलि मरीचिस्थायै तरे दिवि संस्थिताः ॥ ३४ ॥ येन दीपुमहानागा
 ये सरस्वति गामिनः ॥ ये च वापी तडागेषु ते पुंसवै पुनमः ॥ ३५ ॥ नागां विप्रान् शंसं पूज्य विमृज्य च यथार्थतः ॥ ततः पश्चात्तु मे जीयात्सहस्रैर्नराधिप
 ॥ ३६ ॥ पूर्वमधुरमश्नीयात्ततो भुञ्जीत कामतः ॥ एवं नियमयुक्तस्य यत्फलं तन्निबोध मे ॥ ३७ ॥ मृतो नागपुरं याति पूज्यमानोऽमरौ

१ महाराज-इ० पा० । २ सर्वलोकेषु दुर्धरम्-इ० पा० । ३ क्षयकारकम्-इ० पा० ।

गणैः ॥ विमानवरमारूढोरमेतेकालमीप्सितम् ॥ ३८ ॥ इहचागत्यराजासावयुतानां वरो भवेत् ॥ सर्वरत्नसमृद्धः स्याद्ब्रह्महनाढ्यश्च जाय
 ते ॥ ३९ ॥ पंचजन्मान्यसौराज्याद्वारेद्वारे भवेत् ॥ आधिव्याधिविनिर्मुक्तः पत्नीपुत्रसहायवान् ॥ ४० ॥ तस्मात्पूज्याश्च पाल्याश्च घृतपाय
 सगुणैः ॥ शतानीक उवाच ॥ दशतिनरविप्रनागाः क्रोधसमन्विताः ॥ ४१ ॥ भवेत्किं तस्य दृष्टस्य विस्तरात्प्रब्रवीहि मे ॥ सुमंतुरु
 वाच ॥ नागदृष्टेनोराजन्प्राप्य मृत्युं ब्रजन्त्यधः ॥ ४२ ॥ अधोगत्वा भवेत्सर्पो निर्विषो नात्र संशयः ॥ शतानीक उवाच ॥ नागदृष्टः पि
 तयस्य भ्राता वाहुहितापि वा ॥ ४३ ॥ माता पुत्रोऽथवा भार्या किं कर्तव्यं वदस्व मे ॥ मोक्षाय तस्य विप्रेन्द्रदानं व्रतमुपोषणम् ॥ ४४ ॥ ब्रूहि
 तद्विजशार्दूलयेन तद्वै करोम्यहम् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उपोष्या पंचमीराजन्नागानां पुष्टिर्विनी ॥ ४५ ॥ त्वमेव मे कंराजेंद्रा विधानं शृणु भार
 त ॥ मासि भाद्रपदे या तु कृष्णं पक्षे महीपते ॥ ४६ ॥ सा तु पुण्या महाप्रोक्ता ग्राह्यापि च महीपते ॥ ज्ञेयाद्वादश संवत् पंचम्यो भरतर्षभ ॥ ४७ ॥
 चतुर्थ्या त्वेक भक्तं तु तस्यां नक्तं प्रकीर्तितम् ॥ भुवि चित्रमया न्नानथवा कलथौ तकात् ॥ ४८ ॥ कृत्वा दारुमयान्वापि अथवा मृन्मया नृप ॥
 पंचम्या मर्चयेद्भक्त्या नानां पंचकं नृप ॥ ४९ ॥ करवीरैः शतपत्रैर्जातिपुष्पैश्च सुव्रत ॥ तथा गंधैश्च धूपैश्च पूज्यैश्च कमुत्तमम् ॥ ५० ॥
 ब्राह्मणं भोजयेत्पश्चाद्घृतपायसमोदकैः ॥ अनंतं वा सुकिंशं पंचकं बलमेव च ॥ ५१ ॥ तथा कर्कोटकं नगं नगमध्वतं नृप ॥ धृतराष्ट्रं खपा
 लं कालियं तं क्षकं तथा ॥ ५२ ॥ पिंगलं च तथा नागं मासिमासि प्रकीर्तितम् ॥ वृत्तरतिं पारणं स्याद्ब्राह्मणभोजयेद्बहून् ॥ ५३ ॥ इति हास
 विदेनांगैरेकैः कृतं नृप ॥ तथा चैना प्रदातव्या वाचकाय महीपते ॥ ५४ ॥ एष वै नागपञ्चम्या विधिः प्रोक्तो बुधैर्नृप ॥ तव पित्रा कृतश्चैव पितुर्मांशाय
 भारत ॥ ५५ ॥ त्वमेकमेकं वैवीरं पंचमीं भरतर्षभ ॥ सुवर्णभारनिष्पन्नं नागदत्त्वा तथा च गाम् ॥ ५६ ॥ व्यासाय कुरुशार्दूल पितुरा

१ वसुधायाः-इ० पा० । २ मान्याश्च-इ० पा० । ३ शुक्लपक्षे-इ० पा० । ४ भूरिचन्द्रमयं नागम्-इ० पा० । ५ पुस्तकांतरे च “ भूरिचन्द्रमयं
 नागमथवा कलथौ तकम् ॥ कृत्वा दारुमयं वापि अथवा मृन्मयं नृप ॥ पंचम्या मर्चयेद्भक्त्या नागं पंचकं नृप ॥ करवीरैः शतपत्रैर्जातिपुष्पैश्च सुव्रत ॥ तथा गंधै
 श्च धूपैश्च पूज्यपन्नगमुत्तमम्-इ० पा० । ५ पन्नगम्-इ० पा० । ६ संवर्तति पारणं स्यान्महाब्राह्मणभोजनम्-इ० पा० । ७ एष पारणके चापि-इ० पा० ।

नृण्यमाधुयाः ॥ तव पित्रा कृताहो वपंचम्युपासनानृप ॥ ५७ ॥ उत्सृज्य नागतां विरतवधूषितामहः ॥ पुष्पोत्तरं स दोगत्वा तथा पुष्पसदो
नृप ॥ ५८ ॥ मुनासीरसदोगत्वा तदा भगसदोगतः ॥ स्वभूसदस्ततो गत्वा कंजजस्य स दोगतः ॥ ५९ ॥ अन्येपि ये करिष्यति इदं व्रतम
नुत्तमम् ॥ दृष्टको मोक्षयेते पांशुभं स्थानमवाप्स्यति ॥ ६० ॥ यश्चंद्रशृणुयान्नित्यनरः श्रद्धासमन्वितः ॥ कुले तस्य न नोग्भ्याभयं भवति कु
त्रचित् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वण पंचमी कल्पे नागपंचमी व्रतवर्णननाम्ना त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ६३ ॥ ज्ञातानि कउवाच ॥
सर्पाणां कतिरूपाणि कवर्णाः किंच लक्षणम् ॥ काजातिस्तु भवेत्तेषां केषु यां नि कुलषु वा ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुरा मे रौनगवरे कश्यपंतपसां निधिम् ॥
प्रणम्य शिरसा भक्त्या गौतमो वाक्यमब्रवीत् ॥ २ ॥ सर्पाणां कतिरूपाणि किंचिन्हं किंच लक्षणम् ॥ जातं कुलं तथा वर्णान्ब्रूहि सर्वप्रजापते ॥
॥ ३ ॥ कथं वा जायते सर्पः कथं सुचिद्रूपं प्रभो ॥ विषे वगाः कति प्रोक्ताः कत्येव विषनाडिकाः ॥ ४ ॥ दंष्ट्राः कति विधाः प्रोक्ताः किं प्रमाणं विषागमे ॥
कदंतु दृढं ते गर्भकं थंच ह प्रसूयते ॥ ५ ॥ कीदृशी स्त्रीपुमांश्चैव कीदृशं च न पुंसकम् ॥ किं नाम दंशनं चैव एतत्कथय सुव्रत ॥ ६ ॥ तं स्य त
द्वचनं श्रुत्वा कश्यपः प्रत्यभाषत ॥ शृणु गौतमतत्त्वेन सर्पाणां मिह लक्षणम् ॥ ७ ॥ मास्या षोडशे तथा ज्येष्ठे प्रमाद्यंति मुजंगमाः ॥ ततो
नागो नागिनी चैव धुनेन संप्रपद्यते ॥ ८ ॥ चत्वारो वर्षाणि कान्मासास्त्रागी गर्भमधारयत् ॥ ततः कार्त्तिकमासे तु अंडकानि प्रसूयते ॥ ९ ॥ अंड
कानां तु विज्ञेय दंशते द्वचरं विंशती ॥ तान्येव भक्षयेत्सा तु भागैकं घृणयत्यजेत् ॥ १० ॥ स्वर्णैकं वर्णं द्वैतस्मात्पुमान् संजायते ङकात् ॥ तान्येव स्वा
दते सर्पे अहोरात्राणि विंशतिम् ॥ ११ ॥ स्वर्णैकेत कवर्णाभाद्द्विर्धराजं विंशतिं भात् ॥ तस्मादुत्पद्यते स्त्री वै अंडा द्ब्रह्मणस तम ॥ १२ ॥
शिरीषपुष्पवर्णाभादंडकात्स्यान्नपुंसकम् ॥ ततो भिनत्ति चांडा निषण्मासेन तु गौतम ॥ १३ ॥ ततस्ते प्रीति संवंधात्स्नेहं वध्निंति बालकाः ॥
ततोऽसौ सप्तरात्रेण कृष्णो भवति पन्नगः ॥ १४ ॥ आयुः प्रमाणं सर्पाणां ज्ञातं विंशोत्तरं स्मृतम् ॥ मृत्युश्चाष्टविधो ज्ञेयः शृणुष्वत्र यथाक्रमम् ॥ १५ ॥

१ श्रद्धाभक्तिसमन्वितः-इ० पा० १ २ कस्मिंश्चिद्युस्तके पूर्व प्रोक्तः-“सुमंतुरुवाच” इत्यादि पाठो नास्ति परं त्वत्र-“तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सुमंतुः प्राह तत्त
दा ॥ इममर्थं पुरा पृष्टो गौतमेन च कश्यपः । प्रहृष्टवदनः सौम्यः कश्यपः भक्त्यभाषत ॥” इति पाठोऽस्ति ।

मयूरान्मनुषाद्वापिचकोराद्गुहुरात्तथा ॥ बिडालान्नकुलञ्चैववराहदृश्चिकात्तथा ॥ १६ ॥ एतेषांयदिमुच्येतजर्विद्विशोऽनंशतम् ॥
 सप्ताहेतुततः पूर्णदंष्ट्राणांचाधिराहणम् ॥ १७ ॥ विषस्यागमनंतत्रनिक्षिपेच्चपुनः पुनः ॥ एवंज्ञात्वातुतत्त्वेनविषकर्मसमारभेत् ॥ १८ ॥
 एकविंशतिरात्रेणविषदंष्ट्रासुजायते ॥ नागीपार्श्वसमावर्तीबालसर्पः स उच्यते ॥ १९ ॥ पंचविंशतिरात्रस्तुसद्यः प्राणहराभवेत् ॥ षणमासा
 ज्ञातमात्रस्तुचक्रुंकं वै प्रमुंचति ॥ २० ॥ पादानांचापिविज्ञेयद्वेशेतेद्वेचविंशती ॥ गोलोमसदृशाः पादाः प्राविशंति क्रमंति च ॥ २१ ॥ सं
 धीनांचास्यविज्ञेयद्वेशेतेविंशतीतथा ॥ अंगुल्यश्चापिविज्ञेयाद्वेशेतेविंशतीतथा ॥ २२ ॥ अकालजातायेसर्पनिविषास्तेप्रकीर्ति
 ताः ॥ पंचसप्ततिवर्षाणिअयुस्तेषांप्रकीर्तितम् ॥ २३ ॥ रक्तपीतशुक्लदंताआनीलामंदवेगिनः ॥ एतेअल्पायुषोज्ञेयाअन्य
 चभीरवः स्मृताः ॥ २४ ॥ एकंचास्यभवेद्वक्रंद्वेजिह्वेचप्रकीर्तिते ॥ द्वात्रिंशद्दशनाः प्रोक्ताः पन्नगानानसंशयः ॥ २५ ॥ तेषां
 मध्येतुचत्वारोदंष्ट्र्यासुविषावहाः ॥ मकरीकरालीकालरात्रीयमदूतीतथैवच ॥ २६ ॥ सर्वासांचैवदंष्ट्राणांदेवताः परिकीर्तिताः ॥ प्रथमा
 ब्रह्मदेवत्याद्वितीयाविष्णुदेवता ॥ २७ ॥ तृतीयारुद्रदेवत्याचतुर्थीयमदेवता ॥ हीनाप्रमाणतः सातुवामनेत्रसमाश्रिता ॥ २८ ॥ नास्यां
 मंत्राः प्रयोक्तव्यानौषधनैवभेषजम् ॥ वैद्यः पराङ्मुखोऽयानिमृत्युस्तस्याविलेखनात् ॥ २९ ॥ चिकित्सानुधैः कार्यातदंततस्यजीवितम् ॥
 मकर्गमासिकांविद्यात्करालीचिह्नमासिका ॥ ३० ॥ कालरात्रीभवेत्त्रिणिचतुरोयमदूतिका ॥ मकरीगुडौदं दं द्वात्कषायान्नकरालिका ॥
 ३१ ॥ कालरात्रीकटुयुतदूतवैसानिपातिकम् ॥ मकरीशस्त्रकंविद्यात्करालीकाकपादिका ॥ ३२ ॥ कराकृतिः कालरात्रियस्याकृपाकृ
 तिः स्मृता ॥ मकरीवातुलज्ञेयाकरालीपैत्तिकीस्मृता ॥ ३३ ॥ कफात्मिकाकालरात्रीयमदूतीसन्निपातकी ॥ शुक्लातुमकरज्ञेयाकरालीर
 क्तसंनिभा ॥ ३४ ॥ कालरात्रीभवेत्पीताकृष्णाचयमदूतिका ॥ वामाशुक्लाचकृष्णाचरक्तापीताचदक्षिणा ॥ ३५ ॥ समासेनतुवक्ष्यामियथै
 तावर्णतः स्मृताः ॥ शुक्लातुब्राह्मणीज्ञेयारकातुशत्रियास्मृता ॥ ३६ ॥ वैश्यातुपीतिकाज्ञेयाकृष्णाशूद्रातुकथ्यते ॥ अतः परं वक्ष्यामिदं द्वा

णाविषयलक्षणम् ॥ ३७ ॥ दंष्ट्राणां विषं नास्ति नित्यमेव भुजंगमे ॥ दक्षिणेनेत्रमासाद्य विषं संप्रसृत्य तिष्ठति ॥ ३८ ॥ संकुद्धस्येह संप्रसृत्य विषं गच्छति मस्तके ॥ मस्तकाद्धमनीयाति ततो नाड्युगच्छति ॥ ३९ ॥ नाड्युगच्छते दंष्ट्रा विषं तत्र प्रवर्तते ॥ तत्सर्वकथयिष्यामि यथा वदनुपूर्वज्ञः ॥ ४० ॥ अष्टभिः कारणैः संपौदंशते नात्र संशयः ॥ आक्रान्तो दंशते पूर्वोद्विग्नतयिः पूर्वैरिणम् ॥ ४१ ॥ तृतीयं दंशते भीतश्चतुर्थं मर्दुर्पितः ॥ पंचमं तु क्षुधाविष्टः षष्ठं चेह विषोत्सवः ॥ ४२ ॥ सप्तमं पुत्रशार्थमष्टमं कालचोदितः ॥ यस्तु संपौदंशित्वा तु उदरं परिपतयेत् ॥ ४३ ॥ बलमुन्नाकृतिं दंष्ट्रा माक्रान्तं तद्विनिर्दिशेत् ॥ यस्य संप्रसृत्य दंष्ट्रस्य गभीरं दंश्यते त्रेणम् ॥ ४४ ॥ वैरदंष्ट्रं विजानीयात्कश्यपस्य वचो यथा ॥ एकदंष्ट्रा पदं यस्य अव्यक्तं न च कल्पितम् ॥ ४५ ॥ भीतदंष्ट्रं विजानीयाद्यथेवाच प्रजापतिः ॥ यस्य संप्रसृत्य दंष्ट्रस्य रेखा दंतस्य जायते ॥ ४६ ॥ मददंष्ट्रं विजानीयात्कश्यपस्य वचो यथा ॥ द्वे च दंष्ट्रा पदे यस्य दंश्यते च महाक्षतम् ॥ ४७ ॥ क्षुधाविष्टं विजानीयाद्यथेवाच प्रजापतिः ॥ द्वे दंष्ट्रस्य दंश्यते च चिद्रुधिरसंकुले ॥ ४८ ॥ विषोत्सवं विजानीयादंशं तं नात्र संशयः ॥ अपत्यरक्षणार्थं यजानीयात्तं न संशयः ॥ ४९ ॥ यत्तु काकपदाकारं त्रिभिर्दंशैस्ते स्तुलक्षितम् ॥ महानाग इति प्राक्तं कालदंष्ट्रं विनिर्दिशेत् ॥ ५० ॥ त्रिविधं दंष्ट्रजातैस्ते स्तुलक्षणं समुदाहृतम् ॥ दंष्ट्रा तु पीतं विज्ञेयं कश्यपस्य वचो यथा ॥ ५१ ॥ विषभागात्तु संप्रसृत्य त्रिभागस्तत्र संक्रमेत् ॥ उदरं दंश्येद्यस्तु उद्विग्नं तं विनिर्दिशेत् ॥ ५२ ॥ छादितं विषयोगेन निर्विषः पन्नो भवेत् ॥ असाध्यश्चापि विज्ञेयश्चतुर्दंष्ट्राभिर्पीडितः ॥ ५३ ॥ ग्रीवाभंगो भोक्ता चित्संक्षो विषयोगतः ॥ इतो दंशस्ततः शुद्धो व्यंतरः परिकीर्तितः ॥ ५४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसाहस्रार्धसंहितायां पंचमी कल्पे संपदंष्ट्रावर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ४४ ॥ कश्यप उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कालदंष्ट्रस्य लक्षणम् ॥ शृणु गौतमतत्त्वेन यादृशो भवेत्तनः ॥ १ ॥ जिह्वाभंगो यत्तच्छूलं च क्षुभ्यार्चनं पश्यति ॥ दंशं च दग्धं संकाशं पक्वं जंबूफलोपमम् ॥ २ ॥ वैषण्यं चैवं दंतानां दंशयो भवति वर्णतः ॥ सर्वेष्वंगेषु शैथिल्यं पुरीषस्य च भेदनम् ॥ ३ ॥ भग्नस्कंधकटिग्रीव ऊर्ध्वहृदि शिरसो मुखः ॥ दंष्ट्राते वेपते चैव स्वपते च मुहुर्मुहुः ॥ ४ ॥ शस्त्रेण च्छिद्यमानस्य रुधिरं न प्रवर्तते ॥ दंडेन ताड्यमानस्य दंडराजीनः

जायते ॥ ५ ॥ दंशेकाकपदं सुनीलमसकृजंबूफलभंघनमुच्छूनं रुधिराद्रमेकबहुलं कृच्छ्राग्निरोगो भवेत् ॥ हिक्काश्वासगलग्रहश्चुमहानपांडु
 स्त्वचादृश्यते शुष्कांगं प्रवदंति शस्त्रनिपुणास्तत्कालदृष्टविदुः ॥ ६ ॥ दंशेयस्याथ शोथः प्रचलितवलि तं मंडलं वा स्मुनीलं प्रवेदो गात्रभेदः स्रव
 ति च रुधिरं सानुना सं च जलेपेत् ॥ दंतोष्ठाभ्यां वियोगो भ्रमति च हृदयं संनिरोधश्च तत्रोद्विग्नानामिषदंशः स्थलविपुलमये विद्वित्कालद
 ष्टम् ॥ ७ ॥ दंतैर्दंतान्स्पृशति च बहुशोऽष्टिरायासास्त्रिस्तूलोदंशः स्रवति रुधिरं केकरं च क्षुरेकम् ॥ प्रत्यादिष्टः श्वासितिसततं सानुना सं च भोष
 त्पापं भ्रूते सकलगदितं कालदंष्टतमाहुः ॥ ८ ॥ वेपते वेदनातीव्राक्तनेत्रं श्रजयते ॥ ग्रीवाभंगश्च लानाभिः कालदंष्ट्रं विनिर्दिशेत् ॥ दर्पणे सलिले वा
 पि आत्मच्छायां न पश्यति ॥ ९ ॥ मंदरं इमं तथातीव्रं तेजोहीनं दिवांकरम् ॥ वेपते वेदनात्रस्तोरक्तनेत्रं श्रजयते ॥ १० ॥ स्याति निधनं जंतुः
 कालदंष्ट्रं विनिर्दिशेत् ॥ अष्टम्यां च नवम्यां च कृष्णपक्षे च तु दंशीम् ॥ ११ ॥ नागपंचमी दद्यान् जीवितस्य न संशयः ॥ आद्रां श्लेषामवाभरणी
 कृत्तिकास्तु विशेषतः ॥ १२ ॥ विशाखास्त्रिपूर्वा सुमूलस्वाति शतात्मके ॥ सर्पदद्यान् जीवति विषपीतं च यैस्तथा ॥ १३ ॥ शून्यागारे
 इमं शाने च शुष्कवृक्षे तथैव च ॥ नजीवंति नरा दद्यान् क्षेत्रे तिथि संयुते ॥ १४ ॥ अष्टोत्तरं मर्म शतं प्राणिनां समुदाहृतम् ॥ तेषां मध्ये तु मर्माणि दश
 द्वे चापि कीर्तिते ॥ १५ ॥ शंखेनेत्रे श्रुर्वोर्म्ये बस्तिभ्यां वृषणोत्तरे ॥ कक्षे स्कंधे हृदि मध्ये तालुके चिबुकुके गुदे ॥ १६ ॥ एषु द्वादश मर्मेषु दंश
 शस्त्रेण वाहतः ॥ नजीवति न रोलोके कालदंष्ट्रं विनिर्दिशेत् ॥ १७ ॥ अकच टपय दंशं वदंति प्रोक्तान जीवति न तस्य ॥ गतं ब्रूयाद्यदि स्वल्पति
 शिरस्तस्य संप्राप्तकालः ॥ १८ ॥ भवति च यदि दूत उत्तमस्याधमो वा यदि भवति च दूत उत्तमो वा धमस्य ॥ आदौ दृष्टस्य नाम यदिव दति
 क्वचिद्वक्तितस्याथ पश्चात्तं वर्णं भेदादि भवति स मः प्रातः कालस्य दूतः ॥ १९ ॥ दूतो वा दंडहस्तो भवति च युगलं पाशहस्तस्तथा वार
 तं वस्त्रं च कृष्णं मुखं शिरसि गतमेकवस्त्रं च दूतः ॥ तैलभ्यक्तं च तद्वद्विस्तरगतिमुक्तं केशश्चातिथः कुर्याद्द्वारं दंशं चरणयुगैः प्रातः का
 लस्य दूतः ॥ २० ॥ नागोदयं प्रवक्ष्यामि ईशाने न तु भाषितम् ॥ ब्रह्मणा तु पुरा मुष्टाग्रहानां गास्त्वेन केशः ॥ २१ ॥ अनंतं भास्करं विधात्सोमं

विद्यातु वासुकिम् ॥ तत्क्षेत्रं भूमिपुत्रं तु कर्कोटं च बुधविदुः ॥ २२ ॥ पद्मं बृहस्पतिं विद्यान्महापद्मं च भार्गवम् ॥ कुलिकः शंखपालश्च द्वावैतौ तु श
नैश्वरः ॥ २३ ॥ पूर्वपादः शंखपालो द्वितीयः कुलिकस्य च ॥ नित्यं भागे यथोद्दिष्टदिनरात्रि तथैव च ॥ २४ ॥ शुक्रसोमौ च मध्याह्ने उदये तु क्ष
मासुतः ॥ शनिः प्रागष्टमे भागे दिवारात्रौ न्विहोच्यते ॥ २५ ॥ ग्रहाश्च भुजते च वैशेषं भागस्य लक्षणम् ॥ रवि वारसद्विगोपादौ दशचतुर्दश ॥
॥ २६ ॥ अष्टद्वादशमे च द्वादश षष्ठकुजे तथा ॥ बुधस्य नवमे पादे राहो च दिवसस्य च ॥ २७ ॥ गुरोर्द्वितीयः षष्ठश्च षोडशस्य तु वर्जयेत् ॥ भास्कर
स्य दिने प्रोक्ते चतुर्थे दशमेष्टमे ॥ २८ ॥ शनैश्चरदिने पादं त्यजेच्चैव सुदारुणम् ॥ द्वितीयं द्वादशं चैव षोडशस्य तु वर्जयेत् ॥ २९ ॥ मुहूर्तं वाटि
कादूर्ध्वं वाटिकचतुर्थं भागं विंशतिश्च ॥ कुहू सुतं बुद्धं निमेषमेतत्कालस्य लक्षणम् ॥ ३० ॥ इति श्री भाविष्ये महापुराणे पंचमं कल्पपदं दशदृष्टक
दूतलक्षणं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ कश्यप उवाच ॥ सविषादं दृष्ट्वा मध्ये मद्भूतं तु वै भवेत् ॥ न च किं त्सां बुधैः कार्या तं गतां युं विनिर्दि
शेत् ॥ १ ॥ प्रहरार्धं दिवारात्रौ वैकं भुजते वाहिः ॥ एकस्य च समानं च द्वितीयं षोडशं तथा ॥ २ ॥ नागोदये यमुद्दिश्य हतो विद्वा विदा
रितः ॥ कालदंष्ट्रं विजानीयात्कश्यपस्य वचो यथा ॥ ३ ॥ यन्मात्रं पततो विदुर्बालांशं सलिलोद्धृतम् ॥ तन्मात्रं स्रवते दंष्ट्रा विषं स्रप
स्य दारुणम् ॥ ४ ॥ नाडीशते तु संपूर्णं देहसंक्रमते विषम् ॥ यावत्संक्रामयेद्वाहुं कुंचितं वा प्रसारयेत् ॥ ५ ॥ अनेन क्षणमात्रेण वि
षं गच्छति मस्तके ॥ वेपते विषे वेगो गतः शोऽथ सहस्रशः ॥ ६ ॥ वर्धते रक्तमासाद्य ततो वातेशिखियथा ॥ तैलं विदुर्जलं प्राप्य यथा वेगेन वर्धते
॥ ७ ॥ शिखंडी आश्रयं प्राप्य मारुतेन समीरितः ॥ ततः स्थानं गतं प्राप्य त्वचास्थानं विचक्षितम् ॥ ८ ॥ त्वचा सुदृशुर्गन्धि विद्याच्छाणितेषु च तु
गुणम् ॥ पित्तं तु त्रिगुणं याति श्लेष्मैव षोडशं भवेत् ॥ ९ ॥ वायौ त्रिंशद्गुणं चैव मज्जाषट्गुणं तथा ॥ प्राणैश्चैकार्णवीभूते सर्वगात्राणि संध्यते ॥ १० ॥
श्रोत्रे निरुध्यमानेन याति दंष्ट्रस्त्वसाध्यताम् ॥ ततोऽसौ प्रियते जंतुर्निश्वा सोऽध्यसर्वजितः ॥ ११ ॥ निष्क्रान्तिं तु ततो जीविभूते पंचत्वमागते ॥
तानि भूतानि गच्छति यस्य स्य यथा तथा ॥ १२ ॥ पृथिव्या पस्तथा ते जो वायुराकाशमेव च ॥ इत्येषा मेव संयातः शरीरमभिधीयते ॥ १३ ॥

प्रथिवीपृथिवीयातितायंतेषुलीयते ॥ तेजोगच्छतिचादित्यमारुतोमारुतं व्रजेत् ॥ १४ ॥ आकाशं चैवमाकाशे सह तेनैव गच्छति ॥ स्व
 स्थानं ते प्रपद्यते परस्परनियोजिताः ॥ १५ ॥ नजीवेदागतः कश्चिदहजन्मनि सुव्रत ॥ विषार्तेन उपेक्षेत त्वरितं तु चिकित्सयेत् ॥ १६ ॥ एक
 मस्ति विषलोकं द्वितीयं चोपपद्यते ॥ यथानानाविधं चैव स्यात्वरं तु तथैव च ॥ १७ ॥ प्रथमे विषवेगेतुरासहर्षोऽभिजायते ॥ द्वितीये विषवेगेतुस्त्वे
 दोगात्रेषु जायते ॥ १८ ॥ तृतीये विषवेगेतुः श्रोत्रांतरनिरोधकृत् ॥ १९ ॥ पंचमे विषवेगेतुः हिक्कात्रेषु जा
 यते ॥ षष्ठे च विषवेगेतुः प्राणभ्योऽपि प्रमुच्यते ॥ २० ॥ सप्तधतुः पहाह्यते वै ते तेन भाषिताः ॥ त्वचः स्थाने विषप्राप्ते तस्य रूपणि मे शृणु
 ॥ २१ ॥ अंगानि तिमिरायंते तपते च मुहुर्मुहुः ॥ एतानि यस्य चिह्नानि तस्य त्वचि चित्तं विषम् ॥ २१ ॥ तस्यागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥
 अर्कमूलमपामार्गं प्रियं गुंतं गतं तथा ॥ २३ ॥ एतदालो ज्यदा तव्यं ततः संपद्यते सुखम् ॥ ततस्तस्मिन् कृते विप्रन विवर्तेत चेद्विषम् ॥ २४ ॥ त्व
 चः स्थानं ततो भित्त्वारक्तस्थानं प्रधावति ॥ विषे च रक्तं संप्राप्ते तस्य रूपणि मे शृणु ॥ २५ ॥ दृढ्यते मुह्यते चैव शीतलं बहु मन्यते ॥ एतानि यस्य
 रूपानि तस्य रक्तगतं विषम् ॥ २६ ॥ तत्रागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥ उशीरं चंदनं कुष्ठमुत्पलं तगरं तथा ॥ २७ ॥ महाकालस्य मूला
 निर्मिदुवारनगस्य च ॥ हिगुलं मरिचं चैव पूर्ववेगेतुदापयेत् ॥ २८ ॥ बृहती वृश्चिका काली इंद्रवारुणी मूलकम् ॥ सप्तगंधघृतं चैव द्वितीयैः परिकी
 र्तिताम् ॥ २९ ॥ सिंदुवारं तथा हिंशुं तृतीये कारयेद्बुधः ॥ तस्य पानं च कुर्वीत अंजनं लेपनं तथा ॥ ३० ॥ एतेनैवोपचारेण ततः संपद्यते सुखम् ॥
 रक्तस्थानं ततो गत्वा पित्तस्थानं प्रधावति ॥ ३१ ॥ पित्तस्थानगते विप्रविषरूपणि मे शृणु ॥ उत्तिष्ठते निपतते दृढ्यते मुह्यते तथा ॥ ३२ ॥ गात्रतः
 पीतकः स्याद्द्रिदः पश्यति पीतिकाः ॥ प्रबलचभवेन्मूर्च्छा न चात्मानं विजानते ॥ ३३ ॥ विषक्रियां तस्य कुर्याद्यथा संपद्यते सुखम् ॥ पित्तस्था
 नमतिक्रम्य श्लेष्मस्थानं च गच्छति ॥ ३४ ॥ पिप्पल्यामधुकं चैव मधुखंडं घृतं तथा ॥ मधुसारमलांबुं च जातिं शंकरवालुकाम् ॥ ३५ ॥ इंद्रवा
 रुणि मूलं च गवां मूत्रेणोपयेत् ॥ नस्यंतस्य प्रशुं जीतपानमालेपनां जनम् ॥ ३६ ॥ एतेनैवोपचारेण ततः संपद्यते सुखम् ॥ श्लेष्मस्थानं ततः प्रा

तेतस्यरूपणिमेशृणु ॥ ३७ ॥ गात्राणि तस्य रुध्यन्ते निःश्वासश्च न जायते ॥ लालाचस्रवतेतस्य कंठोदुहुरुयायते ॥ ३८ ॥ एतानि यस्य रूपानि तस्य शुष्मगन्तं विषम् ॥ तस्यागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥ ३९ ॥ त्रिकटुकीं श्लेष्मातकीं लोत्रं च मधुसारकम् ॥ एतानि सप्तभागा निगमां मूत्रेण पेषयेत् ॥ ४० ॥ तस्य पानं च कुर्वीत अजं न लेपनं तथा ॥ एतेनैवोपचारेण ततः संपद्यते सुखम् ॥ ४१ ॥ श्लेष्मस्थानमति क्रम्य वायुस्थानं च गच्छति ॥ तत्र रूपानि वक्ष्यामि वायुस्थानगते विषे ॥ ४२ ॥ आध्माय ते च चठरं वांधवं च न पश्यति ॥ ईदं शं कुरुते रूपं दृष्टिभंगश्च जायते ॥ एतानि यस्य रूपानि तस्य वायुगन्तं विषम् ॥ ४३ ॥ तस्यागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥ शोणामूलं प्रियालं च रक्तं च जपिणलीं ॥ ४४ ॥ भाङ्गं च पापिपलीं च वेदवारु मधूकम् ॥ मधूकसारं सहा हिं गुंचापि प्लुटिकां च कुर्यात् ॥ दद्याच्च तस्यां जनलेपनादिषोऽदः सर्पविषाणि हन्यात् ॥ ४५ ॥ अंजनं चैव न स्यं च क्षिप्रं दद्याद्विषान्विते ॥ वायुस्थानं ततो मुत्तवा मज्जास्थानं प्रधावति ॥ ४६ ॥ विषमज्जागते विप्रतस्य रूपानि मेशृणु ॥ दृष्टिश्च हीयेत तस्य भृशमंगानि मुंचति ॥ ४७ ॥ एतानि यस्य रूपानि तस्य मज्जागन्तं विषम् ॥ तस्यागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥ ४८ ॥ घृतमधुशर्करान्वितमुशीरं च दनं तथा ॥ एतदालोढ्य दातव्यं पानं न स्यं च सुव्रत ॥ ४९ ॥ ततः प्रणश्यते दुःखं ततः संपद्यते सुखम् ॥ अथ तस्मिन् कृते योगे विषं तस्य निवर्तते ॥ ५० ॥ मज्जास्थानं ततो गत्वा मर्मस्थानं प्रधावति ॥ विषेतु मर्मसंप्राप्ते शृणुरूपं यथा भवेत् ॥ ५१ ॥ निश्चेष्टः पतते भूमौ कर्णोभ्यां बाधिरा भवेत् ॥ वारिणा सिच्यमानस्य रोगमहर्षेण जायते ॥ ५२ ॥ दंडेन हन्यमानस्य दंडराजीन जायते ॥ शस्त्रेण च्छिद्यमानस्य रूधिरं प्रवर्तते ॥ ५३ ॥ केशेषु लुच्यमानेषु नैव केशाः प्रवेदते ॥ यस्य कर्णौ च पाश्चात्तस्त पादं च संधयः ॥ ५४ ॥ शिथिलानि भवंतीह सगता सुरिति श्रुतिः ॥ एतानि यस्य रूपानि विपरीतानि गौतम ॥ ५५ ॥ मृतं तु न विजानीयात्कश्यपस्य चो यथा ॥ वैद्यास्तस्य न पश्यन्ति ये भवन्ति कुशिक्षिताः ॥ ५६ ॥ दृक्क्षणास्तु पश्यन्ति मन्त्रौषधिसमन्विताः ॥ तस्यागदं प्रवक्ष्यामि स्वयं रुद्रेण भाषितम् ॥ ५७ ॥ भयूरपि तं माजरापि तं गन्धर्वादी मूलमेव च ॥ कुर्मन्तरं कुष्ठं कासमदन्तं च तथा ॥ ५८ ॥ उत्पलस्य चार्कजं कं पद्मस्य कुमुदस्य च ॥ एतानि सप्तभागा निगो मूत्रेण

तुपेषयेत् ॥ ५९ ॥ एषोऽगदोयस्यहस्तेदृष्टेनस्त्रियतेसवै ॥ कालाहिनापिदृष्टेनक्षिप्रंभवतिनिर्विषः ॥ ६० ॥ क्षिप्रमेवप्रदातव्यमृतसंजिवनौ
 षधम् ॥ अजनचैवनन्यंचक्षिप्रं दद्याद्दिक्षः ॥ ६१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मणपंचमीकल्पेधातुगतविषक्रियावर्णनंनमपंचत्रि
 शोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ॥ गौतमउवाच ॥ कीदृशंसर्पदृष्टस्यसर्पिण्याःकीदृशंभवेत् ॥ कुमारदृष्टःकीदृक्स्यात्सूतिकादंशितस्यच ॥ १ ॥ रूपं
 नपुंसकेनहव्यंतरेणचकीदृशम् ॥ एतदाल्याहिमेसर्वमेभिर्दृष्टस्यलक्षणम् ॥ २ ॥ कश्यपउवाच ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिनागानांरूपलक्षणम् ॥
 सर्पदृष्टस्यचतथासमासाद्विजगुव ॥ ३ ॥ अथसर्पेणदृष्टस्यऊर्ध्वदृष्टिःप्रजायते ॥ सर्पदृष्टस्यचतथाअधोदृष्टिःप्रजायते ॥ ४ ॥ कन्या
 दृष्टस्ववामास्याद्विद्विज्वरोत्तम ॥ कुमारेणापिदृष्टस्यदक्षिणाएवजायते ॥ ५ ॥ गर्भिण्यावाथदृष्टस्यतथास्वेदश्चजायते ॥ रोमांचं
 सूतिकायास्तुवपुश्रुश्चापिजायते ॥ ६ ॥ नपुंसकेनदृष्टस्यअंगमर्दःप्रजायते ॥ पन्नगीप्रभवोरात्रौदिवासर्पोविषाधिकः ॥ ७ ॥ नपुंसकस्तुसं
 ध्यायांकश्यपेनतुभाषितम् ॥ अंधकारेतुदृष्टोयउदकेगहनेने ॥ ८ ॥ सुतंवाचेत्यमत्तंवायदिसर्पोनदृश्यते ॥ दृष्टरूपण्यजानन्वै
 कथंवेद्याचिकित्सितम् ॥ ९ ॥ चतुर्विधाहप्रोक्ताःपन्नगास्तुमहात्मना ॥ दर्वीकरामंडलिनोराजिलाव्यंतरास्तथा ॥ १० ॥ दर्वीकरावात
 विषमंडलाःगैतिकाःस्मृताः ॥ शुष्मलाराजिलाज्ञेयाव्यंतराःसान्निपातिकाः ॥ ११ ॥ रक्तंपरीक्षयेदंसांसर्पाणांतुपृथक्पृथक् ॥ कृष्णंदर्वीक
 राणांतुजायेतनल्पमुल्वणम् ॥ १२ ॥ रक्तंयनंचवहुशःशोणितंमंडलीकृतम् ॥ पिच्छिलंराजिलेस्वलंपतद्वचंतरकेतथा ॥ १३ ॥ सर्पास्तु
 चतुरोद्गोयाःपंचमोनोपलभ्यते ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रश्चैवचतुर्थकः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणेमधुरंदद्यात्तित्तंदद्यात्तथोत्तरे ॥ वैश्येकवर्षफलंद
 द्याच्छूद्रेत्रैस्थूणमेवच ॥ १५ ॥ ब्राह्मणेनतुदृष्टस्यदाहोगात्रेषुजायते ॥ मूर्च्छांचप्रबलस्याह्रानात्मानमभिजानते ॥ १६ ॥ इयामवर्णमुखे
 चस्यानमन्यास्तंभश्चजायते ॥ तस्यकुर्यात्प्रतिकारयेनसंपद्यतेसुखम् ॥ १७ ॥ अश्वगंधाप्यपामार्गीसंदुवारंसुरामयम् ॥ एतत्सर्पैःसमायुक्तंपाने
 नस्येचदापयेत् ॥ १८ ॥ एतैर्नैवोपचारेणसुखीभवतिमानवः ॥ क्षत्रेयेणतुदृष्टस्यकंपेगात्रेषुजायते ॥ १९ ॥ मूर्च्छामोहस्तथास्याह्रानात्मा

नमभिजानते ॥ जायतेवेदनातस्य ऊर्ध्वचैव निरिक्षते ॥ २० ॥ तस्य कुर्यात्प्रतीकारयेन संपद्यते सुखम् ॥ अर्कमूलमपामार्गप्रियं गुमिन्द्रवारुणीम् ॥
 २१ ॥ एतत्सर्पसमायुक्तं पानं नस्य च दापयेत् ॥ एतेनैवोपचारेण सुखी भवति मानवः ॥ २२ ॥ वैश्येनापि हि दुष्टस्य शृणुरूपपाणियानितु ॥
 शुष्मप्रकोपोलालाचनचोद्वहति चेत्तनाम् ॥ २३ ॥ मूलां च प्रबलायस्य आत्मानं नाभिं नंदति ॥ तस्य कुर्यात्प्रतीकारयेन संपद्यते सुखम् ॥ २४ ॥
 अश्वगंधासगोमूत्राद्यहधूमसंयुगुलम् ॥ शिरीषार्कपलाशेनाश्वेताचगिरिकर्णिका ॥ २५ ॥ गोमूत्रेण समायुक्तं पानं नस्य च दापयेत् ॥ एष वैश्ये
 न दद्यान्नामगदः परिकीर्तितः ॥ २६ ॥ शूद्रेणापि हि दुष्टस्य शृणुत त्वेन गौतम ॥ कुष्ठयेतेपते चैव ज्वरः शीतं च जायते ॥ २७ ॥ अंगानि बुलु
 चुलायंते शूद्रदुष्टस्य लक्षणम् ॥ तत्रागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥ २८ ॥ पद्मं च लेपकं चैव शैवं द्रुपद्व्यास्यं केसरम् ॥ मधुमधूकसारं च श्वेतां च
 गिरिकर्णिकाम् ॥ २९ ॥ एतानि समभागानि पेषयेच्छीतवारिणा ॥ पानलेपां जननस्य सुखी भवति मानवः ॥ ३० ॥ पूर्वाणहं च रते विप्रो मध्या
 हेक्षत्रियश्चरेत् ॥ अपराणहं च रद्वैश्यः शूद्रः संध्याचरो भवेत् ॥ ३१ ॥ आहारो वायुं पुष्पाणि ब्राह्मणानां विदुर्धृधाः ॥ मूषिकक्षत्रियाणां च आहारो
 द्विजसत्तम ॥ ३२ ॥ वैश्यामंडूकभक्षश्च शूद्राः सर्वांश्चिनस्तथा ॥ अग्रतो दशते विप्रः क्षत्रियो दक्षिणेन तु ॥ ३३ ॥ वामपार्श्वे स दवैश्यः पश्चाद्द्वि
 शूद्रमादिशेत् ॥ मदकाले तु संप्राप्ते पीज्यमाना महाविषाः ॥ ३४ ॥ अवेलायां दशते वैश्यैः मथुना ताम्रजंगमाः ॥ पुष्पगंधाः स्मृता विप्राः क्षत्रियाश्च द
 नावहाः ॥ ३५ ॥ वैश्याश्च घृतगंधावै शूद्राः स्युर्मत्स्यगंधिनः ॥ वासंते पांश्वक्ष्यामि यथा वदनु पूर्वकाः ॥ ३६ ॥ वार्पिकूपतडागेषु गिरिप्रसवणे
 बुच ॥ वसंति ब्राह्मणाः सर्पाग्रामद्वारे च तुष्यथे ॥ ३७ ॥ आरामेषु पवित्रेषु शूचिष्वप्यतनेषु च ॥ क्षत्रियो वसते नित्यं तोरणेषु सरःसु च ॥ ३८ ॥
 इमं शाने भरमशालासु पल्लेषु तेषु च ॥ गोष्ठेषु पथिवृक्षेषु विप्रवैश्यावसंति च ॥ ३९ ॥ अविविक्षुस्थानेषु निजनेषु वनेषु च ॥ शून्यागारे इम
 शाने च शूद्रा विप्रवसंति च ॥ ४० ॥ श्वेताश्च कपिलाश्चैव ये सर्पास्तन्वन्त प्रभः ॥ मनस्विनः सान्त्विकाश्च ब्राह्मणास्ते बुधैः स्मृताः ॥ ४१ ॥ रक्त

१ प्रियं गुमत्तवारुणीम्-इ०पा० । २ क्लृप्त्यै-इ०पा० । ३ चिमिचिमरति-इ०पा० । ४ चांतरे-इ०पा० । ५ आहारं चात्र पुष्पाणि-इ०पा० ।
 ६ नदीहृदतडागेषु-इ०पा० । ७ विप्रो वै वसते नित्यं सदा ब्राह्मणसत्तम-इ०पा० । ८ विदुर्धृधायतनेषु च-इ०पा० ।

वर्णाः सुवर्णाभाः प्रवालमणिर्संनिभाः ॥ सूर्यप्रभास्तथाविप्रक्षत्रियास्तेभुजंगमाः ॥ ४२ ॥ नानाविचित्रराजीभिरतसीवर्णसन्निभाः ॥ बाण
 पुष्पसवर्णाभावैश्यास्तेवैभुजंगमाः ॥ ४३ ॥ काकोदरानिभाः केविद्येचअंजनसन्निभाः ॥ काकर्णधूम्रवर्णस्तेशूद्राः परिकीर्तिताः ॥ ४४ ॥
 यस्यसर्पेणदृष्टस्यदंशमंगुष्ठमंतरम् ॥ बालदंष्ट्रविजानीयात्कश्यपस्यचोयथा ॥ ४५ ॥ यस्यसर्पेणदृष्टस्यदंशंशूलमंतरम् ॥ यौवन
 स्थेनदृष्टस्यएतद्भवतिलक्षणम् ॥ ४६ ॥ यस्यसर्पेणदृष्टस्यसार्धंशूलमंतरम् ॥ वृद्धदंष्ट्रविजानीयात्कश्यपस्यचोयथा ॥ ४७ ॥ अनं
 तः प्रेक्षते पूर्ववामपार्श्वे तु वासुकिः ॥ तक्षकोदक्षिणेनेह कर्कोटः पृष्ठतस्तथा ॥ ४८ ॥ चलेतं प्रमेते पद्मो महापद्मो निमज्जति ॥ विंशतिस्तृते चैव
 शंखपालो मुहुर्मुहुः ॥ ४९ ॥ सर्वेषां कुरुते रूपं कुलिकः पन्नगोत्तमः ॥ अनंतस्य दिशार्धवा विमुक्तेस्तु हाशनी ॥ ५० ॥ दक्षिणातक्षकस्योक्ता क
 र्कोटस्य तु नैर्ऋती ॥ पश्चिमापद्मनाभस्य महापद्मस्य वायुजा ॥ ५१ ॥ उत्तराशंखपालस्य ऐशानिकं बलस्य तु ॥ अनंतस्य भवेत्पद्मं वासुकेः
 स्यात्तथोत्पलम् ॥ ५२ ॥ स्वस्तिकं तक्षकस्योक्तं कर्कोटस्य तु पङ्कजम् ॥ पद्मस्य तु भवेत्पद्मं शूलं पद्मेतरस्य तु ॥ ५३ ॥ शंखपाले भवेच्छत्रं कुलिक
 स्यार्धचंद्रकम् ॥ अनंतकपिलौ विप्रौ क्षत्रियौ शंखवासुकी ॥ ५४ ॥ महापद्मस्तक्षकश्चैश्वर्यौ विप्रप्रकीर्तितौ ॥ पद्मकर्कोटकौ शूद्रौ स शैश्वर्यौ
 मनीषिभिः ॥ ५५ ॥ अनंतकुलिकौ शुकौ वर्णते ब्रह्मसंभवौ ॥ वासुकिः शंखपालश्चरत्तौ हासिमुद्रवौ ॥ ५६ ॥ तक्षकश्च महापद्मैर्षत्पतिवभू
 वतुः ॥ पद्मकर्कोटकौ विप्रसर्पाकृष्णौ बभूवतुः ॥ ५७ ॥ हंयानं वृषच्छत्रं राजानमथ पावकम् ॥ धरणिमुत्पाद्य धृतनेतां सिद्धिकरान्विदुः ॥
 ॥ ५८ ॥ पूर्णकुंभः पताका च कांचनं मणयस्तथा ॥ शिराषं मणिं कंकठं जीवजं विंतिमुव्रत ॥ ५९ ॥ एतेषां दर्शनं श्रेष्ठं कन्यै चैकप्रमूयिका ॥
 चतुःषष्टिः समाख्याता भोगिनो ये तु पन्नगाः ॥ ६० ॥ अदृश्यास्तेषु षट्त्रिंशद्दृश्यास्त्रिंशन्महीचराः ॥ विंशच्च स्रग्विणः प्रोक्ताः सप्तमं डालिनस्तथा ॥
 ॥ ६१ ॥ राजीवंतो दश प्रोक्ता दर्व्यः षोडशपंचच ॥ दुंदुभोऽंडुभश्चैव चेटभश्चेंद्रवाहनः ॥ ६२ ॥ नागपुष्पसवर्णख्यानिर्विषाये च पन्नगाः ॥

१ विमज्जंस्तिष्ठते-इ०पा० । २ त्रिरस्वकम्-इ०पा० । ३ नृपोत्तम-इ०पा० । ४ प्रायःपतौ-इ०पा० । ५ हयपालम्-इ०पा० । ६ शयनं मणिकं कंठे-
 इ० । शरसौ मणिं कंठे-इ०च पा० । ७ मत्तपन्नगाः-इ०पा० । ८ अष्टत्रिंशन्महीचराः-इ०पा० । ९ मुकुलिनः-इ०पा० । १० क्षेत्रभक्षेत्रवाहनः-इ०पा० ।

भ० पु०

॥ ५४ ॥

एवमेव तु सर्पाणां शतद्विनवतिस्मृतम् ॥ ६३ ॥ वराहकर्णगजपिप्पलीचगाधारिकाणि प्लवदेवदारुमधूकसारंसहस्रदुवारहं च पिप्पलाशुटिकाच
कार्या ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्तवान्पुरावीरागौतमस्य प्रजापतिः ॥ लक्षणं सर्वनागानां रूपवर्णो विपंतथा ॥ ६५ ॥ तस्मात्संपूजयेन्नागा
न्सदा भक्त्या समन्वितः ॥ विशेषतस्तु पंचम्यां पयसा पायसेन च ॥ ६६ ॥ श्रावणे मासि पंचम्यां शुक्लपक्षे नराधिप ॥ द्वारस्योभयतो लेख्यगो
मयेन विशेष्यणाः ॥ ६७ ॥ पूजयेद्विधिवद्द्वारद्विद्वयक्षैतः कुक्षौ ॥ गंधपुष्पोपहारैश्च ब्राह्मणानां चतुर्णैः ॥ ६८ ॥ ये त्वस्व्यां पूजयंतो ह नगा
न्भक्तिपुरःसरानतेषां संपतो वीरभयं भवति कर्हिचित् ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपंचमिकल्पे श्रावणिकनागपंचमव्रतव
र्णनं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ तथा भाद्रपदे मासि पंचम्यां श्रद्धया न्वितः ॥ अथ लेख्यनरो नागान्कृष्णवर्णो दिवर्णकैः ॥ १ ॥
पूजयेद्गंधपुष्पैश्च सर्पिः पायसगुण्डैः ॥ तस्य तुष्टिं समायाति पन्नगास्तक्षकादयः ॥ २ ॥ आसतमात्कुलतस्थनभयं नागतो भवेत् ॥ तस्मात्सर्वप्र
यत्नेन नागान्संपूजयेद्बुधः ॥ ३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपंचमिकल्पे भाद्रपदिकनागपंचमव्रतवर्णनं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥
सुमंतुरुवाच ॥ तथा चाश्वयुजे मासि पंचम्यां कुरुनंदन ॥ कृत्वा कुशमया न्नागान्गंधाद्वैः संपूजयेत् ॥ १ ॥ वृत्तोदकाभ्यां पयसा स्नापयित्वा
विज्ञापते ॥ गोधूमैः पयसा स्विन्नैर्भक्ष्यैश्च विधैस्तथा ॥ २ ॥ यस्त्वस्व्यां विधिवन्नागाञ्छुचिर्भक्त्या समन्वितः ॥ पूजयेत्कुरुशार्दूलतस्य शेषा
दयो नृप ॥ ३ ॥ नागाः श्रिता भवंतीह शांतिमाप्नोति वा विभो ॥ स शांतिलोकमासाद्य मोदते शाश्वतीः समाः ॥ ४ ॥ इत्येतत्कथितं वीर
पंचमिकल्पमुत्तमम् ॥ यत्रायमुच्यते मंत्रः सर्वसर्पनिषेधकः ॥ ५ ॥ अँ कुरुकुले फट्स्त्रहा ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे शतसाहस्राधर्मसहि
तायां ब्राह्मणपंचमिकल्पसमाप्तिकथनं नाम अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ षष्ठ्यां फलाशानो राजन्विशेषात्कार्तिकेनृप ॥
राज्यच्युतो विशेषेण स्वराज्यं लभतेऽचिरात् ॥ १ ॥ षष्ठीतिथिर्महाराज सर्वदा सर्वकामदा ॥ उपोष्यातु प्रयत्नेन सर्वकालजयार्थिना ॥ २ ॥
कार्तिकेयस्य दायिता एषा षष्ठी महातिथिः ॥ देवसेनाधिपत्यं हि प्राप्नोति तस्यां महात्मना ॥ ३ ॥ अस्यां हि श्रेयसा युक्तो यस्मात्सर्वकंदो भवाग्रणीः ॥

१ कृष्णपक्षे इत्यप्रासंगिकः--इ० पा० । २ इंद्राण्या सह पूजयेत्--इ० पा० । ३ विप्र--इ० पा० ।

तस्मात्पष्ठ्यांनक्तभोजीप्राशुयादीप्तिस्तं सदा ॥ ४ ॥ इत्वार्यकार्तिकेयायस्थित्वावैदक्षिणामुखः ॥ दध्नाघृतोदकैःपुष्पैर्मंत्रेणनेनसुव्रत
॥ ५ ॥ सप्तर्षिदारजःस्कंदःस्वाहापतिसमुद्रवः ॥ रुद्रार्यमाग्निजविभोगंगार्भनमोऽस्तुते ॥ ६ ॥ ग्रीयतादिवसेनानीःसंपादयतुह्रद्वत
म् ॥ इत्वाविप्रायआत्मान्रयन्वायन्यदपिविद्यते ॥ ७ ॥ पश्चादुक्तेत्वसौरात्रौभूमिं कृत्वातुभाजनम् ॥ एवंपष्ठ्यांनक्तंनेहात्प्रोक्तंस्कंदेनय
तनतः ॥ ८ ॥ तन्निबोधमहाराजप्रोच्यमानस्यमेऽखिलम् ॥ पष्ठ्यायस्तुफलाहारोक्तहारोभविष्यति ॥ ९ ॥ शुक्लांकृष्णांसुनियतो
ब्रह्मचारीसमाहितः ॥ तस्यसिद्धिर्धृतिर्तुष्टिराज्यमायुर्निरामयम् ॥ १० ॥ पारत्रिकचैहिकंचदद्यात्स्कंदो न संशयः ॥ योहिनक्तोप
वासःस्यात्सनक्तैनव्रतीभवेत् ॥ ११ ॥ इहवासुत्रसोत्यन्तंलभतेख्यातिमुत्तमाम् ॥ स्वर्गेचनियंतंवासोलभ्यतेनात्रसंशयः ॥ १२ ॥ इहचा
गत्यकालंतिथोक्तफलभागभवेत् ॥ देवानामपिष्वद्योऽसौराज्ञाराजाभविष्यति ॥ १३ ॥ यश्चापिशृणुयात्कल्पपष्ठ्याःकुरुकुलोद्ग्रह ॥
तस्यसिद्धिस्तथातुष्टिर्धृतिःस्यात्ख्यातिसंभवा ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिषष्टिकल्पेएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥
ज्ञतानीकउवाच ॥ अहोव्रतंमहत्कष्टंशंशयोह्रदिवर्तते ॥ कार्तिकेयस्यमाहात्म्यंश्रुत्वाजन्मतथाद्रिज ॥ १ ॥ अनेकजनितस्येहकार्ति
केयस्यसुव्रत ॥ माहात्म्यंसुमहद्विप्रकथमेतद्विभाव्यते ॥ २ ॥ जातिःश्रेष्ठाभवेद्वरिउतकर्मभवेद्वरम् ॥ संशयस्तुमहानत्रदृष्ट्वामेकृति
कासुतम् ॥ ३ ॥ एतद्वद्विनिश्चित्यनयथासंशयोभवेत् ॥ जन्मतःकर्मणश्चैवयज्जायस्तद्वीहिमे ॥ ४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इममर्थे
पुरापृष्टोब्रह्माशिव्यैर्मनीषिभिः ॥ यदुक्तेतेनतेषांचततेवच्चिनिबोधमे ॥ ५ ॥ सुरश्रेष्ठसुखासीनमभिमन्यमहर्षयः ॥ प्रणम्यचमहाबाहो
विश्वामित्रस्यविप्रताम् ॥ ६ ॥ दृष्ट्वाविस्मयमागत्यकौतूहलसमन्विताः ॥ भक्तिश्रद्धांपुरोधायप्रणम्यानतंकंधराः ॥ ७ ॥ ऋषय ऊचुः
॥ भोब्रह्मन्नादिकल्पोहब्राह्मण्यं ब्रूहि किं भवेत् ॥ जात्यध्ययनेदेहात्मसंस्काराचारकर्मणाम् ॥ ८ ॥ बाह्याभ्यंतरसामान्यविशेषायदिह
त्रिमाः ॥ मनोवाक्कर्मद्वारिरजातिद्रव्यगुणात्मकाः ॥ ९ ॥ संत्यव्ययताःप्रसिद्धायेजातिभेदविधायिनः ॥ वस्तुभूताःपरोक्षैर्वा

प्रमाणैर्न निश्चिताः ॥ १० ॥ अव्यक्तागमसिद्धश्चेज्जातिभेदविधिर्नृणाम् ॥ विकल्पोऽयं न पुष्पातिभवतः शुभुर्षिवलम् ॥ ११ ॥ ब्रह्मो
वाच ॥ एवमेतन्नसंदेहायथायूयदंतिह ॥ शृणुष्वंयोगिनोवाक्यसतर्कशिष्यश्रेयसे ॥ १२ ॥ योगेश्वर उवाच ॥ प्रमाणेहि प्रसिद्धे तु भि
न्नार्थविषयेयतः ॥ स्पष्टयोगार्थविषयप्रत्यक्षतावदक्षते ॥ १३ ॥ सामान्यार्ताद्वियग्राहसिद्धांतोऽप्युपगम्यते ॥ स एव भगवन्नेकप्रमाण
मिति चेन्न तत् ॥ १४ ॥ यस्माद्विविधमेतत्तत्संकटं भद्रवर्तते ॥ वेदस्य पौरुषेयत्वं नित्यजातिसमर्थकम् ॥ १५ ॥ कार्याविशेष
षावेदोक्तानुक्तमकृतं वचः ॥ ताल्वादिकरणानां च व्यापारानंतरं श्रुतेः ॥ १६ ॥ व्यापारतत्परतस्तस्य प्रागभावविशेषतः ॥ तद्भावानु
विधायित्वमन्वयव्यतिरेकतः ॥ १७ ॥ तस्माद्भूमाग्निवद्वार्थफलभावोऽवतिष्ठते ॥ न च व्यापारस्वचसोरन्यथानुपपत्तिः ॥ १८ ॥ पुरु
षानुगताजातिब्राह्मणत्वादिकास्ति चेत् ॥ द्विवर्णजातिभेदेन प्रत्यक्षापार्थोपलक्षणात् ॥ १९ ॥ गोवर्गमध्यं च गोतृयथाश्चोनिर्धयते ज्ञैः सु
विचक्षणत्वात् ॥ मनुष्यभावाद्विशिष्यमाणस्तद्बद्धिजः शूद्रगणान्नभिन्नः ॥ २० ॥ मनुष्यजातेन पराविशेषोयः कल्प्यते सर्वे नरानुयायी ॥
संस्कारयुक्ताहिक्रियाविशिष्टाद्विजन्मना शूद्रविवेकहेतुः ॥ २१ ॥ जीवोपि ब्राह्मणः प्रोक्तो यैरतत्त्वज्ञमानवैः ॥ प्रप्रष्टु ब्राह्मणत्वास्ते जायते वि
प्रसंगतः ॥ २२ ॥ जराजन्मांतरकेशदुष्टग्राहकुलकुलम् ॥ नरतिर्यगसच्छूद्रयोनिदुःखोर्मिसंकटम् ॥ २३ ॥ दौःस्थित्यरोगशोकातिज
नवर्तसमन्वितम् ॥ श्वानशूकरचांडालकृमिकूर्मादिकायतम् ॥ २४ ॥ संसारसागरंधोरमग्नः परिपरिप्लुवन् ॥ धूरिपपभरक्रांतः स जीवो
ब्राह्मणः कथम् ॥ २५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सतव्याधकथाविप्रामनुनापरिर्कीर्तिता ॥ तानि शम्ययदुःश्रेष्ठानित्यं जातिपदंत्यजेत् ॥ २६ ॥ सतव्याधा
दशार्णयामृगाः कालं जेगिरौ ॥ चक्रवाकाः सरिद्धिपेहंसाः सरसिमानसे ॥ २७ ॥ तेऽपि जाताः कुक्षेत्रे ब्राह्मणवेदपारगाः ॥ प्रस्थिता दीर्घमध्वानयू
यं किमवसीदथ ॥ २८ ॥ तस्मान्न जीवेद्ब्राह्मण्ययास्यामो हिकथंचन ॥ २९ ॥ शस्त्रादिमद्भागवजाति युक्तो गजाश्वगोजो हूस्वरादिकानाम् ॥
ज्ञात्वा कृतो ह्यंगजवर्णधर्मैर्भेदः स्फुटलक्षणतोऽत्र यद्रत् ॥ ३० ॥ तदुत्तरात्रैव विकर्तनीया ब्राह्मण्यजातिर्नृषु नास्ति काचित् ॥ नित्याकृ

तिर्नानुपभेदरूपायथाहिभेदः परमोत्रसिद्ध्येत् ॥ ३१ ॥ सिताद्यसाधारणतुल्यरूपाः सनातनगणेषु न वर्णभेदः ॥ ब्राह्मण्यमध्रुवमिदं किल कृत्रिम-
त्वादकृत्रिमं भवति सामयिकत्वयोगात् ॥ ३२ ॥ सांकेतिकं सुकृतं तलेशविशेषलब्धं वाणिज्यभेषजकृतमिव जातिभेदाः ॥ किं ब्राह्मणये-
सुकृतं तं जंतिं किं क्षत्रियालोकमपालयंतः ॥ ३३ ॥ स्वधर्महीनहितैर्वैश्याः शूद्राः स्वमुख्यक्रियया विहीनाः ॥ तस्मान्न गोश्ववत्कश्चि-
ज्जातिभेदोऽस्ति देहिनाम् ॥ कार्यशक्तिनिमित्तस्तु संकेतः कृत्रिमो भवेत् ॥ ३४ ॥ एवं प्रमाणैः प्रतिषिध्यमानां सांकेतिकीयातिनरो व्यवस्थासु ॥
स्वकीयसिद्धां स्वमतैर्न पिद्धान् बुध्यते मूढमनावराकः ॥ ३५ ॥ गोमहिष्यजवाज्युध्वानेया विगजाधिपाः ॥ प्रेष्यवाधुषिकालकर-
णोद्यतमानसाः ॥ ३६ ॥ वैणिक्कारुक्रियाविष्टादिव्यास्तेऽपि च ये द्विजाः ॥ विनष्टास्ते तु विज्ञेयाः क्रव्यादाश्च कुशीलवाः ॥ ३७ ॥ पलां-
दुलशुनादाश्च मयोद्गीक्षीरपायिनः ॥ मांससर्वसक्षीरक्रयविक्रयकारिणः ॥ ३८ ॥ पुनर्भूषणं विद्याचांडालस्त्रीनिषेविणः ॥ शूद्रान्नस्य पुष्टांगाः
प्रेतवस्त्रान्नभोजनाः ॥ ३९ ॥ मृतसूतकलञ्चापानाद्यभ्यवहारिणः ॥ ब्रह्मदेवपितृभूतमनुष्येषु बहिष्कृताः ॥ ४० ॥ मात्सर्यमदविद्वेषतृष्णा
कामतमोभयाः ॥ हीनार्चाराहित्ये केचिदपरे पिशुनाद्विजाः ॥ ४१ ॥ प्रकारैर्वहुभिः सवैते प्रणश्यंति नान्यथा ॥ एवं शास्त्रोदितन्यायमार्गप्रष्टा-
स्तु ये नराः ॥ ४२ ॥ विशिष्टगोत्रसंस्कारकलापसकलात्मकाः ॥ वेदानध्यापयंतोऽपि तेऽधीयानाः श्रुतिक्रमात् ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणत्वाद्विही-
यंते दुराचारविधायिनः ॥ तस्मान्न जातिरेकत्रभूतात्मास्तपायिनी ॥ ४४ ॥ नाशीत्वादत्र च श्लोकान्मानवाः समधीयते ॥ सद्यः पतति मसि न ला-
क्ष्यालवणेन च ॥ ४५ ॥ न्येहेण शूद्रो भवति ब्राह्मणः क्षीरविक्रयी ॥ गोरक्षकावाणिजिकास्तथाकारुक्षीलवान् ॥ ४६ ॥ प्रेष्यान्वाधुषिकांश्चैव
शूद्रांस्तान्मनुब्रवीत् ॥ शूद्रो ब्राह्मणतो मतिब्राह्मणश्चैति शूद्रताम् ॥ ४७ ॥ क्षत्रियो याति विप्रस्यं विद्याद्वैश्यं तथैव च ॥ ४८ ॥ इति श्रीभ-
विष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि षष्ठीकले पार्तिकांते केयवर्णेन चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वेदाध्ययनमप्येतद्ब्राह्मण्यं प्रतिपद्यते ॥ वि-
प्रवद्वैश्यराजन्यौरक्षसारावणादयः ॥ १ ॥ श्वादचां डालदासाश्च लुब्धकाभीरधीवराः ॥ येन्येऽपि वृषलाः केचिन्तेपिवेदानधीयते ॥ २ ॥ शू-

द्रोदेशांतरंगत्वाब्राह्मण्यक्षत्रियश्रितः ॥ व्यापाराकारभाषाद्यैर्विप्रतुल्यैः प्रकल्पितैः ॥ ३ ॥ वेदानधीत्यवेदावावेदवापियथाक्रमम् ॥ प्रोद्ग्रहं
तिशुभांकन्यांशुद्भ्राह्मणजानराः ॥ ४ ॥ अथवाधीत्यवेदास्तुक्षेत्रवैश्यैस्तुवानराः ॥ गौडपूर्वाकृतमेतुजातिं विदाक्षिणान्यजाम् ॥ ५ ॥
अपरिज्ञातशूद्रत्वाद्ब्राह्मण्ययातिकामतः ॥ तस्मान्नज्ञायतेभेदे विदाध्यायक्रियाकृतः ॥ ६ ॥ शान्नाकरैस्तथाचोक्तन्यायमार्गानुसारिभिः ॥
तेसाधुमतमाकर्ण्य संतः संति विमत्सराः ॥ ७ ॥ आचारहीनान्प्रनुतिवेदायद्यधीताः सहषड्विगैः ॥ शिल्पादिवेदाध्ययनं द्विजानां वृत्तं स्मृतं
ब्राह्मणलक्षणं तु ॥ ८ ॥ अधीत्य चतुरग्रे वेदान्यादिवृत्तेन तिष्ठति ॥ न तेन क्रियते कार्यं त्रिरत्नेनैव षडङ्कः ॥ ९ ॥ शिखाप्रणवसंस्कारसंध्य
पासनमेखलाः ॥ दंडाजिनपवित्राद्याः शूद्रेष्वपि निरंकुशाः ॥ १० ॥ प्रसंगोपि हि शूद्राणां न शक्यो विनिवारितुम् ॥ देवोत्तमत्रयेणापि निवर्त
तेनराः स्वयम् ॥ ११ ॥ तस्मान्नैतेऽपि लक्ष्यं ते वि लक्षणतया नृणाम् ॥ यज्ञोपवीतसंस्कारमेखलाचूलिकादयः ॥ १२ ॥ अभिचारिकमंत्राद्यै
र्दुर्लभत्वादिभाषणैः ॥ ब्राह्मणस्यैव शक्तिश्चेत्केनस्य विनिहन्यते ॥ १३ ॥ तपःसत्यादिमाहात्म्यादेव तासमयस्मृतिः ॥ मंत्रशक्तिर्नृणा
मेषां सर्वेषामपि विद्यते ॥ १४ ॥ वंचनं दुर्वचस्यापि क्रियते सर्वमानवैः ॥ शूद्रब्राह्मणयोस्तस्मान्नास्ति भेदः कथंचन ॥ १५ ॥ शापादुग्रहका
रित्वं शक्तिभेदो न विद्यते ॥ चौरचाटादिराजान्यदुर्जनाभिहते नृणाम् ॥ १६ ॥ आत्मदुःखोदयापायं स्वेषु जंतुषु रक्षणम् ॥ कर्तुं न प्रभवः
शूद्रो ब्राह्मणस्तद्वेदविह ॥ १७ ॥ माभूद्युगेकलावेतद्देशे चार्थकृद्ब्रिजे ॥ स्यादप्युद्देशकालादौ द्विजानामतिशायिनाम् ॥ १८ ॥ शापादुग्रह
सामर्थ्यमन्यद्वाध्यात्मगोचरम् ॥ ब्रह्मसाधनमेतद्विलिङ्गं केचित्प्रचक्षते ॥ १९ ॥ संसारारक्तचेतस्का मोहांधतमसावृताः ॥ पतंत्युन्मागते
षु प्रत्यग्निश्लभायथा ॥ २० ॥ जातिधर्मः स्वयं किंचिद्विशेषः श्रुतिसंगमात् ॥ असिद्धः शूद्रजतीनां प्रसिद्धो विप्रजातिषु ॥ २१ ॥ संस्का
रो यो निसाध्यो वा सा मग्री प्रभवोऽथवा ॥ शूद्रेभ्योऽतिशयंधत्तैयः साधारणतारुणः ॥ २२ ॥ विप्राणां पंचधाभिन्नः कल्पनीयः संपडितैः ॥ न
जातिजस्त्रयीजोवाविशेषोऽपि युक्तिबाधकात् ॥ क्रमाक्रमक्रियाः संति न सनातनवस्तुनः ॥ २३ ॥ नित्यो न हेतुर्विगतक्रियत्वाद्धेतुर्भवेद्भेदविशे

षतःसः ॥ सतत्समस्तत्प्रतिसन्निधानात्कालात्ययेक्षित्वमयुक्तमेव ॥ २४ ॥ स्वातःशरीरवृत्तिस्थःश्रुतियोगादुदेतियः ॥ सोनन्यवेदवि
 ज्ञातस्वभावोन्यैर्गम्यते ॥ २५ ॥ विशिष्टधीतिधर्मत्वेकत्रिमाब्रह्मसंगतिः ॥ यस्यास्त्यतिशयस्तस्यनान्योन्याश्रयतेयदि ॥ २६ ॥ दृश्य
 स्वभावांकिमभीष्टमेतद्ब्रह्मण्यमाहोस्विददृष्टरूपम् ॥ सर्वैःश्रुतयेतिहिदृश्यरूपंतोन्यथावद्भूतिरेव न स्यात् ॥ २७ ॥ सामर्थ्यभावः परमं
 विशेषभूदेवगात्रस्थमभूमिदेवाः ॥ स्मरति तेनात्मनिपुण्यपापंयथातथेत्येतदयुक्तमुक्तम् ॥ २८ ॥ सामर्थ्यनुष्ठानगुणैःसमग्राःशूद्रायतःसंतिस
 माद्विजानाम् ॥ तस्माद्विशेषोद्विजशूद्रनाम्नोर्न्यात्मिकोवाह्यानिमित्तकोवा ॥ २९ ॥ संस्कारतःसोऽतिशयोयदिस्यात्सर्वस्यपुंसोस्त्यति
 संस्कृतस्य ॥ यःसंस्कृतोविप्रगणप्रधानोव्यासादिकस्तेननतस्यसाम्यम् ॥ ३० ॥ हेतुत्वंदत्तेनैषांजात्यादीनामसंभवात् ॥ जातेरकृतकत्वा
 चअधीतेनविशेषतः ॥ ३१ ॥ संस्कारातिशयाभावादंतरस्यागतेपरैः ॥ भौतिकत्वाच्छरीरस्यसमस्तानामसंहतैः ॥ ३२ ॥ किंचान्यनास्तिक
 म्लेच्छयवनादिजनैर्ज्वलम् ॥ वेदादितबहिर्दुष्टचरितेषुदुरात्मसु ॥ ३३ ॥ धर्मादतिशयोदृष्टःक्रूरसाहसिकादिषु ॥ तस्माद्विप्रेषुजात्यादिसामग्रीप्र
 भवोनसः ॥ ३४ ॥ तस्मान्नचविभेदोस्तिनवहिनितरात्मनि ॥ नसुखादौनचैर्धर्मज्ञायांनाभयेष्वपि ॥ ३५ ॥ नवीयैनाकृतौनाक्षेनव्या
 पारेनचायुषि ॥ नांगेषुष्टेनदोर्बल्येनस्थैर्यैनापिचापले ॥ ३६ ॥ नप्रज्ञायांनवैराग्येनधर्मेनपराक्रमे ॥ नात्रिवर्गेनैपुण्येनरूपादौनभेषजे
 ॥ ३७ ॥ नस्त्रीगर्भेनगमनेनदेहमलसंप्लवे ॥ नास्थिरध्वेनचप्रेम्णिनप्रमाणेनलोमसु ॥ ३८ ॥ शूद्रब्रह्मणयोर्भेदोऽमुग्यमाणोऽपियत्नतः ॥
 नेक्ष्यतेसर्वधर्मेषुसंहतौस्त्रिदशैरपि ॥ ३९ ॥ उक्तमात्राविंसंभूतिर्विचारक्रमकारिभिः ॥ वृद्धद्वंद्वारकाधीशैरप्रवृष्यमिदं वचः ॥ ४० ॥ नब्राह्म
 णाश्चंद्रमरीचिशुभ्रानक्षत्रियाःकिंशुकपुष्पवर्णाः ॥ नचैहवैदयाहरीतालतुल्याःशूद्रानचांगारसमानवर्णाः ॥ ४१ ॥ पादप्रचारस्तनुवर्णकेशैः
 सुखेनदुःखेनचशोणितेन ॥ त्वंज्ञांसमेदोःस्थिरसैःसमानाश्चतुःप्रभेदाहिकथंभवन्ति ॥ ४२ ॥ वर्णप्रमाणाकृतिगर्भवासवाबुद्धिकर्मद्रियजीविते
 शु ॥ बलत्रिवर्गामयभेषजेषुनविद्यतेजातिकृतोविशेषः ॥ ४३ ॥ सएकएवात्रपतिःप्रजानांकथंनजातिकृतःप्रभेदः ॥ प्रमाणदृष्टान्तनयप्रवादैः

१ भाव्यम्-इ०पा० । २ विद्यते-इ-पा० । ३ अपि-इ०पा । ४ योऽस्मात्-इ०पा० । ५ त्वंज्ञांसंकेशास्थिरसैः-इ०पा० ।

परीक्षमाणो विघटत्वमेति ॥ ४४ ॥ चत्वार एकस्य पितुः सुताश्च तेषां सुतानां खलु जातिरिका ॥ एवं प्रजानां हि पितृकृपापेक्षभावात्प्रवृत्तजातिभेदः ॥ ४५ ॥ फलान्यथोदुम्बरवृक्षजातेर्यथा प्रमथ्यांत भवानियानि ॥ वर्णकृतिस्पृशरसैः समानितैकतो जातिरतिप्रार्थित्या ॥ ४६ ॥ यैकोऽंशिकाः काश्यपगौतमाश्च कौटिल्यमांडव्यवसिष्ठगोत्राः ॥ आत्रेयकौत्सांगिरसाः सगरगामौद्गल्यकत्यायनभार्गवाश्च ॥ ४७ ॥ गोत्राणि नानाविधजातयश्च भ्रातृषुषामैतुन पुत्रभावाः ॥ वैवाहिकं कर्म न वर्णभेदाः सर्वाणि शिल्यानि भवंति तेषाम् ॥ ४८ ॥ ये चान्यपेडिताः प्राहुर्देहब्राह्मणतानराः । तेषां दुर्दृष्टिर्तिमिरमपनीयानुकंप्य च ॥ ४९ ॥ न्यायाञ्जनौषधौर्दिव्यैः परिणाममुखा वहैः ॥ उपनीतैः प्रयत्नेन स्वदाष्टिसंविद्वद्भे ॥ ५० ॥ मूर्तिमत्त्वाच्च नाशित्वं नाशित्वा च्छेषभूतवत् ॥ देहाधारनिविष्टानां ब्राह्मण्यं न प्रकल्प्यते ॥ ५१ ॥ एकैको वयस्तेषां न ब्राह्मण्यं समश्नुते ॥ न चानेकममूहं पिसर्वथा ति प्रसंगतः ॥ ५२ ॥ पृथिव्युदकवाय्वग्निपरिणामा विशे षतः ॥ देहतः सर्वभूतानां ब्राह्मणत्वप्रसंगतः ॥ ५३ ॥ देहस्य ब्राह्मणत्वं यैरति त्वज्ञैः प्रकल्प्यते ॥ संस्कृतृणां शरीरस्य तेषां न ब्रह्मता भवेत् ॥ ५४ ॥ मृग्यमाणे प्रयत्नेन देहेतन्नोपलभ्यते ॥ तस्मान्न देहब्राह्मण्यं नापि देहात्मकं भवेत् ॥ ५५ ॥ वैर्णा पसदचांडालश्चादादीनां प्रसज्यते ॥ यदि देहस्य विप्रत्वं भवद्भिरुपगम्यते ॥ ५६ ॥ देहशक्तिगुणैः क्षिणैः कायभस्मादिरूपवत् ॥ तस्माद्देहात्मकेन तद्ब्राह्मण्यं नापि कर्मजम् ॥ ५७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मपर्वणि षष्ठीकलेष ब्राह्मण्यविवेकवर्णनं नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

अथैव च ॥ गतिषु कर्ममिति न टवत्सदाभ्रमतिर्तुलब्धमुदर्शनः ॥ २ ॥ रूपैश्चर्यज्ञानकुलैर्विवैर्वर्षितो भूत्वा धर्मपथं चेद्विज जातिमुदाहरन् ॥ नवद्वये ब्रजन्नुवानित्वमटिप्यंस्तस्मादभिभस्मभूते मदआत्मनः ॥ ३ ॥ जाति कुलरूपवयो वर्णानेकश्रुतमंदाधाः कृषाः ॥ पर त्रचेह च हितमर्थ्यनपश्यन्ति ॥ ४ ॥ ज्ञात्वा भवपरिवर्तजातीनां कोटिशतसहस्रेषु ॥ हीनोत्तममर्थ्यत्वं कोजातिमदं बुधः कुर्यात् ॥ ५ ॥ नै

१ ये चार्थम्-इ०पा० । २ वेदाहारविनष्टानाम्-इ०पा० । ३ समस्तोऽपि हि देहोऽयं सर्वव्यातिप्रसङ्गतः-इ०पा० । ४ वर्णोपसदचाण्डालनिषादानां

प्रसज्यते-इ०पा० ।

काञ्जातिविशेषानिन्द्रियनिवृत्तिपूर्वकान्सर्वान् ॥ कर्मवशाद्ब्रह्मचर्यत्रकस्यैकाशाश्चतीजातिः ॥ ६ ॥ विद्वत्सदसिषोप्याहसंस्काराद्ब्राह्मणो
 भवन् ॥ नार्यज्ञैःसनिराकार्योवाक्यैरन्यायानुसारिभिः ॥ ७ ॥ गर्भधानं पुंसवनंसीमंतोन्नयनंतथा ॥ जातकर्मनामकर्मतथावन्नप्राशनंचवै
 ॥ ८ ॥ चूडोपयनंचास्यव्रतादेशस्तथैवच ॥ समावर्तनमप्यन्यत्पाणिग्रहणमेवच ॥ ९ ॥ इत्येवमादिसंस्कारविधानैर्येति संस्कृताः ॥
 तएवब्राह्मणयेषानैरतैर्येणकामनाः ॥ १० ॥ यस्माद्ब्रह्मणजातब्राह्मणैःकृतसंस्कृतैः ॥ नायुःशक्तिर्हि कांत्यादिविशेषोविद्यतेस्फुटः ॥ ११ ॥
 तौवाब्राह्मणगान्नोत्थौसंस्कृतासंस्कृतौनरौ ॥ इष्टानिष्टास्यनास्मिभ्यांनभिद्यतेपरस्परम् ॥ १२ ॥ ज्ञानाध्ययनमामासांनियमैर्द्रियनिग्रहैः ॥
 विनासंस्कारयोगेऽपिपुंसःशूद्रावभिन्नता ॥ १३ ॥ संस्कारःक्रियमाणश्चनूद्रैश्चप्रवर्तते ॥ संस्कृतांगश्चपापेभ्योनपश्यतिनिवर्तते ॥ १४ ॥
 विलासिनिभुजंगादिजननमद्विह्वलाः ॥ व्यामुह्यतिसदाचाराद्ब्राह्मणत्वात्पततिच ॥ १५ ॥ संस्कृतोऽपिदुराचारो नरकंयातिमानवः ॥
 निःसंस्कारःसदाचारोभवेद्विप्रेतेमःसदा ॥ १६ ॥ मंत्रपूतात्मसंस्कारयुक्तोपिपुवतेनतु ॥ ब्राह्मण्यादविकल्पसंपश्चादुश्चरितोनरः ॥ १७ ॥
 सामर्थ्यात्पतनंतस्माद्ब्राह्मण्यान्मुच्यतेध्रुवम् ॥ दुरनुष्ठानसक्तानांपुसांपुरुषपुंगवैः ॥ १८ ॥ किञ्चचिद्ब्रह्मैवैतत्किंवास्पर्धविदत्ययम् ॥
 तुल्यमुत्सहसेकतुमप्यदृष्टंतदावद ॥ १९ ॥ आचारमनुतिष्ठतोव्यासादिमुनिसत्तमाः ॥ गर्भधानादिसंस्कारकलापरहिताःस्फुटम् ॥ २० ॥
 विप्रोत्तमाःश्रियंप्राप्ताःसर्वलोकनमस्कृताः ॥ बहवःकथ्यमानायेकचित्तिचिन्ताब्रिबोधत ॥ २१ ॥ जातोव्यासस्तुैकवर्त्याःश्वपाक्याश्चपराङ्मा
 रः ॥ शुक्क्याःशुकःकणादास्यस्तथोलूक्याःसुतोभवत् ॥ २२ ॥ मृगजोथर्षशृंगोपिवसिष्ठो गणिकात्मजः ॥ मंदपालेमुनिश्चेष्टोनाविका
 पत्यमुच्यते ॥ २३ ॥ मांडव्योमुनिराजस्तुमंडूकीगर्भसंभवः ॥ बहवोऽप्येतिप्रप्रत्वंप्राप्तयेपूर्ववद्विजाः ॥ २४ ॥ यज्ञैश्चैतच्चारुचरितैरर्च्ये
 मुच्चरितंवचः ॥ तद्विचार्याचरन्नुच्चैराचारोपचितद्युतिः ॥ २५ ॥ हरिणीगर्भसंभूतःऋष्यशृंगमहासुनिः ॥ तपसाब्राह्मणेजातःसंस्कारस्ते

१ न्यायज्ञैःसक्तियाःकार्याः-इ०पा० । २ नेह ते हतकाधमाः-इ०पा० । ३ संस्कृतांगस्य पापेभ्यो लावण्यं विनिवर्तते-इ०पा० । ४ ब्राह्मण्यं हापयन्ति च-
 इ०पा० । ५ मंदपालः-इ०पा० । ६ लविकागर्भस-इ०पा० ।

नकारणम् ॥ २६ ॥ श्रपाकीगर्भसंभूतः पितृव्यासस्य पार्थिव ॥ तपसा ब्राह्मणे जातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २७ ॥ उलूकीगर्भसंभूतः
 कणादाख्यो महामुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणे जातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २८ ॥ गणिकागर्भसंभूतो वासिष्ठश्च महामुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणे जातः
 संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २९ ॥ लाविकागर्भसंभूतो मंदपालो महामुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणे जातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ ३० ॥ वेदतंत्रजसं
 स्कारकलापनिपुणैरपि ॥ विद्यातपो धनबलादुत्कृष्टं लभ्यते फलम् ॥ ३१ ॥ लब्धं संस्कारदेहं श्च महापातकिनो नराः ॥ यस्मां निवर्तते
 ब्रह्मतस्मात्संस्कारकिल्बिषा काले ब्राह्मण्यसंस्कारविवर्णनं मद्वाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ किंचान्यदपरं यूयं वेदमत्र विदो जनाः ॥ प्रष्टव्याः कस्य संस्कारे विशेषं पुणश्च ॥ १ ॥ किं देहस्योत्पत्तेरसौ
 निसर्गमलिनः स्थितः ॥ शुक्रशोणितसंभूतः क्षमलोद्भवकीटवत् ॥ २ ॥ निषेकादिभ्यः शान्तौ विविधैर्विधिविस्तरैः ॥ देहेनोऽतिशयं
 कचिदुपगच्छंति मानवाः ॥ ३ ॥ तेषां गूढमनः कायवाग्विदुष्टैः सुचिष्टतैः ॥ असंयतमनुष्ठ्याणां पक्षोऽयं दूष्यते मया ॥ ४ ॥ वैदिकाखिल
 संस्कारसारभूताद्भिजातयः ॥ सर्वकार्यकरान्सर्वान्चृपलानतिशरेते ॥ ५ ॥ चंडकर्मविकर्मस्य ब्रह्महणुरुतल्पगः ॥ स्तेनो गोघ्नः सुरापानः
 परस्त्रीरमणप्रियः ॥ ६ ॥ मिथ्यावादी मदोन्मत्तोनोऽस्ति को वेदनिदकः ॥ ग्रामयाजकनिग्रथौ बहुदोषो दुरासदः ॥ ७ ॥ निषिद्धाचारसंसेवा
 चोरश्चादो भेदकृतः ॥ धूर्तोनटः शठः पापी सर्वांशमसर्वविक्रयी ॥ ८ ॥ बाङ्गनः कायैर्बहुदुर्हता ये ब्राह्मणाधमाः ॥ तेन शुद्धिं ब्रजंतो ह अपि
 यज्ञं शरैरपि ॥ ९ ॥ शूद्राणां नान्यनिष्ठानि संघटते स्वभावतः ॥ विप्राणामपि तान्येव निर्विघ्नानि भवन्ति ॥ १० ॥ तस्मान्मंत्रोऽग्निहोत्रावैधां
 पशुवयोपि वा ॥ हेतवो न हि प्रत्वे शूद्रैः शक्या क्रिया यथा ॥ ११ ॥ ये चापि कर्मबंधेन बद्धाः सीदन्ति जंतवः ॥ संसारानलसंतोपा विष्णुवर्कृत
 मानसाः ॥ १२ ॥ तेजन्ममरणटव्यां सुखामृतपिपासवः ॥ कृपणस्याश्रयेऽन्तो लभन्ते नैव निवृत्तिम् ॥ १३ ॥ चतुर्वर्णनरा ये तु तद्ग्रा
 येन राधमाः ॥ तेषां सर्वान्मनां सर्वधर्मैः सांकार्यमिच्छते ॥ १४ ॥ शूद्रविप्रादयो योनौ न भिद्यंते परस्परम् ॥ सर्वधर्मसमानत्वं तस्मात्संस्कारादि

१ निषिद्धाचारसंघातो यो रथ्यादौ मदीकृतः-इ० पा० । २ वर्षशतैः-इ० पा० ।

निरर्थकम् ॥ १६ ॥ तदनुष्ठानवैधव्यवियोगमरणादिभिः ॥ असेव्यसेवनैरन्यैः शूद्रविप्रादयः समाः ॥ १६ ॥ बुद्ध्याज्ञात्तयास्वभावेन धर्मै
 र्जात्यादिभिः श्रिया ॥ कर्तव्यैः पुण्यपापाभ्यां ज्ञानैः सर्वशरीरैः ॥ १७ ॥ वंशैरेधेनैर्नानायातनोपायपीडनैः ॥ दण्डैरदण्डकरणैर्विषादपरि
 वेदनैः ॥ १८ ॥ सात्त्विकैः प्रीतिधर्माद्यैराजसैश्चित्रवेष्टितैः ॥ तामसैस्तामोहाद्यैर्दूयमानाः पुनः पुनः ॥ १९ ॥ श्लेष्ममारुतपित्ताद्यैर्महावर्षा
 भत्सदृशैः ॥ क्वचिद्वृत्तिनिवृत्तिभ्यानुतामृतहितहितैः ॥ २० ॥ अलंकारोपयोगेन मन्मथाद्यैर्विचेष्टितैः ॥ धनलाभाशयनैर्कजंतुसंघात
 पातनैः ॥ २१ ॥ अधिसिद्धिर्गतिरित्यातिनानाविधमनोरथैः ॥ आत्मसंस्मरणैः स्वकीकृतद्रव्यरक्षणैः ॥ २२ ॥ अतिक्षीबत्वसंशोभश्रुतक्षाम
 क्षमामयैः ॥ यातनोपायैश्चुन्यशून्यत्वोपशमैस्तथा ॥ २३ ॥ अप्रशस्तैरनुष्ठानैः समीपस्थापदः समाः ॥ हिंसकाः प्राणिनः पापवितथा
 लपभाषिणः ॥ २४ ॥ साधूनां भाषकाः स्तेनानिर्दयाः पारदारिकाः ॥ नीचकर्मसमाचाराः सर्वभक्षाः पिशाचवत् ॥ २५ ॥ दुष्कुलीनादुरा
 चारानृपाणामुपजीविनः ॥ विप्रकार्याविकर्मस्थाधनिनोदुष्टचेतसः ॥ २६ ॥ लुब्धकाहरिणान्हत्वावासंकृत्वाथवावने ॥ तथासादंतिपि
 शुनावहवश्चक्रियावशात् ॥ २७ ॥ वेदवादमर्धायानाः प्राणिघाताभिर्शंसिनः ॥ पुष्पण्तिकपटैरर्थान्वेदविक्रयिणोऽधमाः ॥ २८ ॥ मा
 यिनोमत्सरग्रस्तालुब्धमुग्धामदोद्धताः ॥ चाटाः कर्षटिकाः क्रूराः कदर्याः कलहप्रियाः ॥ २९ ॥ वाचाटादुष्टकुलदातन्तोभाटकैः सह ॥
 भंडमान्याभटादौपैः संकुद्धाः सुविलुंठकाः ॥ ३० ॥ पर्यटाभाटकाजीवाः कंठकशोकभाषिणः ॥ विक्रीयन्ते ह्यविक्रयमभक्ष्यद्रव्यभाषिणः ॥ ३१ ॥
 शूद्रकर्मवृत्तिष्ठतोनिस्तपस्तेन राधमाः ॥ सेवाध्यापनवाणिज्यकृष्याद्यारंभलंभिताः ॥ ३२ ॥ गृहन्तः संपदेवाह्याद्रव्यधान्यधनादिकाः ॥
 क्रोधादाभ्यंतरान्दोषांस्तथादुष्टमनोरथान् ॥ ३३ ॥ अत्यजन्तो विविदिष्टान् श्रेष्ठास्ते कचमर्दिनः ॥ नोपेद्यानि वस्त्राणि नित्यमाददते द्विजाः
 ॥ ३४ ॥ हापयन्ति न ह्यानि कथं ते गुरवः क्षितौ ॥ दंडिकादिदिकाभंडाश्चंडाश्चंडालचेष्टिताः ॥ ३५ ॥ वैतंडकास्ते निघ्नन्ति यथासिंहो मृगा
 न्पशून् ॥ निर्ग्रथं मुनिमालोक्य मन्यमानाः समुन्नतम् ॥ ३६ ॥ परिभूयावतिष्ठते धिक्ताम्रित्कान्स्ववैरिणः ॥ तस्मात्संसारि

कान्मत्वांश्चिच्छेदकलंकिताः ॥ ३७ ॥ दौःशील्यदौर्मनस्याद्यैस्तुल्यजतीयबन्धनात् ॥ शूद्राप्ररोचतेविप्रागणिमथुनंप्रति ॥ ३८ ॥
 साकमदुःखविमर्गभेत्तसमागमे ॥ कामकामातुराभ्यस्तुरोचन्तेशूद्रमानवाः ॥ ३९ ॥ मथुनंप्रतिब्राह्मण्येतेऽपितस्यसुखवहाः ॥
 येतुजान्यादिभिर्भोगावाधोऽष्टमंतगजाः ॥ ४० ॥ तेविजातिषुनागभकुर्वन्तेऽपिसुखार्थिनः ॥ अनङ्गानेवगोरेवकामं पुष्पातिसं
 गमे ॥ ४१ ॥ घोटकश्चरतिसम्यक्कुर्वन्तेवडवासुच ॥ पतंकरभमेवाय्यकरभीरमतेमुदा ॥ ४२ ॥ गजमेवपतिलब्ध्वासुखंतिष्ठतिहस्ति
 नी ॥ तिर्यग्जातिस्त्रियासांकुर्वणोऽपिहिमथुनम् ॥ ४३ ॥ नतस्याःकुरुतेगर्भनरोनापिसुखारिसिकाम् ॥ तिरश्चासहकुवर्णमैथुनमनु
 जांगता ॥ ४४ ॥ नाधत्तेतत्कृतंगर्भनयुक्तमैथुनंतयोः ॥ नैवकश्चिद्भगोस्तिमैथुनेन्नामनुष्ययोः ॥ ४५ ॥ येनसंक्षयतेभेदःप्रफुटंद्भज
 शूद्रयोः ॥ वेदपाठच्छलेनायंनक्रियाभिःप्रपद्यते ॥ ४६ ॥ बहुभिर्जडसंयतैरविशिष्टेपदेहनि ॥ देहेदेहिनिचासुष्मिन्नशुचावनवास्थ
 ते ॥ ४७ ॥ रागद्वेषादिभिर्दोषैरधिकंपरिपीडिते ॥ कुललचक्रवद्भ्रान्तमानसेविषयार्णवे ॥ ४८ ॥ घोरदुःखभयाक्रान्तिसमाजेऽनी
 श्वरात्मनि ॥ जन्ममृत्युजराशोकानिष्टयागाग्निपीडिते ॥ ४९ ॥ हीनसत्त्वशरीरादौनविशेषोविभाव्यते ॥ तस्मान्मनुष्यभेदोऽयंसेके
 तबलनिर्मितः ॥ ५० ॥ ब्राह्मण्यंब्राह्मणसंगोद्ब्राह्मणोचोपसेवते ॥ पतित्यक्तवासुखास्त्वादलालसैर्मदलालसैः ॥ ५१ ॥ आसेव्यतेविटंगत्वाव
 धकचेटकैरपि ॥ ब्राह्मण्यात्प्रच्यवन्त्येवमहापातकसेविताः ॥ ५२ ॥ व्यलीकल्पेनैवैषातस्माज्जात्यादिकल्पना ॥ ५३ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेब्राह्मपर्वणिषष्ठीकल्पेवणव्यवस्थार्णवर्णनंमात्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ अब्रह्मोवाच ॥ हेयोपादेयतत्त्वज्ञास्त्यक्तान्यायपथाग
 माः ॥ जित्तेन्द्रियमनोवाचःसदाचारपरायणाः ॥ १ ॥ नियमाचारवृत्तस्थाहितान्वेषणतत्पराः ॥ संसारक्षणेपायक्रियायुक्तमनोरथाः
 ॥ २ ॥ सम्यग्दर्शनसंपन्नाःसमाधिस्थाहत्क्रुधः ॥ स्वाध्यायभक्तहृदयास्त्यक्तसंगैर्वाविमत्सराः ॥ ३ ॥ विशोकाविमदाःशांताःसर्वप्रा
 णिहितैषिणः ॥ सुखदुःखसमालोकाविविक्तास्थानवासिनः ॥ ४ ॥ व्रतोपयुक्तसर्वगाधार्मिकाःपापभरिवः ॥ निर्ममानिरहंकारादानशू
 रादयापराः ॥ ५ ॥ सत्यब्रह्मचरःशांताःसर्वज्ञास्त्रेपुनिष्ठिताः ॥ सर्वलोकहितोपायप्रवृत्तेनस्त्वयंभुवा ॥ ६ ॥ वागीश्वरेणदेवेनभये

नभवाच्छिदा ॥ ब्रह्मणाकृतमर्यादास्तत्त्वब्रह्मणाः स्मृताः ॥ ७ ॥ महातपोधनैरयैः सर्वसत्त्वाभयप्रदैः ॥ सर्वलोकहितार्थानि पुनमुप
 तिष्ठितम् ॥ ८ ॥ बृहत्त्वाद्वगवान्ब्रह्मानाभेयस्तस्य ये जनाः ॥ भक्त्यासक्ताः प्रपन्नाश्च ब्रह्मणस्ते प्रकीर्तिताः ॥ ९ ॥ क्षत्रियास्तु क्षत
 त्राणाद्वैश्यावार्त्तप्रवेशनात् ॥ ये तु श्रुतेर्दुर्तिप्राप्ताः शूद्रास्तेनेह कीर्तिताः ॥ १० ॥ ये च चारुताः प्राहुर्ब्राह्मण्यं ब्रह्मवादिनः ॥ ते तु फलप्रज्ञां सं
 तियत्सदामनसोऽस्मिन् ॥ ११ ॥ क्षमादमोदयादानं सत्यं शौचं धृतिर्दृष्टिर्मा ॥ मार्दवाजसंतोषा अहंकारस्तपः श्रमः ॥ १२ ॥ धर्मो ज्ञान
 नमपैशुन्यं ब्रह्मचर्यममूढता ॥ ध्यानमास्तिक्यमद्वेषावैराग्यं च क्षमात्मता ॥ १३ ॥ पापभीरुत्वमस्ते यममात्स्यमनुत्पण्णता ॥ नैः संशय
 गुरुशुश्रूषामनोवाक्कायसंयमः ॥ १४ ॥ यत्पूर्वभूतमाचारमनुतिष्ठति मानवाः ॥ ब्राह्मण्यं पुष्कलं तेषां नित्यमेव प्रवर्धते ॥ १५ ॥ ते स्वमतस्त्वाद
 लब्धवर्णाचारमहौजसः ॥ सर्वशस्त्रविरोधेन पवित्रं कृतमानसाः ॥ १६ ॥ सज्जनाभिमताः प्राज्ञाः पुराणगमपंडिताः ॥ गीतगीतागमाचाराः
 स्मृतिकाराः पठति च ॥ १७ ॥ मन्वंतरेषु सर्वेषु चतुर्युगविभागज्ञाः ॥ वर्णाश्रमाचारकृतं कर्म सिद्धत्यनुत्तमम् ॥ १८ ॥ संसिद्धायां तु वार्त्तायां तत
 स्तेषां स्वयं प्रभुः ॥ मर्यादां स्थापयामास यथा रब्धां परस्परम् ॥ १९ ॥ यैर्वै परियुहंति तस्तेषां सत्त्वबलाधिकाः ॥ इतरेषां क्षतत्राणान्स्थापयामा
 स क्षत्रियाच् ॥ २० ॥ उपतिष्ठति ये तान्वै याचंते नर्मदाः सदा ॥ सत्यब्रह्मसदाभूतं वदंतो ब्राह्मणास्तुते ॥ २१ ॥ ये चान्येष्ववलस्तेषां वैश्यकर्म
 णि संस्थिताः ॥ कीलानि नाशयंति स्म पृथिव्यां प्रागतं द्विताः ॥ २२ ॥ वैश्यानेव तु तानाहं कीनाशान् कृत्तिमाश्रिताच् ॥ शौचं तश्च द्रव्यं तश्च परि
 चर्या सुयेनराः ॥ २३ ॥ निस्तेजसोऽल्पवीर्याश्च शूद्रांस्तानब्रवीत्तुसः ॥ ब्रह्मणक्षत्रियविशः शूद्राणां च परस्परम् ॥ २४ ॥ कर्माणि प्रविभक्त्वा
 निस्वभावप्रभवगुणैः ॥ ज्ञामस्तपो दमः शौचं क्षांतिराजमेव च ॥ २५ ॥ ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्मस्वभावजम् ॥ शौर्यं तेजो धृतिर्दक्षयुद्धे
 चाप्यपलायनम् ॥ २६ ॥ दानमीश्वरभावश्च क्षात्रं कर्मस्वभावजम् ॥ कृषिगोश्ववाणिज्यं वैश्यकर्मस्वभावजम् ॥ २७ ॥ परिचर्यात्मकं कर्म शूद्र
 स्यापि स्वभावजम् ॥ योगस्तपो दयादानं सत्यं धर्मश्चुतिर्दृष्टिर्मा ॥ २८ ॥ ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यमेतद्ब्रह्मणलक्षणम् ॥ शिखाज्ञानमयी यस्य प
 वित्रं च तपोऽग्नयम् ॥ २९ ॥ ब्राह्मण्यं निष्कलं तस्य मनुःस्वायं भुवोऽब्रवीत् ॥ यत्र वातत्रयवर्णेऽत्तमाधममध्यमाः ॥ ३० ॥ निर्वृत्तः पा

पकर्मभ्योब्राह्मणःसविधीयते ॥ शूद्रोऽपिशीलसंपन्नोब्राह्मणादधिकोभवेत् ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणोविगताचारःशूद्राद्धीनतरोभवेत् ॥ ननु
 रांसंधेद्यस्तुआपणेषुगृहेषुच ॥ ३२ ॥ नर्विक्रीणातिचतथासच्छूद्रोहिंसउच्यते ॥ ३३ ॥ यद्येकास्फुटमेवजातिरपराकृत्यात्परंभेदिनीय
 द्वाव्याहृतिरेकतामधिगतायज्ञान्यधर्मयौ ॥ एकैकाखिलभावभेदानिनोत्तिस्मिन्व्यापिनोकिनामप्रातिपत्तिगोचरपंथायाद्विभक्त्या
 नृणाम् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभावेष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिषष्ठाकल्पेर्वणिभागविकर्णनंनामचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 इदंशृणुमयाख्यातंतेकपूर्वमिदं वचः ॥ शुष्माकंसंशयजतेकृतवैजातिकर्मणोः ॥ १ ॥ पुनर्वैज्मनिबोधेक्षमासाव्रतुविस्तरात् ॥ संसिद्धिं
 यातिमनुजाजातिकर्मसमुच्चयात् ॥ २ ॥ सिद्धिगच्छेद्यथाकार्यदेवकर्मसमुच्चयात् ॥ एवंसिसिद्धिमायातिपुरुषोजातिकर्मणोः ॥ ३ ॥ इ
 त्वेवमुक्तवान्पूर्वशिष्याणां बोधनेपुरा ॥ योगीश्वरोमहातेजाःसमासाव्रतुविस्तरात् ॥ ४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इतिपृष्टःपुराब्रह्माऋषिन्प्रावोचभा
 रत ॥ सवितर्कमिदंवाक्यंविप्रैर्षेजातिकर्मणोः ॥ ५ ॥ तस्मात्त्वयामहाबाहोनकार्योविस्मयोनृप ॥ कार्त्तिकेयप्रान्तिसदादेवानां दुर्विदा
 गतिः ॥ ६ ॥ इति श्रीभावेष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिषष्ठाकल्पेकार्त्तिकेयवर्णनंनामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ येयंभा
 द्रपदेमासिषष्ठीचभरतर्षभ ॥ सुपुण्येयंपापहराशिवाज्ञांतमुहाप्रिया ॥ १ ॥ स्नानदानादिकंसर्वयस्यामक्षय्यमुच्यते ॥ येऽस्यापश्यतिगंगेयं
 दक्षिणापथमाश्रितम् ॥ २ ॥ ब्रह्महत्यादिभिःपापैर्युच्यंतेनात्रसंशयः ॥ तस्मादस्यांसदापश्येत्कार्त्तिकेयंनृपोत्तम ॥ ३ ॥ पूजयंति
 गृहंयस्यांनाराभक्तिसमन्विताःप्राप्येहतेसुखान्कामानच्छतींद्रसलोकताम् ॥ ४ ॥ यस्तुकारयतेवेक्ष्ममुदुंसुप्रतिष्ठितम् ॥ दर्विशैलमयं
 चापिभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ ५ ॥ गंगेयंयानमारुह्यगच्छेद्भूगंगिसद्वै ॥ संमार्जनदियःकर्मकुर्याद्भूगृहेनरः ॥ ६ ॥ ध्वजस्यारोहणंराज
 न्सगच्छेद्भूगृहं चैव ॥ चंदनागरकरूपैर्यश्चपूजयतेगृहम् ॥ ७ ॥ गजाश्वनरयानां ह्यसेनापत्यमवाप्तुते ॥ राज्ञापूज्यःसदाप्रोक्तःकार्त्तिकेयमहीपते ॥ ८ ॥
 कार्त्तिकेयमुतेनान्यराज्ञापूज्यंप्रचक्षते ॥ संप्राप्तं गच्छमानोयःपूजयेत्कृतिकासुतम् ॥ ९ ॥ सशत्रुजयतेवीर्यथेद्रोदानवाव्रणे ॥ तस्मात्सर्वे
 प्रयत्नेनपूजयेच्छंकरात्मजम् ॥ १० ॥ पूजयानस्तुतंभक्त्याचंपकैर्विविधैर्नृप ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यस्तदागच्छेच्छिवालयम् ॥ ११ ॥ तैलष

पृथानंभुजितनदिवाकुरुनंदन ॥ यस्तुषष्ठ्यांनरोनक्तंकुर्याद्विभरतर्षभ ॥ १२ ॥ सर्वपापैःसन्निमुक्तोगीगयस्यसदोव्रजेत् ॥ त्रिकृतवोदक्षि
 णामाशांगत्वायःश्रद्धयान्वितः ॥ पूजयेद्देवदेवेशसगच्छेच्छातिमदिरम् ॥ १३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेशतसहस्रार्धसंहितायांषष्ठीकल्पे
 कार्तिकेयमाहात्म्यवर्णनंमष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ इतिषष्ठीकल्पःसमाप्तः ॥ ४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ सप्तम्यांसोपवासस्तुनक्ताहाराऽपि
 वाभवेत् ॥ सप्तम्यादेवदेवेनलब्धंस्वरूपमादरात् ॥ १ ॥ अंडेनसहजातवैअंडस्थबुद्धिमातवान् ॥ अंडस्थस्यैवदक्षेणभार्यादत्वास्वकांसुतम् ॥ २ ॥
 नाम्नारूपेतिरूपेणनान्यानरीतथाभवेत् ॥ अंडस्थएवमुचिरंस्थितोमातैडइत्यतः ॥ ३ ॥ दक्षाज्ञयाविश्वकर्मावपुरस्यप्रकाशयन् ॥ प्रका
 शतस्ततोनामतस्यजातंनराधिप ॥ ४ ॥ अंडस्थस्यैवसंजातौयमुनायमएवच ॥ दाक्षायणीतस्यभार्यैवैराग्यात्तनुमध्यमा ॥ ५ ॥ चितया
 माससादेवीदुःखात्रिवैदमागता ॥ अहोतेजोभयंरूपंकांतंकांतस्यकांतिमत् ॥ ६ ॥ नचास्यकिंचित्पश्यामिअंगंतेजोविमोहितम् ॥ शुभंकन
 कतुल्यंमेरूपंकांतंसुकांतिमत् ॥ ७ ॥ सांप्रतंश्यामतांयातंदग्धमेतस्यतेजसा ॥ तस्मात्तप्स्येतपश्चाहंगत्वावैउत्तराङ्कुरुन् ॥ ८ ॥ स्वां
 छायामत्रनिक्षिप्यभयाच्छापस्यरूपिणी ॥ निक्षिप्योवाचतंवालांमाचारमैवैवदिष्यसि ॥ ९ ॥ एवंसानिश्चयंकृत्वागतावैउत्तराङ्कुरुन् ॥ स्वरू
 पंतत्रनिक्षिप्यवडवारूपधारिणी ॥ १० ॥ चचारसामृगैःसार्धबहून्वर्षगणावृष ॥ असावपिचमातैडच्छायांभार्यामन्यत ॥ ११ ॥ ज्ञानेचतप
 तीचैवद्वेअपत्येचजज्ञिवान् ॥ अथच्छायात्मापत्यानिस्नेहेनपरिपालयेत् ॥ १२ ॥ नातिस्नेहेनचापश्यद्यमुनायममेवच ॥ अथतभ्यांविवा
 दोऽभूददित्यदुहित्राद्वयोः ॥ १३ ॥ तेउभेविवदंत्यतुपरस्परमंसंतम् ॥ यमुनातपतीचोभेनिमग्रेसंबभूवतुः ॥ १४ ॥ यमोपियमुनाभ्राता
 छायायाताडितोभूशम् ॥ पादमुद्यम्यतस्यावैतस्थौसम्मुखएवसः ॥ १५ ॥ छायाशशापंतरोषाद्यस्मात्पादोद्यतोमम ॥ तस्मात्तेकर्मवीभूतं
 प्राणिनांप्राणहंसनम् ॥ १६ ॥ भविष्यतिचिरंमूढाचंद्राकनसंशयः ॥ पादंचयदिभूमौत्वमिमंसंस्थापयिष्यसि ॥ १७ ॥ क्रमयोभक्षायिष्य
 तिमच्छापकलुषीकृतम् ॥ तेषांविवदमानानामातैडोऽभ्यागमत्ततः ॥ १८ ॥ यमोप्याहमहात्मानंमातैडंलोकपावनम् ॥ तातनित्यमियं

चापि क्रूरभावेन पश्यति ॥ १९ ॥ नचास्याः सुसमादृष्टिरस्मास्वस्त्याति लक्ष्यते ॥ प्रोवाचाथ सतां छायां मार्तण्डो भृशकोपनः ॥ २० ॥ समे अप-
 त्योर्कमूढसमत्वं नानु पश्यसि ॥ यमः प्रोवाच पितरन्येयं मातापितरमम् ॥ २१ ॥ मातुश्छाया त्वयि पापाशतोऽहमनयापितः ॥ यमुना तपती
 वृत्तं तत्सर्वं विन्यवेदयत् ॥ २२ ॥ अथ प्रोवाच मार्तण्डो मार्ते पादो महीतले ॥ मांसं रुधिरमादाय कृमयोऽंतां भूतलम् ॥ २३ ॥ यमुनायाश्च यत्तोर्यं
 गंगा तुल्यं भविष्यति ॥ नर्मदायास्तपत्याश्च सप्तपुण्येन वै द्विज ॥ २४ ॥ विध्यस्य दक्षिणे नेहेतपती प्रवहियति ॥ तत्सायुज्यतया सार्धं गंगाया
 स्याति शोभना ॥ २५ ॥ गंगा मासाद्य यमुना गंगा सव भविष्यति ॥ सौरासम्ये उभे पुण्ये सर्वपापप्रणाशने ॥ २६ ॥ सौरिचवैष्णवीचोभे महापा
 पभयापहे ॥ त्वंपुत्रलोकपालत्वं ब्रह्मणोऽज्ञां सभाजयन् ॥ २७ ॥ अद्य प्रभृति च्छायेऽथ स्वदेहस्या भविष्यति ॥ एवं संस्थाप्य स्वां भार्यामपत्यानि
 तथैव च ॥ २८ ॥ आजगाम सकाशं वैदक्षस्याह चकारणम् ॥ दक्षो विज्ञाय तत्सर्वमार्तण्डमिदमाह वै ॥ २९ ॥ रूपं न पश्यति तुभ्यं सा भार्या उरत
 रान्यता ॥ रूपं ते प्रकटिष्यामि यदि दृशस्यसि वेदनाम् ॥ ३० ॥ असौ प्रोवाच शश्वदेऽहं प्रकाशी कुरु मे वपुः ॥ अथ स स्मारतक्षणं स्मारितश्च जगाम
 सः ॥ ३१ ॥ प्रोवाच दक्षस्तक्षणं मार्तण्डं वै प्रकाशय ॥ तक्षप्रोवाच मार्तण्डं वेदनां विमहियसि ॥ ३२ ॥ विसहिष्येथ प्रोवाच तक्षणं दक्ष
 चोदितः ॥ अथ तक्षप्रकाशं वै तस्य रूपं विभावसोः ॥ ३३ ॥ मुखादारम्य पादांतं तक्षकणैः स्वकैः ॥ किरणैस्तु द्यमानेषु तस्य गिषु पुनः पुनः ॥
 ३४ ॥ क्षणे क्षणेषु छयति मार्तण्डो वेदनातुरः ॥ तस्य श्लापभयात्तक्षपादौ गुल्फादियावतः ॥ ३५ ॥ चकाराथो निराकारां गुल्यान प्रकाशय
 त् ॥ पर्याप्तं तक्षकं मे वेदनाममवाधते ॥ ३६ ॥ तक्षप्रोवाच मार्तण्डं वेदनां जहि गोपते ॥ करवीरस्य पुष्पा
 रम्यग्रात्राणि विलिप्ये देहजानिते ॥ तत्तत्कृतं तथा तेन सरुजं त्यक्तवान्निवः ॥ ३८ ॥ अतश्चेमानि चेष्टानि मार्तण्डस्येह भूपते ॥ करवीरस्य पुष्पा
 णितथैवैरक्तचंदनम् ॥ ३९ ॥ इदमाह पुरादतो ह्यतूरस्याग्रतो नृप ॥ करवीरस्य पुष्पाणि रक्तचंदनमेव हि ॥ ४० ॥ इति हासपुराणाभ्यां सुपण
 गुमुलं तथा ॥ यः श्रयच्छाति मे भक्त्या समे प्राणान्प्रयच्छति ॥ ४१ ॥ तस्मान्न देयमन्यन्मे भक्तियुक्ते न जानता ॥ मार्तण्डस्यांजं ते जगृहीत्वा कि

१ समेत्योवाच सच्छायां समत्वं नानु पश्यसि-इ०पा० । २ मुंच पादं महीतले-इ०पा० । ३ गौरी च-इ०पा० । ४ श्रावणम्-इ०पा० ।

लभारत ॥ ४२ ॥ चकारवज्रमजरंशत्रुलेखादिनाशनम् ॥ मार्तण्डःपरितुष्टोऽभृच्छब्द्वारूपंगतव्यथः ॥ ४३ ॥ जगामसकुरुन्वेगात्स्वभार्यादंश
 नोत्सुकः ॥ मृगमध्यगतां दृष्ट्वा वडवारूपधारिणीम् ॥ ४४ ॥ अश्वरूपंततः कृत्वा स्वभार्यामधिरुह्यसः ॥ अवाप्तुजन्तवकंतेजोवेगेनारुह्यसोऽश्व
 वत् ॥ ४५ ॥ परपुरुषांशंकयासास्थितादेवस्यसंमुखी ॥ तेजोनासापुटाम्यांतुयुगपत्साक्षिपत्पुनः ॥ ४६ ॥ तत्रजातोदेवभिषजौनासत्यावधि
 नाविति ॥ रेतसोऽस्तेतुरेवंताविरगेचनसुतोमहान् ॥ ४७ ॥ तपतीज्ञानिश्चासवर्णिदृष्टयापत्यानिवैविदुः ॥ यमुनायमश्चपूर्वोक्तोसंज्ञायाश्चतथा
 त्समौ ॥ ४८ ॥ भार्यलब्ध्वावपुर्दिव्यं तथापुत्रांश्चभारत ॥ सप्तम्यादेवदेवस्यसर्वमेवमिदंयतः ॥ ४९ ॥ अनेनकारणेनेष्टासदादेवस्यसप्त
 मी ॥ सप्तम्यासोपवासस्तुरात्रौभुंजीतयोनरः ॥ ५० ॥ कृत्वोपवासंषष्ठ्यांतुपंचम्यामेककालमुक् ॥ दत्त्वासुसंस्कृतंशार्कभक्ष्यभोज्यैःसम
 न्वितम् ॥ ५१ ॥ देवायब्राह्मणेभ्यश्चरात्रौभुंजीतवाग्यतः ॥ यावज्जीविनरःकश्चिद्रतमेतच्चरेदिति ॥ ५२ ॥ तस्यश्रीर्विजयश्चैवत्रिवर्गश्चापि
 धत्ते ॥ मृतश्चस्वर्गमायातिविमानवरमास्थितः ॥ ५३ ॥ सूर्यलोकेसरसतेमन्वंतरगणान्वहून् ॥ इहचागत्यकालतिनृपःश्रीतिसमन्वितः ॥ ५४ ॥
 पुत्रपौत्रैःपरिवृतोदातास्यानृपतिश्चिरम् ॥ भुनक्तिहिधराजन्विग्रहैश्चाजितःपरैः ॥ ५५ ॥ येनराराजशार्दूलशाकाहारेणसप्तमीम् ॥ उपोष्य
 लब्धंतर्त्तार्थपित्र्यवैराजसंज्ञिकम् ॥ ५६ ॥ कुरुणतवपूर्वेनशाकाहारेणसप्तमीम् ॥ धर्मक्षेत्रकुरुक्षेत्रं तस्यविदस्वता ॥ ५७ ॥ सप्तमिनवमाषष्ठा
 तृतीयापंचमीनृप ॥ कामदास्तिथयोद्बोताइहवनरयोषिताम् ॥ ५८ ॥ सप्तमीमाघमासेतुनवम्याश्वयुजेमता ॥ षष्ठीभाद्रपदेधन्यवै
 शाखेतुतृतीया ॥ ५९ ॥ पुण्याभाद्रपदेप्रेक्तापंचमीनगपंचमी ॥ इत्येतास्तेषुमासेषुविशेषास्तिथयःस्मृताः ॥ ६० ॥ शार्कसुप्त
 स्कृतंकृत्वार्यश्चभक्त्यासमन्वितः ॥ दत्त्वाविप्रैरथाशक्त्यापश्चाद्धुक्तैर्निशिब्रती ॥ ६१ ॥ कार्तिकेशुक्लपक्षस्यग्राह्यंकुरुनंदन ॥
 चतुर्भिर्वापिमासेस्तुपारणं प्रथमंस्मृतम् ॥ ६२ ॥ अगस्तिकुसुमैश्चात्रपूजाकार्याविभावसोः ॥ विलेपनंकुंकुमंतुधूपश्चैवपराजितैः ॥ ६३ ॥
 स्नानंचपंचगव्येनतमेवप्राशयेत्ततः ॥ नैवेद्यपायसंचात्रेदेवस्यकीर्तितम् ॥ ६४ ॥ तदेवदेयंविप्राणांशार्कभक्ष्यमात्मना ॥ शुभश

कसमयुक्तेभक्ष्यपेयसमन्वितम् ॥ ६५ ॥ द्वितीयपारेण राजभुगंधानियानिवै ॥ पुष्पाणि तानि देवस्य तथा श्वेतंचंदनम् ॥ ६६ ॥
अगरुश्चापि धूपोऽन्नं वदं गृहपूपाः ॥ स्नानकुशोदकेनात्र प्राशनं गोमयस्य तु ॥ ६७ ॥ तृतीयं करवीरानितथारक्तंचंदनम् ॥ धूपानां गुं
गुलेश्चात्र प्रियो देवस्य सर्वदा ॥ ६८ ॥ शाल्योदनं तु नैव दं दधिमिश्रमहामते ॥ तमेव ब्राह्मणानांच भक्ष्यलेह्यसमन्वितम् ॥ ६९ ॥ काल
शोकेन च विभोयुक्तं दद्याद्विचक्षणः ॥ गौरसर्षपकलेन स्नानं चात्र विदुषाः ॥ ७० ॥ तस्यैव प्राशनं धन्यं सर्वपापहरं शुभम् ॥ तृतीयपार
णस्य नैमहद्वह्मणभोजनम् ॥ ७१ ॥ श्रवणं च पुराणस्य वाचनं चापि शस्यते ॥ देवस्य पुरतस्तत्र ब्राह्मणानां तथाग्रतः ॥ ७२ ॥ ब्राह्मणाद्वा
चकाच्छ्राव्यं नान्यवर्णसमुद्भवात् ॥ अथ तत्र ब्राह्मणसर्वान् भक्त्या शक्या च पूजयेत् ॥ ७३ ॥ वाचकस्यामले राजन्वासासमिनि वेदयेत् ॥
वाचके पूजिते देवः सदा तु प्यतिभास्करः ॥ ७४ ॥ करवीरं यथेष्टं तु तथा रक्तंचंदनम् ॥ यथेष्टं गुलं तु तस्य यथेष्टं पायसं सदा ॥ ७५ ॥ यथेष्टा
मोदकास्तस्य यथावै तां प्रभाजनम् ॥ यथेष्टं च घृतं तस्य यथेष्टां वाचकः सदा ॥ ७६ ॥ पुराणं च यथेष्टं वै सवितुः कुरु नंदन ॥ इत्येषा सप्तमपि पुण्या
शाकाद्वा गोपतेः सदा ॥ ७७ ॥ यासु पोष्यनरो भक्त्या भाग्यवांश्च प्रजायते ॥ ७८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मेण सप्तमं कल्पेशाकसप्त
मीव्रतवर्णनं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मेण सप्तमं कल्पेशाकसप्त
महात्मनः ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ अत्रैवाहुर्महात्मानः संवादं पुण्यमुत्तमम् ॥ कृष्णेन सहस्रत्वेन स्वपुत्रेण महर्षिते ॥ २ ॥ भक्त्या प्रणम्य
विधिं वदः सुदं गङ्गद्वारम् ॥ इहासुत्रं हितं शौचः प्रच्छज्जानमुत्तमम् ॥ ३ ॥ जातो जंतुः कथं दुःखैर्जन्मनिहनवाध्यते ॥ प्राप्नोति विविधान्का
मान् कथंचन धुमुदन ॥ ४ ॥ परत्र स्वर्गमाप्नोति सुखानि विविधानि च ॥ अनुभूयाचितं कालं कथं मुक्तिमवाप्नुते ॥ ५ ॥ दृष्ट्वं वमनि वेदो जातो
व्याधिर्जनार्दन ॥ दृष्ट्वं मजीविताश्चापि रोचते न हि मेक्षणम् ॥ ६ ॥ किं त्वेवमकृतार्थोऽस्मि न्यमेष प्राणानयांति हि ॥ संसारेन पतिष्यामि जराव्या
धिसमन्विते ॥ ७ ॥ येनोपायेन तन्मेऽद्य प्रसादं कुरु सुव्रत ॥ आधिष्याधि विनिर्मुक्तो यथाहं स्यां तथा वद ॥ ८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ देव

१ भार्गव्यां न विज्ञेयते-इ०पा८ । २ सर्वत्र शांभशब्दे सांभ इति द्रव्यादिरपि पाठः पुस्तकान्तरेषु ।

तायाः प्रसादोऽन्यः सर्वस्य परमो मतः ॥ उपायः शाश्वतो नित्य इति मे निश्चिता मतिः ॥ ९ ॥ अनुमानागमाद्यैश्च सम्यगुत्पादिता मया ॥ कदा
 चिदन्यथाकर्तुं धीयते केनचित्काचित् ॥ १० ॥ प्रसादो जायते तस्य सम्यगाराधनक्रिया ॥ यदा तां च समुद्दिश्य कृता तद्देदिना तथा ॥ ११ ॥
 विशिष्टा देवता सम्या विशिष्टै नैव देहिना ॥ आराधिता विशिष्टं च ददाति फलमीहितम् ॥ १२ ॥ ज्ञां व उवाच ॥ अस्ति त्वेन च संदेहो केषां चिदेव
 तां प्रति ॥ नानातिनिश्चयोऽन्येषां विशिष्टास्त्वं तथाः कुरु ॥ १३ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ सिद्धं तु देवतास्ति त्वमागमेषु बहुष्वथा ॥ प्रमाणमाग
 मोयस्य तस्यास्ति त्वंच विद्यते ॥ १४ ॥ अनुमानेन वाप्यद्य तदस्ति त्वंप्रसाध्यते ॥ प्रमाणमस्ति यस्य दुर्दुसिद्धाय स्येह चास्ति ता ॥ १५ ॥ प्र
 त्यक्षेणापि चास्ति त्वं देवतायां प्रसाध्यते ॥ तच्चावश्यं प्रमाणं च दृष्टं सर्वशरीरिणाम् ॥ १६ ॥ यदि नामाविविक्तास्तु तिर्यग्योनिगता अपि ॥
 नोत्पद्यते तथा ह्यस्ति व्यवहारो यथा स्थितः ॥ १७ ॥ ज्ञां व उवाच ॥ प्रत्यक्षेणोपलभ्यंते सम्यगैव दिदेवताः ॥ अनुमानागमाभ्यां च तदर्थं न प्रयो
 जनम् ॥ १८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ प्रत्यक्षेणोपलभ्यंते न सर्वो देवताः काचित् ॥ अनुमानागमैर्गम्याः सति चान्याः सहस्रशः ॥ १९ ॥ ज्ञां व उवा
 च ॥ याचाक्षगोचराकाचिद्विशिष्टेष्टफलप्रदा ॥ तामेवादौ ममाचक्ष्व कथयिष्यम्यथा पराम् ॥ २० ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ प्रत्यक्षं देवता
 मुर्यो जगच्चक्षुर्दिवाकरः ॥ तस्मादभ्यधिकाकाचिदेवतानास्ति शाश्वती ॥ २१ ॥ यस्मादिदं जगज्जातं लयं यास्यति यत्र चाकृता दिलक्षणः का
 लः स्मृतः साक्षाद्दिवाकरः ॥ २२ ॥ ग्रहनक्षत्रयोगाश्च राशयः करणानि च ॥ आदित्यावसरोद्धा आधिनोवायवोऽनलः ॥ २३ ॥ शक्रः प्र
 जापवतिः सर्वभूभुवः स्वस्त्यैव च ॥ लोकाः सर्वे जगानागाः सतिः सागरास्तथा ॥ २४ ॥ भूतग्रामस्य सर्वस्य स्वयं हेतुर्दिवाकरः ॥ अस्म्येच्छ
 या जगत्सर्वमुत्पन्नं संचरात् ॥ २५ ॥ स्थितं प्रवर्तते चैव स्वाथै चानु प्रवर्तते ॥ प्रसादादस्य लोकोऽयं चेष्टमानः प्रदृश्यते ॥ २६ ॥ अस्मिन्न
 भ्युदिते सर्वमुदेदस्तमिति सति ॥ अस्तं यातीत्यदृश्येन किमेतत्कथ्यते मया ॥ २७ ॥ तस्मादतः परं नास्ति न भूतं न भविष्यति ॥ यो वै वेदे
 शु सर्वेषु परमात्मोतिगीयते ॥ २८ ॥ इति हासपुराणेषु अंतरात्मोतिगीयते ॥ बाह्यात्मोतिषु प्रमास्थः स्वप्रस्थो जायतः स्थितः ॥ २९ ॥ अस्तं

यातीत्यदृष्टेन किमेतत्कथ्यते मया ॥ तस्मादतः परं नास्ति न भूतं न भविष्यति ॥ ३० ॥ यत्र बाह इति ख्यातः प्रकः सवदेहिनाम् ॥ नानेनर
हितं किंचिद्वृत्तमस्ति चराचरम् ॥ ३१ ॥ यो वै देवदेवि विद्विश्च विस्तरणे ह्यशक्यते ॥ वक्तुं वर्षशतैर्न सोऽशक्यः संक्षेपतो मया ॥ ३२ ॥ तस्मा
द्गुणाकरः ख्यातः सर्वत्रायं दिवाकरः ॥ सर्वेशः सर्वकर्ता यस्य सर्वभर्ता यमव्ययः ॥ ३३ ॥ जातामत्स्यादयः सम्यग्भातिमन्तो मिहेश्वरात् ॥ मंडल
व्यतिरिक्तं च जानामि परमार्थतः ॥ ३४ ॥ तथास्य मंडलं कृत्वा यो ह्येनमुपतिष्ठति ॥ ग्रातः सायं च मध्याह्ने सयाति परमं गतिम् ॥ ३५ ॥ किंपुनर्म
डलस्थं योजयते परमार्थतः ॥ ३६ ॥ सिद्धयस्तस्य भवंति न तदद्भुतम् ॥ ३७ ॥ मंडले च स्थितं देवदेहं च न व्यविशतम् ॥ स्वबुद्धयैव संसृढायः
पश्यति स पश्यति ॥ ३८ ॥ ध्यात्वा त्वैव पूजयेद्यस्तु जपेद्यो जुह्याच्च यः ॥ स सर्वान् प्राप्नुयात्कामान् च छेदं मे च जेतथा ॥ ३९ ॥ तस्मात्स्वमिह दुःखानामंत
कतुं यदच्छिंसि ॥ इहामुत्र च भोगान्भुक्तिं मुक्तिं च साधयति ॥ ४० ॥ आराधयार्कमर्कं स्थोमं त्रैरिह तदात्मानि ॥ अग्रे वृत्तं वृत्तं चैव स्थानेन शस्त्रेण
शोधिते ॥ ४१ ॥ कवचेन च संयुते सर्वतोऽस्त्रेण रक्षिते ॥ एवं प्राप्स्यसि यत्नेन सर्वं दण्डफलमपि भूतम् ॥ ४२ ॥ दुःखमाध्यात्मिकं नेहे तथा
चैवाधिभौतिकम् ॥ आधिदेविकमन्युग्रं न भविष्यति ते सदा ॥ ४३ ॥ न भयं विद्यते तेषां प्रपन्नये दिवाकरम् ॥ इहामुत्र सुखं तेषामच्छिद्रं जाय
ते सुखम् ॥ ४४ ॥ सूर्येण दंभमोदं हिंसां क्षाब्धं ज्ञानमुत्तमम् ॥ आराधितेन विधिवत्कालेन बहुना तथा ॥ ४५ ॥ प्राप्यते परमं स्थानं यत्र धर्म
ध्वजः स्थितः ॥ एतत्संक्षिप्तमुद्दिष्टं शिक्षि प्रसिद्धि करं परम् ॥ ४६ ॥ यथानान्यदतोऽस्ताति स्वयं सूर्येण भाषितम् ॥ उपायो यसमाख्यातस्तव
संक्षेपतस्त्विह ॥ ४७ ॥ यस्मात्परतरो नास्ति हि तोषायः शरीरिणाम् ॥ ४८ ॥ इति श्री भगव्ये महापुराणे ब्राह्मपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥
माहात्म्यवर्णनं माहृत्वारिणोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अथाचनं विधिं वक्ष्ये धर्मकैतोरनुत्तमम् ॥ सर्वकामप्रदं पुण्यं
विघ्नघ्नं दुरितापहम् ॥ १ ॥ सूर्यमंत्रैः पुरः स्नातो यजेत्तेनैव भास्करम् ॥ यतस्ततः प्रवक्ष्यामि ज्ञानमादौ समासतः ॥ २ ॥ आचां
तस्तस्मिन्पालभ्यमुद्रया शुचि शुद्धया ॥ कृत्वानीराजं नृपं त्रसंशोच्य जलं ततः ॥ ३ ॥ स्नानाद्धृदयपूतेन मन्त्रेण मन्त्रुलोद्वह ॥

२ तस्मात्क्षयकरो योऽसौ-इ० पा० । २ दृष्ट्वा-इ० पा० । ३ तं देवम्-इ० पा० । ४ ध्रुवम्-इ० पा० । ५ स्नानादुदयपूतेन मधुना-मन्त्रुलोद्वह-इ० पा० ।

उत्थायाचम्यतेनैवाससिपिरिधाय च ॥ ४ ॥ द्विराचम्याथप्रक्षेप्यतनुं सप्ताक्षरेण च ॥ उत्थायाचम्यतेनैवरवेः कृत्वाध्यमेव च ॥ ५ ॥ दु-
 स्तातेनैवजहत्वातंस्वकंध्यात्वाकं वद्धदि ॥ गत्वाचायतनं शुभ्रमार्कमाकीर्तयजेत् ॥ ६ ॥ पूरकंकुभंकंकृत्वा रेचकं च समाहितः ॥ कृत्वा
 करेण दोषांस्तु हन्यात्कायादिसंभवात् ॥ ७ ॥ वायव्याग्रे यमाहं देवाराणीभिर्यथाक्रमम् ॥ किलिबर्षवारुणाद्विश्वह्यात्सिद्धयर्थमात्मनः
 ॥ ८ ॥ शोषणं देहनं स्तंभं प्लवनं च यथाक्रमात् ॥ वायव्याग्निं जनाख्याभिर्धारणाभिः कृते सति ॥ ९ ॥ ध्यात्वा विबुद्धमात्मानं प्रणमेता क-
 मास्थितम् ॥ देहेतैव संचिन्त्य पंचभूतमयं परम् ॥ १० ॥ सूक्ष्मं स्थूलं तथैकाक्षि स्वस्थानेषु प्रकल्प्य च ॥ विनश्यद्गानि वादिनिहदाद्या-
 निहदादिषु ॥ ११ ॥ स्वस्वाहा हृदयं भानोः खमर्काय शिरस्तथा ॥ उल्कास्वाहा शिखा कर्कस्य ये च हुंकवचं परम् ॥ १२ ॥ खोफडस्त्रचसं-
 हारश्चादितः श्रणवः कृतः ॥ सर्वेषु प्रणवस्यार्थमंत्रकर्मप्रसिद्धये ॥ १३ ॥ एभिर्जलत्रिधा जहत्वा स्नानं द्रव्याणि तेन च ॥ संप्रोक्ष्य पूजयेत्सू-
 र्यं गंधपुष्पादिभिः शुभैः ॥ १४ ॥ ततो मूर्तिषु सर्वसुरात्रावाग्नौ प्रजयेत् ॥ प्राक्पश्चिमोदगभ्यग्राः प्रातः सायं निशा सुवे ॥ सप्ताक्षरेण सन्मंत्रं ध्या-
 त्वा च पद्मकर्णिकाम् ॥ १५ ॥ आदित्यं मंडलान्तस्थं तत्र देहं प्रकल्पयेत् ॥ प्रभामंडलमध्यस्थं ध्यात्वा देहं यथापुरा ॥ १६ ॥ सर्वलक्षणसंपू-
 र्णसहस्रकिरणोज्ज्वलम् ॥ रक्तैर्गंधैश्च पुष्पैश्च चरुभिर्बलिभिस्तथा ॥ १७ ॥ रक्तचंदनमिश्रैर्विवस्त्रैरावरणैः शुभैः ॥ आवाहनादिकर्माणि रक्षातु-
 हृदयेन च ॥ १८ ॥ तच्चित्तश्च सदा कुर्याज्ज्ञात्वा कर्मकर्मबुधः ॥ कृत्वा चावाहनं मंत्रैरेकत्र स्थापनं ततः ॥ १९ ॥ यावद्यागावसानं तु सानिध्यं
 तत्र कल्प्य च ॥ इत्त्वा पाद्यादिकां पूजां शतशतशतार्घ्यं निवेद्य च ॥ २० ॥ जप्त्वा तु विधिवद्ध्यात्वा ततो देवो विजयेत् ॥ एष कर्मक्रमः प्रोक्तः सर्व-
 षां जनक्रमात् ॥ २१ ॥ प्रवक्ष्यामि जपस्थानं पद्मे शारणे तथा ॥ आदित्यकर्णिकारस्थं देहं प्लवंगानि पूर्वशः ॥ २२ ॥ सोमादिब्राह्म-
 ण्यैतान्यर्हांश्चैवोदगादितः ॥ मूर्तिमलोकपालांश्च क्रमादवरणेष्वथ ॥ २३ ॥ तद्ब्रह्मणि च रक्षार्थं स्वमंत्रैः पूजयेत् क्रमात् ॥ प्रणवे-
 श्चाभिधानैश्च चतुर्थ्यामभियोजितैः ॥ २४ ॥ सर्वेषां कथितामंत्रां मुद्राश्च कथयाम्यतः ॥ व्योममुद्रा रतिः पद्मा महाभेतास्त्रमेव च ॥ २५ ॥
 पंचमुद्राः समाख्याताः सर्वकर्मप्रसिद्धये ॥ उत्तानौ तु करौ कृत्वा अंगुल्यो ग्रथिताः क्रमात् ॥ २६ ॥ तर्जनीमेति यावत्ताः समेवाधोमुखे स्थिते ॥

तज्यौमध्यमस्यैवज्येष्ठप्राप्तुगोपारि ॥ २७ ॥ मुद्रयंसर्वमुद्राणांव्योममुद्रेति कीर्तिता ॥ सर्वकर्मसुयोगेयं तथास्थानं प्रकल्पते ॥ २८ ॥
 पद्मवत्प्रसृताः सर्वा महोद्येता रवेः स्मृता ॥ जवसंनिहितो नित्यरथाह्वारविः स्मृतः ॥ २९ ॥ हस्तावृद्धमुखौ कृत्वा वामांगुष्ठेन योजितौ ॥
 द्रव्याणां शोधने ज्यारक्षार्थं च विशेषतः ॥ ३० ॥ अनया मुद्रया सर्वरक्षितं शोधितं भवेत् ॥ अर्घ्यदत्वा प्रयाक्तव्या पूजति च विशेषतः ॥ ३१ ॥
 जपय्या न वसाने च यदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः ॥ अनेन विधितानि त्यजपेदब्दमतद्रितः ॥ ३२ ॥ सलभेते पितृनाम्नामानि हासुत्रनसंशयः ॥ रो
 गातो मुच्यते रोगाद्धनहीनं लेभेत् ॥ ३३ ॥ रज्यप्रश्लेभेद्रज्यमपुत्रः पुत्रमाप्नुयात् ॥ प्रज्ञाभेदा समृद्धिश्च चिरजीविति मानवः ॥ ३४ ॥
 मुरूपांलभते कन्याकुलीनं पुरुषं ध्रुवम् ॥ सौभाग्यं द्वीकुलीनापि कन्याच पुरुषोत्तमम् ॥ ३५ ॥ अविद्योलभते विद्यामित्युक्तं भानुनापुरा ॥
 नित्ययागः स्मृतो ह्येष धनधान्यसुखावहः ॥ ३६ ॥ प्रजापतुर्विवृद्धिश्च निष्कामस्यापि जायते ॥ तदैकः स्तूयते स्वर्गेश द्वयवते च नरोत्तमः ॥ ३७ ॥
 भक्त्या तं पूजयेद्यस्तु नरः पुण्यतरः सदा ॥ इहैकामिकं प्राप्य ततो गच्छेन्मनोः पदम् ॥ ३८ ॥ द्विजातस्य प्रदानेन तेन साबुधसन्निभः ॥ ३९ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सूर्यमहात्म्यवर्णनं नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॐ ॥ वामुदेव उवाच ॥ नैमित्तिकं ततो
 वक्ष्ये यज्ज्ञात्वा च समासतः ॥ सप्तम्यां ग्रहेणैव संक्रांतिषु विशेषतः ॥ १ ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां हविर्मुक्त्वैकदा देवा ॥ सम्यगाचम्य संध्यायां
 वारुणं प्रणिपत्य च ॥ २ ॥ इंद्रियाणि च संयम्य कृतं ध्यात्वा स्वपेदधः ॥ दर्भशय्यागतो रात्रौ प्रातः स्नानात् सुसंयतः ॥ ३ ॥ ततः संध्यामुपास्या
 धूपवोक्तं च मनुजपेत् ॥ जुहुयाच्च तदा वह्निं सूर्याग्नीं परि कल्प्य च ॥ ४ ॥ सूर्याग्निकरणं वक्ष्ये तं पणं च समासतः ॥ अर्चनागारमुल्लिख्य प्रविश्य च्ये
 जनेर्जनम् ॥ ५ ॥ प्रक्षिप्यास्तीर्य दैर्भ्यश्च पात्राद्यालभ्य च क्रमात् ॥ पवित्रं द्विगुं शकृत्वा साग्रं प्रादेशं समितम् ॥ ६ ॥ तेन पात्राणि संप्रोक्ष्य स
 शो ध्यात्वा थिले कथ्य च ॥ उदगग्रोऽस्थिते पात्रे प्रज्वालयात्थो लुकेन च ॥ ७ ॥ पर्यग्निकरणं कृत्वा तथा ज्योत्यवर्नत्रिधा ॥ परिमृज्य ब्रुवाद्वांश्च द
 भैः संप्रोक्षयेत्ततः ॥ ८ ॥ जुहुयात्प्रोक्ष्य तान् वह्नौ तत्राकारं पूर्ववद्भजेत् ॥ अभूमौ स्थित पात्रेण विष्टरेण तु पाणिना ॥ ९ ॥ दानेन यदुशार्दूल
 नान्तरिक्षे स्थलेऽकचित् ॥ दक्षिणेन शुभं गृह्य जुहुयात्पावकं बुधः ॥ १० ॥ तद्दयेन क्रियाः सर्वाः कर्तव्याः पूर्वोचोदिताः ॥ अर्कादौ रभ्यसंज्ञार्थ

दद्यात्तूर्णोद्भुतिंस्थितः ॥ ११ ॥ वरुणायशतैमधिसप्तम्यांवरुणंयजेत् ॥ यथाशक्त्यातुविप्रेभ्यःप्रदद्यात्खण्डवेष्टकान् ॥ १२ ॥
 दद्याच्चदक्षिणांशतयाप्राप्नोतियाचितंफलम् ॥ एवंवैफाल्युनेसूर्यचैत्रवशाखएवच ॥ १३ ॥ वैशाखेमासिधातारमिंद्रज्येष्ठयजेद्र
 विम् ॥ आषाढेआवणेमासिनभंभाद्रपदेयमम् ॥ १४ ॥ तथाश्रुयुजिपर्वण्यंत्यष्टारंकार्तिकेयजेत् ॥ मार्गशीर्षेचमित्रचणैषेविष्णुयजेद्वादि
 ॥ १५ ॥ संवत्सरेणयत्रोक्तंफलमिष्टादिनेदिने ॥ तत्सर्वमाप्नुयात्क्षिप्रंस्तयाश्रद्धान्वितोव्रती ॥ १६ ॥ एवंसंवत्सरेपूणैकृत्ववैका
 चनंरथम् ॥ सप्तभिर्वाजिभिर्भुक्तंनानारत्नोपशोभितम् ॥ १७ ॥ आदित्यप्रतिमामध्येशुद्धेन्नाकृतांशुभाम् ॥ रत्नैरलंकृतां
 कृत्वाहेमपद्मोपरिस्थिताम् ॥ १८ ॥ तस्मिन्नथवेकृत्वासारथिंचायतःस्थितम् ॥ वृत्तंद्वादशभिर्विप्रेःक्रमान्मासाधिपात्मभिः
 ॥ १९ ॥ मध्येकृत्वाज्ञमाचार्यपूजयित्वायथाश्रुति ॥ संचित्यादित्यवर्गैववस्त्ररत्नादिनाहयेत् ॥ २० ॥ एवंमासाधिपान्विप्रा
 न्संपूज्याथानिवेदयेत् ॥ आचार्योयथंछत्रग्रामंगाश्चमर्हंशुभाम् ॥ २१ ॥ अश्वान्मासाधिपेभ्यस्तुद्वादशभ्योनिवेदयेत् ॥ एवंभ
 तयायथाशक्त्याहेमरत्नादिभूषणम् ॥ २२ ॥ दत्वात्स्नयनमस्कृत्यव्रतंपूर्णंनिवेदयेत् ॥ अत ऊर्ध्वनदोषोऽत्रव्रतस्याकरणेष्वपि ॥ २३ ॥
 एवमस्त्विति विप्रेद्रैःसहाचार्यैःपुनःपुनः ॥ बह्वीश्वैवाशिषोदत्वाप्रवदेन्प्रीयतामिति ॥ २४ ॥ आदित्येनकामेनत्वयाआराधितोव्रतैः ॥
 तुभ्यंददतुतं कामंसंपूर्णंभवतुव्रतम् ॥ २५ ॥ आचार्योन्विप्ररूपैस्तुप्रविष्टोभास्करःस्वयम् ॥ दास्यत्येवपरंकर्तुमित्युक्तंभानुनास्वयम् ॥ २६ ॥
 विप्रेभ्योगुणवद्भ्यश्चनिःस्वैभ्यश्चविशेषतः ॥ दीनान्धकृपणैभ्यश्चशक्त्यादत्वांचदक्षिणाम् ॥ २७ ॥ ब्राह्मणान्भोजित्वाचव्रतमेतत्समा
 पयेत् ॥ कृत्वैवंसप्तमीमन्दंराजाभवतिधार्मिकः ॥ २८ ॥ पुरुषःस्त्रीभवेद्ब्राह्मणांतादृशस्याथबृहभा ॥ शतयोजनविस्तीर्णनिःसपत्नम
 कंटकम् ॥ २९ ॥ निष्पन्नमंडलंमुक्तेसाग्रंषष्ठंशतंमुखी ॥ वित्तहीनोऽपिथोभक्त्याकृत्वाताम्रमयंरथम् ॥ ३० ॥ दद्याद्रतावसानेतु
 कृत्वासर्वथोदितम् ॥ सोऽशीतियोजनंमुक्तेविस्तीर्णमंडलंनृप ॥ ३१ ॥ एवंपिष्टमयंयोऽपिवित्तहीनःकरोतिना ॥ आपश्चियोजनंभुक्ते

दीर्घार्थुर्नीरुजःसुखी ॥ ३२ ॥ सूर्यलोकैचकल्पन्तंयावत्स्थित्वेदमप्रायात् ॥ मनसापिचयोभत्तयायजेदकर्मतद्रितः ॥ ३३ ॥ सर्वाव
 स्थोपि सोऽप्यत्रव्याधिभिर्मुच्यतेभृशम् ॥ आपदोनस्पृशत्येनंनहारइवभास्करम् ॥ ३४ ॥ किंपुनर्व्रतसंपन्नैर्भक्तैर्मन्त्रैश्चरक्षितम् ॥ यत
 एवंतोज्ञान्वाविधानंकल्पचोदितम् ॥ ३५ ॥ सुखेनफलसिद्धयर्थकुर्यात्सर्वमंशेषतः ॥ इत्येतत्कथितंसांपुरासुर्येणेशुभम् ॥ ३६ ॥
 कल्पेयंप्रथमेकल्पसर्वदाणांपितोमया ॥ अनेनविधिनवत्सविशुद्धेनंतरात्मना ॥ ३७ ॥ भानुमाराधयेत्क्षिप्रंयदच्छेत्फलमुत्तमम् ॥ मयास्यै
 वप्रसादेनप्राप्ताःपुत्राःसहस्रशः ॥ ३८ ॥ असुरानिर्जिताश्चैवसुराःसर्वैर्वशीकृताः ॥ त्वयाप्ययोगोपितव्यःकल्पःसूर्यस्यसंतः ॥ ३९ ॥ प्र
 सादादस्यकल्पस्यसदासन्निहितोऽरविः ॥ चक्रास्मिन्निर्जितायेनसुरासुरनराणाः ॥ ४० ॥ यदिनाधिष्ठितंचक्रमिदमूर्याशुभिःस्वयम् ॥
 सततंस्यात्प्रभायुक्तंकथमव्याहृतंभवेत् ॥ ४१ ॥ अहमेतंजपन्नित्ययजन्ध्यायंश्चशक्तितः ॥ जातोस्मिसर्वकामानांपूज्यःश्रेष्ठश्चतेजसा ॥ ४२ ॥
 त्वमभ्यस्यैवमनसावाचाकर्मणापिवा ॥ कुरुभक्तिमनैनैवविधिनाफलसिद्धये ॥ ४३ ॥ शृणुयाद्भक्तियुक्तोयोनरःश्रद्धासमान्वितः ॥ विधानमा
 दितःपुत्रसप्तमीकुरुतेचयः ॥ ४४ ॥ सेहप्राप्याखिलंकाममारोग्यंचजयंतया ॥ भार्गव्यापरयायुक्तो गच्छेद्रौचनंसदः ॥ ४५ ॥ इति श्री
 भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणोपनिषत्सप्तमीकल्पेऽथ सप्तमीमाहात्म्यवर्णनं नाम पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ मावस्य शुक्लपक्षे
 तु पंचम्यामांत्कुलोद्ग्रह ॥ एकभक्तं सदाख्यातं षष्ठ्यां नक्तमुदाहृतम् ॥ १ ॥ सप्तम्यामुपवासंतुकेचिदिच्छंति सुव्रत ॥ षष्ठ्यां केचिद्द
 दंतीह सप्तम्यां पारणं किल ॥ २ ॥ कृतोपवासः षष्ठ्यां तु पूजयेद्भ्रास्करं बुधः ॥ रक्तचंदनमिश्रैस्तु कवीरैश्च सुव्रत ॥ ३ ॥ गुग्गुलेन महावा
 हो संयावेन च सुव्रत ॥ पूजयेद्देवैः शंकरं भार्गवरं रविम् ॥ ४ ॥ एवंहितुरोमासां न्यायादीन् पूजयेद्भविम् ॥ आत्मनश्चापि शुद्धयर्थं प्राशनं
 गोमयस्य च ॥ ५ ॥ स्नानं च गोमयेन हर्तव्यं चात्मशुद्धये ॥ ब्राह्मणादिभ्यो भौमांश्च भोजयेच्चोपि शक्तितः ॥ ६ ॥ ज्येष्ठादिष्वथ मासेषु श्वेतचं
 दनमुच्यते ॥ श्वेतानि चापि पुष्पाणि शुभगंधान्वितानि वै ॥ ७ ॥ कृष्णागरुस्तथा धूपैर्नैवेद्यं पायसं स्मृतम् ॥ तेनैव ब्राह्मणान्स्तुष्टान् भोजये

१ उक्तमंत्रैश्च रक्षितम्-इ०पा० । २ अर्तदितः-इ०पा० । ३ अत्र पादपूर्वार्थं स इत्यस्य सोर्लोपः । ४ ग्रहेण शंकरं रविम्-इ०पा० ।

चमहामते ॥ ८ ॥ प्राशयेत्पंचगव्यंतुस्नानंतेनैवपुत्रक ॥ कार्तिकादिषुमासेषुअगस्तिकुसुमैःस्मृतम् ॥ ९ ॥ पूजयेन्नरशार्दूलधूपै
 श्रैवापरार्जितैः ॥ नैवेद्यं गुडपूपास्तु तथा चक्षुरसंस्मृतम् ॥ १० ॥ तेनैव ब्राह्मणां स्तात भोजयस्व स्वशक्तिः ॥ कुशोदकं प्राशयेथाः स्नानं
 च कुरु शुद्धये ॥ ११ ॥ तृतीये पारणस्यंति भावे मासिमहामते ॥ भोजनं तत्र दानं च द्विगुणं समुदाहृतम् ॥ १२ ॥ देवदेवस्य पूजा च
 कर्तव्या शक्तिर्बुधैः ॥ रथस्य चापि दानं तुरथयात्रा तु व्रत ॥ १३ ॥ व्रतस्य प्राप्तिहेतौ वै कर्तव्या विभवे सति ॥ दानं स्वर्णरथस्य हयथोक्तं विभ
 वे सति ॥ इत्येषा कथिता पुत्ररथाह्वा सप्तमी शुभा ॥ १४ ॥ महासप्तमी विख्याता महापुण्या महोदया ॥ यामुपोष्य धनं पुत्रान् कार्तिवि
 ज्ञामवाप्नुयात् ॥ १५ ॥ तथा खिलं कुबलयं चांद्रेण च सप्तमोर्चिषा ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमी कल्पे महासप्तमी
 व्रतवर्णनं नामैकं पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् देवः शंखचक्रगदाधरः ॥ अंतर्धानं गतो वीरसांस्वयेह प्रप
 दयतः ॥ १ ॥ सांवेऽपि कृत्वा विधिवत्सप्तमी रथसप्तमीम् ॥ आधिभिव्याधिभिर्मुक्तो जगमाशुस्वमंदिरम् ॥ २ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ रथया
 त्रा कथं कार्या रथः कार्यः कथं रथः ॥ केनेह मत्पथलोकेषु रथयात्रा प्रवर्तिता ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इममर्थं पुरापृष्टः पद्मयोनिः प्रजापतिः ॥
 रुद्रेण कुरुशार्दूल आसीनः कांचने गिरौ ॥ ४ ॥ पद्मासनं पद्मयोनिः सुखासीनं प्रजापतिम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवोरुद्रो वाचमुदरयत् ॥ ५ ॥ श्रीरुद्र उ
 वाच ॥ य एष भगवान् देवो भास्करो लोकभास्करः ॥ कथमेष भद्रमे देवोरथस्थो विमलः सदा ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यथा दिवि भ्रमे तातरथा हृदरो विः
 सदा ॥ तथा ते वतं थिष्येऽहं रथं चास्या त्रिलोचन ॥ ७ ॥ अथेन ह्येकं चक्रं णपंचोऽरण त्रिणाभिना ॥ हिरण्मयेन कतिन अष्टवैधैः कनोभिना ॥ ८ ॥ चक्रेण भा
 स्वता चैव दिवि सूयः प्रसर्पति ॥ दशयोजनसाहस्रो विस्तारोऽप्यस्य कथ्यते ॥ ९ ॥ त्रिगुणचरथोपस्था दीषांडप्रमाणतः ॥ युगमस्य तु विस्तीर्णम
 रूणो यत्र सारथिः ॥ १० ॥ प्रासंगः कांचनो दिव्यो युक्तः पवनगैर्हयैः ॥ छंदोभिर्वाजिरूपैस्तु यतश्चक्रंततः स्थितैः ॥ ११ ॥ येनासौ पर्यटं द्रव्यो
 म्निभास्वता तु दिवस्पतिः ॥ अथैतानि तु सूर्यस्य प्रत्यंगा निरथस्य तु ॥ १२ ॥ सेवत्सरस्यावयवैः कालिपतानि यथाक्रमम् ॥ नौभ्यस्ति स्रस्तु

चक्रम्यत्रयःकालाःप्रकीर्तिताः ॥ १३ ॥ आराःपंचतर्वस्तस्यनेम्यःषडृतवःस्मृताः ॥ रथवेदीस्मृतेतस्यअग्रनेदक्षिणेत्तरे ॥ १४ ॥ मुहूर्तो
 इषवस्तस्यज्ञास्याश्वास्यकलाःस्मृताः ॥ तस्यकाद्याःस्मृताःकोणाअक्षदंडःक्षणाःस्मृताः ॥ १५ ॥ निमेषाश्वास्यकर्वाःस्यादिषादंडो
 लवाःस्मृताः ॥ रात्रिर्वह्नेयोधर्मोस्यव्यज्जर्ध्वप्रतिष्ठितः ॥ १६ ॥ युगाक्षिकोटीतेतस्यअर्थकामाबुभौस्मृतौ ॥ अथरूपाणिच्छंदांसि
 वहंतेवामतोधुरम् ॥ १७ ॥ गायत्रीचैवत्रिष्टुप्चजगत्यनुष्टुबेवच ॥ पंक्तिश्चद्वहतीचैवउष्णिगेषुतुसप्तमी ॥ १८ ॥ चक्रमक्षनिबद्धंतुध्रुवेचा
 क्षप्तमार्पितः ॥ सहचक्रोभ्रमत्यक्षःसचाक्षोभ्रमतिध्रुवे ॥ १९ ॥ अक्षःसहैवचक्रेणभ्रमतेऽसौध्रुवेस्थितः ॥ एवमक्षवशात्तस्यसंनिवेशोरथ
 स्यतु ॥ २० ॥ तथासंयोगभावनेनसंसिद्धोभास्करोरथः ॥ तेनचासौरविदेवोभ्रमःसंसर्पतिसदा ॥ २१ ॥ युगाक्षकोटिसंवद्धेरश्मस्यंदन
 स्यतु ॥ ध्रुवेतेभ्रमतोरश्मनिचक्रयुगयोस्तुवै ॥ २२ ॥ भ्रमतोमंडलान्यस्यरवरस्यरथस्यतु ॥ कुलालचक्रवद्यातिमंडलं सर्वतोदिशम् ॥ २३ ॥
 युगाक्षकोटीतेतस्यदक्षिणस्यंदनस्यतु ॥ ऋग्यजुर्भ्यागृहीतेनविचक्राधेनवैध्रुवे ॥ २४ ॥ द्वसेतेतस्यरश्मीतुमंडलेषूत्तरायणे ॥ दक्षिणे
 थसमुद्धेतुभ्रमतोमंडलानितु ॥ २५ ॥ युगाक्षकोटीतेतस्यभ्रमतेस्यंदनस्यतु ॥ सक्तासंलंकचक्रमतेमंडलं सर्वतोदिशम् ॥ २६ ॥ आकृष्येते
 ध्रुवेणहसर्मतिष्ठतिसुव्रत ॥ तदासाभ्यंतरंदेवोभ्रमतोमंडलानितु ॥ २७ ॥ ध्रुवेणमुच्यमानेतुपुनारश्मियुगेनवै ॥ तथैववाह्यतःसूर्योभ्रमते
 मंडलानितु ॥ २८ ॥ अशीतिमंडलशतंकाष्ठयोरुभयोरपि ॥ सरथोऽधिष्ठितोदेवोभ्रममेदृषिभिःसह ॥ २९ ॥ गंधर्वैरप्सरामिभश्चसर्पग्राम
 णिराक्षसैः ॥ एतैर्वसतिवैसृथैमासौद्वौद्वौक्रमेणतु ॥ ३० ॥ धातार्यमापुलस्त्यश्चपुलहश्चप्रजापतिः ॥ खंडकोवासुकिश्चैवसकर्णोरश्मिरे
 वच ॥ ३१ ॥ तुंबुरुर्नारदश्चैवगंधर्वागायतांवरौ ॥ क्रतुस्थलाप्सरश्चैवयाचसापुंजिकस्थला ॥ ३२ ॥ ग्रामणीरथकृत्तश्चरथौजाश्वतरा
 बुभौ ॥ रक्षोहेतिःप्रहेतिश्चयातुधानौचताबुभौ ॥ ३३ ॥ मधुमाधवयोरेषणोवसतिभास्करे ॥ तथात्रीष्मौतुद्गमासौमित्रश्चवरुणश्चह ॥ ३४ ॥

१ अमर्तं बन्ध नंतस्य सावाश्वास्य कलाःस्मृताः-इ०पा० । २ चक्रमस्याब्जवृंशं तु सीन्धदेशे रथस्य तु-इ०पा० । ३ कुलालचक्रवत्तस्य भ्रमते मंडला
 नितु-इ०पा० । ४ रथेनवाह्यतेसूर्यः-इ०पा० ।

ऋषिरत्रिषिष्ठश्चतुर्दशकोनंतएवच ॥ मेनकासहजन्याचंगंधवौचहह्रूहः ॥ ३५ ॥ रथस्वनश्चग्रामण्यौरथचित्रश्चतुर्भौ ॥
 पौरुषेयोवधैवययातुधानौमहाबलौ ॥ ३६ ॥ शुचिशुक्रौतुद्रौमासौवसंत्येतदिवकरे ॥ इन्द्रश्चैवविष्वक्शृंगिराभृगुरेवच ॥ ३७ ॥
 एलापर्णस्तथासर्पःशंखपालश्चपन्नगाः ॥ प्रम्लोचादुंदुकाश्चैवगंधर्वौभानुदुरौ ॥ ३८ ॥ यातुधानैतथासर्पस्तपाब्राह्म्यश्चतुर्भौ ॥ एतेनभो
 नभस्यौचनिवसंतिदिवकरे ॥ ३९ ॥ शरद्येतेपुनःशुभ्रानि वसंतिस्मदेवताः ॥ पर्जन्यश्चैवपूषाचभारद्वाजःसर्गौतमः ॥ ४० ॥ चित्रसेनश्चंगंधर्व
 स्तथावसुरुचिश्चयः॥विधाचीचघृताचीचेतउभेपुण्यलक्षणे ॥ ४१ ॥ नागस्त्वैरावतश्चैवविश्रुतश्चधनंजयः ॥ सेनजिह्वमुषेणश्चसेनानीग्रामणी
 स्तथा॥ ४२ ॥ आपोवातश्चद्वावेतौयातुधानौप्रकीर्तितौ ॥ वसंत्येतुर्वैमृयैदृषोर्जाकालपर्ययात् ॥ ४३ ॥ हैमंतिकौतुद्रौमासौवसंत्येतदिवकरे॥
 अंशोभगश्चद्वावेतौकश्यपश्चक्रतुस्तथा ॥ ४४ ॥ भुजंगश्चमहापद्मःसर्पःकौटकस्तथा॥आपोवातश्चद्वावेतौयातुधानौप्रकीर्तितौ॥ ४५ ॥ चित्रां
 गदश्चंगंधर्वोरुणायुश्चैवताउभौ ॥ सहचैवसहस्येचवसंत्येतदिवकरे ॥ ४६ ॥ पूषाजिष्णुर्जमदग्निर्वैश्वामित्रस्तथैवच ॥ काद्रवेयोमहानागौकं
 बलाश्चतरावुभौ॥ ४७ ॥ गन्धर्वौधृतराष्ट्रश्चसूर्यवर्चाश्चतुर्भौ॥तिलोत्तमाचरंभाचसर्वलोकेचविश्रुते॥ ४८ ॥ ग्रामणीःसेनजिह्वैवसत्यजिह्वमहा
 तपाः ॥ ब्रह्मोपेतश्चवैरक्षोयज्ञोयज्ञस्तथैवच ॥ एतेतपस्तपस्यांतनिवसंतिदिवकरे ॥ ४९ ॥ अन्येऽपियेमंदेहाराक्षसाधिपतयोदेवदेवगुह्यत
 मस्यरक्षार्थसकलदैवैरस्मदादिभिःसंनिधुक्तास्तान्भवतेकथयामि ॥ ५० ॥ ॥ रुद्रउवाच ॥ ॥ वदब्रह्मन्कर्थादिव्यायामहं
 प्रष्टुमागतः ॥ तामेवविस्तरैरेवकथयामि ॥ ५१ ॥ दिविष्टंभास्करंरुद्रहृद्वानमेतन्केनविधानतः ॥ किंफलंतस्यवादेवसमासेभवति
 कर्मणि ॥ ५२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणुरुद्रसमासेनभास्करस्यनतिक्रियाम् ॥ यांक्त्वारोगदुःखांतमुच्यतेपापसंचयात् ॥ ५३ ॥
 स्थंडिलेमंडलंकृत्वाद्वादशांशुलमानतः ॥ सद्योगोमथालिप्तेचतत्रैवावाहयेद्रविम् ॥ ५४ ॥ पूजयित्वागणेशादीन्वासुदेवंचसात्यकिम् ॥ स
 त्यभामांतथालक्ष्मीसुमादेवींचशंकरम् ॥ ५५ ॥ मंडलस्यसमपिस्थान्पूर्वोक्तांचेदमंत्रवित् ॥ ततःप्रदक्षिणकृत्यदंडवत्प्रणमेत्सकृत् ॥ ५६ ॥

शतसहस्रमयुतं लक्षवाजिजपातः ॥ दृष्टशक्तिं प्रणम्याथ सदासंयतमानसः ॥ ५७ ॥ विप्राय दक्षिणां दद्यान्निरुच्छुसः समाहितः ॥
 रक्तेचहिरण्यस्य शतमात्रे सहस्रके ॥ ५८ ॥ माषकाणां चतुष्कंचयुतं दशगुणं दिशेत् ॥ दक्षे दशगुणं प्रोक्तं दद्याद्गोविमुक्तये ॥ ५९ ॥ ए
 वं कृते विरूपाक्षसर्वरोगाद्विमुच्यते ॥ इदं हरस्य परमं शृणुयाद्वाहिमानवः ॥ ६० ॥ तस्य रोगाविनश्यति मार्तण्डस्य प्रसादतः ॥ अन्यच्च ते प्रव
 श्यामि यच्च पृष्टुमुपापते ॥ तच्छृणुष्व मया प्रोक्तं रथयन्तु नित्यामकम् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ इद्रेण माठो नाम वायु
 वर्णनं नाम द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्रारुणे मया पूर्वसारथ्यं सान्नियोजितः ॥ इद्रेण माठो नाम वायु
 नाकल्मषेण तु ॥ १ ॥ वै न ते ये न तादृशो परि विमलोनखतुंडप्रहरणः पुरोगामी नियुक्त इति ॥ कालेन दंडो महादंडयुधो भवता शेषा महागणाधिपाः
 ॥ २ ॥ वै शखेन राज्ञा वसुभिर्दयुधांगारिकौ द्वौ अग्निर्नापि गलः ॥ संयंता महादंडयुधो भवता शेषा महागणाधिपः ॥ ३ ॥ हस्तो यमेन पाशहस्तौ
 बुधपतिनामिन्धनः ॥ अलकाधिपतिना विष्णुः ॥ ४ ॥ अश्विभ्यां कालोपकालौ वाक्षप्रधानकौ ॥ नरनारायणभ्यां क्षारौ धारौ धिषणकृष्णौ
 ॥ ५ ॥ वैराजशंखपालपञ्चरजसां दिशासु विदिशासु दिशां पालनं विश्वे वा ददुः ॥ ६ ॥ स तैत्तलोऽकमातरः सर्वमरुतोऽददन् ॥ ओंकारो विषट्
 कारो वेदनिस्त्वनः पिनाकी विनायकः शोषोऽनन्तो वासुकिश्च नागसहस्रेणात्मतुल्यो नादित्यस्य रथमनुयाति ॥ ७ ॥ गायत्रीसावित्रीरथे स्थिते उभे
 संध्ये सदा सदेव तयारविमंडलं नैषति ॥ भगवन्तं सहस्रकिरणमवलंबितुम् ॥ ८ ॥ एतैर्द्वैतसर्वदेवतमंडलं ब्रह्मवादिनं ब्रह्मयज्ञवादिनी यज्ञः ॥
 भगवद्रक्तानां परमादित्यो विष्णुर्माहेश्वरणां महेश्वरः ॥ ९ ॥ स्थानाभिमानो ब्रूते सदा वृषभध्वज ॥ सूर्यमाध्यायं न्येत ते जसंति
 जउत्तमम् ॥ १० ॥ अथितैः स्वैर्वचोभिस्तुस्तु वंते ऋषयारविम् ॥ गंधर्वाभ्यस्मरंश्चैव गीतनृत्यैरुपासते ॥ ११ ॥ विषद्वमणतोरक्षां
 कुर्वति स्म इष्टग्रहम् ॥ सर्पावहंति वसू रथाधुनास्तु रतिच ॥ १२ ॥ वालखिल्यानं मन्येत परिचार्यो दयाद्रविम् ॥ दिवस्पतिः स्वभूश्चोभौ
 अग्रगोयोजनस्य तु ॥ १३ ॥ भर्गोऽथ दक्षिणे पाशैर्ध्वं कंजो वा मतः स्थितः ॥ सर्वे ते पृष्ठग्राज्ञेया ग्रहा लोके षु जितः ॥ १४ ॥ उपरागाग्नि

स्त्रीचोभावग्रतोनात्रसंशयः ॥ मनुष्यधर्मादक्षिणतउत्तरेणप्रचेतसः ॥ १५ ॥ संभवन्तितथाकृष्णउभावेतौसदाग्रौ ॥ वामेनवीतिहोत्रस्तु
 पृष्ठतस्तुहरिःसदा ॥ १६ ॥ रथपीठेक्षमाज्ञेयाअंतरालेनभस्तथा ॥ आश्रित्यरथजांकार्तिखंदिवःसमयःस्थितः ॥ १७ ॥ ध्वजोदंड
 श्रविज्ञेयोच्चजाग्रदवृषएवच ॥ ऋद्धिर्दृष्टिस्तथाश्रीश्चपताकापार्वतीप्रिय ॥ १८ ॥ ध्वजदंडाग्ररुद्रस्तदग्रवरुणालयः ॥ मैनाकश्छत्रदं
 डस्तुहिमवाश्छत्रमुच्यते ॥ १९ ॥ केचिदेवंदंतहलोकचान्येमहामते ॥ छत्रदंडस्तथाक्लेशःकुशंछत्रविदुर्बुधाः ॥ २० ॥ एतेषामेवदे
 वानांयथावीर्यैतथातपः ॥ यथायोगंतथासत्वंयथासत्वंतथाबलम् ॥ २१ ॥ तथातपत्यसौसूर्यस्तेषांसिद्धःस्वतेजसा ॥ एतेतपंतवर्षति
 यांतिविश्वंमृजंतिच ॥ २२ ॥ भूतानामशुभंकर्मव्यपोहंतचकीर्तिताः ॥ एतेसहैवमूर्धेणप्रभंतेसानुगादिवि ॥ २३ ॥ तपंतश्चजपंतश्च
 ह्यदयंतश्चवैद्विजाः ॥ गोपायंतिस्मभूतानिइहतेह्यनुकंपया ॥ २४ ॥ प्राणतिदेवानमृतेनमूर्यःसोमेनसुक्तेनविवर्धयित्वा ॥ शुक्लेनपूर्णा
 दिवसक्रमेणतंकृष्णपक्षविबुधाःपिबंति ॥ २५ ॥ पीतंहिसोमंद्विकलावशेषकृष्णेतुपक्षरुचिभिर्ज्वलंतम् ॥ सुधासृतंतपितरःपिबं
 तिऊर्जाश्चसौम्याश्चतथैवकल्पाः ॥ २६ ॥ सूर्येणगोभिश्चसमृद्धिताभिरद्भिःपुनश्चैवसमुद्भिताभिः ॥ तथौषधीभिःसृतंतंपिबंतिअत्यं
 तपनेनक्षुधाजयंति ॥ २७ ॥ मासार्धतृतिस्तुमताभिरद्भिर्मसिनवृत्तिःस्वधयापितृणाम् ॥ अनेनशश्चद्विद्धातिमर्त्यत्वयंजगद्भववि
 भर्तिगोभिः ॥ २८ ॥ अहोरात्रंरथेनासावेकचक्रेणैवप्रमन् ॥ सप्तद्वीपसमुद्रांतंसमाभिश्चहयैःसह ॥ २९ ॥ छंदोभिर्वाजिरूपैस्तैय
 तश्चक्रंततःस्थितैः ॥ कामरूपैःसकृद्युक्तेरंतरस्थैर्मनोजैः ॥ ३० ॥ हरिभिरव्ययैर्वश्यैःक्षुधाश्रमाविवर्जितैः ॥ व्यशीतिमंडल
 शतमीहंत्यब्देनवैहयाः ॥ ३१ ॥ बाह्यतोभ्यंतरंचैवमंडलंदिवसक्रमात् ॥ कल्पादौसंप्रयुक्तास्तेवहंत्याभूतसंप्लवम् ॥ ३२ ॥ आवृता
 वालखिल्यैस्तैर्भ्रमतिनान्यहानितु ॥ अथितैःस्वैर्वचोभिस्तुस्तूयमानोमहर्षिभिः ॥ ३३ ॥ सेव्यतेनृत्यगीतैश्चगंधर्वैरप्सरोगणैः ॥
 पतंगःपतंगैरश्वैर्वसेतप्रमयान्दिवि ॥ ३४ ॥ वीथ्याग्र्ययाविचरतेनक्षत्राणियथाज्ञा ॥ मध्यगश्चामरावत्यांदाभवतिभास्करः ॥ ३५ ॥
 वैवस्वतेसंयमनेउत्तिष्ठन्हृश्यतेतदा ॥ सुखायामधरात्रंतुविभायामस्तमेतिच ॥ ३६ ॥ वैवस्वतेसंयमनेमध्यमस्तुरविये

दा ॥ सुखायामथवारुण्यामुत्तिष्ठन्दश्यतेतदा ॥३७॥ राज्यधर्चामरावत्यामस्तमितियमस्यैव ॥ सोमपुर्थाविभायांतुमध्यश्चायमायदा ॥३८॥
 माहेन्द्रस्यामरावत्यामुत्तिष्ठतिदिवाकरः ॥ अर्धरात्रसंयमनेवारुण्यामस्तमितेति ॥ ३९ ॥ एवंचतुर्षुपात्रेषुमेरोःकुर्वन्प्रदक्षिणम् ॥ उदयास्त
 मनेचासांमुत्तिष्ठतिपुनःपुनः ॥ ४० ॥ पूर्वाह्णेचाराह्णेचद्वौदेवालयौपुनः ॥ तपत्येकंतुमध्याह्नेताभिरिवगमस्तिभिः ॥ ४१ ॥ उदितोवर्ध
 मानाभिरामध्याह्नात्तपेद्रविः ॥ ततःपरंह्रसंताभिर्गोभिरस्तांनियच्छति ॥ ४२ ॥ यत्रोद्यन्दश्यतेसूर्यःसतेषामुदयःस्मृतः ॥ प्रणाशंगच्छतेय
 त्रसतेषामस्तमुच्यते ॥ ४३ ॥ एवंपुष्करमध्येनतदासर्पतिभारुकरः ॥ त्रिशङ्कांगतुमेदिन्यामुदूतैनसगच्छति ॥ ४४ ॥ योजनाग्रणसंख्यां
 तुमुदूतस्यनिबोधमे ॥ पूर्णशतसहस्राणांसहस्रतुत्रिलोचन ॥ ४५ ॥ पंचाशच्चत्थालयानिसहस्राण्यधिकानितु ॥ मौहूर्तैर्कागतिर्ह्येषासूर्यस्य
 तुविधीयते ॥ ४६ ॥ योजनानांसहस्रेद्रेऽशतैर्द्वयोजने ॥ निमेषांतरमात्रेणदिविसूर्यःप्रसर्पति ॥ ४७ ॥ सशीघ्रमेवपथेतिभारुकरोऽलातच
 क्रवत् ॥ अमन्वैभ्रममाणेषुऋक्षेषुविचरत्यसौ ॥ ४८ ॥ इंद्रःपूजयतेसूर्यमुत्तिष्ठतदिनेदिने ॥ मध्याह्नेचयमःपश्चादस्तयांतमपंपतिः ॥ ४९ ॥
 सोमेस्तथार्धरात्रेतुसदापूजयतेरविम् ॥ विष्णुर्भवानहंरुद्रःपूजयामनिशाक्षये ॥ ५० ॥ एवमग्निर्नर्ऋतिश्चवायुरीशानएवच ॥ पूजयतिक्रमेण
 वभ्रममाणंदिवाकरम् ॥ श्रेयोर्थदेवशार्दूलसवप्रह्लादयःसुराः ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेरथसप्तमीकल्पसुगतिवर्णनंनमात्रिपंचाशत्तमोऽ
 ध्यायः ॥५२॥ ॥रुद्रउवाच॥ ॥अहोहंसस्यमाहात्म्यंवर्णितंभवतेदृशम् ॥ कथ्यतांपुनरेवंदमाहात्म्यंभारुकरस्यतु ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आदित्य
 मंत्रमाखिलंत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ भवत्यस्माज्जागत्सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ २ ॥ रुद्रोऽपेन्द्रचंद्राणांविप्रेन्द्रत्रिदिवौकसाम् ॥ महाद्युतिमतंकृतस्तै
 जेत्यत्सर्वलौकिकम् ॥ ३ ॥ सर्वात्मासर्वलोकेशोदेवदेवःप्रजापतिः ॥ सूर्यएषत्रिलोकस्यमूलंपरमदेवतम् ॥ ४ ॥ अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमु
 पतिष्ठति ॥ आदित्याज्जायतेवृष्टिर्बृहन्नंततःप्रजाः ॥ ५ ॥ सूर्यान्त्रिसूर्यतेसर्वतत्रचैवप्रलयते ॥ भागभावाहिलोकानामादित्यान्निभृतौपुरा ॥ ६ ॥
 एतत्तुध्यानान्ध्यानंमोक्षंचाप्येषमोक्षिणाम् ॥ अत्रगच्छतिनिर्वाणजार्थतेऽस्मात्पुनःप्रजाः ॥ ७ ॥ क्षणमुदूर्तोदिवसानिशाःपक्षाश्चनित्यशः ॥

१ संरक्षाम-इ०पा० । २ त्रिशच्छतसहस्राणाम्-इ०पा० । ३ पूजयन्ति-इ०, पूजयामः-इ०च पा० । ४ विश्वम्-इ०पा० ।

मासाःसंवत्सराश्चैवऋतवोऽथयुगानिच ॥ ८ ॥ सदादित्यादतेह्येषाकालसंख्यानविधयते ॥ कालादृतेननियमोनाग्निर्नहवनक्रिया ॥ ९ ॥ ऋतु
 नामविभागाच्चपुष्पमूलफलंकुतः ॥ कुतःसस्यविनिष्पत्तिस्तृणैषधिगणाःकुतः ॥ १० ॥ अभावोव्यवहाराणजंतूनांदिविचेहच ॥ जगत्प्र
 तपनमृतेभास्करंवारितस्करम् ॥ ११ ॥ नावृष्ट्यातपतेसूर्योनावृष्ट्यापारिविश्यते ॥ नावृष्ट्याविकृतिधत्तेवारिणादीप्यतेरविः ॥ १२ ॥ वसंते
 कापिलःसूर्योऽग्नीष्मेकांचनसप्रभः ॥ श्वेतोवर्णेनवर्षासुपांडुःशरदिभास्करः ॥ १३ ॥ हेमंतेताम्रवर्णस्तुशिशिरोहोतोरविः ॥ इतिवर्णाःसमा
 ख्यताःशृणुवर्णफलंहर ॥ १४ ॥ कृष्णोभयाजजगत्स्ताम्रसेनापतिविनाशयति ॥ पीतोनैर्द्रपुत्रंश्वेतस्तुपुरोहितंहति ॥ १५ ॥ चित्राथवापिधूम्रो
 रवीरश्मिव्याकुलंकरोत्युच्चैः ॥ तस्करशस्त्रनिपातयैदिनसलिलमाशुपातयति ॥ १६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेरथसप्तमीकल्पसूर्यमहिमवर्ण
 नंनमचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ६४ ॥ रुद्रउवाच ॥ ॥ रथयात्राकथंकार्याभास्करस्येहमानवैः ॥ फलंचकिंभवेत्तेषांयात्राकुर्वतियैरवैः ॥ १ ॥
 विधिनोकेनकर्तव्याकस्मिन्कालेसुरोत्तम ॥ कथंचन्नामयेदंवरंथारूढंदिवाकरम् ॥ २ ॥ देवस्ययेरथंभक्त्याभ्यामयतिवहंतिच ॥ तेषांचकिंफलंप्रो
 क्तयेचनृत्यकरानराः ॥ ३ ॥ अर्पितयेचदेवेननृत्यगीतपरायणाः ॥ प्रजागरंचकुर्वतिभक्त्याश्रद्धासमन्विताः ॥ ४ ॥ तेषांचकिंफलंप्रोक्तंरथं
 यच्छंतिर्येवैः ॥ बलिंभक्तंचयेभक्त्यादशहयिकभोजनम् ॥ ५ ॥ एतन्मेब्रूहिनिखिलसुरज्येष्ठसविस्तरम् ॥ लोकानांश्रेयसेदेवपरंकौत
 हलंहिमे ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुपुष्टोऽस्मिभूतेऽगणेऽसिन्त्रिलोचन ॥ शृणुष्वैकमनावच्चिमथयाश्रंसविस्तरम् ॥ ७ ॥ देवस्यरथयात्रे
 यंभास्करस्यमहात्मनः ॥ इंद्रोत्तवंतथारुद्रमयाह्येतौप्रकीर्तितौ ॥ ८ ॥ मर्त्यलोकेकांतिहेतोलोकानालोकपूजित ॥ ९ ॥ प्रवर्तितोभुभयस्मि
 न्देऽदेवमहोत्सवौ ॥ नतत्रोपद्रवाःसंतिराजतस्करसंभवाः ॥ १० ॥ तस्मात्कार्याविमौभक्त्यादुर्भिक्षस्येहशान्तये ॥ शुक्लपक्षेतुसप्तम्यांमा
 सिभाद्रपदेहर ॥ ११ ॥ घृतेनाभ्यंगयेद्देवंपंचपूतांगेनवै ॥ अभ्यंगयेद्देहशयःसर्वैःश्रद्धयान्वितः ॥ १२ ॥ दिनेदिनेजगन्नाथप्रविष्टवर्णके

१ नाग्नेर्विहरणक्रिया-इ०पा० । २ ऋतुनामविभागश्च-इ०पा० । ३ स्वापजागरणाःकुतः-इ०पा० । ४ नराः-इ०पा० । ५ रवि च नभसि स्थितम्-
 इ०पा । ६ गच्छंति-इ०पा० ।

रविम् ॥ सगच्छेद्यानमाहूदगौरिकिकिणीकृतम् ॥ १३ ॥ वैश्वानरपुरदिव्यगंधर्वाप्सरशोभितम् ॥ शाल्योदनखंडमिश्रवज्रस्रमन्वि-
 तम् ॥ १४ ॥ वर्णभक्तप्रयच्छेद्योभास्करायदिनेदिने ॥ आहूढसविमानंतुज्वालामालाकुलंशुभम् ॥ १५ ॥ गच्छेन्ममपुरदेवस्तूयमानो
 महापिभिः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनभास्करायनरैःशिव ॥ १६ ॥ वर्णभक्तप्रदातव्यप्रविष्टस्येहवर्णकम् ॥ घृतपूर्णखंडवृंकासारंमोदकं
 पयः ॥ १७ ॥ दध्योदनपायसंसंयावण्डपूपाकम् ॥ येप्रयच्छन्तिदेवस्यभास्करस्येहवर्णकम् ॥ १८ ॥ तेगच्छन्तिनसंदेहो नरावैमादिरंमम
 अहन्यहनिभोभक्त्याभास्करायप्रयच्छन्ति ॥ १९ ॥ अभ्यगायघृतदंसंयातिपरमांगतिम् ॥ तथायोवर्णभक्तंचअहन्यहनिभक्तिः ॥ २० ॥
 संप्राप्येहशुभान्कामान्यच्छेत्सभवसालयम् ॥ चूर्णमुद्रतनयेहयःप्रयच्छेच्छुभंरवेः ॥ २१ ॥ सयातिपरमंस्थानयत्रदेवोदिवाकरः ॥ तत
 स्तस्नापयेद्देवंपौषेमासिविधानतः ॥ २२ ॥ सप्तम्यांशुकृपक्षस्यशृणुष्वैकमनस्तथा ॥ तीर्थोदकुपानीयअन्यद्राथजलंशुभम् ॥ २३ ॥
 वेदोक्तेनविधानेनप्रातिमांस्थापयेद्बुधः ॥ यजेद्वितीर्थनामानिमनसासंस्मरन्बुधः ॥ २४ ॥ प्रयागपुष्करदेवंकुक्षेन्नंचनैमिषम् ॥ पृथूदकंचंद्र
 भागांशोणगोकर्णमेवच ॥ २५ ॥ ब्रह्मावर्तकुशावर्तविल्वकनीलपर्वतम् ॥ गंगाद्रारंतथापुण्यगंगासागरमेवच ॥ २६ ॥ कालप्रियंमित्रनं
 शुंडीरस्वामिनंतथा ॥ चक्रतीर्थतथापुण्यंरामतीर्थतथाशिवम् ॥ २७ ॥ वितस्ताहर्षपथावैतथावैदिकस्मृता ॥ गंगासरस्वतीसिंधुश्चंद्र
 भागासनर्मदा ॥ २८ ॥ विपाशायमुनापीशिववेव्रवर्तितथा ॥ गोदावरीपयाष्णीचकृष्णवेण्याथथानदी ॥ २९ ॥ शतंरुद्रापुष्करिणी
 कौशिकीसरयूस्तथा ॥ तथान्येसागराश्चैवसानिध्यंकल्पयंतुवै ॥ ३० ॥ तथाश्रमाःपुण्यतमादिव्यान्यायतनानिच ॥ एवंस्नानविधिं कृत्वाअच
 यित्वाप्रणम्यच ॥ ३१ ॥ धूपमर्घ्यप्रदत्वातुप्रातिमामधिवसयेत् ॥ त्रिरात्रं सप्तरात्रंवासांसाधार्यमेवच ॥ ३२ ॥ स्थितंस्नानगृहदेवपूजयेद्ब्र
 क्तितीनरः ॥ चत्वरैलेपयेद्देदितुरस्नांशुभेकताम् ॥ ३३ ॥ चतुर्दिशंश्वेतकुंभैर्वितानवरशोभिताम् ॥ कृष्णपक्षेतुमायस्यसप्तम्यांत्रिपुरा
 तक ॥ ३४ ॥ कृत्वाशिकार्यविधिवत्कृत्वाब्राह्मणभोजनम् ॥ शंखभेरीनिनिदिस्तुब्रह्मवर्षैश्चपुष्कलैः ॥ ३५ ॥ पुण्याहवर्षैर्विधैर्ब्राह्मणा
 न्स्वस्तिवाच्यच ॥ ततोऽस्यपरयाभक्त्यासूर्यस्यपरमात्मनः ॥ ३६ ॥ रथेनदर्शनीयेनकिंकिणीजालमालिना॥सूर्यश्चश्रामयेद्देवमहोत्सवपुरः

सरम् ॥ ३७ ॥ शक्नुपक्षे तु मावस्यरथमारोपयेद्गविम् ॥ कृत्वाग्निहोमं विधित्तथा ब्राह्मणभोजनम् ॥ ३८ ॥ प्रीणयित्वा जन्मसर्वदक्षिणाभोजनादिना ॥
 प्रपूज्य ब्राह्मणां दिव्यान्भौमांश्चापि सुवाचकात् ॥ ३९ ॥ इति हासपुराणाभ्यां वाचको ब्राह्मणोत्तमः ॥ ततो देवश्च दृष्टश्च संपूज्यो यत्नतः
 स्तदा ॥ ४० ॥ मावस्य शुक्लपक्षस्य पंचम्यामेकभक्तकम् ॥ अयाचितं चतुर्थ्या तु षष्ठ्या नक्तं प्रकीर्तितम् ॥ ४१ ॥ सप्तम्या सुपवासं तु आ-
 श्रमाद्रोपयेद्द्रुथम् ॥ अग्निकार्यं तु वै कृत्वा रथस्य पुरतः शिव ॥ ४२ ॥ षष्ठ्या च रात्रौ भूते शरश्च स्येहाधिवासनम् ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु दिव्या-
 न्भौमांश्च वाचकात् ॥ ४३ ॥ रथमारोपयेद्द्वंसप्तम्यां भूतभावनम् ॥ सितायां मावमसे तु तस्य देवा लयाग्रतः ॥ ४४ ॥ तत्र स्थस्यैव देवस्य
 कुर्याद्वात्राप्रजागरम् ॥ नानाविधैः प्रेक्षणकैर्दीपवृक्षोपशोभितैः ॥ ४५ ॥ शंसत्वर्यनिनादैश्च ब्रह्मवोषैश्च पुष्कलैः ॥ कुर्यात्प्रजागरं भक्त्या देवस्य
 पुरतो निशि ॥ ४६ ॥ ततो षष्ठ्या च येन देव रथगतं नयेत् ॥ नगरस्योत्तरद्वारं शंखभरीनिनादितम् ॥ ४७ ॥ ततः पूर्वदक्षिणं च द्वारं चापितथा
 परम् ॥ एवं हि क्रियमाणायां यात्रायां वत्सरावधौ ॥ ४८ ॥ मानवाः सुखमेधं ते राजा जयति चाहितात् ॥ नीरुजश्च जनाः सर्वे गवां शान्तिर्भवेत्तथा ॥ ४९ ॥
 कर्तारंश्चापि यात्रायाः स्वर्गभाजो भवन्ति हि ॥ वोढारश्च तथा वत्समूर्यलोकां व्रजन्ति वै ॥ ५० ॥ रुद्र उवाच ॥ कथं संचाल्यते ब्रह्मन्स्थापिता प्रतिमा स-
 कृत् ॥ एतन्मे वद देव शुभमुपहानं संशयो हि मे ॥ ५१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पूर्वमेव सहस्रां शौर्यो न हेतोर्महात्मनः ॥ संप्रसादात् स्यादयैः
 कल्पितोऽस्य रथो मया ॥ ५२ ॥ सर्वेषां तुरथानां वै सरथः प्रथमः स्मृतः ॥ तं दृष्ट्वा तु तत्स्त्वन्ये स्य दाना विधुर्कर्मणा ॥ ५३ ॥ कल्पिताः सर्वे देवा-
 नां सोमादीनामेकशः ॥ विधुर्कर्म कृतं प्राप्य रथं देवेन पुत्रक ॥ ५४ ॥ पूजार्थमात्मनो दत्तं मनवे सत्कुलोद्ग्रह ॥ मनुने क्ष्वाकवे दत्तं मर्त्यैः संपूज्यतां
 रविः ॥ ५५ ॥ अतस्तुरथानेन चालनं विहितं रवेः ॥ तस्मान्न चालने दोषः स विदुश्चल एव सः ॥ ५६ ॥ यस्माद्रथेन पर्येति भास्करः पृथिवीमि-
 माम् ॥ गच्छन्न दृश्यते चैतन्मण्डलं स विदुस्तथा ॥ ५७ ॥ अहं च लते यस्मात्तस्माद्वा द्वैर्वा त्रीप्रिया ॥ तदेवं रथयात्रा सुदृष्टं भानोर्नीषिभिः ॥ ५८ ॥
 अन्येषां चालनेन दृष्टवानां पार्वती प्रिय ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां स्थापितानां विधानतः ॥ ५९ ॥ तस्माद्रथेन देवस्य यात्रा कार्या विधानतः ॥

प्रजानामिहशान्त्यर्थप्रतिपत्तसंसदा ॥ ६० ॥ कांचनोवाथरौप्योवाहृदहरुमयोऽपिवा ॥ हृदक्षयुगचक्रश्चरथः कार्यः सुयंत्रितः ॥ ६१ ॥
 तस्मिन्त्रयवरे श्रेष्ठकल्पिते सुमनोरमे ॥ आरोप्यप्रतिमां यत्नाद्योजयेद्वाजिनः शुभान् ॥ ६२ ॥ हरिल्लक्षणसंपन्नान्मुखान्वाशवर्तिनः ॥ कुंकुमे
 नसमालब्धं आभारस्त्राग्विभूषितान् ॥ ६३ ॥ सद्धान्योजयित्वा तु रथस्यार्घ्यप्रदाय च ॥ विबुधान्पूजयित्वा तु धूपमाल्यानुलेपनैः ॥ ६४ ॥ आहारैर्वि
 विधैश्च पिभोजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ दीर्घकृपणांश्च सर्वान्संतप्य शक्तिः ॥ ६५ ॥ नर्काचिद्विमुखं कुर्यादुत्तमाधममध्यमम् ॥ सूर्य
 क्रतौ तु विवर्तते एवमाहुर्मनीषिणः ॥ ६६ ॥ यश्चित्तयति भग्नशुधातावत्प्रपिडितः ॥ अदातुर्हीनं तस्तेन स्वर्गस्थानं पिपातयेत् ॥ ६७ ॥
 यज्ञश्च दक्षिणाहानः स विवर्तते ॥ तस्मान्नानाविधैः कामैर्भक्ष्यलेह्यसमन्वितैः ॥ ६८ ॥ पूजयित्वा जनेन सर्वमिदममुच्चारयेन्मनुम् ॥ बलि
 गुह्यं तु मे देवा आदित्यावसस्तथा ॥ ६९ ॥ मरुतोऽथाश्विनौ रुद्राः सुपर्णाः पन्नगाग्रहाः ॥ असुराया तु धानाश्च रथस्थायान्स्तु देवताः ॥ ७० ॥
 दिग्पाला लोकापालाश्च ये च विघ्नविनायकाः ॥ जगतः स्वस्ति कुर्वतु ये च दिव्या महर्षयः ॥ ७१ ॥ माविघ्नं माचमेषां पापं माचमेपरिपथिनः ॥ सौम्या
 भवंतु तृताश्च देवा भूतगणास्तथा ॥ ७२ ॥ वामदेवैः पवित्रैश्च मानस्तोकरथंतरैः ॥ आकृष्णेन रजसाऋचमेका मुदा हरेत् ॥ ७३ ॥ ततः पुण्या
 हशब्देन कृतवादित्रनिःस्वनैः ॥ रथक्रमणं कुर्याद्वर्त्मना सुमेन तु ॥ पुरुषैश्चापि वोढव्यः सूर्यभक्तिसमन्वितैः ॥ ७४ ॥ मुकृतैः प्रग्रहैर्दा
 तैर्वर्जितैर्वैरथापि वा ॥ यथा पर्यटनं च स्याद्विषमे पाथिगच्छतः ॥ ७५ ॥ उपवासस्थितौ विप्रैर्दिव्यैर्भौमैश्च सुव्रतैः ॥ त्रिंशद्भिः षोडशैर्वापि प्रतिमां
 भास्करस्य तु ॥ ७६ ॥ स्थानात्प्रचाल्य वैरुद्ररथमारोपयेच्छनैः ॥ राज्ञीच निशुभा रुद्रभार्येतस्य महत्तमनः ॥ ७७ ॥ जनैरारोपयेदुद्रुभ
 योः पार्थिवोरथे ॥ निशुभां दक्षिणे पार्श्वे राज्ञीं चाप्युत्तरे तथा ॥ ७८ ॥ द्रविणब्राह्मणैः तस्मिन् दिव्ये भौमश्चाध्वयोः ॥ ब्रह्मकल्पस्तथा भौमः
 कूबरस्योपरि स्थितः ॥ ७९ ॥ गरुडं पृष्ठतश्चास्य वल्गमानं प्रकल्पयेत् ॥ आतपत्रं तथा ज्ञेयं तं स्वर्णदंडमनौपमम् ॥ ८० ॥ सुवर्णं विदुभिश्च
 त्रंमणिमुक्ताफलोज्ज्वलम् ॥ ततस्त्विन्द्रधनुः प्राल्यं स्वर्णदंडमथाव्रणम् ॥ ८१ ॥ ध्वजं प्रकल्पयेत्तस्य पताकाभिरलंकृतम् ॥ नानावर्णाभिभूतेश

१ यत्नतः-इ० पा० । २ श्रीणि यित्वा-इ० पा० । ३ यातु धानाद्याः-इ० पा० । ४ सुग्रहैः-इ० पा० ।

सप्तभिः कामनाशन ॥ ८२ ॥ ध्वजोपरिचरं व्यास अरुणाधिष्ठितं भवेत् ॥ रथतुङ्गतां विप्राव्रजे द्रथवरं वे ॥ ८३ ॥ सारथ्यं रुद्रकुप्यद्वैश्रयोऽ
र्थमात्मनः सदा ॥ नारुहेतरथेऽश्रद्धायदीच्छेच्छ्रेय आत्मनः ॥ ८४ ॥ रथमारोहतस्तस्य क्षयंगच्छति संततिः ॥ सारथो देवदेवस्य वोढव्यो
ब्राह्मणैः सदा ॥ ८५ ॥ क्षत्रियैश्चापि वैश्यैश्च न तु शूद्रैः कदाचन ॥ यत्वन्यदेवताभक्त्या ये च मद्याप्रवर्तकाः ॥ ८६ ॥ नैतैः शूद्रैश्च वोढव्य इतरै
स्तु सदा दोह्यते ॥ उपवासव्रतोपैतैर्वोढव्यः पार्वतीप्रिय ॥ ८७ ॥ स्वस्थानाञ्जितो रुद्रपूर्वद्वारं ब्रजेत वै ॥ दिनमेकं वसेत तत्र पूज्यमानो नृपेण
वै ॥ ८८ ॥ नानाविधैः प्रेक्षणकैः पुराणश्रवणेन च ॥ नानाविधैर्ब्रह्मवैषिर्ब्राह्मणानां चतुर्पणैः ॥ ८९ ॥ स्थित्वा तु अष्टम्यंतं तु न वम्यां चलते पुनः ॥
ब्रजेत दक्षिणं द्वारं नगरस्य त्रिलोचनः ॥ ९० ॥ तत्रापि दिनमेकं तु तिष्ठते धकमूद न ॥ स्थिते तत्रैः पूज्यमानो यथा राज्ञा तथा नृपैः ॥ ९१ ॥
तस्मादपि च लेङ्गद्रद्वारं पश्चात्ततोत्तराम् ॥ तत्रापि पूज्यः शूद्रैस्तु विधिवत्प्रियदर्शन ॥ ९२ ॥ तस्माच्च चलेते रुद्रब्रजे नम्यं ध्यं पुरस्य तु ॥ तत्र स्थं पूजये
ति स्म ब्राह्मणाः श्रद्धयाऽन्विताः ॥ ९३ ॥ शंखवादित्रनिघैषिस्तथा प्रेक्षणकैर्वरैः ॥ ब्रह्मवैषैश्च विविधैः समं तादीपकैः शुभैः ॥ ९४ ॥ नानाविधैर्वित्त
दौ न तत्र ब्राह्मणानां चतुर्पणैः ॥ दीनांधकृपणानां चतुर्पणैस्त्रिपुरांतक ॥ ९५ ॥ पुरमध्यात्तु चालितैस्तिष्ठेत्प्राप्य स्वमंदिरम् ॥ इत्थं प्राप्य
स्थितं देवं पुरतो मंदिरस्य तु ॥ ९६ ॥ तत्र स्थितः पूजनीयो भवेत्पैरेण कृत्स्नशः ॥ पूज्यमानस्तत्त्वहोरात्रं रथारूढस्तु तिष्ठति ॥ ९७ ॥ अपरे दिने
ब्रजेत्स्थानं तं चिरंतनमादरात् ॥ त्रयोदश्याव्यतीतायां चतुर्दश्यां त्रिलोचन ॥ ९८ ॥ सदैवं भ्रामयेद्देवं ग्रहेशं दुरितापहम् ॥ परिवारयुतं रुद्रसानु
गं परमेश्वरम् ॥ ९९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि रथसप्तमीकले पेरथयात्रावर्णनं नाम पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥
कथं प्रचालयेद्ब्रह्मत्रयस्थं तं मनाशनम् ॥ अनुगाश्च कथंचास्य के च ते अनुगाः क्रमात् ॥ १ ॥ भूयो भूयः सुरश्रेष्ठ विस्तरान्मम श्रेयसे ॥ वंदि
सर्वजगन्नाथ परं कौतूहलं हि मे ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शनैर्नयेद्द्रथं रुद्रवर्त्मना तु समेन तु ॥ यथा पर्यटनं तस्माद्विषमेषां पथि गच्छतः ॥ ३ ॥ प्रतीहा
ररथं पूर्वनेयम् मार्गं विशुद्धये ॥ तस्मादनुतरं रुद्रदंडनायकमादरात् ॥ ४ ॥ पिंगलं च ततस्तस्य पृष्ठं गंचादराव्रजेत् ॥ रक्षकोद्धारकोयस्माद्भ

थारूढौतुष्टतः ॥ ५ ॥ रथारूढस्तथादिदिवस्यपुनतः स्थितः ॥ तस्मादपितथारूढलेखकोभास्करप्रियः ॥ ६ ॥ शनैःशनैर्नयेदुद्रथं
 देवस्ययन्ततः ॥ युगाक्षचक्रभंगोवायथास्तस्यात्रिलोचन ॥ ७ ॥ ईषाभंगोद्विजभयभंगेऽक्षेत्रियक्षयः ॥ तुलाभंगेतुर्वैश्यनाश्याश्चूद्रक्षयो
 भवेत् ॥ ८ ॥ युगभंगेत्वनवृष्टिः पीठभंगेप्रजाभयम् ॥ परचक्रागर्मविद्याचक्रभंगेरथस्यतु ॥ ९ ॥ ध्वजस्यपतनेचापिनृपभंगविनिर्दिशे
 त् ॥ प्रतिमाव्यगितायंतुरज्ञोभरणमादिशेत् ॥ १० ॥ छत्रभंगाद्रथरुद्रयुक्तराज्ञोविनिर्दिशेत् ॥ उत्पन्नेष्वेवमाद्येषु उत्पत्तेष्वशुभेषु च ॥ ११ ॥
 बलिकर्मपुनः कुर्याच्छांतिहोमतथैव च ॥ ब्राह्मणान्वाचयेदूयोदद्याद्दानानिचैव हि ॥ १२ ॥ पूर्वोत्तरेचदिग्भोगेरथस्याग्निप्रकल्पयेत् ॥
 समिद्धिस्तु घृताक्ताभिहोमयेजातेवेदसम् ॥ १३ ॥ स्वाहाकारान्वदन्त्यग्देवतेभ्यस्त्वनुक्रमात् ॥ ग्रहेभ्यश्च प्रजाभ्यश्चनामान्युद्दिश्यहोम
 येत् ॥ १४ ॥ प्रथमंचाग्रेस्वाहास्वाहासोमायचैव हि ॥ स्वाहाप्रजापतयेचदद्याद्दुहृतयः क्रमात् ॥ १५ ॥ स्वस्त्यस्तिवहचविभ्यः स्वस्तिरा
 ज्ञेतथैव च ॥ गोभ्यः स्वस्तिप्रजाभ्यश्च जगतः शांतिरस्तु वै ॥ १६ ॥ शनोऽस्तु द्विपदेनित्यं शांतिरस्तु चतुष्पदे ॥ शंप्रजाभ्यस्तथैवा
 स्तु शंसदात्मानिचास्तु वै ॥ १७ ॥ भूः शांतिरस्तु देवेभ्यश्च भुवः शांतिस्तथैव च ॥ स्वश्चैवास्तु तथा शांतिः सर्वत्रास्तु तथारवेः ॥ १८ ॥ त्वंदेवज
 गतः स्रष्टा पोष्टा चैव त्वमेव हि ॥ प्रजापालग्रहेशानशांतिं कुरु दिवस्पते ॥ १९ ॥ इदमन्यच्चक्षुमिशान्त्याः परमकारणम् ॥ यात्राकारणमू
 तस्य पुरुषस्य स्वजन्मनः ॥ २० ॥ दुःस्थान्यहंश्रविज्ञायग्रहशांतिं समाचरेत् ॥ प्रदेशमात्राः कर्तव्याः समिधोऽथ प्रमाणतः ॥ २१ ॥
 अर्कमय्यः सदाकार्याः पाला इयः शांतिनः स्मृताः ॥ स्वादिर्यश्चैव भौमाय अपमाग्योऽथ सोमजे ॥ २२ ॥ आश्वत्या अथ जीवाय औदुंबर्यः सित
 यच ॥ असिताय शमीमय्योदुर्वाः कार्यास्तुराहवे ॥ २३ ॥ केतवे तु कुशाः कार्यादक्षिणाश्चाप्यतः शृणु ॥ सूर्याय शोभनधेनुं शंखं दद्यात्थेद
 वे ॥ २४ ॥ रक्तमनद्वाहं भौमाय कांचनं सोमसूनवे ॥ जीवाय वाससं दिशुः कायाश्च सितं हर ॥ २५ ॥ शनैश्च रायगानीलाराहवे भांडपायसम् ॥
 छांगंतु केतवे दद्याच्छृण्वेषां भोजनान्यपि ॥ २६ ॥ गुडौदनं तु सूर्याय सोमाय घृतपायसम् ॥ हविष्यमन्नं भौमाय क्षीरां त्रारसोमसूनवे ॥ २७ ॥

१ भयम्-इ०पा० । २ प्रतिमायाम्-इ०पा० । ३ दुष्टा ग्रहाश्च विज्ञेयाः पूजाशांतिं समाचरेत्-इ०पा० ।

दध्योदन्तुजीवायशुकायाथघृताशनम् ॥ तिलपिष्टांश्चमाषांश्चसूर्यपुत्रायदापयेत् ॥ २८ ॥ राहवेदापयेन्मार्सकेतवोचित्रमोदनम् ॥ सौवीरमा
 र्नालंचस्विन्नबीजंचकान्जिकम् ॥ २९ ॥ यथाबाणप्रहाराणांवारणंकवचंस्मृतम् ॥ तथाद्वोषघातानांशान्तिर्भवतिवारणम् ॥ ३० ॥ अहो
 सकस्यदांतस्यधर्मोर्जितधनस्यच ॥ नित्यंचनियमस्यस्यसदासानुग्रहाग्रहाः ॥ ३१ ॥ ग्रहाः पूज्याः सदा रुद्रइच्छताविपुलं यशः ॥ श्रीकामः
 शान्तिकामोवाग्रहयज्ञसमाचरेत् ॥ ३२ ॥ वृष्ट्याशुः पुष्टिकामोवातथैवाभिचरन्पुनः ॥ यानपत्याभवेन्नारीदुः प्रजाश्चापियाभवेत् ॥ ३३ ॥
 बालायस्याः प्रमीयतेयाचकन्याप्रजाभवेत् ॥ राज्यभ्रष्टानृणेष्वस्तुदीर्घेरीचयोभवेत् ॥ ३४ ॥ ग्रहयज्ञः स्मृतस्तेषां मानवानां मनीषिभिः ॥
 तस्मादसौ सदा कार्यः श्रेयोऽर्थजानताहर ॥ ३५ ॥ दत्तपुष्पः क्रूरहृक्पुष्पजोधिषणस्तथा ॥ सितासितौ तैथारुद्रउपरगः शिखितथा ॥ ३६ ॥
 एतेग्रहामहाबाहोविद्वद्भिः पूजिताः सदा ॥ ताम्रकात्स्फाटिकाद्रक्तचंदनात्स्वर्णकादपि ॥ ३७ ॥ राजतादायसात्सिद्धाः कार्याः प्रयन्ततः ॥
 स्वर्णैर्वाथपटलेख्यायथाशास्त्रमहेश्वर ॥ ३८ ॥ यथावर्णप्रदेयानिवासंसिकुसुमानिच ॥ गंधाश्चबलयश्चैवधूपोदेयश्चगुगुलः ॥ ३९ ॥
 कर्तव्यामंत्रवतश्चचरवः प्रतैदवतम् ॥ आकृष्णेनइमं देवाग्रिमृधादिवः ककुत् ॥ ४० ॥ उद्धुस्वयथासंख्यमृचएताः प्रकीर्तिताः ॥ बृहस्प
 तेअतियदर्थस्तथैवान्नात्परिब्रुतः ॥ ४१ ॥ शनोर्देवतिथाकांडात्कतुं कृण्वन्निमाः क्रमात् ॥ पूर्वोक्ताः समिधस्त्वत्रयथाशास्त्रं प्रहोमयेत्
 ॥ ४२ ॥ एकैकस्याष्टशतकमष्टाविंशतिरेववा ॥ होतव्यामधुसर्पिभ्योर्दद्याच्चैवसमन्विताः ॥ ४३ ॥ पूर्वोक्तभोजनयद्विब्राह्मणेभ्यो
 निवेदयेत् ॥ शक्तितोवायथालाभंदक्षिणात्वंविधानतः ॥ ४४ ॥ यश्चस्ययदादुःस्थः सतंयत्नेनपूजयेत् ॥ मयैषांहिवरोदत्तः पूजिताः
 पूजयिष्यथ ॥ ४५ ॥ ग्रहाधीनानरेद्राणामुच्छ्रयाः पतनानिच ॥ भावाभावौचजगतस्तस्मात्पूज्यतमाग्रहाः ॥ ४६ ॥ ग्रहागावोनरे
 द्राश्चगुरवोब्राह्मणास्तथा ॥ पूजिताः पूजयंत्येतानिदंहंयपमानिताः ॥ ४७ ॥ यथासमुत्थितंयंत्रंयंत्रेणवप्रहन्यते ॥ तथासमुत्थितापीडांश्च
 हशांत्याप्रशामयेत् ॥ ४८ ॥ यज्विनांसत्यवाक्यानान्थानित्योपवासिनाम् ॥ जपहोमपरणांचसर्वदुष्टप्रशाम्यति ॥ ४९ ॥ एवं

१ यथाक्रमम्-इ०पा० । २ त्रिलोचन-इ०पा० । ३ मनु-इ०पा० । ४ च विशेषतः-इ०पा० । ५ अमीषाम्-इ०पा० । ६ शान्तिभ्रशोधयेत्-इ०पा० ।
 ७ सेविनाम्-इ०पा० ।

कृत्वाप्रजाशान्तिकृत्वाचस्वस्तिवाचनम् ॥ पुनःसर्जयकृत्वाकुयान्तिप्रक्रमणंहर ॥ ५० ॥ मार्गशेषनयित्वातुनयेद्देवालयंरविम् ॥ पूजयित्वाततःपूर्वायाःप्रोक्तारथदेवताः ॥ ५१ ॥ यथापूज्याग्रहाःसर्वेउत्पातेषुत्रिलोचन ॥ रथदेवास्तथापूज्यायाःस्थितारथमाश्रिताः ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मपर्वणिसप्तमीकल्पेआदित्यमहिमवर्णननामपट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॐ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ क्षीरंयवाग्नेर्ब्रह्मणस्यात्पमन्नात्रिलोचन ॥ फलानिकार्तिकेयस्यदद्याद्द्रुतेऽग्नीतये ॥ विवस्वतेमधुमांसं तथा मध्वंचसुव्रत ॥ १ ॥ पुरुहूतायभक्ष्याणिसानुगायनिवेदयेत् ॥ हविरन्नमग्नयेस्यादग्नौविष्णवे तथा ॥ २ ॥ राक्षसेभ्यःसमैर्यदद्यान्मांसौदनंहर ॥ संस्कृतं पिशितान्नंचरेवतायनिवेदयेत् ॥ ३ ॥ तिलाग्नौपितुराजायदद्यात्त्रिपुरसूदन ॥ आश्विनाभ्यामपूपांस्तुवसुभ्योमांसमोदनम् ॥ ४ ॥ पितृभ्यःपायसं दद्याद्धृताक्षंमधुनासह ॥ कात्यायन्यैयवागूं चश्रियैर्दद्यात्तथादधि ॥ ५ ॥ सरस्वत्यैत्रिमधुरंवरुणायेशुरसौदनम् ॥ खंडवान्नधनपतवे वंमित्रेत्रिलोचन ॥ ६ ॥ सस्नेहनतुतेक्रेणमरुद्रचस्तर्पणंस्मृतम् ॥ मांसात्रभक्तमूपांश्चमातृभ्योवैनिवेदयेत् ॥ ७ ॥ उल्लोपिकाश्चभूतेभ्योजलं मुर्यायवैहर ॥ दद्याद्दृणाधिपतयेमोदकांस्त्रिपुरांतक ॥ ८ ॥ शृङ्खल्यस्तुतैर्ऋतायेद्याःस्युर्गणनाथक ॥ सर्वभक्ष्याणिविश्वेभ्योदातव्या निसमंततः ॥ ९ ॥ क्षीरौदनमृषिभ्यस्तुक्षीरंनगोभ्यएवहि ॥ सूर्यंथायबलिंदद्यात्कुशैर्द्विसावर्भौतिकम् ॥ १० ॥ उद्धतंनंसुरामांसं तद्वाहेभ्यश्चभारत ॥ आज्यंचब्रह्मणेदद्यात्थंयवकायतिलास्तथा ॥ ११ ॥ स्वाहातनयैवैलाजादातव्यास्त्रिपुरांतक ॥ भास्करायसदादद्यात्कोविदांत्रिलोचन ॥ १२ ॥ राजवृक्ष्यतथैन्द्रायहविष्यपावकायच ॥ चक्रिणसमथान्यंचगरुडेमत्स्यमोदनम् ॥ १३ ॥ यक्षेभ्यो विविधात्रानिनिर्यासैरवतेज्यजेत् ॥ वैकंठतन्मृगोरुद्रयमायपरिकीर्तितः ॥ १४ ॥ देयस्यात्कार्णिकारंतुआश्विभ्यांघृषभध्वज ॥ श्रियैषद्वाग्निदेयानिचण्डिकायैसुचंदनम् ॥ १५ ॥ नवनीतंसरस्वत्यैविनतायैतथाविषम् ॥ पुष्पाण्यप्सरसांरुद्रमालत्याःपरिकीर्तयेत् ॥ १६ ॥ वरुणायान्निमंथंतुफलंमूलंनिर्ऋतये ॥ विल्वंदद्यात्कुबेरायकपित्थमरुतां तथा ॥ १७ ॥ गंधर्वेभ्यस्तवारगंधदद्यात्त्रिपुरसूदन ॥

१ सर्वाः-इ०पा० । २ देवताः-इ०पा० । ३ खंडं वात्रम्-इ०पा० ।

वासवेभ्यस्तुकपूरंदद्याद्वारुणाधिपे ॥ १८ ॥ पितृभ्यःपिंडमूलानिभूतेभ्यश्चविभीतकम् ॥ गोभ्योयवान्प्रदद्याद्भ्रमातृभ्यश्चाक्षतान्हर
 ॥ १९ ॥ गुग्गुलंविघ्नपतयेविश्वेभ्योदेयमोदनम् ॥ ऋषिभ्योब्रह्मवृक्ष्यंतुनागेभ्योविषमुत्तमम् ॥ २० ॥ भास्करस्येहदेयानिसकलानि
 गणाधिप ॥ मधुसर्पिस्तथोक्तानिगैरिक्तस्यत्रिलोचन ॥ २१ ॥ न्यग्रोधंतस्यवाहेभ्योभक्त्यारुद्रनिवेदयेत् ॥ सायंप्रातस्तुमध्याह्नेसदै
 काग्रमनाहर ॥ २२ ॥ सर्वेषांशक्तितोभक्त्यार्देहद्रूपंविचक्षणः ॥ मंत्रतोदवशादूल्लूयोयस्येहप्रकीर्तितः ॥ २३ ॥ शान्त्यर्थब्राह्मणेभ्यस्तु
 तिलादद्याद्विचक्षणः ॥ वैश्वानरेवाहुहुयाद्व्यूतेनसहितान्हर ॥ २४ ॥ देवानाममृतं ह्येतोपितृणां हिस्वधामृतम् ॥ शरणं ब्राह्मणानां च
 सदा ह्येतान्चिदुर्धवाः ॥ २५ ॥ कश्यपस्यांगजो ह्येतोपवित्राश्च तथा हर ॥ स्नाने दाने तथा होमे तर्पणे ह्यश्वने पराः ॥ २६ ॥ इत्थं देवान् ग्रहां
 श्वैव पूजयित्वा प्रयत्नतः ॥ अवतार्यथा चैनं मण्डले स्थापयेत् पुनः ॥ २७ ॥ कृत्वा त्वारात्रिकं यत्नादीपतो यथैवाक्षतैः ॥ कार्पासबीजलवण
 तुषैर्दुर्दृष्टिं शतये ॥ २८ ॥ वेदीमारोपयेत्पश्चात्पत्नीभ्यां सह सुव्रत ॥ तत्र स्थं पूजयेद्देवं दिनानि दश सुव्रत ॥ २९ ॥ दशाहिकेति विख्याताया पू
 जाभूतलेहर ॥ तया संपूजयेद्देवं चतुर्थं दन्ति तथा हर ॥ ३० ॥ चतुर्थे ह निकर्तव्यं यत्नाद्विस्त्रपनं रवेः ॥ अभ्यंगभोजनद्वैस्तु पूजासत्कारमंडलैः
 ॥ ३१ ॥ अनेन विधिना पूज्य दशाहा नि दिवाकरम् ॥ ततो नयेत्परं स्थानं यत्तत्पूर्वमथालयम् ॥ ३२ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणवर्णनश्च
 सप्तमी कल्प आदित्य माहिम वर्णनं नाम सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनेन विधिना यस्तु कुर्याद्वा कारयित्वा ॥ यात्रां भगवतो
 भक्त्या भास्करस्यामितौजसः ॥ १ ॥ स परार्धं तु वर्षाणां सूर्यलोकं मे हयते ॥ कुलेन जायते तस्य दरिद्रो व्याधितोऽपि वा ॥ २ ॥ अभ्यंगा यष्टु
 तं यस्तु भास्कराय प्रयच्छति ॥ कृते तु वर्णं तिलके स गच्छेत्सु रभीपुरम् ॥ ३ ॥ तीर्थोदकं तु यो भक्त्या गंगायाश्च तथोदकम् ॥ स्नानार्थं मानयेद्य
 स्तु भास्करस्य त्रिलोचन ॥ ४ ॥ भक्त्या वर्णं त्रयं दद्याद्वा भास्करस्य त्रिलोचन ॥ समाप्येहाखिलां क्लामान् प्राप्नुयाद्रुणालयम् ॥ ५ ॥ रक्तव
 र्णं तु यो दद्याद्ब्रविष्यान्न गुडौदनम् ॥ स गच्छेद्दीप्तिमान् रुद्रसूर्यलोकं पुरं वरम् ॥ ६ ॥ गच्छेत्पुरं वरं रुद्रं त्रयं देवं प्रजापतिः ॥ स्नापयेद्यस्तु वा भक्त्या

१ यथाविधि-इ०पा० । २ देयम्-इ०पा० । ३ तिलाक्षतैः-इ०पा० । ४ सवितुः इ०पा० ।

कुत्वाप्रजाशांतिं कृत्वा च स्तिवाचनम् ॥ पुनः सज्जं श्रुत्वा कुयान्तिप्रक्रमणं हर ॥ ५० ॥ मार्गशेषं नयित्वा तु नयेद्देवालयं रविम् ॥ पूज
 यित्वा ततः पूर्ववायाः प्रोक्त्वा रथदेवताः ॥ ५१ ॥ यथा पूज्याग्रहाः सर्वे उत्पत्तेषु त्रिलोचन ॥ रथदेवास्तथा पूज्यायाः स्थितारथमाश्रिताः
 ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ब्रह्मवाच ॥ ५४ ॥
 क्षीरं यवगुर्भक्षणे स्यात्परमाग्नित्रिलोचन ॥ फलानि कार्त्तिकेयस्य दद्याद्भूतेऽग्नौ तये ॥ विष्वक्ते मधुमांसं तथा मद्यं च सुव्रत ॥ १ ॥ पुरुहूत
 यभक्ष्याणि सा तु गायनिवेदयेत् ॥ हविस्त्रयस्य दद्याद्ब्रह्मविष्णवे तथा ॥ २ ॥ राक्षसेभ्यः समैर्यं दद्यान्मांसौदनं हर ॥ संस्कृतं पिशिता
 न्नं च रेवताया निवेदयेत् ॥ ३ ॥ तिलान्नापितुराजाय दद्यात्त्रिपुरसूदन ॥ आश्विनाभ्यामपूपांस्तु वसुभ्यो मांसमोदनम् ॥ ४ ॥ पितृभ्यः पायसं
 दद्याद्भूतार्क्षं मधुना सह ॥ कात्यायन्यैयवागूचत्रियैर्दद्यात्तथा दधि ॥ ५ ॥ सरस्वत्यै त्रिमधुरं वरुणाय धुरसौदनम् ॥ खण्डवान्नघनपतावे
 वं मित्रे त्रिलोचन ॥ ६ ॥ सन्नेहन तु तं क्रेणमरुद्रचस्तपेण स्मृतम् ॥ मां सान्नभक्तसूपांश्च मातृभ्यो विनिवेदयेत् ॥ ७ ॥ उल्लेपिकाश्च भूतेभ्योजलं
 सूर्याय वै हर ॥ दद्याद्गुणाधिपतये मोदकांस्त्रिपुरांतक ॥ ८ ॥ शकुल्यस्तु नैऋताय देयाः स्युर्गणनायक ॥ सर्वभक्ष्याणि विश्वेभ्यो दातव्या
 निसमंततः ॥ ९ ॥ क्षीरौदनमृषिभ्यस्तु क्षीरं नागैर्भ्य एव हि ॥ सूर्यरथाय बलिं दद्यात्कुयौ द्विसावर्भौतिकम् ॥ १० ॥ उद्रतं न सुरा मांसं
 तद्वाहेभ्यश्च भारत ॥ आज्यं च ब्रह्मणे दद्यात्त्र्यं वकाय तिलं सं तथा ॥ ११ ॥ स्वाहात नयैव लाजा दातव्यास्त्रिपुरांतक ॥ भारुकराय स दद्या
 त्कोविदां त्रिलोचन ॥ १२ ॥ राजवृक्ष्यं तथैन्द्राय हविष्यं पावकाय च ॥ चक्रिणैः स धान्यं च गरुडे मत्स्यमोदनम् ॥ १३ ॥ यक्षेभ्यो
 विविधानां निन्यां सरैव तेत्यजेत् ॥ वैकंठतस्त्रजोरुद्रयमाय परिकीर्तिताः ॥ १४ ॥ देयं स्यात्कर्णिकारं तु आश्विभ्यां वृषभध्वज ॥ श्रि
 यैः पद्मानिंद्यानि चंडिकायै सुचंदनम् ॥ १५ ॥ नवनीतं सरस्वत्यै विनतायै तथा विषम् ॥ पुष्पाण्यप्सरसां रुद्रमालत्याः परिकीर्त
 येत् ॥ १६ ॥ वरुणायान्निमथं तु फलं मूलं निऋतये ॥ बिल्वं दद्यात्कुबेराय कपित्थं मरुतं तथा ॥ १७ ॥ गंधर्वैर्भ्यस्त्वारगवधं दद्यात्त्रिपुरसूदन ॥

तोवेदमयत्वाच्चतरणिलोकपूजितः ॥ रथप्रक्रमणान्मूर्ध्निर्वाढ्याब्रह्मवादिभिः ॥ ३० ॥ उपवासपर्युक्तैर्वेदेवांगपारगैः ॥ रथं तु
 नारुहच्छूद्रोभास्करस्यत्रिलोचन ॥ ३१ ॥ आरुह्यतरणेर्यानंनंजच्छूद्रेह्यधोगतिम् ॥ यथोक्तकरणाद्गुद्रुसदाशांतिर्भवेन्नृप ॥ ३२ ॥
 नायकश्चापिसर्वेपादिवानां तु दिवाकरः ॥ विन्यसेतुरथानां तु देवतायतनेषु च ॥ ३३ ॥ ततो धूपोपहारैस्तु पूजयेत्प्रथमं रविम् ॥ दिग्दे
 वानुचरंश्चैव पूजयेत्पूज्यतोऽथिया ॥ ३४ ॥ अपूज्यप्रथमं सूर्यमपरान्यस्तु पूजयेत् ॥ तैत्तद्धूतकृतं पाद्यं न प्रगृह्णति देवताः ॥ ३५ ॥ या
 त्राकालेतु संप्राप्तसवितुर्दाक्षितान्तुम् ॥ येद्रक्ष्यंति नरा भक्त्या ते भविष्यन्त्यकल्मषाः ॥ ३६ ॥ पौर्णमास्याममावास्यां दर्शनं पुण्यदं स्मृतम् ॥
 सप्तम्यां च तथा षष्ठ्यां दिनतस्य रेवेस्तथा ॥ ३७ ॥ आषाढी कार्ति कीमाधीतिथ्यः पुण्यतमाः स्मृताः ॥ महाभाग्यतिथेः पुण्यं यथा शास्त्रेषु गी
 यते ॥ ३८ ॥ कार्तिक्यां तु विशेषेण महाकार्तिक्पुद्गलहता ॥ एवं कालसमायोगाद्यात्रा कालो विज्ञेयते ॥ ३९ ॥ दर्शनं च महापुण्यं स
 र्वपापहरं भवेत् ॥ उपवासपरोयस्तु तस्मिन्कालेयतव्रतः ॥ ४० ॥ पूजयेत्तुरंगं भक्त्या सगच्छेत्परमांगतिम् ॥ देवोऽयं जगत्पुरुषो लोक
 नुग्रहकांक्षया ॥ ४१ ॥ प्रतिमावस्थितो भूत्वा पूजां गृह्णात्यनुग्रहात् ॥ स्नानादानाज्जपाद्धो मात्संयोगो देवकर्मणः ॥ ४२ ॥ कूर्चानां व
 पनाच्चैव दीक्षितः पुरुषो भवेत् ॥ कचानां वापनं कार्यं सूर्यभक्तैः सदानरैः ॥ ४३ ॥ सूर्यकृतौ शुचिस्त्वेवं दीक्षितः पुरुषो भवेत् ॥ चतुर्णा
 मपि वर्णानां भक्त्या सूर्यस्य नित्यदा ॥ ४४ ॥ एवं येऽत्र करिष्यंति ते नरानित्यदीक्षिताः ॥ चीर्णव्रता महात्मानस्तेऽस्यास्यंति परांगतिम् ॥ ४५ ॥
 इत्येषा कथितारुद्ररथयात्रा दिवस्पतेः ॥ यांश्चुत्वा वाचयित्वा च सर्वरोगैर्विमुच्यते ॥ ४६ ॥ कृत्वा च विधिवद्भक्त्या याति मूर्ध्नि स देव
 रः ॥ रथाह्वाकथितारुद्रसमासात्सप्तमी शुभा ॥ ४७ ॥ भूयोऽपि श्रूयतां रुद्रसप्तमी गतो मम ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्म
 पर्वणि सप्तमी कल्पे रथयात्रा वर्णनं नामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मावेमासितथा देवसिते पक्षे जितेन्द्रियः ॥ प
 ष्ट्यामुपोषितो भूत्वा गंधपुष्पोपहारतः ॥ १ ॥ पूजयित्वा दिनकरं रात्रौ तस्याग्रतः स्वपेत् ॥ विबुद्धस्त्वथ सप्तम्यां भक्त्या भातुं समर्चयेत् ॥ २ ॥

१ रथसंक्रमणे-इ०पा० । २ हि-इ०पा० । ३ ते तद्धूतकृतं पाद्यं न प्रगृह्णन्ति देवताः-इ०पा० । ४ दक्षिणाम्-इ०पा० । ५ यः-इ०पा० ।

कृत्वाप्रजाशान्तिकृत्वाचस्त्वितिवाचनम् ॥ पुनःसंज्ञंयंकृत्वाकुर्यात्प्रक्रमणंहर ॥ ५० ॥ मार्गशेषंनयित्वातुनयेदेवालयंरविम् ॥ पूज
 यित्वाततःपूर्वायाःप्रोक्तारथदेवताः ॥ ५१ ॥ यथापूज्याग्रहाःसर्वेउत्पातेषुत्रिलोचन ॥ रथदेवास्तथापूज्यायाःस्थितास्थयमाश्रिताः
 ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मपर्वणिषसप्तमिकलेआदित्यमहिमवर्णनंनामषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 क्षीरंयथाशूब्रह्मणस्यान्तरमात्रात्रिलोचन ॥ फलानिकार्तिकेयस्यदद्याद्धूतेशश्रीतये ॥ विवस्वतेमधुमांसंतामद्यंचमुव्रत ॥ १ ॥ पुरुहूता
 यभक्ष्याणिसानुगायनिवेदयेत् ॥ हविरन्नमग्नयेस्यादशत्रिंविष्णवेतथा ॥ २ ॥ राक्षसेभ्यःसमेर्यंदद्यान्मांसोदनंहर ॥ संस्कृतंपिशिता
 न्नंचरेवतायनिवेदयेत् ॥ ३ ॥ तिलाग्नोपतुराजायदद्यात्त्रिपुरसूदन ॥ आश्विनभ्यामपूषांस्तुवभुभ्यामांसमोदनम् ॥ ४ ॥ पितृभ्यःपायसं
 दद्याद्धूताक्तंमधुनासह ॥ कात्यायन्यैयवागूंचश्रियैदद्यात्तथादधि ॥ ५ ॥ सरस्वत्यैत्रिमधुरंवरुणायक्षुरसोदनम् ॥ खंडवाग्नवपतवै
 र्वमित्रेत्रिलोचन ॥ ६ ॥ सन्नेहनतुतक्रणमरुद्रचस्तर्पणंस्मृतम् ॥ मांसान्नभक्तसूपंश्चमातृभ्योवैनिवेदयेत् ॥ ७ ॥ उल्लेपिकाश्चभूतेभ्योजलं
 सूर्यायवैहर ॥ दद्याद्गुणाधिपतयेमोदकांस्त्रिपुरांतक ॥ ८ ॥ शष्कुल्यस्तुनैऋतायदेयाःस्युर्गणनायक ॥ सर्वभक्ष्याणिविश्वेभ्योदातव्या
 निसमंततः ॥ ९ ॥ क्षीरोदनमृषिभ्यस्तुक्षीरंनगोभ्यएवहि ॥ सूर्यरथायबलिंदद्यात्कुशोद्वैतसर्वभौतिकम् ॥ १० ॥ उद्धतंनंसुरासांसं
 तद्राहोभ्यश्चभारत ॥ आज्यंचब्रह्मणेदद्यात्त्र्यंबकायतिलांस्तथा ॥ ११ ॥ स्वाहातनयैलजादातव्यास्त्रिपुरांतक ॥ भास्करायसदादद्या
 त्कोविदारंत्रिलोचन ॥ १२ ॥ राजवृक्ष्यंतथेन्द्राहविष्यणवकायच ॥ चक्रिणेतसधान्यंचगण्डेमत्स्यमोदनम् ॥ १३ ॥ यक्षेभ्यो
 विविधान्नानिनिर्यासेरेवेत्यजेत् ॥ वैकंठतस्त्रजोरुद्रयमायपरिकीर्तिताः ॥ १४ ॥ देयंस्यात्कर्णिकारंतुआश्विभ्यांवृषभच्चज ॥ श्रि
 यैपद्मानिंदयानिचंडिकायैसुचंदनम् ॥ १५ ॥ नवनीतंसरस्वत्यैविनतायैतथाविषम् ॥ पुष्पण्यसप्तसारंरुद्रमालत्याःपरिकीर्तं
 येत् ॥ १६ ॥ वरुणयाग्निमथंतुफलंमूलंनिऋतये ॥ विल्वंदद्यात्कुबेरायकपित्थंमरुतांतथा ॥ १७ ॥ गंधर्वेभ्यस्त्वारगवंधं दद्यात्त्रिपुरसूदन ॥

न्मानिस्त्रियस्तु पुरुषास्तथा ॥ २५ ॥ एवंविधासप्तमीतेकिथितावृषभध्वज ॥ यांश्रुत्वामानवोभक्त्यामुच्यतेब्रह्महत्यया ॥ २६ ॥ इतिश्रीभवि
 प्येमहापुराणेऽतसाहस्रार्धसंहितायांब्राह्मणपर्वणिसप्तमीकल्पेऽथसप्तमीमाहात्म्यवर्णनंनमैकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॐ ॥ सुमन्तुरुवाच ॥
 इत्युक्त्वासजगामाशुसुरज्येष्ठत्रिलोचनम् ॥ स्थयात्रामहाबाहोभूर्यस्यामिततेजसः ॥ १ ॥ शतानीकउवाच ॥ यमाराध्यजगन्नाथमपूर्वपि
 तामहाः ॥ तुष्टयैब्राह्मणानांतुअन्नमापुश्चतुर्विधम् ॥ २ ॥ तस्यदेवस्यमाहात्म्यंश्रुतंचवहुशोभया ॥ देवर्षिसिद्धमनुजैःस्तुतस्यहिदिने
 दिने ॥ ३ ॥ कस्तोतुमीशस्तमजंयस्यैतत्सचराचरम् ॥ अव्ययस्याप्रमेयस्यविबुध्येदुदयाज्जगत् ॥ ४ ॥ कराभ्यांयस्यदेवशौकविष्णूलो
 कपूजितौ ॥ उत्पन्नौद्विजशार्दूललाटात्रिपुरांतकः ॥ ५ ॥ यस्यदेवस्यकःशक्तोवकुंत्सर्वाविभूतयः ॥ सोऽहमिच्छामिदेवस्यतस्यसर्वा
 त्मनाद्विजा॥६॥श्रोतुमाराधनंयेननिस्तरयंभवार्षणम् ॥ केनोपायेनमंत्रैर्वारहस्यैःपरिचर्यया ॥ ७ ॥ दानैर्व्रतोपवासैर्वाहोमैर्जपैरथापिवा ॥
 आराधितःसमस्तानिंशानांहानिदोर्भवेत् ॥ सैकाविद्याहिविद्यानांययातुष्यतिसर्वकृत् ॥ श्रुतानामपितत्पुण्यंयत्रभानोःप्रकीर्तितम् ॥ ९ ॥
 रहस्यानारहस्यंतद्येनहंसःप्रसीदति ॥ सैकःश्रेष्ठतमोमंत्रस्तदेकंपरमंवतम् ॥ १० ॥ उपोषितंचतच्छृण्वेनभानुःप्रसीदति ॥ साचैकारसना
 धन्यामार्तंडस्तौतियासदा ॥ ११ ॥ तदेकनिर्मलंचित्तंयद्दत्तंसतंतरवौ ॥ श्लाघ्यानामपितौश्लाघ्याविहलोकेपरत्रच ॥ १२ ॥ यौसदाद्वि
 जशार्दूलभानोःपूजाकरौ ॥ तदेकंकेवलधन्यंशरीरंसर्वजंतुषु ॥ १३ ॥ यदेवपुलकोद्भासिभानोर्नमानुकीर्तने ॥ साजिह्वाकंठतालू
 कमथवाप्रातिजिह्विका ॥ १४ ॥ अथवासापरोरोगोयानवक्तिरवेगुणम् ॥ नवद्वाराणिस्त्यस्मिन्पुरेपुरुषसत्तम ॥ १५ ॥ प्राकारैस्त्वावृते
 विष्वग्भृथातानिविदुर्बुधाः ॥ दत्त्वाधानंयच्छब्देनैववरविसंस्तुतिम् ॥ १६ ॥ श्रेयसांनहिसंप्राप्तौपुरुषाणांविचक्षितम् ॥ जन्मच्य
 विफलासेवाकृतायाश्रित्यभास्करम् ॥ १७ ॥ दुर्गसंसारकांतास्मपारमाभिधावताम् ॥ एकोभानुनमस्कारःसंसारार्णवतारकः ॥ १८ ॥
 रत्नानामाकरोमेरुःसर्वाश्चर्यमयंनभः ॥ तीर्थानामाश्रयंगंगादेवानामाश्रयोरविः ॥ १९ ॥ एवमादिगुणोभोगोभानोरमिततेजसः ॥ श्रुतोमे

१ तपनम्-इ०पा० । २ यथा-इ०पा० । ३ यद्भूतम्-इ०, यद्वत्तम्-इ०च पा० ।

बहुशः सिद्धैर्गीयमानस्तथामरैः ॥ २० ॥ सोऽहमिच्छामितेदं सर्वसलोकपरायणम् ॥ दिवाक्रमशेषस्य जगतो हृदयस्थितम् ॥ २१ ॥
 आराधयितुमीशेशभस्करं चामितौजसम् ॥ मार्तण्डमुवनधारं स्मृतमात्रावदारिणम् ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पवर्णि सप्तमी कल्पे
 सूर्यपरिचर्यावर्णनं नाम षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ तमेकमक्षरं धाम परं सदसतोर्महत् ॥ भेदाभेदस्वरूपस्थं प्रणि
 पत्यरविं नृप ॥ १ ॥ प्रवक्ष्यामि यथा पूर्वविरचितं नमो महात्मना ॥ ऋषीणां कथितं पूर्वतन्निबोधनराधिप ॥ २ ॥ आराधनाय सविर्तुमहात्मा पद्मसं
 भवः ॥ योगं ब्रह्म परं प्राह महर्षीणां यथा प्रभुः ॥ ३ ॥ समस्तवृत्तिरो रार्थात्कैवल्यप्राप्तिपादकम् ॥ तदा जगत्पतिर्ब्रह्मा प्रणिपत्य महार्षिभिः ॥ ४ ॥ सर्वैः कि
 लोक्तो भगवानात्मयोनिः प्रजाहितम् ॥ योगयोगो भगवता प्रोक्तो वृत्तिनिरोधजः ॥ ५ ॥ प्रातश्चक्रयः सत्त्वनैर्कर्जन्मभिर्जगतः पते ॥ विषयादुजया
 नृणां मिद्विद्या कर्षिणः प्रभो ॥ ६ ॥ वृत्तयश्चेतसश्चापि चंचलस्यापि दुर्धराः ॥ रागादयः कथं जेतुं शक्या वपशतरपि ॥ ७ ॥ नयोगयोग्यं भवति मन
 एभिरनिर्जितैः ॥ अल्पायुषश्च पुरुषा ब्रह्मन्कृतयुगेऽप्यमी ॥ ८ ॥ त्रतायां द्वापरे चैवैकमुप्राप्ते कलौ युगे ॥ भगवंस्त्वापु पासंतः प्रसन्नो वक्षुर्माह
 सि ॥ ९ ॥ अनायासेन येनैव उत्तरं भवार्णवम् ॥ दुःखांबुमग्राः पुरुषाः प्राप्य ब्रह्मन्महाप्रवम् ॥ १० ॥ उत्तरे मर्वाभां धीं तथा त्वमनुचितय ॥
 एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा क्रियायोगं महात्मनाम् ॥ ११ ॥ तेषां मृषीणां माचष्ट नराणां हितकाम्यया ॥ आराधयत विश्वेशं दिवाकरमंतद्रितः ॥ १२ ॥
 बाह्यालंबनसं पेषास्तमजं जगत्प्रतिमा ॥ इज्या पूजानमस्कारशुश्रूषाभिरहर्निशम् ॥ १३ ॥ व्रतोपवासैर्विविधैर्ब्राह्मणानां चतुर्ष्वैः ॥ तैस्तैश्चा
 भिमतैः कामैर्ये च चेत्सि तुष्टिदाः ॥ १४ ॥ अपरिच्छेद्यमाहात्म्यमाराधयत भास्करम् ॥ तद्विष्णुस्तद्गतधियस्तत्कर्माणस्तदाश्रयाः ॥ १५ ॥
 तद्दृष्टयस्तन्मनसः सर्वस्मिन्संति स्थिताः ॥ समस्तान्यथ कर्माणि तत्र सर्वान्मान्मानि ॥ १६ ॥ संन्यसं ध्वंसवः कर्ता समस्ता वरणक्षयम् ॥
 एतत्तदक्षरं ब्रह्म प्रधानं पुरुषाबुभौ ॥ १७ ॥ यतो यस्मिन् यथा चोभौ स वै व्यापिन्यवस्थितौ ॥ परः पराणां परमः सैकः सुमनसां परः ॥ १८ ॥ यस्मा
 द्ब्रह्म मिदं सर्वं यच्चैदं यच्च न गति ॥ मोक्षकारणमव्यक्तमर्चित्यमपरिश्रमम् ॥ १९ ॥ समाराध्य जगन्नाथं क्रियायोगेन मुच्यते ॥ इति ब्रह्मणः श्रुत्वा

१ महति-इ० पा० । २ धाता यस्मिन्यथा चोभौ सर्वथापि व्यवस्थितौ-इ० पा० । ३ तं जाने सर्वगतोतिम्-इ० पा० ।

हस्यमृषिसत्तमाः ॥ २० ॥ नराणामुपकारायोगशस्त्राणिचक्रिरे ॥ क्रियायोगपराणीहमुक्तिकारीण्यनेकशः ॥ २१ ॥ आराध्यतेजगन्नाथं
 तदनुष्ठानतत्परैः ॥ परमात्मासमार्तदःसर्वेशःसर्वभावनः ॥ २२ ॥ यान्युक्तानिपुरातेनब्रह्मणकुलुरुन्दन ॥ तानितेकुरुशार्दूलसर्वपापहरा
 ण्यहम् ॥ २३ ॥ वक्ष्यामिश्रूयतामद्वयहस्यमिदमुत्तमम् ॥ संसारार्णवमद्यानांविषयाक्रांतचेतसाम् ॥ २४ ॥ हंसपोतंविनानान्यात्किंचिदुस्ति
 परायणम् ॥ उत्तिष्ठंश्चितयराविंश्रजंश्चितयगोपतिम् ॥ २५ ॥ भुंजंश्चितयमार्तदस्वर्पांश्चितयभास्करम् ॥ एवमेकाग्रचित्तस्त्वसंश्रितःसततर
 विम् ॥ २६ ॥ जन्ममृत्युमहाग्राहंसंसारंभस्तारिष्यसि ॥ २७ ॥ ग्रहेशमीशंवरदंपुराणंजगद्विधातारमजंचिनित्यम् ॥ समाश्रितायेरविमिश्रितारं
 तेषांभवनोस्तिविमुक्तिभाजम् ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्रह्मेपर्वणिसप्तमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ब्रह्महत्याभिभूतस्तुपुरादिदिमे
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ अथान्यंसरहस्यंतुसंवादंवच्मिमेखिलम् ॥ सूर्यस्यदिंडिनासार्धसर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रह्महत्याभिभूतस्तुपुरादिदिमे
 हातपाः ॥ आराधनायदेवस्यस्तोत्रंचक्रमहात्मनः ॥ २ ॥ श्रुत्वातस्यार्थतःस्तोत्रंतुतोषभगवान्रविः ॥ उवाचदेवदेवस्तदिंडिनगणनायकम्
 ॥ ३ ॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ हंतदिंडेप्रसन्नोऽस्मिभक्त्यास्तोत्रेणेतंनघ ॥ वरंवृणीष्वधर्मज्ञयत्तेमनसिर्वते ॥ ४ ॥ दिंडिरुवाच ॥
 एषएववरःश्लाघ्योयत्प्राप्नोतिममांतिकम् ॥ त्वद्दर्शनमपुण्यानांस्वप्नेष्वपिचदुर्लभम् ॥ ५ ॥ यथैषाब्रह्महत्यामेआगतालोकगर्हिता ॥ भवा
 आनातिसर्वैशोद्विस्वःसर्वदेहिनाम् ॥ ६ ॥ त्वत्प्रसादान्ममेशाननाशमाशुप्रयातुवै ॥ तथाचदुरितंसर्वयच्चान्यल्लोकगर्हितम् ॥ ७ ॥ यद्य
 दिच्छाम्यंहंतत्तत्सर्वमस्तुदिवस्पते ॥ एतेनैवानुमानेनप्रसन्नोभगवन्निति ॥ ८ ॥ ज्ञातंमयाहिमार्तदेनाप्रसन्नोविभूतयः ॥ एवंसर्वसुखाहाद
 मध्यस्थोऽपिहिभानुमान् ॥ ९ ॥ त्वंमामगाधंसंसारमशुमुद्धर्तुमर्हसि ॥ सुखानितानिचैवतियेषादुःखंनतत्सुखम् ॥ १० ॥ यदातुदुःखमगा
 मिकिंवाकस्यैवभक्षणात् ॥ तत्प्रसादंकुरुविभोजगतांत्वंजगत्पते ॥ ११ ॥ ज्ञानदानेनयैनवभुतोयंभवार्णवम् ॥ इत्युक्तस्तस्यमार्तदःकथ
 यामासयोगवित् ॥ १२ ॥ योगनिर्बीजमत्यंतदुःखसंयोगभेषजम् ॥ श्रुत्वायोगंतुतदिंडिर्निर्बीजनिष्कलंविभो ॥ १३ ॥ प्रणिपत्यमहातेजइदं
 १ वै तव-इ०पा० । २ सर्वज्ञ-इ०पा० । ३ अशेषेण-इ०पा० । ४ पातकस्यैव लक्षणात्-इ०पा० । ५ जगन्नाथ-इ०पा० ।

चनमव्रवीत् ॥ देवदेवत्वयायोगेयः प्रोक्तस्तमनाशनः ॥ १४ ॥ नैषप्राप्योभयानन्यैर्मानवैरजितैर्द्वयैः ॥ विषयादुर्जयाः पुंभिरिन्द्रियाक
र्षिणः सदा ॥ १५ ॥ इन्द्रियाणं जययुक्तः कः शक्तानां करिष्यति ॥ अहंममेति विख्यातिदुर्जयं च लंभनः ॥ १६ ॥ रागादयस्तथा त्यक्तुं शक्यज
न्मातरैर्यदि ॥ सोऽहमिच्छामि देवेश त्वत्प्रसादादनिर्जितैः ॥ १७ ॥ रागादिभिरमन्यत्वं प्रापुः प्रशक्षणकल्मषाः ॥ आदित्य उवाच ॥
॥ यद्येवं मुक्तिकामस्त्वं गणनाथ शृणुष्व तत् ॥ १८ ॥ क्रियायोगसमस्तान् क्लेशान् हानि कारकम् ॥ मननाभवमद्भक्तो मद्याजीमानमस्कुरु ॥ १९ ॥
ममैव ध्यासि शुक्रवैवमात्मानं मत्परायणः ॥ मद्भवनममद्यजनामद्भक्तमत्परायणाः ॥ २० ॥ मम पूजाकराश्चैव मायियां तिलयं नराः ॥ सर्वभू
ते तु मां पश्यन्समवस्थितमश्वरम् ॥ २१ ॥ कर्तासि केन च त्वमेवं दोषान् ग्रहास्यसि ॥ जंगमाजंगमेज्जाते मय्यासेक्तसमंततः ॥ २२ ॥ रागलो
भादिनां शोभविनीकृतकृत्यता ॥ भक्त्यातिप्रणयस्यापि चंचलत्वान्मनोयदि ॥ २३ ॥ मय्यावेशं दधद्भूयः कुरु मद्भूषिणी तनुम् ॥ सुवर्णरजताद्यैस्त्वं
शैलमृदारुलेखनम् ॥ २४ ॥ पूजोपहारैर्विविधैः संपूजय त्रिलोचनम् ॥ तस्याश्रितं समाविश्य सर्वभावेन सर्वदा ॥ २५ ॥ पूजितासैव ते भक्त्या ध्या
ता चैवोपकारिणी ॥ गच्छंस्तिष्ठन्स्वपन्मुंजं रतामोवाग्रे च पृष्ठतः ॥ २६ ॥ उपर्यधस्तथा पार्श्वे चितयंस्तन्मयश्चैव ॥ सानैस्तथैर्दौर्देहैः पुंष्वपि
रागेणाकृष्यते तातंगंधर्वाभिमुखं यदि ॥ २७ ॥ वासोभिर्भूषणैर्भक्ष्यैर्गीति वाद्यैर्नोरमैः ॥ यच्च यच्च तवैष्वैर्किंचिद्राज्यादिकं तव ॥ २८ ॥ भक्तिमोगणश्रेष्ठ प्राणयस्व कृतिमम ॥
योगेन मत्स्वरूपोदयाः कथाः ॥ एवं समापितमनाश्चेत्ततोऽयं आश्रयाः ॥ ३१ ॥ हेयांस्तान्निखिलां दिण्डे परित्यज्य सुखी भव ॥ अक्षीणरागद्वेषोऽपि
मात्प्रियः परमः परम् ॥ ३२ ॥ पदमाप्नोषि माभैस्त्वं मय्यर्पितमना भव ॥ मयि संन्यस्य सर्वस्वमात्मानं यत्नवान् भव ॥ ३३ ॥ मदर्थं कुरु कर्माणि माचधमे
व्यतिक्रमम् ॥ एवं व्यपोह्य त्वास्त्वं ब्रह्महमोक्ष्यसे भवात् ॥ ३४ ॥ एतेनैवोपदेशेन व्याख्यातमखिलं तव ॥ क्रियायोगसमास्थाय मदापैतमना

१ वद-इ० पा० । २ हानि कारणम्-इ० पा० । ३ सर्वत्र-इ० पा० । ४ प्रशाम्यसि-इ० पा० । ५ पुण्यैः-इ० पा० । ६ मय्यर्पितमना भूत्वा सर्वा-
न्कामानवाप्स्यसि-इ० पा० ।

भव ॥ ३६ ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ मद्वितायजगन्नाथक्रियायोगामृतंमम ॥ विस्तरेणसमाख्याहिप्रसन्नस्त्वंहिदुःखहा ॥ ३६ ॥ त्वामृतेनहि
 तद्वक्तुंसमर्थोऽन्योजगहुरो ॥ गुह्यमेतत्पवित्रंचतदाचक्ष्वप्रसीदमे ॥ ३७ ॥ आदित्यउवाच ॥ आख्यास्यतेतदखिलंनिर्विकल्पंग
 णाधिप ॥ इत्युक्त्वांतर्देधेदेवःसर्वलोकप्रदीपकः ॥ ३८ ॥ सचर्दिडिमहतेजजगमाशुमनोगतिम् ॥ ३९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुरा
 णेब्रह्मपर्वणिदिंड्यादित्यसंवादवर्णनंमद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ प्रणम्यशिरसादेवंसुरज्येष्वंचतुमुखम् ॥ उवाचस
 महतेजादिंडिलोकेऽशमादरात् ॥ १ ॥ देवदेवेनभवतादिष्टोऽस्मिचमहात्मना ॥ क्रियायोगामृतंसर्वमाख्यास्यतिभवान्किल ॥ २ ॥
 सत्वांपृच्छाम्यहंब्रह्मन्क्रियायोगीनिरंतरम् ॥ संतोषयितुमीशंहंयथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ब्रह्महिमत्सकाशंचमत्समीपेगणाधिप ॥
 ब्रह्महत्याप्रणष्टतेदर्शनादेवतस्यतु ॥ ४ ॥ अनुग्राह्योऽसिभूतेशभास्करस्यामितौजसः ॥ आराधनायभूतेश्यदीशेप्रवणंमनः ॥ ५ ॥
 यदिवेवपतिंभानुमाराधयितुमिच्छसि ॥ भगवंतमनाद्यंतंभवदक्षिणान्वितः ॥ ६ ॥ नह्यदीक्षान्वितैर्भानुंज्ञातुंस्तंतुंचतत्त्वतः ॥ द्रष्टुंवाश
 क्यतेमूढैःप्रवेष्टुंकुतएवहि ॥ ७ ॥ जन्मभिर्बहुभिःपूतानरास्तद्गतचेतसः ॥ भवंतिभगवन्सौरानरादीक्षगुणान्विताः ॥ ८ ॥ अनेकजन्मसंसार
 चितेपापसमुच्चये ॥ नक्षिणेजायेतुंसांमार्तडाभिमुखीमतिः ॥ ९ ॥ प्रद्वेषंयतिमार्तडद्विजान्वेदांश्चैर्निदति ॥ योनरस्तंविजानीया
 त्पापवजिसमुद्भवम् ॥ १० ॥ पाखंडेपुरतिःपुंसंहितुवादानुकूलता ॥ जायतेविष्णुमायाभैःपतितानंदुरात्मनाम् ॥ ११ ॥ यदा
 पापक्षयःपुंसांतदवेदद्विजादिषु ॥ रवौचदेवदेवेशेश्रद्धाभवतिनिश्चला ॥ १२ ॥ यदास्वल्पावशेषस्तुराणांपापसंचयः ॥ तदादीक्षा
 गुणान्तेर्वैभजेतनात्रसंशयः ॥ १३ ॥ अमतामत्रसंसारेनराणांपापदुर्गमे ॥ हस्तावलंबदोष्येकोभक्तिप्रीतोदिवाकरः ॥ १४ ॥ स
 र्वभावगतोभूत्वासर्वपापहरंरविम् ॥ आराधयेहतंभक्त्याप्रीतिमेष्यतिभास्करः ॥ १५ ॥ दिंडिरुवाच ॥ किलक्षणनरादीक्षामर्हतिप
 द्वासंभव ॥ यच्चदीक्षान्वितैःकार्यतन्मेकथयपद्मज ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कर्मणामनसावाचाप्राणिनांयोनिरहितकः ॥ भावभक्तश्च

१ अस्ति-इ०पा० । २ क्रियायोगमश्रुणवमाख्यातं भगवान्किल-इ०पा० । ३ असुरांशसमुद्भवम्-इ०पा० । ४ कर्म-इ०पा० ।

मार्तुडेतस्यदीक्षगुणान्विता ॥ १७ ॥ ब्राह्मणांश्चैव देवांश्च नित्यमेव न मन्यति ॥ न च द्रोघापरवादे समार्तुडे समर्चति ॥ १८ ॥ सर्वान् देवान्
 विवेतिसर्वलोकांश्च भास्करम् ॥ तेभ्यश्च नान्यमात्मानं स नः सौरतां व्रजेत् ॥ १९ ॥ देवं नुध्यमन्यं वा पशुपक्षिपिपलिकान् ॥ तरुपा
 घाणकाष्ठानि धूम्यं भोगगनं दिशः ॥ २० ॥ आत्मानं चापि देवेशाद्व्यतिरिक्तो दिवा करात् ॥ यो न जानाति यतिषु सर्वैर्दीक्षगुणान् भजेत्
 ॥ २१ ॥ भावं न कुरुते यस्तु सर्वभूतेषु पापकम् ॥ कर्मणामनसा वाचा स तु दीक्षां समर्हति ॥ २२ ॥ सुतते न ह तपसा यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः ॥
 तां गतिं न रायति यां गताः सूर्यमाश्रिताः ॥ २३ ॥ येन सर्वान् भनानौ भक्त्या भावो निवेशितः ॥ गणेश्वरकृतार्थत्वाच्छ्लाघ्यः सौरः समानवः
 ॥ २४ ॥ अपिनः सकुले धन्यो जायते कुलपावनः ॥ भगवान् भक्तिभावेन येन भानु रूपासितः ॥ २५ ॥ यः कारयति देवाचारं हृदया लंबनं रवेः ॥
 स नरो भानुसालोऽप्यमाप्नोति धुतकल्मषः ॥ २६ ॥ यस्तु देवालयं भानो भक्त्या कारयति ध्रुवम् ॥ स सप्तपुरुषां लोके भानो नयति मानवः
 ॥ २७ ॥ यावंत्यब्दानि देवाचारवेस्तिष्ठति मंदिरे ॥ तावद्द्वर्षसहस्राणि सूर्यलोकेर्महीयते ॥ २८ ॥ देवार्चलक्षणोऽपेता तद्ब्रह्मेततो विधिः ॥
 निष्कामं च मनो यस्य स यात्यश्वरसाम्यताम् ॥ २९ ॥ पुष्पाणि च सुगंधानि मनोज्ञानि च यः पुमान् ॥ प्रयच्छति सहस्रांशोऽसदा प्रयतमानसः
 ॥ ३० ॥ धूपांश्च तांस्तान् विधान्गन्धाढ्यंचानुलेपनम् ॥ नरः सोऽनुदिनं यज्ञं करोत्याराधनं रवेः ॥ ३१ ॥ यज्ञेशो भगवान् पूषा सदा क्रतुभिरज्य
 ते ॥ बहूपकरणा यज्ञानां स भारविस्तराः ॥ ३२ ॥ नतो दिडिन्न वाप्यन्ते मनुष्यैरल्पसंचयैः ॥ भक्त्या तु पुरुषैः पूजा कृता दुर्वाकुरैरपि
 ॥ ३३ ॥ भानोर्देवातिह फलं सर्वयज्ञैः सुदुर्लभम् ॥ यानि पुष्पाणि हृद्यानि धूपगंधानुलेपनम् ॥ ३४ ॥ दयितं भूषणं यच्च प्रीते यैव वा
 ससी ॥ यानि चाभ्यवहार्याणि भक्ष्याणि च फलानि वै ॥ ३५ ॥ प्रयच्छतां निमार्तुडे भवेयाश्चैव तन्मनाः ॥ आद्यंतं भुवनं धाराया शसत्या प्रसा
 दय ॥ ३६ ॥ आराध्य याति तं देवं तस्मिन्नेव नरोलयम् ॥ पुष्पैस्तीर्थैर्दूर्गैर्धर्मधुना सां पितथा ॥ ३७ ॥ क्षीरेण स्नापयेद्भानुं ग्रहेण
 गोपतिं स्वगम् ॥ दधि क्षीरं हृद्भानुं स्ततो लोकान्मधुच्युतः ॥ ३८ ॥ प्रयास्यति गणश्रेष्ठानि वृत्तिच विलक्षणम् ॥ स्तोत्रं गीतं स्तथा वाद्यैर्ब्राह्मणा

१ भोगी परस्वदेः-इ० पा० । २ स मोदते-इ० पा० ।

नांचतर्पणैः ॥ ३९ ॥ मनसश्चैवयोगेनआराधयादिवाकरम् ॥ आराध्यतंजगन्नाथंमयासर्गःप्रवर्तितः ॥ ४० ॥ विष्णुश्चपालयेहोकांस्तमारा-
ध्यादिवाकरम् ॥ रुद्रश्चप्राप्तवान्देवीभवानीतत्प्रसादतः ॥ ४१ ॥ दीप्यतेऋषयश्चापितमाराध्यदिवाकरम् ॥ सत्त्वमेभिःप्रकारैस्तमुपवासै-
श्चभास्करम् ॥ ४२ ॥ तोषयाब्दंहितुष्टोऽसौभानुर्द्वद्भप्रशान्तिदः ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मणवर्णिमसतमीकल्पेब्रह्मादिंदि
संवेदोद्गादित्यक्रियायोगवर्णनंनानात्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ४४ ॥ दिंडिरुवाच ॥ उपवासैःसुरश्रेष्ठकथंतुष्यतिभास्करः ॥
परिहरास्तथाचक्ष्वेत्याज्याश्चोपवासिभिः ॥ १ ॥ यद्यत्कार्यथाचैवभास्कराराधनेनरैः ॥ तत्सर्वंविस्तराद्ब्रह्मन्यथावद्भुक्तुमर्हसि ॥ २ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ स्मृतःसंपूजितोधूपपुष्पपादौभानुरादरात् ॥ भोगिनामुपकारायर्केपुनश्चोपवासिनाम् ॥ ३ ॥ उपावृत्तश्चपापेभ्योयस्तुवा-
सोगुणैःसह ॥ उपवासःसविज्ञेयःसर्वभोगविवर्जितः ॥ ४ ॥ एकरात्रंदिश्रात्रंवात्रिरात्रंनक्तमेवच ॥ उपवासिरविंयस्तुभक्त्याध्यायतिमानवः
॥ ५ ॥ तन्नामजापीतत्कर्मरतस्तद्भुतमानसः ॥ निष्कामःपुरुषोदिंडेसब्रह्मपरमाप्नुयात् ॥ ६ ॥ यंचकाममभिध्यायभास्करार्पितमानसः
॥ उपोष्यतितमाप्नोतिप्रसन्नेखगमेऽखिलम् ॥ ७ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैःस्त्रीभिश्चकंजज ॥ संसारगतैपंकस्थेसुग-
तिःप्राप्यतेकथम् ॥ ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनाराध्यजगन्नाथंगोपतितमनाशनम् ॥ निर्व्यलीकेनचित्तेनकःप्रयास्यतिसद्गतिम् ॥ ९ ॥ विष-
यत्राहिवैयस्यनचित्तिभास्करार्पितम् ॥ सकथंपापपंकात्कोनरोयास्यतिसद्गतिम् ॥ १० ॥ यदिंसंसारदुःखार्तःसुगतिंगंतुमिच्छसि ॥ तदारा-
धयसर्वेऽंभास्करंज्योतिषांपतिम् ॥ ११ ॥ पुष्पैःसुगंधैर्द्वैश्वधूपैःसागुरुचंदनैः ॥ वासोभिर्भूषणैर्भक्ष्यैरुपवासपरायणः ॥ १२ ॥ यदि
संसारनिर्वेदादभिवांछसिसद्गतिम् ॥ तदाराधयमार्तंडंभक्तिप्रवणचेतसा ॥ १३ ॥ पुष्पाणि यदि तेन स्युः शस्तपादपपल्लवैः ॥ दुर्वाकुंरै-
रपि दिंडे तद्भावेऽर्चयार्थसम् ॥ १४ ॥ पुष्पपत्रांबुभिर्धूपैर्यथाविभवमात्मनः ॥ पूजितस्तुष्टिमनुलांभक्त्यायात्येकेचेतसाम् ॥ १५ ॥
यःसदायतेनभानोःकुरुतेमार्जनक्रियाम् ॥ सयात्युत्तमैकस्थानेसर्वपापंव्यपोहति ॥ १६ ॥ यावत्यःपांसुकणिकामांज्यन्तेभास्कर-
रालये ॥ दिनानिदिवितावंतितिष्ठत्यर्कसमोनरः ॥ १७ ॥ अहन्यहनित्यपापंकुरुतेगेणनायक ॥ गोचर्ममात्रमंज्यहति

तद्भस्करालये ॥ १८ ॥ यश्चातुलेपंकुर्याद्भानोरायतनेनरः ॥ सोऽपि लोकं समासाद्य हसेन सह मोदते ॥ १९ ॥ मृदाधातुविकारै
 र्वैषणैर्कैर्गोमयेनवा ॥ उपलेपनकृद्यातिमत्पुण्यानमास्थितः ॥ २० ॥ उदकाभ्युक्षणं भानोर्यः करोति तदागृहे ॥ सोऽपि गच्छति यत्रास्ते भगवा
 न्यादसांपतिः ॥ २१ ॥ पुष्पप्रकरमत्यर्थमुग्धं भास्करालये ॥ २२ ॥ अतुलितेन रोदत्वा न दुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ २३ ॥ विमानमतिशोभाढ्यं सर्वतु सुखभूषित
 म् ॥ समाप्नोति नरोदत्वा दीपकं भास्करालये ॥ २४ ॥ यस्तु सर्वत्सरं पूर्णतिलपात्रप्रदो नरः ॥ ध्वजं च भास्करे दद्यात्सममत्र फलं लेभेत् ॥ २५ ॥ विधू
 तो हंति वा तेन दातुरज्ञानतः कृतम् ॥ पापं कर्तुं गृहे भानोर्दिवारात्रौ नराधिप ॥ २६ ॥ गीतवाद्यादिभिर्भानुं उपस्तेत मोपहम् ॥ गंधर्वनृत्यगीतैः स
 विमानस्थानि पेष्यते ॥ २७ ॥ जातिस्मरत्वं मेधांचतथैवोपरमे स्मृतिम् ॥ प्राप्नोति गणशालूकृत्वा पुस्तकवाचनम् ॥ २८ ॥ एवं स्वर्गो भोक्तया येन
 भानुरुपासितः ॥ स प्राप्नोति गतिं श्लाघ्यां यां यामिच्छति चेत्तसा ॥ २९ ॥ देवत्वं मनुजैः कैश्चिद्गुणैर्वन्तथापरैः ॥ विद्याधरत्वमपरैः संराध्यै ह दिवाकरम्
 ॥ ३० ॥ शृङ्गं क्रतुशतेनैव नाराध्यज्योतिषां पतिम् ॥ देवैर्द्रव्यं गतस्तस्मान्नान्यः पूज्यतमः क्वचित् ॥ ३१ ॥ ब्रह्मचारिगृहस्थानां वनस्थानां गणाधिप ॥
 नान्यः पूज्यस्तथास्त्रीणां मृते देव दिवाकरम् ॥ ३२ ॥ मध्ये परिव्राजकानां सहस्रांशुमहात्मनाम् ॥ मोक्षद्वारं विंशतिहतरं विविजितात्मनाम् ॥ ३३ ॥
 एवं सर्वोत्थमाणां हि सहस्रांशुः परायणम् ॥ सर्वेषां चैव वर्णानां ग्रहेशो वै गतिः परा ॥ ३४ ॥ शृणुष्व गदतः काम्यानुपवासांस्तथापरान् ॥ शृणु दिडेम
 हापुण्यफलकांसं समीपराम् ॥ ३५ ॥ आदित्याराधनायै नासर्वपापहरां शिवाम् ॥ यामुपोष्य नरो भक्त्या मुच्यते सर्वपातकैः ॥ ३६ ॥ तथालोकम
 वाप्नोति सूर्यस्यामि ततेजसः ॥ अथ भाद्रपदे मासि शुक्लपक्षसमागते ॥ ३७ ॥ सोऽपि पुण्याप्रथमं तात विधानं शृणु तत्र वै ॥ अयाचितं चतुर्थ्या तु पंचम्या
 मेकभोजनम् ॥ ३८ ॥ उपवासपरः षष्ठ्या जितक्रोधो जितोद्विगः ॥ अर्चयित्वा दिनकरं गंधधूपानिवेदनैः ॥ ३९ ॥ पुरतः स्थंडिले रात्रौ स्वपेदे वस्य
 पुत्रक ॥ प्रध्यायन् मनसा देवं सर्वभूतार्तिनाशनम् ॥ ४० ॥ सर्वदोषप्रशमनं सर्वपातकनाशनम् ॥ विबुद्धस्त्वथ सप्तम्यां कुर्याद्ब्रह्मणभोज
 नम् ॥ ४१ ॥ पूजयित्वा दिनकरं पुष्पधूपविलेपनैः ॥ नैवेद्यं तात देवस्य फलानि कथयति हि ॥ ४२ ॥ खर्जूरनालिकेराम्ब्यां तथा चाफ्रफलानि तु ॥

१ शृङ्गं क्रतुशतेनैव समाराध्य दिवस्पतिम्-इ० पा० । २ यस्मिन्-इ० पा० । ३ पुष्पधूपविलेपनैः-इ० पा० । ४ कथयाम्यहम्-इ० पा० ।

मातुल्लगफलान्येवकथितानिमनीषिभिः ॥ ४२ ॥ एतैश्चभोजयेद्विप्रानात्मनाचप्रभक्षयेत् ॥ तथैषांचाप्यभावेनशृणुचान्यानिमुव्रत ॥ ४३ ॥
 शालिगोधूमपिष्टानिकारयेद्गुणनायक ॥ गुडगर्भकृतानीहधृतपाकेनपाचयेत् ॥ ४४ ॥ चातुर्यावकमिश्राणिआदित्यायनिवेदयेत् ॥ अग्नि
 कार्यमथोकृत्वाब्राह्मणभोजयेत्ततः ॥ ४५ ॥ इत्थंद्रादशैवमासान्कार्यव्रतमनुत्तमम् ॥ मासिमासिफलाहारःफलदायाफलार्चनः ॥ ४६ ॥
 वर्षान्तिवथकुर्वीतशक्त्याब्राह्मणभोजनम् ॥ स्नानप्राशनयोश्चापिपिधानंशृणुमुव्रत ॥ ४७ ॥ गोमूत्रंगोमयंक्षीरंदधिसर्पिःकुशोदकम् ॥ तिल
 सर्पयोःकल्कंश्चेतामृच्चापिमुव्रत ॥ ४८ ॥ दूर्वाकल्कंवृत्तंचापिगोशृंगक्षालितंजलम् ॥ जातिगुल्मविनिर्यासःप्रशस्तःस्नानकर्मणि ॥ ४९ ॥
 प्राशनेचाप्यथैतानिसर्वपापहराणिवै ॥ आदौकृत्वाभाद्रपदंयथासंख्यंविदुर्बुधाः ॥ ५० ॥ इत्थंवर्षतमासाद्यभोजयित्वाद्रिजोत्तमान् ॥ दिव्या
 न्भोगान्महादेवततस्तेभ्योनिवेदयेत् ॥ ५१ ॥ फलानितार्तैर्हैमानियथाशक्त्यागणाधिप ॥ सवत्सामथवाधेनुभूमिसस्यान्वितामथ ॥ ५२ ॥
 प्रासादमथवाभौमंसर्वधान्यसमन्वितम् ॥ दद्याच्छुक्लानिवस्त्राणितप्रपत्रंसंविदुमम् ॥ ५३ ॥ शक्तियुक्तस्यैवतानिदरिद्रस्यतुमेशृणु ॥
 फलानिपिष्टकान्येषांतिलचूर्णान्वितानि ॥ ५४ ॥ भोजयित्वाद्रिजान्द्राजतानिफलानि ॥ धातुरक्तंवल्लभ्युग्ममाचार्यायनिवेदयेत् ॥ ५५ ॥
 सहिरण्यमहादेवपंचरत्नसमन्वितम् ॥ इत्थंसमाप्यतेतत्तत्पारणवार्षिकतिकम् ॥ ५६ ॥ इत्येषवैपुण्यतमासतमादुरितापहा ॥ यामुपो
 ध्यनराःसर्वैर्यातिसूर्यसलोकताम् ॥ ५७ ॥ पूज्यमानःसदादेवर्गधर्वाप्सरसंगणैः ॥ अनयामानवानिनित्यंपूजयेद्भ्रास्करंसदा ॥ ५८ ॥
 दारिद्र्यदुःखदुरितैस्तुक्तोयातिदिवाकरम् ॥ ब्राह्मणमोक्षमायातिक्षत्रियश्चैतान्ब्रजेत् ॥ ५९ ॥ वैश्योऽधनदसालोक्यंशूद्रोविप्रत्वमाप्नुयात् ॥
 अपुत्रोऽभतेपुत्रदुर्भगासुभगाभवेत् ॥ ६० ॥ यामुपोध्यचनारीमांसतमालोकपूजिताम् ॥ विधवावासतीभक्त्याअनयापूजयेद्भविम् ॥ ६१ ॥
 नान्यजन्मनिवैधव्यनारीप्राप्नोतिमानद ॥ चिंतामणिसमाह्वेषाविज्ञेयाफलसप्तमी ॥ ६२ ॥ पठतांशृण्वतांदेडसर्वकामप्रदास्मृता ॥ ६३ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मणपर्वणिब्रह्मादंडिसंवादेसप्तमीफलवर्णनंनमचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अतःपरं

१ तानि-इ०पा० २ भक्त्याच इ०, रक्तानि-इ०चपा० ३ च निर्मलम्-इ०पा० ४ राजा तानि-इ०पा० ५ पूज्योमान्यःसदादेवैर्गन्धर्वैरगराक्षसैः-इ० पा०।

प्रवक्ष्यामि रहस्यानामसप्तमीम् ॥ सप्तमीकृतमात्रेयं नरास्तारयते भवात् ॥ १ ॥ सप्तापरान्सप्तपूर्वा निपतृश्चापिनसंज्ञयः ॥ रोगाच्छिनति
 दुःखेद्यान् दुर्गयाञ्जयते ह्यरिन् ॥ २ ॥ अर्थान्नामोति दुष्प्रापान्यः कुर्यान्नामसप्तमीम् ॥ कन्यार्थीलभते कन्याधनार्थीलभते धनम् ॥ ३ ॥
 पुत्रार्थीलभते पुत्रान्वधार्थी धर्ममाप्नुयात् ॥ समयान्पालयन्सर्वान्कुर्याच्चिमां विचक्षणः ॥ ४ ॥ समयाच्छृणु भूतेश्च श्रेयसे गतो मम ॥ आ
 दित्यभक्तः पुरुषः सप्तम्यां गणनायकः ॥ ५ ॥ मैत्रांसर्वत्र वै कुर्याद्भ्रातृस्करवापि चितयेत् ॥ सप्तम्यां न स्पृशेत्तलं वस्त्रं न धारयेत् ॥ ६ ॥ न
 चाप्यामलकैः स्नानं न कुर्यात्कलहं क्वचित् ॥ दिङ्निरुवाच ॥ किमर्थं न स्पृशेत्तलं सप्तम्यां पद्मासंभव ॥ ७ ॥ कश्चिदोषो भवेद्द्वनीलवस्त्रस्य धा
 रणात् ॥ ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु दिङ्महाबाहो नीलवस्त्रस्य धारणे ॥ ८ ॥ दूषणं गणशार्दूलगदतो मम कृत्स्नज्ञः ॥ पालनं विक्रयं चैव
 सदृत्तिमुपजीवनम् ॥ ९ ॥ पतितस्तु भवेद्दिप्रस्त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुद्ध्यति ॥ नीलरक्तेन वस्त्रेण यत्कर्म कुरुते द्विजः ॥ १० ॥ स्नानं दानं जपो
 होमः स्वाध्यायः पितृ तर्पणम् ॥ वृथा तस्य महायज्ञानलिलमुत्रस्य धारणात् ॥ ११ ॥ नीलरक्तं यदा वस्त्रं विप्रस्त्वं गेषु धारयेत् ॥ अहोरात्रोपि
 तोभूत्वा पंचगव्येन शुद्ध्यति ॥ १२ ॥ रोमकूपे यदा गच्छेद्द्रुक्तं नीलस्य कस्यचित् ॥ पतितस्तु भवेद्दिप्रस्त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुद्ध्यति ॥ १३ ॥
 नीलीमध्यं यदा गच्छेत्प्रमादद्ब्रह्मणः क्वचित् ॥ अहोरात्रोपि तोभूत्वा पंचगव्येन शुद्ध्यति ॥ १४ ॥ नीलीदारुयदा भिद्याद्ब्रह्मणानां शरी
 रके ॥ शोणितं दृश्येत त्रिद्विजश्चांद्रायणं चरेत् ॥ १५ ॥ कुर्यादज्ञानतो यस्तु नीलैर्वा दंत धावनम् ॥ कृत्वा कृच्छ्रं दृष्ट्वा देवि शुद्धः स्यान्न स
 ज्ञयः ॥ १६ ॥ वापयेद्यत्र नीलैर्भवेत्तत्राशुचिर्मही ॥ प्रमाणद्वादशाब्दानितत ऊर्ध्वं शूचिर्भवेत् ॥ १७ ॥ सप्तम्यां स्पृशतस्तलमिष्टाभा
 र्यां विनश्यति ॥ इत्येव नीलैर्तलस्य दोषस्ते कथिता मया ॥ १८ ॥ न चैव सादेन्मांसां निमद्या निन पिबेद्बुधः ॥ न द्रोहं कस्यचित् कुप्यान्न पारु
 ष्यं समाचरेत् ॥ १९ ॥ नावभाषेत चांडालं न च स्त्रीं राजस्वलाम् ॥ न वापि स्पृशेद्द्विनिमृत्कं न वलोकयेत् ॥ २० ॥ नास्फोटयेन्नातिहसे
 द्वायेच्चापि न गीतकम् ॥ न नृत्ये दतिरागेण न च वाद्यानि दायेत् ॥ २१ ॥ न शयीत स्त्रियां सार्धं न सेवेत दुरोदनम् ॥ न गौं देदृश्रुपातेन न च वाच्यं च

१ वस्त्रस्य-इ० पा० । २ त्रिरात्रोपोषितः-इ० पा० । ३ विशुध्यति-इ० पा० ।

शौकिकम् ॥२२॥ आकृष्यान्नाशिरौयूकानवथावादमाचरेत् ॥ परस्यानिष्टकथनमतिशोकं च वर्जयेत् ॥२३॥ नर्किचित्ताडयेज्जंतुं न कुर्यादति
 भोजनम् ॥ न चैव हि दिवा स्वप्नं दंभं शाठ्यं च वर्जयेत् ॥२४॥ श्रय्यायामटनं वापि यत्नतः परिवर्जयेत् ॥ अथापरो विधिश्चात्र श्रूयतां त्रिपुरांतक ॥२५॥
 चैत्रात्प्रभृति कर्तव्या सर्वदानां सप्तमी ॥ धातेति चैत्रमासे तु पूजनीयो दिवाकरः ॥२६॥ अर्घ्यमिति च वैशाखे ज्येष्ठे मित्रः प्रकीर्तितः ॥ आपाठव
 रुणोज्येष्ठे न भसिकथ्यते ॥२७॥ विष्वक्वांश्च न भस्येऽथ पर्जन्योऽथ युजिस्मृतः ॥ पूषा कार्तिकमासे तु मार्गशीर्षे पुरुच्यते ॥२८॥ भगः गौषे
 भवेत्पूज्यस्त्वष्टा माघे तु शस्यते ॥ विष्णुश्च फाल्गुने मासि पूज्यो वंशश्च भारस्करः ॥२९॥ सप्तम्यां चैव सप्तम्यां भोजयेद्भोजकान्बुधः ॥ सधृतं
 भोजनं देयं भोजयित्वा विधानतः ॥३०॥ भोजकायैव विप्राय दुक्षिणां स्वर्णमाषकम् ॥ सधृतं भोजनं देयं रक्तवस्त्राणि चैव हि ॥३१॥ अभा
 वे भोजकानां तु दुक्षिणीया द्विजोत्तमाः ॥ तथैव भोजनीयाश्च श्रद्धया परया विभो ॥३२॥ विशेषतो वाचकश्च ब्राह्मणः कल्पवित्सदा ॥ इत्येषा क
 थिता तु भ्यंसप्तमी गणनायक ॥३३॥ श्रुता सती पापहरा सुखलोकप्रदायिनी ॥३४॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मादिं डि संवादे ब्राह्मपर्वणि स
 प्तमी कल्पे आदित्यमाहात्म्ये नाम सप्तमी वर्णनं नाम पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥३५॥ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान् ब्रह्माजगामा
 दर्शनं विभोः ॥ सूर्यमाराधयद्दिङ्मूर्त्यं स्यानुचरोऽभवत् ॥३६॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ भूयः कथय विप्र इदमाहात्म्यं भास्करस्य मे ॥ शृण्व
 तो नास्ति मे तृप्तिरमृतस्यैव सुव्रत ॥२॥ सुमं तुरुवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन्संवादं द्विजशंखयोः ॥ यं श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानवानुप
 ॥३॥ आसीनमाश्रमे शंखद्विजोद्भृजगामह ॥ फलभारानतच्छाये वृक्षवृंदसमाकुले ॥४॥ परस्परमृगशृंगकंडूयितमृगावृते ॥ बर्हिर्वनं व
 रानि ततीर्थं कंदोपभोगिनि ॥५॥ प्रभूतकुसुमामोदपद्मदोहूतिशालिनि ॥ सिद्धदेवर्षिगंधर्वतीर्थसेवितवारिणि ॥६॥ मुंडेश्वजटिलैश्चैव ता
 पसैरुपशोभिते ॥ आश्रमे तमुनिश्रेष्ठं शलाह्लसुखमास्थितम् ॥७॥ स्तोत्रैः स्तोतुं सहस्रांशुतर्कतत्तत्परायणम् ॥ ततः संहृत्य सहसा तं भोजक
 कुमारकाः ॥८॥ विनीता उपसंगम्य यथावदभिवाद्य च ॥ आसनेषूपविष्टास्त उपविष्टमथाब्रुवन् ॥९॥ भगवन्सर्ववेदेषु च्छधिनिः संश

१ प्रयतश्च-इ० पा० । २ ततः-इ० पा० । ३ अलाभे-इ० पा० । ४ विभो-इ० पा० । ५ सूर्यमाहात्म्यतो दिण्डिः-इ० पा० । ६ नात्र संशयः-इ० पा० ।

७ तंत्रेषु-इ० पा० ।

योमहान् ॥ विनयेनोपपन्नान्कुमाराणांततोमुनिः ॥ १० ॥ अनादींश्चतुरावेदनुवाचप्रीतमानसः ॥ तेषांपठतामेवआश्रमेतुयदृच्छया ॥ ११ ॥ मुनिश्चेश्वरोऽथदेशमाजगामद्विजोनृप ॥ यथावदचित्तस्तेनशखेनामिततेजसा ॥ १२ ॥ वंदितश्चकुमारैस्तरैर्भवत्प्रीतमानसः ॥ अथैतानब्रवीच्छस्त्रान्भोजकुमारकान् ॥ १३ ॥ शिष्टागमादनव्यायःसचजतोविरम्यताम् ॥ यथाज्ञापयसीत्याहुःकुमारास्तेऽर्क्षिततः ॥ १४ ॥ पप्रच्छसिद्धिद्वैतान्केह्येतोर्कंपठतिच ॥ शंखोवाचमहाराजकुमाराभोजकात्मजाः ॥ १५ ॥ समुत्रकल्पाश्चतुरोविप्रवेदानधीयते ॥ तथैवसप्तमीकल्पपरिचर्याचभास्वतः ॥ १६ ॥ अग्निकार्यविधानंचप्रतिष्ठाकल्पमादितः ॥ अर्ध्याग्लक्षणब्रह्मत्रयाविधिं तथा ॥ १७ ॥ द्विजउवाच ॥ कथंक्रियेतसप्तम्यांकश्चार्चनविधिक्रमः ॥ गंधपुष्पप्रदीपानां किंफलंविमर्दिरे ॥ १८ ॥ केनतुष्यतिदानेनव्रतेननियमेनच ॥ धूपपुष्पोपहारादिकंचेदयविवस्वते ॥ १९ ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंनमे ब्रूहितपोधन ॥ विशेषतस्तुमाहात्म्यभास्करस्यब्रवीहिमे ॥ २० ॥ शंखउवाच ॥ इममर्थवसिष्ठेनपृष्टःसांवायथापुरा ॥ सूचोवाचवासिष्टायतदहंकथयामिते ॥ २१ ॥ अत्राश्रमेपुण्यतमेतीर्थानामुत्तमेप्रभुः ॥ ववंदेनियतात्मानंवसिष्ठमुनिसत्तमम् ॥ २२ ॥ विनयेनोपसंगम्यवदं चरणौमुनेःकृतप्रणामंसांबंतुभक्तिप्रह्लाकृताननम् ॥ २३ ॥ विलोक्यपरमप्रीतोमुनिःप्रच्छतंतदा ॥ सर्वतःस्फुटितंगान्द्रकुष्ठेनमहतातव ॥ २४ ॥ घोररूपेणतत्रिणकथंतद्विगतंतर्व ॥ कथंचलक्ष्मीरधिकारूपंचातिमनोहरम् ॥ २५ ॥ तेजस्वितातिमहतीतथैवसुकुमारता ॥ २६ ॥ सांबउवाच ॥ स्तुतोनामसहस्रेणलोकनाथोदिवाकरः ॥ दर्शनंचगतःसाक्षाद्वत्वांश्चवरान्मम ॥ २७ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ कथमाराधि तःसूर्यस्त्वयादावन्दन ॥ कैश्चव्रततपोदानैर्दर्शनंभगवान्गतः ॥ २८ ॥ सांबउवाच ॥ शृणुष्ववाहितोब्रह्मन्सर्वमेवमयायथा ॥ तोषितोभगवान्मूयोर्योविधिनायेनसुव्रत ॥ २९ ॥ मोहान्मयोपहसितोदुर्वासाःकोपनोमुनिः ॥ ततोऽहंतस्यशापेनमहत्कुष्ठमवाप्तवान् ॥ ३० ॥ ततोहंपितरंगत्वाकुष्ठयोगाभिपीडितः ॥ लज्जमानोऽतिगवैण्डवाक्यमथाब्रवम् ॥ ३१ ॥ तातसीदितिमेगात्रंस्वरश्चपरिहायते ॥ घोररूपो

१ अभ्यंगलक्षणम्-इ०पा० । २ अथाचष्टे-इ०पा० । ३ वाक्यं च-इ०पा० । ४ वद-इ०पा० । ५ तव सांब समागमत्-इ०पा० । ६ महदुभावा हि हरेर्दुर्वासाः कोपितो मुनिः-इ०पा० ।

महाव्याधिर्वैपुरेषजिघांसति ॥ ३२ ॥ अशेषव्याधिरज्ञाहंपीडितः क्रूरकर्मणा ॥ वैद्यैरोषधिभिश्चैव न शान्तिर्मम विद्यते ॥ ३३ ॥ सोऽहं त्वया
 ह्यनुज्ञातस्य कुमिच्छामि जीवितम् ॥ यदि वाहमनुग्राह्यस्ततोऽनुज्ञातमहसि ॥ ३४ ॥ इत्युक्तवाक्यः सपितापुत्रशोकाभिपीडितः ॥
 पिताक्षणंततोऽध्यात्वा मामेवं वाक्यमुक्तवान् ॥ ३५ ॥ धैर्यमाश्रित्य तां पुत्रमाशोकैश्च मनःकृथाः ॥ हंति शोकादितं व्याधिः शुष्कं तृणमिवानलः
 ॥ ३६ ॥ देवताराधनपरो भवपुत्रकमाशुचः ॥ इत्युक्ते च मया प्रोक्तो देवमाराधयामिकम् ॥ ३७ ॥ कमाराध्यविमुच्येऽहं तारो गैः संमत
 तः ॥ इत्येवमुक्तो भगवान्मासुवाच पितामम ॥ ३८ ॥ इममर्थपुरापृष्टः पद्मयोनिः सनातनः ॥ याज्ञवल्क्येन ऋषिणा योगीशेन महात्मना
 ॥ ३९ ॥ यदुवाच महते जास्तस्मै स यदुनंदन ॥ तच्छृणुष्व शुचिर्भूत्वा आत्मनः श्रेयसे सुत ॥ ४० ॥ सुरज्येष्ठसुखासीनं पद्मयोनिं प्रजापतिम् ॥
 याज्ञवल्क्यो महते जाः पर्यपृच्छत् पितामहम् ॥ ४१ ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामि किंचिदात्ममनोगतम् ॥ समाराध्य विभो देवं नरो मुच्यते वै भ
 वात् ॥ ४२ ॥ गृहस्थो ब्रह्मचारी वा वा न प्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ यद्वच्छेन्मोक्षमास्थानं देवतां कां यजेत सः ॥ ४३ ॥ कुतो ह्यस्य ध्रुवः स्वर्गः कुतो नैः
 श्रेयसंमुखम् ॥ स्वर्गतश्चैव किंकुयध्विनच्यवते पुनः ॥ ४४ ॥ देवतानां तु को देवः पितृणां चैव कः पिता ॥ तस्मात्परतरं यच्च तन्मे ब्रूहि पितामह
 ॥ ४५ ॥ केन सृष्टमिदं विश्वं ब्रह्मन् तथा वरजंगमम् ॥ प्रलये च कमभ्येतितन्मे त्वं वक्तुमर्हसि ॥ ४६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मि भव
 तातुष्टश्चास्मि महामते ॥ प्रणम्या शिरसा देवं पुण्योत्तरमनुत्तमम् ॥ ४७ ॥ कथयिष्ये द्विजश्रेष्ठ शृणुष्वैकमना धुना ॥ आत्मनः श्रेयसे विप्रशु
 चिर्भूत्वा सममाहितः ॥ ४८ ॥ उद्यन्य एष कुरुते जगद्वितीमिरंकरैः ॥ नातः परतरो देवः किमन्यत्कथयामि ते ॥ ४९ ॥ अनादिनिधनो ह्येष पुरुषः
 ज्ञाश्नतोऽव्ययः ॥ दीपयत्येव त्रीँल्लोकात्रवीरदिमभिरुत्पलैः ॥ ५० ॥ सर्वदेवात्मको ह्येष तपसा चांशुतापनः ॥ सर्वस्य जगतो नाथः कर्मसाक्षी शुभा
 शुभे ॥ ५१ ॥ संक्षयत्येष भूतानि तथा विमृजते पुनः ॥ एष भाति तपत्येष धर्ते च गमस्तिभिः ॥ ५२ ॥ एष धाता विधाता च पूर्वाप्रकृतिभावनः ॥ न ह्ये
 ष क्षयमायाति नित्यमक्षयमंडलः ॥ ५३ ॥ पितॄणां हि पिता ह्येष देवतानां च देवता ॥ ध्रुवं स्थानं स्मृतं ह्येष आधारा जगतस्तथा ॥ ५४ ॥ सर्वे

कालेजगत्कृत्स्नमादित्यात्संप्रसूयते ॥ प्रलयेचतमभ्येतिआदित्यदत्तितेजसम् ॥ ५५ ॥ योगिनश्चात्रसंलीनास्त्यतवागृहकलेवरम् ॥
 वायुभूताविंशत्यास्मि तेजोराशौदिवाकरे ॥ ५६ ॥ तस्यराडिमसहस्राणिशाखाइवविहंगमाः ॥ वसंत्याश्रित्यमुनयःसंसिद्धादैवतैःसह ॥ ५७ ॥
 जनकादयोगृहस्थास्तुराजानोयोगार्थमिषणः ॥ बालखिल्यादयश्चैवमुनयोब्रह्मचारिणः ॥ ५८ ॥ व्यासादयोवनस्थश्चभिभुःपंचशिखस्तथा ॥
 सर्वेयोगमास्थायप्रविष्टाःसूर्यमंडलम् ॥ ५९ ॥ शुकोव्यासात्मजःश्रीमान्योगधर्मवाप्यतु ॥ आदित्यकिरणान्पत्विनपुनर्भवमाप्तवान् ॥ ६० ॥
 शब्दमात्राःश्रुतिसुखाब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ प्रत्यक्षोऽयस्मृतोदेवःसूर्यस्तिमिरनाशनः ॥ ६१ ॥ तस्मादन्यव्रतेभक्तिर्नकार्यशुभमिच्छता ॥
 दृष्टेनसाध्यतेयस्माददृष्टनिन्यमेवहि ॥ ६२ ॥ त्वयातःसततंप्रअर्चनीयोदिवाकरः ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ अहोयएषकथितोभवताभारुक्
 रोमम ॥ ६३ ॥ देवतासर्वदेवाननैतन्मिथ्याप्रजायते ॥ तस्यदेवस्यमाहात्म्यंश्रुतंसुबहुशोभया ॥ ६४ ॥ देवर्षिसिद्धमनुजैस्तुत
 स्थहमहात्मनः ॥ कैःस्तौतिदेवतमजस्यैतत्सचराचरम् ॥ ६५ ॥ अक्षयस्याप्रमेयस्यकिरणोद्गमनाद्भवेत् ॥ दक्षिणात्किरणाद्यस्यसंभू
 तोभगवान्हरिः ॥ ६६ ॥ वामाद्भवांस्तथाजातःकिरणात्कलंकंज ॥ ललाटाद्यस्यरुद्रस्तुकातुल्यातेनदेवता ॥ ६७ ॥ तस्यदेवस्यकः
 शक्तःप्रवक्तुंगुणविस्तरम् ॥ सोऽहमिच्छामिदेवस्यतस्यसर्वात्मनःप्रभोः ॥ ६८ ॥ श्रोतुमाराधनंयेननिस्तरयेभवर्णवम् ॥ केनोपायेनमत्रै
 वारहस्यैःपरिचर्यया ॥ ६९ ॥ दानैर्व्रतोपवासैर्वाहोमैर्जपैरथपिवा ॥ आराधितःसमस्तानांक्लेशानांहानिदागविः ॥ ७० ॥ शक्यःसमाराध
 यितुंकथंशंसप्रजापते ॥ धर्मार्थकामंसंप्राप्तौपुरुषाणांविचेष्टताम् ॥ ७१ ॥ जन्मवित्तथार्थसौकरियायार्कसमाश्रिता ॥ दुर्गसंसारकांतारमपा
 रमाभिधावताम् ॥ ७२ ॥ एकःसूर्यमस्कारोमुक्तिमार्गस्यदेशकः ॥ सोऽहमिच्छामितदेवंससलोकपरायणम् ॥ ७३ ॥ कालायनमशेषस्य
 जगतोद्भववस्थितम् ॥ आराधयितुंगोपालंश्रेष्ठममिमौजसम् ॥ ७४ ॥ शंकरंजगतोदीपंस्मृतमात्रावनाशनम् ॥ तमनादंसुरश्रेष्ठंप्रसाद
 यितुमिच्छतः ॥ ७५ ॥ उपदेशप्रदानेनप्रसादंकर्तुमर्हसि ॥ तस्यैतद्भवनंश्रुत्वाभक्तिमुद्रहतेरवौ ॥ ७६ ॥ जगामपरितोषंसपद्मयोनिर्मे

१ सवित्रे-इ०पा० । २ विचेष्टितम्-इ०पा० । ३ कालालयमतिश्रेष्ठम्-इ०पा० । ४ आश्रयंतं महौजसम्-इ०पा० ।

हातपाः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्पृच्छसिद्विजश्रेष्ठमूर्यस्याराधनं प्रति ॥ ७७ ॥ व्रतोपवासजप्यादितदिहैकमनाः शृणु ॥ अनादित्यत्परब्रह्मसर्वेह
 यविवर्जितम् ॥ ७८ ॥ व्याप्ययत्सर्वभूतेषु स्थितं सदसतः परम् ॥ प्रधानं सोऽरनयोर्यतः शोभः प्रवर्तते ॥ ७९ ॥ नित्ययोग्यापिनोऽश्वजगदादौ म
 हात्मनोः ॥ तत्क्षोभकत्वाद्ब्रह्माण्डं सृष्टुं निर्जनः ॥ ८० ॥ अहेतुरपि सर्वात्मा जायते परमेश्वरः ॥ प्रधानपुरुषत्वं च तथैवैश्वरलीलया ॥ ८१ ॥
 समुपैतिततश्चैव ब्रह्मत्वं छन्दतः प्रभुः ॥ ततः स्थितौ पालयिता विष्णुत्वं जगतः क्षये ॥ ८२ ॥ रुद्रत्वं जगन्नाथः स्वेच्छया कुरुते रविः ॥ तमेकमक्षरं
 धाम सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ ८३ ॥ भेदाभेदस्वरूपं तं प्राणिपत्यदिवाकरम् ॥ वर्णयिष्येऽखिलं विप्रतस्यैवाराधनं रवेः ॥ ८४ ॥ गुह्यं चापि
 तथा तस्य भास्करस्य शृणुष्व वै ॥ तुष्टेन हि पुरा मर्ह्यं कथितं भास्करेण तु ॥ ८५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि याज्ञवल्क्य ब्रह्मसंवादो
 आदित्य महात्म्ये षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रभाते संस्तुतो देवामूर्तिहेतोर्मथापुरा ॥ यजंतं चापरं देवं भक्तिनम्रमहामतिः ॥ १ ॥
 प्रत्यक्षत्वमथोगत्वारहरस्य प्रोक्तवान्मम ॥ अहं च कृतवान्प्रश्रं दङ्गा प्रत्यक्षतोरविम् ॥ २ ॥ वेदेषु च पुराणेषु सांगोपांगेषु गीयते ॥ त्वमजः शाश्व
 तो धाता महाभूतमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ प्रतिष्ठितं भूतं भव्यं त्वयि सर्वमिदं जगत् ॥ चत्वारो ह्यत्र मादेव सर्वगार्हस्थ्यमूलकाः ॥ ४ ॥ यजंते त्वामह
 रहर्नानामूर्तिसमाश्रिताः ॥ पिता माता हि सर्वस्य देवतं त्वं हि शाश्वतम् ॥ ५ ॥ यजसे चैव कंदेवमेवं चापि न विज्ञेह ॥ कथ्यतां मम देवैः शंकरौ
 तृहलं हि मे ॥ ६ ॥ इत्थं मयोक्तो भगवानिदं वचनमब्रवीत् ॥ अवाच्यमेतद्वक्तव्यमात्मगुह्यं संनातनम् ॥ ७ ॥ तव भक्तिमतो ब्रह्मन् वक्ष्यामी
 ह यथा तथम् ॥ यतः स्रग्भमविज्ञेयमव्यक्तमचलं ध्रुवम् ॥ ८ ॥ इन्द्रियैरिन्द्रियैश्च सर्वभूतैश्च वर्जितम् ॥ सेह्यंतरात्मा भूतानां क्षेत्रज्ञश्चेति क
 थ्यते ॥ ९ ॥ त्रिगुणव्यतिरिक्तोऽसौ पुरुषश्चेति कथ्यते ॥ हिरण्यगर्भो भगवान्सर्वबुद्धिरिति स्मृतः ॥ १० ॥ महानिति च योगेषु प्रधानश्चै
 तिकथ्यते ॥ सांख्ये च पृथक्तेऽग्रेनामभिर्बहुभिः सदा ॥ ११ ॥ विश्वोऽपि विश्वभूतश्च विश्वात्मा विश्वसंभवः ॥ धृतं चैवात्मकं येन इन्द्रैः त्रैलोक्यमा

१ वर्तयिष्ये-इ०पा० । २ इतिहासपुराणेषु-इ०पा० । ३ महारूपम्-इ०पा० । ४ नानावृत्तीरुपाश्रिताः-इ०पा० । ५ स च-इ०पा० । ६ सर्वदे
 पृथक्ते शास्त्रे मुनिभिर्बहुभिः सदा-इ०पा० । ७ विश्वभावना-इ०पा० ।

पंचभिर्विपुलधान्यषडभिरावुल्लेखः ॥ सप्तमंडलकारिस्थान्यमंडलाधिपतिनरः ॥ २४ ॥ आधुनसुतैर्युक्तः सूर्यलोकेमहीयते ॥
 घृतप्रदीपदानेनचक्षुष्माजायतेनरः ॥ २५ ॥ कटुतैलप्रदानेनसशब्दअयतेनरः ॥ तिलतैलप्रदानेनसूर्यलोकेमहीयते ॥ २६ ॥
 मधूकतैलदानेनसौभाग्यं परमं व्रजेत् ॥ संपूज्यविधिवद्द्वेषुषधूपादिभिर्बुधः ॥ २७ ॥ यथाज्ञात्तयाततः पश्चात्त्रैवद्व्यंभक्तितोन्यसेत् ॥
 पुष्पाणां प्रवराजातीघूपानां विजयं परम् ॥ २८ ॥ गंधानां कुंकुमं श्रेष्ठलेपानं रक्तचंदनम् ॥ दीपदाने घृतं श्रेष्ठं नैवद्व्यंभोदकं परम् ॥ २९ ॥ एतै
 रस्तुष्यति देवेशः सान्निध्यं चाधिगच्छति ॥ एवं संपूज्य विधिवत्कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥ ३० ॥ प्रणम्य शिरसा देवं देवदिवं वाकरम् ॥ मुखा
 सीनस्ततः पश्येद्भवेभिर्मुखो स्थितः ॥ ३१ ॥ एकं सिद्धार्थं कृत्वा हस्ते पानीयं संपुतम् ॥ कामं यथेष्टं हृदये कृत्वा तं वा छितं नरः ॥ ३२ ॥
 पिबेत्सतोयं तं विप्रं अरुणं दृशेन्नैः सकृत् ॥ द्वितीयायां तु सप्तम्यां द्वौ गृहीत्वा तु व्रत ॥ ३३ ॥ तृतीयायां तु सप्तम्यां गृहीतव्यां द्वयोऽपि च ॥
 चतुर्थ्यां चतुरो ज्ञेयाः पंचम्यां पंच एव हि ॥ ३४ ॥ षट्पिबेच्चापि षष्ठ्या तु इतीयैर्वैदिकी श्रुतिः ॥ सप्तम्यां सप्तमायां तु सप्तचैव पिबेन्नरः ॥ ३५ ॥
 आदौ प्रभृतिविज्ञेयो मंत्रोऽयमभिमंत्रणे ॥ सिद्धार्थं कस्त्वं हिलोके सर्वत्र श्रूयसे यथा ॥ ३६ ॥ तथा मामपि सिद्धार्थमर्थतः कुरु तारंगि विः ॥ ततो
 हविरुपरुपृश्यजपंकुर्याद्यथेप्सितम् ॥ ३७ ॥ हुताशनं च जुहुयाद्विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ एवमेव पराः कार्यः सप्तम्यः सप्तसर्वदा ॥ ३८ ॥
 दक्षात्प्रभृति कार्याः सर्वदा दक्षस्तमी ॥ एकतोयेन सह तं द्वौ चापि घृतसंयुतौ ॥ ३९ ॥ त्रीणिवै मधुना सार्धं द्वाचापि चतुर्थकम् ॥ युक्तानपयसा पं
 च षट्च गोमयसंयुताः ॥ ४० ॥ पंचगव्येनैव सप्तपिबेत्सिद्धार्थकान्द्विज ॥ अनेन विधिना यस्तु कुर्वीत्सर्वसप्तमीम् ॥ ४१ ॥ बहुपु
 त्रो बहुधनः सिद्धार्थश्चापि सर्वदा ॥ इह लोके नरो विप्रप्रत्ययाति विभावसुम् ॥ ४२ ॥ तस्मात्संपूजयेद्देवं विधिना नेन भास्करम् ॥ ४३ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मेर्वणि सप्तमीकल्पे सिद्धार्थसप्तमीव्रतवर्णनं नामाष्टाष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सप्तम्यामुपि तोविप्रः स्वप्न
 दर्शनमुच्यते ॥ स्वप्ने दृष्टे च सप्तम्यां पुरुषो नित्यतव्रतः ॥ १ ॥ समाप्य विधिवत्सर्वजपहोमादिकं क्रमात् ॥ पूजयित्वा दिने शं तु यथा विभ

वमात्मनः ॥ २ ॥ ततः शयीत शयने देवदेवं विचिंतयन् ॥ संप्रसुतो यदा पश्येदुदयं तं दिवाकरम् ॥ ३ ॥ शक्रध्वजं तथा चंद्रं तस्य सर्वाः
 समृद्धयः ॥ दृश्यं जंतं तथा शक्तिं स्त्रिगोवेषुण निस्वनाः ॥ ४ ॥ श्वेताब्जचामरादर्शनं कासिसुतोद्भवम् ॥ रुधिरस्य क्षुत्तिं संकपानं चैश्वर्यं
 कारकम् ॥ ५ ॥ श्वेतायाः पंचपूताया दर्शनं वृद्धिकारकम् ॥ प्रजापतेर्धृताक्तस्य दर्शनं पुत्रदंष्ट्रतम् ॥ ६ ॥ शस्तं वृक्षाभिराह
 श्वक्षिप्रमैश्वर्यकारकः ॥ देहं न महाविषां सिंहगोधेनानां स्वके मुखे ॥ ७ ॥ धनुषां च शराणां च नाभौ च द्रुतनिर्गतिः ॥ अभिहन्यात्स्वयं खादेति सह
 व्याभुजगांस्तथा ॥ ८ ॥ स्वांगशीर्षं हुतं वेतस्य श्रीरग्रतः स्थिता ॥ राजते ह मेने पात्रे यो मुं केषा यं संह्रिजः ॥ ९ ॥ पद्मपत्रे यथा विप्रतस्य जं
 तोर्वलं भवेत् ॥ द्यूते वा देववायुद्वे विजया हि सुखावहः ॥ १० ॥ अग्नेस्तु अग्नेः संति तया विष्ठा तुलेपनम् ॥ ११ ॥ मात्यां वराणां शुक्लानां शस्तानां शुक्लपक्षिणाम् ॥ सदा लाभं शंसंति तथा विष्ठा तुलेपनम् ॥ १२ ॥ स्वांगस्य कृतं नेक्षेपेऽथ याने प्रजगमः
 ॥ नानाशिरा बहुतां च हस्तानां कुरुते श्रियम् ॥ १३ ॥ अगम्यागमनं चैव शोकमध्ययनं तथा ॥ देवद्विजनाचार्येण रुद्रतपस्विनः ॥ १४ ॥
 यद्यद्भूतं तत्सर्वस्य मेव हि निर्दिशेत् ॥ प्रशस्तदर्शनं चैव अभिषेको नृपाश्रयाः ॥ १५ ॥ स्याद्राज्यं शिरश्छेदेन बहुधा स्फुटितेन तु ॥ रु
 दितं हर्षं संप्राप्त्यैराज्यं निगडवंधने ॥ १६ ॥ तुरगं वृषभं पद्मं राजानं श्वेतं कुंजरम् ॥ महदैश्वर्यमाप्नोति यो भीकश्चाधिरोहति ॥ १७ ॥ अस्म
 मानो ग्रहांस्तारामही च पारिवर्तयन् ॥ उन्मूलयन् पूर्वतांश्च राज्यालभमवाप्नुयात् ॥ १८ ॥ देहाग्निष्क्रांतिं रज्जाणां तैर्वा वृक्षस्य वेष्टनम् ॥
 पातः समुद्रसरितामैश्वर्याणि सुखानि च ॥ १९ ॥ उदार्धं सारितं वापि तीर्त्वा परंप्रयाति च ॥ अद्रिं लंघयत आपि भवंत्यर्थजयायुषः ॥ २० ॥
 उज्ज्वलास्त्रीविशेदं कमाग्नीवोदपराः स्त्रियः ॥ भवत्यर्थगमः शीघ्रं क्रुमिभिर्गैर्दिभक्ष्यते ॥ २१ ॥ स्वप्ने स्वप्न इति ज्ञातं दृष्टप्रकथनं तथा ॥
 मंगलानां च सर्वेषां शुभं दर्शनमेव च ॥ २२ ॥ संयोगश्चैव मंगल्यैरांगयधनकारकः ॥ ऐश्वर्यराज्यलाभाय यस्मिन् स्वप्ने उदाहृतम् ॥ २३ ॥
 तैर्दृष्टैरोगिणो रोगान्मुच्यंते नात्र संशयः ॥ न स्वप्नं शोभनं दृष्ट्वा स्वप्ने न प्रातश्च कीर्तयेत् ॥ २४ ॥ राजभोजकविप्रेभ्यः शुचिभ्यश्च शुचिर्नरः ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणवर्षणि सप्तमी कल्पे स्वप्नदर्शनवर्णनं नामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो मध्याह्नसमये

१ शक्तम्-इ० पा० । २ आशु सीमागतश्चैव-इ० पा० । ३ ततश्चंद्रोपमो भवेत्-इ० पा० । ४ सुरावारणशल्यानां वस्त्राणां युक्तपक्षिणाम्-इ० पा० ।

सातः प्रयतमानसः ॥ तथैवेवान्विधिवन्नुजयित्वा यथा सुखम् ॥ १ ॥ सम्यक्कृतजपमौननिरुदतुताशनः ॥ निष्क्रम्य देवाय तनन्द्रे
 जकानभोजयेत्ततः ॥ २ ॥ तथा पुराणविदुषामितिहासविद्विजम् ॥ तथा वेदविदश्चैव दिव्यान्भोमांश्च सुव्रत ॥ ३ ॥ रक्तानिवस्त्राणि
 तथा च गावः सुगन्धमाल्यादिहविष्यमन्नम् ॥ पयस्विर्नो चाप्यथ भोजकाय देया तथा न्याप्रियमात्मनो यत् ॥ ४ ॥ भवेदलाभो यादेभोजका
 नाविप्रास्तदार्हतिजयोपजीविनः ॥ येमंत्रविद्व्राह्मणपाठकाश्च ये चापि सामाध्ययनेषु क्ताः ॥ ५ ॥ प्रथमं भोजकभोज्याः पुराणविदु
 षैः सह ॥ तेषामृतेमंत्रविदस्तथा वेदविदो द्विजाः ॥ ६ ॥ कृतैर्वसतसतस्योनरो भक्त्या समन्वितः ॥ श्रद्धयानोऽनसूयश्च अनन्तं प्राप्नु
 ते सुखम् ॥ ७ ॥ दशानामश्वमेधानां कृतानां यत्फलं लभेत् ॥ तत्फलं सप्तमीः सप्तकृत्वा प्राप्नोति मानवः ॥ ८ ॥ दुष्प्रापनास्ति तल्लो
 के अनया यन्न लभ्यते ॥ न च रोगोऽस्त्यसौ लोके एतया योनं ज्ञाम्यति ॥ ९ ॥ कुष्ठानि चापि सर्वाणि दुरुच्छेद्यान्यपि द्रुवम् ॥ अपयां
 तियथानागारुडस्य भयार्दिताः ॥ १० ॥ व्रतनियमतपोभिः सप्तसप्तम्यएव विधिवदिह हि कृत्वा मानवो धर्मशीलः ॥ श्रुतधनसुतभा
 ग्यारोग्यपुण्यैरुपेतो ब्रजति तदनुलोकं ज्ञाश्च तं तिग्मरश्मिः ॥ ११ ॥ इमं विधिं द्विजश्रेष्ठ श्रुत्वा कृत्वा च मानवः ॥ सहस्ररश्मिं समसविशेषात्र का
 यविचारणा ॥ १२ ॥ सुरैर्वाप्नुनिभिर्वापि पुराणज्ञैरिदं श्रुतम् ॥ सर्वैते परमात्मानं पूजयन्ति दिवाकरम् ॥ १३ ॥ इदमाख्यानमर्पयन्मया
 भिहितं त्व ॥ मयैभक्ताय दातव्यं न तराय कदाचन ॥ १४ ॥ यश्चैतच्छ्रावयेन्नित्यं श्रैतच्छृणुयान्नरः ॥ स सहस्रांश्चिपेद्वै प्राविशे त्रिभुवनं शयः
 ॥ १५ ॥ मुच्येदातस्तथा रोगाच्छुत्वे मामादितः कथम् ॥ जिज्ञासुर्लभते कामान्भक्तः सूर्यगतिं लभेत् ॥ १६ ॥ क्षेमैर्गच्छतेऽध्वानं य
 स्त्विदं पठते ध्वनि ॥ यो यं प्रार्थयेत् कामं स तं प्राप्नोति च द्रुवम् ॥ १७ ॥ एकांतं भावोपगतं एकांतं सुसमाहितः ॥ प्राप्यैतत्परमं गुह्यं भूत्वा सूर्य
 व्रते नरः ॥ १८ ॥ प्राप्नोति परमं स्थानं भास्करस्य महात्मनः ॥ लग्नगर्भा प्रमुच्येत गर्भिणी जिनयेत्सुतम् ॥ १९ ॥ वंध्यप्रसवमाप्नोति पुत्रपौत्रसम

१ दिवाकरम् इ० पा० । २ नरः इ० पा० । ३ आपोऽयं पाठः सर्वेषु स्तकेषु लभ्यते । ४ फलम्-इ० पा० । ५ नाभक्ताय-इ० पा० । ६ भक्त्या स्वर्गगतिं
 लभेत्-इ० पा० ।

न्वितम् ॥ एवमेतन्ममाख्यातं भास्करेणामितौजसा ॥ मयापितवचाख्यातं भक्त्या भानोरिदं द्विज ॥ २० ॥ पूजनीयस्त्वया भानुः सर्वपापपक्षा-
 तये ॥ सहिधाताविधाता सर्वस्य जगतो गुरुः ॥ २१ ॥ उद्यन्यः कुरुते नित्यं जगद्वितीमिंकरैः ॥ द्वादशात्मासद्वेशः प्रीयततिऽदितेः सुतः
 ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्यमाहात्म्ये सर्पपसतमी वर्णनं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ६४ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नामभिः संस्तुतो देवो यै र्कैः परितुष्यति ॥ तानि ते क्रीतयाभ्येषथ वदतु पूर्वशः ॥ १ ॥ नमः सूर्याय नित्याय
 रथेकार्यभानवे ॥ भास्कराय पतंगाय मार्तण्डाय विस्वते ॥ २ ॥ आदित्यायां देवाय नमस्ते रश्मिमालिने ॥ दिवाकराय दीप्ताय अग्रये
 मिहिराय च ॥ ३ ॥ प्रभाकराय मित्राय नमस्तेऽदिति संभव ॥ नमो गोपतये नित्यं दिशां च पतये नमः ॥ ४ ॥ नमो धात्रे विधात्रे च अर्यम्णे वरुणा-
 य च ॥ पूष्णे भगार्य मित्राय पञ्चन्यायां शवे नमः ॥ ५ ॥ नमो हितकृते नित्यं धर्माय तपनाय च ॥ हरये हरिताश्वार्य विश्वस्य पतये नमः ॥ ६ ॥
 विष्णवे ब्रह्मणे नित्यं त्र्यम्बकाय तत्तामने ॥ नमस्ते सप्तलोकेश नमस्ते सप्तसप्तये ॥ ७ ॥ एकस्मै हि नमस्तुभ्यमेकचक्ररथाय च ॥ ज्योतिषां
 पतये नित्यं सर्वप्राणभूते नमः ॥ ८ ॥ हिताय सर्वभूतानां शिवायार्तिहराय च ॥ नमः पद्मप्रबोधाय नमो वेदादिभूतये ॥ ९ ॥ कां धिजाय नम-
 स्तुभ्यं नमस्तारा सुताय च ॥ भीमजाय नमस्तुभ्यं पावकाय च वैनमः ॥ १० ॥ धिषणाय नमो नित्यं नमः कृष्णाय नित्यदा ॥ नमोऽस्त्वदिति
 पुत्राय नमो लक्ष्म्याय नित्यशः ॥ ११ ॥ एतान्यादित्यनामानि मया प्रोक्तानि वै पुरा ॥ आराधनाय देवस्य सर्वकामेन सुव्रत ॥ १२ ॥ सायं
 प्रातः शुचिर्भूत्वायः पठेत्सु स माहितः ॥ स प्राप्नोत्यखिलां कमान्यथा हं प्राप्नवान्पुरा ॥ १३ ॥ प्रसादात्तस्य देवस्य भास्करस्य महात्मनः ॥
 श्रीकामः श्रियमाप्नोति धर्मार्थी धर्ममाप्नुयात् ॥ १४ ॥ आतुरो मुच्यते रोगद्वन्द्वे मुच्येत बन्धनात् ॥ राज्यार्थी राज्यमाप्नोति कामार्थी काममा-
 प्नुयात् ॥ १५ ॥ एतज्जप्यं रहस्यं च संध्योपासनमेव च ॥ एतेन जप्तमात्रेण नरः पापात्प्रमुच्यते ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमी
 कल्पे ब्रह्मप्रोक्तसूर्यनाम वर्णनं नामैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्थं ब्रह्मवचोयोगीशु त्वाराजान् दिवाकरम् ॥

१ तुभ्यम्-इ० पा० । २ हराय-इ० पा० । ३ द्वादशभूतये-इ० पा० । ४ भीमजाय-इ०, कविजाय-इ० च पा० । ५ विकटाय-इ० पा० ।

व्योमरूपं समाराध्यगतः सूर्यसंलोकताम् ॥ १ ॥ तथा त्वमपि राजद्रूपजयित्वा विभावसुम् ॥ गमिष्यसि परं स्थानं देवानामपि दुर्लभम् ॥ २ ॥
 ॥ शतानीक उवाच ॥ आद्यं स्थानं रवेः कुत्र जंबूद्वीपे महामुने ॥ यत्र पूजा विधाने क्ता प्रतिगृह्णात्यसौ राविः ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ स्थानानि
 त्रीणि देवस्य द्वीपेऽस्मिन् भास्करस्य तु ॥ पूर्वोर्मिद्वनं नाम तथा मुंडारमुच्यते ॥ ४ ॥ कालप्रियं तृतीयं तु त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ तथान्यद
 पितेव चिमयत्पुरा ब्रह्मणोदितम् ॥ ५ ॥ चंद्रभागा तटे नाम्ना पुरं यत्सर्वसंज्ञितम् ॥ द्वीपे स्मिच्छाश्वतं स्थानं यत्र सूर्यस्य नित्यता ॥ ६ ॥ प्रीत्यासां
 वस्यत तत्रार्को जिनस्य अनुग्रहाय च ॥ तत्र द्वादशभागे नाम मित्रो मंत्रेण च भुषा ॥ ७ ॥ अवलोकज्जगत्सर्वश्रेयाऽर्थतिष्ठते सदा ॥ प्रयुक्तां विधिव
 त्पूजां गृह्णाति भगवान्स्वयम् ॥ ८ ॥ शतानीक उवाच ॥ कौयं सांवः सुतः कस्य कस्य प्रीतो दिवाकरः ॥ यस्य चायं सहस्रांशुर्वदः
 पुण्यकर्मणः ॥ ९ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ यस्ते द्वादशादित्या विराजंते महाबलाः ॥ तेषां यो विष्णु संज्ञस्तु सर्वलोकेषु विश्रुतः ॥ १० ॥
 इहा सौवासुदेव त्वमपि भगवान्विभुः ॥ तस्मात्सांवः सुतो जज्ञे जांबवत्यां महाबलः ॥ ११ ॥ स तु पित्राभृशं शतः कुष्ठरोगमवाप्तवान् ॥
 तेनायं स्थापितः सूर्यः स्वनाम्ना च पुरं कृतम् ॥ १२ ॥ शतानीक उवाच ॥ शतः कस्मिन्निमित्तेऽसौ पित्रा चैवात्मसंभवः ॥ नालपं
 हिकारणं विप्रयेनासौ शतवान्नुतम् ॥ १३ ॥ अटमानः स भगवांस्त्रिह्रिक्कां नृपचचारह ॥ अथ प्राप्नोद्भारवर्तमधुसंज्ञोचितां पुरा ॥ १४ ॥ तमागतमृषिं
 नृद्रस्यं शसमुद्रवः ॥ १५ ॥ अटमानः स भगवांस्त्रिह्रिक्कां नृपचचारह ॥ अथ प्राप्नोद्भारवर्तमधुसंज्ञोचितां पुरा ॥ १६ ॥ तमागतमृषिं
 दृष्ट्वा सांबो रूपाय गीतः ॥ पिगाक्षं धुधितं रूक्षं विरूपं मुकुशं तथा ॥ १७ ॥ अनुकारात्पदं च केदंशे न गमने तथा ॥ दृष्ट्वा तस्य सुखं सांबो
 क्रंचक्रे तथात्मनः ॥ १८ ॥ सुखं कुरु कुलश्रेष्ठ गीतं यो यौवेन न तु ॥ अथ क्रुद्धो महातं जादुर्वासां ऋषिसत्तमः ॥ १९ ॥ सांबो चोवाच भगवा
 न्विधुन्वन् सुखमात्मनः ॥ यस्माद्विरूपं दृष्ट्वा स्वात्मारूपेण गीतः ॥ १९ ॥ गमने दर्शने मह्यमनुकारं समाचरः ॥ तस्मात्तु कुष्ठरोगित्व
 मचिरात्स्वंगमिष्यसि ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमीकल्पे सांबाय दुर्वासाशापविसर्जनं नामाद्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥

१ भारतस्य तु-इ० पा० । २ मित्रबलम्-इ०, मित्रवनम्-इ० च० पा० । ३ कोलमियम्-इ० पा० । ४ सर्वत्र सांबशब्दे शांव इति तालव्यादिः पा० ।
 ५ विद्यते-इ० पा० । ६ कोऽयं सांबः कुतस्तस्य यस्य नाम्ना रवेः पुरम्-इ० पा० । ७ पृथुकर्मणः-इ० पा० । ८ सांवः स्वयं भुवा-इ० पा० । ९ जटिलम्-इ० पा० ।

॥ सुमंतुरुवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुनारदो भगवानुपि ॥ ब्रह्मणोमानसः पुत्रस्त्रिषुलोकेषु विश्रुतः ॥ १ ॥ सर्वलोकचरः सोऽथ
 अटमानः समंततः ॥ वासुदेवं सर्वैर्द्रुह्यन्त्यं द्वारवर्तपुरिम् ॥ २ ॥ आयाति ऋषिभिः सार्धं क्रोधो नोऽक्रुषि सत्तमः ॥ अथागच्छति तस्मिन्स्तु स
 र्वैर्यदु कुमारकाः ॥ ३ ॥ प्रद्युम्नप्रभृतयो येषां ह्वाश्वावनताः स्थिताः ॥ अभिवाद्यार्घ्यपाद्याभ्यां पूजां चक्रुः समंततः ॥ ४ ॥ सां वस्त्ववश्य
 भावित्वा तत्स्य शपस्य कारणम् ॥ अवज्ञां कुरुते नित्यं नारदस्य महात्मनः ॥ ५ ॥ रतः क्रीडा मुर्वे नित्यं रूपयौवनगर्वितः ॥ अविनतं तु तं
 दृष्ट्वा चिंतयामास नारदः ॥ ६ ॥ अस्याहमविनीतस्य करिष्ये विनयं शुभम् ॥ एवं संचिंतयित्वा तु वासुदेवमथाब्रवीत् ॥ ७ ॥ इमाः षोडश
 साहस्रयः स्त्रियो यादवसत्तम ॥ सर्वासां हि सदा सविभावो देवसमाश्रितः ॥ ८ ॥ रूपेणाप्रतिमः सां वलोकैस्मिन्सचराचरे ॥ सदा हीच्छति
 तस्मिन्स्य दर्शनं चापि हि स्त्रियः ॥ ९ ॥ श्रुत्वा वं नारदाद्राक्यं च तयामासेकशवः ॥ यदेतन्नारदेनोक्तमन्यदत्र तु किं भवेत् ॥ १० ॥ वचनं श्रूय
 तेलोके चापल्यं स्त्रीषु विद्यते ॥ श्लोकैश्चैमौ पुराणीतौ चित्तज्ञौ यौषितां द्विजैः ॥ ११ ॥ पौंश्चल्याञ्चलचित्तवार्त्रैः स्नेहाञ्च स्वभावतः ॥ रक्षिताः
 सर्वतो ह्येता वि कुर्वन्ति हि भवेषु ॥ १२ ॥ नैतारूपं परीक्षते नासां वयसि निश्चयः ॥ मुरुपं वा विरूपं वा पुमानित्येव भुंजते ॥ १३ ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ मनसा चिंतयेन्नैव कृष्णो नारदमब्रवीत् ॥ न ह्यहं श्रद्धाम्येतद्यदेतद्भाषितं त्वया ॥ १४ ॥ ब्रुवाणमेवं देवं तु नारदां वीक्ष्य मब्रवीत् ॥ तथा
 हंतं त्करिष्यामि यथा श्रद्धास्य ते भवान् ॥ १५ ॥ एवमुक्तवाययौ स्वर्गनारदस्तु यथागतः ॥ ततः कतिपया होभिर्द्रां कां पुनरभ्यगात् ॥
 १६ ॥ तस्मिन् ब्रह्मनिर्देवोऽपि स हान्तः पुरि कैर्जनैः ॥ अनुभूय जलक्रीडां पानमासेव ते रहः ॥ १७ ॥ रम्यैरेव तकोद्याने नानाद्रुम
 विभूषिते ॥ सर्वतु कुसुमैर्नित्यं वासिते सर्वकानने ॥ १८ ॥ नाना जलजफुल्लाभिर्दीर्घिकाभिरलंकृते ॥ हंससारससंयुष्टे च कवाको
 पशो भित्ते ॥ १९ ॥ तस्मिन्सरसमते देवः स्त्रीभिः परिवृतस्तदा ॥ हारनूपुरकेयूररशनाद्यैर्विभूषणैः ॥ २० ॥ भूषितानां वरस्त्रीणां चार्वर्गिणां विशे
 षतः ॥ ताभिः संपीयते पानं शुभगंधान्वितं शुभम् ॥ २१ ॥ एतस्मिन् व्रतरे बुद्ध्या मद्यपानात्ततः स्त्रियः ॥ उवाच नारदः सां वसोतिष्ठ कुमारक ॥ २२ ॥

१ सां वस्य-इ० पा० । २ प्रत्युवाच ह-इ० पा० । ३ भूयः-इ० पा० । ४ पुण्यैरेव तकोद्याने नानारत्नविभूषिते-इ० पा० ।

त्वांसमाह्वयेतदेवान्युक्तंस्थानुमत्रते ॥ तद्वाक्यार्थमबुद्धेवनारदेनाथचोदितः ॥ २३ ॥ गत्वातुसत्वरसंवाःप्रणाममकरोत्प्रभोः ॥
साष्टांगं चहरेःसांवाविधिवद्वल्लभस्यच ॥ २४ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रयास्तुवैस्वलपसात्विक्काः ॥ तंदृष्ट्वासुंदरंसांवंसर्वाश्चक्षुभिरस्त्रियः ॥ २५ ॥
नमदृष्टःपुरायाभिरंतःपुरनिवासिभिः ॥ मद्यदोषात्तत्तासांस्मृतिलोपात्तथात्रुप ॥ २६ ॥ स्वभावतोलपसत्त्वानांजवनानि विमुखुः ॥
श्रूयतेचाप्ययंश्लोकःपुराणप्रथितःक्षितौ ॥ २७ ॥ ब्रह्मचर्येऽपिवर्तन्त्याःसाध्व्याह्यपिचश्रूयते ॥ दृष्ट्वाहिपुरुषं दृष्ट्वायोनैःसंक्लिद्यतेस्त्रियाः ॥ २८ ॥
लोकेपिदृश्यतेहोतृन्मद्यस्यात्यर्थसेवनात् ॥ लज्जामुंचांनिःशंकाह्रामत्योह्यपिहिस्त्रियः ॥ २९ ॥ समांसैर्भोजनैःस्निग्धैःपानैःसीधुसुरास
वैः ॥ गंधैर्नमोज्ञैर्वैश्वकामःस्त्रीषुविजृभते ॥ ३० ॥ सीधुप्रयुक्तंशुक्रेणसततंसाधुमिच्छता ॥ मद्यंनपेयमत्यर्थपुरुषेणविपश्चिता ॥ ३१ ॥
नारदोप्यथतंसंप्रेषयित्वात्वरान्वितः ॥ आजगामाथतत्रैवसांवंस्यानुपदेनतु ॥ ३२ ॥ आयांतंताश्चतंदृष्ट्वाप्रियंसांमनसमृषिम् ॥
सहसैवोत्थिताःसर्वाःस्त्रियस्तंमदविह्वलाः ॥ ३३ ॥ तासामथोत्थितानतुवामुदवस्यपश्यतः ॥ भित्त्वावासांसिगुभ्राणिपत्रेषुपतितानितु
॥ ३४ ॥ तादृष्ट्वातुहरिःकुद्धःसर्वास्ताःशप्तवान्स्त्रियः ॥ यस्माद्रूतानिचेतांसिमांसुत्तवान्यत्रचस्त्रियः ॥ ३५ ॥ तस्मात्पातिकृतौहोकांनानुषोऽ
तेनयास्यथ ॥ पतिलोकपरिभ्रष्टाःस्वर्गमार्गात्तथैवच ॥ ३६ ॥ भूत्वाचाशरणाग्र्यंदस्युहस्तंगमिष्यथ ॥ ३७ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ ज्ञाप
दोषात्तत्तस्मात्ताःस्त्रियःस्वर्गतेहरो ॥ ३८ ॥ हताःपांचनदैश्चौरैर्जुनस्यतुपश्यतः ॥ अल्पसत्त्वास्तुयास्त्वासन्गतास्तादूषणस्त्रियः ॥ ३९ ॥
रुक्मिणीसत्यभामाचतथाजांबवतीप्रिया ॥ नैतागतादस्युहस्तंस्वेनस्वेनरक्षिताः ॥ ४० ॥ ज्ञप्तैवताःस्त्रियःकृष्णःसांवंमप्यशपत्ततः ॥
यस्मादतीवतेकांतंरुपंदृष्ट्वाहमाःस्त्रियः ॥ ४१ ॥ श्लुब्धाःसर्वायततस्मात्कुष्ठुरोगमवाप्नुहि ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासांवंकृष्णस्यभारत ॥ ४२ ॥
उवाचप्रहसन्नाजसंस्मरन्पुषिभाषितम् ॥ अनिमित्तंमहतातभावदोषविजितः ॥ ४३ ॥ ज्ञप्तो नमेवैकुद्धोदुर्वासाअन्यथावदेत् ॥ ४४ ॥ सुमं
तुरुवाच ॥ ॥ अस्मिच्छतोऽनिमित्तेऽसौपित्राजांबवतीसुतः ॥ प्राप्तवान्कुष्ठुरोगिन्वांविहृपस्वंचभारत ॥ ४५ ॥ सांवेनपुनरप्येवदुर्वासाः

पितुः-इ०पा० । २ माल्यैश्च-इ०पा० । ३ साधु प्रयुक्तम्-इ०पा० । ४ तस्मात्परिहृताश्चेति न पश्यत च मां पुनः-इ०पा० । ५ कृत्वा ह्यविनय
यूपं दस्युहस्तं गमिष्यथ-इ०पा० ।

कोपितोमुनिः ॥ तच्छापान्मुसलंजातंकुलंयेनास्यधातितम् ॥ ४४ ॥ श्रुत्वाअविनयादोषान्संवेनाप्तान्क्षमाधिप ॥ नित्यंभाव्यंविनीतेनगु
 रुदेवद्विजातिषु ॥ ४५ ॥ प्रियंचवाक्यंक्तव्यंसर्वप्रीतिकरंविभो ॥ किंत्वयानश्रुतौश्लोकौयावुक्तौविधसापुरा ॥ शृण्वतोदेवदेवस्यव्योमेकेशस्य
 भारत ॥ ४६ ॥ योधर्मशैलोजितमानरोषोविद्याविनीतेनपरोपतापी ॥ स्वदारतुष्टःपरदारवर्जितेनतस्यलोकेभयमस्ति किंचित् ॥ ४७ ॥
 नतथाशीतलसलिलंचंदनरसो नशीतलाच्छया ॥ प्रह्लादयतिचपुरुषंयथामधुरभाषिणीवाणी ॥ ४८ ॥ ततःशापाभिभूतेनसम्यगा
 राध्यभास्करम् ॥ संवेनाप्तंतथारोग्यरूपंचपरमंपुनः ॥ ४९ ॥ रूपमाप्यतथाऽऽरोग्यंभास्कराद्धारिसूनुना ॥ निवेक्षितोरविर्भक्त्यास्वना
 म्नाक्षमाधिपेश्वर ॥ ५० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणि सप्तमीकल्पेसांबकृतसूर्यारधनवर्णनं नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ६४ ॥
 शतानीकउवाच ॥ स्थापितोयादिसंविनसूर्यश्चंद्रसरितटे ॥ तस्मान्नाद्यामिदंस्थानंयथैतद्वापतेभवान् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आद्यंस्थान
 मिदंभानोःपश्चात्संविनभारत ॥ विस्तरेणास्यचाद्यस्यकथ्यमानंनिबोधमे ॥ २ ॥ अत्राद्योलोकनाथोऽसौरिडिममालिजगत्पतिः ॥ मित्रत्वेच
 स्थितोदेवस्तपस्तेपेपुरातृप ॥ ३ ॥ अनादिनिधनोब्रह्मानित्यश्चाक्षयएवच ॥ सृष्ट्वाप्रजापतीन्ब्रह्मासृष्ट्वाचविविधाःप्रजाः ॥ ४ ॥ सप्तर्जमुखतोदे
 वंपूर्वमंबुजसन्निभम् ॥ कंजजस्तंततोदेवंवक्षस्तोनिर्ममंतृप ॥ ५ ॥ ललाटात्कुरुशार्दूलनीरजाक्षीदंगंवर्म् ॥ पादतोऽक्रुभवःसर्वेसृष्टास्तेनमहा
 त्मना ॥ ६ ॥ ततःशतसहस्रांशुरव्यक्तःपुरुषःस्वयम् ॥ कृत्वाद्वादशधात्मानमदित्यामुदपद्यत ॥ ७ ॥ इंद्रोधाताचर्जन्यःपूषात्वष्टार्यमाभगः ॥
 विष्वानंशुर्विष्णुश्चक्रुणोमित्रएवच ॥ ८ ॥ एभिर्द्वादशभिस्तेन आदित्येनमहात्मना ॥ कृत्स्नं गदिदं व्याप्तं मूर्तिभिस्तु नराधिप ॥ ९ ॥
 तस्ययाप्रथमामूर्तिरादित्यस्यद्रुसंहिता ॥ स्थितासादेवराजत्वेदानवासुरनाशिनी ॥ १० ॥ द्वितीयाचास्ययामूर्तिर्नाम्राधातेति कीर्तिता ॥
 स्थिताप्रजापतित्वेसावित्रासृजतेप्रजाः ॥ ११ ॥ तृतीयातस्ययामूर्तिःपर्जन्यइतिविश्रुता ॥ करेभ्येवस्थितासातुवर्षत्यमृतमेवाह ॥ १२ ॥
 चतुर्थीतस्ययामूर्तिर्नाम्रापूषेतिविश्रुता ॥ मंत्रेभ्येवस्थितासातुप्रजाःपुष्पातिभारत ॥ १३ ॥ मूर्तिर्योपचमीतस्यनाम्नात्वष्टेतिविश्रुता ॥ वन

१ पुरतः-इ०पा० । २ यथाह मधुसूदनः-इ०पा० । ३ दिवाकरम्-इ०पा० । ४ भारत-इ० पा० । ५ नित्यशः-इ०पा० ।

रूपतिष्ठुमानित्यमोषधीषुचवैस्थिता ॥ १४ ॥ षष्ठीमूर्तिस्तुयातस्यअयमेतिचविश्रुता ॥ प्रजासंवरणार्थसापुरेष्वेवास्थितासदा ॥ १५ ॥
 भानोर्यासप्तमीमूर्तिर्नाम्नाभगइतिस्मृता ॥ भूमौव्यवस्थितासातुक्ष्माधरेषुचभारत ॥ १६ ॥ अष्टमीचास्ययामूर्तिर्विवस्वानितिसंज्ञिता ॥
 अग्रौव्यवस्थितासातुपंचतंज्जंशरीरिणाम् ॥ १७ ॥ नवमीचित्रभानोर्यामूर्तिरंशुरितिस्मृता ॥ वीरचंद्रस्थितासातुआध्याययतिवैजगत् ॥ १८ ॥
 मूर्तिर्यादशमीतस्यविष्णुरित्यभिधीयते ॥ प्रादुर्भवतिसानित्यंगीर्वाणारिविनाशिनी ॥ १९ ॥ मूर्तिस्त्वेकादशीयातुभानोर्वैरुणसंज्ञिता ॥
 जीवाययतिसाकृत्क्षंजगद्धिसमुपाश्रिता ॥ २० ॥ अपांस्थानंसमुद्रस्तुवरुणोऽप्रतिष्ठितः ॥ तस्माद्वैप्रोच्यतेवीरसागरोवरुणालयः ॥ २१ ॥
 मूर्तिर्याद्वादशीभानोर्नामोमित्रसंज्ञिता ॥ लोकानांसाहितार्थतुस्थिताचंद्रमरिचटे ॥ २२ ॥ वायुभक्षतपस्तंपेयुक्तामैत्रेणचक्षुषा ॥ अनु
 गृह्णन्सदाभक्तान्वैरर्नानाविधैःसदा ॥ २३ ॥ एवमाद्यामिदंस्थानंपुण्यंमित्रपदंस्मृतम् ॥ तत्रमित्रःस्थितोयस्मात्तस्मान्मित्रपदंस्मृतम् ॥ २४ ॥
 तमाराध्यमहाबाहोसर्वनामिततेजसा ॥ तत्प्रसादात्तद्देशात्प्रतिष्ठातस्यैवकृता ॥ २५ ॥ अभिर्द्वादशभिस्तेनभास्करेणमहात्मना ॥
 कृत्क्षंजगदिदंव्याप्तमूर्तिभिस्तुनराधिप ॥ २६ ॥ तस्माद्व्योमस्यश्चद्वादशस्वपिमूर्तिषु ॥ येनमस्यतिचादित्यंनराभक्तिसमन्विताः
 ॥ २७ ॥ तियास्यतिपरंस्थानंतिष्ठेद्यत्रांबुजेश्वरः ॥ इत्येवंद्वादशात्मानमादित्यंपूजयेत्तुयः ॥ २८ ॥ समुक्तःसर्वपापेभ्योयातिहेलिसलोकताम्
 ॥ २९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेज्ञतसाहस्रार्धसंहितायांब्राह्मेपर्वणिषप्तमीकल्पेसूयद्वादशमूर्तिवर्णनंनमचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ अ
 ज्ञतानीकडवाच ॥ कथंसांवःप्रपन्नोऽर्केकेनवाप्रतिपादितः ॥ उग्रशापंचतंप्राप्यपितरंसिकिमुक्त्वान् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उक्तमेवपुरा
 वीरयथाज्ञातःसयादवः ॥ पित्रासांवोमहाराजहरिणांबुजधारिणा ॥ २ ॥ अथशापाभिभूतस्तुसांबःपितरमब्रवीत् ॥ विनयावनतोभूत्वाप्रांज
 लिःशिरसागतः ॥ ३ ॥ किमयापकृतंदेवयेनज्ञातोस्म्यहंनया ॥ अहंत्वद्वाज्ञयादेवस्वमाणोत्रआगतः ॥ ४ ॥ कस्मान्निपातितःशापोमयि
 तेऽनपकारिणि ॥ नवैजानाम्यहंकिंचित्प्रसीदजगतःगते ॥ ५ ॥ शापंनियच्छमेदेवप्रसादंकुरुमप्रभो ॥ कश्मलेनाभिभूतोऽह्येनमुच्येय

१ देहेषु च-इ०पा० । २ लोकम्-इ०पा० । ३ चितयाविनतः-इ०पा० ।

किलिषात् ॥ ६ ॥ तसुवाचततः कृष्णः सांबुद्धाह्वनागसम् ॥ नाहंपुत्रपुनः शक्तो रोगस्यास्यव्यपोहने ॥ ७ ॥ अस्यार्थं जगतो नाथो द्वादशा
 त्मादिर्वाकरः ॥ सहस्ररश्मिरादित्यः शक्तः पुत्रव्यपोहितुम् ॥ ८ ॥ ज्ञातं मया धुनौ चैव यथा त्वं नारदे न तु ॥ रोषाद्विर्जितः पुत्रमत्सकाशं म
 हात्मना ॥ ९ ॥ तस्मात्तमेव पृच्छस्व प्रसाद्य क्रुषिस्तप्तम् ॥ आख्यास्यति स ते देवं शार्पण्यस्तेऽपनेष्यति ॥ १० ॥ अथैतत्सपितुर्विकथं श्रुत्वा जंब
 वती सुतः ॥ दीनः शौकः परीतात्मा ततः संचिंत्य भारत ॥ ११ ॥ द्वारवत्यां स्थितं विष्णुं कदाचिद्ब्रह्ममागतम् ॥ विनयादुपसंगम्य सांबं यत्प्रच्छन्वा
 रदम् ॥ १२ ॥ भगवन्वेधसः पुत्रसर्वलोकज्ञसुव्रत ॥ प्रसादं कुरु मे विप्र प्रणतस्य महामते ॥ १३ ॥ येन मे नरुजं कार्यं कश्मलं च प्रणश्यति ॥ तं योगं
 ब्रूहि मे विप्र प्रणतस्यास्य सुव्रत ॥ १४ ॥ नारद उवाच ॥ यः स्तुत्यः सर्वदेवानां नमस्यः पूज्य एव च ॥ पूजयित्वा श्रुते देवं ततो व्याधिं प्रहास्यति ॥ १५ ॥
 सांब उवाच ॥ कः स्तुत्यः सर्वदेवानां नमस्यः पूज्य एव च ॥ कः सर्वगश्च सर्वत्र शरणं यत्र जास्यहम् ॥ १६ ॥ पितृशोषानलेनाहं दह्यमानो महामुने ॥
 शान्त्यर्थं मस्य कं देवं शरणं च ब्रूजाम्यहम् ॥ १७ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु सांबस्य वचनं करुणावहम् ॥ हित्वा तु कौमजं वीरनारदो वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥
 स्तुत्यो वंद्यश्च पूज्यश्च नमस्य ईदृज्य एव च ॥ भारुको यदुशादू लब्रह्मादीनां सदानय ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सांबोपाख्यानोऽसंबप्रतिकृ
 ष्णशोषां वस्य नारदोपसंगमनवर्णनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ अ॥ नारद उवाच ॥ कदाचित्पथे दैर्लोकान्मूर्धन्यलोकमहंगतः ॥ तत्र दृष्टो
 मया सूर्यः सर्वदेवगणैर्वृतः ॥ १ ॥ गंधर्वैरप्सरोभिश्च नर्गैर्देवैश्च राक्षसैः ॥ गायंते तत्र गंधर्वा नृत्यं तेऽप्सरसस्तथा ॥ २ ॥ रक्षेत्युद्धृतं शस्त्रास्ते
 यश्च राक्षसपन्नगाः ॥ ऋचो यजूंषि सामानि मूर्तिमंतीह सर्वज्ञः ॥ ३ ॥ तत्कृतैर्विविधैः स्तोत्रैः स्तुवंति ऋषयो रविम् ॥ मूर्तिमत्यः स्थितास्तत्र ति
 स्त्रः संध्याः शुभाननाः ॥ ४ ॥ गृहीतवज्रनाराचाः परिवार्यैर्विस्थिताः ॥ अरुणा वर्णतः पूर्वार्धमाचंदुसन्निभा ॥ ५ ॥ तृतीयाक्ष्मा जंसकाशा
 संध्या चैव प्रकीर्तिता ॥ आदित्यावसवोरुद्रा मरुतोऽथाश्विनौ तथा ॥ ६ ॥ त्रिसंध्यं पूज्यं त्यक्तं तथा न्येच दिवौकसः ॥ ईरयञ्जयज्ञादं तु इदं स्त

१ अहम्-इ०-पा० । २ दिवस्पतिः-इ०, जगत्पतिः-इ० च पा०- । ३ शापपरीतात्मा-इ० पा० । ४ देव-इ० पा० । ५ कतमाख्यम्-इ० पा० ।

६ कामर्जं क्रोधमित्यर्थः- “कामाक्रोधोऽभिजायते” इति भगवद्गीतासु वचनात् । ७ पन्नसंकाशा सामरा विप्रकीर्तिता-इ० पा० ।

त्रैवतिष्ठति ॥ ७ ॥ कविस्तुन्यवकोदिवस्त्रिसंध्यपूजयतिवै ॥ दिनादावंबुजाकारपूजयेदंबुजासनम् ॥ ८ ॥ चक्ररूपंतुमध्याह्नधृतार्विः
पूजयेत्सदा ॥ पूजयेत्सगणरात्रौविपुलाज्यस्वरूपिणम् ॥ ९ ॥ रविभक्त्यासदादेवंकजार्धकृतशेखरः ॥ सारथ्यं कुरुते तस्य पतंगस्याग्रजः
सदा ॥ १० ॥ बाह्यानोरथंदिव्यं कालावयवनिर्मितम् ॥ हरितैः सप्तभिद्युक्तं दंडं भिर्वाजिह्वपिभिः ॥ ११ ॥ द्वे भायै पार्श्वयोस्तस्य राज्ञीनिक्षु
भसंज्ञिते ॥ तथान्यैर्नाभिर्देवाः परिवार्य विस्थिताः ॥ १२ ॥ पिंगलोलिखकस्तत्र तथान्योदंडनायकः ॥ राजाश्रोषौ च द्वौ द्वौ रोस्थितौ कल्माष
पक्षिणौ ॥ १३ ॥ ततो व्योमचतुःशृंगमेरोः सहश्लक्ष्णम् ॥ दिंडिस्तथाग्रतस्तस्य दिक्षु चान्योस्थिताः मुराः ॥ १४ ॥ एवं सर्वमेवं प्रदीप्तं जगति द्विज ॥
ब्रह्माद्यैः संस्तुतं देवैर्गवैर्नैऋतैः ऋषभोत्तमम् ॥ १५ ॥ ग्रहशंभुवने शानमादित्यशरणं ब्रज ॥ सांब उवाच ॥ तत्त्वतः श्रोतुमिच्छामि कथं सवर्गतराविः ॥
॥ १६ ॥ कतिवार इमयस्तस्य मूर्तेयश्च कति स्मृताः ॥ काराज्ञीनिक्षुभाकाचकश्चायं दंडनायकः ॥ १७ ॥ पिंगलश्चापिकस्तत्र किंचासौ लिखते
सदा ॥ राजाश्रोषौ च कौचकल्माषपक्षिणौ ॥ १८ ॥ किंदैवत्यं च तद्व्योममेरोः सहश्लक्ष्णम् ॥ कोर्दिडिग्रतस्तत्र केदेवादिक्षु ये स्थिताः ॥ १९ ॥
तत्त्वतो निगमैश्चैव विस्तरणे वदस्व मे ॥ येनाहंतं त्वतो ज्ञात्वा ब्रजामिशरणं द्विज ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमीकल्पे सांबोपाख्याने
नारदसांबसंवादसूर्यपरिवारवर्णनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ नारद उवाच ॥ विस्तरेणानुपूर्व्याचसूर्यानि गदतः शृणु ॥ ततः शेषान्प्रव
क्ष्येऽहं नमस्कृत्वा विवस्वते ॥ १ ॥ अव्यक्तं कारणं यत्तान्नित्यं सदसदात्मकम् ॥ प्रधानं प्रकृतिं चेतियमाहुस्तत्त्वचिंतकाः ॥ २ ॥ गंधर्वेणैरसहो
नं शब्दस्पर्शविवर्जितम् ॥ जगद्योनिमहद्भूतं परं ब्रह्म सनातनम् ॥ ३ ॥ निग्रहं सर्वभूतानामव्यक्तमभावात्किल ॥ अनाद्यं तमजं मूढं भ्रिगुप्रभ
वाप्ययम् ॥ ४ ॥ अनाकारमविज्ञेयं तमाहुः पुरुषं परम् ॥ तस्यात्मना सर्वमिदं जगद्भातं महात्मनः ॥ ५ ॥ तस्येश्वरस्य प्रतिमा ज्ञानैव राग्यल
क्षणा ॥ धर्मैश्च यैः कृता बुद्धिर्ब्रह्मास्तीतस्याभिमानिनः ॥ ६ ॥ अव्यक्ता जायते तस्य मनसा यद्यदिच्छति ॥ चतुर्मुखस्य ब्रह्मत्वे कालत्वे चांतकृद्भ

१ शब्दादावंबुजाधारम्-इ० पा० । २ वैनेतेयाग्रजः सदा-इ० पा० । ३ दौवारिकौ च द्वौ द्वौ ततः कल्माषपक्षिणौ-इ० पा० । ४ असंप्रतम्-इ० पा० ।

५ ज्ञानविज्ञानलक्षणा-इ० पा० ।

वेत् ॥ ७ ॥ सहस्रमूर्धापुरुषस्तिस्त्रोऽवस्थाःस्वयंभुवः ॥ सत्वरजश्चब्रह्मत्वेकालत्वेचरजस्तमः ॥ ८ ॥ सात्त्विकंपुरुषत्वेचगुणवृत्तंस्वयंभुवः ॥
 ब्रह्मत्वेमृजते लोकान्कालत्वेचापि संक्षिपेत् ॥ ९ ॥ पुरुषत्वे उदासीनस्ति स्त्रोऽवस्थाः प्रजापतेः ॥ त्रिधा विभज्य चात्मानं त्रिकालं संप्रवर्तते ॥ १० ॥
 सृजते प्रसते चैव वीक्षते च त्रिभिः स्वयम् ॥ अग्रे हिरण्यगर्भस्तु प्रादुर्भूतः स्वयंभुवः ॥ ११ ॥ आदित्यस्यादिदेवत्वादजातत्वादजाः स्मृतः ॥ देवेषु स
 महान् देवो महो देवः स्मृतस्ततः ॥ १२ ॥ सर्वज्ञत्वाच्च लोकस्य अधीशत्वाच्च ईश्वरः ॥ बृहत्त्वाच्च स्मृतो ब्रह्मा भवत्वाद्भव उच्यते ॥ १३ ॥
 पातियस्मात्प्रजाः सर्वाः प्रजापतिरतः स्मृतः ॥ पुरे शेते चैव यस्मात्तस्मात्पुरुष उच्यते ॥ १४ ॥ नोत्पाद्यत्वादपूर्वत्वात्स्वयंभूरिति विश्रुतः ॥
 हिरण्याङ्गतो यस्माद्ब्रह्मेशो वै दिवस्पतिः ॥ १५ ॥ तस्माद्धिरण्यगर्भोऽसौ देवदेवो दिवाकरः ॥ आपो नारा इति श्रोक्ता ऋषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः
 ॥ १६ ॥ अयनं तस्य ता आपस्ते न नारायणः स्मृतः ॥ अर इत्येष शीघ्राथो निपातः कविभिः स्मृतः ॥ १७ ॥ आप एवाणं वा भूत्वा नशीव्रास्ते न
 तानराः ॥ एकार्णवै पुरा तस्मिन्नेस्थवरजंगमे ॥ १८ ॥ नारायणाख्यः पुरुषः सुष्वापसंल्लितदा ॥ सहशीर्षिसुमनाः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ १९ ॥
 सहस्रबाहुः प्रथमः प्रजापतिस्त्रयीपथेयः पुरुषो निर्गद्यते ॥ आदित्यवर्णो भुवनस्य गोप्ता अपूर्व एकः पुरुषः पुराणः ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भः पुरुषो महो
 त्मा स पद्यते वै तमसः परस्तात् ॥ २१ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सांविपाख्याने सूर्यवर्णनं नाम सप्तमस्तितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥
 अथ उवाच ॥ तुल्यं युगसहस्रस्य नैशं कालमुपास्य सः ॥ शर्वथैते प्रकुरुते ब्रह्मत्वं सर्गकारणात् ॥ १ ॥ सलिले नाहुता भूमिदृष्ट्वा कार्यं विचिंत्य सः ॥ भूत्वा
 स तु वराहो वै अपः संविशते प्रभुः ॥ २ ॥ संचिंत्यैवं स देवशोभूमे रुद्धरणे क्षमः ॥ महो महार्णवमग्रा मुद्धतुं मुपचक्रमे ॥ ३ ॥ उत्तिष्ठतस्तस्य जला
 द्रेकुक्षेर्महावराहस्य महो विधाय ॥ विधुन्वतो विदमयं शरीरो मातरं स्थानुन योजयति ॥ ४ ॥ उद्धृत्योर्वीससलिलात्प्रजासर्गमकल्पयत् ॥ मन
 सा जनयामास पुत्रानात्मसमाच्छुभान् ॥ ५ ॥ भूर्वागिरसमर्चिचपुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥ मरीचिमथ दक्षं च वसिष्ठं नवमं तथा ॥ ६ ॥

१ शयने-इ०पा० । २ पुरुषः-इ०पा० । ३ पुरुषः-इ०पा० । ४ स उच्यते-इ०पा० । ५ यजति-इ०पा० । ६ आहुयम्-इ०पा० ।

नवप्रजापतीन्मुञ्चतः स पुरुषोत्तमः ॥ प्रादुर्भूतोऽदितेऽयुत्रः प्रजानाहितकाम्यथा ॥ ७ ॥ मरीचात्कश्यपं पुत्रं यं वेधा जनयज्जले ॥ प्रजापतीनां दंशमतेजसा ब्रह्मणः समम् ॥ ८ ॥ दक्षकन्याऽदितिर्नागपत्नी सा कश्यपस्य तु ॥ अंडसा जनयामास मूढुवस्वस्त्रिसंयुतम् ॥ ९ ॥ तत्रोत्पन्नः सहस्रांशुर्द्रादंशात्मा दिवाकरः ॥ नवयोजनसाहस्रो विस्तारोऽस्य महात्मनः ॥ १० ॥ विस्तारा त्रिगुणश्चास्य परिणहो विभावसोः ॥ यथा पुष्पंकंदं वन्यसमं तात्के शरैर्वृतम् ॥ ११ ॥ तथैव तेजसां गोलं समं ताद्रिम् भिवृतम् ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषो ब्राह्मं योगमुदाहरन् ॥ १२ ॥ तैजसस्य च गोलस्य स तु मध्ये व्यविस्थितः ॥ आदत्ते स तु रश्मिनां सहस्रेण समंततः ॥ १३ ॥ अपो नदीसमुद्रेभ्यो ह्रदकूपेभ्य एव च ॥ प्रभासो रीयादेवस्य अस्तं यातो दिवाकरे ॥ १४ ॥ अग्निमा विशते रात्रौ तस्माद्दूरं त्प्रकाशते ॥ उदिते च ततः सूर्ये तेज आग्नेयमा विशत ॥ १५ ॥ पादेन तेजसाग्नेस्तस्मात्स तपते रविः ॥ प्रकाशत्वं तथोष्णत्वं सूर्येऽग्नौ च प्रकीर्तिते ॥ १६ ॥ परस्परानुप्रवेशादाप्यायेते दिवानि शम् ॥ व्यापकत्वं च रश्मिनां मानि च निबोधमे ॥ १७ ॥ हेतयः किरणा गावो रश्मयोऽथ गभस्तयः ॥ अभीषवोधनं चोन्नावसवोऽथ मरीचयः ॥ १८ ॥ नाड्यो दीधितयः साध्या मयूखा भानवोऽशवः ॥ सप्तार्चयः सुपर्णाश्च कराः पादास्तथैव च ॥ १९ ॥ एषां तु नान्नां रश्मिनां पर्याया विंशतिः स्मृताः ॥ वंदनादीनि वक्ष्यामि नान्यासां पृथक् पृथक् ॥ २० ॥ सहस्रं तातकथितं शतित्वर्षाणि निःश्रवम् ॥ तेषां चतुःशतानां षड्यो वर्षाणि चित्रमूर्तयः ॥ २१ ॥ चंदनाश्चैव मंदं दाश्च कोतनामानुमास्तथा ॥ अमृतानामताः सवार्शमयो वृष्णिहेतवः ॥ २२ ॥ हिमोद्वाहस्तु तत्रान्ये रश्मयस्त्रिंशताः स्मृताः ॥ चंद्रास्तानामतः सर्वाः पीतास्तानुगभस्तयः ॥ २३ ॥ सौम्ये शाश्वेवाम्यश्च लहादिन्यो हिमसर्जनाः ॥ शुक्लाश्च ककुभाश्चैव गावो विभृभृस्तथा ॥ २४ ॥ शुक्लास्तानामतः सर्वास्त्रिंशता धर्मसर्जनाः ॥ समं विभ्रतिताः सर्वा मनुष्या न्देवतास्तथा ॥ २५ ॥ मनुष्या नोषधीभिस्तु स्वधया चापि नृपि ॥ अमृते न सुरास्सर्वास्त्रियस्त्रिभिरतर्पयन् ॥ २६ ॥ वसंते चैव ग्रीष्मे च शतैः स तपते त्रिभिः ॥ वर्षांश्चर

१ मरीचान्-इ०पा० । २ त्वग्निः-इ०पा० । ३ चंदनाश्चैव चंद्राश्च केन वा गौतास्तथा-इ०, चंद्रश्चैव सदाश्च क्रोहिनानौ हनतास्तथा-इ० चपा० । ४ सौम्यश्वासवीयाश्च हदिनो हिमसर्जनाः-इ०पा० ।

तुचैवैवशस्तपतेसंप्रवर्षते ॥ २७ ॥ हेमंतेशिशिरैचैवहिमोत्सर्गचसत्रिभिः ॥ ओषधीषुबलंधतेस्वधायांचस्वधापुनः ॥ २८ ॥ अमरेष्वमृ
 तंसूर्यस्त्रयात्रिषुनियच्छति ॥ कालोऽग्निर्वत्सरश्चैवद्वादशात्माप्रजापतिः ॥ २९ ॥ तपत्येषुसुरश्रेष्ठस्त्रील्लोकांस्तस्यचराचरान् ॥ एषब्रह्मात
 थाविष्णुरेषएवमहेश्वरः ॥ ३० ॥ ऋचोयजूंषिसामानिण्षएव न संशयः ॥ ऋचाभिः स्तूयते पूर्वमध्याह्न्येयजुर्भिः सदा ॥ ३१ ॥ सामभिस्त्व
 पराह्नेषुमहेशानैः प्रपूज्यते ॥ पूज्यमानस्तुनित्यवैतपत्येषादिवरूपतिः ॥ ३२ ॥ सदैषतेजसाराशिर्दीप्तिमान् तसर्वलोकगः ॥ पार्श्वतोर्ध्व
 मधश्चैवतापयत्येषसर्वतः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानैः पूज्यमानस्तुनित्यज्ञः ॥ यथासर्वगतोवायुर्वहमानस्तुतिष्ठति ॥ ३४ ॥ तद्ब्रह्मसहस्र
 किरणोऽग्रहराजादिवरूपतिः ॥ सूर्योऽगोभिर्जगत्कृत्स्नमादीपयतिसर्वज्ञः ॥ ३५ ॥ त्रीणिरग्निमज्ञातान्यस्यभूलोकं द्योतयंतिवै ॥ त्रीणि त्रीणि
 तथाचान्यैर्द्रौलौकौतापयंत्युत ॥ ३६ ॥ ज्ञतंचापिअधस्तात्तुपातालंतापयंत्युत ॥ इत्येतेमंडलंशुक्लंभास्वरंहेलिंसंज्ञितम् ॥ ३७ ॥ न
 क्षत्रग्रहसोमानांप्रतिष्ठायोनिरैवच ॥ विधुऋक्षग्रहाः सर्वैर्विज्ञेयाः सूर्यसंभवाः ॥ ३८ ॥ रवेः करसहस्रयन्त्राड्मयासमुदाहृतम् ॥ तेषां श्रेष्ठा
 पुनः सप्तरश्मयोऽग्रहसंज्ञिताः ॥ ३९ ॥ सुषुम्नोऽहरिकेशश्चैव विश्वकर्मतथैवच ॥ सूर्यश्चैवापरोऽग्निमर्नाम्ना विष्णुरिति स्मृतः ॥ ४० ॥ सप्त
 त्वः सर्ववंधुस्तुजीवायतिचैवजगत् ॥ सप्तजः प्रथमस्तत्रकंजश्चतथापरः ॥ ४१ ॥ तारेयश्चापरस्तत्रगुरुः सुमनसांतथा ॥ उग्राब्धः पंचम
 स्तेषांपुत्रान्यान्यावनमालिनः ॥ ४२ ॥ कः शेषः सप्तमस्ततेषां तैवैव सप्तरश्मयः ॥ आदित्यमूलमखिलं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ४३ ॥ भवत्यस्मा
 ज्जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषम् ॥ रुद्रद्रौपेन्द्रचंद्राणां विष्टेन्द्रादिदिवौकसाम् ॥ ४४ ॥ महद्भ्युतिमतः कृत्स्नं तेजोयत्सर्वलौकिकम् ॥ सर्वान्मा
 सर्वलोकेशोऽदेवदेवः प्रजापतिः ॥ ४५ ॥ सूर्यएवत्रिलोकस्यमूलं परमदैवतम् ॥ अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठति ॥ ४६ ॥ आ
 दित्याज्जायतेर्षीष्टृष्ट्रव्रतंतः प्रजाः ॥ सूर्यान्प्रमूयतेसर्वतस्मिन्नेवप्रलीयते ॥ ४७ ॥ भावाभावौतुलोकानामादित्याग्निः सृतापुरा ॥ एतत्तु

ध्याननिंध्यानमोक्षश्चाप्येवमोक्षिणाम् ॥ ४८ ॥ अत्रगच्छंतिनिर्वाणं जायन्तेऽस्मात्पुनः प्रजाः ॥ क्षणमुहूर्तोऽदिवसानिशाः पक्षास्तुनित्यज्ञाः ॥ ४९ ॥

मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवोऽथ युगानि च ॥ अथादित्यमृतं ह्येषां कालसंख्या न विद्यते ॥ ५० ॥ कालादृतेन नियमानां गोविंहरणक्रिया ॥
 ऋतूनामविभागाच्च पुष्पमूलफलं कुतः ॥ ५१ ॥ अभावो व्यवहाराणां जंतूनां दिविचेह च ॥ जगत्प्रतापनमृते भास्करं वारितस्करम् ॥
 ॥ ५२ ॥ नावृष्ट्या तपते सूर्यो न वृष्ट्या परिष्यते ॥ अथादित्यस्य नामानि सामान्यानि ह्यद्वादश ॥ ५३ ॥ द्वादशैव पृथक्त्वेन तानि
 वक्ष्याम्यनेकशः ॥ आदित्यः स विता सूर्यो मिहिरोऽर्कः प्रतापनः ॥ ५४ ॥ मार्तण्डो भास्करो भानुश्चिन्मार्तण्डोऽर्कः ॥ रविर्वै द्वादशैव
 ज्ञेयः सामान्यनामभिः ॥ ५५ ॥ विष्णुर्धाता भगः पूषामित्रो द्रौविरुणोऽयमा ॥ विवस्वानंशुर्मास्त्वष्टा पर्जन्यो द्वादशस्मृताः ॥ ५६ ॥ इत्येते
 द्वादशादित्याः पृथक्त्वेन प्रकीर्तिताः ॥ उत्तिष्ठति स दृष्ट्वेते मासे द्वादशभिः क्रमात् ॥ ५७ ॥ विष्णुस्तपति चैत्रचवैशाखे चार्थमा तथा ॥ वि
 वस्वाञ्ज्येष्ठमासे तु आषाढे चान्शुर्मास्तथा ॥ ५८ ॥ पर्जन्यः श्रावणे मासि वरुणः प्रोष्ठमंजके ॥ इंद्रश्चाश्विजुजे मासि धाता तपति कार्तिके ॥
 ॥ ५९ ॥ मार्गशीर्षे तथा मित्रः पौषे पूषा दिवाकरः ॥ माघे भगस्तु विज्ञेयस्त्वष्टा तपति फाल्गुने ॥ ६० ॥ तैश्च द्वादशभिर्विष्णुरश्मीनां दीप्यते
 सदा ॥ दीप्यते गोसहस्रेण शतैश्चात्रिभिर्यमा ॥ ६१ ॥ द्विसप्तकैर्विवस्वांस्तु अंशुमान्पंचकैस्त्रिभिः ॥ विवस्वानि वपजं न्यो वरुणश्चार्थ
 माद्वय ॥ ६२ ॥ इंद्रस्तु द्विगुणैः षड्भिर्धातैः कादशभिः शतैः ॥ मित्रवद्भगवस्त्वष्टा सहस्रेण शतेन च ॥ ६३ ॥ उत्तरो णक्रमेऽर्कस्य वर्धते र
 श्मयः सदा ॥ दक्षिणे णक्रमे भूयो ह्यसंते सूर्यरश्मयः ॥ ६४ ॥ एव रश्मि स हस्तु सौर्यलोका र्थसाधकम् ॥ भिद्यंते ऋतु मासैस्तु स हस्तं बहुधा
 भूतशम् ॥ ६५ ॥ एवं नाम्नां चतुर्विंशदेषां प्रकीर्तिता ॥ विस्तरेण सहस्रं तु पुनरेव प्रकीर्तितम् ॥ ६६ ॥ आसां परमयज्ञेन ब्रुवते भिन्नद
 र्शनाः ॥ तामसा बुद्धि मोहाच्च दृष्टानां निबुवंति हि ॥ ६७ ॥ ब्रह्माणं कारणं केचित् केचिदहो दिवाकरम् ॥ केचिद्वंस्पत्वेन आहुर्विष्णुं तथा परे ॥
 ॥ ६८ ॥ कारणं तु स्मृता ह्येते नानार्थेषु सुरोत्तमाः ॥ एकस्तु पृथक्त्वेन स्वयं भूरिति विश्रुतः ॥ ६९ ॥ वनमालिनमुग्रं शंदि विचक्षुरिवांत
 कम् ॥ तं स्वयं भूरिति प्रोक्तं सौषोणिकं मनौपमम् ॥ ७० ॥ यथानुरज्यते वर्णविविधैः स्फाटिकैर्मणिः ॥ तथा गुणवशात्तस्य स्वयं भोरनु

रंजनम् ॥ ७१ ॥ एकोभूत्वायथामेवः पृथक्त्वेनप्रतिष्ठितः ॥ वर्णतोरूपतश्चैवतथागुणवशात्तुसः ॥ ७२ ॥ नभसःपतितं
 तोययातिस्वादांतरंयथा ॥ भूमेरसविशेषेणतथागुणवशात्तुसः ॥ ७३ ॥ यथेधनवशादग्निरेकस्तुबहुधायेते ॥ वर्णतोरूपतश्चैवतथा
 गुणवशात्तुसः ॥ ७४ ॥ यथाद्रव्याविशेषाच्चवायुरेकः पृथग्भवेत् ॥ सुगंधःपूतिगंधोवातथागुणवशात्तुसः ॥ ७५ ॥ यथावागार्हपत्यो
 ग्निरन्यत्संज्ञांतरंव्रजेत् ॥ दक्षिणाहवनीयादिब्रह्मादिषुतथाह्यसौ ॥ ७६ ॥ एकत्वेचपृथक्त्वेचप्रोक्तमेतन्निर्दशनम् ॥
 तस्माद्भक्तिःसदाकार्यादेवेद्वास्मिन्दिवाकरे ॥ ७७ ॥ एषोडशोऽधिगश्चैवएषएवभृगुस्तथा ॥ एषरजस्तमश्चैवएषसत्त्वगुणस्तथा ॥ ७८ ॥
 एषवेदाश्चयज्ञाश्चसर्वश्चैवनसंशयः ॥ सूर्यव्याप्तिमिदं सर्वजगत्स्थायारजंगमम् ॥ ७९ ॥ ईज्यतेपूज्यतेचासावत्रयानात्मकोरविः ॥ सर्वे
 त्रसवितादेवस्तनुभिर्नामभिश्चसः ॥ ८० ॥ वस्त्यग्नौतथावातेव्योमितीयेतथाविभो ॥ एवविधोद्वयंसूर्यःसदापूज्योविजानता ॥ ८१ ॥
 आदित्येवेतिरयस्त्वेवंसतस्मिन्नेवलीयते ॥ अप्येकंवेतियोनामधात्वर्थनिगमैरवेः ॥ ८२ ॥ सरोगैर्वर्जितःसर्वैःसद्यःपापात्प्रमुच्यते ॥
 नहिपापकृतःसांबभक्तिर्भवतिभास्करे ॥ ८३ ॥ तथात्वंपरयाभक्त्याप्रपद्यस्वदिवाकरम् ॥ येनव्याधिविनिर्मुक्तःसर्वान्कामानवाप्स्यसि
 ॥ ८४ ॥ यथातवपितासांबयथावेधायथाहरः ॥ यथागुणवशात्तस्यस्वयंभोरनुरंजनम् ॥ ८५ ॥ एकीभूत्वायथामेवःपृथक्त्वे
 नप्रतिष्ठते ॥ वर्णतोरूपतश्चैवतथागुणवशात्तुसः ॥ ८६ ॥ इति श्रीभाविष्येमहापुराणेब्रह्मपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥
 तमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुकात्स्न्येनहृष्टोऽजां वतीमुतः ॥ जातकौतूहलेभूयःगरिप्रच्छन्नरदम् ॥ १ ॥
 ॥ सांबउवाच ॥ अहोसूर्यस्यमाहात्म्यंवीर्णितंहर्षवर्धनम् ॥ येनमेभक्तिरुत्पन्नापराह्णस्मिन्विभावसौ ॥ २ ॥ ततोरज्ञीमहाभागंनिशुभांच
 महामुने ॥ दिंदिनंपिंगलादींश्चसर्वान्कथयमेमुने ॥ ३ ॥ नारदउवाच ॥ प्रागुक्तेऽर्कस्यद्वेभ्योऽराज्ञीनिशुभसंज्ञिते ॥ तयोर्हिराज्ञीद्यौज्ञेयानि
 भापृथिविस्मृता ॥ ४ ॥ सौम्यमासस्यसप्तम्यांद्वावार्कःसहयुज्यते ॥ माघकृष्णस्यसप्तम्यांमह्यासहभवेद्रविः ॥ ५ ॥ भूरादित्यश्चभगवान्

१ इत्येते द्वादशादित्या जगत्पालात्मको रविः-इ०पा० । २ पापैः-इ०पा० । ३ सादरम्-इ०पा० । ४ पौनस्य शुक्लसप्तम्यां राह्यार्कः सह युज्यते-इ०पा० ।

च्छेते संगमं तथा ॥ ऋतुस्नातामहीतत्रगर्भं गृह्णाति भारुकरात् ॥ ६ ॥ द्यौर्जले मूयते गर्भवर्षास्त्रिवह भूतले ॥ ततस्त्रैलोक्यभूयस्यार्थमही
 सस्यानि मूयते ॥ ७ ॥ सस्योपयोगसंहृष्टा जुह्वत्याहुतयोद्भिजाः ॥ स्वाहाकारस्वधाकारैर्यजंति पितृदेवताः ॥ ८ ॥ निक्षुभासूयते यस्माद्
 त्रौषधिमुधा मृतैः ॥ मत्स्यानि पतृश्च देवांश्च तेन धूर्निक्षुभास्मृता ॥ ९ ॥ यथारज्जोद्भिधा भूता यस्य च यं मुतामता ॥ अपत्यानि च यान्यस्या
 स्तानि वक्ष्याम्यशेषतः ॥ १० ॥ मरीचिर्ब्रह्मणः पुत्रो मरीचः कश्यपः सुतः ॥ तस्माद्द्विरण्यकश्शिपुः प्रह्लादस्तस्य चाल्मजः ॥ ११ ॥ प्रह्ला
 दस्य सुतो नाम्ना विरोचन इति श्रुतः ॥ विरोचनस्य भागिनो संज्ञाया जननी क्षुभा ॥ १२ ॥ द्विरण्यकश्शिपोः पौत्रो दितेः पुत्रस्य सास्मृता ॥ सा विश्वकर्म
 णः पुत्री प्रल्हादी प्रोच्यते बुधैः ॥ १३ ॥ अथ नाम्नासुरूपेति मराचं दुहितानुभा ॥ पुत्री द्वागिरसः सा तु जननी तु बृहस्पतेः ॥ १४ ॥ बृहस्पतेस्तु भगिनी
 विश्रुता ब्रह्मवादिनी ॥ प्रभासस्य तु सापत्नी वसुनामष्टमस्य तु ॥ १५ ॥ प्रमृता विश्वकर्माणं सर्वशिल्पकरं वरम् ॥ सैवेनाम्ना पुनस्तत्त्वष्टा विदशानां
 विवर्धकः ॥ १६ ॥ देवाचार्यश्च तस्य दुहिता विश्वकर्मणः ॥ सुरेणुरिति विख्याता त्रिषु लोकेषु भाविनी ॥ १७ ॥ राज्ञो सिञ्चा च द्यौस्त्वाष्टी प्रभा
 सैव विभाव्यते ॥ तस्यास्तु यातनु च्छाया निक्षुभा सामाहीमयी ॥ १८ ॥ सा तु भार्या भगवतो मार्तण्डस्य महात्मनः ॥ सार्धं पतिव्रता देवी रूप
 यैव न शालिनी ॥ १९ ॥ न तु तानरूपेण मूर्धैर्भजति वै पुरा ॥ आदित्यस्येह तद्रूपं महातास्वेन तेजसा ॥ २० ॥ गात्रेष्वप्रतिरूपे
 पुनाति कांतमिव भवत् ॥ अनिष्पन्नेषु गात्रेषु गोलं दृष्ट्वा पितामहः ॥ २१ ॥ मार्तस्त्वं भवचां डस्तु मार्तण्डस्तेन सस्मृतः ॥ देवानां च यत
 स्त्वादिस्तेनादित्य इति स्मृतः ॥ २२ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि प्रजास्तस्य महात्मनः ॥ त्रीण्यपत्यानि संज्ञायां जनयामास वैरविः ॥
 ॥ २३ ॥ वर्षाणां तु सहस्रैव समानां पितुर्गृहे ॥ भर्तुः समीपं याहीति पित्रोक्ता सा पुनः पुनः ॥ २४ ॥ अगच्छद्द्रवाभूत्वा तत्त्वक्त्वारूपे
 यशस्विनी ॥ उत्तरांश्चक्रुर्गन्गत्वा तु गान्ध्यानुचचारह ॥ २५ ॥ पितुः समीपं भार्या संज्ञाया वचनेन सा ॥ संज्ञायां धारयद्रूपं छाया मूर्ध
 मुपास्थिता ॥ २६ ॥ द्वितीयायां तु संज्ञायां संज्ञायामिति चेतयन् ॥ आदित्यो जनयामास पुत्रौ कन्यां च रूपाणिम् ॥ २७ ॥ पूर्वजस्य मनो

१ त्रैलोक्यवार्तार्थम्-इ० पा० १ सा च भार्या मधवतो मार्तण्डस्य महात्मनः । शचीपतिव्रता देवी रूपयौवनशालिनी-इ० पुस्तकांतरस्थः पाठः अन्येषु पुस्त

स्तुल्यासादृश्येनचताबुभौ ॥ श्रुतश्रवाश्चधर्मज्ञःश्रुतकर्मतथैवच ॥ २८ ॥ श्रुतश्रवामनुस्ताभ्यांसावार्णैर्योभविष्यति ॥ श्रुतकर्मो
 तुविज्ञेयग्रहोयवैश्वनैश्चरः ॥ २९ ॥ कन्याचतपतीनामरूपेणप्रतिरूपिणी ॥ संज्ञातुपार्थिवतेषामात्मजानांथाकरोत् ॥ ३० ॥
 नस्नेहंपूर्वजानांतुतथाकृतवतीतुसा ॥ मनुस्तुक्षमतेतस्यायमस्तस्यानचक्षमे ॥ ३१ ॥ बहुशोयात्यमानस्तुपितुःपत्न्यासुदुःखितः ॥
 सवैकोपाच्चबाल्याच्चभाविनोऽथस्यवैवलात् ॥ ३२ ॥ यदासंतर्जयामासंज्ञावैवस्वतोयमः ॥ तंशशापततःक्रोधात्संज्ञासापार्थिवीभृ
 जम् ॥ ३३ ॥ पदासंतर्जयस्यन्मापितुर्भार्यागरीयसीम् ॥ तस्मात्तैवषचरणःपतिष्यतिनसंशयः ॥ ३४ ॥ यमस्तुतेनशापेनभृशंपीडित
 मानसः ॥ मनुनासहतन्मातुःपितुःसवैन्यवेदयत् ॥ ३५ ॥ स्नेहेनतुल्यमस्मासुमातादेवनवर्तते ॥ निःस्नेहाञ्ज्यायसोद्वस्मान्कर्नायसं
 बुभूषति ॥ ३६ ॥ तस्यामयोद्यतःपादोनतुदेवनिपातितः ॥ बाल्याद्रायिद्विमोहात्तद्भवान्क्षेतुमर्हसि ॥ ३७ ॥ शप्तोऽहमस्मिंल्लोके
 शजनन्यातपतांवरातवप्रसादाच्चरणस्त्रायतामहतोभयात् ॥ ३८ ॥ रविरुवाच ॥ असंशयमहत्पुत्रभविष्यत्यत्रकारणम् ॥ येनत्वामाविशत्क्रोधा
 धर्मज्ञधर्मशालिनम् ॥ ३९ ॥ सर्वेषामेवज्ञापानांप्रतिवातस्तुविद्यते ॥ नतुमात्राभिज्ञासानांक्वचिन्मोक्षोभवेदिह ॥ ४० ॥ नशक्य
 मेतन्मिथ्यामेकतुमावर्चस्त्व ॥ किंचित्तेऽहंविधास्यामिपितुस्नेहादनुग्रहम् ॥ ४१ ॥ कृमयोमांसमादाययास्यतितुमर्हति ॥ कृतंतस्यावचः
 सस्यत्वंचत्रातोभविष्यसि ॥ ४२ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आदित्यस्त्वब्रवीच्छायांकिमर्थतनयाबुभौ ॥ तुल्येष्वभ्याधिकःस्नेहएकत्रक्रियते
 त्वया ॥ ४३ ॥ सांतपुराभवंतस्मैनाचक्षेविवस्वतः ॥ आत्मानंसमाधायवकुंतस्यामपश्यत ॥ ४४ ॥ तांशुकामोभगवानुद्यतः
 कुपितस्ततः ॥ ततश्चायायथावृत्तमाचक्षेविवस्वतः ॥ ४५ ॥ विवस्वांस्तुततःकुद्धःश्रुत्वाश्वशुरमागतः ॥ सचापितंयथान्यायमर्चय
 यित्वादिवाकम् ॥ ४६ ॥ निर्दग्धुकामंरोषेणसांत्वयामासंतंशनैः ॥ विश्वकर्मोवाच ॥ तवातितेजसाविष्टमिदंरूपंसुदुःसहम् ॥ ४७ ॥
 असहंतीतुसंज्ञाचवनेचरतिशाद्वले ॥ द्रश्यतेतांभवानद्यस्वांभार्याशुभचारिणीम् ॥ ४८ ॥ रूपार्थंभवतोरण्येचरंतीसुमहतपः ॥ रूपंते

ब्रह्मणोवाक्याद्यद्वैरोचतोविभो ॥ ४९ ॥ प्रज्ञातयामिद्वैदश्रयोऽर्थजगतःप्रभो ॥ संतुष्टस्तस्यतद्रूप्यबहुभेनमहापाः ॥ ५० ॥ ततोऽन्व
 जानात्वष्टारंरूपनिर्वर्तनायतु ॥ विश्वकर्माह्यतुज्ञातःशकद्वोपेविवस्वतः ॥ ५१ ॥ अग्निमारोप्यतत्तेजःज्ञातयामासतस्यैव ॥ आजानुलिखि
 तश्चासौनिपुणंविश्वकर्मणा ॥ ५२ ॥ नाभ्यनन्दत्तुलिखन्ततस्तेननिवारितः ॥ तत्रतद्भ्रासितंरूपतेजसाप्रकृतेनतु ॥ ५३ ॥ कांतात्कां
 ततरंभूत्वाअधिकंशुभेततः ॥ ददशयोगमास्थायस्वाभार्यावडवां तथा ॥ ५४ ॥ अहश्यांसर्वभूतानतेजसास्वेनसंवृताम् ॥ अश्वरूपे
 णमातण्डस्तांसुखेनसमासदत् ॥ ५५ ॥ मैथुनायविचष्टतोपरपुसांविशंकया ॥ सातविवस्वतःशुक्रनासाभ्यांसमधारयत् ॥ ५६ ॥ देवैत
 स्यामजायेतामाश्विनौभिषजौ ॥ नासत्यश्चैवदस्रश्चतौस्मृतौनामतोऽश्विनौ ॥ ५७ ॥ अतःपरंस्वकरूपंदशयामासभास्करः ॥
 तद्वद्वाचापिसंज्ञातुतोषचमुमोहच ॥ ५८ ॥ ततस्तुजनयामाससंज्ञासूर्यमुतंशुभम् ॥ रूपेणचात्मनस्तुल्यरेवतंनमनामतः ॥ ५९ ॥
 पितृगृह्याष्टमं सोऽश्वजातमात्रःपलायत ॥ सतस्मिन्सकृदारूढस्तमश्वनैवमुंचति ॥ ६० ॥ ततोकैणसमादिष्टोदंडनायकपिंगलो ॥
 अश्वंप्रत्यानयेथांमैमाबलाच्छिद्रतोऽस्यतु ॥ ६१ ॥ पार्श्वस्थौतिष्ठतस्तस्यअश्वच्छिद्राभिकाक्षिणौ ॥ नच्छिद्रंतुलभेतौतस्याद्या
 पिमहात्मनः ॥ ६२ ॥ पुवंगच्छत्यसौयस्मात्संज्ञायाःशान्तिदःसुतः ॥ खेस्तुचगतौधातूरेवंतस्तेनससस्मृतः ॥ ६३ ॥ मनुयैमो
 यमीचैवसाधर्णिःसशनैश्चरः ॥ तपतीचाश्विनौचैरेवंतश्चरैःसुताः ॥ ६४ ॥ एवमेषापुरासंज्ञाद्वितीयापार्थिवीस्मृता ॥ यासं
 ज्ञासास्मृतराज्ञीच्छायायासातुनिशुभा ॥ ६५ ॥ राज्ञीमौस्मृतोधातूराजराजतियत्सदा ॥ अधिकःसर्वभूतेभ्योराजेतचदिवकरः ॥ ६६ ॥
 अधिकंराजेतयस्मात्तस्माद्राजासउच्यते ॥ राज्ञःपत्नीतुसायस्मात्तस्माद्राज्ञीप्रकीर्तिता ॥ ६७ ॥ शुभसंचलेनधातुर्निश्चलते
 ननिशुभा ॥ भवंतीत्यथवायस्मात्स्वर्गीयाःशुद्धिवर्जिताः ॥ ६८ ॥ छायांतांविशेतेद्व्यास्मृतासातेननिशुभा ॥ दृष्टान्तं
 दातातभृशपीडितमानसम् ॥ ६९ ॥ धर्मणंरंजयामासधर्मराजस्ततःस्मृतः ॥ शुद्धेनकर्मणातशुभेनपरमद्युतिम् ॥ ७० ॥ पितृणामा

धिपत्यंचलोकपालत्वमापच ॥ सांप्रतंवर्ततेयोऽयमनुलोकमहामते ॥ ७१ ॥ यस्यान्ववायेजातस्तुशंखचक्रगदाधरः ॥ यमस्यभगिनीयातु
 यमीकन्यायज्ञास्विनी ॥ ७२ ॥ साभवत्सारितांश्रेष्ठायमुनालोकपावनी ॥ मनुःप्रजापतिस्त्वेषसावर्णिःसमहायशः ॥ ७३ ॥ भविष्यःसमनु
 स्तातअष्टमःपरिकीर्तितः ॥ मेरुपृष्ठेत्तपोदिव्यमद्यापिचरतेप्रभुः ॥ ७४ ॥ आताज्ञनैश्चरस्तस्यग्रहसंतुलब्धवान् ॥ तपतीनामयानाम्नात
 योःकन्यागरीयसी ॥ ७५ ॥ सावभूवशुभापत्नीराज्ञःसंवरणस्यतु ॥ तापीनामनदचियंविध्यमूलाद्विनिःसृता ॥ ७६ ॥ नित्यंपुण्यजलक्षाने
 पश्चिमोदधिगामिनी ॥ सौम्ययासंगतासातुसर्वपापभयापहा ॥ ७७ ॥ वैवस्वतीयथावीरसंगताशिवकांतया ॥ आश्विनौदेववैद्यत्वंलब्धवंतौ
 यदूतम् ॥ ७८ ॥ तयोःकर्मोपजिवंतिलोकेकिस्मिन्भिषजःसदा ॥ रेवंतोनामयोऽर्कस्यरूपेणार्कसमःसुतः ॥ ७९ ॥ अश्वानामाधिपत्येतु
 योजितःसतुभानुना ॥ क्षमेणगच्छतेध्वानयस्तंपूजयतेपथि ॥ ८० ॥ सुखप्रसाद्योमर्त्यानांसदायदुकुलोद्ग्रह ॥ त्वष्टापितेजसांतेनमार्तंडस्यैव
 चाज्ञया ॥ ८१ ॥ भोजानुत्पादयामासपूजायैतस्यसुव्रत ॥ यद्दंजन्मदेवस्यशृणुयाद्वापठेतवा ॥ ८२ ॥ विवस्वतोहिपुत्राणांसर्वेषामभितौ
 जसाम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोयातिसूर्यसलोकताम् ॥ ८३ ॥ इहराजाभवत्येवपुनरेत्यनसंशयः ॥ ८४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्रह्मेपर्व
 णिसप्तमीकल्पेआदित्यमाहात्म्यवर्णनंनैमिकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ८५ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्थंश्रुत्वाकर्थादिव्यांहेलिमाहात्म्य
 माश्रिताम् ॥ सांबःपप्रच्छभूयोऽपिनारदमृषिसत्तमम् ॥ १ ॥ ॥ सांबउवाच ॥ सूर्यपूजाफलंयच्चयच्चादानफलंमहत् ॥ प्रणिपातेफलंयच्च
 गीतवाद्येचयत्फलम् ॥ २ ॥ भास्करस्यद्विजश्रेष्ठतन्मेब्रूहिस्ममंततः ॥ येनसंपूजयाम्येषभानुंदेवैःसदाचितम् ॥ ३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
 इममर्थपुरापट्टेब्रह्मालोकपितामहः ॥ दिंदिनायदुशादूलशृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ४ ॥ सुखासिनिंथादेवसुरज्येष्ठपितामहम् ॥ प्रणम्याद्दि
 रसादिंडिरिदंवचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥ सूर्यपूजाफलंब्रूहिब्रूहिदानफलंतथा ॥ प्रणमेयत्फलंदेवयज्ञोक्तंतीर्थकत्रये ॥ ६ ॥
 इतिहासपुराणाभ्यांकारितेश्रवणेत्था ॥ पुरतोदेवदेवस्ययत्फलंस्यात्तदुच्यताम् ॥ ७ ॥ मार्जनेलेपनेयच्चदेवदेवस्यमंदिरं ॥ भास्करस्य

१ शिवकांक्षया-इ०पा० । २ अश्वाधिपत्ये पित्रा तु-इ०पा० । ३ कैशोरिति पाठे ब्रह्मशंकरादिभिरित्यर्थः ।

कृते ब्रूहि मम लोकापितामह ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्तुतिजप्योपहारेण पूजया च नरो रवेः ॥ उपवासेन षष्ठ्या च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९ ॥
 तत्क्षणात् सर्वपापेभ्यो मुच्यते न त्रसंशयः ॥ १० ॥ भक्तियुक्तो नरो यस्तुरवेः कुर्यात्प्रदक्षिणाम् ॥
 प्रणिधाय शिरोभूमौ नमस्कारं परारवेः ॥ ११ ॥ सूर्यलोकं व्रजेच्च पिह रोगैश्च मुच्यते ॥ उपानहौ परित्यज्य अन्यथानरकं व्रजेत् ॥ १२ ॥
 प्रदक्षिणीकृता तेन स तद्वापा भवेन्मही ॥ १३ ॥ सूर्यमनसि यः कृत्वा कुयद्बोमप्रदक्षिणम् ॥
 सोपानत्को नरो यस्तु आरोहेत्सूर्यमग्निं ॥ १४ ॥ सूर्यदेवामहाबाहो भीष्टुं परंतप ॥ १५ ॥
 प्रदक्षिणीकृता स्तेन सर्वदेवा भवन्ति हि ॥ १६ ॥ अहो रात्रौ पवासि च पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥
 एकहारा नरो भूत्वा षष्ठ्या योऽर्चयेत्तरविम् ॥ १७ ॥ कृष्णपक्षस्य सप्तम्या सोपवासो जितेन्द्रियः ॥ सर्वरक्तो पहारेण पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥ १८ ॥
 सप्तम्यां वाथ षष्ठ्या वा सगच्छेत्परमांगतिम् ॥ १९ ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यामुपवासतः सदा ॥ सर्वं
 पंकजैः करवीरैर्विकुंकुमोदकचंदनैः ॥ मोदकैश्च गणश्रेष्ठमूर्धूलोकं सगच्छति ॥ २० ॥ जातीमुद्गरैश्चैव श्वेतोत्पलकंदवैकैः ॥ २१ ॥ सर्वपाप
 शुद्धोपहारेण पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥ २२ ॥ दिंडि रुवाच ॥ ब्रूहि मे विस्तरा देव सप्तमी कल्पमुत्तम
 विशुद्धात्मा विधुः कांत्या न संशयः ॥ हंसयुक्तेन यानेन हंसलोकं मवाप्नुते ॥ २३ ॥ दिंडि रुवाच ॥ यथा स हस्तिरणापुरा
 म् ॥ उपोष्य सप्तमीयेन गमिष्ये शरणं रवेः ॥ २४ ॥ साधुपृष्टोऽस्मि भवता सप्तमी कल्पमुत्तमम् ॥ यथा स हस्तिरणापुरा
 पृष्टोऽरुणे न वै ॥ २५ ॥ काथिताः सप्तसप्तम्यो भानुना श्रेयसे नृणाम् ॥ अरुणस्य गणश्रेष्ठपृच्छतः कारणं तरे ॥ २६ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य देवदेवं
 दिवाकरम् ॥ ध्यानमाश्रित्य तिष्ठन्त मरुणो वाक्यमब्रवीत् ॥ २७ ॥ किमर्थं देव देव श्रद्धां ध्यानमाश्रित्य तिष्ठसि ॥ दिनं नयाति देव शकारणं मम क
 थ्यताम् ॥ २८ ॥ कुरु चंक्रमणं देवैर्हमानो दिवस्पते ॥ इत्येवं भगवान्पृष्टुं देवं च नमब्रवीत् ॥ २९ ॥ शृणु त्वं द्विज शार्दूल्यदर्थं ध्यानमाश्रि
 तः ॥ अर्वावसुर्द्विजश्रेष्ठः स चापुत्रः खगोत्तम ॥ ३० ॥ आराधयतिमानि नित्यं गंधपुष्पपहारैकैः ॥ पुत्रकामः खगश्रेष्ठ न च जानात्ययं यथा ॥ ३१ ॥

१ वसुंधरा-इ० पा० । २ सदा-इ० पा० । ३ ह्यर्च्यमानो दिवस्पते-इ० च पा० ।
 ४ वसुंधरा-इ० पा० । ५ वसुंधरा-इ० पा० । ६ वसुंधरा-इ० पा० । ७ वसुंधरा-इ० पा० । ८ वसुंधरा-इ० पा० । ९ वसुंधरा-इ० पा० । १० वसुंधरा-इ० पा० । ११ वसुंधरा-इ० पा० । १२ वसुंधरा-इ० पा० । १३ वसुंधरा-इ० पा० । १४ वसुंधरा-इ० पा० । १५ वसुंधरा-इ० पा० । १६ वसुंधरा-इ० पा० । १७ वसुंधरा-इ० पा० । १८ वसुंधरा-इ० पा० । १९ वसुंधरा-इ० पा० । २० वसुंधरा-इ० पा० । २१ वसुंधरा-इ० पा० । २२ वसुंधरा-इ० पा० । २३ वसुंधरा-इ० पा० । २४ वसुंधरा-इ० पा० । २५ वसुंधरा-इ० पा० । २६ वसुंधरा-इ० पा० । २७ वसुंधरा-इ० पा० । २८ वसुंधरा-इ० पा० । २९ वसुंधरा-इ० पा० । ३० वसुंधरा-इ० पा० । ३१ वसुंधरा-इ० पा० ।

पुत्रदोऽहंभवेयनविधिनापूजितःखग ॥ श्रूयतांचविधिं सर्वेयनप्रीतोभवेनृणाम् ॥ ३१ ॥ सप्तमीकल्पसंज्ञोवैविधीनामुत्तमोविधिः ॥ यस्तुमांपू
जयेन्नित्यंतस्यपुत्रानन्ददाम्यहम् ॥ ३२ ॥ गृह्णीष्वसप्तमीकल्पं गत्वाब्रूहिद्विजोत्तमम् ॥ येनहं बहुपुत्रत्वं दद्यांतस्यतथाखग ॥ ३३ ॥ श्रुत्वा
भानोःक्षणादेवजगामसखगोत्तमः ॥ कथयामासतत्सर्वभानोर्वचनमादितः ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणस्त्रयमश्रेष्ठसचश्रुत्वाद्विजोत्तमः ॥ चकारसप्तमीक
ल्पं यथाख्यातं खगेनतु ॥ ३५ ॥ ऋद्धिर्वृद्धितथारोग्यप्राप्यपुत्रांश्च पुष्कलान् ॥ गतोऽसौसूर्यलोकंचतेजसातत्समोभवत् ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्ये
महापुराणब्राह्मपर्वणिसप्तमीकल्पमाहात्म्यवर्णनं नामाष्टीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अद्याचविजयाचैवजयतीचापराजितामहाज
याचनंदाचभद्राचान्याप्रकीर्तिता ॥ १ ॥ शुक्लपक्षस्यसप्तम्यांसूर्यवारोभवेद्यादि ॥ सप्तमीविजयानामतत्रदत्तं महाफलम् ॥ २ ॥ ज्ञानंदानंतथाहो
मउपवासस्तथैवच ॥ सर्वविजयसप्तम्यांमहापातकनाशनम् ॥ ३ ॥ पंचम्यामेकभक्तंस्थानेषुयानं कं प्रचक्षते ॥ उपवासस्तुसप्तम्याम
ष्टम्यांपारणभवेत् ॥ ४ ॥ केचिदेवमुशंत्येवनेतिचान्येगणाधिप ॥ अभिप्रेतस्तुमैषष्ठ्यामुपवासो गतोत्तम ॥ ५ ॥ चतुर्थ्यामेकभक्तंतुपंचम्यांनक्त
मादिशेत् ॥ उपवासस्तुषष्ठ्यांस्यात्सप्तम्यांपारणभवेत् ॥ ६ ॥ उपवासपरःषष्ठ्यामब्देशंपूजेद्बुधः ॥ गंधपुष्पोपहारैश्चभक्त्याश्रद्धासमन्वितः
॥ ७ ॥ प्रकल्प्यपूजांभूमौतुदेवस्यपुरतःस्वपेत् ॥ जपमानस्तुगायत्रीसौरसूक्तमथापिवा ॥ ८ ॥ अक्षरं वामहाश्वेतंषडक्षमथापिवा ॥ विबुद्ध
स्त्वथसप्तम्यांकृत्वास्नानंगणाधिप ॥ ९ ॥ श्रेष्ठंपूजयित्वातुहोमंकृत्वाविधानतः ॥ ब्राह्मणभोजयेद्भक्त्याश्रुत्वाचगणनायक ॥ १० ॥
शाल्यादनमपूपांश्चखंडवेषांश्चशक्तिः ॥ सधृतंपायसंदद्यात्तथाविप्रशुक्तिः ॥ ११ ॥ दत्त्वाचदक्षिणांभक्त्याततोविप्रांन्विसर्जयेत् ॥ इ
त्येषाकथितदेवपुण्याविजयसप्तमी ॥ १२ ॥ यामुपोष्यनरोगच्छेत्पदवैरोचनं परम् ॥ १३ ॥ अत्रदत्तंहुतंचापिपक्षियतेनगणाधिप ॥ ज्ञानं
विजयंधूपमस्यांतुभानोस्तुष्टिकराणिवै ॥ एषापुण्यापापहरमहापातकनाशिनी ॥ १४ ॥ अत्रदत्तंहुतंचापिपक्षियतेनगणाधिप ॥ ज्ञानं
दानंतथाहोमःपितृदेवाभिपूजनम् ॥ १५ ॥ सर्वविजयसप्तम्यांमहापातकनाशनम् ॥ आदिन्यवारणयुतास्मृतताविजयसप्तमी ॥ १६ ॥

१ यः-इ०पा० । २ यजमानः-इ०पा० । ३ शकत्या-इ०पा० । ४ शस्तम्-इ०पा० ।

इत्येषा कथिता वीरसर्वकामप्रदायिनी ॥ धन्यं यश्चास्यमायुष्यं कीर्तितं श्रवणं तथा ॥ १७ ॥ स्मरणं तु तथा स्यात्तु पुण्यं दं त्रिपुरांतक ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणविजयसप्तमिवर्णनं नाम काशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ६४ ॥ दिंडि रुवाच ॥ ॥ यत्वादिन्यादिने ब्रह्मनूजयंति दिवाकरम् ॥ स्नानदानादिकं तेषां किं फलं स्याद्ब्रुवाहिमे ॥ १ ॥ पुण्यासासप्तमिप्रोक्ता युक्ता तेन पितामह ॥ विजयेति तथाना मवर्णयतामस्य पुण्यता ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यत्वादित्यदिने ब्रह्मं ह्यं कुर्वति मानवाः ॥ सप्तजन्मनि जताः संभवंति विरगिणः ॥ ३ ॥ नक्तं कुर्वति ये तत्र मानवाः स्तैर्यथा श्रिताः ॥ जपमानाः परं जाप्यमादित्यहद्वयं परम् ॥ ४ ॥ आरोग्यमिह वै प्राप्य सूर्यलोकं व्रजंति ॥ उपवासं च ये कुर्यादित्यस्य दिने सदा ॥ ५ ॥ जपंति च महाश्वेतं तिलं भंते यथेप्सितम् ॥ अहोरात्रेण न केन त्रिरात्रेणियमेन वा ॥ ६ ॥ जपमानो महाश्वेतामीप्सितं लभते फलम् ॥ विशेषतः सूर्यदिने जपमानो गणाधिप ॥ ७ ॥ षडंशं तथा इवेतां च्छेद्वै रोगं च न पदम् ॥ द्वादशे हस्म तावरा आदित्यस्य महात्मनः ॥ ८ ॥ नंदो भद्रस्तथा सौम्यः कामदः पुत्रदस्तथा ॥ जयोजयं तो विजय आदित्याभिमुखस्थितः ॥ ९ ॥ हृदयोरोगहा चैव महाश्वेतप्रियोऽपरः ॥ शुक्लपक्षस्य षष्ठ्या तु माघे मासि गणाधिप ॥ १० ॥ यः कुर्यात्स भवेद्द्रूपः सर्वपापभयापहः ॥ अत्र नक्तं स्मृतं पुण्यं घृतेन स्नपनं रवेः ॥ ११ ॥ अगस्तिं कुसुमानि हभानोस्तुष्टिकराणि तु ॥ विलेपनं सुगंधस्तु श्वेतं चंदनमुत्तमम् ॥ १२ ॥ धूपस्तु गुग्गुलुः श्रेष्ठो नैव द्रव्यं पूमेव हि ॥ दत्त्वा पूतुं विप्रस्यत तो भुंजत वाग्यतः ॥ १३ ॥ नक्षत्रदर्शनान्नक्तं केचिद्विच्छंति मानद ॥ मुहूर्तौ नंदिनं केचित्प्रवदंति मनीषिणः ॥ १४ ॥ नक्षत्रदर्शनान्नक्तमहम्मन्ये गणाधिप ॥ प्रस्थमात्रं भवेत्पूंगो धूममयमुत्तमम् ॥ १५ ॥ यवोद्भवं वा कुर्वति स गुण्डसर्पिषां निवतम् ॥ महिरण्यं च दातव्यं ब्राह्मणे सेतिहासके ॥ १६ ॥ भौमे दिव्येऽथ वा देयं न्यसेद्वा पुरतो रवेः ॥ दातव्यमंत्रतश्चायं मंडको ग्राह्य एव हि ॥ १७ ॥ भूत्वादित्येन वै भक्त्या आदित्यं तु नमस्य च ॥ आदित्यतेजोऽत्पन्नं राज्ञीकरा विनिर्मितम् ॥ १८ ॥ श्रेयसे स-

१ कथ्यतां मम शृण्वतः-इ० पा० । २ प्राप्ते-इ० पा० । ३ शुभकर्मा-इ० पा० । ४ यो भवेत्स भवेत्तदः-इ० पा० । ५ मानवाः-इ० पा० । ६ दिव्यसं-
ज्ञिके-इ० पा० । ७ अपूपः-इ० पा० ।

मविप्रत्नप्रतीच्छापूपमुत्तमम् ॥ कामदंसुखदंध्यम्यर्धनदंपुत्रदंतथा ॥ १९ ॥ सदास्तुतेप्रतीच्छामिमंडकंभास्करप्रियम् ॥ एतौचैवमहामं
 त्रौदानादानेरेविप्रियौ ॥ २० ॥ अपूपस्यगणश्रेष्ठश्रेयसेनात्रसंशयः ॥ एषनंदविधिःश्रोक्तोतराणांश्रेयसेविभो ॥ २१ ॥ अनेनविधिनाय
 स्तुनरःपूजयतेरविम् ॥ सर्वपापविनिमुक्तःसूर्यलोकमहीयते ॥ २२ ॥ नदारिद्र्यनरोगश्चकुलेतस्यमहात्मनः ॥ योऽनेनपूजयेद्भानुनक्षयःसंतते
 स्तथा ॥ २३ ॥ सूर्यलोकोच्च्युतश्चासौराजाभवतिभूतले ॥ बहुरत्नसमायुक्तस्तेजसाद्भिजसंनिभः ॥ २४ ॥ पठतांशृण्वतांचिद्विधानंत्रिपुरां
 तक ॥ कंददात्यचलदिव्यमंबुजामचलांतथा ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेआदित्यवारकल्पेनंदविधिवर्णनंममद्व्यशीति
 तमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ मासिभाद्रपदेवरिश्कुपक्षेतुयोभवेत् ॥ षष्ठ्यांगणकुलश्रेष्ठसभद्रःपरिकीर्तितः ॥ १ ॥
 तत्रनक्तंतुयःकुर्यादुपवासमथापिवा ॥ हंसयानसमारूढोयातिहंससलोकताम् ॥ २ ॥ मालतीकुसुमानंहतथाश्वेतंचंदनम् ॥ विजयंचत
 थाधूपनैवेद्यपायसंपरम् ॥ ३ ॥ पूजायांभास्करस्येहकुर्व्यात्त्रिपुरसूदन ॥ इत्थंसंपूज्यदेवेशंमध्याह्नेचिद्विधायम् ॥ ४ ॥ दत्वातुदक्षिणां
 शक्तयाततोभुंजीतवाग्यतः ॥ पायसंगणशार्दूलसगुंडसर्पिषासह ॥ ५ ॥ यएवंपूजयेद्भक्त्यामानवस्तिमिरापहम् ॥ सर्वकामानवाप्येहपुत्र
 दारधनादिकम् ॥ ६ ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्योजेद्भानुसलोकताम् ॥ एषभद्रविधिःश्रोक्तोभयायस्तेगणाधिप ॥ ७ ॥ श्रुत्वाकृत्वाचय
 त्पापान्मुच्यतेमानवोभुवि ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेआदित्यवारकल्पेभद्रविधिवर्णनंममद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ६ ॥ ब्र
 ह्मोवाच ॥ ॥ नक्षत्रोहिणीवीर्यदावारस्यैवभवेत् ॥ यात्यसौसौम्यतावीरसौम्यःपरिकीर्तितः ॥ १ ॥ स्नानदानंजपोहोमःपितृदेवा
 दितर्पणम् ॥ अक्षयस्याव्रसंहस्त्वत्रवारोमहात्मनः ॥ २ ॥ नक्तंसमाश्रितोयोऽत्रपूजयेद्भ्रास्करंनरः ॥ यातिलोकंसदेवस्यभास्करस्यनसं
 शयः ॥ ३ ॥ रक्तोत्पलानिवैतत्रतथारक्तंचंदनम् ॥ सुगंधश्चापिधूपस्तुनैवेद्यपायसंतथा ॥ ४ ॥ ब्राह्मणायचदातव्यंभोक्तव्यंचात्मना

१ नंदम्-इ०पा० । २ सर्वपापविमुक्तात्मा-इ०पा० । ३ बहानंदसमायुक्तः-इ०, बहुभर्तुसमायुक्तः-इ० च पा० । ४ द्विजसत्तम-इ०पा० । ५ कृष्ण
 पक्षे-इ०पा० । ६ भद्रे-इ०, भद्रम्-इ०चपा० । ७ वारः-इ०पा० ।

तथा ॥ य एवं पूजयेत्सौम्ये चित्रभातुंगवापतिम् ॥ ५ ॥ स विमुक्तस्तु पापेभ्यस्त्वाक्षीकान्तिमवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
ब्राह्मणवर्णिकादित्यवारकल्पे सौम्याविधिवर्णनं मचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ प्राप्ते मार्गेश्वरे मासि शुक्ल षष्ठ्या तु यो
भवेत् ॥ स ज्ञेयः कामदेवारः स देष्टो भास्करस्य तु ॥ १ ॥ तत्र यः पूजयेद्भानुं भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ विमुक्तः सर्वपापैस्तु प्राप्नुते नन्दना
धिपम् ॥ २ ॥ रक्तचन्दनमिश्राणि करवीराणि सुव्रत ॥ धूपं घृताहुतिं वीरभास्कराय प्रयोजयेत् ॥ ३ ॥ नैवेद्यं चापि कृत्वा सुगन्धं तदङ्गमेव च ॥
कृत्वा पवासमथ वानक्तं त्रिपुरसुदन ॥ ४ ॥ इत्थं प्रपूजितो ह्यत्र भास्करो लोकभास्करः ॥ कामान्ददाति सर्वान्वैतयेत्कामदः स्मृतः ॥ ५ ॥ स पुत्रं
पुत्रकामस्य धनकामस्य वा धनम् ॥ विद्यार्थिनेऽनुभविद्यामाराग्यरोगिणे विभो ॥ ६ ॥ अन्याश्च विविधान् कामान्मन्त्रैः संपूजितो रविः ॥ ददाति गण
शार्दूल अतोयं कामदः स्मृतः ॥ ७ ॥ दद्याद्योर्मङ्कं चात्र गोपतेर्गोत्रभूषणः ॥ गोत्रारिते जसस्तुल्यगोपतेर्गोपुरं व्रजेत् ॥ ८ ॥ इति श्रीभ
विष्ये महापुराणे ब्राह्मणवर्णिकादित्यवारकल्पे कामदविधिवर्णनं नाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
पञ्चतारं भवेद्यत्र नक्षत्रं त्रिवृध्वज ॥ वारे तु देवदेवस्य सवारः पुत्रदः स्मृतः ॥ १ ॥ उपवासो भवेत्तत्र श्राद्धं कार्यं तथा भवेत् ॥ प्राशनं चापि
पिण्डस्य मध्यमस्य प्रकीर्तितम् ॥ २ ॥ सोपवासस्तु यो भक्त्या पूजयेदत्र गोपतिम् ॥ धूपमाल्योपहारैस्तु दिव्यगन्धसमन्वितैः ॥ ३ ॥ एवं
पूज्यं विवस्वतं तस्यैव पुरतो निशि ॥ भूमौ स्वपिति वै वीरजपञ्चैः तां महामते ॥ ४ ॥ प्रतरुत्थाय च स्नानं कृत्वा दत्वा ध्यमुत्तमम् ॥
रक्तचन्दनसंमिश्रैः करवीरैर्गणाधिप ॥ ५ ॥ प्रपूज्य ग्रहभूते शर्मं शुभं तं त्रिलोचन ॥ वीरं च पूजयित्वा तु ततः श्राद्धं प्रकल्पयेत् ॥ ६ ॥ पञ्चभिर्ब्राह्मणैर्दे
वदिव्यैर्भूमैश्च सुव्रत ॥ मर्गसंज्ञौ तत्र दिव्यौ ब्राह्मणौ परिकल्पयेत् ॥ ७ ॥ त्रयस्तु ब्राह्मणा भीमाः प्रकल्प्यान्धकमुदन ॥ कुर्यादेवं ततः श्राद्धं पार्व
णं भास्करप्रियम् ॥ ८ ॥ श्राद्धे त्वथ समासे तु दद्यात्पिण्डं तु मध्यमम् ॥ पुरतो देवदेवस्य स्थित्वा मन्त्रेण सुव्रत ॥ ९ ॥ स एष पिण्डो देवेभ्योऽभीष्ट
स्तव सर्वदा ॥ अस्नामि पश्यते तुभ्यं येन मे संततिर्भवेत् ॥ १० ॥ प्रसादात्तव देवे श इति मे भावितमनः ॥ इत्थं संपूजितो ह्यत्र भास्करः पुत्रदो भ

१ चन्दनाधिपम्-इ० पा० । २ चात्र-इ० पा० । ३ दीपं च-इ० पा० । ४ धूपैश्च-इ० पा० । ५ मध-इ० पा० ।

वेत् ॥ ११ ॥ अतोऽयं पुत्रो देवस्य परिकीर्तितः ॥ एवमत्र सदा यस्तु भार्करं पूजयेन्नरः ॥ १२ ॥ उपवासपरः श्राद्धे स पुत्रं लभते ध्रुवम् ॥
 धनं धान्यं हिरण्यं च अरोग्यं सुखं दत्तथा ॥ १३ ॥ सूर्यलोकं च संप्राप्य ततो राजा भवेन्नृपु ॥ प्रभयाद्विजसंकाशः कांत्याचां बुजसन्निभः ॥ १४ ॥
 वीर्येण गोपेते तु ल्लयोगां भयैकलशोपमः ॥ इति पुत्रद्विविधवर्णनम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दक्षिणेत्ययं नयः स्यात्सजयः परिकीर्तितः ॥ १५ ॥ अत्रो
 पवासं त्कंच क्षानं दानं जपस्तथा ॥ भवेच्छतगुणं देवभार्करं ग्रीतयेच्छतम् ॥ १६ ॥ तस्मान्नक्तं दिकर्तव्यं तस्याच्छतगुणं विभोः ॥ १७ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे आदित्यवारकल्पे जयवारतिथिवर्णनं नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जयतो ह्युत्तरे ज्ञेयश्चाने गणनायक ॥
 वारो देवस्य यः स्याद्वै तत्र पूज्यो दिवाकरः ॥ १ ॥ पूजितस्तत्र देवेशः सहस्रगुणितं फलम् ॥ ददाति देवश्चादूलक्षानदानादिकर्मणाम् ॥ २ ॥ दृतेन प
 यसा यत्र स्नानमिशुरसेन तु ॥ विलेपनं कुंकुमं तु प्रशस्तं भार्करे प्रियम् ॥ ३ ॥ धूपक्रिया गुणुलैर्नैवेद्यं मोदकं स्मृतम् ॥ इत्थं संपूज्य देवेशं कुर्याद्वो
 मंतं तस्मिन्तलैः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात् मोदकांस्तिलशङ्कुलीः ॥ इत्थं यः पूजयेद्ब्रह्मं तं भूषणं धिप ॥ ५ ॥ सहस्रगुणितं तस्य फलं दे
 वो ददाति वै ॥ स्नानदानजपादीनामुपवासस्य वै विभो ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे जयंत
 विधिवर्णनं नाम सप्तदशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां प्राजापत्यं संपूज्य तः ॥ स ज्ञेयो विजयो नाम सर्वपापभयापहः ॥ १ ॥
 तत्र कोटिगुणं सर्वफलं पुण्यस्य कर्मणः ॥ ददाति भगवान् देवः पूजितश्च दानधिपः ॥ २ ॥ स्नानं दानं जपो हस्तेः पितृदेवादिपूजनम् ॥ नक्तं चाप्यु
 पवासस्तु सर्वमत्र दिवाकरः ॥ ३ ॥ कुर्यात्कोटिगुणं सर्वपूजितो ह्यत्र गोपतिः ॥ तस्मादत्र सदा देवं पूजयेद्ब्रह्ममात्रः ॥ ४ ॥ सर्वशंसत्तद्वापेशं
 सप्तसैधववाहनम् ॥ सप्तम्यां तु तमाराध्य सप्तप्रकृति संभवम् ॥ ५ ॥ सतलोकाधिपत्यं तु प्राप्नुते सप्त रश्मिभिः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे विजयवारविधिवर्णनं नाम द्वादशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृष्णपक्ष
 स्य सप्तम्यां माघमासे भवेत्तु यः ॥ सोऽदित्याभिमुखो ज्ञेयः शृणु चास्य विधिपरम् ॥ १ ॥ कृतैकं भक्तं कृष्णस्य वारोत्रिपुरं मूदुन ॥ प्रातः कृत्वा

१ तत्र यां कुरुते पूजाम्-इ० पा० । २ मंत्रवारे-इ० पा० । ३ च विधिना सदा-इ० पा० ।

तत्तत्स्नानपूजयित्वा दिवाकरम् ॥ २ ॥ आदित्याभिमुखस्तिष्ठेद्यवदस्तमनंरवेः ॥ जपमानो महाश्वेतांलाभमाश्रित्य सुव्रत ॥ ३ ॥ चतुर्हस्त
 मृजुंश्छणमव्रणं सुसमं दृढम् ॥ रक्तचंदनवृक्षस्यस्तंभं कृत्वा गणाधिप ॥ ४ ॥ तमाश्रित्य महाभक्त्या देवं दिवाकरम् ॥ पश्यमानो जपञ्छे
 तांतिष्ठेदस्तमनाद्भवेः ॥ ५ ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ ब्राह्मणेदक्षिणां दत्त्वा तोभुंजीत वाग्यतः ॥ ६ ॥ इत्यमेतंतुयः कुर्या
 दादित्यप्रीतयेनरः ॥ भानुमांस्तस्य प्रीतः स्यात्सर्वप्रीतो ददाति हि ॥ ७ ॥ धनं धान्यं तथा पुत्रमारोग्यं भागं वंयशः ॥ तस्मात्संपूजयेदत्र गीर्वाणाधि
 पतिं हर ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणपर्वणि शतसाहस्रार्धं समाहितया मादित्यवारकल्पे आदित्याभिमुखविधिवर्णनं मनवाशीति तमो
 ऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रविः संक्रमेण्य स्याद्देवैरोगा गणाधिप ॥ सन्नो यो हृदयो नाम आदित्य हृदय प्रियः ॥ १ ॥ तत्र नक्तं समाश्रित्य देवं
 संपूज्य भक्तिः ॥ गत्वा च स देवो भानोरादित्याभिमुखः स्थितः ॥ २ ॥ जपेदादित्य हृदयं संख्यया शतं बुधः ॥ अथ वास्तमनं यावद्वास्करं च
 तये हृदि ॥ ३ ॥ गृहमेत्यतः तोविप्रान्भोजयेच्छक्तिः शिव ॥ भुक्त्वा तु पायसं वीरततो भूमौ स्वपेद्बुधः ॥ ४ ॥ योऽत्र संपूजयेद्भद्रां भक्त्या श्रद्धा सम
 न्वितः ॥ सकामांल्लभते सर्वान्भान्स्कराद्धृदय स्थितान् ॥ ५ ॥ तेजसा यशसा तुल्यः प्रभैर्वांमहात्मनाम् ॥ शक्रगोपां डजानां तु गोपतेर्गवृषेक्षणां ॥ ६ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणपर्वणि शतसाहस्रार्धं समाहितया मादित्यवारकल्पे हृदयवारविधिवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 पूष्णो भवेद्यदाऋक्षं भवेच्च भगदैव तम् ॥ वासरः समहान्योक्तः सर्वरोगभयापहः ॥ १ ॥ योऽत्र पूजयेत्ते भांजुं शुभं गंधविलेपनैः ॥ सर्वरोगविनिर्मुक्तो याति
 प्रातिपदा भवम् ॥ २ ॥ अर्कपत्रपुटे कृत्वा पुष्पाण्यर्कस्य सुव्रत ॥ देवस्य पुरतो रात्रौ भक्त्या यः स्थापयेद्बुधः ॥ ३ ॥ पूजयित्वा कर्कपुष्पैस्तु अर्कमर्कं प्रि
 यंसदा ॥ प्राशयित्वा कर्कपुं पतुं दत्त्वा विप्राय दक्षिणम् ॥ ४ ॥ भक्त्या च पायसं वीररात्रौ स्वपि तिभूतले ॥ अनेन विधिनयस्तु पूजयेदत्र वैर
 विम् ॥ ५ ॥ समुक्तः सर्वरोगैस्तु गच्छेद्दिनकरालयम् ॥ तस्मादिपि ब्रजेच्छो कं कुंकारा वहेति नः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 ब्राह्मणपर्वणि शतसाहस्रार्धं समाहितया रोगहरविधिवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ध ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्तथादित्यग्र

हस्यास्यवारो देवस्य सुव्रत ॥ शस्यः प्रोक्तः प्रियोलोके ख्यातो गोश्रुतिभूषणः ॥ १ ॥ यस्तु पूजयते तस्मिन् पतंगं पतंगप्रियम् ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु मूर्ध्नि
 र्थलोकं सगच्छति ॥ २ ॥ सोपवासो गणश्रेष्ठ आदित्यग्रहणे शुचिः ॥ जपमानो महाश्वेताखपोषमथवा शिवम् ॥ ३ ॥ पूजयेज्जगतामीशं तमोना
 ज्ञानमाशुगम् ॥ पूजयित्वा खपोषं तु महाश्वेतां ततो जपेत् ॥ ४ ॥ पूजयित्वा महाश्वेतां रविं देवं समर्चयेत् ॥ महाश्वेतां प्रतिष्ठाप्य गंधपुष्पैः सुपू
 जिताम् ॥ ५ ॥ तस्या एव बहिः कार्यस्थं डिलं सुसमाहितः ॥ शुचौ भूमि विभागे तु वीरं संस्थाप्य यत्नतः ॥ ६ ॥ कुर्याद्भोमं तिलैः स्नातः सर्पिषा च
 विशेषतः ॥ आदित्यग्रहं लेखायां जपञ्छृतां महाभते ॥ ७ ॥ मुक्ते दिनकरे पश्चात् स्नानं कृत्वा समाहितः ॥ पूजयित्वा महाश्वेतां खिगोलं च ग्रहा
 धिपम् ॥ ८ ॥ ब्रह्मणान्वाचयित्वा च ततो भुजितवाग्यतः ॥ आदित्यग्रहयुक्तेऽस्मिन् वारो त्रिपुरसूदन ॥ ९ ॥ यत्कर्म क्रियते तु पुण्यं तत्सर्वं शुभं दे
 भवेत् ॥ स्नानदानजपादीनां कर्मणां गोवृषच्च ज ॥ १० ॥ अनंतं हि फलं तेषां भवत्यस्मिन् प्रसंशयः ॥ कृतानां तु गणश्रेष्ठ भास्करस्य चो
 यथा ॥ ११ ॥ तस्माद्विजगणैः कार्यपुण्यकर्मविचक्षणैः ॥ एकभक्तं च नक्तं च उपवासं गणाधिप ॥ १२ ॥ ये वादित्यादिने कुयुस्तैर्याति परमं
 पदम् ॥ धर्म्यपुण्यं शस्यं च पुत्राय कामदं तथा ॥ १३ ॥ तस्मिन् दानमपूपस्य गोदानेन समं भवेत् ॥ द्वादशैते महाबाहो विरभानो मे
 हात्मनः ॥ १४ ॥ तुष्टिदाः कथितास्तुभ्यं सर्वपापभयापहम् ॥ पठतां शृण्वतां तां त कुर्वतां च विशेषतः ॥ १५ ॥ कृत्वैकमेवा विधिवद्वा रं वृषभ
 वाहन ॥ वृषादि त्रितयं प्राप्य चात्रिजाम चलां तथा ॥ १६ ॥ ततो याति परलोकं वृषकेतोर्महात्मनः ॥ तजसां बुजसंकाशः प्रभयां डजसंनिभः ॥ १७ ॥
 पविहेति समो वर्यैकां त्याचंद्रसमप्रभः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण ब्रह्मपर्वणि आदित्यवारकल्पे महाश्वेतावारविधिवर्णनं नाम द्विंशतिमो
 ध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ये पां धर्मक्रियाः सर्वाः सदैवोद्दिश्य भास्करम् ॥ न कुले जायते तेषां दारिद्र्यव्याधितोऽपि वा ॥ १३ ॥ देवाय तनभूमेस्तु गो
 मयेनोपलेपनम् ॥ यः करोति नरो भक्त्या सद्यः पापात्प्रमुच्यते ॥ १४ ॥ इवेतयारक्तया वापि पीतमृत्तिकायापि वा ॥ उपलेपनकर्तव्यं चित्तं लभते फलम्
 ॥ १५ ॥ चित्रभानुं विरच्यैव कुसुमैर्यः सुगंधिभिः ॥ पूजयेत्सोपवासस्तु सकामानीप्सिताच्छेभेत् ॥ १६ ॥ घृतेन दीपं कज्वाल्या तिलैरेलेन वारवेः ॥

१ ततोऽह्येत्-इ०पा० । २ पुरः कुर्याद्भविष्यम्-इ०पा० । ३ रविं देवं समर्चयेत्-इ०पा० । ४ विचित्रैर्यः-इ०पा० ।

प्रयातिसूर्यलोकंसदीपकोटिशतैर्वृतः ॥ ५ ॥ दीपतैलप्रदानेननयातिनरकंनरः ॥ दीपतैलतिलैश्चैवमहापातकनाशनम् ॥ ६ ॥ दीपंददा
 तियोनिन्यभोस्करायतनेषुच ॥ चतुष्पथेषुतथैषुरुहपौजस्वाहजायते ॥ ७ ॥ यस्तुकारयतेदीपंरवेभोक्तिसमान्वितः ॥ सकामानीप्सितान्प्रा
 प्यवृंदारकपुरं व्रजेत् ॥ ८ ॥ यः समालभतेसूर्यचंदनागुरुकुंभैः ॥ कपूर्णेविमिश्रैश्चतथाकास्तूरिकान्वितैः ॥ ९ ॥ शुभं कालं कोटिशतैर्विद
 त्यचभवालये ॥ पुनः संजायतेभूमौ राजराजो न संशयः ॥ १० ॥ सर्वकामसमृद्धात्मा सर्वलोकनमस्कृतः ॥ चंदनादकामिश्रैश्च दत्तार्घ्यकु
 सुमैरवेः ॥ ११ ॥ सपुत्रपौत्रपत्नीकः स्वर्गलोकमहीयते ॥ सुगंधोदकमिश्रैस्तुदत्तार्घ्यकुसुमैरवेः ॥ १२ ॥ देवलैकोचिरस्थित्वाराजा भव
 तिभूतले ॥ सहिरण्येनचावर्णरक्तोदकयुतेनवा ॥ १३ ॥ कोटीशतंतुवर्षाणां स्वर्गलोकमहीयते ॥ पद्मैरभ्यर्चनंकृत्वा रवेः स्वर्गगतो नरः ॥ १४ ॥
 पद्मं वसतिवर्षाणां क्षीपद्मशतसंवृतः ॥ गुग्गुलुंसंघृतंदत्त्वारवेभोक्तिसमान्वितः ॥ १५ ॥ तत्क्षणात्सर्वपापेभ्योभुज्यतेनात्र संशयः ॥ पक्षंतुगुगु
 लुंदत्त्वाभुज्यतेब्रह्महत्यया ॥ १६ ॥ संवत्सरेणलभतेअश्वमेधफलंशिव ॥ धूपेनलभतेस्वर्गतुरूपेणसुगंधिना ॥ १७ ॥ कर्पूरागुरुधूपनराज
 सुयफलंलभेत् ॥ पूर्वहित्मानवोभक्त्याश्रद्धयायोऽर्चयेद्भविम् ॥ १८ ॥ सतत्फलमवाप्नोति यदत्तेकपिलाशते ॥ मध्याह्नयेऽर्चयेत्सूर्यप्रयता
 त्माजितेन्द्रियः ॥ १९ ॥ लभतेभूमिदानस्यगोशतस्यचतत्फलम् ॥ पश्चिमायांतुसंध्यायांयोऽर्चयेद्भारकरंनरः ॥ २० ॥ शुचिः शुक्लांबरोष्णी
 षोगो सहस्रफलंलभेत् ॥ अर्धरात्रेतुयोर्हलिभक्त्यासंपूजयेन्नरः ॥ २१ ॥ जातिस्मरत्वमाप्नोति कुलेजातवृषान्वितः ॥ प्रदोषरात्रिविंशत्यां यः पूजयति
 भास्करम् ॥ २२ ॥ सगत्वा सहस्रावीरक्रोडित्सौमिनसंक्षयम् ॥ दंडनायकवेलायां प्रभातसमयेपुनः ॥ २३ ॥ पूजयित्वा रविं भक्त्या ब्रजेदनिमिषाल
 यम् ॥ एवं वेलासु सर्वासु अवेषलासु च मानवः ॥ २४ ॥ भक्त्या पूजयते योऽर्कमर्कपुष्पैः समाहितः ॥ तेजसादित्यसंकाशो ह्यर्कलोके महीयते ॥ २५ ॥
 अयनेतूतरेसूर्यमथवादक्षिणायने ॥ पूजयेद्यस्तु वै भक्त्या सगच्छेत्कंजजालयम् ॥ २६ ॥ तत्रस्थः पूज्यते कैः सर्वैः सुमनसैस्तथा ॥ गोपातिः पूज्यते

१ दिनाच्येव-इ० पा० । २ देवतायतनेषु-इ० पा० । ३ धारयते-इ० पा० । ४ उषिवा च-इ० पा० । ५ मम लोके-इ० पा० । ६ भक्त्या समाहितः-
 इ० पा० । ७ सामरसंक्षयम्-इ० पा० । ८ देवैः-इ० पा० ।

यद्गद्गोपातिप्रमुखैःसुरैः॥२७॥विषुवेषूपरागेषुषडशीतिमुखेषुच ॥ पूजयित्वा रविं भक्त्या नानात्मानशोचतेनरः ॥ २८ ॥ विबुध्यवास्वयं वापियो
 नमस्कुरुते रविम् ॥ संतुष्टो भारुकस्तस्त्यगतिमिष्टां प्रयच्छति ॥ २९ ॥ कृशरापायासपूपललोन्मिश्रमोदकैः ॥ बलिकृत्वा तु सूर्याय
 सर्वकाममवाप्नुते ॥ ३० ॥ मोदकानां प्रदानेन पायसस्य च सुव्रत ॥ मधुमांसरसैश्चापि प्रीयतेऽतीव भास्करः ॥ ३१ ॥ घृतेन तर्पणं कृ
 त्वासदास्त्रिगंधो भवेन्नरः ॥ तर्पयित्वा तु मांसेन सद्यः पापात्प्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ घृतेन स्रपनं कृत्वा एकाहमुदयेवैः ॥ गवां शतसहस्रस्य दत्तस्य फ
 लमश्नुते ॥ ३३ ॥ गवां क्षीरेण संतप्य पुंडरीकफलं लभेत् ॥ रसेन स्नापयेद्देवमश्मधमेधफलं लभेत् ॥ ३४ ॥ सूर्याय तर्पणं धेनुगामे कायः
 प्रयच्छति ॥ कञ्जामचलां प्राप्य पुनर्लैखपुरं व्रजेत् ॥ ३५ ॥ गोशरीरेतुरोमाणि यावान्ति त्रिपुरान्तक ॥ सतावद्वर्षकोऽटीस्तुल्लेखलो
 के महीयते ॥ ३६ ॥ गोशतं भानवे दत्त्वा राजसूयफलं लभेत् ॥ अश्वमेधफलं तस्त्ययः सहस्रं प्रयच्छति ॥ ३७ ॥ गुग्गुलुं देवदारुं च दहोन्नृत्य
 घृतं स्रवम् ॥ आज्यधूमोहिं देवानां प्रकृत्यैव प्रियः सदा ॥ ३८ ॥ भेर्यादीनि च वाद्यानि शंखवैष्वादिकानि च ॥ येष्यच्छंतिं सूर्याय याति ते ह
 समं दिरम् ॥ ३९ ॥ वज्रमाहरेत्यस्तुरवे भक्तिः समन्वितः ॥ तीर्थोदकमथैवान्यं स याति विबुधालयम् ॥ ४० ॥ विमानैः स्त्रीशतार्कीणैः
 क्रीडयित्वा चिरं नरः ॥ मानुषत्वमनुप्राप्य राजा भवति धार्मिकः ॥ ४१ ॥ छत्रं ध्वजं वितानं च यताकाशमराणि च ॥ हेमदंडानि वै दद्याद्भवेयौ
 भक्तिमान्नरः ॥ ४२ ॥ विमानेन सदिव्येन किंकिणीजालमालिना ॥ सूर्यलोकमतोगत्वा भवत्यप्सरसां पतिः ॥ ४३ ॥ तत्रोष्यमुच्चि
 रं कालं स्वर्गात्प्रत्यागतः पुनः ॥ मानुष्ये जायेत राजा सर्वराजनमस्कृतः ॥ ४४ ॥ दत्त्वा वासांसि सूर्याय अलंकारं स्तथैव च ॥ क्रीडते
 जनलोकस्थो यावदाभूतं संपुवम् ॥ ४५ ॥ गतिवादि त्रुत्तैश्च कुर्याज्जागरणं रेवैः ॥ गंधर्वाप्सरसां मध्ये क्रीडते सुचिरं नरः ॥ ४६ ॥ गंधैः पु
 ष्पैस्तथा पत्रैः स्तोत्रैर्वीविधैस्तथा ॥ येस्तु वंति रविं भक्त्या ते याति पतगालयम् ॥ ४७ ॥ उषःस्तु वंति ये सूर्यमुपगारयंति ते सदा ॥ पा

१ विबुधमध्यगतं देवम्-इ०पा० । २ प्रयत्नेन-इ०पा० । ३ मधुमांसातिवर्षेण-इ०पा० । ४ स्रपनं कृत्वा-इ०पा० । ५ तर्पणीम्-इ०पा० । ६ आज्यधूपः-इ०पा० ।

ठकाश्चरणाश्चैव सर्वे ते स्वर्गगामिनः ॥ ४८ ॥ अइव युक्तं युगैर्युक्तं योददातिरिवेयम् ॥ कांचनं वापि रोप्यं वा माणि रत्नान्वितं शुभम् ॥ ४९ ॥
 सयानेनार्कवर्णेन किं किं निजालिना ॥ स्वर्गलोकाभिगताः क्रीडतेऽप्सरसासह ॥ ५० ॥ यस्तु दारुणं यं कुप्यं द्वे वरं मनुत्तमम् ॥
 सयात्यैर्कसर्वे न विमानेन किं मंडलम् ॥ ५१ ॥ यात्रां कुर्वते ये भानोर्न रत्नं वत्सरादपि ॥ षण्मासान्वागणश्चेष्टतेषां पुण्यफलं शृणु ॥ ५२ ॥ ष
 ण्मासाद्वागणश्चेष्टतेषां कर्मफलं शृणु ॥ ध्यानिनो योगिनश्चैव प्राप्नुवन्तं हि यां गतिम् ॥ ५३ ॥ तां गतिं प्रति पद्यंते सूर्यवत्मा विगाहिनः ॥ रथं वहन्ति ये भानो
 र्न रत्नं भवितुं समन्विताः ॥ ५४ ॥ अरे गाश्च दारिद्र्यं ज्ञातौ जातौ भवन्ति ते ॥ कर्तारैरथ यात्राया ये न रत्नं भास्करस्य तु ॥ ५५ ॥ यात्राभंगं
 तु यो मोहात्क्रोधाद्भ्रूते नरः ॥ मंदेहास्ते न राज्ञेयारक्षसाः पापकारिणः ॥ ५६ ॥ धनं धन्यं हि रण्यं वा वासांसि विविधानि च ॥ ये प्रयच्छं
 ति सूर्यार्थं यांति परमां गतिम् ॥ ५७ ॥ गावो वाथ महिष्यो वा गजानंधांश्च शोभनान् ॥ यः प्रयच्छति सूर्यार्थं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ५८ ॥
 अक्षयं सर्वकामयि मइव मेधफलं लभेत् ॥ सहस्रगुणितं तच्च दानमस्योपतिष्ठति ॥ ५९ ॥ महीं ददाति योऽर्कं यच्छृणु फलवर्तं शुभम् ॥
 स तारयति वै वंश्यान् दशपूर्वांश्च पुरान् ॥ ६० ॥ विमानेन च दिव्येन गोपुरेणोपतिष्ठेत् ॥ क्रीडत्यप्सरसां मध्ये करि वारिणिष्विव ॥ ६१ ॥ ग्रामं
 ददाति यो भक्त्या सूर्यार्थं यमतिमात्रं ॥ विमानेनार्कवर्णेन सयाति परमां गतिम् ॥ ६२ ॥ आरामान्ये प्रयच्छन्ति पत्रपुष्पफलोपगान् ॥
 भानवै भक्तियुक्तास्तु ते यांति परमां गतिम् ॥ ६३ ॥ मानं संवाचिकं वापि कर्मजं यच्च दुष्कृतम् ॥ सर्वसूर्यप्रसादेन अशेषं च प्रणश्य
 ति ॥ ६४ ॥ आतौ वा व्याधितौ वापि द्रोदुःखितोऽपि वा ॥ आदित्यं शरणं गत्वा नात्मानं शोचते नरः ॥ ६५ ॥ एकाहेनापि यद्वा
 नोऽपूजायाः प्राप्यते फलम् ॥ तद्वै कृतशतैरपि प्राप्यते फलमुत्तमम् ॥ ६६ ॥ कृत्वा प्रेक्षणं कंभानोर्दिव्यमायते न शुभम् ॥ अक्षयं सर्वं
 कामी यं राजसूयफलं लभेत् ॥ ६७ ॥ वेद्याकंदं वक्ष्यंस्तु दद्यात्सूर्यार्थं भक्तिः ॥ सगच्छेत्परमं स्थानं यत्र तिष्ठति भानुमान् ॥ ६८ ॥
 पुस्तकं भानवे दद्याद्भारतस्य गणाधिप ॥ सर्वपापविमुक्तात्मा विष्णुलोकं महीयते ॥ ६९ ॥ रामायणस्य दत्त्वा तु पुस्तकं त्रिपुरांतक ॥ बाज

पेयफलप्राप्यगोपतेः पुरमाब्रजेत् ॥ ७० ॥ भविष्यसांभसंज्ञं वादत्वा सूर्ययपुस्तकम् ॥ राजसूयाश्रमे धाम्यां फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ७१ ॥
 सर्वान्कामानवाप्नोति सूर्यसंलोकताम् ॥ सूर्यलोके चिरं स्थित्वा ब्रह्मलोकं ब्रजेत्पुनः ॥ ७२ ॥ स्थित्वा कल्पशतं तत्र राजा भवति भूतले ॥
 भानोरायतने यस्तु प्रपां कुर्याद्गुणाधिप ॥ ७३ ॥ स याति परमेस्थानं दिव्यं सौमनसं नरः ॥ शीतकाले धनं दद्यान्नराणां शतानां नमः ॥ ७४ ॥ भानो
 रायतने देवश्च धमेधफलं भेत् ॥ इति हासपुराभ्यां पुण्यपुस्तकवाचनम् ॥ ७५ ॥ अश्वमेधसहस्रं योनित्यं कर्तुं प्रवर्तते ॥ न तत्फलमवाप्नो
 तियदाप्नोत्यस्य कर्मणः ॥ ७६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्यं पुस्तकवाचनम् ॥ इति हासपुराभ्यां भानोरायतने शुभम् ॥ ७७ ॥ नान्यत्पुष्टिकरं भानो
 रस्तथा तुष्टिकरं परम् ॥ पुण्याख्यानकथास्तु यथाकरणमुत्तमम् ॥ ७८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे भानुमहिमवर्णनं ना
 म त्रिनवविंशतितमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अत्राख्यानमुशंति हं संवा दं गणपुंगव ॥ पितामहकुमारभ्यां पुण्यपापहरं शिवम् ॥ १ ॥
 स्रष्टारं सर्वलोकानां सुखासीनिं पितामहम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवं श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ २ ॥ कुमारो देवशार्दूल इदं वचनमब्रवीत् ॥ गतोऽहमद्यभ
 गवन्द्भुदेवं दिवाकरम् ॥ ३ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं देवः समयापूजितो रविः ॥ प्रणम्य शिरसा भक्त्या परया श्रद्धया विभो ॥ ४ ॥ अनुज्ञातस्ततस्ते
 न सुखासीनो बहोऽस्थितः ॥ आसीनेन मया तत्र दृष्टमाश्चर्यमद्भुतम् ॥ ५ ॥ काञ्चनेन विमानेन किंकिणीजालमालिना ॥ मणिमुक्ताविचित्रैर्वदूयै
 रवोदिना ॥ ६ ॥ आगतं पुरुषं तत्र दृष्ट्वा देवो दिवाकरः ॥ स संभ्रमं समुत्थाय आसनादेवसत्तम ॥ ७ ॥ गृहीत्वा दक्षिणे पाणौ पुरतः प्राप्य तं नरम् ॥
 शिरस्याग्राय देवेश पूजयामास रविः ॥ ८ ॥ उपविष्टुतं भानुरिदं वचनमब्रवीत् ॥ सुस्वागतं भद्रमुत्सुकृता प्रीतास्त्वया वयम् ॥ ९ ॥ स
 मीपेममतिष्ठत्वा वदा भूतसंलब्धम् ॥ पुनर्यस्य सितस्तथानयं ब्रह्मास्वयं स्थितः ॥ १० ॥ एतस्मिन्नंतरे चान्ये विमानवरमास्थितः ॥ आ
 गतः पुरुषो देवो यत्र तिष्ठति भास्करः ॥ ११ ॥ स चाप्येवं नरो देवपूजितो भानुना तदा ॥ सामपूर्वतथोक्तस्तु प्रश्रया वनतः स्थितः ॥ १२ ॥
 तत्र मे कौतुकं जातं दृष्ट्वा पूजां कृतांतयोः ॥ भानुना देवशार्दूलपृष्टो भानुर्मया ततः ॥ १३ ॥ किमनेन कृतं देवयोऽयं पूर्वमिहागतः ॥ नरस्तव

सकाशं वैयस्यतुष्टो भवान्भृशम् ॥ १४ ॥ यदस्य भवता पूजाकृता हि स्वयमेव तु ॥ अत्र मे कौतुकं जातं विस्मयश्च विशेषतः ॥ १५ ॥ तथैवास्य कृता पूजा
 द्वितीयस्य नरस्य च ॥ सर्वथा पुण्यकर्मणा विमौनरवरोत्तमौ ॥ १६ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाद्यैस्तु पूज्यते भगवान्सदा ॥ यस्त्वमभ्यां परंपूजां कृतवा
 न्देव सत्तम ॥ १७ ॥ कथ्यतां मम देवेश किमेतौ कर्मचक्रतुः ॥ यस्येदं परं पुण्यं फलं दिव्यमवापतुः ॥ १८ ॥ श्रुत्वा तद्वचनं देव इदं वचनमब्र
 वीत् ॥ सूर्य उवाच ॥ साधु पृष्टोऽस्मि भवता कर्मणो निर्णयं परम् ॥ १९ ॥ यदनेन कृतं कर्म नरेण मुनि सत्तम ॥ योऽसौ सूर्याभिहाया तस्तच्छृणु
 ष्वमहामते ॥ २० ॥ येयं मंदांशं भूतैः पाथिवैः पालिता सदा ॥ अयोध्या नाम नगरी प्रख्याता पृथिवी तले ॥ २१ ॥ तत्रासौ वैश्यजती यो धनरा
 ल इति स्मृतः ॥ तस्यां पुण्यां द्विजश्रेष्ठा दिव्यमायतनं व्यधात् ॥ २२ ॥ तस्मिन्नायतने दिव्ये ह्यस्त्रायार्थं तथा श्रितः ॥ ब्राह्मणानां विशिष्टानां पूजये
 त्वा कदंबकम् ॥ २३ ॥ इतिहासपुराणाभ्यां वाचकं च विशेषतः ॥ पूजयित्वा द्विजश्रेष्ठमुनिं श्रद्धमहामुनिम् ॥ २४ ॥ पुस्तकं चापि संपूज्य गंध
 पुष्पौ पहारतः ॥ तस्यैव प्रिकदंबस्य व्यासस्य च यथाग्रतः ॥ २५ ॥ प्रकल्प्योक्तो द्विजोऽनेन पाठको वाचकोत्तमः ॥ एष तिष्ठति देवेशः सहस्रकि
 रणोरविः ॥ २६ ॥ चातुर्वर्ण्यमिदं वापि श्रोतुं कामं कदंबकम् ॥ तिष्ठ चेह द्विजश्रेष्ठ कुरु पुस्तकवाचनम् ॥ २७ ॥ येन मे वरदो भूतुः सत्तजन्मा
 निवै भवेत् ॥ यावत्संस्मरं विप्रप्रभृद्भ्यश्चैतिमुत्तमम् ॥ २८ ॥ स्वर्णनिष्कशतं विप्रततो दास्येतथा परम् ॥ पूर्णैर्वर्षैश्च श्रेष्ठश्रेयोऽर्थमह
 मात्मनः ॥ २९ ॥ एवं प्रवर्तेतस्मिन् पुण्ये पुस्तकवाचनम् ॥ षण्मासागतमात्रे तु काले सुनिवरोत्तम ॥ ३० ॥ तथैवान्तरतश्चार्थकालधर्ममुपे
 यिषान् ॥ मया चास्य विमानं तु प्रेषितं कुर्वतो व्रतम् ॥ ३१ ॥ इत्येषा कर्मणस्तुष्टिः पुण्याख्या न कंसंज्ञिता ॥ गंधपुष्पौ पहारैस्तु न तथा जायते
 मम ॥ ३२ ॥ प्रीतिर्द्विजवरश्रेष्ठपुराणश्रवणे यथा ॥ गोसुवर्णहिरण्यानां वस्त्राणां चापि कृत्स्नज्ञाः ॥ ३३ ॥ ग्रामाणां नगराणां च दानं प्रीतिकरं मम ॥
 न तथा स्याद्विजश्रेष्ठयथा प्रीतिकरं मुने ॥ ३४ ॥ इतिहासपुराणाभ्यां श्रवणं मुनि सत्तम ॥ आर्द्रकुर्वते ये मद्भक्ष्यभोज्यैरनेकज्ञः ॥ ३५ ॥
 न कुर्वन्ति तथा प्रीतिर्यथा पुस्तकवाचनम् ॥ कर्णश्राद्धे तथा प्रीतिर्मम स्याद्विजसत्तम ॥ ३६ ॥ न तथा जायते प्रीतिर्भोज्यश्राद्धे तथैव च ॥

१ मम-इ० पा० । २ वाचकः-इ० पा० । ३ देवः-इ० पा० । ४ मुनिश्रेष्ठ-इ० पा० ।

अथार्किवहुनोक्तेनान्यत्प्रातिकरंमम् ॥ ३७ ॥ पुण्याख्यानमृतेविप्रशुद्धमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ यश्चायमपरोविप्रद्विहायतो नरोत्तमः ॥ ३८ ॥
 अयमासीद्विजश्रेष्ठस्तस्मिन्नेवपुरोत्तमे ॥ एकदातुगतश्चायं धर्मश्रवणमुत्तमम् ॥ ३९ ॥ श्रोतुं भक्त्याद्विजश्रेष्ठश्रद्धया परयावृतः ॥ श्रुत्वा तत्र
 तं भक्त्या पुण्याख्यानमनुत्तमम् ॥ ४० ॥ कृत्वा प्रादक्षिणं तस्य वाचकस्य महात्मनः ॥ एष विप्रो द्विजश्रेष्ठ दत्तवान्स्वर्णमाषकम् ॥ ४१ ॥
 दत्त्वा तु दक्षिणां तस्मै वाचकायामितौजसे ॥ आनन्दमगमद्विप्रः प्राप्तवान्कांचनंस्तथा ॥ ४२ ॥ एताद्विसफलं चास्य न चान्यत्कृतवानथम् ॥
 यदनेन कृता पूजा वाचकस्य महात्मनः ॥ ४३ ॥ फलं हि कर्मणा तस्य गन्मया पूजितः स्वयम् ॥ वाचकं पूजयेद्यस्तु श्रद्धा भक्तिसमन्वितः ॥
 ॥ ४४ ॥ तेनाहं पूजितः स्या वै को विष्णुः शंकरस्तथा ॥ वाचकं भोजयेद्यस्तु भक्त्या भोज्यैरनुत्तमैः ॥ ४५ ॥ तेनाहं पूजितः स्या वै दशवर्षा
 णिपंचच ॥ नयमोनयमीचापि नमंदोनमनुस्तथा ॥ ४६ ॥ तपती न तथा निषोद्येष्टो वाचको मम ॥ वाचके सत्कृते देव भोजिते सु
 निसत्तम ॥ ४७ ॥ तृप्तिर्भवति मे विप्रसंवत्सरशतद्वयम् ॥ न केवलं मम प्रीतिर्वाचके भोजिते भवेत् ॥ ४८ ॥ कृत्स्नशो देवतानां च
 इन्द्रादीनां तथा भवेत् ॥ ब्रह्मा विष्णु शिवादीनां सर्वेषां वाचको मम ॥ ४९ ॥ प्रीति तस्मिन् देवताः स्रुः सर्वाः प्रीतान संशयः ॥ इत्येतत्कथितं सर्वमा
 भ्या कर्म महासुने ॥ ५० ॥ न चान्यच्चक्रतुः कर्म किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ॥ एतद्ब्रह्माश्चर्यं तवाभ्याशमिहागतः ॥ ५१ ॥ किमत्र त
 थ्यं देवेश कथ्यतां कौतुकं मम ॥ ब्रह्मो वाच ॥ श्रुत्वा कुमारवचनं सर्वलोकापितामहः ॥ ५२ ॥ हंत भोः साधुपुण्योऽसि नास्ति तुल्यस्त्व
 यापरः ॥ यद्ब्रह्मै भवता तौ हि सुपुण्यौ पुण्यकारिणौ ॥ ५३ ॥ यदुक्तं भानुना वत्स तत्तथा नान्यथा भवेत् ॥ यदासीन्मे सुखं पुत्रयमं
 लोकपूजितम् ॥ ५४ ॥ तस्मादेतानि सर्वाणि निर्गतानि समंततः ॥ इति हासपुराणा निलोकानां हितकाम्यया ॥ ५५ ॥ यथैतानि मेष्टा
 नि पुराणानि महासुने ॥ न तथा वै चतुर्वेदीन चांगा नि महासुने ॥ ५६ ॥ शृण्वन्त्येतां नि ये भक्त्या नित्यं श्रद्धा समन्विताः ॥ दत्त्वा तु वाचके
 वृत्तिं ते गच्छति परंपदम् ॥ ५७ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां रूपक्षीकरणमुत्तमम् ॥ इति हासपुराणा नि मया सुष्टानि सुव्रत ॥ ५८ ॥ यश्चेच

तुरो वेदगूढार्थः सततं स्मृताः ॥ अतस्त्वेतानि सृष्टानि गोधार्यैषां महामुने ॥ ५९ ॥ यस्तु कारयते नित्यं धर्मश्रवणमुत्तमम् ॥ आदित्याद्वा
 स्करं प्राप्य याति तत्परमं पदम् ॥ ६० ॥ दत्त्वा तु दक्षिणां तत्र आदित्यस्य पुरं ब्रजेत् ॥ किमाश्चर्यं द्विजश्रेष्ठ दानपात्रं हितत्परम् ॥ ६१ ॥ यथा
 देववरो लोखस्तथा हेतिरं पविः ॥ ब्राह्मणानां तथा श्रेष्ठो वाचक्रो नात्र संशयः ॥ ६२ ॥ हेतिर्यथा ते जातु सरसां कलशो यथा ॥ तथा सर्वद्वि
 जेभ्यस्तु वाचकः श्रवरः स्मृतः ॥ ६३ ॥ वाचकं पूजयेद्यस्तु नरो भक्तिपुरःसरः ॥ पूजितं सकलं तेन जगत्स्यान्नात्र संशयः ॥ ६४ ॥ सत्यमु
 क्तं न संदेहो भातु नाना मत्कुलोद्बह ॥ वाचकेन समपात्रं न जातव्यं द्रव्यं क्वचित् ॥ ६५ ॥ तच्छ्रुत्वा ब्रह्मणो वाचक्यं कुमारो वाचक्यमब्र
 वीत् ॥ ६६ ॥ अहो हि धन्यता तस्य पुण्यश्रवणकारिणः ॥ दानं च दत्तोऽत्यर्थं पुण्यता वाचकायै ॥ ६७ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ इत्थं दिंडिमदा
 यस्तु देवदेवस्य मां दिरे ॥ यः कुर्याद्भर्मश्रवणं स याति परमां गतिम् ॥ ६८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ पुण्यश्रवणमा
 हात्म्यवर्णनं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ त्रिभिः प्रदक्षिणां कृत्वा यो न मस्कुरुते रविम् ॥ भूमौ गते न शिरसा
 स याति परमां गतिम् ॥ १ ॥ सोपानत्को देवगृहमारुहेद्यस्तु मानवः ॥ स याति नरकं चोरेतामिह नामनामतः ॥ २ ॥ शुष्ममूत्रपुरीषा
 णि स मुष्टुजतिर्यस्तु वै ॥ देवस्यायतने भानोः स गच्छेन्नरकं क्रमात् ॥ ३ ॥ घृतं मधु पयस्तोयं तथैश्वरसमुत्तमम् ॥ स्नपनार्थं तु देवस्य ये ददतीह मा
 नवाः ॥ ४ ॥ सर्वकामानवाप्ये हेतयातिहेलिमंडलम् ॥ स्नाप्यमानं रविं भक्त्या ये पश्यंति वृषध्वजम् ॥ ५ ॥ तेष्वमेधफलं प्राप्य ल
 यं याति वृषध्वजे ॥ स्नपनं ये च कुर्वन्ति भानोर्भक्तिमन्विताः ॥ ६ ॥ लभंत तत्फलं भीमं राजसूयाद्वमेधयोः ॥ यथानलं वये
 त्काश्चित् स्नपनं भास्करस्य तु ॥ ७ ॥ तथा कार्यं प्रयत्नेन लंघितं ह्यसुखावहम् ॥ तामिस्रं नरकं याति लंघयेच्च स रौरवान् ॥ ८ ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्यं क्षपणमादितः ॥ घृतेन स्नापयेद्देवं कंजमाप्नोति मानवः ॥ ९ ॥ मधुना प्रियमायाति तोयनापि घृतौ कसम् ॥ इक्षुरसेन सं
 स्नाप्य पयसा कंजजध्वजम् ॥ १० ॥ एवमेभिः स्नापयेद्भरविमीहितमाप्नुयात् ॥ ११ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमोऽध्यायः आदित्यालया महा
 त्म्यवर्णनं नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ६४ ॥ दिंडि रुवाच ॥ यश्चैतः सप्तसप्तम्यो भवता कथिता मम ॥ तासां या प्रथमा देवकथि

तासासिस्तरा ॥ १ ॥ यास्त्वन्यादेवशादूलताःसर्वाःकथयस्वमे ॥ येनोपोष्यतस्तस्तुव्रजेहंहेलिसद्भवै ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
 शुक्लपक्षस्यसप्तम्यांनक्षत्रंपंचतारकम् ॥ यदास्यात्सतदाज्ञेयाजयानामेतिसप्तमी ॥ ३ ॥ तस्यांदत्तहुतंजतंतर्पणंदेवपूजनम् ॥ सर्वशत
 गुणंप्रोक्तंपूजाचापिदिवाकरे ॥ ४ ॥ भास्करस्यप्रियाब्जेषासप्तमीपापनाशिनी ॥ धन्यायशस्यापुन्याचक्रामद्रांकंजवहा ॥ ५ ॥ विधि
 नानेनकर्तव्यातिथिर्यामविद्यते ॥ तंशृणुष्वविधिमतोयेनकृत्वार्थमश्रुते ॥ ६ ॥ हंसहंससमारूढशुक्लेयंसप्तमीपुरा ॥ समुपोष्यचक्रतंव्या
 विधिनोनेनशंकरा ॥ ७ ॥ पारणातृतीयाऽहेस्यात्कथितंगोषुषावहम् ॥ प्रथमंचतुरोमासान्पारणं कथितंबुधैः ॥ ८ ॥ कथितान्यत्रपुष्पाणि करवीरस्यसु
 व्रत ॥ चंदनंचतथारक्तंघृथांथुगुलंपरम् ॥ ९ ॥ कांसारंतुमुपक्लंचनैवेद्यंभास्करायवै ॥ अनेनविधिनापूज्यमार्तंडंविबुधाधिपम् ॥ १० ॥ पूजये
 द्ब्राह्मणान्भीमभक्ष्यभोज्यैर्यथाविधि ॥ कांसारंभोजयेद्ब्रह्मपारणेऽस्मिन्विचक्षणः ॥ ११ ॥ स्वयमेवतथाश्रियात्प्रयतोमौनमाश्रितः ॥ पंचम्यामेक
 भक्तंतुषष्ठ्यांनक्तंप्रवर्तते ॥ १२ ॥ कृत्वोपवासंसप्तम्यामष्टम्यांपारणंभवेत् ॥ षष्ठ्यासमेताकर्तव्यानाष्टम्येयंकदाचन ॥ १३ ॥ ग्रस्योपवासनायेवप
 ष्ट्यानाहुरुपोषितम् ॥ यथैकादश्यांकुर्वतिउपवासमनीषिणः ॥ १४ ॥ उपवासनायद्वादश्यांयथेयंपरिकीर्तिता ॥ सिद्धार्थैकैःस्नानमंत्रःप्रा
 शनंगोमयस्यतु ॥ १५ ॥ भानुर्मैप्रीयतामत्रदंतकाष्ठतथार्कजम् ॥ इत्येषकथितस्ततःप्रथमेपारणंविधिः ॥ १६ ॥ द्वितीयेश्रूयतांभीमपारणं
 गदतोमम ॥ मालतीकुसुमानिहश्रीखण्डंचंदनंतथा ॥ १७ ॥ नैवेद्यंपायसंभानोर्धूपंविजयमादिशेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्वापितथाश्रियात्स्वयंवि
 भोः ॥ १८ ॥ रविर्मैप्रीयतामत्रनामदेवस्यकीर्तयेत् ॥ प्राशयेत्पंचगव्यंतुखादिरंदंतधावने ॥ १९ ॥ द्वितीयेपारणेविरविधिरुक्तोमयाधुना ॥
 तृतीयेपारणेवापिकथ्यमानंनैवेद्यमे ॥ २० ॥ अगस्तिंकुसुमैरत्रभास्करंपूजयेद्बुधः ॥ समालंभनमत्रोक्तंश्रीखंडंकुसुमंतथा ॥ २१ ॥ सि
 ङ्गकधूपमुद्दिष्टंभानोःप्रीतिकरंपरम् ॥ शालयोदनंतुनैवेद्यंरसालोपरिसंयुतम् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणानंतुदातव्यंभक्ष्यीततथात्मना ॥ कुशोद
 कप्राशनंतुवदर्यादंतधावनम् ॥ २३ ॥ विकर्तनःप्रीयतामिनामदेवस्यकीर्तयेत् ॥ वर्षासुदेवदेवस्यपूजाकार्याविधानतः ॥ २४ ॥ गंधपु
 ष्पोपहारैस्तुनानांप्रेक्षकैस्तथा ॥ गोदानैर्भूमिदानैर्वाब्राह्मणानंचतर्पणैः ॥ २५ ॥ इत्थंसंपूज्यदेवेशंदेवस्यपुरतःस्थितः ॥ कारयेत्परमंपुण्यं

धयं पुरस्तकवाचनम् ॥ २६ ॥ वस्त्रैर्गन्धिस्तथाधूपैर्वाचकं पूजयेत्ततः ॥ देवस्य पुरतः स्थित्वा ततो मंत्रमुदीरयेत् ॥ २७ ॥ देवदेवजगन्नाथ सर्व
 रोगातिनाशन ॥ ग्रहे श्लोकं नयनविकर्तनतमोऽपह ॥ २८ ॥ कृतये देवदेव शजयानामेति सप्तमी ॥ मया तव प्रसादेन धन्यापापहरा शिवा ॥ २९ ॥
 अनेन विधिना वीरयः कुर्यात्सप्तमीमिमाम् ॥ तस्य हानादिकं सर्वं भवेच्छतगुणं विभो ॥ ३० ॥ कृत्वे मां सप्तमीं विरपुरुषः प्राप्नुते यशः ॥ धनं
 धान्यं सुवर्णं च पुत्रमायुर्वलं श्रियम् ॥ ३१ ॥ प्राप्येह देवशार्दूलसूर्यलोकं सगच्छति ॥ तस्मादेत्यनुभूमौ राजराजो भवेद्दुधः ॥ ३२ ॥ इत्येषा कथिता
 वीरजयानामेति सप्तमी ॥ कृतास्मृता श्रुता सा तु हेलोको प्रदायिनी ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे जयानामसप्तमी माहात्म्य
 वर्णनं नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॐ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ मायस्य शुक्लपक्षे तु सप्तमी या त्रिलोचन ॥ जयतीनाम सा प्रोक्ता पुण्या पापहरा
 शिवा ॥ १ ॥ सोपोष्या येन विधिना शृणुत तत्पार्वतीप्रिय ॥ पारणानि तु च त्वारिकथितान्यत्र पंडितैः ॥ २ ॥ पंचम्यामेकभक्तं तु षष्ठ्यां नक्तं प्र
 कीर्तितम् ॥ उपवासस्तु सप्तम्या षष्ठ्यां पारणं भवेत् ॥ ३ ॥ मावेच फाल्गुने मासितथा चैत्रे च सुव्रत ॥ बकपुष्पाणि रम्याणि कुंकुमं च विलेप
 नम् ॥ ४ ॥ नैवेद्यं मोदकांश्चात्र धूपमाज्यमुदाहृतम् ॥ प्राज्ञानं पंचगव्यं तु पवित्रीकरणं परम् ॥ ५ ॥ मोदकैर्भोजयेद्दिप्रान्यथा शस्त्या गणाधिप ॥
 शाल्यादंनं च भूतेषु दद्याच्छतया द्विजेषु वै ॥ ६ ॥ इत्थं संपूजयेद्यस्तु भास्करं लोकप्रजितम् ॥ सर्वस्मिन्पारणे वीरसोऽहमेव फलं लभेत् ॥ ७ ॥
 द्वितीयपारणे पूज्य राजसूयफलं लभेत् ॥ वैशाखा षाड्येष्टेषु श्रावणे मासि सुव्रत ॥ ८ ॥ पूजार्थमथ भानो वै शतपत्राणि सुव्रत ॥ इवेतच्चंदनं
 भीमधूपं गुग्गुलुमुच्यते ॥ ९ ॥ नैवेद्यं गुडपुष्पास्तु प्राज्ञानं गोमयस्य तु ॥ भोजने चापि विप्राणां गुडपुष्पाः प्रकीर्तितः ॥ १० ॥ द्वितीयमिदमाख्या
 तं पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूया इव मेधाभ्यां फलदं भास्करप्रियम् ॥ ११ ॥ तृतीयं शृणु देवस्य पूजार्थं भास्करस्य तु ॥ मासि भाद्रपदे वीरतथा
 चाहव्युजैर्विभो ॥ १२ ॥ कार्तिके चापि मासे तु रक्तचंदनमादिशेत् ॥ मालतीकुसुमानि ह धूपं विजयमुच्यते ॥ १३ ॥ नैवेद्यं धृतं पूयास्तु भोजनं
 च द्विजन्मनाम् ॥ कुशोदकप्राशनं तु कायशुद्धिकरणं परम् ॥ १४ ॥ तृतीयमपि चारुगतं पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूया इव मेधाभ्यां फलदं भास्कर
 प्रियम् ॥ १५ ॥ चतुर्थमपि तैविचमि पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूया इव मेधाभ्यां फलदं भास्करप्रियम् ॥ १६ ॥ तदद्य देवशार्दूलपारणं त्रयेसे

शृणु ॥ मासिमागंशिरैविरपैषिमासितथाशिव ॥ १७ ॥ मावेचेदेवशाईल्लशृणुपुण्यान्यशेषतः ॥ करवीराणिरक्तानितथारक्तचंचंदनम् ॥ १८ ॥ अमृताख्यंतथाधूपनैवेद्यपायसंपरम् ॥ आर्जनीयंतथातक्रांशंनंपरमंस्मृतम् ॥ १९ ॥ अगुरुंचंदनंमुस्तंसिद्धकंचूषणंतथा ॥ समभागैस्तुकर्तव्यमिदंचामृतमुच्यते ॥ २० ॥ नामानिकथितान्यत्रभस्करस्यमहात्मनः ॥ चित्रभानुस्तथाभानुरादित्योभास्करस्तथा ॥ २१ ॥ प्रीयतामितिसर्वेषुपारणेविविधमादिशेत् ॥ अनेनविधिनयस्तुक्रूर्यात्पूजाविभावसाः ॥ २२ ॥ तस्यातिथौदेवेदेवसयातिपरमंपदम् ॥ कृत्वैवंसप्तमीभोमसर्वकामानवाप्नुते ॥ २३ ॥ पुत्रार्थीलभतेपुत्रान्धनार्थीलभतेधनम् ॥ सरोगोमुच्यतेरौगः शुभमाप्नोतिपुष्कलम् ॥ २४ ॥ पूर्णैसंवत्सरेभीमकार्यापूजादिवाकरे ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तुब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ २५ ॥ नानाविधैः प्रक्षणकैः पूजयावाचकस्यतु ॥ इत्थंसंपूज्यदेवेशंब्राह्मणांश्चाभिपूज्यच ॥ २६ ॥ वाचकंचद्विगंपूज्यइदंवाक्यमुदीरेयेत् ॥ धर्मक्रायेषुमेदेवअर्थकथेषुनित्यशः ॥ २७ ॥ कामकार्येषुसर्वेषुजयोभवतुसर्वदा ॥ ततोविसर्जयेद्विग्नान्वाचकंतुद्विजोत्तमम् ॥ २८ ॥ इत्थंकुर्यादिदंयस्तुसजयंम्राप्नुतेफलम् ॥ सर्वे पापविशुद्धात्मासूर्यलोकंसगच्छति ॥ २९ ॥ विमानवरमाहूढःकंजजोद्धामुत्तमम् ॥ तेजसारविसंकाशःप्रभयापतगोपमः ॥ ३० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेजयंतीकल्पवर्णनंनामसप्ततमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मासिभाद्रपदेशुक्लासप्तमियागणाधिपाअपरा जितेतिविख्यातामहापातकनाशिनो ॥ १ ॥ चतुर्थमिदंभक्तुपंचम्यानंरुक्तादिशेत् ॥ उपवांसंतथाषष्ठ्यांसतम्यांपारणस्मृतम् ॥ २ ॥ सारणान्यत्रचत्वारिकथितानिमीषिभिः ॥ पुष्पाणिकराशिरस्यतथारक्तचंचंदनम् ॥ ३ ॥ धूपक्रियागुगुलेनैवेद्यंशुडपूपकान् ॥ भाद्रपदादिमासेषुविविधेषप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥ श्वेतानिभीमपुष्पाणि तथाश्वेचंचंदनम् ॥ धूपमाज्यमिहाख्यातंनैवेद्यंपायसंरवेः ॥ ५ ॥ रार्गशीर्षादिमासेषुविविधेषप्रकीर्तितः ॥ ततोऽगस्त्यस्यपुष्पाणिकुंकुमंचविलेपनम् ॥ ६ ॥ धूपार्थसिलहंकंप्रोक्तमथवारविवर्णकम् ॥ शाल्योदंनचनैवेद्यंसंफालगुनादिषु ॥ ७ ॥ रक्तोत्पलानिभूतेशसागुरुंचंदनंतथा ॥ अनंतंधूपमुद्दिष्टनैवेद्यंशुडपूपकान् ॥ ८ ॥ श्रीखंडग्रंथिसहितमगुरुसिलहंकंतथा ॥ मुस्तंतथेंद्रभूतेशशंकरागृह्यतेत्रयहम् ॥ ९ ॥ इत्येषधूपोऽनंतस्तुकाथितोदेवसत्तम ॥ ज्येष्ठा

दिमासेषु तथा विधिरुक्तो मनीषिभिः ॥ १० ॥ शृणुनामानि देवस्य प्राज्ञानि च सुव्रत ॥ सुधांशुर्यमचैव सविता त्रिपुरांतक ॥ ११ ॥
 पारण्येव सवैषु प्रीयतामितीतीयेत् ॥ गोमूत्रं पंचगव्यं तु घृतं चोष्णं पयोदधि ॥ १२ ॥ यस्त्वेतां सप्तमूर्कयार्दानेन विधिनानरः ॥ अपराजितो
 भवन्तो हि सदा शत्रुभिराहवे ॥ १३ ॥ जित्वा शत्रुं लोभे चापि त्रिवर्गनात्र संशयः ॥ त्रिवर्गमथ संप्राप्य स्वर्भानोः पुरमश्नुते ॥ १४ ॥
 ततः पूर्णेषु मासेषु पूजयेच्छक्तिः स्वगम् ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु पुराणश्रवणेन च ॥ १५ ॥ अश्वदानेन च विभो ब्राह्मणानां च
 तर्पणैः ॥ वाचकंपूजयित्वा च भास्करस्य प्रियंसदा ॥ १६ ॥ भास्कराय च्यवान्दद्यान्ना रत्नविभूषिताम् ॥ यद्वत्थं कुरुते दीरस
 तमर्थं तन्नतः सदा ॥ १७ ॥ स पराजित्यैवै शत्रुयातिहंससलोकताम् ॥ १८ ॥ शुक्लाश्चेद्भयनेन आपणेन पताकिना ॥ आपगाधिपसं
 काश आपगानुचरो भवेत् ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमिकल्पे अपराजितावर्णने नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ६४ ॥ ब्र
 ह्मोवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदा संक्रमते राविः ॥ महाजया तदा सा वै सप्तमी भास्करप्रिया ॥ १ ॥ स्नानं दानं जपो होमः पितृदेवाभिपू
 जनम् ॥ सर्वकोटिगुणं प्रोक्तं भास्करस्य वचो यथा ॥ २ ॥ यस्तस्यां मानवो भक्त्या घृतेन स्नापयेद्भविम् ॥ सोऽश्वमेधफलं प्राप्य स्वर्गलोकमवा
 मुयात् ॥ ३ ॥ पयसा स्नापयेद्यस्तु भास्करं भक्तिमान्नरः ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो याति सूर्यसलोकताम् ॥ ४ ॥ कापूरेण विमानेन किंणि
 जालमालिना ॥ तेजसा हरि संकाशः कान्त्या सूर्यसमस्तथा ॥ ५ ॥ स्थित्वा तत्र चिरं कालं राजा भवति चांजसा ॥ महाजयैषा कथिता सप्तमी त्रिपुरां
 तक ॥ ६ ॥ यामुपोष्य नरो भक्त्या भवते सूर्यलोकगः ॥ ततो याति परं ब्रह्म यत्र गत्वानशोचति ॥ ७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्व
 णि सप्तमिकल्पे महाजया कल्पवर्णने नामैकोनशततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ६५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यातु मार्गं शिरोमासि शुक्लपक्षे तु सप्तमी ॥ नंदा सा क
 थिता वीरसर्वानंद करी शुभा ॥ १ ॥ पंचम्यामेकं भक्तं तु षष्ठ्यां नक्तं प्रकीर्तितम् ॥ सप्तम्यामुपवासं तु कर्तयति मनीषिणः ॥ २ ॥ पारणान्यत्र
 वैत्रीणि शंसंतीह मनीषिणः ॥ मालतीकुसुमानीह सुगंधं च दनं तथा ॥ ३ ॥ कर्पूरागरुसंमिश्रं धूपं चात्र विनिर्दिशेत् ॥ दध्योदनं सखंडं च नैवेद्यं
 भास्करप्रियम् ॥ ४ ॥ तमेव दद्याद्विप्रेभ्योऽश्रीयाच्च तदनुस्वयम् ॥ धूपार्थं भास्करस्यैष प्रथमे पारणे विधिः ॥ ५ ॥ पलाशपुष्पाणि विभो

धूपं च्छव्यमेव च ॥ कर्पूरं चंदनं कुसुमं गरुसिंहकं तथा ॥ ६ ॥ संत्रिथिवृषणं भीमकुंडं गुंजनं तथा ॥ हरीतकी तथा भीमपक्षकड
 च्यते ॥ ७ ॥ धूपं प्रबोधमादौष्टनैवेद्यं खंडमंडकान् ॥ कृष्णागरुसिंहकं जवालकं वृषणं तथा ॥ ८ ॥ चंदनं तगरं मुस्तां प्रबोधशंकरान्विताम् ॥
 भोजयेद्ब्रह्मणां श्रापि खंडाद्यौर्गणाधिप ॥ ९ ॥ निवपत्रं तु संप्राप्य ततो भुंजीत वाग्यतः ॥ पारणस्य द्वितीयस्य विधौ षष्ठी कर्तितः ॥ १० ॥ नीलो
 त्पलानि शुभ्राणि धूपं गौगुलमाहरेत् ॥ नैवेद्यं पायसं देयं प्रति ये भारुः स्युः ॥ ११ ॥ विलेपं च चंदनं तु प्राशनं विधिरुच्यते ॥ तृतीयस्यापि तैवी
 रकथितो विधिरुत्तमः ॥ १२ ॥ शृणु नामानि देवस्य पावनानि नृणां सदा ॥ विष्णुर्भास्तथा धाता प्रोयता सुद्विरेच्यै ॥ १३ ॥ अनेन विधिनयस्तु
 कुर्यात्प्रयतमानसः ॥ सकामानि हंसं प्राप्य नंदं तेशाश्वतीः समाः ॥ १४ ॥ ततः सूर्यसदो गत्वा नंदं तेषां नंदं वर्धनं ॥ एषा तु नंदजननी तवाख्याताम्
 याशिव ॥ १५ ॥ यामुपोष्य ततो भुक्त्वा नंदं तेषां हंसमाप्यै ॥ १६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमं कल्पेन दानात्मसप्तमं वर्णनं नाम श
 ततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां नक्षत्रं सविर्भवेत् ॥ यदा प्रथमतां चैव तदा वै भद्रतां व्रजेत् ॥ १ ॥
 सप्तमं तत्र देवस्य घृतेन कथितं बुधैः ॥ क्षीरेण च तथा विरपुनरिक्षुरसेन च ॥ २ ॥ स्नापयित्वा तु देवं शंखं दनेन विलेपयेत् ॥ दग्ध्वा तु गुगुलं
 तस्य दद्याद्भद्रं तथा प्रतः ॥ ३ ॥ गोधूमचूर्णं निवपान्विमलं शशिसन्निभम् ॥ सवज्रं सगुणं चैव रक्तपुष्पोपशोभितम् ॥ ४ ॥ यदस्य शृंगमो
 जानंतत्र वैमौक्तिकं न्यसेत् ॥ यदाग्नेयं तत्र माणिक्यं न्यसेद्दालोहितं मणिम् ॥ ५ ॥ नैऋत्ये मकरं दद्याद्वायव्ये पद्मरागिणम् ॥ गौर्ग्यमंतत
 स्तस्य स्वशक्त्या विन्यसेद्बुधः ॥ ६ ॥ चतुर्थ्यमेकभक्तं तु पंचम्यां नक्तमादिशेत् ॥ षष्ठ्या मयाचितं प्रोक्तमुपवासमतः परम् ॥ ७ ॥ पाषांडि
 नो विकर्मस्थान्वैडालव्रतिकां त्यजान् ॥ सप्तम्यां पालयेत्प्राज्ञो दिवा स्वापं विवर्जयेत् ॥ ८ ॥ अनेन विधिनयस्तु कुयौ द्वैभद्रसप्तमीम् ॥ तस्य
 भद्राणि सर्वाणि यच्छंति ऋभवः सदा ॥ ९ ॥ भद्रं ददाति यस्त्वस्यां भद्रस्तस्य सुतो भवेत् ॥ भद्रमासाद्य भूते शसदा भद्रेण तष्टति ॥ १० ॥
 ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ कोऽयं भद्र इति प्रोक्तः कथं कार्यं भूषणम् ॥ इत्वा च किं फलं विद्याद्विधिना केन दीयते ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥

व्योमं भद्रइति प्रोक्तं देवाचि ह्नमनूपमम् ॥ यद्धृत्स्वहनः सूर्यमुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ १२ ॥ शालिपिंडमयं कार्यं चतुष्कोणमनूपमम् ॥ गव्ये
 न सर्पिषा युक्तं खंडशर्करया न्वितम् ॥ १३ ॥ चातुर्जतकपूर्णं तु द्राक्षाभिश्च विशेषतः ॥ नालिकेरफलैश्चैव सुगंधं च गणाधिप ॥ १४ ॥ मध्वै
 र्द्रुनीलं भद्रस्य न्यसेत् ॥ पुष्परंगमं रक्तं पद्मरंगं तथैव च ॥ १५ ॥ अनौपम्यं च माणिक्यं क्रमात्कोणेषु विन्यसेत् ॥ वाच
 कायं तथा दद्याद्वा भोजके स्वयम् ॥ १६ ॥ अनेन विधिनयान्स्तु कृत्वा भद्रं प्रयच्छति ॥ सहभद्राणि संप्राप्य गच्छेद्भूषणं तिमिरम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मलोकं त
 तो गच्छेद्ब्रह्मलोकं न संशयः ॥ तेजसा गोजं संकाशः कांत्या गोजसमस्तथा ॥ १८ ॥ प्रभया गोपतेस्तु लज्जं सौम्यं गोपस्य च ॥ तस्मादेत्यपुनर्भू
 मौ गोपतिः स्यान्न संशयः ॥ १९ ॥ प्रसादाद्गोपतेर्वीर्यं सर्वज्ञाधिप पूजितः ॥ इत्येषा कथिता भीमभद्रानामेति सप्तमी ॥ २० ॥ यासु पोष्य न
 रो भीमब्रह्मलोकं मवाप्नुयात् ॥ शृण्वंति ये पठंतीह कुर्वंति च गणाधिप ॥ २१ ॥ ते सर्वे भद्रमासादयां तितद्ब्रह्मशाश्वतम् ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 इत्युक्तवान्पुराब्रह्मादिं देने सप्तमी व्रतम् ॥ २२ ॥ मयाप्युक्तं तव विभो यथा ज्ञातं यथा श्रुतम् ॥ गृहीत्वा सप्तमी कल्पमानं वोयस्तु भूतले ॥ २३ ॥
 त्यजेत्क्रमाद्द्वयं वापि संज्ञेयः पतितो बुधः ॥ तस्माद्धारयत द्वीरनन्याज्यं सप्तमी व्रतम् ॥ २४ ॥ त्यज्यमानो भवेद्भरि आरूढपतितो नरः ॥
 श्रावयेद्यस्तु भक्त्या च सप्तमी कल्पमादितः ॥ सोऽश्वमेधफलं प्राप्य ततो याति परंपदम् ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे भ
 द्रा कल्पवर्णनं नामैकादिकं शतमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ एवं यादेव देवस्य सप्तमी भास्करस्य तु ॥ यथा वहूनां भार्याणां भर्तुः
 काचित्प्रिया भवेत् ॥ १ ॥ सर्वाश्चित्प्रिया ह्यस्य प्रियाः सूर्यस्य भारत ॥ तस्मादस्यानरेणेह पूजनीयो दिवाकरः ॥ २ ॥ इतानीक उवाच ॥ ति
 थीनामधिपः सूर्यः सर्वासां कथितो यदि ॥ सप्तम्या मेव या गोऽस्य किमर्थं क्रियते बुधैः ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इदमर्थं पुरापृष्टः सुरज्येष्ठादि
 विस्थितः ॥ विष्णुना कुरुशार्दूल तेनोक्तं हरये यथा ॥ ४ ॥ तथा ते सर्वमाख्यास्ये शृणुष्वैकमना विभो ॥ सुखासीनं सुरज्येष्ठपुरादेव
 पितामहम् ॥ ५ ॥ प्रणम्या शिरसा देवकृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ यद्येष भानुमान् देवस्तिथीनामधिपः स्मृतः ॥ ६ ॥ किमर्थं पूजयेद्ब्रह्मन्मत्तम्यां
 नृहि मे विभो ॥ एवमुक्तः सुरज्येष्ठो विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ७ ॥ प्रहस्य भगवान् देव इदं वचनमब्रवीत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवेभ्यस्तिथयो

दत्ताभास्करेणमहात्मना ॥ ८ ॥ सुवैकासतमसिर्वास्म्यगाराधनेनै ॥ यस्यैवयदिनंदंतसतस्यैवाधिपःस्मृतः ॥ ९ ॥ स्वदिनेपू-
 जितस्तस्मिन्स्वमंत्रैर्वरदोभवेत् ॥ विष्णुरुवाच ॥ अर्केणकतरत्कस्मैदिनंदंतंमहात्मना ॥ १० ॥ स्वदिनेपूजितेऽस्मिन्स्वमंत्रैर्ज-
 यतेध्रुवम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अग्नयेप्रतिपदत्ताद्वितीयाब्रह्मणे तथा ॥ ११ ॥ तृतीयायक्षराजायगणेशायचतुर्थ्यपि ॥ पंचमीनगराजयकार्ति-
 केयायषष्ठ्यपि ॥ १२ ॥ सप्तमीस्थापितात्माथदत्तारुद्रायचाष्टमी ॥ दुर्गायैनवमीदत्तायमायदशमीस्वयम् ॥ १३ ॥ विश्वेभ्यश्चायद्वेभ्यो
 दत्ताचैकादशसिदा ॥ द्वादशीविष्णवेदत्तामदनायत्रयोदशी ॥ १४ ॥ चतुर्दशीशंकरायदत्तासोमायपूर्णिमा ॥ पितृणांभावुनादत्ता
 पुण्यापंचदशीसदा ॥ १५ ॥ तिथ्यःपंचदशैतास्तुसोमस्यपरिकीर्तिताः ॥ पीयतेकृष्णपक्षेतुसुरैरेभिर्यथोदितैः ॥ १६ ॥ शुक्लपक्षेप्रथम-
 तेषोऽद्याकलयासह ॥ अक्षयासासदैककातत्रसाक्षात्स्थितोरविः ॥ १७ ॥ क्षयवृद्धिकरोहोवतेनासौतत्पातिःस्मृतः ॥ ददातिगातिम-
 क्षीणां ध्यानमात्रस्थितोरविः ॥ १८ ॥ अन्येपीष्टान्यथकामान्प्रयच्छंति सुखेनैव ॥ तथासर्वप्रवक्ष्यामि कृष्णसंक्षेपतः शृणु ॥ १९ ॥ अग्निमिद्धाच
 हुत्वाचप्रतिपद्यमृतंघृतम् ॥ हविषासर्वधान्यानिप्राप्नुयादभितंधनम् ॥ २० ॥ ब्रह्माणं च द्वितीयायांसंपूज्यब्रह्मचारिणम् ॥ भोज-
 यित्वाचविद्यानांसर्वासांपारगोभवेत् ॥ २१ ॥ तृतीयायांचवित्तेशविताढ्यो जायतेध्रुवम् ॥ क्रयादिव्यवहोरपुलाभोबहुगुणोभवेत् ॥
 २२ ॥ गणेशपूजनं कुर्व्याच्चतुर्थ्यासर्वकर्मसु ॥ अग्निविद्विषाविघ्नकुर्व्याच्चास्यनसंशयः ॥ २३ ॥ नागानिह्वाचपंचम्यानाविपरि-
 भ्रूयते ॥ स्त्रियंचलभतेपुत्रान्परांचश्रियमाप्नुयात् ॥ २४ ॥ संपूज्यकार्तिकेयंतुषष्ठ्याश्रेष्ठप्रजापते ॥ मेधावीरूपसंपन्नोदीर्घायुःकीर्ति-
 वर्धनः ॥ २५ ॥ सप्तम्यांपूज्यरक्षेशोचित्रभातुं दिवाकरम् ॥ अष्टम्यांपूजितो देवो गेवृषाभरणो हरः ॥ २६ ॥ ज्ञानंददाति विपुलं कार्ति-
 चविपुलं तथा ॥ मृत्युहा ज्ञानदश्चैव पाशहाचप्रपूजितः ॥ २७ ॥ दुर्गासंपूज्यदुर्गाणि न भव्यांतरतीच्छया ॥ संग्रामे व्यवहारच सदा वि-
 जयमश्नुते ॥ २८ ॥ दशम्यांयममातिष्ठेत्सर्वव्याधिहरोध्रुवम् ॥ नरकादथमृत्योश्च समुद्ररातिमानवम् ॥ २९ ॥ एकादश्यां

यथादिष्टाविश्वेदेवाः प्रपूजिताः ॥ प्रजापंतु धनं यन्प्रच्छति महतीं तथा ॥ ३० ॥ द्वादश्यां विष्णुमिदं हसर्गं दाविजयी भवेत् ॥
 पूज्यश्च सर्वलोकानां यागोपतिगोकरः ॥ ३१ ॥ कामदेवं त्रयोदश्यां सुरुषो जायेत ध्रुवम् ॥ इष्टारूपवतीं भार्यां लभेत् कामांश्च पुष्क
 लान् ॥ ३२ ॥ इष्ट्वं चतुर्दश्यां सर्वैर्धनं समन्वितः ॥ बहुपुत्रो बहुधनस्तथा स्यान्नात्र संशयः ॥ ३३ ॥ पौर्णमास्यां तु यः सोमं पूजयेद्भ
 क्तिमात्रः ॥ स्वाधिपत्यं भवेत्तस्य संपूर्णैर्न च हायते ॥ ३४ ॥ पितरः स्वदिने दिडे दृष्ट्वा कुर्वीत सर्वदा ॥ प्रजावृद्धिर्न रक्षा चायुष्य
 बलमेव च ॥ ३५ ॥ उपवासं विनाप्येते भवंत्युक्तफलप्रदाः ॥ पूजया जपहोमैश्च तोषिता भक्तिः सदा ॥ ३६ ॥ मूलमंत्रश्च संज्ञा
 भिरंशमंत्रश्च कीर्तिताः ॥ पूर्ववत्पद्ममव्यस्थाः कर्तव्याश्चार्थीश्वराः ॥ ३७ ॥ गंधपुष्पोपहारैश्च यथाशक्त्या विधीयते ॥ पूजया
 ह्येन विधिना कृतापि च फलप्रदा ॥ ३८ ॥ आज्यधारासमिद्धिश्च दीधाराश्च रात्रमाक्षिकैः ॥ यथोक्तफलदो होमजपः शतैर्न ते वेतसा ॥ ३९ ॥
 मूलमंत्राश्च संज्ञाभिरंगमंत्रश्च कीर्तिताः ॥ कृत्वा यज्ञान्दशद्वौ च फलान्येता निभक्तिः ॥ ४० ॥ यथोक्तानि तथोक्तानि लभेते हाधिक्रा
 न्यपि ॥ इह यस्माद्यथान्यस्मिन्यो वसेद्यः सुखी सदा ॥ ४१ ॥ तेषां लोकेषु मंत्रज्ञो यावत्तेषां तिथिः स्थिता ॥ दहेत्तस्मात्तयारिष्टं
 तद्दूषे जायेत नरः ॥ ४२ ॥ सुरुषो धर्मसंपन्नो भक्षितारिर्महपतिः ॥ स्त्रीदानं पुंसको वापि जायेत पुरुषोत्तमः ॥ ४३ ॥ इत्येताः
 कथिताः कृष्णातिथयो यामयातव ॥ नक्षत्रदेवताः सर्वानक्षेत्रेषु व्यवस्थिताः ॥ ४४ ॥ इष्टान्कामान्प्रयच्छति यास्तास्तद्बहिर्भूधर ॥
 चंद्रमायत्र नक्षत्रे महवृद्ध्या स्थितः सदा ॥ ४५ ॥ उक्तस्तु देवता यज्ञस्तदा सा फलदा भवेत् ॥ देवताश्च प्रवक्ष्यामि नक्षत्रां यथा क्र
 मम् ॥ ४६ ॥ नक्षत्राणि च सर्वानि यज्ञाश्चैव पृथक् पृथक् ॥ अश्विन्यामिदं विना विद्वद्दीर्घायुर्जायेत नरः ॥ ४७ ॥ व्याधिर्भुम्युच्यते क्षिप्रम
 त्यर्थव्याधिर्पाडितः ॥ भरण्यां यमउद्दिष्टः कुमुभैरसितैः शुभैः ॥ ४८ ॥ तथा गंधादिभिः शुभ्रैरपमृत्योर्विभोचयेत् ॥ अनलः
 कृत्तिकायां तु इह संपूजितः परः ॥ ४९ ॥ रक्तमाल्यादिभिर्देव्यात्फलं होमिनश्च ध्रुवम् ॥ पूजां प्रजापतिः श्रित इष्टो देव्यात्पशून् तथा ॥
 ५० ॥ रोहिण्यां देवशार्दूलपूजनादिह गोपतेः ॥ मृगशीर्षसदा सोमो ज्ञानमारोग्यमेव च ॥ ५१ ॥ आर्द्रायां तु शिवं पूज्यपश्चाद्दिज

यमाप्नुयात् ॥ पद्मादिभिः सदिव्यैश्च प्रजितः शंप्रयच्छति ॥ ५२ ॥ तथा पुंस्वदितिः सदा संपूज्यते दिवि ॥ गुरुणा तर्पितश्चैव मातेव
 परिरक्षति ॥ ५३ ॥ पुण्ये बृहस्पतिर्बुद्धिददाति विपुलां शुभाम् ॥ गीतैर्गंधादिभिर्नागांश्छेषायां प्रपूजिताः ॥ ५४ ॥ तर्पिता
 श्वथान्यायं भक्ष्याद्यैर्मधुरैः सितैः ॥ रक्षामिषादिभिस्तैस्तैः प्रीतिकुर्वति मानद ॥ ५५ ॥ मघासुपितरः सर्वहव्यैः कव्यैश्च प्रजिताः ॥
 प्रयच्छति धनं धान्यं मृत्पात्रान्पशून्स्तथा ॥ ५६ ॥ फाल्गुन्या मथैव पूषा इष्टः पुष्पादिभिः शुभैः ॥ पूर्वार्था विजयं दद्यादुत्तरार्थां भगं
 तथा ॥ ५७ ॥ भर्तारमग्निस्तदं दद्यात्कन्यायै पुरुषस्य ताम् ॥ इह जन्म निधुज्येत रूपद्रविणसंपदा ॥ ५८ ॥ पूजितः सार्वाताहस्ते विश्वे तेजो नधिः
 सदा ॥ गंधपुष्पादिभिः सर्वददाति विपुलं धनम् ॥ ५९ ॥ राज्यं तु वष्टाचित्रार्थानिः सपत्नं प्रयच्छति ॥ इष्टः संतर्पितः प्रीतः स्वात्मा वायुर्बलं परम्
 ॥ ६० ॥ इंद्रा इत्येव विशाखायां जातरक्तैः प्रपूज्य च ॥ धनधान्यानि लब्ध्वेह तेजस्वी निवसेत्सदा ॥ ६१ ॥ रक्तैर्मित्रमनूराधास्वेव संपूज्य भ
 विततः ॥ त्रियोभंति सर्वेषां चिंजीवंति सर्वदा ॥ ६२ ॥ ज्येष्ठायां पूर्ववच्छक्रमिह पृष्टिमवाप्नुयात् ॥ गुणैर्ज्येष्ठैश्च सर्वेषां कर्मणा च धनेन च ॥ ६३ ॥
 मूले देवापि तृन्त सर्वान् भक्त्या संपूज्य पूर्ववत् ॥ पूर्ववत्फलमाप्नोति स्वर्गस्थाने ध्रुवो भवेत् ॥ ६४ ॥ पूर्वाषाढे ह्यपः पूज्य हुत्वा तत्रैव पूर्ववत् ॥
 संतापान्मुच्यते क्षिप्रं शरीरात्मानसत्तथा ॥ ६५ ॥ आषाढा सुतथा विश्वानुत्तराषाढयोगतः ॥ विदेवेन पूज्य पुष्पाद्यैः सर्वमाप्नोति मानवः ॥ ६६ ॥
 श्रवणे तु सितैर्विष्णुपतैर्नैलैश्च भक्तितः ॥ संपूज्य त्रियमाप्नोति परं विजयमेव च ॥ ६७ ॥ धनिष्ठा सुवसुनिह्वानभयं जायते क्वचित् ॥ महतोऽपि
 भयात्स्वैर्तेर्गंधपुष्पादिभिः शुभैः ॥ ६८ ॥ इंद्रं शतं भिषायां च व्याधिभिर्मुच्यते ध्रुवम् ॥ आतुरः पृष्टिमाप्नोति स्वास्थ्यमैश्वर्यमेव च ॥ ६९ ॥ अजं
 भाद्रपदायां तु शुद्धं स्फटिकसन्निभम् ॥ संपूज्य भक्तिमाप्नोति परं विजयमेव च ॥ ७० ॥ उत्तरायामाहिर्बुधं परां शांतिमवाप्नुयात् ॥ रेवत्यां प्रजितः
 पूषा ददाति सततं शुभम् ॥ ७१ ॥ सितैः पुष्पैः स्थितं चैव धूर्तिं विजयमेव च ॥ तवैते समाख्याता यज्ञाः संक्षेपतो मया ॥ ७२ ॥ नक्षत्रदेवतानां
 च साधकानां हितायैव ॥ अस्त्या विज्ञानुसारं भवति फलदाः सदा ॥ ७३ ॥ गंतुमिच्छेद नंत्यं वा क्रियां प्रारब्धमेव च ॥ नक्षत्रदेवता यज्ञं कृत्वा

१ गुणैः संपूज्य ज्येष्ठायां युज्यते मधुसूदन-इ० पा० । २ शक्या-इ० पा० । ३ विभवैः-इ० पा० । ४ नात्र कार्यं विचारणा-इ० पा० । ५ पशून्-इ० पा० ।

भ्युक्षणेभानोर्यः करोतितथाक्षये ॥ ३६ ॥ सगच्छति नरः कृष्णयत्रास्ते गोपतिः सदा ॥ पुष्पप्रकरमसत्यर्थमुगंधभास्करालये ॥ ३७ ॥
 अगुलिसेनरोदद्यात्पुष्पेतरगृहं व्रजेत् ॥ विमानवरमभ्येति सर्वरत्नमयं दिवि ॥ ३८ ॥ संप्राप्नोति नरोदत्वादीपकं भास्करालयम् ॥ यस्तु सं
 वत्सरं पूर्णतिलपात्रप्रदो नरः ॥ ३९ ॥ ध्वजं च भास्करोदद्यात्सममत्रफलं लभेत् ॥ विधुनोत्यतिवातेन दातुरज्ञानतः कृतम् ॥ ४० ॥ पापं दातु
 गृहे भानोर्दिवारात्रौ न संशयः ॥ गीतवाद्यादिभिर्देवयुतयास्ते विभावसुम् ॥ ४१ ॥ गंधर्वनृत्यैर्वाद्यैश्च विमानस्थाने निषेव्यते ॥ जातिस्मरत्वं
 वृद्धिं च ततस्तु परमांगतिम् ॥ ४२ ॥ प्राप्नोति हेलायतने पुण्याख्यानकथाकरः ॥ तस्मात्कुर्यात्प्रयत्नेन पूजयेद्वापि वाचकम् ॥
 नान्यत्राति करं भानोः पुण्याख्यानमृते क्वचित् ॥ ४३ ॥ एकोऽपि हेलेः सुकृतः प्रणामो दशश्वमेधावभूथेन तुल्यः ॥ दशाश्वमेधापुनरोत्तज
 न्महेलिप्रणामी न पुनर्भवाय ॥ ४४ ॥ एवं देवेश्वरो भक्तया येन भानुरुपासितः ॥ ४५ ॥ संप्राप्नोति गतिं श्लाघ्यायां मिच्छति चेतसा ॥ तमाराध्य
 मया प्राप्तं ब्रह्मत्वं लोकपूजितम् ॥ ४६ ॥ सौर्येथेऽपि सतं प्राप्तं त्वया तस्मात्पुनानव ॥ ब्रह्महत्याभिभूतस्तु गोश्रुता भरणो हरः ॥ ४७ ॥ तमा
 राधय रविं भक्त्या मुक्तोऽसौ ब्रह्महत्याया ॥ देवत्वं मनुजैः कैश्चिद्गंधर्वत्वं तथा परैः ॥ ४८ ॥ विद्याधरत्वमपरैरेवासि हि दिवाकरात् ॥ लेखः क्रतु
 शतेन क्षमाराध्यैर्न दिवाकरम् ॥ ४९ ॥ इन्द्रत्वमगम तस्मान्नान्ययूज्यो दिवाकरात् ॥ देवेभ्योऽप्यति पूज्यस्तु स्वगुरुब्रह्मचारिण ॥ ५० ॥
 तस्मात्सत्यज्ञपुरुषो विष्वक्पूज्य एव हि ॥ स्त्रियाश्च भर्तारमृतपूज्योऽत्यंतं विभावसुः ॥ ५१ ॥ भर्तुं हृत्स्थस्य सतः पूज्यो गोपतिरंशुमान् ॥ वैदयाना
 मपि चाराध्यस्तपोभिस्तमनाशनः ॥ ५२ ॥ ध्येयः परित्राजकानां स देवो विभावसुः ॥ एवं सर्वश्रमाणां हि चित्रभातुः परायणम् ॥ ५३ ॥
 सर्वेषां च वर्णानां तमाराध्याशु याद्वातिम् ॥ ५४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे मयूरं नाम हिमवर्णनं नाम त्र्यधिकशततमो
 अध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ॥ शृणुष्व संयतः काम्यानुपवासांस्तथापरां ॥ तांस्तानां श्रित्या न कामान्कुरुतेऽपि सतमानसः ॥ १ ॥ सप्तम्यां शु
 क्तपक्षे तु फाल्गुनस्येह मानवः ॥ जपन्हेलीति देवस्थनाम भक्त्या पुनः पुनः ॥ २ ॥ देवाचेन चाष्टशतं कृतं तैश्च जपेच्छुचिः ॥ स्नातः प्रस्थान

१ भुवि-इ० पा० । २ देवदेवेश्वरः-इ० पा० । ३ पूज्यतमो रवेः-इ० पा० ।

कालेतु उत्थाने स्वलिने भुते ॥ ३ ॥ पाखंडान्पातितां श्रैवतथैवान्यायशालिनः ॥ नालपेततथाभानुमचयेच्छ्रद्धयान्वितः ॥ ४ ॥ इदंचोदा
 हरेद्रानोर्मनःसंघायतत्परः ॥ हंसहंसकृपालुस्त्वमगतीनां गतिर्भवे ॥ ५ ॥ संसारार्णवमग्नानां त्राता भवदिवाकर ॥ एवं प्रसाद्योपवासं कृत्वा
 नियतमानसः ॥ ६ ॥ पूर्ववह्नि एव च सकृत्प्राश्याच्चाचमनीयकम् ॥ स्नान्वाचयित्वा हंसेति पुनर्नामप्रकीर्तयेत् ॥ ७ ॥ वज्रधारात्रयैव वक्षि
 पे त्रिदेवपादयोः ॥ चैत्रवैशाखयोश्चैव तद्ब्रज्येष्टेषु पूजयन् ॥ ८ ॥ मर्त्यलोके गार्तिश्रेष्ठां कृष्णप्राप्नोति वै नरः ॥ उत्क्रांतस्तु ब्रजे कृष्णदिव्यहं
 सालयं शुभम् ॥ ९ ॥ वृषच्च जप्रसादाद्वै संक्रंदनश्रियावृतः ॥ आपादश्रावणे चैव मासि भाद्रपदे तथा ॥ १० ॥ तथैवाश्वयुजे चैव अनेन विधिनारः ॥
 उपोष्य संपूज्य तथा मार्ते डेतिकर्तयेत् ॥ ११ ॥ गोमूत्रप्राशनान्पूतो धनधनपुं ब्रजेत् ॥ आराधितस्य जगतामीश्वरस्याव्यय आत्मनः ॥
 ॥ १२ ॥ उत्क्रांतिकाले स्मरणं भास्करस्य तथा भुते ॥ क्षीरस्य प्राशनं कृष्णविधौ चैव यथोदितम् ॥ १३ ॥ कार्तिकादियथा न्यायं कुर्वन्मासचतु
 ष्थम् ॥ तैन्नैव विधिना कृष्णभास्करेति चर्तयेत् ॥ १४ ॥ सयाति भानुसालोक्य भास्करं स्मरति क्षये ॥ प्रतिमासं द्विजातिभ्यो दद्याद्दानं
 यथेप्सितम् ॥ १५ ॥ चतुर्मासे तु संपूर्णैकृत्वा पुस्तकवाचनम् ॥ कथां तु भास्करस्येह संगति क मथापि वा ॥ १६ ॥ धर्मश्रवणमभीष्टं सदा धर्मध्वजस्य तु ॥
 वाचकं पूजयित्वा तु तस्मात्कार्यं विपश्चिता ॥ १७ ॥ श्राद्धमेव न पक्वेन वाचकेन द्विजेन तु ॥ दिव्येन च यथायुक्तमभीष्टं भास्करस्य हि ॥ १८ ॥ एवमे
 व गार्तिश्रेष्ठा देवानामनुकीर्तनात् ॥ प्राप्नुयात्त्रिविधं कृष्णत्रिलोकस्य नरः सदा ॥ १९ ॥ कथितं पारणं यत्ते प्रथमं गोधराधनम् ॥ आधिपत्यं तथा भो
 गांस्ततः प्राप्नोति मानुषावा ॥ २० ॥ द्वितीयं तथा भोगान् गोपतेः प्राप्नुयान्नरः ॥ सूर्यलोके कंतु तीयेन पारणेन तथा पुयात् ॥ २१ ॥ एवमेतत्समाख्यातं गति
 प्रापकमुत्तमम् ॥ विधानं देवशार्दूलयदुक्तं समव्रते ॥ २२ ॥ यः श्वेतां सप्तमं कुर्यात्सु गार्तिश्रद्धयानरः ॥ तथा भक्त्या च वै नारी प्राप्नोति त्रिविधां
 गतिम् ॥ २३ ॥ एषा च न्यापापहरातिथिर्नित्यमुपासिता ॥ आराधनाय यस्तेर्षा यदा भानोर्धराधरः ॥ २४ ॥ पठतां शृण्वतां चापि सर्वपापभयापहा ॥
 तथा धन्या च पुण्या च त्रिवर्गा दीष्टदा सदा ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमं कल्पोत्रिवर्गं सप्तमं व्रतानि रूपं नाम चतुराधिकशत
 तमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ फाल्गुनामलपक्षस्य सप्तम्यां क्षमाधराव्यय ॥ उपोषितो नरो नारीसमभ्यर्च्य तमोऽपहम् ॥ १ ॥

मय्येनामजपन्भक्त्यामितभोक्ताजितेन्द्रियः ॥ उत्तिष्ठन्प्रस्वपंश्चैवसूर्यमेवाभिधीयते ॥ २ ॥ ततोऽन्यद्विषयेऽप्राप्तत्वेष्टम्यांप्रयतोरविम् ॥
 स्नात्वा देवं समभ्यर्च्य देवादिप्रायदक्षिणम् ॥ ३ ॥ रविमुद्दिश्य वैचाग्रौ घृतहोमकृतक्रियः ॥ प्रणिपत्य जगन्नाथमिति वाणीमुदीरयेत् ॥ ४ ॥
 यमराध्यपुरा देवीं सावित्रीं कामनायैवै ॥ समेददत्तु देवेशः सर्वान्कामान्विभावसुः ॥ ५ ॥ समभ्यर्च्यैते प्राप्तां कृत्स्नां कामान्यथोत्सता
 न् ॥ सदृश्याखिलां कामान्प्रसन्नो भो देवस्वपतिः ॥ ६ ॥ अष्टराज्यश्च देवैर्द्रव्यमभ्यर्च्य देवस्वपतिः ॥ कामान्समाप्तवान् राज्यं समे कामं प्र
 यच्छतु ॥ ७ ॥ एवमभ्यर्च्य पूजां च निष्पाद्यो हविर्वस्वतः ॥ भुंजीत प्रयतः सम्यगवविष्य पतगध्वजे ॥ ८ ॥ फाल्गुने च वै वैशाखे ज्येष्ठे
 स्य समापनम् ॥ चतुर्भिः पारणमासैरेभिर्निष्पादितं भवेत् ॥ ९ ॥ कारवारिश्च तुरो मासो भक्त्या संपूजयेद्द्विविम् ॥ कृष्णगुरुंदहे हूंप्रादयं
 गोशृंगजं जलम् ॥ १० ॥ नैवेद्यं बडं वेष्टास्त्तु दद्याद्विप्रेभ्य एव च ॥ ततश्च शूयतामन्या माषाढादिषु आक्रिया ॥ ११ ॥ जातीषुष्पाणि श्रुता
 नि धूपंगैश्च गुलुच्यते ॥ कूपोदकं समश्नीयान्नैवेद्यं पायसं मतम् ॥ १२ ॥ स्वयंत देवचाश्रीयाच्छेषं पूर्ववदाचरेत् ॥ कार्तिकादिषु मासेषु गो
 मूत्रं कायशोशनम् ॥ १३ ॥ महागंधूपमुद्दिष्टं पूजारक्तात्पलैस्तथा ॥ कांसारं चात्र नैवेद्यं नैवेद्यं भास्कराय वै ॥ १४ ॥ प्रतिमासं च विप्राय
 दातव्या दक्षिणा तथा ॥ कर्पूरं चंदनं मुस्तामगरुतं गतं तथा ॥ १५ ॥ ऊषणं शर्करा कृष्णसुगंधं सिंहकंतथा ॥ महांगोऽयं स्मृतो धूपः प्रियो दे
 वस्य सर्वदा ॥ १६ ॥ प्रीणनं चेष्टया भानोः पारणे पारणे गते ॥ यथाशक्तियथायोगं वित्तशठयं विवर्जयेत् ॥ १७ ॥ सद्रवैर्नैव सप्ताधः पूजि
 तः प्रीयते यतः ॥ पारणं तेषां शस्त्या पूजितः स्नापितो रविः ॥ १८ ॥ प्राणिनश्चोपसत्तां कामान्दद्याद् व्याहृतं हरेत् ॥ एषा पुण्या पापह
 रा सप्तमी सर्वकामदा ॥ १९ ॥ यथाभिलषितां कामान्छिभते गरुडध्वज ॥ उपोष्यैतां त्रिभुवनं प्राप्तमिन्द्रैव पुरा ॥ २० ॥ पुत्रमाप्नोतु सो
 वित्रिपुत्रांस्तु अदितिस्तथा ॥ यद्वः कामनां प्राप्ता धौम्यायेदमवाप्तवान् ॥ २१ ॥ त्वया सा भार्गवी कृष्णशंकरः शुद्धिमाप्तवान् ॥ पितामहत्वं
 प्राप्नोऽहंतं प्रसादाज्जनां न ॥ २२ ॥ अन्यैश्चाधिगतं कामं तमाराध्य न संशयः ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैर्योषिद्वैरवच ॥ २३ ॥ ययं
 काममभिधायेत्तत्प्राप्नोत्युपोषणात् ॥ जनः प्राप्नोत्यसंदिग्धं भानोराराधनाद्यतः ॥ २४ ॥ अपुत्रः पुत्रमाप्नोति गतश्चापि मोदते ॥ रोगाभिभूत

आरोग्यंकन्याविंदतिसत्पतिम् ॥ २६ ॥ समागत्यप्रवसितैरुष्यैतदवाप्नुयात् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति गतश्चापि मोदते ॥ २६ ॥ ना
 पुत्रो नाधनो वापिनवानिष्टो न निर्वृणः ॥ उषोष्यैतद्व्रतं मर्त्यः स्त्रीजनो वापि जायते ॥ २७ ॥ गोहिलोकमासाद्य मोदते शश्वतीः समाः ॥ गौरे
 कंयानमारूढस्तेजसारधिसन्निभः ॥ २८ ॥ पुनरेत्यमर्हं कृष्णघनावनसमो नृप ॥ क्ष्मातले स्यान्नसंदेहः प्रसादाद्गोपते नरः ॥ २९ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे कामदासप्तमीव्रतनिरूपणनाम पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 पुनश्चैतन्महाभाग श्रूयतां गदतो मम ॥ प्रोक्तं स्वर्गे न देवानां तिथिमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ १ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ विजयातिजयाचै
 व जयंती च महातिथिः ॥ त्वत्तः श्रुता सुरश्रेष्ठ ब्रह्महिमे पापनाशिनीम् ॥ २ ॥ तथोत्तरायणं ब्रह्महिंसास्तं यद्वा स्कारार्चने ॥ यत्र संपू
 जितो भानुर्भवेत्सर्वा घनाशनः ॥ ३ ॥ तन्मे कथय यत्नेन भक्त्या पृष्टोऽक्षयं फलम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदक्ष
 तुरवे भवेत् ॥ ४ ॥ तदा स्यात्सामहा पुण्या सप्तमी पापनाशिनी ॥ तस्यां संपूज्य देवेशं चित्रभानुं जगद्गुरुम् ॥ ५ ॥ सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्य
 ते नात्र संशयः ॥ यश्चोपवासं कुरुते तस्यां नियतमानसः ॥ ६ ॥ सर्वपापविमुक्तात्मा सूर्यलोके महीयते ॥ दानं यदीयते किंचित्तमुद्दिश्य दिवा
 करम् ॥ ७ ॥ होमं वा क्रियते तत्र तत्सर्वं चाक्षयं भवेत् ॥ एकऋग्वेदः पुरतो जप्तः श्रद्धा परेण तु ॥ ८ ॥ ऋग्वेदस्य सप्तस्य यच्छते सत्फलं ध्रुवम् ॥
 सामवेदं फलं सोमयजुर्वेदं फलं यजुः ॥ ९ ॥ अथर्वाथर्वा गिरसो निखिलं यच्छते रविः ॥ तारका इव राजते द्योतमाना दिवा निशम् ॥ १० ॥
 समभ्यर्च्य च सप्तम्यां देवदेवं दिवा करम् ॥ यत्र पापमशेषं वैनाशाय तत्र भास्करः ॥ ११ ॥ कर्तव्या सप्तमी कृष्णते नोक्ता पापनाशिनी ॥ अस्यां
 सप्तम्यर्च्यं विधाति सौरपुरं नरः ॥ १२ ॥ विमानवरमारुह्य कर्पूरोद्भवमुत्तमम् ॥ तेजसां कविं सकाशात् प्रभासूर्यसन्निभः ॥ १३ ॥ कांत्या त्रयसमः
 कृष्णशौर्वै हरिसमः सदा ॥ मोदते तत्र मुचिरं वृंदारकगणैः सह ॥ १४ ॥ पुनरेत्युभवं कृष्णभवेद्भस्माधिपायिपः ॥ १५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुरा
 णे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे पापनाशिनीव्रतविधिवर्णनं नाम षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथान्यदोपधर्मज्ञं शुणु
 ष्वगदतो मम ॥ पदद्वयं जगद्धातुं देवदेवस्य गोपतेः ॥ १ ॥ यदेकपादपीठं हितत्रयस्तं पदद्वयम् ॥ स्वयमंशुमता कृष्णलोकानां हितका

म्यया ॥ २ ॥ वामनस्य पदं कृष्णज्ञेयैव उत्तरायणम् ॥ देवाद्यैः सकलैर्विद्वद्दक्षिणदक्षिणायनम् ॥ ३ ॥ अहं तंच सदा कृष्णदक्षिणपादमचरतः ॥
 श्रद्धान्वितौ भास्करस्य हरौ शौ वाममचरतः ॥ ४ ॥ तस्मिन्यग्रतः हंसम्यग देवदेवस्य मानवः ॥ करोत्याराधनं तस्य तुष्टः स्याद्भानुमान्सदा ॥ ५ ॥
 विष्णुरुवाच ॥ कथमाराधनं तस्य देवदेवस्य गोपतेः ॥ क्रियते देवशार्दूलतत्समाख्यातुमर्हसि ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उत्तरेष्वनेकृष्णज्ञातो नियत
 मानसः ॥ धृतक्षीरादिभिर्दुग्धैश्चाप्येतिमिरापहम् ॥ ७ ॥ चारुवस्त्रोपहारैश्च पुष्पधूपानुलेपनैः ॥ समभ्यर्च्य ततः सम्यग्ब्राह्मणानां च तर्पणैः ॥ ८ ॥
 पदद्वयं व्रतं तस्य गृह्णीयाद्भानुतत्परः ॥ वन्देत्सार्वाच्चित्रभानुं ततश्च गरुडव्ज ॥ ९ ॥ भुक्त्वा चित्रभानुं चित्रभानुं चित्रभानुं व्रजंस्तथा ॥ स्वपत्वि
 बुध्यन्प्रणमनो मं कुर्वन्स्तथा च यन् ॥ १० ॥ चित्रभानो नुदिनं कारिष्ये नाम कीर्तनम् ॥ यावदन्यदिना त्प्राप्तं क्रमशो दक्षिणायनम् ॥ ११ ॥
 चालिते हं कृतैश्चैव वेदरंभोपवासदा ॥ तावद्भ्यश्चित्रभानुं यावेदोत्तरायणम् ॥ १२ ॥ यावज्जीवं चर्यात्किंचिज्ज्ञानतोऽपि वा ॥ कारिष्येऽ
 हं तथा चैव कीर्तयिष्यामि तं प्रभुम् ॥ १३ ॥ यदा नृत्तं किंचिद्भक्ष्येत दावक्ष्यामि तद्वचः ॥ अज्ञानादथ वा ज्ञानात्कीर्तयिष्यामि तं प्रभुम् ॥ १४ ॥
 षण्मासमेकमनसा चित्रभानुमयं परम् ॥ तं स्मरन्मरणे याति यां गतिं सास्तु मे गतिः ॥ १५ ॥ षण्मासाभ्यन्तरे मृत्युर्थादिति स्मिन्भवेन्मम ॥ तन्म
 या भास्करस्येह स्वयमात्मानं निवेदितः ॥ १६ ॥ परमात्ममयं ब्रह्म चित्रभानुमयं परम् ॥ यमं ते संस्मरिष्यामि समेभानुः परा गतिः ॥ १७ ॥
 यदि प्रातस्तथा सायं मध्याह्ने वा जपस्यहम् ॥ षण्मासाभ्यन्तरे न्यासः कृतो व्रतमयो मया ॥ १८ ॥ तथा कुरु जगन्नाथ स्वर्गलोके परायणः ॥ चित्र
 भानो यथाशक्त्या भवान्भवति मे गतिः ॥ १९ ॥ एवमुच्चार्य षण्मासं चित्रभानुमयं व्रतम् ॥ तावन्निष्पादयेद्वा व्रतं पूर्णं दक्षिणायनम् ॥ २० ॥
 ततश्च प्रीणनं कुर्यादथाशक्त्या विभावसोः ॥ भोजयेद्ब्राह्मणादिं व्यान्भौमांश्चापि सदक्षिणान् ॥ २१ ॥ पुण्याख्यानकथां कुर्यान्मातेऽस्य तथा
 श्रुतः ॥ पूजयेद्वाचकं भक्त्या यथाशक्त्या च लेखकम् ॥ २२ ॥ एवं व्रतमिदं कृष्णयोधारयति मानवः ॥ इहैव देवशार्दूलमुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ २३ ॥

[illegible]

हृतः समुद्धृतं प्राश्रियादात्मशुद्धये ॥ द्वितीयेऽहिपुनः स्नातस्तथैवाभ्यर्चनं वै ॥ ७ ॥ तेनैवनाम्नासंभूय दत्त्वा विप्राय दक्षिणाम् ॥ ततो
 भुंजीत गोदोहसंभूतेन समन्वितम् ॥ ८ ॥ एवमेवाखिलान्मासानुपोष्य प्रयतः शुचिः ॥ दद्याद्वादिक् विप्रान्प्रतिमांस्स्वशक्तिः ॥ ९ ॥ धा-
 रिताचेत्पुनर्वर्षेयथाज्ञात्तयागवादिकम् ॥ दत्त्वा परं वर्षेयः शृणुयन्फलमश्नुते ॥ १० ॥ स्वर्णशृंगं च पंचम्यां षष्ठ्यां च वृषभं नरः ॥ प्रति-
 मां संह्रिजातिभ्यो यद्दत्त्वा फलमश्नुते ॥ ११ ॥ तत्राप्नोत्यखिलं सस्य व्रतमेतदुपोषितः ॥ तंचलोकमवाप्नोति मार्तंडो यत्र तिष्ठति ॥ १२ ॥
 शंडेल्यसमः कृष्णतेजसानां त्रसंशयः ॥ मार्तंडसप्तमीमेतामुपोष्य ते गणादिवि ॥ १३ ॥ विद्योत्तमाना दृश्यंते लोकैरद्यापि भूधरा ॥ तस्मात्स्वमादिदेवै-
 रंशं ग्रहेणं भास्करं रविम् ॥ अनया च योगो विदगोपते गोलसन्निभम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे मार्तंडसप्तमी वर्णनं
 नाम नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां मासि भाद्रपदेऽच्युत ॥ प्रणम्या शिरसादित्यं पूजयेत्सप्तवाह-
 नम् ॥ १ ॥ पुष्पधूपादिभिर्वीरकुतपानां चतुर्णैः ॥ पाषंडादिभिरालापमकुर्वन्प्रियतात्मवान् ॥ २ ॥ विप्राय दक्षिणां दत्त्वा नक्तं भुंजीत वा-
 ग्यतः ॥ तिष्ठन्ब्रजन् स्थितश्चक्षुतप्रस्खलितादिषु ॥ ३ ॥ आदित्यनामस्मरणं कुर्वन्नुच्चारणं तथा ॥ अनेनैव विधानेन मासान्द्वादशवैक्र-
 मात् ॥ ४ ॥ उपोष्य पारणे पूर्णैः समभ्यर्च्य जगद्गुरुम् ॥ पुण्येन श्रावणेनेह प्रीणयन् पुष्टिमश्नुते ॥ ५ ॥ अनंतं श्रावणेनेह यतः फलमुदाहृतम् ॥
 तेनादित्यसंभ्यर्च्य तदेव लभते फलम् ॥ ६ ॥ एवं यः पुरुषः कुर्यादादित्याराधनं शुचिः ॥ प्राप्येह विपुलं भोगं यस्मै मथैतथाव्ययम् ॥ ७ ॥ अमुत्र लो-
 कमायाति दिव्ये खेगी तं श्रुते ॥ नारी वा स्वर्गमभ्येत्य ह्यनंतं फलमश्नुते ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पेऽनंतसप्तमी व्रतवर्ण-
 नं नाम दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ६५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ श्रावणे मासि देवाग्र्यं सप्तम्यां सप्तवाहनम् ॥ शुक्लपक्षे समभ्यर्च्य पुष्पधू-
 पादिभिः शुचिः ॥ १ ॥ पाषंडादिभिरालापमकुर्वन्प्रियतात्मवान् ॥ विप्राय दक्षिणां दत्त्वा नक्तं भुंजीत वाग्यतः ॥ २ ॥ अभ्यर्गं देवदेवस्य वर्ष-
 वपयनो जयेत् ॥ सप्तम्यामन्नमेवाग्र्यं शुभं शुक्लं वं तथा ॥ ३ ॥ विभेषु तथा न्येषु वादित्राण्येव वै विदुः ॥ तथा देवस्य मासेऽस्मिन्नभ्यर्गं पर-

गीयते ॥ ४ ॥ यस्तु चाराधयेद्भक्त्या भास्करस्य नरोऽच्युत ॥ अभ्यंगं विधिवच्छक्त्या कृत्वा ब्रह्मण भोजनम् ॥ ५ ॥ शंखतूर्यनिनैश्च ब्रह्म
 योषैश्च शुष्कलैः ॥ स दिव्यं यानमाहूढो लोकमायातिहेलिनः ॥ ६ ॥ अनेनैव विधानेन मासान्द्रादश वै क्रमात् ॥ उपोष्य पारणे पूर्णैर्दद्याद्दिश्रा
 यदक्षिणाम् ॥ ७ ॥ व्रतं यः पुरुषः कुर्यादिति ताराधनं शुचिः ॥ स गच्छेत्परमं लोकं दिव्यैवैनमालिनः ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कलेऽभ्यंगसप्तमि वर्णनं नमैकादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं कृष्णसदाभानुरैर्भक्त्या यथाविधि ॥
 फलं ददात्य सुलभं सलिलेनापि पूजितः ॥ १ ॥ नभानुर्जीवदानेन न पुष्पैर्न फलैस्तथा ॥ आराध्यते सुशुद्धेन हृदयेनैवैकवलयम् ॥ २ ॥
 रागादपेतं हृदयं वा गुह्यं नानृतं तदिभिः ॥ हिंसा विरहितं कर्म भास्कराराधनत्रयम् ॥ ३ ॥ रागादिदूषिते चित्ते नारुपं दतिमिरापहः ॥
 वध्नाति तं नरं हंसः कदाचित्कदर्मांभसि ॥ ४ ॥ तमसो नाशनायालं चंदोलैश्चाह्वानारतम् ॥ हिंसादिदूषितं कर्मैकेश्वाराधने कुतः ॥ ५ ॥
 जनिश्चित्ताप्रसादाद्वैनचापतिमिरापहम् ॥ तस्मात्सत्यस्वभावेन सत्यवाक्येन चाच्युत ॥ ६ ॥ आहं स केन चादित्यो निसर्गो देवतापितः ॥
 सर्वस्वमपि देवाय यो दद्यात्कुटिलाशयः ॥ ७ ॥ अनैराराध्यते ह्येवं देवं देवाकरम् ॥ रागादपेतं हृदयं कुरुत्वं भास्करार्पणम् ॥ ८ ॥
 ततः प्राप्स्यसि दुःप्राप्यमयत्नेनैव भास्करम् ॥ ९ ॥ विष्णुरुवाच ॥ देवेशः कथितः सम्यक् काम्योऽयं भास्करो मयि ॥ ९ ॥ आराधन
 विधिं सर्वभूयः पृच्छामि तं वद ॥ कुले जन्मतथारोग्यं धनवृद्धिं च दुर्लभाम् ॥ १० ॥ त्रितयं प्राप्य ते येन तन्मे वद जगत्पते ॥ ११ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मासे तु माघे सितसप्तमेऽहिहस्तक्षये गेजगतः प्रसूतिम् ॥ संपूज्य भानुं विधिनोपवासी सुगंधधूपान्नघरोपहारैः ॥ १२ ॥
 गृहीतुं पुष्पैः प्रतिपाद्य पूजां दानादियुक्तं व्रतमब्दमेकम् ॥ दद्याच्च दानं मुनिपुंगवैभ्यस्तत्कथ्यमानं विनिवोधरी ॥ १३ ॥ वज्रं तिलां न्वीहिय
 वान्निहरण्यं वा न्नमंभः करकासु पानहम् ॥ छत्रोपपद्मं गुण्डे फणिताढ्यं दद्यात्क्रमाद्भस्तु अनुक्रमेण ॥ १४ ॥ यद्येष वै विधिर्नोदितेन यस्यातिथौ
 लोकगुरुप्रपूज्य ॥ अहमंत नान्यात्मा विशुद्धेतोः संप्राशनानीह निबोधतानि ॥ १५ ॥ गोमूत्रमंभश्च रसोऽनुशाकं दूवादधि ब्रीहितं लान्य

वांश्च ॥ सूर्याशुतंतजलमंबुजाक्षरंचमासैः क्रमशः प्रयुज्य ॥ १६ ॥ कुलेप्रधानेन धनधान्यपूर्णपद्मावृते ह्यस्तसमस्तदुःखे ॥ प्राप्नोति
 जन्माऽविकलैर्द्रियश्च भवत्यरोगो मतिमान् सुखी च ॥ १७ ॥ तस्मात्स्वमप्येतद्मोघवीर्यादिवारकराराधनमप्रमत्तः ॥ कुरुप्रभावं भगवंतमी
 शमाराध्य कामानखिलानुपेहि ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे तृतीयपदव्रतवर्णनं नाम द्वादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ ११२ ॥ अ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ सुरज्येष्ठपुनर्ब्रूहि यत्पृच्छाम्यहमादितः ॥ यत्फलं स मवाप्नोति कारयित्वा रवेर्गृहम् ॥ १ ॥ देवार्चाकार
 यित्वा तु यत्पुण्यं पुरुषोऽश्रुते ॥ पूजयित्वा च विधिं वदनु लिप्य च यत्फलम् ॥ २ ॥ कानि माल्यानि शस्तानि कानि नाहति भास्करः ॥
 के घृपाभानुदयिताः के वर्ज्याश्च जगत्पतेः ॥ ३ ॥ उपचारफलं के स्यात्फलं गीतवादि ते ॥ घृतक्षीरादिना यत्तु स्नापिते भास्करे फलम्
 ॥ ४ ॥ यथोपलेपनादौ च फलमभ्युक्षितेन तु ॥ दिवा करगृहे तातदशेषं वदस्व मे ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ साधुवत्स यदेतत्त्वमर्तुऽस्ये
 ह पृच्छसि ॥ शुश्रूषणे विधिं पुण्यं तदिहैकमनाः शृणु ॥ ६ ॥ यस्तु देवालयं भानोर्दर्विशैलमथापि वा ॥ कारयेन्मन्मथं चापि तस्य पुण्यफलं शृ
 णु ॥ ७ ॥ अहन्यहनि यज्ञेन यजतो यन्महत्फलम् ॥ प्राप्नोति तत्फलं भानोर्यः कारयति मंदिरम् ॥ ८ ॥ कुलानां शतमागामिसमतीतं कुलं श
 तम् ॥ कारयेद्भगवद्भामसनयेर्दकलो कताम् ॥ ९ ॥ सप्तजन्मकृतं पापं स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥ भानोरालयविन्यासप्रारंभो देवनश्यति ॥ १० ॥
 सप्तलोकमयो भानुस्तस्य यः कुरुते गृहम् ॥ प्रतिष्ठांसमवाप्नोति स नः सातलौकिकीम् ॥ ११ ॥ यशस्ते देशभूभगे प्रशस्तं भवनं रवेः ॥
 कारयेदक्षयौष्ठौ कान्स नः प्रतिपद्यते ॥ १२ ॥ इष्टकाचयविन्यासो यावद्वर्षाणि तिष्ठति ॥ तावद्वर्षसहस्राणि तत्कर्तुर्दिविसंस्थितिः ॥ १३ ॥
 प्रतिमालंक्षणवर्तीयः कारयति मानवः ॥ दिवा कारस्य तल्लोकमक्षयं प्रतिपद्यते ॥ १४ ॥ पृष्टिर्वर्षसहस्राणां सहस्राणि समोदते ॥ लोके सुमना
 नीरप्रत्येकं मधुमूद न ॥ १५ ॥ प्रतिष्ठाप्य रेवैरचा सुप्रशस्ते निवेजने ॥ पुरुषः कृतकृत्योऽस्ति न दोषमलमश्रुते ॥ १६ ॥ ये भविष्यति येऽतीता
 आकल्पं पुरुषाः कुले ॥ तांस्तारयति संस्थाप्य देवस्य प्रतिमारवेः ॥ १७ ॥ अनुशिष्टाः किल पुरायमेन यमार्किकराः ॥ पाशदंडकराः कृष्णप्रजा

संयमनोद्यताः ॥ १८ ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ विहरंतु यथान्यायानियोगोऽनुपाल्यताम् ॥ नाज्ञाभंगं करिष्यति भवतां जंतवः क्वचित् ॥
 ॥ १९ ॥ केवलं ये जगन्मूलं विवस्वतं मुपाश्रिताः ॥ भवद्भिः परिहर्तव्यास्तेषां नैवेहं संस्थितिः ॥ २० ॥ ये तु वैवस्वता लोके तच्चित्तान् तत्परा-
 यणाः ॥ पूजयंतिसदाभानुं ते च त्याज्याः सुदूरतः ॥ २१ ॥ तिष्ठंश्च प्रस्वपन्गच्छद्बुद्धिं पुनस्खलिते क्षुते ॥ संकतिं यतिदिव्यः स नस्त्याज्यः सुदू-
 रतः ॥ २२ ॥ नित्यं नैमित्तिकैर्देवं ये यजंतितु भास्करम् ॥ न चालोक्या भवद्भिस्ते तद्व्यानं हंति वोगतिम् ॥ २३ ॥ ये पुष्पधूपवासाभिर्भूषणै-
 र्वापि बहूभैः ॥ अर्चयंतिते ग्राह्या मातिपुस्ते परिग्रहम् ॥ २४ ॥ उपलेपनकर्तारः कर्तारो मां जर्जस्यये ॥ अकारले ये परित्याज्यं तेषां त्रि-
 पुरुषकुलम् ॥ २५ ॥ येन वायतनं भानोः कारितं तत्कुलोद्भवः ॥ पुमान्स नावलोक्यैवै भवद्भिर्दुष्टचक्षुषा ॥ २६ ॥ येनार्चा भगवद्भक्त्या म-
 त्पितुः कारिता शुभा ॥ नराणां तत्कुलं वीराः सदा त्याज्यं सुदूरतः ॥ २७ ॥ भवतां प्रमतां यत्र भानुसंश्रयमुद्रया ॥ न चाज्ञाभंगकृत्काश्चिद्भविष्य-
 तिनरः क्वचित् ॥ २८ ॥ इत्युक्ताः किं करास्ते नयमेनमु महात्मना ॥ अनाश्रित्य वचः कृष्णसत्राजितमथोगताः ॥ २९ ॥ तस्य ते तजसा सर्वभानोभै-
 र्क्तस्य सुव्रत ॥ मोहिताः पतिता भूमौ यथा च विहगानगाः ॥ ३० ॥ एतां महाफलां योर्चा भानोः कारयते नरः ॥ तवाख्यानं महाबाहो गृहकारयि-
 तुश्च यत् ॥ ३१ ॥ यज्ञानराणां पापौघनाशकाः सर्वकामदाः ॥ तथैवैषो जगद्भानुः सर्वयज्ञमयोरविः ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे-
 ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्यालय बन्धनमार्जनादिफलवर्णनं नाम त्रयोदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्थापितां प्रतिमां-
 भानोः सम्यक्संपूज्यमानवः ॥ यं यं प्रार्थयेत् कामं तं तं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ १ ॥ यः स्नापयति देवस्य घृतेन प्रतिमाराविः ॥ प्रस्थे प्रस्थे द्विजाध्या-
 णां सद्दाति गवांशतम् ॥ २ ॥ गवांशतस्य विप्राणां यद्वत्तस्य भवेत्फलम् ॥ घृतप्रस्थेन तद्भानोभैर्वत्स्नातकयोगिनाम् ॥ ३ ॥ भृशं घृतेन
 संप्राप्ता सप्तद्रीणावमुधरा ॥ घटोदकेन मार्तण्डं प्रतिमा स्नापिता किल ॥ ४ ॥ प्रतिमामसिताष्टम्यां घृतेन जगतीपतेः ॥ स्नापयित्वा समस्तेभ्यः
 पापेभ्यः कृष्णमुच्यते ॥ ५ ॥ सप्तम्यामथ षष्ठ्यां गव्येन हविषारवेः ॥ स्नपनं तु भवेच्छ्रेष्ठं महापातकनाशनम् ॥ ६ ॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वापि य-
 त्पापं कुरुते नरः ॥ तत्क्षालयति संध्यायां घृतेन स्नपनं रवेः ॥ ७ ॥ सर्वयज्ञमयो भानुर्हव्यानां परमं घृतम् ॥ तयो रशेषपापानां क्षालकः संगमो भवेत् ॥ ८ ॥

येषु क्षीरवहानद्योद्गताः ॥ मोदते तेषु लोकेषु क्षीरस्नानकरो वेः ॥ ९ ॥ आह्लादं निवृत्तिस्थानमारोग्यं चारुरूपताम् ॥ सप्त
 जन्मान्यवाप्नोति क्षीरस्नानपरो वेः ॥ १० ॥ दध्यादीनां वि कारणं क्षीरतः संभवा यथा ॥ यथा च विमलं क्षीरं यथा निवृत्तिकारकम् ॥ ११ ॥ तथा च निर्म
 लं ज्ञानं भवत्यपि न संशयः ॥ ग्रहतु कूलतापुष्टिः प्रियत्वमखिले जने ॥ १२ ॥ करोति भगवान्भानुः क्षीरस्रपनतोषितः ॥ सर्वस्य स्निग्धतामेति
 दृष्टमात्रे प्रसिदति ॥ १३ ॥ द्रुतक्षीरेण देवेश स्नापितोति मिरापहे ॥ १४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मोपर्वणि सप्तमि कल्पे आदित्यस्मृत्यो
 गवर्णने नाम चतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १११४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रशंसंति महात्मानः संवादं भास्कराश्रयम् ॥ गौतम्या सह कौसल्या सुमनायां
 सुरालये ॥ १ ॥ स्वर्गोऽतिशोभनां दृष्ट्वा कौसल्यां पतिना सह ॥ ब्रह्माणि गौतमि नमर्यं पृच्छत विस्मिताः ॥ २ ॥ गौतम्युवाच ॥ शतशः सत्तिकांश
 लये देवाः स्वर्गनिवासिनः ॥ देवपत्न्यस्तथैवैताः सिद्धाः सिद्धांगनास्तथा ॥ ३ ॥ न तेषां महिदशो गन्धो न कर्तिनः सुरूपता ॥ न वाससी शोभने येय
 धाते पतिना सह ॥ ४ ॥ नैवाभरणजातानि तेषां आजंति वै तथा ॥ यथा तव यथापत्युर्न च स्वर्गनिवासिनाम् ॥ ५ ॥ सुस्नातं चैलतश्चैव युवयोरतिरि
 च्यते ॥ लेखाद्यानामपीशानं क्षयातिशयवर्जिताः ॥ ६ ॥ तपःप्रभावादानं बाहो भवकर्मसंज्ञितम् ॥ युवयो र्यत्समाचक्ष्वत तत्सर्ववर्णिनि ॥ ७ ॥
 येन मो विक्रमे बुद्धिर्मेतु जायेन संगताः ॥ ८ ॥ कौशल्योवाच ॥ यज्ञो यज्ञेश्वरो भानुरावाभ्यां जातुतोषितः ॥ ८ ॥ स्वर्गप्राप्तिरियं तस्य
 कर्मणः फलमुत्तमम् ॥ सुरूपता ततः प्रीतिः पश्यतां चारुवेषिता ॥ ९ ॥ यत्पृच्छसि महामो गतदप्येषा वदामि ते ॥ तीर्थार्दैकैस्तथा गंधैः स्ना
 पितो यद्दिवाकरः ॥ १० ॥ तेन कांतिरियं नित्यं देवांस्त्रिभुवने श्वरान् ॥ मनःप्रसादः सौम्यत्वं शरीरे च निवृताः ॥ ११ ॥ यत्प्रियत्वं च सर्वस्य
 तद्भूतस्नापनात्फलम् ॥ यान्यभीष्टानि निवासां सि यन्नाभीष्टा विभूषणम् ॥ १२ ॥ रत्नानि नान्यभीष्टानि यत्प्रियं चानुलेपनम् ॥ येषूपपायानि मा
 ल्यानि दयितान्यभवेत्सदा ॥ १३ ॥ मम भर्तुस्तद्वा स्य तदारज्यं प्रशंसातः ॥ तानि सर्वाणि सर्वज्ञसर्वपातरिभानुनि ॥ १४ ॥ दत्तानि तत्स
 मुत्थोऽयं गंधपूपात्मको गुणः ॥ आहारादयितो येषां पवित्राश्च निवेदिताः ॥ १५ ॥ त्रिलोककर्तुः सवितुस्तुतिस्तद्गुणसंभवा ॥ स्वर्गकामेन
 ममैत्रा मया च शुभदर्शने ॥ १६ ॥ कृतमेतत्कृतेनाभूदावयोर्भवसंक्षयः ॥ येन कामानराः सम्यक् तत्कुर्वन्ति च शोभने ॥ १७ ॥ तेषां ददाति
 विदेवेशो भगवान्मुक्तिमीश्वरः ॥ १८ ॥ एवमभ्यर्च्य मातृदमकं देवं शृणु ॥ १८ ॥ प्राप्नोत्यभिमतान् कामान्कृष्णाहंशा

श्वतीःसमाः ॥ चंदनागुरुकपूरकुंकुमोशीरपत्रकैः ॥ १९ ॥ अनुलिप्तो नरैर्भक्त्या ददाति सगरोद्भवाम् ॥ कालेयकं तुरुष्कं चरत्त चंदनमेव च
 ॥ २० ॥ यान्यात्मनः सद्दृष्टानि तानि शस्यान्यपाकुरु ॥ गंधाश्चापि शुभाये च धूपपाये विजयोदयाः ॥ २१ ॥ दिवाकरस्य धर्मज्ञो निवेद्या त्सर्वं
 दाच्युत ॥ न दद्यात्सह्यकीक्षारं नो मुखेन च संहृतम् ॥ २२ ॥ दद्यादकार्यधर्मज्ञं धूपमाराधनोद्यतः ॥ मालतीमल्लिकाचैव यथुधिकाजातिमु-
 त्तिकः ॥ २३ ॥ पाटलाः करवीरश्च जपसर्वतिरेव च ॥ कुंकुमस्तगरश्चैव कर्णिकारः सकेशरः ॥ २४ ॥ चंपकः केतकः कुंदो बाणवर्बमा-
 लिका ॥ अशोकास्ति लकोलश्च स्तथा चैवाटरुषकः ॥ २५ ॥ इतपत्राणि धन्यानि वकाहानि विशेषतः ॥ अगस्तिकिं मुकुंतं द्रत्यूजा-
 र्थं भास्करस्य तु ॥ २६ ॥ अमी पुष्पप्रकारास्तु शस्ता भास्करपूजने ॥ विल्वपत्रं शमीपत्रं वामुंगरस्य च ॥ २७ ॥ तमालपत्रं च हरेः
 सदैव भगवत्प्रियम् ॥ तुलसीकालतुलसी तथारक्तं चंदनम् ॥ २८ ॥ केतकीपत्रं पुष्पं तु सदास्तुष्टिकरं रवेः ॥ पद्मोत्पलसमुत्थानिरक्तं नो-
 लोत्पलं तथा ॥ २९ ॥ सितोत्पलं तु भानोस्तु दयिता निसदाच्युत ॥ कृष्णलोन्मत्तकं कांतं तथैव गिरिमल्लिका ॥ ३० ॥ नर्कणिकारिका
 पुष्पं भास्कराय निवेदयेत् ॥ कुटजं शालमली पुष्पं तथा न्यदून्धर्वजितम् ॥ ३१ ॥ निवेदितं भयं गंगनिस्वतं च प्रयच्छति ॥ येषां न प्रतिषेधो-
 स्ति गंधवर्णान्वितानि च ॥ ३२ ॥ तानि पुष्पाणि देयानि भानवे लोकभानवे ॥ सुगंधैश्च मुरामांसी कर्पूरगरुचंदनैः ॥ ३३ ॥ तथान्यैश्च शु-
 भैर्द्रव्यैश्चैव नमालिनम् ॥ दुकूलपट्टकौशेयवार्क्षकापांसकादिभिः ॥ ३४ ॥ वासाभिः पूजयेद्भुजं द्युतं यानि चात्मा प्रियाणि तु ॥ भक्ष्याणि यान्यभीष्टा-
 नि भोज्यानि भिमितानि च ॥ ३५ ॥ फलं च वल्हभं यस्यात्तत्तैर्दयं दिवाकरे ॥ सुवर्णमणिमुक्ता निरजं च तथाच्युत ॥ ३६ ॥ दक्षिणा वि-
 विधा चेह्यच्चान्यदपि वल्हभम् ॥ तत्तु देवाधिदेवाय भास्कराय निवेदयेत् ॥ ३७ ॥ आत्मानं भास्करं मत्वा यज्ञं तस्मै निवेदयेत् ॥ तत्तदव्यक्तं रू-
 पाय भास्कराय निवेदयेत् ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्प आदित्यमाहात्म्ये मूर्त्युपाविधि पर्वणं नमपंचदशोत्तर-
 शततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृष्णराजमहानासीद्ययाति कुलसंभवः ॥ सत्राजितेति विख्यातश्चक्रवर्ती महा-

बलः ॥ १ ॥ प्रभवति जसा कान्त्या क्षान्त्या बल समन्वितः ॥ धैर्यगर्भार्यसंपन्नो वदान्यो यशसन्वितः ॥ २ ॥ बुद्ध्या विक्रमदक्षश्च संपन्नो ब्रा-
 ह्मणायतः ॥ कृती कविस्तथा शूरः षट्पदाख्यैर्न निर्जितः ॥ ३ ॥ सदापंचसुरक्तश्च वसुमद्भिर्निर्जितः ॥ रुद्रतावसुभिर्जितः सत्वश्रद्धासमन्वितः ॥ ४ ॥
 अंबुजस्यांडजस्येव आज्ञेयस्य तथा च्युतः ॥ अंबुजायास्तथा कृष्णवायुपात्रं स वै विभो ॥ ५ ॥ गंगेयबलं तुल्यः पौलस्त्या चोश्रमो यथा ॥ गंगेयस्य
 तथा कृष्णधिषणस्य हरये तथा ॥ ६ ॥ काम्यश्च द्विजभक्तस्तु तथा बालमीकिवत्सदा ॥ व्यासस्य देवशार्दूलजामदग्न्यस्य वा विभोः ॥ ७ ॥
 एषानैकैशु युक्तः सराजक्ष्मा तले विभो ॥ यशसमहाबाहुः सप्तद्वीपां वसुंधराम् ॥ ८ ॥ यस्मिन् गार्गाप्रगार्यं तिथे पुराणविदो जनाः ॥ सत्राजिते
 महाबाहौ कृष्णधार्त्रि समाश्रिते ॥ ९ ॥ यावत्सूर्य उदेति स्म यावच्च ग्रतिति तिष्ठति ॥ सत्राजितं तु तत्सर्वं क्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ १० ॥ सप्तर्वत्नसंयुक्तं सित-
 द्वीपवर्तमहीम् ॥ यशसधैर्मणपुराचक्रवर्ती महाबलः ॥ ११ ॥ नान्याय कृन्नचाशक्तो वेदान्यो बलवतरः ॥ तस्या भूतपुरुषराज्ञः सम्यग्धर्मो नुशासिन-
 ॥ १२ ॥ चत्वारः सचिवास्तस्य राज्ञः सत्राजितस्य तु ॥ बभूवुरप्रतिहताः सदा वातिबलस्य वै ॥ १३ ॥ तस्य भक्तिरतीवसी त्रिसर्गा देवभूषतेः ॥ दिवाकर-
 जगद्गनैरुक्तचंदनमालिनी ॥ १४ ॥ तस्योर्ध्वमाहिमानं च विलोक्य पृथिवीपतेः ॥ न केवलं जनस्यापि ह्यभवत्तस्य विस्मयः ॥ १५ ॥ संचितयासास-
 नुपः सप्तदृचा विस्मितस्तथा ॥ कथं स्यात्संपदेषामे पुनरप्यन्यजन्मनि ॥ १६ ॥ एवं स बहुशो राजा तदा कृष्णमहायशः ॥ चिंतयन्नापि तन्मूलं न चा-
 सीन्निश्चयान्वितः ॥ १७ ॥ यदाननिश्चयं राजा सयौ भागवर्षी प्रियः ॥ सदापप्रच्छ धर्मज्ञानं स विप्रांसमुपागतान् ॥ १८ ॥ सर्वाश्च स सुखान्वी-
 रवि विक्तांतः पुरस्थितः ॥ प्रणिपत्य महाबाहुर्ग्रहीतुं शासनक्रियाः ॥ १९ ॥ विश्वासातु ग्रहबुद्धिर्भवतामयि स तमाः ॥ तदहंप्रष्टुमिच्छामि किंचि-
 त्कुरुमर्हथ ॥ २० ॥ सद्विद्याखिलविज्ञानसम्यग्धौ तां त्रात्मभिः ॥ भवाद्विर्यद्यनुश्राब्धः स्यामहं वेदवित्तमाः ॥ २१ ॥ तद्यथा वन्मया पृष्टा
 भवंतो मत्प्रसादिनः ॥ वक्तुमर्हथ विद्वांसः सर्वस्यैवोपकारिणः ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्ते मनसि स देहस्तं पृच्छाद्य महीपते ॥ वदिष्यामो
 यथान्यायं यत्ते मनसि वर्तते ॥ २३ ॥ वयं हि नृपशार्दूल भवता परितापिताः ॥ सम्यक्प्रजापालयित्रा ददता भोजनं सदा ॥ २४ ॥ संतुष्टो ब्रह्म

णोऽश्रीयाच्छिद्याद्वाधमसंशयम् ॥ हितंचोपदिशेद्वर्त्मअहिताद्धानिवर्तयेत् ॥ २५ ॥ विवक्षुमथभूपालंभार्यातस्यैवधीमतः ॥ प्राणिपातेनचा
 हेदंविनयात्प्रणयान्वितम् ॥ २६ ॥ नक्षणिमवनीपालवकुमदीदगिहेष्यते ॥ तथापिभूपतेवक्ष्येसंपदीद्वक्मुदुर्लभा ॥ २७ ॥ भूयोऽपिसंशया
 न्प्रभुमलमीशोभवानृषीन् ॥ नन्वहंपुरुषव्याघ्रसदांतःपुरचारिणी ॥ २८ ॥ तत्प्रसादंयदिभवान्करोतिममपार्थिव ॥ तन्मदयिभृषिन्प्रभुसंदे
 हंपार्थिवाहसि ॥ २९ ॥ सत्राजितउवाच ॥ ब्रूहिभुभुमंतंयत्तेष्टव्यायन्मयाद्विजाः ॥ भूयोऽहमात्मसंदेहंप्रक्ष्याम्येतद्विजोत्तमान् ॥ ३० ॥
 विमलवत्युवाच ॥ श्रूयन्तेप्रथिवीपालनृपायतुचिंतनाः ॥ येषांचसंपद्भूपालयथातद्व्यकिलाभवत् ॥ ३१ ॥ तदीद्वक्संपदाया
 मतवाशेषक्षितीश्वर ॥ येनकर्मविपाकेनतद्रदंतुमहर्षयः ॥ ३२ ॥ अहंचभवतोभार्यासर्वसमिंतिनिरा ॥ अतीवकर्मणयेनतद्विज्ञा
 नेकुतूहलम् ॥ ३३ ॥ तथासंपत्समृद्धत्वमन्येष्वपिहिविद्यते ॥ निरस्तातिशयत्वेननूनंनल्पेनकर्मणा ॥ ३४ ॥ तदन्यजन्मच
 रितंनरनार्थनिजंभवान् ॥ मुनीन्पृच्छत्वयाचाहंयन्मयाचपुराकृतम् ॥ ३५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सतथोक्तस्तयाराजापत्न्या
 विस्मितमानसः ॥ मुनीनांपुरतोभार्याप्रशंसन्वाक्यमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ साधुदेविमंतंयन्मेत्वयायदिदमीरितम् ॥ सत्यंमुनिवचःपुंसस्वाद्धैवशुहि
 णीतथा ॥ ३७ ॥ सोऽहमेतन्महाभागेपृच्छाम्येतान्महासुनीन् ॥ तेषामिविदितंकिंचिन्निषुलोकेषुविद्यते ॥ ३८ ॥ एवमुक्त्वाप्रियाराजाप्र
 णिपत्यचतानृषीन् ॥ यथावेदतदखिलंप्रच्छधरणीधरः ॥ ३९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भगवंतोममाशेषंप्रसाददत्तचेतसः ॥
 कथयंतुयथावृत्तंयन्मयासुकृतंकृतम् ॥ ४० ॥ कोऽहमासंपुराविप्राःकिंस्वित्कर्ममयाकृतम् ॥ किंवानयातुचावर्ग्याममपत्न्याकृतंद्विजाः ॥ ४१ ॥
 येनावयोरियंलक्ष्मीर्मन्यलोकेमुदुर्लभा ॥ चत्वारश्चाप्रतिहताअमात्याममगच्छतः ॥ ४२ ॥ अशेषाभूतोवैश्याधनस्यांतोनविद्यते ॥
 बलंचैवाप्रतिहंतंशरीरारोग्यमेवच ॥ ४३ ॥ प्रतिभातिचमेकांत्याभार्यायामखिलंजगत् ॥ ममापिपुण्यस्तेजोनकाश्चित्सहतेद्विजाः ॥ ४४ ॥

सोऽहमिच्छामि तज्ज्ञातुं तथैवमर्निदिता ॥ निजानुष्ठानमखिलं यस्याशेषमिदं फलम् ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति पृष्ठानरेन्द्रेण समस्ता
 स्तेनपोधनाः ॥ परावसुमथोऽनुस्तेकथ्यतामस्य भूभृतः ॥ ४६ ॥ चादितः सोऽपि धर्मज्ञैर्महाशूरो महामतिः ॥ योगमास्थाय सुचिरं यथावद्य
 तमानसः ॥ ४७ ॥ ज्ञातवाचस्पतेस्तस्य पूर्वदेहविचेष्टितम् ॥ सतमाहमुनिर्भूषं विज्ञानिच्छुं महामतिम् ॥ ४८ ॥ सत्राजितं महात्मानं जितशत्रुं
 मनस्विनम् ॥ सपत्नीकं महाबुद्धिब्राह्मणान्सत्यवादिनः ॥ ४९ ॥ ॥ परावसुरुवाच ॥ शृणु भूपाल सकलं यस्यैदं कर्मणः फलम् ॥
 तव राज्यादिकं मुभूयैषासीन्महीपते ॥ ५० ॥ त्वमासीः शूद्रजातीयः पराहंसापरायणः ॥ कुष्ठार्तोऽङ्गपारुष्यानिःस्नेहः सर्वजंतुषु ॥ ५१ ॥
 इयं च भवतो भार्या पूर्वमप्यायते क्षणा ॥ नित्यं बभूव त्वच्चित्ता भवच्छुश्रूषणे रता ॥ ५२ ॥ पतिव्रता महाभाग भक्त्यमाना पतिनिष्ठुरम् ॥
 त्वद्वाक्येषु च सर्वेषु वीरकर्मसु चोद्यता ॥ ५३ ॥ नैश्वर्यादिसहायस्य त्यज्यमानस्य बंधुभिः ॥ क्षयं जगाम योऽभूत्संचितः प्रपितामहः ॥ ५४ ॥
 तस्मिन्क्षीणे कृषिपरस्त्वमासीः प्रथिवीपते ॥ सापिकर्मविपाकेन कृषिर्विफलतांगता ॥ ५५ ॥ ततो निःस्वंपरिक्षीणं परेषां भृत्यतांगतम् ॥
 तत्प्राजसाध्वीनित्यं त्वान्यज्यमानापि पार्थिव ॥ ५६ ॥ अनया तु समं साध्व्याभानो रावसथेत्यया ॥ कृतं शुश्रूषणं त्वया भक्त्या समाजनादिकम् ॥ ५७ ॥
 निःस्नेहः सर्वकामेभ्यस्तन्मयस्त्वं तदपणः ॥ अहं न्यहनि विस्त्रं भातास्मिन्नावसथैरवे ॥ ५८ ॥ कान्यकुब्जे पुरे वीरमहाशुश्रूषितं त्वया ॥ दिवा
 करालयेनित्यं कृतं तन्माजनेन त्वया ॥ ५९ ॥ तथैवाभ्युक्षं भूपतिनित्यं चैवानुलेपनम् ॥ पत्न्या नयानुपतथाभ्युच्चित्तानुवृत्तया ॥ ६० ॥
 कारितं श्रवणं पुण्यमिति हासपुराणयोः ॥ दत्त्वांगुलीयं करं जातिपितृदत्तं तु वाचके ॥ ६१ ॥ अहं न्यहनि त्वत्कर्मयुक्तं यथोदृपकुर्वतोः ॥ तत्रैव तन्म
 यत्वेन पापहानिर जायत ॥ ६२ ॥ भानोः कार्यमया कार्यं पश्य शुश्रूषणं तथा ॥ नाप्रभातं प्रभातं वाचितं यमभवन्निशि ॥ ६३ ॥ एवमायतनं रम्य
 मित्येवं च सुखावहम् ॥ सूर्यवच्चैव मे तत्स्यादित्यासीते मनस्तादा ॥ ६४ ॥ योगिनां सुखदं कर्म तथैव सुखमित्यापि ॥ भवच्चित्तं भूतत्रये गकर्म
 ण्यहर्निशम् ॥ ६५ ॥ एवं तन्मनसस्तत्र कृतोद्योगस्य पार्थिव ॥ भूतानुमानिनः सम्यग्यथोक्ताधिककारिणः ॥ ६६ ॥ स्मरतो गोपतिनित्यं
 चित्तेनापि दृढात्मनः ॥ निःशेषमुपज्ञातं ते पापं सूर्यनिषेवणात् ॥ ६७ ॥ ततोऽधिकं पुरस्तस्मादगारस्यानुलेपनम् ॥ संमार्जनं च बहुशः सपत्निकेन

यत्कृतम् ॥ ६८ ॥ केवलं धर्ममाश्रित्य त्यक्त्वा वृत्तिमशेषतः ॥ अनया श्रवणं पुण्यं कारितं वाचकात्सदा ॥ ६९ ॥ नानाधातुविकारैस्तु गोमयेन मुदा
 तथा ॥ उपलेपनं कृतं भक्त्या त्वया पूर्वसुरालये ॥ ७० ॥ अथाजगामैव तत्र कुबलाशोमहीपतिः ॥ महासैन्यपरीवारः प्रभूतगजवाहनः ॥ ७१ ॥
 सर्वसंपदुपेतं सर्वभरणभूषितम् ॥ वृत्तं भार्यासहस्रेण दृष्ट्वा संकंदनो द्रुलम् ॥ ७२ ॥ स्पृहाकृता त्वया तत्र चारुमालिनिपार्थिवे ॥ सर्वकामप्र
 दं कर्म क्रियते भारुकराश्रितम् ॥ ७३ ॥ तेनैतदखिलं राज्यमशेषं चाप्तवान्महीम् ॥ तेजश्चेवाधिकं यत्ते तथैव शृणु पार्थिव ॥ ७४ ॥ योगप्रभा
 वतो लब्धं कथयाम्याखिलंतव ॥ तत्रैवावसथे दीपः प्रशांतः स्नेहसंशयात् ॥ ७५ ॥ निजभोजनतैलेन पुनः प्रज्वालितस्तत्त्वया ॥ अनया चोत्तरी
 येण वीरवत्योऽपहृतः ॥ ७६ ॥ तव पत्न्या स्वयं ज्वाल्य कांतिरस्यस्ततोऽधिका ॥ तवाप्यखिलभूपालमनःशोभकं पुनः ॥ ७७ ॥ तेजो नरेन्द्र
 एतस्मात्किमुताराध्य भारुकरम् ॥ एवं नरेन्द्रः शूद्रत्वाद्भानुकर्म परायणः ॥ ७८ ॥ तन्मयत्वेन संप्राप्तो महिमानमनुत्तमम् ॥ किंपुनर्योनो
 भक्त्या निन्यं शुश्रूषणादतः ॥ ७९ ॥ करोति स तं पूजां निष्कामो नान्यमानसः ॥ सर्वां मुद्धिमालं बध्वा सर्वलोके महेश्वरः ॥ ८० ॥ पूजयि
 त्वा कर्मि शोशं तमाराध्य न सीदति ॥ पुष्पैर्धूपैस्तथा वान्यैर्दोषैर्वस्त्रानुलेपनैः ॥ ८१ ॥ आराधयार्कं तद्देशं सदा गुरुकुलैः ॥ यद्यदि
 पृतमं किंचिद्यद्यदन्यत्तु दुर्लभम् ॥ ८२ ॥ तदत्वाच्च जगद्भ्रात्रे भारुकराय न सीदति ॥ सुगंधागुरुकर्पूरचंदनागुरुकुलैः ॥ ८३ ॥ वासोभि
 र्विविधैर्धूपः पुष्पैः स्नक्चामरध्वजैः ॥ अन्योपहारैर्विविधैः कृतक्षीराभिषेचनैः ॥ ८४ ॥ गीतवादित्रनृत्याद्यैस्तोषयस्वार्कमादरात् ॥ पु
 ण्यरात्रिपुर्णमासं ढनृत्यगतिरथोज्ज्वलम् ॥ ८५ ॥ भूपजागरणैर्भक्त्या होमः कार्यः सदा शुचिः ॥ इति हासपुराणां श्रवणेन विशेषतः ॥ ८६ ॥
 तथा वैदस्वनैः शुण्ठैर्ऋक्सामयजुर्भिर्नृप ॥ एवं संतोष्यते भक्त्या भगवान्भवं भंगकृत् ॥ ८७ ॥ भूयैवैव स्वयं भूत्वा भवद्द्रास्फुरो नरैः ॥
 तोषितो भगवान्भानुर्ददात्यभिमतं फलम् ॥ ८८ ॥ देवकर्मसमर्थानां प्राणिनां स्मृतिं संभवैः ॥ तोषितो भगवान्कामान्प्रयच्छति दिवाकरः ॥
 ॥ ८९ ॥ नैष वृत्तैर्न रत्नैर्धैः पुष्पैर्धूपानुलेपनैः ॥ सद्भावैर्न वमार्तं ढस्तोषमायाति संस्मृतः ॥ ९० ॥ त्वयैकाग्रमनस्केन गृहसम्पार्जनोदिक
 म् ॥ कृत्वा लपमीदृशं प्राप्तराज्यमन्यत्तु दुर्लभम् ॥ ९१ ॥ अनया श्रवणं पुण्यं कारयित्वा गृहे रेवे ॥ ईदृक्प्राप्ता संपदियं पूजां कृत्वा तु वाचके ॥ ९२ ॥

प्राप्तोपकरणैर्यस्तमेकग्रमातिरिङ्गजम् ॥ संतोषयतिर्नैन्द्रोऽपि भवतवैसमः क्वचित् ॥ ९३ ॥ तस्मात्त्वमनया देव्या सहात्यन्तविनीतया ॥ भा
 स्कराराधनेयत्नं कुरु धर्मभृतावर ॥ ९४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतन्मुनेर्वचो विरिनिशम्य स नराधिपः ॥ भार्यासहायः स तदा संप्रहृष्टतनू रूहः ॥
 ॥ ९५ ॥ कृतकार्यमिवात्मानं मन्यमानस्तदा भवत् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा राजा स त्राजितोऽच्युत ॥ ९६ ॥ ॥ स त्राजित उवाच ॥ ॥ य
 थामरत्वं संप्राप्य तथा वायुर्बलं परम् ॥ परं निर्वाणमाज्जोतितथा हं च सातव ॥ ९७ ॥ कृतकृत्यः सुखासीनो निवृत्तिपरमांगतः ॥ अज्ञानतमसा
 च्छेन्नैतत्प्रदीपस्त्वया धृतः ॥ ९८ ॥ अहमेषा च तत्त्वगी विभूतिभ्रंशभीरुकः ॥ द्रव्यमापादितं ब्रह्म त्रिहोद्वच सातव ॥ ९९ ॥ संपदः
 कथितं विजमावयोर्भवतः सुने ॥ त्वद्वक्त्रादुद्यतावाचा विज्ञाता हि द्विजोत्तम ॥ १०० ॥ नरत्नैर्न च विचोर्वेन च पुष्पा नुलपनैः ॥ आराध्य
 श्रजगन्नाथो भावशून्यो दिवाकरः ॥ १०१ ॥ बाह्यार्थानिरपेक्षश्च मनसैव मनोगतिः ॥ निःस्वैरा राध्यते देवो भानुः सर्वेश्वरः ॥ १०२ ॥ सर्व
 मेतन्मया ज्ञातं यत्त्वमात्यमहासुने ॥ यत्र पृच्छामि यन्मे त्वं प्रसादमुखावद ॥ १०३ ॥ कथमाराधितो देवो नरैः स्त्रीभिश्च भास्करः ॥ तोष
 मायाति विप्रैर्द्रुतद्रुस्त्वमहासुने ॥ १०४ ॥ रहस्यं निचिदेवस्य प्रीतयेयाति शिः सदा ॥ तान्यशेषाणि मे ब्रूहि अकाराधनकांक्षिणः ॥ १०५ ॥
 ॥ परावसुरुवाच ॥ ॥ शृणु भूपालयैर्भानुर्गृह्ण्वाराध्यते जनैः ॥ नारीभिश्चातिघोरेऽस्मिन्पतिताभिर्भवाणैवे ॥ १०६ ॥ समभ्यर्च्य
 जगन्नाथं देवमर्कसमाधिना ॥ एकमश्रुतिभोक्तं द्वितीयं ब्राह्मणार्पणम् ॥ १०७ ॥ करोति भास्करप्रान्त्यै कान्तिकं मासमात्मना ॥ पूर्वैव यसि
 यत्नेन जानताऽजानतापि वा ॥ १०८ ॥ पापमाचरितं तस्माद्द्विद्यते न त्रसंशयः ॥ अनेनैव विधानेन मासि मार्गशिरेषु नः ॥ १०९ ॥ समभ्य
 र्च्य मरकतं विप्रभ्यो यः प्रयच्छति ॥ भगवत्प्रीणनार्थं यः फलं तस्य शृणुष्व मे ॥ ११० ॥ मध्येव यसि यत्पापं योषितापुरुषेण वा ॥ कृतमस्मा
 द्भतेनोक्तो विमोक्षः परमात्मना ॥ १११ ॥ तथा चैवैकभक्तं तु यस्तु विप्राय यच्छति ॥ दिवाकरं समभ्यर्च्य पेषि मासि महीपते ॥ ११२ ॥ त
 तच्च प्रीणयत्यर्कवार्धिकेनैव यत्कृतम् ॥ स तस्मान्मुच्यते राजन् पुमान्योषिदथापि वा ॥ ११३ ॥ त्रिमासिकं व्रतमिदं यः करोति नरेश्वर ॥ स भानु
 प्रीणनात्पापैर्लघुभिः परिसुच्यते ॥ ११४ ॥ द्वितीये वत्सरे राजन्मुच्यते चोपपातकैः ॥ तद्वत्तृतीयेऽपि कृतं महापातकनाशनम् ॥ ११५ ॥

व्रतमेतन्नरैस्त्रिभिस्त्रिभिर्मासैरनुष्ठितम् ॥ त्रिभिःसंवत्सरैश्चैवप्रददातिफलंनृणाम् ॥ ११६ ॥ त्रिभिर्मासैर्वयोवस्थात्रिविधात्पा-
 तकाष्टप ॥ त्रीणिमानिदेवस्यमोचयतिचवार्षिकैः ॥ ११७ ॥ यतस्ततोव्रतमिदंविधिविधिसमुदाहृतम् ॥ सर्वपापप्रक्षमनं
 भारुकराराधनेपरम् ॥ ११८ ॥ ॥ सत्राजितउवाच ॥ ॥ कतमायतुविप्रायदातव्यंभक्तमादरात् ॥ द्वितीयेद्विजशार्दूलकथ-
 यस्वाखिलंमम ॥ ११९ ॥ ॥ परावसुरुवाच ॥ पुराणविदुषेदेयंवाचकेब्राह्मणोत्तमे ॥ श्रूयतांचापिवचनंयदुक्तंभास्करेणच ॥ १२० ॥
 अरुणायमहाबाहोपृच्छमानायवैपुरा ॥ उदयाचलमारुढंभास्करंतिमिरापहम् ॥ १२१ ॥ प्रणम्यशिरसातृनमिदंवचनमब्रवीत् ॥
 कानिप्रियाणितेदेवपूजनेसतिसर्वदा ॥ १२२ ॥ पुष्पादीनांसमस्तानामाराधनविधौसदा ॥ उपरागादिवस्त्रादौब्राह्मणानंतथारवेः
 ॥ १२३ ॥ भास्करउवाच ॥ पुष्पाणांकरवीराणितथारक्तंचंदनम् ॥ गुग्गुलंचापिभूतानानैवेद्यंमोदकाःप्रियाः ॥ १२४ ॥ पूजाकरं
 भोजकंतुघृतदंपंतथाप्रियम् ॥ दानंप्रियंखगश्रेष्ठवाचकायप्रदीयते ॥ १२५ ॥ मासुद्दिश्यचयदानंदीयतेमानवैर्भुवि॥वाचकायतुदातव्यंतन्म-
 मप्रतियेखग ॥ १२६ ॥ इतिहासपुराणाभ्यामाभिज्ञायैस्तुवाचकः ॥ ब्राह्मणैर्विखगश्रेष्ठसंपूज्यःप्रतियेमम ॥ १२७ ॥ पूजितेऽस्मिन्सदाविप्र-
 पूजितोहंनसंशयः ॥ भवामिखगशार्दूलयतस्त्वष्टः समेसदा ॥ १२८ ॥ वेदवीणामृदंगैश्चनार्तिगंधविलेपनैः ॥ तथामेजायतेप्रार्तिथश्रुत्वा
 खगोत्तम ॥ १२९ ॥ इतिहासपुराणानिवाच्यमानानिवाचकैः ॥ अतःप्रियोवाचकोमेषूजाकर्ताचभोजकः ॥ १३० ॥ इतिश्रीभविष्यमहापु-
 राणेब्राह्मणैर्पविषतसमर्कलेपसत्राजितोपाख्यानेरविपूजाविधिवर्णनंनमषोडशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ४४ ॥ अरुणउवाच ॥
 किमर्थंभोजकस्तुभ्यंप्रियादेवेशकथ्यताम् ॥ नान्येविप्रादयोवर्णादेवतायतनेषुवै ॥ १ ॥ कश्चायंभोजकोदेवकस्यपुत्रःकिमात्मकः ॥ वर्ण-
 तश्चास्यमेब्रूहिर्ममचास्यसमंततः ॥ २ ॥ आदित्यउवाच ॥ साधुपुष्टोस्मिभद्रतैवेनेयमहामते ॥ ३ ॥ शृणुष्वैकमनाःसर्वगदतोममखे-
 चर ॥ विप्रादयस्तुयेत्वन्येवर्णाःकश्यपंनंदन ॥ ४ ॥ तेषूजयंतिमानित्यंभक्तिश्रद्धासमान्विताः ॥ देवालयेषुयैविप्राःप्रीत्यामांपूजयंतिहि ॥ ५ ॥

अन्याश्च देवतावृत्त्यतेऽस्युदेव लक्ष्मिः ॥ एतस्मात्कारणान्मह्यभोजकोदयितः सदा ॥ ६ ॥ वर्णतो ब्राह्मणश्चायं स्वानुष्ठानपराय
 दि ॥ अनुष्ठानविहीनोऽयं कथात्यसंशयम् ॥ ७ ॥ न त्याज्यं भोजकैस्तस्मात्स्वकं कर्म कदाचन ॥ मया सोऽनिर्मितं श्रुतं जसास्वेन वैखग ॥
 ॥ ८ ॥ पूजार्थमात्मनो नूतनं कर्म चास्य प्रकीर्तितम् ॥ प्रियव्रत सुतो राजा शक्राद्विभूतिमहा मतिः ॥ ९ ॥ तेन मे कारितं दिव्यं विमानप्रतिमं गृहम् ॥
 तस्मिन् द्विपितृदातृभ्यो दिव्यं शीलमयं महत् ॥ १० ॥ समदृचाकारयित्वा कर्चनो लक्षणान्विताम् ॥ प्रतिस्थापनाय वैतस्याश्चित्तया मासु
 व्रतः ॥ ११ ॥ कृतमायतनं श्रेष्ठतेनेयं प्रतिमा कृता ॥ कौर्वे प्रतिस्थापयित्वा देवमर्कं शुभालये ॥ १२ ॥ एवमर्चितयित्वा तु जगाम शरणं मम ॥
 भक्तिरस्य चर्चित्य खगाहं पार्थिवस्य तु ॥ १३ ॥ गतोऽहं दर्शनं तस्य उक्तं आर्पि मया खग ॥ किंचिन्तयसि राजेन्द्र कुतश्चित्ता समागता ॥ १४ ॥
 ब्रूहि यत्ते हृदि प्रोढौ चित्ताकारणमागतम् ॥ संपादयिष्ये तत्सर्वं विमना भवमानृप ॥ १५ ॥ अत्यर्थं दुष्करमपि करिष्ये न त्रसंशयः ॥ इत्युक्तः
 समथाराजा इदं वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ द्विपेऽस्मिन् देवस्य कृतमायतनं तव ॥ मया भक्त्या जगन्नाथं तथैव प्रतिमा कृता ॥ १७ ॥ प्रतिष्ठां
 कारयेद्यस्तु तव देवा लये खग ॥ यत्र संति त्रयो वर्णा द्विपेऽस्मिन् क्षत्रियादयः ॥ १८ ॥ तेभ्यो वक्तान् कुर्वति प्रतिष्ठां तव कृत्स्नशः ॥ न चाप्यर्चाज
 गन्नाथ ब्राह्मणश्चात्र विद्यते ॥ १९ ॥ तेनेयमागता चित्ता हृदि शल्यं तया र्पितम् ॥ ततो मया कोराजाऽसौ विनये वचः शुभम् ॥ २० ॥ एवमेत
 त्रसं देहो यथा त्वं न राधिप ॥ क्षत्रियादित्रयो वर्णा द्विपेऽस्मिन् ब्राह्मणसंशयः ॥ २१ ॥ ते च नार्हन्ति मे पूजानं प्रतिष्ठां कदाचन ॥ तस्मात्ते श्रेयसरा
 जन्नात्र तिष्ठामात्मनस्तथा ॥ २२ ॥ सृजामि प्रथमं वर्णं भगसंज्ञमनौपमम् ॥ इत्युक्त्वा तमहं वीरराजानं खगसत्तम ॥ २३ ॥ जगाम परमार्चितं तस्य
 कार्यस्य सिद्धये ॥ अथ मोर्चितयानस्य स्वशरीराद्विनिःसृताः ॥ २४ ॥ शशि कुंदे दुसंकाशाः संख्यया श्रौमहाबलाः ॥ पठन्ति चतुरो वेदान्त्सां गोप
 निपदान् खग ॥ २५ ॥ काषायवाससः सर्वैर्कण्डां बुजधारिणः ॥ ललाटफलका द्वौ तु द्वौ चान्यौ वक्षस्तथा ॥ २६ ॥ चरणाभ्यां तथा द्वौ तु पादाभ्यां द्वौ तु
 था खग ॥ अथ ते च महात्मानः सर्वे प्रणतकंधराः ॥ २७ ॥ पितरं मन्यमाना मामिदं वचनमब्रुवन् ॥ तात तात महादेव लोका नथ जगत्पते ॥ २८ ॥
 किमर्थं भवतामृष्टावयं देवस्य देहतः ॥ ब्रूहि सर्वं करिष्याम आदे

माकं भवान् देवो वयं पुत्रान संशयः ॥ इत्युक्त

वतस्ते सर्वमयोक्तो देवसंभवाः ॥ ३० ॥ प्रियव्रतसुतो यो यमस्य वाक्यं करिष्यथ ॥ स चाप्युक्तो मया राजा शाकद्वीपाधिपः खग ॥ ३१ ॥
 य एते मत्सु तारा जन्मव्याब्राह्मणसत्तमाः ॥ कारयंतु प्रतिष्ठाभिर्सेवैरेभिर्महीपते ॥ ३२ ॥ कारयित्वा प्रतिष्ठांतु ममाचार्यां नराधिप ॥ पश्चा
 दायतनं सर्वमेषामप्ययपूजने ॥ ३३ ॥ एते मत्पूजने योग्याः प्रतिष्ठासु च सर्वज्ञाः ॥ समाप्य न प्रहर्तव्यं भोजकेभ्यः कदाचन ॥ ३४ ॥ सर्वे
 मायतनार्थं तु गृहक्षेत्रादिकं च यत् ॥ धनधान्यादिकं राजान्यन्यमायतने भवेत् ॥ ३५ ॥ तत्सर्वं भोजकेभ्यस्तु दातव्यं नानात्रसंज्ञयः ॥
 धनधान्यसुवर्णादि गृहक्षेत्रादिकं च यत् ॥ ३६ ॥ यन्मदीयं भवैत्किंचिद्भ्रातृमांसां गच्छेत् ॥ तस्य सर्वस्य राज्ञेन्द्रमदीयस्य समंततः ॥ ३७ ॥
 अधिपाभोजकाः सर्वे नान्ये विप्राद्यो नृप ॥ यथाधिकारी पुत्रस्तु पितृद्रव्यस्य वै भवेत् ॥ ३८ ॥ तथा मदीयवित्तस्य भोजकाः स्युर्न सं
 ज्ञयः ॥ इत्युक्तेन मया राज्ञा तथा सर्वं प्रवर्तितम् ॥ ३९ ॥ कारयित्वा प्रतिष्ठांतु देवत्वासर्वस्वमेव हि ॥ भोजकेभ्यः खग श्रेष्ठततो हर्षमवाप्तवान् ॥
 ॥ ४० ॥ एवमेते मया सुष्टाभोजका गुरुडाग्रज ॥ अहमात्मा ततो द्वेषा सर्वसुमनसस्तथा ॥ ४१ ॥ मत्पुत्रेण समाज्ञेयास्तथा समहितः सदा ॥
 तस्मात्तेभ्यः प्रदातव्यं न हर्तव्यं कदाचन ॥ ४२ ॥ भौजकं च हरेद्यस्तु लोभाद्विषात्तथापि वा ॥ स याति नरकं यो रतामि स्रंशाश्वतीः
 समाः ॥ ४३ ॥ तस्माद्भ्रातृदिकं द्रव्यं यात्किंचिन्व्यमविद्यते ॥ तत्सर्वं भोजकस्त्वं हि पितृपर्यागतं मम ॥ ४४ ॥ भोजकश्च भवेद्वाह
 क्तो ते वीचिमखगेश्वर ॥ ममाज्ञां पालयेद्यस्तु स्वानुष्ठानपरः सदा ॥ ४५ ॥ वेदाधिगमनं पूर्वदारसंग्रहणं तथा ॥ अभ्यंगधारणं
 नित्यं तथा त्रिसवनं स्मृतम् ॥ ४६ ॥ पंचकृत्वः सदा पूज्यो ब्रह्मरात्रौ दिने तथा ॥ देवब्राह्मणवेदानां निदाकार्यनैवेद्याचित् ॥ ४७ ॥ नान्यदेव
 प्रतिष्ठातु कार्या वै भोजकेन तु ॥ ममापि च न कर्तव्या तेन एकाकिनोक्ता चित् ॥ ४८ ॥ सर्वमेव निवेद्यां न्नानाश्रीयाद्भोजकः सदा ॥ न मुंजीत गृहं त्वा
 शूद्रस्य गुरुडाग्रज ॥ ४९ ॥ शूद्रोऽच्छिष्टं प्रयत्नेन सदा त्याज्यं हि भोजकैः ॥ येऽश्रंति भोजकानित्यं शूद्रां शूद्रां शूद्रवेदमनि ॥ ५० ॥ तैव पूजाफलं
 चात्र कथं प्राप्स्यंति खेचर ॥ गत्वा गृहं तु शूद्रस्य न भोक्तव्यं कदाचन ॥ ५१ ॥ गृहागतं च शूद्रां शूद्रं तच्च त्याज्यं तथैव च ॥ अध्मातव्योऽभुजो नित्यं भो
 जकेनाग्रतो मम ॥ ५२ ॥ सकृत्प्रवादितं शंखेन मम प्रीतिर्हि जायते ॥ षण्मासान्नात्र संदेहः पुराणश्रवणं तथा ॥ ५३ ॥ तस्माच्छंखः सदा वाद्यो भो

जकेन प्रयत्नतः । तस्येयं परमावृत्तिर्न वेद्यन्यदीयकम् ॥ ५४ ॥ नाभोज्यभुंजते यस्मात्तेनासौ भोजको मतः । मां गृह्णाति ते यस्मात् तेन तेन मग्धाः
 स्मृताः ॥ ५५ ॥ भोजयति च मानि नित्यं तेन ते भोजकाः स्मृताः ॥ अभ्यंगं च प्रयत्नेन धार्यं शुद्धि करं परम् ॥ ५६ ॥ अभ्यंगं हनिद्विदुः । चिभोजकः स्या
 त्र संशयः ॥ यस्तु मां पूजयेद्द्विर्अभ्यंगेन विना खग ॥ ५७ ॥ न तस्य संततिः स्याद्भूतं चार्द्रातिमान् भवे ॥ मुंडनं शिरसा कार्यं शिखाधार्यं प्रय
 त्ततः ॥ ५८ ॥ नक्तं चादित्यदिवसे तथा षष्ठ्यां प्रवर्तयेत् ॥ सप्तम्यामुपवासस्तु मम संक्रमणे तथा ॥ ५९ ॥ कर्तव्यो भोजकैर्न वमत्प्रीत्यै गरुडा
 ग्रज ॥ त्रिकालं चापि गायत्रीं जपेद्वाचा पुरो ममा ॥ ६० ॥ मुखमावृत्य यत्नेन पूजनं नियादहमादरात् ॥ मौनं चास्य प्रयत्नेन त्यक्त्वा कोपं च दूरतः ॥ ६१ ॥
 शुद्धेभ्यो यस्तु वैदुष्येभ्यो लोभात्कामात्प्रयच्छति ॥ निर्माल्यं मम वैवत्सल्यं सयाति न कंधुवम् ॥ ६२ ॥ लोभाद्भोजको यस्तु मत्पुष्पाणि खगाधिप ॥
 यच्छते न्यस्य दुष्टात्सामय्यनारोप्य खेचर ॥ ६३ ॥ सज्ञेयो मे परः शुभ्रः समामहो न चार्चितुम् ॥ निर्माल्यं मम देयं स्याद्ब्रह्मणा दिष्टुं वै नृषु ॥ ६४ ॥
 नैवेद्यं न दीयंतु तदश्रीयात्सदैव हि ॥ तेनासौ शुद्धयते नित्यं हविष्यान्नसंतथा ॥ ६५ ॥ तत्क्षणादुत्क्षिपेद्यस्तु ममां गत्पुष्पमेव हि ॥
 नान्यस्य देयं नैवेद्यं दीयमुदके क्षिपेत् ॥ ६६ ॥ पंचगव्यं संपतस्य मन्मत्तं न त्रसंशयः ॥ ममां गलं ग्रंथीत्किंचिद्वंधं पुष्पमथापि वा ॥ ६७ ॥
 दातव्यं न च वैश्याय न शूद्राय कदाचन ॥ आत्मना तद्दहतव्यं न विक्रयं कथंचन ॥ ६८ ॥ यस्तु नारोप्य पुष्पाणि अव्यंगा निममोपरि ॥
 यः कश्चिद्वाहरे लोके सयाति न कंधुवम् ॥ ६९ ॥ स्नपनं मम निर्माल्यं पावकं यस्तु लंघयेत् ॥ सनरो न रंकया तिसरौ द्रोरखग ॥ ७० ॥
 भोजकेन सदा कार्यं स्नपनं मे प्रयत्नतः ॥ यथानलं येयत्कश्चिद्व्याश्रयानापि भक्षयेत् ॥ ७१ ॥ यद्ययत्न परः कुर्याद्भोजकः स्नपनं मम ॥
 यथा वैलंघितमातिभक्ष्यतां च खगाधिप ॥ ७२ ॥ सयाति न रंकौ रंद्रंतामिंस्नामनामतः ॥ एकभक्तं सदा कार्यं स्नानं तत्रैकालमेव हि ॥ ७३ ॥
 त्रिचैलं परि वर्तत भवितव्यं दिने दिने ॥ पूजाकालेऽर्धकाले च क्रोधस्त्याज्यः प्रयत्नतः ॥ ७४ ॥ अमां गल्यं न वक्तव्यं वक्तव्यं च शुभं तदा ॥
 ईदृग्भूतो भोजको मे प्रियः पूजाकरः सदा ॥ ७५ ॥ संमान्यः पूजनं यिश्च विप्रादीनां यथास्म्यहम् ॥ यः करोत्यवमानं तु वृत्तिरूपं तु भोजके ॥ ७६ ॥

तस्याहंरोषमेत्याशु कुलहन्मिसमंततः ॥ प्रियोमेभोजकोनित्यं यथा त्वं विनतासुत ॥ ७७ ॥ उपलेपनकर्ता च संभार्जनपरश्चयः ॥ परावसुरुवाच ॥
 इत्थुक्त्वा भगवान्भानुर्वैभ्रामरथमास्थितः ॥ ७८ ॥ अरुणोऽपि तथा श्रुत्वा मुदया परया नृपा ॥ पूज्यस्तस्मान्महाराज भोजकस्तुमहीपते ॥ ७९ ॥
 तस्माद्देयं वाचकाय द्वितीयमशनैरः ॥ ८० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्थं श्रुत्वा सराजा तु कर्मणः फलमात्मनः ॥ पुरातनं महाबाहुमुदमापमहर्षिपतिः ॥ ८१ ॥
 यद्यदायतनं भानोः पृथिव्यां पश्यते नृप ॥ तस्मिंस्तस्मिन्कारयति उपलेपनमादरात् ॥ ८२ ॥ भार्या तस्यापि सुश्रोणिः पुण्यश्रवणमादरात् ॥
 वाचके वेतनं दत्त्वा भानोर्दिवस्यमंदिरं ॥ ८३ ॥ इत्थं राजा सपत्नीकः पूज्यभक्त्या दिवाकरम् ॥ प्राता बुभारं प्रीतिं गतिं चानुत्त
 मां तथा ॥ ८४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मैवर्षिणिसप्तमी कल्प उपलेपनमाहात्म्यं नाम सप्तदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥
 सत्राजितोपाख्यानं समाप्तम् ॥ ४३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दीपं प्रयच्छति नरो भानो रायते न तु यः ॥ तेजसा रवि संकाशः सर्वयज्ञफलभेदः ॥ १ ॥
 कार्त्तिके तु विशेषेण कौमारे मासि दीपकम् ॥ दत्त्वा फलमवाप्नोति यदन्येन न लभ्यते ॥ २ ॥ कृष्णकृष्णात्रते विचिंभ संवादं पापनाशनम् ॥ भ्रातृ
 भिः सह भद्रस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ जगत्यस्मिन्पुरीस्थ्यानामामाहिष्मतीपुरी ॥ तस्यामासीद्विजः कृष्णनागशर्मैति विश्रुतः ॥ ४ ॥
 तस्य पुत्रशतं जातं प्रसादाद्भ्रातरस्य च ॥ तेषां कनिष्ठो भद्रस्तु तत्पुत्राणां विचक्षणः ॥ ५ ॥ सच नित्यं जगद्धातुर्देवदेवस्य भास्वतः ॥ दीप
 वर्ती परस्तद्वत्तैलाद्याहरणोद्यतः ॥ ६ ॥ भानो रायते नेतस्य सहस्रं भार्गवीप्रिय ॥ प्रदीपानां तु जज्वाल दिवारात्रमानि दितम् ॥ ७ ॥ तस्य द्वा
 द्या पराभूतास्तस्य लावण्यवर्जिताः ॥ सर्वे ते भ्रातरो भद्रं प्रच्छुरिदमादरात् ॥ ८ ॥ भो भद्रवदैव भ्रातर्भद्रैस्तु सदा द्विज ॥ कौतूहलपराः सर्वे
 यत्पृच्छामस्तदुच्यताम् ॥ ९ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा भद्रो वचनमब्रवीत् ॥ विषये सति वक्तव्यं न यथा तदिहोच्यताम् ॥ १० ॥ नाहं मत्सरयु
 क्तो वै न च रागादिदूषितः ॥ भवंतो मम सर्वे भ्रातरो गुरवस्तथा ॥ ११ ॥ कथं न कथाम्येष भवतां पुत्रसम्मितः ॥ तस्माद्ध्वं तु मां सर्वैर्भ्रातरो
 यद्विवाक्षितम् ॥ १२ ॥ भ्रातर ऊचुः ॥ न तथा पुष्पधूपेषु न तथा द्विजपूजने ॥ सुप्रयत्नं तु पश्यामो भानो रायते न परम् ॥ १३ ॥ यथाह नितथा

रात्रौ यथा रात्रौ तथाहनि ॥ तव दीपप्रदानाय यथा भद्रसदोद्यमम् ॥ १४ ॥ तत्पतत्कथयास्माकंहंतं कौतूहलपरम् ॥ यन्नाम दीपदानस्य भवता
विदितं फलम् ॥ १५ ॥ तदेतत्कथयास्माकं सविशेषं महाबल ॥ एवमुक्तस्तत्तत्स्तुतस्तु आवाभिश्चोदितो मुदा ॥ १६ ॥ व्याजहार स आतृणां कानि चिदपि
पि सुव्रत ॥ पुनः पुनरसौ तैस्तु आतृभिश्चोदितो मुदा ॥ १७ ॥ दाक्षिण्यसारो भद्रस्तु कथयामास कृत्स्नशः ॥ भवतां कौतुकैश्च तदतीवालयेऽपि
वस्तुनि ॥ १८ ॥ तदेष कथयाम्यद्यद्यद्व्रतं मम सुव्रत ॥ इक्ष्वाकुराज्ञस्तु पुरा वसिष्ठोऽभ्युपरोहितः ॥ १९ ॥ तेन चायतनं मनोः कारितं सरयू
तटे ॥ अहन्यहनि शुश्रूषां पुष्पधूपानुलेपनैः ॥ २० ॥ दीपदानादिभिश्चैव चक्रत तत्र स वैद्विजः ॥ कार्तिके दीपको भक्त्या प्रदत्तं तेनैव सदा ॥ २१ ॥
आसीन्निर्वाण एवासौ देवाचारो तो निदि ॥ देवतायतने चाहमवशं व्यथितो भृशम् ॥ २२ ॥ पूयशोणितनिष्पदं प्रावहं कायतः सदा ॥ शीर्णं प्रा
णोद्धारं वरवो दुग्धं पतितस्तथा ॥ २३ ॥ दुष्टबुद्ध्या सदा युक्तः सप्ताश्रमं प्रति सुव्रत ॥ यदृच्छया दीपदानं वन्यादीनां विभावसौ ॥ २४ ॥ तत्तद्वृत्त्वा
सदा तृष्टिं व्रजामि द्विजसत्तमाः ॥ एकदा तु तत्तत्स्मिन्मानोरायते न गतः ॥ २५ ॥ रात्रौ दृष्टमया तत्र भक्ता जागरणगताः ॥ प्रतिश्रयं प्रार्थि
ताश्च तैश्च दत्तं दयान्वितैः ॥ २६ ॥ व्याधितोऽयं सुदीनश्च दत्तकृत्वा मतिं शुभाम् ॥ ततोऽहमग्निमाश्रित्य स्थितस्तत्तेषां समीपतः ॥ २७ ॥ दुष्टां
बुद्धिं स माश्रित्य हर्तुं कामो विवस्वतः ॥ दिव्यमाभरणं भानोऽिच्छद्रान्वेषो द्विजोत्तमाः ॥ २८ ॥ स्थितोऽहं भोजका ह्यत्रयदि निद्रां व्रजंति ॥ ये
नास्यैव विवद्वानो हं राग्याभरणं शुभम् ॥ २९ ॥ अथ मुत्ताभोजकास्ते निद्रयामो हितास्तदा ॥ निर्वाणाश्चापि दीपास्तु ततोऽहमुत्थितस्त्वनृन् ॥
॥ ३० ॥ मुदा परमया युक्तो गतो वैश्वानरं प्रति ॥ प्रज्वाल्य पावकं यत्नार्दापर्वतिस्ततो मया ॥ ३१ ॥ योजयित्वा तु वेदपेठं तोदीपोऽग्रतो रवेः ॥
हर्तुं कामेनाभरणं भानो देवस्य सुव्रत ॥ ३२ ॥ अथ ते भोजकाः सर्वे बुद्धा देवस्य पुत्रकाः ॥ तैस्तु दृष्टोद्ब्रह्म हंत त्रदीपहस्तो विभावसोः ॥ ३३ ॥ पुरः
स्थितो द्विजश्रेष्ठगृहीतश्चापि तैरिह ॥ ततो हं स्तेजसा मूढो भास्करस्य महात्मनः ॥ ३४ ॥ विलपन् करुणं तेषां पादयोरवनिगतः ॥ तैश्चा
पि करुणां कृत्वा मुक्तोऽहं भोजकैस्तदा ॥ ३५ ॥ गृहीतो राजपुरुषैः पृष्टश्चापि समंततः ॥ किमिदं भवता रब्धं देवदेवस्य मंदिरं ॥ ३६ ॥ दीपं
प्रज्वाल्य दुष्टात्मन्कथयतां मां चिरंकुरु ॥ इत्युक्त्वा तु तत्तत्स्तुतुं शस्त्रहस्तैः समावृतः ॥ ३७ ॥ ततोऽहं व्याधिना क्लिष्टभयेन च द्विजोत्तमाः ॥

हित्वा प्राणान्गतो यत्र स्वयं देवो विभावसुः ॥ ३८ ॥ स्थित्वा कल्पं ततस्तत्र युष्माकं त्रातृतागतः ॥ एष प्रभावो दीपस्य कार्त्तिके मासि सुव्रताः ॥
 ॥ ३९ ॥ दत्तस्यार्कस्य भवेन यस्येयं व्युष्टिरुत्तमा ॥ दुष्टबुद्ध्या कृतं यत्तु मया दीपप्रवर्तनम् ॥ ४० ॥ भगायतन दीपस्य तस्येदं भुज्यते
 फलम् ॥ क्षुधाभिभूतेन मया देवदेवस्य भूषणम् ॥ ४१ ॥ दीपश्चेद्वपुस्तोज्ज्वलितो भास्करस्य तु ॥ ततो जातिस्मृतिर्जन्यं प्राप्तं
 ब्राह्मणवेद्मनि ॥ ४२ ॥ कुष्ठिना चापिशूद्रेण प्राप्तं ब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ नानाविधानि शास्त्राणि सांगं वेदसमाप्तवान् ॥ ४३ ॥ दुष्ट
 बुद्ध्या धृता दीपात्फलमेतन्महादुतम् ॥ प्राप्तं मया द्विजश्रेष्ठाः किंपुनर्दीपदायिनाम् ॥ ४४ ॥ एतस्मात्कारणाद्दीपानहमेव महर्निशम् ॥
 प्रयच्छामि रेवर्धो भिन्नज्ञातमस्य हितफलम् ॥ ४५ ॥ युष्माकमिदमुक्तं वैस्नेहात्सत्यं न संशयः ॥ एष प्रभावो दीपस्य कार्त्तिके मासि सुव्रताः ॥
 ॥ ४६ ॥ अकार्यतनदीपस्य भद्रो वाचयथापुरा ॥ दिने दिने जपन्नाम भास्करस्य समाहितः ॥ ४७ ॥ ददाति कार्त्तिके यस्तु भगायतन दीपकम् ॥
 जातिस्मरत्वं प्रज्ञां च प्राकाश्यं सर्वजंतुषु ॥ ४८ ॥ अव्याहते द्रियत्वं च समाप्नोति न संशयः ॥ सर्वकालं च बुष्मान्मेधावी दीपदानेन ॥ ४९ ॥
 जायते नरकं चापि तमः संज्ञं न पश्यति ॥ षष्ठीं वा सप्तमीं वापि प्रातिपक्षं च यो नरः ॥ ५० ॥ दीपं ददाति यत्नाद्यत्फलं तस्य निबोधमे ॥ कांचनमणि
 युक्तं च मनोज्ञमतिशोभनम् ॥ ५१ ॥ दीपमालाकुलं दिव्यं विमानमधिरोहति ॥ तस्मादायतने भानो दीपान्दद्यात्सदा च्युत ॥ ५२ ॥ तांश्च
 दत्त्वा नार्हे सेतन च तैलवियोजितान् ॥ कुर्वीत दीपहर्तुं तूष्पको धश्च जायते ॥ ५३ ॥ तस्माद्दद्यान्नाहर्द्वै श्रेयोऽर्थी दीपकं नरः ॥ ५४ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणसप्तमी कल्पे भद्रोपाख्यानोद्दिष्टायायतनदीपदानफलवर्णनं नामाष्टादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अंधेतमसि दुष्परे नरके पतितान्किल ॥ संक्रोशमानान्संक्षुब्धानुवाच यमकिंकरः ॥ १ ॥ विलोपैरलंभजोतिर्किं
 वो विलपिते फलम् ॥ यत्प्रमादादिभिः पूर्वमात्मायं समुपेक्षितः ॥ २ ॥ पूर्वमालोचितं नैतत्कथमते भविष्यति ॥ इदानीं यातेने भोगः किं वि
 लापं करिष्यथ ॥ ३ ॥ देहो दिनानि स्वल्पानि विषयाश्चातिदुर्बलाः ॥ एतत्को न विजानाति येन यूयं प्रमादिनः ॥ ४ ॥ जंतुर्जनमसहस्रेभ्य ए
 कस्मिन्मातुषो यदि ॥ सतत्राप्यतिमूढात्मा किं भोगानभिधावति ॥ ५ ॥ पुत्रदारग्रहक्षेत्रहिताय सततोद्यताः ॥ न जानाति ततो मूढाः स्वल्प

मप्यात्मनोहितम् ॥ ६ ॥ वंचितोऽयमयालब्धमिदमस्मादुपागतम् ॥ नवेत्तिमोहितः कश्चित्प्राकृतनरकोनरः ॥ ७ ॥ नवेत्तिमुर्ये
 चंद्रादीन्कालमात्मानमेवच ॥ साक्षिभूतानशेषस्यशुभस्येहाशुभस्यच ॥ ८ ॥ जन्मान्यन्यानिजायंतेपुत्रदारादिदेहिनाम् ॥ यदर्थयत्कृतं
 कर्मतस्यजन्मशतानितु ॥ ९ ॥ अहोमोहस्यमाहात्म्यममत्वंनरकेष्वपि ॥ क्रंदतेमातरंततंपीड्यमानोऽपियत्स्वयम् ॥ १० ॥ एवमा
 कृष्टचित्तानांविषयैःस्वादुतपणैः ॥ नृणांनजायतेबुद्धिःपरमार्थविलोकिनी ॥ ११ ॥ तथाचविषयसंगेरोत्यविरतमनः ॥ कोहिभारो
 रवेनाग्निजिह्वायाःपरिकीर्तने ॥ १२ ॥ वर्तितैलेऽल्पमूल्येचयद्दूर्तिलभ्यतेसुधा ॥ अतोवैकतरगोलाभःकतश्चित्ताभवेत्तदा ॥ १३ ॥ येना
 यतेपुहस्तेषुस्वातंत्र्येसतिदीपकः ॥ महाफलोभातृहेनदत्तोनरकापहः ॥ १४ ॥ नरोविलपतेकिंचिदिदानंदिश्यतेफलम् ॥ अस्वातं
 त्र्येविलपतांस्वातंत्र्येसतिमानिनाम् ॥ १५ ॥ अवश्यंपातिनःप्राणाभोक्ताजीवोऽप्यहर्निशम् ॥ दत्तंचलभतेभोक्तुकामयन्विषयानपि ॥ १६ ॥
 एतत्स्थानंदुष्कृतैर्वयुक्तेचछादयक्षितम् ॥ इदानींकिविलापेनसहध्वंयदुपागतम् ॥ १७ ॥ यद्येतदनभीष्टंवायदुःखंसमुपस्थितम् ॥ त
 दद्भुतमतिःपापेनकर्तव्याकदाचन ॥ १८ ॥ कृतेऽपिपापेकर्मण्यज्ञानादधनाशनम् ॥ कर्तव्यमनवच्छिन्नपूजनंसंवितुःसदा ॥ १९ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नारकास्तद्वचःश्रुत्वातमूचुरतिदुःखिताः ॥ क्षुत्क्षामकंठास्तृत्तापविंसंस्फुटिततलुकाः ॥ २० ॥ भोभोःसा
 धोऽकृतंकर्मयद्दस्माभिस्तदुच्यताम् ॥ नरकस्थैर्विपाकोऽयंभुज्यतेयत्सुदारुणः ॥ २१ ॥ ॥ किंकरुवाच ॥ ॥ युष्माभिर्यवनो
 न्मादान्मुदितैरविविकिभिः ॥ घृतलोभेनमार्तडग्नादीपःपुराहृतः ॥ २२ ॥ तेनास्मिन्नरकेधोरेशुतृष्णापरिपीडिताः ॥ भवंतःपतितस्तो
 त्रेऽतिवातविदारिताः ॥ २३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतत्तेदीपदानस्यप्रदीपहरणस्यच ॥ पुण्यपापचर्चितंभास्करायतनेऽच्युत ॥
 ॥ २४ ॥ सर्वत्रैवाहिदीपस्यप्रदानंकृष्णशस्यते ॥ विशेषेणजगद्धातुर्भास्करस्यनिवेशने ॥ २५ ॥ येषामूकाधारानिर्विकहाहीनास्तैस्तैः
 साधनैर्वृष्णिवीर ॥ तैस्तैर्दीपाःसाधुलोकप्रदत्तादेवागारादन्यतःकृष्णनीताः ॥ २६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मपर्वणिषसप्तमीकल्पेदीप
 माहात्म्यवर्णनंनमैकोनविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ भगवन्प्राणिनःसर्वेविषरोगाद्युपद्रवैः ॥ दुष्टग्रहोप

धातैश्चसर्वकालमुपद्रुताः ॥ १ ॥ आभिचारिककृत्याभिरुपशरीरैश्चदरुणैः ॥ सदासंपीड्यमानास्तुतिष्ठत्यंबुजसंभव ॥ २ ॥
 येनकर्मेविपाकेनविषरोगाद्युपद्रवाः ॥ प्रभवन्तिनृणांतन्मेयथावद्रुक्महसि ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ व्रतोपवासैर्यैर्भानुर्नान्यजन्मनितापितः ॥
 तेनरादेवशार्दूलग्रहरोगादिभोगिनः ॥ ४ ॥ यैर्नतंप्रवर्णंचित्तंसर्वदेवनरैःकृतम् ॥ विषग्रहज्वराणांतिमुष्याःकृष्णभागिनः ॥ ५ ॥ आरोग्यं
 परमावृद्धिमनस्सायद्यदिच्छति ॥ तत्तदाश्रोत्यसंदिग्धंपरत्रादित्यतोषणात् ॥ ६ ॥ नार्धन्नाप्राप्तोतिनव्यार्धविविषग्रहबंधनम् ॥ कृत्यारूप
 श्चभयंवापिपतोषितेतिमिरापहे ॥ ७ ॥ सर्वदुष्टाःसमास्तस्यसौम्यास्तस्यसदाग्रहाः ॥ देवानामपिपूज्योऽसौतुष्टोयस्यादिवाकरः ॥ ८ ॥ यःसमस्तं
 भूतेषुयथात्मनितथाहिते ॥ उपवासादिनायेनतोष्यतेतिमिरापहः ॥ ९ ॥ तोषितेऽस्मिन्प्रजानाथेनराःपूर्णमनोरथाः ॥ अरोगाःसुखिनो
 नित्यंबहुधर्मसुखान्विताः ॥ १० ॥ नतेषांशत्रवोनैवशरीराद्याभिचारकम् ॥ ग्रहरोगादिकंचापिपापकार्यंपजायते ॥ ११ ॥ अव्याहतानिदेवस्य
 धनजालानितंनरम् ॥ रक्षतिसकलापत्सुयेनश्चेताधिपोऽर्चितः ॥ १२ ॥ विष्णुरुवाच ॥ अनाराधितमार्तंढायेनरादुःखभागिनः ॥ तेकथं
 नीरुजःसंतुविज्वरागतकल्मषाः ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आराधयंतुदेवेशंपुष्पैर्नैवमनौपमम् ॥ भास्करंतुजगन्नाथंसर्वदेवगुरुपरम् ॥ १४ ॥
 ॥ विष्णुरुवाच ॥ दोषाभिभूतंदैहस्तुक्रथमारार्धनरैः ॥ कर्तव्यंवदेवैशभक्त्याश्रेयोऽर्थमात्मनः ॥ १५ ॥ अनुग्राह्योऽस्मिमादितेममायंभक्ति
 मानिति ॥ तन्ममोपदिशत्वंचमहदाराधनरैः ॥ १६ ॥ अनंतमजरंदेवंदुष्टसंहनाशनम् ॥ आराधयितुमिच्छामिभगवंस्त्वदनुज्ञया ॥ १७ ॥
 येनाहंत्वत्प्रसादेनभवेयमतिविक्रमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनुग्राह्योऽसिदेवस्यनूनमव्यक्तजन्मनः ॥ १८ ॥ आराधनायतेविष्णोयदेतत्प्रवर्णमनः ॥
 यदिदेव पतिंभानुमारार्धयितुमिच्छसि ॥ १९ ॥ भगवंतमनाद्यंचभवैवस्वतोऽच्युत ॥ नह्यैवस्वतैर्भानुज्ञांतुस्तोतुंचशक्यते ॥ २० ॥
 द्रष्टुंवाशक्यतेमूढैःश्रेष्ठंकुतएवतु ॥ तद्भक्तिप्रार्थिताःपूतानरास्तद्भक्तिचेतसः ॥ २१ ॥ वैवस्वताभवंत्येवंविषस्वंतंविज्ञांतिच ॥ अनेकजन्मसं
 साराचितेपापसमुच्चये ॥ २२ ॥ नाक्षिणिजायतेपुंसांमार्तंढाभिमुखीमतिः ॥ प्रद्वेषयातिमार्तंढेद्विजान्वेदांश्चिन्दति ॥ २३ ॥ योनरस्तंविजानी
 यादसुरांशसमुद्भवम् ॥ पाषंडेषुरतिपुंसांहितुवानुकूलता ॥ २४ ॥ जायतेदंभयांभःपतितानांदुरात्मनाम् ॥ यदापापक्षयःपुंसांतदवै

दाद्विजातिषु ॥ २६ ॥ भानौ च यज्ञपुरुषे श्रद्धा भवति वै तदा ॥ यदा स्वल्पावशेषस्तु नराणां पापसंचयः ॥ २६ ॥ तदा भोजकविप्रेषु भानौ पूजाप्रकुर्वते ॥ अमतामत्रसंसारनराणां कर्मदुर्गमे ॥ २७ ॥ करावलंबनो ह्येको भक्तिप्रीतिं दिवाकरः ॥ सत्त्वैव स्वतो भूत्वा सर्वपापहरं हरिम् ॥ २८ ॥ आराधयसमं भक्त्या प्रीतिमभ्येति भास्करः ॥ विष्णुरुवाच ॥ किलक्षण भवंत्येते नरा वै स्वतागुणैः ॥ २९ ॥ यच्च वैवस्वतं कार्यतन्मे कथय कंजज ॥ यस्मिन् कर्मणामनसा वाचा प्राणिनां यो न हिंसकः ॥ ३० ॥ भावभक्तश्च मातङ्कृष्णवैवस्वतोऽपि सः ॥ यो भोजक इति जन्देवास्त्रित्यमेव न मस्यति ब्रह्मोवाच ॥ ३१ ॥ न च भोक्ता परस्वादेर्विष्णोर्वैवस्वतो हिंसः ॥ सर्वान्देवावब्रवीत्सर्वल्लोकांश्च भास्करम् ॥ ३२ ॥ तेभ्यश्चान्यमात्मानं कृष्णवैवस्वतो हिंसः ॥ देवं मुप्यमन्यं वापशुपक्षिपि पालिकम् ॥ ३३ ॥ तरुपाषाणकाष्ठानि भूम्यर्भोधिदिवं तथा ॥ आत्मानं चापि देवेशाद्व्यतिरिक्तं दिवाकरात् ॥ ३४ ॥ यो न जानाति तं विद्यात्कृष्णवैवस्वतं नरम् ॥ सर्वो वैवस्वतो भागो यद्भूतं यद्व्यवस्थितम् ॥ ३५ ॥ इति वैयो विजानाति स तु वैवस्वतो नरः ॥ भवर्भोति हरत्येष भक्तिभावेन भावितः ॥ ३६ ॥ विवस्वानिति भावो यः स तु वैवस्वतो नरः ॥ भावं न कुरुते यस्तु सर्वभूतेषु पापकम् ॥ ३७ ॥ कर्मणामनसा वाचा स च वैवस्वतो नरः ॥ बाह्यार्थनिरपेक्षो यः क्रियां भक्त्या विवस्वतः ॥ ३८ ॥ भावेन निष्पादयति ज्ञेयं वैवस्वतो हिंसः ॥ नार्यो यस्य न च स्निग्धानभेदाधीनवृत्तयः ॥ ३९ ॥ पश्यते सर्वमेवं देभानु वैवस्वतो हिंसः ॥ सुतमेनेहतपसा यज्ञैर्बहुदक्षिणैः ॥ ४० ॥ तां गतिं च न रायंति यां तु वैवस्वतो गतः ॥ येन सर्वान्त्मानाभानौ भक्त्या भावो निवेशितः ॥ ४१ ॥ देवश्रेष्ठकृतार्थत्वाच्छ्लाघ्यैवैवस्वतो हिंसः ॥ अपि नः सकुले धन्यो जायेत कुलपावनः ॥ ४२ ॥ भास्करं भक्तिभावेन यस्तु वैपूजयिष्यति ॥ यः कारयति देवाचारं हृदयालंबनं रेवे ॥ ४३ ॥ स नरोऽर्कमवाप्नोति धर्मघञ्जनौपमम् ॥ यश्च देवालयं भक्त्या भानोः कारयते स्थिरम् ॥ ४४ ॥ सप्तपुरुषल्लोकांश्चान्नानर्थयति मानवः ॥ यार्वन्द्यानि देवाचारैरेव स्तिष्ठति मदिरे ॥ ४५ ॥ तावद्ब्रह्मसहस्राणि पुष्पोत्तरगृहे वसेत् ॥ देवार्चलक्षणोपेतो यद्ब्रह्मे संततो विधिः ॥ ४६ ॥ निष्कामं च मनो यस्य स यात्यक्षरसाम्यताम् ॥ पुष्पाण्यति सुगंधीनि मनोज्ञानि च यः पुमान् ॥ ४७ ॥ प्रयच्छति जगन्नाथे सप्ताश्वे ज्योतिषा पतौ ॥ स याति परमं स्थानं यत्र ज्योतिः सनातनम् ॥ ४८ ॥

यस्यस्यस्यविहीनोयोदेशोयद्वर्जितंचयत् ॥ धूपांश्चविविधांस्तान्गन्धाढ्यंसुविलेपनम् ॥ ४९ ॥ दीपवात्योपहारांश्चयच्चाभीष्ट
 मथात्मनः॥नरःसोऽनुदिनयज्ञान्करोत्याराधनाद्देवैः॥५०॥यज्ञेशोभगवान्भानुमखैरपिसतोष्यते॥बहूपकरणयज्ञानानासंभारविस्तराः॥५१॥
 संप्राप्यतेधनयुतैर्मनुष्यैर्नान्यसंचयैः ॥ भक्त्यातुपुरुषैःपूजाकृतादूर्वाकुरैरपि ॥ ५२ ॥ खेदेदातिहिफलंसर्वयज्ञैःसुदुर्लभम् ॥ यानिपुष्पाणि
 हृद्यानिधूपगंधानुलेपनम् ॥ ५३ ॥ दयितंभूषणंयच्चतथारक्तेचवासमी॥यानिचाभ्यवहार्याणिभक्ष्याणिचफलानिच ॥ ५४ ॥ प्रयच्छतानिमातेडे
 भवेथाश्चैवतन्मनाः॥आद्यंतंयज्ञपुरुषंयथाभक्त्याप्रसादया॥५५॥आराध्ययानितितंदेवंयत्तद्ब्रह्मपरंस्मृतम् ॥पुण्यैस्तीर्थादकैःपुष्पैर्मधुनासापिषा
 तथा॥५६॥क्षीरेणस्नापयेद्देवमच्युतंजगतांपतिम् ॥ दक्षिंक्षीरद्वान्पुण्यांस्ततोऽलोकान्मधुच्युतः॥५७॥प्रशस्यसिद्यदुश्रेष्ठानिर्वृतिंचाप्यनश्च
 रम्॥स्तोत्रैर्हृदयैर्यथावद्विब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ ५८ ॥ मनसश्चैकतायोगादाराधयादिवाकरम्॥आराध्यतंमहादेवमिहच्छन्दमवाप्तवान्॥५९॥
 अहंचापिसमस्तानांलोकानांसृष्टिकारकः ॥ तमाराध्यविवस्वंतंतत्प्रसादाज्जनार्दन ॥ ६० ॥ त्वमप्येतंहृषीकेशतत्प्रसादाब्रह्मसंशयः ॥
 समर्थोदेवशत्रूणांदैत्यानानांशनेसदा ॥ ६१ ॥ दाक्षिणंकिरणंतस्ययद्देवस्यविवस्वतः ॥ अहंतस्मात्समुत्पन्नोवेदेवेदांगसम्मितः ॥ ६२ ॥
 वामंयत्किरणंकृष्णरश्मिमालाकुलंसदा ॥ तस्मादीशःसमुत्पन्नःपार्वतीदयितोऽच्युत ॥ ६३ ॥ वक्षस्त्वंसमुत्पन्नःशंखचक्रगदाधरः ॥
 तथांबुजकरादेविंभुजाननवल्लभा ॥ ६४ ॥ तमाराध्यवलंकीर्तिंश्रियंचावाप्तवानहम् ॥ तथात्वमपिराजेंद्रतमाराध्यदिवाकरम् ॥ ६५ ॥
 यान्यानिच्छसिकामांस्त्वंतान्स्तान्त्सर्वानवाप्स्यसि ॥ यद्देवंशृणुयान्नित्यंसंवादंविधिकृष्णयोः॥६६॥सोऽपिकामानवाप्याय्यांस्ततोलोकमवा
 प्तुते॥गैरिकयानमारूढयुक्तंकुंजरवाजिभिः ॥ ६७ ॥ तेजसांबुजसंकाशःप्रभयांडजसन्निभः॥कांत्याचंद्रसमोराजज्वंदारकगणैर्वृतः ॥ ६८ ॥
 गंधर्वैर्गीयमानस्तुतथाचाप्सरसांगणैः ॥ ६९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिषप्तमीकल्पेआदित्यपूजावर्णनंनामविंशोत्तरशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १२० ॥॥॥ ॥ शतानीकडवाच ॥ ॥ शरीरलिखनंभानोरुक्तंसंक्षेपतस्त्वया ॥ विस्तराच्छ्रोतुमिच्छामितन्ममाचक्ष्वसुव्रत ॥१॥

१ शरीरलिखनं सूर्ये कथं वै प्रतिपादितम् । दैवैर्तैर्ऋषिभिर्वपि तन्ममाचक्ष्व सुव्रत-३०पा० ।

॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ पितृगृहंतुयातायांज्ञायांकुरुनंदन ॥ भारुकरांश्चतयामासंज्ञामद्रूपकारिणी ॥ २ ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मातत्रागत्य
 दिवाकरम् ॥ अब्रवीन्मधुरांचरंवेःप्रीतिकरांशुभाम् ॥ ३ ॥ आदिदेवोऽसिदेवानांव्यासमेतत्त्वयाजगत् ॥ श्वशुरोविश्वकर्माणैरुपनिर्वर्ते
 यिष्यति ॥ ४ ॥ एवमुक्त्वार्गविब्रह्माविश्वकर्माणमब्रवीत् ॥ प्रवर्तस्वत्वंमार्तंडंस्वरूपंतत्सुशोभनम् ॥ ५ ॥ ततोब्रह्ममादेशाद्भूमिमारोप्यभा
 स्करम् ॥ रूपंनिर्वर्तयामासविश्वकर्माणंज्ञानैः ॥ ६ ॥ तत्तत्सुष्टावतंब्रह्मासर्वदेवगणैःसह ॥ गुह्यैर्नानाविधैःस्तोत्रैर्वेदेवांगपारगैः ॥ ७ ॥
 स्वस्ति तेऽस्तुजगन्नाथवर्षहिमाकर ॥ शान्तिस्तेसर्वलोकानांदेवदेवदिवाकर ॥ ८ ॥ ततोऽरुद्रश्चविष्णवाद्याःस्तुवंतस्तंदिवाकरम् ॥
 तेजस्तेवर्धतांदेवलिलयतेऽपिदिवस्पते ॥ ९ ॥ इन्द्रश्चागत्यतंदेवलिलयमानमथास्तुवत् ॥ जयदेवजयस्वेतितत्त्वदोऽसिजगत्पते ॥ १० ॥
 ऋषयस्तुततःसप्तविश्वामित्रपुरोगमाः ॥ तुष्टुबुर्विधैःस्तोत्रैःस्वास्तिस्वस्तीतिवादिनः ॥ ११ ॥ वेदोक्ताभिरथाग्नीर्भिलखिल्याश्च
 तुष्टुबुः ॥ त्वंनथमोक्षिणामोक्षोध्यस्त्वंध्यानिनामपि ॥ १२ ॥ त्वंगतिःसर्वभूतानांत्वयिसर्वप्रतिष्ठितम् ॥ प्रजाभ्यश्चैवदेवदेशं
 नोऽस्तुजगतःपते ॥ १३ ॥ त्वत्तोभवतिवैनिन्यंजगत्संलयतेत्वयि ॥ त्वमेकस्त्वंद्विधाचैवत्रिधाचत्वंनसंशयः ॥ १४ ॥
 त्वयैकेनजगत्सृष्टंत्वयैकेनप्रबोधितम् ॥ ततोविद्याधरगणायक्षराक्षसपन्नाः ॥ १५ ॥ कृतांजलिपुटाःसर्वेशिरोभिःप्रणतारविम् ॥
 ऊचुरेवंविधावाचोमनःश्रोत्रसुखप्रदाः ॥ १६ ॥ सद्यंभवतुतेजोभूतानांभूतभावन ॥ हाहाहूहूस्ततश्चैवतुष्टुनरिंदस्तथा ॥
 ॥ १७ ॥ उपगातुंसमारब्धागामुच्चैःकुशलारविम् ॥ षड्जमध्यमगांधाराग्रामत्रयविशारदाः ॥ १८ ॥ मूर्च्छनाभिस्ततश्चैवतथाधैवतपं
 चमैः ॥ नानानुभावमैश्चअर्धमैद्रस्तथैवच ॥ १९ ॥ त्रिःसाधनैःप्रकारैस्तुवाद्यातालसमन्वितैः ॥ विश्वाचीचघृताचीचउर्वेशीचितिलो
 त्तमा ॥ २० ॥ मेनकासहज्याचरंभाचाप्सरसांवरा ॥ हावभावविलसैश्चकुर्वन्त्योऽभिनयान्चहून् ॥ २१ ॥ ततोऽतीवकलयंगमधुरंचप्रव
 र्तेते ॥ सर्वेषांदिवसधानांमनःश्रोत्रसुखप्रदम् ॥ २२ ॥ प्रवाद्यंतुतस्तत्रवीणावंशादिमुव्रत ॥ पणवाःपुष्कराश्चैवमृदंगाःपटहास्तथा ॥ २३ ॥

देवदुन्दुभयःशंखाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ गायद्भिश्चैवगंधर्वैर्नृत्याद्भिश्चाप्सरोगणैः ॥ २४ ॥ तूर्यवादित्रयोषैश्चसर्वकोलाहलीकृतम् ॥ ततः
 कृतैःकरपुटैःपद्मकुङ्कुलसन्निभैः ॥ २५ ॥ ललाटोपरिविन्यस्तैःप्रणमुःसर्वदेवताः ॥ ततःकोलाहलेतस्मिन्सर्वदेवसमागमे ॥ २६ ॥ ते
 जसःशतानंचक्रविश्वकर्माज्ञैःज्ञैः ॥ २७ ॥ इतिहिमजलयर्मकालहेतोर्हरकमलासनविष्णुसंस्तुतस्य ॥ तदुपरिलिखनंनिशम्यभानोब्र
 जतिदिवाकरलोकमायुषोते ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मपर्वणिसप्तमीकल्पेविश्वकर्माकृतसूर्यतेजःशतनंनामैकविंशोत्तरशतमोऽ
 ध्यायः॥१२१॥अ॥ ज्ञातानीकउवाच ॥ ॥ तस्मिन्कालेसमाहूढोलिख्यमानोदिवरूपतिः॥ब्रह्मादिभिःस्तुतोदैवैर्यथावैतद्द्रस्वमे ॥१॥ सुमं
 तुरुवाच॥ ॥शृणुष्वैकमनाराजन्यथादेवोदिवरूपतिः॥ब्रह्मादिभिःस्तुतोदैवैर्ऋषिभिश्चपुरानघ ॥२॥ प्रयत्नतःप्रणतहितानुकंपिनेस्वरूपतो
 लोकविभाविनेनमः ॥ दिवस्पतेकमलकुलववोधिनेनमस्तमःपटलपटावपाटिने ॥ ३ ॥ पावनातिशयपुण्यकर्मणैककामविभवप्रदा
 यिने ॥ आसुरामलमयूखमालिनेसर्वलोकहितकारिणेनमः ॥ ४ ॥ अजायलोकत्रयभावनायभूतात्मनेगोपतयेप्रियाय ॥ नमोमहाकारुणि
 कोत्तमायसूर्यायलोकत्रयभावनाय ॥ ५ ॥ विवस्वतेज्ञानकृतांतरात्मनेजगत्प्रतिष्ठायजगद्धितैषिणे ॥ स्वयंभुवेलोकसमस्तचक्षुषेसुरोत्तमा
 यामितेतेजसेनमः ॥ ६ ॥ क्षयमुदयायमौलिमणेशुरगणजगस्त्वमहितैस्त्वमूरुमयूखसहस्रतपः ॥ जगतिविभोवतमसितुदंवनतिमिरासवपावन
 मदाद्भवतिविलोहितविग्रहतातिभिरविनाशिनमुग्रसुतरंत्रिभुवनभावनभाप्रकारैः (१) ॥७॥ रथमारूढसमामयंभ्रमसिसदाजगतोहितदा॥इत्ये
 वंसंस्तुतोदेवोभास्करोवेधसापुरा ॥ ८ ॥ देवतैश्चमहाबाहोशिवविश्वादिभिर्नृप ॥ ९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मपर्वणिसप्तमीकल्पे
 आदित्यस्तवनोमद्वाविंशोत्तरशतमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥अ॥ ज्ञातानीकउवाच ॥ भूयोऽपिकथयस्वमांकांशसूर्यसमाश्रिताम् ॥ ननुसि
 मधिगच्छामिशृण्वन्नेतांकांशुने ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ भास्करस्यकांशपुण्यांसर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ वक्ष्यामिकथितांपूर्व
 ब्रह्मणालोककर्तृणां ॥२॥ ऋषयःपरिपृच्छन्तिब्रह्मलोकपितामहम् ॥ तापिताःसूर्यैर्कणैस्तेजसांसंप्रमोहिताः ॥ ३ ॥ ॥ ऋषयउजुः ॥ ॥

कोऽयं दीप्तिमहाजे हा विराशि स म प्रभः ॥ एतद्भेदितुमिच्छामः प्रभावोऽस्य कुतः प्रभो ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तमोभूतेषु लोकेषु
 नष्टे स्थारजंगमे ॥ प्रवृत्तेषु हेतुषु वै बुद्धिरजायत ॥ ५ ॥ अहंकारस्ततो जातो महाभूतप्रवर्तकः ॥ वाय्वग्निरापः संभूमिस्ततस्तथं दमजा
 यत ॥ ६ ॥ तस्मिन् द्रष्टृमेलोकाः सप्तैव प्रतिष्ठिताः ॥ पृथ्वी च सप्तभिर्द्वैपैः समुद्रैश्चापि सप्तभिः ॥ ७ ॥ तत्रैवावस्थितो ब्रह्मासमहं विष्णुर्महे
 श्वरः ॥ प्रमूढास्तमसासर्वे प्रध्याता ईश्वरं परम् ॥ ८ ॥ ततो भिद्यमहातेजः प्रादुर्भूतं तमोदुदम् ॥ ध्यानयोगेन चास्माभिर्विज्ञातुं सवितुस्त
 था ॥ ९ ॥ ज्ञात्वा च परमात्मानं सर्वेष्वप्यथ पृथक् पृथक् ॥ दिव्याभिः स्तुतिभिर्देवं संस्तोतुमुपचक्रमुः ॥ १० ॥ आदिदेवोऽसि देवानामिंधराणां
 त्वमीश्वरः ॥ आदिकर्ता सिंभूतानां देवदेव सनातन ॥ ११ ॥ जीवनं सर्वस्वानां देवगंधर्वक्षसाम् ॥ मुनिकन्नरसिद्धानां तथैव रागपक्षिणाम्
 ॥ १२ ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं महादेवस्त्वं विष्णुस्त्वं प्रजापतिः ॥ वायुरिन्द्रश्च सोमश्च विदस्वान्वरुणस्तथा ॥ १३ ॥ त्वं कालः सृष्टिकर्ता च हर्ता कर्ता प्रमु
 स्तथा ॥ सरितः सागराः शैला विद्युर्दिद्रधनुषि च ॥ १४ ॥ प्रलयः प्रभवश्चैव व्यक्ता व्यक्तः सनातनः ॥ ईश्वरात्परतो विद्या विद्यायाः परतः शिवः ॥
 ॥ १५ ॥ शिवात्परतरो देवस्त्वमेव परमेश्वर ॥ सर्वतः पाणिपादस्त्वं सर्वतोऽक्षि शिरोमुखः ॥ १६ ॥ सहस्रांशुस्त्वं सदा देव सहस्रकिरणस्त
 था ॥ भूरादिभूध्रुवः स्वश्च महर्जनस्तपस्तथा ॥ १७ ॥ प्रदीप्तदीप्तिमान्नित्र्यं सर्वलोकाप्रकाशकम् ॥ दुरीरक्ष्यं सुरेंद्राणां यद्भूतं तस्य तेन मः ॥ १८ ॥
 सुरसिद्धगैर्जुष्टं भृगुवत्रिपुलहादिभिः ॥ जुभं परममव्यग्रं यद्भूतं तस्य तेन मः ॥ १९ ॥ पंचातीतस्थितं तद्भौकादशेष्वच ॥ अर्धमासम
 तिक्रम्य स्थितं तत्सूर्यमंडले ॥ २० ॥ तस्मै रूपाय ते देव प्रणमुः सर्वदेवताः ॥ विश्वकृद्भिश्च भूतंच विधानरसुरार्चितम् ॥ २१ ॥ विश्वस्थि
 तमर्चित्य च यद्भूतं तस्य तेन मः ॥ परं यज्ञात्परं देवात्परं लोकात्परं दिवः ॥ २२ ॥ दुरतिक्रमेति यः ख्यातस्तस्मादपि परंपरात् ॥ परमात्मनेति
 विख्यातं यद्भूतं तस्य तेन मः ॥ २३ ॥ अविज्ञेयमर्चित्य च अध्यात्मगतमव्ययम् ॥ अनादिनिधने देव यद्भूतं तस्य तेन मः ॥ २४ ॥ नमो नमः
 कारणकारणाय नमो नमः पापविनाशनाय ॥ नमो नमो वंदितं वंदनाय नमो नमो रोगविनाशनाय ॥ २५ ॥ नमो नमः सर्वपरप्रदाय नमो नमः सर्व
 बलप्रदाय ॥ नमो नमो ज्ञाननिधेयं देवनमो नमः पंचदशात्मकाय ॥ २६ ॥ स्तुतः स भगवानेवं तेजसारूपमास्थितः ॥ उवाच वाचं कल्याणी

कोवरोवःप्रदीयताम् ॥ २७ ॥ तवाति ते जसारूपं न कश्चित्सहते विभो ॥ सहनीयं भवत्वेतद्धिताय जगतः प्रभो ॥ २८ ॥ एवमस्त्विति गामु
 क्त्वा भगवान्सर्वकृत्स्वयम् ॥ लोकानां कार्यसिद्धयर्थं धर्मवर्षा हि मप्रदः ॥ २९ ॥ अतः सांख्याश्च योगाश्चैवान्ये मोक्षकांक्षिणः ॥ ध्यायन्ति
 ध्यानि नो निन्यंहृदयस्थं दिवाकरम् ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपि युक्तो वा सर्वपातकैः ॥ सर्वतरति वै पापं देवकर्मसमाश्रितः ॥ ३१ ॥ अग्नि
 होत्रं च वेदाश्च यज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ॥ भानोर्भक्तिर्नमस्कारकलानां हतिषोऽशीम् ॥ ३२ ॥ तीर्थानां परमं तीर्थं मगलानां च मंगलम् ॥ पवित्रं च
 पवित्राणां तं प्रद्यो दिवाकरम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्माद्यैः संस्तुतं देवैः प्रपद्यंति भास्करम् ॥ निर्मुक्ताः किल्बिषैः सर्वस्ते यान्ति राविमन्दिरम् ॥ ३४ ॥
 उपचर्यादिभिः साध्यो यथा वेदो दिवस्पतिः ॥ लोकानां मिह सर्वपातथा देवो दिवाकरः ॥ ३५ ॥ ज्ञतानीक उवाच ॥ ॥ शरीरलिखनं
 सूर्यैकं वै प्रतिपादितम् ॥ देवैः स ऋषिभिर्वापि तन्ममाचक्ष्वमुव्रत ॥ ३६ ॥ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ ॥ ब्रह्मलोकमुखासीनं ब्रह्माणं ते सुरा
 सुराः ॥ ऋषयः संमुपागम्य इदमूचुः समाहिताः ॥ ३७ ॥ भगवन्दैव तैः पुत्रो य एष दिविराजते ॥ तेनांधकारो निकृतः सोऽयं जाज्वलितीति हि ॥
 ॥ ३८ ॥ अस्य ते जीभि रसि लंजगत्स्थं धारजंगमम् ॥ नाशमायाति देवैः शयथा क्लिन्नं न दीतम् ॥ ३९ ॥ वयं च पीडिताः सर्वे ते जसा तस्य मो
 हिताः ॥ पद्मश्च यं यथा म्लानो ये यं यो निस्तव प्रभो ॥ ४० ॥ दिवि सुव्यं तरिक्षे च शर्मनो पलभामहे ॥ तथा कुरुसुरज्येष्ठ यथा तेजः प्रशाम्यति ॥
 ॥ ४१ ॥ एवमुक्तः स भगवान्पद्मयोनिः प्रजापतिः ॥ उवाच भगवान्ब्रह्मा देवान् विष्णुपुरोगमान् ॥ ४२ ॥ महादेवेन सहितानि त्रेण च महत्माना ॥
 तमेव शरणं देवं गच्छामः सहिता वयम् ॥ ४३ ॥ ततस्ते सहिताः सर्वे ब्रह्मविष्णवा दयः सुराः ॥ गत्वा ते शरणं सर्वे भास्करं लोकभास्करम् ॥ ४४ ॥
 स्तोतुं प्रचक्रुः सर्वे भक्तिनम्राः समंततः ॥ केशादे देवताः सर्वे भक्तिभावसमन्विताः ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मविष्णवीशा उचुः ॥ ॥ नमो नमः सुर
 वरति गमते जसे नमो नमः सुरवर संस्तुता यवै ॥ जडां धूमूकान्वाधिरान्सकुष्ठान्सार्थि त्रिणोऽधान्वि विधव्रणा वृतान् ॥ ४६ ॥ करोषि तानेव पु
 नर्नवान्सदा अतो महाकारुणिकाय ते नमः ॥ यदौदंज्योतिरति त्वरन्महद्वद्लपते जोयदपीह चक्षुषाम् ॥ ४७ ॥ यदत्र यज्ञेष्वपनीतमाहितं

तवैतद्रूपमनेकतःस्थितम् ॥ सुरद्विषःसागरतोयवासिनःप्रचंडपाशासिपरश्वधायुधाः ॥ ४८ ॥ समुच्छ्रितास्तेभुविपापचेतसःप्रयातिनाशं
 तवदेवदर्शनात् ॥ यतोभवांस्तीर्थफलंमस्तंयज्ञेषुनिन्यंभगवानवस्थितः ॥ ४९ ॥ नमोभवन्नविचारणास्तिमदासमःशांतिकरोनरा
 णाम् ॥ यच्चापिलोकेतपउच्यतेबुधैस्तत्तेमहातेजशंतिपंडिताः ॥ ५० ॥ स्तुतःसभगवानेवंप्रजापतिमुखैःसुरैः ॥ अवधानंततश्च
 क्रेश्रवणाभ्यामहीपते ॥ ५१ ॥ स्तुवंति ततोभूयःशिवविष्णुपुरोगमाः ॥ कृत्वासांपुरतःसर्वेभक्तिनम्राःसमंततः ॥ ५२ ॥ नमोनम
 स्त्रिभुवनभूतिदायिनैःक्रतुक्रियासत्फलसंप्रदायिने ॥ नमोनमःप्रतिदिनकर्मसाक्षिणैःसहस्रसंदीधितयेनमोनमः ॥ ५३ ॥ प्रसक्तसत्ता
 श्रयुजिक्षयायध्रुवैकराडिमप्राथिनेनमोनमः ॥ सवालखिल्याप्सरकिंनरैःसिद्धगंधर्वैःपिशाचमानुषैः ॥ ५४ ॥ सयक्षरक्षोगणगुह्याक्रो
 दमैःस्तुतःसदादेवनमोनमस्तो॥यतोऽरसान्साक्षिपसेशरीरिणांगभस्तिभिर्हिमजलधर्मानिस्त्रैः ॥ ५५ ॥ जगच्चसंशोषयसेसदैवअतोसिलोकेजग
 तोविशोषणम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ज्ञात्वातेषामभिप्रायमुवाचभगवान्वचः ॥ ५६ ॥ लब्ध्वातुज्ञांततःसर्वसुराःसंहृष्टचेतसः ॥ त्वष्टारंपूजयामा
 सुर्मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ५७ ॥ विश्वकर्मातवादेऽशात्करोतुतवसौम्यताम् ॥ ततस्तुतेजसोराशंसर्वकर्मविधानवित् ॥ ५८ ॥ अग्निमारो
 पयामासविश्वकर्माविभावसुम् ॥ अमृतेनाभिषिक्तस्यतदामृयस्यवैविभोः ॥ ५९ ॥ तेजसःज्ञातनंचकेविश्वकर्माश्रनैःश्रनैः॥आजानुलिखि
 तश्चासौसुरासुरपूजितः ॥ ६० ॥ नाभ्यनंदत्ततोदेवउल्लेखनमतःपरम् ॥ ततःप्रभृतिदेवस्यचरणैर्नित्यसंवृतौ ॥ ६१ ॥ तापयन्लपयं
 श्वैवयुक्तजेऽभवत्तदा ॥ यच्चास्यज्ञासितंतेजस्तेनचक्रंविनिर्मितम् ॥ ६२ ॥ येनविष्णुर्जयानांश्रमसदावैद्यदानवान् ॥ शूलशक्तिगदावज्र
 शरासनपरश्वधान् ॥ ६३ ॥ देवतानांददौकृत्वाविश्वकर्मांमहामतिः ॥ त्रिदेविनिर्मितंस्तोत्रंमध्योरुभयोर्यजन् ॥ ६४ ॥ कुलंभुनातिपुरुषो
 व्याधिभिर्नचपीडयते ॥ प्रजावात्सिद्धकर्माचजिवेत्साग्रंशरच्छतम् ॥ ६५ ॥ पुत्रवान्धनवांश्चैवसर्वत्रचापराजितः ॥ हित्वापुरंभूतमयंगच्छेत्सुखे
 मयंपुरम् ॥ ६६ ॥ भूयोऽपिपुष्टुदेवास्तथादेवर्षेयारविम् ॥ वाग्भिरित्यमशेषस्यत्रैलोक्यस्यसमागताः ॥ ६७ ॥ देवाञ्जुः ॥ नमस्तेरवि

१ त्रिभुवनभूरिदायिने-इ०पा० । २ वदतां वरः-इ०पा० । ३ नमस्ते रुद्ररूपाय सामरूपाय वै नमः-इ०पा० ।

रूपाय सोमरूपाय ते नमः ॥ नमो यजुःस्वरूपायार्थवायांगिरसे नमः ॥ ६८ ॥ ज्ञानैकधामभूतायानिर्धूततमसे नमः ॥ शुद्धज्योतिःस्वरूपायानि
स्तत्त्वायामलात्मने ॥ ६९ ॥ नमो खिलजगद्ग्याप्तिस्वरूपाय आत्ममूर्तये ॥ सर्वकारणभूतायानिष्ठा यैज्ञानं चेतसाम् ॥ ७० ॥ नमोऽस्तु ज्ञेय रूपाय
प्रकाशेश्वररूपिणे ॥ भास्कराय नमस्तुभ्यं तथा शब्दकृते नमः ॥ ७१ ॥ संसारहेतवे च वैश्वसंध्याज्योत्स्नाकृते नमः ॥ त्वंसर्वमेतद्भगवा अगद्वैभ्रमति
त्वया ॥ ७२ ॥ अमत्वा विद्धमखिलब्रह्माण्डं संचराचरम् ॥ त्वदंशुभिरिदं सर्वं संपृज्जायते शुचि ॥ ७३ ॥ क्रियते त्वत्करस्पृशज्जलादीनां प
वित्रता ॥ होमदानादिकोधर्मो नोपकाराय जायते ॥ ७४ ॥ तावद्वा वस्रसंयोगी जगत्पत्रभवाञ्छुचिः ॥ प्रातर्होमप्रशस्तं हि उदिते त्वयि
जायते ॥ ७५ ॥ ऋचोऽथ सकलह्योतायं जूषित्वं जगत्पते ॥ सकलानि च सामानि तपत्येवं जगत्सदा ॥ ७६ ॥ ऋद्धमयस्त्वं जगन्नाथ त्वमेव च
जुर्मयः ॥ तथा साममयश्चैव ततो नाथ त्रयीमयः ॥ ७७ ॥ त्वमेव ब्रह्मणोरूपं पंचापरमेव च ॥ मूर्तोऽमूर्तस्तथा सूक्ष्मः स्थूलरूपतया स्थितः ॥
॥ ७८ ॥ निमेषकाष्ठादिभयः कालरूपक्षयात्मकः ॥ प्रसीदस्वेच्छयारूपं स्वतेजोमयमादिश ॥ ७९ ॥ इत्थं संस्तूयमानस्तु देवैर्देवार्षि
भिस्तथा ॥ मुमोच स्वं तदा ते जस्ते जसांशिरव्ययः ॥ ८० ॥ यत्तस्य ऋद्धमयं तेजो भविता ते न मेदिनी ॥ यजुर्मयेनापि दिवं स्वयं साममयो
रविः ॥ ८१ ॥ ज्ञातितास्ते जसो भागा ये च स्युर्दशपंच च ॥ तस्यैव तेन शर्वस्य कृतं शूलं महात्मना ॥ ८२ ॥ चक्रं विष्णोर्विभूनां च शंकरस्य
च दारुणम् ॥ वणमुखस्य तथा शक्तिः शिविका धनदस्य च ॥ ८३ ॥ अन्येषां च सुरारिणां शस्त्राण्युग्रानि यानि वै ॥ यक्षविद्याधराणां च तानि चक्र
स विधकृत् ॥ ८४ ॥ ततश्च षोडशं भागं विभर्ति भगवान्रविः ॥ तत्तेजसः पंचदशं ज्ञातिता विधकर्मणा ॥ ८५ ॥ ततः सुरूपह्मभानुरुत्तरा
नगमत्कुरुन् ॥ ददर्श तत्र संज्ञां च वडवारूपधारिणिम् ॥ ८६ ॥ इत्येतन्निखिलं भानोः कथितमृषिसत्तमाः ॥ शृणुयाद्यो नरो भक्त्या अश्वमेधफलं
लभेत् ॥ ८७ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्रह्मे पर्वणि सप्तमं कल्पे ब्रह्मर्षि संवादे पारिलेख वर्णनं नाम त्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ १३ ॥

१ अथर्वशिरसेनमः-इ०पा० । २ ज्ञानकपादरूपाय-इ०पा० । ३ सूर्यस्वरूपाय-इ०पा० । ४ सर्वस्य हेतवे-इ०पा० । ५ अपिदैर्दिवाकरः-इ०पा० ।

५ आर्षं पुंस्त्वम् ।

॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ वक्ष्याम्यहंतेपुनरेवादिंदेसूर्यस्यसर्वप्रवरप्रधानम् ॥ व्योमः परंतिष्ठतियस्तुमग्नः समुच्यते रुद्रइहापिदिंडी ॥ १ ॥ स्थित्वा
 पुराब्रह्मशिरः किलासौ प्रगृह्यत तस्याशिरः कपालम् ॥ ततो ह्यसावाश्रममुत्तमं शिवो बहूदकैः पुष्पफलैः समृद्धम् ॥ २ ॥ नम्रो यदादा रुव नमृ
 षीणां दृष्ट्वा च तं भक्ष्य चारं सुरेशम् ॥ योषित्सुताः संक्षुभितास्तु सर्वा जगमुर्हंत मृषयः सुतुष्टाः ॥ ३ ॥ सह्यमानोऽऋषिमुख्यसंघे गृहीतलोष्ठैर्ऋ
 षिपुंडकप्लैः ॥ विहाय दिंडिः स तु तान्मरुषींस्ततो रवे लोका मथाजगाम ॥ ४ ॥ आगच्छमानं प्रमथास्तमेवमवैतिष्ठस्वरवेः पुरस्तात् ॥ शुद्धितवैषप्रकारेभ्य
 सप्राह तान्पापविमोचनार्थमटामि तीर्थानि सुरालयांश्च ॥ ५ ॥ तेभ्य ऊचुः प्रमथास्तमेवमवैतिष्ठस्वरवेः पुरस्तात् ॥ शुद्धितवैषप्रकारेभ्य
 तीति शुद्धस्ततो यास्यसि रुद्रलोकम् ॥ ६ ॥ इत्येवमुक्तः प्रमथैस्तु रुद्रस्तत्रैतस्थारैर्वितोषणाय ॥ नम्रो जटीमुष्टिकपालपाणीरूपेण चैव प्र
 तिमस्त्रिलोकम् ॥ ७ ॥ उक्तः स तुष्टे न ततः स वित्रा प्रीतोऽस्मि देवा गमनात्तवाहम् ॥ महर्शनो देव भवान्विशुद्धो दिंडीति नाम्ना भवितुमि
 लोके ॥ ८ ॥ अष्टादशैते प्रथमास्तु भानोश्चतुर्दशान्येतुरवे रथस्थाः ॥ दौ देव ते द्वौ च ऋषिप्रधानौ गर्ध्वसर्पावपितावदेव ॥ ९ ॥ यक्षौ च सिद्धौ
 च निशाचरौ चादित्यात्मजावप्सरसां प्रधानौ ॥ वसंतिते ह्यस्तमुषश्च सूर्येतेषामशीतिश्चतुरोत्तरासा ॥ १० ॥ इत्यादि देव प्रवरास्तु सर्वधात्व
 र्थशब्दैश्च भवंति सिद्धाः ॥ ११ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ विस्तराद्ब्रह्मे ब्रह्मन्प्रवरान्धातुशब्दजन् ॥ यतश्च कौतुकं ब्रह्मन्स्माकमिह जायते ॥ १२ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भूयस्तव प्रवक्ष्यामि दिंडनयकापिंगलौ ॥ राज्ञोऽपि दयश्चान्ये दिग्देवा दिंडिना सह ॥ १३ ॥ मया सह समागम्य पुरादवैर्विच
 रितम् ॥ एष कारुणिकः सूर्योऽध्यते दानवैः सह ॥ १४ ॥ ते तु लब्धवरा भूत्वा अमात्या द्वाह्य भीक्षुणः ॥ आदित्यं मन्यमानास्ततः पतंतं हंतुमु
 द्यताः ॥ १५ ॥ तस्मात्ते पावित्र्यात्तार्थवराश्च भवामहे ॥ अस्माभिः प्रति रुद्रास्तेन द्रक्ष्यति दिवाकरम् ॥ १६ ॥ संमंत्र्यैवं ततः स्कंदो वाम
 पादवैरवे स्थितः ॥ दिंडनयकं संज्ञास्तु सर्वलोकस्य सप्रभुः ॥ १७ ॥ उक्तश्च स तदार्केण त्वं प्रजा दिंडनयकः ॥ दिंडनीति करोयस्मात्तस्मात्त्वं दिंडनाय
 कः ॥ १८ ॥ लिखते यः प्रजानां च मुकुतं यच्च दुष्कृतम् ॥ अग्निं दिक्षिणपार्श्वे तु पिंगलत्वात्सापिंगलः ॥ १९ ॥ अश्विनौ वापि सूर्यस्य पार्श्वयो रुभयाः
 स्थितौ ॥ अधरूपात्समुपन्नो ते न ताव विश्विनौ सुरौ ॥ २० ॥ द्वारपालौ स्मृतौ तस्य राज्ञः श्रेष्ठौ महाबलौ ॥ कार्तिकेयः स्मृतो राज्ञः श्रेष्ठश्चापि हरः स्मृ

तः ॥ २१ ॥ राजदृष्टौ स्मृतो धातुर्नकारस्तस्य प्रत्ययः ॥ सुरसेनापतिवनेन सयस्मादीप्यते सदा ॥ २॥ तस्मात्संस्कारातिं क्यस्तुनाम्राज्ञ इति स्मृतः ॥
 कुगतौ च स्मृतो धातुर्यस्य सप्रत्ययः स्मृतः ॥ २३ ॥ गच्छतीति रहस्तस्मात्पर्यायास्तौ ष उच्यते ॥ प्रथमं यद्देवद्वारं धर्मार्थं भ्यां समाश्रि
 तम् ॥ २४ ॥ तत्रैतौ संस्थितौ देवौ लोकपूज्यौ द्विजोत्तमाः ॥ द्वितीयया तु कक्षायामप्रधृष्टव्यवस्थितौ ॥ २५ ॥ पक्षिप्रेताधिपौ नाम्ना स्मृतौ क
 ल्मा ष पक्षिणौ ॥ वर्णस्य शबलत्वाच्च यमः कल्मा ष उच्यते ॥ २६ ॥ पक्षावस्येति यः पक्षि गरुडः परिकीर्तितः ॥ स्थितो दक्षिणतस्तस्य दंडहस्त
 समन्वितः ॥ २७ ॥ उत्तरेण स्थितोऽर्कस्य कुबेरश्च विनायकः ॥ कुबेरो धनदो ज्ञेयः हस्तिरूपो विनायकः ॥ २८ ॥ कुत्सया कुप्यतां शं कुश
 रीरमजायत ॥ कुबेरः कुशरीरत्वात्सनाम्ना धनदः स्मृतः ॥ २९ ॥ नायकः सर्वसत्त्वानां तिन नायक उच्यते ॥ विविधं नयेत यस्मात्स तु तस्मा
 द्विनायकः ॥ ३० ॥ रैवतश्चैवादिडिश्च तौ रेवः पूर्वतः स्थितौ ॥ ततो दिडिः स्मृतो रुद्रो रेवतस्तनयो रेवः ॥ ३१ ॥ हुतं गच्छत्यसौ यस्मा
 त्सर्वलोक नमस्कृतः ॥ रेवृषु गगतौ धातू रेवतस्तनसंस्मृतः ॥ ३२ ॥ डीङ्गतावस्य वै धातो दिडिश्च उदिनिपात्यते ॥ डयतेऽसौ सदा दिडो तेन
 दिडिप्रकीर्तितः ॥ ३३ ॥ इत्येते प्रवराः प्रोक्ताः धात्वर्थानि गमैः शुभैः ॥ एषां संक्षेपतो भूयः संख्यावो निगदाभि वै ॥ ३४ ॥ अश्विनौ तौ तो ज्ञेयौ दंडनायक
 पिङ्गलौ ॥ तौ सूर्यद्वारपौ ज्ञेयौ राज्ञस्तौ धौ ततः स्मृतौ ॥ ३५ ॥ रेवतश्चैवादिडिश्च इत्येते प्रवरा मया ॥ अष्टादशसमख्याताः संक्षेपात्संख्या मया
 ॥ ३६ ॥ इत्येभिर्नामभिस्त्वन्येदानवानां जिघांसया ॥ परिवार्य स्थिताः सूर्यनाना प्रहरणा युधाः ॥ ३७ ॥ सारूपाश्चान्यरूपाश्च विरूपाः कामरू
 पिणः ॥ परिवार्य स्थिताः सूर्य गरुडश्च महबलः ॥ ३८ ॥ धातुर्दिवि तैवै प्रोक्तो कीडायां स तु उच्यते ॥ क्रीडते दिवै यस्मात्तस्मात्ते देवताः
 स्मृताः ॥ ३९ ॥ ऋचो यजूंषि सामानियान्युक्ता न ह वै मया ॥ नानारूपैः स्थिता न्येव रेवस्तां नि समंततः ॥ ४० ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्ये
 व मुक्तवान् ब्रह्मा ऋषीणां पृच्छतां पुरा ॥ ते श्रुत्वा राध्य देवशंसि सिद्धा दिवि संस्थिताः ॥ ४१ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्राह्मणवर्णिसप्तमि कल्पे
 ब्रह्मविंशोदप्रवरवर्णनं नाम चतुर्विंशत्युत्तरांशतमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ४१ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ यदेतद्दृश्यते व्योमसूर्यस्य पुरतो द्विजौ ॥

तदुच्यते किमात्मा च कथं भूतश्च कथ्यताम् ॥ १ ॥ सुमंरुवाच ॥ हंतव्यो मम प्रवक्ष्यामि मूर्ध्नि प्रहरणं शुभम् ॥ यदात्मकं हियत्रोक्तं यथावसंति दे-
वताः ॥ २ ॥ पुरस्ताच्च चतुःशृंगं तद्व्योमाय तनुरवे ॥ व्योमशून् चतुःशृंगं सर्वे देवमयं चरते ॥ ३ ॥ गौरि कार्णवसं भूतं यदंतर्गमाश्रितम् ॥ तत्रोत्पन्न-
मिदं व्योमकले व्योममही स्मृता ॥ ४ ॥ वरुणस्य यथापाशो हंकारो वै धसो यथा ॥ विष्णोश्चापि यथा चक्रं त्रिशूलं त्र्यम्बकस्य च ॥ ५ ॥ इंद्रस्य च यथा
वज्रं रविर्व्योमरेवे स्मृतम् ॥ तस्मिन् व्योमि त्रयस्त्रिंशत्कण्डं तोयज्ञियाः सुराः ॥ ६ ॥ हरश्च वर्षा शुद्धश्च वर्षकश्चापराजितः ॥ वृषाकपिश्च शंभुश्च
कपर्दी रिवत्स्तथा ॥ ७ ॥ इंद्रोऽभुवनश्चैते रुद्रा एकादश स्मृताः ॥ आदित्यानां च नामानि विष्णोश्च क्रस्य शीयताम् ॥ ८ ॥ अर्यमा च तथा मि-
त्रो भगोऽथ वरुणस्य च ॥ विवस्वान्तस्स विता चैव पूषा त्वष्टा तथैव च ॥ ९ ॥ अंशो भगश्चाति ते जा आदित्या द्वादश स्मृताः ॥ ध्रुवो धरश्च
सोमश्च आपश्चैवाऽनिलो नलः ॥ १० ॥ प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकर्षिताः ॥ नासत्यश्चैव दस्रश्च स्मृतौ द्वादशैव नाबुभौ ॥ ११ ॥ विदे-
देवान् प्रवक्ष्यामि नाम तस्तां निबोधत ॥ क्रतुर्दक्षो वसुः सत्यकालकामौ धृतिः कुरुः ॥ १२ ॥ शंकुमात्रो वामनश्च विश्वेदेवा दश स्मृताः ॥ वर्तमा-
ना इमे देवा भविष्यान्तरे शृणु ॥ १३ ॥ यमाश्च तृषिताश्चैव सर्वो वशवर्तिनः ॥ सत्याश्च भूत रजसः साध्याश्च तदनंतराः ॥ १४ ॥ षट्सुमन्वं-
तरेष्वेव देवा द्वादश द्वादश ॥ पारावतास्तथा चान्ये ते द्वासांस्तुषितैः सह ॥ १५ ॥ साध्यान्देवान् प्रवक्ष्यामि नाम तस्तां निबोध मे ॥ मनोऽनुमेता-
प्राणश्च नरो नारायणस्तथा ॥ १६ ॥ वृत्तिल्वो मनुश्चैव सर्मोऽयमश्च वीर्यान् ॥ वितस्वामी प्रभुश्चैव साध्या द्वादश कर्षिताः ॥ १७ ॥ एते यज्ञ-
भुजो देवाः सर्वलोकेषु प्रजिताः ॥ आदित्यामेव ते धीरकश्यपस्त्यात्मजाः स्मृताः ॥ १८ ॥ विश्वे च वसवः साध्या विज्ञेया धर्ममूचवः ॥ एवं
धर्ममुतः सोमस्तृतीयो वसुरिष्यते ॥ १९ ॥ धर्मोऽपि ब्रह्मणः पुत्रः पुराणेन श्रियं गतः ॥ अथ चेन्द्रान्मसूश्चैव नामाभिश्च निबोध मे ॥ २० ॥
स्वायं भुवो मनुः पूर्वतः स्वरोचिषः स्मृतः ॥ उत्तमस्तामसश्चैवैव तश्च शुषस्तथा ॥ २१ ॥ इत्येते षडङ्गिताः सप्तमः सांप्रतो मनुः ॥
वैवस्वतेति विज्ञेयो भविष्याः सप्तचापरे ॥ २२ ॥ एषा माद्योर्कसावर्णिर्ब्रह्मा सावर्णिरेव च ॥ तस्माच्च भवसावर्णिर्धर्मसावर्णिरत्युत ॥ २३ ॥

१ तत्-इ० पा० । २ रुषिताश्चैव-इ० पा० । ३ तथैव वशवर्तिनः-इ० पा० । ४ वै स्मृताः-इ० पा० । ५ हंसो धर्मश्च-इ० पा० ।

पंचमोदक्षसावर्णिःसावर्णिःपंचकीर्तिताः ॥ रौच्योभौव्यश्चद्वावन्यावित्येतेमनवःस्मृताः ॥ २४ ॥ इन्द्रस्तुविष्णुभुज्ज्ञेयोविद्युतिस्तद
 नंतरम् ॥ विभुःप्रभुश्चैवाश्वीतथैवचमनोजवः ॥ २५ ॥ ओजस्वीसांप्रतस्तिवद्रोवालिर्भाव्यस्ततःपरम् ॥ अद्रुतस्त्रिदिवश्चैवदक्षम
 स्तिवद्रुच्यते ॥ २६ ॥ सुसात्विक्श्चकीर्तिश्चाशतधामादिवरूपतिः ॥ इतिभूताभविष्याश्चंद्राज्ञेयाश्चतुर्दश ॥ २७ ॥ कश्यपोऽ
 त्रिर्वसिष्ठश्चभरद्वाजश्चगौतमः ॥ विश्वामित्रोऽजमदग्निःसप्तैतैरुपयःस्मृताः ॥ २८ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिमरुतोऽग्निपरिश्रहान् ॥ प्रवहो
 थावहश्चैवउद्रहःसंवहस्तथा ॥ २९ ॥ विवहोनिवहश्चैवपरिवाहस्तथैवच ॥ अंतरिक्षचराह्वेतेपृथङ्मार्गविसारिणः ॥ ३० ॥
 सूर्योऽग्निश्चक्षुचिर्नाम्नावैद्युतःपावकःस्मृतः ॥ निर्मथपवमानोऽग्निस्त्रयःप्रोक्ताइमेग्रयः ॥ ३१ ॥ अग्नीनांपुत्रपौत्रास्तुचत्वारिंशत्तथै
 वतु ॥ मरुतामपिसर्वेषांविज्ञेयाःसप्तसप्तकाः ॥ ३२ ॥ ऋतुःसंवत्सरोऽह्यग्निर्ऋतवस्तस्यजज्ञिरे ॥ ऋतुपुत्राश्चैवपंचइतिसर्गः
 सनातनः ॥ ३३ ॥ संवत्सरस्तुप्रथमोद्वितीयःपरिवत्सरः ॥ इद्वत्सरस्तृतीयस्तुचतुर्थस्तुवत्सरः ॥ ३४ ॥ पंचमोवत्सरस्तेषा
 मित्येवंपंचतेस्मृताः ॥ तेषुसंवत्सरोह्यग्निःसूर्यस्तुपरिवत्सरः ॥ ३५ ॥ सोमइद्वत्सरस्तेषांवायुश्चैवानुवत्सरः ॥ रुद्रस्तुवत्सरोज्ञेयःपंचता
 युगदेवताः ॥ ३६ ॥ आर्तवाःपितरोज्ञेयायेजाताःऋतुसूनुवः ॥ पितामहास्तुविज्ञेयाःपंचाब्दाब्रह्मणःसुताः ॥ ३७ ॥ सौम्यावर्हिषदश्चैवअ
 ग्निष्वात्ताश्चयेत्रयः॥एतवैपितरस्तेषांयेजीवित्पितृकानराः ॥ ३८ ॥ आदित्यश्चैवसोमश्चलोहितांगोबुधस्तथा॥बृहस्पतिश्चशुक्रश्चतथाहलिसु
 तश्चयः ॥ ३९ ॥ उपरागःशिखीचोभौनवैतेनुग्रहाःस्मृताः॥त्रैलोक्यस्यत्विमोनिन्यंभावाभावाविनिवेदकाः ॥ ४० ॥ आदित्यश्चैवसोमश्चद्रवैतौ
 मंडलग्रहौ ॥ राहुश्छायाग्रहस्तेषांशेषास्ताराग्रहाःस्मृताः ॥ ४१ ॥ नक्षत्राधिपतिःसोमोग्रहजोदिवकरः ॥ पव्यतेचागिरादित्यउदक
 श्रंद्रमाःस्मृतः ॥ ४२ ॥ आदित्यःपव्यतेब्रह्माविष्णुस्तेषांतुचंद्रमाः ॥ महेश्वरस्तुविज्ञेयस्तृतीयस्तारकग्रहः ॥ ४३ ॥ कश्यपस्य
 सुतःसूर्यःसोमोर्धर्मसुतःस्मृतः ॥ देवासुरगुरुद्रौतुनामतस्तौमहाग्रहौ ॥ ४४ ॥ प्रजापतिमुतावेताबुभौशुक्रबृहस्पती ॥ बुधः

१ एकवचनमार्षम् । २ सुशंतिश्च सुकीर्तिश्च-इ०पा० । ३ यातुधानो-इ०पा० । ४ अंतरिक्षवहाः-इ०पा० । ५ पंचाब्दा ये युगात्मकाः-इ०पा० ।

सोमात्मजः श्रीमाञ्छनीरविमुतः स्मृतः ॥ ४५ ॥ सिंहिकायाः मुतोराहुः केतुस्तुब्रह्मणः सुतः ॥ सर्वेषां च ग्रहाणां हि अधस्ताच्चरते रविः ॥ ४६ ॥
ततोदूरं स्मृतं तावद्विद्योर्नक्षत्रमण्डलम् ॥ नक्षत्रेभ्यः कुजधुधौश्चेताह्वस्तदन्तरम् ॥ ४७ ॥ तस्मान्माहेश्वरश्चोद्धिधिषणस्तदनन्तरम् ॥ कृष्ण
श्रौर्ध्वतस्तस्मादथचित्रशिखंडिजः ॥ ४८ ॥ एषामेव क्रमः प्रोक्तश्चासक्तस्त्रिदिवधुधुधौ ॥ आदित्यनिलयोराहुः कदाचित्सोममार्गगः ॥ ४९ ॥
सूर्यमंडलसंस्थस्तुशिखीसर्पतिसर्वदा ॥ नवयोजनसाहस्रोविस्तारोभार्गवस्य तु ॥ ५० ॥ द्विगुणः सूर्यविस्ताराद्विस्तारः शनिनः स्मृतः ॥
त्रिगुणं मंडलं ज्येष्ठानक्षत्रविस्ताराद्विधोः ॥ ५१ ॥ नक्षत्रमंडलतत्रपादहीनबृहस्पतिः ॥ बृहस्पतेः पादहीनः शुक्रो गारकवाहि ॥ ५२ ॥
विस्तारो मंडलानां तु पादहीनस्तयोर्बुधः ॥ बुधतुल्या नक्षत्राणि सर्वं नक्षत्राणि यानि तु ॥ ५३ ॥ योजनान्यर्धमात्राणि तेभ्यो हस्त्वं न विद्यते ॥ राहुः
सूर्यप्रमाणश्च कदाचित्सोमसंनिभः ॥ ५४ ॥ नक्षत्रग्रहमानस्तु केतुस्त्वनियतः स्मृतः ॥ अविज्ञातगतिश्चैव चंचलत्वाद्वात्राधिप ॥ ५५ ॥ तथा
लक्षितरूपस्तु बहुरूपधरो हि सः ॥ भूलोकः पृथिवीभोक्ता अंतरिक्षं भुवः स्मृतम् ॥ ५६ ॥ स्वर्लोकस्त्रिदिवं ज्येष्ठं शेषादूर्ध्वं यथाक्रमम् ॥ भूपति
स्तु सदा त्वन्निस्तेनासौ भूपतिः स्मृतः ॥ ५७ ॥ वायुर्नभस्पतिस्तेन तथा सूर्यो दिवस्पतिः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव गुह्यकाः सिद्धराक्षसाः ॥ ५८ ॥
भूलोकमासिनः सर्वे अंतरिक्षचराञ्छृणु ॥ मरुतः सप्तमरुके रूद्रास्तत्रैव चाश्विनौ ॥ ५९ ॥ आदित्यवसवः सर्वे तथैव च गंगागणाः ॥ चतुर्थे
तु महर्लोकैव स ते कल्पवासिनः ॥ ६० ॥ प्रजानां पतिभिः सर्वैः सहिताः कुरुनंदन ॥ जनलोकं पंचमेव च संते भूमिदाः सदा ॥ ६१ ॥ ऋतुः स नक्तु
माराद्यावैराजश्च तथा श्रयाः ॥ सत्यस्तु सप्तमेलोके ह्यपुनर्मार्गागमिनाम् ॥ ६२ ॥ ब्रह्मलोकः समाख्यातो ह्यप्रतीवातलक्षणः ॥ इति हासविदो
यत्र क्रीडन्ते कुलनंदन ॥ ६३ ॥ शृण्वन्ति च पुराणानि यस्मदाभीमनंदन ॥ महीतलात्सहस्राणां शतादूर्ध्वं दिवाकरः ॥ ६४ ॥ शतयोजनकोटय
स्तु भूमेरूर्ध्वं ध्रुवः स्थितः ॥ ततोर्विशालश्च स्तुत्रैल्लोकयोत्संध्यते ॥ ६५ ॥ द्विगुणस्तु सहस्रस्तु योजनानां शतेषु च ॥ लोकांतरमथो
चैवं ध्रुवादूर्ध्वं विधीयते ॥ ६६ ॥ देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ भूताविद्याधराश्चैव अष्टौ ते देवयो नयः ॥ ६७ ॥ यस्मिन् व्योम्नि त्विमेलो

१ सोममंडल-इ० पा० । २ ब्राह्मणस्य तु-इ० पा० । ३ द्विगुणम्-इ० पा० । ४ तस्माद्ब्रह्मणमात्रं तु-इ० पा० । ५ सप्तयोजन-इ० पा० ।

काःसतवैसंप्रतिष्ठिताः ॥ मरुतःपितरोह्येतेतस्मिन्नेवाग्नयोप्राहाः ॥ ६८ ॥ यास्त्वप्येताःसमाख्यातामथाष्टौदेवयोनयः ॥ मूर्तोश्चामूर्ते
 यश्चैवसर्वास्ताव्योग्निसंस्थिताः ॥ ६९ ॥ एवंविधमिदंव्योमसर्वव्योममयंस्मृतम् ॥ सर्वदेवमयचैवसर्वग्रहमयंतथा ॥ ७० ॥ तस्माद्योह्य
 चैयद्व्योमेतेनसर्वेऽर्चिताःसुराः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेननुभार्थिव्योममर्चयेत् ॥ ७१ ॥ यस्त्वर्चतेसदाव्योमभक्त्याश्रद्धासमन्वितः॥वृषध्वजसदो
 राजन्सगच्छेन्नान्नसंशयः ॥ ७२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमिकल्पव्यामोहात्म्येभुवनकोशवर्णननामपंचविंशत्युत्तरशत
 तमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आकाशंखदिशोव्योमअंतरिक्षंनभोऽंबरम् ॥ पुष्करंगनमेरुर्विपुलंचविलंतथा॥ १॥
 आपोछिद्रंतथाशून्यतमवैरादसीतथा ॥ नामान्येनानितेव्योमःकीर्तितानिमहीपते ॥ २ ॥ लवणक्षीरदध्यम्लघृतमध्विक्षवस्तथा ॥ स्वा
 दूदकश्चमैतेसमुद्राःपरिकीर्तिताः ॥ ३ ॥ हिमवान्हिमकूटश्चनिषधोनीलएवच ॥ इवेतश्चशृंगवांश्चैवषडेतेवर्षपर्वताः ॥ ४ ॥ मध्यसंस्थ
 स्तथैतेषांमहाराजतपर्वतः ॥ माहेन्द्रीचाप्यथग्रेयीयाम्याचनैर्ऋतीतथा ॥ ५ ॥ वारुणीचाथवायव्यासौम्यैशानीतथैवच ॥ एताःपुर्यस्तुदे
 वानांतथापरिसमाश्रिताः ॥ ६ ॥ पृथिव्यांतुस्थितोवीरलोकालोकस्तुपर्वतः ॥ ततश्चंडकपालंतुतस्मात्तत्परतस्तुयः ॥ ७ ॥ ततोऽग्निर्वा
 युराकाशंततोभूतादिरुच्यते ॥ ततोमहानहंकारःप्रकृतिःपुरुषस्ततः ॥ ८ ॥ पुरुषादीश्वरोज्ञेयईश्वरेणावृतंजगत् ॥ ईश्वरोभगवान्भानुस्ते
 नेदंपूरितंजगत् ॥ ९ ॥ सहस्रांशुर्महातेजाश्चतुर्बाहुर्महाबलः ॥ ऊर्ध्वमप्यथलोकस्तुप्राङ्मयायेप्रकीर्तिताः ॥ १० ॥ भूयस्तान्तस्मैप्रवक्ष्या
 मिअंडावरणकारकान् ॥ भूर्लोकस्तुभुवर्लोकस्तृतीयःपरिकीर्तितः ॥ ११ ॥ महर्जनस्तपःसत्यःसतलोकाःप्रकीर्तिताः ॥ ततस्त्वं
 ङकपालंतुतस्माच्चपरतस्तपः ॥ १२ ॥ ततोऽग्निर्वीयुराकाशंततोभूतादिरुच्यते ॥ ततोमहान्प्रधानश्चप्रकृतिःपुरुषस्ततः ॥ १३ ॥
 पुरुषादीश्वरोज्ञेयईश्वरेणावृतंजगत् ॥ भूमेरथस्तात्सप्तैवलोकानिभिमताच्छृणु ॥ १४ ॥ तलःसुतलस्पातालःतलातलस्तथातलः ॥ वि
 तलश्चकुरुश्रेष्ठसप्तमश्चरसातलः॥ १५ ॥ ततोऽग्निर्वीयुराकाशंततोभूतादिरुच्यते॥ ततोमहान्प्रधानश्चप्रकृतिःपुरुषस्ततः॥ १६ ॥ पुरुषादीश्वरो

ज्ञेयईश्वरेणावृतं जगत् ॥ एवमेतरोऽप्रमाणं तु सर्वमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ चतुरस्रश्चतुःशृंगः समेरुः कांचनः शुभः ॥ पृथिव्यां सांस्थितो मध्ये स
 र्द्धगंधर्वसंविताः ॥ १८ ॥ चतुर्भिः कांचनैः शृंगैर्द्वौ वै दिव्यमिवोच्छिखन् ॥ योजनानां सहस्राणि चतुरांशानि रुच्छितः ॥ १९ ॥ प्रविष्टः षोडशां
 धस्तादष्टाविंशतिविस्तृतः ॥ विस्तारास्त्रिगुणश्चास्य परिणहस्ततः स्मृतः ॥ २० ॥ तस्य सौमनसं नाम शृंगमेकं तु कांचनम् ॥ द्वितीयं पद्मरागा
 भं ज्योतिष्कं नामा मतः ॥ २१ ॥ तृतीयं नाम तश्चित्रं सर्वदेवमयं शुभम् ॥ चतुर्थं राजतं शुक्लं चंद्रो जसमिति स्मृतम् ॥ २२ ॥ यत्तु सौमनसं
 नाम शृंगं गंगियमुच्यते ॥ तदेव चोदयं नाम्ना यत्रोद्यन्द्दृश्यते रविः ॥ २३ ॥ उत्तरेण परिक्रम्य जंबूद्वीपं दिवाकरः ॥ दृश्यो भवति भूतानां शिखरं
 च समास्थितः ॥ २४ ॥ कांचनस्य च शैलस्य तेजसा कस्य चाहते ॥ उभे संध्ये प्रकाशते आताम्रपूर्वपश्चिमे ॥ २५ ॥ शृंगसौमनसे सूर्य उत्तिष्ठत्युत्त
 रायणे ॥ ज्योतिषे दक्षिणे चापि विषुवे मध्यतस्तयोः ॥ २६ ॥ ईशो द्रोश्च ईशान्यां तथाग्निः पूर्वदक्षिणे ॥ नैऋतेऽपि ततो ज्ञेया वायव्ये मरुतस्तथा
 ॥ २७ ॥ मध्यं तु कंजजः साक्षाद्ब्रह्मा ज्योतीषि चैव हि ॥ आदित्यस्ते नरूपेण तस्मिन्व्योम्नि प्रतिष्ठितः ॥ २८ ॥ इदं देवमयं व्योम तथा लोकमयं
 स्मृतम् ॥ पूर्वकोणस्थिते शृंगे स्थितः शुक्रो महीपते ॥ २९ ॥ हेलिजश्चापरे ज्ञेयो धेनवास्तथापरे ॥ सोमश्चापि चतुर्थे तु स्थितः शृंगे जनाधिप ॥
 ॥ ३० ॥ मध्ये केशास्थितो राजकुंठुकारश्चापि नाकिनः ॥ शृंगे पूर्वोत्तरे राजस्थितो देवो विधुक्षये ॥ ३१ ॥ ततः स्थितो महादेवो गोपातिलैर्कपू
 जितः ॥ पूर्वाग्र्यां स्थिते शृंगे स्थितो वैशां डिलः सुतः ॥ ३२ ॥ ततः स्थितो महातेजः कीनाशो हेलि नंदनः ॥ स्थितो वै नैऋते शृंगे विरूपाक्षो महाबलः ॥
 ॥ ३३ ॥ तस्मादुत्तरो देवः स्थितो वै यादसां पतिः ॥ ततः स्थितो महातेजो विरोमहाबलः ॥ ३४ ॥ वायव्यं शृंगमाश्रित्य सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ ततः
 स्थितो दशबलो नरमारुह्य भारत ॥ ३५ ॥ ब्रह्मामध्ये स्थितो देवो अनंत आधएव हि ॥ उपेन्द्रोऽंको रौदेवो ब्रह्मणो ते समास्थितौ ॥ ३६ ॥ एष मे
 रुस्तथाव्योम एष धर्मश्च पठ्यते ॥ सर्वदेवमयश्चापि पठ्यते नात्र संशयः ॥ शृंगाणि चतुरो विंशतिः पूर्व
 शृंगादयो विदुः ॥ ३८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ३९ ॥

॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ कथमाराधितःसूर्यःसविनामिततेजसा ॥ विमुक्तस्तुकथंगैर्ब्रूहिमेद्रिजसत्तम ॥ १ ॥ ॥ सुमतुरुवाच ॥ ॥
 साधुष्टोऽस्मिराजेंद्रशृणुसांबिकथांपुरा ॥ विस्तराद्वाचिमेतैर्वाक्याणापविमोहिनीम् ॥ २ ॥ पुरासंश्रुत्यमाहात्म्यंभास्करस्यसनारदात् ॥
 विनयादुपसंगम्यपितरंवचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ कइमलेनाभिभूतोऽस्मिमलेनव्याधिनाच्युत ॥ वैद्यैरोषधिभिश्चापिनशांतिममविद्यते ॥ ४ ॥
 वनंगच्छामिभगवन्ननुज्ञांदातुमहसि ॥ शिवेनपुंडरीकाक्षध्यायस्वपुरुषोत्तम ॥ ५ ॥ अनुज्ञातःसकृष्णेनसिंधोरुत्तरकूलतः ॥ गत्वा
 संतारयामासचंद्रभागंमहानदीम् ॥ ६ ॥ ततोमित्रवनंगत्वातीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ उपवासपरःसांवःशुष्कोधमनिसंततः ॥ ७ ॥ आरा
 धनार्थंसूर्यस्यगुह्यंस्तोत्रंजजापह ॥ वेदैश्चतुर्भिःसमितंपुराणाश्रयबृंहितम् ॥ ८ ॥ यदेतन्मंडलंशुक्लादिव्यह्वजरमव्ययम् ॥ युक्तंमनोजवै
 रइवैहारीतैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ ९ ॥ आदिरेषहभूतानामादित्यइतिसंज्ञितः ॥ त्रैलोक्यचक्षुरेवात्रपरमात्माप्रजापतिः ॥ १० ॥ एषवैमंडले
 ह्यस्मिन्पुरुषोदीप्यतेमहान् ॥ एषविष्णुरचित्यात्माब्रह्मावैषपितामहः ॥ ११ ॥ रुद्रोमहेंद्रोवरुणआकाशंपृथिवीजलम् ॥ वायुःशशांकः
 पर्जन्योऽधनाध्यक्षोविभावसुः ॥ १२ ॥ यएषमंडलेह्यस्मिन्पुरुषोदीप्यतेमहान् ॥ एकःसाक्षान्महादेवोवृत्रमंडनिभःसदा ॥ १३ ॥ कालोह्ये
 षमहाबाहुर्निबोधोत्पत्तिलक्षणः ॥ यएषमंडलेह्यस्मिंस्तेजोभिःपूरयन्महीम् ॥ १४ ॥ अग्नयेतद्व्यव्यविच्छिन्नोवातैर्योऽमृतलक्षणः ॥ नातःपर
 तरांकिंचित्तेजसाविद्यतेक्वाचिद् ॥ १५ ॥ पुष्पातिसर्वभूतानिएषएवमुधामृतैः ॥ अंतस्थान्मलेच्छजतीयातिर्यग्योनिगतानपि ॥ १६ ॥
 कारुण्यात्सर्वभूतानिपासित्वंचविभावसो ॥ श्वित्रकुष्ठचंधवधिरान्पंगूश्चापितथाविभो ॥ १७ ॥ प्रपन्नवत्सलोदेवकुरुतेनीरुजोभवान् ॥ चक्र
 मंडलमग्रांश्चनिर्धनान्पायुषस्तथा ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षदर्शीत्वंदेवसमुद्ररसिलया ॥ कामेशक्तिःस्तवैस्तोतुमातोऽङ्गरोगपीडितः ॥ १९ ॥
 स्तूयसेत्वंसदादेवब्रह्मविष्णुशिवादिभिः ॥ महेंद्रसिद्धगंधर्वैरप्सरोग्रिभैःसगुह्यकैः ॥ २० ॥ स्तुतिभिःकिंपवित्रैर्वतवदेवसमीरितैः ॥ यस्यतेऽक्रय
 दुःसास्त्रांत्रितयंमंडलस्थितम् ॥ २१ ॥ ध्यानिनांत्वंपरंध्यानंमोक्षद्वारंचमोक्षणम् ॥ अनंततेजसाक्षोभ्योर्नचिंत्याव्यक्तनिष्कलः ॥ २२ ॥

१ मंत्रम्-इ०पा० । २ ब्राह्मणादिभिः-इ०पा० । ३ अनादिरेष भूतानामाद्योऽर्क इति संज्ञितः-इ०पा० ।

यद्ययं व्याहृतः किंचित्स्तोत्रेस्मिञ्जगतः पतिः ॥ आर्तिभक्तिचविज्ञायतत्सर्वज्ञातुमर्हसि ॥ २३ ॥ तमुवाच ततः सूर्यः प्रीत्यैजां बवतः सुतम् ॥
 प्रीतोऽस्मि तपसा वत्स ब्रूहितभयदिच्छसि ॥ २४ ॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥ यदि प्रसन्नो भगवानेव एवरोमम ॥ भक्तिर्भवतु मेऽन्यथैव यि
 देव सनातन ॥ २५ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ भूयस्तुष्टोऽस्मि भद्रं ते वरं वरय सुव्रत ॥ सद्द्वितीयं वरं व्रतैतदेव वरदं विभुम् ॥ २६ ॥ मलः
 क्षरीरं संस्थो मे त्वत्प्रसादात्प्रणश्यतु ॥ येन मे देहमखिलं शुद्धं भवति गोपते ॥ २७ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ स तथा स्तिवति ते नोक्तो भा
 स्करेण महात्मना ॥ तां मुमोच रुजं सांबो देहात्स्वचमि वोरगः ॥ २८ ॥ ततारूपेण दिव्येन रूपस्वीचा भवत्पुनः ॥ प्रणम्य शिरसा देवं पुरतो
 ऽवस्थितोऽभवत् ॥ २९ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ भूयश्च शृणु मे सांब तुष्टो ह्यद्रुवीमि ते ॥ अद्य प्रभृति त्वं नामा मस्थानानि सुव्रता ॥ ३० ॥
 क्षितौ ये संस्थापयिष्यति तेषां लोकाः सनातनाः ॥ स्थापयस्वैव मामस्मिंश्चंद्रभागा तटे शुभे ॥ ३१ ॥ तव नाम्ना च सांबिंदुं परं ख्यातिं गमिष्य
 ति ॥ कीर्तिस्तवाक्षया लोके ख्यातिं यास्यति सुव्रत ॥ ३२ ॥ भूयश्चेत्प्रदास्यामि प्रत्यहं स्वप्नदर्शनम् ॥ ३३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ एवं द
 त्वावरंतस्मै वृष्णिं सिंहाय च परम् ॥ ३४ ॥ प्रत्यक्षदर्शनं दत्त्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ यद्दं पठते स्तोत्रं त्रिकालं भक्तिमात्राः ॥ ३५ ॥ त्रि
 सप्तशतमावर्त्य हं भवा सत्परात्रिकम् ॥ राज्यकामो लभेद्राज्यं धनकामो लभेद्धनम् ॥ ३६ ॥ रोगांतो मुच्यते रोगाद्यथा सां वस्तथैव सः ॥ सूर्य
 लोकं ब्रजेच्चापि भक्त्या पूज्य दिवाकरम् ॥ ३७ ॥ रमेते च तथा तस्मिन्देवैश्च परिवारितः ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणे पर्वणि स
 त्तमीकल्पे सांबो पाख्यानं सूर्यप्रसादवर्णनं नाम सप्तविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ अस्तु विज्ञततः सांबः
 कृशोधमनि संततः ॥ राजन्नामसहस्रेण सहस्रांशु दिवाकरम् ॥ १ ॥ सिधमानं ततो दृष्ट्वा सूर्यः कृष्णाल्मजंतदा ॥ स्वप्ने स्प्यदर्शनं दृष्ट्वा पुनर्व
 चनमब्रवीत् ॥ २ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ सांब सां बमहाबाहो शृणु जां बवती सुत ॥ अलं नामसहस्रेण पठ चे मं शुभं स्तवम् ॥ ३ ॥ या
 निगुह्यानि नामानि पवित्राणि शुभानि च ॥ तानि ते कीर्तयिष्यामि प्रयत्नादवधारय ॥ ४ ॥ वैकर्तनो विस्वांश्च मार्तंडो भास्करो रविः ॥ लोकप्र
 काशकः श्रीमाल्लोकचक्षुर्ग्रहेश्वरः ॥ ५ ॥ लोकसाक्षी त्रिलोकेशः कर्ता हर्ता तमिस्रहा ॥ तपनस्तापनश्चैव शुचिः सताश्ववाहनः ॥ ६ ॥ गभस्ति हस्तो

ब्रह्माचसर्वदेवनमस्कृतः ॥ एकविंशतिरित्येषस्तवदृष्टस्सदामम ॥ ७ ॥ शरीरारोग्यदशैवधनवृद्धियशस्करः ॥ स्तवराजइतिख्यातस्त्रिषु
 लोकेषुविश्रुतः ॥ ८ ॥ यएतेनमहाबाहोद्वेगंस्तमनोदये ॥ स्तौतिमांप्रणतोभूत्वासर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९ ॥ मानसंवाचिकंवापिकायिकंय
 च्छुद्धकृतम् ॥ एकजाप्येनतत्सर्वप्रणइयतिममाग्रतः ॥ १० ॥ एषजप्यश्चहोमश्चसंध्योपासनमेवच ॥ बलिमंत्रोर्ध्वमंत्रोऽधूपमंत्रस्तथै
 वच ॥ ११ ॥ अन्नप्रदानेनानेचप्रणिपातेप्रदक्षिणे ॥ पूजितोऽयमहामंत्रः सर्वपापहरः शुभः ॥ १२ ॥ एवमुक्तवासभगवान्भस्करोजगतां
 पतिः ॥ आमंत्र्यकृष्णतनयत्रैवांतरधीयत ॥ १३ ॥ सांबोपिस्तवराजेनस्तुत्वाससाश्ववाहनम् ॥ प्रीतात्मानोरुजः श्रीमांस्तस्माद्रोगाद्विमु
 क्तवान् ॥ १४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मणसप्तमीकल्पेसांबस्तववर्णनंनामाष्टाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ अथलब्धवरः सांबोवरंप्राप्यपुरातनम् ॥ मन्यमानस्तदाश्रयप्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ १ ॥ पूर्वभ्यासेनतेनवसार्धमन्यैस्तपस्विभिः ॥
 स्नापनार्थनातिदूरंचंद्रभागांनदींयौ ॥ २ ॥ कुत्वात्ममंडलाकारंश्रद्धयानोदिनेदिने ॥ सस्नौसंचितयामासांकिंरूपंस्थापयाम्यहम् ॥ ३ ॥
 सस्नातः सहसैवाथप्रणम्यतुप्रभावतीम् ॥ ऊह्यमानांजलौचेनप्रतिमांसंमुखीरेवे ॥ ४ ॥ तांदृष्ट्वातस्यवरिरस्यसमुत्पन्नमिदंयथा ॥ देवेनय
 तदाज्ञासंतदिनंनात्रसंशयः ॥ ५ ॥ सतामुत्तीर्यसलिलादानयित्वामहीपते ॥ तस्मिन्मित्रव्रनोदेशेस्थापयामासतां तदा ॥ ६ ॥ निधायप्रति
 मांल्लोकेसांबस्तस्यमहात्मनः ॥ मित्रंमित्रवनेरम्यस्थापयित्वाविधानतः ॥ ७ ॥ ततस्तोमेवप्रपच्छप्रणम्यप्रतिमांरेवे ॥ केनेयंनि
 र्मिताथभवतोद्भाकृतिः शुभा ॥ ८ ॥ प्रतिमातमुवाचाथशृणुसांबवेदस्वयम् ॥ निर्मितायेनचाप्येषामदीयापुरुषाकृतिः ॥ ९ ॥
 ममातितेजसाविष्टंरूपमासिन्पुरातनम् ॥ असद्व्यसंभूतानांततोऽस्म्यभ्यर्चितः सुरैः ॥ १० ॥ सद्यंबवतुतंरूपं सर्वप्राणभृता
 मिति ॥ ततोमयासमादिष्टोविश्वकर्मामहातपाः ॥ ११ ॥ तेजसांशातनकुर्वन्नूपांनिर्वर्तयस्वमे ॥ ततस्तुमत्समादेशात्तैर्नवनपुणं
 तदा ॥ १२ ॥ आकद्वपिर्भिमकृत्वारूपंनिर्वर्तितंमम ॥ प्रीत्यातेषांप्रपंचोऽयसमयाकारितः पुनः ॥ १३ ॥ तेनेयंकल्पवृक्षात्तु निर्मिताविश्वक
 र्मेणा ॥ कुत्वाहिमवतः पृष्ठपुरासिद्धिनिषेविते ॥ १४ ॥ त्वदर्थंचंद्रभागायांतस्तेनप्रतारिता ॥ भवतस्तारणार्थहिततः स्थानमिदं

मम ॥ १५ ॥ रुचिरं सर्वदा सांवासाधिभ्यमेभविष्यति ॥ साविध्यं मम पूर्ववद्विमुतरेद्रश्यते जनः ॥ १६ ॥ कालप्रिये च मध्याह्ने पराह्णे च त्र
नित्यशः ॥ पूर्ववद्विमुजयेद्वृद्धामध्याह्ने च कधृक् सदा ॥ १७ ॥ शंकरश्चापराह्णे तु मापूजयति सर्वदा ॥ इत्युक्तो सौभगवता भारुकरेण सया
द्वः ॥ १८ ॥ हर्षमापमहाबाहो भारुकरो तदधेततः ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणविणिसप्तमीकल्पसांवापोपाख्यानं नामैकोनोत्रांशु
तरशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ शतानीक उवाच ॥ कथं सविनविप्रैर्द्रप्रतिष्ठाकारितारवेः ॥ कस्य वाचनत्तेन प्रासादः कारितारवेः ॥ १ ॥
सुमंतुरुवाच ॥ अत्र ते वच्मिराजेंद्रयथासांविनधीमता ॥ प्रतिष्ठाकारिता भानोः प्रासादश्च महोपते ॥ २ ॥ सलब्धवाप्रतिभा भानोः श्रुतया मासनार
दम् ॥ सचापि चितित आगाद्यत्राजं बवती सुतः ॥ ३ ॥ तमागतमभिप्रैश्य नारदमुषिसत्तमम् ॥ संपूज्य विधिवत्सांवनारदं वाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥
प्रासादं कारयेद्यस्तु भारुकरस्य नरोद्विज ॥ किं फलं तस्य देवैर्प्रतिष्ठां यश्च कारयेत् ॥ ५ ॥ नारद उवाच ॥ प्रासादं शोभने देशे यस्तु कारये
रवेः ॥ सयाति नरशार्दूलसूर्यलोकं न संशयः ॥ ६ ॥ सांब उवाच ॥ कथं कुर्यादायतनं कृस्मिन् देशे द्विजोत्तम ॥ कीदृक्छस्तं चायतनं दे
वं देवस्य वैद्विज ॥ ७ ॥ नारद उवाच ॥ यत्र प्रभूतं सलिलमागमे च विनाशने ॥ देवतायतनं कुर्याद्यद्यशोधर्मो विवृद्ध्ये ॥ ८ ॥ इष्टापूर्तेन लभ्यं
ते लोकांस्तांश्च विभूषिताम् ॥ देवानामालयं कार्यद्वयं यत्र च दृश्यते ॥ ९ ॥ सलिलद्वयं च आरामः कृतेष्वायतनेषु च ॥ स्थानेष्वेतेषु साविध्यमु
पगच्छंति देवताः ॥ १० ॥ सरः सुनलिनीच्छन्नां निरन्तरा विरश्मिषु ॥ हंससंक्षिप्तकल्हारवर्था विमलवारिषु ॥ ११ ॥ हंसकारं डवक्रौचक
वाकविराविषु ॥ पर्यन्तं विमलच्छायाविश्रांतं जनचारिषु ॥ १२ ॥ क्रौंचकांची विलिपाश्च कलहंसकलस्वनाः ॥ नद्यस्तोयांश्च कायत्राशफरी
कृतमेखलाः ॥ १३ ॥ पुल्लुहमोत्तमावासाः संगमश्रोणिमंडलाः ॥ पुलिनाद्युन्नतोरस्कारसहासाश्च निम्नगाः ॥ १४ ॥ वनोपांतनदीशैलसं
स्कारोपांतभूमिषु ॥ रमते देवतानि स्य पुरेषूद्यानवस्तुषु ॥ १५ ॥ भूमयो ब्राह्मणादीनां याः श्रोतावास्तुकर्मणि ॥ ता एव तेषां शस्यंते दे
वतायतनेष्वपि ॥ १६ ॥ चतुःषष्टिपदं कुर्याद्देवतायतनं सदा ॥ द्वारं च मध्यमं तस्मिन्समादिकं संप्रशस्यते ॥ १७ ॥ यो विस्तारो भवेत्तस्य द्वि

१ कस्मिन् देशे द्विजोत्तम-इ०पा० । २ लोकांस्तांस्तांस्वभक्तिः-इ०पा० ।

गुणात्तत्समुन्नतिः ॥ उच्छ्रायस्तुतृतीयथेतेनतुल्याकटिर्भवेत् ॥ १८ ॥ विस्तारार्धभवेद्भौभिन्नयोन्याः समंततः ॥ गर्भपादोनविस्ती
 र्णद्वारद्विगुणमुच्छ्रितम् ॥ १९ ॥ उच्छ्रायत्पादविस्तीर्णाशाखातद्गुदं गरी ॥ विस्तरात्पादप्रतिमाद्बहुल्यं शेषयोः स्मृतम् ॥ २० ॥ नृपं
 च सप्तनवभिः शाखाभिस्तत्प्रशस्यते ॥ अथशाखाचतुर्भागीप्रतिहारौ निवेशयेत् ॥ २१ ॥ शैलमंगल्यविहगः श्रवृक्षः स्वस्तिकैर्वटैः ॥
 मानाष्टमेन भागेन प्रतिमास्यात्सर्पाडिका ॥ २२ ॥ द्वौ भागौ प्रतिमात्तत्र तृतीयो भागो पिंडिका ॥ पूर्वमेरुमहाबाहौ कैलासश्च तथा परे ॥ २३ ॥
 भवंति चापरे वीरविमानच्छदं तथा ॥ समुद्रपद्मगुरुदं दिवर्द्धनकुञ्जराः ॥ २४ ॥ गृहराजो वृषो हंसः सर्वतोभद्रको वटः ॥ सिंहो वृषश्चतु
 ष्कोणः षोडशाष्टाश्रयस्तथा ॥ २५ ॥ इत्येतोर्विशतिः श्रोक्ताः प्रासादाय दुन्दुन ॥ यथोक्तानुक्रमेणैव लक्षणानि वेदामि ते ॥ २६ ॥ नवत्रिंशदु
 च्छ्रितमेरुर्द्वादशभौमो विविधकुहरश्च ॥ द्वारैर्युतश्चतुर्भिर्द्वात्रिंशद्वस्तविस्तीर्णः ॥ २७ ॥ त्रिंशद्वस्तार्थमादशभौमो मंदरः सप्त ॥ शिखरयुतः कैला
 सोऽपि शिखरवानष्टाविंशोष्टभौमश्च ॥ २८ ॥ जालगवाक्षैर्युक्तो विमानसंज्ञस्त्रिस्तकायामः ॥ नंदन इति वै भौमोद्वात्रिंशत्षोडशांग
 युतः ॥ २९ ॥ वृत्तः समुद्रनामपद्माकृतिरथ चाष्टौ ॥ शृंगैरेकेन भवेदेकेन च भूमिका तस्य ॥ ३० ॥ गरुडाकृतिश्च गरुडो नंदविषष्टिविस्तीर्णः ॥
 कायश्च सप्तभौमो विभूषितोऽग्रे च सप्तविंशतिभिः ॥ ३१ ॥ कुंजर इति गजपृष्ठः षोडशहस्तोच्छ्रितो मध्ये ॥ गृहराजः षोडशकस्त्रिचक्रशाला
 भवेद्बलभी ॥ ३२ ॥ वृष एव भूमिशृंगोद्वादशहस्तः समुन्नतो वृत्तः ॥ हंसो हंसाकारो घटोऽष्टसहस्रकलशरूपः ॥ ३३ ॥ द्वारैर्युतश्चतुर्भिर्वहु
 शिखरो भवति सर्वतोभद्रः ॥ बहुरुचिरचन्द्रशालः षड्विंशद्भागभूमिश्च ॥ ३४ ॥ सिंहः सिंहाकारोद्वादशकोणोऽष्टहस्तश्च ॥ ३५ ॥ सहस्रत्रितयं
 चैव कथितं विश्वकर्माणा ॥ प्राहुः स्थापयतश्चात्र मत्तमेकं विपश्चितः ॥ ३६ ॥ कपोतपालिनी युक्तमतो गच्छति तुल्यताम् ॥ सांब उवाच ॥ ॥
 य एते कथिता विप्रप्रासादा विंशतिस्तथा ॥ ३७ ॥ तेषां सूर्यस्य कः कार्यः प्रासादो भास्करस्य तु ॥ स्थानानि यानि चोक्ता निप्रासादस्य द्विजो
 त्तम ॥ ३८ ॥ तेषां त्वयोक्तं हि पुरं व्ययवद्विनैर्युतम् ॥ तस्मिन् प्रदेशे वै कार्यं भानोर्मिदं मुत्तमम् ॥ ३९ ॥ दिशां भागे च कतमे ब्रूहि शेषं द्वि

१ मिथुनैर्द्वारमारब्धे भागेन स्यात्सुर्पाडिका-इ० पा० । २ निबोध मे-इ० पा० । ३ सिंहकान्तः-इ० पा० ।

त्रयदूतम् ॥ अथवामंदलंचान्यत्तृतीयचक्रसंमितम् ॥ ६१ ॥ स्थापयित्वातुर्वेशदंतव्योऽर्धः सुपाण्डितैः ॥ देवस्य पुरतः कार्यव्योमस्थानं समी-
 पतः ॥ ६२ ॥ पुस्तकवाचनस्थानमथवायत्रोचते ॥ एषस्थानविधिः प्रोक्तो देवतानां तथाक्रमम् ॥ ६३ ॥ गृहराज्ञोत्थे रुद्रस्तुद्रावेतौ भास्कर-
 प्रियौ ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणसप्तमिकल्पे सांख्योपाख्यानप्रासादलक्षणवर्णनं नाम त्रिंशदुत्तराद्विंशतमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ६५ ॥
 नारद उवाच ॥ अथ ते संप्रवक्ष्यामि प्रथमा विधि विस्तरम् ॥ सर्वेषामेव देवानामादित्यस्य विशेषतः ॥ १ ॥ अर्चासप्तविधा प्रोक्ता भक्तानां
 शुद्धवृद्धये ॥ कांचनी राजतीताम्री पार्थिवी शैलजा स्मृता ॥ २ ॥ वाक्षी चालेख्य काचेति मूर्तिस्थानानि सप्तैव ॥ वाक्षी विधानं ते वीरवर्तयिष्याम्यज्ञे
 पतः ॥ ३ ॥ कर्तुं नु कूले देवसे संवत्सरविशोधिते ॥ शुभनिमित्तं मंगलशकुनैः प्रस्थानकैश्च न संप्रविशेत् ॥ ४ ॥ क्षीरिणो वर्जिताः सर्वे दुर्बला
 स्ते स्वभावतः ॥ चतुष्पथेषु न ग्राह्या ये च पुत्रकवृक्षकाः ॥ ५ ॥ देवतायतनस्थये तथा वल्मीकसंभवाः ॥ उत्कीर्णं देवतायेषु चैत्यवृक्षाश्च स्मृताः
 ॥ ६ ॥ इमं ज्ञानभूमिजाये च पक्षिणां निलयाश्च ॥ सकोटराश्च ये वृक्षाः शुष्का ग्राये च पादपाः ॥ ७ ॥ शस्त्रेण निहता ये च कुंजराः शास्तथाकृताः ॥
 सामाद्याः सरुजोऽधश्च व्याधिनश्च तथैव च ॥ ८ ॥ अकाले पुष्पिता ये च काले ते च विवर्जिताः ॥ शीर्णपर्णाश्च तरवो रक्षाध्वाक्षि निषेविताः ॥ ९ ॥
 एकशाखातिशाखाश्च त्रिशाखाश्च तथा धमाः ॥ मधुको देवदारुश्च वृक्षराजश्च चंदनः ॥ १० ॥ विल्वश्चाप्रातकश्च खदिरोऽयं जनस्तथा ॥
 निम्बः श्रीपर्णवृक्षश्च पनसः सरलेर्जुनः ॥ ११ ॥ रक्तचंदनपर्यन्तः श्रेष्ठाः स्युः प्रतिमादुमाः ॥ वर्णानामानुपूर्व्येण द्वौ द्वौ वृक्षौ प्रकीर्तितौ ॥ १२ ॥
 निंबाद्याः सर्ववर्णानां वृक्षाः साधारणाः स्मृताः ॥ कथ्यमाना विशेषेण शृणुवीर तथा परान् ॥ १३ ॥ मुरदारः शमी चैव मधुकश्चंदनस्तथा ॥
 एतैर्वैतरवस्तुत ब्राह्मणानां शुभाः स्मृताः ॥ १४ ॥ क्षत्रस्य च तथा रिष्टः खदिरस्ति दुकस्तथा ॥ अश्वत्थश्च तथा सांबदुमः करकतः शुभः ॥ १५ ॥
 वैश्यानां तद्देवस्युः खदिरश्चंदनस्तथा ॥ पुण्याश्च तरवश्चैते शुभदास्तु तथैव च ॥ १६ ॥ केसरः सर्पकश्चाप्राः शालवृक्षस्तथेतरः ॥
 एतैर्वैतरवः पुण्याः शूद्राणां शुभदायकाः ॥ १७ ॥ लिङ्गं प्रतिमां चैव मवस्थाप्य तथा विधि ॥ वृक्षं चाभिमंतं त्वापूजयेद्बलिपुष्पकैः ॥ १८ ॥

१ चक्रसंज्ञितम्-इ०पा० । २ प्रतिमा सप्तधा प्रोक्ता-इ०पा० । ३ पुत्रकवृक्षकाः-नवविरूढाः-बालवृक्षा इत्यर्थः ।

शुचौ देशे विविक्ते च के शं गारं विवर्जिते ॥ प्रागुदक्मूचके देशे लोके कष्टविवर्जिते ॥ १९ ॥ विस्तीर्णस्कंधविटपः त्रयवानुवृद्धिगः ॥ आतंक
 हीनोऽविवेशः सत्वकर्णः शुभस्तथा ॥ २० ॥ स्वेनैव पतितये च हस्तिभिः पातितस्तथा ॥ शुष्काश्च वह्निदग्धाश्च पक्षिभिश्चापि वर्जिताः ॥ २१ ॥
 तरवो वर्जनीयाश्च गृहीतव्याः शुभाद्रुमाः ॥ स्निग्धरूपाः सपर्णाश्च सपुष्पाः सफलस्तथा ॥ २२ ॥ तेषां तु ग्रहणं चाष्टमासेषु कार्तिकादिषु ॥
 कृत्वा शुभदिने च वै पवासो धिवा सयेत् ॥ २३ ॥ समन्तादुपलिप्याथ तस्याधस्तादधुंधराम् ॥ गायत्र्या परिपूतेन परितः प्रोक्ष्य वारिणा ॥ २४ ॥
 शुक्ले च परिधूते च परिधाय च वाससी ॥ पूजयेद्गन्धमाल्यैश्च सधूपबालिकर्मभिः ॥ २५ ॥ ततः कुशैः परिस्तीर्णैर्दुन्वाग्निस्तस्य चांतिके ॥ देवदा
 रुसमिद्विधैश्च मंत्रेणैव तत्त्ववित् ॥ २६ ॥ अर्धभुक् भुवः सुवारितितो वृक्षं च पूजयेत् ॥ अग्रजापतये सत्यसदायिन्यं श्रेष्ठांतरात्मन्स चराचरा
 त्मन् ॥ सान्निध्यमस्मिन्कुरु देव वृक्षसूयार्थं वृत्तं मंडलमाविशेऽश्नमः ॥ २७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं संपूजयित्वा तु वाक्यैस्तं परिसां
 त्वयन् ॥ वृक्षलोके स्य शांत्यर्थं गच्छ देवालयं शुभम् ॥ २८ ॥ देवत्वं यास्यसे तत्र च्छेदं दाहं विवर्जितः ॥ काले धूपप्रदानेन स पुष्पैर्बालिकर्म
 भिः ॥ २९ ॥ लोकास्त्वां पूजयिष्यति ततो यास्यसि निवृत्तिम् ॥ वृक्षमूले कुठारं तु घृपमाल्यैः प्रपूज्य च ॥ ३० ॥ पूर्वतस्तु शिरः कृत्वा स्था
 पनीयः प्रयत्नतः ॥ परमात्रमादौ कौदनपलपूपादिभिर्भक्ष्यैः ॥ ३१ ॥ मद्यैः कुसुमैर्धूपैर्गंधैश्च तरुसमभ्यर्च्य ॥ सुरापितुपि शाचराक्षसमु
 जंगमुरगगणविनायकाद्यानाम् ॥ ३२ ॥ कृत्वा पूजां तत्रौ वृक्षं संपृश्य च ब्रूयात् ॥ अर्चासु देवदेवत्वं देवैश्च परिकल्पितः ॥ ३३ ॥
 नमस्ते वृक्षपूजेय विधिवत्परिगृह्यताम् ॥ ३४ ॥ यानीह मृतानि वसंति तानि वलिगृहीत्वा विधिवत्प्रयुक्तम् ॥ अन्यत्र वा संपरिकल्पयं
 तु क्षमं तु ते चाद्यानमोऽस्तु तेभ्यः ॥ ३५ ॥ प्रभातायां तु शर्व्यां पुनः संपूज्य तं नगम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततो दत्त्वा भोजकेभ्यश्च दक्षिणाम् ॥
 ॥ ३६ ॥ छिद्याद्वनस्पतींस्तज्जैस्तैः कृतस्वस्तिवाचनैः ॥ पूर्वस्यां दिशि पातोऽस्य ईशान्यां चापि यो भवेत् ॥ ३७ ॥ अथ वा उत्तरस्यां
 तु तथा छिद्यां तु नान्यथा ॥ पूर्वस्यां न्यासुदक्यां तु त्रिषु लोकेषु चोत्तमः ॥ नैऋत्याग्नेयाम्यासु दिक्षु पातश्च शोभने ॥ ३८ ॥ वायव्यां वारुणीयां

तुतस्यपातकमध्यमे ॥ यस्यबाह्यास्थिताशाखादिभुनष्टाचतसृषु ॥ ३९ ॥ वास्तुपूर्वतःस्थित्वाततःपश्चादवस्थिते ॥ अविलग्रमशब्दंतुपत
 नेतुप्रशस्यते ॥ ४० ॥ उत्पत्त्येद्विदलंयस्यद्रावंचमधुरंचतत् ॥ सर्पिस्तैलंश्रेयस्यपादपंतंविजयेत् ॥ ४१ ॥ शुभदोयदुशादूल
 शृणुष्वकथयेदुचिः ॥ वृक्षप्रभातेसलिलेसिक्तपूवौत्तरस्यादिशि ॥ ४२ ॥ संनिकृत्यमध्वज्यादिभेनकुठारकेणप्रदक्षिणंशोषमाभिप्रह्न्यात् ॥
 ॥ ४३ ॥ पूर्वोत्तरेप्युदक्यातोयदावृद्धिकरस्तदास्यात् ॥ ४४ ॥ आग्नेयकोणक्रमशोमिदिदाहउग्रोरोगासुधनक्षयश्च ॥ ४५ ॥ गरुडवर्णे
 तुपाषाणःकपोतोयुहतोधिका ॥ सितवर्णजलंज्ञेयमंगुष्ठाभंभवेत्कुमिः ॥ ४६ ॥ दौषैरतैर्विनिमुक्तंमृदागण्डंमुद्धरेत् ॥ ४७ ॥ इतिश्रीभवि
 ख्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिषसमीकल्पेदारुपरिक्षावर्णनंनमैकत्रिशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ नारदउवाच ॥ हंततेसर्वदेवानांप्रतिमालक्ष
 णंपरम् ॥ वच्मिमेयदुशादूलआदित्यस्यविशेषतः ॥ १ ॥ एकहस्ताद्विहस्तावात्रिहस्तावाप्रमाणतः ॥ तथासर्वात्रिहस्ताचसवितुःप्रतिमाशुभा ॥
 प्रासादाद्वारतोवापिप्रमाणंचप्रकल्पितम् ॥ २ ॥ तद्वत्प्रमाणंकर्तव्यंसतंतंशुभमिच्छता ॥ एकहस्ताभवेत्सौम्याद्विहस्ताधनधान्यदा ॥ ३ ॥
 त्रिहस्ताप्रतिमाभानोःसर्वकामप्रदास्मृता ॥ सार्धहस्ततृतीयातुमुभिक्षक्षेमकारिणी ॥ ४ ॥ अग्रेमध्येचमूलचप्रतिमासर्वतःसमा ॥ गंधर्वी
 सातुविज्ञेयाधनधान्यावहास्मृता ॥ ५ ॥ देवगारस्यद्वारंतस्मादष्टांशमुद्यता ॥ त्रिभार्गैःपिंडिकाकार्यौद्विभागैःप्रतिमाभवेत् ॥ ६ ॥ अंगु
 लैश्चतथामूर्तिश्चतुर्शीतिसंमितैः ॥ विस्तारायामतःकार्यवदनंद्रादंशंगुलम् ॥ ७ ॥ मुखंत्रिभागैश्चिबुकुललटनसिकातथा ॥ कर्णौना
 सिकयातुल्यौपादौचानियतौतयोः ॥ ८ ॥ नयनद्वंद्वगुलस्यानुत्रिभागातारकाभवेत् ॥ तृतीयतारकाभागात्कुर्याद्विचक्षणः ॥ ९ ॥
 ललाटमस्तकोत्सेधंकुर्यात्तत्सममेवच ॥ परिणाहस्तुशिरसोभवेद्वार्षिदंशुलः ॥ १० ॥ तुल्यानासिकयाग्रीवासुवेनहृदयांतरम् ॥ मुखमात्रा
 भवेन्नाभिस्ततोमेहमनन्तरम् ॥ मुखविस्तारणमुरोतर्ध्वतुकाटिःस्मृता ॥ ११ ॥ बाहूप्रवाहतुल्यौऊरूजंघेचतत्समे ॥ गुल्फाधस्तानुपा
 दःस्यादुच्छ्रितश्चतुरंगुलः ॥ १२ ॥ षडंगुलमुविस्तारस्तस्यगुष्ठांगुलत्रयम् ॥ प्रदेशेनीचततुल्याहीनोशेषानखानखम् ॥ १३ ॥ चतु
 र्दंशंगुलःपादआयामात्परिर्कीर्तितः ॥ एवंलक्षणसंयुक्ताअर्च्यार्पूज्याभवेत्सदा ॥ १४ ॥ असौहरेस्तथैवोरुललाटंचसनासिकम् ॥ नियते

नयनेगंडैमूर्तेः कुर्यात्समुन्नतेः ॥ १५ ॥ विशालधवलावामपक्ष्मलायतलोचने ॥ सस्मिताननपद्मस्यचारुविवाधरस्तथा ॥ १६ ॥ रत्नप्रोद्भासि
मुकुटकटकांगदहारवान् ॥ अव्यंगपद्मध्याहिसमायोगोऽपिशोभितः ॥ १७ ॥ सुप्रभोमंडलश्चारुचित्रमणिकुंडलः ॥ कराम्यांकांचनी
मालांप्रोद्ग्रहन्सरोरुहाम् ॥ १८ ॥ एवंलक्षणसंयुक्तांकारयेदहितप्रदाम् ॥ प्रजाम्यश्चसदाभातुः शिवारोग्याभयप्रदः ॥ १९ ॥ अल्पांगार्या
नृपभयहीनांगायामकल्पता ॥ स्वातोदर्याचक्षुपीडाकृशायांतुरिद्रता ॥ २० ॥ सक्षतायांभयंशस्त्रात्स्फुटितामृत्युकारिणी ॥ दक्षिणा
वनतायांतुशब्दपुःक्षयोभवेत् ॥ २१ ॥ उत्तरावनतायांतुवियोगोभवातिश्रुवम् ॥ नालोक्यानाप्यनालोक्यारक्ष्यामूर्तिः प्रज्ञस्यते ॥ २२ ॥
तरुमाद्रास्करभक्तेनलोकद्वयहितैषिणा ॥ तन्मूर्तेश्चादरः कार्यस्तदधीनास्तुसंपदः ॥ २३ ॥ शिरोरुगंडवदनैः सवैगावयवैस्तथा ॥ एवंल
क्षणसंपूर्णांप्रतिमाभवेत्शुभा ॥ २४ ॥ नासाललाटजंवरुदंडवक्षोभिरन्विता ॥ कुर्यादादित्यपेणुगूढपादोदरं तथा ॥ २५ ॥ कमलो
दरकांतिनिभः कंचुकुशुतः प्रसन्नमुखः ॥ रक्तोत्पलप्रभामंडलश्चकर्तुः शुभं करोत्यर्कः ॥ २६ ॥ कुंडलभूषितवदनः प्रलंबहारोऽपगृहवृत्तः ॥ नृपति
भयं व्यंगायांहीनांगायामकल्पनाकर्तुः ॥ २७ ॥ स्वातोदर्याक्षुद्रयमर्थविनाशः कृशांगायाम् ॥ मरणंतुसक्षतायांशस्त्रनिपातेन निर्दिशेत्कर्तुः
॥ २८ ॥ वामोन्नतातुपत्नीदक्षिणवनताहिनस्त्यायुः ॥ अथत्वमूर्द्धदृष्टिः करोतिचिंतामधोमुखीदृष्टिः ॥ २९ ॥ सर्वप्रतिमास्त्वेषंशुभाशुभे
भास्करेणोक्तम् ॥ ब्रह्माकंमडलुकरश्चतुर्मुखः पंकजस्थश्च ॥ ३० ॥ स्कंदः कुमाररूपः शक्तिधरोबाहिकेतुश्च ॥ शुक्लश्चतुर्विषाणाद्विषम
हैन्द्रस्यवज्रपाणित्वम् ॥ ३१ ॥ तिर्यगूर्ध्वललाटसंस्थंतीयमपिलोचनचिह्नम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीमविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणि सप्तमी
कल्पे सांबोपाख्यानेश्रीसूत्र्यप्रतिमालक्षणवर्णननामद्वाविंशदुत्तराश्रतमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ततो धिवासनं कुर्या
द्विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ऐशान्यादिशि वै कुर्यादधिवासनमंडपम् ॥ १ ॥ चतुस्तोरणसंपन्नसर्वाभरणसंयुतम् ॥ दिशामुविदिशास्त्वपताका
भिस्तुभूषितम् ॥ २ ॥ आग्नेय्यादिशिरक्ताः स्युः कृष्णाः स्युर्याभ्यनैर्ऋते ॥ श्वेतादिश्यपरस्यांतुवायव्याभेवपांडुरा ॥ ३ ॥ चित्राचो
त्तरपाश्वेत्तुपीतापूर्वोत्तरे तथा ॥ श्रियमायुर्जयचैव बल्यशोयदूतम् ॥ ४ ॥ ददाति सावीरकृतासंपदथैनसंशयः ॥ हिताय सर्वलोकानां मुन्मथी

प्रतिमाभवेत् ॥ ५ ॥ सुभिक्षेमदानित्यं सर्वमणिमयीकृता ॥ गंगेयापुष्टिदास्यौ द्वैरौप्याकीर्तिप्रवर्तिनी ॥ ६ ॥ प्रजावृद्धिताम्रमयीकुयोन्नित्य
 मसंशयः ॥ भूमेर्लभंतुविपुलंकुर्यादंशमयीसदा ॥ ७ ॥ प्रधानपुरुषंहतिसंकुलोपहतासदा ॥ सर्वदेवमयस्यैवमचक्रियत्प्रयत्नतः ॥ ८ ॥
 ॥ सांवडवाच ॥ ॥ सर्वदेवमयत्वं हि ब्रूहि मे भास्करस्य तु ॥ सर्वदेवमयो ह्येष कथं नारदकथ्यते ॥ ९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ सा
 धुसां विमहाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ बुधसोमौ स्मृतौ नेत्रे ललाटे चेश्वरः स्थितः ॥ १० ॥ सुरज्येष्ठः शिरस्तस्य कपालेऽस्य बृहस्पतिः ॥ एका
 दशतथारुद्राः कंठमस्य समाश्रिताः ॥ ११ ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव दशनेषु समाश्रिताः ॥ धर्माधर्मौ च देवस्य ओष्ठसंपुटके स्थितौ ॥ १२ ॥ सर्व
 शास्त्रमयी देवी जीह्वायां च सरस्वती ॥ दिशश्च विदिशश्चैव सर्वाः श्रोत्रेषु संस्थिताः ॥ १३ ॥ ब्रह्मैन्द्रैः तां लुङ्गे तु स्थितौ देवैश्च पूजितौ ॥ आदि
 त्याद्वादशविभोर्ध्रुवोर्मध्ये समाश्रिताः ॥ १४ ॥ ऋषयो रोमकूपेषु समुद्रजठरे स्थिताः ॥ यक्षकिन्नरगंधर्वाः पिशाचादानवास्तथा ॥ १५ ॥
 राक्षसाश्च गणाः सर्वद्वये स्याः स्थितारवेः ॥ नद्यो बाहुगताश्चैव नगाः कक्षांतरस्थिताः ॥ १६ ॥ पृष्ठमध्ये स्थितो मेरुः स्तनयोरंतरे कुजः ॥ तस्य
 पुत्रो धर्मराजः स्थितो वैनाभि मंडले ॥ १७ ॥ कटिदेशे पृथिव्या द्यालिंगे मृष्टिः समाश्रिता ॥ जातुनी चाश्विनी देवा बृहत्तस्य चलाः स्मृताः ॥ १८ ॥
 सप्तपाताललोकास्तु नखमध्ये समाश्रिताः ॥ सप्ताग्रवनापृथ्वीपादमस्य प्रवर्तिता ॥ १९ ॥ देवः कालाग्निरुद्रो यो दन्तान्तेषु समाश्रितः ॥
 सर्वदेवमयो भानुः सर्वदेवात्मकस्तथा ॥ २० ॥ व्यंगेषु वायव्यश्चैव लोकां कंचरा चरम् ॥ व्यातं कर्म शरीरेण वायुना तस्य वै विभोः ॥ २१ ॥
 स एष भगवान् कौभूतानुग्रहोऽस्थितः ॥ एतत्ते परमं ज्ञानमेतत्ते परमं पदम् ॥ २२ ॥ तस्य स्थानविभागेन प्रतिमा स्यात्पनं यथा ॥ तत्ते सर्वप्रवक्ष्या
 मियथोक्तं ब्रह्मणा पुरा ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ २५ ॥
 शतदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ४३ ॥ नारद उवाच ॥ प्रतिपञ्चद्वितीयाच चतुर्थी पंचमी तथा ॥ दशमी त्रयोदशी चैव पूर्णमासी च की
 र्तिता ॥ १ ॥ सोमो बृहस्पतिश्चैव शुक्रश्चैव बुधस्तथा ॥ एते सौम्या ग्रहाः प्रोक्ताः प्रतिष्ठा यज्ञकर्मणि ॥ २ ॥ तिस्रोऽत्रासुरे वत्या अधिनीरोहिणी

तथा ॥ हस्त-पुनर्वसुश्चापिर्धनिष्ठाश्रवणेनवा ॥३॥ भरण्याचैव नक्षत्रेर्भानोःस्थापनमुत्तमम् ॥ शोधयित्वा तु वैभूमिं तुषके शविर्वर्जिताम् ॥४॥
 बालुकांगारपाषाणास्थिविहनिं विशोध्यतु ॥ चतुर्हस्तसमायुक्तवेदी विस्तरतोरवेः ॥ ५ ॥ मंडपस्तु प्रमाणेन दशहस्तः समंततः ॥ मंड-
 ले वृक्षशाखाभिः कारयेद्विधिपूर्वकम् ॥ ६ ॥ नदसिं गमतीरोत्थामृत्तिकां च समा नयेत् ॥ उपलिप्य ततो भूमिं कारयेत्कुण्डमुत्तमम् ॥ ७ ॥
 चतुरस्रं श्रियायुक्तं पूर्वकुण्डं तु कारयेत् ॥ दक्षिणे चार्धं चंद्रस्याद्धारुण्यादि शिवतुलम् ॥ ८ ॥ पद्माकारं तु वैकुण्ठं तु तरे च विचक्षणः ॥ तोरणानि
 ततः कुर्यात्पंचहस्तानि सुव्रत ॥ ९ ॥ न्यग्रोधोदुंबरश्चैव विल्वपालाशमेव च ॥ अश्वत्थश्च शमी चैव चंदनश्चैति कीर्तिताः ॥ १० ॥ शुक्लवस्त्रसमा-
 युक्तश्चित्रपट्टसमन्वितः ॥ जलमालान्वितः कुर्यात् तोरणानि विचक्षणः ॥ ११ ॥ अग्निमूर्त्तिमंत्रेण इज्याद्वै पूर्व तोरणम् ॥ इषे त्वोर्जैति मंत्रेण इज्या
 दक्षिणे तोरणम् ॥ १२ ॥ अग्न आयाहीति मंत्रेण पश्चिमं तु निवेशयेत् ॥ शनो देवीति मंत्रेण इज्यादुत्तर तोरणम् ॥ १३ ॥ कलशं स्तु समादाय हेमगर्भसम-
 न्वितान् ॥ श्वेतचन्दनपंकजं कण्ठस्वस्ति कभूषणान् ॥ १४ ॥ यवशालिशरावात्रवस्त्रालंकारविग्रहान् ॥ आजि त्रेति च मंत्रेण कलशं स्तु नि-
 वेशयेत् ॥ १५ ॥ दुकूलैश्चित्रपट्टैश्च वेष्टयेत्तं भालिकाम् ॥ ध्वजादंशपताकाभिश्चामरैस्तु वितानकैः ॥ १६ ॥ शंखघंटानि नदैश्च गे-
 यमंगलवाचनैः ॥ तूर्यभेरीनिनादैश्च वेदध्वनि समन्वितैः ॥ १७ ॥ पुण्यैश्च जयशब्दैश्च कारयितुमहोत्सवम् ॥ पताकाभिर्विचित्राभिः पूजामा-
 ल्योपशोभितम् ॥ १८ ॥ विचित्राग्नितानाढ्यप्रकर्णिकुसुमांकुरम् ॥ तन्मध्ये तु कलशं स्तौर्देवाचार्यं स्थापयेद्बुधः ॥ १९ ॥ पताकां पीतव-
 र्णातु पूर्वोणं द्राघदापयेत् ॥ आग्नेय्यं रक्तवर्णाभांकुण्डवर्णायमाय च ॥ २० ॥ नीलां जनसमप्रख्यनैः क्रत्यां च प्रदापयेत् ॥ वारुण्यां सितवर्णां
 च कृष्णां वायव्यगोचरे ॥ २१ ॥ हरितां यक्षराजाये शान्यां सर्ववर्णिकाम् ॥ श्वेतरक्तचूर्णेन पद्ममालिखयेत्ततः ॥ २२ ॥ वैद्यवेदीति मंत्रे-
 ण वेद्यां आलभनं भवेत् ॥ पूर्वप्रागुत्तराग्रं च कलशान् स्तरीयन्ततः ॥ २३ ॥ योगे योगेति मंत्रेण कुशैश्चास्तरणं भवेत् ॥ शय्यातत्रैव कर्तव्या दिव्या

१ पुण्येण-इ०पा० । २ रवेः-इ०पा० । ३ भवेत्-इ०पा० । ४ बालुकां च-इ०पा० । ५ उत्तरेण-इ०पा० । ६ तान्मुमङ्गलम्-इ०पा० । ७ या-

मयायां यमसंनिभाम्-इ०पा० ।

स्तरणसंमिता ॥ २४ ॥ गडुकेद्विविचित्रेतुतन्मध्येस्थापयेद्बुधः ॥ विचित्रदीपमालाभिर्भक्ष्यभोज्यान्नपानकैः ॥ २५ ॥ पूषकान्मुविचित्रा
नैवोदकांश्चप्रदापयेत् ॥ पायसंकुसरंचैवदध्योदनसमन्वितम् ॥ २६ ॥ दधिचन्द्रसमप्रख्यंशुभृत्तंचविन्यसेत् ॥ २७ ॥ इति श्रीभविष्येम
हापुराणेब्राह्मेपर्वणि सप्तमी कल्पे सांख्योपाख्याने सूत्रप्रतिष्ठायां मंडलविधिवर्णननाम चतुस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ध्यानारद उवाच ॥
अतः परंप्रवक्ष्यामि स्नानकर्माविधितव ॥ स्नापकरुतु महाप्राज्ञो ब्राह्मणो वेदपारगः ॥ १ ॥ अभिज्ञः सौरशास्त्राणामरुणैर्यदुत्तम ॥ भोज
को भोजकैश्चान्यैर्ब्राह्मणैश्च तथा वृतः ॥ २ ॥ दिशा भागे मंडलस्य ईदं न्यै वै यथाक्रमम् ॥ हस्तमात्रप्रमाणंतु भद्रपीठंतु विन्यसेत् ॥ ३ ॥
हस्तिनाशकटेनापि भक्त्या ब्रह्मरथेन च ॥ मंगलैर्ब्रह्मघाषैश्च देवं प्रासादमानयेत् ॥ ४ ॥ भद्रपीठं समादाय भद्रकर्णेति मंत्रतः ॥ सूत्रधारस्तथा
प्रोक्तः शुक्लांबरधरः शुचिः ॥ ५ ॥ स्नापयेत्कलशं गृह्यदेवदेवं विभावसुम् ॥ सामुद्रंतो यमाहृत्य जाह्नव्यं या मुनंतथा ॥ ६ ॥
सारस्वतजलं पुण्यांचंद्रभागंसंधवम् ॥ पुष्करस्य जलं श्रेष्ठं गिरिप्रसवणोदकम् ॥ ७ ॥ अन्यद्वापिशुचितो यं न दीनदत्तडागजम्
यथाशक्त्या उपहत्य कलशैः कांचनादिभिः ॥ ८ ॥ भोजकाश्चाष्टभिः सूर्यकलशैः क्षापयति वै ॥ ततस्तु मणिरत्नानि सर्वबीजौषधीस्तथा ॥ ९ ॥
सुगंधीनि च माल्यानि स्थलजान्यंबुजानि च ॥ चंदनानि च मुख्यानि गंधाश्च विधास्तथा ॥ १० ॥ ब्राह्मी सुवर्चला मुस्ता विष्णुकान्ता शता
वरी ॥ द्वूर्वा चाशी विपुष्पी चाग्निग्रंथू रजनी वचा ॥ ११ ॥ संभृत्यै तांस्तु संभारां स्नानकर्माविभागावित् ॥ बलाश्च तथा शिरीषाणां पल्लवैः कुशसंयु
तैः ॥ १२ ॥ कलशोपरिविन्यस्य दद्याद्धर्मवेः सदा ॥ कांचनैराजतैस्ताम्रैर्मन्त्रैः कलशैस्तथा ॥ १३ ॥ साक्षतैः सहिरण्यैश्च सर्वौषधिसम
न्वितैः ॥ गायत्र्या परिपूतैस्तु षोडशैः क्षापयेद्भवम् ॥ १४ ॥ कुशोत्तरांततः कृत्वा वेदिं प्रोक्ष्य कामयीम् ॥ तस्यां वेद्यां समारोप्य परिधाप्य च वाससी
॥ १५ ॥ प्रतिमामभिषिंचेच्च सोपवासः प्रयत्नतः ॥ मूर्ध्नि सर्वौषधिकृत्वा तथैवामलकानि च ॥ १६ ॥ मंत्रेण मूर्तिकं चापिमंत्रतश्च जलं तथा ॥
त्वंदेवीं वदितुं देवैः सकलैर्देवदानैः ॥ १७ ॥ तेन संस्थापिता मूर्ध्नि मया देवस्य शुद्धये ॥ आदिस्त्वं सर्वभूतानां देवतानां च सर्वथा ॥ १८ ॥

१ शुभच्छत्रं च-इ०पा० । २ यदि सुव्रत-इ०पा । ३ चतुरसाम्-इ०पा० ।

रसानांपतयेतुभ्यमाह्वानचकृतमया ॥ इत्थंपौराणिकमंत्रवैदिकैश्चविशेषतः ॥ १९ ॥ कार्यहिवारुणस्नानंदेवस्ययदुनंदन ॥ इत्थमु
 च्चारयेद्राचंकुर्यात्स्नानविचक्षणः ॥ २० ॥ देवास्त्वामभिषिचंतुब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ व्योमंगगाचपूर्णंद्रितीयकलशेनतु ॥ २१ ॥
 सारस्वतस्यपूर्णकलशेनसुरोत्तम ॥ शक्रादयोभिषिचंतुलोकपालासुरोत्तमाः ॥ २२ ॥ सागरोदकपूर्णचतुर्थकलशेनतु ॥ वारिणाप
 रिपूर्णपद्मपत्रसुगंधिना ॥ २३ ॥ पंचमेनाभिषिचंतुनागाश्चकलशेनतु ॥ हिमवद्धेमकूटाद्याश्चाभिषिचंतुवारिणा ॥ २४ ॥ नैऋतो
 दकपूर्णनषष्ठेनकलशेनतु ॥ सर्वतीर्थबुधैर्नपद्मरेणुसुवासिना ॥ २५ ॥ सप्तमेनाभिषिचंतुऋषयःसप्तयेवराः ॥ वसवश्चाभिषिचंतुकलशेनाष्ट
 मेनवा ॥ २६ ॥ अष्टमंगलयुक्तेनदेवदेवनमोऽस्तुते ॥ ततवैकलशैर्दिव्यैःस्नानकर्मसंपारभेत ॥ २७ ॥ समुद्रंगच्छत्यत्रोक्तंमंत्रमेवमुदीरयेत् ॥
 हिरण्यगर्भैतिचयन्मंत्रमेवमुदीरयेत् ॥ २८ ॥ समुद्रज्येष्ठेतिमंत्रेणक्षालयेन्मृत्तिकान्वितम् ॥ सिनीवालीतिमंत्रेणदद्याद्दल्मीकमृत्तिकाम् ॥
 ॥ २९ ॥ शम्भुदुर्बरमहवत्थन्यग्राधंचपलाशकम् ॥ यज्ञयेज्ञेतिमंत्रेणदद्यात्पंचकषायिकम् ॥ ३० ॥ पंचगव्यपवित्रंचअहरेताम्रभा
 जने ॥ गायत्र्याचैवगोमूत्रंगंधद्रारेतिगोमयम् ॥ ३१ ॥ आप्यायस्वेतिचक्षीरंरदधिकार्व्णोतिवैदधि ॥ तेजोऽसीतिघृतंतद्देवस्यत्वाकु
 शोदकम् ॥ ३२ ॥ एवमादिविधियुतंपंचगव्यंप्रकीर्तितम् ॥ याओषधीतिमंत्रेणस्नानमोषधिभिःक्रमात् ॥ ३३ ॥ दुपदाभिःपुनस्तस्यकुर्या
 चोद्वर्तनंबुधः ॥ शिरःस्नानंततोदद्यान्मानस्तोकाभिमंत्रितम् ॥ ३४ ॥ विष्णोरराटमंत्रेणदद्याद्द्व्योदकंशुभम् ॥ ततोऽनद्युद्रवैवक्षाल
 येच्छुद्धवारिणा ॥ ३५ ॥ जातवेदसमुच्चार्यैवस्त्रपूतेनवारिणा ॥ ततआवाहयेद्वंरक्तमाल्यांबरशुभम् ॥ ३६ ॥ एहोहिभगवन्भानोलोका
 नुग्रहकारक ॥ यज्ञभागंप्रगृह्णाधर्मकैदेवनमोऽस्तुते ॥ ३७ ॥ हिरण्येनतुपात्रेणदेवायार्घ्यंप्रदापयेत् ॥ इदंविष्णुर्विचक्रमेत्रेणार्घ्यंसमर्प
 येत् ॥ ३८ ॥ पार्थिवैःप्रथमंकलशैःस्नापयेद्दास्करंबुधः ॥ ततस्त्वौदुर्वेरीराजतेतदन्तरम् ॥ ३९ ॥ ततस्तुकांचनैर्देवंस्नापयेद्यदुनंदन ॥
 सर्वतीर्थंजलैर्युक्तंसर्वौषधिसमान्वितम् ॥ ४० ॥ शंखमादायदेवस्यततोमूर्धनिशंकरः ॥ दत्वापुष्पाणिदेवस्यमूर्ध्नियत्नाद्विचक्षणः ॥ ४१ ॥

तोयमुत्क्षिप्यत्यनेनततः स्नपनमालभेत् ॥ प्रथमं स्नापयेद्देववारिणायदुनंदन ॥ ४२ ॥ ततस्तु पयसाराजन्पायेसेनतस्तु वै ॥ घृतेन मधुना
 वापितथा इक्षुरसेन च ॥ ४३ ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य गोमिधस्य च सुव्रत ॥ ज्योतिष्टोमस्य राजेन्द्रवाजपेयस्य वै विभो ॥ ४४ ॥ राजसूया इव मे
 धाभ्यां घृताद्यैर्लभते फलम् ॥ यस्तु कारयेत्ते स्नानं यस्तु भक्त्या प्रपश्यति ॥ ४५ ॥ क्रियमाणं तु देवस्य स्नानं यदुत्तुल्लोद्ग्रह ॥ य एते कथिता यज्ञा
 एतेषां क्रमशः फलम् ॥ ४६ ॥ अर्चा च कुरुशार्दूलहृद्वैलभते फलम् ॥ स्नानं तु यत्नतः कार्य देवदेवस्य सुव्रत ॥ ४७ ॥ यथानलं घयेत्कश्चिद्दे
 वस्य स्नपनं विभोः ॥ न प्राश्रंति यथा काकास्तर्थाथलोकविगर्हिताः ॥ ४८ ॥ स्नानोदं कुतु देवस्य अथवा पय एव हि ॥ भूमौ गंतयथा चैव प्राश्रति यदु
 नंदन ॥ ४९ ॥ रागं प्राप्नोति कर्तुः वंकारयिता तथा ॥ तस्माद्यत्नेन कर्तव्यं देवस्य स्नपनं विभोः ॥ ५० ॥ स्नापयित्वा क्रमेण त्थ स्नान
 कर्म विधानं विद् ॥ ततो वर्धनिकां गृह्यवारिधारां समुत्सृजेत् ॥ ५१ ॥ तिस्रस्तु पुरतोऽर्कस्य आचमस्वेति च ब्रुवन् ॥ वेदोसीति च मंत्रेण उप
 वीतं प्रदापयेत् ॥ ५२ ॥ बृहस्पतेति मंत्रेण वस्त्रयुगमं प्रदापयेत् ॥ यत्नक्रमं प्रकुर्वाणः पुष्पमालां प्रदापयेत् ॥ ५३ ॥ धूरसीति च मंत्रेण धूपं द
 द्यात्संयुगुलम् ॥ समिद्धौ जनमंत्रेण अंजनं तु प्रदापयेत् ॥ ५४ ॥ गुंजानीति च मंत्रेण रोचनं तस्य दापयेत् ॥ आरात्रिकं च वै कुयाद्दिवा युद्धाय वचसे
 ॥ ५५ ॥ स्नानकर्म इदं प्रोक्तं भास्करस्य महात्मनः ॥ भोजका ब्राह्मणाश्चैवाक्रियां कुयुः प्रयत्नतः ॥ ५६ ॥ बह्वचोऽथ वर्षेणश्चैव छंदोगो ध्वयुरेव च ॥
 स्नापकस्य च चिह्नानि येन च मूर्तिधरास्तथा ॥ ५७ ॥ तेषां प्रवक्ष्यामि विभो शृणुष्वैकमनाः किल ॥ संपूर्णगात्रो मतिमाञ्छास्त्रज्ञः प्रियदर्शनः
 ॥ ५८ ॥ कुलीनः श्रद्धधानश्च आर्यदेशसमुद्भवः ॥ नस्थूलो न कृशो दीर्घः सौरशस्त्रविशारदः ॥ ५९ ॥ यश्च्युत्कोजितत्मा च गुरुभक्तो जितेन्द्र
 यः ॥ पंचविंशति तत्त्वज्ञः स्थापकः समुदाहृतः ॥ ६० ॥ वर्जनीयांश्च वक्ष्यामि येस्तु कर्मनकारयेत् ॥ हीनांश्चाधिगांश्च वामनो विकटस्त
 था ॥ ६१ ॥ नातिगौरौ न कृष्णश्चापनाय प्रयोजयेत् ॥ चार्वाको याजकश्चैवानित्यंगो मुखदंभकः ॥ ६२ ॥ अशुचि व्रण संयुक्तः श्यामदंतोऽ
 र्थर्मत्सरी ॥ कौपेनोदुष्टशीलश्च युवावावृद्ध एव च ॥ ६३ ॥ द्वित्रीकुक्षीचरो गीचकाणो दुर्मतिरेव च ॥ संकीर्णजातिहीनश्च तथा च वृषली

१ धूपम्-इ०पा० । २ गोशतस्य-इ०पा० । ३ प्रणम्यति-इ०पा० । ४ प्रयत्नतः-इ०पा० । ५ मन्यमान-इ०पा० । ६ रोगयुक्तोऽथ वै बालः-इ०पा० ।

पतिः॥ ६४ ॥ कुञ्जश्चांस्तथाव्यंगः खल्वाटो विकलेन्द्रियः॥ अविनीतो दुरात्मा च विकलः पंगुरेव च ॥ ६५ ॥ तिथि नक्षत्रयोगानां वाराणां च तथा वि-
भो॥ सूचको जीवितार्थहियश्च मूलयेन पाठयेत् ॥ ६६ ॥ ईदृशान्नापकात्सर्वान्विजयति प्रयत्नतः॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन परीक्ष्याः स्नापकाबुधः ६७ ॥
इति श्री भाष्ये महापुराणे ब्राह्मणपूर्वणि सप्तमी कल्पे सांख्योपाख्याने सूर्यप्रतिष्ठास्नानविधिवर्णनं नाम पञ्चत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ६४ ॥
नारद उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि अधिवासनमुत्तमम् ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषे मण्डपं यत्नतो विधेत् ॥ १ ॥ ततो न्येच शुचौ देशे असंस्पृष्टोप-
लेपने ॥ मण्डलं पंचवर्णं स्तु आलिखेच्चतुरस्रकम् ॥ २ ॥ पताका तोरणच्छत्रञ्च जमाल्याद्यलंकृतम् ॥ विचित्रमुवितानाढ्यं प्रकर्णकुमुदोत्करैः ॥ ३ ॥
तस्य मध्ये कुशास्तीर्णं मूर्तिं स्थाप्या विवस्वतः ॥ तत्रास्यावाहनं कृत्वा दद्याद्ध्यं विवस्वतः ॥ ४ ॥ सुवर्णमधुपकर्णैर्दिकृत्वा तत्र विधानतः ॥ देवै-
र्यदशैरेन्द्रांच सवत्सरां हि णिशुभाम् ॥ ५ ॥ नमो गोपतयेतुभ्यं सहस्रांशो प्रसीद मे ॥ एवमर्घ्येण संपूज्य परिधाय च वाससी ॥ ६ ॥ यज्ञोपवीतमा-
तिथ्यंतथाभ्यंगं तैव च ॥ वत्सरो वत्सरतस्य नवमव्यंगमाहेत् ॥ ७ ॥ श्रावणे मासि राजेन्द्रपवित्रं तस्य तद्विवै ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु वर्षेव
षं प्रयोजयेत् ॥ ८ ॥ अव्यंगं यदुशाईल श्रावणे मासि भास्करम् ॥ सर्वगंधैः समालभ्य चंदनागुरुकुमैः ॥ ९ ॥ अलंकारैरलंकृत्य कुसुमैश्च सुगंध-
भिः ॥ मालाभिश्च विचित्राभिरावद्धाभिरनेकशः ॥ १० ॥ ततो धूपं निवेद्या शुभ्रप्रतिमां ये प्रयत्नतः ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषे मण्डपं च प्रवेशयेत् ॥ ११ ॥
नमः शंभवेति मंत्रेण शय्यायां विनिवेशयेत् ॥ विश्वतश्चक्षुरित्येव कुर्यात्कमलनिष्कलम् ॥ १२ ॥ पुनरेव च वक्ष्यामि संकलीकरणं शुभम् ॥
स्नापने तु यदा कार्यं स्वदेहे न्यासमुत्तमम् ॥ १३ ॥ प्रतिमायां तथा कार्यथा चालंभनंबुधः ॥ अखण्डाक्षयनमो मूलमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ १४ ॥ आदि-
त्योऽयं स्वयं देव अक्षरेणोपवृंहितः ॥ अक्षरं विन्यसेन्मूर्तिं हंकारं नासिकोपरि ॥ १५ ॥ स्वकारं च ललाटे तु षकारं वदने न्यसेत् ॥ लकारं चैव कं-
ठे तु ककारं हृदये न्यसेत् ॥ १६ ॥ यकारं तु भुजे वामे नकारं दक्षिणे भुजे ॥ मकारं वामकुक्षौ च हकारं दक्षिणे न्यसेत् ॥ १७ ॥ अक्षरं तु सदा
ध्यायेज्ज्वालामालासमाकुलम् ॥ हुंकारं शुद्धवर्णं भंसवंतं मलं शुभम् ॥ १८ ॥ स्वकारं चितयेत्प्राज्ञो भिन्नां जनसमप्रभम् ॥ तरुणादित्यवर्णा-

१ भुतकोऽर्थी च दुष्टं तत्र न याजयेत्-इ० पा० । २ सुमनोवृषदीपकैः-इ० पा० । ३ दद्यादत्र प्रयत्नेन-इ० पा० ।

भंखकारं चितयेद्बुधः ॥ १९ ॥ षोकारं तु महाबाहो मवर्णविचिंतयेत् ॥ शुक्लपद्मनिभाकारमकारं चितयेद्बुधः ॥ २० ॥ जातीकुसुमसंकाशं
 द्वौकारं सर्ववर्णकम् ॥ क्षीरवर्णसंकारं तु चितयेत्सततं बुधः ॥ २१ ॥ नकारं हिमकुंडाभं मकारममृतक्षरम् ॥ द्वौकारं विद्युत्संकाशं द्वौकारं स
 वर्णकम् ॥ २२ ॥ क्षीरवर्णसंकारं तु चितयेत्सततं बुधः ॥ नकारं स्वर्णवर्णाभं मकारं कनकप्रभम् ॥ २३ ॥ ततो देवं महात्मानं सहस्रकिरणं
 रविम् ॥ प्रसादाभिमुखे देवशयनीये निवेदयेत् ॥ २४ ॥ अग्निकार्यततः कुर्पुराग्निकुण्डेषु वै द्विजाः ॥ ततोऽरण्यां समुत्थाप्य अग्निं लौकिकमेव वा
 ॥ २५ ॥ प्रज्वालयाग्निविधानेन कुर्याद्भोमं विचक्षणः ॥ बह्वचः पूर्वकाण्डेषु ग्राम्यां मध्यां दिनस्तथा ॥ २६ ॥ पश्चिमे चैव चण्डोग उत्तरेऽथर्वणे म
 तः ॥ मध्ये च भोजकः कुर्याद्भोमं ज्ञेयदूतम् ॥ २७ ॥ शर्मापालाशो दुर्वयः अपामार्गं तथैव च ॥ द्वादश तु सहस्राणि अष्टौ च त्वारि एव च ॥ २८ ॥
 द्वौ त्रीणि च सहस्राणि अथवा एक एव हि ॥ अग्निमूर्धेति मंत्रेण कुण्डस्यालं भनं भवेत् ॥ २९ ॥ उल्लिख्य भुक्ष्यते नैव अग्निद्रुतमिति स्मृतः ॥
 स बुध्यन्नि च मंत्रेण गर्भाधानं तु कारयेत् ॥ ३० ॥ सीमंतेति पुनस्तत्र महामंत्रेण होमयेत् ॥ जातकर्म तथा प्रोक्तं प्राणायामं विदुर्बुधाः ॥ ३१ ॥
 नमः स्वाहोति मंत्रेण नमकरणमेव च ॥ अन्नप्राशनं मंत्रेण अन्नप्राशनमादिशेत् ॥ ३२ ॥ ज्येष्ठमग्रेति मंत्रेण तेन चूडोपकर्मणि ॥ व्रतबंधस्य मंत्रेण
 व्रतबंधं समादिशेत् ॥ ३३ ॥ समावर्तनमित्येव आकृष्णेति च होमयेत् ॥ पत्नीसंयोजनं चैव स्वयमेव प्रकल्पयेत् ॥ ३४ ॥ अग्निहोमादिकं क
 मर्थं ज्ञकर्मणि यानि च ॥ महाव्याहृति मंत्रेण होतव्यानि समंततः ॥ ३५ ॥ मातृण्यं ज्ञभूतानां बलिकर्म प्रदापयेत् ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थं कार
 येदधिवासनम् ॥ ३६ ॥ त्रिरात्रं पंचरात्रं च अहोरात्रमथापि वा ॥ ततः स्वलंकृतोऽस्नानात् मणिरत्नैर्विभूषिताम् ॥ ३७ ॥ कृतरक्षां प्रयत्नेन प्रति
 मामधिवासयेत् ॥ देवगारादथैशाने दिग्भागे दिव्यमंदिरम् ॥ ३८ ॥ कृत्वा कुशपरिस्तीर्णेनैव रास्तरणसंवृते ॥ पूर्वशीर्षि तथा शय्यां शुक्लशु
 क्तांबरोत्तराम् ॥ ३९ ॥ तस्यामावेशयेत्सम्यङ्महाश्वेतामुपाहरेत् ॥ निक्षुभादक्षिणे पार्श्वे वामे राज्ञा च कीर्तिता ॥ ४० ॥ दंडपिगलकैश्चा
 स्य स्थितौ पादप्रवेक्षितौ ॥ तस्यांसंवेक्षितायां तु शर्वर्याप्रतिमां रेवः ॥ ४१ ॥ वसेत्तारजनीं तत्र स्तूयमानश्चतुर्दिशम् ॥ ब्राह्मणैर्वादिभिश्चापि गी

तज्ञैश्चरणैस्तथा ॥ ४२ ॥ कुर्याज्जागरणंतत्रसूर्यभक्तिमन्वितैः ॥ प्रभातायांतुशर्वव्याधिषोढविधानतः ॥ ४३ ॥ हविष्य
 भोज्यकामास्तुब्राह्मणान्भोजकांस्तथा ॥ दक्षिणाभिश्चसंपूज्यतैःकृतस्वस्तिवाचनः ॥ ४४ ॥ ततोर्गर्भहृत्स्थथमध्यकृत्वातुपिंडिकाम् ॥
 विधिवत्तत्रसौवर्ण्यसेत्सप्तहयंरथम् ॥ ४५ ॥ सर्वबीजाधिपैश्चैवतत्रदत्त्वाविधानवित् ॥ दत्त्वाध्यस्थायपयत्तत्रयजमानःसहायवान् ॥ ४६ ॥
 शंखदुंदुभिनिर्वोषैर्जलधारासहक्षतैः ॥ कृत्वापुण्याहशब्दंतुआलयस्यप्रदक्षिणाम् ॥ ४७ ॥ शुभलग्नेदिनेऋक्षेष्टवृद्धिभानवेक्षणे ॥
 मुहूर्तचशुभेभानोःप्रतिमांस्थापयेदुधः ॥ ४८ ॥ नाथोमुखीनोर्वमुखान्पार्श्वानतंतथा ॥ समामभिमुखीचेमप्रतिमांतुनिवेशयेत् ॥ ४९ ॥
 पत्न्योचास्यततःसम्यक्पाद्वयोर्विनिवेशयेत् ॥ निशुभादक्षिणपाद्वैर्वेराज्ञीतुवामतः ॥ ५० ॥ ततस्तदुपहारार्थसंभारःप्राक्समाहृतैः
 ॥ मोदकाग्रिषिकापूपशङ्कुलीभूतशीर्षिकैः ॥ ५१ ॥ कुरसैःपायसोन्मिश्रैःसर्वदिक्षुक्षिपेद्वलिम् ॥ इंद्रायेदेवपतयेबलिनेवज्रपाणिने ॥ ५२ ॥
 ज्ञातयज्ञाधिपतयेतस्मैइंद्रायतेनमः ॥ त्रातारमिंद्रमंत्रेणइंद्रस्यावाहनंभवेत् ॥ ५३ ॥ अग्नयेरक्तनेत्रायज्वालामालार्चितायवै ॥ शक्तिह
 स्तायतीव्रायतथाचैवाजवाहिने ॥ ५४ ॥ आग्नेय्यामग्निमंत्रेणवन्देरावाहनंस्मृतम् ॥ दंडहस्तायकृष्णायमहिषोत्तमवाहिने ॥ ५५ ॥
 सूर्यपुत्रायदेवायधर्मराजायवैनमः ॥ यमायान्वितिमंत्रेणमुद्रास्तस्यैवकीर्तिताः ॥ ५६ ॥ नैऋतेखड्गहस्तायनीललोहितकायच ॥ सर्ववा
 ह्याधिपतयेविरूपाख्यायवैनमः ॥ ५७ ॥ आर्यगौरितिमंत्रेणनैऋत्यांतुप्रकल्पयेत् ॥ वारुण्यांपाशहस्तायवक्रुणयेतिकल्पयेत् ॥ ५८ ॥
 मंत्रेणवाहनंविद्यात्पंचनद्यःसरस्वतीम् ॥ प्राणान्मकायधूपायअव्यंगायांनिलायच ॥ ५९ ॥ ध्वजहस्तायभीमायनमोगंधवहायच ॥ तस्या
 प्यावाहनंविद्यादेवादेवहृदयम् ॥ ६० ॥ गदाहस्तायसोमायशुष्मिणेनृगतायच ॥ ६१ ॥ गदापट्टिहस्तायसोमराजायवैनमः ॥ ६२ ॥ इंशा
 वास्यंचगुह्यावैसोममंत्राग्रकीर्तिताः ॥ चतुर्मुखायदेवायपद्मासनगतायच ॥ ६३ ॥ कृष्णाजिननिषण्णायनमोलंबोदरायच ॥ गणाधिपतये
 देवनीलकंठायशूलिने ॥ ६४ ॥ विरूपाक्षायरुद्रायत्रैलोक्याधिपतेनमः ॥ अभित्वाशूनोमंत्रंइशानायप्रकल्पयेत् ॥ ६५ ॥ सर्वनागाधि
 राजायश्चेतवर्णायभोगिने ॥ सहस्रफाणिनेनित्यमनंतायनमोनमः ॥ ६६ ॥ नमोऽस्तुसंपैभ्यइतिमंत्रश्चैवप्रकीर्तितः ॥ पंचरात्रादिभिर्न्यस्य

गन्यासः प्रयुज्यते ॥ ६६ ॥ तथोपक्षारपानैश्च स्तुतिस्तत्रैश्वभास्करम् ॥ विप्रैः योभोजकेभ्यश्च ततोदद्याच्चक्षुषाम् ॥ ६७ ॥ सूर्यं क्रतुं
 महापुण्यं नैव कुर्याददक्षिणम् ॥ स्थाप्य तेऽनेन विधिना तद्रक्तैः प्रतिमाचया ॥ ६८ ॥ सातु वृद्धिकरानित्यंसां निध्याच्च सदा भवेत् ॥ सप्तज
 न्मसु ते पातु नराणाः संभवन्ति हि ॥ ६९ ॥ त्रिरात्रे ह्युपासंते भानोर्यात्राभिधासने ॥ गंधमाल्यापहारैस्तु ते यातिभुवनं रवेः ॥ ७० ॥ आत्मीयं
 परकीयं वा प्रतिमा स्थापनं रवेः ॥ यः पश्यति पुमान्भक्त्या सत्स्वलोकमवाप्नुते ॥ ७१ ॥ दशानामश्वमेधानां वा जपे यश्च तस्य च ॥ फलं प्राप्नो
 ति पुरुषः प्रतिष्ठाप्य दिवाकरम् ॥ ७२ ॥ यावत्कीर्तिः पुण्यकृता भानोः स्थाने निवेशिते ॥ तावत्स्तु यदुश्रेष्ठसूर्यलोकं महयते ॥ ७३ ॥ स्था
 पने चास्य वैमंत्रः प्रोक्तो लोकेषु पूजितः ॥ ध्रुवाद्यौश्च ध्रुवाष्ट्यध्वं विधमिदं जगत् ॥ ७४ ॥ श्रेयसे यजमानस्य तथा त्वंध्रुवतां व्रज ॥ स्थाप
 यित्वा रविभक्त्या विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ७५ ॥ मासे मासे कृतुफलं लभंते नात्र संशयः ॥ एकहेनापि यद्भानोः पूजया प्राप्यते फलम् ॥ ७६ ॥ न
 तु क्रतुशतैर्वीरप्राप्यते मानवैर्भुवि ॥ कृत्वापि सुमहत्पापं यः पश्चात्स ते वरे विम् ॥ ७७ ॥ स याति सूर्यलोकं तुरो विगतकल्मषः ॥ न भवेदिष्ट
 कार्या च द्रवणं भूमिर्समितिः ॥ ७८ ॥ स्वर्गं महयते तावत्कारको देववैष्मनः ॥ खंडस्फुटितं संस्कारं कृत्वा यत्फलमाप्यते ॥ ७९ ॥ न तु क्रतु
 सहस्रैस्तु प्राप्यते फलमुत्तमम् ॥ सिकतायामपि गृहं यस्तु कुर्याद्विभावसोः ॥ ८० ॥ गोपतेः सप्रियसदः प्रगच्छेद्गोपतेर्वरम् ॥ ८१ ॥ इत्येवं सु
 रवरस्तु तस्य भानोर्भूतानां स्थितिं निलयप्रसूतिहेतोः ॥ श्रीभागीभवति नरो निकेतकारी कल्पानां वसतिशतं समूर्यलोके ॥ ८२ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्याने सूर्यप्रतिष्ठावर्णनं नाम षट्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ नारद उ
 वाच ॥ ॥ यः प्रासादं रचयति पुमान् देवतानां प्रयत्नात् तत्र प्रीत्या स पादिकुरुते स्थापनां भानुभक्तः ॥ दिव्यान्भोगैर्लभति च सदा कामत
 आप्रमेयांस्तान्भुक्त्वा सौ पुनरपि भवेच्च कवर्ती पृथिव्याम् ॥ १ ॥ ये मानवास्त्रिदशमूर्तिनिकेतनानि कुर्वन्ति साधुजनदृष्टिमानोहराणि ॥ तेषां
 मृतेऽप्यपरमार्थमयेशरेल्लोके परित्प्रमतिर्कीर्तिमयं शरीरम् ॥ २ ॥ इति ते काथितमिदं देवपूज्यस्य सवितुः स्थापनमिवाधानम् ॥ साधारणवि
 धानं शृणु देवानां प्रतिष्ठापने वीर ॥ ३ ॥ स्नातो भुक्तो वस्त्रालंकृतकुसुमैर्गन्धैः प्रतिमाया आस्तीर्णयां शय्यायां स्थापनं कुर्यात् ॥ सुप्तायां तु स

नृत्यगीतेर्जागरणैः सम्यगेवाधिवास्यदैवज्ञेन प्रतिदिष्टकाले संस्थापनं कुर्यात् ॥ अभ्यर्च्य कुसुमगंधानुलेपनैः शंसत्तूर्यनिर्वाषैः प्रादक्षिण्येन नयेदा-
 यतनस्य प्रयत्नेन कृत्वा बलिप्रतिमामभ्यर्च्य ब्राह्मणां श्रमसाधून् त्वाहिरण्यकलशं विधिनानि सिपेति पडिकामध्ये सुश्रद्धेः स्थापकदैवज्ञद्विजान्सम्य-
 ग्विशेषतोभ्यर्च्य कल्पान्तं भोगी भवतीह परत्र सुखी ॥ १४ ॥ विष्णोर्भागवताममा इव सावितुः शंभोः स भस्माद्विजामातृणामपि मातृमंडलविदो विप्रा-
 विदुर्ब्राह्मणाः ॥ सर्वैरस्य विमुक्तशुक्लवसना बुद्धस्य रक्तांबरयुग्मे देवमुपाश्रिताः सुविधिनैस्तैस्तस्य कार्या क्रिया ॥ १५ ॥ सामान्यमिदं देवानां
 मधिवासनं भवति मया कथितम् ॥ क्रियमाणमिदं दृष्ट्वा देवानां प्रतिष्ठापनम् ॥ १६ ॥ नरो भक्त्या इह कामानवाप्य सर्वान् परत्र स्वर्गं भाजनं भवति ॥
 इदं ते कथितं राजन् प्रतिष्ठापनमादितः ॥ १७ ॥ यत्कृत्वा सावितुः स्नानं नरो याति मनो गतिम् ॥ इत्थं कृत्वा नरो भक्त्या सावितुः स्थापनं बुधः ॥ १८ ॥ कारये-
 त्पुरतो भक्त्या सावितुः स्थापनं बुधः ॥ इति हासपुराणस्य श्रवणं पापनाशनम् ॥ १९ ॥ ताभ्यां हि श्रवणाद्विरसा त्रिध्याति भास्करः ॥ कृते त्वयत्ने
 तस्मिन् ये चान्ये चापि देवताः ॥ १० ॥ तस्मात्कार्यं बुधैर्नित्यं धर्मश्रवणमादितः ॥ वाचकं पूजयित्वा तु ब्राह्मणानुपपूज्य च ॥ ११ ॥ कारयेद्वाचनं वीर-
 पुस्तकस्याग्रतो रेवः ॥ सर्वस्वं स्थापकैर्दद्यात्किंचिद्ब्रह्म भागतम् ॥ १२ ॥ गोदानमथ वा दद्यात्तस्य चित्तं प्रसादयेत् ॥ इत्येष कथितो वीर-
 प्रतिष्ठाकल्प आदितः ॥ १३ ॥ कृत्वा दृष्ट्वा च श्रुत्वा च यं नरोऽर्कमवाप्नुयात् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ १५ ॥
 पाश्याने प्रतिष्ठापनविधिवर्णनं मत्तत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ७४ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ हंत ते कथयिष्यामि च्वजरोपणमुत्त-
 मम् ॥ यदुक्तं ब्राह्मणपूर्वमुपभाषितेः पुरः ॥ १ ॥ पुरादैवासुर्युद्धेयानि देवैर्जयं प्सुभिः ॥ कृतान्युपरि चिह्ना निवाहानि ध्वजानि तु ॥ २ ॥
 लक्ष्मीचिह्नं ध्वजं केतुरिति पर्यायनामभिः ॥ कीर्तितः स च तस्यैव प्रमाणं गदतः शृणु ॥ ३ ॥ ध्वजो वै शस्य कर्तव्यस्त्वविद्धः ऋजुः शृंगः ॥ प्रासा-
 दव्यास तुल्यस्तु ध्वजं वंशप्रमाणतः ॥ ४ ॥ देवागारस्यैव प्रोक्तं मंजरीकलशादयः ॥ अथ वा तत्प्रमाणस्तु ध्वजदंडः प्रकीर्तितः ॥ ५ ॥
 अंतर्गृहस्य यावेदी मूत्रतः परिकल्पिता ॥ तस्याव्यासो भवेद्दशः प्रासादस्य यदूतम ॥ ६ ॥ अथ वामूलमूत्रेणो व्यासोऽन्तर्गृहस्य तु ॥ प्रासा-
 दव्यास इति सप्तोक्तश्चेह न संशयः ॥ ७ ॥ केतुर्भवेद्दशो न निम्नो न ऋजुस्तथा ॥ पत्रं ध्वजे शुगै च वनलिका पुरुषस्तथा ॥ ८ ॥ चतुर्हस्ता भव

न्यतेप्रशस्ताःकृष्णनन्दन ॥ अष्टहस्तप्रमाणस्तुविशार्धस्यप्रमाणतः ॥ ९ ॥ सामान्योऽध्वजदंडस्तुसर्वसाधारणोमतः ॥ दंडपाणिध्वजो
स्तुस्मृतोहस्तास्तुषोडश ॥ १० ॥ विशद्वहस्तात्परोदंडोनकार्यःसर्वथारवेः ॥ युग्महस्तस्तुकर्तव्योऽध्वजदंडोमनीषिभिः ॥ ११ ॥ चतुरंगुल
विस्तीर्णःसुवृतोऽव्यंगुलोपरि ॥ नातिसूक्ष्मोऽन्यथास्थूलोऽन्यथाकार्योऽन्यथापर्वणः ॥ १२ ॥ समपर्वस्तुकर्तव्यःसुदृढःसूक्ष्मएवहि ॥ वैकःपुत्रविनाशा
यसत्रणोऽर्थविनाशनः ॥ १३ ॥ रागदोयुग्महस्तस्तुभिन्नोदुःखमनंतकम् ॥ करोतिहानिर्धर्मस्यहीनोऽयस्तुप्रमाणतः ॥ १४ ॥ वैषम्यमसमप
र्वोद्व्यात्कृच्छ्रमधोन्नतः ॥ जयोजयंतो जेत्रयःशत्रुहंताजयावहः ॥ १५ ॥ नंदोपनंदनश्चैवद्रौपेद्रस्तथैवच ॥ दशैतेकीर्तिताभेदाध्वजस्या
नन्दसंमिताः ॥ १६ ॥ द्विहस्तस्तुजयोदंडोजयंतोद्विगुणोमतः ॥ द्वादशहस्तस्तुजेत्रयःशत्रुहंताकलान्वितः ॥ १७ ॥ जयावहस्तुविशार्धो
नन्दआदित्यसन्निभः ॥ चतुर्दशोपनंदस्तुद्वंद्वःषोडशउच्यते ॥ १८ ॥ उपेद्रोष्टादशप्रोक्तस्तथेद्रोर्विशतिःस्मृतः ॥ भिन्नोवक्रोऽसाधितश्च
नकार्योदंडएवहि ॥ १९ ॥ मूलमंत्रेणकर्तव्योऽव्याप्तोऽन्तर्गृहस्यतु ॥ ध्वजदंडोमहाबाहोअथवावास्तुमानतः ॥ २० ॥ मंजरीमानतोवा
पितर्धेनाथवाविभो ॥ पताकवैशुभाकार्याध्वजवंशावलम्बिनी ॥ २१ ॥ देवागारस्यशिखरात्रिभागपरिमार्जनी ॥ साप्रोक्तादशधाविरमान
तोमानतस्तथा ॥ २२ ॥ अंकुरःपल्लवश्चैवस्कंधःशाखातथैवच ॥ पताकाकदलीवीरकेतुर्लक्ष्यजयस्तथा ॥ २३ ॥ ध्वजश्चदशमःप्रोक्तःसर्व
देवमयोव्ययः ॥ अंकुरोऽव्यंगुलःप्रोक्तःपल्लवश्चतुरंगुलः ॥ २४ ॥ स्कंधःषडंगुलःप्रोक्तःशाखाचाष्टांगुलामता ॥ एकादशपताकातुकदलीचचतुर्दश ॥
२५ ॥ केतुस्तुषोडशप्रोक्तोलक्ष्याष्टादशमुच्यते ॥ जयाविशतिर्वैप्रोक्ताएतावत्संगुलानितु ॥ २६ ॥ देवागारस्यकुम्भस्यप्रसन्नासाप्रमा
र्जनी ॥ अंकुरेतिपताकासाविज्ञेयायदुनंदन ॥ २७ ॥ पल्लवेतिद्वितीयस्यमार्जनीपरिकीर्तिता ॥ त्रिभागमार्जनीस्कंधःशाखावैपंचम
स्यतु ॥ २८ ॥ षष्ठस्योक्तापताकातुकदलीसप्तमस्यतु ॥ अष्टमस्यतथाकेतुर्लक्ष्मचनवमस्यतु ॥ २९ ॥ ततस्तुदशमःप्रोक्तोजयंतो
यदुनंदन ॥ वृषस्थानावमार्जनीतुध्वजस्तुपरिकीर्तितः ॥ ३० ॥ गजोमेषोऽथमहिषःकबंधस्तुवृषस्तथा ॥ हरिणोऽथनरश्चैवनर

१ दण्डं कृत्वा तु यत्नतः-इ०पा० । २ इन्द्रकेतुनः-इ०पा० । ३ रौद्रः-इ०पा० । ४ राजेन्द्रः-इ०पा० ।

श्वनरसत्तम ॥ ३१ ॥ स्थानन्येतानिभूयोऽथप्रयुक्तस्यध्वजस्यतु ॥ दिशाभागेतुपूर्वात्तुक्रमेणपरिकल्पयेत् ॥ ३२ ॥ एवंदशविधाप्रोक्ता
 पताकातत्त्वदर्शिभिः ॥ कर्तव्यासायथापूर्वतच्छृणुष्वनराधिप ॥ ३३ ॥ शुक्लवस्त्रमयीचित्रासंवटसुमनोहरा ॥ नानाचामरसंपन्नाकिंकिणी
 जालमंडिता ॥ ३४ ॥ ध्वजत्रयेचैवकर्तव्योदेवतालिंगसूचकः ॥ कांचनोवाथरौथोवामाग्निरत्नमयोऽपिवा ॥ ३५ ॥ रंगकैल्लिख्यतेवापित
 द्वाहनसमाकृतिः ॥ ध्वजदंडोऽत्राविन्यस्तः कर्तव्योयदुनंदन ॥ ३६ ॥ गरुत्मास्तुध्वजोविष्णोरीश्वरस्यध्वजोवृषः ॥ ब्रह्मणः पंकजंकार्यरवेधर्मः
 स्मृतोध्वजः ॥ ३७ ॥ हंसोजालाधिपस्योक्तः सोमस्यतुनरोध्वजः ॥ बलदेवस्यतालस्तुकामस्यमकरध्वजः ॥ ३८ ॥ सिंहोध्वजस्तुदुर्गा
 याः कीर्तितोयदुनंदन ॥ गोधाचापिउमादेव्यारैवतस्यहयः स्मृतः ॥ ३९ ॥ कच्छयोवरुणस्योक्तोवातस्यहरिणोमतः ॥ पावकस्यतथा
 मेघआसुर्गणपतेर्मतः ॥ ४० ॥ ब्रह्मर्षीणांकुशः प्रोक्तइत्येषाध्वजकल्पना ॥ यस्ययोवाहनः प्रोक्तः सतस्यध्वजउच्यते ॥ ४१ ॥ विष्णो
 र्ध्वजेतुसौवर्णदंडंकुर्याद्विचक्षणः ॥ पताकाचापिपितास्याद्रुडस्यसमीपगा ॥ ४२ ॥ ईश्वरस्यध्वजेदंडोराजतोयदुनंदन ॥ पताकायापिशुक्ला
 स्याद्दृषभस्यसमीपगा ॥ ४३ ॥ पितामहध्वजेदंडः स्मृतस्ताम्रमयोबुधैः ॥ पद्मवर्णपताकास्यात्पङ्कजस्यसमीपगा ॥ ४४ ॥ आदित्यस्यचसौव
 र्णोध्वजेदंडः प्रकीर्तितः ॥ पंचवर्णपताकास्याद्धर्मस्याधोगतानृप ॥ ४५ ॥ किंकिणीजालसंपन्नानाबुद्धसन्निभा ॥ पुष्पमालोपसंपन्नानानवादि
 भिरावृता ॥ ४६ ॥ इन्द्रध्वजस्यदंडोक्तः कांचनोयदुनंदन ॥ पताकाबहुवर्णस्यात्कुंजस्यसमीपगा ॥ ४७ ॥ आयसश्चापिदंडोक्तोयमाचैह
 विचक्षणैः ॥ पताकावर्णतः कृष्णमहिषस्यसमीपगा ॥ ४८ ॥ जलाधिपध्वजेदंडोराजतः परिकीर्तितः ॥ पताकासर्वतः श्वेताविचित्रासाचक
 थ्यते ॥ ४९ ॥ ध्वजेचापिकुबेरस्यदण्डोमणिमयः स्मृतः ॥ पताकाचापिरक्तास्यान्नरपादसमीपगा ॥ ५० ॥ बलदेवध्वजेदंडोराजतोयदुनं
 दन ॥ पताकावर्णतः शुक्लातालस्याधोगतास्मृता ॥ ५१ ॥ कामध्वजेत्रिलोहः स्यादण्डोयदुक्लोल्रह ॥ पताकारोहिणीतत्रमकरस्यसमीप
 गा ॥ ५२ ॥ मयूरकार्तिकेयस्यचिह्नलोकैषुगीयते ॥ त्रिलोहदंडमारुढबहुत्तरन्निभूषितम् ॥ ५३ ॥ बहुवर्णकचित्रापुताकाकथिताबुधैः ॥

हस्तिदंतभवंदण्डकुयाद्गणपतेर्नृप ॥ ५४ ॥ ताम्रदंडसमारूढं संशुद्धं संप्रतिष्ठितम् ॥ शुक्लापताकाकर्तव्यामुप्रमाणमर्हपते ॥ ५५ ॥
 मातृणां चापि कर्तव्यो नैकरूपो ध्वजो बुधैः ॥ पताकाभिरनेकाभिर्बहुरत्नाभिरान्वितः ॥ ५६ ॥ रेवंतस्यापि कर्तव्यो ध्वजो वाजीनराधिप ॥
 रक्तापताकातत्रापि कर्तव्याय दुन्दुभ ॥ ५७ ॥ चामुंडाभिरकार्यैः शिरोमालाध्वजाकुला ॥ नीलापताकाकर्तव्या दंडोलोहमयस्तथा ॥ ५८ ॥
 रीतिमयश्च मातृणां रेवंतस्य च कारयेत् ॥ गौर्याध्वजस्ताम्रमयः पताकागोपसन्निभा ॥ ५९ ॥ स्वर्णदंडस्तु वीरस्य ध्वजो मेघमन्वितः ॥
 पताकाबहुरत्नाढ्याकर्तव्याय दुन्दुभ ॥ ६० ॥ अश्मसारमयो दंडो ध्वजो वातस्य उच्यते ॥ पताका कृष्णवर्णा तु हरिणस्य समीपगा ॥ ६१ ॥
 भगवत्या ध्वजो दंडः सर्वरत्नमयः स्मृतः ॥ पताकास्य त्रिवर्णस्यास्ति सहस्राधोगता नृप ॥ ६२ ॥ एवं विधिमिदं कृत्वा ध्वजं लक्षणलक्षितम् ॥
 अधिवास्य ततो राजंस्ततः आरोपयेद्बुधः ॥ ६३ ॥ ततः सर्वोपधिभिश्च स्नापयित्वा प्रयत्नतः ॥ समालभ्य च वध्न्या यन्मध्ये प्रतिसरा नृप ॥ ६४ ॥
 कल्पयित्वा शुभां विदिकलशैरुपशोभिताम् ॥ तस्यां विद्यां समारोप्य तारात्रिमिवासायेत् ॥ ६५ ॥ नानाकुसुमचित्रांचम्रजंतस्यानुलंबयेत् ॥
 समभ्यर्च्य प्रयत्नेन धूपमस्य निवेदयेत् ॥ ६६ ॥ बालिकर्मततः कृत्वा कृसरपूपादिभिः ॥ पलालापूपिकाभिश्चर्त्तयिष्यत्समुपकैः ॥ ६७ ॥
 उदिश्य लोकपालेभ्यो बलिदद्याच्च वायसैः ॥ ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्याथ कृत्वा पुण्याहमंगलम् ॥ ६८ ॥ वादित्रकृतनिर्वाणं जलं संस्कारसंयुतम् ॥
 नानाबुद्धसंपन्नं वेष्टितं न ववाससा ॥ ६९ ॥ शुभेलग्नौ दिने ऋक्षध्वजं चारोपयेद्बुधः ॥ विन्यस्य स्वर्णकलशं श्वभ्राजं ध्वजस्य तु ॥ ७० ॥
 एवमारोपयेद्यस्तु ध्वजं देवालयोपरि ॥ सश्रिया वर्धते नित्यं प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ ७१ ॥ असुरावासमिच्छति ध्वजो हने सुरालये ॥
 तस्माद्देवालयं प्राज्ञो ध्वजं हीनं कारयेत् ॥ ७२ ॥ मंत्रश्च स्थापने प्रोक्तो विधानज्ञैर्ध्वजस्य तु ॥ एवो हि भगवन् देवदेवा ह न वै सग ॥ ७३ ॥
 श्रीकराश्रीनिवासश्च जैत्रजैत्रोपशोभित ॥ व्योमरूपमहा रूपधर्मात्मं स्तं च वै गते ॥ ७४ ॥ सात्रिधं गुरुदंडेऽस्मिन् साक्षी च ध्रुवतां ब्रज ॥
 कुरुवृद्धिं सदा कर्तुं प्रासादस्यार्कवल्लभ ॥ ७५ ॥ ॐ एवो हि भगवानीश्वरविनिर्मित उपरि चरवायु मार्गानुसारिच्छीनिवासि पुरुध्वंसयशान्दय

सर्वदेवप्रियंकुरुसान्निध्यं शान्तिं स्वस्त्ययनं च मे भयं सर्वविघ्नान् व्यपसरंतु ॥ ७६ ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्र इव भ्रेदं डेनिवेशयेत् ॥ पताकां पूर्वमंत्रेण
 स्थित्वा पूर्वमुखो नृप ॥ ७७ ॥ क्षिपेदूर्ध्वमथाकाशं प्रासादां शिखरादिभ्योः ॥ यजमानस्ततः पश्येत्पताकां यदुनंदन ॥ ७८ ॥ प्रासादपुरतो
 वरिपताकां पातयेद्यदि ॥ इंद्रलोकं तदा कर्ता विशेद्वै यदुनंदन ॥ ७९ ॥ आग्नेय्यामिश्रलोकं तु याम्यायमसदो भवेत् ॥ नैऋत्या नैऋतं लोकं वारु
 ण्यां वारुणं व्रजेत् ॥ ८० ॥ यस्य देवस्य यद्वेदं मृदुतयदु कुलद्वह ॥ तस्य लोकं मवाप्नोति वृषस्थानगतो यदि ॥ ८१ ॥ वायव्ये वायुमाप्नोति सौ
 म्यायां सोममाप्नुते ॥ ऐशान्यामीशमाप्नोति कर्तवै देववेदमनः ॥ ८२ ॥ य एवं कारयेद्दत्तयाध्वजस्यारोपणं वैः ॥ सहिभुक्त्वा परान्भोगान्मूय
 लोकं महियते ॥ ८३ ॥ तेजसां बुजसंकाशः कांत्याचां बुजसन्निभः ॥ द्विजाति तुल्यः प्रभया विक्रमेण च गोपतेः ॥ ८४ ॥ इति श्रीभविष्ये महा
 पुराणे ब्राह्मिपर्वणि सप्तमी कल्पे सांविपोपाख्याने ध्वजारोपणविधिवर्णनं नामाष्टत्रिंशदुत्तरांशतमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ४४ ॥ सांवि उवाच ॥ ॥ त्व
 त्प्रासादान्मया प्राप्तं रूपमेतत्पुरातनम् ॥ प्रत्यक्षदर्शनं चापि भास्करस्य महात्मनः ॥ १ ॥ सर्वमेतत्तु संप्राप्य पुनश्चित्ताकुलं मनः ॥ देवस्य परि
 चर्यायाः पालनं कः करिष्यति ॥ २ ॥ गुणयुक्तं द्विजैर्किंचित्समर्थं परिपालने ॥ ममैवानुग्रहं ब्रह्मन्दिजं व्याख्यातुमर्हसि ॥ ३ ॥ एवमुक्तस्तु सां
 वेन नारदः प्रत्युवाच तम् ॥ न द्विजाः परिगृह्णन्ति देवस्य स्वचित्तं धनम् ॥ ४ ॥ विद्यते हि धनं ह्यत्र गुरुश्चायं प्रतिग्रहः ॥ देवचर्या गतैर्द्रव्यैः क्रिया ब्राह्मी
 न विद्यते ॥ ५ ॥ अवज्ञया च कुर्वन्ति योऽक्रिया लोभमोहिताः ॥ अपांक्तिर्यथा भवंतीह वै देवलकाद्विजाः ॥ ६ ॥ देवस्वब्राह्मणस्वंच यो लोभादुप
 जीवति ॥ स पापात्मानरोलोकं गृध्रोच्छिष्टेन जीवति ॥ ७ ॥ ततो न ब्राह्मणः कश्चिदेव चर्यां करिष्यति ॥ विधिज्ञानवन्तं च परिचर्यां क्ष
 मंतथा ॥ ८ ॥ देवेष्वतदाख्यातुं तस्मात्तं शरणं व्रज ॥ अथवा यदुशाई लुप्यसेन पुरोहितम् ॥ ९ ॥ गत्वा गौरमुखं पृच्छसे तं कामं
 विधास्यति ॥ नारदैर्नैव मुक्तस्तु सांविजो भवतीमुतः ॥ १० ॥ सुखासनिगृहविरिडग्रसेन पुरोहितम् ॥ कृतपूर्वादि कवीरविप्रगौरमु
 खं नृप ॥ ११ ॥ विनयेनोपसंगम्य सांविबोवाक्यमथाब्रवीत् ॥ मया भागोऽप्रसादेन कारितं विपुलं हम् ॥ १२ ॥ सपत्निकं ससै

१ गत्वा ब्रूहि महाबाहो यद्यसौ कुरुते जघ ॥ ततः स गवासां वस्तु प्रणिपत्य महासुनिम् - इ० पा० ।

न्यचपृथिव्यांसारवत्स्थितम् ॥ सर्वतस्मिन्मयादत्तं कृतं मूर्तेऽश्वमंडलम् ॥ १३ ॥ तस्मादिह्वाविशिष्टेभ्योऽदयं दानं मनोगतम् ॥ तत्सर्वं
मम संप्रीत्या गृहाण त्वं महामुने ॥ १४ ॥ सांबवाक्यमिदं श्रुत्वा प्रत्युवाच महामुनिः ॥ ॥ गौरमुख उवाच ॥ ॥ ब्रवीम्यहमशेषेण
यथा वदनु पूर्वशः ॥ १५ ॥ अहं विप्रो भवान् राजा स च देव परिग्रहः ॥ अपरस्परमेवं तु ग्रहणं मे विरुध्यते ॥ १६ ॥ ब्रह्मविद्या प्रणीता निस्वकर्मा
णि द्विजातयः ॥ कुर्वाणान् ग्रहीयन्ते अन्यथा भिन्नवृत्तयः ॥ १७ ॥ क्षातिरध्यापनं जापः सत्यं च यदुनंदन ॥ एतानि विप्रकर्माणि न देवार्थं परिग्रहः
॥ १८ ॥ यदि देवार्थं दानं स्यात्ततो देवलका द्विजाः ॥ देवद्रव्याभिलाषश्च ब्राह्मण्यं तु विमुंचति ॥ १९ ॥ देवद्वारे च यदानं ब्राह्मणाय प्रयच्छति ॥
द्वावेतौ पापकर्तारौ वा त्मदोषेण मानवौ ॥ २० ॥ देवार्थं दानं वाष्पण्यं यद्ब्रूहत्वाच यो द्विजः ॥ श्राद्धे वा यदिव सास्त्रे तज्जुहोति ददाति वा ॥ २१ ॥
भिन्नवृत्तौ द्विजः पापो राक्षसः सोऽभिजायते ॥ द्विजो देवलको यत्र पतंयां भुंक्ते महिषते ॥ २२ ॥ अन्नान्गुप्सु पृष्टु शोनी चासां पक्तिः पापमाचरेत् ॥
द्विजो देवलको यस्य संस्कारं संप्रयच्छति ॥ २३ ॥ सोऽधो मुखान्पितृन्तस्मान्नाक्रम्य विनिपातयेत् ॥ आत्मानं पातयेद्यस्तु सोऽन्यानुद्धरेते कथम् ॥
॥ २४ ॥ उद्धरिष्यति चात्मानमित्येषा कल्पना धमा ॥ यो हठाच्च भयाच्चैव कुरुते रविवेदमनि ॥ २५ ॥ विद्यते नापि विप्रेभ्यः पतते विप्रद्रूषकः
॥ सप्रतिग्रहमंत्रेण द्विजोऽश्राति परिग्रहम् ॥ २६ ॥ देवप्रतिग्रहार्थेषु देवाक्यं न विद्यते ॥ तस्माद्राजान देवार्थं विप्रे दद्यात्कथंचन ॥ २७ ॥
ब्रह्मसूत्रमहं छित्त्वा गमिष्यामीति गम्यताम् ॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥ अग्राह्यं चेद्विजातिभ्यः कस्मै देयमिदं मया ॥ २८ ॥ श्रुतं बाह्यद्रूपं
वा तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ॥ गौरमुख उवाच ॥ ॥ मगाय संप्रयच्छत्वं पुरमेतच्छुभं विभो ॥ २९ ॥ तस्याधिकारो देवान्न देवतानां च पूजने ॥
॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥ कोऽयं मर्गो गतिः प्रोक्तः क्व वा सोऽवसते विभो ॥ ३० ॥ कस्य पुत्रो द्विजश्चेष्टिकिमाचारः किमाकृतिः ॥ ॥ गौरमुख
उवाच ॥ ॥ योऽयं मर्गो गतिः प्रोक्तो मर्गोऽप्यो द्विजोत्तमः ॥ ३१ ॥ निक्षुभार्थाः सुतो वीर आदित्यात्मज उच्यते ॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥

१ अध्ययनम्-इ० पा० । २ देवान्न परिग्रहः-इ० पा० । ३ देवान्न दानम्-इ० पा० । ४ देवान्न दानम्-इ० पा० । ५ लोभाच्च-इ० पा० । ६ निक्षुभा-

ग्नि सुतः-इ० पा० ।

कथं सनिशुभापुत्रः कथं वरिषु तस्तथा ॥ ३२ ॥ कथंचादित्यतनयो मगोऽसादुच्यते नव ॥ ॥ मातुषत्वं गता देवी
 निशुभा किल यादव ॥ ३३ ॥ गताशापमवाप्येह भास्कराच्छोकपूजिता ॥ गोत्रं मिहिरमित्याहुस्तस्मै ब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ सुजिह्वो
 नाम धर्मोत्साहः कृषिपुत्रः पुरानव ॥ तस्यात्मजासमुत्पन्ना निशुभा सा वरंगना ॥ ३५ ॥ रूपेण प्रतिमालोके हारलालीमता तु सा ॥ पितुर्भिर्गो
 गात्सा कन्या विहरेज्जाते वदसम् ॥ ३६ ॥ विहन्त्याथ न्यायं स मिद्धः पावकस्तथा ॥ अथ तान् देवेशो ह्यंशुमाली ददर्श ह ॥ ३७ ॥ रूपयौ
 वनसंपन्नान्तः कामवशंगतः ॥ चित्तया मास देवेशः कथं तं वै भजाम्यहम् ॥ ३८ ॥ अनया वहुतोऽयं पावको देवपूजितः ॥ वनमाविश्य त
 न्वंगीभजे यलोकपूजिताम् ॥ ३९ ॥ इति संचिंत्य देवेशः सहस्रांशुर्दिवस्पतिः ॥ विवेश पावकं वीरतत्पुत्रश्चाभवत्तदा ॥ ४० ॥ ततो विलास
 लावण्यरूपयौ वनशालिनी ॥ समिद्धं लंघयित्वाग्निजगामायतलोचना ॥ ४१ ॥ क्रुद्धः स्वरूपमास्थाय दृष्ट्वा कन्यां सपीडितः ॥ करं करेण संगृ
 ह्य तत्तत्तां हव्यवाहनः ॥ ४२ ॥ उवाच यदुशार्दूलनोदितो भास्करेण तु ॥ वेदोक्तं विधुस्तृप्त्यथ हं लंघितस्तथा ॥ ४३ ॥ तस्मान्मत्तः
 समुत्पन्नो न च पुत्रो भविष्यति ॥ जरशब्द इति ख्यातो वंशकीर्तिविवर्धनः ॥ ४४ ॥ अग्निजात्यामगाः प्रोक्ताः सोमजात्या द्विजातयः ॥ भोजका
 दित्यजात्या हि दिव्यास्ते परिकीर्तिताः ॥ ४५ ॥ तामेव मुक्त्वा भगवानादित्योऽन्तरधीयत ॥ अथोत्पन्नां प्रजं ज्ञात्वा ध्यानयोगेन वैक्रषिः ॥ ४६ ॥
 पतितः स्यान्महातेजाः क्रुद्धः सुमहामतिः ॥ ज्ञापमुद्यम्य तेजस्वी क्रुद्धि शवावाक्यमब्रवीत् ॥ ४७ ॥ आत्मा पराधात्कामिन्या यथा गभौ न ला
 वृतः ॥ संभूतस्ते महाभागे अपूर्व्योऽयं भविष्यति ॥ ४८ ॥ पुत्रशोकाभि संतप्ता ल्यपयार्थं कुलेक्षणा ॥ चित्तया मासदुःखा तं तमेकं ज्वलना
 कृतिम् ॥ ४९ ॥ ततो देवविरष्टस्य मम यो निसमुद्भवः ॥ अयं दत्तो महाज्ञापः पूज्यतां कर्तुमर्हसि ॥ ५० ॥ भवेत्पूज्यो हि मे पुत्रो देवेश तथा कु
 रु ॥ एवंचिंतयमानस्तु भगवानर्थमाकिल ॥ ५१ ॥ आग्नेयं रूपमाश्रित्य चेदं वचनमब्रवीत् ॥ स्निग्धे गंभीरा निघोषः शान्तो ज्वरविवर्जितः ॥ ५२ ॥
 क्रुद्धि हः सुमहाते जाधर्मचरति सुव्रत ॥ तेनोत्सृष्टं महाज्ञापं नान्यथा कर्तुमुत्तमे ॥ ५३ ॥ किंतु कार्यगरीयस्त्वादात्मनो योग्यमुत्तमम् ॥ तव पुत्रं
 विधास्यामि चापूज्यं वेदपागम् ॥ ५४ ॥ वंशश्च सुमहांस्तस्य निवसिष्यति भूतले ॥ ममांगानि महात्मानो वसिष्ठ ब्रह्मवादिनः ॥ ५५ ॥ मद्गाना

मद्यजनामद्रक्तमत्परायणाः ॥ ममशुश्रूषकाश्चैवममचव्रतचारिणः ॥ ५६ ॥ त्वांचमांचयथान्यायंवेदतत्त्वार्थदर्शिनः ॥ पूजयिष्यंतिनिरताः
सदामद्भावभाविताः ॥ ५७ ॥ मत्कर्मणामंगानामद्भावविनिवेशनात् ॥ विरजामत्प्रसादेनमामैष्यंत्यंशयम् ॥ ५८ ॥ जटाडमश्रुधरानित्ये
सदामयिपरायणाः ॥ पंचकालविधानज्ञावीरकालस्ययज्विनः ॥ ५९ ॥ पूर्णैकदक्षिणेपाणौवर्मवामेनधारयन् ॥ पतिदानेनवदनंप्रच्छाद्यनि यतः
शुचिः ॥ ६० ॥ प्राणंहिमहतांकृत्वाततोमुजितवाग्यतः ॥ अयमाच्चाप्रसादाच्चव्याकुलेंद्रियचेतसा ॥ ६१ ॥ विधिहीनमंत्रहीनंयेयजिष्यंति
मामतः ॥ तेपिस्वर्गाच्छ्रुताःकुंतारमतेसूर्यसन्निधौ ॥ ६२ ॥ एवांध्यास्तवसुताभवध्यन्तिमहीतले ॥ मगवंशेमहात्मानवेदेवेदांगपारागाः
॥ ६३ ॥ एवमइवास्यतांदेवीभास्करोवारितस्करः ॥ अंतर्धेमहातेजाःसाचहर्षमवापह ॥ ६४ ॥ एवमेतेसमुत्पन्नाभोजकाःकृष्णनंदन ॥
विष्णुभास्तेतथादित्याउत्पन्नालोकपूजिताः ॥ ६५ ॥ तेषामेतेतत्पुरंदेहिपर्याप्तस्तेप्रतिग्रहः ॥ त्वदीयस्यास्यमेवीरतथाभास्करपूजने
॥ ६६ ॥ तस्यैगौरमुखस्येदंवाक्यंश्रुत्वासयादवः ॥ सांजोजांबवतीपुत्रःप्रणम्यशिरसोक्तवाच ॥ ६७ ॥ क्ववसंतेमहात्मानएतेभास्करपुत्रकाः
॥ भोजकाद्विजशार्दूलयेनतानानयाम्यहम् ॥ ६८ ॥ गौरमुखउवाच ॥ ॥ नाहंजानेमहाबाहोवसंतेयत्रवैमगाः ॥ रविस्ताञ्जानतेवीरतस्मात्ते
शरणंव्रज ॥ ६९ ॥ ब्राह्मणैवमुक्तस्तुप्रणम्यशिरसारविम् ॥ जगादभास्करंसांबःकस्तेपूजांकरिष्यति ॥ ७० ॥ विज्ञप्तस्त्ववसांबेनप्र
तिमातमुवाचह ॥ नयोग्याःपरिचर्यायांजंबूद्वीपेममानव ॥ ७१ ॥ ममपूजाकरंगत्वाशाकद्वीपादिहानय ॥ लवणोदात्परेपारेक्षीरेदेनसमा
वृतम् ॥ ७२ ॥ जंबूद्वीपात्परंरसमाच्छाकद्वीपइतिस्मृतम् ॥ तत्रपुण्याजनपदाश्चतुर्वर्णसमन्विताः ॥ ७३ ॥ मगाश्चमगाश्चैवगानगामंदगास्त
था ॥ मगाब्राह्मणभूयिष्ठामगाःक्षत्रियाःस्मृताः ॥ ७४ ॥ वैश्यास्तुगानगान्नेयाःशूद्रास्तेषांमुंदगाः ॥ नतेषांशंकरःकश्चिद्धर्माश्रयकृते
क्वचित् ॥ ७५ ॥ धर्मस्यास्यविचारंवाह्येकतः सुखिःप्रजाः ॥ तेजसस्तेमदीयस्यानिर्मिताविश्वकर्मणा ॥ ७६ ॥ तेभ्योवेदास्तुचत्वारः
सरहस्यामयोदिताःवेदोक्तैर्विविधैःस्तोत्रैःपरैर्गुह्यैर्मयाकृतैः ॥ ७७ ॥ मामेवतेचध्यायन्तेयजंतेमांचनित्यशः ॥ मन्मानसामद्यजनमद्रक्ता

मत्परायणाः ॥ ७८ ॥ ममशुश्रूषकाश्चैवममचक्रतचारिणः ॥ अयंगधारिणश्चैवविधेष्टेनकर्मणा ॥ ७९ ॥ कुर्वन्ति ते सदा भद्रं मम पूजां
ममानुगाः ॥ तथा देवाः सगवर्वाः सिद्धाश्च सहचारणैः ॥ ८० ॥ विहरन्ते रमन्ते च दृश्यमाना अतैः सह ॥ जबूद्धेपित्वहं विष्णुर्वेदे वेदांगश्रुजितः ॥ ८१ ॥
शक्रोऽहं शाल्मलिक्रीडकैश्चन्द्रोपेन्द्रहं भगः ॥ पुशद्वोपेत्वं हं भानुः शक्राकद्वीपे दिवाकरः ॥ ८२ ॥ पुष्करे च मृतो ब्रह्मा ततश्च हं महेश्वरः ॥ तान्म
गान्मम पूजार्थं शक्रद्वीपादिहानय ॥ ८३ ॥ आरुह्य गरुडं सर्वश्रिंगत्वा विचारय ॥ तथेति गृह्यतामाज्ञारं वर्जं विवर्ती सुतः ॥ ८४ ॥ पुन
र्द्वारवर्ती गत्वा कान्त्या तं विसमन्वितः ॥ आख्यातवाङ्मनितुः सर्वस्वकीयं देव दर्शनम् ॥ ८५ ॥ तस्माच्च गरुडं लब्ध्वा यथासां वोभि रूढतम् ॥ शक्र
द्वीपमनुग्राप्य सं प्रहृष्टतदूरुहः ॥ ८६ ॥ तत्रापश्यद्यथोद्दिष्टान्सां वस्ते जस्विनो मगान् ॥ विषस्वंतं पूजयन्तो धूपदीपादिभिः शुभैः ॥ ८७ ॥
सोऽभिवाद्य च तान् पूर्वैकृत्वाप्येषां प्रदक्षिणाम् ॥ पृष्ठञ्चानामयन्तेषां प्रशंसासामपूर्वकम् ॥ ८८ ॥ यूयं हि पुण्यकर्माणो द्रष्टव्यार्थं शुभार्थिना ॥
ये रतर्कस्य पूजायां येषां चैव प्रदः ॥ ८९ ॥ तनयं वि त्तम विष्णोः सां विना स्याच्च विश्रुतम् ॥ चंद्रभागा तटे चापि मया मूर्त्यो निवेशितः ॥ ९० ॥
तेनाहं प्रेषितश्चात्र उत्तिष्ठं ब्रजामहे ॥ ते तमृचुस्ततः सां विषमवमेतत्र संशयः ॥ ९१ ॥ अस्माकमपि देवेन व्याख्यातं पूर्वमेव हि ॥ अष्टादश
कुलानीह भगवान् विदवादिनाम् ॥ ९२ ॥ यास्यंति ये त्वया सार्धं यथा देवेन भाषितम् ॥ ततस्तानि दशाष्टौ च कुलानि हसमंततः ॥ ९३ ॥
आरोप्य गरुडं सां बस्त्वरितः पुनरभ्यगात् ॥ सोऽल्पेनैव तु कालेन प्राप्तो भिन्नवनंततः ॥ ९४ ॥ कृत्वा ज्ञांतु रवेः सां वः कृत्स्नत्वे वं न्यवेदयत् ॥
रविः शोभनमित्युक्त्वा प्रसन्नः सां ब्रवीत् ॥ ९५ ॥ मम पूजा कराद्धेते प्रजानां शान्तिकारकाः ॥ मम पूजां करिष्यति विधानोक्तो यदूतम् ॥ ९६ ॥
तत्कृतेन पुनश्चित्ता तव काचिद्भविष्यति ॥ ९७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वाणि सप्तमी कल्पे सां वोपाख्याने भोजकानयनं नामैकोनचत्वारिं
शदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ६४ ॥ सुमन्तुरुवाच ॥ ॥ एवं स आनि यन्ति ता तु भगवान्सां वोमहीपते ॥ समहत्मा पुरासां बंधुः भगवांस
रि तटे ॥ १ ॥ पुरं निवेशयामास स्थापयित्वा दिवाकरम् ॥ कृत्वा धनमृद्धं तु भोजकानां समापयत् ॥ २ ॥ तत्पुरं सवितुः पुण्यं त्रिषु लोके

शुविश्रुतम् ॥ सांवेनकारितं यस्मात्तस्मात्सांविपुरं स्मृतम् ॥ ३ ॥ तस्मिन्प्रतिष्ठितो देवः पुरमध्यो देवाकरः ॥ सत्कृत्यस्थापिताः सर्वे आत्म
 नामाकिते पुरे ॥ ४ ॥ मगानां तु सदाचारो दृष्टाचारकुलोचितः ॥ देवशुश्रूषणं गीतं वेदप्रोक्तैर्न कर्मणा ॥ ५ ॥ कृतकृत्यस्तदासां विवरं
 लब्ध्वा पुनर्युवा ॥ आदिदेवं सुरज्येष्ठमादित्यं प्रणिपत्य सः ॥ ६ ॥ अनन्तरं मगान्सर्वान् प्रणिपत्या भिवाद्य च ॥ प्रस्थितो निर्मलः सांविपुरी
 द्भारवती तदा ॥ ७ ॥ मगानां कारणार्थेन प्रार्थिता भोजवंशजाः ॥ वसुदेवस्य पौत्रेण गोजेन महात्मना ॥ ८ ॥ कन्यादानं कृतं तेषां
 मगानां भोजकोत्तमैः ॥ सर्वास्ताः साहिताः कन्याः प्रवालमणिभूषिताः ॥ ९ ॥ अर्चयेत्स्वातुताः सर्वाः प्रेषिताः सवितुर्गृहम् ॥ पुनर्गत्वा तु
 सांवेन पृष्टा देवा देवाकरः ॥ १० ॥ मगानां ज्ञानमारुयाहि वेदानव्यगमेव च ॥ सांवेन्यवचनं श्रुत्वा भारुकरो वाक्यमब्रवीत् ॥ ११ ॥ पृच्छ
 त्वं नारदं गत्वा स ते सर्वं वादिष्यति ॥ एवमुक्तोऽथ वैसांयोगतवाभ्रा रदं प्रति ॥ १२ ॥ गत्वा कृत्स्ना मिदं सर्वं तस्मै तेन निवेदितम् ॥ स चाप्याह त
 तः सांवेन जने ज्ञानमुत्तमम् ॥ १३ ॥ भोजकानां यदुश्रेष्ठ ज्ञानं व्यासो महामुनिः ॥ तं गत्वा परिपृच्छ त्वं प्रणम्य शिरसा सुनिम् ॥ १४ ॥ कृष्णोप
 रोधात्ते सर्वं स्वक्षयति न संशयः ॥ नारदै नैव मुक्तस्तु सांविजं ब्रवीत्सुतः ॥ १५ ॥ व्यासश्चमंस गत्वा तु प्रणम्य शिरसा सुनिम् ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा
 इदं वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ श्लाकद्वीपं मया गत्वा आनीता मगपुंगवाः ॥ बालायौवनसंपन्नाः संनिविष्टा मगोत्तमाः ॥ १७ ॥ सत्कृत्य पूजयित्वा
 तु पुरं तेषां समर्पितम् ॥ संप्राप्य तु पुरं तैर्वैज्येषु मध्यकनीयसः ॥ १८ ॥ भोजवंशसमुत्पन्नाः कन्यकाः समलंकृताः ॥ वरयित्वा कृतं तेषां विप्र
 प्रणयनं शुभम् ॥ १९ ॥ अहोसभाग्याः श्लाघ्याश्च कृतपुण्याश्चेते सदा ॥ पूजायां ये रता भानो यैषां चैव वरप्रदः ॥ २० ॥ पर्याप्तं सर्वमेतेषां मिह
 चास्मिन्मिदं फलम् ॥ अनित्ये सातिमानुष्ये देवपूजा रता हि ये ॥ २१ ॥ किंतु चिन्तयतः सूर्या चिंतयित्वा तु भोजकान् ॥ ज्ञानं प्रति तथा चैषां हृद
 ये संशयो मम ॥ २२ ॥ कथं पूजाकरा ह्येतैर्किं मगाः किंच भोजकाः ॥ ज्ञानं किं परमं तेषां ज्ञेयस्तं पां क एव तु ॥ २३ ॥ दिव्येति ते कथं प्रोक्ताः किमर्थ
 कूर्चधारणम् ॥ सौरव्रतं किमर्थं तु वाचकास्ते कथं स्मृताः ॥ २४ ॥ किमर्थं ते जसो वेदान् गायन्तंश्चैव ते कथम् ॥ अथाहं किंच कुकस्यांगं किं प्रमाणं च

कस्यवै ॥ २५ ॥ कस्यवैकासमाख्यातायदुत्पन्नकथंस्मृतम् ॥ कथं देवाश्चागायंति यज्ञकुर्वन्ति कथम् ॥ २६ ॥ अग्निहोत्रं च किं ते पापं च
दोलाश्चकाः स्मृताः ॥ एतत्सर्वं समाख्याहि भो जकानां विच्छिन्तम् ॥ २७ ॥ सांबस्यवचनं श्रुत्वा कृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥ कालीसुतो महाते
जा उवाच परमं वचः ॥ २८ ॥ साधुसाधु यदुश्रेष्ठसाधुष्टोऽस्मि सुव्रत ॥ दुर्ज्ञेयं चेष्टितं किंचिद्भोजकानां संशयः ॥ २९ ॥ भास्करस्य
प्रसादेन ममापि स्मृतिमाप्तम् ॥ यथाख्यातं वासिष्ठेन तथा ते वचि कृत्स्नशः ॥ ३० ॥ मगानां चरितं श्रेष्ठं शृणु त्वं कृष्ण नंदन ॥ ज्ञानेन वादिन एवै
ते कर्मयोगं समाश्रिताः ॥ ३१ ॥ श्रूयन्ते ऋषयः सर्वे भौनेन नियमस्थिताः ॥ भुंजते चापि भौनेन सवै परमर्षयः ॥ ३२ ॥ मुनिचर्या कृतस्तेपि
ज्ञाः कद्वीपनिवासिनः ॥ तस्मान्भौनेन भोक्तव्यमगुणत्वमनिच्छता ॥ ३३ ॥ वचः सूर्यसमाख्यातं कारणं च वरं तथा ॥ अर्चयंति च तानेन स्य मर्च
यन्तश्चेत्स्मृताः ॥ ३४ ॥ भोजकस्य सुजातत्वाद्भोजकस्तेन ते स्मृताः ॥ ब्राह्मणानां यथा प्राक्ता वेदाश्च त्वारणवतु ॥ ३५ ॥ ऋग्वेदोऽथ यजु
र्वेदः सामवेदस्त्वथर्वणः ॥ ब्राह्मणोक्तास्तथा वेदा मगानामपि सुव्रत ॥ ३६ ॥ त एव विपरितास्तु रेषां वेदाः प्रकीर्ताः ॥ वेदो विश्वमदश्चैव वि
दमदक्षिरसस्तथा ॥ ३७ ॥ वेदाद्वैते मगानां तु पुरोवाच प्रजापतिः ॥ मगावेदमधीयेत् वेदां गान्तेन ते स्मृताः ॥ ३८ ॥ शेषो नाम महाभागः स
र्वसत्त्वसुखावहः ॥ समूर्यरथमासाद्य रथिभिः सह वर्षति ॥ ३९ ॥ यस्तस्य तु पुनर्भोक्तुं सर्वे हि महानकः ॥ वंदितव्यो मगानां तु अस्त्रमंत्रेण नित्य
ज्ञः ॥ ४० ॥ यथास्त्रजो द्विजानां तु पूजाकाले प्रमीयते ॥ सर्वे संस्कारयज्ञेषु यथादभो द्विजातिषु ॥ ४१ ॥ पवित्राः कीर्तितास्ते पांथाधर्मो म
गस्य तु ॥ एभिर्जयान्ति भूयिष्ठं तस्मिन्द्वौपेमा गाधिपाः ॥ ४२ ॥ विद्यावंतः कुलश्रेष्ठाः शौचाचारसमन्विताः ॥ यज्ञावमक्ता भक्ताश्च जपन्ते मंत्रमादितः
॥ ४३ ॥ प्रियास्तु यदुशादूलं भोजकाय दुनंदन ॥ अस्त्रमिवैवं त्रैवेदस्य परिपठ्यते ॥ ४४ ॥ सर्वेषां ब्राह्मणानां तु सावित्री परिकल्प्यते ॥ अस्माकं
तु यदुश्रेष्ठमहाव्याहृतिपूर्विका ॥ ४५ ॥ अमोहकेन य विमानं मुंजिभौनेन चैवापि यथा हियुक्तम् ॥ न चापि क्रांचेत्स्मृतिं कंस्पृशेच्च तच्चापि नात्रै
व च संस्पृशेद्धि ॥ ४६ ॥ श्वंसं त्यनिच्छंस्तु परिक्षिपेत्तु स्वाभीष्टसूर्यं तु न मे त्सदैव ॥ यथा यज्ञाहिं मंत्रेण वेदोक्तं न कर्मणा ॥ ४७ ॥ तत्त्वमन्यमग

नांतुविधिंमंत्रपुरस्कृतम् ॥ हविःसंपद्यतेयस्मात्तेनतेयज्विनःस्मृताः॥४८॥ यथाग्निहोत्रं प्रथितं द्विजानं तथा ध्वहोत्रं विहितं मगानम् ॥ अच्छं
 चनामेतितदध्वरस्य मुनेर्वचोनात्रविचारणास्ति ॥४९॥ पंचधूपाः प्रदातव्याः सिद्धिरस्येह सर्वदा ॥ दंडनायकवेल्लेद्वेत्रे संधं भास्करस्य तु ॥५०॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्यानं भोजकोत्पत्तिवर्णनं नाम चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ४९ ॥
 सांब उवाच ॥ भोजकानां यत्स्वयोक्तमव्यंगो देहशोधकः ॥ व्रतबंधस्त्वसौ प्रोक्तस्तेषां जातिश्चक्रस्मृता ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ ते पृष्टा भवता सर्वे
 भोजकानां कुमारकाः ॥ किमाख्यातं तत्स्तेषु देवाचक्ष्वकृत्स्नशः ॥ २ ॥ सांब उवाच ॥ संनिवेशामयप्रोक्ता भोजकानां स मंततः ॥
 ममैव ब्रूत तत्तद्वर्णः कोऽत्र कथं स्थितः ॥ ३ ॥ ततस्तु भगवान्ब्राह्मणं वाक्यं विशारदः ॥ ये त्वयोक्ताः श्रुताः सांभोजकानां कुमारकाः ॥ ४ ॥
 ममैव ते मगाज्ञया अष्टौ शूद्रा मंदगजाः ॥ एतद्बुद्धं तु वचनं प्रणम्य शिरसारविम् ॥ ५ ॥ दत्ता भोजकुलोत्पन्ना दशभ्यो दशकन्यकाः ॥ ततस्तु मे
 दकेभ्योऽपि दत्ताश्चाष्टौ हि कन्यकाः ॥ ६ ॥ ततो निवेशितं तेषां मया सांब पुरं स्मर ॥ दासकन्यास्तु याश्चाष्टौ भोजकन्याश्च या दश ॥ ७ ॥ एतास्तेषां
 कुमारानां ज्ञेयास्ता दशचाष्ट च ॥ तत्र ते भोजकन्यासु द्विजैरुत्पादिताः सुताः ॥ ८ ॥ भोजकस्तान्गणान्प्राहुर्ब्राह्मणान् दिव्यसंज्ञितान् ॥
 दासकन्यासु ये जाता मंदगैरन्यसंज्ञितैः ॥ ९ ॥ मंदगानामते ज्ञेयाः सवितुः परिचारकाः ॥ ते च विप्रपुरे तस्मिन्पुत्रदारशुभैर्वृताः ॥ १० ॥
 स्वधर्मैर्यष्टुमारब्धैः शाकद्रीपे चितोरविः ॥ नानाविधैर्दिकैस्तु मंत्रैर्मुनिवरोत्तमाः ॥ ११ ॥ अव्यंगधारिणो मन्त्र्याः पूजयंते दिवस्पतिम् ॥
 दृष्ट्वा व्यंगं तु वैषां कौतूहलममन्वितः ॥ १२ ॥ सांबः प्राहनमस्कृत्य भूयः सत्यवती सुतम् ॥ कथं रोऽयमव्यंगः कथितो मुनि सत्तम ॥ १३ ॥
 कुत एष सुतपन्नः कस्माच्च स मुचिः स्मृतः ॥ बंधनीयः कदाचार्य किमर्थं चैव धार्यते ॥ १४ ॥ किंप्रमाणं च भगवन्व्यंगश्चार्थ किमुच्यते ॥ १५ ॥ सुमे
 तुरुवाच ॥ ॥ श्रुत्वा वै वचनं व्यासो जांबवत्याः सुतस्य च ॥ १६ ॥ उवाच कुरुशार्दूल साम्बं काली सुतः ॥ १७ ॥ व्यास उवाच ॥
 एतच्च मे यथोक्तस्त्वं जातिरेषां न संशयः ॥ १८ ॥ अव्यंगस्यापि ते वचि मलक्षणं दत्तः शृणु ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि स
 त्मी कल्पे सांबोपाख्यानं भोजकजातिवर्णनं नाम चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ४९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ देवताऋषयो

नागागंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ यक्षरक्षासिर्वैभानौ निवसन्ति ऋतुक्रमान् ॥ १ ॥ तत्र त्रुवा सुकिर्बन्धुद्वान् सूर्यं यं जवात् ॥ स्वस्थानमाजगामा शुन
 मस्कृत्या दिवाकरम् ॥ २ ॥ अव्यंगमेव सूर्याय प्रीत्यर्थं वसमार्षयत् ॥ गंगेयभूषितं दिव्यनातिरक्तसितं शुभम् ॥ ३ ॥ बंधतं च तत्राप्रित्यै मध्यभागे
 तमात्मनः ॥ नागराजं संप्रभूतो यस्माच्च भानुना ॥ ४ ॥ तत्तस्माद्वर्णते सूर्ये प्रात्यैतद्राक्षि मच्छता ॥ विधानेन च तत्वेन शुचिर्भवति भो
 जकः ॥ ५ ॥ नित्यं चरणान्तस्य भवेत्प्रीतो दिवाकरः ॥ नधारयति येनैव भोजकाः पूजकारवेः ॥ ६ ॥ सौरहीनानते याज्या उच्छिद्यानत्र
 संशयः ॥ स्मृत्या चोरेते हि भग्नारविर्नाहते पूजितम् ॥ ७ ॥ पूजयंतो रविं ते हि नरकं याति गिरवम् ॥ न वै हसेन्न उच्छिद्य चर्चलं भति ॥ ८ ॥
 इत्थं ज्ञात्वा न संदेहो ब्रह्मव्यगेन विनारविः ॥ नागराजस्य संपृष्टो ह्यासुरस्तेन संस्मृतः ॥ ९ ॥ एकवर्णः सकर्तव्यः कार्यसिद्धि करस्तथा ॥
 प्रमाणेन गुलानां तु शतानि ॥ १० ॥ उत्कृष्टोऽयं प्रमाणेन मध्यमो विंशदुत्तरः ॥ शतमष्टोत्तरं द्वस्योन तु द्वस्वतस्ततः ॥ ११ ॥
 तदा कृतिः कृतश्चैव निर्मितो विधुश्च कर्मणा ॥ मध्यमे भोजकानां तु परः शत उदाहृतः ॥ १२ ॥ संस्कृतोऽपि विना तेन शुचिर्नैव भवत्युत ॥
 तेनास्य धारणाद्विरशुचिरेव तदा भवेत् ॥ १३ ॥ हविर्होमादिकाः सर्वा भवंत्यस्य क्रियाः शुभाः ॥ अव्यंगः पतितांगश्च अव्यंगोऽथ महोपते ॥ १४ ॥
 एष सारश्चास्य वैज्ञेयाजयनामभिः ॥ अहंरंगात्समुत्पन्नो ब्रह्मव्यंगस्तु ततः स्मृतः ॥ १५ ॥ यस्मादस्मादेहं गम्यंगस्तेन चोच्यते ॥ अहेति पूजा
 र्थाधातोऽन्यथोऽणुबुल्लतः स्मृतः ॥ १६ ॥ पूजितश्च पवित्रश्च यस्मात्तेनार्हकः स्मृतः ॥ सारसार्तः स्मृतं रूपं प्रधानं सार उच्यते ॥ १७ ॥
 षण्भक्तौ स्मृतो धातुस्तस्मात्सारसनः स्मृतः ॥ यस्मादचित्तमेवं तु षण्भणिमैत्तिकैः ॥ १८ ॥ सज्ञेयः पतितांगस्तु नित्यं यज्ञैरुदाहृतः ॥
 इत्येते कथिता विरअव्यंगाव्यंगभोजकाः ॥ १९ ॥ ऋद्धिदृद्धिकरो नित्यं कायशुद्धि करस्तथा ॥ सर्ववेदमयश्चायं सर्ववेदमयस्तथा ॥ २० ॥
 सर्वभूतमयः सांभवर्षलोकमयस्तथा ॥ मध्येऽस्य संस्थितो ब्रह्मामूले विष्णुर्महामते ॥ २१ ॥ शशां कर्मालिः नित्ये तु संस्थितो यदुनंदन ॥
 ऋग्वेदोऽस्य स्थितो मूले यजुर्वेदोऽस्य मध्यगः ॥ २२ ॥ अग्रे स्थितः सामवेदोऽग्रिमां गिरसोन च ॥ पृथिवीमूलमाश्रित्य स्थिता च यदुसत्तमा ॥ २३ ॥
 मूलशानस्त्वपः सांभमध्ये देवो विभावसुः ॥ तासामनंतरं वात आकाशोऽग्रे समास्थितः ॥ २४ ॥ मूले स्थितस्तु भूलोको भुवर्लोक्तस्तु मध्यगः ॥

स्वर्लोकश्चाग्रमाश्रित्यस्थितोव्यंगस्ययावता ॥ २६ ॥ एवं देवमयः सांख्यलोकमयस्तथा ॥ धारणीयो महान्भक्त्या पूजकैः प्रीतिये रवेः ॥ २६ ॥
 पूजयंति रविं वै विना नेनयदूतम् ॥ पूजाफलं न तेषां स्यान्नरकं च ब्रजंति हि ॥ २७ ॥ तथा तेषां भवेन्नित्यमव्यंगो भोजकः सदा ॥ अन्यकाले
 यदुश्रेष्ठ इत्येतत्कथितं तव ॥ २८ ॥ बंधने कारणं वीरभूषणानि च सुव्रत ॥ २९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमिकल्पे सांबोपा
 ख्यां नव्यंगोत्पत्तिर्नाम द्विचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ ॥ श्रुत्वैव मे वसां विनव्यासास्तस्य वती सुता
 त् ॥ अव्यंगस्य च उत्पत्तिं पुनरागामहामतिः ॥ १ ॥ अथागत्य महते जाः सांबो गत्वा श्रमं पुनः ॥ २ ॥ नारदस्य महाबाहो नारदं वाक्यमब्रवीत् ॥
 कथमुत्क्षिप्य वै धूर्पभोजकैः स विमुने ॥ ३ ॥ स्नानमाचमनं चैव मर्धदानं महात्मने ॥ सांबस्य वचनं श्रुत्वा नारदो ऋषि सत्तमः ॥ ४ ॥ उवाच कु
 रुशार्दूलसांबं जां बवती सुतम् ॥ हंत ते कथयिष्यामि रवेर्धूपविधिक्रमम् ॥ ५ ॥ स्नानमाचमनं चैव स्वर्णदानं तथैव च ॥ आचां तस्मिन्
 तः स्नात्वा वाससीनिर्मले शुभे ॥ ६ ॥ अनार्द्रं सवसे चैव पवित्रे परिधाय च ॥ प्राङ्मुखो दङ्गमुखो वापि आचामेच्च प्रयत्नतः ॥ ७ ॥ जले जलस्थो
 नाचामेज्जलादुत्तीर्य यत्नतः ॥ अप्सु सूर्यस्तथाग्निश्च माता देवी सरस्वती ॥ ८ ॥ तस्मादुत्तीर्या चाग्नेनाचा मेत्तु जलाशये ॥ उपविश्य शुचौ
 देशे प्रयतः प्रागुदङ्मुखः ॥ ९ ॥ पादौ प्रक्षाल्य हस्तौ च अंतर्जनुस्तथा च मेतत् ॥ प्रसन्नास्त्रिः पिवेदापः प्रयतः सुसमाहितः ॥ १० ॥ संमार्जनं तु द्विः कुर्या
 त्त्रिभिर्भ्युक्षणं पुनः ॥ मूर्धानं खानि चात्मानमुपस्पृश्य तु पूर्व्यशः ॥ ११ ॥ आचां तोऽर्कं नमस्कृत्य शोचिषु शोचितामियात् ॥ क्रियायः कुरुते
 मोहादनाचम्येह नास्तिकः ॥ १२ ॥ भवंती हि क्रियाः सर्वा वृथा तस्य न संशयः ॥ शोचिकामाहिं वै देवा वै देवमुदाहृताः ॥ १३ ॥ इनोपास्या
 कृतश्चैव सर्वे देवाः प्रयत्नतः ॥ शौचमेव प्रशंसंति शौचांगानि विधीयते ॥ १४ ॥ आचां तोमौ नमास्थाय देवांगारंतो ब्रजेत् ॥ श्वासरो धनिमि
 त्तं तु प्राणमाच्छाद्य वाससा ॥ १५ ॥ शिरः प्रावृत्त्यत्नेन केशोदकनिवृत्तये ॥ ततः पूजार्चयेत् कुर्यात्पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः ॥ १६ ॥ गायत्रौ स
 शिरस्कांच यजमानः प्रयत्नतः ॥ धूपं ततो गृहे दद्यात्प्रथमं गुग्गुलाहुतिम् ॥ १७ ॥ पुष्पांजलिं ततो गृह्णातच्छिखायां प्रयत्नतः ॥ रवेर्मुर्धनि
 तं दद्याद्देवमंत्रमुदाहरन् ॥ १८ ॥ अथ तेन यद्भूतिनो वर्जयति देवामनुष्याः पितरश्च सर्वे ॥ तस्यादित्यं प्रसरंचमनामहेत्यस्ते जसा प्रथमना

विभाति ॥ १९ ॥ धूपवेलाः स्मृताः पंचधूपेष्वेव तु पंचसु ॥ हवनाद्याः क्रियाः पंचरक्षिष्ये हंतथा पुनः ॥ २० ॥ दंडनायकवेला तु प्रपृक्ष्य ऋक्षदर्शनात् ॥ नान्नावेलाप्रदोषं तु तत्त्वकार्यविजानता ॥ २१ ॥ त्रिकालंतु रवेः पूजाकर्तव्या सूर्यदर्शनात् ॥ अर्धोदितस्तु पूर्वोदिततोद्रेस्तुर विर्विसुः ॥ २२ ॥ हेलयेति च पूर्वोदितमध्याह्ने ज्वलनाय च ॥ तथैव मंडले देयं नीचाह्ने ज्वलनाय च ॥ २३ ॥ चंदनोदकमिश्राणि गंधोदकयुतानि च ॥ पद्मानिकरवीराणि तथारक्तोत्पलानि च ॥ २४ ॥ कुसुमोदकमिश्राणि कुरुंटकसुमंतथा ॥ गंधादीनि च दिव्यानि कृत्वा वै ताभ्रभाजने ॥ २५ ॥ धूपं दत्वा ग्रये वीरप्रयत्नाद्गुलाहुतिम् ॥ अर्घ्यपात्रंतदगृह्य कुर्यादावाहनं रवेः ॥ २६ ॥ एहि सूर्यसहस्रांशोतिजो राशे जगत्पते ॥ अनुकंपाहि मां कृत्वा गृहाणा ध्व्यं दिवाकर ॥ २७ ॥ अनेन वाहनं कृत्वा जानुभ्यामवनीगतः ॥ रवीर्निवेदयेदध्वं मादित्यहदये गतः ॥ २८ ॥ अन्नमो भगवते आदित्याय विश्वाय खेशाय ब्रह्मणे लोककर्तुणे ॥ ईशानाय पुराणाय सहस्राक्षाय ते नमः ॥ २९ ॥ अन्नो मायऋग्यजु रथर्वीय अंभृषू वः स्वः अंभृहः अंजनः अन्नपः अंसत्यं ब्रह्मणे मुंडमध्यपुरतः ॥ आदित्याय नमः ॥ ३० ॥ नारद उवाच ॥ सावित्र्याश्च परंतत्रैत्रे लोक्य कारिणे हिततः परम् ॥ परितः परिरुद्धाथ धूपभाजनमुत्क्षिपेत् ॥ ३१ ॥ निवेदयेत्ततो धूपं वाचमेतामुदरयेत् ॥ त्वमेक एव रुद्राणां विसूनां च पुरातनम् ॥ ३२ ॥ देवानां गीर्भाभि तः स्तुतः शश्वतो दिवि ॥ पूर्वोदितं तथैतेन मध्याह्ने च परेण तु ॥ ३३ ॥ अन्नमो भगवते ज्ञानात्म नेनां च ॥ विष्णोस्तत्परमं पदं सदपश्यति सूरयः ॥ ३४ ॥ दिवाकरस्तु साह्ने मंत्रेणार्घ्यं निवेदयेत् ॥ अन्नमो वरुणाय शंभवे ॥ ३५ ॥ अं आकृष्णे न रजसवर्तमानो निवेशय ब्रह्म तं मर्त्यं च ॥ हिरण्येन सवितारथेन देवोयाति भुवनानि पश्यन् ॥ ३६ ॥ अनेन विधिना दत्त्वा धूपं सूर्याय भोजकः ॥ उत्क्षिपेच्चैव धूपेन विश्वेशेन्द्रं भृंहंततः ॥ ३७ ॥ ततः प्रविश्य धूपं तु प्रतिमार्गैर्निवेदयेत् ॥ मंत्रेण मिहारायेति निक्षुभायेति नित्यशः ॥ ३८ ॥ ततो राइत्येनमश्वेति निक्षुभायैतोनमः ॥ दंडनायकं स्नार्यैर्पगलाय च वैनमः ॥ ३९ ॥ तथाराज्ञाय स्नौषाय तथेज्ञाय गरुत्मते ॥ ततः प्रदक्षिणं कुर्वन्दिग्देवभ्यो निवेदयेत् ॥ ४० ॥ दिंडिने तु ततो दद्याद्देमं ताय यदूत्तम ॥ महेश्वराय ततो दद्यात्तथा व्योमाय यादव ॥ ४१ ॥ विश्वेभ्यो देवभ्यो नमः ॥ रुद्रेभ्यो नमः ॥ ४२ ॥

अनेकांतयेनत्वाशेषायवासुकितक्षककौटकायपद्मशंखकुलिकेभ्योनागराजेभ्योनमः ॥ ४३ ॥ तलसुतलपातालआशालवशा
 लरसातलादिभ्योदृत्यदानवपिशाचेभ्योनमः ॥ ततःप्रदक्षिणकुप्यान्मतुकेभ्योनमोनमः ॥ अग्रहेभ्योनमः ॥ ४४ ॥ अंडनायकाय
 नमः ॥ अमार्तदायनमः ॥ अविनायकायनमः ॥ ४५ ॥ एवमुद्विश्यनामानिधूपंदत्त्वावरानन ॥ उत्क्षिप्तोयत्रवैधूपोमुक्त्वातत्रैवतंपु
 नः ॥ ४६ ॥ सूर्यगुप्तैरभिष्टूयण्वंविज्ञायतेततः ॥ अर्चितस्त्वंतथाशक्त्यामयाभक्त्याविभावसो ॥ ४७ ॥ ऐहिकमुष्मिर्कीनाथकार्यासि
 हिंदइदस्वमे ॥ एवंत्रिषणंस्नात्वायोऽव्येत्प्रणतोरविम् ॥ ४८ ॥ विधिनानुयथोक्तेनसोऽश्वमेधफलंलभेत् ॥ यश्चैवंकुरुतेनित्यंयथोक्तंधूप
 विस्तरम् ॥ ४९ ॥ सपुत्रवानरोगीचमृतःसंलीयतेरवौ ॥ विधिनानुयथोक्तेनक्रियमाणानियन्ततः ॥ ५० ॥ सर्वकार्याणिनिद्रयंतिसफला
 निभवंतिच ॥ पुष्पंश्रेष्ठयदानस्यात्पत्राणिसमुपाहरेत् ॥ ५१ ॥ पत्रंनस्यात्ततोधूपंधूपंनस्यात्ततोजलम् ॥ सर्वनस्याद्यदौचैवप्रणिपातेन
 पूजयेत् ॥ ५२ ॥ अशक्तःप्रणिपातस्यमनसापूजयेद्विम् ॥ असंभवेतुद्रव्याणांविधेरिषप्रकीर्तितः ॥ ५३ ॥ द्रव्याणांसंभवेचैवसर्वमेवोपहारयेत् ॥
 मंत्रात्कर्मयुतोयस्तुमित्रेधूपंनिवेदयेत् ॥ ५४ ॥ उच्चारणाच्चवैतेषांधूपप्रतीभवेद्रविः ॥ शिरोनासासुखंचैवभृशमावृत्ययन्ततः ॥ ५५ ॥ पूजये
 द्भ्रातृकरंवीरशिथिलंतुनकारयेत् ॥ नलिनेनतुराजेन्द्रनरोयातिदिवाकरम् ॥ ५६ ॥ तस्माद्युक्तंसंदाकार्यपूज्यंतेचदिवाकरम् ॥ तेऽश्वमेध
 फलंप्राप्यसूर्यलोकंव्रजंतिहि ॥ ५७ ॥ धूपेनपूज्यमानेतुनराःपश्यंतियादव ॥ यांतितेपरमंस्थानंयत्रपश्यंतिस्मरयः ॥ ५८ ॥ क्रियमाणंतथाकै
 चभक्त्यापश्यंतियेनराः ॥ सर्वान्कामानिहप्राप्येयांतिपरमंपदम् ॥ ५९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांजोपाख्यान
 धूपादिविविधविधिवर्णनंमन्त्रयश्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अथाजगामभगवान्यासोद्धारस्व
 तीपुरीम् ॥ द्रुष्टुंनारायणंदेवंशंखचक्रगदाधरम् ॥ १ ॥ तमागतमृषिदृष्ट्वावासुदेवोविश्रां पते ॥ अभ्युत्थायमहतेजःपूजयामासभारत ॥ २ ॥
 स्वयमेवाप्तंनदत्त्वापादमर्ध्यतथैवच ॥ प्रच्छप्रयतोभूत्वाव्यासंसत्यवतीसुतम् ॥ ३ ॥ यएतेभोजकाविप्राआनीतामत्सुतेनवै ॥ शाकद्वी

पमितोगत्वाज्ञानिनिमोक्षगामिनः ॥ ४ ॥ तान्दृष्ट्वाहूपतोविप्रप्रवेशात्कर्मतस्तथा ॥ कौतूहलं समुत्पन्नं हर्षश्च परममम ॥ ५ ॥ कथमेतेश्च
 मपि तिष्ठते पृथिवीतले ॥ येषां रविः सदा पूज्यो येषां मुक्तिः सदा वसेत् ॥ ६ ॥ नागत्वाभोजकत्वं हि मांशमाप्नोति कश्चन ॥ इदं मे मनसो ब्रह्मसदासं
 प्रतिभाति वै ॥ ७ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमेव यथा तथा त्वं शंखचक्रगदाधर ॥ धन्या एते महात्मानो भोजकानां संशयः ॥ ८ ॥ येषूजयंति
 सततं भानुमंतं दिवाकरम् ॥ ज्ञानिनः कर्मनिष्ठाश्च सदा मोक्षगतिं गताः ॥ ९ ॥ यजंते सततं भानुं बलिपुष्पफलैस्तथा ॥ अन्ननौषधिभिश्चैव
 आज्यहोमैश्च कृत्स्नशः ॥ १० ॥ होमं च शाश्वतं कृत्वा परं होमं ततः श्रिताः ॥ परहोमस्य करणात्पूतात्मानो बह्वकलमपाः ॥ ११ ॥ विशन्ति पर
 मां दिव्यां भास्करं तैजसीं कलाम् ॥ कर्मणः साधने चैकातत्र चाग्नौ प्रतिष्ठिता ॥ १२ ॥ वायुमार्गास्थिताऽप्यग्निद्वितीयांतः प्रकाशिका ॥ ततः
 परंतु तीयातु तत्समृतं मूर्यमंडले ॥ १३ ॥ मंडलं तच्च सवितुर्दिव्यं ब्रह्म जमव्ययम् ॥ तस्याऽसौ पुरुषो मध्योऽसौ सदसदात्मकः ॥ १४ ॥ क्षरा
 क्षरस्तु विज्ञेयो महामूर्यस्तथैव च ॥ निष्कलः सकलश्चापि द्रौचतस्य प्रकल्पितौ ॥ १५ ॥ अक्षरः सकलश्चैव सर्वभूतव्यवस्थितः ॥ सतस्त्वः स
 कलः प्रोक्तस्तत्त्वहीनस्तु निष्कलः ॥ १६ ॥ तुणगुल्मलता वृक्षवृक्षसिंहद्विजाधिपान् ॥ सुरसिद्धमनुष्याश्च स्थलजालजान् हरेत् ॥ १७ ॥
 व्यवस्थितः स सर्वत्र सवेषामंतरात्मानि ॥ यदा कल्प्यात्मकश्चैव द्वितीयांतनुमाश्रितः ॥ १८ ॥ निष्कलस्तु सदज्ञेयः संस्थितस्तैजसीं कलाम् ॥
 हिमं धर्मचर्चवर्षत्रैलोक्ये कुरुते सदा ॥ १९ ॥ द्वितीयाया तनुस्तस्य अक्षरं तत्परंपदम् ॥ देवयानंतु पंथानं कर्मयोगेन संस्थिताः ॥ २० ॥ आ
 दित्यसिद्धांतरिताः सांख्ययोगविदश्चैव ॥ तेऽभिगच्छन्ति तत्स्थानं समोक्षः परिकीर्तितः ॥ २१ ॥ निर्द्वंद्वो निर्गमश्चैव तत्र गत्वानुशोचति ॥
 वेदेषु ब्रह्मवदंति ध्यायंति तत्त्ववेदिनः ॥ २२ ॥ अकारं तत्त्वतश्चापि ध्यायंते पुरुषोत्तम ॥ त्र्यक्षरं च तमोकारं सार्धमात्रात्रये स्थितम् ॥ २३ ॥
 वदंति चार्धमात्रस्थं मकारं व्यंजनतत्त्वकम् ॥ ध्यायंति ये मकारं यज्ञानं ते हि सदात्मकम् ॥ २४ ॥ मकारो भगवान्देवो भास्करः परिकीर्तितः ॥ मकार
 ध्यानयोगाच्च महाद्वेते प्रकीर्तिताः ॥ २५ ॥ धूपमाल्यैर्यतश्चापि उपहारैस्तथैव च ॥ भोजयंति सहस्रांशुं तेन ते भोजकाः स्मृताः ॥ २६ ॥ इति श्री भविष्ये
 महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्यानं भोजकस्योत्पत्तिवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशदुत्तराश्रतमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ४॥ ॥ ४॥

॥ वासुदेवं उवाच ॥ ॥ ज्ञानोपलब्धिं विप्रैः प्रभोजकानां महामुने ॥ ब्रूहितत्त्वं द्विजश्रेष्ठकौतुकं परमं मम ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 इमां ज्ञानोपलब्धितु निबोध दत्तो मम ॥ अस्थिस्थूलं स्नायुयुतं मां सांशोणितले पनम् ॥ २ ॥ चर्मो वनद्वंदुर्गंधिपूर्णमूत्रपुरीषयोः ॥ जराशोक
 समाविष्टो रोगायतनमातुरम् ॥ ३ ॥ रजस्वलमनित्यं च भूतावासमिमं त्यजेत् ॥ कपालं वृक्षमूलं नि कुचैलमहायता ॥ ४ ॥ समता सर्व
 भूतेषु एवं मुक्तस्य लक्षणम् ॥ तिलैर्तैलं गाविक्षीरं काष्ठोपावकसन्ततिः ॥ ५ ॥ उपार्यं च तयेदस्य धिया धीरः समाहितः ॥ प्रमाथि च प्रयत्नेन मनः
 संयम्य चंचलम् ॥ ६ ॥ बुद्धौ द्विधा णि संयम्य शकुनानि वपंजरे ॥ इंद्रियैर्नियतैर्देहधाराभिरिव तुष्यते ॥ ७ ॥ सततममृतस्यैव जनार्दनमहा
 मते ॥ प्राणायामैर्देहोषान्धारणाभिश्च क्लिषम् ॥ ८ ॥ प्रत्याहारेण संसर्गान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥ ध्यायमानस्य दृढं ते च तदेवैष्यथा
 ग्निना ॥ ९ ॥ तथैद्रियकृता दोषा दह्यंते प्राणिग्रहात् ॥ चित्तं चित्तं संशोध्य भावं भवेन शोधयेत् ॥ १० ॥ मनस्तु मनसा शोध्य बुद्धिबुद्ध्या
 तु शोधयेत् ॥ चित्तस्यातिप्रसादेन भातिकर्मशुभाशुभम् ॥ ११ ॥ शुभाशुभविनिमुक्तो निद्वंद्वो निष्परिग्रहः ॥ निर्ममो निरहंकारस्ततो
 याति परांगतिम् ॥ १२ ॥ पूर्वोक्ते लोहितं रूपं प्रथममृद्धमयं स्मृतम् ॥ यजुर्मया द्वितीयं तु श्वतं माध्याह्निकं स्मृतम् ॥ १३ ॥ कृष्णं तृतीयं सा
 याह्निकं चतुर्थं पतुतस्मृतम् ॥ प्रथमं राजसं देवद्वितीयं सात्विकं स्मृतम् ॥ १४ ॥ तृतीयं तामसरूपं त्रैगुण्यं तस्य कालिपतम् ॥ त्रयाणां व्यतिरेक
 ण चतुर्थं सूर्यमंडलम् ॥ १५ ॥ ज्योतिष्प्रकाशकं सूर्यं प्रोक्तं देवनिर्जनम् ॥ चतुर्थं तु वेदविदः सूर्यसिद्धांतवेदिनः ॥ १६ ॥ अकारप्रणवैर्युक्ता
 ध्याननिधूतकल्मषाः ॥ स्थिताः पद्मासेन वीरानाभिः संन्यस्तपाणयः ॥ १७ ॥ सुषुम्ना नाडिका मार्गकुंभे रचक पूरकैः ॥ त्रिभिः संशोध्य तापं च मरु
 तो देहमध्यगान् ॥ १८ ॥ पदांगुष्ठान्वितः स्विन्नमूर्ध्वमुखोऽप्येत्कमात् ॥ नाभिदेशे तु तं दृष्ट्वा देवमाश्रिमा नमयम् ॥ १९ ॥ सोमं च हृदये दृष्ट्वा
 मूर्ध्नि वाग्निशिखांततः ॥ वातराशिमाभिरासाद्य तं भित्त्वा मंडलं परम् ॥ २० ॥ ततः परं तु योगच्छेद्य गस्थः सूर्यमंडलम् ॥ तत्र गत्वा न शोचंति तत्सो
 रं परमं पदम् ॥ २१ ॥ देवाचैनं महाबाहो कीर्तितं के शिमुद न ॥ प्रथमं हृदयं स्थानं द्वितीयं चाग्निमाश्रितम् ॥ २२ ॥ तृतीयं नाम संस्थं च चतुर्थं
 सूर्यमंडलम् ॥ २३ ॥ स्थानं परं परमात्मसंस्थं भानोः सुरेशस्य वदंति तज्ज्ञाः ॥ ज्ञेयः समोक्षश्च नृणां स एव संसारविच्छित्ति करं पदंततः ॥ २४ ॥

इदममृतसमंपरस्यवेद्यकिरणसहस्रभृतोहितजनानाम् ॥ ऋषिचरितमवेत्यतत्त्वसारव्यपगतमोहाधियः प्रयांति मोक्षम् ॥ २५ ॥ इदमंगान
चरितं मया ते प्रख्यापितं यानवरेण युक्तम् ॥ ज्ञात्वा त्विमं मोक्षविदं तिसिद्धाश्च तत्स्थानमवाप्नुवन्ति ॥ २६ ॥ यन्मत्प्रोक्तमिदं ज्ञानं देयं श्रद्धा
वतां नृणाम् ॥ नास्तिकानामबुद्धीर्नानं देयं भूतिमिच्छता ॥ २७ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्वा न्यासो भोजकज्ञानमुत्त
मम् ॥ नारायणं महापुराणं ब्रह्मपर्वणि सप्तमं कल्पे भोजकज्ञानवर्णनं नाम पंचचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ इति
इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमं कल्पे भोजकज्ञानवर्णनं नाम पंचचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ इति
नीलकण्ठ उवाच ॥ य एते भोजकाः प्रोक्तो देवदेवस्य पूजकाः ॥ नात्र भोज्यमथैतेषां ब्राह्मणैश्च कदाचन ॥ १ ॥ भारुकरस्य प्रिया ह्येते पूज्यत्वं
च तथागताः ॥ दिव्याश्चैते स्मृता विप्रा आदित्यांगसमुद्रवाः ॥ २ ॥ अभोज्यत्वं कथं याता भोजकास्तद्वत्स्वमे ॥ किं कुर्वाणस्तथा कर्म भोज्य
तां यांति मेव दू ॥ ३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इममर्थं पुरापृष्टो वासुदेवो महीपते ॥ कृतवर्मणा पुरा राजंस्तथा सांभो महबलः ॥ ४ ॥
गतौ सांभो गुरीविरतथानारदपर्वतौ ॥ भुक्त्वन्तो गृहे सह सर्वे भोजकस्य महात्मनः ॥ ५ ॥ आदित्यकर्मणो लोके देवा ब्रह्मव्यातिमागताः ॥ तेन ते पूजि
ताः सर्वे भक्त्या भोज्यैरनेकशः ॥ ६ ॥ आगतास्ते पुरीं विरपुण्यां द्वा रवतीं विभोः ॥ तावृषी दिवमारुढौ राजन्ना रदपर्वतौ ॥ ७ ॥ वासुदेवं
हाते जाहादौ कयो वाक्यमब्रवीत् ॥ य एते भोजका विप्रपूजका भारुकरस्यतु ॥ ८ ॥ अन्नमेषां कथं विप्राभुक्त्वं तो जनादनं ॥ तावृषी दिव्यमा
ख्यातौ यौ तौ नारदपर्वतौ ॥ ९ ॥ अभोज्याः किल एतैर्ब्राह्मणानां जनादनं ॥ १० ॥ वासुदेव उवाच ॥ न ते भोज्या महाबाहो भोज्या भो
जाश्च सर्वदा ॥ १० ॥ अभिवाद्य प्रयत्नेन यथादित्यो महामते ॥ आचरन्तश्च तत्कर्म भोज्यत्वं ब्रजं जिते ॥ ११ ॥ तच्छ्रुतां यदुश्रेष्ठयत्नका
र्यं चापि तौ विभो ॥ यतमानैर्महाबाहो तदिहैकमनाः शृणु ॥ १२ ॥ वृषलीयस्यैवैभार्यायश्चाव्यंगं न धारयेत् ॥ अभोज्यः स तु विज्ञेयो भोजको
नात्र संशयः ॥ १३ ॥ अस्नातः पूजयेद्यस्तु तथा व्यगं विवर्जितः ॥ आदित्यं दुशार्दूलं तथा च विधिना विभो ॥ १४ ॥ सेवको भोजको यस्तु
शूद्रांत्रयेन भुज्यते ॥ कृषिचक्रुरुते यस्तु देवाचामपि व्रजेयत् ॥ १५ ॥ जातकर्मादियस्य न संस्काराः कृता विभो ॥ आरुणेयैश्च मंत्रैश्च सावित्री

नचवैपठेत् ॥ १६ ॥ तस्यगेहेद्विजोभुक्त्वाकृच्छ्रणदेनशुध्यति ॥ पितृदेवमुष्याणांभूतानांभास्करस्यतु ॥ १७ ॥ अकृत्वाविधिवत्पूजां
 यस्तुभुक्तेसधर्महा ॥ अव्यगेनविहीनायःशंखहीनस्तथैवच ॥ १८ ॥ शिरसाधारयेत्केशान्ज्ञेयोभोजकाधमः ॥ देवाचनेनथाहोमस्नानं
 तर्पणमेवच ॥ १९ ॥ दानंब्राह्मणपूजांचकुर्वतोभोजकस्यतु ॥ अव्यगेनविहीनस्यसर्वभवतिनिष्फलम् ॥ २० ॥ सर्वदेवमयाह्येषसर्वदेवम
 यस्तथा ॥ अव्यगोयदुशार्दूलपवित्रंपरमंस्मृतम् ॥ २१ ॥ भोजकानांयदुश्रेष्ठतस्यमूलेस्थितोहरिः ॥ मध्येब्रह्मामहातेजाअग्रगोश्रुतिभूषणः
 ॥ २२ ॥ ऋग्वेदोयस्यमूलस्थोमध्येसामानिकृत्स्नशः ॥ यजुर्वेदस्तथाश्रेष्ठश्चाथर्वसहितःस्थितः ॥ २३ ॥ त्रयोऽग्रयस्तथाराजंस्त्रयोऽलो
 काःस्थिताःक्रमात् ॥ एवमेषपवित्रस्तुअव्यगोभोजकस्यतु ॥ २४ ॥ यस्त्वेनविहीनस्तुभोजकोभोजकाधमः ॥ अभोज्यस्तुविज्ञेयः
 सोऽशुचिर्नात्रसंशयः ॥ २५ ॥ निर्माल्यमथनैवेद्यंकुर्मदेवहेलिना ॥ येप्रयच्छंतिशूद्राणांविंश्रीणांतिचभोजकाः ॥ २६ ॥ तेऽधमाभोजका
 ज्ञेयायेचदेवस्वहारिणः ॥ नपूजयंतिदेवेशंदेवस्वक्षपयतिच ॥ २७ ॥ नतैदेवप्रियास्तातविज्ञेयाभोजकाधमाः ॥ अभुक्त्वायस्यनैवेद्यंभोजको
 ऽश्रातिमानद ॥ २८ ॥ तदन्नंभुंजतस्तस्यनरकायनशांतये ॥ नैवेद्यंभोजयेत्तस्माद्भास्करस्यनरःसदा ॥ २९ ॥ प्रथमंयदुशार्दूलसचदेहेवि
 शोधनम् ॥ ब्राह्मणानांयथावीरपुरोडाशंकायशोधनम् ॥ ३० ॥ भोजकानांतथावीरनैवेद्यंकायशोधनम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण
 ब्रह्मपर्वणिसप्तमीकल्पेसांविपोषारण्यानेभोजकवर्णनं नामषट्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ध्या ॥ वासुदेवउवाच ॥ अत्रपुष्टायथा
 देवोभास्करोदेवपूजितः ॥ अरुणेनमहाबाहोकेप्रियाभोजकास्तथा ॥ १ ॥ पूजायांतवकयोग्याःकेनयोग्याभवंतिच ॥ इतिपुष्टःसभगवा
 नरुणेनदिवाकरः ॥ २ ॥ यदुवाचमहाबाहोतद्देहकमनाःशृणु ॥ ॥ भास्करउवाच ॥ परदारान्परद्रव्येनहिंसतिभोजकाः ॥ ३ ॥
 तेप्रियाममवैरित्येननंदितिदेवतान् ॥ वाणिज्यंकृषिसेवांवेदानांनिन्दनंचये ॥ ४ ॥ कुर्वतिभोजकाज्ञेयाःसर्वेतेममवैरिणः ॥
 येषांभार्यामंग्रहणंकर्षणंप्रकुर्वते ॥ ५ ॥ नृपसेवांखगेश्वरविज्ञेयाःपतितास्तुते ॥ भुंजतेयेचशूद्रांज्ञेयास्तेऽशत्रवोमम ॥ ६ ॥ पूजाकृतान्तु
 यातैस्तुतथाध्यंचखगोत्तम ॥ पूजांतामथचाप्यध्यैनाहंष्टलामिखेचर ॥ ७ ॥ यएतेकथितावीरयेचशंखविजिताः ॥ निर्माल्ययेमदीयं

तुनैवेद्यं कुमुतं तथा ॥ ८ ॥ शूद्राय यः प्रयच्छति विक्रीणति च ये खग ॥ यच्छति ये च वैश्याय भोजकामेन ते प्रियाः ॥ ९ ॥ यजंते ये च सावित्रिर्महा-
 श्वेतां च गोपतेः ॥ येन जर्नति मे मुद्रा किं करणां च नामतः ॥ १० ॥ य एते काथिता वीर भोजकास्ते मया खग ॥ नैते पूजयितुं शक्ता यि प्रियाममभो-
 जकाः ॥ ११ ॥ ताच्छृणुष्व खग श्रेष्ठ भूत्वा चैकग्रमानसः ॥ देवद्विजमनुष्याणां पितृणां चापि पूजकाः ॥ १२ ॥ ते प्रियाममवैनित्यं शक्ताः पूजयितुं
 विम्व ॥ येषां मुंडशिरोनित्ये च अव्यंगसमन्विताः ॥ १३ ॥ वादयंति च ये शवं दिव्यास्ते भोजकामताः ॥ त्रिकालं ये च मानित्यं सुस्नाताः क्रोधव-
 र्जिताः ॥ १४ ॥ पूजयंति खग श्रेष्ठ ते प्रियाममभोजकाः ॥ वारिमदीयेन कृतं तु षष्ठ्या यि च प्रकुर्वते ॥ १५ ॥ सतम्यासु पवासस्तु तथा संक्रमणे म-
 म ॥ दिव्यास्ते ब्राह्मणज्ञेया भोजकाममपूजकाः ॥ १६ ॥ पूजयंति च ये विप्रान्मद्रक्तामत्परायणाः ॥ ते प्रियाः ससतं मर्ह्यं भोजकागरुडा-
 ग्रज ॥ १७ ॥ मयि भक्तिन कुर्वति ब्राह्मणान् पूजयति नो ॥ न ते पूज्यानवंदाश्च यद्विषंति च मांसदा ॥ १८ ॥ ये कुर्वन्ति महायज्ञान् भोजकागरुडाग्रज ॥
 पितृदेवमनुष्याणां पूजार्थं सतं खग ॥ १९ ॥ प्रियास्ते सततं वीर भोजकानां तथोत्तमाः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पंचयज्ञान् प्रवर्तयेत् ॥ २० ॥
 एकभक्तेन येनित्यं वर्तते कश्यपात्मज ॥ भुंजते न च ये रात्रौ भोजकास्ते प्रियामम ॥ २१ ॥ मम वारचयो वीर तथा षष्ठ्या च के शव ॥ न रात्रौ भुंजते
 प्राज्ञा मति प्रियास्ते मया खग ॥ २२ ॥ प्रति संवत्सरं ये तु भोजकागरुडाग्रज ॥ न यच्छंति पितुर्मर्तुं दिवसे तेन मे प्रियाः ॥ २३ ॥ इत्थं भूता भोजका ये
 माघमासे च सप्तमी ॥ पुष्पाणां करवाराणि तथा रक्तचंदनम् ॥ २४ ॥ वाचं कंब्राह्मणानां तु नैवेद्यं मोदकास्तथा ॥ घृताहुत्यों गुग्गुलुश्च शिरे-
 ण स्नपनं तथा ॥ २५ ॥ वाद्यानां शंखशब्दं च नृत्यं नाढ्यं मंतम ॥ पंचवर्णाः पताकास्तु श्वेतं छत्रं च मे प्रियम् ॥ २६ ॥ नान्यवर्णः कृता पूजतथा प्रा-
 णातिमां खग ॥ यथा कृता भोजकेन पूजप्रीणातिमांसदा ॥ २७ ॥ नान्ये देवप्रतिष्ठा तु कर्तव्या भोजकेन तु ॥ वासुदेव उवाच ॥ २८ ॥ इत्यु-
 क्त्वा भगवान् देवश्चारुणाय पुरानव ॥ २८ ॥ लक्षणं भोजकानां तु ततो मे रुमथाक्रमत् ॥ एवं भोज्या भोजकास्तु न चाभोज्याः कदाचन ॥ २९ ॥
 अनुष्ठानविहीना येन ते भोज्यास्तु भोजकाः ॥ भौमास्तु ब्राह्मणयेतु अनुष्ठानविर्जिताः ॥ ३० ॥ तेऽप्यभोज्या भवंतीह विकर्मस्था विशेष-
 तः ॥ नास्ति पूज्यतमं किंचि मांगल्यं पावनं तथा ॥ ३१ ॥ चतुर्णामिह वर्णानां मुक्त्वा भोजकमुत्तमम् ॥ पूजिते भोजके वीर आदित्यपूजितो भ-

वेत् ॥ ३२ ॥ यस्यभुंजतिवैगेहेभोजकायदुन्दन ॥ तस्यभुंक्तेस्वयंभानुब्रह्मविष्णुस्तथाशिवः ॥ ३३ ॥ यथेहसर्वस्त्वानांप्रधानत्वेस्थितो
 रविः ॥ तथेहसर्वभूतानांभोजकःपूज्यउच्यते ॥ ३४ ॥ तीर्थानांतुक्रुद्धंशंरसांसागरोयथा ॥ तथापूज्यतमोज्ञेयःपूज्यानांभोजकोविभे
 ॥ ३५ ॥ विशेषणचसौराणांभोजकःपूज्यउच्यते ॥ भर्तापूज्योयथान्नोशिष्याणांचयथागुरुः ॥ ३६ ॥ भोजकस्तुतथापूज्यसौराणांह
 दिकात्मज ॥ यस्यभुंक्तेभोजकस्तुगंधपुष्पादिनार्चितः ॥ ३७ ॥ तस्यभुंक्तेस्वयंभानुःपेतरौदेवतास्तथा ॥ एवंपूज्यास्तथाभोज्याभो
 जकाह्वादिकात्मज ॥ ३८ ॥ येसौराभोजकस्याब्रंभुंजतेनिर्विकल्पतः ॥ तसर्वेषांपनिमुक्तायांतिमूर्यसलोकताम् ॥ ३९ ॥ कथितोयत्रयो
 भोज्योयथाभोज्यःसवर्जितः ॥ अथाकैवहुनेक्तिनश्रूयतांवर्चनम् ॥ ४० ॥ नास्तिवेदात्परंशान्नानास्तिगंगासमासरित् ॥ अश्वमेधसंपुण्यं
 नास्तिपुत्रसमसुखम् ॥ ४१ ॥ नास्तिभानुसमोदेवोनास्तिमातृसमागतिः ॥ यथैतानिसमस्तानिउत्तमानियदूत्तम ॥ ४२ ॥ तथोत्तमोभोजक
 स्तुसंप्रोक्तोभास्करेणतु ॥ ४३ ॥ इतिश्रीविष्वेयमहापुराणेब्रह्मपर्वणिसप्तमीकल्पेसांबोपाख्यानोभोजकलक्षणवर्णनंनमस्तचत्वारिंदुत्तरशत
 तमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अथसांबोमहातेजादृष्ट्वाचक्रंपितुःकरे ॥ ज्वालामालाकरालंतुमहतोतजसान्वितम् ॥ १ ॥
 पप्रच्छपितरसांबोभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ कुतस्तातत्वयाप्रातंचक्रमादित्यसन्निभम् ॥ २ ॥ किमर्थंवहसेदेवदिव्यमायुधमुत्तमम् ॥ एत
 दाख्याहिमेसर्वश्रेतुकामस्थकौतुकात् ॥ ३ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ साधुसांधुमहाबाहोसाधुष्टोऽस्महंत्या ॥ शृणुष्वैकमनाःपुत्रचक्रस्य
 विधिनिर्णयम् ॥ ४ ॥ दिव्यवर्षसहस्रंतुभानुमाराध्यश्रद्धया ॥ प्राप्तंचक्रंमयातस्माद्भास्कराच्छोकपूजितात् ॥ ५ ॥ नभोगःपंचकाहूढःस्थ
 तःसाक्षाद्विवाकरः ॥ ग्रहाःसोमादयोयत्रसंस्थितानाभिर्मंडले ॥ ६ ॥ आदित्यद्वादशसमाशेषुकमशस्तथा ॥ प्रोक्तंपथिषुतत्त्वानिपृथिव्या
 दानिन्यानिवै ॥ ७ ॥ एतैस्तत्त्वैःपरिव्याप्तंचक्रंकरालात्मकंपरम् ॥ संक्षेपत्तेमयाख्यातंदत्तंचक्रमिवापरम् ॥ ८ ॥ सांबउवाच ॥ कथंकराल
 मयंदेवचक्रंकमलमुच्यते ॥ इदंतावन्ममाचक्ष्वज्ञातुमिच्छामितत्त्वतः ॥ ९ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ कमलंभूतुभिःषड्भिःषडूदलंचक्षयाश्रितम् ॥

पुरुषाधिष्ठितं तद्विद्वत्तत्संगो रविः स्थितः ॥ १० ॥ यच्च कालत्रयं लोके तत्राभिप्रेतमुच्यते ॥ मासा आरामहाबाहो षष्ठ्यश्च प्रथमः स्मृताः ॥ ११ ॥
 नेमा चैव परे योक्ते अयने दक्षिणोत्तरे ॥ पथिनाभिषु योगे च योगाख्यास्तपनादिभिः ॥ १२ ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्च वसदाचात्र स्थिताः स्मृताः ॥ एतै
 व्याप्तिमिदं चक्रं स्थूलसूक्ष्मप्रभेदतः ॥ १३ ॥ अत्रोद्दिष्टेषु कालेषु नोद्दिष्टमया तव ॥ युगादिकल्पपर्यन्तास्तेऽपि चात्र स्थिताः क्रमात् ॥
 ॥ १४ ॥ यत्ते कालात्मकं चक्रमिदं संक्षेपतो मया ॥ कथितं तद्विनिष्क्रान्तं प्रदत्तात्सु मण्डलात् ॥ १५ ॥ असुराणां वधायेदं मया लब्धं दि
 वा करात् ॥ आराध्य तपसा सुयुगपरा कल्पे जगद्गुरुम् ॥ १६ ॥ अतः संपूजयाम्यनेन ग्रहैस्तत्त्वैर्वृत्तं सदा ॥ अर्कमहो हि चक्रस्थं यः पूजयति
 भक्तिमान् ॥ १७ ॥ तेजसारविसंकाशः पुष्पोत्तरपुरं व्रजेत् ॥ तस्मात्तं मत्कुलानंदं मित्रं संपूजयाम्यहम् ॥ १८ ॥ ग्रहैस्तत्त्वैर्वृत्तं भक्त्या स्व
 मंत्रैः सततं विभुम् ॥ सप्तम्यां च क्रमालिख्ये यजंति दिवाकरम् ॥ १९ ॥ रक्तचंदनपूणेन कुंकुमेन सुगंधिना ॥ पिष्टगंधादिभिर्दोषैः परितोष
 कमिश्रकैः ॥ २० ॥ रक्तैश्च कमलैः शुद्धैः करवीरैः सुगंधिभिः ॥ अन्यैर्वाकुसुमैर्वन्यैः प्रत्यग्रैर्जनुर्वाजैः ॥ २१ ॥ अपर्युषितं निश्छिद्रैः शुभ
 धन्यैर्दौलैरपि ॥ फलैः पक्वैरोषधिभिस्तथा दूर्वाकुशैः ॥ २२ ॥ धूपैश्च विविधैर्गंधैस्तथा वस्त्रैश्च भूषणैः ॥ भक्ष्यैर्भोज्यैश्च पेयैश्च चोष्यैर्लह्वैश्च
 शक्तिः ॥ २३ ॥ वितानशोभा सिकतैः पलाशैरुपशोभितैः ॥ छत्रचामरघंटाभिर्भूषणैर्दर्पणादिभिः ॥ २४ ॥ नृत्यवादित्रगैश्च वेदैः
 पुण्यकथास्वनैः ॥ सर्वत्र जयघोषैश्च संपूर्णैः पूजयंतिये ॥ २५ ॥ संपूर्णान् विविधान् कामान्निविद्यान् प्राप्नुवंति ते ॥ स्वचक्रं चापि निर्विघ्नं वृद्धि
 मायाति सुव्रत ॥ २६ ॥ हन्यते परचक्रं च यत्रेदं पूज्यते सकृत् ॥ संक्रांतौ ग्रहणे चापि लिखित्वा योजयेदम् ॥ २७ ॥ भवंति नियताः सां वतस्य सा
 नुग्रहाग्रहाः ॥ सर्वरोगविहीनस्तु सर्वदुःखविर्जिताः ॥ २८ ॥ चिरं जीवति धर्मात्मा सर्वैश्चर्यं समन्वितः ॥ एषैकथितो वत्स च क्रयोगो मया तव ॥ २९ ॥
 अर्कस्य सर्वयज्ञानां श्रेष्ठः सिद्धिप्रदो भूषम् ॥ पुण्ये धर्म्यस्तथा पुष्टयः शत्रुघ्नश्च विशेषतः ॥ ३० ॥ श्वेतो रक्तोऽथ पीतश्च कृष्णश्चापि विभागशः ॥ ३१ ॥
 इति श्री भविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांख्योपाख्यानिकालचक्रवर्णनं नामाष्टाचत्वारिंशदुत्तरांशतमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ४७ ॥

॥ सांवउवाच ॥ किंप्रमाणंलिखेच्चक्रंतत्रपद्मंचिक्रिभवेत् ॥ नेमिप्रधारनाभीनांविभागःक्रियतेकथम् ॥ १ ॥ वासुदेवउवाच ॥
 चतुःषष्ट्यंगुलंचक्रं कृत्वावृत्तंप्रमाणतः ॥ अष्टांगुलाभवेन्नमिःस्यैवविभावतःसदा ॥ २ ॥ नाभिक्षेत्रंथैवस्यात्पद्मं तत्रिगुणंभवेत् ॥ आर-
 क्षेत्रंचपद्मस्यकर्णिकेसराणिच ॥ ३ ॥ केसरस्यचपादेनशेषपत्राणिकल्पयेत् ॥ पत्रसंधिश्चपादांगंक्रमात्तत्रापिभिद्यते ॥ ४ ॥ उन्नतंक-
 मलंतत्तुक्रूर्यान्नाभ्यानसंशयः ॥ आकीर्णाःसंविभक्ताश्चकर्तव्याःप्रधयःक्रमात् ॥ ५ ॥ अंगुलस्थूलमूलंस्थूलादाशंत्रिगुणंततः ॥ भूमिःपीता
 बहिर्ज्ञेयार्णिकेसराणिच ॥ ६ ॥ सितंनभिस्थलंतत्रद्वाराणिपरिकल्पयेत् ॥ हस्तमात्रंभवेत्तस्यतन्मानंद्वारसंनिभम् ॥ ७ ॥ शेषं
 रक्तंसमुद्दिष्टंसंहताःपत्रसंधयः ॥ नाभिनेम्यन्तरेलखाःसिताश्चांगुलमानतः ॥ ८ ॥ सितरक्तासिताभिश्चसमंतादुपशोभितम् ॥ कपोल-
 द्वारपद्मंचद्वारकोणप्रकल्पयेत् ॥ ९ ॥ चतुर्द्वारंभवेदेवमैद्रद्वारंप्रकल्पयेत् ॥ अपरण्हेऽथपूर्वाण्हेवरुणमावहेत्सदा ॥ १० ॥ द्वारण्येता-
 निसंवृत्ययथोक्तविधिनयजेत् ॥ यथोक्तादेवताःसर्वाःस्वमंत्रैरेवभक्तितः ॥ ११ ॥ चक्रमेवंसमुद्दिष्टंयजनार्थमयातव ॥ यज्ञेनानेनसंबद्धोदी-
 क्षितश्चार्कमंडले ॥ १२ ॥ इत्थमेभानुनापूर्वमिदमुक्तंवरानन ॥ सांवउवाच ॥ ॥ केमंत्राश्चक्रयज्ञेऽस्मिन्देवतानांप्रकीर्तिताः ॥ १३ ॥ यज्ञ-
 क्रमश्चक्रःप्रोक्तोऽरूपैकचपृथक्पृथक् ॥ वासुदेवउवाच ॥ स्वर्षोल्कंहृदयाध्यक्षंपूर्वोक्तेकमलेयजेत् ॥ १४ ॥ कर्णिकायांदलेष्वेवमंगानिहृद-
 यादिच॥नाममंत्राश्चतुर्थ्यतास्तेषांपूर्वोक्तकोटयः ॥ १५ ॥ नमस्कारश्चसर्वत्रएषएवविधिःस्मृतः ॥ स्वाहांताहोमकालेचक्रमस्वन्येषुतेपु-
 नः ॥ यथाकर्मवसानाश्चप्रयोक्तव्याःसमासतः ॥ १६ ॥ अखण्डोक्तव्यविद्ब्रह्मेदिवाकरायधमिहि ॥ तनःसूर्यःप्रचोदयात् ॥ १७ ॥
 सावित्रीचमहाबाहोचतुर्विंशक्षरामता ॥ सर्वतत्त्वमयीपुण्याब्रह्मगोत्रार्कवल्लभा ॥ १८ ॥ एवंमंत्राःप्रयोक्तव्याःसर्वकर्मस्वतंद्रितैः ॥
 अन्यथाविफलंकर्मभवेदिहपरत्रच ॥ १९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनमंत्रांज्ञात्वाविधितथा ॥ यथावत्कर्मतत्कृत्वासाधयेदीप्सितंफलम् ॥ २० ॥
 ॥ सांवउवाच ॥ ॥ आदित्यमंडलेदीक्षाकस्यकार्यकथंचसा ॥ कदाकेनकिमर्थचकथयेदममाखिलम् ॥ २१ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥
 ब्राह्मणंशत्रियवैश्यकुलीनंशूद्रमेवच ॥ पुरुषंवास्त्रियंवापिदीक्षयेत्सूर्यमंडले ॥ २२ ॥ स्वयंभवत्योपपन्नश्चप्रणिपत्यगुरुं तथा ॥ गुरुस्तंदी-

क्षयेद्विप्रः कल्पज्ञः सत्यवाक्छुचिः ॥ २३ ॥ षष्ठ्याप्रतिप्रसमाधायपूर्वाक्ताविधिनाक्रमात् ॥ संपूज्याकृतथावह्नुह्रुत्वावैहविषारविम् ॥ २४ ॥
 शिष्यं स्नातमथाचांतं खषोलकाकृतिविग्रहम् ॥ स्वर्गैरालभ्यचांगेषु दुर्भवाद्भिस्तथाक्षतैः ॥ २५ ॥ पुष्पैः संपूज्यचांगानि दद्यादकै
 बलिस्तथा ॥ आदित्यो वरुणोऽर्कोऽग्निः साधितो हृदये न च ॥ २६ ॥ भवेदष्टतं गुडशीरस्तदुल्लेख्य प्रमाणतः ॥ त्रिभिरंजलिभिर्हुत्वा देवायागौ
 हुतं पुनः ॥ २७ ॥ दत्त्वा शिष्याय मुक्तैर्वंद्यति दंतधावनम् ॥ वृक्षशीरोद्भवतस्मै द्वादशांगुलसन्निभम् ॥ २८ ॥ दंतशिष्टेऽपनतिचतेन प्रा
 च्यांक्षिपेत्ततः ॥ दंतधावनमास्यं च तदा तस्योपरि क्षिपेत् ॥ २९ ॥ मैत्रावरुणमग्निं नवं क्रसौ म्यासमाश्रितम् ॥ प्रशस्तं दंतकाष्ठस्य मुखम्
 न्यत्र नैदितम् ॥ ३० ॥ यादिदं दंतकाष्ठस्य मुखं पश्यति तत्पतिम् ॥ अर्चयेत्तेन ज्ञातिः स्यादित्युक्ते भानुना स्वयम् ॥ ३१ ॥ पुनस्त
 द्भचनं श्रुत्वा अंगैरालभ्य चक्रमात् ॥ संपूज्य लोचने तत्र संचित्य परिजप्य च ॥ ३२ ॥ कारयित्वा च संकल्पं तथा चोद्विष्य संयमम् ॥ स्वापयेत्स्वयं
 चापि वंश्रुत्वा समाहितः ॥ ३३ ॥ आचम्य कृतरक्षस्तु कुतद्रव्याधिवासनः ॥ हृदये न मे त्रातः स्नात्वा हुत्वा हुताशनम् ॥ ३४ ॥ स्वप्नं पृच्छे
 द्यथादिष्टं शुभं संवादयेच्च तम् ॥ हृदये नानुभेदं दृष्टं शतहोमं समाचरेत् ॥ ३५ ॥ स्वप्ने पश्यति हर्म्याणि देवतानां हुताशनम् ॥ नद्योयाना निरम्या
 णि उद्यानोपवनानि च ॥ ३६ ॥ पत्रपुष्पफलाढ्यानि कमलानि च राजतम् ॥ संपश्यति यद्विस्वमेव ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥ ३७ ॥ राजानं शौर्यं
 संपन्नं धनढयं क्षत्रियोत्तरम् ॥ शुश्रूषणं परं द्रुपदं तत्स्वार्थमादिशेत् ॥ ३८ ॥ प्रशस्तं भाषणं चैव यथासंभवतो मतम् ॥ एतैः स्पृशेन्न मेतेषां
 श्रेष्ठमारोहणं ततः ॥ ३९ ॥ वाहनानि प्रशस्तानि प्राप्तासादनं वमेव च ॥ पर्वतं च समारुह्य विपुलाभार्गं भवेत् ॥ ४० ॥ पीत्वा सुरांसमुद्रं च द
 ध्याज्यं क्षीरमेव च ॥ सोमं मांसं सह विभुं क्त्वा सोत्रेणैव लभेत्तरः ॥ ४१ ॥ लब्ध्वा वस्त्राणि रत्नानि विविधाभरणानि च ॥ वाहनानि महिगावधान्या
 पकरणानि च ॥ ४२ ॥ समृद्धिमाप्नुयात्किंचित्स्वप्नानां दर्शनं शुभम् ॥ शुभकर्मानुगम्य च तत्सर्वं शुभमुच्यते ॥ ४३ ॥ तस्मादन्यदनिष्टं
 स्यात्तस्माद्युक्ताप्रतिक्रिया ॥ सप्तम्यां च क्रमाच्छिष्यतत्र संपूज्य भास्करम् ॥ ४४ ॥ तर्पयेत्वा दिवा शिष्टानालभ्य पूर्ववद्भूरुम् ॥ साष्टि

क्रमेणभृत्यर्थमुक्त्यर्थनान्यथाभवेत् ॥ ४५ ॥ दिवाकरंसमालम्भ्यपुरुषेथयथाक्रमम् ॥ सर्वग्रहेषुतत्त्वेषुयथावत्प्रयोजयेत् ॥ ४६ ॥
 विशुद्धेषुविशुद्धंतं ध्यात्वाचादित्यवत्क्रमात् ॥ वियोजयेत्पृथिव्याश्चततग्रभृति सर्वशः ॥ ४७ ॥ आदित्यमंडलंशुद्धं सर्वमुक्तंनियोजयेत् ॥
 एवंतुमनसाध्यात्वाजुहुयाच्चैवतंशतम् ॥ ४८ ॥ सर्वमंत्रैःकमादेवंदीक्षाप्रोक्तावरापरा ॥ कृत्स्वपुष्पपातंतुतस्मिन्नादित्यमंडले ॥ ४९ ॥
 बद्धास्यमंजलौ पुष्पंकृत्वादत्त्वाचमंत्रितम् ॥ क्षिपेद्वकुलशुद्धचर्थनामार्थचविशेषतः ॥ ५० ॥ यत्रतत्पतितं पुष्पंतस्यतत्कुलमादिशेत् ॥
 नामचादित्यसंयुक्तमित्युक्तेभानुनास्वयम् ॥ ५१ ॥ संपूज्यश्रावयेत्तत्रसमयानकंभाषितान् ॥ प्रातःसायं चमध्याह्नवराभिमुखिस्थितः
 ॥ ५२ ॥ उपस्थानंसदाकुयादचनंचसदानरः ॥ अदृष्ट्वाकनभोक्तव्यंदिवारत्राहुताशनम् ॥ ५३ ॥ दृष्ट्वाभोक्तव्यमकार्ण्यनभोक्तव्यंकदा
 चन ॥ नचपद्भ्यास्पृशेत्तद्भस्नासनंपरिवर्जयेत् ॥ ५४ ॥ नलंघ्याप्रतिमाछाया नलंघ्यास्तितथःक्वचित् ॥ नक्षत्राणिग्रहायोगागमासा
 मासाधिपाश्चये ॥ ५५ ॥ अयनेऋतवःपक्षास्तथैवदिवसानिच ॥ कालःसंवत्सरश्चापिपयःकश्चित्कालउच्यते ॥ ५६ ॥ अभिवं
 द्यःसप्तर्षोऽपिनमस्यःपूज्यएवच ॥ तस्मात्कालाधिपःसूर्यःस्वयंकालश्चपठ्यते ॥ ५७ ॥ ज्योतिर्गणस्यसर्वस्यस्थावरास्थावरस्यच ॥
 चेतनाचेतनस्यापिसर्वात्मायःप्रकीर्तितः ॥ ५८ ॥ स्तुत्योर्वंदःसदापूज्यस्त्वयायंसर्वथानृप ॥ मनसाकर्मणावाचादेर्वनिदांपरित्य
 जेत् ॥ ५९ ॥ प्रेषयित्वाचनिर्माल्यंतद्वेभ्योनिवेदयेत् ॥ प्रक्षाल्यहस्तपादौचनमस्कुयार्द्विवाकरम् ॥ ६० ॥ इत्येषापरमादीक्षा
 तवसंक्षेपतोमया ॥ भुक्तिमुक्तिकरीचापिकथिताप्रविभागतः ॥ ६१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्मेपर्वणि सप्तमीकल्पेसांबोपाख्यान
 सूर्यदीक्षावर्णनंनैकोनपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ४४ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामियथापूज्यादिवाकरः ॥
 स्थंडिलेयदुशार्दलनिबोधैकाग्रमानसः ॥ १ ॥ मंडलैरष्टभिःकार्यंचक्रंकालात्मकंशुभम् ॥ मध्येपद्माकृतंचक्रमोरद्वंद्वंशभिर्भुतम् ॥ २ ॥
 तन्मध्येकमलंप्रोक्तंपत्राष्टकसमान्वितम् ॥ सर्वात्मासकलेदिवःखषोलकःकिरणोज्ज्वलः ॥ ३ ॥ पूजनीयःसदामध्येसहस्रकिरणयुधः ॥ प्र

णवेनमहाबाहोचतुर्बाहुः । न्वितः ॥ १४ ॥ अरुणं पूजयेत्प्राज्ञः सदा देवाग्रं शुभम् ॥ दक्षिणे पूजयेद्देवानि शुभाभां भास्करस्य तु ॥ १५ ॥ रेवंतं दक्षिणे
 पार्श्वे उत्तरेऽपि गलं सदा ॥ सन्निधौ दुर्गादूलू श्रेयसे सततं बुधः ॥ १६ ॥ आग्नेय्यालेखं कवीरैर्ऋत्यामिक्षिणौ तथा ॥ वायव्यां पूजयेद्देवं मनुर्वै
 स्वतं विभुम् ॥ १७ ॥ ऐशान्यां पूजयेद्देवीं यमुनां लोकपावनीम् ॥ द्वितीयावरणे वीरपूर्वतः पूजयेद्द्वियत् ॥ १८ ॥ दक्षिणे च ततो देवीं पश्चिमे
 गरुडं तथा ॥ उत्तरे नागराजानं पुत्रमैरावतं शुभम् ॥ १९ ॥ आग्नेय्यां पूजयेद्देविं हेलिप्रहलैर्नैऋते तथा ॥ वायव्यामुर्वशीं देवीमीशाने विनतां तथा ॥
 ॥ १० ॥ तृतीयावरणे पूर्वपूजयेद्गुरुमादरात् ॥ पश्चिमे त्वर्कपुत्रं तु उत्तरेऽधिषणं तथा ॥ ११ ॥ ऐशाने शशिपुत्रं तु सोममाश्रये मण्डले ॥ पूजये
 दक्षिणे कोनैर्ऋते राहुमादरात् ॥ १२ ॥ वायव्ये विकचवीरं पूजयेत्सततं बुधः ॥ चतुर्थावरणे देवं पूजयेत्समादरात् ॥ १३ ॥ आग्नेये
 शंडिलीपुत्रं दक्षिणे दक्षिणाधिपम् ॥ विरूपाक्षं नैऋते देवं जलेशं पश्चिमे तथा ॥ १४ ॥ वायुपुत्रं च वायव्यां सततं पूजयेन्नरः ॥ ईशाने देवमी
 शानं पूजयेत्सततं बुधः ॥ १५ ॥ उत्तरे यक्षराजानं कुबेरं पूजयेद्बुधः ॥ पंचमे पूजयेद्द्वारसदा स्वावराणे द्विजाः ॥ १६ ॥ पूर्वतः परमां देवीं महा
 श्वेतां महामतिः ॥ श्रियमृद्धिं विभूर्तिं च धृतिं चैवोन्नतिं तथा ॥ १७ ॥ पृथिवीं यदुर्गादूलू महाकर्त्तिं तथैव च ॥ इन्द्रविष्णुं तथा र्यम्णं भगं पर्जन्य
 मेव च ॥ १८ ॥ विवस्वंतं तथा कंचित्त्वरिं करिणे ज्ज्वलम् ॥ पूजयेद्गुरुणं पष्ठे चैव मेतानि दवाकरान् ॥ १९ ॥ शिरेनेत्रे तथा वर्मअस्त्रं च यदुत्तमम् ॥
 अरुणं सरथं वीरसत्तमं पूजयेद्बुधः ॥ २० ॥ तथा श्वान्यदुर्गादूलू सदा च वराणे बुधः ॥ यक्षरक्षांसि गंधर्वांस्मान्पक्षानहानि तु ॥ २१ ॥ संव
 त्सरं तथा पुत्रत्रैतान्सं पूजयेत्पुरा ॥ य एवं पूजयेद्देवं भास्करं सततं नरः ॥ २२ ॥ सगच्छेत्परमं स्थानं यत्र गत्वानशोचति ॥ २३ ॥ अश्वेषो
 लकायनमः ॥ मूलमंत्राक्षराणि हचांगानि परिचक्षते ॥ अनेन विधिनयस्तु पूजयेत्सततं रविम् ॥ २४ ॥ नित्यमुभयसम्यं सगच्छेत्परमं प
 दम् ॥ इत्युक्त्वा भगवान् देवो जगामाशु गृहरविः ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे सांख्योपाख्येने आदित्यपूजाविधि
 वर्णनं नाम पंचाशदुत्तराशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ६४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथ राजा महातेजाः शतानीको द्विजोत्तमम् ॥ प्रणम्य शि

१ वरुणम्-इ० पा० । २ सदा वेदलुगं शुभम्-इ० पा० । ३ वासुदेवम्-इ० पा० ।

रसाभक्त्यासुमंतुवाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ अहोदेवस्यमाहात्म्यंभास्करस्यामितौजसः ॥ कीर्तितंभवतामह्यंसर्वपापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ त
 स्मात्रार्कसमंदंवलोक्येकपश्यामिसुव्रत ॥ नचाप्यस्यस्थितोविगतिलोकेषुविद्यते ॥ ३ ॥ प्रवर्तितेजगद्विप्रसर्गकालेदिवाकरात् ॥ स्थितौपा
 लयतेचासित्कल्पातेसंहरत्पुनः ॥ ४ ॥ श्रुत्वैवदेवमाहात्म्यंभास्करस्यामितौजसः ॥ कीर्तितंभवतामह्यमश्वमेधशताद्वरम् ॥ ५ ॥ किंतुमे
 संशयोब्रह्मन्सुमहान्ददिवर्तते ॥ केनोपायेनविप्रेन्द्रमुच्यतेसंभवार्षवात् ॥ ६ ॥ दिवाकरप्रसादाद्वैसुप्रसन्नादृषध्वजात् ॥ कथंतुष्येत्सदा
 देवोधर्मैणकतरेणतु ॥ ७ ॥ श्रुत्वामेवहवोधर्माःश्रुतिस्मृत्युदितास्तथा ॥ वैष्णवाःशैवधर्माश्चतथापौराणिकाःश्रुताः ॥ ८ ॥ श्रोतुकामोद्ग्रहं
 विप्रसौरधर्ममनौपमम् ॥ भगवन्सर्वधन्यास्तेसौरधर्मपरायणाः ॥ ९ ॥ ब्रूहिमेदेवदेवस्यभानोर्धर्ममनौपमम् ॥ शृण्वतोनास्तिमेतृत्तिरमृतस्यै
 वमेवच ॥ १० ॥ अश्वमेधादयोयज्ञावहुसंभारविस्तराः ॥ नशक्यास्तेयतःकर्तुमल्पमेतेद्विजातिभिः ॥ ११ ॥ सुखोपायमतोब्रूहिधर्मका
 मार्थसाधकम् ॥ हितायसर्वमर्त्यानांसर्वपापभयापहम् ॥ १२ ॥ सौरधर्मपरंपुण्यंपवित्रंपापनाशनम् ॥ श्रुत्वातुवचनंराज्ञोव्यासाशिष्यो
 महाशुनिः ॥ १३ ॥ प्रणम्यशिरसाव्यासमिदंवचनमब्रवीत् ॥ ॥ श्रूयतामभिधास्यामिसुखोपायंमहाफलम् ॥ १४ ॥
 परमंसर्वधर्माणांसर्वधर्ममनौपमम् ॥ रविणाकथितंपूर्वमरुणस्यविज्ञापते ॥ १५ ॥ कृष्णस्यब्रह्मणोवीरशंकरस्यनविद्यते ॥ संसारार्णव
 मग्नानांसर्वेषांप्राणिनामयम् ॥ १६ ॥ सौरधर्मतमःश्रीमान्हितायजगतोदितः ॥ यैरयंज्ञांतमनसैःसूर्यभक्तैर्भगार्थिभिः ॥ १७ ॥
 संसेव्यतेपराधर्मस्तेसौरानात्रसंशयः ॥ एककालंद्विकालंवात्रिकालंनित्यमेवच ॥ १८ ॥ यस्मरंतिरविभक्त्यासकृदेवापिभारत ॥
 सर्वपापौर्वमुच्यंतेसप्तजन्मकृतैरपि ॥ १९ ॥ स्तुवंतियेसदाभानुंनतेप्रकृतिमानुषाः ॥ स्वर्गलोकात्परिभ्रष्टास्तेज्ञयाभास्कराभु
 वि ॥ २० ॥ नानर्कःस्मरतेकैवैवाननर्कैकसमर्चयेत् ॥ नानर्कःकीर्तयेदकैवाननर्कैकमवाप्नुते ॥ २१ ॥ सौरधर्मस्यसारोयंसूय
 भक्तिःसुनिश्चला ॥ षोडशांगचसाप्रोक्तारविणेहादिवौकसाम् ॥ २२ ॥ प्रातःस्नानंजपेहोमस्तथादेवार्चनंनृप ॥ द्विजानांपूजनं

येनयत्फलम् ॥ विलेपनैश्चगन्धाढ्यैर्विलेपनफलंलभेत् ॥ १२ ॥ तालपत्रप्रदानेनप्रदानेचामरस्यतु ॥ रक्तपुष्पाचनेयच्चदामाभिःपूजनेनच ॥ १३ ॥ गुमानांमंडपयच्चपुष्पमालावलंबनात् ॥ पूजाभक्तिविशेषैश्चगृहमालाविलंबने ॥ १४ ॥ पुष्पदानाविशेषेणधूपदीपैश्चयत्फलम् ॥ वस्त्रालंकारदानेनपुण्यश्रवणकीर्तने ॥ १५ ॥ ब्रह्मश्रवस्यदानेनतुअव्यंगस्यचगोपते ॥ मगानांमत्प्रसादेनअभिवादनपूजने ॥ १६ ॥ व्योमपूजा फलंयच्चअरुणस्यचपूजनम् ॥ तथाव्यदपियत्प्रोक्तमज्ञानाद्ब्रह्मणोत्तम ॥ १७ ॥ तत्सर्वब्रूहिमेब्रह्मन्भक्तानामनुकंपया ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिमूर्धमेषुप्रश्नवर्णननामद्विपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ स्वमतिश्चरैर्भक्तपांडवैर्यममते ॥ अतस्तेनिलिखन्मिश्रणुष्वैकमनानृप ॥ १ ॥ कल्पादौमुजतेवीरब्रह्माचविधाःप्रजाः ॥ अहंकारोमहानासीन्नास्ति लोकोममोत्तमः ॥ २ ॥ तथापालयतेवीरैरुशवःपृथिवीपते ॥ ३ ॥ चिंतयंतोयतेदेवाःकेशवस्यनराधिप ॥ मिथस्तेस्पर्धययुक्ताःपरस्परविरोधिनाः ॥ ४ ॥ विवादस्तुमहानासीत्कंजजंबुनगौकसाम् ॥ परस्परंमहाबाहो मनसाश्रित्यकेवलम् ॥ ५ ॥ अहंकर्तविकर्तंहंपालक्रेहंजगत्प्रभुः ॥ इत्याहभगवान्ब्रह्माकृष्णभीमौसमचितौ ॥ ६ ॥ तथैत्यशंकरःकुद्धःकःशक्तोमद्वतेभुवि ॥ संहर्तुंजगदेतद्विब्रह्मदुपालयितुं तथा ॥ ७ ॥ नारायणोऽप्येवमेवमनाक्रकोधसमान्वितः ॥ नवाशक्तो जगत्स्रग्भुंसंहर्तुरक्षितुं तथा ॥ ८ ॥ एवंतेषांप्रवदतांकुद्धानांचपरस्परम् ॥ समाविशत्तदाऽज्ञानंतमोमोहात्मकंविभोः ॥ ९ ॥ तेविक्रान्ताधियः सर्वेनपश्यतिपरस्परम् ॥ अत्यर्थमोहमापन्नानजानंतर्हि किंचन ॥ १० ॥ अपश्यंतोमिथस्तेनृषिपुण्याःक्ष्मातलेविभोः ॥ आरामंतिहिये चान्यतोदिवाकरमास्थिताः ॥ ११ ॥ तमसामोहिताःसर्वेनिद्रावत्क्रान्तचेतसः ॥ मनपज्ञानेनचाक्रान्ताःकिंकुर्यमितिमोहिताः ॥ १२ ॥ अथ भूताधिपदेवोगोश्रुताभरणोज्ज्वलः ॥ चंद्रार्धकृतशोभस्तुशीतलांशुविशोधितः ॥ १३ ॥ आर्तिमेत्यपरांवीरमोहितस्तमसाविभो ॥ अपश्यन्नब्रवीद्वैवांधवंधूरंहारम् ॥ १४ ॥ महादेवउवाच ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहोकिंगतस्तवंमहामते ॥ ब्रह्माचक्रगतोवीरनाहंपश्यामिवांक्वचित् ॥ १५ ॥ मोहेनमहताहं वैमनसाचविमोहितः ॥ किंकरोमिक्वगच्छामिक्वचहमधुनास्थितः ॥ १६ ॥ क्ष्माधरं पृथिवीवृक्षान्देवगंधर्व

दानवान् ॥ विपुलसागरं न्योनहं पश्यामि किंचन ॥ १७ ॥ केनोपायेन पश्येज्जगत्स्थारजंगमम् ॥ ब्रूहि मे देव शार्दूलव्रीडा मेऽतीव जायते ॥ १८ ॥ शंकरस्य वचः श्रुत्वा हरिर्वचनमब्रवीत् ॥ शोकगद्गदया वाचा तमसामोहितो नृप ॥ १९ ॥ विष्णुरुवाच ॥ भीमभीमनजने हं कृभवा न्वर्तेतु नृणा ॥ मया पिमोहितं चेत्तस्तमसातीव शंकर ॥ २० ॥ क्व गच्छामि कातिष्ठा मि कथं तत्स्वस्थतां त्रजेत् ॥ तमसा पुरितं सर्वजगद्धि परमेश्वर ॥ २१ ॥ यद्यसौ दृश्यते देवः सुरज्येष्ठो बुजोद्भवः ॥ पृच्छा वस्तं महात्मानं यदितरो च ते हर ॥ २२ ॥ हित्वा दुर्पमहंकारं सममास्थाय केवलम् ॥ पद्मानं पद्मार्थो न पद्मापत्रनिर्भक्षणम् ॥ २३ ॥ इत्येवं गदतो वाक्यं विष्णोरिति तेजसः ॥ श्रुत्वा वाचविभो ब्रह्मा गंगाधरमहीधरो ॥ २४ ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहो भीमभीम महामतै ॥ कर्भवंतौ ब्रूत किंच किं युवा मृचथुमैथः ॥ २५ ॥ ममार्तिव मनोबुद्धी तमसा वदमागते ॥ न शृणोमि न पश्यामि निद्रामोहवशगतः ॥ २६ ॥ अहो बत जगत्सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ तमसा व्याहृतं देवानजने क्व गतं महः ॥ २७ ॥ अथ तेषां प्रवदतां ब्रह्मादीनां दिवौकसाम् ॥ दुर्गक्रोधभयार्तानां तमसा कान्तं चेत्तसाम् ॥ २८ ॥ तेषां दर्पापहाराय प्रबोधार्थं च गोपतेः ॥ तेजो रूपं समुद्भूतमष्टशृंगमनोपमम् ॥ २९ ॥ अलक्ष्य पापतमसामहद्व्योमनराधिप ॥ ज्वाला मालावृतं वीरबहुरूपं च भासते ॥ ३० ॥ इतयो जनविस्तीर्णगतमूर्ध्वम्रमंतथा गोमध्यतो महा राजकर्णिके वां बुजस्यतु ॥ ३१ ॥ प्रकाशं तेजसा तस्य जगत्सर्वमिदं नृप ॥ पुरेष्वंतर्था वीरं अंबुजस्याचिभिः सदा ॥ ३२ ॥ दृष्ट्वा परस्परं सर्वे हुंकारादिविकारिणः ॥ तेजसामोहितास्तस्य जगत्सर्वमिदं नृप ॥ ३३ ॥ तेजसामोहितं तस्य महद्व्योमो नराधिप ॥ ततो विस्मयमसीना दृष्टगोपतयो नृप ॥ ३४ ॥ पश्यमाना महोव्योमि मिथो विवचनमब्रुवन् ॥ अहो तेजः समुद्भूतमस्माकं श्रेयसे नृप ॥ ३५ ॥ प्रकाशाय च लोकानां सर्वे पश्यामार्क निवदम् ॥ ज्ञानार्थो ध्वंगतो ब्रह्मा चाधस्तात्रिपुरांतकः ॥ ३६ ॥ तिर्यक्जगाम देवैश्चक्रां बुजगदाधरः ॥ अलब्ध्वा तस्य ते सर्वे प्रमाणैर्गौरिकाधिपाः ॥ ३७ ॥ विस्मयोऽन्तुल्लनयनाः समागम्य परस्परम् ॥ सर्वैकं जादिको देवा इदं वचनमब्रुवन् ॥ ३८ ॥ कोऽयं किमात्मकश्चायं किमिदं तेजसां निधिः ॥ अहोऽस्य दर्शनात्सर्वसंज्ञाज्ञानि नो वयम् ॥ ३९ ॥ तस्मात्सर्वे प्रणम्य नैस्तवामोऽद्भुतदर्शनम् ॥ कृतांजलिपुटाः सर्वे चास्तु वंस्त्रिदिवौकसः ॥ ४० ॥ स्तुवतामप्यथैतेषां सहस्राकिणोरिविः ॥ आत्मानं दर्शयामास कृपया

परयावृतः ॥ ४१ ॥ ज्ञात्वाभक्तिमहाबाहोब्रह्मादीनांमहोपमाम् ॥ अथतेव्योमिद्वेशंददशुःपरमेश्वरम् ॥ ४२ ॥ खलो
 लकलोकनाथेशसहस्रकिरणोज्ज्वलम् ॥ कृतिकाभिरसंस्पृष्टयद्वातकर्तिकास्थितम् ॥ ४३ ॥ दुर्जयंकृतिकानांतुतैकेनवि
 वर्जितम् ॥ तथाहस्तविहीनचसप्तार्धिरहितं तथा ॥ ४४ ॥ वर्षाद्वारहितंदेवसप्तस्वरविवर्जितम् ॥ सबलं निष्कलंचैवसदैकाररूपिणम् ॥
 ४५ ॥ तदृष्ट्वानेकशिरसमनेकरणं तथा ॥ अनेकोदरवाहंसमनेकाभरणान्वितम् ॥ ४६ ॥ अनेकाननमक्षीविंसहस्राक्षमनौपमम् ॥
 ४७ ॥ अनेककर्णरूपंच अनेकमुकुटोज्ज्वलम् ॥ ४८ ॥ दृष्ट्वैवदेवदेवस्यरूपंभानोर्महात्मनः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनास्तुष्टुस्तेदिवाकरम् ॥
 ४९ ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वाब्रह्मास्तोतुंप्रचक्रमे ॥ प्रणम्यशिरसाभानुमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमस्तेदे
 वदेवेशसहस्रकिरणोज्ज्वल ॥ लोकदीपनमस्तेऽस्तुनमस्तेकोणवल्लभ ॥ ५० ॥ भारुकरायनमोनित्यंखलोल्कायनमोनमः ॥ विष्णवेका
 लचक्रायसोमायामिततेजसे ॥ ५१ ॥ नमस्तेपंचकालायद्वंद्रायवसुरेतसे ॥ खगायलोकनाथाय एकचक्रथाय च ॥ ५२ ॥ जगद्धितायदे
 वायशिवायामिततेजसे ॥ तमोन्नायसुरूपायतेजसांनिधयेनमः ॥ ५३ ॥ अर्थायकामरूपायधर्मायामिततेजसे ॥ मोक्षायमोक्षरूपायसूर्याय
 चनमोनमः ॥ ५४ ॥ क्रोधलोभविहीनायलोकानांस्थितिहेतवे ॥ शुभायशुभरूपायशुभदायशुभात्मने ॥ ५५ ॥ शांतायशांतरूपायशांतये
 स्मासुवैनमः ॥ नमस्तेब्रह्मरूपायब्राह्मणायनमोनमः ॥ ५६ ॥ ब्रह्मदेवायब्रह्मरूपायब्रह्मणेपरमात्मने ॥ ब्रह्मणेचप्रसादंवैकुण्ठदेवजगत्पते
 ॥ ५७ ॥ एवंस्तुत्वारविब्रह्माश्रद्धयापरयाविभो ॥ तूष्णीमासमहाभागप्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ ५८ ॥ ब्रह्मणोऽनंतरंरुद्रःस्तोत्रंचक्रैविभावसोः ॥ त्रिपुरा
 रिर्महातेजाःप्रणम्यशिरसारविम् ॥ ५९ ॥ महादेवउवाच ॥ जयभावजयजयजयहंसदिवाकर ॥ जयशंभोमहाबाहोखगोचरभूधर ॥ ६० ॥ जयलो
 कप्रदीपेनजयभानोजगत्पते ॥ जयकालजयानंतसंवत्सरशुभानन ॥ ६१ ॥ जयदेवादिदेःपुत्रकश्यपानंदवर्धन ॥ तमोभ्रजयसंज्ञजयसंज्ञजयसंज्ञव
 हन ॥ ६२ ॥ ग्रहेश्जयकांतिश्जयकालेशंकर ॥ अर्थकामेशधर्मेशजयमोक्षेशर्मद ॥ ६३ ॥ जयवेदांगरूपायग्रहरूपायवैवतः ॥ सत्या
 यसत्यरूपायसुरूपायशुभाय च ॥ ६४ ॥ क्रोधलोभविनाशायकामनाशायवैजय ॥ कल्माषपक्षिरूपाययतिरूपायशंभवे ॥ ६५ ॥

विद्वायविश्वरूपायविश्वकर्मायैवैजय ॥ जयौकारवषट्कारस्वाहाकारस्वधायच ॥ ६६ ॥ जयाश्वमेधरूपायचाग्निरूपायमायच ॥ संसाराणवपीतायमोक्षद्वारप्रदायच ॥ ६७ ॥ संसारार्णवमग्नस्यममदेवजगत्पते ॥ हस्तावलंब्यनोदेवभवत्वंगोपतेद्रुत ॥ ६८ ॥ ईशोप्येवमहीनांस्तुत्वाभातुप्रयत्नतः ॥ विरराजमहाराजप्रणम्यशिरसारविम् ॥ ६९ ॥ अथविष्णुर्महतेजाःकृतांजलिपुटोरविम् ॥ उवाचराजशार्दूलभक्तयाश्रद्धासमन्वितः ॥ ७० ॥ विष्णुरुवाच ॥ नमामिदेवदेवेशभूतभावनमव्ययम् ॥ दिवाकरंविभानुमतैडभास्करंभगम् ॥ ७१ ॥ इन्द्रविष्णुंहरिंहंसमकैलोकयुरुविभुम् ॥ त्रिनेत्रंत्र्यक्षरंत्र्यंगंत्रिमूर्तिंत्रिगतिंशुभम् ॥ ७२ ॥ षण्मुखायनमोनित्यंत्रिनेत्रायनमोनमः ॥ चतुर्विंशतिपादायनमोद्वादशपाणिने ॥ ७३ ॥ नमस्तेभूतपतयेलोकानांपतयेनमः ॥ देवानांपतयेनित्यंवर्यानांपतयेनमः ॥ ७४ ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं जगन्नाथोरुद्रस्त्वं च प्रजापतिः ॥ त्वं सोमस्त्वं तथादित्यस्त्वमोकारक एवाहि ॥ ७५ ॥ बृहस्पतिर्बुधस्त्वं हित्वं शुक्रस्त्वं विभावसुः ॥ यमस्त्वं वरुणस्त्वं हि नमस्ते कश्यपात्मज ॥ ७६ ॥ त्वया ततमिदं सर्वं जगत्स्थाय वरजं भगम् ॥ त्वत्तत्त्वसमुत्पन्नं त्वदेवासुरमातुषम् ॥ ७७ ॥ ब्रह्मा च हं च रुद्रश्च समुत्पन्ना जगत्पते ॥ कल्पादौ तु पुरा देवस्थितये जगती नव ॥ ७८ ॥ नमस्ते वेदरूपाय अन्हरूपाय वै नमः ॥ नमस्ते ज्ञानरूपाय यज्ञाय च नमोनमः ॥ ७९ ॥ प्रसीदास्मा सुदेवेश भूतेशाकिरणोज्ज्वल ॥ संसारार्णवमग्नानां प्रसादं कुरु गोपते ॥ ८० ॥ वेदांताय नमोनित्यं नमो यज्ञकलाय च ॥ सुमं तुरुवाच ॥ स्तुत्वैव भास्करं भक्त्या विष्णुर्भरत सत्तम ॥ ८१ ॥ प्रदृध्यैनं पशार्दूलं रविं तद्गुतमानसः ॥ एवं ते न शार्दूल देवा ब्रह्मा दयोऽनव ॥ ८२ ॥ स्तुवंति तं महात्मानं सहस्राकिरणं रविम् ॥ इत्येवं स्तुवति तं पारं विभक्त्या महत्तमानम् ॥ ८३ ॥ अथ तुष्टोरविस्तेषां ब्रह्मादीनां जगत्पतिः ॥ विज्ञाय भक्तिं परमां श्रद्धां च परमां विभुः ॥ ८४ ॥ उवाच समहातेजाः प्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ ८५ ॥ ग्रहेशो व्योम आरूढस्तेजसा प्रज्वलन्दिशः ॥ ब्रह्माणं विष्णुमीशानममं त्रैतां विज्ञापते ॥ ८६ ॥ दृष्ट्वा तान् प्रणतान् त्सर्वोऽच्छिरो भिरवर्निगतान् ॥ तुष्टोऽस्मि ते सुरज्येष्ठ चतुर्मुख जगत्पते ॥ ८७ ॥ वरं वरय भद्रं ते मनसा त्वं यमिच्छसि ॥ श्रुत्वा तु वचनं भानं ब्रह्मालोकं गुरुनृप ॥ ८८ ॥ जगामाशिरसाभूमावुवाच सकृतांजलिः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृतकृत्योऽसि देव शपूतश्चास्मि स्व

गाधिप ॥ ८९ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहतीतोऽस्मिगतोऽस्मिपरमांगतिम् ॥ सहस्रकिरणैर्यन्मेवान्दर्शनमागतः ॥ ९० ॥ अपश्यतश्च देवेशमूढ
 मासीन्मनोमम ॥ भगवन्त्संप्रसीद त्वंमोपरिविभावसो ॥ ९१ ॥ प्रयच्छत्वंबलं भक्तिमात्मनोममगोपते ॥ गत्वाशिरोभिरवनिमष्टांगपात
 तस्यच ॥ ९२ ॥ भक्त्याविज्ञातिमाकर्ण्यप्रसादं कुरुगोपते ॥ ब्रह्मणोवचनं श्रुत्वापूषा देवो जगत्पतिः ॥ ९३ ॥ तथेत्याह महाराज विरंचिंश्रया
 न्वितम् ॥ ब्रह्मणेचवरं दत्त्वा राजन्देवो दिवाकरः ॥ ९४ ॥ उवाच न्यंबकं देवं शशांककृतं शश्वरम् ॥ वरं वरय भूतेश भूजोदयितानव ॥ ९५ ॥
 यमिच्छसि महो देव च्चम्यहंतं दशेषतः ॥ भास्करस्य वचः श्रुत्वा ईश्वरस्त्रिपुरांतकः ॥ ९६ ॥ गत्वा तु शिरसाभूमौ प्रणम्योवाच भास्करम् ॥
 महो देव उवाच ॥ पुण्योऽहं पुण्यकर्महं नास्ति धर्मितरो मया ॥ ९७ ॥ गतोऽहं परमांसिद्धिगतश्च परमांगतिम् ॥ नाप्राप्य मस्ति देवेश
 नासाध्यं मम किंचन ॥ ९८ ॥ यस्य मे भगवान्देवः प्रसादं प्रवणः स्थितः ॥ त्वया ततमिदं सर्वं जगत्स्थायं वर्जयामम् ॥ ९९ ॥ त्वत्त एव समुत्पन्नं
 लभं च त्वयियास्यति ॥ यदि तुष्टो मम विभो अनुग्राह्योऽस्मि ते यदि ॥ १०० ॥ अचलां देहि मे भक्तिमात्मनश्चरणनय ॥ व्यामके शवचः श्रुत्वा पूषा
 देवो दिवाकरः ॥ १०१ ॥ तथेत्याह हरं वीरततो हरिमुवाच ह ॥ नारायणमहाबाहो वरं वरय गोधर ॥ १०२ ॥ परितुष्टोऽस्मि ते देवयमिच्छसि म
 हाबल ॥ श्रुत्वा तु भास्करवचः कीलालजनको हरिः ॥ १०३ ॥ उवाच परया भक्त्या न त्वाच शिरसा रविम् ॥ नारायण उवाच ॥ जय
 देव जगन्नाथ जय देव गुरो रे ॥ १०४ ॥ प्रसीद मम देवेश भक्तिं यच्छात्मनो रे ॥ येनाहं सर्वं देवानामुत्तमः स्यां जगत्पते ॥ १०५ ॥ अजेयश्च त
 था देवैर्देव्यदानवरक्षसाम् ॥ त्वद्भक्त्या बृंहितं बलस्तेजसामहतां न्वितः ॥ १०६ ॥ ततो मया महत्कर्म कृतं व्यंतवशासनात् ॥ प्रजानां पालने देव
 देवानां च ग्रहाधिप ॥ १०७ ॥ वर्णानामाश्रमाणां च वर्णधर्मस्य वा विभो ॥ दुष्टदैत्यविनाशाय लोकाणां पालनाय च ॥ १०८ ॥ सूच्येऽहं भ
 क्ता पूर्वकल्पादौ च कृतोऽनव ॥ यस्य रूष्टो भवान्त्स्यैद्वैक्यं चित्पुरुषस्य तु ॥ १०९ ॥ व्याधिदुःखमनारोग्यं दारिद्र्यं संततिक्षयः ॥ तस्यै
 तानि भवंतीह आधयो विविधास्तथा ॥ ११० ॥ तस्मात्त्वं च ततो देव संस्तव्यः स तं बुधैः ॥ एवं तां गोपते देव भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ १११ ॥
 अहमर्चं तु मीच्छामि तस्मान्मम कृपां कुरु ॥ ११२ ॥ इति श्री भाविष्य महापुराणे ब्राह्मे पविणसप्तमी कल्पसौरधर्मे मूर्यतेजो वर्णनं नाम त्रिपंचाशदुत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ सुमंतं रुवाच ॥ ध्या ॥ श्रुत्वा तु वचनं भानुर्विष्णो रमितेजसः ॥ उवाच कुरु शशूळ आदित्यः कुरु पयान्वितः ॥ ११४ ॥

विद्यायाविश्वरूपाय विश्वकर्मायै नमः ॥ जयकारवपट्टकारस्वाहाकारस्वधाय च ॥ ६६ ॥ जयाधमेधरूपाय चाग्निरूपाय माय च ॥ संसाराणवपीताय मोक्षद्वारप्रदाय च ॥ ६७ ॥ संसाराणवमग्रस्य मम देव जगत्पते ॥ हस्तावलंघनो देव भवत्वं गोपते द्रुत ॥ ६८ ॥ ईशो ज्येष्ठमहानांगं स्तुत्याभां नु प्रयत्नतः ॥ विरराज महाराज प्रणम्य शिरसाराविम् ॥ ६९ ॥ अथ विष्णुर्महातेजाः कृतां जालिपुटारविम् ॥ उवाच राजशार्दूलभक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ ७० ॥ विष्णुरुवाच ॥ नमामि देव देवेश भूतभावनमव्ययम् ॥ दिवाकरं विभां नु मां तडं भास्करं भगम् ॥ ७१ ॥ इन्द्रं विष्णुं हारिं हंसमकैलोकगुरुं विभुम् ॥ त्रिनेत्रं त्र्यक्षं त्र्यंगं त्रिमूर्तिं त्रिगतिं शुभम् ॥ ७२ ॥ पण्डुस्य अयनमो नित्यं त्रिनेत्राय नमो नमः ॥ चतुर्विंशतिपादाय नमो द्वादशपाणिने ॥ ७३ ॥ नमस्ते भूतपतये लोकानां पतये नमः ॥ देवानां पतये नित्यं वर्णानां पतये नमः ॥ ७४ ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं जगन्नाथो रुद्रस्त्वं च प्रजापतिः ॥ त्वं सोमस्त्वं तथा दित्यस्त्वं मां कारक एव हि ॥ ७५ ॥ बृहस्पतिर्बुधस्त्वं हित्वं शुक्रस्त्वं विभावसुः ॥ यमस्त्वं वरुणस्त्वं हि नमस्ते कश्यपः ॥ ७६ ॥ त्वया ततमिदं सर्वं जगत्स्थारजंगमम् ॥ त्वत्तत्त्वमुत्पन्नं स देवा सुरमा नुपमम् ॥ ७७ ॥ ब्रह्मा च हं च रुद्रश्च समुत्पन्ना जगत्पते ॥ कल्पादौ तु पुरा देव स्थितये जगतो नव ॥ ७८ ॥ नमस्ते वेदरूपाय अन्हरूपायै नमः ॥ नमस्ते ज्ञानरूपाय यज्ञाय च नमः ॥ ७९ ॥ प्रसीदास्मा सुदेवेश भूतेशाकिरणोज्ज्वल ॥ संसाराणवमग्रानां प्रसादं कुरु गोपते ॥ ८० ॥ वेदांताय नमो नित्यं नमो यज्ञकलाय च ॥ सुमंतुरुवाच ॥ स्तुतव्यं भास्करं भक्त्या विष्णुर्भरतसत्तम ॥ ८१ ॥ प्रदध्यौ नृपशार्दूल रवितद्रूतमानसः ॥ एवं ते नरशार्दूल देव ब्रह्मा दयोऽनव ॥ ८२ ॥ स्तुवंति ते महात्मानसहस्राकिरणं रविम् ॥ इत्येवं स्तुवन्ति पारिवं भक्त्या महात्मनाम् ॥ ८३ ॥ अथ तुष्टो रविस्तेषां ब्रह्मादीनां जगत्पतिः ॥ विज्ञाय भाक्तिं परमां श्रद्धां च परमां विभुः ॥ ८४ ॥ उवाच समहातेजाः प्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ ८५ ॥ ग्रहेणो व्याम आरूढस्ते जसा प्रज्वलिन्द्रशः ॥ ब्रह्माणं विष्णुमीशानममं त्रैतान्विशंपते ॥ ८६ ॥ दृष्ट्वा तान् ग्रणतान्सर्वं चिच्छरो भिरवां न गतान् ॥ तुष्टोऽस्मि ते सुरज्येष्ठ चतुर्मुख जगत्पते ॥ ८७ ॥ वरं वरय भद्रं ते मनसा त्वं यमिच्छसि ॥ शुच्यं तु वचनं भागं नो ब्रह्मैलोक्यगुरुर्नृप ॥ ८८ ॥ जगामां शिरसा भूमा बुवा च सकृतां जलिः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृतकृत्योऽस्मि देव शपूतश्चास्मि ख

गाधिप ॥ ८९ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि गतोऽस्मि परमांगतिम् ॥ सहस्रकिरणैर्यन्मभवान्दर्शनमागतः ॥ ९० ॥ अपश्यतश्च देवशमूढ
 मासीन्मनोमम ॥ भगवन्संप्रसीद त्वंमोषपरिभावसो ॥ ९१ ॥ प्रयच्छ त्वंबलं भक्तिमात्मनोममगोपते ॥ गत्वा शिरोभिरवानमंष्ट्रांगपात
 तस्य च ॥ ९२ ॥ भक्त्या विज्ञाति माकर्ण्य प्रसादं कुरु गोपते ॥ ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा पूषा देवो जगत्पते ॥ ९३ ॥ तथेत्याह महाराज विरंचिप्रथया
 न्वितम् ॥ ब्रह्मणे च वरं दुत्वा राजन्देवो दिवाकरः ॥ ९४ ॥ उवाच त्र्यंबकं देवं शशांककृतशेखरम् ॥ वरं वरय भूतेश भूजुजादयितानय ॥ ९५ ॥
 यमिच्छसि महो देव च्यहंतदशेषतः ॥ भास्करस्य वचः श्रुत्वा ईश्वरस्त्रिपुरांतकः ॥ ९६ ॥ गत्वा तु शिरसा भूमौ प्रणम्योवाच भास्करम् ॥
 महो देव उवाच ॥ ॥ पुण्योऽहं पुण्यकर्महं नास्ति धर्मि तरो मया ॥ ९७ ॥ गतोऽहं परमांसिद्धिगतश्च परमांगतिम् ॥ नाप्राप्य मास्ति देव श
 नासाध्यमम किंचन ॥ ९८ ॥ यस्य मे भगवान् देव प्रसादं प्रवणः स्थितः ॥ त्वया ततमिदं सर्वं जगत्स्थाय वरजंगमम् ॥ ९९ ॥ त्वत्पवसमुत्पन्नं
 लयं च त्वयि यास्यति ॥ यदि तु शोभमविभो अनुग्राह्योऽस्मि ते यदि ॥ १०० ॥ अचलां देहि मे भक्तिमात्मनश्चरणनय ॥ व्योमकेश वचः श्रुत्वा पूषा
 देवो दिवाकरः ॥ १०१ ॥ तथेत्याह हरं वीरततो हरिमुवाच ह ॥ नारायणमहाबाहो वरं वरय गोधर ॥ १०२ ॥ परितुष्टोऽस्मि ते देव यमिच्छसि म
 हाबल ॥ श्रुत्वा तु भास्करवचः कलिलजनको हरिः ॥ १०३ ॥ उवाच परयाभक्त्या न त्वाच शिरसाराविम् ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ जय
 देव जगन्नाथ जय देव गुरो रेवे ॥ १०४ ॥ प्रसीद मम देव श भक्तियच्छात्मनो रेवे ॥ येनाहं सर्वं देवानां सुतमः स्यां जगत्पते ॥ १०५ ॥ अजेयश्च त
 था देवैर्देवदानवरक्षसाम् ॥ त्वद्भक्त्या बृंहित बलस्तेजसा महता न्वितः ॥ १०६ ॥ ततो मया महत्कर्म कर्तव्यं तव शसनात् ॥ प्रजानां पालनं देव
 देवानां च ग्रहाधिप ॥ १०७ ॥ वर्णानां श्रमाणां च वर्णधर्मस्य वाविभो ॥ दुष्टदैन्यविनाशाय लोकां पालनाय च ॥ १०८ ॥ सृज्येऽहं भ
 वता पूर्वकल्पादौ च कृतोऽनघ ॥ यस्य रुष्टो भवान् स्याद्वै कथंचित्पुरुषस्य तु ॥ १०९ ॥ व्याधिदुःखमनारोग्यं दारिद्र्यं संति तिक्षयः ॥ तस्यै
 तानि भवंतीह आधयो विविधास्तथा ॥ ११० ॥ तस्मात्त्वं च ततो देव संस्तव्यः स ततं बुधैः ॥ एवंत्वांगोपते देव भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ १११ ॥
 अहमर्चितुमिच्छामि तस्मान्मम कृपां कुरु ॥ ११२ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणे सप्तमी कल्पे सौरधर्मे मूर्त्यतेजो वर्णने नाम त्रिपंचाशदुत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ ॥ ॥ ध्या ॥ श्रुत्वा तु वचनं भानुर्विष्णोरभितते जसः ॥ उवाच कुरु शांलू आदित्यः कृपयान्वितः ॥ १॥

॥ आदित्यउवाच ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ यदर्थं प्रार्थितं कृष्ण तत्सर्वं ते भविष्यति ॥ २ ॥ देवदानवयक्षाणां भयवोरारक्षसाम् ॥ अजेयस्त्वं महाबाहो भविष्यसि न संशयः ॥ ३ ॥ जगत्पालयितुं सर्वसमर्थश्च भविष्यसि ॥ अचलतव भक्तिश्च भविष्यति ममोपरि ॥ ४ ॥ ब्रह्मापि स तं शक्तो जगत्संभविष्यति ॥ संहर्तुं शंकरश्चापि मत्प्रसादाद्भविस्यति ॥ ५ ॥ भवंतो मत्प्रसादेन ज्ञानिना मुत्तमं पदम् ॥ गमिष्यंति न संदेहो मम पूजाप्रसादतः ॥ ६ ॥ सर्वे च न माकर्ण्य गोश्रुता भरणविभो ॥ उवाच गोपतिर्गो गोपेते गोपवृषध्वजः ॥ ७ ॥ त्वामाराध्य भविष्यामो वयं सर्वे सुरोत्तमाः ॥ कथमाराधयामाहि भवंतं श्रद्धयान्विताः ॥ ८ ॥ श्रेयसे स तं देवब्रूहि नस्तत्त्वमात्मनः ॥ भवतो हि न पश्यामो मूर्तिं परमपूजिताम् ॥ ९ ॥ पश्यामः केवलं ते जोह्यन्वे स्तोयमि वो ज्ञितम् ॥ ज्वालामालाकुलं सर्वमेककृतिमद्भुतम् ॥ १० ॥ न चाकारविहीनं तु चेत्तसो लंबनं भवेत् ॥ आलंबनमृतं देवनचित्तरमणं क्वचित् ॥ ११ ॥ चेत्तसोऽरमणे भक्तिर्न पुंसां जायते क्वचित् ॥ भक्तिविना पूजयितुं न शक्यते दिवौकसः ॥ १२ ॥ त्वत्पूजने ह प्राप्यते देवधर्मादयो नरैः ॥ तस्माद्दर्शयतां मूर्तिमात्मनो या परमता ॥ १३ ॥ येन त्वां पूजयित्वा तु वयं सद्भाभवामहे ॥ सूय उवाच ॥ साधुसाधु महादेव साधु पृष्टोऽस्मि सुव्रत ॥ १४ ॥ शृणुष्वैकमनाः कृत्स्नं गदतो मम मानद ॥ चतुर्मूर्तिरहे देव जगद्भाष्यव्यवास्थितः ॥ १५ ॥ श्रेयसे सर्वलोकानामादिमध्यांतकृत्सदा ॥ एकमेव राजसीमूर्तिं ब्रह्मेति परिकीर्तिता ॥ १६ ॥ सृष्टिकरोति सान्नित्यं कल्पादौ जगतां विभो ॥ द्वितीयासात्त्विकोप्राक्कायापरा परिकीर्तिता ॥ १७ ॥ जगत्सालयन्नित्र्यं दुष्टद्वैत्यविनाशिनी ॥ तृतीयातामसी ज्ञेया ईशेति परिकीर्तिता ॥ १८ ॥ त्रैलोक्यं संहरेत्सा तु कल्पांतं शूलपाणिनी ॥ चतुर्थी तु गुणैर्हीना सत्यादिभिरनुत्तमा ॥ १९ ॥ सा चाशक्या कचिद्द्रष्टुं स्थिता सा चाभवत्सदा ॥ तया तत्तमिदं सर्वं चोद्गीर्णं तु मे गतिः ॥ २० ॥ निष्कलसकलसातु सरूपवर्जिता ॥ अंतर्गता च लोकां नानचकर्मफलंगता ॥ २१ ॥ तिष्ठमाना पथलिता सा पद्मपत्रमिवांभसा ॥ अस्पृष्टा च सदा षड्विंशतीत्यव्यवस्थिता ॥ २२ ॥ चतुस्तना च सा षड्भ्यस्तुरीया ख्यासुपूजिता ॥ सा स्पृष्टुं त्वया शक्या हरिण ब्रह्मणानच ॥ २३ ॥ मामनाराध्य भूते शक्यो मरूपं कदाचन ॥ यदेतद्भवतां देवप्रबोधार्थमुपस्थितम् ॥ २४ ॥ अहंकारविमूढानां तमसा च त्रिलोचन ॥ प्रकाशाय च लोकां न ज्वालामाला समाकुलम् ॥ २५ ॥ कर्णेकवस्थितं देवपद्मं तस्याखिलस्य च ॥

ग्रन्थसंदर्शनादेवग्रन्थसर्वप्रबोधिताः ॥ २६ ॥ प्रकाशमभवद्भापिजगत्सर्वमथाचीभिः ॥ तस्मादाराध्यस्वेनमस्पृष्टंगमनोपमम् ॥ २७ ॥ मन्मू-
 र्तियेनतां दिव्यां द्रव्यसित्वात्रिलोचन ॥ यत्त्वाद्यमीद्वरं जज्ञे तद्योमपरिकीर्तितम् ॥ २८ ॥ कल्पंति ब्रह्मत्रैव्याम्रिलोयंते सर्वदेवताः ॥ इक्षिणे लोयते ब्र-
 ह्मात्रामेतस्य जनादने ॥ २९ ॥ त्वंसदाकचेदेशे तु लीयसे त्रिपुरांतक ॥ गायत्री लीयते तस्य हृदये लोकोमातरः ॥ ३० ॥ लीयंते मूर्ध्नि वै देवैः स पङ्क-
 कम् ॥ जठरे लीयते सर्वजगत्स्थवरजंगमम् ॥ ३१ ॥ पुनरुत्पद्यते ह्यस्माद्ब्रह्मां स चराचरम् ॥ आकाशं व्यमहत्याहुः पृथिवीं निक्षुभामता ॥
 ॥ ३२ ॥ भूतश्रेयोहमाकाशो निक्षुभादयिताम ॥ मयानि क्षुभया सर्वं न गच्छांतं त्रिलोचन ॥ ३३ ॥ तस्मादाराध्यव्योमत्वं ब्रह्माकेशवस्तथा ॥
 तन्मे रूपं महद्भ्योमपूजयित्वा त्रिलोचनम् ॥ ३४ ॥ दिव्यं वर्षं सहस्रं हि गौरौ त्वंगं धमादने ॥ ततोऽस्यासिसिद्धिं पङ्कगं परमां शुभाम् ॥ ३५ ॥
 कलापग्राभमाश्रित्य शंखचक्रगदाधरः ॥ आराधयतु मां भक्त्या व्योमरूपं जनार्दनम् ॥ ३६ ॥ अंतरिक्षगतं तर्थापुष्करलोकोपावनम् ॥ तत्र
 गत्वा विरिचोमव्योमरूपं सदा चतु ॥ ३७ ॥ एवं मां सततं यूयं समाराध्य जगत्पतिम् ॥ समानां च मुदिव्यानां सहस्रत्रयमादरात् ॥ ३८ ॥ ततोऽद्र-
 ष्यथ मे मूर्तिं परमां यां विदुर्बुधाः ॥ कदंबगलिकाकारां इममालकुलां पराम् ॥ ३९ ॥ अथ नारायणो देवः प्रणम्या शिरसारविम् ॥ कृतांजलिपु-
 टो भूत्वा इदं वचनमब्रवीत् ॥ ४० ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ यदिते परमं रूपं मतं व्योमह्नौ पमम् ॥ तमाराध्य वयं सर्वे यास्यामः सिद्धिमुत्त-
 माम् ॥ ४१ ॥ कीदृग्योमत्वं ब्रह्माहरश्च त्रिपुरांतकः ॥ आराधयन्महो देव भक्त्या श्रेयोर्थमात्मनः ॥ ४२ ॥ येन गच्छामहे सिद्धिं तमाराध्य
 दिवाकरम् ॥ तस्मान्नो लक्षणं ब्रूहि व्योम्नः परमपूजितम् ॥ ४३ ॥ इति श्रीभगव्येमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मेत्रय्युपाख्याने चतुः-
 पंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ साधुसाधु सुरश्रेष्ठसाधुष्टोऽस्मि भूधर ॥ शृणुष्वैकमनः कृष्णगदतो-
 निखिलं मम ॥ १ ॥ आराधयत्वयं देवोमरूपमनौपमम् ॥ चतुष्कोणं परं व्योम अद्भुतं गौरिको ज्ज्वलम् ॥ २ ॥ त्वमाराध्य चक्रां कंशं क-
 रोषु तमादरात् ॥ शब्दादौ सततं ब्रह्मसगरादौ त्रिलोचनः ॥ ३ ॥ मध्याह्ने त्वंसदा देव भक्त्या मामर्चयस्व वै ॥ यथेष्टमृभवः सर्वैर्भक्त्या मां पूजयं-
 तु वै ॥ ४ ॥ ततो ब्रह्मादयो देवाः श्रुत्वा वाक्यं विभावसोः ॥ प्रणम्या शिरसां सर्वे इदं वचनमब्रुवन् ॥ ५ ॥ धन्या देव वयं सर्वे कृतकृत्यास्तथैव च ॥

अस्माभिर्भगवान्पृष्टस्तेजसाप्रज्वलति च ॥ ६ ॥ संभूताज्ञानिनः सर्वे भवतो दर्शनद्वयम् ॥ तमो मोहात्तथा तद्दर्शनसर्वमेकपदे गतम् ॥ ७ ॥ वयं त्वं
 नमृतयः सर्वे ते जसा तव संवृताः ॥ उत्पत्तिस्थितिनाशाय लोकानां तव शासनात् ॥ ८ ॥ स्थिताः सर्वे सुरज्येष्ठलोके पालाशश्चकृत्तक्षशः ॥ अधुना सा
 धयामेह व्योम्नः पूर्वां प्रजामहे ॥ ९ ॥ इत्थं तेषां वचः श्रुत्वा भारुः कारो वारितस्करः ॥ उवाच ब्रह्मविष्णुर्वीशान्तामापूर्वमिदं वचः ॥ १० ॥ आदि
 त्य उवाच ॥ ॥ एवमेतन्न संदेहो यदा वदथ मुत्र ताः ॥ यूयं नमृतयः सर्वे युष्माकमहमेवाहि ॥ ११ ॥ यदेतद्दर्शनं देवाः प्रमाणं च यदुत्तमम् ॥
 ज्वाला माला कुलुं गुप्त्रं शांडिल्यमिवोज्जितम् ॥ १२ ॥ युष्माकं देवशादूलास्तन्निवोधत कारणम् ॥ अहं कारविमूढानां मिथः कलहिनं तथा ॥ १३ ॥
 प्रबोधार्थं हि युष्माकं तमसो नाशनाय च ॥ प्रवर्तनाय सर्वैर्पाकं पर्णानां च प्रदर्शितम् ॥ १४ ॥ तस्मादेव विदित्वा तु नाहं कारः कदाचन ॥ कर्तव्यो
 भूतिमिच्छद्भिः स ततं देवसत्तमाः ॥ १५ ॥ मानंदर्पमहंकारपूर्वकत्वासुदूरतः ॥ आराधय तमां भक्त्या स ततं श्रद्धयान्विताः ॥ १६ ॥ ततोद्ग
 र्श्यथ मेरूपांसं कलं निष्कलं च यत् ॥ यस्य संदर्शनं देवसर्वे मिद्धिमवाप्स्यथ ॥ १७ ॥ एवमुक्त्वा महाराज सहस्रकिरणो विभुः ॥ जगाम दर्शनं
 तेषां पश्यतामेव भारत ॥ १८ ॥ अथ ते विस्मिताः सर्वे ब्रह्मविष्णुपिनाकिनः ॥ ते जसा तस्य देवस्य भारुः करस्य महौजसः ॥ १९ ॥ परस्परम
 योचुस्ते विस्मयेन तदानृप ॥ अहो महात्मा देवोऽयं दिति पुत्रो दिवस्पतिः ॥ २० ॥ बृहद्रातुर्महातेजालो कदीपो विभावसुः ॥ येन सर्वे वयं प्राप्ता
 निम्रता विपुलं तमः ॥ २१ ॥ आराधयामस्तं सर्वे गत्वा स्थानानि कृत्तक्षशः ॥ येन सर्वे यतस्य प्रसादात् सिद्धिमाप्नुहे ॥ २२ ॥ तद्व्योमपूजयित्वा
 तु परया श्रद्धया विभोः ॥ आमंत्र्यते मिथः सर्वे गताः पूजार्थमादरात् ॥ २३ ॥ जगाम पुष्कं ब्रह्माशालिग्रामं जनार्दनः ॥ वृषध्वजो गतो विरप
 तंगंधमादनम् ॥ २४ ॥ त्यक्त्वा मानमहंकारं कुर्वतस्तप उत्तमम् ॥ आराधयति तं देवं भारुः करं वारितस्करम् ॥ २५ ॥ व्योमे कृत्वा च तुष्कोणं ब्र
 ह्मानित्यभपूजयत् ॥ चक्रा किं तं हरिर्नित्यं सम्यग्व्योममपूजयत् ॥ २६ ॥ हरोऽपि स तं वीरतेजसा वह्निमग्निम् ॥ अपूजयत्सदा वृत्तं व्यो
 मं भक्त्या समन्वितः ॥ २७ ॥ दिव्यवर्षसहस्रांते पूजयंतो दिवाकरम् ॥ गंधमाल्योपहारैस्तु तस्य गतिं प्रवादैतः ॥ २८ ॥ अतोषियन्महात्मा
 नं कुर्वणस्तप उत्तमम् ॥ भक्त्या च लेन मनसा विस्वंतं मनुत्तमम् ॥ २९ ॥ अथ तेषां महाराज प्रसन्नो भुवनाधिपः ॥ दर्शयामास लोकात्मा

युगपद्वैविभावसुः ॥ ३० ॥ कृष्णात्माचमहातेजाश्चतुर्धायोगतो नय ॥ गत्वाँ केनसुरश्रेष्ठसेब्रवीत्परमं वचः ॥ ३१ ॥ अन्येन शंकरं मन्ये
 न्येन गरुडं च नम् ॥ सततापतथान्येन यारूढो दिवं सदा ॥ ३२ ॥ एवं योगेषु आद्रातुः कृत्वा नमहं हृदु नम् ॥ उपेतपसि वर्तते दृष्ट्वा चैनं च
 तुर्मुखम् ॥ ३३ ॥ पूजयंतं महद्योमभूगतेर्मुखपंकजैः ॥ उवाच तं महाराज भारुकरश्चतुराननम् ॥ ३४ ॥ पश्य पश्य सुरज्येष्ववरदं मासु पाग
 तम् ॥ श्रुत्वैवं च न भानोर्विरिचस्तम पश्यत ॥ ३५ ॥ दृष्ट्वा जगाम प्रणतोऽर्वा निमुखपंकजैः ॥ हर्षादुत्फुल्लनयनः पुनरुत्थाय भारुकरम् ॥
 ॥ ३६ ॥ उवाच परमं वाक्यं कृतांजलिपुटः स्थितः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमस्ते देव देवेश नमस्तेति मिरापह ॥ ३७ ॥ नमस्ते भूतभञ्जे
 अभूतादिभूतभावनः ॥ प्रसादं कुरु मे देव प्रसन्नोऽथ दिवाकरः ॥ ३८ ॥ गतिरन्या न मे देव विद्यते त्वा मृते विभो ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥
 एवमेव यथा त्वर्थं त्वं नास्ति तत्र विचारणा ॥ ३९ ॥ त्वं मे प्रथमजः पुत्रः संभूतः कारणात्पुरा ॥ वरं वरय भद्रं ते वरदोऽस्मि तवाग्रतः ॥ ४० ॥ यमि
 च्छसि सुरज्येषु मा त्वं शंकां कुरु प्रभो ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यदि मे भगवांस्तुष्टो ददाति वरमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ कर्तुं शक्नोमि सुष्टिं च प्रसा
 दात्तव गोपते ॥ कृताकृता हि मे देव सृष्टिर्न हं प्रसिद्धयति ॥ ४२ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ न पुत्रत्वं महं प्राप्नस्तव देव चतुर्मुख ॥ तवान्व
 येगमिष्यामि पुत्रत्वं हि मरीचये ॥ ४३ ॥ ततो यास्यति ते सिद्धिं कृत्स्ना सृष्टिश्चतुर्मुख ॥ भवितैवं न संदेहो मत्प्रसादाज्जगत्पते ॥ ४४ ॥ एव
 मुक्तो विरिचिस्तुरविणा पृथिवीपते ॥ तवैव्योढे विष्वक् तं लोकं नाथं जगत्पतिम् ॥ ४५ ॥ पुनराह सुरज्येषुः प्रणम्य शिरसारविम् ॥ कमेवासो
 जगन्नाथ भविष्यति दिवस्पते ॥ ४६ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ यन्मे रूपं महद्योमपृष्ठं गुणमनुत्तमम् ॥ तत्र देवकदैवस्तु भवान्नि त्वं
 सिष्यति ॥ ४७ ॥ इंद्रः पूर्वो दिशो भागेऽग्रे यां शोडिली सुतः ॥ दक्षिणस्यां यमो नित्यं नैऋत्या मथानिऋतिः ॥ ४८ ॥ पश्चिमायां तु वरुणो
 वायव्यां तु सदा गतिः ॥ उत्तरे तु दिशो भागे निवसेद्ध न दस्ततः ॥ ४९ ॥ ईशान्यां शंकरो देवो मध्ये त्वं विष्णुना सह ॥ श्रुत्वं वचनं भानोर्वेधाः
 प्रीत्या तम ब्रवीत् ॥ ५० ॥ कृतकृत्यं तं यात्मानं मन्यते च नराधिप ॥ चकार च तथा सर्वं भारुकरोक्तमशेषतः ॥ ५१ ॥ स च सिद्धिं गतो वीर
 प्रसादाद्भारुकरस्य तु ॥ आदित्योऽपि वरं दत्वा ब्रह्मण्यो ब्रह्मणेऽनय ॥ ५२ ॥ जगाम सह देवेन पर्वतं गंधमादनम् ॥ ददर्श तत्र भूते शतं पस्तीं व्रिसमा

श्रितम् ॥ ५३ ॥ कर्पादिनंशूलधरंचद्रार्ककृतशेखरम् ॥ पूजयंतं परं व्याममुव्रतं ते जसां न्वितम् ॥ ५४ ॥ गंधमाल्योपहारैश्च नृत्यगीतप्रवादिनैः ॥
 मुखवाद्यैश्च बहुभिः प्रणवस्तोत्रगीतिभिः ॥ ५५ ॥ पूजयैव तं महद्व्योमजगामाशिरसामहीम् ॥ दृष्ट्वैषं पूजयंतं च भारुकरास्त्रिपुरांतकम् ॥ ५६ ॥
 तुङ्घोवाच महते जागो शुभाभरणं हरम् ॥ भीम तुष्टोऽस्मि ते वत्सवरं मत्तो वृणुष्व वै ॥ ५७ ॥ तवातिक्रमहं प्राता विरदभू भूतालयम् ॥ श्रुत्वैवं
 च न भानोर्महादेवो महीपते ॥ ५८ ॥ ददृशं लोकनाथं तं प्रज्वलंतमनुत्तमम् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा अष्टांगभूतलंगतः ॥ ५९ ॥ नमो नमस्ते
 देवेश प्रभाकरादिवाकर ॥ शुभालयशुभाधारविकर्तनशुभानन ॥ ६० ॥ प्रसादं कुरु ह वै वैशप्रसन्नस्य विकर्तन ॥ संसारार्णवमग्नस्य भवपोतो
 जगत्पते ॥ ६१ ॥ तवांगं स भवो देवपुत्रो हं वल्लभस्तव ॥ यत्करोति महादेव पिता पुत्रस्य तत्कुरु ॥ ६२ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ ए
 वमेतन्न संदेहो यथा वदसि शंकर ॥ ललाटात्त्वं समुत्पन्नः पुत्रवत्तांवर ॥ ६३ ॥ वरं वरय भद्रं ते मनसा त्वं यमिच्छसि ॥ दुदयं चापि ते ददामि
 पुरांतकमुन्दर ॥ ६४ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ यदि तुष्टोऽस्मि मे देव अनुग्राह्योऽस्मि ते यदि ॥ प्रयच्छ मे वरं भानो देहि भर्क्त्तममाचलाम् ॥
 ॥ ६५ ॥ देवदानवगंधर्वयक्षारक्षोगणास्तथा ॥ निर्जित्याहं यथा देवयुगं तिसंहं प्रजाम् ॥ ६६ ॥ तथा प्रयच्छ मे देव स्थानं च परमं विभो ॥ ये
 नाहं हतिसर्वजये देव जगत्प्रभो ॥ ६७ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगान् ॥ हरिष्यसि जगच्चापियुगांते त्रि
 पुरांतक ॥ ६८ ॥ यदेतत्पूजितं नित्यं मद्रूपं व्याममुत्तमम् ॥ एतन्निशूलं परमं तव शस्त्रं भविष्यति ॥ ६९ ॥ ईशानं च तथा भगव्यो म्रो
 वास भविष्यति ॥ महादेव उवाच ॥ एवं भवतु मे देवयः प्रसादस्त्वया कृतः ॥ ७० ॥ कृतकृत्योऽस्मि मे देव शयनं मे देवो वरप्रदः ॥ ७१ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मनिरूपणनाम पञ्चपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ७४ ॥ सुमं तु रुवाच ॥
 इत्थं दत्त्वा वरं भानुरीश्वरस्य विशांपते ॥ शालग्रामजगामाशु वरं दातुं हरं नृप ॥ १ ॥ ददृशं स हरिं तत्र तपंतं परमंतपः ॥ कृष्णा
 जिनधरं शान्तं प्रज्वलंतं स्वतेजसा ॥ २ ॥ पूजयंतं महद्व्योमचक्राकारमनौपमम् ॥ गंधमाल्योपहारैश्च नृत्यगीतप्रवादिनैः ॥ ३ ॥ एवमं
 पूजयंतं व्यामभक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ जगामाशिरसाम्भूमिं हृदि ध्यायन् दिवाकरम् ॥ ४ ॥ विष्णुं तं प्रणतं दृष्ट्वा तुष्टो देवो विभावसुः ॥ उवाच

विष्णुमार्मन्त्र्यपश्यमामागतं हरे ॥ ५ ॥ तद्वाक्यैकेशवः श्रुत्वा शिरसा चर्महंगतः ॥ नमस्ते स वेदेवेश नमस्ते गगने चर ॥ ६ ॥ जगत्पते नम
स्तेऽस्तु ग्रहाणां पतये नमः ॥ दारिद्र्यव्याधिदुःखघ्न नमस्ते भवनाशन ॥ ७ ॥ आदित्यार्कवेभानो भगवन् पूर्णदिवकर ॥ नमस्ते सर्वतत्त्वज्ञ
सर्वपापविवर्जित ॥ ८ ॥ प्रसीद मे जगन्नाथ हंसानवादिवरूपते ॥ संसारणवमग्नानां त्राहि देववृषध्वज ॥ ९ ॥ पुत्रोऽहं तव देवेश द्वितीयो ब्रा
ह्मणोऽनघ ॥ पितेव पुत्रस्य रवेदेहिकामाङ्गनपते ॥ १० ॥ विष्णोर्विचनमाकर्ण्य हर्षमाप्यादिवकरः ॥ उवाच कुरुशार्दूल हर्षेण हृद्दयागिरा
॥ ११ ॥ साधुकृष्णमहाबाहो तुष्टोऽहं तव केशव ॥ निशम्य ते पराभक्तिः श्रद्धा च पुरुषोत्तम ॥ १२ ॥ वरं वरय तस्मात्त्वं तस्य नमनसेच्छसि
॥ वरदोऽहमनुप्राप्तो भक्त्या क्रांतस्तवानघ ॥ १३ ॥ निशम्य वचनं भानोर्विष्णुर्भक्त्या समन्वितः ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा हृदं वचनमब्रवीत्
॥ १४ ॥ कृतकृत्योऽस्मि देवेश नास्ति धन्यतरो मम ॥ यस्य मे भगवंस्तुष्टो वरदस्त्वं गतः स्वयम् ॥ १५ ॥ यदि तुष्टो ममाविभुर्भक्त्या कृतो
मया यदि ॥ प्रयच्छ त्वचलां भक्तिं यथा शत्रुपराजयम् ॥ १६ ॥ तथा मम वरदेहि सर्वारातिविनाशनम् ॥ मम स्थानं च परमं सर्वलोकनमस्कृ
तम् ॥ १७ ॥ लोकानां पालने युक्तिं बलं वीर्यं यशः सुखम् ॥ एवमुक्तो रविर्भक्त्या दिष्णुना वाक्यमुत्तमम् ॥ १८ ॥ उवाच कुरुशार्दूल जगत्सत्रा
दयन्निवि साधुत्साधुमहाबाहो ब्रह्मणस्त्वं जघन्यजः ॥ १९ ॥ हरस्य अग्रजश्चापि स वेदेवनमस्कृतः ॥ भक्तश्चापि ममात्यं तं ब्रह्मण्यश्च सदानघ ॥ २० ॥
तस्मात्तवाचला भक्तिर्भविष्यति ममोपरि ॥ एतदेव महद्भो मे चक्रं ते प्रभविष्यति ॥ २१ ॥ सर्वयुधवरं वरसर्वारातिविनाशनम् ॥ तथा स्था
नं च परमं सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ २२ ॥ इत्थं भानोर्विरप्राप्य हरिर्देवो जगत्पतेः ॥ महाप्रसादमित्युक्त्वा जगाम शिरसामहीम् ॥ २३ ॥ आ
स्फुरोऽपि वरं दत्त्वा के शवस्थामिमौ जसः ॥ जगामाशु महाराजस्वपुर्वविबुधाधिपः ॥ २४ ॥ लोकानां पालने शक्तिं बलं वीर्यं यशः सुखम् ॥
दत्त्वा कृष्णस्य देवेशस्तथान्यमपि कांक्षितम् ॥ २५ ॥ एवं ब्रह्मादयो देवाः पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ शक्तिं मे तोष भूवुस्ते सर्गादीनां प्रवर्तने ॥ २६ ॥
इति ते कथितं पुण्यमाल्यानां पापनाशनम् ॥ त्रिदेवत्यमुपाख्या न त्रैसुरं लोकपूजितम् ॥ २७ ॥ स्तोत्रत्रय समायुक्तं धर्मकामार्थसाधनम् ॥
धर्मस्वर्गार्थं तथा पुण्यमारोग्यं धनधान्यदम् ॥ २८ ॥ यद्देवं शृणुयान्नित्यं पठेत्स्तोत्रत्रयं च यः ॥ सोऽप्रेयं यानमाहूढो याति भानोः परंपदम् ॥ २९ ॥

अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोधनमश्रुते ॥ विद्यार्थीलभतेविद्यांप्रसादाद्भ्रातृकरस्यतु ॥ ३० ॥ तेजसारविंशकांशप्रभयापृथिश्रिसन्निभम् ॥ मोदते
 सुचिरं कालं ज्ञानिनमुत्तमो भवेत् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणविंशतिप्रसूतिस्तमिकल्पसौप्तरीधर्मैत्रुरापाख्यानवर्णनानामपट्टपंचाशदु
 त्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ४४ ॥ शतानीकउवाच ॥ एतन्मेकौतुकं ब्रह्मन् द्रुव ब्रह्मणे रविः ॥ दत्तवांस्तव पुत्रत्वमन्वयेकदृश्यस्यतु ॥
 १ ॥ यास्यामि द्विजशार्दूलप्रपन्नतिमिरापह ॥ एतन्मे महदाश्चर्यं शंसमूर्ध्नि कथं व्रजेत् ॥ २ ॥ देवादीनां प्रणेता योऽयं भुवि प्रसवो विभुः ॥ सक
 र्भूतलेव्यो मे जन्यभावं गमिष्यति ॥ ३ ॥ किमर्थं दिव्यमात्मानं जन्मने स नियोक्ष्यसि ॥ यश्च क्वर्तयत्येको ब्रह्मादीनां मनोरमम् ॥ ४ ॥
 स जन्मानिकथं पुण्यां बुद्धिचक्रं विदध्वर ॥ गोपायनं त्कुरुते जगतः सर्वलौकिकम् ॥ ५ ॥ गोभिः पालयते कृत्स्नमात्मनो यः स्वयं रविः ॥
 महाभूतानि भूतात्मा यश्चकार दधरच ॥ ६ ॥ अगर्भः सकथं गर्भमुदरे याचते विभुः ॥ येन गोभिः समाक्रांता विप्रलोकश्चतुर्दश ॥
 ७ ॥ स्थापिता जगते मागास्त्रिगर्भवरास्त्रयः ॥ योऽत काले जगत्पीत्वा कृत्वा वज्रमयं पुः ॥ ८ ॥ लोकमेकांशं वंचके हृदय
 ते स्वेन कर्मणा ॥ यः पुराणे पुराणात्मा तेजसां रूपमास्थितः ॥ ९ ॥ अपि मृद्वद्विजश्रेष्ठ यः ससर्ज वसुंधराम् ॥ चकार च पुरायश्च त्रलो
 क्यमिदमव्ययः ॥ १० ॥ ददौ कृत्वा वसुमतीं सुराणां सुरसत्तमः ॥ यः स्थितो ह्यनलं पीत्वा संवत्सरमयश्चरः ॥ ११ ॥ पातालस्थो
 णैव रसं मच्यतो यमयं हविः ॥ सहस्रशिखरं देवं सहस्रशंसं सहस्रशः ॥ १२ ॥ सहस्रचरणं ब्रह्मन् यमाहुर्वै युगुगे ॥ सुखाद्यस्य सप्तुप्तो विधा लोक
 पितामहः ॥ १३ ॥ हरिश्चक्षुः सोऽयं स्यललाटाद्यस्य शंकरः ॥ येन ते निहता दैत्या मंदहाना मनमतः ॥ १४ ॥ ब्रह्मादीनां दुराधर्षी यः सदा
 विघ्ननाशनः ॥ सर्वदेवमयं कृत्वा सर्वाधुधं वपुः ॥ १५ ॥ एकचक्राथारूढो गरुडाग्रजसारथिः ॥ करतियो जगत्सर्वसदानवसराक्षसम्
 ॥ १६ ॥ प्रकाशतममस्पृष्टं पुण्यं स्य सदा द्विज ॥ पूर्वादिंशगतो नित्यमुदयाचलमक्रमम् ॥ १७ ॥ नाशयेद्यस्तु स तंतमोलोकस्य शान्ते ॥
 नाशयित्वा तोयस्तु क्रियाः सर्वाः प्रवर्तयेत् ॥ १८ ॥ योऽक्राणि दक्षिणादिभ्यः शुशालो लूखलानि च ॥ गार्हपत्येन विधिनत द्रव्यै र्योण कर्मणा ॥ १९ ॥
 अग्निमाहवर्नचैव वेदं च वकुशं लुचम् ॥ प्रोक्षणीय व्रतं चैव अवभृथं तथैव च ॥ २० ॥ सर्वा निमांश्च यश्च केहव्यभागप्रदान्मुखे ॥ हव्यादांश्च सु

रायज्ञेकव्यादांश्चपितृनपि ॥ २१ ॥ भागार्थमधुधानायचक्रेयोयज्ञकर्मणि ॥ पूषणंचसुतंसोमंपवित्रामरणोमपि ॥ २२ ॥ यज्ञियानिच
 द्रव्याणियज्ञांश्चापिसंक्रत्वजः ॥ सदस्यान्यजमानांश्चमेधाविनस्तथोत्तमान् ॥ २३ ॥ विवभाजपुरासर्वपारमेष्ठयेनकर्मणा ॥ युगानुरूपो
 यःकृत्वालोकाननुवक्रमात् ॥ २४ ॥ क्षणन्कल्यश्चकाष्टाश्चकालवैकल्यमेवच ॥ सुहूतोस्तिथयोमासाःपक्षाःसंवत्सरास्तथा ॥ २५ ॥ ऋत
 वःकालयोगाश्चप्रमाणंविविधंनृषु ॥ आयुःक्षेत्राण्यपचयोपचर्याश्चैवयोऽकरोत् ॥ २६ ॥ सुष्टालोकास्त्रयोनंतयेनज्ञानेनवर्त्मना ॥ सर्वभूत
 गणाःसृष्टाःसर्वभूतात्मनासदा ॥ २७ ॥ प्रणामत्रयपूर्वेणयोगेनरमतेचयः ॥ योगतागतिपतेनत्रातास्तिजगदीश्वरः ॥ २८ ॥ योगतिवृष्यु
 क्तानांगतियोऽपापकर्मणाम् ॥ चातुर्वर्ण्यप्रभावश्चपुहोत्रस्यरक्षिता ॥ २९ ॥ धातुवैद्यस्ययोर्वेत्ताचतुराश्रमसंश्रयः ॥ दिगंबरानुभूतश्चवायु
 र्वायुविभावनः ॥ ३० ॥ अग्नीषोमात्मकंज्योतिर्योगीशक्षणदांतकः ॥ यःपरंश्रूयतेज्योतिर्यःपरंश्रूयतेतपः ॥ ३१ ॥ यंपरंपरमंप्राहुःपरमा
 त्मानमच्युतम् ॥ ब्रह्मादिभिःस्तुतोदेवीयश्चदैत्यांतकृद्भिः ॥ ३२ ॥ युगतिष्वंतकोयस्तुयश्चलोकांतकोत्तमः ॥ सेतुर्योलोकेसेतूनांमध्ये
 योमध्यकर्मणाम् ॥ ३३ ॥ वेत्तायोवेदविदुषांप्रभुर्यःप्रभुविष्णुनाम् ॥ सौम्यभूतस्तुसौम्यानामग्निभूतोऽग्निवर्चसाम् ॥ ३४ ॥ मानुषाणामनोभूत
 स्तपोभूतस्तपस्विनाम् ॥ विनयोनयवृत्तीनतिजस्तेजस्विनामपि ॥ ३५ ॥ विग्रहोविग्रहाणांचगतिर्गतिमतामपि ॥ आकाशप्रसवोवायु
 र्वायुःप्राणोद्भुताशनः ॥ ३६ ॥ देवाहुतिप्रदानोद्यत्प्राणाग्निस्तमनाशनः ॥ रसाद्विशोणितंभवतिशोणितान्मांसमुच्यते ॥ ३७ ॥ मांसान्म
 जावसोर्जन्ममज्जनोस्थीनिजन्मतः ॥ अस्थिमज्जाःसमभवत्ततैवशुक्रमादिशेत् ॥ ३८ ॥ शुक्राद्रूर्भसमभवद्रसमूलनकर्मणा ॥ तत्रापः
 प्रथमोभागःसौम्योराशिरुच्यते ॥ ३९ ॥ ततःक्षमांसंभवज्ञेयाद्वितीयाराशिरुच्यते ॥ शुक्रंसोमात्मकंविद्यादात्मरूपंयदात्मकम् ॥ ४० ॥
 भवोरसात्मकस्तेषांवीर्यचशशिपावकम् ॥ कफवर्गेभवेच्छुक्रंपित्तवर्गेचशोणितम् ॥ ४१ ॥ कफस्यपृथिवीस्थानपित्तंनभैप्रतिष्ठितम् ॥
 देवस्यमध्यहृदयंस्थानंतुमनसःस्मृतम् ॥ ४२ ॥ नाभिकोष्ठांतरस्थंतुतत्रदेवोदिवाकरः ॥ मनःप्रजापतिज्ञैयःकफःसोमोऽग्निभाव्यते ॥ ४३ ॥
 पित्तमाग्निःस्मृतोयस्मादग्नीषोमात्मकंजगत् ॥ एवंप्रवर्तितेगर्भेवर्धतेऽबुदसान्निभे ॥ ४४ ॥ वायुप्रवेशंसंचक्रसंगतःपरमात्मना ॥ ततोऽग्रा

निविस्मृत्येतिर्भातिपरिवर्तयन् ॥ ४५ ॥ प्राणोऽपानः समानश्च उदानोऽन्यानएवच ॥ प्राणस्य प्रथमं स्थानं वर्धयन् परिवर्तते ॥ ४६ ॥ अपानं पृथिव्या उदानोर्ध्वं शरीरगः ॥ व्यानोऽथ व्यापको देहसमानः सन्निवर्तते ॥ ४७ ॥ भूतावाप्तिस्तत्तत्तस्य जायते द्वियगोचरा ॥ पृथिवी विद्युराकाशो आपो ज्योतिश्च पंचमः ॥ ४८ ॥ तस्येन्द्रियाणि पिष्टानि स्वं स्वयंगो प्रचक्रमे ॥ पार्थिवं देहमाहुस्तु प्राणात्मानं चमारुतम् ॥ ४९ ॥ निद्रा ह्याकाशयोनिश्च जलाश्रये प्रवर्तते ॥ ज्योतिश्च क्षुषितज्जन्मतदंशस्तमसः स्मृतः ॥ ५० ॥ ग्रामाश्च विषयश्चैव यस्य वार्यं प्रवर्तितम् ॥ एवं योऽसृजते लोकांस्ते देवा सुरमानवान् ॥ ५१ ॥ सकथं देवदेवेशो गर्भेऽप्यतिचांशुमान् ॥ यथोदरमादित्यास्तुतः स्वधं चाविशत्पुरा ॥ ५२ ॥ एवमेतं शयौ ब्रह्मन्नेपमो विस्मयो महान् ॥ कथं रविर्यगो गर्भे भावो द्विजवरोतिमे ॥ ५३ ॥ आश्चर्यं परमं पृच्छेत्त्वा महं भारुकरस्य वै ॥ भानोरुत्पत्तिमाश्चर्यहृदि मे परिवर्तते ॥ ५४ ॥ एतदाश्चर्यमाख्यानं कथयस्व महामुने ॥ प्रत्याख्याहि वलंबीर्यं भानो रमिते जसः ॥ ५५ ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौर्ये समुपायवतारकथनप्रस्ताववर्णनं नाम सप्तपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ प्रशभारो महान्ता तत्त्वयोक्तो राडिममालिनि ॥ यथाशक्ति तु वक्ष्यामि श्रूयतां भानवंग्रहः ॥ १ ॥ भानोः प्रभावश्चणेत्यस्य ते मतं निरुथिता ॥ हंत भानोः प्रवृत्तिं च शृणु दिव्यामयोरिताम् ॥ २ ॥ सहस्राक्षं सहस्राक्षं सहस्रकिरणं च यत् ॥ सहस्राक्षरसंदेवं सहस्रकरमव्ययम् ॥ ३ ॥ सहस्राक्षं हंत भार्स्वं तं सहस्रकुट्टं प्रभुम् ॥ सहस्रदं सहस्राक्षं सहस्रभुजमव्ययम् ॥ ४ ॥ सवनं भवनं चैव हव्यं होतारमेव च ॥ पात्राणि सप्ततीतानि वेददक्षारं रुभुम् ॥ ५ ॥ श्रोत्रियं शूरेण शूलं प्रोक्षणं दक्षिणायनम् ॥ अर्चयै सामगं विप्रसं दस्य स दंतं तथा ॥ ६ ॥ ग्रुपं समिन्धुवंदवीं मुसलोलूखलानि च ॥ प्राग्वासं जयभूतिं च होतारं च यनं च यत् ॥ ७ ॥ रहस्यानि प्रमाणानि स्थावराणि चराणि च ॥ प्रतिष्ठितानि दाढ्यं च स्थंडिलानि कुशांस्तथा ॥ ८ ॥ मंत्रयज्ञवहं विह्निभागं भार्गवमेव च ॥ अग्नेभुजोसमभुजां यच्च त्रिषु उदाहृतम् ॥ ९ ॥ आयुर्वेदविदो विप्रा यजंते शाश्वतं विभुम् ॥ तस्य भानोः सुरेशस्य वीरं चंदनमालिनः ॥ १० ॥ प्राहुर्भावो महस्राणि सप्ततीतान्यनेकग्रः ॥ भूयश्चैव भाविष्यंति विनश्यंति दिने दिने ॥ ११ ॥ यत्पृच्छसि महाराज पुण्यां दिव्यां कथां शुभाम् ॥ यदर्थं भगवन्भानुः कश्यपस्य सुतोऽभवत् ॥ १२ ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि शृणु सर्वमज्ञोषतः ॥ हितार्थं सर्वमन्यानां

लोकानांप्रभायच ॥ १३ ॥ बहुशःसर्वभूतात्मास्वयंसमभिजायते ॥ तथासमभवद्देवःकश्यपस्यादितेःसुतः ॥ १४ ॥ तुष्टोदत्वापर
 वीरविरचस्यमहात्मनः ॥ यंयंजनयतेपुत्रमदितिःकश्यपाद्विभोः ॥ १५ ॥ ससयातिविनाशैवतत्क्षणादेवभारत ॥ दृष्ट्वसुताग्रश्यामा
 नान्पुत्रशोकान्विताऽदितिः ॥ १६ ॥ जगामकश्यपाभ्याशोशोकव्याकुलितेक्षणा ॥ सापश्यतंचमारीचंमुनिदीप्तंतपोनिधिम् ॥ १७ ॥
 आद्यंदेवगुरुंविप्रंदिव्यंत्रिपणांशुभिः ॥ तेजसावह्निसंकाशंसारंवृकसमप्रभम् ॥ १८ ॥ न्यस्तदंडश्रियायुक्तंवल्लकृष्णजिनांबरम् ॥ वल्क
 लंजिनसर्वातंप्रदीप्तं ब्रह्मवर्चसम् ॥ १९ ॥ हुताशमिवदीप्यतंतपंतमिवभास्करम् ॥ अथादितिदृष्ट्वैवंभर्तारमभितौजसम् ॥ २० ॥ शोकगद्गद
 यावाचाइदंचनमब्रवीत् ॥ किमर्थंभगवान्देवोनिरुद्योगस्तुतिष्ठति ॥ २१ ॥ जातोजातोहिमेषुत्रःसद्यएवविनश्यति ॥ श्रुत्वातुवचनंतस्याः
 कश्यपोऽक्रुपिसत्तमः ॥ २२ ॥ चकारगमनेबुद्धिब्रह्मलोकगतिं प्रति ॥ सगत्वाब्रह्मभवनंनानाभावसमान्वितम् ॥ २३ ॥ तद्वाक्यमुक्तंतसंवयदुक्तं
 तस्यजायया ॥ कश्यपस्यवचःश्रुत्वाकंजजोवाक्यमब्रवीत् ॥ २४ ॥ पुत्रगच्छामसदनंभानोःपरमदुर्लभम् ॥ इत्युक्त्वायानमारुह्याग्रे
 यंपद्मलोचनः ॥ २५ ॥ वेधाजगामभवनमादित्यस्यमहात्मनः ॥ अदितिःकश्यपोब्रह्माजमुर्विपुलमाश्रिताः ॥ २६ ॥ तेमुहूर्ते
 नसंप्राप्ताःसूर्यलोकं सुवर्चसम् ॥ दिव्यकामगमैर्योनैर्यथाहंकुरुनंदन ॥ २७ ॥ आदित्यंप्रहृमिच्छंतितेजसारांशिसुत्तमम् ॥
 गच्छंतस्तेचविस्तीर्णामादित्यस्यपरांसभाम् ॥ २८ ॥ षट्पदोद्गीतनिनदांसामगैस्तुसमीरिताम् ॥ क्रतवोबह्वचसुखाःप्रोक्ताःपुण्यवदक्ष
 राः ॥ २९ ॥ तुष्टुदुःपुरुषव्याश्रिततेषुचकर्मसु ॥ यज्ञसंधैवेदविदांपदक्रमविदां तथा ॥ ३० ॥ घोषेणपरमर्षीणांसर्वतत्रनिनादितम् ॥
 यज्ञसंस्तवविद्विश्वाशिक्षाविद्विस्तथाद्विजैः ॥ ३१ ॥ अष्टादशपुराणज्ञैःसर्वविद्याविशारदैःसर्ववादिविशारदैः ॥ ३२ ॥ लोका
 यतिकमुखैश्चतुष्टुःसूर्यमीरितम् ॥ तत्रतत्रचविप्रेन्द्रानिनयताःशंसितव्रताः ॥ ३३ ॥ जपहोमपरान्यागयान्ददृशुःकश्यपादयः ॥ तस्यांसभा
 यामास्तेसरश्मिमालीदिवारः ॥ ३४ ॥ सुरासुरगुरुःश्रीमाञ्छुभेवीरमायया ॥ उपासतेचतत्रैवप्रजानांपतिमिश्वरम् ॥ ३५ ॥ दक्षःप्रचे
 ताःपुलहोमरीचिश्चद्विजोत्तमः ॥ भृगुरत्रिंविषष्टिश्रृणोतमोनारदस्तथा ॥ ३६ ॥ दिव्यआत्मांतरीक्षंचवायुस्तेजोबलमही ॥ शब्दःस्पशः

स्वरूपं चरमगर्धैस्तथैव च ॥ ३७ ॥ प्रकृतिश्च विकाराश्च चान्यत्कारणमहत् ॥ सांगोपांगाश्च चत्वारो वेदलोकोपेततथा ॥ ३८ ॥ लवाश्च
 ऋतवैश्वसंकल्पप्रणवास्तथा ॥ एते चान्ये च बहवो भानुमंत उपासते ॥ ३९ ॥ अथौधर्मश्च कामश्च मोक्षश्च सविशेषतः ॥ द्वेषो हर्षश्च मोहश्च म
 त्सरो मान एव च ॥ ४० ॥ वृको विष्णुमुतः पुत्रः पुष्पजो धिषणस्तथा ॥ मोहश्च रस्तथा सौरो विटपो धिक् चस्तथा ॥ ४१ ॥ मारुतो विश्व
 कर्म च अश्विना वन्यवाहनौ ॥ एवमुक्तः सुवचनैर्भानुना प्रभविष्णुना ॥ ४२ ॥ जगाम कश्यपो वीरसहादित्या स्वमाश्रमम् ॥ अदितिर्देवमा
 ता च तंगर्भनिर्द्धेस्वयम् ॥ ४३ ॥ भूतात्मानं महात्मानं दिव्यवर्षसहस्रकम् ॥ पूर्णवर्षसहस्रे तु प्रवृत्तो गर्भ उत्तमः ॥ ४४ ॥ सुराणां शर
 णं देवश्च सुराणां विनाशनः ॥ गर्भस्थेन तु तेनैव परित्रातः सुतस्तथा ॥ ४५ ॥ आददानस्तु ते जासि त्रैलोक्यस्य नराधिप ॥ तस्मिन्नाते तु देवेशे
 त्रैलोक्यस्य सुखावहे ॥ ४६ ॥ प्रसार्यै देत्यसंधांश्च सुराणां नादवर्धने ॥ अभवत्परमानन्दः सर्वपातत्रस्तुषाम् ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुरा
 णे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौर्यधर्मेषु मूर्धन्योत्पत्तिर्नामाष्टपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ दक्षश्च जापति
 श्वेन मस्कारं चकार ह ॥ विद्योतमानवपुषा सर्वाभरणभूषितः ॥ १ ॥ उपातिष्ठते देवेशं भानुं चार्षिणैः सह ॥ ततो गंधर्वमुख्येषु प्रणदत्सु विहा
 यसि ॥ २ ॥ बहुभिः सह गंधर्वैः प्रगायन्सु महीपते ॥ एवं ते देव गंधर्वा लपागायंत भक्तिः ॥ ३ ॥ उत्पन्नं द्वादशात्मानं भास्करं वारितस्करम् ॥
 इन्द्रो विष्वक् चानूषा च त्वष्टा च सविता तथा ॥ ४ ॥ भर्गोऽग्न्यमानर्यमार्कः पूरि श्रमोर्न ड एव च ॥ इत्येका दश एवैते द्वादशो विष्णुरुच्यते ॥ ५ ॥ एवं
 द्वादश राजा तमं शुभं तमं हादुतम् ॥ स्तुवंति देवताः सवैगताश्च तस्मा महीम् ॥ ६ ॥ मृगव्याधश्च सर्वश्च मृगां कोमहायशाः ॥ अजैकपादहि
 र्बुध्न्यः पीतः कांचः परंतपः ॥ ७ ॥ दमनश्चैश्वरश्चैव कपाली च विशांपते ॥ स्थणुर्भगश्च भगवान्नुद्रश्चैतद्व्रतस्थिषुः ॥ ८ ॥ अश्विनौ वसवश्चाष्टौ
 गरुडश्च महाबलः ॥ विश्वे देवाश्चाध्याश्च तन्धुः प्रांजलयो नृप ॥ ९ ॥ नागराजो महाराज वासुकिः प्रांजलिः स्थितः ॥ अन्ये च बहवो नागराक्षसा
 श्च महाबलाः ॥ १० ॥ ताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च गरुडश्च महाबलः ॥ अरुणश्चारुणिश्चैव तत्र प्रांजलयः स्थिताः ॥ ११ ॥ पिता महश्च भगवान्स्वयमाग
 म्यलोककृत् ॥ प्राहे देवगुरुः श्रीमान्त्सुरैः सर्वैर्महर्षिभिः ॥ १२ ॥ यस्मात्प्रेक्षयते सर्वप्रभविष्णुः सनातनः ॥ तस्माच्छोकैश्चरः श्रीमान्विस्वांश्च भव

त्विति॥१३॥देवदानवयक्षाणांगंधर्वोरगरक्षसाम्॥यस्मादयमादिदेवस्तस्मादादित्यएवहि॥१४॥ एवमुक्त्वातुभगवान्सार्धैर्देवापिभिःप्रभुः॥
 नमस्कृत्वासुसंपूज्यययौतत्सदंनप्रति॥१५॥यागतिर्यज्ञशिलानांयागतिःपुण्यकर्म्मिणाम्॥यागतिःसिद्धयोगानांयागतिश्चमहात्मनाम्॥१६॥
 यस्याष्टगुणैर्धर्मैर्यसमभूदेवसत्तमम् ॥ यंप्राप्यशाश्वतंविप्रानवर्ततभवार्णवे ॥ १७ ॥ वालविल्यादयोचसर्वाश्रमनिवासिनः ॥
 सेवतेयंयतात्मानोदुश्चरं व्रतमास्थिताः ॥ १८ ॥ योऽनंतहवनगेषुस्यतेसर्वयोगिनः ॥ सहस्रमूर्धरक्ताक्षःशेषादिभिरनुत्तमैः ॥ १९ ॥ योय
 ज्ञइतिविप्रैर्द्रच्यतेसुखमप्सुभिः ॥ सर्वेचयंतप्रणायान्यन्तिब्रह्मरूपिणम् ॥ २० ॥ यंवेदेवेदागायतिवेत्तारयज्ञदायिनम् ॥ तंपुत्रद्वद्
 शात्मानंकश्यपःप्राप्यसत्तमम् ॥ २१ ॥ मुदंलभेसहादित्यासुखंचपरमंविभो ॥ लोकश्चमुमुदेसर्वोरक्षसाभयमाप्नुवन् ॥ २२ ॥ मधुपग
 लोमहाबाहुःकंबुग्रीवोहसान्निव ॥ इंगुदीबद्धमुकुटोदिशःप्रज्वलयन्निव ॥ २३ ॥ सउवाचमहातेजाःकश्यपंचर्षिसत्तमम् ॥ एषोहंतवपुत्रचं
 गतोगर्भस्यसिद्धये ॥ २४ ॥ दत्त्वावरंपुराविप्रविचरंस्यमहात्मनः ॥ तस्मात्त्वमृषिशार्दूलकुरुसृष्टिमनौपमाम् ॥ २५ ॥ एवमारार्याध्वदेवे
 शंब्रह्मासृष्टिमवाप्तवान् ॥ आराध्यकश्यपश्चापिभारुकरंसुतमाप्तवान् ॥ २६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्णेपर्वणिसप्तमीकल्पेउभयसप्तमी
 माहात्म्येसूर्यवतारवर्णनंमैकोनषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥॥॥ ॥ इतानीकउवाच ॥ अहोदेवस्यचरितंभारुकरस्यत्वयो
 दितम् ॥ ब्रह्मादयोऽपियेनित्यंपूजयंतिविधानतः ॥ १ ॥ ब्रह्माविष्णुःसुराब्रह्मंस्तमाराध्यादिवाकरम् ॥ ददशुस्तस्यर्कभूतंरूपंयत्तन्म
 हाद्भुतम् ॥२॥ सुमंतुरुवाच॥ ॥आराध्यदेवमीशानंभारुकरंमृतिवाचकम् ॥ कविष्णुकुरुशार्दूलजगमतुस्तौहिमाचलम् ॥३॥ गोपतेरंति
 कंवीरप्रहृष्टौविभुदर्शने ॥ कुर्देदुसंनिभंद्रुंकंजजश्चाच्युतश्चतौ ॥ ४ ॥ ददशतुर्महात्मानंचंद्रार्धकृतशेखरम् ॥ पूजयंतंविवस्वंतंभारुव
 रंवीरवन्नृप ॥ ५ ॥ अन्यौचतुर्महात्मानंकविष्णूतंत्रिलोचनम् ॥ भोभोभीमसुरज्येष्ठपश्यावामिहचातौ ॥ ६ ॥ श्रुत्वोवाचतयोर्विक्रयं
 कंजजस्याच्युतस्यच ॥ प्रणम्यशिरसाभूमौकृतापूजाविधानतः ॥७॥ उवाचमधुरंवाक्यंशिक्षाक्षरसमन्वितम् ॥ हर्षगद्गदयावाचादिशःसत्रा
 दयन्निव॥८॥ किमाराध्यरेविप्राप्तौसर्वदेववरंविभुम् ॥ कथ्यतांनिखिलंदेवोपरमकौतुकंममा॥९॥दृष्टवतौपरंकिंचिदूपदेवस्यशंकरम्॥अव्यय

स्यात्प्रमेयस्य भानोरीमतेतेजसः ॥ १० ॥ निश्चम्यवचनं वीरं शंकरस्य महात्मनः ॥ ऊचतुस्तौ महात्मानौ कविष्णुदेवसत्तमौ ॥ ११ ॥ नतस्य
 दयावहेरूपं यत्तत्परममद्भुतम् ॥ आराधयितुमेवापि द्वागौ तौ तैः तिकंचतम् ॥ १२ ॥ तस्मादाराधयामो हि एकभूय विभावसुम् ॥ गत्वोदयगि
 रीपुण्यं पर्वतं कनकोज्ज्वलम् ॥ १३ ॥ श्रुत्वा तु वचनं वीरं कंजजान्मुतयोर्हरः ॥ तथेत्याह महाबाहोर्षादुत्फुल्लेचनः ॥ १४ ॥ अथ तेराजशार्दूल
 विविगो गतयानुप ॥ जगुस्ते पर्वतश्रेष्ठसुदयाचलमाशु वै ॥ १५ ॥ तमासाधनगुण्यं शृंगेस्त्रिभिरलंकृतम् ॥ नानाधातुपिनद्धांगनानाधातु
 विभूषितम् ॥ १६ ॥ आराधनाय विविधद्यत्नचक्रुर्विभावसोः ॥ स्तुवन्तस्ते समर्चन्तौ ध्यायन्तश्च विभावसुम् ॥ १७ ॥ दिव्यवर्षसहस्रां तैतपंतः
 संस्थितानगे ॥ पद्मासनगतो ब्रह्माध्यायमानो दिवाकरम् ॥ १८ ॥ स्थाणुवत्संस्थितो भूमावूर्ध्वबाहुस्त्रिलेचनः ॥ पंचाग्निभजमानस्तुस्थि
 तो विष्णुरवाकिछराः ॥ १९ ॥ एवं वर्षसहस्रां तैतपश्चक्रुः सुदारुणम् ॥ आराधयन्तो विविधद्वोपतिपुत्रमालिनम् ॥ २० ॥ अथ ब्रह्मे शविष्णूनां
 कुर्वन्तं पउत्तमम् ॥ तुतोषभगवान्भानुरुवाच च महोपते ॥ २१ ॥ ब्रह्मच्छंभो हे ब्रूतमत्तः किमभिवांछय ॥ तुष्टो हं भवतां दातुमिहायातो वरं
 स्वयम् ॥ २२ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ निश्चम्यवचनं भानोः श्रान्तं हृद्यं मनोरमम् ॥ प्रणम्य शिरसाऽऽकेशाद्वंद्वचनमब्रुवन् ॥ २३ ॥ कृतकृत्याव
 यं सर्वप्रसादात्तव गोपते ॥ त्वामाराध्यपुरो देवत्वत्तः प्राप्य वरं शुभम् ॥ २४ ॥ उत्पत्तिस्थितिनाशानां वयं सर्वे दिवाकर ॥ संभूयेह समर्थवै त्व
 त्प्रसादात्प्रसंशयः ॥ २५ ॥ किं त्वेकं देवदेवेश वरमिच्छामहे विभोः ॥ यत्ते परमं कर्तुं भूलं भूदुर्दृशं तथा ॥ २६ ॥ तस्मादस्माज्जगन्नाथरूपं
 दर्शयतेऽच्युतम् ॥ सर्वदेवमयं ते यत्स्वयं कुरु पुरानघ ॥ २७ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा ब्रह्मा विष्णोश्च भाषितम् ॥ दर्शयामास तद्रूपमद्भुतं लोकपूजि
 तम् ॥ २८ ॥ अनेकवक्त्रशिरसमनेकाद्भुतदर्शनम् ॥ सर्वदेवमयं दिव्यं सर्वलोकमयं तथा ॥ २९ ॥ भूः पादौ बौः शिरश्चापि तत्राश्रितोऽनेन मते ॥
 पादां गुल्यः पिशाचाश्च हस्तं गुल्यश्च गुह्यकाः ॥ ३० ॥ विधे देवाः स्मृतास्तस्य जंघासंघाः सुरोत्तमाः ॥ यक्षाः कुक्षिषु संलीनाः केशा
 आप्सरसांगणाः ॥ ३१ ॥ दृष्टिधृष्ट्यश्च विपुलाः केशा वीरांशवः स्मृताः ॥ तारकारे मरूपाणिरोमाणि च महर्षयः ॥ ३२ ॥ बाहवो विदिश
 स्तस्य दिशः श्रोत्रे नराधिप ॥ अधिनौ श्रवणे चास्य नासावायुर्महबलः ॥ ३३ ॥ प्रसादश्च क्षमा चैव मनोधर्मस्तथैव च ॥ सत्यमस्या भवद्वा

णीजिह्वादेवीसरस्वती ॥ ३४ ॥ श्रीवादिर्तिर्महदेवीतालूरुद्रश्चर्यवान् ॥ द्वारं स्वर्गस्य नाभिं मित्रस्त्वष्टा पिचंडकम् ॥ ३५ ॥ सुखं
 वैश्वानरश्चास्य वृषणौ च भगस्तदा ॥ हृदयं भगवान्ब्रह्मा ह्युदरं कश्यपो मुनिः ॥ ३६ ॥ पृष्ठेऽस्य वसवो देवामरुतः सर्वसंधिषु ॥ सर्वच्छंदांसि दू-
 शनाज्योतीषि विमला प्रभा ॥ ३७ ॥ प्राणो रुद्रो महदेवः कुक्षौ चास्य महार्णवाः ॥ उदरे चास्य गंधर्वा भुजंगाश्च महबलाः ॥ ३८ ॥ लक्ष्मिर्मे-
 धा घृतिः कतिः सर्वा विद्याश्चैकटौ ॥ ललाटमस्य परमं वयः स्थानं परात्मनः ॥ ३९ ॥ सर्वज्योतीषि जानीहितपश्चश्चदेवराट् ॥ तदेतदा-
 दि देवस्य तनौ ह्याहुर्महात्मनः ॥ ४० ॥ स्तनौ कुक्षौ च वेदाश्च तेष्टौ चास्य मखाः स्मृताः ॥ यष्ट्यपशुबंधाश्च द्विजानां विष्टितानि च ॥ ४१ ॥
 सर्वदेवमयं दृष्ट्वा रूपमर्कस्य ते नृप ॥ ब्रह्मा हरो हरिर्देवाः परं विस्मयमागताः ॥ ४२ ॥ प्रणम्य शिरसा देवं वेपमाना धरांगताः ॥ भयगद्गदया
 वाचा इदं वचनमब्रुवन् ॥ ४३ ॥ यदेतत्परमं पुण्यमद्भुतं लोकभावनम् ॥ दृष्टं भवद्भिर्देवं द्राममसर्वजगन्मयम् ॥ ४४ ॥ एतन्मया प्रसन्नेन
 युष्माकं श्रेयसेऽनघाः ॥ दर्शितं पूजितेनेह योगिनां यन्महालयम् ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मेष्टाच्युताऽक्षुः ॥ ॥ एवमेतन्न संदेहो यथा त्वत्वं देव
 स्पते ॥ योगिनामपि देवश दर्शनं ह्यस्य दुर्लभम् ॥ ४६ ॥ त्वामाराध्य जगन्नाथं नाप्राप्य मिह विद्यते ॥ तस्मात्पूज्यतमो लोकैना न्यदेवेषु वि-
 द्यते ॥ ४७ ॥ एवमुक्त्वाऽदितेः पुत्रो जगामा दर्शनं रविः ॥ ब्रह्मादयोऽपि ते हर्षपरमार्थस्य दर्शनात् ॥ ४८ ॥ एवं ब्रह्मादयो देवाः पूजयित्वा दिवा
 करम् ॥ गतास्ते परमांसि द्विगंधर्वा ऋषयस्तथा ॥ ४९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मे पूर्वाणि सप्तमं कल्पे सार्वभौमेषु ब्रह्मादीनां सूर्यरूपद-
 र्शनवर्णनं नाम षष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ इतानीक उवाच ॥ ॥ एवमेतद्यथा त्वत्वं भास्करो देव तं परम् ॥ नास्त्या-
 दित्यसमो देवो नास्त्यादित्यसमागतिः ॥ १ ॥ आदित्यमूलमखिलैर्ब्रह्मैक्यं नान्न संशयः ॥ भवत्यस्माज्जगत्सर्वस्य देवासुरमानुष-
 म् ॥ २ ॥ रुद्रेद्रोऽपि देकं द्राणी विप्रैर्द्रात्रिदिवौकसाम् ॥ द्युतिर्द्युतिमतां कृत्स्नतेजोऽयं सर्वलौकिकम् ॥ ३ ॥ सर्वात्मा सर्वलोकेशो महो देवः प्र-
 जापतिः ॥ सूर्य एव त्रिलोकस्य मूलं परमदैवतम् ॥ ४ ॥ ततः संजायते सर्वतत्रैव प्रविलीयते ॥ भावाभावौ हिलोकानामादित्याग्निः सृतापुरा ॥
 ॥ ५ ॥ जगज्ज्येष्ठो ग्रहो विप्रप्रदीप्तः प्रभवो रविः ॥ तत्र गच्छति निधनं जायते च पुनः पुनः ॥ ६ ॥ क्षणमुहूर्तो दिवस रात्रिपक्षाश्च कृत्स्नशः ॥

मासाःसंवत्सराश्चैवऋतवश्चयुगानिच ॥ ७ ॥ सएककालश्चाग्निश्चद्वादशात्माप्रजापतिः ॥ प्रभासयतिविप्रेन्द्रत्रैलोक्यसचराचरम् ॥ ८ ॥ तस्माद्
 स्याद्विजश्रेष्ठपूजनेयत्फलंभवेत् ॥ तन्मद्ब्रूहिप्रयत्नेनप्रसादप्रवणोभव ॥ ९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणसप्तमिकल्पेब्राह्मेपर्वाणिसारथमसूय
 पूजाफलप्रश्रवणंनमैकषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ भानुप्रतिष्ठाप्यनरःसर्वदेवमयं
 विभुम् ॥ प्रामोत्यमरतांवीरतेजसारविसन्निभः ॥ १ ॥ योभानुंद्वादष्टिसंमोहात्सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ नरोनरकगामीस्यात्तस्यसंभाषणद
 पि ॥ २ ॥ भानुमिष्टंप्रतिष्ठाप्यसर्वयत्नैर्विधानतः ॥ यत्पुण्यफलमाप्नोति तदेकाग्रमनाःशृणु ॥ ३ ॥ सर्वज्ञतपोदानतीर्थदेवेषुयत्फलम् ॥
 तत्फलंकोटिगुणितंस्थाप्यभानुलभेन्नरः ॥ ४ ॥ योभानुंस्थापयेद्भक्त्याविधिपूर्वनराधिप ॥ सर्वांगमुदितंपुण्यंलभेत्कोटिगुणंनरः ॥ ५ ॥
 मातृजान्पितृजांश्चैवयत्रचोद्ब्रूहतेस्त्रियम् ॥ कुलत्रयंसमुद्धृत्यशकलोकैर्महीयते ॥ ६ ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगान्प्रलयसमुपस्थिते ॥
 ज्ञानयोगंसमासाद्यतत्रैवप्रविमुच्यते ॥ ७ ॥ अथवाराज्यमाकक्षिजायतेसंभवांतरे ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायाःक्षितेरधिपतिर्भवेत् ॥ ८ ॥
 यत्कृत्वापार्थिवव्याम्निअचयेत्सर्वदेवकम् ॥ समूलमखिलंतेनत्रैलोक्यंयूजितंभवेत् ॥ ९ ॥ इहैवधनवाञ्छीमान्सोतेऽकृत्व
 मवाप्नुयात् ॥ त्रिसंध्यकीर्तयेद्बोमकृत्वाविवेनपार्थिवम् ॥ १० ॥ शतैकादशकंयावत्तस्यपुण्यफलंशृणु ॥ अनेनसहदेहनभानुः
 संतिष्ठतेक्षितौ ॥ ११ ॥ पापहासर्वमर्त्यानांदर्शनत्स्पर्शनादपि ॥ उद्धारयेच्चसंस्थाप्यकुलानमेकैर्विशतिः ॥ १२ ॥ गोवर्षाःसाहितो
 नित्यमोदतेदिविसूरवत् ॥ योऽपिपृष्ठमंधव्योमसर्वगंधोपशोभितम् ॥ १३ ॥ कुसुमैःसुसुगंधैश्चफलैश्चविविधैर्नृप ॥ भक्षेद्द्वारसैश्चै
 वघृतदीपरलंकृतैः ॥ १४ ॥ नानारत्नसमामृतंनानागंधसमन्वितम् ॥ तस्यदक्षिणपार्श्वेतुविन्यसेदगुरुंदुधः ॥ १५ ॥ दद्याद्वैपश्चिमे
 भागेश्रीखंडचंदनंशुभम् ॥ उत्तरेचंदनंदद्यात्तदं दद्याच्चूर्पतः ॥ १६ ॥ एवंचितानुसारेणकृत्वाविभवंविस्तरम् ॥ कृष्णपक्षेतुसंस्तव्यां
 भारुकरस्यनिवेदयेद् ॥ १७ ॥ सकृदेवंतुयःकुर्याद्बोमंभरतसत्तम ॥ यत्फलंहिभवेत्तस्यतन्मोनिगदतःशृणु ॥ १८ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः
 सर्वदुःखविर्वर्जितः ॥ निष्कलःसर्वगोभूत्वाप्रविशेत्परमव्ययम् ॥ १९ ॥ तेजसारविसंकाशप्रभयार्कसमप्रभः ॥ पांसुनाकीडमानो

यःकुर्याद्भ्योममकार्यतः ॥ २० ॥ सराजन्भवतेराजापवर्तेषुसमंततः ॥ सर्वेषामेवपात्राणांपरंपात्रविभावसुः ॥ २१ ॥ एतत्संतार
 येद्यस्मादतीवनरकार्णवात् ॥ तस्यपात्रस्यमाहात्म्यंश्रुवमक्षयमादिशेत् ॥ २२ ॥ तस्मात्तस्यसदादेयमप्रमेयफलाधिभिः ॥ रवौदत्तंदुज
 तंपूजाबलिनिवेदयेत् ॥ २३ ॥ अनंतफलमादिष्टं ब्रह्मादिभिः सुरोत्तमैः ॥ भक्त्यापितानुसारेणयः कुर्यादालयंवेः ॥ २४ ॥ सोम्रेयंयानमारु
 ह्यमोदतेसहभानुना ॥ महाविभवसारोपियः कुर्याद्राक्षिर्वर्जितम् ॥ २५ ॥ अल्पेमहतिवातुल्यंफलमाढ्यदरिद्रयोः ॥ वित्तशक्विनयः कुर्याद्वि
 त्तवानपिमानवः ॥ २६ ॥ नसफलमवाप्नोतिप्रलोभाक्रांतमानसः ॥ तस्मात्त्रिभागंवित्तस्यजीवनायप्रकल्पयेत् ॥ २७ ॥ भागद्वयंचधर्मा
 र्थेअनित्थंजीवनयतः ॥ भक्त्याप्रचोदितंकुर्यादल्पवित्तेऽपियोनरः ॥ २८ ॥ महाविभवसारोऽपिनकुर्याद्राक्षिर्वर्जितः ॥ सर्वस्वमपियोदद्या
 दकैर्भाक्तिर्विर्जितः ॥ २९ ॥ नतेनधर्मभागीस्याद्भक्तिरेवात्रकारणम् ॥ नतपोभिर्विभोरुग्रैर्नचसर्वैर्महामखैः ॥ ३० ॥ गच्छेदेकंपुरंदिव्य
 मर्कैर्भाक्तियुतो नृप ॥ रुचिरंशुभंशैलौतथंकुर्याद्विद्वस्तुर्वेगृहम् ॥ ३१ ॥ त्रिसप्तकुलसंयुक्तः सूर्यलोकमवाप्नुयात् ॥ यन्मयाकोटिगुणितंकृतंस्या
 दिष्टकाम्यया ॥ ३२ ॥ द्विपरार्धगुणंपुण्यंशैलेऽपिविदुर्बुधाः ॥ मृच्छैलेनसमंज्ञेयंपुण्यमाढ्यदरिद्रयोः ॥ ३३ ॥ यत्रतत्रगतः कुर्याद्रत्नया
 पुण्यंभगालयम् ॥ शैलौतथमिष्टकामिर्वाहद्वारुमयंशुभम् ॥ ३४ ॥ सगच्छेत्परमंस्थानंभानोरमिततेजसः ॥ गैरिंकयानमारुह्ययः कुर्याद्धृत
 भूषणः ॥ ३५ ॥ क्रीडमानोऽपियः कुर्याद्बालभावेऽकंमंदिरम् ॥ सोऽर्कलोकमवाप्नोतिविमानवरमास्थितः ॥ ३६ ॥ पुष्पमालाकुलंदिव्यंपूप
 गंधादिवासितम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णं सर्वकामसुखप्रदम् ॥ ३७ ॥ तत्रहृदोमहाराजवत्सरंघुंदमुत्तमम् ॥ उषित्वाभास्करपुरेपूज्यमानस्तुदेव
 तैः ॥ ३८ ॥ क्रमादागत्यलोकैऽस्मिन्नाजाभवतिधार्मिकः ॥ धर्मार्थकामसंपन्नोयज्ञसाचनराधिप ॥ ३९ ॥ पश्यन्परिहरजंतून्मार्जन्यामृदुसूक्ष्म
 था ॥ शनैः संमार्जनंकुर्याच्चंद्रायणफलंभवेत् ॥ ४० ॥ अन्यार्थेदेहजीर्णार्थं वध्यायाश्च विशेषतः ॥ रोगांतैनचभूतानामारोग्यार्थंप्रपूजयेत् ॥ ४१ ॥ शृ
 ष्ठात्वागोमयस्वच्छंस्थानेचपातितंशुभे ॥ उपयुपरिसंत्यज्यप्रत्यग्रंजंतुवर्जितम् ॥ ४२ ॥ वस्त्रपूतगोमयेनयः कुर्यादुपलेपनम् ॥ पश्येत्तुमु
 खिताञ्जंतूंश्चाद्रायणशतंलभेत् ॥ ४३ ॥ यः कुर्यात्सर्वकार्याणि वस्त्रपूतेनवारिणा ॥ समुनिःसमहासाधुः सगच्छेत्परमांगतिम् ॥ ४४

क्षरं तत्सर्वदानानियज्ञहोमबलिक्रियाः ॥ अक्षरं तु महादानं सुखदं सर्वदेहिनाम् ॥ ४५ ॥ नैरतयेण्यः कुर्यात्पक्षसंभारं न च नम् ॥ वर्षमेकं शतं दिव्यं
 मुरलौके महयते ॥ ४६ ॥ तस्यां ते च चतुर्वेदसुरूपं प्रियदर्शनम् ॥ आद्यः सर्वगुणो ऐतोरजा भवति धार्मिकः ॥ ४७ ॥ संपूर्णेणापि यः कुर्यान्नरः
 कर्मभगालये ॥ सोऽपि सौमनसं गत्वा पुरः क्रीडति नित्यशः ॥ ४८ ॥ तावद्भ्रमं तिसंसारदुःखशोकपरिहृताः ॥ न भवति रवौ भक्त्या या
 वत्सर्वेऽपि देहिनः ॥ ४९ ॥ समासक्तं तथा चित्तं जतो विषयगोचरे ॥ यद्यकोऽपि भवेद्देवं कोऽनुश्रुत्यैव बंधनात् ॥ ५० ॥ यः कुर्यात्कुटुम्बमाश्रमं
 दर्पणोदरसन्निभम् ॥ नानावर्णविचित्रां च विचित्रकुसुमोज्ज्वलाम् ॥ ५१ ॥ क्वचित्कलशविन्यस्तां पंकजैरुपशोभिताम् ॥ रम्यां मनोरमां सो
 म्यामार्कयत न संसादि ॥ ५२ ॥ यावद्दंडा भवेद्भूमिः समं ताच्छुशोभना ॥ तावद्गुगुलसहस्राणि मूरलौके महयते ॥ ५३ ॥ कारयेच्चित्रशालां ज्ञै
 श्वित्रकर्मार्कमंदिरं ॥ विचित्रयानमारुह्य चित्रभानो गृहं वजेत् ॥ ५४ ॥ यावत्सदेव रूपानि ग्रह रूपानि लेखयेत् ॥ तावद्गुगुलसहस्राणि स्वर्गलौके
 महयते ॥ ५५ ॥ भवेद्भूमिः समं ताश्च यः कुर्यादकर्मदारे ॥ आरामावसथादीनां लेभेदामूलकं फलम् ॥ ५६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुरा
 णे ब्राह्मिणी सप्तमी कल्पे सौरधर्मवर्णनं नाम द्विषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ भास्करस्य महाबाहो भा
 नोरमि ततेजसः ॥ स्नानकाले प्रकुर्वीत जयशब्दादिमंगलम् ॥ १ ॥ पद्मस्वस्तिकं शंखं तु श्रवित्सं द्विजसत्तम ॥ हेमरूपादिपात्रेषु कल्पिते गो
 मयादिभिः ॥ २ ॥ नानावर्णकं संयुक्ते रक्षते स्तितं तुलैः ॥ स्वच्छैश्च दधिं संमिश्रयथा शोभं प्रपूरितैः ॥ ३ ॥ द्रव्यपीठप्रदीपाश्च भूताश्च तथा
 दिपल्लवैः ॥ औषधीभिश्च मेघाभिः सर्ववर्जैर्यवादिभिः ॥ ४ ॥ सप्तम्यादिषु सवैषु षष्ठ्यादिषु विशेषतः ॥ शंखभेर्यादिभिः कुर्याद्वाद्यघोषं सु
 शोभनम् ॥ ५ ॥ त्रिसंध्यं वेदनिर्घोषं कुर्वीत फलमुत्तमम् ॥ कुर्यान्नीराजनं चैव शंखवादित्रमंगलैः ॥ ६ ॥ यावन्नीराजनं कुर्यात्पवर्णिविधिव
 द्रवौ ॥ तावद्गुगुलसहस्राणि मूरलौके महयते ॥ ७ ॥ कपिलापंचगव्येन कुशवारि युतेन वै ॥ स्नापयेन्मंत्रपूतेन ब्रह्मस्नानं हितं स्मृतम् ॥ ८ ॥
 यस्त्वेकमपि सर्वं देव ब्रह्मस्नानं प्रयच्छति ॥ समुक्तः सर्वपापैस्तु मुह्यत्यलौके महयते ॥ ९ ॥ कपिलापंचयज्ञेन दधि क्षीर युतेन च ॥ स्नानं दशगुण
 ज्ञेयं महत्पुण्यं नराधिप ॥ १० ॥ ऋभवो वीरमुद्दिश्य देहशुद्धिं च शाश्वतीम् ॥ कपिला माहरेन्नित्यं मुनिर्देवाग्निनिर्मिताम् ॥ ११ ॥ कपिलं यः पिबेच्छू

द्रोदेवकार्यार्थनिर्मितम् ॥ सपञ्चयेतेमहागोरेसुचिरनरकार्णवे ॥ १२ ॥ वर्षकोटिसहस्रेणयत्पापसमुपार्जितम् ॥ घृताभ्यगेनसूर्यस्यदहत्सर्वं
 नसंशयः ॥ १३ ॥ कल्पकोटिसहस्रैस्तुयत्पापसमुपार्जितम् ॥ वज्रस्नानेनतत्सर्वदहत्यग्निरिवेधनम् ॥ १४ ॥ सप्तम्यांचकृतस्नानःकुत्वा
 सूर्यैसकृन्नरः ॥ कुलान्युद्धृत्यसतेहसूर्यलोकैमहीयते ॥ १५ ॥ वसुहेमादियुक्तंचक्षीरस्नानस्यतत्समम् ॥ सकृदाढकेनपयसायोभानुंस्नाप
 येन्नरः ॥ १६ ॥ राजतेनविमानेनसोऽर्कलोकैमहीयते ॥ स्नाप्यदध्नासकृद्भानुसंलोकैमहीयते ॥ १७ ॥ मधुनास्रपयित्वातुक्लोकै
 महीयते ॥ उद्धृत्यशालिपिष्ठेनवायुलोकैषुपूज्यते ॥ १८ ॥ स्नानमिक्षुरसेनेहयःसूर्यैसकृदाचरेत् ॥ सगोपतिपुरंगच्छेत्सर्वकामसमन्वितः ॥
 ॥ १९ ॥ फलोदेकेनयोभानुंसकृत्स्नापयतेनरः ॥ उत्सृज्यपापकलिलं पितृलोकैमहीयते ॥ २० ॥ श्रीखंडवारिणास्नाप्यसकृद्भानुंनराधि
 प ॥ चंद्रांशुनिर्मलःश्रीमांश्चरेदात्रेयमांदिरं ॥ २१ ॥ वस्त्रपूतेनतोयेनयदूर्कस्नापयेत्सकृत् ॥ सर्वकामतृप्तात्माकाधिपपुरं व्रजेत् ॥ २२ ॥
 आपोहिष्ठेतिजप्येनगंगतोयेनभारत ॥ गौरिकेणविमानेनब्रह्मलोकैमहीयते ॥ २३ ॥ कर्पूरगुरुतोयेनयोऽर्कस्नापयतेसकृत् ॥ स्नाप्यभानुं
 सकृन्मंत्रैःसप्तम्यांसमुपोषितः ॥ २४ ॥ सकुलानेकविंशेहउत्तार्यैरविमाव्रजेत् ॥ पितृनुदिश्ययोभानुंस्नापयेच्छीतवारिणा ॥ २५ ॥ तृताः
 स्वर्गव्रजंत्याशुपितरानरकादपि ॥ भानुंशीतांबुनास्नाप्यधारोष्णपयसासह ॥ २६ ॥ स्नाप्यपश्चाद्भूतेनेशमग्निलोकैमहीयते ॥ एत
 त्स्नानत्रयंकृत्वापूजयित्वातुभारत ॥ २७ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ मृत्कुंभतत्प्रकुंभेषुस्नानंशतशुणमतम् ॥ २८ ॥ रौप्ये
 पादोत्तरपुण्यंदर्शनात्स्पर्शनंपरम् ॥ स्पर्शनादर्चनंश्रेष्ठधृतस्नानमतःपरम् ॥ २९ ॥ इहामुत्रकृतं पापं धृतस्नानेन नश्यति ॥ सप्तजन्मकृतं
 पापंपुराणश्रवणेनतु ॥ ३० ॥ दशापराधांस्तोयेनक्षीरिणतु शतं क्षमेत् ॥ सहस्रं क्षमते दध्ना घृतेनाप्ययुतं क्षमेत् ॥ ३१ ॥ नैरतयैणयो
 मांसघृतस्नानं समाचरेत् ॥ दशैकां दशकुलानीह नयेत्सूर्यस्य मांदिरम् ॥ ३२ ॥ स्नानं पलशतं ज्ञेयमभ्यंगं पंचविंशतिः ॥ पलानां
 द्विसहस्रेण महास्नानमिति श्रुतिः ॥ ३३ ॥ घृताभ्यंगं घृतस्नानं भानुं यत्नाद्विजोतिम ॥ ये च गोधूमचूर्णैस्तु कषायैर्गर्भसंमितैः ॥ ३४ ॥
 दशभेनुसहस्राणि यद्वा लभते फलम् ॥ तत्फलं लभते सर्वकर्मस्योद्भूतेनैकृते ॥ ३५ ॥ अर्घ्यपुष्पफलोपेतं यस्त्वकार्ये निवेदयेत् ॥ स पूज्यः

सर्वलोकेषु अर्कवन्मोदतोदिवि ॥ ३६ ॥ गंधतोयेन संमिश्रमुदकाद्वा दशोत्तरम् ॥ पंचगव्यसमायुक्तमर्घ्यं शतगुणं नृप ॥ ३७ ॥ योऽष्टांग
 मेमापूर्यभानोमूर्ध्नि निवेदयेत् ॥ दशवर्षसहस्राणि रमते चार्कमंदिरे ॥ ३८ ॥ आपः शीरं कुशाग्राणि वृतं दधि मधुस्तथा ॥ रक्तानि कारवीरा
 णितथारक्तं च चंदनम् ॥ ३९ ॥ अष्टांग एष अर्घ्यैर्वैब्रह्मणा परिकीर्तितः ॥ सततं प्रीतिजननो भास्करस्य नराधिप ॥ ४० ॥ दातुं वैष्णवा
 न्नेन दत्त्वा र्घ्यं यत्फलं लभेत् ॥ तस्माच्छतगुणं पुण्यं मृतपात्रेण नराधिप ॥ ४१ ॥ ताम्रा र्घ्यपात्रदानेन पुण्यं शतगुणं मतम् ॥ पालाशपात्रपा
 त्राभ्यां ताम्रा पात्रे फलं लभेत् ॥ ४२ ॥ रौप्यपात्रेण विज्ञेयं लक्षार्घ्यं नानात्रसंशयः ॥ सुवर्णपात्रविन्यस्तमर्घ्यकोटिगुणं भवेत् ॥ ४३ ॥ एवं स्ना
 ना र्घ्यैर्नैव धवलिवूपादिषु क्रमात् ॥ पात्रांतरविशेषेण तत्फलं तूत्तरोत्तरम् ॥ ४४ ॥ रौप्यपात्रप्रदानेन यत्पुण्यं वैदपारगे ॥ ताम्रा पात्रप्रदाने
 न तस्माच्छतगुणं रवौ ॥ ४५ ॥ फलकोटिमुवर्णस्य यो दद्याद्द्विदपारगे ॥ सूर्याय हूप्यपात्रं तु ततः पुण्यं ततोऽधिकम् ॥ ४६ ॥ सुवर्णपात्रं यो दद्या
 द्भ्रास्कराय महीपते ॥ न शक्यं तस्य तद्गुणं पात्रविशेषतः ॥ ४७ ॥ तुल्यमेव फलं त्र्योक्तं सर्वमाब्जदरिद्रयोः ॥ तयो रभ्यधिकं तस्य स्यस्त्व
 र्कभावनाधिकः ॥ ४८ ॥ विभवे सतियो मोहाद्गुह्योऽद्विधिर्विस्तरम् ॥ नैव तत्फलमाप्नोति प्रलोभाक्रान्तमानसः ॥ ४९ ॥ तस्मान्मन्त्रैः फलैस्तोयैश्च
 दनाद्यैश्च यत्नतः ॥ तदनंतं फलं ज्ञेयं भक्तिरेवात्र कारणम् ॥ ५० ॥ वर्षकोटिशतं दिव्यं सूर्यलोके महीयते ॥ गंधानुलेपनं पुण्यं द्विगुणं चंदन
 स्य तु ॥ ५१ ॥ गंधाच्चतुर्गुणं ज्ञेयं पुष्पमष्टगुणं नृप ॥ कृष्णागुरुविशेषेण द्विगुणं फलमादिशेत् ॥ ५२ ॥ तस्माच्छतगुणं पुण्यं कुंकुमस्य वि
 धीयते ॥ चंदनागुरुकर्पूरैः श्लक्ष्णापिष्टैः संकुम्भैः ॥ ५३ ॥ भातुं पर्ण्यां तमालिप्य कल्पकोटि वसोदिवि ॥ सदीव्ये तसुर्वेदेन पुण्यं गंधैः प्रलेप
 नम् ॥ ५४ ॥ दशवर्षसहस्राणि वीर्यामित्रपुरे वसेत् ॥ भक्त्या निवेद्य अर्कयतालवृंतं नराधिप ॥ ५५ ॥ दशवर्षसहस्राणि वीरलोके महियते ॥ मायूरं व्य
 जनं दत्त्वा सूर्यार्थातीव शोभनम् ॥ ५६ ॥ वर्षकोटिशतं पूर्णप्रभं जनपुरे वसेत् ॥ पुष्पै ररण्यसंभूतैः पत्रै र्वागिरि संभवैः ॥ ५७ ॥ अपर्युषितानि दिग्द्रु
 प्रोषितै र्जतुवर्जितैः ॥ आत्मारामभै र्धै र्वापुष्पैः संपूजयेद्रविम् ॥ ५८ ॥ पुष्पजातिविशेषेण भवेत्पुण्यं ततोऽधिकम् ॥ तपःशीलगुणै र्पेतदति
 हासाविद्विजे ॥ ५९ ॥ दत्त्वा दशमुवर्णस्य निष्कान्य लभते फलम् ॥ करवीरस्य कुसुममर्कय विनिवेदयेत् ॥ ६० ॥ लभते तत्फलं वीर्यथाह

भगवान्रविः ॥ एवंपुष्पविशेषेणफलंतदधिकंभवेत् ॥ ६१ ॥ ज्ञेयंपुण्यंरसज्ञेनयथास्यात्तन्निबोधमे ॥ तदापुष्पसहस्रेभ्यःकरवीरविश्रे-
 ष्यते ॥ ६२ ॥ विल्वपत्रसहस्रेभ्यःपद्ममेकंनराधिप ॥ वीरपुष्पसहस्रेभ्येवकपुष्पंविशिष्यते॥ ६३ ॥ वकपुष्पसहस्रेभ्योमुद्गरंपरमुच्यते ॥
 कुशपुष्पसहस्रेभ्यःशमीपत्रांविशिष्यते ॥ ६४ ॥ शमीपुष्पसहस्रेभ्योनृपनीलेत्पलंपरम् ॥ सर्वासंपुष्पजातीनांप्रवरनीलमुत्पलम् ॥ ६५ ॥
 रक्तोत्पलसहस्रेणनीलोत्पलज्ञतेनच ॥ रक्तैश्चकरवीरैश्चयस्तुपूजयतेरविम्॥ ६६ ॥ कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिज्ञतानिच ॥ वसेदंकेपुरे
 श्रीमान्मूर्यतुल्यपराक्रमः॥ ६७ ॥ शेषाणांपुष्पजातीनांयत्फलंपरिकीर्तितम् ॥ तत्फलस्यानुसारेणसूर्यलेकेमहीयते॥ ६८ ॥ शमीपुष्पंवृहत्या
 श्वकुसुमंतुल्यमुच्यते ॥ करवीरसमाज्ञेयाजातीविषयपाटला॥ ६९ ॥ श्वेतमंदारकुसुमंसितपुष्पंचतत्समम् ॥ नागचंपकपुत्रागमुद्गरस्यसमाः
 स्मृताः॥ ७० ॥ गंधवंत्यपवित्राणिकुसुमानिविवर्जयेत् ॥ गंधहीनमपिआह्वंपवित्रयंकुशादिकम् ॥ ७१ ॥ सात्त्विकंताद्विकुसुममपवित्रंचत।
 मसम् ॥ सुद्गराणिकंदंचानिरात्रौदेथानित्वयमे ॥ ७२ ॥ दिवाशेषाणिपुष्पाणित्यजेदुपहतानिच ॥ मुकुलेनार्चयेद्भानुमपक्वंननिवेदयेत्॥ ७३ ॥
 फलंकार्थिताविद्धंचयत्नात्पक्कमपित्यजेत् ॥ अलाभेवतपुष्पणांपत्राण्यपिनिवेदयेत् ॥ ७४ ॥ पत्राणामप्यलाभेतुफलान्यपिनिवेदयेत् ॥
 फलानामप्यलाभेनतृणगुल्मीषधीन्यपि ॥ ७५ ॥ औषधीनामभावेतुभक्त्याभवतिपूजितः ॥ प्रत्येकंमुक्तपुष्पेणदशसौवार्णिकंफलम्॥ ७६ ॥
 यःसुगंधंमुक्तपुष्पैःसम्यग्भानुंप्रपूजयेत् ॥ माघासितेऽपिसुमनाःसोऽनंतफलमश्नुते॥ ७७ ॥ करवीरैर्महाराजसंयतोभानुमर्चयेत् ॥ सर्वपापवि-
 निर्मुक्तःसूर्यलोकमहायते ॥ ७८ ॥ अगस्त्यकुसुमैर्भक्त्यायःसंकृद्भानुमर्चयेत् ॥ गवांप्रयुतदानस्यफलप्राप्यदिवंजयेत् ॥ ७९ ॥ मल्लिको-
 त्पलपद्मैश्चजातीपुत्रागचंपकैः ॥ अशोकश्वेतमंदारकार्णिकारांधुकैस्तथा ॥ ८० ॥ करवीरार्ककह्लारशमीतगरैकैश्रैः ॥ अगस्त्यवकपु-
 ष्पैस्तुशतपत्रैर्नराधिप ॥ ८१ ॥ पुष्पैरैतैर्यथालाभेयोनरःपूजयेद्भविम् ॥ सतत्फलमवाप्नोतिदेकाग्रमनाःशृणु ॥ ८२ ॥ सूर्यकोटिप्रती-
 काज्ञौर्विमानैःसर्वकामिभिः ॥ पुष्पमालापरिशिष्टैर्गतिंवादित्रनादितैः ॥ ८३ ॥ तंत्रांमधुरवाद्यैश्चस्वच्छंदगमनैर्नृप ॥ सूर्यकन्यासमाकर्ण-
 नैर्दवानांचसुदुर्लभैः ॥ ८४ ॥ दोधूयमानश्चमरैःस्तूयमानःसुरासुरैः ॥ गच्छेदंकेपुरींदिव्यांपत्रचारुचितोभवेत् ॥ ८५ ॥ यैस्तैश्चवापिकुसुमे

जलजैः स्थलजैर्नृपाः संपूज्य श्रद्धया भातुमर्कलोके महतीयते ॥ ८६ ॥ सूर्यस्योपरि यः कुर्याच्छोभनं पुष्पमण्डलम् ॥ शोभिंतं पुष्पस्रग्दामैरपीठांतं प्रले-
 वितैः ॥ ८७ ॥ अत्याश्चर्यमहायानैर्नैर्दिव्यपुष्पोपशोभितैः ॥ सर्वेषामुपरि दृष्टाच्च सर्वैर्दकपुरे सुखी ॥ ८८ ॥ अनेकरविविन्यस्तैः सुगंधैः कुसुमैर्गृहम् ॥ यः कुशो-
 त्पर्वकाले तु विचित्रकुसुमोज्ज्वलम् ॥ ८९ ॥ स पुष्पकविमानेन पुष्पमालाकुलेन तु ॥ पुष्पे तत्पुरं दिव्यगच्छते न त्रसंशयः ॥ ९० ॥ अक्षयमोदते काल-
 मतिरस्कृतशसनः ॥ सौरादिसर्वलोकेषु यत्र घृतत्रयातिसः ॥ ९१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणवर्णि सप्तमिकले पौरोधर्मेषु पुष्पपूजावर्णने-
 नामात्रिपद्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ आशतानीक उवाच ॥ पुनर्मै देव देवस्य भास्करस्य महोजसः ॥ धृजेनेयत्फलं प्रोक्तं तन्मै ब्रूहि द्विजोत्तम ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ शृणु त्वंहि महाराज न सर्वदं लोकपूजितम् ॥ ब्रह्मशोपेन्द्रदेवानां त्रयाणामपि भारत ॥ २ ॥ सुवासीनं सुरज्येष्ठमनोवत्यां च तुमु-
 खम् ॥ प्रणम्य शिरसा भूमौ विष्णुर्वीशौ वाक्यमुचतुः ॥ ३ ॥ य एष भगवान् देवः सहस्राकिणोरदिवः ॥ अस्य यत्पूजने पुण्यं प्राप्य ते तद्ब्रुवन्वै ॥ ४ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुसाधु जगन्नाथसाधुष्टोऽस्मि वामिह ॥ तस्माच्छृणु तत् एकाग्रौ गतो निखिलं मम ॥ ५ ॥ स्वयमुत्पाद्य पुष्पाणि यः सूर्यपूजये-
 त्स्वयम् ॥ तानि साक्षात्प्रगृह्णाति तद्भक्त्या सततं रविः ॥ ६ ॥ यस्त्वारामं रवेः कुर्यादाश्रवित्वा दिशोभितम् ॥ जातीविजयराजार्ककरवीरत-
 कुंकुमैः ॥ ७ ॥ पुत्राग्नानगवकुलैरशोकतिलचंपकैः ॥ अगस्तिकदलीखंडैस्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ८ ॥ यावद्विपत्रं कुसुमं बीजं मूतफलानि च ॥
 तावद्भक्ष्यं सहस्राणि सूरलोके महतीयते ॥ ९ ॥ स घृतं गुग्गुलुं दद्याद्भाराजं कंदुरुं तथा ॥ चतुर्वै दिग्देहजन्म प्राप्नोति सततं सुखी ॥ १० ॥ कृष्णागुरुचक्रपूर-
 धूपदत्त्वा दिवाकरम् ॥ नैरतयैण्यस्तस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ११ ॥ कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटिशतानि च ॥ भुक्त्वा सूर्यपुरे भोगान्त-
 स्याति क्षमाधिपो भवेत् ॥ १२ ॥ गुग्गुलुं घृतं संयुक्तं यक्षोगृह्णाति शब्दकृत् ॥ यक्षाह्वयस्य दानेन तस्य लोके महीयते ॥ १३ ॥ कृष्णशौक-
 णसप्तम्यां यस्माज्यंगुगुलुं देहेत् ॥ स चासौ सौरमासाद्य वर्षाणां च दशदश ॥ १४ ॥ देवदारुं न मेरुं च श्रीवासं कुंदुरुं तथा ॥ श्रीफलं चास्य संयुक्तं
 दग्ध्वा श्रममवाप्नुते ॥ १५ ॥ एवं सौगंधिकं रूपं पट्टं सहस्रगुणोत्तरम् ॥ अगुरुं दशसाहसं सघृतं द्विगुणं भवेत् ॥ १६ ॥ अनंतफलदं देवसं द्राकु-
 दुरुका मुकम् ॥ द्विसहस्रपलानां तु महापाशस्य गुगुलोः ॥ १७ ॥ दग्ध्वा धर्मविमिश्रस्य सूर्यतुल्यः प्रजायते ॥ शोधयेत्पापं संयुक्तं पुरुषं नात्र

संशयः॥१८॥ कृष्णगुरुभवंधूपंतुषाग्निरिवकांचनम्॥योतःपुरगृहंगंधैःसुगंधैःप्रविलेपयेत् ॥१९॥ कपाटद्वारकुड्यादितिर्यगूर्ध्वसवेदिकम् ॥
वासयेत्पुष्पमालाभिधूपैश्चापिसुगंधिभिः ॥२०॥ तस्यपुण्यंयथावतुगुयवोर्वचिमकृत्तशः ॥ आपूरयान्दिशःसर्वानानांगंधसमन्वितैः ॥२१॥
कल्पकोटिशतदिव्यतेजसावह्निसन्निभः॥शक्रवत्प्रज्वलन्देवःसूर्यलोकैमहीयते॥ २२॥ तस्यतिथर्मशेषेणत्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् ॥ शतावृतं
तुयःकुर्यादेवगंधैर्भगालयम् ॥२३॥ सप्तर्वशर्मसंयुक्तःसूर्यतुल्यपराक्रमः॥सूर्यलोकैर्वसेद्वोगुवाभ्यां संप्रपूजितः ॥२४॥ तद्वच्चुक्लेश्वरंवीतं पट्ट
सूत्रैर्विनिर्मितम् ॥ दत्त्वोपवीतंसूर्यायभवेद्भद्रांगपारगः ॥२५॥ वासांसिसुविचित्राणिमूरलोकैमहीयते ॥ द्रुटिमात्रतुयोदद्यादूर्णावस्त्रसंपंक
जम् ॥२६॥ भास्करस्योत्तमंगिषुतस्यपुण्यं ब्रवीम्यहम् ॥ इन्द्रस्यार्धासनेतिष्ठेद्यावद्विद्राश्वतुर्दश ॥ २७॥ एवंवितानुसारेणएवंज्ञेयंसमा
सतः ॥ सर्वेषांहेमपात्राणामुकुटानांचसर्वशः ॥२८॥ अर्केपत्रपुटं चूर्णमधुपणसमन्वितम् ॥ योनिवेदयेत्ऽर्कयसोऽधमेधफलंलभेत् ॥२९॥
शालितंडुलप्रस्थस्यकुर्यादन्नंमुसंस्कृतम् ॥ सूर्यायचवरुंदत्त्वासप्तम्यांचविशेषतः ॥ ३०॥ संयावंकृशरंपूपपायसंयावंकतथा ॥ दध्यो
दनरसालान्नमोदकान्गुडपूपकान् ॥ ३१॥ यावंतस्तंडुलास्तस्मिन्नेवेधंरिसंख्यया ॥ तावद्दर्पसहस्राणिमूरलोकैमहीयते ॥ ३२॥ गुड
खंडकृतानांचभक्ष्याणांविनिवेदने ॥ घृतेनप्लावितानांचदत्त्वाशतगुणंलभेत् ॥ ३३॥ रसालाखाद्यकाद्यानांभक्ष्याणांफलमिष्यते ॥ तद्वै
सलिलस्यापिवासितस्यनिवेदयेत् ॥ ३४॥ यथान्यमपितच्छेषंभक्ष्याणिविविधानिच ॥ निवेद्यार्कयपरसंस्थानंप्राप्नोतिपूजनात् ॥
३५॥ प्रज्वाल्यघृतदपंतुभास्करस्यालयेगुभम् ॥ आग्नेयंयानमारुह्यगच्छेत्सौमनसंपुरम् ॥ ३६॥ यःकुर्यात्कार्त्तिकेकमासिशोभनां
दीपमालिकाम् ॥ सप्तम्यामथषष्ठ्यांवाअमावास्यामथापिवा ॥ ३७॥ भास्करायुतसंकाशतेजसाभासयन्दिशः ॥ दिव्याभरणसंपन्नाः
कुलमुद्धृत्यसर्वशः ॥ ३८॥ यावत्प्रदीपसंख्यानंघृतेनार्यवोधितम् ॥ तावद्दर्पसहस्राणिमूरलोकैमहीयते ॥ ३९॥ दीपवृक्षमथोद्बोधय
र्वस्वायतनेषुवै ॥ पूर्वस्माद्विगुणपुण्यंलभतेनान्नसंशयः ॥ ४०॥ दीपवृक्षंसमुद्बोध्यभास्करायतनेषुभोः ॥ सर्वलोहमयंवीररविलोकमही
यते ॥ ४१॥ शिरसाधारयेद्दीपंभास्करस्याग्रतोनिशि ॥ ललटेचैवहस्ताभ्यांसमुद्युक्तस्तथारसि ॥ ४२॥ भास्करायुतसंकाशोऽभा

नैरकसन्निभैः ॥ कल्पायुतशतचैवसूर्यलोकेमहीयते ॥ ४३ ॥ अन्नदातातुयोवीवारलोकेमहीयते ॥ भास्करस्याग्रतोदत्वादर्पणनिर्मलं
 शुभम् ॥ ४४ ॥ पर्यैकेशोभितं कृत्वा श्वेतमाल्यैः संचर्तुः ॥ वृर्कानिर्मलः श्रीमान्दिव्याभरणरूपधृक् ॥ ४५ ॥ कल्पायुतसहस्राणि
 मूरलोकेमहीयते ॥ कृत्वाप्रदक्षिणं भक्त्या श्रद्धा नरो वर्तनः ॥ ४६ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य सुखेन भजेत फलम् ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं यस्तु नमस्का
 रं प्रयोजयेत् ॥ ४७ ॥ राजसूयाश्वमेधान्यां सकलं विदते फलम् ॥ नमस्कारः स्मृतो यज्ञः सर्वयज्ञोत्तमोत्तमः ॥ ४८ ॥ नमस्कृत्वा सहस्रांशु
 मश्वमेधफलं भवेत् ॥ प्रणम्य दंडवद्भूमौ नमस्कारेण योऽर्चयेत् ॥ ४९ ॥ स्यांगतिमवाप्नोति न तर्ताः क्रतुशतैरपि ॥ सर्वयज्ञोपवासोऽसुर्वर्तये
 पुण्यफलम् ॥ ५० ॥ अभिज्ञाप्योपहारेण पूजया फलमश्नुते ॥ श्वेतं महाध्वजं कृत्वा चापंचरंगिकम् ॥ ५१ ॥ किंकिणी जालनिर्घोषं
 मयूरच्छत्रभूषितम् ॥ यस्त्वर्यम्णेनोद्वाह्यच्छ्रद्धया परयान्वितः ॥ ५२ ॥ सशतेन विमानानां सर्वदेवनमस्कृतः ॥ मन्वंतरशतं देवो मोदते
 दिवि देववत् ॥ ५३ ॥ ध्वजमालाकुलं कुर्याद्यः प्रातिपुभगालयम् ॥ महाध्वजगृहं चापि दिग्बिंदुनिवेदयेत् ॥ ५४ ॥ सविमानसहस्रेण
 ध्वजमालाकुलेन तु ॥ कल्पायुतशतं दिव्यमोदते दिवि मुरवत् ॥ ५५ ॥ शतचंद्रांशुविमलं मुक्तादामोपशोभिताम् ॥ मणिदंडमयं छत्रं
 दद्याद्वाकांचनादिकम् ॥ ५६ ॥ सधार्यमाणच्छत्रेण हेमदंडोपशोभिना ॥ मोदते सूर्यलोके तु विमानवरमास्थितः ॥ ५७ ॥ ततस्तस्माच्छु
 तोलोकान्निर्गच्छुवमागतः ॥ भुक्ते समुद्रपर्यन्तमेकच्छत्रां सुधराम् ॥ ५८ ॥ यः शृंगलासमायुक्तां महाघटं महास्वनम् ॥
 कांस्यलोहमर्यावापि निवध्नीयाद्रगालये ॥ ५९ ॥ शोभनः स्यात्त्रारः श्रीमान् भगस्यातीव वल्लभः ॥ सूर्यतुल्यबलो भूत्वा सूर्यलो
 केमहीयते ॥ ६० ॥ भेरीमुदंगपटहशङ्खरीलारजादिकम् ॥ दंशकां स्याद्दिवादित्रयोभगानि निवेदयेत् ॥ ६१ ॥ सविमा
 नैर्महाभागैर्वैशवीणायुतस्वनैः ॥ युगांतकशतं दिव्यं भगलोकेमहीयते ॥ ६२ ॥ सुसंगीतकदानेन सवाद्येन विशेषतः ॥ यथेष्टभा
 स्करे लोके मोदते कालमक्षयम् ॥ ६३ ॥ महामहास्वनं दत्वांशुस्युग्मं भगालये ॥ युगकोटिशतं दिव्यं भगलोकेमहीयते ॥ ६४ ॥
 विमानबहुवर्णाभे मध्येपंकजभूषितम् ॥ विचित्रमेकवर्णवासनवस्त्रोपकल्पितम् ॥ ६५ ॥ किंकिणी जालसंपन्नवर्णकैश्चोपशोभि

तम् ॥ पुष्पमालाप्रभंवापिघटाचामरभूषितम् ॥ ६६ ॥ भगस्योपरियोदद्यात्सर्वरत्नोपशोभितम् ॥ दुकूलपट्टदेवागवस्त्रैर्वर्णका
 न्वितैः ॥ ६७ ॥ पट्टादिवस्त्रतंतूनांपरिसंख्यातुयाभवेत् ॥ तावद्वृगसहस्राणिमूलोकेमहीयते ॥ ६८ ॥ भगादुत्थाजगत्सर्वसृष्टिद्रारेणया
 यंते ॥ अग्निवर्मावचस्युक्तोद्वाग्निरस्यात्मजःसदा ॥ ६९ ॥ यस्त्वग्निकार्यविधिवत्कुयात्रित्यंभगालये ॥ भगमुदिश्यराजेद्रसयातिपरमां
 गतिम् ॥ ७० ॥ सर्वान्नंपावकोपेतंयस्तुनित्यविधिहरत् ॥ पुष्पधूपजलोपेतंकालेकालेविशेषतः ॥ ७१ ॥ महाश्वेतादिमातृणांत्रिकल्पानांच
 सर्वशः ॥ यःकृत्वासकृद्येवंसर्वदुःखबलिहरत् ॥ ७२ ॥ सनश्चसहस्राणिशांडिल्यपुरेवसेत् ॥ सौरीसंध्याबलिंकृत्वादिनांतिसतंतं
 रवेः ॥ ७३ ॥ वर्षायुतशतंसाग्रंभगलोकेमहीयते ॥ दध्योदनपयोभिर्भूयःपूरितंपात्रमावृतम् ॥ ७४ ॥ पुष्पधूपांचितंचैववितानोपरिशो
 भितम् ॥ शिरसाधारयेत्पात्रंज्ञैर्गच्छेत्प्रदक्षिणम् ॥ ७५ ॥ ख्यायतनपर्यंतंशलमेपादिनिस्वनैः ॥ दर्पणधूपमालाभिर्भोग्यन्त्यादिशो
 भितम् ॥ ७६ ॥ भानोर्हिस्मृतिशीलश्चतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ दिव्यंवर्षसहस्रंतुदिव्यंवर्षशतं तथा ॥ ७७ ॥ तपस्तप्तंमहेतनभवेद्वंनसं
 शयः ॥ भगभक्तिप्रसक्तात्सायद्यपिस्यात्सपापकृत् ॥ ७८ ॥ भगलोकेसेवित्यंभगानुचरतांगतः ॥ कृष्णांतुषष्ठीनक्तेनयश्चकृष्णांसरस्व
 तीम् ॥ ७९ ॥ इहभोगानवाप्नोतिपरत्रचशुभांगतिम् ॥ योब्दमेकंतु कुर्वीतनक्तंभगदिनेनरः ॥ ८० ॥ ब्रह्मचारीजितक्रोधेभगांचनपरोनरः ॥
 अयाचितत्परंनक्तंस्मात्रकेनवर्तयेत् ॥ ८१ ॥ देवैस्तुमुक्तंमध्याह्नेपूर्वाह्नेऋषिभिस्तथा ॥ अपराह्नेतुपितृभिःसंध्यायांगुह्यकादिभिः ॥ ८२ ॥
 सर्वाविलाह्यतिक्रम्यसौराणांभोजनंपरम् ॥ भुजानो नक्तकालेतुमूर्यभक्तिपरायणः ॥ ८३ ॥ भगलोकमवाप्नोतिमुमनाःसुमनेव्रतः ॥ भुक्त्वा
 सौमनसौल्लोकान्राजाभवतिभूतले ॥ ८४ ॥ हविष्यभोजनंस्नानमाहारस्यचलाववम् ॥ अग्निकार्यमथःशय्यांनक्तभोजीसमाचरेत् ॥ ८५ ॥
 कृष्णषष्ठ्यांप्रयत्नेनकृत्वानक्तंविधानतः ॥ नरोमार्गेशिरेमासिअंशुमानितिपूजयेत् ॥ ८६ ॥ विधिवत्प्राश्यगोमूत्रमनाहारोनिशिस्वपेत् ॥
 अतिरात्रस्यज्ञस्यफलमाप्नोतिमानवः ॥ ८७ ॥ पुष्येप्येवंसहस्रांशुंभानुमंतमुशंतिच ॥ वाजपेयफलंप्राप्यधृतंप्राश्यलभेव्रतः ॥ ८८ ॥
 माघेदिवाकरंनपकृष्णषष्ठ्यांनरोत्तम ॥ निशिपीत्वातुगोक्षीरंगोमेधफलमाप्नुयात् ॥ ८९ ॥ मार्तंडफाल्गुनेमासिपूजयित्वागवांपयः ॥

पिबेत्ततःसूर्यलोकमोदतेसोऽयुतायुतम् ॥ ९० ॥ चैत्रमासिविवस्वतंपूजयित्वासुभक्तिमान् ॥ हविष्याशिसूर्यलोकैऽप्सरोग्रिभःसहमोदते ॥ ९१ ॥
 वैशाखेचण्डकिरणपूजयेच्चयत्रतः ॥ वर्षाणामयुतंसाग्रमोदतेमूर्यसंनिधौ ॥ ९२ ॥ ज्येष्ठेदिवस्वतंपूज्यगवांशृगोदकंपिबेत् ॥ गवांकोटिप्रदान
 स्यानिखिलफलमाप्नुते ॥ ९३ ॥ आपाढेत्वंकनमानंदंद्वाप्राश्चगोमयम् ॥ प्रयात्यर्कसलोकंतुवर्षाणांचशतंशतम् ॥ ९४ ॥ श्रावणेऽयं
 मनमानंपूजयित्वापयःपिबेत् ॥ वर्षाणामयुतंसाग्रमोदतेभास्करालये ॥ ९५ ॥ मासिभाद्रपदेषष्ठ्याभास्करंनामपूजयेत् ॥ भास्करंपू
 जयन्त्यसर्वमेधफलंभेत् ॥ ९६ ॥ मासिचाश्वजेषष्ठ्याभगाल्यंनामपूजयेत् ॥ गोमूत्रफलमुक्चैवअश्वमेधफलंभेत् ॥ ९७ ॥
 मासेतुकार्तिकेषष्ठ्याशक्राल्यंनामपूजयेत् ॥ दूर्वाक्षुरंसंकृत्प्राश्चराजसूर्यफलंभेत् ॥ ९८ ॥ वर्षतिभोजयोद्विप्राप्तसूयभक्तिपरायणान् ॥
 पायसंमधुसंतुक्तंवज्रेणचपरिहृतम् ॥ ९९ ॥ शतत्याहिरण्यवासांसिभक्त्यातेभ्योनिवेदयेत् ॥ निवेदयेच्चसूर्यायकृष्णगांचपय
 स्विनीम् ॥ १०० ॥ वर्षमेकंचदेवैर्नैरतयेणयोनेयेत् ॥ कृष्णपष्टिव्रतंभक्त्यातस्यपुण्यफलंशृणु ॥ १०१ ॥ सर्वपापविनिमुक्तःसर्व
 कामसमन्वितः ॥ मोदतेसूर्यलोकैकेतुसनरःशाश्वतीःसमाः ॥ १०२ ॥ पुण्येष्वहःसुसर्षुषुषुवद्गहणादिषु ॥ दानोपवासहोमाद्यैरक्षयं
 खगजायते ॥ १०३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवान्पुराभानुररुणायविशंपते ॥ कृष्णपष्टिव्रतंपुण्यसर्वपापभयापहम् ॥ १०४ ॥
 कुत्वेदंपुरुषोभक्त्याभास्करस्यमहात्मनः ॥ प्रयातिपरमस्थानंभानोरमिततेजसः ॥ १०५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मपर्वणिषत्तमी
 कल्पेसूर्यपष्टिव्रतवर्णनंनमचतुःषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अहंतेसंप्रवक्ष्यामिसूर्यस्यव्रतसुत्तमम् ॥
 धर्मकामार्थमोक्षाणांप्रातिपादनसुत्तमम् ॥ १ ॥ पौषमासेतुसंप्राप्तेयःकुयात्रक्तभोजनम् ॥ जितेन्द्रियःसत्यवादीशांलिगोधूमगोरसैः ॥ २ ॥
 पक्षयोःसप्तमीयन्तादुपवासेनयापयेत् ॥ त्रिसंध्यमर्चयेद्भानुंशांढिलेयंचसुव्रत ॥ ३ ॥ अधःशायीभवेन्नित्यंसर्वभोगविवर्जितः ॥ मासिपूनेतु
 सप्तम्यांघृतादिभिररिंदम् ॥ ४ ॥ कृत्वास्नानंमहापूजांसूर्यदेवस्यभारत ॥ नैवेद्यमोदकप्रस्थंक्षरसिद्धंनिवेदयेत् ॥ ५ ॥ भोजयेच्चद्विजान
 द्यौभगार्चाशुभलक्षणाम् ॥ गांचदत्तामहाराजकपिलांभास्करस्यतु ॥ ६ ॥ यएवंकुरुतेपुण्यंसूर्यस्यव्रतसुत्तमम् ॥ तस्यपुण्यफलंचिमिस

र्वकामसमन्वितम् ॥ ७ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्विमानैः सार्वकामिकैः ॥ अप्सरो गणसंकीर्णमहाविभवसंयुतैः ॥ ८ ॥ संगीतनृत्यवाद्याद्यैर्गंधर्वगण
 शोभितैः ॥ दोधूयमानश्चमरैः स्तूयमानः सुरसुरैः ॥ ९ ॥ सहस्रकिरणाभासः सौरैः सूर्यसमन्वितैः ॥ सयातिपरमं स्थानं यत्रास्ते रविं शुभान्
 ॥ १० ॥ रोमसंख्यातुयातस्यास्तत्प्रसूतिं कुलेषु च ॥ तावद्युगसहस्राणि सुरलोके महीयते ॥ ११ ॥ त्रिःसप्तकुलजैः सार्धभोगान्भुक्त्वा यथोप्ति
 तान् ॥ ज्ञानयोगं समासाद्य पुनरेव प्रमुच्यते ॥ १२ ॥ योगादुःखां तमाप्नोति ज्ञानयोगं प्रवर्तते ॥ सौरधर्माद्रवेज्ज्ञानसौरधर्माद्रगाचरनात् ॥ १३ ॥
 इत्येवं ते समाख्यातं भवार्णवव्यपोहनम् ॥ सौरमोक्षक्रमोपायं सुराश्रयनिषेवणम् ॥ १४ ॥ माघमासे तु संप्राप्तियः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ पिण्या
 कं घृतसंयुक्तं भुजानः सजितोद्विजः ॥ १५ ॥ सोपवासश्च सप्तम्यां भवेदुभयपक्षयोः ॥ घृताभिषेकमष्टम्यां कुर्याद्धानो न रं राधिपः ॥ १६ ॥ गां च
 दद्याद्दिने शायतरुर्णो नीलसंनिभाम् ॥ इंदुनीलप्रतीकाशैर्विमानैः शिखिसंयुतैः ॥ १७ ॥ गत्वा दित्यपुरं रम्यं भोगान्भुंक्त्येथेप्सितान् ॥ राजेंद्र
 फाल्गुने मासियः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ १८ ॥ इयमा कक्षीरनीवारैर्जितक्रोधोजितेन्द्रियः ॥ षष्ठ्यां वाप्यथ सप्तम्यामुपवासपरो नरः ॥ १९ ॥
 अष्टम्यां तु महास्नानं पंचगव्यघृतादिभिः ॥ वल्मीकाद्यादिमृद्विश्च गोमूत्रगृह्णदादिभिः ॥ २० ॥ त्वग्भिश्च क्षीरवृक्षाणां स्नापयित्वा प्रमार्जयेत् ॥
 सौरभैर्यजितो दद्याद्द्रक्ताभारक्तमालिने ॥ २१ ॥ पद्मारागप्रतीकाशैर्विमानैर्हस्ति संयुतैः ॥ गत्वा दित्यपुरं रम्यं मोदते शश्वतीः समाः ॥ २२ ॥
 मासि चैत्रे तु संप्राप्तियः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ शाल्यन्नं पायसं युक्तं भुजानश्च जितेन्द्रियः ॥ २३ ॥ भानवे पाटलं दद्याद्द्वैष्णवीतिरुण्टिप ॥ पुष्प
 रागप्रभैर्यजनैर्नाहं सादियायिभिः ॥ २४ ॥ गच्छेत्सूर्यपुरं रम्यं मोदते शश्वतीः समाः ॥ वैशाखे वीरमासे तु यः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ २५ ॥
 सूर्यैश्च ङाज्यसमिश्रं सकृदद्यान्नैवेदनम् ॥ गां च दद्यान्महाराजभास्कराय शुभानन ॥ २६ ॥ सामान्यं च विधिं कुर्यात्प्रयुक्तं यन्मया तव ॥ शुद्धस्फ
 टिकसंकाशैर्यज्ञैर्बह्वर्णवाहनैः ॥ २७ ॥ अणिमादिगुणैर्युक्तः सूर्यवद्विचरेद्वि ॥ संप्राप्ते श्रावणे मासियः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ २८ ॥ क्षीरप
 क्षिकभक्तेन सर्वसत्त्वहिते रतः ॥ पीतवर्णा च गां दद्याद्भास्कराय महात्मने ॥ २९ ॥ सामान्यमाखिलं कुर्याद्दिधानं त्यक्तीति तम् ॥ सविचि
 त्रैर्महायानैर्हंससारसगाभिभिः ॥ ३० ॥ गत्वा दित्यपुरे श्रीमान्पूर्वोक्तं लभते फलम् ॥ वीरभाद्रपदे मासियः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ ३१ ॥ हुत

शेषहविष्याशीवृक्षमूलमुपाश्रितः ॥ स्वपेदायतनेरात्रौसर्वभूतानुकंपकः ॥ ३२ ॥ दद्याद्गारोहिणीश्रेष्ठांभारुकरायमहात्मने ॥ निशाकरक
 रप्रत्यैवैव्रजैवद्वयसन्निभैः ॥ ३३ ॥ चक्रवाकसमायुक्तैर्विमानैःसार्वकामिकैः ॥ गत्वादित्यपुररम्यं सुरासुरसुखं दितम् ॥ ३४ ॥ मोदतेसमहाभागो
 यावदभूतसंप्लवम् ॥ श्रीमानश्वयुजेमासियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ ३५ ॥ मिताशनं प्रभुं जानाजितक्रोधो जेतोद्विजः ॥ दद्याद्गार्पद्वयवर्णाभांभानोरमि
 ततेजसः ॥ ३६ ॥ दिव्याभरणसंपन्नतरुणैचपयास्विनीम् ॥ स्वस्तिमांस्तिक्तसंकाशैरिन्द्रनीलोपशोभितैः ॥ ३७ ॥ जिवंजीवकंसंयुक्तविमानैःसार्व
 कामिकः ॥ गच्छेद्भानुसलोकं त्वंभुजानःसजितोद्विजः ॥ ३८ ॥ दिवाकरायगार्दद्याज्ज्वलनार्कसमप्रभम् ॥ पूर्वोक्तं च विधिक्षुयन्ति सूर्यतुल्यो भवेन्नरः ॥
 ॥ ३९ ॥ कालानलशिखप्रख्यैर्महायानैर्नगोपमैः ॥ महासिंहहृताकोपैःसूर्यवन्मोदतेमुखी ॥ ४० ॥ मार्गशीर्षे शुभेमासियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥
 यच्चात्रं पयसायुक्तंभुजानःसजितोद्विजः ॥ ४१ ॥ प्रयच्छेद्भानुतथार्कानानलंकारभूषिताम् ॥ सूर्ययकुरुशार्दूलविधिचापिसमाचरेत् ॥ ४२ ॥
 सितपद्मनिभैर्यानिःश्वेताश्चरथसंयुतैः ॥ गत्वातत्रपुररम्येप्रभयापरयान्वितः ॥ ४३ ॥ आहंसासत्यवचनमस्तेयंक्षान्तिमार्जवम् ॥ त्रिषव
 णाग्निहवनंभूशय्यानक्तभोजनम् ॥ ४४ ॥ पक्षयोरुभयोर्मागैःसप्तम्यांकुरुनंदन ॥ एतान्गुणान्समाश्रित्यकुर्वणोव्रतमुत्तमम् ॥ ४५ ॥ सप्तम्योभय
 विख्यातंसर्वपापभयापहम् ॥ सर्वरोगप्रशमनं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ४६ ॥ इत्येवमादीन्निग्रयमांश्चरेत्सूर्यव्रतं सदा ॥ यदृच्छेद्विपुलंस्थानंभानोर
 मिततेजसः ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मोपनिषत्समीकलपेऽभयसप्तमिवर्णनं नाम पंचषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ६४ ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ सूर्यभक्तानुयानरीध्रुवंसापुरुषोभवेत् ॥ स्त्रीपुत्रमुत्तमंसाचेत्कांक्षतेऽशृणुतद्व्रतम् ॥ १ ॥ निक्षुभाकार्ख्यमाख्यातं
 सदाप्रीतिविवर्धनम् ॥ अविगोकरंवीरधर्मकामार्थसाधकम् ॥ २ ॥ सप्तम्यामथषष्ठ्यांवांसंकांतौचरवेदिने ॥ हविषाहविर्हामंतुसोपवासःस
 माचरेत् ॥ ३ ॥ निक्षुभांकांस्थनिष्पन्नांकृत्वास्वर्णमयींशुभाम् ॥ राजतींवाथवावर्षापयश्चघृतादिभिः ॥ ४ ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्यवस्त्रयु
 ग्मैश्चशोभनैः ॥ भक्ष्यभोज्यैरश्वैश्चवितानध्वजचामरैः ॥ ५ ॥ भोजयेत्सूर्यभक्तांश्चुक्लुवन्नावगुण्डितम् ॥ कृत्वायतनमध्यतुप्रतिमामु
 पकल्पयेत् ॥ ६ ॥ कृत्वाशिरसितत्पात्रं वितानच्छत्रशोभितम् ॥ ध्वजशंखादिविभवैर्भग्न्यायतनंनयेत् ॥ ७ ॥ निक्षुभांकांदिनेशस्यव्रत

मेतन्निवेदयेत् ॥ तर्पित्पञ्चास्थाययेत्पात्रमुपशोभासमन्वितम् ॥ ८ ॥ प्रदक्षिणीकृत्यरविंप्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ समाप्यतद्रतपुण्यशृणुया
त्फलमश्नुते ॥ ९ ॥ द्वादशादित्यसंकाशैर्महायानैर्नगोपमैः ॥ यथेष्टभानवेलोकेसौरैःसार्धप्रमोदते ॥ १० ॥ वर्षकोटिसहस्राणिवर्षकोटिश
तानिच ॥ नंदतेऽसौमहाभागविष्णुलोकेमहायते ॥ ११ ॥ ततःकर्मविशेषेणसर्वकामसमन्वितम् ॥ ब्रह्मलोकं समासाद्य परं सुखमवाप्नुते ॥ १२ ॥
ब्रह्मलोकात्परिब्रष्टःश्रीमान्सुरप्रजितः ॥ प्रजापतिमवाप्नोति सुरासुरनमस्कृतः ॥ १३ ॥ लोकानिहचिरं भुक्त्वा सोमलोकेमहायते ॥
सोमार्देद्रुनलोकं समासाद्यैद्रपतिर्भवेत् ॥ १४ ॥ इंद्रलोकाच्चर्ध्वलोकं प्राप्यसमोदते ॥ ततस्तद्धर्मशेषेण भवत्यादित्यभाविताः ॥ १५ ॥ स्वकर्म
भावनाद्योगात्पुनःप्रारभते शुभम् ॥ शुभाच्च पुनरित्येह स यात्याति सहस्रशः ॥ १६ ॥ यावन्नामोति मरणं तावद्धर्मतिकर्मणा ॥ सुनिर्वेदात्सुखैराग्यै
राग्याज्ज्ञानसंभवः ॥ १७ ॥ ज्ञानात्प्रवर्तयेत्योगयोगाद्दुःखान्तामवाप्नुयात् ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ १९ ॥
भावतवर्णनं मष्टपष्टचतुर्शततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ॥ पष्ठ्यांचाप्यथ सप्तम्यां नियता ब्रह्मचारिणी ॥ वर्षमेकं न भु
क्त्या महाभाग जिगीषया ॥ १ ॥ वर्षाते प्रतिमांकृत्वा निशुभां कति विश्रुताम् ॥ स्नानाद्यंच विधिं कृत्वा पूर्वां कलभते गुणम् ॥ २ ॥ जांबूनदमयैर्नैश्च
तुद्गरैरलंकृते ॥ गत्वा दित्यपुरं म्येधशेषं विंदते फलम् ॥ ३ ॥ सौरादिसर्वलोकेषु भोगान् भुक्त्वा यथेप्सितान् ॥ क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन्
जानं पतिमाप्नुते ॥ ४ ॥ यानां शुपवसे देवं कृष्णमेकां तु सप्तमीम् ॥ सागच्छेत्परमं स्थानं भानोरमितेजसः ॥ ५ ॥ वर्षाते प्रतिमांकृत्वा शा
लिषिष्टमयं शुभम् ॥ पीतातुलेनैर्माल्यैः पीतवस्त्रैश्च पूजयेत् ॥ ६ ॥ पूर्वोक्तमखिलं कृत्वा भास्कराय निवेदयेत् ॥ सप्तभूमौ महायानैर्दत्तैश्च
मीकरभैः ॥ ७ ॥ वर्षकोटिशतं साग्रं मूर्धूलोकेमहायते ॥ सौरलोकादिलोकेषु भुक्त्वा भोगान्नात्राधिप ॥ ८ ॥ क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् यथेष्टं विंदते
पतिम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं धनान्यसमन्वितम् ॥ ९ ॥ कृष्णपक्षे तु सप्तम्यां यानरिति दृढव्रता ॥ वर्षमेकमुपवसेत्सर्वभोगविर्जिता ॥ १० ॥
वर्षाते सर्वगंधोच्छां निशुभां कां निवेदयेत् ॥ सुवर्णमणिमुक्ताभ्यां भोजयित्वा मगांगनाम् ॥ ११ ॥ सुविचित्रैर्महायानैर्दिव्यगंधर्वशोभितैः ॥ सावै
युगसहस्राणि सुरलोके नराधिपः ॥ १२ ॥ यथेष्टं भानवेलोके भोगान् भुक्त्वा तु कृत्स्नशः ॥ क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजानं विंदते पतिम् ॥ १३ ॥

याएवकुरुतेराजन्व्रतंपापभयापहम् ॥ निक्षुभार्कमिदं पुण्यं सायाति परमं पदम् ॥ १४ ॥ वर्षमेकं महाबाहो श्रद्धया परयान्वितः ॥ वर्षे
 ते भोजयेद्द्विदं पत्यं भोजकेषु वै ॥ १५ ॥ भोजयित्वा तु दांपत्यं भोजकानां महाबलैः ॥ पूजयेद्गंधमाल्यैस्तु वासोभिः कुरु नंदन ॥ १६ ॥
 कृत्वा ताम्रमेपात्रे वज्रपूणैरलंकृतम् ॥ निक्षुभार्कं तु सौवर्णदत्त्वा तभ्यां तु शक्तितः ॥ १७ ॥ निक्षुभभोजकीज्ञेया भोजकोऽर्कः प्रकीर्तितः ॥ त
 स्मात्तौ पूजयेत्सौरीस्वरवच्छ्रद्धयान्वितः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सौरधर्मेषु निक्षुभार्कव्रतं नाम सप्तषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ एकभक्तेन यानां रीकार्तिं कंक्षयन् पृथ ॥ क्षमाहं सादिनियमैः संयता ब्रह्मचारिणी ॥ १ ॥ गुडज्यमिश्रं शाल्यन्नं भास्कराय निवे
 दयेत् ॥ पक्ष्योरुभयोस्तात श्रद्धया परयान्विता ॥ २ ॥ पुष्पपर्णांकरवीराणां गुग्गुलं सज्यमादिशेत् ॥ सप्तम्यां तात पृथुच्यैव उपवासराते भ
 वेत् ॥ ३ ॥ इंद्रनीलप्रतीकां शौर्विमानैः सार्वकामिकैः ॥ वर्षयुतशतं साग्रं मूलैः केमहोयते ॥ ४ ॥ तथा च सर्वलोकेषु भोगमासाध्य यत्नतः ॥
 क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् यथेष्टं विंदते पतिम् ॥ ५ ॥ इत्येवं सर्वयज्ञेषु विधिस्तुल्यः प्रकीर्तितः ॥ एकभक्तोपवासस्य फलं च सदृशं भवेत् ॥ ६ ॥
 क्षमास्त्यं दयादानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ॥ सूर्यपूजाग्निहवनं संतोषः स्तेयवर्जनम् ॥ ७ ॥ सर्वव्रतेष्वयं धर्मः सामान्यो दशधा स्मृतः ॥ निःशेषमहं
 वक्ष्यामि मासासास्रव्रतं प्राति ॥ ८ ॥ मार्गशीर्षे शुभमासि व्योमपृष्ठे विनिर्मितम् ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्य शुभाननमनौपमम् ॥ ९ ॥ ताम्रपात्रादिकै
 श्चैवाप्यप्सरो गणसेवितैः ॥ सुमेरौ दशसाहस्रैः सुयुक्तैः केमहोयते ॥ १० ॥ सर्वदेवकंदेषु संप्राप्य विमलां श्रियम् ॥ क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजानं पाति
 माप्नुते ॥ ११ ॥ पुष्पैरमुमलंकृत्वा भानवो विनिवेदयेत् ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्य शुभाननमनौपमम् ॥ १२ ॥ ताम्रपात्रादिकं स्यैवाकृत्य तत्र
 निवेदयेत् ॥ महापुष्पकयानेन दिव्यगंधप्रवाहिना ॥ १३ ॥ सुमेरौ दशसाहस्रं सूर्यलोके महीयते ॥ भुक्त्यनुविपुलान् भोगान् सर्वलोकेषु भार
 त ॥ १४ ॥ संप्राप्यैवं क्रमालोके यथेष्टं विंदते पतिम् ॥ माघेऽथ मघशुक्लं दशपमाल्यविभूषितम् ॥ १५ ॥ पिष्टसानुसमायुक्तं कृत्वा यतनमान
 येत् ॥ महारथोपमैर्यौ नैः श्वेताश्च वरसंयुतैः ॥ १६ ॥ वर्षयुतशतं साग्रं सूर्यलोके महीयते ॥ सर्वामराणां लोकेषु प्राप्य भोगान् यथेप्सितान् ॥ १७ ॥
 क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् यथेष्टं विंदते पतिम् ॥ प्रतिमां फाल्गुने मासि कृत्वा पिष्टमर्गिरं वै ॥ १८ ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्य स्यापयद्वा स्वरालये ॥

यानैरप्रतिभैर्दिव्यगतिनादसमाकुलैः ॥ १९ ॥ सुमेरौदशसाहस्रसूर्यलोकेमहयते ॥ सर्वाभिमतलोकेऽस्मिन्प्राप्यभोगान्यथेप्सितान् ॥ २० ॥
 पुनरेत्यइमंलोकंयथेष्टंविदत्तेपतिम् ॥ कृत्वारुणंतथाचैत्रेगंधमालपोषशोभितम् ॥ २१ ॥ स्थाप्यपात्रेययोकेतुभास्करायनिवेदयेत् ॥ शरादे
 दुप्रतीकाशैर्विमानैःसार्वकामिकैः ॥ २२ ॥ वर्षायुतशतंसाग्रंमूर्यलोकेमहयते ॥ कर्मक्षयादिहागत्यपुत्रपौत्रसमन्वितम् ॥ २३ ॥ अर्भो
 षुंपतिमासाद्यलभेद्रोगान्मुदुर्लभान् ॥ तंदुलाढकपिष्टेनकृत्वाविमरुपर्वतम् ॥ २४ ॥ निभुभार्कसमायुक्तंसर्वधातुविभूषितम् ॥ नानालंकार
 संपन्नंनानामाल्यविभूषितम् ॥ २५ ॥ सर्वरत्नसमायुक्तंस्थापयेद्भस्करालये ॥ महद्भ्योमवर्तंभूतैर्दशविधैःसमाचरेत् ॥ २६ ॥ नानाविधै
 श्चयौनस्तुसूर्यलोकेमहयते ॥ सौरादिसर्वलोकेषुभुक्त्वाभोगानशेषतः ॥ २७ ॥ क्रमादागत्यलोकेऽस्मिन्राजानंपतिमाप्नुते ॥ द्वि
 तीयंचतथापद्मपाण्डपिष्टमुत्तमम् ॥ २८ ॥ सर्वविजरसैःपूर्णकृत्वातुशुभलक्षणम् ॥ नानाकेशरगंधाढ्यंसर्वरत्नविभूषितम् ॥ २९ ॥
 एतैर्वाहैर्माभिर्यानैःसर्वभोगान्वितैर्नृप ॥ वर्षकोटिशतंसाग्रंमूर्यलोकेमहयते ॥ ३० ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगान्सर्वलोकेष्वनुक्रमात् ॥
 प्राप्तातुसर्वभोगाढ्यंतरुणंविदत्तेपतिम् ॥ ३१ ॥ सर्वधातुसमाकीर्णविचित्रध्वजशोभितम् ॥ निवेदयितसूर्यायश्रावणोति
 लपर्वतम् ॥ ३२ ॥ स्वच्छंदगाभिभिर्यानैर्नानावर्णविभूषितैः ॥ वर्षकोटिशतंसाग्रंमूर्यलोकेमहयते ॥ ३३ ॥ संप्राप्यविविधान्भोगान्च
 ह्वाश्चर्यसमन्वितान् ॥ क्रमाल्लोकमिमंप्राप्यराजानंविदत्तेपतिम् ॥ ३४ ॥ कृत्वाभाद्रपदेमासिव्योमशालिमयंनृप ॥ दितानध्वजछत्राढ्यं
 नानामालाविभूषितम् ॥ ३५ ॥ शब्दातुरकरप्रख्यैर्महायानैःसुशोभनैः ॥ वर्षकोटिसहस्राणिमूर्यलोकेमहयते ॥ ३६ ॥ संप्राप्य
 विविधान्भोगान्सर्वान्निमिषसंभवान् ॥ क्रमादागत्यलोकेऽस्मिन्राजानंविदत्तेपतिम् ॥ ३७ ॥ कृत्वाचाक्षुजेमासिविपुलंधान्यपर्व
 तम् ॥ सुवर्णवस्त्रगंधाढ्यंभास्करायनिवेदयेत् ॥ ३८ ॥ सावित्रैश्चमहायानैर्वरभोगसमन्वितैः ॥ वर्षकोटिसहस्राणिमूर्यलोकेमहयते ॥ ३९ ॥
 मूर्यलोकादिलोकेषुभुक्त्वाभोगान्यथेप्सितान् ॥ अस्मिंल्लोकेचसंप्राप्ताराजानंविदत्तेपतिम् ॥ ४० ॥ हाविर्दत्तवृकाणांतुकांतितेजःप्रभान्वितम् ॥
 ग्रंथकामंसमुद्दिश्यनरनारीनपुंसकाः ॥ ४१ ॥ पूजयंतिरविभक्तयातत्सर्वप्राप्नुवन्तिहि ॥ ४२ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मेणिसप्तमीकल्पसौ
 रधर्मेषुकामप्रदस्त्रीव्रतवर्णननामाष्टपष्टुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ मृन्मयंदारुजंशूलंषट्कैष्टकमथापिवा ॥ कृत्वा

मठ्युहवापियथाविभवसंभवात् ॥ १॥ सर्वोपकरणोपेतसर्वधान्यसमन्वितम् ॥ सूर्यायेत्थगृहं दद्यात्सर्वान्कामानवाप्नुते ॥ २ ॥ कुर्वैकभक्तं हे
मंतेमाद्यमासमतद्भितः ॥ मासांतेनरथंकुर्याच्चित्रवस्त्रोपशोभितम् ॥ ३ ॥ श्वेतैश्चतुर्भिः संयुक्तं तुरंगैः समलंकृतम् ॥ श्वेतवज्रपताकाभिश्छत्र
चामरदर्पणैः ॥ ४ ॥ तंदुलढकापेष्टेन कृत्वा भानुनराधिप ॥ विन्यस्य तं रथोपस्थे संज्ञया सह भूपते ॥ ५ ॥ तं राज्ञा राजगौणेण शंखभेयादि
निस्वनैः ॥ आमायित्वा शनैः पश्चात्सूर्याय तनमादिशत् ॥ ६ ॥ तत्र जगरपूजाभिः प्रदीपिकोपशोभितैः ॥ प्रेक्षणयैः प्रदत्तैश्चक्षपयित्वा शनैः
क्षपाम् ॥ ७ ॥ प्रभाते स्नापनं कृत्वा मधुक्षारधूतेन च ॥ दीनांधकूपणान्नाद्यं यथाज्ञात्तया च दक्षिणाम् ॥ ८ ॥ रथसंवाहनोपेतं भास्कराय निवेद
येत् ॥ भुक्त्वा चांधैः सार्धं प्रणम्या कर्तुं हं ब्रजेत् ॥ ९ ॥ सर्वव्रतानां प्रवरं मंत्रधर्मान्वितः सदा ॥ व्रतं सूर्यव्रतं नानासर्वकामार्थसिद्धये ॥ १० ॥
सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वयज्ञेषु यत्फलम् ॥ सर्वसूर्यथेन हतत्पुण्यं लभते नृप ॥ ११ ॥ सूर्याय न प्रतीकां शीर्वमानैः सार्वकामिकैः ॥ त्रिसप्तकुलजैः
सार्धं सूर्यलोके महीयते ॥ १२ ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगान्सर्वलोकेष्वनुकृमात् ॥ कल्पायुतशतं साग्रं ततो राजा भवेत्क्षितौ ॥ १३ ॥ पंचव
लिसमायुक्तं मृदुपडूवास्तुकल्पितम् ॥ सर्वोपकरणोपेतं सूर्यसंज्ञां प्रकल्पयेत् ॥ १४ ॥ संज्ञां देवीसमायुक्तं पद्मं शाब्दं निवेदयेत् ॥ सौरज्ञानार्थं
तत्त्वज्ञमाचार्यमुदयान्वितम् ॥ १५ ॥ संपूज्य गंधपुष्पपद्मैर्वस्त्रालंकारचारैः ॥ भक्ष्यभोज्यैरशेषैश्च ततः शय्यां निवेदयेत् ॥ १६ ॥ तदूर्णादु
लवस्त्राणां परिमंल्या तु यावती ॥ तावद्दर्पसहस्राणि सूर्यलोके महीयते ॥ १७ ॥ सुरादि सर्वलोकेषु भुक्त्वा भोगानशेषतः ॥ कामादागत्य
लोकेऽस्मिन् राजा भवति धार्मिकः ॥ १८ ॥ दशगाभिः सह वृषं तावृषैकादशाः स्मृताः ॥ सूर्याय विनिवेदयेद्दह्यत्फलं लभते शृणु ॥ १९ ॥
द्वादशादित्य तुल्यात्मा अणिमादिगुणैर्युतः ॥ सर्वव्रतमोदिते राजन्सूर्यस्यानुचरो भवेत् ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी
कल्पे सूर्यव्रतवर्णनं नामैकोनसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ४॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ सर्वपंगोशतं दत्त्वा भास्कराय नराधिप ॥
त्रिसप्तकुलजैः सार्धं शृणु यत्फलमाप्नुते ॥ १ ॥ वरक्रोष्टिप्रतीकांशैः सर्वकामसमन्वितैः ॥ महायानैरसंख्यैरमरासुरपूजितैः ॥ २ ॥ द्वादशा
दित्यसंकाशो दिवा कारुवापरः ॥ गत्वा दित्यपुरं रम्यं कीडते सूर्यमंडपे ॥ ३ ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगान्प्रलयसर्वदेहिनाम् ॥

मोहकंबुकमुत्सृज्यविशत्यादित्यमंडले ॥ ४ ॥ सर्वज्ञःसूरपरमःशुद्धःस्वात्मन्यवस्थितः ॥ सर्वगःपरिपूर्णत्वात्सूर्यवद्वाप्तिमा
 न्भवेत् ॥ ५ ॥ योदद्यादुभयमुखीसौरभेयादिवाकरे ॥ सप्तद्वीपांमहोदत्वायत्फलंतदवाप्नुते ॥ ६ ॥ पादद्वयंशिरोर्ध्वचसशैलवनका
 नना ॥ ७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्रह्मोपर्वणिसप्तमीकल्पेगोदानवर्णनं नामसप्ततुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ इतानीकउवाच ॥
 मगनांब्रूहिमेधर्मसमासव्यासयोगतः ॥ फलंचकिंभवेद्ब्रह्मन्मगधर्मानिषेवणात् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ यएषधर्मःसूर्येतितावाख्यातोमया
 नव ॥ मगधर्मःसाएवोक्तःसर्वपापभयापहः ॥ २ ॥ सर्वेषामेववर्णानांमगधर्मानिषेवणम् ॥ मगधर्मश्चसंप्रोक्तएतेषांभवमुक्तये ॥ ३ ॥
 ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःस्त्रीशूद्रावामगाश्रमी ॥ यःपूजयतिमार्तंडंसयातिपरसांगतिम् ॥ ४ ॥ त्रिसंध्यमर्चयेद्भानुमग्निंकार्यचशक्तितः ॥ कुर्यान्मगां
 महाबाहोमुखमाधृत्ययत्नतः ॥ ५ ॥ त्रिसंध्यमेककालंवापूजयेच्छूद्रयारविम् ॥ असंपूज्यरविंमोहान्नमुंजीतकदाचन ॥ ६ ॥ एषधर्मःपरो
 ज्ञेयःशेषोभवतिमानवः ॥ अपूजयित्वाभुंजानोविष्ठाभुंजतिवैमगः ॥ ७ ॥ देवंसमाश्रितैःपूजाकर्तव्येयंत्रिभिःसदा ॥ मनसापूजयेद्योगीपु
 ष्वैश्वर्यसंभैः ॥ ८ ॥ देवार्थपुष्पाहिंसायांनभवेत्तस्यार्हसकः ॥ यद्यल्पमपिचान्नाद्यीकंसतेर्हसतःसदा ॥ ९ ॥ मगश्चाग्निपरोनित्यंतद्भ
 क्तोऽतिथिपूजकः ॥ मगीमैथुनवज्यास्याच्छ्रीन्मान्यूहमगाश्रमी ॥ १० ॥ देवाग्निस्वतिथीभक्तंपचंतेचात्मकारणात् ॥ आत्माथेयःपचन्मोहा
 त्समगोनरकं व्रजेत् ॥ ११ ॥ देवार्थेपचनयेषांस्तानार्थेतुमैथुनम् ॥ अर्थदानार्थमुद्दिष्टंनरकंहिविपर्ययात् ॥ १२ ॥ जीवन्तृतीयभागेपि
 नप्रकुर्वीतवार्चनम् ॥ वित्तार्जनेतद्धैनयतो नित्यंहिजीवितम् ॥ १३ ॥ न्यायोपाजितवित्तःस्यादन्यायंपरिवर्जयेत् ॥ अन्यायाजितवित्तै
 स्तुकुर्वन्नरकमाप्नुते ॥ १४ ॥ वाचाथैब्रह्मचारियःसूर्यपूजाग्नि तत्परः ॥ भवेज्जितेद्रियःशान्तो नैष्ठिकोभौतिकोऽपिवा ॥ १५ ॥ सर्वगंधविनिमु
 क्तःकंदमूलफलाशनः ॥ ममवैखानसोज्ञेयःसूर्यपूजाग्नि तत्परः ॥ १६ ॥ निवृत्तःसंगमेभ्यस्तुसूर्यध्यानरतःसदा ॥ ज्ञेयःसौरयतोद्वायपूजा
 निष्ठोजितेद्रियः ॥ १७ ॥ मुंडोपनयनोव्यंगीशुकुवासःसमन्वितः ॥ ज्ञेयंतदचनस्थानमेतत्कार्यप्रयत्नतः ॥ १८ ॥ अथाव्यंगोमहारा
 जधारयेद्यस्तुभोजकः ॥ अगम्यंसर्वसत्त्वानांसूर्यलोकंसगच्छति ॥ १९ ॥ ध्वंसंसर्ववृष्टानांसर्वपापभयापहम् ॥ भावशुद्धेनसततमर्चनीया

दिवाकरः ॥ २० ॥ गंधलेपविहीनोऽपि भावशुद्धो न दुष्यति ॥ भवेषु च रेच्छौचं वस्त्रपूतं जलं पिबेत् ॥ २१ ॥ दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं सत्पूतं
 वचो वेदेत् ॥ सौरध्यानरताः शान्ताः सौरधर्मपरायणाः ॥ २२ ॥ सर्वेषां श्रमाज्ञेयाभास्करांगसमुद्रवाः ॥ भोजकाष्टत्रयं धार्यं विणोक्तमनो
 पमम् ॥ २३ ॥ सर्वत्रतानां परमं धर्मालयमनुत्तमम् ॥ सौरभक्तिः सदाकार्यभोजेषु विशेषतः ॥ स्वदेहाग्निर्विशेषहिभोजकान्पालयेद्बुधः ॥ २४ ॥
 यथासंभवपूजाभिः कर्मणामनसागिरा ॥ २५ ॥ सौरभक्तिः सदाकार्यभोजेषु विशेषतः ॥ स्वदेहाग्निर्विशेषहिभोजकान्पालयेद्बुधः ॥ २६ ॥
 भयदारिद्र्यरोगेभ्यस्तेषां कुयात्प्रियाणि वै ॥ सूर्यस्य परिपूर्णस्य किनामाक्रियते नरैः ॥ २७ ॥ यत्कृतं भोजकानां वै तत्कृतं स्याद्ब्रवन्तृप ॥
 सुदूरमापि गंतव्यमगानां त्रयैरेणः ॥ २८ ॥ सच प्रयत्नाद्ब्रह्मव्यस्तत्र सन्निहितो रविः ॥ भोजकस्य तु भक्तस्य सूर्यपूजा रतस्य च ॥ २९ ॥
 आज्ञां कृत्वा यथान्यायमश्वमेधफलं लभेत् ॥ देवाश्रमगतो भक्त्या देवाचार्यं पूजयेन्नृप ॥ ३० ॥ स्वागतासनपादार्घ्यमधुपकाद्यनुक्रमात् ॥ भो
 जयित्वा यथान्यायं सूर्यलोके महीयते ॥ ३१ ॥ प्रतिश्रयप्रदानेन राजा भवति भारत ॥ दत्त्वा स्थानं तथा शौचं वरुणलोके माप्नुयात् ॥ ३२ ॥
 श्वेतं विदुरीतां गंध्यानश्रमाविकर्षीति ॥ ३३ ॥ संवीज्य तालवृतेन वायुलोके महीयते ॥ ३४ ॥ धुत्पिपासातुरं श्रान्तं मलिनं रोगिणं तथा ॥ पालयि
 त्वा यथाशक्त्या सर्वान्कामानवाप्नुते ॥ ३५ ॥ पतिताशस्तं संकीर्णं चंडालादीनां पक्षिणाम् ॥ कारुण्यात्सर्वभूतानां देयमन्नं स्वशक्तिनः ॥ ३६ ॥
 अत्यल्पमापि कारुण्यादत्तं भवति चाक्षयम् ॥ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु देवकारुण्यमुच्यते ॥ ३७ ॥ अभावोऽपि न भूयः प्रपन्नं धनं फलानि च ॥ दत्त्वा
 ऽऽगताय प्रणतः स्वर्गयातिप्रियेण वा ॥ ३८ ॥ नहीदहस्वर्गया नायथथालोके प्रियं वचः ॥ इहामनुसुखं तेषां वाग्येषां मधुरा भवेत् ॥ ३९ ॥ अमृत
 स्यं दीनीवाचा चंदनस्पृशं शीतला ॥ धर्माविरोधिनां मुक्त्वा सुखमक्षयमाप्नुते ॥ ४० ॥ अलं दानेन राजेन्द्रपूजाध्यापनेन वा ॥ इदं स्वर्गस्य
 सोपानमचलं याति प्रियं वचः ॥ ४१ ॥ पूजाभिभाषणं दृष्टिः श्रित्येकं स्वर्गहेतवः ॥ संपृच्छेद्दगंतं भक्त्या कुशलं प्रश्रमादरात् ॥ ४२ ॥ गमनेत
 स्य वक्तव्यं पथानः संतुते शिवाः ॥ सुखं भवतु ते नित्यं सर्वकार्यकरं भृशम् ॥ ४३ ॥ आशीर्वादमिदं वाक्यं सर्वकालेषु सर्वदा ॥ नमस्कारा
 दिवाक्येषु स्वस्तिमंगलवादाने ॥ ४४ ॥ शिवं भवतु ते नित्यं तं ब्रूयात्सर्वकर्मसु ॥ एवमादिचवाचारमनुष्ठाय सदाश्रमी ॥ ४५ ॥ अशेषपाप

निर्मुक्तः सूर्यलोके महायते ॥ सूर्यभक्ते तु या भक्तिः सद्रक्तैः क्रियते नरैः ॥ ४५ ॥ सूर्यभक्तिः समा नित्यभक्ते भक्तिरनुष्ठिता ॥ आक्रुष्टताडिते वापि
 यो नाक्रोशं न ताडयेत् ॥ ४६ ॥ वाक्यादाधिकृतः स्वस्थः सदुःखात्परिमुच्यते ॥ सर्वेषामेव तीर्थानां क्षांतिः परमपूजिता ॥ ४७ ॥ तस्मा
 त्पूर्वप्रयत्नेन क्षांतिः कार्यक्रिया सुर्वैः ॥ ज्ञानयोगतपोयस्य यज्ञदानानि सत्क्रिया ॥ ४८ ॥ क्रोधनस्य वृथा यस्मात्तस्मात्क्रोधं विवर्जयेत् ॥ ममो
 स्थिप्राणहृदये निदेहदप्रियंवचः ॥ ४९ ॥ नवचो ह्यप्रियं तस्माद्भोजकेषु विशेषतः ॥ क्षमादानं त्विषः सत्यं क्षमाहिंसा कंसं भवाः ॥ ५० ॥
 न शक्या विस्तराद्भुक्तुमपि वर्षशतैरपि ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणसप्तमीकल्पे सौर्यभोजकभोजनानुष्ठानवर्णनं
 नामैकसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुनः शृणु महाराज धर्ममादित्यसंमतम् ॥ सौरप्रियं सदा सौरं
 पवित्रपापनाशनम् ॥ १ ॥ क्वचिद्द्रुच्छन्यदा पश्येत्सूर्याचारसंप्रपूजनम् ॥ यत्र पूजा ततो गच्छत्स सूर्यो नात्र संशयः ॥ २ ॥ स्नान
 नैवेद्यवस्त्रैश्च नानालंकारभूषणैः ॥ यथा विभवमार्शित्यनमस्कारादि संस्तवैः ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा यतनमाक्रम्य नमस्कृत्य रविं व्रजेत् ॥ क्वचित्पथ
 नदीशैलंगच्छमानं च भोजकम् ॥ ४ ॥ उपश्रुत्वा वर्णिगत्वा भोजकं पूजयेद्बुधः ॥ रथाश्वगजयानेभ्यो ह्यवतीर्य मगावृष ॥ ५ ॥ मगानां भोजनं भ
 त्तया शक्त्यादानं प्रकल्पयेत् ॥ दशपूर्वां दशपरानात्मना सह भारत ॥ ६ ॥ समादाय व्रजेत्स्थानं रवेरमिततेजसः ॥ देवपर्वोत्सवे श्राद्धे पुण्येषु
 दिवसेषु च ॥ ७ ॥ भानुसंपूज्य विधिवद्भोजकान्भोजयेत्ततः ॥ पितरः सर्वदेवानां सूर्यमार्शित्यसंस्थिताः ॥ ८ ॥ प्रीते सूर्ये तु ते सर्वे प्रीताः स्युर्ना
 त्र संशयः ॥ यदा च श्रद्धया युक्तं प्रसक्तं रविपूजनम् ॥ ९ ॥ भोजयेद्भोजकं भक्त्या श्राद्धेषु विधिवन्मृप ॥ भोजकस्य महाराजदिवसेनापि यत्फ
 लम् ॥ १० ॥ न तच्छ्रद्धयमिदं तेन प्राप्तुं वर्षशतैरपि ॥ यः पश्यति प्रसन्नात्मा यो नैद्वाष्ट्रिनकाक्षति ॥ ११ ॥ शब्दादीनां तु संभोगं स विज्ञेयोजिते
 द्विजः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः सूर्यभक्त्या समन्वितः ॥ १२ ॥ पाषंडयोगयुक्तस्य वै भोजक उच्यते ॥ सूर्यधर्माद्भवेज्ज्ञानं ज्ञानाद्विराग्यसं
 भवः ॥ १३ ॥ ज्ञानवैराग्ययुक्तस्य सूर्ययोगः प्रवर्तते ॥ सूर्ययोगाच्च सर्वज्ञः परिपूर्णः सुनिर्धृतः ॥ १४ ॥ आत्मन्यवस्थितः शुद्धः सूर्यवद्वि
 मोदते ॥ सर्वेषामेव भूतानां मुत्तमः पुरुषः स्मृतः ॥ १५ ॥ पुरुषेभ्यो द्विजश्रेष्ठो द्विजेभ्यो ग्रंथपारागः ॥ ग्रंथिभ्यो वेदविद्वांसस्तेभ्यस्तत्पार्थ

चितकाः ॥ १६ ॥ अथविद्वच्चक्षानार्थप्रतिबुद्धाविशिष्यते ॥ ज्ञानार्थकोटिकोटिभ्योवारिष्ठयोगिनोमताः ॥ १७ ॥ योगिनांकोटिकोटिभ्योभोजकश्चोत्तमोभवेत् ॥ योगज्ञायोगनिष्ठाश्चपितरोगसंभवाः ॥ १८ ॥ भोजितेभोजकेसर्वेप्रीताःस्युस्तेनसंशयः ॥ सर्वज्ञानतपोदानैःकृतैर्दत्तैश्चयत्फलम् ॥ १९ ॥ तत्फलंलभतेसर्वविधिवद्रोज्यभोजकम् ॥ यश्चद्रव्यकलापात्मादक्षिणाहविक्रान्तिजः ॥ २० ॥ ऋग्यजुःसामयगैश्चद्रव्यज्ञप्रकीर्तितः ॥ ब्रह्मचर्यतपोमौनंक्षांतिराहारलाघवम् ॥ २१ ॥ इत्येतेतपसारूपंमुधिरपंचलक्षणम् ॥ यच्चदिष्टविशिष्टंचन्याप्राप्तयद्रवेत् ॥ २२ ॥ तत्तद्गुणवर्तेदयमित्येतद्दानलक्षणम् ॥ विवर्धनंसहस्राणांसर्वस्यप्ररोहिणीम् ॥ २३ ॥ दद्याद्भूमिजलोपेतांभूमिदानंतदुच्यते ॥ एकच्छत्रांमहाकृत्वाद्विजेभ्यःप्रतिपादयेत् ॥ २४ ॥ संपूर्णपर्वतरण्यैर्भूमिदानंतदुच्यते ॥ कन्यामलंकृतादद्यादधनयनराधिपः ॥ २५ ॥ द्विजायवेदविदुषेकन्यादानंतदुच्यते ॥ सर्वदोषविनिमुक्तंकुलयोग्यामलंकृताम् ॥ २६ ॥ मध्यमोत्तमवस्त्राणांयोदद्यादहतानिच ॥ एतत्समासतोज्ञेयंवस्त्रदानस्यलक्षणम् ॥ २७ ॥ ब्रह्मविष्णुसमाधिक्यकांतिशिलपरायणः ॥ अहोरात्रंनमुंजीयादुपवासस्यलक्षणम् ॥ २८ ॥ चत्वारिंशत्समायुक्तंपिंडानांहिंशतद्वयम् ॥ मासेह्यद्याद्यथाकाममिदंचाद्रायणंस्मृतम् ॥ २९ ॥ ऋषिभिःसर्वशस्त्रज्ञैस्तपोनिष्ठाभिर्यज्ञैर्द्रियैः ॥ देवैश्चसेवितंतोयंक्षितौतत्तीर्थमुच्यते ॥ ३० ॥ सूर्यावांतरस्थानानिपुण्यक्षेत्राणिनिर्दिशेत् ॥ मृतान्तिषुसूर्यत्वसौरक्षेत्रेदुहिनाम् ॥ ३१ ॥ दानान्यावसंयुक्त्युदुधानंदेवतागृहम् ॥ तीर्थेष्वेतानियःकुर्यात्सोऽक्षयंलभतेफलम् ॥ ३२ ॥ क्षान्त्यस्पृहातथासत्यंदानंशीलंतपःश्रुतम् ॥ एतदष्टांगमुद्दिष्टंपरंपात्रस्यलक्षणम् ॥ ३३ ॥ यज्ञोपवासदानानिपस्तीर्थफलानिच ॥ संपूर्णलभतेभक्त्याभोजयित्वातुभोजकान् ॥ ३४ ॥ सुरेभक्तिक्षमासात्यंदशैर्द्रियविनिग्रहः ॥ सुखितेषुचमैत्रिचसूर्यधर्मस्यलक्षणम् ॥ ३५ ॥ सूर्यभक्तिद्विजभक्त्यायःश्राद्धेषुचभोजयेत् ॥ कुलसप्तकमुद्धृत्यसूर्यलोकमहायते ॥ ३६ ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनसूर्यभक्तमुभोजयेत् ॥ सूर्यभक्तेनयदुक्तंभानुनामाश्रयंनृप ॥ ३७ ॥ नवेदविदुषांकोट्यालभ्यतेचहतफलम् ॥ तत्फलंलभतेराजन्भोजंभोज्यविधानतः ॥ ३८ ॥ तस्माच्छ्राद्धेविशेषेणपुण्येषुदिवसेषुच ॥ सूर्यमुद्दिश्यविप्रेन्द्रभोजंसंभोजयेन्नृप ॥ ३९ ॥ असंयतःसंयतोवाससर्ववस्थंगतो

ऽपिवा ॥ यश्चासौरविभक्तः स्यात्सूर्यवत्पूज्यएवहि ॥ ४० ॥ संसर्गाद्रापिवालोभाद्भोजकंयस्तुभोजयेत् ॥ सोऽपियांगतिमाप्नोतिनतायज्ञश
 तैरपि ॥ ४१ ॥ तस्मान्मान्यश्चपूज्यश्चरक्षणियश्चसर्वदा ॥ भोजकः कुरुशार्दूलसौरेणगतिमिच्छता ॥ ४२ ॥ नाममात्रप्रयत्नोऽपियादि
 स्याद्भोजकोरवेः ॥ सूर्यवत्सहिद्रष्टव्यः पूजनीयश्चभारत ॥ ४३ ॥ गृहेशाद्धस्ययत्पुण्यमरण्येतच्छताधिकम् ॥ सौराश्रमेषुविज्ञेयंतत्पु
 ण्यमयुताधिकम् ॥ ४४ ॥ दत्त्वातुभोजकैसौम्यह्यासनसपरिच्छदम् ॥ धातुदंतमयंचापिराजाभवनिभूतले ॥ ४५ ॥ विमलेवाससी
 दत्त्वाभोजकायमहीपते ॥ उद्धृत्यशतसाहस्रसूर्यलोकेमहीयते ॥ ४६ ॥ दत्त्वातुलोमशाराजनभोजकायशुभांवृहत् ॥ रोम्णिराग्निमुवर्ण
 स्यइत्तस्यफलमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ ज्ञंखंददातियोभक्त्यातथादिव्येचपादुके ॥ सूर्यलोकमवाप्नोतितेजसाराविसन्निभः ॥ ४८ ॥ लिखाप
 यतियोभक्त्यापुराणेनतुपुस्तकम् ॥ युगकोटिशतदिव्यंसूर्यलोकेमहीयते ॥ ४९ ॥ भवेदिहागतः श्रीमान्मुखाढ्येवेदपारगः ॥ यः करोति
 गृहंभानोस्तत्स्थानंचोत्तमंभवेत् ॥ ५० ॥ तत्सूर्योभोजकः सोऽत्रभोजकः सूर्यएवहि ॥ तेनभोजकविप्रेषुदानमक्षय्यमित्यपि ॥ ५१ ॥
 यद्यद्यस्योपगुज्येतदेयंतत्तस्ययत्नतः ॥ उपयोगपरोनित्यंसूर्यस्तदुभयोरपि ॥ ५२ ॥ व्याख्यानैसौरधर्मस्यकृत्वाआमलकंमहत् ॥
 शोभितंपुष्पपत्राद्यैर्न्यसेत्तत्रासनेसुराः ॥ ५३ ॥ शोभितंमाल्यगंधस्तुसूर्यस्यसाधनमहत् ॥ पुरस्तात्तस्यसंस्थाप्यआचार्यपूजयेत्सदा ॥
 ५४ ॥ सूर्यवत्सौरधर्मंचतुल्यमेतद्वयंवचः ॥ यएवंन्यायतोवाक्सौरधर्मंशृणोतिच ॥ ५५ ॥ आयुर्विद्यांयज्ञः कीर्तिमलञ्चांतरंविज
 पेत् ॥ वदंत्यन्येपिबन्त्यन्येसर्वेतेफलभागिनः ॥ ५६ ॥ तस्मादेवंविधोभौमोवाचकैश्चविदुर्बुधाः ॥ तस्यान्तेपूजयेद्भक्त्यायइच्छेद्विपुलयज्ञः ॥
 ५७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मोद्विप्तसत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ४४ ॥ ज्ञतानीकउवाच ॥ ॥
 पुनर्मेब्रूहिप्रैद्रसौरधर्ममनुत्तमम् ॥ समासात्कथितं ब्रह्मन्विस्तरेणप्रकीर्तितम् ॥ १ ॥ साधुसाधुमहाबाहोसाधुष्टोऽस्मिभारत ॥ त्वत्स
 मोनास्तिलोकेऽस्मिन्सौरः पार्थिवसत्तम ॥ २ ॥ कीर्तयाम्यद्यतंपुण्यसंवांदपापनाशनम् ॥ गरुडारुणयोराराजपुरावृत्तनराधिप ॥ ३ ॥
 सुखासीनंपुराराजन्नरुणमूर्यसारथिम् ॥ उपगम्यमहाबाहो गरुडोवाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥ धर्माणामुत्तमं धर्मं सर्वपापप्रणशनम् ॥ सौरधर्मं

खगश्चष्टब्रूहिमेकृत्स्नशो नय ॥ ६ ॥ ॥ अरुणउवाच ॥ साधुवत्समहात्मासिधन्यस्त्वं पापवर्जितः ॥ श्रोतुकामोऽसि यत्पुत्रसौ-
 धर्ममनुत्तमम् ॥ ६ ॥ शृणु त्वं कीर्तयाम्येषु खोपायं महत्फलम् ॥ परमसर्वधर्माणसौ रधर्ममनुत्तमम् ॥ ७ ॥ अज्ञानाणवमशानांसर्वेषां
 प्राणिनामयम् ॥ सौरधर्मो ह्ययं श्रीमान्परतीरप्रदो यतः ॥ ८ ॥ ये स्मरन्ति राविं भक्त्या कीर्तयन्ति च यखग ॥ पूजयन्ति च ये नित्यं ते गताः परमं पदम् ॥
 ९ ॥ आत्मद्रोहः कृतस्तेन जतेन ह खगाधिप ॥ नार्चितो येन देवेशः सहस्रकिरणो रविः ॥ १० ॥ सुचिरं संप्रमत्स्यस्मिन्दुःखदेच भवार्णे ॥
 जराभूतमहाश्रहतृष्णावेलकुलपरे ॥ ११ ॥ मानुष्यं दुर्लभं प्राप्य येऽर्चयन्ति दिवाकरम् ॥ तेषां हि सफलं जन्म कृतार्थं स्तेनोत्तमाः ॥ १२ ॥
 सूर्यभक्तिं पराये च ये च तद्गतमानसाः ॥ ये स्मरन्ति सदा सूर्यं न ते दुःखस्य भागिनः ॥ १३ ॥ विविधानि मनोज्ञानि विविधाभरणाः स्त्रियः
 धनं वा ददृष्ट पर्यन्तं सूर्यपूजाविधेः फलम् ॥ १४ ॥ येषां छतिमहाभोगा ब्राज्यं वा त्रिदशालय ॥ सौभाग्यं कांतिमतुलां भोगं त्यागं यशः
 श्रियम् ॥ १५ ॥ सौंदर्यजगतः ख्यातिं कीर्तिं धर्मादयः स्मृताः ॥ फलान्येतां नैवै पुत्रसूर्यभक्तिविधेर्बुधः ॥ १६ ॥ तस्मात्संपूजयेत्सूर्यं सर्वे
 देवगणार्चितम् ॥ दुर्लभाभास्करे भक्तिदुर्लभं च तदर्चनम् ॥ १७ ॥ दानं च दुर्लभं तस्मै तद्दामे शुदुर्लभः ॥ दुर्लभं तस्य विज्ञानं तदभ्यासो
 ऽपि दुर्लभः ॥ १८ ॥ सुदुर्लभं तं ज्ञेयं तदाराधनमुत्तमम् ॥ लोभस्तेषां मनुष्याणां यै रविं शरणं गताः ॥ १९ ॥ येषां मिहेश्वरे भानौ नित्यं सूर्ये
 गतं मनः ॥ नमस्कारादि संयुक्तराविरित्यक्षरद्वयम् ॥ २० ॥ जिह्वेव ते तस्य सफलं तस्य ज्ञातं ॥ य एवं पूजयेद्भक्तुं श्रद्धया परयान्वितः
 ॥ २१ ॥ सुच्यते सर्वपापेभ्यः सनरो नात्र संशयः ॥ डाकिन्यां विविधा काराक्षमाः सपिशाचकाः ॥ २२ ॥ न तस्य पीडां कुर्वति तथान्याश्च
 विभीषणाः ॥ शत्रवो नाशमायाति संश्रामो जयमानुते ॥ २३ ॥ न रोगैः पीड्यते वीर आपदानं स्पृशति तम् ॥ धनमायुः यशो विद्यां प्रभावमतुलं
 तथा ॥ २४ ॥ शुभेनोपचर्याति नित्यं पूजमनोरथाः ॥ २५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे गरुडारुणसंवादे सौरधर्मवर्णनं
 नाम त्रिसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ अरुण उवाच ॥ पूजयित्वा रविं भक्त्या ब्रह्मत्वं मागतः ॥ विष्णुत्वापि देवेशो विष्णु-
 रापतदर्चनात् ॥ १ ॥ शंकरोऽपि जगन्नाथः पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ महो देवत्वमगमत् तत्प्रसादात् खगाधिप ॥ २ ॥ सहस्राक्षोऽपि देवेश इन्द्रो

भानुतमोपहम् ॥ इन्द्रत्वमगमदेवंपूजयित्वादिवाकरम् ॥ ३ ॥ मातरोदेवगंधर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः ॥ पूजयंतिसदाभानुमोशानंसुरनाय
 कम् ॥ ४ ॥ सर्वमेतज्जगन्त्रित्यंभानौदेवंप्रतिष्ठितम् ॥ तस्मात्संपूजयेद्भानुयइच्छेत्स्वर्गमक्षयम् ॥ ५ ॥ योनपूजयतेसूर्यभास्करं तमसूदनम् ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणां नरोभाजनं भवेत् ॥ ६ ॥ तस्मात्कार्यहितद्वयानं यवजीवं प्रतिज्ञया ॥ अर्चयेत्सदाभानुमापन्नोऽपि सदाखग ॥ ७ ॥
 यस्तु संतिष्ठते नित्यं विनासूर्यस्य पूजनात् ॥ वरंप्राणपरित्यागः शिरसो वाथ छेदनम् ॥ ८ ॥ सूर्यसंपूज्यं मुनीयात्रिदशो दिवाकरम् ॥ इत्थं नैव ह
 ते यस्य यावज्जीवं तदर्चनम् ॥ ९ ॥ मनुष्यचर्मणानद्धः सरविनात्र संशयः ॥ न हि कर्कोर्चनादन्यत्पुण्यमप्यधिकं भवेत् ॥ १० ॥ इति विज्ञा
 ययत्नेन पूजयस्व दिवाकरम् ॥ सूर्यभक्तागमाश्चैव सूर्यार्चनपरायणाः ॥ ११ ॥ संयता धर्मसंपन्ना धर्मादीनामाधयन्ति ते ॥ सर्वेन्द्रसहा वीरानो
 तिविध्युक्तचेतसः ॥ १२ ॥ परोपकारनिरतगुरुशुश्रूषणे रताः ॥ अमानिने बुद्धिर्भक्त्युक्तरूपार्धगतस्पृहाः ॥ १३ ॥ शान्ताः स्वांतगता
 भद्रानित्यं स्वागतवादिनः ॥ स्वल्पवाचः सुमनसः शूराः शान्निविशारदाः ॥ १४ ॥ शौचाचारसुसंपन्ना दयादाक्षिण्यगोचराः ॥ दंभमत्सर
 निर्मुक्तास्तृष्णालोभा विवर्जिताः ॥ १५ ॥ संविभागपराः प्रोक्तानशठाश्चाप्यकुत्सिताः ॥ विषयेष्वपि नैल्लेषाः पद्मपत्रमिवांभसा ॥ १६ ॥ नदो
 नामानिनश्चैव न च रोगवशा तुगाः ॥ भवंति भावितात्मानः सुस्निग्धाः साधुसेविताः ॥ १७ ॥ न पाणिपादवाक्चक्षुःश्रोत्राक्षिश्रोदरे रताः ॥
 चपलानि न कुर्वन्ति सर्वव्यासंगवर्जिताः ॥ १८ ॥ सूर्यासनरताः शान्ताः षडक्षरमनोगताः ॥ इत्याचारसमायुक्ता भवंति भुवि मानवाः ॥ १९ ॥
 एकांतभक्तिमास्थाय धर्मकामार्थसिद्धये ॥ पूजनीयोरविर्नित्यगुणेष्वेतेषु वर्तते ॥ २० ॥ सर्वेषामेव पात्राणामतिपात्रा दिवाकरः ॥
 पतन्तं त्रायते यस्य स्मादती वनरकार्णवात् ॥ २१ ॥ तस्य पात्रातिपात्रस्य माहात्म्यं दानमण्वपि ॥ अनेन फलमादिष्टमिह लोके परत्र च ॥ २२ ॥
 द्रव्येणापि हि यः कुर्यान्नरः कर्मतदालये ॥ सोऽपि देहक्षयाज्जातं प्राप्य शान्तिमवाप्नुते ॥ २३ ॥ सर्वद्विजकंदेषु कश्चिज्ज्ञानमवाप्नुयात् ॥
 कश्चिदेतत्तु मे दिव्यं लब्ध्वा ज्ञानं विमुचति ॥ २४ ॥ तावद्भ्रमति संसारे दुःखशोकपरिहृताः ॥ न भवंति रवेर्भक्तायावत्सर्वेपि देहिनः ॥
 ॥ २५ ॥ सूर्यस्यालेपनं पुण्यं द्विगुणं चंदनस्य तु ॥ चंदनादगुरौ ज्ञेयं पुण्यमष्टगुणोत्तरम् ॥ २६ ॥ कृष्णगुरौ विज्ञेये षण्द्विगुणं फलमिष्यते ॥

तस्माच्छतगुणं पुण्यं कुम्भस्य विधीयते ॥ २७ ॥ सूर्येण ज्ञोपकरणं कृत्वा लपय दिवा बहु ॥ भवादिति तानुसारं सूर्यलोके महीयते ॥ २८ ॥
 यदपिष्टमनिष्टं च न्यायेनोभयमागतम् ॥ तत्सूर्याय निवेद्य सद्रत्नयन्तं फलार्थिना ॥ २९ ॥ कर्मशब्देन यः कुर्याद्दुःखेनापित दर्शनम् ॥ सोऽपि द्वि-
 जो दिव्याति कर्मणा पापवर्जितः ॥ ३० ॥ सर्वमन्यत्परित्यज्य सूर्यै च कमनाः सदा ॥ सूर्यपूजा विधिं कुर्याद्वच्छेच्छेय आत्मनः ॥ ३१ ॥ त्वरितं
 जीवितं याति त्वरितं यैव न तथा ॥ त्वरितं व्याधिरप्येतस्मात्त्रित्यं रं विव्रजेत् ॥ ३२ ॥ यावन्नाभ्येति मरणं यावन्नाक्रमते जरा ॥ यावन्न-
 द्वियैव कल्यंतावदर्चो दिवा करम् ॥ ३३ ॥ न सूर्यार्चनं तु लयोपनिधमो न्यो जगद्भिज ॥ इत्थं विज्ञाय देवं शं पूजयस्व दिवा करम् ॥ ३४ ॥
 ये भक्त्या देवदेवं शंस्यै शान्तमजं प्रभुम् ॥ इह लोके सुखं प्राप्य ते गताः परमं पदम् ॥ ३५ ॥ गोपतिं पूजयित्वा तु प्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ कृतांजलि-
 पुटो भूत्वा पुरा ब्रह्मा ब्रवीदिदम् ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भगवन्तं भगवं शान्तं चित्तमनुत्तमम् ॥ देवमार्गं प्रणेतारं प्रणतोऽस्मि रविं स-
 दा ॥ ३७ ॥ शश्वतं शोभनं शुद्धं चित्रभातुं दिवस्पतिम् ॥ देवदेवं शमीशं प्रणतोऽस्मि दिवा करम् ॥ ३८ ॥ सर्वदुःखहरं देवं सर्वदुःखहरं रवि-
 म् ॥ वराननं वरांगं च वरस्थानं वरप्रदम् ॥ ३९ ॥ वरेण्यं वरदं नित्यं प्रणतोऽस्मि विभावसुम् ॥ अर्कमर्थमर्गं चंद्रविष्णुमीशं दिवा करम् ॥ ४० ॥
 देवं श्वरं देवं रतं प्रणतोऽस्मि विभावसुम् ॥ यद्दं शृणुयान्नित्यं ब्रह्मणोक्तं स्तवं परम् ॥ ४१ ॥ सहिर्कोतिं परां प्राप्य पुनः सूर्यं पुरं व्रजेत् ॥ ४२ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणसप्तमः कल्पपेरुडारुणसंवादे सूर्यस्तुतिर्नाम चतुःसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ अगुरुडवाच ॥
 सर्वं रोगहतायेतु आधि व्याधिसमन्विताः ॥ ग्रहोपधातो विधैरिदं ताये च मानवाः ॥ १ ॥ अग्निभिः पंडिता ये च विनायकहताश्च ये ॥ कर्तव्यं किं
 भवेत्तेषां आत्मनः श्रेयसेऽनव ॥ २ ॥ अरुण उवाच ॥ ॥ नाना रोगहतानां तु अर्दितानां तथा रिभिः ॥ आदित्या राधनं मुक्त्वान्यच्छेय
 स्करं परम् ॥ ३ ॥ तस्मादाराधयेन्नित्यं सर्व रोगविनाशनम् ॥ ग्रहोपधातं हतारं राजोपद्रवनाशनम् ॥ ४ ॥ ॥ गुरुडवाच ॥ ॥ सर्वपत्र
 विहीनं मे सर्व रोगविजितम् ॥ शोपेन ब्रह्मवादिन्याः पश्यांगं द्विजसत्तम ॥ ५ ॥ एवं तत्स्य मे तातं किं कार्यमवशिष्यते ॥ येनाहं कर्मणा कल्पो भ-
 वेयं पत्रवान् पुनः ॥ ६ ॥ तन्मे ब्रूहि खगश्चेष्टप्रसन्नस्य खगाधिप ॥ यत्कृत्वा कल्पं तां प्राप्य पूजयामि दिवा करम् ॥ ७ ॥ ॥ अरुण उवाच ॥ ॥

पूजयस्वजगन्नाथं भास्करं रतिमिरापहम् ॥ सूर्याग्निकार्यं सततं शुद्धचित्तः समाचर ॥ ८ ॥ महाशांतिं करं ख्यातं सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ ग्रहोपघातं
 तारं शुभकार्यं करं परम् ॥ ९ ॥ गरुड उवाच ॥ नाहं शक्तोऽस्मि वै कर्तुं पूजां दिनकरस्य च ॥ न चाग्निकार्यं शक्नोमि कर्तुं विकलतांगतः ॥ १० ॥
 तस्मान्मे कुरु शांत्यर्थं माग्निकार्यं स्वगाधिप ॥ महाशांतिरिति ख्यातां शांतये मम सुव्रत ॥ ११ ॥ अरुण उवाच ॥ एवमेव यदा त्वत्पुत्रं त्वैव न ते य
 खगाधिप ॥ अकल्पस्त्वं न शक्नोमि महाव्याधिप्रपीडितः ॥ १२ ॥ अहं करोमि ते पुत्रं शांतये पावकार्चनम् ॥ यत्कृतं मम चार्केण पुरा शांतिं दमादरा
 त् ॥ १३ ॥ सर्वपापहरं पुण्यं महाविघ्नविनाशनम् ॥ महोदयं शांतिं करं लक्षहोमविधिस्मृतम् ॥ १४ ॥ अपमृत्युहरं वीरसर्वव्याधिहरं परम् ॥
 परचक्रप्रमथनं सदा विजयवर्धनम् ॥ १५ ॥ त्वत्तिदं सर्वदेवानां भास्करप्रियमुत्तमम् ॥ आग्नेय्यादिं शिलिप्याथ स्थंडिलं गोमयेन तु ॥ १६ ॥
 देवालयस्य विधिवत्कुर्यादग्निप्रबोधनम् ॥ महाव्याहृतिं भिर्विरिलक्षहोमं समाचरेत् ॥ १७ ॥ भूर्भुवःस्वारिति स्वाहाहा प्रणवेन समन्वितम् ॥
 आरक्तदेहं रूपाय रक्ताक्षाय महात्मने ॥ १८ ॥ धराधराय शांताय सहस्राक्षिशिरसाय च ॥ १९ ॥ अधोमुखाय इवेताय स्वाहा पूर्वाहुतिं सृजेत् ॥
 चतुर्मुखाय शांताय पद्मासनगताय च ॥ २० ॥ पद्मवर्णाय वेधाय कमंडलुधराय च ॥ द्वितीयोर्ध्वमुखाय स्वाहा काराहुतिं सृजेत् ॥ २१ ॥
 हेमवर्णाय देहाय ऐरावतगताय च ॥ सहस्राक्षशिरिराय पूर्वोदित्यङ्गमुखाय च ॥ २२ ॥ देवाधिपाय चेंद्राय विहस्ताय शुभाय च ॥ स्वाहा कारं चोत्सृ
 जे देवतृतीयवदनाय च ॥ २३ ॥ दीप्ताय व्यक्तदेहाय ज्वालामालकुलाय च ॥ इंद्रनीलाभदेहाय सर्वरोग्यकराय च ॥ २४ ॥ यमाय धर्मरा
 जाय दक्षिणार्धमुखाय च ॥ कृष्णंबरधराय स्वाहा काराहुतिं मनुसृजेत् ॥ २५ ॥ नीलजीमूतवर्णाय रक्तांबरधराय च ॥ मुक्ताफलशरिराय पिं
 क्षाय महात्मने ॥ २६ ॥ शुक्लवस्त्राय पीताय दिव्यपाशधराय च ॥ स्वाहा काराय च तथा पिंक्षमाभिमुखाय च ॥ २७ ॥ कृष्णपिंगलेन त्रा
 यवाय व्याभिमुखाय च ॥ नीलध्वजाय वीराय तथा चेंद्राय वेधसे ॥ २८ ॥ स्वाहेति पवनयेह आहुतिं चोत्सृजेद्बुधः ॥ गदाहस्ताय सूर्याय चित्रा
 ग्भूषणाय च ॥ २९ ॥ महोदराय शांताय स्वाहाधिपतये तथा ॥ उत्तराभिमुखाय हेमहादेवे प्रियाय च ॥ ३० ॥ श्वेताय श्वेतवर्णाय चित्राक्षाय
 महात्मने ॥ शांताय शांतिरूपाय पिनाकवरधारिणे ॥ ३१ ॥ ईशान्याभिमुखाय हेमहादेवादीशाय चाहुतिम् ॥ विमृजेत्स्वशांते दूले

विधिवच्छ्रेयसेनघ ॥ ३२ ॥ एवं देवं महात्मानं पावकं विधिवत्सग ॥ एवं कृत्वा तु कार्यं तु सौख्यं वरोत्तम ॥ ३३ ॥ लक्षहो
मंच विधिवत्ततः शान्तिकमारभेत् ॥ भूभुवःस्वगतिस्त्वाहालक्षहोमविधिः स्मृतः ॥ ३४ ॥ महाहोमे च वै सौर एष एव विधिः परः ॥
कृत्स्नैवमग्निकार्यं तु भोजकोभास्कराय वै ॥ ३५ ॥ शान्त्यर्थं सर्वलोकानां ततः शान्तिकमारभेत् ॥ सिंदूरसंस्कारः पद्मसंस्कारः पद्मसंस्कारः
चनः ॥ ३६ ॥ सहस्रकिरणो देवः सप्ताश्वरथवाहनः ॥ गभस्तिमाली भगवान्सर्वदेवनमस्कृतः ॥ ३७ ॥ करोतु ते महाशान्तिं ग्रहपीडानिवारि
णीम् ॥ त्रिचक्ररथमारूढः अंसां सारमयंतु यः ॥ ३८ ॥ दशाश्ववाहनो देवः अत्रियश्चासृत्तस्रवः ॥ शान्तिं शुरुमृतात्मा चक्षयवृद्धिं समन्वितः ॥ ३९ ॥
सोमः सौम्येन भावेन ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ पद्मरागनिभो भौमो मधुर्पिण्डलोचनः ॥ ४० ॥ अंगारकोऽग्निः सद्ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ पुष्पराग
निभेन हृद्देहेन परिपिण्डलः ॥ ४१ ॥ पीतमाल्यांबरधरो बुधः पीडां व्यपोहतु ॥ तप्तगौरिकसंकाशः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ ४२ ॥ सर्वदेवगुरु
र्विप्रः अथर्ववर्णवरो मुनिः ॥ बृहस्पतिरिति ख्यातः अर्थशास्त्रपरश्चर्यः ॥ ४३ ॥ शान्तिं न चेतसा सोऽपि परेण सुसमाहितः ॥ ग्रहपीडां विनिर्जित्य क
रोतु तव शान्तिकम् ॥ ४४ ॥ सूर्यार्चनं परोऽनित्यं शुक्रः शुक्लनिभस्तदा ॥ ४५ ॥ हिमकुण्डे दुर्गवर्णा भौदेत्यदानवपूजितः ॥ ४६ ॥ महेश्वरस्ततो धीमा
न्महासौरो महामतिः ॥ सूर्यार्चनं परोऽनित्यं शुक्रः शुक्लनिभस्तदा ॥ ४६ ॥ नीतिशास्त्रपरोऽनित्यं ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ नानारूपधरो व्यक्तः अ
विज्ञातगतिश्चर्यः ॥ ४७ ॥ नोत्पत्तिर्जायते यस्य नोदयं पीडितैरपि ॥ एकचूले द्विहृत्तश्च त्रिदशैः पंचचूलकः ॥ ४८ ॥ सहस्रशिखरः पस्तु चंद्र
केतुरिव स्थितः ॥ सूर्यपुत्रोऽग्निपुत्रस्तु ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥ ४९ ॥ अनेकां शिखरः केतुः स ते पीडां व्यपोहतु ॥ एते ग्रहामहात्मानः सूर्यार्चनं पराः
सदा ॥ ५० ॥ शान्तिं कुर्वतु ते हृष्टाः सदा कालं हितेक्षणः ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणविषयं पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ अथ शान्तिपंचमः
तुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ १७५ ॥ पद्मासनः पद्मवर्णः पद्मपत्रनिभेक्षणः ॥ कर्मलडुधरः श्रीमान् देवगंधर्वपूजितः ॥ १ ॥
चतुर्मुखो देवपतिः सूर्यार्चनं परः सदा ॥ सुरज्येष्ठो महातेजाः सर्वलोकप्रजापतिः ॥ २ ॥ ब्रह्मशब्देन दिव्येन ब्रह्मा शान्तिकरोतुते ॥ पीतांबरधरो दे
वः अत्रियदीयितः सदा ॥ ३ ॥ शंखचक्रगदापाणिः इयामवर्णश्चतुर्भुजः ॥ यज्ञदेहः क्रमो देवः अत्रियदीयितः सदा ॥ ४ ॥ शंखचक्रगदापाणिर्मा

धवोमधुमुदनः ॥ सूर्यभक्ताच्चित्तो नित्यं विगतिर्विगतत्रयः ॥ ५ ॥ सूर्यध्यानपरो नित्यं विष्णुः शान्तिकरो तु ते ॥ शशिकुण्डे दुःसंकाशो विश्रुता
 भरणैरिह ॥ ६ ॥ चतुर्भुजो महतेजाः पुष्पाधकृतशेखरः ॥ चतुर्मुखो भस्मधरः इमं ज्ञानं निलयः सदा ॥ ७ ॥ गोत्रारिर्विश्वनिलयस्तथा चक्रतु
 दूषणः ॥ वरो वरेण्यो वरदे देवदेवो महेश्वरः ॥ ८ ॥ आदित्यदेहसंभूतः स ते शान्तिकरो तु वै ॥ ९ ॥ इति श्री भविष्यमहापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमं कल्पे
 सौरधर्मेषु षट्सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ अरुण उवाच ॥ पद्मरागप्रभादेवी चतुर्वदनपंकजा ॥ अक्षमालार्पितकराकमंडलुधरा शु
 भा ॥ १ ॥ ब्रह्मार्णसौम्यवदना आदित्याराधने रता ॥ शान्तिकरो तु मृगती आशीर्वादपराखग ॥ २ ॥ महाश्वेतोतिर्विख्याता आदित्यदयिता सदा ॥
 हिमकुण्डे दुःसहशामहवृषभवाहिनी ॥ ३ ॥ त्रिशूलहस्तावरणा विश्रुता भरणा सती ॥ चतुर्भुजा चतुर्वक्त्रा त्रिनेत्रा पनाशिनी ॥ ४ ॥ वृषध्व
 जार्चनरता रुद्राणी शान्तिदा भवेत् ॥ मयूरवाहनदेवी सिंदूरारुणविग्रहा ॥ ५ ॥ शक्तिहस्ता महाकाया सर्वालंकारभूषिता ॥ सूर्यभक्ता महर्षीणां
 सूर्यार्चनरता सदा ॥ ६ ॥ कौमारी वरदा देवी शान्तिमाशु करोतु ते ॥ गदाचक्रधरा इयमा पीतांबरधरा खग ॥ ७ ॥ चतुर्भुजा हि सा देवी वैष्णवी
 सुरपूजिता ॥ सूर्यार्चनपरा नित्यं सूर्यैकगतमानसा ॥ ८ ॥ शान्तिकरो तु ते नित्यं सर्वा सुरविमर्दिनी ॥ ऐरावतगजारूढा वज्रहस्ता महा
 बला ॥ ९ ॥ सर्वत्रलोचनदेवी वर्णतः कर्बुरारुणा ॥ सिद्धगंधर्वनमिता सर्वालंकारभूषिता ॥ १० ॥ इंद्राणी ते सदा देवी शान्तिमाशु करोतु वै ॥
 वराहयोरविकटावराहवरवाहिनी ॥ ११ ॥ इयमा वदाता देवी शंखचक्रगदाधरा ॥ तेजयतीति निषाण्डूजयंती सदा रवेम् ॥ १२ ॥ वाराही
 वरदा देवी तव शान्तिकरो तु वै ॥ अर्धकोशाकटीक्षामानि सास्त्राणुबंधनात् ॥ १३ ॥ करालवदना घोरा खड्गदंढता सती ॥ कपालमालिनी
 क्रूरा खट्वांगवरधारिणी ॥ १४ ॥ आरक्तापि गनयनज चर्मो वगुठिता ॥ गोश्रुता भरणदेवी प्रेतस्थाननिवासिनी ॥ १५ ॥ शिवा रूपेण वारे
 ण शिवरूपभयं करी ॥ चामुंडा चंडरूपेण सदा शान्तिकरो तु ते ॥ १६ ॥ चंडमुंडकरा देवी मुण्डेहगता सती ॥ कपालमालिनी क्रूरा खट्वांगवरधा
 रिणी ॥ १७ ॥ आकाशमातरो देव्यस्तथान्या लोकमातरः ॥ भूतानां मातरः सर्वास्तथान्याः पितृमातरः ॥ १८ ॥ वृद्धिश्चाद्रेषु
 पूज्यं ते यास्तु देव्यो मनीषिभिः ॥ मात्रे प्रमात्रे तन्मात्रे इति मातृमुखास्तथा ॥ १९ ॥ पितामही तु तन्माता वृद्धाया च पितामही ॥ इत्येतास्तु पि

तामहः शान्तिपितृमातरः ॥ २० ॥ सर्वमातृमहादेव्यः स्वायुधाव्यप्रपाणयः ॥ जगद्धाव्यप्रतिष्ठंत्यो बलिकामामहोदयाः ॥ २१ ॥ शान्तिं
 कुर्वतु ते नित्यमादित्याराधनेरताः ॥ शान्तिनचेतसा शान्त्यः शान्तयेतव शान्तिदाः ॥ २२ ॥ सर्ववियवमुख्येन गत्रेण च सुमध्यामा ॥ पितृश्यामा
 तिसौम्येन स्निग्धवर्णेन शोभना ॥ २३ ॥ ललाटतिलकोपेता चंद्रस्वाधारीणी ॥ चित्रांबरधरा देवी सर्वाभरणभूषिता ॥ २४ ॥ वरास्त्रमियरू
 पाणां शोभाशुणमहास्पदा ॥ भावनामात्रं संतुष्टा उमा देवी वरप्रदा ॥ २५ ॥ साक्षादागत्य रूपेण शान्तिनामि ते जसा ॥ शान्तिकरो तु ते प्रीता आदित्या
 राधनेरता ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमीकल्पे सौख्ये पुद्गलमुखे अग्निकार्यविधौ सप्तसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥
 ॥ अरुणउवाच ॥ ॥ अबलो बालरूपेण खड्गंगशिखिवाहनः ॥ पूर्वेण वदुनः श्रीमांस्त्रिदशैः शक्तिसंयुतः ॥ १ ॥ कृत्तिकायाश्च रुद्रस्य
 चांगोद्धृतः सुरार्चितः ॥ कार्तिकेयो महातेजा आदित्यवरदर्पितः ॥ २ ॥ शान्तिकरो तु ते नित्यं बलसौख्यं च ते जसा ॥ अत्रियं बलवान् देव आरग्यं
 च खगाधिप ॥ ३ ॥ श्वेतवस्त्रपरीधानरुयक्षः कनकमुप्रभः ॥ शूलहस्तो महाप्राज्ञो नंदीशोऽरविभावितः ॥ ४ ॥ शान्तिकरो तु ते शान्तो धर्मचमतिः
 मुत्तमाम् ॥ धर्मेतरावुभौ नित्यमचलः संप्रयच्छतु ॥ ५ ॥ महोदरो महाकायः स्निग्धां जनसमप्रभः ॥ एकदंष्ट्रे त्रिकटो देवो गजवक्रो महाबल
 ॥ ६ ॥ नागयज्ञोपवर्तिनानाभरणभूषितः ॥ सर्वार्थसंपदोद्धारो गणाध्यक्षो वरप्रदः ॥ ७ ॥ भीमस्य तनयो देवो नायकोऽथ विनायकः ॥ करोतु ते
 महाशान्तिं भास्करार्चनतत्परः ॥ ८ ॥ इंद्रनीलनिभरुयक्षो दीप्तिशूलयुधोद्यतः ॥ रक्तांबरधरः श्रीमान्कृष्णगोनामभूषणः ॥ ९ ॥ पापापनो
 दम तुलमलद्वयो मलनाशनः ॥ करोतु ते महाशान्तिं प्रीतिः प्रीतिनचेतसा ॥ १० ॥ वरांबरधरा कन्यानालंकारभूषिता ॥ त्रिदशानां च जननी पुण्या
 लोकनमस्कृता ॥ ११ ॥ सर्वसिद्धिकरा देवी प्रसादपरमास्पदा ॥ शान्तिकरो तु ते मातृभुवनस्य खगाधिप ॥ १२ ॥ स्निग्धश्यामेन
 वर्णेन महामहिषमर्दनी ॥ धनुश्चक्रप्रहरणखड्गपट्टिशधारिणी ॥ १३ ॥ आतर्जुन्याय तकरासर्वोपद्रवनाशिनी ॥ शान्तिकरो तु ते दुर्गो भवानी
 च शिवा तथा ॥ १४ ॥ अतिमूढमोहवृत्तिक्रोधरुयक्षो भृंगि रटिर्महान् ॥ सूर्यात्मको महावीरः सूर्यैकगतमानसः ॥ १५ ॥ सूर्यभक्तिकरो
 नित्यं शिवे तसंप्रयच्छतु ॥ प्रचंडगणैः सैन्ये शोमहावटक्षधारकः ॥ १६ ॥ अक्षमालार्पितकरश्चाक्षचंडेश्वरो वरः ॥ चंडपापहरो नित्यं ब्रह्महत्या

विनाशनः ॥ १७ ॥ शान्तिकरोतुतेनित्यमादित्याराधनेरत ॥ करोतिचमहायोगिकल्याणानांपरंपराम् ॥ १८ ॥ आकाशमातरोदिव्यास्त
 थान्यादेवमातरः ॥ सूर्यायनपरादेव्योजगद्व्याप्यव्यवस्थिताः ॥ १९ ॥ शान्तिकुर्वतुमेनित्यमातरःसुरपूजिताः ॥ यैरौद्रारौद्रकर्मणोरौद्र
 स्थाननिवासिनः ॥ २० ॥ मातरोरुद्ररूपाश्चगणानामधिपश्चये ॥ विघ्नभूतास्तथाचान्येदुःखिदुःखसमाश्रिताः ॥ २१ ॥ सर्वैतेप्रीतमनसः
 प्रतिगृहंतुमेबलिम् ॥ सिद्धिकुर्वतुतेनित्यंभयेभ्यःपांतुसर्वतः ॥ २२ ॥ ऐन्द्रादयोगणयेतुवज्रहस्तामहाबलाः ॥ हिमकुंदेदुसदृशानीलकृ
 ष्णांगलोहिताः ॥ २३ ॥ दिव्यांतरिक्षाभौमाश्चपातालतलवासिनः ॥ ऐन्द्राःशान्तिप्रकुर्वंतुभद्राणिचपुनः ॥ २४ ॥ आग्नेय्यायेभृताःसर्वे
 द्रुवहत्यानुषंगिनः ॥ सूर्यादुरक्तारक्ताभाजपासुमनिभास्तथा ॥ २५ ॥ वैरक्तेलोहितादिव्याआग्नेयांभस्करादयः ॥ आदित्याराधनपरा
 आदित्यगतमानसाः ॥ २६ ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यंप्रयच्छंतुबलिमम ॥ भयाऽऽदित्यसमायेतुसततंदंडपाणयः ॥ २७ ॥ आदित्याराधनपराः
 कंप्रयच्छंतुतेसदा ॥ ईशान्यांसंस्थितायेतुप्रशांताःशूलपाणयः ॥ २८ ॥ भस्मोद्धूलितदेहाश्चनीलकंठाविमोहिताः ॥ दिव्यांतरिक्षाभौ
 माश्चपातालतलवासिनः ॥ २९ ॥ सूर्यपूजाकरानित्यंपूजयित्वातुमालिनम् ॥ ततःसुप्रीतमनसोलोकपालैःसमन्विताः ॥ ३० ॥ शान्ति
 कुर्वतुमेनित्यंकंप्रयच्छंतुपूजिताः ॥ अमरावतीपुरीनामपूर्वभागव्यवस्थिता ॥ ३१ ॥ विद्याधरणाकार्णिसिद्धगंधर्वसेविता ॥ रत्नप्राकार
 रुचिरामहारत्नोपशोभिता ॥ ३२ ॥ तत्रदेवपतिःश्रीमान्वज्रपाणिर्महाबलः ॥ गोपतिर्गोसहस्रेणशोभमानेनशोभते ॥ ३३ ॥ ऐराव
 तगजारूढगौरिकाभोमहाद्युतिः ॥ देवेंद्रःसततंदृष्टआदित्याराधनेरतः ॥ ३४ ॥ सूर्यज्ञानैकपरमःसूर्यभक्तिसमन्वितः ॥ सूर्यप्रणामःपरमां
 शान्तितेशीघ्रमृच्छतु ॥ ३५ ॥ आग्नेयदिग्विभागेतुपुरीतेजस्वतीशुभा ॥ नानादेवगणाकार्णानानारत्नोपशोभिता ॥ ३६ ॥ तत्रज्वा
 लसमाकीर्णोदीप्तांगारसमद्युतिः ॥ पुरगोदेहोदेवोज्ज्वलनः पापनाशनः ॥ ३७ ॥ आदित्याराधनरतआदित्यगतमानसः ॥
 शान्तिकरोतुतेदेवस्तथापापपरिक्षयम् ॥ ३८ ॥ वैवस्वतीपुरीरम्यादक्षिणेनमहात्मनः ॥ सुरासुरशतार्कणानानारत्नोपशोभिता ॥
 ॥ ३९ ॥ तत्रकुंदेदुसंकाशोहारिपिंगललोचनः ॥ महामहिषमारूढःकृष्णस्रग्वस्त्रभूषणः ॥ ४० ॥ अंतकोऽथमहातेजःसूर्यधर्म

परायणः ॥ आदित्याराधनपरः क्षेमराग्यंददातुते ॥ ४१ ॥ नैऋतेतुदिशाभागेपुरीकृष्णेतिविश्रुता ॥ मोहरक्षेगणाशौचपिशाचप्रेतसंकु
 ला ॥ ४२ ॥ तत्रकुंदनिभोदेवोरक्तस्रग्वस्त्रभूषणः ॥ सङ्गपाणिर्महातेजाः करालवदनोज्ज्वलः ॥ ४३ ॥ रक्षेद्रोवसतेनित्यमादित्याराधनेरतः ॥
 करोतुमेसदाज्ञातिंधनंधान्यप्रयच्छतु ॥ ४४ ॥ पश्चिमेतुदिशाभागेपुरीशुद्धवतीसदा ॥ नानाभोगसमाकीर्णनानाकिन्नरसेविता ॥ ४५ ॥
 तत्रकुंदेदुसंकाशोहरिपिगल्लोचनः ॥ ज्ञातिं करोतु मेप्रीतः ज्ञातः ज्ञातिनचेतसा ॥ ४६ ॥ यशोवतीपुरीरम्याऐशानोदिशमाश्रिता ॥ नानागण
 समाकीर्णनानाकृतशुभालया ॥ ४७ ॥ तेजःप्राकारपर्यता अनौपम्यसदोज्ज्वला ॥ तत्रकुंदेदुसंकाशांबुजक्षोविभूषितः ॥ ४८ ॥ त्रिनेत्रः
 ज्ञांतरूपात्माअक्षमालधराधरः ॥ ईशानः परमादेवः सदातिशांतिमृच्छतु ॥ ४९ ॥ भूलोकेतुमुवलोकनिवसंतिचयेसदा ॥ देवादेवशुभायु
 क्ताः ज्ञातिं कुर्वतुतेसदा ॥ ५० ॥ महल्लोकजनोल्लोकेपरलोकोगताश्चये ॥ तेसर्वमुदितादेवाः ज्ञातिं कुर्वतुतेसदा ॥ ५१ ॥ सरस्वतीसूर्यभक्ता
 ज्ञातिदाविदधातुमे ॥ चारुचामीकरस्थायसरोजकरपल्लवा ॥ ५२ ॥ सूर्यभक्त्याश्रितादेवीविभूषितेतिप्रयच्छतु ॥ हरेणसुविचित्रेणभास्वत्क
 नकमेखला ॥ ५३ ॥ अपराजितासूर्यभक्ताकरोतुविजयंतव ॥ ५४ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मिपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मवर्णनंनामाष्ट
 सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ अरुणउवाच ॥ ॥ कृत्तिकापरमादेवीरोहिणीचवरानना ॥ श्रीमन्मृगाशोरोभद्रा
 आर्द्राचाप्यपराज्वला ॥ १ ॥ पुनर्वसुस्तथापुष्यश्लेषाचतथाधिप ॥ सूर्यार्चनरतानित्यसूर्यभावाभुविताः ॥ २ ॥ अर्चयंतिसदादेवमा
 दित्यंसुरतेसदा ॥ नक्षत्रमात्रोद्धृताः प्रभामालाविभूषिताः ॥ ३ ॥ मघासर्वगुणोपेतापूर्वाचैवतुफाल्गुनी ॥ स्वातीविशाखावरदादक्षिणां
 दिशमाश्रिताः ॥ ४ ॥ अर्चयंतिसदादेवमादित्यंसुरपूजितम् ॥ तवापिशान्तिकद्योतंकुर्वतुगगनोदिताः ॥ ५ ॥ अनुराधातथाज्येष्ठासूल्
 सूर्यपुरःसरा ॥ पूर्वाषाढासहवीर्याआषाढाचोत्तरा तथा ॥ ६ ॥ अभिजिन्नामनक्षत्रवर्णचण्डश्रुतम् ॥ एताः पश्चिमतोदीप्ताराजतेचानुमू
 र्तयः ॥ ७ ॥ भास्करंपूजयंत्येताः सर्वकालं सुभाविताः ॥ ज्ञातिं कुर्वतुतेनित्यं विभूषितं च महर्द्धिकम् ॥ ८ ॥ धनिष्ठाशतभीषातुपूर्वाभाद्रपदा
 स्तथा ॥ ९ ॥ उत्तराभाद्रपदवत्यश्वाश्विनीचमहामते ॥ भरणीचमहादेवीनित्यमुत्तरतः स्थिताः ॥ १० ॥ सूर्यार्चनरतानित्यमादित्यगतमा

नसाः ॥ शान्तिं कुर्वतु ते नित्यं विभूतिं च महार्द्धिकाम् ॥ ११ ॥ मेषो मृगाधिपः सिंहो धनुर्दासि मर्ता वराः ॥ पूर्वेण भासयन्त्येते सूर्ययोगपराः शुभाः ॥ १२ ॥ शान्तिं कुर्वतु ते नित्यं भक्त्या सूर्यपदं बुजे ॥ वृषः कन्या च परमामकरश्चापि बुद्धिमान् ॥ १३ ॥ एते दक्षिणभागे तु पूजयन्ति रविं सदा ॥ भक्त्या परमया नित्यं शान्तिं कुर्वतु ते सदा ॥ १४ ॥ मिथुनं तुलुं भश्च पश्चिमं च व्यवस्थिताः ॥ जपन्त्येते सदा कालमादित्यं ग्रहनायकम् ॥ १५ ॥ शान्तिं कुर्वतु ते नित्यं खषोल्काज्ञानतत्पराः ॥ सतपेदत्तपुष्पाभ्यां रथैः स्मृताः सततं बुधैः ॥ १६ ॥ ऋषयः सप्त विख्याता ध्रुवांताः परमोज्ज्वलाः ॥ भानुप्रसादात्संपन्नाः शान्तिं कुर्वतु ते सदा ॥ १७ ॥ कश्यपो गालवो गार्ग्यो विश्वामित्रो महासुनिः ॥ मुनिर्दक्षो वसिष्ठश्च मार्कण्डेः पुलहः क्रतुः ॥ १८ ॥ नारदो भृगुरात्रेयो भारद्वाजश्च वैसुनिः ॥ वाल्मीकिः कौशिको वात्स्यः शाकल्योऽथ पुनर्वसुः ॥ १९ ॥ शालंकायन इत्येते ऋषयोऽथ महातपाः ॥ सूर्यध्यानैकपरमाः शान्तिं कुर्वतु ते सदा ॥ २० ॥ ऋषिकन्या महाभागा ऋषिकन्याः कुमारिकाः ॥ सूर्याचनरतानि त्यं शान्तिं कुर्वतु ते सदा ॥ २१ ॥ सिद्धाः समृद्धतपसो रथे चान्ये वै महातपाः ॥ विद्याधरा महात्मानो गरुडश्च त्वया सह ॥ २२ ॥ आदित्यपरमाद्भ्यो ते आदित्या राधने रताः ॥ सिद्धिं ते संप्रयच्छन्तु आशीर्वादपरायणाः ॥ २३ ॥ नमुचिर्दैत्यराजैर्द्रुःशंकु कर्णो महाबलः ॥ महानाथोऽथ विख्यातो दैत्यः परमवीर्यवान् ॥ २४ ॥ ग्रहाधिपस्य देवस्य नित्यं पूजापरायणाः ॥ बलं वीर्यं च ते ऋद्धिमारोग्यं विवदंतु ते ॥ २५ ॥ महाढ्यो गोहयग्रीवश्चाह्लादः प्रभयान्वितः ॥ तानैकान्निमुखो दैत्यः कालो नेमिर्महाबलः ॥ २६ ॥ एतैर्दैत्या महात्मानः सूर्यभावेन भाविताः ॥ तुष्टिं बलं तथाऽऽरोग्यं प्रयच्छन्तु सुरादयः ॥ २७ ॥ वैरोचनो हिरण्यक्षस्तुर्वसुश्च सुलोचनः ॥ मुचकुंदो मुकुंदश्च दैत्यैरवतकस्तथा ॥ २८ ॥ भावेन परमेण्यं जेतुं सततं रविम् ॥ सततं च शुभात्मानः पुष्टिं कुर्वतु ते सदा ॥ २९ ॥ दैत्यपत्न्यो महाभागा दैत्यानां कन्यकाः शुभाः ॥ कुमारये च दैत्यानां शान्तिं कुर्वतु ते सदा ॥ ३० ॥ आरक्तेन शरीरेण रक्तांताय तलोचनाः ॥ महाभागाः कृताटोपशंखाद्याः कृतलक्षणाः ॥ ३१ ॥ अनंतो नागराजैर्द्रु आदित्या राधने रतः ॥ महापापविषं हत्वा शान्तिमाशु करोतु ते ॥ ३२ ॥ अतिपीतेन देहेन विस्फुरद्भ्रोगसंपदा ॥ तेजसा चातिदीप्तेन कृतस्वस्ति कलच्छनः ॥ ३३ ॥ नागरादृतक्षकः श्रीमात्रा मकोट्या समन्वितः ॥ करो

तुतेमहाशान्तिसर्वदोषविषापहाम् ॥ ३४ ॥ अतिकृष्णेनवर्णेनस्फुटाधिकटमस्तकः ॥ कंठरेषात्रयोपेतोघोरदंष्ट्रयुधोद्यतः ॥ ३५ ॥
 कर्कोटकमहानागोविषदर्पबलान्वितः ॥ विषशस्त्राग्निसंतापहत्वाशान्तिकरोतुते ॥ ३६ ॥ पद्मवर्णः पद्मकान्तिः फुल्लपद्मायते
 क्षणः ॥ ख्यातः पद्मोमहानागो नित्यं भास्करपूजकः ॥ ३७ ॥ सते शान्तेशु भेदी शत्रुमचलसंश्रयच्छतु ॥ इयमेन देहभारेण श्रीम
 त्कमललोचनः ॥ ३८ ॥ विषदर्पबलोन्मत्तोऽग्निविषाग्निख्यानितः ॥ शंखपालश्रियादीप्तः सूर्यपादाब्जपूजकः ॥ ३९ ॥ महाविषं गरश्रेष्ठं
 हत्वा शान्तिकरोतुते ॥ अतिगौरवेण देहेन चंद्रार्धकृतशेखरः ॥ ४० ॥ दीपभागेकृताटोपशुभलक्षणलक्षितः ॥ कुलिको नामनागोऽनित्यं सूर्य
 परायणः ॥ ४१ ॥ अपहृत्य विषं घोरं करोतु तव शान्तिकम् ॥ अंतरिक्षे च येनागयेनागाः स्वर्गसंस्थिताः ॥ ४२ ॥ गिरिकंदरुगैर्युनगासु
 विसंस्थिताः ॥ पातालये स्थिता नागाः सर्वे यत्र समाहिताः ॥ ४३ ॥ सूर्यपादार्चनासक्ताः शान्तिं कुर्वतु ते सदा ॥ नागिन्यो नागकन्याश्च
 तथा नागकुमारकाः ॥ ४४ ॥ सूर्यभक्ताः सुमनसाः शान्तिं कुर्वतु ते सदा ॥ यहंदं नाम संस्थानं कीर्तयेच्छृणुयात्तथा ॥ ४५ ॥ नतस्य स पाहिंसं
 तिनविषं क्रमते सदा ॥ ४६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मवर्णनं नामैकोनाशान्त्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥
 गंगा पुण्या महादेवी यमुनानर्मदानदी ॥ गौतमी चापिकावेरिविरणादिविकास्तथा ॥ सर्वग्रहपतिदेवलोके श्लोकनायकम् ॥ १ ॥
 पूजयति सदानद्यः सूर्यसंज्ञावभाविताः ॥ शान्तिं कुर्वतु ते नित्यं सूर्यध्यानैकमानसः ॥ २ ॥ निरंजनानामनदी शोणश्चापि महानदः ॥ मंदा
 किनी च परमा तथा सन्निहिता शुभा ॥ ३ ॥ एताश्चान्याश्च बहवो भुवि दिव्यंतरिक्षे ॥ सूर्यार्चनान्दानद्यः कुर्वतु तव शान्तिकम् ॥ ४ ॥ महा
 वैश्रवणो देवो यक्षराजमहर्षिकः ॥ यक्षकोटी परिवारो यक्षः संख्येय संयुतः ॥ ५ ॥ महाविभवसंपन्नः सूर्यपादाचरन्तरः ॥ सूर्यध्यानैकप
 रमः सूर्यभावेन भावितः ॥ ६ ॥ शान्तिकरोतु तेऽग्रीतः पद्मपत्राय ते क्षणः ॥ भणिपत्रोऽप्यहा यशोभणिरत्नविभूषितः ॥ ७ ॥ मनोहरेण हरेण कं
 ठलशेन राजते ॥ यक्षिणी यक्षकन्याभिः परिवारितविग्रहः ॥ ८ ॥ सूर्यार्चनसमासक्तः करोतु तव शान्तिकम् ॥ सुचिरो नाम यक्षेन्द्राणि कुंडल
 भूषितः ॥ ९ ॥ ललाटे हेमपटलप्रवद्धेन विराजते ॥ बहुपक्षसमाकीर्णो यक्षेनामितविग्रहः ॥ १० ॥ सूर्यपूजापरो युक्तः करोतु तव शान्तिकम् ॥

पाचिकोनामयक्षेद्रःकंठाभरणभूषितः ॥ ११ ॥ कुक्कुटेनविचित्रेणबहुस्त्वान्वितेनतु ॥ यक्षवृंदसमाकीर्णोयक्षकोटिसमन्वितः ॥ १२ ॥
 सूर्याचिनकरःश्रीमान्करोतुतवशांतिकम् ॥ धृतराष्ट्रीमहातेजानानायक्षाधिपःखग ॥ १३ ॥ दिव्यपटुःशुक्लच्छत्रोमणिकांचनभूषितः ॥
 सूर्यभक्तःसूर्यरतःसूर्यपूजापरायणः ॥ १४ ॥ सूर्यप्रसादसंपन्नःकरोतुतवशांतिकम् ॥ विरूपाक्षयक्षेद्रःश्वेतवासामहद्युतिः ॥ १५ ॥ ना
 नाकांचनमालाभिरुपशोभितकंधरः ॥ सूर्यपूजापरोभक्तःकंजाक्षःकंजसन्निभः ॥ १६ ॥ तेजसादित्यसंकाशःकरोतुतवशांतिकम् ॥ अंत
 रिक्षगतायक्षायक्षःस्वर्गगामिनः ॥ १७ ॥ नानारूपधरायक्षःसूर्यभक्तादृढव्रताः ॥ तद्रक्तास्तत्रमनसःसूर्यपूजासमुत्सुकाः ॥ १८ ॥
 शांतिं कुर्वतुतेहृष्टाःशांताःशांतिपरायणाः ॥ यक्षिण्योविविधाकारास्तथायक्षकुमारकाः ॥ १९ ॥ यक्षकन्यामहाभागाःसूर्याराधनतत्प
 राः ॥ शांतिस्वस्त्ययनक्षेमबलंकल्याणमुत्तमम् ॥ २० ॥ सिद्धिचाशुप्रयच्छंतुनित्यंचसुसमाहिताः ॥ पर्वताःसर्वतःसर्ववृक्षाश्चैवमहर्द्धि
 काः ॥ २१ ॥ सूर्यभक्ताःसदासर्वैशांतिं कुर्वतुतेसदा ॥ सागराःसर्वतःसर्वगृहारण्यानिकृत्स्नज्ञाः ॥ २२ ॥ सूर्यस्याराधनपराःकुर्वतुतवशां
 तिकम् ॥ राक्षसाःसर्वतःसर्वेधोररूपामहाबलाः ॥ २३ ॥ स्थलजाराक्षसायेतुअंतरिक्षगताश्चये ॥ घातालेराक्षसायेतुनित्यंसूर्याचनरताः ॥
 २४ ॥ शांतिं कुर्वतुतेसर्वे तेजसानित्यदीपिताः ॥ प्रेताःप्रेतगणाःसर्वेयेप्रेताःसर्वतोमुखाः ॥ २५ ॥ अतिदीप्ताश्चयेप्रेतायेप्रेतारुधिराश्रनाः ॥
 अंतरिक्षेचयेप्रेतास्तथायेस्वर्गवासिनः ॥ २६ ॥ पातालेभूतलेवापियेप्रेताःकामरूपिणः ॥ एकवक्रोरथोयस्यस्यस्तुदेवोवृषध्वजः ॥ २७ ॥
 तेजसातस्यदेवस्यशांतिं कुर्वतुतेसदा ॥ येषिआचामहावीर्यावृद्धिमंतोमहाबलाः ॥ २८ ॥ नानारूपधराःसर्वैर्वैचगुणवत्तराः ॥ अंतरिक्षे
 पिशाचायेस्वर्गैश्चमहाबलाः ॥ २९ ॥ पातालेभूतलेयचवहुरुपामनोजवाः ॥ यस्याहंसाराथिर्वीरस्यत्यन्तंरगःसदा ॥ ३० ॥ तेजसातस्यदेव
 स्यशांतिं कुर्वतुतेजसा ॥ अपस्मारग्रहाःसर्वेसर्वेचापिज्वरग्रहाः ॥ ३१ ॥ येचस्वर्गस्थिताःसर्वैर्भूमिगायेग्रहोत्तमाः ॥ पातालेतुग्रहायेचयेग्रहाःसर्वतो
 गताः ॥ ३२ ॥ दक्षिणेकिरणेयस्यसूर्यस्यचस्थितोहरिः ॥ हरोयस्यसदावामे लोटं कंजःस्थितः ॥ ३३ ॥ तेजसातस्यदेवस्यशांतिं कुर्वतुतेसदा ॥
 इति देवादयःसर्वैर्मूर्ययज्ञविधायिनः ॥ ३४ ॥ कुर्वंतुजगतःशांतिं सूर्यभक्तेषुसर्वदा ॥ जयसूर्याय देवाय तमो हं त्रैविस्वते ॥ ३५ ॥ जयप्रदाय

सूर्याय भास्कराय नमोस्तुते ॥ ग्रहोत्तमाय देवाय जयकल्याणकारिणे ॥ ३६ ॥ जयपद्मिकाशाय बुधरूपाय ते नमः ॥ जयदीप्तिविधानाय जयशान्ति
 विधायिने ॥ ३७ ॥ तमोद्गाय जयैव अजिताय नमो नमः ॥ जयार्कजयदीप्तसहस्राकिरणोज्ज्वल ॥ ३८ ॥ जयनिर्मितलोकस्त्वमजिताय नमो नमः ॥
 गायत्री देह रूपाय सावित्री दीप्तिाय च ॥ ३९ ॥ धराधराय सूर्याय मार्तण्डाय नमो नमः ॥ ४० ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ एवं हि कुर्वतः शान्तिमरुणस्य म
 हीपते ॥ ४० ॥ श्रेयसेवने ते यस्य गरुडस्य महात्मनः ॥ एतस्मिन्नेव काले तु सुपर्णः पत्रवानभूत् ॥ ४१ ॥ तेजसा बुधसंकाशो बलेन हरिणा समः ॥
 संपूर्णवयवो राजन्यथा पूर्वं तथा भवत् ॥ ४२ ॥ प्रसादाद्देवदेवस्य भास्करस्य महात्मनः ॥ एवमन्येऽपि राजेन्द्र मानवाये सरो गिणः ॥ ४३ ॥
 अस्मिन्कृतेऽग्निकार्ये तु विरुजास्ते भवंति हि ॥ तस्माद्यत्नेन कर्तव्यमग्निकार्यविधानतः ॥ ४४ ॥ करणयंत्रचराजैर्द्रुमानवैश्च सरो गिभिः ॥ अ
 स्मिन्कृतेऽग्निकार्ये विरुजास्ते भवंति हि ॥ ४५ ॥ ग्रहोपचाते दुर्भिक्षेऽरुपातेषु च कृत्स्नशः ॥ अवर्षमाणे पर्जन्येऽक्षहोमसमन्वितः ॥ ४६ ॥
 पूजयित्वा प्रसूक्तं तु ध्यात्वा वारं प्रयत्नतः ॥ वारुणैश्च तथा सूर्गैर्महोमकुर्याद्विचक्षणः ॥ ४७ ॥ चेतसा सुप्रसन्नेन सार्षपामधुना सह ॥ तिलैर्यवैश्च
 सहितैः पायसं मधुना तथा ॥ ४८ ॥ इदं च शान्तिकं कुर्याद्बलिं दद्यात्प्रयत्नतः ॥ एवं कृतेऽग्नियं देवावर्षतः कामानावृणाम् ॥ ४९ ॥ इत्येवं
 शान्तिकाध्यायं यः पठेच्छृणुयादपि ॥ विधिना सर्वलोकस्तु ध्यायमानो दिवाकरम् ॥ ५० ॥ स विजित्य रणे शत्रुमानं च परमं लभेत् ॥ अक्षयं मोदते का
 लमतिरस्कृत्य शासनात् ॥ ५१ ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयत पुत्रपौत्रौ च प्रतिष्ठितः ॥ भवेदादित्यसदृशस्तेजसा प्रभया तथा ॥ ५२ ॥ यमुदिश्य
 पठेद्भरिवाचं कमानवंबुधिवि ॥ न पीड्यते च तैरौर्वानां पितृत्तकफात्मजैः ॥ ५३ ॥ नाकाले मरणं तस्य न संपश्यति ॥ न विषं कर्म तद्देह
 जडार्थं न मूकता ॥ ५४ ॥ न चोत्पत्तिर्भयं तस्य नाभिचारकर्म भवेत् ॥ यैरोगा ये महोत्पाता येऽह्यश्च महाविषाः ॥ ५५ ॥ ते सर्वे प्रशमंयाति
 श्रवणादस्य भारत ॥ यत्पुण्यं सर्वं तथानां गंगादीनां विशेषतः ॥ ५६ ॥ तत्पुण्यं कोटिगुणितं प्राप्नोति श्रवणादिभिः ॥ दृशानां राजसूयानां
 मन्येषां च विशेषतः ॥ ५७ ॥ जीवद्वर्षशतं साग्रं वर्षं व्याधिविवर्जितः ॥ गोघ्नैश्चैव कृतं घ्नश्च ब्रह्मह गुरुतल्पगः ॥ ५८ ॥ शरणागतदीनार्तामि
 त्रविश्रंभघातकः ॥ दुष्टः पापसमाचारः पितृहमातृहा तथा ॥ ५९ ॥ श्रवणादस्य पापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ इति हासामिदं पुण्यमग्निकार्यं

मनुत्तमम् ॥ ६० ॥ न देयं कस्यचिद्भिरमूर्खस्येदमनुत्तमम् ॥ सूर्यभक्तेः सदा देयं सूर्येण कथितं पुरा ॥ ६१ ॥ अरुणस्य महाबाहो गरुडस्यारुणेन च ॥
गरुडेन पुरा प्रोक्तं भोजकानां महात्मनाम् ॥ ६२ ॥ सूर्यशर्मसुखादीनां शाकद्वीपे महर्षिते ॥ तैश्चापि कथितं पुण्यं मुनेर्व्यासस्य धीमतः ॥ ६३ ॥
तेनापि कथितं पुण्यं सर्वपापभयापहम् ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणसप्तमिकल्पे गरुडाखण्डे संवादेशांति कवर्णनामा
शीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॐ ॥ अतानीक उवाच ॥ पंचप्रकारं धर्ममेव दस्मार्तयथाक्रमम् ॥ कौतुकं पृच्छते ब्रह्मन्समा
सव्यासयोगतः ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पंचधा वर्णितं धर्मं शृणु राजन्समासतः ॥ यथोक्तं भास्करेणेह अरुणस्य महात्मनः ॥ २ ॥ सहस्र
किरणं भानुमुदयस्थं दिवाकरम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवमुवाच गरुडाग्रजः ॥ ३ ॥ भगवन् देवदेव शसहस्रकिरणोज्ज्वल ॥ स्मृतिधर्मान्यथा तत्त्वंकु
मर्हसि एव च ॥ ४ ॥ एवं पृष्टुस्तु भगवानरुणेन खगाधिपः ॥ उवाच परया प्रीत्या पूजयित्वा महर्षिपते ॥ ५ ॥ भास्कर उवाच ॥ स्मृतिधर्मवदन्मूलं
शृणु त्वंगरुडाग्रज ॥ पूर्वानुभूतं यद्वचानमथ तत्स्मरणं स्मृतिः ॥ ६ ॥ धर्मः क्रियात्मानिर्दिष्टः श्रेयोभ्युदयलक्षणः ॥ स एव च विधः प्रोक्तो
वेदमूलः सनातनः ॥ ७ ॥ अस्य शब्दस्यानुष्ठानात्स्वर्गो भिक्षश्च जायते ॥ इह लोके सुखैश्चैव यमलयं च खगाधिप ॥ ८ ॥ अतूरुवाच ॥ क
थं पंचविधो ह्येष प्रोक्तो धर्मः सनातनः ॥ कस्य भेदास्तु ते पंचब्रूहि मे देव सत्तम ॥ ९ ॥ भास्कर उवाच ॥ विदुर्धर्मः स्मृतस्त्वैक आश्रमाणां सत्तत्परः ॥
वर्णाश्रमस्तृतीयस्तु नैमिषिको यथा ॥ १० ॥ वर्णत्वमेकमाश्रित्य अधिकारे प्रवर्तते ॥ स वर्णाश्रमदंडस्तु भिक्षादंडादिको यथा ॥ ११ ॥
वर्णाश्रमाश्रमत्वं च यो धिक्कृत्य प्रवर्तते ॥ स वर्णाश्रमधर्मस्तु दंडाद्यामेखला यथा ॥ १२ ॥ योगेन प्रवर्तते स गुणधर्म उच्यते ॥ यथा मूर्ध्नि भि
षिक्तस्य प्रजानां पालनं परम् ॥ १३ ॥ निमित्तमेकमाश्रित्य यो धर्मः स प्रवर्तते ॥ नैमित्तिकः स विज्ञेयो जातिद्रव्यगुणाश्रयः ॥ १४ ॥
एष तु द्विविधः प्रोक्तः समासादविशेषतः ॥ नैमित्तिकः स विज्ञेयः प्रायश्चित्तविधिर्यथा ॥ १५ ॥ स च तु धानिहृष्यस्तु स्वस्वरूपफलसाधनैः ॥
प्रमाणतस्तु प्रत्येकं समस्तैश्च यथाक्रमम् ॥ १६ ॥ श्रुत्या सह विरोधे तु बाध्यते विषयविना ॥ व्यवस्थया विरोधेन कार्यो यत्नः परीक्ष्यते ॥ १७ ॥
स्मृत्या सह विरोधेन चार्थशास्त्रस्य साधनम् ॥ परस्परविरोधे तु अर्थशास्त्रस्य साधनम् ॥ १८ ॥ अदृष्टार्थैर्विकल्पस्तु व्यवस्था संभवसति ॥

स्मृतिशान्नाविकल्पस्तु आकांक्षापूरणे सति ॥ १९ ॥ वेदमूले स्थितं त्वे तदनुष्ठानं क्रियासती ॥ एवं शक्यविधानं न्ययो ह्येवं व्यवस्थितः ॥ २० ॥
 निषेधविधिरूपं तु द्विधा शान्नाखगाधिप ॥ एकं रूपं वेदं तन्मन्त्रे बहु रूपमथापरे ॥ २१ ॥ पंचप्रकाराः स्मृतय एव शिष्यव्यवस्थिताः ॥ त्रिधा च तु
 धर्द्धेधावाएकधा बहुधा खग ॥ २२ ॥ दृष्टार्था तु स्मृतिः काचिददृष्टार्था तथापरा ॥ अनुवादस्मृतिस्त्वन्यादृष्टादृष्टा तु पंचमी ॥ २३ ॥
 सर्वा एतवेदमूलाः स्मृतवैक्रुषिभिः स्वयम् ॥ अरुण उवाच ॥ या एता भवता प्रोक्ताः स्मृतयः पर्वगोपने ॥ २४ ॥ एतासां लक्षणं ब्रूहि समासादेव
 सत्तम ॥ दृष्टार्था का मतदेव अदृष्टार्था च का भवेत् ॥ २५ ॥ दृष्टादृष्टस्वरूपा का न्यायमूलकं भवेत् ॥ अनुवादस्मृतिः का स्यादृष्टादृष्टा तु
 का भवेत् ॥ २६ ॥ एवमुक्तो महोत्तम आरुणो वारितस्करः ॥ उवाच तं खगं वीरं प्रणतं विनया न्वितम् ॥ २७ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥
 पट्शुणस्य स्वरूपं तु प्रयोगात् कार्यगौरवात् ॥ समयानामुपायानां योगो व्यास समासतः ॥ २८ ॥ अध्यक्षाणां च निक्षेपः करणानां निरूपणम् ॥
 दृष्टार्थैः स्मृतिः प्रोक्ता क्रुषिभिर्गुरुडाग्रज ॥ २९ ॥ संध्योपास्तिस्तथा कार्याशुनो मांसं न भक्षयेत् ॥ अदृष्टार्था स्मृतिः प्रोक्ता मनुना विनतात्मज
 ॥ ३० ॥ पालाशं धारयेदंडमभयार्था विदुर्बुधाः ॥ विरोधे तु विकल्पः स्याद्योगो होमस्ततो यथा ॥ ३१ ॥ श्रुतौ दृष्टं यथा कार्यं स्मृतौ तत्तादृशं य
 दि ॥ उक्तानुवादिन सा तु पारिव्राज्यं तथा गृहात् ॥ ३२ ॥ उक्तो धर्मश्च संक्षेपात्परिभाषा च तद्गता ॥ तत्साधनं च देशादि इत्यमित्यब्रवीद्भविः
 ॥ ३३ ॥ ब्रह्मावर्तः परो देशः क्रुषिभिरुक्तः स्तस्त्वनंतरः ॥ मध्यदेशस्ततोऽप्यन्य आर्यावर्तस्त्वनंतरः ॥ ३४ ॥ कृष्णसारस्तु विचरेन्मृगो यत्र स्वभा
 वतः ॥ यज्ञियः स तु देशः स्यान्मेच्छे देशस्ततः परः ॥ ३५ ॥ ब्रह्मादीनां च देवानां ब्राह्मणदेस्तथैव च ॥ भूतग्रामस्य कृत्स्नस्य त्रयं कृत्स्नस्य खेचर
 ॥ ३६ ॥ साधनत्वं मनुः ग्राहवेदमूलं सनातनम् ॥ प्रकाशयज्ञसं सिद्धयै यदशब्दस्य एव तु ॥ ३७ ॥ उपलभ्य यथा तत्त्वं स च दर्शितवानृषिः ॥
 सम्यक्संसाधनं धर्मकर्तव्यमाधिकारिणा ॥ ३८ ॥ निष्कामेन सदा वीरकाम्यं रूपान्वितेन च ॥ आचारयुक्तः श्रद्धालुर्वैदज्ञोऽध्यात्मचित्तकः ॥ ३९ ॥
 कर्मणां फलमाप्नोति न्यायार्जितधनस्य सः ॥ ४० ॥ ब्रह्मावर्तादिदेशानां समस्तानां विभाषाः ॥ ४० ॥ विभागं ब्रूहि देवेंद्र
 संमानय ग्रहाधिप ॥ ४१ ॥ आदित्य उवाच ॥ ४१ ॥ तं देवानिर्मितं देशं ब्रह्मावर्तं प्रचक्षते ॥ हिमव

द्विध्यशैलस्ययदंतरमुदाहृतम् ॥ ४२ ॥ प्रत्यगेवप्रयागाच्चमध्यदेशःप्रकीर्तितः ॥ आसमुद्रात्तुवैपूर्वादासमुद्रात्तुपश्चिमात् ॥ ४३ ॥ तयोरेवा
 तरंगियोरार्यावतैविदुर्बुधाः ॥ एतान्विज्ञायसंदेशान्त्संश्रयेतप्रयत्नतः ॥ ४४ ॥ शूद्रस्तुतस्मिन्स्मिन्वानिवसेदृत्तिकर्शितः ॥ एषार्धमस्यैव
 ज्योतिःसमासात्कथितातव ॥ ४५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पसौरधर्मेषुअरुणादित्यसंवादेस्मृतिभेदवर्णनं नामैका
 शीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ उत्तर्धर्मस्यरूपंतुसाधिकारंसनातनम् ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिधर्ममाश्रमि
 णांखण्ड ॥ १ ॥ ब्रह्मचारीगृहस्थश्चवनस्थोभिक्षुरेवच ॥ चत्वारःआश्रमाःप्रोक्ताएकएवचतुर्विधः ॥ २ ॥ गायत्रोब्रह्मचारितुप्राजापत्यो
 द्वितीयकः ॥ देवव्रतस्तृतीयस्तुनैष्ठिकस्तुचतुर्थकः ॥ ३ ॥ चत्वारःआश्रमाःप्रोक्ताःसवेदाःसमधर्मकाः ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिसंस्कारंधर्मसिद्ध
 ये ॥ ४ ॥ गर्भाधानमृतौकार्यदृष्टयोस्तुसमंत्रकम् ॥ कार्यमित्रवनंमातृतृतीयमासिसंयुतैः ॥ ५ ॥ सीमंतसप्तमेगर्भेषष्ठेवासप्तमेऽपिवा ॥ पात्र
 संस्कारकादृष्टागर्भाधानादयस्त्रयः ॥ ६ ॥ जातकर्मादयःसर्वसंस्काराःपुरुषस्यतु ॥ जातस्यप्राशनंयत्रस्वर्णादीनांसमंत्रकम् ॥ ७ ॥ जातक
 र्मेतितत्प्रोक्तंगुह्यं नामतदैवतु ॥ प्राकाशनामकर्तव्यदिनेत्वेकादशेथवत् ॥ ८ ॥ धर्मशाल्वादिंसंयुक्तंषष्ठेऽन्नप्राशनंखण्ड ॥ प्रथमेन्देतृतीये
 वाचूढाकर्मविधीयते ॥ ९ ॥ अष्टमेदशमेवापिब्राह्मणस्योपनायनम् ॥ पुरुषस्यतथाचान्यजातीयानांविशेषतः ॥ १० ॥ एकादशेद्वादशे
 वाकार्यंक्षत्रियवैश्ययोः ॥ वेदसंस्कारकंवच्चिमन्यतेत्वौपनायनम् ॥ ११ ॥ पुरुषस्यतथाचान्येऽभयोश्चब्रवीम्यहम् ॥ सावित्रैवैदिकं
 चैवमहानाग्नीमहाव्रतम् ॥ १२ ॥ तथौपनिषदंचाब्दंगोदानंचसुवर्णकम् ॥ व्रतानिग्रहणार्थानिवेदस्येतिमनोमर्तम् ॥ १३ ॥
 वैदिकेदेशपाठस्यउक्तंगृह्येप्रपंचकम् ॥ उक्तागुरोस्तुश्रूषादृष्टादृष्टार्थसाधनम् ॥ १४ ॥ उभयोर्वातिथ्याचान्याथान्यायंयथाश्रु
 तम् ॥ गुरोरप्येवतंविद्यातद्ध्यानंत्रिविधंस्मृतम् ॥ १५ ॥ तोषःपरस्परस्येतिएतावान्धर्मसंग्रहः ॥ कृत्स्नोवेदोऽधिगंतव्यःस्वधर्म
 मनुतिष्ठता ॥ १६ ॥ ज्ञात्वावेदंब्रह्मचारिश्रंथार्थान्यायथाविधि ॥ नैष्ठिकस्यविधानंतुयावत्क्षीर्वाविधीयते ॥ १७ ॥ विद्यातेऽ
 भीष्टदानंचअनुज्ञातोऽगृहीभवेत् ॥ निष्काशनंगुरुगृहाद्गृहस्थस्ययथाभवेत् ॥ १८ ॥ नैष्ठिकश्चसदास्थानंकुर्यात्सम्यग्यथाविधि ॥

उद्ग्रहेद्देततोभार्यासर्वणालक्षणान्विताम् ॥ १९ ॥ अविष्णुतब्रह्मचर्यश्चाधिकारिखगोत्तम ॥ स्वतंत्रमन्यमिच्छति अधिकारं द्विजोत्तमाः ॥ २० ॥
 सप्तमौ पंचमर्चैव कथकां पितृमातृतः ॥ उद्ग्रहेत द्विजोभार्यामसमानां षण्णेत्रजाम् ॥ २१ ॥ संख्याविधिविवाहेषु गोत्रार्थविधिर्वाजतम् ॥
 विकल्पैर्नैव मंतव्यमृषीणां विविधाश्रुतिः ॥ २२ ॥ अष्टौ विवाहा वर्णानां संस्काराख्याइति श्रुतिः ॥ यस्तु दोषवर्ती कन्यामनाख्याय प्रयच्छति ॥
 ॥ २३ ॥ तस्य कुर्यादृषोदंडं स्वयं षण्णवर्तिपणान् ॥ पितृगृहे तु या कन्यारजः पश्यत्यसंस्कृता ॥ २४ ॥ पतंति पितरस्तस्य कन्या च वृषली भवेत् ॥
 यस्तु तां वरयेत् कन्यां ब्राह्मणे ज्ञानदुर्बलः ॥ २५ ॥ अश्राद्धे यमपांक्तं यंतं विद्यादृषलीपतिम् ॥ सर्वदोषान्विविख्याप्य स्त्रियावापुरुषस्य वा ॥
 ॥ २६ ॥ उभयोरापि विख्याप्य ततः सर्वं धमाचरेत् ॥ गौरीकन्याप्रधानवैमध्यमा कन्यका स्मृता ॥ २७ ॥ रोहिणी तत्समाज्ञेया अधमा तु रजस्वला ॥
 ॥ अनूरुरुवाच ॥ गौरी तु कामागान्या रोहिणी च जगत्पते ॥ २८ ॥ रजस्वलानशिका च देवकन्या च का भवेत् ॥ भास्कर उवाच ॥ अप्राप्तर
 जसा गौरी प्राप्ते रजसि रोहिणी ॥ २९ ॥ अव्यंजनकृता कन्या कुचहीना च नशिका ॥ सप्तवर्षा भवेद्गौरी दशवर्षा तु नशिका ॥ ३० ॥ द्वादशे तु भवेत्
 कन्या अत ऊर्ध्वं रजस्वला ॥ व्यंजने न समोपेता सोमो भुजति कन्यकाम् ॥ ३१ ॥ पयोधरेषु गंधर्वारजस्यग्निः प्रकीर्तितः ॥ व्यंजने न ते पुत्रा
 न्कुलं हन्यात् पयोधरैः ॥ ३२ ॥ गतिमिष्टां तथालोकान् हन्यात्तुरजसापितुः ॥ तस्मादव्यंजनेपेता मरजस्का पयोधराम् ॥ ३३ ॥ नान्योप
 भुक्ता सोमा वैर्दद्याद्दुहितरपिता ॥ अन्नं तस्य न भोक्तव्यं वृथा पाको हि स स्मृतः ॥ ३४ ॥ वृथापाकस्य सुक्त्वा त्रैप्रयाश्चित्तं समाचरेत् ॥ प्राणायामं
 त्रिभ्यस्य घृतं प्राश्या विशुद्ध्यति ॥ ३५ ॥ विवाहयेदेकगोत्रांसमानप्रवरां खगाः कृत्वा तस्य समुत्सर्गमाति कृच्छ्राविशोधनम् ॥ ३६ ॥ उद्ग्रह
 येत्स गोत्रांच दुहितां मातुलस्य च ॥ ऋषिभिश्चैव तुल्यो यो द्विजश्चांद्रायणं चरेत् ॥ ३७ ॥ असापिंडा तु या मातुरसगोत्रा च यापितुः ॥ सा प्रशस्ता
 द्विजतीनां दारकर्मणि मथुने ॥ ३८ ॥ अरुण उवाच ॥ दारकर्म किमुक्तं वैयदुक्तं भवता इदम् ॥ सा प्रशस्ता द्विजतीनां दारकर्मणि मथुने ॥ ३९ ॥
 आदित्य उवाच ॥ अग्निहोत्रादित्य कर्म वैदिकं विनतात्मज ॥ तदुक्तं दारकर्मैति द्वाभ्यां गोलु मथुनम् ॥ ४० ॥ नो बहेत्कपिलां कन्यानां धिकां
 गीं न रोगिणीम् ॥ नालोमिकां नातिलोमानं चाकूटानं पिं गलाम् ॥ ४१ ॥ ऋक्षवृक्षनदीनां मूर्तिना न्यपर्वतनामिकाम् ॥ नयक्षाभिप्रेत्य न मूर्तिना

तिभीषणनामिकाम् ॥ ४२ ॥ यस्यास्तु न भवेद्भ्रातान विज्ञायेत वैपिता ॥ नोपगच्छेत्ता प्राज्ञः पुत्रिकाधर्मशक्या ॥ ४३ ॥ हंसस्वरमेकवर्णा
मधुपिगल्लोचनाम् ॥ तादृशीं वरेत्कन्यां गृहाथी खिगसत्तम ॥ ४४ ॥ दाराग्निहोत्रसंयोगं कुरुते योऽग्रजे स्थिते ॥ परिवेत्ता स विज्ञेयः परि
वित्तिस्तु पूर्वजः ॥ ४५ ॥ परिवित्तिः परिवेत्ता च यथा स परि विद्यते ॥ सर्वे ते न रकं याति दातृयाजकपंचमाः ॥ ४६ ॥ कृबिदेशांतरस्थे वाप
तिते ब्रजिते तथा ॥ योगशाल्माभियुक्ते च न दोषः परिविंदने ॥ ४७ ॥ खंजवान न कुब्जे पुगद्गद्गेषु जडेषु च ॥ जात्यंधे वा धिरमृकेन दोषः परि
विंदने ॥ ४८ ॥ न श्राद्धं तु कनिष्ठस्य वि कुलाय च कन्यका ॥ वरश्च कुलश्रीलाभ्यां न शुद्धयेत्कदाचन ॥ ४९ ॥ न मंत्राः कारणं तत्र न च कन्या
वृता भवेत् ॥ उद्गाहिता तु या कन्या न च प्राप्ता तु मैथुनम् ॥ ५० ॥ पुनरभ्येत्य भर्तारं यथा कन्या तथैव सा ॥ समाक्षिप्य मतां कन्यां पिता अक्षतयोनि
नीम् ॥ ५१ ॥ कुलश्रीलवते दद्यान्नस्या दोषः खगाधिप ॥ अनूरु रुवाच ॥ ये तेऽष्टौ प्रभवाः प्रोक्ता विवाहा ये जगत्पते ॥ ५२ ॥ लक्षणं ब्रूहि चेत्ते
षां समासात्तिमिरापह ॥ आदित्य उवाच ॥ शुभां लक्षणं संपन्नां कुलश्रीलगुणान्विताम् ॥ ५३ ॥ अलंकृत्या हर्ते दानं विवाहो ब्राह्म उच्यते ॥
सहधर्मकृपाहेतोर्दानं समयवंदनात् ॥ ५४ ॥ अलंकृत्यैव कन्यायाः प्राजापत्यः स उच्यते ॥ प्रदानं यत्र कन्यायाः सहगोमिश्रुनेन तु ॥ ५५ ॥
सपत्नायाः सगोत्रायास्तमर्षमृषयो विदुः ॥ अंतर्वैद्यां समानीय कन्यां कनकमंडिताम् ॥ ५६ ॥ ऋत्विजे चैव यद्दानं विवाहो वैवस्वजकः ॥ एते
विवाहाश्च त्वारो धर्मकार्थदायकाः ॥ ५७ ॥ अशुलकब्रह्मणा प्रोक्ता स्तारयांति कुलद्रयम् ॥ चतुर्व्यतेषु दातृयास्तु तन्नो यः सुतः स्त्रियाम् ॥
॥ ५८ ॥ दातुः प्रतियहीतुश्च पुनस्त्यासतमानि पतृन् ॥ विविक्ते स्त्रयमन्योऽन्यं स्त्रीपुंसोऽयं समागमः ॥ ५९ ॥ प्रीतिहेतुः स गंधवा विवाहः
पंचमो मतः ॥ ६० ॥ हत्वाच्छिस्त्वा च भित्त्वा च क्रोशं रूर्तं दृष्ट्वा ॥ प्रसह्य कन्या हरणं राक्षसो विधिरुच्यते ॥ ६१ ॥ शुलकं प्रदा
य कन्याया हरणं व्यसनादपि ॥ प्रसादे हेतु रक्तो यमासुरः स तमस्तथा ॥ ६२ ॥ सुतां मत्तां प्रमत्तां वा रहो यत्रोपगच्छति ॥ स पापिष्ठो विवाहानां
पैशाचश्चाष्टमोऽधमः ॥ ६३ ॥ एतान्सुलकान्सामान्यान्विवाहांश्चतुरो विदुः ॥ केवलं क्षत्रियस्यैव विधिं छित्त्वा हिराक्षसः ॥ ६४ ॥
प्राप्ते पूर्वविवाहे तु विधिवैवाहिकः शिवः ॥ कर्तव्यस्तु त्रिभिर्वर्णैः समयेनाग्नि साक्षिकः ॥ ६५ ॥ दोषवत्याः फलं दाने दातुः षण्णवतिर्दमः ॥

स्यात्तु शुल्कप्रदानेन च कन्यायाश्चापवर्जनम् ॥ ६६ ॥ मोक्षोपवर्तनं द्वेषः स्त्रीधनस्य निवर्तनम् ॥ आकांक्षातीर्थसंरोधस्त्यागहेतुश्च
 वक्ष्यते ॥ ६७ ॥ परस्परस्य संबंधान्मोक्षः स्त्रीपुंसयोः स्मृतः ॥ न स्यादन्यतरः प्रीतिरोषात्संप्रतिकादापि ॥ ६८ ॥ बाधते चेत्पतिर्भार्यास
 तु द्वेषइति स्मृतः ॥ वृत्तिराभरणं शुल्कं लाभश्च स्त्रीधनं भवेत् ॥ ६९ ॥ भोक्तुस्तु स्वयमेवंदं पतिनाहननादपि ॥ वृथामोक्षेण भोगेन स्त्रियैद
 व्यात्सवृद्धिकम् ॥ ७० ॥ सुपुत्रान्तं सहरावो हि स्त्रीधनं भोक्तुमर्हसि ॥ आकांक्षिताष्टवर्षाणि भर्तापि प्रसवं स्त्रियाः ॥ ७१ ॥ दशवंधानि वंधानि द
 शस्त्रीपूरुषानपि ॥ ततोर्वेदेतु पुत्रार्थी धर्मतः कुलजां स्त्रियम् ॥ ७२ ॥ पुत्रलाभात्परं लोके नास्ति हि प्रसवार्थिनः ॥ एतां शुल्कस्य तां मुक्त्वा अन्या
 ल्लभुं धुयदीच्छति ॥ ७३ ॥ समस्तास्तोषयेत्वार्यैः सुयौ ङांपरमां वरेत् ॥ एकाशूद्रस्य वैश्यस्य द्वे तिस्रः क्षत्रियस्य तु ॥ ७४ ॥ चतस्रो ब्राह्मण
 स्य स्युर्भार्याराज्ञो यथेष्टतः ॥ ७५ ॥ अतीर्थगमनात्पुंसं स्तुतीं संगृह्णान्ति स्त्रियाः ॥ उभयोर्धर्मलोपः स्यात्स्वेष्वेव तु विशेषतः ॥ ७६ ॥ योगपटोतु
 तीर्थानां विवाहक्रमश्चात्र जेतु ॥ तत्साम्यं जीविव पुत्रावाग्रहणक्रमश्चापि वा ॥ ७७ ॥ ब्राह्मादिभिर्विवाहेस्तु संस्कृतौ तौ खगाधिप ॥ अष्टौ वि
 वाहावर्णनं विनये यउशंतु वै ॥ ७८ ॥ ब्राह्मो देवस्तथाप्यैश्च प्राजापत्यः खगाधिप ॥ गार्धर्वश्चासुरो रक्षः पैशाचस्त्वष्ट्रमोऽधमः ॥ ७९ ॥ प्रशस्ताः
 क्षत्रियादीनां विप्रादीनां तु मानसः ॥ प्रतिग्रहादयो बद्धा विवाहा ब्राह्मणस्य तु ॥ ८० ॥ क्षत्रियस्यापि देया तु प्रतिग्रहविवर्जिता ॥ प्रवृत्तिकेचिदि
 च्छंति दानमित्यपरे स्थिताः ॥ ८१ ॥ पावनं पुरुषाणां तु विवाहं परिचक्षते ॥ ८२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमोऽध्यायः ॥ भूत
 नृसंवादो विवाहविधिवर्णनमद्व्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ भास्कर उवाच ॥ कुर्यात्पंचमहायज्ञानधिकारो द्विजस्य सः ॥ भूत
 पित्रमरब्रह्मनुष्याणां यथाविधि ॥ १ ॥ सदा सदानकृत्यानां फलार्थं परे स्थिताः ॥ नित्या नित्यमिति प्राहुरनुष्णात्फलं परे ॥ २ ॥ अ
 तिथेः परितोषाय परिचर्या विधीयते ॥ अहृष्टनियमादहृष्टारोग्यानां च वर्जनम् ॥ ३ ॥ तिस्रोष्टकास्तु कर्तव्या मध्यावर्तचतुर्थिका ॥ शाकपाय
 संपूपैस्तुभंसिनचतुर्थिका ॥ ४ ॥ प्रतिपदिक्रियते यस्तु चतुःपार्वण उच्यते ॥ स्वगृहोक्तविधानेन पक्षादिः स तु कीर्त्यते ॥ ५ ॥ नित्यं नैमिति
 कं कांम्यं वृद्धिश्चाद्वंसापि ङनम् ॥ पार्वणचेति विज्ञानोऽष्टाद्वयार्थमुत्तमम् ॥ कर्मगणवमं प्रोक्तं वैदिकं दशमं स्मृतम् ॥ ६ ॥ अनूरुवाच ॥ यदे

तद्भवताप्रोक्तं श्राद्धं दशधा विभोः ॥ तस्य सर्वस्य मे ब्रूहि लक्षणं वै पृथक् पृथक् ॥ ७ ॥ नित्यं किमुच्यते श्राद्धं किंवा नैमित्तिकं भवेत् ॥ काम्या
दिदेवादेवैश्वर्येण लक्षणं वद ॥ ८ ॥ आदित्य उवाच ॥ अहन्यहं नियच्छाद्धं तत्रित्यं खगकीर्तितम् ॥ वैश्वदेवविहीनं तु अशक्तबुद्धेः कनतु ॥ ९ ॥
एकोद्दिष्टं तु यच्छाद्धं तन्नैमित्तिकमुच्यते ॥ तत्सदैव प्रकर्तव्यमयुष्मान्भोजयेद्विजान् ॥ १० ॥ कामयुक्तं हि तत्काम्यमभिप्रेतार्थसिद्धये ॥
पार्वणेन विधानेन तदप्युक्तं खगाधिप ॥ ११ ॥ बृद्धौ यत्क्रियते श्राद्धं बृद्धिश्चाद्धं तदुच्यते ॥ सर्वप्रदक्षिणं कार्यं पूर्वाह्णं तूपातिना ॥ १२ ॥ गंधोदक
तिलैर्युक्तं कुर्यात्पात्रचतुष्टयम् ॥ अर्घार्थं पितृपात्रेषु प्रेष्यते पात्रं प्रमोचयेत् ॥ १३ ॥ ये समाना इति द्वाभ्यामेतज्ज्ञेयं संपिंडनम् ॥ नित्येन तु लयं शेषं
स्योदकोद्दिष्टं स्त्रिया अपि ॥ १४ ॥ दशैवैक्रियेत्यतु तत्पार्वणमुदाहृतम् ॥ पर्वणि क्रियेत्यतु तत्पार्वणमिति स्थितिः ॥ १५ ॥ गोभ्य
श्चक्रियते श्राद्धं तद्गोष्ठी श्राद्धमुच्यते ॥ बहूनां विदुषां संपत्सु स्वार्थं पितृसुते ॥ १६ ॥ क्रियते शुद्धये यद्ब्राह्मणानां च भोजनम् ॥ शुद्धयर्थं मि
तितत्प्रोक्तं वै न ते यमनीषिभिः ॥ १७ ॥ निषेककाले सोमं च सीमं तोन्नयेने तथा ॥ ज्ञेयं पुंसवने श्राद्धं तच्च कर्म गमेव च ॥ १८ ॥ क्रियते देवमुद्दि
श्य सप्तम्यादिषु यत्नतः ॥ गच्छेद्देशं तरेयस्तु श्राद्धं कुर्यात्तु सर्वापि ॥ १९ ॥ तद्यत्नार्थमिति प्रोक्तं प्रविशेच्च न संशयः ॥ शरीरोपचये श्राद्धमश्वबुद्धयर्थं
मेव च ॥ २० ॥ पुष्टयर्थमेतद्विज्ञेयमौपचारिकमुच्यते ॥ सर्वेषामेव श्राद्धानां श्रेष्ठं सांवत्सरं मतम् ॥ २१ ॥ क्रियते यत्खगश्रेष्ठमृते हनिबुधैः सह ॥
मृतेऽहनि पुनर्यस्तु न कुर्याच्छ्राद्धमादरात् ॥ २२ ॥ मातुश्च खगश्राद्धं लवत्सरं ते मृतेऽहनि ॥ नाहं तस्य खगश्रेष्ठं पूजां गृह्णामि नो हरिः ॥ २३ ॥
न ब्रह्मान च वैरुद्धान् चान्ये देवतागणाः ॥ तस्माद्यत्नेन कर्तव्यं वर्षेषु मृतेऽहनि ॥ २४ ॥ नरेण खगश्राद्धं लोभो जकेन विशेषतः ॥ भोजको यस्तु
वै श्राद्धं न करोति खगाधिप ॥ २५ ॥ मातापितृभ्यां सततं वर्षेषु मृतेऽहनि ॥ सयाति न रं कथं रं तां मित्रेणा मनामतः ॥ २६ ॥ ततो भवति दुष्टात्मान
गरे समूकरं खग ॥ अनूरु उवाच ॥ न जानाति दिनं यस्तु न मांसं विबुधाधिप ॥ २७ ॥ मृतौ यत्र महः प्राज्ञपितरौ सकथं नरः ॥ श्राद्धं करोतु वै ता
भ्यां विधिवद्भस्मरात्मकम् ॥ २८ ॥ आदित्य उवाच ॥ न जानाति नरो यस्तु न तानां विन तात्मजा ॥ मांसं दिनं मृतानां तु पितॄणां खगसत्तमा ॥ २९ ॥
यथा कुर्यात् खगश्रेष्ठं शुक्लं सप्तमासतः ॥ भुताहं यो न जानाति मानवो विन तात्मज ॥ ३० ॥ तेन कार्यं ममावस्थ्या श्राद्धं सांवत्सरं खग ॥ मासे मा

गङ्गोर्वीरमाधेवाविधिवत्खग ॥ ३१ ॥ विशेषतोभोजनेनग्रामांपूजयतेसदा ॥ प्रीत्येवमवैतनसंपूज्याःपितरःसदा ॥ ३२ ॥ ममेष्टाःपितरो
 नित्यंगोविप्राश्चसुव्रत ॥ तस्माच्चतेसदापूज्यामद्रक्तेनविशेषतः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमस्किलपैरधर्मैश्चाद्व
 विधिकथनंनमज्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ प्रलयतेप्रत्ययैवप्रश्रुर्वप्रतिग्रहः ॥ यजनेऽध्यायनेवादेशद्विधोवैदवि
 विधिकथनंनमज्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ नदर्थपितृदेवभ्योयच्चछ्रीवास्वगाधिप ॥ २ ॥ अनुयोगेनयोदद्याद्ब्राह्मणयप्रति
 क्रयः ॥ १ ॥ वेदविक्रयनिर्दिष्टस्त्रियाचार्वजितंधनम् ॥ नदर्थपितृदेवभ्योयच्चछ्रीवास्वगाधिप ॥ २ ॥ अनुयोगेनयोदद्याद्ब्राह्मणयप्रति
 ग्रहम् ॥ सपूर्वनरकंयातिब्राह्मणस्तदन्तरम् ॥ ३ ॥ वेदक्षराणिवावतिनियुज्यन्तेथकारणात् ॥ तावत्योश्चणहत्यावैवदविक्रयमाप्नुयात् ॥ ४ ॥
 वैश्वदेवेनयोहीनआदित्यस्यचकर्मणा ॥ सर्वैतेवृषलज्ञेयाःप्राप्तवेदाश्चब्राह्मणाः ॥ ५ ॥ येषामध्ययनंनस्तिथेचकोचदनश्रयः ॥ कुलंवाऽश्रोत्रि
 येषांसर्वैतेशूद्रधर्मिणः ॥ ६ ॥ अकृत्ववैश्वदेवतुयोभुनक्त्यबुधःखग ॥ वृथातेनान्नप्राकेनयमयोनिव्रजेतुसः ॥ ७ ॥ प्रियोवायादिवाद्देश्यो
 मूर्खःपण्डितएवचावैश्वदेवतुसंप्राप्तेसोऽतिथिःस्वर्गसंकमः ॥ ८ ॥ नैकग्रामीणमतिथिविप्रसांगतिकं तथा ॥ अचित्योभ्यागतोयस्मात्तस्मा
 दतिथिरुच्यते ॥ ९ ॥ अचित्यःसतुवैनाम्रावैश्वदेवउपागतः ॥ अतिथित्विजानीयान्नपुनःपूर्वमागतः ॥ १० ॥ यावच्चप्राप्तुतेह्यन्नकृताशीः
 स्नातकोद्भिजः ॥ तस्यान्नस्यचतुर्भागंहतकाराविदुःखग ॥ ११ ॥ ग्राममात्राभवेद्भिक्षाचतुष्कालंचतुर्गुणम् ॥ पुष्कलानिचचत्वारिहतका
 रोविधीयते ॥ १२ ॥ आरूढोनैष्ठिकंधर्म्यस्तुप्रच्यवतेपुनः ॥ चांद्रायणंचरेन्मासमितिषिद्धिखगाधिप ॥ १३ ॥ आरूढपतितापत्योब्राह्म
 णोविधीयते ॥ द्वैवेतौविद्धिचांडालौवेदिनाद्यश्चजायते ॥ १४ ॥ ब्राह्मणकुलटानित्यंस्वकंत्यक्त्वापतिलग ॥ अन्यस्यविशतेगेहेब्राह्मण
 णोवृषलेनच ॥ १५ ॥ उत्पद्यतेतुयस्तस्याब्राह्मणेनमहामते ॥ सचांडालोमहान्प्रोक्तोमहाचांडालइत्युत ॥ १६ ॥ यस्तुप्रव्रजितोभूत्वा
 स्यखगाधिप ॥ १५ ॥ उत्पद्यतेतुयस्तस्याब्राह्मणेनमहामते ॥ सचांडालोमहान्प्रोक्तोमहाचांडालइत्युत ॥ १६ ॥ यस्तुप्रव्रजितोभूत्वा
 पुनःसेवतिमैथुनम् ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणिविष्टायांजायतेकिमिः ॥ १७ ॥ पंचगव्येनशुद्धिःस्यादित्याहममदेहकृत् ॥ अभोज्यंब्राह्मणस्या
 न्नवृषलेननिर्मात्रितम् ॥ १८ ॥ तथैववृषलस्यान्नब्राह्मणेननिर्मात्रितम् ॥ ब्राह्मणंनदंश्चूद्रःशूद्रांन्नब्राह्मणोददत् ॥ १९ ॥ उभावेतावभो
 ज्यान्नौभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् ॥ उपनिक्षेपधर्मेणशूद्रांन्नंचपचोद्भिजः ॥ २० ॥ अभोज्यंतद्रवेदंनंचविप्रःपुरोहितः ॥ शूद्रांन्नंशूद्रसंपर्कशूद्रेण

सहवासनम् ॥ २१ ॥ शूद्रो ज्ञानगमः काश्चिज्ज्वलंतमपि पातयेत् ॥ शूद्रात्रापहताविप्राविह्वलरतिलालसाः ॥ २२ ॥ कुपिताः किं करिष्यति नि
र्विषा इव पन्नगाः ॥ हस्तदत्तास्तु ये स्नेहाह्लवणव्यंजनादयः ॥ २३ ॥ दातारं नापि तिष्ठति भोक्ता भुंजति किलिषम् ॥ आयसेन तु पात्रेण यदन्नमुप
दायते ॥ २४ ॥ भोक्ता विष्टाशं मुं के दाता तु नरकं व्रजेत् ॥ अंगुल्या दंतकाष्ठं यत्प्रत्यक्षलवणं च यत् ॥ २५ ॥ मृत्तिका भक्षणं चैव तुल्यगोमांस
भक्षणम् ॥ मुखे पयुषिते नित्यं भवत्यप्रयतो द्विजः ॥ २६ ॥ तस्माच्छुष्कमथार्द्रा भक्षयेदंतधावनम् ॥ पुष्पा लंकारवस्त्राणि गंधमाल्यानुलेप
नम् ॥ २७ ॥ उपवासं न दुष्यति दंतधावनं मंजनम् ॥ गृहं तिवसते मूर्खो दूरैश्चास्य गुणान्वितः ॥ २८ ॥ गुणान्विते च दातव्यं नास्ति मूलं
व्यतिक्रमः ॥ ब्राह्मणाति क्रमो नास्ति विप्रैर्देवविवाजैते ॥ २९ ॥ ज्वलंतमग्निमुत्सृज्य न हि भस्म निहूयते ॥ सन्निष्कृष्टमधीयानं ब्राह्मणं व्य
तिक्रमेत् ॥ ३० ॥ भोजनैर्नैव दानेन दहत्यासप्तमंकुलम् ॥ एवमेव जगन्नाथ देवदेव जगत्पते ॥ ३१ ॥ किंतु यत्ते पुरा देवश्रुतं
वाक्यं महात्मनः ॥ गदतो नारदस्यैव शृणु त्वं विबुधाधिप ॥ ३२ ॥ गदतो भिसुरश्रेष्ठ धर्म्यमर्थं सुखावहम् ॥ सत्यानिष्ठं द्विजं यस्तु शुकुजा
तिप्रियंवदम् ॥ ३३ ॥ मूर्खपाखंडिनं वापि वृत्तिहो न मथापि वा ॥ अतिक्रम्य नरो धोरं नरकं पातयेत्स्वग ॥ ३४ ॥ सप्त परान्तसप्त पूर्वान् पुरुषा
नात्मना सह ॥ तस्मान्नातिक्रमेद्वाजा ब्राह्मणं प्रातिवेशिकम् ॥ ३५ ॥ संबंधतस्तथा सन्नद्धौ हि त्रिविद्यते तथा ॥ भागिनेयं विशेषेण
तथा बंधुं ग्रहाधिप ॥ ३६ ॥ नातिक्रमेन्नरस्त्वेतान् सुमूर्खान् पिणोपते ॥ अतिक्रम्य महद्द्रोहं रं वं नरकं व्रजेत् ॥ ३७ ॥ आदित्य उवाच ॥ ए
वमेतन्न संदेहो यथावदसिखे चर ॥ ममाप्येवं गतं वीर ब्राह्मणं न परीक्षयेत् ॥ ३८ ॥ सर्वदेवमयं विप्रसर्वलोकमयं तथा ॥ तस्मात्संपूजयेद्देवं न
गुणांस्तस्यार्चयेत् ॥ ३९ ॥ केवलं चितयेज्जातिं न गुणान्विनतात्मज ॥ तस्मादात्मं त्रयेत्पूर्वमासन्नं ब्राह्मणं बुधः ॥ ४० ॥ यस्त्वासन्नमतिक्र
म्य ब्राह्मणं पतिताहते ॥ दूरस्थान् पूजयेन्मूढगुणाढ्यान्नरकं व्रजेत् ॥ ४१ ॥ देवकर्म विनाशो न ब्रह्मस्वहरणेन चादेव द्रव्यं द्विजान्नं च ब्रह्मस्त्वं ब्राह्मणार्ज
तम् ॥ ४२ ॥ विग्रोन्यां क्षिपेत यस्तु विग्रो निमधि गच्छति ॥ माददस्वोति यो ब्रूयाद्वाग्नि ब्राह्मणे पुत्रै ॥ ४३ ॥ तिर्यग्यो निशंतं गत्वा चांडाले च
भिजायते ॥ यत्तु वाचा प्रतिज्ञातं कर्मणो नोपपादितम् ॥ ४४ ॥ तद्वर्णधर्मसंयुक्तमिह लोके परत्र चाविद विद्याव्रतस्नातेश्च त्रिये गृहमागते ॥ ४५ ॥

क्रीडन्त्योषधयः सवायास्यामः परमांगतिम् ॥ मधुमांससुरासोमं श्लाघ्यं लवणं तथा ॥ ४६ ॥ विक्रीयान्यतमेषां द्विजश्चांद्रायणं चरेत् ॥
 गुडं तिलं तथा नीलं केशान्गोघ्नमकान्यवान् ॥ ४७ ॥ विक्रीय ब्राह्मणो गार्वाक्षश्च संतपनं चरेत् ॥ उष्ट्रमाविकक्षीरं च अन्नं मृतकमूतके ॥ ४८ ॥
 चौरस्यान्नं मृतश्राद्धं मुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् ॥ गवांशृंगोदके स्नानं तोमहानद्याश्च संगमे ॥ ४९ ॥ समुद्रदर्शनं द्वापिशुनादृष्टशुचिर्भवेत् ॥ वेदवि
 द्वाव्रतस्नातः शुनादृष्टो द्विजः खग ॥ ५० ॥ हिरण्योदकमिश्रं तु घृतं प्राइय विशुद्धयति ॥ तिष्ठन्वाप्यथ वागच्छच्छुनादृष्टो द्विजः खग ॥ ५१ ॥
 वज्रं प्राइय शुचिः स्याद्वै यथाह भगवान्मनुः ॥ अतिनश्वापि दृष्टस्य त्रिरात्रं क्षपणं स्मृतम् ॥ ५२ ॥ स घृतं च ततो मुक्त्वा व्रतशेषं समाचरेत् ॥
 ब्राह्मणी तु शुनादृष्टा सोमैष्टुं समाचरेत् ॥ ५३ ॥ यदानदृश्यते सोमः प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ यादिशं ब्रजेते सोमस्तोदिशं चालोकयेत् ॥ ५४ ॥
 सोममार्गेण सापूर्वापंचपूतेन शुष्यति ॥ ब्राह्मणस्य ब्रह्मदारैः पूयशोणितसंभवे ॥ ५५ ॥ क्रिमिभिर्दृश्यते यश्च निष्कृतिं तस्य वच्मि ते ॥ गवां तत्र
 पुरीषेण त्रिकालं स्नानमाचरेत् ॥ ५६ ॥ दधि क्षीरं घृतं पीत्वा कृमिदृष्टो विशुद्धयति ॥ अथ नभ्यां प्रदृष्टस्य आपादाद्विनतात्मज ॥ ५७ ॥ एत
 द्विनिर्दिशेत् प्राज्ञः प्रायश्चित्तं खगाधिप ॥ नाभिकंठांतरे वीरयथा उत्पद्यते कृमिः ॥ ५८ ॥ षड्रात्रं तु तदा प्रोक्तं प्रायश्चित्तं मनीषिभिः ॥ यदा द
 शंति शिरसि स कृमयो विनतात्मज ॥ ५९ ॥ कृच्छ्रं तदा चरेत् प्राज्ञः शुद्धये कश्यपात्मज ॥ मृतांत्रं मधुमांसं च यस्तु भुंजीत ब्राह्मणः ॥ ६० ॥ स त्रीण्यहा
 न्युपवसेदकाहं चोदके वसेत् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमी कल्पेऽनुवादिन्यं संवादे ब्राह्मणधर्मवर्णनं मचतुरशीत्युत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ४४ ॥ आदित्य उवाच ॥ रात्रौ श्राद्धं न कुर्वीतरक्षसी कीर्तिता हि सा ॥ संध्योरुभयोर्वीरमूयै चैवाभिरोहिते ॥ १ ॥
 अकृत्वा मातृयज्ञंतु यः श्राद्धं परिषेयेत् ॥ तातस्य क्रोधं संयुक्ता हिंसा मिच्छति दारुणाम् ॥ २ ॥ अनूरु रुवाच ॥ मातृश्राद्धं कथं कार्यं काश्चात्तामात
 रः स्मृताः ॥ नादीमुखाश्च पितरः कथं पूजामवाप्नुयुः ॥ ३ ॥ आदित्य उवाच ॥ हंत ते संप्रवक्ष्यामि मातृश्राद्धविधिं खग ॥ शृणु त्वं खग शार्दूल गद
 तोममकृत्स्नशः ॥ ४ ॥ पूर्वोक्ते भोजयेद्विप्रान् शौसर्वां प्रदक्षिणान् ॥ तथा न्यनं वमं विप्रं चतुरश्रं खगाधिप ॥ ५ ॥ ऋजूं वै कुत पादं त्वा सत्ये
 ना विधिवत् खग ॥ कृत्वा यवैस्ति लार्थं तु दधिमि श्रंक्रमेण च ॥ ६ ॥ गंधपुष्पादिकं सर्वं कुर्वाद्विप्रं प्रदक्षिणाम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततो दद्यान्मधुरं

भोजनंखग ॥ ७ ॥ गुडमिश्रंखगश्रेष्ठसवस्त्रमोदनंपरम् ॥ रसानामोदकांश्चैव नचास्तांकटुकास्तथा ॥ ८ ॥ एवंमुक्तेषुविप्रेषुदद्यात्पिण्डा-
 न्तसमाहितः ॥ दध्यक्षतविमिश्रांस्तुवरैदंश्चखगाधिप ॥ ९ ॥ कृत्वातुमंडपंवीरचतुरस्रप्रदक्षिणम् ॥ पूर्वाग्रांश्चकुशान्दत्त्वापुष्पाणांप्रक-
 रंतथा ॥ १० ॥ सव्येनपाणिनावीरविधिवत्खगसत्तम ॥ मात्रेप्रमात्रेत्तन्मात्रेनिर्पेत्पूर्वतोमुखः ॥ ११ ॥ पितृमात्रेत्तन्मात्रेनिर्पेद्विधि-
 वत्खग ॥ वृद्धायैप्रपितामहैतथान्यनिर्पेद्बुधः ॥ १२ ॥ एवमुद्दिश्यवैमातृःषट्पिण्डान्निर्वपेत्खग ॥ भोजयाद्यौद्विजान्वीरमातृश्राद्धेखगा-
 धिप ॥ १३ ॥ नवमंसर्वदेवत्वंभोजयेद्विधिवत्खग ॥ नांदीमुखान्स्ततोद्दिश्यपितृपंचाद्विजोत्तमान् ॥ १४ ॥ भोजयेद्विधिवच्छ्राद्धेवृद्धे-
 श्राद्धेप्रदक्षिणम् ॥ इत्थंश्राद्धद्रव्यंकुर्याद्वृद्धौकश्यपनंदन ॥ १५ ॥ तथायमपितेविचिन्मपरंश्राद्धविधितव ॥ अथैवंभोजयेच्छ्राद्धेतत्पूर्व-
 तुप्रवर्तयेत् ॥ १६ ॥ अन्यथातत्रलुपंतिसदेवासुरमानुषाः ॥ अश्वभवेतुविप्रस्यपाणवोपपादयेत् ॥ १७ ॥ योह्यग्निःसद्विजोविप्रोभ-
 त्रदक्षितमुच्यते ॥ पूर्वपात्रेचयच्चात्रयच्चात्रमुपकल्पितम् ॥ १८ ॥ तेनैवसहभोक्तव्यपृथग्भावो नविद्यते ॥ द्वाद्वैवैश्वर्येणैविप्रप्राइमु-
 खादुपवेशयेत् ॥ १९ ॥ त्रीन्यैत्रोदङ्मुखान्वीरवृद्धौचाध्वयुसंगमात् ॥ २० ॥ त्रीणिश्राद्धेपवित्राणिदौहित्रकुतुपास्तिलाः ॥ त्रीणिचात्रप्रश-
 संतिशौचमक्रोधमत्वरम् ॥ २१ ॥ दौहित्रंखंडमित्युक्तंललाटायप्रजापते ॥ तत्रशृंगस्ययत्पात्रंतदौहित्रमितिस्मृतम् ॥ २२ ॥ सव्यादंसा-
 त्परिभ्रष्टनाभिदेशेव्यवस्थितम् ॥ एकवस्त्रंतुतंविद्याद्वैवेपित्र्येचवर्जयेत् ॥ २३ ॥ पितृदेवमनुष्याणांपूजनंभोजनंतथा ॥ नोत्तरायांविना-
 कार्यकृतंस्यान्निष्फलंयतः ॥ २४ ॥ परिधानकृतेस्कंधेगृहस्थोयोऽर्चयेत्पितृन् ॥ नसतत्फलमाप्नोतिथयायोगपटावृतः ॥ २५ ॥ वनस्थानां-
 खगश्रेष्ठयतीनांचमहामते ॥ सिद्धयेकमर्णिवीरयोगपट्टकुमुच्यते ॥ २६ ॥ हस्तौप्रक्षाल्यगंडूषयःपिबेदविचक्षणः ॥ सतुद्वंचपित्र्यं-
 चआत्मानंचोपधातयेत् ॥ २७ ॥ भोजनेष्वेवतिष्ठतिस्वस्तिस्त्वर्कवीतियद्विजाः ॥ आसुरंतद्भवेच्छ्राद्धेपितृणानोपतिष्ठति ॥ २८ ॥ दातारो-
 नोभिर्वर्धतांविदाःसंततिरेवच ॥ श्रद्धाचनोमाव्यगमद्बुद्धेयंचनोऽस्त्विति ॥ २९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मणेपविणिसप्तमीकल्पसौरधर्मैर-
 रुणादित्यसंवादेमातृश्राद्धविधिवर्णनंनमपंचाशान्त्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ आस्करउवाच ॥ श्रावण्यांतुबलिःकार्यःसर्पाणांभञ्ज-

पूर्वकम् ॥ शयनारोहणे चैव कार्यैः सुखमभीप्सता ॥ १ ॥ कार्यः प्रत्यवरोहस्तु मार्गशीर्ष्यानि संशयः ॥ फलं विना त्वनुष्ठानं नित्यानामिष्यते
 स्फुटम् ॥ २ ॥ काम्यानां सफलार्थं तु दोषप्राप्त्यर्थमेव च ॥ नैमित्तिकानां कारणं त्रिविधं कर्मणां फलम् ॥ ३ ॥ फलं केचिदुपात्तस्य दुरितस्य
 प्रचक्षते ॥ अनुत्पत्तिस्तथा चान्ये प्रायेत्याभ्युपमं त्रयम् ॥ ४ ॥ नित्यक्रियं तथा चान्ये अनुपगात् फलं श्रुतिः ॥ अग्न्याधेयं तथा दर्शपूर्णमासं द्विती
 यकम् ॥ ५ ॥ चातुर्मास्यं मग्निहोत्रं पशुवर्धनं रूढकाः ॥ सौत्राणी च संस्थाः स्युर्होविषः श्रुतिर्नोदिताः ॥ ६ ॥ अग्निहोमोऽत्यग्निहोम उक्थः
 संपोड्यतीतथा ॥ वाजपेयातिरात्रश्च आसौर्यामः श्रुतौ श्रुतः ॥ ७ ॥ दद्यास्यात्सर्वभूतेषु अनसुयाथ मंगलम् ॥ क्षांतिं दद्यात्स्वनायासः शौचमस्फुट
 ताव्रतम् ॥ ८ ॥ सम्यगुक्तास्तु संस्कारा ब्रह्मप्राप्तिनिमित्तकाः ॥ अन्तरं प्रवक्ष्यामि विप्राणां वृत्तयः शुभाः ॥ ९ ॥ ऋतामृतं च विप्राणामृतं प्रमु
 तमेव च ॥ प्रतिग्रहावणिज्यादिश्रेयसीनोत्तरोत्तरा ॥ १० ॥ आजीविका वृत्तयस्तु इत्याद्याः संप्रवर्तिताः ॥ तासां कयापि जीवितं अनुतिष्ठेद्यथा
 विधिः ॥ ११ ॥ नित्यं शुचिमुगंधश्च स्नानशीलः प्रियंवदः ॥ पूज्यश्च पूजयेद्देवान् कार्याणि स्वयमाचरेत् ॥ १२ ॥ नैक्षतां कैनं न शान्तिं च संस्पृष्ट
 मैथुनम् ॥ नाप्सु मूत्रं पुरीषं वानाशु चीरां त्रितारका ॥ शास्त्रोक्तायं त्रयाया तु नानुक्ता निव्रतानि च ॥ १३ ॥ स्वर्गार्थं साधयेत्ताभिः शक्तिमान् मन
 सा तथा ॥ नित्यानि केचिदिच्छंति काम्यानि च तथा परे ॥ १४ ॥ काम्या प्रवृत्तौ संगे च प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ व्रतानि मनसा निवृष्टं संकल्प इति मा
 नसः ॥ १५ ॥ अंतरा तु फलं यत्तद्विवादाः प्रकीर्तिताः ॥ अनाध्यायं स्वयं सम्यक् जयेत् फलसाधनम् ॥ १६ ॥ आत्मा शुद्धस्तथा देशो ह्यसुहारः
 प्रजापदः ॥ अशुभानि निमित्तानि उत्पत्तिं विवृणुत तथा ॥ १७ ॥ पर्वाणि मनसोऽद्विद्विरनध्याय इति स्मृतः ॥ अनध्यायाश्च दृष्टाश्च अदृष्टा
 र्थास्तथा परे ॥ १८ ॥ वेदाध्ययनमेवेति त्रिधामद्वयानदर्शनम् ॥ अभक्ष्यं सर्ववर्णानां शावाशौचं खगाधिप ॥ १९ ॥ द्रव्यशुद्धिस्तथैव स्यादन्य
 था त्वसंमंजसम् ॥ जातिदुष्टं क्रियादुष्टं कालदुष्टं विभूषितम् ॥ २० ॥ संसर्गाश्च यदुष्टे च सहलं खं स्वभावतः ॥ लज्जुनगुंजनं चैव पलाङ्कुं कटुकानि च
 ॥ २१ ॥ वार्ताकं नालिकेतुं मूलकं जातिदुष्टकम् ॥ नोभक्षतक्रियादुष्टं दुष्टं च पतितैः पृथक् ॥ २२ ॥ कामदुष्टं तु विज्ञेयं हासं दं चिरसंस्थितम् ॥
 दधिभक्ष्यविकारांश्च मधुवर्जं तादृश्यते ॥ २३ ॥ सुरालज्जुनं संस्पृष्टं पृष्ठादि समन्वितम् ॥ संसर्गदुष्टमेतद्विशुनोच्छिष्टं खगेश्वर ॥ २४ ॥ शूद्र

सत्तंखंडसत्तंज्ञेयमाश्रयद्रूपकम् ॥ विचिकित्सातुहदयेअन्येस्मिन्मुजायते ॥ २५ ॥ सट्छेखंतुज्ज्ञेयपुरीषंतुस्वभावतः ॥ रसदुष्टंवि
कारोऽपिरसस्येतिप्रदर्शितम् ॥ २६ ॥ पायसंक्षीरपाकादितस्मिन्नेवदेनेतथा ॥ यथाशास्त्रंखगश्रेष्ठभक्ष्याभक्ष्यानिहूपयेत् ॥ २७ ॥ प्राणात्ययेप्रो
क्षितंचश्राद्धेचद्विजकाम्यया ॥ पितृन्देवाश्चाप्येत्वाभुंजन्मांसंनदोषभाक् ॥ २८ ॥ प्रेतशुद्धिःसपिंडानांतस्मिन्नेवमृतेसति ॥ दशाहंद्वाद
क्षितंचश्राद्धेचद्विजकाम्यया ॥ २९ ॥ दशाहादित्रिकेभागेवर्णशोनभवंतिहि ॥ दशाहेनतुभोज्याःस्युःसूतकाशौचयोस्तथा ॥ ३० ॥ ऊर्ध्वद
शाहंवापक्षमांसंत्वशुद्धता ॥ ३१ ॥ समानोदकताप्रोक्ताजन्मनाम्नापरपये ॥ सर्पिडाःसप्तपुर
शाहादेकाहश्रवणेसतिजायते ॥ संवत्सरेव्यतीतितुलानादेवविशुद्ध्यति ॥ ३२ ॥ आदंतजन्मनःसद्यःआवृढावृष्टिकीस्मृता ॥ त्रिरात्रमाव्रतादेशात्सपिंडेषुमृतेषुच ॥ ३३ ॥ तेषामपितदेकं
षाःश्रुतावेतन्निर्दर्शनम् ॥ ३४ ॥ आदंतजन्मनःसद्यःआवृढावृष्टिकीस्मृता ॥ त्रिरात्रमाव्रतादेशात्सपिंडेषुमृतेषुच ॥ ३५ ॥ तेषामपितदेकं
स्याद्रयोवस्थाप्यपेक्षते ॥ समानोदकात्रिरात्रेणशुद्ध्यैद्वैमृत्युजन्मनोः ॥ ३६ ॥ गर्भस्रावेत्रिरात्रेणउदकयाशुद्ध्यतेतथा ॥ अनंतजन्ममरणे
तच्छेषेणविशुद्ध्यति ॥ ३७ ॥ द्विजानांतेवमेवस्यात्पित्रर्थमातुरेववा ॥ अग्निहोत्रार्थंविज्ञेयंसद्यःशौचमितिस्थितिः ॥ ३८ ॥ असापिंडेतु
निर्हारात्रिरात्रमपिमानवः ॥ तस्यैवानुगतौज्ञेयंसद्यःशौचंखगाधिप ॥ ३९ ॥ शुच्येद्विजोदशाहेनजन्महानौद्वियोनिषु ॥ षड्विस्त्रिभिर्ह
केनक्षत्रविट्शूद्रयोनिषु ॥ ४० ॥ उक्तशौचंयथान्यायंशारिरंतत्त्वदाग्निभिः ॥ द्रव्यशुद्धिर्विधानंतुयथावदभिधीयते ॥ ४१ ॥
तैजसंमार्तिकंवीरवारिशुद्धिःस्मृतातथा ॥ निर्लेपंशलनैरनैरुपशैतुप्रक्षणेनैव ॥ ४२ ॥ अशुद्धेनैवकिंचिद्ध्रव्यमस्ततीतिखेचर ॥
वचनाच्छुद्धयशुद्धीतुद्रव्यनामानिखेचर ॥ ४३ ॥ स्नानंशौचंचकतेव्यंद्रव्यशौचादनंतरम् ॥ प्रातःस्नानंतुनित्यस्याद्गृहणेकाम्यमेवच ॥ ४४ ॥
नैमित्तिकंक्षुराशौचंतेनपापाद्विशुद्ध्यति ॥ उक्तंशौचंविज्ञेयंदोषक्षयकरंखग ॥ ४५ ॥ कर्मांगंचेतिविज्ञेयंषट्प्रकाराःसमासतः ॥
एवमाचमनंविद्याद्विशिष्टंतुद्विजन्मनाम् ॥ ४६ ॥ तदास्नानांतद्रत्यादन्येषांतुयथासुखम् ॥ कन्यानिवृत्तिपुत्रैस्तुयथान्यायंसमाचरेत् ॥ ४७ ॥
कलाशिलपानिसर्वाणिगृह्णीयात्परितुष्टये ॥ ४८ ॥ शुश्रूषयेत्पतिंभार्यापरितोषंयथाव्रजेत् ॥ गुरुणांपरितोषश्चधर्मस्त्रीणांसमासतः ॥
बुद्धाऽपुत्रायदिमृतातदभावेनृपस्यतु ॥ ४९ ॥ मृतापत्याप्यगर्भंचवृद्धापत्यापतिव्रता ॥ कुर्यादनिर्वृतंभर्तुंतेसन्निहितेपिवा ॥ ४८ ॥

पंडितोऽपि समूर्ध्वस्याच्छक्तियुक्तोऽप्यशक्तिः ॥ यः संसारचक्रमाहात्म्यसुचारयितुमक्षमः ॥ ४३ ॥ तस्मात्सर्पिण्डितः शक्तः स तत्सर्वजीवि
 तैर्द्रियः ॥ यः सौख्यज्ञानसद्भावमालोचयितुमुद्यतः ॥ ४४ ॥ यः प्रदद्यान्नृपः कृत्स्नाक्षमांधनं कानं च तथा ॥ सर्वमन्यायतः पृच्छेन्न तस्योपदिशे
 दुरुः ॥ ४५ ॥ यः शृणोति रवेर्धर्मन्यायतः स च वक्ति च ॥ ततो गच्छति सुस्थानं नरकं तद्विपर्यये ॥ ४६ ॥ दत्तगोदोहं संभूतः षडक्षरविधानतः ॥
 रविः संपूजितः शीघ्रं निराणां तुल्यतां भृशम् ॥ ४७ ॥ सुरासुरैर्मथ्यमानां क्षीरोदात्सागरात्पुरा ॥ पंचगावः समुत्पन्नाः सर्वलोकस्य मातरः ॥ ४८ ॥
 नंदसुभद्रासुरभिसुमनाशो भनवतां ॥ गावः सूर्यसमाभासा उत्पन्नाः कृतिमागताः ॥ ४९ ॥ सर्वलोकोपकारार्थं देवानां तर्पणाय च ॥ मामा
 श्रित्य स्थिता गावः स्नानार्थं भास्करस्य तु ॥ ५० ॥ तासां गानि पुण्यानि षड्रसाः खगसत्तमाः ॥ खगादिषु च सर्वेषु स्थिराणि त्व्युपधारय ॥ ५१ ॥ गोमयं
 रोचनं मूत्रक्षीरं दधि घृतं गवाम् ॥ षडंगानि पवित्राणि सर्वसिद्धिकराणि च ॥ ५२ ॥ गोमया दुत्थितः श्रीमान्बिल्ववृक्षोऽर्कवल्कलभः ॥ तत्रास्ते पद्महस्ता
 श्रीवृक्षस्ते न च स स्मृतः ॥ ५३ ॥ पंकान्युत्पलपद्मानि पुनर्जातानि गोमयात् ॥ गोरोचनं च मंगल्यं पवित्रं सर्वकामदम् ॥ ५४ ॥ गोमूत्राद्गुगुलु
 जार्तः सुगंधः प्रियदर्शनः ॥ आहारः सर्वदेवानां भास्करस्य विशेषतः ॥ ५५ ॥ यद्भोजं जगतः किंचित्तज्ज्ञेयक्षीरसंभवम् ॥ दध्नः सर्वाणि जाता
 नि मांगल्यान्यर्थसिद्धये ॥ ५६ ॥ घृतादमुत मुत्पन्नममराणामतिप्रियम् ॥ तस्माद्धृतेन पयसा दध्नायः स्नापयेद्भविम् ॥ ५७ ॥ तदंते चोष्ण
 तोयेन कषायैश्चात्रिरूषयेत् ॥ स्नाप्य शीतांबुना पश्चाद्भानुरोचनया लेभेत् ॥ ५८ ॥ पूजयेद्बिल्वपत्रैश्च पद्मैर्नैलैस्तपलेस्तथा ॥ अर्घ्यं दद्यात्त
 तः पश्चात्सर्वग्रंथगुलुखग ॥ ५९ ॥ पायसं दधिभक्तं च वज्रचक्रं मधुना सह ॥ निवेदयेच्च सद्दत्तया भक्ष्याणि विविधानि च ॥ ६० ॥ कृत्वा प्रदक्षि
 णं पश्चात्त्र्यणिपत्य क्षमापयेत् ॥ अनेन विधिनानुष्ठेयं न दिवस्वर्गतिम् ॥ ६१ ॥ इह लोके परैश्च सर्वान्कामान् स गच्छति ॥ षडंगविधानं तं
 च पूज्यैर्वसुमनारविम् ॥ ६२ ॥ स्वर्गं नयेत्सर्धमांस्तु कुलानामेकं विशतिम् ॥ ६३ ॥ स्वर्गस्थाय स्वयंगच्छेज्ज्योतिर्पनामतत्पदम् ॥ ६४ ॥ अंशे
 न भोजका विरेदवकार्यो न योजिताः ॥ प्रयांति स्वामिना सार्धं श्रीमद्भानुं परमहत् ॥ ६५ ॥ भुक्त्वा भोगान्स्तु विपुलान् भोजको भोगसंमितः ॥
 कालानुनरिहायातः पृथिव्यामेकराड्भवेत् ॥ ६६ ॥ पुष्पं पत्रं फलं तोयं दूतं भास्करार्चने ॥ सौरागावश्च गच्छंति मूर्ध्नि लोके न संशयः ॥ ६७ ॥

यःपिवेद्भोजनेधेनोरदत्त्वाभानवेपयः ॥ सगच्छेन्नरकंघोरमकुर्वन्तपन्नंरवेः ॥ ६७ ॥ एककालंपिबेत्क्षीरंघेनूनांभास्करस्यतु ॥ अनेनस्नापयेद्देवं
 क्षीरेणखगसत्तम ॥ ६८ ॥ प्रत्यूषेयद्भवेत्क्षीरंघेनूनांभास्करस्यतु ॥ स्नापयेत्तेनवैभानुकृत्स्नेनगरुडध्वज ॥ ६९ ॥ यस्तुलोकोभजेत्सर्वेनदे
 वायानिवेदयेत् ॥ यावतिरोमकूपाणिगवां देहखगाधिप ॥ ७० ॥ तावद्दर्पसहस्राणिनरकेपच्यतेखग ॥ घृजितंपूज्यमानंवायःकश्चिच्छृङ्गयार
 विम् ॥ ७१ ॥ श्रुत्वानुमोदतेयस्तुसयज्ञफलमश्रुते ॥ भास्करंघृजितंदृष्ट्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ७२ ॥ हर्षात्प्रणम्यवैभानुंत
 स्यलोकैर्महीयते ॥ पूज्यमानंरविंभक्त्यायःपश्येन्मानवःखग ॥ ७३ ॥ सोऽपियज्ञफलंकृत्स्नंप्राप्तुयात्तान्नात्रसंशयः ॥ श्रुत्वानुमो
 दतेयस्तुपूज्यमानंदिवाकरम् ॥ ७४ ॥ तत्सर्वफलमाप्नोतिप्रसादाद्भास्करस्यतु ॥ एकजन्मानुगदानंभक्त्यायज्ञनिवेदितम् ॥ ७५ ॥
 जपयज्ञाद्विद्युक्तेभ्यःसहस्रभावंकंस्मृतम् ॥ आप्तुतसंख्यस्थायिप्रदानंजयजीविनाम् ॥ ७६ ॥ अत्यल्पमपियदत्तंवाचकायखगाधिप ॥ त
 न्महाप्रलयंयावदातुर्भोगायकल्पते ॥ ७७ ॥ नदानमल्पंवहुधाकिंचिदस्तिविजानताम् ॥ देशकालविधिश्चाद्रूपात्रयुक्तंदक्षयम् ॥ ७८ ॥
 पात्रेदेशेचकालेचविधिनाश्रद्धयाचयत् ॥ दत्तंहुतंकृतंचैवतदन्तफलंभवेत् ॥ ७९ ॥ तिलार्धमपियद्भरिदीयतेश्रद्धयाद्विज ॥ सत्पात्रेवि
 धिवद्भक्त्यातद्भवेत्सर्वकामिकम् ॥ ८० ॥ यत्स्नातंज्ञानसलिलैःशूलभस्मप्रमाजितम् ॥ तत्पात्रंसर्वपात्रेभ्यउत्तमंपरिकीर्तितम् ॥ ८१ ॥
 जपोदमोयमःपुंसान्नातांसारसागरात् ॥ अज्ञानांपापनेत्राणांतत्पात्रंपरमंस्मृतम् ॥ ८२ ॥ ज्ञानघुर्वेनचोपेतंशास्त्रपापमहार्णवात् ॥ अ
 ज्ञान्संतारयेन्नूर्नकिंशिलातारयेच्छलाम् ॥ ८३ ॥ द्विजानंविद्विदुषांकिटसंभोगियत्फलम् ॥ हंतकारप्रदानेनतत्फलंजयजीविने ॥ ८४ ॥
 जीवीयस्यैत्यचगृहेहृदुनक्तिस्तकृतः ॥ कुलमुत्तारयेत्तस्यनरकार्णवसंस्थितम् ॥ ८५ ॥ यज्ञान्निहोमतीर्थेषुयत्फलंपरिकीर्तितम् ॥ ज
 यिनामन्नदानेनतत्समग्रफलंभेत् ॥ ८६ ॥ भोजकेशंतचित्तायपरिध्यानरतायच ॥ श्रद्धयाग्रंसंकुदत्त्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ८७ ॥ जा
 पकाञ्छांतिसंयुक्तानादित्यापितचेतसात् ॥ भोजयित्वासंकुदत्तयासर्वान्कामानवाप्नुते ॥ ८८ ॥ ध्यायमानोरेवःसूक्तंभोजयेत्सततंचयः ॥
 ततःसाक्षादनेनैवतदुत्तमंशनंभवेत् ॥ ८९ ॥ पितृनुद्दिश्ययःश्राद्धेभोजयेद्भोजकोनरः ॥ संस्थानंसमवाप्नोतिभानवीयमसंशयः ॥ ९० ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसारधेनुमाहात्म्यवर्णनंनामसप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ६३ ॥

सताश्च उवाच ॥ सूर्याय सर्वपाकान्ननिवेद्याग्नौ च होमयेत् ॥ हुताग्नौ प्राक्षिपेद्भस्म ततः ॥ १ ॥ सूर्याग्निगुरुविप्राणां सर्वपाकान्नमन्वहम् ॥
 षो निवेद्यात्मना भुंक्ते स भुंक्ते किल्बिषं नरः ॥ २ ॥ कृषिपाल्ये च वाणिज्ये क्रोधस्य त्यक्षयादिभिः ॥ पुंसां पापानि वर्धते सूनादौ षैश्च पंचभिः ॥ ३ ॥
 कंडनोपपणी चुली उदकुंभः प्रमार्जनी ॥ पंच सूना गृहस्थस्य तेन स्वर्गनिगच्छति ॥ ४ ॥ सूर्याग्निगुरुपूजाभिः पापैरेतैर्न लिप्यते ॥ अन्यैश्च
 पातैर्कैर्यैस्तस्मात्संपूजयेत्सदा ॥ ५ ॥ सूर्याग्निगुरुनैवेद्यावच्छत्तयानसंख्यया ॥ तावद्दर्पसहस्राणि दाता सूर्यपुरं वसेत् ॥ ६ ॥ द्यूतपू
 ज्युतैः सैकैः पुण्यं दशगुणोत्तरम् ॥ अवदंशगुण्युक्तं पुण्यं शतगुणं खग ॥ ७ ॥ षष्टिकौ दनैर्नैवेद्यं सहस्रगुणं तं फलम् ॥ मुग्धशालिनैर्वेद्यवि
 ज्ञेयमयुतोत्तरम् ॥ ८ ॥ भक्ष्यान्नपानदानानि तत्फलानि तथा तथा ॥ यद्वा तद्वासदा देयं सूर्याग्निगुरुसाधुषु ॥ ९ ॥ भक्षान्निवेद्यपूर्वोक्तम
 क्षयं लभते फलम् ॥ एवं यः कुरुते भक्तैर्देवदेवाकरे ॥ १० ॥ स पितृन्तसर्वपापेभ्यः समुद्धृत्य दिवं नयेत् ॥ गंगास्नानमिदं पुण्यं दर्शना
 त्याशुयाद्वैः ॥ ११ ॥ सर्वतीर्थाभिषेकं च प्रणामाद्विदते खग ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः प्रणम्य शिरसारविम् ॥ १२ ॥ शुश्रूषयी तसं ध्यायां सूर्य
 लोकं मेहीयते ॥ युगपत्पूजितास्ते न ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ १३ ॥ पितरः सर्वदेवाश्च भवेयुः पूजितारवौ ॥ तुष्यति पितरस्तस्य सुकृद्देवक
 र्षुकाः ॥ १४ ॥ यः श्राद्धे भोजयेद्भक्ष्या ब्राह्मणं जयजीविनम् ॥ अपिनः सकुलं किंचिदुद्धरेत्कलशेश्वर ॥ १५ ॥ यः संपूज्य रविं श्राद्धे भो
 जयेजयजीविनम् ॥ तृप्यति पितरस्तस्य गार्थं तिच पितामहाः ॥ १६ ॥ अद्य नः सकलप्राज्ञो वाचकं भोजयिष्यति ॥ पुराणविदमायां तं दृष्ट्वैव
 सहसं स्थिताः ॥ १७ ॥ क्रीडंत्योषधयः सर्वाः स्यामः स्वर्गमक्षयम् ॥ अनुग्रहालोकानां श्रद्धायाश्च परीक्षणे ॥ १८ ॥ चरन्त्यतिथिरूपे
 ण पितरो देवतास्तथा ॥ तस्मादतिथिमायां तमग्रे गच्छेत्कृतांजलिः ॥ १९ ॥ स्वागतासनपादार्घ्यस्नानान्नशयनादिभिः ॥ हूपान्वितवि
 रूपं वामलिनं मलिनं बरम् ॥ २० ॥ वेलथामातिथिं प्राप्तं पण्डितो न विचारयेत् ॥ भोजकानां शरीरेषु नित्यं सन्निहितो रविः ॥ २१ ॥ ये भो
 जं कृत्य जंत्ये सर्वपापेष्ववास्थिताः ॥ अधोमुखार्द्धपादास्ते पतंतितनकाग्निषु ॥ २२ ॥ कृमिभिर्भिवन्न वदनास्ताप्यमानाश्च वह्निना ॥ पी
 ड्यन्ते चाबुधैर्धोर्यार्विद्राश्च तुर्दश ॥ २३ ॥ ये चापवादं शृण्वन्ति विमूढा ब्राह्मणेषु वै ॥ ते विज्ञेयं पच्यन्ते नरकेषु मदिच्छया ॥ २४ ॥ सर्वे

षामेवपात्राणां सत्पात्रं जयदं परम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेत्सुसमाहितः ॥ २५ ॥ इति श्री भविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमः कल्पसौर
 धर्मे षु भोजकसत्कारवर्णनं नामाष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ६ ॥ सप्ताश्वतिलकउवाच ॥ आमपात्रसा
 यद्वन्नश्यते नश्यभाजनम् ॥ जपोपेक्षे तथा दानं सहपात्रेण नश्यति ॥ १ ॥ संदीपनमूषयेद्वद्रूपि तं निष्फलं भवेत् ॥ भस्मनीव हुतं हव्यं यथा
 हेतुमतः फलम् ॥ २ ॥ जपेन राहिते विप्रे तथा दानं निरर्थकम् ॥ यथा षडोऽफलः स्त्रीषु यथा गौर्विचाफला ॥ ३ ॥ ब्राह्मणस्य तथा जन्मजपही
 नस्य निष्फलम् ॥ लोहोऽप्येन प्रतरन्निमज्जत्युदके यथा ॥ ४ ॥ तथा दाताग्रहीता च पतत्यधेतमस्य यथा ॥ कारुण्यात्सर्वभूतेषु श्रद्धया यत्प्रदी
 यते ॥ ५ ॥ दानं तद्वैखग्नौ सर्वकामिकमुत्तमम् ॥ दीनं धकृपणानां च बालवृद्धादुरेषु च ॥ ६ ॥ यद्वा यते खग श्रेष्ठ तस्यानंत फलं भवेत् ॥ नहि
 स्वार्थसमुद्दिश्य प्रतिगृहं तिसाधवः ॥ ७ ॥ दातुरेवोपकाराय जगद्दुःश्रावणादयः ॥ दातुरेवोपकाराय वदत्यर्थं ददस्व मे ॥ ८ ॥ यस्मादाता
 प्रयात्यूर्ध्वमधस्तिष्ठेत्प्रतिग्रही ॥ देहीत्यवदत्यर्थं धीनं बोधयती वसः ॥ ९ ॥ यदहःकृतमर्थित्वं प्रगे दानफलं हितम् ॥ बोधयति च यावन्ति दे
 हीति कृपणा जनाः ॥ १० ॥ अवस्थेयमदानस्य यद्याचंते गृहे गृहे ॥ आयात्यर्थी गृहं यातुकस्तेन प्रतिपूजयेत् ॥ कोयमर्थी न पूज्यः स्याद्वाचमानो दिने
 दिने ॥ ११ ॥ यद्वलादप्यनिच्छंतं योजयति नराश्रयात् ॥ अहन्यहनियाचंते दातुस्ते दर्शयन्ति हि ॥ १२ ॥ एकस्तिष्ठेति चाधस्तादन्यश्चापरि
 तिष्ठति ॥ दातृयाचकयोर्भेदः करभ्यामेव सूचितः ॥ १३ ॥ यः प्राप्तमर्थं न दानं त्यक्तत्वा पात्रमुदीक्षते ॥ सर्वकर्मसु शुक्तत्वात्प्रदाता पारमार्थिकः ॥ १४ ॥
 यद्यर्थिनो नरा नस्युर्दानधर्मः कथं भवेत् ॥ तदर्थिषु भवेद्दानं स्वागतं प्रियम् ॥ १५ ॥ पादोदकमनुब्रूयात्स्वर्गसोपानसप्तकम् ॥ चित्ता
 चित्तानुरूपेण कदाकस्य विनेष्यति ॥ १६ ॥ ग्रासादर्थमपि प्रांसं युक्तं दातुं सदा र्थिनाम् ॥ दानं प्रियविनिमुक्तं नष्टमाहुर्मनीषिणः ॥ १७ ॥
 तस्मात्सत्कृत्य दातव्यमनंत फलमिच्छता ॥ प्रेत्याख्या नमपि श्रेयः प्रिया नुनयपेशलम् ॥ १८ ॥ नतदानमसत्कारपारुष्यमलिनीकृतम् ॥
 वरं न दत्तमर्थिभ्यः संकुद्धेनांतगत्माना ॥ १९ ॥ नतद्धनं च प्रीतिर्न धर्मः प्रियवर्जितः ॥ दानप्रदाननियमयज्ञध्यानं हुतंतपः ॥ २० ॥ यत्ने
 नापि कृतं सर्वक्रोधोऽस्य निष्फलं खग ॥ यः श्रद्धया चित्तं दद्यात्प्रतिगृह्णाति चाचितम् ॥ २१ ॥ तांशुभौ गच्छतः स्वर्गे नरकं तद्विपर्ययात् ॥

औदार्यस्वागतैर्मित्रमनुकंपाममत्सरम् ॥ २२ ॥ पंचभिस्तुगुरौदानंदानुदानंमहाफलम् ॥ वाराणसीकुरुक्षेत्रप्रयागंपुष्कराणि च ॥ २३ ॥
 गंगातटंसमुद्रं च नैमिषारण्यमेव च ॥ मूलस्थानंमहपुण्यंपुंडारिस्थानमिदं तथा ॥ २४ ॥ कालप्रियंखगश्रेष्ठक्षीरिकावासमेव च ॥ इत्येतेकीर्ति-
 तादेशाः सुरसिद्धनिषेविताः ॥ २५ ॥ सर्वैर्मूर्त्याश्रमाः पुण्याः सर्वानद्यः संपर्वताः ॥ गोसिद्धमुनिवासश्च देशाः पुण्याः प्रकीर्तिताः ॥ २६ ॥
 सूर्यायतनसंस्थानां यद्दालं तुदीयते ॥ तदनंतफलं ज्ञेयं वचः क्षेत्राभावातः ॥ २७ ॥ ग्रहणंचंद्रमूर्याभ्यामुत्तरायणमुत्तमम् ॥ विषुवंसंव्य-
 तीपातंपडशीतिमुखं तथा ॥ २८ ॥ दिनच्छिद्राणिसंक्रांतिः पुण्यं विषुपदं खग ॥ इतिकालः समालयात् पुंसां पुण्यविवर्धनः ॥ २९ ॥ भक्ति-
 भावपराप्रार्तिर्धर्मधर्मैकभावनः ॥ प्रतिपत्तिरिति ज्ञेयं श्रद्धापर्यायपंचकम् ॥ ३० ॥ श्रद्धया विधिवत्पात्रे प्रतिपादितमुत्तमम् ॥ तस्माच्छ्रद्धा-
 समास्थाय देयमक्षयमिच्छता ॥ ३१ ॥ यद्दानं श्रद्धया पात्रे विधिवत्प्रतिपादितम् ॥ तदनंतफलं ज्ञेयमपि वा भारमात्रकम् ॥ ३२ ॥ आर्त-
 बुदीनेषु गुणान्वितेषु च्छ्रद्धया स्वल्पमापि प्रदत्तम् ॥ यः सर्वकामान्समुपैतिलोकाच्छ्रद्धैवदानं प्रवदति तज्ज्ञाः ॥ ३३ ॥ श्रद्धादानं परज्ञेयं
 श्रद्धाएव तपः परा ॥ श्रद्धां यज्ञमुशंति ह श्रद्धा परमुपोषितम् ॥ ३४ ॥ अथाहिंसाक्षमासत्यं हिः श्रद्धेद्रियसंयमः ॥ दानमिष्टतपो ध्यानं दशकंधर्म-
 साधनम् ॥ ३५ ॥ हंत व्यस्तैः समस्तैर्वा सूर्यधर्मैरनुष्ठितैः ॥ सूर्यैकः स्थानसंप्राप्तिर्गतिरैकैः प्रकीर्तिता ॥ ३६ ॥ यथाभूः सर्वभूतानां शा-
 नेतरतिशयः स्मृतः ॥ कुर्यात्पुण्यं महत्तस्मान्ममलोकैकं पसासुधीः ॥ ३७ ॥ परस्त्रीद्रव्यसंकल्पयः सापेक्षकरोति च ॥ गुरुमार्तमशक्तं वा विदेशे प्रस्थितं
 तथा ॥ ३८ ॥ अरिभिः परिभूतं च संत्यजेच्चैव पापकृत् ॥ तद्भार्याभिः पुत्रेषु पुत्रेषु श्रावज्ञां करोति च ॥ ३९ ॥ इत्येतत्पातकं ज्ञेयं गुरुनिदासंभ-
 वेत् ॥ ब्रह्मत्रश्च सुरापी च स्तेयी च गुरुतल्पगः ॥ ४० ॥ महापातकिनस्त्वेतत्तत्संयोगीच पंचमः ॥ क्रोधो द्वेषाद्रयाल्लोभाद्ब्रह्मणस्य वेदतयः ॥ ४१ ॥
 प्राणातिकंमहादोषं ब्रह्महास उदाहृतः ॥ ब्राह्मणंच समाहूय चाचमानमकिंचनम् ॥ ४२ ॥ यत्रास्तीति च यो ब्रह्मात्स चाण्डाल उदाहृतः ॥ देवद्विजगवा-
 भूमिपूर्वदत्तां हरेतयः ॥ ४३ ॥ प्रणष्टामपि काले तु तमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ अधीत्य यो रवेर्ज्ञानं परित्यजति मंदधीः ॥ ४४ ॥ सुरापेन समं ज्ञेयं तस्य
 पापंच मुव्रत ॥ अग्निहोत्रपरित्यागपंचयज्ञार्थिकर्मणाम् ॥ ४५ ॥ मातापितृपरित्यागं कूटसाहस्यमुद्वधः ॥ अप्रियं मूर्धभक्तानामभक्ष्यस्य च भ-

क्षणम् ॥ ४६ ॥ एवं निरपराधानां प्राणिनां च प्रसारणम् ॥ सर्वाधिपत्यमेतेषां नास्ति देवपुरोत्तमे ॥ ४७ ॥ आत्मा भोगाधिपत्यस्याद्भानुः
 सर्वजगत्पतिः ॥ केचिदत्रैव मुच्यंते ज्ञानयोगपरानराः ॥ ४८ ॥ आवर्तते पुनश्चान्ये संसारभोगतत्पराः ॥ तस्माद्विभोक्षमन्विच्छन् भोगा
 सक्तिं विवर्जयेत् ॥ ४९ ॥ विरक्तः शान्तिं चित्तात्मा सौख्यलोकमवाप्नुते ॥ येषां सत्कृद्दयाजपन्तमं प्रसंगतः ॥ ५० ॥ तेषामपि वदत्येकः स्वानु
 भावानुरूपतः ॥ तन्नाचर्यति ये भानुं संकृदुच्छिष्टदेहिनः ॥ ५१ ॥ तेषां पिशाचलोकैके तु भोगान्भानुः प्रयच्छति ॥ द्विजपतिचये भानुः क्रूराः
 संकुद्धलोचनाः ॥ ५२ ॥ रक्षलोकैरविस्तेषां महाभाग्यं प्रयच्छति ॥ त्रिचर्यंति ये भानुं मद्यमांसरतानराः ॥ ५३ ॥ ऋषिलोकैरविस्तेषां
 भोगान्दिव्यान्प्रयच्छति ॥ ये नृत्यगतिं कुर्वन्ति त्रिचतुर्धा दृच्छया ॥ ५४ ॥ सूर्यस्याग्रे तु ते याति गन्धर्वभवनं खग ॥ लोकाः ख्यातिं समुद्दिश्य
 पूजयन्ति च गोपतिम् ॥ ५५ ॥ तस्यैन्द्रभवने भानुः कामांस्तत्सर्वान्प्रयच्छति ॥ कामासक्ते न चित्ते न यः षडचर्यते रविम् ॥ ५६ ॥ प्राजापत्ये रविस्तस्य लो
 के भोगान्प्रयच्छति ॥ न वक्तव्यो च ये द्यस्तु चित्रभानुं खगाधिप ॥ ५७ ॥ स याति विष्णुसालोक्यं विष्णुना च सहसते ॥ तस्मादपि परं स्थानं य
 द्भूतानां मनोहरम् ॥ ५८ ॥ अप्रमेयगुणैर्दिव्यैर्विमानैः सर्वकामिकैः ॥ असंख्यैर्वस्तुभिव्यामैर्गैरैरक्तचित्रकैः ॥ ५९ ॥ नानागृहसमाकर्णैः
 सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ तत्स्थानं ते प्रयच्छति अचर्यति च ये द्विजान् ॥ ६० ॥ तत्र लोकैः खगश्चेष्टवसन्ति चरमन्ति च ॥ तस्मादपि परं स्थानं ज्योतिष्कं
 सौख्यमुच्यते ॥ ६१ ॥ एवं सूर्यानुभावेन निकृष्टेनापि कर्मणा ॥ नरैः स्थानान्यवाप्यन्ते श्रद्धाभावा नुरूपतः ॥ ६२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्रह्मपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ यः कुर्यात्तु न मस्कारं न तस्यैव फलं भवेत् ॥ १ ॥ इत्येतागतयः श्रोक्ता महत्यः सौख्यमैषां ॥ तस्मात्सौख्यं सदा धर्मः
 नानाभिमांसंति च कोटयः ॥ यः कुर्यात्तु न मस्कारं न तस्यैव फलं भवेत् ॥ २ ॥ इदानीं पापनिचयाः स्थूलानरकहेतवः ॥ ते समासेन कथ्यन्ते मनोवाङ्मायसाधनैः ॥ ३ ॥ गवां मागैर्वेनाग्निपुराग्रै
 कर्तव्यैः सुखमिच्छता ॥ ४ ॥ इदानीं पापनिचयाः स्थूलानरकहेतवः ॥ ते समासेन कथ्यन्ते मनोवाङ्मायसाधनैः ॥ ५ ॥ गोभूतसमीपजानामोषधीनां च खेचर ॥ ६ ॥
 च खेचर ॥ इत्येतानीह पापानि सुरापानसमानि च ॥ ७ ॥ वने सर्वस्वहरणं न रस्त्रीगजवाजिनाम् ॥ गोभूतसमीपजानामोषधीनां च खेचर ॥ ८ ॥ कन्यानां वरयोग्यानामाकर्षणमसंगतः ॥ पुत्रमि
 च दानां गुरुकर्मपूरकस्तूरीपट्टवाससाम् ॥ हस्तन्यासापहरणं रुक्मस्तेयसमं स्मृतम् ॥ ९ ॥

त्रकलत्रेषुगमनंभगिनीषुच ॥ ७ ॥ कुमारिसाहसंधोरमंत्यजस्त्रानिषेवणम् ॥ सवर्णयोश्चगमनंगुरुतल्पसमस्मृतम् ॥ ८ ॥ महापातक
तुल्यानिपापान्युक्तानियानितु ॥ तानिपातकसंज्ञानिनपुनंत्युपपातकम् ॥ ९ ॥ द्विजायार्थपरिश्रुत्यनप्रयच्छतियोद्विज ॥ सद्भयार्णचसं
त्यागःसाधुबंधुतपस्विनाम् ॥ १० ॥ गोभृहिरण्यवस्त्राणामपहारःप्रयत्नतः ॥ ईश्वरापतबुद्धीनापीडनंसुमहत्कृतम् ॥ ११ ॥ यःपीडा
माश्रमस्थानआचरेत्कल्पिकामपि ॥ तद्धृत्यपरिभूतस्यपशुधान्यधनस्यच ॥ १२ ॥ कूपधान्यपशुस्त्येयमाज्यानांचयाजनम् ॥ यज्ञाराम
तडागानांदारापत्यस्यविक्रयम् ॥ १३ ॥ तीर्थयात्रोपवासानांब्रतेचजपकर्मणि ॥ स्त्रोधनान्यपकुर्वतियेजनाःपापकर्मणा ॥ १४ ॥ अरक्षणं
चनारीणामद्यपस्त्रानिषेवणम् ॥ ऋषीणामप्रदानंचधान्यवृद्धचपसेवनम् ॥ १५ ॥ देवाग्निमाधुसाध्वीनानिदागोब्राह्मणस्यच ॥ प्रत्यक्षवापरो
क्षंवारजमांडलिकानपि ॥ १६ ॥ उत्सन्नापितुदेवाश्चस्वकर्मत्यागिनश्चये ॥ दुःशीलानास्तकाःपापाःसदसच्छून्यवादिनः ॥ १७ ॥ एवंका
लेप्रवृत्तेतुवियोनौपशुयोनितु ॥ रजस्वलास्वयोनौतुमैथुनंयःसमाचरेत् ॥ १८ ॥ स्त्रीपुत्रमित्रसंप्रीतिरामोच्छेदकाश्चये ॥ जनस्याप्रिय
वक्तारोजनाभिप्रायभेदिनः ॥ १९ ॥ भेत्तातडागवप्राणांसंक्रमाणारसस्यच ॥ एकपंक्तिस्थितानांचपंक्तिभेदंकरोतियः ॥ २० ॥
इत्येतुनराःपापैरुपपातकिनःस्मृताः ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणसप्तमीकल्पेसौरधर्मेषुमूर्यानुसंवादेनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ सप्ताश्वतिलकउवाच ॥ योगेब्राह्मणसस्यानांसाधूनांतुतपस्विनाम् ॥ दूषकाश्चैववर्तेतनरानरकगामिनः ॥ १ ॥
परिश्रमेणतप्यंत्येऽपरेतस्यमूचकाः ॥ परदारतानांचकन्यायादूषकाश्चये ॥ २ ॥ गोष्ठाग्निजलरम्यासुतरुच्छायानगेषुच ॥ त्यजंतिये
पुरीषाणिआरामायतनेषुच ॥ ३ ॥ मद्यपानस्तानित्यंगीतवाद्यरतानराः ॥ कामकोधमदाविष्टारश्चांनिषेवणतत्पराः ॥ ४ ॥
पाखंडमतसंयुक्तावृथासंलापकौतुकाः ॥ येमार्गानुपरुधंतिपरसीमांहरतिच ॥ ५ ॥ कूटशासनकर्तारःकूटकर्मकृतोनराः ॥ धनुषःश
लिपिशस्त्राणांयःकर्तायश्चविक्रयी ॥ ६ ॥ निर्देयोर्तिवमृत्येषुपशूनांदमकश्चयः ॥ मिथ्याप्रवदतोवाचमाकर्णयतियःशूनैः ॥ ७ ॥ स्वामि
मित्रगुरुद्रोहीभायावीचपलःशठः ॥ येभार्यापुत्रमित्राणिबालवृद्धकुशातुरान् ॥ ८ ॥ भृत्यानतिथिवंधूश्चत्यजंतचबुभुक्षितम् ॥ यःस्वयं

पक्ष्मश्नातिविप्रायान्नंयच्छति ॥ ९ ॥ वृथापाकःसर्वज्ञेयोब्रह्मादिषुगर्हितः ॥ नियमंस्यमादायेत्यजन्तित्तैद्रियाः ॥ १० ॥
प्रव्रज्याविसितायेचरहस्यानांतुभेदकाः ॥ येताडयंतिगांमूढान्नासायंतिमुहुमुहुः ॥ दुर्बलेनचपुष्णंतिप्रनष्टानान्विषंतिच ॥
पीडयंत्यतिभारेणअक्षयंवाहयंतिच ॥ १२ ॥ वृषाणांवृषण्यान्येषापिष्ठागालयंतीहे ॥ वाहयंतिचगांवंध्यांतेपापिष्ठानराधमाः
॥ १३ ॥ अनर्थविकल्हेनवालवृद्धकुशानुगम् ॥ नानुकंपंतियेमूढास्तेयंतिनरकंनराः ॥ १४ ॥ अजाविकोमाहिषकाःसवित्रावृषलप
तिः ॥ क्षत्रविदूशूद्रवृद्धाश्चस्वधर्मविहताःसदा ॥ १५ ॥ शिल्पिनःकारुक्रवेद्याःक्षेमकानृपध्वजाः ॥ नतर्वद्यज्योतिषिहताःसर्वेनरकरा
भिन्निः ॥ १६ ॥ घृततैलपुनानिमधुमांसरसासवम् ॥ गुडेक्षुरिशकादिदधिमूलफलानिच ॥ १७ ॥ तृणानिक्षुपुष्पाणिबीजौषधिमनुत्त
मम् ॥ उपानक्षत्रशकटमासनंशयनंसुदा ॥ १८ ॥ ताम्रंसीसंत्रपुंकं स्यंशंखाद्यंचजलोद्भवम् ॥ वार्क्षवौषण्वंथापिगृहापरकरणानिच ॥ १९ ॥
ऊर्णकार्पासकौशेयभंगपट्टोद्भवानिच ॥ स्थूलसूक्ष्माणिसंमूढायैवलोकहारंतिच ॥ २० ॥ एवमादेनित्थान्य निद्रव्याणिविविधानिच ॥
नरकेषुध्रुवंगच्छेद्योद्घात्रविहितपुरा ॥ २१ ॥ यद्भातद्रुतपारोक्ष्यमपिसर्षपमात्रकम् ॥ अपहत्यनरोयातिनरकंनात्रसंशयः ॥ २२ ॥ एवमाद्यैर्नरैः
पापैरुक्तातिसमनंतरम् ॥ शरीरयातनार्थेत्यपूर्वकारमवाप्नुते ॥ २३ ॥ यमलोकेत्रजेवेशरीरणयमाज्ञया ॥ यमतूतैर्महाद्यौरैर्नीयमानःसदुः
खितः ॥ २४ ॥ देवमानुषजीवानामधर्मनिरतात्मनाम् ॥ धर्मराजःस्मृतःशास्तासुवारों विविधैर्वैः ॥ २५ ॥ विनयाभावयुक्तानांप्रमादात्
तस्त्वलितात्मनाम् ॥ प्रायाश्चित्तैर्बहुविधैःपातकंनष्टतामियात् ॥ २६ ॥ पारिशरिकचोरानामन्यायव्यवहारिणाम् ॥ शास्ताक्षितिपतिप्रा
क्तःप्रच्छन्नानांचधर्मराट् ॥ २७ ॥ तस्मात्कृतस्यपापस्यप्रायाश्चित्तंसमाचरेत् ॥ नाभुक्तस्यान्यथानाथःकल्पकोटिशतरपि ॥ २८ ॥
यःकरोतिस्वयंकर्मकारयेदनुमोदयेत् ॥ कायेनेमनसावाचासर्विद्यदुत्तमंसुखम् ॥ २९ ॥ इतिसंक्षेपतःप्राक्तापापभेदाब्धिधागतिः ॥ तथान्या
गतयश्चित्राःकथ्यंतैकर्मभेदतः ॥ ३० ॥ इति श्रीभागव्येमहापुराणेसप्तमीकलेसौरधर्मसंज्ञातिलकरूपसंवादएकनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९१ ॥ ॐ ॥ सप्ताश्चतिलकउवाच ॥ संत्रासजननंयोगरं पापानां पापकारिणाम् ॥ गर्भस्थैर्जायमानैश्च बालैस्तूरुणमध्यमैः ॥ १ ॥ द्वापुन

पुंसकैर्वृद्धैर्गतव्यसर्वजंतुषु ॥ शुभाशुभफलतत्रभोक्तव्यं देहिभिस्तथा ॥ २॥ चित्रगुप्तादिभिः सर्वधर्मस्थैः सत्यवादिभिः ॥ प्रोक्तवैधर्मराजस्य
 निकटे यच्छुभाशुभम् ॥ ३ ॥ अवश्यं हि कृतं कर्म भोक्तव्यं तद्विचारितम् ॥ तत्र ये शुभकर्मणः सौम्यचित्तादयान्विताः ॥ ४ ॥ तेनरायांति सौ
 म्येनयथायमनिकेतनम् ॥ यः प्रदद्याद्विजेन्द्राणामुपानत्काष्टछत्रकान् ॥ ५ ॥ स च धर्ममहता सुखं याति यथा लयम् ॥ सोपानत्कोनरोयस्तु
 देवाय तनमाविशेत् ॥ ६ ॥ विशेषतो गभर्गृहसंस्त्रासमुपाशुते ॥ सोपानत्कानिदानानि तथा त्रंतुं विशेषतः ॥ ७ ॥ एवं दानविशेषेण धर्मराज
 पुरं नरः ॥ तस्माद्याति सुखेन वतस्माद्धर्मसमाचर ॥ ८ ॥ येषु नः क्रूरकर्मणो नराः पापस्ताः खग ॥ तेषांरेण तथायांति दक्षिणेन यमालयम्
 ॥ ९ ॥ षडशीति सहस्राणि योजनानामशीति च ॥ वैष्वस्वतपुंज्ञेयं नारूपमिति स्थितम् ॥ १० ॥ समीपस्थमिवाभातेन राणां शुभचारि
 णाम् ॥ पापानामतिदूरस्थं पथारौ द्रिणगच्छताम् ॥ ११ ॥ तीक्ष्णकंटकयुक्तेन शर्करानिचितेन च ॥ क्षुरधारातीनि स्त्रिंशैः पाषाणैश्चितेन
 च ॥ १२ ॥ क्वचित्ताकेन महता दुरितैश्चैव स्वातैकैः ॥ लोहशंकुभिः संचिन्नान् तथा खड्गैः समन्वितैः ॥ १३ ॥ ततः पतति विमलैः पर्वतैर्वृक्षसंकुलैः ॥
 प्रेतप्राकारयुक्तेन याति मार्गेण दुःखिताः ॥ १४ ॥ क्वचिद्विषमगताभिः क्वच लोष्टैः सपिच्छलैः ॥ सुतप्तवाल्काभिश्च तथा तीक्ष्णैश्च शंकुभिः
 ॥ १५ ॥ अनेकशालावचितैर्व्यतिष्वनैः क्वचित् ॥ कष्टेन तप्तमार्गं अनलं धेमुदारुणि ॥ १६ ॥ अथ शृंगाटकैर्व्यातैः क्वचिद्वाग्रिना
 पुनः ॥ क्वचित्तप्तशिलाभिश्च क्वचिद्वाप्तहिमेन तु ॥ १७ ॥ क्वचिद्रालुक्या व्याप्तमाकंठांतं प्रवेश्येत् ॥ क्वचिदुष्टां बुनाव्याप्तं क्वचिच्चकारिषां
 ना ॥ १८ ॥ क्वचित्सहैः क्वचिद्वात्रैर्दशैः कटैश्च दारुणैः ॥ क्वचिन्महाजलैः क्वचिद्वाजगैः पुनः ॥ १९ ॥ माक्षिकाभिश्च रौद्राभिः
 क्वचित्सर्पैर्विषोल्लेखैः ॥ महागजैर्द्रव्यैश्च वलोन्मतैः प्रमाथिभिः ॥ २० ॥ पथानमुल्लिखति क्षतिक्ष्णशृंगैर्महावृषैः ॥ महाशृंगैश्च
 हिषरूपैर्मत्तैर्मदुरैः ॥ २१ ॥ डाकिनीभिश्च रौद्राभिर्विकरालैश्च राक्षसैः ॥ व्याधिभिश्च महाघोरैः पीड्यमाना व्रजति हि ॥ २२ ॥
 महापाशाविभिर्भ्रणमहाचंडेन वायुना ॥ महापाषाणवर्षेण हन्यमाना निराश्रयाः ॥ २३ ॥ क्वचिद्विद्युत्प्रपातेन दार्यमाणाना व्रजति हि ॥ पत
 द्विर्वज्रसंघातैरुल्कापातैश्च दारुणैः ॥ २४ ॥ प्रदीप्तागारवर्षेण दह्यमाना व्रजति हि ॥ महांधकारशुक्रेण पीड्यमाना व्रजति हि ॥ २५ ॥

महामेघरवैर्वित्रास्यंतेमुहुर्मुहुः॥तीक्ष्णपाषाणयुक्तेनपूर्यमाणाःसमेततः॥ २६॥ महाक्षुरांबुधाराभिःसेव्यमानाव्रजंतिहि ॥ महामेघरवे
वैर्वित्रास्यंतेमुहुर्मुहुः॥ २७॥ भृशंशोतेनतीक्ष्णेनरूपेणमरुतेनच ॥ इत्थंमार्गेणरौद्रेणपाथेयशरहितेनच ॥ २८॥ निरालंबेनदुर्गोणनिर्जनेनस
मेततः॥ अविश्रामेणमहताविगतापायदुर्धरैः॥ २९॥ नीयंतेदेहिनःसर्वेयमूढाःपापकारिणः॥ इतिज्ञात्वानरःकुर्यात्पुण्यपापंचवर्ज
येत्॥ ३०॥ पुण्येनयातिदेवत्वंपापेननरकंव्रजेत्॥ यैर्मनागपिदेवेशोमनसापूजितोराविः॥ ३१॥ तेकदापिनपश्यंतियमस्यवदुनंखण ॥
किंतुपापैर्महाघोरैःकिंचित्कालंतवाज्ञया॥ ३२॥ भवंतिप्रेतराजानस्ततोयातिरेवःपुरम्॥ येषुनःसर्वभवेनप्रकाशंभुविभास्करम्॥ ३३॥
नतेलियंतिपापेनपद्मपत्रमिवांभसा॥ तस्मात्प्रकुर्याद्विक्तैर्भास्करेणसमेततः॥ ३४॥ श्रद्धयापूजयेद्भानुंयद्दृष्टेद्विपुलंधनम्॥ ३५॥
इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिषसप्तमिकल्पेसौरधर्मसप्तमोऽवतिलकावृरुसंवादोद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः॥ १९२॥॥॥ सप्ताश्वतिल
कउवाच॥ अयनेविषुवेवरेसंक्रांतौग्रहणेतथा॥ पूजयेत्सततंभानुंसप्तम्यांतुविशेषतः॥ १॥ वैनतेयनिबोधत्वंविधानंसप्तमीव्रते॥ एतद्वि
परमगुह्यंवेराराधनंपरम्॥ २॥ सिद्धार्थैर्कस्तुप्रथमाद्वितीयाचारकंसंपुटैः॥ तृतीयामारिचैःकार्याचतुर्थीतिचसप्तमी॥ ३॥ सप्तम्यानोदने
वीरसप्तमीपरिकीर्तिता॥ इत्येताःसप्तसप्तम्यःकर्तव्याभूतिमिच्छता॥ ४॥ तथाचानुक्रमेतांसांलक्षणंकथयाम्यहम्॥ मावेवासागंशीषैवा
कार्यांशुक्लातुसप्तमी॥ ५॥ आर्तस्यतुननियमःपक्षमासकृतोभवेत्॥ अर्धप्रहरशेषेत्कुर्याद्विदंतथावनम्॥ ६॥ पंचम्यांतत्रयवृक्षाःकामि
कांस्तान्वदाम्यहम्॥ मधुकेपुत्रलाभःस्याद्दुःखहाभागवस्यच॥ ७॥ बदर्थचबृहत्पाचक्षिप्रोगात्प्रमुच्यते॥ ऐश्वर्यचभवेद्विल्वैःखाद्रेण
चसंचयः॥ ८॥ शत्रुशयंकदंबेषुअर्थलाभोतिमुक्ते॥ गुरुतांयातिसर्वत्रआटूरूपकसंभवेः॥ ९॥ ज्ञातिप्रधानतांयातिअश्वत्थेयच्छते
यज्ञः॥ करवीरात्परिज्ञानमचलस्यान्नसंग्रयः॥ १०॥ श्रियंप्राप्नोतिविपुलांशरीषस्यानिवेशने॥ प्रियंगुसेव्यमानस्यसौभाग्यंपरमं
भवेत्॥ ११॥ अभीप्सितार्थसिद्धयर्थमुखासीनेथवाग्यतः॥ कामंयथेष्टंहृदयेकृत्वासमभिमंत्र्यच॥ १२॥ मंत्रेणानेनमतिमानश्रीयाद्
तथावनम्॥ वरंदत्वाभिजानासिकामदंचवनरूपते॥ १३॥ सिद्धिप्रयच्छमेनित्यंदंतकाष्ठनमोस्तुते॥ त्रीन्वारान्परिजप्यैवंभक्षयेदंतथा

वनम् ॥ १४ ॥ पश्चात्प्रक्षाल्यकाष्ठं तु शुचौ देशे विनिक्षिपेत् ॥ ऊर्ध्वनिपतिते सिद्धिस्तथा चाभिमुखे स्थिते ॥ १५ ॥ अतो न्यथा तु पतिते आ
 नीयात्पुनरुत्सृजेत् ॥ पराङ्मुखं यदि भवन्निन्वारन्दत्तथा वनम् ॥ १६ ॥ असिद्धां तु विजानीयात्प्राज्ञासा तु सप्तमी ॥ ब्रह्मचारी तु तारात्रिंस्व
 पेन्मंगलसेवया ॥ १७ ॥ विभ्रद्रासोऽनुपहतं शुचिचारसंयुतः ॥ तस्यां रात्र्या व्यतीतायां प्रातरुत्थायैखण ॥ १८ ॥ प्रक्षालयेन्मुखं धीमा
 नश्रीयादंतथा वनम् ॥ उपविश्य शुचिर्भूत्वा प्रणम्या शिरसारविम् ॥ १९ ॥ जपयथेष्टं कृत्वा तु जुहुयाच्च हुताशनम् ॥ ततो पराह्णसमये स्नात्वा
 मृद्ना मयां बुभिः ॥ २० ॥ विधिवन्नियमं कृत्वा मौनीं शुक्लां वः शुचिः ॥ पूजयित्वा विधिभक्त्या देवदेवदिव्यकरम् ॥ २१ ॥ स्वपेदे वस्य पुरतो
 गायत्री जपत्तपरः ॥ २२ ॥ इति श्री भविष्यमहापुराणे ब्राह्मणवर्षिण सप्तमी कल्पे सौरधर्मैर्दन्तकाष्ठविधिवर्णनं नाम त्रिंशत्तमोऽ
 ध्यायः ॥ १९३ ॥ अथातः शतलक उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि यैर्यत्फलमश्नुते ॥ स्वपेदे तु सप्तम्यां पुरुषोऽनियतव्रतः ॥ १ ॥ समाप्या विधि
 वत्सर्वजपहोमादिकां क्रियाम् ॥ भूमौ शय्यां समास्थाय देवदेवं विचिंतयेत् ॥ २ ॥ हंत सुप्तो यदि नरः पश्येत्स्वप्ने दिवाकरम् ॥ शक्रञ्च जवाचंद्र
 वातस्य सर्वाः समृद्धयः ॥ ३ ॥ भृंगारचमरादंशं कुनकाभरणानि च ॥ रुधिरस्य सुतिः केशपातमैश्वर्यकारकम् ॥ स्वप्ने वृक्षाधिराहं च क्षिप्रमै
 श्वर्यमाहवे ॥ ४ ॥ देहं न महिषां सिंहानां धेनुनां करेः स्वके ॥ बंधश्चासां राज्यलाभो नाभेः रूपशैतु दुर्मतिः ॥ ५ ॥ अविहत्वा स्वयं खादे
 त्सिंहं भुजमेव च ॥ स्वांगमस्थिहुतांश्च सुरापांस्वगाधिप ॥ ६ ॥ हं मे वाराजते वापि यो भुंक्ते पायसं नरः ॥ पात्रे तु पद्मपात्रे वा तस्यै
 श्वर्यं संप्रभवेत् ॥ ७ ॥ द्यूते च वाथ वायुद्धे विजयो हि सुखावहः ॥ गायत्र्यस्य प्रज्वलनं शिरोबंधं च भूतये ॥ ८ ॥ माल्यांबराणां शुक्लानां हयानां
 पशुपक्षिणाम् ॥ सदा लाभं प्रशंसति विष्णुनां चानुलेपनम् ॥ ९ ॥ हययाने भवेत्क्षिप्रं रात्र्यने प्रजगमः ॥ नानाशिरोबाहुना च गृहस्थं कुरुते
 श्रियम् ॥ १० ॥ अगम्यागमनं धन्यं वेदाध्ययनमुत्तमम् ॥ देवद्विजश्रेष्ठ वीरगुरु वृद्धतपस्विनः ॥ ११ ॥ यद्वदंति नरं स्वप्ने सत्यमेवेति तद्वि
 दुः ॥ प्रशस्तं दर्शनं चैषामाशीर्वादः खगाधिप ॥ १२ ॥ राज्यं स्यात्स्ववशिरश्छेदे धनं बहु वधे भवेत् ॥ रुदितं भक्ष्यं संप्राप्तं ताराज्यं निगडबंधने ॥
 १३ ॥ पर्वतं तु रगीं सिंहं वृषभं गजमेव हि ॥ महदैश्वर्यमाप्नोति योषि क्रम्याधिरोहति ॥ १४ ॥ ग्रहमानो ग्रहांस्तारां मरीचं परिवर्तयेत् ॥

उन्मूल्यतिपर्वतांश्चराजाभवतिभूतले ॥ १५ ॥ देहान्निष्क्रांतिरित्राणांसर्वेषांचखगाधिप ॥ पानसमुद्रसरितामैश्वर्यमुखकारकम् ॥ १६ ॥
बलचांबुनिधिवापितीर्थपाप्रयातियः ॥ तस्यापत्यंभवद्द्वारअचलंचखगाधिप ॥ १७ ॥ भवत्यर्थागमःशीघ्रंक्रमिवार्थादिभक्षयेत् ॥ अंगा
नांचसुरूपाणालाभोदर्शनमेवच ॥ १८ ॥ संयोगश्चैवमांगलयैरारागयंधनमेवच ॥ ऐश्वर्यराज्यलाभंचयस्मिन्स्वप्नेउदाहृतम् ॥ १९ ॥ त
त्तस्यान्नात्रसंदेहश्चतुर्भिःश्रुतमुत्तमम् ॥ पंचभिःपुत्रबाहुल्यषड्भिरायुःसुताधनम् ॥ २० ॥ सप्तभिर्विविधान्कामानष्टभिर्विविध्यशः
॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मणवर्णिणिसप्तमीकल्पसूर्यारुणसंवादस्वप्नवर्णनंनामचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ४३ ॥
॥ अत्ररुरुवाच ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामिसप्तमीनांपरंविधिम् ॥ सर्वासामनुरूपणांकथयस्वमहासुने ॥ १ ॥ सप्ताश्वतिल
कउवाच ॥ शृणुवीरखगश्रेष्ठसप्तमीनांपरंविधिम् ॥ कीर्तयिष्यामितेसर्वेयथावत्परिपृच्छते ॥ २ ॥ तुल्यंकिलखगश्रेष्ठयथाख्यातं
विवस्वता ॥ शुक्लपक्षरेविदिनेप्रवृत्तेचोत्तरायणे ॥ ३ ॥ पुत्रदारधनक्षेत्रगृहीत्यात्सप्तमीव्रतम् ॥ ऋषेभिर्ज्ञानसंपन्नैःसर्वकामफलप्रदैः ॥ ४ ॥
सप्तम्यःसप्तआख्यातास्तासांनामानिमेशुण ॥ अर्कसंपुटकरैकाद्वितीयामरिचैस्तथा ॥ ५ ॥ तृतीयानिबपत्रैश्चचतुर्थीफलसप्तमी ॥ सप्त
मीकामिकानामविधिमार्सान्नविधौमे ॥ ६ ॥ पंचम्यामेकभक्तंतुकुर्यान्नित्तमानसः ॥ अल्पाहारंनकुर्वीतमैथुनंदूरतस्त्यजेत् ॥ ७ ॥ वज्रये
न्मधुमांसंचअत्यम्लंचखगाधिप ॥ प्रभातैवषष्ठ्यांतुएकंकपर्णसंपुटम् ॥ ८ ॥ घृतशाल्योदनंकृत्वाभक्षयेच्चुविधानतः ॥ अन्यदन्नमधु
जानःसप्तम्यांभोजनंभवेत् ॥ ९ ॥ एकैकवृद्धाभियुक्तैर्यौवसेतुखगेश्वर ॥ अन्यत्रमारचंभक्षेन्नैवपत्राण्यतःपरम् ॥ १० ॥ एवंलब्धफ
लानीहपक्षयरुभयोरपि ॥ अन्नाद्यैरहितायत्नादुदोनइतिस्मृतः ॥ ११ ॥ आचरेद्विधिवद्भक्ष्यापूजयित्वाविभावसुम् ॥ अहोरात्रंवायुभ
क्षःकुप्यद्विजयसप्तमीम् ॥ १२ ॥ एकंकंसप्तसप्तमीरैत्रवंविधिवच्चेरत् ॥ प्रलेख्यतासांनामानिपत्रकेषुपुथक्पृथक् ॥ १३ ॥ तानिसर्वाणि
नामानिविलेख्यसुसमाहितः ॥ श्वेतचंदनदिग्धांगेमाल्यदामोपशोभिते ॥ १४ ॥ सप्तधान्याहिरण्याढ्येशशिकुंदेंदुनात्रिभे ॥ अश्वत्थाशोक
पत्राढ्येदध्योदनसमन्विते ॥ १५ ॥ तदर्थपूजयेद्भक्ष्यातैस्तैर्हर्षेनैः प्रायः ॥ दृष्ट्वातुशोभनंस्वप्नंभूयःशयनंस्वपेत् ॥ १६ ॥ प्रातश्चकी

तैर्यत्स्वप्रयथादृष्टं खगाधिप ॥ प्राज्ञभोजकविप्रभ्यः सुहृदश्च खगाधिप ॥ १७ ॥ ततो मध्याह्नसमये स्नातः प्रयतमानसः ॥ तच्चैव देवं विधि
 वत् पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ १८ ॥ सम्यक् कृतजपो मौनी निरोद्धुताशनः ॥ निष्क्रम्य देवाय तनाद्रोजकाय निवेदयेत् ॥ १९ ॥ भवेद्दला
 भोयं दिभोजकानां विप्रास्तमर्हति पुराणविज्ञाः ॥ यमंत्रं देवयवेष्टुनिश्चिता विमुंसमभ्यर्च्य दिवं त्रैज्युः ॥ २० ॥ कृत्वा सप्तसप्तम्यो नरो भ
 क्तिमन्वितः ॥ श्रद्धा नोपि सूयस्य सकथं नाधुते फलम् ॥ २१ ॥ दशानामश्वमेधानां कृतानां यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं सप्तसप्तम्यः कृत्वा
 भक्तिमन्वितः ॥ २२ ॥ दुष्पापं नास्ति तद्वरं सप्तम्यां यन्न दहते ॥ न च रोगोऽस्त्यसौ लोके यत्ताभिनशाभ्यति ॥ २३ ॥ कुष्ठा निया निरौद्रा
 णि दुःखेद्यानि च कथ्यते ॥ गम्यते तानि सर्वाणि गरुडेन वपन्नगाः ॥ २४ ॥ सकलविषुधमान्यं स्वप्रकाशजनानामभिमत्त फलदाने दीक्षितं तं तु
 पूज्यम् ॥ श्रुतधनकुलभोगैः सौख्यपुण्यैरुपेतो ब्रजति च सुतनुकां शाश्वतांति गरुडमेः ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणे पर्वणि सप्तमी कल्पे
 सौरधर्मसूर्या रुणसंवादे स्ववर्णनं नाम पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॐ ॥ सताश्वतिलक उवाच ॥ अतीत्य
 मुक्तं पुरुषः सप्तम्यां गरुडाग्रज ॥ मैत्रा विदधात्सर्वत्र जीवा हिंसां विवर्जयेत् ॥ १ ॥ सप्तम्यां न स्पृशेत्तलं न वस्त्रं न धारयेत् ॥ न शयीत स्त्रियासा
 धर्मे सेवेत दुरोदरम् ॥ २ ॥ नरो देदुश्रुपातेन न च वाध्यात्पि शाचिकान् ॥ आकृष्येन्न शिरो यूकान वृथा वा दमाचरेत् ॥ ३ ॥
 परस्यानिष्टकथनमतिवा दं च वर्जयेत् ॥ न कंचित्ताडयेज्जंतुं न विशेषतः कदाचन ॥ ४ ॥ ब्रह्महत्यामवाप्नोति विशमानो रवेर्गृहम् ॥
 इत्येते समयाः प्रोक्ताः सौराणां गरुडाग्रज ॥ ५ ॥ भोजकानां विशेषेण पुरा मे भानुना नव ॥ भोजकरुखगशार्दूलयोले भाद्रव्यमुत्पृ
 जेत् ॥ ६ ॥ वृद्ध्या तु सतं वीरसगच्छेन्नरकं द्रुमम् ॥ विशेषेण चालपकशते कामयाने खगाधिप ॥ ७ ॥ प्रयुज्यमानो भोजकस्तु पं
 चकेन शतेन वै ॥ प्रायश्चित्ती भवेद्दीरन चार्हः पूजने रवेः ॥ ८ ॥ कृत्वा सांतं पनं कृच्छ्रं ततः संपूजयेद्भविम् ॥ नान्यदेव प्रतिष्ठातु कर्तव्या
 भोजकेन तु ॥ ९ ॥ कृत्वा तु तां खगश्चेष्टप्रायश्चित्तीयते नरः ॥ तस्मात्तु तां कुयाद्भै भोजकः खगसत्तम ॥ १० ॥ मुक्त्वा तु भास्करं
 देवं नान्यदेवं निवेदयेत् ॥ कृत्वाग्निवेशं देवानां ब्रह्मादीनां खगाधिप ॥ ११ ॥ भोजको न स्पृशेद्भ्रान्तं कुयात्कृच्छ्रं च शुद्धये ॥ कृत्वा तु कु

च्छंविधिवच्छुद्धेतुंखगाधिप ॥ १२ ॥ ततःपूजयितुंभानुमधिकारीभवेन्मम ॥ नविज्ञातंप्रदातव्यन्स्नानचदूषितम् ॥ १३ ॥ नचपयुषि
 तंमाल्यंदातव्यमृद्धिमिच्छता ॥ देवमुल्लोचयेद्यस्तुसखलःपुष्पलोभतः ॥ १४ ॥ पुष्पाणिचसुगंधानिभोजकोनेतराणिच ॥ ब्रह्महत्यामवा
 प्रीतिभोजकोलोभमोहितः ॥ १५ ॥ महारौरवमासाद्यपच्यतेशाश्वतीःसमाः ॥ हंततेकीर्तष्यामिधूपदानविधिपरम् ॥ १६ ॥ प्रदानेदेवदेव
 स्यधेनूधूपेनयत्फलम् ॥ सदाचंदनधूपेनसान्निध्यंकुरुतेरविः ॥ १७ ॥ प्रदद्यान्मानमेवयद्यद्विच्छतिमानवः ॥ तथैवागुरुधूपेनवरंदद्याद्भी
 षितम् ॥ १८ ॥ आरोग्यंवास्त्रियंवाथीनित्यदागुगुलंदहेत् ॥ मंगलंधूपदानेनसदातुष्यतिभानुमात् ॥ १९ ॥ आरोग्यंवास्त्रियंदद्यात्सौख्यं
 चपरमंभवेत् ॥ सदाकुंकुमधूपेनसौभाग्यंलभतेनरः ॥ २० ॥ श्रीवासकस्यधूपेनवाणिज्यंसफलंभवेत् ॥ रसंसर्वसोपेतंदतार्थागमोऽश्रुवम्
 ॥ २१ ॥ देवदारुंचदहतोभवत्यन्नमथाक्षयम् ॥ विलेपनंकुंकुमेनसर्वकामफलप्रदम् ॥ २२ ॥ इहलोकमुखीभूत्वादातास्वर्गमवाप्नुते ॥
 चंदनस्यप्रदानेनश्रियमायुश्चविंदति ॥ २३ ॥ रक्तचंदनदानेनसर्वदद्याद्विवाकरः ॥ अपिरोगशतैर्ग्रस्तःक्षिप्रारोग्यमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥
 वर्तिगंधैश्चसौगंध्यंपरमंविंदतेनरः ॥ कस्तूरिकामलनैर्करैश्चर्यमतुलंलभेत् ॥ २५ ॥ कर्पूरसंयुतैर्गंधैःक्षिप्रारोग्यमवाप्नुयात् ॥ चतुःसमेनगंधे
 नैर्कैतुल्यंप्राप्नुयान्नरः ॥ २६ ॥ देवागारंतुसन्मन्येभक्त्यायउपलेपयेत् ॥ सरोगान्मुच्यतेक्षिप्रंरुषोभोगवान्भवेत् ॥ २७ ॥ अष्टादशहकु
 ष्ठानियेचान्येव्याधयोनृणाम् ॥ प्रलयंयातिसेवैमृदायद्युपलेपयेत् ॥ २८ ॥ प्रलेपनानांसर्वषारक्तचंदनमुत्तमम् ॥ नातःपरतरंकीचि
 द्रानोस्तुष्टिकरंपरम् ॥ २९ ॥ किंतस्यनभेदल्लोकयोह्यनेनप्रलेपयेत् ॥ सर्वकामसमृद्धोऽसौसुखलोकमहीयते ॥ ३० ॥ उपलिप्यर्वैर्गंधैःकु
 र्याद्वैमंडलंपुनः ॥ एकेनाथसमाप्नोतिभाग्यमारोग्यमुत्तमम् ॥ ३१ ॥ त्रिभिःसप्तभिर्गच्छिन्नबालोवाग्योपियोनरः ॥ तेनप्रदापयेद्देवान्कुर्या
 तान्ननिवारयेत् ॥ ३२ ॥ अनेनविधिनानुयाद्यवत्सतैवसप्तमीः ॥ एतवैसप्तसप्तम्योथाप्राक्ताविवस्वते ॥ ३३ ॥ कुर्वीतयोनरोभक्त्यासर्व
 पापैःप्रमुच्यते ॥ अर्कसंपुटकैर्वीतंमरचैःप्रियसंगमम् ॥ ३४ ॥ निवपत्रैरोगनाशंफलैःपुत्रान्यथेप्सितात् ॥ धनंधान्यंसुवर्णचततोदद्याद्विव
 स्वते ॥ ३५ ॥ जयंप्राप्नोतिविजयंकृत्वासर्वत्रलेचर ॥ सर्वान्कामान्कामिकस्तुप्राप्नुयान्नात्रसंशयः ॥ ३६ ॥ नरोवायदिवानारीयथोक्तंसप्त

मीव्रतम् ॥ यः करोति स्वगश्रेष्ठसयाति परमपदम् ॥ ३७ ॥ नन्तेषां त्रिषु लोकेषु किंचिदस्तीति दुर्लभम् ॥ ये भक्त्या लोकनाथस्य व्रतितः संयते
 न्द्रियाः ॥ ३८ ॥ सर्वयज्ञफलतेषां तथा वेदफलं भवेत् ॥ ब्रह्मद्रविष्णवस्तेन पूजितानां त्रयः शयः ॥ ३९ ॥ नांधेन कुशेन कृष्णेन च निर्ध
 नः ॥ कदापि च भवेत् कश्चिदश्वरस्य स मीव्रतम् ॥ ४० ॥ पुत्रार्थी श्रुतिं संपन्नाहं भेतुं त्रांश्चिरादुपायम् ॥ नन्तेषां त्रिषु लोकेषु किंचिदस्तीति दुर्लभ
 म् ॥ ४१ ॥ भोगार्थं लभते भोगान्न त्रेन न सुव्रत ॥ क्रोधात् प्रमादो ह्यभास्व व्रतभंगो यदा भवेत् ॥ ४२ ॥ प्रायश्चित्तमिदं कृत्वा पुनरेव व्रती भ
 त् ॥ सैव यथावत् सप्तम्यसंप्राप्ता गुरुणा स्वग ॥ ४३ ॥ अभ्यर्च्य मूर्त्यं सप्तम्यां माल्यधूपैर्दिभिर्नरैः ॥ भोजयित्वा द्विजञ्छन्त्या प्राप्नुयात् स्वर्ग
 मक्षयम् ॥ ४४ ॥ सप्तम्यां विप्रमुख्येभ्यो योऽन्नं दद्यात् स्वगेश्वर ॥ तदक्षयं भवेत् तस्य स च मूर्त्यं हृन्नेजेत् ॥ ४५ ॥ इति ते कीर्तितं वीरसप्तमिव्रतमुत्तमम् ॥
 भूय एवाभिधास्यामि शृणु ते वदतो न वा ॥ ४६ ॥ येन व्रतप्रभावेण कामिकं फलमश्नुते ॥ सप्तमं स्वगशादूलं शुक्लां द्रक्ष्यनामिकाम् ॥ ४७ ॥ गोमूत्रगोम
 याहारः षड्वृत्ताहार एव च ॥ अथ वा यावकाहारः क्षीर्णपणान्नानिपिवा ॥ ४८ ॥ क्षीराक्षीचैव भक्तं वा सिक्ताहारोऽथवा पुनः ॥ जलाहारो
 थवा विद्वान् पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ ४९ ॥ पुष्पोपहारैर्विविधैः पद्मसौगंधिकोत्पलैः ॥ नाना प्रकारैर्गंधैश्च धूपैर्गुण्डचंदनैः ॥ ५० ॥ कृशैः पा
 यसां त्रैर्विविधैश्च विभूषणैः ॥ अर्चयित्वा द्विजश्रेष्ठं भक्ष्यवस्त्रादिभूषणैः ॥ ५१ ॥ सर्वपक्षफलं प्राप्य सूर्यलोकं ततो ब्रजेत् ॥ तपसां ततो
 वीरकुले महति जायते ॥ ५२ ॥ यथाक्रमं प्रयत्नेन नामानि परिकीर्तयेत् ॥ मावे च फाल्गुने मासि चैत्र च गरुडाग्रज ॥ ५३ ॥ वैशाखे त्वथ ज्येष्ठे तु आषाढे
 श्रावणे तथा ॥ मासि भाद्रपदे वीर तथा चाश्वयुजे स्वग ॥ ५४ ॥ मार्गशीर्षे तथा पौष पूजे तत्ततं रविमा ॥ विभावसु विष्वक् तं भास्करं पक्षिस्तम ॥ ५५ ॥
 विकर्तं न पतंगं च सहस्रांशुं स्वगाधिप ॥ एतानि देवनामानि मासेष्वेतेषु खेर ॥ ५६ ॥ पूजयेद्देवं देवं देवानामपि दुर्लभम् ॥ एवं क्रमेण तीक्ष्ण
 जुं नामभिः परिपूजयेत् ॥ ५७ ॥ इत्येव ते समाख्यातं मया गुह्यमिदं स्वग ॥ अभक्ताय न दातव्यं नाशिष्याय कथंचन ॥ ५८ ॥ न च पापकृते वीर दातव्य
 विनतात्मज ॥ व्याधेस्तु नाज्ञानार्थं येदं विप्राय सुव्रत ॥ ५९ ॥ दत्त्वा स्वर्गमवाप्नोति श्रुत्वा च विधिवत् स्वग ॥ ६० ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे
 ब्रह्मे पर्वणि सौरधर्मसप्तमी कल्पे नाम पूजाविधिवर्णनं नाम षष्ठ्यवन्त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ६१ ॥ सप्ताश्रितिलक उवाच ॥ अतः प

रंप्रवक्ष्यामिपुष्पधूपादिकामिकम् ॥ येनयेनतुदानेनतत्तत्फलमवाप्नुते ॥१॥ मालतीकुसुमैःपूजाभवेत्सन्निध्यकारका ॥ आरोग्यंकरवीरस्तु
 भवत्यर्थश्चशाश्वतः ॥ २ ॥ ऐश्वर्यमतुलंचैवयशश्चविपुलंतथा ॥ मल्लिकायाश्चकुसुमैर्भगवत्सम्मुखोभवेत् ॥ ३ ॥ सौभाग्यंपुंडरीकात्तुपरमै
 श्वर्यमाप्नुते॥कमलोत्पलकुंदैस्तुयशोविद्यावलंभवेत् ॥४॥ नानाविधैःसुकुसुमैःक्षिप्रंरोगात्प्रमुच्यते ॥ भवत्यक्षयमन्नंचिनित्यमचंयतोरविम् ॥
 ५॥मंदारकुसुमैःपूजासर्वकुष्ठनिवारिणो ॥ विल्वस्यपत्रकुसुमैर्महतींश्रियमाप्नुते ॥६॥ अर्कस्रजाभवत्यर्कःसर्वदावरदःप्रभुः ॥ प्रदद्याद्रूपिणीं
 कन्यामाचैतवकुलस्रजैः ॥ किंशुकैःपूजितोदेवानपीडयतिभास्करः ॥ अगस्तिकुसुमैःसिद्धिःसानुकूल्यंप्रयच्छति ॥ ८ ॥ स्वयरूपवती
 दद्यात्पूजितश्चंपकस्रजैः ॥ निरुद्धगोभवेन्नित्यंपूजितःपुष्पमालया ॥ ९ ॥ अशोककुसुमैर्देवमचंयेद्योदिवाकरम् ॥ आप्रातकस्यकुसुमंनिर्मा
 ल्यामिवदृश्यते ॥१०॥ अप्रत्यग्रंवाहिर्यस्मात्तस्मात्तंयारिवर्जयेत् ॥ नवभिस्त्वचलांकीर्तिदशभिःसुखमुत्तमम् ॥११॥ भोगानेकादशेनेहप्राप्नु
 यान्नात्रसंशयः ॥ द्वादशेनाचलंराज्यंद्वादशाख्यमवाप्नुते ॥ १२ ॥ प्रथमंपूजेयेद्भक्त्याभूरूपंप्रणमेत्सदा ॥ भुवर्नमोद्वितीयंचतु
 तीयंस्वर्नमेन्नरः ॥ १३ ॥ महर्नमश्चतुर्थंतुपंचमंतुजननमः ॥ तपोनमस्तथाषष्ठंनमःसत्यंतुसप्तमम् ॥ १४ ॥ अष्टमंभूभुवश्चितिनवमंखगस
 त्तम ॥ दशमंपडतोवीरनमोल्कायतथापरम् ॥ १५ ॥ द्वादशंतुलषोल्लोकोतिअनमःपूजयेत्खग ॥ एवंमंडलकारितुक्रमादेवफलंलभेत्
 ॥ १६ ॥ घृतदीपप्रदानेनचक्षुष्माज्ञायतेनरः ॥ कहुतैलस्यदीपेनशत्रूणांसंक्षयोभवेत् ॥ १७ ॥ मधुकानांतुतैलेनसौभाग्यंपरमंलभेत् ॥
 संपूज्यविधिवद्देवपुष्पधूपादिभिर्नरः ॥ १८ ॥ यथाज्ञात्तयाततःपश्चात्त्रैवेद्यंतुप्रकल्पयेत् ॥ पुष्पाणांप्रवराजातीधूपानांचैवचंदनम् ॥ १९ ॥
 गंधानांकुसुमंश्रेष्ठमादकांश्चनिवेदने ॥ एतैस्तुष्यतिदेवेशःसन्निध्यंचाधिगच्छति ॥ २० ॥ ददातिप्रवरानिष्टान्दानुश्चस्वर्गोत्तथा ॥ ए
 वंसंपूज्यविधिवत्कृत्वाचापिप्रदक्षिणाम् ॥२१॥ प्रणम्यशिरसादेवंभास्करंतिमिरापहम् ॥ आरुह्यसुविमानंसयातिभानोःसलोकताम् ॥२२॥
 पुनःसंपूज्यदेवेशंजपंकुर्याद्यथेष्वकम् ॥ हुताशनंचजुहुयाद्विधिद्वेष्टेनकर्मणा ॥ २३ ॥ एवमैककशःकार्याःसप्तम्यःसप्तसर्वदा ॥ उदकप्रमृतिं
 पीत्वाक्रियतेयातुसप्तमी ॥ २४ ॥ साज्ञेयासुखदावीरसदैवोदकसप्तमी ॥ याकिंचित्सप्तमीप्रोक्तातैवक्ष्यामिसर्वदा ॥ २५ ॥ वराटिका

क्रमेणातंयत्किञ्चित्प्रतिभक्षयेत् ॥ अनेनदेहमूल्येनयल्लब्धतन्त्यभक्षयेत् ॥२६॥ अभ्यंचापिभ्यंवानात्रकार्यविचारणा ॥२७॥ इतिश्री
भविष्येमहापुराणब्रह्मोपवीणसप्तमकिल्पेसारैर्मेषुवराटिकावर्णनानामसतनवत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ६४ ॥ शतानीकउवाच ॥
किमिदं देवतं लोके किं वाप्येकं परायणम् ॥ स्तुवन्तः कंकमचैतः श्रामुमानिवाः शुभम् ॥१॥ कोधर्मः सर्वधर्माणं कश्च पूज्यो मतस्तव ॥ ब्रह्मादयः
कमर्चैतिकश्चादिद्विदिवौ कसाम् ॥२॥ सुमंतुरुवाच ॥ अत्राहिते प्रवक्ष्यामि संवादापापनाशनम् ॥ भीष्मस्य नरशार्दूलव्यासस्य च महात्मनः ॥३॥
सुखासीनं महाव्यासं गङ्गाकुले द्विजोत्तम ॥ तं दृष्ट्वा सुमहते जाज्वलन्तं मिवावकम् ॥४॥ साक्षात्पारायणं देवं ते जसादित्यसन्निभम् ॥ प्रणम्य शिरसा
वीरं सर्वज्ञांश्चालयं परम् ॥५॥ महाभारतकर्तारं विदार्थानेकं परम् ॥ आचार्यपरमर्षीं पाराजयिणीं च भारतम् ॥६॥ कर्तारं कुरुवंशस्यैव देवं तं परमं
मम ॥ पप्रच्छ कुरुशार्दूलो द्विजभक्त्या समन्वितः ॥ ७ ॥ देवदेवस्य माहात्म्यं चित्तस्थं भास्करस्य तु ॥ समहात्मा महते जाभीष्मः पूर्वमु
नितथा ॥८॥ भीष्मउवाच ॥ भगवद्विजशार्दूलपाराशर्यमहामते ॥ ममाख्यातं त्वया सर्वं वाङ्मयं सचराचरम् ॥ ९ ॥ भास्करस्य मुनिश्रेष्ठसं
शयोद्यापि वर्तते ॥ आदौ तस्य नमस्कारमन्येषांतदन्तरम् ॥ १० ॥ ब्रह्मादीनां तु रुद्राद्वैष्णवहितत्वेन हेतुना ॥ कण्ठभास्करो ब्रह्मकुतो जातः
किमुच्यते ॥११॥ कीर्तयस्व यथान्यायं कौतुकं हि परमम् ॥ कुशलो हि भवौल्लोके तस्मात्त्वं वक्तुमर्हसि ॥१२॥ व्यासउवाच ॥ अहो तव महत् कष्टं
प्रमूढोऽसि न संशयः ॥ स्तुवंतं श्रुतमर्चाभिः सिद्धा ब्रह्मादयः सुराः ॥१३॥ सर्वेषामेव देवानां मादिगादित्य उच्यते ॥ संहतिं तिमिरं सर्वदिग्विदिक्षु व्यव
स्थितम् ॥१४॥ सधर्मः सर्वधर्माणं सच पूज्यतमो मतः ॥ ब्रह्मादयस्तमर्चयितुं सचार्चिताः सर्वदेवताः ॥१५॥ अदितिः कश्यपसती आदित्यस्तेन चो
च्यते ॥ आदिकर्ता यथा यस्य स तस्मादादित्य उच्यते ॥१६॥ तस्मादेतज्जगत्सर्वमादित्यात्सं प्रवर्तते ॥ से देवा सुरा गंधर्वाः सयक्षो रगराक्षसाः ॥१७॥
रुद्रोऽपैद्रस्तथेन्द्रश्च ब्रह्मादशैथ कश्यपः ॥ आदित्यदेवताः सर्वे तथा न्येदेव दानवाः ॥१८॥ सुखाद्रूतो विरिञ्चिस्तुरुद्रो वक्षस्थलततः ॥ उपै
न्द्रोऽक्षिणाः क्षस्ताः क्षता वामकरा तथा ॥१९॥ वामपादतलदक्षोऽक्षिणात्कश्यपस्तथा ॥ इत्युत्पन्नास्तथा न्येदेवा सुरा रक्षाः ॥ २० ॥
तेनासौ देव आदित्यः सर्वदेवेषु जितः ॥ यदीत्थं गीयते वीरादिग्विदिक्षु समागतम् ॥ २१ ॥ यदितस्य प्रभावो यपाराशर्यजगत्पतेः ॥ सकिमर्थ

त्रिसंध्यंतुराक्षसैः परिभूयते ॥ २२ ॥ द्विजैः सरक्ष्यते भूयश्चक्रवर्द्धमते पुनः ॥ राहुणा गृह्यतेऽग्राह्यं तत्किमर्थं द्विजोत्तम ॥ २३ ॥ व्यास उवाच ॥
 पिशाचो रगरक्षांसि डाकिनीदानवांस्तथा ॥ दक्षिणात्रिदं हं क्रोधात्तामाक्रामति भास्करः ॥ २४ ॥ त्रिसंध्यंतु त्रयो देवाः सान्निध्यं विमंडले ॥
 मुहूर्तस्य प्रभावो यमसाध्ये दृष्टे कतथा ॥ २५ ॥ तमेकमेव मुद्दिश्य लोके धर्मः प्रवर्तते ॥ नमस्कृते स्तुते तस्मिन्सर्वदेवानमस्कृताः ॥ २६ ॥
 तिस्रः संध्यस्तु भूदेवैर्भास्करोऽपि प्रणम्यते ॥ राहुरादित्यविविक्तस्थितो धस्तन्न संशयः ॥ २७ ॥ अमृतार्थी विमानस्थो यावत्संभवते मृतम् ॥
 विमानांतरितं विवमादिशद्ब्रह्मणंततः ॥ २८ ॥ न काश्चिद्वर्षितुं शक्नोति आदित्यो दहते ध्रुवम् ॥ दिवा रात्रिमुहूर्तानांतर्दध्ना श्रमते राविः ॥ २९ ॥
 नादित्येन विनारात्रिर्न दिनं न च तर्पणम् ॥ नाधर्म्मो वाथ वाधर्म्मस्तेन दृष्टं चराचरम् ॥ ३० ॥ आदित्यः पातैर्वैसर्गमादित्यः मृजते सदा ॥ एतत्स
 वै समाख्यातं यत्पृष्टं भवतामम ॥ ३१ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे सारमे व्यास भीष्म संवादेऽष्टनवत्यधिकशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १९८ ॥ ४४ ॥ भीष्म उवाच स आदित्यो भवेद्येन अचिरात्तु वरप्रदः ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि विप्रमां ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥
 पूजया जपहोमेन ध्यानधारणया सह ॥ सकलं मे ढलं कृत्वा तद्दीक्षां समयंतथा ॥ २ ॥ लब्ध्वा राधयेत्यस्तु भक्त्या तद्भूतमानसः ॥ तस्य भातुं भवे
 द्वीर अचिरात्तु वरप्रदः ॥ ३ ॥ बलसिद्धिं महद्वीर्यं पादलेपो रसायनम् ॥ धनं धान्यं सुवर्णं च रूपं सौभाग्यं संपदम् ॥ ४ ॥ आयुरारोग्यं कीर्तिं च य
 शः पुत्रांश्च मानद ॥ ददते नात्र संदेहो यस्य तुष्टो दिवाकरः ॥ ५ ॥ धर्ममर्थं तथा कामं विद्यामोक्षं श्रियं तथा ॥ ददते भास्करस्तुष्टो न रार्णानां त्र
 संशयः ॥ ६ ॥ सौरेण विधिना तात पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति तथादित्यालयं नृप ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ सौरस्नानविधि
 ब्रूहि सरहस्यं महामते ॥ येन स्नानोऽमलो याति नरः पूजयितुं विम् ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ हंत ते संप्रक्षया मिस्नानं पापप्रणाशनम् ॥ शुचौ मनो रमे
 स्थाने संगृह्यास्त्रिणमृत्तिकां ॥ ९ ॥ संधि संवाहकारस्तु टरे फोफसमन्विते ॥ अनेन स्त्रिणसंगृह्य ततः स्नानं समाचरेत् ॥ १० ॥ मलस्नानं
 ततः पश्चाच्छेषार्धेन तु कारयेत् ॥ भागत्रयं तु सार्धं तु तृणपाषाणवर्जितम् ॥ ११ ॥ एकमस्त्रेण चालभ्य तथान्यं भास्करेण तु ॥ अंगं च वतुती
 यंतु अभिमंत्र्य सकृत्सकृत् ॥ १२ ॥ जप्त्वा स्त्रेण क्षिपेद्दिशुर्निर्वघ्नं तु जलं भवेत् ॥ सूर्यतीर्थे द्वितीयेन अभिमंत्र्य सकृत्सकृत् ॥ १३ ॥ गुंडयि

त्वाततः स्नायादिति तथैव मानवः ॥ तूर्यशंखनिनादेन ध्यात्वा देवं दिवाकरम् ॥ १४ ॥ स्नात्वा राजोपचारेण पुनराचम्य यत्नतः ॥ स्नानं
 कृत्वा ततो भीष्ममंत्राजनेन संयुतम् ॥ १५ ॥ हरे फोर्वेदुयुक्तश्च तथान्यो दीर्घया सह ॥ मात्रयोरुफसंयुक्तो हारोर्विदुना सह ॥ १६ ॥ सकारः
 सविसर्गस्तु मंत्राजोयमुच्यते ॥ तत्स्तुतये नमंत्रांस्तस्मात्स्तुकराग्रजैः ॥ १७ ॥ पर्वणामूर्ध्वतो देवान्स्तव्येन मुनयस्तथा ॥ पितरश्चापसव्येन
 तद्भोजेन प्रतपेत् ॥ १८ ॥ यद्वा तं प्रथमं लोकं अशराणां मनीषिभिः ॥ तद्भिदुसहितं प्रोक्तं हृदी जनां त्रसंशयः ॥ १९ ॥ कृत्वा वामकरे हस्ता
 द्वात्वा प्राज्ञो विधानवित् ॥ एवं स्नात्वा विधानेन संध्यां वेदं द्विधानतः ॥ २० ॥ ततो विद्वान्क्षिपेत् पश्चाद्भस्करा योदांजलिम् ॥ जपेच्च त्र्य
 श्रं मंत्रं षण्मुखं वादिच्छया ॥ २१ ॥ मंत्राजोतिर्यपूर्वतवाख्यातो मयानुप ॥ पश्चात्तोर्यं तु मंत्रांस्तु मंहृत्य हृदयं न्यसेत् ॥ २२ ॥ मंत्रात्मा
 सहैकत्र कृत्वा ब्रह्मार्थं प्रदापेत् ॥ रक्तचंदनगंधैस्तु चिन्नातो महीतले ॥ २३ ॥ कृत्वा मंडलकं वितमे ऋचितो व्यवस्थितः ॥ गृहीत्वा करवीराणि
 संस्थाप्य तां प्रभाजने ॥ २४ ॥ तिलमंडुलसंयुक्तं कुशगंधोदकेन तु ॥ रक्तचंदनधूपेन युक्तमर्घ्यं प्रसाध्य तम् ॥ २५ ॥ कृत्वा शिरसि तत्पात्रं जनु
 भ्यामवनीगतः ॥ पूर्वमंत्रेण संयुक्तमर्घ्यं दत्त्वा तु भानवे ॥ २६ ॥ मुच्यते सर्वपापैस्तु यो ब्रह्मविनिवेदयेत् ॥ यद्युगादिसहस्रेण व्यतीपातं गते
 न च ॥ २७ ॥ अयनानां सहस्रेण चंद्रस्य ग्रहणतया ॥ गवांशतसहस्रेण यत्फलं ज्येष्ठपुष्करे ॥ २८ ॥ इत्ते कुरुकुलश्रेष्ठतदर्थेण फलं लभेत् ॥
 दीक्षामंत्रविहीनोऽपि भक्त्या संवत्सरेण तु ॥ २९ ॥ फलमर्घ्येणैव वीरलभते नात्र संशयः ॥ यः पुनर्दीक्षितो विद्वान्ब्रह्मविनिवेदयेत् ॥ ३० ॥
 नासौ संसरे भूमासलं यथातिभास्करे ॥ इह जन्मनि सौभाग्यमायुरारोग्यसंपदम् ॥ ३१ ॥ अचिराद्भवते वीरसभायामुखभाजनः ॥ एष स्नान
 विधिः प्रोक्तो मया संक्षेपतस्तत्र ॥ ३२ ॥ हिताय मानवे द्वाणं सर्वपापप्रणाशनः ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्राह्मे पविणिसप्तमी कल्पे सौ
 रधर्मेषु भीष्मव्याससंभाद एकोनद्विंशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ कथितं स्ते स्नानविधिं ब्रह्मैव पाप
 हारकः ॥ सम्यग्ब्रह्मचर्यं विधिं पूजयिष्यामि येन वै ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ हंत ते संप्रवक्ष्यामि विधिमिमां दित्यपूजने ॥ विविक्ते विनयस्था
 ने सुप्रसन्ने सुशोभने ॥ २ ॥ पूजयेद्भास्करं मंत्रासरलीकृतविग्रहः ॥ भद्रासनसमारूढः प्राङ्मुखः साधकोत्तमः ॥ ३ ॥ अन्नवर्जितं

त्रेणनरः स्वांगानिविन्यसेत् ॥ अंगुष्ठमादितः कृत्वा कनिष्ठान्तं सुविविन्यसेत् ॥ ४ ॥ हृदयादीन्फण्डान्तांस्तान्विन्यसेत्क्रमतः सदा ॥ नेत्रपाणि
 तलेवीरन्यस्य मध्यादिमंत्रवित् ॥ ५ ॥ यवगैयचतुर्थतु कर्णविक्षुप्तमन्वितम् ॥ नेत्राङ्गीजमिति प्रोक्तं ज्योतीरूपं न संशयः ॥ ६ ॥ पश्चात्तु त्र्यक्षरं सूर्य
 कवचं विन्यसेद्बुधः ॥ कथितं तन्मया वीरमंत्राजिति पृष्ठतः ॥ ७ ॥ प्राणायामं ततः कुर्यात्प्रथमं वीरमुद्विगम् ॥ शेषक्रमेण हृत्वा यं विरजे भोष्मशक्ति
 तः ॥ ८ ॥ त्रिभिरेव ततोद्यौरात्मशुद्धिः कृता भवेत् ॥ इति संशोध्य च आत्मानं सूर्यसर्वातिकं न्यसेत् ॥ ९ ॥ हृदये हृदयं न्यस्य शिरः शिरसि वि
 न्यसेत् ॥ एकांशं शतिमातृकाया अक्षरं यत्प्रकीर्तितम् ॥ १० ॥ हृद्वाजमिति विख्यातं ब्रह्मस्थानमनौपमम् ॥ शिरसार्कस्य पूजा तु लोके
 कैः प्रतिकथ्यते ॥ ११ ॥ शिखायां तु शिखान्यासाच्छरिरकवचं न्यसेत् ॥ नेत्रयोर्विन्यसेत्त्रैंशं क्रयोरस्त्रमेव च ॥ १२ ॥ महाव्याहृतयोरानं
 स्तथा रज्ज्वालितो शिखा ॥ हकारश्चरकारश्च कुकारो विदुना सह ॥ १३ ॥ एतेषां समयाश्चैव कवचं परिकथ्यते ॥ नेत्रयोर्विन्यसेत्त्रैंशं क्रयोरस्त्रमे
 व च ॥ १४ ॥ एवमंगानिविन्यस्य नासौ केनापि बाध्यते ॥ शत्रवो मित्रतां याति अलाभे लाभमाप्नुयात् ॥ १५ ॥ आत्मानं भारं कुरुज्ञात्वा यथोक्तं तत्त्व
 दर्शिभिः ॥ ततस्तु पूजयेद्गानुं स्थण्डिले विधिवत्पुनः ॥ १६ ॥ कृत्वा तु दक्षिणं पादं देव्यपुष्पकरंडकम् ॥ कृत्वा सुशोभितं वा मेताम्रपूणेन
 वारिणा ॥ १७ ॥ अस्त्रेण शालिता पूर्णां शेषं मंत्रैर्जलैस्तथा ॥ अभिमंत्रय ततः स्थाप्य कवचेनावगुंठिता ॥ १८ ॥ स्थण्डिले चैव द्रव्याणि पूजार्थं
 काले पतानि तु ॥ सर्वाणि प्रोक्षयेद्ब्रह्मद्रव्यं पात्रं जलेन तु ॥ १९ ॥ ततो मंत्रं जपेत्पश्चादेकचित्तेन मंत्रवित् ॥ ॥ भोष्म उवाच ॥ ॥ पुराण
 सहितो मंत्रयोर्विधिः कथितो बुधैः ॥ २० ॥ समया विदितः कृत्स्नः कथितो नैकशोद्धिजैः ॥ वेदोक्तो विविधैर्मंत्रैर्यथासंपूज्य ते राविः ॥ २१ ॥ यथा
 मे ब्रूहि सकलवैदिकं विधिसत्तमम् ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे सप्तमी कल्पे सौम्येर्धर्मोद्दिशत मोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ सुरज्येष्ठस्य देवस्य के शवस्य च भारत ॥ मनोवत्यां सुरज्येष्ठसुखासीनं चतुर्मुखम् ॥ प्रणम्य शिरसा विष्णुरिदं
 वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ भगवन् देवदेवेश सुरज्येष्ठ चतुर्मुख ॥ आराधनविधिं ब्रूहि भारस्त्रमहात्मनः ॥ २ ॥
 कथमाराधयेद्गानुं मंडलस्थं दिवस्पतिम् ॥ ब्रूहि मेऽत्र गणं देवैरेनाहं पूजये विभुम् ॥ ३ ॥ साधुसाधु महाबाहो साधु पृष्टोऽस्मि भूधर ॥

शृणुष्वैकमना देवभारारुद्राधने विधिम् ॥ ४ ॥ खषोलक्रान्तिर्मलं देवपूजयित्वा विभावसुम् ॥ पूर्वमथ्येतथाग्रेऽप्याविहूपाक्षे प्रभजने ॥ ५ ॥
 क्रमेण यावदीशानो ह्रिद्विजेन विन्यसेत् ॥ खषोलक्रान्तमेतदु विन्यस्तमानवोत्तमैः ॥ ६ ॥ ततस्तस्यापरिष्टा तु हृदये न तु कंचुकम् ॥
 सप्तावरणसंयुक्तमष्टपञ्चसर्गाणि कम् ॥ ७ ॥ केसरालं वदेत्त्वं पञ्चवर्णमहाद्रुतम् ॥ परीक्षाभूमौ विधिवच्छास्त्रोक्ता विधिना कृतम् ॥ ८ ॥
 दीप्तादिपूर्वादारभ्य यावदीशानगोचरम् ॥ न्यसेच्छस्त्यष्टकं मन्त्रीमध्यतः सर्वतोमुखीम् ॥ ९ ॥ दीप्तासूक्ष्माजयाभद्रा विभूतिर्विमलतथा ॥
 अमोघा विद्युता चैव नवमीसर्वतोमुखी ॥ १० ॥ तत आवाहयेद्ब्रातुं स्थापयेत्कर्णिकोपरि ॥ उपस्थानं तु वैकृत्वा मंत्रेणानेन सुव्रतम् ॥ ११ ॥
 उदुत्यंजतवेदसामिति मन्त्रः प्रकीर्तितः ॥ अग्निदूतेन मंत्रेण अनेन विश्वसुव्रतम् ॥ १२ ॥ आकृष्णेन राजसामं त्रेणानेन चाचयेत् ॥ हंसः शुचिषदिति
 च मंत्रेणार्कं प्रपूजयेत् ॥ १३ ॥ अपसेतारकं देवीदीप्तिनेन प्रपूजयेत् ॥ अहश्च मस्य केतवः सूक्ष्मा देवीसमचयेत् ॥ १४ ॥ तराणि विश्वदशैति अने
 न सप्ततंजयम् ॥ प्रत्यङ्मुखा विंशति भद्रा देवीसमचयेत् ॥ १५ ॥ विभूतिमचयेन्नित्यं येनापावकचक्षा ॥ विद्यामेषातिमंत्रेण ह्यनेन विमलं सदा
 ॥ १६ ॥ अमोघां पूजयेन्नित्यं मंत्रेणानेन सुव्रतम् ॥ नवमीं पूजयेद्देवीसततं सर्वतोमुखीम् ॥ १७ ॥ मंत्रेणानेन कृष्णस्य उद्वयं तमिति हच ॥ उद्यन्नद्यमित्र
 होमं प्रथममक्षरं ब्रजेत् ॥ १८ ॥ द्वितीयं पूजयेत्कृष्णशुक्लेषु हरिमाहवे ॥ उदगादयमादित्यो अनेनापतृतीयकम् ॥ १९ ॥ तत्सप्तितुर्वरेण्ये
 तित्चतुर्थं परिकीर्तयेत् ॥ महितो माहितो योति पञ्च परिकीर्तयेत् ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भः समवर्ततां षष्ठीं वाजं प्रकीर्तयेत् ॥ सविता पश्चा
 तात्पुरस्तात् सप्तमं देवसत्तमम् ॥ २१ ॥ एवं च जानि विन्यस्य आदित्यं स्थापयोज्ज्वल ॥ आदित्यं स्थापयेद्वाचनेन सैवा पूजयेद्बुधः ॥ २२ ॥
 बाह्यतो देवशार्दूलं इंद्रादीनां समन्ततः ॥ रक्तवर्णं महातेजसितं पद्मोपरि स्थितम् ॥ २३ ॥ सर्वलक्षणं संपुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ॥ द्विमुजं चै
 कचक्रं च सौम्यं पद्मधनुः करम् ॥ २४ ॥ वर्तुलं तेन विबेन मध्यस्थमिति जसम् ॥ आदित्यस्य त्विदं रूपं सर्वलोकेषु पूजितम् ॥ २५ ॥ ध्यात्वा
 संपूजयेन्नित्यं शार्दूलं मंडलाश्रितम् ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणे पूर्वाणि सप्तमी कल्पे सौम्यं धर्मेषु मूर्त्यमण्डले देवता च न विधिवर्णनं
 नामैकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ६३ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ मंडलस्थं सुरश्रेष्ठ विधिनान्येन भास्करम् ॥ पूजयेन्मानवो

भक्त्यासाविधिः कथ्यतां मम ॥ १ ॥ पूजयेद्विधिना येन भास्करं पद्मसंभवम् ॥ मूर्तिस्थं सर्वगं देवपूजितं स सुरासुरैः ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 साधुकृष्णमहाबाहो साधुष्टोऽस्मि सुव्रत ॥ शृणुष्वैकमनाः पूर्वमूर्तिस्थं येन पूजयेत् ॥ ३ ॥ इषेत्वेति च मंत्रेण उत्तमांगं सदा चरेत् ॥ अग्नि
 मीळोति मंत्रेण पूजयेद्दक्षिणे करे ॥ ४ ॥ अग्न आयाहि मंत्रेण पादौ देवस्य पूजयेत् ॥ आजिघ्रोति च मंत्रेण पूजयेत्पुष्पमालया ॥ ५ ॥ योगयोगे
 ति मंत्रेण मुक्तपुष्पांजलिं क्षिपेत् ॥ समुद्रं गच्छत्यत्रोक्तमनेन स्नापयेद्भूमिम् ॥ ६ ॥ इमं मे गेति यत्प्रोक्तमनेनापि च भूधरम् ॥ समुद्रज्योति
 मंत्रेण कषयैः परिरूपयेत् ॥ ७ ॥ स्नापयेत्पयसा कृत्स्ना आप्यायस्वेति मंत्रतः ॥ दधि क्राव्णेति वैदध्यास्नापयेद्दधिवद्रविम् ॥ ८ ॥ तेजो
 ऽसि शुक्रीमिति च घृतेन स्नपनं परम् ॥ या ओषधीति मंत्रेण स्नानमोषधिभिः स्मृतम् ॥ ९ ॥ उद्गतेत्येतो भातुं द्विपदाभिः सुराधिप ॥ मान
 स्तोकेति मंत्रेण युगपत्स्नानमाचरेत् ॥ १० ॥ विष्णो रराटमंत्रेण स्नापयेद्गंधवारिणा ॥ सौवर्णेन तु मंत्रेण अर्घ्यपाद्यानि वेदयेत् ॥ ११ ॥ इदं
 विष्णुर्विचक्रमं मंत्रेणार्घ्यं प्रदापयेत् ॥ वेदोऽसीति हि मंत्रेण उपवीतं प्रदापयेत् ॥ १२ ॥ बृहस्पतेति मंत्रेण दद्याद्ब्रह्माणिभानवे ॥ येन श्रि
 यं प्रकुर्वाणां पुष्पमालां प्रयोजयेत् ॥ १३ ॥ घूरसीति च मंत्रेण धूपं दद्यात्सगुण्डलम् ॥ समिद्धोऽजन मंत्रेण अंजतुं प्रयच्छति ॥ १४ ॥ शुंजा
 नीति च मंत्रेण भानुरोचनया चरेत् ॥ आरक्तं चैकैकुर्याद्दीर्घायुत्वायै वै बुधः ॥ १५ ॥ सहस्रशीर्षां पुरुषोर्विसरसि पूजयेत् ॥ संभावयेति
 मंत्रेण सर्वेनेत्रपरा मृशेत् ॥ १६ ॥ विश्वतश्चक्षुरित्येवं भानोर्दं हंसमालभेत् ॥ श्रीश्च ते लक्ष्मीश्चेति मंत्रेणानेन पूजयेत् ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे सप्तमं कल्पसौरधर्म आदित्यपूजाविधिवर्णनं नाम द्वाधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ६४ ॥ विष्णु रुवाच ॥
 व्योमपूजाविधिं ब्रूहि समासाच्चतुरानन ॥ अष्टशृंगं कथं व्योमपूजयेद्भास्करस्य तु ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ व्योमपूजाविधिं कृष्णनिचो भगदत्तो
 मम ॥ अष्टशृंगं व्योमपूजयंति मनीषिणः ॥ २ ॥ सौवर्णराजं तां प्रकृत्वा चाश्ममयं तथा ॥ अष्टशृंगं महाबाहो अनेन विधिना चरेत् ॥ ३ ॥
 प्रथमं पूजयेद्भानुं मध्यमं त्रेण सुव्रत ॥ माहिषा वोमहायेति नाना पुष्पकंदं वैकैः ॥ ४ ॥ त्रातारमिंद्रं त्रेण सर्वेश्वरं सदा चरेत् ॥ उदरीतामवर इत्यथवाने
 न पूजयेत् ॥ ५ ॥ आयंगौ रिति मंत्रेण नैकृतं शृंगमचरेत् ॥ रक्षो हणवाजिनं वा पूजयेद्दसुरांतकम् ॥ ६ ॥ इन्द्रसोमांतपतये ह्यथवानेन पूजयेत् ॥ अभि

त्वाशूनोनुमेषानं शृंगमचयेत् ॥ ७ ॥ एवंभातुंचपरितः पूजयंतिसदाच्युत ॥ येनेदंभूतमितिवै अथवानेनपूजयेत् ॥ ८ ॥ नमोऽस्तुसव
 पोपभ्योव्यामपीठसदाचयेत् ॥ तेनराः सततंकामान्प्राप्नुवंतिनसंशयः ॥ ९ ॥ त्वमेकोरुद्राणां वसुनां पूर्वाणहेतेनपूजयेत् ॥ तद्विष्णोः परमंपदं
 हंसः शुचिपदितिवै अपराह्णसदाचयेत् ॥ १० ॥ एवंभातुंग्रहैः सार्धपूजयंतिसदरूपते ॥ तेसर्वान्विवरन्कामान्प्राप्नुवंतिनसंशयः ॥ ११ ॥
 विमलेवाससीदत्वागुरवसपवित्रके ॥ उपानहोतथाकृत्स्नसौवर्णमण्डलिकम् ॥ १२ ॥ गंधपुष्पाणिचित्राणिभक्ष्यभोज्यान्यनेकशः ॥ अनेन
 विधिनायस्तुसोपवासोचयेद्रविम् ॥ १३ ॥ बहुपुत्रोबहुधनः सनरः श्रेयवान्भवेत् ॥ उत्तरेचायनेयस्तुसोपवासोचयेद्रविम् ॥ १४ ॥ सोश्वमे
 धफलोविद्याद्बहुपुत्रश्चजायते ॥ कृत्वोपवासोविषुवयस्तुपूजयतेरविम् ॥ १५ ॥ बहुपुत्रोबहुधनोकीर्तिमांश्चापिजायते ॥ कृत्वोपवासंग्रहणे
 विधिवच्चंद्रसूर्ययोः ॥ १६ ॥ पूजयेद्रास्करंभक्त्याब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ इतिकथितंविष्णोभास्कराराधनेविधिम् ॥ १७ ॥ यः श्रुत्वा
 पुरुषोभक्त्याममलोकंमहीयते ॥ पुनरेत्यमहोक्त्वा राजाभवतिभूतले ॥ १८ ॥ बहुपुत्रोबहुधनाः समरेष्वपराजितः ॥ १९ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेत्राह्णेपर्वणिसप्तमिकल्पेसौरधर्मभास्कराराधनाविधिवर्णनंनमत्र्यधिकद्रिशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ७४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 अतः परंप्रवक्ष्यामिविधिपरमपूजितम् ॥ रत्नव्योमप्रतिष्ठायायथाभानुंप्रपूजयेत् ॥ १ ॥ अर्चयित्वातुप्रकृतिंगंधपुष्पाक्षतैर्विभो ॥
 सहोदकेनजलिनासहपुष्पाक्षतेनवा ॥ २ ॥ आवाहयेन्महादेवंखषोलकंभास्करंविभुम् ॥ मंत्रेणकुरुशार्दूलप्रत्यक्षकिरणायै ॥ ३ ॥
 अखषोलकायावाहयामिअभूमेवः स्वरोऽदित्याराधनेमंत्रः ॥ ४ ॥ अभिमंत्र्यमुवेमात्रंसावित्र्याचक्रचाविभो ॥ आपोहिष्ठेतियाप्रो
 क्तापृथगसूर्यस्यसर्वदा ॥ ५ ॥ यथान्यायंतुसंक्षाल्यपूरयेच्चाप्यतोयतः ॥ हिरण्यगर्भः समवर्ततेत्यनयाक्षालयेद्बुधः ॥ ६ ॥ सवितापश्चात्सविता
 ह्यनयापूरयेद्बुधः ॥ इत्येवंपूरयित्वातुवारिपुष्पाक्षतैर्बुधः ॥ ७ ॥ पात्रमौदुंबरंशृङ्गाकृत्स्नंमूर्यस्यदर्शयेत् ॥ उदुत्यंजातवेदसमनयाव्यो
 म्निनिक्षेपेत् ॥ ८ ॥ हंसः शुचिपदितिपादं दद्याद्विचक्षणः ॥ निर्वापयेच्चपयसाखषोलकंरूपापयेत्ततः ॥ ९ ॥ अग्निस्तुसप्तभिर्वैर्कीर्तिता
 स्ताश्चकृत्स्नशः ॥ आपोहिष्ठेतिचक्रमात्तिसृभिः कुरुनंदन ॥ १० ॥ हिरण्यवर्णेतिक्रमाच्चतुर्भिश्चनराधिप ॥ अभिमंत्र्योदकमग्निमस्तिस्मि

निक्षिपेन्नृप ॥ ११ ॥ भानोःप्रदाक्षिणं कृत्वा कुण्डपुष्पाजहत्यपि ॥ त्यमुषुवाजिनगिरः प्रथमापरिकीर्तिता ॥ १२ ॥ पतिमिन्द्रस्तवाचामाद्वितीया
 परिकीर्तिता ॥ पतिमिन्द्रस्तु शुद्धेन आगहितृतीयापरिकीर्तिता ॥ १३ ॥ सिधेवृत्राणि जिघ्रेशं धैर्मानुं प्रपूजयेत् ॥ अस्य वामस्येत्यनया अ
 क्षतैः पूजयेद्भविम् ॥ १४ ॥ सप्तयुजंतिरथ मनया पूजयेद्भविम् ॥ पुष्पैर्भरतशार्दूलसततं मनशानम् ॥ १५ ॥ कोददशप्रथममनया धूप
 मादिशेत् ॥ पाकः पृच्छाम्यनया चंदनं प्रतिपादयेत् ॥ १६ ॥ उद्दीप्य स्वेत्यनया दीपं दद्याद्दिभावसोः ॥ अचिन्त्वा कुर्मैव शार्पक्षीरं
 तुमंडलम् ॥ १७ ॥ युक्तामातासीत्यनया नैवेद्यं प्रतिपादयेत् ॥ गौरीर्ममायेति दद्यात्तथा शुक्लचामसी ॥ १८ ॥ तस्याः ससुद्रेत्यनया
 उपवीतं निवेदयेत् ॥ इतिसंपूज्य देवेशंततः कुर्यात्परांस्तुतिम् ॥ १९ ॥ ऋग्भैवंपच भिस्तात शृणुष्वैकमना हतः ॥ उक्षाणं पृथ्वाश्रिति च
 प्रथमापरिकीर्तिता ॥ २० ॥ चत्वारिवागतिभवे द्वितीयापरिकीर्तिता ॥ इंद्रमित्रं तृतीया तु वराधिव्ये प्रकीर्तिता ॥ २१ ॥ कृष्णं नयानं
 हितथाचतुर्थीपरिकीर्तिता ॥ योरत्नवाहीत्यनया किरीटं योजयेद्भविम् ॥ २२ ॥ गतेहनामित्यनया अव्यंगं भास्करं न्यसेत् ॥ इयमददाद्भ
 भममृणच्युतामिति ऋगादितः ॥ २३ ॥ कृत्वा पूजांतं तत्त्वं भ्रष्टाभिरिति च च्युत ॥ देवस्य शक्तयोऽष्टौ च पूजयेद्विधिवक्रमात् ॥ २४ ॥
 इत्येष ते मया ख्यातः प्रतिमापूजने विधिः ॥ यः पुरोक्तो महाबाहो ब्रह्मणा विष्णवे तथा ॥ २५ ॥ अनेन विधिनयास्तु सततं पूजयेद्भविम् ॥ स प्राप्नोत्य
 खिलल्लोकानि ह लोके परत्र च ॥ २६ ॥ पुत्रार्थं लभते पुत्रान्धनार्थं लभते धनम् ॥ कन्यार्थं लभते कन्यां वेदार्थं वेदविद्भवेत् ॥ २७ ॥ नि
 ष्कामः पूजयेद्यस्तु समोक्षं प्राप्नुयान्नरः ॥ अनेन विधिना पूज्य गतः सिद्धिसैष्णवः ॥ २८ ॥ ब्रह्मादयस्तथा देवपूजयित्वा विभावसुम् ॥ अनेन
 विधिना पूज्य संतः सिद्धिं परांगताः ॥ २९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मोपनिषत्तमोऽध्यायः ॥ १ ॥ प्रभूतं निम
 यः ॥ २०४ ॥ ४४ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ पुनर्निबोध मे भीष्म गदतः परमं विधिम् ॥ येन पूजयेते नित्यं महादेवं दिवाकरम् ॥ १ ॥ प्रभूतं निम
 लं तेज आराध्य परमं सुखम् ॥ पूर्वमतस्तथाग्रेयानैर्ऋत्यां पवनालये ॥ २ ॥ क्रमेण यावदीदृशं हृदि बीजं च विन्यसेत् ॥ भास्करासनमेतत्तु
 न्यस्तव्यं तत्त्वदर्शिभिः ॥ ३ ॥ उपरिष्ठात्तस्तस्य हृदये न तु पंकजम् ॥ अष्टपत्रं केशरालं पंचवर्णं सकेसरम् ॥ ४ ॥ दीप्तादि पूर्वमाभ्य

आमहादेवगोचरम् ॥ शतयष्टं न्यसेन्मंत्रैरादितः सर्वतोमुखीम् ॥ ५ ॥ अबजैः केसराग्रेषु क्रमेणैव च पूजयेत् ॥ ततस्त्वावाहयेद्रात्रुं स्थाप-
 येत्कर्णिकोपरि ॥ ६ ॥ तस्योपहत्य तंचान्यवेदितव्यं वपुष्करम् ॥ तेनैवावाहनं चार्च्यं स्थापनं चार्घ्यमेव च ॥ ७ ॥ पाद्यमाचमनं स्थानं
 वस्त्रगंधादिभूषणम् ॥ विधिनावीरपुष्पाणि नैवेद्यं धूपमेव च ॥ ८ ॥ कर्तव्यं च द्रव्याभक्त्या एवं पूजयति भारुकरः ॥ महापातकिनोऽप्याशुल-
 भं ते चितितं फलम् ॥ ९ ॥ आदित्यं पूजयित्वा तु पश्चादंगानि पूजयेत् ॥ दीतार्याहं दयं स्य भवान्यातु शिरोन्यसेत् ॥ १० ॥ दिग्बिदिशु-
 न्यसेदस्त्रमिन्द्रादिशोत्तरातिकम् ॥ कर्णिकायां न्यसेत्त्रैत्रं स्वर्बजिनं तु वाचने ॥ ११ ॥ पुष्पैर्गंधैश्च धूपैश्च दद्यानि क्रमेण तु ॥ पूजयित्वा तु विधि-
 बद्धमैपश्चात्तु मंत्रवित् ॥ १२ ॥ बाह्यातः पूर्वतो मंदं दक्षिणेन बुधं तथा ॥ विषाणं पश्चिमे पूज्य उत्तरेण तु भार्गवम् ॥ १३ ॥ आग्नेयं च कुजं पूज्य
 नैऋत्यां भाद्रदेहजम् ॥ वायव्यां पूजयेत्कृष्णमैशान्यां विकचं नृप ॥ १४ ॥ इन्द्रादिलोकपालं च ततोऽष्टौ पूजयेद्बुधः ॥ सुगंधैर्विधिः पुष्पै-
 र्धूपैश्चैव मनोरमैः ॥ १५ ॥ क्रमेण पूजयेद्रात्रुं लोकपालैर्ग्रहैः सह ॥ मंत्रैः कुरुकुलश्रेष्ठय इच्छेच्छ्रेय आत्मनः ॥ १६ ॥ अनेन विधिनयत्र देवः
 संपूज्य ते रविः ॥ नचौराग्निभयं तत्र न चापि नरकाद्रयम् ॥ १७ ॥ यज्ञोपलविषादिभ्यो भयं तत्र न विद्यते ॥ सुखमारोग्यमानंदं सुभिक्षम-
 चलांश्च यम् ॥ १८ ॥ तेजो विंशतमध्यस्थमादित्यं परमार्थतः ॥ यष्टव्यं सार्धैर्कैर्नित्यं नरथो न च वाजिनः ॥ १९ ॥ इत्येव विधिराख्यातो
 मया भीष्मतवाखिलः ॥ येन पूजयेते नित्यं महादेवो दिवाकरम् ॥ २० ॥ इत्थं पूज्य विस्वतंत हृद्द्विजेन विसर्जयेत् ॥ य एवं पूजयेद्रात्रुं स या-
 तित परमांगतिम् ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सौरधर्मो भीष्मव्याससंवादे महादेवार्चनविधिवर्णनं नाम पंचाधिकद्विंशत-
 मोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ ६४ ॥ भीष्म उवाच ॥ मंत्रोद्धारं परं ब्रूहि मुद्रांशकिसमन्वितम् ॥ रूपवर्णसमं चैव पौराणिकमनुत्तमम् ॥ १ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ शृणु भीष्म महाबाहो यथा वक्ष्यामि ते नय ॥ पौराणिकानां मंत्राणां मुद्रां वैदिका हते ॥ २ ॥ वर्णैरुपसमायुक्तं विदुर्मनै-
 र्वभूषितम् ॥ अंतस्थानां हि अंत्यैर्ब्रह्मदेवैर्यमुच्यते ॥ ३ ॥ विदुरेफसमायुक्तं दीर्घयामात्रया तथा ॥ दीक्षाक्षरसमुद्दिष्टं द्रितयं विष्णुदे-
 वतम् ॥ ४ ॥ तृतीयं तु तथा प्रोक्तं साधिसर्गजनाधिप ॥ सतृतीयो बुधैः प्रोक्तो रुद्रदेव त एव हि ॥ ५ ॥ भारुकरोऽयं महासाक्षान्मंत्रमूर्तिं त्रि-

रक्षरः ॥ दुर्लभः परमोगुह्यान्निदेवो देवपूजितः ॥ ६ ॥ यस्त्विदं जपते भक्त्या स याति परमांगतिम् ॥ ततश्च मुद्रां वक्ष्यामि सान्निध्यकारणं
 परम् ॥ ७ ॥ पद्माकारौ करौ कृत्वा मध्ये श्लिष्टे तु मध्यमे ॥ अंगुलिक्षारयते तस्मिन्विमुद्रेति च सोच्यते ॥ ८ ॥ अनया बद्धया राजन्भा
 स्करस्य प्रियो भवेत् ॥ महाभयेषु सर्वेषु मातृवत्परिरक्षति ॥ ९ ॥ हृदयं तस्य विज्ञेयं दक्षवर्णं स्मृतम् ॥ विद्रुमोपरि संछन्नं हृदयं
 तद्गतं सदा ॥ १० ॥ शिरस्यैकमिति श्रोत्रोक्तं देवदेवस्य भारत ॥ महाव्याहृतयस्ति स्रस्तथा रज्ज्वालानि शिला ॥ ११ ॥ अष्टाक्षरा तु विद्ये
 यमादित्यस्य महात्मनः ॥ यः स्मरेत्साधकस्त्वेन न सोऽकेनापि बाध्यते ॥ १२ ॥ अकारेण स मायुक्तं विदुरे फसमन्वितम् ॥
 हकारमाग्निदेवत्यं कवचं भास्करप्रियम् ॥ १३ ॥ एकाक्षरमिदं प्रोक्तमभेद्यं यः स्मरेदिदम् ॥ दुष्टानां चैव विघ्नानां नाशनं त्रसंशयः ॥ १४ ॥
 सविमर्गो रफ इति अस्त्रमेकाक्षरं स्मृतम् ॥ नाशयेद्दुष्टकर्माणि साधकस्य न संशयः ॥ १५ ॥ समुखौ तौ करौ कृत्वा श्लिष्टौ तु ग्रंथितांगुली ॥ क
 निष्ठानामिका योज्या तर्जनी मध्यमे तथा ॥ १६ ॥ हृच्छिरः स शिला चर्मो मुद्रेयं व्योम संज्ञिता ॥ मुष्टि वक्रोच्छ्रितं कुर्यात्सव्यहस्तस्य त
 र्जनी ॥ १७ ॥ मालशब्दकृतादिस्तु मुद्रा ह्यस्त्रस्य कार्तिता ॥ त्रासनीनाम विख्याता सर्वविघ्नभयं करी ॥ १८ ॥ कर्णे विद्रुसमायुक्तं यंचतुर्थे
 महामते ॥ भास्करस्य त्विदं नेत्रमाग्निदेवतमुच्यते ॥ १९ ॥ स्मरः स्यात्साधकैर्द्राणां दुरंतो नाशने श्रुवम् ॥ मध्यमा तर्जनी चैव सव्यहस्तस्य चो
 च्छ्रितम् ॥ २० ॥ कनिष्ठानामिका कुंकुच्य अंगुष्ठेन ततः क्रमेत् ॥ नेत्राभ्यां स्पृशयेद्देनं नेत्रमुद्रा प्रकीर्तिता ॥ २१ ॥ गोवृषानाम विख्याता
 दर्शपे दिव्यगोचरम् ॥ रां दीप्तारिततः सूक्ष्मरीजया भीष्म उच्यते ॥ २२ ॥ उभाह्वा रूविभूतिश्च विमलरैः प्रकीर्तिता ॥ अवहा च महाबाहो
 विद्युतारौ प्रकीर्तिता ॥ २३ ॥ गोवृषानामरं सर्ववीरभद्रकरी तथा ॥ इत्येता बीजरूपास्तु कथिताश्चैव संक्षयः ॥ २४ ॥ उत्तानौ तु करौ कृत्वा स
 व्याकुंच्यते तौ गुली ॥ कुर्यादुपरि चांगुष्ठौ चालयीत पुनः ॥ २५ ॥ सर्वासां चैव शक्तीनामेतामुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ नाम्ना च विद्युता चैव न वमि सर्व
 तो मुखी ॥ २६ ॥ नामान्येतानि शक्तीनां समासात्कथितानि तु ॥ सर्वाजानि महाबाहो मया स्नेहेन भारत ॥ २७ ॥ ग्रहाणां शृणु बीजानि रूपं च गदतो मम ॥
 सर्वत्र भंतथा खंचकं जकूतु हलोद्ग्रह ॥ २८ ॥ उकारा दीपिताः सर्वे नमस्कारांत योजिताः ॥ पूजा काले प्रयोक्तव्या जप काले तथैव च ॥ २९ ॥ होम

कालेत्स्वाहांतंमंत्रषट्कारसंयुतम् ॥ सर्वविंदुयुताभीष्मशिखाविंदुविभूषिताः ॥ ३० ॥ सोमाद्याः केतुपर्यन्ताग्रहद्वयप्रकीर्तिताः ॥ एतामुद्राः
प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रदायिकः ॥ ३१ ॥ सुमुखौ तु करो कृत्वा शिष्टौ चैव प्रसारितौ ॥ इदं मुद्रानमस्कारं ग्रहास्त्रिध्यकामिका ॥ ३२ ॥ मंत्रोद्धारस्तथा
ख्यातोरहस्यो दुर्लभो नृप ॥ शृणुष्व रूपं देवानां ध्यानकाले ह्युपस्थिते ॥ ३३ ॥ जपावर्णमहातेजश्चेतपद्मोपरिस्थितम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नसर्वाभ
रणभूषितम् ॥ ३४ ॥ तथैकवक्त्रद्विभुजं सोमपंकजकंधरम् ॥ मंडलेन चरुपंतुमध्यस्थं रक्तवाससम् ॥ ३५ ॥ मार्तण्डस्य इदं रूपं श्रुतिः स्ना
तोजितेन्द्रियः ॥ त्रिकालं यः स्मरेद्गोमण्डकविषोऽप्यवस्थितः ॥ ३६ ॥ सोऽचिराद्भवते लोके वितेन धनदोपमः ॥ मुच्यते सर्वभोगैस्तु तेजस्वी
बलवान्भवेत् ॥ ३७ ॥ हृदयं चोत्तमं गच्छति शिखावैष्णवक्रमेव च ॥ रक्तवर्णा इमे श्यामाः सर्वाभरणभूषिताः ॥ ३८ ॥ वरदाऽभयहस्ताश्च
ध्यातव्याः साधकेन तु ॥ तडितुं जनिभं शस्त्ररौद्रं चंद्राकरालिनम् ॥ ३९ ॥ विशेषः कथितो ह्येष कामरूपस्वभावतः ॥ दीप्ता शीतशिखा
काराध्यातव्याममशक्तयः ॥ ४० ॥ श्वेतवर्णस्मरेत्सोमं रक्तवर्णकुंजस्मरेत् ॥ सौम्यमष्टापदाभं च गुरुं च पतिवर्णकम् ॥ ४१ ॥ शंखशी
रनिभं देवतं काण्चां जनसंनिभम् ॥ रजावर्तनिभं राहुं धूम्रं च विकचस्मरेत् ॥ ४२ ॥ वामहस्तौ कटिन्यस्तौ दक्षिणाचाभयप्रदौ ॥
रक्तभ्रूतनेत्राभ्ये अर्धकायकृतांजलिः ॥ ४३ ॥ इति भानुग्रहैः सार्धे ध्यायंति नृपोत्तम ॥ लभंते महामिद्धिमचिरान्नात्र संशयः ॥ ४४ ॥
तवाख्यातमिदं क्रंशहाणां भीष्मकृत्स्नशः ॥ यं श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यंते सुविमानवाः ॥ ४५ ॥ अनेन विधिना भीष्मसदा देवं दिवाकरम् ॥
त्रिकालं पूजयेद्भक्त्या वीरश्रद्धासमन्वितः ॥ ४६ ॥ इत्थं पूजयमानस्तु सर्वदेवं दिवाकरम् ॥ ब्रह्महत्याविनिर्मुक्तो महादेवत्वमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥
इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मेषु मुख्यपूजाहात्म्यवर्णनं नाम षडुत्तरद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ भीष्म उवाच ॥
अहो देवस्य महात्म्यं भास्करस्य त्वयोदितम् ॥ पूजयति सदा ह्येनं ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमेतन्न संदेहो यथावद
सिभारत ॥ नास्ति सूर्यसमो देवो नास्ति सूर्यसमागतिः ॥ २ ॥ नास्ति सूर्यसंमंत्रज्ञनास्ति सूर्यसमं हतम् ॥ नास्ति सूर्यसमो धर्मो नास्ति सूर्यसमं
धनम् ॥ ३ ॥ नास्ति सूर्यमृते कामं नास्ति सूर्यमृते पदम् ॥ नास्ति सूर्यसमो बंधुर्नास्ति सूर्यसमः सुहृत् ॥ नास्ति सूर्यसमा माता नास्ति सूर्यसमो गुरुः ॥

नास्ति सूर्यसमन्तीर्थनपवित्रतः परम् ॥ ५ ॥ तमेकदैवतं विद्यान्नेवाप्यर्कपरायणम् ॥ लोकानां देवतानां च पितॄणां चापि भारत ॥ ६ ॥
 तमर्चतः स्तुवंतश्च प्राप्नुवंति परांगतिम् ॥ ते प्रपन्नास्तु ये भक्त्या मुक्तास्ते भवसागरात् ॥ ७ ॥ राजाचोराग्रहाः सर्पादरिद्र्यदुःखसंपदः ॥ नैते
 पीडयितुं शक्ताः प्रसन्ने भास्करे सति ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ एवतात महाबाहो देवो भास्कर तत्परः ॥ स पूज्यः स नमस्कृत्यः सहिध्या तव्य
 एव च ॥ ९ ॥ प्रत्यक्षे देवता ह्येषा देवदेवो यमादरात् ॥ अर्थकिं बहु नोक्ति न यद्द्रष्टव्यामि निबोध मे ॥ १० ॥ पूजयेत्तेन यः पापी तथा दित्यादिने
 रपि ॥ पूजयति नरा ये वै ते याति परमांगतिम् ॥ ११ ॥ प्राप्ते सूर्यदिने भक्त्या भानुं संपूज्य श्रद्धया ॥ नक्तं करोति पुरुषः स यात्यमरलोक
 ताम् ॥ १२ ॥ यस्तु पूर्ववैर्भक्त्या पंचरत्न समन्वितम् ॥ निवेदयति मंत्रेण स यात्यमरलोकताम् ॥ १३ ॥ मार्तण्डप्रीतये यस्तु कुर्याच्छ्रद्धां
 वं विधानतः ॥ संक्रांता वयने वीरसूर्यलोकं स गच्छति ॥ १४ ॥ कृत्वोपवासं पृष्ठया तु सप्तम्यां यस्तु मानवः ॥ करोति विधिवच्छ्राद्धं भास्करः
 प्रीयतामिति ॥ १५ ॥ सर्वदोषविनिर्मुक्तः सूर्यलोकं महीयते ॥ मानवो यस्तु सप्तम्यां योषिता च दिवाकरम् ॥ १६ ॥ प्रपूज्य विधिवद्भानुं
 सर्वोक्तमानवाप्नुते ॥ विशेषतस्तस्य दिने ग्रहणे च नराधिप ॥ १७ ॥ इति भीष्मविजानी हि न देवो भास्करात्प्रियः ॥ आदित्यमेकं परमं देवदेव
 शुश्रूजितम् ॥ १८ ॥ रत्नपर्वतमारुह्य यथा मुनिनराधिपाः ॥ सत्वातुरूपं गच्छति रत्नभागान्नोषतः ॥ १९ ॥ तथा भानुं समाराध्य प्राप्नुवंति
 नराः फलम् ॥ धनार्थं प्राप्नुयादर्थं पुत्रार्थं प्राप्नुयात्सुतम् ॥ २० ॥ मोक्षार्थं मोक्षमाप्नोति चाथ वामरतां ब्रजेत् ॥ अर्थकिं बहु नोक्तेन शृणुष्व
 वचनं मम ॥ २१ ॥ ब्रह्मादयो देवगणा भानुमाराध्य भारत ॥ मनोहराणि दिव्यानि दिवि स्थानान्यवाप्नुवन् ॥ २२ ॥ अचलानि महाया
 स सर्वपापहराणि च ॥ समंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्यासस्तत्रैवांतरधीयत ॥ २३ ॥ भीष्मोऽपि पूजयामास भक्त्या भानुं विधानतः ॥
 तथा त्वमपि राजेन्द्र पूजयेमं दिवाकरम् ॥ २४ ॥ पूजयित्वा रविं भक्त्या स्थानं यास्यसि शश्वतम् ॥ यथागतः स भगवान्यासो भीष्मश्च मान
 द ॥ २५ ॥ स ह्युत्पूज्य सप्तम्यां भक्त्या देवं दिवाकरम् ॥ इति श्रीभविष्यमे महापुराणे व्यास भीष्मसंवादे आदित्यपूजा माहात्म्य वर्णनं मम सप्त
 धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ६४ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ पुनर्मैब्रूहि सप्तम्यां प्रोतये भास्करस्य तु ॥ उपोषितो भवतीह नरायस्तु द्विजो

तम् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ कथिताः सप्तसप्तम्यः पुनरस्मिन्महामते ॥ बहवः कुरुशार्दूलभूयस्त्वेताः शृणुष्व मे ॥ २ ॥ स्वयं याः
 कथिताः पूर्वमादित्येन खगाधिप ॥ अरुणस्य महर्वाहो सप्तम्यः सप्तपूजिताः ॥ ३ ॥ अर्कसंपुटकैरकाद्वितीया मरिचैस्तथा ॥ तृतीयानि
 वपत्रैश्च चतुर्थीफलसप्तमी ॥ ४ ॥ अनोदनापंचमीस्यात्षष्ठीविजयसप्तमी ॥ सप्तमी कामिकज्ञेया विधीता सान्निबोधमे ॥ ५ ॥ शुक्लपक्षे
 राविदिनेदक्षिणे चोत्तरायणे ॥ ग्रहणे मूर्यनक्षत्रे गृह्णीयात्सप्तसप्तमीः ॥ ६ ॥ सतां स ब्रह्मचारि स्याच्छौचशुक्लोजितेन्द्रियः ॥ मूर्यार्चनरतोदातो
 जपहोमपरस्तथा ॥ ७ ॥ पंचम्यामेव पुरुषः कुर्यान्नित्यमनात्मकम् ॥ षष्ठ्यां नैमैथुनं गच्छेन्मधुमांसं च जयेत् ॥ ८ ॥ अर्कसं
 पुटकैरकांथान्यां मरिचैर्नयेत् ॥ तथा परानि वपत्रैः फलाल्यायां फलं चरेत् ॥ ९ ॥ अनोदनाम ब्रह्मरहित उपासति तथा विधि ॥ अहोरात्रं वा
 शुभक्षः कुर्याद्विजयसप्तमीम् ॥ १० ॥ तैथैकां सप्तमीं कृत्वा प्रतिमासं विचक्षणः ॥ कुर्याद्यथा विधि वच्चततः कुर्वीत कामिकामम् ॥ ११ ॥
 आसां लिखित्वानामानि पत्रकेषु पृथक् पृथक् ॥ तानि सवर्णेषु पत्राणि प्रक्षिपेदभिनेव घटे ॥ १२ ॥ तदर्थं यो न जानाति लोकावन्यापि वा
 नरः ॥ तेन ह्युद्धारयेदेकं न कुर्यान्न विचारेत् ॥ १३ ॥ तेनैव विधिनारयस्तु प्रतिमासं चतंतपः ॥ सप्तैव यावत्सप्तम्यो विज्ञेया सा तु का
 मिकामिका ॥ १४ ॥ इत्येताः सप्तसप्तम्यः स्वयंप्रोक्ता विवस्वता ॥ कुर्वीत यो नरो भक्त्या स यात्यकं स दानृप ॥ १५ ॥ अर्कसंपुटकैर्विस्त
 मचलं सप्तपौरुषम् ॥ मरीचैः संगमः स्याद्विप्रैः शुभ्रैः शुभ्रैः सदा ॥ १६ ॥ सर्वरोगाः प्रणश्यन्ति नैव पत्रेन संशयः ॥ फलैस्तु पुत्र
 पौत्रं च दौहित्रं चापि पुष्कलम् ॥ १७ ॥ अतो धना धनं धान्यं सुवर्णं रजतं तथा ॥ तथा पशुहिरण्यं च आरोग्यं सततं नृप ॥ १८ ॥ उपोष्य विज
 यां शत्रून् राजन्त्राजतिनित्यशः ॥ साधयेत्कामदां क्लामान् विधिवत्समुपासिते ॥ १९ ॥ पुत्रकामो लभेत्पुत्रमर्थकामो मर्थमक्षयम् ॥ विद्या
 कामो लभेद्भित्तं धारं ज्यार्थं काममाप्नुयात् ॥ २० ॥ कृष्णा कामां ददात्येषा ग्रामदा कुरु नंदनं ॥ नरो वा यदिवानरीयथोक्तं सप्तमव्रतम् ॥ २१ ॥
 करोति नियतात्मा वै स याति परमां गतिम् ॥ न तेषां त्रिषु लोकेषु किंचिदस्तीति दुर्लभम् ॥ २२ ॥ ये भक्त्या लोकां न अथ्यव्रतिनः संश्रितव्र
 ताः ॥ व्रतैस्तु विविधैर्वीरतपो वापि सुदुष्करैः ॥ २३ ॥ न तत्फलमवाप्नोति यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः ॥ तीर्थभिर्बषजैर्वापि दानहोमा च नैस्तथा ॥ २४ ॥

यत्फलंचपूजयितुं सप्तम्यां प्राप्य माक्षदम् ॥ मोक्षार्थं पार्थिवं श्रेष्ठं यथा ह भगवाव्रविः ॥ २५ ॥ कृत्वा दिव्यादिनेन कृतं भक्त्या संपूजयेद्द्र-
 विम् ॥ अचलं स्थानमाप्नोति मानवः श्रद्धयान्वितः ॥ २६ ॥ सूर्यलोके च निरयंतं स्यवासो न संशयः ॥ यस्तु पूजयेते भक्त्या सप्तम्यां भा-
 स्करं नरः ॥ २७ ॥ ब्रह्मद्रुद्रलोकेषु तस्या प्रातिहता गतिः ॥ नांधोनकुष्ठीनकुब्जो न व्यंगो न च निर्धनः ॥ २८ ॥ कुले तस्य भवेद्वीर्यश्र-
 त्सप्तमं व्रतम् ॥ विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी धनमाप्नुयात् ॥ २९ ॥ भार्या र्थी रूपसंपन्ना स्त्रियं पुत्रांश्च भारत ॥ लोभात्प्रमादानो हाञ्च व्रतं भ-
 गोयदा भवेत् ॥ ३० ॥ तदा त्रिरात्रं नाश्रियात्कुर्याद्विकेशमुंडनम् ॥ प्रायश्चित्तं मिदं कृत्वा पुनरेव व्रतं भवेत् ॥ ३१ ॥ सप्तैव यावत्सप्तम्या
 भवंति च खगेधर ॥ अभ्यर्च्य सूर्यसप्तम्यां माल्यधूपपादिभिर्नरः ॥ ३२ ॥ भोजयित्वा द्विजाच्छक्त्या प्राप्नुयात्स्वर्गमक्षयम् ॥ सप्तम्यां विप्र-
 मुखेभ्यो हिरण्यं यः प्रयच्छति ॥ ३३ ॥ स तदक्षय्यमाप्नोति सूर्यलोके च गच्छति ॥ इतीदं कीर्तितं वीरसप्तमं व्रतमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ भूय
 एवाभिधास्यामि शृणुष्वैकमनानृप ॥ ३५ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमीकल्पे सौरधर्मसूयारुणसंवादे सप्तसप्तमं व्रतवर्णनं
 नामाष्टाधिकविंशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ यः क्षिपेद्द्वौ मयाहारः शुक्लद्रादशसप्तमीः ॥ अथवा यावकाहा-
 रः क्षीर्णपर्णशानोऽपि वा ॥ १ ॥ क्षीराक्षौ चैकभक्तो वा भिक्षाहारो यथा पुनः ॥ जलहारोऽपि वा विद्वान्पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ २ ॥ पुष्पोपहार-
 िवि विधैः पद्मसौगन्धिकोत्पलैः ॥ नाना प्रकारैर्गंधैश्च धूपैर्गुग्गुलुचंदनैः ॥ ३ ॥ कृष्णगंधपायसाद्यैर्वीचित्रैः सुविभूषणैः ॥ अर्चयित्वा द्विजा-
 श्चैष्ट्रान् हिरण्यान्नादिभिर्नरः ॥ ४ ॥ स तत्फलमवाप्नोति क्रतुभिर्भूषैर्दिक्षिणैः ॥ यदेहत्यते वीर प्राप्य ते केवलं रवेः ॥ ५ ॥ विमानवरमाहू-
 ढः सूर्यलोके महयते ॥ ततः पुण्यक्षयाद्राजकुले महति जायते ॥ ६ ॥ एवं भक्त्या विवस्वंतं प्रतिमांसं समाहितः ॥ पूजयेद्विधिवद्भक्त्या ना-
 मानि परिकीर्तयेत् ॥ ७ ॥ माधवे मासि विष्णुरिति माधवे चार्थमेवेति ॥ शुक्ले विवस्वान्मासे तु शुचा मासे दिवाकरः ॥ ८ ॥ पर्जन्यः श्रावणे
 मासि नभस्येवरुणस्तथा ॥ मार्तण्डेति च विज्ञेयः कार्तिके भागवः पुनः ॥ ९ ॥ मार्गशीर्षेति मित्रस्तु कीर्तितं सततं बुधैः ॥ पूषा पौषे तु वैमासे पू-
 जनियः प्रयत्नतः ॥ १० ॥ माघे भगति विज्ञेयस्त्वष्टा चैवाथ फाल्गुने ॥ एवं क्रमेण नामानि कीर्तयेत्प्रीतये रवेः ॥ ११ ॥ ध्रुवा पौर्णमि विधिभिर्

सप्तम्यासुसमाहितः ॥ यः करोति नरो भक्त्या स याति परमांगतिम् ॥ १२ ॥ ततस्ते सर्वमाख्यातं यथा गुह्यतमं विभोः ॥ नैव देयमशिव्याय
नाभक्ताय कदाचन ॥ १३ ॥ न च पापकृते देयं न देयनास्ति कायवा ॥ कृतघ्नेनास्ति के वीर न देयं क्रूरकर्मणे ॥ १४ ॥ यद्दं दं शृणुयान्नित्यं सप्त
मीव्रतमुत्तमम् ॥ पठेद्यज्ञापिनियतः श्रद्धया परयात्चितः ॥ १५ ॥ इह लोके सुसंग्राह्यं मूर्खैर्लोकमहायते ॥ पुण्यक्षयादिहागत्य राजा भवति
भूतले ॥ १६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणविणिसप्तमि कल्पे मूर्खानां व्रतवर्णनं नाम नवाधिकाद्विंशतमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥
॥ सुमं तुरुवाच ॥ ॥ इत्येष सप्तमि कल्पः समासात्कथितस्तव ॥ विस्तरात्ते पुनर्वचि म् शृणुष्वैकमना विभो ॥ १ ॥ फाल्गुनामलपक्ष
स्य षष्ठ्या च सप्तमुपोषितः ॥ पूजयेद्भस्करं स्नात्वा गंधपुष्पविलेपनैः ॥ २ ॥ अर्कपुष्पैर्महाबाहो गुगुलेन सुगंधिना ॥ श्वेतैर्नकरवीरेण चंदने
न दिवाकरम् ॥ ३ ॥ गुडोदकेन नैवेद्यं निवेद्यं प्रीतिरवे ॥ एवं संपूज्य दिवाभानुरात्रौ तस्याग्रतः स्वपेत् ॥ ४ ॥ जपन्मौमं परं जाप्यं विनिद्रः
स ततंबुधः ॥ ॥ ज्ञतानीक उवाच ॥ ॥ किं तत्परं भगवतः प्रियं जाप्यमनुत्तमम् ॥ ५ ॥ जप्तव्यं यत्परं भक्त्या भानुस्तस्याग्रतो नरैः ॥
तन्मे ब्रूहि तथामंत्रान्धूपद्विपां निशेषतः ॥ ६ ॥ येनाहंतं जपञ्जपूजया मिदिवाकरम् ॥ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ ॥ वच्मि ते भरत श्रे
ष्ठसमासान्न तु विस्तरात् ॥ ७ ॥ षडक्षरेण मंत्रेण कुर्यात्सर्वसमाहितः ॥ जपं होमं तथा पूजां शतजप्तेन सर्वदा ॥ ८ ॥ सावित्र्या च जपपूर्वं
कृत्वा शतसहस्रशः ॥ पश्चात्सर्वप्रकुर्वीत जपादेकमना कुलम् ॥ ९ ॥ ॐ भोः सावित्री भारुकराय सहस्रारि मधीमहि ॥ तेन मूर्खः प्रचोद
यात् ॥ १० ॥ जप एष परः श्रुतः सप्तम्यां भानुना स्वयम् ॥ जप्त्वा सकृद्भवेत्पूतो मानवो नात्र संशयः ॥ ११ ॥ प्रभाते त्वथ सप्तम्यां जपन्नियतमा
नसः ॥ पूजयेद्भस्करं भक्त्या पूर्वोक्तविधानानुप ॥ १२ ॥ श्रद्धया भोजयेच्च पिब्राह्मणाञ्छक्तितो नृप ॥ दिव्यान्भोगांश्च विधिवद्भक्ष्यभोज्यै
रनेकशः ॥ १३ ॥ वित्तशब्दं न कुर्वीत भोजकांश्च प्रभोजयेत् ॥ न भोजयेत्तथाऽसौ रान्सायन्यत्नेन भोजयेत् ॥ १४ ॥ ज्ञतानीक उवाच ॥
के भोज्याः केन वा भोज्या ब्राह्मणा ब्रह्मवित्तम् ॥ केषुचित्तेषु सप्तम्यां देवदेवो दिवाकरः ॥ १५ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ घटी भोज्यो भवेद्विप्रः सप्तमिं कुरुते
चयः ॥ सौरभिन्नैश्च भोज्यो यश्च मुक्तो दिवाकरे ॥ १६ ॥ एते भोज्या द्विजराजान्नादित्येन समासतः ॥ प्रोक्तो गुरुकुलश्रेष्ठ तथाऽभोज्या

भृशुणुष्वै ॥ १७ ॥ सभार्यः सपतियस्तुकुष्ठरोगैर्हृतश्चयः ॥ यश्चान्यदेवताभक्तस्तथानक्षत्रसूचकः ॥ १८ ॥ परापवादनिरतोयश्चदेवलकस्तथा ॥
 एतेऽभोज्याः सविप्रास्तुस्वयंदेवेनचिंतिताः ॥ १९ ॥ ज्ञतानीकज्वाच ॥ येभोज्याब्राह्मणाः प्रोक्तायेचाभोज्याद्विजोत्तमाः ॥ एतेषां लक्षणं ब्रू
 हिसर्वेषां वसमाहितः ॥ २० ॥ मुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोस्मिराजेंद्रकीर्त्याम्येषकृत्स्नज्ञः ॥ पठतांतुत्रयीविद्यां ब्राह्मणानां कंदंबकम् ॥ २१ ॥
 घटेत्युक्तांतुसाराजस्वयंदेवेनभानुना ॥ सोषटोविद्यते यस्य स घटीत्युच्यते द्विजः ॥ २२ ॥ ब्रह्मक्षत्रविशां विरिञ्चूद्राणां च कंदंबकः ॥ शृणु
 तां विधिवत्पुण्यं भक्त्या पुस्तकवाचनम् ॥ २३ ॥ इति मासे निबद्धस्य होमस्येति च भानुना ॥ कथितां कुरुशार्दूलव्ययमाकाशगामिनः ॥ २४ ॥
 यस्याः कर्ता भवेद्यस्तु मम स्यात्करकोमतः ॥ सविप्रो राजशार्दूलसेदोभास्करस्य तु ॥ २५ ॥ जयोपजीविव्यासश्च समः स्याज्जीवकस्त
 था ॥ यान्येतां निपुराणानि सेतिहासानि भारत ॥ २६ ॥ जयेति कथितानीह स्वयंदेवेन भास्वता ॥ एकं निवासयत्यस्तु ब्राह्मणं तू पजिवति
 ॥ २७ ॥ जयोपजीवी स ज्ञेयो वाचश्च तथा नृप ॥ आरुणेयादिशास्त्राणि सप्ताश्वतिलकस्तथा ॥ २८ ॥ यस्तु जानाति सौराणि विप्रः सौ
 रस्य तत्त्ववित् ॥ पूजयेत्स तंतं यस्तु भास्करं नृपसत्तम ॥ २९ ॥ भोजकांश्च तथा राजन्यथा देवं दिवाकरम् ॥ स ज्ञेयो भास्करे भक्तो भोज
 नीयः प्रयत्नतः ॥ ३० ॥ भोज्यानां लक्षणं ह्येतद्भोज्यानां शृणुष्व मे ॥ वृषलीयस्यैव भार्या ब्राह्मणी तु विशेषतः ॥ ३१ ॥ परभार्या पाति रसौ
 ब्राह्मणो ब्राह्मणाधमः ॥ देवेन निहतः कुष्टी ब्राह्मणो ब्रह्मघातकः ॥ ३२ ॥ भोजको विंदते यस्तु न च तं पूजयेत्तथा ॥ ज्ञेयोन्यदेवभक्तो सौ स विप्रः
 कुरुनंदन ॥ ३३ ॥ आदित्यं भोजकं विद्याद्रानोर्देहसमुद्भवम् ॥ नादित्यं पूजयेद्यस्तु स भोज्यो न कदाचन ॥ ३४ ॥ मुंडो व्यंगधरोगैः शंखपुष्प
 धरस्तथा ॥ यस्य याति गृहे राजन्भोजको मानवस्य तु ॥ ३५ ॥ तस्य याति गृहे देवाः पितरो भास्करस्य तु ॥ रक्षोभूतपिशाचाश्च योगिन्यो
 पि पलायिताः ॥ ३६ ॥ स कृद्धं ते गृहे यस्य भोजको गृहधर्मिणः ॥ सप्तसंवत्सरं यावत्सो भवति भास्करः ॥ ३७ ॥ तस्या तर्त भोजये
 दिव्यां भोजकं स तंतुधैः ॥ यस्तु तानि दत्ते विप्रः स न भोज्यः कदाचन ॥ ३८ ॥ निजं भर्तारमुत्सृज्य स्वैरंयान्यस्य गच्छति ॥ स्वैरिणिसा तु वैप्रो
 क्ता पापिष्ठा कुलदूषिणी ॥ ३९ ॥ प्रच्छन्नो च ते राजन्या नारी भवदोषतः ॥ ज्ञेया सा स्वैरिणी राजकुले भवति नाज्ञिनी ॥ ४० ॥

योऽस्यांरतो भवेद्विप्रः सज्ञेयः स्वैरिणरितः ॥ रंगोपजीविकथकोयश्च प्राकृतनर्तकः ॥ ४१ ॥ रंगोपजीवीरजैद्रुतथाच बहुयाचकः ॥ द्वेष्टते
 नामनीराजन्कथकस्य प्रकीर्तिते ॥ ४२ ॥ कृतेनानेनयादृक्च उद्धृत्ः कुरुनन्दन ॥ यस्तुतिं गायते विप्रः प्राञ्चैस्तु जनसंसादि ॥ ४३ ॥ रंगोपजी
 वीप्रोक्तो यदि द्वितीयः परिकीर्तितः ॥ सूचकं कथनं प्रोक्तं सर्वशस्त्रेषु भारता ॥ ४४ ॥ सूचयेद्यस्तु क्रुक्षाणि सैनक्षत्रसूचकः ॥ ४५ ॥ शतानि कलवाच ॥
 अहो बत महत्कष्टं भवतो यदि जान्प्रति ॥ वेदांगज्योतिः शस्त्रतुषष्ठप्रोक्तं मनीषिभिः ॥ ४६ ॥ षडङ्गो न भवेत्तेन पतितेन द्विजेन च ॥ अभो
 ज्यः पठनात्तस्य यद्रत्न्याद्ब्राह्मणो द्विज ॥ ४७ ॥ भोज्योऽखण्डं यथाविप्रोऽनर्थकेन त्वनर्थकम् ॥ विमृश्य कथ्यतां विप्रः अत्र मे संशयो महान् ॥
 ॥ ४८ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मि भवता श्रूयतामत्र निर्णयम् ॥ यस्य जीव्यमिदं ज्ञेयमङ्गं विप्रस्यैव भवेत् ॥ ४९ ॥ सांवत्सरेण ज्यो
 तिषा ज्ञानक्षत्रसूचकः ॥ न स भोज्यो भवेद्वा जनस्यस्येयं जीविका भवेत् ॥ ५० ॥ निष्कारणं पराणां च परोक्षं दोषकीर्तनम् ॥ गुणानां च
 यथाश्रुतिः परिवादपरस्तुसः ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणो यस्तुराजैर्द्रवृत्त्या कर्मकरोति वै ॥ देवतायतने चेद्देवानां पूजनं तथा ॥ ५२ ॥ आधिपत्यं भक्ष
 णं च नैवेद्यस्य परंतप ॥ स ज्ञेयो देवलो राजन् ब्राह्मणो ब्राह्मणाधमः ॥ ५३ ॥ नाधिकारस्तु विप्राणां भौमानां दिवपूजने ॥ वृत्त्याभारतशार्दूलआ
 धिपत्ये विशेषतः ॥ ५४ ॥ यस्तु पूजयते देवीं ब्राह्मणो द्रव्यलोभतः ॥ वृत्त्या कुरुकुलश्रेष्ठसयातिनरकंध्रुवम् ॥ ५५ ॥ देवालयेषु सर्वेषु अग्नि
 कार्यं च सुव्रत ॥ यः कुर्याद्द्रव्यलोभेन अभागतिमवाप्नुयात् ॥ ५६ ॥ देवालयेषु सर्वेषु वज्रयित्वा शिवालये ॥ देवानां पूजने राजन्नाश्रित्यैषु वा
 विभोः ॥ ५७ ॥ अधिकारः स्मृतो राजन्भोजकानां संशयः ॥ पूजयंतस्तु देवानां प्राप्नुवंति परांगतिम् ॥ ५८ ॥ नैवेद्यं भुजते यस्माद्भोजयति च
 भास्करम् ॥ पूजयति च देवानां दिव्यतंत्रेण ते गताः ॥ ५९ ॥ पूजयित्वा तु वै देवान् नैवेद्यं भक्ष्य च प्रभोः ॥ याति ते परमं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः
 ॥ ६० ॥ ब्राह्मणश्चापि तंबूयात्तीक्ष्णो सति महामते ॥ एवं कारिष्ये श्रेयैर्थात्मात्मनस्तव वा विभो ॥ ६१ ॥ इत्यामंत्रयत तो गच्छेत्स्व गृहं कुरुनन्दन ॥
 तथा परेऽह्नि संपूज्य देवं भक्त्या दिवाकरम् ॥ ६२ ॥ कृत्वा च पावकं राजन् ब्राह्मणं भोजयेत्ततः ॥ शाल्योदनं तथा मुद्गं सुगंधं मुद्गमेव हि ॥ ६३ ॥
 अपूपान्मुडूपान्श्च पयोदधितथानृप ॥ एतैस्तु तृप्तिमायाति भास्करो नरसत्तम ॥ ६४ ॥ वर्षाणि भरतश्रेष्ठ नान्नकार्या विचारणा ॥ कुलित्य

कान्मसूरांश्च निष्पावादींस्तथैव च ॥ ६५ ॥ सिधुकंचतथान्यच्च राजमार्घांस्तथैव च ॥ नैतानि भारुकरेदद्याद्य इच्छेच्छेय आत्मनः ॥ ६६ ॥
 दुर्गधंयच्च कटुकमत्यल्पं भारुकरस्य तु ॥ विमिश्रान्तिं डुलंश्चापि न दद्याद्भारुकराय वै ॥ ६७ ॥ इत्थं भोज्याद्रेजं राजन्नाशयेदकं संपुटम् ॥
 प्रणम्य शिरसा देवमुदकेन समन्वितम् ॥ ६८ ॥ गृहीत्वा केतनं यस्तु भजतेऽन्यत्र लोकोक्तः ॥ नाश्रंति पितरस्तस्य न देवान् च मानवाः ॥ ६९ ॥
 निष्क्राम्य नगराद्राजन्गत्वा पूर्वोत्तरादिशम् ॥ नात्युच्चैर्नातिनीचे च शुचौ दिशोऽर्कमुत्तमम् ॥ ७० ॥ जातं दृष्ट्वा महाबाहो पूजयित्वा खगोत्तम ॥
 पूर्वोत्तरागताश्चैव तस्य शाखादिसप्तप ॥ ७१ ॥ शाखाया अग्रतः पात्रे सुमुखे मण्डपलवाश्रिते ॥ सुखिष्ठेन पृथग्भूते संपूज्य गृहमाव्रजेत् ॥ ७२ ॥
 स्नातः पूज्य विवस्वंतमर्कपुष्पैः खगोत्तम ॥ ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु अर्कमिप्रियातामिति ॥ ७३ ॥ प्राश्य मंत्रेणार्कं पुटं ततो भुजितवायतः ॥
 देवस्य पुरतो वीरि अस्पृशद्शनैः पुटम् ॥ ७४ ॥ अर्कं संपुटं भद्रं ते भद्रं तेऽर्कसदास्तु वै ॥ ममापि कुरु भद्रं च प्रायशश्चित्तो भव ॥ ७५ ॥
 इमं मंत्रं जपन् राजन्स्मरन् नैकमहामते ॥ स्थित्वा पूर्वमुखो ब्रह्मवारिणा सहितं नृप ॥ ७६ ॥ प्राश्य भुंक्ते च यो राजन् स याति परमां गतिम् ॥ दंतैरस्पृश्य
 हवीरतत्पुटं चार्कं संज्ञितम् ॥ ७७ ॥ अनेन विधिना भक्त्या कर्तव्या सप्तमी सदा ॥ वर्षया वन्महाबाहो प्रीतयेऽर्कस्य श्रद्धया ॥ ७८ ॥ यश्चेमां सप्तमीं
 कुर्याद्भारुकरं प्रीणयन्नरः ॥ तस्याक्षयं भवेद्विजित्तमचलं सातपथैरुषम् ॥ ७९ ॥ सुवर्णं रजतं ताम्रं हिरण्यं च तथा क्षयम् ॥ कृत्वेमां सिद्धिमा
 यातः कौशुमिः सहसागतः ॥ ८० ॥ कुष्ठरोगञ्चैव मुक्तो जयस्तोमो महोपतिः ॥ बृहद्बलञ्च जः कोपी याज्ञकल्वयोऽथ कृष्णजः ॥ ८१ ॥
 अर्कैश्च वसमाराध्य ततो ह्येत्यर्कसाम्यताम् ॥ इयं धन्यता मा पुण्या सप्तमी पापनाशिनी ॥ ८२ ॥ पठतां शृण्वतां राजन्कुर्वतां च विशेषतः ॥
 तस्मादेषा सदा कार्या विधिवच्छेयसेऽनव ॥ ८३ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ जनकादयो यथा सिद्धिगता भानुं प्रपूज्य च ॥ श्रुतं मया तु न
 हुशो न श्रुतं कौशुमिर्यथा ॥ ८४ ॥ सिद्धिगतोऽर्कमाराध्य कुष्ठान्मुक्तश्च सुव्रत ॥ कश्चासौ कौशुमिर्विप्रः कथं कुष्ठमवाप्तवान् ॥ ८५ ॥ कथमाराधया
 मास भानुं देवपतिं द्विज ॥ एतन्मे ब्रूयाद्विखिलं च कीर्तयस्व समासतः ॥ ८६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मवर्णिनः सप्तमीकल्पे सौरधर्मपुस्तकपूजादि
 वर्णनं नाम दशाधिकद्विंशतमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ४४ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ साधु पृष्टोऽस्मि राजेन्द्र शृणुष्व गतो मम ॥ आसीत् पुरा मह

विद्वान्ब्राह्मणः स्थानगोत्तमः ॥ १ ॥ सगतः पुत्रसहितोजनकस्याश्रमं द्विजः ॥ तत्र वा दोऽभवत्तेषां विप्रैरन्यैर्नृपेत्तम ॥ २ ॥ क्रोधाविष्टेन वै त्रहतः कौथुमिना द्विजः ॥ तेन दृष्ट्वा हतं विप्रं त्यक्तः पित्रा सकौथुमिः ॥ ३ ॥ भ्रातृभिश्च महर्षिर्वाहो तथा शिष्टैश्च कृत्स्नशः ॥ प्रत्युक्तः स च सर्वैस्तु शोकदुःखसमन्वितः ॥ ४ ॥ तीर्थानि स जगामाथ दिव्यान्यायत नानि च ॥ न च मुक्तस्त्वसौ विप्रः सहसा ब्रह्महत्यया ॥ ५ ॥ अमुक्तः स तया विप्राः परे व्याधिरजायत ॥ कर्णेनासां विहीनस्तु पूयशोणितविस्मवः ॥ ६ ॥ पृथिवीं पर्यटन्सर्वानुरागातिपतुर्गृहम् ॥ दुःखोपहतचित्तस्तु पितरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ गतः पितरं तीर्थानि पुण्यान्यायत नानि च ॥ मुक्तोऽस्मि नानया ततः क्रूरया ब्रह्महत्यया ॥ ८ ॥ कृतेऽपि हि परेता तप्राश्रिते तु मेऽनघ ॥ किं करोमि क्व गच्छामि तता तं विरुजो भम ॥ ९ ॥ कृतेन कर्मणा येन अल्पायासे न मे विभो ॥ न इयेत ब्रह्महत्येयं व्याधिश्चायं परंतप ॥ १० ॥ कथ्यतां मां चिरं तात कुरुनिःश्रेयसं मम ॥ हिरण्यनाभो विप्रस्तु शुत्वा वाक्यं सुतस्य तु ॥ ११ ॥ शोकदुःखाभिभूतस्तु वाक्यं पुत्रमुवाच ह ॥ ज्ञातं पुत्र तव क्लेशं प्राप्तं यत्त्वदत्ता महीम् ॥ १२ ॥ तीर्थानि च त्वया वत्स प्रायाश्रितानि कुर्वता ॥ न चापि ब्रह्महत्या त्वां मुंचे तमत्कुलोद्ग्रह ॥ १३ ॥ उपायमेकं बहूनामि येन त्वं मोक्षमाप्स्यसे ॥ अल्पायासे न वै पुत्रशृणुष्व गदतो मम ॥ १४ ॥ कौथुमि रुवाच ॥ आराधयामि कंदेवं ब्रह्मादीनां कथं विभो ॥ शरीरेण विहीनोऽस्मि हेतुना सर्वकर्मणाम् ॥ १५ ॥ सिद्धिं संतति युक्तेन कर्मणा तुष्टिमाप्नुयुः ॥ देवैरपि सुपूज्योऽयमुपलेपनमार्जनैः ॥ १६ ॥ भानुरेको द्विजश्चेष्टञ्चरुर्वे मनो विषणः ॥ ब्रह्मा विष्णुर्महर्षेर्देवो जले शोधयन् दस्तथा ॥ १७ ॥ भानुमांश्चित्य सर्वे ते मोदंते दिवि पुत्रक ॥ तस्माद्भानोः समं देवं न हं पश्यामि कंचन ॥ १८ ॥ एवं भानुं सर्वमान्यमधुना खिलकामदम् ॥ पितरं मातरं तानुराणानां त्रसंशयः ॥ १९ ॥ तमाराधयैव भक्त्या जपन्मंत्रमनुत्तमम् ॥ इति हासपुराणानि शृणु श्रद्धासमन्वितः ॥ २० ॥ आराधयन् विभक्त्या जपन्साममहमते ॥ पुराणानि ततो लोकमोक्षं प्राप्स्यसि पुत्रक ॥ २१ ॥

ज्येष्ठतुदशमसामवेधसंप्रियमुत्तमम् ॥ एतेषां तातासां वैकंठे जाप्यं परं सतम् ॥ २५ ॥ जापित्वा तु अहंशतया गच्छामि परमं पदम् ॥
हिरण्यनाभ उवाच ॥ साधुपुत्रकुलं पूतं त्वत्पुत्रेण समेन च ॥ २६ ॥ एवं गतस्यापि हि ते जाता पुत्रविधिः स्मृतिः ॥ एवंप्रतातनसंदेहः समा-
न्यते निपुत्रक ॥ २७ ॥ प्रवराणि हि साम्ना विब्रह्मणा कथिता निह ॥ एषामपि परं प्रोक्तं सामद्वयमुत्तमम् ॥ २८ ॥ तस्मादेकं परं जाप्यं सर्व-
पापभयापहम् ॥ कैशुमिरुवाच ॥ कथ्यतां तातातच्छीघ्रं यत्तु सामद्वयं परम् ॥ २९ ॥ एतेषां तातासां त्रानान्यं जाप्यं च यद्भवेत् ॥
हिरण्यनाभ उवाच ॥ ज्येष्ठसामपरं पूर्वद्वितीयं गदतः शृणु ॥ ३० ॥ ततः श्राव्यं तृतीयं तु जप्तव्यं मुक्तिमिच्छता ॥ ततश्च परमं प्रोक्तं स्वयं
देवेन भानुना ॥ ३१ ॥ स्वयं देवतामादिष्टुं दशसामुत्तमं व्रतम् ॥ प्रियं हिरण्यगर्भस्य प्रियं मूर्त्यस्य सर्वदा ॥ ३२ ॥ जपश्च विनियोगोऽपि लक्षणं च
निबोध मे ॥ सत्येन स्वरलीनस्तु शूकरादिस्मृतं बुधैः ॥ ३३ ॥ ऋतुर्भावस्तथा धर्मो विधर्मः सत्यकृत् तथा ॥ धर्माधर्मौ तथा कार्याधर्मौ वेदनमे-
व च ॥ ३४ ॥ यदेभिर्गीयते शब्दैरुचिरं समर्थैर्द्विजैः ॥ जाप्यं तत्परमं प्रोक्तं स्वयं देवेन भानुना ॥ ३५ ॥ एतद्देवपमानस्तु पुनरवतते न तु ॥
सर्वरोगविनिमुक्तो मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ३६ ॥ एतज्जाप्यं तु संजप्य आराधय दिवा करम् ॥ गायन्सामतव प्रोक्तं शृणु पौराणिकं सुत ॥ ३७ ॥
जेष्ठसाम्नोऽपि ते पुत्रलक्षणं कथयामि हि ॥ आद्याया दान्यदो हेति जेष्ठसाम्नोऽपि लक्षणम् ॥ ३८ ॥ तव श्राव्यं जपं पुत्रज्येष्ठगाराय विःसदा ॥ समा-
राधय शृण्वन्वै पुत्राणामि वपुत्रक ॥ ३९ ॥ एवमारध्य देवेशं ततो दुःखं ग्रहास्थति ॥ ४० ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ततः स्तुत्वा पितुर्वक्त्रं संसामगः कौ-
शुमिस्तथा ॥ ४० ॥ आराधयामास रविं भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ ततः श्राव्यं जपन्ना जंस्त्रिकाले पुरतो रवेः ॥ ४१ ॥ शृण्वतस्तु पुराणानि
ब्रह्महत्यागता सदा ॥ व्याधिश्च कुरुशार्दूल फलमेतच्छ्रुतस्य वै ॥ ४२ ॥ जपता यत्फलं तेन देवं पूजयता नृप ॥ सोऽपि प्राप्नोति विराजच्छृणुष्वैक-
मनानृप ॥ ४३ ॥ सगतो मूर्तिमान्विप्रः प्रसादाद्भस्करस्तु ॥ प्रविश्य मंडलं भानोः पदं यत्परमं विभोः ॥ ४४ ॥ आवर्तते न चाद्यापि गता सो-
परमं पदम् ॥ इति ते कथितं राजन् गतः सिद्धिं महाद्विजः ॥ ४५ ॥ उपोष्ये मां भवेद्भरः सप्तमीयाति भारकरम् ॥ कौशुमिर्न शार्दूल प्रसादाद्भस्कर-
रस्तु ॥ ४६ ॥ जपमानस्तु वै सोऽपि पुराणश्रवणस्तथा ॥ इत्येषा कथिता राजन् श्रथमा सप्तमी तथा ॥ ४७ ॥ अर्कस्य पुटिका पुण्या वित्तदाया प्रिया-
रवेः ॥ ४८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सौरधर्मेऽर्कस्य पुटिकायाः अधिकश्च शतमाऽव्यायः ॥ १११ ॥

॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्येषा कथिता वीरार्कसंपुटिका तव ॥ द्वितीया मरिचैर्यो तु शृणुष्व गदतो मम ॥ १ ॥ शुक्लपक्षे तु चैत्रस्य षष्ठ्या संस्रम्य
 गुणोपहितः ॥ पूजयेद्भ्रातृस्करं भक्त्या सौख्यधर्मविधानतः ॥ २ ॥ ॥ ज्ञातानि कउवाच ॥ ॥ ब्रूहि सर्वान्मम ब्रह्मन्मंत्रान्पुण्यान्विशेषतः ॥ सु
 यो दिह ददयं चापिशिरोन्यासयुतांस्तथा ॥ ३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अहं ते कथयिष्यामि रहस्यं परमं विभो ॥ यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वं भक्त्या
 भानोर्महात्मनः ॥ ४ ॥ सर्वपापक्षयार्थं यत्तच्छृणुष्व महामते ॥ सर्वपापहरं पुण्यमादित्यं लोकशूजितम् ॥ ५ ॥ शिखादामसमायुक्तं वकारा
 मृतमुत्तमम् ॥ अंबं फट् ॥ अण्णसूयः स्वयं तातं मंत्रमूर्तिर्महाबलः ॥ ६ ॥ अस्यानुस्मरणान्मंत्रं नित्यं मधुरभोजनः ॥ संवत्सरेण देवेश सा
 क्षाद्भानुं प्रपश्यति ॥ ७ ॥ व्याधि मृत्योश्च निमुक्तः सूर्यलोकं गच्छति ॥ सततं जपमानस्तुराजन्मंत्रं त्रिविदां वर ॥ ८ ॥ मनसा कर्म
 णा वाचा शोपापनुग्रहतोपि वा ॥ क्षीराशीमौनमाश्रित्य विविक्तेनियतैर्द्रियः ॥ ९ ॥ जपित्वा द्वादशक्षं वै स शरीरो दिवं व्रजेत् ॥
 त्रैलोक्यं चरते राजंश्चित्तमणिं रिचेच्छया ॥ १० ॥ अथेदं परमं वामं सूयस्य हृदयं शृणु ॥ स्मर्तव्यं शुचिना नित्यं सर्वपापभयापहम् ॥
 ॥ ११ ॥ विद्युत्तं चंद्रसंयुक्तं मृकारेण च भारत ॥ अकारदीपितं चैव हृदयं परिकीर्तितम् ॥ १२ ॥ यकारं विंदुं संयुक्तं वैशाखः
 कथितो बुधैः ॥ यकारश्च वकारश्च मात्रा विंदुस्तथानृप ॥ १३ ॥ इष्टं कवचमादिष्टमस्त्रं वक्ष्ये निबोध मे ॥ प्रणवादिं दुकारं
 च र्वा दुस्वारं कटस्तथा ॥ १४ ॥ इदमस्त्रं स्मृतराजन्नमृतं च निबोध मे ॥ विंदुचंद्रमसं युक्तं वकारममृतं स्मृतम् ॥ १५ ॥ अब्रह्म
 न्नक्षत्रममृतं गायत्री चापितेराधेनुवै परिकीर्तितम् ॥ यकारश्च वकारश्च रीरेवेत्रमादिशेत् ॥ १६ ॥ व्यनेत्र एतान्यङ्गानि सूर्यस्या
 मिततेजसः ॥ आदित्यं मूर्ध्नि विन्यस्य हृदये हृदयं न्यसेत् ॥ १७ ॥ सावित्रीं कंठदेशे तु अशेषमूर्ध्नि चितयेत् ॥ अर्कं न्यासो
 मया ख्यातो विद्वाद्भ्यां संप्रकल्पयेत् ॥ १८ ॥ एकाक्षरस्य सूर्यस्य शृणुष्व च न विधिं परम् ॥ प्रथमं किं कृणीमुद्रां बद्धुं नु हृदये नृप ॥
 ॥ १९ ॥ प्राणायामेन च तथा परिवरिसमन्वितम् ॥ एकाक्षरं समावेत्ति आत्मशुद्धयर्थं मादरात् ॥ २० ॥ पुनस्त्वमेव बध्यं तु वकारे
 णात्मना लभेत् ॥ २१ ॥ एतच्छृत्वा दित्यसमो भवतीति न संशयः ॥ कृत्वा च मुद्रां प्रासादे अस्त्रं योज्यमहीपते ॥ २२ ॥ प्रासादं शो

भनस्यद्वैकृत्वात्तद्भरतर्षभ ॥ कवचेनार्कवाञ्छुशालयद्वर्धनतिथा ॥ २३ ॥ ततोर्धपत्रं पुष्पैश्च पूजयेद्विधिवन्नृप ॥ हृदिनास्त्रापयेद्वंत
 तः पूजांसमाचरेत् ॥ २४ ॥ पद्ममुद्रा पुष्पगर्भादेवांशिरासिविन्यसेत् ॥ आवाहितो भवेद्देवदेवदेवादिवाकरः ॥ २५ ॥ हृदयेनार्घ्यसंयुक्तां
 पूजां वधीति भारत ॥ हृदयेन च नैवेद्यं दातव्यं शक्तिना विभोः ॥ २६ ॥ यथाशक्त्या जपं कुर्यात्सुव्रतविगयतेन्द्रियः ॥ अनेन विधिनाराजसर्वे
 कार्याणि साधयेत् ॥ २७ ॥ न क्वचित्प्रतिघातः स्यान्न चापि दुरितं भवेत् ॥ व्योममुद्रां परां बद्ध्वा कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥ २८ ॥ देवं विसर्जयेत्प
 श्चाद्धृदयेन महीपते ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौर्यमसौ रार्चनं विधिवर्णनं नामैकादशाधिकद्विशततमोऽ
 ध्यायः ॥ २११ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ दृष्ट्वा तु पावकं देवं पावकस्थं दिवाकरम् ॥ अब्यात्तु स परीवारं गुरुकारं परिकीर्तयेत् ॥ १ ॥ एवं
 कृते शोधनं स्यात्पावकस्य न संशयः ॥ पद्मगर्भात्ततो वा त्वहृदयाग्नौ समाक्षिपेत् ॥ २ ॥ आवाहितो भवेद्देवदेवः साक्षान्न संशयः ॥ ओंकारेणा
 हुतिशतं नेत्रां जनसमाधिना ॥ ३ ॥ पंचाहुतीस्ततो दद्याद्दंगानां प्रीतये नृप ॥ विसर्जनं ततः कुर्याद्धृदयेन विचक्षणः ॥ ४ ॥ इति श्रीभ
 विष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौर्यमसौ रार्चनं विधिवर्णनं नाम द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 पद्मिनी च तथा न्यातुमध्यमानामनी तथा ॥ अर्कं णि ज्वालिनं चिव तेजनी च गभस्तिनी ॥ १ ॥ शंखमुद्रां च दशमीं सूयैर्वैक्रातथा परा ॥ सहस्रकिर
 णां चैव मुद्रा द्वादशकीर्तिताः ॥ २ ॥ दद्याद्ध्यै तु पद्मिन्या व्योमध्वा जपेद्बुधः ॥ उदयाश्रयः समाकर्षे मध्यमा व्याधिना शिनी ॥ ३ ॥ अर्कं ण्याप
 यते सूर्यविधिस्थस्तु भवेद्यदि ॥ ज्वालिनीमुपसंगंतुं बद्ध्वा सूर्यमुखो जपेत् ॥ ४ ॥ सप्ताहाद्व्यते सूर्यसिद्धये ततः स्वयम् ॥ अवतीर्य
 पद्माखंडं सूर्यादिभिरुखोनरः ॥ ५ ॥ जपञ्छतसहस्रं हि अक्षयं लभते निधिम् ॥ शंखमुद्रादिभिर्यमूर्यचक्रविधिं शृणु ॥ ६ ॥ अहोरात्रोपेतो
 भूत्वा बद्ध्वा सूर्यमुखोनरः ॥ स्थितः पद्मासने राजअंश्चाप्ययुतं मनुम् ॥ ७ ॥ पश्यते तु त्र्यहातसूर्यं भवेत्सिद्धिश्च मानसी ॥ सहस्रकिरणं
 बद्ध्वा नाभिमात्रजले स्थितः ॥ ८ ॥ जपेद्युतमात्रं तु भवेत्तद्गतमानसः ॥ सहस्रकिरणं देवं परं रश्मिभिरावृतम् ॥ ९ ॥ सपश्यति परं धाम भवेत्सि
 द्धिश्चैश्वर्यं ॥ शापानुग्रहकर्तो सौ सर्वेषां प्राणिनां भवेत् ॥ १० ॥ सर्वतः कंबुकं मुक्त्वा भवेद्देवि गतज्वरः ॥ ११ ॥ परं गुल्फौ करो कृत्वा स

लशौचपरस्परम् ॥ वासानामिकयाक्रम्यदक्षिणतुङ्कनीयसी ॥ १२ ॥ वामादक्षिणयाचैवदक्षिणावामयातथा ॥ मुद्रैषाहिमहापुण्याव्ययममुद्रा।
 प्रकीर्तिता ॥ १३ ॥ बद्धयाचानासद्योहीयतेव्याधयोनृणाम् ॥ नानयारहितः कश्चित्सिद्धिप्राप्नोति साधकः ॥ १४ ॥ सर्वत्रैवोत्तमाहोषामं
 त्रमुष्टिरतिस्मृता ॥ सूर्यस्य हृदयस्य मर्कटमुद्रेति विश्रुता ॥ १५ ॥ बध्नीयात्सततमंत्रैरयुरारोग्यवृद्धये ॥ सूर्यमंडलमभ्यग्रे मंत्रासूयौदये
 स्थितः ॥ १६ ॥ समूर्याभिमुखो भूत्वा जपेन्मंत्रं तु साधकः ॥ दिनत्रयेण पश्येत्तद्व्यानीजपरायणः ॥ १७ ॥ तं दृष्ट्वा नाष्टु ते मृत्युदुःखीनचनसं
 शयः ॥ प्राप्नोति च परं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः ॥ १८ ॥ उत्तानौ तु करौ कृत्वा पृष्ठलाग्रौ परस्परम् ॥ बद्धा त्वंगुलयः सर्वाः सुप्रकीर्णानसं
 शयः ॥ १९ ॥ आक्रम्य चांगुली मूलमंगुष्ठाभ्यां यथाक्रमम् ॥ उदयानाममुद्रैषा बध्नीयादुदयेवः ॥ २० ॥ द्वादशात्पश्यते सूर्यो दिनोत्सहि
 नसंशयः ॥ सर्वपापहरी चैव सर्वपापविनाशिनी ॥ २१ ॥ उदयाचविनावाममध्यतश्चैव तं क्षिपेत् ॥ मध्यमानामविख्यातासूर्यमध्यं तु चिंतयेत् ॥
 ॥ २२ ॥ मध्यमाविधिना तेन बद्धमुद्रा तु साधकः ॥ अंगुल्योः परमंगुष्ठौ विधिना तावुभौ ग्रथेत् ॥ २३ ॥ मुद्रा सास्तमनीहोषासर्वत्रैश्वरीशुभा ॥
 सूर्यस्यास्तमने मुद्रा बद्धा जप्तं समाभेत् ॥ २४ ॥ सहस्रं हि शतं वापि मुद्रा बद्धा जपेद्बुधः ॥ सर्वपातकं संशुक्लं सप्ताहादनुशोभनम् ॥ २५ ॥ करौ परस्पर
 रंलगावंगुष्ठौ चोर्ध्वसंस्थितौ ॥ उभौ चांगुष्ठकौ चोर्ध्वसंलग्नौ मूर्ध्नि संस्थितौ ॥ २६ ॥ मुद्रा तु मालिनी चैव निदं देहापपंजरम् ॥ ब्रह्महत्यादियत्पापयो
 जितासा तु मूर्धनि ॥ २७ ॥ विदम्यंगुलयः सर्वा इषन्मध्यस्तथाग्रतः ॥ ऊर्ध्वस्थितौ तं थांगुष्ठौ मुद्रयंतर्जनं स्मृता ॥ २८ ॥ सर्वव्याधिहरी देवी
 सर्वशत्रुविनाशिनी ॥ एतं बद्धा महापुण्यां सर्वान्तं भयतेरिपून् ॥ २९ ॥ उभौ प्रासायैव हस्तौ मध्योऽसौ धैर्यसंस्थितौ ॥ शेषानाम्याततश्चै
 व अंगुष्ठाग्रं तथाक्रमात् ॥ ३० ॥ मुद्रा गभस्तिनी नाम सूर्यस्य हृदयं परम् ॥ मृत्युना शयते होषा बद्धा सूर्योदये शुभम् ॥ ३१ ॥ अर्धकाले तु बध्नी
 यादूर्ध्वं चाग्निं प्रपूजयेत् ॥ जपकाले च बध्नीयान्मंत्राणां त्रसंशयः ॥ ३२ ॥ विदक्षिणकनिष्ठिकया तर्जनीभ्यां तथा भवेत् ॥ तर्जनीभ्यां तथा
 गुष्ठौ संलग्नौ तु परस्परम् ॥ ३३ ॥ जपोयः क्रियते नित्यं त्रिभिर्मासैर्विशुद्धयति ॥ करौ तु संपुटं कृत्वा तर्जनीयौ द्वौ च कुचयेत् ॥ ३४ ॥ सहस्र

किरणाब्जेषासर्वमुद्रेड्वरेड्वरी ॥ त्रिसंध्यमेतां वधीयात्ताधकोमंत्रमूर्धनि ॥ ३५ ॥ नाशयेत्सर्वपापानितमोराशिमांभसा ॥ मुद्रासुद्रककुं
 भेतिवद्धापश्चात्तुमंत्रयेत् ॥ ३६ ॥ मासेननाशयेत्कुष्ठं त्रिभिर्मासैर्न संशयः ॥ इतिमुद्रांगसहितं सूर्यपूजयेत्तुयः ॥ ३७ ॥ अनेनविधिनारा
 जन्ब्रह्मापूजयेत्तरेविम् ॥ तस्मात्त्वमपिराजेद्रूपपूजयानेनभस्करम् ॥ ३८ ॥ ततःसूर्यमवाप्येहसूर्यलोकं सगच्छति ॥ अनेनविधिनारस्तु
 पूजयेत्सततरं विम् ॥ ३९ ॥ सयातिपरमं स्थानं यत्र देवादिवाकरः ॥ इत्थंपूज्य च देवेशमनेनविधिनारुप ॥ ४० ॥ भोजयित्वा यथाशक्त्या
 ब्राह्मणांश्च विधानतः ॥ सप्तम्यां प्राशयेद्वापि मरिचं मंत्रतस्तथा ॥ ४१ ॥ गृहीत्वा मंत्रमेकं तु अव्रणं च दृढं परम् ॥ सजलं प्राशयेद्वाजन्मित्रे च
 नेन वा स्मृतम् ॥ ४२ ॥ यथोक्तेन विधानेन पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ इति संप्राशय मरिचं ततो भुंजीत वाग्यतः ॥ ४३ ॥ प्रियसंगमवाप्नोति
 तत्क्षणं देवान्यथा ॥ इतीयं सप्तमी पुण्या प्रियसंगमदायिनी ॥ ४४ ॥ कुर्यादेकेन कामांस्तु वत्सरेण सगच्छति ॥ पुत्रादिभिर्विश्रे
 ष्टपुत्रादिभिरभाषत ॥ ४५ ॥ कुरु तस्मान्महाबाहो त्वमेवाप्रियदायिनीम् ॥ उपोष्य इंद्रो विधिवत्सुरामरिचसप्तमीम् ॥ ४६ ॥ संयो
 गं कृतवा न्वीरसि लपादिविधानतः ॥ उपोष्यैनां नलश्चापि दमयन्त्या महाबलः ॥ ४७ ॥ रामो यः सीतया सार्धमुपोष्य नानं नराधिप ॥
 ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमी कल्पे मरीचिसप्तमी व्रतवर्णनं नाम त्रयोदशाधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ४९ ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ तृतीयां सप्तमीं वीरशृणुष्व गदतो मम ॥ निवपत्रैः स्मृताया तु परमारोगनाशिनी ॥ १ ॥ यथा च न विधिवान्यो
 येन पूजयेत्तरे विम् ॥ देवदेवो गदापाणिः शंखचक्रगदाधरः ॥ २ ॥ अथार्चनं विधिविष्मि मंत्रोद्धारं निबोध मे ॥ ३ ॥ अश्वषोल्काय नमः ॥ मू
 लमंत्रः ॥ अंबि २ शिरः ॥ असहस्ररश्मये अस्त्रम् ॥ असहस्रकिरणाय २०० ऊर्ध्वबंधः ॥ अधनाथ भूतभाविने नमः इति भूतबंधः ॥ अञ्ज
 ल २ प्रज्वल २ अग्निप्रकर ॥ ४ ॥ अआदित्याय विद्महे विश्वभागाय धीमहि ॥ तं नः सूर्यः प्रचोदयात् ॥ ५ ॥ गायत्री संकलिकरणमिदं
 म् ॥ अधर्मात्मने नमः ॥ ईशान्याम् ॥ अदक्षिणाय नमः आग्नेयाम् ॥ अवज्रपाणयेऽनंताय नमः उत्तरतः ॥ अश्यामपि गलाय नमः ईशा
 न्याम् ॥ अमृताय नमः आग्नेय्याम् ॥ अबुधाय सोमसुताय नमो दक्षिणतः ॥ अवागीश्वराय सर्वविद्याधिपतये नैऋत्याम् ॥ अशुक्राय महर्षये

स्थाप्यबुद्धिमतीं नित्यं श्रीकामोवा विवस्वतः ॥ ऋद्धिश्चैव विमृष्टिश्च पौर्णमासी विभावसौ ॥ १७ ॥ स्थाप्यासु चोत्तरेषां धै इत्येता देवशक्तयः ॥
 दीपमन्नमलं करो वासः पुष्पाणि मंत्रतः ॥ १८ ॥ देयानि देवदेवस्य सानुगस्य समूर्तये ॥ विधिनानेन सततं सदा योचति भास्करम् ॥ १९ ॥
 संप्राप्य परमान्कामांस्ततो भानुसदोजेत् ॥ अनेन विधिनयस्तु भोजयेद्भ्रास्करं नृप ॥ २० ॥ केनैव ककुकात्मासि आदित्यनिलयस्तथा ॥
 सर्वरोगहरः शांतो भवेन्मेषां शानं सदा ॥ २१ ॥ इत्थं प्राप्य जपेद्भूमौ देवस्य पुरतो नृप ॥ ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु शतयादत्त्वा तु दक्षिणम् ॥ २२ ॥
 भुंजीत वागयतः पश्चान्मधुरं क्षारवर्जितम् ॥ इत्येषावत्संयावत्कर्तव्या चैव सप्तमी ॥ २३ ॥ कुर्वाणः सप्तमी मेतां सर्वरोगैः प्रमुच्यते ॥ सर्वरोगवि
 निमुक्तः सूर्यलोकं गच्छति ॥ २४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ अथ भाद्रपदे मासि सिते पक्षे महीयते ॥ कृत्वा पवासं सप्तम्यां विधिवत् पूजये
 द्रविम् ॥ २५ ॥ महेश्वरेण विधिनानुजयेद्ब्रह्मास्करम् ॥ अष्टम्यां तु पुनः स्नातः पूजयित्वा दिवा करम् ॥ २६ ॥ दद्यात्फलानि विविधेभ्यो मार्तंडः
 प्रीयतामिति ॥ खजूरं नालिकेरं च मातुलिंगफलानि च ॥ २७ ॥ देवस्य पुरतो दत्त्वा तथा चाप्रफलानि च ॥ इति ते कथितं राजन्सप्तमी फलमा
 दितः ॥ २८ ॥ महातपो महाश्रेष्ठं भास्करस्य विशाम्पते ॥ यच्छुत्वा मानवो राजन्मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ २९ ॥ तथेदं परमं पर्वकथितं ब्रह्मसंज्ञि
 तम् ॥ यच्छुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्येत मानवानृप ॥ ३० ॥ अश्वमेधसहस्रस्य वाजपो यशतस्य च ॥ सर्वतीर्थाभिगमने वेदाभ्यासे च यत्फलम् ॥ ३१ ॥
 यत्फलं पृथिवीदाने तत्सर्वं प्राप्नुयान्नरः ॥ राजसूयसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ ३२ ॥ सहस्रशतदानस्य फलं विदितमानवः ॥ लेखत्वं
 ब्राह्मणो गच्छेत्क्षत्रियविप्रतां व्रजेत् ॥ ३३ ॥ वैश्योऽपि क्षत्रतां याति शूद्रो वैश्यत्वमेव च ॥ सूतमा गंधर्वाद्याये चान्ये संकरोद्भवाः ॥ ३४ ॥ तेऽपि
 यांत्युत्तमं स्थानं पुराणश्रवणाद्भिभो ॥ इति हासपुराणाभ्यां न त्वन्यत्पानं नृणाम् ॥ ३५ ॥ येषां श्रवणमात्रेण मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ विधिनाना
 राजशार्दूलशृण्वतां यत्फलं किल ॥ यथोक्तं नात्र संदेहः पठतां च विशांपते ॥ ३६ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ भगवन् केन विधिनाना
 श्रोतव्यं भारतं नरैः ॥ चरितं रामभद्रस्य पुराणानि विशोषतः ॥ ३७ ॥ कथं तु वैष्णवाधर्माः शिवधर्मा अशेषतः ॥ सौराणां चापि विप्रैर्द्रुच्यतां
 श्रवणे विधिः ॥ ३८ ॥ वाचनं यं कथं चापि वाचकोद्दिजसत्तम ॥ लक्षणं चास्य मे ब्रूहि वाचकस्य महात्मनः ॥ ३९ ॥ स्वरूपं चास्य मे ब्रूहि ल

षोल्कस्यमहात्मनः ॥ फलंचपूजिते किंस्याद्वाचके विधिविद्विज ॥ ४० ॥ पारणे पारणे पूज्यो वाचकः श्रावकैः कथम् ॥ समाप्ते भगवन्किं दे-
 यं पर्वणि वाचके ॥ ४१ ॥ न च किं कार्यं सिद्धयति सद्धं पर्वणि पर्वणि ॥ सम्यक्पृष्टोऽस्मि राजेंद्र इति हासपुराणयोः ॥ ४२ ॥ श्रवणे तु महाबाहो
 श्रूयतां न्यमयापुरा ॥ पृष्टो वाचमहातेजो विरचितो भगवान्गुरुः ॥ ४३ ॥ हंतैते कथयाम्येष पुराणश्रवणे विधिम् ॥ इति हासपुराणानि श्रुत्वा
 भक्त्या विशेषतः ॥ ४४ ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो ब्रह्महत्यादिभिर्विभो ॥ सायंप्रातस्तथा रात्रौ श्रुत्वा श्रुणोति यः ॥ ४५ ॥ तस्य विष्णुस्तथा
 ब्रह्मा तु ध्येतेशंकरस्तथा ॥ प्रत्यृषे भगवान्ब्रह्मादिनां तितु ध्येत हरिः ॥ ४६ ॥ महादेवस्तथा रात्रौ शृण्वतां तु ध्येत विभुः ॥ पारणानि दशहेषु एके कुर्व-
 तितां न्विभो ॥ ४७ ॥ भवेद्देवराजार्द्धलशृणुतेषां च यत्फलम् ॥ विधानं वाचकस्य हे शृण्वतां च विशेषतः ॥ ४८ ॥ शुद्धवासा गृहादेत्यस्थानं यत्स-
 मयान्वितम् ॥ प्रदक्षिणं ततो गत्वा यस्तस्मिन्देव एव हि ॥ ४९ ॥ नात्युच्चं नतिनीचं चासनं भजेत ततः ॥ आसनं तस्यैव राजन्वोधकस्य सदा-
 नृप ॥ ५० ॥ वंदनीयं प्रज्ज्वल्यं च श्रोतृभिः कुरु नंदन ॥ व्यासपीठं तु तत्प्रोक्तं गुरोरासनमादिशेत् ॥ ५१ ॥ नस्थेयं श्रावकैस्तस्माद्वाचकस्य स-
 नं नृप ॥ राजासनं यथाभृत्यै तथा पुत्रैः पितुर्नृप ॥ ५२ ॥ यथा शिशुगुरोर्वीरसतेषां हि गुरुर्मतः ॥ देवाचारमग्रतः कृत्वा ब्राह्मणाचारं विशेषतः ॥ ५३ ॥
 उपविश्य ततः पश्चाच्छ्रावकः शृणुयान्नृप ॥ समस्तां नागतां कृत्वा ततः शुस्तकमादेत् ॥ ५४ ॥ प्रणम्य शिरसा तस्य पुस्तकस्य विशेषतः ॥ अथि-
 चा शीथिलां कुर्याद्वाचकः कुरु नंदन ॥ ५५ ॥ पुनर्वक्षीत तत्सूत्रं तन्मुक्त्वा वाचयेत्कचित् ॥ त्रिविधं पुस्तकं विद्यात्सूत्रं वा सुकुरुच्यते ॥ ५६ ॥
 पत्राणि भगवान्ब्रह्मा अक्षराणि जनार्दनः ॥ शंकरश्च तथा सूत्रं प्रत्यः सर्वदेवताः ॥ ५७ ॥ पावकस्य तथा सूत्रे मध्ये भानुः समाश्रितः ॥ अग्रे स्थि-
 ताग्रहाः सर्वे दिशो वापितथा विभो ॥ ५८ ॥ स्मृतो मेरुः सदा शंकुश्चिद्रमाकाशमुच्यते ॥ यंत्रद्वयं काष्ठमयमधोर्ध्वयदुदाहृतम् ॥ ५९ ॥
 द्यावापृथिव्योश्च शंखस्तथा चंद्र उदाहृतः ॥ इत्थं देवमयो ह्येष पुस्तको देवपूजकः ॥ ६० ॥ नमस्यः पूजनीयश्च गृहे स्थाप्यो विभूतये ॥ योऽ-
 स्य सूत्रं बृहत्कृत्वा प्रयच्छति नरोत्तमः ॥ ६१ ॥ स याति परमं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः ॥ निरूप्य पात्रं राजेंद्रं करभ्यां गृह्णावाचकः ॥ ६२ ॥
 प्रणम्य शिरसा सर्वां ब्रह्मादीन्व्यासमेव च ॥ वाल्मीकिं च तथा राजन्विधिविष्णुं शिंशं विभुम् ॥ ६३ ॥ नमस्कारमथैषां तु पाठित्वा कुरु नंदन ॥

ततोसौवाचयद्विप्रान्वाचकः श्रद्धयान्वितः ॥ ६४ ॥ अलंबितमनास्तद्द्रुतं वीरभूर्जितम् ॥ असंस्तकाक्षरपदं रसभावसमन्वितम् ॥ ६५ ॥
सप्तस्वरसमायुक्तं काले विशांपते ॥ प्रदर्शयन्नसान्तसर्वान्वाचकोवाचयेन्नृप ॥ ६६ ॥ ईदृशाद्राचकाद्रिप्रच्छत्वा श्रद्धासमन्वितः ॥
इतिहासपुराणानिरामस्य चरितं तथा ॥ ६७ ॥ नियमस्थः शुचिः श्रोता शृणुयात्फलमश्नुते ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चापि विशेषतः
॥ ६८ ॥ अश्वमेधमवाप्नोति सर्वान्कामानवाप्नुते ॥ रोगैश्च मुच्यते सर्वमहत्पुण्यं च विंदति ॥ ६९ ॥ गच्छेद्रापि परं स्थानं देवस्य द्रुतमु-
त्तमम् ॥ समागम्य गृहादेते स्नातास्तद्वाचकस्य तु ॥ ७० ॥ प्रणम्य शिरसा विप्रं वाचकं श्रद्धयानृप ॥ आसनं च समाश्रित्य स्यात्तव्यं वाचक-
स्य तु ॥ ७१ ॥ संमुखं राजशार्दूलवाग्यतैः सुसमाहितैः ॥ वाचकेन नमस्कारे कृते व्यासस्य भूपते ॥ ७२ ॥ नवतन्त्रं महाबाहो श्रावकैः
संशयाहते ॥ संशये सति प्रष्टव्यो वाचकः संप्रसाद्यतु ॥ ७३ ॥ यतश्च स गुरुस्तेषां धर्मतो बंधुरुच्यते ॥ वाचकेनापि तत्तव्यं सम्यक्तेषां निबोध-
येत् ॥ ७४ ॥ अनुग्रहाय सर्वेषामंशेषा गुरो नृप ॥ नमस्कारादथो श्राव्यां शिवमस्त्विति वाग्यतः ॥ ७५ ॥ वाग्यतैर्नृपशार्दूलवर्णैः सर्वैर्महीपते ॥
शूद्राणां पुरतैर्वैश्या वैश्यानां क्षत्रिणस्तथा ॥ ७६ ॥ मध्यस्थितोऽथ सर्वेषां वाचको वाचयेन्नृप ॥ ये च संस्कारा जगन्नास्ते शूद्रपृष्ठतः ॥ ७७ ॥
ब्राह्मणं वाचकं विद्यान्वा न्यवर्णजमादरेत् ॥ श्रुत्वान्यवर्णजाद्राचं वाचकां न्नरकं व्रजेत् ॥ ७८ ॥ इत्थं हि शृण्वतः तिषां वर्णानामनुपूर्वशः ॥ मासि
मासि भवेद्वाजन्पारं कुरु नंदन ॥ ७९ ॥ श्रेयोऽर्थमात्मनो राजानू जयेद्वाचकं बुधः ॥ मासि पूर्णैर्द्विजश्रेष्ठे दत्तव्यं स्वर्णमाषकम् ॥ ८० ॥
ब्राह्मणेन महाबाहो द्वौ दैवौ क्षत्रियस्य तु ॥ वाचकस्य द्विजश्रेष्ठे वैश्येनापि त्रयं तथा ॥ ८१ ॥ शूद्रेणेव च चत्वारो दत्तव्याः स्वर्णमाषकाः ॥ मा-
सि मासि द्विजश्रेष्ठे श्रद्धया वाचकस्य तु ॥ ८२ ॥ प्रथमे पारणे राजन्वाचकं पूज्यशक्तिः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं विदति मानवः ॥ ८३ ॥
कार्तिकादि महाबाहो कार्तिकं यावदच्युत ॥ अग्निष्टोमं गोसंवच्चर्योतिष्ठो मंतथा नृप ॥ ८४ ॥ सौत्रामणिं वाजपेयं वैष्णवं च तथा विभो ॥ माहे-
श्वरं तथा ब्राह्मणं पुंडरीकं च भूपते ॥ ८५ ॥ आदित्ययज्ञस्य तथा राजसूयाश्च मेधयोः ॥ फलं प्राप्नोति राजेन्द्रमासैर्द्वादशभिः क्रमात् ॥ ८६ ॥
इत्थं यज्ञफलं प्राप्य याति लोकांस्तथोत्तमान् ॥ वज्रवेदिकं संपन्नमणि रत्नविभूषितम् ॥ ८७ ॥ विमानमास्थितो राजन्मोदते शक्रमंदिरे ॥

तत्तत्तद्रूप्यभवेनैव रूपेण भवेनेतत् ॥ ८८ ॥ शोचिष्टृहेचगत्वातुगच्छैवलिलेष्टहे ॥ धिषणस्यगृहं गत्वा ततश्चित्रशिखंडिनः ॥ ८९ ॥ वृद्ध
श्रवसमासाद्यगच्छेत्कंजजमादिरे ॥ एवमेवनृपश्रेष्ठानात्रकार्याविचारणा ॥ ९० ॥ फलमेतत्समुद्दिष्टं शृण्वतां सततं नृणाम् ॥ एतत्फलं वत्सरे
ण शृण्वतो विधितो नृप ॥ ९१ ॥ एतानि परिणामानि वत्सरेण भवन्ति वै ॥ शृण्वतां नृपशाडू लददतां वाचकाय वै ॥ ९२ ॥ एकं च द्रौतथा त्रीणि
चत्वारश्च विंशतिं ॥ दातव्या वाचकस्येह मासि मासिनराधिप ॥ ९३ ॥ ब्राह्मणाद्यैर्नृपश्रेष्ठसर्ववर्णविभागशः ॥ समाप्ते पर्वणि तथा वाचकं पूजये
न्नृप ॥ ९४ ॥ वाचकं ब्राह्मणं चैव सर्वकर्मैः प्रपूजयेत् ॥ गंधमाल्यानि दिव्यानि वस्त्राणि विविधानि च ॥ ९५ ॥ वाचकाय प्रदत्त्वा तु तोविग्रान् प्रपूजये
त् ॥ हिरण्यं जतरुक्मंगावः कांस्योपदोहनाः ॥ ९६ ॥ दत्त्वा च वाचकायैह श्रुतस्य प्राप्यते फलम् ॥ यथा स दक्षिणं चान्नं श्राद्धकाले प्रकीर्तये
त्तम् ॥ तथा श्रुते नृपश्रेष्ठस्य दक्षिणमुदाहृतम् ॥ ९७ ॥ वाचकं पूजयेद्यस्मात्पश्चाल्लेखकपूजनम् ॥ समाप्ते पर्वणि विभो विंशे वर्षे वाचक
येत् ॥ वाचकः पूजितो येन पूजितास्ते न देवताः ॥ ९८ ॥ वाचके परिपुष्टे च मम प्रीतिरनुत्तमा ॥ इति वेदाः सदा प्राह देवानां पुरतः पुरा ॥ ९९ ॥
तस्मिन्स्तुष्टे जगत्सर्वं तुष्टं भवति नित्यशः ॥ तस्मात्प्रपूजयेद्विप्रं वाचकं नृपसत्तम ॥ १०० ॥ न तुल्यं वाचकेनेह पात्रदानस्य विद्यते ॥
तिष्ठंति यस्य शास्त्राणि जिह्वाग्रपृथिवीपते ॥ १०१ ॥ दृष्टश्च गोचरस्तातकस्तेन सदृशोद्भिजः ॥ न तुल्यं विद्यते तेन भुवि पात्रं न रेभुवै ॥
॥ १०२ ॥ तस्मादन्नं सदा पूर्वं तस्य देयं विदुर्बुधाः ॥ श्राद्धे यस्य द्भिजो मुक्तं वाचकः श्रद्धयान्वितः ॥ १०३ ॥ भवंति पितरस्तस्य तृप्ता
वर्षशतं नृप ॥ यथेह सर्वदेवानां भास्करः प्रवरः स्मृतः ॥ १०४ ॥ विस्मयमधुवंशं तं रूपं प्राक्षरपदं तथा ॥ कलस्वरसमायुक्तं रसभा
वसमन्वितम् ॥ १०५ ॥ बुध्यमानः सदा त्वर्थं प्रार्थयिष्ये कृत्स्नशो नृप ॥ ब्राह्मणादिषु वर्णेषु ग्रन्थैर्वाचयेन्नृप ॥ १०६ ॥ य एवं वाचये
द्राजन्स विप्रो व्यास उच्यते ॥ अतोऽन्यथा वाचयिता ज्ञेयोऽसौ पितृनामकः ॥ १०७ ॥ इत्थं भूतो वेदास्मिन्वाचको व्यास स त्रि
भः ॥ देशेऽथ पतने राजन्स देशः प्रवरः स्मृतः ॥ १०८ ॥ ते धन्यास्ते महात्मानस्तत्कृतार्थानि संशयः ॥ वसंतियत्नतो यास्मिन्स देशः प्रवरः

स्मृतः ॥ १०९ ॥ नशोभतेपुरवीरव्यासहीनंकदाचन ॥ यथाकैहीनहिदिनंचंद्रहीनायथानिशा ॥ ११० ॥ नराजतेसरोयद्रूपद्विनीरहितं
 नृप ॥ तथाव्यासविहीनंतुनरराजपुरंक्वचित् ॥ १११ ॥ प्रणम्यवाचकंभक्तयायत्फलंप्राप्यतेनैः ॥ नतत्कतुसहस्रेणप्राप्यतेकुरुनंदन ॥
 ॥ ११२ ॥ यथैकतोग्रहाःसर्वैरेकतस्तुदिवाकरः ॥ तथैकतोद्विजाःसर्वैरेकतस्तुसवाचकः ॥ ११३ ॥ यथावेदसमोनास्तिआगमोभुविक
 श्वन ॥ तथाव्याससमोनास्तिब्राह्मणोभुविकश्वन ॥ ११४ ॥ कुरुक्षेत्रसमंतीर्थनद्वितीयंप्रचक्षते ॥ ननदीगंगयातुल्यानदेवोभास्कराद्वरः ॥
 ॥ ११५ ॥ नाश्वमेधसंपुण्यंनपापंब्रह्महत्यया ॥ पुत्रजन्मसुखात्तुल्यंनसुखंविद्यतेयथा ॥ ११६ ॥ तथाव्याससमोविप्रोन्नकाचित्प्राप्यते
 नृप ॥ दैवकर्मणिपित्र्येचपावनंपरमंनृणाम् ॥ ११७ ॥ नास्तिव्याससमंश्रेष्ठमितीयवैदिकीश्रुतिः ॥ अथविप्रसहस्राणांविप्रोऽयंश्रेष्ठइरितः ॥
 ॥ ११८ ॥ उपविष्टोयदभुंक्तेव्यासोवैविप्रमंडले ॥ श्रद्धेतातपवित्राणिकथितानिपुरामया ॥ ११९ ॥ ब्रह्मणाराजशार्दूलशृणुतानियथाविधि ॥
 मधुपायसंकालशार्कतिलांश्चकुतपांस्तथा ॥ १२० ॥ राजतंचापिपात्रेषुब्राह्मणेष्वथवाचकः ॥ दैवकर्मणिपित्र्येचसज्ञेयःपंक्तिपावनः ॥ १२१ ॥
 वाचकश्चयतिश्चैवतथायश्चपण्डंगवित् ॥ एतेसर्वेनृपश्रेष्ठविज्ञेयाःपंक्तिपावनाः ॥ १२२ ॥ नामनीवाचकस्यैतेशृणुष्वार्थमथैतयोः ॥ इतिहास
 पुराणानिजयेतिविदितानिवै ॥ १२३ ॥ उपजीवतियस्माद्वैवाचयानोद्विजोनृप ॥ जयोपजीवितेनासौगतःख्यातितुवाचकः ॥ १२४ ॥
 विरूपघ्नमद्भुतंशान्तरूपप्राक्षरमिदंतथा ॥ कलस्वरसमायुक्तंरसभावसमन्वितम् ॥ १२५ ॥ बुध्यमानमनात्पर्यग्रथैकृत्स्नशोनुप ॥ ब्रा
 ह्मणादिषुवर्णेषुग्रंथार्थंचाप्येतथा ॥ १२६ ॥ यएवंवाचयेद्राजन्सविप्रोव्यासउच्यते ॥ अतोऽन्यथावाचयितानगच्छेद्वासांक्वचित् ॥ १२७ ॥
 त्रिविधंवाचकंविद्यात्सदागुणविभेदतः ॥ आचकंचमहाबाहोत्रिविधंगुणभेदतः ॥ १२८ ॥ द्वैवैतौकथ्यमानौतुनिबोधगदतोमम ॥ अभि
 द्रुतंतथास्पर्शविस्तरस्वरवर्जितम् ॥ १२९ ॥ पदच्छेदविहीनंचतथाभावविवाजितम् ॥ अबुध्यमानोग्रंथार्थमभीष्टोत्साहवार्जितम् ॥ १३० ॥
 ईदृशंवाचयेद्यस्तुवाचकःश्माधिपेश्वर ॥ क्रोधनोऽप्रियवादीचअज्ञानाद्ग्रथदूषकः ॥ १३१ ॥ नचबुध्यतिकष्टाच्चसज्ञेयोवाचकाधमः ॥ विरूप
 घ्नमद्भुतंशान्तरसभावसमन्वितम् ॥ १३२ ॥ अबुध्यमानोग्रंथार्थंवाचयेद्यस्तुवाचकः ॥ सज्ञेयोरराजसोरान्ननिदानोसात्विकंशृणु ॥ १३३ ॥

विरूपमद्भुतं शांतिरूपं दक्षरपदं तथा ॥ कलस्वरसमायुक्तं रसभावसमन्वितम् ॥ १३४ ॥ ग्रंथार्थबुध्यमानस्तु ग्रंथार्थकृत्स्नशो नृप ॥ ब्रह्म
 णादिषु वणेषु आचार्यविधिष्वनृप ॥ १३५ ॥ य एवं वाचयेद्वा जन्मज्ञेयः सात्त्विको बुधैः ॥ श्रद्धाभक्तिविहीनो यो लेभिष्ठः कटुको यथा ॥ १३६ ॥
 हेतुवादपरो जन्तुस्तथा मूया समन्वितः ॥ नित्यनैमित्तिकां काम्यामददद्दक्षिणं नृप ॥ १३७ ॥ वाचकाय महाबाहो शृणु याद्व्यस्तु मानवः ॥
 स ज्ञेयस्तामसो राजश्चावको मानवोऽपि सः ॥ १३८ ॥ न तस्य पुरतो विरवाचयेत्प्राज्ञ एव हि ॥ प्रसंगाच्छृणु याद्व्यस्तु श्रद्धाभक्तिविर्जितः ॥ १३९ ॥
 राजन्कैतुकपात्रतु स ज्ञेयो राजसो भवेत् ॥ सन्त्यज्य सर्वकार्याणि भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ १४० ॥ स ततं पूजयेद्यस्तु वाचकं श्रद्धया सदा ॥
 नित्यनैमित्तिके काम्ये गुरवो देवतास्तथा ॥ १४१ ॥ य एवं शृणु याद्विरसज्ञेयः सात्त्विको बुधैः ॥ व्यासः पूज्यः श्रावकाणां यथा व्यासवचो नृप ॥
 ॥ १४२ ॥ तस्मात्पूज्यतमो नान्यः श्रावकाणां नृपोत्तम ॥ यतः सर्वैरुगुरुस्ते पाज्ञानदाता सदा नृप ॥ १४३ ॥ चतुर्णामिह वर्णानां नान्यो बंधुः प्र
 चक्षते ॥ व्यासाद्वेत्ते नृप श्रेष्ठ इति यं वैदिकी श्रुतिः ॥ १४४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेद्वाचकं सदा ॥ स गुरुः स पिता माता स बंधुः स सुहृत् तथा ॥
 ॥ १४५ ॥ वाचको नृप शार्दूलविप्रादीनामशेषतः ॥ इत्थं व्यासो गुरुर्ज्ञेयः पूज्यो मान्यो द्विजातिभिः ॥ १४६ ॥ शृण्वंति येन राराजन्मतेषां
 गुरुरुच्यते ॥ पूजार्थं तस्य समयः श्रावकाणामुदाहृतः ॥ १४७ ॥ ये शृण्वंति नृप श्रेष्ठ मासिमासि ददति ते ॥ स्वर्णमापकमेकस्मै वाचा यष्ट
 थकपृथक् ॥ १४८ ॥ द्वादश्यां चाभावास्यायाथ वारविसंक्रमे ॥ सानित्यादक्षिणा तस्यां याच श्रेयोऽर्थमात्मनः ॥ १४९ ॥ अयने विषुवे
 चैव चंद्रमूर्यग्रहे तथा ॥ प्रातिपादपरपक्षे च दानं तस्मै स्वशक्तिः ॥ १५० ॥ देयं स्याच्छ्रावकैस्ततः तं मुक्त्वानान्यतो नृप ॥ प्रथमतस्त्यदा तव्यं
 श्रेयोऽर्थं श्रावकैः सदा ॥ १५१ ॥ अदत्त्वा तस्य येन्यस्मै संप्रयच्छति श्रावकाः ॥ अवमानः कृतस्तेस्तैस्तु वाचकस्य भवेन्नृप ॥ १५२ ॥ कृत्वा च
 मानमथ तैः प्राप्य ते यत्फलं नृप ॥ ब्राह्मणैः समस्तैश्च तच्छृणुष्व वरान ॥ १५३ ॥ शूद्रन्व ब्राह्मणयातिक्षिप्रियो यातिकाकताम् ॥ जायते
 च तथा वैश्यः शूद्रश्चांडालतां व्रजेत् ॥ १५४ ॥ तस्मात्पूज्यो नृप श्रेष्ठ प्रथमं वाचको बुधैः ॥ आपत्काले च वृद्धौ च यतश्चासौ गुरुः स्मृतः ॥ १५५ ॥
 वैशाखाभयने वीरनृनीयायां च सुव्रत ॥ कार्त्तिकयाभयमाग्यां च संपूज्यः प्रथमं भवेत् ॥ १५६ ॥ पर्वस्वन्येषु च विभो संपूज्यो धर्मतः स्मृतः ॥ हिर

ण्यंचसुवर्णचयनंथान्यनथैवच ॥ १५७ ॥ अन्नंचापितथापक्कंमामिंचकुरुनंदन ॥ दातव्यप्रथमंनस्मैश्रावकंनृपसत्तम ॥ १५८ ॥ वाचक
 स्तुयथानिन्यंमुखमाम्नेनराधिप ॥ नपीड्यनेयथाद्वैदंस्नथाकार्यवगनन ॥ १५९ ॥ हेमंनेलोमशादेयाछत्राद्वृषिमत्तम ॥ उपानहोका
 लयोग्येकालेचवानुलोमशः ॥ १६० ॥ इत्यंद्वैदंविनिर्मुक्तमयेपावाचकोत्तुप ॥ नेयन्याःश्रावकालोकेनेगनाःपरमंपदम् ॥ १६१ ॥ आत्मा
 नस्तुक्तयंवीरगुणमिच्छेद्विचक्षणः ॥ विषमस्येगुणैराज्यनयश्चमगुरुःस्मृतः ॥ १६२ ॥ वाचकश्रावकाणांचनस्माद्वैदंविधायेत् ॥ यत्नः
 कार्यैःश्राविकैश्चवाचकस्यजनार्धिप ॥ १६३ ॥ इत्यंयुज्यःमदाव्यासःश्रेयोऽर्थप्रथमंनृप ॥ भर्तापूज्योयथास्त्रीणांसर्वामोवैयथानृप ॥ १६४ ॥
 श्रावकाणानिथाराजन्वाचकःपूज्यउच्यते ॥ उपाध्यायस्मनुशिष्याणांयथाभागवतोहरिः ॥ १६५ ॥ सौराणांचयथाभानुःशैवानांशंकरो
 यथा ॥ वाचकस्तुनथापूज्यःश्रावकाणांनराधिप ॥ १६६ ॥ दक्षिणांदनानिन्यंश्रेतव्यंभूतिमिच्छता ॥ पूर्वोक्तमपापकंनस्यवाचक
 स्यजनार्धिप ॥ १६७ ॥ यदादानंनशक्नोतिमापकंकांचनस्यतु ॥ रजतस्यतदादेयंमापकंश्रेयसेनृप ॥ १६८ ॥ तदभविहिरण्यंचवितशा
 ठयविवाजिनम् ॥ मृत्तिकापिहिदानव्याप्राप्तानिस्तुफलंशुभम् ॥ १६९ ॥ इत्येपादक्षिणानित्यामासिमसिभवेनृप ॥ नैमित्तिका
 भवेद्राज्यहणादिषुपर्वसु ॥ १७० ॥ अमलेवाममराजगंगंथमालयविभूषणे ॥ समातेपर्वणिविभोदातव्यंभूतिमिच्छता ॥ १७१ ॥ ज्ञा
 त्वासर्वसमाप्तिंनृपूजयेद्राचकोविधिम् ॥ आत्मानमपिपिकीयइच्छेत्सफलंश्रुतम् ॥ नैमित्तिकाचनित्याचदक्षिणाददेतेनृप ॥
 शृणोतिचसदानंतुनस्यतन्निष्फलंश्रुतम् ॥ १७३ ॥ यथाचदक्षिणाहानिद्यज्ञात्रफलमश्रुते ॥ तथाश्रुतंचराजेन्द्रदक्षिणारहितंस्मृतम् ॥
 ॥ १७३ ॥ चतुर्गुणभवेद्राजन्यानित्यादक्षिणाविभो ॥ समातेपर्वणिविभोइत्याहभगवाञ्छिवः ॥ १७५ ॥ इत्येपकथितोराजन्पुराण
 श्रवणेविधिः ॥ यतश्चविधिर्हानंतुनकर्मफलंविद्यते ॥ १७६ ॥ स्नानंदानंतंजपोमःपितृदेवाभिपूजनम् ॥ विधिपूर्वस्मृतंज्ञेयथेहकुरुनंद
 न ॥ १७७ ॥ फलदंनृपशार्दूलपुराणश्रवणंतथा ॥ यथार्थकथितंतुभ्यंविधिनाश्रवणंमया ॥ १७८ ॥ यथोक्तंतुतथाजीवयथोक्तंब्रह्मवादि
 नः ॥ सत्राह्मणोमहाराजन्सर्वलोकेषुपूजितः ॥ १७९ ॥ यथाश्रुतंमहावाहोतथेदंकथितंतव ॥ भास्करस्यतुमाहात्म्यंमाहात्म्यंवाचक

स्यतु ॥ १८० ॥ तथाचसप्तमीकल्पःसर्वपापभयापहः ॥ अनेनविधिनायस्तुपूजयेत्सततंनरः ॥ १८१ ॥ भगलोकंसमासाद्यात्रिषुलोकैषु
गीयते ॥ ततोऽर्कलोकमासाद्यगच्छेच्चित्रशंखंदिनः ॥ १८२ ॥ तस्मादपिमहाबाहोगच्छेच्छोकंदिवाकरम् ॥ अर्कलोकैकतोयातस्ततोऽर्कलो-
कमश्नुते ॥ १८३ ॥ ऋतस्यचतुर्गच्छेत्कंजस्यततःपरम् ॥ दशानांराजसूयानामग्निघोमशतस्यच ॥ १८४ ॥ श्रवणात्फलमाप्नो-
तिपितामहवचोयथा ॥ १८५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेशतसाहस्रार्धसंहितायांब्राह्मणवर्णिसप्तमीकल्पसौरधर्मैर्आदित्यमाहात्म्यवाच-
कमाहात्म्यपुराणविधिवर्णनंनमपंचदशौधिकद्विशतमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ पूर्वार्धःसमाप्तोऽयम् ॥ ४४ ॥ श्रीनारायणार्पणमस्तु ॥ ॥

इति प्रथमं ब्राह्मणं समाप्तम् ॥ १ ॥

इदं भविष्यमहापुराणान्तर्गतं प्रथमं ब्राह्मपर्व खेमराजश्रीकृष्णदास इत्यनेन मुम्बय्यां

स्वकीये "श्रीवैकटेश्वर" मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । संवत् १९५३,

शके १८१८, सन् १८९६.

॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रथमं ब्राह्मणं समाप्तम् ॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ

मध्यमपर्व २.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ नमः कमलदलनयनाभिरामाय श्रीरामचंद्रायनमः ॥ स्वच्छंचंद्रावदातं कविकरमकरशोभसंजातफेनब्रह्मोद्धूतिप्रसू-
 तैर्नतनियमपरैः सेवितं विप्रमुख्यैः ॥ ॐ कारालंकृतेन त्रिभुवनगुरुणा ब्रह्मणा दृष्टपूतं संभोगाभोगम्यं जनमशुभहरं पौष्कवं पुनातु ॥ १ ॥
 जयति भुवनदीपो भास्करलोककर्ता जयति च शितिदेहः शङ्खध्वजमुरारिः ॥ जयति च शिशिमौलिरुद्रनामाभिधेयजयति सकलमौलिर्भानु-
 मांश्चित्रभानुः ॥ २ ॥ नमस्कृत्याप्रमेयाय देवाय ब्रह्मरूपिणे ॥ पुराणसंग्रह्यामि यदुक्तं ब्रह्मयोगिना ॥ ३ ॥ पुराणसंहितां पुण्यां प्रच्छुरो-
 महर्षणिम् ॥ वक्तुमर्हसि चास्माकं पुराणार्थविशारदाः ॥ मुनीनां वचनं श्रुत्वा मृतः पुराणमनसा प्राह गुरुं सत्यवती सुतम् ॥ ५ ॥
 ॥ ॥ सूत उवाच ॥ नमस्कृत्य जगद्वर्णिनां ब्रह्मरूपधरं हरिम् ॥ वक्ष्ये पुराणिकीं दिव्यां कथां पापप्रणाशिनीम् ॥ ६ ॥ यच्छ्रुत्वा पापक-
 माणि सगच्छेत्परमांगतिम् ॥ पुण्यं पवित्रमायुष्यमिदानीं शृणु तद्विजाः ॥ ७ ॥ भविष्यपुराणमखिलं यज्जगादगादाधरः ॥ मध्यपर्वद्वयोव-
 क्ष्ये प्रातिष्ठादिविनिर्णयम् ॥ ८ ॥ धर्मप्रशंसनं चात्र ब्राह्मणादिप्रशंसनम् ॥ आपद्धर्मस्य कथनं विद्यामाहात्म्यवर्धनम् ॥ ९ ॥ प्रतिमाकरणं
 चैव स्थापनाचित्रलक्षणम् ॥ कालव्यवस्थासर्गादिप्रतिसर्गादिलक्षणम् ॥ १० ॥ पुराणलक्षणं चैव भूगोलस्य च निर्णयम् ॥ निरूपणं तिथी-
 नां च श्राद्धसंकल्पमन्तरम् ॥ ११ ॥ सुसूक्ष्मैरपि यत्कर्मदानमाहात्म्यमेव च ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च युगधर्मानुशासनम् ॥ १२ ॥ उच्चावचा-
 वधानं च प्रायश्चित्तादिकंच यत् ॥ षष्ठ्याधिकाष्टसाहस्रं नवश्लोकशतोद्धवम् ॥ १३ ॥ पंचतंत्रसमायुक्तं प्रतितत्रैचर्विंशतिः ॥ पंचोत्तरं तथा
 ध्यायाः पुराणेऽस्मिन् द्विजोत्तमाः ॥ १४ ॥ त्रयाणामाश्रमाणां च गृहस्थयोर्निरुच्यते ॥ अन्येऽपि भूपर्जिवन्ति तस्माच्छ्रेष्ठो गृहाश्रमी ॥ १५ ॥
 एकाश्रमं गृहस्थस्य त्रयाणां मूर्तिदर्शनम् ॥ तस्माद्ब्राह्मेऽप्येवैकं विज्ञेयं धर्मशासनम् ॥ १६ ॥ परित्यजेदर्थकामौ स्यातां धर्मवर्जितौ ॥
 सर्वलोकविरुद्धं धर्ममप्याचरेन्नतु ॥ १७ ॥ तडागस्य च सात्रिध्ये तडागं परिवर्जयेत् ॥ प्रपास्थाने प्रपावर्ज्यामठस्थाने मठं त्यजेत् ॥ १८ ॥
 धर्मात्संजायेते ह्यर्थो धर्मात्कामोऽभिजायते ॥ धर्ममेवापवर्गोऽयं तस्माद्धर्मसमाश्रयेत् ॥ १९ ॥ धर्मचार्थचकामंच त्रिवर्गस्त्रिगुणो मतः ॥

सत्वरजस्तमश्चेतितस्माद्धर्मसमाश्रयेत् ॥ २० ॥ ऊर्ध्वगच्छंति सत्स्वस्थामध्येतिष्ठति राजसाः ॥ जघन्यगुणवृत्तिस्था अधोगच्छंति तामसाः ॥
 २१ ॥ यस्मिन्धर्मसमायुक्तो ह्यर्थकामौ व्यविस्थितौ ॥ इह लोके सुखी भूत्वा प्रेत्या नंत्याय कल्पते ॥ २२ ॥ तस्मादर्थचक्रमंचयुक्त्वा
 धर्मसमाश्रयेत् ॥ धर्मात्संजायते कामो धर्मादयो भिजायते ॥ २३ ॥ एवं धर्मस्य मध्येऽयं चतुर्वर्गः प्रदर्शितः ॥ एवं च धर्मकामार्थमोक्षस्यापि च
 मानवः ॥ २४ ॥ माहात्म्यं वा नुतिष्ठेच्च स चानंत्याय कल्पते ॥ तस्मादर्थचक्रमंचयुक्त्वा धर्मसमाश्रयेत् ॥ २५ ॥ धर्मात्संजायते सवर्मात्त्या
 दुर्ब्रह्मवादिनः ॥ धर्मेण धायते सर्वजगत्स्थायं वरजंगमम् ॥ २६ ॥ अनादिनिधना शक्तिर्नैषा ब्रह्माद्विजोत्तम ॥ कर्मणा प्राप्य ते धर्मो ज्ञानेन च न सं
 शयः ॥ २७ ॥ तस्माज्ज्ञानेन सहितं कर्म योगं समाचरेत् ॥ प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च द्विविधं कर्म वैदिकम् ॥ २८ ॥ ज्ञानपूर्वा निवृत्तिः स्यात्प्रवृत्ति
 र्वर्ततेऽन्यथा ॥ निवृत्तिं सेवमानस्तु याति तत्परमं पदम् ॥ २९ ॥ तस्मान्निवृत्तं संसेव्य मन्यथा संसरतु नः ॥ शमो दमो दया दानमलो भस्त्या
 ग एव च ॥ ३० ॥ आर्जवं चानसूया च तीर्थानुसरणं तथा ॥ सत्यं संतोष आस्तिक्यं श्रद्धा चेन्द्रियनिग्रहः ॥ ३१ ॥ देवताभ्यर्चनं पूजा ब्राह्मणा
 नां विज्ञेयतः ॥ अहिंसा सत्यवादि त्वमपैशुन्यमकल्पता ॥ ३२ ॥ शौचाचारश्चानुकेपा सर्ववर्णेषु ब्रवीन्मुनिः ॥ श्रद्धापूर्वाः स्मृता धर्माः श्रद्धा
 मध्ये तु संस्थिताः ॥ ३३ ॥ श्रद्धा निष्ठाः प्रतिष्ठाश्च धर्माः श्रद्धैव कीर्तिताः ॥ प्राजापत्यं ब्राह्मणानां श्रुतं स्थानं क्रियावताम् ॥ ३४ ॥ स्थानमैन्द्रं
 क्षत्रियाणां संश्रामेष्वपलायिनाम् ॥ वैश्यानाममृतं स्थानं स्वधर्ममनुवर्तताम् ॥ ३५ ॥ गांधर्वं शूद्रजीवानां परिचारेण वर्तताम् ॥ अष्टाक्षीति
 सहस्राणां मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ॥ ३६ ॥ स्मृतं स्थानं तु यत्स्थानं तं देवगुरुवासिनाम् ॥ सप्तर्षीणां तु यत्स्थानं श्रुतं तं द्रव्यनैकसाम् ॥ ३७ ॥
 प्राजापत्यं गृहस्थानां स्थानमुक्तं स्वयं भुवा ॥ यतीनां यतचित्तानां तं देवनवासिनाम् ॥ ३८ ॥ हिरण्यगर्भं यत्स्थानं तं तस्मान्नावर्तते पुनः ॥ यो
 गिनाममृतं स्थानं व्योमाख्यं परमाकरम् ॥ ३९ ॥ आनंदमैश्वरं नाम साक्षात्परमागतिः ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण मध्यमपर्वणि
 प्रथमभागे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ ॥ इदानीं विस्तरं चैव विभागं रूपमैश्वरम् ॥ वक्ष्ये कल्पा नुसारं एणमन्वंतरं ॥

तानुगम् ॥ २ ॥ आसीत्तमोमयंसर्वमप्रज्ञानमलक्षणम् ॥ तत्रचैकोमहानासीदुद्रःपरमकारणम् ॥ ३ ॥ आत्मनास्वयमात्मानसंचिन्त्य
 भगवान्विभुः ॥ मनःसंसृजतेपूर्वमहंकारंचपृष्ठतः ॥ ४ ॥ अहंकारात्प्रजानातिमहाभूतानिपंचच ॥ अष्टौप्रकृतयःप्रोक्ताविकाराश्चैवषो
 ढश ॥ ५ ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपश्चरसोऽगंधस्तथैवच ॥ प्राणोऽपानःसमानश्चोदानव्यानौतथैवच ॥ ६ ॥ सत्त्वंरजस्तमश्चैवगुणाःप्रोक्तास्तुते
 त्रयः ॥ तस्माद्भगवतोब्रह्मातस्माद्विष्णुरजायत ॥ ७ ॥ ब्रह्मविष्णुमोहनार्थततःशंभुस्तुतेजसा ॥ अशरीरोवासुदेवोब्रह्मनुत्पत्तिरयोनजः ॥
 ८ ॥ व्यामोहायित्वातत्सर्वजसाहोहयजगत् ॥ तस्मात्परतर्नास्ति तस्मात्परतर्नहि ॥ ९ ॥ ब्रह्माविष्णुश्चद्वैतेतदुद्धृतौभगवत्सुतो
 ॥ कल्पेकल्पेपुतत्सर्वजतेऽसौजनंजगत् ॥ १० ॥ उपसंहरतेचैवनानाभूतानिसर्वशः ॥ द्वासप्ततियुगान्येवमन्वंतरइतिस्मृतः ॥ ११ ॥
 चतुर्दशतुतान्येवंकल्पमविविधीयते ॥ दिनैकंब्रह्मणःप्रोक्तंनिशिकल्पस्तथोच्यते ॥ १२ ॥ एवंमांसचर्षपचतथाचाष्टशतंद्विजाः ॥ एवं
 बुद्धीन्द्रियस्यास्यविष्णोश्च निमिषःस्मृतः ॥ १३ ॥ ब्रह्मादिस्तवपर्यन्तंनिमेषश्चध्रुवस्यैव ॥ निमेषजीवनसर्वसर्वलोकचराचरम् ॥ १४ ॥
 भूलोकोऽथभुवर्लोकःस्वर्लोकश्चप्रकीर्तितः ॥ जनस्तपश्चसत्यंचब्रह्मलोकश्चसप्तमः ॥ १५ ॥ पातालाद्वितलंतद्विअतलंतलमेवच ॥ पंच
 मंविद्धिसुतलमतलंसप्तकंस्मृतम् ॥ १६ ॥ एतेषुसप्तविल्याताअधःपातालवासिनः ॥ तेषामादौचमध्येचअंतरुद्रःप्रकीर्तितः ॥ १७ ॥
 असतेजायेतेलोकान्क्रीडार्थमुमहेश्वरः ॥ ब्रह्मलोकपरीप्सूनांगतिरूध्वंप्रकीर्तिता ॥ १८ ॥ पृथिवीचांतिरिक्षचदिशश्चविदिशस्तथा ॥
 समुद्राणांगिरीणांचअधस्तित्यवप्रसंख्यया ॥ १९ ॥ समुद्राणांचविस्तारंप्रमाणंचततःशृणु ॥ स्थावराणांचशैलानंदेवानांच
 दिवौकसाम् ॥ २० ॥ चतुष्पदानाद्विपदांतथाधैकभाषिणाम् ॥ सहस्रगुणमाख्यातंस्थावराणांप्रकीर्तितम् ॥ २१ ॥ सहस्र
 गुणशीलाश्चइत्याहभगवान्मुनिः ॥ ऋषिस्तुप्रथमंकुर्वन्प्रकृतिनामानमतः ॥ २२ ॥ तस्याब्रह्माप्रकृत्यास्तुउत्पन्नःसहविष्णुना ॥
 तस्मादुद्धृत्वाप्रकुरुतेसृष्टिनैमित्तिकीद्विजाः ॥ २३ ॥ तस्मात्स्वयंभुवोब्रह्माब्राह्मणान्समकल्पयत् ॥ पादहीनान्क्षत्रियांश्चतस्मा
 द्द्वीनांस्तुवैश्यकां ॥ २४ ॥ चतुर्थपादहीनांश्चआचारुषुबहिष्कृतां ॥ पृथिवीचांतिरिक्षचदिशश्चैवाप्यकल्पयत् ॥ २५ ॥

लोकोलोकस्यसंस्थाचद्वीपानामुदधेस्तथा ॥ सारितासागराणांचतीर्थान्यायतनानिच ॥ २६ ॥ मेवस्तनितनिर्धाषराहतेद्वधनुषिच ॥
 उलकानिर्धातेकेतुंश्चज्योतीष्यायतनानिच ॥ २७ ॥ उत्पन्नंतस्यदेहेषुभूयःकालेनपीडयेत् ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणि
 प्रथमभागेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥ ध्रुवादूर्ध्वमहलोकःकोटियोजनविस्तरः ॥ कल्पाधिकरणंतस्यसंस्थिताद्वि
 जगुगवाः ॥ १ ॥ जनलोकोमहलोकोत्तथाकोटिद्वयात्मकः ॥ सनंदनादयस्तत्रसंस्थिताब्रह्मणःसुताः ॥ २ ॥ जनलोकात्तपोलोकःकोटित्रय
 समन्वितः ॥ विराजतेतुदेवाविस्थितादाहविर्जिताः ॥ ३ ॥ प्राजापत्यात्तुभूलोकःकोटिषट्केनसंयुतः ॥ सनत्कुमारकस्तत्रब्रह्मलोकस्तुसं
 स्मृतः ॥ ४ ॥ तत्रलोकेशुरुब्रह्माविश्वात्माविश्वतोमुखः ॥ आस्तेयद्योगिभिःपीत्वायोगंमृत्योःपरंगतम् ॥ ५ ॥ गार्ग्यतियतयोगाथाह्यास्ति
 काब्रह्मवादिनः ॥ योगिनस्तापकाःसिद्धजापकाःपरमेष्ठिनम् ॥ ६ ॥ द्वारंतुयोगिनामेकंगच्छतांपरमंपदम् ॥ तत्रगत्वानशोचंतिसविष्णुः
 सचशंकरः ॥ ७ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकांशुपुरंतस्यदुरापदम् ॥ नमेवर्णयितुंशक्यंज्वालामालासमाकुलम् ॥ ८ ॥ तत्रनारायणस्यापिभवनं
 ब्रह्मणःपुरे ॥ शेषेतस्यहारःश्रीमान्मायासहचरःपरः ॥ ९ ॥ सविष्णुर्लोककथितःपुनरावृत्तिवर्जितः ॥ प्रयातिचमहात्मानोयेप्रपन्नाजनार्दनम्
 ॥ १० ॥ ऊर्ध्वब्रह्मासनात्पूर्वपरंज्योतिर्मयंशुभम् ॥ वह्निनाउपरिक्षिप्तं तत्रास्तेभगवान्भवः ॥ ११ ॥ देव्यासहमहादेवश्चित्यमानोमनीषि
 भिः ॥ योगिभिःशतसाहस्रैर्वृतेकस्त्वैश्वर्यवृत्तः ॥ १२ ॥ तत्रतेयानिनियताद्विजावैब्रह्मवादिनः ॥ महादेवपेरेशानास्तापसाब्रह्मवादिनः ॥ १३ ॥ निर्मे
 मानिरंहकाराःकामकोधिविर्जिताः ॥ द्रष्टव्यंतिब्रह्मणायुक्तारुद्रलोकःसर्वस्मृतः ॥ १४ ॥ एतेसप्तमहलौकाःपृथिव्यांपरिकीर्तिताः ॥ महीत
 लादयश्चाधःपातालाः संतिवैद्विजाः ॥ १५ ॥ महातलंहेमतलंसर्ववर्णापशोभितम् ॥ प्रासादोविविधैःशुभ्रैर्देवतायतनैर्न्युतम् ॥ १६ ॥
 अनंतनसमायुक्तंमुचुकुंदेनधीमता ॥ नृपेणबलिनाचैवपातालंस्वर्गवासिना ॥ १७ ॥ शैलंरसातलंविप्राःशांकरंहिरसातलम् ॥ पातिसुतल
 मित्युक्तंवितालंविद्रुमप्रभम् ॥ १८ ॥ सितंहवितलंम्रोक्तंतलंचैवसितेरम् ॥ सुवर्णेनमुनिश्रेष्ठास्तथावासुकिनाशुभम् ॥ १९ ॥ रसातल
 मितिरव्यतंसर्वशोभासमान्वितम् ॥ वैनतेयादिभिश्चैवकालनेमिपुराणैः ॥ २० ॥ शंकुकर्णेनसंभिन्नंतथानमुचिपूर्वकम् ॥ तथान्यैर्विवि

धेनौगैस्तलंचैवसुशोभनम् ॥ २१ ॥ तेषामधस्तान्नकारौरवाद्याश्चकोटयः ॥ पापिनस्तेषुपात्यंतैर्नैव नमिंतुंक्षमाः ॥ २२ ॥ पातालानां
 मधश्चांतिशेषाख्यावैष्णवीतनुः ॥ कालाग्निरुद्रयोगात्मानारसिंहोऽपिमाधवः ॥ २३ ॥ योऽनंतःपठ्यतेदेवोनागरूपीजनार्दनः ॥ तथाधा
 रमिदंसर्वसकलाग्निमुपाश्रितः ॥ २४ ॥ तमाविश्यमहायोगीकालस्तद्गदनानलः ॥ विषज्वालासमोऽनंतोजगत्संहर्तस्त्वयम् ॥ २५ ॥
 तामसीशांभवीमूर्तिःकालात्मापरमेश्वरः ॥ स एवगर्भमाश्रित्यप्रकाशयतिनित्यशः ॥ २६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथम
 भागेपातालवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ एतद्ब्रह्मांडमाख्यातं चतुर्विधविधमहत् ॥ अतः परंप्रवक्ष्यामि
 भूलोकस्यविनिर्णयम् ॥ १ ॥ तद्वीपप्रधानं जंबूद्वीपः शाल्मल एव च ॥ कुशः कौंचश्च शाकश्च पुष्करश्चैव समः ॥ २ ॥ एते सप्त महाद्वीपाः
 समुद्रैः सप्त भिर्वृताः ॥ द्वीपा द्वीपे महान्युक्तः सागरादपि सागरः ॥ ३ ॥ क्षीरे देशुरसो दश्चक्षारो दश्च घृतो दक्षः ॥ दध्यो दक्षीरसालिजलो द
 श्चेति सागराः ॥ ४ ॥ पंचाशत्कोटिविस्तीर्णांसमुद्रवलयस्मृता ॥ द्वीपैश्च सप्तभिर्भुक्तो योजनानां समानतः ॥ ५ ॥ जंबूद्वीपः समतनां द्वीपा
 नां मध्यतः शुभः ॥ तस्य मध्ये महामेरुर्विश्रुतः कनकप्रभः ॥ ६ ॥ चतुराशीति साहस्रयोजनैरस्य चोच्छ्रयः ॥ प्रविष्टः षोडशधस्ताद्वा त्रिंशन्मू
 र्ध्नि विष्कृतः ॥ ७ ॥ मूलेषोऽशसाहस्रविस्तारस्तस्य सर्वतः ॥ भूप्रमुख्यश्च शैलोऽसौ कलिकात्वेन संस्थितः ॥ ८ ॥ हिमवान् हिमकूटश्च निपथस्त
 स्य दक्षिणे नीलः श्वेतश्च शृंगी च उत्तरं वर्षपर्वतः ॥ ९ ॥ लक्षप्रमाणैर्द्वैमध्यदेशहनिस्तथा परे ॥ सहस्रद्वितीयं दीर्घास्तवाद्रिस्तारिणश्च ते
 ॥ १० ॥ भारतं दक्षिणं पर्वतः किंपुरुषं स्मृतम् ॥ हरिवर्षं तथैवान्यन्मरौ दक्षिणतो द्विजाः ॥ ११ ॥ चंपकं चोत्तरं वर्षं तथैवाश्वाहरिण्ययम् ॥
 उत्तराः कुरवश्चैव यथैते भारतास्तथा ॥ १२ ॥ नवसाहस्रैकमेतेषां द्विजसत्तमाः ॥ इलवृतश्च तन्मध्ये तन्मध्यमेरुश्चिह्नतः ॥ १३ ॥ मेरो
 श्चतुर्दिशस्तत्र नवसाहस्रविष्कृतम् ॥ इलवृतं महाभागाश्च त्वारस्तत्र पर्वताः ॥ १४ ॥ विष्कं भारचिता मेरो योजनानुतमुच्छ्रिताः ॥ पूर्वोऽयं
 दूरो नाम दक्षिणे गंधमादनः ॥ १५ ॥ विपुलः पश्चिमे भागे सुपार्श्वश्चोत्तरे स्थितः ॥ कदंबेष्वेष्णुनद्यश्च पिप्पलो वट एव च ॥ १६ ॥ जंबूद्वीपस्य
 सांजंबूनामहेतोर्बहर्षयः ॥ महागजप्रमाणानि जंबून्यस्य फलानि च ॥ १७ ॥ पतंति भूभृतः पृष्ठे शीर्यमाणानि सर्वशः ॥ रसेन चैव प्रख्याता तस्य जं

बुनदीइति ॥ १८ ॥ स्रित्तुवर्ततेसापिपयतेतत्रवासिभिः ॥ नखेदोनचदौर्गन्धनजरानेन्द्रियक्षयः ॥ १९ ॥ उत्पन्नाःस्वच्छमनसोनरास्तत्र
 भवन्ति ॥ तीरसूत्रंसमप्राप्यवायुनाचविशोषितम् ॥ २० ॥ जांबूनदाल्यभवतिसुवर्णसिद्धभूषणम् ॥ भद्राह्वःपार्श्वतोमरोःकेतुमालश्च
 पश्चिमे ॥ २१ ॥ वर्षेद्वेदुमुनिश्रेष्ठास्तयामध्यद्वलवृत्तम् ॥ मेरुरुपरिविप्रेन्द्रब्रह्मणःस्थानमुत्तमम् ॥ २२ ॥ तदूर्ध्ववासवस्थानंतदूर्ध्वशंक
 रस्यचातदूर्ध्वैषणवंलोकंदुगालोकंतदूर्ध्वतः ॥ २३ ॥ ज्योतिर्मयपरंस्थानंनिराकारंहरिणमयम् ॥ भक्तस्थानंतदूर्ध्वचदेवोहिभगवात्राविः
 ॥ २४ ॥ ज्योतिश्चस्थितःशुद्धोनिश्चलः परमेश्वरः ॥ राक्षिकेचभ्रमतिमेरोरुपरिसत्तमाः ॥ २५ ॥ विषट्केद्रिनाभौचरथचक्रादिवानि
 शम् ॥ वातरज्जुनिबंधनध्रुवाधारेप्रतिष्ठितः ॥ २६ ॥ दिक्पालाद्याग्रहास्तत्रदक्षिणादुत्तरायणम् ॥ प्रतिमासंगतःपंथाह्नासवृद्धिदिनक्ष
 यः ॥ २७ ॥ रविणालंधितोमासश्चांद्रःख्यतोमलिम्लुचः ॥ द्वादशेभगवान्सूयैप्रत्यहंभक्तसेवके ॥ २८ ॥ कृत्वात्रिषुत्वहोरात्र
 तारामयगतंविभुम् ॥ यामेयामेचोदयश्चदेशेदेशेचशर्वरी ॥ २९ ॥ दिवाचरतियःसूर्योरात्रौचरतिचन्द्रमाः ॥ नक्षत्राणिदिवारात्रौ
 सूर्यचक्रेप्रतिष्ठितम् ॥ ३० ॥ देशान्नंचावगमनंयत्रतस्मादिवामभवत् ॥ यत्रचंद्रक्षयोभवतियत्रसूर्यःप्रवर्तते ॥ ३१ ॥
 दिवारात्रिविजानीयाज्ज्योतिश्चक्रेप्रतिष्ठितम् ॥ उदयास्तमनंनास्तिनक्षत्राणांविशेषतः ॥ ३२ ॥ यन्नक्षत्रेचयोदेशःसतेषामुदयः
 स्मृतः ॥ तत्रास्तोर्जीवशुक्राणांसूर्योदीनांचसर्वशः ॥ ३३ ॥ तदाकालेनियोक्तव्याभार्गवास्तादिकीक्रिया ॥ सूर्यःसोमोबुधश्चंद्रोभार्गवश्चैव
 ज्ञीयकः ॥ ३४ ॥ दक्षिणायनमास्थाययदाचरतिरश्मिमान् ॥ तदासर्वग्रहाणांसूर्योर्ध्वस्तात्प्रसर्पति ॥ ३५ ॥ विस्तीर्णमंडलकृत्वात
 स्योर्ध्वैचरतेऽशी ॥ नक्षत्रमंडलकृत्सोमादूर्ध्वप्रसर्पति ॥ ३६ ॥ नक्षत्रेभ्योबुधश्चोर्ध्वबुधादूर्ध्वतुभार्गवः ॥ चंद्रस्तुभार्गवादूर्ध्वचंद्रादूर्ध्व
 ज्ञानेश्वरः ॥ ३७ ॥ तस्माच्छनैश्चरादूर्ध्वततःसर्पापिमंडलम् ॥ ऋषीणांचैवसप्तानांभुवश्चोर्ध्वव्यवस्थितः ॥ ३८ ॥ कालचक्रमयेचक्रमूया
 भवतिसर्वदा ॥ राश्यद्वैषुगतिर्यत्रतिथीनांचतिथौस्मृता ॥ ३९ ॥ स्तंभतेचरतेऽशीग्रहासेचापिदिनक्षयः ॥ पादास्तंचापिषुक्रस्यमहास्तं
 तत्रदृश्यते ॥ ४० ॥ पादास्तेपक्षमांत्रस्यान्महास्तेयाममात्रकम् ॥ चक्रेपक्षार्धमासःस्यादतिचारोऽष्टवासराब्दः ॥ ४१ ॥ नगण्यतेदेशेभे

देनक्षेत्रेणचगण्यते ॥ बालवृद्धस्तुशुक्रस्येदेशस्थेवागणस्यच ॥ ४२ ॥ बालवृद्धाक्षत्रियस्यनगण्यतेसदाबुधैः ॥ पादादूर्ध्वमहास्तस्यैव
 इयस्यद्विजसत्तमाः ॥ ४३ ॥ शेषार्धभागवास्तस्यशूद्राणामथगर्हितम् ॥ अभिचारेचचेक्रेचनशूद्रस्यविधीयते ॥ ४४ ॥ वजयेद्वासरान्स
 तद्वतिचार्थवर्णीश्रुतिः ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेज्योतिश्चेक्रेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४४ ॥ सूतलवाच ॥
 त्रयाणामेववर्णानांजन्मतोब्राह्मणःप्रभुः ॥ संसृष्टब्राह्मणःपूर्वतपस्तत्त्वाद्विजोत्तमाः ॥ १ ॥ हव्यानामिहकव्यानांसर्वस्यापिचगुप्तये ॥ अ
 श्रुतिचसुखेनास्यहव्यानित्रिदिवौकसः ॥ २ ॥ कव्यानिचैवापितरःकिंभूतमधिकंततः॥जन्मनाचोत्तमोऽयंचसर्वांचाब्राह्मणोऽर्हति ॥ ३ ॥ स्वका
 यंब्राह्मणोभुंक्तेविदधातिद्विजोत्तमाः ॥ त्रयाणामिहवर्णानांभावाभावायैवद्विजः ॥ ४ ॥ भवेद्विप्रानसंदेहस्तुष्टोभावायैवभवेत् ॥ अभावायभवे
 त्कुद्धस्तस्मात्पूज्यःसदाहिसः ॥ ५ ॥ गर्भाधानादिनाचेहसंस्कारास्यसत्तमाः ॥ चत्वारिंशत्तथाचाष्टौनिवृत्ताःशाल्लतोद्विजाः ॥ ६ ॥
 सयातिब्राह्मणःस्थानंब्राह्मणत्वेनसंशयः ॥ संस्कारपूतंप्रथमंवेदपूतंद्वितीयकम् ॥ ७ ॥ विद्यापूतंतृतीयस्यात्तीर्थपूतमनंतरम् ॥ क्षेत्रपूतंप्र
 विज्ञाप्याविपूतंपूजयेद्विजाः ॥ ८ ॥ स्वर्गपवर्गफलदमन्यथाश्रमतामियात् ॥ पूतानांपरमःपूतोगुरुहूणांपरमोगुरुः ॥ ९ ॥ सर्वसत्त्वान्वितो
 विप्रोनिर्मितोब्राह्मणपुरा ॥ पूजयित्वाद्विजांदेवाःस्वर्गभुजंतिचाक्षयम् ॥ १० ॥ मनुष्याश्चापिदेवत्वंस्वस्वराज्यसंभजसाः ॥ यस्यविप्राःप्रसी
 दंतितस्यविष्णुःप्रसीदति ॥ ११ ॥ तस्माद्ब्राह्मणपूजायांविष्णुस्तुष्यतितत्क्षणात् ॥ तस्माद्विष्णुमुखाद्विप्रःसमुद्भूतःपुराद्विजाः ॥ १२ ॥
 वेदास्तत्रैवसंजाताःसृष्टिसंसारहेतवे ॥ तस्माद्विप्रमुखेवेदाश्चापिंताःपुरुषेणहि ॥ १३ ॥ पूजार्थंब्रह्मलोकानांसर्वज्ञानार्थतोऽश्रुवम् ॥ पितृय
 ज्ञविवाहेषुवाह्निकार्येषुशांतिषु ॥ १४ ॥ प्रशस्ताब्राह्मणानित्यंसर्वस्वस्त्यनेषुच ॥ देवाभुंजंतिहव्यानिबलिप्रेतादयोऽसुराः ॥ १५ ॥
 पितरोहव्यकव्यानिविप्रस्यैवमुखाद्भुवम् ॥ देवेभ्यश्चपितृभ्यश्चयोदद्याद्यज्ञकर्मसु ॥ १६ ॥ दानंहोमंबलिचैवविनिविप्रेणनिष्फलम् ॥ वि
 नाविंप्रंचयद्धर्मप्रयासफलमात्रकम् ॥ १७ ॥ भुंजतेचासुरास्तत्रप्रेताभूताश्चराक्षसाः ॥ तस्माद्ब्राह्मणमाहूयतेषुपूजांचकारयेत् ॥ १८ ॥
 कालेदेशेचपात्रेचलक्षकोटिगुणंभवेत् ॥ श्रद्धयाचद्विजंद्वप्रकुयादिभिवादनम् ॥ १९ ॥ दीर्घायुस्तस्यवाक्येनचिरजीर्वाभवेन्नरः ॥ अन

भिवादिनाविप्रेक्ष्यादश्रद्धयापिच ॥ २० ॥ आयुःक्षणंभवेत्पुंसाभूतिनाशश्चदुर्गतिः ॥ आयुर्वृद्धिर्यशोवृद्धिर्विद्याधनस्यच ॥ २१ ॥
 पूजयित्वाद्विजश्रेष्ठान्भवेन्नास्त्यत्रसंशयः ॥ नविप्रपादोदककर्मनिनवेदशास्त्रप्रतिषेधोपितानि ॥ २२ ॥ स्वाहास्वधास्वस्तिविषि
 तानिश्मशानतुल्यानिगृहाणितानि ॥ षड्विंशतिदोषमाहुर्नरनरकभरिवः ॥ २३ ॥ विमुक्तवैवस्तेतिथिग्रामेवापत्तनेवेत् ॥ तेस्व
 र्गोपितुल्येकेचब्रह्मलोकैष्ववस्थिताः ॥ २४ ॥ अन्यथानवसेद्वसस्तस्मात्स्तेयीनपालयेत् ॥ अधर्माविषमश्चैवपशुश्चापिगुनस्तथा ॥ २५ ॥
 पापिष्टोनेष्टकश्चरुष्टोदुष्टश्चदुष्टकः ॥ तृष्टःकुंठश्चअश्वकाणश्चैवतथापरः ॥ २६ ॥ चंडःखंडश्चक्ताचतस्तस्यापहरस्तथा ॥ नीचः
 खलश्चवाचालःकर्दयश्चपलस्तथा ॥ २७ ॥ मलीमसश्चतेदोषाःषड्विंशतिरमीमताः ॥ एतेषांचापिर्विप्रेक्षाःपंचाशतिर्निगद्यते ॥ २८ ॥
 शृणुष्वद्विजशार्दूलःशास्त्रेस्मिन्नुवतःक्रमात् ॥ अधर्माऽत्रिधाविद्याद्विषमःस्याद्विधोचितः ॥ २९ ॥ पशुश्चतुर्विधश्चैवकृपणोपिहिवै
 द्विधा ॥ द्विधाचपिचपापिष्टोनेष्टःसप्तविधःस्मृतः ॥ ३० ॥ कष्टःस्यात्पंचधाज्ञेयोरुष्टोपिस्थितिरिदधामवेत् ॥ दुष्टःस्यात्षड्विधेज्ञेयः
 पुष्टश्चैवभवेद्विधा ॥ ३१ ॥ तृष्टश्चाष्टविधःप्रोक्तःकुंठश्चैवत्रिधोदितः ॥ अधःकाणश्चतौद्विद्वौस्याद्वैचसगुणोऽगुणः ॥ ३२ ॥ द्वौचंदौचप
 लश्चैकावंडचंदौद्विगुभवेत् ॥ दंडपंडौतथाज्ञेयौखलनीचौचतुर्द्वयम् ॥ ३३ ॥ वाचालश्चकर्दयश्चक्रमान्त्रिभिरुदाहृतः ॥ कर्दयश्चपलश्चैवत
 थाज्ञेयोमलीमसः ॥ ३४ ॥ द्रोवकौचतुरश्वैवस्तेयौचैकविधोभवेत् ॥ पृथग्लक्षणेतेषांशृणुष्वद्विजसत्तमाः ॥ ३५ ॥ सम्यग्यस्यपरि
 ज्ञानंनरोदेवत्वमाप्नुयात् ॥ उपानहच्छत्रधारीगुरुदेवाग्रतश्चरन् ॥ ३६ ॥ उच्चासनंगुरोराग्रेतिथियात्रांकरोतियः ॥ यानमारुह्यविप्रेक्षाःसो
 प्येकत्राधमोमतः ॥ ३७ ॥ निमज्ज्यतीर्थेविधिवद्वाग्यधर्मणवर्तयन् ॥ द्वितीयश्चाधमःप्रोक्तोनिदितःपरिर्कीर्तितः ॥ ३८ ॥ वाक्चैवमधुरा
 शुद्धाह्लादिहालहलविषम ॥ वदत्यन्यत्करोत्यन्यद्वैवतौविषमौस्मृतौ ॥ ३९ ॥ मोक्षचितामतिक्रम्यथोऽन्यचित्तापरिश्रमः ॥ हरिसेवा
 विहीनोऽसपशुर्गौनितःपशुः ॥ ४० ॥ प्रयागेविद्यमानेऽपियोऽन्यत्रस्नानमाचरेत् ॥ दृष्टेदंपरित्यज्यअहंभजतेतुयः ॥ ४१ ॥ आयुष

स्तुक्षयार्थशास्त्रेयमृषिसंमतः ॥ योगाभ्यासंततोहितातृतीयश्चाधमःपशुः ॥ ४२ ॥ बहूनिपुस्तकानीहशास्त्राणिविविधानिच ॥ तस्य
 सारंजनानातिसएवजंबुकःपशुः ॥ ४३ ॥ बलेनच्छलच्छेनउपायेनप्रबंधनम् ॥ सोऽपिस्यात्पिशुनःख्यातःप्रणयाद्वाद्वितीयकः ॥ ४४ ॥
 मधुरान्नप्रतिष्ठाप्यदेवोपिच्येचकर्मणि ॥ ग्लानंचापिचित्तान्नयःप्रयच्छतिदुर्मतिः ॥ ४५ ॥ कृपणःसतुविज्ञेयोनस्वर्गनिचमोक्षभाक् ॥ कु
 दाताचमुदाहीनःसक्रोधेनयेत्तुयः ॥ ४६ ॥ सएवकृपणःख्यातःसर्वधर्मवहिरुक्तः ॥ अदोषेणशुभत्यागीशुभकायोपविक्रयी ॥ ४७ ॥
 पितृमातृगुरुत्यागीशौचाचारविवर्जितः॥पित्रोरेसमश्नातिसपापिष्टतमःस्मृतः॥४८॥जीवत्पितृपरित्यक्तंसुतंसेवन्नवाक्काचित् ॥द्वितीयस्तुस
 पापिष्टोहोमलोपीतृतीयकः॥४९॥साध्वाचारंचप्रच्छाद्यसेनंचापिदृश्येत्॥मनष्टइतिविज्ञेयःकयक्रांतंचमथुनम् ॥५०॥जिवेद्वलवृत्तिःस्या
 द्यार्योविपणजीवकः ॥ कन्याशुल्केनजीवेद्वान्नीधेनेनचवाक्काचित् ॥ ५१ ॥ षडेवनष्टाःशास्त्रेचनस्वर्गमोक्षभागिनः ॥ सदाकुट्टंमनोयस्यही
 नंदह्वाप्रकोपवान् ॥ ५२ ॥ भृकुटीकुटिलःकुट्टोरुष्टःपंचविधोदितः ॥ अकार्यैभ्रमतेनित्यंधमार्थेनव्यवस्थितः ॥ ५३ ॥ निद्रालुर्व्यसनास
 त्कोमद्यपःस्त्रीनिषेवकः ॥ दुष्टैःसहसदालापःसदुष्टःसप्तधास्मृतः ॥ ५४ ॥ एकाकीमिष्टमश्नातिवंचकःसाधुनिंदकः ॥ यथामूकरःपुष्टःस्या
 त्तथापुष्टःप्रकीर्तितः ॥ ५५ ॥ निगमागमतंत्राणिनाध्यापयतियोद्विजः ॥ नशृणोतिचपापात्मासदुष्टइतिचोच्यते ॥ ५६ ॥ श्रुतिःस्मृतिश्च
 विप्राणांनयनेद्विविर्भिते ॥ ऐकनविकलःकाणोद्वाभ्यामंधःप्रकीर्तितः ॥ ५७ ॥ विवादःसोदरैःसार्धपित्रोरप्रियकुट्टदेत् ॥ द्विजाधमःसवि
 ज्ञेयःसचंडःशास्त्रनिंदितः ॥ ५८ ॥ पिशुनोराजगामीचशूद्रसेवकएवच ॥ शूद्रांगनागमोविप्रःसचंडश्चद्विजाधमः ॥ ५९ ॥ पक्वान्नशूद्रगेहे
 चयोभुक्तसकृदेववा ॥ पंचरात्रंशूद्रगेहेनिवासीचंडउच्यते ॥ ६० ॥ अष्टकुष्ठान्वितःकुष्टात्रिकुष्टाशास्त्रनिंदितः ॥ एतैःसहसदालापःसभ
 वेत्तत्समोऽधमः ॥ ६१ ॥ कीटवद्भ्रमणंयस्यकुव्यापारीकुपंडितः ॥ अज्ञानाच्चवेद्वर्ममश्रुतिःप्रधावति ॥ ६२ ॥ अविमुक्तं परित्यज्य
 योऽन्यदेशेवसेच्चिरम् ॥ सद्विधाशूकरपशुर्निंदितःसिद्धसंमतः ॥ ६३ ॥ कपोलेनहिसंयुक्तोभृकुटीकुटिलाननः ॥ नृपवह्ण्डयेद्यस्तुसदंडःस
 मुदाहृतः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मस्वहरणंकृत्वानृपदेवस्वमेवच ॥ धनेनेनइतरंदेवंवाब्राह्मणानपि ॥ ६५ ॥ संतर्पयतियोऽश्नातियःप्रयच्छतिवाक्क

चित् ॥ सखश्चपशुश्रेष्ठःसर्ववैदेषुर्निदितः ॥ ६६ ॥ अक्षराभ्यासनिरतःपठ्यतेनचबुध्यते ॥ पदशाल्वपरित्यक्तःसपशुःस्यान्नसंशयः॥६७॥
 वदत्यन्यत्करोत्यन्यदुरुदेवाग्रतोयतः ॥ सनीचइतिविज्ञेयद्विनाचारस्तथापरः ॥ ६८ ॥ षड्गुणलङ्कृतेःसाधोर्दोषान्मृगयतेखलः ॥ वनेषुप
 फलाकीर्णेशलभःकंटकानिव ॥ ६९ ॥ दैवेनचविहीनोयःकुसंभाषावदेतुयः ॥ सवाचालइतिख्यातोद्वानपत्रपसंयुतः ॥ ७० ॥ चांडालैः
 सहआलापःपक्षिणांपोषणेनरतः ॥ माजिरैश्चापिसंयुक्तैयत्कृत्यमर्कटोदितम् ॥ ७१ ॥ तृणच्छेदीलेष्टमर्दवृथामासाशनश्चयः ॥ चपलः
 सतुविज्ञेयःपरभार्यस्तथापरः ॥ ७२ ॥ स्नेहोद्वर्तनहीनोयोगंधचंदनवर्जितः ॥ नित्यक्रियासुमेधावीनित्यंसचमलीमसः ॥ ७३ ॥ अन्याये
 नगृहंविद्यादन्यायेनगृहंधनम् ॥ शाल्वाद्व्यदूहंमंत्रंस्तेयब्रह्मयातकः ॥ ७४ ॥ देवपुस्तकरत्नानांमणिमुक्ताश्चमेवच ॥ गोभूमिस्वर्णह
 रणःसस्तेयीतिनिगद्यते ॥ ७५ ॥ देवोऽपिभावयेत्पश्चान्मानुषोऽपिनसंशयः ॥ अन्योन्यभावनकार्यासस्तेयीयोनभावयेत् ॥ ७६ ॥ गुरोः
 प्रसादाज्जयतिपित्रोश्चापिप्रसादतः ॥ करोतिचयार्हचसचस्वर्गमर्हीयते ॥ ७७ ॥ नपोषयतिदुष्टात्मासस्तेयीचापरःस्मृतः ॥ उपकारि
 जनंप्राप्यनकरोतिपरिष्क्रियाम् ॥ ७८ ॥ सतस्यनरकेशेतेऽशोणितेचपतत्यधः ॥ सर्वेषांचसवर्णानांधर्मतोब्राह्मणःप्रभुः ॥ ७९ ॥ पृथिवी
 पालकोराजाधर्मचक्षुरुदाहृतः ॥ प्रजापतेर्मुखोद्धूतोहोरातेत्रयथोदितः ॥ ८० ॥ तद्विदोऽगणनाभिज्ञाअन्यविप्राःप्रचक्षते ॥ गंगाहीनहंतंदेशं
 विप्रहीनायथाक्रिया ॥ ८१ ॥ होराज्ञातिविहीनोयोदेशोऽसौविष्णुवपुवः ॥ अप्रदीपायथारात्रिनानादित्ययथानभः ॥ ८२ ॥ तथाऽसांवत्सरो
 राजाप्रमत्यंधइवाध्वानि ॥ स्थापयेद्धर्मतोविप्रंभावयेत्कर्मवृद्धये ॥ ८३ ॥ श्मश्रुयुक्तोद्विजःपूज्यःसूर्योविप्रस्तुश्मश्रुलः ॥ प्रत्यक्प्रदर्शना
 त्पुण्यंत्रिदिनंकल्मषापहम् ॥ ८४ ॥ दर्शनेत्रात्यविप्रस्यसूर्यदृष्ट्वाविशुध्यति ॥ नव्रात्यत्वंसूर्यविप्रपूजयेद्यज्ञासिद्धये ॥ ८५ ॥ ज्योतिर्वेद
 स्याधिकारःसूर्यविप्रस्यवैद्विजाः ॥ जातिभेदाश्चचत्वारोभोजकःकथितस्तथा ॥ ८६ ॥ शिवविप्रःसूर्यविप्रश्चतुर्धापरिपठ्यते ॥ कथितो
 मध्यमस्तेषांसूर्यविप्रस्तथोत्तमः ॥ ८७ ॥ शिवलिंगार्चनरतःशिवविप्रस्तुर्निदितः ॥ सूर्यविप्रस्यविप्रस्यवैद्यस्यचनृपस्यच ॥ ८८ ॥ प्रवा
 सयेदक्षतेनसप्तपत्रपशुर्वांधवः ॥ अवध्यःसर्वलोकैषुराजराज्येनपालयेत् ॥ ८९ ॥ वसुभिर्बल्लगंधाद्यैर्माल्यैश्चविविधैरपि ॥ देशचक्रविदः

पूज्याहोराचक्रविदःपराः ॥ ९० ॥ सूर्यचक्रविदःपूज्यानावमन्येत्कथंचन ॥ सिद्धयर्द्धिचधनर्द्धिचयहृच्छेदायुषासमम् ॥ ९१ ॥ गणविप्र
 समःपूज्यादैवज्ञःसमुदाहृतः ॥ जातेवाल्लेनिहृष्येचलग्नग्रहनिरूपणम् ॥ ९२ ॥ संस्थानंमूर्यविप्रोयःमूर्यविप्रस्यसत्तमाः ॥ द्विमात्रिकांसम
 भ्यस्यसर्वेदफलंभेत् ॥ ९३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
 चतुर्णामपिपर्णानान्यावंधुःप्रचक्षते ॥ पित्राहतेद्विजश्रेष्ठाइतीयनैगमीस्मृतिः ॥ १ ॥ त्रयोऽपिगुरवःश्रेष्ठास्तस्मान्मातापरागुरुः ॥ येसोदरा
 ज्येष्ठश्रेष्ठाउत्तरोत्तरोगुरुः ॥ २ ॥ द्वादश्यांतुअमावास्यामथवारविसंक्रमे ॥ वासांसिदक्षिणादेयामणिमुक्तायथारुचि ॥ ३ ॥ अयनेविषु
 वेषैवचंद्रसूर्यग्रहेतथा ॥ प्राप्तेचापरपक्षेभोजयेच्चपिप्रक्षितः ॥ ४ ॥ पश्चात्प्रबंधयेत्पादौमंत्रेणानेनसत्तमाः ॥ विधिवद्वेदनादेवसर्वतीर्थे
 फलंभेत् ॥ ५ ॥ स्वर्गापवर्गप्रदमेकमाद्यंब्रह्मस्वरूपंपितरंनमामि ॥ यतोजगत्पश्यतिचारुहृपंतर्पयामःसलिलैस्तिलैर्युतम् ॥ ६ ॥
 पितरोजनयंतीहपितरःपालयंतिच ॥ पितरोब्रह्मरूपाहितेभ्योनित्यंनमोनमः ॥ ७ ॥ यस्माद्विजयतेलोकस्तस्माद्धर्मःप्रवर्तते ॥ नमस्तु
 भ्यंपितःसाक्षाद्ब्रह्मरूपनमोऽस्तुते ॥ ८ ॥ याकुक्षिविवरेकृत्वास्वयंक्षतिसर्वतः ॥ नमामिजननीदेवोपरंप्रकृतिरूपिणीम् ॥ ९ ॥ कृच्छ्रे
 णमहतादेवीधारितोऽहंपयोदधि ॥ त्वत्प्रसादाज्जगद्ब्रह्मातर्नित्यंनमोऽस्तुते ॥ १० ॥ पृथिव्यांयानितीर्थानिसागरादीनिसर्वज्ञः ॥ वसंतित
 त्रतानौमिमातरंभूतिहेतवे ॥ ११ ॥ गुरुदेवप्रसादेनलब्धविद्यंयज्ञस्करम् ॥ शिवरूपनमस्तस्मैसंसारार्णवसेतवे ॥ १२ ॥ वेदवेदांग
 शास्त्राणांतत्त्वयंत्रप्रतिष्ठितम् ॥ आधारःसर्वभूतानामग्रजन्मब्रह्मोऽस्तुते ॥ १३ ॥ ब्राह्मणेजगतांतीर्थपावनंपरमंयतः ॥ भूदेवहरमेपापंविष्णु
 रूपाभिन्नमोऽस्तुते ॥ १४ ॥ पितामहंचप्रणमेत्सर्वादौमातरंगुरुम् ॥ मातामहंचतद्गुणान्चार्यमथक्रत्विजम् ॥ १५ ॥ मातृमंत्रैश्चप्रयमंप्रणमेद्भ
 क्तिभावतः ॥ तथाग्रजस्तथाज्येष्ठःपितृव्योऽपिद्विजेत्तमाः ॥ १६ ॥ दृष्टादृष्टेचसगुरुगुरुमातातथागुरुः ॥ दृष्टादृष्टस्तृतीयःस्यात्सूयौऽग्निश्चंद्र
 एवच ॥ १७ ॥ मंत्रदातागुरुःख्यातःसप्तमःपरिकीर्तितः ॥ क्रमोजनगुरुःश्रेष्ठःस्वर्गापवर्गहेतुकः ॥ १८ ॥ दृष्टदेवंचयोहित्वाअहंधंचनिषेवते ॥ पापा
 त्मापरमःसैकस्तिर्यग्योर्निचगच्छति ॥ १९ ॥ यथापिताज्येष्ठपिताकनीयांश्चतथाद्विजाः ॥ ज्येष्ठोभ्रातापितृतुल्योमान्यःसत्कारभाग्यतः ॥ २० ॥

आचार्यो ब्रह्मणे मूर्तिः पितृ मूर्तिः प्रजापतेः॥ माता पृथिवी मूर्तिश्च भ्रातरो मूर्तिरात्मनः॥ २१॥ पितृ मे रूतं सिष्टः स्याद्धर्ममूर्तिः सनातनः॥ स चापि
 दृष्टदेवः स्यात्तद्ज्ञां परिपालयेत् ॥ २२॥ पितृमहं च पित्रे हव्यकव्यैश्च तर्पयेत् ॥ स याति ब्रह्मणः स्थानं यस्माद्भावते तत्पुनः ॥ २३॥
 तस्य पादौ देकस्नानाद्गानाहंति केवलम् ॥ तथा बलोकनात्स्य ज्योतिर्लिंगशतैश्चिक्रम् ॥ २४॥ द्वात्रिंशत्कुण्डकशिलास्पृशने यादृशं फ
 लम् ॥ तादृशं कोटिगुणितं पितृमहं प्रदक्षिणे ॥ २५॥ शतमातृवरिष्टाश्च पितृमह्याश्च पौषणे ॥ गुणास्तद्दर्शनविप्राः संसारे न पुनर्विशेत् ॥
 ॥ २६॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यम पर्वणि प्रथम भागे गुरुगुणवर्णनं नाम षष्ठाध्यायः ॥ ६ ॥ सूत उवाच ॥ समाख्या माहि विप्र द्वादहा तहा
 संपुरातनम् ॥ श्रवणे पिच धर्मात्मा श्रूयतां यन्मया पुरा ॥ १ ॥ पृष्टो वाच महति जावि र्चो भगवान्प्रभुः ॥ हंते ते कथं प्रयाग्य पुराण श्रवणे
 विधिम् ॥ २॥ इतिहासपुराणानि श्रुत्वा भक्त्या द्विजोत्तमाः ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो ब्रह्महत्याशतं च यत् ॥ ३॥ सायं प्रातस्तथारात्रौ श्रुचिर्मत्वा
 शृणोति यः ॥ तस्य विष्णुस्तथा ब्रह्मा तुष्यते शंकरस्तथा ॥ ४॥ प्रत्यूषे भगवान्ब्रह्मा दिनं तितुष्यते हरिः ॥ महादेवस्तथारात्रौ शृण्वतां पठतां
 नृणाम् ॥ ५॥ शुक्लवस्त्रधरश्चैव चैलाजि न कुशोत्तरः ॥ प्रदक्षिणत्रयं कुर्याद्यद्यस्तस्मिन्देवतागुरौ ॥ ६॥ नात्युच्छ्रितं नातिनीचं स्वासनं भजते
 ततः ॥ दिक्पतिभ्यो नमस्कृत्य अकाराधिष्ठितानपि ॥ ७॥ पुस्तकं धर्मशास्त्रस्य धर्माधिष्ठानशाश्वतम् ॥ आगमानां शिवो देवस्तत्रादीनां च
 शारदा ॥ ८॥ जामलानां गणपतिर्दामराणां शतक्रतुः ॥ नारायणो भारतस्य तथा रामायणस्य च ॥ ९॥ वासुदेवो भवेद्देवः सप्तानां शृणुसत्तमाः ॥
 आदित्यो वासुदेवश्च माधवो रामकेशवौ ॥ १०॥ वनमाली महादेवः सप्तानां सप्तपर्वणि ॥ विष्णुधर्मादिकानां चाशिवो ज्ञेयः सनातनः
 ॥ ११॥ अथ चादिपुराणस्य विरिचिः परिकीर्तितः ॥ शुद्धौदनं यक्षीरं च पायसं कृसरं तथा ॥ १२॥ कृसरान्नं च वादद्यात्कृमाद्वलिंगविदुः ॥
 शालिभक्तं सगोधूमं तिलाक्षतं विमिश्रितम् ॥ १३॥ गव्यं च सफलं चैव देवायास्यमिदं बलिः ॥ पृथक्पृथक् चैव कस्यैव विन्यसेद्विशुभमर्थतः
 ॥ १४॥ पठेच्च पि विधानेन सयागः पाणमयः परः ॥ शीतोदकं मधुक्षीरं सितेक्ष्वोश्च रसंगुडम् ॥ १५॥ सगर्भश्च परो ज्ञेयः पाणमयश्चापरो बलिः ॥
 शालितंदुलप्रस्थं तुतर्धं वातर्धकम् ॥ १६॥ क्षीरेणापि च संभक्तं यवक्षीरमिदं स्मृतम् ॥ क्षीरं भागाष्टकं त्राह्यं सतभागेन संस्थितिः ॥ १७॥

हेमन्तिकं सितारख्यंच तंडुलं प्रपंचेच्चरुम् ॥ अशीतिपलमानेन सिद्धमासादयेत्ततः ॥ १८ ॥ भागार्धेन देदत्तपञ्चान्माक्षिकं वासितामपि ॥
 गुडमिश्रेण यो दद्यात्संपर्को जायते क्वचित् ॥ १९ ॥ संपर्को माक्षिकस्यापि दद्यादिक्षुरसंबुधः ॥ गृहीत्वा याचकः शुद्धः शृणुत द्विज
 सत्तमाः ॥ २० ॥ शृणुते वाधीयानो यो दद्याद्द्विजस्तैश्च पुस्तकम् ॥ समुत्थाय च गृहीत्वा त्रणम्य विनिवेदयेत् ॥ २१ ॥ पूर्वस्थः श्रावको विप्रो
 विख्यातस्तस्य दक्षिणे ॥ पश्चिमाशासु खैनेव तर्जन्यांगुष्ठया सह ॥ २२ ॥ प्रस्तेरेणापि हिस्तेन विन्यासः पंडितैः सदा ॥ इतो न्यथानकर्तव्यः
 कृत्वा न्यासमथानुयात् ॥ २३ ॥ असकृद्विन्यसेद्विप्राः पावमानं जले जपेत् ॥ वेदांतागमे वेदांतविधिरेषमृता बुधैः ॥ २४ ॥ यमदिकसं
 मुखे श्रोतावाचकश्चोत्तरमुखः ॥ पुराणभारताख्यानएवैकथितो विधिः ॥ २५ ॥ वैपरीत्येन विधिना विज्ञेया द्विजसत्तमाः ॥ रामायणे धर्म
 ज्ञान्निहोर्विश्वे च सत्तमाः ॥ २६ ॥ इतोऽन्यथायातु धानाः प्रलुपंति फलेयतः ॥ तस्माद्विधिविधानेन शृणुयादथवा पठेत् ॥ २७ ॥ श्रुत्वा प्रति
 पुण्यविद्यां योऽश्रीयान्मांसमेव तु ॥ स याति गार्दभीर्योनियदिमैश्वरिनः क्वचित् ॥ २८ ॥ यदि देवा लयेतैर्वाचयेच्छृणुयादथ ॥ यस्य देवगृ
 हे तस्य तस्य तीर्थस्य वर्णनम् ॥ २९ ॥ माहात्म्यश्रवणदेवगोदानस्य फलं लभेत् ॥ महागुरोश्च माहात्म्यं पित्राग्रेन च स्मरेत् ॥ ३० ॥ पितुर्माहात्म्यं
 यत्पुत्रैर्वैच्यं संसदिपर्वणि ॥ वासुदेवाग्रतश्चापिरुद्रमाहात्म्यवर्णनम् ॥ ३१ ॥ रुद्रप्रेवासुदेवस्य कीर्तनं पुण्यवर्धनम् ॥ दुर्गाप्रे शिवसूर्यस्य
 वैष्णवाख्यानमेव च ॥ ३२ ॥ यः करोति विमूढात्मा गार्दभीर्योनिमाविशेत् ॥ गुरोरनुज्ञया पित्रोः प्रकुर्यादभिवादनम् ॥ ३३ ॥ अनुज्ञ
 यातथापि त्रिहरेः कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ न विष्णुर्न च ब्रह्मा च न च रुद्रः शर्चापतिः ॥ ३४ ॥ सर्वे देवतत्तुल्यं सर्वधर्मपरायणम् ॥ सर्वज्ञानमयं चै
 व सर्वज्ञेन च तत्समम् ॥ ३५ ॥ तस्माद्विजन्मन्पित्रोर्हि संवेदनाद्रूढज्ञाश्च तम् ॥ गुरुभ्यो वंदनं व्यर्थं पितर्योनतर्पयेत् ॥ ३६ ॥ जीवन्न तर्पये
 न्मुख्यंगार्यामरणेपि च ॥ उभयोस्तर्पणं नास्ति जीवन्नपि न जीवति ॥ ३७ ॥ पुराणश्रवणं पुण्यं शून्यं भागवतं यदि ॥ व्यर्थं भागवतं विप्रानारसिंह
 विहीनकम् ॥ ३८ ॥ आदिपर्वणि हीने तु भारताख्यानधारयेत् ॥ विना श्वमेधिकं विप्राविना यज्ञाननं विना ॥ ३९ ॥ दानकर्मविहीनं च मोक्ष
 धर्मनधारयेत् ॥ भारतंच दिवाराहधारणादौ वरं जेत् ॥ ४० ॥ वायुपुराणमश्रुत्वा शास्त्रं च यौगिकं विना ॥ वायुहीनं देहि कुलं वृथा तस्य न धार

कम् ॥ ४१ ॥ तथावायुपुराणंयद्विहनिंश्रयमन्यकम् ॥ यथासुंदरकांडेनआरण्यचनधारयेत् ॥ ४२ ॥ लंकाविनाचादिकांडंतल्लि
खित्वानधारयेत् ॥ ४३ ॥ पाराशरविनाव्यासंयाज्ञवल्क्यविनामलम् ॥ ४४ ॥ दक्षविनानशंसंयशसंहानिवृहस्पतिम् ॥ वल्लियश्रवणाब्र
ह्मचर्युक्तिमथापयेत् ॥ ४५ ॥ संस्थापनदेवविनानचकिमपिराक्षसैः ॥ नदेत्प्रार्थकादिभ्योनविकीर्येत्कथंचन ॥ ४६ ॥ नहरेपुस्तकं
चापिनहरेदक्षराणिषट् ॥ ब्रह्माक्षरस्यहरणाद्रौरवात्रनिवर्तते ॥ ४७ ॥ आद्याक्षरस्यहरणात्ताम्रकुष्ठभवेदिह ॥ मुखवृत्तस्यहरणाद्यावदाचं
द्रुतारकम् ॥ ४८ ॥ कुवलेअसिपत्रेचपततीहनसंशयः ॥ स्वाक्षरस्यहरणस्वमातृहरणेऽपियत् ॥ ४९ ॥ तस्मात्पुस्तकमात्रेयोहरेन्नरकमाप्नु
यात् ॥ यद्भारतंयत्पुराणंस्तोत्ररूपाणितानिच ॥ ५० ॥ तानिवेदागमादीनिपुस्तकेष्वपिवाचयेत् ॥ वेदानांपुस्तकंयच्चालिखित्वातत्रवाचयेत्
॥ ५१ ॥ तथातंत्रोदितान्मंत्रौल्लिखित्वातत्रवाचयेत् ॥ पुस्तकंनिगमानांचमंत्रव्याख्यानसंग्रहम् ॥ ५२ ॥ स्फुटंकृत्वापुरः स्थाप्ययाव
त्कालंप्रवर्तते ॥ तावत्सनरकेवोरेप्रेततत्त्वजन्मजन्मनि ॥ ५३ ॥ नवाचयेच्चव्याख्यातावाचकोऽपिप्रवाचयेत् ॥ पौष्करेचश्लोकपा
दमधमेधपदपदे ॥ ५४ ॥ वेदार्थवाचयेद्यस्माद्विपरीतोऽपवाचकः ॥ तावुभौपतितौज्ञेयौपावमानिशतंजपेत् ॥ ५५ ॥ आदिम
ध्यावसानेचमंत्रेचप्रणवंदिशेत् ॥ बलिभिर्गंधपुष्पैश्चपुस्तकंदेवनिर्मितम् ॥ ५६ ॥ त्रिदेवपुस्तकंविद्यात्सूत्रवासुकिरुच्यते ॥ अमा
नकरणेदोषस्तस्मात्तच्चनहापयेत् ॥ ५७ ॥ पत्राणिभगवान्ब्रह्माऽर्ध्वदीर्घाणिथानिच ॥ जनार्दनश्चाक्षराणिमात्राप्रकृतिरव्यया ॥ ५८ ॥
लिपीभंगीमहेशः स्यात्तस्यामात्रासरस्वती ॥ एकरेखाचएकात्मापादश्चपादविच्युतिः ॥ ५९ ॥ चतुष्पादांतरगुभंगमध्यमोऽंत्युभं
गुगम् ॥ विपत्करंयुगपंक्तावयुगमेस्वर्गसाधनम् ॥ ६० ॥ भारतेचेतिहासेचपुराणेद्विजसत्तमाः ॥ अयुगमपंतौस्वर्गः स्याद्युगमेनरक
माविशेत् ॥ ६१ ॥ वक्तृनामाक्षरैर्युक्तंपंक्तिर्भेदेनसत्तमाः ॥ उपन्यस्तस्ययन्नामतत्कलौमात्रयासह ॥ ६२ ॥ आत्मासंशुद्धिसंशु
द्ध्याधारयेद्धर्मसंहिताम् ॥ इतोऽन्यथाभवेदोषस्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ६३ ॥ रिपुः सूर्यस्तयारामोयशोऽनंतः सरस्वती ॥ ब्राह्मी
चयक्षिणैचैवागयत्रीनवमीस्मृता ॥ ६४ ॥ विष्ण्वंतेचभवेन्मुक्तिःसूर्योऽन्तेपादविच्युतिः ॥ रिपुंकरंभवेत्तस्ययक्षेदुर्गतिमादिशेत् ॥ ६५ ॥

अनन्तविपुलकीर्तिः सरस्वत्यांधनागमः ॥ ब्राह्मीब्रह्मत्वमाप्नोति यक्षिणी यक्षमंदिरम् ॥ ६६ ॥ मुक्तिमाप्नोति गायत्री शतिपंक्तिफलदयः ॥
 चतुर्धा प्राप्तिभक्तिः स्यात्पुस्तकंधर्मानिर्मितम् ॥ ६७ ॥ ब्रह्मद्रव्येष्णवंशैर्वंशाक्तिकंच महेश्वरी ॥ ब्रह्मरूपंचेति हासमैंद्रमायणात्मकम् ॥
 ॥ ६८ ॥ वैष्णवं परमैवं वयच्छेवं तल्लटाटकम् ॥ पावकोऽस्य तथा मूले मध्ये भोगे शतक्रतुः ॥ ६९ ॥ अग्रे स्थिता ग्रहाः सर्वे दिशामाशास्तथा
 द्विजाः ॥ मेरुः सुमेरुर्द्विष्टः संगवान्काम उच्यते ॥ ७० ॥ द्वावापृथिव्यौ पातालं तस्यांतः समुदाहृतम् ॥ पौराणिक कथायुक्तपुस्तको देव
 पूजितः ॥ ७१ ॥ नशस्यः पूजनीयश्च गृहस्थः प्येतमानवः ॥ यो यस्य भैशूद्रो विप्राय वृत्तिदद्याच्च मानवः ॥ ७२ ॥ स याति ब्रह्मसदनं मणिवत्सो
 दि कुट्टिमम् ॥ नशस्यः पूजनीयश्च गृहस्थः प्येतमानवः ॥ ७३ ॥ पत्राणामग्रभागे तु वेधं कुर्यात्स्ववर्तुलम् ॥ श्रवणात्तत्र मात्रात्रेण तत्र पद्मंच वतु
 लम् ॥ ७४ ॥ संहितागम तंत्रेषु प्रतिवेधे च संकुलम् ॥ प्रकुर्याच्चित्तापेन ततः शक्रपुंरंजतम् ॥ ७५ ॥ मध्यंतस्य हरदयुः पार्श्वे धधः शिवहर
 त् ॥ युगमवेधे जयं दद्यादेकवेधे बलिर्भवेत् ॥ ७६ ॥ परमं प्रकृते गुह्यं स्यान्न देवैर्विनिर्मितम् ॥ पूरयेत्ताम्रालिगेन अथैरत्यमयेन वा ॥ ७७ ॥
 अशक्ती बिल्वकाष्ठस्य तथा श्रीपणिकस्य च ॥ नकाष्ठस्य नवं शस्यं नलं हयोजयेत्क्वचित् ॥ ७८ ॥ प्रागारं भक्षो कशतं धर्मशास्त्रस्य वैलिखेत्
 ॥ संहितायां पुराणायाम् गुग्मकल्पंतर्धकम् ॥ ७९ ॥ ब्रह्मचर्येण विलिखेत्प्रमोहाद्रह्मणः क्वचित् ॥ तथापि चाखिलव्यासलिखनात्संतति
 क्षयः ॥ ८० ॥ अनामात्वे हेमयुतां वलां क्वचित्तमेव च ॥ नलिखेत्खिलभागं च हरिवंशस्य सत्तमाः ॥ ८१ ॥ गारुडस्य च रूपां दस्य नलिख
 न्मध्यंतं त्रकम् ॥ लिखनं हरिवंशस्य त्रतस्थानियमयुतः ॥ ८२ ॥ गृहस्थो नलिखेद्द्वैधं लिखेच्च मथुरां विना ॥ लिखेन पारिजातस्य मत्स्य
 मांसां शिं नलिखेत् ॥ ८३ ॥ वाल्मीकिं संहितायाश्च लिखेन च तथा क्वचित् ॥ स्तोत्रमात्रं लिखेद्दिवा अत्र तानलिखेत्क्वचित् ॥ ८४ ॥ अब्राह्म
 णे नलिखितं निष्फलं परिकीर्तितम् ॥ पतितैरपि पाण्डुर्देनैस्त्री विलिखति क्वचित् ॥ ८५ ॥ दुर्विचारो दुष्टभायो दुर्मतिश्चापिलेखकः ॥ नलिखे
 द्दमशास्त्रं च पुराणं स्तोत्रं संहितम् ॥ ८६ ॥ तच्च प्राप्नुवन्कर्तव्यं सुवर्णं रजतस्य च ॥ कज्जलैर्मलिनं कुशान्मंत्रानि यानि स मंत्रितैः ॥ ८७ ॥ जी
 वंत्याश्च सैर्युक्तैर्मणि कर्दमले लुपैः ॥ वंगुन्यान्मुख्यायुते वापि पितयै चैरथापि वा ॥ ८८ ॥ कृष्णे वायुप्रदं विवात्पते वायुक्षयो भवेत् ॥ रक्तेऽपुष्टि

मवाप्नोति कृष्णे च संपदागमः ॥ ८९ ॥ इति हासपुराणानां विलिङ्गमुखाच्छृणु ॥ वायव्यादिमुखेनैव काष्ठवेदं च संलिखेत् ॥ ९० ॥ पूर्वो
 मुखे चार्थहानिरुत्तरे च मुखं श्रियः ॥ मरणं दक्षिणस्येतु पाश्चिमास्ये धनक्षयः ॥ ९१ ॥ पितृमेधे भुवः कं पेन लिखे जन्मवासरे ॥ अशौचे च मृतके
 मृतावमार्यां विंशं क्रमे ॥ ९२ ॥ अत्र लेखा हरिद्रः स्यात्तथा पुत्रविनाशनम् ॥ वल्गुधर्मक्षयं चैव तस्माद्यत्नेन वर्जयेत् ॥ ९३ ॥ पितृश्राद्धदिने
 लेखः कुलक्षयकरो भवेत् ॥ एकरात्रं भुवः कं पेतास्मिन् लेखे धनक्षयः ॥ ९४ ॥ अशौचेऽपि हरिद्रः स्याज्जन्माहेचायुषः क्षयः ॥ लिपिच्छंदः पदं
 ज्ञश्च युवाधीमाजिताक्षरः ॥ ९५ ॥ द्रुतलेखी च तेजस्वी यो लिखति लेखकः ॥ अमं वलितभावेन द्रुध्वैर्म्यात्समाक्षरम् ॥ ९६ ॥ लिपियुक्तः
 समायुक्तः स एवागमलेखकः ॥ नादीनां गारकैर्वर्णैः शुद्धनागरकैरपि ॥ ९७ ॥ कामरूपाक्षरैर्वापि यावच्च संहितागणः ॥ अचेतनेन लिखितं
 यावत्कालं प्रवर्तते ॥ ९८ ॥ यावद्दक्षरसंस्थानं तावत्स्वर्गमेव हयते ॥ अनुक्तो वाचयेद्यस्तु धर्मशास्त्रस्य वेतनम् ॥ ९९ ॥ लिखित्वा यस्तु
 पापात्मा यावद्दक्षरसंख्यया ॥ तावत्कालं तु नरके पच्यते नान्न संशयः ॥ १०० ॥ कुटुंबभरणार्थं तु गृहीयाद्वापि वेतनम् ॥ न जीवति सदुष्टा
 त्मा धनवत्प्रफलांश्चितः ॥ १०१ ॥ पतितैरन्यजैर्म्लैच्छैरोगी कुष्टी क्षयी तथा ॥ रोगी शिलीपदैश्चैव भूकोऽपि धर्मसंहतः ॥ १०२ ॥ एतैर्वि
 लिखितं यच्च धारयेन्न गृहाश्रमी ॥ अनायुष्यं करं यस्मात्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ १०३ ॥ हीनां गात्रातिमात्रैव पुस्तकं मानहीनकम् ॥ न कलौ
 धारयेद्देहं अनायुष्यं करं भवेत् ॥ १०४ ॥ द्वात्रिंशदंगुल्युक्तं कर्तव्यं पुस्तकोत्तमम् ॥ सर्वेनारायणः ख्यातो धारणाच्च कुतोऽप्यलम् ॥ १०५ ॥
 चतुर्विंशदंगुलं यच्च तैर्द्रस्वधनमुच्यते ॥ शंकरः स तु विज्ञेयो धर्मकामफलप्रदः ॥ १०६ ॥ अष्टांगुलं भवेद्यच्च तत्कनिष्ठाभिहोच्यते ॥ तस्मा
 द्ब्रह्ममंत्रं यंत्रं विवर्गफलदायकम् ॥ १०७ ॥ ताडिताजलपत्रे च अथवा चागुरुत्वचि ॥ एत्याः पत्रकृते मानं न भूजैमानं न विद्यते ॥ १०८ ॥ द्वा
 दशांगुलं कंयच्च भूजे तैर्डादि निर्मितम् ॥ अंगुलानां प्रमाणं यत्तेनापि ज्ञानपुस्तकम् ॥ १०९ ॥ हस्तसंस्थापिते तस्य तेनायुष्यं करं भवेत् ॥
 धर्मशास्त्रस्य साहस्रधर्मशास्त्रस्य वेतनम् ॥ ११० ॥ स्वर्गमार्गस्य गमनेन भारते च तदर्थकम् ॥ हरिवंशेऽस्वर्णमानेन कृते मूल्यसहस्रके ॥ १११ ॥
 युगे युगे पादहानं धर्मं कुर्याद्विद्वत्तथा च ॥ प्रणम्य शिरसा सर्वान्व्यासादीन्संहितां श्रुतां ॥ ११२ ॥ जैमिनिं च ततो व्यासं शंकरं च तथा हरिम् ॥

नमस्कारमथैषांतुआदिमध्यावसानके ॥ ११३ ॥ ततःप्रवाचयेद्विप्रोर्धर्मशस्त्रार्थकोविदः ॥ अलक्षितमनास्तद्वद्वद्रूपंस्पष्टमुच्चरन् ॥
 ॥ ११४ ॥ असंयुक्ताक्षरपदंरूपष्टभागसमन्वितम् ॥ सतस्वरसमायुक्तंस्तनादविभूषितम् ॥ ११५ ॥ सामगाथाःसमाश्रित्यरगयुक्तां
 तरंपठेत् ॥ मणिवारोधनंयत्स्याद्गौरांधांसितिकस्तथा ॥ ११६ ॥ श्रीरागश्चैवहिछोलरागोजाविकस्तथा ॥ एवंप्रक्रममाणेनशृणुयाद्ध
 र्मसंस्थितः ॥ ११७ ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियवैश्यःशूद्रश्चापिविशेषतः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ११८ ॥ पापैःप्रमुच्यते
 सर्वैर्महापुण्यंचर्विदति ॥ शूद्राणांपुरतोवैश्यैर्वैश्यानांक्षत्रियःपरः ॥ ११९ ॥ क्षत्रियात्तेतथाविप्राःशृण्वतांचाग्रतःसदा ॥ नशूद्रोवाच
 येद्धर्मस्तपसाध्यापनंतथा ॥ १२० ॥ नैहिकत्वंपरत्वंचननुर्भनंपरांगतिम् ॥ शूद्रेणाधिगतंनस्तिविशेषच्छब्दलक्षणम् ॥ १२१ ॥ य
 द्विजस्यकृतोदासोब्रह्मणाऽव्यक्तयोनिना ॥ श्वशृगालखरीक्षारिमपयहियथाभवेत् ॥ १२२ ॥ एवंशूद्रमुखाद्धर्मोन्नाह्याःशब्दसंस्कृताः ॥
 अमेध्यंशूद्रचतेतौयैःशूद्रःश्रोताहिशुध्यति ॥ १२३ ॥ एवंशूद्रोऽप्यशुचिःस्याद्यदिव्याकरणार्थेवित् ॥ यःशूद्रउद्दिशेद्धर्मतथाचागम
 वैदिकम् ॥ १२४ ॥ सर्ववध्योनरेंद्रेणजिह्वांचेक्रेणच्छेदयेत् ॥ बुध्यमानःसदाह्यर्थंथार्थकृत्स्नमेवच ॥ १२५ ॥ यएवंवाचयेत्सम्य
 कसविप्रोव्यासउच्यते ॥ देशेसपत्तनेग्रामेपुण्येदेशेप्रकीर्तितः ॥ १२६ ॥ तेधन्यास्तेकृतात्मानस्तेकृतार्थानसंशयः ॥ वसं
 त्तिपत्तनेतिस्मिन्व्याख्यातायत्रसंसेत् ॥ १२७ ॥ यथार्कहीनंदिवसंचंद्रहीनाथानिशा ॥ नरराजसभातद्वत्स्वनीतिरहिताद्विजाः
 ॥ १२८ ॥ यद्ब्रह्मैवविशिशोवनरराजपुरंक्वचित् ॥ अथैकतोग्रहाःसर्वैरेकतस्तुतिवाकरः ॥ १२९ ॥ तथैवसोदरेगेहेहृदङ्गपुष्करदश
 नम् ॥ १३० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृणुर्वैविप्रसंवाताः
 पुराणंदेवसंमतम् ॥ यच्छ्रुत्वासुच्यतेपापात्पुरुषोब्रह्महत्याया ॥ १ ॥ तृतीयशैवमाख्यातंततोभागवतंपरम् ॥ पंचमंचतथा
 मात्स्यंभविष्यपष्टमुच्यते ॥ २ ॥ असामर्थ्यंचमात्स्योक्तैर्वैष्णवंचभविष्यकम् ॥ भारतेचापिपर्वचक्षातिभैष्मीयकंतथा ॥ ३ ॥
 पराशरमतंगृह्यगोभिलोक्तानिन्यानिच ॥ कात्यायनोक्तमपरमभ्यसेन्निगमादितः ॥ ४ ॥ अंतरेणागतेमर्त्यशस्त्रानाध्यापयेत्क्वचित् ॥

एकरात्रगतेमत्यत्रिरात्रमजमेषयोः ॥ ५ ॥ मंडूकेष्वचरात्रंतुसंपरात्रिचतुष्टयम् ॥ संवत्सरंतुतुरगगजद्वादशवत्सरान् ॥ ६ ॥ आसमेकखरेका
 केस्थानन्यागात्रकुत्रचित् ॥ केरवेवारवेचैवअहोरात्रप्रचक्षते ॥ ७ ॥ त्रिरात्रमपिमाजरेनकुलमूपकेखरे ॥ हंसेदिनमनध्यायंशुद्रजंतौनदूषण
 म् ॥ ८ ॥ अध्यापयेद्दुराः पुत्रंज्ञानिनंधार्मीकशुचिम् ॥ भक्तंशतवैष्णवंचजितक्रोधांजितोद्विगम् ॥ ९ ॥ अध्यात्माध्यापयेद्देभ्यः शठपापहरं
 द्विषम् ॥ अन्यायेनवयच्छंतमभयंदांभिकंद्विषम् ॥ १० ॥ निरर्थकंमथरंचविशुश्रूषुमयाजकम् ॥ षण्ढंचैवानृजुंक्रुद्धकृपणंव्यसनार्थिनम् ॥
 ११ ॥ निंदकंचाविधिज्ञंचदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ अप्रच्छन्नततंब्रूयात्पुत्रपौत्रादिकादृते ॥ १२ ॥ विद्ययासहमर्तव्यंनंदद्याच्चपृथग्ने
 अतोविद्यावद्व्यवपाठयंतंद्भिजोत्तमम् ॥ १३ ॥ मादद्याद्भक्तिहीनायदुर्जनायदुरात्मने ॥ अप्रमादायविप्रायशुचयेब्रह्मचारिणे ॥ १४ ॥
 सार्थकायविधिज्ञायसाधवेदेहिस्तम ॥ दद्याद्वादिनिषिद्धायविद्याधनमनुत्तमम् ॥ १५ ॥ तयोरेकतरगेच्छेदचरेणयमक्षयम् ॥ अन्यायेन
 ग्रहविद्यामन्यपाठयतेसुखात् ॥ १६ ॥ सयातिनरकंघोरंविद्यावज्यःसुउच्यते ॥ आध्यात्मिकंवैदिकचालौकिकंवाथयोवेदेत् ॥ १७ ॥
 मानमादौप्रणम्याथततोऽधीयतसुव्रतः ॥ कर्मकांडंज्योतिषस्यतद्विनानसमभ्यसेत् ॥ १८ ॥ वृत्तभोगसमभ्यासाद्दरिद्रश्चाभिजायते ॥
 वादभागसमभ्यासाद्धननाशायजायते ॥ १९ ॥ निधिभागसमभ्यासाज्जायतेनरकेकुले ॥ यान्यनुक्तानिशास्त्राणिमाननीयानियानिच ॥ २० ॥
 म्लेच्छोक्तानिमाहिम्नानिनाभ्यसेद्दूरतस्त्यजेत् ॥ लोकानांज्ञानवृद्धर्थयःकुर्याद्धर्मसंग्रहम् ॥ २१ ॥ प्रवर्तयित्वासगुरुभवेज्ज्ञानप्रदःपिता ॥
 ज्ञानदाताचलोकानांतपुधर्मःप्रवर्तते ॥ २२ ॥ निगमानांज्योतिषाणविदानानाटकस्यच ॥ व्याख्यानसंग्रहं कृत्वाकलौनाशमवाप्नुयात् ॥ २३ ॥
 देवानां धर्मशास्त्राणां पुराणानांतथैवच ॥ मीमांसाज्योतिषांचैवनाटकानां विरिचिनी ॥ २४ ॥ भागावसानेकाथितः पुराणाध्यायएवच ॥
 पुष्पकश्चपरिच्छेदः खंडश्चप्रतिखंडकः ॥ २५ ॥ व्यवहारश्चाथशास्त्रमथशास्त्रस्यचैवहि ॥ यस्यभागावसानेतुप्रयोक्तव्यःसएवहि ॥ २६ ॥
 सतसंग्रहोपिकविनानियोक्तव्यःसएवहि ॥ यस्यनाम्नापदेशेतुप्रवर्तयतिसंग्रहः ॥ २७ ॥ तत्तदक्षरसंख्यानं ब्रह्मलोकान्नतच्छ्रुतिः ॥ नसंग्रहस्त
 त्रमंत्रवेदमंत्रचवर्जयेत् ॥ २८ ॥ मोहात्कृत्वाहोमधेनुं दत्वाशुद्धिर्भविष्यति ॥ कृत्वाचारव्यायिकग्रंथस्वरूपान्सादिवं व्रजेत् ॥ २९ ॥

धर्मज्ञास्त्रस्य गम्यस्य व्यवहारस्य चैव हि ॥ कलयः संग्रहं कुर्यात्प्रसुते चैव के श्वे ॥ ३० ॥ यावत्प्रवर्तते लोकास्तावत्स्वर्गमहीयते ॥ सिंहो
 षे च त्रैत्रे च न कुर्यात्संग्रहं क्वचित् ॥ ३१ ॥ प्रातःकाले न कुर्वीत तथामध्यदिने द्विजाः ॥ पक्षी ते भूमिदहे च भुवः कं पेदि न क्षये ॥ ३२ ॥ मलमासे
 विशेषेण संध्ययोश्च विवर्जने ॥ अमेध्यात्कंच पंचचलिष्यक्षराविभूषितम् ॥ ३३ ॥ पूतस्यात्तत्क्षणाद्रिप्राश्चतुःपंचाक्षरेण वा ॥ नारसिंहस्य वि
 न्यासे प्रभूतो भवति तत्क्षणात् ॥ ३४ ॥ मायाविभवविन्यस्ते महापापकलेवरे ॥ मुहूर्तो धेनूतत्वं प्रभोयति परांगतिम् ॥ ३५ ॥ स्त्रियोवा नि
 दितो वापि प्लेच्छेद्योति परांगतिम् ॥ यो मुढो मन्यते दोषं तस्य शौचं समाचरेत् ॥ ३६ ॥ सगर्दभीं खरायोनिं प्राविशे ज्ञात्र संशयः ॥ एकमेवात्म
 कं ब्रह्म तत्प्रकृत्यात्मकं द्वयम् ॥ ३७ ॥ नवात्मकं भैरवं च दशमं च जनार्दनम् ॥ रुद्रमेकादशं चैव अकार्कं चापि द्वादशम् ॥ ३८ ॥ त्रयोविंशे च भूतात्मा
 षड्विंशे भनुरीरितः ॥ तिथ्यात्मकं पंचदशे षोडशाख्याकला परा ॥ ३९ ॥ वातात्मकं सप्तदशं सप्तमं तु वर्तते ॥ अष्टादशाक्षरं मंत्रं पुराणात्म
 कमेव च ॥ ४० ॥ ऊनविंशश्चंद्रमाः स्याद्विंशो नारायणो वपुः ॥ ज्योतिर्मयश्चैकविंशे द्वादशैव के श्वार्चनम् ॥ ४१ ॥ नक्षत्राणि त्रयोविंशे च तु
 विंशे च तानकम् ॥ पंचविंशे च तीर्थानि षड्विंशे च त्रिंशं यवकः ॥ ४२ ॥ अष्टाविंशे धने शश्च ऊनविंशे सरस्वती ॥ त्रिंशद्योगे शिवः श्रोक्तः पातालमे
 कं त्रिंशके ॥ ४३ ॥ अहोरात्रश्च द्वादशं त्रिंशे च त्रिंशे च जाह्नवी ॥ पंचत्रिंशे तदंतः स्याच्छते पूर्णे दिवाकरः ॥ ४४ ॥ सहस्रे च शिवो ज्ञेयश्चायु
 ते मे रुरुच्यते ॥ लक्षे ब्रह्मा तथा कोट्या देवो नारायणः परः ॥ ४५ ॥ पुं प्रकृत्यात्मकं चान्यच्छरदालिपमातृका ॥ शुद्धब्रह्म मयं नित्यं ज्ञानरूपं
 परं महत् ॥ ४६ ॥ यस्मिन्नव्यसनादेव शुचौ चाप्यशुचि स्थले ॥ क्षणे ब्रह्म मयं याति इत्याह भगवान्मनुः ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे
 मध्यमपर्वणि प्रथमभागेऽकमाहास्य कथनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ अंतर्वेदं प्रवक्ष्यामि ब्रह्मणोक्तं युगांत
 रे ॥ बहिर्वेदं तथैवोक्तं शस्तं स्याद्वापरे कलौ ॥ १ ॥ ज्ञानसाध्यं तु यत्कर्म अंतर्वेदं तिकथ्यते ॥ देवतास्थापनं पूजा बहिर्वेदं रूढाहता ॥ २ ॥
 प्रपातृतादिकं चैव ब्राह्मणानां च तोषणम् ॥ गुरुभ्यः परिचर्यां च बहिर्वेदं द्विधामता ॥ ३ ॥ अकामेन कृतं कर्म कर्म च व्यसनादिकम् ॥ अंतर्वेदं तदे
 वोक्तं बहिर्वेदं विपर्ययः ॥ ४ ॥ धर्मस्त्वेकार्णं राजा धर्ममेतद्भवेष्टपः ॥ तस्मान्नृपसमाश्रित्य बहिर्वेदं ततो भवेत् ॥ ५ ॥ सप्तांशोतिर्बहिर्वेदी सारमे पातृती

यकम् ॥ देवतास्थापनचैवप्रासादकरणं तथा ॥ ६ ॥ तडागकरणचैवतृतीयचतुर्थकम् ॥ पंचमं पितृपूजाचगुरुपूजापुरःसरम् ॥ ७ ॥ अवि
वासः प्रतिष्ठाचेदेवतानामविक्रिया ॥ प्रतिमाकरणचैववृक्षाणामथरणम् ॥ ८ ॥ त्रिविधासाविनिर्दिष्टा उत्तमं चाथमध्यमम् ॥ कनिष्ठं शेष
कल्पं च सर्वकार्येष्वयं विधिः ॥ ९ ॥ त्रिधा भवति सर्वत्र प्रतिष्ठादिविधिर्मतः ॥ पूजाहोमादिभिर्दानैर्मननतश्च त्रिभागतः ॥ १० ॥ त्र्यहसाध्यविधा
नेन अष्टाविंशतिदेवताः ॥ त्रिधा भवति सर्वत्र प्रतिष्ठादिविधिर्मतः ॥ ११ ॥ ग्रन्थं हूजयेत्तत्र जापकास्तत्र षोडश ॥ उत्तमोऽसौ विधिः कृत्स्न
अथ मेघफलप्रदः ॥ १२ ॥ चत्वारिंशजकास्तत्र त्रयोविंशतिदेवताः ॥ ग्रहदिकपालवारुण्यं पृथिवीं च शिवं तथा ॥ १३ ॥ एकाहै नैव पूजा
चमध्यमः कथितो विधिः ॥ गणेशग्रहदिकपालान्वरुणं च शिवं तथा ॥ १४ ॥ संपूज्य पूज्यते यत्र कनिष्ठोऽसौ विधिः स्मृतः ॥ एकवृक्षश्चैकरूपः
प्रतिमाक्षुद्रदेवताः ॥ १५ ॥ नलिनीर्दीर्घिकागर्तवापीमलप्रपादिकम् ॥ एषां संस्कारकार्येषु प्रतिमानां परीक्षिया ॥ १६ ॥ अग्निकार्यततः
कृत्वा न कुर्याद्दिविस्तरम् ॥ गणेशग्रहदिकपालान् पूजयेदुपचारतः ॥ १७ ॥ वाय्यादेः पुष्करिण्याश्च क्षिपेद्द्वाजलंततः ॥ उदू
खलद्वयेनापि जीर्णानां तु कदाचन ॥ १८ ॥ सेतुप्रासादवापीनां प्रतिष्ठानैव कारयेत् ॥ प्रासादः सेतवश्चैव तडागाद्यास्तथैव च ॥ १९ ॥
त्रिभिर्वर्णैः प्रतिष्ठाहर्जीर्णानां तु समुद्रताः ॥ मुनयो मानमिच्छन्ति अमानं न हि दृश्यते ॥ २० ॥ तस्मान्मानं प्रवक्ष्यामि यन्मानयादृशं फलम् ॥
षष्टिहस्तप्रमाणेन तदुक्तं वारणोदितम् ॥ २१ ॥ एकषष्टिहस्तमितं प्रासादं चोत्तमं विदुः ॥ मध्यं तदर्थं विज्ञेयं कनिष्ठं तत्परं स्मृतम् ॥ २२ ॥
अथवा देवमानेन कर्तव्या भूतिमिच्छता ॥ यस्तडागं न वृत्वा जीर्णं वा न वतानयेत् ॥ २३ ॥ सर्वकुलं सद्गुह्यं स्वर्गलोकं मे हयते ॥
वापीं कूपतडागानि उद्यानप्रवहानि च ॥ २४ ॥ पुनः पुनश्च संस्कार्यैः लभते मौक्तिकं फलम् ॥ गुणानां च प्रमाणेन प्रतिमानं विभागतः ॥ २५ ॥
द्विज्ञो तेन शतेनापि प्रासादस्यैष निश्चयः ॥ सहस्तहस्तविस्तारौ दध्यं णाष्टादिकं भवेत् ॥ २६ ॥ तडागं तं विजानीयात्प्रथमं मानमिति स्मृतम् ॥
मध्यं चतुःशतेनापि प्रस्तावेदं शहीनकम् ॥ २७ ॥ कनिष्ठं त्रिशतं चैव प्रस्थस्यार्द्रादं शहीनकम् ॥ तदर्थे न कलौ ज्ञेयं तदर्थे न तदर्थकम् ॥ २८ ॥
तडागमानं विज्ञेयं त्रिवर्गफलदायकम् ॥ अथ पुष्करिणि पक्षे द्वांशे ते मानमुत्तमम् ॥ २९ ॥ तडागे द्विगुणनेमानां धैर्गते मीरितम् ॥ तत्क्षेत्रं

वारुणस्थानैत्रदशतद्ग्रहिःस्मृतम् ॥३०॥ चतुर्थैववगांधर्वैषाचपंचमविदुः ॥ यक्षस्थानमिताभागेण्वसर्वक्रमणिहि ॥३१॥ अशीतिहस्त
 मानेनलिन्यामणिरुच्यते ॥ पंचहीनंचप्रस्तावेण्वमानविदोविदुः ॥३२॥ षष्टिहस्तेननलिनीप्रस्तावेतूर्यहीनकम् ॥ चतुःषष्टिहस्त
 मितादीर्घिकाचप्रकर्तिता ॥३३॥ तुर्यहीनंचप्रस्तावेर्गतेमाननविद्यते ॥३४॥ अग्नौरोगंधुनाशश्याम्यामृत्युश्चोऽग्रःप्राप्यतेरक्षमेच ॥
 भीतिश्चोप्राप्यतेवायवियेतस्मादेतावर्जनायाःप्रयत्नात् ॥३५॥ विप्रादीनांदेवतानांसमाजमेरुस्थानेयत्रतत्रैवकुर्यात् ॥ नद्यास्तैरिर्वर्ज
 येद्वास्मशानेतडागद्वैआश्रमादीञ्जनानाम् ॥३६॥ यदाप्रतिष्ठांनकरोतिमूढःप्रासादवाप्यादिषुपापचेताः ॥ भयंसमाम्नोतिचपापमुग्रपदेऽहि
 नौवैवभगितां व्रजेत् ॥३७॥ यदातुदीर्घासरीतडागप्रासादकूपादिषुनिर्मितानि ॥ कुर्वतिचान्यानियदामखानिभवंतितान्यल्पफलप्रदा
 नि ॥३८॥ यदप्रतिष्ठेषुनिपानकेषुप्रासादकूपेषुवनादिकेषु ॥ प्रातिष्ठितेयत्फलमाप्नुवंतिफलंतदाल्पालपकमाहुरस्य ॥३९॥ तस्मात्प्रतिष्ठांवि
 धिनाजलादेःकुर्याद्विष्टं प्रयतोमनुष्यः ॥ पुण्यार्जनेनैवधनेनकालेस्ववित्तसाध्वेनशुभाशयेन ॥४०॥ प्रासादेमुन्ययंपुण्यमयैतत्कथितं द्विजाः ॥
 तस्माच्चतुर्गुणंप्रोक्तंतृणकाष्ठमयेतथा ॥४१॥ तृणमयेशतमयंतदर्थेनवलकले ॥ तस्माद्दशगुणंप्रोक्तंकृतेदारुमयेभवेत् ॥४२॥ ततोद्दश
 गुणंप्रोक्तामिष्टिकारचितेशुभे ॥ तस्माच्छतगुणंशैलसहस्रंताम्ररौप्यके ॥४३॥ ततश्चशतसाहस्रंसौपर्णद्विजसत्तमाः ॥ अनंतफलमाप्नो
 तिरत्नादिरचितेतथा ॥४४॥ यदतीतंभविष्यंचकुलानामयुतंनरः ॥ विष्णुलोकंनयत्याशुकारयित्वाहरेर्गृहम् ॥४५॥ कानिष्ठमध्य
 मंश्रेष्ठकारयित्वाहरेर्गृहम् ॥ अर्धचवैष्णवलोकंमोक्षंचलभतेक्रमात् ॥४६॥ हस्तानांषोडशैर्वावत्प्रस्थेस्यात्करहीनकम् ॥ तृणवंशमयेभा
 नंमध्यंचार्ककरंभवेत् ॥४७॥ कनिष्ठंतारहस्तंस्यादुत्तमंचविंशतिम् ॥ सर्वोत्तमंचद्वात्रिंशच्चतुष्कोणेमहाफलम् ॥४८॥ पुरंदारंचकर्तव्यं
 चतुरस्रंसमंभवेत् ॥ अष्टकोणंकर्तव्यंत्रिपुरंचकलौघुगे ॥४९॥ सुरवेइमनियावंतोद्विजेन्द्राःपरमाणवः ॥ तावद्दर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमही
 यते ॥५०॥ कर्तुर्दशगुणंप्रोक्तमापानपरिपालकः ॥ पतितान्युद्धरेद्यस्तुसर्वफलमश्नुते ॥५१॥ पतितंपतमानंचतथाद्धरुद्रादितंतथा ॥
 समुद्धृत्यहरेर्वैश्मद्विगुणंफलमाप्नुयात् ॥५२॥ पतितस्यतुयःकर्तापतमानस्यराक्षिता ॥ विष्णोरोधितलस्यैवमानवःस्वर्गभागभवेत् ॥५३॥

यः कुर्याद्दिष्णुप्रासादं ज्योतिर्लिंगस्य वा काचित् ॥ सूर्यस्यापि विरिचश्च दुर्गायाः श्रीधरस्य च ॥ ५४ ॥ स्वयं स्वकुलमुद्धृत्य कल्पकोटि वसोद-
 वि ॥ स्वर्गाद्भ्रष्टो भवेद्राजा धनी पूज्यतमोऽपि वा ॥ ५५ ॥ देवीलिंगेषु यो नैवाकृत्वा देवकुलं नरः ॥ स्मरत्वं प्राप्नुयाच्छोकेषूजितो दिवि सर्वदा ॥ ५६ ॥
 प्रावृट्कालं स्थितं तोयमग्निघोषमफलं भवेत् ॥ शरत्कालस्थितं तोयज्ञतोयाद्विशिष्यते ॥ ५७ ॥ निदावकाले पानीयं यस्य तिष्ठति विवापिनः ॥
 स्वर्गगच्छेत्स नरकं न कदाचिदवाप्नुयात् ॥ ५८ ॥ एकाहं तु स्थितं तोयं प्रथिव्यां द्विजसत्तमाः ॥ कुलानि तारयेत्तस्य सप्तपराणि च ॥ ५९ ॥
 पूर्वापि तु कुले सप्ततद्वन्मातुले द्विजाः ॥ चतुर्दशमिदं ज्ञेयं शतलेखं ततः शृणु ॥ ६० ॥ पितुर्ह्यर्च्यकुलं विंशमातुर्ह्यर्च्यकुलं तथा ॥ तद्वत्परं वि-
 जानीयाद्धार्यायाः पंच एव च ॥ ६१ ॥ पंचवैमातृत आस्यपि तु मातामहे कुले ॥ पंचपंचविजानियन्मातुर्मातामहस्य च ॥ ६२ ॥ गुरोः पितु-
 कुले पंच तस्य मातुले तथा ॥ आचार्यस्य कुले द्वादशराजकुलस्य च ॥ ६३ ॥ राज्ञो मातामहकुले पंच चैव प्रकीर्तिताः ॥ एकोत्तरं शतकुलं
 परिमंख्यातमेव च ॥ ६४ ॥ आत्मना सह विप्रैर्द्राउद्धारः संमतः स्मृतः ॥ कुर्याद्देवाचर्चनं तथैस्वविमुक्ते दशार्णवे ॥ ६५ ॥ समुद्धरेत्कुलश-
 तं शृणुर्विशकुलं द्विज ॥ पंचपंचचपित्रोश्चपि तुर्मातामहस्य च ॥ ६६ ॥ मातुर्मातामहस्यैव जातिर्द्वद्भुदाहृतम् ॥ गुरोः संतानकं द्वादश
 द्यादवसात्वतौ ॥ ६७ ॥ परपक्षस्य चैकस्यादेकविंशकुलं क्रमात् ॥ पानीये मतस्स कलत्रलोक्यं स चराचरम् ॥ ६८ ॥ पानीयेन विना वृत्ति-
 लोकेनास्तीति काही चित् ॥ वारस्वस्थं पुष्पखंडं तोयपतति यावति ॥ ६९ ॥ तावत्कालं वसेत्स्वर्गे अंतर्ब्रह्मत्वमाप्नुयात् ॥ तस्मात्तोयोपरि
 गृहं प्रासादोपरि वर्जयेत् ॥ ७० ॥ सूर्यरश्मियुतयै द्रत तोयं तु विनिर्दिष्टम् ॥ चंद्ररश्मि विहीनं यन्नामृतत्वाय कल्पते ॥ ७१ ॥ तस्माद्दशगुणं
 कुंडे तस्माद्दशगुणं द्वे ॥ देवानां स्थापनं कुर्यादविमुक्तफलं शुभम् ॥ ७२ ॥ सुस्थितं दुःस्थितं वापि शिवलिंगं चालयेत् ॥ चालनाद्गौरवं या-
 तिनस्वर्गं न च स्वर्गभाक् ॥ ७३ ॥ उच्छन्नगराग्रामे स्थानस्य गेच विपुवे ॥ पुनः संसारधर्मणं स्थापयेदविचारयन् ॥ ७४ ॥ बाहुदंतादिप्रतिमा वि-
 ण्णोश्चान्यस्य सत्तमाः ॥ न चालयेत्स्थापिते च विप्रवृक्षं न चालयेत् ॥ ७५ ॥ केशवं हारिवृक्षं मधूकं किंशुकं तथा ॥ नाकाले स्थापयेज्जातु
 चालनाद्ब्रह्महा भवेत् ॥ ७६ ॥ देवालयस्य पुरतः कुर्यात्पुष्करिणीं द्विजाः ॥ ब्राह्मणानां समाजे च राजद्रोच तु षपथे ॥ ७७ ॥ देवाग्रे ब्राह्मणार्थे च

सुखं कुर्याच्च सर्वतः ॥ पश्चिमेऽष्टिकांस्तु उत्तरं सर्वकामदम् ॥ ७८ ॥ याम्येस्वार्थं न कुर्वती कोणे तु नरकं भवेत् ॥ सुखं प्रकल्पयेन्मध्यकोचि
 दुत्तरलंघनम् ॥ ७९ ॥ कुर्यादक्षिणपूर्वैतु अर्कहस्तप्रमाणतः ॥ तडागे तु फलहस्तं हस्तिर्कं हासयेत्कमात् ॥ ८० ॥ तृप्येहस्तं नलिच्या
 दावतोहीनं न कारयेत् ॥ गर्तं तु गंकलाहस्तं तडागेऽत्र प्रचक्ष्यते ॥ ८१ ॥ हनिहीनतरं कुर्याद्वहस्तमानेन न द्वासायेत् ॥ यूपस्तथाखादि
 रएव कार्यः श्रेयार्थं त्रैपर्णिकाधात्रिसमुद्रवश्च ॥ मानस्तथा षोडशहस्तसम्मि तो रत्नात्स गंडयुगलमयो जितैः ॥ ८२ ॥ आनाहभग्ने च भवेच्च तस्य
 विंशतिगुलद्विगुणमध्यगंच ॥ मध्यं शुलैश्च हीनः कार्यः शुभदः सर्वदा स्यात् ॥ ८३ ॥ एवं विधौ चैव तडागयूपो मध्ये तथा षोडशहस्तसंमितः
 ॥ ८४ ॥ कूपे च यूपोऽप्यथ हस्तमात्रस्ततश्च तु हस्तमितः प्रकीर्तितः ॥ आरामयोगेऽप्यथ मंडपे च कार्यश्च तु हस्तमितोऽथ यूपः ॥ ८५ ॥
 संपूर्णमानेन कथितं प्रमाणं हीनं तु हीनं प्रवदति तज्ज्ञाः ॥ हस्तद्वयं प्रापितव्यस्तडागो हस्तसार्धं पुष्करिण्यां प्ररोपः ॥ ८६ ॥ प्रादेशैव हस्तमा
 नं कूपयूपस्य रोपतः ॥ न कुर्याज्जलमग्नं च यूपसर्वत्र सत्तमाः ॥ ८७ ॥ तडागे चापि आरामे स्थापयेच्च जलोपरि ॥ हस्तमर्धतदर्थं स्यान्माने
 नानेन दापयेत् ॥ ८८ ॥ वाप्यांगं तैपुष्करिण्यां प्रकुर्याज्जलसंमितम् ॥ यावत्प्रतोली गतरेणु संवसं स्या गगनो जरा ता सुपैति ॥ ८९ ॥
 तावत्सुरेशः सुरलोकवासी प्रासादकृज्जा तु न जायते हि ॥ किं वा वाच्यः पुष्करिण्याभावः कर्तायः स्याद्भारुणा ब्रह्मलोकात् ॥ ९० ॥ यावत्कालो
 बाहुमात्रोऽदत्ता स्याद्विष्टोऽपि क्लान्तिवर्तैकदाचित् ॥ लक्षैकमाराममयोत्तमः स्यान्मध्यंतदर्थं च कनिष्ठमानम् ॥ ९१ ॥ तदर्थं वा प्रशस्तं तदन्यं
 मुनयो वदन्ति ॥ विना जुनेर्बदरैः शैलु कैश्च हीनं कुर्याच्छानलैः पातिलैश्च ॥ ९२ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराण मध्यम पर्वणि प्रथम भागे पूर्वोत्तिर्ण
 योगे नाम नवमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ शोधयेत्प्रथमं भूमिं मितां कृत्वा ततो द्विजाः ॥ दशहस्तेन दंडेन पंचहस्तेन वा पुनः ॥ १ ॥
 वाहयेत्स ददवृषभैस्तडागांश्चैऽपि भूमिकाम् ॥ देवागारस्य या भूमिः श्वेतैश्च वृषभैरपि ॥ २ ॥ या भूमिर्ग्रहयागांश्चैतन्न वाहरापि स्पृशेत् ॥ आरा
 मार्थं कृष्णवृषैः कूपार्थं खननैरपि ॥ ३ ॥ वाहयेत्त्रिदिनं विप्राः पंचव्रीहैश्च वापयेत् ॥ देवपक्षे सप्तगुणमारा मकरणे गुणम् ॥ ४ ॥ सुदृढमाषाया
 न्यतिलाऽयामाकश्चेति पंचमः ॥ मसूरश्च कलायश्च समुद्रो माषश्चतुर्थकम् ॥ ५ ॥ सर्पश्च कलायश्च सुदो माषश्चतुर्थकम् ॥ ब्रह्मि त्रयं माषमुद्रौ

रयामाकमहिषो गणः ॥ ६ ॥ सुवर्णमृत्तिकाग्राह्यावर्णानामनुपूर्वशः ॥ विल्ववृक्षैरियंकुर्याद्यूपशूनध्वजेदिने ॥ ७ ॥ अरान्तिमात्रं विज्ञेयं प्रशस्तं
 यष्टिहस्तकम् ॥ ऊर्णामूत्रमयीमूर्तिं कृत्वा कुर्याच्चतुष्टयम् ॥ ८ ॥ क्षीरदारुर्गतयुतं द्वादशगुलमवच ॥ ज्वालयेत्तिलैस्तैलेन तथा केशरजेन
 वा ॥ ९ ॥ पूर्वादिकप्रणवेसिद्धिः पाश्चिमाशागतिः शुभा ॥ मरणे दक्षिणायां चाहानिः स्यादुत्तरे स्थिते ॥ १० ॥ कल्पे विपत्करं विद्यात्तथा चैव
 च दिग्गते ॥ नारसिंहेन मनुनाचाग्निं प्रज्वाल्य दपयेत् ॥ ११ ॥ मासेष्वेदं तथा मासे कुर्याद्भूमिपरिग्रहम् ॥ सूत्रयेत्कालयेत्पश्चान्महामहाने द्वि
 जोत्तमाः ॥ १२ ॥ ततो वास्तुबलिं दद्यात्खनित्रं परिपूजयेत् ॥ आब्रह्मविर्तिमंत्रेण खनयेन्मध्यदेशतः ॥ १३ ॥ आज्येन मधुयुक्तं नगात्रमेकं
 प्रलेपयेत् ॥ स्वर्णतैयैस्तथास्तनतैः क्षात्वा प्रलेपयेत् ॥ १४ ॥ ईशानाभिमुखेनैव कूपपक्षविदुर्बुधाः ॥ अकृत्या वास्तुयागं च यस्तडागं स
 मुत्सृजेत् ॥ १५ ॥ तस्यैवैवस्वतोरानाधर्मस्यार्धं निःकृत्तति ॥ प्रासादे च तथारामे महाकूपे तथैव च ॥ १६ ॥ गृहारंभे च विप्रैर्द्वादद्याद्वास्तुव
 लिततः ॥ शालैश्च खादिरैश्चैव पलाशैः केशरस्य च ॥ १७ ॥ विल्वस्य बकुलस्यैव कलैः पूषः प्रशस्यते ॥ शुनाचक्रोदः कृतं तत्तत्पार्थैर्दुधजद्ग
 यम् ॥ १८ ॥ सर्पाकारतडागे च कूपे कुम्भाकृतिर्भवेत् ॥ आरामे पद्मपुष्पाभं च त्रिकारं तु मंडले ॥ १९ ॥ कुर्याच्छुनाकृतिं सेतौ विष्णुगेहगदा
 कृतिम् ॥ अश्वाकारं चाश्वमेधेन रमेधेन राकृतिः ॥ २० ॥ गोगे च वृषाकारं गृहयागे ध्वजाकृतिः ॥ स्मशानगोप्रचारार्थं चैव वृक्षालयोत्तमाः
 ॥ २१ ॥ चक्राकारं लक्ष्मणे कोटिहोमे हलकृतिः ॥ नक्षत्राणितथा मूलं शस्यते द्दुमरोपणे ॥ २२ ॥ एवं शस्योदितां भूमिं शुद्धां पूर्वपुत्रान्वि
 ताम् ॥ परिगृह्य जेद्वं वनपालं शिखिध्वजम् ॥ २३ ॥ सोमं च नगराजानंतो विजं सुशोधयेत् ॥ आनयेद्द्वारे त्यश्वाद्रौद्रतापेन तपयेत् ॥
 ॥ २४ ॥ दिनद्वयांतरं चैव मंत्रैश्च परिमंत्रयेत् ॥ गर्भाधानंततः कुर्याद्विष्णुमंत्रं जपं स्त्रिया ॥ २५ ॥ एवमस्येति मंत्रेण त्रिधा जप्त्वा विमाजयेत् ॥
 देहिमेति च मंत्रेण संप्रोक्ष्य दशवारिणा ॥ २६ ॥ इत्यगृहीतमनुनापंचधा परिमंत्रितम् ॥ त्र्यंबकेनेति मंत्रेण बीजमारोपयेत्ततः ॥ २७ ॥ भार्या
 मुत्तुमतीं स्नात्वा पंचमेऽहनि सत्तमाः ॥ उत्सर्गे स्थापयित्वा च बुधेन मंत्रयेत्ततः ॥ २८ ॥ एवं वृक्षस्य संस्कारमध्योऽपि त्वनुगच्छति ॥ तेन पुत्र
 त्वमाप्नोति नात्र कार्यो विचारणा ॥ २९ ॥ तुलस्या बीजमादाय वैष्णवक्षौद्रिजोऽहनि ॥ खानयेदपि गोमूत्रं विदुतैः प्रसेचयेत् ॥ ३० ॥ एषा

तु स्वर्गमाप्नोति शितकुंभे निपातयेत् ॥ एकरात्रं परिस्थाप्य तत आरोपयेद्भुवि ॥ ३१ ॥ अविधौ कूपवाप्यादौ खनेन सूयते क्वचित् ॥ कुर्वति
 सहकारादिरोपणं येन राधमाः ॥ ३२ ॥ लभेतेन फलेतेषामिह चाभ्येत्यधोगतिम् ॥ नदीतीरस्मिन् शाने च स्वगृहस्य च दक्षिणे ॥ ३३ ॥ तुल
 सीरोपणं कृत्वा यातिकर्ता यमालयम् ॥ पत्रपुष्पफलानां च रजरोष्णसागमाः ॥ ३४ ॥ पोषयति च पितरं प्रत्यहं प्रतिकर्मणि ॥ यस्तु वृक्षं प्र
 कुरुते छायापुष्पफलोपगम् ॥ ३५ ॥ पथि देवा लये चापि पापात्तारयते पितॄन् ॥ कीर्तिश्च मानुषलोके प्रत्यभ्येति शुभं फलम् ॥ ३६ ॥ अतो
 तानागत आर्तः पितॄणां स्वर्गतो द्विजाः ॥ तारयेद्भूषरोपि च तस्माद्भूक्षं प्ररोपयेत् ॥ ३७ ॥ अपुत्रस्य पुत्रवत्त्वं पादपादवकुर्वते ॥ यत्नेनापि च
 विप्रद्वान्नाश्वत्थारोपणं कुरु ॥ ३८ ॥ शतैः पुत्रसहस्राणामेक एव विशिष्यते ॥ कोमेन रोपयेद्दिग्मा एकद्वित्रिप्रसंख्यया ॥ ३९ ॥ मुक्तिहेतुः
 सहस्राणां लक्षकोटीनियानि च ॥ धनी चाश्वत्थवृक्षे च अशोकः शोकनाशनः ॥ ४० ॥ पुक्षो भार्याप्रदश्चैव विवल्वायुः प्रदः स्मृतः ॥ धनप्रदो
 जंबुवृक्षो ब्रह्मदः पुक्षवृक्षकः ॥ ४१ ॥ तिदुकः कुलवृद्धिः स्याद्वाडिमी कामिनी प्रदः ॥ वकुलो वंजुलश्चैव पापहा बलबुद्धिवात् ॥ ४२ ॥ स्वर्ग
 प्रदायातकी स्याद्दटो मोक्षप्रदायकः ॥ सहकारः कामप्रदो गुवाकः सिद्धिमादिशेत् ॥ ४३ ॥ सर्वशस्यं बलवलेमबुधुके चार्जुने तथा ॥ कदंबे
 विपुला कीर्तिस्ति तिडी धर्मदूषकः ॥ ४४ ॥ जीवती रोगशान्तिः स्यात्केशरः शत्रुमर्दनः ॥ धनप्रदश्चैव वटो वटः श्वेतवटस्तथा ॥ ४५ ॥ पनसे
 मंदबुद्धिः स्यात्कलि वृक्षः श्रियं हरेत् ॥ कलि वृक्षं च शाकोटमुदारावर्तं कं तथा ॥ ४६ ॥ पर्कटं च तथा नीरोपणात्संततिक्षयः ॥ शिश्यां चार्जुनं
 चैव जयंती हयमारकात् ॥ ४७ ॥ श्रीवृक्षं किंशुकं चैव रोपणात्स्वर्गभादिशेत् ॥ न पूर्वो रोपयेद्वा तु समिधं कंटकी दुमम् ॥ ४८ ॥ कुशं पञ्चजल
 जानी रोपणाद्दुर्गतिं व्रजेत् ॥ मंदारकुलहानिः स्याच्छाल्मले शुक्रबुद्धिमान् ॥ ४९ ॥ निवेपशुविनाशः स्याच्छत्राके कुलपांसलः ॥ उत्पन्ने कु
 लपातः स्यात्पशुरेव क्षयो भवेत् ॥ ५० ॥ शत्रुवृद्धिः काकनादवलपूरे हतश्रियः ॥ विनाक्रतौ विरुद्धश्च न सिंहं द्विजसत्तमाः ॥ ५१ ॥ क्रतौ हि
 स्याद्दिरुद्धश्च प्राशुयान्नराकाकृतिम् ॥ सहकारसहस्रं तु विरुधं धातकी द्वयम् ॥ ५२ ॥ तस्माच्चैव सहस्रादि पाटलैः का विशिष्यते ॥ पाटलानां
 शतं पश्चादेकरत्नवटं भवेत् ॥ ५३ ॥ वटानां द्विसहस्राणि पंचकं नागकेसरम् ॥ तस्माद्गरिष्ठः श्रीवृक्षो जम्बुवृक्षः प्रशस्यते ॥ ५४ ॥ तस्माद्विम

वतोक्षेयःश्रीपणीवृक्षउत्तमः॥तिदुकस्यत्रयश्चैवजंबुवृक्षस्यपंचकम् ॥६५॥ कदंबार्जुनवृक्षस्यनारिकेरस्यचत्रयम् ॥ एवमुक्तवासधर्मात्माकार
 येत्कीदृशंबलम् ॥६६॥ कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ स्वर्गभोगंसमश्रातिविधिवद्भूमरोपणे ॥६७॥ जन्मत्रयादिकंपापविना
 न्यस्वर्गमादिशेत् ॥ शतरूपीचब्रह्मत्वंविष्णुत्वंचसहस्रके ॥६८॥ तुलसीरोपणञ्चैत्राधिव्याधियुतोभवेत् ॥ वैशाखेकीर्तिमाप्नोतिज्येष्ठे
 मरणंभवेत्॥६९॥आषाढेकीर्तिमाप्नोतिश्रावणेपरमांगतिम् ॥ भाद्रपदागमश्चैवआश्विनेकार्तिकेक्षयः॥६०॥तुलसीत्रिविधालेककृतेश्वेतप्रश
 स्यते ॥ किंचिच्छेदंचयःकुर्यादश्वत्थस्यवटस्यच॥६१॥श्रीवृक्षस्यचविप्रेन्द्राःसर्भवेद्वृक्षघातकः॥मूलच्छेदेनविप्रेन्द्राःकुलपातोभवेदनु ॥६२॥
 वृक्षच्छेदीभवेन्मूकआधिव्याधिशंतंभवेत्॥सायंप्रातश्चधर्मातिशीतकालेदिनंतरे ॥६३॥ फलमामकुलत्थश्चमाषोमुद्गास्तिलायवाः॥नृत्यगीत
 पयःकेशफलपुष्पप्रदोभवेत्॥६४॥अविकाकसकृच्चूर्णयवचूर्णनियानिच॥गोमांसमुदकंचैवसप्तरात्रंनिधापयेत् ॥६५॥तमेकंसर्ववृक्षाणांफल
 पुष्पादिवृद्धिदम्॥रोहिमत्स्यस्यपित्तानिधन्याकंतत्रस्थापयेत् ॥६६॥ तेनोदकादिसेकश्चकृतौवैवृद्धिमादिशेत् ॥ तित्तिडीबीजमादायइक्षु
 दंडेनमर्दयेत्॥६७॥तेनाशोकेप्रसेकःस्यात्सहकारस्यवृद्धिमान्॥नालिकेरोदकंचैवमाक्षिकैःसहसेचयेत् ॥६८॥ दोहदंसर्ववृक्षाणांपूगादीनांवि
 शेपतः॥दशशिराबीजयुतादाभिकेकाञ्जिवति॥६९॥प्राक्प्रसूतिर्गवादीनांछागादिमाहिषस्यच॥जरसुतोयंवृक्षेस्थापयेदविचारयत् ॥७०॥
 परस्यसहकारस्यफलंस्यान्नात्रांसंशयः ॥ मेघस्यचवितालस्यवगंधूचसमाहरेत् ॥७१॥ तत्रमासैःसर्वपेश्वपूरयेन्मर्दयेत्ततः ॥ गुवाकवृ
 क्षकंद्ववर्षेयन्मर्दयेत्त्रिभिः ॥७२॥ मृतोऽपिजीवयेच्छीघ्रंश्रियमाणोऽपिजीवति ॥ निवपत्रयोगपत्रंशतावारिपुनर्नवाम् ॥७३॥ क्षीरिका
 ताम्रकैःपत्रधूमंदद्याद्दिनत्रयम् ॥ सहकारस्यमूलेनकीटारोधोनायते ॥७४॥ ततःप्राधान्यतोवश्येदुमाणोदोहदोऽन्यथा ॥ मत्स्योदके
 नसिक्तेनआम्राणांवृद्धिरिष्यते ॥७५॥ पक्वांस्रुधिरंचैवदाडिमानांप्रशस्यते ॥ यवोदकंसगोमांसंकेतकीनांप्रशस्यते ॥७६॥ क्षीरकेवल
 वृद्धिःस्यात्तिदुकःकरमर्दकः ॥ मांसपूतिरसामजाशोक्तालेगुवाकके ॥७७॥ सपूतिमांसंमृत्तंनालिकेरस्यरोहितम् ॥ मधुयष्ट्युदकैः
 सेकात्सामान्यंनिहितंभवेत्॥७८॥ कपित्थविल्वयोःसंकुण्डतोयेनसेचयेत् ॥ जातीनांभल्लिकानांचकुंदरंतिकस्यच ॥७९॥ गंधतोयासित

करं संपनिर्मोकं धूपकम् ॥ कूर्ममांसमन्नसंविङ्गस्य च पुष्पकम् ॥ ८० ॥ रथ्यावृक्षे प्रतिष्ठाप्य फलवाञ्छायतेततः ॥ वातसर्पस्य निर्मोकं तगरा
 जगवस्य च ॥ ८१ ॥ दद्याद्धूपं धान्यमध्ये धान्यवृद्धिश्च जायते ॥ मयूरपत्रमादाय च्छागरोमाणि सप्तै ॥ ८२ ॥ एण्डतैलयोगेन दद्याद्धूपं
 निशागमे ॥ हिण्डुकुसुमसंयोगान्मृषिकाणां परिन्यसेत् ॥ ८३ ॥ करिविष्टामृच्छविष्टां कृत्तिकायां समाहरेत् ॥ निशातोये प्रसेकः स्यात्तत्क्ष्मा
 त्रमूलकं हरेत् ॥ ८४ ॥ अश्वत्थमूले दशहस्तमात्रं क्षेत्रं पवित्रं पुरुषोत्तमस्य ॥ अश्वत्थायासालिलस्य मध्ये विशेषतैर्विषयैः ॥ ८५ ॥
 बाहुर्विंशतिरौपेतसहस्रं धर्मो विवत् ॥ कलहस्तं तं रथात्रां विकुलं जुलं तथा ॥ ८६ ॥ श्रैर्पणिं च कपुत्राटं श्रीवृक्षां द्विगुणं तरौ ॥ हस्तेनै
 लमयै च वरुत्तमं मानमीरितम् ॥ ८७ ॥ शैलेष्टकादिरचिते तु हस्ते तु संमिते ॥ वाप्यादीनां तु कूपानामे ऋवृक्षादिकस्य च ॥ ८८ ॥ श्रोवि
 ष्णोर्वृक्षपक्षे च वरुणेषु च कूपके ॥ गणेशं पूजयेत्कुम्भं दिक्पालं श्रविषोषतः ॥ ८९ ॥ अग्निं कार्यविना कुर्यात्प्रकुर्याच्च सतांगतिम् ॥ श्रुत्वा
 कृत्तिं विधानेन अन्येषां वातथोद्भवम् ॥ ९० ॥ अन्येषां चैव वृक्षेषु च तथा च तुलसीवने ॥ कुम्भे वनस्पतिः स्थाप्यः पूजयेद्भोमे यत्ततः ॥ ९१ ॥
 वृक्षान्वानेन संस्कृत्य वासोभिराभिवेष्टयेत् ॥ शुच्यमानं भिदं ज्ञेयमन्येषां वातथोद्भवम् ॥ ९२ ॥ तुलस्याः सहस्रं वृक्षस्य चैव हि ॥
 अश्वत्थस्य वटस्यैव स्वर्णताप्यं यथेवेष्टयेत् ॥ ९३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६९ ॥
 ॥ सुत उवाच ॥ अथ तं त्रिविधं वृक्षे पुराणेष्वापि गीयते ॥ तंत्रै च प्रतिष्ठां च कुर्यात्पुण्यतमेऽहनि ॥ १ ॥ अत वृक्षशुद्रवृक्षे दशद्विद
 शवृक्षे ॥ दृष्टिमात्रां तरे सैतौ कूपयागे समुत्सृजेत् ॥ २ ॥ नक्षत्रमुत्सृजेज्जातु वृक्षयागे कथं च न ॥ तुलसीवनयागे तु न चान्ययागमाच
 रेत् ॥ ३ ॥ तडागयागे सत्त्वादि त्रिचारामिकदाचन ॥ न सैतुर्देवयागे तु तडागं न समुत्सृजेत् ॥ ४ ॥ तंत्रे आद्रं पृथङ्नास्तिकतुर्भेदे
 पृथग्भवेत् ॥ शिवलिंगस्थापने च न चान्यदेवस्थापनम् ॥ ५ ॥ स्वदेशे वर्ये यत्तं तं स्वं तंत्रेण विधीयते ॥ विपरितिकृते चापि आयुः क्षय इ
 ति स्मृतिः ॥ ६ ॥ तडागे पुष्करिण्यां वा आरामेऽपि द्विजोत्तमाः ॥ मानहनिमानपूर्णे दशहस्तेन दूषणम् ॥ ७ ॥ द्विसहस्राधिकं
 यत्र तत्प्रतिष्ठां समाचरेत् ॥ दशद्विदशवृक्षे च आरामे पूर्वद्विजाः ॥ ८ ॥ प्रतिष्ठां बिल्ववृक्षे च अन्यथा कर्णविधनम् ॥ कुर्याद्देहददानं

चतत्रनिर्मथनादिकम् ॥ ९ ॥ अनंतरंप्रदातव्यं लज्जान्मृशक्षतादिकम् ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि पूर्वभागे एका
 दशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ प्रतिमालक्षणं वक्ष्ये यथाशास्त्रमतं द्विजाः ॥ प्रतिमालक्षणैर्हीनगृहीतानैव पूजयेत् ॥
 ॥ १ ॥ शैलजादारुजाताऽग्निमृद्भवासर्वकामदा ॥ एकहस्ताद्विहस्तावासार्धहस्तातथापि वा ॥ २ ॥ प्रासादमानमथवा अथवासर्वलक्षणम्
 ॥ अष्टांगुलोत्सेधकंचनतुर्गेहे चैतच्छ्रुती ॥ ३ ॥ देवागारस्य गृह्वारं तस्मादष्टांगुलेन तु ॥ त्रिभागापिडिकाकार्याद्रौ भागौ प्रतिमा भवेत् ॥
 ॥ ४ ॥ अंगुलैर्वै भवद्विद्विरीतिश्चतुरस्रता ॥ विस्तारमानतः कार्यवद्वंदं दशांगुलम् ॥ ५ ॥ मुखत्रिभागे चिबुकं ललाटनासिकां तथा ॥ क
 र्णौ नासिकया त्रीवातुल्यौ वा नित्यौ तु यौ ॥ ६ ॥ नयने द्व्यंगुले स्यात्तां त्रिभागांतरका भवेत् ॥ तृतीयतारका भागे शुभद्वष्टि विचक्षणः ॥ ७ ॥
 ललाटमस्तकं त्रीवांकुर्यात्तत्समेव तु ॥ परिणाहस्तु शिरसो भवेद्वा त्रिंशदंगुलः ॥ ८ ॥ तल्पौ नासिकया त्रीवातुल्येन हृदयांतरम् ॥ अथ
 विस्तारपंक्तिस्तु ततोऽर्धतुल्यकटिः सदा ॥ ९ ॥ बाहू च बाहुतुल्यौ च ऊरूश्चैव च जावनम् ॥ गुल्फावस्थस्तु पादस्य द्वाद्विंशतुंगुलः ॥ षड्
 गुलस्तु विस्तारस्तु त्र्यंगुलं त्र्यंगुलत्रयम् ॥ १० ॥ प्रदेशिनी च तत्तुल्यहीना शेषात्र खानखम् ॥ चतुर्दशांगुलः पादस्य आयामः परिकीर्तितः ॥
 ॥ ११ ॥ एवं लक्षणं संयुक्तासापूज्या प्रतिमा शुभा ॥ अधरोष्ठस्तथैवोक्तं भूललाटमनीषिकम् ॥ १२ ॥ गंडं च नित्यं तमूर्तौ कुर्यादंगसमुन्नतेः ॥
 विशालनयनस्तान्नाम्रपदो वायतलोचनः ॥ १३ ॥ सवितानलपत्रस्य चारुविद्याधरस्तथा ॥ वत्सप्रोक्तोऽतिमुकुटः कटकंगदहारवान् ॥ १४ ॥
 अभ्यंगपदवंधादिसमायोन्योपशोभिच ॥ सुप्रभामंडलाचारुविचित्रमणिकुंडला ॥ १५ ॥ कराम्भ्यां कांचनीमालाप्रोद्ग्रहं तं शिरोरुहान् ॥
 एवं लक्षणं संपन्नं कारयेद्दिहितप्रदाम् ॥ १६ ॥ सुस्निग्धां वरदां सौम्यां द्वितीयां श्रमिणा मिमाम् ॥ नवतालो भवेद्विष्णुर्वासुदेवस्त्रितालकम् ॥
 ॥ १७ ॥ नृसिंहः पंचतालः स्याद्व्यग्रीवस्तु पंचमः ॥ नारायणश्चाष्टतालो महेशस्तालपंचमः ॥ १८ ॥ नवताला भवेद्गुणलक्ष्मीस्तालत्रयं
 ततः ॥ वार्णीतालत्रयं विद्यात्सवितानसप्ततालकः ॥ १९ ॥ दक्षिणे वासुदेवस्य करे चक्रं प्रतिष्ठितम् ॥ शंखं भवेच्च तदधो वा माधेयस्य वै गदा ॥
 ॥ २० ॥ तदधश्च भवेत्पद्मं श्रीवत्सं नोपशोभितम् ॥ सव्येऽर्धे तारकास्य च त्रिनेत्रसुभयात्मकम् ॥ २१ ॥ पार्श्वे नलिनसिंहो द्वा सुभद्रां दक्षिणे

न्यसेत् ॥ रुक्मिणीवामभागे चतुर्दशस्तद्विर्वाद्रकम् ॥ २२ ॥ कृतांजलिपुटस्थश्चनारदः कपिलस्तथा ॥ धर्माधर्मावुभौ पार्श्वे कर्तव्यास्त्रि
णांवरौ ॥ २३ ॥ यदुग्रवासुदेवस्य तथानारायणस्य च ॥ वैपरीत्यं विजानीयान्माधवानां तथैव च ॥ २४ ॥ तीर्थैर्गिरैस्तडागैश्च समीपे स्थाप
येत्सुधीः ॥ नगरग्राममध्ये वा ब्राह्मणानां च संसदि ॥ २५ ॥ अविमुक्तैश्च शेषेण सिद्धक्षेत्रे दशार्णके ॥ त्रीण्युत्तरसहस्राणि पंचपंचोत्तराणि षट् ॥
॥ २६ ॥ कुलानि पूर्वविप्रैः समुद्धरति तान्यथा ॥ कलौदारुमयः कार्यो ह्यज्ञातौ मृन्मये न वा ॥ २७ ॥ चंदनागुरुभिः कुर्याद्विल्वश्रीपर्णिक
स्य च ॥ पद्मकाष्ठमयश्चैव वाममस्य तथैव हि ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ६३ ॥
॥ ॥ सूत उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कुंडानामथ निर्णयम् ॥ तस्योद्धारं च संस्कारं शृणु ध्वं द्विजसत्तमाः ॥ १ ॥ चतुरस्रं च वृत्तं च पा
दार्धचार्धचंद्रकम् ॥ योन्याकारं चंद्रकं च अष्टार्धमथ पंचमम् ॥ २ ॥ सप्तार्धचनवार्धचकुंडं दशकर्मरितम् ॥ भूर्मिसंशोध्य विधिवत्तुषके श
द्विर्वाजितम् ॥ ३ ॥ आमयेच्चोर्ध्वतस्तस्याभस्मांगाराणि यत्नतः ॥ अंकुरार्पणं कुर्यात्सप्तहादेव बुद्धिमान् ॥ ४ ॥ स्थानं विमर्दनं कुर्या
त्खनित्वा सेचयेज्जलैः ॥ पुष्टिहस्तोच्छ्रायमितं प्रकुर्यात्परिमूत्रयेत् ॥ ५ ॥ अर्कगुलमितं मूत्रं चतुरस्रं प्रकल्पयेत् ॥ अष्टादशार्णके क्षेत्रे न्य
सेदं कंबुहस्ततः ॥ ६ ॥ मापयेत्तेन मानेन त्रिवृत्तं कुंडमुज्ज्वलम् ॥ पूर्ववद्भिर्भजेत्क्षेत्रं भौगैर्कपुरतो न्यसेत् ॥ ७ ॥ वृत्तानि कालिकादीनि
बहिःस्त्राणि विवर्जयेत् ॥ पद्मकुंडमिदं त्र्योक्तं विलोचनमनोहरम् ॥ ८ ॥ दशार्धभेदयेत्क्षेत्रं ऊर्ध्वार्धोर्ध्वगुलद्वयम् ॥ संपरिपातयेत्सूत्रपाटये
त्तत्प्रमाणतः ॥ ९ ॥ पंचार्धभेदिते क्षेत्रे कामं वा विभजेत्सुधीः ॥ न्यसेत्पुरस्तद्वांगं कोणाधार्धप्रमाणतः ॥ १० ॥ योनिस्थानं प्रतिष्ठाप्य
अश्वत्थस्य दलाकृतिं ॥ सूत्रद्वयं ततो दद्यात्कुंडं परिमितं भवेत् ॥ ११ ॥ चतुरस्रं सप्तद्वयसूत्रं संकल्पयोगतः ॥ दिशं प्रति यथान्यायं पातये
च्च द्विजोत्तमाः ॥ १२ ॥ शृंगाटकं युग्मपुटं षडस्रं कुंडत्रयं बुधाः ॥ जलाशयारामकूपे नित्येगृहमेयथा ॥ १३ ॥ चतुरस्रं भवेत्कुंडं द्विज
संस्कारकर्मणि ॥ देवप्रतिष्ठायागे च गृहवास्तौ चतुर्थकम् ॥ १४ ॥ वसुधारायोगभेदं प्रपंचे वर्तमादिशेत् ॥ सोमैष्टौ पंकजं प्रोक्तं नरमेधा
श्वमेधयोः ॥ १५ ॥ अंकुरार्पणयोगे च वैष्णवे यागकर्मणि ॥ शिवदेव्योश्च जन्मादावष्टम्यां चार्धचंद्रकम् ॥ १६ ॥ मार्जारपौष्टिके रश्म्ये च

शांतिकेतथा ॥ शांतिप्रतिष्ठायागुशक्तानां काम्यकर्मणि ॥ १७ ॥ पुरश्चरणकाम्येषु पुज्वरादीनां विमोक्षणे ॥ एवं विधेषु कार्येषु यानि कुंडं
 प्रशंस्यते ॥ १८ ॥ देवतातीर्थयात्रादौ महाबुद्धप्रवेशने ॥ सौरेशांतिपौष्टिकेषु द्वापुं कुंडमुत्तमम् ॥ १९ ॥ मारणेष्वाटने चैव तथा रोगोप
 शांतये ॥ वैष्णवानां कोटिहोमेन पृणामातिशोचने ॥ २० ॥ अष्टासमञ्जकुंडं च सप्तान्निधि साधने ॥ राज्ञा साध्ये च पंचास्रकन्याप्राप्तौ त्रिर
 स्रकम् ॥ २१ ॥ यावन्निम्रं भवेद्विस्तारस्तत्तदेव तु ॥ कुंडानुरूपतः कार्यं मेखलासर्वतो बुधैः ॥ २२ ॥ अयुतादिषु होमेषु मेखलां योज
 येत्सुधीः ॥ निम्नप्रमाणे चात्रापि मूलैः सार्धगुलं त्यजेत् ॥ २३ ॥ कोणवेदरैः सार्धान्यथा योग्यमनुक्रमात् ॥ मुष्टिहस्ते समुत्सेधे सार्धगुलप
 रिष्कृतः ॥ २४ ॥ अरतिमात्रे कुंडे तु त्रिश्चैकांगुलतः क्रमात् ॥ एकहस्तमिते कुंडे वृद्धाग्निनयनांगुलाः ॥ २५ ॥ सप्तमे खलकं युक्तं लक्ष
 होमेन शस्यते ॥ पंचमे खलकं वाथ लक्षकोट्यां च योजयेत् ॥ २६ ॥ एकांगुलादिमानेन मेसं वधयेत्सुधीः ॥ चतुर्हस्ते मिते कुंडे तावदेव
 गुणांगुलाः ॥ २७ ॥ वसुहस्ते भानुपंक्तिर्युग्महोनेऽपि ताः क्रमात् ॥ सर्वाः समाग्रहमेखले अश्वसहस्रके ॥ २८ ॥ पार्श्वतो योजयेत्तत्र मेखलास्ता
 यथाक्रमम् ॥ सार्धगुलादिमानेन मेसं वधयेत्सुधीः ॥ २९ ॥ एकमेखलागेन योजयेच्छक्तिभावतः ॥ होमाधिक्ये बहुफलमन्यूननाधिकं भवे
 त् ॥ ३० ॥ कुंडस्य रूपं जानीयात्परमं प्रकृतेर्वपुः ॥ ततो होमेशतगुणं स्थंडिले स्खल्पकं फलम् ॥ ३१ ॥ षट्चतुर्धा गुणायामा विस्तारो
 न्नतिशालिनी ॥ एकांगुलं तु योन्यग्रं क्रुर्यादपदधोमुखम् ॥ ३२ ॥ एकैकांगुलतो योनिं कुंडशून्येषु वधयेत् ॥ सममध्ये मेखलायाः
 सपर्याया सुलक्षणा ॥ ३३ ॥ स्थापयेत्कुंडकोणेषु योनिं तां द्विजसत्तमाः ॥ कुंडानां कल्पयेन्नाभिस्फुटं मंजुसन्निभाम् ॥ ३४ ॥ तत्तु कुंडा
 नुरुपं वा सुव्यक्तं सुमनोहरम् ॥ योनिं कुंडे योनिमञ्जुं कुंडेनाभिं च वर्जयेत् ॥ ३५ ॥ यावद्द्वयप्रमाणेन अर्धांगुलक्रमाद्बहिः ॥ नाभिं प्रवधयेदं कं
 कुंडानां रूपतो यथा ॥ ३६ ॥ तत्र तत्र भवेत्कुंडं विंशदं न्यूनं होमयेत् ॥ शिवशक्तिसमायोगात्काम उत्पद्यते यतः ॥ ३७ ॥ अवटोऽपि उमादेवी
 विंशत्युपतः सदा शिवः ॥ नक्तुर्यादिकया हानं मरणं च समुद्दिशेत् ॥ ३८ ॥ त्रयोदशांगुलं हि त्वावतिहस्तमथापि वा ॥ महातीर्थे सिद्धक्षेत्रे त्रयं शं
 भुगृहे कुले ॥ ३९ ॥ तस्य दक्षिणदिग्भागे अग्रतो मंडलं लिखेत् ॥ तत्र पूजाप्रकर्तव्या पूर्वमानेन चाश्रयेत् ॥ ४० ॥ अर्कहस्तांते र्कुयाच्छतो

ध्वीतेशतेनवा ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ७४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥
 यस्य यज्ञस्य न्मानं तत्तु तेनैव योजयेत् ॥ अमानेन ह तोयज्ञस्तस्मान्मानं नहापयेत् ॥ १ ॥ शतार्धप्रथमं मानं शतसाहस्रमेव च ॥ अयुतं च त
 थालक्षं कोटिहोममतः परम् ॥ २ ॥ अतः परं तु विभवे राजावा न्योद्विजोत्तमाः ॥ न स सिद्धि मवाप्नोति अयागफलभाग्भवेत् ॥ ३ ॥ विपाकं कर्म
 णां सर्वैरप्राप्नोति सर्वदा ॥ शुभाशुभं ततो नित्यं प्राप्नोति मनुजः किल ॥ ४ ॥ युक्ताश्चापि ग्रहास्तत्र नित्यं शान्तिकपौष्टिके ॥ तस्मात्प्रयत्नतो
 भक्त्या नित्यं पूजायथाविधि ॥ ५ ॥ अद्भुतं च तथाशांतिं कुर्याद्भक्ति समन्वितः ॥ तस्माद्ब्रह्माभिजनिं शुभाशुभफलं खलु ॥ ६ ॥ अद्भुतेषु
 च सर्वेषु अयुतं कारयेन्नरः ॥ होमं यथाभिरुचितं पौष्टिके काम्यकर्मणि ॥ ७ ॥ लक्षहोमं कोटिहोमं राजा कुर्याद्यथाविधि ॥ अन्यः शतादिकं कु
 र्यादयुतं विभवे सति ॥ ८ ॥ ग्रहाणां लक्षहोमस्तु कोटिहोमस्तथा कलौ ॥ निधिहोमं चाभिचारं तत्र कुर्याद्ब्रह्माश्रमी ॥ ९ ॥ यत्र यत्र जपः कार्यो
 होमो वा यत्र कुत्रचित् ॥ मानं नैव च कर्तव्यं मानादौ चाष्टकं न्यसेत् ॥ १० ॥ शुग्मसाध्यं न कर्तव्यं युग्मतो भयमादिशेत् ॥ लक्षे स ततालसंख्या
 कोटिहोमे च विंशतिः ॥ ११ ॥ एकत्रिंशद्दिनैर्वापि न कुर्याद्ब्रह्मत्ययं क्वचित् ॥ आरंभस्त्रिंशहस्रः स्याद्वितीयेऽष्टसहस्रकः ॥ १२ ॥ तृतीये तु
 सहस्रं स्याद्ब्रह्मसाध्यः स्मृतो विधिः ॥ पंचाहे च समा रंभे सहस्रं जुहुयादुधः ॥ १३ ॥ द्वितीयेऽह्नि साहस्रं तृतीये नु सहस्रकम् ॥ गुणसाहस्रकं तु यं प
 चहेशेषमीरितम् ॥ १४ ॥ नवाहे कल्पयेत्लक्षमेकैकांशं दिने ॥ पंचमे च तथा षष्ठे कुले भागद्वयाधिकम् ॥ १५ ॥ कोटिहोमे च त्रिंशत्
 भागेन कल्पयेत् ॥ नव्यूनं नाधिकं कार्यमेतन्मानमुदाहृतम् ॥ १६ ॥ नित्यमेकं दिने दद्यात्पृथङ्ङ् नित्यं न चाचरेत् ॥ सप्तमाजे जपेन्नित्यं पंच
 तारेण स्विष्टकृत् ॥ १७ ॥ अयुते लक्षहोमे च कोटिहोमे च सर्वदा ॥ प्रथमे दिवसे कुर्याद्वेदानां च स्थापनम् ॥ १८ ॥ महोत्सवे द्वितीये तु बलिदा
 नं तथैव च ॥ त्र्यहसाध्ये त्रिरात्रे च पूर्णकृत्वा विसर्जयेत् ॥ १९ ॥ पंचाहे तु तृतीयेऽह्नि बलिदानं प्रशस्यते ॥ सप्ताहे चाष्टादिवसेन वा हे पं
 चमेऽहनि ॥ २० ॥ पंचाहे द्वादशाहे तु द्वात्रिंशत्षोडशेऽहनि ॥ इतोऽन्यथान कुर्वीत नात्र यज्ञफलं लेभेत् ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्यम
 हापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ७४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ कुंडानामथ संस्कारे वक्ष्ये शास्त्रमतं यथा ॥ असे

रक्तेचार्थहानिस्तस्मात्संस्कृत्यहोमयेत् ॥ १ ॥ अष्टादशस्युःसंस्काराःकुंडानंतत्रदेशिताः ॥ तारेणवैक्षेयस्थानंकुशतयैःप्रसे
 चयेत् ॥ २ ॥ त्रिसूत्रीकरणंपश्चाद्दत्तसूत्रंनिपातयेत् ॥ वारेणकीलकंदद्यान्नारसिंहेनकुङ्कुलम् ॥ ३ ॥ जिह्वांप्रकल्पयेत्पश्चात्तस्मादग्निं
 समाहरेत् ॥ नचम्लेच्छगृहादग्निंनशूद्रनिलयात्क्वचिद् ॥ ४ ॥ नदीपर्वतशालाञ्जलिहस्तात्परिजयेत् ॥ संस्कृत्यपरिगृह्णीयात्रिधा
 कुत्वासमुद्धरेत् ॥ ५ ॥ तमग्निंप्रतिगृह्णीयादात्मनोऽभिमुखंयथा ॥ वह्निर्वीजेनमतिमाञ्छिब्वबीजेनप्रोक्षयेत् ॥ ६ ॥ वागीश्वरीमुत्स्रातां
 वागीश्वरसमागताम् ॥ ध्यात्वासामीरणंदद्यात्काममुत्पद्यतेततः॥७॥कालबीजेनैशान्यान्योनावाग्निंविनिक्षिपेत् ॥ पश्चादेवस्यदेव्याश्चदद्यादा
 चमनीयकम् ॥ ८ ॥ पितृपिंगलदहदहपचयुग्ममुदीर्यच ॥ सर्वज्ञज्ञापयस्वाहमंत्रोयंवह्निपूजने ॥ ९ ॥ वह्निवर्हीषिसंयुक्ताःसादियांताःस
 विंदवः ॥ वह्निमंत्राःसमुद्दिष्टाद्रिजानांमंत्रमीरितम् ॥ १० ॥ जिह्वास्तास्त्रिविधाःप्रोक्तायज्ञेदत्तेनसत्तमाः ॥ हिरण्यामाज्यहोमेषुहोमयेत्सं
 यतात्मनः ॥ ११ ॥ त्रिमध्वत्तैर्यत्रहोमंकर्णिकायांचहोमयेत् ॥ कनकास्यात्तुकृष्णास्याद्विरण्याशुभ्रतातथा ॥ १२ ॥ बहुरूपातिरूपाचसा
 त्विकोयोगकर्मसु ॥ विश्वमूर्तिस्फुलिगिन्याधूप्रवर्णोमनोयथा ॥ १३ ॥ लोहितास्यात्करालस्यात्कालीभासस्यइत्यपि ॥ एताःसप्तनिधुंजी
 तविज्ञेयाःऋकर्मसु ॥ १४ ॥ समिद्धेदेषुयाजिह्वास्तास्तुतेनैवयोजयेत् ॥ हिरण्यामाज्यहोमेषुहोमयेत्संयतात्मनः ॥ १५ ॥ त्रिमध्वत्तै
 र्यथाहोमंकर्णिकायांचहोमयेत् ॥ शुद्धक्षरिणरक्तायैतित्येकेषुप्रभास्मृता ॥ १६ ॥ बहुरूपात्पुष्पहोमेकृष्णाचित्रेनपायसैः ॥ इशुहोमेपद्म
 रागासुवर्णपद्महोमके ॥ १७ ॥ लोहितापद्महोमेष्वेतावैविल्वपत्रके ॥ धूमिनीतिलहोमेचक्राष्टहोमेकरालिका ॥ १८ ॥ लोहितास्या
 त्पितृहोमेतोज्ञेयामनोजवा ॥ वैश्वानरंस्थितंहोमसमिद्धोमेषुसत्तमाः ॥ १९ ॥ समानमाज्यहोमचनिषण्णंशेषवस्तुषु ॥ आस्यात्तुजुहुया
 द्रह्मौपिपतिसर्वकर्मसु ॥ २० ॥ कर्णहोमवैविव्याधिर्नैत्रतद्वयमीरितम् ॥ नासिकायांमनःपीडामस्तकेध्वानसंशयः ॥ २१ ॥ गुह्योविपत्करं
 चैवतस्मात्तत्रनहोमयेत् ॥ साधारणमथोवध्यवह्नेजिह्वाश्चकीर्तिताः ॥ २२ ॥ प्रवक्ष्यामिर्विकृत्स्नयज्ञेशेषंपुनःशृणु ॥ घृताहुतौहिरण्या
 ख्यारगगणपाणिहोमतः ॥ २३ ॥ वक्राख्यातामहद्धोमेकृष्णाभासाक्रतौमता ॥ सुप्रभामोदकविधौबहुरूपातिरूपिका ॥ २४ ॥ पुष्पपत्र

विधाहोमवह्नेर्जिह्वाः प्रकीर्तिताः ॥ नवासं कल्पयेत्कुण्डशूद्राकारविभेदतः ॥ २५ ॥ इन्द्रकोष्ठमस्तक्रस्यादीशान्नेयेचमस्तके ॥ तत्काष्ठपार्थ-
द्वेनेत्रद्वौकरोचपदक्रमात् ॥ २६ ॥ अविशिष्टं भवेत्पुच्छमध्यैचोदरसंभवम् ॥ उदरेहोमयेत्पुष्टिमन्त्रपायसकंचयत् ॥ २७ ॥ हुत्वात्रीहिग-
णंतत्रकर्णेपुष्पाहुतिं हुनेत् ॥ वामकर्णवामनेत्रे हुनेदब्जादिकंबुधः ॥ २८ ॥ श्रवणेचैवनेत्रेचदक्षिणेचक्षुषण्डकम् ॥ वामपादेवामकरेअभिचा-
रेषुशस्यते ॥ २९ ॥ मारणेपुष्पदेशेतुनचान्यहोमयेत्काचित् ॥ विपत्करं विजानीयाद्धनिःसर्वविनाशकृत् ॥ ३० ॥ चंदनागरुकरूपं राट-
लायूथिकानिभः ॥ पावकस्य सुतो गंधः समं तात्सुमहोदयः ॥ ३१ ॥ प्रदक्षिणस्त्यक्तलपाच्छत्राकाशिथिलाशिखा ॥ शुभदायजमानस्य राज्यस्या-
पिपिशेषतः ॥ ३२ ॥ छिन्नवृत्ताः शिखाः कुर्यान्मृत्युर्वनपरिक्षयः ॥ निर्वाप्यं मरणं विद्यान्महाधूमाकुलेऽपि च ॥ ३३ ॥ एवंविधेषु दाषेपुप्राय-
श्चित्तं समाचरेत् ॥ अष्टाविंशदुत्तिस्त्यक्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ ३४ ॥ मूलेनाज्येन जुहुयाज्जुहुयात्पंचविंशतिम् ॥ महाक्षानं प्रकर्तव्यं त्रि-
कालं हरिपूजनम् ॥ ३५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ नि-
त्यनैमित्तिकैश्चैव यागादौ च समाप्तके ॥ होमावसाने प्रजपेदुपचारांश्च षोडश ॥ १ ॥ दद्यात्समरिणं श्रुत्वा पीठपूजां समाचरेत् ॥ गृहीत्वा र-
क्तपुष्पं च ध्यायेद्ब्रह्मिण्याविधि ॥ २ ॥ इष्टं शक्तिस्त्वस्तिकाभीतिमुच्चैर्दोषैर्दोभिर्धारयन्तं वरां तम् ॥ हेमाकल्पं पद्मसंस्थं त्रिनेत्रं ध्याये-
द्ब्रह्मिबद्धमौलिजटाभिः ॥ ३ ॥ पूर्वादिद्वादशेषु कामदेवं शतक्रतुम् ॥ वराहं षण्मुखं चैव गंधाद्यैः साधु पूजयेत् ॥ ४ ॥ आवाह्यं स्थाप-
येत्पश्चादष्टौ मुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ इत्वासनं स्वागतं च दद्यात्पाद्यादिचत्रयम् ॥ ५ ॥ अतः पूर्वादिपात्रेषु यावता च हुताशनम् ॥ सुवर्णवर्णमलं स-
मिद्धं सर्वतोमुखम् ॥ ६ ॥ महोदरमहाजिह्वा आकाशत्वेन पूजयेत् ॥ तारकादीन्समात्ते च गंधैः पुष्पैः पृथग्विधैः ॥ ७ ॥ तत्रैव जिह्वां स्त्रिधा ध्या-
येन्मंत्रपुरःसराः ॥ वक्ष्यमाणेन मंत्रेण उपचारैरनंतरम् ॥ ८ ॥ त्वमादिः सर्वभूतानां संसारार्णवतारकः ॥ परमज्योतेरूपस्त्वभासनसंफली-
कुरु ॥ ९ ॥ दद्यादासनमेतेन पुष्पगुच्छत्रयेण तु ॥ पुटांजलितो बद्धा पृच्छेत्कुशलपूर्वकम् ॥ १० ॥ वैश्वानरनमस्तेऽस्तु नमस्ते हव्यवाह-
न ॥ स्वागतं तु सुरश्रेष्ठशान्तिं कुरु नमोऽस्तु ते ॥ ११ ॥ नमस्ते भगवन् देव आपो नारायणात्मक ॥ सर्वलोकाहितार्थपादं च प्रतिगृह्यताम् ॥ १२ ॥

नारायणपरं धाम ज्योतीरूपसनातन ॥ गृहाणाध्यमयादत्ताविश्वरूपनमोऽस्तुते ॥ १३ ॥ जगदादित्यरूपेण प्रकाशयति यः सदा ॥ तस्मै प्र
 काशरूपाय नमस्ते जाते वेदसे ॥ १४ ॥ धनं जय नमस्तेऽस्तु सर्वपापप्रणाशन ॥ स्नानीयते मया दत्तं सर्वकारार्थसिद्धये ॥ १५ ॥ हुताशनं
 महाबाहो देवदेव सनातन ॥ अरण्ये प्रयच्छामि देहि मे परमं पदम् ॥ १६ ॥ ज्योतिषां ज्योतिरूपस्त्वमनादिनिधनाच्युत ॥ मया दत्तमलंकारमलं
 कुरु नमोऽस्तुते ॥ १७ ॥ देवी देवासु दुर्यान्तियस्य सस्यस्य समागमात् ॥ सर्वदोषोपशान्त्यर्थं गोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥ त्वं विष्णुस्त्वं
 हि ब्रह्मा च ज्योतिषां गतिरीश्वर ॥ गृहाण पुष्पं देवेश सा नुलेपं जगद्भवेत् ॥ १९ ॥ देवतानां पितृणां च सुखमेकं सनातनम् ॥ धूपोऽयं देवदेवेश
 ह्युत्तमं नमस्कृत्य ॥ २० ॥ त्वमेकः सर्वभूतेषु स्थावरेषु चरेषु च ॥ परमात्मा पराकारः प्रदीपः प्रतिगृह्यताम् ॥ २१ ॥ नमोऽस्तु यज्ञपतये प्रभवे जा
 तवेदसे ॥ सर्वलोकहितार्थानैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् ॥ २२ ॥ हुताशन नमस्तुभ्यं नमस्ते रुक्मवाहन ॥ लोकनाथ नमस्तेऽस्तु नमस्ते जाते वेद
 से ॥ २३ ॥ इत्यनेन तु मंत्रेण दद्यादिव्योऽप्यधीतकम् ॥ सर्वस्व यज्ञमूत्रं च परमांशं समाक्षिकम् ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे मध्यमपर्व
 णि प्रथमभागे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ यज्ञभेदं त्रिभेदं च वक्ष्ये शास्त्रमंतं तथा ॥ यथा वेदादनुसारेण यथाग्रहणयो
 जनम् ॥ १ ॥ अतार्धवह्निरुद्दिष्टः अतार्धैकाग्र्यपः स्मृतः ॥ घृतप्रदीपके विष्णुस्ति लयागे वनस्पतिः ॥ २ ॥ सहस्रे ब्राह्मणेनाम अयुते हरिरु
 च्यते ॥ लक्षहोमं तु वह्निः स्यात्कोटिहोमे हुताशनः ॥ ३ ॥ वरुणः शान्तिके ज्योमारेण ह्यारुणः स्मृतः ॥ नित्यहोमेऽनलेनाम प्रायश्चित्ते हुताशनः
 ॥ ४ ॥ लोहितश्चाग्नयज्ञयोऽग्रहाणां प्रत्यनुक्रमात् ॥ देवप्रातिष्ठायां तु लोहितः परिकीर्तितः ॥ ५ ॥ प्रजापतिर्वास्तुयागे मंडपे चापि पद्मे ॥
 प्रपायां चैव नागारूयो महादाने हविर्भुजः ॥ ६ ॥ गोदाने च भवेद्द्रुद्रः क्रव्यादाने तु गोऽजकः ॥ तुलापुरुषदाने च धात्रिः परिकीर्तितः ॥ ७ ॥
 वृषोत्सर्गे भवेत्सूयोऽवसानं तिरविः स्मृतः ॥ पावकौ वैश्वदेवे च दक्षिणपक्षे जनार्दनः ॥ ८ ॥ त्रामने च भवेत्कालः क्रव्यादः शरदाहने ॥ पर्णदाहे
 यमोनाम ह्यस्थिदाहे शिखंडिकः ॥ ९ ॥ गर्भाधाने च मरुतः समितोऽपि गलः स्मृतः ॥ पुंसवने त्विन्द्र आख्यातः प्रशस्तो यागकर्मणि ॥ १० ॥
 नामसंस्थापने चैव मुपन्यस्ते च पार्थिवः ॥ निष्कमेहाटकश्चैव प्राशने च शुचिस्तथा ॥ ११ ॥ षडाननश्च चूडायां व्रतादेशे समुद्रवः ॥

वातिहोत्रश्चोपनेयसमावर्तधनंजयः ॥ १२ ॥ उदरेजठराग्निश्चसमुद्रवडवानलः ॥ शिखायांचविमुज्ञेयःस्वरस्याग्निःसरीसृपः ॥ १३ ॥
 अथाग्निर्मथरोनामरथाग्निर्जातवेदसः ॥ गजाग्निर्मदरश्चैवसुर्याग्निर्विध्यसंज्ञकः ॥ १४ ॥ तोयाग्निर्वरुणेनामब्राह्मणाग्निर्हविर्भुजः ॥
 पर्वताग्निःऋतुभुजोदावाग्निःसूर्येऽर्च्यते ॥ १५ ॥ दीपाग्निःपावकोनामगृह्याग्निर्धरणीपतिः ॥ घृताग्निश्चनलोवायुःसूतिकाग्निश्चरक्ष
 सः ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागेऽग्निनामवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथातो होमद्रव्याणां प्रमाणमभिधीयते ॥ प्रमाणे चाप्रमाणे च निष्फलं भवति श्रुतम् ॥ १ ॥ कर्षमात्रं घृतं होमे शु
 क्तिमात्रं पयः स्मृतम् ॥ तत्समं पंचगव्यं च दधि दुग्धं तथा मधु ॥ २ ॥ मुष्टिमानेन पृथु कालाजाः स्युः सुष्टि संमिताः ॥ शर्करा मुष्टि मात्रं च शर्करा
 तोलकं विदुः ॥ ३ ॥ द्वितोलकं गुडं विद्यादिक्षु पर्वविधिर्भवेत् ॥ एकैकं पत्रपुष्पाणि शालूकस्य त्रिमुष्टिकम् ॥ ४ ॥ एकलघ्नेन जुहुयात्पृथ
 ग्जुहुयात्काचित् ॥ सप्ततर्कजपापुष्पकैश्च शरत्तत्संवृतम् ॥ ५ ॥ एकैकशः फलानां जलजानां तथैव च ॥ जीवंत्याः फलमानेन पिष्टकानां प्रसं
 ल्यया ॥ ६ ॥ वसंतं कंधा त्रिमानेन मोदकस्य प्रमाणतः ॥ एकैकशः फलानां च मातुलिगत्रिखंडकम् ॥ ७ ॥ अष्टधानालिकेरस्य पनसंद
 शधा भवेत् ॥ पद्मबीजप्रमाणेन कूष्माण्डं चाष्टधा भवेत् ॥ ८ ॥ उर्वारुकं चाष्टधा च गुडूची च तुरंगुलम् ॥ पूगमानं च मांसस्य सगुडं तत्र दृश्यते
 ॥ ९ ॥ अन्यत्र बरिमानां त्रिदुर्लभं च त्रिधा कृतम् ॥ काष्ठं प्रादेशमात्रं स्याद्दूर्वायाश्च त्रिपत्रकम् ॥ १० ॥ पत्रभूर्जैश्च गृण्हीयाच्छमी प्रादेशमा
 त्रकम् ॥ ब्रीहयोऽमुष्टिमात्राः स्युः शुक्तिमानेन सर्षपाः ॥ ११ ॥ मरीचाः स्युर्वैमानेन मृणालं चाथ मूलकम् ॥ सप्तखंडं च वार्ता कीत्रिपुष्टश्च त्रिथो
 दितम् ॥ १२ ॥ चंदनागुरुकपूरकस्तूरं किं कुमानि च ॥ त्रिंशद्बीजमानेन ससुहृष्टानि देशिकैः ॥ १३ ॥ समिधा पुवने त्र्यंगं तिलानाम
 पि मध्यतः ॥ दशकं प्लावनेनैव सहस्राणां शतं विना ॥ १४ ॥ एवं ब्रीहिप्लावने च काष्ठावदिशुद्धं दंडकम् ॥ प्रोक्षणं मृदु पुष्पाणां लतादीनां तथैव च
 ॥ १५ ॥ पायसान्नेत आन्ने च मोदके पिष्टकेऽपि च ॥ शाल्याशक्तेन जुहुयाद्द्वयं व्यत्ययं फलम् ॥ १६ ॥ विल्वपत्रस्य पुवनं दंडं हित्वा च
 प्लावयेत् ॥ घृतं सप्लावनं देवफलं हरितराक्षसः ॥ १७ ॥ विल्वपत्रस्य पूर्वार्धं प्राप्तमात्रेण योजयेत् ॥ पत्रत्रयं तथा होमोच्छिन्ने भिन्नेऽतिदूषणम् ॥ १८ ॥

नविप्रवृत्तं कुर्यात्कृत्वायातिरसातलम् ॥ तस्माच्च पुत्रशिश्याद्यैर्ब्रह्मणैस्तत्त्वकोविदैः ॥ १९ ॥ पूर्वाशाभिमुखो भूत्वा पापयेच्च
 थाक्रमात् ॥ नन्यूननाधिकं कुर्याच्छांतिपक्षउद्भुतः ॥ २० ॥ पायसान्यन्यदेवेषु यत्नेन परि वर्जयेत् ॥ नचाग्नौ दापयेद्यत्नादितेभ्यः
 प्रतिपादयेत् ॥ २१ ॥ कनिष्ठांगुलिमासाद्य प्रकुर्यात्पर्वभूषणम् ॥ गुणदोरकमानेन तावद्धामगतिर्बुधाः ॥ २२ ॥ अंगुलैर्द्वित्रिचतुरैश्च
 होमाकृतिक्रमात् ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणि प्रथमभागे द्वादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ सूत उवाच ॥
 श्रीपर्णीशं शपाक्षीरी विल्वः खदिर एव च ॥ ध्रुवप्रशस्तास्तस्त्वः सिद्धिदायागकर्मणि ॥ १ ॥ प्रतिष्ठायां प्रशस्तास्तु धात्री खादिरकेशराः ॥ सं
 स्कारेशं शिशिभैत्रोच धात्री धात्रा विनिर्मिताः ॥ २ ॥ संप्राशोयः ध्रुवः श्रोतः संस्कारेयज्ञसाधने ॥ प्रतिष्ठायां तु कथितास्तद्व्यच्छास्त्रवेदि
 भिः ॥ ३ ॥ ध्रुवं ध्रुवमथो वक्ष्ये यदधीनश्च जायते ॥ यज्ञेन सर्वकंधार्यमक्षरेण च व्यत्ययः ॥ ४ ॥ तस्यादौ च ध्रुवं ध्येयं यज्ञमानयं दास्पदम् ॥
 काष्ठं गृहीत्वा विल्वस्य रक्तादि तं विर्वर्जते ॥ ५ ॥ समुपोष्य च रचयेदामिषाणि न च स्मरेत् ॥ वर्जयेद्द्राम्यं च निर्माणे सुक्लृप्तस्य
 वै ॥ ६ ॥ काष्ठं गृहीत्वा विभजेद्भागं त्रिंशत्तथा पुनः ॥ विंशदंगुलमानं तु कुंडोदिसमोदरम् ॥ ७ ॥ कटाहारानि च ध्रुवं कुर्याद्विचक्षणः ॥
 धात्रीफलसमाकारं स्वधानि च सुशोभनम् ॥ ८ ॥ वेद्यां शूपां कृत्वा त्रिंशत्कुलानि परिकल्पयेत् ॥ हंसवज्रगुणोवापि हस्तेनाऽनुमुखं लिखेत् ॥ ९ ॥
 ध्रुवं चतुर्विंशतिभिर्भांश्च रचयेद्भुवम् ॥ द्वित्रिंशं स्यात्कुंडमानमदेवेतस्य कार्तिनम् ॥ १० ॥ चतुर्भिरंगैराहः ऋषाद्यग्रतः शुवः ॥
 अंगद्वयेन लिखेत्पंकमृगमदाकृतिः ॥ ११ ॥ दंडमूलश्रयं दंडीभवेत्कंकणभूषितः ॥ सौवर्णस्य च ताम्रस्य कार्यादवर्षिप्रमाणतः ॥ १२ ॥ श्रौपर्ण
 कोद्भवं यच्च दंडुवृक्षसमुद्भवम् ॥ क्षीरवृक्षसमुद्भूतं द्वादशांगुलं संमितम् ॥ १३ ॥ द्वांगुलं मंडलं तस्य दर्वासायज्ञसाधने ॥ चत्वारिंश
 तोलिकाभिरिति ताम्रमयस्य च ॥ १४ ॥ पंचांगुलं मंडलं च अष्टहस्तं च दंडकम् ॥ अन्नादिपायसविधौ दर्वायज्ञस्य साधने ॥ १५ ॥
 दशतोलकमानेन सा च दर्वादि दाहता ॥ आज्यसंशोधनार्थं तु सा तु ताम्रमयस्य च ॥ १६ ॥ षोडशांगुलमानेन सर्वाभावे च पैप्पलम् ॥

आज्यस्थालींघृतमय्यामृन्मर्याचिसमाश्रयेत् ॥ १७ ॥ अथताम्रमर्याकार्यानचसातत्रयोजयेत् ॥ १८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुरा-
 णेमध्यमपर्वणिप्रथमभोग्लुवद्वीनिर्णयोनैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ अथपूर्णविधिर्वैश्वस्यप्रयाचं
 द्राथवेदेनाम् ॥ यस्यसम्यक्समुत्थानात्संपूर्णस्यादितिस्थितिः ॥ १ ॥ होमपूर्तौमाक्षकल्पःपूजातेऽध्याविधीयते ॥ अथनस्यच
 पूर्णयांहतश्रीयज्ञभ्रंशता ॥ २ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनलुवाधोविन्यसेच्चरुम् ॥ पूर्णदत्वासावित्रेध्यब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ ३ ॥ गृहंप्रावे
 श्यचततःकुलपूजांसमाचरेत् ॥ सप्ततेदेहिमपूर्णापुनात्वितिऋचाक्रमात् ॥ ४ ॥ नियोजयेत्प्रातिष्ठायांनित्यनैमित्तिकेशृणु ॥ पुनात्विति
 ऋचापूर्णाप्रथमापरिकीर्तिता ॥ ५ ॥ सप्ततेतद्वितीयास्यादेहिमेतिमतिवृत्तिका ॥ पूर्णदर्वचिचतुर्थीस्यात्कुलेवस्थाद्रदेशिकः ॥ ६ ॥ उत्थाय
 दद्यात्पूर्णातुनोपविश्यकदाचन ॥ कनकायांचजिह्वायांरक्तायांग्रहयागके ॥ ७ ॥ ग्रहहोमेऽशतंतिचपूर्णाएकाविधीयते ॥ सहस्रांतियुगंदद्या
 दयुतांतिचतुर्थकम् ॥ ८ ॥ सहस्रांतिददेकंपुष्पहोमेचसत्तमाः ॥ पूर्णत्वेकसहस्रतुदद्याद्यज्ञफलेप्सया ॥ ९ ॥ मृदुपुष्पाकृतौत्वेककेवले
 चेक्षुहोमेके ॥ शतंद्वचशतैवैवगर्भाधानान्नप्राशने ॥ १० ॥ सीर्षतोन्नयनेचैवप्रायश्चित्ताकृतीषुच ॥ वैश्वदेवचनित्येचपूर्णत्वेकाविधीयते
 ॥ ११ ॥ एवंलुचैसमौकृत्वाउपर्युपरिविन्यसेत् ॥ यथानव्ययतेकृत्वाचनकल्पयतियावता ॥ १२ ॥ ऋषिच्छंदादिकंश्रुत्वाप्रतिमं
 त्रस्यसत्तमाः ॥ अन्यथाल्पालपकफलंतस्मात्संन्यस्यहोमेयत् ॥ १३ ॥ सप्तमेतिब्राह्मणस्यऋषिःकौडिन्यभाषितः ॥ जगतीचभवेच्छं
 दोदेवताग्निःप्रकीर्तितः ॥ १४ ॥ देहिमेतिचमंत्रस्यप्रजापतिःऋषिःस्मृतः ॥ अनुष्टुप्चभवेच्छंदोदेवतास्याःप्रजापतिः ॥ १५ ॥ पूर्णदर्वीति
 मंत्रस्यशतकतुऋषिःस्मृतः ॥ छंदोनुष्टुप्साल्पलातंविद्विश्चैवात्रदेवता ॥ १६ ॥ पुनात्वितिचमंत्रस्यऋषिःस्यात्पवनःस्मृतः ॥ छंदोऽपि न
 गतीख्यातंदेवताग्निश्चकीर्तितः ॥ १७ ॥ तुर्यपूर्णयज्ञमध्यनकुलेद्विजसत्तमाः ॥ नचाशिषंयज्ञमध्यैअभिषेकंचतर्पणम् ॥ १८ ॥ ऋत्विक्छं
 दःस्पृशन्सम्यग्दक्षिणंगमथापिवा ॥ यजमानःसपत्नीकोमहोत्सवपुरःसरम् ॥ १९ ॥ विश्वामित्रोऽयुतंतत्रहोमंकुर्याद्विचक्षणः ॥ लवलीव
 दरीशस्तपिचुमंदकच्छत्रकम् ॥ २० ॥ नागरंगंधातकीचपूर्णयांचविवर्जयेत् ॥ जय्यहानिरसंख्यातेहोमभ्रंशश्चजायते ॥ २१ ॥ तस्मा

त्प्रागेवसतिलान्गणित्वास्थापयेत्पृथक् ॥ युगपद्वृणयेद्वाथनचंगिनकदाचन ॥ २२ ॥ धातकयाश्चफलैःसंख्याकर्तव्याफलमिच्छता ॥
 वदर्याश्चलवल्याश्चफलैःसर्वार्थसिद्धये ॥ २३ ॥ नागरंफलैरेवधातकयावकुलैःफलैः ॥ यन्नहानिकरंयस्मात्तत्तत्परिवर्जयेत् ॥ २४ ॥ कर्पूरचंद
 नैःकुर्याद्वोलिकांयज्ञसिद्धये ॥ गंगामृत्तिकयायुक्तःशुनिकामथवाद्विजः ॥ २५ ॥ रक्तगुंजफलैःसंख्यामुष्टिकामेषुयोजयेत् ॥ वाताध्वजशतेचसहस्रे
 चतथैवहि ॥ २६ ॥ होतास्यादयुतेनापि एकाहेवेदसंख्यया ॥ ऋणसाध्योभवेद्धोतात्रयएवद्विजोत्तमाः ॥ २७ ॥ लक्षहोमेतुहोतारःषड्वपरिक
 र्तिताः ॥ कोटिहोमेतुविप्राःस्युःप्रशस्ताःपंक्तिःसंख्यया ॥ २८ ॥ नवापंचदशदशकंपंचविंशमथापिवा ॥ कामक्रोधविहीनाःस्युःऋत्विजःशान्तचे
 तसः ॥ २९ ॥ नवग्रहमखेविप्राश्चत्वारोवेदवेदिनः ॥ अथवाऋत्विजोशान्तौद्विवपरिकर्तितौ ॥ ३० ॥ कार्यवयुतहोमेतुनप्रसज्येतविस्तरे ॥
 तद्वत्सदशधाचाष्टौनवहोमेतुऋत्विजः ॥ ३१ ॥ कर्तव्याःशक्तितस्तद्वच्चत्वारोऽपि विमत्सराः ॥ तमेवपूजयेद्ब्रह्माद्वैवात्रान्वायथा
 विधि ॥ ३२ ॥ एकमप्यर्चयेद्ब्रह्मासहस्रेत्वेकब्राह्मणम् ॥ दक्षिणाभिःप्रयत्नेननिर्वेहदल्पवित्तवान् ॥ ३३ ॥ लक्षहोमस्तुकर्तव्योयदावित्त
 भवेत्तदा ॥ यतःसर्वमवाप्नोतिकुर्यात्कामविधानतः ॥ ३४ ॥ पूज्यतेशिवलोकेचवस्वादित्यमरुद्गणैः ॥ यावत्कल्पशतान्यष्टावन्तेमोक्षमवा
 मुयात् ॥ ३५ ॥ अकामोयस्त्विमं कुर्याल्लक्षहोमंयथाविधि ॥ शतकाममवाप्नोतिपदचानंत्यमश्नुते ॥ ३६ ॥ पुत्रार्थलभतेपुत्रं धनार्थलभतेधनम् ॥
 भार्यार्थलभतेभार्याकुर्याच्चभंपतिम् ॥ ३७ ॥ अष्टराज्यस्तथाराज्यंश्रीकामःश्रियमाप्नुयात् ॥ ययंकामयेतकामंसर्वप्राप्नोतिपुष्कलम् ॥ ३८ ॥
 निष्कामःकुरुतेयस्तुपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ तस्माच्छतगुणःप्रोक्तःकोटिहोमःस्वयंभुवा ॥ ३९ ॥ आचार्यएवहोतास्याद्ब्राह्मणानामसंभवे ॥ नयोज
 येदेकमेवचायुतेहोमकर्मणि ॥ ४० ॥ दर्भोसनेऽतो न कुशे तुणपत्रेवचेऽपिचा ॥ पाषाणेमृत्तिकायांचनचवस्त्रासनेक्वचित् ॥ ४१ ॥ तत्रदरुमयंकुर्या
 दागर्भंभजेद्विजः ॥ दानंदद्याच्चहोमंतिपूणादौचयथाभवेत् ॥ ४२ ॥ द्विजसंस्कारकार्येषुपूणादौचापिदक्षिणा ॥ मंत्रोपासनकार्येषुसोमयाग
 श्रमेधके ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागोर्विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ४४ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथातोमंडलं वक्ष्येपु
 राणेषुयथोदितम् ॥ यदधीनाभवेत्सिद्धिस्तस्मात्कुयान्तिस्माहितः ॥ १ ॥ देवाःपद्मासनस्थाश्चभविष्यंतिवसंतिच ॥ विनाब्जनाचयेदेव

मार्चितेयक्षिणीहरेत् ॥ २ ॥ अतोमंडलविच्छेदयस्माद्दशगुणंभवेत् ॥ रजःसाध्येशतगुणंकेवलेद्विगुणंफलम् ॥ ३ ॥ त्रिशतंवदनेसा
 ध्येसहस्रंचरजोऽष्टकम् ॥ रजोभिःषोडशैर्विंबंशतंशतमनंनकम् ॥ ४ ॥ यन्त्रेमणौशालग्रामेप्रतिमायांविशेषतः ॥ महालयेमहायोनी
 रक्तलिंगेचसाधिकम् ॥ ५ ॥ रजोयुक्तलिखेद्यस्तूपूजाकार्येविभूतये ॥ करणादिफलंयस्मात्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ६ ॥ चतुरस्रंनवव्यूहंक्रौंच
 घ्राणंचतुर्विधम् ॥ कामबीजंघ्ननाभंविघ्नराजंगजाह्वयम् ॥ ७ ॥ पारिजातंचद्रविंबंमूर्यकांतंचशेखरम् ॥ शतपत्रंसहस्रारंनवनभ
 चमुष्टिकम् ॥ ८ ॥ पंचाब्जंचैवमैनाकंकामराजंचपुष्करम् ॥ अष्टास्रंचैवश्रीविंबंषडस्रंत्र्यस्रमेवतु ॥ ९ ॥ चत्वारिंशत्तथापंचस्वाधिकं
 परिसंख्यया ॥ चतुरस्रंनवव्यूहंषण्वेयगकर्मणि ॥ १० ॥ प्रशस्तंचापिगोमैधेक्रौंचघ्राणंचतुर्विधम् ॥ सुभद्रंचाश्वमेधेचनरमेधेनराशनम्
 ॥ ११ ॥ सर्वत्रसर्वतोभद्रंचतुरस्रंमुभद्रकम् ॥ कामराजंतथात्र्यस्रमष्टास्रंचषडस्रकम् ॥ १२ ॥ शक्तानांकामपक्षचंपंचसिंहासनं
 महत् ॥ ध्यानाचलेमेरुपृष्ठंमणिमुक्ताचलेष्वपि ॥ १३ ॥ सहस्रंशतपत्रंचअन्नदानितिलाचले ॥ हरिवल्लभंराजमूर्येसोमयागेषुशस्यते
 ॥ १४ ॥ प्रतिष्ठायांसुभद्रंचसर्वतोभद्रमेवच ॥ जलाशयप्रतिष्ठायांविघ्नराजंप्रशस्यते ॥ १५ ॥ घटप्रस्थापनंचैवगजाह्वुरगासनम् ॥
 शतपत्रंलक्षहोमंअयुतेचतुरस्रकम् ॥ १६ ॥ यस्ययज्ञस्ययद्विंबंतुतेनैवयोजयेत् ॥ इतोऽन्यथाभवेदोषोविपरितेष्वाधोगतिः ॥ १७ ॥
 द्विहस्तंचतुरस्रंचेदिकापारिकीर्तिता ॥ चतुरंगुलोच्छायमितंषडंगुलमथापिवा ॥ १८ ॥ षडंगुलंनवव्यूहवधेयद्यज्ञकोविदः ॥ एकां
 गुलसमुत्सेधःकर्तव्यःसुसमाहितैः ॥ १९ ॥ क्रौंचघ्राणेतुयहस्तंमुष्टिहस्तंसमुच्छ्रितम् ॥ मध्यद्वयेहीनकरंकरनिष्ठंयंगुलाधिकम् ॥ २० ॥ तुयो
 द्वित्रिकमाद्वीनमुच्छ्रायेद्विजसत्तमाः ॥ पारिजातंचद्रविंबंमूर्यकांतंचशेखरम् ॥ २१ ॥ ग्रहाणंपौष्टिकेपक्षेवाद्यामादिसाधने ॥ नियोजयेत्तत्रत्र
 वेदिकाचक्रकत्रयम् ॥ २२ ॥ प्रथमेमुष्टिहस्तःस्यात्संपूर्णेशेषमानकैः ॥ नवलाभेचंपंचाब्जंकरत्रयमुदाहृतम् ॥ २३ ॥ शेषांचैववरिष्ठाचल
 वलाभितिवेदिका॥विज्ञेयाद्विजशार्दूलायथाम्येषुयोजयेत् ॥ २४ ॥ अथवाव्यत्ययेदोषस्तस्माद्यत्नेनसाधयेत् ॥ दशहस्तेचाष्टहस्तेअष्टहस्ते
 चषोडशम् ॥ २५ ॥ मुष्टिबाहुश्चप्रादेशंवर्धयेत्षोडशांशके ॥ हस्तोत्सेधंचकर्तव्यहीनंनचह्रासयेत् ॥ २६ ॥ दर्पणाकारंकंकुयांश्चांगकशांतिकर्मे

णि॥ हीनकुयात्प्रयत्नेनवप्राकारंरिस्तवेत् ॥ २७ ॥ निशरणैर्गौमयैश्चवेदिनांचप्रलेपयेत् ॥ स्वर्णरत्नमयैस्तौयैरभिषिच्यकुशोदकैः ॥ २८ ॥
 हीनवीर्यवानांचपुर्गंधेनुकं तथा ॥ कपिलायाश्चयत्नेनकुंडमंडललेपने ॥ २९ ॥ वज्रयेत्सर्वयागेषुस्थंडिलेषुप्रयत्नतः ॥ विनासूत्रैःकी
 लकेनमंडलेनैवसूत्रयेत् ॥ ३० ॥ तस्मात्प्रयत्नतः कार्ययत्सूत्रयञ्चकीलकम् ॥ अर्कहस्तमितंमूत्रंमृदुलक्षामयंतथा ॥ ३१ ॥ पीतकार्यस्र
 जैचैवकीलकंस्वर्णनिर्मितम् ॥ रौप्यताम्रमयंकुर्याद्वैष्णवेयागकर्माणि ॥ ३२ ॥ गणनायकेमुग्रशस्तंशौवेस्वामागमेवच ॥ ग्रहपक्षेत्ये
 स्यकच्छपस्यद्विजोत्तमाः ॥ ३३ ॥ षोडशैर्चाकैहस्तेचतत्रनेमियुतंभवेत् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागे
 एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ इति मध्यपर्वणिप्रथमभागः समाप्तः ॥ १ ॥ ६४ ॥ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ अथोद्धारं प्रवक्ष्यामिचतुरस्रादिकस्यच ॥ अर्कागुलमितिक्षेत्रचतुरस्रंप्रकल्पयेत् ॥ १ ॥ गुणागुलंप्रतिदिशंध्येतसुर्विचक्षणः ॥
 चतुरस्रंसमंकुर्याद्विष्टरष्टांशगुलम् ॥ २ ॥ द्विहस्तेचैवसूत्राग्रेत्र्यगुलानिसमततः ॥ चतुरस्रीकृतेपश्चाद्विहस्तेमपिजायते ॥ ३ ॥ एवंषो
 डशहस्तांतंवर्धयेत्क्रमतःस्वयम् ॥ हस्तेविनिर्णयंविप्रारचयेन्मंडलं सुधीः ॥ ४ ॥ द्वादशांगुलकल्पाभ्यांमधुहस्तेचमंडले ॥ द्विहस्तेहस्त
 मंत्रंस्याद्विहस्तंतुचतुष्करे ॥ ५ ॥ पद्ममानंचतुर्द्धांतुवृत्तंकुर्यात्समततः ॥ प्रथमेकर्णिकाकार्येकसराणिद्वितीयके ॥ ६ ॥ तृतीयेदलं
 धीश्चदलाग्राणिचतुर्थके ॥ कर्णिकापीतवर्णेनशुक्लेनपंकजंलिखेत् ॥ ७ ॥ केसरास्त्रिविधाः प्रोक्तामूलमध्याप्रदेशतः ॥ मूलशुक्लारुणमध्यपीता
 श्राग्रेप्रतिष्ठिताः ॥ ८ ॥ पत्रसंधिर्भवेच्छायामः कोणैरेतैरंजयेत् ॥ देवास्त्राणिलिखेद्ब्रह्मिपुरमध्यचकोणके ॥ ९ ॥ अष्टांगुलप्रमाणंयथा
 वर्णविनादिताः ॥ शंभुगौरीतथाब्रह्मरामकृष्णेत्यनुक्रमात् ॥ १० ॥ सीमरेवांगुलोच्छ्रायंततर्धेनयोजयेत् ॥ शिवविष्णोर्महायोगेशमु
 मारभ्यदापयेत् ॥ ११ ॥ प्रतिष्ठायांचरामांतंकृष्णांतंचजलाशये ॥ दुर्गायागेचश्रीपक्षेब्रह्मादीन्परिकल्पयेत् ॥ १२ ॥ ग्रहयागेचपीता
 दीन्कुर्याच्चनतदन्धथा ॥ नवव्यूहमथोवक्ष्येपुराणमतसम्मतम् ॥ १३ ॥ सर्वचपूरवत्कार्यपंकजंलिखेत्सुधीः ॥ तावत्संख्याहरणयोर्वैषष्टे
 त्रक्रमादपि ॥ १४ ॥ शुक्लारुणैस्तथापितैः पीतारुणसितैरपि ॥ पीतारुणसितैरेवस्वभावेप्रतिभागके ॥ १५ ॥ कलायंत्रं तदेतच्चगुह्यं तत्रा

प्रकण्ठतु ॥ षोडशैर्विशमानेतुसलिङ्गचाष्टपत्रके ॥ १६ ॥ एवमंडलमंत्राणां वज्रयेत्परमार्थतः ॥ तद्वन्मूलेषु कोणेषु के शराणि प्रकल्पयेत् ॥ १७ ॥
 दशदंडसमाकारं त्रिवर्णं प्रतिरंजितम् ॥ आरंढद्यादशग्रेतुसर्वांगुलप्रमाणतः ॥ १८ ॥ पीतेनारं च सर्वत्र तन्मध्ये शोणतुंडकम् ॥ नवव्यूहमि
 दं प्रोक्तं धर्मकार्मार्थदायकम् ॥ १९ ॥ न शूद्रैर्मंडलं कुर्यान्न कुर्याद्ब्राह्मणश्रेवे ॥ कुर्याच्च स गमेतीदं देवतायतनेषु च ॥ २० ॥ लिखित्वा न च ये द्वा
 भुतुः अग्निकार्यविहीनकः ॥ आविद्धो जायते सोऽपि परजन्मनि जन्मनि ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे प्र
 थमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ क्रौंचघ्राणं प्रवक्ष्यामि यथा वेदार्थदिनाम् ॥ समतं सर्वतंत्रेषु गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ १ ॥ आत्मनोऽ
 रत्निमानेन द्विगुणं परिकल्पयेत् ॥ मध्ये वृद्ध्या तु तत्तृत्रांशमेतकीलकोपरि ॥ २ ॥ चतुष्टयं न्यसेदृतं मध्यमाधमभावतः ॥ कर्णिका
 प्रथमेवृत्ते द्वितीयत्वे केशरम् ॥ ३ ॥ तृतीये पद्मपत्राणि चतुर्थे षोडशच्छदाः ॥ शोभोपशोभे कुर्याच्च चतुरस्रे समशुभे ॥ ४ ॥
 तद्दक्षिणाग्रं विलिखेत्पार्श्वयोः पक्षकद्वयम् ॥ तत्र पद्मयुगं कुर्यान्मध्ये चांगुलमंतरम् ॥ ५ ॥ शुक्लं पीतं तथारक्तं कृष्णं लोहितं सन्निभम् ॥
 संख्यातं तं त्रिवर्णं च श्यामलं चाष्टकं रजः ॥ ६ ॥ शुक्लं तंडुलचूर्णैः पीतं तु निशया स्मृतम् ॥ रक्तं तु निशया योगाच्छंखचूर्णादिभावितम् ॥
 ७ ॥ कृष्णं पुलकादिदग्धं रक्तं पीताभ्ययोगतः ॥ कुकुमाभं पांडवं च रक्तं तैर्विनिर्मितम् ॥ ८ ॥ ताम्रवर्णं कुसुंभेन श्यामलं विल्वपत्र
 जम् ॥ यवगोधूमचूर्णादियोगेन तुरजः स्मृतम् ॥ ९ ॥ सर्वरेखासु विभजेच्छुक्लं मध्ये तु पीतकम् ॥ कर्णिकायां केसरेषु शुभ्रमेव निपातयेत् ॥
 १० ॥ पूर्वादिक्रमयोगेन शुक्लादीनि प्रयोजयेत् ॥ पत्रसंधौ तु विभजेद्रजः सेकांतरक्रमात् ॥ ११ ॥ ततः षोडशपत्रेषु पूर्वादिक्रमतो भवे
 त् ॥ शुक्लं पीतं तथा त्रिततः संख्यातमेव च ॥ १२ ॥ श्यामलं कुकुमाभं च रक्तं शुक्लं कृष्णकम् ॥ पीतं ताम्रं च संख्यातं श्यामं कुंकुमरक्त
 कम् ॥ १३ ॥ एवं दद्याद्द्विजपूर्वे दशानंतं विभावयेत् ॥ क्रौंचमूर्ध्नि भवेद्रक्तं चतुरंगुलमानतः ॥ १४ ॥ तुंडभागे भवेत्पीतं श्रीवायां शुक्लमेव च
 ॥ पुच्छेर्विशतिपत्राणि आदौ पंचरजः क्रमात् ॥ १५ ॥ षडंगुले षडभागे पीतं परिकल्पयेत् ॥ श्रीवायां शुक्लं रजसाभावितायां विशेषतः ॥
 १६ ॥ तत्र पीतादिकं लेखं पूर्वोक्तं च यथा भवेत् ॥ शुक्लादिकं प्रदद्यात्तु पात्रेष्वैकशः पृथक् ॥ १७ ॥ चतुरंगुले के पादे जानो रूच्ये तु पीत

क्रम् ॥ अधस्तात्तु भवेद्रक्तं देवचतुरंगुलम् ॥ १८ ॥ झंगुलेन भवेच्छ्यामंगुलीष्वपि विन्यसेत् ॥ एवं पक्षद्वयेनापिलिखेच्छुक्रं विभावये
 त् ॥ १९ ॥ पदे शुक्रं चांगुलीषुरक्तं श्यामेन भावयेत् ॥ पूर्वपश्चिमदिग्भागे शुक्रं स्याद्द्वारदेशतः ॥ २० ॥ दक्षिणोत्तरतश्चैव रक्तवर्णविनि
 र्दिशेत् ॥ महाक्रौचमिदं ज्ञेयं मध्यक्रौचमिदं शृणु ॥ २१ ॥ कनिष्ठसर्वयज्ञेषु विद्यानां सप्तमुत्तमम् ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि सर्वतन्त्रमतं क्रमा
 त् ॥ २२ ॥ रक्तपीतं रक्तपातैः कुर्यात्पुच्छचतुष्टयम् ॥ पूर्वादिक्रमयोगे तु पत्राति धरणी तले ॥ २३ ॥ विलिखेन्मूलं संलग्नं बहिः कोणचतुष्ट
 यम् ॥ कनिष्ठेऽष्टकुलं कुर्यात्पुच्छं कुर्याच्चतुर्विधम् ॥ २४ ॥ त्रिवृत्तं वेष्येत पश्चात्सितरक्तासितैः क्रमात् ॥ दृष्ट्वा जन्मशतोद्भूतं पापं नाशयते
 श्रुवम् ॥ २५ ॥ पातौ वा विलिखेद्विप्राव्रज्यं तिसकलापदः ॥ अंतश्चं च बहिः शंक्षेत्रं च प्रतिदर्शनम् ॥ २६ ॥ तस्य कल्पशतोद्भूतं पापं नाशयते
 श्रुवम् ॥ मयूरं वृषभं च वसिष्ठं क्रौंचं च वैकापिम् ॥ २७ ॥ प्रमादाद्ब्रह्महृक्षेत्रं वृक्षाग्रे चापि भद्रिजाः ॥ उत्थाय वंदनं कुर्याद्ब्रह्महत्याशतदेहत् ॥
 ॥ २८ ॥ पोषणात्कीर्तिमाप्नोति दर्शनात्पापविच्युतिः ॥ दर्शनाद्धर्तैः लक्ष्मीरायुर्वृद्धिश्च जायते ॥ २९ ॥ मयूरो ब्रह्मणो मूर्तिर्वृषभश्च सदा शिवः
 सिंहे च संभेदुर्गवैष्णवो विधिरुच्यते ॥ ३० ॥ क्रौंचो नारायणो देवो व्याघ्रस्त्रिपुरसुंदरी ॥ कालिक कृष्णव्याघ्रश्च लक्ष्मीश्च त्रकपोतकः ॥
 ॥ ३१ ॥ स्नातः पश्यति प्रत्याहिं प्रहृष्टोऽप्येन जायते ॥ तस्मात्प्रयत्नतो भूत्वा धारयेत्पोषयेद्बृहे ॥ ३२ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि मंडलमंडलव
 पि ॥ रजोद्रव्यप्रमाणं च यथोक्तं यत्नवर्जनम् ॥ ३३ ॥ तंडुलोत्थं योत्थं वा वाज्यं मकरोपणम् ॥ यद्भाल्यथा वेषणे जातं हेतुलं गंधकं तथा ॥
 ॥ ३४ ॥ हरितालं सुभद्रं च सदा विघ्नं विवर्जयेत् ॥ हैमंतिकोद्भवं चासितपाषाणमवेच ॥ ३५ ॥ कांचन्याश्च प्रभेदं यच्छस्ते शुक्लगुणं द्विजाः
 ॥ ३६ ॥ क्षोफालिवृत्तं निशया अतस्सिक्तुमानि च ॥ ३६ ॥ किंशुकस्य च पुष्पाणि शस्ते पतितं गुणं भवेत् ॥ नागजंगैरि कंचैव कुसुभं कुसुमानि च ॥
 ॥ ३७ ॥ कुशीतंगुडकं चैव मजिष्ठापंचरंगकम् ॥ विजयापत्रकं चैव बिल्वपत्रं तथैव च ॥ ३८ ॥ पुनर्नवायाः पत्रं च केसरस्य बकस्य च ॥
 कृष्णपाषाणकं चैव कृष्णांशं समूथकम् ॥ ३९ ॥ नागपाषाणकं चैव पुन्नागं दग्धपंचकम् ॥ शंखवर्णलोहविष्टानां गविष्टां च वर्जयेत् ॥ ४० ॥ कर्पूरं
 कुकुमं च वरोचनां रोचनां श्रेयत् ॥ यवशालीयकौर्भिर्न शुक्रं च कारयेत्सुधीः ॥ ४१ ॥ लाक्षां च यद्विगुणं हीयात्तद्भर्जित्वा प्रदापयेत् ॥ आकाशं पृथि

वीचैवभौसरमंतथाज्ञानी ॥४२॥ धरणीसदनस्थानेपंचधाविभजेद्वहिः ॥ पद्मसुल्लिल्यप्रथमंकार्णिकांतदनंतरम् ॥ ४३॥ तर्जन्यमध्यपूर्वोत्थं
 विभजेद्वासमाहितः ॥ तर्जन्यगुण्यगैर्वीतृणमारभ्यचभवेत् ॥४४॥ तृणमारभ्यसामान्येऽक्षेतवामध्यमादितः ॥ राक्षसादिप्रतिष्ठायाग्रक्षेत्रे
 मादितः ॥४५॥ अंगुल्यग्रेचविभजेत्सर्वकामार्थसिद्धये ॥ प्रतिष्ठायाग्रहमखेकाम्येषुपरिवर्जयेत् ॥ ४६॥ सुभद्रमंडलं वक्ष्ये शुभं दं शुभमादि
 शेत् ॥ अतः सुभद्रमुद्दिष्टं स्वर्गमोक्षप्रदायकम् ॥ ४७॥ सार्धहस्तेन मानेन कुर्यान्मंडलमुत्तमम् ॥ चतुर्विंशंगुलैः पूर्णसर्वत्रहस्तमादिशेत् ॥ ४८॥
 कर्तुर्मध्यमहस्त्रस्य मध्यममध्यपर्वणि ॥ मध्यमादीर्घमानेन मानांगुलमिति स्मृतम् ॥ ४९॥ रेखद्वयांतरं यच्च मूलरेखां चान्त्रयेत् ॥ वृद्धां
 गुष्ठनखद्वंद्वमानांगुलमथापिवा ॥ ५०॥ मध्ये निबध्य शंकुं च मुष्टिबाहुप्रमाणतः ॥ त्रिवृत्तं कारयेन्मध्यज्येष्ठोत्तरकनीयकम् ॥ ५१॥ प्रकल्प्य
 कार्णिकादीनि मध्ये चाष्टदलं लिखेत् ॥ बहिःश्चार्कदलं कुर्याद्दर्णानां क्रमकेण तु ॥ ५२॥ पंचमं श्वेतवर्णेन बहिः कुर्यात्त्रिवेष्टनम् ॥ स्तितपीतारुणकुर्व्यात्प
 श्चाद्वेदांगुलांतरे ॥ ५३॥ वेष्येच्छुक्लवर्णेन मध्ये कल्पलतां लिखेत् ॥ सुभद्रमंडलात्पूर्वसर्वतोभद्रकंशृणु ॥ ५४॥ सर्वकार्येषु यज्ञेषु सर्वकल्याण
 माप्नुयात् ॥ मंडलं सर्वतोभद्रं सर्वयज्ञेषु पुष्टिदम् ॥ ५५॥ साधकानां हितार्थाय ईश्वरेणैव भाषितम् ॥ चतुर्विंशत्यंगुलेन हस्तः प्रथमतो भवेत्
 ॥ ५६॥ कोणे सूत्रद्वयं दद्यान्मध्यसूत्रद्वयं पुनः ॥ ततो मत्स्यानिरचयेत्कर्णे सूत्राणि साधकम् ॥ ५७॥ चतुःसूत्रं पातयेच्च पूर्वापरविभागतः ॥
 पुनर्दद्याच्चतुःसूत्रं कर्णसूत्रं पुनर्देत् ॥ ५८॥ इतद्वयपदं यावत्पट्टपंचाशाधिकं तथा ॥ पातयेच्च तथा सूत्रमेवं सप्तदशं भवेत् ॥ ५९॥ ऊर्ध्वपं
 त्तया पदयुगंचाद्योपदचतुष्टयम् ॥ द्वारपार्श्वे भवेद्यावदंतपंत्यापदत्रयम् ॥ ६०॥ रेखा सर्वत्र शुक्ले नरचयेद्यौगिकोत्तमः ॥ पंकजं शुक्लवर्णेनैव
 षण्वोयागकर्मणि ॥ ६१॥ शक्तियोगे भवेद्वत्तं शैवे पीतं विनिर्दिशेत् ॥ प्रतिष्ठासु च सर्वासु शुक्ले भवप्रशस्यते ॥ ६२॥ पतितं कार्णिकाकार्याचतु
 र्भागेन मानतः ॥ शुभं च कोरावस्थाने तापयित्वा विचक्षणः ॥ ६३॥ कार्णिका मूलमारभ्य रेखाः षोडश कल्पयेत् ॥ रेखा मूलभवेच्छुक्लमध्यरेक्तं
 निपातयेत् ॥ ६४॥ अग्रे पीतं भवेदेवं कृत्वा पंकजवेष्टनम् ॥ शुभ्रवर्णेन तद्दद्यात्पीतवर्णेन सर्वतः ॥ ६५॥ मध्यरेक्तं भवेत्तच्च षण्णोडश कल्प
 येत् ॥ कोणेषु रेक्तं दद्याच्च पद्मक्षेत्रेषु निर्दिशेत् ॥ ६६॥ शुक्लेन पीठाग्राणि पीठकोणे पदत्रये ॥ पीतवर्णेन रचयेद्विधं पंक्तिद्वये तथा ॥ ६७॥

शुक्लेनचयेत्पादौपुनःपीतादिवर्णकैः ॥ चित्रंशोभनंकार्यतत्रकल्पलतान्यसेत् ॥ ६८ ॥ मानंकल्पलतायावद्व्यंगुलपरिकीर्तितम् ॥ द्वेद्वे
 शस्तंचप्रमणंशंखावर्तक्रमात्रयम् ॥ ६९ ॥ ग्रंथौग्रंथौषुष्पफलनानावर्णेनभावेयत् ॥ नानापशुगणैर्युक्तंनानापक्षिगणैर्युतम् ॥ ७० ॥
 वषण्वेगारुण्डंशस्तंशैवेकाशृषंलिखेत् ॥ शक्तेव्याघ्रंतथेशचशरभंहरिमालिखेत् ॥ ७१ ॥ शोभापीतेचरचयेदुपशोभांचपीतकैः ॥ कोणे
 पुष्पवर्णैर्नवहिरैःस्याद्द्वेहनत्रयम् ॥ ७२ ॥ शुक्लपीतारुणैःकार्यमंडलस्यान्मनोरमम् ॥ सर्वतोभद्रमपरं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ७३ ॥
 सर्वज्ञानमयंशुद्धंधर्मकामार्थदायकम् ॥ चतुर्भ्रमसंकृत्वादिग्न्योद्गादशधाद्विजाः ॥ ७४ ॥ पीतयेतत्रसूत्राणि कोष्ठांनादृश्यतेशतम् ॥
 चतुश्चत्वारिंशदाद्यं पश्चात्पञ्चत्रिंशतांबुजम् ॥ ७५ ॥ कोष्ठं प्रकल्पयेत्पीठं पत्तया चैवात्रवीथिका ॥ द्वारशोभयेथावृषमुपशोभंचदृश्यते ॥ ७६ ॥
 अवशिष्टैः पदैः कुर्यात्सद्भिस्तन्त्राणिमंत्रविवेत् ॥ विदध्यात्पूववच्छेषमेषमंडलं भवेत् ॥ ७७ ॥ पूर्वोक्तमंडले विद्वन्धरणीसिदनं बहिः ॥ मध्ये
 कल्पलताकार्याविहिः कोणेषु सत्तमाः ॥ ७८ ॥ गुलालीतुर्वर्णेन महामत इति स्मृतः ॥ शोभोपशोभेशोभाप्राकुर्यद्विमंडलं भवेत् ॥ ७९ ॥
 एतद्विसर्वतोभद्रं राशि युक्तमतः परम् ॥ शतपत्रं वज्रनाभं विवनाभं सहस्रकर्म ॥ ८० ॥ गजाह्वं च गजाकारं मध्ये तं समलंकृतम् ॥
 चतुश्चन्द्रे चन्द्रविम्बाश्चंद्रकांतमुदाहृतम् ॥ ८१ ॥ बहिर्द्वादशभिः सूर्यैः सूर्याक्रांतं प्रकीर्तितम् ॥ शोखरीत्रिपुटं चैव शतपत्रं च प्रक्रमात् ॥ ८२ ॥
 सहस्रमेव विप्रेन्द्राः पद्मांतियस्य स्वस्तिकम् ॥ स्वस्तिकं तद्भवेद्दिप्राः पुष्करं वज्रसंमतम् ॥ ८३ ॥ चिंतामणिं कुंकुमांशं खातं च हरिवल्लभम् ॥
 पञ्चसिंहासनस्थं च पंचसिंहासनं विदुः ॥ ८४ ॥ तद्भृषासनं ज्ञेयं शिखिरं पांशुखिध्वजम् ॥ नारसिंहं पद्माभं कपोतास्त्यं तथा भवेत् ॥ ८५ ॥
 गारुडं मेरुगर्भं च नीलकण्ठं नराकृतिम् ॥ शतक्रतुगजाह्वं श्राविवं वनवसूत्रकम् ॥ ८६ ॥ अष्टास्रमष्टकोणाद्यं बहिः पद्मवर्णं कृतम् ॥ कामद्वये
 नपुटितं सहस्रं पद्मवोष्टितम् ॥ ८७ ॥ त्र्यस्रगर्भं पङ्कजं च त्र्यस्रं तत्परिकीर्तितम् ॥ अष्टपत्राणि वै मेरुसुमंरुताद्विपर्यये ॥ ८८ ॥ महामहामेरुपृ
 ष्टशतत्रयच्छदैर्द्यूतम् ॥ छिद्रव्यक्तिप्रयच्छामि यथा मानेन भाद्विजाः ॥ ८९ ॥ वसु ८ दिग् १० विंशैश्चैव २० चत्वारिंशत् ४० शता
 र्धकम् ५० ॥ दंडिश्रवणसंपन्न ६० माकाशं वसुसंमितम् ॥ ९० ॥ शतविंशाधिकं चैव १२० दलानि तदनंतरम् ॥ शुक्लरक्तं चाष्टवर्णैर्वि

वोष्टपरिपूरयेत् ॥ ९१ ॥ शुक्लेनपङ्कजंतत्रपश्चात्कुर्यान्निवेष्टनम् ॥ शतपत्रमथोविष्यविम्बरजोतिकथ्यते ॥ ९२ ॥ स्थंडिलेकुशहस्तेचपूर्व
 द्वेष्टयेत्कमात् ॥ वसु ८ पंचकला १६ पंचविंशकं २६ तत्रपत्रकात् ॥ ९३ ॥ चत्वारिंशत्ततःपश्चा ४० दशोत्तरशतं १०८ भवेत् ॥ शुक्लंशो
 णंतथापतंश्यामशुक्लैरनंतरम् ॥ ९४ ॥ विलोमदलसंधानिशक्तेःशेषेषुषट्पुरम् ॥ वेष्टयेत्पञ्चवर्णनशक्कादीनिसमंततः ॥ ९५ ॥ रक्तपी
 तैःसमास्तीर्यकोणाच्छुक्लेनपूरयेत् ॥ स्थंडिलेत्तरहस्तेनअष्टहस्तंप्रकल्पयेत् ॥ ९६ ॥ मंडलंविंशजस्यअष्टोत्तरच्छदैर्वृतम् ॥ वसुपंच
 शक्तिविंशचत्वारिंशच्छताद्विकम् ॥ ९७ ॥ त्र्यूतुपत्रमुवृत्तस्यादृतयुक्तंसबिल्वकम् ॥ चत्वारिंशद्वयैवगगनेनसमावृतम् ॥ ९८ ॥ शतं
 विंशाधिकशतंद्विशतंविंशमुत्तमम् ॥ वेष्टनासेचत्रिशतंप्रक्रमादथवर्धयेत् ॥ ९९ ॥ लवलाभमथोविष्येसाद्वहस्तंप्रमाणतः ॥ नवविं
 शंकल्पयेत्तुचतुःसुत्राणिपातयेत् ॥ १०० ॥ दक्षिणोत्तरतश्चैवतद्वदेवविजानिहि ॥ पतितेनरेतःपुटितामध्यशुक्लंविभाव्यते ॥ १०१ ॥
 ग्रहपक्षेत्रपीतेनमध्यैरक्तंप्रतिष्ठितम् ॥ सर्वैरेखाश्चशुक्लेनपौष्टिकेपीतमादिशेत् ॥ १०२ ॥ सश्रांतिकेनयोक्तव्यःकामरक्तंविनिर्देशेत् ॥
 मध्येतुपङ्कजंरक्तंयुग्मसोमस्यपङ्कजम् ॥ १०३ ॥ शुक्लंनतत्कुर्यात्पीतवर्णमुदस्यच ॥ ऐशान्यांचोत्तरेभागगुरोःपीतंतुपङ्कजम् ॥ १०४ ॥
 पूर्वस्यांदिशिशुक्रस्यपङ्कजंशुभ्रवर्णकम् ॥ वारुणेतुशनैःकृष्णनैःरक्त्यांधूम्रवर्णकम् ॥ १०५ ॥ राहोःप्रकल्पयेत्तच्चकेतोरपिनियोजयेत् ॥
 वायव्यांदिशिसंयोज्यपङ्कजविलिखेत्ततः ॥ १०६ ॥ विलोमेदलसंधीनिपूरयेत्सुविचक्षणः ॥ बहिःपंचरजैःकार्ययुवदुर्गविभूषितम् ॥ १०७ ॥
 पूर्वपश्चिमदिग्भागेशुक्लस्यद्वारेदेशतः ॥ दक्षिणोत्तरदिग्भागैरक्तमेवप्रशस्यते ॥ १०८ ॥ त्रिस्थानेसममध्येचद्रादंशुलप्रक्रमात् ॥
 द्विहस्तादावंगुलेनवर्द्धयेत्तद्विभागतः ॥ १०९ ॥ पञ्चाब्जमण्डलंज्ञेयंचतुःस्वस्तिकभूषितम् ॥ ११० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्व
 णिद्वितीयभागोद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ नकुर्यादक्षिणाहीनमानहीनकारयेत् ॥ अमानेनहतोयज्ञस्तस्मान्मा
 नंप्रशस्यते ॥ १ ॥ यस्ययज्ञस्यन्यमानंतत्तुतेनवयोजयेत् ॥ २ ॥ आचार्यहोतृब्रह्मणावि
 धिज्ञःसहकर्तृकः ॥ यस्ययज्ञेपापकश्चजातिहीनःप्रवेशयेत् ॥ ३ ॥ अशीतिभिर्वराट्श्रपणइत्याभिधीयते ॥ तैस्तुषोडशभिर्ज्ञेयपुरा

णंसतभिस्तुतैः ॥ ४ ॥ राजतैश्चाष्टभिःस्वर्णयज्ञादौदक्षिणास्मृता ॥ महारामेद्विसौवर्णकूपेस्वर्णार्धमेवच ॥ ५ ॥ तुलस्यामलकीया
 गेसुवर्णकंप्रचक्षते ॥ यकृच्छोकेचसौवर्णलक्षस्वर्णचतुष्टयम् ॥ ६ ॥ नवमेकोटिहोमेचदेवतानांचस्थापने ॥ प्रासादस्यसमुत्सर्गेअष्टादशसुवर्ण
 काः ॥ ७ ॥ तडागेषुष्करिण्यांचअर्धपरिकीर्तितम् ॥ महादानेचदीक्षायांवृषोत्सर्गचसत्तमाः ॥ ८ ॥ जीवतश्चवृषोत्सर्गयाश्राद्धेतथै
 वच ॥ अविस्तसाध्यमानेनयज्ञकुर्वात्कलयुगे ॥ ९ ॥ दंपत्योश्चवृषोत्सर्गमानमेकमुदाहृतम् ॥ बहुभिःक्रियमाणोपियागएकमहोत्तमैः
 ॥ १० ॥ राज्ञःकरग्रहैचैवदीक्षायांदानकर्मणि ॥ अशीतिरित्तिंस्वर्णश्रवणेभारतस्यच ॥ ११ ॥ ग्रहयोगप्रतिष्ठायांमुवर्णशतरत्तिकः ॥ लक्ष
 होमेचायुतेचकोट्यामेवंविधीयते ॥ १२ ॥ देवानांब्राह्मणानांचदानंयस्यप्रकल्पितम् ॥ तस्यैवदेयंतद्दानंसाङ्गोपाङ्गसदक्षिणम् ॥ १३ ॥
 नानास्याकिञ्चिदातव्यंसंगभोगोभवेद्यतः ॥ गृहीतुकृत्वायदानंतदतस्यऋणीभवेत् ॥ १४ ॥ यज्ञेऽशुहोमंयद्द्रव्यंकाष्ठमाज्यादिकंचयत् ॥
 तत्रायकस्यपूजायांद्रव्यमाहुर्विनिर्मितम् ॥ १५ ॥ अनादिदेवताचार्यांपूजास्नानादिकर्मणि ॥ यस्याहणादिकद्रव्यंतस्यदेवस्यतद्भवेत्
 ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षंदक्षिणांदद्याद्यज्ञदानव्रतादिके ॥ अदक्षिणैवकार्यप्रकुर्याद्भूरिदक्षिणम् ॥ १७ ॥ अतोदत्तंपुरादत्तंदातव्यंचैवसंप्रति ॥
 परस्वोदारबुद्धीनांसासाहिदक्षिणाभवेत् ॥ १८ ॥ दत्तानिबिधिवत्पुंसदेवदानानियानिहि ॥ दासीदासगवादीनिमनसायानिकर्हिचित्
 ॥ १९ ॥ दातव्यान्यपितान्येवकारयेत्परिवर्तनम् ॥ एकस्यानेकदानंचंदेत्काश्चित्पृथक्पृथक् ॥ २० ॥ वरणंचकदाकुर्यात्तत्रै
 कुर्याच्चिदक्षिणाम् ॥ रत्नस्यदक्षिणादेयाकांचनंसमुदाहृतम् ॥ २१ ॥ काञ्चनस्यभवेद्वाप्यरौप्येकाञ्चनमुदिशेत् ॥ भूमेर्भूमिदे
 क्षिणास्याद्रत्नस्यवस्त्रदक्षिणा ॥ २२ ॥ पानीयस्यतुपानीयंब्राह्मणांब्राहिदक्षिणा ॥ गजस्यदक्षिणाच्छागोह्यधस्यमेघईरितः
 ॥ २३ ॥ पशूनांचचतुष्पादादेवस्यदेवदक्षिणा ॥ यज्ञोमानस्यषड्भागोद्विगुणःपरिकीर्तितः ॥ २४ ॥ आचार्यैस्त्वैवभागैकंयजमानःप्रदा
 स्यति ॥ पापैस्तुक्कलत्राणांभागैकंतदन्तरम् ॥ २५ ॥ पात्राणामृत्विगादीनांभागत्रयमुदाहृतम् ॥ सर्वसत्त्वस्यभागैकंस्वल्पंचेच्छृणुगो
 रवात् ॥ २६ ॥ आचार्याद्यंशतःकाश्चित्क्षिणवित्तंसमाहरेत् ॥ अमूल्यंवर्गमूल्ययद्भवेद्देदक्षिणोत्तमा ॥ २७ ॥ मानाशौतुयज्ञानांयेह

यं यज्ञसिद्धये ॥ देवतापुस्तंकरत्नंगवोधान्यतिलास्तथा ॥ २८ ॥ नमेरुफलपुष्पाणि देयान्येता निसर्वतः ॥ चतुश्चक्राङ्कितो यस्तु सांद्रो वृत्तोज
 नार्दनः ॥ २९ ॥ देवताप्रतिमाद्यं च शिरोनाभिस्तथैव च ॥ श्वेतलिङ्गरत्नलिङ्गमिन्द्रनीलादिकंच यत् ॥ ३० ॥ दक्षिणवर्तेशं च हरिवंशस्तथा
 खिलः ॥ कपिलो नीलवृषभः सोमधान्यस्तथैव च ॥ ३१ ॥ अमूल्यान्याहुरेता निदत्तान त फलानि च ॥ स्वर्णपादो भवेन्मूल्यं शालिग्रामस्य दक्षिणा
 ॥ ३२ ॥ शुद्रलिङ्गस्वर्णमूल्यं पादार्धं श्रीधरोपि च ॥ अनन्तो नन्तमित्युक्तं पादार्धवाणलिङ्गके ॥ ३३ ॥ यथापुस्तकमात्रेण स्वर्णपादार्धं
 मिष्यते ॥ ज्योतिषैर्धसुवर्णस्य रजतार्धवृषे तथा ॥ ३४ ॥ हरिवंशेशो कश्चेत्स्वर्णमैकंप्रकीर्तितम् ॥ धर्मशालस्य साहस्रे रजतत्रयमपि रि
 तम् ॥ ३५ ॥ कपिलायां सुवर्णार्धं धेनुमात्रेण पुण्यकम् ॥ प्रायश्चित्तविधौ ज्ञेयं धेनुमात्रेण पुण्यकम् ॥ ३६ ॥ पुराणत्रितयचान्येर्वीर्यहनिद्वयं
 भवेत् ॥ कृष्णवृषे षट्पुराणं श्वेतेन वपुराणकम् ॥ ३७ ॥ द्वात्रिंशच्च पुराणं स्याद्दूषेन लिखेत्थैव च ॥ नमरोऽप्रतिचक्रे च द्वादशस्वर्णरत्तिकाः ॥ ३८ ॥
 मूल्यं श्रीफलमात्रेऽपि पुराणं द्वितयं भवेत् ॥ पङ्क्तयेऽपि तुर्यं कविद्यात्कलौ पणव्यवस्थया ॥ ३९ ॥ धात्रीफलस्य प्रत्येकं भवेद्भजतमाषकम् ॥
 एतान्याहुः श्रद्धास्तानि मूलयोगे परं विदुः ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे मूल्यकथने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ४१ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ पूर्णपात्रमथो वक्ष्ये यज्ञसाधारणेऽपि च ॥ कामहोमे भवेन्मुष्टिमुष्टि रौद्रिष्टौ तु कुञ्चिका ॥ १ ॥ एकैककुञ्चिमानेन कुयत्पात्राणि
 वै सदा ॥ पात्राणि च पृथक् कृत्वा स्थापयेद्द्वारदेशतः ॥ २ ॥ सिद्धानां खड्गधाराणां प्रत्येकस्य दिनक्रमात् ॥ तत्रैव दद्यान्नान्यत्र न कुशोऽन्यथं
 क्वचित् ॥ ३ ॥ कुंडानां कुङ्कुलानां च वेदनं यादृशं शृणु ॥ चतुरस्रपदस्यापि रौप्यार्धचकलयुगे ॥ ४ ॥ द्वे रौप्ये सर्वतो भद्रे कौञ्चघ्राणे च तुर्ये
 कम् ॥ महासिंहासने पञ्चदशपात्रे तदर्थकम् ॥ ५ ॥ सहस्रारे मेरुपृष्ठे तुर्यौप्यवृषाधिकम् ॥ वृषे गले च वृषभं शेषे रौप्यसहस्रकम् ॥ ६ ॥ चतु
 रस्रस्य निमाणं स्वर्णपादः कलौ युगे ॥ महाकुंडे तु द्विगुणं च तुर्यौप्यनिवेदयेत् ॥ ७ ॥ पद्मकुंडे तु वृषभमर्धचन्द्रे तुर्यौप्यकम् ॥ यो नि कुंडे देदेद्भेनुमद्यार्धं
 स्वर्णमाषकम् ॥ ८ ॥ षडस्रे तु तदर्थं स्याद्वागे माषद्वयं भवेत् ॥ शैवं चोद्यापने चैव प्रत्यह्ना स्वर्णमाषकम् ॥ ९ ॥ दारणे हस्तमात्रं स्यात्स्वर्णकृष्णलंकं
 भवेत् ॥ इष्टकाकरणे चैव प्रत्यह्ना स्यात्पणद्वयम् ॥ १० ॥ खण्डे दशवराटं स्याद्दहनमाने तु काकिणी ॥ तडागे पुष्करिण्यां च खनने प्रथमाङ्गके ॥ ११ ॥

सप्तहस्तमितेकुण्डेनिम्नेआबद्धमात्रकम् ॥ पुराणस्यचएकांशंवेतनंपरिकीर्तितम् ॥ १२ ॥ वर्धयेत्पणमानत्रेनिम्नेपत्रेचप्रक्रमात् ॥
 बृहत्कृपस्यनिर्माणेप्रत्यहंचपणद्वयम् ॥ १३ ॥ शैलेज्ञेयकाञ्चनस्यरत्तिकागृहकर्मणि ॥ कोष्ठेज्ञेयसाद्वर्णंरङ्गादिरचितेपणम् ॥ १४ ॥
 वृक्षाणोरपणेदद्यात्प्रत्यहासाधमाषकम् ॥ सेतुबंधेपङ्क्तिचपणद्वयंचकाकिणी ॥ १५ ॥ पणेपणेतुताम्रस्यदद्यात्पणचतुष्टयम् ॥ घट
 नेकांस्यसोसानापणत्रयमुदाहृतम् ॥ १६ ॥ अथवादिनसंख्यानपणैकंचसकाकिणी ॥ सुवर्णस्यपणैकेतुपुराणंरत्नकुट्टिमे ॥ १७ ॥ रजतेतु
 तदर्धस्यात्स्फाटिकस्यचदारुणे ॥ दिनसंख्यापणद्वंद्वंरत्नानामथकुड्मलम् ॥ १८ ॥ मणिबंधेमणैज्ञेयकाकिणीपरिकीर्तिता ॥ चतुर्वराटम
 धिकंस्फाटिकेमणिवेधने ॥ १९ ॥ कांस्यतालस्यनिर्माणेधमनेतुपणत्रयम् ॥ लक्षानिर्माणेकैक्यैतदर्थमपिकीर्तितम् ॥ २० ॥ गवानांदोह
 नेचैववराटतूर्यवेतनम् ॥ वेतनेवस्त्रनिर्माणेपत्रेहस्तपणत्रयम् ॥ २१ ॥ अविवस्त्रस्यनिर्माणेस्यद्वंद्वंनंदशकाकिनी ॥ पिधानवस्त्रनिर्माणेत्रिपणं
 परिकीर्तितम् ॥ २२ ॥ दशकाकिणीऊर्ध्वार्धस्तद्वचयेपण्यवेतनम् ॥ वंशान्वितस्यप्रत्यहापणस्यार्धेसकाकिणी ॥ २३ ॥ लोहकारस्यच
 तथानापितस्यचवेतनम् ॥ शिरसातस्यवपनेविज्ञेयादशकाकिणी ॥ २४ ॥ सस्मश्रुनखमानेतुप्रदद्यात्काकिणीद्वयम् ॥ नारीणामथसं
 स्कारेनखचित्रादिरञ्जने ॥ २५ ॥ सकाकिणीपणंतच्चसवित्रेचपयोधरे ॥ पणानंतुर्येकंदद्यात्सोमंतस्यालकेतथा ॥ २६ ॥ पदचित्रेतुसा
 र्द्धस्याद्रीवाणांशुधधारणे ॥ धान्यानारोपणेचैवदिनैकेपणवेतनम् ॥ २७ ॥ लवणेतुतादेयाणुवाकानांचरोपणे ॥ दण्डपत्रस्यसंस्कारे
 मरीचानांतैवच ॥ २८ ॥ पणद्वयंवराटानामधिकंदशमेवतु ॥ हलेहलेपणैकंस्यात्काकिण्यधिकमेवच ॥ २९ ॥ पणत्रयंचकपणम
 हिषाणांपणाधिकम् ॥ नराणांवाहनेचैवपणैकंदशकाकिणी ॥ ३० ॥ दासीनांगर्दभानांचअधिकंकाकिणीद्वयम् ॥ क्षालनेचापिवस्त्रस्य
 तैलक्षारगविर्जिते ॥ ३१ ॥ वस्त्रेप्रतिपणंदद्याद्वर्धेप्रत्येऽपिवर्धयेत् ॥ सद्यःप्रक्षालनेऽप्यर्धंदिनादावधिकंभवेत् ॥ ३२ ॥ धेतवस्त्रेभवेद्भू
 नंपदेभूश्मेचवर्द्धयेत् ॥ मृत्तिकानांसमुद्धारेकुहलेचक्षुपीडने ॥ ३३ ॥ वेतनंपुष्पसंस्कारेसहस्रेदशकाकिणी ॥ काकिणीसिद्धिवद्धेचद्वि
 गुणंकंठमालिका ॥ ३४ ॥ अबद्धेद्व्यंगुलंयावन्पुण्डमालाप्रकीर्तिता ॥ हस्तत्रयेकण्ठमालाआनाभिकमलावधि ॥ ३५ ॥ काकिणीकत्रयं

चैव निर्माणे द्विजसत्तमाः ॥ मालत्याश्चतुलस्याश्चजातिथूथोश्चसत्तमाः ॥ ३६ ॥ तदार्धार्धमारुतेन दमनेबकुलस्यच ॥ वेतनं दीपतैलेच आ-
 ज्यस्यपरिवर्धयेत् ॥ ३७ ॥ यामेयामैरौग्यमर्षस्नेहेचैवतुकाकिणी ॥ सार्धगुलप्रमाणेन वस्त्रवर्तिविदुर्बुधाः ॥ ३८ ॥ षडंगुलेन दैर्घ्यचनन्यू-
 ननाधिकं भवेत् ॥ पञ्चविंशतिभिः संख्यातं तु भिद्विजसत्तमाः ॥ ३९ ॥ पञ्चाङ्गुलेन मानेन कर्तव्यः सुसमाहितः ॥ हस्तोच्छ्रये प्रदद्यात्तुमु-
 ष्टिहस्तेतुमध्यमम् ॥ ४० ॥ त्रिहस्तेचतुहस्तेवाउत्तमं मानमरितम् ॥ स्वर्णधारेह तोराजारजते सर्वकामदः ॥ ४१ ॥ ताम्रेचायुः क्षयकर-
 मायसेदुर्गतिप्रदः ॥ इस्तस्य करमर्दस्य प्रशस्तोत्तरुच्यते ॥ ४२ ॥ दीपाधारकां स्यमयं तथारिति मयस्यच ॥ अभावे मृन्मयस्यैव मृ-
 न्मये मानवर्जितम् ॥ ४३ ॥ दशाङ्गुलपूके मूल्यं विंशकेतुपत्रयम् ॥ द्वादशकांगुलेऽप्यर्धवर्तिधूपायवर्तयेत् ॥ ४४ ॥ हस्ते पंचप्रमाणं च-
 वस्त्रैः कुर्याच्चवर्तिकां ॥ पञ्चविंशतिभिर्वर्षाः समहार्वातिरुच्यते ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४६ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कलशानां विनिर्णयम् ॥ यस्यापैते च मांगल्ये यात्रासिद्धिश्च जायते ॥ १ ॥
 सप्ताङ्गकलशे ज्ञेयं पञ्चाङ्गमथवापुनः ॥ वारिमात्रेण संपूर्णेन सासिद्धिः प्रजायते ॥ २ ॥ अथवा क्षतपुष्पेषु देवमावाह्यं प्रजयेत् ॥ न चान्यत्र
 यजेद्देवान् विफलं परिकीर्तितम् ॥ ३ ॥ वटस्याश्च त्वष्टृक्षस्य धातकी बिल्वकस्य च ॥ पञ्चपल्लवमुद्दिष्टविन्यसेत्कलशोपरि ॥ ४ ॥ सौवर्णा-
 राजतावापिताम्राद्या मृन्मयैस्तथा ॥ कलशः क्रमशः प्रोक्ता यथावितानुसारतः ॥ ५ ॥ अभेदाः सुषमाः शुभाः सर्वे आद्याः सुप्ररिताः ॥ नि-
 श्चिद्राक्षजवैश्वेसे च नान्ये कर्षकः ॥ ६ ॥ एकत्रिंशदङ्गुलं कुर्यात्कालाहे द्विगुणं शतम् ॥ मुखं चाष्टाङ्गुलं तस्य द्वाङ्गुलं च वरार्थं ॥ ७ ॥ तै-
 जसैः कारयेन्मानं मृन्मये मानमुच्यते ॥ कलशोदकनिर्माणे अमानं नैव योजयेत् ॥ ८ ॥ कलशस्थपनं ध्वज्यत्रसन्निहिताः सुराः ॥ व्युत्क्रमे-
 ण प्रविन्यासे या तु धानोहोरेत्कल ॥ ९ ॥ यज्ञे साधारणं ध्वज्यद्विधानं यथा मतम् ॥ स्वस्तिकोपरि विन्यासे संपूर्णस्यार्धमानके ॥ १० ॥ च-
 तुरस्रोत्तरं भित्त्वा चोर्ध्वाधो मानतः समम् ॥ तुर्यमुत्राणि मतिमान् पञ्चपूर्वाय तनानि च ॥ ११ ॥ माजयेत्स्वस्तिकां कारं तु यमात्रं तथा भवेत् ॥
 स्वस्तिकं जायते तत्र कलशानां तथासनम् ॥ १२ ॥ स्येनापृथिवीति मंत्रेण कुर्वाद्धूमिपरिग्रहम् ॥ मध्यमानां भिकाभ्यां च न्यसेत्पातालं

मुखम् ॥ १३ ॥ ऋषिर्नारायणोऽस्यस्याद्वायत्रादेवतारविः ॥ विनियोगः स्थापने च तथा मूर्तिप्रग्रहः ॥ १४ ॥ धान्यमर्पतिमन्त्रेण धान्यं
 मूर्तं परिस्तवेत् ॥ अस्य मन्त्रस्य च ऋषिर्गौतमः परिकीर्तितः ॥ १५ ॥ अनुष्टुप् च भवेच्छन्दो देवतास्य गुरुः स्मृतः ॥ आजिघ्रं कलशं महा
 स्थापयेत्कलशं ततः ॥ १६ ॥ कनिष्ठांगुष्ठकृत्यक्काकुम्भाग्रे उदरेऽपि च ॥ विन्यासश्चैव कर्तव्यं ह्यंगुलब्रह्ममुद्रया ॥ १७ ॥ आजिघ्रस्य
 च मन्त्रस्य ऋषिर्भग उदाहृतः ॥ पङ्क्तिश्छन्दश्च उद्दिष्टो देवताविष्णुरव्ययः ॥ १८ ॥ कलशस्थापने चैव सोमयोगे च योजयेत् ॥ पंचनद्योति
 मन्त्रेण शिषे ह्यङ्गजलं ततः ॥ १९ ॥ देवतापरमात्रिष्टुब्देवतासोमभाविताः ॥ विनियोगः पल्लवे च विन्यसेत्परिकीर्तितः ॥ २० ॥ याः फलि
 नीतिमन्त्रेण प्रदद्यात्स फलाक्षतम् ॥ याः फलिनीतिमन्त्रस्य ऋषिः कमलसंज्ञकः ॥ २१ ॥ त्रिष्टुब्धद्वे गणपतिदेवतापरिकीर्तितः ॥ बदरं नाग
 रै चैव यात्री च पिबुमर्दकम् ॥ २२ ॥ जीवंतो पीवरे चैव फलान्येतानि वर्जयेत् ॥ हिरण्यगर्भेति ऋचापञ्चरत्नानि निक्षिपेत् ॥ २३ ॥ ऋषिर्हि
 रण्यगर्भेति छन्दश्चिषुबुदाहृतम् ॥ सविता देवता चास्य रत्नान्यस्येति योजयेत् ॥ २४ ॥ अमृतीकरणं कुर्याद्देवगुल्बनमेव च ॥ वरुणस्य
 त्वेति ऋषिर्वरुणां तरे योजयेत् ॥ २५ ॥ श्रीश्च ते इति मन्त्रेण दद्यात्पुष्पसंचन्दनम् ॥ गन्धद्वारेति मन्त्रेण दद्याद्गन्धं विलोडितम् ॥ २६ ॥
 काण्डादिति च मन्त्रेण दद्याद्ब्रह्मक्षतं पुनः ॥ ब्रह्मक्षतं पुनः ॥ २७ ॥ तिलाश्च माषा मुद्गाश्च दद्यात्माकाः शाल्यः स्मृ
 ताः ॥ पञ्चधान्यगणः प्रोक्तः सर्वा र्षिणिषूदनः ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ४४ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथ मासाश्रयं कर्म कर्तुमासानि रूपम् ॥ क्रियते तद्दिनं सङ्ख्ये भवेन्मासश्चतुर्विधः ॥ १ ॥ चान्द्रः सौरः सावनश्च ना
 क्षत्रश्च तथा परः ॥ शुक्लप्रतिपदं प्राप्य यावद्दशैव चेन्दवः ॥ २ ॥ एकराशौ रविर्यावत्समासः सौर उच्यते ॥ त्रिंशता दिवसैर्मासः सावनः परि
 कीर्तितः ॥ ३ ॥ नाक्षत्रमासोऽश्विन्यादिरेव न्यन्तो हि विंश्रुतः ॥ उदयादुदयं यस्तु सावनो दिवसो रेवः ॥ ४ ॥ तत्रैकं कतिथे भग कालो दिव
 स एन्दवः ॥ राशेस्त्रिंशद्भागकालः कालस्त्वेकस्य भास्वतः ॥ ५ ॥ अहोरात्रं तु तज्ज्ञेयं सौरिऽपि भगमानतः ॥ अहोरात्रं साधनस्य मुख्यवृत्त्यै
 व लभ्यते ॥ ६ ॥ सौरै चान्द्रे तूत्पणौ त्रिंशद्भागं त्वदर्शनात् ॥ सावना दिवसाग्राह्या ऋषिणां समये गृहे ॥ ७ ॥ अतिभागव्यवस्थायां प्रायाश्चित

क्रियासुचामन्त्रोपासनकार्यैचअत्रस्यप्राज्ञोनिशोः॥८॥करस्यग्रहणेशोव्यवहारेषुमाःसुच॥यज्ञेषुदिनसंख्यायांग्राह्योमासस्तुसावनः॥९॥
 सौरमासोविवाहादौयदादौःसुप्रगृह्यते ॥ यज्ञेष्वपित्रतेवापिविहितेक्षानकर्मणि ॥ १० ॥ चान्द्रस्तुपार्वणेशोवापिकेष्वष्टकासुच ॥ श्राद्धेषु
 तिथिकार्येषुतिथ्युक्तेषुप्रतेषुच ॥ ११ ॥ नाक्षत्रःसामपादीनामार्यभागविचारणे ॥ करग्रहविधौराज्ञानार्यसर्वजनाकृतिः ॥ १२ ॥ तद्ब्रह्मत्रादि
 मासोक्तंतिथ्युक्तंकर्मदृश्यते॥तत्तुचान्द्रेणकर्तव्यंसाहिचैत्रादिनोच्यते॥१३॥राजोक्तौसावनःप्रोक्तेतिथिसंभागकर्मणि ॥ तत्रसौरभवेद्ब्राह्म्यः
 सौरेशब्दप्रवर्तनात्॥१४॥चित्रानक्षत्रयोगेनचैत्रीसापौर्णमास्मृता॥तयोपलक्षितोमासश्चैत्रइत्यभिधीयते ॥ १५ ॥ सचतिथ्यात्मकोमासश्चान्द्र
 श्रवणभास्करः ॥ चान्द्रश्चैत्र्यतिकोमासोमुख्यश्चैत्रादिसंज्ञकः ॥ १६ ॥ गौणोऽप्यसौयुगाद्यादेरनुरोधेनवर्धनात् ॥ मुख्यःशुक्लादिदशतो
 मासोलक्षणीकोमतः ॥ १७ ॥ चैत्राद्याश्चान्द्रमासायेद्वादशाणितुयोगतः ॥ पौर्णमासीयुताभिस्तुनक्षत्रंनरोभिरे ॥ १८ ॥ विंशत्यव्यये
 पुयावातथाभाद्रपदेनवा ॥ यत्रनपूर्णिमायोगोमासःसस्याद्विनाशकः ॥ १९ ॥ योऽसौयद्यपिचैत्रादनैष्ठिकोऽपिप्रलभ्यते ॥ यथासौरेऽ
 पियातोऽसौयोगोऽयमतिदुर्घटः ॥ २० ॥ तथाचमाससामान्ययोगेनायंभवेत्काचित् ॥ यदिवर्षसहस्रान्तेतदक्षणेवपूर्णिमा ॥ २१ ॥ संयुक्ता
 लभ्यतेयत्रभवेद्ब्राह्म्यविनाशनम् ॥ सूर्याचन्द्रमसौनित्यंकुर्वतीतिथिभोजनम् ॥ २२ ॥ दण्डइत्यमुक्तशेषेनमुज्जितकदाचन ॥ अतिक
 म्यापराभोक्तुंतिथ्येनउभावपि ॥ २३ ॥ यत्रर्विंशतिथिस्तस्मात्संश्रितैकाभवेदिति ॥ त्रिंशताचान्द्रमासौतुचन्द्रेणैकोहिवर्द्धते ॥ २४ ॥
 सचाधिकोयतोऽमासस्ततःस्यादधिसासकः ॥ समरात्रिदिवंकृत्वावैस्वतपुरीगतिम् ॥ २५ ॥ राशेराश्यंतरेसूर्यायावद्ब्रह्मच्छतिभानुमात् ॥
 गच्छन्वर्धयतिपूर्वतिथयस्तास्तुसंचिताः ॥ २६ ॥ वर्धतेतिथयोवायवचुलांयातिदिवाकरः ॥ तुलादिराशिषट्केतुनवर्द्धतेकदाचन ॥ २७ ॥
 स्वभावात्समगत्यातुयतःसंक्रमतेरविः ॥ संचयमानान्तैककाप्रतिमासंविबर्द्धते ॥ २८ ॥ निशास्वपितुसौरैताएकास्मिन्तस्मिन्वर्द्धत्यपि ॥
 संपूर्णत्रिंशतिथिभिर्मास्येकस्मिन्यदाभवेत् ॥ २९ ॥ सचान्द्रमालिनोमासःकोणपादोःसमाहितः ॥ मुक्तोच्छिष्टातुतन्मासादसंस्पृष्टदिवा
 करः ॥ ३० ॥ यदासंक्रमतेलंध्यतदाज्ञेयोमालिन्मुचः ॥ सार्धवर्षद्वयपूर्णेपतत्येवंनिशाकरः ॥ ३१ ॥ परित्यक्ताश्चयावंतोव्युत्क्रमिण्यश्वाः

पुनः ॥ तिथ्यस्तोतिथोक्तव्यानरोनस्यात्संपूरणः ॥ ३२ ॥ नैऋत्यांतिहिताथयजलेतुर्निगच्छति ॥ निर्मममलिनंमसंप्रेतानांचहितायच
 ॥ ३३ ॥ अतःप्रेतक्रियाःसर्वाःकार्यामलिम्लुचेऽपिच ॥ यत्कर्तव्यंनकर्तव्यमलमासेद्विजोत्तमाः ॥ ३४ ॥ तदिदानींप्रवक्ष्यामिकथितंचप्रसं
 गतः ॥ यच्छ्राद्धंप्रेतसंबंधिसर्पेडीकरणावधि ॥ ३५ ॥ मलमासेऽपितत्कार्यविशिष्यतिसर्पिडनम् ॥ यदातुद्रादशोमासोदवान्मलिम्लुचोभ
 वेत् ॥ ३६ ॥ तत्रैवयत्नान्तर्कृतव्याक्रियाप्रेतस्यवार्षिको ॥ मासांतरेपुपतितेत्स्मिन्नेवमलिम्लुचे ॥ ३७ ॥ तदात्रयोदशोमासिकर्त
 व्यंतत्सर्पिडनम् ॥ वर्ज्यमासिकयाश्राद्धमेकतस्मिन्मस्योदशे ॥ ३८ ॥ त्रिंशताघटिकैःश्राद्धंवद्धेतैऽद्यापिसमितम् ॥ कुर्यात्प्रीत्यादिकंकर्म
 प्रयत्नेननमलिम्लुचे ॥ ३९ ॥ नैमित्तिकंचकुर्वीतनाधिकारस्तयोर्भवेत् ॥ तीर्थस्नानमलभ्यंतदाद्यदेवदर्शनम् ॥ ४० ॥ उपवासोदिकं
 कर्मसमिन्तोन्नयनंतथा॥आवर्तंजंषुसवनंपुत्रादिमुखदर्शनम् ॥ ४१ ॥ मलमासेपिकुर्वीतशुक्रेचास्तमुपागते ॥ मलमासेपिकुर्वीतनृपाणामभिषे
 चनम् ॥ ४२ ॥ व्रतारंभंप्रतिष्ठांचचूडाकर्मचमेखलाम् ॥ मंत्रोपासारंहर्यंचमहादानंसुमङ्गलम् ॥ ४३ ॥ विवाहंचगृहारंभंप्रवेशनववेश्मनः ॥
 उपग्रहंगवादीनामाश्रमांतरसंक्रमम् ॥ ४४ ॥ दीर्घमात्रासुनेज्यावैतार्थयात्रावसेचनम् ॥ वर्षवृद्धिवृषोत्सर्गकन्याद्विनयनादिच ॥ ४५ ॥ यज्ञंचका
 मिकंविद्वान्मलमासेविवर्जयेत् ॥ एवमस्तंगतेशुक्रवृद्धवाल्येचसंत्यजेत् ॥ ४६ ॥ पादास्तंचमहास्तंचद्विविधंचास्तमस्यतु ॥ द्विसप्ततिर्दिनान्यस्य
 महास्तंपूर्वतोभवेत् ॥ ४७ ॥ पृथिव्यामेवपादास्तंभवेद्वादशवत्सरान् ॥ ऊनपञ्चाशदधिकंदिवसानांशतद्वयम् ॥ ४८ ॥ प्रतीच्यासुदि
 तःकाव्योद्दश्योभवतिसर्वदा ॥ एकैश्चगुरुण्युक्तोयावत्तिष्ठतिभार्गवः ॥ ४९ ॥ मलमासवत्कर्माणियावदन्यादिसर्वशः ॥ ऋक्षभेदेत्वे
 करशौसंपैक्यदिवानयोः ॥ ५० ॥ गुरोराहोरपितथात्यजेद्विद्वान्नसंशयः ॥ सिंहराशौस्थितःसूर्यैर्विचास्तमुपागते ॥ ५१ ॥
 हेयानियानिकर्माणिनिषिद्धानिमलिम्लुचे ॥ मिथुनस्थेयदाभानैर्मलमासःपतत्यसौ ॥ ५२ ॥ द्विराषाढइत्युत्तरेगौणेऽब्दविवर्त
 नात् ॥ फलंचात्रमृतस्यौर्ध्वदोहिकंमकुर्वता ॥ ५३ ॥ आपाढकीर्तनंकार्यमेवंवर्षांतरेऽपिच ॥ आपाढद्वयसंयुक्तपौर्णमासीद्वयंतथा ॥ ५४ ॥
 शुग्मकर्कटयोरश्याद्विराषाढस्तदाभवेत् ॥ भवेद्गौणोद्विराषाढोराशिस्तत्रैवसंयुते ॥ ५५ ॥ पूर्वत्रिकेतुपतितेतेदेवभगवान्हरिः ॥ कर्कटे

शयनकुंयादागमिष्यपरत्रके ॥ ६६ ॥ कार्किण्यैकुमुतहराशक्रपूजाश्विनेभवेत् ॥ दुर्गात्थानंतुलायांतुविष्णुर्निद्रांजहात्यसौ ॥ ६७ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ छ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ देवंपैतुकं कर्म कालमाश्रित्य वर्तते ॥
 काले तान्येव कर्माणि फलं यच्छति कुर्वताम् ॥ १ ॥ मुहुर्बाल्ये कर्म फलं त्रिकालेऽपि न विद्यते ॥ व्ययोवामुख्यभावेन फलदः कर्मशालिनाम् ॥ २ ॥
 कालस्तु गुणभावेन सर्वकालाश्रिता क्रिया ॥ न कालेन विना किञ्चिन्निष्ठेषु लोकेषु जायते ॥ ३ ॥ अतः कालं प्रवक्ष्यामि निमित्तं कर्मणामिह ॥ काले
 ह्यमूर्तिर्भगवानेक एव तु यद्यपि ॥ ४ ॥ तथाप्युपाधिभेदेन विद्यते कालभेदाभिः ॥ तिथिनक्षत्रवारादौ रात्रियोगादयोपि ॥ ५ ॥ तेऽपि कालाः
 क्षमासराश्विपर्वतरेऽपि च ॥ साधनानि भवन्त्येते स्वातन्त्र्येण न कस्यचित् ॥ ६ ॥ धर्मस्य वाप्यधर्मस्य मुखे व्यापार एव सः ॥ तिथ्यादि
 कालभवेषु निषिद्धं निहितं हितत् ॥ ७ ॥ पालयन् स्वर्गमाप्नोति हि त्वाप्नाप्रोत्य धोगतिम् ॥ साधयंत्यपि कर्माणि परस्परमवेक्ष्यते ॥ ८ ॥
 कालभागानिः सहायो येऽपि स्युः कर्मसाधनाः ॥ तिथौ पूर्वाह्णव्यापिन्यां कुर्वत कर्मवैदिकम् ॥ ९ ॥ एकोऽदिष्टं तु मध्याह्णव्यापिन्यां हिंसमाचरेत् ॥
 पराह्णव्यापिर्न प्राप्यति थिं कुर्यात्तु पार्वणम् ॥ १० ॥ न तु पूर्वाह्णमध्याह्ण पराह्णेषु यथोचितम् ॥ अप्रधाने तु कुर्वीत कर्म देवादिकं च यत् ॥ ११ ॥
 एकोऽहिकालः श्रातस्तु वृद्धिः श्राद्धादिसाधने ॥ नापेक्षते सहाय्यं तत्तिथ्यादिविषुवादिषु ॥ १२ ॥ देवेभ्यो ब्रह्मणा दत्तः पूर्वाह्णस्तिथिभिः सह ॥ पितृ
 भ्यो ह्यपरारहेतु पार्वणस्तु पराविना ॥ १३ ॥ पूर्वाह्णमात्रं प्राप्तौ ततो देवान् प्रजयेत् ॥ पूर्वाह्णस्पृशमात्रेऽपि तिथिखण्डेन चार्पयेत् ॥ १४ ॥
 सर्वादपार्थ्या हिंसा तिथिश्च त्रिविधा भवेत् ॥ सर्वादिलंघयेत्तुल्यादर्पा भवति वाद्धता ॥ १५ ॥ हिंसा तु क्षयजज्ञेया कालभेदेन गृह्यते ॥ सर्वाद
 र्पापे राह्या हिंसा प्राह्या तु पूर्वतः ॥ १६ ॥ शुक्लपक्षे पराग्राह्या कृष्णपूर्वाप्रशस्यते ॥ स्नानदानव्रतैश्चैव विषयगोनिर्दक्षितः ॥ १७ ॥ तिथौ चोदयति
 सविता कालमात्रं च वायुः ॥ अन्यापि सैव विज्ञेया तिथिस्तस्मिन् ब्रह्मर्षिणा ॥ १८ ॥ यथावास्ते रविर्भाति घटिका दशवापि वा ॥ सा तिथिस्तदहो
 रात्रं व्यपेक्ष्य न चेत्तरा ॥ १९ ॥ शुक्ले वायुः दिवा कृष्णे सर्वादपार्थ्या तिथिश्च ॥ यथास्तं स वितायाति पितृकार्ये च सा तिथिः ॥ २० ॥ दिनद्वयेऽ
 पिक्रुते पेक्षस्तं गांतिथिमाश्रयेत् ॥ श्राद्धकालादिकं यत्र तत्र श्राद्धं विधीयते ॥ २१ ॥ व्रते च वृद्धिर्गामिन्या यत्रोदयो रवेर्भवेत् ॥ अमावास्य

पार्षणेचसातिथिःपितृपूजने ॥ २२ ॥ अमावास्यामृतस्यैवपार्षण्यत्रकुञ्चितम् ॥ अस्तगामितिथिर्यत्रसातिथिःपितृमन्दिरम् ॥ २३ ॥
 एकोद्दिष्टंरेतत्रनोदयेचकदाचन ॥ शुक्लपक्षेचकृष्णेचयोयोगः परपूर्वयोः ॥ २४ ॥ पूर्वद्युवोपरद्युवौत्रिसंध्यव्यापिनीतिथिः ॥ सापूज्याच
 स्वकृत्येषुपक्षयोरुभयोरपि ॥ २५ ॥ पूज्यानिव्यस्तसंत्यज्यपूर्वैचैकादशीयुगम् ॥ द्वितीयावह्निनायुक्ताचतुर्थीपंचमीयुता ॥ २६ ॥ एता
 उपोष्यास्तिथयः पुण्याः स्युर्धर्मवैदिभिः ॥ एतद्व्यस्तास्तुपुण्यानिघ्नतिपूर्वकृतान्यपि ॥ २७ ॥ बाणेनविद्धायाषष्ठीमुनिविद्वत्तथाष्टमी ॥
 दशम्येकादशीविद्धात्रयोदश्याश्चतुर्दशी ॥ २८ ॥ अमावास्याभूतविद्वानोपोष्यामुनिनापिच ॥ हंतितुत्रकलत्राणिधनानिसमुपोषिता
 ॥ २९ ॥ विद्धायेनाभिनित्याः स्युर्धुक्तास्तेनाभिनन्दिताः ॥ व्यस्तस्यसंभवेयुग्मंविद्याभवतिसर्वशः ॥ ३० ॥ तामस्तांतुतिथिप्राप्ययु
 ग्मान्यपूज्यतामियुः ॥ युग्मानिचदिवयोगेग्राह्यानिव्यस्तानंदनम् ॥ ३१ ॥ नक्तादिव्रतयोगेतुदिवसंवर्द्धमर्करान् ॥ रात्रियोगश्चतुर्थ्यो
 स्तुविशिष्यपरिशृङ्खते ॥ ३२ ॥ रात्रियोगंविनापिस्त्येकादश्यादिकंव्रतम् ॥ नक्तंजागरणंचैवविनायोगेऽपिज्ञस्यते ॥ ३३ ॥ एकादश्यु
 पवासंतुद्रादशीयोगतश्चरेत् ॥ दिवायोगेतुसंपूर्णेत्यजेदुभयपूर्वतः ॥ ३४ ॥ रात्रियोगेतुसंपूर्णसोपास्यैकादशीसदा ॥ सप्तमीशुक्लपक्षे
 ऽपिपूज्याषष्ठ्यासमन्विता ॥ ३५ ॥ निशितुस्याद्यदश्यासप्तमीनवमीदिवा ॥ उपोष्यकेवलंषष्ठीतोषयेद्वास्करंनरः ॥ ३६ ॥ एवंत्रयोद
 शीकृष्णांविधिप्राप्ताविनाद्विजाः ॥ उपोष्यपार्वतीनाथंतोषयेद्यश्चैकवलम् ॥ ३७ ॥ दिवात्रयोदशीशुक्लाकृष्णोपोष्याचतुर्दशी ॥ परेणापिचतु
 र्दश्याननुकुर्यादमातिथौ ॥ ३८ ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीप्राप्ययदिकुर्यादुपोषणम् ॥ पारणंतुसिनीवाल्यांचतुर्दश्यामुपोषयेत् ॥ ३९ ॥ चतुर्द
 शीमतिक्रम्यसिनीवाल्यांतुपारणात् ॥ व्रतानितस्यनश्यतिप्राङ्मृतानिचतुर्दशी ॥ ४० ॥ सप्तमल्लिताभाद्रशक्तीत्यानंचवारुणी ॥ पूज्याश्चै
 ताः पराः कुर्यात्त्रिसंध्यव्यापिनीष्वपि ॥ ४१ ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीपूर्वपरतोवर्द्धतेयदि ॥ सप्तशक्रशयोंगेतुऋक्षाभावेपरायुता ॥ ४२ ॥
 ऋक्षाभावेपराग्राह्यात्रिसंध्यव्यापिनीष्वपि ॥ श्रावणेचाद्यपदेतुप्रज्ञस्ताश्रकपूजने ॥ ४३ ॥ अभावोचोत्तराषाढाधनिष्ठाचविज्ञिष्यते ॥ दण्डा
 र्धदण्डमेकंवातदुर्धंपलमेववा ॥ ४४ ॥ उदयसंयुताग्राह्यासातिथिश्चोत्तमाभवेत् ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीहात्वापूज्याशुक्लाष्टमीपरा ॥ ४५ ॥ रवि

चक्रवताग्राह्याथेतिध्याद्वरपिच ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीयातुपरमेकंपरेदिने ॥ ४६ ॥ अपरेऽपिचसर्वत्रहलानांवाहनंत्यजेत् ॥ शुक्लैकादश्यामा
 वास्यासंक्रान्त्यांश्राद्धवासरे ॥ ४७ ॥ नराश्वगोगजादीनांवाहनत्पातकीर्भवेत् ॥ कर्तुर्गोमहिषादीनांगर्दभोद्भ्रवरस्यच ॥ ४८ ॥ नवाहये
 द्वासदासींवाहनेनास्तिदूषणम् ॥ बहुकालिकयज्ञेचयज्ञश्राद्धेतथैवच ॥ ४९ ॥ ग्रामांतरेनदोषःस्याद्विविनद्यंतरेऽपिच ॥ नित्यश्राद्धेऽप्य
 म्बुघटेयच्छ्राद्धंमासिकस्यच ॥ ५० ॥ तत्रगोमहिषादीनांवाहनेनास्तिदूषणम् ॥ कुर्यादम्बुघटश्राद्धंनकालनियमःक्वचित् ॥ ५१ ॥ नचान्न
 नियमंकुर्यादश्मपात्रंचर्जेयेत् ॥ तैजसैर्निर्मितंकुंभमथवापक्षपत्रजम् ॥ ५२ ॥ नयोजयेन्मृन्मयेचशूद्राणांमृन्मयेविधिः ॥ निवेदयेच्चमासांति
 मृन्मयवृक्षमूलके ॥ ५३ ॥ आरुफालयेत्परेणैवनवस्त्रंतुकथंचन ॥ पर्वश्राद्धेद्वैवलंकंतथारण्डाश्रमंत्यजेत् ॥ ५४ ॥ मातापितृपरित्यागांतैलह
 व्यादिविक्रयी ॥ चत्वारिंशदुत्सवानांसाष्टानांचरेद्यादि ॥ ५५ ॥ स्त्रियाविमुच्यतेकिश्चित्सत्तरण्डाश्रमीमतः ॥ अष्टचत्वारिंशदद्वंद्वयोयावन्न
 पूर्यते ॥ ५६ ॥ पुत्रभार्याविद्युत्तस्यनास्तियज्ञाधिकारिता ॥ यांतिर्थिसमनुप्राप्यसमुदेतिदिवाकरः ॥ ५७ ॥ स्नानाध्ययनदानेषुसाति
 थिः सकलस्मृता ॥ ययास्तंसंवितायातिकृष्णपक्षेतुसातिथिः ॥ ५८ ॥ पितृणांसकलज्ञेयास्नानदानादिकर्मसु ॥ सप्तमीशुक्लपक्षेयायाव
 दिच्छेच्चखंडिता ॥ ५९ ॥ आद्यभोगेरेः षष्ठ्यांपरादौयाष्टमयुता ॥ यद्यखण्डाभवेत्सैवतदज्ञेयाभवात्मिका ॥ ६० ॥ माघमासे
 नसाप्येवंपूर्वेणरवितोषिणी ॥ मन्वंतरांपरेणैवस्नानदानादिकर्मसु ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीभविष्ये महापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागसप्तमो
 ऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ तिथीनांप्रवरायस्माद्ब्रह्मणसमुदाहृता ॥ प्रतिपादितापरेपूर्वेप्रतिपाद्यनवोद्यते ॥ १ ॥ कार्तिका
 श्वयुजेचैत्रमाघेचापिशेषतः ॥ स्नानंदानंदंशुगुणंशिवविष्णवोश्चपूजनम् ॥ २ ॥ अग्निमिद्वाचकृत्वाचप्रतिपद्यामितिस्मृतम् ॥ हविषासर्वधा
 न्यानिप्राप्नुयादीप्सितंधनम् ॥ ३ ॥ बृहस्पतौद्वितीयायांशुक्लायांविधिपूजनम् ॥ कृत्वा नक्तं समश्रीयाह्लभतेभूतिमीप्सिताम् ॥ ४ ॥ मिथु
 नेकर्केटचैवगोविप्रदमनांतरम् ॥ द्वितीयायातुविप्रेन्द्रास्तासुषोष्यहरिंयजेत् ॥ ५ ॥ यासुषोष्यनवैष्वयंप्रयातिस्त्रीनिंसंशयः ॥ अमूल्यशय
 नंमासंदंपतीप्रतिपूजयेत् ॥ ६ ॥ वासोभिर्गंधपुष्पैश्चनानाभक्ष्यैः पृथग्विधैः ॥ वैशाखेशुक्लपक्षेतुतीयायांतथैवच ॥ ७ ॥ गंगतोयेनरः

स्नानमुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ स्वाति युक्ततृतीयाया विशाखेतु विशेषतः ॥ ८ ॥ माघे तुरोहिणी युक्ता वृषे चाश्वयुजे तथा ॥ तस्यायद्वायते किञ्चि
 त्दक्षयमुदाहृतम् ॥ ९ ॥ विशेषतो ह विष्यान्नमोदकादिसमायुतम् ॥ तोयदानं विशेषेण प्रशंसंति मनीषिणः ॥ १० ॥ गुडकपूरसंयुक्तं ब्रह्म
 लोके महयते ॥ बुधश्रवणसंयुक्ता तृतीयायादिलभ्यते ॥ ११ ॥ तस्यां स्नानोपवासाद्यमक्षयपरिकीर्तितम् ॥ चतुर्थी भरणीयोगे
 भवेच्चरदंन्यदा ॥ १२ ॥ तदाभ्यर्चय मदेवं मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ शिवाज्ञां तु स्वाचैव चतुर्थी त्रिविधा स्मृता ॥ १३ ॥ सापि भाद्रपदे शुक्ला
 शिवलोके सुपूजिता ॥ कार्तिके तु भवेच्छाया तथा माघे तु कीर्त्यते ॥ १४ ॥ तस्यां स्नानं तपोदानमुपवासो जपस्तथा ॥ भवेत्सहस्रगुणितं श्राद्धं
 भवति चाक्षयम् ॥ १५ ॥ गणेशे कारयेत्पूजां मोदकादिभिरादरात् ॥ चतुर्थ्या विघ्ननाशाय सर्वकामप्राप्तिसिद्धये ॥ १६ ॥ श्रावणे मासि पञ्चम्यां
 शुक्लपक्षे विशेषतः ॥ स्नानपथे ब्रवणां श्रगन्धतौर्यैः सुगन्धिभिः ॥ १७ ॥ तेषां कुले प्रयच्छति अभयं प्राणरक्षणम् ॥ द्वादश्ये भयलेखे च गोमये
 न विशेषतः ॥ १८ ॥ पूजयेद्दधिदुग्धाद्यैः सिद्धेरपि भक्तितः ॥ सुते जनार्दने कृष्णपंचम्यां भवनाङ्गणे ॥ १९ ॥ पूजयेन्मनसा देवीं वा मां स्नुही
 तिसंश्रयात् ॥ पिबुमंदस्य पत्राणि स्थापयेद्भवनोदरे ॥ २० ॥ पूजयित्वा नरो देवीं न संप्रभयमाप्नुयात् ॥ येयं भाद्रपदे षष्ठी च द्विजसत्तम ॥
 ॥ २१ ॥ स्नानदानादिकं सर्वसर्वमक्षयमुच्यते ॥ षष्ठ्यां फलशानो विप्रा विशेषान्माषकार्तिके ॥ २२ ॥ इह चासुत्रमुख्यां चलभते ख्यातिमु
 त्तमाम् ॥ शुक्लपक्षे च सप्तम्यां यादसंक्रमते रविः ॥ २३ ॥ महाजया तदा स्याद्द्वैतसमीभास्करप्रिया ॥ अपराजिता तु भाद्रस्य महापातकना
 शिनी ॥ २४ ॥ ललिता केवलज्ञेया पुत्रपौत्रविवर्द्धिनी ॥ शुक्लवायादिवाकृष्णषष्ठी वा सप्तमतीवा ॥ २५ ॥ रविं वारेण संयुक्ता तिथिः पुण्यत
 मा स्मृता ॥ आश्विनस्य सितपृष्ठम्यामष्टादशमुजयेत् ॥ २६ ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे वा महाविभवि रत्रैः ॥ आषाढे श्रावणे मासि शुक्लपृष्ठम्यां
 च चंडिका ॥ २७ ॥ प्रातः स्नान्त्वा च येद्भक्तयारात्रौ संस्नानपथे द्विजाः ॥ चैत्रमासि सितपृष्ठम्यामशोककुसुमैर्द्विजाः ॥ २८ ॥ अर्चयेन्मन्मथो देवी
 मशोकार्थचसर्वदा ॥ सत्यपृष्ठमसुहृते वारोहिणी संहिताष्टमी ॥ २९ ॥ श्रावणे मासि सिंहैः कच्चित्सापि च शस्यते ॥ एकादशीनां कोटीनां व्रतै
 श्चलभते फलम् ॥ ३० ॥ अतो देशगुणं प्रोक्तं कृत्स्नैस्तत्फलमाप्नुयात् ॥ अशक्तोऽन्यक्रियां कर्तुमुपवासं तु केवलम् ॥ ३१ ॥ कृत्वा विमुच्यते पापा

त्सत्कृत्यकृतांवरः ॥ नकालनिधमस्तत्रनवारनियमः क्वचित् ॥ ३२ ॥ नापिनक्षत्रदोषोऽस्तिवारदोषो न गण्यते ॥ त्रिकालं पूजयेद्देवदिवारा
 त्रौविशेषतः ॥ ३३ ॥ अर्धरात्रिविशेषेण पुष्पैर्नानाविधैरपि ॥ दिवातिथेरलाभेतुनकुयाद्विधिवद्वतम् ॥ ३४ ॥ रात्रिस्पर्शेयदिपरं रज्ज्याम
 पिचाष्टमी ॥ सप्तमीसार्धयामं च रोहिणीवानसंस्पृशेत् ॥ ३५ ॥ व्रतसंकल्पयेत्तत्रनचरात्रौ कदाचन ॥ प्रागारंभं प्रकुर्वीत अधिमात्राधिकेव्रती ॥ ३६ ॥
 विश्वनाथादिदेवानां दर्शनं प्राग्विबर्जयेत् ॥ यत्रतत्रोषवासीस्त्याद्यामाष्टकव्रतं चरेत् ॥ ३७ ॥ यमार्धतत्परं यमोपारणं विचरेद्भूती ॥ तत्परं च
 ऽत्रजन्यं वानकुर्वात्पारणं गृही ॥ ३८ ॥ नक्षत्रयोगे ग्रहणे पूजयेत्परमेश्वरम् ॥ जपहोमादिकं कुयाद्गृहीनोपवसेत्क्वचित् ॥ ३९ ॥ दिवाष्ट
 म्यामुहूर्तैव प्राजापत्येन संयुतम् ॥ तथापि च दिवाकृत्यं समाप्य च व्रतं चरेत् ॥ ४० ॥ मुहूर्तं तिचमासं तिअष्टम्यामपि रोहिणी ॥ उपवासे
 च यो दोषः पूजाहोमः प्रशस्यते ॥ ४१ ॥ नवभ्यां च सदपूज्याः त्रिमासेऽयुता द्विजाः ॥ गृहीत्यात्रियमंचैव यथा कर्मफलप्रदम् ॥ ४२ ॥
 कार्तिकस्य तु मासस्य दशमी शुक्लपक्षिका ॥ तस्यां युक्ता शाना विप्रब्रह्मलोकमवाप्नुयुः ॥ ४३ ॥ दशमी ज्येष्ठमासस्य सा चेदशहरास्मृता ॥
 आश्विनस्य महापुण्या कार्तिके विजयास्मृता ॥ ४४ ॥ एकादशी व्रतपरा सर्वपापप्रणाशिनी ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ता यथा कुर्वति मानवाः ॥
 ॥ ४५ ॥ दशम्यामेकभक्तस्तु संयतः स्याज्जितेन्द्रियः ॥ एकादश्यासु पोष्याश्चादश्यां पारणं चरेत् ॥ ४६ ॥ द्वादशद्वादशीर्हन्ति तस्मा
 तथा चरेद्बुधः ॥ पूर्वैद्युरेकादशी पूर्णापरेहनिचवर्धते ॥ ४७ ॥ नवर्धते द्वादशी तु तदा त्वेवं व्यवस्थितिः ॥ वनवासी परां कुर्वन्तु पूर्वकुयाद्गृहा
 श्रमी ॥ ४८ ॥ पूर्वैरेकादशीत्याज्यावर्धते च तिथिद्वयम् ॥ एकादशी द्वादशी तु तदोपोष्यापरा तिथिः ॥ ४९ ॥ यदा तु पारणयोग्याद्वा
 दशीनोपतिष्ठते ॥ तदा पूर्ववसाग्राह्यात्याज्यावृद्धापरेऽहनि ॥ ५० ॥ एकादशी कलशयुक्ता सा कलद्वादशी यदि ॥ तत्र क्रतुसंमपुण्यं त्रयो
 दश्यां तु पारणम् ॥ ५१ ॥ एकादशी द्वादशी च परेऽहनि नलभ्यते ॥ नोपोष्यासामहादोषेषु त्रयौ त्रयधनक्षयात् ॥ ५२ ॥ एकादशी दशवि
 द्वादश्याल्लितिका यदा ॥ द्वादशी पारणायोग्यावर्धते चापरेऽहनि ॥ ५३ ॥ तदा दिनद्वयेत्याज्यापारणं च नियोगतः ॥ षोडशी ग्रहणं
 दृष्ट्वा द्वादशी लुप्तपारणा ॥ ५४ ॥ चण्डातिथौ व्रतं चैव हतिपुण्यं पुराकृतम् ॥ त्रयोदश्यां याद्विहितं पारणं न तु पुण्यदम् ॥ ५५ ॥ ग्रहाश्रमी

नकुर्याद्वाद्दशमीद्वादशीक्षयात् ॥ यदिरुद्वादशमित्रापरेऽन्हिरविसंक्रमः ॥ ५६ ॥ तथापि संपरित्यज्यद्वादश्यासमुपावसेत् ॥ वज्रालो-
कनमात्रंतुद्दशमीसंविशेद्यदि ॥ ५७ ॥ एकादशीनभोक्तव्यापराहोकादशीतदा ॥ तदाचेद्दशमीविद्धासमुपोष्यानदूषणम् ॥ ५८ ॥ द्वादश्यासु-
पावसंतुयःकरोतिनरोत्तमः ॥ सयातिपरमंस्थानंयत्रविष्णुरनामयः ॥ ५९ ॥ उपोष्यद्दशमीमित्राभोहादेकादशीनरः ॥ निरयंयतिसंप्रेत्यधमं
संततिसंक्षयात् ॥ ६० ॥ रविवारेशुक्रवारसंक्रान्त्यातुदिनक्षये ॥ उपवासंप्रकुर्यात्तपारणंतुविवर्जयेत् ॥ ६१ ॥ शुक्लवायदिवाकृष्णापूर्वसंक-
ल्पितामपि ॥ एकादशीसदाकुर्यान्नैकृष्णेतरांक्वचित् ॥ ६२ ॥ नक्तनवर्त्येत्कृष्णामितिशास्त्रविनिश्चयः ॥ मासैकेकादशीयत्रलभ्यतेशुक्ल-
पक्षके ॥ ६३ ॥ तत्रकुर्यात्कृष्णपक्षेपरार्तिथिर्नगृह्यते ॥ श्रावणीद्वादशीशुक्लाचंद्रभद्रेयदाहरौ ॥ ६४ ॥ तत्रोपोष्याहृषिकेशंपूजयेद्विवर्नरः ॥
श्रावणेचाश्विनेचैवलभ्यतेद्वादशीदिने ॥ ६५ ॥ श्रवणेनसमायुक्तामहतीसांप्रकीर्तिता ॥ पुष्येणद्वादशीयुक्ताफाल्गुनेविजयारुहता ॥ ६६ ॥
कार्तिकेचेत्परित्याज्यामाघेतुनरकंभवेत् ॥ याभाद्रेविजयाप्रोक्ताश्रवणेनसमायुता ॥ ६७ ॥ विशेषःकथ्यतेतत्रयथावद्भूतमाचरेत् ॥ एका-
दश्यासुत्तरतोद्वादशीचदिवांविता ॥ ६८ ॥ निशिपूर्णाद्वादशीचश्रवणेनापिसंयुता ॥ सफलाद्वादशीज्ञेयाउपोष्येषामहाफला ॥ ६९ ॥
द्वादश्यांविष्णुविद्धायांवासुदेवंप्रपूजयेत् ॥ कृष्णायांतुव्रतंकुर्याद्बुधदुःखंसमाचरेत् ॥ ७० ॥ द्वादशीकामविद्धाचेन्मन्यतेनाप्युपोषणम् ॥
हन्यात्पुराकृतंपुण्यत्रयोद्दश्यासुपोषणम् ॥ ७१ ॥ प्रहरेप्रहरेस्नानंशर्वर्याचविधीयते ॥ पूजनंचाम्निकार्यंचषट्सुकार्यंचव्रतंचरेत् ॥ ७२ ॥
एकादशीद्वादशीचप्राप्तोतिश्रवणेयदि ॥ एकादश्यासुपोष्याथद्वादश्यामप्युपावसेत् ॥ ७३ ॥ पारणंतुत्रयोद्दश्यांद्वादशीचैन्नलभ्यते ॥
आमिषान्नंनमुञ्जीतहविष्यान्नेनपारणम् ॥ ७४ ॥ यदातुपारणायोग्यालभ्यतेद्वादशीतदा ॥ तस्यांनातिक्रमोयुक्तस्तदभावेत्रयोद्दशी ॥ ७५ ॥
एकादशीद्वादशीचश्रवणक्षेणसंयुता ॥ विष्णुशृंगलकोनामबुधवारोविधीष्यते ॥ ७६ ॥ दशम्यांसंयतोभूत्वाप्रातरेकादशीदिने ॥
कृत्वातुसङ्गमेस्नानंप्रहरेप्रहरेद्विजाः ॥ ७७ ॥ अनेनविधिनाकृत्वाविजयायाव्रतोत्तमम् ॥ सर्वपापक्षयनीत्वाविष्णुलोकेवसेन्नरः ॥ ७८ ॥
चतुर्गुणानां दिव्यानांथावत्स्याद्विष्णुरूपधृक् ॥ तावदेवहि सर्वत्रसार्वभौमाभवेन्नरः ॥ ७९ ॥ त्रेतायां दशजन्मानिमध्यदेशेषु भोद्विजाः ॥

ततश्चभारतेवर्षेद्वेदांतसारवित् ॥ ८० ॥ पुत्रपौत्रधनैर्गुक्तोऽक्षदोऽनृपसन्निभः ॥ जायतेदशजन्मानि त्रैतायां ब्राह्मणोत्तमः ॥ ८१ ॥
सप्तनीकश्चदीर्घायुर्धर्मकर्मसुपूजितः ॥ भोद्रमासिसितेपक्षेद्वादश्यां प्रथिवीयतिम् ॥ ८२ ॥ शत्रुमुत्थापयेत्प्राहेऽशुभलेशेऽशुभक्षणे ॥
शल्यशाल्मल्यस्यापि सप्तपर्णीयकस्य च ॥ ८३ ॥ एषामन्यतमं वृक्षं पकस्यार्जुनस्य वा ॥ बृहत्कंदं वृक्षस्य द्विचत्वारिंशदङ्गुलैः ॥
॥ ८४ ॥ द्वौ त्रिंशदङ्गुलौ शीपिमानद्वयकथं च वा ॥ त्रिव्यायामं च प्रथमं द्वाविंशैस्तमेव वा ॥ ८५ ॥ हस्तः षोडशवारस्य गृहस्थस्य विशिष्य
ते ॥ हस्तत्रयेण विप्रस्य द्वादशक्षत्रियस्य तु ॥ ८६ ॥ अष्टहस्तं तु वैश्यस्य शूद्रस्य पञ्चहस्तकम् ॥ अन्नतः श्वेतच्छत्रं स्यात्पताकं च पुरे ॥
॥ ८७ ॥ घनसारसमायुक्तां कर्पूरमंडितान्विताम् ॥ रक्तवस्त्रपरिच्छन्नां पुष्पमाल्यैरलङ्कृताम् ॥ ८८ ॥ मञ्चस्थां कारयेत्पूजां भक्त्या च सुहृ-
नरः ॥ सप्तरात्रं चरेत्पूजामैन्द्रमन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ८९ ॥ काकाद्यैर्न स्पृशेद्यातु वैरपक्षे विशेषतः ॥ पताकाया निपातेतु राट्टहार्नि समदिशेत् ॥
॥ ९० ॥ पताकेति स्मृते भग्नमहिषाणां विनाशनम् ॥ स्थूणापाते च भग्नैवाचा श्वहार्नि समदिशेत् ॥ ९१ ॥ तस्करश्च कुलेतस्य प्रायश्चित्तं समाच-
रेत् ॥ तद्विष्णोरिति मन्त्रेण शतपद्मसमन्वितम् ॥ ९२ ॥ विष्णुमुद्दिश्य जुहुयादयुतं पिप्पलस्य च ॥ ग्रहाणां च त्रिभागेन चायुतं जुहुया-
दुधः ॥ ९३ ॥ आदित्यस्याऽदुतमिदं द्विजपातेतु भोद्विजाः ॥ कपोतपाते शुक्रस्य काकादौ भौममादिशेत् ॥ ९४ ॥ भूकंपे जायते विष्टं गुरो-
रदुतमादिशेत् ॥ कीटविद्धे कृते विप्राश्चन्द्रस्याऽदुतमादिशेत् ॥ ९५ ॥ पताकेति स्मृते भग्नैराहोरदुतमादिशेत् ॥ शिवारुवंति चान्द्रस्य
वानरो वास्पृशेत्काचित् ॥ ९६ ॥ केतोरदुतमुद्दिष्टं भूमिकंपेतुं द्विजाः ॥ त्रयोदशीं सितप्राप्य पुष्पैर्नानाविधैरपि ॥ ९७ ॥ काम
देवं समभ्यर्च्य गन्धाद्यैः सुमनोहरैः ॥ चैत्रमासि सितपृष्ठ्यां शनौ शतभिषायादि ॥ ९८ ॥ गंगायां दिल्भ्येत मूर्त्यं ग्रहशतैः समाः ॥ सेयं
महावारुणीति ख्याता कृष्णत्रयोदशी ॥ ९९ ॥ अस्यां स्नानं च दानं च श्राद्धं वा क्षयमुच्यते ॥ मधुमासे सिते पक्षे दम्भभीतिं च तुदशी ॥ १०० ॥
तस्यां मदनमूले च अक्षरः काममर्चयेत् ॥ सयाति परमं स्थानं मदनस्य प्रभावतः ॥ १०१ ॥ जुगुप्सितवचोभिस्तु सम्यक्तुष्टोभेनोभवः ॥ अन-
न्तस्य व्रतं वक्ष्ये सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १०२ ॥ अनन्तं सुखमाप्नोति यः कुर्याद्भक्तिमात्रः ॥ द्वादश्यां पूजिते शोके च जके वास्तुयाष्टिषु ॥ १०३ ॥

ततः शुक्लचतुर्दश्यामनन्तं पूजयेद्धरिम् ॥ कृत्वा दर्भमयानन्तं वारिधान्यान्वितं तथा ॥ १०४ ॥ पूजयेच्चन्दनैर्गन्धनैश्चैव विविधैरपि ॥ चतु-
 र्दशफलैर्मूलैर्जलजैः कुसुमैरपि ॥ १०५ ॥ यवगोधूमशालीनाञ्चूर्णैर्नैकतमस्य च ॥ कृत्वा पूषाह्वयं तस्मै दद्यादेकं श्रुतेक्षितम् ॥ १०६ ॥
 स्वयमेकं तु भुञ्जीत दद्यात्सूत्रस्य दोरकम् ॥ चतुर्दशग्रंथियुतं कुङ्कुमनविलेपितम् ॥ १०७ ॥ चतुर्दशसूत्रमयं सूत्रं कापसमेव च ॥ १०८ ॥
 अतः श्रेत चतुर्दश्यां भोजयित्वा तपोधनान् ॥ दानं दत्त्वा द्विजेभ्यश्च मलोकं न गच्छति ॥ १०९ ॥ ततः श्रेत कथां श्रुत्वा शार्कैर्नैकं समाचरेत् ॥
 चतुर्दशद्वन्द्वं वासतसं वापि पञ्चमम् ॥ ११० ॥ मानमात्रादिकं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ माघे मासि षड्वाययः कस्य पापं पुनीमहे ॥ १११ ॥
 स्नात्वा तत्र चतुर्दश्यां समये तारकामये ॥ संभवेत्फाल्गुने मासि याचकृष्णचतुर्दशी ॥ ११२ ॥ शिवरात्रि रतिरुयाता सा जगत्सर्वकामदा ॥
 दिवा पूजा मलभेतुरात्रियोगे व्रतं चरेत् ॥ ११३ ॥ चतुर्दशी अमा विद्धा तद्व्रतं परिवर्जयेत् ॥ तिथियोगे च शर्वय्यं संपूर्णं व्रतमाचरेत् ॥ ११४ ॥
 कामा विद्धा सा च पूज्यारात्रियोगे चरेद्धृती ॥ प्रहरे प्रहरे स्नानं स्वयं स्नात्वा शिवस्य च ॥ ११५ ॥ कारयेद्द्विधिवद्भक्त्या होमं कुर्याद्वर्थाच्चैतः ॥ अथ वक्ष्या-
 मि चैत्रादिमासे तु पूर्णिमा यथा ॥ ११६ ॥ चित्रानक्षत्रसंशुक्ते गुरु पूर्णौ विधुर्येदि ॥ महाचैत्री तिसृज्ज्ञेया पूर्णिमा क्षयपुण्यदा ॥ ११७ ॥ विशाखादि-
 शुभे देशे पुष्पं चन्द्रो गुरुश्चरेत् ॥ महावैशाखिका द्वास्तु पूर्णिमा द्वादशस्मृताः ॥ ११८ ॥ महाज्येष्ठी विशेषेऽयं प्राजापत्ये यथा रविः ॥ गुरु पूर्ण-
 चन्द्रो ज्येष्ठायां महाज्येष्ठी तिसास्मृता ॥ ११९ ॥ विनापि गुरुणा चन्द्रः कृत्तिका पूर्णिमा तथा ॥ तथा महाकार्तिके सा तिथिः पुण्यतमा भवेत् ॥
 ॥ १२० ॥ रोहिण्यां तु स्थितश्चन्द्रः पूर्णमास्यां तु कार्तिके ॥ महाकार्तिके तथा पिम्यात्स्वर्गलोकं पिदुर्लभा ॥ १२१ ॥ चित्रावायदिवा पूर्णा-
 यदा स्यात्पूर्णिमा तिथिः ॥ महाचैत्री तथा पिम्यादश्वमेधफलप्रदा ॥ १२२ ॥ रविणा कृत्तिका योगाद्भिवारे च पूर्णिमा ॥ महाचैत्री तथा पिम्या-
 दत्ता स्यात्क्षयकारिका ॥ १२३ ॥ एवं गुरौ गुरोरे गेमहाचैत्री प्रकीर्तिता ॥ तत्र स्नानं च दानं च जपे नियम एव च ॥ १२४ ॥ सर्वमक्षयं तां याति
 फलं चैवाश्वमेधिकम् ॥ पितरस्तर्पिता याति वैष्णवं लोकमक्षयम् ॥ १२५ ॥ भरण्यां कार्तिके मासि यदिस्यात्पूर्णिमा तिथिः ॥ गंगाद्वा रे तु मह-
 ती वैशाखी पुण्यदा स्मृता ॥ १२६ ॥ शालिग्रामे महाचैत्री कृतपुण्या महातिथिः ॥ गंगाद्वा रे तु महती वैशाखी पुण्यदा स्मृता ॥ १२७ ॥

पुरुषोत्तममहाज्येष्ठीमहाषाढीतु श्रृंखले ॥ महाश्रावणीकेदारेमहापुण्यतमामता ॥ १२८ ॥ महाभाद्रविद्युच्चक्रजोऽपि स्यान्नरस्तथा ॥ महाका
 र्तिकीपुष्करचक्रन्यकुब्जजेतयोत्तरे ॥ १२९ ॥ महतीमार्गशिर्षे स्यादयोध्यायांतयोत्तरे ॥ महापौषीपुण्यतमामहामाघीप्रयागतः ॥ १३० ॥
 महाफाल्गुनीनैमिषेचनिर्दिष्टाः स्युर्महाफलाः ॥ अत्रस्मविहितं कर्म शुभं वा दिवा शुभम् ॥ १३१ ॥ सर्वमक्षयतां याति वद्धते चाधिकं फलम् ॥
 आश्विनैर्पौर्णमासीतु कौमुदीति प्रकीर्तिता ॥ १३२ ॥ अस्यांचन्द्रोदये लक्ष्मीपूजयेद्द्विधिवन्नरः ॥ ननिर्वपति यच्छ्राद्धं प्रभातपितृकोद्भिजः ॥
 ॥ १३३ ॥ इन्दुक्षये मासि प्रायश्चित्तीयते तु सः ॥ चन्द्राश्विने तु कृष्णयां पञ्चदश्यां यथाविधि ॥ १३४ ॥ कृत्वा क्षान्नादिकं कर्म सोऽपि वा
 सोऽदिनं नयेत् ॥ प्रदोषमये लक्ष्मीपूजयित्वा यथाविधि ॥ १३५ ॥ दीपवृक्षान्यथा वृक्षौ लक्ष्मीप्रित्या समुत्तृजेत् ॥ नदीतीरे गिरौ गोष्ठेऽथ
 ज्ञाने वृक्षमूलतः ॥ १३६ ॥ चतुष्पथे निजागरे च त्वरेतां त्रिधापयेत् ॥ द्विर्भोजनमवास्यानं कर्तव्यं कदाचन ॥ १३७ ॥ शर्वयाचविशेषेण
 माघफाल्गुनयोर्नरैः ॥ १३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ७८ ॥ सुत उवाच ॥
 वक्ष्ये प्रवरसंस्तानं यथाक्रममिति द्विजाः ॥ यद्विनाव्यत्ययो यस्मात्तस्माच्छास्त्रानुसारतः ॥ १ ॥ प्रवरत्रयं काश्यपस्य काश्यपाशौ वनैर्ध्रुवम् ॥
 पञ्चाश्वगौ तमस्याद्यगौ तमश्चोय एव च ॥ २ ॥ च्यवनो जामदग्न्यश्च आप्लवायनमेव च ॥ मोकुन्यागिरसभास्याज्जामदग्न्याप्लवायनम् ॥ ३ ॥
 शंडिल्यासितादैवलाः प्रवरत्रयमेव च ॥ पराशरस्य च तथा स्वयं शौवं वसिष्ठकम् ॥ ४ ॥ आत्रेयमार्चायणस्य बालप्रवरमेव हि ॥ वात्स्यवा
 स्यायनौ चैव उरुकंटक एव च ॥ ५ ॥ अर्थक्षीरमित्रावरुणपञ्चमं परिकीर्तितम् ॥ औत्थस्य त्रयं विद्याद्वाल्मीकीकोऽवरमेव हि ॥ ६ ॥ औत्थ
 स्य च वासिष्ठमैन्द्रं च क्रौञ्चायनं तथा ॥ औत्थयेति समाख्यातं माहिष्यं च्यवनं तथा ॥ ७ ॥ उरुकंटत्रयं विद्यात्कौशिकस्य त्रयं तथा ॥
 उद्गालो देवराट्ख्यातः कुशिकाद्याश्च भो द्विजाः ॥ ८ ॥ विश्वामित्रो देवराट् च स्वयं चैव त्रयं तम् ॥ घृतकौशिकस्य कुशिका विश्वामित्रायमर्ष
 णम् ॥ ९ ॥ चण्डकौशिकस्य च तथा देवराट् देवराटकम् ॥ विश्वामित्रो विख्यातः सुमंतो रेव एव हि ॥ १० ॥ तरुं कशाकटायनः स्वयमेव
 प्रवरत्रयम् ॥ अमर्दयै जैमिनेश्च स्वयं वासिष्ठमेव च ॥ ११ ॥ शंखमागिरसस्य च्यवनं शंखभस्य त्रयं तम् ॥ वात्स्यस्य च्यवनो नाम आप्लवायनक

स्तथा ॥ १२ ॥ सावर्णस्य तु सावर्ण्यं च्यवनजामदग्निभागवम् ॥ आपुवायनेति पाठो नेक एव तु सत्तमाः ॥ १३ ॥ कृष्णाजिनस्य कृष्णाजि
नं विद्वा मित्रस्य जैमिनम् ॥ कात्यायनस्य कात्यायनगार्ग्ययणत्रयं तथा ॥ १४ ॥ वात्स्यायनेति विख्यातं कुशिकस्य च पंचमम् ॥ अमुंच
विद्वा मित्रं च जामदग्न्यापुवायनम् ॥ १५ ॥ गार्ग्यस्य गार्ग्यसं मुंचतथा गिरस एव च ॥ बार्हस्पत्यभरद्वाज इति पंचमप्रकीर्तितम् ॥ १६ ॥ वसि
ष्ठस्य च वासिष्ठं च तथा गिरस एव च ॥ मित्रावरुणसं युक्तं तावत्स्य प्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ जाह्नवकर्णभवकर्णौ प्रवरौ परीकीर्तितौ ॥ उपमन्युरूपम
न्योस्तथेन्द्रः सह एव च ॥ मित्रावरुणसं युक्तं तावत्स्य प्रकीर्तितम् ॥ १८ ॥ तदुत्तमेति त्रितयं मित्रावरुणस्य च त्रयम् ॥ अत्रियगौतमं गिरस प्रवरत्रयमेव हि ॥ १९ ॥ कर्मण्डौ तपलमित्रा
मित्रावरुण एव च ॥ कर्मण्डुश्चेति त्रितयं प्रवरत्रयमेव च ॥ २० ॥ च्यवनस्य तथा ज्ञेयमूर्ध्वच्यवनप्लवायनम् ॥ अथ स कस्यां गिरस बार्हस्पत्य
एव त्रयम् ॥ २१ ॥ आगस्त्यस्य अगस्तिश्च माहश्च च्यवनेति च ॥ विद्वा मित्रे देवरात औत्थेति च तथैव च ॥ २२ ॥ येनोक्ता येऽप्यवि
ज्ञातास्ते प्रोक्ताः काश्यपाज्जगत् ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणि द्वितीयभागेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ६४ ॥ सूत उवाच ॥
वास्तुयागमथो वक्ष्ये बलिमण्डलपूर्वकम् ॥ अंकुरार्पणकंकृतत्वा मध्ये कुर्याच्चर्मण्डलम् ॥ १ ॥ त्रिहस्तीपिण्डिकी कार्या चतुरस्त्रा इदं कृपुवा ॥ प्रादे
शमात्र उत्साधो दर्पणां तर्निभो भवेत् ॥ २ ॥ मध्ये संमार्जयेद्दिद्वान्पादात्र वयथा क्रमात् ॥ कोणे च तुष्पदं ज्ञेयं दिक्षु त्रिपदं क्रमात् ॥ ३ ॥
पञ्चकं गुग्मपादेन चतुर्दिक्षु ततः परम् ॥ कोणे च तुष्पदं द्वाप्यं च तुष्कोणे विभावयेत् ॥ ४ ॥ चतुष्कोणं वहिः कुर्यात्कोणे चापि चतुष्टयम् ॥ द्वा
त्रिंशच्च भवेद्द्वौ चोत्तश्चापि त्रयोदश ॥ चत्वारिंशत्पञ्चयुता मिलित्वा वास्तु देवताः ॥ शिखी चैवाथ पर्जन्यो जयंतः कुलिशाशुधः ॥ ५ ॥ सूर्यः
सत्यो वृषश्चैव आकाशं वायुरेव च ॥ पूषा च वितथश्चैव गुहान्यश्च यमस्तथा ॥ ७ ॥ गन्धर्वो मृगराजस्तु मृगाः पितृगणास्तथा ॥ दैवारिकोऽथ मुग्धीवः
पुष्पदंतो जलाधिपः ॥ ८ ॥ असुरः पशुपाशौ च रोगो हिमोक्ष एव च ॥ भल्लाटः सोमसर्पौ च अदितिश्च दितिस्तथा ॥ ९ ॥ बहिर्द्वादश इत्ये
ता ईशानादीन्यथाक्रमम् ॥ ईशानादि च तुष्कोणं संस्थिता नूजयेद्बुधः ॥ १० ॥ आपश्चैवाथ सावित्री जयोरुद्रस्तथैव च ॥ अर्यमा साविता चैव
विवस्वान् विबुधाधिपः ॥ ११ ॥ मित्रोऽथ राजयक्षमाच सप्तमः पृथिवीधरः ॥ अष्टमस्तवापवत्सस्तु परिधौ ब्रह्मणः स्मृतः ॥ १२ ॥ पूर्वादिषु त

थापूज्यागन्धपुष्पैः पृथग्विधैः ॥ पञ्चचत्वारिंशदेतच्चरक्याचचतुर्थकम् ॥ १३ ॥ मिलित्वाऊनपञ्चाशदुत्तमावास्तुदेवताः ॥ नान्यत्रयो
 जयेद्दिप्राः प्रासोदचविशेषतः ॥ १४ ॥ बहिः कोणेचरक्यादिचरकंचविदरिकाम् ॥ पूतनांचततः पश्चाद्वायव्येपापराक्षसीम् ॥ १५ ॥
 स्वैः स्वैर्मंत्रैश्चगंधाद्यैः पूजयेत्कुसुमादिना ॥ यथोक्तेनवलिंदद्यात्पायसान्ननवापुनः ॥ १६ ॥ रेषाः सर्वत्रशुक्लेनपद्मरक्तेनभावयेत् ॥ रज्ज
 येदेववर्णेनबहिष्पञ्चरजेनतु ॥ १७ ॥ देववर्णानथोवक्ष्येयथावदनुवर्णिताः ॥ रक्तोगौरस्तथाशोणः सितरक्तः सितस्तथा ॥ १८ ॥ पीतःशु
 क्कश्चर्मश्चपूषरक्तः प्रकीर्तितः ॥ इयामः शुक्लश्चकृष्णश्चपीतः शुक्लोयथाक्रमम् ॥ १९ ॥ पीतोभृंगः पुनः शुक्लःकृष्णः शुक्लस्तथैवच ॥
 रक्तः शुक्लश्चशोणश्चकृष्णरक्तस्तथैवच ॥ २० ॥ धूम्रपीतोरक्तपीतः शुक्लःकृष्णश्चइयामकः ॥ रक्तवर्णनद्वात्रिशदशवर्णाः प्रकीर्तिताः ॥
 ॥ २१ ॥ शुक्लशोणपुनः श्वेतसिंदूरभंगप्रकीर्तितम् ॥ पांडवंकुंकुमाभंचरक्तेक्षेयचपीतकम् ॥ २२ ॥ शुक्लपीतंचश्वेतंचगौरंचेत्यष्टवर्णकम् ॥
 पीतरक्तंचइयामंचगौरंचेतिचतुष्टयम् ॥ २३ ॥ धरणीमदनंवाद्यशंभुवर्णादिप्रकमात् ॥ शुक्लेनरज्येद्वासान्पुरद्धारंचमध्यमे ॥ २४ ॥ मध्येतेऊनप
 आशत्सर्वचवास्तुकर्मणि ॥ चत्वारिंशद्धारयुतंगृहदेवकुलेऽपिच ॥ २५ ॥ महाकूपेतथाश्वेतोअन्यत्रापिप्रशस्यते ॥ सुलिप्तेचशुचौदेशेसा
 र्धहस्तप्रमाणतः ॥ २६ ॥ दशपूर्वायतरेखादशवैचोत्तरायताः ॥ एकादशीपदंकुर्याद्देवाभिः पदकेनतु ॥ २७ ॥ सर्ववास्तुविभागेनविज्ञेया
 नवकानव ॥ पदस्थान्पूजयेद्देवांस्त्रिंशत्पञ्चाशदेवतु ॥ २८ ॥ द्वात्रिंशद्वाद्यतः पूज्याःपूज्यागारेत्रयोदश ॥ मध्येनवपदेब्रह्मातस्याप्यष्टौ
 समीपगाः ॥ २९ ॥ चतुर्दिक्षुषट्पदंतुत्रिपदंतुचतुष्षट्पदम् ॥ पदैकंतुचतुष्कोणेएतद्वास्तुविनिर्णयम् ॥ चरक्यादिततोहित्वाचत्वारिंशच्चपञ्चकम्
 ॥ ३० ॥ अपरंमण्डलंक्षेत्रंयथावदनुपूर्वशः ॥ नवरेखाप्रयोगेननवकोष्टान्प्रकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ द्विचतुष्कोष्टकैर्दिक्षुयजेतार्यमणंततः ॥
 विस्वंतंतोमित्रमहीधरमतःपरम् ॥ ३२ ॥ कोणेषुकोष्टद्वंद्वेषुबाह्यादिपरिकीर्तितम् ॥ सावित्रंसावितारंचशक्रमिन्द्रंजयंपुनः ॥ ३३ ॥
 रुद्रंरुद्रजयंचैववायुंजंभकमेवच ॥ पिलिपिच्छंचमेधावीविदारीपृतनांतथा ॥ ३४ ॥ क्रमादीशानपर्यंतजयंतः शक्रभास्करौ ॥ सत्यो
 वृषांतरिक्षौचिदिशिप्राच्यामवस्थिताः ॥ ३५ ॥ अग्निःपूषाचवितथोयमश्चमृगोदक्षिणमाश्रिताः ॥ ३६ ॥ नैर्ऋ

तिर्द्वारिकश्चमुग्रविवरुणैततः ॥ पुष्पदंतस्वरौशोषरोगौप्रत्यग्दिशिस्थिताः ॥ ३७ ॥ घ्राणवायुश्चनागश्चसोमोभस्त्राटएवच ॥ मुद्ग
 लाख्योदित्यदितिकुबेरस्यदिशिस्थिताः ॥ ३८ ॥ मिलित्वाचित्रिणश्चाज्ञातेभ्यःपूर्वबलिहरेत् ॥ पिण्याकैःपरमात्रैर्वापौक्तैर्वाथक्रमा
 त् ॥ ३९ ॥ रक्तमर्यमण्ध्यायेच्चतुर्भिर्बहुभिर्वृतम् ॥ श्वेताश्वहर्नदिव्यकिरीटैःस्वैर्विभूषितम् ॥ ४० ॥ आकृष्णेनैतिमन्त्रस्यस्वर्णऋषिर्ज
 गतीच्छन्दःसवित्रार्यमप्रीतयेविविनियोगः ॥ ४१ ॥ विस्वंतर्पितवर्णपीताम्बरधरंशुभम् ॥ मेघस्थचमहाकार्यदेवगन्धर्वसंवितम् ॥ ४२ ॥
 एतावविषंतीतिमन्त्रस्यकर्मऋषिः पंक्तिच्छन्दः कमलादेवताविवस्वन्प्रीतयेविविनियोगः ॥ ४३ ॥ मित्रंध्यायेच्छुक्लवर्णश्चैतहंसो
 परिस्थितम् ॥ त्रिनेत्रंद्भिर्भुजैश्चैवश्वेतांबरधरंशुभम् ॥ ४४ ॥ कयानश्चीतिमन्त्रस्यजयन्तर्ऋषिर्गायत्रीछन्दःशङ्करोदेवतामित्रप्रीतयेविविनियोगः
 ॥ ४५ ॥ प्रीतंमहीधरंध्यायेद्वृषभोपरिसंस्थितम् ॥ द्विभुजंपद्महस्तंचव्याल्यज्ञोपवीतनम् ॥ ४६ ॥ त्र्यम्बकमितिमन्त्रस्यगर्गऋषिस्त्रिष्टुप्
 छन्दोहरोदेवतामहीधरप्रीतयेविविनियोगः ॥ ४७ ॥ सावित्रीश्चैतवर्णाचसर्वलक्षणसंयुताम् ॥ द्विभुजांपीतवस्त्रांचश्वेतसिंहासनैस्थिताम्
 ॥ ४८ ॥ रक्ताम्बरधरंरंक्तारंरक्तमालोपशोभिताम् ॥ ४९ ॥ तद्वर्षइतिमन्त्रस्यगौतमऋषिर्विराट्छन्दः सूर्योदेवतासवितुप्रीतयेविविनयो
 गः ॥ ५० ॥ शक्रंध्यायेत्पीतवर्णशुक्लमैरावतस्थितम् ॥ सर्वदेवैःस्तूयमानंद्भिर्भुजंपीतवाससम् ॥ ५१ ॥ त्रातारमितिमन्त्रस्यभगवर्गऋषिस्त्रि
 ष्टुच्छन्दोऽनरोसहोदेवताइन्द्रजयप्रीतयेविविनियोगः ॥ ५२ ॥ रुद्रंध्यायेच्छैतवर्णवृषभारूढविग्रहम् ॥ नागयज्ञोपवीतंचसर्वलक्षणसंयुतम् ॥
 ॥ ५३ ॥ नमस्तेरुद्रेतिमन्त्रस्यगायत्रीछन्दरुद्रयंबकदेवतारुद्रप्रीतयेविविनियोगः ॥ ५४ ॥ रक्तंरुद्रंजयंध्यायेद्रक्तपद्मोपरिस्थितम् ॥ रक्तऽया
 मांबरधरंद्भिर्भुजंरक्तवाससम् ॥ ५५ ॥ त्र्यम्बकमितिमन्त्रस्यगायत्रीच्छन्दोऽमेहोदेवतारुद्रजयप्रीतयेविविनियोगः ॥ ५६ ॥ अपिश्वेतंततोऽध्यायेद्भरा
 भयकरंपरम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नंश्चैतपद्मोपरिस्थितम् ॥ ५७ ॥ ईशानइतिमन्त्रस्यमरीचिऋषिः पंक्तिच्छन्दोवायुदेवताअपांप्रीतयेविविनियोगः॥
 आपवत्संपीतवर्णमेषारूढंचतुर्भुजम् ॥ ५८ ॥ पद्मशङ्खधरंमेवामेवराभयकरंपरम् ॥ ५९ ॥ वरुडश्चोत्तमनभस्तीतिमन्त्रस्यनरोत्तमऋषिर्विराट्छं
 न्दोऽवरुणोदेवताआवयप्रीतयेविविनियोगः ॥ ६० ॥ कोणमूत्रस्योभयतःश्वेतकोष्ठद्वयेपुनः॥ शर्वध्यायेद्रक्तवर्णवृषभोपरिसंस्थितम् ॥ ६१ ॥ द्विभुजं

चत्रिनेत्रंचजटाभारोपशोभितम् ॥ ६२ ॥ मालास्वाहेतिमंत्रस्यभागवत्ऋषिर्गायत्रीछन्दोमहादेवोदेवताश्वप्रतीयेविनियोगः ॥ ६३ ॥
गृहंध्यायेत्पीतवर्णपीतंपद्मासनस्थितम् ॥ नानाभरणशोभाढ्यंकुण्डलाद्यैरलङ्कृतम् ॥ ६४ ॥ सर्वोद्धतिमन्त्रस्यअगस्तिऋषिर्गायत्री
छन्दोहरोदेवतागुहप्रतीयेविनियोगः ॥ ६५ ॥ अर्यम्णाद्रिभुजंरक्तमाल्योपशोभितम् ॥ रक्तपद्मासनस्थंचदेवगन्धर्वसेवितम् ॥ ६६ ॥
वातोवारितिमंत्रस्यकाश्यपऋषिरनुष्टुप्छन्दोवायुदेवताअर्यमप्रतीयेविनियोगः ॥ ६७ ॥ ध्यायेच्चजम्भकंश्वेतंद्रिभुजंकुण्डिलाननम् ॥ करा
लवदनघोरवरहोपरिसंस्थितम् ॥ ६८ ॥ कुविदोगवयइतिमन्त्रस्यविश्वामित्रऋषिर्जगतीछन्दःसोमोदेवताजंभकप्रतीयेविनियोगः ॥ ६९ ॥
पिलिपिच्छंरक्तवर्णैरक्तमाल्यैरलङ्कृतम् ॥ रक्तपद्मासनस्थंचरक्ताभरणशोभितम् ॥ ७० ॥ देवस्यहेतिमन्त्रस्यपंक्तिश्छन्दःशचीदेवतापिल
पिच्छप्रतीयेविनियोगः ॥ ७१ ॥ पीतांचचरकोध्यायेद्रक्तमाल्यैरलंकृतम् ॥ सुचारुवदनांभव्यांगुआहारोपशोभितम् ॥ ७२ ॥ तद्वर्षइति
मन्त्रस्यजटिलऋषिर्बृहतीछन्दोभवोदेवताचरकीप्रतीयेविनियोगः ॥ ७३ ॥ इयामाविदारिकांध्यायेत्त्रिनेत्रांचचतुर्भुजम् ॥ नानागण
गुतांदेवीपङ्कजद्वयधारिणीम् ॥ ७४ ॥ श्रीश्चतेइतिमन्त्रस्यवरुणऋषिर्दुर्गोदेवताविदारिकाप्रतीयेविनियोगः ॥ ७५ ॥ रक्तांचपूतनां
ध्यायेत्पङ्कजस्थांसुशोभनाम् ॥ सर्वाभरणसंपन्नांसर्वालंकारशोभिताम् ॥ ७६ ॥ मायिगृह्णामीतिमंत्रस्यविवस्वानृषिनारायणोदेवतापूतनाप्री
तयेविनियोगः ॥ ७७ ॥ पूर्वोदिदुसर्वासुसार्धाद्यंतपदेषुच ॥ ईशानंजटिलंश्वेतंमूलहस्तंमहाभुजम् ॥ ७८ ॥ त्रिनेत्रंवृषभारूढनागहरो
पशोभितम् ॥ ७९ ॥ आयुःशीर्षोणइतिमंत्रस्यवामदेवऋषिर्बृहतीछन्दोधरणीधरोदेवताईशानप्रतीयेविनियोगः ॥ ८० ॥ रक्तंध्याये
च्चपर्जन्यद्रिभुजंपीतवाससम् ॥ दक्षिणेपरशुंध्यायेदोकारंचतथापरे ॥ ८१ ॥ कथानश्चेतिमन्त्रस्यधर्मऋषिर्बृहतीछन्दोभवोदेवतापर्जन्यप्री
तयेविनियोगः ॥ ८२ ॥ जयंतंश्वेतंश्वेतवृषभारूढध्यात्वा ॥ मानस्तोकेतिमन्त्रस्यशस्तयुषिस्त्रिष्टुप्छन्दःशङ्करोदेवताजयंतप्रतीयेविनियोगः ॥
॥ ८३ ॥ शुक्लंपतिंद्रिभुजमैरावतस्थंवज्रधरंध्यात्वामूर्खबीजेनस्थापयेत् ॥ ८४ ॥ भास्करंरक्तंद्रिभुजंरक्तश्वस्थंध्यात्वामायाबीजेनपूजयेत् ॥ ८५ ॥
सत्यंचद्रिभुजंश्वेतंत्रिनेत्रंपीतवाससमन्दकुंदबीजेनपूजयेत् ॥ वृषपीतंवृषभारूढमाकाशबीजेनपूजयेत् ॥ ८६ ॥ ऋक्षंनीलंचतुर्भुजंमहिषा

रूढम् ॥ आच्छीमइतिमन्त्रस्यहोतायशक्लषिस्त्रिष्टुच्छन्दःशंकरोदेवताऋक्षप्रतयेविविनियोगः ॥ ८७ ॥ अग्निमारभ्यपूजयेत् ॥ अग्निरक्तं स
 तजिह्विरक्तवाससं पिङ्गाक्षं ध्यात्वा ॥ अग्निं दूतमिति मन्त्रस्य भरद्वाजऋषिस्त्रिष्टुच्छन्दःशंकारोदेवता अग्निप्रतयेविविनियोगः ॥ ८८ ॥ वितथं रक्तमज
 वाहनं द्विभुजं ध्यात्वा गायत्र्या पूजयेत् ॥ ८९ ॥ गायत्र्या विश्वामित्रऋषिर्गायत्रीच्छन्दःसविता देवता वितथप्रतयेविविनियोगः ॥ ९० ॥ यमकृष्ण
 महिषारूढं दुण्डहस्तं ध्यायेत् ॥ अच्छयइति मन्त्रस्य त्रिष्टुच्छन्दो भवानी देवता यमप्रतयेविविनियोगः ॥ ९१ ॥ गृहेशं रक्तमूर्ध्वकेशं महामुजं
 रक्तवाससं ध्यात्वा वह्निर्वज्रिने पूजयेत् ॥ ९२ ॥ गन्धर्वश्चेतं द्विभुजं पद्मासनस्थं ध्यात्वा यमवोजेन पूजयेत् ॥ ९३ ॥ भृङ्गराजं रक्तसिंहासनारूढं
 दिव्ययज्ञोपवीतनं ध्यायेत् ॥ ९४ ॥ होतायस्केति मन्त्रस्य भार्गवऋषिर्गायत्रीच्छन्दो यज्ञोदेवता भृङ्गराजप्रतयेविविनियोगः ॥ ९५ ॥ मृगं पा
 तं मृगारूढं पीतवाससं ध्यात्वा ॥ कदाचनेति मन्त्रस्य वामदेवऋषिर्बृहतीच्छन्दो वामदेवोदेवता मृगप्रतयेविविनियोगः ॥ ९६ ॥ नैऋतार्द्धपदेषु च ॥
 निऋतिं पीतं श्वेतं पद्मासनस्थं ध्यात्वा ॥ कैदाचनेति मन्त्रस्य पंक्तिश्छन्दःसविता देवता निऋतिप्रतयेविविनियोगः ॥ ९७ ॥ नैऋतार्द्धपदेषु च दौ
 वारिकं श्वेतशरभारूढं त्रिनेत्रं सर्वाभरणभूषितं ध्यात्वा ॥ होतस्वेति मन्त्रस्य नरसिंहऋषिर्बृहतीच्छन्दो यज्ञोदेवता दौवारिकप्रतयेविविनियो
 गः ॥ ९८ ॥ श्यामं सुग्रीवं कृष्णमेघारूढं पीतवाससं ध्यात्वा ॥ स्वादित्येति मन्त्रस्य त्रिष्टुच्छन्दो वामनोदेवता सुग्रीवप्रतयेविविनियोगः ॥ ९९ ॥
 सुमित्रियानइति मन्त्रस्य कन्दर्पऋषिःपंक्तिश्छन्दःसूर्योदेवता वरुणप्रतयेविविनियोगः ॥ १०० ॥ पुष्पदंतं पीतं मेघारूढं पीतवाससं ध्यात्वा ॥ या
 ओषधीरिति मन्त्रस्य मन्थऋषिर्जगतीच्छन्दो वायुदेवता पुष्पदंतप्रतयेविविनियोगः ॥ १०१ ॥ असुरं कृष्णं कृष्णमाल्यैरलंकृतं कृत्वा ॥ आकृ
 ष्णेति मन्त्रस्य हिरण्यवर्णऋषिर्जगतीच्छन्दःसविता देवता असुरप्रतयेविविनियोगः ॥ १०२ ॥ असुरं कृष्णं नागहारान्वितं पद्मासनस्थं ध्यात्वा ॥
 आब्रह्मात्रिति मन्त्रस्य नालिनऋषिस्त्रिष्टुच्छन्दो भवानी देवता श्वेसोमप्रतयेविविनियोगः ॥ १०३ ॥ रागं कृष्णं नालिन्दीवरधरं श्वेतवृषभारूढं ध्यात्वा ॥
 नमस्ते रुद्रइति मन्त्रस्य नारदऋषिःपंक्तिश्छन्दःश्रीदेवता रागप्रतयेविविनियोगः ॥ १०४ ॥ वायुकोणादारभ्य पूजयेत् ॥ वायुधूम्रवर्णं च जह
 स्तं मृगारूढं ध्यात्वा ॥ देवाइति मन्त्रस्य बृहतीच्छन्दो यमोदेवता नागप्रतयेविविनियोगः ॥ १०५ ॥ श्वेतं सोमं श्वेतवर्णसितस्थं ध्यात्वा भद्र

बीजेनपूजयेत् ॥ १०६ ॥ रक्तं भच्छाटं पीतवाससं संध्यात्वा वह्निबीजेन पूजयेत् ॥ पीतवाससमजवाहनं हरेकपूरान्वितं वायुबीजेन मंदराद्यैः पू-
 जयेत् ॥ १०७ ॥ रक्तां दिर्तिनागहारान्वितं रक्तपद्मासनस्थं ध्यात्वा मानार्थ इति मन्त्रस्येति पूजयेत् ॥ १०८ ॥ मानोत्वा इति मन्त्रस्य भागवत् ऋ-
 णिः पंक्तिः छन्दः पृथिवी देवता इति प्रीतये विनियोगः ॥ १०९ ॥ अर्दितं पीतवर्णं सिंहारूढं पतिं वरधराध्यात्वा ॥ हिरण्यवर्ण इति मन्त्रस्य
 जनार्दन ऋषिर्बृहती छन्दः सोमो देवता अर्दित प्रीतये विनियोगः ॥ ११० ॥ एवं यथाविधायार्थं होमं कुर्याद्विधिविधिः ॥ होमं ते दुक्षिणां दुष्ट्या
 त्काञ्चनं हेमं संयुतम् ॥ १११ ॥ तडागयागपक्षे तु सुवर्णचार्धमेव वा ॥ ११२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे
 दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ६४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथ पूजाक्रमं वक्ष्ये पुराणस्मृतिर्चोदितम् ॥ उत्तरे पश्चिमे वाथ पूर्वेषु चापि समाच-
 रेत् ॥ १ ॥ नदीतीरे निमिप्रतिदश द्वादश संख्यया ॥ मंडलं रचयेद्दिशश्चरुद्रसंयुतम् ॥ २ ॥ त्रिभागं विभजेत्क्षेत्रं मध्यभागद्वयेन तु ॥
 त्रिहस्तवेदिकां कुर्यात्तालोत्सेधामुदकप्लवाम् ॥ ३ ॥ उत्तरांशे दुक्षिणे चारिन्निहस्तां तरेऽपि च ॥ त्रिमेखलं हस्तमात्रां गुणवेदसमन्विताम् ॥ ४ ॥
 मूले सार्धं च शुक्लां च मेखलां तु तैव च ॥ चतुरंगुलिकां विदिमध्योन्नतां प्रकल्पयेत् ॥ ५ ॥ षट्सप्तांगुलिकां योनिं पश्चिमे मेखलोपरि ॥ विन्यसे-
 न्नाभिं संयुक्तमवकुंडं प्रकल्पयेत् ॥ ६ ॥ आर्द्धवृद्ध्यात्मकं कुर्यात्संकल्पं मानसं चरेत् ॥ आर्द्धार्थेनैव संकल्पेत्तथा वै देवदर्शने ॥ ७ ॥ गया
 आर्द्धार्थकं चाष्टतीर्थं आर्द्धार्थमेव च ॥ ऐशान्यां कलशे देवं पूजयेद्गुणनायकम् ॥ ८ ॥ मध्ये कुण्डे महांश्वैव विष्णुदेवं दिगीश्वरम् ॥ ब्रह्माणं चा-
 त्रिकुण्डे त्स्रैः स्वैर्मन्त्रैः प्रपूजयेत् ॥ ९ ॥ प्राणायामविधायार्थं भूतशुद्धिं समाचरेत् ॥ ध्यायेद्वाटवशिष्यं रुषं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ १० ॥ श्वेतं
 चतुर्भुजं शान्तं कुण्डलद्वैरलङ्कितम् ॥ पुस्तकं चाक्षमालां च वराभयकरं परम् ॥ ११ ॥ पितृवैश्वानरोपेतं कुटिलमृगशोभितम् ॥ करालवद-
 नै च वज्रानुकरलंबितम् ॥ १२ ॥ सूर्यन्याग्रिसमाविश्य मुखे वायुः समाहितः ॥ पृथ्वीधरो र्यमा चैव तथा एव नेष्टितौ ॥ १३ ॥ वक्षस्थले
 चापरां संध्याजयच्चैव यथाविधि ॥ नेत्रयोर्दिति पर्जन्यौ श्रोत्रेऽर्दितं तीज्यपुत्रकौ ॥ १४ ॥ सपैन्द्रवासनस्थौ च वामे दुक्षिमे भावेयेत् ॥ सत्यसोमाग्र-
 यस्तत्र राहोः पंचचपंच च ॥ १५ ॥ रुद्रश्च राजयक्ष्मा च वामहस्ते व्यस्थितौ ॥ पार्श्वे तु दुक्षिणे तद्गद्विरथश्च महर्षकः ॥ १६ ॥ उभोज्ञेयौ त-

थाजान्वोरुभौगन्धर्वपुष्पकौ ॥ जंघयोर्भृगुसुग्रावौस्त्रिचोदौवारिकोगणः ॥ १७ ॥ जयशक्रौतथामेदूपदयोःपितरस्तथा ॥ एवंध्यात्वा
 न्यसेत्पुष्पसौमेनैवंविचिंतयेत् ॥ १८ ॥ मन्दरंदर्वयुक्तेनपडङ्गानिसमाचरेत् ॥ तावद्वायैततःकृत्वाप्रणवंब्रह्मणेतिच ॥ १९ ॥ वास्त्वी
 शायिवद्वाहेतितन्नाविष्णुःप्रचोदयात् ॥ अनेनस्नानंकुन्यान्पूजाद्रव्याणिप्रोक्षयेत् ॥ २० ॥ आसनंपूजयेत्पूवधमैणापिस्वशक्तिः ॥ आ
 दौतुभास्करंसूर्यशचीनाथगणाधिपम् ॥ २१ ॥ आधारशक्तिंपृथिवीपूजयेत्तत्रपङ्कजम् ॥ बंदीशासनमित्युक्तपूजयेदासनंततः ॥ २२ ॥
 सितचन्दनयुक्तेनश्वेतपुष्पप्रगृह्यच ॥ हरेर्ध्यानंततोऽप्येतत्स्थापयेन्मध्यमण्डले ॥ २३ ॥ आवाह्याचासनंदद्यात्ततःपाद्यादिकंत्रयम् ॥ मधु
 पकृततोदवाद्वास्तोष्पतिमथेश्वरम् ॥ २४ ॥ अस्यमन्त्रस्यचऋषिश्छन्दोगायत्रमीरितम् ॥ देवताचभवेद्ब्रह्मायोजयेद्दशमेधकम् ॥ २५ ॥ मंदरंविज
 यंसौमंमहादेवंचमाधवम् ॥ रुद्रंहरंजयंभंचपूर्वादिलुमुलके ॥ २६ ॥ जयाचविजयौचैवसत्यामायाशिवाविका ॥ हासिनीकामिनीचैतादल
 मूलेषुभावयेत् ॥ २७ ॥ पुष्पाञ्जलित्रयंदवाद्वास्तोष्पतयइत्यपि ॥ अध्यमंत्रेणगंधाद्यैःपूजयेद्भूतिमिच्छता ॥ २८ ॥ वास्तोष्पतेभवमतेइतिध्या
 त्वाऋतंचेतिमंत्रेणपूजयेत् ॥ ऋषिनारायणश्छन्दोगायत्रिपरिकीर्तितम् ॥ २९ ॥ मूर्त्यश्चदेवताख्यातःप्रीणितःकुलिशायुधः ॥ सूर्यरक्तासनारू
 दद्विभुर्जरक्तावाससम् ॥ ३० ॥ रक्तपद्माद्वयधरंकुण्डलद्यैःसुशोभितम् ॥ एवंध्यात्वातुमतिमान्हंससमंत्रमीश्वरम् ॥ ३१ ॥ हंसस्यइतिमंत्रस्यऋषि
 रौतथ्यईरितः ॥ पङ्क्तिश्छन्दःस्वयंदेवोविनियोगस्तुप्रीतयो ॥ ३२ ॥ नलिोत्पलद्वयधरंसंत्यमृत्पूरिस्थितम् ॥ स्वच्छश्वेतांबरधरंदभक्तवत्सलम्
 ॥ ३३ ॥ स्वंमदात्त्वमितिमंत्रेणश्वेतचन्दनपुष्पकैः ॥ पूजयेत्परयाभक्त्यावस्त्रालंकारभूषणैः ॥ ३४ ॥ उद्धर्षणइतिमंत्रेणकृष्णपुष्पैश्चार्चयेत् ॥ सत्य
 व्रतऋषिश्चास्यत्रिष्टुप्छंदोऽस्यदेवता ॥ ३५ ॥ सविताचैवविज्ञेयःप्रीतयेचवृषस्यच ॥ शुक्लवर्णतथाकाशमृषिसवैश्चसंस्तुतम् ॥ ३६ ॥ घटस्थं
 द्विभुजंध्ययेद्ब्रह्मपद्माविधारणम् ॥ शन्नोदेवीतिपठनाह्वन्धपुष्पादिभियेजेत् ॥ ३७ ॥ ऋषिःस्यात्कंदमोविप्राश्छन्दोजागतिकातथा ॥
 देवताचभवेच्चाग्निराकाशप्रीतयेन्यसेत् ॥ ३८ ॥ ध्वजहस्तंमहाबाहुंरुद्रिश्चोपसेवितम् ॥ द्विभुजंधूम्रवर्णंचवायुध्यात्वात्वाप्रपूजयेत् ॥ ३९ ॥
 राजानइतिमंत्रेणपूजयेत्सिततंडुलैः ॥ ऋषिनारायणश्छन्दोगायत्रिदेवताद्विजाः ॥ ४० ॥ देवताचभवेद्वायुःप्रीतयेतस्ययोजयेत् ॥ पूषा

रक्तश्चिद्रुजोरक्तपद्मासनस्थितः ॥ ४१ ॥ राजानइतिचक्रचापूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥ गोभिलात्यक्रुषिःपङ्क्तिश्छन्दोऽस्यजगतीस्मृतम् ॥
 ४२ ॥ देवताचभवेद्ब्रह्मःश्रीतयेविविनियोजयेत् ॥ वितथंश्याएवर्णचचतुर्भिर्बाहुभिर्वृतम् ॥ ४३ ॥ मृगाक्षपाशखट्वाङ्गशूलचदधत्तकरैः ॥
 मेषारूढविशालाक्षराजानमह्यमरियन् ॥ ४४ ॥ गृहक्षतं तथाशुक्लं चतुर्भिर्गर्भैर्भूतम् ॥ शूलदंढं च खट्वाङ्गधारिणं वृषवाहनम् ॥ ४५ ॥
 पीतवस्त्रधरेदं वज्रमुकुटसंयुतम् ॥ आशुःशिशानइतिमन्त्रेणपूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥ ४६ ॥ पुष्पदंतऋषिस्त्रिष्टुब्धश्चपरिकीर्तितम् ॥
 ईश्वरस्य देवतायाः प्रीतयेविविनियोजयेत् ॥ ४७ ॥ यमं ध्यायेत्कृष्णवर्णमहिषस्थं द्विबाहुकम् ॥ दण्डपाशधरं चैव केयूरार्द्यौर्विभूषितम् ॥
 ४८ ॥ ईशानेतिचमंत्रेणपूजयेत्कुसुमादिना ॥ वामदेवक्रुषिःपंक्तिश्छन्दःकालोऽस्य देवता ॥ ४९ ॥ षडाननचंगंधर्वपीतंध्यायेच्चतुर्भु-
 जम् ॥ पीतांबरधरं चैव नानाभरणभूषितम् ॥ ५० ॥ यदेवइतिमन्त्रेणपूजयेत्कुसुमादिना ॥ हारितोऽप्यइतिप्रोक्तोजगतीछन्द ईरितम् ॥
 ५१ ॥ हिरण्यगर्भो देवतास्यप्रतियेविविनियोजयेत् ॥ भृङ्गराजं जटारूढं स्वच्छं पीतांबरशुभम् ॥ ५२ ॥ चक्षुःपीतेतिमन्त्रेणपूजयेद्ब्रह्म-
 चन्दनैः ॥ ऋषिश्चागस्तिराख्यातस्त्रिष्टुब्धश्छन्दःप्रकीर्तितम् ॥ ५३ ॥ विश्वेदेवा देवताचभृङ्गराजस्यप्रतिये ॥ पीतंमृगंमृगारूढं जटामुकुट-
 मंडितम् ॥ ५४ ॥ परादेवाइतिमंत्रेणपूजयेद्दलितपायसैः ॥ कपिलश्चक्रुषिःप्रोक्तो गायत्रीछन्द ईरितम् ॥ ५५ ॥ वरुणेदेवताचास्यप्रतिये-
 विनियोजयेत् ॥ ध्यायेत्पितृगणंशुक्लं चतुर्भिर्बाहुभिर्वृतम् ॥ ५६ ॥ पितृभ्यइतिमंत्रेणपूजयेत्कुसुमादिना ॥ शुनःशोपऋषिश्चास्यत्रिष्टुब्ध-
 न्दश्च देवता ॥ ५७ ॥ विश्वेदेवाः समायाताः पितृभेधेनपूजयेत् ॥ दौवारिकं चाष्टभुजं कृष्णवर्णं विचिन्तयेत् ॥ ५८ ॥ रक्तवासं पिङ्गलाक्षं-
 कृष्णव्याघ्रोपरिस्थितम् ॥ योनःपीतेतिमंत्रेणपूजयेद्भक्तितत्परः ॥ ५९ ॥ वैश्वानरऋषिश्चास्यगायत्रीछन्द ईरितम् ॥ देवताचभवेच्छक्ति-
 विनियोगश्चपूजने ॥ ६० ॥ शंखाभं चैव सुग्राविं द्भिर्भुजं च क्रधारिणम् ॥ हंसारूढं महाकायं बलिविज्ञानकारणम् ॥ ६१ ॥ शंखपद्मधरं चैव-
 महिषस्थं विचिन्तयेत् ॥ सहस्रहस्तेतिमंत्रेणपूजयेद्भक्तभूषणैः ॥ ६२ ॥ ऋषिःशंखस्तथाच्छन्दःपंक्तिःसोमोऽथ देवता ॥ श्वेतं जलाधिपंध्या-
 येद्ब्रह्मचर्यैश्चवेष्टितम् ॥ ६३ ॥ ऋष्यासनगतंध्यायेच्छ्वेतगंधेनचारयेत् ॥ बृहस्पतेपरिदीयाइतिमन्त्रेणभक्तितः ॥ ६४ ॥ त्र्यंबकोऽस्य

ऋषिसिष्टुच्छन्दोदेवोजलाधिपः ॥ ध्यायेच्चअमुरंस्त्करालंनराहनम् ॥ ६५ ॥ दशभिर्बाहुभिर्भुक्तकृष्णवस्त्राबुलेपनम् ॥ शन्नोदेवातिम
 न्त्रेणकृष्णपुष्पैःप्रपूजयेत् ॥ ६६ ॥ ऋषिर्वैश्वानरश्छन्दोविराडित्यभिधीयते ॥ वैश्वानरोत्तरोदेवःप्रीतयेतस्ययोजयेत् ॥ ६७ ॥ शेषं
 षडाननं ध्यायेत्कृष्णचमधुपिंगलम् ॥ मेषस्थंकुण्डलोपेतं नागयज्ञोपवीतनम् ॥ ६८ ॥ उद्वर्षइतिमंत्रेणपूजयेद्भुतिमिच्छता ॥ पापंरक्तं
 त्रिनेत्रं चरक्तंप्रीतिविचिंतयेत् ॥ ६९ ॥ रक्तइमंशुधरं वैश्वरहस्तं विचिन्तयेत् ॥ सिद्धो वीरिति मंत्रेण कृष्णपुष्पैरथार्चयेत् ॥ ७० ॥ यमंचक्रक
 रंक्षंचआकुञ्चमूर्धंजं द्विजाः ॥ कपिलोऽस्य ऋषिश्छन्दोऽनुष्टुप् चैव प्रकीर्तितम् ॥ ७१ ॥ देवताचयशःख्यातंप्रीतये विनियोजयेत् ॥
 यमंचक्रकरंक्षंचक्षमाकुञ्चितमूर्धजम् ॥ ७२ ॥ खरस्थं द्विभुजं ध्यायेदियमं मंत्रमुदीरयेत् ॥ वासुकिः स्याद्विष्वक्स्थपंक्तिश्छन्दश्च देवता ॥
 ॥ ७३ ॥ हिरण्यगर्भइत्युक्तःप्रीतयेऽस्यनियोजयेत् ॥ अर्धपतिंचद्विभुजं रक्तक्षं धूम्रमेववा ॥ ७४ ॥ देवताभिश्च संपन्नवातो वारितिरिव च ॥
 ऋषिर्वायुश्च गायत्रीछंदो वायुश्च देवता ॥ ७५ ॥ सुगधरक्तं शङ्खचक्रगदापद्मार्थं तथा ॥ पतिवस्त्रं पन्नगस्थं हारकेशूरमंडितम् ॥ ७६ ॥ अव
 सुष्टा परापतइति मंत्रेण परिपूजयेत् ॥ अग्निश्चास्य ऋषिः प्रोक्तश्छन्दः सोमश्च देवता ॥ ७७ ॥ पतिं भस्त्राटकं ध्यायेत्पद्मस्थं रक्तभूषणम् ॥
 द्विभुजं पद्महस्तं च देवमेवं विचिन्तयेत् ॥ ७८ ॥ यन्मातुरिति मंत्रेण पूजयेत्सिततंदुलैः ॥ जम्भकोऽस्य ऋषिश्छन्दो गायत्री समुदाहृता ॥
 ॥ ७९ ॥ देवता च भवेत्कुम्भःप्रीतये विनियोगतः ॥ सोमं ध्यायेच्छयामरूपं पद्माननगतं परम् ॥ ८० ॥ नानाभरणसंपन्नं किरीटवर्धारि
 णम् ॥ मर्माणितेति मंत्रेण गन्धाद्यैरपि पूजयेत् ॥ ८१ ॥ ऋषिः स्वार्थो विदुश्छन्दो जगतीत्यभिधीयते ॥ देवता च भवेत्सोमःप्रीतये विनियोज
 येत् ॥ ८२ ॥ दुर्पं ध्यायेत्कृष्णवर्णकृष्णाम्बरधरं तथा ॥ नागयज्ञोपवीतिंच शिखिस्तं भद्रिजोत्तमाः ॥ ८३ ॥ पञ्चदीशेति मन्त्रेण गन्धाद्यैः परि
 पूजयेत् ॥ मंत्रश्चास्य ऋषिश्चास्य पञ्चायतनमरितम् ॥ ८४ ॥ पंक्तिश्छन्दस्तथा प्रोक्तो देवः पञ्चाननः स्मृतः ॥ इयामवर्णादिति ध्यायेद्द्वि
 भुजापीतविग्रहम् ॥ ८५ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नां सर्वालङ्कारशोभिताम् ॥ सुपर्णोऽसीति मन्त्रेण पूजयेत्पीतचन्दनैः ॥ ८६ ॥ ऋषिर्नारायणश्छ
 न्दो जगतीपरिकीर्त्यते ॥ भवेद्देवो भार्गवश्च इष्टार्थैरपि पूजयेत् ॥ ८७ ॥ रक्ताभामादिति ध्यायेत्सर्वालङ्कारभूषिताम् ॥ शुक्रांभारिति मन्त्रे

णगन्धाद्यैरभिपूजयेत् ॥ ८८ ॥ वामदेवऋषिश्चास्यगन्धाद्यैरभिपूजयेत् ॥ देवः शुक्रः समाख्यातः स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ ८९ ॥ ईशानादि
 कोणगतान्पूजयेत्सुसमाहितः ॥ आपं ध्यायेच्छुक्लवर्णकुण्डलाद्यैर्विभूषितम् ॥ ९० ॥ इदं विष्णुरिति मन्त्रेण त्रिगन्धेन समचयेत् ॥ ऋषिः स्यात्क
 र्दमश्छन्दो विराडित्यभिधीयते ॥ ९१ ॥ देवः सोमः समाख्यातः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ सरितं द्विभुजं रक्तश्वेतांबरान्वितम् ॥ ९२ ॥ हरिचन्दन
 लिताङ्गवरदंतं विचिन्तयेत् ॥ पयसा शुक्ल इति मन्त्रेण पूजयेत्कमलादिना ॥ ९३ ॥ नारायणऋषिश्चास्यपंक्तिश्छन्दः प्रकीर्त्यते ॥ नारायणः स्वयंदेवः
 प्रीतये विनियोजयेत् ॥ ९४ ॥ जयं ध्यायेत्पतवर्णं द्विभुजं वरहस्तकम् ॥ देवं किरीटसम्पन्नं सर्वालंकारभूषितम् ॥ ९५ ॥ दृष्ट्वा परिश्रुत इति म
 न्त्रेण नेन पूजयेत् ॥ ऋषिर्नारायणश्छन्दः पंक्तिः सोमोऽथ देवता ॥ ९६ ॥ रुद्रं ध्यायेद्रक्तवर्णशीतानुकृतशेखरम् ॥ द्विभुजं शूलहस्तं चण्ड
 मरुचपराभवेत् ॥ ९७ ॥ दिवो मूर्धेन्निति मन्त्रेण ऋषयः समुदाहृताः ॥ ऋषिः स्यात्काशपश्छन्दो विराडित्यभिधीयते ॥ ९८ ॥ स्वयंदेवो विनियोगः स्तु
 तौ च विनियोजयेत् ॥ द्विभुजं रक्तपद्मस्थं पंकजद्रयधारिणम् ॥ ९९ ॥ अस्य किरीट इति मन्त्रेण रक्तस्रक्चन्दनादिभिः ॥ पूजयेत्परया भक्त्या ऋषिर्नो
 लउदाहृतः ॥ १०० ॥ त्रिष्टुच्छन्दो देवता स्याद्भद्रोऽपि परिर्कीर्तितः ॥ सवितारं तथा ध्यायेत्पद्मस्थं द्विभुजं प्रभुम् ॥ १०१ ॥ नानाभरणशोभा
 दयं सप्ताश्वरथमंडितम् ॥ यद्देवा इति मन्त्रेण गन्धाद्यैः परिपूजयेत् ॥ १०२ ॥ ऋषिरैतत्थ आख्यातः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ ध्यायेद्रक्तवि
 वस्वंतं द्विभुजं पद्मविग्रहम् ॥ १०३ ॥ अविद्या इति मन्त्रेण पूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥ ऋषिर्गन्धः समाख्यातः त्रिष्टुच्छन्दश्च ईरितः ॥ १०४ ॥ देवता च भवे
 त्सोमः स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ विबुधाधिपततोऽप्येत्यपीति वृषभवाहनम् ॥ १०५ ॥ चतुर्भुजं यष्टिहस्तं मक्षमालैकहस्तकम् ॥ त्रिनेत्रं रक्तवस्त्रं च मु
 कुटाद्यैरलङ्कृतम् ॥ १०६ ॥ ऋषिर्हारीत इत्युक्तो जगतीच्छन्द ईरितम् ॥ देवता च भवेच्छक्तिः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ १०७ ॥ मित्रं ध्यायेच्छुक्लवर्ण
 वराभयकरं परम् ॥ मिषस्थं च त्रिनेत्रं च किरीटवरमंडितम् ॥ १०८ ॥ धनाकरस्ति मन्त्रेण पूजयेद्दधिपायसैः ॥ ऋषिरैतत्थ इत्युक्तो जगतीच्छन्द ई
 रितम् ॥ १०९ ॥ देवता च भवेद्यक्षमा प्रीतये विनियोजयेत् ॥ पतिं स्याद्राजयक्षमाणं करालं च विचिन्तयेत् ॥ ११० ॥ यज्ञो रूपमिति मन्त्रेण
 गंधाद्यैः परिपूजयेत् ॥ दध्यङ्गाथर्वणऋषिर्गायत्रीच्छन्द ईरितम् ॥ १११ ॥ यक्ष्मा च देवता चैव स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ शुक्लाम्बरधरं ध्या

येद्विभुंजंशिखिवाहनम् ॥ ११२ ॥ यमं विनेति मंत्रेण पूजयेद्भक्तितत्परः ॥ ऋषिः स्याद्भारदः प्रोक्त इच्छन्दो नुष्टुप्रकीर्तितम् ॥ ११३ ॥ विवस्वान्दे-
 वता चैव क्रतौ च विनियोजयेत् ॥ एवं ध्यात्वा विवस्वं तं महाकायं महोदरम् ॥ ११४ ॥ अभिन्नरूपमंत्रेण गंधाद्यैः परिपूजयेत् ॥ काश्यपोऽस्य ऋ-
 षि इच्छंदं स्त्रिष्टुब्देवः शचीपतिः ॥ ११५ ॥ वहिरशिनको णे पु देवा दीन्परिपूजयेत् ॥ कूष्माण्डैर्वरेणापुष्पैः शौरकैर्वसमचयेत् ॥ ११६ ॥ पीतां-
 करालिकां ध्यायेच्चरकीवरणिनीम् ॥ स्वब्जस्थां द्विभुजं चैव गुञ्जहारोपशोभिताम् ॥ ११७ ॥ पीतिन्यरूपमन्त्रेण पूजयेद्भूतिमिच्छुकः ॥
 बलदेवः ऋषिः स्याच्छन्दो गौरिच देवता ॥ ११८ ॥ ध्यायेद्द्विद्वारिकारं कानं यौवनसंयुताम् ॥ पवित्रेण पुनर्हीति मंत्रेणानेन पूजयेत् ॥ ११९ ॥
 ऋषिर्गर्गः समाख्यातस्त्रिष्टुच्छंदोऽस्य देवता ॥ रुद्रोऽपि च समाख्यातः स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ १२० ॥ पापादिराक्षसां ध्यायेत्तस्यैरभेयपरि-
 स्थिताम् ॥ कथानइति मंत्रेण पूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥ १२१ ॥ ऋषिः सुवर्ण आख्यातः पाङ्क्तिच्छन्दः प्रकीर्तितम् ॥ देवता च महादेव इष्टार्थविनियो-
 जयेत् ॥ १२२ ॥ कुंडवेद्यां अंतरे च स्थापयेद्द्विधिवद्बुधः ॥ पर्वभाग्रं मुदं चैव गजदंतं मुदं तथा ॥ १२३ ॥ बलमीकं संगमै चैव राजद्वारचतुष्पथात् ॥
 कुशमूलं मुदं चैव यज्ञियस्य वनस्पतेः ॥ १२४ ॥ इन्द्रवल्ली तथा क्रांतं अमृती त्रिपुषस्य च ॥ मालती चंपकं चैव तथा उर्वारुकस्य च ॥ १२५ ॥
 पारिभद्रस्य पत्रैश्च परितः परिवेष्टनम् ॥ पञ्चतुङ्गस्य परितो मुखे कुर्यात्तफणान्वितम् ॥ १२६ ॥ श्रीफलं बीजं पूरं च नालिकेरं च दाडिमम् ॥ धात्रीजंबु-
 फलं चैव अन्यथा दोषमादिशेत् ॥ १२७ ॥ पञ्चरक्तं सुवर्णं च निक्षिपेद्भरुणं जेत् ॥ पञ्चोपचारैर्विधिवद्ब्रह्मपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १२८ ॥
 उद्धर्तनइति मंत्रेण वरुणं च पुनर्यजेत् ॥ अस्य मंत्रस्य च ऋषिर्षष्णु इच्छन्द उदाहृतम् ॥ १२९ ॥ गायत्री देवता पाश्रीतस्य ग्रीते विनियोजयेत् ॥
 पञ्चगव्यान् विनक्षिप्य हस्तं दत्वा पठेत्ततः ॥ १३० ॥ सर्वैः सुमुद्राः सरितः सरांसि च महाद्वादाः ॥ आयां तु सर्वपापघ्नाः सर्वलोकसुखावहाः
 ॥ १३१ ॥ गङ्गाद्याः सरितः सर्वास्तीर्थानि जलदानदाः ॥ आयां तु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥ १३२ ॥ अघोराज्यहृत्कृता वास्तोष्पत-
 य इत्यपि ॥ शतं वाचाष्टं संयुक्तं सहस्रं वा विशेषतः ॥ १३३ ॥ शतार्धं वा हुनोद्विप्रस्ति लैर्वा तं दुलैः सह ॥ पालाशैर्वा पि प्लवैर्वा वरवासिमाचरेत् ॥
 ॥ १३४ ॥ पयोदध्यादिभिर्वा पि मध्वाज्यैर्वा विशिष्यते ॥ अन्येषां च त्रैतैर्वा एकैकामथ वा हुतिम् ॥ १३५ ॥ अष्टाविंशतिभिश्चान्यैर

दृष्टौपंचपंचवा ॥ १३६ ॥ चरक्यादींश्चासनैश्चपिष्टकैर्वटकेनवा ॥ रक्तपुष्पेणपत्रेणत्रिमध्वक्तेनयत्नतः ॥ १३७ ॥ वास्तोष्पतेहृदंजरा
 यजेद्वास्तुपतियदा ॥ पंचोपचारैर्विधिवत्सांगोपगैरन्तरम् ॥ १३८ ॥ बलिमासादयेत्पश्चाद्वादेकैकशःक्रमात् ॥ ब्राह्मणैश्चैवदद्याच्चसदा
 आज्यंसमाक्षिकम् ॥ १३९ ॥ शाल्यन्नंशिखिनेदद्यात्तथानीलोत्पलानिच ॥ ओदनंसीतपलंदद्यात्पर्जन्यायविक्षणः ॥ १४० ॥ जयायपिष्ट
 कंकार्यमिन्द्रायघृतमोदकम् ॥ सूर्यायपिष्टकांत्रंचसत्याययवपूलिकाम् ॥ १४१ ॥ अमायमत्स्यमांसांशंशुलीमथपिष्टकम् ॥ वायव्येचतथास
 क्तूपूष्णेअपूपमेवच ॥ १४२ ॥ वितथायकलायांनृगृहर्क्षायसमाक्षिकम् ॥ पूष्णेथकृसरान्रंचशाल्यन्नंचनिवेदयेत् ॥ १४३ ॥ गन्धर्वायक
 स्तूरिकान्रंकृसरंभृङ्गराजके ॥ मृगाययावकांत्रंचपितृभ्योमुद्रपायसम् ॥ १४४ ॥ दौवारिकायकृशराननडुहेचपूपकम् ॥ पायसंपुष्प
 दंतायवरुणायचपिष्टकम् ॥ १४५ ॥ असुरायमोदकांश्चैवदद्यादापिक्षयेसुरा ॥ घृतौदनंचसोमायकणांत्रयंक्षमणेदेदेत् ॥ १४६ ॥ रोगाय
 घृतलङ्कुकसपायसगुडौदनम् ॥ अक्षायविविधान्रंचभल्लाटायतथैवच ॥ १४७ ॥ सोमायमधुशाल्यन्नंनगायगुडपिष्टकम् ॥ अदित्यैचापि
 धूमंघृतपक्कानिवेदयेत् ॥ १४८ ॥ दित्यैदद्यात्तथाक्षीरांसितशर्करयासह ॥ क्षीरान्रंचैवपूष्णेचआपवत्सायैवेदधि ॥ १४९ ॥ सावित्र्यै
 लङ्कुकान्रंचसवित्रेचगुडौदनम् ॥ जयायघृतमन्नंचमिष्टान्रंचविवस्वते ॥ १५० ॥ विरूपायचतद्वाद्धरिद्रांन्रंतथैवच ॥ घृतौदनंचचित्रायरु
 द्रायघृतपायसम् ॥ १५१ ॥ मांसौदनंयक्ष्मणेचकृसरंवरुणायच ॥ अर्यम्णेशर्करापूबहिर्दद्याच्चतुष्टयम् ॥ १५२ ॥ चित्रौदनंसमांसंयम
 त्त्यात्रांशुडपिष्टकम् ॥ प्रतिदेवोपरिक्षीरंघृतक्षीरसमान्वितम् ॥ १५३ ॥ तीर्थतोयसमायुक्तंमुग्धेनसमान्वितम् ॥ पताकादेववर्णेनदद्याद्ब्र
 ह्मादितिक्रमात् ॥ १५४ ॥ मंत्रंजपेत्स्वसामथ्यात्स्वसामथ्यंस्तुतिपठेत् ॥ पुरुषस्तवस्वसुख्यंभूषिर्गतच्छन्दः सवितादेवतासोमपाके
 स्तुतौविनियोगः ॥ १५५ ॥ शंकरउवाच ॥ विष्णुर्जिष्णुर्विभुर्ज्ञोयिज्ञोयिज्ञोयिज्ञपालकः ॥ नारायणो नरोहंसाविष्णवसेनोदुताशनः ॥ १५६ ॥
 यज्ञेशःपुण्डरीकाक्षःकृष्णःसूर्यःसुरार्चितः ॥ आदिदेवोजगत्कर्तामण्डलेशोमहीधरः ॥ १५७ ॥ पद्मनाभोहृषीकेशोदातादामोदरोहरिः ॥
 त्रिविक्रमस्त्रिलोकेशोब्रह्मणःप्रतिवर्द्धनः ॥ १५८ ॥ भक्तप्रियोऽच्युतःसत्यःसत्यवाक्योभुवःशुचिः ॥ सैन्यासीशास्त्रतत्त्वज्ञश्चिपंचाश

द्रुणात्मकः ॥ १५९ ॥ विदुरीविनयः शान्तस्तपस्वीविद्युतप्रभः ॥ यज्ञस्त्वंहिवषट्कारस्तस्वमोङ्कारस्तस्वमग्रयः ॥ १६० ॥ त्वंस्वधा त्वंहि
 स्वाहा त्वंस्वधा च पुरुषोत्तमः ॥ नमो देवादिदेवाय विष्णवे शाश्वताय च ॥ १६१ ॥ अनन्ताया प्रभया यनमस्ते गरुडब्ज ॥ ब्रह्मस्तव मिदं प्रो
 क्तं महादेवेन भाषितम् ॥ १६२ ॥ प्रयत्नाद्यः पठेन्नित्यममृतत्वं संगच्छति ॥ १६३ ॥ ध्यायेति येनित्यमनन्तं च्युतं हृत्पद्ममध्यस्थयमा
 व्यवस्थितम् ॥ उपासकानां प्रभुमेकमश्वरं ते याति सिद्धं परमं तु वैष्णवम् ॥ १६४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीय भागे द्वादशोऽ
 ध्यायः ॥ १२ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ ततो भैयादिषोषेण यजमान उदङ्मुखः ॥ कनकतोयेन गन्धेन सुद्रुलाग्रलेपयेत् ॥ १ ॥ ऐशान्यां मध्यभागे वा
 यजेद्ब्राह्मणमाहितः ॥ वर्तुलाकारेद्यस्मान्मन इच्छति संजपन् ॥ २ ॥ ऋषिः कंठोत्थाय त्रीछन्द इत्याभिधीयते ॥ देवता पृथिवी चैव स्तु
 तौ च विनियोजयेत् ॥ ३ ॥ विवरपूजेयत्कर्म ब्रह्माणं च धराधरम् ॥ पृथिवी गन्धपुष्पाद्यैर्वैश्वैर्विविधैरपि ॥ ४ ॥ अग्रतोऽष्टदलं लेख्यं
 स्थापयेत्कलशं ततः ॥ मुखे विधाय कनकं राजतेन विनिर्मितम् ॥ ५ ॥ श्रुक्तिशङ्खसमं वापि विश्रामित्रसमुद्रवम् ॥ पूजयेत्तथैतथेय
 नगन्धपुष्पाक्षतादिना ॥ ६ ॥ विष्णुक्रांतावचाकुष्ठचन्दनेन विलोडितम् ॥ क्षीरं च मातुलिङ्गं च सावित्रं च सद्रव्या ॥ ७ ॥ दध्यक्षतं मधुयुत
 मेव मर्दय च सादयेत् ॥ सितचन्दनवस्त्राद्यैः शाल्यैश्च विधैरपि ॥ ८ ॥ अव्रणं कलशं कृत्वा पञ्चवर्णसमन्वितम् ॥ आवाहयेत्तथैतथेय
 मंत्रेण नेन भक्तिः ॥ ९ ॥ आयाहि भगवन् देवतोयमूर्ते जलेश्वर ॥ हृद्गर्धभयात्तत्परितोषायेत नमः ॥ १० ॥ गृहेभ्यश्चैव सोमाय त्वष्ट्रै चैव
 च शूलिने ॥ इमं मेवरुणेत्यादि प्रत्येकं स्याद्वा तत्रियम् ॥ ११ ॥ ततोऽर्घ्यदानं विधिवत्क्षीरेण हविषामधु ॥ यजमानः सपत्नीकं कुंभं कुक्षौ निधा
 य च ॥ १२ ॥ हिरण्यगर्भैर्निर्मितं त्रस्य भद्राजः ऋषिः स्मृतः ॥ छन्दश्च जगतीत्यातो देवता च जलाधिपः ॥ १३ ॥ वरुणस्योत्तं भनति मंत्रस्य
 जलकुंभं निवेदयेत् ॥ अस्य मन्त्रस्य च ऋषिर्नारदः परिकीर्तितः ॥ १४ ॥ विराट्छन्दश्च ईशानो देवता समुदाहृता ॥ मोचयेन्मीनयुगमं च मे
 षयुगमं तथैव च ॥ १५ ॥ संभवे पक्षियुगमं च आढीवाचक्रवाककम् ॥ मोचयेन्नागयुगमं च आयुर्वृद्धेश्वरं तवे ॥ १६ ॥ दिक्षु जीवन्तिकां दद्याद्वा
 क्षसेभ्यो बलिहरत् ॥ निर्मितं माषभक्तेन रक्तपुष्पैरलंकृतम् ॥ १७ ॥ क्षात्रकोल्हस्मणश्चैव मणिभद्रोगणेश्वरः ॥ सर्वैर्दुकेन हन्तेन दिक्षु मध्येय

थाक्रमत् ॥ १८ ॥ येभवाभाविनोभूतायेचेष्टुमयासिनः ॥ आहंरुवलिं तुष्टयाप्रयच्छंतु शुभंमम ॥ १९ ॥ इत्युक्ताचबलिंदद्यान्नमस्कृ-
 र्यादंतंरम् ॥ दद्यात्पयस्विनीगांचआचार्यायविशेषतः ॥ २० ॥ अन्येषांहिरण्यंघंगांचदद्याद्विजमने ॥ व्याहृतित्रितयंचवततोवारु-
 णपंचकम् ॥ २१ ॥ प्राजापत्यंस्विष्टकृच्चजुह्यात्तदंतंरम् ॥ धृतैःस्विष्टकृतंनस्ति तथारसविसारकैः ॥ २२ ॥ पद्मोत्पलंमातुलिङ्गंपण-
 सेमातुलंगके ॥ मधुकैविश्वपुष्पेचआम्रातकैचकाशके ॥ २३ ॥ अभिषेकंततःकुर्यात्सुवास्तिवतिचवैजपन् ॥ दद्यात्पूर्णांचविधिवत्सूर्या-
 यार्घ्यंनिवेदयेत् ॥ २४ ॥ पञ्चदोषपुरस्कृत्वाब्राह्मणानुमतेनच ॥ गृहंप्रविश्यचततोब्राह्मणानथभोजयेत् ॥ २५ ॥ दीनांयक्नुपणैचैवदद्या-
 द्वित्तानुसारतः ॥ ज्ञातिभिःसहमुञ्जीतदधिक्षिरामिषंविना ॥ २६ ॥ नक्षीरचकषायंचभर्जितंशाकमेवच ॥ नकाण्डंचनपुष्पंचकरिंरच-
 कदाचन ॥ २७ ॥ शाल्यन्नंमूलकंचैवपनसांम्रफलानिच ॥ मस्तंमधुघृतगुण्डमातुलिंगंसेधवम् ॥ २८ ॥ बदर्धातकिफलंकुन्दपुष्पंतथा-
 तिलम् ॥ एतत्प्रशस्तंजानीयान्मरीचांनिविशेषतः ॥ २९ ॥ त्रिरात्रमथसप्ताहंपरित्यज्यखलेततः ॥ पञ्चाङ्गकंततःकुर्यात्स्थापयेन्नोति-
 युग्मकम् ॥ ३० ॥ प्रथमाचार्कहस्तेनद्वितीयादशहस्तकम् ॥ वितस्तेतुभवेच्छतद्विगुणंतदंतंरम् ॥ ३१ ॥ शतार्धंचततःपञ्चात्पष्टिहस्त-
 मंतंरम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेऽर्घ्यदानविधौत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
 स्वगृह्याग्निविधिर्वध्वेयोगभेदेषुसत्तमाः ॥ नपरोक्तंविधानेनभयदंकीर्तिध्वंसनम् ॥ १ ॥ पुत्रमेवचकन्याश्चजनित्वाश्चापरसुताः ॥ गृह्या-
 इतिसमाख्यातायजमानस्यदायदाः ॥ २ ॥ तेषांसंस्कारयोगेषुशान्तिकर्मक्रियासुच ॥ आचार्योविहितःकल्पस्तस्माच्चक्षइतिस्मृतः ॥ ३ ॥
 त्रिकुशंपरिशृङ्गातिततश्चकुरुतेदृढम् ॥ ऋषिर्दक्षश्चजगतीछन्दोविष्णुश्चदेवता ॥ ४ ॥ कश्यपस्तृप्यतामितिभूरसीतिचशोधनम् ॥
 ऋषिःसुवर्णगायत्रीजगतीछन्दइष्यते ॥ ५ ॥ देवताचभवेत्सूर्यःपृथिवीशोधन्यसेत् ॥ ऐशान्यादिक्रमेणैवप्रादक्षिण्येनयन्ततः ॥
 ॥ ६ ॥ यत्पवित्रेतिमंत्रेणतर्जन्यगुण्योरपि ॥ कुशगर्भत्रयेणापित्रामयेद्वलयाकृति ॥ ७ ॥ परिसमूहनमित्युक्तंक्षपनंशृणु-
 सत्तमाः ॥ ईशानादौश्चसंस्कारंकुर्यात्परिसमूहनम् ॥ ८ ॥ प्रतिष्ठायांचरेत्यादिनैर्ऋत्यादिग्रहंमखे ॥ परिसमूहनमैन्द्र-
 स्यपर्वतोऽस्यऋषिःस्मृतः ॥ ९ ॥ पंक्तिंछन्दःसमुद्दिष्टमिन्द्राणीचाथदेवता ॥ गोमयंचत्रिगंधंचपंचमूर्तिकयापिच ॥ १० ॥ क-

निष्ठुगुह्यकृत्यक्कादेवताथैनलेपयेत् ॥ मानस्तोकेनेतिऋचाविश्वेदेवअपूज्यताम् ॥ ११ ॥ ऋषिःस्यात्काश्यपश्छन्दोविश्वेदेवः प्रकीर्त-
 तः ॥ योजयेल्लेपयेद्विद्वान्वटमावद्यसत्तमाः ॥ १२ ॥ मध्यमातर्जनभ्यांचकुशमारभ्यदक्षिणम् ॥ चतुरस्रीकृतंशंहरस्तमानंतथाननम् ॥ १३ ॥
 यज्वभिरितिमन्त्रेणसूर्यःप्रीणातिसत्तमाः ॥ दक्षेसार्धगुलंत्यक्कापाश्चैमेनपरित्यजेत् ॥ १४ ॥ उत्तराग्रांलिखेद्रेखामयथासङ्गलंभवेत् ॥ आ-
 प्यायस्वोतिमन्त्रस्यधन्वंतरऋषिःस्मृतः ॥ १५ ॥ त्रिष्टुच्छन्दःसमाख्यातःसविताचात्रदेवता ॥ तल्लग्रंदक्षिणैचैकैर्वाद्धद्वादशाङ्गुलम् ॥ १६ ॥
 अन्याङ्गुलंतरैकैतःसत्तङ्गुलंभवेत् ॥ कुशमूलेनस्वर्णेनप्रतिष्ठायांचराजते ॥ १७ ॥ अद्भुष्टानामिकाभ्यांचसंज्योतीतिचसंजपन् ॥ संस्म-
 रेन्मित्रावरुणौऋषिरौतथ्यसंज्ञकः ॥ १८ ॥ पंक्तिच्छन्दःशिवोदेवोरखामथचयोजयेत् ॥ तेनैवोद्धेकरौकुशदक्षवामेसकृतसकृत् ॥ १९ ॥
 भास्वरायक्षिपेदग्नौततःऊर्ध्वरंस्मृतम् ॥ सदसंपहाषिःकर्णौविराडितिउदाहृतः ॥ २० ॥ छन्दइन्द्रोदेवताचपृथिव्यादेवताभवेत् ॥ कुश-
 पुष्पोदकेनापिदेवतथैनसत्तमाः ॥ २१ ॥ पञ्चगव्येनमतिमान्पञ्चरत्नोदकेनच ॥ पञ्चपल्लवतोथेनमहायोगेविज्ञेयतः ॥ २२ ॥ अथोनस्य-
 चमन्त्रेणवसिष्ठःपरिकीर्तितः ॥ छन्दोऽथदेवीगायत्रीदेवतागणनायकः ॥ २३ ॥ कीशादग्निसमादायमेगृह्णामीतिसंपठन् ॥ मेगृह्णामी-
 तिमंत्रस्यऋषिर्गौतमर्हरितः ॥ २४ ॥ छन्दोतुष्टुसमाख्यातंवामदेवोऽथदेवता ॥ क्रव्यादाग्निपरित्यज्यक्रव्यादंमग्निमरिपन् ॥ २५ ॥
 मंत्रेणानेनमतिमान्दक्षिणस्यांविनिक्षिपेत् ॥ अस्यमन्त्रस्यहारितऋषिःस्याच्छन्दइष्टयेत् ॥ २६ ॥ देवतावामदेवोऽपिदाहोपिनिन्योजयेत् ॥
 आवाहनंततःकुर्यात्संस्मरक्षेतिंजपन् ॥ २७ ॥ संस्मरक्षेतिमंत्रस्यऋषिर्नीलउदाहृतः ॥ विराट्छन्दोऽथविज्ञेयोदेवताचग्रतःकृतुः ॥ २८ ॥
 वैश्वानरइतिऋचाअग्निस्थापनमीरितम् ॥ मंत्रमाचातिग्रीणातिऋषिःस्यात्काश्यपःस्मृतः ॥ २९ ॥ अनुष्टुपचभवेच्छन्दोदेवताहव्यवाह-
 नः ॥ वध्रासीतिचमंत्रेणअग्निंकुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ ३० ॥ ऋषिःस्वयंपूराख्यातोविराट्छन्दउदाहृतम् ॥ देवतापरमात्माचमस्करेणयोज-
 येत् ॥ ३१ ॥ ततोर्गिदक्षिणेभाप्रागग्रकुशकुब्जके ॥ द्विहस्तेभवतश्चैवहस्तपानासनेअथ ॥ ३२ ॥ ब्रह्मन्निहोपेक्ष्यतामितिब्रह्माणंविनेद-
 शयेत् ॥ ब्रह्मयज्ञानृचादग्नीधेनुरितित्वचः ॥ ३३ ॥ द्वाभ्यामितिचमन्त्राभ्यामितिब्रह्मप्रवेशनम् ॥ शक्रोऽस्यत्रायतामितिशृणुऋभं

ऋषिर्द्विजाः ॥ ३४ ॥ प्रजापतिर्ऋषिश्छन्दस्त्रिष्टुब्देवोऽयश्शंकरः ॥ नारदश्चक्रषिश्छन्दस्त्रिष्टुब्देवः शचीपतिः ॥ ३५ ॥ अग्रेरुत्तरभागेश्वरस्त
 मात्रांतरपिच ॥ प्रणीतास्थापनं कुर्यादिन एहीति संजपन् ॥ ३६ ॥ मंत्रस्य च ऋषिश्छन्दो वामदेवः प्रकीर्तितः ॥ जगती च भवेच्छन्दो देवता च शतक्रतुः
 ॥ ३७ ॥ श्रीपर्णी सहकारोत्थं वरुणस्य विशेषतः षडंगुले च विस्तारं विंशत्यंगुलकेन च ॥ ३८ ॥ दैर्घ्येण च चतुःस्थिता मङ्गुलं च प्रमाणतः ॥ द्वयंगुले च
 रकाकायामासासन्देवकर्मणि ॥ ३९ ॥ अभिचारे भवेत्काष्ठं तथा मंत्रस्याच्छांतिकर्मणि ॥ प्रतिष्ठायामृन्मयं च अष्टांगुलमथापि वा ॥ ४० ॥ द्वादशांगुलप्र
 स्तारैतजसेमानवर्जितम् ॥ इमं मेवरुणेन चार्पणीतामथ पूरयेत् ॥ ४१ ॥ सागरा अथ प्रार्पयन्तामित्यमाध्यानमाचरेत् ॥ सकृदच्छिन्नद्रुमैर्णदिवि
 दिक्षु परितरेत् ॥ ४२ ॥ नैर्ऋते दिक्षु सीतः स्याद्द्वैधे देवतैव च ॥ कथानाश्च त्रदृत्य चानागः प्रीणाति सप्तमाः ॥ ४३ ॥ अस्य मंत्रस्य च
 ऋषिर्भरद्वाज उदाहृतः ॥ छन्दोऽनुष्टुब्दे देवता च ईशानः परिकीर्तितः ॥ ४४ ॥ प्रयोजनादिकं द्रव्यं तत आसादयेत्क्रमात् ॥ दक्षिणादि उ
 त्तरांतं ध्रुवास इत्युच्चापि च ॥ ४५ ॥ ऋषिः स्यान्नारदश्छन्दोऽनुष्टुप् चैवाथ देवता ॥ शतक्रतुश्च प्रीणाति योजयेदथ सादरात् ॥ ४६ ॥ काष्ठं
 च पश्चिमं कुर्यात्प्रथच्छन्पाश्चिमेन तु ॥ पुरतोऽन्नं पञ्चव्रीहितिलाश्च शरसर्पपाः ॥ ४७ ॥ दक्षिणे चैव आपूर्य मृगराजं तथैव च ॥ फलपत्रं वा म
 भागेऽपि षट्कं दधिदुग्धकम् ॥ ४८ ॥ पनसं नारिकेलं च मोदकं लङ्कृतं तथा ॥ प्रणीतां च दिग्भिर्दिक्षु स्थापयेदविचारयन् ॥ ४९ ॥ प्रणी
 तानस्पृशेद्याहोमकाले कथंचन ॥ स्नानकुंभं च भोवि प्रायावद्यागं प्रवर्तते ॥ ५० ॥ उच्चैरकं मातुलिंगं दूर्वाधात्रीफलानि च ॥ तुलसीमाल
 तीजतीजलजानि विशेषतः ॥ ५१ ॥ ऐशान्यां स्थापयेत्सर्वैश्च वैकं कर्तुमयम् ॥ नैर्ऋत्येति विशेषेण यं यच्च वैकं कर्तुमी ॥ ५२ ॥ यथा
 योगेन तत्सर्वं ग्राह्यं तत्पत्रमेव च ॥ क्षीरपाके तु क्षीरं तिचरुस्थालीमथानयेत् ॥ ५३ ॥ पवित्रच्छेदकमुद्गीर्णं छिद्यन्त्याग्नेदेशिकं पुनः ॥ छित्त्वा
 पवित्रं त्राक्षिण्यां स्थापयेद्बलभिदा म्रकम् ॥ ५४ ॥ विष्णोराटमंत्रेण छेदयेदप्रमाणतः ॥ पायसेन काठिनेन प्रमथ्यात्कदाचन ॥ ५५ ॥
 नरसेन काष्णेन न हठेन कदाचन ॥ ताम्रिणभस्मना चाथ शुक्तिशंखेन वा गृह्यतः ॥ ५६ ॥ छेदयेत्पञ्चजुलीं चापि पवित्रमथ देशिकः ॥ विष्णो
 रराटमंत्रस्य हारितश्च ऋषिः स्मृतः ॥ ५७ ॥ पंक्तिश्छेदो भवेद्देवः संस्कारो विनियोजयेत् ॥ प्रणीताभाजनं गृह्य प्रार्क्षणीं पूरयेत्त्रिभिः ॥ ५८ ॥

कायतीर्थेनतत्कुयादिवतीर्थेनचेत्यापि ॥ वामहस्ततलेपश्चात्स्थापयेत्प्रोक्षणीयकम् ॥ ६९ ॥ मध्यमामध्यमांगुष्ठअपामांगेणमंत्रिभिः ॥
 उत्तानंतत्पवित्रंचपवित्रंतेतिसंज्ञपन् ॥ ६० ॥ ऋषिःस्याद्वातमश्छन्दोधर्मराजोऽथदेवता ॥ अथस्थापितद्रव्याणिप्रोक्षयेत्स्थापयेत्कमा
 त् ॥ ६१ ॥ सकृद्भवेत्त्रिभिःकाष्ठैस्त्रिवारंमंत्रपुष्पकैः ॥ स्थिरस्थानेतुसंप्राप्तप्रणीतायाश्चक्षणे ॥ ६२ ॥ प्रादेशान्तरतश्चैवअज्यस्था
 लीमथार्पयेत् ॥ अग्रतोमण्डलंकृत्वावह्निविप्रैस्तथापयेत् ॥ ६३ ॥ द्यूतानिःसारयेत्तत्रिरूप्याशुक्रमेणतु ॥ ईशानेतिचमंत्रेणअधिश्च
 पणमारीतम् ॥ ६४ ॥ ऋषिनारायणश्छन्दःपंक्तिरीशोऽथदेवता ॥ पर्याग्रेकर्णकुयादिराद्वयमप्यथ ॥ ६५ ॥ अवैश्यईशमारभ्यदक्षि
 णावर्तकेनतु ॥ कुलायनीतिमंत्रेणऋषिच्छन्दोदिकंस्मरन् ॥ ६६ ॥ परिवेष्याज्यस्थालींचित्रिःसकृद्वासमाहितः ॥ पितरस्तृप्यतामिति
 संस्कारेमातरःस्मृताः ॥ ६७ ॥ ऋषिःस्याजमदग्निश्चागयत्रीछन्दोईरयन् ॥ देवताचपिनाकिस्यादग्निहोत्रेभेचयोजयेत् ॥ ६८ ॥ घृतस्य
 चतथात्वनोब्रह्मावैतृप्यतामिति ॥ षडंगुलंखुवपश्चाद्ब्रह्मीत्वाग्नौप्रतप्यच ॥ ६९ ॥ त्रिरात्रंतुमहायोगेसकृदन्यत्रसत्तमाः ॥ समाजयेत्कुशे
 नापिमूलादग्रंतुसेचयेत् ॥ ७० ॥ अग्रान्मूलंपुनःकुर्यात्संपूज्यचपुनःपुनः ॥ त्रिभिस्त्रिभिःप्रणीतोदक्षप्रोक्षयेत्तदनंतरम् ॥ ७१ ॥ खुवं
 पुनःप्रतप्याथप्रोक्षण्युत्तरतोऽन्यसेत् ॥ आज्यपात्रंपुरस्कृत्यपवित्रंचसमाहरेत् ॥ ७२ ॥ अंगुष्ठेऽनोभेतुगृहीयात्तत्पवित्रकम् ॥ अष्टौ
 गुलंमध्यकृत्वाघृतंत्रिःपवनंचरेत् ॥ ७३ ॥ पातालैस्त्रिस्तथाकाशेअवेक्ष्याज्यंततस्त्रिभिः ॥ प्रोक्षण्यांचतथाकुर्यादधःसंप्रोक्षयेदक्षिकः ॥ ७४ ॥
 ततःपायसमादायउत्थायचममंत्रकम् ॥ तूर्णोदद्यात्तथाचाग्नौसन्निवेशेतततः ॥ ७५ ॥ सपवित्रंक्षरुरेगृहीत्वाप्रोक्षणीयकम् ॥ अष्टौ
 गुलेमूलभागेतज्जलेनईशादितः ॥ ७६ ॥ अग्निपयुक्षयेत्पश्चाद्दक्षिणावर्तकेनच ॥ पवित्रंचप्रणीतायांविधायप्रोक्षणीयकम् ॥ ७७ ॥
 संयावार्थंचभोविप्राअग्निवत्तवेदक्षिकः ॥ ध्यायेदग्निंरक्तवर्णखुवहस्तंत्रिवहुकम् ॥ ७८ ॥ कमंडलुं परेहस्तेततोदक्षकरेणतु ॥ खुवंगृही
 त्वाजुहुयात्तूर्णोभिवसमाहितः ॥ ७९ ॥ अंतंचदेवतोद्देशंजापत्यसमीरयन् ॥ प्रणतंतेनजुहुयात्सर्वेन्द्रजसत्तमाः ॥ ८० ॥ वायुकोजं
 समारभ्यवह्निर्कोणान्तकेनतु ॥ अच्छिन्नायांघृतेनैवइन्द्रायतदनंतरम् ॥ ८१ ॥ अग्निषोमात्मकंचैवजुहुयाद्वाक्षसादितः ॥ ऐशान्यांको

णपर्यंतंतौनैमित्तिकंचरेत् ॥ ८२ ॥ पश्चात्स्विष्टततोदद्याद्वाक्षमतिभिस्तथा ॥ वारुणंपञ्चक्रं चैव कृत्वा पूर्णं ततो लभेत् ॥ ८३ ॥ उद्ग्रहइ
 तिमंत्रस्य अथ वर्णऋषिः स्मृतः ॥ छंदो देवी च गायत्री देवता चापि वारुणम् ॥ ८४ ॥ प्रकृते योजयेन्मन्त्रं स्तुतौ चापि न योजयेत् ॥ तत्रो
 ग्रहतिमंत्रस्य ऋषिर्वापि सप्तसंज्ञकः ॥ ८५ ॥ छंदश्च बृहती रुग्यतो देवताग्निः प्रकीर्तितः ॥ इडा गतमिति मन्त्रस्य ऋषिः को गुह्यसंज्ञकः ॥ ८६ ॥
 छन्दश्च जगत रुग्यतो देवो विष्णुः प्रकीर्तितः ॥ उद्गर्तन इति मंत्रस्य ऋषिः को तु प्रकीर्तितः ॥ ८७ ॥ छन्दो देवी च गायत्री वारुणश्चाधिदेवता ॥ ८८ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यम पर्वणि द्वितीय भागे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ सर्वत्र मख ब्रह्माणमृत्विजं वरेयेदथ ॥
 कुशंडिकां स्वगृह्येन कृत्वाग्निं चारयेत्ततः ॥ १ ॥ आधारा राज्य भागे तु महाव्याहृतयस्त्रयः ॥ सर्वप्रायश्चित्तसंज्ञकं प्राजापत्यं च स्विष्टकृ
 त् ॥ २ ॥ एतन्नित्यं हि सर्वत्र होमैर्मणि निर्दिशेत् ॥ प्राजापत्ये च इन्द्राय एतावा वारसंज्ञकौ ॥ ३ ॥ अग्नये चैव सोमाय आज्यभागौ प्रकी
 र्तिता ॥ भूभुवः स्वस्त्रयश्चैव महाव्याहृतयः स्मृताः ॥ ४ ॥ अयाश्चाग्ने इति तथा ये ते शतमनुत्तमम् ॥ सर्वप्रायश्चित्तसंज्ञा एते वै पञ्चमंत्रकाः ॥
 ५ ॥ प्राजापत्याहुतिश्चैकास्विष्टकृचा परा स्मृता ॥ चतुर्दशैताः कृतयो होतव्या नित्यसंज्ञकाः ॥ ६ ॥ कृत्वा सकृदेव तोद्दिशं होमं पश्चात्समा
 चरेत् ॥ सोमपाये च गोगे नरमेधाश्च मेधके ॥ ७ ॥ अन्यत्र विपरीतेन स्वाहोतेन हुने दुधः ॥ नैमित्तिकं विना नित्यं विफलं याति नान्यथा ॥
 ८ ॥ नित्यं वर्ज्यं शतार्धेनैवैश्वदेवैतथैव च ॥ त्र्यहसाध्यादियोगेषु यन्निदेशं शृणु द्विजाः ॥ ९ ॥ एकाहे वा वारज्यौ कृत्वा नैमित्तिका कृतिः ॥
 समास्विष्टकृतं विद्यादाकृत्याद्यास्ततः परम् ॥ १० ॥ विशेषत रुयहादौ तु अधारा राज्यपूर्वकम् ॥ पश्चान्नैमित्तिकं कुर्यात्समाप्तिदिवसे पथ ॥
 ११ ॥ आधारा राज्यपूर्वेण तौ नैमित्तिकंचरेत् ॥ स्विष्टकृद्वाहतिश्चैव वारुणाद्यास्तथा हि षट् ॥ १२ ॥ द्विजातिः पतितो यत्र द्वित्रिकंच चतुश्चतुः
 ॥ एकस्मिन् दिवसे कुर्यात्सोमयागे च शशवे ॥ १३ ॥ द्विजातीनां विवाहे तु नैत्यिकं प्रथमं भवेत् ॥ एकस्मिन् दिवसे कुर्यादग्नि कार्यं पृथक् पृथक् ॥
 १४ ॥ दद्यादेकं च नित्यं च पृथङ् नित्यं न चाचरेत् ॥ द्विजातिः पतितो यत्र द्वित्रिकंच चतुश्चतुः ॥ १५ ॥ एकस्मिन् दिवसे कुर्यात्तत्रापि नैत्यिकं त्यजेत् ॥
 होमे ब्रह्म स्तुते विष्णुः क्षुबे चैव महेश्वरः ॥ १६ ॥ अजस्यानियमे चेन्द्रोऽधिथयः पविस्वतः ॥ पर्यग्निकरणे चैव उद्ग्रहे मातरः स्मृताः ॥ १७ ॥

चन्द्रादिर्यौचोत्पदनेवीक्षणेचदिशस्तथा ॥ प्रोक्षण्यांस्थापनेदुर्गामेऽहमीप्रतिष्ठिताः ॥ १८ ॥ होमंकुर्याद्विजश्रेष्ठविधिंकुर्यात्समाहितः ॥ एतेषुदेवताः प्रोक्ताद्भिजातीनांहितायच ॥ १९ ॥ यजेत्सुपशुबद्धेषुसंस्कारैश्चैवपर्वणि ॥ देवताः सर्वाज्ञातव्या एतायज्ञेसमाहितैः ॥ २० ॥ अधिदैवेनजानीयात्करवर्त्यापंचफलंयतः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनदेवतामथविन्यसेत् ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेपञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथवक्ष्यामिस्त्रैषां देवानां ध्यानमुत्तमम् ॥ अस्ययज्ञेपरिज्ञानाजिह्वासम्यक्फलप्रदा ॥ १ ॥ हिरण्यवर्णाप्रथमां वल्लिजिह्वां महाद्युतिम् ॥ बबान्धककरं देवी हरण्याख्येषुसिद्धये ॥ २ ॥ कनकांद्भिमुजां शुक्लां हस्ताभ्यां दभं संयुताम् ॥ कर्मदलं च विभ्राणानमसाधकसिद्धिदा ॥ ३ ॥ उद्यदिन्दुनिभारक्तांचतुर्भिर्भुजपल्लवैः ॥ शंखचकाभयवराद्धतीप्रणमाम्यहम् ॥ ४ ॥ भिन्नां जनचयप्रख्यास्त्वं कुंभंतुवामतः ॥ दक्षिणेन वरक्तां धारयतीं नमाम्यहम् ॥ ५ ॥ सुप्रभामण्डलाभावकराभ्यां तत्कृताञ्जलिः ॥ पद्मासनस्थकौशेयवसनमां प्रसीदतु ॥ ६ ॥ जपाकुसुमसंकाशाबहुरूपासखेमम ॥ शुभदास्यादुजैः शुभ्रासहस्रं दधतीपराम् ॥ ७ ॥ नीलोत्पलनिभेदिविवल्लिवर्णपराम्भवे ॥ जपापुष्पधरेनित्यं सतीरूपे प्रसीदमे ॥ ८ ॥ मूलेन वक्षिणेत्स्थानं मंत्रेण त्वनंमतम् ॥ त्रिमूर्तीकरणंकुर्याच्चतुःसुत्रं निपातयेत् ॥ ९ ॥ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ प्रतिष्ठायाः पूर्वदिने कुर्याद्दिवाधिवसनम् ॥ धान्यप्रतिष्ठातस्यैवयूपंचापि यथाविधि ॥ १ ॥ रात्रौ मूलग्रहे च वटं स्थापयेद्गुणायकम् ॥ संपूज्य च विधानेन दिगीशांश्च तथाग्रहान् ॥ २ ॥ ब्रह्माणचतडागेषु वरुणं संतुयागे ॥ सोमं च मंडले मूर्यं पादे विष्णुं तथैव च ॥ ३ ॥ शैवे शैवं तथा प्रोक्तं प्रपाया मथ वारुणम् ॥ आरामैश्चैव ब्रह्माणं पादाद्यौ रापि चर्चयेत् ॥ ४ ॥ द्रुपदादीति मन्त्रेण स्नापयेत्प्रथमं बुधः ॥ गायत्र्या च ततः पश्चाद्बुधद्वारो तैत्तलकम् ॥ ५ ॥ सुनाभेति च मंत्रेण द्वाभ्यामेव विशिष्यते ॥ श्रीश्च ते इति कुसुमं फालिनीति च वैफलम् ॥ ६ ॥ कांडादिति च मंत्रेण दद्याद्बुधं क्षततः ॥ सिंदुरिवेति सिंदूरं विश्रामिति च मार्जनम् ॥ ७ ॥ समिच्छेत्यञ्जनं दद्याद्बुधं सुरासुराजपत्न ॥ चन्दनं यज्वभिर्जन्वामानस्तोकेति चन्दनम् ॥ ८ ॥ यूपे चैव विशेषोयमुत्तराग्रं प्रविन्यसेत् ॥ अद्यैव तेन मंत्रेण स्थापयेदथ वारिणा ॥ ९ ॥ गायत्र्या प्रथ

मचैव आपोहिष्ठेति वैजपन् ॥ शन्नो देवीति दुपदां स्नापयेत्तदनंतरम् ॥ १० ॥ अभिमंत्र्याथ ब्रह्मेति त्रिरात्रं मंत्रमरीरयन् ॥ योगयोगदृढं जप्त्वाप
 वित्रा विन्यसेत्ततः ॥ ११ ॥ त्वंगं वैति मंत्रेण तथा सुभाभ इत्यपि ॥ द्वाभ्यां तैल गंधयुतं श्रीमूक्तेनापि पुष्पकम् ॥ १२ ॥ भूरसीति तत्तथा
 धूपमास्त्रज्यातिर्भिर्दीपकम् ॥ अनुममिह तानि दद्याद्वाक्षतंततः ॥ १३ ॥ विश्वामोति च निम्न्यंत कांडादिति तथाक्षतम् ॥ सिंदोरिवेति
 सिंदूरं समिधेति तथाज्जनम् ॥ १४ ॥ पादोऽस्येत्यथ भुक्तं स्याद्याः फलिनीति पुनः फलम् ॥ रूपं नेति देहदूषणं सोचि च पूजनम् ॥ १५ ॥
 शुवासुवासोति वस्त्रं नागगंधेति चन्दनम् ॥ ततो यमगृह द्वाहो मंडपांतरमाश्रितः ॥ १६ ॥ सुनातेति वचो दद्यात्ततश्चावाहयेत्प्रभुम् ॥ तत्राधि
 वासनं कुर्यादक्षयेच्च सुराक्षिभिः ॥ १७ ॥ आचार्ययजमानं च क्रहत्विग्भोजनमाचरेत् ॥ अक्षारलवणान्यासीदधिविश्वं तिलांस्त्यजेत् ॥ १८ ॥
 आधारं चाधिश्रांसवक्ष्ये तत्रानुसारतः ॥ सुनातेति वचो दद्यात्तैलं च वाशिर्वेत्त्रिभिः ॥ १९ ॥ पंचभिर्ब्राह्मणैः सार्धं गन्धवाइति विस्मरन् ॥ दद्या
 द्गन्धं तैल युतं गंधद्वारे त्युचापुनः ॥ २० ॥ याः फलिनीति च फलं पूगतानामवर्जनम् ॥ कौशिकीरुत्तमोसीति दद्यात्स्वद्वं सुतीक्ष्णकम् ॥ २१ ॥
 रूपेन वेति मन्त्रेण सुद्वारं च निवेदयेत् ॥ श्रीश्च ते इति कुसुमं विश्वानीति च संपठन् ॥ २२ ॥ निर्मथं नंततः कार्यमिति साधारणो विधिः ॥ ततो
 धिवासकल्पे तु प्रवेशे तु समाचरेत् ॥ २३ ॥ विना धिवासनं विप्राः प्रतिष्ठानं समाचरेत् ॥ नतत्फलमवाप्नोति विवहेऽशरणं दिशेत् ॥ २४ ॥ ततः
 प्रयत्नतः कार्यपूर्वाह्नैरात्रियोगतः ॥ नित्येनैमित्तिके काम्ये कार्येऽप्येत्कुण्डमण्डपम् ॥ २५ ॥ स्थण्डिले हस्तमात्रेण वलुकानिर्मितेऽपि च ॥
 त्रयोदशंगुले हस्ते द्विहस्ते चापि वद्धते ॥ २६ ॥ एकैकांगुलको विप्राः पीठेनास्ति विचारणा ॥ नवपंचककुंडे च लक्षादावपि शंकया ॥ २७ ॥
 ततो दशंगुले पक्षे दशांगं शृणुत द्विजाः ॥ काष्ठपत्रं च पुष्पं च मोदकं पिष्टकं तथा ॥ २८ ॥ अन्नं च परमान्नं च दद्यात्तैलमेव च ॥ एतैर्दृष्टहृषक्षे च
 विष्णुपक्षे तिलादतः ॥ २९ ॥ शैवेयवा दितः कार्याशक्ते पुष्पादितो भवेत् ॥ सूर्ये पक्षे पिष्टकादि गोपालकृसरदितः ॥ ३० ॥ कृष्णे च करवीरा
 दिश्रीफलानि च त्रैपुरे ॥ सारस्वते च श्रीवृक्षे मोक्षकमे निगद्यते ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे सप्तदशोऽ
 ध्यायः ॥ १७ ॥ ॐ ॥ मृत उवाच ॥ ॥ अष्टौ होतारो द्वा रपालस्तथाष्टौ अष्टौ कार्या ब्राह्मणायाजकाश्च ॥ सर्वे शुद्धा लक्षिता लक्षणादौरे

कः कार्यो जापकोस्मिन्महात्मा ॥ १ ॥ दिव्यैर्गैर्धमाल्यैः सुवर्णैस्तैलैर्कार्यब्राह्मणः पंचविंशः ॥ आवाप्यैस्तु द्विगुणैर्वैवलयाद्यो दिव्यैर्वस्त्रै
रहणादक्षिणाभिः ॥ २ ॥ नार्हायित्वा यथोक्तेन काश्चित्पत्रं निवेशयेत् ॥ अर्नहतेषु विप्रेषु न सम्यक्फलमाप्नुयात् ॥ ४ ॥ प्रतिष्ठादिषु सर्वेषु स
म्यग्विप्रान् आर्हयेत् ॥ कुशद्विजंतु सर्वत्र अध्यविष्टरमात्रकम् ॥ ५ ॥ प्रदद्यादहंणसम्यक्पश्चात्पात्रं निवेदयेत् ॥ विनार्हणं कृते तस्मिन् न केप
रिपच्यते ॥ ६ ॥ प्रत्येकं ब्राह्मणान्यज्ञे वेदमन्त्रेषु पारगाः ॥ आचार्यो यदि कार्येषु वरेद्दशगोव्रजान् ॥ ७ ॥ विशिष्टानामभावेऽपि कुर्यात्कुश
मयान्द्विजान् ॥ कुशप्रतिकृतौ चापि स्वगतोऽस्वद्विजविना ॥ ८ ॥ न कुर्याच्चरणैर्दशं तथा प्रहरसंहतिः ॥ गोत्रादिकीर्तने तेषु स्वनामोद्देशमा
रयन् ॥ ९ ॥ तुल्यपुरुषदाने च तथा च हाटकाचले ॥ कन्यादाने तथा तस्मै कीर्तयेत्प्रवरादिकम् ॥ १० ॥ न पात्रं प्रति कृत्यर्थं न चालं सोदरं
तथा ॥ मृतभार्य्यो ह्यभार्यश्च अपुत्रोऽपुत्रपुत्रकः ॥ ११ ॥ शूद्रसंस्कारकश्चैव कृपणो गणयाजकः ॥ प्रायश्चित्तगृहीतश्च राज
याजकैः पशुनः ॥ १२ ॥ शूद्रे गृहे निवासी च शूद्रप्रेरक एव च ॥ स्वल्पकंठो वामनश्च वृषलीपातिरेव च ॥ १३ ॥ बंधुद्वेषगुरुद्वेषाभार्यो
द्वेषीतथैव च ॥ हीना गश्चैव वृद्धा गोभग्नदंतश्च दांभिकः ॥ १४ ॥ प्रतिग्राही च कुनखः पारदारिक एव च ॥ श्वित्रो कुष्टी कुलोद्धृतो निद्रा
लुप्यस नार्थकः ॥ १५ ॥ अदीक्षितः कर्दयश्च चंडरोगी गलद्व्रणः ॥ महाव्रणचिउदरपि यज्ञपात्रं न कारयेत् ॥ १६ ॥ वरणांति तु पा
त्राणां पूजामन्त्राच्छृणुद्विज ॥ प्रतिमंत्रेण गन्धादौ रचयेन्मंत्रविभक्तम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मसूतिं स्वस्वमाचार्यः संसारात्त्राहिमां विभो ॥ त्वत्प्रसादाद्ब्र
ह्मो यज्ञं प्राप्नोस्मिन्मन्येऽपि सतम् ॥ १८ ॥ चिरं मे शाश्वती कीर्तिर्यावच्छोकाश्चराचराः ॥ प्रसादित्वं मे ह्यज्ञानप्रतिष्ठा कर्मसिद्धये ॥ १९ ॥ त्वमादिः
सर्वभूतानां संसारणवतारकः ॥ ज्ञानामृतप्रदाचार्यो यजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २० ॥ ब्रह्मैव समुद्रतत्प्रकाशितदिगंतर ॥ शुद्धजंबू नद्र
ख्ययजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २१ ॥ प्रतप्तकनकाभासभासितद्युतिभूतले ॥ मंत्रप्रख्यानसंस्थानयजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २२ ॥ प्रफुल्लकनकाभा
सभास्वरसुरभूषित ॥ प्रकीर्णमंत्रसंभारविधिज्ञप्रणतोऽस्मिमेते ॥ २३ ॥ षंडगवेदे वेदज्ञः कृत्स्नित्विड्भोक्षप्रदो भव ॥ प्रविश्य मंडलं विप्राः स्वस्था
ने स्थापयेत्क्रमात् ॥ २४ ॥ वेद्याः पश्चिमभागे तु आचार्यस्थाययेद्बुधः ॥ कुंडस्याग्नौ तु ब्रह्माणं मंडलस्यैव पश्चिमे ॥ २५ ॥ हतारं स्थायपये

तत्रविधिज्ञमथचोत्तरे ॥ द्वौद्रौकृत्वाज्ञापकौचखड्गधारकएवच ॥ २६ ॥ द्वारिद्वारिप्रयत्नेनद्वारपालाननुक्रमात् ॥ वक्ष्यमाणेनमंत्रे
णप्रत्येकमथस्थापयेत् ॥ २७ ॥ पूजयेद्दन्धपुष्पाद्यैर्वासौभिर्गुलेनतु ॥ यज्ञेषुविततेयोऽसौपूज्यतेपुरुषःसदा ॥ २८ ॥ नारायणस्वरू-
पेणयज्ञमेसफलंकुरु ॥ यज्ञेषुसाक्षिसर्वेषुयजुर्वेदार्थतत्त्ववित् ॥ २९ ॥ ऋग्वेदार्थस्यतत्त्वज्ञइन्द्ररूपनमोऽस्तुते ॥ मखश्रेष्ठेषुसर्वेषुयेन
मंत्राःसुविस्तृताः ॥ ३० ॥ यजुर्वेदार्थतत्त्वज्ञब्रह्मरूपनमोऽस्तुते ॥ मखश्रेष्ठेषुसर्वेषुएषएवविधिःस्मृतः ॥ ३१ ॥ माङ्गल्यंकर्मणानित्यं
सर्वज्ञज्ञानरूपिणम् ॥ सिद्धयेमययज्ञस्यनमामिशिवरूपिणम् ॥ ३२ ॥ पालयत्वंदिशःसर्वाविदिशश्चतथाइमम् ॥ दिक्पालरूपिणविप्रं
यज्ञसिद्धैनमाम्यहम् ॥ नसंकल्पंचरेद्यागंव्रतंदेवार्चनंतथा ॥ ३३ ॥ संकल्पमूलःकामौवैयज्ञाःसंकल्पसंभवाः ॥ संकल्पेनविनाविप्रय-
त्किञ्चित्कुरुतेनरः ॥ ३४ ॥ फलंचाल्पालपकंतस्यधर्मस्याद्धक्षयोभवेत् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनयागंसंकल्पयेत्सुधीः ॥ ३५ ॥ कामात्प-
रोनैवभवेत्रिष्कामोऽपिनशोभनः ॥ तस्मात्काममयधर्मविनामोक्षनचाचरेत् ॥ ३६ ॥ संकल्पेनविनायस्तुधर्मचरतिमानवः ॥ नतस्यफल-
माप्नोतिनित्यनैमित्तिकस्यच ॥ ३७ ॥ नकुर्यात्स्थापनेचैवकुर्याद्द्वैमंडलांतरे ॥ गृहीत्वौदुंबरपात्रंवारिपूर्णगुणान्वितम् ॥ ३८ ॥ ज-
लशायारामकूपसंकल्पपूर्वदिङ्मुखः ॥ साधारणेचोत्तरास्याग्रहयज्ञेतुसंमुखः ॥ ३९ ॥ महाव्रतेप्रतिष्ठायांपात्रांत्रांम्रहिरण्मयम् ॥ राजता-
ममयसांगंयोज्ञेषुप्रशस्यते ॥ ४० ॥ यज्ञीयपात्रपुटकंहस्तंस्नानेप्रकीर्तितम् ॥ ऐशान्यानिक्षिपेत्तोयंप्रतिष्ठायांचपूर्वतः ॥ ४१ ॥ आ-
काशेनिक्षिपेद्यागव्रतंदेज्ञापिनित्यके ॥ पितृमेधेचगोयागेनरमेधेचदक्षिणे ॥ ४२ ॥ शुक्तिकंस्यादिहस्तैश्चताम्ररौप्यादिभिस्तथा ॥ संक-
ल्पौनैवकर्तव्योमृन्मयेचकदाचन ॥ ४३ ॥ प्रणवंपूर्वमुच्चार्ययज्ञेद्यज्ञेश्वरंस्मरेत् ॥ गङ्गाचादित्यचंद्रौचंद्रौर्भूमिरहरात्रिके ॥ ४४ ॥ सूर्ये-
सोमोयमःकालेमहाभूतानिपंचच ॥ एतेशुभाशुभस्येहकर्मणोनवशास्विनः ॥ ४५ ॥ इत्युच्चार्यन्यसेद्धर्मध्यात्वापुष्पाञ्जलिंसृजेत् ॥ अमृतं
कृत्यपात्रेच^ॐतत्सदितिनिर्दिशेत् ॥ ४६ ॥ धर्मःशुभ्रवपुःसितांबरधरःकार्योर्ध्वदेशेवृषोहस्ताभ्यामभयंबरंचसततरूपंपरंयोदधत् ॥ सर्वे
प्राणिमुखावहःकृतधियांमोक्षेकहेतुःसदासोयंपातुजगतिचैवसततंभूयात्सतांभूतये ॥ ४७ ॥ यज्ञसंबंधिधिप्रांश्चएकहैनैवयोजयेत् ॥ हविर्दे-

व्यापिणानि स्फुरष्टयागांतरेपि च ॥ ४८ ॥ पुनरुनर्नियोज्यानि ब्राह्मणाहविरग्रयः ॥ ४९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे
 ऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ माघादिमासेष्वपि षट्सु कार्यायोगप्रतिष्ठाऋषिभिः प्रणीता ॥ देवादि संस्थापनमा
 दुरत्रयावन्नसुतो मधुसूदनश्च ॥ १ ॥ वारेभृगो देवगुरोर्बुधस्य सोमस्य सर्वाः शुभदा भवन्ति ॥ लग्ने शुभस्थे शुभवीक्षिते वा कार्या प्रतिष्ठा च जला
 शयानाम् ॥ २ ॥ शुद्धाद्वितीया च तथा तृतीया त्रयोदशी चापि तथैव विप्राः ॥ तथापि सप्तम्यपि पूर्णमासी दशम्यसौ चाप्यथ पंचमी च ॥ ३ ॥
 प्राणप्रतिष्ठा च जलाशयोदरेताः प्रशस्ता स्तिथयो भवन्ति ॥ अप्राप्य चैतानि शुभानि नित्यं कार्या प्रतिष्ठा विषुवद्वये च ॥ ४ ॥ षडशीतिलोकाप्य
 यनद्वये न युगादिके पुण्यदिने शुभे च ॥ कार्यास्तं ढागादि जलाशयस्य प्राच्यां प्रतिष्ठा मथ चोत्तरे वा ॥ ५ ॥ सुचारु हस्तप्रवणे च देशे सुवर्तुलः
 षोडशहस्तमंडपः ॥ द्वारैश्चतुर्भिः प्रथितैरुपेतश्चतुर्मुखश्चापि भवेत्सुरेताः ॥ ६ ॥ पूर्वोदिद्वारेषु चतुष्टयेषु प्लक्षादिभिस्तोरणकैः सुरेशः ॥
 मुखस्तथा दुर्वरपि पल्लौ च न्यग्रोर्ध्वं चैव चापि यथाक्रमेण ॥ ७ ॥ ऊर्ध्वं च हस्तानि मितानि नित्यं विविचित्रमाल्यां वरभूषितानि ॥ भूमौ यथाप्रातिच
 हस्तकानि भवन्ति चैतान्यपि तोरणानि ॥ ८ ॥ सर्वस्य यागेऽपि हिमंडपस्य कार्या ध्वजादिक्षु विदिक्षु भ्राः ॥ दिक्पालवर्णभेषता कयुक्तमध्य
 चैव नीलपताकयुक्ताः ॥ ९ ॥ ध्वजाश्च स्मिन्दशहस्तसम्मितास्तस्मिन्पताका अपि हस्तपंच ॥ अरत्निमात्रायादिमूलभागे पंचगुलाश्रयिनि
 बद्धगूढाः ॥ १० ॥ द्वारे च तस्मिन्श्चिन्मूर्तिरूपं तं वारं भासुषु पद्मसु खशाह्वलाश्च ॥ वचाभिर्वक्षोत्तरपंचहस्ताः संपंचशाखा अपि तोरणानि ॥ ११ ॥ मुं
 जोद्भवैर्बहिः समुद्भवैर्वासुरांजितैश्च त्रितपद्मपल्लवैः ॥ पुष्टद्वये मूर्ति त्रितवेष्टये च तेषु काण्डैरथ यागमण्डपम् ॥ १२ ॥ वेदिस्तथा मंडपमध्यभागे कार्या च
 कोणिस्थितुषादिहीना ॥ हस्ताधितारे खवतीसुरेपापरिष्कृता हस्तचतुष्टयेन ॥ १३ ॥ वेद्यां परित्यज्य दशगुलानि ऐशान्यतस्त्रिणि तथा
 पराणि ॥ कुंडाय दद्याच्चतुरस्रमेकमवस्थितं त्र्यंगुलमेखलोज्ज्वलत् ॥ १४ ॥ प्रासादं च तडागे च महारामे तथैव च ॥ मण्डलं सर्वतोभद्रं प्रयते
 नैव कारयेत् ॥ १५ ॥ कुंडं चापि प्रकुर्वीत यथाभ्यन्तरमेखलम् ॥ बहिर्योनिगतं देवतं निश्चित्रं समसूत्रकम् ॥ १६ ॥ कुंडानि कुर्यान्न वकुण्डप
 क्षेपे द्यास्तथोच्चैरविदिक्षु चैव ॥ सर्वाणि सर्वत्र मेखलानि पडसंपंचास्रसमेखलानि ॥ १७ ॥ अष्टास्रान्यब्जत्रिकोणकानि तथा र्द्वचंद्रं च तुरस्रकंच ॥

कुण्डस्यपूर्वोत्तरदिग्विभोगेस्थाप्योषट्श्वन्दनचारुलिप्तः ॥ १८ ॥ माल्याम्बराच्छादितपूर्णकुम्भःसंवृतपत्रश्वसुवर्णभः ॥ १९ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणेष्वध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ गतोयागगृहादन्यन्मण्डलंतरमा
 श्रितः ॥ यजमानस्तथानित्यकर्मकृत्वायथाविधि ॥ १॥ पंचदेवात्रमस्कृत्यतथायज्ञोऽंवरहरिम् ॥ संकल्पंचततः कृत्वा ब्राह्मणानामनुज्ञया ॥ २ ॥
 एतस्मिन्पुण्यदेशे तु फलंगोत्रश्वैयमः ॥ वेदव्यासादिप्रणीतं यथाशास्त्रनिर्देशनम् ॥ ३ ॥ यथायथास्वतंत्रोक्तं पुण्यारण्यमभिधायकम् ॥ जलाशय
 प्रतिष्ठायां कारिष्ये विधिवाह्विजाः ॥ ४ ॥ यथायथाचकल्पोक्तं यथाकुण्डविधानतः ॥ साधिवांसंययैवैकः पुण्यारण्यविधायकः ॥ ५ ॥ जलाशयप्रति
 ष्ठांचकारिष्ये विधिवाह्विजाः ॥ संकल्पमेवंकृत्वा तु वृद्धिश्चाद्रंसमाचरेत् ॥ ६ ॥ मातृयागं पुरस्कृत्य वृद्धिश्चाद्रंसमापयेत् ॥ ७ ॥ भेर्यो दिवोषेण
 मुसंगलेन पद्यालिखेदत्र स षोडशाक्षरम् ॥ इन्द्रादिदिक्पालवरयुधानि समुल्लिखेद्विद्विजिस्थितानि ॥ ८ ॥ ब्रह्मे गान् वरयेत्सर्वानाचा
 र्यतु विज्ञेयतः ॥ स्वर्णकुण्डलपुष्पमेनतथा ताम्रादिभोजनैः ॥ ९ ॥ नानारत्नैश्च वस्त्रैश्च आचार्यवरयेद्बुधः ॥ हेमालंकारयुग्मैश्च वासोभिवि
 धैरपि ॥ १० ॥ यथामानं यथाशक्ति यथाभिवृणुयाद्बुधः ॥ रचितायजमानेन ध्रुवं स्वस्त्यस्तु ते हति ॥ ११ ॥ ततः सार्धैः षोडशैश्च योजमानः
 सपत्निकः ॥ आपोहिष्ठेति मंत्रेण स्नापयामासुरप्रजाः ॥ १२ ॥ यवगोधूमनीवारति लइया माकशालयः ॥ प्रियंशुब्रह्महयश्चाष्टौ सवैषिधिगणः
 स्मृतः ॥ १३ ॥ ततः शुक्लाम्बरधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ सर्वौषध्युदकस्नातः स्नापितो वेदपुङ्गवः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातः पुरो
 हितपुरःसरः ॥ नानामंगलवोषेण भेरिपटहनिस्वनैः ॥ १५ ॥ यजमानः सपत्निकः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ पश्चिमं द्वारमासाद्य प्रविशे ग्राम
 ण्डपम् ॥ १६ ॥ चरके पूजयेद्विभ्रंगं च यमुनां तथा ॥ पार्श्वयोश्चार्धतो लक्ष्मीं प्रतिहारमनुक्रमात् ॥ १७ ॥ वेदं प्रदक्षिणीकृत्य न मस्कुर्या
 द्यथाविधि ॥ उपविश्य ततस्तस्मिन्ब्राह्मणानुमतो स्थितः ॥ १८ ॥ स्वस्तिवाच्यं ततः कृत्वा पञ्चदेवान् प्रपूजयेत् ॥ भूतोत्सादं ततः कृत्वा वि
 किरान् विकिरेद्बुवि ॥ १९ ॥ अपक्रमं तु ये भूता ये चास्मिन्विप्रकारकाः ॥ यस्मान्नोनामिर्वर्तेत यज्ञमात्रं प्रवर्तताम् ॥ २० ॥ पूजयेदासनं पश्चा
 त्स्वकीयं पुष्पचन्दनैः ॥ नमो नंतासनायेति तथापद्मासनाय च ॥ २१ ॥ विमलासनाय च नमो नमः सारासनाय च ॥ योगासनाय च नमः पृथिव्यै

नमइत्यपि ॥ २२ ॥ ततोभूमितेलवामहस्तंदत्वापठेन्नरः ॥ पृथिव्ययाधृतालोकोदेविविष्णुनाधृता ॥ २३ ॥ तंचधारयमानित्यं
 पवित्रमासनंकुरु ॥ सूर्यार्थाध्यैततोदत्वागुरुंनत्वाकृताञ्जलिः ॥ २४ ॥ देवंहृत्पद्मेनत्वाप्राणायामत्रयंचरेत् ॥ ततोचैथद्विद्वराजमैशान्यां
 वषटोपरि ॥ २५ ॥ गन्धपुष्पैस्तथावस्त्रेनैवैर्विविधैरपि ॥ गणानांत्वेतिमन्त्रेणब्राह्मणतदनंतरम् ॥ २६ ॥ आब्रह्मव्रितिक्रवातद्विष्णो
 रितिसंस्मरन् ॥ वासुदेवंततःपश्चाद्वलिभिर्गन्धचन्दनैः ॥ २७ ॥ ततोदेवशरीरंतुनवमासाद्यात्रिशतम् ॥ वेद्याश्चपरितःसर्वान्स्वेष्वेस्थाने
 यथाक्रमम् ॥ २८ ॥ ततोराजाधिराजेनभूतशुद्धिसमाचरेत् ॥ ततोबुद्बुदमध्येतु श्वेतपद्मासनस्थितम् ॥ २९ ॥ शुद्धरूपाटिकसंकाशं
 खकुन्देन्दुसप्रभम् ॥ किरिटकुंडलयुतंभित्तंपंकजधारिणम् ॥ ३० ॥ शुक्लमाल्यांबरंशुक्लशुक्लगंधानुलेपनम् ॥ अहिंतुंडासनस्थंचपाश
 हस्तंमहाबलम् ॥ ३१ ॥ स्तूयमानंमुरगणैःसिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ सुचारुवदनंदेवंपद्ममालोपशोभितम् ॥ ३२ ॥ राजीवलोचनंनित्यं
 नागलोकोपशोभितम् ॥ मकरग्राहकूर्माद्यैर्नानाजलचरैर्धृतम् ॥ ३३ ॥ जलाशयगतंदेवंचितयेज्जलशायिनम् ॥ ततोऽन्यासंप्रकुर्वीतप
 ञ्चाङ्गन्तवावशोभितम् ॥ ३४ ॥ अर्घ्यपात्रंततःकृत्वात्रिभागजलपूरितम् ॥ अष्टधामूलमंत्रंचजम्बोतनोदकेनच ॥ ३५ ॥ आसनंयामव
 स्तुनिप्रोक्षयेत्तेनवारिणा ॥ अरुणायविद्महेतमोघ्रायचर्चामहि ॥ ३६ ॥ तन्नोअरुणप्रचोदयादितिस्नानंसमाचरेत् ॥ ततोऽग्रेणैशंश
 न्यामाग्नेय्यांगुरुपादकान् ॥ ३७ ॥ धर्माधर्मादिकान्सर्वान्सत्त्वादीनथचाचयेत् ॥ सूर्यसोमजलदीनामंडलानिथथाक्रमम् ॥ ३८ ॥
 मध्येशार्किंचक्षीरोदमनंतंपृथिवीतथा ॥ कूर्मचाधारशार्किंचमुमेरुमन्दरं तथा ॥ ३९ ॥ पञ्चतत्त्वंसमभ्यर्च्यसांगोपाङ्गमनंतरम् ॥ ततः
 श्वेतंचक्रमुमंसाक्षतंयोगमायया ॥ ४० ॥ गृहीत्वापूर्ववद्देशेस्थापयेत्कलशोपरि ॥ आवाहनंततःकृत्वाऽमन्त्रेणानेनमंत्रवित् ॥ ४१ ॥ एहो
 हिभगवन्वरुणेष्वयज्ञःप्रवर्तते ॥ यज्ञभागंगृहाणेदंस्वामेवावहायाम्यहम् ॥ ४२ ॥ एवमावाह्यलोकेशमष्टौमुद्राःप्रदर्शयेत् ॥ गायत्र्यास्ना
 पयित्वातुदद्यात्पाद्यादिक्रत्रयम् ॥ ४३ ॥ पुष्पाञ्जलिततोदत्त्वामूलमंत्रेणदेशिकः ॥ पूर्वादिपत्रमूलेषुधर्मादीन्पूजयेद्बुधः ॥ ४४ ॥ सत्वाद्याः
 पूजयेत्तत्रेतेषामेवपराङ्मनाः ॥ ज्ञानंधर्मचसोमंचरजःस्तवंतमस्तथा ॥ ४५ ॥ पूर्वादिपत्रमध्येतुग्रहानष्टांप्रपूजयेत् ॥ पत्राग्रेलोकपालाना

मर्यादीनायुधांस्तथा ॥ ४६ ॥ कर्णिकादक्षिणपूर्ववामेचापिशचीपतिम् ॥ पूर्वपत्रेनुब्रह्माणंजयस्तिपङ्कजैः ॥ ४७ ॥ नैऋत्येवरुण
स्याथमध्येनंतंप्रपूजयेत् ॥ पीठमन्त्रेषुपूर्वादिब्रह्माणंचंशिवतथा ॥ ४८ ॥ विष्णुं चापिगणेशं वपुथिर्गंगधचन्दनैः ॥ जपेन्मन्त्रंसाष्टशतं
सहस्रंविजपेद्बुधः ॥ ४९ ॥ जानुभ्यामवर्नगत्वाविजयाख्यस्तवंपठेत् ॥ ईशानादिपीठकोणेषुकमलामंवि हांतथा ॥ ५० ॥ नैऋत्यांवि
श्वकर्माणंवायव्येतुसरस्वतीम् ॥ पूर्वादिद्वारदेशेतुमरुतंचावहादिकम् ॥ ५१ ॥ आवहंप्रवहंचैवतथैवोद्रहसंवहौ ॥ विन्यसेत्पाश्र्वमेद्रारिनि
वहंचपरीवहम् ॥ ५२ ॥ विन्यसेदुत्तरादरिमहंतंचपराभवम् ॥ अग्नेयादिषुकोणेषुचहिःपीठंतोयजेत् ॥ ५३ ॥ पिशाचान्वासमान्भूता
न्वेतालांश्चतथाक्रमात् ॥ क्षोभकःकामरूपश्चसौभद्रोमरुतस्तथा ॥ ५४ ॥ गोमुखोन्नन्दभद्रश्चद्विजिह्वोमालिनस्तथा ॥ हस्तिकर्णांवि
शालाख्यःसत्तरक्षोणःस्मृतः ॥ ५५ ॥ भूमिदोवरदश्चैवजयंतःक्षोभकस्तथा ॥ विवस्वंतःसुदंतश्चएतेभूतगणाःस्मृताः ॥ ५६ ॥ अंगदो
निलकर्णौसौवसंतोयावकस्तथा ॥ घोररूपमहाकायवेतालाश्चप्रकीर्तिताः ॥ ५७ ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्भक्तैर्वैदेवाग्रहादयः ॥ ध्यानवर्णा
नुरूपेणपूजनीयाःप्रयत्नतः ॥ ५८ ॥ ध्यायेदादित्यमारुतंरक्तपद्मासनस्थितम् ॥ रक्तांबरधरंरुक्ममाल्यानुलेपनम् ॥ ५९ ॥ यव
विद्रुमसंकाशसिंदूररुणसप्रभम् ॥ आकृष्णेनेतिमंत्रेणस्थापयेत्कलशोपरि ॥ ६० ॥ इहागच्छेत्तिचावाह्यपाद्यार्घ्यैश्चपृथग्विधैः ॥
गंधपुष्पादिभिर्भक्त्यापूजयेत्तथाविधि ॥ ६१ ॥ बलिंचलोहितंदद्यात्पायसंदधिवंडकम् ॥ घृतलिप्तं वशाल्यन्नंपताकारंरुक्म
र्णिकाम् ॥ ६२ ॥ श्वेतांबरधरंश्चेतंशुक्रगंधानुलेपनम् ॥ द्विसुगंधदं देवंगद्रहस्तं महाबलम् ॥ ६३ ॥ नानाभरणसंपन्नं
सिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ शुक्रपद्मासनस्थंचदद्यादश्चैतमूषितम् ॥ ६४ ॥ इमं देवाइतिमंत्रेणस्थापयेत्पूर्वादिगदले ॥ सितवस्त्रै
श्चपुष्पैश्चशुक्रमाल्यानुलेपनैः ॥ ६५ ॥ पायसैः श्वेतबलिभिर्दधिभक्तं निवेदयेत् ॥ धूपैः श्वेतपताकाभिर्नवद्योविधैरपि ॥ ६६ ॥
रुक्माल्यांवरंदेवरक्ताभरणभूषितम् ॥ सुचारुनयनंरुक्मपद्मासनस्थितम् ॥ ६७ ॥ किरिटकुंडलधरंमेषकंठचतुर्भुजम् ॥ वरदंय

ज्ञानांशचलशक्तिगदाधरम् ॥ ६८ ॥ सर्वकामप्रदं देवं सिद्धं गन्धर्वं सेवितम् ॥ चितयेत्परया भक्त्या मंगलधरणी सुतम् ॥ ६९ ॥
 अग्निमिळोति मंत्रेण स्थापयेदग्निदिग्दले ॥ पूजयेद्भक्तपुष्पैश्च रक्तमाल्यानुलेपनैः ॥ ७० ॥ धूपै रक्तपताकाभिर्गुण्डभक्तनिवेदनैः ॥ अतसीपुष्प
 संकाशं कर्णिकारसमप्रभम् ॥ ७१ ॥ रौहिणेयं महाक्रायं नीलनीलरजलोचनम् ॥ प्रशांतवदनं देवं पीतवासं चतुर्भुजम् ॥ ७२ ॥ खड्गचर्मधरं
 तद्गद्गदपरशुधारिणम् ॥ पद्मासनगतं देवं पीतपद्मासनस्थितम् ॥ ७३ ॥ नानाभरणसंपूर्णमृगेन्द्रधराहनम् ॥ उद्ध्वस्मृतिमंत्रेण याम्यां
 तुस्थापयेद्बुधः ॥ ७४ ॥ पूजयेद्बुधपुष्पाद्यैः पीतगन्धानुलेपनैः ॥ वस्त्रैः पीतपताकाभिर्बलिभिः कृशराचितैः ॥ ७५ ॥ पीतवर्णगुरुंध्या
 येऽपीतपद्मासनस्थितम् ॥ पीताभरणसंपन्नं पीतवस्त्रं चतुर्भुजम् ॥ ७६ ॥ वरदं दंडहस्तं च साक्षसूत्रकर्मडलम् ॥ पूज्यमानं सुगन्धर्वैः सेनैर्द्वैवर्गणै
 रपि ॥ ७७ ॥ बृहस्पतयइति मंत्रेण नैर्ऋत्यादिशिसंस्थितम् ॥ पीतचन्दनगन्धैश्च पीतवस्त्रादिभूषणैः ॥ ७८ ॥ धूपैः पीतपताकाभिः पीतोदक
 निवेदनैः ॥ पूजयेत्परया भक्त्या पुरंदरपुरोहितम् ॥ ७९ ॥ ध्यायेच्छुक्रं भृगुसुतं श्वेतपद्मासनस्थितम् ॥ चतुर्भुजं महाक्रायं वरदं दंडधारिणम्
 ॥ ८० ॥ महाबाहुं विशालक्षं साक्षसूत्रकर्मडलम् ॥ स्तूयमानं मुनिश्रेष्ठैः सेवितं दैत्यपुङ्गवैः ॥ ८१ ॥ सिंहासनगतं देवं नीलं दीवारलोचनम् ॥
 विलसत्पुण्डरीकस्य मालाभिरुपशोभितम् ॥ ८२ ॥ नानादैत्यैर्द्रुपुत्रांश्च समायातुं मुहुर्मुहुः ॥ नानाशस्त्रास्त्रचतुरं नानाशस्त्रविशारदम्
 ॥ ८३ ॥ एवं ध्यात्वा भृगुश्रेष्ठं जपन्नान्तरिक्षतम् ॥ मनसा भक्तियुक्तेन स्थापयेत्पार्श्वमेदले ॥ ८४ ॥ सितचंदनवस्त्रैश्च धूपमाल्यानुलेपनैः ॥
 धूपैः श्वेतपताकाभिः सक्तुभिः क्षीरसंयुतैः ॥ ८५ ॥ पूजयेत्परया भक्त्या पुण्डरीकाक्षतैरपि ॥ ध्यायेत्सौरिचतुर्बाहुं शूलहस्तं वरप्रदम् ॥
 ॥ ८६ ॥ इन्द्रनीलनिर्भंश्यामं दिव्यबाणधनुर्धरम् ॥ इन्द्रविरावरस्यं च सरोजवरसप्रभम् ॥ ८७ ॥ नीलवर्धरं नीलपद्ममालोपशोभितम् ॥
 घोररूपं महाक्रायं छायाहृदयमन्दनम् ॥ ८८ ॥ शत्रोर्देवीति मंत्रेण वायव्यां दिशि विन्यसेत् ॥ कृष्णचंदनवस्त्रैश्च कृष्णमाल्यानुलेपनैः ॥
 ॥ ८९ ॥ धूपैर्नीलपताकाभिर्बलिभिर्मर्षमिश्रितैः ॥ धूम्रवर्णसदाकेतुं गदाहस्तं वरप्रदम् ॥ ९० ॥ द्विभुजं भक्तिं क्रायं च धूम्रांशं धूत्राशसम् ॥
 केतुकृण्वति मन्त्रेण शान्त्या स्थापयेद्वि ॥ ९१ ॥ धूम्रवर्णैश्चमाल्यैश्च धूम्रगंधानुलेपनैः ॥ धूम्रधूपपताकाभिर्बलिभिर्मर्षमिश्रितैः ॥ ९२ ॥

पूजयेत्परयाभक्त्याकेतुसर्वाथसिद्धिदम् ॥ लोकपालानहंवक्ष्येसर्वसिद्धिप्रदायकान् ॥ ९३ ॥ येषुपूजितमात्रेषुनालभ्यविविधते
 क्वचित् ॥ देवराजंततोध्यायेत्पुष्पवाणचयप्रभम् ॥ द्विभुजंपीतसंकाशंनोकेन्द्विवारलोचनम् ॥ ९४ ॥ रक्तोत्पलधरंरुद्रपीतवासःसमान्वि
 तम् ॥ चामराहस्तशक्तैश्चकन्यारत्नैश्चशोभितम् ॥ ९५ ॥ इन्द्राणींचितयेद्यामेउत्पलद्रव्यधारिणीम् ॥ एवंसंपूजयेद्रुद्रतयासुरा
 जंजगत्प्रभुम् ॥ त्रातारमितिमन्त्रेणस्थापयेत्कर्णकोत्तरे ॥ ९६ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्याधूपंगंधानुलेपनैः ॥ नानाविधोपहारैश्चपताकाभि
 र्ध्वजैरपि ॥ ९७ ॥ बलिक्षीरान्वितंदद्यान्मोदंकसितशर्कराम् ॥ उत्तमस्वर्णसंकाशंवीतिहोत्रंचतुर्भुजम् ॥ ९८ ॥ अर्घ्यचन्द्रसमस्यंचअ
 जवाहनमुत्तमम् ॥ ज्वालावितानसंरक्तंमूर्ध्निश्रिसप्तशिखान्वितम् ॥ ९९ ॥ वरदंविभयंमालांदक्षेसूत्रकमंडलुम् ॥ त्रिनेत्रंरक्तनयंजटा
 कुटमंडितम् ॥ १०० ॥ नानाभरणसंपन्नंसिद्धगन्धर्वसेवितम् ॥ अग्निजिह्वेतिमंत्रेणस्नानपयेद्भृगुदिग्दले ॥ १०१ ॥ पूजयेद्रुद्रकपुष्पै
 र्श्चरुक्तामाल्यानुलेपनैः ॥ धूपैरुक्तामाल्यानुलेपनैः ॥ १०२ ॥ नीलाञ्जनचयप्रख्यंनीलसिंहासनस्थितम् ॥ महामहिषमारूढं
 दंडपाशधरंविभुम् ॥ १०३ ॥ करालवदनंभीमंज्वालाघूर्णितलोचनम् ॥ वोरदंष्ट्राकरालैश्चकैंकराणांगणैर्दृतम् ॥ महिषींवतयेद्वा
 मेचित्रगुप्तंचदक्षिणे ॥ १०४ ॥ अच्छीयसइतिमंत्रेणस्थापयेद्यमदिग्दले ॥ पूजयेत्परयाभक्त्याधर्मरार्जंजगद्भुम् ॥ राक्षसेन्द्रमहाकायं
 कृष्णवर्णद्विबाहुकम् ॥ १०५ ॥ नानाभरणसंपन्नंखड्गहस्तंमहाबलम् ॥ वरमुक्ताविमानस्थंयोररूपंजलेश्वरम् ॥ १०६ ॥ एषतइतिमंत्रेणनै
 र्क्रैस्त्यास्थापयेदग्निं ॥ कृष्णचन्दनवस्त्रैश्चकृष्णमाल्यानुलेपनैः ॥ १०७ ॥ धूपैःकृष्णपताकाभिर्बलिभिरर्घ्याभिर्भित्तैः ॥ शुद्धस्फटिकसंका
 शंशंखकुन्देन्दुसप्रभम् ॥ १०८ ॥ द्विभुजंपाशहस्तंयसुन्दराङ्गंरुद्रम् ॥ वरुणस्येतिमंत्रेणस्थापयेत्पश्चिमदिग्दले ॥ १०९ ॥ सितचन्दन
 धूपैश्चपताकाभिर्ध्वजैरपि ॥ ११० ॥ समीरणंकुंजरवर्णसन्निभंमृगविह्वलंद्विभुजंद्विनेत्रम् ॥ ध्वजांश्चरंचापिदधानमेकंनीलांबरमेघगणै
 र्धृतंच ॥ १११ ॥ नीलचन्दनवस्त्रैश्चनीलमाल्यानुलेपनैः ॥ पूजयेत्परयाभक्त्यापताकाभिर्ध्वजैरपि ॥ ११२ ॥ धूपैर्नीलपताकाभिर्बलि
 भिः पायसैरपि ॥ ११३ ॥ ध्यायेद्विनेत्रंद्विभुजंधनेशंपीतांबरैर्वनरवाहनंच ॥ गदाधरंभक्तवरप्रदंचआवाहयेदुत्तरपद्मपत्रके ॥ ११४ ॥ गंधचं

दनवस्त्रैश्चपीतमाल्यानुलेपनैः ॥११५॥ धूपैःपीतपताकाभिर्बलिभिःपायसैरपि ॥११६॥स्निग्धकपूरसंकाशं तुषारकिरणप्रभम् ॥ त्रिशूलं
 बुरधरं तथाभयवरप्रदम् ॥११७॥ उत्तुङ्गपुष्पाह्लादीन्नेत्रंभस्मभूषितम् ॥ कपालमालिनंतद्वत्पण्डेन्दुकृतशेखरम् ॥११८॥ एवंध्यात्त्रामहे
 शानस्थापयेद्विशिदिगदले ॥११९॥ पूजयेत्परयाभक्त्याभक्ष्यभोज्यैरनेकशः ॥१२०॥ सितध्वजपताकैश्चबलिभिःपायसादेभिः ॥ त्वमीशानह
 तिमंत्रेणऋषिच्छन्दः समीरयन् ॥१२१॥ ब्रह्माणंरक्तगौराङ्गंशोणपद्मसप्रभम् ॥ राजीवलेचनंतद्वत्पद्मागर्भासनप्रभम् ॥१२२॥ पद्मा
 सनस्थितंतद्वच्छेतवासंचतुर्भुजम् ॥ चतुर्मुखंशुभ्रमेघगंभीरानिस्वनम् ॥१२३॥ राजहंससमायुक्तंविमानवरसंस्थितम् ॥ सुचक्षुर्बौदक्षिणे
 चवामेदण्डकमंडलुम् ॥१२४॥ कुर्वाणमिवलोकांस्त्रिान्निस्सिद्धगन्धर्वसेविताम् ॥ आज्यस्थालीतयैवाग्रेऋषींश्चसमिधं तथा ॥१२५॥ वामपा
 र्श्वे तु सावित्रीं दक्षिणे तु सरस्वतीम् ॥ आब्रह्मन्निमित्तं त्रेणस्थापयेत्पूर्वदिगदले ॥१२६॥ नानाभक्ष्योपचारैश्चपूजयेद्गन्धचन्दनैः ॥ धूपैः श्वेतपताका
 भिर्बलिभिश्चाज्यपायसैः ॥१२७॥ अनंतं शुक्लवर्णं पीतवासंचतुर्भुजम् ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधारिणं जगदीश्वरम् ॥१२८॥ आधारभूतां
 जगतां स्वर्णयज्ञोपवीतिनम् ॥ नानाभरणसंपन्नं फणासप्तफणान्वितम् ॥१२९॥ उन्नमोस्ति त्वामिमे त्रेणस्थापयेद्गुरुणांतरे ॥ पूजयेद्भक्ष्यभो
 ज्यैश्च दीपगन्धानुलेपनैः ॥१३०॥ धूपैः श्वेतपताकाभिर्बलिभिश्चैवानिमित्तैः ॥ ततो मंडलपूर्वतु ब्रह्माणं पीतवाससम् ॥१३१॥ चतुर्भुजं चतुर्वक्त्रं
 भुवहस्तं वरप्रदम् ॥ विभ्रतंचञ्चुतंतद्वत्तथादंडकमंडलू ॥१३२॥ आब्रह्मन्निमित्तं त्रेण पूजयेद्गन्धचन्दनैः ॥ दक्षिणे त्र्यंबकं ध्यायेच्छू
 लखदाङ्गधारिणम् ॥१३३॥ वरदं तमुत्तरं नागयज्ञोपवीतिनम् ॥ निवद्वज्रदंतचन्द्रार्धशुद्धस्फटिकसन्निभम् ॥१३४॥ कपालमालिनंदेवं भु
 जं वाभरणां न्वितम् ॥ त्रिनेत्रं कुन्दसंकाशं भूतप्रेतगणैर्वृतम् ॥१३५॥ त्र्यंबकं चेति मंत्रेण पूजयेन्मधुपायसैः ॥ अतसीपुष्पसंकाशं हारकेयूरभूषितम्
 ॥१३६॥ नानाभरणसंपन्नं पीतवासंचतुर्भुजम् ॥ दक्षिणे च गदाचक्रवामे शङ्खसपद्मकम् ॥१३७॥ श्रिया दक्षिणतो वामे सरस्वत्या समन्वितम् ॥
 ताद्रेष्णोरिति मंत्रेणस्थापयेत्पश्चिमेततः ॥१३८॥ पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैः पायसेन घृतेन च ॥ गणे शंतु चतुर्बाहुं व्यालयज्ञोपवीतिनम् ॥१३९॥
 गजेन्द्रवदनदेवं देवैतवासंचतुर्भुजम् ॥ पशुलुगुडं तथा वामे दक्षिणे दंडमुत्पलम् ॥१४०॥ मूषकस्थं महाकायं शङ्खकुन्दं दुसप्रभम् ॥ युक्तं बु

द्विकुबुद्धिभ्यामेकदन्तंभयापहम् ॥ १४१ ॥ नानाभरणसंपन्नसवविपद्दिनाशनम् ॥ गणानान्वितिमन्त्रेणविन्यसेदुतरेष्टुषम् ॥ १४२ ॥
 उत्तमजांबूनदहेमसन्निभांलङ्गींसरोजासनसंस्थितांशुभाम् ॥ वामेसरोजं दधतीत्यैवहस्तेचक्षुःशृणुतचामरांच ॥ १४३ ॥ श्रीश्वतेतिचमन्त्रेण
 ऐशान्यामंडलद्वाहेः ॥ स्थापयेत्पूजयेद्भक्त्यासितचन्दनपंकजैः ॥ १४४ ॥ मोदकंपरमान्नचयवक्षारगनिवेदयेत् ॥ १४५ ॥ ततोदेवीमं
 विकांदिव्यरूपां ब्रह्मद्राघौः स्तूयमानां त्रिनेत्राम् ॥ सिंहेशस्यांतमजांबूनदाभांचंद्रार्द्धेनावद्धमोलिंजटाभिः ॥ १४६ ॥ दिव्यैर्वस्त्रैर्वाहुभिः साग्रलं
 वैर्दिव्यैर्वस्त्रैर्भूषणैः स्वरूपेताम् ॥ ब्रह्मेन्द्राद्यैर्दुर्जयांमाहिषास्यतीक्ष्णैरस्त्रैर्दानवमर्दयतीम् ॥ १४७ ॥ झूलं वतीक्ष्णघाणचशक्तिं लुङ्गतीक्ष्णं
 विभ्रतीक्षिणेन ॥ चापपाशं खेटकंचांकुशंचवटां वामे विभ्रतीं वा कुठारम् ॥ १४८ ॥ शिरश्छेदार्धजतं रुध्रं खड्गं तोदं गविभ्रतौ देवराजम् ॥
 नागैः पाशैर्वैष्टयित्वासंमताच्छूलैर्नैनं निघ्नती देहमध्ये ॥ १४९ ॥ सेन्द्रदैवैः स्तूयमानां सुवेणो गंधर्वाद्यैः सिद्धसंघैश्चसेव्यम् ॥ नानावस्त्रैर्भूषणैः
 दीप्यमानां ध्यायेद्देवीं विष्णुमुज्ज्वलतीम् ॥ १५० ॥ वस्त्रैर्माल्यैर्यशोधूपायैर्तानैर्भद्रैर्भोज्यैर्मोदकैः पायसैश्च ॥ मांसैः पिष्टैश्छागलाढ्यैश्चैः
 पूज्यादेवीचंडिकाभीष्टदाच ॥ १५१ ॥ इयमांचपृथिवीं ध्यायेत्पङ्कजद्वयधारिणीम् ॥ १५२ ॥ मंडूकस्थान्द्रिमुनां स्योनपृथिवीतिचाच
 येत् ॥ नैऋत्यां विश्वकर्माणं द्विभुजं टंकधारिणम् ॥ १५३ ॥ उत्पलंदक्षिणे हस्ते पद्मस्थं पीतवामसम् ॥ एवं ध्यात्वा ततो ब्रह्मन्निमित्तमंत्रेण पूजयेत् ॥
 ॥ १५४ ॥ स्वस्थां मरुस्वतीं ध्यायेद्भद्रदाभयदायिनीम् ॥ पीतवस्त्रां सुमुकुटां देवगन्धर्वसेविताम् ॥ १५५ ॥ यामथा इति मंत्रेण पूजयेत्सितच
 न्दनैः ॥ बलिं धेत च रुंदद्यात्कुसरं यावकं तथा ॥ १५६ ॥ स्थापयेद्भामादिभागकुंदपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ पूर्वादिद्वादशेशतुपूजयेच्चमरुद्गणैः ॥
 ॥ १५७ ॥ अश्यादिषु च कोणेषु च हि भूतान्समाचरेत् ॥ पिशाचाराक्षसाभूतवेतालकपिजातयः ॥ १५८ ॥ निर्णसां श्वेतसेवैरोद्राविकु
 तरूपिणः ॥ ततो मंडलमध्ये तु वारुणं पूर्ववर्त्मना ॥ १५९ ॥ पूरयेत्कलशेशेत्रमुवर्णादिविनिर्मितम् ॥ कूर्मकूर्माकृतिं कुर्याच्छुद्धस्वर्णेन स
 त्तमाः ॥ १६० ॥ बृहत्पर्वप्रमाणेन राजतरुचदुल्लभम् ॥ पादं पादेन मानेन अंगुलं परिमंडलम् ॥ १६१ ॥ प्रौष्ठोमस्यं तथा कुशोत्कुलीं
 ताम्निर्मितम् ॥ तेनैकस्य विनिर्माणं द्व्यंगुलायाम्विस्तृतम् ॥ १६२ ॥ तथा मानेन मंडूकं तां भूमिमुनिस्तथाः ॥ शिशुमारं च यत्सम्यक् तोल

कद्रयनिर्मितम् ॥ १६३ ॥ अंगुलत्रयदीर्घेण्यस्यतस्याकृतिर्भवेत् ॥ सितचंदनवस्त्रैश्चपूजनीयासमंततः ॥ १६४ ॥ यावकांश्चविशेषे
 णबहुमंत्रविशारदान् ॥ बह्वचैर्पूर्वमस्त्यार्थेदक्षिणेतुयजुर्विदौ ॥ १६५ ॥ सासनौपाश्वमेनाथउत्तरार्थेनैस्पृतौ ॥ जयध्वमिति तान्ब्रूया
 छोटुकान्पुनरेवहि ॥ १६६ ॥ स्थापयित्वापृथक्पूजे संपचमातरुहीपमेवच ॥ पञ्चाङ्गं शिवसूक्तं च यथाविष्णोर्हरस्यच ॥ १६७ ॥ जया
 प्रतःपुरुषसूक्तमद्भ्यः संभूतमेवच ॥ आशुः शिशानमारभ्य वयं मोषां गरुद्रके ॥ १६८ ॥ यज्जाग्रतश्चाग्नेश्च विष्णोराटमेवच ॥ समस्ता
 ध्याय रुद्रेण शतरुद्रास्त्यमीरितम् ॥ १६९ ॥ पञ्चाङ्गरुद्रस्य पुष्पदंतऋषिर्गायत्री छंदो वेदाहमेतद्वाजम् ॥ श्रीश्च ते ह ति शक्तिर्नमस्ते रुद्र इति
 नायकः ॥ १७० ॥ परमरुद्रो देवता परमस्तुतौ विनियोगः ॥ १७१ ॥ सप्तांगरुद्रस्य पुष्पदंतऋषिः पंक्तिरुच्छन्दरुद्रवक्रमिति अङ्गुष्ठाभ्यां न
 मः ॥ १७२ ॥ त्रिपादूर्ध्वमिति तर्जनीभ्यां स्वाहा ॥ १७३ ॥ वेदाहमिति मध्यमाभ्यां वषट् ॥ अमीषां चित्रमिति मध्यमाभ्यां हूं ॥ १७४ ॥ य
 वांगं सोम इति कनिष्ठिकाभ्यां वैषट् ॥ परितो ये नु मेति कारतलकरपृष्ठयोः ॥ १७५ ॥ श्रीश्च ते शति अन्नाय फडिति ॥ चतुर्दक्षु ओटिकादानम् ॥
 ॥ १७६ ॥ यज्जाग्रत इति हृदयाय नमः ॥ सहस्रशर्विते शिरसे स्वाहा ॥ १७७ ॥ अद्रव्यः संभूत इति शिखायै वषट् ॥ आशुः शिशान इति क
 वचाभ्यां हूं ॥ नमस्ते रुद्र इति रेखाभ्यां वैषट् ॥ १७८ ॥ रुद्रं ब्रह्माति अन्नाय फट् ॥ सर्वांगेषु ॥ होमे प्रार्तमाने न तु सुक्तानन्यांश्च वै जपेत् ॥
 ॥ १७९ ॥ प्रजपेद्गारणं सूक्तं तथा च पालसूक्तम् ॥ रात्रि सूक्तं च रौद्रं च पावमानं संसुज्ज्वलम् ॥ १८० ॥ जपेच्च पौरुषं सूक्तं सौवर्णं रुद्रसंहितम् ॥ १८१ ॥
 शांकरौद्रं च सौम्यं च कूष्माण्डं जाते वेदसम् ॥ १८२ ॥ सौरसूक्तं च यजतो दक्षिणेन यजुर्विदुः ॥ वैराजं पौरुषं सूक्तं सौवर्णं रुद्रसंहितम् ॥ १८३ ॥
 शैशवं पञ्चनिरयं गायत्र्यं षष्ठसामच ॥ वामदेव्यं बृहत्साम तथा चैव रथंतरम् ॥ १८४ ॥ गोब्रतं च विकर्णं च रक्षाघ्नं पावनं स्मृतम् ॥ गायंते ब्रा
 ह्मणा ये च पूर्वादिद्वादशतः ॥ १८५ ॥ अन्नान्परिब्रुत इति पंचपूर्वसौरसूक्तम् ॥ रुद्राध्यायं च पञ्चाङ्गं रौद्र इत्यभिधीयते ॥ १८६ ॥
 आप्यायस्वेति च तु सौम्यं सूक्तं प्रचक्षते ॥ ईशावेत्यादि र्स्वांगं च कौष्माण्डं दशमं स्मृतम् ॥ १८७ ॥ अग्ने बृहन्नि तिन वसूक्तं वैजाते वेदसम् ॥ षो
 ढं शतु विभ्राड्बृहत्सौरसूक्तं प्रकीर्तितम् ॥ १८८ ॥ सौरसूक्तं ध्रुवोसीति द्रव्यमंगलं स्मृतम् ॥ रात्रि सूक्तं हियज्वाग्रे रक्षाघ्नं शैशवं सूक्तम् ॥ १८९ ॥

गणानान्तवृत्तिपञ्चापोहिष्ठोतित्रयम् ॥ पवमानंतुतिद्विपावमानंतुषोडश ॥ १८९ ॥ समस्तदेवयोगेषु तद्वात्रौ तत्तदूर्ध्वकम् ॥ तदद्वाह्वच
 आरामेकूपेत्वेकक्रुचं जपेत् ॥ १९० ॥ स्वगृशोक्तविधानेन प्रति कुण्डेषु होमयेत् ॥ संस्कार्यादिक्षणाद्यैश्च संपूज्य च परस्परम् ॥ १९१ ॥ प्र
 ज्वालयाग्निं च विधिवद्भूमिकुर्यादनंतरम् ॥ वागीन्द्रवरसम्भ्रम्यर्च्य गाग्निं श्रयसमन्वितम् ॥ १९२ ॥ यस्य देवस्य योगः प्रतिष्ठा यस्य कस्य
 चित् ॥ प्रागेव तस्य जुहुयात्सहस्रं च शतं तथा ॥ तिलाज्यैः पायसैर्वाथ पत्रपुष्पाक्षतेन च ॥ ग्रहेभ्यो विधित्सर्वतथेन्द्राये श्वराय च ॥
 ॥ १९३ ॥ मरुद्भ्यो लोकपालेभ्यो विधिवद्विश्वकर्षणे ॥ ऊर्जनसमिधा कुर्यादष्टाष्टौ स्वगृहेष्वपि ॥ १९४ ॥ इन्द्रेऽवरमरुतानां तिलाज्येन
 घृतेन वा ॥ एकैकामाहुतिं दद्यात्स्वैः स्वैर्मन्त्रैर्यथा क्रमात् ॥ १९५ ॥ दिगीशानां च प्रत्येकमष्टाष्टौ च विशेषतः ॥ विऽवकर्मन्निमित्तं त्रैण कृत्वा
 आज्याहुतित्रयम् ॥ १९६ ॥ समित्रयं पलाशस्य अथ वा श्वत्थसंभवम् ॥ एकैकामाहुतिं दद्यादाज्येन च विशेषतः ॥ १९७ ॥ शिवं प्रजाप
 तिं विष्णुं दुर्गां च कमलामपि ॥ सरस्वतीं च विधिवत्पृथिव्या इति पावकैः ॥ १९८ ॥ भूतेभ्योऽप्यहुतिं दद्यादेवं मासद्रयं क्रमात् ॥ अन्येषां
 मधुरां केन तिलाज्यैर्यथा क्रमम् ॥ २०० ॥ विष्णुं चैवं तु वायव्ये दुर्गायाश्च तथोत्तरे ॥ कमलायाश्च ऐशाने ईशा नस्य स भूतकम् ॥ २०१ ॥
 एककुण्डे तु एकस्मिन् होमं कुर्याद्यथाविधि ॥ पक्षैर्वापंच कुण्डे तु पूर्वार्दानां क्रमेण तु ॥ २०२ ॥ एककुण्डे ग्रहान्कृत्वा कृत्वा बलिभिदा सह ॥
 दक्षिणे क्रमतश्चैवं लोकेशं च तथैव च ॥ २०३ ॥ पश्चिमे यस्य यागस्य दुर्गायाश्चोत्तरे दिशि ॥ ईशाने भूतयक्षमाच जुहुयादौ शिकोत
 मः ॥ २०४ ॥ विष्णवादि देवतानां च अग्रकुण्डे विधीयते ॥ प्रथमे दिवसे कुर्याद्देवतानां च स्थापनम् ॥ द्वितीये पूजनं कुर्याद्भूमिकुर्याद्यथा
 विधि ॥ २०५ ॥ बलिदानं तृतीये तु चतुर्थीकं चतुर्थे ॥ नाराजनं पंचमेतु पञ्चाहसाध्यको विधिः ॥ त्र्यहसाध्येतु तीये तु नवाहत्वं तथ पंचमे ॥ २०६ ॥
 प्राङ्मुखो द्वाद्दशमुखो वापि ऐशान्यादिक्रमेण तु ॥ प्रादक्षिण्येन यज्ञंतु मंत्रैः परिसमूहनम् ॥ मंत्रपूर्वसाग्निकानां निश्चेत्तु धिकेन तु ॥ २०७ ॥
 त्रिकुशेन महायोगे विवाहादौ द्विपत्रकम् ॥ वैश्वदेवेनैकपत्रमिति साधारणो विधिः ॥ दिग्बिदिक्षु परिस्तार्य महायोगेषु सर्वदा ॥ २०८ ॥ दिक्षु
 मात्रं नित्यं केचन वैश्वदेवतथैव च ॥ अकृत्वा चैव नित्यं च वृथानैमित्तिकं हियत् ॥ २०९ ॥ तस्मात्फलद्वैरपि तत्कृत्वा नैमित्तिकं चरेत् ॥

प्रायश्चित्तैवैश्वदेवसंयंप्रातःप्रतीषुच ॥ २१० ॥ मारणोच्चारहोमेषुतथासंकल्पिताकृती ॥ प्रत्यवायकुलेक्रापितत्रनिन्याकृतिविना ॥
 ॥ २११ ॥ शतार्द्धजुहुयाद्यत्रतत्रानित्यंविषययेत् ॥ तूर्यहोमततःकृत्वातूर्णमेवजितेन्द्रियः ॥ २१२ ॥ प्रजपेदिन्द्रमग्निं वसोमायचय
 थाक्रमम् ॥ ततस्तुसमिधाहोमंव्याहृतिस्तदनंतरम् ॥ २१३ ॥ भूर्भुवःस्वाहेतितथात्वन्नइत्यादिपंचक्रमम् ॥ अंतोस्विष्टकृतंदद्याद्विधानंतस्य
 भोःशृणु ॥ २१४ ॥ घृताहुतीस्विष्टकृच्चद्विजसंस्कारकर्मसु ॥ घृतैःस्विष्टकृतंदद्याद्यागादौपरिवर्जयेत् ॥ २१५ ॥ सर्वौषध्युदकस्नानं
 कारिंदतोत्थमुष्ण्या ॥ स्थयावल्मीकगोष्ठस्यतथाश्वस्यसुरस्यच ॥ २१६ ॥ त्रिगंधंचत्रिशीतंचकुशमूलस्यमृत्तिका ॥ निक्षिपेत्स्नानकुंभे
 पुआचाग्रार्दोस्तुस्थापयेत् ॥ २१७ ॥ यजमानःपुरःकृत्वादंतकाष्ठपुरःसारम् ॥ रात्रौचभक्ष्यभोज्याद्यैःपरितोष्ययवाक्षतम् ॥ २१८ ॥
 कृत्वायथोक्तकालेनपूजयेत्तैलधारया ॥ ततःप्रभातेविमलेस्नानंकुर्याद्यथाविधि ॥ २१९ ॥ स्नानमाब्धैवैतमंत्रैःसूक्तेनपुरुषेणतु ॥ वारुणेन
 चसूक्तेनसुरास्त्वादियथाक्रमम् ॥ २२० ॥ सुरास्त्वामभिर्षिंचनुब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ वामुदेवोजगन्नाथस्तथासंकर्षणःप्रभुः ॥ २२१ ॥
 आखंडलोमिर्भगवान्यमोर्वैनिर्ऋतिस्तथा ॥ वरुणःपवनश्चैयनाध्यक्षस्तथाशिश्रुः ॥ २२२ ॥ ब्रह्मगासहितःशेषोदिकपालाःपांतुतेसदा ॥
 कीर्तिलक्ष्मीर्धृतिर्मधापुष्टिःश्रद्धाक्रियामतिः ॥ २२३ ॥ बुद्धिर्लज्जावपुःशान्तिस्तुष्टिःकांतिश्चमातरः ॥ एतास्त्वामभिर्षिंचंतुदेवपत्न्यः
 समाहिताः ॥ २२४ ॥ आदित्यश्चंद्रमभौमोबुधजीवसितार्कजाः ॥ ग्रहास्त्वामभिर्षिंचंतुराहुःकेतुश्चतर्पिताः ॥ २२५ ॥ देवदानवगंधर्वा
 यशरक्षसपन्नगाः ॥ ऋतयोमनवोदेवादेवमातराश्च ॥ २२६ ॥ देवपत्न्योदुमानागादित्याश्वाससंगणाः ॥ अन्नानि सर्वशस्त्राणि राजा
 नोवाहनानिच ॥ २२७ ॥ औषधानिचरत्नानिकलस्यावयवाश्चये ॥ सरितःसागराःशैलस्तीर्थानिजलज्ञनदाः ॥ २२८ ॥ एतेत्वामभि
 र्षिंचंतुसर्वकार्थसिद्धये ॥ स्नानंसमाप्यधोधिवत्स्वगणेनानुलेपयेत् ॥ २२९ ॥ गयामष्टोत्तरशततंदर्धचार्थविंशतिः ॥ आचार्यायाभिरूपा
 यप्रद्यादभिपूजयन् ॥ २३० ॥ ततःप्रभातेविमलेजलेसमवतारयेत् ॥ शुद्धांचकपिलदोर्ग्रन्थिघटाचामरवर्जिताम् ॥ २३१ ॥ सामगाय
 ततोदद्यात्सुवर्णदक्षिणान्वितम् ॥ यूपमादायसंस्थाप्यस्नापयेद्धारुणजपन् ॥ २३२ ॥ अच्छेयतेनमंत्रेणगायत्र्यातदनंतरम् ॥ रोचनंच

त्रिरत्नेन तथा कुंभोदकेन च ॥ २३३ ॥ पर्वताग्रमुद्रातोयनागवलमीकमेव च ॥ गजदंतमुद्राचैव कूलमूलमुद्रा तदा ॥ २३४ ॥ पुष्पोदकेन
 मंरुयेन तथा रत्नोदकेन च ॥ दध्यक्षतेन दुग्धेन घटेन शतवारया ॥ २३५ ॥ सुगंधेन त्रिशोतेन विलिप्य च समाहितः ॥ दापयेत्कांस्यमूलं च द
 द्याच्छेहमयंचवा ॥ २३६ ॥ माल्यमैत्रैरलंकृत्य पूजयेद्दन्धयन्द्नैः ॥ ईशावाहितिमंत्रेण दद्यात्पुष्पाञ्जलित्रयम् ॥ २३७ ॥ पुनस्तत्रादिते
 मंत्रेण पुनः पुष्पसमुत्सृजेत् ॥ प्रदेशमात्रं विस्तारं मध्यवृत्तं पण्डुले ॥ २३८ ॥ कांस्यचक्रस्य मानं तु ऊर्ध्वयद्वा दशांगुलम् ॥ तदूर्ध्वो विलि
 लेच्छूलं चतुर्गुलमानतः ॥ २३९ ॥ अंगुष्ठहर्निलेहस्य तत्र शूलं न कारयेत् ॥ ततो मंगलपूर्वे तु द्विजतीनां मतेन च ॥ २४० ॥ समुत्सृजेच्च
 प्रासादंतडांगं च विशेषतः ॥ चतुर्दशैर्गृहीत्वा तु ईशानाभिमुखेन तु ॥ २४१ ॥ समुत्सृजेत्ततः षष्ठाद्वाक्यमेतदुद्गरीयेत् ॥ २४२ ॥ ओ
 मित्यादि श्रीकृष्णैर्द्रोपायनाभिधानं देव्यासप्रणीतं भविष्यपुराणोक्तं फलप्राप्तिकामश्चतुष्कोणाय चच्छिन्नमत्कारितं पुष्करिणीजनमेतदूर्ध्वं तं
 गंधपुष्पाद्यार्चितं वरुणैर्देवतं सर्वतत्त्वेभ्यः स्नानावगाहनार्थं महमुत्सृजे ॥ २४३ ॥ ततो वरुणमूकेन वरुणं नागसंयुतम् ॥ मकरं कच्छपंचैव ततो
 येषु पशुनिक्षिपेत् ॥ २४४ ॥ पूजयेद्भरुणं देवमर्ध्वं दद्याद्द्विशेषतः ॥ तेनोदकेन संस्नाप्य गजदंतं तथामृत्तिका ॥ २४५ ॥ इवेतां श्वसुरासंभूतं
 श्रीश्वेतं तिच संजपन् ॥ आप्यायस्वोतिमंत्रेण मृदंचतुष्पथोद्भवाम् ॥ २४६ ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण कुशमूलेन स्यापयेत् ॥ तोयं तोयेन गंवेन त
 थापञ्चामृतेन च ॥ २४७ ॥ गायत्र्या स्नापयेद्देवं ततः तोयेन साधकः ॥ आप्यायस्वोतिमंत्रेण क्षीरेण तदनंतरम् ॥ २४८ ॥ दधिक्राव्णोति द
 ध्राचमधुवातोतिवैमधु ॥ सरस्वत्यां तोति जातिपुष्पतोयेन संस्नापयेत् ॥ २४९ ॥ वरुणोत्तमिति मंत्रस्य नारायण ऋषिः गायत्रीछं शं वरुणो
 देवतावरुणप्रतीये विनियोगः ॥ २५० ॥ श्रीश्वेतोऽतिमंत्रस्य कर्दम ऋषिः पंक्तिश्छंदः सरिता देवता श्वसुरासंभूताने विनियोगः ॥ २५१ ॥
 आप्यायस्वोतिमंत्रस्य पर्वत ऋषिः उष्णिक्छंदः सरस्वती देवता वरुणप्रतीये चतुष्पथमुद्रा स्नाने विनियोगः ॥ २५२ ॥ तद्विष्णोरिति मंत्र
 स्य मैनाक ऋषिस्त्रिष्टुप्छंदः सरस्वती देवता वरुणप्रतीये कुशमुद्रा स्नाने विनियोगः ॥ २५३ ॥ कयां नेति मंत्रस्य वसिष्ठ ऋषिरनुष्टुप्छंदः
 सोमो देवता वरुणप्रतीये नागं ध्रस्नाने विनियोगः ॥ २५४ ॥ तेजोसांति मंत्रस्य गर्ग ऋषिस्त्रिष्टुप्छंदः वासवो देवता वरुणप्रतीये विनि

योगः ॥ २६५ ॥ सरस्वत्यै भेषज्येनेति मंत्रस्य ग्रामे देवऋषिः पंक्तिश्छन्दो विष्णुर्देवता वरुण प्रीतिये विनियोगः ॥ २६६ ॥ पुष्पोदकस्नाने
 अग्न्यायाहीति मंत्रस्य जनार्दनऋषिः जगतीच्छन्दः ऐन्द्री देवता वरुण प्रीतिये विनियोगः ॥ २६७ ॥ प्रक्षिपेत्पञ्चब्राह्मणैश्चन्द्र्यश्चेति च संपठत् ॥
 पश्चान्नाराजनं कुर्यात्पञ्चघोषपुरःसारम् ॥ २६८ ॥ शिरीषपुष्पसंभूतं दर्पणं कांस्यसंभवम् ॥ गोपीचन्दनं संभूतं गङ्गा मृत्तिका यथावा ॥ २६९ ॥
 कृष्णगौरी गौर्यायै वा पिस्वास्तिकं शंखमेव च ॥ कारयेत्पदं कंवापियवगोधूमकस्य वा ॥ २७० ॥ उत्पन्नस्वर्गसमृत्तं कलशं माषसंभवम् ॥ श्रीरसं पु
 ष्पसंभूतं दर्पणं कांस्यसंभवम् ॥ २६९ ॥ नन्द्यावर्तं मलयजेत तोनिर्मले यत्सुधीः ॥ एकैकं प्रतिमं त्रैज्यं प्रत्येकं तु जलोपरि ॥ २७२ ॥ ध्रुवप्रति
 कृतैर्मन्त्रैश्च भिष्यथाक्रमम् ॥ पूर्वोक्षितं माषभक्तवर्लिदद्याद्द्विधानतः ॥ २६३ ॥ ततो नारायणसूक्तेन देवं नारायणं व्रजेत् ॥ अन्येषां चैव देवा
 नां प्रदद्यात्त्रिंशतं बलिम् ॥ २६४ ॥ तत आचमनीयं च वस्त्रयुग्मं निवेदयेत् ॥ वक्ष्यमाणेन मंत्रेण क्रमेणापि विधानतः ॥ २६५ ॥
 पृथक् पृथक् ततो दद्यात्तावत्येनापि भोद्विजाः ॥ देवसूत्रसमायुक्ते यज्ञसूत्रसमन्विते ॥ २६६ ॥ सर्ववर्णप्रभेदेन वासांसि प्रतिगृह्यताम् ॥ शरी
 रं तेन जानामि चेष्टानैव च नैव च ॥ २६७ ॥ मयानि वेदितान् गन्धान् प्रगृह्य च विलिप्यताम् ॥ अष्टोत्तरशतान् दीपान् परितः स्थापयेत्कमात् ॥ २६८ ॥
 तदर्थं वापञ्चविंशति मंत्रेण प्रयजेत्सुधीः ॥ त्वंसूर्यचन्द्रज्योतीषि विषादस्तु तथैव च ॥ २६९ ॥ त्वमेव सर्वज्योतीषि दीपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ प्रद
 क्षिणं ततः कुर्यात्पञ्चधा सप्ताथवा ॥ २७० ॥ वक्ष्यमाणेन मंत्रेण दद्याद्द्विपदं शार्ङ्गकम् ॥ वनस्पतिरसो दिव्यो गंधाढ्यः सुरभिः शुचिः ॥ २७१ ॥
 मयानि वेदितो भक्त्या धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ अलंकारं च गंधं च पातवस्त्रं तथैव च ॥ २७२ ॥ दूर्वाक्षते च माल्यं च युक्तं पुष्पेण पूजयेत् ॥ द
 द्यात्पञ्चाञ्जलिं पश्चाद्भिष्यन्मुक्तं पुनर्जपेत् ॥ २७३ ॥ ततः सुशोभेन स्नानेन मन्त्रानि मयि देशिकः ॥ वरुणं विन्यसेत्तत्र तथा पुष्करिणो मपि ॥ २७४ ॥
 विवाहोक्तेन विधिनान्कुर्यान्नर्मिच्छनादिकम् ॥ गंधपुष्पं ततो दद्याद्वा च दद्यात्सदक्षिणम् ॥ २७५ ॥ चामरं व्यजनं छत्रं कांस्यलोहं तथैव च ॥ कु
 र्यात्पुष्करिणं रम्यं राजतीं च त्रिपादिकम् ॥ २७६ ॥ चतुष्कोणां च सुषमाब्जं पुष्पमिडं लाम् ॥ सुवर्णप्रतिमां कुर्याद्भालेनैकेन भोद्विजाः ॥ २७७ ॥
 अथ वा स्वर्णपत्रे च कुंकुमेन तले लिखेत् ॥ बाणशक्तिप्रमाणेन स्वर्णपत्रं तु द्वांगुलम् ॥ २७८ ॥ कारयेच्चतुरस्रं च पीठं परिन्यसेद्बुधः ॥ नीराजनां ते

विप्रेन्द्राः संस्मरेदमुत्तरेत् ॥ २७९ ॥ अशक्तेन तथैकाकाष्ठे वापि प्लच्छदे ॥ ताम्रपट्टे लिखेद्वापि अलक्तेन यथाविधि ॥ २८० ॥ प्राण
 प्रतिष्ठां कुर्यात्तु वरुणा यनिवदयेत् ॥ महंतु वत्सरं कुर्याद्देवोषपुरःसरम् ॥ २८१ ॥ अशोकं खदिं शालमश्वत्थं विलकं तथा ॥ धात्री कुरुवंकं
 चैव बहुलं नगकं सरम् ॥ २८२ ॥ एषमेव काष्ठपूपं यजमानप्रमाणकम् ॥ समादाय च संस्थाप्य वस्त्राद्यैः प्रतिगृह्य च ॥ २८३ ॥ यूपरक्षे
 तिमंत्रेण खनि त्वाच प्रदापयेत् ॥ स्थिरो भवेति मन्त्रेण हस्तं दत्त्वा पठेत्ततः ॥ २८४ ॥ तडागस्य तथैशान्यां तथा प्रासादकस्य च ॥ प्रापयेद्द
 क्षिणे भागे आवासस्य च मध्यके ॥ २८५ ॥ नौकां गत्वा ततः पश्चाद्दूपमादाय वागयतः ॥ मध्यदेशे तडागस्य समुल्लंघ्य तथोत्तरम् ॥ २८६ ॥
 भंतव्यं प्रकल्प्य तत्रैवाप्यायस्वोतिवैरुचा ॥ शिलायां होमयेत्तत्र हुनेनैकाहुति त्रयम् ॥ २८७ ॥ अंगदाय स्वाहेति भौमाय नम इत्यतः ॥ ला
 जाशक्तौ दधिमाधौ वासेन प्रतिहोमयेत् ॥ २८८ ॥ कूर्माय नम इत्युक्त्वा पृथिव्यै नम इत्युत्त ॥ स्वाहेत्यनंतमंत्रेण दद्याद्धर्ममन्तरम् ॥ २८९ ॥ प
 श्रन्तेन गन्धेन शंखेनार्घ्यं प्रदापयेत् ॥ चतुरस्रं समाकर्णं चतुर्दिक्षु धृतैर्जनैः ॥ २९० ॥ कल्पयेद्वापयेत्तत्र हस्तं दत्त्वा पठेदिदम् ॥ स्थिरो
 भवेति मंत्रेण गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ २९१ ॥ चक्रं सदर्पणं दद्यान्नागदंडांश्चिरो गतः ॥ विद्युदत्र च कर्तारं ग्रहदुःखहरिप्रियम् ॥ २९२ ॥ एवं च
 क्रंपूजयित्वा शूलं नागांश्च पूजयेत् ॥ उच्चैर्ध्वजं ततः कृत्वा न नागेति च संपठेत् ॥ २९३ ॥ गायत्रे स्वेति मंत्रेण पठेद्भारद्वयंततः ॥ दिक्पा
 लेभ्यो बालिंदद्यान्माषभं कंतुं ङुडौदनम् ॥ २९४ ॥ रक्तपुष्पांश्चितं कृत्वा प्रणिपत्य प्रसादयेत् ॥ सहस्रं वाधनं दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ २९५ ॥
 ततो भोज्यं च सर्पिंश्च सहिरण्यं यथाविधि ॥ इक्षुस्वस्तीति कां दद्याज्जले मातृश्रूजयेत् ॥ २९६ ॥ मंथरां वंशुतां कां ताराक्षसीं च पिशाचिकाम् ॥
 नागिन्यो नागपुत्रांश्च मध्ये संपूजयेत्ततः ॥ २९७ ॥ पूर्णं ते च पृथग् दद्याद्वाजाद्यर्गुडमिश्रितैः ॥ इन्द्रो बलवत्स्विहाय शो बलवतामपि ॥ २९८ ॥
 बृहत्पक्षाविशेषो यं मध्ये मे च कर्नयिके ॥ बृहस्पते च इंद्राय तव देव लतामिति ॥ २९९ ॥ स्वाहेति जुहुयात्पश्चात्प्रणितां चालयेत्ततः ॥
 कनिष्ठपक्षे प्रासादे तथा चैव जलाशये ॥ ३०० ॥ मन्दरे तोरणस्यैव विष्वक्मसेनं प्रकल्पयेत् ॥ आरामे च तथा सेतौ विशेषः पञ्चमो द्विजाः ॥ ३०१ ॥
 पूजां तरेण्यः कस्य जपेन्मन्त्रसहस्रकम् ॥ स्तुतिं समाप्य विधिविदिमं मंत्रमुदाहरेत् ॥ ३०२ ॥ सर्वसत्त्वेभ्य उच्छिष्टमपि तज्जलमुद्धृतम् ॥

इति पठित्वा पुष्करिणीजलं हस्ते गृहीत्वा जलं क्षिपेत् ॥ ३०३ ॥ ततो जलमातृभ्यो नम इति जलमातृः प्रपूजयेत् ॥ त्रैलोक्ये यानि स्थानानि
 स्थावराणि चराणि च ॥ ३०४ ॥ तेषां माप्यायनायैतज्जलमुत्सृज्य ते मया ॥ मात्रे तु कुतमेतत्तेजगदानन्दकारकः ॥ ३०५ ॥ शिवाय सर्वभूता
 नां यत्स पाहि जलाशयम् ॥ पिबंतो ह्यवगाहंतः सुखिनः सर्वजंतवः ॥ ३०६ ॥ जलं विद्वाय कारय कृतमेतन्मया सदा ॥ कीर्तिं स्तिष्ठतु मे देवा
 श्विराय धरणीधर ॥ ३०७ ॥ त्वत्प्रसादान्महाभाग नगराजनमोऽस्तुते ॥ येऽत्र केचिद्विपद्यन्ते स्वकर्मफलभोजनाः ॥ ३०८ ॥ तेषां दीपैर्नलि
 प्येहं स्वस्वंगममाप्नुयात् ॥ नारायणे जगत्प्राणः सर्वकामप्रदायकः ॥ ३०९ ॥ आपे यामातरः संतुजगतां वृक्षो नयः ॥ अपां पतेरसायात्र
 यादसामीद्वरप्रभो ॥ ३१० ॥ वरुणास्यासने कीर्तिं सनातनमोऽस्तुते ॥ ततोऽयं निधिवद्वाह क्षिप्रार्थो द्विजन्मने ॥ ३११ ॥ सुवर्णरजतं
 दद्यादनृदाहं पयास्विनीम् ॥ दद्याद्धेनुद्वयं पश्चात्कुर्याद्ब्राह्मणतर्पणम् ॥ ३१२ ॥ वह्निपूजां पुरस्कृत्य मन्त्रेण प्राशयेत्ततः ॥ पितॄणां दापयेद्व्यततो
 देवं प्रसादयेत् ॥ ३१३ ॥ विंशमुद्रां पद्ममुद्रां नानां गुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ वैश्वानरा इति ऋचा पूजां कृत्वा विवर्जयेत् ॥ ३१४ ॥ यस्ते प्राणाञ्जप
 न्पश्चात्प्रकुर्यादथ चन्दनम् ॥ प्रदक्षिणं ततः पश्चात्तडागस्य शृणु द्विजाः ॥ ३१५ ॥ ब्राह्मणान् पुरतः कृत्वा वेदघोषं सुञ्चरेत् ॥ महामङ्गल
 पूर्वेण प्राविशेद्वनसुधाः ॥ ३१६ ॥ ततो गृहार्चनं कुर्याद्ब्राह्मणानथ भोजनम् ॥ दीनानां कृपणानां च सवित्रे ध्येयं निवेदयेत् ॥ ३१७ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ सप्ताग्निष्टोमको नाम ह्युत्तमः कथितो
 विधिः ॥ मध्यमे मध्यमफलं कनिष्ठे तु कनिष्ठकम् ॥ १ ॥ अधुना मध्यमं वक्ष्ये विधिं शिक्षास्त्रा तु सारतः ॥ यथा विभवागे नयत्कर्तव्यं नरेण वै ॥ २ ॥
 सद्यो धिवा स कल्पेन यूपान्निधिव आस्य च ॥ पूर्वस्मिन्नेव दिवसे देवज्ञा कथिते शुभे ॥ ३ ॥ मुहूर्ते कलशं स्थाप्य संगृह्य गणनायकम् ॥ स्थापये
 त्प्रथमं यूपमापोहिष्ठेति मंत्रैः ॥ ४ ॥ शस्त्रो देव्यास्ततः पश्चाद्बन्धद्वारं तिगंधकम् ॥ श्रीमूर्त्तेन ततो दद्यात्पुष्पं पूर्वोक्षततः ॥ ५ ॥ का
 ण्डादिति च मंत्रेण ततो धूपं निवेदयेत् ॥ ये गृह्णामीति च ऋचा पूजां स्थापयेत्ततः ॥ ६ ॥ विवाहविधिनारसर्वकार्येषु च वाधिवासनम् ॥ ७ ॥ स
 वैमेव प्रयुंजीत तडागादिपुण्डितः ॥ अधिवा स्य तडागादीनां चार्या दींश्च सर्वज्ञः ॥ ८ ॥ संगृह्य गंधपुष्पाद्यैर्धूपं दीपैः सुशोभनैः ॥ ततः प्रभाते सम

येनित्यनिर्वर्त्यशास्त्रतः ॥ ९ ॥ वृद्धिश्राद्धततः कुर्यान्मातृपूजापुरःसरम् ॥ अलंकृत्य यथाशक्ति आचार्यादींश्चेद्बुधः ॥ १० ॥ शृणुयात्प
 श्रिमेभागमंडपस्यसमीपितः ॥ मध्येदेशे समुद्भूतं यज्ञपात्रं प्रशस्यते ॥ ११ ॥ अथवा तत्र देशीयं गुरुं वा श्रोत्रियोद्भवम् ॥ यज्ञे प्रधानं द्वितीयं तु
 त्विगाचार्यमेव हि ॥ १२ ॥ वैतानकल्पे संपन्नं शक्तिः कल्पपरायणम् ॥ निगमज्ञानं संपन्नं यज्ञोपात्रं प्रशस्यते ॥ १३ ॥ पत्नीहीनमपुत्रं च श्याव
 दंतमदंतकम् ॥ गणानां याजकं षंडं स्वर्गोपात्रं परिजयेत् ॥ १४ ॥ अप्रधाने बुयज्ञेषु दानयज्ञेषु सत्तमाः ॥ नियोजयेत्स्वर्गात्रं वहीमेन
 स्तिविचारणा ॥ १५ ॥ कुशप्रतिकृतौ चापिततः स्वर्गसंगच्छति ॥ धनपादौ च संशोध्य ततो यज्ञं समाचरेत् ॥ १६ ॥ अयाज्ययाजो
 द्रुतं पल्लवं व्यवहारके ॥ कूटसाक्ष्येण पल्लवे स्याद्व्यवहारकमेव च ॥ १७ ॥ देवस्वं ब्राह्मणस्वं च लोहविक्रयणं धनम् ॥ हविर्विक्रयणं कृत्वा पुत्र
 भार्यादिविक्रयी ॥ १८ ॥ निंदितानि पुराणेषु यत्कृतं तत्र तत्फलम् ॥ यज्ञसन्ननिविष्टांश्च न श्राद्धं भोजयेत्कचित् ॥ १९ ॥ न दद्यात्तस्य
 दानं च यावन्नैव समापयेत् ॥ ब्रह्मन्नाचार्यमुख्योसि संसारात्त्राहिमाविभो ॥ २० ॥ त्वत्प्रसादाद्गुरो यज्ञे प्राप्नुयान्मानसोऽपि तम् ॥ चिरं मे शा
 श्वती कीर्तिर्यावच्छोकाश्चराचराः ॥ २१ ॥ प्रसीद त्वं महेशानि प्रतिष्ठा कर्मसिद्धये ॥ त्वमादिः सर्वभूतानां संसारार्णवतारक ॥ २२ ॥ ज्ञाना
 मृतप्रदाचार्यविष्णुरूपनमोऽस्तुते ॥ ब्रह्मासनसमुद्भूतं प्रकाशितदिगंतरम् ॥ २३ ॥ त्वंच जांबूनं प्रख्ययजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ प्रफुल्लक
 मलोद्भासिभास्वरांबरभूषितः ॥ २४ ॥ प्रकीर्णशस्त्रं भारविधिज्ञप्रणतोऽस्मि ते ॥ ज्वलद्भैरवनरप्रख्यधूमं श्यामालितानन ॥ २५ ॥ षंडं
 गवेदतत्त्वज्ञऋत्विङ्मोक्षं समाचरन् ॥ ततस्तूर्यादिषोषेण पुरस्कृत्य द्विजोत्तमान् ॥ २६ ॥ यजमानः स पत्निकः प्रविशेद्योगमंडपम् ॥ स्व
 स्थाने स्थापयेत्पुत्रन्मखैर्धर्मयथाक्रमम् ॥ २७ ॥ पूजयेद्ब्रह्माल्यादौर्गंधाद्यैः सुमनोहरैः ॥ यज्ञेषु वितते योसौ पूज्यते पुरुषः सदा ॥ २८ ॥
 नारायणस्वरूपो सौ यज्ञं मे फलं कुरु ॥ मत्संश्लेषेषु सर्वेषु येन मंत्राः सुविस्तृताः ॥ २९ ॥ यजुर्वेदार्थतत्त्वज्ञब्रह्मरूपनमोऽस्तुते ॥ यज्ञेषु
 शाखीसर्वेषु वेदेवार्थतत्त्ववित् ॥ ३० ॥ ऋग्वेदज्ञमहाप्राज्ञविश्वरूपनमोऽस्तुते ॥ मांगल्यं कर्मणां नित्यं सात्त्वतं ब्रह्मरूपिणम् ॥ ३१ ॥
 सिद्धये मम यज्ञस्य न मामिदं शिवरूपिणम् ॥ पालयंति दिशः सर्वो विदिशश्च तथा इमाः ॥ ३२ ॥ दिक्पालरूपिणं विप्रं यज्ञसिद्धये न मामभ्यहम् ॥

पातयेदक्षिणं जानुविकिरान्विकरेत्ततः ॥ ३३ ॥ त्रैलोक्येयानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ब्रह्मविष्णुशिवः सर्वैशं कुर्वतु तानि वै ॥
 ॥ ३४ ॥ वेद्यावेदीति मंत्रेण पठेद्देिं प्रणम्य च ॥ संपूज्य गन्धपुष्पघ्नौ रिमं मंत्रमुदाहरेत् ॥ ३५ ॥ याजनं यजमानं च श्रेयसात्तत्र याजकः ॥
 अयमर्घ्य ईदं पाद्यं धूपं प्रतिगृह्यताम् ॥ ३६ ॥ ऐशान्यां कलशे देवं संपूज्य गणनायकम् ॥ ब्रह्माणं वासुदेवं च द्वितीयकलशे यजेत् ॥ ३७ ॥
 मंडलं चैव विष्णुर्वैद्वारकारूपमास्थितः ॥ तेन त्वांपूजयाम्यद्यस्वर्गप्राप्तिकुरुष्व मे ॥ ३८ ॥ पूर्वदिक्षु च कलशान् सन्स्थाप्य च त्रयंत्रयम् ॥
 अर्धपादसर्वेण ननिर्मितं तारणं बुधः ॥ ३९ ॥ गंगामृत्तिकया युक्ते पल्लवे सन्निवेदयेत् ॥ मंदरं कल्पयित्वा तु गोपीनां च कुलेन वा ॥ ४० ॥ क
 लशोपरि सन्स्थाप्य मंदरं संप्रपूजयेत् ॥ स्योनापृथिवीति मंत्रेण गंधपुष्पैः पृथग्विधैः ॥ ४१ ॥ स्योनापृथिवीति मन्त्रस्य सु रंतऋषिर्जगती
 छन्दो हरो देवता मंदरप्रीतये विनियोगः ॥ ४२ ॥ एवं दक्षिणदिग्भागे न वतोलकनिर्मितम् ॥ प्रादेशमात्रलेहितुरौप्येण गंधमादने ॥ ४३ ॥
 मुदा संघटने पश्चात्कदाचन ऋचा यजेत् ॥ कदाचनेति मंत्रस्य सूर्यऋषिस्त्रिष्टुप्छन्दः सूर्यो देवता गंधमादनप्रीतये विनियोगः ॥ ४४ ॥ उत्तरेतो
 रणतो दिग्गुह्यमानके ॥ तोलकद्वयमानेन यवानां पिष्टुकोपरि ॥ ४५ ॥ आप्यायस्वेति मंत्रस्य कर्दमऋषिर्जगती छन्दः शची देवता सुपा
 र्थप्रीतये विनियोगः ॥ ४६ ॥ पूजयेत्पार्श्वकलशे धात्रा दीन्यूर्बदिक्रमात् ॥ श्रीसूक्तेनैव मन्त्रेण यजेद्द्विजयसप्तकम् ॥ ४७ ॥ पूजयेत्पर
 याभक्त्या गंधपुष्पाक्षतादिना ॥ ४८ ॥ अंबां वैकेति मंत्रस्य नलिनऋषिर्गायत्री छन्दः शंभुर्देवता जयप्रीतये विनियोगः ॥ ४९ ॥ गायत्र्या
 पूजयेदक्षपश्चिमं कलशद्वयम् ॥ गायत्र्या विश्वामित्रऋषिः साविता देवता विश्वप्रीतये विनियोगः ॥ ५० ॥ भद्रं चैव सुभद्रं च प्रयतः संयजे
 द्बुधः ॥ ५१ ॥ उत्तरेयुग्मकलशे मनोब्राह्मति मंत्रस्य अंतकऋषिर्बृहती छन्दो निर्ऋतिर्देवता भूतप्रीतये विनियोगः ॥ ५२ ॥ भूतशुद्धिततः
 कृत्वा न्यासं कृत्वा विधानतः ॥ विधाया ध्यादिकं चैव धर्मो दीनमण्डले यजेत् ॥ ५३ ॥ मध्ये आधारशक्त्या दीनरूपं मध्यतो यजेत् ॥ पूर्वादि
 क्रमतश्चैव इन्द्रादीन्कुलदेवताः ॥ ५४ ॥ पार्श्वे द्वये कूर्णिकाया ब्रह्माणं चाप्यनन्तकम् ॥ स्वैः स्वैर्मंत्रैर्ग्रथोक्तं च लिभिर्गन्धपुष्पैः ॥ ५५ ॥
 इन्द्राभिषेकं मंत्रस्य बाह्यां धाराणकम् ॥ अग्रे स्तेजोसांति बाह्यां चैव वराटकम् ॥ ५६ ॥ घनकंटकमस्यापि वाच्यं रांगं गुजरी ॥ रक्षो

धिपस्यसंश्रामैवतालंवाद्यमुच्यते ॥ ५७ ॥ नाटकारण्यंतथारागंवरुणस्यापिमेऽशृणु ॥ वाद्यंराजाभिषेकारण्यंरागोवसंतसंज्ञकः ॥ ५८ ॥
 ईशस्यनंदियोषारुयोवाद्यंरागोथकामदः ॥ सुवर्णदुंदुभिवद्यंश्रृंगणःक्रथितोदुधैः ॥ ५९ ॥ रागोदेवीवसंतश्चअनंतस्यनिबोधमे ॥ वाद्य
 गांधारताराण्यंरागश्चाङ्गारवातकः ॥ ६० ॥ सोमेवोषेभवेद्वाद्यंजलेशस्यमहात्मनः ॥ मालवारुणोभवेद्वागःपत्राश्रेषुमहानपि ॥ ६१ ॥
 स्वैःस्वैर्धर्मश्चसंगृह्यादक्षिणैपृथिवीयजेत् ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रेणउपचारैःपृथग्विधैः ॥ ६२ ॥ मण्डपस्योत्तरेभगेमहादेवंप्रपूजयेत् ॥
 नमोवृक्षेभ्यइत्यादिनैवेद्यश्चपृथग्विधैः ॥ ६३ ॥ महादेवद्विमुक्तंतुमुरुलूवसुमासहितंध्यात्वा ॥ नमोवृक्षेभ्यइतिमन्त्रस्यब्रह्मरूपिगाय
 त्रीछंदश्चन्द्रेदेवताचन्द्रप्रतिवेधिनियोगः ॥ ६४ ॥ गंधपुष्पादिभिर्भक्त्याभूतानिपरितोयजेत् ॥ ६५ ॥ वेतालाश्चपिशाचाश्चराक्षसा
 अक्षरीसृपाः ॥ अस्मात्प्रयांतुमेस्थानाद्येचान्येविघ्नकारकाः ॥ ६६ ॥ मधुयुक्तंपायसांवरुणायनिवेदयेत् ॥ पीतंचालोहितंकृष्णंशुक्लं
 कृष्णंचधूम्रकम् ॥ ६७ ॥ पीतंशुक्लंतथाचित्रंश्वेतमंत्रंयथाक्रमम् ॥ बलयस्तुदिगीशानांश्राणामपितच्छृणु ॥ ६८ ॥ क्षीरौदनंश्रहंशाय
 शुक्लांत्रंशशिनःस्मृतम् ॥ लोहितान्नंचभौमस्यबुधस्यक्षीरपाष्टिकम् ॥ ६९ ॥ पीतमन्नंदेवगुरोःशुक्रस्यसिततंदुलम् ॥ मांसौदनंशनेह्यं
 राहोश्चकृष्णभक्तकम् ॥ ७० ॥ धूम्रवर्णंतुताम्रंभौमस्यक्षीरपाष्टिकम् ॥ पिष्टकांत्रंशिवस्योक्तंभूतानांमाषभक्तकम् ॥ ७१ ॥ एवंबलिंविधाय
 थअग्रकुंभंनिवेशयेत् ॥ प्रादेशद्वयदुलंनमअष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ७२ ॥ बह्वंगुलकंविन्यस्यविन्यस्यकलशोपरि ॥ निशावांछितसूत्रैश्चसंवे
 ष्यपिहितं तथा ॥ ७३ ॥ श्रावंचपुनर्दद्याद्धर्मेनाप्रतिपूजयेत् ॥ अस्त्रायफडितिमंत्रेणध्यात्वादेवंजलेश्वरम् ॥ ७४ ॥ सूक्तंयजेद्यथाशक्तिशतमष्टोत्तरं
 यजेत् ॥ कुंडेषुविन्यसेन्नागानष्टौपूवादिषुकमात् ॥ ७५ ॥ अनंतंपूजयेत्पूर्वमानेनांगुलमात्रकम् ॥ निर्मितंकांचनेनवसतवर्तिकयासुधाः ॥ ७६ ॥
 राजतंवासुकिंनगंयजेत्पत्रांतरेपुनः ॥ पादमात्रेपिचांगुलमात्रंताम्रस्यभक्ष्यकम् ॥ ७७ ॥ पंचांगुलंतोलिकयालैंककौटंकपुनः ॥ वर्तिका
 भिःषोडशभिर्बृहत्पर्वप्रमाणकम् ॥ ७८ ॥ शंखपालंकुशमयमर्धपादेननिर्मितम् ॥ अंगुष्ठमात्रंतेननागंतालकमात्रकम् ॥ ७९ ॥ अंगुष्ठे
 तालकंपश्चात्पद्मानांगुनयंजेत् ॥ तालकार्धप्रमाणेनअंगुलंपरिमाणतः ॥ ८० ॥ कुर्याच्छैलमयसंभयथाल्लक्षणांन्वितम् ॥ महापद्मस्य

वेतस्यपूर्वमानेननिर्मितम् ॥ ८१ ॥ ध्यात्वानंतचतुर्बाहुंशुल्लसत्तफणान्वितम् ॥ दक्षिणोर्ध्वकरेशंखअधिकंप्रतिष्ठितम् ॥ ८२ ॥ वामो
 र्ध्वेतुगदापद्ममध्यस्थानेनव्यवस्थितम् ॥ सर्वालंकारसंयुक्तमेवंध्यात्वायाविधि ॥ ८३ ॥ सहस्रशेषीतिमंत्रेणपूजयित्वाबलिंददेत् ॥ लाजा
 भिस्तिलसंमिश्रैःक्षीरयुक्तंपृथग्विधैः ॥ ८४ ॥ चतुर्विधं तथा श्वेतं सर्वालंकारसंयुतम् ॥ स्वकीयं प्रजपेत्तत्र आप्याय्य स्ववैवेक्यया ॥ ८५ ॥
 पिण्याकं नाजिह्वांच तथा सर्जरसान्दधि ॥ बलयस्तस्य निर्दिष्टास्तक्षकं लोहितं यजेत् ॥ ८६ ॥ पद्मदं कं दधानां च भुजाभ्यानां गतमम् ॥ मनो
 न्नाइति मंत्रेण आज्यं सोमो बलिभवेत् ॥ ८७ ॥ कर्कोटकं च द्विमुजं पीतवस्त्रधरं यजेत् ॥ पञ्चनद्याइति ऋचा विष्णुकांता बलिभवेत् ॥ ८८ ॥
 पीतवस्त्रं च कुलिशं याजयेच्च तमुजम् ॥ भुजाभ्यामूर्ध्वभागैर्तुरक्तपद्मधरं हरिम् ॥ ८९ ॥ शर्कराकुष्ठं चैव बलिस्तस्य प्रकीर्तितः ॥ द्वि
 मुजं शंखपालं च शंखाभं शंखधारिणम् ॥ ९० ॥ पद्मासनस्थं पद्माभ्यां हस्ताभ्यां च वरविभुम् ॥ ध्रुवक्षितिं ध्रुवोसीति मंत्राभ्यां पूजयेत् पृथक् ॥
 ॥ ९१ ॥ घटौदनं भृङ्गराजं पद्मं च बलयस्तयोः ॥ स्वगृह्योक्तेन विधिन संस्थाप्याग्निं कुशंडिकाम् ॥ ९२ ॥ कृत्वा आज्यस्य संस्कारं वारुणं
 श्रपयेच्च रुम् ॥ जुहुयादृष्टबिल्वादिदिगीशानां धृतेन वै ॥ ९३ ॥ एकैकामाहुतिं दद्याद्ब्रह्मणां च त्रयं त्रयम् ॥ सुसमिद्धिर्धृतमधुपयोभिर्मिश्रितैः
 पृथक् ॥ ९४ ॥ पलाशासमिधं पश्चात्प्रातिष्ठा माहुति त्रयम् ॥ शिवस्य परमात्रेण जुहुयादृष्टसंख्याया ॥ ९५ ॥ मध्वाज्यगुडमिश्राभिलोना
 भिर्जुहुयात् पृथक् ॥ लाजान्यथोक्तं वितरेदैकैकामाहुतिं क्रमात् ॥ ९६ ॥ स्थालीपाकस्य जुहुयादैकैकामाहुतिं पुनः ॥ वरुणं च समुद्दिश्य
 रुद्रं सर्वपृथक् पृथक् ॥ ९७ ॥ वास्तोष्पतयइति मंत्रेण पञ्चगव्यं भवेत्ततः ॥ स्योनापृथिवीति मंत्रेण ब्रौहिमृत्तिं क्रियापुनः ॥ ९८ ॥ वृषात्र
 इति मंत्रेण कयानइति वैपुनः ॥ कुशमूलमृदाचैव चतुष्पथमृदा तथा ॥ ९९ ॥ इमारुद्रेति मंत्रेण श्रीश्च गेति ऋचा पुनः ॥ पद्मखण्डस्य च मृदा
 स्नापयेत्सुसमाहितः ॥ १०० ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण तथा पुष्पादेकेन च ॥ तीर्थोदेकेन कृष्णेन त्रिकेन त्रिशितकैः ॥ १०१ ॥ पञ्चरक्तेन
 रक्तानां मृदाकैश्च कुशोदकैः ॥ स्वर्णतोयैश्च कलशैरशौचं रशनेन तु ॥ १०२ ॥ तैजसैर्मृत्तिकैश्चापि अष्टाविंशतिभिस्तथा ॥ यथाशक्ति तु सं
 स्थाप्य कुंकुमैश्च चन्दनैरपि ॥ १०३ ॥ अन्नं लिप्यततो मृदि दद्याच्चैव पराक्रमम् ॥ सुरासुरेति च ऋचा वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥ १०४ ॥ ध्वजं च

धनुनगेतिगंधद्वारेतिगोमयम् ॥ धूरसीतिततोधूपहोत्रेचाहुतिदीपकम् ॥ १०६ ॥ सिंधोसीतिचासिंदूरस्वभावरेककं तथा ॥ मालतीकु
सुमैःकृत्यैर्नागान्संस्थापयेत्ततः ॥ १०६ ॥ धाराभिःशतपुष्पाभिर्गन्धतोयादिभिस्तथा ॥ अथवाश्वत्थपत्रेषुवृटपत्रेषुवासुधीः ॥ १०७ ॥
रोचनाकुंकुमैर्वापिसिलिरयतत्रूजयेत् ॥ प्रक्षिपेत्तत्रमुक्ताहिकलशेषुविनिक्षिपेत् ॥ १०८ ॥ मंडपस्योत्तरेदेशेअय्यनिर्मायशोभनाम् ॥
राजतंवोरुणंतस्थांपादमात्रेणनिर्मिताम् ॥ १०९ ॥ अंगुष्ठमात्रंसंस्थाप्यततःपुष्करिणिमपि ॥ स्वर्णपादेनघटिताचतुरस्रांसुशोभनाम् ॥
॥ ११० ॥ अंगुष्ठमात्रंसंपूज्यवरुणायनिवेदयेत् ॥ यथाशक्तिततोगांचसंभवेपञ्चविंशतिः ॥ १११ ॥ सुवर्णराजतंचैवधान्यंवासेषिराट
कम् ॥ ११२ ॥ नागयष्टिसमादायकिंचिदुत्तरगंतथा ॥ ११३ ॥ ततोक्षतायभौमायकृत्वाचाज्याहुतित्रयम् ॥ लाजादधिसमायुक्तंघृतंमधुगुडं
तथा ॥ ११४ ॥ क्षीरंचिपष्टकंचैवशङ्कुलीगन्धपुष्पकम् ॥ पञ्चासुतंपञ्चरत्नंगर्भेदद्यात्समाहितः ॥ ११५ ॥ आचार्योयजमानेनसुसन्नद्धे
श्मृत्यैकैः ॥ गङ्गाजलशयोर्मध्येपञ्चघोषपुरःसरम् ॥ ११६ ॥ अवाप्यचततोयंष्टिस्थिरोभवतिवैरिवा ॥ ध्रुवंध्रुवोतिमंत्रेणयाष्टिमात्रये
त्ततः ॥ ११७ ॥ यज्ञप्रियासिदेवित्वंसर्वविघ्नविनाशिना ॥ त्राहिमांसर्वपापेभ्यआत्मनात्वंस्थिरीभव ॥ ११८ ॥ इत्यामंत्र्यजपेच्चेवगाय
त्रींचपठेत्ततः ॥ वनस्पतेतिविडवामितिमंत्रेणजपेत्पुनः ॥ ११९ ॥ पुनरागत्यतर्विदिनिर्मथ्यवरुणप्रसुम् ॥ तथापुष्करिणींचैववर्धनीकलशो
दरैः ॥ १२० ॥ अनिष्टमाजेयन्नागानुद्धृत्यकलशंतथा ॥ पाषाणभ्यंतरंकृत्वागोमयेपरिलिप्यच ॥ १२१ ॥ वरुणंपुष्करिण्यांचजलमध्ये
विनिक्षिपेत् ॥ नमोस्त्विचमन्त्रेणबलिंदद्याच्चपायसम् ॥ १२२ ॥ निर्मथ्यात्तत्रयोनागःस्थापयेत्तुयथाविधि ॥ श्रावयेत्तमिममंत्रमत्र
मनिहितोभव ॥ १२३ ॥ अत्रस्वामीभवाग्नागरक्षणयित्वयाजनम् ॥ गायत्रेणत्वाच्छंदसामिमंत्रंसंश्रावयेत्पुनः ॥ १२४ ॥ संपूज्यगंधपुष्पा
द्यैःपुरतोनिक्षिपेद्विशि ॥ पिधायनगराजानमृचाभ्यांपरिसूत्रकैः ॥ १२५ ॥ सत्रिरुद्ध्याशुसंस्थाप्यबलिंदद्याद्विधानतः ॥ लाजौदनंमन
स्तस्ययज्ञाग्रतःक्रुचाजपेत् ॥ १२६ ॥ एवंभूरितिमंत्रैःस्वैरेवतुष्टयविधैः ॥ स्वासुदिशुचसंस्थाप्यपूजयेच्चप्रयत्नतः ॥ १२७ ॥ पूर्वभा
गेपुष्करिणिहरीताभंसवप्रकम् ॥ हलग्रहीतंभंत्रेणन्यस्यलाजाहुतिंकुले ॥ १२८ ॥ त्रातारामितिमंत्रेणअग्नौविन्यस्यमौक्तिरुम् ॥ मनःशि

वरुणचोदकुंभस्थंभूतशाखासुशोभनम् ॥ तेनचावाहयामित्वाविभोस्वर्गार्थवैभव ॥ ४ ॥ पूर्वगमंदरंस्थाप्यतोरणेपरिसत्तमाः ॥
 विष्वक्सेनंसमभ्यर्च्यअर्चनंस्वर्गसंयुतम् ॥ ५ ॥ कार्णिकायांवासुदेवंशुद्धस्फटिकसंनिभम् ॥ चतुर्भुजंशङ्खचक्रगदापद्मविभूषितम् ॥ ६ ॥
 श्रीवत्सकौस्तुभोरस्करंमुकुटाद्यैरलंकृतम् ॥ दक्षिणेकमलतस्त्रयामेषुष्टिव्यवस्थितिः ॥ ७ ॥ सिद्धिकित्रयशायैःस्त्रूयमानंमुरासुरैः ॥
 संपूज्यविधिवद्भक्त्याविष्णुराटइत्युवा ॥ ८ ॥ दलेसंक्रषणार्द्धाश्चविमलाद्याश्चनायक्राः ॥ संपूज्यधूपदीपाद्यैरुपहारैरनुत्तमैः ॥ ९ ॥ घृतप्रदीपौ
 देवस्यगुग्गुलुः सरलस्तथा ॥ धूपदेवबलिःक्षीरंपरमान्नघृतप्लुतम् ॥ १० ॥ ध्यायेत्सोमंकार्णिकायांदक्षिणपद्मसंस्थितम् ॥ शुक्लाभंद्भिर्भुजं
 शान्तैकेयूरपद्मशोभितम् ॥ ११ ॥ प्रशस्यदेवयक्षाणांवरदाभयहस्तकम् ॥ इमं देवाइतिऋचाउपचारैःपृथग्विधैः ॥ १२ ॥
 पूजयेच्चनिशानार्थंघृतमुक्तंनिवेदयेत् ॥ इन्द्रजयंतमाकाशंवरुणंचाग्निमेवच ॥ १३ ॥ ईशानंतत्पुरुषंवैवाशुपूर्वादिदिक्ष्वपि ॥ कार्णिकाया
 वामभागेवरदाभयहस्तकम् ॥ १४ ॥ द्विभुजंशुक्लवर्णंचमहादेवंप्रपूजयेत् ॥ त्र्यंबकेणचमंत्रेणदद्याच्चघृतपिष्टकम् ॥ १५ ॥ वासुदेवायदे
 वायजुहुयादष्टमाहुतिम् ॥ परमाग्नेनसौम्यस्यजुहुयादष्टविंशतिम् ॥ १६ ॥ शिवायपरमान्नेनजुहुयादहुतिद्वयम् ॥ गणेशस्यतथाज्येनददे
 देकाहुतिर्बुधः ॥ १७ ॥ ब्रह्मणोवरुणस्याथएकैकामाहुतितथा ॥ ग्रहानांस्वोक्तसमिधादिगीशानांपृथक्पृथक् ॥ १८ ॥ एकैकामाहुतिं
 दद्यादाज्येनचयथाक्रमम् ॥ करालीधूमलीशेतोलेहितानकनकप्रभा ॥ १९ ॥ अतिरक्तापद्मारागवह्निजिह्वाप्रकीर्तितः ॥ तासांमंत्राःक्रमेणैव
 सादिवासांतंविद्वः ॥ २० ॥ यकारस्थाश्चविज्ञेयाअष्टस्वरविभूषिताः ॥ घृतमध्वाज्यसिक्ताभिर्होमयेच्चपृथक्पृथक् ॥ २१ ॥ एकैकामाहु
 त्तिं दद्यात्त्वाचैवसमाहितः ॥ अग्नीषोमंतथेन्द्रचपृथिधीमंतरिक्षकम् ॥ २२ ॥ स्थालीपाकेनजुह्यान्मधुक्षीरयवांचितम् ॥ एकैकामाहुतिं
 तेषांसमुद्दिश्यपृथक्पृथक् ॥ २३ ॥ यावकान्गन्धपुष्पाद्यैरर्चित्वासपरावकम् ॥ जपस्वत्वंमहाभागसश्रद्धेनचवागयतः ॥ २४ ॥ जापको
 विधिनानेनप्रजपेत्तत्ररुद्रकम् ॥ मङ्गलंपरमान्नचसौरमूक्तंतथाजपेत् ॥ २५ ॥ ततःसंमृज्यविधिनान्नास्नापयित्वायथाविधि ॥ ग्रूपंगर्भविनि
 क्षिप्यतत्रकुयाद्विचक्षणः ॥ २६ ॥ ध्वजानारोप्यग्रांतेषुदद्यात्सोमंवनस्पतिम् ॥ कोऽद्रादितिपठित्वाचतुश्शार्णांकर्णवेधनम् ॥ २७ ॥

सूच्यासुतीक्ष्णयाकार्यद्विपात्रवामदक्षिणे ॥ नवग्रहाणांतृत्यर्थायावकंलड्डुकंतथा ॥ २८ ॥ पिष्टकंचपृथग्दद्यात्कुमारीबालकेषुच ॥ निशा
 रञ्जितसूत्रेणसंवेष्टयचसचूर्णकम् ॥ २९ ॥ प्रदद्याद्दोहकंचैववृक्षाणांविधिपूर्वकम् ॥ प्राशयेच्चैवतान्वृक्षाणिमंमन्त्रमुदाहरेत् ॥ ३० ॥
 वृक्षायात्पतितस्यापिआरोहात्पतितस्यच ॥ मरणेयास्त्रियभङ्गेभक्तार्तापैर्नलिप्यते ॥ ३१ ॥ धेनुंमुषणंधान्यंचआचार्यायप्रदक्षिणम् ॥
 दत्वाचक्रत्विजेदद्यात्सुवर्णरजतंतथा ॥ ३२ ॥ धान्यंचब्रह्मणेदद्याद्दत्तभोज्यंसर्गकम् ॥ इष्टांचदक्षिणांदद्यात्सदस्यायतथैवच ॥
 ॥ ३३ ॥ अधिकलग्नंमानीयस्नानंक्रुयाद्वियानतः ॥ कृत्वाचैवानिग्नंक्रुयादद्यात्पूणहुतिंतथा ॥ ३४ ॥ सर्वाष्व्युदकंश्रोक्ष्यत्रिवारंक्षीर
 धारया ॥ संवेष्टयत्रिश्चतुर्वारंब्रह्मवोषपुरःसरम् ॥ ३५ ॥ गृहंव्रजेत्ततोविप्रैः कुर्याच्चैवगृहाचर्चनम् ॥ तैर्तौविशेषंक्षयाभिवराण्वेदमन्त्रुचा ॥
 बलंकांमंहयग्रविंमाधंघंरुषोत्तमम् ॥ वामुदेवंधनाध्यक्षंतोनारायणंयजेत् ॥ ३७ ॥ दधिभक्तंबलिंदद्यात्पञ्चगव्यसमुद्रवम् ॥ एवंसंपूज्य
 विधिनादक्षिणंपृथिवीयजेत् ॥ ३८ ॥ शुद्धकाञ्चनवर्णाभांवरामयकरांशुभाम् ॥ मंदूकस्थांचद्विभुजांसर्वालङ्कारसुंदरीम् ॥ ३९ ॥
 ॥ ३९ ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रेणपूजयित्वायथाविधि ॥ पायंसंमधुसंयुक्तंबलिंदद्यात्सर्गकम् ॥ ४० ॥ वामतोविश्वकर्माणंशुद्धस्फटिक
 सन्निभम् ॥ शूलटंकधरांशांतंसंयजेदुपचारकैः ॥ ४१ ॥ विश्वन्नितिक्रुचांतंचर्वालचमधुपिष्टकम् ॥ दद्यात्पेच्चकौष्माण्डंसूक्तंपौरुषमे
 वच ॥ ४२ ॥ मधुपायसयुक्तेनहोमानष्टौविधायच ॥ एकंकंहोमयेत्पश्चात्पृथिवीहोमकर्माणं ॥ ४३ ॥ समुत्सृत्यततःसेतुमिपमंत्रंपठेत्ततः ॥
 पिच्छित्वेवपतितानांचउच्छातेनाङ्गसङ्गतः ॥ ४४ ॥ प्रतिष्ठितेधर्मेतौधर्मास्मस्यान्नपातकम् ॥ सेतोरस्यप्रबंधस्यश्रद्धयापरयातथा ॥ ४५ ॥
 येचत्राग्निनःसंतिरक्षांकुर्वन्तिसेतवः॥विदागमेनयत्पुण्यंयैवहिसमर्पितम् ॥ ४६ ॥ गर्तगत्वापञ्चार्त्तनंसंस्थाप्यंतदनंतरम् ॥ संस्थाप्यचततो
 यूपंसंपूज्यचयथाविधि ॥ ४७ ॥ आचार्यायततोदद्यादिष्टांचवरदक्षिणाम् ॥ पूजयेद्विजदांपत्यंलाजाभिःपरिशूजितम् ॥ ४८ ॥ पाटिकांचततः
 शय्यांदद्यादिष्टार्थसिद्धये ॥ सेतौवृक्षस्थितायेस्युरोपयेत्कदर्लीशुभाम् ॥ ४९ ॥ तेषांपार्श्वद्वयेष्वेवमारामेचपृथक्पृथक् ॥ ५० ॥ इतिश्रीभ
 विष्येमहापुराणमध्यमपर्वणितृतीयभागप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ गोप्रचारपुनर्वक्ष्येविशेषंयत्रमेशुणु ॥ यजेद्विष्णुंसल

क्ष्मीकमुपचारैः पृथग्विधैः ॥ १॥ उपचारैश्च ब्रह्माणं रुद्रं चैव करालिकाम् ॥ वराहं सोमसूर्यं च महादेवं यथाक्रमम् ॥ २ ॥ होमं चैव यथाविष्णोः कम
 लायास्त्रयंत्रयम् ॥ आज्येन क्षेत्रपालानामन्येषामधुमिश्रितैः ॥ ३ ॥ एकैकामाहुतिं दद्याच्छाजादिषु पृथक् पृथक् ॥ समुत्सृज्य विधनेन पूर्य
 स्थाप्य पूजयेत् ॥ ४ ॥ त्रिहस्तमांत्रं चितं कुर्यान्नागफणान्वितम् ॥ रोपयेदकहस्तेन गर्भे होमं प्रयोजयेत् ॥ ५ ॥ लाजासंयुक्तविधिना विश्वे
 षामिति संजपन् ॥ नागाधिपतयेत रुद्रं च्युताय तृतीयकम् ॥ ६ ॥ भौमायेति चतुर्थं चततोषं निवेदयेत् ॥ मयि गृभ्णामीति संपूज्य यूथं च रुद्रं दे
 वतम् ॥ ७ ॥ संपूज्य रुद्रं पञ्चांगं यान्यं वस्त्रं च दक्षिणाम् ॥ आचार्याय तथा होममन्येषामिष्टदक्षिणाम् ॥ ८ ॥ गोप्रचारे च शैलेयं पूं हस्तद्वयान्वि
 तम् ॥ पञ्चशीर्षान्वितं कुर्याद्द्विहस्तमांत्रं प्ररोपयेत् ॥ ९ ॥ यूथं चैव त्रवृक्षं च कुंडलीमठि ठिकाम् ॥ संपृश्या च भवैविप्राः प्राणायामेन शुद्धय
 ति ॥ १० ॥ चतुर्हस्तप्रमाणेन शतकुंडेन संमितम् ॥ तदर्धं च कनिष्ठेन अष्टअष्टाधिकं भवेत् ॥ ११ ॥ भूमौ रत्नं च संस्थाप्य इमं त्रमुदाहरेत् ॥
 शिवलोकास्तदागावः सर्वदेवमुज्जिताः ॥ १२ ॥ गोभ्य एषामया भूमिः संप्रदत्ता शुभार्थिना ॥ एवं निवेदयेद्यस्तु गोप्रचारं समाहितः ॥
 १३ ॥ समुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं महीयते ॥ यावंति तृणगुल्मानि संति भूमौ शुभानि च ॥ १४ ॥ तावद्द्वर्षसहस्राणि स्वर्गलो
 के महीयते ॥ पूर्वैर्क्षिमां निचक्षीद्य त्र्यकुत्वा वृक्षस्य रोपणम् ॥ १५ ॥ सेतुं कृत्वा दक्षिणतः पश्चिमं द्वा ररोपणम् ॥ उत्तरे खानयेत्कूपं तंतुसिमां
 नुलंबयेत् ॥ १६ ॥ ततः सहस्रधारां च शस्येन परिपूरिताम् ॥ प्रदद्याद्वा ततो विप्राः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १७ ॥ नगराग्रामपूर्वै वा उत्तरे प
 श्चिमपि वा ॥ न कुर्याद्भिदिग्भिर्भागे दक्षिणां वा ततः शुभाम् ॥ १८ ॥ गोप्रचारं खनेद्यस्तु वाहयेद्द्वयं च न ॥ कुला निपातयत्याशु ब्रह्महत्याश्च
 विंशतिम् ॥ १९ ॥ स्वर्गं नयति गोचर्मसम्यग्दत्तं स दक्षिणम् ॥ यावत्तृणानि तद्भूमौ सप्त संख्यानि संख्यया ॥ २० ॥ तावत्कालं भवेत्स्वर्गो वि
 ष्णुलोकाव्रतच्छ्रुतिः ॥ महायागावसाने च येन तर्पयति द्विजान् ॥ २१ ॥ निरर्थकं तस्य कर्म प्रयासफलमात्रकम् ॥ वृषोत्सर्गं वसाने तु प्रद
 द्याद्यो महीद्विजाः ॥ २२ ॥ नयांति विप्राः प्रेतत्वं तस्माद्भिद्रादमत्सराः ॥ तत्र मानं पृथक् चैव शृणुतात्र समागताः ॥ २३ ॥ अमानेन न देद्य
 स्तु न रंकं याति रौरवम् ॥ गवां शतं वृषश्चैको यत्र तिष्ठत्ययं त्रितः ॥ २४ ॥ तद्गोचमैति विख्यातं दत्तं सर्वार्थनाशनम् ॥ गोप्रचारस्य देवस्य

ब्रह्मणस्य च भोद्भिजाः ॥ २५ ॥ यावत्कालो वैधेः सोमा अतो तेनास्ति पातकम् ॥ मंडपं पूजयेत्सूर्यं वा सुदेवसमान्वितम् ॥ २६ ॥ होमस्ति लघु
 डाभ्यां च अष्टावधौ पृथक् पृथक् ॥ देहिमेति च मंत्रेण विन्यसे मंडपे परे ॥ २७ ॥ यत्नसिद्धं ततः कृत्वा शुक्लवटचतुष्टयम् ॥ समुत्तमं जलेप्य श्रात्मा
 रं मुक्ते च वैष्णवम् ॥ २८ ॥ वटपत्रे तु सौख्यं चित्रं निर्माय वा पुनः ॥ दिक्पालान् संन्यसेत्स्वामुस्वामिदं शुविचक्षणः ॥ २९ ॥ बद्धांशलिपठे न्यन्त्रा
 नि द्रादीनां यथाक्रमम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय आत्मनो विभाय च ॥ ३० ॥ वज्रहस्तोऽप्येह द्रव्यं धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ ३१ ॥ भोवह्ने मेषवाहस्त्वं
 चतुःशृंगविराजित ॥ अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ ३२ ॥ यमत्वं दक्षिणां शोशमहमाहिषवाहन ॥ अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि
 ॥ ३३ ॥ मंचस्थो राक्षसेन्द्रस्त्वं खड्गपाणि महबलः ॥ अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ ३४ ॥ वारिराड्ध्वजहस्तोऽसि पवनो मृगवाहनः ॥ ३५ ॥
 अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ धनाध्यक्षो गदाहस्तः पिङ्गाक्षो नरवाहनः ॥ अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ ३६ ॥ आदिदेवो
 पि देवानां कर्ता हता महेश्वरः ॥ अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ अन्तो नागराजो यो धरा मुद्धृत्य तिष्ठति ॥ ३७ ॥ अनाथं मण्डपं
 त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ चतुर्णामेव वर्णानां स्थित्यर्थं मृगपक्षिणाम् ॥ प्रतये वा सुदेवस्य एव मंडपमुत्तुजेत् ॥ ३८ ॥ भये स्तंभे तु
 णे जीर्णेषु न स्तृण प्रदापने ॥ स्थापने न च तथैवास्य प्रतिष्ठा स्याद्व्याध्याया ॥ वातापयादिदोषेण म्रियते यादिजंतवः ॥ ३९ ॥ प्रति
 ष्ठायां कृतायां तु धर्मो मस्यान्नपातकम् ॥ मानुषाः पशवो ये च निवसन्ति मंडपे ॥ ४० ॥ स्वस्ति चारुस्तु सदा ते षां त्वत्प्रसादात् किल प्रभो ॥
 तत्तन्निगुणमूत्रेण सुत्राभाणितैव ऋचा ॥ ४१ ॥ सप्तधवेष्टयित्वा तु दक्षिणां संप्रकाश्य च ॥ उपानहौ तथा छत्रमाचार्या यानि वेदयेत् ॥ ४२ ॥
 मंडपे भोजयेद्दिप्रांस्तेषां दद्याद्व्यथेप्सितान् ॥ दोनेभ्यश्च पृथग्दद्याद्ब्रह्मविप्रपुरःसरम् ॥ ४३ ॥ प्रविशेत्तूयं चोषेण प्रकुर्याच्च गृहाचर्चनम् ॥
 एवं प्रपार्या विज्ञेया विज्ञेयो वरुणं यजेत् ॥ ४४ ॥ वासुदेवेन सहितं साङ्गैः पाङ्गैः स दक्षिणम् ॥ स्थालीपाकविधानेन प्रकुर्याद्दिशि कोत्तमः ॥ ४५ ॥
 आचार्या यगृहं दद्यात्परिच्छदसमान्वितम् ॥ ऋत्विजेताम्रपात्रं च जलपूर्णं च धान्यकम् ॥ ४६ ॥ दिक्पालान् द्वा रदेशे तु स्तूपयागे विशेषतः ॥
 ब्रह्माणं नागराजानं द्वा रपाले च पश्चिमे ॥ ४७ ॥ यजेन्मंत्रैः पृथग्देवान् मंत्रैर्भिर्यथाक्रमम् ॥ बलिदानं विधानेन कृत्वा दद्याद्यथाविधि ॥ ४८ ॥

पताकानामतस्तंतुप्रवक्ष्यामि यथाक्रमम् ॥ वज्रीचधूमलिकृष्णपतिताचैवाथवारुणी ॥ ४८ ॥ शीघ्रागौरीउमाचैवपतिताशुक्रप्रकीर्तिता ॥
 कुम्भेषूपुजयेद्देवान्महेशं प्रथमं बुधः ॥ ४९ ॥ ग्रहांश्च मध्यकलशे ब्रह्माणं च ततः परम् ॥ वेदिकापूर्वभागे तु उत्तरे कलशे शिवम् ॥ ५० ॥
 दक्षिणे कलशे विष्णुं कर्णिकायां जलेश्वरम् ॥ कलशे विधिवद्द्रव्या उपचारैः पृथगेव वै ॥ ५१ ॥ संयुज्य षट्पत्रे च नागान् संलिख्य नागजैः ॥
 येनागस्तान् प्रवक्ष्यामि अनन्तं वासुकिं तथा ॥ ५२ ॥ तथा कर्कोटकं चैव पद्मं च कुलिशं तथा ॥ पद्मं चैव महापद्मं च नैर्गभिः पृथक् पृथक् ॥ ५३ ॥
 पुंडरीकदलाभासशुभकर्णतलोचन ॥ फणा सहस्रसंयुक्तं शङ्खाब्जकृतलोचनम् ॥ ५४ ॥ अनन्तनागराजंन्द्रहागच्छ नमोऽस्तुते ॥ सितकुंदे
 न्दुवर्णाभो विस्फुरन्भोगमंडले ॥ ५५ ॥ सर्वनागस्य शूरस्य कृतस्वस्तिकलां छन ॥ नागेन्द्रतक्षकं श्रीमन्निहागच्छ नमोऽस्तुते ॥ ५६ ॥
 नवीनजलदश्यामः श्रीमान्कमललोचनः ॥ विषदोर्षवलोक्यन्तो ग्रीवायामेकशेखरः ॥ ५७ ॥ शंखपालइति ख्यातजलाधारप्रतीक्षक ॥
 अध्यक्षो नागलोकानामिहागच्छ नमोऽस्तुते ॥ ५८ ॥ अतिपीतः सुवर्णाभश्चन्द्रार्धो कितमस्तकः ॥ दीप्तभोगकृताटोपः शुभलक्षणनिर्दितः ॥
 ॥ ५९ ॥ कुलीरो नागराजेंद्रः सर्वतत्त्वहितैरतः ॥ तिष्ठेह यज्ञसिद्धार्थकामरूपनमोऽस्तुते ॥ ६० ॥ यः सुवर्णेन वर्णेन पद्मपत्रायतेक्षणः ॥ पंच
 विंदुकृताभोगो ग्रीवायामेकशेखरः ॥ ६१ ॥ तस्मै ते पद्मनागेन्द्रतीव्ररूपनमोऽस्तुते ॥ नागिन्यो नागकन्याश्च तथा नागकुमारकाः ॥ ६२ ॥
 सर्वे त्रीतमनसः पूजां गृह्णन्ते मे सदा ॥ स्वगृह्योक्तेन विधिना कृत्वा ग्रिस्थापनं बुधः ॥ ६३ ॥ आर्ज्यं संस्कृत्य जुहुयाद्दिगोशानां यथाक्रमम् ॥
 आदित्यादिग्रहांश्चैव ब्रह्माणं कृष्णमेव च ॥ ६४ ॥ मधुपिष्टेन च शिवं वरुणं जुहुयात्ततः ॥ प्रादेशमात्रं संप्रोक्ष्य पूं चास्य प्रमाणकम् ॥ ६५ ॥
 चतुरस्रं शूलं युक्तं गणानां निपूजयेत् ॥ कूपे निक्षिप्य तन्नागान्श्च रत्नं क्षिपेत्ततः ॥ ६६ ॥ सुत्रामाणेति मंत्रे त्रिधा संवेष्ट्य मूत्रकैः ॥ रजितैः
 कदलीवृक्षं वरुणाय समुत्सृजेत् ॥ ६७ ॥ त्रातारामिन्द्रमिति मंत्रेण वस्त्रमालयेन भूषयेत् ॥ कर्णवेधं ततः कृत्वा उत्सृजेद्वाक्यमुच्चरन् ॥ ६८ ॥
 ॐ अद्येत्यादि सर्वभूतेभ्यः फलपुष्पपत्रच्छायावृतमुख्यनानां रुचिरचितमारांमंनस्पातिं देवं तं सुपूजितं वेदव्यासाद्युक्तफलवातये अमुकऋषि
 समोत्रः श्रीअमुकदेवशर्माह मुत्सृजे ॥ ६९ ॥ महोत्सवं ततः कुर्यात्कृत्वा बद्धाञ्जलिः पठेत् ॥ वृक्षाग्रात्पतितस्यापि आरोहात्पतितस्य वा ॥ ७० ॥

मरणे चास्थिभंगो वा कर्ता पापैर्न लिप्यते ॥ वज्रावातादिदोषेण म्रियते ततो यदा ॥ ७१ ॥ तद्दोषशमनार्थाय तस्याप्येतत्प्रतिष्ठितम् ॥ मध्ये
 यूपसमारोच्य चतुष्कोणेऽप्यन्ततः ॥ ७२ ॥ मधुलाजाक्षतं दद्यादञ्जनं माल्यमेव च ॥ निशासूत्रेण सर्वेष्वथ कदलीविटपं त्यजेत् ॥ ७३ ॥ वेष्ट
 येक्षीरधारां च पातयेद्द्यूतधारया ॥ तोयान्वितं गुच्छयुक्तं वेष्टयेत्स्वगृहं त्रजेत् ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि
 तृतीयभागे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शुद्रारामप्रतिष्ठां च वक्ष्ये वै द्विजसत्तमाः ॥ अमंडले शुभे स्थाने द्विहस्ते
 प्यथ स्थंडिले ॥ १ ॥ स्थापयेत्कलशं तत्र विष्णुं सोमं समर्चयेत् ॥ आचार्यमात्रं वरयेन्निशासूत्रं प्रवेष्टयेत् ॥ २ ॥ वृक्षान्माल्यैरलंकृत्य भूषयेद्भूषणा
 दिना ॥ दोहदंच ततो दद्यात्स्थानं पश्येच्छतधारया ॥ ३ ॥ भोजयेत्पञ्चविप्राणां पुरतस्तं विज्ञेयते ॥ कर्णवधं ततः कृत्वा उत्तुं जेद्वान्मयपूर्वकम् ॥ ४ ॥
 दद्याद्भूपमध्यदेशे रोपयेत्कदलीततः ॥ रंभाश्च रोपयेद्दिक्षु स्थालीपाकविधानतः ॥ ५ ॥ अष्टावष्टौ च जुहुयादन्येषां च घृतेन तु ॥ एकैकमाहुतिं दद्यात्
 त्स्विष्टकृत्तदन्तरम् ॥ ६ ॥ दक्षिणां च ततो दद्यात्पूर्णां दत्त्वाहुतिं त्रजेत् ॥ ७ ॥ एकादिद्वृक्षं वृक्षाणां विधिवक्ष्ये द्विजोत्तमाः ॥ समुत्सृज्य ततो यूपं कर्म
 णा सह भवेत् ॥ ८ ॥ वृक्षमूले यजेद्दर्मपृथिवीं च विज्ञं तथा ॥ दिग्गोशांश्च तथा यक्षानाचार्यतोषयेत्ततः ॥ ९ ॥ धेनुं च दक्षिणां दद्याद्दोहदं वृक्ष
 पूजनम् ॥ कृत्वा सम्यग्विधानेन सवित्रेऽर्घ्यं निवेदयेत् ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ७४ ॥
 सूत उवाच ॥ अथाश्च तथ प्रतिष्ठायां मूले बाहुप्रमाणके ॥ स्थंडिलं कारयेत्तत्र वंदनेनोत्तिष्ठं तथा ॥ १ ॥ पद्मं प्रकल्पयेत्तत्र सामान्यार्घ्यविधा
 य च ॥ पूर्वैर्द्वारान्नि समये तद्विष्णोरिति वैक्रुचा ॥ २ ॥ स्थापयेद्द्वारिणां पूर्वकयानेति च गन्धकम् ॥ गंधद्वारेति तैलेन श्रीश्चेति च चन्दनम् ॥ ३ ॥
 दद्याद्वाक्षितं कल्पे ब्राह्मणत्रयभोजनम् ॥ कारयेच्छित्तमूर्तैश्च वेष्टयेच्चैनदस्य च ॥ ४ ॥ कुंभे विनापकं पूज्य ब्राह्मणचपरे घटे ॥ स्वदिक्षु दिक्प
 र्तिश्चैव वृक्षमूलेन वग्रहान् ॥ ५ ॥ मंडले शिवमभ्यर्च्य पीठपूजापुरःसरम् ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि श्वेतं वृषभमेव च ॥ ६ ॥ द्विभुजं शूलहस्तं च स
 र्वभरणसंयुतम् ॥ आरोपयेत्स्वसामर्थ्याद्भूतशुद्धिं समाचरेत् ॥ ७ ॥ ततोऽर्घ्यपात्रं कृत्वा तु पीठपूजां समाचरेत् ॥ गणेशं गुरुपादं च जयमद्रं

समाहितः ॥ ८ ॥ मध्येआधारशक्तिचक्रमनंतसपद्मकम् ॥ चन्द्रसूर्याग्निनादीनामंडलानिक्रमाद्यजेत् ॥ ९ ॥ पुनःपात्रांतरस्थंचगृही-
 त्वाकुसुमंबुधः ॥ पाणिकच्छपिकांकृत्वाध्यायेद्वैवरुणं तथा ॥ १० ॥ पूर्वच्चविधानेनदद्यात्पात्रादिकंत्रयम् ॥ मधुपकचासनंचपृच्छेच्चस्वा-
 गतंपुनः ॥ ११ ॥ मुद्रांप्रदश्यविधिवदंगपूजांसमाचरेत् ॥ पूर्वादिपत्रेइन्द्रादीन्ब्रह्माणंमध्यतोयेजेत् ॥ १२ ॥ अनंतंपुरतश्चैवतेषामस्त्राणितद्वहिः ॥
 मध्येतोयाधिपरुंद्रंशतंचैवप्रशंस्तकम् ॥ १३ ॥ भूस्तत्वंचभुवस्तत्वंस्वस्तत्वादिचतत्त्वकम् ॥ कार्मधर्ममधर्मचदिक्षुनारायणंशिवम् ॥ १४ ॥
 नैऋतेचयेज्जुर्गापार्श्वयोश्चशतक्रतुम् ॥ विनायकंचविष्णुंचगङ्गांपृथिविषष्टिकम् ॥ १५ ॥ षोडशेनोपचारणपूजयेच्चविशेषतः ॥
 मंडलस्योत्तरेभोगेनागरूपमनंतकम् ॥ १६ ॥ पंचकृष्णालैकैःकुर्याद्बृहत्पर्वप्रमाणकम् ॥ आरोपयेच्चक्षताद्यैःश्वेतचन्दनपुष्पकैः ॥ १७ ॥
 पूजयेत्परयाभक्त्याअधिकार्यमथाचरेत् ॥ वरुणंजुहुयात्पूर्वमधुनापायसेनवा ॥ १८ ॥ तिलाक्षतैर्वाअज्यैर्वात्रिमध्वत्तरथापिवा ॥ अष्टो-
 त्तरशतंकुर्याद्दिगीशानांघृतेनतु ॥ १९ ॥ एकैकामाहुतंदद्यात्पुष्पैस्तिलघृतेनच ॥ नारायणंशिवंदुर्गागणेशंचग्रहाग्निशि ॥ २० ॥ अ-
 द्वावष्टौचजुहुयादुघृतेत्वेकाहुतिर्भवेत् ॥ ब्रह्मयुध्वानमितिमंत्रेणब्रह्माणंपायसेनतु ॥ २१ ॥ एकाहुतिततोदद्यादापोहिष्ठेतिवाग्निभिः ॥ ततो-
 वरुणमुद्दिश्यदद्यादाज्याहुतित्रयम् ॥ २२ ॥ इमंवरुणइतिवातद्वरोमाऋचापुनः ॥ वरुणस्योत्तंभनमसीतियेनापावकएवच ॥ २३ ॥
 वातस्ययमितिपुनःपञ्चवर्णयथाक्रमात् ॥ ततोवरुणमुद्दिश्यघृतेनचगुडैःसह ॥ २४ ॥ ततःस्विष्टकृतेदद्याद्ब्रह्मल्लिदद्यादनुक्रमात् ॥ मध्वा-
 ज्यपायसंदद्याद्गरुणायविशेषतः ॥ २५ ॥ यवक्षीरंदिगीशानामन्येषांपायसेनतु ॥ नागायपिष्टकंदद्याच्छाजोहोमाष्टकंपुनः ॥ २६ ॥ अनं-
 तस्योत्तरेतीरेपद्मंपत्रपरिस्तेरत् ॥ अष्टकृष्णलस्यनेनवरुणंराजतेनतु ॥ २७ ॥ कुर्यात्पूर्वद्वयेनापिवाणरत्तिसुवर्णकैः ॥ कुर्यात्पुष्करिणीं
 तत्रपूर्वाधैचतुरस्रके ॥ २८ ॥ वरुणविन्यसेत्तत्रतथापुष्करिणिमपि ॥ विधिवद्वाक्यपूर्वेणउत्सृजेच्चजलेऽयम् ॥ २९ ॥ उअद्येत्या-
 दिविष्णुरूपायवरुणायअमुकऋषिसगोत्रस्यसुकशर्मणः श्रुतिस्मृत्याद्युक्तेदव्यासप्रणीताग्निष्टोमफलप्राप्तयेपुष्करिणीप्रतिष्ठाकर्मणिइमां
 पुष्करिणींसुवर्णराजतांस्वगृह्यादितांसांलंकारांसुपूजिताममुकगोत्रःश्रीअमुकेदेवशर्मातुभ्यमहंसंप्रदे ॥ इतिउत्सर्गवाक्यम् ॥ ३० ॥

ॐ अद्येत्यादिब्राह्मणमुख्येभ्यः अमुकगोत्रस्यामुकदेवशर्मणोममाग्निष्टोमाद्यनेकफलप्राप्तये इमं जलाशयं वरुणैव तं प्रयुजितं च तुमुं खसहितं च
 तुः सत्वाविच्छिन्नस्नानपानाद्युपभोगाय अमुकसगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्महमुत्सृजे ॥ ३१ ॥ ततो नौकांसमादाय मध्याह्निकचित्तथोत्तरे ॥ ३२ ॥
 जलाशयस्य मध्यं कुहत्विधोर्मं चरेत्ततः ॥ ३३ ॥ पूर्ववस्थायिनां यष्टिसमारोप्य विधानतः ॥ ततो वरुणसूक्तेन वरुणराजतो द्वयम् ॥ ३४ ॥
 पुष्करिण्या समतेन नागयष्ट्यं ते रक्षिषेत् ॥ तत्रैवानंतनागं च मंत्रमेतदुदीरयेत् ॥ ३५ ॥ पुंढरीकदलाभासशुभरक्तांतलोचन ॥ फणासहस्रं
 युक्तमुत्प्रतिष्ठनमाप्सुते ॥ ३६ ॥ दक्षिणां च ततो दद्यात्ततः पूर्णां विधीयते ॥ मोचयेन्मकरान्प्राह्मणीन हूर्मअलेचरात् ॥ ३७ ॥ पद्मो
 तपलंच शैवालं मंत्रमेव प्रयत्नतः ॥ पुष्करिण्यां च त्रिःकुर्यात्स्वातं सर्वप्रदक्षिणाम् ॥ ३८ ॥ आदित्यं व्यायकं जप्त्वा क्षिपेच्छाजा
 कपदकान् ॥ पातयेत्क्षीरधारां च सहस्रेण शतेन च ॥ ३९ ॥ सूत्रेण येषु येन प्राज्ञो रक्तेन च चतुःक्रमात् ॥ पथि संतोषयेद्दीनानां संतो
 ष्य च यद्वृद्धं जेतुं ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे चतुर्थाऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ ॥
 नलिन्यां च तथा वाप्यां द्विदस्य द्विजसत्तमाः ॥ विधिं वक्ष्ये महाङ्गेन विधानं शृणु तद्विजाः ॥ १ ॥ स्वर्णपादेन मानेन पूर्वे द्युराधिवा
 सयेत् ॥ आपो हि ष्ठीति मन्त्रेण तथा अञ्जैः शतैरपि ॥ २ ॥ स्वमंडले शुभे स्थाने विधेत्पूजयेत् ॥ गणेशं वरुणं वैवस्वतं संपूज
 येच्छिवम् ॥ ३ ॥ वगीशं च तथा विष्णुं मूर्धैकुं भेसमर्चयेत् ॥ पायसेना हुतिं दद्याद्गरुणाय घृतेन च ॥ ४ ॥ एकैकमाहुतिं दद्यादन्ये
 षां च भुवेण च ॥ बलिदानं पायसेन उत्सृजेत्तदनंतरम् ॥ ५ ॥ यूपं निवेशयेत्पश्चाद्दद्याद्धेतुं च दक्षिणाम् ॥ पूर्णदद्यात्सवित्रे धर्मदत्त्वा तु स्व
 गृहं जेतुं ॥ ६ ॥ आरामस्य विधिं वक्ष्ये प्रतिष्ठाविधिं विस्तरम् ॥ हीनारामस्य च तथा एकवृक्षस्य च द्विजाः ॥ ७ ॥ अरण्यमध्यपाश्चात्ये उ
 त्तरे वा विशेषतः ॥ मंडपं वर्तुलं कुर्यादध्यह्नस्तप्रमाणकम् ॥ ८ ॥ तदक्षिणे भवेत्कुण्डं च तुराक्षसं शुभम् ॥ चतुर्मुखं च कर्तव्यं तोरणाद्वैराले
 कृतम् ॥ ९ ॥ मंदरादिकमावाह्यतत्र संपूजयेत्क्रमात् ॥ विष्वक्सेनं च तत्रैव पूजयेद्दक्षचन्द्रनैः ॥ १० ॥ भृगुं कर्णसमारूढं सर्वभूषणभूषित
 म् ॥ विष्वक्सेनस्य मंत्रं त्र्यंशं पूजायां चैव सर्वतः ॥ ११ ॥ द्वारपालं च संपूर्णगौर्यादीन्कलशेषु च ॥ स्थासु दिक्षु दिगीशानां बलिपुष्पाक्षतादि

ना ॥ १२ ॥ नैर्ऋत्यवरुणयोर्मध्येअनंतप्रतिपूजयेत् ॥ इंद्रज्ञानयोश्चमध्यब्रह्माणं च प्रकल्पयेत् ॥ १३ ॥ वेदिपार्श्वे ततो गत्वा वेदिमावाह्य
 पूजयेत् ॥ आसनं कल्पयित्वा तु सामान्यार्घ्यविधाय च ॥ १४ ॥ ऐशान्ये रुलशेषविद्युद्ब्रह्माणं च तथा ग्रहान् ॥ स्वैः स्वैर्मंत्रैर्गंधिपुष्पैर्नैवेद्यैश्च
 पृथग्विधैः ॥ १५ ॥ मंडले शंवासु देवं सासनं च बृहस्पतिम् ॥ पूजयेत् परयाभक्त्या पायासां ब्रह्मं बलिहरेत् ॥ १६ ॥ द्विमुजं वासुदेवं च शंख
 चक्रधरं विभुम् ॥ पद्मासनं गंध्यायेत् पातवांसं सुशोभनम् ॥ १७ ॥ नीलोत्पलदलभासं हरिचंद्रं न चर्चितम् ॥ देवर्षिसिद्धसाहितं कलत्रद्वय
 संयुतम् ॥ १८ ॥ ध्यात्वा आरोपयेद्देवं बालादीनथ नायकान् ॥ विमलाद्यानायिकाश्च दिगीशांश्च यथाविधि ॥ १९ ॥ षोडशैश्चैः पृथग्रूपैः
 प्रतिपुष्पांजलि क्रमात् ॥ परितः पूजयेद्विष्णुं शिवं दुर्गासरस्वतीम् ॥ २० ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं ध्यायेत् सांभं चतुर्मुखम् ॥ अक्षारुढां दे
 व्यरूपं पद्माक्षं धृतपुष्पकम् ॥ २१ ॥ वरदे देवं गंधर्वैः सेवितं मुनिभिः स्तुतम् ॥ श्वेतं वनस्पतिं ध्यायेद्भिमुजं पातवांससम् ॥ २२ ॥ स्वरथ
 स्थं महाबाहुं शंखां कुशसंखेटकम् ॥ विद्यां च वामतो ध्यायेत् स्वमन्त्रेण च स्थापयेत् ॥ २३ ॥ दशस्तरान्वितं तोयं स्वभावं तमसान्वितम् ॥ मंत्रो
 यं देवदेवस्य पूजायां विनियोजयेत् ॥ २४ ॥ नीलं त्रयं भृंगं च परितश्च यथा क्रमात् ॥ ततः कुशं डोकां कृत्वा स्थालीपाकं विधानतः ॥ २५ ॥
 अष्टोत्तरशतं चैव सोमाय द्वादशाहुतीः ॥ वनस्पतेस्तथाष्टौ च आज्येन्येषां विधीयताम् ॥ २६ ॥ एकैकामाहुतिं दद्यात् सप्तजिह्वामनंतरम् ॥
 वास्तोष्पतय इति मंत्रेण स्थालीपाकद्वयं नयेत् ॥ २७ ॥ वनस्पतिं समुद्दिश्य ततो यमिरहेद्दशम् ॥ वृक्षादीन् स्थापयेत् पूर्वैर्गण्ड्या प्रथमं बुधः ॥
 ॥ २८ ॥ अब्जैर्ग्रंकां स्य वस्त्रं नंदिशुभ्रं यथाक्रमम् ॥ ब्रह्मयश्चेति मंत्रेण तथा च सारितश्चमे ॥ २९ ॥ मित्रत्रयश्चेति तथा पूषा च मरुक् च
 तथा ॥ संस्थाप्य ब्रह्मं वाप्य तत्रैव विधिपूर्वकम् ॥ ३० ॥ क्षिपेद्ब्रह्माग्रं लंतोये सवैषध्युदकेन च ॥ संस्थाप्य यजमानं च मुरारं स्त्वा
 मिति मंत्रैः ॥ ३१ ॥ आचार्यमात्मने तत्र संस्थितं द्विजगुणैः ॥ समाप्य नित्यविधिनाचार्यो याथ च दक्षिणाम् ॥ ३२ ॥ धेनुं च लो
 हपात्रं च दत्त्वा इष्टां च दक्षिणाम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथाशक्ति दद्यात् पूर्णां गृहं त्रजेत् ॥ ३३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ६३ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शुद्रारामप्रतिष्ठां च वक्ष्ये च द्विजसत्तम ॥ अमंडले शुभे स्थाने द्विहस्तमयस्थं डिले ॥ १ ॥

स्थापयेत्कलशं तत्र सोमं विष्णुसमर्चयेत् ॥ आचार्यमात्रं वरयेन्निशासूत्रैः प्रवेष्टयेत् ॥ २ ॥ वृक्षान्माल्यैरलंकृत्य भूपयेद्वृषणादिना ॥ दोहदं
 च ततो दद्यात्स्थापयेच्छित्तधारया ॥ ३ ॥ भोजयेत्पंचविप्राणां पुरतोऽतो विरोषतः ॥ कर्णवेधं ततः कृत्वा उत्सृजेद्वाक्पयपूर्वकम् ॥ ४ ॥ द
 द्याद्द्वयमध्यदेशे रोपयेत्कदलीततः ॥ रंभां च रोपयेद्दिक्षु स्थालीपाकविधानतः ॥ ५ ॥ अष्टावष्टौ च जुहुयादन्येषां च घृतेन तु ॥ एकैकामा
 हुतिं दद्यात्स्विष्टकृत्तदंनतरम् ॥ ६ ॥ दक्षिणां च ततो दद्यात्पूर्णदद्याद्द्वहं जेतु ॥ ७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एकादि वृक्षवृक्षाणां विधिं वक्ष्ये द्विजेत्तमाः ॥ वृक्षस्य पश्चिमभागे स्थापयेत्कलशं ततः ॥ १ ॥
 वृक्षसंस्थापयेत्पूर्वसूत्रेण परिषेष्टयेत् ॥ ब्रह्माणं कलशेभ्यश्च सोमं विष्णुं वनस्पतिम् ॥ २ ॥ ततस्ति लयैर्होममष्टाष्टौ विधिवच्चरेत् ॥ समु
 त्सृज्य ततोऽग्रपंकदल्या सहर्मवित् ॥ ३ ॥ वृक्षमूले जेद्धर्मपृथिवीं च विशंतथा ॥ दिगीशांश्च तथा क्षमात्राचार्यतोषयेत्ततः ॥ ४ ॥ धेनु
 च दक्षिणां दद्याद्दोहदं वृक्षपूजनम् ॥ कृत्वा सम्यग्विधानेन सवित्रे ध्यानं निवेदयेत् ॥ ५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे स
 तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथाश्वत्थप्रतिष्ठायां मूले बाहुप्रमाणकम् ॥ स्थंडिलं कारयेत्तत्र चंदनेनाङ्कितं तथा ॥
 ॥ १ ॥ पद्मं प्रकल्पयेत्तत्र सामान्यार्घ्यविधाय च ॥ पूर्वैर्धूरात्रिसमये तद्विष्णोरिति वैक्रुचा ॥ २ ॥ स्थापयेद्धारिणां पूर्वकयानेति च गंधकम् ॥
 गंधद्वारेति तैलेन श्रीश्च तोति च चंदनम् ॥ ३ ॥ दद्याद्वावक्षतं कल्पे ब्राह्मणत्रयभोजनम् ॥ कारयेत्तिसृत्रैश्च वेष्टयेच्च नदस्य च ॥ ४ ॥ कुंभे
 विनायकं पूज्य ब्रह्माणं च परे घटे ॥ स्वदिक्षु दिक्पतिं चापि वृक्षमूलेन वज्रहान् ॥ ५ ॥ मंडले शिवमभ्यर्चयेत्पीठपूजापुरःसरम् ॥ पूर्वैर्चंडप्रचं
 डं च दक्षिणेन दिग्भूतिगणम् ॥ ६ ॥ अनंतं पश्चिमं काममुत्तरं गणनायकम् ॥ कार्तिकेयं मध्यदेशे आधारशक्तिपूर्वकम् ॥ ७ ॥ अनंतं पृथिवार्चवात्र
 वृत्तं च त्रिमंडलम् ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि श्वेतं वृषभमेव च ॥ ८ ॥ द्विभुगं शूलहस्तं च सर्वाभरणसंयुतम् ॥ आरोपयेत्स्वतंत्रेण मूले विष्णुसम
 र्चयेत् ॥ ९ ॥ शंकरं च तथा मध्ये अग्रे ब्रह्माणं कंजयेत् ॥ बालिं च पिष्टकान्त्रं च दत्त्वा च श्रपयेच्चरुम् ॥ १० ॥ जुहुयाद्दुद्रमुद्दिश्य रुद्रसंख्यादु
 त्तिं क्रमात् ॥ अन्येषां च भुवेणैर्होमं दद्यात्प्रयत्नतः ॥ ११ ॥ रोपयेत्कदली वृक्षमाचार्यं परितोषयेत् ॥ कृत्वा पूर्णपंचधारां कृत्वा चापि प्रद

क्षिणाम् ॥ १२ ॥ क्षीरधारांचसंपाद्य अर्घ्यं दत्वा हव्रजेत् ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ वटस्थानमथो वक्ष्ये तस्य मूले तु दक्षिणे ॥ त्रिहस्तवेदिमुपरि स्थापयेत्कलशत्रयम् ॥ १ ॥ गणेशं च शिवं विष्णुं पूजयित्वा हु
 नेच्चरुम् ॥ रक्तमूत्रैस्त्रिगुणितैः स्वर्णमैव पुरःसरम् ॥ २ ॥ यवक्षीरबलिं दद्यात्सृजेद्वाक्यमुच्चरन् ॥ यूपमारोपयेत्पश्चाद्दमूलैः समर्पयेत् ॥ ३ ॥
 यक्षान्नागांश्चार्धवांस्त्रिदंष्ट्रांश्चैव मरुद्गान् ॥ ४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६५ ॥ सूत उवाच ॥
 वक्ष्ये बिल्वप्रतिष्ठां च पूर्वधुरधिवासयेत् ॥ त्र्यंबकश्चोत्तमं त्रेणस्थापयेद्गंधवारिणा ॥ १ ॥ सुनाभेति च मंत्रेण मे गृह्णामीति चाक्षतम् ॥ कया
 नेति ततो धूपं वस्त्रमालयं निवेदयेत् ॥ २ ॥ यजेद्द्रुततो वक्ष्ये मध्ये दुर्गाधने श्वरम् ॥ ततः कल्येसमुत्थाय नित्यं निर्वर्त्य शान्तः ॥ ३ ॥ स्वगृहे सत
 विप्रांश्च भोजयेद्विजदंपती ॥ मूले हस्तद्वयं दत्वा वर्तुलावेदिकां भवेत् ॥ ४ ॥ तत्र गौरिकयुक्तेन कुसुं भञ्ज्वां केन वा ॥ निशारक्तेन वा कुर्यादष्टपत्रं सुशो
 भनम् ॥ ५ ॥ निवेष्टनंततः कुर्याद्दृक्षस्य द्विजसत्तमाः ॥ रक्तमूत्रैर्वैष्टयेच्च पंचमसनवेन तु ॥ ६ ॥ ब्रह्मैश्वरापयेत्तत्र उत्तरादिमुखेन तु ॥ शि
 वं विष्णुं च ब्रह्माणं पूजयेद्भूतिमिच्छता ॥ ७ ॥ शिवं च नायकं कुर्यादिति न्यान्पत्रमूलके ॥ शेषं च तरुमूले तु मध्ये नंतं शतकृतम् ॥ ८ ॥ वनपालं च सो
 मं च मूर्यं पृथ्वीमनुक्रमात् ॥ होमं तिलाक्षतैः कार्यं बलिं दद्याद्भूतैर्दानैः ॥ ९ ॥ यक्षेभ्यो माषभक्तं च वायना निचद्रदश ॥ ग्रहाणां प्रीतये दद्यात्क्षीरेण वै
 ष्ट्यदक्षिणाम् ॥ १० ॥ कांचनं कांस्यपात्रं च तंबूलं ताम्रपात्रकम् ॥ यूपारोपः कर्णवैधः स वित्रेऽर्घ्यं निवेदयेत् ॥ ११ ॥ अथ रात्रिप्रतिष्ठां च वक्ष्ये शास्त्रा
 नुसारतः ॥ यक्षकवृक्षं स्कारेन पुनर्जायेतेभुवि ॥ १२ ॥ पूर्वधुरपवाहे तु वृक्षमूलैर्वटं त्यजेत् ॥ विष्णुं शिवं गणेशं च पूजयित्वा तु स्थापयेत् ॥ १३ ॥
 कलशं पंचभिः सप्तगंधतैलैर्नंतरम् ॥ दुग्धेन पंचगव्येन शंखतोयेन यत्नतः ॥ १४ ॥ सूत्रैः संवेष्टनं कृत्वा वस्त्रमालयैर्नंतरम् ॥ कांडादि त्रिचमंत्रेण द
 द्याद्ब्रह्मांशं ततः ॥ १५ ॥ विष्णुसूक्तेन च पुनः सिद्धं गजनं चंदनम् ॥ दद्यात्फलं च दीपं च स्वयं तत्र स्तुतः ॥ १६ ॥ ततः प्रभाते विमले ब्रा
 ह्मणान्सप्तभोजयेत् ॥ पूर्ववत्कलशं कृत्वा शिवं विष्णुं गाधिपम् ॥ १७ ॥ सोमं वनस्पतिं चैव एकं कुंभे समर्चयेत् ॥ हुनेत्पंचाहुतिं तत्र पूज
 दद्यात्समुत्सृजेत् ॥ १८ ॥ बलिं च पायसैः नैव प्रकुर्यात्कर्णवैधनम् ॥ वेष्टयेत्क्षीरतोयेन धान्यं धेनुं च दक्षिणाम् ॥ १९ ॥ दद्यादर्घ्यं हुनेत्पूजं

भोजयेद्विजदंपती ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणि तृतीयभोगे द्वादशोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ इतह
 स्तमितां मुष्टिनानातरुभिश्चिताम् ॥ पूगाभ्रादिफलैर्युक्तैवास्तुं कृत्वा यजेत्तुयः ॥ १ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि स्वर्गलोकैव सञ्चिरम् ॥ यद्विधानं प्रव
 क्ष्यामि यथाशास्त्रानुसारतः ॥ २ ॥ नित्यं निर्वर्त्य विधिवत्पंचविप्रान्समर्चयेत् ॥ भोजयेत्पूजयेद्दिष्णुं प्रजापतिं समन्वितम् ॥ ३ ॥ अग्निं कार्यतः
 कृत्वा द्वाद्विप्राय दक्षिणाम् ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणि तृतीयभोगे द्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ प्रतिष्ठां
 मंडपस्यैव शैलदारुमयस्य च ॥ तृणकाष्ठस्य च विभो तृणवत्सस्य च द्विजाः ॥ १ ॥ अधिवासस्य पूर्वेषुः शुभेलघ्नघटं न्यसेत् ॥ सूर्यसंभूतथा
 विष्णुं कलशे तु समर्चयेत् ॥ २ ॥ प्रोक्षयेत्कुशतोयेन आपो हिष्ठेति वै क्रुचा ॥ आप्यायस्वेति गंधं ध्वजं रतिगंधकम् ॥ ३ ॥ आकृष्णेनेति
 तैलेन श्रीश्चेति शतं चंदनम् ॥ सिंदूरालकं कंदद्वयं दंजनं पूर्वया सह ॥ ४ ॥ ततः प्रभाते विमले श्राद्धं धृद्ध्यात्मकं चरेत् ॥ दिकपालांश्चैव विन्यस्य
 मंडपे शुभलक्षणे ॥ ५ ॥ मध्ये वेधं तरे चैव राजभिर्मंडलं लिखेत् ॥ सूर्यमावाहयेत्तत्र सोमं विष्णुं च पार्श्वयोः ॥ ६ ॥ गणेशं च ग्रहांश्चैव दिक्पालांश्च
 घटे चरेत् ॥ पायसं जुहुयाद्गन्धमावष्टोत्रं शतं तथा ॥ ७ ॥ आदित्यस्य तथा विष्णोः सोमस्य द्वादशाहुतीः ॥ बालिचपायसं दद्यात्तैलं क्षीरमथा
 पिवा ॥ ८ ॥ तत उत्सृज्य विधिवद्वाक्यमेतदुदीरयेत् ॥ जानुभ्यामवनिगत्वा शनैरौष्ठं न चालयेत् ॥ ९ ॥ वास्तोष्पतिं च तत्रैव पूजयेद्गन्धचन्द
 नैः ॥ अर्घ्यं दद्याच्च विधिवद्भूतेनैवाहुतिं हुनेत् ॥ १० ॥ ॐ अद्येत्यादि ब्राह्मणादिसर्वसत्त्वैर्व्योविष्णुप्राणनार्थं मिदं मण्डपं सुपूजितं सूर्य
 देवतं शैले येषु कानि सत्त्वैर्व्यो रचितं श्रुतिस्मृत्युक्तफलप्राप्तिकामनया अमुकक्राविसगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्मामहमुत्तुजे ॥ ११ ॥ ततः श्वेतघट
 दद्यान्मण्डपपरिसत्तमाः ॥ त्रिगुणेनानि शाक्तैर्विधेये द्वारिधारया ॥ १२ ॥ दक्षिणां विधिवद्दद्यात्सूर्यायाध्ययनिवेदयेत् ॥ तृणवेश्मनि वै
 सूर्यवासुदेवसमन्वितम् ॥ १३ ॥ घटे गणेशं वरदं वरं कृत्वा समुत्तुजेत् ॥ ऐशान्यां दापयेधूपं ध्वजान्दिक्षु प्रकल्पयेत् ॥ १४ ॥ मंडपोपरि
 कलशं संस्थाप्य मन्त्रमुच्चेत् ॥ प्रपायां वरुणः पूज्ये विश्वकर्मा प्रयत्नतः ॥ १५ ॥ पृथिवीं च गणेशं च पूजयित्वा हुते हटम् ॥ सर्ववज्यमिदं
 वाक्यं ध्वजमात्रं विधीयते ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणि तृतीयभोगे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ चतु

ईस्तमहपूषंहस्तपोऽशनिर्भितम् ॥ वक्ष्येत्तंचप्रतिष्ठांचरात्रैरात्रिकंयजेत् ॥ १ ॥ वरुणं सितकुंभेचप्रपाकूपस्यपश्चिमे ॥ गायत्र्यास्नाप
 येत्पूषमापोहिष्ठेतैविक्रमात् ॥ २ ॥ गंधद्वारेतिगन्धं चअंशुनाचेतितैलकम् ॥ मनोब्राह्मितीकुसुमंधूरसातिचधूपकम् ॥ ३ ॥ कयानेतिददे
 द्रस्त्रंनैवेद्यदीपचन्दनम् ॥ आदौश्राद्धंनक्तंय्यप्रतिष्ठतिविधायिते ॥ ४ ॥ दंपतीभोजनंकुर्याद्रयेदेकब्राह्मणम् ॥ मंडपेचाष्टहस्तेचकलशेत्तत्र
 विन्यसेत् ॥ ५ ॥ पूजयेद्गुरुदेवंनारायणसमन्वितम् ॥ शिवंचपृथिवीचैवस्वैःस्वैर्मन्त्रैर्यथाक्रमात् ॥ ६ ॥ ततःकुशोडिकंकृत्वास्थाली
 पाकविधानतः ॥ वरुणंचसमभ्यर्च्यजुहुयादाहुतींश्च ॥ ७ ॥ अन्येषांचक्षुवैणवदद्यादेकाहुतींक्रमात् ॥ वरुणस्योक्तवरुणतत्त्वायामिततः
 परम् ॥ ८ ॥ वरुणस्योत्तंभनमसीतिचआभ्यांदेवातथैवच ॥ येनापावकचक्षसापंचमंसमुदाहृतम् ॥ ९ ॥ रात्रस्ययूपमित्यादिपरंचद
 शमस्तकम् ॥ ततःस्विष्टकृतंकृत्वासमजिह्वांचरुनयेत् ॥ १० ॥ इहवेत्यादिकंपंचततःपंचाहुतिंहुनेत् ॥ शंभवेचपृथिव्यैचमहाराजायचक्रमा
 त् ॥ ११ ॥ चरुपाकेतिनैवेद्यंवल्लैचैवागुरुद्वन्द्वम् ॥ शंकरायचरुद्रायशर्वायपशुपतयेइतिच ॥ उग्रायअसनयेतिभवायतदनंतरम् ॥ १२ ॥
 महादेवायचपुनरीशानयेतिचक्रमात् ॥ चरुपाकेतिनैवेद्यंवल्लैचैवागुरुद्वन्द्वम् ॥ १३ ॥ वाक्यपूर्वमुजेतोयंतत्रवाक्करणंशृणु ॥ १४ ॥ ॐ
 अद्येत्यादिब्राह्मणादिसर्वस्त्वभ्यः अमुकगोत्रस्यमत्पितुरमुकदेवशर्मणःस्मृतिश्रुत्याद्युक्तंकूपप्रतिष्ठानन्यफलप्राप्तयेइमंकूपमुपूजितंसाच्छा
 दितंवरुणैवतममुकसगोत्रःश्रीअमुकदेवशर्महस्तुमे ॥ १५ ॥ दक्षिणाविधिवदद्याद्वांचदद्यात्पयस्विनीम् ॥ १६ ॥ मंडपेधु
 द्रकूपेचप्रतिष्ठांशृणुतद्विजाः ॥ गणेशंवरुणंकुंभेविधिवत्पूजयेत्सुधीः ॥ १७ ॥ वेष्टयेद्रक्तमूत्रैश्चइद्याद्यूपंसमुत्सृजेत् ॥ दक्षिणांविधिवदद्या
 द्विप्रांसंपूजयेत्ततः ॥ १८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेमध्यमपर्वणितीयाभागेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ सूतउवाच ॥ पुष्पारामप्रतिष्ठांतुव
 क्ष्येशृण्वंतुवैद्विजाः ॥ मध्येवोर्दित्रिहस्तांचकृत्वासांस्थाययेद्वटम् ॥ १ ॥ अधिवासस्यपूर्वैद्युर्यथावद्विप्रभोजनम् ॥ कृत्वावेष्टेगणेशंचसूर्यसो
 मंहुताशनम् ॥ २ ॥ नारायणंस्थंडिलेचजुहुयान्मधुपायसम् ॥ विधिवत्पूषमारोप्यगोधूमान्सेचयेद्गुरौ ॥ ३ ॥ वेष्टयेद्रक्तमूत्रैश्चइद्याञ्चेतिदक्षिणाम् ॥
 एतद्भारजलैर्नैवयवांत्रसगुण्डपयः ॥ ४ ॥ ऐशान्यांयूपमारोप्यविधिवद्विजसत्तमाः ॥ कर्णवैधंसमारोप्यस्नापयेत्कुशवारिणा ॥ ५ ॥

धान्ययवंगोमदद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ इतधारजलेनैववष्टयेत्परितोद्विजाः ॥ ६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ ज्येष्ठाषाढेतुलस्याश्वप्रतिष्ठाविधिवच्चरेत् ॥ यजमानः शुद्धिदिने एकादश्यामथापिवा ॥ १॥
 ततोरात्रौघटंस्थाप्यपूजयेत्परमेश्वरम् ॥ नारायणं शिवं सोमं ब्रह्माणं चन्द्रमेवच ॥ २ ॥ गायत्र्या स्नापनं कुर्यात्तथोक्तैर्मन्त्रैरपि ॥ कयानेतिच
 गंधेन अश्रुनेतिच तैलकम् ॥ ३ ॥ त्वांगध्वेतिच पुनः पुष्पमंडनं नेतिच ॥ मानस्तोकेति कुमुमं श्रीश्वेतोतिच चंदनम् ॥ ४ ॥ वैश्वदेवी
 तिच पुनर्मन्त्रेणानेन चंदनम् ॥ दूर्वा मन्त्रेण दूर्वाश्च रूपेण तिच दर्पणम् ॥ ५ ॥ फलमन्त्रेण च फलं समेधेतिच अंजनम् ॥ सकुशं पीतसूत्राद्यैवष्टये
 तक्षीरधारया ॥ ६ ॥ इतधारजलेनैववष्टयेत्स्वगृहं जेत ॥ वस्त्रेण वृत्य विधिवदुधः काले घटं न्यसेत् ॥ ७ ॥ सप्तपंचात्रिभिर्विधैस्तद्विष्णो
 रिति वैक्रुचा ॥ स्नापयेदथ साध्वीभिः कृतमंगलपूर्वकम् ॥ ८ ॥ ततः श्राद्धं समाप्यैवमातृपूजापुरःसरम् ॥ आचार्यवरयेत्पूर्वगंधाद्यैः कुमुमैरपि
 ॥ ९ ॥ आचार्यैर्बहोतास्याद्ब्रह्माणं च सवस्यकम् ॥ मंडपे दशहस्तेपिवर्तुले स्थंडिलेषु च ॥ १० ॥ सहस्रमंडलं कुर्यात्तत्र नारायणं जेत ॥
 ग्रहल्लोकेश्वरान्मध्ये आदित्यांश्च मरुद्गणान् ॥ ११ ॥ रुद्रादन्वसूंश्च कलशे परितः श्वसमचयेत् ॥ ततः कुशं डिकां कृत्वा होमं तिलयेवेत् ॥ १२ ॥
 अष्टोत्तरशतं कुर्यादन्येषां शक्तिर्तोहनेत् ॥ नारायणं समुद्दिश्य दद्यादुत्पृज्य सत्तमाः ॥ १३ ॥ मध्यपूषं समुद्दिश्य च रुपाकं बलिंददेत् ॥
 कदलीं दिक्षु संन्यस्य ध्वजान् दिक्षुरोपयेत् ॥ १४ ॥ दक्षिणां च नंदद्यात्तिलधान्यं सपुष्पकम् ॥ धेनुं पयास्विनौ दद्याद्वैष्ट्ये तक्षीरधारया ॥ १५ ॥
 जर्यत्याः सोमवृक्षस्य तथा सोमवटस्य च ॥ पनसस्य कदंबस्य निवस्य द्विजसत्तमाः ॥ १६ ॥ पाटलां कनकस्यैव वशां लमर्लीनि बुकस्य च ॥
 विंवाशोकवटस्यैव प्रतिष्ठा नैव कारयेत् ॥ १७ ॥ भद्रकस्य शमीकोणचंडातकवकस्य च ॥ खदिरस्यैव कर्तव्यं कर्णवर्धनं कारयेत् ॥ १८ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणि तृतीयभागे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ सूतउवाच ॥ वृक्षादीनां प्रतिष्ठां च तप्तमसूतमंचरेत् ॥ मध्येम
 ध्येकानिष्ठातुकानिष्ठां परिकीर्तितम् ॥ १ ॥ वर्तुलं मंडलं कुर्यात्तु शीर्षं तथान्त्यके ॥ मध्ये वा वेदिकां कुर्यात्तन्मध्यं कुंडमंडलम् ॥
 ॥ २ ॥ पूर्वे ध्वरात्रिसमये घटं संस्थाप्य पूजयेत् ॥ शेषं संपूज्या विधिवत्पृथिवीं च शिवं तथा ॥ ३ ॥ गंधतोयेन गायत्र्या सेतुं संपूज्य मोक्षयेत् ॥

कयानेतिचमंत्रेण आप्यायस्वेतिवै रुचा ॥ ४ ॥ दद्याद्गन्धादिकं श्रीश्चैलः कीतिवचं दनम् ॥ दूर्गामंत्रेण दूर्वाश्च रुलमंत्रेण वै रुलम् ॥ ५ ॥
 शत्रोर्देवीतिमन्त्रेण दद्यात्कुशपत्रिकम् ॥ सुरासुरेतिमंत्रेण प्रदद्याद्ब्रह्मयुगम् रुम् ॥ ६ ॥ अजनालकं कंकुर्योन्मनोन्नादितिसंपठन् ॥ कुर्यात्
 च्छ्राद्धं परदिनेव सुधारापुरःसरम् ॥ ७ ॥ वरयेदथ अचार्यैर्होतारं रत्नरश्मिश्चरेत् ॥ पात्रद्वयं विधातव्यं स इत्याचार्यैरेव च ॥ ८ ॥ सेतुयागविधात
 व्यंतथाधान्याचलेपि च ॥ सहस्रहोमैकं तु विवाहे ब्रह्मरुत्विजौ ॥ ९ ॥ यजेद्वेनं कुते मौलियागार्थयागमण्डपम् ॥ वेदिमात्राहयेत्पूर्वं
 मंडपं प्रतिपूजयेत् ॥ १० ॥ विघ्नग्रहौहो कपालान्सर्गसिद्धिप्रदायकात् ॥ स्थंडिले सर्वतोभद्रशेषं विष्णुं प्रदर्शयेत् ॥ ११ ॥ तत्रैव तु व
 राहाख्यं प्रतीतमृत्विजोत्तमम् ॥ स्थालीपाकेन मुहुयादष्टाविंशतिकत्रयम् ॥ १२ ॥ आज्येन तु वराहस्य होमं पंचकमीरितम् ॥ तत
 स्तिलयवै नैव एकैकामाहुतिं कृमात् ॥ १३ ॥ बलिदद्यात्पृथग्रूपं शेषयेद्विधिपूर्वकम् ॥ पिष्टकान् घृतान् च विस्तेरेवागुडैर्दनम् ॥ १४ ॥
 माषभक्तुलोकाय प्रथिव्यै परमान्न रुम् ॥ वाक्यपूर्वमुजेद्वीरे वाक्यप्रकरणं शृणु ॥ १५ ॥ अथेत्यादि एकविंशतिकुलस्य विंशेऽष्टस्व
 र्गप्राप्तये इमं सेतुं सक्रमसेतं विष्णुदैवतं मुद्रांतिं विधिवद्वा मुदेवस्य प्रीतये अहमुत्सृजे ॥ १६ ॥ बद्धाञ्जलिः पठेन्मन्त्रं कुयञ्चि विधिवत्
 तः ॥ १७ ॥ पिच्छले पतितानां च उद्गातेनाङ्गभङ्गतः ॥ प्रतिष्ठिते धर्मे सौधर्मे मित्यान्नपातकम् ॥ १८ ॥ सेतोरस्य प्रबंधस्य श्रद्ध
 या परयायुतः ॥ ये चात्र प्राणिनः सन्ति सर्वे प्राणधारका ॥ १९ ॥ वेदागमेन यत्पुण्यं कथितं सेतुबंधने ॥ तत्पुण्यं तु मया देवपात्रे
 वह्निमर्पितम् ॥ २० ॥ यूपं दद्यादिति मन्त्रेण अन्ते चापि तथा ध्वजान् ॥ विधिवद्दक्षिणां दद्यात्कुलानि नवपञ्चवा ॥ २१ ॥ पूर्णां दत्त्वा सविघ्नं
 दत्त्वा च स्वगृहं व्रजेत् ॥ अनातपेषु द्रुसेतोः प्रतिष्ठां विधिवच्चरेत् ॥ २२ ॥ पूर्वच इधियांसं वप्रभातो विप्रभोजनम् ॥ सेतुमध्यं ततो गत्वा गन्धादा
 नि विधिवच्चरेत् ॥ २३ ॥ विष्णुं शिर्वहुतांश्च एककुंडे समर्चयेत् ॥ वास्तोष्पतिं यजेत्तत्र होमं तिलयवेन तु ॥ २४ ॥ कुर्यादैकं शो विप्रा
 अष्टाविंशतिसंख्यया ॥ उत्सृज्य दापयेद्दूषध्वजवर्ज्यं हिसतमाः ॥ २५ ॥ ज्ञातिभिः सह मुञ्जीत कृतकृत्यो भिधीयते ॥ २६ ॥ इति श्रीभ
 विष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ४३ ॥ सूत उवाच ॥ तत्र दण्डे च विप्रेन्द्राश्च नुरस्त्रे समंततः ॥ षष्टि

हस्तमिताभूमितस्यपूर्णमनोरमाम् ॥ १ ॥ प्रचारार्थगवांचैवयोदद्यात्सुसमाहितः ॥ षड्विषसहस्राणिरुद्रलोकेमहीयते ॥ २ ॥ तदर्धचत
 दर्धचतर्धवासुत्सृजेत् ॥ योदद्यात्केवलाभूमिकन्यांशसतिथ्यवृषम् ॥ ३ ॥ अलंकारविनिधेनुफलस्यार्धप्रकीर्तितम् ॥ अर्मडपेणुभ्रेस्या
 नेशर्करादिविवर्जितम् ॥ ४ ॥ द्विहस्तवोदिकामध्यप्रकुर्यात्सुतुमंडपम् ॥ तत्रसंपूजयेद्द्रव्रह्माणं चशर्चापतिम् ॥ ५ ॥ गणेशं शत्रपालं च
 शेषं चैव दिगीश्वरान् ॥ पञ्चोपचारैर्विधिवत्पूजयेत्पायसादिना ॥ ६ ॥ स्थालीपाकेन जुहुयाद्दत्तैर्वैविप्रभोजनम् ॥ अत्रयागोश्राद्धवर्जपूर्वेषु
 शेषैर्वैविदिगीश्वरान् ॥ ७ ॥ त्र्यम्बकैर्नैवमन्त्रेण भूमिं संस्थाप्य पूजयेत् ॥ तद्विष्णोरिति मन्त्रेण गन्धतैलं संचन्दनम् ॥ ८ ॥ प्रदद्यादमुनोति पुन
 राधिवासयेत् ॥ ९ ॥ त्र्यम्बकैर्नैवमन्त्रेण भूमिं संस्थाप्य पूजयेत् ॥ तद्विष्णोरिति मन्त्रेण गन्धतैलं संचन्दनम् ॥ ८ ॥ प्रदद्यादमुनोति पुन
 स्तुनैवस्थापयेत् ॥ पञ्चगव्येन च पुनः श्रीश्चेति च पुष्पकम् ॥ ९ ॥ एवं पूज्य च तथा अधिगृह्णाति मन्त्रकम् ॥ गन्धद्वारोति गन्धेन अंशुना
 तोति तैलकम् ॥ १० ॥ सुरासुरोति कुसुमं दूर्वां मन्त्रेण दूर्वया ॥ प्रभाते पूजयेद्देवावुद्रमुद्देरुहोमयेत् ॥ ११ ॥ स्थालीपाकेन
 विधिना अन्येषां पूर्वञ्चरेत् ॥ उत्सृज्यारोपयेद्दूर्वां स्थिराभवेति वैक्रुचा ॥ १२ ॥ तंत्रेण निर्मितं कुर्यात्सफलं च त्रिहस्तकम् ॥ हस्ते
 कंप्रापयेन्मध्यक्षेत्रे चैव विशेषतः ॥ १३ ॥ स्थापयेत्तत्र मन्त्रेण पञ्चगव्येन यत्नतः ॥ मधुवातेति मधुना आप्यायस्वेति वैदधि ॥ १४ ॥
 तद्विष्णोरिति मन्त्रेण घटतोयैरनंतरम् ॥ पृथिवीं च वराहं च कूर्ममाधवशक्तिकान् ॥ १५ ॥ वास्तोष्पांतं च विष्णुं च पूजयेत्क्रमत् ॥
 दद्यादर्धचविवरगतैर्होमं विवर्जयेत् ॥ १६ ॥ अर्घ्यपाद्ये च दुष्टे च हस्तेनोत्सृज्य सतमाः ॥ १७ ॥ अथेत्यादिगोब्राह्मणसर्वसत्वेभ्यः
 पर्यटनाथार्था इमां भूमिं च सुपूजितां ॥ विष्णुदेवतां गोप्रचाररूपिणीं स्मृतिश्रुत्याद्युक्तफलप्राप्तयेऽहमुत्सृजे ॥ १८ ॥ शिवलोके
 स्थिता गावः सर्वदेवैः सुपूजिताः ॥ एवं निवेदयेद्दिप्रागोप्रचारं समाहितः ॥ १९ ॥ समुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकेमहीयते ॥ यावं
 तितृणगुल्मानि संति भूमौ शुभानि च ॥ १९ ॥ तावद्द्रवसहस्राणि स्वर्गलोकेमहीयते ॥ २० ॥ इति श्रीभक्तिष्ये महापुराणे तृतीयभागो
 प्रचारविधौ सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ कलौ चैकाहसाध्येन प्रतिष्ठां लप्सवितवान् ॥ सद्यो धिवासमाज्येन प्रकुर्या

तां त्रिकोत्तमः ॥ १ ॥ उत्तरं तु गते हेमैः अतः तिचोत्तरायणे ॥ शरत्काले व्यतीतिवसंते यज्ञमारभेत् ॥ २ ॥ नारायणादिमूर्तानां द्वात्रिंशद्देव-
 वतु ॥ प्रतिष्ठां प्रतिमानां च गजास्यार्दींश्च सप्तमाः ॥ ३ ॥ नित्यं निर्वर्त्य मतिमांस्तु कुर्याद्भ्युदयं ततः ॥ विप्रान्संभोजयेद्वाथ ततो यागं हवजेत् ॥ ४ ॥
 गणेशग्रहदिकपालान्प्रतिकुम्भेषु पूजयेत् ॥ स्थण्डिलेषु जयेद्भिण्डुं परिवारगणं यजेत् ॥ ५ ॥ स्नापयेत्प्रथमं देवतैः पञ्चविधैरपि ॥ पञ्चाभूतैः
 पञ्चगव्यैः पंचमृत्पण्डकैरपि ॥ ६ ॥ तिलतैलैश्च स्नैहैश्च कषायैरपि सप्तमाः ॥ ७ ॥ तुलसीकुसुमापुष्पपत्राण्या-
 हुस्त्रिपत्रकम् ॥ पञ्चकाम्रशर्मापद्मकरवीरं च पंचकम् ॥ ८ ॥ मृत्तिका करिंदं तस्य तथा श्वखुरमृत्तिका ॥ गोमूत्रं गोमयं शीरंदधिसर्पिस्तु पंचमम् ॥ ९ ॥
 कुर्यात्प्राणप्रतिष्ठां च होमं कुर्याद्व्याविधि ॥ दक्षिणां विधिवद्वात्पूर्णं तु तदनंतरम् ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तु ती-
 यभागे द्वादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७ ॥ सूत उवाच ॥ अतः परं तु विप्रेन्द्राः काल्यादीनां तैव च ॥ अधिवास्य च पूर्वेषु ॥ श्राद्धमभ्युदयात्मकम् ॥
 ॥ १ ॥ प्रथमे जलजैः स्नानं पञ्चगव्यैरनंतरम् ॥ पूर्ववच्च विधानेन कुम्भे दुर्गा समर्चयेत् ॥ २ ॥ पञ्चाभूतैः पञ्चगव्यैः करिषश्च तथारया ॥ श्रीविल्वेषु जये-
 देवैर्दद्यात्प्राणमनंतरम् ॥ ३ ॥ बिल्वपत्रैः फलैर्वीपि दद्याच्च पिशताहुतीः ॥ एकैकशस्तु अन्येषां दद्यात्काञ्चन दक्षिणम् ॥ ४ ॥ प्रतिमां कालिकाया-
 श्च तारायाश्च पृथक् पृथक् ॥ ग्राह्यां विनर्चयेद्दिप्राः पञ्चपञ्चशतैरपि ॥ ५ ॥ भोजयेत्स्नापयेत्कनकयादिभिः ॥ ६ ॥ ततैव चाष्टमदिने रात्रावपि प्रपूज-
 नं प्रातरे वहिः ॥ ७ ॥ समीरणं ततो दद्यात्पेटिकायां निवेशयेत् ॥ ततोऽपि गन्धतैश्च स्नापयेत्कनकयादिभिः ॥ ८ ॥ ततैव चाष्टमदिने रात्रावपि प्रपूज-
 येत् ॥ पशुदानं प्रकर्तव्यमग्निर्कार्यं च पायसैः ॥ ९ ॥ शिवलिङ्गप्रतिष्ठां च वक्ष्ये तं त्रमंतं तथा ॥ त्रिविधं भोजयेद्दिप्राः अधिवास्यं विशेषतः ॥ १० ॥ नि-
 त्यं समाप्य च पुनः कुर्याद्भ्युदयं ततः ॥ आचार्यवरयेत्प्रातः स्नापयेत्पूर्ववर्त्मना ॥ ११ ॥ परिवारागैः सार्द्धमर्चयेत्तदनंतरम् ॥ दद्यात्समी-
 रणं पश्चादग्निर्कार्यं समाचरेत् ॥ १२ ॥ तिलहेममर्यां च दद्याद्वा च विधानतः ॥ ननामनच गोत्रं च होमकर्मणि सर्वदा ॥ १३ ॥ पूर्णिमायां वि-
 शेषेण नान्येषां च कथंचन ॥ होमांति वसुधारां च कुम्भे दत्वा विधानतः ॥ १४ ॥ त्रिहस्तचरकायं च हस्तैकं च तु हस्तके ॥ शालिग्रामाशि-
 लायाश्च प्रतिष्ठां विधिवच्चरेत् ॥ १५ ॥ सर्वोधिवासयेद्देवद्वन्द्वं दद्यात्स्नापयेदथ ॥ रत्नतैः परिमलैस्त्रिगंधैः पंचपल्लवैः ॥ १६ ॥ कुम्भे प्र-

जापतिं स्थाप्य श्वेतान्जनवनाभके ॥ नवदुर्गात्मगणपूजयेत्परमेश्वरम् ॥ १६ ॥ चक्रस्वरूपतोज्ञेयं प्रदद्यात्त्रसमीरणम् ॥ आनीयताम्र
 भाण्डे च त्रिकालं प्रति पूजयेत् ॥ १७ ॥ पायसत्रैरुत्पलैर्वपकजैर्वपिहोमयेत् ॥ सकाञ्जनं वस्त्रमुग्रं प्रदद्याद्भूरिदक्षिणम् ॥ १८ ॥ श्रीसूर्य
 स्य गणेशस्य विरिञ्चेश्वरिपित्तमाः ॥ वटवृक्षांतिकं गत्वा स्थापयेद्भूरुणततः ॥ १९ ॥ रक्ताब्जेषुरयेत्सूर्यपरिवारसमन्वितम् ॥ अष्टा
 विंशतिभिर्देवा दद्यात्त्राणमनंतरम् ॥ २० ॥ एकाहमथ वाकाशे गुप्तं कृत्वा दिनत्रयम् ॥ त्र्यहो देवपुनः पूजां पुनर्होमं समाचरेत् ॥ २१ ॥
 पुनश्च भोजयेद्दित्रा दद्यात्काञ्चनदक्षिणम् ॥ वाराही त्रिपुरायाश्च नारिकंदोलकैरपि ॥ २२ ॥ स्नापयेद्वा विधेनेन सिन्दूरद्वौः समचयेत् ॥
 दद्यात्समीरणं पश्चात्पुनः पूजां च होमयेत् ॥ २३ ॥ पशुज्ञानं च कर्तव्यं षण्मासैः पञ्चमोदकैः ॥ कुमारं भोजयेद्वा त्रैदद्यात्काञ्चनदक्षिणम् ॥
 ॥ २४ ॥ प्रतिमां भुवनेशं चिमहा मायां चिमापि ॥ कामक्षां च ततो देवीं इन्द्राक्षीं चापराजिता ॥ २५ ॥ पूर्वैद्युरात्रि समये पिष्टकाष्ठौ निवेदये
 त् ॥ अष्टौ निर्माणयेत्पश्चात्तिलचार्द्रा विधानवित् ॥ २६ ॥ परिवारगणैः सार्द्धं पूजयेत्त्रयतः सुधीः ॥ समीरणं ततो दद्याच्छिवसूर्ययजे
 त्पुनः ॥ २७ ॥ पायसत्रैश्च जुहुयात्त्रिदिनं लिपिपूजनम् ॥ कुमारिपूजनं कुर्यादग्नि कार्यादि न त्रयम् ॥ २८ ॥ पशुदानं च कर्तव्यं विभवे
 सति सत्तमाः ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यान्महोत्सवपुरःसरम् ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे कोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
 ॥ सुत उवाच ॥ ॥ दुर्निमित्तान्यथोपवक्ष्ये शृण्वंतु मुनि सत्तमाः ॥ यस्य ये ग्रहदोषाः स्युस्ते पाशांतं यथा क्रमात् ॥ १ ॥ दिव्यं तरिक्षं भौ
 मं चैव त्रिपरिकीर्तितम् ॥ ग्रहक्षद्विः कृतं दिव्यमान्तरिक्षं निबोधमे ॥ २ ॥ उल्काहितो दिशो दाहः परिवेशस्तथैव च ॥ जलाशया
 नवैकृत्य भौमं तदपि कीर्तितम् ॥ ३ ॥ भौमं चालपफलं ज्ञेयं दिव्यांतरिक्षमेव च ॥ सप्ताहमफलं दद्याद्देवं चापि च तत्क्षणात् ॥ ४ ॥ देवानां ह
 सनं चैव कलकं नरुधिरस्रवः ॥ अकस्माद्भ्यसनं तत्र यत्रानिर्घातनिर्दयः ॥ ५ ॥ सर्पाद्यारोहणं चैव देवं तदपि कीर्तितम् ॥ ततो मेघात्समुत्पन्नाय
 दिवृष्टिः शिलातले ॥ ६ ॥ सप्ताहाभ्यंतरे जीवमुत्पन्नं निष्फलं भवेत् ॥ एकराशिस्थिताः पापाः शनिभौमदिवाकराः ॥ ७ ॥ पृथ्वीधूमाकु
 ला तत्र रुदंति बहवो जनाः ॥ अभिचारगते जीवेशेनौ च तत्र नागते ॥ ८ ॥ तत्र पश्यति राजेन्द्र यो धराधारिष्यति ॥ सूर्यमपश्यत दंष्ट्रं दिग्द

हश्चतथैवच ॥ ९ ॥ दर्शनधूमकेतोश्चनक्षत्रधूमदर्शने ॥ भूकण्णवमासेचएकमासेतथादिने ॥ १० ॥ राज्ञोजन्मादिनेवाशकचापदिनां
 तरे ॥ दर्शनंखरवातंचग्रहयुद्धस्यदर्शनम् ॥ ११ ॥ मासत्रयेतुग्रहणमुल्कापातप्रपातनम् ॥ आकाशेष्यथभूमौचतत्रमंडूकमेवच ॥ १२ ॥
 हरिद्रावृष्टिपाषाणसिंहविल्वाकृतियोदे ॥ दर्शनेराष्ट्रदुर्भिक्षमकरंनुपातिक्षयः ॥ १३ ॥ चैत्रेकुंभेनदिविगेदर्शनेविप्लवोभवेत् ॥ अर्कस्या
 द्युतमेतद्विष्णुगुक्तंश्रपयेच्चरुम् ॥ १४ ॥ आकृष्णेनेतिमंत्रेणअथवाकैरणयत्नतः ॥ प्रासादतोरणंतत्रद्वारंप्राकारवेष्टमच ॥ १५ ॥ धान्यसारं
 गवांसारंकूपेकुंभप्रदर्शनम् ॥ आदित्यस्याद्भुतंविद्यात्कलशंजुहुयात्ततः ॥ १६ ॥ सहस्रंजुहुयाद्वाथतःशान्तिर्भवेद्भुवम् ॥ विकृताःपक्षिणश्च
 वपांडुकपोतकास्ततः ॥ १७ ॥ श्वेतोलूकोबृहच्चैवद्रोणकाकश्चकोकिलः ॥ क्रौंचश्चवर्द्धनीचैवनिपतंतितृहेयादि ॥ १८ ॥ गृहेतस्य
 महोत्पातोभविष्यतिनसंशयः ॥ स्थूलभङ्गप्रहणंप्ररोहणमथापिवा ॥ १९ ॥ हाराःकटकटायेतेजातस्यदंतसंभवः ॥ हस्तोदेवतानांच
 गात्रेस्वेदश्चजायते ॥ २० ॥ सर्पमंडूकप्रसवःकुंभंनापिक्वचिद्भवेत् ॥ निमित्तान्येवमादीनिजायेतस्यवेष्टमानि ॥ २१ ॥ षड्भिर्मसैश्चमि
 यतेगृहिणीचशुभाचया ॥ अशनिःपततेयत्रगृहेवभ्रंचपादपे ॥ २२ ॥ शुक्लावन्दिस्फुल्लिङ्गाश्चतस्यविद्धिमहद्भयम् ॥ खर्जूरउदरावर्तेनिको
 चगरलेपिच ॥ २३ ॥ फालिवृक्षेतिन्दुकेचयत्रनिर्जायतेक्वचित् ॥ उद्यानेदेवगेहचस्वगृहेचैत्यवृक्षके ॥ २४ ॥ कुर्यादादित्यवारेणअयुते
 तिलपायसम् ॥ ततःशान्तिर्भवेदाशुधेनुदद्याच्चदक्षिणाम् ॥ २५ ॥ पायसंतिलमुद्रौचपुष्पंवातालवृत्तकम् ॥ इक्षुमोदकपण्याकाञ्जुहुया
 द्रविमुद्दिशत् ॥ २६ ॥ सिंहासनंरथंछत्रंध्वजंचामरभूषितम् ॥ अकस्माद्दृश्यतेयत्रराज्ञोवािन्यत्रकुत्रचित् ॥ २७ ॥ नदयंतिसत्यस्यस्योज्ज्वलनंस्त्री
 पुरुषयोः ॥ आगमस्यचद्वैवभंगःकटकटायनम् ॥ २८ ॥ उपरिष्ठेभवेद्यस्यमहोत्पातोभवेदयम् ॥ चलत्वंचाधरस्यापितथाकटकटायनम्
 ॥ २९ ॥ रुदितंकोकिलस्यापिउलूकोप्यशुभंभवेत् ॥ राजमात्यविनाशायमर्हंचित्तत्सुतोऽपिवा ॥ ३० ॥ हस्तिनोमदयुक्ताश्चमित्र्यतेनात्रसं
 शयः ॥ ताडीपूगादयोयत्रयमौस्थयातांप्रमादतः ॥ ३१ ॥ गेहीतत्रविनश्येतसदारःपुत्रसंयुतः ॥ बद्धपुष्पेयदपुष्पंपुष्पंवायादिदृश्यते ॥ ३२ ॥
 अक्षतादर्शनात्तत्रसोमस्याद्भुतदर्शनम् ॥ दधिमधुघृतंचैवजुहुयादयुतंद्भिजः ॥ ३३ ॥ पालाशंसोममुद्दिश्यसोमस्यचभवेद्दिने ॥ इमं देवाइतिमं

त्रेणसोमायश्रपयेच्चरुम् ॥ ३४ ॥ उत्पतंतिगृहेयस्ययवामाषाश्चपुष्कलाः ॥ दधिक्षीराज्यपाकेषुरधिरंश्यतेयादि ॥ ३५ ॥ अकस्मात्
 दूहदाहस्तुअनग्निज्वलनंयथा ॥ मेघहीनाभवेद्विद्युद्रष्टयाद्गमनंतथा ॥ ३६ ॥ व्याधिहीनाविनश्यतिनिखिलाःपशुमानुषाः ॥ एवंसर्वा
 णिभूतानिभवन्यकारकेध्रुवम् ॥ ३७ ॥ राजामात्यविनाशायगेहग्रीहीविनश्यति ॥ प्राणनाशायविप्रायाहुत्याचप्रभवंतिहि ॥ ३८ ॥ दृष्टा
 वामद्रुमस्तुअंजुहुयादद्युतंक्रमात्॥दधिमधुवृत्तैरुक्तावादिदुंबरोपिच ॥ ३९ ॥अग्निमूर्द्धैतिमंत्रेणश्रपितंलोहितंचरुम्॥त्रिविप्रान्भोजयेद्वाद्दक्षि
 णंलोहितंततः ॥ ४० ॥ स्वर्णमंगारमुद्दिश्यतःश्रांतिःप्रजायते ॥ पुष्पंवापातयेद्यत्रफलंवापितथैवचा॥४१॥द्व्यन्नंचघृतैर्मिश्रैरप्यहिरण्य
 मेवच॥हस्त्यश्वमहिषागोवोदारापत्यधनानिच ॥४२॥ तुष्टेनांगारकैणवसर्वमेतत्प्रदीयताम् ॥ अंगारकेणमंत्रेणसादिरंचक्षतेयुतम् ॥४३ ॥
 दक्षिणांचयथाशक्तिदद्याद्विप्रायवापुनः ॥ लोहितंचबलिंदद्यात्ततःसंपद्यतेशुभम् ॥ ४४ ॥ धावतिचोर्ध्वपुच्छाश्चगृहेगावःस्वयंयदि ॥
 आरोहंतिगृहंविप्राःसारमेयाश्चसूकराः ॥ ४५ ॥ गृहेयस्यभवंत्येतत्स्यभार्याविनश्यति ॥ सर्वेषांवाभवेन्मृत्युर्वध्यागावःप्रजायते ॥ ४६ ॥
 मिथ्यावादेनगेहीचराज्ञावादश्चतिष्ठति ॥ अपवादोगृहेगावोनर्दयतिहंसतिच ॥ ४७ ॥ धरणीहननंयत्रद्रयोरास्कंदनंतथा ॥ निमित्तान्येव
 मादीनिगोश्वजातानिसत्तमाः ॥ ४८ ॥ यस्यगेहेभवंत्येतनाशस्तस्यभवेद्भुवम् ॥ मंडूकसर्पकूष्मांडाःप्रवसंतिथथास्त्रियः ॥ ४९ ॥ अक
 स्माद्यादिवैचैतानिबुधस्योत्पातलक्षणम् ॥ श्रांतित्रप्रवक्ष्यामियथासंपद्यतेध्रुवम् ॥ ५० ॥ दधिमधुवृत्तंक्तंचअपामार्गंतथापुनः ॥ अयुतं
 बुधवारिचजुहुयाच्छ्रद्धयापुनः ॥ ५१ ॥ अंबकेतिचमंत्रेणबुधंचश्रपयेच्चरुम् ॥ सुवर्णबुधमुद्दिश्यागांचदद्यात्पयस्विनीम् ॥ ५२ ॥ सुवर्ण
 पुष्पवृष्टिंचसुफलंचक्षतंतथा ॥ गृहेप्रांगणकेयस्यनिपतंतिकदाचन ॥ ५३ ॥ अलंकारजलंवापिसर्वाभरणभूषितम् ॥ गृहमध्येतुयःप
 द्येयक्षीणमंतर्हितास्त्रियम् ॥ ५४ ॥ अकस्मान्मालतीपुष्पंजातंस्यात्तस्यवागृहम् ॥ सोमायनचंसंतुष्टःसर्वमेतत्प्रदश्यते ॥५५॥ धनंधान्यं
 तथापुत्रमैश्वर्यंचवरस्त्रियः ॥ सभृत्याश्चमहिष्यश्चभविष्यंतिनसंशयः ॥ ५६ ॥ श्रीश्रुतेतिचमन्त्रेणअपामार्गंतथाबुधः ॥ सहस्रंबुधवारिच
 जुहुयाद्घृतंसंयुतम् ॥ ५७ ॥ पयस्विनंतथागांचवासोयुगसगन्वितम् ॥ द्विजायश्रद्धयादद्यात्ततःसंपद्यतेशुभम् ॥ ५८ ॥ रक्तस्रावोभवे

द्यत्रतत्रऋत्विक्प्रसूयते ॥ सिंहव्याघ्रगवादीनांधनहानिविपत्करः ॥ ५९ ॥ एकोवृषस्त्रयो गोवः सप्ताष्टनवदंतिनः ॥ संवत्सरेण तस्यैका
 प्रसूतिर्विहिता पुनः ॥ ६० ॥ पुनः पुनः व्रतं चाशु अकाले मथुनं तथा ॥ गावो यत्र प्रसूयंते यमौ दोषकरा विगौ ॥ ६१ ॥ भुञ्जीकृता निधान्या
 निव्रीहयो यवतंडुलाः ॥ आविमार्जर्मंडूकस्तूणा भंगे च प्राङ्गणे ॥ ६२ ॥ विकिरंति न खेभूमिं प्रोहंति ग्रहं तथा ॥ गृह्यस्य प्रजायंते तस्य
 मृत्युर्न संशयः ॥ ६३ ॥ षण्मासाभ्यन्तरे यत्र शर्मशान्यस्यति ध्रुवम् ॥ कलहं ज्ञातिवैरं च व्याधिपीडा भविष्यति ॥ ६४ ॥ विप्रवृद्धिर्मित्र
 नागद्वेष्ट्वनिष्ठदर्शनम् ॥ भार्यो पुत्रविनाशश्च भवेदधुनि निश्चितम् ॥ ६५ ॥ क्रियावंतं यदा कुर्वन्कुर्वीत गृध्रविल्वके ॥ यदा राज्ञां विप्रमंच तथा
 चैव गृहं तथा ॥ ६६ ॥ अमात्यवर्गाश्च पुराज्ञाराज्यपराङ्मुखाः ॥ बृहस्पतिं समुद्दिश्य गांच दद्यात्पत्यास्वनीम् ॥ ६७ ॥ वारिमंडे च कूपे च
 वाप्यांच मधुकांजिके ॥ क्षीरं दधि घृतं चैव जातयादि भविष्यति ॥ ६८ ॥ अकस्मात्तत्र वृक्षचफलेन सह संयुतम् ॥ गृहमध्ये प्रजायेत ततः संप
 द्यते शुभम् ॥ ६९ ॥ बृहस्पतेस्तु तुष्टस्य सर्वमेतान्निदर्शनम् ॥ गौरो बृहस्पतेः श्वेष प्रकुर्यात्प्रायदक्षिणाम् ॥ ७० ॥ अशुभं च शुभं नैव शांति
 होमं च कारयेत् ॥ तत्रैव राक्षसं यत्र घटकं परिशेषणम् ॥ ७१ ॥ केशरी शर्करा तैलराजतं तांडवं स्थितम् ॥ माषभक्तं तथा धान्यं सुवर्णं रजता
 निच ॥ ७२ ॥ ताम्रं कांस्यं तथा लोहं शंसकं पित्तलं तथा ॥ स्थापितानीव दृश्यंते गृहे चैतानि यस्य वै ॥ ७३ ॥ धननाशो भवेत्तस्य स्वर्गभंग
 मथापि वा ॥ व्याधिपीडां तथा घोराराजोपद्रवं धनम् ॥ ७४ ॥ गजाश्च पशुमृत्यानां विनाशो जायते ध्रुवम् ॥ यस्यैतां निग्रहं यंते पर्वतः क
 थितानि च ॥ ७५ ॥ संव्यत्यस्य प्रजायेत निश्चल सुखदा सदा ॥ दंतोत्तरेषु दंताश्च पंक्तिमाक्रम्य संस्थिताः ॥ ७६ ॥ तेषु दोषकराः सर्वे शला
 काकृतिनस्तथा ॥ उपदंताश्च सर्वे तेन ते दोषकराः क्वचित् ॥ ७७ ॥ भण्डिकुंभे यदा चैव श्रूयंते वनगर्जितम् ॥ कंचुकानां गृहे चैव प्राकारः श्रूयंते
 यदि ॥ ७८ ॥ मूषिकानां मुखे चैव ज्वलंतीयस्य पश्यति ॥ गेही तत्रैव नश्येत्तशुक्रस्याद्रुत दर्शनम् ॥ ७९ ॥ शांतिं तत्र प्रवक्ष्यामि यथा संपद्यते
 शुभम् ॥ शमीपत्रं निर्मितं च यैर्वृक्षं गृह्णीष्यति ॥ ८० ॥ दधि मधु घृताक्तं च शुहुयाद्रागो दिने ॥ शुक्लवासां युगैव च गंगं च शुक्लं पयस्विनीम् ॥
 ॥ ८१ ॥ सुवर्णं श्रद्धया चैव दद्याद्दिप्रायदक्षिणाम् ॥ देवागरे यदा भूमिलोहितं तत्र दृश्यते ॥ ८२ ॥ पुष्पिता दृश्यते लोके तत्रासिद्धिर्न हद्र

यम् ॥ राजावाराजपुत्रोवाराज्यवापिविनश्यति ॥ ८३ ॥ मंत्रिणोर्मित्रपुत्राश्चम्रियन्तेनात्रसंशयः ॥ यत्रवाह्यतेलोकैर्गृह्यस्यमुपूजिताः ॥ ८४ ॥ पुष्पिताश्चगृहस्तंभाः शरीरंचवदस्तथा ॥ हस्त्यश्चमहिषाश्चैवअजागावस्तथैवच ॥ ८५ ॥ नित्यंस्वामिवधार्थयपुष्पितांप्रवहन्तिच ॥ गृहंसेगृहसम्यङ्मण्डूकाजलचारिणः ॥ ८६ ॥ द्वारेप्रविश्यसर्पश्चप्रतिमायाः प्रकल्पनम् ॥ अकस्माद्धटशब्दोपियत्रकुत्रापिजायते ॥ ८७ ॥ स्रवन्तिप्रमदायत्रभिन्नास्तेस्युर्नर्वांगिकाः ॥ गृहीतत्रविनश्येतसपुत्रपशुबांधवः ॥ ८८ ॥ धनुःखड्गधरात्राभौमध्यह्नेचान्द्रकेतथा ॥ उदितंहृदयतेव्योम्निज्वलितः पावकस्तथा ॥ ८९ ॥ मनुष्यान्गनंचैवमरणंरष्ट्रविभ्रमम् ॥ रसमिद्धानिर्वस्तूनिमुद्राश्चापिवापुनः ॥ ९० ॥ हस्तिनोमदुशुक्ताश्चअश्वधीरिर्तोहसकाः ॥ विनश्यतिसदाचेतश्नरेद्रुतदर्शनम् ॥ ९१ ॥ नगरेवाचम्रमेवातत्रकैवार्थैरिणः ॥ दिवावायदिवारात्रौ शनरेद्रुतदर्शनम् ॥ ९२ ॥ मृगव्याघ्रादिरक्षांश्चतथागोमहिषानपि ॥ उत्पतितियदाचेतश्नरेद्रुतमादिशते ॥ ९३ ॥ निधिमंत्रप्रवक्ष्यामियेनसंपद्यतेशुभम् ॥ जुहुयादयुतंसम्यक्सस्यांश्चसमिधंद्रिजाः ॥ ९४ ॥ शन्नोदेवीतिमंत्रेणशुभार्थंशनिवासरे ॥ चरुंचश्रपयेत्तत्रसमुद्दिश्यशनैश्चरम् ॥ ९५ ॥ गांचनीलांततोदद्याज्जीवद्वत्सांपयस्विनीम् ॥ वासोयुगंचविप्रायसुवर्णरजतंतथा ॥ ९६ ॥ दत्वातुश्रद्धयासम्यग्दक्षिणांशिरसंस्थितां ॥ विधिहोमावसानेतुततः संपद्यतेशुभम् ॥ ९७ ॥ यदाद्वारेगोधिकाचशंखिनीप्रविशेद्गृहम् ॥ तथाशुभंविजानीयाद्वाजपीडाधनक्षयः ॥ ९८ ॥ अयुतंजुहुयात्सम्यक्ततः संपद्यतेशुभम् ॥ विनागर्जितमेघेनशिलवृष्टिप्रजायते ॥ ९९ ॥ बहुमिश्राणिपांडूनिपतंतितत्रहृश्यते ॥ तत्रसंहृश्यतेचाप्रवृक्षावातिवर्जिताः ॥ १०० ॥ शक्रध्वजंतथाचापंतनंसुमनस्यच ॥ दिवाशिवापुरोरौतिउलूकवानिशाचरः ॥ १ ॥ निशिनिपत्यकाकुत्स्थेप्रदेशेरोतिवावृषः ॥ अधर्मप्रबलदेशाराजधर्मपराङ्मुखः ॥ २ ॥ अन्योन्यंचजिघांसतिगात्राक्ष्णमथापिवा ॥ गृहेगृहीविनश्येतसपुत्रपशुबांधवाः ॥ ३ ॥ उत्सानंदारदेशेस्यमरणंरष्ट्रविभ्रमम् ॥ राज्यनाशोभवेद्राक्षोमरणवाहनस्यच ॥ ४ ॥ विपरितानिदेशानि क्रमतः संभवंतिह ॥ राहुणाग्रस्तसूर्योऽपिनिशितथाथयदादिवा ॥ ५ ॥ तारकागणवक्षैवराज्ञानिधनकारकम् ॥ सहामात्याविनश्यतिस्वर्गेयचमुज्जयाः ॥ ६ ॥ परचक्रेणपात्यन्तेराजनानात्रसंशयः ॥ छायाब्जंचगगनेहृश्यतेचकदाचन ॥ ७ ॥ दर्शनादेवराज्ञस्तुविनाशःसहराष्ट्रकैः ॥

ज्वलितोद्दश्यतेयत्रपावकस्यसकृज्जलम् ॥ ८ ॥ वज्रेशिरसिगात्रेवाजीवितंतस्यदुर्लभम् ॥ द्वारोपाततथास्तंभेअग्निवाधूममेवा ॥ ९ ॥ पुरुष
 स्यतुतत्रैवगगनेयस्यपश्यति ॥ गगनेऽग्निघातेनशक्तहस्तेनवापुनः ॥ ११० ॥ अब्दस्यभ्यंतरेतस्यमरणंनान्नसंशयः ॥ शिखायावलम
 ध्येतुसधूमःपावकोद्गमः ॥ १११ ॥ दृश्यतेनगरेमध्येतत्रैवादुतदर्शनम् ॥ शवस्यनीयमानस्यउत्थानंवाप्रमादतः ॥ ११२ ॥ स्थापितस्यच
 ल्लिगस्यअन्यत्रागमनंतथा ॥ निर्घातेश्चापिभूकंपोनिवातोल्काप्रदर्शनम् ॥ ११३ ॥ अकलेपुष्पितावृक्षाःफलंचाकालसंभवम् ॥ अनिमित्तानिसर्वा
 णिदूरमागत्यनिर्भरम् ॥ ११४ ॥ अनिमित्तस्यनाशोयःसहिकयकृतस्यच ॥ नराणामासनंचैवगवांवामानुषीगिरम् ॥ ११५ ॥ पक्षमात्रांतरेत
 स्यपुत्रस्यमरणांदिशेत् ॥ अयुतंजुहुयात्तत्राहुमुद्दिश्ययन्ततः ॥ ११६ ॥ शांतिमत्रप्रक्ष्यामिण्यासंपद्यतेशुभम् ॥ दधिमधुघृतान्कंचकु
 र्याद्वर्वाक्षतंतथा ॥ ११७ ॥ कलयुद्धतिमन्त्रेणजुहुयाद्रविासरे ॥ चरुचश्रपयेत्तत्राहुमुद्दिश्यसंश्रयात् ॥ ११८ ॥ होमंकुर्यात्ततोगांचकपिलां
 चपयस्विनर्निम् ॥ अब्रवीत्तिलशङ्खवासायुगमथापिवा ॥ ११९ ॥ श्रद्धयाराहुमुद्दिश्यदद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ दुरितस्यविनाशायतस्यसंप
 द्यतेशुभम् ॥ १२० ॥ दधिमधुघृतक्षीरेणवारुणेनचवारुणे ॥ दृश्यतेचाद्रुतंतेषुविशिष्टदोषदक्षिभिः ॥ १२१ ॥ गृहीतत्रविनश्येतभवेत्सपशुबांधवः ॥
 दृश्यतेतत्रकौचाश्चजंबुकागृध्रवायसाः ॥ १२२ ॥ दारुणंभीषणघोरंनृत्यंतियतिचहसंतिय ॥ मैथुनानिचसर्वेषांयस्यवासोभवेद्यदि ॥ १२३ ॥ मृ
 त्युस्तस्यभवेदशुईश्वरस्यचशासनात् ॥ धूमकेतुर्यदाव्योम्निज्वलत्पावकसन्निभः ॥ १२४ ॥ स्थानात्स्थानांतरंयातिभूसौवापततेभृशम् ॥
 संबधुरस्यतेराजापरचक्रैःसपीडितः ॥ १२५ ॥ दुर्भिक्षंमरणंचैवचिराद्भूभविष्यति ॥ गावोमर्कटकुंभावाविशतेगृहवेदमनि ॥ १२६ ॥ गावश्च
 तस्यनश्यतिदारापत्यधनानिच ॥ अन्यस्यदोषोभवतिगृहेयान्तिप्रमादतः ॥ १२७ ॥ अब्दांतरेभवेन्मृत्युर्विराजहिभविष्यति ॥ शांतिमत्र
 प्रवक्ष्यामियासंपद्यतेशुभम् ॥ १२८ ॥ सप्ताश्वरथसंशुक्तेहमच्छत्रविभूषितम् ॥ विप्रायमंडपंदद्याद्विल्वपत्रमथापिवा ॥ १२९ ॥ ऐद्रेणैवतुमंत्रेणहो
 मःकार्योद्विजातिभिः ॥ अकस्माच्छालालाक्षसवदितोरपलसेरकाः ॥ १३० ॥ गृहमध्येप्रजायतेकेतोरद्रुतदर्शनम् ॥ हंसवाद्रोणकांकवामयूरंवा
 गृहोपरि ॥ १३१ ॥ गृहेतस्यमहोत्पातःकेतोरद्रुतदर्शनम् ॥ शांतिमत्रप्रक्ष्यामिण्यासंपद्यतेशुभम् ॥ १३२ ॥ दधिमधुघृतान्कंचजुहुयादयुतंकुशम् ॥

त्र्यम्बकंचेति मंत्रेण केतवे भिवपेक्षरुम् ॥ ३३ ॥ नीलाधिपुंसवत्संचबहुक्षीरप्रदां तथा ॥ मृत्तिकहिमवासश्चनानलंकारमेव च ॥ दक्षिणांचप्रवक्ष्या-
 मियस्य नस्ति च प्रक्रिया ॥ ३४ ॥ दिवमुद्दिश्य दानेन होमेन चरुणा तथा ॥ दक्षिणस्यादिशि च्छायां यः पश्येदात्मनः स्वयम् ॥ ३५ ॥ स्वच्छायां पादुका-
 स्यैव पश्येत्पञ्चशिराद्रयम् ॥ एवमेवैव्यच्छिन्नशिष्यतिचततोहितम् ॥ शीघ्रनाशमवाप्नोति सप्तहेनात्र संशयः ॥ ३६ ॥ उच्चावचान्प्रवक्ष्या-
 मियथाशास्त्रेण चोदितः ॥ काकमार्जारशूकानां कपोतानां विशेषतः ॥ मैथुनं दृश्यते यत्र तच्च राहोर्महाद्रुतम् ॥ ३७ ॥ शनिमुद्दिश्य जुहुया-
 दयुतं शनिवासरो ॥ पूजयेदकं पुष्पेण शतेन जुहुयाच्चरुम् ॥ ३८ ॥ कृत्वा तत्रैव पश्येत् शनैरुदुतदर्शनम् ॥ अष्टाविंशं च कृत्वा ततः शान्तिर्भवे-
 द्बुधम् ॥ ३९ ॥ भुजः पादस्तथा चक्षुःस्पन्दने मरणं दिशेत् ॥ तनुसोमाद्रुतं वैद्याद्रामदक्षिणतः क्रमात् ॥ ४० ॥ कृष्णपक्षे भवेद्भविपरितिदुर्दि-
 शेत् ॥ अनिष्टसूचकं यस्मात्तस्माच्छान्तिं प्रकल्पयेत् ॥ ४१ ॥ शतार्द्धराविमुद्दिश्य शान्त्यर्थे होममाचरेत् ॥ चरुपाकविधानेन यदैव स्तिलसप्तार्षिषा-
 ॥ ४२ ॥ पुस्तके यज्ञसूत्रं च असत्पात्रैर्वरां तु वा ॥ शक्रवस्त्रप्रदग्धे च सूर्यस्याद्रुतदर्शनम् ॥ ४३ ॥ हयमारं त्रिमध्वत्तं जुहुयादिष्टा सिद्ध्ये ॥ देव-
 पुस्तकरत्नानि माणिकांचनमेव च ॥ ४४ ॥ लोहितस्याद्रुतं विद्यात्सहस्रं च विशोधनम् ॥ देवागरे तथा गोधांशिखिनीप्रविशेत्कचित् ॥ ४५ ॥
 द्रोणकाकोचकश्चैव लूकद्वयमेव च ॥ रक्तकंठः कपोतश्च व्याघ्रएणश्च वादिशेत् ॥ ४६ ॥ यस्य देवगृहं पश्येत्तस्य तस्यायुः तं हुनेत् ॥ न चा-
 न्नगृहैवैकृत्य हसनं यद्दिश्यते ॥ ४७ ॥ संपत्तिमूचकं गेहमरणदुःखदर्शनम् ॥ क्रन्दने हतरज्ये न गजाश्ववाहने क्वचित् ॥ ४८ ॥ सूर्यमु-
 द्दिश्य जुहुयादयुतं सर्वसिद्ध्ये ॥ प्रमादात्कं पनेहानिःस्वधेदेजेति विपद्भवेत् ॥ ४९ ॥ क्षीरस्रावे च रुधिरैः तत्र त्रज्ये महद्भयम् ॥ गोच्छागं वाथ गो-
 मायुर्गृहोपरि प्रनृत्यति ॥ ५० ॥ यदा रौतिदिवा पेद्मं तदा नशो भवेद्भुवम् ॥ श्वजंबूकमथ व्याघ्रो यथाशक्ति च धावति ॥ ५१ ॥ ईशेन म-
 हिषस्तद्वत्तदा देशे च विप्लवः ॥ राहो रद्रुतमुद्दिश्य स हसं जुहुयाच्चरुम् ॥ ५२ ॥ वृक्षाद्रुतं यदा पश्येत्तत्र तस्यां परित्यजेत् ॥ यद्गृहेषु हुतं
 याति देशविप्लवमादिशेत् ॥ ५३ ॥ देशे वानगरेऽप्राग्भारण्यपशुबन्धनम् ॥ सर्पवा विपरीतं च मांसं पिडमथापि वा ॥ ५४ ॥ तद्गृहे म-
 रणं चैव देशविप्लवमादिशेत् ॥ दिवाद्भुतेऽयुतं रात्रौ द्विगुणं च भवेद्भुवम् ॥ ५५ ॥ द्विगुणं चापि संध्याया मर्धरात्रौ च तु गुणम् ॥ अकाले पुत्र

मरणमकाले गृहिणीमृतिः ॥ ५६ ॥ सौराद्रुतं विजानीयादशुभे वा विशोधनम् ॥ एकैकस्यायुतं यत्र कुर्यात्तत्रैव होमयेत् ॥ ५७ ॥
 सांगोपाङ्गेन सहितमष्टावष्टौ हुतं च वा ॥ अधिप्रत्ययि संहितं गृहपक्षेऽपि सत्तमाः ॥ ५८ ॥ तन्मानेन ह्युते विप्राः कुर्यात्तत्रैव भूषणम् ॥ एकैकस्या
 हुतं विप्रा अष्टावष्टौ हुतं च वा ॥ ५९ ॥ अधिप्रत्ययि देवानां यथा अन्यथा द्वाद्भेदे देवताः ॥ मानांतं च ददेत्पूर्णां दत्त्वा पूर्णानहोमयेत् ॥ १६० ॥
 वक्ष्ये ग्रहमखेमानयेन मानेन सिद्धयति ॥ अमानकरणे दोषस्तस्मान्मानं नहापयेत् ॥ ६१ ॥ पङ्क्तिचत्वारिंशदाद्ये चतुर्धा विभजेन्नरः ॥
 अनिष्टाय ततो दद्याच्चरुहोमं विभागशः ॥ ६२ ॥ अधिप्रत्ययि देवानामष्टावष्टौ दाहृतम् ॥ त्र्यंबकादिषु मंत्रेषु होमत्रयमुदाहृतम् ॥ ६३ ॥ धनं जये
 तथा दद्याच्चरुहोमं विभागतः ॥ आदित्याष्टावष्टावधिकं कल्पयेत्सुधीः ॥ ६४ ॥ शतहोमे तु सर्वत्र दशगंगं कल्पयेन्नरः ॥ अनिष्टाय युगां
 गंतुं ग्रहेभ्यो द्वांगनाय च ॥ ६५ ॥ अधिप्रत्ययि देवानां तथैवांगं कल्पयेत् ॥ द्रौतुदद्यात्त्र्यंबकाय तथार्धं नजयाय च ॥ ६६ ॥ तत्र होमो नायकाय
 सर्वत्रैव विचक्षणः ॥ सहस्रैश्चैव विंशतिं अनिष्टाय दशं शकम् ॥ ६७ ॥ पंचांशेन ग्रहाणां च पंचांशेन यवानपि ॥ तत्रानिष्टे पंचशतं तस्यार्धं
 ग्रहवागयतः ॥ ६८ ॥ एकत्रिंशद्भवेन्मानम् ३१ अन्येषां तु चतुर्दश १४ ॥ ग्रहाधिकं होमयुगंतत्र भागे प्रकल्पयेत् ॥ ६९ ॥ अथा
 तये च तिथ्यंगं पंचांगं यस्य चाद्रुतम् ॥ ग्रहेभ्यश्चैव पंचांगं तत्र वांगं परानपि ॥ ७० ॥ एकैकांगे भवेन्मानं षट्शतं षष्टिरेव च ॥ अधिकं च
 भवेत्पाष्टिर्दशमं भागशेषतः ६६१० ॥ ७१ ॥ अनिष्टांशे त्रिसहस्रं त्रिशतं त्रिशकं तथा ॥ चतुःशतं ग्रहाणां च तथा सप्तशताधिकम् ॥ ७२ ॥
 उपग्रहेभ्यो दद्याच्च पंचाशीत्यधिकं शतम् १८५ ॥ तिथ्यंगभागः शेषेण ग्रहे सप्तशताधिकम् ॥ ७३ ॥ एकैकं तु ग्रहस्यैव मादित्याय युगं भ
 वेत् ॥ ग्रहांगे यत्स्थितं भांगं युगलं भागशेषतः ॥ ७४ ॥ त्र्यंबकाय च तद्दद्यात्तथा धनं जयाय च ॥ शान्तिकेऽपौष्टिकाभ्यं च यदीच्छेत्सुखमा
 त्मनः ॥ ७५ ॥ ग्रहाणां चायुतं होमं त्र्यहसाध्यैः धानं यत्पुरैवोदरि तं द्विजाः ॥ ७६ ॥ इदानीं प्रक्रमेणैव यो भागः स निगद्यते ॥
 पूर्वस्मिन् दिवसे निष्टे सहस्रं त्रिशतोत्तरम् १३० ॥ इतरेषां ग्रहाणां च प्रत्येकं तु शतं शतम् १०० ॥ ७७ ॥ अधिप्रत्ययि देवानां पंचाशद्दोम उच्यते ॥
 प्रथमे हि प्रदद्याच्च मिलित्वा त्रिसहस्रकम् ३००० ॥ द्वितीयादि वसेनि त्रिसहस्रमुदाहृतम् २००० ॥ ७८ ॥ प्रतिग्रहेभ्यस्त्रिंशतं दद्यादष्टशताधि

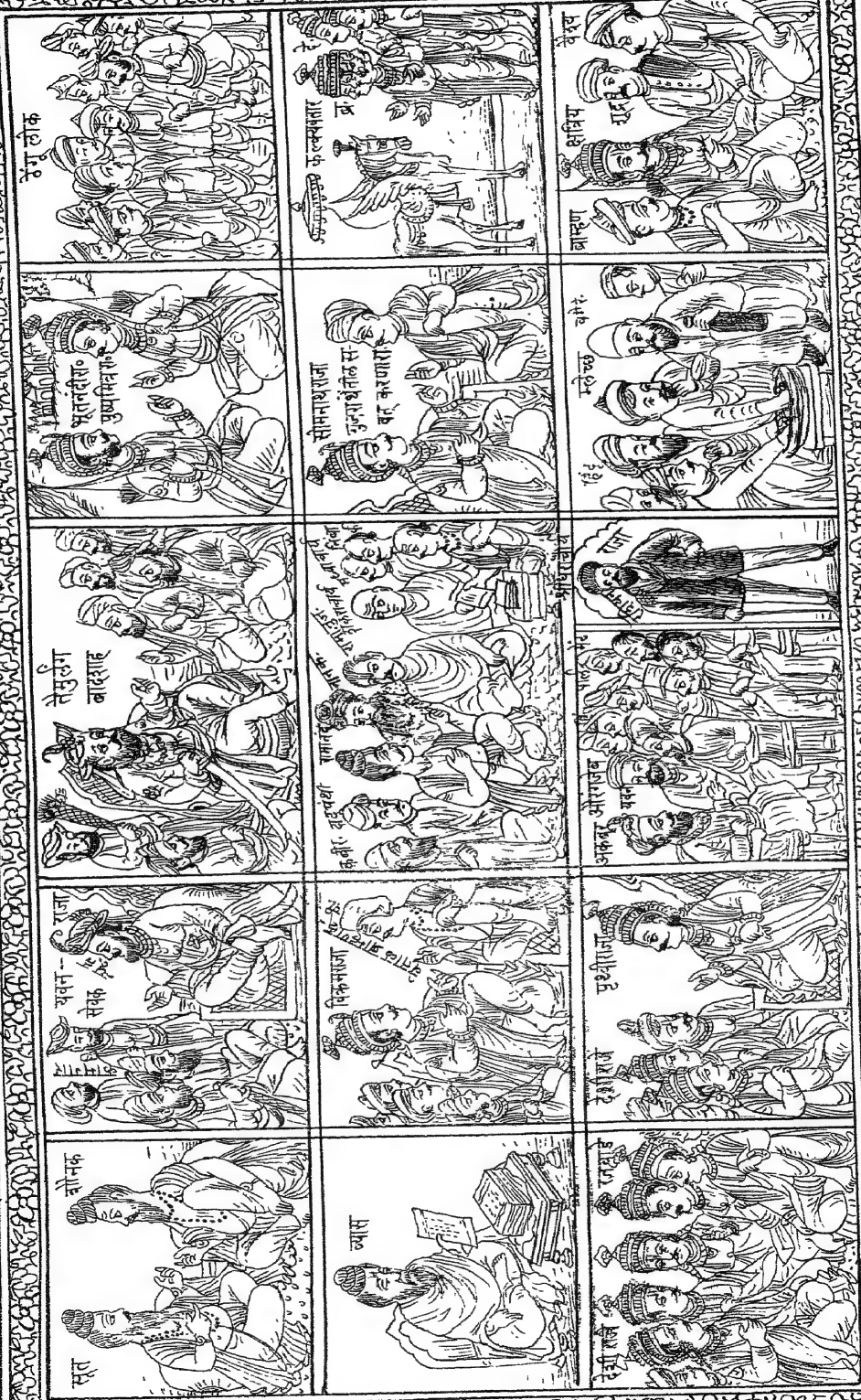
कम् १०८॥ उपग्रहेभ्यो दद्याच्च षोडशभ्यो यथाक्रमम् ॥ ७९॥ एकाशीतिं ददौ यत्ना दशीतिं चात्ययोर्द्वयोः ॥ १८०॥ एवं द्वितीयं दिवसो मीलेत्वा षट्सहस्रकम् ६०००॥ अनिष्टाया त्रिंशत्तु तृतीयं दिवसे मतम् ॥ ८१॥ तं प्रत्येकं ग्रहाणां च द्वाचत्वारिंशदुच्यते ॥ ८२॥ अधिप्रत्यधिदेवानां प्रत्येकं पंचत्रिंशकम् ॥ ८२॥ तृतीयं दिवसे दद्यान्मिलित्वैकसहस्रकम् १०००॥ आदित्याय युगं दद्यादेकं तु त्र्यंबकाय च ॥ ८३॥ धनं जयाय हौमैकमेकं चायुतमुच्यते ॥ तदर्थं कं ग्रहेभ्यश्च इतरैर्भ्यस्तदर्थकम् ॥ ८४॥ ग्रहाणां त्रिसहस्रं तु पंचानां च सहस्रकम् १२००॥ त्रिसहस्रं भागशेषमादित्याय सहस्रकम् ॥ ८५॥ त्र्यंबकाय तथा दद्यात्तथा धनं जयाय च ६०००॥ ८६॥ षट्पादाधिकं षट्पदकसहस्रपरि संख्यया ॥ नवश्लोकशतोद्भूतं संपूर्णं स्याद्भविष्यकम् ॥ १८७॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागविंशोऽध्यायः ॥ २०॥ इति तृतीयभागः समाप्तः ॥ इति मध्यमपर्व समाप्तम् ॥ ४३॥ श्रीविष्णु देवश्वरार्पणमस्तु ॥ शुभमस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ॥ ॥

इदं भविष्यमहापुराणान्तर्गतं द्वितीयं मध्यमपर्वं खेमराजश्रीकृष्णदास इत्यनेन मुम्बय्यां

स्वकीये “श्रीवैकटेश्वर” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । संवत् १९५३,

शके १८१८, सन् १८९६.

॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे द्वितीयं मध्यमपर्व समाप्तम् ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरैश्चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥
 भविष्याख्ये महाकले ब्रह्मायुषि परार्द्धके ॥ प्रथमेऽद्वेन्द्विहृतौ त्रये प्राप्ते वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १ ॥ अष्टाविंशे सत्ययुगे केराजानोऽभवन्मुने ॥ ते
 चारं राज्यस्य वर्षाणितन्मेवदविचक्षण ॥ २ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ कलपाख्ये श्वेतवाराहे ब्रह्माब्दस्य दिनत्रये ॥ प्राप्ते सप्तसुहृते च मनुर्वै
 स्वतोऽभवत् ॥ ३ ॥ सतस्वसारधूती रितपो दिव्यं शतं समाः ॥ तच्छिक्कतोऽभवत् पुत्रद्वयः स महर्षिपतिः ॥ ४ ॥ ब्रह्मणो वरदानेन दिव्यं
 यानं स्वमाप्तावान् ॥ नारायणं पूजयित्वा हरौ राज्यं निवेद्य च ॥ ५ ॥ षट्त्रिंशच्च सहस्राणामब्दं राज्यं तदा करोत् ॥ तस्माज्जातो विकुक्षिश्च
 शतहीनं तदद्दकम् ॥ ६ ॥ राज्यं कृत्वा दिव्या तस्तस्माज्जातो रिपुंजयः ॥ शतहीनं कृतं राज्यं तत्ककुत्स्थसुतः स्मृतः ॥ ७ ॥ शतहीनं
 कृतं राज्यं ततोऽनेनां स आत्मजः ॥ शतहीनं कृतं राज्यं तस्माज्जातो नृपः पृथुः ॥ ८ ॥ शतहीनं कृतं राज्यं तत्तत्ककुत्स्थश्च शतसुतः ॥ शतहीनं कृतं
 राज्यं तस्मादाद्रौ नृपोऽभवत् ॥ ९ ॥ शतहीनं कृतं राज्यं भद्राश्च तत्सुतोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतं राज्यं युवनाश्च तत्सुतः ॥ १० ॥ शतही
 नं कृतं राज्यं श्रवस्थश्च तत्सुतोऽभवत् ॥ सत्यपादश्च संजातः प्रथमो भारतेऽन्तरे ॥ ११ ॥ उदयादस्तपर्यंतं तैर्नृपैर्भूमि मंडलम् ॥ भुक्तं नीतिपरैर्दे
 वैः श्रवस्थेन भूतले ॥ शतहीनं कृतं राज्यं बृहदश्वस्ततोऽभवत् ॥ १२ ॥ शतहीनं कृतं राज्यं तस्मात्कुवलयः श्वकः ॥ शतहीनं कृतं राज्यं दंडाश्च तत्सु
 तोऽभवत् ॥ १३ ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्सस्मात्पुत्रो निकुंभकः ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्संकटाश्च तत्सुतः ॥ १४ ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्सस्मा
 ज्जातः प्रसेनजित् ॥ सहस्रहीनं राज्यं तद्रवणाश्च तत्सुतः ॥ १५ ॥ सहस्रहीनं राज्यं तन्माधा तत्सुतोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतं राज्यं पुरुकु
 तस्तत्सुतः ॥ १६ ॥ शतहीनं कृतं राज्यं त्रिशदश्वस्तत्सुतः ॥ रथे यस्य स्मृता बाहावाजिनश्चिंशतावराः ॥ १७ ॥ अनारण्यस्ततो जातो
 ह्यष्टाविंशत्सहस्रकम् ॥ राज्यं द्वितीयचरणे स्मृतं सत्ययुगस्य वै ॥ १८ ॥ पृषदश्वस्ततो जातो राज्यं षष्ठसहस्रकम् ॥ तदब्दं भूतले कृत्वा पितृ
 लोकमुपायौ ॥ १९ ॥ हर्यश्च तत्सुतः जातो विष्णुभक्तकुले नृपः ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्सुतो वसुमान् स्मृतः ॥ २० ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्रि
 धन्वा तनयस्ततः ॥ सहस्रहीनं राज्यं तेन राज्ञा च सत्कृतम् ॥ २१ ॥ सत्यपादस्स मातोऽयं द्वितीयो भारतेऽन्तरे ॥ त्रिधन्वनश्च नृपते स्त्रपारण्य

स्तुवैमुतः॥२२॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्कृत्वा स्वर्गमुपाययौ ॥ तस्माज्जातस्त्रिशंशुश्च राज्यं वर्षसहस्रकम् ॥२३॥ पद्मनाहीनं जातं हरिश्चंद्रस्तु
तस्तुतः॥ राज्यं त्रिशंशं चरोहितीनामतस्तुतः॥ २४॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं हरितस्तनयोऽभवत्॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं चंचुभूपश्च तस्तुतः
॥२५॥ पितुस्तुल्यं हरिराज्यं तद्विजयनामतस्तुतः॥ पितुस्तुल्यं हरिराज्यं तदुरुकस्तनयस्ततः॥२६॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं सगरस्तनयोऽभवत्
भूपाश्च बहुसेनान्तवैष्णवाः परिकीर्तिताः॥२७॥ राज्यमानं कृतं संम्यग्भूषणं स्वतादिभिः॥ माणिस्वर्णसमृद्धिश्च बह्वं बहुदुग्धकम्॥२८॥ पूर्णो
धर्मस्तदाभूम्यामुने सत्यगुणस्य वै ॥ तृतीयचरणे मध्ये सगरो नाम भूपतिः॥२९॥ शिवभक्तः सदाचारस्तत्पुत्राः सागराः स्मृताः॥ त्रिशंशसहस्रवर्षे
तद्राज्यं वै मुनिभिः स्मृतम्॥३०॥ नष्टेषु सागरेष्वेव मसमञ्जस आत्मजः॥ शतहीनं कृतराज्यं मंशुर्मांस्तस्तुतोऽभवत्॥३१॥ शतहीनं कृतराज्यं दि
लीपस्तस्तुतोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतराज्यं तस्माज्जातो भगीरथः॥३२॥ शतहीनं कृतराज्यं श्रुतसेनस्ततोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतराज्यं ना
भागस्तनयस्ततः॥३३॥ शतहीनं कृतराज्यं मम्बरीषस्ततोऽभवत् ॥ शैवाः षट्श्रुतसेनान्तानां भागवैष्णवो नृपः॥३४॥ सत्यपादः समाप्तो
ऽथ तृतीयो भारतेऽस्तरे ॥ अंबरीषेण भूपेन शतहीनं कृतं पदम् ॥३५॥ चतुर्थे चरणे तस्य चाष्टादशसहस्रकम् ॥ अब्दं राज्यं शुभं ज्ञातं कर्मभूम्यां
च भारते ॥३६॥ एकोनत्रिंशद्वर्षाणि राज्यं तं विंशतानि च ॥ शतहीनं कृतराज्यं सिंधुद्वीपेऽम्बरीषजः॥३७॥ शतहीनं कृतराज्यं मथुरा
स्ततोऽभवत्॥ शतहीनं कृतराज्यं मृतुपर्णस्तुतस्तुतः॥३८॥ शतहीनं कृतराज्यं सर्वकामो नृपस्ततः॥ शतहीनं कृतराज्यं नृपः कल्मषपावनः॥३९॥
शतहीनं कृतराज्यं सुदासस्तनयोऽभवत्॥ तस्मादशमकश्चैव मदयन्त्यावसिष्ठजः॥४०॥ शतहीनं कृतराज्यं हरिवर्मा ततोऽभवत् ॥ सप्तभूपाः सुदा
सान्तवैष्णवाः परिकीर्तिताः॥४१॥ गुरुशापात्तुसौदोसो राज्याङ्गुरवेऽपयत् ॥ गोकर्णेलिगभक्तश्च शत्रैः समयज्यते ॥४२॥ हरिवर्मा श
मकजवैश्यवत्साधुपूजकः॥ ऊर्नत्रिशंशसहस्राणितथा सप्तशतानि वै ॥४३॥ हरिवर्माऽकरोद्राज्यं तस्माद्दशरथोऽभवत्॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं
तस्मादिलीवियस्तुतः॥४४॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं भूपो विविधा सस्ततः ॥ राज्यं दशसहस्रं तन्नि यज्ञः प्राकृतो नृपः॥४५॥ तदधर्मप्रतापेन ह्य
नवृष्टिस्तदाभवत् ॥ शतवर्षमना वृष्टिस्तसर्वराज्यं व्यनशायत् ॥४६॥ यज्ञं कृत्वा वसिष्ठस्तुराज्ञी विचनतत्परः॥ यज्ञात्सद्वांगउत्पन्नः खड्गो

गंशस्त्रमुद्रहन्॥४७॥ इन्द्रसाहाय्यमगमद्राज्यं त्रिशतसहस्रकम् ॥ कृत्वा तत्र वरं लब्ध्वा देवेभ्यो मुक्तिं गतः॥४८॥ खड्गां दीर्घबाहुश्च राज्यं वि-
 श्रुत्सहस्रकम् ॥ तस्मात्सुदर्शनो जातो दीवीपूजनतत्परः ॥ ४९ ॥ वैष्णवादाशरथ्यं तान्त्रयौ विख्यातसद्गलाः ॥ खड्गांगो दीर्घबाहुश्चैष्ण-
 वौपरिकीर्तितौ ॥ ५० ॥ सुदर्शनो महाप्राज्ञः काशीराजसुतानृपः ॥ उद्राह्यभूपती जित्वा देवीं सैव प्रसादतः ॥ ५१ ॥ राज्यं भरतखंडान्तम-
 दधद्धर्मतेनृपः ॥ वर्षपंचसहस्राणि राज्यं चक्रे समुपतिः ॥ ५२ ॥ स्वप्रमथ्येव चः प्रोक्तं महाकाल्या नृपायै ॥ वत्सत्वं प्रिययासाद्धैवसिद्धिं प्रादिभि-
 रन्वितः॥५३॥ हिमालयं गिरिप्राप्य वासं कुरु महामते ॥ महावायुप्रभावेन क्षयो भरतखंडकः ॥ ५४ ॥ रत्नाकरः पश्चिमोऽब्धिस्तस्य द्वीपाः क्षयंगताः ॥
 महोदधिः पूर्वतोऽब्धिस्तस्य द्वीपाः क्षयंगताः ॥ ५५ ॥ वाडवोऽब्धिदक्षिणे च तस्य द्वीपाः क्षयंगताः ॥ हिमाब्धिः कूर्तरैः तस्य सगरैः खनिता हि सः ॥ ५६ ॥
 ये द्वीपास्तु सुविख्यातास्तेऽपि सर्वे लयंगताः ॥ भारते वर्षे एवास्मै वत्सरे समेऽहनि ॥ ५७ ॥ सर्जिवः प्रलयं यास्ये तस्मात्त्वं जीवितो भव ॥ तथेति
 मन्वा स नृपः गर्वतैव हिमालयम् ॥ ५८ ॥ प्राप्तवान्मुख्यभूपैश्च मुख्यैर्वैद्यूजैः सह ॥ पंचवर्षं प्रमाणेन वायुस्तेजः क्रमाज्जलम् ॥ ५९ ॥ शर्कराचमहो-
 प्राप्तास्ततो जीवाः क्षयंगताः ॥ पंचवर्षं मिते काले जलं जातावमुधरा ॥ ६० ॥ शान्तो भूत्वा पुनर्वायुर्जलं सर्वमशोषयत् ॥ दशवर्षां तरेभूमिः स्थली
 भूत्वा प्रहृश्यते ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थे गखंडापरपार्थ्ये कृतयुगभूपाख्यानं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ वैशाखशुक्लपक्षे तु तृतीया गुरुवासरे ॥ सुदर्शनो जनैः साद्धर्मोऽध्यामगमत्पुनः ॥ १ ॥ मायादेवी प्रभावेन पुरं सर्वमनोहरम् ॥
 महावृद्धियुतं प्राप्तं बह्वन्नं सर्वरत्नकम् ॥ २ ॥ दशवर्षं सहस्राणि राज्यं कृत्वा सुदर्शनः ॥ प्राप्तवाञ्छां श्वतं लोकां दिलीपस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ३ ॥
 नं दिनविरदानेन तत्पुत्रोर्युत्तमः ॥ दशवर्षं सहस्राणि दिलीपो राज्यसत्कृतः ॥ ४ ॥ राज्यं कृतं च घृणा दिलीपान्ते पितुस्समम् ॥ रघुवंश-
 स्ततः ख्यातस्त्रेतायां भृगुनंदन ॥ ५ ॥ विप्रस्य वरदानेन तत्पुत्रोऽज इति स्मृतः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्माद्दशरथोऽभवत् ॥ ६ ॥
 पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्माद्रामो हरिः स्वयम् ॥ एकादशसहस्राणि रामराज्यं प्रकीर्तितम् ॥ ७ ॥ तस्य पुत्रः कुशो नाम राज्यं दशसहस्रकम् ॥
 अतिथिर्नाम तत्पुत्रः कृतं राज्यं पितुः समम् ॥ ८ ॥ निबंधो नाम तत्पुत्रः कृतं राज्यं पितुस्समम् ॥ तस्माज्जातो नलो नाम त्रेतायां शक्तिपूजकः ॥ ९ ॥

पितुस्तुल्यंकृतराज्यं तस्मान्नाभः सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं पुण्डरीकः सुतोऽभवत् ॥ १० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं क्षेमधन्वा तु तत्सु-
 तः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं द्वायको नाम तत्सुतः ॥ ११ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं तस्माज्जातो ह्यहीनजः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं कुरुर्नाम सुत-
 स्ततः ॥ १२ ॥ कुरुक्षेत्रं कृतेन त्रेतायां शतयोजनम् ॥ त्रेतापादस्स मातोऽयं प्रथमो भारतेऽन्तरे ॥ १३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं पारियात्रः
 सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं दलपालः सुतस्ततः ॥ १४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं छद्मकारितु तत्सुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं तस्मा-
 दुक्थः सुतोऽभवत् ॥ १५ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं वज्रनाभिस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं शंखनाभिस्ततोऽभवत् ॥ १६ ॥ पितुस्तुल्यं-
 कृतराज्यं व्युत्थिताभिस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं विश्वपालस्ततोऽभवत् ॥ १७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं स्वर्णनाभिस्तु तत्सुतः ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यं पुष्पसेनस्तु तत्सुतः ॥ १८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं ध्रुवसेधितु तत्सुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं मपवर्मा तु तत्सुतः ॥ १९ ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यं शीघ्रगता तु तत्सुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं मरुपालस्तु तत्सुतः ॥ २० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं प्रसूवश्च तत्सुतः ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुसंधिस्तनयोऽभवत् ॥ २१ ॥ त्रेतापादस्स मातोऽयं प्रथमो भारतेऽन्तरे ॥ उदयादुदयाव द्राज्ञा तत्र सुसंधि-
 ना ॥ २२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं मार्गवेस्तनयस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं महाऽश्वस्तनयोऽभवत् ॥ २३ ॥ पितुस्तुल्यं-
 कृतराज्यं बृहद्बालः सुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं बृहद्देशान एव तत् ॥ २४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं मुरुक्षेपस्ततोऽभवत् ॥ पि-
 तुस्तुल्यंकृतराज्यं वत्सपालस्तु तत्सुतः ॥ २५ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं वत्सव्यूहस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं प्रतिव्योमा ततो नृपः ॥
 २६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुतो देवकरस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सहेवस्ततोऽभवत् ॥ २७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं बृहद्दश-
 स्ततो नृपः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं भानुरत्नस्ततोऽभवत् ॥ २८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुप्रतीकस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं मरु-
 देवस्तु ततः ॥ २९ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुनक्षत्रस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुतः केशीनस्ततः ॥ ३० ॥ पितुस्तुल्यंकृ-
 तराज्यं मन्तरिक्षस्ततो नृपः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुवर्णो गो नृपोऽभवत् ॥ ३१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं तस्य पुत्रो ह्यभि त्रजित् ॥ पितुस्तुल्यं

कृतराज्यं बृहद्राजस्ततोऽभवत् ॥ ३२ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं धर्मराजस्ततो नृपः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं तस्माज्जातः कृतः अयः ॥ ३३ ॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यं तस्माज्जातोरणजयः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं संजयस्तत्सुतः स्मृतः ॥ ३४ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं तत्पुत्रः
 शाक्यवर्धनः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं क्रोधदानस्तुतस्तुतः ॥ ३५ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं तस्मादतुल्यविक्रमः ॥ पितुस्तुल्यं
 कृतराज्यं तस्माज्जातः प्रसेनजित् ॥ ३६ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं तत्पुत्रः शूद्रकः स्मृतः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं तस्मात्सुतोऽभवत् ॥ ३७ ॥
 पितुरर्द्धकृतराज्यं संवैतुरघुवंशजाः ॥ पंचषष्टिमिताभूपादेवी पूजनतत्पराः ॥ ३८ ॥ हिंसायज्ञपराः सर्वैस्वर्गलोकमिति गताः ॥ बुद्धा जा
 ताश्च ये पुत्रास्ते सर्वे वर्णसंकराः ॥ ३९ ॥ त्रेतातृतीयचरणप्रारंभेन वतांगताः ॥ इंद्रेण प्रेषितो भूमौ चंद्रमारोहिणिपतिः ॥ ४० ॥ प्रया
 गनगरेऽस्य भूमिराज्यमचीकरत् ॥ विष्णुभक्तश्चंद्रमाश्च शिवपूजनतत्परः ॥ ४१ ॥ मायादेवी प्रसन्ना रथे शतं यज्ञमचीकरत् ॥ अष्टादशस
 हस्राणि राज्यं कृत्वा दिवंगतः ॥ ४२ ॥ तस्य पुत्रो बुधो नाम मेरुदेवस्य वै सुतः ॥ इलामुद्रा ह्यधर्मेण तस्माज्जातः पुरुरवाः ॥ ४३ ॥ चतुर्दशस
 हस्राणि भूमिराज्यमचीकरत् ॥ अवर्जो सोऽपि स्ववैश्यां समयै नैव भोग्यवान् ॥ ४४ ॥ आयुर्नाम सुतो जातो धर्मात्मा विष्णुतत्परः ॥ षट्
 त्रिंशच्च स हस्राणि राज्यं कृत्वा पुरुरवाः ॥ ४५ ॥ गंधर्वलोकं स म्प्राप्य मोदतो दिवि देवतः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमायुषो न ह्युपस्मृतः ॥
 ४६ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं ततः शक्रत्वमागतः ॥ त्रिलोकं स्ववशं केषु भेकसहस्रकम् ॥ ४७ ॥ मुनेर्दुर्वाससः शापाच्छ्रयो
 ऽजगरतांगतः ॥ पंचपुत्राय यत्ते अत्र यो म्लेच्छत्वमागताः ॥ ४८ ॥ द्वौ तथार्थं त्वमापन्नौ यदुज्यैष्ठ्यः पुरुलुधुः ॥ तपो बलप्रभवेन रा
 ज्यं लक्षान्दसंमितम् ॥ ४९ ॥ कृत्वा विष्णुप्रसादेन ततो वैकुण्ठमागतः ॥ यदोः पुत्रः स्मृतः क्रोष्टारज्यं षष्टिसहस्रकम् ॥ ५० ॥
 वृजिनग्रस्तुतस्तस्माद्राज्यं विंशत्सहस्रकम् ॥ तस्मात्स्वाहार्चनः पुत्रः कृतराज्यं पितुस्समम् ॥ ५१ ॥ तस्माच्चित्रथः पुत्रः कृतरा
 ज्यं पितुस्समम् ॥ अरविं दस्मृतस्तस्मात्कृतराज्यं पितुः समम् ॥ ५२ ॥ अथ श्वास्तो जातस्ते जस्वी विष्णुतत्परः ॥ पितुरर्द्धकृतराज्यं तत्पुत्र
 स्तामसः स्मृतः ॥ ५३ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं तस्मादुशनसः स्मृतः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं शीतं शुक्रमुपोऽभवत् ॥ ५४ ॥ पितुस्तुल्यं

कृतराज्यं कमलांशुस्ततोऽभवत् ॥ ५५ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं पारावतस्तुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं जामघस्तत्सुतोऽभवत् ॥
 ॥ ५६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं विदर्भस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं काथोनामस्तुतस्ततः ॥ ५७ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं कुं
 तीभोजस्तुतस्तुतः ॥ पुरुदंस्तुतापुत्रः पातालवृषपर्वणः ॥ ५८ ॥ उपित्वानगरेतस्मिन्मायाओषस्ततोऽभवत् ॥ प्रयागस्य प्रतिष्ठाने
 पुरेराज्यमथाकरोत् ॥ ५९ ॥ दशवर्षे सहस्राणि राज्यं कृत्वा दिवंगतः ॥ देवीभक्तः स नृपतिस्तत्पुत्रो जनमेजयः ॥ ६० ॥ पितुस्तुल्यं कृतं
 राज्यं प्रचिन्वास्तत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं प्रवीरस्तनयोऽभवत् ॥ ६१ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं भेनस्यस्तनयोऽभवत् ॥ पितु
 स्तुल्यं कृतराज्यं भवदस्तत्सुतस्तस्मृतः ॥ ६२ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं द्युमन्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं पुत्रो बाहुगरः स्मृतः ॥ ६३ ॥
 पितुस्तुल्यं कृतराज्यं संयातिस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं धनयातिस्ततोऽभवत् ॥ ६४ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं मैद्राश्स्तनयो
 ऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं तस्माद्रतिनरः सुतः ॥ ६५ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं तत्पुत्रः सुतपाः स्मृतः ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं संवरण
 स्तनयस्ततः ॥ ६६ ॥ हिमालयगिरौ प्राप्ते तपः कर्तुमनोदधत् ॥ शतवर्षतः सूर्यस्तपं तौ नामकन्यकाम् ॥ ६७ ॥ संवर्णयददौ तुष्टोरावि
 लेकं नृपेति ॥ ततो मायाप्रभावेन युगं प्रलयमागतम् ॥ ६८ ॥ चत्वारः सागरा वृद्धाभारतक्षयतांगतम् ॥ द्विवर्षे सागरेभूमिरुषित्वाभू
 धैरस्सह ॥ ६९ ॥ महावायुप्रभावेन सागराः शुष्कतांगताः ॥ अगस्त्ये ते जसाभूमिः स्थली भूत्वा प्रदृश्यते ॥ ७० ॥ पंचवर्षांतरेभूमिर्विशुद्ध
 वादि संयुता ॥ सूर्याज्ञया च सर्वं स्तपतामुनिना सह ॥ ७१ ॥ वासिष्ठेन त्रिवर्णैश्च मुख्यैः सार्द्धं समागतः ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्यमेहापुराणे प्रतिमर्ग
 पर्वणि चतुर्गुणखंडापरपरायैत्रेतायुगभूपाख्यानं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७३ ॥ शौनक उवाच ॥ सर्वंश्च महोपालः कस्मिन्का
 ले समागतः ॥ लोमहर्षणे मे ब्रूहि द्वापरस्य नृपांस्तथा ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ भाद्रस्य कृष्णपक्षे त्रयोदश्यां भृगोदिने ॥ संवर्णो मुनिभिः
 सार्द्धं प्रातिष्ठाने समागतः ॥ २ ॥ प्रातिष्ठानं कृतरस्य पंचयोजनमायतम् ॥ अर्द्धक्रोशोन्नतं हर्म्यरचितं विश्वकर्मण ॥ ३ ॥ बुद्धिर्व
 क्रोसेनस्य सत्स्यायाभूपतिः कृतः ॥ यदुवंशोऽस्वतश्च मधुराभूपतिः कृतः ॥ ४ ॥ म्लेच्छवंशोऽश्मश्रुपालो मरुदेशस्य भूपतिः ॥ क्रमे

णवद्विताभूपाः प्रजाभिः साहिताभुवि ॥ ६ ॥ दशवर्षसहस्राणि सवर्णाभूपतिः स्मृतः ॥ तस्यात्मजो यमचैज्ञः कृतराज्यं पितुस्समम् ॥ ६ ॥
तस्य पुत्रः मूरिजापी पितुरर्द्धचराज्यकृत् ॥ सूर्ययज्ञस्तस्य पुत्रः सौर्ययज्ञपरायणः ॥ ७ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादातिथ्यवर्धनः ॥ अत
हीनंकृतराज्यं द्वाद्वात्मा तु त्सुतः ॥ ८ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माज्जातो दिवाकरः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माज्जातः प्रभाकरः ॥ ९ ॥
अतहीनंकृतराज्यं भास्वदात्मा च तत्सुतः ॥ अतहीनंकृतराज्यं विवस्वज्ज्ञस्तदात्मजः ॥ १० ॥ अतहीनंकृतराज्यंहरिदश्चाचनेस्ततः ॥
अतहीनंकृतराज्यंतस्मादैकतनः सुतः ॥ ११ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादौष्मान्मुतः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मान्मार्तदेवत्सलः ॥
॥ १२ ॥ अतहीनंकृतराज्यमिहिरार्थस्तुतस्तुतः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादरुणपेषणः ॥ १३ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माद्दिव्यम
णिवत्सलः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मात्तरणियज्ञकः ॥ १४ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मान्मैत्रेष्ठिवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यंचित्रभातु
र्जकस्ततः ॥ १५ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माद्वैरोचनः स्मृतः ॥ अतहीनंकृतराज्यंहंसयायी तु तत्सुतः ॥ १६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं
तस्माद्विदप्रवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मात्सावित्र उच्यते ॥ १७ ॥ अतहीनंकृतराज्यंधर्मपालस्ततोऽभवत् ॥ अतहीनंकृतराज्यं
मलेच्छहन्ता सुतः स्मृतः ॥ १८ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादानंदवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यंधर्मपालस्ततः ॥ १९ ॥ अतहीनंकृते
राज्यंब्रह्मभक्तस्तुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्ब्रह्मेष्टिवर्धनः ॥ २० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्मादात्मप्रपूजकः ॥
पितुस्तुल्यंकृतराज्यंपरमेष्ठी सुतस्ततः ॥ २१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्वैरण्यवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यं धातृयाजी तु तत्सु
तः ॥ २२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतद्विधातृ प्रपूजकः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्बहुहिणः क्रतुः ॥ २३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं
तस्माद्भैरंव उच्यते ॥ अतहीनंकृतराज्यंतपुत्रः कमलासनः ॥ २४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंसमवतर्तुतस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यं
कृतराज्यं श्राद्धदेवस्तुतस्तुतः ॥ २५ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्भैरववर्धनः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सोमदत्तस्तुतस्तुतः ॥
॥ २६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंसौमदत्तिस्तदात्मजः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्भैरववर्धनः ॥ २७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यमवतंस

सुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं तं सस्तनयस्ततः ॥ २८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं परांतं सस्तदात्मजः ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं म
 यंतं सस्ततोऽभवत् ॥ २९ ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं समातं सस्तनुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं मनुतं सस्तदात्मजः ॥ ३० ॥
 पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं मधिंतं सस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं मभितं सस्तदात्मजः ॥ ३१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं समुतं सस्ततोऽभवत्
 ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं तं सोनामसुतोऽभवत् ॥ ३२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं दुष्यंतं सस्तनयस्ततः ॥ शकुंतलायां तस्माच्च भारतीनामभू पतिः
 ॥ ३३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं दुष्यंतः स्वर्गांतगतः ॥ भरतोनाम तत्पुत्रो देवपूजनतत्परः ॥ ३४ ॥ महायया प्रभावेन षट्त्रिंशद्वर्षजीवन
 म् ॥ षट्त्रिंशद्वर्षसहस्राणि नृपायुर्वीक्षंतं तथा ॥ ३५ ॥ तस्य नाम्ना स्मृतं श्वंडो भारतीनामभिश्चुतः ॥ तेन भूमेर्विभागश्च कृतं राज्यं पृथक्चिरम्
 ॥ ३६ ॥ दिव्यवर्षशतं राज्यं तस्माज्जातो महाबलः ॥ दिव्यवर्षशतं राज्यं भरद्वाजस्ततोऽभवत् ॥ ३७ ॥ दिव्यवर्षशतं राज्यं तस्माद्भवनम
 न्युमात् ॥ अष्टादशसहस्राणि समा राज्यं प्रकीर्तितम् ॥ ३८ ॥ बृहत्क्षेत्रस्ततोऽप्यासीत् पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ सुहोत्रस्तनयस्तस्य पितुस्तुल्यं
 कृतं पदम् ॥ ३९ ॥ वीतिहोत्रस्तस्य सुतो राज्यं दशसहस्रकम् ॥ यज्ञहोत्रस्ततोऽप्यासीत् पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ ४० ॥ शक्रहोत्रस्ततो जा
 तः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ प्रसन्नो भगवानिन्द्रस्तं नृपं स्वर्गमाप्तवान् ॥ ४१ ॥ तदा योऽप्यापतिः श्रीमान् यतोऽप्रेमहाबलः ॥ भारतं वर्षमदधद्वर्षदश
 सहस्रकम् ॥ ४२ ॥ मंडलीकस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ विजयेन्द्रस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ ४३ ॥ धनुर्दत्तिस्तस्य सु
 तः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ इंद्राज्ञया शक्रहोत्रो घृताच्यासहभूतले ॥ ४४ ॥ प्राप्तवान्सधुर्दत्तिं जित्वा राज्यमचीकरत् ॥ हस्तीनामसुतो जा
 तः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ ४५ ॥ आरुह्य पाश्चिमे देशे हस्तिनगरं कृता ॥ दशयोजनविस्तीर्णं स्वर्गगायस्तदेगुभा ॥ ४६ ॥ राज्यं दशसहस्रं च
 तत्र वासं चकार सः ॥ तत्पुत्रस्त्वजमीढाख्यः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ ४७ ॥ तस्माज्जातो रक्षपालः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ मुशम्यणस्तस्य सुतः
 पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ ४८ ॥ तस्य पुत्रः कुरुर्नामोऽपि रज्जुकृतं पदम् ॥ इंद्रस्य वरदानेन स देहः स्वर्गमागतः ॥ ४९ ॥ तदा सा त्वतं वंशेऽस्मिन् चृष्णिना
 भमहाबलः ॥ मथुरायां स्थितो राज्यं सर्वस्वशमाप्तवान् ॥ ५० ॥ भगवतो वरदानेन हरे रद्भुत कर्मणः ॥ पंचवर्षसहस्रं वंशं राज्यं वंशं कृतम् ॥ ५१ ॥

निरावृत्तिस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ दशारीतस्य तनयः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५२ ॥ वियासुनस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ जीमूतस्तस्य तनयः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५३ ॥ विष्णुस्तस्य तनयः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तस्माज्जातो भीमरथः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५४ ॥ तस्माज्जातो नवरथः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तस्माज्जातो दशरथः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५५ ॥ तस्माज्जातश्चक्रकुनिः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तस्माज्जातः कुशुंभश्च पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५६ ॥ तस्माज्जातो देवरथः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ देवक्षेत्रस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५७ ॥ तस्य पुत्रो मधुर्भीमः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ततो नवरथः पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५८ ॥ कुरुवत्सस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तस्मादनु रथः पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५९ ॥ पुरुहोत्रः सुतस्तस्य पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ विचित्राङ्गस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६० ॥ तस्मात्सात्वतवान् पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ भजमानस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६१ ॥ विदूरथस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ सुरभक्तस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६२ ॥ तस्माच्च सुमनाः पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तत्क्षेत्रस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६३ ॥ स्वायंभुवस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ हरिदीपकश्चासौ तस्य राज्ञ्यं पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६४ ॥ देवमेधास्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ सुरपालस्तदाजातः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६५ ॥ शक्राज्ञया कुरुश्चैव द्वापरत्रितये पदे ॥ व्यतीते च सुकेऽश्यास्सर्वेऽयथाः पतिः प्रभुः ॥ ६६ ॥ आगतो भारते खंडे कुरुक्षेत्रे तदा कृतम् ॥ विंशयोजनविस्तीर्णं पुण्यक्षेत्रं स्मृतं बुधैः ॥ ६७ ॥ द्वादशाब्दसहस्रं च कुरुणाराज्यं सत्कृतम् ॥ तस्माज्जन्तुस्तो जातः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६८ ॥ तस्माच्च सुरथो जातः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ विदूरथस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६९ ॥ सार्वभौमस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ जयसेनस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ७० ॥ तस्मादर्णवश्चासौ पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ चतुस्सगरागामी च पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ७१ ॥ अयुतायुस्तस्य सुतो राज्ञ्यं दशसहस्रकम् ॥ अक्रोधनस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ७२ ॥ तस्माद्वक्षस्तो जातः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ भीमसेनस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ७३ ॥ दिलीपस्तस्य तनयः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ प्रतीपस्तस्य तनयो राज्ञ्यं पंचसहस्रकम् ॥ ७४ ॥ शंतनुस्त

स्यपुत्रश्चराज्यमेकसहस्रकम् ॥ विचित्रवीर्यस्तनुत्राज्यवैद्विशतंसमाः ॥ ७५ ॥ पांडुश्चतनयोयस्मिन्यज्यपंचशतंकृतम् ॥ युधिष्ठिरस्त
 स्यसुतोराज्यपंचाशदब्दकम् ॥ ७६ ॥ सुयोधनेनषष्ट्यब्दंकृतराज्यततःपरम् ॥ युधिष्ठिरेणनिधनंतस्यप्राप्तंकुरुस्थले ॥ ७७ ॥ पूर्वदेवासुरे
 युद्धेयैदन्याश्चसुरैर्हताः ॥ तेषर्वैशंतनोराज्येजन्मवंतःप्रतस्थिरे ॥ ७८ ॥ लक्ष्मणोहिणीतिषांतद्रारेणवसुंधरा ॥ शक्रस्यशरणंप्राप्तावतारंच
 ततोहरेः ॥ ७९ ॥ सूरस्यवसुदेवस्यदेवक्यांजन्मनाविशत ॥ एवंकृष्णोमहावीर्योरोहिणीनिधनंगता ॥ ८० ॥ पंचत्रिंशदुत्तरंचशतंवर्षचभूतले ॥
 उषित्वाकृष्णचंद्रश्चततोगोलोकमागतः ॥ ८१ ॥ चतुर्थचरणान्तेचहरेजन्मस्मृतंबुधैः ॥ हस्तिनापुरमध्यस्याऽभिमन्युस्तनयस्ततः ॥ ८२ ॥
 राज्यमेकसहस्रंचततोऽभूज्जनमेजयः ॥ त्रिसहस्रंकृतराज्यंशतानीकस्ततोऽभवत् ॥ ८३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्ययज्ञदत्तस्ततःसुतः ॥ राज्यंपं
 चसहस्रंचनिश्चक्रस्तनयोऽभवत् ॥ ८४ ॥ सहस्रमेकराज्यंतदुष्टपालस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माच्चित्रथस्तुतः ॥ ८५ ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यंधृतिमास्तनयस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुषेणस्तनयोऽभवत् ॥ ८६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यमुनीथस्तनयोऽ
 भवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमषपालःसुतोऽभवत् ॥ ८७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंनचक्षुस्तनयस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुख
 वंतस्ततोऽभवत् ॥ ८८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्मात्पारिष्वस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुनयस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ८९ ॥ पितुस्तु
 ल्यंकृतराज्यंमेधावीतत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माजातिनृपंजयः ॥ ९० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमृदुस्तत्तनयोऽभवत् ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतिमज्योतिस्तुतस्तुतः ॥ ९१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माजातोबृहद्भ्यः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंवसुदानस्ततो
 ऽभवत् ॥ ९२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंशतानीकस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्मादुद्यानउच्यते ॥ ९३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माजा
 तोद्व्यहीनरः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंनिर्मित्रस्तनयोऽभवत् ॥ ९४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंक्षेमकस्तत्सुतोऽभवत् ॥ राज्यंत्यक्त्वासमेधावीकलाप
 ग्राममीश्रतः ॥ ९५ ॥ ग्लेच्छैश्चमरणंप्राप्तोयमलोकमतोगतः ॥ नारदस्योपदेशेनप्रद्योतस्तनयस्ततः ॥ ९६ ॥ ग्लेच्छयज्ञांकृतस्तनम्लेच्छाहन
 नमागताः ॥ ९७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गखंडापरपथ्येद्वापरनृपोपाख्यानोत्तथोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ६३ ॥

॥ शौनकउवाच ॥ कथंयज्ञःकृतस्तेनप्रद्योतेनविचक्षण ॥ सर्वकथयमेतत्तत्रिकालज्ञमहमुने ॥ १॥ सूतउवाच ॥ एकदाहस्तिनगरे
 प्रद्योतःक्षेमकात्मजः ॥ आस्थितःसकथामध्येनारदोऽभ्यागमत्तदा ॥ २ ॥ तं दृष्ट्वाहर्षितो राजा पूजयामासधर्मवित् ॥ सुखोयविष्टःसमुनिःप्र
 द्योतं नृपमब्रवीत् ॥ ३ ॥ म्लेच्छैर्हतस्तवपितायमलोकमतोगतः ॥ म्लेच्छयज्ञप्रभावेनस्वर्गतिर्भविताहिसः ॥ ४ ॥ तच्छ्रुत्वाक्रोधताम्राक्षोब्रा
 ह्मणान्वेदित्तमान् ॥ आहूयसकुरुक्षेत्रे म्लेच्छयज्ञं समारभत ॥ ५ ॥ यज्ञकुंडं चतुष्कोणं येजनायैष षडङ्गः ॥ रचित्वा देवताध्यात्वाम्ले
 च्छांश्च जुहुयाद्युपः ॥ ६ ॥ हारहूणान्वर्षांश्च गुरुं डांश्च कान्वसात् ॥ यवनान्पल्लवांश्चैरोमजान्खरसंभवात् ॥ ७ ॥ द्वीपस्थितान्कामरूश्च वी
 नान्सागरमध्यगान् ॥ प्राहूयभस्मसात्कुर्वन्वेदमंत्रप्रभावतः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणान्दक्षिणां दत्वा अभिषेकमकारयत् ॥ क्षेमको नाम नृपतिः स्वर्गलोकं ततो
 गतः ॥ ९ ॥ म्लेच्छहंतानामतस्य विख्यातं भुविसर्वतः ॥ राज्यं ददामहस्त्राब्दं कृतं तेन महात्मना ॥ १० ॥ स्वर्गलोकं गतो राजा तत्पुत्रो वेदवान्स्मृतः ॥
 द्विसहस्रं कृतं राज्यं तदा म्लेच्छः कलिः स्वयम् ॥ ११ ॥ नारायणं पूजयित्वा दिव्यांस्तुतिमथाकरोत् ॥ कालिरुवाच ॥ नमोऽनंताय महते सर्वकालप्रव
 र्तिने ॥ १२ ॥ चतुर्गुणकृते तु भ्यं वासुदेवाय साक्षिणे ॥ दद्यावताराय हरे नमस्तुभ्यं नमो नमः ॥ १३ ॥ नमः शक्त्यावताराय रामकृष्णाय ते नमः ॥ नमो भ
 त्स्यावताराय महते गौरवासिने ॥ १४ ॥ नमो भक्तावताराय कल्पक्षेत्रनिवासिने ॥ राज्ञा वेदवतानाथममस्यान्विनां शीतम् ॥ १५ ॥ मम प्रियस्य म्ले
 च्छस्य तत्पित्रा वंशनाशनम् ॥ सूत उवाच ॥ इति स्तुतस्तु कलिना म्लेच्छस्य सहभार्यया ॥ १६ ॥ प्राप्तवान्सहर्षः साक्षाद्गवान्भक्तवत्सलः ॥ कलि
 प्रोवाच सहर्षि युष्मदर्थे युगोत्तमम् ॥ १७ ॥ बहुरूपमहंकृत्वा त्वेच्छां पूरयाम्यहम् ॥ आदमो नाम पुरुषः पत्नीहव्यवर्तितथा ॥ १८ ॥ विष्णुक
 र्देमतो जातौ म्लेच्छवंशप्रवर्धनौ ॥ हरिस्तत्पत्तं देवतत्र कलिरानंदसंकुलः ॥ १९ ॥ गिरिनीलाचलं प्राप्य किंचित्कालमवासयत् ॥ पुत्रो वेदवतो
 जातः सुनंदो नाम भूपतिः ॥ २० ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यमनपत्यो मूर्तिगतः ॥ आर्यदेशः क्षणिवर्तं म्लेच्छवंशो बालान्विताः ॥ २१ ॥ भविष्यंति
 भृगुश्चेष्टतस्माच्च तु हिनाचलम् ॥ गत्वा विष्णुं समाराध्या गमिष्यामो हरः पदम् ॥ २२ ॥ इति श्रुत्वा द्विजः सर्वैर्नैमिषारण्यवासिनः ॥ अष्टादशौ
 तिसहस्राणि गतास्ते तु हिनाचलम् ॥ २३ ॥ विशालायां समासाद्य विष्णुगाथां प्रचक्षिरे ॥ इति व्यासेन कथितं वाक्यं कलि विशारदम् ॥ २४ ॥

श्रोतारसंमनःकृत्वाभविष्यसमुदीरयत् ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ मनःशृणुततो गार्थां भावींस्तु तेन वर्णिताम् ॥ २५ ॥ कलेग्रुगस्य पूर्णं तं तच्छ्रुत्वा
 तृप्तिमावह ॥ मृतउवाच ॥ षोडशाब्दसहस्रेषु शेषे तद्व्यापरेयुगे ॥ २६ ॥ बहुकीर्तिमतीभूमीरायं देशस्य कीर्तिता ॥ क्वचिद्विप्राः स्मृता भूपाः क्वचि
 द्राजन्यवंशजाः ॥ २७ ॥ क्वचिद्वैश्याः क्वचिच्छूद्राः कुत्रचिद्वर्णसंकरः ॥ द्विशताष्टसहस्रे देशेषु तु द्वापरेयुगे ॥ २८ ॥ म्लेच्छदेशस्य याधूमिर्भ
 विता कीर्तिमालिनी ॥ इन्द्रियाणि दमिन्वा यो ह्यात्मध्यानपरायणः ॥ २९ ॥ तस्मादादमना मासौ पत्नीहव्यवर्ति स्मृता ॥ प्रदाननगरस्यैव
 पूर्वभोगेमहावनम् ॥ ३० ॥ ईश्वरेण कृतं रम्यं चतुःकोशा यतं स्मृतम् ॥ पापवृक्षतले गत्वा पत्नीदर्शनतत्परः ॥ ३१ ॥ कालिस्तत्रागतस्तूर्णसर्प
 रूपाहितकृतम् ॥ वंचिता तेन धूर्तेन विष्णवज्ञा भंगतांगता ॥ ३२ ॥ खादित्वा तत्फलं रम्यलोका मार्गप्रदं पतिः ॥ उदुंबरस्य पत्रैश्च ताभ्यां वाय्वशनं
 कृतम् ॥ ३३ ॥ सुताः पुत्रास्ततो जाताः सर्वे म्लेच्छा बभूवुरि ॥ त्रिशोत्तरं नवशतं तस्यायुः परिकीर्तितम् ॥ ३४ ॥ फलानां हवनं कुर्वन्पत्न्या सह दिवं
 गतः ॥ तस्माज्जातः सुतः श्रेष्ठः श्वेतनामोति विश्रुतः ॥ ३५ ॥ द्वादशोत्तरं वर्षं च तस्यायुः परिकीर्तितम् ॥ अनुहस्तस्य तनयः शतहीनकृतं
 पदम् ॥ ३६ ॥ कीनाशस्तस्य तनयः पितामहसमं पदम् ॥ महच्छलस्तस्य सुतः पंचहीनशतं नव ॥ ३७ ॥ तेन राज्यं कृतं तत्र तस्मान्माननगरं स्मृ
 तम् ॥ तस्माच्च विरदो जातो राज्यं षष्ठ्युत्तरं समाः ॥ ३८ ॥ ज्ञेयं नवशतं तस्य स्वनाम्नानगरं कृतम् ॥ हनूकस्तस्य तनयो विष्णुभक्तिपरायणः
 ॥ ३९ ॥ फलानां हवनं कुर्वन्तत्वं ह्यसि जयन्सदा ॥ त्रिशतं पंचषष्टिश्च राज्यं वर्षाणि तस्मृतम् ॥ ४० ॥ स देहः स्वर्गमायातो म्लेच्छधर्मपरायणः ॥
 आचारश्च विवेकश्च द्विजतदिव पूजनम् ॥ ४१ ॥ कृतात्येतानि तेनैव तस्मान्म्लेच्छः स्मृतो दुर्धैः ॥ विष्णुभक्त्यशिशूजच ब्राह्मि सा च तपोदमः ॥
 ॥ ४२ ॥ धर्माण्येतानि मुनिभिर्म्लेच्छानां हि स्मृतानि वै ॥ मतोच्छिच्छलस्तस्य सुतो हनुकस्यैव भार्गव ॥ ४३ ॥ राज्यं नवशतं तस्य सप्ततिश्च स्मृ
 ताः समाः ॥ लोमकस्तस्य तनयो राज्यं सप्तशतं समाः ॥ ४४ ॥ सप्तसप्ततिरेवास्य तस्यश्च तत्स्वर्गोत्तिगतः ॥ तस्माज्जातः सुतो न्यूहो निर्गतस्तू
 ह एवसः ॥ ४५ ॥ तस्माद्न्यूहः स्मृतः प्राज्ञैराज्यं पंचशतं कृतम् ॥ सीमः शमश्च भवश्च त्रयः पुत्रा बभूवुरि ॥ ४६ ॥ न्यूहः स्मृतो विष्णुभक्त
 स्सोऽहं ध्यानपरायणः ॥ एकदा भगवान् विष्णुस्तत्स्वमेतु स मागतः ॥ ४७ ॥ वत्सस्य न्यूहः शृणुष्वेदं प्रलयं सप्तमेऽहनि ॥ भवितान् वं जनैस्साध

नावमारुह्यसत्वरम् ॥ ४७ ॥ जीवन्कुरुभक्तैर्द्रुमसर्वश्रेष्ठोभविष्यसि ॥ तथेतिमत्वासमुनिर्नवकृत्वासुपुष्टिताम् ॥ ४८ ॥ हस्तत्रिशूल
 म्बां चंपाशद्वस्तविस्तृताम् ॥ त्रिशद्वस्तोच्छ्रितारम्यांसर्वजीवसमान्विताम् ॥ ४९ ॥ आरुह्यस्वकुलैस्सार्द्धविष्णुध्यानपरोऽभवत् ॥ सांवर्तकोमे
 घगणोमहेन्द्रेणसमान्वितः ॥ ५० ॥ चत्वारिंशद्दिनान्येवमहदृष्टिमकारयत् ॥ सर्वतुभारतं वर्षजलैः प्राप्यतुर्षिधवः ॥ ५१ ॥ चत्वारोमि
 लिताः सर्वविशालायां चागताः ॥ अष्टाशीतिसहस्राणिमुनयो ब्रह्मवादिनः ॥ ५२ ॥ न्यूहश्चस्वकुलैस्सार्द्धशेषास्सर्वे विनाशिताः ॥ तदाच
 मुनयस्सर्वे विष्णुमायां प्रतुष्टुवुः ॥ ५३ ॥ मुनय ऊचुः ॥ नमो देव्यै महाकाल्यै देवक्यै च नमो नमः ॥ महालक्ष्म्यै विष्णुमात्रेणैव देव्यै नमो नमः
 ॥ ५४ ॥ रेवत्यै पुष्पत्यै च स्वर्णवत्यै नमो नमः ॥ कामाक्ष्यै च मायायै नमो नमो नमः ॥ ५५ ॥ महावातप्रभावेन महामेघवैरेण च ॥
 जलधाराभिरुग्माभिर्भयं जातं हि दारुणम् ॥ ५६ ॥ तस्माद्रथाद्रैरवित्त्वमस्मान्संरक्ष किं करान् ॥ तदा प्रसन्नासा देवजलं शतं तं याकृतम् ॥ ५७ ॥
 अब्दांतरमहासर्वास्थलीभूत्वा प्रदृश्यते ॥ आराच्च शिषिणानामहिमाद्रेस्तटभूमयः ॥ ५८ ॥ न्यूहस्तत्र स्थितो नावमारुह्यस्वकुलैस्सह ॥
 जलं तैर्भूमिमागत्य तत्र वासं करोतिसः ॥ ५९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिमर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपथीये द्वापरनृपोपाख्यानां नाम
 चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४॥४॥ शौनक उवाच ॥ सांप्रतं वर्तते यैर्वै प्रलयं तैर्मुनीश्वरा ॥ द्विव्यद्वष्टिप्रभावेन ज्ञातं ब्रूहि ततः परम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥
 न्यूहो नावस्मृतो म्लेच्छो विष्णुमोहं तदाकरोत् ॥ तदा प्रसन्नो भगवांस्तस्य वंशः प्रवर्द्धितः ॥ २ ॥ म्लेच्छभाषाकृता तेन वेदवाक्यपराङ्मुखाम् ॥
 कलेश्च वृद्धये ब्राह्मीभाषां कृत्वाऽपशब्दगाम् ॥ ३ ॥ न्यूहाय दत्तवान् देवो बुद्धीशो बुद्धिगः स्वयम् ॥ विलोभं च कृतं नाम न्यूहेन त्रिमुतस्य वै
 ॥ ४ ॥ सिमश्च महामश्च तथा कृत्वा कृतो नावमविश्रुतः ॥ याकृतः सप्तपुत्राश्च पुत्रो भाजूज एव सः ॥ ५ ॥ मादी तथा च धूना नस्तूवल्लोमसकस्तथा ॥
 तीरासश्च तथा तेषां नामभिर्देवैश्च उच्यते ॥ ६ ॥ जुम्ना दशकनाब्जश्च रफतश्च तजर्जूमः ॥ तन्नाम्ना च स्मृतं तदिशयूनाद्या ये सुताः स्मृताः ॥ ७ ॥
 इलीशस्तरलीशश्च कितीहूदानीरुच्यते ॥ चतुर्भिर्नामभिर्देशास्तेषां तेषां तेषां प्रचक्रिरे ॥ ८ ॥ द्वितीयतनया द्वाभ्यामात्सुताश्च त्वारएव ते ॥ कुशो
 मिश्च कूजश्च कनकांस्तत्र नामोभः ॥ ९ ॥ देशाः प्रसिद्धा म्लेच्छानां कुशात्पट्टतनयाः स्मृताः ॥ सवाचैव बहवीलश्च सवर्तोरगमस्तथा ॥ १० ॥

तथासवितकानामनिमरूहोमहाबलः ॥ तेषांपुत्राश्चकलनःसिनारोरकउच्यते ॥ ११ ॥ अक्वदोबोबुनश्चैवसनादेशकाश्चत ॥ श्रावयित्वासु
 नीन्सूतोयोगनिद्रावशंगतः ॥ १२ ॥ द्विसहस्रेशताष्टाब्देन्तेबुद्धपुनरब्रवीत् ॥ सिमवंशंप्रवक्ष्यामिसिमोष्यष्टःसभूपतिः ॥ १३ ॥
 राज्यंपंचशतंवर्षेतेनम्लेच्छेनसंकृतम् ॥ अर्कन्सदस्तस्यसुतश्चतुःत्रिंशच्चराज्यकम् ॥ १४ ॥ चतुश्शतंपुनर्ज्ञेयंसिलहस्तनयोभ
 वत् ॥ राज्यंतस्यस्मृतंतत्रषष्ठ्युत्तरचतुःशतम् ॥ १५ ॥ इव्रतस्यसुतज्ञेयःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ फलजस्तस्यतनयश्चत्वारिंशद्वय
 शतम् ॥ १६ ॥ राज्यंकृतंतुतस्माच्चरऊनामसुतःस्मृतः॥सप्तत्रिंशच्चद्विशतंतस्यराज्यंप्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ तस्माच्चज्जउत्पन्नःपितुस्तुल्यंकृ
 तंपदम्॥नहूरस्तस्यतनयोवयःषष्ठ्युत्तरंशतम्॥८॥ताहरस्तस्यतनयःपितुस्तुल्यंकृतंपदम्॥तस्मात्पुत्रोद्विरामश्चनहूरोहारनस्त्रयः॥१९॥
 एवंतेषांस्मृतावंशानाममात्रेणकीर्तिताः ॥ सरस्वत्याश्चाशपेनम्लेच्छभाषामहाधमाः ॥ २० ॥ तेषांघृद्धिः कलौचातीत्संक्षेपेणप्रकीर्तिता ॥
 संस्कृतस्यैववाणीतुभारतंवर्षमुद्यताम् ॥ २१ ॥ अन्यखंडेगतासैवम्लेच्छाह्यानांदिनोऽभवन् ॥ एवंतेविप्रकथितंविष्णुभक्तद्विजैस्मह
 ॥ २२ ॥ व्यासउवाच ॥ तच्छ्रुत्वासुनयस्सर्वेविशालायांनिवासिनः ॥ नरनारायणंदेवंसंपूज्यविनयान्विताः ॥ २३ ॥ ध्यानंचक्रुर्मुदुदु
 क्ताद्विशतंपरिवत्सरान् ॥ तत्पश्चाद्ब्रूहितास्सर्वैश्चौनकाद्यासुनीश्वराः ॥ २४ ॥ संध्यातर्पणेदेवार्चाः कृत्वाध्यात्वाजनार्दनम् ॥ लोमहर्ष
 णमासीनंप्रच्छुर्विनयान्विताः ॥ २५ ॥ व्यासशिष्यमहाभागिचरंजीवमहामते ॥ सांप्रतंवर्ततेयौवैराजातम्येवदप्रभो ॥ २६ ॥ सूत
 उवाच ॥ त्रिसहस्राब्दंप्राप्तिकलौभार्गवन्दन ॥ आवन्तेऽंखनामासौसांप्रतंवर्ततेनृपः ॥ २७ ॥ मेच्छदेशकपतिरथराज्यंकरोतिवै ॥
 शृणुतत्कारणंसर्वेयथास्यविवर्धनम् ॥ २८ ॥ द्विसहस्रेकलौप्राप्तम्लेच्छवंशविवाद्धिता ॥ भूमिम्लेच्छमयीसर्वानानापथविवाद्धिता ॥ २९ ॥
 ब्रह्मावर्तमृतेतत्रसरस्वत्यास्तंशुभम् ॥ म्लेच्छाचार्यश्चमूशाख्यस्तन्मतैःपूरितंजगत् ॥ ३० ॥ देवाचर्नवेदभाषानष्टाप्रतिक्लौ
 युगे ॥ तल्लक्षणंशृणुमुनेम्लेच्छभाषाश्चतुर्विधाः ॥ ३१ ॥ व्रजभाषामहाराष्ट्रीयानीचगुरुंडिका ॥ तासांचतुलंशविधाभाषाश्चान्यास्तथै
 वच ॥ ३२ ॥ पानीयंचस्मृतंपानीबुभुक्षाभूखउच्यते ॥ पानीयंपापडिभाषाभोजनंकक्कनंस्मृतम् ॥ ३३ ॥ इष्टिशुद्धरवः प्रोक्त इस्तिनीमसपा

वनी ॥ आहुतिर्वैअजुइतिददातिचदधातिच ॥ ३४ ॥ पितृपतरभ्राताचबादरः पतिरेवच ॥ सेतिसायावनीभाषाह्यश्चास्यस्तथापुनः ॥
 ॥ ३५ ॥ जानुस्थानेजैनुशब्दः सप्तसिंधुस्तथैवच ॥ हसहिन्दुर्यावनीचपुनज्ञैयागुरुडिका ॥ ३६ ॥ रविवारेचसंडेचफाल्गुनेचै
 वफर्वरी ॥ षष्टिश्चसिक्सदीज्ञेयातदुदाहारमीदृशम् ॥ ३७ ॥ यापवित्रासप्तपुरीतासुहिंसाप्रवर्तते ॥ दस्यवःश्वराभिह्लामूखाआर्यै
 स्थितानराः ॥ ३८ ॥ म्लेच्छदेशेबुद्धिवंतोनारवैम्लेच्छधर्मिणः ॥ म्लेच्छार्थनिगुणःसर्वेऽवगुणाआर्यदेशके ॥ ३९ ॥ म्लेच्छराज्यं
 भारतेचतद्विषेसुस्मृतंतथा ॥ एवंज्ञात्वामुनिश्चेष्टहरिंभजमहामते ॥ ४० ॥ तच्छ्रुत्वासुनयस्सर्वेरादनंचक्रिरेबहु ॥ ४१ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपार्थयेकलिङ्गभूषणनानामपंचमोऽध्यायः ॥ ५॥ ४४ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ ब्रह्मावर्तेकथम्लेच्छा
 नप्राप्ताःकारणंवद ॥ सूतःग्राहशृणुष्वेदंसरस्वत्याःप्रभावतः ॥ १ ॥ म्लेच्छःप्राप्तानतत्स्थानेकाश्यपोनामवैद्विजः ॥ कलैप्राप्तेसहस्राब्देस्व
 र्गात्प्राप्तःसुराज्ञया ॥ २॥ आर्यावर्तचित्तपत्नीदशपुत्रानकल्मषात् ॥ काश्यपात्सालब्धवतीतिपांनामानिमेशृणु ॥ ३॥ उपाध्यायोदीक्षितश्च
 पाठकःशुक्लमिश्रकौ॥अग्निहोत्राद्विवेदीचत्रिवेदीपाण्ड्यएवच ॥ ४॥ चतुर्वेदीतिकथितानामतुल्यागुणाःस्मृताः ॥ तेषामध्येकाश्यपश्चसर्वज्ञा
 नसमन्वितः॥ ५॥ काश्मीरेप्राप्तवान्सोऽपिजगदम्बांसरस्वतीम् ॥ तुष्टावपूजनंकृत्वारक्तपुष्पैस्तथाक्षतैः ॥ ६॥ धूपैर्दीपैश्चैवेद्यैःपुष्पांजलिमम
 न्वितः॥ ७॥ ॥ काश्यपउवाच ॥ ॥ मातःशंकरदयितेमथितेकरुणकुतोनास्ति॥भोऽसित्वंजगदंबाजगतःकिमांबहिर्नयसि॥८॥देवित्वंसुरहेतौ
 धर्मद्रोहिणमाशुहंसिमातः॥उत्तमंसंस्कृतभाषांतंक्वकुर्म्लेच्छांस्त्वमोहयेःशीघ्रम्॥९॥अंबतंबहुरूपाहुंकाराद्भूम्नलोचनंहसि॥भीमदुर्गादेत्यह
 त्वाजगतांसुखंनयसि ॥ १०॥ दंभमोहंघोरंर्वहत्वासदासुखंशेषे ॥ बोधयमातर्जगतोदुष्टाघ्नान्कुरुत्वंवै ॥ तदाप्रसन्नासादेवभिसुनेस्तस्य
 मानसे ॥ ११॥ वासंकृत्वाद्दौज्ञानंमिश्रदेशेमुनिर्गतः॥सर्वान्म्लेच्छान्मोहयित्वाकृत्वाथताद्विजन्मनः॥१२॥संख्यादशसहस्रंचनरवृन्दंद्रिज
 न्मनाम् ॥ द्विसहस्रंस्मृतावैद्व्याःशेषाःशूद्रमुताःस्मृताः ॥ १३ ॥ तैःसाद्धिमायदेशेसप्तसंख्याःप्रसादतः ॥ अवसद्वैमुनिश्चेष्टोमुनिकार्यरतः

सदा ॥ १४ ॥ तेषामार्यसमूहानंदिव्याश्चरदानतः ॥ ब्रह्मैवविबुधुलाचतुष्कोटिनराः स्त्रियः ॥ १५ ॥ तेषांपुत्राश्चपुत्राश्चतद्रूपः काश्यपोमुनिः ॥
 विशोत्तरज्ञतं वषट् स्तराज्यप्रकीर्तितम् ॥ १६ ॥ राज्यपुत्राख्यदेशेचशूद्राश्चाष्टसहस्रकाः ॥ तेषांपुत्राश्चपुत्राश्चतद्रूपः काश्यपोमुनिः ॥ १७ ॥
 मागधनमतत्पुत्रमभिषिच्यययौमुनिः ॥ इतिश्रुत्वाभृगुश्रेष्ठः शौनकोहर्षमागतः ॥ १८ ॥ सूतंपैराणिकंनत्वाविष्णुध्यानपरोऽभवत् ॥ पुन
 श्रुत्वारिवर्षान्तेबोधितामुनयस्तथा ॥ १९ ॥ नित्यनैमित्तिककृत्वापप्रच्छुरिदमादरात् ॥ लोमहर्षणमेब्रूहिहेराजानश्चमागधात् ॥ २० ॥ कलौ
 राज्यकृतैस्तुव्यासशिष्यवदस्वनः ॥ सूतउवाच ॥ २१ ॥ पितृराज्यंस्मृतंतेनत्वायदेशः पृथक्क्र
 तः ॥ पांचालात्पूर्वतोदेशोमागधः परिकीर्तितः ॥ २२ ॥ अग्नेय्यांचकालंगश्चतथावन्तस्तुदक्षिणे ॥ आनर्तेदशैर्नैर्ऋत्यांसिधुदेशस्तुपश्चिमे ॥ २३ ॥
 वायव्यैकैकयोदेशोमद्रदेशस्तथोत्तरो ॥ ईशानेचैवकोणिन्दश्चायदेशश्चतःकृतः ॥ २४ ॥ देशनाम्नातस्यसुतामगधस्यमहात्मनः ॥ तेभ्योऽशानि
 प्रदत्तानितत्पश्चात्कृतमुद्बहन् ॥ २५ ॥ बलभद्रस्तदातुष्टोयज्ञभावेनभावितः ॥ शिशुनागः क्रतोर्जातोबलभद्रांशसंभवः ॥ २६ ॥ ज्ञतवर्षकृतराज्यं
 काकवर्मासुतोऽभवेत् ॥ तद्राज्यंनवतिवर्षक्षेमधर्मात्तोऽभवत् ॥ २७ ॥ अशीतिवर्षराज्यंतक्षेत्राजास्तत्सुतोऽभवत् ॥ दशहीनकृतराज्यं
 वेदमिश्रस्ततोऽभवत् ॥ २८ ॥ दशहीनकृतराज्यंततोऽजातिरपुस्सुतः ॥ दशहीनकृतराज्यंदर्भकस्तनयोऽभवत् ॥ २९ ॥ दशहीनकृतं
 राज्यमुदयाश्चस्ततोऽभवत् ॥ दशहीनकृतराज्यंतदवर्धनएवतत् ॥ ३० ॥ दशहीनकृतराज्यंतस्माद्रदसुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतं
 राज्यंशूद्रागर्भसमुद्भवः ॥ ३१ ॥ नन्दाजातः प्रनन्दश्चदशवर्षकृतंपदम् ॥ तस्माजातः परानन्दः पितुस्तुल्यकृतंपदम् ॥ ३२ ॥ तस्माजा
 तस्समानंदोविंशद्वर्षकृतंपदम् ॥ तस्माजातः प्रियानंदः पितुस्तुल्यकृतंपदम् ॥ ३३ ॥ देवानंदस्तस्यसुतः पितुस्तुल्यकृतंपदम् ॥ यज्ञ
 भंगः सुतस्तस्मात्पितुरर्द्धकृतंपदम् ॥ ३४ ॥ मौर्योऽनंदस्तस्यसुतः पितुस्तुल्यकृतंपदम् ॥ महानन्दस्ततोजातः पितुस्तुल्यकृतंपदम् ॥
 ॥ ३५ ॥ एतस्मिन्नेवकाले तु कलिनासंस्तुतो हरिः ॥ काश्यपादुद्रवो देवो गौतमो नाम विश्रुतः ॥ ३६ ॥ बौद्धधर्मचक्रस्तपट्टेणप्रातगा
 न्दरिः ॥ दशवर्षकृतराज्यंतस्माच्छाक्यमुनिः स्मृतः ॥ ३७ ॥ विंशद्वर्षकृतराज्यंतस्माच्छुद्धोदोनोऽभवत् ॥ त्रिंशद्वर्षकृतराज्यंशाक्य

सिंहस्ततोऽभवत् ॥ ३८ ॥ शतद्रौद्रिहसहस्रेऽदेव्यतीतिसोऽभवत्पुः ॥ कलेःप्रथमचरणेवेदमार्गाविनाशितः ॥ ३९ ॥ षष्टिवर्षकृतराज्यं
 सर्ववैद्वानराः स्मृताः ॥ नरेषुविष्णुर्नृपतिर्यथाराजातथाप्रजाः ॥ ४० ॥ विष्णोर्वीर्यानुसारेणजगद्धर्मप्रवर्तते ॥ तस्मिन्हरौयेश्वरं
 प्राप्तामायापतौनराः ॥ ४१ ॥ अपिपापसमाचारामोक्षवतःप्रकीर्तिताः ॥ शक्यसिंहदुद्धसिंहःपितुरर्द्धकृतपदम् ॥ ४२ ॥ चंद्रगुप्तस्त
 स्यसुतःपौरसाधिपतेःसुताम् ॥ सुलूवस्यतथोद्बुद्धयावनबौद्धतत्परः ॥ ४३ ॥ षष्टिवर्षकृतराज्यंविंदुसारस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं
 कृतराज्यमशोकस्तनयोऽभवत् ॥ ४४ ॥ एतस्मिन्नैकालेतुकान्यकुञ्जोद्भोजितमः ॥ आबुंदंशखरंप्राप्यब्रह्महोममथाकरोत् ॥ ४५ ॥
 वेदमंत्रप्रभावाच्चजाताश्चत्वारिंशत्रियाः॥प्रमरस्सामवेदीचचपहानिर्यजुर्विदः॥ ४६ ॥ त्रिवेदीचतथाशुक्लोथर्वासपरिहारकः॥एरावतकुलेजाता
 नगजानरुहतेपृथक्॥४७॥अशोकंस्ववशंचक्रुस्तर्वैवौद्राविनाशिताः॥चतुर्लक्षाःस्मृतावौद्रादिव्यशस्त्रैःप्रहारिताः॥४८॥ अवनतेप्रमरोभूयो
 श्वेतुर्थाजनविस्तृताम् ॥ अम्बावतर्निमपुरमिध्यास्यसुखितोभवत् ॥४९॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपार्श्वे
 लिथुगभूपवर्णनोपाख्यानेषष्ठोऽध्यायः॥६॥सुतउवाच॥ चित्रकूटगिरेदेशेपरिहारोमहीपतिः॥कलिंजपुरंरम्यमकोशायतनंस्मृतम्॥१॥
 अध्यास्यवौद्धहंतससुखितोभवदूर्जितः॥राजपुत्राख्यदेशेचपहानिर्महीपतिः॥२॥ अजमेरपुरंरम्यंविधिशोभासमन्वितम् ॥ चतुर्वर्णयुतं
 दिव्यमध्यास्यसुखितोभवत् ॥३॥शुक्लानाममहीपालोगतआनर्तमंडले॥ द्वाकरांनमनगरीमध्यास्यसुखितोभवत् ॥४॥ शौनकउवाच ॥
 तेषामग्न्युद्भवानांचयेभूपाराज्यसत्कृताः॥ तामेन्द्रहिमहाभागसूतोवाक्यमथाब्रवीत् ॥५॥ गच्छध्वं ब्राह्मणाःसर्वयोगनिद्राशोहहम् ॥
 तच्छ्रुत्वा मुनयःसर्वैर्विष्णोर्ध्यानं प्रचक्रिरे ॥६॥ पूर्णेंद्रचसहस्रान्तेसूतोवचनमब्रवीत् ॥ सप्तत्रिंशदशतेवर्षेदंशाब्देचाधिकेकलौ ॥ ७ ॥
 प्रमरानामभूपालःकृतराज्यंचषट्समाः ॥ महामहस्ततोजातःपितुरर्द्धकृतपदम् ॥ ८ ॥ देवोपिस्तनयस्तस्यपितुस्तुल्यंकृतपदम् ॥
 देवदूतस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंस्मृतपदम् ॥ ९ ॥ तस्माद्गंधर्वसेनश्चपंचाशदब्दभूपदम् ॥ कृत्वाचस्वसुतंशंखमाभिषिच्यवनंगतः ॥ १० ॥
 शंखेनतत्पदंनरांराज्यंत्रिंशत्समाःकृतम् ॥ देवांगनावीरमतशिक्रेणप्रेषितातदा ॥ ११ ॥ गंधर्वसेनं संप्राप्यपुत्रस्तमज्जिनत् ॥

सुतस्यजन्मकालेतुनभसःपुष्पवृष्टयः ॥ १२ ॥ पेतुर्दुर्दुभयोनेदुर्वीतिवातःसुखप्रदाः ॥ शिवदृष्टिर्दिजेनामशिव्यैस्साद्ध्वनंगतः ॥ १३ ॥
 विशद्विःकर्मयोगेचसमाराध्यशिवोऽभवत् ॥ पूर्णोत्रिशच्छतेवर्षेकलौप्राप्तेभयंकरे ॥ १४ ॥ शकानांचविनाशार्थमायधर्मविवृद्धये ॥ जा
 तदिशवाज्ञयासोऽपिकैलासाद्ब्रह्मकालयात् ॥ १५ ॥ विक्रमादित्यनामानपिताकृत्वासुमोदह ॥ सवालोऽपिमहाप्राज्ञःपितृमातृप्रियंकरः ॥ १६ ॥
 पंचवर्षेयःप्राप्तेतपसोऽथैवंगतः ॥ द्वादशाब्दंप्रयत्नेनविक्रमेणकृतंतपः ॥ १७ ॥ पश्चादम्बावर्तीद्व्यापुरीयातःश्रियान्वितः ॥ दिव्यंसि
 हासनंरम्यंद्वात्रिशन्मूर्तिसंयुतम् ॥ १८ ॥ शिवेनप्रेषितंतस्मैसोपितत्पदमग्रहीत् ॥ वैतालस्तस्यरक्षार्थपार्वत्यानिर्भोगतः ॥ १९ ॥
 एकदासनूपेवीरोमहाकालेश्वरस्थलम् ॥ गत्वासम्पूजयामासदेवद्वेषिनाकिनम् ॥ २० ॥ सभार्धर्ममयीतत्रनिर्मिताव्यूहविस्तरा ॥ नाना
 धातुकृतस्तम्भानानामणिविभूषिता ॥ २१ ॥ नानाद्रुमलताकीर्णपुष्पवल्लीभिरन्विता ॥ तत्रसिंहासनंदिव्यंस्थापितंतैनशौनक ॥ २२ ॥
 आहूयब्राह्मणान्मुल्यान्वेदेवदंगपरगान् ॥ पूजयित्वाविधानेनधर्मगाथांमथाश्रूणोत् ॥ २३ ॥ एतस्मिन्नन्तरेतत्रवैतालोनामदेवता ॥
 सकृत्वाब्राह्मणरूपंजयाशीभिःप्रशस्यतम् ॥ २४ ॥ उपविश्यासनंविप्रोराजानमिदमब्रवीत् ॥ यदितेश्रवणेश्रद्धाविक्रमादित्यभू
 पते ॥ २५ ॥ वर्णयामिमाहाख्यानिमतिहाससमुच्चयम् ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपरायणैकालियुगारविश
 शिवंशभूषणनंनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ६४ ॥ इति प्रथमखण्डः संपूर्णः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 श्रीगणेशायनमः ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्तस्सुतवैतालोमहाकालेश्वरस्थितः ॥ शिवंमनासिसंस्थाप्यराजानमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ विक्र
 मादित्यभूपालशृणुगाथांमनोरमाम् ॥ वाराणसीपुरीरम्यमहेशोयत्रतिष्ठति ॥ २ ॥ चातुर्वर्ण्यप्रजायत्रप्रतापमुकुटोन्नतः ॥ महादेवी
 चमहिर्षीधर्मज्ञस्यमहीपतेः ॥ ३ ॥ तत्पुत्रोवज्रमुकुटोर्मंत्रिणःसुतवल्हभाः ॥ षोडशाब्देयःप्राप्तहयारूढोवंगतः ॥ ४ ॥ अमात्यतनय
 श्वैवबुद्धिदक्षइतिश्रुतः ॥ हयारूढोगतःसार्धसमानवयसावने ॥ ५ ॥ सदृष्ट्वाविपिनंरम्यमुपगक्षिसमन्वितम् ॥ सुमोदवज्रमुकुटःकामाश्रय
 वंशगतः ॥ ६ ॥ तत्रादिव्यंसरोरम्यंनानापक्षिनिनादितम् ॥ तस्यकूलेशिवस्थानंमुनिवृदैःप्रपूजितम् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वातत्रगतैर्वीरपरमानं
 दमापतुः ॥ एतस्मिन्नन्तरेभूपकरणटकभूपतेः ॥ ८ ॥ दंतवक्रस्यतनयानाम्नापद्मावतीमता ॥ कामदेवंमस्कृत्यकामिनीकामरूपिणी ॥ ९ ॥

चिक्रिडिसखिभिः क्रीडांसरोमध्यमनोहरा ॥ तदातुवप्रमुकुटोमंदिरादागतोबहिः ॥ १० ॥ दृष्ट्वापद्मावतीबालांतुल्यरूपगुणान्वि
 ताम् ॥ मूर्छितः पतितोभूमौसादृश्वतुमुमोहवै ॥ ११ ॥ प्रबुद्धोवैत्रमुकुटोमां पाहिशिवशंकर ॥ इत्युक्तत्वाभूतनयः पुनर्बालांददशह ॥
 १२ ॥ शिरसः पद्मकुसुमं सागृहात्वा तु कर्णयोः ॥ कृत्वा च खानदशनैः पादयोर्दधती पुनः ॥ १३ ॥ पुनर्गृहीत्वा तत्पुष्पं हृदये संप्रवेशितम् ॥
 इति भावं च सा कृत्वाऽऽलिभिः सार्धैर्ययौ गृहम् ॥ १४ ॥ तीर्थार्थं च समपित्रासं प्राप्ता गिरिजावने ॥ तस्यांगतायां स नृपो मारबाणेन पीडितः ॥
 १५ ॥ महती मानसी पीडां प्राप्ता बान्मोहमागतः ॥ उन्मादीव ततोभूत्वा खानपानविवर्जितः ॥ १६ ॥ ध्यात्वा पद्मावती बालां मौनव्रत
 मचीकरत् ॥ तदा कोलाहले जातः प्रतापमुकुटांतिके ॥ १७ ॥ कुमारः कांदशां प्राप्त इति हहेति सर्वतः ॥ त्रिदिनं ते मंत्रिसुतो बुद्धिदक्षो विंश
 रदः ॥ १८ ॥ अब्रवीद्विप्रमुकुटं सत्यं कथय भूपते ॥ स आहकारणं स र्थथा जातं सरोवरे ॥ १९ ॥ तच्छ्रुत्वा बुद्धिदक्षश्च विहस्याहमहीपतिम् ॥ महाक
 षेन सा देवी मित्रवंहिगमिष्यति ॥ २० ॥ करणाटकभूपस्य वज्रदंतस्य सा सुता ॥ पद्मावतीति विख्याता दधतीत्वांस्वमानसे ॥ २१ ॥ पुष्प
 भावेन ज्ञात्वा हंत्वां नयामितदंतिके ॥ इत्युक्त्वा तस्य पितरंप्रतापमुकुटं प्राति ॥ २२ ॥ आह ज्ञादोहि भूपालयास्ये हं करणाटके ॥ त्वत्सुतस्य चि
 कित्सार्थं स वज्रमुकुटोचिरम् ॥ २३ ॥ आया मिनात्र संदेहो यदि जीवियसे सुतम् ॥ तथेति मत्वा स नृपः प्रादात्पुत्रं च मंत्रिणे ॥ २४ ॥ हया रूढौ गतौ शीघ्रं
 दंतवक्रस्य पत्ने ॥ काचिद्बृद्धा स्थिता तत्र तस्य गेहं च तौ गतौ ॥ २५ ॥ बहुद्रव्यं ददौ तस्यै बुद्धिदक्षो विशारदः ॥ अष्टतुमोदरे तस्मिन्नात्रिंशवारतमो वृ
 त्तम् ॥ २६ ॥ प्रातः काले तु सा वृद्धा गच्छंती राजमंदिरम् ॥ तामाहमंत्रितनयः शृणु मातर्वचो मम ॥ २७ ॥ पद्मावती च संप्राप्यैकं तिमद्भुवनं वद ॥
 ज्येष्ठशुक्लस्य पंचम्यामिदुवारे सरोवरे ॥ २८ ॥ यो दृष्टः पुरुषो रम्यस्त्वदर्थं समुपागतः ॥ इति श्रुत्वा ययौ वृद्धा पद्मं तस्यै न्यवेदयत् ॥ २९ ॥
 रुष्टा पद्मावती प्राह चंदनाद्रौ गुलीयका ॥ गच्छ गच्छ महादुष्टे तले नोरस्य ताडयत् ॥ ३० ॥ अंगुलीभिः कपोलौ च तस्याः स्पृष्ट्वा ययौ गृहम् ॥
 सा तु वृद्धा बुद्धिदक्षं सर्वं भावं न्यवेदयत् ॥ ३१ ॥ स्वमित्रं दुःखितं प्राह शृणु मित्रशुचंत्यज ॥ तमाह भूपतेः कन्याप्राणप्रियवचः शृणु ॥ ३२ ॥
 त्वदर्थे ताडितं वंशः कदा मित्रं भविष्यति ॥ श्रुत्वा त्वन्मधुरं वाक्यं रंजो देहे समागतम् ॥ ३३ ॥ रजस्वलं तिभो मित्र तवास्यं बुंबितास्म्यहम् ॥

इति श्रुत्वा भूपसुतः परमानन्दमायौ ॥ ३४ ॥ त्रिदिनानि तु सा वृद्धा पद्मावत्यै न्यवेदयत् ॥ त्वामुत्सुकः स भूपालस्तव दर्शनलालसः ॥ ३५ ॥
 तं भजन्वाद्यमुश्रोणि सफलजं विनंकुरु ॥ इति श्रुत्वा महादृष्टा समस्यार्द्रां गुलियकाम् ॥ ३६ ॥ गवक्षद्वारिनिष्कास्य तलपृष्ठे च ताडिता ॥
 तथैव वृद्धा तं प्राप्य मंत्रिणं काथितं हितम् ॥ ३७ ॥ प्रसन्नो बुद्धिदक्षश्च मित्रप्राह शृणुष्व भोः ॥ पश्चिमे दिशि भोः स्वामि न्यवाक्षं तव निर्मितम् ॥ ३८ ॥
 अर्द्धरात्रे तु संप्राप्य भजमां कामविह्वलाम् ॥ श्रुत्वा तद्वज्रमुकुटः प्रिया दर्शनलालसः ॥ ३९ ॥ ययौ शत्रिं महाकामरि मर्णोतामराभयत् ॥ मा
 सति कामाक्षी थिलो मित्र दर्शनलालसः ॥ ४० ॥ पद्मावतीं प्रियां प्राह शृणु वाक्यं वरानने ॥ येन प्राप्तवती मह्यं त्वं मुञ्चः सुरदुर्लभा ॥ ४१ ॥
 सभिन्नो बुद्धिदक्षश्च कनुतिष्ठति संप्रतम् ॥ आज्ञां दिहि प्रिये मद्ब्रह्म दद्यात्स्यामि ते तिकम् ॥ ४२ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य निष्ठुरकुलिशोपमम् ॥
 मिष्टान्नं स विषं कृत्वा मंत्रिणे सान्यवेदयत् ॥ ४३ ॥ तदा तु बुद्धिदक्षश्च चित्रगुप्तप्रपूजकः ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं सर्वे नतु भक्षितवान् स्वयम् ॥ ४४ ॥
 एतस्मिन्नेतरे प्राप्सो भूपतिस्त्वरया चित्तः ॥ विवेकवंतं मित्रं तद्वद्वा प्राहरुषान्वितः ॥ ४५ ॥ कस्मान्न खादिति मित्रभोजनं मां प्रियाकृतम् ॥ विह
 स्य बुद्धिदक्षस्तु सारमेयं ददौ हितम् ॥ ४६ ॥ भुक्त्वा समरणं प्रातः सहस्रं विस्मिन्नपः ॥ स्त्रीचरित्रं च विज्ञाय स्नेहं त्यक्त्वा ब्रवीत्तु तम् ॥ ४७ ॥
 मित्रं गच्छ गृहं शत्रुं मया त्यक्ता च पापिनी ॥ स आह शृणु भूपाल गच्छ शत्रिं प्रियां तिकम् ॥ ४८ ॥ तदलंकारमाहृत्य त्रिशूलं कुरु जानुनि ॥ सु
 प्राप्तां त्यज भो मित्रयासित्वं मा विचारय ॥ ४९ ॥ इति श्रुत्वा ययौ भूपस्तथा कृत्वा समागतः ॥ स्वमित्रेण ययौ सार्यस्मिन्नेतरे रुद्रमंडपे ॥ ५० ॥ शि
 ष्यकुं त्वानृपतं संयोगिरूपो हि भूषणम् ॥ विक्रयार्थं ददौ तस्मै स्वमित्राय स बुद्धिमान् ॥ ५१ ॥ स वज्रमुकुटो मत्सत्वा तदा ज्ञानं गतः ॥
 चोरो यमिति तं मत्वा बद्ध्वा राज्ञो हिरक्षिणः ॥ ५२ ॥ शीघ्रं निवेदयामासुर्दत्तवक्त्रस्तमब्रवीत् ॥ कत्रातं भूषणं रम्यं सर्वकथय पुरुष ॥ ५३ ॥
 जटिलः प्राह भो राजन् स्मशानं मद्गुरुः स्थितः ॥ तेन दत्तं विक्रयार्थं भूषणं स्वर्णं गुठितम् ॥ ५४ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिस्त्वनृपमिहूय तद्गुरुम् ॥
 भूषणं पृष्ट्वा राजयोगी प्राह शृणुष्व भोः ॥ ५५ ॥ स्मशाने संधितं मंत्रमया योगिस्वरूपिणा ॥ पिशाची प्रापिता काचित्तस्याश्चिह्नं मया
 कृतम् ॥ ५६ ॥ वामजानुनि शूले न तया दत्तं हि भूषणम् ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं राजा सुतानिष्कासिता गृहत् ॥ ५७ ॥ स वज्रमुकुटस्तं तु गृ

हीत्वागृहमायौ ॥ विहस्यग्राहवैतालःशृणुविक्रमभूपते ॥ ५८ ॥ कस्मैपापमहत्प्राप्तंचतुर्णैमिवदाधुना ॥ इतिश्रुत्वावच
 स्तस्यविक्रमोनामभूपतिः ॥ ५९ ॥ विहस्यभागवंग्राहप्राप्तपापंहिभूपतेः ॥ मित्रकार्यममात्येनस्वामिकार्यंचरक्षिभिः ॥ ६० ॥ भूपुत्रे
 णार्थसिद्धंरुतंस्माच्चभूपतेः ॥ महत्पापंचसंप्राप्तंतेनासौनरकंगतः ॥ ६१ ॥ रजोवर्तिसुतादृष्टानविवाहेतयोनरः ॥ सपापीनरकं
 यातिषष्टिवर्षसहस्रकम् ॥ ६२ ॥ गांधर्वचविवाहवैकामिन्याचकृतंयया॥तस्याविघ्नकरोयवैसपापीयमपीडितः ॥ ६३ ॥ अष्टदोषांयःकन्या
 विवेकेनविनात्यजेत् ॥ सपापीनरकंयातिलक्षवर्षप्रमाणकम् ॥ ६४ ॥ इतिश्रुत्वासवैतालधर्मगथानुंपेरिताम् ॥ प्रसन्नहृदयःप्राहभूपतिंधर्म
 तत्परम् ॥ ६५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुखंडापरपयथिकलियुगीयेतिहाससमुच्चयवर्णनंनमप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ प्रसन्नमनसंभूपमहासिंहासनेस्थितम् ॥ द्विजवर्यःसवैतालवचःप्राहप्रसन्नधीः ॥ १ ॥ एकदायमुनातिरेधमस्थलपुरीशुभा
 ॥ धनधान्यसमायुक्ताचतुर्वर्णसमन्विता ॥ २ ॥ गुणाधिपमहीपालस्तत्रराज्यंचकारैव ॥ हरिशर्मापुरोधस्तुस्नानपूजनतत्परः ॥ ३ ॥
 तस्यपत्नीसुशीलाचपतिव्रत परायणा ॥ सत्यशीलः सुतोजातोविद्याध्ययनतत्परः ॥ ४ ॥ तस्यानुजामधुमतशीलरूपगुणान्विता ॥
 द्वादशान्देवयःप्राप्तेविवाहार्थपितायदा ॥ ५ ॥ भ्राताबभ्रामतौसर्वचिनुतश्चसुतावरम् ॥ कदाचिद्राजपुत्रस्यविवाहेसमतोद्विजः ॥ ६ ॥
 पठनार्थेतुकाश्यावैसत्यशीलःस्वयंगतः ॥ एतस्मिन्नंतरेराजद्विजः कश्चित्समागतः ॥ ७ ॥ वामनोनामविख्यातोरूपशीलवयोवृत्तः ॥
 सुतामधुमतीतंचदृष्ट्वाकामातुराभवत् ॥ ८ ॥ भोजनंछादनंपानंस्वप्नंत्यक्त्वाचिविह्ला ॥ चकोरविविनाचंद्रंकांमबाणप्रपीडिता ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा
 सुशीलांतांबालांवाभनंब्राह्मणंतथा ॥ वरयामासतांबूलैः स्वर्णद्रव्यसमन्वितैः ॥ १० ॥ हरिशर्माप्रयागेचद्विजं दृष्ट्वात्रिविक्रमम् ॥ वेदवेदांग
 तत्त्वज्ञंमुतार्थैऽवरयत्तदा ॥ ११ ॥ सत्यशीलस्तुकाश्यावैपुत्रंकेशवम् ॥ वरित्वातंभगिन्यर्थयगैर्गैर्हंसुदान्वितः ॥ १२ ॥ माघकृष्ण
 त्रयोदश्यांभृगौलग्रंशुभंस्मृतम् ॥ त्रयोविप्रास्तदाप्राप्ताःकन्यार्थैरूपमोहिताः ॥ १३ ॥ तस्मिन्कालेतुसाकन्याभुजगैर्नैवदंशिता ॥ मृतांप्रे
 तत्त्वमापन्नापूर्वकर्मप्रभावतः ॥ १४ ॥ तदातेब्राह्मणायत्नंकारयामासुरुत्तमम् ॥ नजीवनवतीबालागरलेनविमोहिता ॥ १५ ॥ हरिशर्मा

तु तत्पुण्यं कृत्वा विदधानतः ॥ आथ यौमदिरं राजन्सुता गुणविमोहितः ॥ १६ ॥ त्रिविक्रमस्तु बहुधा दुःखं कृत्वा स्मरानुगः ॥ कथाधारी
 यती भूत्वा देशदेशांतरं ययौ ॥ १७ ॥ केशवस्तु महादुःखी प्रियास्थीनि गृहीतवान् ॥ तीर्थातीर्थांतरं प्राप्ताः कामबाणेन पीडितः ॥ १८ ॥
 भस्मग्राही वामनस्तु विरहाग्निं पीडितः ॥ तस्थौ चितायां कामार्तः पत्नीं ध्यानं परायणः ॥ १९ ॥ एकदा शरयूत रिलिङ्गमणाल्यपुरं शुभे ॥
 त्रिविक्रमस्तु भिक्षार्थं संप्राप्तो द्विजमंदिरं ॥ २० ॥ तस्मिन्दिने रामशर्मा शिवध्यानं परायणः ॥ यतिनं वरयामास भाजनार्थं स्वमंदिरं ॥ २१ ॥
 तस्य पत्नी विशालाक्षी रचिता बहुभोजनम् ॥ आहूय यतिं राजन्पात्रमालभमाकरोत् ॥ २२ ॥ तस्मिन्काले च तद्बालो मृतः पापवशगतः ॥
 अरोदीत्तस्य सैरंध्री विशालाक्ष्यपि भस्मिता ॥ २३ ॥ नरोदन्त्यक्तवती पुत्रशोकान्निता पिता ॥ रामशर्मा तदा प्राप्ता मंत्रं संजीवनं शुभम् ॥ २४ ॥
 जन्वांसं मार्जनं कृत्वा जीवियामास बालकम् ॥ विनया वनतो विप्रस्तं च संन्यासिनं तदा ॥ २५ ॥ भोजनं कारयित्वा तु मंत्रं संजीवनं ददौ ॥
 त्रिविक्रमस्तु तन्मन्त्रं पठित्वा यमुना तटे ॥ २६ ॥ प्राप्तवान्यत्र सानारी दाहिता हरिश्चर्मणा ॥ एतस्मिन् न तरे तत्र राजपुत्रो मृतिगतः ॥ २७ ॥
 दाहितस्तनयः पित्रा शोककूर्वा तदा मुना ॥ जीवनं प्राप्तवान् बालस्तस्य मंत्रं प्रभावतः ॥ २८ ॥ गुणाधिपस्य तनयो राज्ञो धर्मस्थलीपतेः ॥
 त्रिविक्रमं वचः प्राह वीरबाहुर्महाबलः ॥ २९ ॥ जीवनं दत्तवान् महावराय द्वावरं मम ॥ सविप्रः प्राह भोजनं केशवो नाम यो द्विजः ॥ ३० ॥
 गृहीत्वा स्थितगतस्तथैतमन्वेषयमाचिरम् ॥ वीरबाहुस्तथा मत्वा दूतमागणं तं प्राति ॥ ३१ ॥ प्राप्तस्तं कथयामास यथा प्राप्तिं हि जीवनम् ॥ इति
 श्रुत्वा वचस्तस्य केशवोऽस्थिसमन्वितः ॥ ३२ ॥ प्रागन्यास्थीनि सवर्णिनि ददौ तस्मै द्विजातये ॥ पुनः संजीविता बालो केशवादीन् वचो
 ऽब्रवीत् ॥ ३३ ॥ योग्याधर्मेण यस्य स्यात्तस्मै प्रायमि धर्मिणे ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्या मौनं वत्सल्यः स्थिताः ॥ ३४ ॥ अतस्तद्विक्रमादि
 त्यधर्मज्ञकथयस्व मे ॥ कस्मै योग्याचसालानाम्नामधुमती शुभा ॥ ३५ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ विहस्य विक्रमादित्यौ वैतालं प्राहनम्रधीः ॥
 योग्यामधुमती नारी वामनाय द्विजन्मने ॥ ३६ ॥ प्राणदाता तु यो विप्रः पिते वयुणतत्परः ॥ अस्थिदाता तु यो विप्रो भ्रातृ तुल्यस्स वेदवित्
 ॥ ३७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडा परपार्याये कालियुगीयेति हाससमुच्चये द्वितीयेऽध्यायः ॥ २ ॥ ४३ ॥

॥ सूतउवाच ॥ ॥ विप्रवर्यमहाभागशृणुगार्थांमनोरमाम् ॥ वैतालोभूपतिश्रेष्ठपुनर्विक्रममब्रवीत् ॥ १ ॥ वद्धमन्त्रगरेरम्येनाना
 जननिषेविते ॥ तत्राभवन्महीपालोरूपसेनोमहाबलः ॥ २ ॥ विद्वन्मालाप्रियातस्यपतिसेवापरायणा ॥ एकदाक्षत्रियःकश्चिन्नाम्नवीरवरः
 स्मृतः ॥ ३ ॥ पुत्रकन्यासपत्नीकोवृत्त्यर्थेसमुपागतः ॥ विनयावनतोभृत्वारूपसेनमहीपतिम् ॥ ४ ॥ किंचिच्छ्रुत्वाददौस्वर्ण
 सहस्रंप्रत्यहंनृप ॥ वीरसेनस्तुतल्लब्ध्वावहौतीर्थेद्विजातिषु ॥ व्ययंकृत्वातुतच्छेषंसकुल्येभुक्तवान्स्वयम् ॥ एवंवर्षगतेराजब्राजलक्ष्मीः
 शिवाज्ञया ॥ ६ ॥ परीक्षार्थस्मशानचरोदन्बहुकुर्वती ॥ अर्धरात्रेतदाराजबुद्ध्वाप्राहस्वसेवकम् ॥ ७ ॥ गच्छवीरवरस्वै
 यतोऽसौश्रूयतेरवः ॥ ज्ञात्वातत्कारणं सर्वमह्यंशिश्रान्निवेदय ॥ ८ ॥ इतिश्रुत्वावीरवरःशस्त्रान्नाकुशलबली ॥ सतत्रगत्वायत्रास्तेराज
 लक्ष्मीःशुभानना ॥ ९ ॥ शृङ्गं वचश्चतामाहकिमर्थोऽनेनस्थिता ॥ महत्कष्टंचकिंप्राप्तंकारणंदेविमेवद ॥ १० ॥ इतिश्रुत्वा राजलक्ष्मीर्विसे
 नंतमब्रवीत् ॥ राजलक्ष्मींचिमांविद्धिरूपसेनस्यभूपतेः ॥ ११ ॥ मासान्तेप्रलयंयास्येतस्माच्छोचामिभोबलिच् ॥ सआहशृणुभोदेवित्वद
 ल्पायुस्समीरितम् ॥ १२ ॥ केनपुण्येनदीर्घायुस्त्वंभवेःकारणंवद ॥ देव्युवाच॥महाबाहोमहाप्राज्ञयदितेतनयस्यवै ॥ १३ ॥ कपालमर्पय
 त्वंचचण्डिकायैतदानय॥दीर्घायुर्भविताचाहंस्वामिकार्यप्रसाधय॥१४॥इतिश्रुत्वावीरवरोमंदिरंस्वयमागतः॥पत्नीप्राहप्रसन्नात्मासुतंदेव्यैनि
 वेदय ॥ १५ ॥ तथेत्युक्त्वातुसाध्वतितनयंप्राहनिर्भया॥राज्ञोऽर्थैतवदेहवैपुत्रपासिकुरुष्वतत् ॥ १६ ॥ तथासत्वातुतत्पुत्रोभगिन्यामातृ
 संयुतः॥चण्डिकाभवनंप्राप्याब्रवीत्स्वपितरतदा॥१७॥भोस्तातमेकपालंचचण्डिकायैसमर्पय ॥ दीर्घायुर्नयन्तेनराजलक्ष्मीश्चतत्कुरु ॥ १८ ॥
 इतिश्रुत्वावीरसेनःशिरश्छित्त्वासमर्पयत् ॥ तस्यानुजामृतातत्रतथामातातथापिता॥१९॥दृष्ट्वातद्वृपसेनस्तुकारणंसर्वमादितः ॥ सेवकंसत्य
 संधंचमत्वातुस्वशिरोऽर्पयत् ॥ २० ॥तदप्रसन्नासादेवितृपमुर्जिव्यसाब्रवीत् ॥ वरंवरयभूपालयथेष्टंशीघ्रमाप्नुयांः ॥ २१ ॥ सआहवीरसेन
 स्तुसकुलोजीवामप्नुयात् ॥तथेत्युक्त्वातुसादेवितत्रैवांतरधीयत ॥२२॥ रूपसेनःप्रसन्नात्मास्वसुतांकामरूपिणीम् ॥ ददौसुतायैवालोनृप
 त्तिप्राहविस्मितः॥२३॥मुख्यस्नेहंकृतंकेनतेषांमध्येवदस्वमे ॥ राजोवाच ॥मुख्यस्नेहंकृतराज्ञादासाथैस्वतनुंदौ॥२४॥स्वर्णस्नेहवीरवरो

धर्मप्रीतिः पतिव्रता ॥ बंधुप्रीतिश्च भगिनी पितृस्नेही तु पुत्रकः ॥ २५ ॥ महत्स्नेहं कुरुं तं राज्ञा रूपसेनेन धीमता ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्ग
 पर्वणि चतुर्थे गण्डे परपरायणिकालियुगीयेति हाससमुच्चये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ अत उवाच ॥ इति श्रुत्वा स वै तालो राजानमिदमब्रवीत् ॥ कांचिद्रो
 गावतीनाम्नानगरी परमाद्भुता ॥ १ ॥ रूपवर्माच नृपतिस्तत्र राज्यं करोति वै ॥ चूडामणि रतिरह्यातः शुको बुद्धि विशारदः ॥ २ ॥ तस्य भू
 पस्य गेहे च वसनं शुभं पंजरे ॥ कदाचिद्रूपवर्माच त्रिशदब्दं दुरुर्जितः ॥ ३ ॥ पप्रच्छ मम योग्यवैशुककाचिद्रांगना ॥ चेदास्ते तर्हि मम ब्रूहि श्रुत्वा
 तं चाब्रवीच्छुकः ॥ ४ ॥ स गेधेश्वरभूपस्य कन्या चन्द्रवती शुभा ॥ तव योग्या हि भोजनं प्रतंतं गृहाण वै ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिर्गेणेशं द्वि
 जसत्तमम् ॥ प्रेषयित्वा दौद्रव्यं यथोद्वाह्यात्थाकुरु ॥ ६ ॥ गणेशोऽपि गतस्तूर्णदेशे मागधकेशु भो ॥ महादेवं च संपूज्य चकार स्तनमुदा ॥ ७ ॥ नमः
 शिवाय शान्ताय सर्वोभयप्रदायिने ॥ भवाय शंकरायैवरुद्राय सततं नमः ॥ ८ ॥ मृडायानंदरूपाय सर्वदुःखहराय च ॥ ९ ॥ इत्युक्तवति विप्रे च त
 दा चंद्रवती शुभा ॥ कामातुरा ब्रवीच्चैनानां मामद नमंजरीम् ॥ १० ॥ मम योग्यश्च पुरुषः कश्चिदस्ति महीतले ॥ साहभोरूपवर्माच योग्यो भोगापु
 री पतिः ॥ ११ ॥ इति श्रुत्वा तु सा देवी दुर्गावांश्छिन्नदायिनीम् ॥ तुष्टाव मनसा सुभ्रूयया जातमिदं जगत् ॥ १२ ॥ नमो नमोजगन्मातर्मम कार्ये
 प्रदायिनि ॥ त्रिलिंगजननी त्वं वै वर्णमूर्तिः सनातनी ॥ १३ ॥ त्वं स्वाहा त्वं स्वधा संधानमस्तस्यै नमो नमः ॥ नृपतैरूपवर्माणं मत्पतिं कुरु भोः
 शिवे ॥ १४ ॥ इति स्तुत्या प्रसन्ना भूजगदंबा जगन्मयी ॥ पितरं मागधेशं च मोहायित्वा च मातरम् ॥ १५ ॥ विवाहं कारयामासमासान्तो सिद्ध
 रूपिणी ॥ रूपवर्माचं द्रवतं बुज्जाते परं सुखम् ॥ १६ ॥ एकस्मिन् दिवसे राजन्मेनां मद नमंजरीम् ॥ नृपः प्राह विवाहं त्वं मुशुकेन कुरुष्व भोः ॥ १७ ॥
 मेनका प्राह भो राजन् विवाहाश्चेदृशो मताः ॥ उत्तमाधममध्याश्च पुरुषास्त्रिविधाः स्मृताः ॥ १८ ॥ तथैव त्रिविधाना रीयथा योग्ये वीरा भवेत् ॥
 उत्तमाया भवेन्नारी न योग्या चाद्यमायया ॥ १९ ॥ शृणु तत्कारणं राजन्मया दृष्टं यथा भवत् ॥ इलपुत्रे वसत्येको वैश्यो लक्षपतिर्धनी ॥ २० ॥
 अनपत्यो द्वयजति स्य पत्नी पतिव्रता ॥ बहुयत्नेन तनयस्तस्य जातो महाधमः ॥ २१ ॥ द्यूतक्रीडापरो नित्यसुरापानेन तस्सदा ॥ वेदया
 गमि महाधूर्ते नित्यमांसाशनः खलः ॥ २२ ॥ तस्य धर्मचपितरो समा लोकाय वनंगतौ ॥ नरं नारायणं ध्यात्वा परमं पदमापतुः ॥ २३ ॥ मद

पालस्तुतनयः कृत्वा सवर्धनव्ययम् ॥ अन्यदेशे च वृत्त्यर्जगामधनवर्जितः ॥ २४ ॥ प्राप्तश्चन्द्रपुरेऽप्येयत्र हेमपतिः स्थितः ॥ वृत्तांतं कथ
 यामास वैश्ये हेमपतिर्हिंसः ॥ २५ ॥ देवयाजी सुतोऽहं स्वल्पैव धनमादृतम् ॥ देशान्तरे विक्रयार्थं सिंधुमार्गेण प्राप्तवान् ॥ २६ ॥ महाबाहु
 प्रभावेन द्रव्यं तन्मग्नमभसि ॥ तल्लज्जयानयास्येऽहं पितरं प्रतिमारिष ॥ २७ ॥ इति श्रुत्वा हेमपतिः स्वपत्नीकाममंजरीम् ॥ वचः
 प्राह प्रसन्नात्मा संयोगो विधिनाकृतः ॥ २८ ॥ चंद्रकांतिमुतांदास्येतद्भारयत्वदाज्ञया ॥ संमन्यदंपती राजन्दौ कन्याविधानतः ॥ २९ ॥
 ॥ २९ ॥ स्वगृहे वासयामास मदपलं सुतापतिम् ॥ मासमेकमुषित्वा तं श्वशुरं प्राहनम्रधीः ॥ ३० ॥ आज्ञां देहिनाय्यश्च स्वगेहं यामि
 माचिरम् ॥ इति श्रुत्वा हेमपतिः स्वसुतां स्वर्णभूषिताम् ॥ ३१ ॥ चंद्रकांतिं सदार्सो च तस्मै दत्त्वा गृहं ययौ ॥ नरान्विमृज्य दुष्टा
 त्मां शिबिकावाहकादृप ॥ ३२ ॥ दार्सो हत्वा तदापत्नीं विमृज्य धनवर्जिताम् ॥ एकाकी प्रातः पान्ते हं मदपाले महाधमः ॥ ३३ ॥
 वर्षांतरे च तत्स्वर्णव्यंकृत्वा कुमार्गिणे ॥ बुभुक्षितः पुनः शोकं च कारबहुधानृप ॥ ३४ ॥ पुनश्च श्वशुरस्यैव गृहं संप्राप्तवान्बलः ॥
 चंद्रकांतिस्तु तं दृष्ट्वा स्वपतिं प्राहनम्रधीः ॥ ३५ ॥ मयानिवदितां पित्र्यधनं चौरैश्च लुंठितम् ॥ अतस्त्वं न्यजसंतापं चिरं वसगृहे मम ॥ ३६ ॥
 तथेत्युक्त्वा महाधूतं उवासकतिचिद्दिनम् ॥ ज्ञात्वा विमोहितां पत्नीमिदं रान्नेतमो वृते ॥ ३७ ॥ हत्वा तां सययौ गेहं गृहीत्वा बहुभूषणम् ॥
 अयोग्येयमतो राजन्विवाहः शुक्रमेनयोः ॥ ३८ ॥ इति श्रुत्वा शुक्रः प्राह भूपतिं करुणानिधिम् ॥ विवाहं न करिष्यामि नार्य्यामि नार्य्याचाधमया सह ॥
 ॥ ३९ ॥ अधमामेनकानारियाभागाचक्रुः पिणी ॥ उत्तमोऽहं शुक्रो राजन्पुरुषश्चरत्तनुम् ॥ ४० ॥ शृणु तत्कारणं भूपमया दृष्टमहो
 त्तमम् ॥ नगरेकां च नपुरे वणिकच्छंखपतिः श्रुतः ॥ ४१ ॥ तस्य पुत्रस्तु मेधावीं सिंधुगुप्तगुणीधनी ॥ प्रभावती प्रिया तस्य श्रीदत्तस्तत्सु
 तः स्मृतः ॥ ४२ ॥ विवाहमकरोत्तस्य जयश्रीः पत्न्यनुभे ॥ सोमदत्तस्य सुतया जयलक्ष्म्या समन्वितम् ॥ ४३ ॥ श्रीदत्तस्तु गतो देशं वाणि
 ज्यार्थं कुरुस्थलम् ॥ आयाति द्वादशाब्दे तु सधनो गेहमागतः ॥ ४४ ॥ जयलक्ष्मीस्तु कामेन पीडिता पितुर्मंदिरं ॥ अमात्यतनयेनैव होम
 दत्तेन मोहिता ॥ ४५ ॥ दूती मार्गेण तं प्राप्य व्यंकृत्वा धनं बहु ॥ रमयामास सानारीतेन सार्द्धं महाधमा ॥ ४६ ॥ त्रिमासाने च तत्स्वामी

श्रीदत्तः श्वशुरालये ॥ संप्राप्तः सातुतं दृष्ट्वा महदुःखमुपाययौ ॥ ४७ ॥ अर्धरात्रे तु तन्मात्राश्रेषितास्वपतिं प्रति ॥ जयलक्ष्मींश्च संप्राप्ताक्रोधे
 न स्फुरिताधरा ॥ ४८ ॥ बहुमानेन स्वपतिस्नेहं कृत्वा लयं ययौ ॥ तदा तु कुलटासाचगता दूतगृहं प्रति ॥ ४९ ॥ शून्यालये होमदत्तादे
 शितो भुजगेन वै ॥ सुष्वापमरणं प्राप्य तदा बालासमागता ॥ ५० ॥ वेगेन मयामासंतं जरापिप्लोपरिसोऽगमत् ॥ ५१ ॥ कफछोनामचौर
 जारिणीं शुभाम् ॥ ५२ ॥ शवदेहं च संप्राप्य रमणीतामरिरमत् ॥ खनित्वा दशनैनां सां पिप्लोपरिसोऽगमत् ॥ ५३ ॥ कफछोनामचौर
 स्तु दृष्ट्वा तत्कारणं तदा ॥ कामिन्या अनुगोभूत्वा मां दिरंतं त्रविष्टवान् ॥ ५४ ॥ तदा तु जयलक्ष्मींश्च स्वपतिं प्राप्य दुर्भगा ॥ चक्रसारोदनगण्डे
 सर्वलोकाः प्रतस्थिरे ॥ ५५ ॥ नासाहीनां सुतां दृष्ट्वा सोमदत्तो महाधनः ॥ बद्धा जामातं रंशीं प्रं राजां तिकमुपाययौ ॥ ५६ ॥ नृपाज्ञया राज
 दूतास्तमुद्धनमादधुः ॥ तदा कफलः संप्राप्य सर्वराज्ञीन्येवेदयत् ॥ ५७ ॥ मत्वा तस्य वचः सत्यं जयलक्ष्मीं महाधमाम् ॥ रासभोपरि संस्था
 प्य कृत्वा दुर्गतिरूपिणीम् ॥ ५८ ॥ नगरात्प्रेषयामास वनं शार्दूलसेवितम् ॥ अतस्त्वं शृणु भूपाल मेनामद्योग्यकानहि ॥ ५९ ॥ इत्युक्त्वा स तु
 तालो विक्रमं प्राहनम्रधीः ॥ नारीपापाधिका वाथ पुरुषस्तद्दस्वमे ॥ ६० ॥ ब्रह्मणोऽगुणरूपस्य मायावर्णस्वरूपिणी ॥
 तमो न पुंसं कंज्यं त्रिलिंगैकं तदव्ययम् ॥ ६१ ॥ अव्ययं ब्रह्मणो धाम मायालिंगस्वरूपिणी ॥ तया जातमिदं विश्वं तदंबायै नमो नमः ॥ ६२ ॥ कृत्वा स्त्री
 सर्वदा श्रेष्ठास्त्रियास्तु पुरुषस्तथा ॥ अव्याधिकश्च पुरुषो नारीकर्मो धिकामता ॥ ६३ ॥ कृत्वा मज्जानमधिकं कथितं पूर्वकोविदैः ॥ कर्मैव बंधनं पुंसं ज्ञानं
 निर्बंधनं स्मृतम् ॥ ६४ ॥ अतः पापाधिकानारी पुरुषो हीनः किल्विषः ॥ ६५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगखण्डापरपरायण्ये काले
 युगीयेतिहाससमुच्चये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ सूत उवाच ॥ ६७ ॥ भृगुवर्य महाभाग श्रुत्वा वैताल एव सः ॥ प्रसन्नात्मा वचः प्राह भूपतिं ज्ञान
 संपदम् ॥ ६८ ॥ उज्जयिन्यां महाराज महाबल इति श्रुतः ॥ चंद्रवंशी नृपः प्राज्ञो वेदशास्त्रविशारदः ॥ ६९ ॥ तस्य दूतो हरेर्दासः स्वामिकार्यकरः सदा ॥
 भक्तिमालाप्रिया तस्य साधुसेवापरायणा ॥ ७० ॥ तस्यां जातारूपपतीकन्या कमललोचना ॥ महादेवीति विख्याता सर्वविद्याविशारदा ॥ ७१ ॥
 हरिदासं च साप्राह शृणु तात वचो मम ॥ मत्तोऽधिको नरो यैवैतस्मै मातुदस्वभोः ॥ ७२ ॥ तथेत्युक्त्वा पिताराज ब्राह्मणो गतः स भाम् ॥

नन्वातनृपतिः प्राहहरिदासशृणुष्वभोः ॥ ६ ॥ तैलंगाधिपतिंगच्छहरिश्चंद्रमहीपतिम् ॥ तस्यक्षेमं तथाज्ञात्वात्मानं निवेदयमाचिरम् ॥
७ ॥ इति श्रुत्वा द्विजः प्रागाद्धरिश्चंद्रमहामतिम् ॥ कुशलं वर्णयामास महाबलनृपस्य वै ८ ॥ श्रुत्वा प्रसन्न हृदयो हरिश्चंद्रो महीपतिः ॥
श्वशुरस्तस्य नृपतेः सभूयो हर्षमागतः ॥ ९ ॥ हरिदासं प्रच्छ कलेरागमनं कदा ॥ इत्युक्तः स तु तं प्राह न्यहश्च भविताधिकम् ॥ १० ॥ यदा
राज्यकृतेन कलेरागमनं तदा ॥ ब्रह्मणोऽस्य मुखाज्जातमोकारं सत्यपूजितम् ॥ ११ ॥ द्वितीयास्याच्च विविधा भाषालोको विमोहिनी ॥
जाता कलेर्हि तार्थयथमलोकहितैषिणी ॥ १२ ॥ यदा धर्मचक्रं वेदोक्तं विपरीतं हि दृश्यते ॥ कलिराज्यं तदा ज्ञेयं लच्छयस्य प्रियाः स्मृताः ॥ १३ ॥
कलिनाऽधर्ममित्रेण सवैदेवानिराकृताः ॥ पापस्यैव मृषाभार्या दुःखं तत्तनयं स्मृतम् ॥ १४ ॥ दुर्गतिस्तस्य चाद्धर्मागिगैरेह तदा भवेत् ॥
क्रोधवश्या नृपाः सर्वे ब्राह्मणाः कामार्किकराः ॥ १५ ॥ लोभवश्यास्तु धनिनो महत्त्वं शूद्रकागताः ॥ नार्योल्लासि विहीनाश्चर्कराः स्वामिघात
काः ॥ १६ ॥ निष्फलं तु महिजाता कलौ प्राप्तिं हि दृश्यते ॥ ये हरेः शरणं प्राप्तास्ते सवैमुदिताः कलौ ॥ १७ ॥ इति श्रुत्वा हरिश्चंद्रो दत्त्वा तस्मै
सुदक्षिणाम् ॥ स्वर्गं प्राप्तवात्रा जावि प्रस्तुशि विरयौ ॥ १८ ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र ब्राह्मणो बुद्धिकोविदः ॥ स्वविद्यां दर्शयामास हरिदा
सायधीमते ॥ १९ ॥ विमानं शीघ्रगं नाम देव्यादत्तं महोत्तमम् ॥ मंत्रजापात्समुद्भूतं कामदं विस्मयप्रदम् ॥ २० ॥ तस्मिन्दर्शकन्याथैतदा विप्रो
विमोहितः ॥ वरित्वा तं स्वकन्यार्थं ततः स्वपुरमागतौ ॥ २१ ॥ हरिदासस्य तनयो मुकुंदो नाम कोविदः ॥ पठित्वा स्वगुरुं प्राह वृणीष्व गुरुद
क्षिणाम् ॥ २२ ॥ गुरुराह च शिष्यं तं शृणुवाच मुकुंदमे ॥ दापय स्वस्य भगिनिं मत्पुत्राय च धीमते ॥ २३ ॥ तथेत्युक्त्वा मुकुंदस्तु स्वर्गे
हं शीघ्रमाययौ ॥ अस्मिन्काले महादेवो द्रौणिशिष्यं द्विजं शुभम् ॥ २४ ॥ वामनं वरयामास तं विप्रं शब्दवेधिनम् ॥ दक्षिणादिभिरभ्यर्च्य
तां बूलेन विधानतः ॥ २५ ॥ त्रयस्ते ब्राह्मणाः प्राप्ताः सुतार्थगुणकोविदाः ॥ एतस्मिन्नन्तरे कामीराक्षसौ देवमोहितः ॥ २६ ॥ महादेवीं जहा
राशुप्राप्तो विध्याचले गिरौ ॥ तदा ते दुःखिनो भूत्वा विलेपुः कामपीडिताः ॥ २७ ॥ धीमान्नामा द्विजो विद्वान्नाह गणकोत्तमः ॥ विध्याचले
गिरौ बालाचास्ते क्रव्यादवश्या ॥ २८ ॥ स्वविमाने समारोप्य तौ द्विजौ बुद्धिकोविदः ॥ विध्याचले गिरौ प्रातः शब्दवेधी तदा धनुः ॥ २९ ॥

समारोप्यशरैणैवजघानाशुसराक्षसम् ॥ कन्यागृहीत्वतेजमुज्जयिन्याविमानगाः ॥ ३० ॥ मिथोविवादवतस्तेदृष्ट्वाकन्यास्मरानुगाः ॥
 कर्मयोग्याभवेत्कन्याभूपमेकूपयावद् ॥ ३१ ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यविक्रमोनामभूपतिः ॥ प्रश्रयावनतःप्राहवै
 तालंरुद्रार्किकम् ॥ ३२ ॥ विदित्वायोऽवदत्कन्यापितृतुल्याद्विजोहिसः ॥ येनप्राप्ताविमानेनसतुतद्धातुकस्मृतः ॥ ३३ ॥
 हत्वायोराक्षसंवीरंकन्यायोग्याहिसोऽभवत् ॥ ३४ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुणखंडापरपार्थयिकलियुगीयतिहाससमु
 च्चयेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ४३ ॥ सूतउवाच ॥ पुनराहसवैतालःशृणुराजन्कथाभिमां ॥ ग्रामेधर्मपुरेऽरम्येनानाजननिषेविते ॥ १ ॥
 तत्राभवन्महीपालोधर्मशीलोमहोत्तमः ॥ लज्जादेवीचमहिषीतस्यभूपस्यभूपते ॥ २ ॥ अंधकोनामतन्मन्त्रीन्यायाशास्त्रविशारदः ॥
 कियताचैवकालेनदेवीमंदिरमुत्तमम् ॥ ३ ॥ धर्मशीलेनराचितंतत्रदुर्गप्रतिष्ठिता ॥ अपत्यार्थैभूपतिनाकृतस्तत्रमहोत्सवः ॥ ४ ॥ अर्द्धे
 रात्रेमहागौरीनृपप्राहवृणोष्वभोः ॥ श्रुत्वातुतमयंवाक्यंधर्मशीलोनृपोत्तमः ॥ ५ ॥ स्तुतिंचकारनम्रात्मायेनदुर्गप्रसीदति ॥
 ॥ धर्मशीलउवाच ॥ एकातुप्रकृतिर्नित्यासर्ववर्णस्वरूपिणी ॥ ६ ॥ सात्वंभगवतीसाक्षात्स्वयासर्वमिदंततम् ॥ त्वदज्ञयासुरश्रे
 ष्ठोरचित्त्वालोकमुत्तमम् ॥ ७ ॥ महालक्ष्म्यात्वयासाद्धुजेनिमलंसुखम् ॥ त्वद्रक्त्याभगवान्विष्णुस्त्रैलोक्यं ब्रह्मनिर्मि
 तम् ॥ ८ ॥ पालयंश्चमहालक्ष्म्यात्वयासाद्धसनातनि ॥ त्वद्वलेनमहादेवैत्रैलोक्यंविष्णुपालितम् ॥ ९ ॥ महाकाल्यात्वयासाद्धभस्मकृत्वा
 विराजते ॥ सर्वदेवास्तथादेत्याःपितरोमनुजाःखगाः ॥ १० ॥ त्वच्छीलयाचेतेजाताजगन्मातर्नमोस्तुते ॥ इत्युक्तवंतंनृपतिंवागुवाचाशरी
 रिणी ॥ ११ ॥ महाबलोमहावीर्यस्तनयस्तेभविष्यति ॥ तवस्तुत्याप्रसन्नहंदास्यामिविविधंफलम् ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वासनृपतिःस्वगेहं
 प्राप्यनिर्भयः ॥ राड्यैनिवेदयामासदेवीवचनमुत्तमम् ॥ १३ ॥ ततःप्रभृतिराजेन्द्रमृतौजातास्वयंकिल ॥ एकस्मिन्दिवसेराजव्रजकःकलि
 भोजनः ॥ १४ ॥ काशीदासेनसहितोग्रामंधर्मपुरंगतः ॥ तत्रदृष्ट्वाशुभांकन्यांकामांगीनामविश्रुताम् ॥ १५ ॥ पित्रान्विताराजमार्गेगच्छं
 तौश्रमपीडिताम् ॥ मुमोहकामवेगेनरजकःकलिभोजनः ॥ १६ ॥ कामांधश्चंडिकांप्राहजगन्मातःसनातनि ॥ यदिमेभवितासुभ्रूतर्हौ

दास्यमिति शिरः ॥ १७ ॥ जातियोग्यामैवास्ति रजकस्य सुता शुभा ॥ इति श्रुत्वा तु सा देवी वचनं रजकस्य वै ॥ १८ ॥ मोहयित्वा च पि
 तरं तस्याः पाणिग्रहं कृतः ॥ समुतां कामिनीं प्राप्य प्रसन्नात्मा गृहं ययौ ॥ १९ ॥ भुक्त्वा सा विविधभोगं तया साङ्गं सुखप्रदम् ॥ वर्षांतरे शिरो दे
 व्यै गत्वा शीघ्रं समर्पयत् ॥ २० ॥ काशिदासस्तु तच्छ्रुत्वा स्नेहेन त्वरितोऽगमत् ॥ स्वशिरो दत्तवान्देव्यै कामांगीपतिशोकतः ॥ २१ ॥ अ
 पयित्वा शिरो देव्यै देवीरूपत्वमागतः ॥ तदा प्रसन्ना सा चंडी त्रीजुजीव्या ब्रवीच्चिताम् ॥ २२ ॥ वरं वरयतामद्ययं काममभीप्सितम् ॥ काशि
 दासस्तु तां प्राह कामांगीं मां समर्पय ॥ २३ ॥ कामांगी सा तु तां प्राह स्वपतिं मां समर्पय ॥ कलिभोजन एवा सो देवी प्राह प्रसन्नधीः ॥ २४ ॥ मि
 त्रांगं सुदूरं महां देहि मातर्नमोनमः ॥ तिषां वाचस्तदा श्रुत्वा सा दुर्गो नामास्थिता ॥ २५ ॥ यथा क्रामं दत्तवती वरं दारुसुखरूपिणीम् ॥ २६ ॥ सूत उवाच ॥
 इत्युक्त्वा स तु वैतालो नृपं प्राह विहस्य भोः ॥ २६ ॥ किंकृतं च तया देव्यै तेषामर्थवदस्व मे ॥ इत्युक्तः स तु भूपालो वैतालमिदमब्रवीत् ॥ २७ ॥
 कपालमुत्तमं देहेतया च्छिन्नं द्रयोस्तदा ॥ विपरीतं कृतं मां त्रावरं स्वस्वं समाप्नुयुः ॥ २८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगखंडापर
 पर्याये कालियुगीयेतिहाससमुच्चये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ तस्मिन्काले स वैतालो भृगुवर्यप्रसन्नधीः ॥ राजानमुत्तमं गाथां वर्णयामास
 विश्रुताम् ॥ १ ॥ चंपापुरीच विख्याता चम्पकेशो महीपतिः ॥ तत्रास्ते बलवान्धन्वी माहिषी तत्सुलोचना ॥ २ ॥ त्रिलोकं सुदूरं नाम कन्या तस्या
 मजायत ॥ वदनं चंद्रवदस्याधुवौ चापसमौ स्मृतौ ॥ ३ ॥ मृगक्षीको किल रवाको मलांगी महोत्तमा ॥ देवैर्भनो वृतावाला किमन्यै मां तु पतुं प ॥
 ४ ॥ तस्याः स्वयं वरो जात नृपा बहुविधास्तदा ॥ तस्यायोगेन संप्राप्तये भूपामुविश्रुताः ॥ ५ ॥ इन्द्रो यमः कुबेरश्च वरुणो विबुधोत्तमः ॥
 कृत्वा नरमयं रूपं तर्थासु पागताः ॥ ६ ॥ चंपकेशमिदं प्राह शृणु राजन्वचो मम ॥ सर्वशस्त्रेषु निपुणं रूपं तं मनोरमम् ॥ ७ ॥ इन्द्रं तं च मां
 विद्विस्व सुतां मे समर्पय ॥ द्वितीयस्तु तदा प्राह धर्मदत्तं मनोरमम् ॥ ८ ॥ धनुर्वेदेषु निपुणं स्वकन्यां दातुमर्हसि ॥ तृतीयश्चाह भोजान्धन
 पालाय शोभिने ॥ ९ ॥ सर्वजीवस्य भाषाणां ज्ञायिने गुणरूपिणे ॥ महां च स्वसुतां शीघ्रं समर्पय सुखी भव ॥ १० ॥ चतुर्थश्चाह भोजान्कलसर्वे
 बुको विदः ॥ पंचरत्नसमुद्योगी प्रत्यहं भूपते ह्यहम् ॥ ११ ॥ पुण्याथ मे करत्नं च होमार्थं द्वितीयं वसु ॥ आत्मा र्थं तृतीयं रत्नं पत्न्यर्थं तुरियं वसु ॥ १२ ॥

शेषं भुजनाथं चरन्ति नित्यं मया हृतम् ॥ इदं विधं मां पुरुषं स्वसुतां दातुमर्हसि ॥ १३ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां मोहितो नृपतिस्तदा ॥
 स्वसुतां प्राह धर्मात्मकस्मै दास्यामि कन्यके ॥ १४ ॥ सा देवी तु वचः श्रुत्वा त्राडिता दैवमोहिता ॥ नोत्तरं च ददौ तस्मै स्वपित्रे धर्मशालिनी ॥ १५ ॥ इत्यु-
 क्त्वा स तु वैतालो विहस्यो वाच भूपतिम् ॥ कस्मै योग्या भवेत्कन्यारूपयौवनशालिनी ॥ १६ ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्तः स तु वैतालो वचनं तं समब्रवीत् ॥
 धर्मदत्ताय सा कन्या योग्या भवति रूपिणी ॥ १७ ॥ सर्वशस्त्रेषु निपुणः स द्विजो वर्णतः स्मृतः ॥ भाषा वेत्ता तु वाणिजो धनधान्यप्रसारकः ॥ १८ ॥
 कलज्ञः स तु शूद्रो हि धनुर्वेदोऽसि भूपतिः ॥ सवर्णाय च वैतालसदा योग्या हि कन्यका ॥ १९ ॥ अतो विवाहितवाला धर्मदत्ता यशालिने ॥ २० ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडा परपर्याये कलियुगीयतिहाससमुच्चये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥
 इति श्रुत्वा स वैतालो राजानमिदमब्रवीत् ॥ विदेहदेशे भूपालनगरी मिथिलावती ॥ १ ॥ गुणाधिपस्तत्र राजा धनधान्यसमन्वितः ॥ चिरं देवइ-
 तिरव्यतो राजन्यः कश्चन गतः ॥ २ ॥ वृत्त्यर्थं मिथिलो देशे तत्र वासं चकार सः ॥ वर्षति भूपतिः सोऽपि चतुरंगबलान्वितः ॥ ३ ॥ मृगयार्थं वनं प्राप्स्यत-
 त्र शार्दूलमुत्तमम् ॥ दृष्ट्वा तं चावधीद्राजा क्रोधताम्रेक्षणो वने ॥ ४ ॥ व्याघ्रमार्गेण भूपालो वनान्तरमुपायौ ॥ चिरं देवस्तु तत्पश्चाद्भूतः
 स गहने वने ॥ ५ ॥ क्षुत्क्षामकं ठो नृपतिः श्रमसंतापपीडितः ॥ चिरं देवमुवाचा शूभोजनं देहि मेऽद्य भोः ॥ ६ ॥ इति श्रुत्वा स राजन्यो हत्वा ह-
 रिणमुत्तमम् ॥ संस्कृत्य प्रददौ राज्ञे तन्मांसं भूपतिप्रियम् ॥ ७ ॥ तुष्टो भूपस्तदा प्राह वरयस्य सत्तम ॥ वाञ्छितं ते ददाम्यशुसहो वाचमहाप-
 तिम् ॥ ८ ॥ मया सहस्रमुद्राश्च खादितास्तव विष्टये ॥ गृहमानीय भूपालताः समर्पय मामाचिरम् ॥ ९ ॥ अतमुद्रास्तु मासान्ते मद्दं देहि कुटुंबिने ॥
 तथेत्थुं कृत्वा स नृपतिः स्वगोहंशीब्रमायौ ॥ १० ॥ एकस्मिन् दिवसे राजन्स च राजगुणाधिपः ॥ चिरं देवस्वभृत्यं च प्रेषय मामाससागरे ॥ ११ ॥
 स गत्वा सागरतीरे देवीमूर्तिं ददर्श सः ॥ नाम्ना कुसुमदां देवीं मां कैडेयस्थलस्थिताम् ॥ १२ ॥ गंधर्वतनयां सुभ्रूजयित्वा प्रसन्नधीः ॥ प्राञ्जलिः पुरतस्त-
 स्थौ तदा देवीं समागता ॥ १३ ॥ वरं वरपतिं प्राह चिरं देवस्तु चाब्रवीत् ॥ पाणिं गृहाण मे सुभ्रुत्वद्रूपेण विमोहितः ॥ १४ ॥ इति श्रुत्वा तु सा देवी विहस्यो वा-
 च कां भिनम् ॥ स्नापयाद्या चिरं देवमत्कुण्डे देविर्भितम् ॥ १५ ॥ तथेत्थुं कृत्वा गतस्तोयेष्ठा विनोमि थिलायौ ॥ सस्थितो भूपतिं प्राह कारणं विस्म-

यप्रदम् ॥ १६ ॥ गुणाधिपस्तुतच्छ्रुत्वास्वभृत्येनसमन्वितः ॥ प्राप्तवान्मन्दिरेदेव्याःसाभूयःप्राहपुष्पदा ॥ १७ ॥ गांधर्वेणविवाहेनमां
 गृहाणगुणाधिप ॥ इतिश्रुत्वानृपःप्राहयदिदेविवचोमम ॥ १८ ॥ पुण्यदेत्वंगृहाणाद्यतर्हिंत्वांसंभजाम्यहम् ॥ तथेतिमत्वातंप्राहसत्त्वकार्ये
 निवेदय ॥ १९ ॥ सहोवाचशृणुत्वंभोममभृत्यंचिरंमुरम् ॥ भजत्वंचपलापांगिदेविसत्यंवचःकुरु ॥ २० ॥ ब्रीडितातुकथांकृत्वाभूपतिं
 प्राहकामिनी ॥ मांभजस्वदयांसिधोकामिनींशक्रचोदिताम् ॥ २१ ॥ चिरदेवंतुसंप्राप्यकामांधात्वांसमागता ॥ पुष्पदंतस्यतनयाग
 न्धर्वस्यशुभानना ॥ २२ ॥ ज्ञापितादेवदेवेननरभोगकरिह्वहम् ॥ इतिश्रुत्वाभूपालोधर्मात्माशीलविग्रहः ॥ २३ ॥ कथंभजाम्यहं
 सुश्रुष्टुषामिवधुर्धर्मिणीम् ॥ चिरदेवस्तुराजन्योमत्पुत्रइववर्तते ॥ २४ ॥ तस्यत्वंभोगिननिर्गशिभेनेत्वंविचारय ॥ लज्जितासातदादेवी
 सुषेवचवर्तवै ॥ २५ ॥ इत्युक्त्वाभूपतिंप्राहवैतालोरुद्रकिंकरः ॥ सत्यंधर्मचकस्यैवजातंतन्मेवदस्त्वभोः ॥ २६ ॥ सूतउवाच ॥
 भूपतिस्तंविहस्याहाचिरंदेवस्यजायत ॥ सत्यंधर्मचैवैतालशृणुतत्कारणंशुभम् ॥ २७ ॥ नृपाणांपरमंधर्मसर्वोपकरणंस्मृतम् ॥
 कृतोपकारंभृत्यस्यतेनर्तिकहिसत्यता ॥ २८ ॥ भृत्येनचकृतंकर्मतच्छृणुष्ववदाम्यहम् ॥ विनावृत्तिंस्थितेगेहेभूपतेगुणशालिनः ॥
 ॥ २९ ॥ सेवावृत्तिःकृतासर्वथान्येनैरैःकृता ॥ पश्चाद्भूपतिनाज्ञातःसंकटेमहदागते ॥ चिरंदेवस्तुतस्माच्चकारणादधिकोमतः ॥ ३० ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुखंडापरपर्यायेकलियुगियतिहाससमुच्चयेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ६ ॥ सूतउवाच ॥
 भोःशौनकमहाबुद्धेवैताललेनमहीपतिः ॥ महाप्रवीणश्चमतस्तमाहसचभूपतिम् ॥ १ ॥ राजन्कामपुरेऽरम्येर्वीरसिंहोमहीपतिः ॥ न्यायतो
 धर्मतश्चैवतत्रराज्यमचीकरत् ॥ २ ॥ हिरण्यदत्तस्तत्रैवैश्वर्यैर्योधनमदान्वितः ॥ कामालसातस्यसुतारूपयौवनशालिनी ॥ ३ ॥
 अवसत्सुखतानित्यं वसंतकुसुमप्रिया ॥ कदाचित्कुसुमार्थैर्वेवनंभ्रमरनादितम् ॥ ४ ॥ गच्छन्तीतांसमालोक्यधर्मदत्तात्मजोबलः ॥
 सोमदत्तइतिख्यातःपस्पर्शमदनालसाम् ॥ ५ ॥ सातुतंनिर्जनेस्थानेप्रावचविनयान्विता ॥ कन्यकाहंमहावीरान्यजमंधर्मतोद्यभोः ॥ ६ ॥
 विवाहेसतिपूर्वत्वांभजामिदंशमेऽहनि ॥ अतोदशदिनस्यैवादेशदिहदयानिधे ॥ ७ ॥ तथेतिमत्वातांत्यक्त्वानिजगेहं समागतः ॥ कामालसा

तुतद्गामोपि त्रादत्तावराय च ॥ ८ ॥ मदपालाय वैश्याय मणिग्रीविमुताय च ॥ इव शुरस्य गृहं गत्वा स्वमित्रं प्रत्यर्चयति यत् ॥ ९ ॥ न व मेऽहं नितस्त्वा
 मी गृहीत्वा कामिनीं विलात् ॥ कामातुरः स पत्नीं तामालिङ्गमदान्वितः ॥ १० ॥ अरुदत्ता तु तत्पत्नीमित्रवाक्येन कर्षिता ॥ तामुवाच त
 दा वैश्यः शान्तिपूर्वमिदं वचः ॥ ११ ॥ किं रोदिषि मदावूर्णे सत्यं कथय शोभने ॥ सा तु सत्यवती प्राह यथा जातं हि कानने ॥ १२ ॥ यदि ना
 यामि पाश्चैवं त्वां सोमं दत्तधनोत्तम ॥ तदा वै धव्यतां प्राप्य भजा मि वृजिं न हितत् ॥ १३ ॥ इति वाक्येन वद्वाहं यास्यम्यद्य तदंतिके ॥
 इति श्रुत्वा च तत्स्वामी तामाज्ञाप्य मुदान्वितः ॥ १४ ॥ सुष्वाप सा तु तत्पाश्चैव ह्यगमत् काममिह हला ॥ तदा चौरस्तु तं दृष्ट्वा सर्वाभरणभूषिताम् ॥ १५ ॥
 वचश्चोवाच लोभात्मा कुत्रासि च मुंदरि ॥ केनैवापेक्षितारत्रौ सत्यं कथय भामिनि ॥ १६ ॥ कामाल सा तु तं चौरमुवाच मदविहला ॥ रक्षिता का
 मवाणेन स्वमित्रं प्रति या मि भोः ॥ १७ ॥ चौरस्तामाह भोः सुभ्रूषणं देहि मेऽवले ॥ चौरोऽहं ते धनयाही सा श्रुत्वा वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥
 आलिङ्ग्योपपत्तिं मित्रं दास्यामि तव भूषणम् ॥ तथेत्युक्त्वा तु तेनैव सोमं दत्तं समागता ॥ १९ ॥ दृष्ट्वा ताम ब्रवीद्वैश्यः कथं याता स्म रालसे
 सत्यं कथय मे शीघ्रं तत्पश्चात्त्वां भजाम्यहम् ॥ २० ॥ कामाल सा तु तच्छ्रुत्वा यथा जातं तथा ब्रवीत् ॥ श्रुत्वा स ज्ञानं हृदये विष्णुदेवेन बोधितः
 ॥ २१ ॥ मत्वापतिव्रतानारीं परिक्रम्य व्यसर्जयत् ॥ चौरस्तु कारणं श्रुत्वा विष्णुदेवेन बोधितः ॥ २२ ॥ गेहं प्रवेशया मास तत्पतियत्र तिष्ठति ॥
 सा तु कामाल सा देवी स्वपातिव्रतधर्मिणी ॥ २३ ॥ बुभुजे विषया निन्द्या न्देव देवेन चोदितान् ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालान् पतिं प्राह को विदम् ॥ २४ ॥
 कस्य सत्यं स्मृतं श्रेष्ठे पां मध्ये वदस्व मे ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्तः स तु भूपालो वैतालमिदमब्रवीत् ॥ २५ ॥ चौरस्य सत्यता श्रेष्ठायथाज्ञाता
 तथा शृणु ॥ नृपभित्या सर्वैश्वर्यस्तु तानारीं न तु मुक्तवान् ॥ २६ ॥ वैधव्यभित्या सा देवी स्वमित्रं प्रति चागता ॥ धर्मभित्या च तत्स्वामी स्वपत्नीं
 न तु मुक्तवान् ॥ २७ ॥ चौरस्तु सत्यभित्या वैत्युक्त्वा तामुदमागतः ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्ग पर्वाणि चतुर्गुण खण्डा परपरायै कलि
 युगीयेति हाससमुच्चयेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ सूत उवाच ॥ वैतालस्तु महाभाराजानमिदमब्रवीत् ॥ गौडदेशे महाराज वर्धनं नामैव पुरम् ॥
 ॥ १ ॥ गुणशेखर आख्यातो भूपालस्तत्र धर्मवान् ॥ तन्मन्त्रीनिर्भयानं देजन धर्मपरायणः ॥ २ ॥ कदाचिद्भूपतिर्यातां मां दिरो गिरिजापतेः ॥

पूजयामासतेदंवसर्वव्यापिनिमीश्वरम् ॥ ३ ॥ वृंश्चिकस्तत्रसंप्राप्यददंशनृपतिरुषा ॥ तत्कष्टेनसभूपालोमुद्धितः पतितोमुवि ॥ ४ ॥
 तदातुनिर्भयानन्दोविषमुत्तार्यतस्यैव ॥ भूपतिर्वर्णयामासजैनधर्मपरायणः ॥ ५ ॥ शृणुराजन्महाभागशत्रून्पणमानसाधमान् ॥ कामःक्रोध
 स्तथालोभोभरतिर्हिंसाचतुष्पिका ॥ ६ ॥ रजोगुणाञ्चतेजास्तत्तेषांभेदाः पृथक्पृथक् ॥ मोहोदंभोमदश्चैवममताज्ञाचर्हणा ॥ ७ ॥
 तमोगुणाञ्चतेजास्तत्तैरिदंनृपतिजगत् ॥ कामीविष्णुस्तथारुद्रः क्रोधीलोभीविधिस्तथा ॥ ८ ॥ दंभीशक्रोयोमोहमिदयिक्षपतिः स्वयम्
 ॥ मायावश्याश्चतेसर्वैर्हितत्यूजनेनकिम् ॥ ९ ॥ षट्शत्रुभिर्जितोयैवैसोजिनोमुनिभिः स्मृतः ॥ नजितःसजिनोज्ञेयोऽद्वैतवादीनिर्जनः
 ॥ १० ॥ तस्यध्यानेनभावेनमोक्षवंतो नराः सदा ॥ तत्प्रसन्नार्थयोधर्मः शृणुमेवमुधाधिप ॥ ११ ॥ गोपूजनेनतेदेवास्तुष्टियान्तिसदैवहि ॥
 अतोगोपूजनंशुद्धं हिंसासर्ववर्जिता ॥ १२ ॥ मदपानेनसर्वात्माजिनःकुशंसमाप्नुयात् ॥ तस्मान्मांसंचपानंचवर्जितंसर्वदैवहि ॥ १३ ॥ न्या
 येनोपाजितंविर्त्तंभोजयेच्चबुभुक्षितान् ॥ रविरात्माजिनस्यैवतत्प्रकाशोहिभोजयेत् ॥ १४ ॥ इत्येवंवर्णयित्वैनंमंत्रिगिहमुपाययौ ॥ तथैवम
 त्वासनृपोजिनधर्मगृहीतवान् ॥ १५ ॥ कियताचैवकालेनवेदमार्गो हिलंघितः ॥ तदातुदुःखिताराज्ञीशिवस्यशरणंययौ ॥ १६ ॥ वरदा
 नेनरुद्रस्यपुत्रो जातोमहोत्तमः ॥ धर्मराजइतिख्यातोवेदव्रतपरायणः ॥ १७ ॥ गुणशेखरएवासौपंचत्वेनिरयंययौ ॥ धर्मराजस्तदारा
 ज्यंकृतबान्धर्मतःस्वयम् ॥ १८ ॥ तस्यधर्मप्रभावेनतत्पितास्वर्गमाप्तवान् ॥ त्रयःपत्न्योभवंस्तस्यगुणरूपामहोत्तमाः ॥ १९ ॥ वसंत
 समयेराजाताभिः सहवनान्तरे ॥ संयातोरेमयामासपुष्पभ्रमरनादिते ॥ २० ॥ श्रमितःसतुभूपालोराज्ञीभिःसहमोदितः ॥ सरोवरेस्नापितवा
 न्मदाघूर्णितलोचनः ॥ २१ ॥ गृहीत्वाकुसुमपादंकरेराद्वयैसमार्पयत् ॥ यदिहीनत्वमायातापतताकुसुमेनैव ॥ २२ ॥ दुःखितःसतुभूपालो
 राज्ञीतामचिकित्सयत् ॥ रात्रौप्राप्तेद्वितीयातुचंद्रशालिनमोहिता ॥ २३ ॥ आपतद्द्रयाकुलीभूत्वाशुद्धंपादमभूत्ततः ॥ पतितायाश्चशब्दे
 नतृतीयाज्वरिताभवत् ॥ २४ ॥ तस्यामूर्च्छातदाक्षिणाद्वितीयायाअजायत ॥ नृपस्पर्शनंसासुभ्रूज्वरतापंविहायच ॥ २५ ॥ प्रभातेसुंदरे
 जातेसताभिर्गृहमाययौ ॥ इत्युक्त्वासतुर्वैतालोभूपतिंप्राहनम्रधीः ॥ २६ ॥ आसामध्येमहाराजकाश्रेष्ठकुमारिका ॥ राजोवाच ॥ ॥

तृतीयासुकुमारचितासांमध्यमेहोत्तमा ॥२७॥ वायुप्रकृतितश्चासौपद्मपुष्पेणखजिता ॥ शीतांशुनाद्रितीयातुमूर्च्छिताकफभावतः ॥२८॥
 शब्दमन्त्रेणसंतापोरस्यांजातोहिसोत्तमा ॥ विहस्याहपुर्नर्देवोभवभक्तंमहीपतिम् ॥२९॥ जैनधर्मःप्रधानोहिवेदधर्मोथवावद ॥ सहोवाचप्र
 धानोऽसौवेदधर्मः सनातनः ॥३०॥ अष्टौश्रण्योहितस्यैवब्रह्मणोव्यक्तरूपिणः ॥ शूद्रवैश्यस्तथाक्षत्रीब्राह्मणोब्रह्मचर्यकः ॥३१॥ गेहोवन्योय
 तिश्रैवक्रमाच्छ्रेष्ठाःप्रकीर्तिताः ॥ यः कृत्त्वानारिसंसीयतिवद्वर्ततेगृही ॥३२॥ सपापीनरंकंयातियावदाभूतसंप्लुवम् ॥ गृहेषुयतिवद्वर्मोजैन
 शस्त्रिप्रकीर्तितः ॥ पाखंडः सस्मृतः प्राज्ञैर्वैजनीयोहिसर्वदा ॥३३॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपरायैकलियुगयि
 तिहाससमुच्चयेदशमोऽध्यायः ॥१०॥ ॥सूतउवाच॥भोःशौनकमहाभागसवैतालोहिदेवता ॥ राजानमब्रवीद्वाथाधर्मप्रश्रमर्यशुभाम् ॥३॥
 राजन्पुण्यपुरेऽरम्येनानजननिषेविते ॥ धर्मवच्छभूपालस्तत्रराज्यंपुराकरोत् ॥२॥ सत्यप्रकाशस्तन्मंत्रीलक्ष्मीश्रामान्यकामिनी ॥ कदाचि
 त्सतुभूपालोमंत्रिणप्राहधर्मवित् ॥३॥ आनंदः कतिधालोकेतन्ममाचक्ष्वसत्तम ॥ सहोवाचमहाराजसुखश्चैवचतुर्विधः ॥४॥ ब्रह्मच
 र्याश्रमेयोवैब्रह्मानंदमहोत्तमः ॥ गार्हस्थ्येविषयानंदमध्यमः कथितोबुधैः ॥५॥ वानप्रस्थमहाराजसधर्मानंदकोऽधमः ॥ कर्मकांडेनचानं
 दः सत्यधर्मःसर्वैस्मृतः ॥६॥ संन्यस्तेतुशिवानंदस्सहिसर्वोत्तमोत्तमः ॥ विषयानंदकोराजन्मन्त्रीप्रधानःप्रकीर्तितः ॥७॥ स्त्रियंविनासुखंना
 स्तिगृहस्थाश्रमेकेनृप ॥ इतिश्रुत्वासभूपालोदेशांतरमुपाययौ ॥८॥ पत्नीमन्वेषयामासस्वयोग्याधर्मतत्पराम् ॥ प्राप्तवान्तुवामांगीम
 नोवृत्त्यनुसारिणीम् ॥९॥ सभूपोमंत्रिणप्राहनारिमन्वेषयाद्वभोः ॥ नोचेत्प्राणानंहंत्यज्येस्यंवाक्यंब्रवीम्यहम् ॥१०॥ इतिश्रुत्वाययौमं
 त्रीदेशादेशांतरंप्रति ॥ सिंधुदेशेचसंप्राप्यसमुद्रंप्रतिसोऽगमत् ॥११॥ तुष्टावमनसासिंधुसर्वतर्थापतिंशुभम् ॥ बुद्धिप्रकाशउवाच ॥
 सिंधुदेवनमस्तुभ्यंसर्वरत्नालयप्रभो ॥१२॥ अहंतेशरणंप्राप्तः शरणगतवत्सल ॥ त्वानंमामिजलाधीशंगंगदिसरितांपतिम् ॥१३॥
 स्त्रीरत्नंदेहिराज्ञोऽर्थनोचेत्प्राणोऽस्त्यजाम्यहम् ॥ इतिश्रुत्वाप्रसन्नात्मासागरःसरितांपतिः ॥१४॥ जलेवृक्षंसुवर्णगंपत्रविद्रुमकमहत् ॥ मुक्ता
 फलान्वितादिव्यमंत्रिणेसंदर्शह ॥१५॥ तस्योपरिस्थिताबालसुकुमारिमनोरमा ॥ तत्रैवसालंयजातावृक्षेणसहभूपते ॥१६॥ इति

दृष्ट्वा महाश्रैयै नृपांतिकमुपाययौ ॥ वर्णयित्वा तु तत्सर्वं राज्ञा सार्धं समात्तवान् ॥ १७ ॥ तथा विधं नृपे दृष्ट्वा सागरांतं मुपाययौ ॥ बालया सह
 पातालं प्राप्ता त्वान्भूपतिः स्वयम् ॥ १८ ॥ तां नारीं प्राह न मन्त्रात्मा त्वदर्थे ऽहं समागतः ॥ गांधर्वेण विवाहे न मां प्रापय वरानने ॥ १९ ॥ विहस्य
 साहतं भूपंकृष्णपक्षे चतुर्दशी ॥ तद्दिने ऽहं समागत्य त्वां भजामि नृपात्तम ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिस्तद्दिने स्मरविह्वलः ॥ खड्गहस्तो
 ययौ तत्र त्रयदेवी गृहोत्तमम् ॥ २१ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र राक्षसो बकवाहनः ॥ तां बालां स च पश्य शं नृपः क्रोधातुरो ऽभवत् ॥ २२ ॥ कामांधो रा
 क्षसं हत्वा स्वपत्नीं प्राह निभयाम् ॥ कोऽयं ते ऽत्र समायातः कारणं वद भा मिनि ॥ २३ ॥ साहभोः शृणु भूपाल विद्याधर सुता ब्रह्म ॥ पितृप्रिया
 मदवर्तिका मातार्त्तं वनमागता ॥ २४ ॥ नागता भोजने काले पितृमात्रे श्वमंदिरे ॥ ज्ञात्वा ध्यानं न मात्पित्रां शापिता तच्छृणुष्व भोः ॥ २५ ॥
 अद्य कृष्णचतुर्दश्यां त्वां भजिष्यति राक्षसः ॥ कृष्णपक्षचतुर्दश्यां मुंक्षत्वमपराधकम् ॥ २६ ॥ तदा हरोर्दंनं कृत्वा ब्रवीमि पितरं प्रति ॥ कदा
 मुक्तिर्भवेद्देव त्वं कथं सुव्रत ॥ २७ ॥ सहो वाचकुमारित्वं वीरभुक्ता भविष्यसि ॥ तदा शापस्य मुक्तिः स्यात्साहंतव विभो चिता ॥ २८ ॥
 त्वदज्ञया हं यास्यामि भोजनं पितृमंदिरे ॥ इति श्रुत्वा नृपः प्राह मम गेहं समीरय ॥ २९ ॥ त्वया सार्द्धं गमिष्यामि गृहं विद्याधरस्य तत् ॥ तथेत्तु
 क्त्वा तु सा देवी नृपगेहं समाययौ ॥ ३० ॥ तदा तु नगरे तस्मिन्नरैर्जातं महोत्सवम् ॥ मंत्री दृष्ट्वा तु तं भूपं दिव्यपत्नीसमन्वितम् ॥ ३१ ॥ पंचत्व
 मगमन्नूर्णकुतो हेतोर्हितद्वद ॥ राजोवाच ॥ मंत्री बुद्धिप्रकाशस्तु दृष्ट्वा देवीं समागताम् ॥ ३२ ॥ नृपसदृदि संव्यात्वा राजभंग
 भयातुरः ॥ त्यक्त्वा प्राणान्ययौ स्वर्गं शृणुयात्कारणं शुभम् ॥ ३३ ॥ विषयीयो हि भूपालस्तस्य राज्ञ्यं विना ज्ञानम् ॥ स्त्रीमदं प्राप्य राज्ञ्यस्य
 सदाहानिमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडा परपरायणैकालियुगीयेति हाससमुच्चये एकादशो
 ऽध्यायः ॥ ११ ॥ ६४ ॥ मृत्युवाच ॥ विहस्य स तु वैतालो राजानमिदमब्रवीत् ॥ राजंश्चूडायुरेभ्य भूपश्चूडामाणिः स्मृतः ॥ ११ ॥ देवस्वामी
 गुरुस्तस्यैव देवदांगणारगः ॥ तस्य पत्नी विशालाक्षी पतिधर्मपरायणा ॥ २ ॥ शिवमाराधयामास पुत्रार्थे वर्षाणि ॥ रुद्रस्य वरदानेन काम
 देवसमः सुतः ॥ ३ ॥ हरिस्वामीति विख्यातो जातो देवांश्चान्वली ॥ सर्वसंपत्समायुक्तो देवतुल्यमुखीक्षितौ ॥ ४ ॥ रूपलवण्यतानाम्नातत्पत्नी

हिमुरांगना ॥ जातादेवलशापेन तस्य नन्दनो नृप ॥ ५ ॥ एकदापतिनासाद्वैवस्नेकुसुमाकरे ॥ हर्म्यसुष्वापसंप्रित्याश्रय्यामध्यास्य
 सुदरी ॥ ६ ॥ सुकलोनामगंधर्वस्तस्यारूपेण मोहितः ॥ तां जहार विमानेस्वेसंस्थाय स्वपुरं ययौ ॥ ७ ॥ प्रबुद्धः स तु तानां रीमृगयामास
 विह्वलः ॥ नलब्धो व्याकुलो भूत्वा देशं त्यक्त्वा वनं गतः ॥ ८ ॥ संन्यस्तो विषयान् सर्वान्हरिध्यानपरायणः ॥ कदाचित्प्राप सन्नेहा विप्रगेहमुपा
 गतः ॥ ९ ॥ प्रपञ्चपायसमपि वटवृक्षमुपाश्रितः ॥ वृक्षोपरि निधाय श्रुनदीस्नानमथाकरोत् ॥ १० ॥ भोजनं च ततो राजन्सपेण गलं कृतम् ॥
 ततो यतिः समायातो मुक्त्वा मदमुपाययौ ॥ ११ ॥ विषेण पीडितं तनुं दृष्ट्वा ब्राह्मणमब्रवीत् ॥ तथा द्विजेन मृषेण पायसं विषमिश्रितम् ॥ १२ ॥
 मरणं यामिभो दुष्टब्रह्महत्यामवाप्स्यसि ॥ इत्युक्त्वा मरणं प्राप्या शिबो लोकमुपाययौ ॥ १३ ॥ रूपतेजोयुता दिव्यं गृहीत्वा सुखमाप्तवान् ॥ इत्यु
 क्त्वा स तु वैतालो राजानमिदमब्रवीत् ॥ १४ ॥ कस्मै प्राप्ता ब्रह्महत्या तेषां मध्ये वदस्व मे ॥ राजोवाच ॥ स्वाभाविकविषो नागो ह्यज्ञानेन विषं कृत
 म् ॥ १५ ॥ अतो दोषी हि भुजो ब्रह्महत्यां न चाप्तवान् ॥ बुभुक्षिते ददौ भिक्षां स द्विजो देवमोहितः ॥ १६ ॥ ब्रह्महत्यामोनायात्कुलधर्मपरायणः ॥
 आत्मना च कृतं पापं भोक्तव्यं सर्वदा जनैः ॥ १७ ॥ आत्मत्यागो ब्रह्महत्या चातिथेः श्चावमाननम् ॥ ब्रह्महत्या तद्गुणैर्विषदत्तेन सा तथा ॥ १८ ॥
 आत्मन्यागः स्मृतौ दैवात्तस्मात्सोपि न पापवान् ॥ येनैरैः कथिता वाता ब्रह्महत्या त्वया कृता ॥ १९ ॥ तेषां ब्राह्मणहत्या सा न्यायप्रभृतां नृणा
 म् ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थ्युगखंडा पययैकल्लियुगितिहाससमुच्चये द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ कृतकृत्यः प्रसन्नात्मा वैतालो नृपमब्रवीत् ॥ नगरे च द्रुहदये रणधरो नृपोऽभवत् ॥ १ ॥ तत्र वैश्योऽवसद्धर्मो नाम धर्मध्वजो
 धनी ॥ तस्य पुत्रिमायाता सुंदरसुखभाविनी ॥ २ ॥ एकदानगरे तस्मिन् यातुभक्तो नरोऽभवत् ॥ द्यूतविद्यापरो नित्यं मद्यमांसपरायणः ॥ ३ ॥
 आशरो नाम तत्रासीद्भिक्षुः पुरुषादनः ॥ तस्मै मद्यं च मांसं च प्रत्यहं स च दत्तवान् ॥ ४ ॥ प्रसन्नो राक्षसो भूत्वा यातुभक्तं तमब्रवीत् ॥ वं वरय
 यद्योग्यं मत्तः सर्वमवाप्स्यसि ॥ ५ ॥ सहोवाच वरो मद्भेदे यस्ते पुरुषादक ॥ गुप्तगर्तं च भूमध्ये कुरुचौरानिरूपणम् ॥ ६ ॥ इति श्रुत्वा करोद्गर्तं नर
 बुद्धिर्विमोहनम् ॥ स्वयंतत्र स्थितो देवः स्वभक्तेन समन्वितः ॥ ७ ॥ तेन रात्रौ तुरैरेण नृपदासी वरांगना ॥ हता संस्थापिता गतै बहुद्रव्यं

तयाहृतम् ॥ ८ ॥ सप्तपत्न्योऽभवंस्तस्यचतुर्वर्णस्ययोषितः ॥ तासामध्येभूपदसीतस्यचौरस्यवल्लभा ॥ ९ ॥ नृपदुर्गसमगेहोर
 चितस्तेनरक्षसा ॥ भूतलेगुप्तरूपश्चनरबुद्धिविमोहनः ॥ १० ॥ चोरितंबहुधाद्रव्यंगतेसंस्थापितंबलात् ॥ तदातेव्याकुलराजजनराजानमब्रु
 वन् ॥ ११ ॥ त्यजामनगरींभूपचौरविघ्नकर्त्तव्य ॥ इतिश्रुत्वासभूपालोरक्षिणः शस्त्रसंयुतान् ॥ १२ ॥ स्थापितान्नगरेतस्मिंश्चौरैरहसापराय
 णान् ॥ आज्ञाप्यसयौगेहंतेस्तुश्रुत्वातथाकृतम् ॥ १३ ॥ राक्षस्यामाययासर्वैर्मोहितारक्षिणस्तदा ॥ चौरिणबहुधाद्रव्यंहृतंचधनिनंबला
 त् ॥ १४ ॥ पुनस्तेप्रययुर्भूपरणधीरंसमौरयन् ॥ श्रुत्वातुविस्मितराजास्वयंनगरमागतः ॥ १५ ॥ अर्धरात्रेतेभूतेसचौरोनृपमा
 गतम् ॥ ज्ञात्वाब्रवीच्चराजानंकोभवानत्रचातवान् ॥ १६ ॥ नृपोऽब्रवीदहंचौरश्चोदितार्थः समागतः ॥ यास्यामिधनिनिगहेभवान्मेवचनंकुरु ॥ १७ ॥
 मयासाद्धंचबहुधाद्रव्यंहरसुखीभव ॥ तथामत्वातुबहुधाचौरिणधनमाहृतम् ॥ १८ ॥ गतमध्यगतोरात्रौस्थापयित्वानृपबहिः ॥
 एतस्मिन्नेवतत्पत्नीनृपदासिविरागना ॥ १९ ॥ भूपतिंप्राहभोरान्जन्यच्छशींस्वकंगृहम् ॥ चौरोऽसौहित्वदर्थंचमृत्युकुर्वन्गृहगतः ॥ २० ॥
 इत्युक्त्वासातुभूपायमार्गभेदमदर्शयत् ॥ नृपोऽपिस्वगृहंप्राप्यप्रभातेविमलेरवौ ॥ २१ ॥ आययौसेनयासाद्धयत्रचौरःस्वयंस्थितः ॥
 चौरोऽपिभयमासाद्यवाशरंनारक्षसम् ॥ २२ ॥ संपूज्यवर्णयामासयथाजातंतथाविधि ॥ विहस्याहचरक्षस्तंत्वयामेभोजनंकृतम् ॥ २३ ॥
 अद्यभक्ष्याम्यंहंसर्वान्नुषान्देवचोदितान् ॥ इत्युक्त्वासययौघोरारक्षसेनृपतिंप्रति ॥ २४ ॥ चखादबहुलंसेनतेपियातादिशोदश ॥
 आक्रांतः सचभूपालोरक्षसाविकलीकृतः ॥ २५ ॥ तदाचौरःस्वयंप्राप्यभूपतिंप्राहरोषतः ॥ पलायनंनभूपस्ययोग्यंधर्मजनस्यैव ॥ २६ ॥
 इतिश्रुत्वा नृपश्चैवतूर्णमागत्यतत्रह ॥ ध्यात्वादेवींमहाकालींलब्ध्वा मंत्रमहोत्तमम् ॥ २७ ॥ रक्षसासहतद्रुतंभस्मसादभवत्क्षणात् ॥
 निगडस्तंबवंधाशुचौरंनगरलुंठकम् ॥ २८ ॥ तथासर्वधनान्येवस्त्रीभिस्ताभिःसमाययौ ॥ राज्यस्थानंसमासाद्यगुतिस्तस्यचाभवत् ॥ २९ ॥
 पटहाताडितैर्नवशब्देनचगृहेह ॥ ज्ञापितंकारणंसर्वतश्चौरस्यवधस्यतैः ॥ ३० ॥ तद्दिनेनगरेतस्मिन्प्राभितोगर्भोपरि ॥ धर्मध्वज
 गृहद्वारेसचौरौहिसमागतः ॥ ३१ ॥ तस्यरूपंसमालोक्यमुमोहसुखभाविनी ॥ पितरंप्राहदुःखार्ताचौरंमोचयस्त्वयम् ॥ ३२ ॥

सगत्वा नृपतिं प्राह पंचलक्षधनं मम ॥ गृहाण चौरमोक्षार्थं मिथ्येतेन हि मे सुता ॥ ३३ ॥ विहस्या ह नृपस्तं वै चौरौऽयं धनलुंठकः ॥
 कर्हि चित्रमया त्याज्योऽमुं विवै पुरुषाधमः ॥ ३४ ॥ इति श्रुत्वा निराशोऽभूत्स चौरौ स्मरणगतः ॥ शल्यारोपणकाले तु प्राक्प्रहस्य ततोऽरुदत् ॥
 ३५ ॥ एतस्मिन्नेव तत्पुत्री देवमाया विमोहिता ॥ गृहीत्वा चौरदेहं तु वह्निं कुडेतु सा गमत् ॥ ३६ ॥ तदा प्रसन्ना सा दुर्गता बुज्जीव्य प्रसादतः ॥ त
 स्यैदं तत्वं रं दिव्यं मुक्तिमुक्तिं फलप्रदम् ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वा सा तु भूपलं पुनः प्राह विहस्य तम् ॥ किं कारणेन चौरौ सौ प्राक्प्रहस्य ततोऽरुदत् ॥ ३८ ॥ राजो
 वाचा ॥ मदर्थं मुंदरी नारी स्वप्राणान् दातुमुद्यता ॥ तस्यैकं च प्रदातव्यं भयातन्त्वे हरुपिणा ॥ ३९ ॥ अतरो दितवान्पश्चाद्ध सने कारणं शृणु ॥ धन्योऽ
 यं भगवान्कृष्णो यस्य लीलेय मीदृशी ॥ ४० ॥ अधर्मिणे च नार्कस्य फलं दातुं समर्हसि ॥ धर्मिणो नरकस्यैव फलं तस्मै न मोनमः ॥ ४१ ॥ अतः सहासितः
 पूर्वमोहितो हरिरीलया ॥ इति श्रुत्वा ह वै तालोहरेः शरणमुत्तमम् ॥ ४२ ॥ वाक्यं तेन कृतं शूल्यामतो जीवितवाञ्छुचिः ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्य महापु
 राणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कलियुगीयेति हाससमुच्चये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भृगुवर्य महाभाग वै तालो नृपमब्र
 वीत् ॥ राजन्युष्पावती रम्या नगरी तत्र भूपतिः ॥ १ ॥ सुविचार इति ख्यातः प्रजापालनतत्परः ॥ चंद्रप्रभातस्य पत्नीरूपयौवनशालिनी ॥ २ ॥ तस्यां
 जाता सुता देवी नाम्ना चंद्रावलीमता ॥ कदाचित्त्वाल्लिभिः सार्द्धं विपिनं कुसुमाकरम् ॥ ३ ॥ आययौ तत्र वै विप्रमुदं वंसाददर्श ह ॥ मोहिता चाभव
 देवी विप्रोपि पतितः क्षितौ ॥ ४ ॥ कामबाणव्यथं प्राप्य गतप्राण इवाभवत् ॥ तस्यां गतायां स दनेद्वौ विप्रौ तत्र चागतौ ॥ ५ ॥ मूलदेवः शशीनाम्ना तत्र
 विद्याविशारदौ ॥ तथा गतं द्विजं दृष्ट्वा रूपयौवनशालिनम् ॥ ६ ॥ पप्रच्छ कारणं सर्वे येन मोहं त्वमागतः ॥ स श्रुत्वा रोदनं कृत्वा सर्वतस्मै न्यवेदयत्
 ॥ ७ ॥ कृपालुर्बुधैव देवस्तु त्वं स्वगेहमाप्तवान् ॥ गृहे जप्त्वा महामंत्रं चासुमुण्डाबिजं संयुतम् ॥ ८ ॥ कृतवान्युटिके चोभे मुदेवाय समर्पयत् ॥
 एकया मुंदरीकन्या द्वादशाब्दमयी शुभा ॥ ९ ॥ द्वितीयया महाबुद्धौ मूलदेवस्तदाभवत् ॥ द्वौ गतौ राजसदने नृपमाश्रीं भिरच्यतम् ॥ १० ॥
 हेतुं निवेशयामास तच्छृणुष्व महामते ॥ नगरे तान्त्रिकं राजन्मद्देहं मुंदरोपमम् ॥ ११ ॥ विलापध्वजनाम्ना वै राजा संलुठितं बलात् ॥
 पलायितौ सुतः पत्नी तावन्वेदुंसमाययौ ॥ १२ ॥ इयं वर्धमहाराज ममतत्पुत्रभाविनी ॥ यावदहं न गच्छामि स्वगेहे रक्षधर्मतः ॥ १३ ॥

शोते श्रुत्वा स नृपतिश्चाहूयस्वसुतां तदा ॥ तस्यै समर्प्यतां पश्चात्सद्भिर्जोगेहमायौ ॥ १४ ॥ सुदेवस्तु निशीथैरमर्णो प्राहनिर्भयः ॥
 कुतस्ते मनोद्विग्नसंत्यक्तयमसखि ॥ १५ ॥ साहमेह दये नित्यं सुदेवो ब्राह्मणोत्तमः ॥ उषितस्तद्वियोगेन व्याकुलं हंसदासखे ॥ १६ ॥ सुदेव
 आह भोः सुभ्रुयादिते ब्राह्मणोत्तमम् ॥ समर्पयामित्वं मे किं ददासि वदस्व भोः ॥ १७ ॥ साहते सर्वदा दासी भवामि द्विजभामिनि ॥ इति श्रुत्वा
 सुदेवस्तु मुखान्निष्कृष्य यंत्रकम् ॥ १८ ॥ पूर्वदेहत्वमापन्नस्तया साद्धतदारमत् ॥ चतुर्मास्या भवद्गर्भस्तस्मिन्काले तु भो नृप ॥ १९ ॥
 अमात्यतनयो विप्रस्त्रीरूपं प्रति मोहितः ॥ तदामरणसंपन्नं ज्ञात्वा तं मदनालसम् ॥ २० ॥ मंत्री स्नेहाच्च बहुधा संचिंत्य हृदि पठितैः ॥ तस्मै
 समर्पयामासतां नारी मंत्रसंभवाम् ॥ २१ ॥ साहं मात्या तनयत्रिमासं तथं मंडले ॥ संस्नाहितं हि मे योग्यो भविष्यति तथा कुरु ॥ २२ ॥ तथा
 मत्वा मित्रि सुतो नम्रा त्मा मदनालसः ॥ तीर्थं तरंगतः सोऽपि सुदेवस्तस्य योषितम् ॥ २३ ॥ भूपकर्तिका मवशां चालिङ्गसकामुकः ॥
 सा तु गर्भदधाराशुद्धिमासस्य द्विजेन वै ॥ २४ ॥ सुदेवो मानुषो भूत्वा मूले देवगृहं ययौ ॥ सर्वनिवेदयामास यथा जातं नृपगृहे ॥ २५ ॥ मूलदे
 वः प्रसन्नात्मा शानं नम मित्रकम् ॥ विंशद्वर्षं तरंकृत्वा स्वयं वृद्धस्य रूपवान् ॥ २६ ॥ राज्ञो निवेद्य तत्सर्वं वधूं मे देहि भूपते ॥ तदा तु स नृपो भी
 त्या तं प्राह श्लक्ष्णया गिरा ॥ २७ ॥ मंत्री राजकरो नाम तत्पुत्रो मदनालसः ॥ दृष्ट्वा तव धूरम्यामु मोहमरणोन्मुखः ॥ २८ ॥ स्वपुत्रस्य वि
 योगेन समं ग्रीचतथे दृशः ॥ तथा हं ब्राह्मणान्वृद्धान्पृष्ट्वा तस्मै च तां ददौ ॥ २९ ॥ यथा प्रसन्नो हि भवान्कुरु त्वं च तथा विधम् ॥ मूलदेवस्तु नृपतिं
 प्रोवाच विषमुदहन् ॥ ३० ॥ देहि भूपसुतां मघ्नं तत्पुत्रस्य सुखाय वै ॥ तथैव मत्वा स नृपः सुतां चंद्रावलीं शुभाम् ॥ ३१ ॥ दत्त्वा च वेदविधिना
 बहुधा द्रव्यं संयुताम् ॥ स्वयं च कराराज्यं वै ब्रह्मदोष विवर्जितः ॥ ३२ ॥ शशीतु भूपतेः कन्या गृहीत्वा स्वगृहं ययौ ॥ सुदेवस्तु तदा दुःखी मूलदे
 वमुवाच ह ॥ ३३ ॥ मदीयेयं नृपसुता भोगपत्नी महोत्तमा ॥ तच्छ्रुत्वा मूलदेवस्तु विस्मितः स तथा करोत् ॥ ३४ ॥ इत्युक्त्वा नृपतिं प्राह
 वैतालोरुद्वैककरः ॥ कस्मै प्राप्ता नृपसुता धर्मतस्तद्गदस्व मे ॥ ३५ ॥ राजोवाच ॥ पितृमात्राज्ञया पुत्रिदेवानां संमुखे स्थिता ॥ यस्मै नि
 वेदिता तस्मै सा योग्या धर्मतः सदा ॥ ३६ ॥ श्लाघिषु कथितं देवस्त्री रत्नं सर्वदेव हि ॥ यथाक्षेत्रं भुवि स्थितं बीजमन्येन रोपितम् ॥ ३७ ॥ तत्क्षे

ऋंक्रोषिकारस्यबीजदत्तस्यनैवह ॥ तस्माद्भ्राजतनयाशशिनिंवरयिष्यति ॥ ३८ ॥ सुदेवस्यैवतनयायोग्यत्वंहिगमिष्यति ॥ इतितेकथितं
 देवयथाशास्त्रेषुभाषितम् ॥ ३९ ॥ किंकृतंमंत्रिपुत्रेणतथैवकथयस्वमे ॥ इतिश्रुत्वासहोवाचसपुत्रोभदनालसः ॥ ४० ॥ वृंदावनंशुभं
 प्राप्यराधाकुंडेसमागतः ॥ सस्नात्वाबहुलाष्टम्यांतत्पुण्येननृपेत्तम ॥ ४१ ॥ भस्मसादभवत्पापंयेनमोहत्वमागतः ॥ स्मृत्वासाहद्विगो
 विंदंतुष्टावक्ष्णयागिरा ॥ ४२ ॥ ॥ मदनालसउवाच ॥ ॥ नमस्तेदयासिंधेवकृष्णदेवत्वयेदंततोविश्वमंभोधिरूपम् ॥ त्वयैकेनलीलार्थं
 तोदेवदेवप्रियाराधयासार्द्धमेतद्विद्युतम् ॥ ४३ ॥ जगत्यन्तकालेत्वंयाकालमृत्याजगत्संहतंवेनमस्तेनमस्ते ॥ मदीयाचबुद्धिहंषोकिशशुद्धाय
 थस्यत्तथैवशशिशंकुरुत्वम् ॥ ४४ ॥ इतिस्तोत्रप्रभावेनदेवदेवेनमोचिता ॥ कामपाशात्तस्यबुद्धिसक्षत्रीगृहमाययौ ॥ ४५ ॥ रमणींस्वास
 माल्लियननन्दमुदितोवृष ॥ विप्रदोषैर्विनाशायहृदिर्सांचित्यबुद्धिमान् ॥ ४६ ॥ सुदेवंसमहूयस्वांस्वसारंददौमुदा ॥ सुदेवस्तस्यभगिनिक्ष
 त्रियस्यमदातुराम् ॥ ४७ ॥ धर्मोद्वाह्यस्वर्गेहंप्राप्तवान्कामकिंकरः ॥ इतितेकथितंभूपचरित्रंतस्यधीमतः ॥ ४८ ॥ मूलदेवस्यविप्रस्यत
 थान्यत्कथयाम्यहम् ॥ ४९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्वण्यथैकलियुगयैतिहाससमुच्चये चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ ॥ प्रशस्यभूपतिशुद्धैर्वैतालोरुद्राकिंकरः ॥ पुनराख्यानकंविप्रवर्णयामाससुंदरम् ॥ १ ॥ कान्यकुब्जमेमहाराजब्राह्मणोदा
 नशीलकः ॥ बभूवसत्यसंधश्चदेवापूजनतत्परः ॥ २ ॥ प्रतिग्रहेणयद्रव्यंतेनदानमंचिकरत् ॥ कदाचिचुशरत्कालेनवदुर्गाव्रतंभूत् ॥ ३ ॥
 नप्राप्तंदानतोद्रव्यंतदांचितातुरोऽभवत् ॥ किंकर्तव्यंमयाचाद्येयनद्रव्ययुतोद्वाहम् ॥ ४ ॥ कन्यानिर्मंत्रिताश्चाद्यकथंताभोजयाम्यहम् ॥
 इतिशोकसमायुक्तस्तदादेवंप्रसादतः ॥ ५ ॥ मुद्राःपंचतदप्राप्तास्ताभिर्भ्रतमचिकरत् ॥ निराहारव्रतंतेनकृतंतुनवमाह्निकम् ॥ ६ ॥ तेनव्रत
 प्रभावेनमृतोदेवत्वमागतः ॥ जीमूतेकेतुरितिसोभूद्विधाधराधिपः ॥ ७ ॥ हिमाचलगिरौरम्यपुरेविद्याधेशुभे ॥ उवासकतिचिद्वर्षान्दिव्यभोग
 प्रभोगवान् ॥ ८ ॥ तत्रकल्पद्रुमंनित्यंपूजयामासभक्तितः ॥ तेनवृक्षप्रभावेनजातःपुत्रोभमोत्तमः ॥ ९ ॥ कलासर्वेषुनिपुणोनाम्नाजीमूतवा
 हनः ॥ सर्वैर्पूर्वभवेराजन्मध्यदेशेमहोत्तमे ॥ १० ॥ क्षत्रियःशूरेसेनाख्योबभूवसुधाधिपः ॥ एकदामृगयाकेलिलोलुपःसमहोपतिः ॥ ११ ॥

प्राप्तवानुत्पलरथं यत्र वाल्मीकिः स्थितिः ॥ चैत्रशुक्लनवम्यां तु नकुतं जीविघातनम् ॥ १२ ॥ उत्सवं रामदिवसे च कारविधिबधूषः ॥ वाल्मी-
 केऽश्वकुटीमध्ये रात्रौ जागरणं कृतम् ॥ १३ ॥ श्रुताराममयी गाथा तस्य पुण्यप्रभावतः ॥ विद्याधरत्वमापन्नो मुमुदे तत्र शक्रवत् ॥ १४ ॥ क-
 ल्पवृक्षस्यैवैष पूजाकृता तेन महात्मना ॥ वर्षतिरेदुमः प्राह वरं वरय सत्तम ॥ १५ ॥ स तमाह महावृक्षमदीयं नगरं शुभम् ॥ धनधान्यसमायुक्तं य-
 थैव स्यात्तथा कुरु ॥ १६ ॥ इत्युक्ते स तिवृक्षेण नगरं भूपतेः समम् ॥ कृतं तदानकोऽप्यासीद्योमन्येत्यार्थिवाश्रयम् ॥ १७ ॥ सर्वे ते राजतुल्याश्चक-
 ल्पवृक्षप्रसादतः ॥ तदा तौ तु पिता पुत्रौ तपसोऽर्थवन्गतौ ॥ १८ ॥ मलयाद्रौ महारम्ये ते पतुर्वहुलतपः ॥ एकस्मिन् दिवसे राजन्मलयध्वजभूपतेः १९ ॥
 कमलाक्षीतिं विख्याता कन्या च शिवमदिरे ॥ स्वसख्या सहिता प्राप्ता शिवपूजनतत्परा ॥ २० ॥ जीमूतवाहनश्चैव पूजार्थमदिरं यौ ॥ बालांददौ
 दिव्यार्गोऽसौ पमसमन्विताम् ॥ २१ ॥ तस्यादर्शनमात्रेण कामबाणेन पीडितः ॥ मनसा कामदेवं तं तुष्टावच्छृणुयागिरा ॥ २२ ॥ जीमूत-
 वाहन उवाच ॥ मदनयनमस्तुभ्यं कृष्णपुत्राय ते नमः ॥ शंबरप्राणहैत्रं च चतुर्व्यूहाय ते नमः ॥ २३ ॥ पंचबाणाय कामाय प्रद्युम्नाय नमो
 नमः ॥ मद्योग्यां कुरु श्रोणीकामिनी कमलाननाम् ॥ २४ ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्मकरध्वजदेवता ॥ मोहयित्वा च पितरं तं द्विवाहमकारयत्
 ॥ २५ ॥ विश्वावसुरितीत्या तस्तस्य भूपस्यैव सुतः ॥ भगिनीपतिना सा र्हस्ययौ गंधमादनम् ॥ २६ ॥ नरं नारायणं न त्वागरुडोऽनुगमाय यौ ॥
 तदानागस्यैव माता शंखचूडस्य भो नृप ॥ २७ ॥ रुरोद बहुधा तत्र यत्र जीमूतवाहनः ॥ दुःखितः स जगमा श्रुदया लुर्दीनवत्सलः ॥ २८ ॥ वृद्धा-
 माश्वास्य पप्रच्छ केन दंदुःखमागतम् ॥ साहमेतनयो देवगरुडास्येगमिष्यति ॥ २९ ॥ तद्वियोगेन दुःखांतं विलपांमिमहाकुलम् ॥ इति ज्ञात्वा स नृपते
 गरुडोऽनुगमाय यौ ॥ ३० ॥ गरुडोऽपि गृहीत्वा तं न भो मां मुपागमत् ॥ तस्य गंदोऽसृजालिप्तो न्यधात्त तत्र भामिनी ॥ ३१ ॥ कमलाक्षी तु वियति
 स्थितं गरुडभक्षितम् ॥ विलोक्य चारुदद्रादं पतिदुःखेन दुःखिता ॥ ३२ ॥ तदा तु गरुडस्त्रस्तस्तत्रागत्य त्वरां न्वितः ॥ जीमूतवाहनं प्राह कस्मात्त्वं
 मम भक्षितः ॥ ३३ ॥ सहो वाच प्रभो मे द्यवचः शृणु महामते ॥ शंखचूडस्य जननी महदुःखेन दुःखिता ॥ ३४ ॥ तस्याः पुत्रस्य रक्षार्थं संप्राप्तोऽहं तवांति
 कम् ॥ इत्युक्ते सति भूपालः शंखचूडश्च पन्नगः ॥ ३५ ॥ तद्व्यालस्यैव दुःखेन दुःखितः शत्रुमाप्तवान् ॥ मां प्रभक्षकृपां सिधौ त्वदाहारार्थमागतम् ॥ ३६ ॥

संत्यज्यमानुषं दिव्यं कुर्वद्धारं महामते ॥ तदा प्रसन्नो गरुडो ददौ तस्मै वस्त्रयम् ॥ ३७ ॥ जीमूतवाहनौ यै विद्याधराभ्यामुपराय च ॥ शंखचूडकुले
 नाहं भक्ष्यामि च कदाचन ॥ ३८ ॥ त्वं तु विद्याधरपुरे प्राप्य राज्यं महोत्तमम् ॥ सुभोजयित्वा लक्ष्मणं ततो वैकुण्ठमेष्यसि ॥ ३९ ॥ इत्यु
 क्तवान्तर्दधौ देवः स पित्रा राज्यमाप्तवान् ॥ स्वपत्न्या सह राज्यांगं भुक्त्वा वैकुण्ठमायौ ॥ ४० ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालौ नृपतिं प्राहनमन्थीः ॥
 तेषामध्ये महाराजकस्य प्राप्तं महाफलम् ॥ ४१ ॥ राजोवाच ॥ शंखचूडस्य प्राप्तं जीवदानमहाफलम् ॥ नृपस्यैवोपकारं च स्वभावो विधिना
 कृतः ॥ ४२ ॥ पतिव्रता प्रभावेन जीवदानेन भूपतेः ॥ सन्तुष्टो गरुडो जातस्तस्यैकतर्हितफलम् ॥ ४३ ॥ निर्भयः शंखचूडस्तु स्व
 शत्रुं प्रति चागमत् ॥ शरीरमर्पयित्वा तंततः प्राप्तं महाफलम् ॥ ४४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गवर्णि चतुर्गुण लण्डा परपर्याये कलियु
 गीयेतिहाससमुच्चये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ पुनः प्राह स वैतालो भूपतिं ज्ञानकोविदम् ॥ चंद्रशेखरभूपस्य नगरीदक्षिणे
 स्थिता ॥ १ ॥ रत्नदत्तो वसुदेवो धर्मज्ञो धनधान्यवान् ॥ कामावहूथिनी तस्य सुता जाता महोत्तमा ॥ २ ॥ तद्रूपमुत्तमं दृष्ट्वा स वैश्यो भू
 पतिं प्रति ॥ उवाच भो महाराज सुताम मसुरेप्सिता ॥ ३ ॥ तां गृहाण कृपां सिधो त्वद्यो ग्याविधिनिर्मिता ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं भूपतिश्चंद्रशेखरः
 ॥ ४ ॥ मंत्रिणां विदुं प्राह त्वं च गच्छ महामते ॥ यथा योग्यं हितं द्रूपमां निवेदय सत्वरम् ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वा स योग्यैर्गृहं भूपतिश्चंद्रशेखरः ॥ इयमला
 नाम तत्पत्नी ज्ञात्वा राजानमागतम् ॥ ६ ॥ धूपदीपादिभिः पुष्पैर्यथा योग्यैः समाचरयत् ॥ एतास्मिन्नंतकाले तु गौश्च शार्दूलपीडिता ॥ ७ ॥ रंभाश
 ब्देन महता विललापभयातुरा ॥ तच्छ्रुत्वा स तु भूपालः खड्गहस्तः समभ्यगात् ॥ ८ ॥ शीघ्रं हत्वा तु शार्दूलं मुमोद नृपतिस्तदा ॥ मुकुलोदान
 वानाम तदेहं द्रूपमाप्तवान् ॥ ९ ॥ भूपतिं प्राहनमन्थ्यात्मा धर्मज्ञं चंद्रशेखरम् ॥ त्वया विमोचितो नाथया स्यामि वरुणालयम् ॥ १० ॥ प्रल्हाद
 स्यैव शोपेन व्याघ्रे देहत्वमागतः ॥ परिक्रम्य ययौ दैत्यः प्रल्हादं प्रति सत्वरः ॥ ११ ॥ नृपतिं गृहमागत्य मुष्वाप परया मुदा ॥ प्रभाते बोधितो
 राजा स भार्यां स्वयमागमत् ॥ १२ ॥ नृपोक्तः स यौ तत्र यत्र कामावरूथिनी ॥ दिव्यमूर्तिमयी दृष्ट्वा चितयत् स स्वमानसे ॥ १३ ॥ अस्यामू
 र्तिं प्रभावेन राजा सोमो हमाप्स्यति ॥ इति ज्ञात्वा नृपं प्राह सैव त्वद्योग्यकानि हि ॥ १४ ॥ तथा मत्वा स नृपतिर्न विवाहमथाकरोत् ॥ रत्नदत्तस्य भूप

स्यसेनायाः पतयेददौ ॥ १५ ॥ बलभद्रस्य सापत्नी बभूववरवर्णिनी ॥ एकदानुपतिस्तौ वैदृङ्गा कामावरूथिनीम् ॥ १६ ॥ मोहितः कामबाणेन
 मूर्च्छितः पतितो भुवि ॥ तदा सेनापतिस्तूर्णनृपमुत्थाप्य सत्वरम् ॥ १७ ॥ शिविकैचिवसंस्थाप्य सभायां च समैरयत् ॥ तदा प्रबुद्धो नृपतिः
 प्राह सेनापतिमुदा ॥ १८ ॥ कस्येयं सुदुरीभाय्यकुतो जाता महोत्तमा ॥ बलभद्रस्तु तच्छ्रुत्वा नृपतिः प्राह नम्रधीः ॥ १९ ॥ ममेयं सुदुरीनारार
 त्नदत्तस्य सुता ॥ राज्यभंगभयान्मन्त्रीनरूपं त्वयि वर्णिवान् ॥ २० ॥ मम दासस्य यापत्नी त्वद्योग्याभूपते सदा ॥ तवेच्छां पूर
 यिष्यामि तां गृहाण कृपानिधे ॥ २१ ॥ इत्युक्तः क्रोधताम्राक्षो नृपतिस्तमुवाच ह ॥ तवेयं धर्मतो भार्या प्राप्ता सुदुररूपिणी ॥ २२ ॥
 गृह्णामि यदि तां दिवर्गनरकेयमार्किकरः ॥ पातयित्वा महदुःखं भजयिष्यामि तर्हि भोः ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वा भूपतिस्तूर्णविरहाग्निप्रपी
 डितः ॥ मरणं प्रातवात्रा जागतो धर्मपुरान्तिके ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालो नृपं प्राह शृणुष्व भोः ॥ मृते राजनि तत्पत्नी सती
 भूत्वा प्रदृश्यते ॥ २५ ॥ सेनापतिस्तु तत्रैव भस्मसादं भवत्क्षणात् ॥ कामावरूथिनि दिवं भिस्मकृत्वा कलेवरम् ॥ २६ ॥ स्वर्ग
 गतास्तु ते सर्वे कस्य पुण्याधिकं मतम् ॥ सहोवाच वैतालः राजधर्माधिको मतः ॥ २७ ॥ मरणं किं कस्यैव योग्यं भूपतिहेतवे ॥
 पतिव्रताया मरणं पतिसंगेन योग्यकम् ॥ २८ ॥ दत्त्वा यात्किं करैर्नैव सुदुरीनृपहेतवे ॥ धर्मभीत्या न नृपतिस्तमगृह्णात्सकामुकः ॥ २९ ॥
 जित्वा कामं तथा पाल्यं धर्मतस्मान्नृपेऽधिकम् ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कलियुगीयेति
 हाससमुच्चये षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ पुनः श्रोवाच वैतालस्तदा ब्राह्मणरूपवान् ॥ शृणु भूपमहाभाग
 कथां तव मनोरमाम् ॥ १ ॥ उज्जयिन्यां महाभाग महासेनो नृपो भवत् ॥ तस्य राज्येऽवसद्विप्रो देवशर्मति विश्रुतः ॥ २ ॥ गुणाकरस्तस्य सु
 तोमघाभां स परायणः ॥ द्यूते न संक्षयं विंशतस्य पापस्य चा भवत् ॥ ३ ॥ बांधवैः सपरित्यक्तो बभ्राव मनुधातले ॥ कदाचिद्द्वैवयोगेन सिद्धाश्च
 ममुपागमत् ॥ ४ ॥ कपर्दीनाम तं योगीकपालव्रैरपूजयत् ॥ ज्ञात्वा पैशाचमन्नं सुभुङ्गन् गृहीतवान् ॥ ५ ॥ तदा तिथ्यंतर्धै स यक्षिणीं समु
 पाह्वयत् ॥ तयारात्रौ महानन्दं प्रातवान्सद्विजः शयी ॥ ६ ॥ प्रातः काले तु स प्रातैकैलासं यक्षिणीगता ॥ सद्विजस्तद्वियोगेन गार्थं तिकमु

पाययौ ॥ ७ ॥ कपर्दीप्रदौतस्मैविद्यांशिक्षिकर्षिणीम् ॥ चत्वारिंशद्दिनान्येवनिज्ञीथेजलमध्यगः ॥ ८ ॥ सजजापशुभंमंत्रंप्राप्ताकाम
 चारिणी ॥ तदायोग्याज्ञयाविप्रस्वयंतुममतांत्यजन् ॥ ९ ॥ प्राप्तवान्पितरौनत्वास्वगेहेनिवसन्निशि ॥ प्रातःसंन्यासिवद्भुत्वाकुलैश्चरुदत्तै
 द्विजः ॥ १० ॥ प्रतिबोधिवनंप्राप्तस्तच्छिष्यत्वमुपाययौ ॥ पंचाग्रिमध्येसंस्थित्वातन्मंत्रमजपच्छुचिः ॥ ११ ॥ नप्राप्तायोगिनीदेवीतदा
 चिंतातुरोऽभवत् ॥ इत्युक्त्वास्तुवैतालोलोतृपतंज्ञानकोविदम् ॥ १२ ॥ पुनराहकथंदेवीनंप्राप्तायक्षिणीप्रिया ॥ श्रुत्वाहनृपतिर्विप्रवैतालंरु
 द्रकंकरम् ॥ १३ ॥ त्रिविधंकर्मभोविप्रसिद्धचर्थसाधकायैव ॥ मनोवाग्विहितंकर्मपरलोकेकुसुखप्रदम् ॥ १४ ॥ सुंदरांगकृतंज्ञेयपुनर्वाङ्माय
 संभवम् ॥ किंचित्सिद्धिप्रदंज्ञेयमिहजन्मनिर्वाक्षितम् ॥ १५ ॥ परत्रचमुक्त्वोक्तैर्पिण्डदेहकृतंस्मृतम् ॥ मनःकायेनसंभूतंपरजन्मनिराज्य
 दम् ॥ १६ ॥ मनोवाङ्मायसंभूतमिहजन्मनिसिद्धिदम् ॥ परत्रपरमांसिद्धितत्कर्मप्रददातिहि ॥ १७ ॥ तस्मात्कर्तव्यमेवहत्रिविधंकर्मसाध
 कैः ॥ अन्यवित्तेनसद्विजःकृतवान्कर्ममंत्रजम् ॥ १८ ॥ अतोऽन्यजन्मनिप्राप्तोयक्षत्वंतत्परोद्विजः ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वास्तुवैतालःप्रस
 न्नवदनोऽभवत् ॥ १९ ॥ साधुसाध्वितितंम्रोच्यसद्वाक्यैःसमपूजयत् ॥ इतिहसंपुनःप्राहपरिक्षार्थेनृपायसः ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे
 प्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुखंडापरपयथेकालियुगथेतिहाससमुच्चयेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ सूतउवाच ॥ भोःशौनकमहाप्राज्ञवैतालस्तंहिसोऽ
 ब्रवीत् ॥ सुदक्षोनामनृपतिर्विसन्कवलकेपुरे ॥ १ ॥ न्यायबन्धमवाञ्छुरोदाताशिवपरायणः ॥ तस्यराज्येऽवसद्दृश्योऽधनाध्यक्षइतिश्रुतः ॥ २ ॥
 तनयासुंदरीतस्यनाम्नाधनवतीशुभा ॥ गौरीदत्तायैवैश्यायपित्रादत्तावरंगना ॥ ३ ॥ कियताचैवकालेनमोहिनीतसुताभवत् ॥ द्वादशाब्दव
 यास्तस्याःपितातुनिधनंगतः ॥ ४ ॥ तदाधनवतीरंडानिर्धनानापितुरंतिके ॥ कन्ययासहसंप्राप्तानिनिर्मागैतमोमये ॥ ५ ॥ न्यायग्रमोद्विजः
 कश्चिद्भूतस्वस्यापहारकः ॥ नामसत्यत्वभावेनशूल्यान्निर्धनंगतः ॥ ६ ॥ अकस्माद्दृश्यजप्राप्तातत्करसात्पदंस्पृशन् ॥ तेनदुःखेनमहता
 रुरोदोर्बैद्विजश्चसः ॥ ७ ॥ हारामकृष्णप्रद्युम्नानिरुद्धेतिपुनःपुनः ॥ श्रुत्वाधनवतीदीनाकोभवानितिसाब्रवीत् ॥ ८ ॥ द्विजअहचविप्रोऽहंन्य
 हंशल्यान्वितंमनः ॥ यदिदास्यतिमेकन्यांकोटिस्वर्णददामिते ॥ ९ ॥ श्रुत्वाधनवतीतस्मैन्याहितामोहिनीसुता ॥ वटमूलस्थितंद्रव्यंख

निन्वागृहमायौ ॥ १० ॥ मोहिन्यपिपतिप्राहभवान्मृत्युवशंगतः ॥ कुतोमेतनयोजातस्तद्भूषिदयानिधे ॥ ११ ॥ द्विजःप्राहशृणुव्यंगे
 यदातेहृच्छयोभवेत् ॥ तदात्वंपंडितंप्राप्यपुत्रमुत्पादयशुर्वै ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वामरणंप्राप्ययमलोकंगतोद्विजः ॥ नारकीयातनां
 निरयंबुभुजेनिद्वकर्मजम् ॥ १३ ॥ मातुर्गृहेतुसानारीमोहिनीयौवनान्विता ॥ समयंहृदयेकृत्वातिष्ठतीचपुनःपुनः ॥ १४ ॥
 केभोगाश्चकिमाश्चर्यकोजागर्तेश्रयितकः ॥ पापेव्याधिश्चदुःखंचकुतोजातंहृदिस्थितम् ॥ १५ ॥ इतिश्लोकंद्विजानाहनोत्तरंचददु
 द्विजाः ॥ मेधावीनामकाश्मरीरेस्थितोविप्रःसमागतः ॥ १६ ॥ तामुवाचप्रसन्नात्माशृणुमोहिनिमुंदरि ॥ मुंगधिवनितावल्लंगितंपानं
 चभोजनम् ॥ १७ ॥ श्रय्याचभूषणज्ञेयंभोगमष्टविधंबुधैः ॥ अहन्यहनिभूतानिमिष्रयतेजनयन्तिच ॥ १८ ॥ ममतांयः करोत्येषांतदा
 श्रयैस्मृतंबुधैः ॥ योविवेकंसमासाद्यकुरुतेकर्मसंग्रहम् ॥ १९ ॥ संसारेधोरतमसिसजागर्तैविवेकवान् ॥ संसाराजगंज्ञात्ववैराग्ययोऽ
 करोद्भुवि ॥ २० ॥ औदासीन्यंसमाधिंचसुखंतेहिमानवः ॥ संकल्पाज्जायतेकामस्ततोलोभःप्रजायते ॥ २१ ॥ लोभाज्जातश्चतृष्णा
 यांसपापोनिरयप्रदः ॥ जलप्रकृत्यांयोजातोरोसोरसविकारवान् ॥ २२ ॥ रसाज्जातस्यदेहेऽस्मिन्म्याधिःकर्ममयोऽभुभः ॥ रुद्रात्का
 ल्यांसमुद्भूतोमोहोहृदिचलेकहा ॥ २३ ॥ सतुष्टावमहादेवपितृन्त्यर्थमुत्पूजिता ॥ मिथ्याहाष्टिस्ततोजातामोहस्यदयिताभवत् ॥ २४ ॥
 तस्मात्स्नेहश्चतत्पत्न्याजातश्चममताप्रियः ॥ तयोःसकाशात्संजातंदुःखंशोकसमन्वितम् ॥ २५ ॥ इतिश्रुत्वातुसानारीसुमोहवरवर्णिनी ॥
 मानीशूरश्चचतुरोऽधिकारीगुणवान्सखा ॥ २६ ॥ स्त्रीरक्षकश्चुरुषोषशंनारीसदानयेत् ॥ तस्यांगर्भंचविप्रोऽसौदत्वास्वर्णगृहीतवान् ॥ २७ ॥
 सापिनारीसुखंलभेतेनगर्भेणप्रत्यहम् ॥ कदाचिदशमासांतमोहिनीमब्रवीच्छिवः ॥ २८ ॥ स्वप्नांतरेमहाराजसापिज्ञात्वातथाकरोत् ॥ दो
 लामध्येसहस्रंचर्वणंचैवस्वबालकम् ॥ २९ ॥ राजद्वारेस्थापयित्वासुष्वापञ्चनीसुतम् ॥ शिवेनबोधितोराजामुतार्थीरुद्रपूजकः ॥ ३० ॥
 द्विजपुत्रंसमालेभेमोहिन्यांजातमुत्तमम् ॥ कारयित्वाजातकर्मविततारधनंबहु ॥ ३१ ॥ हरदत्तश्चनाम्रासीत्सर्वविद्याविशारदः ॥ पितुरन्तेच
 तद्वाज्यंप्राप्यधर्मप्रकाशवान् ॥ ३२ ॥ गयाश्राद्धंकृतंतेनफल्यूतोरिविधानतः ॥ त्रयोहस्तास्तदाजाताःसराजाविस्मितोऽभवत् ॥ ३३ ॥

इत्युक्त्वा स तु वैतालो नृपतिं प्राह भो नृप ॥ कस्मै योगो यो हि पिंडोऽसौ श्रुत्वा राजा ब्रवीदिदम् ॥ ३४ ॥ द्रव्यार्थं पिंडो ज्ञेयो गुरु तु लघुश्च भूपतिः ॥
 चौरायां पिंडमुचितं यस्य नारी च मोहिनी ॥ ३५ ॥ सूत उवाच ॥ तेन पिंडप्रभवेन स चौरो ब्रह्मद्रव्यहा ॥ निरया त्रिभृतो विप्रस्वर्गलोके स
 मागतः ॥ ३६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्राति सर्ग पर्वणि चतुर्गुखंडा परपरायैकलियुगीयेति हाससमुच्चयेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ अ॥
 चित्रकूटचतुर्पतीरूपदत्त इति श्रुतः ॥ वने मृगप्रसंगेन वनान्तरमुपाययौ ॥ १ ॥ मध्याह्ने सरसस्तोरि मुनिपुत्रो ददर्शः ॥ चिन्वती पद्मकुसुमं
 रूपयौवनशालिनीम् ॥ २ ॥ तस्यानेत्रस्वयेनेत्रै चैकीभूते समागते ॥ एतस्मिन्नंतरे विप्रस्तत्र प्राप्ता ददर्शतौ ॥ ३ ॥ तस्य दर्शनमात्रेण नृ
 पतेर्ज्ञानमागतम् ॥ विनया वनतो राजा धर्मपप्रच्छ चोत्तमम् ॥ ४ ॥ तमुवाच मुनिर्द्धर्मा न्दया धर्मप्रपोषणम् ॥ निर्भयस्य समदानं न भूतो
 न भविष्यति ॥ ५ ॥ अनर्हो न्दण्डमादद्यादहं पूजाफलं भवेत् ॥ मित्रता गोद्विजे नित्यं समता दंडानि ग्रेह ॥ ६ ॥ सत्यता सुरपूजायां दमता
 गुरु पूजने ॥ मृदुता दानसमये संतुष्टिर्निश्चरमणि ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा स मुनिः पुत्रो तस्मै दत्त्वा गृहं ययौ ॥ राजापि च तया सा र्द्धं वटमूले शयी
 तवान् ॥ ८ ॥ तदा तुराक्षसः कश्चित् तपस्वी भिक्षुणोत्सुकः ॥ बोधयामास नृपतिं बलिं तस्मै स भूपतिः ॥ ९ ॥ दानार्थं च वससा ह्ये स तवर्षात्स
 कं द्विजम् ॥ समयं कृतवान् राजा सत्येन स्वगृहं ययौ ॥ १० ॥ अमात्यैः संमतं कृत्वा स्वर्णलक्षदं दौ द्विजे ॥ मध्यं बालं पुरस्कृत्य राक्षसाय बलि
 ददौ ॥ ११ ॥ मृत्युकाले द्विजमुतो विहस्योच्चैरुरोदह ॥ कथं हास्यं कृतं तेन तत्पश्चाद्गोदं न कथम् ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा नृपः प्राह शृणु वैतालिक द्विज ॥
 ज्येष्ठपुत्रेऽपि तु हृदं मातु हृदयमवर्त्यकम् ॥ १३ ॥ ज्ञात्वा समध्यमः पुत्रो राजानं शरणं ययौ ॥ निर्दयोरूपेन क्षपत्नी कल्याण भिक्षुकः ॥ १४ ॥
 खड्गहरं तं नृपं ज्ञात्वा जहास शिवतत्परः ॥ राक्षसाय शरीरे मप्राप्तमस्मादुरोदह ॥ १५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्राति सर्ग पर्वणि चतुर्गुखंडा
 परपरायैकलियुगीयेति हाससमुच्चयेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ अ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा स वैतालो नृपं प्राह पुनः क्रथाम् ॥ विशालनगरे रम्ये विपु
 लेऽशो महीपतिः ॥ १ ॥ तस्य आमेव स द्रैड्योऽर्थं दत्तो विपणेरतः ॥ अंगमंजरी कन्या तस्य जाता मनोरमा ॥ २ ॥ सुवर्णनाम्नै वै श्यायिता वै दत्तवान् स्व
 यम् ॥ कदाचित्कमलश्रामात्सुवर्णद्वीपमागमत् ॥ ३ ॥ द्रव्यलाभाय न्यवसच्चिरं कालं सलुब्धवान् ॥ अंगमंजरी गेहै देवयोगाद्विजोत्तमः ॥ ४ ॥

कमलाकरनामासौकृत्ययोगात्समागतः ॥ होमांतिसुदरीनारीमार्जनार्थमुतागता ॥ ५ ॥ दृष्ट्वातां कामकालिकां मुमोहद्विजसतमः ॥
 सुतापिमदघूर्णशीविप्रायसमयंददौ ॥ ६ ॥ निशीथेतमउद्धृतत्वंमांप्राप्यसुखीभव ॥ इतिश्रुत्वाद्विजोवाक्यंतस्याध्यानंतदाकरात् ॥ ७ ॥
 कामाग्निनाचिरंततः सुष्वापरमासने ॥ अर्द्धरात्रेतुसानारीद्विजगमनतत्परा ॥ ८ ॥ मार्गमन्वेषमाणसाप्रियस्यस्मरपीडिता ॥ नागतः स
 द्विजोद्वैवात्तदासामरणं गता ॥ ९ ॥ कमलाकरएवाशुसमयान्तेसमाययौ ॥ दृष्ट्वाभृत्यवशांसुभ्रंस्वयंमरणमागतः ॥ १० ॥ प्रभातेचार्थदत्तो
 वैदाहयामासतांशुचा ॥ सुवर्णश्चतदागत्यविललापप्रियांप्रति ॥ ११ ॥ चितायांभस्मसाद्धत्वास्वर्गलोकेतुसाययौ ॥ इत्युक्त्वासुतवैतालो
 नृपतिंप्राहविक्रमम् ॥ १२ ॥ कस्यस्नेहोऽधिकस्तेषांकुतःस्वर्गपुरंययौ ॥ राजोवाच ॥ ॥ पतिस्नेहोऽधिकस्तेषांमध्यमानारिविक्रौ
 ॥ १३ ॥ द्विजस्नेहेनसानारीमृतास्वर्गपुरंययौ ॥ वैश्यवर्णैःसदापूज्योब्राह्मणोब्रह्ममूर्तिमान् ॥ १४ ॥ द्विजोऽपिनासवात्रारितदास्वर्ग
 र्गतिंहरिम् ॥ हृदिक्त्वाचोनेधनंप्राप्तोह्यस्माच्चविष्टपम् ॥ १५ ॥ सुवर्णोहृदिसंज्ञात्वामत्प्रियाब्रह्मवत्सला ॥ मांत्यक्त्वातुदि
 वंयातावह्निदाहप्रभावतः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गखण्डापरपार्थ्येकालियुगथितेहासमुच्चये
 विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वासुतवैतालोराजानंप्राहनम्रधीः ॥ जयस्थलपुरस्मर्यवर्धमानोनृपोऽ
 भवत् ॥ १ ॥ तस्यग्रामेऽवसद्विप्रोवेदवेदांगपारगः ॥ विष्णुस्वामीतिविख्यातोराधाकृष्णपरायणः ॥ २ ॥ चत्वारश्चात्मजास्तस्यचतुर्भागपरा
 यणाः ॥ द्यूतकर्माचकुलदोविषयीनास्ति कःश्रुतः ॥ ३ ॥ कदाचिद्वैद्ययोगेनानिर्द्धनत्वंचतेगताः ॥ पितरंविष्णुशर्मणंनेमुस्तोविनयाचिताः
 ॥ ४ ॥ ॥ ऊचूरमाकर्थंनष्टातद्वदस्वपितःप्रिय ॥ पितोवाचतुतच्छ्रुत्वाद्युतकर्मन्निशामय ॥ ५ ॥ द्यूतोधनव्ययकरःपापमूलोमहाखलः ॥ व्य
 भिचारस्तथाचौर्निर्येयत्वमतोभवेत् ॥ ६ ॥ द्यूतकर्मप्रभावेणत्वदीयंद्रव्यसंक्षयम् ॥ धनोपायेनभोःपित्रोर्विक्रयंकुरुमर्मातिंप्रति ॥ ७ ॥ ती
 र्थव्रतप्रभावेणत्वत्पापसंक्षयंभवेत् ॥ हेपुत्रकुलट्ववैवैश्यासंगमहाशुभम् ॥ ८ ॥ त्यक्त्वाब्रह्मपरोभूत्वाब्रह्मचर्यमर्तिकुरु ॥ विषयिन्मांसम
 दिरेनित्यपापविवर्धके ॥ ९ ॥ अतःप्राश्यतिचैर्यत्त्वमतोवैनिरयंतथा ॥ तस्मात्त्वंप्रभुमार्गानांविष्णुजिष्णुजगत्पतिम् ॥ १० ॥ निवेद्यसर्व

दयोदेवावाह्निमध्येसमागताः ॥ १२ ॥ ऊचुस्तेमधुरं वाक्यं त्वन्मतेन फलप्रदम् ॥ अजः छागः स्मृतो वै देस्तेन यष्टव्यमन्तरम् ॥ १३ ॥
 श्रुत्वेति वचनं तेषां विस्मितामुनयोऽभवन् ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र पितृयोनिरमावसुः ॥ १४ ॥ विमानं परमारुह्य मुनिं श्रियावाच निभयः ॥ छागमेधे
 नयष्टव्यं सुराणां तृप्तिहेतवे ॥ १५ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य तथा कृत्वा शिवं ययुः ॥ तस्मात्त्वं च मया साद्वयज्ञं कुरु महामते ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वा वचो घोरं लो
 लाधर उद्गारयः ॥ मोहनं प्राह धर्मात्मा यज्ञस्तेतायुगेऽभवत् ॥ १७ ॥ रजोगुणमया लोकस्त्रेतायां संबभूव ॥ हिंसास्तययुगेनासीद्धर्मस्तत्र च
 तुष्पदः ॥ १८ ॥ हव्येन तर्पिता देवानामसैरुक्तसंभैवः ॥ इति श्रुत्वा क्षत्रसिंहस्त्यक्त्वा छागं भयातुरम् ॥ १९ ॥ फलाद्यैः कारयामास तदां पूर्णा
 हुतीर्नृप ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवतामसीक्रोधमूर्छिता ॥ २० ॥ नगरं दाहयामास नरारिसमन्वितम् ॥ महाभायाप्रभावेन शंभुदुतः शिवाप्रियः
 ॥ २१ ॥ समुत्वाच महोन्मादीत्यक्त्वा देहं दिवं ययौ ॥ तदालीलाधरो विप्रो दशपुत्रोपजीविकः ॥ २२ ॥ बालान् ध्यापयामास ग्रासमेपद्गुरेशु
 भे ॥ क्षत्रसिंहस्तु नृपतिमोहनान्तिकमाययौ ॥ २३ ॥ प्रसादं कारयामास देवमातुरनुग्रहम् ॥ ॥ मोहन उवाच ॥ ॥ बीजमन्त्रजपाद्ब्रह्मा
 ब्रह्मा शक्तिमवाप्तवान् ॥ २४ ॥ तदंबायै नमस्तुभ्यं महावीरार्यैनमोनमः ॥ जत्स्वास तशर्तो विष्णुवैष्णवी शक्तिमाप्तवान् ॥ २५ ॥ तदंबायै न
 मस्तुभ्यं महालक्ष्म्यैनमोनमः ॥ प्रणवास्तनयाय स्यास्तुरीयपुरुषप्रिया ॥ २६ ॥ तदंबायै नमस्तुभ्यं प्रणवार्थैनमोनमः ॥ ययादृश्यामिदं जातं
 ययावैपाल्यते जगत् ॥ २७ ॥ यस्य देहोऽस्ति यत्तिवंतं तदंबायै नमोनमः ॥ शचीसिद्धिस्तथा मृत्युः प्रभार्गवार्णसैनिकाः ॥ २८ ॥ स्वाहाचनि
 र्ऋतीरात्रिर्ऋद्धिर्भुक्तिरस्त्वद्ब्रह्मा ॥ लोकपालप्रिया त्वंहिलोकमातर्नमोनमः ॥ २९ ॥ तृष्णातृतीरतिग्लानिर्हिंसाक्षातिमतिगतिः ॥ निंदस्तुतिस्त
 थर्ष्याचलजा त्वंहिनमोनमः ॥ ३० ॥ इत्यष्टकप्रभावेन क्षत्रसिंहोमहीपतिः ॥ ३१ ॥ शिवलोकं गतः साधुर्वैतालयेयमवाप्तवान् ॥ तस्मात्त्वं विक्रम
 दित्यभजदुर्गासनतानीम् ॥ ३२ ॥ शिवाज्ञया त्वंहं प्राप्सस्त्वत्समीपमहीपते ॥ प्रश्नोत्तरेण भूपालमया त्वं संपरीक्षितः ॥ ३३ ॥ भुजयोस्तं
 स्थितिर्मे स्याज्जाहिसर्वीरपूभुवि ॥ दस्युनष्टाः पुरीः सर्वाः क्षेत्राणि विविधानि च ॥ ३४ ॥ शास्त्रमानेन संस्थाप्य समयं कुरु भो नृप ॥ योनृपः सर्व
 तीर्थानि पुनरुद्धारयिष्यति ॥ ३५ ॥ साहिमत्स्थापितं सर्वद्विपरितंकारिष्यति ॥ विक्रमाख्यानकालोऽयं पुनर्धर्मं करोति हि ॥ ३६ ॥ द्वादशाब्दशतं वर्ष

द्रापरोहिप्रवर्तते ॥ तदन्तेभुविकृष्णांशोभविष्यतिमहाबली ॥ ३७ ॥ कलेलद्धारणार्थयम्लच्छवंशविवृद्धये ॥ मृताद्यामुनयःसर्वे
 नैमिषारण्यवासिनः ॥ ३८ ॥ विशालायांसमागत्यचक्रतीर्थनिवासिनः ॥ भविष्यतिमहाराजपुराणश्रवणरताः ॥ ३९ ॥ इत्यु
 क्त्वासुवैतालस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ नृपतिर्विक्रमादित्यःपरमानंदमाप्तवान् ॥ ४० ॥ तस्माद्ययमुनिश्रेष्ठज्ञात्वासंध्यासमागताम् ॥
 शिवंभजतसर्वेशंध्याननिष्ठामन्विताः ॥ ४१ ॥ इतिश्रीभविष्ये महापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपययिकालयुगियतिहासस
 मुच्चये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ४२ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिश्रुत्वातुमुनयोविशालांगरौस्थिताः ॥ स्नात्वाकेदारकुण्डेतेम
 नसाप्सजयञ्छिवम् ॥ १ ॥ समाधिनिष्ठास्तेसर्वेष्वपेक्षकंव्यतीतयन् ॥ एतस्मिन्नंतरराजाविक्रमादित्यमृपतिः ॥ २ ॥ नत्वामुनिन्समाधिस्थांस्तुष्टा
 वपरयागिरा ॥ उषित्वतेतुमुनयः सूतंगत्वाऽब्रुवन्निदम् ॥ ३ ॥ सोऽयंराजासमायातोयस्यैवंवर्णिताकथा ॥ वाजिमेधंचनृपतेः कारया
 मस्त्वदाज्ञया ॥ ४ ॥ भवान्हिचक्रतीर्थेचस्थित्वाध्यानपरोभव ॥ तथेत्युक्त्वातुमृतस्तैः सार्धचपुनररागमत् ॥ ५ ॥ विधिनाकारयामा
 मुहयमेधमहामखम् ॥ पूर्वैतुकपिलस्थानंदक्षिणसेतुबंधनम् ॥ ६ ॥ पश्चिर्मेसिधुनध्वन्तंचोत्तरबद्रीवनम् ॥ हयोजगामतरसाततः क्षिप्रानदीं
 गतः ॥ ७ ॥ त्यक्त्वाकलेवरंवह्नौस्वर्गलोकमतोययौ ॥ नृपयज्ञेसुराः सर्वेसपत्नीकाः समागताः ॥ ८ ॥ चंद्रमास्तत्रनायातोभूपतिर्वि
 मनाभवत् ॥ यज्ञतिविविधंदानंदत्वावैतालसंयुतः ॥ ९ ॥ चंद्रलोकंगतोराजचंद्रमाःसुखितोऽभवत् ॥ भोभोराजन्यहाभागकलौप्राप्तेभयं
 करे ॥ १० ॥ मद्गतिर्भूतलेनास्ति तस्मान्नायामितेऽनितकम् ॥ दत्त्वासुधामयंतोयंचंद्रश्चान्तर्दधेपुनः ॥ ११ ॥ ज्ञात्वेन्द्रस्तत्रसंप्राप्याद्विजह्रूपी
 द्यायाचयत् ॥ दत्तराज्ञातदमृतंशक्रः स्वर्गमुपागतः ॥ १२ ॥ तेनतस्यफलंजातमायुर्लक्षसमंभूतम् ॥ तस्मिन्कालेद्विजः कश्चि
 जयन्तोनामविश्रुतः ॥ १३ ॥ तत्फलंतपसाप्राप्तःशक्रतःस्वर्गहंययौ ॥ जयन्तोभट्टहरयेलक्षस्वर्णेनवर्णयन् ॥ १४ ॥ भुक्त्वाभट्टहरि
 स्तत्रयोगारूढो वनययौ ॥ विक्रमादित्यएवास्यभुक्त्वारज्यमकंटकम् ॥ १५ ॥ ज्ञतवर्षमुदायुक्तोजगाममरणेदिवम् ॥ ज्ञानकाद्यास्तु
 ऋषयोज्ञात्वाभूपस्यस्वर्गगतिम् ॥ १६ ॥ गत्वासूतंप्रणम्योच्चुधर्ममुख्यवंदायुना ॥ तेभ्यःसूतःपुराणानिश्रावयामासवैपुनः ॥ १७ ॥

शतवर्षपंचलक्षश्लोकमध्यापयन्मुदा ॥ तेश्रुत्वामुनयःसर्वजमुहृष्टाःस्वमालयम् ॥ १८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतु
 र्गखंडापरपर्यायेकालियुगीयेइतिहाससमुच्चयेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ एकदनैमिषारण्येऋ
 षयः शौनकादयः ॥ पृच्छन्तिविनयेनैवमूतंपैराणिकंसलु ॥ १ ॥ भगवन्ब्रूहिलोकानांहिताथार्थचतुर्गुणे ॥ कः पूज्यः सेवितव्यश्च
 च्छित्तार्थप्रदायकः ॥ २ ॥ विनायासेनैकामप्रप्तुयुर्मानवाः शुभम् ॥ सत्यं ब्रह्मन्वदोपायंनराणांकीर्तिकारकम् ॥ ३ ॥ सूतउवाच ॥
 नवांभोजनेत्रमाकेलिपात्रंचतुर्बाहुचामीकरंचारुगात्रम् ॥ जगन्नाणेहेतुरिषौधूमेकतुंसदसत्यनारायणंस्तौमिदेवम् ॥ ४ ॥ श्रीरामंसहस्रद्वयं
 सकरुणंसीतान्वितंसात्विकंवैदेहीमुखपद्मलुब्धमधुपौलस्त्यसंहारणम् ॥ वंदेवद्वपदांबुजंसुरवरंभक्तानुकम्पाकरंशत्रुघ्नेनहृदमताचभरते
 नासेवितंराघवम् ॥ ५ ॥ कलिकलुषविनाशं कामिसिद्धिप्रकाशं सुरवरमुखभासंभूसुरेणप्रकाशम् ॥ विबुधबुधविलासंसाधुचर्याविशेषंनृपतिवरचरि
 त्रंभोःशृणुष्वेतिहासम् ॥ ६ ॥ एकदनारदयोगीपरानुग्रहवांच्छया ॥ पर्यटन्विधिधौल्लोकान्मर्त्यलोकेमुपागमत् ॥ ७ ॥ तत्रदृष्ट्वाजनान्स
 र्वान्नानोक्तेऽशसमन्वितान् ॥ अधिव्याधिदरिद्रातान्पच्यमानान्स्वकर्मभिः ॥ ८ ॥ केनोपायेनचैतेषांदुःखनाशोभवेदश्रुवम् ॥ इतिसंचित्यम
 नसाविष्णुलोकंगतस्तदा ॥ ९ ॥ तत्रनारायणंदेवंशुक्लवर्णंचतुर्भुजम् ॥ शंखचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितम् ॥ १० ॥ प्रसन्नवदनंशान्तं
 नकद्वैराभिष्टुतम् ॥ दृष्ट्वातंदेवदेवंशंस्तोतुंसमुपचक्रमे ॥ ११ ॥ नारदउवाच ॥ नमोवाङ्मनसतीतरूपायानंतशक्तये ॥ नादिमध्यान्तदेवा
 यनिर्गुणायमहात्मने ॥ १२ ॥ सर्वेषामादिभूतायलोकानामुपकारिणे ॥ अपारपरिमाणायतपोधोऽग्रेनमो नमः ॥ १३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥
 इतिश्रुत्वास्तुतिंविष्णुर्नारदंप्रत्यभाषत ॥ किमर्थमागतोऽसित्वंकिंतेमनसिर्वर्तते ॥ १४ ॥ कथयस्वमहाभागतत्सर्वकथयामिते ॥ श्रुत्वातु
 नारदोविष्णुमुक्तवान्सर्वकारणम् ॥ १५ ॥ नारस्यवचःश्रुत्वासाधुसाध्वित्यपूजयत् ॥ शृणुनारदवक्ष्यामिब्रतमेकसनातनम् ॥ १६ ॥ कृतेत्रे
 ताशुगेविष्णुर्द्रापरंजेकरूपधृक् ॥ कलौप्रत्यक्षफलदः सत्यनारायणोविभुः ॥ १७ ॥ चतुष्पादोहिधर्मश्चतस्यसत्यं प्रसाधनम् ॥ सत्येनधार्य
 तेलेकः सत्ये ब्रह्मप्रतिष्ठितम् ॥ १८ ॥ सत्यनारायणव्रतमतः श्रेष्ठतमंस्मृतम् ॥ इतिश्रुत्वाहरेर्वाक्यंनारदः पुनरब्रवीत् ॥ १९ ॥ किंफले

किंविधानंचसत्यनारायणार्चने ॥ तत्सर्वकृपयादवकथयस्वकृपानिधे ॥ २० ॥ भगवानुवाच ॥ नारायणार्चनेवैकतुफलंनलंचतुमु-
 खः ॥ शृणुसंक्षेपतोद्घोतत्कथयामितवाग्रतः ॥ २१ ॥ निर्धनेपिधनाव्यः स्यादुपुत्रः पुत्रवान्भवेत् ॥ अष्टराज्यालेभेद्राज्यमर्थोऽ-
 पिस्न्यात्सुलोचनः ॥ २२ ॥ मुच्यतेवंधनाद्बद्धोनिर्भयःस्याद्भ्यातुरः ॥ मनसाकामयेद्यं लभेततंविधानतः ॥ २३ ॥ इहजन्म-
 निभोविप्रभक्त्याचविधिनावीयत् ॥ लभेत्कामंहितच्छांघ्रिनांजक्रायाविचारणा ॥ २४ ॥ प्रातःस्नार्थिञ्चिर्भूत्वादन्तधावनपूर्वकम् ॥
 तुलसीमंजरीधृत्वाध्यायेत्सत्यस्थितंहरिम् ॥ २५ ॥ नारायणसांद्रघनवदातंचतुर्भुजपीतमहाहंवाससम् ॥ प्रसन्नवक्त्रंनवकंजलोचनंसनंद-
 नार्यरूपसेवितंभजे ॥ २६ ॥ करोमिमेवतदेवसायंकालेत्वंदर्चनम् ॥ श्रुत्वागार्थांनवदियाहिप्रसादंतेभजाम्यहम् ॥ २७ ॥ इतिसंकल्प्यमन-
 सासायंकालेप्रपूजयेत् ॥ पंचभिःकलशैर्जुष्टंकदलीतोरणान्वितम् ॥ २८ ॥ शालग्रामंस्वर्णयुक्तंपूजयेदात्मसूक्तकैः ॥ पंचामृतैर्नसंस्त्राप्य-
 चन्दनादिभिरर्चयेत् ॥ २९ ॥ ओंनमोभगवतेनित्यंसत्यदेवायधीमहि ॥ चतुःपदार्थदोत्रेचनमस्तुभ्यनमोनमः ॥ ३० ॥ जप्त्वेत्यष्टोत्तरश-
 तंजुहुयात्तदशांशकम् ॥ तर्पणमार्जनंकृत्वाकर्थांश्रुत्वाहरिरमाम् ॥ ३१ ॥ षडध्यायैस्सत्यमुख्यांतत्पश्चात्तत्प्रसादकम् ॥ सम्यग्विभज्य-
 तत्सर्वदापयेच्छ्रोतृकाग्रान् ॥ ३२ ॥ आचार्याद्यादिभागंचद्वितीयंस्वकुलायसः ॥ श्रोतृभ्यश्चतृतीयं चचतुर्थैचात्महेतवे ॥ ३३ ॥ विप्रै-
 रभ्योभोजनंदद्यात्स्वयंभुंजितवाग्यतः ॥ देवर्षेऽनेनविधिनसत्यनारायणार्चनम् ॥ ३४ ॥ कारणेद्विदभक्त्याचश्रद्धयाचसमन्वितः ॥ व्रतीका-
 मानवाप्नोतिवांछितानिहजन्मनि ॥ ३५ ॥ इहजन्मकृतं कर्म परजन्मनिपद्यते ॥ परजन्मकृतं कर्म भोक्तव्यं सर्वदा नरैः ॥ ३६ ॥ सत्यनारायणव्रत-
 मिहसर्वोन्कामान्ददातिहि ॥ अद्वैतव्रजगीमध्यस्थापयामित्वदाज्ञया ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वाऽन्तर्देधेदेवनारदःस्वर्गांतिययौ ॥ स्वयंनारायणो-
 देवः काश्यापुनर्युत्समागतः ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रसिर्गपवीणचतुर्गुणखंडापरपरायणकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेचतुर्वि-
 षोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ कृपयाब्राह्मणद्वाराप्रकटीकृतवान्स्वकम् ॥ इतिहासमिमं वक्ष्ये संवादं हरिप्रियोः ॥ १ ॥
 काशीपुरीतिविख्यातातत्रासीद्ब्राह्मणोवरः ॥ दीनोऽगृहश्रमीनित्यं भिक्षुः पुत्रकलत्रवान् ॥ २ ॥ शतानंदइतिख्याताविष्णुव्रतपरायणः ॥

एकदापथिभिक्षार्थगच्छतस्तस्यश्रीपतिः ॥ ३ ॥ विनीतस्यातिशान्तस्यसम्भूवाक्षिगोचरः ॥ वृद्धब्राह्मणवेषेणप्रच्छब्राह्मणहारीः ॥ ४ ॥
 क्षयासीतिद्विजश्रेष्ठवृत्तिःकामेनकथ्यताम् ॥ शतानन्दउवाच ॥ भिक्षावृत्तिरहसौम्यकलत्रापत्यहेतवे ॥ ५ ॥ याचितुंधनिनांद्वात्रिजगामि
 धनमुत्तमम् ॥ नारायणउवाच ॥ भिक्षावृत्तिस्त्वयादर्घकालंद्विजसदाधृता ॥ तद्वारकउपायायंविज्ञेयणकलौकिल ॥ ६ ॥ ममोपदेशतो
 विप्रस्यनारायणंभज ॥ दारिद्र्यशोकश्चमनंसेतापहरणंहेरेः ॥ ७ ॥ चरणेशरणयाहिमाक्षदंपद्मलोचनम् ॥ एवंसेवोदितोविप्रोहरिणाकरुणा
 त्मना ॥ ८ ॥ पुनःप्रच्छविप्रोसौसत्यनारायणोहिकः ॥ वृद्धब्राह्मणउवाच ॥ बहुरूपःसत्यसंधःसर्वव्यापीनिरंजनः ॥ ९ ॥ इदानींविप्ररूपे
 णतवप्रत्यक्षमागतः ॥ दुःखोदधिनमग्नानंतरिणश्चरणौहरेः ॥ १० ॥ कुशलाःशरणयान्तिनेतरेविषयात्मिकाः ॥ आहत्यपूजासंभारान्हि
 तायजगतांद्विज ॥ ११ ॥ अर्चयंस्तमदुध्यायंस्त्वमेतत्प्रकटीकुरु ॥ इतिब्रुवंतंविप्रोसौदशपुरुषोत्तमम् ॥ १२ ॥ जलदश्यामलंचारुचतु
 र्बाहुगदादिभिः ॥ पीतांबरंनर्वाभोजलोचनंस्मितपूर्वकम् ॥ १३ ॥ वनमालामधुव्रातचुवितांशिसरोरुहम् ॥ निशम्यपुलकांगोसौप्रिमपूर्ण
 सुलोचनः ॥ १४ ॥ स्तुवन्गद्गदयावाचादंडवत्पतितोभुवि ॥ प्रणमामिजगन्नाथंजगत्कारणकारकम् ॥ १५ ॥ अनाथनाथंशिवंदशरण्य
 मनधंशुचिम् ॥ अव्यक्तंव्यक्तांशान्ततापत्रयविमोचनम् ॥ १६ ॥ नमःसत्यनारायणायस्यकत्रैकनमःशुद्धसत्त्वायविश्वस्यभर्त्रे ॥ करालाय
 कालायविश्वस्यहर्त्रैनमस्तेजगन्मंगलायात्मभूते ॥ १७ ॥ धन्योस्म्यद्यकृतीधन्योभवेद्विषफलोमम ॥ वाङ्मनोगोचरोयस्त्वंममप्रत्यक्षमा
 गतः ॥ १८ ॥ दिष्टंकिंवर्णयाम्यहो नजानेकस्यवाक्फलम् ॥ क्रियाहीनस्यमंदस्यदेहोऽयंफलवाङ्कृतः ॥ १९ ॥ पूजनंचप्रकर्तव्यलोक
 नाथरमापते ॥ विधिनाकेनकृपयातदाज्ञापयमांविभो ॥ २० ॥ हरिस्तमाहमधुरंसरिंमंतंविश्वमोहनः ॥ पूजायामविप्रैर्द्रवहुनापेक्षितंन ॥
 २१ ॥ अनायासेनलब्धेनश्रद्धामात्रेणमांयज ॥ ग्राह्यस्तोजामि लोवायथाऽभून्मुक्तसंकटः ॥ २२ ॥ विधानंशृणुविप्रैर्द्रमनसाकामयेफलम् ॥
 पूजासंभृतसंभारःपूजांकुर्याद्यथाविधि ॥ २३ ॥ गोधूमचूर्णपदाद्वैसेटकादिप्रमाणतः ॥ दुग्धेनतावतायुक्तंमिश्रितंशंकरादिभिः ॥ २४ ॥
 तच्चूर्णहरयेदद्याद्दृष्टयुक्तंहरिप्रियम् ॥ गोदुग्धैर्नवदधिनगोघृतेनसमन्वितम् ॥ २५ ॥ गंगाजलेनमधुनायुक्तंपंचामृतप्रियम् ॥ पंचामृतेन

संसायशालयामोद्धवांशिलाम् ॥ २६ ॥ गंधपुष्पादिनैवेद्यैर्वैदवादैर्मनोहरैः ॥ धूपदीपैश्चनैवेद्यैस्तंबूलादिभिरर्चयेत् ॥ २७ ॥ मिष्टान्न
 पानसन्मानैर्भक्ष्यभोज्यैःफलैस्तथा ॥ ऋतुकालोद्भवैःपुष्पैःशूजयेद्भक्तितत्परः ॥ २८ ॥ ब्राह्मणैःस्वजनैश्चैवेष्टितःश्रद्धयाश्रितः ॥ त्वया
 साद्धममकर्थांश्च्युत्यात्परमादरात् ॥ २९ ॥ इतिहासंतथारज्जोभिह्वानांविणजोऽस्यच ॥ कथातेप्रणमेद्भक्त्याप्रसादांविभजेत्ततः ॥ ३० ॥
 लब्धंप्रसादंभुंजितमानयन्नविचारेत् ॥ द्रव्यादिभिनमैशांतिर्भक्त्याकेवलयाथा ॥ ३१ ॥ विधिनानेविप्रेद्रूपूजयतिचयेनराः ॥ पुत्र
 पौत्रधनैर्गुक्ताभुक्त्वाभोगाननुत्तमाच्च ॥ ३२ ॥ अन्तेसान्निध्यमासाद्यमोदन्तेभयासह ॥ ययंकामयतेकामंस्वव्रतंतितामनुयात् ॥ ३३ ॥
 इत्युक्त्वात्तदेधिवष्णुर्विप्रीपसुखमातवान् ॥ प्रणम्यागाढथादिष्टंमनसाकौतुकाकुलः ॥ ३४ ॥ अद्यभैक्ष्येणलभ्येनपूज्योनारायणोमया ॥
 इतिनिश्चित्यमनसाभिक्षार्थीनगरगतः ॥ ३५ ॥ विनोदेहातिवचनलब्ध्वाचविपुलधनम् ॥ कौतुकायासमनसागमानिजमालयम् ॥ ३६ ॥
 वृत्तांतंसर्वमाचख्यौब्राह्मणसिान्वमोदत ॥ सादरंद्रव्यसंभारमाहृत्यभर्तुराज्ञया ॥ ३७ ॥ आहूयबंधुमित्राणिताथासांन्निध्यवर्तिनः ॥
 सत्यनारायणंदेवंयजामिस्वगणैर्वृतः ॥ ३८ ॥ भक्त्यातुतोषभगवान्सत्यनारायणःस्वयम् ॥ कामंदित्सुःप्रादुरासीत्किंथातिभक्तवत्सलः ॥
 ॥ ३९ ॥ वब्रुविप्रोऽभिलषितामिहसुत्रसुखप्रदम् ॥ भक्तिंपरांभगवतितथातत्संगिनां व्रतम् ॥ ४० ॥ रथंकुजरमंजुलमंदिरंचद्वयंचारुचामी
 करालंकृतंच ॥ धनंदासदासिगंगांमहंचिलुलार्यासिदुग्धांहरंदेहिदास्यम् ॥ ४१ ॥ तथास्त्विहहरिःप्राहततश्चांतर्दधेप्रभुः ॥ विप्रोऽपि
 कृतकृत्योऽभूत्सर्वलोकाविसिस्मरे ॥ ४२ ॥ प्रणम्यभुविक्वायेनप्रसादंप्रापुरादरात् ॥ स्वस्वधामसमाजमुधन्यन्यतिवादिनः ॥ ४३ ॥
 प्रचचारततोऽलोकैस्त्यनारायणार्चनम् ॥ कामसिद्धिप्रदंभुक्तिमुक्तिदंकलुषापहम् ॥ ४४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतु
 र्गुणखंडापरपार्योक्तलियुगीयेतिहाससमुच्चयपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ७७ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ राजासीद्वार्मिकःकश्चित्केदारम
 णिपूरके ॥ चंद्रचूडइतिख्यातःप्रजापालनतत्परः ॥ १ ॥ ज्ञातोमधुरवाग्धीरोनारायणपरायणः ॥ बभूवुःशत्रवस्तस्यम्लेच्छाविध्यनिवा
 सिनः ॥ २ ॥ तस्यतैरभवद्युद्धमतिप्रबलदारुणैः ॥ भुशुंडियुद्धनिपुणैःक्षेपणैःपरिवायुधैः ॥ ३ ॥ चंद्रचूडस्यमहर्तिसिनायमपुरेगता ॥

शतरथास्तथानागाः सहस्रं तु हयास्तथा ॥ ४ ॥ पतयः पंचसाहस्रा मृताः स्वर्गपुरं ययुः ॥ दस्यवः पंचसाहस्रा मृताः कैतवयो धिनः ॥ ५ ॥
 आक्रांतः समहाभागस्तैर्लच्छेदैर्भयोधिभिः ॥ त्यक्त्वा राह्वं च नगरं सैकाकी वनमाययौ ॥ ६ ॥ तर्थाव्याजेन स नृपः पुरीकां शीं समागतः ॥
 तत्र नारायणं देवं वंद्य सर्वगृहे गृहे ॥ ७ ॥ ददर्शनं गरीचैव धनधान्यसमन्विताम् ॥ यथाद्वारावती ज्ञेया तथा सा च पुरीशुभा ॥ ८ ॥ विस्मितश्च
 द्रुचूडश्च दृष्ट्वा श्रयर्मनु तमम् ॥ सत्येन रुद्धितां लक्ष्मीं शीलधर्मसमन्विताम् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा श्रुत्वा सदानंदं सत्यदेव प्रपूजकम् ॥ पतित्वा तच्चरण
 योऽप्रणनाममुदायुतः ॥ १० ॥ द्विजराजनमस्तुभ्यं सदानंदं महामते ॥ अष्टराज्यं च मां ज्ञात्वा कृपया मां समुद्धर ॥ ११ ॥ यथा प्रसन्नो
 भगवौ लक्ष्मीकान्तो जनार्दनः ॥ तथा तद्द्रव्यं योग्यं व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ १२ ॥ सदानंद उवाच ॥ १३ ॥ दुःखशोकादिशमनं धनधान्य
 प्रवर्धनम् ॥ सौभाग्यं संततिकरं सर्वत्र विजयप्रदम् ॥ १४ ॥ सत्यनारायणव्रतं श्रीपतेस्तुष्टिकारकम् ॥ यस्मिन्कास्मिन्दिने भूयजे चैव निशामु
 खे ॥ १५ ॥ तोरणादिप्रकर्तव्यं कदलीस्तं भर्माडितम् ॥ पंचभिः कलशैर्युक्तं च जपं च समन्वितम् ॥ १६ ॥ तन्मध्यैवेदकार्म्यां कारयेत्स व्रती द्विजैः ॥
 तत्र स्थाप्य शिलारूपं कृष्णं स्वर्णसमन्वितम् ॥ १७ ॥ कुर्याद्द्वधादिभिः पूजां प्रेमभक्तिसमन्वितः ॥ भूमिशायी हारिध्यायनस्य रात्रं व्यतीतयेत् ॥ १८ ॥
 ति श्रुत्वा स नृपतिः काश्यां देवमपूजयत् ॥ रात्रौ प्रसन्नो भगवान् ददौ राज्ञेऽसिमुत्तमम् ॥ १९ ॥ शत्रुपक्षक्षयं प्राप्य खड्गं नृपोत्तमः ॥ प्रणम्य च सदा
 नन्दं कैदारमणिमाययौ ॥ २० ॥ हत्वा दस्यून् यश्चितां स्तेषां लब्ध्वा महद्भनम् ॥ हरिं प्रपूजयामास नर्मदायास्तटे शुभे ॥ २१ ॥ पौर्णमास्यां
 विधानेन मासिमासि नृपोत्तमः ॥ अपूजयत्सत्यदेवं प्रेमभक्तिसमन्वितः ॥ २२ ॥ तद्व्रतस्य प्रभावेन लक्षग्रामाधिपोऽभवत् ॥ राज्यं कृत्वा स प
 ष्ट्यब्दमन्ते विष्णुपुरं ययौ ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडाष्टमोऽध्यायः ॥ अथ योऽप्येकलियुगं यितीहा स समुच्चये च द्रुचूडो
 द्वारो नाम षड्दशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथेति हासं शृणुयाद्यथाभिष्टाः कृतार्थिनः ॥ विचरंतो वनो नित्यं निषादाः काष्ठवाहिनः ॥ १ ॥
 वनात्काष्ठानि विंशं कृतुं पुरीकां शीययुः क्वचित् ॥ एकस्तृपाकुलो यातो विष्णुदासाश्रमं तदा ॥ २ ॥ ददर्श विपुलैश्च यैः सेवितं च द्विजैर्हरिम् ॥
 जलं पीत्वा विस्मितोऽभूद्भिक्षुकस्य कुतो धनम् ॥ ३ ॥ यो दृष्टोऽकिंचनो विप्रो दृश्यतेऽद्य तेऽद्य महदधेयं प्रपच्छद्विजोत्तमम् ॥ ४ ॥

ऐश्वर्यैतकुतोऽब्रह्मन्तुर्गतिस्तेकुतो गता ॥ आज्ञापयमहाभागश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ ५ ॥ सदानंदउवाच ॥ सत्यनारायणस्यांगसेव
 याकिंनलभ्यते॥ न किंचित्सुखमाप्नोति विना तस्यानुकंपया ॥ ६ ॥ निषादउवाच ॥ अहोकिमिति माहात्म्यं सत्यनारायणार्चने ॥ विधानं
 सोपचारं चक्षुपदं धृत्वं महसि ॥ ७ ॥ साधूनां समाचितानामुपकारवतां सताम् ॥ नगोप्यं विद्यते किंचिदार्तानामार्तिनाशनम् ॥ ८ ॥ इति पृ
 ष्ठाविधिं वक्तुमिति हासमथाब्रवीत् ॥ चंद्रचूडो महीपालः केदारमणिपूरके ॥ ९ ॥ ममाश्रमं समायातः सत्यनारायणार्चने ॥ विधानं श्रोतुं कामोऽ
 सौमामाह सादरं वचः ॥ १० ॥ मया यत्कथितं तस्मै तन्निबोध निषादज ॥ संकल्प्य मनसा कामं निष्कामो वा जनः क्वचित् ॥ ११ ॥
 गोधूमचूर्णपादाधिसेटकाद्यैः सुचूर्णकम् ॥ संस्कृतं मधुगंधाज्यैर्नैवेद्यां विभवेऽप्येतत् ॥ १२ ॥ पंचामृतेन संस्नाप्य चन्दनाद्यैश्च पूजयेत् ॥ पा
 यसांपूपसंयावदधिक्षिरमथाहरेत् ॥ १३ ॥ उच्चावचैः फलैः पुष्पैर्धूपदोषैर्मेनोरमैः ॥ पूजयेत्परया भक्त्या विभवे सति विस्तरैः ॥ १४ ॥ न तुष्ये
 द्वयसंभारैर्भक्त्या केवलया यथा ॥ भगवान्परितः पूर्णो न मानं वृणुयात्क्वचित् ॥ १५ ॥ दुर्योधनकृतां त्यक्त्वा राजपूजां जनार्दनः ॥ विदुरस्या
 श्रमे वा समातिथ्यं जगृह विभुः ॥ १६ ॥ मुदाम्रस्तं दुलकणाञ्जघ्वा मानुष्यदुलभाः ॥ संपदोऽद्वद्वद्वरिः प्रीत्या भक्तिमात्रमपेक्ष्यते ॥ १७ ॥ गो
 पोष्ट्रप्रोवाणिग्याधो हनुमान्सविभीषणः ॥ येऽन्ये पापात्मका दैत्या वृत्रकाया धवादयः ॥ १८ ॥ नारायणान्तिकं प्राप्य मोदंतेऽद्यापि द्रुशाः ॥
 इति श्रुत्वा नरपतिः पूजासंभारमादरात् ॥ १९ ॥ कृतवान्सधनं लब्ध्वा मोदते न मदातटे ॥ निषादस्त्वमपि प्रीत्या सत्यनारायणं भज ॥ २० ॥
 इह लोके सुखं प्राप्य चान्ते सान्निध्यमाप्नुयाः ॥ कृतकृत्या निषादोऽभूत्पणम्याद्विजपुंगवम् ॥ २१ ॥ सगत्वा स्वगणानाहमाहात्म्यं हरिसेवने ॥
 ते हृष्टमनसः सर्वैः समं चक्रुराहताः ॥ २२ ॥ सत्यनारायणपूजां काष्ठलब्धेन यावता ॥ वयंकुलैः करिष्यामः पुण्यवृक्षविधानतः ॥ २३ ॥ इति
 निश्चित्य मनसा काष्ठं विक्रीय लेभिरौचित्यं गुणं न हृष्टाः स्वस्वं भवनमाययुः ॥ २४ ॥ मुदा स्त्रीभ्यस्समाचल्युवृतांतं सर्वमादितः ॥ ताः श्रुत्वा हृष्ट
 मनसः पूजनं चक्रुरादरात् ॥ २५ ॥ कथान्ते प्राणमन्भक्त्या प्रसादं जगृहस्ततः ॥ स्वजातिभ्यः परेभ्यश्च ददुस्तच्चूर्णमुत्तमम् ॥ २६ ॥ पू
 जाप्रभावतो भिक्षाः पुत्रदारादिभिर्युताः ॥ लब्ध्वा भूमितले द्रव्यं ज्ञानचक्षुर्महोत्तमम् ॥ २७ ॥ भुक्त्वा भोगान्यथेष्टन्ते दरिद्रान्धाद्विजोत्तम ॥ जग्मु

स्तैवैष्णवंधामयोगिनामपिदुर्लभम् ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गखण्डपरपरायैकलियुगयतिहाससमुच्चये
 सप्तविंशोऽध्यायः॥२७॥ सूतउवाच ॥ अथतेवर्णयिष्यामिधासाधूपचारिताम् ॥ नृपोपदेशतःसाधुःकृताथोऽभूद्वर्णयथा ॥ १ ॥
 मणिपूरपतीराजाचंद्रचूडेमहायशाः ॥ सहप्रजाभिरानर्चसत्यनारायणंप्रभुम् ॥ २ ॥ अथरत्नपुरस्थायीसाधुर्लक्षपतिर्वर्णिकः ॥ धनैरापूर्यतर
 णीःसहगच्छन्नदीतटे ॥ ३ ॥ ददर्शबहुलंलोकंनानाग्राभविलासिनम् ॥ मणिमुक्ताविरचितैर्वितानैस्समलंकृतम् ॥ ४ ॥ वेदवादांश्चश्रु
 श्रावर्गतिवादित्रसंगतान् ॥ रम्यंस्थानंसमालोक्यकर्णधारंसमादिशत् ॥ ५ ॥ विश्रामयात्रतरणीरितिपश्यामिकौतुकम् ॥ भत्रो
 दिष्टस्तथाचेककर्णधारःसमृत्यकैः ॥ ६ ॥ तटसीम्निःसमुत्तीर्यमल्ललीलाविलासिनः ॥ कर्णधारानगावीरायुधुर्मुल्ललीला ॥ ७ ॥
 स्वयमुत्तीर्यसामात्योलोकान्प्रच्छसादरम् ॥ यज्ञस्थानंसमालोक्यप्रशस्तंसमुदोयौ ॥ ८ ॥ किमत्रक्रियतेसभ्याभवादिलोकपू
 जितैः ॥ सभ्याञ्जुश्चतेसवैसत्यनारायणोविभुः ॥ ८ ॥ पूज्यतेबंधुभिःसाधैराज्ञालोकानुकुपिना ॥ प्राप्तंनिष्कटंकराज्यंसत्यनाराय
 णार्चनात् ॥ १० ॥ धनार्थीलभतेद्रव्यंपुत्रार्थीमुत्तमम् ॥ ज्ञानार्थीलभतेचक्षुर्निर्भयःस्याद्भयातुरः ॥ ११ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिनरः
 सत्यमुरार्चनात् ॥ विधानंतुततःश्रुत्वाचैलंबद्धगलेऽसकृत् ॥ १२ ॥ दंडवत्प्रणिपत्याहकामंसभ्यानमोदयत् ॥ अनपत्योऽस्मिभगवन्वृथै
 श्वर्योवृथोद्यमः ॥ १३ ॥ पुत्रंवायदिवान्यालंभेयंत्वत्प्रसादतः ॥ पताकांकांचनींकृत्वापूजयिष्येकृपानिधिम् ॥ १४ ॥ श्रुत्वासभ्याअब्रुव
 स्तेकामनासिद्धिरस्तुते ॥ हरिंप्रणम्यसभ्यांश्चप्रसादंभुक्त्वांस्तदा ॥ १५ ॥ जगामस्वालयंसाधुर्मनसाचितयन्हरिम् ॥ स्वगृहेह्यागतेतस्मि
 न्नार्योमंगलपाणयः ॥ १६ ॥ मंगलानिविचित्राणियथोचितमकारयन् ॥ विवेशांतःपुरेसाधुर्महत्कौतुकमंगलः ॥ १७ ॥ ऋतुस्रातासतीली
 लावतीपर्यचरत्पतिम् ॥ गर्भधृतवतीसाध्वीसमयेसुषुपेतुसा ॥ १८ ॥ कन्यांकमललोलाक्षीबांधवामोदकारिणीम् ॥ साधुःपरांमुदंलेभेवित
 तारधनंबहु ॥ १९ ॥ विप्रानाहूयवेदज्ञान्कारयामासमंगलम् ॥ लेखयित्वाजन्मपत्रांनामचेकलवतीम्॥२०॥कलानिधिकलेवासैववृधेसाक
 लावती॥अष्टवर्षाभवेद्वोरनिववर्षाचरोहिणी ॥२१॥ दशवर्षाभवेत्कन्याततःशौढारजस्वला॥प्रौढांकालेनतांदृष्ट्वाविवाहार्थमचिन्तयत् ॥२२॥

नगरेकांचनपुरेवणिक्छंलपतिःश्रुतः ॥ कुलनिरूपसंपत्तिशैलीदायगुणान्वितः ॥ २३ ॥ वरयामासतंसाधुर्दुहितुःसदृशंवरम् ॥
 शुभेलेग्रबहुविधैर्मंगलैरग्निसन्निधौ ॥ २४ ॥ वेदवादित्रनिनैर्दुदौकन्यायथाविधि ॥ मणिमुक्ताप्रवालानिवसनंभूषणानिच ॥ २५ ॥ महामोद
 मनाःसाधुर्मंगलार्थददौचह ॥ प्रेम्णानिवासायामासगृहेजामातरंततः ॥ २६ ॥ तंमेनेपुत्रवत्साधुःसचतंपितृवत्सुधीः ॥ अतीतिभूयसः
 कालेसत्यनारायणार्चनम् ॥ २७ ॥ विस्मृत्यसहजामात्रावाणिज्यायययौपुनः ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथसाधुःसमादायरत्नानिविवि
 धानिच ॥ २८ ॥ नौकाःसंस्थाप्यसययैर्दृशाद्देशान्तरंश्रुतिनागरंनर्मदातीरितत्रवासंचकारसः ॥ २९ ॥ कुर्वन्कृत्यविक्रयंचचिरंतस्थौमहामनाः ॥
 कर्मणामनसावाचानकृतंसत्यसेवनम् ॥ ३० ॥ ततःकर्मविपाकेनतापमापाचिराद्दणिकृ ॥ कस्मिंश्चिद्विषेसत्रौराज्ञागेहेतमोवृते ॥ ३१ ॥
 ज्ञात्वानिद्रागतान्सर्वान्दहतंचौरैर्महाधनम् ॥ प्रभातेवाचितोराजासूतमागधवदिभिः ॥ ३२ ॥ प्रातःकृत्यंतृपःकृत्वासदःसंप्राविशच्चसः ॥
 ततस्तत्रसमायातःकिंकरोराजवल्लभः ॥ ३३ ॥ उवाचसतदावाक्यंशृणुष्वन्वधरापते ॥ मुक्तामालाश्चयदुधारत्नानिविविविधानिच ॥ ३४ ॥
 मुमुक्षुश्चौरागतास्मैवैनजानीमोवयंनृप ॥ इतिविज्ञापितोराजापुण्यश्लोकशिक्षामणिः ॥ ३५ ॥ उवाचक्रोधताम्राशोयूंसंयातमाचिरम् ॥
 सचौरंद्रव्यमादायमत्पादवर्तमुपानय ॥ ३६ ॥ नोचेद्धनिष्येसगणानितिदूतान्समादिशत् ॥ नृपवाक्यंसमाकर्ण्यप्रजमुस्तेच
 किंकराः ॥ ३७ ॥ बहुयन्तैर्नसंशोध्यद्रव्यंचौरसमन्वितम् ॥ एकाभूत्त्वानिशितदामहर्षतातुरोऽभवत् ॥ ३८ ॥ हन्तामांसगणराजा
 किंकरोमिकुतःसुखम् ॥ नृपदंडाच्चमेमृत्युःप्रेतत्वायभवेदिह ॥ ३९ ॥ नर्मदायांचमरणंशिवलोक्रप्रदायकम् ॥ इत्येवंसंतंकृत्त्वानर्मदायास्त
 टययुः ॥ ४० ॥ विदेशिनोऽस्यवणिजोददृशविपुलंधनम् ॥ मुक्ताहारंगलेतस्यलुठितवणिजोऽस्यच ॥ ४१ ॥ चौरोऽयमितिनिश्चित्यतौ
 बबंधात्मरक्षणत् ॥ सधनंसहजामात्रानृपांनिकमुपानयत् ॥ ४२ ॥ प्रतिकूलेहरौतास्मिन्नाज्ञापिनविचारितम् ॥ धनागारेधनं
 नीत्वावध्रीततौमुदुर्मती ॥ ४३ ॥ कारागारेलोहमयैःशृंखलैरंगपादयोः ॥ इतिराजाज्ञादूतास्तथाचक्रुर्निबंधनम् ॥ ४४ ॥ जामात्रासहि
 तःसाधुर्विललापभृशमुहुः ॥ हापुत्रताततेतिजामातःक्वधनंगतम् ॥ ४५ ॥ कस्मिन्ताचमुताभार्योपश्यथातुर्विपर्ययम् ॥ निमग्नौदुःखज

लघौकोवात्रास्यतिसंकटात् ॥ ४६ ॥ मयाबहुतरंधातुर्विप्रियाहिपुराकृतम् ॥ तत्कर्मणःप्रभावोऽयंजानेकस्यवाफलम् ॥ ४७ ॥ सम
श्वशुरजामात्रौद्वादेशुविषादिनौ ॥ ४८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्युगखंडापरपयथैकलिपुगयितहाससमुच्चयेऽष्टाविंशो
ऽध्यायः ॥ २८ ॥ ४९ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ तापत्रयहरंविष्णोश्चरितंतस्यतोऽश्विम् ॥ शृण्वंतिसुधियोनित्यंतेवसंतिहरेःपदम् ॥
॥ १ ॥ प्रतिकूलेहरौतस्मिन्यास्यन्तिनिरयान्वहून् ॥ तत्प्रियाकमलदेवीचत्वारस्तस्यचात्मजाः ॥ २ ॥ धर्मोयज्ञोऽनुपश्चरःसर्वे
लक्ष्मीप्रियंकराः ॥ विप्रभ्यश्चातिथिभ्यश्चयद्दानंधमउच्यते ॥ ३ ॥ मातृभ्योदेवताभ्यश्चस्वधास्वाहेतैवमखः ॥ धर्मस्यैवमखस्यैव
रक्षकोऽनुपतिःस्मृतः ॥ ४ ॥ द्रयोर्हन्ताहिचोरःसतेसर्वधर्मकिंकराः ॥ यत्रसत्यंततोर्धमस्तत्रलक्ष्मीःस्थिराभवेत् ॥ ५ ॥ सत्यही
नस्यतत्साधोर्धनंयत्तद्गृहस्थितम् ॥ हृतवानवनीपालः चौरैर्भार्यातिदुःखिता ॥ ६ ॥ वासोऽलंकरणादीनिविक्रीयबुभुजेकिल ॥
नास्तितत्पच्यतेकिंचित्तदाकाष्ठमवाहत ॥ ७ ॥ अथैकस्मिन्देनेकन्याभोजनाच्छादनंविना ॥ गताविप्रगृहेऽप्ययत्सत्यनारायणाचं
नम् ॥ ८ ॥ प्रार्थयंतंजगन्नाथंदृष्ट्वासाप्रार्थयद्धरिम् ॥ सत्यनारायणहरेपिताभर्ताचिमेगृहम् ॥ ९ ॥ आगच्छत्वर्चायिष्यामिभवंतमितियाचये ॥
तथास्तुब्राह्मणैरुक्ताततःसात्वाश्रमंययौ ॥ १० ॥ मात्रानिर्भोस्तैयंतंकाळकुत्रस्थिताशुभे ॥ वृत्तांतंकथयामाससत्यनारायणाचने ॥ ११ ॥
कलौप्रत्यक्षफलदंसर्वदाक्रियतेनरैः ॥ कर्तुमिच्छाम्यहंमातरनुज्ञातुंत्वमर्हसि ॥ १२ ॥ देशमायातुजनकः स्वामीचममकामना ॥
रात्रौनिश्चित्यमनसाप्रभातेसाकलावती ॥ १३ ॥ शीलपालस्यगुप्तस्यगेहप्राप्ताधनार्थिनी ॥ बंधोर्किंचिद्धनंदेहिनेनसत्याचनेभवेत् ॥ १४ ॥
इतिश्रुत्वाशीलपालः पंचनिष्कंधनंददौ ॥ त्वत्पितुश्चक्रणंशेषंमयीत्येवकलावति ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वासोऽनृतुणोभूत्वागयाश्राद्धायसंययौ ॥
सुतापितेनद्रव्येणकृतंसत्याचनंशुभम् ॥ १६ ॥ लीलावतीसहत्याभक्त्याकुर्यात्प्रपूजनम् ॥ पूजनेनविशेषेणतुष्टोनारायणोभवत् ॥ १७ ॥
नर्मदातीरनगरेनृपःसुष्वापमंदिरे ॥ रात्रिशेषेसुपथैकानिद्राकुर्वन्तिराजनि ॥ १८ ॥ उवाचविप्ररूपेणबोधयच्छृण्वयागिरा ॥
उत्तिष्ठोत्तिष्ठराजेंद्रतौसाधूपरिमोचय ॥ १९ ॥ अपराधंविनावद्धौनोचेच्छनभवेत्तव ॥ इत्येवंभूपतिश्चैवविप्ररूपेणबोधितः ॥ २० ॥

तदाहान्तर्दधिविष्णुर्विनिद्रो नृपतिस्तदा ॥ विस्मितः सहसोत्थाय दधौ ब्रह्मसनातनम् ॥ २१ ॥ सभायां मां त्रिणेरजास्व प्रहेतुं न्यवेदयत् ॥ प्रजा
 मंत्रश्च भूपालं प्राह सत्येन भो द्विज ॥ २२ ॥ मया पि दक्षितं स्वप्नं वृद्धविप्रेण बोधितम् ॥ अतस्तौ हिंसमानौ यथ प्रच्छविधिवन्तुपः ॥ २३ ॥ आनी
 यसाधुं प्रच्छस्य मालंब्य भूपतिः ॥ कुत्रत्यैवाकुलं किं वा वसतिः कस्य वापुरे ॥ २४ ॥ साधुरुवाच ॥ रम्यरत्नपुरे वा सो विणिज्जातौ जननिमम् ॥
 वाणिज्यार्थं महाराज वाणिज्यं जीविकावयोः ॥ २५ ॥ माणिमुक्तादि विक्रेतुं क्रेतुं वा तव पतने ॥ प्राप्ता दूतैश्च बद्ध्वा त्वत्समीपमुपागतौ ॥ २६ ॥
 प्रति कूले विधौ को वा दशानां श्रोति वै पुमान् ॥ विना पराधं श्रीकृष्णे मणिचौरान वा दयत् ॥ २७ ॥ आवां न चौरौ रजेंद्र तत्त्वतस्त्वं विचारय ॥
 श्रुत्वा तन्निश्चयं ज्ञात्वा तयोर्वेधनकारणम् ॥ २८ ॥ छेदयित्वा दृढपांशुं लोमशान्तिमकारयत् ॥ कारयित्वा परिष्कारं भोजयामास तौ नृपः ॥ २९ ॥
 नगरे पूजयामास वस्त्राभूषणवाहनैः ॥ अब्रवीत्पूजितः साधुर्भूपतिं विनयान्वितः ॥ ३० ॥ कारागारे बहुविधं प्राप्तं दुःखमतः परम् ॥ आज्ञापय महा
 राज देशं गंतुं कृपानिधे ॥ ३१ ॥ श्रुत्वा साधुवचो राजा प्राह कोशाधिकारिणम् ॥ मुद्राभिस्तरणीः सद्यः पूरया शुभदाज्ञया ॥ ३२ ॥ जामात्रासहितः
 साधुर्गीतवादित्रमंगलैः ॥ स्वदेशं चलितोऽद्यापि न च कहरिसेवनम् ॥ ३३ ॥ सत्यनारायणो देवः प्रत्यक्षफलदः कलौ ॥ स एव तापसो
 भूत्वा च कसाधुर्विडम्बनम् ॥ ३४ ॥ ॥ तापस उवाच ॥ ३५ ॥ भोः स्वामिन्मे धनं नास्ति तलापत्रादिपूरितम् ॥ नौ भिर्गच्छामि स्वस्थानं विरोधेनार्त्तिकफलम् ॥ ३६ ॥ इत्युक्त
 स्तापसः प्राह तथास्त्विवचः क्षणात् ॥ धनमंतर्देसाधोर्लतापत्रावशेषितम् ॥ ३७ ॥ धनं नौ कसुनास्तीति साधुश्चैतातुरोऽ
 भवत् ॥ किमिदं कस्य वा हेतोर्धनं कुत्र गतं मम ॥ ३८ ॥ वज्रपाताहत इव भृशं दुःखितमानसः ॥ कया स्यामि क्वतिष्ठामि किं करो
 मिधनं कुतः ॥ ३९ ॥ इति मूर्च्छा गतः साधुर्विललाप पुनः पुनः ॥ जामात्रा बोधितः पश्चात्ताप संतंज गामह ॥ ४० ॥ गले वसनमा
 दाय प्रणाममस तापसम् ॥ को भवानिति प्रच्छेदवो गंधर्व ईश्वरः ॥ ४१ ॥ देवदेवोऽथवा कोऽपि न जानेत वविक्रमम् ॥ आज्ञापय महाभाग त
 द्विडम्बनकारणम् ॥ ४२ ॥ तापस उवाच ॥ आत्मा चैवात्मनः शत्रुस्तथात्र च प्रियोऽप्रियः ॥ त्यज मौढ्यमतिं साधो प्रवादं मा वृथा कुरु ॥ ४३ ॥

इतिविज्ञापितःसाधुर्नबुबोधमहाधनः ॥ पुनःसतापसःप्राहकृपभापूर्वकर्मतः ॥ ४४ ॥ चंद्रवृडोयदानचसत्यनारायणनृपः ॥ अनपत्येन
 सुचिरंपुत्रकन्यार्थिनात्वया ॥ ४५ ॥ प्रार्थितंनस्मृतंह्येवइदानींतप्यसेवृथा॥सत्यनारायणोदेवोविश्वव्यापीफलप्रदः ॥ ४६ ॥ तमनादृत्यदुबु
 द्धेकुतःसम्यग्भवेत्तव ॥ पुरालब्धवरंस्मृत्वास्मरजगदीश्वरम् ॥ ४७ ॥ सत्यनारायणदेवंतापसंतंदर्शह ॥ प्रणम्यभुविकायेनपरिक्रम्य
 पुनःपुनः ॥ ४८ ॥ तुष्टावतापसंतत्रसाधुर्गृह्णद्यागिरा ॥ साधुरुवाच ॥ सत्यरूपसत्यसंधसत्यनारायणंहरिम् ॥ ४९ ॥ यत्सत्यत्वेनजगत
 स्तंसत्यत्वांनमाम्यहम् ॥ त्वन्मायामोहितात्मानो नपश्यंत्यात्मनःशुभम् ॥ ५० ॥ दुःखांभोधौसदाभग्रादुःखेचसुखमानिनः ॥ मूढोऽहंनग
 र्वैणमदांधीकृतलोचनः ॥ ५१ ॥ नजानेस्वात्मनःक्षेमकथंपश्यामिमूढधीः ॥ क्षमस्वममदौरात्म्यंतपोधाम्नेहरेनमः ॥ ५२ ॥ आज्ञापयात्म
 दास्यंमेयेनतेचरणैस्मरे ॥ इतिस्तुत्वालक्षमुद्राःस्थापिताःस्वपुरोधसि ॥ ५३ ॥ गत्वावासंपूजयिष्येसत्यनारायणंप्रभुम् ॥ तुष्टोनारायणः
 प्राहवांच्छापूणभवेत्तुते ॥ ५४ ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तोभुक्त्वाभोगांस्त्वनुत्तमान् ॥ अंतेसांनिध्यमासाद्यमोदसेत्वंमयासह ॥ ५५ ॥ इत्युक्त्वा
 न्तर्दधेविष्णुःसाधुश्चस्वाश्रमंययौ ॥ सप्ताहेनगृहंप्राप्तःसत्यदेवेनरक्षितः ॥ ५६ ॥ आगत्यनगराभ्याशेप्राहिणोहूतमाश्रमम् ॥ गृहमागत्य
 दूतोऽपिप्राहलीलावतींप्राति ॥ ५७ ॥ जामात्रासहितःसाधुःकृतकृत्यःसमागतः ॥ सत्यनारायणार्चायांस्थितासाध्वीसकन्यका ॥ ५८ ॥
 पूजाभारंसुतायैसादत्वनौकांतिकंययौ ॥ सखीगणैःपरिवृताकृतकौतुकमंगला ॥ ५९ ॥ कलावतीत्ववज्ञायप्रसादंसत्वराययौ ॥ पातुपाति
 सुखांभोजंचकोरिविदिनात्यये ॥ ६० ॥ अवज्ञानात्प्रसादस्यनौकांशखपतेरथ ॥ निमग्नाजलमध्येतुजामात्रासहतत्क्षणात् ॥ ६१ ॥ मग्ने
 जामातरंपश्यन्विललापसमूर्च्छतः ॥ लीलावतीतुतच्छ्रुत्वामूर्च्छताविललापह ॥ ६२ ॥ ततःकलावतीश्रुत्वापपातभुविमूर्च्छता ॥ रंभे
 ववातविहताकान्तकान्तेतिवादिनी ॥ ६३ ॥ हानाथप्रियधर्मज्ञकरुणकरकौशल ॥ त्वयाविरहितापत्यानिराशाविधिनकृता ॥ पत्युरद्धे
 गतंकस्मादद्भर्गजिवनंकथम् ॥ ६४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ कलावतीचारुकलामुकोशलाप्रवालरक्तांघ्रितलालतिकोमला ॥ सरोजनेत्रां
 बुकणान्विमुंचतीमुक्तावलीभिस्तनकुड्मलंचती ॥ ६५ ॥ हासत्यनारायणसत्यासंधोमग्नेहिमामुद्धरताद्वियोगे ॥ श्रुत्वातंशब्दंभगवानुवा

चवचस्तदाकाशसमुद्रवंच ॥ ६६ ॥ सार्धो कलावतीक्षिप्रमत्प्रसादं हि भोजयेत् ॥ तत्पश्चादिहसंप्राप्यपतिप्राप्त्यतिमाशुचः ॥ ६७ ॥ इत्या-
 काशेवचःश्रुत्वाविस्मितातञ्जकारसा ॥ नारायणस्यकृपयापतिप्राप्ताकलावती ॥ ६८ ॥ तत्रैवसाधुःसाहोभक्त्यापरमयायुतः ॥ पूजनं
 लक्षमुद्राभिःसत्यदेवस्यचाकरोत् ॥ ६९ ॥ तेनत्रतप्रभवेनपुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ भुक्त्वाभोगान्मुदयुक्तोमृतःस्वर्गपुरंयौ ॥ ७० ॥
 इतिहासमिममन्तयाशृणुयाद्योहिमानवः ॥ सोऽपिपिष्णुप्रियतरःकामसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ७१ ॥ इतिकथितंविप्रव्रतानामुत्तमं व्रतम् ॥
 कालिकालेपरंपुण्यं ब्राह्मणस्यमुखोद्भवम् ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गखण्डापरपार्ययैकालियुगीयेतिहाससमु-
 चयेसत्यनारायणव्रतमाहात्म्यसमाप्तावेकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॐ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ भगवन्बुद्धाजंकर्मवृत्तं प्रोक्तं पुरातनैः ॥ व्रतं
 नाचैवसर्वेषांश्रेष्ठंनारायणव्रतम् ॥ १ ॥ त्वन्मुखेनश्रुतंमृततापत्रयविनाशनम् ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामिलिङ्गजंकर्मचोत्तमम् ॥ २ ॥ सर्वेषां
 ब्रह्मचर्याणांब्रह्मचर्यैर्हि किंपरम् ॥ तन्मेवदमहाप्राज्ञसर्वज्ञोऽसिमतोमम ॥ ३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ आसीत्पुराकालियुगीपितृशर्मोद्विजो
 त्तमः ॥ वेदेवेदांगतत्त्वज्ञोयमलोकभयान्वितः ॥ ४ ॥ ज्ञात्वावोरतमंकलंकालमधर्मजम् ॥ बंधनंयमराष्ट्रस्यतदाचिंतातुरोऽभवत् ॥ ५ ॥
 केनाश्रमेणवर्णेनममश्रेयोभवेदिह ॥ कलौसंन्यासमार्गोहिंदंभपाखंडखंडितः ॥ ६ ॥ वानप्रस्थःकलौनास्तिब्रह्मचर्यंक्वचित्क्वचित् ॥ गार्ह-
 स्थ्यंकर्मसर्वेषांकर्मणांश्रेष्ठमुच्यते ॥ ७ ॥ अतःस्त्रिंसंग्रहोद्गोमयावोरैकलौगुणे ॥ यदिमेचभवेन्नास्मिन्नोवृत्ययुत्सारिणी ॥ ८ ॥ तर्हि
 मेसफलंजन्मममश्रेयोभवेदिह ॥ इत्येवंसमतंकृत्वाशिवांगलदायिनीम् ॥ ९ ॥ चंदनौघैश्चसंपूज्यष्टावमनसापारम् ॥ विश्वेश्वरीजगन्मूर्तिस-
 च्चिदानंदरूपिणीम् ॥ १० ॥ ॥ पितृशर्मोवाच ॥ ॥ नमःप्रकृत्यैस्वयैकैकवल्यायैनमोनमः ॥ त्रिगुणैक्यस्वरूपैर्यैतुरीयायैनमोनमः ॥
 ॥ ११ ॥ महत्तत्त्वजनैश्चंद्रकंठ्यैर्नमोनमः ॥ ब्रह्मातर्नमस्तुभ्यंसाहंकारपितामहि ॥ १२ ॥ पृथग्गुणैर्यैशुद्धयैर्नमोमातर्नमोनमः ॥
 विद्यायैशुद्धसत्त्वायैलक्ष्म्यैस्त्वराजोमयि ॥ १३ ॥ नमोमातरविद्यायैततःशुद्धचैनमोनमः ॥ काल्यैस्त्वतमोभूत्यैनमोमातर्नमोनमः ॥ १४ ॥
 स्त्रियैशुद्धराजोभूत्यैर्नमस्त्रैलोक्यवासिनि ॥ नमोराजस्तमोभूत्यैर्दुर्गायैचनमोनमः ॥ १५ ॥ इतिश्रुत्वास्तवंदेव्याप्रसादस्थापितस्तथा ॥

सुतायां विष्णुयशसो ब्राह्मणस्य तदा स्वयम् ॥ १६ ॥ तामुद्राह्य द्विजो देवीनाम्नैव ब्रह्मचारिणीम् ॥ न्यवसन्मथुरायां सकृत्वाधर्मस्वयं हृदि ॥
 ॥ १७ ॥ प्रिययै सरजोवत्यै ऋतुदानं करोति हि ॥ चत्वारश्चात्मजाश्चासंश्चतुर्वैदेक्यधारिणः ॥ १८ ॥ ऋग्यजुश्च तथा सामतुर्थश्चासीदथर्वणः ॥
 रगः ॥ २० ॥ पुत्रो वररुचिः श्रेष्ठोऽथर्वणस्य नृपप्रियः ॥ यजुषस्तु सुतो जातो मीमांसो लोकविश्रुतः ॥ पाणिनिः सामनस्यैव सुतोऽभूच्छब्दपा
 स्रैः ॥ अब्रवीत्तान्तो राजा ब्रह्मचर्यहिंकरम् ॥ २२ ॥ व्याडिराहमहाराजयः स्तुतौ तत्परः पुमान् ॥ न्यायतोऽखिले देवानां ब्रह्मचारी हि मे
 मतः ॥ २३ ॥ मीमांसश्चाह भोजन्यज्ञेयो हि पुमान्परः ॥ कर्मणाय जते देवात्रोचनादिभिरर्चयेत् ॥ २४ ॥ हवनं तर्पणं कृत्वा ब्रह्मादिकसुरा
 न्प्रति ॥ तत्प्रसादं हि गृह्णायाद्ब्रह्मचारी च स स्मृतः ॥ २५ ॥ श्रुत्वेदं पाणिनिश्चाह चंद्रगुप्तश्शृणुष्व भो ॥ त्रिधा स्वरैः परं ब्रह्म शुद्धशब्दमयैः परैः ॥
 ॥ २६ ॥ तथैव सूत्रपाठैश्च लिंगधातुगणवृत्तैः ॥ यो यजेद्ब्रह्मचारी स परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ २७ ॥ श्रुत्वा वररुचिश्चाह शृणु मागधभूपते ॥ गृ
 इति तेषां वचः श्रुत्वा पितृशर्मा ब्रवीदिदम् ॥ २८ ॥ दंडलो मनस्वाधारी भिक्षार्थी वेदतत्परः ॥ आज्ञया च गुरोर्वर्तेद्ब्रह्मचारी हि स स्मृतः ॥ २९ ॥
 द्वियः ॥ ब्रह्मचारी हि सुखस्तु श्रुत्वा राजा ब्रवीदिदम् ॥ ३० ॥ स्वामिन्यद्भवता चोक्तं धर्मज्ञेन यशस्विना ॥ कलौ भयं करो प्राप्ते
 सधर्मो हिमतो मम ॥ ३२ ॥ इत्युक्त्वा तस्य शिष्योऽभूद्भूषाक्यपरायणः ॥ तथान्ते मरणं प्राप्य स्वर्गलोकं नृपो ययौ ॥ ३३ ॥
 पितृशर्मापि मनसा ध्यात्वा दामोदरं हरिम् ॥ हिमालयगिरिं प्राप्य योगध्यानपरोऽभवत् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्व
 णि चतुर्दशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ३५ ॥ भगवन्सर्वतीर्थानां दानां किंपरस्मृतम् ॥
 यत्कृत्वा च कलौ चोरे परान्वृत्तिमाप्नुयात् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ सामनस्य सुतः श्रेष्ठः पाणिनिर्नाम विश्रुतः ॥ काणभूतप्राज्ञश्चैश्वर्याश्रयः
 स पराजितः ॥ २ ॥ लज्जितः पाणिनिस्तत्र गतस्तर्थान्तरं प्रति ॥ स्नात्वा सर्वाणि तीर्थानि स तर्प्य पितृदेवताः ॥ ३ ॥ केदारमुद्रकं पीत्वा

शिवध्यानपरोऽभवत् ॥ पर्णशीसन्निदिवसाञ्जलभक्षस्ततोऽभवत् ॥ ४ ॥ ततोदशदिनान्तेसवायुभक्षोदशाहनि ॥ अष्टाविंशदिने
रुद्रोवरं ब्रूहि वचोऽब्रवीत् ॥ ५ ॥ श्रुत्वा मृतमयं वाक्यमस्तौ द्रुदयागिरा ॥ सर्वशं सर्वलिंगे गिरिजवल्लभे हरम् ॥ ६ ॥ पाणिनिरुवाच ॥
नमोरुद्राय महते सर्वशायि हितैषिणे ॥ नन्दसिंस्थाय देवाय विद्याभयकराय च ॥ ७ ॥ पापान्तकाय भर्गाय नमोनन्ताय वेधसे ॥ नमो मायाहरे
शायनमन्ते लोकशंकर ॥ ८ ॥ यदि प्रसन्नो देवेश विद्यामूलप्रदा भव ॥ परंतीर्थहि मे देहि द्वैमातुरपितनमः ॥ ९ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रु
त्वा महादेवः सूत्राणि प्रददौ मुदा ॥ सर्ववर्णमयान्येव अइडणादिशुभानि वै ॥ १० ॥ ज्ञानद्वैतस्य जलरागद्वेषमलापहे ॥ यः प्राप्यमान
सेतीर्थं सवतीर्थफलं भवेत् ॥ ११ ॥ मानसं हि महतीर्थं ब्रह्म दर्शनकारकम् ॥ पाणिनेते ददौ विप्रकृतकृत्यो भवान्भव ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा तं देयुरुद्रः पा
णिनिः स्वगृहं ययौ ॥ सूत्रपाठं धातुपाठं गणपाठं तथैव च ॥ १३ ॥ लिंगसूत्रं तथा कृत्वा परं निर्वाणमाप्तवान् ॥ तस्मात्सर्वभगवत्प्रेष्ठमानसं
तीर्थमाचर ॥ १४ ॥ यतो याता स्वयंगंगसर्वतीर्थमयी शिवा ॥ गंगातीर्थान्परं तीर्थं न भूतं न भविष्यति ॥ १५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुरा
णे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपययिकालियुगीयेति हाससमुच्चये एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ तोतादयो द्विजः क
श्चिद्रूपे देव इति श्रुतः ॥ बभूव कृष्णभक्तश्च देवदेवाङ्गपारगः ॥ १ ॥ गत्वा वृन्दवं न रम्यं गोपगोपीनिषेवितम् ॥ मनसा पूजयामासे देवदेवं
जनार्दनम् ॥ २ ॥ वर्षान्ते च हरिः साक्षाद् ददौ ज्ञानमनुत्तमम् ॥ तेन ज्ञानेन संप्राप्ता हृदि भागवती कथा ॥ ३ ॥ शुकेन वीणताया वै विष्णुरा
तायधीमते ॥ तां कथां वर्णयामास मोक्षमूर्तिं सनातनम् ॥ ४ ॥ कथान्ते भगवान्विष्णुः प्रादुरासीज्जनार्दनः ॥ उवाच स्निग्धया वाचा वरं ब्रू
हि महामते ॥ ५ ॥ वोपदेव उवाच ॥ नमस्ते भगवन् विष्णो लोकायुग्रहकारक ॥ त्वया ततमिदं विद्म देवतिर्यङ्मनरादिकम् ॥ ६ ॥ त्वन्नाम्नान्नरका
र्ताश्चेत्कृतार्थाः कलैर्युगे ॥ त्वया दत्तं भागवतं श्रीमद्व्यासेन निर्मितम् ॥ ७ ॥ माहात्म्यं तस्य मे ब्रूहि यदिदं तोवैरस्त्वया ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
एकदा भगवान् रुद्रो भवान्यास हंशंकरः ॥ ८ ॥ बौद्धराज्ये जगत्प्राप्ते दंभपाखण्डनिर्मिते ॥ दृष्ट्वा कांश्यां भूमिं तुंगप्रणानामुदायुतः ॥ जयसच्चिदा
नंदविभोजगदानंदकारक ॥ ९ ॥ इति श्रुत्वा शिवा प्राह को देवोऽस्ति तवोत्तमः ॥ सहो वाच महो देवि यज्ञः सप्ताहमत्र वै ॥ १० ॥ तस्म

द्रुमिपवित्रत्वमिहप्राप्तंवरानने ॥ सर्वतीर्थाधिकत्वंचस्वयंब्रह्मसनातनम् ॥ ११ ॥ इतिश्रुत्वाशिवादेवीप्राप्तास्यगुह्यकालये ॥ रुद्रेणसहि
 तातत्रभूमिशुद्धिमकारयत् ॥ १२ ॥ चंडीशश्चरणेशश्चनान्दिनोगुहएवच ॥ रक्षार्थेस्थापितास्तत्रदेवदेवेनभोद्विज ॥ १३ ॥ शृणुदेवि
 कथारंभ्यांममानससंस्थिताम् ॥ इत्युक्त्वाध्यानमास्थायसप्तहोतस्ववर्णयत् ॥ १४ ॥ अष्टाहोतस्ववर्णयत् ॥ १५ ॥ अष्टाहोतस्ववर्णयत् ॥ १६ ॥
 बोधयामासभगवान्कथातेलोकशंकरः ॥ १६ ॥ कियतीतिश्रुतागाथाश्रुत्वाहजगदम्बिका ॥ सुधामन्थनपर्यंतचरित्रंशिवयरीतम् ॥ १७ ॥
 कोटरस्थःशुकःश्रुत्वाचिरजीवत्वमागतः ॥ पार्वत्यारक्षितःसौवैशुकःपरमसुंदरः ॥ १८ ॥ स्थित्वाशिवस्यसदनेममध्यानपरोऽभवत् ॥
 मयाज्ञयाशुकःसाक्षात्त्वदीयहृदयस्थितः ॥ १९ ॥ तेनप्राप्तंभागवतंमाहात्म्यंचास्यदुर्लभम् ॥ त्वंगंधर्वसेनायापित्रोर्विक्रमभूतः ॥ २० ॥
 नर्मदाकूलमासाद्यश्रावयत्वंकथांशुभाम् ॥ हरिमाहात्म्यदानंहिसर्वदानपरंस्मृतम् ॥ २१ ॥ सत्पात्रायप्रदातव्यंविष्णुभक्तायधामते ॥
 बुभुक्षितान्नदानंचतद्दानस्यसमंनहि ॥ २२ ॥ इत्युक्त्वान्तर्दधेदेवोपदेवःप्रसन्नधीः ॥ २३ ॥ इतिश्रीभविष्ये महापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुण
 खंडापरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेद्वित्रिशतमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ऋषयञ्जुः ॥ ३३ ॥ वागंजं कर्मस्मृतं सूतवेदपाठं सनातनम् ॥ बहुत्वा
 त्सर्वैवेदानां श्रोतुमिच्छामहेवयम् ॥ १ ॥ केनस्तोत्रेणवेदानां पाठस्यफलमाप्नुयात् ॥ पापानिविलयंयातितन्मेवदविचक्षण ॥ २ ॥ सूतउवाच ॥
 विक्रमादित्यराज्येतुद्विजःकश्चिदभूद्वि ॥ व्याधकर्मतिविरुद्धातोब्राह्मण्यांशूद्रतोऽभवत् ॥ ३ ॥ त्रिपाठिनोद्विजस्यैवभार्यानाम्नाहिकामिनी ॥
 मैथुनेच्छावतीनित्यमदायूर्णितलोचना ॥ ४ ॥ द्विजस्मत्तृतीपाठेवृत्त्यर्थीकहिचिद्रुतः ॥ ग्रामेदेवलकरम्येवहुवैश्यानिर्वाते ॥ ५ ॥ त
 त्रमासगतःकालोनायौसस्वमंदिरे ॥ तदातुकामिनीदुष्टारूपयौवनसंयुता ॥ ६ ॥ दृष्ट्वा निषादं स बलं काष्ठभारोपजीवनम् ॥ तस्मैद
 त्वापंचमुद्राबुभुजेकामपीडिता ॥ ७ ॥ तदागर्भेदधौसाचव्याधवर्णिसंचितम् ॥ पुत्रोभूद्दशमासान्तेजातकर्मपिताकरोत् ॥ ८ ॥
 द्वादशाब्देगतेकालेसधूतोवद्वर्जितः ॥ व्याधकर्मकरोनित्यव्याधकमाहृतोभवत् ॥ ९ ॥ निष्कामितौद्विजैवमातुपुत्रौद्विजाधमौ ॥
 त्रिपाठीब्रह्मचर्यतुक्कुतवान्धर्मतत्परः ॥ १० ॥ प्रत्यहंचंडिकापाठंकृत्वाविध्यगिरौवसत् ॥ जीवन्मुक्तोभवच्छीघ्रंजगदंवाप्रसादतः ॥ ११ ॥

निषादस्य गृहे चोभौ वने गन्तव्यमुदा ॥ प्रत्यहं जारभावेन बहुद्रव्यमुपाजितम् ॥ १२ ॥ व्याधकर्म तु चायेण पितृमातृप्रियंकरः ॥
 एकदा देवयोगेनाश्वामादिरमायौ ॥ १३ ॥ चौरवृत्तिपरो धूर्तः स्त्रियाभूषणमाहरत् ॥ कैश्चिज्ज्ञातः स नो धूतावद्भुमायाविशारदः ॥ १४ ॥
 कदाचित्पातवांस्तत्र द्विजवस्त्रसमुद्रतम् ॥ श्रुतमादिचरित्रहितेन शब्दप्रियेणैव ॥ १५ ॥ पाठपुण्यप्रभावे ॥ मृदुस्त्रित्तोऽभवत् ॥
 दत्वा चौर्यैर्धनं सर्वतस्मै विप्राय पाठिने ॥ १६ ॥ शिष्यत्वमगमत्तत्राक्षरमैशजपह ॥ बीजमंत्रप्रभावेण तदंगत्पापमुल्बणम् ॥ १७ ॥ निः
 सुतं कृमिरूपेण बहुवर्णेन तापितम् ॥ त्रिवर्षान्ते च निष्पापो भवभूवद्विजसत्तमः ॥ १८ ॥ पठित्वा क्षरमालां च जपपादिचरित्रकम् ॥ द्वादशशब्द
 मिते काले काश्यांगत्वा तु स द्विजः ॥ १९ ॥ अन्नपूर्णमहादेवी तु घषपरया मुदा ॥ रोचनाद्यैश्च संपूज्यां मुनिदेवि न विषेविताम् ॥ २० ॥ नित्या
 नंदकरी पराभयकरी सौंदर्यरत्ना करिनिधूता खिलपापपावनकरी काशीपुराधीश्वरी ॥ नानाकलकरी महाभयहरी विश्वभरी सुदरी विद्यादेहि
 कृपावलंबनकरी माता त्रपूणेश्वरी ॥ २१ ॥ स इत्यष्टोत्तरजन्मवाध्यानास्तिमितलोचनः ॥ सुष्वापतत्र मुदितः स्वप्ने प्रादुरमुच्छिवा ॥
 ॥ २२ ॥ दत्वा तस्मै हि ऋग्विद्यां पुनरन्तरधीयत ॥ उत्थाय स द्विजो धीमल्लब्ध्वा विद्यामनुत्तमां ॥ २३ ॥ विक्रमादित्यभूषस्य
 यज्ञाचार्यो बभूवह ॥ यज्ञाति योगमास्थाय जगाम तु हिमालयम् ॥ २४ ॥ एतत्ते वर्णितं विप्रपुण्यमादिचरित्रकम् ॥ ब्रह्मभूय यथा विप्रो लेभे सि
 द्विमनुत्तमां ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपरायणैकलियुगियेति हाससमुच्चये प्रथमचरित्रवर्णनं नाम
 त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ २४ ॥ उज्जयिन्यां पुरा विप्रराजस्यः सर्वहंसकः ॥ बभूवमद्यमांसां शिभीमवमोतिविश्रुतः ॥ १ ॥
 मांसलोभेन सखलः सूकरान्त्रामकुक्कुटां ॥ हत्वा चाभक्ष्यत्पाणिर्विश्यांसं गपरायणः ॥ २ ॥ नरमांसं सक्रव्यादस्त्यक्त्वा न्यान्भक्षकोऽभव
 त् ॥ एवं बहु गते काले भीमवर्मामहाधमः ॥ ३ ॥ विमूच्य शिवशंयातो मामारच्युवापि सः ॥ कारितश्चंडिकापाठस्तेन दुष्टेन भूरुणा ॥ ४ ॥
 तस्य पुण्यप्रभावेण नातो नरकान्प्रति ॥ पुनः क्षत्रत्वमगमन्मागधे स महिषाति ॥ ५ ॥ महानदीति विख्यातो राजनीतिपरायणः ॥ जाति
 स्मरो बभूव सौवेदधर्मपरायणः ॥ ६ ॥ कल्यायनस्य शिष्योऽभून्महाशक्तस्य धीमतः ॥ तस्मै नृपाय समुनिदत्त्वा मध्यचरित्रकम् ॥ ७ ॥
 सर्वाजं पुनरागत्य विंध्ये शक्तिपरोऽभवत् ॥ नृपोऽपि प्रत्यहं देवमहालक्ष्मीं सनातनीम् ॥ ८ ॥ रोचनाद्यैश्च संपूज्य जपन्मध्यचरित्रकम् ॥

पुण्यक्षत्रत्वमगमन्महामायाप्रसादतः ॥ ९ ॥ शूद्रभावंपरित्यज्यक्षत्रभावमुपागतः ॥ द्वादशोऽन्तरेप्राप्तस्तद्गुरुःशक्तितत्परः ॥ १० ॥
 लक्षचर्दनिपादेवकारयामासधर्मतः ॥ तदाप्रादुरभूद्वीजगदंवासनातनी ॥ ११ ॥ नृपायधर्ममर्थचकाममोक्षहिचाददत् ॥ महानन्दी
 महाभागोभुक्त्वाभोगंसुरेप्सितम् ॥ १२ ॥ अन्तेजगामपरमंलोकंदेवनमस्कृतम् ॥ इतितेकथितंविप्रयन्त्रोक्तंयजुषोगतिः ॥ १३ ॥ त
 द्रेमध्यचरित्रेणप्राप्तंशूद्रद्रुपेणैव ॥ इत्येवंविणितंविप्रमाहात्म्यमुनिवर्णितम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गखंडा
 परपययिकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ सुतउवाच ॥ चित्रकूटेगिरौरम्येनानाधतुविचित्रिते ॥ त
 त्रावसन्महाप्राज्ञउपाध्यायःपतंजलिः ॥ १ ॥ वेदेवदंतत्त्वज्ञोगीताशान्नापरायणः ॥ विष्णुभक्तःसत्यसंधोभाष्यशान्नाविंशदः ॥ २ ॥
 कदाचित्सतुशुद्धात्मागतस्तीर्थतरंप्रति ॥ काश्यांकात्यायनेनैवतस्यवादेमहानभूत् ॥ ३ ॥ वर्षान्तेचतदावितप्रोदेवीभक्तेननिर्जितः ॥
 लब्धितःसतुधर्मात्मासतुष्टावसरस्वतीम् ॥ ४ ॥ पतंजलिरुवाच ॥ नमोदेव्येमहामूर्त्यैसर्वभूत्येनमोनमः ॥ शिवायैसर्वमांगल्यै
 विष्णुमायेचतेनमः ॥ ५ ॥ त्वमेवश्रद्धाबुद्धिरस्त्वमेधाविद्याशिवंकरी ॥ शान्तिर्वाणीत्वमेवासिनारायणिनमोनमः ॥ ६ ॥ इत्युक्तेसतिविप्रे
 तुवागुवाचाशरीरिणी ॥ विप्रोत्तमचरित्रंमेजपचैकाग्रमानसः ॥ ७ ॥ तच्चरित्रप्रभावेणसत्यंज्ञानमवाप्नुयात् ॥ कात्यायनस्यविप्रस्यराज
 संज्ञानमुद्धतम् ॥ ८ ॥ मद्भक्त्यातेनसंप्राप्तंपराजयंपतंजलः ॥ इतिश्रुत्वावचोदेव्याविंध्यवासिनिमंदिरम् ॥ ९ ॥ गत्वातांपूजयामास
 तुष्टावस्तोत्रपाठतः ॥ ज्ञानंप्रसादंजविप्रःप्राप्यविष्णुपरायणम् ॥ १० ॥ कात्यायनंपराजित्यपरांसुदमवापह ॥ ऊर्ध्वपुंड्रंचतिलकंतुलसी
 कंठमालिकाम् ॥ ११ ॥ कृष्णमंत्रंचशिवदंस्थपयित्वागृहेगृहे ॥ जनेजनेतथाकृत्यमहाभाष्यमुदीरयत् ॥ १२ ॥ चिरंजीवित्वमगम
 द्विष्णुमायाप्रसादतः ॥ इतितेकथितंविप्रजाप्यानामुत्तमंजपम् ॥ १३ ॥ किमन्यच्छ्रेतुमिच्छंतिज्ञानकाद्यामहर्षयः ॥ सर्वभद्राणिपश्ये
 तुमाकश्चिद्दुःखभागभवेत् ॥ १४ ॥ मंगलंभगवान्विष्णुर्मङ्गलंरुद्धवज्रः ॥ मंगलंपुंडरीकाक्षोमंगलायतनोहरिः ॥ १५ ॥ शुचिर्गोहिनरो
 नित्यमितिहाससमुच्चयम् ॥ शृणुयाद्भर्मकार्थीसयातिपरमांगतिम् ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गखंडापरप
 र्गयेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेउत्तमाहात्म्येपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ समाप्तोऽयं द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥ ॥ ६४ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ भगवन्विक्रमालयानकालोऽयं भवतोदितः ॥ अतद्वादशमय्यादिद्वापरस्य समो भुवि ॥ १ ॥
 अस्मिन्काले महाभागलीलाभगवताकृता ॥ तामेतां कथयामास्मै सर्वज्ञोऽसि भवान्सदा ॥ २ ॥ सूत उवाच ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव न
 रोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ ३ ॥ भविष्याख्ये महाकल्पे प्राप्ते वैवस्वते न्तरे ॥ अष्टाविंशद्वापरान्ते कुरुक्षेत्रेणोऽभव
 त् ॥ ४ ॥ पाण्डवैर्निर्जिताः सर्वैर्कौरवायुद्धदुर्मदाः ॥ अष्टादशे च दिवसे पाण्डवानां जयोऽभवत् ॥ ५ ॥ दिनान्ते भगवान्कृष्णो ज्ञात्वा कालस्य
 दुर्गतिम् ॥ शिवं तुष्टाव मनसा योगरूपं संनातनम् ॥ ६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ नमः शान्ताय रुद्राय भूते शायकपर्दिने ॥ कालकर्त्रे जगद्रूपे पश्ये
 नमो नमः ॥ ७ ॥ पाण्डवा व्रक्ष भगवन्मद्भक्तान्भूतभीरुकान् ॥ इति श्रुत्वा स्तवं रुद्रे नन्दियानोपरिस्थितः ॥ ८ ॥ रक्षार्थं शिविराणां च प्राप्तवा
 ञ्छूलहस्तधृक् ॥ तदानुपज्ञया कृष्णः सगतो गजसाह्वयम् ॥ ९ ॥ पाण्डवाः पंच निर्गन्त्य सरस्वत्यास्तटेऽवसन् ॥ निशोथेद्रौणिभोजौ च कृपस्त
 त्रसमायुयुः ॥ १० ॥ तुष्टुवर्मनसारुद्रं तेभ्यो मार्गेशिवोऽददत् ॥ अश्वत्थामा तु बलवाञ्छिव दत्तमांसितदा ॥ ११ ॥ गृहीत्वा सजघान शुधृष्टु
 म्मपुरःसरान् ॥ हत्वा येष्टमगमद्भौणिस्ताभ्यां समन्वितः ॥ १२ ॥ पार्षतस्यैव मृतश्च हतशेषो भयातुरः ॥ पाण्डवान्वर्णयामास यथा जातं जन
 क्षयम् ॥ १३ ॥ आगस्कृतं शिवं ज्ञात्वा भीमाद्याः क्रोधमूर्छिताः ॥ स्वायुधैस्तर्पयामासुर्देवदं वपि नाकिनम् ॥ १४ ॥ अस्त्रशस्त्राणि तेषां तु
 शिवे देहे समाविशन् ॥ दृष्ट्वा ते विस्मिताः सर्वे प्रजम्बस्तलमुष्टिभिः ॥ १५ ॥ ताञ्छशापतदारुद्रोऽयं कृष्णप्रपूजकाः ॥ अतोऽस्माभिरक्षणी
 या वधयोग्याच वै भुवि ॥ १६ ॥ पुनर्जन्मकलौ प्राप्य मुक्षुध्वमपराधकम् ॥ इत्युक्त्वा न्तर्देधे देवः पाण्डवा दुःखितास्तदा ॥ १७ ॥ हरिश्चरण
 माजगमुरपराधनिवृत्तये ॥ तदा कृष्णयुताः सर्वे पाण्डवाः शस्त्रवर्जिताः ॥ १८ ॥ तुष्टुवर्मनसारुद्रं तदा दुरभूच्छिवः ॥ वरं वरयत प्राह कृष्णः
 श्रुत्वा ब्रवीदिदम् ॥ १९ ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि नान्येव त्वदंगे क्षपितानि वै ॥ पाण्डवेभ्यश्च देहितं शापस्यानुग्रहं कुरु ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा शिवः प्राह
 कृष्ण देवनमोऽस्तुते ॥ अपराधो न मे स्वाभिन्मोहितोऽहं तवाजया ॥ २१ ॥ तद्रुद्रे न मया स्वाभिन्दन्तः शापो भयंकरः ॥ नान्यथा वचनं मे स्या
 दंशावतरणं भवेत् ॥ २२ ॥ वत्सराजस्य पुत्रत्वं भविष्यति युधिष्ठिरः ॥ बलवानि रिति ख्यातः श्रंश्रियाख्यपुराधिपः ॥ २३ ॥ भीमो दुर्वचनदु

द्योमलेच्छयोनौभविष्यति ॥ वीरणोनाविख्यातःसवैवनरसाधिपः ॥ २४ ॥ अर्जुनांशश्चमद्रक्तोजनिष्यतिमहामतिः ॥ पुत्रःपरिमलस्यैव
 ब्रह्मानन्दइतिस्मृतः ॥ २५ ॥ कान्यकुब्जेहिनकुलोभविष्यतिमहाबलः ॥ रत्नभानुसुतःसवैलक्ष्मणोनामविश्रुतः ॥ २६ ॥ सहदेवस्तुव
 लवाञ्जनिष्यतिमहामतिः ॥ भीष्मसिंहसुतोजातोदेवसिंहइतिस्मृतः ॥ २७ ॥ धृतराष्ट्रांशएवासौजनिष्यत्यजमेरुके ॥ पृथिवीराजइ
 तिसद्रूपद्वीतस्तुतास्मृता ॥ २८ ॥ वेलानाम्राचविख्यातातरकःकर्णएवहि ॥ रक्तबीजस्तथारुद्रोभविष्यतिमहीतले ॥ २९ ॥ कौरवा
 श्वभविष्यन्तिमायायुद्धविशारदाः ॥ पांडुपक्षाश्चतसर्वधर्मिणोबलशालिनः ॥ ३० ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वाहरिःप्राहविहस्य
 परमेश्वरम् ॥ मयाशक्त्यवतारेणरक्षणयाहिपांडवाः ॥ ३१ ॥ महावतीपुरिस्थामायादेवीविनिर्मिता ॥ देशराजसुतस्तत्रममां
 शोहिजनिष्यति ॥ ३२ ॥ देवकीजठरेजन्मोदयसिंहइतिस्मृतः ॥ आल्हादोममधामांशोजनिष्यतिगुरुर्मम ॥ ३३ ॥ हत्वा
 श्रिवंशजान्भूपान्स्थापयिष्यामिवैकालिम् ॥ इतिश्रुत्वाशिवोदेवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ३४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्व
 णिचतुर्थगुलंडापरपययिकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेविक्रमाख्यानकालेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥
 प्रातःकालेचसंप्राप्तेपांडवाःपुत्रशोकिनः ॥ प्रेतकार्याणितेकृत्वाभीष्मान्तिकमुपाययुः ॥ १ ॥ राजधर्मान्मोक्षधर्मान्दानधर्मान्विभा
 गशः ॥ श्रुत्वायजन्नश्वमेधैस्त्रिभिरुत्तमकर्मभिः ॥ २ ॥ षट्त्रिंशदब्दराज्येहकृत्वास्वर्गपुरंययुः ॥ जनिष्यन्तितदंशवैकालिधर्मविवृद्ध
 ये ॥ ३ ॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्त्वासमुनिःसर्वोन्पुनःसूतोवदिष्यति ॥ गच्छध्वंसुनयःसर्वयोगनिद्रावशोद्वाहम् ॥ ४ ॥ चक्रतीर्थेसमाधिस्थो
 ध्यायेऽहंत्रिगुणात्परम् ॥ इतिश्रुत्वातुमुनयोनैमिषारण्यवासिनः ॥ ५ ॥ योगसिद्धिसमास्थायगमिष्यंत्यात्मनोन्तिके ॥ द्वादशब्दशते
 कालेऽतीतेतेशौनकादयः ॥ ६ ॥ उत्थायदेवखातेचक्षानध्यानादिकाःक्रियाः ॥ कृत्वासूतान्तिकंगत्वावदिष्यन्तिपुनर्वचः ॥ ७ ॥ ऋषयःक्रुधुः ॥
 विक्रमाख्यानकालोऽयंद्वापरेचाक्षिवाज्ञया ॥ विनीतोभगवन्भूमौतदातान्पूतन्विद ॥ ८ ॥ सूतउवाच ॥ स्वर्गतेविक्रमादित्येराजा
 नोबहुधाभवन् ॥ तथाष्टादशराज्यानितेषांनामानिमेशृणु ॥ ९ ॥ पश्चिमोसिधुनद्यन्तेसेतुबंधेहदक्षिणे ॥ उत्तरेवदरीस्थानेपूर्वचकपिला

न्तिके ॥ १० ॥ अष्टादशैवराष्ट्राणि तेषां मध्ये बभूवुरे ॥ इन्द्रप्रस्थं च पांचालं कुरुक्षेत्रं च कापिलम् ॥ ११ ॥ अन्तर्वेदी ब्रजस्थैश्च राजमरं मरुध
 न्वच ॥ गौर्जरे च महाराष्ट्रं द्राविडं च कलिंगकम् ॥ १२ ॥ आवंत्यं चोडुपवंगं गण्डिमागधमेव च ॥ कौशल्यं च तथा ज्ञेयं ते पाराजापृ
 थक् पृथक् ॥ १३ ॥ नानाभाषाः स्थितास्तत्र बहुधर्मप्रवर्तकाः ॥ एवमब्दशतं जतं तस्ते वै शकादयः ॥ १४ ॥ श्रुत्वा धर्मविना
 शं बह्वृद्वैः समन्विताः ॥ केचित्तीर्त्वा सिंधुनदीमार्यदेवेशे समागताः ॥ १५ ॥ हिमपर्वतमार्गेण सिंधुमार्गेण चागमन् ॥ जित्वा यथाल्लुठ
 यित्वा तान् स्वदेशं पुनराययुः ॥ १६ ॥ गृहीत्वा योषितस्तेषां परं हर्षमुपाययुः ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र शालिवाहनभूपतिः ॥ १७ ॥ विक्रमादि
 त्यपौत्रश्च पितुराज्यं गृहीतवान् ॥ जित्वा शकान् दुराधर्षाश्चैनैर्नैतिरिदेशजान् ॥ १८ ॥ बह्वीकान् कामरूपं शरोमजान् कुरजाञ्छठान् ॥
 तेषां कोशान् गृहीत्वा च दंडय पेरयान् कारयत् ॥ १९ ॥ स्थापिता ते नमर्यादां म्लेच्छयार्याणां पृथक् पृथक् ॥ सिंधुस्थानमिति ज्ञेयं राष्ट्रमार्य
 स्य चोत्तमम् ॥ २० ॥ म्लेच्छस्थानं परं सिन्धोः कृतं ते नमो हत्सना ॥ एकदा तु शकाधीशो हिमतुंगं समाययौ ॥ २१ ॥ हूणदेशस्य मध्यवै
 गिरिस्थं पुरुषं शुभम् ॥ ददर्श बलवान् राजगौरांश्चैतवस्त्रकम् ॥ २२ ॥ को भवानिति तं प्राह सहो वाचमुदात्तचितः ॥ ईशं पुत्रं च मां विद्वि कुमा
 रीगर्भं संभवम् ॥ २३ ॥ म्लेच्छधर्मस्य वक्ता रं सत्यव्रतपरायणम् ॥ इति श्रुत्वा नृपः प्राह धर्मो किं भवतो भवतम् ॥ २४ ॥ श्रुत्वा वाचमहाराज
 प्राप्ते सत्यस्य संक्षये ॥ निर्मर्यादे म्लेच्छदेशे मसीहोऽहं समागतः ॥ २५ ॥ ईहामसी च दस्यूनां प्रादुर्भूता भयं करी ॥ तामहं म्लेच्छतः प्राप्य
 मसीहं त्वमुपागतः ॥ २६ ॥ म्लेच्छेषु स्थापितो धर्मो मया तच्छृणु भूपते ॥ मानसं निर्मलं कृत्वा मलं देहे शुभां शुभम् ॥ २७ ॥ नैगमं जापमास्थाय
 जपेता निर्मलं परम् ॥ न्यायेन सत्यवचसा मनसैव येन मानवः ॥ २८ ॥ ध्यानेन पूजयेद्दीशं मूर्त्यमंडलं संस्थितम् ॥ अचलोऽयं प्रभुः साक्षात्तथा मूर्त्योऽचलः
 सदा ॥ २९ ॥ तत्त्वानां चलभूतानां कर्षणः स समंततः ॥ इति कृत्येन भूपालमसीहा विलयं गता ॥ ३० ॥ ईशमूर्तिर्देदि प्राप्ता नित्यशुद्धा शिवं करी ॥
 ईशामसीह इति च मम नाम प्रतिष्ठितम् ॥ ३१ ॥ इति श्रुत्वा स भूपालो न त्वातं म्लेच्छपूजकम् ॥ स्थापयामास तं तत्र म्लेच्छस्थाने हि दारुणे ॥ ३२ ॥

स्वराज्यं प्राप्तावान् राजा हयमेधमचीकरत् ॥ राज्यं कृत्वा सप्तपञ्चदंस्वर्गलोकमुपाययौ ॥ ३३ ॥ स्वर्गं ते नृपतौ तस्मिन्मथ्याचासीत् तथा शृणु ॥ ३४ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपर्वण्ये कालियुगीयेतिहाससमुच्चये शालिवाहनकाले द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ६४ ॥
 ॥ श्रीसूत उवाच ॥ शालिवाहनवंशे च राजानो दशचाभवन् ॥ राज्यं पंचशताब्दं च कृत्वा लोकान्तरं ययुः ॥ १ ॥ मय्यादाक्रमतो लीना
 जाता भूमं डलेतदा ॥ भूपतिर्दशमो यौ वै भोजराज इति स्मृतः ॥ २ ॥ दृष्ट्वा प्रक्षीणमय्यादां बलीदिग्विजययौ ॥ सेनया दशशहस्यकालिदासे
 न संयुतः ॥ ३ ॥ तथान्यैर्ब्राह्मणैः सार्द्धं सिंधुपारमुपाययौ ॥ जित्वा गांधारजान् म्लेच्छान्काश्मीरान् नारवाञ्छठान् ॥ ४ ॥ तेषां प्राप्य महत्को
 शं दंडयोगानकारयत् ॥ एतस्मिन्ब्रह्मन्तरे म्लेच्छाचार्येण समन्वितः ॥ ५ ॥ महामद इति ख्यातः शिष्यशाखा समन्वितः ॥ नृपश्चैव महादेवं
 मरुस्थलनिवासिनम् ॥ ६ ॥ गंगाजलैश्च संस्नाप्य पंचगव्यसमन्वितैः ॥ चंदनादिभिर्भ्यर्च्य तुष्टाव मनसा हरम् ॥ ७ ॥ भोजराज उवाच ॥
 नमस्ते गिरिजानाथ मरुस्थलनिवासिने ॥ त्रिपुरासुरनाशाय बहुमायाप्रवर्तिने ॥ ८ ॥ म्लेच्छैर्गुताय शुद्धाय सच्चिदानन्दरूपिणे ॥
 त्वं मां हि किंकरं विद्धि शरणार्थमुपागतम् ॥ ९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा स्तवं देवः शब्दमाह नृपायतम् ॥ गतव्यं भो
 जराजे न महाकालेश्वरस्थले ॥ १० ॥ म्लेच्छैस्सुदूषिता भूमिर्वाही कानामविश्रुता ॥ आर्यधर्मो हि नैवात्र वाही के देशदारुणे ॥ ११ ॥ बभू
 वा त्रमहामार्या योऽसौ दग्धो मया पुरा ॥ त्रिपुरो बलिदैत्येन प्रेषितः पुनरागतः ॥ १२ ॥ अयोनिः सवरो मत्तः प्राप्तवान् दैत्यवर्द्धनः ॥ महा
 मद इति ख्यातः पैशाचकृत् तत्परः ॥ १३ ॥ नागन्तव्यत्वया भूपैशाचे देशधूर्तके ॥ मत्प्रसादेन भूपाल तव शुद्धिः प्रजायते ॥ १४ ॥
 इति श्रुत्वा नृपश्चैव स्वदेशान् पुनरागमत् ॥ महामदश्च तैः सार्द्धं सिंधुतीरमुपाययौ ॥ १५ ॥ उवाच भूपते प्रेम्णामायामदविशारदः ॥ तव देवो
 महाराज मम दासत्वागतः ॥ १६ ॥ ममोच्छिष्टं संभुं जीयाद्यथा तत्पश्य भो नृप ॥ इति श्रुत्वा तथा दृष्ट्वा परं विस्मयमागतः ॥ १७ ॥ म्लेच्छधर्मो
 मतिश्चासीत् स भूपस्य दारुणे ॥ तच्छ्रुत्वा कालिदासस्तुरुषा प्राह महामदम् ॥ १८ ॥ मायाते निर्माता धूर्त नृप मोहनहेतवे ॥ हनिष्येऽहं
 दुराचारं वाहीकं पुरुषाधमम् ॥ १९ ॥ इत्थुक्त्वा सद्भिजः श्रीमान्नवार्णजपतत्परः ॥ जम्बादशसहस्रं च तद्दशशं जुहावसः ॥ २० ॥ भस्मभू

त्वासमायावीम्लेच्छदेवत्वमागतः ॥ भयभीतास्तुतच्छिष्यादेशंवाहीकमायुः ॥ २१ ॥ गृहीत्वास्वगुरोर्भस्ममदहीनत्वमागतम् ॥ स्थापितं तैश्च भूमध्ये तत्रोषुर्मदन्तपराः ॥ २२ ॥ मदहीनं पुंजातं तेषां तीर्थसमं स्मृतम् ॥ रात्रौ स देवरूपश्च बहुमायाविशारदः ॥ २३ ॥ पैशाचं देहमास्थाय भोजराजं हि सोऽब्रवीत् ॥ आर्यधर्म्मोहिते राजन् सर्वधर्मोत्तमः स्मृतः ॥ २४ ॥ ईशज्ञाया करिष्यामि पैशाचं धर्मदारुणम् ॥ लिंगच्छेदी शिखाहीनः इमं शूरासि दूषकः ॥ २५ ॥ उच्चा लापी सर्वभक्षी भविष्यति जनामम ॥ विना कौलं च पशवस्तेषां भक्ष्यामतेमम ॥ २६ ॥ सुसलैव संस्कारः कुशैरिव भविष्यति ॥ तस्मान्मुसलवन्तो हि जातयो धर्मदूषकाः ॥ २७ ॥ इति पैशाच धर्मश्च भविष्यति मया कृतः ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ देवः सराजा गेहमाययौ ॥ २८ ॥ त्रिवर्णं स्थापितवाणी सांस्कृती स्वर्गदायिनी ॥ द्वादशप्राकृती भाषा स्थापिता तेन धीमता ॥ २९ ॥ पंचांगददकालं तु राज्यं कृत्वा दिवंगतः ॥ स्थापिता तेन मर्यादा सर्वदेवापमानिनी ॥ ३० ॥ आर्यार्थवर्तः पुण्यभूमिर्मध्यविध्यहिमालयोः ॥ आर्यवर्णाः स्थितास्तत्र विध्यन्ते वर्णसंकराः ॥ ३१ ॥ नरा मुसलवन्तश्च स्थापिताः संधुपारजाः ॥ बर्बरेषु देशेषु च द्वीपेनानाविधे तथा ॥ ३२ ॥ ईशामसीहधर्म्मोश्च सुरैराज्ञैव संस्थिताः ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रातः सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपार्थिके कलियुगीयेति हाससमुच्चये तृतीयाध्यायः ॥ ३४ ॥ सूत उवाच ॥ स्वर्गं ते भोजराजे तु स भूपास्तदन्वयो ॥ जाताश्चालपायुषो मन्दान्निशताब्दान्तरैः मृताः ॥ १ ॥ बहुभूपमतीभूमिस्तुषां राज्ये बभूव ह ॥ वीरांसि हश्च यो भूपः सप्तमः संप्रकीर्तितः ॥ २ ॥ तदन्वये त्रिभूपाश्च द्विशताब्दान्तरैः मृताः ॥ गंगासिंहश्च यो भूपोऽशमः संप्रकीर्तितः ॥ ३ ॥ कल्पक्षेत्रे च राज्यं स्वं कृतवान् धर्मतो नृपः ॥ अन्ते वैद्यां कान्यकुब्जे जयचंद्रो महापतिः ॥ ४ ॥ इंद्रप्रस्थे नगपालस्तो मरान्वयं संभवः ॥ अन्येषु बहवो भूपवः भूग्रासि मरुद्गपाः ॥ ५ ॥ अग्निवंशस्य विस्तारो बभूव बलवत्तरः ॥ पूर्वैस्तु कपिलस्थाने वाही कान्ते तु पश्चिमे ॥ ६ ॥ उत्तरे चीनदेशान्ते सेतुबंधे तु दक्षिणे ॥ पट्टिलक्षाश्च भूपाला ग्रामपालवत्तराः ॥ ७ ॥ अग्निहोत्रस्य कर्तारो गोब्राह्मणहितैषिणः ॥ बभूवुर्द्रापरसामार्धमकृत्य विशारदाः ॥ ८ ॥ द्वापराख्यसमः कालः सर्वत्र परि वर्तते ॥ गेहे गेहस्थितं द्रव्यं धर्मश्चैव जने जने ॥ ९ ॥ ग्रामे ग्रामे स्थितो देवो देशे देशे स्थितो मखः ॥ आर्यधर्मकरा म्लेच्छा बभूवुः सर्वतो सुखाः ॥ १० ॥ इति दृष्ट्वा कलियौरो म्लेच्छया सह भीरुकः ॥ नीला

द्वौप्राप्यमतिमान्हर्षशरणमायौ ॥ ११ ॥ द्वादशाब्दमितिकालेध्यानयोगपरोऽभवत् ॥ ध्यानेनसच्चिदानंदंदृष्ट्वाकृष्णंसनतनम् ॥ १२ ॥ तुष्टा
 वमनसातत्राधयासहितंहरिम् ॥ पुराणमजरंनित्यंवृंदावननिवासिनम् ॥ १३ ॥ कलिरुवाच ॥ साष्टांगंदंडवत्स्वामिन्युहाणममचेत्श्वर ॥ पाहिमां
 शरणंप्राप्तंचरणेतेकृपापानिधौ ॥ १४ ॥ सर्वपापहरस्त्वैवैसर्वकालकरोहरिः ॥ भवान्गौरःसत्ययुगेत्रेतायारक्तरूपकः ॥ १५ ॥ द्वापरेपीतिरूपश्चकृष्ण
 त्वंममादिष्टके ॥ मत्पुत्राश्चस्मृताम्लेच्छाआर्यधर्मत्वमागताः ॥ १६ ॥ चतुर्गंहंचमेस्वामिन्धूतंमद्यंमुखर्णकम् ॥ स्त्रीहास्यंचाग्निवइयैश्चशत्रयै
 श्वविनाशितम् ॥ १७ ॥ त्यक्तेहस्त्यक्तकुलस्त्यक्तगृहो जनार्दन ॥ त्वत्पादांबुजमाधार्यस्थितोऽहंशरणत्वयि ॥ १८ ॥ इतिश्रुत्वासभ
 गवान्कृष्णःप्राहविविहस्यतम् ॥ भो कलितवरक्षार्थजनिष्येहंमहावर्तम् ॥ १९ ॥ ममांशोभिमिमासाद्यक्षयिष्यतिमहाबलान् ॥ म्लेच्छवंश
 स्यभूपालान्स्थापयिष्यतिभूतले ॥ २० ॥ इत्युक्त्वाभगवान्साक्षात्तत्रैवान्तरधीयत् ॥ कलिस्तुम्लेच्छयासार्धपरमानंदमाप्तवान् ॥ २१ ॥
 एतस्मिन्नन्तरेविप्रयथाजातंशृणुष्वतत् ॥ आभीरीवाक्सरेग्रामेव्रतपानामविश्रुता ॥ २२ ॥ नवदुर्गाव्रतंश्रेष्ठंनववर्षचक्रारह ॥ प्रसन्नाचंडि
 काप्राहवरंवरयशोभने ॥ २३ ॥ साहतांयदिमेमातवरोदयस्त्वयेश्वरि ॥ रामकृष्णसमौबालौभवेयातांममान्वये ॥ २४ ॥ तथेत्युक्त्वानुसा
 देवतीत्रैवान्तरधीयत् ॥ वसुमान्नामनृपतिस्तस्यारूपेणमोहितः ॥ २५ ॥ उद्वाह्यधर्मतोभूपःस्वगहेतामवासयत् ॥ तस्यांजातौनृपात्पुत्रौ
 देशराजस्तुतद्भरः ॥ २६ ॥ आचार्योवत्सराजश्चशतहस्तिसमोबली ॥ जित्वातांमागधान्देशान्राज्यवंतौवभूवतुः ॥ २७ ॥ शतयत्तःस्मृतौ
 म्लेच्छःशूरोवनरसाधिपः ॥ तत्पुत्रोभीमसेनांशोवीरणोभूच्छिवाज्ञया ॥ २८ ॥ तालवृक्षप्रमाणेनचोर्ध्वगोहतस्यवै ॥ तालेनोनमवि
 ख्यतःशतयत्तेनैकृतः ॥ २९ ॥ ताभ्यांनृपाभ्यांतद्युद्धमभवल्लोमहर्षणम् ॥ युद्धेनहीनतंप्राप्तस्तालनेबलवत्तरः ॥ ३० ॥ तदामैत्री
 कृताताभ्यांतालनेनसमन्विता ॥ जयचंद्रपरीक्षार्थेत्रयःशूराःसमाययुः ॥ ३० ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणवंडापर
 पययैकलियुगीयेतिहासमुच्चयेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४४ ॥ सुतउवाच ॥ ॥ इन्द्रप्रस्थेऽनंगपालोनपत्न्यश्चमहीपतिः ॥ पुत्रार्थं
 कारयामासशैवंयज्ञविधानतः ॥ १ ॥ कन्यकेचतदाजातेभिर्वभागप्रसादतः ॥ चंद्रकांतिश्चज्येष्ठवैद्वितीयाकीर्तिभालिनी ॥ २ ॥

कान्यकुब्जाधिपायैवचंद्रकान्तिपिताददत् ॥ देवपालयशुद्धयाराष्ट्रपालान्वयायच ॥ ३ ॥ सोमेश्वरायभूपायचपहानिकुलायतु ॥ अजमेरा
 धिपायैवतथावैकीर्तिमालिनीम् ॥ ४ ॥ जयशर्माद्रिजःकश्चित्समाधिस्थोहिमालये ॥ दृष्ट्वाभूपोत्सवंस्यंराज्यार्थैस्वमनोऽदधत् ॥ ५ ॥
 त्यक्त्वादेहं सशुद्धात्माचंद्रकांत्याःसुतोभवत् ॥ जयचंद्रइतिख्यातोबाहुशालीयतेन्द्रियः ॥ ६ ॥ रत्नभानुश्चसंज्ञेश्वरस्तस्यानुजबेली ॥
 सजन्त्वागौडवंगादीन्मरुदेशान्मदोत्कटान् ॥ ७ ॥ दंडद्यान्कृत्वागृहंप्राप्यभ्रात्राज्ञातत्परोऽभवत् ॥ गंगासिंहस्यभगिनीनाम्नावीरमती
 शुभा ॥ ८ ॥ रत्नभानोश्चमहिषीबभूववरवर्णिनी ॥ नकुलंशंस्तदाभूमौतस्यांजातः शिवाज्ञया ॥ ९ ॥ लक्षणोनामबलवान्वद्गुह्य
 विदारदः ॥ ससताब्दान्तरेप्राप्तेपितुस्तुल्योबभूवह ॥ १० ॥ त्रयश्चकीर्तिमालिन्यांपुत्राजातामदोत्कटाः ॥ धुंधकारश्चप्रथमस्ततः
 कृष्णकुमारकः ॥ ११ ॥ पृथिवीराजएवासौततोनुजइतिस्मृतः ॥ द्वादशाब्दवयःप्राप्तोसिंहखेलसुतोऽभवत् ॥ १२ ॥ श्रुत्वाचानंगपालश्च
 तस्मैराज्यंस्वयंददौ ॥ गत्वाहिमगिरिरम्ययोगाध्यानपरोभवत् ॥ १३ ॥ मथुरायांधुंधकारोऽजमेरेचततोनुजः ॥ राजबभूवनीतिज्ञ
 स्तौसुतोपितुराज्ञया ॥ १४ ॥ प्रद्योतश्चैवविद्योतःक्षत्रियैचंद्रवंशजौ ॥ मंत्रिणैतस्यभूपस्यबलवंतौमदोत्कटौ ॥ १५ ॥ प्रद्योततनयो
 जातोनाम्नापरिमलोबेली ॥ लक्षसेनाधिपःसौवैतनराज्ञैवसंस्कृतः ॥ १६ ॥ विद्योताद्रीष्मसिंहश्चजसेनाधिपोऽभवत् ॥ स्वर्गतेऽने
 गपालेतुभूमिराजोमहीपतिः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वातान्विप्रियान्सर्वात्रिजराज्यान्निगकरोत् ॥ प्रद्योताद्याश्चचत्वारःस्वशूरौर्द्वैशते
 युताः ॥ १८ ॥ कान्यकुब्जपुरंप्राप्यजयचंद्रमवर्णयत् ॥ जयचंद्रमहीपालत्वन्मातृष्वसृजोनुपः ॥ १९ ॥ मातामहस्यते
 राज्यंप्राप्तवान्निर्भयेबेली ॥ न्यायेनकथितोऽस्माभिरर्द्धराज्याहेतेस्मृतम् ॥ २० ॥ सर्वराज्यंकथंभुंक्षेऽश्रुत्वातेनिराकृताः ॥ भवन्तं
 शरणंप्राप्तायथयोग्यंथाकुरु ॥ २१ ॥ इतिश्रुत्वामहीपालोजयचंद्रउवाचतान् ॥ अश्वसैन्यमदीयेचाधिकारितिसुतोभवेत् ॥ २२ ॥ नाम्नापरि
 मलःशूरस्त्वमन्मन्त्रीभवाधुना ॥ विद्योतश्चतथामंत्रागजसैन्येहिभीष्मकः ॥ २३ ॥ वृत्त्यर्थेचमयावौपुरोदत्तामहावती ॥ महीपतेऽभूपस्यनगरी
 साप्रियंकरी ॥ २४ ॥ इतिश्रुत्वातुतेसर्वेत्थामत्वासुमोदिरे ॥ महीपतिस्तुबलवान्दुःखात्संत्यज्यत्तांपुरीम् ॥ २५ ॥ कृत्स्नौवीयांपुरीम

न्यातत्रवासमकारयत् ॥ अगमामलनचैवभगिन्यौतस्यचोत्तमे ॥ २६ ॥ अगमाभूमिराजायचान्यापरिमलायसा ॥ दत्ताभ्रात्राविधानेनप
रमानंदमापतुः ॥ २७ ॥ विवाहान्तेचभूराजादुर्गमन्यमकारयत् ॥ कृत्वाचनगरंरम्यांचतुर्वर्णेनवासिनीम् ॥ २८ ॥ देहलीसुमुहूर्तेनदुर्गे
द्वारेसुरोपिता ॥ गतासायोजनान्तेवैवृद्धिरूपासुकालतः ॥ २९ ॥ विस्मितः सनृपोभूत्वादेहलीनामचाकरोत् ॥ दिहलीग्रामइतिचप्रश्रितो
ऽभृष्टपाज्ञया ॥ ३० ॥ त्रिवर्षेतिचभोविप्रजयचंद्रमहोपतिः ॥ लक्षषोडशसैन्याढ्यस्तत्रपत्रमचोदयत् ॥ ३१ ॥ किमर्थंपृथिवीराजमहाय
मेनदत्तवान् ॥ आतामहस्यवैदायंचाद्धैमचसमर्पय ॥ ३२ ॥ नोचेमच्छस्त्रकठिनैः क्षयंयास्यंतिसैनिकाः ॥ इतिज्ञात्वामहाराजोर्विश
ल्लक्षाधिपोबली ॥ ३३ ॥ दूतवैषेषयामासराजराजोमदोत्कटः ॥ जयचंद्रमहोपालसावधानंशृणुष्वतत् ॥ ३४ ॥ यदानिराकृताधूतमयाते
चंद्रवंशिनः ॥ ततःप्रभृतिसेनाङ्गविशल्लक्षसमाहृतम् ॥ ३५ ॥ त्वयाषोडशलक्षंचुद्रुसैन्यंसमाहृतम् ॥ सर्वैवभारतेभूपादंडयोग्याश्चमेसदा ॥
॥ ३६ ॥ भवान्नदंष्ट्रोबलवान्करंमेदातुमर्हति ॥ नोचेन्मत्कठिनैर्वज्रैःक्षयंयास्यंतिसैनिकाः ॥ ३७ ॥ इतिज्ञात्वातयोर्वैरंचासीन्महति
ले ॥ भूमिराजश्चबलवाजयचंद्रभयादितः ॥ ३८ ॥ जयचंद्रश्चबलवान्पृथिवीराजभूरुकः ॥ जयचंद्रश्चायेदेशमर्द्धराष्ट्रमकल्पयत्
॥ ३९ ॥ पृथिवीराजएवासौतथाद्धैराष्ट्रमानयत् ॥ एवंजातंतयोर्वैरमाग्निवंशप्रणाशनम् ॥ ४० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गप
र्वणिचतुर्गुणखंडापरपर्यायेकलियुगियेतिहाससमुच्चयेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ४१ ॥ सूतउवाच ॥ एकदारत्नभानुर्हिमहीराजेन
पालिताम् ॥ दिश्यामीसवैजित्वातेपांकोशानुपाहरत् ॥ १ ॥ महीराजस्तुतच्छुत्वापरंविस्मयमागतः ॥ रत्नभानोश्चितलकाबिभूववहु
विस्तरः ॥ २ ॥ तिलकानामविल्यातायातुवीरमतीशुभा ॥ श्रेष्ठाद्वादशराज्ञीनांजननीलक्षणस्यवै ॥ ३ ॥ जयचंद्रस्यभूपस्ययोपितं
षोडशाभवन् ॥ तासानंतनयोद्भासीत्पूर्वकर्माविपाकतः ॥ ४ ॥ गौडभूपस्यदुहितानाम्नादिव्यविभावरी ॥ जयचंद्रस्यमाहिषीतदासीसुरभा
नवी ॥ ५ ॥ रूपयौवनसंयुक्तारतिकेलिविशारदा ॥ दृष्ट्वातांसनृपः कामीबुभुजेस्मरपीडितः ॥ ६ ॥ तस्यांजातासुतोदेवीनाम्रासंयोगि
नीशुभा ॥ द्वादशाब्देवयःप्राप्तिसावभूववरांगना ॥ ७ ॥ तस्याःस्वयंवरोराजाब्ध्यद्रूपान्महाशुभात् ॥ भूमिराजस्तुबलवाच्छुत्वातद्रूपुत्त

मम् ॥ ८ ॥ विवाहाथेमनश्चासिचंद्रभट्टमचोदयत् ॥ मित्रप्रवरभोमित्रचंद्रभट्टमप्रिया ॥ ९ ॥ कान्यकुब्जपुरीप्राप्यमन्मूर्तिस्वर्णनिर्माताम् ॥ स्था
पयत्वंसभाभ्येयद्वृत्तांतं तु मे वद ॥ १० ॥ इति श्रुत्वा चंद्रभट्टो भवानीभक्तितत्परः ॥ गत्वा तत्र भृगुश्रेष्ठयथाप्रोक्तस्तथा करोत् ॥ ११ ॥
स्वयं वरेच भूपाश्च नानादेश्याः समागताः ॥ त्यक्त्वा संयोगिनी तान्वै नृपमूर्तिविमोहिता ॥ १२ ॥ पितरं प्राह कामाक्षियस्य मूर्तिरियं नृप ॥
भविष्यति समेभर्ता सर्वलक्षणलक्षितः ॥ १३ ॥ जयचंद्रस्तु तच्छ्रुत्वा चंद्रभट्टमुवाच तम् ॥ यदिते भूपतिश्चैव सर्वसैन्यसमन्वितः ॥ १४ ॥
संजयेद्योगिनीमेतां हि मेऽतिप्रियो भवेत् ॥ चंद्रभट्टस्तु तच्छ्रुत्वा तत्तु सर्वमवर्णयत् ॥ १५ ॥ पृथिवीराज एवासौ श्रुत्वा सैन्यमचोदयत् ॥
एकलक्षणगजास्तस्य समलक्षस्तुरंगमाः ॥ १६ ॥ रथाः पंचसहस्राश्च धनुर्गणविशारदाः ॥ लक्षाः पदातयो ज्ञेया द्वादशैव महाबलाः ॥ १७ ॥
राजानस्त्रिशतान्येव महाराजपदानुगाः ॥ सार्द्धद्वभ्यां च बंधुभ्यां कान्यकुब्जे नृपेऽगमत् ॥ १८ ॥ धुंङ्कारश्च तद्रुंङ्गजनिकपतिस्सदा ॥
हयानीकपतिः कृष्णकुमारो बलवत्तरः ॥ १९ ॥ पदातीनां नृपतयः पत्तयस्तत्र चाभवन् ॥ महत्कोलाहलं जातं स्थलीशून्यामकारयत् ॥ २० ॥
विंशत्कोशप्रमाणेन स्थितं तस्य महाबलम् ॥ जयचंद्रस्तु संज्ञाय महाराजस्य चागमम् ॥ २१ ॥ स्वसैन्यं कल्पयामास लक्ष षोडशसंमितम् ॥
एकलक्षणगजास्तस्य समलक्षाः पदातयः ॥ २२ ॥ वाजिनश्चाष्टलक्षाश्च सर्वयुद्धविशारदाः ॥ द्विशतान्येव राजानः प्राप्तास्तत्र समागमे ॥ २३ ॥
आगस्कृतं महाराजं मत्वा ते शुक्लवंशिनः ॥ शुद्धार्थिनः स्थितास्तत्र त्रपुरमागस्कृतं हभूत् ॥ २४ ॥ ईश नद्याः परे कूले तद्दोलास्थापिता तदा ॥
नानावाद्यानि स्थापितत्र च कुर्महारवम् ॥ २५ ॥ रत्नभानुर्गजानिकेरूपानीकैः हिलक्षणः ॥ ताभ्यां सेनापतिभ्यां तौ संगुप्तौ बलवतरौ ॥ २६ ॥
प्रद्योतश्चैव विद्योतोरत्नभानुरंशतुः ॥ भीष्मः परिमलश्चैव लक्षणचंद्रवंशजः ॥ २७ ॥ भूपाः पदातिसैन्ये च संस्थिता मदविह्वलाः ॥
तयोश्चासीन्महद्युद्धं दारुणं सैन्यसंक्षयम् ॥ २८ ॥ हयाहयैर्मृता जाता गजश्चैव गजैस्तथा ॥ पदातयः पदातैश्च मृताश्चान्ये क्रमाद्रणे ॥ २९ ॥
भूपैश्च राक्षिताः सर्वे निर्भयारणमाययुः ॥ यावत्सूर्यः स्थितो व्याप्तिता बहुद्वद्धमवर्तत ॥ ३० ॥ एवं पंचादिनं जातं युद्धं वीरजनक्षयम् ॥
गजादशसहस्राणि हयालक्षैस्तु संक्षिताः ॥ ३१ ॥ पंचलक्षं महर्भर्तुं हतास्तत्र पदातयः ॥ राजानो द्वे शते तत्र तथाश्च त्रिशतं तथा ॥ ३२ ॥

कान्यकुब्जाधिपस्यैवगजानवसहस्रकाः ॥ सहस्रैकरथाज्ञेयास्त्रिलक्षं पदातयः ॥ ३३ ॥ एकलक्षंहयस्तत्रमृताः स्वर्गपुरं ययुः ॥
 षष्ठाहसमनुप्राप्तैर्यथीविराजएवसः ॥ ३४ ॥ दुःखितोभनसादेवंरुद्रं तुष्टावभक्तिमात्र ॥ संतुष्टस्तु महादेवो महयामास तद्बलम् ॥ ३५ ॥
 प्रसन्नस्तु महीराजो गतः संयोगिनीं प्रति ॥ दृष्ट्वा तत्सुंदरं रूपं सुमोहवसुधाधिपः ॥ ३६ ॥ संयोगिनी नृपं दृष्ट्वा मूर्च्छिता चाभवत्क्षणात् ॥
 एतस्मिन्नंतरैराजा तद्दोलमानयद्बलात् ॥ ३७ ॥ जगाम देहलंभूषः सर्वसैन्यसमन्वितः ॥ योजनान्तं गते तस्मिन्बोधितास्ते मदेद्रुताः ॥ ३८ ॥
 दृष्ट्वा नैव तद्दोलप्रजग्मुर्वैगवत्तराः ॥ श्रुत्वा कोलाहलं तेषां महीराजो नृपोत्तमः ॥ ३९ ॥ अद्वैतसैन्यं च संस्थाप्य स्वयं गेहसु पागमत् ॥
 उभौ तद्भ्रातरौ विरौचाद्वैतसैन्यसमन्वितौ ॥ ४० ॥ सुकरक्षेत्रमासाद्य युद्धाय ससुपस्थितौ ॥ एतस्मिन्नन्तरं सर्वप्रद्योतादिमहाबलाः ॥ ४१ ॥
 स्वसैन्यैः सह संप्राप्य महद्युद्धमकारयन् ॥ हयाहयैश्च संजग्मुर्गजा अथ गजैः सह ॥ ४२ ॥ संकुलश्च महानासीदा रुणोलोमहर्षणः ॥
 दिनान्ते संक्षयजातं तयोश्चैव महद्बलम् ॥ ४३ ॥ भयभीताः परंतत्र ज्ञात्वा रात्रौ तमो वृताम् ॥ प्रदुदुर्बुभयाद्वीरा हतशेषास्तु देहलीम् ॥ ४४ ॥
 प्रद्योताद्याश्च ते वीरा देहलीं प्रति संययुः ॥ पुनस्तयोर्महद्युद्धं ब्रूवन् भवच्छोमहर्षणम् ॥ ४५ ॥ धुंधुकारश्च प्रद्योतं हृदि वाणैरताडयत् ॥
 त्रिभिश्च विपनिर्द्धूतैर्मूर्छितैः सममारच ॥ ४६ ॥ भ्रातरौ निहतं दृष्ट्वा विद्योतश्च महबलः ॥ आजगाम गजारूढो धुंधुकारमताडयत् ॥ ४७ ॥
 त्रिभिश्च तौ सरैः सोऽपि मूर्छितो भूमिमागमत् ॥ मूर्छितं भ्रातरं दृष्ट्वा धुंधुकारं महाबलम् ॥ ४८ ॥ तदा कृष्णकुमारोऽसौ गजस्थस्थस्त्वरितो ययौ ॥
 रूषा विष्टश्च तं वीरं भच्छैनवमताडयत् ॥ ४९ ॥ भच्छेन तेन संभिन्नो मृतः स्वर्गपुरं ययौ ॥ विद्योते निहते तस्मिन्सर्वसैन्यचमूपतौ ॥ ५० ॥
 रत्नभानुर्महावीरोऽयुध्यते न समन्वितः ॥ एतस्मिन्नन्तरैराजा सहस्रगजसंयुतः ॥ ५१ ॥ लक्षणं सहितं तं भ्यां कुद्धं तं समयुध्यत ॥ शिवदत्त
 वरो राजा भीष्मं परिमलं रूषा ॥ ५२ ॥ रूद्रास्त्रैर्मोहयामास लक्षणं बलवत्तरम् ॥ मूर्छितां स्तान्समालोक्य रत्नभानुः शरीरैर्नैः ॥ ५३ ॥ धुंधुकारं महीरा
 जं वैष्णवैः सममोहयन् ॥ कृष्णकोरत्नभानुश्च युधुधाते परस्परम् ॥ ५४ ॥ उभौ समबलौ वीरौ गजपृष्ठस्थितौ रणे ॥ अन्योन्यनिहतौ नागैस्त्रिद्वद्
 स्तौ महीतले ॥ ५५ ॥ युयुधाते बहून्मार्गां कृतवन्तौ सुदुर्जयौ ॥ प्रहरान्तरं कृत्वा मरणायोपजग्मतुः ॥ ५६ ॥ हते तस्मिन्महावीर्ये का

न्यकुञ्जाभयातुराः ॥ मूर्छितास्त्रीन्समादायपचलक्षवलैर्युताः ॥ ५७ ॥ रणत्यक्त्वागृहंजमुनृपशोकपरायणाः ॥ रत्नभानौचनिहतेहतो
 त्साहाश्चभूमिपाः ॥ ५८ ॥ स्वस्वानिवेशनंजन्ममर्हराजभयातुराः ॥ देवानाराधयामासुर्यथेष्वेतद्गृहे ॥ ५९ ॥ महीराजस्तुबलवा
 न्सलक्षवलान्वितः ॥ धुंधुकारेणसहितोबुधुकृत्याध्वमाचरत् ॥ ६० ॥ तथाभीष्मःपरिमलोलक्षणःपितरंस्वकम् ॥ गंगाकूलेसमागम्यचो
 ध्वदैहिकमाचरत् ॥ ६१ ॥ भूमिराजस्यविजयजयचंद्रयशोरणे ॥ प्रसिद्धमभवद्भूमौगेहेगेहेजनेजने ॥ ६२ ॥ जयचंद्रःकान्यकुब्जेदेहली
 पृथिवीपतिः ॥ उत्सवंकारयित्वातुपरमानन्दमाययौ ॥ ६३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगखण्डापरपार्यधिकलि
 युगीयेतिहाससमुच्चयेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ भीष्मःसिंहस्थितेगंगाकूलेशक्रप्रपूजकः ॥ शक्रंसूर्यमयंज्ञात्वा
 तपसासमतोषयत् ॥ १ ॥ मासांतिभगवानिन्द्राज्ञात्वातद्भक्तिमुत्तमाम् ॥ वरंवरयचप्राहश्रुत्वाशूराब्रवीदीदम् ॥ २ ॥ देहिमे
 वडवांदिव्यायदितुष्टोभवान्प्रभुः ॥ इतिश्रुत्वातदातस्मैवडवाहरिणिशुभाम् ॥ ३ ॥ ददौसभगवानिन्द्रस्तत्रैवान्तरधीयत ॥
 तस्मिन्कालेपरिमलःपितृशोकपरायणः ॥ ४ ॥ पाथिवैःपूजयामासमहादेवमुमापतिम् ॥ परीक्षार्थेऽशिवःसाक्षात्सर्परेणेतंत्रास
 न् ॥ ५ ॥ व्यतीतिपंचमेमासेनृपःशक्तिविवर्जितः ॥ नतत्याजमहापूजांमहाकृशमन्वितः ॥ ६ ॥ मरणायययौकाशो
 स्वपत्न्यासहितोनृपः ॥ उवासवटमूलंतिरात्ररौगप्रपीडितः ॥ ७ ॥ एतस्मिन्नन्तरेकिश्चित्पन्नगोमूलंस्थितः ॥ शब्दंचका
 रमधुरंश्रुत्वारुद्राहिराययौ ॥ ८ ॥ रुद्रार्हिपन्नगःप्राहभवान्निर्दिश्यमन्दधीः ॥ शिवभक्तंनृपमिमंपीडयेत्प्रत्यहंखलः ॥ ९ ॥ मुखौ
 ऽयंभूषतिःसाक्षादारनालंषिबन्नाहि ॥ इतिश्रुत्वासरुद्राहिरापेन्नगाधम ॥ १० ॥ राज्ञोदेहेपरंहर्षप्रत्यहंप्राप्तवानहम् ॥ स्वगेहेदुःखतस्त्या
 ज्यःकथंत्यक्तोमयाशठ ॥ ११ ॥ मुखौत्रभूपतिययौतैलोष्णतेनदत्तवान् ॥ इत्युक्त्वान्तर्गतोदेहेश्रुत्वासामलनासतो ॥ १२ ॥ चकारप
 न्नगोक्तंतद्गतरेगोनृपोऽभवत् ॥ तैलोष्णैर्विलमापूर्यचखानचसतीस्वयम् ॥ १३ ॥ ततोजातंस्वयंलिंगमंगुष्ठाभंसनातनम् ॥ ज्योतीरु
 पीचिदानंदं सर्वलक्ष्मसमन्वितम् ॥ १४ ॥ निशीथेतमउद्भूतोदिक्षुसूर्यत्वमागतम् ॥ दृष्ट्वासविस्मितोराजापूजयामासशंकरम् ॥ १५ ॥

महिम्नस्तवपाठैश्चतुष्टावगिरिजापतिम् ॥ तदाप्रसन्नो भगवान्चरं ब्रूहि तमब्रवीत् ॥ १६ ॥ श्रुत्वा ह नृपतिर्दिव्यदितुष्टो मे हेश्वर ॥ श्रोपतिर्मे
गृहं प्राप्य वसेन्मात्प्रियकारकः ॥ १७ ॥ तथेत्थुक्त्वा महदेवो लिंगरूपं तमागतः ॥ प्रत्यहं भारमेकं च मुवर्णं मुषुवेत नोः ॥ १८ ॥ तदा
मलस्तु संतुष्टः प्राप्सो गेहं महावतीम् ॥ भीष्मसिंहेन सहितः परमानन्दमाययौ ॥ १९ ॥ ततः प्रभृति वर्षति जयचंद्रपुरीं ययौ ॥ दृष्ट्वा परिमलं
राजा कृतकृत्यत्पत्नमागतः ॥ २० ॥ दिष्टयति संक्षितरोगो दिष्टया ते दृष्टी तं मुखम् ॥ भवान्निजपुरीं प्राप्य सुखी भवतु माचिरम् ॥ २१ ॥
यदा मे विघ्नमाभूत्तदा त्वं मां समाचर ॥ इति श्रुत्वा परिमल गत्वा स्थानमवाप्तयत् ॥ २२ ॥ तदा तु लक्षणो वारो भगवन्तमुवाच पतिम् ॥
जगन्नाथमुपागम्य समभ्यर्च्य परोऽभवत् ॥ २३ ॥ पक्षमात्रांतरं विष्णुर्जगन्नाथ उवाच पतिः ॥ वरं ब्रूहि वचश्चेति लक्षणं प्राह हर्षतः ॥ २४ ॥
इत्थुक्तः स तु तं देवं त्वं वाच विनम्रधीः ॥ देहि मे वाहनं दिव्यं सर्वशत्रुविनाशनम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा जगन्नाथः शक्तिं मे रावत ददुर्जाते ॥
समुत्पाद्य ददौ तस्मै दिव्यामैरावतं मुदा ॥ २६ ॥ आरुह्यैरावतं रां जालक्षणे गेहमाययौ ॥ सवै परिमलो राजा जगम च महवतीम् ॥ २७ ॥
एतस्मिन् तरे वीरास्तालनाद्यामदोत्कटाः ॥ महावतीं पुरीं प्राप्य ददृशुस्तं महीपतिम् ॥ २८ ॥ तेन सार्द्धं च महर्तृप्रितिकृत्वा न्यवासयन् ॥
मासान्ते च पुनस्ते वैराजानो विनयान्विताः ॥ २९ ॥ ऊचुस्तं शृणु भूपाल वयं गच्छामहे पुरीः ॥ तदाराजापिता प्राह सार्धं निश्चिपती
नथ ॥ दत्त्वाधिकारं पुत्रेभ्यस्तदास्यामि वोऽन्तिकम् ॥ ३० ॥ तथेत्थुक्त्वा तु ते राज्ञास्वर्गे हं पुनराययुः ॥ सानुजो देशराजस्तु
द्विजेभ्यः स्वपुरंदरौ ॥ ३१ ॥ पुत्रेभ्यस्तालनो वीरो ददौ वनसंपुरम् ॥ अलि कोल्लामतिः कालः पत्रः पुष्पो दर्शवरी ॥ ३२ ॥
करीनरी मुललितस्तेषां नाना विवैकमात् ॥ द्वैर्द्वैपुत्रैस्मृतै तेषां पितुस्तुल्य पराक्रमौ ॥ ३३ ॥ सवै पुत्रा ज्ञायां शूरास्तालनो राक्षसप्रियः ॥
यातुधानमयं देवं तुष्टाव म्लेच्छपूजनैः ॥ ३४ ॥ तथा वसुमतः पुत्रौ भूपती देशवत्सजौ ॥ शक्रं मूर्धन्यं समाराध्य कृतकृत्यौ बभूवतुः ॥ ३५ ॥
सिंहिनीनाम वडवां यातु तं भयानकम् ॥ आरुह्य बलवाञ्छूरो गमनाय मनोदधौ ॥ ३६ ॥ पंचशब्दं महानागमिन्द्र तं मनोरमम् ॥ देश
राजस्तमारुह्य गमनाय मनोदधे ॥ ३७ ॥ हयं पपीहं कनामसूर्यदंतं नरस्वरम् ॥ वत्सराजस्तमारुह्य गमनाय मनोदधे ॥ ३८ ॥ त्रयः शूराः स

मागम्यनगरेतिमहावतीम् ॥ ऊषुस्तत्रमहात्मानोबहुमानेनसत्कृताः ॥ ३९ ॥ सेनाषष्टिसहस्रततेषांस्वार्मसितालनः ॥ मंत्रिणैश्चातरतौच
 नृपतेश्चंद्रवंशिनः ॥ ४० ॥ तैर्वीरैश्क्षितोराजाकृतकृत्यत्वमागतः ॥ ४१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गषष्ठीचतुर्थगखंडापरपद्यायेकलियु
 गीयेतिहासमुच्चयसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ जन्मुकोनामभूपालोमहाराजोभयातुरः ॥ कालियेनयुतप्राप्तो
 नर्मदायास्तटशुभे ॥ १ ॥ पार्थिवैः पूजयामासेद्वंषिनाकिनम् ॥ षण्मासान्तेमहदेवो जम्बुकं प्राहभूपतिम् ॥ २ ॥ वरं वरयतेऽभीष्टं भूप
 आहकृतांजलिः ॥ अजितत्वं नृपैः सर्वदा हि मे करुणानिधे ॥ ३ ॥ तथेत्युक्त्वा महो देवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ कालियस्तत्पुतो लब्धं विरोमाहे
 श्वरं वरम् ॥ ४ ॥ मोहनं सर्वसैन्यानां पितुरंतिक्रमायौ ॥ पितरं प्राह नम्रात्मा देवज्ञां तातमत्प्रियम् ॥ ५ ॥ गमिष्यामि बलैः सार्द्धं गंगं शुद्ध
 जलांशुभाम् ॥ तथेत्युक्त्वा पिता तस्मै ययौ तत्सर्वं निवेशनम् ॥ ६ ॥ भगिर्नो प्राह बलान्विजयैषिणि शोभने ॥ किमिच्छसि शुभं वस्तु तदा
 ज्ञादिहिमाचिरम् ॥ ७ ॥ साहयैवैकं हारं मणिमुक्ताविभूषितम् ॥ मत्प्रियं देहि मे वीर तथेत्युक्त्वा ययौ गृहात् ॥ ८ ॥ कालियोलक्षतुरगैः
 संयुतस्त्वरितोऽगमत् ॥ प्राप्य गंगां सागरां कृत्वा क्षानं विधानतः ॥ ९ ॥ दत्त्वा दानानि विप्रेभ्यो जयचंद्रपुरियौ ॥ निर्यनः समभूद्राजबहु
 शालीमहाबलः ॥ १० ॥ कान्यकुब्जं महाहारो न प्राप्तो बहुमूल्यकः ॥ तदोर्वीयाधिपै नैव महो ज्ञेन प्रबोधितः ॥ ११ ॥ ययौ महावतीरम्यां शि
 वदत्तवरोवली ॥ रुरोध नगरीं सर्वश्रुत्वा राजा भयातुरः ॥ १२ ॥ रुद्रकपर्दिनं शंभुं शरण्यं शरण्ययौ ॥ शिवाज्ञयानृपो धीमान्बलैः षष्टि सहस्र
 कैः ॥ १३ ॥ सार्द्धपुराद्बहिर्यातिस्त्रिभिः शूरैः सुरक्षितः ॥ तस्य नागाः सहस्रं च देशराजश्च तत्पतिः ॥ १४ ॥ हयाः षोडशसहस्रावत्सराज
 स्तुतत्पतिः ॥ शेषाः पदातयस्तस्य तालेनैव रक्षिताः ॥ १५ ॥ अभवत्पुलुङ्गं तेषां वीरवक्ष्यम् ॥ अहोरात्रप्रमाणेन महद्वैरमवर्तत ॥
 ॥ १६ ॥ ते हत्वा शत्रवो सैन्यं च कुर्जय वान्मुहुः ॥ भयार्तानि मर्दयामाहिष्मतिनिवासिनः ॥ १७ ॥ दुद्रुवुः सर्वतो विप्रदृष्टाः कालियेनृपः ॥
 आश्वास्य प्रययौ युद्धमर्द्धसैन्यसमन्वितः ॥ १८ ॥ हृदि कृत्वा महो देवं मोहनं बाणमादधत् ॥ सिद्धं मंत्रप्रभावेन मोहिस्तास्ते वभूवरे ॥ १९ ॥ ज्ञे
 षास्ते शत्रवः सर्वैरिषुधातयसंययुः ॥ अलसांस्तान्कपालेषु जघ्नन्तुस्ते भयवर्जिताः ॥ २० ॥ भीष्मसिंहस्तथा दृष्ट्वा बोधयामास सैनिकान् ॥ सूर्ये

दत्तेनबाणेनसंज्ञाख्यानेनतत्रैव ॥२१॥ भैरवाख्येनभलेनशङ्खदेहमताडयत् ॥ मूर्च्छितःसोऽपतद्वीरगजपृष्ठेशरादितः ॥ २२ ॥ तदामाहि
 ध्मतसिनानिर्णयौसादिशोदश ॥ मुहूर्तकश्मलंप्राप्यपुनरुत्थायकालियः ॥२३॥ भलेनतच्छिरःकायादपाहरतभूमिपः ॥ हतेतस्मिन्महावी
 र्येतालनाद्यामहाबलाः ॥२४॥ कालियेतेपराजित्यतंशङ्खप्रत्यषेधयन् ॥ महत्कष्टान्वितोभूपोध्यात्वामनसिंशंकरम् ॥ २५ ॥ मोहयित्वारि
 पून्सर्वान्सयौस्वनिवेशनम् ॥ अर्द्धसैन्येनसहिताहताशेषास्त्रयस्तथा ॥ २६ ॥ तदापरिमलोराजादृष्ट्वाशङ्खपराजयम् ॥ परिष्वज्यमहावीरा
 न्स्वगेहंपुनरायौ ॥ २७ ॥ जयचंद्रस्तुतच्छ्रुत्वापरिविस्मयमागतः ॥ तालनंचसमाहूयसेनाधीशमकारयत् ॥ २८ ॥ भीष्मसिंहगतेलो
 केपंचमासान्तरेनृपे ॥ तत्पत्नीजनयामासपुत्ररत्नंशुभाननम् ॥ २९ ॥ सातुगुर्जरभूपस्यतनयाख्यामदालसा ॥ दिव्यपुत्रसमालोक्यमुमुदे
 सगणाभृशम् ॥३०॥ श्रुत्वातज्जन्मनृपतिर्विततरधनंबहु ॥ आहूयगणकान्प्राज्ञाञ्जातकर्मद्व्यकारयत् ॥३१॥ सहदेवांशएवासौभुविजातःश
 वाज्ञया॥देवसिंहःकृतोनामगणैकैःशास्त्राचितैकैः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपर्यायिकालियुगीयेतेहास
 समुच्चयेऽष्टमोऽध्यायः ॥८॥॥सूतउवाच॥कालियंतौपराजित्यभ्रातरौनृपसेवकौ॥गतौगोपालकेराष्ट्रभूपतिर्दलवाहनः॥१॥सहस्रचांडिकाहोमे
 नानाभूपसमागमे॥गृहीतौमाहिषौताभ्यांभूपैरन्यैश्चदुर्जयौ॥२॥ पूर्वहिनृपकन्याभ्यांप्रान्यहंवंधनंगतौ॥तौसंपूज्यविधानेनददौताभ्यांचकन्यके
 ॥३॥देवकीदेशराजायब्राह्मीतस्यानुजायैव ॥ ददौदुर्गाज्ञियाराजारूपयैव नशालिनीम् ॥ ४ ॥ लक्षवृत्तितथावेद्यांगितनृत्यविशारदाम् ॥
 कन्ययोश्चसर्वीरम्यमिधमल्लाररागिणीम् ॥ ५ ॥ शतंगजान्स्थान्पंचहयांश्चैवसहस्रकान् ॥ चत्वारिंशच्चशिबिकाःप्रददौदलवाहनः ॥ ६ ॥
 बहुद्रव्ययुतांकन्यांदासदासीसमन्विताम् ॥ उद्वाह्येदेविधिनाप्रापतुश्चमहावतीम् ॥ ७ ॥ मलनातांवधूदृष्ट्वातस्यैवेयकंददौ ॥ ब्राह्म्येषो
 ऽशशृंगारं तथाद्वादशभूषणम् ॥ ८ ॥ राजाचपरमानंददिशराजायशूरेणे ॥ ददौदशपुरंम्यनानाजननिषेवितम् ॥ ९ ॥ ऊषतुस्तत्रतौ
 वीरौराजमान्यौमहाबलौ ॥ एतस्मिन्नन्तरेजातोदेवसिंहोहराज्ञया ॥ १० ॥ जातेतस्मिन्कुमारैरुदेवकीगर्भमादधौ ॥ दासभूतापतैर्देवसिंधु
 वेपुत्रमूर्जितम् ॥ ११ ॥ गौरांगं कमलाक्षं च दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ तदानंदमयो देवः शक्रः सुरगणैः सह ॥ १२ ॥ शंखशब्दं च कारेच्चैर्जयश

वंदपुनः पुनः ॥ दिशः प्रफुलिताश्चासन्यहाः सवतथादिवि ॥ १३ ॥ आयातावहोविप्रवेदशस्त्रपरायणाः ॥ चक्रुस्तेजातकर्मस्थिनामकर्मत
 थाविधम् ॥ १४ ॥ रामांशतंशिशुंज्ञात्वाप्रसन्नवदनं शुभम् ॥ भाद्रकृष्णतिथौषष्ठ्याचंद्रवारं रुद्रणोदये ॥ १५ ॥ जनितं कृत्तिकाभेचपितृवं
 शयशस्करम् ॥ आहादनाम्नाह्यभवत्प्रश्रितश्चमहीतले ॥ १६ ॥ मासान्तेचसुतेजातेब्राह्मीपुत्रमजीजनत् ॥ धर्मजांशतथागौरं महाबाहुबुधुक्ष
 सम् ॥ १७ ॥ तदाचब्राह्मणाः सर्वेदृष्ट्वाबालं शुभाननम् ॥ प्रसन्नवदनं चारुं पद्माचिह्नं पदस्थितम् ॥ १८ ॥ तैर्द्विजैश्चकृतोनाम्नावलम्बामिमं
 हाबलः ॥ वर्षान्तेवत्सजेजातेमूलगंडान्तसंभवः ॥ १९ ॥ चासुंदोदेवकिमुतानिजवंशभयंकरः ॥ जनितारंततस्त्याज्यइत्यृचुर्द्विजसत्तमाः ॥
 नतत्याजमुतराजबालत्वेऽपि दयापरः ॥ २० ॥ त्रिवर्षतिगतेतस्मिन्बलखनौसुते शुभे ॥ शूद्रांजातः शिखंडचंशोरूपणोनामविश्रुतः ॥
 ॥ २१ ॥ वत्सराजोयौदेशुगर्जेचमदालसाम् ॥ समुतांचसमादायदिनेतस्मिन्समागतः ॥ २२ ॥ प्राप्तेतस्मिन्वत्सराजेजम्बुकः स्वबलैर्वृतः ॥
 सप्तलक्षैश्चसंप्राप्तोबाहुशालीयतैर्द्रियः ॥ २३ ॥ रुरोधनगरीसर्वराज्ञः परिमलस्य वै ॥ त्रिलक्षैश्चमहावत्यैः सार्द्धतौजमतुः पुरात् ॥ २४ ॥
 माहिष्यत्यैः सप्तलक्षैः सार्द्धशुद्धमभून्महत् ॥ त्रिरात्रंदारुणं वारं यमराष्ट्रविवर्द्धनम् ॥ २५ ॥ शिवस्य वरदानेन भ्रात्रोर्जातः पराज
 यः ॥ बद्धतौ जम्बुकौ राजालुंठयित्वा महावतीम् ॥ २६ ॥ वेदंशालक्षारं तितस्य तंहतं तंगजं तथा ॥ ग्रैवेयं कंतथाहारं मणिरत्नविभूषि
 तम् ॥ २७ ॥ गृहीत्वानगरीं सर्वैर्भस्मायित्वा ग्रंथयौ ॥ येगुप्ताभूतले शूरास्ते शेषाश्च तदाभवन् ॥ २८ ॥ दुर्गेषु यानिरत्नानि ता
 नि प्राप्य मुदयौ ॥ लुठितेन गते तस्मिन्देवकीर्णमुत्तमम् ॥ २९ ॥ कृष्णांशं सप्तमास्यंहिचादधैव ता प्रिया ॥ ज्ञात्वाकुलधमं पुत्रां च मुंडं
 देवकीसती ॥ ३० ॥ कल्पक्षेत्रं समागम्य कालिंदीं तमरोपयत् ॥ योजनान्ते गते तस्मिन्महाराजपुरोहितः ॥ ३१ ॥ सामन्तो नाम तं गृह्य शूरा
 लयमाययौ ॥ जातस्तुदशमासान्ते रात्रौ धोरतमोवृते ॥ ३२ ॥ भाद्रकृष्णाष्टमि सौम्ये ब्राह्मनक्षत्रसंयुते ॥ प्रादुरासीजगन्नाथो देवस्य च महो
 त्तमः ॥ ३३ ॥ इयामांगः सचपद्माक्ष ईन्द्रनीलमणिद्युतिः ॥ विमानानां सहस्राणां प्रकाशः समजायत ॥ ३४ ॥ विस्मिता जननी तत्र दृष्ट्वा
 बालं तमद्भुतम् ॥ नगरे च महार्थ्यं जातं सर्वे समाययुः ॥ ३५ ॥ उदयः किमहोजातो देवानां मूर्त्यरूपकः ॥ इत्याश्चर्यं युजोतेषां वागुवाचा शरी

रिणी ॥ ३६ ॥ कृष्णांशोभूतलेजातःसर्वानन्दप्रदायकः ॥ सनामोदयसिंहोहिर्ष्वशुप्रकाशहा ॥ ३७ ॥ इत्याकाशवचःश्रुत्वतिपरहर्षमाययुः ॥
 यस्मिन्कालेसुतोजातस्तदाचमलनासती ॥ ३८ ॥ इयामांगसुंदरं बालं सर्वलक्षणलक्षितम् ॥ सुषुवेपरमोदारं फाल्गुनं शंशिवज्ञया ॥
 ॥ ३९ ॥ तदातुनगरीसर्वहर्षभूतावभूवह ॥ षष्ठाहनिमुतेजातिब्रह्मानन्दगुणकरे ॥ ४० ॥ ब्राह्मीतुसुषुवेपुत्रं पार्षतांशं महाबलम् ॥
 इयामांगं कमलक्षं च दृढं कंधं महाभुजम् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणाश्च तदागत्य जातकर्म ह्यकारयन् ॥ सुखस्वानिर्द्विजैर्नाम्राकृतस्तुगणक्रोत्तमैः ॥ ४२ ॥
 क्रमेण वरिद्धिं ॥ बालाः सर्वलोकशिवंकराः ॥ तेषां कालीमहच्छ्रेष्ठापितृमातृप्रियं करी ॥ ४३ ॥ तृतीयाब्दे वयः प्राप्ते कृष्णांशो बलवत्तरे ॥ शक्रस्त
 दर्शनाक्षीहयारूढो जगाम ह ॥ ४४ ॥ कीडं सचंदनारण्ये कृष्णांशो भ्रातृभिः सह ॥ नभस्यं पुरुषं दृष्ट्वा सहस्रक्षं महासर्वे ॥ ४५ ॥ अधिनीहरि
 णो दिव्या उच्चैः श्रवसमान्ति के ॥ गत्वा गर्भमुपादाय स्वर्गं हंपुनराययौ ॥ ४६ ॥ वर्षान्तरे च सुषुवे कपोतं तनयं शुभम् ॥ पंचाब्दे च समायाते
 विद्याध्ययनमास्थिताः ॥ ४७ ॥ ब्राह्मणं शिवशर्माणं सर्वविद्याविशारदम् ॥ स्वभक्त्या सेवं कृत्वा ते च कुटुंबपाठिकम् ॥ ४८ ॥
 अष्टाब्दे चैव कृष्णांशो नाम पत्रादेकांक्रियाम् ॥ लिखतां बालकानां च कृष्णांशः श्रेष्ठतामगात् ॥ ४९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्ग
 पर्वणि चतुर्थे गखण्डापरपरायिकलियुगीयेति हाससमुच्चयेः कृष्णांशवतारो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ४९ ॥ सूत उवाच ॥ ॥
 नवमाब्दे वयः प्राप्ते कृष्णांशो बलवत्तरः ॥ पठित्वान्वीक्षीं विद्यां चतुःषष्टिकलास्तथा ॥ १ ॥ धर्मशाल्वं तथैवापसर्वं श्रेष्ठो बभूव ह ॥
 तस्मिन्काले मृशु श्रेष्ठमहाराजो नृपो तमः ॥ २ ॥ करार्थं प्रेषयामास स्वसैन्यं च महावतीम् ॥ तैर्वै लक्षं महाशूराः सर्वशस्त्रास्त्रवारिणः ॥ ३ ॥
 ऊचुः परिमलं भूपं शृणु चंद्रकुलोद्भव ॥ सर्वचभारते वर्षे यराजानो महाबलाः ॥ ४ ॥ षडंशं करमादायास्मद्राजयददन्ति वै ॥
 भवान्करे हितस्यैव योग्यो भवति सांप्रतम् ॥ ५ ॥ अद्य प्रभृति चेद्राज्ञे तस्मै दद्यात्करं न हि ॥ महाराजस्य रौद्रास्त्रैः क्षयं स्यति सैनिकैः ॥ ६ ॥
 येषूपाजय चंद्रस्य पक्षगास्ते हितद्रयात् ॥ ददन्ति भूमिराजा यदुदंतं न्मानस्तकृताः ॥ ७ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिस्तस्मै राज्ञे महात्मने ॥
 करं षडंशमादाय ददौ प्राप्ति समन्वितः ॥ ८ ॥ दशलक्षमितंद्रव्यं गृहीत्वा ते समाययुः ॥ महाराजः प्रसन्नोत्तभापूर्वैरमपाहरत् ॥ ९ ॥

तदातेलक्षशूराश्चकान्यकुब्जमुपाग्रयुः ॥ जयचंद्रं तु नवोच्चुः शृणु लक्षणकोविदः ॥ १० ॥ पृथ्वीराजो महाराजो दंडं त्वतः समिच्छति ॥
 इत्युक्तस्तैर्वैष्णवास्त्रिलक्षणस्तानुवाच ह ॥ ११ ॥ महेशमंडलीक्षा बहवः सति सांप्रतम् ॥ भूमिराजो मंडलिको मयि जीविति मा भवेत् ॥
 ॥ १२ ॥ इत्युक्तवा वैष्णवास्त्रिलक्षान्कुब्जः स च समादधत् ॥ तदस्त्रज्वालतः सर्वैर्भयभीताः प्रदुद्रुधुः ॥ १३ ॥ महाराजस्तु तच्छ्रुत्वा महद्वय
 सुपागमत् ॥ दशान्देच वयः प्राप्ते कृष्णांशे मल्लकोविदे ॥ १४ ॥ नानामल्लाः समाजमुस्ते न राज्ञैव सत्कृताः ॥ तेषां मध्ये स कृष्णांशो
 बाहुशाली बभूव ह ॥ १५ ॥ उर्वीर्पाधिपतेः पुत्रः षोडशान्देव यो बली ॥ इतमल्लैश्च सहितः क्रदाचित्समागतः ॥ १६ ॥ पितृष्वसृ
 पतिं भूपं न त्वानाम्नाऽभयो बली ॥ उवाच शृणु भूपालकृष्णोऽयं मदमतरः ॥ १७ ॥ तेन सार्द्धं भवेन्मल्लयुद्धं मम नृपोत्तम ॥ इति वज्र
 समं वाक्यं श्रुत्वा राजा भयातुरः ॥ १८ ॥ उवाच शालकं प्रेम्णा भवान्युद्धविशारदः ॥ अष्टान्देऽयं सुतः सिग्धो मम प्राणसमो भुवि ॥ १९ ॥
 क्व भवान्वज्रसदृशः क्व सुतोऽयं सुकोमलः ॥ अन्यैर्मल्लैर्मदीयैश्च सार्द्धं योग्यो भवानरणे ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा तपःश्यालो महीपतिरिति स्मृतः ॥ स त
 माह रुषा विष्टा बालोऽयं बलवत्तरः ॥ २१ ॥ शृणु तत्कारणं भूपयथाज्ञातो मया शिशुः ॥ आगस्कृतं महाराजं मत्वासितिलकं सुतम् ॥ २२ ॥
 पंडितांश्च समाहूय मुहूर्तं पृष्ठवान्मुदा ॥ गणेशो नाम भतिमाञ्ज्योतिश्शास्त्रविशारदः ॥ २३ ॥ लक्षणं वचनं प्राह महाराज श्रुत्वा तमम् ॥ शिव
 दत्तवरो राजकुंभे रद्वयं सांप्रतम् ॥ २४ ॥ कृष्णांशस्तस्य योग्योऽयं देशराजसुतोऽवरः ॥ नान्योऽस्ति भूतले राजस्त्यं सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ २५ ॥
 तच्छ्रुत्वा लक्षणवीरः पूर्वैर्बहिष्मर्ती प्रिति ॥ कल्पक्षेत्रदक्षिणे च भूमिग्रामं तु पश्चिमे ॥ २६ ॥ उत्तरे नैमिषारण्यं स्वकीयं राष्ट्रमादधत् ॥ अतः
 श्रेष्ठः कुमारोऽयं कान्यकुब्जे मया श्रुतः ॥ २७ ॥ नागोत्सवे च भूपालपंचम्यां च न भस्मि ते ॥ दृश्यमात्रं कुमारं गंतस्माद्योग्ये ह्ययं सुतः ॥ २८ ॥
 इति श्रुत्वा स कृष्णांशो वाक्छरेण प्रपीडितः ॥ अभयं भुजयोः शीघ्रं गृहीत्वा सोऽयुधद्वली ॥ २९ ॥ क्षणमात्रं कृत्वा भूमिमध्ये तमक्षिपत् ॥
 अभयस्य भुजो भयस्तत्र जातो बलेनैव ॥ ३० ॥ मूर्च्छितं स्य सुतं ज्ञात्वा खड्गहस्तो महीपतिः ॥ प्रेषयामास तान्मल्लान्कृष्णांशस्य
 प्रहारणे ॥ ३१ ॥ रुषा विष्टाश्च तान् ज्ञात्वा कृष्णांशो बलवत्तरः ॥ तानैकैकं समाक्षिप्य विजयसि बभूव ह ॥ ३२ ॥ पराजिते मल्लबले

खड्गहस्तोमहीपतिः ॥ मरणायमतिचक्रेकृष्णांशस्यप्रभावतः ॥ ३३ ॥ ज्ञात्वातमीदृशंभूषणंवारयामासभूपतिः ॥ अभयंनिरुजंकृत्वाप्रे
 म्णागेहमवासयत् ॥ ३४ ॥ नवाब्दांगेचकृष्णांशेचाह्लादाद्याः कुमारकाः ॥ मृगयार्थेदधुश्चित्तमृचुर्भूपतिप्रियम् ॥ ३५ ॥ नमस्तेतातभूपाश्रयसर्वा
 नंदप्रदायक ॥ अस्मभ्यंत्यंहयान्देहिमत्प्रियांकरुणाकर ॥ ३६ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तेपांतथेत्युक्त्वामहापतिः ॥ भूतलेवासिनोऽश्वानैदिव्या
 त्राजाचतुर्थकान् ॥ ३७ ॥ ददौतेभ्योमुदायुक्तोहरिणीर्भसंभवान् ॥ ऋषयश्चतुः ॥ त्वन्मुखेनश्रुतंसूतहरिणिविडवायथा ॥ ३८ ॥ भीष्मसिंहायसंप्रा
 ताशक्रादेवैशतोमुने ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामः कुतोजातास्तुरंगमाः ॥ ३९ ॥ दिव्यांगाभूषणापन्नानभस्सालिलगामिनः ॥ सूतउवाच ॥
 देशराजेनभूषेनपुराधर्मयुतेनैव ॥ ४० ॥ सेवनंभास्करस्यैवकृतंचद्रादशाब्दिकम् ॥ सेवान्तेभगवान्सूर्योर्वंश्रूहितमब्रवीत् ॥ ४१ ॥
 प्राहेदेवनमस्तुभ्यंयदिदोवरस्त्वया ॥ हयदिव्यमयंदेहिनभस्थलजलातिगम् ॥ ४२ ॥ तथेत्युक्त्वारविःसाक्षाद्दत्तस्मैपपीहकम् ॥ लो
 कान्पातिपपक्षियस्तस्येदंनमचोत्तमम् ॥ ४३ ॥ अतःपपीहकोनामलोकपालनकर्मवान् ॥ सहयोमदमत्तश्चहरिणीदिव्यरूपिणीम् ॥ ४४ ॥
 बुभुजेस्मरवेगेनतस्यांजातास्तुरंगमाः ॥ मनोरथश्चपीतांगःकरालःकृष्णरूपकः ॥ ४५ ॥ एकगर्भसमुद्भूतौशैव्यमुग्रीवकांशकौ ॥ यस्मि
 न्दनेसमुद्भूतौजिष्णुविष्णुकलांशतः ॥ ४६ ॥ तदाजातौहरिण्याश्चमेघपुष्पबलाहकौ ॥ बिन्दुलश्चसुवर्णांगःश्वेतांगोहरिनगरः ॥ ४७ ॥
 दिव्यांगास्तौहिचत्वारःपूर्वजातामहाबलाः ॥ पश्चादंशावताराश्चजातास्तेषामहात्मनाम् ॥ ४८ ॥ इतिकथितंविप्रशृणुतत्रकथांशुभाम् ॥
 भूतलेतेहयाःसर्वप्राप्ताश्चोपरिभूमिगाः ॥ ४९ ॥ देवसिंहायबलिनेददौचाश्वमनोरथम् ॥ आह्लादायकरालंचकृष्णांशायैवबिन्दुलम् ॥ ५० ॥
 ब्रह्मानंदायपुत्रायप्रदौहरिनगरम् ॥ तेचत्वारोहयारूढामृगयार्थवनंययुः ॥ ५१ ॥ हरिणिविडवांशुभ्रांबलवानिःसमारुहत् ॥ तदनुप्रययौबो
 रोवनसिंहनिषेवितम् ॥ ५२ ॥ आह्लादेनवशाद्लोहतःप्राणिभयंकरः ॥ देवसिंहेनसिंहश्चसूकरोबलवानिना ॥ ५३ ॥ ब्रह्मानंदेनहरिणोहतस्त
 त्रमहावने ॥ मृगाःशतंहतास्तैश्चतान्गृहीत्वागृहंययुः ॥ ५४ ॥ एतास्मिन्प्रतरेदेवीशारदाचशुभानना ॥ मृगीस्वर्णमयीभूत्वातेषामग्रेप्रधा
 वती ॥ ५५ ॥ दृष्ट्वातांमोहिताःसर्वस्वैःस्वैर्बाणैरताडयन् ॥ तेशराःसंक्षयंजगमुर्मृग्यंगेबलवन्तराः ॥ ५६ ॥ आह्लादाद्याश्चतेशूराविस्मिताश्च

वभूविरे ॥ तस्मिन्कालेऽकृष्णगोवा जैनवह्नाडयत् ॥ ५७ ॥ तदाचपीडितादेवीभयभीतायैवैनम् ॥ कृष्णांशःक्रोधताप्राक्षस्तत्पश्चात्प्र
 ययौबली ॥ ५८ ॥ वनांतरंचसंप्राप्यदेवीधृत्वास्वकंवपुः॥तमुवाचप्रसन्नाक्षीपरिक्षातेमयाकृता॥५९॥यदातेचभयंभूयात्तदात्वमांसदास्मराम् ॥
 साधयिष्यामि ते कार्यं कृष्णांशोहि भवान्विभुः ॥ ६० ॥ इत्युक्त्वन्तर्हि ता देवि शारदा सर्वमंगला ॥ कृष्णांशस्तु यागैर्हते श्वासाद्भुमुदायुतः ॥ ६१ ॥
 तदा पराक्रमते पांडुद्वारा जासुखोऽभवत् ॥ गृहेऽहं च सर्वेषां लक्ष्मा देवी स माविशत् ॥ ६२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्थे
 गखंडा परपरायैकलियुगीयेति हाससमुच्चये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६३ ॥ सुत उवाच ॥ दशान्दे च वयःप्रति विष्णोः श
 त्तयवतारके ॥ वसंतसमये रम्येयुस्तत्प्रमदानम् ॥ १ ॥ ऊधुस्तत्र व्रताचारामाधे कृष्णवल्लभे ॥ स्नात्वा च सागरे प्रातः पूजयामासुरा वि
 काम् ॥ २ ॥ ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैर्धूपैर्देविर्वाधानतः ॥ जन्माससदा तस्तोत्रं द्रव्यैः सर्वकरी शिवाम् ॥ ३ ॥ कंदमूलफलाहाराजिर्वहिसा विव
 जिताः ॥ तेषां भक्तिमालोक्त्यमास तिजगदंबिका ॥ ४ ॥ ददौ तेभ्यो वरं रम्यं तच्छृणु ध्वंसमाहिताः ॥ आह्लादाय सुरत्वं बलत्वं बलवानये ॥
 ५ ॥ कालज्ञत्वं च देवाय ब्रह्मज्ञत्वं नृपाय च ॥ कृष्णांशायैव योगत्वं दत्त्वा चांतरर्धीयत ॥ ६ ॥ कृतकृत्यास्तदा तैर्वस्वगंहं पुनरायुः ॥ तेषां
 प्राप्ते वरं रम्यं मलनापुत्रमूर्जितम् ॥ ७ ॥ इयमांगं सत्यैः केऽंशुषु वेदुः भलक्षणम् ॥ सन्नयोरणजिच्छूरो राजन्यप्रियकारकः ॥ ८ ॥ आपा
 दे मासि संप्राप्ते कृष्णांशो हयवाहनः ॥ उर्वीयां नगरं प्राप्तं कार्कीर्णं भयोबली ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा स नगरं रम्यां चतुर्वर्णं निषेविताम् ॥ द्विजशालां य
 यौ शूरो द्विजधेनुं प्रपूजकः ॥ १० ॥ दत्त्वा स्वर्णद्विजातिभ्यः संतप्य द्विजदेवताः ॥ महीपातिं गृहं रम्यं जगाम बलवत्तरः ॥ ११ ॥ नत्वा स मातु
 लंधीमांस्तथान्याँश्च सभा सदः ॥ १२ ॥ तदा नृपज्ञया शूरा बंधनाय समुद्यताः ॥ खड्गहस्ताः समाजमुद्यथा सिंहजाः शशाः ॥ १३ ॥
 मोहितं तं नृपं कृत्वा दुष्टबुद्धिर्महोपातिः ॥ कृत्वा लोहमयं जालं तस्योपरि समादधुः ॥ १४ ॥ एतस्मिन् व्रतरे वीरो बोधितो देवमायया ॥
 आगस्कृताग्निपूजात्वा खड्गहस्तः समाहनत् ॥ १५ ॥ हत्वा पंचशतं शूरं हया रूढो महाबली ॥ उर्वीयां नगरं प्राप्य जलपाने मनोदधौ ॥ १६ ॥
 कूपे दृष्ट्वा शुभानां यौघटपूतं करिस्तिदा ॥ उवाच मधुरं वाक्यं देहि मुदं रिमेजलम् ॥ १७ ॥ दृष्ट्वा ताः सुंदरं रूपं मोहनायोपचक्रिरे ॥

भित्वा तासां तु वैकुंभा न्यायित्वा हयं जलम् ॥ १८ ॥ वनं गत्वा रिपुजित्वा बद्ध तमुभयं बली ॥ चंडिका पार्श्वमागम्य तद्विधाय मनोदधे ॥ १९ ॥
 श्रुत्वा सकलं वीर्यं त्वत्स्वनगरं ययौ ॥ नृपतिं कमुपागम्य वणायामास कारणम् ॥ २० ॥ श्रुत्वा परिमलोरं जाद्रिजातिभ्यो ददौ धनम् ॥
 समाप्राप्य सकृष्णां शंकृतकृत्योऽभवन्नृपः ॥ २१ ॥ संप्राप्तैकादशाब्दे तु कृष्णां शिशुद्वन्द्वमदे ॥ महीपतिर्निरुत्साहः प्रययौ देहलो प्राप्ति ॥ २२ ॥
 बलिं यथाचितं दत्त्वा भिग्नैर्भयकातरः ॥ २३ ॥ रुरोद बद्धा दुःखं देशराज आत्मजप्रजम् ॥ २४ ॥ अगमाभिर्गनितस्य दृष्ट्वा भ्रातरमातुरम् ॥
 स्वपतिं वर्णयामास श्रुत्वा राजा ब्रवीदिदम् ॥ २५ ॥ अद्याहं स्वबलैः सार्द्धं गत्वा तत्र महावतीम् ॥ हनिष्यामि महादुष्टं देशराज सुतीरिपुम् ॥ २६ ॥
 इत्युक्त्वा धुंधुं कारं च समाहूय महाबलम् ॥ २७ ॥ सैन्यमाज्ञापयामास सप्तक्षतं तु त्यजम् ॥ २८ ॥ केचिच्छूरा हयारूढाऽश्वा रूढा महाबलाः ॥
 गजारूढारथारूढाः संययुश्च पदातयः ॥ २९ ॥ देवसिंहस्तु कालज्ञः श्रुत्वा चागमनं रिपोः ॥ नृपपार्श्वमागम्य सर्वराज्ञेन्यवेदयत् ॥ ३० ॥
 श्रुत्वा परिमलोरं जाविह्वलोऽभूद्रथातुरः ॥ ३१ ॥ अद्याहं च महीराजं धुंधुं कारं ससैन्यकम् ॥
 जित्वा दंष्ट्रं भवन्तश्च कीरप्यामि तवाज्ञया ॥ ३२ ॥ इत्युक्त्वा तं नमस्कृत्य सेनापतिरभून्मुने ॥ तदा तु निर्भया वरिदृष्ट्वा राजानमातुरम् ॥ ३३ ॥
 चतुर्लक्षबलैः सार्द्धं ते युद्धाय समाययुः ॥ ३४ ॥ शिशुपाख्यं वनं घोरं छेदयित्वा रिपोस्तदा ॥ ३५ ॥ ऊषुस्तत्र रणे मत्ताः सर्वशत्रुभयंकराः ॥
 एतस्मिन्नन्तरे तत्र धुंधुं कारादयो बलाः ॥ ३६ ॥ कृत्वा कोलाहलं शब्दं युद्धाय समुपाययुः ॥ पूर्वाह्नि तु भृगुश्रेष्ठसप्तद्वारस्ते शतत्रिपाः ॥ ३७ ॥
 शतघ्नीभिर्द्विसाहस्रैः पंचसाहस्रकाययुः ॥ ३८ ॥ द्विसहस्रशतघ्नीभिः सहिताश्चंद्रवंशिनाः ॥ ३९ ॥ सैन्यं षष्टिसहस्रं च स्वर्गलोकमुपाययौ ॥
 तदद्वैचतथै सैन्यं महीराजस्य संक्षितम् ॥ ४० ॥ दुद्रुवुर्भीरुकाः शूरा बलवान् नोर्द्विंशोदश ॥ रथारथैरहं न्युगं जात्रैश्चैव गजैस्तथा ॥ ४१ ॥
 हयाहयैस्तथाऽश्वाऽष्टपैश्च समाहनन् ॥ ४२ ॥ एवं सुतुमुले जाते दारुणरो महर्षणे ॥ ४३ ॥ हाहाभूतान् स्वकीयांश्च सैन्यान् दृष्ट्वा महाबलान् ॥
 अपराह्नि भृगुश्रेष्ठपंचशूराः समाययुः ॥ ४४ ॥ ब्रह्मानंदः शूरैः शत्रून् नयद्यमसादनम् ॥ देवसिंहस्तथा भैरवो राहादस्तत्र तोमरैः ॥ ४५ ॥
 बलवानिः स्वखड्गेन कृष्णां शस्तु तथैव च ॥ ४६ ॥ द्विलक्षान् क्षत्रियाञ्च सर्वसैन्यैः समंततः ॥ ४७ ॥ दृष्ट्वा पराजितं सैन्यं धुंधुं कारो महाबलः ॥ आ

ह्यदंचस्वभलेनगरूढःसमाहनत् ॥ ४२ ॥ आह्लादेमूर्च्छितेतत्रदेवसिंहोमहाबलः ॥ स्वभलेऽत्रांतरंतस्यदंशयामासेवगतः ॥ ४३ ॥
 सतीक्ष्णव्रणमासाद्यगजस्थसमुमोहवै ॥ आगताःशतराजानोनानादेइयामहाबलाः ॥ ४४ ॥ शस्त्राण्यस्त्राणितेषांतुछित्वाखड्गेनवत्स
 जः ॥ स्वखड्गेनशिरांस्पर्षापातयामासभूतले ॥ ४५ ॥ हतेशुसमूहेतुतच्छेषास्तुप्रदुदुधुः ॥ महीराजस्तुबलवान्दृष्ट्वाभंगंस्वसैन्यकम् ॥
 ॥ ४६ ॥ आजगमगजारूढःशिवदत्तवरोबली ॥ रौद्रेणस्त्रिहृदयेचाहनद्रस्तजंरिपुम् ॥ ४७ ॥ आह्लादंचतथावीरं देवपरिमलात्मजम् ॥
 मूर्च्छयित्वा महारिञ्छत्रुसैन्यमुपागमत् ॥ ४८ ॥ पूजयित्वाशतग्रीश्वमहावधमकारयत् ॥ रोपणस्त्वरितोगत्वारज्ञोत्सवमवर्णयत् ॥ ४९ ॥
 एतस्मिन्नंतरेवीरःसुखखानिर्महाबलः ॥ कपोतंहयमारुह्यनभोमार्गेणचागमत् ॥ ५० ॥ मूर्च्छयित्वा महारिञ्जस्वबंधूंश्चसवाहनान् ॥ कृत्वा
 नृपान्तमागम्यबंधनायसमुद्यतः ॥ ५१ ॥ तदेत्यायमहीराजोमहादेवेनबोधितः ॥ पुनस्तान्स्वशरैर्द्रुमैर्च्छयामासकोपवान् ॥ ५२ ॥
 सुखान्यादिकारुञ्छूरान्बंध्यनिगडैर्दृढैः ॥ नृपपरिमलंप्राप्यपुनर्गुह्यमचीकरत् ॥ ५३ ॥ हाहाभूतंस्वसैन्यंचदृष्ट्वासदयोहरिः ॥ नभो
 मार्गेहयंकृत्वाताःशतग्रीरनाशयत् ॥ ५४ ॥ महीराजगजंप्राप्यबद्धांतनिगडैर्बली ॥ आह्लादपार्श्वमागम्यभ्रत्रेभूपंसमर्पयत् ॥ ५५ ॥
 तदातुपृथिवीराजोलजितस्तेननिर्जितः ॥ पंचकोटिधनंदत्वास्वगेहंपुनराययौ ॥ ५६ ॥ देवसिंहज्ञयाशूरोबलखानिर्हिवत्सजः ॥ तैर्द्रव्यै
 र्नगरैर्म्यांकारयामासुंदरीम् ॥ ५७ ॥ सश्रियाख्यंपुरंनभतेनवीरणवैकृतम् ॥ सर्ववर्णसमायुक्तंद्रिक्रोशायामसंमितम् ॥ ५८ ॥ तत्रैव
 न्यवसद्दीरोवत्सजःस्वकुलैःसह ॥ त्रिशक्तोऽशुक्रतराष्ट्रतत्रैवबलखानिना ॥ ५९ ॥ श्रुत्वापरिमलोराजातत्रागत्यमुदुान्वितः ॥ आग्रायव
 त्सजंशूरंदेशराजमुतस्तथा ॥ ६० ॥ ब्रह्मानंदेनसहितःस्वगेहंपुनराययौ ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वाणिचतुर्गुणं
 डापरपयथैकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेएकदशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ द्वादशाब्देहिक्कृष्णशिशयाजातं
 तथाशृणु ॥ इषशुक्रदृग्म्यांचराज्ञांजातःसमागमः ॥ १ ॥ कान्यकुब्जेमहारम्येनानाभूपाःसमाययुः ॥ श्रुत्वापराजयंराज्ञोमहो
 राजस्यलक्षणः ॥ २ ॥ कृष्णांशुदंशेनवांछातस्यचासीत्तदमुने ॥ पितृव्यंभूपतिंप्राहद्रष्टुयास्यामितिंशुभम् ॥ ३ ॥ जितोयेनमहीराजःसर्व

लोकप्रपूजकः ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य जयचंद्रो महिपतिः ॥ ४ ॥ आतृजं प्रणतं प्राह शुणु शुक्रयशस्कर ॥ राजराजपदं ते हि कथं संहर्तुमिच्छसि ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वा जयचंद्रस्तु तदाज्ञां त्रिवदत्तवान् ॥ राजानस्ते च सहिताः स्वसैन्यैः परिवारिताः ॥ ६ ॥ कृष्णांशद्रष्टुमिच्छन्तः संययुश्च महिपतिम् ॥ संश्रियाख्यपुरस्थं च ज्ञात्वा कृष्णांशमुत्तमम् ॥ ७ ॥ महिपतिं पुरस्कृत्य समाजमुनृपास्तदा ॥ ददशुस्तं महात्मानं पुंडरीकनिभाननम् ॥ ८ ॥ प्रसन्नवदनाः सर्वे प्रशंशुः समंततः ॥ तदामहोपतिः कुद्रो वचनं प्राह भूपतीन् ॥ ९ ॥ यस्येयं चकृताश्चाघायुष्माभिर्दूरवासिभिः ॥ पितरौ तस्य बालिनौ माहिष्मत्यां मृतिगतौ ॥ १० ॥ जम्बुकोनामभूपालो नाम दायैः समन्वितः ॥ बद्धा तौ प्रथमौ गंहं ठयित्वा धनं बहु ॥ ११ ॥ शिलापत्रे समारोप्य तयोर्गात्रमचूर्णयत् ॥ शिरसी च तयोश्छित्त्वा वटवृक्षे समारुहत् ॥ १२ ॥ अद्यापि तौ स्थितौ वीरोहापुत्रेति प्रभाषिणौ ॥ प्रेतदेहं चापि तैरयस्य प्राप्तामहाबलौ ॥ १३ ॥ तस्योदयो वृथा ज्ञेयो वृथा कीर्तिः प्रियंकरी ॥ इति श्रुत्वा सकृष्णांशो भूपतिर्निप्राहनम्रधीः ॥ १४ ॥ गतौ मतिपतरो साद्धं गुर्जरे यत्र वैरणः ॥ म्लेच्छैर्न राज्ञैः सार्द्धं तत्रूपेण रणोऽभवत् ॥ १५ ॥ देशराजो वत्सराजो युद्धं कृत्वा भयंकरम् ॥ म्लेच्छैस्तैश्च हतौ तत्र श्रुतेयं विश्रुता कथा ॥ १६ ॥ मातुलेनाद्य कथितं न वीनं मरणंतयोः ॥ चेत्सत्यं वचनं तस्य पश्य ध्वं मम पौरुषम् ॥ १७ ॥ इत्युक्त्वा तान्सकृष्णांशो मातरं प्राह सत्वरम् ॥ हेतुं च वर्णयामास भाषितं च महिपतेः ॥ १८ ॥ श्रुत्वा वज्रसंवाक्यं रुरोऽजननी तदा ॥ नोत्तरं प्रददौ माता पतिदुःखेन दुःखिता ॥ १९ ॥ ज्ञात्वा पितृवधं श्रुत्वा जम्बुकं शिर्वर्किंकरम् ॥ मनसा स च कृष्णांशस्तुष्टावपरमेश्वरीम् ॥ २० ॥ जयजय जय गदम्बभानि अखिलोऽकसुरपितृमुनिखानि ॥ त्वया तं संचराचरमेव विश्वं पातमिदं हतमेव ॥ २१ ॥ इति ध्यात्वा सकृष्णांशः सुष्वापनिजसद्मनि ॥ तदा भगवती तुष्टा तालं बलवत्तरम् ॥ २२ ॥ मोहयित्वा श्रुतत्पांश्चैव प्रयामास सर्वगा ॥ चतुर्लक्षबलैः सार्द्धं तालनः शीघ्रमागतः ॥ २३ ॥ स्वसैन्यं चोदयामास चैकलक्षं महाबलम् ॥ बलवानिस्तदा प्रातश्चैकलक्षबलान्वितः ॥ २४ ॥ अनुजं तत्र संस्थाप्य सांश्रियाख्यमेहाबलः ॥ सजीभूतान्समालोक्य तानुधाने सैन्यकात् ॥ २५ ॥ भीतः परिमलो राजा कृष्णांशं प्रातिचाययौ ॥ विह्वलं नृपमालोक्य कृष्णांशोऽश्रवा

सयन्मुदा ॥ २६ ॥ लक्षसैन्यतदीयं च गृहीत्वा चाधिपोऽभवत् ॥ इतश्च्यः पंचसाहस्रानानावर्णाः सुवाहनाः ॥ २७ ॥ पताकाः पंचसाहस्राः साहस्राः
 काष्ठकारिणः ॥ गजादशसहस्राश्चरथाः पंचसहस्रकाः ॥ २८ ॥ त्रिलक्षाश्चहयाः सर्वेऽष्टादशसहस्रकाः ॥ शेषाः पदातयोद्घ्रियास्तस्मिन्सै-
 न्येभ्यानके ॥ २९ ॥ तालनश्चसमायातः सर्वसेनाधिपोऽभवत् ॥ देवसिंहोरथानां च सर्वेषामीश्वरोऽभवत् ॥ ३० ॥ बलवानिहयानां च
 सर्वेषामधिपोऽभवत् ॥ आह्लादश्चगजानां च सर्वेषामधिपोऽभवत् ॥ ३१ ॥ पतीनां च सर्वेषां कृष्णां शश्चाधिपोऽभवत् ॥ नत्वातेमलनां
 भूयोदत्त्वादान्यनेकशः ॥ ३२ ॥ समाययुश्चतैसर्वेदक्षिणां शो विलाचिताः ॥ पक्षमात्रगतः कालो मागेतस्मिन्व्रणैषिणाम् ॥ ३३ ॥
 छिन्नातत्र वनं घोरं नानाकंदकसंयुतम् ॥ सेनां निवासयामासुर्निभयास्तेमहाबलाः ॥ ३४ ॥ देवसिंहमतेनैव योगिनस्तेतदाभवन् ॥ नतै-
 कश्चैव कृष्णां शश्चाह्लादोऽडमरुप्रियः ॥ ३५ ॥ मड्डुधारीतदादेवो विणाधारी च तालनः ॥ वत्सजः कांस्यधारी च बलवानिर्महाबलः ॥ ३६ ॥
 मातुरग्रेस्थितास्तेवैनृतुः ग्रेमविब्हलः ॥ मोहितादेवकीचासिन्नज्ञातं तत्र कारणम् ॥ ३७ ॥ मोहितां मातरं दृष्ट्वा परं हर्षमुपाययुः ॥ तदा
 तां कथयामासुर्वयं तेतनयाहिभोः ॥ ३८ ॥ नत्वा तां प्रययुः सर्वे पुरीमाहिष्मतीं शुभाम् ॥ नगरं मोहयामासुर्वोद्यगानविशारदाः ॥ ३९ ॥
 दूत्यासाद्धैरिपोगंहययुस्तेकार्यतत्पराः ॥ नृत्यगानमुवाद्यैश्च राज्ञास्तेमोहनेरताः ॥ ४० ॥ विसंज्ञां माहिर्षीकृत्वा कृष्णां शः सर्वमोहनः ॥ प्रा-
 त्वांस्तत्रयत्रासौ तत्सुताविजयैषिणी ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वा सासुंदरं रूपां श्यामां गुरुषोत्तमम् ॥ सुमोहवशमापन्नामश्रुनार्थं समुद्यता ॥ ४२ ॥
 दृष्ट्वा तथा गतां नारीं कृष्णां शः शृङ्खणया गिरा ॥ अत्रोर्ध्वं च प्रच्छकामि नमदविह्वलम् ॥ ४३ ॥ साहभो देवकीपुत्रयदि पाणिं ग्रहाप्यसि ॥
 तर्हि ते कथयिष्यामि पितुर्भेदं हिद्वारुणम् ॥ ४४ ॥ तथेत्युक्त्वा स बलवैस्तस्याः पाणिं गृहीतवान् ॥ ज्ञात्वा भेदं रिपोः सर्वतामाश्वासययौ सु-
 दा ॥ ४५ ॥ एतस्मिन्नन्तरं राज्ञि विधाति प्राहयोगिनम् ॥ देशराजप्रियाहारं नवलक्षस्य मूल्यकम् ॥ ४६ ॥ तुभ्यं दास्यामि संतुष्टानृत्यगान-
 विमोहिता ॥ इति श्रुत्वा वत्ससुतस्तं प्रशस्य गृहीतवान् ॥ ४७ ॥ प्रययौ वंधुभिः साद्धंजनकुलकोयत्रतिष्ठति ॥ ननर्ततत्र कृष्णां शो बलसा-
 निरगायत ॥ ४८ ॥ आह्लादस्तालनो देवो दधुवाद्यगतमिंद्रा ॥ मोहितोऽभूत् पृथस्तत्र कालियः स्वजनैः सह ॥ ४९ ॥ कामं वरय कृष्णां

गयादेतेहृदयोस्थितम् ॥ इतिश्रुत्वावचःशत्रोर्बलवानिर्महाबलः ॥ ५० ॥ तमाहभोमहापाललक्षशार्तिविरंगना ॥ स्वविद्यादेशेन्मह्यं
 तदातृतिव्रजाम्यहम् ॥ ५१ ॥ इतिश्रुत्वातथामन्वालक्षशार्तिनृपोत्तमः ॥ सभार्यान्तयामासदेशराजप्रियांनथा ॥ ५२ ॥ सविश्यासु
 तमाहदंज्ञात्वायोगित्वमागतम् ॥ रुरोदतत्रदुःखानिनित्रादश्रूणिमुंचती ॥ ५३ ॥ रुदितान्तंमालोक्यरुदन्नाहादएवसः ॥ स्वभुजौ
 ताडयामासतत्प्रियाथैमहाबलः ॥ ५४ ॥ कृष्णांशस्तत्रतंहारंतस्याःकंठेप्रदत्तवान् ॥ उवाचक्रोधताम्राक्षस्तामाश्वास्यपुनःपुनः॥ ५५ ॥
 अहंचोदयसिहोऽयंपितुर्वैरार्थमागतः ॥ हनिष्येस्वारिपुंभूपंसात्मजंसबलंतथा ॥ ५६ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यकालिकोबलवत्तरः ॥ पितुराज्ञां
 पुरस्कृत्यशतव्यूहसमन्वितः ॥ ५७ ॥ तेषांचबंधनयैकपाटंसमरुंधत ॥ ताच्छूनं समनुज्ञायपाशहस्तान्सशस्त्रगान् ॥ ५८ ॥ स्वस्वं
 खड्गं समाकृष्यक्षत्रियास्तेसमाहनन् ॥ शतशूरहतेतैश्चकालियोभयकातरः॥ ५९ ॥ न्यक्त्वा तातंप्रदुद्रावतेतुगेहाद्विहययुः॥ स्वसैन्यंशीघ्रमासाद्य
 युद्धायसमुपस्थिताः ॥ ६० ॥ शिबिराणिकृतान्येव नर्मदाकूलमास्थिताः॥ कृत्वा तु नर्मदासेतुं नल्वमात्रं सुषुष्टिदम् ॥ ६१ ॥ स्वसैन्यं तारयामा
 सचतुरंगसमन्वितम् ॥ रुरोधनगर्गं सर्वावलवानिवलैर्युतः ॥ ६२ ॥ शतघ्नैरग्रतःकृत्वा महच्छब्दकरीस्तदा ॥ माहिष्मत्याश्चहर्म्याणिपातया
 मासभूतले ॥ ६३ ॥ नराश्चस्वकुलैःसाद्धंमुख्यद्रव्यसमन्विताः ॥ विध्याद्रेश्चगुहांप्राप्यतत्रोषुर्भयकातराः ॥ ६४ ॥ कालियस्तुगजानिके
 पंचशब्दगजेस्थितः ॥ हस्तिपादशसाहस्रायुद्धायसमुपाययुः ॥ ६५ ॥ तस्यानुजःसूर्यवमात्रिलक्षैस्तुरगैर्युतः ॥ तुंदिलश्चरथैःसाद्धैरथस्थ
 श्वसहस्रकैः ॥ ६६ ॥ रंकेणवंकणश्चोभौचतुल्लक्षपदातिभिः॥ जग्मतुस्तौमहाम्लेच्छींल्लेच्छभूपसहस्रकैः ॥ ६७ ॥ दाक्षिणात्यग्रामपास्ततौपुर
 स्कृत्यसंययुः ॥ उभेसेनेसमासाद्ययुद्धायसमुपस्थिते ॥ ६८ ॥ तयोश्चतुसुल्लुधुद्रमभवल्लो महर्षणम् ॥ त्रियमेरक्तवाद्याचवाहयंश्चनदीं
 तदा ॥ ६९ ॥ दृष्ट्वास्त्रजानंदीघोरांमांसकर्मवाहिनीम् ॥ बलवानिरेमयात्माखड्गपाणिनोरयौ ॥ ७० ॥ भल्लहस्तस्तदादेवोमनोरथ
 हयेस्थितः ॥ विंदुलस्यश्चकृष्णांशःखड्गैर्नैवरीपूहनन् ॥ ७१ ॥ आह्लादश्चगदाहस्तःपोथयामासवाहिनीम् ॥ रूपणोनामशूद्रश्चहस्तशक्ति
 रहत्रिपून् ॥ ७२ ॥ तालनोहस्तनिर्घ्रिशोमाहिष्मत्यांहनन्ययौ ॥ एवंमहाभयेजातेरणेतस्मिन्महाबले ॥ ७३ ॥ दुदुवुःसर्वतोवीरास्त्राहि

त्राहीत्यवाद्यन् ॥ प्रभङ्गस्त्वलद्वङ्कालियोबलखानिकम् ॥ ७४ ॥ गजस्थस्तडयामासस्वबाणैस्तमहाबलः ॥ हरिणीवडवातस्य
 ज्ञात्वास्वामिनमातुरम् ॥ ७५ ॥ गजोपरिसमास्थायस्वपादैस्तमपातयत् ॥ पतितेकालियेवारेपंचशब्दमहागजः ॥ ७६ ॥ शृंखलैस्ता
 डयामासशूरास्तान्मदमत्तरान् ॥ मूर्च्छितेपंचशूरैरुहपणोभयकातरः ॥ ७७ ॥ देवकौर्वण्यामासयथाजातं गजेनैव ॥ तदातुदुःखिताद
 वीदोलमारुह्यसत्तरा ॥ ७८ ॥ तं गजेचसमासाद्यवर्ण्यामासकारणम् ॥ गजराजनमस्तुभ्यंशक्रदत्तमहाबल ॥ ७९ ॥ एतेपुत्रास्तुते
 वीरपालनीयथापितुः ॥ इतिश्रुत्वादिव्यगजेदेवमायाविशारदः ॥ ८० ॥ देवकौंशरणंप्राप्यक्षमस्वागस्कृतंमम ॥ इत्युक्तेगजराजेतुकृ
 ष्णांशोबलवत्तरः ॥ ८१ ॥ त्यक्त्वा मूर्च्छयौतत्रयत्राह्लादश्चमूर्च्छितः ॥ तमुत्थायकरस्पदौर्बलखानिसमान्वितः ॥ ८२ ॥ पितुर्गजंमहाम
 त्तमाह्लादायप्रदत्तवान् ॥ करालमश्वदिव्यांगरूपणायतदादौ ॥ ८३ ॥ मूर्च्छितं कालियं शृंखलानिगडैर्दृढैः ॥ सेनान्तप्रेषयामासबल
 खानिर्महाबलः ॥ ८४ ॥ सूर्यवर्मातिदज्ञात्वावद्धंबंधुंचकालियम् ॥ प्रययौ शत्रुसेनान्तं क्रोधस्फुरितकन्धः ॥ ८५ ॥ तमायान्तं समालो
 क्यतेवीरायुद्धदुर्मदाः ॥ रथस्थं मंडलीकृत्यस्वस्वमस्त्रं समाक्षिपन् ॥ ८६ ॥ कुण्डितेऽस्त्रे तदातेषां विस्मितास्तेऽभवन्मुने ॥ चिन्तांचमहर्तो
 प्राप्ताः क्रथं वध्यो भवेदयम् ॥ ८७ ॥ तस्यास्त्रैस्तेमहावीराव्रणार्तिभयपीडिताः ॥ त्यक्त्वायुद्धं पुनर्गत्यारणं चक्रुः पुनः पुनः ॥ ८८ ॥ एवं
 कतिदिनान्येववभूरणउत्तमः ॥ आह्लादोवत्सजेदेवस्तालनोभयसंयुतः ॥ ८९ ॥ कृष्णांशं शरणं जमुस्तेन वीरेण मोहिताः ॥ कृष्ण
 स्तुतं तथा दृष्ट्वा देवीं विश्वमोहिनीम् ॥ ९० ॥ तुष्टावमनस वीरान्निमूकं पठन्हृदि ॥ तदातुष्टाजगद्धात्रीदुर्गादुर्गातिनाशिनी ॥ ९१ ॥
 मोहयित्वा तु तं वीरं त्रैवांतरधीयत ॥ निद्रयामोहितं दृष्ट्वा कृष्णांशं स्तुमहाबली ॥ ९२ ॥ बंधनिगडैस्तंच देवक्यन्ते समागमत् ॥ तुंदिल
 श्रुतथाज्ञात्वाभातृशोकपरिभुतः ॥ ९३ ॥ आजगामहयारूढः खड्गहस्तोमहाबली ॥ रिपुसैन्यस्य मध्ये तु बहुशूरानतडयत् ॥ ९४ ॥
 माहिष्मत्याश्चेतेशूरारंकेनेन समन्विताः ॥ भग्नयामास तस्यै न्यतालनेन प्रपालितम् ॥ ९५ ॥ प्रदुतं स्वं बलदृष्ट्वा तालनः परिधाद्युधः ॥ शिरा
 सिपथयामास म्लेच्छानांच पृथक् पृथक् ॥ ९६ ॥ वंकेण च तथा हत्वा खड्गेनैव चरं कणम् ॥ तुंदिलं च तथा बद्धादिनान्ते शिबिरं ययौ ॥ ९७ ॥

कालियेचरिपौवद्वेसम्बद्धेसूर्यवर्मणि ॥ तुदिलेचतथाबद्धरंकणवंकणेहते ॥ ९८ ॥ सहस्रम्लेच्छराजनोहतशेषाबलान्विताः ॥ पक्षमात्रमहो
 रात्र्युद्धंचक्रुःसमंततः ॥ ९९ ॥ प्रत्यहंतालनोवीर्यसेनापतिरमर्षणः ॥ षष्टिभूपाञ्जयानाशुशत्रुसै न्यभयंकरः ॥ १०० ॥ भयभीतारिपोः
 शूराहताभूपाहतौजसः ॥ हतशेषाययुगेहमद्धसैन्याभयातुराः ॥ १०१ ॥ जम्बुकस्तुतथाश्रुत्वादुःखितोगेहमायौ ॥ व्रतं ह्यनशनंकृत्वा
 त्रैशोचञ्चर्यतिवान् ॥ १०२ ॥ निशीथेसमनुप्राप्तेतत्सुताविजयैषिणी ॥ पूर्णातुसाकलज्ञेयाराधायब्रजवासिनी ॥ १०३ ॥ आश्वा
 स्यपितरंतंचयैमायाविशारदा ॥ रक्षकाञ्छिविराणांचमोहयित्वासमाययौ ॥ १०४ ॥ भ्रातरोयत्रगत्वासौतत्रसर्वानबोधयत् ॥ कृत्वासा
 राक्षसोमायांपंचवीरानमोहयत् ॥ १०५ ॥ निरस्त्रकवचान्वंधून्प्रातिदोलंसमारुहत् ॥ पितुरतिकमासाद्यतस्मैप्रातृदौमुदा ॥ १०६ ॥
 प्रभातेबोधिताःसर्वेह्यानध्यानादिकाःक्रियाः ॥ कृत्वायथूरिपोःशालां दृष्टवन्तोनास्तदा ॥ १०७ ॥ बभूवुर्दुःखिताःसर्वकिमिदंकारणंकथम् ॥ तानु
 वाचतदादेवःप्राप्ताह्यत्ररिपोःसुता ॥ १०८ ॥ कृत्वासारक्षसोमायांहृत्वातान्गेहमाययौ ॥ तस्माद्युयंमयासाद्गत्वायत्रवतद्गुरुः ॥ १०९ ॥ विध्यो
 परिमहारण्येनानासत्वनिषेविते ॥ कुटीरंतस्यतत्रैवनाम्नैवलविलीहिमः ॥ ११० ॥ योगसिद्धियुतःकारिग्राक्षसेभ्योहिनिभयैःजम्बुकस्यसुतातत्र
 प्रत्यहंवाजनैर्युता ॥ १११ ॥ एकाकिनचिसारात्रैस्वंगुरुतमरिमत् ॥ कृतेयचैलविलिनामायामनुजमोहिनी ॥ ११२ ॥ कार्यसिद्धिगमिष्यामो
 गत्वातंपुरुषाधमम् ॥ इतिश्रुत्वातुचत्वारोविनाह्लादंयुवनेम् ॥ ११३ ॥ गीतमृत्युप्रवाद्यैश्चमोहयित्वाचतंदिने ॥ वासंचक्रुश्चतत्रैवधूर्तमायाविशा
 रदम् ॥ ११४ ॥ सतुपूर्वभवेदैत्यश्चित्रोनाममहासुरः ॥ बाणकन्यासुषांनित्यंकांक्षीशंकरपूजकः ॥ ११५ ॥ जातैलविलीनामपक्षपूजसिवेगवान् ॥
 तयोर्मध्येप्रमाणोऽयंविवाहमेयदाभवेत् ॥ ११६ ॥ तदाहंत्वांभजिष्यामिसंत्यक्त्वोद्वाहितंपतिम् ॥ हतेतस्मिन्महाधूतैगत्वास्याममूर्धनि
 ॥ ११७ ॥ जम्बुकस्ययुदुर्गदृङ्गातेतंसमारुहन् ॥ हत्वातत्रस्थितान्वीराञ्छतद्ध्यःपरिखाकृताः ॥ ११८ ॥ तदातुजम्बुकोराजशिवाद
 त्तवरोबली ॥ जित्वापंचमहावीरान्वद्धातात्रिगदैर्दृढैः ॥ ११९ ॥ शैवंयज्ञंचकृतवांस्तेषांनान्नोपबृंहितम् ॥ रूपणस्तुतथाज्ञात्वादेवकी
 प्रत्यवर्णयत् ॥ १२० ॥ तदातुदुःखितादेवीभवान्भीयहारिणीम् ॥ मनसाचजगामाशुशरण्यंशरणंसती ॥ १२१ ॥ तदातुष्टाजगद्धात्रीस्वप्नान्ते

तामवर्णयत् ॥ अहोदेव किंकल्याणिपुत्रशोकंत्यजाधुना ॥ १२२ ॥ यदातुजम्बुकोराजशिखदत्तवरोबली ॥ होमकर्तासमन्दत्मातेपांच
 बलिहेतवे ॥ १२३ ॥ मोहायित्वातदाहंतमोचयित्वाचतेसुतान् ॥ विजयते प्रदास्यामिमाचशोकेमनःकृथाः ॥ १२४ ॥ इतिश्रुत्वासतीदे
 वीनमस्कृत्यमहेश्वरीम् ॥ पूजयामासविधिवद्वपदीपोपहारकैः ॥ १२५ ॥ एतस्मिन्नन्तरेराजादेवमायाविमोहितः ॥ सुष्यापतत्रहोमान्ते
 तेचजाताह्यबंधनाः ॥ १२६ ॥ तैर्बद्धो जम्बुकोराजनिगडरायसैदेहैः ॥ तेतंबद्धाययुःशीघ्रिदेवकप्रतिनिर्भयाः ॥ १२७ ॥ एतस्मिन्नन्तरे
 तत्रकालियाद्यास्त्रयःसुताः ॥ त्रिलक्षसैन्यमादाययुद्धायसमुपाययुः ॥ १२८ ॥ पुनर्युद्धमभूद्धारंसेनयोरुभयास्तदा ॥ तालनाद्याश्च
 चत्वारोहत्वातारिपुवाहिनीम् ॥ १२९ ॥ त्रीञ्छत्रून्कोष्ठकीकृत्यस्वशस्त्रैर्ब्रह्मजैताः ॥ एवंदिनानिकतिचित्तत्रजातोमहारणः ॥ १३० ॥
 कालियोदुःखितोभूत्वास्मरमनसाहरम् ॥ मोहनंमंत्रमासाद्यमोहयामासतात्रिपून् ॥ १३१ ॥ एतस्मिन्नन्तरेदेवदेवकीपतिदेवता ॥
 पातिव्रत्यस्यपुण्यनेसुतान्ति कमुपागता ॥ १३२ ॥ बोधयित्वातुकृष्णांशंपंचशब्दगजस्थितम् ॥ पुनस्तुष्टावजननीं सर्वविधविमोहिनी
 म् ॥ १३३ ॥ तदातुष्टास्वयंदेवीबोधयामासतान्मुदा ॥ आह्लादःसूर्यवर्माणकालियचततोऽनुजः ॥ १३४ ॥ जघानबलखानिस्तंतुंदि
 लंजम्बुकात्मजम् ॥ तेतुपूर्वभगोविप्रजरासंधःसकालियः ॥ १३५ ॥ द्विविदेवानरःशूरःसूर्यवर्महचामवत् ॥ त्रिशिरास्तुंदिलिजातःशृ
 गालःसचजम्बुकः ॥ १३६ ॥ नित्यवैकराःसर्वभूपाश्चासन्महीतले ॥ हतेपुशुशत्रुप्रेतुदेवकीजम्बुकरिपुम् ॥ १३७ ॥ खड्गेनतर्जयामास
 पतिशोकपरायणा ॥ कृष्णांशःशिरसीपित्रोर्गृहीत्वास्नेहकारः ॥ १३८ ॥ जम्बुकस्यैवहृदयेस्थापयामासविह्वलः ॥ विहस्यतौतदा
 तत्रनचतुर्वर्चनंप्रियम् ॥ १३९ ॥ चिरंजीविहकृष्णांशगयांकुरमहामते ॥ इतिवर्णितयेजाताबलिनोऽश्रतेदेहयोः ॥ १४० ॥ खड्गहस्ता
 चसादेवीशील यंत्रतुर्तारिपुम् ॥ संस्थाप्यचोदयामासपुत्रान्हर्षसंयुता ॥ १४१ ॥ हेपुत्राःस्वपितुःशत्रुजम्बुकंपुरुषधमम् ॥ खड्गखड्गं
 चतिलशःकृत्स्नानन्दस मन्विताः ॥ १४२ ॥ संचूर्णयततद्वात्रतत्तैलमर्दनिर्मितैः ॥ स्नास्याम्यहंतथेत्युक्त्वाशूरोदजननीभृशम् ॥ १४३ ॥
 तथाकृत्वातुतेपुत्रामहर्षिससुतांतदा ॥ बलखानियुतास्तत्राहूचक्रुश्चतक्रियाम् ॥ १४४ ॥ तदापरिमलराज्ञीदृष्ट्वास्वामिनमातुरम् ॥

मरणयोन्मुखं विप्रं च त्वमग मन्सुने ॥ १४६ ॥ तत्सुताखड्गमानीय बलखानि भुजं प्रति ॥ कृत्वा तु मूर्छयित्वा तत्तत्पक्षानन्वधावत ॥ १४६ ॥
 तालनं देवीसंहचरामांशं च तथा विधम् ॥ कृत्वा न्याश्रितथा शत्रून् गच्छ कुलकातरा ॥ १४७ ॥ कृष्णांशं मोहयित्वा शुभाय याचसमाहरत् ॥
 हते तत्र शतेशूरे बलखानि रमर्षितः ॥ १४८ ॥ तच्छिरश्च समाहृत्य चित्तायां च समाक्षिपत् ॥ तदा वाणिंसु त्पन्ना बलखानि शृणुष्व भोः ॥ १४९ ॥
 अवध्या च सदानरीत्वा वा व्याह्वयधर्मिणा ॥ फलमस्य विवाहस्वेभोक्तव्यं पापकर्मणः ॥ १५० ॥ इति श्रुत्वा तदा दुःखं बलखानि र्थयौ पुरम् ॥
 ततस्तु सैनिकाः सर्वे महाहर्षसमन्विताः ॥ शतोद्भारवाह्यानि लुंठयित्वा धनानि च ॥ १५१ ॥ महावर्तसिमाजमुःकृतकृत्यत्वमागताः ॥ हतशो
 बैश्चाद्धसैन्यैः सहिता गेहमाययुः ॥ १५२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्थे खण्डे परपरायणिकालियुगयिते हाससमुच्चये द्वादशोऽ
 ध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ कस्मिन्मास्य भवद्युद्धं तयोः कतिदिनानि च ॥ तत्पश्चात्स्वपुरीं प्राप्य तदा किमभवन्सुने ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ गोष
 मास्य भवद्युद्धं तयोः शतदिनानि च ॥ ज्येष्ठे मासि गृहं प्राप्ता दध्नुर्वाद्यान्यनेकशः ॥ २ ॥ श्रुत्वा परिमलरोजास्वसुता अयि नो बलन् ॥
 ददौ दानानि विप्रेभ्यः सुखं जातं गेहे गृहे ॥ ३ ॥ इति श्रुत्वा महीराजो बलखानि महाबलम् ॥ तत्रागत्य नमस्कृत्य वचनं प्राहनम्रधीः ॥ ४ ॥
 अर्द्धकोटि मितं द्रव्यं मत्तः प्राप्य सुखी भव ॥ माहिष्मत्याश्च गृहं मे देहि वीरनमोस्तुते ॥ ५ ॥ वर्षे वर्षे च तद्द्रव्यं गृहाण बलवन्प्रभो ॥ इति श्रु
 त्वा तथा मत्वा बलखानि गृहं ययौ ॥ ६ ॥ वयस्त्रयोदशब्दे च कृष्णांशे बलवत्तरे ॥ यथा जाता हेर्लीलाभृगु श्रेष्ठ तथा शृणु ॥ ७ ॥ भद्रेशुक्ते त्रयो
 दश्यां चाह्लादः सानुजो ययौ ॥ गयार्थे धनमादाय हस्त्यश्चरथ संकुलम् ॥ ८ ॥ कृष्णांशो बिन्दुलारूढो विस्मजो हरिणीं स्थितः ॥ देवः परीह
 कारूढः सुखखानिः करालके ॥ ९ ॥ चत्वारो द्विदिनान्ते च गयक्षेत्रं समाययुः ॥ पूर्णिमातिपुरस्कृत्य षोडशश्राद्धकारिणः ॥ १० ॥
 शताञ्छतान्गजाश्चैव भूषिताश्च रथांस्तथा ॥ ददुर्हयान्सहस्रं च हेममालाविभूषितान् ॥ ११ ॥ गावो हरिण्यरत्नानि वासांसि विविधानि च ॥
 दत्त्वा ते सुफलीभूत्वा स्वगेहाय दधुर्मनः ॥ १२ ॥ लक्षावर्तस्तु यो वै शययौ बदरिकाश्रमम् ॥ प्राणंस्तत्र परित्यज्य साप्सरस्त्वमुपागता ॥
 ॥ १३ ॥ राकाचं द्रेतुसंप्राप्ते राहुग्रस्ते तमो मये ॥ काश्यां समागता भूपानानां देयाः कुलैः सह ॥ १४ ॥ हिमालयगिरौ रम्ये नानाधातुवि

चित्रिते ॥ तत्रशार्दूलवंशीयोनेत्रसिंहोमहीपतिः ॥ १५ ॥ रत्नभानौहतेशूरेनेत्रसिंहोभयातुरः ॥ नवतुंगसमासाद्यतोषयामासवासवम् ॥ १६ ॥
 द्वादशाब्दान्तरदेवोद्दोढकासृतमुदा ॥ पार्वत्यानिर्मितोयस्तुवासावयस्वसेविने ॥ १७ ॥ ददौढकासृतराज्ञेपुनः प्राहशुभं वचः ॥
 अस्यशब्देनभूपालत्वसैन्यजविष्यसि ॥ १८ ॥ क्षयंशंगिमिष्यतिशत्रवस्तेमहाभटाः ॥ प्राप्तोढकासृतेतस्मिन्नेत्रसिंहोमहाबलः ॥ १९ ॥
 नगरंकारयामासतत्रसर्वजनैर्युतम् ॥ योजनान्तेचतुर्द्वारदुराधर्षपैः सदा ॥ २० ॥ नेत्रसिंहगण्डनाम्नाविख्यातंभारतेभुवि ॥
 काश्मीरान्तेकृतंराज्यतेनशृंगसमंततः ॥ २१ ॥ पालितेनेत्रसिंहेनतत्पुत्रवन्मुने ॥ नेत्रपालइतिख्यातोग्रामोऽसौदुर्गमः परैः ॥ २२ ॥
 सोऽपिराजासमायातोनेत्रसिंहोमहाबलः ॥ कन्यास्वर्णवततस्यरेवत्यंशसमन्विता ॥ २३ ॥ कामाक्ष्यावरदानेनसर्वमायाविशारदा ॥ दृष्ट्वातां
 सुंदरौकन्यांबालेन्दुसदृशाननाम् ॥ २४ ॥ मूर्च्छिताश्चभगवन्भूपारूपयौवनमोहिताः ॥ दृष्ट्वातांचतथाहदःसर्वरत्नविभूषिताम् ॥ २५ ॥
 षोडशाब्दवययुक्ताकामिनारतिरूपिणीम् ॥ मूर्च्छितश्चापतद्रूपमासतंदृष्ट्वासुमोहवै ॥ २६ ॥ दोलमारुह्यतत्सख्यानृपान्तिकमुपाययुः ॥
 आह्लादस्तुसमुत्थायमहामोहत्वमागतः ॥ २७ ॥ दृष्ट्वातथाविधंबंधुकृष्णांशःप्राहदुःखितः ॥ किमर्थमोहयामासभवस्तत्त्वविशारदः ॥
 ॥ २८ ॥ रजोरागात्मकंविद्धिप्रमादंमोहजंतंथा ॥ ज्ञानासिनाशिरस्तस्यखिद्यित्वमजितःसदा ॥ २९ ॥ इतिश्रुत्वावचोऽत्रतुस्त्यक्त्वामो
 हंययौगृहम् ॥ भोजयित्वाद्विजश्रेष्ठान्सहस्रंवेदतत्परान् ॥ ३० ॥ दुर्गामाराधयामासजन्तवामध्यचरित्रकम् ॥ मासान्तेचतदादेवीदत्वाभी
 ष्टंद्वादितिथितम् ॥ ३१ ॥ मोहयामासतांकन्यांविवाहार्थमनिन्दिता ॥ स्वप्नेदृशसाबालारामांशदेवकसुतम् ॥ ३२ ॥ प्रातर्बुद्धातुसं
 चिन्त्यमहामोहमुपाययौ ॥ तदाध्यात्वाचकामाक्षसिवाभीष्टप्रदायिनीम् ॥ ३३ ॥ पौषमासेतुसंप्राप्तेशुककंठेषुपत्रिकाम् ॥ बद्धांतंप्रेषया
 मासशुकंपत्रस्थितांप्रियम् ॥ ३४ ॥ सगत्वापुष्पविपिनमहावतिपुरास्थितम् ॥ नरशब्देनवचनंकृष्णांशायशुकोब्रवीत् ॥ ३५ ॥ वीरते
 ऽवरजोबंधुनाम्राह्लादोमहाबलः ॥ तस्मैहिप्रेषितापत्रस्मिन्वर्णवत्याहितप्रदा ॥ ३६ ॥ तांज्ञात्वाचपुनस्तस्याऽत्तरंदेहिमतप्रियम् ॥ अथवा
 पत्रमालिख्यतत्त्वमैकुरुकंठके ॥ ३७ ॥ इतिश्रुत्वादेवयौरोगगृहीत्वापत्रमुत्तमम् ॥ ज्ञातवांस्तत्रवृत्तांतमाह्लादायपुनर्ददौ ॥ ३८ ॥ जम्बु

कश्चनृपोवीरुरुद्रदत्तवरोबली ॥ अजेयोन्यनृपेवीरत्वययुधिनिपातितः ॥ ३९ ॥ तथाविधंमत्पितरमिन्द्रदत्तवरिपुम् ॥ तवमंजहिमग्रामे
 ममपाणिग्रहंकुरु ॥ ४० ॥ इतिज्ञात्वासआह्लादस्तामाश्वास्यह्लादिस्थिताम् ॥ शुक्रकंठवबंधाशुलिखित्वापत्रमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ सशुक्रः
 पन्नगःपूर्वपुंडरीकेनशापितः ॥ रेवत्यंशस्यकार्यचकृत्त्वामोक्षत्वमागतः ॥ ४२ ॥ मृतेतस्मिञ्छुकरभ्येदेवीस्वर्णवतीतदा ॥ दाहयित्वाददौ
 दानंविप्रेभ्यस्तस्यतुतये ॥ ४३ ॥ माघमासिचसंप्राप्तेपंचम्यांकृष्णपक्षके ॥ आह्लादःसतलक्षैश्चसैन्यैःसाईययौमुदा ॥ ४४ ॥ तालनाद्या
 श्वेतेशूराःस्वस्ववाहनमाश्रिताः ॥ आल्हादंरक्षयन्तस्तेययुःपंचदशाहनि ॥ ४५ ॥ वंगदेशंसमुच्छ्रद्यशीघ्रंप्राप्ताहिमालयम् ॥ हूपणंपत्र
 कत्तारंबलखानिरुवाचतम् ॥ ४६ ॥ गच्छत्वंवीरकवचकीकरालाभ्वंसमास्थितः ॥ पंचशस्त्रसमायुक्तोरानजंशीघ्रमावह ॥ ४७ ॥
 युद्धचिन्हंतनौकृत्वामागच्छत्वरान्वितः ॥ तथामत्वाशिखंडचंशोयौशीघ्रंसंरूपणः ॥ ४८ ॥ सददर्शसंभाराज्ञोबहुशूरसमन्विताम् ॥
 पार्वतीयनृपैःसाईसहस्रैर्बलवत्तरैः ॥ ४९ ॥ सउवाचनृपश्रेष्ठनेत्रसिंहमहाबलम् ॥ त्वत्सुतायाविवाहायबलखानिर्महाबलः ॥ ५० ॥ सप्त
 लक्षबलैर्युतःसंप्राप्तस्तवराष्ट्रके ॥ तस्मात्स्वस्वसुतांशीघ्रमाहादायसमर्पय ॥ ५१ ॥ शुल्कंमेदेहिनुपतेयुद्धरूपमुदारुणम् ॥ इतिश्रुत्वा
 वचस्तस्यसराजाक्रोधमूढितः ॥ ५२ ॥ पट्टनाधिपमाज्ञायभूपूर्णबलंरुषा ॥ अरुधत्सकपाटंचतस्यबंधनेहेतवे ॥ ५३ ॥ पाशहस्ता
 भ्रूशतान्पट्टनाधिपरक्षितान् ॥ दृष्ट्वासंरूपणोवीरःखड्गयुद्धमचीकरत् ॥ ५४ ॥ हत्वातन्मुकुटराज्ञोहीत्वाकाशगोबली ॥ बलखानि
 तुंसंप्राप्यचिह्नंतरैर्मन्येदयत् ॥ ५५ ॥ इतिश्रुत्वाप्रसन्नात्मासतलक्षदलैर्युतः ॥ अरुधन्नगरिसर्वानेत्रासिंहेनरक्षिताम् ॥ ५६ ॥ नेत्रसिंहस्तु
 बलवान्पार्वतीयैर्नृपैःसह ॥ हिमतुंगतलंप्राप्ययुद्धार्थीतान्माह्वयत् ॥ ५७ ॥ सहस्रंरुषास्तस्यहयालक्षमहाबलाः ॥ सहस्रंचनृपाःशूरा
 श्रुतुर्लक्षपदातिभिः ॥ ५८ ॥ योगसिंहोर्गजैःसाईबलखानिसमाह्वयत् ॥ भोगसिंहोहयैःसाईकृष्णांशंचसमाह्वयत् ॥ ५९ ॥
 विजयोनृपपुत्रश्चसर्वभूपतिभिःसह ॥ देवसिंहस्तथांम्लेच्छंरूपंचसमाह्वयत् ॥ ६० ॥ तयोश्चासीन्महदुद्धंसेनयोस्तत्रदारुणम् ॥ निर्भे
 याश्चैवतेशूराःपार्वतीयाःसमंततः ॥ ६१ ॥ जघ्नुस्तेशात्रवीसेनांद्विलक्षांविरपालिताम् ॥ प्रभंगंस्वबलंदृष्ट्वाचत्वारोमदमत्तराः ॥ ६२ ॥

दिव्यानश्वासमारुह्यचक्रुःशत्रोर्महद्वधम् ॥ पुनरुज्जीविताःसर्वेढक्कामृतवाढ्वलाः ॥ ६३ ॥ युद्धायसंमुखंजगमुर्गुश्रेष्ठपुनःपुनः ॥ अहो
 रात्रिरंघासीत्तेषांतेत्रैवदारुणम् ॥ ६४ ॥ एवंसप्ताह्निसंजातेयुद्धेभीरुभयंकरे ॥ उपायैर्बहुभिर्वीराश्चक्रुश्चरणबहु ॥ ६५ ॥ पुनस्ते
 जीवमापन्नाजघ्नस्तात्रिपुसैन्यपान् ॥ तालनाद्यास्तुतेशूरादुःखितास्तत्रचामवन् ॥ ६६ ॥ निराशांविजयेप्राप्यकृष्णांशंरण्ययुः ॥
 तानाश्वास्यसकृष्णांशस्तत्रदिव्यहयोस्थितः ॥ ६७ ॥ नभोमार्गेणबलवान्स्वर्णवत्यतिकंययौ ॥ इम्योपरिस्थितादेवसर्वशोभासमान्विताम् ६८ ॥
 नत्वावोचवचःशुद्धर्णोकिंकरोहमिहोदयः ॥ शरण्यांत्वामुपागम्यकामाक्षीमिवभामिनि ॥ ६९ ॥ वृत्तान्तंकथयामासयथासीच्चमहारणः ॥
 श्रेमेणकश्चित्तावीरानिराशांप्रतिचागमन् ॥ ७० ॥ साहचोदयसिंहत्वंकामाक्ष्यामंदिरंज ॥ अहंचस्वालिभिः सार्धेनवम्यांपूजनेरता ॥
 ७१ ॥ ढक्कामृतस्यबाधोनपूजयेसर्वकामदाम् ॥ इतिश्रुत्वासबलवान्त्रैसैन्यंप्रतिचागमत् ॥ ७२ ॥ अर्धशोषारणात्सेनांपराजित्यचदुः
 बुः ॥ पट्टनाख्यपुरेप्राप्ताभयभीतामहाबलाः ॥ ७३ ॥ पराजितेरिपैतस्मिन्नत्रसिंहःसुतैःसह ॥ गृहमागत्यबलवान्विभ्रेभ्योगोधनंददौ ॥
 ७४ ॥ नवम्यांपितरंप्राहदेवीस्वर्णवतीतदा ॥ कामाक्षीसेवनेनाशुकुरयाजोत्सवंमम ॥ ७५ ॥ यत्प्रसादाच्चविजयीदुर्जयेभ्योऽभवद्भवान् ॥
 इतिश्रुत्वापिताप्राहस्वप्नोदृष्टस्तथामया ॥ ७६ ॥ पूजनान्मंगलराज्ञानोचोद्विष्टोहिशोभने ॥ पित्रौक्तैर्वनिशयांतुसासुतापितुराज्ञया ॥ ७७ ॥
 ढक्कामृतस्यबाधेनकामाक्षीमंदिरंययौ ॥ कृष्णांशोमाल्यकारस्यवधूभूत्वासमागतः ॥ ७८ ॥ ढक्कामृतंचनारिभ्योगृहीत्वात्वारितोययौ ॥
 एतस्मिन्नन्तरेवीराः षष्टिवाहनसंयुताः ॥ ७९ ॥ ढक्काथंप्रययुः शीघ्रंसर्वशस्त्रैःसमुद्यताः ॥ तावागतान्सबलवान्दृष्ट्वाखिंदृग्गृहीतवान् ॥
 ८० ॥ पंचपंचाशच्छूराननयद्यमसादन्म् ॥ कृष्णांशस्त्वारितो गत्वारूपणयेत्रतिष्ठति ॥ ८१ ॥ ढक्कामृतंचसंप्राप्यहयारूढोययौ
 सभाम् ॥ हृतेढक्कामृतेदिव्येनत्रांसहोभयातुरः ॥ ८२ ॥ ऐन्द्रंयज्ञंताकृत्वाहवनायपरोभवत् ॥ प्रभातेसमनुप्राप्तेतेवीराः स्वबलैः सह ॥
 ८३ ॥ तरसाप्रययुः सर्वेजोद्ग्रहयसांस्थिताः ॥ दिनान्तेप्राप्तवंतश्चयत्राभूत्समहारणः ॥ ८४ ॥ कृष्णांशःपूजयित्वातंदध्मोढक्कामृतंच
 ली ॥ तच्छब्देनमृतावीराः पुनरुज्जीवितास्तदा ॥ ८५ ॥ सप्तलक्षबलंतस्यपुनःप्राप्तमदातुरम् ॥ रुरोधेनगरसिर्वादधुर्वाद्यान्यनेकशः ॥ ८६ ॥

रुद्धेतुनगरेतस्मिन्नेत्रसिंहेभयातुरः ॥ स्वात्मानमर्पयामासवह्नौशक्रायधमिमे ॥ ८७ ॥ तदाप्रसन्नोभगवानुवाचनृपतिंप्रति ॥ रामांशो
 यंचकृष्णांशोभुविजातौकलैकया ॥ ८८ ॥ तस्मैयोग्यायसाकन्यारामांशाययशस्विने ॥ योगिनीयंस्वर्णवतीरेवत्यंशावतारिणी
 ॥ ८९ ॥ इत्युक्त्वाचस्वयंदेवोढक्कासृतसुमाप्रियम् ॥ हत्वावह्नौसमाक्षिप्यदुर्गायंसन्यवेदयत् ॥ ९० ॥ गतेतस्मिन्सुरपतौसराजब्राह्मणः
 सह ॥ महीपतिंप्रतियोगैर्मेलनार्थमुद्यतः ॥ ९१ ॥ तथागतंनृपंहङ्गाकृष्णांशश्चमहीपतिः ॥ आह्लादमातुलःप्राहमान्यःसर्वबलैः
 सदा ॥ ९२ ॥ राजन्नयंसबलवानाह्लादःसातुजैःसह ॥ मत्पत्नौनस्थितोवीरःकुलेहीनत्वमागतः ॥ ९३ ॥ आर्याभिरिस्मृतातेषांकिन्त्वया
 विदितंनहि ॥ यदिदयात्वयाकन्यातर्हित्वंहीनतांव्रज ॥ ९४ ॥ अतस्त्वंचनचंदकुलयोग्यंशृणुष्वभोः ॥ चतुर्थान्वालकान्नीचांस्तालने
 नसमन्वितान् ॥ ९५ ॥ वंचयित्वाविवाहार्थेतिरास्येषांसमाहर ॥ मंडपान्तेमखंकृत्वाचामुंडांयैसमर्पय ॥ ९६ ॥ त्वत्कन्ययासमाहूतावी
 रावैरेवतीहिंसा ॥ पश्चात्कन्यास्वयंहत्वाकुलकल्याणमावह ॥ ९७ ॥ नोचेद्भवान्क्षययास्येत्सकुलोजम्बुकोयथा ॥ इतिश्रुत्वासशल्या
 शःसुयोधनमुखेरितम् ॥ ९८ ॥ तथेत्युक्त्वासंवंकृत्वांमंडपान्तेविधानतः ॥ निरस्त्रान्पंचगुष्मांश्चपूजयित्वातदनिशि ॥ ९९ ॥ रामांशा
 यस्वकन्यांचदास्यामिकुलरीतिवान् ॥ इत्युक्त्वासययौसाद्धैयत्राह्लादःसबांधवः ॥ १०० ॥ तमाहंदेवत्पादौनत्वाह्लादंसवैनुपः ॥ भवं
 तौंशावताराश्चमयाज्ञाताःसुरोत्तमात् ॥ १०१ ॥ दुर्गात्सवेययौगंगंहतद्रधायसमुद्यतः ॥ सहस्रमंडपेभूपान्संस्थाप्यस्वबलैःसह ॥ १०२ ॥
 तालनाद्यांश्चषट्शूरान्मंडपंतिंसमाह्वयत् ॥ विवाहप्रथमावर्तयोगसंहोऽसिमुत्तमम् ॥ १०३ ॥ वरमाहत्याशिरसिजगज्बलवानरुषा ॥
 तमाहतालनोधीमान्नयोग्यंभवताकृतम् ॥ १०४ ॥ श्रुत्वाहेनत्रसिंहस्तंकुलरीतिरिंबलिन् ॥ निरायुधैःपरैःसाद्धैःशस्त्रिणांतुमुलोहिनः ॥
 ॥ १०५ ॥ इतिश्रुत्वायोगसिंहंकृष्णांशस्तंसमारुधत् ॥ भोगसिंहंथाकृत्यबलवानिर्गृहीतवान् ॥ १०६ ॥ विजयंतृतीयावर्तमुखवा
 निन्यरुधत् ॥ चतुर्थोवर्तेकशत्रुंनृपपूर्णबलंशठम् ॥ १०७ ॥ रूपणस्तंगृहीत्वाशुयुधेतद्रलैःसह ॥ पंचमेवदुराजानंतालनश्चसमारु
 धत् ॥ १०८ ॥ षष्ठावर्तेनत्रसिंहंथाह्लादोर्गृहीतवान् ॥ संप्राप्तेतुमल्लयुद्धेबहुशूराःक्षयंगताः ॥ १०९ ॥ निरायुधाःषड्बलिनःसंक्षम्यव्रण

मुत्तमम् ॥ निरायुधात्रिपून्वान्वाश्रुकुःशक्तिप्रपूजकाः ॥ ११० ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवः कालदशसिमागतः ॥ नभोभार्गोणतान्वांस्तभ्यआ
 गत्यसंददौ ॥ १११ ॥ बिन्दुलंचैव कृष्णांशो देवस्तत्र मनोरथम् ॥ रूपश्च करालाश्च बाह्वदस्तुर्पहिकम् ॥ ११२ ॥ हरिर्णिवलवानिश्च
 तद्भ्राता हरिनागरम् ॥ सिंहर्णोतालनः शूरः समारुह्यरणधत्ताः ॥ ११३ ॥ रात्रौ तन्नृपतेः सेनाहन्त्वा बद्ध चतत्पतिम् ॥ दोलंगेहाच्च निष्का
 इयसत्तत्र मरकारिताम् ॥ ११४ ॥ स्वसैन्ये ते समाजमुर्निर्भया बलवत्तराः ॥ तान्सर्वान्नेत्रसिंहादीन्द्वित्राहीति जल्पितान् ॥ ११५ ॥
 निगडैरेकतः कृत्वा पंचभूपान् हि वंचकान् ॥ कारागारे महयो रतत्र तान् सैन्यवासयन् ॥ ११६ ॥ नेत्रसिंहो वरो भ्राता सुन्दरः पृथग्भूमिपः ॥ हेतुंज्ञा
 त्वाययौ शीघ्रमाया विलक्ष्यैत्येकः ॥ ११७ ॥ तत्रागत्य हरानन्दो नाम्रातानयुधद्वली ॥ नेत्रसिंहस्यैत्यं च चुल्लेक्षत दागमत् ॥ ११८ ॥
 पंचलक्षैरणघोरं सत्तलक्षयुतं ह्यभूत् ॥ पंचाहोरात्रमात्रं च तयोश्चासिस्सं कुलः ॥ ११९ ॥ अर्द्धसैन्यारिपोस्तत्र हतशेषाश्च दुद्रुधुः ॥ विस्म
 तः सह नन्दो रूद्रमाया विशारदः ॥ १२० ॥ बलाधिक्ययुताञ्ज्ञात्वा शिवध्यानपरोऽभवत् ॥ रचित्वा शश्वरीमायां नानारूपविधारिणीम् ॥
 ॥ १२१ ॥ पाषाणभूतान्सकलां कृत्वा भूपान्समाययौ ॥ समुत्तं भ्रातरं ज्येष्ठं नृपं पूर्णबलं तथा ॥ १२२ ॥ मोचयित्वा यथो गेहं कृतकृत्यो महाबली ॥
 आह्वयं निगडैर्बद्धा मायायाजडतां गतम् ॥ १२३ ॥ नेत्रसिंहः स बलवान्ययौ स्वं दुर्गमुद्यतः ॥ तं प्रशंस्य नृपं वीरो विप्रैर्भ्यश्च ददौ धनम् ॥ १२४ ॥
 तदा स्ववर्णवती दीना बद्धज्ञात्वा पतिं निजम् ॥ कृष्णांशोऽपि हताश्वशुभायाजहत्त्वगान् ॥ १२५ ॥ रुरोदौ चैस्तदा देवैर्वाध्यायतीकामरूपि
 णीम् ॥ तदा तुष्टाजगद्भ्रात्री मूर्च्छितां स्तान बोधयत् ॥ १२६ ॥ ते सर्वे चेतनं प्राप्ताः प्राहुः स्ववर्णवतीं मुदा ॥ क्वास्थितो बंधुराहो देवित्वं कारणं
 वद ॥ १२७ ॥ यथागतः स्वयं स्वामी कथयामास सा तथा ॥ अहं शुकी भवाम्यद्य भवान्विन्दुलं स्थितः ॥ १२८ ॥ इत्युक्त्वा सा शुकी भूत्वा कृष्णां
 शेन समन्विता ॥ यत्रास्ते तत्पतिर्बद्धस्तत्र सा कामिनी ययौ ॥ १२९ ॥ कृष्णांशोऽपि हया रूढो नभोभार्गोणचासवान् ॥ आभीरौ हूतिमासाद्य
 स्वाभिं प्रतिसाययौ ॥ १३० ॥ आश्वास्य तं यथो ग्यं कृष्णांशं प्रत्यवर्णयत् ॥ कृष्णांशस्तत्र बलवान् हत्वा दुर्गो निवासिनः ॥ १३१ ॥
 रक्षकाञ्छतसाहस्रान् हत्वा भ्रातरमाययौ ॥ पौर्णिमां मधुयुक्तां च ज्ञात्वा सर्वैस्त्वरान्विताः ॥ १३२ ॥ अयोध्यां शीघ्रमागम्य स्नात्वा च सरयून्

दीम् ॥ होलिकादाहसमयेऽग्निविष्यांसमागताः ॥ १३३ ॥ स्नानध्यानादिकानिष्ठाः कृत्वागेहमुपाययुः ॥ सागरस्य तटं प्राप्य कृत्वा ते च
 महोत्सवम् ॥ १३४ ॥ चैत्रस्य कृष्णपंचम्यां स्वगेहं पुनराययुः ॥ दूतालक्ष्मसारूढास्तत्क्षेमकरणोत्सुकाः ॥ १३५ ॥ फाल्गुने शुक्लपंचम्यां स्व
 गेहं पुनराययुः ॥ मूलनोभूपतिश्चैव गेहे गेहे महोत्सवम् ॥ कारयित्वा विधानेन ब्राह्मणेभ्यो ददौ धनम् ॥ १३६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रसिद्धे
 पर्वणि चतुर्गुणखंडापरपर्याये कलियुगयोगेतिहाससमुच्चये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ चतुर्दशान्देकृष्णशिश्यानां
 तं तथा शृणु ॥ जयन्तः शक्रपुत्रश्च जानकीशोपमोहितः ॥ १ ॥ कलौ जन्मत्वमापन्नः स्वर्णवत्युदरेऽवसत् ॥ चैत्रशुक्लनवम्यां च मध्याह्ने गुरु
 वासरे ॥ २ ॥ स जातश्चंद्रवदनो राजलक्ष्मणलक्षितः ॥ जाते तस्मिन् सुतश्चेष्टे देवाः सर्षिगणस्तदा ॥ ३ ॥ इंदुलेयं महीं जातं जितं तो वासवा
 त्मजः ॥ इत्युचुर्वचनं तस्मादिंदुलो नाम चाभवत् ॥ ४ ॥ आह्लादो जातकर्मदीनकारयित्वा शिशुमुदा ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ स्वर्णधनुर्वुदं
 हयान्वाजान् ॥ ५ ॥ इंदुलेतनये जाते द्विमासान्ते महीतले ॥ योगसिंहस्तदा गत्य स्वर्णवत्यै ददौ धनम् ॥ ६ ॥ नेत्रसिंहसुतं दृष्ट्वा मलनास्नेह
 संयुता ॥ प्रच्छकुशलश्रुनं भोजयित्वा विधानतः ॥ ७ ॥ अत वृन्दाश्च नर्तक्यो नाना रागेण संयुताः ॥ तत्रागत्यैव नृत्यं भूषयुतः स्थितः ॥ ८ ॥
 स सत्रात्र मुषित्वा स योगसिंहो ययौ गृहम् ॥ षण्मासे च सुते जाते देवेन्द्रः स्नेहकातरः ॥ ९ ॥ पुत्रस्नेहेन तं पुत्रं स जहार स्वमायया ॥ संहृत्य
 बालकं श्रेष्ठमिन्द्राण्यै च समर्पयत् ॥ १० ॥ स्नेहेषु तां शचीं देवीं स्वस्तनौ तमपाययत् ॥ देव्या दुग्धं सैव पीत्वा षोडशान्दसमो भवत् ॥ ११ ॥
 इंदुपीयूषभवनं गृह्णाति वपुषा स्वयम् ॥ अतः स इंदुलो नाम जयतश्च प्रकीर्तितः ॥ १२ ॥ स बालः स्वपितुर्विद्यां पाठित्वा श्रेष्ठतामगात् ॥
 विनष्टे बालके तस्मिन् देवीं स्वर्णवती तदा ॥ १३ ॥ रुरो दौ चैस्तदा दीनाहा पुत्रकगतोऽसिभोः ॥ ज्ञात्वा ह्लादो तथा भूतो दशग्रामे तथा विधे ॥ १४ ॥
 रौद्रः कोलाहलो जातोरुदतां च नृणां मुने ॥ आह्लादः स्वकुलैः सार्द्धं निराहारे योते द्वियः ॥ १५ ॥ आरदां शरणं प्राप्तं स्त्रियां तत्र चावसत् ॥ त
 दा तुष्टा स्वयं देवी वायुवाचा शरीरिणी ॥ १६ ॥ हे पुत्र स्वकुलैः सार्द्धं मा शुचस्त्वं सुतं प्रति ॥ इन्द्रपुत्रो जयन्तश्च स्वर्गलोके मुपागतः ॥ १७ ॥ दिव्य
 विद्यां पाठित्वा स त्रिवर्षान्ते गमिष्यति ॥ यावत्त्वं भूतलेऽवात्सीस्तावत्स भूतले वसेत् ॥ १८ ॥ तत्पश्चात्स्वर्गं ति प्राप्य जयन्तो हि भविष्यति ॥

इत्युक्तेवचनेदेव्यानिशोकास्तेतदाभवन् ॥ दशग्रामंपुरंप्राप्यसप्तदशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणि
चतुर्थगण्डपरपार्येकलियुगियेतिहाससमुच्चयेचतुशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥ इन्दुलेस्वर्गसंप्राप्तेतिविराःशो
ककातराः ॥ शारदांपूजयामासुःसर्वलोकनिवासिनीम् ॥ १ ॥ जम्बासप्तशतीस्तोत्रत्रिसंध्यप्रेमभक्तिः ॥ ध्यानेनानन्दमापन्नास्तद
सप्तशतेहनि ॥ २ ॥ सामन्तद्विजपुत्रश्चामुण्डोनामविश्रुतः ॥ सोऽष्टवर्षवयाभूत्वापूजयामासचण्डिकाम् ॥ ३ ॥ द्वादशाब्देतोजातेत्रिच
रित्रस्यपाठतः॥परीक्षार्थतुभक्तानांसाक्षान्मूर्तित्वमागता ॥४॥ कुण्डिकेयंचभोभक्ताःपूरयामिचतमहम् ॥ यूयंतुमनसोपायैःकुरुध्वंपूरणेम
तिम् ॥५॥ सुखस्वानिस्तुबलवान्मधुपुष्पैस्तथाफलैः ॥ कुण्डिकांपूरयामासनपूर्णत्वमुपगता ॥६॥ बलस्वानिस्तथामसैर्मूलशमांतुरक्तकैः॥
देवकीचितदाहव्यैश्चंदनादिभिरर्चनैः ॥७॥ कुण्डिकांपूरयामासनपूर्णत्वमुपगता ॥ आह्लादश्चैवसर्वगैरुदयःशिरसास्वयम् ॥८॥ कुण्डिकंपू
रयामासतदापूर्णत्वमागता ॥ उवाचवचनंदेवीस्वभक्तान्भक्तवत्सला ॥ ९ ॥ सुखस्वानेवान्वीरोभविष्यतिसुरप्रियः ॥ बलस्वानिमहावी
रोदीर्घकालेसमृत्युभाक् ॥ १० ॥ मूलशमांतुबलवान्भक्तवीजोभविष्यति ॥ देवकीचभवेद्वीचिरकालंस्वलेकगा ॥ ११ ॥ आह्लादश्चैव
कृष्णांशस्तयोर्मध्येद्वयंवरम् ॥ एकस्तुदेववत्प्रोक्तोबलाधिक्योद्वितीयकः ॥ १२ ॥ निष्कामोऽयंदेवासहोमृतेमोक्षत्वप्राप्नुयात् ॥
इत्युक्त्वान्तर्दधेमातातेसर्वैतृतिमागताः ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगण्डपरपार्येकलियुगियेतिहा
ससमुच्चयेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥ प्राप्तेसप्तदशाब्देचकृष्णांशेतत्रचाभवत् ॥ शृणुत्वंमुनिश्चा
र्दूलदृष्टंयद्योगदर्शनात् ॥ १ ॥ रत्नभानौमृतेराज्ञिमरुधन्वमहीपतिः ॥ गजसेनस्तदाविप्रपृथ्वीराजभयातुरः ॥ २ ॥ आराध्यपावकंदेव
यज्ञध्यानव्रतार्चनैः ॥ द्वादशाब्दंसदाचारःप्रेमभक्त्याह्यतोषयत् ॥ ३ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्पावकीयंहयंशुभम् ॥ ददौतस्मैसुतोचोभौक
न्यांचगजमुक्तिकाम् ॥ ४ ॥ पावकास्तेहिचत्वारःसमुद्भूतामहीतले ॥ अग्निवर्णमहावीरःसर्वलक्षणलक्षिताः ॥ ५ ॥ अष्टादशवयोभूताः
सर्वैतेमुनिपुंगव ॥ जातमात्रादेवसमाःसर्वविद्याविशारदाः ॥ ६ ॥ अष्टादशाब्दवयसासाकन्यावरवर्णिनी ॥ दुर्गयाश्चवरंप्राप्ताधर्माज्ञास्त्वांव

रिप्यति ॥ ७ ॥ शार्दूलवंशीसन्तुपःकृतवान्वैस्वयंवरम् ॥ नानादेशानृपाःप्राप्ताःसुतायारूपमोहिताः ॥ ८ ॥ मार्गशीर्षसितेपक्षेचाष्टम्यां
 चंद्रवासरे ॥ तस्याःस्वयंवरश्चासीत्सानृपानृपान्प्रतिचायौ ॥ ९ ॥ विद्युद्गर्णखंतस्याश्चंचलायास्तथागतम् ॥ दृष्ट्वासुमोहधर्माशोबलखा
 निर्महीपतिः ॥ १० ॥ सापिदृष्ट्वाचतंवरंमुमोहजगमुक्तिका ॥ बुद्धातस्मैददौमालं वैजयंतीशुभानना ॥ ११ ॥ तारकाद्याश्चभूपालाःसर्वे
 शस्त्रास्त्रसंयुताः ॥ रुरुधुःसर्वतोवीरतेबलात्कन्यकार्थिनः ॥ १२ ॥ तथाविद्वानृपान्दृष्ट्वाभूपानंपंचशतान्वली ॥ सशीघ्रंखड्गमुत्सृज्यशत
 भूपशिरांस्यहन् ॥ १३ ॥ सर्वतोवध्यमानंतंबलखानिसतारकः ॥ तदुजाभ्यांदौखड्गसंतदंगेद्विधाभवत् ॥ १४ ॥ महीराजसुतोऽप्येष्टो
 दृष्ट्वाखड्गतथागतम् ॥ अपोवाहरणाच्छूरस्तत्पश्चात्तेनृपायुः ॥ १५ ॥ पराजितेनृपबलेबलखानिर्महाबलः ॥ तांकन्यांशिबिकारूढंस्व
 गंहसोऽनयद्वली ॥ १६ ॥ तांगच्छंतीसुतांदृष्ट्वागजसेनोमहीपतिः ॥ महीपत्याज्ञयाप्राप्तोज्ञात्वातंक्षत्रियाधमम् ॥ १७ ॥ जंबुकग्रंमहावीरं
 माययातममोहयत् ॥ जातेनिद्रातुरेवीरदुर्गायाःआपमोहिते ॥ १८ ॥ निगडैस्तंबबंधाशुदृढैर्लोहमयैरुषा ॥ लोहदुर्गचसंप्राप्यग्रामरूपं
 महीपतिः ॥ १९ ॥ चांडालांश्चसमाहूयकठिनांस्तत्रवासिनः ॥ वधयाज्ञापयामासतस्यदंडैरनेकशः ॥ २० ॥ तेरौद्रास्तंसमाबध्यताडया
 मामुरुज्जिताः ॥ तत्ताडनात्तदनिद्रातत्रैवविलयंगता ॥ २१ ॥ दृष्ट्वाततस्तुचंडालान्वलखानिरताडयत् ॥ तलमुष्टिप्रहारेणचांडाला
 मरणंगताः ॥ २२ ॥ मृतेपंचशतेरौद्रतच्छेषादुदुबुर्भयात् ॥ कपाटंमुदृढंकृत्वानृपान्तिकमुपायौ ॥ २३ ॥ सनृपःकारणंज्ञात्वाहस्तबद्धो
 महाबली ॥ उवाचतत्रगत्वासौवचनंकार्यतत्परः ॥ २४ ॥ भवान्महाबलीवीरचांडालैर्बध्नंगतः ॥ दस्युभिर्लुठितस्तत्रनिद्रावश्येनेगतः
 ॥ २५ ॥ मत्सुताभवेनेप्राप्तादिष्टयात्वंजीवितंगतः ॥ उद्गह्यमत्सुतांशीघ्रंस्वगेहंयातुमर्हसि ॥ २६ ॥ इतिश्रुत्वाप्रियंवाक्यंतंप्रशंस्यतथा
 करोत् ॥ मंडपेवैदकमार्गिणिविवाहार्थंचकारसः ॥ २७ ॥ जातायामंडपार्चायांपत्रमाहादहेतवे ॥ तदाज्ञयालिखित्वासौगजसेनोऽग्निसेवकः
 ॥ २८ ॥ उग्रारूढंसमाहूयशीघ्रंपत्रमचोदयत् ॥ बलखानेर्विवाहोऽत्रभवान्मैन्यसमन्वितः ॥ २९ ॥ संप्राप्ययोग्यद्रव्याणिभुक्त्वात्वंतृप्ति
 मावह ॥ इत्युक्तेनिशिजातायांबलखानिर्महाबलः ॥ ३० ॥ भोजनंकृतवांस्तत्रविषजुष्टंनृपापिपतम् ॥ गरलंतेनसंभुक्तंनमारवराच्छुभात ॥ ३१ ॥

ततःकालेचसंप्राप्तेदृष्ट्वाभोहत्वमागतम् ॥ पुनर्वर्धनिगण्डस्ताडयामासवेतसैः ॥ ३२ ॥ विषदोषममृक्द्वारात्रिस्मृतंसर्वदेहतः ॥ तदाबुधोवधवलवान्भूपतिप्राहनमयीः ॥ ३३ ॥ राजन्किमीदृशंजातंत्वत्सैन्यंताडनेरतम् ॥ सआहभोमहावीरमत्कुलेगीतिरिदृशी ॥ ३४ ॥ ध्यातानांप्रथमंप्राप्यतददृष्ट्वाहितोभवेत् ॥ इत्युक्तेसतिभूपालेगजमुक्तासमागता ॥ ३५ ॥ पितरंप्राहवचनकोऽयंतताडनेगतः ॥ नृपप्राहसु तेऽशीघ्रांहातिवनिजमंदिरं ॥ ३६ ॥ कृषिकरोयमायातोद्व्यर्थताडनेगतः ॥ इतिश्रुत्वावचोवोर्बलखानिर्महाबलः ॥ ३७ ॥ छित्त्वातद्वं धनंघोरंखड्गहस्तःसमाययौ ॥ शूराःपंचशतंतंचरुद्धाःशस्त्रैःसमंततः ॥ ३८ ॥ प्रजघ्नतस्तुतान्स्वर्वावलखानिव्यननाशयत् ॥ गजसेनसुतो ज्येष्ठःसूर्यद्युतिरुपागतः ॥ ३९ ॥ बद्धापुनस्तंबलिनंगतमव्येसमाक्षिपत् ॥ तथागतंपतिदृष्ट्वागजमुक्तामुदुःखिता ॥ ४० ॥ निशितत्रगता देवीदत्त्वाद्व्यंतुरक्षकान् ॥ पतिंनिष्काश्यरुदतीव्यजनपतयेददौ ॥ ४१ ॥ रात्रौरात्रौतथाप्राप्ताव्यतीतंपक्षमात्रकम् ॥ एतस्मिन्नंतरेवीर आह्लादःसप्तलक्षकैः ॥ ४२ ॥ सैन्यैःसहाययौशीघ्रंश्रुत्वातत्रैवकारणम् ॥ बलखानिर्गतोर्तेरुरोधनगरतिदा ॥ ४३ ॥ गजैःषोडशसहस्रेण जसेनोरण्ययौ ॥ त्रिलक्षैश्चहयैःसार्द्धंसूर्यद्युतिरुपाययौ ॥ ४४ ॥ कांतामलस्तदाप्राप्तस्त्रिलक्षैश्चपदातिभिः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धमहोरान्त्र हिंसैन्ययोः ॥ ४५ ॥ रक्षितेतालनाद्येचगजसेनाद्येकेतदा ॥ द्वितीयोऽह्निंसमायातेगजसेनोमहाबलः ॥ ४६ ॥ प्रभग्नंस्वबलंदृष्ट्वापावकोऽयं समाकुरुहत् ॥ दाहयामासतत्सैन्यंतालनाद्यैश्चपालितम् ॥ ४७ ॥ भरुमीभूतंबलंदृष्ट्वातालनःशत्रुसन्मुखे ॥ गत्वाभल्लेनभूपालंताडयामासवेगतः ॥ ४८ ॥ मूर्छितंनृपमाज्ञायसूर्यद्युतिरुपाययौ ॥ पावकीयंसमारुद्धदाहयामासतालनम् ॥ ४९ ॥ एतस्मिन्नंतरेऽरौदेवोचाहादकृष्णकौ ॥ बंधयतूरुषाविष्टासूर्यद्युतिमार्दमम् ॥ ५० ॥ सुबद्धंभ्रातरंज्ञात्वाहयंकंतामलोऽरुहत् ॥ देवसिंहचंसमोदकृष्णांशंप्रतिशोऽगमत् ॥ ५१ ॥ गृहीत्वातंसकृष्णांशस्तस्यतेजःसमाहरत् ॥ सप्तलक्षबलंसर्वबहिर्भूतमभूतदा ॥ ५२ ॥ अमरत्वात्सआह्लादस्तदातुसमजीवयत् ॥ गजसेनस्याद्धं सैन्यतैश्चसर्वैर्विनाशितम् ॥ ५३ ॥ विजयंनृपतिःप्राप्यहर्षितोगहमाययौ ॥ वह्निभूतंचकृष्णांशंदृष्ट्वाहादःमुदुःखितः ॥ ५४ ॥ दुर्गोदेर्वीसतुष्टवमन सारणमुद्धंनि ॥ तदादेवीवचःप्राहवत्सतेपुत्रएवच ॥ ५५ ॥ स्वर्गादागत्यसर्वाणिपुनरुज्जिवयिष्यति ॥ इत्युक्तेवचनेदेव्याहन्तुलोवासवाज्ञया ॥ ५६ ॥

द्रादशाब्दसमंरूपं धृत्वा विद्याविशारदः ॥ वडवामृतमारुह्य हयं तत्र समागतः ॥ ५७ ॥ तदङ्गादुद्धृतावाहमा इव समन्ततः ॥
 पावकं शमयामासु स्त्रयस्ते देवतोपमाः ॥ ५८ ॥ शमीभूते तदा वह्नौ स्वमुखत्सहयो मुदा ॥ लालाभृद्वाहयामास यते जीवितस्ततः ॥ ५९ ॥
 जीविते सप्तलक्षे तु शमीभूते हि पावके ॥ गजसेनः सुताभ्यां च प्रयातः सर्वतो दिशम् ॥ ६० ॥ लक्षैः स्य तदा शेषे ते सर्वेऽपि भयातुराः ॥
 दुदुर्बुर्भोगवश्चैष्ट दिव्यरूपत्वधारिणः ॥ ६१ ॥ केचित्संन्यासिनो भूत्वा केचिद्वैभक्तचारिणः ॥ जीवत्वं प्राप्तवन्तस्ते तथा न्येऽसंशयंगताः ॥
 ॥ ६२ ॥ बद्धा तान् गजसेना दंष्ट्रिच्छूरान्स च तालनः ॥ कृष्णांशेन समायुक्तं द्रुगं समायौ ॥ ६३ ॥ बलखानि च निष्काश्य तालनस्तदन्तर
 म् ॥ पृष्ठवान्कारणं सर्वं श्रुत्वा तन्मुखतो वचः ॥ ६४ ॥ तान् वीरांस्तान्ताडयामासे तसैः स्तंभबंधनात् ॥ गजमुक्ताक्षयि विप्रसेनापतिरुदारधीः ॥
 ॥ ६५ ॥ तालनस्तान्समुत्सृज्य विवाहार्थं समायौ ॥ बलखानिर्हयारूढो गजमुक्ताचमंडपे ॥ ६६ ॥ गजसेनस्तदा दिव्यैर्भोजनैस्तान् भो
 जयत् ॥ निवास्य लोहदुर्गैः तान्कपाटः सुदृढीकृतः ॥ ६७ ॥ लक्षशूरान्संस्थाप्य स्वयं रुद्धपुरं यौ ॥ तेरात्रौ लोहदुर्गेषु वसित्वा य
 त्ततो बलाः ॥ ६८ ॥ प्रभाते च कपाटं तद्वारं दृष्ट्वा तदा ब्रवीत् ॥ द्वा रमुद्धाट्या शुभं नो चेत् प्राणांस्त्यजिष्यसि ॥ ६९ ॥ इति सेनापतिः श्रुत्वा
 लक्षशूरान्समादिशत् ॥ नाना यत्नैश्च हंतव्याः शत्रवो भयकारिणः ॥ ७० ॥ इति श्रुत्वा तु ते शूराः शतैश्च स्तैः सुरोपिताः ॥ एकैकं क्रमशो
 जघ्नुर्वृद्धं वैरतत्पराः ॥ ७१ ॥ हते दशसहस्रे तु कृष्णांशोर्बिंदुलं हयम् ॥ समारुह्य जनानां शुस्व खड्गेन महद्बलम् ॥ ७२ ॥ हतशेषा
 भयार्ताश्च सहस्राशीति सन्मिताः ॥ इन्द्रदुर्गं प्रति प्राहृत्य थाजातं बलक्षयम् ॥ ७३ ॥ श्रुत्वा भयातुरो राजा स्वसुताभ्यां समन्वितः ॥
 गजमुक्तां पुरस्कृत्य बहुद्रव्यसमन्वितम् ॥ ७४ ॥ स्वपापं क्षालयामास चोर्वीयापतिना कृतम् ॥ षोडशो द्वाणि स्वर्णानि गृहीत्वा हादृष्वसः ॥ ७५ ॥
 यथौ स्वर्गं हंसाहितः पुत्रभ्रातृसमन्वितः ॥ संप्राप्ते गेहमाल्हा देवस्वर्णवती स्वयम् ॥ ७६ ॥ इन्द्रुलं स्वां कमारोप्य ललाप करुण बहु
 मृताहं च त्वया पुत्रपुनरुज्जीवितं सुत ॥ ७७ ॥ धन्या हं कृतकृत्यास्मि जयन्ततव दर्शने ॥ इति श्रुत्वेन्द्रुलोवीरो न त्वाहज न नीमुदा ॥ ७८ ॥

अनुणनाधिगच्छामित्वतोमातःकदाचन ॥ संप्राप्तेगेहमहादेराजापरिमलःसुधीः ॥ वाद्यानिवादयामासविभ्रम्यश्चदौघनम् ॥ ७९ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगखंडपरपयधिकलियुगियेतिहाससमुच्चयेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७९ ॥
 ॥ सुतउवाच ॥ ॥ कृष्णांशेऽष्टादशाब्देतुयथाजातंतथाशृणु ॥ मृतेकृष्णकुमारेतुभूतौरत्नभानुना ॥ १ ॥ महाराजःसुदुःखार्तोल
 क्षचंडीमकारयत् ॥ होमान्तेतुतदैवीवागुवाचनुपंप्रति ॥ २ ॥ वर्षेषुतेसप्तभविष्यंत्यगमोद्भवाः ॥ कुमारःकौरवांशश्चद्रौपद्यंशसु
 तानुपः ॥ ३ ॥ इत्युक्तेवचनेतस्मिन्ब्राह्मिणिर्भमथोदधौ ॥ कर्णाशश्चमुतोजातस्तारकोबलवत्तरः ॥ ४ ॥ द्वितीयाब्देतथाजातौदुःशासन
 शुभांशतः ॥ नृहरिरिति विख्यातस्तृतीयाब्देतुचाभवत् ॥ ५ ॥ उद्धर्षशःसरदुनोदुमुखंशस्तुमर्दनः ॥ विकर्णांशःसूर्य्यकर्मभूमिश्चां
 शोर्विविशतेः ॥ ६ ॥ वर्द्धनश्चित्रवाणंशोविलातदनुचाभवत् ॥ यथाकृष्णातथासैवहूपचष्टागुणैर्मुने ॥ ७ ॥ भुवितस्यांचजातायांभूक
 म्पोदारुणोऽभवत् ॥ अट्टाट्टहासमाशिवंचामुंडाखेचकारह ॥ ८ ॥ रक्तवृष्टिःपुरेचासीदस्थिशर्करयायुता ॥ ब्राह्मणश्चसमागत्यजातकर्मदि
 काक्रियाम् ॥ ९ ॥ कुत्वानामतथाचक्रेशृणुभूमिपसाक्षरम् ॥ इलाचशशिनांमाताविकल्पेनाऽभवद्वुवि ॥ १० ॥ तस्माद्वेलेतिविख्याताक
 न्यैरूपशालिनी ॥ जातायांचसुतायांसपिताविभ्रम्यउत्तमम् ॥ ११ ॥ ददौदानंमुदायुक्तोवासांसिविविधानिच ॥ द्वादशाब्दवयःप्राप्तसामुता
 वरवर्णिनी ॥ १२ ॥ उवाचपितरंनम्राशृणुत्वंपृथिवीपते ॥ मंडपेःरक्तधाराभिर्भयोमांसंस्वापयिष्यति ॥ १३ ॥ द्रौपद्याभूषणंदातासमेभर्ताभवि
 ष्यति ॥ स्वर्णपत्रेतदाराजापद्मंवेलासुखोद्भवम् ॥ १४ ॥ लिखित्वातारकंप्राहत्वमन्वेषयतत्पतिम् ॥ लक्षसार्द्धत्रयद्रव्यंगृहीत्वालक्षसैन्यकः ॥
 ॥ १५ ॥ नृपान्तरंययौशीघ्रितारकःपितुराज्ञया ॥ सिन्धुस्थानेचार्थदेशेभूषंभूपंथयौबली ॥ १६ ॥ नगृहीतंनृपैःकैश्चित्तद्वाक्यवोरमुल्लघनम् ॥
 महीपतिंसंप्राप्यमातुलंतद्भुजोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥ श्रुत्वासआहभोवीरब्रह्मानन्दोमहाबलः ॥ सचवाक्यंप्रगृह्णीयादाहादाद्यैःसुराक्षितः ॥ १८ ॥
 किंत्वयाविवर्तितंनवचारित्रंतस्यविश्रुतम् ॥ भवान्पडुंबंधुसहितःकृष्णांशोर्वैविवाहितः ॥ १९ ॥ तेसर्वैवइयगास्तस्यब्रह्मानंदस्यधीमतः ॥ ना
 स्तिभूमंडलेकश्चितद्रत्नेनसमोनुपः ॥ २० ॥ इतिश्रुत्वाययौतूर्णतारकःस्वबलैःसह ॥ तत्पद्मंचकथित्वाथेहस्तवद्धस्तदाभवत् ॥ २१ ॥

कृष्णां श स्तुगृहीत्वाशुपद्यवाक्यमुवाचह ॥ अहंविवाहयिष्यामिब्रह्मानंदंनृपोत्तमम् ॥ २२ ॥ तूष्णींभूतास्तदासर्वतारकः सद्विजैःसह ॥
 अभिषेकं तदाकृत्वास्वर्गं हंपुनराययौ ॥ २३ ॥ माघमासेसितेपक्षेत्रयोदश्यां सुवासरे ॥ विवाहलग्नं शुभं देवकन्यार्थोस्तदा ॥ २४ ॥
 सप्तलक्षवैः सार्द्धं लक्षणश्च सतालनः ॥ महावतीं पुरीं प्राप्तां बलीपरिमलादिभिः ॥ २५ ॥ आह्लादोलक्षसैन्याढ्यः कृष्णांशेन समन्वितः ॥
 बलखानिर्लक्षसैन्यः संयुतः सुखखानिना ॥ २६ ॥ नेत्रसिंहोलक्षसैन्यो योगभोगसमन्वितः ॥ रणजिच्चबलीबालोद्दिलक्षबलं संयुतः ॥ २७ ॥
 एवं द्वादशलक्षणां सैन्यानामधिपे बली ॥ तालनः सिंहनिःसंस्थो वडवां प्रययौ सह ॥ २८ ॥ सैन्यैर्द्वादशलक्षैश्च सहितस्तालनो बली ॥ आययौ देह
 लीया मेमहीराजानुपालिते ॥ २९ ॥ देवो मनोरथारूढो विंदुलस्थः सकृष्णकः ॥ वडवामृतमासाद्य स्वर्णवत्याः सुतो गतः ॥ ३० ॥ रूपण
 श्च करालस्थ आह्लादश्च पीहकैः ॥ बलखानिः कपोतस्थो हारिणस्थोऽनुजस्ततः ॥ ३१ ॥ रणजिन्मलना पुत्रः संस्थितो हरिनगरे ॥ पंचश
 ळ्दगजारूढो महावत्यधिपोगतः ॥ ३२ ॥ विमानवरमारुह्य धीमरैः शतवाहितैः ॥ मणिमुक्तास्वर्णमयं सहस्रैर्वाद्यैः कुर्युत्तमम् ॥ ३३ ॥
 अयुतैश्च पताकैश्च वेत्रपाणि सहस्रकैः ॥ सहस्रैः शिबिकाभिश्च पंचसाहस्रकैरथैः ॥ ३४ ॥ शकटैर्महिषैर्द्वैस्तु तथा पंचसहस्रकैः ॥
 सर्वतोपस्कृतरंभ्यं ब्रह्मानंदं समागतः ॥ ३५ ॥ श्रुत्वा कोलाहलं तेषां महीराजो नृपोत्तमः ॥ विस्मितः सबभूवा त्रिशिविराणि मुदा ददौ ॥ ३६ ॥
 दुर्गद्धारि क्रियारंभ्यां कृत्वा विधिविधानतः ॥ द्रौपद्याभूषणं देहि वलयैस्तमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ इन्दुलस्तु ययौ स्वर्गवासं प्रति चाब्रवीत् ॥
 द्रौपद्याभूषणं सर्वदेहि मङ्गलसुरोत्तम ॥ ३८ ॥ कुबेरात्सममानीयादिव्यमाभूषणं ददौ ॥ इन्दुलः प्रहरन्ते च प्रातः पित्रे न्यवेदयत् ॥ ३९ ॥
 आह्लादस्तु स्वयंगत्वा विलयैर्भूषणं ददौ ॥ प्राप्ते ब्राह्मे मुहूर्ते तु विवाहस्तत्र चाभवत् ॥ ४० ॥ संप्राप्ते प्रथमावर्तैः तारकः खड्गमाददौ ॥
 आह्लादस्तं समासाद्य युयुवे बहूलिया ॥ ४१ ॥ नृहरिस्तु द्वितीये च कृष्णांशं प्रति चारुधत् ॥ तथा सरदनं वीरं बलखानिरुपाययौ ॥ ४२ ॥
 मर्दनं सुखखानिस्तु चतुर्थीवर्तकेऽरुधत् ॥ रणजिन्मूर्यवमाणं सभां सरूपणे बली ॥ ४३ ॥ देवस्तु वर्धनं वीरं सप्तावर्तैः क्रमाद्ययौ ॥
 शतभूपान्वद्गधराजसेनादिकं स्तदा ॥ ४४ ॥ लक्षणाद्याः समाजगमुर्मुडेपे बहु विस्तृते ॥ भग्नभूतं नृपबलं दृष्ट्वा राजारुपां न्वितः ॥ ४५ ॥

महीराजोययौरूढोगजंचारिभयंकरम् ॥ जित्वातात्रेत्रासिंहादीच्छद्वेधीनृपोत्तमः ॥ ४६ ॥ लक्षणंप्रययौश्रीप्रिबोद्धिर्नोहस्तिर्नोस्थितम् ॥
 शिवंमनसिंस्थायजित्वाबद्धारुषान्वितः ॥ ४७ ॥ अगमत्तमुपगृह्यदर्शयामासतंतृपम् ॥ श्रुत्वापरिमलोरंजकुष्णांशंभिरुकोययौ ॥ ४८ ॥
 वृत्तान्तंकथयामासचाह्लादादिपराजयम् ॥ अजितःसचकृष्णांशोनभोगैर्णमंदिरम् ॥ ४९ ॥ गत्वाजगजंबलवान्योगिन्यनंददायकः ॥
 तदासलक्षणेर्विरस्यन्त्वबंधनमुत्तमम् ॥ ५० ॥ विष्णुंमनसिंस्थायमहाराजं समाययौ ॥ गृहीत्वाचागमांदोलंस्वयंशिविरमासवान् ॥ ५१ ॥
 एतास्मिन्नंतरेसर्वैत्यक्त्वाभूद्यसिंमतः ॥ खड्गयुद्धेनताजित्वाबद्धातात्रिगडैर्दृढैः ॥ ५२ ॥ सान्वयाञ्जतभूषांश्चहत्वातदुधिरावहैः ॥ द्रौप
 दींस्नापयामासुर्वैलारूपांकलोत्तमम् ॥ ५३ ॥ विवाहान्तेचतेसर्वैशिविराणिसमाययुः ॥ समुत्सृज्यमुतान्तमसुभोज्यस्तेष्वभोजयन् ॥ ५४ ॥
 भुक्तवत्सुसुवीरपुसाहस्रास्तैःसुतैःसह ॥ रुरुधुःसर्वतोजघ्नुरस्त्रशस्त्रैःसमन्ततः ॥ ५५ ॥ सहस्रशूरांस्तान्दहत्वापुनर्वद्भामहाबलान् ॥
 शिविराणिसमाजगमुस्तेषांहास्यविशारदाः ॥ ५६ ॥ दशलक्षसुवर्णनिगृहीत्वानृपतिर्वली ॥ वेलानंवाढामादायत्वानत्वातमब्रवीत् ॥ ५७ ॥
 प्रद्योतसुतहेराजंल्लक्षणोऽसौमहाबलः ॥ ममपत्न्यसिमादायदासोर्कतुंसमिच्छति ॥ ५८ ॥ इतिश्रुत्वापरिमलःसर्वभूपसमन्वितः ॥
 बहुधाबोधितश्चैव नबुबोधतदानृपः ॥ ५९ ॥ तदामहासतीविलाविललापभृशमुहुः ॥ तच्छ्रुत्वासचकृष्णांशःसहितोबलवानिना ॥ ६० ॥
 तामाश्वास्यतद्वेलानंभोगैर्णचाययौ ॥ लक्षणंतर्जयित्वासौगृहीत्वाचागमन्मुदा ॥ ६१ ॥ नभोगैर्णगेहेतांकृष्णांशःसपेषयत् ॥
 पुनस्त्यक्त्वासससुतान्महिताष्टपतेस्तुते ॥ ६२ ॥ अष्टपंकारयामासुर्दभंप्रतिमहाबलाः ॥ उषित्वादशरात्रातैर्दध्युर्गंतुमनेमुने ॥ ६३ ॥
 महीराजस्तुबलवान्गृहन्वाभूपतेःपदौ ॥ सउवाचचपूष्णक्षिस्तदापरिमलंनृपम् ॥ ६४ ॥ महाराजवधूस्तेचैवेत्येदं दशगडिका ॥
 पितृमातृवियोगंचनक्षमंततिवालिका ॥ ६५ ॥ तस्मात्तातंपरित्यज्यगच्छगंहसुखीभव ॥ पतियोगेयायदाभूयात्तदात्वापुनरेष्यति ॥ ६६ ॥
 इत्युक्त्वाचचचोराजास्नेहादङ्कमस्पृशत् ॥ वूर्णभूतेपरिमलेचाह्लादस्तत्रदुःखितः ॥ ६७ ॥ महीराजंस्पर्शसराजावृणतांगतः ॥
 भग्नार्थभूपतीचोभौपावकायैश्चिकित्सकैः ॥ ६८ ॥ सुखंवतैर्गहंप्राप्यकृतकृत्यत्वमागतौ ॥ मलनास्वसुतंदृष्ट्वाप्राप्तमुद्राहितंगृह ॥ ६९ ॥

कुत्वोत्सवं बहुविधं विप्रैर्भ्यश्च ददौ धनम् ॥ होमवैकारयामास चंडिकायाः प्रसन्नतः ॥ ७० ॥ सभायां लक्षणैर्वीरयात्राकाले तमब्रवीत् ॥ अगमां
 जयचंद्राय मत्वा जित्वा हतं तुताम् ॥ ७१ ॥ नभोमार्गेण संप्राप्तौ योगिनौ च शिवाज्ञया ॥ जहत्तुस्तौ च मार्गं जित्वा तत्तीक्ष्णभयमोहितम् ॥ ७२ ॥ अग्राहं
 धाम गच्छामि चिरं जीवन्नुत्तम ॥ इत्युक्तं तं तं न त्वायुर्भूपाः स्वमालयम् ॥ ७३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगखण्डपर
 पर्वण्ये कलियुगीयेति हाससमुच्चये सप्तदशोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ मूत उवाच ॥ विंशब्दे चैव कृष्णां श्रेयथा जातं तथा शृणु ॥ सागराख्य सरस्तीरे कदा
 चिद्विदुलो बली ॥ १ ॥ जन्वा सप्तशतीस्तोत्रं तत्र ध्यानान्वितोऽभवत् ॥ एतस्मिन्नंतरे हंसा आकाशाद्भूमिमागताः ॥ २ ॥ तेषां च रुतशब्दे
 श्वसं ध्यानादुत्थितोऽभवत् ॥ वक्ष्यमाणं वचः प्राहुर्धन्योऽयं दिव्यविग्रहः ॥ ३ ॥ पर्वतानां हि मगिरिर्वनं वृंदावनं तथा ॥ महावती पुरीणां च सागरः
 सरसामपि ॥ ४ ॥ नारीणां पद्मिनी नारी नृणां श्रेष्ठः स इन्दुलः ॥ भो इन्दुल महाप्राज्ञ मानसे सरसि स्थिताः ॥ ५ ॥ वयं श्रुत्वा श्रियो वाक्यं नालिनी
 सागरं ययुः ॥ दृष्ट्वा तत्र शृभानां रीतिं सर्वाभरणभूषिताम् ॥ ६ ॥ सतालिभिर्युतारम्यां गीतनाट्या विशारदां ॥ दृष्ट्वा मोहं त्वमापन्ना वयं देशान्तरे
 गताः ॥ ७ ॥ विलोकितानराः सर्वेऽत्रास्माभिर्जगतीतले ॥ त्वत्समो न हि कोऽप्यत्र पद्मिनी सदृशो मुवि ॥ ८ ॥ तस्मात्त्वनः समारुह्य तां देवीं
 द्रष्टुमर्हसि ॥ तथेत्युक्त्वा शक्रमुतो हं सराजं समारुहत् ॥ ९ ॥ सिंहलद्वीपके रम्ये द्वायं सिंहो नृपः स्थितः ॥ तत्सुतापद्मिनीनाम्राहूपायै वन
 शालिनी ॥ १० ॥ रागिण्यः सप्त विख्यातास्तत्सख्यः प्रमदोत्तमाः ॥ नालिनी सागरस्ये गिरिजामंदिरं शुभम् ॥ ११ ॥ तत्र स्थितां च तां दे
 वीमिन्दुलः सददर्शह ॥ सापितं सुंदरं दृष्ट्वा हं सदेहं समास्थितम् ॥ १२ ॥ संमोह्याहूय तं देवं तेन सार्द्धं मरिचमत् ॥ वर्षमेकं ययौ तत्र नानाली
 लासुमोहितः ॥ १३ ॥ भक्तिर्गर्वत्वमापन्नो चाहो देवगदं विका ॥ दृष्ट्वा चान्तर्देधेवी गर्वाचरणकुठिता ॥ १४ ॥ तस्य प्राप्तं महदुःखमाह्लादस्य
 जयैषिणः ॥ सकैश्चित्पुरुषैर्वीरैः कथितोऽभूत्स्वमंदिरं ॥ १५ ॥ इन्दुलं रूपसम्पन्नं लंकापुरनिवासिनः ॥ राक्षसास्तं समाहृत्य स्वर्गे
 हंशीग्रमाययुः ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वा वचो चोरं सकुलो विललापह ॥ हाहा शब्दो महांश्चासीत्तेषां तुरुदतामुने ॥ १७ ॥ कृष्णां शो
 रुदितं प्राहाह दंज्येष्ठं शृणुष्व भोः ॥ जित्वा हं राक्षसान् सर्वांस्तालनाद्यैः समन्वितः ॥ १८ ॥ इन्दुलं त्वांसं मध्यमिभवा न्यैर्यपरो भवेत् ॥

बलखानिश्चकृष्णांशोदेवसिंहश्चतालनः ॥ १९ ॥ सप्तलैक्षबलः साद्वलंकाप्रतिययुर्मुदा ॥ मार्गप्राप्ताश्चभूपाग्रामपाराङ्गपास्तथा ॥ २० ॥
 यथायोग्यं बलिरस्यग्राप्यतस्मै न्यवेदयन् ॥ येभूपापदमत्ताश्चजित्वातांस्तालनोबली ॥ २१ ॥ बद्धतैश्चसमाजग्मुः सेतुबंधं शिवस्थलम् ॥
 पूजयित्वाचरामेश्वरमेणस्थापितं शिवम् ॥ २२ ॥ सिंहलद्वीपमगमन्पणमासाभ्यन्तरं तदा ॥ नलिनीसागरप्राप्यतत्रवासमकारयन् ॥ २३ ॥
 पत्रं संप्रेषयामास बलखानिर्नृपाय च ॥ आर्य्यसिंहमहाभागस्वपेतात्तद्देहितीर्णकान् ॥ २४ ॥ भवौश्चस्त्वबलैः साद्वलंकाप्रतिव्रजाधुना ॥
 नोचेत्त्वांसंबलं जित्वा राष्ट्रभंगं करोम्यहम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा पत्रवचोभूषणं बलवत्तरः ॥ रक्षितः शक्रपुत्रेण युद्धाय स मुपाययौ ॥ २६ ॥
 इन्दुलः स्तंभं नमंत्रं स्थाप्य शरउत्तमे ॥ स्तंभयामास तत्सैन्यं तालनाद्यैः सुरक्षितम् ॥ २७ ॥ दिवसे सुशस्त्रमार्चनं त्रिलक्षैः स्वदलैः सह ॥
 आर्य्यसिंहस्य तनयो महद्युद्धमर्चीकरत् ॥ २८ ॥ निशा मुखे च संप्राप्ते शक्रपुत्रो महाबलः ॥ शतपुत्रैश्च त्रियाणां सार्द्धं युद्धाय चाययौ ॥ २९ ॥
 तेषां हया हरिद्वर्णयोगिषधराबलाः ॥ महतीति सहस्रं चरिपोः सेनान्य न शयन् ॥ ३० ॥ तत्पश्चाद्गृहमासाद्य तदा तैः सुखितोऽवसत् ॥ एवं
 जातं च षण्मासं तयोर्द्वै हि सेनयोः ॥ क्रमेण संक्षयं प्रातंबलखानेर्न हृद्वलम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगखंडा
 परपर्वण्ये कलियुगीयेति हाससमुच्चये द्वादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ दृष्ट्वै सैन्यं निपातं च बलखानिर्न महाबलः ॥
 संप्राप्य मानसं पीडयुं द्वाथं विमुखोऽभवत् ॥ १ ॥ देवसिंहसमाहूय त्रिकालं शोभमातिम् ॥ तन्मंत्रं त्रयामास कार्यसिद्धिर्यथा भवेत् ॥ २ ॥
 श्रुत्वा वाचमहायोगिदेवसिंहो महाबलः ॥ महेंद्रतनयः कश्चित्सर्वशस्त्रास्त्रकोविदः ॥ ३ ॥ त्वत्सैन्ये रोधयित्वा वै दिव्यास्त्रेण दिवा मुखे ॥ रात्रौ
 स्वयं समागम्य करोति बलं संक्षयम् ॥ ४ ॥ अतस्त्वं मत्सहायेन तालनेन समन्वितः ॥ कृष्णांशेन समागम्य शक्रपुत्रं शुभाननम् ॥ ५ ॥ विज
 यी भव शीघ्रं हिनो चेद्वा स्येयमक्षयम् ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य देवसिंहस्य भाषितम् ॥ ६ ॥ यत्नं च कारव लवान्ना तृमित्रसमन्वितः ॥ एकैवै
 शाब्दकृष्णांशे संप्राप्तं युद्धकोविदे ॥ ७ ॥ सेनानि वेक्ष्यामास पोतेषु हयवाहनः ॥ अर्द्धसैन्यं च तत्रैव स्थापयित्वा महाबली ॥ ८ ॥ अर्द्धसै
 न्येन कृष्णांशो दक्षिणां दिशमागमत् ॥ हयारूढाश्चेति शूराः सर्वे युद्धसमन्विताः ॥ ९ ॥ कपाटं दृढमुद्धाट्य नगरान्तमुपाययुः ॥ हत्वा

तेरक्षिणःसर्वोच्छ्रितयित्वापुरंशुभम् ॥ १० ॥ रिपोर्दुर्गसमासाद्यचक्रुःशत्रोर्महत्क्षयम् ॥ राज्ञोऽन्तःपुरमागत्यकृष्णांशोबलवत्तरः ॥ ११ ॥
 ददर्शसुंदरीबालांपद्मिनींपद्मलोचनाम् ॥ सतालिभिर्धुतारंभ्यांगीतनृत्यविशारदाम् ॥ १२ ॥ बलहोलांसमारोप्यलेखित्वारिपोगृहम् ॥
 जगामशिविरैतास्मिन्यत्रजातोमहारणः ॥ १३ ॥ बलखानिस्तुबलवान्देवतालनसंयुतः ॥ जवानशात्रवीसिनामिंदुलखिणपालिताम् ॥ १४ ॥
 सुखवर्माणमागत्यसेनाध्यक्षरिपोःसुतम् ॥ सर्वतस्तस्त्वकीयान्निघ्नुस्तेमदविह्वलाः ॥ १५ ॥ हतेतास्मिन्महावीर्यैजयंतःक्रोधमूर्च्छितः ॥
 सेनामुज्जीवयान्चक्रशक्रपुत्रःप्रतापवान् ॥ १६ ॥ श्यालंचसुखवर्माणसंजीव्यस्वगृहंययौ ॥ तत्रदृष्ट्वाजनान्सर्वान्चहुरोदनतत्परान् ॥ १७ ॥
 विस्मितःसययौगैहंयथापूर्वतथाविधः ॥ नददर्शप्रियांतत्रसर्वाभिःसाहितामुने ॥ १८ ॥ आययौसिंहगृहंत्वापृष्टवान्सर्वकारणम् ॥
 ज्ञात्वासंलुठितंगंहशत्रुभिःशस्त्रकोविदैः ॥ १९ ॥ रुरोदुसुभृशंवीरोहाप्रियमदविह्वले ॥ दर्शयाद्यमुखंरम्यत्वंतपतिस्त्वांसमुत्सुकः ॥ २० ॥
 इत्येवरोदनंकृत्वावडवोपरिसंस्थितः ॥ धनुस्तूणरिमादायखड्गंशत्रुविमोहनम् ॥ २१ ॥ एकाकीसययौक्रुद्धेनिशियत्रस्थितोरिपुः ॥
 एतस्मिन्समयेवीरोबलखानिर्महाबलः ॥ २२ ॥ दृष्ट्वातांसुंदरीबालांविललापभृशंसुहुः ॥ हाइन्दुलमहावीरहामद्धंघोप्रियंकर ॥ २३ ॥
 त्वद्योग्यंयंशुभानारीरूपयौवनशालिनी ॥ दर्शनंदेहिमेशीग्रंथहाणाद्यशुभाननाम् ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वामूर्च्छितोभूत्वामानसेपूजयच्छिवाम् ॥
 तस्मिन्कालेचसंप्राप्तःशक्रपुत्रोमहाबलः ॥ २५ ॥ जवानशात्रवीसेनांकृष्णांशैर्नैवपालिताम् ॥ दृष्ट्वासैन्यनिपातंचतालनोवाहिनीपतिः ॥ २६ ॥
 सिंहनानंदनादौच्चैःसिंहियुपरिसंस्थितः ॥ नजयःसैन्यनाशनतववीरभविष्यति ॥ २७ ॥ मांहत्वाजहिमस्तेन्ययोगिन्बालस्वरूपक ॥
 इतिश्रुत्वावचस्तस्यशक्रपुत्रोभयंकरः ॥ २८ ॥ जवानदृढयेवाणान्सुखद्वेनचाच्छिनत् ॥ स्वभलेनपुनर्वीरंश्यामामासवक्षसम् ॥ २९ ॥
 इन्दुलेमूर्च्छितेतस्मिन्बडवादिंय्यरूपिणी ॥ आकाशोपरिसंप्राप्यजयन्तंसमबोधयत् ॥ ३० ॥ तदासबालस्त्वरितःकालास्त्रंचापमादधे ॥ ते
 नजातोमहाच्छदस्तालनःसममारह ॥ ३१ ॥ मृतेसेनापतौतास्मिन्कृष्णांशोमदविह्वलः ॥ नभोगैणसंप्राप्यजगर्जचमुहुर्मुहुः ॥ ३२ ॥
 इन्दुलःक्रोधेताम्राक्षस्त्वाग्रेयशरमाददे ॥ वह्निभूतंनभस्तत्रस्वयोगेनमहाबली ॥ ३३ ॥ कृत्वाशीग्रंथयौशत्रुसंतुवायव्यमादधे ॥ स्वयो

गेनैवकृष्णांशःपीत्वावायव्यमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ पुनर्जगामतत्पार्श्वकलैकःसहरेःस्वयम् ॥ तथाविधंरिपुदृष्ट्वाशक्रपुत्रोमहाबली ॥ ३५ ॥
 गंधर्वास्त्रिसमादायमोहनायोपचक्रमे ॥ पुनर्यौगबलेनैवतदस्त्रंक्षयंगतम् ॥ ३६ ॥ वारुणंशरमादायतस्योपरिसमोक्षिपत् ॥ स्वयोर्येनै
 वकृष्णांशोजलं सर्वमुखेऽकरोत् ॥ ३७ ॥ एवं सर्वाणि चान्नाणि पीत्वा पीत्वा पुनः पुनः ॥ ययौ शीघ्रं प्रसन्नात्मा बाहुशाली यतैर्द्वयः ॥ ३८ ॥ इन्दु
 लस्तु तदङ्कुक्षोऽग्निं त्यक्त्वा भुवि स्थितः ॥ चर्मखड्गं गृहीत्वा शुखड्गयुद्धमचीकरोत् ॥ ३९ ॥ एतस्मिन्नंतरं प्राप्ता देवाद्याः सर्वभूमिपाः ॥
 ददद्गुस्तन्महद्युद्धं सर्वविस्मयकारणम् ॥ ४० ॥ प्रातः काले च संप्राते बलवानिर्महाबलः ॥ ददर्श बालकं रम्यं जटाजिनसमन्वितम् ॥ ४१ ॥
 श्रेमेण कश्चितो वीरः शक्रपुत्रः प्रतापवान् ॥ बलवानेः पितुर्वयोः शपथं कृतवान् स्वयम् ॥ ४२ ॥ स्वखड्गेनैव कृष्णांशं शिरस्तवहराम्यहम् ॥
 नो चेन्मे दूषिता मातानाम्नास्वर्णवतीसती ॥ ४३ ॥ इत्युक्त्वा खड्गमादाय ययौ शीघ्रं रुषान्वितः ॥ बलवानिस्तु तं ज्ञात्वा त्यक्त्वा स्त्रिप्रमकातरः ॥
 ॥ ४४ ॥ पुत्रान्तिकमुपागम्य वचनं चेदमब्रवीत् ॥ हे इन्दुलमहाभाग पितृमातृयशस्कर ॥ ४५ ॥ आह्लादप्राणसदृशस्वर्णवत्यंगमानस ॥
 पूर्वहत्वा च मां वीरस्वपितृव्यंततः पुनः ॥ ४६ ॥ तथैवोदयसिंहं च देवसिंहं तथाकुलम् ॥ सुखी भवमहावीरगेहवै सुखवर्मणः ॥ ४७ ॥ इति श्रु
 त्वा वचस्तस्य ज्ञात्वा च स्वकुलं शिशुः ॥ त्यक्त्वा खड्गं पतित्वा च स्वपितृव्यस्य पादयोः ॥ ४८ ॥ कृतवान् रोदनं गण्डमपराधनिवृत्तये ॥ उवा
 च मधुरं वाक्यं शृणु तात मम प्रिय ॥ ४९ ॥ नारीयं दूषिता वै दृष्टं मां मोहप्रदायिनी ॥ देवो वामानुषो वापि पित्रो गोवापि दानवः ॥ ५० ॥ आर्य
 नारीमयं जालं बंधनाय समुद्यतः ॥ सोहमाजन्मशुद्धस्य पितुराह्लादकस्य च ॥ ५१ ॥ गेहे जातो जयन्तश्च शक्रपुत्रः स्वयं विभो ॥ पद्मिन्या ज
 नितं मोहं गृहीत्वा ज्ञातवान्नाहि ॥ ५२ ॥ क्षमस्व मम मन्दस्य शेषमज्ञानं जपितुः ॥ इत्युक्त्वा स पुनर्बालो रुरोद स्नेहकातरः ॥ ५३ ॥ सेनामुज्जी
 वयामास तालं च महबलम् ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य कृष्णांशो वचनं शिशोः ॥ ५४ ॥ परमानन्दमगम्य हृदये स्वमरोपयत् ॥ उत्सवं कार
 यामास तत्र देशे जनेने ॥ ५५ ॥ आर्यसिंहस्तु तच्छ्रुत्वा नानाद्रव्यसमन्वितः ॥ ददौ कन्यां विधानेन पद्मिनीं मिदुलयैव ॥ ५६ ॥ शतं हया
 स्तथानां गामुक्तामणिविभूषिताः ॥ कन्यार्थे तान् ददौ राजा जामात्रे बहुभूषणम् ॥ ५७ ॥ प्रस्थानमकरोत्तेषां प्रेम्णा वाक्यगद्गदः ॥ ते तु सर्वे सु

दयुक्ताः स्वगेहं शीघ्रमाययुः ॥ ५८ ॥ उपित्वा मासमेकं तु तस्मिन्मार्गे भयानके ॥ कीर्त्ति सागरमासाद्य च क्रुस्ते बहु धोत्सवम् ॥ ५९ ॥ आह्ला
 दस्तु प्रसन्नात्मा स्वसुतं पत्नि संयुतम् ॥ दृष्ट्वा विप्रान्समाहूय ददौ दानान्यनेकशः ॥ ६० ॥ दशहाराख्यनगरं संप्राप्तः स्वकुलैस्सह ॥ कृष्णांश
 स्य महाकीर्त्तिं जितालोके जनेने ॥ ६१ ॥ पृथ्वीराजस्तु तच्छ्रुत्वा विस्मयं परमं ययौ ॥ सा तु वै पद्मिनी नारि दुर्वासः शापमोहिता ॥ ६२ ॥
 अप्सरस्त्वं स्वयं त्यक्त्वा भूमि नारी त्वमागता ॥ द्वादशाब्दप्रमाणेन सोषित्वा जगती तले ॥ ६३ ॥ यक्षभणामरणं प्राप्य स्वर्गलोकमुपाययौ ॥
 नवमासं कृतो वासस्तथा चाह्लादमंदिरे ॥ ६४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपर्याये कलियुगीयेति हाससमुच्चये
 एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ६४ ॥ मृत उवाच ॥ मुने पांचालदेशे तु राजसी द्वलवर्द्धनः ॥ तस्य पत्नी विशालाक्षी जले देवति विवश्रुता ॥ १ ॥
 विसेनवंशभूपाले वेदतत्त्वविशारदः ॥ दंपती पूजयामास वरुणं यादसां पतिम् ॥ २ ॥ तस्य पुत्रा बुभौजा तौ क्षत्रधर्मपरायणौ ॥ लहरोज्येष्ठतन
 यो मयूरध्वज एवाहि ॥ ३ ॥ द्वादशाब्दवयोभूत्वा मयूरध्वज एव सः ॥ आज्ञया ज्येष्ठबंधोऽश्नस्कंदं देवमतोषयत् ॥ ४ ॥ यतैर्द्विस्तथा
 मौनीवानप्रस्थपरायणः ॥ पंचाब्दं तद्व्रती भूत्वा जपध्यानपरो भवत् ॥ ५ ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्सेनानी राश्रिभूः स्वयम् ॥ स्वरूपं दर्श
 यामास सर्वार्थसमन्वितम् ॥ ६ ॥ मयूरध्वज एवापि दृष्ट्वा सर्वमयं शिशुम् ॥ देवसेनासहायं च तुष्टावश्छ्णयागिरा ॥ ७ ॥ मयूर
 ध्वज उवाच ॥ जयति ते वपुर्दिव्यविग्रहं नयति सर्वदा देवतागणान् ॥ पिबति मात्रियं दुग्धमुत्तमं वधति सर्वदा दैत्यदानवान् ॥ ८ ॥ नमस्ते
 देवसेने शमाहिषासुरमर्दन ॥ षडाननमहाबाहो तारकप्राणनाशक ॥ ९ ॥ प्रसन्नो भव सर्वान्मनुहशक्तिधराय च ॥ किं करं पाहि मा
 नित्यं शरणगतवत्सल ॥ १० ॥ इति श्रुत्वा स्तुतिं तस्य सेनानीस्तमुवाच वै ॥ किं तेऽभीष्टं नृपं श्रेष्ठमत्तः सर्वमवाप्स्यसि ॥ ११ ॥
 इत्युक्तस्तेन देवेन भूपतिः प्राह नम्रधीः ॥ बलमे देहि भगवन्सहायं कुरु सर्वदा ॥ १२ ॥ तथेत्युक्त्वा तु तं स्कंदस्तत्रैवान्तरधीयत ॥
 स नृपस्तु प्रसन्नात्मा कारयामास वै पुरम् ॥ १३ ॥ नाम्नामयूरनगरं नरवृंदसमन्वितम् ॥ द्वियोजनायामयुतं स्कंदं देवेन रक्षितम् ॥ १४ ॥
 लहरोनाम तद्वंधुर्द्विदशाब्दप्रयन्ततः ॥ वरुणपूजयामास नदीनदसमन्वितम् ॥ १५ ॥ तदा प्रसन्नो भगवान् वरुणे यादसां पतिः ॥

वरं ब्रूहीति वचनं प्रेम्णो वाचमही पतिम् ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वाऽमृतमयं वचनं लहरो नृपः ॥ तुष्टावशुष्ण्यावाचा पाशिनं पयसां पतिम् ॥ १७ ॥
 ॥ लहर उवाच ॥ ॥ यस्य चित्तं महज्ज्ञेयं तपो बलसमन्वितम् ॥ अतः प्रचेतास्तेनामनमस्तुभ्यं प्रचेतसे ॥ १८ ॥ रुणद्धि पयसां वेगं न केनाप्यवरं
 धितः ॥ अतस्त्वं वरुणेनामनमस्ते वरुणा यवैः ॥ १९ ॥ इत्यानां बंधनार्थं यदेवानां जयहेतवे ॥ दिव्यपाशं त्वयानतिं पाशिनैते न मोनमः ॥ २० ॥
 इति स्तुतस्तदेवो राज्ञा तेनैव धीमता ॥ नगरं कारयामास लहरीमथ मुत्तमम् ॥ २१ ॥ त्रियोजनायामयुतं चतुर्दणसमन्वितम् ॥
 स्वयं च ग्रामरक्षार्थं तत्रोवासजलाधिपः ॥ २२ ॥ भूपस्तुतत्प्रसादेन प्राप राज्ञीं शुभाननाम् ॥ रावीनाम महाश्रेष्ठ ज्ञेयदेवांगनोपमा ॥ २३ ॥
 तस्यां सजनयामास सुतां षोडशसं मितान् ॥ धार्तराष्ट्रांश्चान्द्रक्यांश्च तुल्यबलान्वितान् ॥ २४ ॥ तत्पश्चात्कन्यकाजातानाम्नामदनमंजरी
 द्वादशान्दवयः प्राप्ते सुतायाः स तु भूपतिः ॥ २५ ॥ देवसिंहं वरं मत्वा चंद्रवं शिनमुत्तमम् ॥ प्राहूय ज्येष्ठतनयं प्रेषयामास भूपतिः ॥ २६ ॥
 रणधीरस्तुतनयोलक्षमुद्रान्वितो बली ॥ सहस्रशूरसहितः प्राप्तवान्समहावतीम् ॥ २७ ॥ नत्वा परिमलं भूपतदीयान्कुलशालिनः
 स्वेहेतुं वर्णयामास विवाहार्थं स्वसुः स्वयम् ॥ २८ ॥ श्रुत्वा परिमलो भूपो देवसिंहं महामतिम् ॥ आहूय वचनं प्राह विवाहार्थं मेनः कुरु ॥ २९ ॥
 देवसिंहस्तु बलवान्पितृव्यं प्राह नम्रधीः ॥ विवाहं न करिष्यामि ब्रह्मचर्यव्रतं मम ॥ ३० ॥ बहुधा प्रार्थितस्सर्वैर्द्विजवृंदसमन्वितैः
 न तत्याज व्रतं श्रेष्ठे देवसिंहो महामतिः ॥ ३१ ॥ तदा परिमलो भूपो रणधीरं वचोऽब्रवीत् ॥ सुखखानिरयबालो विवाहार्थं वदाम्यहम् ॥ ३२ ॥
 तथेति मत्वास नृपो रणधीरो गृहं गच्छ ॥ पितरं कथयामास सुखखानिर्महाव्रतः ॥ ३३ ॥ एतस्मिन्नन्तरे धृतौ महती पतिरुवाच तम् ॥
 अयोग्योऽर्थं विवाहोऽत्र पावकयिकुलोत्तमे ॥ ३४ ॥ शूद्रा योऽत्र वरोगाजन्वणं संकरकारकः ॥ तस्मात्त्वं सैन्यसहितो जेतुं तान्गन्तुमर्हसि ॥ ३५ ॥
 कारागारे लोहमये बंधनं कुरु भूपते ॥ मत्कर्तुं स्वर्गगानित्यं जगत्यते भविष्यति ॥ ३६ ॥ जितस्तेनैर्जम्बुकोराजानेन त्रसिहस्तु यो नृपः ॥
 तथा गजपतिर्भूपः पृथ्वीराजो महाबलः ॥ ३७ ॥ आर्यसिंहस्तथान्ये च जितास्ते बलवत्तराः ॥ इति श्रुत्वा वचो रम्यं लहरो नृपसत्तमः ॥ ३८ ॥
 सेनां संस्थापयामास चतुरंगबलान्विताम् ॥ चतुर्लक्षमितां श्रेष्ठां पालितां षोडशान्मजैः ॥ ३९ ॥ माघशुक्लदशम्यां च बलखानि महाबलः ॥

संप्राप्तः स्वकुलैस्सार्द्धैश्चतुर्लक्षबलान्वितम् ॥ ४० ॥ देशेषांचालकेरभ्येलहरीनगरेस्थितः ॥ द्वादशाब्देचकृष्णांशेतत्रवासमकारयत् ॥ ४१ ॥
 नृपतेरज्ञायानूरायुद्धादयसमुपाययुः ॥ बलखानिस्तुधर्मात्मादृष्टाशूरांस्तथागतान् ॥ ४२ ॥ वीरानाज्ञापयामासस्वकीयासंगरेपुनः ॥
 तयोर्गुद्धमभूद्भारंसेनयोलौमहर्षणम् ॥ ४३ ॥ पंचमेऽन्दिदिवाप्राप्तेबलखानिमर्हबलः ॥ कृष्णांशेनैवसाहितोरिपवर्धमकारयत् ॥ ४४ ॥
 पराजिताश्चतेशूराहतशेषाभयतुराः ॥ तान्दृष्ट्वाषोडशसुतारथस्वंस्वंसमास्थिताः ॥ ४५ ॥ युद्धायभिमुखंजग्मुधनुर्बाणविशारदाः ॥
 कृष्णांशस्तंस्तथादृष्ट्वाशरवर्षसमन्विताच् ॥ ४६ ॥ एकाकीप्रययौशीघ्रंखड्गचर्मधरोबली ॥ तेषांधनुषिंसंस्थित्वाबद्धतान्युद्धदुर्मदान् ॥ ४७ ॥
 आह्लादादयदौवीरः कृष्णांशोरणकोविदः ॥ पुत्राणांधनंश्रुत्वालहरोनृपसत्तमः ॥ ४८ ॥ प्लुवयामासतस्मैन्यबलखानेर्भहात्मनः ॥ जलीभूते
 तथासैन्येजयन्तोबलवत्तरः ॥ ४९ ॥ वायव्यास्त्रेणसमेरुशोषसकलंजलम् ॥ लहरस्यततःसेनामुवाहबहुयोजनम् ॥ ५० ॥ तदातुभगवान्दे
 वोवरुणोयादसांपतिः ॥ सुतामुद्गाहयामासलहरस्यमर्हपतेः ॥ ५१ ॥ लहरोऽपिप्रसन्नात्माज्ञात्वासंजगतीतले ॥ भक्तिचकारशुद्धानामंशानां
 परयामुदा ॥ ५२ ॥ दत्त्वाचबहुधाद्रव्यंपरिक्रम्यपुनःपुनः ॥ स्वान्तेनिवेशयामासमात्रंप्रसन्नधीः ॥ ५३ ॥ अंशास्तेऽपिमहत्पूजांगृही
 त्वालहरप्रदाम् ॥ दोलामारोप्यतर्दिर्वीस्वगेहाययमुदा ॥ ५४ ॥ इतितेकथितंविप्रकृष्णांशचरितंशुभम् ॥ सुखखानेर्विवाहंचश्रुत्वानंदम
 वाप्नुयात् ॥ ५५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिमर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपयथेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेर्विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ६३ ॥
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ गृहंगत्वाचतेवीराः किंचकुश्चरितंशुभम् ॥ तंचकथयविप्रेन्द्रसर्वज्ञोऽसिमतोहिनः ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥ गृहमागत्यते
 सर्वेपरितोभूपतेःसभाम् ॥ गत्वावार्तंतिथाचक्रुर्यथाजातोमहारणः ॥ २ ॥ श्रुत्वापरिमलोभूपोवाजिधृदाक्षयंगतान् ॥ आहूयसच
 कृष्णांशंवचनंप्राहनप्रधीः ॥ ३ ॥ सिंधुदेशेचंगंतव्यंत्वयाचबलशक्तिना ॥ पंचलक्षान्हयान्कृत्वापुनरागच्छवैगृहम् ॥ ४ ॥ इतिशु
 त्वातुकृष्णांशोदेवसिंहेनसंयुतः ॥ ५ ॥ स्वर्णभारसहस्रोद्ग्राहीत्वातरसाययौ ॥ ६ ॥ शूरैश्चदशशार्हस्रैस्सार्द्धतत्रसमागतः ॥
 मयूरनगरीयत्रचतुर्वर्णसमन्विता ॥ ६ ॥ प्रातःकालेतुसंप्राप्तेमालाकारस्यवैसुता ॥ पुष्पानामसमासन्नाचारंभेकुसुमार्थिनी ॥ ७ ॥

कृष्णांशस्तुतदापूजांकृत्वादेवमयोमुदा ॥ जगामविपिनरम्यवसन्तेपुष्पनालिके ॥ ८ ॥ बह्वाश्रययुतपुष्पमत्तप्रमरनादितम् ॥
 दृष्टुमुमोहकृष्णांशस्तदर्थस्वयमुद्यतः ॥ ९ ॥ एतास्मिन्नन्तरेपुष्पापुष्पार्थेसमुपागता ॥ ददृशेदेवसदृशेषोदशाब्दमयनरम् ॥ १० ॥
 प्रसन्नवदनंशान्ताभिर्द्रुनीलमणिद्युतिम् ॥ कृष्णांशस्तुशुभानारोहदृशश्चर्यमुपागतः ॥ ११ ॥ पप्रच्छवचसातविकस्येयंसुरसुंदरी ॥
 स्वर्गलोकादिहायातादिवापन्नगस्वयम् ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वाचसाप्राहमालाकारस्यवैसुता ॥ अहंशूद्रमिहाबाहोपुष्पार्थेसमुपागता ॥ १३ ॥
 पुष्पेणानिभूपातुलितभूपतेःसुता ॥ नाम्नापुष्पवतीदेवीराधेवसगुणावली ॥ १४ ॥ देवैश्चप्रार्थिताबालारूपयौवनशालिनी ॥
 मकरन्दभयादेवास्तस्यायोग्यानवैबलात् ॥ १५ ॥ शृणुतत्कारणंभूपमकरन्देयथाभवेत् ॥ मयूरज्वभूपेनसंप्राप्तंगुह्यतविरम् ॥ १६ ॥
 अजयोऽन्यैश्चकृष्णांशाद्वैतंजगतीतले ॥ तन्मित्रपृथिवीराजोराजराजःशिवप्रियः ॥ १७ ॥ सराज्यंकारयामासधर्मधंहरिप्रियम् ॥
 तदप्रसन्नोभगवान्यज्ञेशोयज्ञसृतिमान् ॥ १८ ॥ मिथुनंजनयामासपावकात्सुंदराननम् ॥ मकरन्दःसुतोज्ञेयःकन्यापुष्पवतीमता ॥ १९ ॥
 पंचमाब्दवयोभूत्वाभमकरंदोमहाबला ॥ तुष्टावतपसाधर्मवैदधर्मपरायणः ॥ २० ॥ द्वादशाब्दवयःप्राप्तिमकरन्देनृपप्रिये ॥ प्रसन्नोभगवा
 न्धर्मोददौतस्मैमहाहयम् ॥ २१ ॥ शिलामयंमहावेगंशत्रुसेनाक्षयंकरम् ॥ तमश्वंस्वयमारुह्यसर्वपूज्याद्वाभूत्सुखी ॥ २२ ॥ तस्येदं
 सुंदरंदिव्यंविपिनंसुरपूजितम् ॥ भवानर्हतिवैश्रेष्ठःपुष्पवत्याःकलेवरम् ॥ २३ ॥ इतिश्रुत्वातुवचनंकृष्णांशःस्मरपीडितः ॥ ददौबहुधनं
 तस्यैमानिन्यागेहमागतः ॥ २४ ॥ देवसिंहस्तुकालज्ञोज्ञात्वामोहत्वमागतम् ॥ कृष्णांशोबोधयामासपद्मैःसारथ्यसमुद्भवैः ॥ २५ ॥
 कृष्णांशस्तुतस्माद्धैदेवसिंहेनतन्मयः ॥ सिंधुदंशंमागत्यक्रीत्वासर्वहयांस्तदा ॥ २६ ॥ मासान्तेगृहमागत्यराज्ञोसर्वान्यवेदयत् ॥
 पुष्पवत्याःशुभंरूपं ध्यात्वापुष्परितंबली ॥ २७ ॥ कृष्णांशोमोहमागत्यतुष्टावजगदं विकाम् ॥ कृष्णांशउवाच ॥ देवमायेमहाभाये
 नित्यशुद्धस्वरूपिणि ॥ त्राहिमांकासदेवार्तिपुष्पवत्यैप्रबोधय ॥ २८ ॥ मधुकैटभसंमोहमहिषासुरघातिनि ॥ त्राहिमांकासदेवार्तिपुष्प
 तैप्रबोधय ॥ २९ ॥ धूम्रलोचनसदाहेचंडमुडविनाशिनि ॥ त्राहि० ॥ ३० ॥ रक्तबीजासृजपतिसर्वदैत्यभयंकरे ॥ त्राहिमां० ॥ ३१ ॥

निशुभैदृत्यसंघातेशुभैदृत्यविनाशिनि ॥ त्राहिमां० ॥ ३२ ॥ इतिस्तुत्वाचमुष्वापसवीरःपरमासने ॥ तदातुशारदादेवीतयोःस्वप्नप्रदर्श
 नम् ॥ ३३ ॥ चकारप्रत्यहं देवीविरदाभयकारिणी ॥ एवंतेचतुर्मासिजलवृष्टिकरेमुने ॥ ३४ ॥ त्रिविंशब्दवयश्चासिक्वृष्णांशस्ययज्ञ
 स्करम् ॥ कार्तिकेकृष्णपक्षे तु गतोऽसौ देवसंयुतः ॥ ३५ ॥ मयूरनगरेभ्यमकरंदेनरक्षिते ॥ पुष्पागृहमुपागम्य तत्रवासमचीकरत् ॥ ३६ ॥
 एकदासुंदरं हारं कृष्णांशेनैव गुंठितम् ॥ माणिमुक्तयुतं रम्यं नानापुष्पसमन्वितम् ॥ ३७ ॥ गृहीत्वा प्रययौ पुष्पागृहं पुष्पवत्याश्चमंदिरोऽसातु ग्रैव्य
 यंकटद्वान्त्वष्ट्रवरचिंतप्रियम् ॥ ३८ ॥ हृदि कृत्वा सुमोहाशु कामिनी रतिरूपिणी ॥ अयं सखि महाभायसत्यं कथय मेऽग्रतः ॥ ३९ ॥ ग्रैव्यकमिदं
 रम्यं कुतः प्राप्तं ममाप्रियम् ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्यामकरंदं भयातुरा ॥ ४० ॥ पुष्पागृहं जलिकृत्वा वचनं ग्राहतां प्राते ॥ जीवदानं च मे देहि तां हिते
 कथयाम्यहम् ॥ ४१ ॥ तथेयुक्तवती कन्या साहमे भगिनी शुभे ॥ कृष्णानाममहारम्यासर्वलोकविमोहिनी ॥ ४२ ॥ महावत्यां गृहं तस्यामद्ब्रह्मसास
 मागता ॥ तया विरचितं सुधुग्रैव्यकमनुत्तमम् ॥ ४३ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं देवी पुष्पवती स्वयम् ॥ उवाच मालिनी वाक्यं शीघ्रं दर्शयतां ममा ॥ ४४ ॥
 मकरंदं भयादेवास्तथान्ये पुरुषाभुवि ॥ मत्समीपे गतिर्नास्ति तेषां सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ ४५ ॥ इति श्रुत्वा वचोघोरं पुष्पागृहं भयकातरा ॥ नोवाच वचनं
 किंचित्पृष्ठमाना पुनः पुनः ॥ ४६ ॥ तदा पुष्पवती प्राह किं ते भयमुपागतम् ॥ साहमे भगिनी रम्यायदित्वद्ब्रह्ममागता ॥ ४७ ॥ मोहितः पुरुषः कश्चिद्ब्रह्म
 तां हि भजिष्यति ॥ तर्हि मे मरणं ज्ञेयं कुलधर्मपरायणे ॥ ४८ ॥ इति श्रुत्वा पुष्पवती पुनः प्रोवाच धर्मिणी ॥ मयूरध्वज एवापि मत्पिता नीति तत्परः ॥ ४९ ॥
 अयो गं ये करिष्यंति ते यास्यंति यमालयम् ॥ अतस्त्वं शीघ्रमादाय तद्दालां च मदनिके ॥ ५० ॥ दर्शयित्वा च तारम्यां पुनर्गच्छ गृहं स्वकम् ॥
 तथेति मत्वा सा शूद्रा गृहमागत्य भामिनी ॥ ५१ ॥ कृष्णांशं वर्णयाभासयथा प्रोक्तं सयामुने ॥ इति श्रुत्वा वचो रम्यं कृष्णांशो बलवत्तरः ॥ ५२ ॥
 नासाविधं स्वयं कृत्वा पुनर्नारी मयं वपुः ॥ जगमपुष्पयासाद्धेदोलामारुह्य वीर्यवान् ॥ ५३ ॥ तदा पुष्पवती देवी द्विकृष्णां मनोरमाम् ॥ उ
 वाच वचनं पुष्पां वचः शृणु सखे मम ॥ ५४ ॥ यादृशीयं शुभानारी तादृशः पुरुषो मया ॥ स्वप्नातिप्रत्यहं दृष्टो रममाणो मया सह ॥ ५५ ॥
 कृष्णांशश्च तूतामाहं देशराजसुतो वरः ॥ उदयो नाम विख्यातस्तस्याहं ललिता सखी ॥ ५६ ॥ प्रत्यहं रचितं हारमथ पूजनहेतवे ॥ सवी

रस्तुगृहीत्वातद्देवीं पूज्यन्त्यवेदयत् ॥ ५७ ॥ एकदाप्रस्थितं वीरपुष्पमथोशनैःशनैः ॥ औदासीन्यंचतदंष्ट्रप्रोवाचाहंसमागता ॥ ५८ ॥
 मोहोऽयत्तेकुतःप्रातःसत्वंकथयमाचिरम् ॥ इत्युक्तःसतुमामाहस्वप्नान्तेप्रत्यहंसखि ॥ ५९ ॥ मयादृष्टशुभानारीरूपयौवनशालिनी ॥
 तद्वियोगेनदुःखार्तमुखम्लानत्वमागतम् ॥ ६० ॥ इतिश्रुत्वापुष्पवतीतामाहरुचिराननाम् ॥ विवाहोभेयदत्तेनसार्द्धरम्योभविष्यति ॥ ६१ ॥
 तदात्वांतर्पयिष्यामिबहुद्रव्यैःशुभानने ॥ अतस्त्वंगच्छतत्पार्श्वेऽशीघ्रतस्मैनिवेदय ॥ ६२ ॥ इतिश्रुत्वातुतद्वाचपुष्पप्रेमसमन्विता ॥
 दोलामारोप्यतःकृष्णास्वगेहंतुमुद्यता ॥ ६३ ॥ दुर्गद्वारेतुसंप्राप्तेतदोलायांचभार्गव ॥ मकरंदोमहावीर्य्योद्वादादशब्दवयाबली ॥ ६४ ॥
 दोलामपीपमागत्यददर्शरुचिराननाम् ॥ कृष्णामिन्दीवरश्म्यामाचारुनेत्रांमनोहराम् ॥ ६५ ॥ मुमोहबलवान्वीरोगोवर्द्धनकलांशकः ॥
 प्रेम्णोवाचसचावैगिशृणुमेवचर्नंप्रिये ॥ ६६ ॥ मद्गृहंशीघ्रमागच्छपत्नीममभवाधुना ॥ इतिश्रुत्वातुसाकृष्णाविहस्योवाचभूपतिम् ॥ ६७ ॥
 कुलीनस्त्वंमहावीरवह्निकुंडात्समुद्भवः ॥ षोडशाब्दवयास्तूणाशानिभल्लसमन्वितः ॥ ६८ ॥ त्वद्योग्याभूपतेःकन्याचंद्रसूर्य्योन्वयस्यवै ॥
 अहंशूद्रोहीनतमाकथंयोग्यात्वेहवै ॥ ६९ ॥ कन्याहंशूद्रजातेश्चब्रह्मचर्य्यव्रतैस्थिता ॥ इतिश्रुत्वातुवचर्नंमकरंदोनुपात्मजः ॥ ७० ॥
 बलाद्गृहीत्वातानारीं पस्पश्लुहदयेस्वयम् ॥ कृष्णांशस्तुतदातस्यदत्त्वातद्दुदयव्यथाम् ॥ ७१ ॥ मोहयित्वातृपसुतंसदेवःस्वगृह्ययौ ॥
 मकरंदस्तुसंबुद्धेमदनान्निप्रपीडितः ॥ ७२ ॥ गेहमागत्यपुष्पायाःसर्वतस्यैव्यवेदयत् ॥ तत्स्नेहकारंभूपमकरंदंमहाबलम् ॥ ७३ ॥ पु
 ष्पाहृष्टक्षयावाचाशृणुपार्थिवसत्तम ॥ महावतीपुरीरम्यातत्रकृष्णागृहंशुभम् ॥ ७४ ॥ त्वद्भयाच्चगतागेहकृष्णांशस्यचसासखी ॥ रोदनं
 कुर्वतीगाढं तव न तत्परा ॥ ७५ ॥ आगमिष्यतिवैवीरोबलैस्सार्द्धमहाबली ॥ अतस्त्वंसर्वैसन्यानि सजीभूतानि वैकुरु ॥ ७६ ॥ जितोये
 नमहावीरःपितृव्योलहरस्तव ॥ विवाहंकारयामासतद्वंधोःसुतयासह ॥ ७७ ॥ इतिश्रुत्वावचोघोरंमकरंदोमहीपतिः ॥ शतघ्नीःस्थापयामा
 सदुर्गेकूटेषुदारुणाः ॥ ७८ ॥ स्वसैन्यंचसमाहूयत्रिलक्षैस्त्रसंयुतम् ॥ तत्रैवस्थापयामासराष्ट्रक्षार्थमुद्यतः ॥ ७९ ॥ कृष्णांशस्तुगृहप्रा
 प्यबलवानिमुवाचतत् ॥ श्रुत्वासचमहावीरोभ्रातृमित्रसमन्वितः ॥ ८० ॥ पंचलक्षबलैस्सार्द्धमथूरनगरंययौ ॥ शतघ्नीःपंचसाहस्रागजदश

सहस्रकाः ॥ ८१ ॥ एकलक्षाहयाः सर्वे शेषज्ञेयाः पदातयः ॥ उपित्वापक्षमात्रं तु मार्गं चालकेतदा ॥ ८२ ॥ मकरंदस्तु तच्छ्रुत्वा शानिभच्छ्रु-
 करस्थितः ॥ सेनामाज्ञापयामास जहि शत्रून् महाबलान् ॥ ८३ ॥ श्रुत्वा पदातयोलक्षाः शतघ्नीविहिमाददन् ॥ तास्तु वै सप्तसाहस्राश्चक्रुः शत्रु-
 बलक्षयम् ॥ ८४ ॥ ग्रामस्य दक्षिणद्वारे हयारूढास्तदाययुः ॥ भुशुंडीक्षेपणी शक्तिखड्गयुद्धविशारदाः ॥ ८५ ॥ एकलक्षाहयास्सर्वमकरंद-
 स्य भूपतेः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धं तु मुलं हयसेनयोः ॥ ८६ ॥ तदा तु पश्चिमद्वारे राजा विंशत्सहस्रकाः ॥ तथा दशसहस्रैश्च शत्रुभिः तहसंययुः ॥
 ८७ ॥ उद्धारक्षामहावीराश्चत्वारिंशत्सहस्रकाः ॥ बलस्वान्यादिभिः सार्द्धं युयुर्दिशि चोत्तरे ॥ ८८ ॥ अहोरात्रमभूद्युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥
 ततः पराजितास्सर्वे बलवान्मे महाबलाः ॥ ८९ ॥ त्यक्त्वा युद्धं तु ते सर्वे द्रुवुश्च दिशो दश ॥ कृष्णांशो विन्दुलारूढो बलवान्निःकपोतगः ॥ ९० ॥
 मनोरथस्थितो देवश्चाह्लादस्तु गजस्थितः ॥ पूर्वादि क्रमतो द्वारिगतास्ते रणदुर्मदाः ॥ ९१ ॥ सत्सरं खड्गमुत्सृज्य चक्रुः शत्रुमहद्वधम् ॥ परा-
 जिताश्चेतेशूरा मकरंदमुपाययुः ॥ ९२ ॥ वह्निपुत्रस्तु बलवान्वाजिनचंशीलामयम् ॥ शानिभच्छक्रग्राही तमारुह्य रणं ययौ ॥ ९३ ॥ कृष्णां-
 शाद्याश्चेतेशूरा रुरुश्च सर्वतो दिशम् ॥ तंचकंठे ददौ खड्गं बलवानिर्महाबलः ॥ ९४ ॥ स्वभच्छंदे वासिहश्च तमं केच स माहनत् ॥ आह्लादो वक्ष-
 सि शरं कृष्णांशः खड्गमुत्तमम् ॥ ९५ ॥ शिलवाजिप्रभावेन कश्मलं न जगाम ह ॥ सदृष्ट्या निष्फला न्वीरा जगज्जघ्निर्भैरवम् ॥ ९६ ॥ शानिभ-
 छेन ते सर्वे मूर्छिताः संवभूविरे ॥ तेऽथाः शिलाश्ववेगेन मूर्छिताश्चाभवन्क्षणात् ॥ ९७ ॥ मकरंदस्तु बलवान्खड्गता न्युद्धदुर्मदाः ॥ प्रसन्नात्मा-
 ययौ गेहं स्वपित्रे तान्नयवेदयत् ॥ ९८ ॥ दृष्ट्वा पराजितान् वीरान् रूपेण भयकातरः ॥ महावतीं पुरीं प्राप्य भूपतिं समवर्णयत् ॥ ९९ ॥ ब्रह्मानंद-
 स्तु तच्छ्रुत्वा लक्षैः न्यसमन्वितः ॥ इंदुलेन सहायेन मयूरनगरं ययौ ॥ १०० ॥ लिखित्वानिर्मलं पत्रं तद्राज्ञे त्वरितो ददौ ॥ भूमिराजसुताका-
 न्तं विद्धि मामनुजर्षभ ॥ १०१ ॥ कृष्णांशाय सुतां दिह नाम्ना पुष्पवतीं शुभाम् ॥ नो चेन्मत्कठिनैर्वाणैः क्षयं यास्यति सैनिकाः ॥ १०२ ॥
 निशम्येति नृपश्चेष्टो मयूरध्वज एव सः ॥ मकरंदेन सहितो द्विलक्षबलसंयुतः ॥ १०३ ॥ अहोरात्रं कृतं युद्धं तेन सार्द्धं भयप्रदम् ॥ ब्रह्मानंदस्तु ब-
 लवान्वाणयुद्धमचीकरत् ॥ १०४ ॥ मकरंदस्य भछेन मूर्छितः सोऽपतद्भुवि ॥ तदा स्ववर्णवतीं पुत्रो जयन्तः शक्रसंभवः ॥ १०५ ॥ स्वविद्यां दशै-

यामासमकरंदायधीमते ॥ वैष्णवास्त्रप्रभावेनशिलाश्वाभस्मचाभवत् ॥ १०६ ॥ ब्रह्मास्त्रेणभृशुश्रेष्ठशनिभल्लोऽपतदुवि ॥ नागपाशेनतं वद्धामकरं
दंमहाबलम् ॥ १०७ ॥ विवाहंकारयामासकृष्णांशस्यमहात्मनः ॥ सेनाजुविषयामासस्वकीयामिन्दुलोबली ॥ १०८ ॥ मंगलंकारयामासमकरं
दोगृहेगृहे ॥ ददौकन्याविधानेनवहुद्रव्यसमन्विताम् ॥ १०९ ॥ मयूरध्वजभूपालोमहास्नेहमचीकरत् ॥ नृपाज्ञातिपुरस्कृत्ययुस्साद्धमहावतीम्
॥ ११० ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपार्येकलियुगीयतिहाससमुच्चयेकृष्णांशविवाहोनामैकविंशोऽध्यायः २ ॥
॥ सूतउवाच ॥ महावत्यांतुसंप्राप्तिकृष्णांशेबलवत्तरे ॥ मंगलंकृतवात्राजातदापरिमलोबली ॥ १ ॥ पुष्पवत्यायासाद्धं गतनृत्यवि
शारदः ॥ कृष्णांशः प्रत्यहंगेहमुमोहसखिभिः सह ॥ २ ॥ हेमन्तशिशिरेवीरहः क्रीडां करोति वै ॥ यथाशक्रोऽम्बरौ भिश्चतथैवह्युदयो
बली ॥ ३ ॥ ग्रामधर्मनकृतवान्सर्वस्पर्शविशारदः ॥ एकदानृत्यक्रीडार्यादेवीपुष्पवतस्त्वियम् ॥ ४ ॥ कृष्णांशं वचनं प्राह पूर्वजन्मनिको
भवान् ॥ इतिश्रुत्वोदयोवीरोविहस्योवाचवैवचः ॥ ५ ॥ नृपहंचंद्रहासश्चपूर्वजन्मनिहंप्रिये ॥ बाल्यात्प्रभृतिमेदुःखंप्राप्तं देवविनिर्भ
तम् ॥ ६ ॥ शालग्रामशिलापूजाप्रत्यहंवैमयाकृता ॥ तेनपुण्यप्रभावेनसर्वभौमोबभूवह ॥ ७ ॥ मृतेऽहानितुसंप्राप्तिशालग्रामे मनोदयौ ॥
सायुज्यं मे हेरेश्चासीत्स्वयं ब्रह्मप्रसादतः ॥ ८ ॥ कालिनाप्रार्थितो विष्णुः कालात्मा परमेश्वरः ॥ स्वदेहान्मांतुनिष्क्रीड्यभूमौ जनुमचिकरत् ॥ ९ ॥
यदायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिवैप्रिये ॥ युगधर्मस्यमर्यादास्थापनायभवाम्यहम् ॥ १० ॥ सत्येतुमानसपूजादेवानांतृप्तिहेतवे ॥ त्रेता
यांवाह्निपूजाचयज्ञदानादिकाक्रिया ॥ ११ ॥ द्वापरेमूर्तिपूजाचदेवानां वैप्रियं करी ॥ कलौतुदारुणे प्राप्तिब्रह्मपूजनमुत्तमम् ॥ १२ ॥ अहं
सः सत्ययुगे त्रेतायां यज्ञपुरुषः ॥ हिरण्यगर्भश्च प्रिये द्वापरेऽहं सुखप्रदः ॥ १३ ॥ शालग्रामः कलौ प्राप्तिदेवानांतृप्तेयह्यहम् ॥ मुनयो देवतास्त
वै तथापि तृगुणाः प्रिये ॥ १४ ॥ सर्वे ते तृप्तिमार्थातिशालग्रामस्यपूजनात् ॥ द्विजातिभिस्त्रिवर्णैश्च पूजनचंदनैर्दिकैः ॥ १५ ॥ शूद्रैश्चस्नानमात्रे
ण भक्तिभावेन पूजनम् ॥ म्लेच्छैश्च दर्शनं पुण्यं विनयाद्रक्तिभावतः ॥ १६ ॥ शालग्रामः स्वयं ब्रह्मसच्चिदानंदविग्रहम् ॥ तस्य दर्शनं मात्रेण क्षयं या
स्यंतिवैमलाः ॥ १७ ॥ इति ते कथितं देवि युगमर्यादमुत्तमम् ॥ पुरात्वं कस्य तनयासत्यं कथयेमिदं चिरम् ॥ १८ ॥ पुष्पवत्युवाच ॥ पूर्वजन्मनिवेश्याहं

चंद्रकांतिति श्रुता ॥ गाननृत्यादिकं वाद्यं देवस्याग्रे मया कृतम् ॥ १९ ॥ तेन पुण्यप्रभावेन स्वर्गलोकमुपागतम् ॥ देवैश्च प्रार्थितं तत्र रूपयौवनशालिनी ॥ २० ॥ ब्रह्मचर्यं न तस्याजस्वर्गलोकेऽपि वै दृष्टम् ॥ तस्य पुण्यप्रभावेन उषाबाणमुताऽभवत् ॥ २१ ॥ अनिरुद्धः स्वयं ब्रह्ममपाणिं गृहीतवान् ॥ कलिना प्रार्थितो देवो मम स्वामी स्विहेतवे ॥ २२ ॥ अर्चावितारमासाद्य मार्कण्डेयस्थलंगतः ॥ स्वप्नसादस्य महिमा दर्शितस्तेन तत्र वै ॥ २३ ॥ अत्रैव स्थितिं मर्यादोदारु रूपस्य मे पते ॥ अहं तस्याज्ञया स्वाभिजम्बुकस्य सुता भवम् ॥ २४ ॥ रूपदिव्यसमायुक्तानाम्नाहं विजयैषिणी ॥ कुतं मे मयं वरणं त्वद्भ्रात्रा बलखानिना ॥ २५ ॥ मकरंदस्य भगिनी भूत्वा त्वां पतिमागता ॥ तेन दोषेण त्वद्भ्राता यातनांति ब्रमागतः ॥ २६ ॥ राज्ञ इव गठस्यैव गेहे गजपतेः स्वयम् ॥ इत्युक्त्वा मौनमास्थाय मे नैव पतिना सह ॥ २७ ॥ होलिकासमये प्राप्ते मलिनस्निग्धदुःखिता ॥ मुतां चंद्वावलीं रम्यां स्वप्नांति सा ददर्श ह ॥ २८ ॥ रुरोदिनि शिदुःखानि स्वसुता स्नेहकातरः ॥ तदोदयो महावीरो ज्ञात्वा रोदनकारणम् ॥ २९ ॥ शूरैश्च दशसाहसैस्सार्द्धं बहु धनैर्युतः ॥ एकाकी प्रययौ वीरो यत्र चंद्वावली गृहम् ॥ ३० ॥ महीपतिस्तु तच्छत्रुज्ञां त्वाकारणमुत्तमम् ॥ पश्चाज्जगाम कार्यार्थी स तु दुर्योधनांशकः ॥ ३१ ॥ बलीठाठमिति ख्यातं ग्रामं यादवपालितम् ॥ वीरसेनो नृपस्तत्र त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ ३२ ॥ अष्टौ सुताश्च तस्या सन्तः रूपयौवनशालिनः ॥ कामसेनः प्रसेनश्च महामहसेनस्तथैव च ॥ ३३ ॥ सुखसेनो रूपसेनो विष्वक्सेनो मधुव्रतः ॥ मधुपश्च क्रमाज्जाता यादवांशश्च यादवाः ॥ ३४ ॥ तत्र गत्वा च कृष्णांशस्स भायानं रेकसरी ॥ दंडवत्प्रणतो भूत्वा वीरसेनं महीपतिम् ॥ ३५ ॥ मलनालिखितं पत्रं दत्त्वा राज्ञे महामनाः ॥ दशभारं सुवर्णस्य पुनर्वाप्तमर्चीकरत् ॥ ३६ ॥ व्यंजनानि विचित्राणि भुक्त्वा यादवसंयुतः ॥ चंद्वावलीं समागत्य कुशलं च न्यवेदयत् ॥ ३७ ॥ प्रेमोत्सुकच भगिनी कृष्णांशं प्राह दुःखिता ॥ भवान्ध्यब्दवया वीर तदहं च विवाहिता ॥ ३८ ॥ विंशद्दंडं ततो जातं विस्मृतां पितृमातृभिः ॥ समर्थेन त्वया वीर संस्मृता भगिनी स्वयम् ॥ ३९ ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीवितं सफलं च मे ॥ बंधुदर्शनमात्रेण सर्वं च सफलं मम ॥ ४० ॥ प्रसन्नात्मा दयस्तत्र भगिनीं प्राह नम्रधीः ॥ जम्बुकेन गृहं सर्वं लुठितं बलशालिना ॥ ४१ ॥ तस्य दुःखेन भूपाले भयभीतो दिने दिने ॥ महत्कष्टेन विजयो जम्बुकाच्चाभयोऽभवत् ॥ ४२ ॥ महीराजस्तु बलवान् रुरोधनगरं मम ॥

मया विवाहितो भ्राता ब्रह्मातस्तुतया सह ॥ ४३ ॥ पुनश्च सैहलद्वीपे जयंताथैव यंगताः ॥ एवं विधानि दुःखानि बहूनि ह्यभवन्पितुः ॥ ४४ ॥
 अतस्त्वं प्राप्तिमुप्राप्ता वयं भगिनिर्किंकराः ॥ मृदुवाक्यमिति श्रुत्वा तदा चंद्रावलीमुदा ॥ ४५ ॥ गेहं निवासमासस्वकीयं प्रेममिव हला ॥
 एतस्मिन्नन्तरे धृतो महीपतिरुपायौ ॥ ४६ ॥ सभायां वीरसेनस्य राज्ञा तैर्नैव संस्कृतः ॥ वार्तांतरं समासाद्य तमुवाच महिपतिः ॥ ४७ ॥
 निष्कासिताश्च ते सर्वे राज्ञा ह्लादादयः खलाः ॥ चौरितो नृपतेः कोशो हीनजात्यैर्महाबलैः ॥ ४८ ॥ तदा तु कुठिताः सर्वे शृंगिया ल्यपुः स्पर्शं
 छिद्रदृशीं कुठ्ण्णां शोभेहेतव समागतः ॥ ४९ ॥ चंद्रावल्याश्च वैदोलं गृहीत्वा समागमिष्यति ॥ सत्यं ब्रवीमि भूपाल नान्यथा वचनं मम ॥ ५० ॥
 इति श्रुत्वा वीरसेनो ज्ञात्वा तत्सत्यकारणम् ॥ कामसेनं समाहूय चंद्रावलिपतिं सुतम् ॥ ५१ ॥ वचनं प्राह भोः पुत्रबंधनं कुरु तस्य वै
 इति श्रुत्वा कामसेनो विषमादाय दारुणम् ॥ ५२ ॥ भोजनयददौ तस्य ज्ञात्वा चंद्रावली तदा ॥ भ्रातुरंतिकमासाद्य पात्रमादाय साययौ ॥ ५३ ॥
 कामसेनश्च कुपितो गृहीत्वा दंडं देवतसम् ॥ स्वप्रियां ताडयामास तदृष्ट्वा तंतं तदा कुपत् ॥ ५४ ॥ गृहीत्वा भुजयोस्तं विबंधनाय समुद्यतः ॥
 बंधनं वंगते पुत्रे वीरसेनो महाबलः ॥ ५५ ॥ पुत्रान ज्ञापयामास तस्य बंधनहेतवे ॥ एतस्मिन्नन्तरे वीरोदोलमादाय सत्वरम् ॥ ५६ ॥
 सेनामध्ये समागम्य महद्युद्धमचीकरत् ॥ एकतो दशसाहस्रास्त्रिलक्षान्स्तुतथैव ते ॥ ५७ ॥ अहोरात्रमभूद्युद्धं दारुणं रोमहर्षणम् ॥
 हतं लक्षं महाशूरा उदयस्य सहस्रकाः ॥ ५८ ॥ शेषाः प्रदुद्रुस्सर्वे यादवा भयकातराः ॥ दृष्ट्वा पराजितान् सैन्यान्सतपुत्रा महबलाः ॥ ५९ ॥
 स्वान्गजांश्च समारुह कृष्णांशं रुरुधूरुषा ॥ सर्वरो विंदुलारूढो भूमौ कृत्वा गजानान् ॥ ६० ॥ तेषामस्त्राणि सच्छित्त्वा वध्नातिवलदपितः ॥
 इति श्रुत्वा वीरसेनः सूर्यभक्तिं परायणः ॥ ६१ ॥ सौरमंस्त्रं समादाय तस्य सैन्यमदाहयत् ॥ तेनास्त्रेणैव कृष्णांशः सहयोमूर्च्छितो भुवि ॥ ६२ ॥
 वीरसेनस्तु तं बद्धमोचयित्वा सुतान्वधूम् ॥ स्वगेहमागतस्तूर्णनानावाद्यान्यवा दयत् ॥ ६३ ॥ हतशेषान्स्तदा वीराः कृष्णांशस्य ययुर्दश
 हेतुं परिमलस्य अये सर्वमृचुस्तदा दितः ॥ ६४ ॥ महोपतिं महाधूर्तमन्वाराजान् ब्रवीदिदम् ॥ गच्छ त्वं मलना पुत्रलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ६५ ॥
 बद्धास्वभगिनीकांतं स्वबंधुमोचया नृवै ॥ इति श्रुत्वा च समुतोलक्षेन समागमन्वितः ॥ ६६ ॥ शीघ्रं गत्वा च नगरं रुरोधवलान् रूषा ॥ शुद्धीभूतेन

लेतस्मिन्वीरसेनोन्नतोत्तमः ॥ ६७ ॥ सौरमन्त्रमुपादायदाहनार्थसमुद्यतः ॥ सजीभूतेतदस्त्रेनुब्रह्मानंदमहावली ॥ ६८ ॥ ब्रह्मास्त्रेणवसशंवार
 ग्रामासैरुषा ॥ दृष्ट्वाभयान्वितोभूपस्तमेवशरणंययौ ॥ ६९ ॥ ब्रह्मानंदस्तुतंभूपवचनप्राहनिर्भयः ॥ धूर्तवाक्येनहेभूपमद्वंभुवधितस्त्वया ॥ ७० ॥
 अवध्याचसदानरीत्स्वस्तुतस्तामताडयत् ॥ अतस्त्वंभगिनीयुक्तंस्वस्तुतंदेहिमेनृप ॥ ७१ ॥ इतिश्रुत्वाचनृपतिर्वचनंप्राहनम्रधीः ॥ भस्तुताच
 गृहे नास्तिकामेसंगृहाणभोः ॥ ७२ ॥ इत्युक्त्वावीरसेनश्चस्तुतंचंद्रावलीतदा ॥ दत्त्वातस्मैप्रसन्नात्मातत्प्रस्थानमकारयत् ॥ ७३ ॥ ब्रह्मान
 न्दोऽपिबलवान्कृष्णांशेनसमन्वितः ॥ सेनयाशीतसाहस्रयाययौसाद्धिमहावतीम् ॥ ७४ ॥ मलनास्वस्तुतंदृष्ट्वाप्रेमविह्वलकंपिता ॥
 स्नापयित्वाश्रुधाराभिर्द्विजातिभ्योदौघनम् ॥ ७५ ॥ इतिकथितंविप्रकृष्णांशचरितंशुभम् ॥ शृण्वतांकालिपापप्रंकथयिष्यामिपुनः ॥
 ॥ ७६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपरायैकलियुगियेतिहाससमुच्चयेद्राविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ चतुर्विंशब्दकेप्राप्तेकृष्णांशेबलशालिनी ॥ इषशुकुदशम्यांचकृतोराज्ञामहोत्सवः ॥ १ ॥ भोजयित्वाद्विजश्रेष्ठा
 न्दत्त्वातिभ्योहिदक्षिणाः ॥ स्वभृत्येभ्यस्तथावित्तंयथायोग्यंक्रमादौ ॥ २ ॥ कातैक्यांशुभसंयोगेकृष्णांशोबलसंयुतः ॥ इन्दुलेनच
 संयुक्तोदेवसिंहेनसंयुतः ॥ ३ ॥ अयुतैःस्वर्णद्रव्यैश्चशूरैर्दशसहस्रकैः ॥ ययौबाहोभ्रमतीस्थानेनानाभूपसमन्विते ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्र
 चित्ररेखासमागता ॥ वृतासताल्लिभैर्देवीचित्रशुप्तप्रपूजिनी ॥ ५ ॥ गंगामध्यमहारम्यंयानंमायामयंतया ॥ कृतंकौतूहलयुतंवहतंसंबसम
 न्वितम् ॥ ६ ॥ आगतास्तत्रराजानोनानातदर्शनोत्सुकाः ॥ तदेदयोदेवयुतोजयंतैनसमन्वितः ॥ ७ ॥ शतशूरैश्चसहितोदर्शनार्थमुपा
 ययौ ॥ चित्ररेखामहारम्यावाल्मीकनृपतेःसुता ॥ ८ ॥ ददर्शसुंदरंकारन्तमिदुलंशशिवन्मुखम् ॥ येनस्वप्रांतैररम्यंसाद्धंभुक्तंतयासुखम् ॥
 ॥ ९ ॥ तमाहादसुतंज्ञात्वासाभिर्नंदनेदहजा ॥ कृत्वामोहमयंजालंशुकभूतंतंदुलम् ॥ १० ॥ हत्त्वास्वयंवेरम्येपरमानंदमाययौ ॥
 पुनराहृत्यतांमायांस्वगेहाययौसुदा ॥ ११ ॥ कृष्णांशस्तुतदबुद्धानदर्शस्वकंशिशुम् ॥ देवसिंहबोधयित्वापप्रच्छकगतंशिशुः ॥
 ॥ १२ ॥ कालज्ञोदेवसिंहोऽपिभोहितश्चित्रमायया ॥ नज्ञातस्तेनवैबालःकगतःकेनवाहृतः ॥ १३ ॥ विस्मितंदेवसिंहचदृष्ट्वाकृष्णांश

कोबली ॥ रुरोदौच्चैस्तदागाढं चित्रमायाविमोहितः ॥ १४ ॥ श्रुत्वातुरोदनंतस्यखलस्तत्रमहीपतिः ॥ ययौशीघ्रंप्रसन्नात्मायत्राह्लादस्वयं
स्थितः ॥ १५ ॥ रुदित्वातत्रैवागाढं वचनं प्राहनम्रधीः ॥ उदयोनामतेभ्रातामोहयित्वा मेदेनतौ ॥ १६ ॥ देवमिन्दुलेमवसौहत्वाधारासुरो
पितम् ॥ प्रत्यक्षं च मया दृष्टं तेन वरिणैर्वैकृतम् ॥ १७ ॥ अतस्त्वर्णचमदत्त्वा विनयेनावरोधितः ॥ देवसिंहस्ततोबुद्धयानज्ञातं तेन त्यक्तम् ॥
१८ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं निश्चयं नाधिगच्छति ॥ एतस्मिन्नंतरे प्राप्तौ तौ विरौरोदनेरतौ ॥ १९ ॥ तद्विद्येन कृष्णांशः स्वदेहं त्यक्तुमुद्यतः ॥
आह्लादो निश्चयं ज्ञान्वाभाषितं च महीपतिः ॥ २० ॥ कृष्णांशं ताडयामास वै तस्मै श्रमकृतनैः ॥ तस्य माता तथापत्नी भगिनि प्रिमदुःखिताः ॥
२१ ॥ आह्लादं बोधयामासुर्धूर्तमायाविमोहितम् ॥ न बोधितस्तदावीरश्चित्रमायाविमोहितः ॥ २२ ॥ तदपुष्पवर्तदेवी स्वपातं भ्रातृपा
डितम् ॥ दृष्ट्वा तत्र मताशीघ्रं पतितुः खेन दुःखिता ॥ २३ ॥ विना पराधं कृष्णांशो महां निर्दामवाप्तवान् ॥ तदा वेदविदो विप्रा आह्लादं प्रादुर्लुजि
तम् ॥ २४ ॥ वधस्त्यागः समोक्षो योग्यं बुद्ध्या विचारय ॥ इत्युक्तः स तुरीयात्मा पुत्रोऽशोकेन दुःखितः ॥ २५ ॥ चांडालांश्च समाहूय बद्धा
तं पुत्रघातिनम् ॥ दत्त्वा तेभ्यः सपत्नीकं वधं कुरुत माचिरम् ॥ २६ ॥ अस्य नेत्रसमुत्पात्त्व मां दर्शय त संयुताः ॥ इति श्रुत्वा गतास्ते वै गहनं
व्याघ्रसेवितम् ॥ २७ ॥ देवसिंहस्ततो गत्वा दत्त्वा तेभ्यो महद्वनम् ॥ संप्राप्य दंपतीं वीरश्चांडालेभ्यो वनं ययौ ॥ २८ ॥ बलखानेस्तु यापत्नी
गजमुक्तापातिव्रता ॥ दंपतीपालयामास गुह्यगृहे सुदयुता ॥ २९ ॥ चांडालास्ते तु संगत्य मृगनेत्रं च तं ददुः ॥ देवसिंहस्तदागत्य क्रोधात्मा च
तम ब्रवीत् ॥ ३० ॥ धिक्त्वांपांपदुराचारं त्वयामोहिं सितः सखा ॥ जीवितस्त्वत्सुतो भूमौ तदन्वेषणहेतवे ॥ ३१ ॥ यास्यामि विविधा ब्राह्मणान् सत्यं
सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ इत्युक्त्वा प्रयायौ वीरः श्रंशियाख्यपुरं शुभम् ॥ ३२ ॥ गजमुक्तामनुज्ञाप्य दंपती प्राप्यानिर्भयः ॥ मयूरनगरं गम्य निशिवारं समा
ययौ ॥ ३३ ॥ मकरं दस्तु बलवान् ज्ञात्वा तत्सर्वकारणम् ॥ स्वसुःपतितं च भगिनीं स्वोत्प्रेम्णान्यवासयत् ॥ ३४ ॥ धर्ममाराधयामास यज्ञैर्नानाविधैः स्त
वैः ॥ प्रसन्नो धर्मा राजश्चमकरन्दमुवाच ह ॥ ३५ ॥ अभिनंदनभूपस्य सुता चित्रप्रपूजिनी ॥ नाट्यात्मजो के शरिणी तत्सखीदं भको विदा ॥ ३६ ॥
के शरिण्याशु रुज्ञैः कुतुको योगरूपधृक् ॥ तेन प्रसारिता माया ज्ञात योजनमन्तरा ॥ ३७ ॥ शत्रुभिर्दुर्गमाभूमिः शत्रुपाषाणकारिणी ॥

चित्रगुप्तप्रभावेन निर्भयो भूपतिः स्वयम् ॥ ३८ ॥ चित्ररेखा भूपसुता जयतस्तुतया हतः ॥ नररूपधरात्रौ शुक्रपथरोदिने ॥ ३९ ॥
 इन्दुलश्च स्थितो दुःखी चित्रमायाविमोहितः ॥ कृष्णांशश्च भवान्देवः सहितः सूर्यवर्मणा ॥ ४० ॥ मया दत्तानियत्राणि गृहीत्वा ते मुदा युताः ॥
 चित्ररेखां समागत्य नृत्यादींस्तैः समं कुरु ॥ ४१ ॥ मोहयित्वा च तदेवैष पठित्वा तन्मतं शुभम् ॥ पुनरागच्छ वैश्वीं प्रसैन्ययोगपुनः कुरु ॥ ४२ ॥
 इत्युक्त्वान्तर्दधे देवस्स राजा विस्मया निवितः ॥ कृष्णांशं वर्णयामास यथा धर्मेण भाषितम् ॥ ४३ ॥ फाल्गुने मासि संप्रति त्रयस्ते योगिरूपिणः ॥
 ययुरिन्नगटं रम्यं नृत्यगीतविशारदाः ॥ ४४ ॥ मृदंगां कस्तदा देवो मकरं द्रोविषं चिवान् ॥ नृत्यगानकरो वीरः कृष्णांशः सर्वमोहनः ॥ ४५ ॥
 मोहयित्वा च नगरं तथा जगपतिं नृपम् ॥ सकुलं च सैन्यं च तुष्टो राजाऽब्रवीदिदम् ॥ ४६ ॥ वाञ्छितं ब्रूहि मे योगिन्स श्रुत्वा प्राह नम्रधीः ॥
 देहि मे सूर्यवर्मणं स्वमुतं कार्यं हेतवे ॥ ४७ ॥ कृत्वा कार्यमहं शीघ्रं पुनर्दस्यामि ते सुतम् ॥ विधिनानि र्मि तो धर्मो राजाभिर्वैश्वरक्षणम् ॥ ४८ ॥
 इति श्रुत्वा जगपतिर्देत्वा तेभ्यः स्वकं सुतम् ॥ स्वराज्ञीमाययौ राजा गतास्ते कार्यतत्पराः ॥ ४९ ॥ पक्षमात्रेण बार्हिकं नगरं प्रययुर्मुदा ॥
 धर्मदत्तानियत्राणि गृहीत्वा शत्रुमंदिनम् ॥ ५० ॥ आययुर्लास्यत तत्त्वज्ञानुपमो हनतत्पराः ॥ सर्वैश्च नागराः प्राप्तास्तत्र क्षत्रगणामुदा ॥ ५१ ॥
 मोहितास्तैश्च ते सर्वे गीतनृत्यविशारदैः ॥ महद्भनं ददौ तेभ्यस्तो मरान्वयसंभवाः ॥ ५२ ॥ तानादाय पुनर्भूः स्वगेहमभिनन्दनः ॥
 आययौ गेहं नृत्यार्थं कारयामास वैपुनः ॥ ५३ ॥ मकरं दस्तदवीणां मृदंगं भीष्मजो बली ॥ मंजरिं सूर्यवर्मा च कृष्णांशो गाननृत्यकम् ॥ ५४ ॥
 गृहीत्वा मोदयामासुनरि वृन्दान्महोत्तमान् ॥ चित्ररेखा स्वयं दृष्ट्वा तेषां मोहनहेतवे ॥ ५५ ॥ मायानिर्वापयामास निष्फलासाऽभवत्क्ष
 णात् ॥ मोहिता तैश्च सा देवी तानुवाच मुदुःखि ॥ ५६ ॥ वाञ्छितं ब्रूहि मे वीरः कृष्णांशश्चाह तां वधूम् ॥ शुक्रं देहि च मे देवि नेचेच्छा
 पंददाम्यहम् ॥ ५७ ॥ इति श्रुत्वा चित्ररेखा शोकव्याकुलचेतना ॥ कृष्णांशं योगिनिं प्राह सत्यं कथय को भवान् ॥ ५८ ॥ इन्द्राद्या देवतास्सर्व
 मयानि र्मितमायया ॥ मोहिताऽक्ष्णमात्रेण न भवान्मोहितो मया ॥ ५९ ॥ देवो नारायणो वापि धर्मो वापि शिवः स्वयम् ॥ इत्युक्तस्स तु कृष्णांशो वच
 नं प्राह निर्भयः ॥ ६० ॥ उदयो नाम मेराज्ञि देवसिंहोऽयमुत्तमः ॥ मच्छालो मकरं दोषं सूर्यवर्मतांथाविधः ॥ ६१ ॥ इन्दुलस्य वियोगेन वयं यो

गित्वमागताः ॥ मद्गुरुश्चतथोन्मादीसंकुलस्तद्वियोगतः ॥ ६२ ॥ शुक्रं देहि महामाये इन्दुलं देहि वायदि ॥ इत्युक्त्वा शुरो दैवैर्ह इन्दुलमहा
 बल ॥ ६३ ॥ दर्शनं देहि मे शीघ्रं नो चेन्म्राणां स्तयजाम्यहम् ॥ इत्येवं वादिनं वीरं चित्ररेखामहोत्तमा ॥ ६४ ॥ कृत्वा लज्जापुनः प्राह मां च पुन्रगृहाण
 भोः ॥ कृत्वा नरमयं रूपं स्वकान्तं सर्वसुन्दरम् ॥ ६५ ॥ पतित्वा तच्चरणयोरुरो दैवैश्च दंपती ॥ तथा विधौ च तौ दृष्ट्वा कृष्णां शोहर्षं सयुतः ॥ ६६ ॥
 इन्दुलैव लिखितं गृहीत्वा पत्रमुत्तमम् ॥ धर्मयत्र प्रभावेन मयूरनगरं ययौ ॥ ६७ ॥ सूर्यवर्मा गतो गेहं मकरं देनमानितः ॥ देवसिंहरस्तु बलान्गु
 हीत्वा पत्रमुत्तमम् ॥ ६८ ॥ ययौ मनोरथारूढे यत्राह्लादः शुचान्वितः ॥ को भवानिति तं प्राह महोन्मादी वदइत्यते ॥ ६९ ॥ देवसिंहं च मां वि
 द्धित्वा त्वत्पुत्रान्वेषणे रतम् ॥ पत्रं गृहाण भो वीरं लिखितं त्वत्सुतेन वै ॥ ७० ॥ इति श्रुत्वा स आह्लादः परमाप्तवान् ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं सर्व
 यथाविधि सुतोदृतः ॥ ७१ ॥ महोपातिं समादूय वचनं प्राहनम्रधीः ॥ सत्यं कथय मे भूपकृष्णां शो न हतस्सुतः ॥ ७२ ॥ सहो वाच श्रुतं वीरकृ
 ष्णां शो न यथाहतम् ॥ इत्युक्त्वा तु विहस्य शुकार्ये सिद्धिमुपागतः ॥ ७३ ॥ आह्लादः क्रोधताम्राक्षः के आनाकृष्य तं मुदा ॥ वेतसैस्ताडयामा
 सस्वहस्तेन पुनः पुनः ॥ ७४ ॥ श्रुत्वा परिमेलो राजसपत्नीकस्समागतः ॥ बहुधा मोदयामास मां शं बहु रूपिणम् ॥ ७५ ॥ अरधूतं महापा
 पि न्मदं धुर्वाति तस्त्वया ॥ गतो यत्र मम प्राणस्स कुलं त्वान्याम्यहम् ॥ ७६ ॥ तदा महोपातिदुःखीनिः श्वासो मैनमास्थितः ॥ तदवदं दसं
 स्थाप्य महोपातिमवाप्तवान् ॥ ७७ ॥ एतस्मिन् नृते वीरो बलखानिः समागतः ॥ विमुच्य मातुलधृतो ज्येष्ठवधश्च दुःखितः ॥ ७८ ॥ स च कारवि
 वाहार्यमुद्योगं भ्रातृजस्य वै ॥ नेत्रसिंहो नृपः प्रातो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ७९ ॥ तारकश्च समायातस्सार्द्धशूरसहस्रैः ॥ वीरसेनः स्वयं प्रातः शूर
 सार्द्धं न वीरस्युतैः ॥ ८० ॥ तालनश्च ततः प्रातो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ सूर्यवर्मा तथा प्रातो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ८१ ॥ ब्रह्मानंदः स्वयं प्रातः शि
 लक्षवलं सयुतः ॥ आह्लादश्च शुचाविष्टो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ८२ ॥ हाबधोः कृगतस्त्वैवाभ्यात्स्य पुरुषाधमम् ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ वीरः शोक
 व्याकुलचेतनः ॥ ८३ ॥ बलखानिस्तु बलवैल्लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ देवसिंहेन सह तोवाह्निं कंप्रत्यसौ गमत् ॥ ८४ ॥ अहोरात्रप्रमाणेन मासै
 कः पथिवै गतः ॥ ज्येष्ठकृष्णस्य पंचम्यां बाह्निं कया ममाप्तवान् ॥ ८५ ॥ व्यूहः स्वकीयसैन्या नारं चितो बलखानिना ॥ एको रथः स्थितो

युद्धेतत्पश्चात्संस्थितागजाः ॥ ८६ ॥ पंचाशतः क्रमात्तेषां वाजिनश्च शतं शतम् ॥ तेषां पश्चात्क्रमाज्ज्ञेयाः पत्तयो दशसंस्थिताः ॥ ८७ ॥
 एकसेना च ज्ञेया सा तत्प्रमाणं ब्रवीम्यहम् ॥ एको रथो गजस्सर्वैर्ज्ञातार्द्धतुह्यस्तु ये ॥ ८८ ॥ सेनायां पंचसाहस्राः शतद्वयस्तु तथा स्मृताः ॥
 पंचायुतानि सेनायां सर्वे पदचराः स्मृताः ॥ ८९ ॥ एवं विधाश्च ताः सेनावल्लोनेन श्रेयोऽदश ॥ गजस्तु दशसाहस्रामदमत्ताः पृथग्ययुः ॥ ९० ॥
 युद्धेऽस्मिन् गणितं द्वौ वंशूराः शत्रुप्रहारिणः ॥ अभिनंदनभूपस्य म्लेच्छाः पैंशाचधर्मिणः ॥ ९१ ॥ त्रिलक्षाश्च ह्यारूढा एकलक्षाः शतत्रि
 पाः ॥ एकलक्षा पदचरा भुशुंडी परिधायुधाः ॥ ९२ ॥ तोमरा न्वयसंयुक्ताः क्षत्रियाः प्रयुतानि वै ॥ गजस्थास्तत्र संप्राप्ता यत्राह्लादम
 हाचमूः ॥ ९३ ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धं तु मुलं रोमहर्षणम् ॥ मदमत्ताश्च ते सर्वे निभयारणमाययुः ॥ ९४ ॥ सप्ताहोरात्रमभवद्युद्धं
 समरशालिनम् ॥ बाह्लीकस्यार्द्धसेना च क्षयं नीता च तैर्नृपैः ॥ ९५ ॥ एकलक्षाहताः सर्वे बल्लोनेन च सैन्यपाः ॥ हाहाभूते शत्रुसैन्ये भयभी
 ते दिशो गते ॥ ९६ ॥ हर्षिता बल्लो न्याद्याजयदुर्गो वचोऽब्रुवन् ॥ दृष्ट्वा सैन्यानि शंकराज्ञः सप्तकुमारकाः ॥ ९७ ॥ कौरवांश्चाश्च ते
 जगुर्यत्र जातो महारणः ॥ महानंदश्च नंदश्च परानंदो पनंदकौ ॥ ९८ ॥ सुनंदश्च सुरानंदः प्रनंदः क्रमतो भवाः ॥ गजस्थास्ते महावी
 रास्तो मरान्वयसंभवाः ॥ ९९ ॥ सेनां जघ्नुः शरैस्तर्क्ष्णैर्बल्लोनेर्महात्मनः ॥ भयभीताश्च ते सर्वे वै रुखानि मुपाययुः ॥ १०० ॥ दृष्ट्वा सै
 न्यं पराभूतं बल्लोनिस्तदारुणा ॥ अभ्यधावतवगेन कपोतस्थो महाबली ॥ १०१ ॥ नंदं प्रति तथैव परानंदं च तालनः ॥ उपनंदं सूयवंमा
 सुनंदं प्रति तारकः ॥ १०२ ॥ नेत्रसिंहः सुरानंदं प्रनंदं प्रति यादवः ॥ युध्यमानास्तु ते सर्वे परस्परवधैषिणः ॥ १०३ ॥ दिनार्द्धमभवद्युद्धं बहु
 वीरप्रणाशनम् ॥ पराजितास्तु ते पुत्रा बाह्लीकस्य महाबलाः ॥ १०४ ॥ त्यक्त्वा युद्धं युगौर्भीरुका बल्लोनिना ॥ दृष्ट्वा ते पां बल्लोचोरमाभि
 नंदनभूमिपः ॥ १०५ ॥ कुतुं कंच समाहूय नाट्यां केशरिणीं तथा ॥ कथितं कारणं राज्ञा यथा जातः पराजयः ॥ १०६ ॥ इति श्रुत्वा तु कुतु
 स्तमाश्वास्य महीपतिम् ॥ सध्या त्वां शां बरिमायां महादेवेन निर्मितम् ॥ १०७ ॥ तत्सैन्यं मोहयामास शिलाभूतमचेतनम् ॥ तदके शरि
 णीनाट्या अष्टौ बद्धामहाबलान् ॥ १०८ ॥ राज्ञः पार्श्वमुपगम्य दत्त्वा तान्गेहमाययौ ॥ बाह्लीकश्च प्रसन्नात्मा वद्धा तान्निगडैर्दृढैः ॥ १०९ ॥

छुठितं द्रविणैर्तेषां कोऽग्रमध्ये समाक्षिपत् ॥ देव्याश्चरदानेन देवसिंहो भयातुरः ॥ ११० ॥ महावर्तसमागम्य स्वर्णवर्णन्यवेदयत् ॥ ज्ञात्वा
 स्वर्णवर्तदेवी सर्वविद्याविशारदा ॥ १११ ॥ इयेनैर्मूर्तिसमास्थाय ययौ पुष्पवतीं प्राति ॥ दृष्ट्वा तु दंपती तत्र मकरं दृष्टुं हस्थितौ ॥ ११२ ॥ रुदित्वा क
 थयामास यथा प्रातः पराजयः ॥ कृष्णांशस्तु तदा दुःखिमकरदं वचो ब्रवीत् ॥ ११३ ॥ गच्छ वीरमया सार्द्धं मद्रुर्बधनगतः ॥ कुलक्षये महत्पापं सु
 प्रोक्तं पूर्वसूरीभिः ॥ ११४ ॥ निमग्नान्दुःखजलधौ समुद्रमप्रीया ॥ इति श्रुत्वा तु तच्छयालुः शूरायुतसमन्वितः ॥ ११५ ॥ संन्यस्तवेषमास्थाय वज्र
 चर्मसमन्वितः ॥ कृष्णांशेन हयारूढो बाहीकं त्वरितो ययौ ॥ ११६ ॥ तदा स्वर्णवर्तदेवी पुष्पवत्या समन्विता ॥ इयेनीरूपमुपास्थाय ययौ त्रयमहार
 णः ॥ ११७ ॥ सा च्छस्त्रांशं वीरिमायां बोधयित्वा स्वसैनिकान् ॥ रुरोधनगरीं तस्य बाहीकस्य महत्तमनः ॥ ११८ ॥ दृष्ट्वा तां च्छत्रुसंयुक्तां कुतुहस्तु
 तया सह ॥ पुनश्च शां वीरिमायां प्रिषया मास तान् प्रति ॥ ११९ ॥ छित्त्वा सा सकलां मायां बद्धा तौ दैत्यसन्निभौ ॥ नगरं दाहयामास तस्य भूपस्य मायया
 ॥ १२० ॥ न दाहो दाहमापन्नो न भस्मी भस्मवान्बलु ॥ मायया चकृतं चित्रं देवी स्वर्णवर्तस्य ययौ ॥ १२१ ॥ तदा पुष्पवर्तदेवी हत्वा केशरिणं रुषा ॥
 तन्मार्गैस्तर्पयामास गृध्रगोमायुवायसात् ॥ १२२ ॥ कुतुंकं च तथा भूतं हत्वा स्वर्णवर्तस्य ययौ ॥ कारागारे लोहमये स्थिता न्वीरानमोच
 यत् ॥ १२३ ॥ पुनरागम्य सा देवी तया सार्द्धं शुभानना ॥ मकरन्दः स्थितो यत्र कृष्णांशेन समन्वितः ॥ १२४ ॥ तेषां वै विस्मिताश्चासञ्ज्ञा
 त्वा देव्या विमोहिताः ॥ क्रोधवन्तो महावीरा युद्धाय समुपाययुः ॥ १२५ ॥ पुनश्चासीत्तियोगे युद्धं सैनयोरुभयोर्मध्ये ॥ बलवानि महानंदेन द
 श्वाह दमाययौ ॥ १२६ ॥ परानंदस्तथा देवं तारकं चोपनंदनः ॥ मुनन्दो नैत्रसिंहं च सुरानंदं च तालनम् ॥ १२७ ॥ प्रनन्दो वीरसेनं च ब्रह्मा
 नन्दं संप्रपूतिः ॥ गजस्थिताश्चेतसर्वे धनुर्गुह्यपरायणाः ॥ १२८ ॥ अहोरात्रमभूद्युद्धं तेषां चतुर्मुखं क्रमात् ॥ एतस्मिन्नंतरे रात्रौ चित्रेखा समाग
 ता ॥ १२९ ॥ स्वकीयान्याकुलीभूतां स्तादृशां श्रविलोक्य वै ॥ चित्रगुप्तं तदा ध्यात्वा चित्रमायामचीकुरत् ॥ १३० ॥ नानातर्द्धा धवाश्चासन्बहुधा चा
 भिनंदनः ॥ तां दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे भयभीताश्च दुदुः ॥ १३१ ॥ त्यक्त्वा युद्धमर्थीभूमिं शोकव्याकुलचेतनाः ॥ पंचयोजनमागत्य ततो वासमकार
 यत् ॥ १३२ ॥ संध्याकाले तमोभूते निरुत्साहा महाबलाः ॥ हा कृष्णांशं महाबाहो शरणगतवत्सल ॥ १३३ ॥ इंदुलस्ते कुमारोऽयं संहतश्चित्रे खया ॥

तथाविमोहितावीरावयतेशरणगताः ॥ १३४ ॥ इत्युक्त्वारोदनंचक्रुः श्वगतोऽसिमहामते ॥ तदाकोलाहलश्चासीदुदतांबलशालिनाम् ॥ १३५ ॥
आहादंगहयित्वातेमूर्छिताभुविविह्वलाः ॥ आहादस्तुतथाश्रुत्वावप्रपाताहतः स्वयम् ॥ १३६ ॥ उन्मादिवत्तदाभूत्वाताडयामासवक्षसम् ॥
एतस्मिन्नंतरयोगीकृष्णांशोभगवत्कलः ॥ १३७ ॥ चंद्रोदयेस्वयंप्राप्तश्चाष्टम्यांभृगुवासरे ॥ शूरश्चदशसहस्रैर्मकरंदेनसंयुतः ॥ १३८ ॥
तत्सेनांलुठयामासपालितांबलखानिना ॥ जित्वातान्मर्वभूपालान्गृहीत्वाविपुलंघनम् ॥ १३९ ॥ पंचशब्दस्थितंबंधुप्रत्यागत्यजगज्जैवै ॥ तस्यश
ब्देनशेषोबोधितोबलशालिना ॥ १४० ॥ शकुनंशुभमालोक्यभुजावुत्थायवीर्यवान् ॥ स्वकोनिवेशयामासकृष्णांशयोगरूपिणम् ॥ १४१ ॥
स्नापयित्वाशुधाराभिः कृष्णांशंप्रेमविह्वलः ॥ दत्त्वाद्विजातिमुख्येभ्योवर्णयामासकारणम् ॥ १४२ ॥ कृष्णांशोऽपिप्रसन्नात्मास्वकीयांस
कलांकथाम् ॥ वर्णयित्वायथाभूतांपुनर्बाह्नीकमाययौ ॥ १४३ ॥ चित्रविद्यांस्वयंकृत्वापाठितांचित्ररेखया ॥ बद्धाभिनंदनंभूपसमुत्तंच
समंत्रिणम् ॥ १४४ ॥ विवाहंकारयामासजयंतस्यतयासह ॥ बाहीकस्तुप्रसन्नात्मादत्त्वाचविपुलंघनम् ॥ १४५ ॥ स्वसुतांचित्ररेखांच
जयन्तायमुदाददौ ॥ शतंगजान्हयांस्तत्रसहस्रांश्चधैर्युतान् ॥ १४६ ॥ शतंदासांस्तथादासीजयंतायस्वयंददौ ॥ प्रस्थानंकारयामासव
लखानेर्मेहात्मनः ॥ १४७ ॥ श्रावणेमासिसंप्राप्तास्तेसर्वेचमहावतीम् ॥ स्वस्वंगेहंययुस्सर्वैर्भूपाश्चाहादमानिताः ॥ १४८ ॥ इतिकथितं
विप्रचित्रंकलिनाशनम् ॥ शृण्वतांसर्वपापंनृकथयिष्यामिर्वैपुनः ॥ १४९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपयो
येकल्युगीयेतिहाससमुच्चयेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ कृष्णांशोचगृहंप्राप्तेचेन्दुलेचविवाहितो ॥ महोपतिस्सदादुःखीदेहलीप्र
तिचागमत् ॥ १ ॥ वृत्तांतंचनृपस्याग्रैकथयित्वास्तारकः ॥ परंविस्मयमापन्नः कृष्णांशश्चरितंप्रति ॥ २ ॥ एतस्मिन्नंतरेमंत्रिचंद्रभट्ट
उदारधीः ॥ भूमिराजंवचः प्राहशृणुपाथैवसत्तम ॥ ३ ॥ मयाचाराधितादेवैषेष्णवीविश्वकारिणी ॥ त्रिवर्षतैचतुष्टाभूद्रदाभयहारिणी
॥ ४ ॥ तयादत्तंशुभंज्ञानंकुमतिध्वंसकारणम् ॥ ततोऽहंज्ञातवान्भूत्वाकृष्णांशंप्रतिभूपते ॥ ५ ॥ चरित्रवर्णयामासतस्यकल्मषना
शनम् ॥ इत्युक्त्वासचशुद्धात्मात्रंशंभाषमयंशुभम् ॥ ६ ॥ माहात्म्यंदेविभक्तानांश्रावयामासवैसभाम् ॥ तच्छ्रुत्वाभूमिराजस्तुविस्मि

तश्चाभवत्क्षणात् ॥ ७ ॥ महापतिस्तदप्राहदिव्याश्वलदपितः ॥ उदयोनामबलवान्यस्यैवर्णिताकथा ॥ ८ ॥ चत्वारोवाजिनो
दिव्याजलस्थलखगाश्चेते ॥ शीघ्रं तांश्चसमाहृत्यस्यभूपबलीभव ॥ ९ ॥ इतिश्रुत्वासनृपतिःश्रुतवाक्यविशारदम् ॥ आहूयकुंदनमलंप्रेषया
माससत्वरम् ॥ १० ॥ महावर्तसिमागत्यसदूतोभूतंप्रति ॥ उवाचचर्चनंप्रेम्णामहराजस्यभूपतेः ॥ ११ ॥ वाजिनस्तेहिचत्वा
रोदिव्यरूपाःशुभप्रभाः ॥ दर्शनार्थैतवधूर्ध्वे लानामममात्मजा ॥ १२ ॥ तयाहूतान्हयान्भूपदेहिमेविरुमयंत्यज ॥ नोचेंद्रलाग्रि
नासर्वैक्षयस्यास्यतिसैन्यपाः ॥ १३ ॥ इतिश्रुत्वावचोघोरसभूपोभयकतरः ॥ आहादादीन्समाहूयवचनंप्राहनमग्रीः ॥ १४ ॥
हयान्स्वान्स्वान्मुदोहिमदीयंवचनंकुरु ॥ इतिश्रुत्वासआहादोध्यात्वासर्वमयाशिवाम् ॥ १५ ॥ उवाचमधुरंवाक्यंशृणुमूप
शिवाप्रिय ॥ यत्रनःसंस्थिताःप्राणास्तत्रतेवाजिनःस्थिताः ॥ १६ ॥ नदास्यामोवर्यराजस्सत्यसत्यंनचान्यथा ॥ इतिश्रुत्वा
वचस्तस्यराजापरिमलोबली ॥ १७ ॥ शपथंकृतवान्यारंशृणवतांबलशालिनाम् ॥ भोजनंब्रह्ममांसस्यपानीयंगोऽसृजोपमम् ॥ १८ ॥
शय्यास्वमातृसदृशीब्रह्महत्योपमासभा ॥ ममराष्ट्रंचयुष्माभिर्वासःपपमयोमहान् ॥ १९ ॥ इतिश्रुत्वातुशपथंदेवकीशोकितत्परा ॥
चकारोदंनगाढसंगहजनविग्रहा ॥ २० ॥ पंचविंशोऽब्देऽप्राप्तेकृष्णाश्रियोगतत्परे ॥ भाद्रशुक्लचतुर्दश्यातद्देहाद्धर्मतत्पराः ॥ २१ ॥
निर्ययुःकान्यकुब्जंतेजयचंद्रेणपालितम् ॥ स्वर्णवत्यापुष्पवत्यासहिताश्चित्ररेखा ॥ २२ ॥ इन्दुलःप्रययौशीघ्रमयुताश्वबलैस्सह ॥
करालंहयमारुह्यपंचशदंचतत्पिता ॥ २३ ॥ कृष्णांशीर्विंदुलारूढोदेवकीमनुसंययौ ॥ त्यक्तत्वातेभूपतेऽग्रांमंसर्वसंपत्समन्वितम् ॥ २४ ॥
पथित्र्यहमुषित्वातेजयचंद्रमुपाययौ ॥ नत्वातंभूपतिंप्रेम्णाकथित्वास्वर्षकारणम् ॥ २५ ॥ उषित्वाशीतलास्थानेनूजयासासचंडिकाम् ॥
जयचंद्रस्तुभूपालोदेवासिंहेनवर्णितः ॥ २६ ॥ तेभ्यश्चनदौवृत्तिंनृपःपरिमलज्ञया ॥ कुंठितोदेवासिंहरतुगत्वाकृष्णांशुमुत्तमम् ॥ २७ ॥
कथित्वाकारणं सर्वं स श्रुत्वारोपमादधौ ॥ त्वरितं विंदुलारूढो हयं पंचशतवृतः ॥ २८ ॥ लुंठयामासनगरपालितं लक्षणेन तत् ॥ दृष्ट्वा तं ल
क्षणो वीरो हस्तिनः पृष्ठमास्थितः ॥ २९ ॥ शरेण ताडयामास कृष्णांशुहृदयं दृढम् ॥ निष्फलत्वं तोबाणो विष्णुमंत्रेण प्रेरितः ॥ ३० ॥

विस्मितः स तु भूपालो वाहनाद्भूमिमागतः ॥ नत्वा तच्चरणौ दिव्यौकुलिशादिभिरन्वितौ ॥ ३१ ॥ तुष्टावदंडवद्धूत्वालक्षणगोद्वंदंगिरा ॥
 लक्षणलवाच ॥ वैष्णवविद्धिमांस्वामिन्विष्णुपूजनतत्परम् ॥ ३२ ॥ जानेऽहं त्वं महाबाहो कृष्णशक्त्यवतारकम् ॥ त्वद्वत्तेको
 हि मे बाणो निष्फलः कुरु ते सुवि ॥ ३३ ॥ क्षमस्व मम दौरात्म्यं नाथ ते मायया कृतम् ॥ इत्युक्त्वा तेन सहितो जयचंद्रमहीपतिम् ॥ ३४ ॥ गत्वा तत्क
 थया मासयथा प्राप्तं पराजयम् ॥ नृपस्तयोः परिक्षार्थे यौ तुच्छाया विमोहितौ ॥ ३५ ॥ गजौ कुवलयापीडौ त्यक्तवाञ्छीतलस्थले ॥ तदा हा
 दोदयौ वीरौ गृहीत्वा तौ स्वलीलाया ॥ ३६ ॥ चकर्षतुर्बलात्पुच्छे क्रोशमात्रं पुनः ॥ मृतौ कुवलयापीडौ दृष्ट्वा राजा भयातुरः ॥ ३७ ॥ ददौ रा
 जगृहं शर्मन्तयो रथे प्रसन्नधीः ॥ इष्यच्छुके तु संप्राप्तं लक्षणो नाम वैबली ॥ ३८ ॥ नृपज्ञाय यौ शीघ्रं तैश्चादिग्विजयं प्रति ॥ सत्तलक्षबलैस्साद्ध
 तालनद्वौश्च संयुतः ॥ ३९ ॥ वाराणसीपुरीं प्राप्य रुरोध नगरं तदा ॥ रुद्रवर्मा च भूपालो गौडवंशयशस्करः ॥ ४० ॥ पंचायुतैः स्वसैन्यैश्च साद्ध
 युद्धार्थमाप्तवान् ॥ याममात्रेण तं जित्वा षोडशब्दस्य वैकरम् ॥ ४१ ॥ कोटिमुद्रामयं प्राप्य जयचंद्राय चार्पयत् ॥ मागधेशपुनर्जित्वा नात्रा
 विजयकारिणम् ॥ ४२ ॥ विंशदब्दं करं प्राप्य स्वभूपाय समर्पयत् ॥ पंचकोट्यश्च वै मुद्राराजतस्य पुनर्ययौ ॥ ४३ ॥ अंगदेशपतिं भूपमायाव
 मांणसुत्तमम् ॥ सैन्यायुतयुतं जित्वा विंशदब्दस्य वैकरम् ॥ ४४ ॥ कोटिमुद्राश्च संप्राप्य स्वभूपाय समर्पयत् ॥ वंगदेशपतिं वीरोलक्षणे वैयु
 तश्च तैः ॥ ४५ ॥ लक्षसैन्ययुतं भूपकालिवर्माणसुत्तमम् ॥ अहोरात्रेण तं जित्वा महायुद्धे नलक्षणः ॥ ४६ ॥ विंशदब्दं करं प्राप्य कोटिस्वर्णमयं
 तदा ॥ प्रेषयामास भूपाय जयचंद्राय वै मुद्रा ॥ ४७ ॥ उष्ट्रे दंशयौ वीरः पालितैर्महाबलैः ॥ धीर्यकीर्तिस्तत्र नृपोलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ४८ ॥
 जगन्नाथज्ञया प्राप्तस्तैश्च साद्धरणो मुखे ॥ तयोश्चासीन्मिह द्युद्धं तु मुलंगं महर्षणम् ॥ ४९ ॥ अहोरात्रमात्रेण न कृष्णांशेन जितो नृपः ॥
 विंशदब्दं करं सर्वकोटिस्वर्णसमन्वितम् ॥ ५० ॥ संप्राप्य प्रेषयामास कान्यकुब्जाधिपाय वै ॥ पुंड्रदेशं यौ वीरोलक्षणे बलवत्तरः ॥ ५१ ॥
 नृपं नागपतिं नाम पंचायुतबैर्युतम् ॥ दिनमात्रेण तं जित्वा कोटिमुद्रा गृहीतवान् ॥ ५२ ॥ महेंद्रगिरिमागत्य नत्वा तं भागवमुनिम् ॥
 ततो निवृत्त्य ते सर्वे नैत्रपालपुरं ययुः ॥ ५३ ॥ योगसिंहस्तदागत्य कृष्णांशं प्रति भागवम् ॥ कोटिमुद्रा ददौ तस्मै सतरात्रमवासयत् ॥ ५४ ॥

वीरसिंहपुरंजमुस्तेवीरामदवत्तराः ॥ रुरुधुनर्गसर्वाहिमतुंगोपरिस्थिताम् ॥ ५५ ॥ पालितांगोरखालयेनयोगिनाभक्तकारणात् ॥
 भूपातुजःप्रवीरश्चसैत्ययुतसमान्वितः ॥ ५६ ॥ कृतवान्दारुणयुद्धंलक्षणस्यैवसेनया ॥ प्रत्यहंवलवाञ्छूरोहत्वाशूरसहस्रकम् ॥
 ॥ ५७ ॥ सायंकालेगृहंप्राप्ययोगिनंतमपूजयत् ॥ पूजनात्सप्रसन्नात्मासैन्यमुज्जीव्यभूतपतेः ॥ ५८ ॥ दत्वागजबलंतेभ्यः
 पुनर्योगंकरोतिवै ॥ सार्द्धमासोगतस्तत्रयुद्धयत्तांबलशालिनाम् ॥ ५९ ॥ तदातेतुनिरुत्साहादेवसिंहंतमभुवन् ॥ विजयोनःक
 थंभूतत्वंब्रूहिनअग्रतः ॥ ६० ॥ इतिश्रुत्वासेहोवाचशृणुकृष्णांशमेवचः ॥ योगिनंगोरखंनमपराजित्यस्वनृत्यतः ॥ ६१ ॥ पुनर्यु
 धंकरुत्सर्वैततो जयमवाप्स्यसि ॥ इत्युक्तास्तेहि कृष्णाद्याःकृत्वायोगमयं वपुः ॥ ६२ ॥ स्थापयित्वा रणेसेनंपालितांलक्षणेनैव ॥ प्रातः
 कालेयथुस्तेवैमदिरंतस्ययोगिनः ॥ ६३ ॥ कृष्णांशोनर्तकश्चासिद्विणुवाद्याविशारदः ॥ देवसिंहोमृदंगाढ्योवीणाधारीचितालनः ॥ ६४ ॥
 कांस्यधारीतदाह्लादोजगैगीतांसिनातनीम् ॥ तदर्थंहृदयेकृत्वागोरखस्त्वययोगवान् ॥ ६५ ॥ वरंवरयतानाहतेतच्छ्रुत्वाऽब्रुवन्वचः ॥
 नमस्यामोवयंतुभ्यंयदिदेयोवरस्त्वया ॥ ६६ ॥ देहिसंजीविनीविद्यामाहादायमहात्मने ॥ इतिश्रुत्वाहृदित्वात्वातानुवाचप्रसन्नधीः॥६७॥
 विद्यासंजीविनीतुभ्यवर्षमात्रंभविष्यति ॥ तत्पश्चाद्विष्णुभूत्वागमिष्यतिमदंतिकम् ॥ ६८ ॥ अद्यप्रभृतिभेवीरमयात्यक्तमिदंजगत् ॥
 यत्रभर्तृहरःशिष्यस्तत्रगत्वाशयेद्ब्रह्म ॥ ६९ ॥ इत्युक्त्वात्तर्हि तोगीजमुस्तेरणमूर्द्धनि ॥ जित्वाप्रवीरसिंहं चवीरसिंहंतथैवच ॥ ७० ॥
 हत्वा तस्यायुतंसैर्युद्धयित्वाचतद्ब्रह्म ॥ कृत्वादासमयंभूपलक्षणःप्रययौमुदा ॥ ७१ ॥ कौशलंदेशमागत्यजित्वा तस्यमहीपतिम् ॥
 सैन्यायुतंसूर्यधरंकरयोगमचीकरत् ॥ ७२ ॥ षोडशाब्दंकरंप्राप्यमुद्राकोट्ययुतंसुदा ॥ नैमिषारण्यमागम्यतत्रोषुःक्षानतत्पराः ॥ ७३ ॥
 होलिकायादिनैर्मयेलक्षणेबलवत्तरः ॥ दत्त्वादानानि विप्रेभ्योमहोत्सवमकारयत् ॥ ७४ ॥ तदावयंचमुनयःसमाधिस्थाश्चभूपतिः ॥
 यदासलक्षणःप्राप्तोनैमिषारण्यमुत्तमम् ॥ ७५ ॥ स्नात्वासर्वाणितीर्थानिसंतर्प्यद्विजदेवताः ॥ कान्यकुब्जपुरंजमुश्चैत्रकृष्णाष्टमीदिने॥७६॥
 इतितेकथितंविप्रयथादिग्विजयोभवत् ॥ शृणुविप्रकथारम्यांबलखानिर्यथातुतः ॥ ७७ ॥ मार्गकृष्णस्यसप्तम्यांभूमिराजोमहाबलः ॥

महीपतेऽश्वक्वेनसासंतं प्राहीनिर्भयः ॥ ७८ ॥ मया श्रुतस्तेतनयः शारदावरदार्पितः ॥ रक्तबीजत्वमापन्नस्तं मे देहि कृपां कुरु ॥ ७९ ॥
इत्युक्तस्तु सा मन्तस्तेन राज्ञि बलस्कृतः ॥ चामुण्डनामतनयं समाहूया ब्रवीद्विदम् ॥ ८० ॥ पुत्रत्वं नृपतेः कार्यं सदा कुरु रणप्रिय ॥
इति श्रुत्वा पितुर्वाक्यं स वैराजानमब्रवीत् ॥ ८१ ॥ देव्या ज्ञां भूपते महाशो प्रजयमवाप्स्यसि ॥ इति श्रुत्वा सहोवाच बलखानिर्महाबलः ॥ ८२ ॥
छित्त्वामच्छृशियवनगृहीत्वारष्ट्रमुत्तमम् ॥ सुस्थितो निर्भयो गेहे बाहुशाली ये तद्रियः ॥ ८३ ॥ यदि त्वं बलखानि च जित्वा मे ह्यर्पयिष्यसि ॥
हत्वा वा तस्य सकलं राष्ट्रं त्वयि भविष्यति ॥ ८४ ॥ इत्युक्त्वा रक्तबीजं तं समाहूय स्वकं बलम् ॥ स तलक्षं ददौ तस्मै स तत्प्राप्य मुदा ययौ ॥ ८५ ॥
उषित्वा त्रिदिनमार्गं शृशिया ख्यमुपागतः ॥ रुरोधनगरीं सर्वा बलखानिर्महात्मनः ॥ ८६ ॥ चामुण्डागमनं श्रुत्वा बलखानिर्महाबलः ॥ पूजयि
त्वा महामायां दत्त्वा दानान्यनेकशः ॥ ८७ ॥ लक्षसैन्येन सहितः प्रययौ नगराद्बहिः ॥ तस्यानुजो महावीरस्सुखखानिर्वलैः सह ॥ ८८ ॥ हार
णं तां समाबुद्धं शत्रुसैन्यं क्षयीतवान् ॥ बलखानिः कपोतस्थो नाशयित्वा रिपोर्वलम् ॥ ८९ ॥ लक्षसैन्यं मुदा युक्तश्चामुण्डं प्रति चागमत् ॥ तयो
श्चासीन्महद्युद्धं स्वस्वसैन्यक्षयंकरम् ॥ ९० ॥ अहोरात्रप्रमाणेन संहताः क्षत्रियारणे ॥ प्रातःकाले तु संप्राप्ते कृत्वा स्नानादिकाः क्रियाः ॥ ९१ ॥
जग्मतुस्तौ रणे वीरौ धनुर्बाणविशारदौ ॥ रथस्थो बलखानिश्च चामुण्डागजपृष्ठगः ॥ ९२ ॥ चक्रतुस्तु मुलं घोरं नरविस्मयकारकम् ॥ बाणैर्बा
णंश्च संछित्त्वा देवीभक्तौ च तौ मुदा ॥ ९३ ॥ अन्योन्यवाहनं हत्वा भूतलत्वं मुपागतौ ॥ खड्गचर्मधरौ वीरौ युधुधाते परस्परम् ॥ ९४ ॥ यावन्तो
रक्तबीजांगात्संजातारक्तविंदवः ॥ तावन्तः पुरुषा जातारक्तबीजपराक्रमाः ॥ ९५ ॥ तैश्च वीरैर्मदान्तैर्बलखानिस्समंततः ॥ रोधितोऽभूद्भु
श्रेष्ठशारदां शरणं ययौ ॥ ९६ ॥ एतस्मिन्नंतरे वीरः सुखखानिस्ततोऽनुजः ॥ आग्नेयं शरमादाय रक्तबीजान दाहयत् ॥ ९७ ॥ पुरा तु सुखखानि
श्च हव्यैर्दं च पावकम् ॥ पंचाब्दं पूजयामास तदा तुष्टस्स्वयं प्रभुः ॥ ९८ ॥ पावकीयं शरं रम्यं शत्रुसंहारकारकम् ॥ ददौ तस्मै प्रसन्नात्मा तेना
सौ विजयोऽभवत् ॥ ९९ ॥ बलखानिस्तु बलवान्दृष्ट्वा शत्रुविनाशनम् ॥ पराजितं चामुण्डं बद्धग्रेहमुपागमत् ॥ १०० ॥ कृत्वानारीमयं वंषं
सभीतो ब्रह्महत्यया ॥ दोलमारोप्य बलवान्प्रेषयामास शत्रवे ॥ १०१ ॥ हतशेषाः पंचलक्षस्सैन्यागत्वा चेद्दहलीम् ॥ वृत्तान्तं कथयामास य

थाजतोमहारणः ॥ १०२ ॥ नारविषचचामुंडसदृष्टाप्रथिवीपतिः ॥ क्रोधाविष्टश्चबलवान्महीपतिमुवाचह ॥ १०३ ॥ कथंजयमभविता
 सुखसानौचजीविते ॥ श्रुत्वामहीपतिःप्राहच्छद्मनकार्यमाकुरु ॥ १०४ ॥ ब्राह्मीमाततयोज्ञेयशुद्धासैवपतिव्रता ॥ दूतिभिःकारणज्ञात्वा
 पुनर्युद्धंकुरुष्वभोः ॥ १०५ ॥ इतिश्रुत्वामहीराजोदूतोस्ताश्छलकौविदाः ॥ आहूयप्रथयामासबलसानिगृहंप्रति ॥ १०६ ॥ तास्तुवैब्राह्म
 णीभूत्त्वबलसानिगृहंययुः ॥ समुतास्तांप्रशस्याशुप्रच्छुर्विनयायान्विताः ॥ १०७ ॥ तवपुत्रमहावीरैर्दिष्टयाशत्रुकथंकरौ ॥ तयोर्मृत्युःकथंभू
 याजीवितोशरदाशतम् ॥ १०८ ॥ तदाब्राह्मीवचःप्राहपावकीयंशंशुभम् ॥ सुखस्वनेजीवकरंबलस्वनेःपदाह्वकम् ॥ १०९ ॥ इतिज्ञा
 त्वातुतादूत्यःप्रययुर्देहलींप्रति ॥ कथयित्वानृपस्यग्रन्धेनंप्राप्यगृहंययुः ॥ ११० ॥ महाराजस्तुतच्छ्रुत्वामहादेवमुमापतिम् ॥ पाथैवैःपू
 जनंचक्रेसहस्रदिवंसमुदा ॥ १११ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्युगखण्डापरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेचतुर्विंशोऽ
 ध्यायः ॥ २४ ॥ सूतउवाच ॥ षड्विंशोऽदेचकृष्णांशेयथाजातंतथाशृणु ॥ मुनेर्विंदुसरोनामदक्षिणस्यांदिशिस्थितम् ॥ १ ॥ तस्यतीरेऽव
 सद्रामोयोजनायामसंयुतः ॥ नाम्नाविंदुगढोदुर्गोवर्णधर्मप्रवर्तकः ॥ २ ॥ तस्मिन्यामेऽवसद्भूपोविष्वक्सेनान्वयोद्भवः ॥ शारदानन्दनोनामब्रह्म
 ध्यानपरायणः ॥ ३ ॥ ब्रह्मचर्यप्रभावेनतद्दार्प्यशिरसिस्थितम् ॥ अतस्सकामपालाख्यःप्रथितोऽभून्महीतले ॥ ४ ॥ यज्ञैःसंपूजयामाससुरज्येष्ठं
 प्रजापतिम् ॥ यज्ञांशुभुक्तमात्रेणराज्ञीगर्भमुपादधौ ॥ ५ ॥ दशमासान्तरेजाताकन्यासर्वगुणालया ॥ पद्मिनीनामविक्रयतासर्वशोभासमन्वि
 ता ॥ ६ ॥ द्वादशाब्दवयःप्राप्तौबभूववसवर्णिनी ॥ पद्माकरोभूपसुतोमहीराजपदानुगः ॥ ७ ॥ पितुराज्ञानुसारेणभूपानाहूयसत्वरम् ॥ स्वयं
 वरंभगिन्याश्चकारायामासैवमुदा ॥ ८ ॥ नानादेशाययुर्भूपामुख्यशूरसमन्विताः ॥ सहाह्रद्वैश्वतुर्वीरैर्लक्षणःपितुराज्ञया ॥ ९ ॥
 यथौर्विंदुगढंस्थितोयत्रमहोत्सवः ॥ महाराजस्तुबलवान्दृष्ट्वालक्षणमागतम् ॥ १० ॥ स्वसेनांस्थापयामासरक्षार्थंभवभूजाम् ॥
 एतस्मिन्नंतरेदेवीपद्मिनीसखिभिःसह ॥ ११ ॥ सर्वभूपान्विलोक्याशुलक्षणांतमुपाययौ ॥ इयामांगंचयुवानंचसर्वलक्षणलक्षितम् ॥
 ॥ १२ ॥ चत्वारिंशत्तथापंचाशन्मानाब्दवयोधृतम् ॥ व्यूढोरस्कंदठस्कंधंनिर्जरेणवर्जितम् ॥ १३ ॥ दृष्ट्वातमात्मसदृशमाह्ला

दाद्यैश्चरक्षितम् ॥ जयमालां ददौ तस्मै पद्मिनीं लक्षणाय च ॥ १४ ॥ तदा स लक्षणे विरोगृहीत्वा पाणिमुत्तमम् ॥ स्वरथं च समारुह्य रा-
 ज्ञां मध्ये ययौ मुदा ॥ १५ ॥ पृथ्वी राजस्तथा सर्वभूमिपारवलसंयुताः ॥ रुरुधुः सर्वतोर्विरं लक्षणं वलत्तरम् ॥ १६ ॥ तालनः सिंहिनी
 संस्थो गृहीत्वा परिचं मुदा ॥ सैन्यांश्च यो धयामास भीमसेनांशं संभवः ॥ १७ ॥ पंचदण्डगजारूढश्चाह्लादस्तो मरुयुधः ॥ रिपून्वि-
 दारयामास वलभद्रांशं संभवः ॥ १८ ॥ कृष्णांशो बिन्दुलारूढो गृहीत्वा खड्गमुत्तमम् ॥ भूपतिं न्विहुधाच्छित्त्वा महद्वधमकारयत् ॥
 ॥ १९ ॥ देवो मनोरथारूढो भैरवं भल्लमादधौ ॥ हत्वा च बहुधा सैन्यं न नर्द च पुनः पुनः ॥ २० ॥ लक्षणे धनुरादाय वैष्णवास्त्राणि वै पुनः ॥ सं-
 धाय च जघानाशु मही राजस्यै स न्यपान् ॥ २१ ॥ याममात्रमभूदुद्धृते षण्णैः तैश्च स मन्वितम् ॥ त्यक्त्वा युद्धं मही राजः सर्वभूषणमन्वितः ॥ २२ ॥
 ययौ स देहलीशमिशारदानंदनस्तदा ॥ मंडपं च शुभं स्थाप्य कृत्वा वैवाहिकीः क्रियाः ॥ २३ ॥ ददौ कन्यां विधानेन धनधान्यादि संवृताम् ॥
 एतस्मिन्नन्तरे प्राप्ते महीपतिरुवाच तम् ॥ २४ ॥ पद्माकरं भूपुत्रं तं लक्षसैन्यसमन्वितम् ॥ अहो मित्रमहावीरकीदृशं तिमितिः स्थिता ॥ २५ ॥
 विष्वक्सेनान्वये त्वं वै संजातः क्षत्रियोत्तमः ॥ लक्षणे धर्मरहितो वर्णसंकरसंयुतः ॥ २६ ॥ आह्लादाद्याश्चेत शूरा आभीरीमातुसंभवाः ॥ तैश्च
 तश्च निवासौ वै संत्याज्यो धर्मकोविदैः ॥ २७ ॥ इति पद्माकरः श्रुत्वा सर्वमायाविशारदः ॥ सकृत्वा शास्त्रीमायां बद्धा तानेव दुर्जयान् ॥ २८ ॥
 स्वर्गे ह स्थापयामास कारागरीशिलामये ॥ देव्याश्च वरदानेन देवसिंहेस्तदानीं शि ॥ २९ ॥ त्यक्त्वा मायां मोहमयीं कान्यकुब्जमुपाययौ ॥
 इंदुलये च तत्सर्वं कथित्वानेन संयुतः ॥ ३० ॥ प्राप्तां बिंदुगण्डशीघ्रिदिव्यमायाविशारदः ॥ पद्माकरस्तु तच्छ्रुत्वा कृत्वा मायां च शास्त्रीम् ॥
 ॥ ३१ ॥ मोहनयोद्यतस्तत्र यथामेघोरविंदिवि ॥ इंदुलश्चेतदाचापे संधाय शरमुत्तमम् ॥ ३२ ॥ कामास्त्रेण तु तन्मायाभस्मीभूता भवत्क्षणात् ॥
 तदतो बोधिताः सर्वे कामास्त्रेण महाबलाः ॥ ३३ ॥ भित्त्वा लेहमयं जालं कपाटं च तथा हट्टम् ॥ बहिर्भूताः समाजग्मुः शत्रुसैन्या ननाशयन् ॥ ३४ ॥
 क्षत्रियाः पंचसाहस्रा मृतयमपुरं ययुः ॥ शारदानंदनो भूपस्तत्रागत्य विनम्यतात् ॥ ३५ ॥ स्वमुतां च ददौ तस्मै लक्षणाय महात्मने ॥ नाना-
 विधानि भोज्यानि प्रशस्याभरणानि च ॥ ३६ ॥ सर्वैभ्यश्च ददौ राजा सस्त्रेभ्यस्तदामुदा ॥ कुमारिकां स्वकीयां च बहुरोदनतत्पराम् ॥ ३७ ॥

समत्वाकामपालौ वैस्वर्गेहातं न्यवासयत् ॥ आगतोलक्षणे गेहमायकृष्णाष्टमादिने ॥ ३८ ॥ जयचंद्रस्तुतं दृष्ट्वा लक्षणं प्रभं विह्वलः ॥ इतश्चा
 माणितेभ्यश्च तालनादिभ्य एव च ॥ ३९ ॥ दत्त्वा ततोऽन्यदानानि गोवस्त्राभरणानि च ॥ प्रददौ ब्राह्मणेभ्यश्च कारचमहोत्सवम् ॥ ४० ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ ॥ महाराजो वरप्राप्तः शंकरात्पाथिवार्चनात् ॥ संयोज्य फाल्गुने मासि सेनां शत्रुभयं करीम् ॥ ४१ ॥ सप्तलक्षैश्च सहितः श्रं
 श्रियाख्यपुंरययौ ॥ नृपाज्ञया च चांमुडो रुरोधनगरं पुनः ॥ ४२ ॥ सुखखानिस्तदा क्रुद्धोलक्षैस्तस्य समन्वितः ॥ नगराद्दहिरागत्य महद्वधम
 कारयत् ॥ ४३ ॥ पावकास्त्रेण बलवान् हत्वा दशसहस्रकम् ॥ महाराजमुपागम्य वचनं प्राह निभयः ॥ ४४ ॥ अद्यात्वांच हनिष्यामि त्वं वाह
 न्तारणे मम ॥ स्वविद्यां कुरु भूपत्वं नो चेद्वास्यसि वै शसम् ॥ ४५ ॥ इति श्रुत्वा महाराजो रौद्रास्त्रं चापमादधे ॥ तदस्त्राच्च महाबलः प्रादुर्भूतो
 भयंकरः ॥ ४६ ॥ सुखखानिस्तदा श्रेयसं दधौ तस्य ज्ञातये ॥ रौद्राग्निना च सशरः सुखखानि लंघयतः ॥ ४७ ॥ तदस्त्रं शिवतूणीरगतं
 कार्यविधाय तत् ॥ बलखानिस्तु तच्छ्रुत्वा भयभीतः समागतः ॥ ४८ ॥ प्रातुर्वैरमुपादाय जघान चरिपोर्बलम् ॥ ध्यात्वा च शरं ददौ विभूमि
 राजमुपागमत् ॥ ४९ ॥ भूमिराजस्तु तं दृष्ट्वा तद्वलाधिक्यमोहितः ॥ उवाच वचनं प्रमृण बलखाने शृणुष्व भोः ॥ ५० ॥ क्रोशमानान्तरगतो
 द्वादशैव मया कृताः ॥ रक्षिता द्वादश शतैः शूरैर्युद्धविशारदैः ॥ ५१ ॥ शूरास्त्रित्वासमुच्छ्रय गतान् द्वादशसंमितात् ॥ ममाद्रिसकलं राष्ट्रं गृहा
 ण बलिसत्तम ॥ ५२ ॥ इति श्रुत्वा प्रियं वाक्यं तद्राज्ञास्त्यभाषितम् ॥ कपोतं हयमारुह्य खड्गहस्तो वनं ययौ ॥ ५३ ॥ दृष्ट्वा गतोन्महावी
 रोहत्वा शूराञ्छताच्छताच् ॥ ययौ स द्वादशं गतं बाहुशाली जितेन्द्रियः ॥ ५४ ॥ चांमुडस्तु तदा गत्य शूरायुतसमन्वितः ॥ रुरोधनं सर्वतो
 वीरं च्छन्नकारी द्विजाधमः ॥ ५५ ॥ बलखानिश्च मम हर्तुं सिनांतस्य जघान ह ॥ चांमुडं तमुपागम्य ननर्द च पुनः पुनः ॥ ५६ ॥ त्रयोदशं गुप्त
 गतं तृणैराच्छादितं मृदा ॥ विषधौ तं महाभस्त्रैर्गोधितं विवरप्रभम् ॥ ५७ ॥ पतितं सकपोतश्च स वीरौ वैवो मोहितः ॥ अधकारे
 महाघोरं गंभीरं क्रोशमानक्रमम् ॥ ५८ ॥ विदीर्णस्तत्र चरणस्स पद्मो वत्सजस्य वै ॥ महाकष्टेन तद्वाजिगर्तादिगत्य वैवहिः ॥ ५९ ॥
 स्वपदैस्ताडयामास महाराजस्य तद्वलम् ॥ चांमुडस्तु तदा गत्य बलखाने श्वैर्विशरः ॥ ६० ॥ छित्त्वा जघान तत्सैन्यं गृहाहाभूतं विनेश्वरम् ॥

गजमुक्ताचतच्छ्रुत्वाचितामारोप्यवैपतिम् ॥ ६१ ॥ दाहयामासचांगानिपतिनासहसासती ॥ तदाब्रह्मास्ववध्याचसाद्धमागत्यतत्रवै ॥ ६२ ॥
 मुखस्वार्निचसंहूयददाहस्वकलेवरम् ॥ शून्यभूतंचनगरंभस्मकृत्वासवैनृपः ॥ ६३ ॥ जगामदेहलेशींश्रिंभोहात्साहसमन्वितः ॥ ६४ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्युगखंडापरपरायणिकालियुगीयेतिहाससमुच्चयेविक्रमाख्यानकालेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ श्रावणेमासिसंप्राप्तदेहलेश्चमहर्षितिः ॥ नागोत्सवायप्रययौसदैवकलहप्रियः ॥ १ ॥ दृष्ट्वानागोत्सवंतत्रगीतनृत्यसम-
 न्वितम् ॥ महीराजंनमस्कृत्यवचनंप्राहनब्रवीः ॥ २ ॥ राजन्महावतीग्रामेकीर्तिसागरमध्ये ॥ वामनोत्सवमत्यन्तंयवव्रीहिसमन्वितम् ॥ ३ ॥
 पश्यन्तंव्रतगत्वाचममैववचनंकुरु ॥ इतिश्रुत्वामहीराजोऽधुंभुकोरेणसंयुतः ॥ ४ ॥ सप्तलक्षबलैर्युक्तश्चामुंडेनसमन्वितः ॥ संप्राप्तःश्रेष्ठिय-
 वनेतत्रवासमकारयत् ॥ ५ ॥ महीपतिस्तुनृपतेनत्ववैचंद्रवांशिनम् ॥ उवाचवचनंदुःखीधूर्तमायाविशारदः ॥ ६ ॥ राजन्प्राप्तोमहीरा-
 जोऽपुद्गाद्वर्थात्सुपस्थितः ॥ चंद्रावलींचतनयांब्रह्मानंदतवात्मजाम् ॥ ७ ॥ दिव्यालिंगंसंपूज्यबलत्काराद्ब्रह्मिष्यति ॥ तस्मात्त्वंस्वब-
 लैःसार्द्धमयासहमामते ॥ ८ ॥ छद्मनातंपराजित्यनगरेऽस्मिन्सुखीभव ॥ इतिश्रुत्वादवशोराजापरिमलोबली ॥ ९ ॥ चतुल्लक्षबल-
 स्साद्धनिशीथेचसमागतः ॥ शायितान्शत्रिणाञ्छूराहत्वापंचसहस्रकान् ॥ १० ॥ शतघ्नरोषिणींचक्रबहुशूराविनाशिनीम् ॥ तदोत्थाय
 महीराजःकटिमावध्यसंभ्रमात् ॥ ११ ॥ वैरिणंपरमंमत्त्वामहद्युद्धमचीकरत् ॥ युद्धयत्योःसेनयोस्तत्रमलनापुत्रगृद्धिनी ॥ १२ ॥ शार-
 दामादरादृत्वापूजयामासभाक्तिः ॥ देविदेविमहादेविसर्वदुःखविनाशिनि ॥ १३ ॥ हरमेसकलांधांकृष्णांशंबोधयाशुच ॥ जप्त्वायुत-
 मिदंमंत्रंहुत्वातर्पणमार्जने ॥ १४ ॥ कृत्वासुषुवापतद्भस्मतदत्तुष्टास्वयंशिवा ॥ मलनेमहतीबाधाक्षययास्यातिमाशुचः ॥ १५ ॥
 इत्युक्त्वाशारदोदेवीकृष्णांशंप्रतिचागमत् ॥ पुत्रतेजननीभूमिमहीराजेनपीडिता ॥ १६ ॥ क्षययास्यातिशीघ्रंचतस्मात्त्वंतांसमुद्धर ॥
 इतिश्रुत्वावचोदेव्यास्सर्वीरोविस्मयान्वितः ॥ १७ ॥ देवकींप्रतिसंप्राप्तःकथयामासकारणम् ॥ मातुश्चुत्वातपोधोरंस्वर्णवत्यासमन्वि-
 तः ॥ १८ ॥ रुगेतभक्षामाद्विश्रविलयबहुधासन्पी ॥ कृष्णांशस्तुतददुःखी

॥ किंकर्त्तव्यमयाविरदेह्याज्ञांदारु

॥ ४ ॥ णभवे ॥ तच्छ्रुत्वा तं सां हेतुलक्षणं न समन्वितः ॥ २० ॥ ययौ दिग्विजयार्थेन व्याजग-

रधीः ॥ २१ ॥ सप्तलक्षबलैस्साद्धं विना ह्येन संसंययौ ॥ कल्पक्षेत्रसु पागम्य योगिनस्ते तदा भवन् ॥ २२ ॥ सेनानिवेशयामासां विपिनतत्र
दारुणे ॥ कृष्णांशस्तालनो देवो लक्षणो बलवत्तरः ॥ २३ ॥ गृहीत्वा लास्यस्वस्तू नित्युद्धमृभिमुपागमन् ॥ सप्ताहं च तयोर्दुःखं जातं मृत्यु
विवर्द्धनम् ॥ २४ ॥ सप्तमेऽहनि ते वीरास्संप्राप्ता रणमूर्द्धनि ॥ तस्मिन्दिने महाभागमहद्युद्धमवर्तत ॥ २५ ॥ दृष्ट्वा पराजितं सैन्यं राजा परि
मलो बली ॥ रथस्थश्चापदामापमहीराजमुपाययौ ॥ २६ ॥ यादवश्च गजारूढस्तदा चंद्रावलीपतिः ॥ धुंधुकारसमाहूय धनुर्दुद्धमचीक
रत् ॥ २७ ॥ हरिनागरमारुह्य ब्रह्मानंदो महाबलः ॥ तारकं शत्रुमाहूय धनुर्दुद्धं चकार ह ॥ २८ ॥ मर्दनं राजपुत्रं चरणजिह्वं जसंस्थितः ॥ स्वश
रैस्ताडयामास तत्सुतं च जघान ह ॥ २९ ॥ रूपणौ विसृजं न हं हयारूढो जगाम ह ॥ आभीरितनयोजातो मदनो नाम वै बली ॥ ३० ॥ नृहरं राज
पुत्रं च शंखांशश्च जगाम ह ॥ तेषु संप्राप्तं मे तेषु चा मुंडोऽयुतं सैन्यपः ॥ ३१ ॥ महीपते श्ववचनं मत्वा नगरमाययौ ॥ दर्शनं गरीरम्यां च तु वर्णस
मन्विताम् ॥ ३२ ॥ धनधान्ययुतां वीरो देवी भक्तिपरायणः ॥ महीपतिस्तु वै धृतौ दुर्गद्वारि समागतः ॥ ३३ ॥ चा मुंडेन युतः पापीराजो ह मुपा
ययौ ॥ मलनाभ्रातरं दृष्ट्वा वचनं प्राह दुःखिता ॥ ३४ ॥ भाद्रकृष्णाष्टमी चाद्ययव वीहि गृहे स्थिता ॥ न प्राप्ता जलसंस्थानं सुपुण्ये कीर्तिसागरे ॥ ३५ ॥
महीराजो महापापी वामनोत्सवमागतः ॥ विना ह्यदं च कृष्णांशं महदुःखमुपागतम् ॥ ३६ ॥ इत्युक्तस्साविहस्याह ब्राह्मणोऽयं महाबली ॥ कान्य
कुब्जात्समायातः कृष्णांशेन प्रप्रापितः ॥ ३७ ॥ देवि दत्तश्च नम्राऽयं स ते कार्यं करिष्यति ॥ श्रुत्वा चंद्रावलीं देवी सर्वभूषणसंयुता ॥ ३८ ॥ कामाग्नि
पीडितं विप्रं चा मुंडं च दर्शय ॥ मातरं प्रति चागम्य वचनं प्राह निर्भया ॥ ३९ ॥ धृतौऽयं ब्राह्मणो मातर्निश्चयं मां हरिष्यति ॥ कोऽयं गरीरेन जानामि कथ
यामि पतिव्रता ॥ ४० ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्या लज्जितस्स महीपतिः ॥ चा मुंडेन युतः प्रातो यत्राभूत्समहारणः ॥ ४१ ॥ एतस्मिन्नंतरैते वै ब्रह्मा
द्यास्तैः पराजिताः ॥ त्वत्स्वायुद्धं गृहं प्राप्ता स्त्रिलक्षबलसंयुताः ॥ ४२ ॥ कप्राटं सुदृढं कृत्वा महार्चिता मुपाययुः ॥ महीराजस्तु बलवान्महीपत्यनु
मोदितः ॥ ४३ ॥ प्रमदावनमागत्य षष्टिलक्षबलान्वितः ॥ जुगोपतत्र बलवान्माननोत्सवहेतवे ॥ ४४ ॥ तालनद्याश्च चत्वारः श्रंशियाख्यपुरं ययुः ॥

स्थलीभूतंचतंश्रामंदद्वतेविस्मयान्विताः ॥ ४५ ॥ प्रययुस्तेसुखप्रष्टददुहिमदंनुनिम् ॥ प्रणम्योऽनुचाविष्टाबलखानिमुनेबली ॥ ४६ ॥
 क्रगतः समरश्चाधिसिचकुनगरैर्युतः ॥ श्रुत्वाहाहिमदयोगीमहरीजनेननाशितः ॥ ४७ ॥ छद्मनाबलखानिश्चतस्येयमुंदुरीचिता ॥
 इतिश्रुत्वावचोरेकृष्णांशः शोकतत्परः ॥ ४८ ॥ विललापमृशंतत्रहबंधधर्मजशक ॥ त्वदतेभूतलेवासोममातविभयंकरः ॥ ४९ ॥
 दर्शनंदेहिमेक्षिप्रनेचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ इत्युक्तःसुतुद्भ्राताबलखानिःपिशाचगः ॥ ५० ॥ सपत्नीकस्समायातरोदंनंकृतवान्बहु ॥
 कथित्वासर्ववृत्तांतंथाजातंस्ववैशसम् ॥ ५१ ॥ दिव्यविमानमारुह्यगतोनाकंमनोरमम् ॥ युधिष्ठिरेतस्यकलबलखानेलयंगता ॥ ५२ ॥
 तदादुःखीसकृष्णांशःकृत्वाभ्रातुस्तिलांजलिम् ॥ महावर्तसिमागत्यराजगेहमुपाययौ ॥ ५३ ॥ वेणुशब्देनकृष्णांशोननतजनमोहनः ॥
 वीणाप्रवाद्यंचगौतालनोयोगिरूपधृक् ॥ ५४ ॥ मुदंगध्वनिनादेवलक्षणःकांस्यवाद्यकः ॥ सुस्वरंचजगौतत्रश्रुत्वा राजाविमोहितः ॥ ५५ ॥
 तदातुमलनाराज्ञीदृष्ट्वातद्भामनोत्सवम् ॥ रुदित्वावचनंप्राहकगतोमेप्रयंकरः ॥ ५६ ॥ कृष्णांशोबंधुसाहितस्तत्कामांमदभागिनीम् ॥
 त्वयाविरहितोदेशोमहाराजेनलुठितः ॥ ५७ ॥ इत्युक्तांमलनांदृष्ट्वाकृष्णांशःस्नेहातरः ॥ वचनंप्राहनम्रात्मादेवित्वंचनंकुरु ॥ ५८ ॥
 योगिनश्चवयंग्राहिसर्वयुद्धविशारदाः ॥ तवेदंसकलंकार्यकृत्वायामोहिनेमिषम् ॥ ५९ ॥ येयवव्रीहयैश्चवतवसद्भानिसंस्थिताः ॥
 गृहीत्वायोषितस्सर्वांगच्छब्दंसागरान्तिकम् ॥ ६० ॥ वयंतुयोगैसन्येनतवरक्षांचकुर्महे ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यतस्मृताचपतिव्रता ॥ ६१ ॥
 मातरंवचनंप्राहकृष्णांशोऽयंचनर्तकः ॥ पुंडरीकभिर्भेजेत्रयामंगंतस्यसुंदरम् ॥ ६२ ॥ कृष्णांशेनविनामातःकोरक्षार्थक्षमोभुवि ॥
 दुर्जयश्चमहाराजःकृष्णांशेनविनिर्जितः ॥ ६३ ॥ इतितद्भचनंश्रुत्वामलनाप्रेमविब्वला ॥ यवव्रीहिंश्चनिष्कास्ययोषिद्रिःस्थापिताःकरे ॥ ६४ ॥
 जगुस्तायोषितस्सर्वाःकृष्णांशचरितंशुभम् ॥ लक्षणःश्रीभ्रमागम्ययोगिविषाणस्वसैनिकान् ॥ ६५ ॥ सर्जीकृत्यस्थितस्तत्रतालनाद्यैःसुरक्षितः ॥
 कीर्तिसागरमागम्यतेवीराबलदर्पिताः ॥ ६६ ॥ रुरुधुःसर्वतो नारीदौलयातुमितस्थिताः ॥ मर्हपतिस्तुकलहोज्ञात्वाकृष्णांशमागतम् ॥ ६७ ॥

चंद्रवंशिनमगम्यसपुत्रश्चरुगेदह ॥ योगिभिस्तैर्महाराजलुंठिताः सर्वयोषितः ॥ ६८ ॥ मलनासंहतातत्रतथाचंद्रावलीसुता ॥
महाराजस्यतैसन्यायोगिविषासमागताः ॥ ६९ ॥ तारकायसुतांप्रादान्महाराजायमस्त्वसाम् ॥ इतिश्रुत्वावचोषोर्ब्रह्मनंदोमहाबली ॥ ७० ॥
लक्षसैन्यान्वितस्तत्रययौरोषसमन्वितः ॥ महाराजस्तुकुलहः सैन्यायुतमहात्मजः ॥ ७१ ॥ रक्षितः कामसेनेनतथारणजिताययौ ॥
तयोश्चासीन्मिहदुद्धंसेनयोरुभयोर्भुवि ॥ ७२ ॥ तालनोयोगिविषश्चब्रम्हानंदमुपाययौ ॥ लक्षणश्चाभयंशूरैर्वैसिंहोमहीपतिम् ॥ ७३ ॥
जित्वाबद्धाचमुदितौकामसेनस्समागतः ॥ लक्षणः कामसेनंचंदोराणजितंतदा ॥ ७४ ॥ बद्धातत्रस्थितौवीरौशत्रुसैन्यक्षयंकरौ ॥
एतस्मिन्नंतरेब्रह्मावद्धवैतालनंबली ॥ ७५ ॥ लक्षणान्तमुपागम्यधनुयुद्धमचीकरत् ॥ लक्षणंचिच्छन्नधनुपुनर्वेद्धमहाबली ॥ ७६ ॥
देवसिंहमुपागम्यमूर्छितंतंचकारह ॥ हाहाभूतेयोगिसैन्येप्रद्रुतेसर्वतोदिशि ॥ ७७ ॥ कृष्णांशोयोषितस्सर्वावचनंप्राहनप्रधीः ॥
ब्रह्मानंदोऽयमायातोममसैन्यक्षयंकरः ॥ ७८ ॥ तस्माद्ययमयासाईगच्छताशुचतंप्रति ॥ इत्युक्त्वातास्समादायब्रह्मानंदमुपाययौ ॥ ७९ ॥
तयोश्चासीन्मिहदुद्धंनरनारायणांशयोः ॥ कृष्णांशस्तत्रबलवान्नभोमागणतंप्रति ॥ ८० ॥ रथस्थंचसमागम्यमोहयाससोऽसिना ॥
तदातुमूर्छितेतिस्मिन्भोचयित्वाचतान्मुदा ॥ ८१ ॥ योगिसैन्यान्वितोयुद्धात्पलायनरोऽभवत् ॥ पराजितेयोगिसैन्येब्रह्मानंदोमहाबली ॥ ८२ ॥
योषितस्ताः समादायस्वगेहायदधौमनः ॥ महाराजस्तुसंप्राप्तोमहीपत्यनुमोदितः ॥ ८३ ॥ शूरोधसर्वतोनारीः शिवदत्तवरोबली ॥
नृहरश्चाभयंशूरंमदनंश्चैव रूपम् ॥ ८४ ॥ मदनंवैसारदुनोब्रह्मानंदंचतारकः ॥ चामुंडः कामसेनंचधनुयुद्धमचीकरत् ॥ ८५ ॥
तदाभयोमहावीरोधुन्वंतंनृहरिपुम् ॥ छित्त्वाधनुस्तमागत्यबद्धयुद्धमचीकरत् ॥ ८६ ॥ नृहरः खड्गरहितस्तस्त्वायुद्धपराङ्मुखः ॥
तमाहवचनंकुद्धोऽभययुद्धार्थमुद्यतः ॥ ८७ ॥ भवान्वैमातृष्वस्त्रीयोमहीराजस्यचात्मजः ॥ क्षत्रियाणांपरधर्मकथंसंहतेमिच्छति ॥ ८८ ॥
इतिश्रुत्वातुनृहरोगृहीत्वापरिधंरुषा ॥ जघानतंचशिरसिसहतः स्वर्गमाययौ ॥ ८९ ॥ सचवैकृतवर्माशोविलीनः कृतवर्मणि ।
मदनंगोपजातंचहत्वासारदुनोबली ॥ ९० ॥ जयशब्दंचकारोच्चैःपुनर्हत्वारिपर्विलम् ॥ उत्तरांशश्चस्त्रेयोमदनश्चोत्तरेलयः ॥ ९१ ॥

रूपश्चसमागत्यमूर्छयित्वाचमर्दनम् ॥ पुनस्सरदनं प्राप्य खड्गयुद्धं चकार ह ॥ ९२ ॥ ब्रह्मानंदं श्वलवान्सबद्धातारं कंरुषा ॥
 महीराजान्तमागम्य धनुर्धं चकार ह ॥ ९३ ॥ नृहरंणजित्प्राप्य स्वभल्लेन तदारुषा ॥ जवानसमरश्चाधीमहीराजमुतं शुभम् ॥ ९४ ॥
 सैवैदुःशासनां शश्चमृतस्तस्मिन्समागतः ॥ संहतेनृहरं धौमर्दनः क्रोधतत्परः ॥ ९५ ॥ स्वशरैस्ताडयामास सात्यकं रंशमुत्तमम् ॥
 छित्त्वा ताव्रणजिच्छूरस्स वैपरिमलोद्भवः ॥ ९६ ॥ स्वभल्लेन शिरः कायं मर्दनस्य सचाहरत् ॥ मृतेऽस्मिन्मेदेनैव रितदासरदनो बली ॥ ९७ ॥
 ताडयामास तं वीरं स्वभल्लेनैव वक्षसि ॥ महत्कष्टमुपागम्य रणजिन्मलनोद्भवः ॥ ९८ ॥ स्वखड्गेन शिरः कायादपाहरत् वैरिणः ॥
 त्रिवंधौ निहत्युद्धेतारकः क्रोधमूर्छितः ॥ ९९ ॥ रथस्थश्च रथस्थं च ताडयामास वै शरम् ॥ छित्त्वा बाणं चरणजित्थैव चरिपोद्धनुः ॥ १०० ॥
 त्रिशरैस्ताडयामास कर्णं शीतारं कंहादि ॥ अमर्षवशमापन्नो यथा देहमुजंगमः ॥ १०१ ॥ ध्यात्वा च शंकरं देवं विषधौ तं शतं पुनः ॥
 संघायतर्जयित्वा च शत्रुकंठमताडयत् ॥ १०२ ॥ तेन बाणेन रणजित्थैव क्त्वा देहं दिवं गतः ॥ हते तस्मिन् महावीर्ये ब्रह्मानंदं श्वदुःखितः ॥ १०३ ॥
 महीराजभयाद्ब्रह्मापुरं स्कृत्स्य च योषितः ॥ संध्याकाले तु संप्राप्ते भाद्रकृष्णाष्टमीं दिने ॥ १०४ ॥ कपाटं सुदृढं कृत्वा सैन्यैः षष्टिसहस्रकैः ॥
 सार्द्धं गेहमुपागम्य शारदां शरणं ययौ ॥ १०५ ॥ महीराजस्तु बलवान्पुत्रशोकेन दुःखितः ॥ संकल्पं कृतवान् वीरं शृण्वतां सर्वभूभृताम् ॥ १०६ ॥
 श्रंश्रिया ख्यपुंरं म्यं यथा शून्यं मया कृतम् ॥ तथा महावती सर्वा ब्रह्मानंदं दादिभिस्सह ॥ १०७ ॥ क्षयं यास्यति मद्बाणैः सर्वैश्चंद्रवंशिनः ॥
 इत्युक्त्वा धुंधुं कारं वै चाह्वयामास भूपतिः ॥ १०८ ॥ पंचलक्ष बलैस्सार्द्धं शीघ्रमागम्य तां प्रिय ॥ इति श्रुत्वा धुंधुं कारो गत्वा शीघ्रं च देहलीम् ॥ १०९ ॥
 उषित्वा सतदिव संयुद्धं भूमिमुपागमत् ॥ तदाष्टलक्षसहितो महीराजो महाबलः ॥ तारकेण च संयुक्तो युद्धाय समुपाययौ ॥ ११० ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडोपरपार्ययैकलियुगीयेति हाससमुच्चये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥
 सप्तविंशोऽंके प्राप्ते कृष्णांशे सर्वमंगले ॥ भाद्रकृष्णदशम्यां च मलनाशो ककारा ॥ १ ॥ जननायकमाहूय वचनं प्राह दुःखिता ॥
 अयेकच्छपेदं शीय गौतमान्वयसंभव ॥ २ ॥ हरिनागरमारुह्य कान्यकुब्जं ब्रजधुना ॥ पुत्रमाल्हादमाहूय सानुजं मत्प्रियं करम् ॥ ३ ॥

इतिश्रुत्वातुवचनं हृदि संचित्यवैपुनः ॥ मलनांदुःखितांप्राहनत्वायास्यतिसप्रभुः ॥ ४ ॥ राज्ञःपरिमलस्यैववाक्यमत्वा सुदुःखदम् ॥
 इतिश्रुत्वातुवचनंरुरोदमलनासती ॥ ५ ॥ पुनर्मूर्च्छांगताभूमौजीवनंत्यक्तुमुद्यता ॥ हारामांशमहाबाहोवत्सकृष्णांशुसुन्दर ॥ ६ ॥
 क्वगतौसहदेवक्यात्यक्त्वामांमंदभागिनीम् ॥ ७ ॥ तदापरिमलपुत्रोद्वहाराज्ञींथगताम् ॥ बहुधाशस्यवलबान्कान्यकुब्जपुरंययौ ॥ ८ ॥
 ॥ ऋषयञ्जुः ॥ त्वयापरिमलपुत्रस्संप्रोक्तोजगनायकः ॥ रोमहर्षणेनब्रूहिहोऽयंकस्तेनकिंकृतम् ॥ ९ ॥ सुतउवाच ॥ ॥ इन्द्रप्रस्थपुरे
 वात्सीप्रद्योतःकथितोमया ॥ पितापरिमलस्यैवामात्योऽनंगमहर्षतेः ॥ तस्यकन्यासमायातानाम्नापरिमलमुने ॥ १० ॥ दुःशलांशसमु
 द्रुतारंभेवसुकुमारिका ॥ तद्विवाहार्थमुद्योगं कृतं पित्रास्वयंवरम् ॥ ११ ॥ पुत्रःकच्छपभूपस्यसनान्नाकमलपतिः ॥ तामुद्राह्णविधिनैनेनस्वगेहा
 ययौमुदा ॥ १२ ॥ तयोस्समागमोजातःपुत्रोऽयंजगनायकः ॥ क्षत्रविद्यापरःशूरःखड्गयुद्धविशारदः ॥ १३ ॥ जित्वाभूपान्वलाद्रीरःसिधुतीरनिवा
 सिनः ॥ षडंशकरमादायपितुराज्यमुपस्थितः ॥ १४ ॥ एकदातुमहीराजःस्वसैन्यपरिवारितः ॥ कच्छेदेशसुपागम्यकरार्थसमुपस्थितः ॥ १५ ॥
 तयोश्चासीन्महद्युद्धंजगनायकभूपयोः ॥ मासान्तेसूर्यवंशीयोमहीराजेननिर्जितः ॥ १६ ॥ त्यक्त्वाप्राहृचसंकुलःसंप्राप्तश्चमहावतीम् ॥
 परिमलस्तुतदाराजातस्मैग्रामशुभंददौ ॥ १७ ॥ निवासःकृतवांस्तत्रस्वनाम्नाप्रश्रितंभुवि ॥ सवैकच्छपदेशीययौपरिमलज्ञया ॥ १८ ॥
 तदासौचमहीराजोमहापत्यनुमोदितः ॥ चामुण्डेशीग्रमाहूयलक्षसैन्यसमन्वितम् ॥ १९ ॥ आदेशं कृतवाज्राजातस्यवंधनहेतवे ॥
 सचनेत्रवतीकूलसंप्राप्तैलक्षसैन्यपः ॥ २० ॥ रुरोधसूर्यवंशीयंजगनायकमुत्तमम् ॥ सतदाखड्गमादायबाहुशालीयतेद्रियः ॥ २१ ॥
 तत्रशूरशतंहत्वा नभोमार्गमुपाययौ ॥ सेनापतेश्चमुकुटंगजस्थस्यगृहीतवान् ॥ २२ ॥ लज्जितस्सतुचामुंडोवचनंप्राहनश्रुधीः ॥
 भवान्वृत्तिकरोमहर्षक्षत्रियोब्राह्मणस्यैवै ॥ २३ ॥ देहिमेमुकुटं वीरचिरंजीवसुखीभव ॥ इतिश्रुत्वासाविनयंदत्त्वा तस्मैशुभं वसु ॥ २४ ॥
 कुठारनगरेप्राप्तोवामनेनसुरक्षितः ॥ दृष्ट्वा तत्रवटच्छायांश्रमेणातीवकर्षितः ॥ २५ ॥ सुष्वापनिर्भयोवीरस्तत्रस्थानेसुखप्रदे ॥ तदातुवाम
 नोज्ञात्वास्वदूतैस्तत्रकारणम् ॥ २६ ॥ वस्त्राण्यच्छाद्य चागम्यचाहरध्वरिनागरम् ॥ हतेतस्मिंश्च दिव्यादेवप्रबुद्धोजगनायकः ॥ २७ ॥

चिन्तामवाप्यमहर्तोरिदंनकृतवान्यहु ॥ अर्थाप्रिचिह्नमालोक्यवामनंप्राप्यनिर्भयः ॥ २८ ॥ वचनंप्राहनम्रात्मानुपंगौरान्वयोद्भवम् ॥
 क्षत्रियाणांहिसंहास्योभयदोभुविसर्वदा ॥ २९ ॥ सभवान्राजनीतिज्ञोदेहिमेऽवसुखीभव ॥ नोचेत्त्ववैसनगरं कृष्णांशः संक्षयिष्यति ॥ ३० ॥
 इति श्रुत्वा तु वचनं वामनो गौरवंशजः ॥ भयभीतो विनिश्चित्य प्रददौ हारिनागरम् ॥ ३१ ॥ प्रतोदंस्वर्णरचितं नानारत्नसमन्वितम् ॥
 लोभाच्च न ददौ राजा मृषां पथकारकः ॥ ३२ ॥ तदापरिमलापुत्रः कुण्ठितः प्राह भूषतिम् ॥ प्रतोदो लोभते राजक्षयं दुर्गौ गमिष्यति ॥ ३३ ॥
 इत्युक्त्वा प्रयायौ वीरः कान्यकुब्जं महोत्तमम् ॥ लक्षणे होस्ति नीसंस्थो वचनं प्राह गर्वितः ॥ ३४ ॥ कस्त्वं प्राप्सो ह्याहूढो निर्भयः क्षत्रियोत्तमः ॥
 स हो वाचमहाराज प्रषितश्चंद्रवंशिना ॥ ३५ ॥ तवान्ति कंसमायातः शरणागतवत्सल ॥ महीराजश्च बलवान्सकुलं चंद्रवंशिनम् ॥ ३६ ॥
 हनिष्यति चरौ द्राक्षिर्महीपत्यनुमोदितः ॥ अतस्त्वं स्वबलैस्साद्धं सहहादादिभिर्युतः ॥ ३७ ॥ गच्छ गच्छ महाराज मृतानुजीवयिष्युना ॥
 इत्युक्तो लक्षणस्तेन जयचंद्रं प्रणम्य सः ॥ ३८ ॥ सर्वैकैकथया मासमहीराजो यथागतः ॥ जयचंद्रस्तु तच्छ्रुत्वा चाहूय जगनायकम् ॥ ३९ ॥
 वचनं प्राह कुहूदात्मा शृणु गौतम वंशज ॥ राजापरिमलः क्रूरस्त्यक्त्वामानिजभूषतिम् ॥ ४० ॥ प्रातिश्चक्रुत वांस्तेन मच्छत्रो दैहलीपतेः ॥
 प्रियं संबन्धिनं मत्वा संत्यक्त्वा स्तेन रक्षकाः ॥ ४१ ॥ यथाकृतं फलं तेन भोक्तव्यं च तथाभुवि ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं कृष्णांशः प्राहनम्रधीः ॥ ४२ ॥
 राजञ्छुद्धः परिमलो महीपत्यनुवाचकः ॥ अतो वै त्वांसमुत्सृज्य भूमिराजवंशगतः ॥ ४३ ॥ भवान्वै सर्वधर्मज्ञस्तत्क्षमस्वापराधकम् ॥
 आज्ञां देहि महाराज वसिष्यामस्तदतिक्रमम् ॥ ४४ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं जयचंद्रो महीपतिः ॥ कृष्णांशं प्राहो वीर देहि मे भुक्तिमौल्यकम् ॥ ४५ ॥
 शीघ्रं ब्रजाश्च सकुलो नोचैर्द्वगंतुमर्हति ॥ इति श्रुत्वा विहस्य ह कृष्णांशस्सर्वमोहनः ॥ ४६ ॥ मया दिग्विजयं सर्वकृतं भीरुभयं करम् ॥
 तदेयं देहि मे राजानुहाण भुक्तिमौल्यकम् ॥ ४७ ॥ इत्युक्तस्स तु भूपालः कृष्णांशो न विलज्जितः ॥ सैन्यमाज्ञापयामास सप्तलक्षं महाबलम् ॥ ४८ ॥
 तदा वै सकुलो वीरश्चाह दोलक्षणां न्वितः ॥ नृपस्य ग्रामास्थाय नमस्कृत्य ययौ मुदा ॥ ४९ ॥ कुठारनगरं प्राप्य नृपदुर्गं रुरोध ह ॥ ज्ञात्वा स
 वामनो भूपः प्रतोदं च ददौ मुदा ॥ ५० ॥ सैन्यायुतयुतं भूपं वामनं लक्षणो बली ॥ पश्चात्कृत्य ययौ शीघ्रं प्रियमुना तटमुत्तमम् ॥ ५१ ॥ यमुनाज

लमुत्तैर्यकल्पक्षेत्रमवाप्तवान् ॥ गंगासिंहचनृपतिषष्टिसाहस्रसंयुतम् ॥ ५२ ॥ पुरस्कृत्यययौवीरोलक्षणोबलवत्तरः ॥ नदीवेत्रवती
 रम्यांसमागम्यबलैस्सह ॥ ५३ ॥ तत्रोषुःक्षत्रियाःशूरास्सर्वशस्त्रास्त्रसंयुताः ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरश्चासुंडोलक्षसैन्यपः ॥ ५४ ॥ शतघ्नीः
 स्थापयामासभैरवीःशत्रुनाशिनीः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंशतघ्नौरणसंस्थयोः ॥ ५५ ॥ प्रहरन्तेचतसैन्यंहृष्टाशूरपरराजितम् ॥
 रक्तबीजःसमागम्यगजस्थस्त्वरितोबली ॥ ५६ ॥ स्वबाणैस्ताडयामासैन्यंतालनपालितम् ॥ केचिच्छूराहतायुद्धैकेचित्तत्रपराजिताः
 ॥ ५७ ॥ दुद्रुवुर्भयभीताश्चामुडेनचपीडिताः ॥ प्रभंगंस्वबलंहृष्टातालनःपरिधायुधः ॥ ५८ ॥ जघानतेनसगजंचामुंडोष्मि
 मागतः ॥ खड्गयुद्धेपरोवीरस्तालनंपरिधायुधम् ॥ ५९ ॥ पराजित्ययौपैपश्चाच्छुसैन्यक्षयंकरः ॥ लक्षणस्त्वरितोराजत्वास्वभल्लेनचतरि
 पुम् ॥ ६० ॥ भुजयोस्ताडयामासतदातेबहुधाऽभवन् ॥ सहस्रंरक्तबीजाश्चखड्गशकन्यष्टिपाणयः ॥ ६१ ॥ तिष्ठतिष्ठेतिभाषन्तः
 क्षत्रियान्युद्धदुर्मदान् ॥ आह्लादाद्याश्चतेशूररक्तबीजभयातुराः ॥ ६२ ॥ त्यक्त्वायुद्धंययुस्सर्वब्रह्मानंदमहाबलम् ॥ ब्रह्मानंदंस्तु
 तान्दृष्ट्वागत्वास्वपितरंश्रुति ॥ ६३ ॥ वृत्तान्तं कथयामासलक्षणागमनंमुने ॥ श्रुत्वापरिमलोराजोप्रेमबिह्वलगद्गदः ॥ ६४ ॥ आह्ला
 दपार्श्वमागम्यरुरोदभृशमातुरः ॥ तदातुदेवकादेवीनृपतिंप्रमत्तपरम् ॥ ६५ ॥ उवाचसुमुखीदीनावययतेभक्तितत्पराः ॥ भवता
 संपरित्यक्ताविचरामोऽन्यभूयति ॥ ६६ ॥ क्षमस्वममदौरात्म्यपूर्वजन्मविपाकजम् ॥ इतिश्रुत्वाचनृपतिःपरमानंदनिर्भरः ॥ ६७ ॥
 मंत्रिणश्चाधिकारं चरामांशायददौमुदा ॥ स्वकीयंलक्षसैन्यंचतत्पतिश्चोदयःकृतः ॥ ६८ ॥ ततःचदिनान्तेतुमहीराजस्समागतः ॥ रुरोध
 नगरींस्वीचासुंडबलदर्पितः ॥ ६९ ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंमसमात्रंभयानकम् ॥ प्रभातेविमलेजतेकृष्णांशोलक्षसैन्यपः ॥ ७० ॥ चासुं
 डान्तमुपागम्यसहस्रंस्वांगसंयुतम् ॥ चिच्छेदचशिरस्तेषांचासुंडानांपृथक्पृथक् ॥ ७१ ॥ छिन्नोशिरसितेसर्वलक्षवीरावभूविरै ॥ तदाते
 व्याकुलाःसैन्याश्चासुंडैस्तैःप्रपीडिताः ॥ ७२ ॥ विस्मितश्चैकृष्णांशोभयभीतस्तदमुने ॥ तुष्टावशारदुर्देवांसर्वमंगलकारिणीम् ॥ ७३ ॥
 ॥ कृष्णांशुवाच ॥ नमस्तेशारदेमातर्ब्रह्मलोकनिवासिनि ॥ त्वयाततमिदंविश्वंशब्दमात्रनिरंतरम् ॥ ७४ ॥ रक्तबीजविनाशायचासुंडा

रूपधारिणि ॥ नमस्तोदिव्यचासुडेपाहिमांशरणगतम् ॥ ७६ ॥ इतिश्रुत्वास्तवंदेवीवरदासर्वकारिणी ॥ तस्यखड्गमुपागम्यरक्तबीजंददा
 हवै ॥ ७६ ॥ भस्मीभूतेलशरिपौचासुडोभूमिमागतः ॥ बबंधंतसकृष्णांशोब्रह्मानंदांतिकंययौ ॥ ७७ ॥ भूमिराजस्तुतच्छ्रुत्वाभयभीतः
 समागतः ॥ तदापरिमलंभूपदंयालुंप्रेमविह्वलम् ॥ ७८ ॥ उवाचचचनंराजाक्षमस्वममदुष्कृतम् ॥ महीपतेश्वचनान्मद्भयमुपागतः ॥
 ७९ ॥ अद्यप्रभृतिभोवीरसंत्यक्तःकलहःप्रियः ॥ भवांश्चममसंबंधीवयैतवर्किकराः ॥ ८० ॥ इतिश्रुत्वापरिमलोरानमिदमब्रवीत् ॥
 रत्नभानोश्चतनयंलक्षणंनमविश्रुतम् ॥ ८१ ॥ शरण्यंशरणंपाहिषिष्णुभक्तंदयापरम् ॥ इतिश्रुत्वाभूमिराजोद्विजहूधरोवली ॥ ८२ ॥
 साष्टांगंदंडवद्भूमौलक्षणस्यचकारह ॥ तदातुलक्षणेवीरःकृत्वासिंहंनृपोपरि ॥ ८३ ॥ ससलक्षबलैःसार्द्धैकान्यकुब्जमुपाययौ ॥ फा
 ल्युनेमासिसंप्राप्तैस्वैस्वंगृहंययुः ॥ ८४ ॥ बलखानेगयाश्राद्धमचीकरदविष्टुतः ॥ चैत्रमासिसितेपक्षेसंप्राप्यनिजमंदिरे ॥ ८५ ॥ ब्राह्म
 णान्भोजयामाससहस्रान्वेदतत्परान् ॥ ८६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्युगखण्डापरपरयाथेकलियुगीतिहाससमुच्चय
 सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ४९ ॥ सूतउवाच ॥ अष्टाविंशोऽब्देकंप्रातःकृष्णांशेबलवत्तरे ॥ कार्तिक्यामिदुवारचकृत्तिकाव्य
 तिपातभे ॥ १ ॥ कृष्णांशोऽयुतसेनाढ्यःस्वर्णवत्यासमन्वितः ॥ विवाहमुकुटस्यैवसंत्यागाययौमुदा ॥ २ ॥ पवित्रमुत्पलारण्यं
 वाल्मीकिमुनेसवितम् ॥ गंगाकुलेब्रह्ममयंलोहकीलकमुत्तमम् ॥ ३ ॥ तत्रगत्वासुद्धात्मापुष्पवत्यासमन्वितः ॥ गोसहस्रंचविभ्रैभ्योददौ
 स्नानंप्रसन्नधीः ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राताम्लेच्छजातिसमुद्भवा ॥ शोभानाममहारम्यावेश्यापरमसुन्दरी ॥ ५ ॥ साददर्शपरंरम्यकृष्णां
 शंपुरुषोत्तमम् ॥ तद्वष्टिमोहमापन्नाव्याकुलाचाभवत्क्षणात् ॥ ६ ॥ मूर्च्छितांतांसमालोक्यकृष्णांशःसर्वमोहनः ॥ स्वनिवास
 मुपागम्यविप्रानाहूयपृष्ठवान् ॥ ७ ॥ अष्टादशपुराणानिकेनप्राक्तानिकिफलम् ॥ ब्रूतमेविदुषांश्रेष्ठावेदशास्त्रपरायणाः ॥ ८ ॥
 इतिश्रुत्वावचोरम्यविद्वांसःशास्त्रकोविदाः ॥ अनुबन्वचनंरम्यंकृष्णांशंसर्वधर्मगम् ॥ ९ ॥ पराशरेणरचितंपुराणविष्णुदेवतम् ॥
 शिवेनरचितंस्कांदंपादंब्रह्मसुखोद्भवम् ॥ १० ॥ शुक्रप्राक्तंभागवतंब्राह्मैवब्रह्मणाकृतम् ॥ गारुडंहरिणाप्राक्तंपद्मवैसात्विकसं

भवाः ॥ ११ ॥ मत्स्यः क्रुर्मो नृसिंहश्चामनः शिव एव च ॥ वायुरेषां पुराणा निव्यासे न रचितानिवै ॥ १२ ॥ राजसाः षट्स्मृतवी
 रकर्मकाण्डमया भुवि ॥ मार्कण्डेयचवाराहं मार्कण्डेयन निर्मितम् ॥ १३ ॥ आग्नेयमंगिराश्चैव जनयामास चोत्तमम् ॥ लिङ्गब्रह्मा
 डके वापितं दिनारचिते शुभे ॥ १४ ॥ महादेवनलोकाथै भविष्यरचितं शुभम् ॥ तामसाः षट्स्मृताः प्राज्ञैः शक्तिधर्मपरायणाः ॥ १५ ॥
 सर्वेषां च पुराणां श्रद्धाभागवतं स्मृतम् ॥ घोरैर्भुविकलैः प्राप्ते विक्रमो नाम भूपतिः ॥ १६ ॥ कैलासादुवमागत्य मुनीन्सर्वान्समाह्वयत् ॥
 तदा ते मुनयस्सर्वे नैमिषारण्यवासिनः ॥ १७ ॥ प्रोक्तान्युपपुराणा निमूतेनाष्टादशैव च ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं कृष्णां शोधयन्त तपरः ॥ १८ ॥
 श्रुत्वा भागवतं शास्त्रं सप्तमेऽह्नि महोत्तमम् ॥ ददौ दानानि विप्रैर्भ्यो गोसुवर्णमयानि च ॥ १९ ॥ ब्राह्मणान्भोजयामास सहस्रान्त्वेदं तत्परान् ॥
 तदा तु भिक्षुकीभूत्वा शोभानाममदातुरा ॥ २० ॥ मायां कृतवती प्राप्ता कृष्णां शोयत्रवै स्थितः ॥ ध्यात्वा महामदं वीरैः पद्माचरुद्रा किंकरम् ॥ २१ ॥
 मायां सा जनयामास सर्वपाषाणकारिणीम् ॥ दृष्ट्वा स्वर्णवतीं देवीतां मायां शोभयान्द्रवाम् ॥ २२ ॥ छित्त्वा चाहाद्यवा मां गीस्व गेहं गतुमुद्यता ॥
 सा वै श्यातु शुचा विष्टा तस्याः शृंगारमुत्तमम् ॥ २३ ॥ स्वर्णयंत्रं स्थितं रम्यं लक्ष्मद्रव्योपमूल्यकम् ॥ संहृत्य माया धृतं देशं वाहिकमाययौ ॥ २४ ॥
 कल्पक्षेत्रमुपागम्य नेत्रं सिंहसमुद्रवा ॥ वेद्ययाममशृंगारं हतं ज्ञात्वा सुदुःखिता ॥ २५ ॥ कृष्णां शो वचनं प्राह गच्छ गच्छ महबल ॥ गृहीत्वा
 मम शृंगारं शीघ्रमागच्छ मां प्राप्ति ॥ २६ ॥ गुटिकं यमयावीर्यं रचितं तामुखेन च ॥ धूर्तमाया विनाशाय तव मंगलहेतवे ॥ २७ ॥ इति श्रुत्वा तथा कृ
 त्वा कृष्णां शस्सर्वमोहनः ॥ शूकरक्षेत्रमागम्य तत्र वै श्यां ददर्श ह ॥ २८ ॥ सा तु वै श्या च तं वीरं दृष्ट्वा कंदर्पकारिणम् ॥ रचित्वा च पुनर्मायां तदन्तिकमु
 पागता ॥ २९ ॥ तदा सा निष्फलीभूत्वा रुरोद करुणं बहु ॥ रुदन्ती तं समालोक्य दयालुस्सप्तसन्नधीः ॥ ३० ॥ गृहीत्वा सर्वशृंगारं वचनं प्राह निर्भयः ॥
 किं रोदिषि महभागे सत्यं कथमाचिरम् ॥ ३१ ॥ सा हेमसहरो नाम भ्राता प्राणसमप्रियः ॥ नाटयैश्च पंचसाहस्रैः सहितो भरंगतः ॥ ३२ ॥
 अतोरैमिमहाभागं संप्राप्ता शरणं त्वयि ॥ इत्युक्त्वा माया धूर्ता कृत्वा शिवमयान्यजान् ॥ ३३ ॥ तस्मै प्रदर्शयामास निजकार्यपरायणा ॥
 रुदित्वा च पुनस्तत्र प्राणान् सत्यकुं समुद्यता ॥ ३४ ॥ दयालुस्सचकृष्णां शस्ता माह करुणं वचः ॥ कथं ते जीविष्यंति शोभने कथयाशु मे ॥ ३५ ॥

साहवीरतवास्येतुसीरथताशुटिकाशुभा ॥ देहिमेकृपयावीरजीविय्यति तेतया ॥ ३६ ॥ इत्युक्तस्तुतयावीरोददौतस्यैचतद्रसु ॥ तदा
 प्रसन्नासाधूतोक्तत्वाशुकमयंवपुः ॥ ३७ ॥ पंजरस्थमुपादायकृष्णांशकामविह्वला ॥ वाहीकदेशमागम्यसारङ्गनगरंशुभम् ॥ ३८ ॥ उवा
 चचस्वयंगेहेकृत्वादिव्यमयंवपुः ॥ निशीथेसमनुप्राप्तिकृत्वातंनररूपिणम् ॥ ३९ ॥ आलिलिंगहिकामातृकृष्णांशधर्मकोविदम् ॥ दृष्ट्वातां
 सतथाभूतांकृष्णांशोजगदंविकाम् ॥ ४० ॥ तुष्टावमनसाधीरोरात्रिसूक्तेननम्रधीः ॥ तदासास्वेडिनीभूत्वान्यक्त्वाकृष्णांशमुत्तमम् ॥ ४१ ॥
 पुनःशुकमयंकृत्वाचिचिणिवृक्षमारुहत् ॥ तदास्वर्णवतीदेवीबोधिताविष्णुमायया ॥ ४२ ॥ कृत्वादेशेनमयंरूपं तंत्रगतत्वामुदान्विता ॥
 ददशशुकभूतंचकृष्णांशयोगतत्परम् ॥ ४३ ॥ एतस्मिन्नंतरैवेदयापुनःकृत्वाशुभंवपुः ॥ नरभूतंचकृष्णांशवचनंप्राहनम्रधीः ॥ ४४ ॥
 अयेप्राणप्रियस्वामिन्भजमांकामविह्वलाम् ॥ त्राहिमारतिदानेनधर्मज्ञोसिभवान्सदा ॥ ४५ ॥ इत्युक्तस्तुतमाहवचनंशृणुशोभने ॥ आर्य
 वर्मस्थितोहवैदेवमार्गपरायणः ॥ ४६ ॥ विवाहितांशुभांनारीयोभजेतऋतौनहि ॥ सपापीनरकंयातितिर्यग्योनिमयंस्मृतम् ॥ ४७ ॥
 अतःपरस्त्रियाभोगंज्ञैयैवैनिरयप्रदम् ॥ इतिश्रुत्वातुसाप्राहविश्वामित्रेणधीमता ॥ ४८ ॥ शृंगिणचमहाप्राज्ञवेदयासंगःकृतपुरा ॥ नकोऽ
 पिनरकंप्राप्तस्तस्मान्मांभजकामिनीम् ॥ ४९ ॥ पुनश्चाहसकृष्णांशःकृतं पापं तपेवलात् ॥ ताभ्यांचमुनिशुभाभ्यामसमथाहिसांप्रतम् ॥ ५० ॥
 अर्द्धांगं पुरुषस्यस्त्रीमैथुनेचविज्ञोषतः ॥ अहमार्थश्चभवतीवेदयाचवहुभोगिनी ॥ ५१ ॥ ऋचिज्ञां ददश्चपूर्वास्याज्जातोऋगजस्सनतनः ॥ योगजश्चै
 वयःशब्दोदक्षिणास्याद्यजुर्भवः ॥ ५२ ॥ तद्धितान्तश्चयश्शब्दःपश्चिमास्याच्चसामजः ॥ छंदोभूताश्चयेशब्दास्तेसैवैब्राह्मणप्रियाः ॥ ५३ ॥
 केवलवर्णमात्रश्चसशब्दोऽथर्वजःस्मृतः ॥ पंचमास्याच्चेयजताःशब्दाःसंसारकारिणः ॥ ५४ ॥ तेसैवप्राकृताज्ञेयाश्चतुर्लक्षविभेदिनः ॥ हित्वा
 तान्योहिशुद्धात्माचतुर्वेदपरायणः ॥ ५५ ॥ सवैभगवतीत्यक्तंशपदं च्छत्यनामयम् ॥ नवदेद्यावर्नीभाषांप्राणैःकंठगतैरपि ॥ ५६ ॥ गजैरापी
 ल्यमानोऽपिनगच्छेज्जैनमंदिरम् ॥ इत्येवंस्मृतिवाक्यानिमुनिनापठितानिवै ॥ ५७ ॥ कथंत्याज्योमयाधर्मस्सर्वलोकसुखप्रदः ॥ इतिश्रुत्वा
 तुसावेदयाम्लेच्छयाश्चांशसंभवा ॥ ५८ ॥ शोभनानामरंभोहर्महाक्रोधमुपाययौ ॥ वेतसैस्तडयित्वातंपुनःकृत्वाशुकंस्वयम् ॥ ५९ ॥ नददौभो

जनन्तस्मैफलहारंशुकायै॥तदास्वर्णवतीदेवीकृत्वानारीमयंपुः ॥६०॥मशकीकृत्यतवीरं तत्रैवान्तरधीयत ॥ पुनःइयेनीवपुःकृत्वास्वदे-
 शाद्यातुमुद्यता ॥ ६१ ॥ पृष्ठमारोप्यमशकंमयूरनगरंययौ ॥ मकरंदस्तुतं दृष्ट्वाकृष्णांशेनसमन्वितम् ॥ ६२ ॥ नेत्रपालस्यतनयानाम्ना
 स्वर्णवतीबली ॥चरणवुपसंगृह्यस्वगेहेतामवासयत् ॥ ६३ ॥ शोभनापिचसंबुध्यपंजरान्तमुपस्थिता ॥ नददर्शेशुकंरम्यमूर्छिताचापतदु-
 वि ॥६४॥ किंकरोमिदगच्छामिपिनांतरमणंपरम् ॥ इत्येवबहुधालप्यमर्दहनिपुरंययौ ॥ ६५ ॥ तत्रस्थितंचपैशाचंमायामदविशारदम् ॥
 महामदंचसंपूज्यस्वदेहंयुमुद्यता॥६६॥महामदस्तुसंतुष्टो गत्वावैशिवमंदिरम्॥मरुस्थलेध्वरलिंगंतुष्टावर्षभभाषया ॥६७॥तदाप्रसन्नोभ-
 गवान्वचनंप्राहसेवकम् ॥ स्वर्णवत्याहृतोवीरःकृष्णांशश्चार्थधर्मगः ॥ ६८ ॥ मयासहसमागच्छमयूरनगरंप्रति ॥ इत्युक्तस्तेनपैशाचोनटैः
 पंचसहस्रकैः ॥ ६९ ॥ तयासहययौर्णसहुरेणसमन्वितः ॥ इन्दुलश्चत्थाल्हादोवोधितोविष्णुमायया ॥ ७० ॥ त्रिलक्षबलसंयुक्तोदेवसिं-
 हेनसंयुतः ॥ मयूरनगरंप्राप्यमकरंदमुपाययौ ॥ ७१ ॥ तदातुशोभनावेद्यासहुरेणबलैस्सह ॥ चकारभैरवीमायांसर्वशत्रुभयंकरिम्॥७२॥
 सर्वतश्चात्थितोवातोमहामेघसमन्वितः ॥ पततिबहुधाचोल्काःशर्करावर्षणेरताः ॥७३॥ दृष्ट्वातंभैरवीमायांतमोभूतांसमन्ततः ॥ मकरन्द-
 श्वबलवात्रथस्थःस्वयमाययौ ॥ ७४ ॥ शानिभेहेनतांमायांभस्मकृत्वामहाबली ॥ गृहीत्वासहुरंधूर्तंसबलंगेहमाप्तवान् ॥ ७५ ॥ तदातुशो-
 भननारीकाममार्यांचकारह ॥ बहुलास्मंस्थितोवेद्यागीतनृत्यविशारदाः ॥ ७६ ॥ मोहिताःक्षत्रियाःसर्वमुमुहुलस्यदर्शनात् ॥ देवसिंहा-
 च्चकृष्णांशाहृतोजडतांगताः ॥ ७७ ॥ तदास्वर्णवतीदेविकाभाक्षीध्यानतत्परा ॥ पुनरुत्थायतान्सर्वान्गृहीत्वाशोभनंपुनः ॥ ७८ ॥
 मयूरध्वजमागम्यनिगडैस्तान्बन्धह ॥ महामदस्तुतज्ज्ञात्वास्वरुद्रध्यानपरायणः ॥ ७९ ॥ चकारशाम्बरीमायांनानासत्त्वविधायिनीम् ॥
 व्याघ्राःसिंहावराहाश्चवानरदंशकानराः ॥ ८० ॥ सर्पागृशान्तथाकाकाभक्षयतिसमंततः ॥ हाहाभूतेचतस्तैर्येदिक्षुविद्रावितेसति ॥८१॥
 शोभनाचाभवदासीत्स्वर्णवत्याश्चमायिनी ॥ सहुरस्तेनैतस्सार्द्धचाहादेनैववृणितः ॥ ८२ ॥ तेषांरुधिरकुंभानिभूमिमध्येसमारुहन् ॥

एवंचमुनिशार्दूलचतुर्मास्यभवद्रणः ॥ ८३ ॥ वैशाखेमासिसंप्राप्तेतेवीरागेहमाययुः ॥ इतितेकथितंविप्रचान्यत्केश्रोतुमिच्छसि ॥ ८४ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्युगखण्डापरपर्थायेकालियुगीयेतिहाससमुच्चयेष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ४४ ॥
 ऋषयञ्जुः ॥ किन्नरीनामयाकन्यात्वयाप्राक्तामहामुने ॥ कुत्रस्थानेकथंजनाततत्सर्वकृपयावद ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥ पुराचैत्ररथेदेशेनाना
 जननिषेविते ॥ वसंतसमयेप्राप्तेक्रीडंत्यत्रदिवौकसः ॥ २ ॥ मंजुघोषाचस्वर्वेदयाशुकस्थानेसमागता ॥ दृष्ट्वातंसुदंरंवालंमोहनयसमुद्यता
 ॥ ३ ॥ गीतनृत्यादिरागांश्चकृत्वासाकामविह्वला ॥ प्रांजलिंप्रणताबद्धापुनस्तुष्टावतंसुनिम् ॥ ४ ॥ तदाशुकस्तुभगवान्पद्यंस्तुतिमयंशुभम् ॥
 श्रुत्वाप्रसन्नहृदयोवरं ब्रूहीतिसोऽब्रवीत् ॥ ५ ॥ सातुश्रुत्वाशुभंवाक्यं प्रोवाचक्षुणयागिरा ॥ पतिमभवहेनाथशरणगतवत्सल ॥ ६ ॥
 इतिश्रुत्वातुवचनं तथाकृत्वातयासह ॥ सरेमेमुनिशार्दूलःशुकोविज्ञानकोविदः ॥ ७ ॥ तयोस्सकाशात्संजज्ञेमुनिर्नामसुतोऽनयोः ॥
 तपश्चकारवलवान्द्वादशाब्दं प्रयत्नतः ॥ ८ ॥ तस्मैददौतदापत्नीस्वर्णदेवस्यैवसुताम् ॥ कुबेरोरुद्रसहितःसमुनिस्तुमुदान्वितः ॥ ९ ॥
 तयोरेभेप्रसन्नात्मातयोजितासुतोत्तमा ॥ किन्नरीनामविरयाताहिमतुंगेसमुद्भवा ॥ १० ॥ तपश्चचारसादेवीरूपयौवनशालिनी ॥
 तदाप्रसन्नोभगवाञ्छंकरोलोकशंकरः ॥ ११ ॥ मकरंदायधीरायददौतारुचिराननाम् ॥ मुनिस्तुशंकरं प्राह देवदेवनमोऽस्तुते ॥ १२ ॥
 मत्सुतायैवरंदहिराष्टवर्धनमुत्तमम् ॥ इतिश्रुत्वाशिवःप्राह गुरुंडान्तेचभूतले ॥ १३ ॥ मध्यदेशेचतेराष्टंभविष्यति सुखप्रदम् ॥
 त्रिंशताब्दप्रमाणेनतत्पश्चात्क्षयमेष्यति ॥ १४ ॥ इतिश्रुत्वातुसमुनिर्हिमतुंगनिवासकः ॥ मकरं देनसहितस्तत्रवासमकारयत् ॥ १५ ॥
 इतितेकथितंविप्रपुनःशृणुकथांशुभाम् ॥ ऊनत्रिंशत्तद्वेकंप्राप्तकृष्णांशोरणकारणम् ॥ १६ ॥ नेत्रपालस्यनगरंनानाधातुविचित्रितम् ॥
 मत्वा न्यूनपतिर्बौद्धारुरोधनगंशुभम् ॥ १७ ॥ सप्तलक्षयुतोराराजबौद्धसिंहोमहाबलः ॥ त्रिलक्षबलसंयुक्तैस्सार्द्धयुद्धमचिकरत् ॥ १८ ॥
 सप्ताहोरात्रमभवत्सेनायुद्धंभयानकम् ॥ योगसिंहोभोगसिंहोविजयश्चमहाबली ॥ १९ ॥ जघानशात्रवसिर्नाबौद्धसिंहेनपालिताम् ॥
 एतस्मिन्नंतरेप्राप्ताः इयामजापकदेशगाः ॥ २० ॥ बौद्धाभायाविनस्सर्वेलोकमान्यप्रपूजकाः ॥ पुनर्जातंमहद्युद्धमासमेकंतयोस्तदा ॥ २१ ॥

नेत्रपालज्ञयासर्वकृष्णांशाद्याः समागताः ॥ कृष्णांशोर्विदुलरूढोदेवस्वहयसंस्थितः ॥ २२ ॥ इंदुलश्चकरालाश्वमंडलीकोजस्थितः ॥
 गौतमश्चसमायातोहरिनगरसंस्थितः ॥ २३ ॥ तालनश्चसमायातः सिंहियुपरिसंस्थितः ॥ धान्यपालस्तैत्त्यकारियुयुत्सारंशसंभवः ॥ २४ ॥
 लहरीसिंहश्चबलवान्कुंतिभोजांशसंभवः ॥ ताम्बूलियकजातीयोलक्षणनुज्ञयायौ ॥ २५ ॥ तदातुनेत्रसिंहश्चसलक्षवैल्वृतः ॥
 पालितश्चाष्टभिर्वीरैस्तेषांनज्ञायचययौ ॥ २६ ॥ भयभीताश्चेतैर्बौद्धास्त्यक्त्वादेशं समन्ततः ॥ चीनदेशमुपागम्य युद्धभूमिमकारयन् ॥ २७ ॥
 तदनुप्रययुस्तैर्वहूनादमुपस्थिताः ॥ माघमासेतुसंप्राप्तेपुनर्युद्धमवर्तत ॥ २८ ॥ इयमदेशोद्भवालक्षास्तथालक्षाश्चजापकाः ॥ दशल
 क्षाश्चीनदेशायुद्धायसमुपस्थिताः ॥ २९ ॥ कृष्णांशोलक्षसेनाब्जोदेवालक्षसमन्वितः ॥ नेत्रपालश्चलक्षाढ्योयोगभोगसमन्वितः ॥ ३० ॥
 मंडलीकश्चेन्दुलनलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ध्यानपालोलहरीसिंहोलक्षसैन्यान्वितः स्थितः ॥ ३१ ॥ जगनायकएवापिलक्षसैन्ययुतः स्थितः ॥
 तालनोलक्षसेनाढ्ययुद्धायसमुपागतः ॥ ३२ ॥ तत्रयुद्धमभूद्धारंवैद्धानामार्यैकैस्सह ॥ पक्षमात्रेमुनिश्चेष्टयमलोकविवर्द्धनम् ॥ ३३ ॥
 समलक्षहताबौद्धाद्रिलक्षाश्चार्यदेशजाः ॥ ततस्तेभयभीताश्चन्यत्कवायुद्धं गृहयुः ॥ ३४ ॥ कृत्वादारुमयसिंकां कलयंत्रप्रभावतः ॥
 गजाश्चदशसहस्राः सशूराः काष्ठनिर्मिताः ॥ ३५ ॥ एकलक्षाहयारूढादारुपाश्चरणोन्मुखाः ॥ सहस्रमहिषारूढास्सहस्राः केलपृष्ठगाः ॥ ३६ ॥
 सिंहारूढास्सहस्राश्चसहस्रांसंवाहनाः ॥ कंकगोमायुगृध्राणां श्यामारूढाः पृथक् तथा ॥ ३७ ॥ उष्ट्राः सप्तसहस्राश्चसशूराश्चरणोन्मुखाः ॥
 एवं सपादलक्षैश्चकृष्टसैन्यैश्चमानुषाः ॥ ३८ ॥ द्विलक्षाश्चक्षयंजमुः कृष्णांशोर्द्वैः सुरक्षिताः ॥ ततोहाहकृतं सैन्यं चाय्याणां च ननाशतत् ॥
 ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वा तत्कौतुकं रम्यं जयन्तो युद्धकोविदाः ॥ आग्नेयं शरमादाय काष्ठसैन्येषु चाक्षिपत् ॥ ४० ॥ भस्मीभूताश्चेतैस्ते सर्वे तत्रैव विलयंगताः ॥
 त्रिलक्षाः क्षत्रियाः शेषजयंतरणकोविदम् ॥ ४१ ॥ चक्रुर्जयवंतत्र तुष्टुश्च पुनः पुनः ॥ तदातुचीनजाबौद्धाः कृत्वा विंशसहस्रकान् ॥ ४२ ॥
 हयारूढोल्लोहमयान् प्रेषयामासुरुज्जितान् ॥ योगसिंहगजारूढोधनुर्चाणधरोवली ॥ ४३ ॥ कंठेषु लोहजान्वीरांस्ताडयामासैवली ॥
 मृतास्ते पंचसहस्रा योगसिंहशरार्दिताः ॥ ४४ ॥ बौद्धसिंहस्तदाशूरादृष्ट्वा तस्य पराक्रमम् ॥ कृत्वा लोहमयसिंहयोगसिंहमपेक्षयत् ॥ ४५ ॥

पातेन तस्य सिंहस्य सविरोरमरंगतः । तदा तु भोगसिंहश्च ह्यारुहो जगाम ह ॥ ४६ ॥ स्वभल्लेन च तसिंहं हत्वा तत्र जगज्जैवौ । तदा तु बौद्धसिंहेन शा-
 र्दूलस्तत्र चोदितः ॥ ४७ ॥ सहयो भोगसिंहश्चेत नैव मरणं गतः । मातुलौ मृत्युवशगौ हृद्वारुणस्वर्णवती सुतः ॥ ४८ ॥ करालं हयमारुह्य बौद्धसिंहे मुपाय-
 यौ ॥ शरमादाय वै शीघ्रं नास्त्रासं माहं ननु भम् ॥ ४९ ॥ मोहयित्वा रिपुबलं बौद्धसिंहसमन्वितम् । बद्धा तान् च्चौद्धसिंहादीन् पृषदं शसहस्रकान् ॥ ५० ॥
 कलयन्त्रं च संचूर्ण्य कृष्णां शान्तिकमाययौ ॥ तदा ते हर्षितास्ते प्रपेय्य नगरं ययुः ॥ ५१ ॥ तद्देहं मुजनायामं सर्वसंपत्समन्वितम् ॥ लुठयि-
 त्वा बलात्सर्वं नृपदुर्गमुपाययुः ॥ ५२ ॥ बौद्धसिंहस्तदा गत्य जयन्तेन विमोचितः ॥ सुतां स्वापद्मजानां प्राजयन्ता यददौ मुदा ॥ ५३ ॥
 दशकोटीः सुवर्णस्य चाह्लादाय तदा धनम् ॥ सर्वैश्च बौद्धैर्वृद्धैश्च तत्रैव त्रयशपथं कृतम् ॥ ५४ ॥ आर्यदेशं नयास्यामः कदाचिद्राष्ट्रहेतवे ॥ इत्यु-
 क्त्वा तान् प्रणम्या शुभं प्रस्थानमकारयन् ॥ ५५ ॥ त्रिलक्षैश्च युतास्ते वैनेत्रपालगृहं गताः ॥ ऋषय ऊचुः ॥ इन्दुलेन कथं भूततत्र प्राणि कृता-
 न हि ॥ ५६ ॥ सुप्रियायोगसिंहाद्यास्तन्नामो वद विचक्षण ॥ सूत उवाच ॥ आगता यमलोका द्रैकतिचिन्त्राणि नो भुवि ॥ ५७ ॥ तदा तु दुः-
 खितो देवो महेंद्रान्तमुपाययौ ॥ देवराजनमस्तुभ्यं सर्वदेवा प्रियं कर ॥ ५८ ॥ जयतो जगती प्राप्य मृताञ्जीवयति स्वयम् ॥ अतो वै लोकमर्यादा-
 विरुद्धा दृश्यते भुवि ॥ ५९ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं महेंद्रो देवमायया ॥ वडवामृतमाहृत्य तथा वै स्वर्गंगतिम् ॥ ६० ॥ जयंतस्य स्वप्नु-
 त्रस्य मुमोद ससुरैः सह ॥ इन्दुलश्च तदा दुःखी शारदां सर्वमंगलाम् ॥ ६१ ॥ पूजयित्वा विधानेन योगध्यानपरोऽभवत् ॥ इति ते कथितं विप्र-
 नः शृणु कथां शुभाम् ॥ ६२ ॥ नेत्रपालश्च बलवान् बहुपुत्रः शुचान्वितः ॥ दशकोटि मितं स्वर्णं तेभ्यो देवत्वासंभसम् ॥ ६३ ॥ प्रस्थानं कार-
 यामास चाष्टानां बलशालिनाम् ॥ ते वै द्विलक्षैः न्याढ्याः स्वर्गहाय ययुर्मुदा ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गखंडा-
 परपर्वण्ये कालियुगीयेतिहाससमुच्चये एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ यदा ते चीनदेशस्थान्स्तदा हूतौ नृपे-
 णवै ॥ कामपालेन भो विप्रलक्षणेन कुलांशकः ॥ १ ॥ जयचंद्रमहाभागासावधानं वचः शृणु ॥ वैशाखशुक्लसप्तम्यां सुहृतोऽयं दिनगमे ॥ २ ॥
 अतो वै लक्षणे वीरश्चैका मांसमाप्नुयात् ॥ गृहीत्वा मत्सुतादौ लो गमिष्यति तवा न्तिकम् ॥ ३ ॥ सेनान्वितं च तं ज्ञात्वा महीराजो महबलः ॥ गृही-

तु स नृपो भुजमुत्थाय स त्वरम् ॥ २८ ॥ आश्वास्य पद्मिनीं नारीं यथुस्ते देहलीं प्रति ॥ राजद्वारमुपगम्य कृष्णांशस्सननर्तह ॥ २९ ॥ महाराज
 स्तु बलवान्प्रसन्नस्तस्य लीलया ॥ वाञ्छितं ब्रूहि कृष्णां सर्वयोगिन्दुदाम्यहम् ॥ ३० ॥ इति श्रुत्वा भूपवचो विहस्योवाच तं प्रति ॥ कारागारं लो
 हमयं नृपयोग्यं च मे नृप ॥ ३१ ॥ दर्शयाशु स्वकीयं वै भवान्भूपतिरोमणिः ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिर्माहितः कृष्णलीलया ॥ ३२ ॥ दर्शयित्वा च
 वै शशिप्रिपुनस्तेभ्यो ददौ धनम् ॥ ततस्ते योगिनस्सर्वे संप्राप्य च महावतीम् ॥ ३३ ॥ नत्वा परिमलं भूपं कथित्वा सर्वकारणम् ॥ स्वसेनां संजया
 मास चाह्लादश्च नृपज्ञया ॥ ३४ ॥ पंचलक्षमाहावत्या हयारूढास्समास्थिताः ॥ तालनस्सप्तलक्षांश्च सैन्यानाहूय चागतः ॥ ३५ ॥ एवं द्वादशलक्षश्च
 क्षत्रियारण्यदुर्मदाः ॥ देहलीं च समाजगमुस्सर्वशस्त्रसमान्विताः ॥ ३६ ॥ एतस्मिन्नंतरे मंत्री चंद्रभट्टो विशारदः ॥ सर्वशस्त्रार्थकुशलैर्वैष्णवीशक्ति
 पूजकः ॥ ३७ ॥ महाराजं समागम्य वचः प्राह शृणुष्व भोः ॥ मया वै च रहः क्रीडा दृष्टा देवी प्रसादतः ॥ ३८ ॥ तत्रोदयश्च कृष्णांशः पूर्णब्रह्माणमागतम् ॥
 वचः प्राह प्रसन्नात्मा शृणु त्वं स त्वविग्रह ॥ ३९ ॥ अग्निवंशविनाशाय चाद्यस्यामि देहलीम् ॥ हत्वा हं कौरवांशांश्च स्थापयित्वा कल्लिभुवि ॥ ४० ॥
 पुनस्तवान्ति कं प्राप्य रहः क्रीडां करोम्यहम् ॥ इत्युक्त्वा विंदुलाहूढः स वीरस्त्वा मुपस्थितः ॥ ४१ ॥ इत्यहं पृष्टवान्भूपकृष्णांशं योगिनिद्रया ॥
 इति तस्य वचः श्रुत्वा स भूपो विस्मयान्वितः ॥ ४२ ॥ भयभीतः सहस्रांश्च शूरानाहूय स त्वरम् ॥ तेभ्यश्च लक्षणं दत्त्वा वचनं प्राह तन्प्रति ॥ ४३ ॥
 पद्माकारयभूपाय गत्वा दत्त्वा शूलक्षणम् ॥ ममान्तिकमुपगम्य कारणं वदतांशुतत् ॥ ४४ ॥ इति श्रुत्वा तु ते सर्वे वा निवृण्वन् इयमहाबलाः ॥
 गत्वा तत्र तथा कृत्वा स महाराजमुपगतम् ॥ ४५ ॥ भगदंतश्च ते पांतु सहस्राणां च नायकः ॥ महीराजं वचः प्राह शृणु तन्नृपभाषितम् ॥ ४६ ॥
 पद्मिनीमिस्वसाराजान्युत्तविद्याविशारदा ॥ तया यज्ञपातैर्देवः सम्यगाराधितः पुरा ॥ ४७ ॥ दत्तं तेन वरं स्मयमन्तर्धानमयं परम् ॥
 सा तु तं लक्षणं कांतं मंतर्धानं करिष्यति ॥ ४८ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिः परमानंदमासवात् ॥ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ताः कृष्णांशाद्या महाबलाः ॥ ४९ ॥
 रुरुधुर्देहलीं सर्वमहाराजेन पालिताम् ॥ सतदा पृथिवीराजो ग्रहीत्वा बहुभूषणम् ॥ ५० ॥ सर्वेभ्यश्च ददौ प्रेम्णा वचनं प्राहनमधीः ॥
 लक्षणो नाम ते राजा कारागारे नैव मम ॥ ५१ ॥ यदि मग्नगरे चास्ति तर्हि तेनैव पदं दशः ॥ इत्युक्त्वा तं च कृष्णांशं दर्शयामास वैग्रहम् ॥ ५२ ॥

महादेवस्यशपथंकृतवान्भूपतिर्भयात् ॥ तदोदयोभूपवचःसत्यमत्वासुदुःखितः ॥ ५३ ॥ स्वकीयैःसहसंप्राप्ताग्रामांबिदुगढुभम् ॥
 कामपालस्तुतच्छुत्वाकृष्णांशगमनंबली ॥ ५४ ॥ बलिबहुगृहीत्वाशुकृष्णांशंशरण्ययौ ॥ प्रांजलिःप्रणतोभूत्वावचनंप्राहभीरुकः ॥ ५५ ॥
 सुतोमेपद्मिनीनारलक्षणेनसमन्विता ॥ नज्ञाताकृगताऽस्माभिस्सत्यंस्त्यंब्रवीम्यहम् ॥ ५६ ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वाकृष्णांशःस्वबलैस्सह ॥
 कान्यकुब्जंसमागत्यजयचंद्रमुवाचह ॥ ५७ ॥ भ्रातृजस्तवभूपालपद्मिन्यालक्षणोऽन्वितः ॥ कामपालगृहेनास्तिनिश्चितोबहुधामया ॥ ५८ ॥
 नजनेकगतोरजाममप्राणसमोभुवि ॥ यदिभूपनपइयामिस्त्यंप्राणस्त्यजाम्यहम् ॥ ५९ ॥ हारत्नभानुतनयविष्णुभक्तशुभंकर ॥ स्व
 मित्रमांपरित्यज्यकांदिशंगतवान्भवान् ॥ ६० ॥ इत्युक्त्वामूर्छितश्चासीत्कृष्णांशोवैष्णवप्रियः ॥ तदास्वर्णवतीदेवीस्वदास्याशोभयासह ६१ ॥
 धृत्वाशुकमयंरूपंतत्रागत्यस्वमूर्तिगा ॥ तयासंप्रिपिताशोभाम्लेच्छमायाविशारदा ॥ ६२ ॥ जयचंद्रमुपागम्यधृत्वादिव्यमयवपुः ॥
 उवाचवचनंतत्रशृणुभूपशिरामणे ॥ ६३ ॥ मायाविनीचमांविद्विशोभनानामविश्रुताम् ॥ दंपतीतवभूपालसंहृतौयनयत्रवै ॥ ६४ ॥
 तत्राहंचगमिष्यामिमहामदसमान्विता ॥ आह्लादश्चेदुलोवीरेदेवैवैतालनोबली ॥ ६५ ॥ कृष्णांशपालितास्सर्वेयास्यामोभूपतीन्वयम् ॥
 इत्युक्त्वाशोभनविइयाकृत्वायोगमयंवपुः ॥ ६६ ॥ महामंदसमारुह्यैशाचरुद्रकिंकरम् ॥ प्रययौतान्पुरस्कृत्ययोगवेषान्महाबलान् ॥ ६७ ॥
 आह्लादोगजसंस्थवैकरालरुढंदुलः ॥ तालनःसिंहीनसंस्थोदेवसिंहोमनोरथे ॥ ६८ ॥ कृष्णांशोर्विदुलारूढोनर्तयामासतंहयम् ॥
 कामरूपमयदेशंशतयोजनगामिनः ॥ ६९ ॥ बलवंतश्चंप्राप्तागंगेहेहेजनेजने ॥ लक्षणंशोधयामासुनप्रातस्तत्रतनूपम् ॥ ७० ॥
 पुनर्मथूरनगरंशोभनतैःसमान्विता ॥ चिन्वतीतंतमुष्येषुनप्रातस्तत्रवैनृपः ॥ ७१ ॥ पुनरिन्नगढग्रामंशोभनाचजनेजने ॥
 लक्षणंमृगयामासनप्रातस्तत्रलक्षणः ॥ ७२ ॥ गत्वाबालीकनगरंशोभनतैस्समन्विता ॥ लक्षणंचनृपश्रेष्ठनपश्यतत्रदुःखिता ॥ ७३ ॥
 पुनःस्वदेशमागम्यवाहकिंम्लेच्छवासिनम् ॥ मर्कटेश्वरमिशानंतत्राहवनिवासिनः ॥ ७४ ॥ पूजयित्वाचसोइयागाननृत्यपराभवत् ॥
 सदेवोभूमिमध्यातुसमागम्यमुदांन्वितः ॥ ७५ ॥ कृष्णांशंप्रणतोभूत्वाब्रवीन्म्लेच्छप्रपूजकः ॥ अहंकालागिरुद्रेणभूमिगतैसुरोपितः ॥ ७६ ॥

असमर्थचर्माविद्धिगच्छवरियथासुखम् ॥ इतिश्रुत्वाचसा शोभानिराशाभूत्तदास्वयम् ॥ ७७ ॥ पुनः स्वर्णवर्त्ताप्राप्यसर्वमेवादितोऽब्रवी
 त् ॥ त्रिशदन्दैश्चकृष्णशैचैत्रशुक्लसमागते ॥ ७८ ॥ तानाश्वास्यसुवर्णगीपूजयामासचंडिकाम् ॥ नवरात्रंगतंतस्याभोजनच्छाद
 नीवना ॥ ७९ ॥ निशथिन्तेतमःप्राप्तेगत्वाहजगदम्बिका ॥ पद्मिनीनामयानारीमणिदेवस्यवैप्रिया ॥ ८० ॥ जातासकामपालस्य
 गृहेयज्ञावमानिता ॥ सेनापतिः कुबेरस्य मणिदेवोहिसंमृतः ॥ ८१ ॥ पूर्वैर्हिभीमसेनयक्षयुद्धेषुधातितः ॥ तदातत्पद्मिनीनारीदेवदे
 वमुमापतिम् ॥ ८२ ॥ तुष्टावचनिराहारामत्पतिर्देहिशंकर ॥ शतवर्षातरेदेवोमहादेवउवाचताम् ॥ ८३ ॥ कलौविक्रमकालेहि
 शतद्वादशेकान्तिके ॥ नकुलशंभुसंप्राप्यभुक्त्वातेनमहत्सुखम् ॥ ८४ ॥ तद्वियोगेनसंत्यक्त्वादेहपद्मानुवासितम् ॥ स्वर्पतिचतदाप्रा
 प्यकैलसंपुनरेष्यसि ॥ ८५ ॥ महावतीपुरीरम्यारारुपालयशारदा ॥ करिष्यतितदादेवीमणिदेवस्तुत्वत्पतिः ॥ ८६ ॥ तयाविरचितो
 भूमौशामरक्षार्थमुद्यतः ॥ प्राप्तस्त्वांपद्मिनीनारीकैलासंपुनरेष्यति ॥ ८७ ॥ अतःस्वर्णवर्तित्ववैकैलासंगुह्यकालयम् ॥ गत्वाशुपद्मिनीं
 तत्रबोधयाशुवचःकुरु ॥ ८८ ॥ इतिश्रुत्वास्वर्णवर्तपद्मिनीप्रतिचागमत् ॥ वृत्तान्तं चकथित्वाग्रेपद्मिनीतुदयातुरा ॥ ८९ ॥ कामपालगृहं
 प्राप्यतत्रवासमकारयत् ॥ स्वर्णवत्यापिसंप्राप्तातदाशङ्ग्रिमहावतीम् ॥ ९० ॥ तस्यांगतायांगेहवैपाद्मिन्यालिवितंशुभम् ॥ पत्रपरिमलो
 राजवर्तयामासहर्षितः ॥ ९१ ॥ आगच्छसेनयासार्द्धकृष्णांशंवल्परम् ॥ जित्वापद्मकरंबंधुमत्पतिमोचयाशुवै ॥ ९२ ॥ भूतलेलक्ष
 णोरजास्थितःपद्माकरातिगः ॥ इतिज्ञात्वाचकृष्णांशोलक्षदशसैन्यया ॥ ९३ ॥ रुरोधनगरीसर्वकामपालनरक्षिताम् ॥ कामपालस्तु
 बलवांस्त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ ९४ ॥ सुताज्ञायययैयुद्धसार्द्धपद्माकरेणवै ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंसेनयोरुभयोस्तदा ॥ ९५ ॥ अहोरात्रप्रमा
 णेनभूपसेनापराजिता ॥ पद्मिनीशरणंप्राप्यतदाभ्रातापितास्थितः ॥ ९६ ॥ तयोर्विजयमेवाशुयथाप्राप्तंचकारसा ॥ अन्तर्द्वानमयंपत्रत
 योरर्थंचसाददौ ॥ ९७ ॥ तौतत्रान्तर्हितौभूत्वास्वखड्गेनरिणेर्बलम् ॥ अयुतंजघ्नतुर्मत्तौतदातेविस्मयंगताः ॥ ९८ ॥ तालनाद्वारणंत्य
 क्त्वाकृष्णांशंशरणंययुः ॥ कृष्णांशोऽपितदादुःखीध्यात्वासर्वमयींशिवाम् ॥ ९९ ॥ दिव्यदृष्टिस्ततोजातःसंप्राप्यतमयुध्यत ॥ नभोगतं

कामपालं तथा पद्माकरं नृपम् ॥ १०० ॥ बद्धा तत्र मुदा विष्टो लक्षणं प्राप्य निर्भयः ॥ दोलामारोप्य ततो देवास्वर्गहाय मुदा ययौ ॥ १०१ ॥ जय
 चंद्राय भूपाय दत्त्वा वैतौ च भूपती ॥ लक्षणं पद्मिनी चैव कृतकृत्यस्तदा भवत् ॥ १०२ ॥ जयचंद्रोऽपि बलवान्दङ्गुलिहस्वदंपती ॥ ददौ दानं
 द्विजानिभ्यो भूपतिं समोचयत् ॥ १०३ ॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे कृष्णशोभमागतः ॥ इति ते कथितं विप्रकृष्णांशचरितं शुभम् ॥ पुनस्त
 कथयिष्यामि दृष्ट्या गबलेनैव ॥ १०४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपर्याये कलियुगीयतिहाससमुच्चये
 त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शृणु विप्र महाभाग चंद्रभट्टस्तदास्वयम् ॥ महाराज स दस्युः स्थितं चंद्रभट्टस्त
 मागतः ॥ १ ॥ तमागतं समालोक्य सराजा शोकतत्परः ॥ उवाच वचनं रम्यं शृणु मंत्रिवरप्रभो ॥ २ ॥ कृष्णांशाद्यैर्महाशूरे मद्भागे
 भयमागतम् ॥ कदा ते च मरिष्यंति कंटकाममदारुणाः ॥ ३ ॥ इत्युक्तस्तु शुकद्वैतात्मा ध्यात्वा सर्वभयं शिवाम् ॥ वचनं प्राहराजानं शृणु भूप
 शिरोमणे ॥ ४ ॥ जिष्णो रंशात्समुद्रतो ब्रह्मानंदो महावतीम् ॥ सकृष्णांशसखा श्रेष्ठः सर्वदा तत्प्रियरेतः ॥ ५ ॥ यदा च मलना पुत्रो देहं त्य
 क्त्वा गमिष्यति ॥ तदा ते सर्वदेवांशा गमिष्यंति यतो गताः ॥ ६ ॥ इत्येवं वादिनं धीरममात्यं च महर्षिपतिः ॥ वचनं प्राहनम्रात्मा कोऽप्यर्थं श्रुति
 तोमया ॥ ७ ॥ एकाकिनं महाशूरं ब्रह्मानंदं नृपोत्तमम् ॥ समाहूय महाराजो द्विरागमनहेतवे ॥ ८ ॥ छद्मना धातयित्वा तं कृतकृत्यो
 भविष्यति ॥ इत्युक्तं नृपतिं प्राह महाराजः प्रसन्नधीः ॥ ९ ॥ वचनं शृणु भो मित्रगच्छ शीघ्रं महावतीम् ॥ मलनां च समागत्य बोधयित्वा तु तौ
 स्वयम् ॥ १० ॥ ममान्ति कुपुपागम्य चिरं जीदुःखी भव ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं नत्वा तं च महर्षिपतिः ॥ ११ ॥ रात्रौ घोरं मुनिं श्रेष्ठमलनां प्राह
 निर्भयः ॥ बधूस्तव महाराज्ञी विलानामसुरूपिणी ॥ १२ ॥ संप्राप्ता यौ वनवती पतियोग्या शुभानना ॥ कुजातिं श्रेयकृष्णांशः श्रुतो राज्ञाम
 हात्मना ॥ १३ ॥ अतो न प्रोषिता पुत्रा तव पुत्रार्थमिमे ॥ अतो मद्भजनं मत्पाकुरु कार्थतव प्रियम् ॥ १४ ॥ मया सार्द्धं तव सुतो ब्रह्मानंदो
 महाबलः ॥ उर्वीयां नगरं प्राप्य तदामत्सैन्यं संयुतः ॥ १५ ॥ महाराज मुपागम्य पत्नीं शिप्रिमवाप्स्यति ॥ नो चेन्मया ज्ञायते लोकात्पत्न्याकां
 न्तं मरिष्यति ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वा तु साराज्ञी मोहिता देवमायया ॥ राजानं समुपागम्य भ्रातुर्वचनमुत्तमम् ॥ १७ ॥ कथयामासैव सर्वं श्रुत्वा भू

पोऽब्रवीदिदम् ॥ महीपतिर्मेहाधूतोमद्विनाशायचोद्यतः ॥ १८ ॥ तस्यवार्तानमेरम्याकपटंतेननिर्मितम् ॥ इतिश्रुत्वाचमलनराजानंको
 पसंयुतम् ॥ १९ ॥ वचनंप्राहभोगजन्यथावंशुतथाब्रह्मम् ॥ वचनंकुरुमेराजन्नोचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ २० ॥ इत्युक्तवादिनोरात्रौतदाप
 रिमलोनृपः ॥ ब्रह्मानंदंददौतस्मैसमुतोमातृवत्सलः ॥ २१ ॥ मातुराज्ञापुरस्कृत्यमातुलेनसमन्वितः ॥ रात्रौचमातुलग्रामसंप्राप्यमुदि
 तोऽभवत् ॥ २२ ॥ प्रातःकालेचसंप्राप्तेहरिनगरमास्थितः ॥ एकाकीदेहलीरम्याप्रययौदेवमोहितः ॥ २३ ॥ सायंकालेतुसंप्राप्तेमहारा
 जस्यमंदिरं ॥ अगमांदर्शयामासमुखपादिव्यविग्रहम् ॥ २४ ॥ अगमाचसमालोक्यपरंहर्षमुपाययौ ॥ माधशुक्लस्यचाष्टम्यांब्रह्मानंद
 श्रानिर्भयः ॥ २५ ॥ इयालानांयोषितःसप्तददर्शोरुचिराननाः ॥ विधवाश्चत्रयोनार्यश्चतस्त्रोधवसंयुताः ॥ २६ ॥ ब्रह्मानंदंशरुमयंवाक्यमूचु
 मुदान्विताः ॥ ब्रह्मानंदमहाभागसावधानंवचःशृणु ॥ २७ ॥ तवपत्नीस्वयंकालेविलाकलहरूपिणी ॥ संजहारधवान्यवनोवनयंतुसु
 दुःखिताः ॥ २८ ॥ तत्पत्न्यस्तुतत्तस्यागृहाणस्मान्मनोहर ॥ धवान्विदेहिनोवीरपतिर्भवमदान्वितः ॥ २९ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तासां
 ब्रह्मानंदमहाबलः ॥ उवाचमधुरंवाक्यंश्रुतिस्मृतिसमन्वितम् ॥ ३० ॥ पुरासत्ययुगेनारीचोत्तमाचपतिव्रता ॥ त्रेतायामध्यमाजता
 निकृष्टाद्वापरेणुनः ॥ ३१ ॥ अधमाहिकलौनारीपरपुंसोपभोगिनी ॥ अतस्तुकलिकालेवैविवाहोविधवास्त्रियाः ॥ ३२ ॥ देवलेनशुभःप्राक्त
 श्रामितेनस्वयंस्मृतौ ॥ सतीसत्येतुसांप्रोक्तात्रेतायांपतिभस्मगा ॥ ३३ ॥ सतीसामध्यमाप्रोक्ताद्वापरेविधवासती ॥ ब्रह्मचर्यपराज्ञयाक
 लौनास्ति सतीव्रतम् ॥ ३४ ॥ अतोयूयंमयासाद्धंभुक्षध्वममलंसुखम् ॥ इतिश्रुत्वाप्रियंवाक्यंविधवास्तास्त्रियःस्त्रियः ॥ ३५ ॥ कृत्वाशृंगार
 रूपाणिभूषणानिचसर्वज्ञः ॥ ब्रह्मानंदमुपागम्यसमालिंगनतत्पराः ॥ ३६ ॥ तादृशमलनापुत्रोवचनंप्राहनिर्भयः ॥ युष्माभिःपतयोस्तुक्ता
 येचमद्वंधुनाहताः ॥ ३७ ॥ युष्मानतो नगृह्णीयांसत्यसंत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ इतिश्रुत्वावचोघोरंहास्ययुक्तंचयोषितः ॥ ३८ ॥ महाराजान्त
 मागम्यरुरुदुर्भेदशुःखिताः ॥ राजन्वेलापतिर्धूतोममधर्मजहातिवै ॥ ३९ ॥ दंडदेहिचधूर्तायनोचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ इतिश्रुत्वामहो
 राजोब्रह्मानंदमहाबलम् ॥ ४० ॥ समाहूयवचःप्राहभवान्भूपकुलाधमः ॥ परस्त्रियंचयोभुक्तेसयातियममंदिरम् ॥ ४१ ॥ अद्यैवत्वंसुता

कान्तकारागृहमवाप्नुयाः ॥ इतिश्रुत्वावचोषारं ब्रह्मानंदो महाबलः ॥ ४२ ॥ सत्सरोः खड्गमुत्पृज्य महीराजमधावत ॥ दृष्ट्वा भयातुरां राजा
चामुंडान्तमुपायौ ॥ ४३ ॥ कपाटं दृढमाच्छाद्य तत्र वासमकारयत् ॥ ऋषयज्जुः ॥ तासां कथं विवाहाः स्युस्तत्त्वं नो ब्रूहि विस्तरात् ॥ ४४ ॥
कुत्रत्यास्ताः किमंशश्च दृष्ट्वा योगेनैव त्वया ॥ अंगदेशे मुनिश्चेष्टमायावर्मनृपोऽभवत् ॥ ४५ ॥ तामसोऽपूजयित्वा वैशक्तिं सर्ववि
मोहिनीम् ॥ वर्मोत्तमं तया दत्तं सर्वस्वभयं करम् ॥ ४६ ॥ गृहीत्वा स तु भूपालः प्रस्थितोऽभून्महातले ॥ प्रमदानामतत्पत्नीं दशपुत्रानसृषु
वत् ॥ ४७ ॥ कौरवांश्चान्महाभागवर्षान्तेनाममेशृणु ॥ मत्प्रमत्तलम्भतः सुमत्तो दुर्मदस्तथा ॥ ४८ ॥ दुर्मखो दुर्धरो बहोसुरथो विरथः
क्रमात् ॥ तेषां स्वसानुजाचासीत्सुनाम्राभिरेक्षणा ॥ ४९ ॥ तस्य वै सुंदरं रूपं मदाघूर्णितलोचनम् ॥ कितवोनाम वै दैत्यो दृष्ट्वा मोहमुपागतः
॥ ५० ॥ मायावर्मणमागत्य वचनं प्राहनम्रधीः ॥ यदित्वं मे स्वतनया देहि कामातुराय च ॥ ५१ ॥ तर्हि ते सकलं कार्यं करिष्यामि न संशयः ॥
इति श्रुत्वा तदा भूपो दौ तस्मै स्वकन्यकाम् ॥ ५२ ॥ कितवो गह्वरावासी रात्रौ घोरं तमोवृते ॥ नृपगेहमुपागम्य बुभुजे स्मरविह्वलः ॥ ५३ ॥
प्रातः काले तु तां त्यक्त्वा कन्दरान्तमुपायौ ॥ वर्मे देवमेते जाते ततो राजामदातुरः ॥ ५४ ॥ पुरोहितं समाहूय लक्षद्रव्यसमन्वितम् ॥ महीराजा
यं संप्रेष्य तारकं स समावर्त्त ॥ ५५ ॥ महीराजस्तु बलवौ लक्षषोडशसैन्यपः ॥ संयुतः शतभूपालैर्मासान्ते समुपागमत् ॥ ५६ ॥ कृष्णां शोपं
च दशकं संप्राप्तं तत्र तस्ये ॥ तारकश्च विवाहाय बहुभूषणं गमानयत् ॥ ५७ ॥ मायावर्मो च तं दृष्ट्वा तारकं भूपसंयुतम् ॥ वचनं प्राह बलवात्राजरा
जवचः शृणु ॥ ५८ ॥ कितवोनाम मेधावी दैत्यवंशशस्करः ॥ तेन मे पीडिता बालरात्रौ घोरं तमोवृते ॥ ५९ ॥ हताभूपकुमाराश्च मत्सुतार्थ
समागताः ॥ भक्षितास्ते न दैत्येन संययुस्ते यमालयम् ॥ ६० ॥ तेषां च बहुधा द्रव्यलुठयित्वा मदातुरः ॥ मत्सुतार्थैर्दोसैस्तस्मात्त्वं दिति जं
जहि ॥ ६१ ॥ इति श्रुत्वा महीराजस्सर्वसैन्यसमन्वितः ॥ कितवं च समाहूय महद्वृद्धमचिकरत् ॥ ६२ ॥ कितवस्स तु मायावी जित्वा सर्वान् महा
बलान् ॥ तारकं च समाहृत्य गुहायां समुपागमत् ॥ ६३ ॥ तारकश्च तदा दुःखी ध्यात्वा शंकरमुत्तमम् ॥ पाषाणभूतमगमन् महादेव प्रसादतः
॥ ६४ ॥ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ता महावती निवासिनः ॥ क्षत्रियादशसहस्राः कृष्णांश्चैवैवैश्च पालिताः ॥ ६५ ॥ महीराजस्तु तान् दृष्ट्वा बलवानि म

हाबलम् ॥ उवाचवचनंप्रेम्णापुत्रशोकेनदुःखितः ॥ ६६ ॥ तारकः कितवैवसंहतोदितिजेनवै ॥ यदित्वंमेसुतंदेहि कोटिस्वर्णददामितत् ॥ ६७ ॥ इतिश्रुत्वातुतेधीराः कृष्णांशोदेवासिंहकः ॥ वत्सजैचतथागम्यकितवंरुधुबलात् ॥ ६८ ॥ अहोरात्रमभ्यूद्धतेषां तिनसमान्वितम् ॥ कितवत्तरुषाविष्टः कृष्णांशोदेवासिंहकम् ॥ ६९ ॥ बलखानोमोहयित्वाजगर्जचपुनः ॥ सुखखानिस्तदाशूरः कतंबलवत्तरम् ॥ ७० ॥ स्वखड्गेनशिरस्तस्यच्छित्त्वाजानमगमत् ॥ त्रयस्तेसुखिनोभूत्वासुखखानिप्रशस्यच ॥ ७१ ॥ महाराजायचददौतारकैतवंगिरः ॥ तदाभूपसुतोदेवीसुखखानिसमावर्त्त ॥ ७२ ॥ महीपतिस्तदगत्यतत्सुतामिदरेक्षणम् ॥ संबुद्धाविविधैर्वाक्यैर्भूमिराजान्तमागमत् ॥ ७३ ॥ तारकस्यतयासाद्धिविवाहोमुदितोऽभवत् ॥ कोटिस्वर्णनृपात्प्राप्यबलखानिर्महाबलः ॥ ७४ ॥ प्रययौबंधुभिस्साद्धैश्चियाख्यपुंशुभम् ॥ सूतउवाच ॥ गुर्जरेनृपतिश्चासीन्मूलवर्मा महाबलः ॥ ७५ ॥ प्रभावतीतस्यसुतादशपुत्रानुजाभवत् ॥ बलश्चप्रबलश्चैवसुबलोबलवान्वली ॥ ७६ ॥ सुमूलश्चमहामूलोदुर्गोभीमोभयंकरः ॥ करभोनामवैपक्षोलह्वराजस्यसेवकः ॥ ७७ ॥ प्रभावतीसमालोक्यमुमोहमदविह्वलः ॥ पंचवर्षांतरेजातेतेनभुक्ताकुमारिकी ॥ ७८ ॥ मूलवर्मा महाराजं समाहूय ससैन्यकम् ॥ वचनं प्राहनम्रात्मा राजराजवचः कुरु ॥ ७९ ॥ प्रभावतीं शुभांकन्यां नृहरायददाम्यहम् ॥ इत्युक्त्वा नृहरं पुत्रं समाहूय स्वमंदिरं ॥ ८० ॥ ददौवेदविधानेनसुतांचनृहरायैव ॥ पक्षमात्रान्तरेयक्षः करभस्तत्रागतः ॥ ८१ ॥ दंपतीपिडयामासित्वासर्वमहर्षीन् ॥ महाराजस्तदादुःखिवत्सजैबलवत्तरौ ॥ ८२ ॥ समाहूयकथित्वाग्ररुरोदेबलवान्वली ॥ दयालूवत्सजैर्विरौकरभान्तमुपेतुः ॥ ८३ ॥ करभस्तौसमालोक्यतत्रैवान्तरधीयत ॥ नागपाशेनौबद्धापिडयामासदंपती ॥ ८४ ॥ इतिश्रुत्वासकृष्णांशः करभेयक्षकिंकरम् ॥ बद्धायोगबलेनैवमोचयामासदंपती ॥ ८५ ॥ आतरोतौसमागम्यनागपाशंतुचासिना ॥ छित्त्वा मुमोदेबलवान्कोटिस्वर्णमृहीतवान् ॥ ८६ ॥ भूमिराजः प्रसन्नात्मा देहलीं मुदितोऽगमत् ॥ सूतउवाच ॥ काश्मरिचनृपश्चासीत्कैकयानामविश्रुतः ॥ ८७ ॥ दशपुत्राश्चतस्रैवकन्याचमदनावती ॥ कामः प्रकामः संकामो निष्कामो निरपत्रपः ॥ ८८ ॥ जयश्चविजयश्चैवजयन्तो जयवाजयः ॥

समूपोक्षमिराजं च समाहूय चोऽब्रवीत् ॥ ८९ ॥ पुत्रस्ते वै स दनो यत्कन्यां प्राप्नुमहति ॥ गंधर्वसुकलोनाममत्कन्यां च शुभाननाम् ॥ ९० ॥
 ज्योत्स्नार्यानि शिसंहृत्य तथा सार्द्धं हि दीव्यति ॥ पूर्णमायां च संप्राप्तः स वै चित्ररथप्रियः ॥ ९१ ॥ वैशाखस्यासिते पक्षे चाष्टमी चाष्टमंगला ॥
 वधं कुरु नृपश्चेष्टदेहलङ्गं तु मर्हसि ॥ ९२ ॥ इति श्रुत्वा महीराजो लक्ष्मैः सन्यसमन्वितः ॥ गृहीत्वा दंपतीं शीघ्रं देहलीं नगरं ययौ ॥ ९३ ॥
 वैशाख्या सुखजातायां सुकलोनाम वीर्यवान् ॥ गंधर्वो दशसाक्षै रोरुधनं ररुषा ॥ ९४ ॥ नगराच्च बहिर्जाते येशू रामदविह्वलाः ॥
 हत्वा तां सुकलः शीघ्रं राज्ञे दुःखं च कारह ॥ ९५ ॥ भयभीतो महीराजो ध्यात्वा सर्वमयीं शिवाम् ॥ सुष्वापनि शिशुद्रात्मा तुष्टा भूजगदं विका ॥ ९६ ॥
 कृष्णां शीदीन्बोधयित्वा तैश्च सार्धं समागमत् ॥ तेषां चासीन्महद्युद्धं गंधर्वैर्णतदात्तिकम् ॥ ९७ ॥ बलवानिश्च बलवाञ्छत गंधर्वमुत्तमम् ॥
 त्रिदिनान्ते च संहत्वा सुखखानि स्तथैव च ॥ ९८ ॥ सुकलश्च तदा कुद्धो गंधर्वी च ससर्जह ॥ बहुधा ते हि गंधर्वस्तैश्च सार्द्धं समा रूधन् ॥ ९९ ॥
 भयभीतास्तदा सर्वैरामांशं शरणं ययुः ॥ आह्लादश्च सन्नात्मा शारदां सर्वमंगलाम् ॥ १०० ॥ दिवा सूक्तेन तुष्टा वतदा प्रादुरभूच्छिवा ॥
 गंधर्वान्मोहयित्वा शिशुद्रावयामास शारदा ॥ १०१ ॥ पराजिते च गंधर्वैश्च कृष्णां शोजनमोहनः ॥ महीराजमुपागम्य कोटिस्वर्णगृहं हतिवान् ॥ १०२ ॥
 षोडशोऽब्दे च कृष्णां शो संप्राप्ते देवि पूजके ॥ मार्गमासं तु संप्राप्ते मर्देनश्च विवाहितः ॥ १०३ ॥ सूत उवाचा ॥ पुं द्रुदे शो महाराजो नागवर्ममहाबलः ॥
 बभूव तक्षकपरो धर्मवाञ्छगती तले ॥ १०४ ॥ पत्नीनागवती तस्य तक्षकस्य सुता शुभा ॥ पितुः शोपेन संजाता कलिंगाधिपते सुता ॥ १०५ ॥
 दशैव तनयाश्चासंकन्यास्तस्य शुभानना ॥ सुवेलानाम विख्यातारूपयौवनशालिनी ॥ १०६ ॥ पुरोहितं समाहूय महीराजा यचोदितः ॥
 सगत्वा च काथित्वा श्रेमर्देनो वरिता मया ॥ १०७ ॥ महीराजस्तु तच्छ्रुत्वा त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ मंगलं कारयामास गत्वानागपुरेशुभे ॥ १०८ ॥
 सुवेलापितरं प्राह देहि मे नागभूषणम् ॥ विवाहं हि करिष्यामि नो चेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ १०९ ॥ इति श्रुत्वा नागवर्ममहीराजान्तमाययौ ॥
 सुवेलया अभिप्रायं वर्णयामास विस्तरात् ॥ ११० ॥ इत्युक्तः स महीराजो विस्मितः ससुदुःखितः ॥ प्रेषयामासैव त्रयत्राह्लादादयः स्थिताः ॥ १११ ॥
 इति ज्ञात्वा तदाऽऽह्लादः शूरपंचशतावृतः ॥ कृष्णां शो वत्सजैस्सार्द्धं दिनानि च समागमत् ॥ ११२ ॥ इत योजनगामिन्यो वाजिन्यश्च द्वियमके ॥

सहस्रयोजनवर्षैतेषांचैवदिनेनिशि ॥११३॥ कलांशदुद्भवाश्वावाजिनांचहरेःस्वयम् ॥ रत्नाश्वस्यकलांशाश्चकपोतोहरणीभवः॥११४॥
गायत्रोभवद्भजीकालचक्रप्रवर्तकः ॥ तत्कलांशात्समुद्रुतोरविदत्तःपरीहकः ॥ ११५ ॥ हरिणीनामतच्छक्तिःकलांशाद्भूमिमागता ॥
मुखस्वानीःपरीहस्थोबलस्वानीःकपोतगः ॥११६॥ आह्लादश्चकरालस्थोविंदुलस्थोहरेःकलांशात्तुमहीराजंनत्वातुंगासंययुः॥११७॥
प्रसन्नःसमहीराजोवचनंप्राहनम्रधीः ॥ ममपुत्राश्च्युष्माभिस्त्रयःशूराविवाहिताः ॥ ११८ ॥ तथैवमर्दनंवीरसमुद्राद्ब्रह्मसुखीभव ॥ इति
श्रुत्वासआह्लादोगत्वाभूतलमुत्तमम् ॥ ११९ ॥ रसातलंचविख्यातंनगिनीप्राहनिर्भयः ॥ सुतोहितवर्तचपुंडरीकःशुभाननः ॥ १२० ॥
बोधयशुमहाराज्ञिनगानानोदयांकुरु ॥ इत्युक्त्वासहितोवीरैःपुंडरीकश्चमत्पतिः ॥ १२१ ॥ रुषाविष्टश्चबलवान्दाहयेच्चपुस्तव ॥
इतिश्रुत्वाविहस्याहतवभर्तुर्नोभयम् ॥ १२२ ॥ इत्येवंवचनंकृत्वापद्भ्यांचपुच्छमताडयत्॥प्रबुद्धश्चतदाराजानागानांचमहाबलः॥१२३॥
ज्वालामालांस्वदेहाच्चजनयामासवीर्यवान् ॥ दृष्ट्वातद्विषमुज्ज्वालंसध्यात्वास्वामंगलम् ॥ १२४ ॥ शमयामासबलवान्देवपूजनतत्परः ॥
पुंडरीकःप्रसन्नात्मानागभूषणमुत्तमम् ॥१२५॥ आह्लादायददौशत्रिसर्वशृंगारसंयुतम्॥आह्लादस्तुहयारूढोमहीराजायदत्तवान् ॥ १२६ ॥
विवाहंकारयामासवैवाहिकविधानतः ॥ कोटिस्वर्णनृपात्प्राप्तगृहीत्वाशत्रिमाययौ ॥ १२७ ॥ हयविद्यासमारूढास्तेहयगिहमागताः ॥
ज्ञेयाःपंचशतंसर्वेशूरागृहमाययुः ॥ १२८ ॥ सूतउवाच ॥ मद्रदेशेषुयश्वासीन्मद्रकेशोमहाबलः ॥ पंचाब्दंपूजयामासस्वर्गवैद्योसुरोत्तमो
॥ १२९ ॥ तयोश्चवरदानेनदशपुत्राबभूविरैः ॥ सुताकान्तिमतीजातारूपयौवनशालिनी ॥ १३० ॥ समहीराजमाहूयत्रिलक्षबलसंयुतम् ॥
ददौकन्यांविधानेनमद्रक्षःसूर्यवर्मणे ॥ १३१ ॥ नवोढांतुतदापत्नीसूर्यवर्मामगृहीतवान् ॥ स्वगेहायययौश्रीप्रमहीराजोबलैस्सह ॥ १३२ ॥
कर्बुरोनाममायावीर्भीषणसुतोबली ॥ राक्षसस्तत्रसंप्राप्तोदृष्ट्वाकान्तिमतीशुभाम् ॥ १३३ ॥ मद्रकेशस्यतनयादिव्यशोभासमन्वि
ताम् ॥ जहारपश्यतांतेषांसह्याद्रिगिरिमाययौ ॥ १३४ ॥ महीराजस्तदादुःखीविललापभृंगमुहुः ॥ देहलंगिहमागम्यदूतमाहूयसत्त्व
रम् ॥ १३५ ॥ कृष्णांशप्रिषयामाससगत्वासमवर्णयत् ॥ ज्ञात्वातेतुहयारूढाःशूराःपंचशतावृताः ॥ १३६ ॥ सह्याद्रिगिरिमागम्यकृष्णां

शः कबुरं प्रति ॥ निर्भयो वचनं ग्राहं शृणु राक्षससत्तम ॥ १३७ ॥ विभीषणो भक्त राजस्तस्य त्वंदयितः सुतः ॥ तस्मात्त्वयानकर्तव्यपापं वंश-
विनाशनम् ॥ १३८ ॥ रावणेन पुरासितां संहता विदितं तव ॥ इति श्रुत्वा सहोवाच पुरेयं दयिता प्रिया ॥ १३९ ॥ मम गंधर्वतनयमुनिशपा-
न्महीगता ॥ अतोऽहं तद्वियोगेन त्यक्त्वा लंकां महापुरीम् ॥ १४० ॥ मद्रकेशमहं ग्राह्याप्यमद्रकेशभयादहम् ॥ नजहार प्रियारम्यां तत्रोषित्वा-
दिनं बहु ॥ १४१ ॥ अद्य मे वशगासाभून्नाम्राकांतिमतीशुभा ॥ जित्वा मांचगृहाणाशुसमर्थश्च वयंसदा ॥ १४२ ॥ इति श्रुत्वा सकृष्णशः
खड्गयुद्धमचीकरोत् ॥ सप्तत्रिणं तं जित्वा लब्ध्वा कांतिमतीशुभा ॥ १४३ ॥ तदा चेदहं लोप्राप्य महीराजान्तमाययौ ॥ कोटिस्वर्णद्वौ राजा-
कृष्णं शायमहात्मने ॥ १४४ ॥ सर्वरोबंधुभिः सार्धं प्रमदावनमाययौ ॥ सूत उवाच ॥ १४५ ॥ वरदानं च संजातादशपुत्रा महीपतेः ॥ विद्वन्मा-
वसूना राधया मासं पंच वर्षान्तरे सुदा ॥ तदा प्रसन्नोऽस्ते देवादुस्तस्मै वंशुभम् ॥ १४६ ॥ वरदानं संजातादशपुत्रा महीपतेः ॥ विद्वन्मा-
लसुतजातारूपयौवनशालिनी ॥ १४७ ॥ तद्विवाहार्थमाहूय महीराजं महाबलम् ॥ सप्तलक्षबलैः सार्द्धं तत्पुत्राय सुतांददौ ॥ १४८ ॥
महीराजसुतो भीमः पत्नीं प्राप्य मनोरमाम् ॥ गेहमागम्य तैः सार्द्धं देहलं हर्षमाप्तवान् ॥ १४९ ॥ तदा पौशाचदेशस्थः सहोदश्च महीपतिः ॥
म्लेच्छैश्च दशसाहस्रैर्विद्वन्मालार्थमुद्यतः ॥ १५० ॥ बलिदैत्या ज्ञाया प्रातः कुरुक्षेत्रं शुभस्थलम् ॥ भित्त्वा मूर्तीः सुराणां गौरकैस्तीर्थजलंकृतम् ॥
॥ १५१ ॥ पत्रमालिख्य बलवान्महीराजा यधार्मिणे ॥ स्वदूतः प्रेषितस्तेन श्रुत्वा धूपोज्ज्वलीदम् ॥ १५२ ॥ भवान्म्लेच्छपती राजा वि-
द्वन्मालार्थमुद्यतः ॥ मां शब्देवोधिनां द्विचौर्यं देशधुरंधरम् ॥ १५३ ॥ इत्युक्त्वा सत्रिलक्षैश्च कुरुक्षेत्रमुपागतः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धमहो-
रात्रं भयानकम् ॥ १५४ ॥ निशीथिसमनुप्राप्ते ज्येष्ठे मासितमोमेये ॥ पातालद्रालिरागत्य दैत्या युतसमन्वितः ॥ १५५ ॥ नृपसैन्यं यधाना-
शुभक्षयित्वा पुनः पुनः ॥ भयभीतस्तदा राजा शारदां शरणं ययौ ॥ १५६ ॥ एतस्मिन् प्रतरे देवाः कृष्णां शद्या महाबलाः ॥ क्षणमात्रेण संप्राप्तास्त-
दापदचरामुने ॥ १५७ ॥ हत्वौ दैत्यान् सहस्रांस्ते बलिदैत्यमुपाययौ ॥ देशजैवत्सजौ वीरौ देवसिंहस्तथैव च ॥ १५८ ॥ स्वसङ्घैस्तर्पया-
मास दैत्यराजं महाबलम् ॥ तदा प्रसन्नो बलवान्दैत्यराजो बलिः स्वयम् ॥ १५९ ॥ वरं वरयतानाह ते पुश्रुत्वा शुभवचः ॥ आर्ये देशं च ते दैत्या-

नागम्यतां त्वया सह ॥ १६० ॥ म्लेच्छदेशे सदा प्राप्य भक्षध्वं म्लेच्छधर्मगान् ॥ इति श्रुत्वा वचो धोरं विप्रियं च बलिः स्वयम् ॥ १६१ ॥
 कृष्णांशमुदयंगत्वा तुष्टावपरयागिरा ॥ तदा प्रसन्नः कृष्णांशो वचनं प्राह निर्भयः ॥ १६२ ॥ यावद्दहं मिवासीत् तत्त्वगेहमावस ॥ तत्पश्चाद्
 द्रुमिमागत्य यथा योग्यं कुरुष्व भोः ॥ १६३ ॥ इति तद्ब्रुवन् श्रुत्वा सहोदो नीलसंयुतः ॥ पैशाचं देशमगमन् पुनः प्रातोरसातलम् ॥ १६४ ॥ भू-
 मिराजः प्रसन्नात्मा कोटिस्वर्णददौ तदा ॥ गजारूढाश्च तेषां संययुश्च महवतीम् ॥ १६५ ॥ सूत उवाच ॥ वर्द्धनो भूमिराजस्य सुतः सर्वभ्य उ-
 त्तमः ॥ पंचमाब्दवयो भूत्वा श्रीदंतुष्टावभक्तिः ॥ १६६ ॥ वर्षांतरे च भगवान् ददौ सर्वशुभं निधिम् ॥ तत्सर्वनिधिभावेन नृपकोशः समन्ततः ॥
 ॥ १६७ ॥ पूर्णैव भूवकणकोराजराजप्रभावतः ॥ किं नरीनामया कन्यामं कणस्य प्रकीर्तिता ॥ १६८ ॥ कुबेरश्च ददौ तस्मै वर्द्धनाय प्रियाय च ॥
 इति ते कथितं सर्वं विवाहचरितं मुने ॥ १६९ ॥ धुंधुकारो महाशूरो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ब्रह्मानंदमुपागम्य युद्धार्थाय तमाह्वयत् ॥ १७० ॥
 एकत्रिंशब्दके प्राप्ते कृष्णांशो बलवत्तरं ॥ एकाकीमलनापुत्रो दृष्ट्वा सैन्यमुपस्थितम् ॥ १७१ ॥ ब्रह्मास्त्रं चापमादाय चार्धसैन्यमदाह्वयत् ॥
 पंचायुताश्च ते शूरा भयभीता दिशो गताः ॥ १७२ ॥ धुंधुकारो रणं त्यक्त्वा भूमिराजमुपागमत् ॥ महीराजस्तदा दुःखी भयभीतः समन्ततः ॥
 ॥ १७३ ॥ महीपतिं समाहूय चंद्रभट्टं च सोऽब्रवीत् ॥ कथं जयो मे भविता तत्सर्वं मंत्रयाशु वै ॥ १७४ ॥ महीपतिस्तदा प्राह शृणु भूपशिरामणे ॥
 कृत्वानारीमयं वेषं चाडुंबलशालिनम् ॥ १७५ ॥ वेलामत्वा च तदोलो ब्रह्मानंदाय चार्पय ॥ शूराश्च त्वारस्ते सुता धुंधुकारेण संयुताः ॥ १७६ ॥
 छद्मनाचस्वशस्त्रैश्च घातयेयुस्तं भूर्जिताः ॥ इति श्रुत्वा महीराजो ब्रह्मानंदाय हर्षितः ॥ १७७ ॥ तथा कृत्वा ददौ दोलापंचशूरैश्च पालिताम् ॥
 सायंकाले तु संप्राप्ते माघशुक्लाष्टमीदिने ॥ १७८ ॥ वेलवंशश्च चासुडो ब्रह्मानंदमुपाययौ ॥ छद्मनाचित्रशूलं च बलात्कृत्वारिपदेरे ॥ १७९ ॥
 रुरोद बलवाञ्छूरस्ते तु शूराः समागताः ॥ तारको हृदि तं बाणैः सूर्यवर्मा च तोमरैः ॥ १८० ॥ भीमश्च दद्याचात्र वर्द्धनं श्वतदासिना ॥ धुंधुकारश्च भच्छे-
 नजघानारिपुमूर्द्धनि ॥ १८१ ॥ मूर्छितः पतितो भूमौ ब्रह्मानंदो महाबलः ॥ महद्गणयुतस्तत्र स्वखड्गं च समाददत् ॥ १८२ ॥ भीमस्य च शिरः-
 कायाद् वर्द्धनस्य तथैव च ॥ छित्त्वा तथैव भूमध्ये सूर्यवर्मणाणमागतः ॥ १८३ ॥ तारको धुंधुकारश्च चासुडश्च तथैव च ॥ ब्रह्मानंदं तदा त्यक्त्वा

महीराजान्तमायौ ॥ १८४ ॥ हतेषुतेषुपुत्रेषुमहीराजोभयातुरः ॥ वेलपार्श्वमुपागम्यरुरोदबहुदुःखितः ॥ १८५ ॥ इतिश्रुत्वातदावेला
दोलमारुह्यसत्वरम् ॥ ब्रह्मानंदंययौश्रीप्रिम्च्छितंतंदशह ॥ १८६ ॥ कनिष्ठामृतभावेनवेलयाबलवांस्तदा ॥ उत्थायरुदतीनारीदद
शूरचिरान्विताम् ॥ १८७ ॥ कात्वंकस्यसुतारम्यासंश्रामेमासुपास्थिता ॥ जलदेहिमहासुधुवचनंकुरुप्रियम् ॥ १८८ ॥ इतिश्रुत्वात
दावेलाजलंदत्वाशुचान्विता ॥ वचनंप्राहवैरात्रौशृणुत्वलंलनासुत ॥ १८९ ॥ वेलानामहीभर्तुःसुताहंत्वामुपस्थिता ॥ मत्पतिश्चभवा
न्वीरश्छद्मनवंचकैर्हतः ॥ १९० ॥ जीवनंकुरुराजेद्रुंधुवभोगान्मयासह ॥ इत्युक्तःसुततामाहकलिकालेसमागते ॥ १९१ ॥ जीवनान्म
रणंश्रेष्ठंस्मान्मद्वचनंकुरु ॥ हरिनगरमारुह्यमयासार्द्धशुभानने ॥ १९२ ॥ गत्वातीर्थानिरम्याणिसंत्यजामिकलेवरम् ॥ इत्युक्त्वातौ
समारुह्यपूर्वंचकपिलान्तिकम् ॥ गत्वास्नात्वाचविधिवत्ततोऽग्रेजगत्तुमुदा ॥ १९३ ॥ पृथक्पृथक्सुतीर्थानिस्नात्वादत्त्वाचजगत्तुः ॥
दक्षिणेसेतुबंधान्तेपार्श्वेमेद्वारिकामनु ॥ १९४ ॥ उत्तरेवदरीस्थानेस्नात्वातीर्थानिजगत्तुः ॥ गंधमादनमागत्यब्रह्मानंदोमहाबलः ॥ १९५ ॥
वेलामुवाचवचनंभाद्रशुक्लाष्टमीदिने ॥ देहंत्यजामिभोगाज्ञितारकंजहिभूतले ॥ १९६ ॥ इतिश्रुत्वातुसाप्राहस्वामिन्मद्वचनंकुरु ॥ कुरु
क्षेत्रमयासार्द्धभवान्वैगंतुर्महति ॥ १९७ ॥ स्थित्वातत्रसमस्वांतोभजन्तंसर्वमंगलम् ॥ अहंमहावर्तप्राप्यपुनर्वदेहलंप्रति ॥ १९८ ॥ तार
कंचतथाहत्वात्वत्समीपंव्रजाम्यहम् ॥ इत्युक्तःसतथेत्युक्त्वाब्रह्मध्यानपरोऽभवत् ॥ १९९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्व
णिचतुर्गखंडपरापर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ ॥ द्वात्रिंशोऽन्दे
चकृष्णांशेसंप्राप्तेयोगरूपिणी ॥ वेलानामशुभानारिहरिनगरसंस्थिता ॥ १ ॥ महावर्तसमागम्यसभायांतत्रचाविशत् ॥ एत
स्मिन्नंतरेप्रातःकृष्णांशाद्यान्महाबलान् ॥ २ ॥ नत्वापरिमेलंपूर्ववेलवचनमब्रवीत् ॥ महीपतिंप्रियमत्वाकृष्णांशेनृपदुष्प्रियम् ॥ ३ ॥
त्वयामेधातितोभतब्रह्मानंदोमहाबलः ॥ महीराजसुतैर्धूतस्तारकाद्यैर्महाबलैः ॥ ४ ॥ नारिविषचामुडंधुधुकरेणवैकृतम् ॥ स्वामिनं
प्रतिचागम्यतेजश्छद्मनाप्रियम् ॥ ५ ॥ कुरुक्षेत्रस्थितःस्वामीमहत्यामूर्छयान्वितः ॥ तस्माद्यूमययासार्द्धगंतुर्महंतंप्रति ॥ ६ ॥ इति

घोरतमं वाक्यं श्रुत्वा सर्वे शुचान्विताः ॥ धिग्भूपतिं च मलनांताभ्यां नोघातिताः सखा ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वोच्चैश्चरुदुःकृष्णं शाद्यामहाबलाः ॥
 पत्राणि प्रेषयामासुः स्वकीयान्भूपतिं प्रति ॥ ८ ॥ क्रोधयुक्ता तदवेला लिखित्वा पत्रमुल्बणम् ॥ महीराजाय संप्रेष्य मलनेगेहमागमत ॥ ९ ॥
 तत्पत्रं च महीराजो वाचयित्वा विधानतः ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं सर्वतच्छृणुष्व विज्ञापते ॥ १० ॥ चिन्ताकलेवं प्राप्य सुखानि द्रव्यनाशयत् ॥
 आहूय भूपतीन्सर्वान् चोरयुद्धोन्मुखोऽभवत् ॥ ११ ॥ चतुर्विंशतिलक्षैश्च शूरैर्भूपसमन्वितैः ॥ कुरुक्षेत्रं ययौ शीघ्रं धृतराष्ट्रांशं भवः ॥ १२ ॥
 तथापरिमलो भूपोलक्ष षोडशसैन्यपः ॥ दुपदांशो ययौ शीघ्रं वेलयास्वकुलैः सह ॥ १३ ॥ स्यमन्तपंचकेतथिं शिबिराणि च कारह ॥ ब्रह्मा
 नंदः स्थितो यत्र स माधिध्यानतत्परः ॥ १४ ॥ गंगाकलेचे तसैर्वैकौरवांशमहाबलाः ॥ शिबिराणि विचित्राणि चक्रुस्तं विजयैषिणः ॥ १५ ॥
 कृत्वा ते कार्त्तिकीस्नानं दत्त्वा दानान्यनेकशः ॥ मार्गे कृष्णद्वितीयायां युद्धं भूमिमुपाययुः ॥ १६ ॥ विष्वक्सेनीयभूपालो लहरस्तत्र चागतः ॥
 कौरवांशाश्च तत्पुत्राः षोडशैव महाबलाः ॥ १७ ॥ पूर्वजन्मनियन्नामतन्नाम्ना प्राश्रिता इह ॥ दुस्सहो दुःशूलश्चैव जलसंधः समः सह ॥ १८ ॥
 विदस्तथानुविदश्च सुबाहुर्दुष्प्रधर्षणः ॥ दुर्मर्षणश्च दुष्कर्णः सोमकीर्तिरतूदरः ॥ १९ ॥ शूलः सत्वो विवितुश्च क्रमाज्ज्ञेयमहाबलाः ॥ तोम
 रा न्वयभूपालो बालीकपतिरागतः ॥ २० ॥ त्रिलक्षैश्च तथा सैन्यैः सप्तपुत्रैश्च भूपतिः ॥ चित्रोपचित्रौ चित्राक्षश्चार्थः शरासनः ॥ २१ ॥ सुलो
 चनः सर्वर्णश्च पूर्वजन्मनिकौरवाः ॥ तेषामंशाः क्रमाज्जाता अभिनंदनदेहजाः ॥ २२ ॥ महानंदश्च नंदश्च परानंदोपनंदकौ ॥ सुनंदश्च सुरानंदः
 प्रनंदः कौरवांशकः ॥ २३ ॥ नृपः परिहरवंशीयो मायावर्ममहाबली ॥ सैन्यलक्षयुतः प्रातोदशपुत्रसमन्वितः ॥ २४ ॥ दुर्मदो विगाहश्च नंद
 श्च विकटाननः ॥ चित्रवर्मा सुवर्मा च सुदुर्मोचन एव च ॥ २५ ॥ ऊर्णनाभः सुनाभश्चोपनंदश्च कौरवाः ॥ तेषामंशाः क्रमाज्जाताः सुता अंगपतेः स्मृ
 ताः ॥ २६ ॥ मत्तः प्रमत्त उन्मत्तः सुमत्तो दुर्मदस्तथा ॥ दुर्मुखो दुर्दुरो वायुः सुरथो विरथः क्रमात् ॥ २७ ॥ शुक्लवंशीयभूपालो मूलवर्मा समागतः ॥
 लक्षसैन्यैश्च बलवान् दशपुत्रसमन्वितः ॥ २८ ॥ अयोबाहुर्महाबाहुश्चित्रांगश्चित्रकुंडलः ॥ चित्रायुधो निषंगी च पाशिवृंदाकरस्तथा ॥ २९ ॥
 दृढवर्मा दृढक्षत्रः पूर्वजन्मनिकौरवाः ॥ तेषामंशां महाजाता गृहे ते मूलवर्मणः ॥ ३० ॥ बलश्च प्रबलश्चैव सुबलो बलवान्वली ॥ सुमू

लक्ष्महामूलदुर्गोभीमोभयंकरः ॥ ३१ ॥ कैकयश्चंद्रवंशीयोलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ दशपुत्रान्वितःप्रातःकुरुक्षेत्रमहारणे ॥ ३२ ॥
 भीमवेगोभीमबलबलकविलवर्द्धनः ॥ उग्रायुधोदंडधरोदंडसंधोमहीधरः ॥ ३३ ॥ जरासंधःसत्यसंधःपूर्वजन्मनिकौरवाः ॥ तेषामंशःस
 मुद्रुताःकैकयस्यगृहेभूमे ॥ ३४ ॥ कामःप्रकामःसंकामोनिष्कामोनिरपत्रपः ॥ जयश्चविजयश्चैवजयन्तोजयवाञ्छयः ॥ ३५ ॥ नागवंशी
 यभूपालोनागवर्मासमागतः ॥ लक्षसेनान्वितःप्राप्तोदशपुत्रसमन्वितः ॥ ३६ ॥ पूर्वजन्मानियन्नाम्राकौरवाभुवि ॥ पुंड्रदेशपतेःपुत्रा
 जातादशशिवाज्ञया ॥ ३७ ॥ उग्रश्रवाउग्रसेनसेनानर्दुष्परायणः॥अपरामितःकुंडशर्यायिविशालक्षोदुराधरः ॥ ३८ ॥ दृढहस्तःसुहस्तश्च
 तास्तेनागवर्मणः ॥ मद्रकेशःसमायातस्तोमराग्व्यसंभवः ॥ ३९ ॥ लक्षसैन्यैर्युतोराजादशपुत्रसमन्वितः ॥ वातवेगःसुवर्चाश्चानागदंतोत्र
 याजकः॥४०॥आदिकेतुश्चकशीचकवचीकाथएवचाकुंडश्चकुंडधारश्चकौरवाःपूर्वजन्मनि ॥४१॥ तन्नाम्नाभुविर्वैजातामद्रकेशस्यमंदिरं ॥
 नृपःशार्दूलवंशीयोलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ४२ ॥ पूर्णमलोमागधेशोदशपुत्रान्वितोययौ ॥ वीरबाहुर्भीमरथश्चैवधनुर्धरः ॥ ४३ ॥
 रौद्रकर्मादृढरथोऽलोलुपश्चाभयस्तथा ॥ अनाधृष्टःकुंडभेदीकौरवाःपूर्वजन्मनि ॥ ४४ ॥ पूर्णमलस्यवेगेहेतन्नाम्नाभुवि संभवः ॥ मंकणः
 किंनरोनामरूपदेशमहीपतिः ॥ ४५ ॥ चीनदेशात्परंपाररूपदेशःस्मृतोबुधैः ॥ नरःकिन्नरजातीयोवसतिप्रियदर्शनः ॥ ४६ ॥ मंकणश्चत
 दाप्रातःकिन्नरायुतसंयुतः ॥ अष्टपुत्रान्वितःप्राप्तोयत्रसर्वनृपाःस्थिताः ॥ ४७ ॥ विरावीप्रथमश्चैवप्रमार्थदिधिरोमकः ॥ दीर्घबाहुर्महाबाहु
 व्यूढोराःकनकध्वजः ॥ ४८ ॥ पूर्वजन्मानियन्नाम्रातन्नाम्नाकिन्नराभुवि ॥ विराजंश्च्योजातोमंकणोनामकिन्नरः ॥ ४९ ॥ नेत्रसिंहःसमायातो
 लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ शल्यांशःसतुविज्ञेयःशार्दूलान्व्यसंभवः ॥ ५० ॥ तदागजपतीराजालक्षसैन्यसमन्वितः ॥ संप्राप्तःशकुनरंशस्य
 क्त्वाग्रेहेऽस्यपुत्रकान् ॥ ५१ ॥ मयूरध्वजएवापिलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ मकरदंढुहेत्यक्त्वाविगाटांशःसमागतः ॥ ५२ ॥ वीरसेनःसमायातः
 कामसेनसमन्वितः ॥ लक्षसेनान्वितस्तत्रचोप्रसेनंशसंभवः ॥ ५३ ॥ लक्षणश्चसमायातःसप्तलक्षबलेयुतः ॥ संत्यज्यपद्मिनींनारिमहत्क
 रेनभूपतिः ॥ ५४ ॥ तालनोधान्यपालश्चलल्लसिंहस्तथैवच ॥ भीमन्यांशोयुत्तोश्चकुंतिभोजस्यवैक्रममात् ॥ ५५ ॥ आहादश्चसमायातः

कृष्णांशेनसमन्वितः ॥ जयन्तेनचवैवीरोलक्षसैन्यान्वितावली ॥ ५६ ॥ जगन्नायकएवाणिशूरायुतसमन्वितः ॥ संप्राप्तोभगदत्तांशोगौतमा
 न्वयसंभवः ॥ ५७ ॥ अन्येचक्षुद्रभूपाश्चसहस्राढ्याःपृथक्पृथक् ॥ कुरुक्षेत्रपरंस्थानंसंययुर्मदविह्वलाः ॥ ५८ ॥ मूलवर्माचतुपतिःसपुत्रोल
 क्षसैन्यपः ॥ नृपपरिमलप्राप्यसंयुक्तोदेहलीपतिः ॥ ५९ ॥ कैकयोलक्षसेनाढ्यःसपुत्रोचतुपतिःस्वयम् ॥ नृपपरिमलप्राप्यसयुद्धार्थमुपस्थितः
 ॥ ६० ॥ नेत्रसिंहश्चनृपतिःसर्वीरोलक्षसैन्यपः ॥ मयूरध्वजएवापिलक्षपःशशिर्वंशिनम् ॥ ६१ ॥ वीरसेनश्चलक्षाढ्यःसपुत्रश्चंद्रिपक्षगः ॥ लक्ष
 णःसप्तलक्षाढ्योयुद्धार्थसमुपस्थितः ॥ ६२ ॥ आह्लादोलक्षसैन्याढ्यःपक्षगश्चंद्रवंशिनः ॥ त्रिलक्षसंयुतोरजाचंद्रवंशोरणेन्मुखः ॥ ६३ ॥
 एवंपोडशलक्षाढ्यःस्थितःपरिमलोरणे ॥ लहरोभूपतिश्चेलोलक्षपःपुत्रसंयुतः ॥ ६४ ॥ महीराजमुपागम्ययुद्धार्थसमुपस्थितः ॥ अभिनंदन
 एवापिसपुत्रोलक्षसैन्यपः ॥ ६५ ॥ मायावर्माचनृपतिःसपुत्रोलक्षसैन्यपः ॥ नागवर्मासमायातःसपुत्रोलक्षसैन्यपः ॥ ६६ ॥ मद्रकेशःसपुत्रश्च
 लक्षसैन्योरणेन्मुखः ॥ पूर्णमलःसपुत्रश्चलक्षपश्चैवपक्षगः ॥ ६७ ॥ मंकणःकिंनरोनामसपुत्रस्तत्रसंस्थितः ॥ गजराजःसमायातोमहीराजं
 हिलक्षपः ॥ ६८ ॥ धुंधुकारःसमायातःपंचलक्षपतिःस्वयम् ॥ पुत्रःकृष्णकुमारस्यभगदत्तःसमागतः ॥ ६९ ॥ त्रिलक्षबलसंयुक्तोमहीराजं
 महीपतिम् ॥ दलवाहनपुत्रश्चदेशगोपालसंस्थितः ॥ ७० ॥ अंगदस्तत्रसंप्राप्तःसायुतोदेवकीप्रियः ॥ महीराजमुपागम्ययुद्धार्थसमुपस्थितः
 ॥ ७१ ॥ कर्लिंगश्चनृपःप्राप्तस्त्रिकोणश्चतथैवच ॥ श्रीपतिश्चतथाराजाश्रीतारश्चतथागतः ॥ ७२ ॥ मुकुंदश्चमुकेतुश्चरुहिलोगुहिलस्तथा ॥
 इन्दुवारश्चबलवाज्यंतश्चतथाविधः ॥ ७३ ॥ सर्वदशसहस्राढ्यामहीराजमुपस्थिताः ॥ महीराजस्यपक्षेतुसहस्रक्षुद्रभूमिपाः ॥ ७४ ॥
 तेतुसाहस्रसेनाढ्यामहीराजमुपस्थिताः ॥ तेषामध्येचवैभूपान्द्रिशतान्देहलींप्रति ॥ ७५ ॥ ससैन्यान्नेषयामासाराष्ट्ररक्षणहेतवे ॥
 एवंसदेहलीराजाचतुर्विंशतिलक्षपः ॥ ७६ ॥ युद्धमष्टादशाहानिसंजातंसर्वसंक्षयम् ॥ शृणुयुद्धकारंभ्यांभृगुवर्थसुविस्तरात् ॥ ७७ ॥
 मार्गकृष्णद्वितीयार्यामहीराजोमहाबलः ॥ आहूयलहरंभूपंवचनंप्राहनिर्भयः ॥ ७८ ॥ भवान्सपुत्रःसेनाढ्योधुंधुकारेणरक्षितः ॥
 चाभुंडेनयुतोयुद्धेगंतुमर्हतिसत्तम ॥ ७९ ॥ इतिश्रुत्वाययौशीघ्रंकुरुक्षेत्रमहारणे ॥ तदापरिमलोरजामयूरध्वजमेवहि ॥ ८० ॥

समाहूयवचःप्राहृष्टुणार्थिवसत्तम ॥ कृष्णांशेनजयन्तेनदेवसिंहेनरक्षितः ॥ ८१ ॥ सभवाल्लैशसैन्याढ्योगेतुमर्हतिवैरणे ॥ इति
 श्रुत्वातुवचनमयूरध्वजएवहि ॥ ८२ ॥ लक्षसैन्यान्वितःप्राप्तोलहर्नृपतिंप्रति ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंसेनयोरुभयोरणे ॥ ८३ ॥
 सेनातुलक्षवीरस्यतत्रयुद्धप्रकीर्तिता ॥ एकोरथेगजस्तत्रज्ञेयाःपंचशतरणे ॥ ८४ ॥ हयाश्चपंचसाहस्राःपतयस्तद्वृणादश ॥ एतसै
 न्यानराज्ञेयाःसैन्यपांश्चशृणुष्वभोः ॥ ८५ ॥ दशानांपञ्चराणांचपतिर्नाम्नासपत्तिपः ॥ पंचानांचहयानांचपतिर्नाम्नासगुल्मपः ॥ ८६ ॥
 पंचानांचगजानांचपतिर्नाम्नागजाधिपः ॥ एतैःसाद्वैरथज्ञेयोरणेऽस्मिन्दारुणेकलौ ॥ ८७ ॥ उग्ररूढाःस्मृतादूताश्चत्वारिंशच्चतद्वले ॥
 शतस्यस्तत्रसाहस्रास्तेषांमध्येपृथक्पृथक् ॥ ८८ ॥ षट्त्रिंशतिःपदचरास्तेषांकर्माणिमेशृणु ॥ दशगोलकदातारोदशतत्प्राष्टिकारकाः ॥ ८९ ॥
 दशचार्द्रकरास्तान्वैत्रयस्तेवह्निदायिनः ॥ त्रयोद्वष्टिकराज्ञेयास्त्रियामेषुपृथक्पृथक् ॥ ९० ॥ शेषाःशूद्रास्तुसेनानांशूरकृत्यपरायणाः ॥
 एवंचलक्षवीराणामिनातत्रप्रकीर्तिता ॥ ९१ ॥ तत्रासीत्तुल्ययुद्धंधर्मणचमंततः ॥ प्रातःकालात्समारभ्यमध्याह्नैसैन्ययोर्द्वयोः ॥ ९२ ॥
 तत्पश्चाद्वाममात्रेणसैन्यपायुद्धमागताः ॥ तत्पश्चाच्चमहाशूराधुंधुकारादयोबलाः ॥ ९३ ॥ याममात्रंचयुद्धायसंस्थितारणमूर्धनि ॥ चासुं
 डेनचकृष्णांशोधुंधुकारेणचेंदुलः ॥ ९४ ॥ भगदत्तेनवैदेवःकृतवान्युद्धदुर्मदम् ॥ सायंकालेतुसंप्राप्तेसर्वैश्शूराःक्षयगताः ॥ ९५ ॥ कृष्णां
 शस्तत्रचासुंडजित्वातुलहरात्मजान् ॥ षोडशैवजवानांशुधटीमात्रेणवर्थिवान् ॥ ९६ ॥ दध्मोऽखंलंप्रसन्नात्मालक्षणात्तन्मुपाययौ ॥ चासुं
 डोधुंधुंकारश्चभगदत्तोयुतःशतैः ॥ ९७ ॥ महीराजमुपागम्यसुषुप्तुर्निशिनिर्भयाः ॥ इन्दुलोदेवसिंहश्चसहस्रैःसंयुतौमुदा ॥ ९८ ॥ गत्वापरि
 मलंभूपरात्रौसुषुप्तुस्तदा ॥ प्रातःकालेतुसंप्राप्तिर्तृतीयायांभयंकरे ॥ ९९ ॥ महीराजस्तदाहूयनृपंजपतिंबली ॥ वचनंप्राहभोराज
 न्यास्त्रिवीरैःसुरक्षितः ॥ १०० ॥ स्वकीयैल्लक्षसैन्यैश्चगंतुमर्हसिर्वैरणे ॥ तदापरिमलभूपोनेत्रसिंहमहीपातिम् ॥ १ ॥ युद्धायाज्ञापयामास
 कृष्णांशौधैःसुरक्षितम् ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंसेनयोरुभयोःक्रमात् ॥ २ ॥ हयाहयैःक्षयंजमगुर्गजाश्चैवतथागजैः ॥ पञ्चराःपञ्चरैःसाद्वै
 शतस्यश्चशतान्निभिः ॥ ३ ॥ अपराह्णमुनिश्चष्टनेत्रसिंहोमहाबलः ॥ महागजंजपतिंगत्वायुद्धमचीकरत् ॥ ४ ॥ परस्परंचविरथौसंछि

न्नधनुषौतदा ॥ खड्गहस्तौमर्हौप्राप्यचक्रतूरणमुल्बणम् ॥ ५ ॥ अन्योन्येनवधंकृत्वास्वर्गलोकमुपागतौ ॥ इन्दुलस्तंतुचासुंदेवौवै
 धुंधुकंतथा ॥ ६ ॥ कृष्णांशोभगदत्तंचजित्वाराजानमाययुः ॥ शेषैःपंचशतैःशूरैस्तैःसाद्विलक्षणंप्रति ॥ ७ ॥ पराजिताश्चेतसर्वेसहस्रैः
 सहिताययुः ॥ प्रातःकालेतुसंप्राप्तमहीराजमहाबलः ॥ ८ ॥ मायावर्माणमाहूयवचनंप्राहनिर्भयः ॥ भवान्दशसुतैर्वैरैर्लक्षसैन्यैश्चसंयुतः ॥
 ९ ॥ सर्वशत्रुविनाशायगतुमर्हतिसत्तम ॥ इतिश्रुत्वासनृपतिर्वाद्यान्संवाद्यचायौ ॥ १० ॥ दृष्ट्वापरिमलोभूपोमायावर्माणमागतम् ॥
 जगन्नायकमाहूयवचनंप्राहनिर्भयः ॥ ११ ॥ भवान्दशसहस्रैश्चसाद्वैतौस्त्रिभिरन्वितः ॥ गन्तुमर्हतियुद्धायशीघ्रमद्रिजयंकुरु ॥ १२ ॥ इति
 श्रुत्वाययौशीघ्रंसेनयोरुभयोर्महत ॥ युद्धंचासीन्सुनिश्रेष्ठयाममात्रंभयानकम् ॥ १३ ॥ हतास्तेदशसहस्राःकृष्णांशद्वैःसुरक्षिताः ॥ शंखा
 न्दध्मुश्चेतसर्वेचांगदेशनिवासिनः ॥ १४ ॥ एतस्मिन्प्रतरेधिराःकृष्णांशाद्वारुतीयकाः ॥ याममात्रेणसंजघ्नुर्लक्षसैन्यीरपोस्तदा ॥ १५ ॥
 अपराह्णेमहाराजोमायावर्मासुतैःसह ॥ कृष्णांशंदेवसिंहंचसंप्राप्तो जगनायकः ॥ १६ ॥ अथाङ्गभूपदशत्रुयुक्तंकृष्णांशएवाशुजगामशत्रुम् ॥
 हयस्थितोवीरवरःप्रमार्थकलैकजतोमधुसूदनस्य ॥ १७ ॥ ततो गभूपस्त्रिभिरेवबाणैरताडयन्मूर्ध्निचपार्थयैव ॥ अमर्षमाणोबलवान्महो
 पतिर्दंडैर्हतःकालइवाशुसर्पः ॥ १८ ॥ हयंसमुड्डयिमुष्करान्ततोभ्यगातंनृपतिरथस्थम् ॥ हयस्यपातैर्विर्थीचकारसएवभूपोऽसिसुपादधानः
 ॥ १९ ॥ सेनासिनाविंदुलमंगशल्यंकृत्वासकृष्णांशमुवाचवाक्यम् ॥ कल्लोलमायात्तवनाशनायत्वयाजिताभूपतयःप्रधानाः ॥ २० ॥
 तद्वैवकीर्तिर्भविताममाशुहत्वाभवंतंचसुखीभवामि ॥ इत्युक्तवन्तंनृपतिमहान्तंस्वेनासिनातस्याशिशोर्जहार ॥ २१ ॥ हतेऽङ्गभूपेदशतस्य
 पुत्रास्तेवजग्मशुधिकारंवांशाः ॥ तानागतानिंदुलएवंपंचजवानबाणैस्तुतदासमन्युः ॥ २२ ॥ उभौचेदवस्तुजधानतत्रभेहेनसिद्धेननृपा
 त्मजौच ॥ ज्येष्ठंसुतंगौतमएवहत्वाद्भौसकृष्णांशउपाजगाम ॥ २३ ॥ शंखान्प्रदध्मूरुचिराननास्तेप्रदोषकालेशिविराणिजसुः ॥ श्रमा
 निवृत्तास्तेसुषुपुर्निशायांप्रातःसमुत्थायसुकर्मकृत्वा ॥ २४ ॥ गत्वासभायांनृपतिंप्रणम्यवाक्यंसमूहुःशृणुचंद्रवंशिच ॥ अद्वैवसेनापतिर
 स्तिर्कौवैचाज्ञापयास्मानृपतस्यगुह्यै ॥ २५ ॥ श्रुत्वाहमपौद्यतुवीरसेनःसकामसेनःस्वबलैःसमेतः ॥ रणंकरिष्यत्यचिरेणवीरास्तस्मात्सु

रक्षध्वमरिभ्यएवच ॥ २६ ॥ सवीरसेनोनृपतिप्रणम्यलक्षैःस्वसैन्यैर्युधिंसजगाम ॥ तदामहरीराजनृपःप्रतापीसनागवर्माणमुवाचतापी ॥ २७ ॥
 रणायगच्छाशुसुतैःसमेतोलक्षैःस्वसैन्यैरुतभूपवर्य ॥ हत्वारिपुंगवोरतमहिवीरंतिमहान्तंयुधिवीरसेनम् ॥ २८ ॥ इत्युक्तवंतंनृपतिंप्रणम्य
 सुवादयामासतदाहिवीरः ॥ तयोर्बभूवाशुरणोमहान्वैमुसेनयोःसंकुलुद्धकार्ययोः ॥ २९ ॥ त्रियाममात्रेणहताश्चसर्वविमानमारुह्ययुश्च
 नाकम् ॥ हतेषुसर्वेषुचनागवर्मामुतेषुवैयादवभूपमाह ॥ ३० ॥ भवान्विसेन्यश्चतैवचाहंभवान्सपुत्रश्चतथाहमेव ॥ संसृत्यधर्मकुरुरुद्ध
 माशुतोरथस्थःसुधनुर्गृहीत्वा ॥ ३१ ॥ बाणैश्चबाणान्भुवितौचछित्वाबभूवतुस्तौविरथौनृपाग्र्यौ ॥ खड्गेनखड्गंचतथैवछित्वाविमानमारु
 ह्यगतौहिनाकम् ॥ ३२ ॥ सकामसेनःस्वरिपोश्चपुत्राअधानबाणैश्चतदाष्टसंस्थान् ॥ ज्येष्ठद्वयौकोपसमन्वितौतंशूहीतखड्गौचसमायतुश्च
 ॥ ३३ ॥ रिपोःशिरोजहत्तुरुर्यवैगौसकामसेनस्यकबंधएव ॥ हत्वारिपूतौचतदामिलित्वास्वर्गययुस्तेचविमानरूढाः ॥ ३४ ॥ हतेषुसर्वेषुत
 दात्रयस्तेचामुंडकाद्याजगनायकंते ॥ रुद्धासमेताःस्वशरैःकठोरैर्जंजनुस्तमश्ंहरिनागरंच ॥ ३५ ॥ सदिव्यवाजीचतदास्वपक्षैःप्रसाय्यैवे
 नाशुरिपुंजगाम ॥ संधुधुकारस्यगजंविहत्यचामुंडकस्यैवगजंविमर्द्य ॥ ३६ ॥ रथंचभूमौभगदत्तकस्यविचूर्णयशीघ्रंचनभोजगाम ॥ प्रवा
 द्यशंखंजगनायकश्चकृष्णांशमागम्यकर्थांचकार ॥ ३७ ॥ निशासुषित्वाजगनायकाद्याःप्रातःसमुत्थायरणंप्रजग्मुः ॥ तदामहरीराजउताशु
 कारिसिकिन्नरेशंकणकंसपुत्रम् ॥ ३८ ॥ उवाचराजञ्छृणुकिन्नराणामहाबलस्तोरिपवोममैते ॥ विनाशयाशुप्रबलारिधातान्द्वेनसार्द्धयुधि
 र्वैमनुष्याः ॥ ३९ ॥ इत्युक्तवान्मंकणभूपतिस्तुययौसपुत्रोऽयुतसैन्यपश्च ॥ तमागतंतत्रविलोक्यराजावीरान्स्वकीयांश्चसमादिदेश ॥ ४० ॥
 मनोरथस्थोजगनायकश्चसतालनवैवडवांविगृह्य ॥ करालसंस्थश्चतदाजयन्तौविगृह्याचापंतरसाजगाम ॥ ४१ ॥ पपीहकस्थश्चसरूपणवज
 गामकृष्णांशसमन्वितश्च ॥ सलच्छसिहोगजमत्तंसंस्थःसथान्यपालोहयमारुरोह ॥ ४२ ॥ समंततःकिन्नरसैन्यघोरंविनाशयामासुरुपाशु
 खड्गैः ॥ विनष्टमानेत्रिसहस्रसैन्येसकिन्नरैश्चस्तरसाजगाम ॥ ४३ ॥ ध्यात्वाकुबेरंचगृहीतचापोनभोगतस्तत्रबभूवमूक्षुमः ॥ ४४ ॥ अह
 दयमानःस्वशरैःकठोरैर्विनर्द्यसर्वान्निहनदयोरम् ॥ विलप्यमानेचसमस्तशूरैर्जयन्तएवाशुजगामशत्रुम् ॥ ४५ ॥ ध्यात्वामहेंद्रकणकं

चवद्धाकृष्णांशमगम्यपदौनमाम ॥ तदातुतेशुसहस्रसैन्येनिशम्यबद्धकणकंनिजेद्रुम् ॥ १४६ ॥ विनर्द्यघोरंरुरुधुश्चसर्वान्मायाविनीगुह्यक
 मस्रमूहुः ॥ दिनेषुसेषुतथानिशासुबभूवयुद्धचसंततस्तैः ॥ १४७ ॥ श्रमान्विताःसप्तमहाप्रवीराहतेषुसर्वेषुसुषुप्तैश्चैवयदा ॥ तदाकुबे
 रं कणकश्चध्यात्वालब्ध्वावंबंधनमाशुछित्वा ॥ १४८ ॥ सुप्तान्समुत्थायचसतशूरान्निशीथकालेसचकारयुद्धम् ॥ जित्वाचतान्पट्सवरप्रभा
 वांस्तदेदुलेनवरणंचकार ॥ १४९ ॥ गृहीतखड्गैरणघोरमतौहत्वाततौवैभुवितौययुश्च ॥ प्रजग्मतुर्नकमुपान्तदेवासंस्तूयमानोसुरसत्तमै
 श्च ॥ १५० ॥ ततःप्रभातेविमलेविजातेरुरोदरांशुउताललाप ॥ पापैःकलपैःपरिपीडयमानःकुलान्वितःसर्वयुतोमुनीन्द्र ॥ १५१ ॥ संपं
 चशब्दं गजमारुरोहित्रिक्षसैन्यैस्तरसाजगाम ॥ तदामहीराजउताहशृण्वन्गच्छध्वमद्यैवमयासमेताः ॥ १५२ ॥ स्वपंचलक्षैःप्रबलैश्चशूरैः
 सार्द्धरुरोधाशुरिपोश्चसेनाम् ॥ तयोर्वभूवाशुरणःप्रघोरोविनर्दतोर्युद्धनिमित्तकानाम् ॥ १५३ ॥ त्रियाममात्रेणहताश्चसर्वेद्वयोश्चपक्षाबलशालिनश्च ॥ तदामहीराजउताययौविसमंडलीकश्चधनुर्विगृह्य ॥ १५४ ॥ सधुधुकारश्चतदाजगामरथस्थितंलक्षणमुग्रवीरम् ॥ तदोदयौवभग
 दत्तमेवचासुंडकंभीष्मकराजसूनुः ॥ १५५ ॥ संपंचशब्दं गजमास्थितौवैगतःसएवाशुजगामभूपम् ॥ धनुर्विगृह्याशुगुल्वणंचनृपस्थित
 आथभयंकंच ॥ १५६ ॥ गजंप्रमत्तंशिवदत्तमुग्रमाहादहन्तारमुवाचवाक्यम् ॥ अयंप्रमत्ताग्रजैद्रुशूरजयंचमेदेहिशिवाप्रदत्त ॥ १५७ ॥
 समंडलीकोरणदुर्मदश्चरामांशुआहादइतिप्रसिद्धः ॥ तस्माच्चमारक्षवेनहस्तिन्महाबलात्कालरसाच्चवीरात् ॥ १५८ ॥ इत्येवमुक्तंनृपाते
 सहस्तीवचस्तमाहाशुशृणुष्वराजन् ॥ यावदहंवैतनुजीविधारितावद्रवाञ्छुभुयंकंरश्च ॥ १५९ ॥ इत्युक्तंवर्तंचगजंप्रमत्तंसंपंचशब्द
 श्रुत्वास्वदत्तैः ॥ सुखंचतुर्भिश्चविदार्यशत्रोर्नर्नर्दघोरंसमहेद्रुदत्तः ॥ १६० ॥ सरुद्रदत्तश्चगजःप्रमतोरुषान्धावत्तरसागजेद्रुम् ॥ रिपुं
 स्वपद्भ्यांचचखानकुंभैःस्वतुंडंढेनतुदंप्रकुर्वन् ॥ १६१ ॥ अवापमूर्छांचिसंपंचशब्दस्तदाशुभूपंप्रतिमंडलीकः ॥ स्वतोमरेणंगव्रजं
 प्रदत्वाखड्गेनहत्वाजराजमुग्रम् ॥ जगामपद्भ्यांसरिपुप्रमार्थीयत्रास्थितश्चेन्दुलउग्रधन्वा ॥ १६२ ॥ उत्थायपुत्रंचविलप्यमा
 नांपत्नींस्वकीयांप्रतिचाजगाम ॥ तदाप्रमतौचगजौसमुच्छांत्यक्त्वापुनश्चक्रतुरेवयुद्धम् ॥ सलक्षणःखड्गवरेणबाणान्त्रिपोश्चछित्वा

निजवैष्णवास्त्रम् ॥ १६३ ॥ दधारचापंचमुमंत्रयित्वासधुधुकारंचगजंददाह ॥ हतेचतस्मिन्निजमुख्यबंधौसभूमिराजश्रृङ्गहृतिचा
 पः ॥ १६४ ॥ शरेणैरेणचलक्षणंतजधानतत्रादिभयंकरस्थः ॥ समूह्यितःशुक्लकुलुषुसूर्यस्तदोदयवैभगदत्तमेव ॥ १६५ ॥
 समूह्ययित्वाचजगामशीघ्रंतत्रस्थितोलक्षणएकवीरः ॥ भयान्वितस्तंचविलोक्यराजाजवेनदुद्रावचरत्तबीजम् ॥ १६६ ॥ तदासुदेवंच
 सरत्तबीजोजित्वातुकृष्णांशुतोजगाम ॥ बाणेनशीघ्रंसचमूह्ययित्वापुनश्चदेवंचसमूह्ययित्वा ॥ १६७ ॥ तद्वधनायोद्यतआशुकारी
 सलक्षणस्तत्रतदाजगाम ॥ प्रधायचापंचसवैष्णवास्त्रंचप्रचोदयामासरत्तबीजम् ॥ १६८ ॥ तदासप्तमन्तसुतोबलीयात्रणंविहायाशुवि
 लोकायंसंध्याम् ॥ भयान्वितस्तैश्च्युतोययौवैयत्रस्थिताभूपतयःसकोपाः ॥ १६९ ॥ विलोक्यशत्रुंचसरत्तभानोःसुतोययौवैशिविराणि
 युक्तः ॥ निशाम्यभूपःसचचंद्रवंशीजयंस्वकीयंमुपुस्तुतैवै ॥ १७० ॥ प्रातश्चकालेसचचंद्रवंशीविलोक्यशुक्लान्वयमाहभूपम् ॥ १७१ ॥
 अयेयुर्जरदेशीयमूलवर्मन्सुतैःसह ॥ लक्ष्मैन्यान्वितोभूत्वागन्तुमर्हतुवैभवान् ॥ १७२ ॥ इत्युक्तःसतुभूपालेयुद्धभूमिमुपाययौ ॥
 महीराजाज्ञयाप्राप्तोनाम्नापूर्णमलंबली ॥ १७३ ॥ दशपुत्रान्वितोयुद्धेसैन्यलक्षेणसंयुतः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धयामद्वयमुपस्थितम् ॥ १७४ ॥
 हतेषुतेषुसर्वेषुतौनृपाससुतैर्वलौ ॥ अनोन्येनरणंकृत्वायमलोकमुपागतौ ॥ १७५ ॥ मार्गकृष्णचतुर्दश्याप्रभातेविमलरवौ ॥ कैकयोलक्षसे
 नाढ्योदयापुत्रसमान्वितः ॥ १७६ ॥ लक्षणातुज्ञयाप्राप्तस्तस्मिन्युधिभयानके ॥ मद्रकेशस्तदाराजादशपुत्रसमान्वितः ॥ १७७ ॥ लक्ष्मैन्यान्वित
 स्तत्रयत्रयुद्धंसमन्वभूत ॥ परस्परंहताःसर्वेदिनान्तेक्षत्रियारणे ॥ १७८ ॥ पुनःप्रभातेविमलभगदत्तोमहाबली ॥ त्रिलक्षबलसंयुक्तोजगज्जरणमूढ
 नि ॥ १७९ ॥ दृष्ट्वातंलक्षणवीरिस्त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ चकारतुमुलंघोरंसेनयाचरन्वकीयया ॥ अपराद्धेहताःसर्वेसैन्याश्चनृपयोस्तदा ॥ १८० ॥
 भगदत्तःस्वयंकुद्धोरथस्थोलक्षणययौ ॥ लक्षणोरथमारुह्यस्वपितुःशत्रुजंनृपम् ॥ १८१ ॥ त्रिभिर्बाणैश्चसंतोद्यमल्लेनसमताडयत् ॥
 भगदत्तस्तदाकुद्धोविरथंतंकारह ॥ १८२ ॥ कुद्धवंतंरिपुंघोरंलक्षणःखड्गपाणिकः ॥ हत्वाहयांस्तथासूतंभगदत्तमुपाययौ ॥ १८३ ॥
 मर्दयित्वाचतच्चमिच्छित्स्वावर्मतंदुद्रवम् ॥ त्रिधाचकारबलवान्भगदत्तंरिपोस्तुतम् ॥ १८४ ॥ संध्याकालेहतेतस्मिँल्लक्षणस्त्वरयाव्वितः ॥

एकाकीशिबिरप्राप्तोहस्तिन्युपरिसंस्थितः ॥ १८५ ॥ भगदत्तेहतेतस्मिन्सराजाक्रोधमूर्छितः ॥ स्वकीयान्सर्वभूपांश्चामुडेनसमन्वितान् ॥
 ॥ १८६ ॥ प्रेषयामासयुद्धायमार्गेचप्रतिपदिने ॥ अंगदश्चकलिंगश्चत्रिकोणःश्रीपतिस्तथा ॥ १८७ ॥ श्रीतारश्चमुकुंदश्चरुहिलोयुहिलस्तथा ॥
 मुकेतुर्नवभूपास्तेनवायुतबलैर्युताः ॥ १८८ ॥ वाद्यानिवादयामासुस्तस्मिन्युद्धमहोत्सवे ॥ दृष्ट्वातल्लक्षणवीरराजभिश्चस्वकीयैः ॥
 ॥ १८९ ॥ सार्द्धजगामयुद्धायतथाव्यूह्यायुधद्रूपन् ॥ रुद्रवर्माचनृपतिःशूरैर्दंशसहस्रकैः ॥ १९० ॥ अंगदवैरिणमन्वातेनसार्द्धमयुध्यत ॥
 कालीवर्माऽयुतैस्सार्धकलिंगप्रत्ययुध्यत ॥ १९१ ॥ वीरसिंहोऽयुतैस्सार्द्धत्रिकोणप्रत्ययुध्यत ॥ ततोनुजप्रवीरश्चश्रीपतिसोऽयुतैस्सह ॥ १९२ ॥
 नृपःसूयौधरोवीरोऽयुताढ्योबलवाज्रणे ॥ श्रीतारंनृपमासाद्यमहद्युद्धमचकित ॥ १९३ ॥ वामनोयुतसंयुक्तोमुकुंदप्रतिसोगमत् ॥ गंगासिं
 हश्चबलवान्महिलंप्रतिसायुतः ॥ १९४ ॥ लल्लसिंहोयुतैस्सार्द्धगुहिलंप्रतिसोऽगमत् ॥ त्रिशतानिततोभूपाःसहस्राढ्याःपृथक्पृथक् ॥ १९५ ॥
 शुद्रभूपाःशुद्रभूपांस्त्रिशतांश्चसमाययुः ॥ अन्योन्येनहताःसर्वकृत्वायुद्धंभयानकम् ॥ १९६ ॥ चामुंडस्तुतदादृष्ट्वामृतकान्सर्वभूपतीन् ॥
 लक्षणान्तमुपागम्यमहद्युद्धंचकारह ॥ १९७ ॥ लक्षणोरक्तवीजंतंज्ञात्वाब्राह्मणसंमतम् ॥ वैष्णवास्त्रंतदातस्मैनददौतेनपीडितः ॥ १९८ ॥
 सायंकालेतुसंप्राप्तैलक्ष्णोहस्तिनीस्थितः ॥ एकाकीशिबिरंप्राप्तश्चामुंडंनृपमाययौ ॥ १९९ ॥ द्वितीयायांप्रभातेचकृष्णांशोदेवसंयुतः ॥ शूरैर्दं
 शसहस्रैश्चयुद्धभूमिमुपाययौ ॥ २०० ॥ तारकश्चसचामुंडोद्विलक्षबलसंयुतः ॥ द्विशतैश्चतथाभूपैःसार्द्धयुद्धमुपस्थितौ ॥ २०१ ॥ पुरस्कृ
 त्यनृपान्सर्वान्सैन्यैवलवत्तरौ ॥ तेषामनुस्थितौयुद्धेतज्जनातोभहारणः ॥ २०२ ॥ याममात्रेणतोवीरौहत्वासर्वमहीपतीन् ॥ लक्षसैन्यैस्त
 थाहत्वासांस्थितौश्रमकर्षितौ ॥ २०३ ॥ चामुंडस्तारकोधूर्तःसंप्राप्तौछिद्रदृशिनी ॥ ताभ्यांश्रमान्विताभ्यांचक्रतुस्तौसमरणम् ॥ २०४ ॥
 तेषांत्रियाममात्रेणसंबभूवमहाज्रणः ॥ सायंकालेतुसंप्राप्तैकृष्णांशश्चनिरायुधः ॥ २०५ ॥ तलप्रहारेणिरिपुंमूर्छयामासर्वयिवान् ॥ एतस्मिंप्रंत
 रेवीरस्तारकोदेवसिंहकम् ॥ २०६ ॥ हयंमनोरथंहत्वांशखशब्दमथाकरोत् ॥ तच्छब्दात्सचामुंडस्त्यक्त्वामूर्छामहाबली ॥ २०७ ॥
 कृष्णांशस्यशिरःकायादपहत्यचेवगवान् ॥ गृहीत्वातौचिशिरसिमहीराजमुपाययौ ॥ २०८ ॥ महीराजस्तुतौदृष्ट्वापरमानंदनिर्भरः ॥ दत्वा

दानं द्विजातिभ्यो महोत्सवमकारयत् ॥ २०९ ॥ लक्षणस्य तदसैन्ये हाहाशब्दो महानभूत् ॥ श्रुत्वा कोलहलं तेषां ज्ञात्वा तौ च हतौ
 नृपः ॥ २१० ॥ ब्रह्मानंदस्तदा मूर्ध्नीत्यस्त्रवेलो मुवाच ह ॥ प्रिये गच्छरणश्रीं ग्रंथिनागरमास्थिता ॥ २११ ॥ मम वेषं शुभं कृत्वा ता
 रं कंजहिमाचिरम् ॥ इति श्रुत्वा तु सा वेलारा मां शो न समन्विता ॥ २१२ ॥ सहस्रशूरसहितयुद्धभूमिमुपाययौ ॥ श्रुत्वा सलक्षणो विरस्ता
 लनेन समन्वितः ॥ २१३ ॥ सैन्यैश्च दशसाहस्रैर्महीराजमुपाययौ ॥ तृतीयायां प्रभाते च तारको बलवत्तरः ॥ २१४ ॥ ब्रह्मानंदं च तं तत्त्वा
 महद्वृद्धमचीकरत् ॥ रक्तबीजश्च चामुंडो रामांशो बलवत्तरः ॥ २१५ ॥ चकार दारुणयुद्धं तस्मिन्वीरसमागमे ॥ याममात्रेण रामांशो ह
 त्वा तस्य महागजम् ॥ २१६ ॥ तच्छस्त्राणि तथा च्छित्त्वा मल्लयुद्धमचीकरत् ॥ त्रियाममात्रेण तदासायं काले समागते ॥ २१७ ॥ ममं
 भ्रातृहन्तारं सच वीरो ममारुह ॥ तदा वेलो महो शत्रुं तारं कं बलवत्तरम् ॥ २१८ ॥ छित्त्वा स्त्राणि स्वखड्गे न शिरः कायादपाहरत् ॥ चितां कृत्वा
 विधानेन सा देवी द्रुपदात्मजा ॥ २१९ ॥ ब्रह्मानंदं नमस्कृत्य तच्चितायां समासुहत् ॥ तेन सार्द्धं च सा शुद्धाश्च शूरस्य ज्ञायामुदा ॥ २२० ॥
 सप्तजन्म कथां कृत्वा स्वपतेस्तु ददाहवै ॥ तच्चितायां च भर्तारं मिन्दुलं बलवत्तरम् ॥ २२१ ॥ संस्थाप्य दहायामास तेन सार्द्धं कलेवरम् ॥
 रात्रौ परिमलो राजलक्षणेन समन्वितः ॥ २२२ ॥ महीराजमुपागम्य महद्वृद्धमकारयत् ॥ सपादलक्षाश्च तदाहतशो पामहाबलाः ॥ २२३ ॥
 त्रिलशान्दहतशोपांश्च सार्द्धं योद्धुमुपस्थिताः ॥ धान्यपालः शतैर्भूपैर्लक्ष्यश्च तथा शतम् ॥ २२४ ॥ तालनश्च शतं भूपान्दत्तवाराजानमाययौ ॥
 महीराजस्तदा दुःखी ध्यात्वा रुद्रं महेश्वरम् ॥ २२५ ॥ निशीथे समनुप्राप्तं हतशेषं समागतः ॥ एकाकिं गजमारुह्य यौ चादिभयंकरः ॥ २२६ ॥
 रुद्रदत्तेन बाणेन हत्वा परिमलं नृपम् ॥ धान्यपालं तथा हत्वा तालनं बलवत्तरम् ॥ २२७ ॥ लक्षणान्तमुपागम्य महद्वृद्धमचीकरत् ॥ मही
 राजस्य रौद्रास्त्रैस्सैन्यास्सर्वैश्च यंगताः ॥ २२८ ॥ लक्षणं प्रति रौद्रास्त्रं महीराजः समादधे ॥ तदा तु लक्षणो विरोषेण वास्त्रं समादधे ॥ २२९ ॥
 तेनास्त्रेण लक्षयं जातं महीराजस्य सायकम् ॥ तेनास्त्रेण जसाराजामहासंतापमाप्तवान् ॥ २३० ॥ ध्यात्वा रुद्रं महादेवं त्यक्त्वा तत्रैवैषणवीं विधाम् ॥
 स्वभस्त्रे न शिरः कायादपाहरत् भूमिपः ॥ २३१ ॥ हस्तिनी च तदा रुद्रा गजमादिभयंकरम् ॥ गत्वा युद्धं मुदुं तेन कृत्वा स्वर्गमुपाययौ ॥ २३२ ॥

उषःकालेचसंप्राप्तेमलनापातिमुत्तमम् ॥ तच्चितायांसमारोप्यददाहस्वंकलेवरम् ॥ २३३ ॥ तदातुदेवकीशुद्धलक्षणंबलवत्तरम् ॥ तालना
 दींस्तथाहुत्वाददाहस्वंकलेवरम् ॥ २३४ ॥ प्रभातेविलेजतेचतुर्थेभौमवासरे ॥ तथाहुत्वास्वर्णवतींकृत्वातेषांतिलाजलिम् ॥ २३५ ॥
 ध्यात्वासर्वमयोदेवींस्थिरीभृत्वास्वयंस्थितः ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रकलिर्भार्यासमन्वितः ॥ २३६ ॥ वांछितंफलमागम्यतुष्टावशुङ्गया
 गिरा ॥ कालिरुवाच ॥ नमआह्लादमहत्तेसर्वानंदप्रदायिने ॥ २३७ ॥ योगेश्वरायशुद्धायमहावतीनिवासिने ॥ रामांशस्त्वमहाबाहोम
 मपालनतत्परः ॥ २३८ ॥ कलैकयासमागम्यभुवोभारस्त्वयाहृताः ॥ राजानःपावकीयाश्चतपोबलसमन्विताः ॥ २३९ ॥
 हत्वातानंपंचसाहस्रांश्चुद्रन्धूपाननेकशः ॥ योगमध्येसमासीनोनिमस्तस्मैमहात्मने ॥ २४० ॥ तेषांसैन्याःषष्टिलक्षाःक्रमद्विरतयाहताः ॥
 वरंब्रह्मिमाभागयत्तेमनसिर्वर्ते ॥ २४१ ॥ इतिश्रुत्वासाह्लादोवचनंप्राहिनेर्भयः ॥ ममकीर्तिस्त्वयादेवकर्तव्याचजनेजने ॥ २४२ ॥
 पुनस्तेकार्यमतुलंकरिष्यामिशृणुष्वभोः ॥ महाराजश्चधर्मात्माशिवशक्तिपरायणः ॥ २४३ ॥ तस्यनेत्रमयाशुद्धैकर्तव्येनीलरूपके ॥
 तवप्रियःसदानीलस्तथैवचममाप्रियः ॥ २४४ ॥ देवानांदुःखदोदेवदैत्यानांहर्षवर्द्धनः ॥ इत्युक्त्वासुतरामांशोगजमारुह्यवेगतः ॥ २४५ ॥
 महाराजमुपागम्यमहद्युद्धंचकारह ॥ रुद्रदत्तो गजस्तूर्णपंचशब्दमुपस्थितः ॥ २४६ ॥ पद्मदन्तास्मारुह्ययुधतेपरस्परम् ॥ अन्यो
 न्येनतथाहत्वागजौस्वर्गमुपेतुः ॥ २४७ ॥ तदाभयातुरराजात्यक्त्वाद्युद्धंभयंकरम् ॥ सतुद्राववेगेनरामांशोऽनुययौततः ॥ २४८ ॥
 केशेषुचमहाराजंगृहीत्वातरसाबली ॥ कलिदत्तंमहानीलंनेत्रयोस्तेनतत्कृतम् ॥ २४९ ॥ तदाप्रभृतिवैशंभुःशुद्धंनृपतिंप्रियम् ॥ मत्वा
 त्यक्त्वाययौस्थानैकलासेगुह्यकालये ॥ २५० ॥ आह्लादःकलिनार्द्धकदलीवनमुत्तमम् ॥ गत्वायोगंचकाराशुपर्वतेगंधमादने ॥ २५१ ॥
 तथाभूतंचरामांशंकलिर्दंष्ट्रामुदान्वितः ॥ बलिपार्श्वमुपागम्यवर्णयामाससर्वशः ॥ २५२ ॥ सर्वैकलित्यराजोऽप्युतैःसहविनिर्गतः ॥ गौर
 देवमुपागम्यमहोड्डीनमुवाचह ॥ २५३ ॥ गच्छवीरबलैस्सार्द्धनिशाराक्षितमया ॥ हत्वाभूपमहाराजंविद्वन्मालांगृहाणभोः ॥ २५४ ॥
 इतिश्रुत्वावचस्तस्यषोडशाब्दांतरगतः ॥ सपादलक्षैश्चबलैःकुरुक्षेत्रमुपाययौ ॥ २५५ ॥ महाराजसुताञ्जित्वासमाहूयमहावतीम् ॥ मही

पतिप्रपित्यवलुंठयित्वाचतद्भसु ॥ २५६ ॥ लिगार्थकृतवान्यन्तंसनृपः कीर्तिसागरे ॥ न प्राप्तस्स नृपस्तैवैस्वगेहायतदायौ ॥ २५७ ॥
 लक्षचंडीकारयित्वापरमानंदमाप्तवान् ॥ जयचंद्रस्तुतच्छ्रुत्वा पुत्रशोकसमन्वितः ॥ २५८ ॥ निराहारो यतीभूत्वा मृतस्त्वर्गपुरं यौ ॥ सहो
 ड्डीनिनस नृपः कृत्वा युद्धं भयंकरम् ॥ २५९ ॥ सप्ताहो रात्रमत्रेण म्लेच्छराजा वंशगतः ॥ मारितो बहुयुत्नेन महाराजो नैव मृतः ॥ २६० ॥
 तदा म्लेच्छस्सहोड्डीनो निर्वधनमथाकरोत् ॥ ज्योतिरुपस्थितं तत्र चंद्रभट्टेन पाज्ञया ॥ २६१ ॥ क्षुरप्रेण च वणेन हत्वा बह्वैर्ददाहवै ॥
 विद्वन्मालां च सम्लेच्छे गृहीत्वा च धनं बहु ॥ तत्र स्त्रियाः स्वदांसं च कुतुकोऽह्निमागतः ॥ २६२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्ग
 पर्वणि चतुर्थे गखंडापरपथीये कलियुगीये तिहाससमुच्चये द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ६३ ॥ इति तृतीयखंडः समाप्तः ॥ ६४ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीराधावल्लभो जयति ॥ वेदव्यास उवाच ॥ एवं द्वापरसंख्यामन्तेसूतेन वर्णितम् ॥ सूर्यचंद्रान्वयाख्यानं तन्मया
 कथितं तव ॥ १ ॥ विशालायां पुनर्गत्वा वैतलेन विनिर्मितम् ॥ कथयिष्यति सूतस्तमितिहाससमुच्चयम् ॥ २ ॥ तन्मया कथितं सर्वहृषी
 कोत्तमपुण्यदम् ॥ पुनर्विक्रमभूषेन भविष्यति समाह्वयः ॥ ३ ॥ नैमिषारण्यमासाद्य श्रावयिष्यति वैकथाम् ॥ पुनरुक्तानियान्येव पुराणाद्या
 दशानिवै ॥ ४ ॥ तानि चोपपुराणानि भविष्यंतिकलैर्युगे ॥ तेषां चोपपुराणानां द्वादशाध्यायमुत्तमम् ॥ ५ ॥ सारभूतं च कथितं चेतिहास
 समुच्चयम् ॥ यत्तन्मया च कथितं हृषीकोत्तमते मुदा ॥ ६ ॥ विक्रमाख्यानकालान्तेऽवतारः कलयाहरेः ॥ स च शतयावतारो हिराधाकृष्ण
 स्य भूतले ॥ ७ ॥ तत्कथां भगवान्मूतनैमिषारण्यमास्थितः ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि श्रावयिष्यति वैमुनीन् ॥ ८ ॥ यत्तन्मया च कथितं हृषी
 कोत्तमते मुदा ॥ पुनस्ते शौनकाद्याश्च कृत्वा स्मनानादिकाः क्रियाः ॥ ९ ॥ सूतपार्श्वगमिष्यंति नैमिषारण्यवासिनः ॥ तत्पृष्ट्वैव सूतेन यदु
 क्तं तच्छृणुष्वभोः ॥ १० ॥ ॥ ऋषयश्चुः ॥ ॥ श्रुतं कृष्णस्य चरितं भगवन्भवतो दितम् ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि राज्ञ त्वेषां क्रमा
 त्कुलम् ॥ ११ ॥ चतुर्णां विहिता ज्ञानां परं कौतूहलं हिनः ॥ सहस्रिस्त्रियुगीप्रोक्तः कथं जतः कलैर्युगे ॥ १२ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ कथयामि

मुनिश्चैष्टाण्ड्युष्माकं प्रश्रमुत्तमम् ॥ अग्निवंशनुपाणांच चित्रशृणुविस्तरात् ॥ १३ ॥ प्रमरश्चमर्हपालोदक्षिणां दिशमास्थितः ॥ अम्बया
 रचितो दिव्याममरायपुरीं शुभाम् ॥ १४ ॥ निवासंकृतवाज्राजामवेदपरोबली ॥ षष्ठवर्षकृतराज्यं तस्माज्जातो महामरः ॥ १५ ॥ त्रि
 वर्षचकृतराज्यं देवापिस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं देवदूतस्ततोऽभवत् ॥ १६ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं शृणुतत्कारणमुने ॥
 अशोको निहते तस्मिन्बौद्धभूपे महाबले ॥ १७ ॥ कलिर्भास्करमाराध्यत पसाध्या न तत्परः ॥ पंचवर्षान्तरे मूर्त्यस्तस्मै च कलये मुदा ॥ १८ ॥
 शकार्ख्यनाम पुरुषं दौतद्रुक्तिषितः ॥ तदा प्रसन्नः सकलिः शकाय च महात्मने ॥ १९ ॥ तैत्तिरंगं प्रमणाददौ हर्षितमानसः ॥
 तत्र गोपां दस्युगणान्वशीकृत्य महाबली ॥ २० ॥ आर्ये देशविनाशाय कृत्वा शोघोगुनः पुनः ॥ हतवान्भूपतीन्वाणैस्तस्मात्ते स्वल्पजीविनः ॥
 ॥ २१ ॥ गंधर्वसेनश्च नृपो देवदूतात्मजो बली ॥ शतार्द्धाब्दं पदंकृत्वा तपसे पुनरागतः ॥ २२ ॥ शिवाज्ञया च नृपतिर्विक्रमस्तनयस्ततः ॥
 शतवर्षकृतराज्यं देवभक्तस्ततोऽभवत् ॥ २३ ॥ दशवर्षकृतराज्यं शकैर्दुष्टैर्यगतः ॥ शालिवाहन एवापि देवभक्तस्य चात्मजः ॥ २४ ॥
 जिन्वाशकान्सषष्ट्यब्दं दराज्यं कृत्वा दिवंगतः ॥ शालिहोत्रस्तस्य सुतो राज्यं कृत्वा शतार्द्धकम् ॥ २५ ॥ स्वर्गलोकं ततः प्राप्तस्तत्सुतः शालि
 वर्द्धनः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं शकहन्ता ततोऽभवत् ॥ २६ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं सुहोत्रस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं हविर्होत्रस्त
 तोऽभवत् ॥ २७ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं मिद्रपालस्ततोऽभवत् ॥ पुरीर्मिद्रवर्तीकृत्वा तत्र राज्यमकारयत् ॥ २८ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं मा
 ल्यवान्नामतत्सुतः ॥ पुरीं माल्यवर्तीकृत्वा पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ २९ ॥ अनावृष्टिस्ततश्चासीन्महती चतुरब्दिका ॥ ततः शुधातुरा राजाश्ववि
 द्वाधान्यर्गाहितम् ॥ ३० ॥ संस्कृत्य मिदिराजाशालग्रामाय चार्पयत् ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्च ननभसि रितम् ॥ ३१ ॥ कृत्वा ददौ वरं तस्मै शृणुतन्मु
 निसत्तम ॥ यावत्कुले नृपाभ्यास्तत्तव भूपति सत्तम ॥ ३२ ॥ अनावृष्टिर्न भविता तावत्तेराष्टमे ॥ सुतो माल्यवतश्चासीच्छुभुदत्तो हरप्रियः ॥
 ॥ ३३ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं भौमराजस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं वत्सराजस्ततोऽभवत् ॥ ३४ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं भोजराजस्ततो
 भवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं शुभुदत्तस्ततोऽभवत् ॥ ३५ ॥ दशहर्निंकृतराज्यं भोजराजपितुस्समम् ॥ शंभुदत्तस्य तनयो विंदुपालस्ततो

ऽभवत् ॥ ३६ ॥ विदुषं च राष्ट्रवैकृत्यासमुखितोऽभवत् ॥ तेन राज्यपितुस्तुल्यकृतवैदविदामुने ॥ ३७ ॥ विंदुपालस्य तनयोरजपालस्ततो
 ऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं तस्माज्जातो महीनरः ॥ ३८ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं सोमवर्मानृपोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं कामवर्मा सुतोऽ
 भवत् ॥ ३९ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं भूमिपालस्ततोऽभवत् ॥ भूसरस्तेन खनितं पुरं तत्र शुभं कृतम् ॥ ४० ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं रंगपालस्ततोऽ
 भवत् ॥ भूमिपालस्तु नृपतिर्जित्वा भूपाननेकशः ॥ ४१ ॥ वीरसिंहस्ततो नाम्ना विख्यातोऽभून्महीतले ॥ स्वराज्यं रंगपालं स चाभिषिच्य वनं य
 यौ ॥ ४२ ॥ तपःकृत्वा दिवं यातो देवदेव प्रसादतः ॥ कल्पसिंहस्ततो जातो रंगपालाष्ट्रपोत्तमात् ॥ ४३ ॥ अनपत्या हि नृपतिः पितुस्तुल्यकृतं पद
 म् ॥ एकदा जाह्नवीतोयैस्नानार्थमुदितो ययौ ॥ ४४ ॥ दानंदत्वाद्विजातिभ्यः कल्पक्षेत्रमवाप्तवान् ॥ पुण्यभूमिं समालोक्य शून्यभूतां स्थलीं मपि
 ॥ ४५ ॥ नगरं कारयामास तत्र स्थाने मुदान्वितः ॥ कलापनगरं नाम्ना प्रसिद्धमभवदुवि ॥ ४६ ॥ तत्र राज्यकृते तनगांसिहस्ततोऽभवत् ॥
 नवत्यब्दवपुर्भूत्वा सोऽनपत्योरंगतः ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा प्राणान्कुरुक्षेत्रं स्वर्गलोकमवाप्तवान् ॥ समाप्तिमगमद्विप्रमरस्य कुलं शुभम् ॥ ४८ ॥
 तदन्वये च योषाः क्षत्रियास्तदन्तरम् ॥ तन्नारीष्वभिर्तो विप्रबभूव वर्णसंकरः ॥ ४९ ॥ वैश्यवृत्तिकराः सर्वे म्लेच्छतुल्या महीतले ॥ इति ते कथितं
 विप्रकुलं दक्षिणभूपतेः ॥ ५० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थोऽखण्डोपरपार्ययैकालियुगीयेति हासससुच्यप्रमखं वर्णनो नाम
 प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ४९ ॥ सूत उवाच ॥ वयहनिर्महीपाले मध्यदेशे स्वकंपदम् ॥ गृहीत्वा ब्रह्मरचितमजमेरमवासयत् ॥ १ ॥ अजस्य ब्रह्म
 णो माचलक्ष्मीस्तत्र समागता ॥ तया च नगरं मयमेरमजं स्मृतम् ॥ २ ॥ दशवर्षकृतराज्यं तोमरस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पार्थिवैः
 पूजयामास वर्षमात्रं महेश्वरम् ॥ ३ ॥ इंद्रप्रस्थं ददौ तस्मै प्रसन्नो नगरं शिवः ॥ तदन्वये च यो जातास्तो मराः क्षत्रियाः स्मृताः ॥ ४ ॥ तोमरा
 वरजश्चैव च हानि सुतः शुभः ॥ नाम्ना सामलेवश्च श्रितोऽभून्महीतले ॥ ५ ॥ सप्तवर्षकृतराज्यं महोदवस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तु
 ल्यं कृतराज्यमजयश्च ततोऽभवत् ॥ ६ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं वीरसिंहस्ततोऽभवत् ॥ अताद्विदं कृतराज्यं ततो विंदुसुरोऽभवत् ॥ ७ ॥
 पितुरर्द्धकृतराज्यं मध्यदेशे महात्मना ॥ तस्माच्च मिथुनं जातं वीरावीरविहातकः ॥ ८ ॥ विक्रमाय ददौ वीरपितो वैदविधानतः ॥ स्वपुत्रा

यस्वकं राज्यमध्यदेशान्तरमुदा ॥१॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमाणिक्यस्तत्सुतोभवत् ॥ अताद्धाब्दकृतराज्यमहासिंहस्ततोऽभवत् ॥१०॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यचंद्रगुप्तस्ततोऽभवत् ॥ पितुर्द्धकृतराज्यतत्सुतश्चप्रतापवान् ॥१॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमोहनस्तत्सुतोऽभवत् ॥ त्रिश
 दब्दकृतराज्यश्चेतरायस्ततोऽभवत् ॥१२॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यनागवाहस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यलोहधारस्ततोऽभवत् ॥१३॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यवीरसिंहस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यविबुधस्तत्सुतोऽभवत् ॥१४॥ अताद्धाब्दकृतराज्यचंद्राथस्ततोभवत् ॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यततोहरिहरोऽभवत् ॥१५॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यवंतस्तस्यचात्मजः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यबलांगस्तनयोऽभवत् ॥
 ॥१६॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यप्रमथस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमंगरायस्ततोऽभवत् ॥१७॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यविशालस्तस्य
 चात्मजः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यशार्ङ्गदेवस्ततोऽभवत् ॥१८॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमंत्रदेवस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यसिंहस्ततो
 ऽभवत् ॥१९॥ आर्यदेशाश्चसकलाजितास्तेनमहात्मना ॥ तद्धनैः कारयामासयज्ञं बहुफलप्रदम् ॥२०॥ ततश्चानन्देवोहिजातः पुत्रः शुभाननः ॥
 अताद्धाब्दकृतराज्यजयसिंहनधीमता ॥२१॥ तत्सुतेनपितुस्तुल्यकृतराज्यमहीतले ॥ सोमेश्वरस्तस्यसुतोमहाशूरोबभूवह ॥२२॥
 अनंगपालस्यसुतोऽज्येष्टवैकीर्तिमालिनीम् ॥ तामुद्राह्णविधानेनतस्यापुत्रानजनिनत् ॥२३॥ धुंधुकारश्चवैज्येष्टोमथुराराष्ट्रसंस्थितः ॥
 मध्यः कुमारारख्यसुतः पितुः पदसमास्थितः ॥२४॥ महाराजस्तुबलवांस्तृतीयोदेहलीपतिः ॥ सहोद्धीनस्यनृपतेर्वैशमाप्यमृतिगतः ॥२५॥
 चपहानेश्वसकुलं छायायित्वा दिवं ययौ ॥ तस्यवंशेतराजान्यास्तेषां पत्न्यः पिशाचकैः ॥२६॥ म्लेच्छैश्चभुक्त्वंत्यस्तावभूवुर्वर्णसंकराः ॥ नवैर्आर्यो
 नैवम्लेच्छाजट्टाजान्याश्चमेहनाः ॥२७॥ मेहनम्लेच्छजातीयाजट्टाआर्यमयाः स्मृताः ॥ क्वचित्क्वचिच्चयेशेषाः क्षत्रियाश्चपहानिजाः ॥२८॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिमर्षपर्वणिचतुर्थगुणसंखंडापरपरायणैकलिपुर्णयोगेतिहाससमुच्चयेप्रमखंशवर्णनेनामद्वितीयोऽध्यायः ॥२९॥ सूतउवाच ॥
 शुक्लवंशंप्रवक्ष्यामिशृणुविप्रवरादितः ॥ यदाकृष्णः स्वयं ब्रह्मत्यक्त्वाभूमिं स्वकंपदम् ॥१॥ दिव्यं वृन्दावनं रम्यं प्रययौ भूतले तदा ॥ कलेरागमनं ज्ञा
 त्वा म्लेच्छपाद्रीपमध्यगे ॥२॥ स्थिताद्वीपेषु वै नानामनुजावदेतत्पराः ॥ कलिनामित्रमर्षेण दूषितास्ते बभूवुरे ॥३॥ अष्टषष्टिसह

स्त्राणं वर्षाणां मुनिस्तम ॥ अद्य प्रभूतिवैजातः कालः कलिसमागमे ॥ ४ ॥ षष्टि वर्षसहस्राणि द्वीपराज्यमचीकरत् ॥ सकलित्लेच्छया
 सार्धसूर्यपूजनतत्परः ॥ ५ ॥ तत्पश्चाद्भारते वर्षे म्लेच्छया कालिरायौ ॥ दृष्ट्वा तद्भारतं वर्षलोकपालैश्च पालितम् ॥ ६ ॥ भयभीतस्त्व
 राविष्टो गंधर्वाणां शस्करः ॥ सकलिः सूर्यमाराध्य समाधिस्था बभूव ह ॥ ७ ॥ ततो वर्षशताब्दतिसंतुष्टो रविरागतः ॥ सौशुभिलोकमा
 तप्य महवृष्टि मकारयत् ॥ ८ ॥ चतुर्वर्षसहस्राणि चतुर्वर्षशतानि च ॥ व्यतीतानि मुनिश्च षड्यप्रभृति संलपे ॥ ९ ॥ संपन्नं भार
 तं वर्षतदा ज्ञातं समन्ततः ॥ न्यूहाख्यो यवनो नाम तेन वै प्रसूतं जगत् ॥ १० ॥ सहस्राब्दकलौ प्राप्तमेव हेन्द्रो देवराट् स्वयम् ॥ काश्यपं प्रेषयामास
 ब्रह्मावर्तमहोत्तमे ॥ ११ ॥ आर्यावर्ते दिवशक्तिस्तत्करं चाग्रहीन्मुदा ॥ दक्षपुत्रान् समुत्पाद्य स द्विजो मिश्रमागमत् ॥ १२ ॥ मिश्रदेशो ब्रह्वा
 न्म्लेच्छान्वशीकृत्या युतं मुदा ॥ स्वदेशं पुनरागत्या शिष्यांस्तान् स चकार ह ॥ १३ ॥ नष्टायां सप्तपुर्यां च ब्रह्मावर्तमहोत्तमम् ॥ सरस्वती दृष
 द्न्योर्मध्यगंतं त्रचावसत् ॥ १४ ॥ स्वपुत्रं शुक्लमाहूय द्विजश्रेष्ठं तपोधनम् ॥ आज्ञाप्यैव तं शृंगतपसे तु पुनः स्वयम् ॥ १५ ॥ नवपुत्रैस्तथा
 शिष्यान्मनुधर्मसनातनम् ॥ श्रावयामास धर्मात्मा स राजानुधर्मगः ॥ १६ ॥ शुक्लोऽपि रवंतं प्राप्य सच्चिदानंदं विश्रहम् ॥ वासुदेवं जगन्नाथं त
 पसा समतोषयत् ॥ १७ ॥ तदा प्रसन्नो भगवान् द्वारकानाथको बली ॥ करे गृहीत्वा तं विप्रं समुद्रान्तमुपायौ ॥ १८ ॥ द्वारकां दर्शयामास दि
 व्यशोभासमन्विताम् ॥ व्यतीतिद्विसहस्राब्दे किंचिज्जाते भूतम् ॥ १९ ॥ अग्निद्वारेण प्रययौ स शुक्लोऽर्बुदपर्वते ॥ जित्वा बौद्धान् द्विजैः सा
 र्धं त्रिभिरन्यैश्च बंधुभिः ॥ २० ॥ द्वारकां कारयामास हरेश्च कृपया हिमः ॥ तत्रोष्यमुदितो राजा कृष्णध्यानपरो भवत् ॥ २१ ॥ पार्श्वमेभार
 ते वर्षे दशान्दं कृतवान्पदम् ॥ नारायणस्य कृपया विष्वक्वसेनः सुतोऽभवत् ॥ २२ ॥ विशदब्दं कृतराज्यं यजेनस्ततोऽभवत् ॥ त्रिशदब्दं
 कृतराज्यं विसेनस्तस्य चात्मजः ॥ २३ ॥ शतार्धाब्दं कृतराज्यं मिथुनं तस्य चाभवत् ॥ प्रमोदो मोदसिंहश्च विक्रमायनिजं सुताम् ॥ २४ ॥
 विसेनश्च ददौ प्राप्तिरारां पुत्राय चोत्तमम् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं सिंधुवर्मा सुतोऽभवत् ॥ २५ ॥ सिंधुकूले कृतराष्ट्रं त्यक्त्वा तत्पतृकंपदम् ॥
 सिंधुदेशस्ततो नाम्ना प्रसिद्धो भून्महीतले ॥ २६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं राज्ञा विंशतिधर्मिणा ॥ सिंधुद्वीपस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ २७ ॥

श्रीपतिस्तस्यतनयौ तमान्वयसंभवाम् ॥ काच्छर्षीमहिर्षीप्राप्यकच्छदेशमुपायौ ॥ २८ ॥ पुलिंदान्यवनाजित्वा तत्र देशमकारयत् ॥ देशो
 वै श्रीपतिनाम्ना सिंधुकूलभवूहः ॥ २९ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं भुजवर्मा ततोऽभवत् ॥ जित्वासश्वरान्भिच्छास्तत्राष्ट्रमकारयत् ॥ ३० ॥ भुजदेश
 स्ततो जातः प्रसिद्धोऽभून्महीतले ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं वर्णवर्मा सुतोऽभवत् ॥ ३१ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं चित्रवर्मा सुतोऽभवत् ॥ कृत्वासचि
 त्रनगरं विनमध्य नृपोत्तमः ॥ ३२ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं धर्मवर्मा सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं कृष्णवर्मा सुतोऽभवत् ॥ ३३ ॥ पितुस्तु
 ल्यं कृतराज्यमुदयस्तत्सुतोऽभवत् ॥ कृत्वादयपुरं रम्यं वनमध्ये नृपोत्तमः ॥ ३४ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं वाप्यकर्मा सुतोऽभवत् ॥ वापी
 कूपतडागानि नानाहर्म्याणि तेनैव ॥ ३५ ॥ धर्मार्थे कारयामास धर्मात्मा सचैव पुरम् ॥ एतस्मिन्नन्तरे प्रातो बलदोनामभू पतिः ॥ ३६ ॥
 लक्षसैन्ययुतो नृगो महामदमते स्थितः ॥ तेन सार्धं मभूद्युद्धं राज्ञो विवाप्य कर्मणः ॥ ३७ ॥ जित्वा पेशाचकान्मलेच्छान्कृष्णोत्सवमकारयत् ॥
 पितुस्तुल्यं कृतराज्यं गुहिलस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ३८ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं कालभोजः सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं राष्ट्रपालस्ततोऽ
 भवत् ॥ ३९ ॥ सत्यवत्त्वौ पितृकंस्थानैर्वैष्णवी शक्तिमागमत् ॥ तपसाराधयामास शारदां सर्वमंगलाम् ॥ ४० ॥ प्रसन्नासा तदा देवी कारया
 मास वै पुरीम् ॥ महावती महारम्या मणिदेवेन रक्षिताम् ॥ ४१ ॥ तत्रोष्य नृपतिर्धामान्दशाब्दं राज्यामाप्तवान् ॥ तस्योभौ तनयौ जातौ विज
 यः प्रजयस्तथा ॥ ४२ ॥ प्रजयः पितरौ त्यक्त्वा गङ्गाकूलमुपायौ ॥ द्वादशाब्दं च तपसा पूजयामास शारदाम् ॥ ४३ ॥ कन्यासूतिमग्रदि
 वी वेणुवादनतत्परा ॥ हयमारुह्य संप्राप्ता विहस्याहमर्हापतिम् ॥ ४४ ॥ किं निमित्तं भूपसुत त्वया चाराधिता शिवा ॥ तत्फलं वं हितपसा
 मत्तः शीघ्रमवाप्स्यसि ॥ ४५ ॥ इति श्रुत्वा बाढकरीदक्षिणां दिशमागता ॥ ४६ ॥ इति श्रुत्वा तु सा देवी
 ददौ तस्मै हयं शुभम् ॥ पुरोभूत्वा बाढकरीदक्षिणां दिशमागता ॥ ४७ ॥ स भूपो हयमारुह्य नेत्राच्छाद्य चायौ ॥ पुनः स भूपतिः पश्चा
 त्पश्चिर्मां दिशमागतः ॥ ४८ ॥ ततो नुप्रययौ पूर्वमर्कणो यत्र पक्षिराट् ॥ भयभीतो नृपस्तेन समुन्मील्य सचक्षुषी ॥ ४९ ॥ ददौ नगरं रम्यं
 कन्यया रचितं शुभम् ॥ उत्तरे तस्यैव गङ्गादक्षिणे नासपाण्डुरा ॥ ५० ॥ पश्चिमे देशसंरिता पूर्वे पक्षिसमर्कणः ॥ कुब्जभूतमभूद्रामं कन्याकु

ब्जमिति स्मृतम् ॥ ५१ ॥ दशवर्षचतैनवजयपालेन वैपदम् ॥ कृतंतस्य सुतो जातो विणुवाद्याच्चवैणुकः ॥ ५२ ॥ सवैणुश्च महिपालो देवि
 दत्तामनोहराम् ॥ पत्नी कन्यामर्तनाम्ना समुद्राद्वरराजह ॥ ५३ ॥ तस्यां सप्तसुता जातामानतृणमंगलाः कलाः ॥ इतिलापार्वतिकन्या
 तथा पुष्पवती स्मृता ॥ ५४ ॥ गोवर्धनी च सिंदूरा काली नाम्ना प्रकीर्तिता ॥ ब्रह्माहि महेश्वरी चैव कामारौ विष्णवती तथा ॥ ५५ ॥ वाराही च तथै
 द्राणी चा मुंडाः क्रमतोऽभवन् ॥ एकदा भूपतेः पत्नी तंतुना मृत्तिका घटम् ॥ ५६ ॥ कूपे कृतवती प्रमृणायथापूर्वतथा द्यसा ॥ ददशैव हुलनारी
 नानाभूषणभूषिताः ॥ ५७ ॥ स्वयमेकैव वसना मनोराला निमुपायौ ॥ तदैव स घटो भूमौ न प्राप्तः स प्रवृत्तिका ॥ ५८ ॥ दृष्ट्वा कन्यामर्तदेवी
 घटहीना गृहयौ ॥ तदा तु सप्तकन्याश्च शिलाभूता गृहस्थिताः ॥ ५९ ॥ शुत्वा विणुस्तदा गत्य भर्त्सयित्वा स्वकां प्रियाम् ॥ ब्रह्मचर्यव्रतस्य
 वत्त्वारमथामास योषितम् ॥ ६० ॥ नृपद्विवीरमत्यां च यशो विग्रह आत्मजः ॥ बभूव बलवान् धर्मो चायै देशपतिः स्वयम् ॥ ६१ ॥ विशद्वर्ष
 कुंतं राज्यते न राज्ञामहीतले ॥ मही चंद्रस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ ६२ ॥ चंद्रदेवस्तस्य सुतो राज्यते न पितुः समम् ॥ कृतंतस्मा
 त्सुतो जातो मन्दपालो महीपतिः ॥ ६३ ॥ तस्य भूपस्य समये सर्वभूपाः समंततः ॥ त्यक्त्वा तं मंदपालं चतद्वत्ते संस्थिता गृहे ॥ ६४ ॥ पितु
 रद्वैकुंतं राज्यं कुंभपालस्ततोऽभवत् ॥ राजनीयाचनगरीपिशाचविषये स्थिता ॥ ६५ ॥ तत्पतिश्च महामोदो म्लेच्छपैशाचधर्मगः ॥
 सजित्वा बहुधा देशां हूंठयित्वा धनं बहु ॥ ६६ ॥ म्लेच्छधर्मकरः प्राप्तः कुंभपालो यतः स्थितः ॥ कुंभपालस्तु तं दृष्ट्वा कलिनानि मीनं नृप ॥ ६७ ॥
 महामोदं समागम्य प्रणमनमसंबुद्धिमान् ॥ तदाम्लेच्छपतिः शूरो दत्त्वा तस्मै धनं बहु ॥ ६८ ॥ राजनीयां च नगरीं प्राप्तवान् मूर्तिखंडकः ॥
 विशद्वर्षं कुंतं राज्यं कुंभपालेन धीमता ॥ ६९ ॥ तत्पुत्रो देवपालश्चानंगभूषस्य कन्यकाम् ॥ समुद्राद्विधानेन चंद्रकर्त्तितया सह ॥ ७० ॥
 कान्यकुब्जगृहं प्राप्य जित्वा भूपालेन कशः ॥ पितुस्तुल्यं कुंतं राज्यं तस्योभौ तनयौ स्मृतौ ॥ ७१ ॥ जयचंद्रो रत्नभाजुर्दशपूर्वतश्चोत्तराम् ॥
 आयदेशस्य वैजित्वा विष्णवो राज्यमासवान् ॥ ७२ ॥ रत्नभानोश्च तनयोलक्षणो नाम विश्रुतः ॥ कुरुक्षेत्रं प्राप्य त्यक्त्वा प्राणां दिवंगतः ॥ ७३ ॥
 समाप्तिमगमदेशौ वैश्यपालस्य धीमतः ॥ कुंभपालस्य शौकस्य वैश्यानं रक्षकस्य च ॥ ७४ ॥ विष्वक्सेनान्वयजातविष्वक्सेनानृपाः स्मृताः ॥

विसेनस्यकुलेजाताविसेनाःक्षत्रियाःस्मृताः ॥ ७५ ॥ गुहिलस्यकुलेजातागौहिलाःक्षत्रियाहिते ॥ राष्ट्रपालान्वयेजाताराष्ट्रपालानृपाःस्मृताः ॥
 ७६ ॥ वैश्यपालस्यवैवंशेकुंभपालस्यधीमतः ॥ वैश्यपालाश्चराजन्याबभूवुर्बहुधाहिते ॥ ७७ ॥ लक्षणेमरणप्राप्तिशुक्लंशधुरंधुरे ॥
 सर्वेतेक्षत्रियामुख्याःकुरुक्षेत्रेल्यंगताः ॥ ७८ ॥ शेषास्तुक्षुद्रभूपालवर्णसंकरसंभवाः ॥ म्लेच्छैश्चद्रूपिताजाताम्लेच्छराज्यभयानके ॥ ७९ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुणखण्डापरपार्ययिकलियुगयितिहाससमुच्चयेप्रमखवर्णनोनामतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥
 ॥ मूतउवाच ॥ भृगुवर्य ॥ शृणुत्वैवंशं परिहरस्यच ॥ जित्वा भौद्धान्परिहरोऽथर्वेदपरायणः ॥ १ ॥ शक्तिं सर्वमर्थी नित्याध्यात्वा प्रेम्णा परोऽभवत् ॥
 प्रसन्नासा तद्देवी सार्धं योजनमायतम् ॥ २ ॥ नगरं चित्रकूटाद्रौ च कारकालिनिर्जरम् ॥ कलियत्र भवेद्बद्धो नगरेऽस्मिन्सुरप्रिये ॥ ३ ॥
 अतः कालिजरो नाम्ना प्रासिद्धोऽभून्महीतले ॥ द्वादशाब्दं कृतराज्ये तेन पूर्वप्रदेशके ॥ ४ ॥ गौरवमातिस्त्यसुतः कृतराज्यं पितुः समम् ॥
 स्वानुजं घोरवर्माणं तत्र स्थाप्य मुदान्वितः ॥ ५ ॥ गौडदेशे समागम्य तत्र राज्यमकारयत् ॥ सुपर्णेनामनृपतिस्ततोऽभूद्रौरवर्मणः ॥ ६ ॥
 पितुस्तुल्यं कृतराज्यं रूपणस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं कारवर्मा सुतोऽभवत् ॥ ७ ॥ शक्रो नाम ततो राजा महालक्ष्मीसनातनीम् ॥
 त्रिवर्षं ते च सा देवी कामाक्षी रूपधारिणी ॥ ८ ॥ स्वभक्तपालनाच्चैव तत्र वासमकारयत् ॥ शतार्द्धाब्दं कृतराज्ये तेनैव कामवर्मणा ॥ ९ ॥
 मिथुनं जनयामास भोगो भोगवती हि सा ॥ विक्रमायैव स नृपतिः सुतां भोगवतीं ददौ ॥ १० ॥ स्वराज्यं च स्वपुत्राय प्रददौ भोगवर्मेणे ॥ पितुस्तु
 ल्यं कृतराज्यं कालिवर्मा सुतोऽभवत् ॥ ११ ॥ महोत्सवं महाकाल्याः कृतवान्सच भूपतिः ॥ तस्मै प्रसन्ना वरा दकालिभूत्वा स्वयं स्थिता ॥ १२ ॥
 कलिकावदुष्पाणां सा च कारस्वहर्षतः ॥ ताभिर्भवं च नगरं संजातं च मनोहरम् ॥ १३ ॥ कलिकातापुरी नाम्ना प्रासिद्धा भून्महीतले ॥ कौ
 शिकस्तस्य तनयः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ १४ ॥ कात्यायनस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तस्य पुत्रोऽहमवतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ १५ ॥
 शिववर्मा च तत्पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ भववर्मा च तत्पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ १६ ॥ रुद्रवर्मा च तत्पुत्रः कृतराज्यं पितुः समम् ॥
 भोजवर्मा च तत्पुत्रस्तस्य क्त्वा वै पितुः कं पदम् ॥ १७ ॥ भोजराष्ट्रवर्नो द्विशकारायामास वैर्यवान् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं गववर्मानं पुंभवत् ॥ १८ ॥ पितु

स्तुत्यंकृतराज्यविध्वमनिर्णयोऽभवत् ॥ स्वातुजायस्वकंराज्यंदत्वांगमुपायौ ॥ १९ ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंमुखसेनस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तु
 ल्यंकृतराज्यंबलाकस्तस्यचात्मजः ॥ २० ॥ दशवर्षकृतराज्यंलक्ष्मणस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंमाधवस्तत्सुतोऽभवत् ॥ २१ ॥
 पितुस्तुत्यंकृतराज्यंवेशवस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंमुखसेनस्ततोऽभवत् ॥ २२ ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंतोनारायणोऽभवत् ॥ पि
 तुस्तुत्यंकृतराज्यंज्ञातिवर्मसुतोऽभवत् ॥ २३ ॥ गंगाकूलज्ञातिपुरंरचितेनधीमता ॥ निवासंकृतवान्भूपः पितुस्तुत्यंकृतं पदम् ॥ २४ ॥ नदीवर्मो
 तस्यसुतो गंगा दत्तवरोबली ॥ चकारनगरीरम्यांनदीहांगौडराष्ट्रगाम् ॥ २५ ॥ गंगयाचतदहूतोभिज्ञोविद्याधरःस्वयम् ॥ तेनैवराक्षिताचासीत्पुरो
 वेदपरायणा ॥ २६ ॥ विशद्वर्षकृतराज्यंतेनराज्ञामहात्मना ॥ गंगवंशस्ततोजातोविश्रुतोऽभून्महतीले ॥ २७ ॥ शार्ङ्गदेवस्तस्यसुतोबल
 वानहरिपूजकः ॥ गौडदेशमुपागम्यहरिध्यानपरोभवत् ॥ २८ ॥ दशवर्षकृतराज्यंगंगदेवस्तुतत्सुतः ॥ विशद्वर्षकृतराज्यंचानंगस्तस्यभू
 पतिः ॥ २९ ॥ तनयोबलवांश्चासीद्वौडदेशमहीपतिः ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंतोराजेश्वरोऽभवत् ॥ ३० ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंनृसिंह
 स्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंकलिबर्मासुतोऽभवत् ॥ ३१ ॥ राष्ट्रेशमुपागम्यजित्वातस्यनृपंबली ॥ महावर्तोपुरीरम्यामध्या
 स्यसुखितोऽभवत् ॥ ३२ ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंधृतिवर्मासुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंतस्यपुत्रोमहीपतिः ॥ ३३ ॥ जयचंद्रज्ञया
 भूपजर्वीमायामितिस्मृताम् ॥ नगरींकारयामासतत्रवासमकारयत् ॥ ३४ ॥ कुरुक्षेत्रेहताःसर्वैर्क्षत्रियाश्चंद्रवंशिनः ॥ तदामहीपतीराजाम
 हावत्यधिपोऽभवत् ॥ ३५ ॥ विशद्वर्षकृतराज्यंसहोदनिनैवततः ॥ कुरुक्षेत्रेमुर्तिप्राप्ताःसुयोधनकलंशकाः ॥ ३६ ॥ घोरवर्मातृपतिः
 सुतःपरिहरस्यवै ॥ कलिजरेकृतराज्यंशार्ङ्गलस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ३७ ॥ तदन्वयेचयेभृपाःशार्ङ्गलीयाःप्रकर्तिताः ॥ भूपानांबहुधारःशार्ङ्ग
 लान्वयंसंभवम् ॥ ३८ ॥ बभूवसर्वतोभूमौमहामायाप्रसादतः ॥ इतितेकथितंविप्रपावकीयमहीभुजाम् ॥ ३९ ॥ कुलंसकलपापप्रयथैवश
 शिसूर्ययोः ॥ पुनरन्यत्प्रवक्ष्यामियथाजातःस्वयंहरिः ॥ ४० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुणखण्डापरपथीयैकलियुगीयेति
 हाससमुच्चयेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ मध्याह्नकालेसंप्रातिब्रह्मणोऽप्यक्तजन्मनः ॥ चाक्षुषांतरमेवापिमहावायुर्बभूवह ॥ १ ॥ तत्प्रभा

वेनहेनद्रिःकंपमानःपुनःपुनः ॥ यथावृक्षस्तथैवासातत्कंपदेवमंडलः ॥२॥ नभसोभूतलेप्राप्तस्तदाभूमिःप्रकंपिता ॥ बभूवमुनिशार्दूलसर्व
 लोकविनाशिनी ॥ ३ ॥ सप्तद्वीपाःसमुद्राश्चलभूतावभूविरे ॥ लोकालोकस्तदोषोऽभवत्सोत्तरपर्वतः ॥ ४ ॥ शेषाभूमिलयप्राप्तामुनेम
 न्वंतरेलये ॥ सहस्राब्दांतरेभूमिर्वभूवजलमध्यगा ॥ ५ ॥ तदासभगवान्विष्णुभवेनविधिनासह ॥ शैशुमारंशुभंचक्रंचकारनभसिस्थितम् ॥
 ६ ॥ गृहीत्वासकलास्ताराग्रहान्सर्वान्यथाविधि ॥ स्थापयामासभगवान्यथायोग्यपितामहः ॥ ७ ॥ पुनर्वैज्यातिषांचक्रैःशोषितासकला
 महो ॥ स्थलीभूतयुताब्दान्तेदृश्यमानावभूवह ॥ ८ ॥ तदासभगवान्ब्रह्मासुहृत्सोमंचकारह ॥ द्विजराजमहःप्राज्ञसर्वेदविशारदम् ॥ ९ ॥
 भुजाभ्यांभगवान्ब्रह्मक्षत्रराजमहाबलम् ॥ सूर्यचजनयामासराजनीतिपरायणम् ॥ १० ॥ ऊरुभ्यांवैश्यराजंचसमुद्रंसारितांपतिम् ॥ रत्ना
 करंचकृतवान्परमेष्ठीपितामहः ॥ ११ ॥ पद्भ्यांचजनयामासविश्वकर्माणमुत्तमम् ॥ दक्षनामकलाभिज्ञंशूद्रराजंमुकृत्यकम् ॥ १२ ॥ सोमा
 दैवब्राह्मणजाताःसूर्याद्राजन्यवंशजाः ॥ समुद्रात्सकलांवैश्यादक्षाच्छूद्रावभूविरे ॥ १३ ॥ सूर्यमंडलतोजातोमनुर्वस्वतःस्वयम् ॥ तस्य
 राज्यमभूत्सर्वप्राणिनालोकवासिनाम् ॥ १४ ॥ दिव्यानांचयुगानांचितज्ज्ञेयंचैकसप्ततिः ॥ तदासभगवान्विष्णुर्विश्वरूपोऽवतारकः ॥ १५ ॥
 विष्णुःपूर्वाद्धेतोजातःपराद्धादामनःस्वयम् ॥ बाल्यंसत्ययुगेदेवोविश्वरूपःसनातनः ॥ १६ ॥ चतुर्दशतानिवर्षाणिपरमायुर्नृणांतदात्रितायां
 यौवनंप्राप्तःपूर्वाद्धातंसंभवोहारिः ॥ १७ ॥ वर्षाणांत्रिंशतानांचनृणामायुःप्रकीर्तितम् ॥ द्वापरवार्द्धिकोदेवनृणामायुःशतद्वयम् ॥ १८ ॥ कलौतुमर
 णंप्राप्तोविश्वरूपोहारिःस्वयम् ॥ नृणामायुःशताब्दंचकेर्षांचिद्धर्मशीलिनाम् ॥ १९ ॥ पराद्धादामनोदेवोमहेन्द्रावरजोहारिः ॥ चतुर्भुजोमहाश्या
 मोगरुडोपरिसंस्थितः ॥ २० ॥ विश्वरूपहितार्थायत्रियुगीसिबभूवह ॥ वामनाद्धाच्चैत्रियुगीजातो नारायणःस्वयम् ॥ २१ ॥ श्वेतरूपोहारिःसत्येहंसा
 ख्योभगवान्स्वयम् ॥ त्रैतायारत्नरूपश्चयज्ञाख्योभगवान्स्वयम् ॥ २२ ॥ द्वापरेपीतरूपश्चस्वर्णर्गोभोहारिःस्वयम् ॥ कलिकालेतुसंप्राप्तेसंध्यायांद्वा
 परेयुगे ॥ २३ ॥ कलातुसकलाविष्णोर्वामनस्यतथाकलः ॥ एकीभूताचदेवकयांजातोविष्णुस्तदास्वयम् ॥ २४ ॥ वसुदेवगृहेरम्येमथुरायांचदेव
 ताः ॥ ब्रह्माद्यास्तुष्टुदेवंपरंब्रह्मसनातनम् ॥ २५ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्देवानहशुभंवचः ॥ देवानांचहितार्थायैदेत्यानांनिधनायच ॥ २६ ॥

अहंकलौचबहुधाभवाभिसुरसत्तमाः ॥ दिव्यवृंदावनरम्यसूक्ष्मभूतलसंस्थितम् ॥ २७ ॥ तत्राहंचरहःक्रीडांकारिण्यामिकलयुगे ॥
 सर्वेवेदाःकलौघोगोपीभूताःसमेततः ॥ २८ ॥ रंस्यन्तेहिमयासाद्धृत्यक्त्वाभूमंडलंतदा ॥ राधयाप्रार्थितोऽहंवैयदाकलियुगांतके ॥ २९ ॥
 समाप्यचरहःक्रीडांकल्काचभवितास्म्यहम् ॥ युगांतप्रलयंकृत्वापुनर्भूत्वाद्विधातुः ॥ ३० ॥ सत्यधर्मकारिण्यामिसत्यप्राप्तसुरोत्तमाः ॥
 इतिश्रुत्वातुतेदेवास्तत्रैवान्तर्लयंगताः ॥ ३१ ॥ एवंयुगेयुगेक्रीडाहररुद्रतकर्मणः ॥ येतुवैविष्णुभक्ताश्चेतहिजानंतिविश्वगम् ॥ ३२ ॥
 यथेवपतेर्दासाःस्वराज्ञःकार्यगौरवम् ॥ जानंतिनापरेविप्रतथादासाहःस्वयम् ॥ ३३ ॥ विष्णुवांछानुसारेणविष्णुमायासनतनी ॥
 रचित्वाविविधौलोकान्महाकालीबभूवह ॥ ३४ ॥ कृत्वाकालमयंसर्वजगदेतच्चराचरम् ॥ पश्चात्तुभक्षयित्वातान्महागौरीभविष्यति ॥ ३५ ॥
 नमस्तस्यैमहाकाल्यैविष्णुमायेनमो नमः ॥ महागौरिनमस्तुभ्यमस्मान्पाहिभयान्वितान् ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गे
 पर्वणिचतुर्थ्युगखंडापरपरायण्येकलियुगेतिहाससमुच्चयेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ महीराजान्मु
 निश्रेष्ठेकराजानोबभूवरे ॥ तान्नोविदमहारम्ययादवैराक्षितंपुरम् ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ पैशाचःकुतुकोदीनोदेहलिराज्य
 मास्थितः ॥ बलीगण्डमहारम्ययादवैराक्षितंपुरम् ॥ २ ॥ ययौतत्रसंपैशाचःशूरायुतसमन्वितः ॥ वीरसेनस्यवैपैत्रंभूपसेनंनृपो
 त्तमम् ॥ ३ ॥ सजित्वाकुतुकोदीनोदेहलीग्रामसंस्थितः ॥ एतस्मिन्नंतरेभूपानानादेश्याःसमागताः ॥ ४ ॥ जित्वासकुतुकोदीनःस्वदे
 शान्तीर्निराकृतः ॥ सहोदांनस्तुतच्छ्रुत्वापुनरागत्यदेहलीम् ॥ ५ ॥ जित्वाभूपानैत्यवरोसूतिसंखडमाक्रोत् ॥ तत्पश्चाद्बहुधाभ्यले
 च्छादहागत्यसमन्ततः ॥ ६ ॥ पंचषट्सप्तपाणिंकृत्वा राज्यलयंगताः ॥ अद्यप्रभृतिदेशेऽस्मिच्छतवर्षान्तरोहते ॥ ७ ॥
 भूत्वाचाल्पयुषेमन्दादेवतीर्थविनाशकाः ॥ म्लेच्छभूपास्मिन्निश्रेष्टास्तस्माद्व्यूयमयासह ॥ ८ ॥ गंतुमहंथवैश्विंशिशालानगरंशुभम् ॥ इति
 श्रुत्वातुवचनंदुःखात्संत्यज्यनैमिषम् ॥ ९ ॥ ययुःसर्वेविशालायाहिमाद्रौगिरिसत्तमे ॥ तत्रसर्द्धसमाधिस्थाय्यात्वासर्वमयंहरिम् ॥ १० ॥ ज्ञातव
 र्णान्तरेसर्वेध्यानाद्ब्रह्मगृहंययुः ॥ व्यासउवाच ॥ इत्येवंसकलंभाव्ययोगाभ्यासवशादुत्तम् ॥ ११ ॥ वर्णितंचमयातुभ्यंकिमन्यच्छेत्तुमिच्छ

सि ॥ मनुष्याच ॥ भगवन्वेदतत्त्वज्ञसर्वलोकेशि वंकर ॥ १२ ॥ अहंमायाभवो जातो भवान्वेदभवो भुवि ॥ अविद्यया च सकलं मम ज्ञानं समाहृतम् ॥ १३ ॥ अतोऽहं विविधा यो न गृहीत्वा लोका मागतः ॥ परं ब्रह्म वद कृपया दृष्ट्वा मां मंदभागिनम् ॥ १४ ॥ व्यासरूपं स्वयंकृत्वा समुद्रं तुमुपागतः ॥ नमस्तस्मै सुनींद्राय वेदव्यासाय साक्षिणे ॥ १५ ॥ अविद्यामोहकैर्भावैरक्षयानमोनमः ॥ पुनरन्यच्च मे ब्रूहि सूत द्यौः किंकृतं मुने ॥ १६ ॥ न त्सर्वकृपया स्वाभिन्वक्तुं महं सिसंप्रतम् ॥ ब्रह्माण्डे ये स्थिता लोकास्ते सर्वेऽस्मिन्कलेवरे ॥ १७ ॥ अहंकारो हि जीवात्मा सर्वः स्यात्कोटिहीनकः ॥ पुराणोऽणोरणीयश्च षोडशात्मा सनातनः ॥ १८ ॥ इन्द्रियाणि मनश्चैव पंचचेन्द्रियगोचराः ॥ ज्ञेया जीवः शरीरेऽस्मिन्सहैव शृणुणवन्धितः ॥ १९ ॥ ईशो ह्यष्टादशात्मा वैशं करो जीवशंकरः ॥ बुद्धिर्मनश्च विषया इन्द्रियाणि तथैव च ॥ २० ॥ अहंकारस्स चेशो वै महदेवः सनातनः ॥ जीवो नारायणस्साक्षाच्छंकरेण विमोहितः ॥ २१ ॥ सर्वद्वस्त्रिगुणैः पशौरेकश्च बहुधा भवत् ॥ कालात्मा भगवान्निशो महो कल्पस्वरूपकः ॥ २२ ॥ शिवकल्पो ब्रह्मकल्पो विष्णुकल्पो स्तृतीयकः ॥ ईशेनैत्राणि तान्येव बन्धकल्पोऽथ तृथकः ॥ २३ ॥ वायुकल्पो विहङ्गकल्पो ब्रह्माण्डोऽलिंगकल्पकः ॥ ईशवक्त्राणि पंचैव तत्त्वज्ञैः कथितानि वै ॥ २४ ॥ भविष्यकल्पोऽथ तथार्थागुरुकल्पकः ॥ कल्पभागवतश्चैव वैमार्कण्डेयकल्पकः ॥ २५ ॥ वामनश्च नृसिंहश्च वराहो मत्स्यकूर्मकौ ॥ ज्ञानात्मनो महेशस्य ज्ञेया दशभुजा बुधैः ॥ २६ ॥ अष्टादशदिनेष्वेव ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ कल्पाश्चाष्टादशास्सर्वे बुधैर्ज्ञेया विलोमतः ॥ २७ ॥ कूर्मकल्पोऽथ तत्राद्यो मत्स्यकल्पो द्वितीयकः ॥ तृतीयः श्वेतवाराहः कल्पो ज्ञेयः पुरातनैः ॥ २८ ॥ द्विधा च भगवान्ब्रह्मा सूक्ष्मः स्थूलोऽगुणगुणी ॥ सगुणः स विराजनाम्ना विष्णुना भिसमुद्भवः ॥ २९ ॥ निर्गुणोऽव्ययरूपश्चाव्यक्तजन्मा स्वभूः स्वयम् ॥ ब्रह्मणः सगुणस्यैव शतायुः कालनिर्मितः ॥ ३० ॥ ऊर्नविंशसहस्राणि लक्षैकोमानुषाब्दकः ॥ एभिर्वर्षेर्दिने ज्ञेयं विराजो ब्रह्मणः स्वयम् ॥ ३१ ॥ निर्गुणोऽव्यक्तजन्मा च कालात्सर्वेश्वरः परः ॥ अव्यक्तं प्रकृतिं ज्ञेया द्वादशाङ्गानि वै ततः ॥ ३२ ॥ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरव्यक्तस्य स्मृतानि वै ॥ अव्यक्ताश्च परं ब्रह्म सूक्ष्मज्योतिस्तदव्ययम् ॥ ३३ ॥ यदाव्यक्तेः स्वयं प्राप्ताऽव्यक्तजन्मा हि संस्मृतः ॥ शतवर्षमाधिस्थो यस्तिष्ठेच्च निरंतरम् ॥ ३४ ॥ सूक्ष्मो मनोऽनिलो भूत्वा गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ सत्यलोका मिति ज्ञेयं योगम्यं सनातनम् ॥ ३५ ॥

तत्रस्थानेतुमुनयोगताःसर्वेसमाधिना ॥ तत्रोषित्वाचलशब्दंभूलोकात्क्षणमात्रकम् ॥ ३६ ॥ सच्चिदानंदयनकंततःप्राप्ताःकलेवरे ॥
 नेत्राणिचसमुन्मील्यसंप्राप्तेद्वितयाह्निके ॥ ३७ ॥ दृढशूर्पेनुजान्सर्वान्पुतुल्यान्हिसूक्ष्मकान् ॥ षष्ठ्यब्दाधुर्युतान्वोरान्साद्धींकिष्कुद्रयोत्र
 तात् ॥ ३८ ॥ क्वचित्क्वचिन्स्थितावर्णसंकरसन्निभाः ॥ सर्वेभ्लेच्छाश्चपाषंडावहुरूपमतेस्थिताः ॥ ३९ ॥ तीर्थानिसकलविदा
 स्यक्त्वाभूमंडलंतदा ॥ गोपीभूत्वाचहरिणासाद्धंचक्रुर्महोत्सवम् ॥ ४० ॥ पाषंडावहुजतीयानानापथप्रदर्शकाः ॥ कलिनानिर्मिता
 न्यर्णान्वंचयित्वास्थितासुवि ॥ ४१ ॥ इतिदृष्ट्वातुमुनयोरिमहर्षणमनितिके ॥ गत्यातत्रभविष्यतीमनःशंजलयोहिते ॥ ४२ ॥ तैश्चतत्रस्तुतः
 सूतोयोगनिद्रांसनातनम् ॥ संत्यक्त्वाकथयिष्यंतिकलपख्यानमुनन्प्रति ॥ ४३ ॥ तच्छृणुष्वेद्रियश्रेष्ठयथासुतेनवर्णितम् ॥ सूतउ
 वाच ॥ कलपख्यानंप्रवक्ष्यामिहृष्ट्यंगेनिद्रया ॥ ४४ ॥ तच्छृणुष्वंमुनिश्रेष्ठालक्षान्दतियथाभवत् ॥ मुकुलान्वयसंभूतोभ्लेच्छभू
 पःपिशाचकः ॥ ४५ ॥ नाम्नातिमिरलिंगश्चमध्यदेशमुपाययौ ॥ आर्याभ्लेच्छोस्तदाभूपाञ्जित्वाकालस्वरूपकः ॥ ४६ ॥ देहलेन
 गरीमध्येमहद्गमकारयत् ॥ आहूयसकलांविप्रानार्यदेशनिवासिनः ॥ ४७ ॥ उवाचवचनंधीमान्यथैमूर्तिप्रपूजकाः ॥ निर्मितयेन
 यामूर्तिस्तस्यपुत्रसमास्मृता ॥ ४८ ॥ तस्याःकिंपूजनंशुद्धंशालग्रामाशिलामयम् ॥ विष्णुदेवश्च्युष्माभिःप्रोक्तःसुतुनवैहारः ॥ ४९ ॥
 अतोवःसकलावेदाःशान्नाणिविविधानिच ॥ वृथाकृतानिमुनिभिर्लोकावनहेतवे ॥ ५० ॥ इत्युक्त्वातात्चलाद्भुज्जलदग्नांसमाक्षिपत् ॥
 शालग्रामाशिलाःसर्वावलान्तेषांसुपूजकाः ॥ ५१ ॥ गृहीत्वाचोष्टृष्टेषुसमारोप्यहृण्यौ ॥ तैत्तिरीदेशमागम्यदुर्गतत्रचकारसः ॥ ५२ ॥
 शालग्रामाशिलानांस्वासनारोहणंकृतम् ॥ तदातुसकलादेवादुःखितावासवंप्रभुम् ॥ ५३ ॥ समुत्तुर्बुधालपथदेवंदेवंशर्चयतिम् ॥ वयंतुभ
 गवत्सर्वैशालग्रामाशिलास्थिताः ॥ ५४ ॥ त्यक्त्वामूर्तिंश्चसकलाःकृष्णांशेनप्रवेधिताःशालग्रामाशिलामध्येसामोमुदितावयम् ॥ ५५ ॥
 शिलास्सर्वाश्चनोदेवशालदेशसमुद्रवाः ॥ ताश्चैभ्लेच्छराजेनस्वपदारोहणीकृताः ॥ ५६ ॥ इतिश्रुत्वातुवचनंदेवानांभगवान्स्वराट्।ज्ञा
 त्वावलिकृतं सर्वदेवपूजानिराकृतम् ॥ ५७ ॥ चुकोपभगवानिन्द्रोऽेत्यान्प्रत्यग्रहाहनः ॥ गृहीत्वावज्रममुलंस्वाधुर्यैर्दयनाशनम् ॥ ५८ ॥ तै

तिरे प्रेषयामास देशे म्लेच्छनिवासके ॥ तस्य शब्देन सकलदेशाश्च बहुभिन्नकाः ॥ ५९ ॥ स म्लेच्छो मरणं प्राप्नोति तदा सर्वसंभोजनैः ॥ शाला
मशिलाः सर्वा गृहीत्वा विबुधास्तदा ॥ ६० ॥ गंडक्यांच समाशिष्यस्वर्गलोकां मुपाययुः ॥ महेन्द्रस्तु सुरैः सार्द्धं देवपूज्यमुवाच ह ॥ ६१ ॥ महीतले
कलौ प्राप्ते भगवन् दानवोत्तमाः ॥ वेदधर्मसमुल्लेख्यममनाज्ञानतत्पराः ॥ ६२ ॥ अतो मां शंभुगवन्देवैः सार्धं कलैर्युगे ॥ जीवतवाच ॥ महेन्द्र
तव यापत्नीं शचीनाम्ना महोत्तमा ॥ ६३ ॥ ददौ तस्यै रं विष्णुर्भवितास्मि सुतः कलौ ॥ त्वदज्ञया च सा देवि पुरीं शीतिमयीं शुभाम् ॥ ६४ ॥
गौडदेशे च गंगायाः कूलेलोकनिवासिनीम् ॥ प्रत्यागत्य हि जोगोभूत्वा कार्यासिद्धिं करिष्यति ॥ ६५ ॥ भवान् चैत्राक्षणे भूत्वा देवकार्यप्रसाधय ॥ इति
श्रुत्वा गुरोर्वर्क्यं रुद्रे कादशैः सह ॥ ६६ ॥ अष्टभिर्वसुभिः सार्धमधिवासं च वासवः ॥ तीर्थराजमुपागम्य प्रयागं चरविप्रियम् ॥ ६७ ॥ मावेतुमकरे
सूर्यसूर्ये देवमतोषयत् ॥ बृहस्पतिस्तदागत्य सूर्यमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ इन्द्रादीन्कथयामास द्वादशाध्यायमापठन् ॥ ६८ ॥ इति श्रीभविष्ये
महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपार्ये कलियुगीयेति हाससमुच्चये प्रमरवंशवर्णनो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ध्रु ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥
बृहस्पतिस्तु भगवान्मुनिर्देवांसमास्थितान् ॥ किंप्रोवाच च माहात्म्यं मंडलस्थस्यैव रेवः ॥ १ ॥ तत्सर्वकृपया ब्रह्मन्ब्रूहि नस्तस्मत्सुतुकान् ॥
इति श्रुत्वा वचस्तेषां सूर्यो वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ बृहस्पतिं समसीनं जीवरूपं गुणालयम् ॥ प्रयागस्थो महेन्द्रश्च सुरैः सार्द्धमुवाच ह ॥ ३ ॥
कथयस्व महाभाग सूर्यमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ यच्छ्रुतेन रविः साक्षात्प्रसन्नोद्यभवेत्प्रभुः ॥ ४ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ धातृशर्मोद्भिजः कश्चिदप
त्यर्थं प्रजापतिम् ॥ तपसा तोषयामास बर्हिष्मतिपुरे स्थितः ॥ ५ ॥ पंचमाब्दे तु भगवान्संतुष्टश्च प्रजापतिः ॥ सुतं कन्यापुनः पुत्रं त्रिण्यपत्या
निसंददौ ॥ ६ ॥ वर्षांतरे च जनितं त्र्यपत्यं सद्भिर्जोत्तमः ॥ धातृशर्मो परं हर्षमातवान्पुत्रलालनैः ॥ ७ ॥ विवाहाश्च कथं तेषां भवितव्यामहोत
माः ॥ इति चिन्तान्वितो विप्रो गंधर्वैश्च तुम्बुरुम् ॥ ८ ॥ हवनैस्तोषयामास वर्षमात्रविधानतः ॥ तुम्बुरुश्च तदागत्य तच्चकार समनोरथम् ॥ ९ ॥
प्रसन्नस्तु तदा विप्रो वधूजामातरं मुदा ॥ दृष्ट्वा तेषां विहारं च पुनश्चित्तां चकार ह ॥ १० ॥ भूषणानि च वासांसि धनानि विधानि च ॥ तेषां कथं
भविष्यति निर्धनानां मां शूच ॥ ११ ॥ षष्टिवर्षमयो भूत्वा चंदनाद्यैर्धनाधिपम् ॥ विधिवत् पूजयामास वर्षमात्रं तु तत्परः ॥ १२ ॥ तदा प्र

सत्रोभगवान्ददौ तस्मै धनं बहु ॥ विद्यां यक्षमर्यां रम्यां पंचस्वर्णप्रदां मुदा ॥ १३ ॥ सहस्रजपां संपूज्य हवनं तद्दशांशकम् ॥ तर्पणं मार्जनं
 चैव कृत्वा बांछामाप्तवान् ॥ १४ ॥ इत्येवं वर्तमानस्य गतः कालो महान् स्वयम् ॥ मृत्योरागमनं तस्य जातं रोगसमन्वितम् ॥ १५ ॥ पी
 डितस्तुरुजार्विप्रः शंकरं लोकांशं करम् ॥ स्तुतिभिः श्रुतिरूपाभिस्तुष्टावबलवर्जितः ॥ १६ ॥ मासमात्रेण भगवान्ददौ ज्ञानं स्वयंहरः ॥
 धातुशमां तु तत्राप्यभास्करं मोहनाशनम् ॥ १७ ॥ सूर्यवारव्रतैस्तत्र तोषयामास नम्रधीः ॥ पंचाब्दे भगवान्मूर्धोभक्तिभावेन वत्सलः ॥ १८ ॥
 चैत्र्यां तमाहवचनं ब्रूहि पुनः ॥ धातुशमां तु तच्छ्रुत्वा भास्करं मोहनाशनम् ॥ १९ ॥ प्रश्रया वनतो भूत्वा तुष्टावपरयागिरा ॥ धातुश
 मां वाच ॥ प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च मनसोऽस्य तनौ प्रिया ॥ २० ॥ रात्रिरूपा प्रवृत्तिश्च निवृत्तिर्दिनरूपिणी ॥ भवतस्ते जसा जाते लोकबंधनहेतवे ॥ २१ ॥
 अव्यक्ते तु स्थिते ते जो भवतो दिव्यसूक्ष्मकम् ॥ त्रिधा भूतं तु विश्वाय तस्मै ते जातमेनेनमः ॥ २२ ॥ राजसीया स्मृता बुद्धिस्तत्पतिर्भगवान्विधिः ॥
 भवतस्ते जसा जातस्मै ते विधयेनमः ॥ २३ ॥ सात्त्विकीया तनौ बुद्धिस्तत्पतिर्भगवान्हरिः ॥ भवतानिर्भिता सत्वा तस्मै ते हरयेनमः ॥ २४ ॥
 तामसीमोहना बुद्धिस्तत्पतिश्च स्वयां शिवः ॥ तमोभूतेन भवता जातस्मै तेनमोनेनमः ॥ २५ ॥ देहि मे भगवन्मोक्षं संज्ञाकांतनमोनेनमः ॥ बृह
 स्पतिरुवाच ॥ इत्येवं संस्तुतस्ते न भगवान्धातुशर्मणा ॥ २६ ॥ महेंद्रवचनं ग्राह्यं तं द्विजज्ञानकोविदम् ॥ मोक्षश्चतुर्विधो विप्रसालोक्यं त
 पसोद्भवम् ॥ २७ ॥ सामीप्यं भक्तितो जातं सारूप्यं ध्यानसंभवम् ॥ सायुज्यं ज्ञानतो ज्ञेयं तेषां स्वार्मापरः पुमान् ॥ २८ ॥ द्विगुणो द्विगु
 णोज्ञेय आनन्दो माक्षिणं क्रमात् ॥ देवानां चैव देहेषु ये मोक्षाः पुनरागताः ॥ २९ ॥ यद्वत्त्वाननिवर्तते तद्दिष्णोः परमपदम् ॥ यत्प्रसन्नेन विप्रे
 न्द्रसायोज्यं मे भवेत्तव ॥ ३० ॥ मनुमात्रश्च यः कालस्तावत्ते मोक्ष आस्थितः ॥ इत्युक्त्वा तं दधे देवस्तेन मोक्षीकृतो द्वजः ॥ ३१ ॥ मृत उ
 वाच ॥ इत्युक्तं वं तं वागीशं चैत्रमासे दिवाकरः ॥ स्वरूपं दर्शयामास देवः सनातनः ॥ ३२ ॥ शृणु ध्वंसकलदेवाय त्रिमितः समागतः ॥ काश्मीरे
 स्वांशं मुत्पाद्य देवकार्यं करोम्यहम् ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वा स्वमुखात्तेजः समुत्पाद्य दिवाकरः ॥ स्वभक्तयै सुकन्यायै द्विजपत्न्यै ददौ हितम् ॥ ३४ ॥
 धातुशर्मा द्विजो यैवै मूर्धे मोक्षमुपागतः ॥ सैव ते ते जसा जातः काव्यकारस्य मंदिरं ॥ ३५ ॥ किंशो वानामा विख्यातः सर्वज्ञः स्रविशारदः ॥ जित्वा विप्रा

न्वेदपरान्महतीकीर्तिमाप्तवान् ॥ ३६ ॥ इतितेकथितंविप्रयथाजिवेनभाषितम् ॥ पुनःशृणुकथारम्यादेवेभ्योजीवनिर्मिताम् ॥ ३७ ॥ बृहस्पति
 रुवाच॥मायावत्याद्विजःकश्चिन्मित्रशर्मैतिविश्रुतः॥काव्यविद्यापरोनित्यरसिकःकामिनीप्रियः॥ ३८ ॥ कुंभराशिमायिप्राप्तेगङ्गाद्वारेमहोत्सवः॥
 बभूवबहुलैर्भूःकारितस्तीर्थतत्परैः॥ ३९ ॥ तत्रोत्सवेनरानार्योबहुभूषणभूषिताःसमाययुर्दृशेनैथपरमानन्दनिर्भराः ॥ ४० ॥ मित्रशर्मा
 तुमंप्राप्यकामसेनस्यवैसुताम् ॥ काव्यकेलिकलयुक्ताद्वादशाब्दमयंशुभाम् ॥ ४१ ॥ दक्षिणात्यस्यभूपस्यतनयंमधुराननाम् ॥ दृष्ट्वा
 तांमृगशावाक्षीतद्विशिष्यमुपागतः ॥ ४२ ॥ सातुतंचित्रिणीनाम्नामित्रशर्मणमुत्तमम् ॥ दृष्ट्वातुमूर्छिताचासीद्विप्रमूर्तिर्हृदिस्थिता ॥ ४३ ॥
 स्वगेहंपुनरागत्यचित्रिणीभास्करंप्रसुम् ॥ प्रत्यहंपूजयामासबहुमानपुरस्सरा ॥ ४४ ॥ मित्रशर्मातुतत्स्थानेगङ्गाकूलेमनोहरे ॥ प्रातःस्ना
 त्वाशुचिर्भूत्वावैशाखेजलमध्यगः ॥ ४५ ॥ स्तोत्रमादित्यहृदयमजपत्सूर्यतत्परः ॥ प्रत्यहंद्वादशावर्तैस्तोषयामासभास्करम् ॥ ४६ ॥
 मासान्तेभगवान्मूर्धोददौतस्मैहितद्वरम् ॥ सतुलब्धवरोविप्रःस्वगेहंपुनरागतः ॥ ४७ ॥ चित्रिणीतुवरंप्राप्तावांछितंलोकभास्करात् ॥
 पुनस्तौपितरौस्वप्नेभास्करेणप्रबोधितौ ॥ ४८ ॥ मित्रशर्मणमाहूयवरयामासतुःसुताम् ॥ स्वान्तेनिवासयामासकामसेनश्चदंपती ॥ ४९ ॥
 तौतुचक्रमुदविष्टौप्रत्यहंसूर्यैर्देवतम् ॥ ताम्रपात्रेचतद्वंशेखयित्वाविधानतः ॥ ५० ॥ इजतूरक्तकुसुमैर्व्रतंकृत्स्वारविप्रियम् ॥ ज्ञाताब्द
 वपुषौचोभौनिजरीश्रमवर्जितौ ॥ ५१ ॥ आरोग्यौमरणंप्राप्यसामीप्यंचरवेगतौ ॥ इतिश्रुत्वारवेगाथैविशाख्यदिवराट्स्वयम् ॥ ५२ ॥
 प्रत्यक्षंभास्करंदेवंदृशेसहितसुरैः ॥ भक्तिनम्रान्गुणद्वन्द्वभगवांस्तिमिरापहः ॥ ५३ ॥ उवाचचवनरम्यदेवकार्यपंशुभम् ॥ ममांशा
 ज्ञानयोभूमाभविष्यतिसुरोत्तम ॥ ५४ ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वास्वस्वर्विष्यतेजोराशिमन्ततः ॥ समुत्पाद्यकृतंकाश्यांरामानंदस्ततो
 भवत् ॥ ५५ ॥ देवलस्यचविप्रस्यकान्यकुब्जस्यैवसुतः ॥ बाल्यात्प्रभृतिसंज्ञानीरामनामपरायणः ॥ ५६ ॥ पित्रामात्रायदित्यक्तोराघवं
 शरणंगतः ॥ तदातुभगवान्साक्षाच्चतुर्दशकलोहरिः ॥ ५७ ॥ सीतापतिस्तद्भुदयेनिवासंकृतवान्मुदा ॥ इतितेकथितंविप्रमित्रदेवांशतोयथा
 ॥ ५८ ॥ रामानंदस्तुबलवान्हरिभक्तेश्चसंभवः ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ शृणुशक्रकथारम्याज्येष्ठमासस्यवैश्वः ॥ ५९ ॥ अर्थमानामवैविप्रः

पुरासत्ययुगेह्यभूत् ॥ वेदेवेदाङ्गतत्त्वज्ञो धर्मशास्त्रपरायणः ॥ ६० ॥ तस्य पत्नी पितृमती श्राद्धयज्ञस्य भूपतेः ॥ तनया च महामाध्वी सितपु-
त्रानकलमषान् ॥ ६१ ॥ अर्यम्णे जनयामास धर्मशास्त्रपरायणान् ॥ एकदा स द्विगो धीमान्विचार्य बधुधाददि ॥ ६२ ॥ धनार्थी भास्करदे-
वं तुष्टाव बहुपूजनैः ॥ प्रभाते श्वेतकुसुमैश्च दनादिभिर्च्चनैः ॥ ६३ ॥ मध्याह्ने राक्तकुसुमैः पीतपुष्पैः पितृप्रसौ ॥ मासमात्रं तु विधिना पूजया
मासभास्करम् ॥ ६४ ॥ ज्येष्ठैव भगवान्मूर्त्यौ ददौ तस्मै मणिशुभम् ॥ तन्मणेः प्रभवेन प्रस्थमात्रं च काननम् ॥ ६५ ॥ प्रत्यहं जनयामा-
स तेन धर्मः समाजितः ॥ वापीकृपतडागानि तदा हर्म्याणि भूतले ॥ ६६ ॥ कारयामास धर्मार्थी मूर्त्यै देवप्रसादतः ॥ सहस्राब्दवपुर्भूत्वानि-
जरो निरुपद्रवः ॥ ६७ ॥ त्यक्त्वा कलेवरं मूर्त्यौ लोकमुपाययौ ॥ उषित्वा तत्र श्लाघ्यं दसूर्यरूपेण भूवह ॥ ६८ ॥ इत्येवं भास्करस्यैव
माहात्म्यं कथितं मया ॥ तस्माच्छक्रसुरैः सार्द्धं भजमंडलगं विम् ॥ ६९ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा तु ते देवाः पद्यैः सूर्यकथामयैः ॥
तोषयां च किरे प्रेम्णा ज्येष्ठमासिरविस्त्वसौ ॥ ७० ॥ प्रत्यक्षमभवत्तत्र देवानाह प्रसन्नधीः ॥ कलौ भयानके देवामदं शोहि जनिष्यति ॥ ७१ ॥
निम्बादित्य इति ख्यातो देवकार्यं करिष्यति ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा सौस्वदेहाञ्जते जलत्पाद्यभूतले ॥ ७२ ॥ गोविन्दश्चर्मणो गेहोद्यया-
मासतत्पुरे ॥ सबालो हरिभक्तश्च साधुसेवी दयान्वितः ॥ ७३ ॥ षोडशाब्दवपुर्भूत्वा नित्यदा हरि मर्चयत् ॥ एकदा वैष्णवास्तत्र तोतादर्या-
समागताः ॥ ७४ ॥ बुभुक्षिताश्च वचनं बालं प्रादुरुजिताः ॥ यावत्सूर्यः स्थितो व्याघ्रितावदस्मान्निभोजय ॥ ७५ ॥ इति श्रुत्वा तथैतु-
क्त्वा ददौ तेभ्यश्च भोजनम् ॥ तदा तु भगवान्मूर्त्यौ ह्यस्ताचलमुपागतः ॥ ७६ ॥ मुहूर्तमभवत्कालः पुनः सूर्यसमाहृत्य ॥ दर्शयामास तान्मूर्त्यै
निम्बवृक्षः समानयन् ॥ ७७ ॥ तदा ते वैष्णवाः सर्वे साधुसाध्वित्यपूजयन् ॥ निंबादित्य इति ख्यातः सबालो विश्रुतो मुवि ॥ ७८ ॥ इति श्रीभ-
विष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थे गखण्डादयुगीये कालियुगीयेति हाससमुच्चये गार्ग्यनन्दनिर्वाकं समुत्पत्तिवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ पुरात्रेता युगे शक्रशक्रमाद्विजोह्यभूत् ॥ अथो ध्यायामहाभागो देवपूजनतत्परः ॥ १ ॥ अश्विनो च तथारुद्रान्वसून्मूर्त्या-
न्पृथक् पृथक् ॥ यजुर्वेदमयैर्बैत्रैरचियित्वा प्रसन्नधीः ॥ २ ॥ हव्यैश्च तर्पयामासे वैस्ताम्रान्प्रत्यहं द्विजः ॥ तद्भ्रातृ तस्त्रयस्त्रिंशदेवाः क्षुद्रगणैर्युताः ॥ ३ ॥

ददुर्मेनोरथतस्मैदुर्लभं सुलभीकृतम् ॥ दशवर्षसहस्राणि निर्जरो निरुपद्रवः ॥ ४ ॥ पश्चात्कलेवरं त्यक्त्वा पश्चात्सूर्यो विभूवसः ॥
 लक्षाब्दं मण्डले तस्मिन्नाधिकारः कृतस्ततः ॥ ५ ॥ ब्रह्मलोकं ययौ विप्रः सर्वदेवप्रसादतः ॥ अष्टवर्षसहस्राणि दिव्यानि पदमुत्तमम् ॥ ६ ॥
 विलोक्य मण्डले प्राप्ते तं सूर्यजपूजने ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं मेहेन्द्रः सुरसंयुतः ॥ ७ ॥ आपोढे भारं देवं पूजयामास नम्रधीः ॥ आपाढपू-
 णिमायां च सेवो जगतीतले ॥ ८ ॥ प्रत्यक्षमगमत्त सुरानाहशृणुष्व तत् ॥ वृंदावने महारम्ये जनिध्यामि कलौ भये ॥ ९ ॥ सद्विजः सूर्यरूप-
 श्च देवकार्यं कारिष्यति ॥ माधवस्य द्विजस्यैव तनयः स भविष्यति ॥ १० ॥ मधुर्नोममहाभागो विदमार्गपरायणः ॥ सुत उवाच ॥ ॥
 इत्युक्त्वा भगवान्सूर्यो देवकार्यार्थमुद्यतः ॥ ११ ॥ स्वांगान्तु जेतुं पादवृन्दं दानमपेक्षयत् ॥ विमुखान्मधुरालपैर्वै शकृत्य समन्ततः ॥
 ॥ १२ ॥ तेभ्यश्च वैष्णवीं शक्तिं प्रददौ भुक्तिमुक्तिदाम् ॥ मध्वाचार्य इति ख्यातः प्रसिद्धोऽभून्महीतले ॥ १३ ॥ ॥ जीव उवाच ॥ ॥ द्वापरे
 च द्विजश्रेष्ठो मेघशर्मा विभूवह ॥ ज्ञानवान्मतिमान्धर्मा विदमार्गपरायणः ॥ १४ ॥ कृषिकृत्यपरो नित्यं तद्धनैश्च दशशकैः ॥ प्रत्यहं सकला-
 न्देवानर्चयामास भक्तिमान् ॥ १५ ॥ एकदा पंचवर्षाब्दे शान्तनोचि महीपतौ ॥ संप्राप्ते तस्य वै देशे अनावृष्टिर्बभूवह ॥ १६ ॥ क्रोशमात्रं हितक्षे-
 त्रं पर्जन्यै नैव सिंचितम् ॥ धान्यानां द्रोणमात्रं श्रभावोऽभूदेकमुद्रया ॥ १७ ॥ मेघशर्मा तदा तत्र धनधान्ययुतोऽभवत् ॥ अन्ये तु पीडिता लो-
 काराजानं शरणयुः ॥ १८ ॥ तदा तु दुःखितो राजा मेघशर्माणमाह्वयत् ॥ द्विजश्रेष्ठ नमस्तुभ्यं गुरुर्भवममाप्रियः ॥ १९ ॥ अनावृष्टिं यथा न-
 स्यात्तथा विप्रसमादिश ॥ इत्येवं वादिनं भूमेघशर्माणं चोऽब्रवीत् ॥ २० ॥ श्रावणे मासि संप्राप्ते विप्रांन्वेदपरायणान् ॥ द्वादशैव समाहूय लक्ष-
 मांत्रं रेः स्वयम् ॥ २१ ॥ जापयित्वा सुमनसा पूर्णिमायां तु तद्गती ॥ सूर्यमन्त्राहुतं विद्वैतदशशकितद्विजैः ॥ २२ ॥ कारयित्वा विधानेन
 कृतकृत्यः सुखी भव ॥ इति श्रुत्वा तथा कृत्वा भोजयामास वेदगां ॥ २३ ॥ प्रसन्नस्तु तदा सूर्यः पर्जन्यात्मा समन्ततः ॥ भूमिमाच्छाद्य सदिशं
 प्रभुवृष्टिं कारयत् ॥ २४ ॥ शंतनुस्तदा राजा सूर्यव्रतपरायणः ॥ तद्व्रतेन महापुण्यो भूवन्नृपसत्तमः ॥ २५ ॥ ययं करेण स्पृशति वृद्धो
 भवति वैयुवा ॥ सूर्यदेवप्रभावेन मेघशर्मा तथा ह्यभूत् ॥ २६ ॥ सर्वपंचशतायुश्च निर्जरो निरुपद्रवः ॥ त्यक्त्वा प्राणान् विभूत्वा सूर्यलोके मुपा-

गमत् ॥ २७ ॥ लक्ष्मन्दंभुवमासाद्यब्रह्मलोकं गमिष्यति ॥ इत्येवंवादिनं जीवंपर्जन्यो भगवान्नाभिः ॥ २८ ॥ स्वरूपदंशयामासप्रयागप्राप्ति
 चागतः ॥ सुरानाहप्रसन्नात्माम्लेच्छराज्यैकलौक्ये ॥ २९ ॥ वृन्दवने समागम्य देवकार्यं करोम्यहम् ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा
 भगवान्भूयैर्गत्वा वृन्दानंशुभम् ॥ ३० ॥ श्रीधरो नाम विख्यातः पुत्रो भूद्रे दशर्मणः ॥ श्रीमद्भागवतं शास्त्रं समालोक्य विशारदः ॥ ३१ ॥
 चकार विदुषामर्थप्रदीप्तं श्रीमतः शुभम् ॥ श्रीमद्भागवतं शास्त्रं पुराणोपरितत्कृतम् ॥ ३२ ॥ ॥ जीव उवाच ॥ पुराकलौ युगे प्राप्ते प्रांशु
 शर्मा द्विजोऽभवत् ॥ वेदशास्त्रपरां नित्यं देवतातिथिपूजकः ॥ ३३ ॥ सत्यवादी महासाधुः स्तेयार्हसा विवर्जितः ॥ भिक्षावृत्तिपरा नित्यं पुत्र
 दारप्रप्रेषकः ॥ ३४ ॥ एकदा पथि भिक्षार्थं गच्छतस्तस्य भूपते ॥ मायाकृत्य करो धूर्तः कलिस्तत्राक्षि गोचरः ॥ ३५ ॥ बभूव वाटिकां कृत्वा
 कलिर्दानमनोहराम् ॥ तमुवाच द्विजो भूत्वा प्रांशुशर्मवचः शृणु ॥ ३६ ॥ ममेयं वाटिका रम्या तत्र गच्छ सुखी भव ॥ इति विप्रवचः श्रुत्वा वा
 टिकां तां समागतः ॥ ३७ ॥ कलिस्तु वाटिका मध्ये गत्वा रम्यफलानि च ॥ त्रोटयित्वा ददौ तस्मै भोजनार्थं महाखलः ॥ ३८ ॥ प्रांजलिः प्र
 णतो भूत्वा प्रांशुशर्माणं मब्रवीत् ॥ भुंक्ष्व विप्रमया सार्द्धं कलिं दस्य फलं शुभम् ॥ ३९ ॥ इत्युक्तः स तु तं प्राह विहस्य मधुरस्वरम् ॥ वृक्षे विभी
 तं कैचैव कलिं दस्य फले तथा ॥ ४० ॥ कलिः प्राप्तः स्मृतः प्राज्ञैस्तस्मान्नाहं गृह्णाम्यहो ॥ यदि दत्तं फलं भक्ष्यं त्वया दद्याद्विजसेविना ॥ ४१ ॥ शाल
 ग्रामायैव दत्त्वा प्रसादं तद्भजाम्यहम् ॥ शालग्रामः स्वयं ब्रह्मसच्चिदानंदविग्रहः ॥ ४२ ॥ दर्शनात्तस्य चाभक्ष्यो भक्षो भवति निश्चितः ॥ इति श्रुत्वा
 कलिस्तत्र लजितोऽभून्निराशंकः ॥ ४३ ॥ द्विजस्तु तत्फलं गृह्णन् भूमिग्राममुपाययौ ॥ नृपतिस्तत्र चागत्या द्विजमाह प्रसन्नधीः ॥ ४४ ॥ किं गृहीतं त्व
 या विप्रदर्शय शुभं प्रियं कुरु ॥ इति श्रुत्वा प्रांशुशर्मा तत्फलं वत्समुडवत् ॥ ४५ ॥ गृहीत्वा प्रददौ राज्ञो विस्मितो द्विजसत्तमः ॥ तदा तु सकलिभूषणं
 विप्रं ताड्य वेतसैः ॥ ४६ ॥ कारागारे लोहमये कृतवान्यायामित्रकः ॥ प्रातः काले रौप्ये प्राप्ते प्रांशुशर्मो मुदुःखितः ॥ ४७ ॥ तुष्टावभास्करं देवं स्तोत्रैर्नम्र
 भेदं संभवे ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्नाभिः साक्षात्सनातनः ॥ ४८ ॥ विप्रस्य कर्णयोर्वाक्यमुवाच न भेरेरितम् ॥ शृणु विप्र महाभाग कालरूपो हरेः स्वर
 यम् ॥ ४९ ॥ चतुर्गुणैर्न कृतं विश्वपाल्यादिहेतवे ॥ कलिर्विश्वसमूहानां मृत्युवेरचितस्तथा ॥ ५० ॥ अतो वरे कलौ प्राप्ते विष्णुमाया विनिर्मितम् ॥

कलिजरेचनगरंतत्रोष्यमुदितोभव ॥ ५१ ॥ इत्युक्त्वारक्षणंकृत्वातस्यविप्रस्यभास्करः ॥ कलिजरेचनगरेप्रपयामासतंद्विजम् ॥ ५२ ॥
 सपादशतवर्षचद्विजस्तत्रवसत्रविम् ॥ आराध्यपुत्रपत्नीकोरोविलोकमुपाययौ ॥ ५३ ॥ सर्वेभाद्रपदेमासिसूयौधृत्वायुतब्दकम् ॥
 पश्चाद्ब्रह्मपुरंप्राप्यपरमानंदमाप्तवान् ॥ ५४ ॥ इतितेकथितंविप्रयथाजीवस्तमब्रवीत् ॥ आगत्यभास्करोदेवः पूर्णिमायांतुभाद्रके ॥ ५५ ॥
 अष्टाविंशेकलौप्राप्तेस्वयंजातः कलिजरे ॥ शिवदत्तस्यतनयोविष्णुश्चर्मैतिविश्रुतः ॥ ५६ ॥ वेदशास्त्रकलाभिज्ञोवैष्णवोदेवपूजकः ॥
 चतुर्वर्णान्विप्रसमाहूयहरर्गहे ॥ ५७ ॥ वचनंप्राहधर्मात्माविष्णुः सर्वेश्वरोहरिः ॥ शृणुतत्कारणं शिष्यविश्वकारणकारकः ॥ ५८ ॥
 भगवान्साच्चिदानंदश्चतुर्विंशतिं तत्त्ववान् ॥ देवान्ससर्जलोकैकांथैतस्मात्सर्वेश्वरोऽभवत् ॥ ५९ ॥ पूर्वैहसकलान्देवान्पूजयित्वानरः शुचिः ॥
 पश्चाच्चपूजयेद्विष्णुं यथाभृत्यानुपंपुनः ॥ ६० ॥ इति श्रुत्वा तु ते सर्वे प्रशंस्य बहूधाहितम् ॥ विष्णुस्वामीति तं नामाकथ्य श्रुश्च हर्षिताः ॥ ६१ ॥
 इतितेकथितं विप्रविष्णुस्वामीयथाभवत् ॥ पुनः शृणुकथारम्यांबृहस्पतिमुखेरिताम् ॥ ६२ ॥ जीवउवाच ॥ पुराचैत्ररथे देशे भगवन्माद्वि
 जोऽभवत् ॥ सर्वे दृश्यामंजुघोषायां सुनिमेषा विनाभुवि ॥ ६३ ॥ पितृमातृपरित्यक्तः स बालः श्रद्धया न्वितः ॥ सूर्यमारोधयामास तपसा श
 तवर्षिकम् ॥ ६४ ॥ सूर्यमंडलमध्यस्थासावित्री नाम देवता ॥ सर्वसूर्यस्य जननी कन्या तन्मण्डलस्यैव ॥ ६५ ॥ प्रसन्ना तपसा तस्य
 प्रादुर्भूता सनातनी ॥ आश्विने मासि राजानं द्विजं चक्रे च मण्डले ॥ ६६ ॥ लक्षवर्षसहस्राणि मासिमासितथाश्विने ॥ प्रकाशंकृतवान्विप्रः
 पूजितो लोकवासिभिः ॥ ६७ ॥ तं सूर्यभजं देवेन्द्रसत्कार्यं करिष्याति ॥ इति श्रुत्वा श्विने मासि सरविदेवपूजनात् ॥ ६८ ॥ प्रत्यक्षमगमत्तत्र
 वचः प्राह सुरान्प्रति ॥ कान्यकुब्जे शुभे देशे वाणीभूषण इत्यहम् ॥ ६९ ॥ भवामि सत्यदेवस्य विप्रस्य तनयः शुभः ॥ ७० ॥ सूत उवाच ॥
 इत्युक्त्वा भगवान्सूर्यो जातः कन्यपुरं शुभे ॥ ७० ॥ जित्वा पाण्डिनो विप्रान्मांसभक्षणतत्परां ॥ ७१ ॥ इदं ग्रंथं स्वनाम्नावैकृतवान् देवताप्रियः ॥ ७२ ॥
 मत्स्यमांसाश्चाविप्रा मृगं मेघाजकाश्च नाः ॥ एकीभूय समागम्य च कुशास्त्रार्थमुत्त्वणम् ॥ ७३ ॥ कलिनाधर्ममित्रेण राक्षितास्तो द्विजातयः ॥
 तं द्विजं च पराजित्य मत्स्यं कुतुं च तद्गृहे ॥ ७४ ॥ बलाच्च स्तंभं न च कुस्तदा विष्णुप्रियो द्विजः ॥ वैष्णवीं शक्तिमगम्य स्वमुखान्मनिखादि

तान् ॥ ७४ ॥ संजीव्यदर्शयामासतेदृष्ट्वाविस्मितास्तदा ॥ शिष्यभूताश्चेतस्यैषण्वंमतमागमन् ॥ ७५ ॥ जीवउवाच ॥
 कदाचित्सरयूतरिरेवयाजीद्विजोऽभवत् ॥ सर्वदेवपरोनित्येवेदपाठपरायणः ॥ ७६ ॥ तस्तुतस्तुमूर्तिप्राप्तोजन्ममात्रेहिरुणे
 तदतुसद्विजःश्रुत्वासूर्यदेवमतोषयत् ॥ ७७ ॥ जिजीवतत्प्रसादेनविषस्वानामचाभवत् ॥ षोडशाब्दवपुर्भूत्वासर्वविद्याविशारदः ॥ ७८ ॥
 अपत्यवान्धर्मपरःसूयव्रतपरायणः ॥ शिवरात्रिदिनेप्राप्तेतत्पत्नीभूषणप्रिया ॥ ७९ ॥ सुशीलानामविरुद्धातापतिसेवार्थमागता
 सव्रतीरुद्रेवस्यदृष्ट्वातामधुराननाम् ॥ ८० ॥ बलाद्ब्रूहीत्वातुनिशिवुभुजेस्मरविह्वलः ॥ मैथुनस्यैवदोषेणतस्यकुष्ठोमहानभूत् ॥ ८१ ॥
 लिङ्गेद्रियंचपतितं गुदप्रष्टोमहाङ्गरूक् ॥ केनचिदुपदेशेनरविवारस्यैवव्रतम् ॥ ८२ ॥ सचक्रेद्वादशंप्रेम्णानिराहारीयेतेन्द्रियः
 तेनव्रतप्रभावेनसर्वपीडालयंगताः ॥ ८३ ॥ तदाश्रद्धारवौप्राप्ताप्रत्यहंसद्विजोत्तमः ॥ आदित्यहृदयजत्वाकामरूपोद्विजोऽभवत् ॥ ८४ ॥
 नारीभिर्भोत्सितःपूर्वसाथकामिनीयाचितः ॥ ब्रह्मचर्यव्रतंकृत्वाब्रह्मध्यानपरोऽभवत् ॥ ८५ ॥ शतयुर्ब्राह्मणोभूत्वाज्ञानवान्नरोगवर्जितः
 यक्त्वाप्राणान्निर्वर्भूत्वासूर्यमण्डलमध्यगात् ॥ ८६ ॥ कार्तिकेमासिलक्षाब्दंप्रकाशंकृतवान्नभः ॥ तंचसूर्यमेहेन्द्रस्त्वंपूजयामुसुरैःसह ॥ ८७ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वामेन्द्रस्तुमासमात्रेहिभारुकरम् ॥ पूजयित्वाविधानेनपूर्णमायाददर्शह ॥ ८८ ॥ उवाचशक्रं सरविदेवकार्यकरो
 म्यहम् ॥ भट्टैर्विद्यामयैर्दूतैःसूत्रपाठश्चखण्डितः ॥ ८९ ॥ धातुपाठोन्यपाठितोऽंशार्थःस्वरवर्णकः ॥ जित्वातान्भट्टपाषंडान्वेदमुद्धारयामिभोः
 ॥ ९० ॥ इत्युक्त्वासगतःकाश्योगैर्वैवेदशर्मणः ॥ दीक्षितान्वयभूतस्यनाम्नाकार्यगुणोऽभवत् ॥ ९१ ॥ द्वादशाब्दवपुर्भूत्वासर्वशस्त्रविशारदः ॥
 शिवमाराधयामासविश्वनाथंशिवप्रियम् ॥ ९२ ॥ त्रिवर्षान्तेचभगवांस्तस्मैज्ञानमहददौ ॥ तस्यज्ञानप्रभावेनव्यक्तमव्यक्तमुत्तमम् ॥ ९३ ॥
 ज्ञातंकार्यगुणैर्नैवदीक्षितेनतदाहृदि ॥ अव्यक्तेतुयदाबुद्धिःसाविद्याद्वादशांगिनी ॥ ९४ ॥ व्यक्तेऽहंकारभूतेचबुद्धिज्ञेयाबुधैराजा ॥ अवि
 द्यानामविरुद्धाताषोडशाङ्गस्वरूपिणी ॥ ९५ ॥ अव्यक्तंतुपरंब्रह्मव्यक्तंशब्दमयंस्मृतम् ॥ अहंकारोलोककरोहिव्यक्तोऽष्टदशांगकः ॥ ९६ ॥
 वृषरूपधरोमुख्योनैन्दियानःस्मृतोबुधैः ॥ शृंगानितस्यचत्वारित्रिपादोद्विजोरोषः ॥ ९७ ॥ सप्तहस्तोद्विधाबद्धोऽनित्यशुद्धमुखोस्थितः ॥ सुव

न्तश्चतिङन्तश्चकुदन्तश्चाव्ययस्तथा ॥९८॥ द्वौद्वौशृगौचशिरसोर्नदियानस्यैवस्मृतौ ॥ भूतंभव्यंभवच्चैवत्रयःषादोहितस्यैव ॥९९॥ ह्रदि
 श्रयोगरूढिश्चअद्दौतस्याशिरद्वयम् ॥ कर्ताकर्मचकरणं संप्रदानोविभागकः ॥ १०० ॥ संबंधश्चाधिकारश्चभुजास्तस्यवृषस्यैव ॥ वाक्यं
 स्वरांन्वितंज्ञेयंविभक्त्यंतं पदंस्मृतम् ॥ १०१ ॥ ताभ्यांबद्धश्चसप्तषोडश्यानायतेनमः ॥ तस्योपरिस्थितंनित्यमव्यक्तंलिंगरूपियत् ॥
 ॥ १०२ ॥ जातश्चवृषलिंगाभ्यांसोऽहंकारोहरिःस्वयम् ॥ नारायणःषोडशात्माबहुमूर्तिरमूर्तिकः ॥ १०३ ॥ इतिज्ञानहृदिप्राप्यतदासिद्धि
 न्तकौमुदीम् ॥ जित्वाभट्टांश्चकाराशुभट्टोजिःप्रश्रुतोऽभवत् ॥ १०४ ॥ जीवउवाच ॥ पुराकांचीपुरेभ्यगणकोब्राह्मणोत्तमः ॥ पुरोधाः
 सत्यदत्तस्यराज्ञोवेदपरस्यैव ॥ १०५ ॥ एकदागणकोधीमान्सत्यदत्तमुवाचह ॥ मुहूर्तोऽभिजिदाह्योयंपृष्यनक्षत्रसंयुतः ॥ १०६ ॥
 हाटंकुरुमहाराजसांप्रतंबहुवृत्तिदम् ॥ इतिश्रुत्वातथाकृत्वाडिडिमध्वनिनापुरे ॥ १०७ ॥ नरानाज्ञापयामासतच्छृणुष्वसुरोत्तम ॥ अक्री
 तंयस्यैवैवस्तुहाटंस्मिन्चैश्यकोविदैः ॥ १०८ ॥ मयाक्रीतंचतज्ज्ञेयंसत्यमेतद्वचोमम ॥ इतिश्रुत्वाज्ञूद्रजनश्चकुर्नानाविधंवसु ॥ १०९ ॥
 वैश्यैःसर्वतदाक्रीतंमहाङ्घाटोहिसोऽभवत् ॥ एकदालोहकारश्चदारिद्र्यलोहरूपियत् ॥ ११० ॥ कृत्वाहाटमुपागम्यशतमुद्रामयाचत ॥
 अक्रीतंपुरुषराजाज्ञात्वालोहदारिद्र्यम् ॥ १११ ॥ क्रीतंतंशतमुद्राभिर्गृहीत्वगोहमगमत् ॥ कोशागरेतदाराजास्थायितोभूदरिद्रकः ॥
 ॥ ११२ ॥ निशीथेतमउद्धूतेकर्मार्धमोचमातथा ॥ भूषणेहात्समागत्यपश्यतस्तस्यनिर्गताः ॥ ११३ ॥ तत्पश्चात्सत्यपुरुषोराजानमिदम
 ब्रवीत् ॥ दरिद्रोयत्रभूषणलतत्रकर्मोनरोनहि ॥ ११४ ॥ कर्मणारहितोधर्मोभूतलेनस्थिरोभवेत् ॥ धर्मेणरहितालक्ष्मर्निशोभतिकदाचन ॥
 ॥ ११५ ॥ अहंलक्ष्म्याविहीनश्चनतिष्ठामिकदाचन ॥ इत्युक्त्वागन्तुमिच्छंतं गृहीत्वाकरायोर्नृपः ॥ ११६ ॥ नम्रभूतोवचःप्राहशृणुसत्यमम
 प्रियम् ॥ नत्याज्योहिमयादेवभवान्कगन्तुमर्हति ॥ ११७ ॥ इतिश्रुत्वातुवचनंसत्यदेवो गृहेगमत् ॥ तत्पश्चाच्चस्वयंलक्ष्मीस्तद्गृहेगंतुमुद्य
 ता ॥ ११८ ॥ तामाहभूपतिर्धीरोदेवित्वंचंचलासदा ॥ अचलाभवभोमातस्तर्हिमन्मदिर्ब्रज ॥ ११९ ॥ इतिश्रुत्वावरंदत्त्वानृपगंहयथौ
 तदा ॥ पुरोधसंतं गणकंसमाहूयनृपोत्तमः ॥ १२० ॥ लक्षस्वर्णदौतस्मैकथित्वासर्वकारणम् ॥ पुत्रजन्मनिकालेतुसंप्राप्तंतेनैवधनम् ॥ १२१ ॥

व्ययंकृत्वाधनसर्वपोषयामासबालकम् ॥ पूषानामततो जातो मागशर्षिषे शुभे दिने ॥ १२२ ॥ स तु सूर्यसमाराध्यज्योतिः शस्त्रपरः
 सुतः ॥ सूर्ये तु मोक्षमगमहे देव प्रसादतः ॥ १२३ ॥ तस्मात्स्वमार्गमसैवैरविदेव द्रूपजय ॥ सूत उवाच ॥ देवेन्द्र पूजनात्सूर्यस्तमागम्य त
 दास्वयम् ॥ १२४ ॥ पूषानामवचो देवानुवाच मधुरस्वरम् ॥ उज्जिन्यामहे देवा स्यैरुद्रपशोर्गृहे ॥ १२५ ॥ नाम्नाचमिह राचा योज्यो
 तिः शस्त्रप्रवर्तकः ॥ इत्युक्त्वा भगवान्पुषो जातो द्विजस्य वै ॥ १२६ ॥ मूलगंडान्तविषयेऽभिजिद्योगे शुभं करे ॥ जातमात्रं च तं पुत्रं पिता
 काष्ठकटाहके ॥ १२७ ॥ धृत्वा क्षित्वा नदीमध्ये निशथि स मवाहयत् ॥ समुद्रमगमत्पुत्रो राक्षसीभिश्च राक्षितः ॥ १२८ ॥ लंका मागम्य तत्रैव
 ज्योतिः शस्त्रमधीतवान् ॥ जातकं फलितं चैव मूकप्रश्रंतथादितः ॥ १२९ ॥ पठित्वा राक्षसेन्द्रं च विभीषणमुपागमत् ॥ भक्तराजनमस्तुभ्यं
 विभीषण हरिप्रिय ॥ १३० ॥ आहतो राक्षसीभिश्च त्वा मंहरणंगतः ॥ इति श्रुत्वा च स नृपैर्विष्णवं द्विजमुत्तमम् ॥ १३१ ॥ मत्वा संप्रेषयामास यत्र त
 जन्मभूमिका ॥ म्लेच्छैर्विनाशितं यत्तु वेदाङ्गं ज्योतिर्पांगतिः ॥ पुनरुद्धरितं तेन त्रिधा भूतं सनातनम् ॥ १३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्राति
 सर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये मध्वाचार्यश्रधिराचार्यविष्णुस्वामिवाणीभूषणभट्टोजिदीक्षितवराहमिहिराचार्यो
 त्पत्तिवर्णनो नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवा जीवस्मर्यमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ प्रयागे तु पुनर्देवानुवाच च वचसांपतिः ॥ १ ॥
 प्रातिष्ठानपुरे रम्यसूयै जातो हराज्ञया ॥ पुरा त्रैतायुगं ते च तच्छृणुष्वसुरोत्तम ॥ २ ॥ त्रैतान्तेर्महलद्विपे परीक्षित नृपोऽभवत् ॥ वेदधर्मपरो
 नित्यं देवतातिथिपूजकः ॥ ३ ॥ कन्याभानुमती तस्य सुयंत्रत परायणा ॥ भक्तिभावेन स विता प्रत्यहं हृद्देहस्वयम् ॥ ४ ॥ तथा कृतं शुभं भक्ष्यं
 मध्याह्ने मुक्तवान्प्रभुः ॥ रविवारे कदाचित्सानलिनिसागरं प्राति ॥ ५ ॥ स्नानार्थमागता कन्या तदानीं नारदागतः ॥ दृष्ट्वा मनोरमां बालामेकाको
 जलमध्यगाम् ॥ ६ ॥ गृहीत्वा वसनं तस्या वचनं प्राह निभयः ॥ पाणिगृहाण मे सुभ्रुत्वहृद्या वशमागतः ॥ ७ ॥ इत्युक्तं वतं तु मुनिं कुमारी नम्रक
 न्धरा ॥ उवाच शृणु देवैर्षे कन्याहं त्वं सुतप्रदः ॥ ८ ॥ भवान्देवाङ्गनाभिश्च प्रार्थितः स्वर्गमण्डले ॥ क्वच वै मे नकारं भाक्काहं मनुजये निजा ॥ ९ ॥
 न वद्मारेषु देहेस्मिन्दुर्गन्धाः संस्थिताः सदा ॥ नैव देवाङ्गनाङ्गैव तस्मात्तुभ्यं मनो नमः ॥ १० ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्या लज्जितो नारदस्तदा ॥

महादेवमुपागम्यचोक्तवान्सर्वकारणम् ॥ ११ ॥ कुष्ठीभूतंमुनिदृष्ट्वाशंकरोलोकशंकरः ॥ तुष्टावभास्करंदेवंतदाप्रादुरभूत्प्रभुः ॥ १२ ॥
नारदस्यशुभेदंहेकृत्वाशिवमुवाचह ॥ आज्ञांदिहिमहादेवतवाशांपूरयाम्यहम् ॥ १३ ॥ इत्युक्तंतंशिवप्राहद्विभोभूत्वाभवान्भुवि ॥
गृहाणनृपतेःकन्यारंविणानुतथाकृतम् ॥ १४ ॥ सविताभानुमत्याचसर्द्धकृत्वातपोन्वहम् ॥ सूर्यलोकंपुनःप्राप्तस्सपौषेचप्रकाशकृत् ॥ १५ ॥
तंभजशुभहेन्द्रस्त्वंदेवकार्यप्रसाधय ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वागुरोर्विक्रयंमहेन्द्रश्चसुरैस्सह ॥ १६ ॥ सवितारंपौषमासेतुष्टावशुभपूजनैः ॥
तदाप्रसन्नोभगवान्देवानाहशुभं वचः ॥ १७ ॥ अहंकाइयांभवाम्यद्यनाम्नाधन्वतरिःस्वयम् ॥ रौगैश्चपीडितोह्योकात्कलिनानिर्मैतुभिः ॥ १८ ॥
शमयिष्यामि तत्रोष्येदेवकार्यं भविष्यति ॥ इत्युक्त्वाभगवान्मूर्यः काशीनिगरमागतः ॥ १९ ॥ कल्पदत्तस्यविप्रस्यपुत्रोभूत्त्वामहतले ॥
मुश्रुतराजपुत्रंचविप्रवृद्धसमन्वितम् ॥ २० ॥ शिष्यंकृत्वाप्रसन्नात्माकल्पवेदमचीकरत् ॥ रौगैश्चक्षयितंदेहकालपमेतत्स्मृतं बुधैः ॥ २१ ॥
तस्यज्ञानंचतत्रेऽस्मिन्कल्पवेदमतःस्मृतम् ॥ धन्वंतरिस्सभगवान्प्रसिद्धोभूत्कलौगुणे ॥ २२ ॥ यस्यदर्शनमात्रेणरोगानइयतितत्क्षणात् ॥
मुश्रुतःकल्पवेदंतंधन्वंतरिविनिर्मितम् ॥ २३ ॥ पठित्वाचशताध्यायंसोऽश्रुतंतंत्रमाकरोत् ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ पुरांपपापुरेरेम्यहलीना
म्राद्विजोऽभवत् ॥ २४ ॥ चतुष्पष्टिकलाभिज्ञोरविपूजनतत्परः ॥ त्यक्त्वाप्रतिग्रहवृत्तिकारवृत्तिगृहीतवान् ॥ २५ ॥ कृत्वावस्त्रकलंलौ
हंतथाचित्रकलंतथा ॥ धातुमूर्तिकलंचैवसर्वकारकलंतथा ॥ २६ ॥ अविक्रियन्कारोऽभून्मुद्रापंचसहस्रया ॥ कलण्कोमासमात्रेकालेते
नैवनिर्मितः ॥ २७ ॥ तद्धनेनरविदेवयज्ञमौघाहिसोऽर्चयत् ॥ विश्वकर्मारविः साक्षान्माधमासेप्रकाशकः ॥ २८ ॥ हलिनोबहुल्यैस्स
न्तुष्टः प्रत्यहंप्रभुः ॥ पंपासरोरेरेम्येनिर्मितःस्तंभउत्तमः ॥ २९ ॥ ज्योतीरूपोमहारम्यस्तत्रप्राप्तोरविःस्वयम् ॥ मध्यान्हेहलिनान्तंभोजनं
देवतप्रियम् ॥ ३० ॥ भुक्त्वासप्तत्यंहस्वामीमासिमसिदिवाकरः ॥ त्रैलोक्यभावनांचक्रैस्सर्वदेवमयोहारिः ॥ ३१ ॥ सहस्रायुर्द्विजोभूत्वा
त्यक्त्वाप्राणान्नविःस्वयम् ॥ भूत्वामण्डलमध्यास्यमाधमासमतोषयत् ॥ ३२ ॥ तंसूर्यभजदेवेन्द्रस्तेकार्यकारिष्यति ॥ सूतउवाच ॥
इतिश्रुत्वागुरोर्विक्रयंवासवोदैवतैस्सह ॥ ३३ ॥ सूर्यमाराधयामासविश्वकर्माणमुत्तमम् ॥ तदाप्रसन्नोभगवांस्त्वष्टातुष्टिकरोजनात् ॥ ३४ ॥

सुरानाहवचोरम्यं शृणुध्वंसुरसत्तमाः ॥ बिल्वग्रामेवंगदेशे संभवाभिनिरुक्तकृत ॥ ३५ ॥ जयदेवइति स्यातः कवीनां हि शिरोमणिः ॥
 इत्युक्त्वा भगवान्मूर्त्यौ वंगदेशमुपाययौ ॥ ३६ ॥ गेहकंदुकिनोजातो ब्राह्मणस्य महीतले ॥ संपचाब्दवपुर्भूत्वा पितृमातृपरायणः ॥ ३७ ॥
 द्वादशाब्दमहत्सेवा तत्र तेन तयोः कृता ॥ मृतिमंतै च पितरौ प्रेतकृत्येन तर्पितौ ॥ ३८ ॥ जयदेवेन तौ नाकंगथाश्राद्धे हि जमतुः ॥
 जयदेवस्तदा विप्रो भूत्वा वैराग्यवान्भुवि ॥ ३९ ॥ तत्रस्थाने महारम्ये वने वासमकारयत् ॥ त्रिविंशाब्दे तनौ प्राप्ते केन चिन्मधुरानना ॥ ४० ॥
 ब्राह्मणेन शुभाकन्या जगन्नाथाय चार्पिता ॥ अर्चावसाने भगवान्निरुद्धस्सनातनः ॥ ४१ ॥ दारुब्रह्ममयः साक्षादाहृतस्वेन वैवचः ॥
 शृणुत्वं भोः सत्यव्रतजयदेवो वपुर्मम ॥ ४२ ॥ पद्मावतीं सुतां तस्मै निवेदय मज्ञया ॥ ४३ ॥ इत्युक्तस्स द्विजस्त्पूर्णदृष्ट्वा वैराग्यरूपिणम् ॥
 तत्रस्थाप्य निजां कन्यां स्वगेहाय मुदाययौ ॥ ४४ ॥ सा तु पद्मावती कन्या सत्त्वात् संदुरंपतिम् ॥ तत्सेवां सा मुदा युक्ता चकार बहुवर्षं ॥
 कम् ॥ ४५ ॥ निरुक्तं वैदिकं च गंकृतवान्स समाधिना ॥ वर्णगमो गवेषे द्रादौ संसिंहवर्णविपर्ययः ॥ ४६ ॥ षोडशादौ विकारश्च वर्ण
 नाशः पृषोदरे ॥ वर्णविकारनाशाभ्यां धातोरतिशयेन यः ॥ ४७ ॥ योगस्तदुच्यते प्राज्ञैर्मयूरभ्रमरादिषु ॥ एवं पंचविधान्ये
 व निरुक्ता निस्मृतानि वै ॥ ४८ ॥ शूद्रैश्चनागवंशयैर्भ्रिंशितानि कलौ युगे ॥ जित्वा प्राकृतभाषायाः कर्तृन्मूढान्कलिप्रियात् ॥ ४९ ॥ शुद्धं
 हि पाणिनिः शास्त्रं च कारमुदेतवे ॥ एकदा तु कलिर्धूर्तो हृदि स्थैर्यवलिश्चौरैः समार्च्छितः ॥ ५० ॥ नृपदत्तं द्विजस्यैव लंठयित्वा धनं बहु ॥ पद्मावतीं
 सतीं सित्वा त्यक्त्वा तद्वै गतो गृहम् ॥ ५१ ॥ हस्तपादौ द्विजस्यैव कलिश्चौरैः समाच्छिनत् ॥ तदा तु दुःखिता देवी गतमध्यस्थितं पतिम् ॥
 ॥ ५२ ॥ निष्कास्य बहुधालप्य पीडय हस्तेन चाहरत् ॥ एकस्मिन् दिवसे राजा मृगयार्थमुपागतः ॥ ५३ ॥ अहस्तपादं च मुनिं जयदेवं ददृश
 ह ॥ स पृष्टस्तेन तत्रैव कृतं केन तवेदृशम् ॥ ५४ ॥ सहो वाचमहाराज हस्तपादविहीनकः ॥ कर्मणा हि महिप्रप्तो न केनापि कृतं खलम् ॥ ५५ ॥
 इति श्रुत्वा धर्मपालो नृपतिस्तद्विजोत्तमम् ॥ सपत्नीकं च शिविकामारोप्य स्वगृहं ययौ ॥ ५६ ॥ तस्य दीक्षां नृपः प्राप्य धर्मशालामकारयत् ॥
 कदाचिद्वैष्णवाभूतास्ते चौराः कलिनिर्मिताः ॥ ५७ ॥ धर्मपालगृहं प्राप्य राजान्तमिदमब्रुवन् ॥ वयं हि शास्त्रनिपुणास्तव गेहमुपागताः ॥ ५८ ॥

अस्माभिर्निर्मितं भोज्यं स्वयं विष्णुः शिला मयः ॥ भुनक्ति प्रत्यहं ग्रीत्या तत्पश्यन् पसत्तम ॥ ५९ ॥ इत्युक्त्वा कलिभक्तास्तो विष्णुरूपं
 चतुर्भुजम् ॥ नृपाय दर्शयामासुर्भुक्तवन्तं स्वमायया ॥ ६० ॥ विस्मितो धर्मपालश्च जयदेवमुवाच ह ॥ गुरो मद्भवेन प्राप्तो वैष्णवा विष्णु
 तत्पराः ॥ ६१ ॥ दृष्टवन्तो हरिं साक्षात्तस्मात्त्वं शीघ्रमाव्रज ॥ इति श्रुत्वा द्विजः प्राप्तो विस्मितोऽभूत्तथा नृपः ॥ ६२ ॥ तदा तु तं हि पाखंडाभू
 पमुच्युर्विहस्यते ॥ असौ विप्रश्च नृपते गौडदेशे निवासिनः ॥ ६३ ॥ सूदो भक्ष्यकरस्तस्य कदाचिद्वनलोभतः ॥ गलं मिश्रितं भक्ष्ये तेन पाखंडहृपि
 णा ॥ ६४ ॥ ज्ञात्वा राजा तु तं विप्रं शूलमध्ये द्वारोपयत् ॥ एतस्मिन् तरे राजन्वयं तत्र समागताः ॥ ६५ ॥ आगस्कृतं द्विजं मत्वा दत्त्वा ज्ञाना
 न्यनेकशः ॥ शूलात्तं हि समुत्तीर्य हस्तौ पादौ नृपोऽच्छिनत् ॥ ६६ ॥ अस्माकं शिष्यभूतो हिराजस्माभिः प्रबोधितः ॥ इत्युक्तमात्रेव च ने
 दुःखिता भूश्च दीयता ॥ ६७ ॥ चौरौ स्तान्साहिपाताले च कारसुररक्षितान् ॥ जयदेवस्तथाभूता न्दृष्ट्वा चौरान् रुरोद ह ॥ ६८ ॥ क्रंदमाने द्विजे तस्मि
 न्दहस्तां ग्री प्रकृतिं गतौ ॥ विस्मितं नृपतिं तत्र सर्वे हेतुमवर्णयत् ॥ ६९ ॥ श्रुत्वा राजा प्रसन्नात्मा जयदेवमुखोऽब्रुवम् ॥ गीतगोविंदमेवाशु पठित्वा मो
 क्षमागमत् ॥ ७० ॥ इति ते कथितं विप्रजयदेवो यथाभवत् ॥ कृष्णचैतन्यचारितं यथाजातं शृणुष्व तत् ॥ ७१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिमर्ग
 पर्वणि चतुर्थे गखण्डापरपर्याये कालियुगीयेतिहाससमुच्चये चतुर्थे अक्षरं विष्णुपूजायित्वा प्रसन्नधीः ॥ १ ॥ अन्यैस्सुरैश्च संपूज्यो बभूव हरिपूजनात् ॥ भिक्षावृ
 त्तिपरो नित्यं पत्नीमान् पुत्रवर्जितः ॥ २ ॥ कदाचित् तस्य गेहैव व्रतं किञ्चित्समागतः ॥ द्विजपत्नौ तैर्दुर्काकौ भक्तिमन्त्रांदरिद्रिणीम् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा
 वाचमहाभागः पारसाढ्यो दयापरः ॥ अनेन पारसेनैव लोहधातुश्च कांचनम् ॥ ४ ॥ भवेत्तस्मान्महासाध्वि त्रिदिनं तं गृहाण तम् ॥ तावदहं सरयू
 स्नात्वा यास्यामि तेऽतिकं मुदा ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वा स ययौ विप्रो ब्राह्मणं बहुकांचनम् ॥ कृत्वा लक्ष्मीं समात्वा सीद्विष्णुशर्मतां दागमत् ॥ ६ ॥
 बहुस्वर्णयुतां पत्नीं दृष्ट्वा च हरिप्रियः ॥ गच्छन् नारिमदघूर्णे यत्र वैरसि को जनः ॥ ७ ॥ अहं विष्णुपरो दीनश्चैरभीतः सदैव हि ॥ मधुमत्तां कथं था
 वै गृहीतुं भुवि चक्षमः ॥ ८ ॥ इति श्रुत्वा च चोर्धारे पतिर्भाता पतिव्रता ॥ सस्वर्णपारसं तस्मै दत्त्वा सोऽपराभवत् ॥ ९ ॥ द्विजोऽपि घरा मध्ये

तद्रव्यं वलतोऽक्षिपत् ॥ त्रिदिनान्ते च स यतिस्तत्रागत्य मुदान्वितः ॥ १० ॥ उवाच ब्राह्मणो दीनां स्वर्णं किं न कृतं त्वया ॥ साहभो मत्पतिः शु-
 क्रो गृहीत्वा पारसं रुषा ॥ ११ ॥ घघरायां च चिक्षेप ततो हं वह्निपाकिनी ॥ निलोहो वतते विप्रस्ततः प्रभृति हेतुरो ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं
 स यतिर्विस्मया न्वितः ॥ स्थित्वा दिनान्ते तं विप्रमुवाच बहु भर्त्सयन् ॥ १३ ॥ दुरिद्रो भिक्षुकश्चास्ति भवान् देवेन मोहितः ॥ देहि मे पारसं शीघ्रं
 नो चेत् प्राणां स्तन्यं जाम्यहम् ॥ १४ ॥ इत्युक्तं वतं यतिं तं विष्णुः शर्म तदा ब्रवीत् ॥ गच्छ त्वं घराकूले तत्र वै पारसं त्व ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वा यतिनसा
 र्द्धं गृहीत्वा कंठकान्बहून् ॥ यतिने दर्शयामास पारसां निवर्कं टकान् ॥ १६ ॥ तदा तु स यतिर्विप्रं नत्वा प्रोवाच नम्रधीः ॥ मया वै द्वादशाब्दां
 तं सम्यगाराधितः शिवः ॥ १७ ॥ ततः प्राप्तं शुभं रत्नं तत्तु त्वद्दर्शनैव ॥ पारसं बहुधा प्राप्तं मया लोभात्सनाद्विज ॥ १८ ॥ इत्याभाष्य शुभं ज्ञानं
 प्राप्तो मोक्षमवाप्तवान् ॥ विष्णुः शर्म सहस्राब्दं मुषित्वा जगती तले ॥ १९ ॥ सूर्यमाराध्य विधिवद्विष्णोर्माक्षमवाप्तवान् ॥ सद्विजैवै-
 ष्णवं ते जो धृत्वा वै मासि फाल्गुने ॥ २० ॥ त्रैलोक्यमतपस्त्वामिदं विचार्य परायणः ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवाञ्जीवः पुनः प्राह शचीप-
 तिम् ॥ २१ ॥ फाल्गुने मासि तं सूर्यसमाराध्य सुखी भव ॥ इत्युक्तो गुरुरुणा देवो ध्यात्वा सर्वमयं हरिम् ॥ २२ ॥ पूजनैर्बहुधा कारौ देवदेवमपूज-
 यत् ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्संभवं सूर्यमण्डलत् ॥ २३ ॥ चतुर्भुजो हिरक्तांगो यथा यज्ञस्तथैव सः ॥ पश्यतां सर्वदेवानां शक्रदेहमुपगमत् ॥
 २४ ॥ तत्तेजसा तदा शक्रः स्वान्तर्लीयस्व कंठपुः ॥ अयोनिस्तद्विजो भूत्वा शचिदेवितथैव सा ॥ २५ ॥ तदा तौ मिथुनीभूतौ विष्णवाग्निप्रपी-
 ढितौ ॥ सेवत्सरं रमतुर्गंगाकूले महावने ॥ २६ ॥ गर्भधत्ते तदा देवी शची तद्विज रूपिणी ॥ भाद्रशुक्ल गुरौ वारे द्वादश्यां ब्राह्मण्डले ॥ २७ ॥
 प्रादुरासीत् स्वयं विष्णुर्धृत्वा सर्वकलां हरिः ॥ चतुर्भुजश्च रक्ताङ्गो रविर्बुधो भसमप्रभः ॥ २८ ॥ तदा रुद्राश्च वसवो विश्वेदेवामरुद्गणाः ॥ साध्याश्च
 भार्गवाः सिद्धास्तुष्टुस्तं सनातनम् ॥ २९ ॥ देवाऽऽजुः ॥ कुलिशध्वजपद्मगदाङ्कुशाभं चरणं तव नाथमहाभरणम् ॥ रमणं मुनिभिर्विधिं श-
 भुश्रुतं प्रणमामवयं भवभीति हरम् ॥ ३० ॥ दूरचक्रगदाम्बुजमानधरः सुरशत्रुकठोरशरीरहरः ॥ सचराचरलोकभरश्च पलस्तवनशक्रस्सु-
 रकार्यकरः ॥ ३१ ॥ नमस्ते शचीनंदनानन्दकारिन्महत्पापसन्तापदुर्लपहारिन् ॥ सुरारिन्निहत्याशुलोकैश्च धारिन्स्वभक्त्या घजाताङ्ग-

कोटिप्रहारिन् ॥ ३२ ॥ त्वयाहंस्वरूपेणसत्यंप्रपल्यत्वयायज्ञरूपेणवेदःप्रक्षयः ॥ सवैयज्ञरूपोभवाँल्लोकधारिच्छचीनन्दनःशक्रशर्मप्र
 सत्तः ॥ ३३ ॥ अनर्पितचरोचिरात्करुणयवतीर्णःकलौसमर्पयितुमुन्नतोज्ज्वलरसास्वभक्तिश्रियम् ॥ हरैःपुनरमुन्द्राद्युतिकदम्भसन्दी
 पितःसदास्फुरातुनोहृदयकन्दरेशचीनन्दनः ॥ ३४ ॥ विसर्जितनरान्भवान्करुणयाप्रपल्यक्षितौनिवेदयितुमुद्रवःपरात्परंस्वकीयंपदम् ॥
 कलौदितिजसंभवाधिब्यथान्धिसुरमग्नगान्समुद्धरमहाप्रभोकृष्णचैतन्यशचीसुत ॥ ३५ ॥ माधुर्यैर्मधुभिस्सुगंधवदनःस्ववर्णबुजानांवनं
 कारुण्यामृतनिर्झरैरुपाचितःसत्प्रमहमाचलः ॥ भक्तांभोधरधारिणीविजयिनीनिष्कंपसत्तावलीदेवीनःकुलदैवतंविजयतेचैतन्यकृष्णोहारिः ॥
 ॥ ३६ ॥ देवारातिजनैरधर्मजनितैस्संपीडितेयमहसंकुच्यशुकलैकलेवरमिदंबीजायहावर्तते ॥ त्वन्नाम्रैवसुरारयोविदलिताःपाताल
 गाःपीडिताम्लेच्छाधर्मपराःसुरेशनमनास्तस्मैनमोव्यापिने ॥ ३७ ॥ सूतउवाच ॥ इत्यभिष्टयपुरुषयज्ञेशंचशचीपतिम् ॥ बृहस्प
 तिमृपागम्यदेवावचनमब्रुवन् ॥ ३८ ॥ वयंरुद्रमहाभागइमेचवसवोऽश्विनौ ॥ केनकेनांशकैर्नैवजनिष्यामोमहीतले ॥ ३९ ॥ तत्सर्वकृपया
 देववक्तुमर्हतिनोभवान् ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अहंवःकथयिष्यामिशृणुध्वंसुरसत्तमाः ॥ ४० ॥ पुरापूर्वमेवाचासिन्मृगव्याधोद्विजाधमः ॥
 धनुर्बाणधरोनित्यमार्गोविप्रविहिंसकः ॥ ४१ ॥ हत्त्वाद्विजान्महासूढस्तेषांयज्ञोपवीतकम् ॥ गृहीत्वाहेलयादुष्टोमहाक्रोशस्तुतत्कृतः ॥ ४२ ॥
 ब्राह्मणस्यचयद्रव्यंमुधोपममनुत्तमम् ॥ मधुरंक्षत्रियस्यैवैयस्ययज्ञसमंस्मृतम् ॥ ४३ ॥ शूद्रस्यवस्तुरुधिरमितिज्ञात्वाद्विजाधमःसजधान
 त्रिवर्णाश्चब्राह्मणान्चहुलान्वलः ॥ ४४ ॥ द्विजनाशात्सुरास्सर्वेभयभीतास्समन्ततः ॥ परमेष्विनमागम्यकथाश्चक्रुश्चकारणम् ॥ ४५ ॥
 श्रुत्वाचदुःखितोब्रह्मासत्सर्षीप्राहलोकगान् ॥ उदेशंकुरुतत्रैवगत्वातस्यद्विजोत्तम ॥ ४६ ॥ इतिश्रुत्वामरीचिस्तुवसिष्ठादिभिरन्वितः ।
 तत्रगत्वास्थितास्सर्वेमृगव्याधस्यैवने ॥ ४७ ॥ मृगव्याधस्तुतान्दृष्ट्वाधनुर्बाणधरोबली ॥ उवाचवचनंधोरंहनिष्येहचनोद्यैव ॥ ४८ ॥
 मरीचाद्याविहस्याहुःकिमर्थंहंतुमुद्यतः ॥ कुलार्थंवात्मनोऽर्थावाशीघ्रंवदमहाबल ॥ ४९ ॥ इत्युक्तस्ताद्विजःप्राहकुलार्थंचात्मनो
 हिते ॥ हन्मियुष्मान्धनैर्युक्तान्ब्राह्मणाँश्चविशेषतः ॥ ५० ॥ श्रुत्वातमाहुस्तेविप्रागच्छशीघ्रंधनुर्धर ॥ विप्रहत्याकृतपापंपुंजयात्को

विचारय ॥ ५१ ॥ इति श्रुत्वा तु चोरात्मातेषां दृष्ट्या मुनिर्मलः ॥ गत्वा वंशजनानाहभूरिपापोमयार्जितः ॥ ५२ ॥ तत्पापं
 च भवद्विश्रुतं गृह्णीयं यथा ॥ ते तु श्रुत्वा द्विजं प्राहुर्न वयं पापभोजनाः ॥ ५३ ॥ साक्षि यं भूमिरचला साक्षि सूर्योऽयमुत्तमः ॥ इति
 श्रुत्वा मृगव्याधो मुनीनाह कृतांजलिः ॥ ५४ ॥ यथा पापं क्षयं याति तथा मां ज्ञातुमर्हथ ॥ इत्युक्ता स्तेन ते प्राहुः शृणु त्वमं त्रमुत्तमम् ॥ ५५ ॥
 रामनाम हितं ज्ञेयं सर्वोद्योगविनाशनम् ॥ यावत्त्यत्पार्श्वमायामस्तावत्वं जपचोत्तमम् ॥ ५६ ॥ इत्युक्त्वा ते गता विप्रास्तृतीयां तिथिं तन्तुं प्रति ॥
 मरामरामरेत्येवं सहस्राब्दं जप ह ॥ ५७ ॥ जपप्रभावाद्भवद्वनमुत्पलसंकुलम् ॥ तत्स्थानमुत्पलारण्यं प्रसिद्धमभवद्भुवि ॥ ५८ ॥
 ततः सप्तर्षयः प्राप्ता वल्मीकां तं निराकृतम् ॥ दृष्ट्वा शुद्धं तदा विप्रमुच्युस्ते विस्मया न्विताः ॥ ५९ ॥ वल्मीकान्निस्सृतो यस्मात्तस्माद्बाल्मीकिरु
 त्तमम् ॥ तव नाम भवेद्विप्रत्रिकालं ज्ञमहामते ॥ ६० ॥ एवमुक्त्वा ययुर्लोकं स तुरामायणं मुनिः ॥ कल्पाष्टादशयुक्तं हि शतकोटिप्रविस्तरम् ॥
 ॥ ६१ ॥ चकार निर्मलं पद्मं सर्वोद्योगविनाशनम् ॥ तत्पश्चात्संशिवो भूत्वा तत्र वासमकारयत् ॥ ६२ ॥ अद्यापि संस्थितः स्वामी मृगव्याधः
 सनातनः ॥ शृणु ध्वं च सुराः सर्वे ते चरित्रं हरप्रियम् ॥ ६३ ॥ वैस्वतेऽन्तरे प्राप्ते चाद्ये सत्ययुगे शुभे ॥ ब्रह्मागत्योत्पलारण्यं तत्र यज्ञं चकार ह ॥
 ॥ ६४ ॥ तदा सरस्वतीं दिवी नदीं भूत्वा समागता ॥ तद्दर्शनात्स्वयं ब्रह्मा मुखतो ब्राह्मणं शुभम् ॥ ६५ ॥ बाहुभ्यां क्षत्रियं चैव चोरभ्यविश्य
 मुत्तमम् ॥ पद्भ्यां शूद्रं शुभचारं जनयामास वीर्यवान् ॥ ६६ ॥ द्विजराजस्तथा सोमश्चंद्रमानामतो द्विजः ॥ लोके सर्वा तपःसूर्यः कश्यपोऽपि हि
 पातियः ॥ ६७ ॥ कश्यपो हि द्वितीयोऽसौ मरीचिस्तु ततोऽभवत् ॥ रत्नानामाक्रापो वै स हिरत्नाकरः स्मृतः ॥ ६८ ॥ लोकान्धरति
 योऽद्वयैः स तु धर्मो हि नामतः ॥ गंभीरश्चास्ति स दृशः कोशो यस्य सारिर्त्पतिः ॥ ६९ ॥ लोकान्दक्षतियः कृत्यैः स तु दक्षः प्रजापतिः ॥ ब्रह्मणोऽ
 द्वाच्च ते जातास्तस्माद्ब्रह्मणः स्मृताः ॥ ७० ॥ वर्णधर्मेण ते सर्वे वर्णात्मानश्चैकमात् ॥ दक्षस्य मनसो जाताः कन्याः पंचशतं ततः ॥ ७१ ॥
 विष्णुमाया प्रभावेन कलाभूताः स्थिता मुनि ॥ तदा तु भगवान्ब्रह्मा सोमायाश्च निमण्डलम् ॥ ७२ ॥ सप्तर्विशद्वर्णं श्रेष्ठं ददौ लोकं विवृद्धये ॥
 कश्यपायादि तं गणं क्षत्ररूपं त्रयोदशम् ॥ ७३ ॥ धर्मो यः कीर्तिं प्रभृति ददौ स च महामुनिः ॥ नानाविधानि मृष्टानि चासन् वैस्वतेऽन्तरे ॥ ७४ ॥

तेषांपतिस्त्वयंदक्षोऽभूद्विधराज्ञयाभुवि ॥ तत्रवासःस्वयंदक्षःकृतवान्यज्ञतत्परः॥७५॥सर्वदेवगणादक्षंनमस्कृत्यचरंतिहि ॥ भूतनाथोमहादे
 वोननामकदाचन॥७६॥ तदाकुद्धःस्वयंदक्षःशिवभागंनदत्तवान् ॥ मृगव्याधःशिवःकुद्धोवीरभद्रोबभूवह ॥ ७७॥ त्रिशिराश्चित्रिनेत्रश्चित्रि
 पदस्तत्रचागतः ॥ तेनैवपीडितादेवानुनयःपितरोऽभवन् ॥ ७८ ॥ तदावैयज्ञपुरुषोभयभीतःसमंततः ॥ मृगभूतोययौतूर्णदृष्ट्वाव्याधःशिवो
 भवत् ॥ ७९॥ रुद्रव्याधेनसमृगोविभिन्नाङ्गोबभूवह ॥ तदातुभगवान्ब्रह्मातुष्टावमधुरस्वरैः ॥ ८० ॥ संतुष्टश्चमृगव्याधोयज्ञंपूर्णमकारयत् ॥ ८१ ॥
 तुलाराशिस्थितेभानौरुद्रंचंद्रमण्डले ॥ ८२ ॥ स्थापयित्वास्वयं ब्रह्मासतर्विशदिनात्मके ॥ प्रययौसतलोकं वै सरुद्रश्चंद्ररूपवान् ॥ ८३ ॥
 इति श्रुत्वावीरभद्रोरुद्रोहर्षितमानसः ॥ स्वांशं देहात्समुत्पाद्याद्विजगद्देवमचोदयत् ॥ ८४ ॥ विप्रभैरवदत्तस्यगेहेगत्वा सर्वेशिवः ॥ तत्पुत्रोऽ
 भूत्कलौघोरशंकरोनामविश्रुतः ॥ ८५ ॥ सवालश्चगुणवित्ताब्रह्मचारीबभूवह ॥ कृत्वाशंकरभाष्यंचेशैवमार्गमदर्शयत् ॥ ८६ ॥ त्रिपुण्ड्र
 आक्षमालाचमंत्रं चाक्षरं शुभम् ॥ शैवानांमंगलकरंशंकराचार्यनिर्मितम्॥८७॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थखण्डापर
 पर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेकृष्णचैतन्यशंकराचार्यसमुत्पत्तिवर्णनोनामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ४३ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ पुरातु
 नैमिषारण्येविप्रश्चाजगरोऽभवत्॥विदान्तशास्त्रनिष्ठाज्ञानवाञ्छुभूजकः॥१॥ द्वादशाब्दान्तरेरुद्रस्तुष्टोऽभूत्पार्थिवार्चनात्॥तदागत्यददौ
 ज्ञानंजीवमोक्षत्वमागतः॥२॥संकर्षणंसमाराध्यतज्ज्ञानेनद्विजोत्तमः॥तुष्टावपुष्कलाभिश्चस्तुतिभिःपरमेश्वरम् ॥३॥अजगरउवाच॥सदैव्यं
 प्रधानंपरंज्योतिरूपंनिराकारमव्यक्तमानन्दनित्यम् ॥त्रिधातत्तुजातंत्रिलोक्यभिर्ब्रह्मपुमान्स्वरूपोरजोरूपनारी ॥४॥ तयोयत्तुशेषंतमोरू
 पमेवततश्शेषनाम्नेनमस्तेनमस्ते॥रजश्चादिभूतोगुणस्सैवमायातथामध्यभूतो नरस्सत्वरूपम्॥५॥ तथैवान्तभूतोनपुंस्कंतामोवत्सदैवाद्यना
 गेशतुभ्यंनमस्ते॥नराधाररूपोभवान्कलकतानाकार्षणस्त्वंहिसंकर्षणश्च ॥६॥ रमन्तेमुनीनास्त्वयिब्रह्मधाम्निनमस्तेनमस्तेपुनस्तेनमोऽ
 स्तु॥नराङ्गेषुचाधारभूताशिवायास्मृतायोगनिद्रादिशक्तिस्त्वदीया ॥७॥जीवउवाच ॥ एवंहिसंस्तुतोदेवोद्विजंचाजगंप्रभुः॥साधुज्यंकृतवा
 न्साङ्गेरुद्रःसर्पोहिसोऽभवत् ॥ ८ ॥ फणासहस्रसहितोगौराङ्गोगौरविग्रहः ॥ क्षीराब्धौमंदिरंयस्यबभूवचगुणाकरम् ॥ ९ ॥ तंसर्पाख्यंमहा

रुद्रं प्रत्यागत्यात्मभूः स्वयम् ॥ कर्कराशिस्थिते सूर्ये चंद्रभ्रमणमण्डले ॥ १० ॥ तं रुद्रं स्थापयामास चंद्रमाः स तु चाभवत् ॥ इति श्रुत्वा शेषना
गोरुद्रः श्रीगुरुभाषितम् ॥ ११ ॥ वचनं संप्रसन्न आत्मा ते जडत्पाद्यवैमुखात् ॥ विंध्यद्रौ जनयामासे देवदत्ताद्रिजगृहे ॥ १२ ॥ गिरिशर्मासेव
विप्रो विजित्य विदुषां गणान् ॥ काशीपुरीं समायातः शिष्यो भूच्छंकरस्य वै ॥ १३ ॥ इति ते कथितं विप्रयथारुद्रो भवभूवह ॥ पुनः शृणु कथां वि
प्रयथा जीवेन भाषिताम् ॥ १४ ॥ जीव उवाच ॥ प्रयागे च पुरा ह्यासीद्ब्रह्मणो हरिसेवकः ॥ मंदभाग्यो दरिद्रा तौ नैर्ऋतानामविश्रुतः ॥ १५ ॥
महत्कष्टेन तस्यैव भिक्षा प्राप्ता दिनान्तके ॥ नैर्ऋतपुत्रपत्नीको दरिद्रा तौ दिने दिने ॥ १६ ॥ एकदानारदो योगी स प्राप्तो वैष्णवप्रियः ॥ पूजि
तस्तेन विप्रेण विष्णुलोकमुपाययौ ॥ १७ ॥ दृष्ट्वानारायणदेवं न स्मृत्यपुनः पुनः ॥ वचनं प्राह न भ्रातृमासे देवभगवत्प्रियः ॥ १८ ॥ भगव
न्ये सुराः सर्वे सदा त्वत्पूजने रताः ॥ तेषां भक्ताश्चैव भूमौ धनधान्यसमन्विताः ॥ १९ ॥ त्वद्भक्ताश्च मया दृष्टा दरिद्रा तौ सदा भुवि ॥ किमर्थं ब्रूहि
मेस्वामि अनार्दनमोस्तुते ॥ २० ॥ इत्युक्तो नारदेनैव भगवान्भक्तवत्सलः ॥ तमाह वचनं रम्यं तच्छृणुष्व सुरोत्तम ॥ २१ ॥ मद्भक्तो भग
वान्ब्रह्मा दृष्ट्वानारायणप्रियान् ॥ जनौ च स्ववशीकृत्य लोकार्थं करोति हि ॥ २२ ॥ धर्मोऽधर्मस्तेन कृतो धर्मो विदमयः स्मृतः ॥ सप्तलोकाश्च
धर्मस्य निर्मितस्तु ते न धीमता ॥ २३ ॥ भूभुवःस्वो महश्चैव जनश्चैव तपस्तथा ॥ सत्यं तथैव क्रमतो नृणां द्विगुणदं सुखम् ॥ २४ ॥ अधर्मो वै द
हितो भुवि शब्दान्यकर्तृकः ॥ ये शब्दाश्च महावाण्यादृषितास्ते हिलोकगाः ॥ २५ ॥ वेदेतराः पापमयी दस्यवृद्धकराः सदा ॥ अधर्मस्तु वि
ज्ञेयः सप्तलोकाश्च तस्य वै ॥ २६ ॥ भूमिगतेषु विधिन निर्मितः सुखदायकाः ॥ अतलं वितलं चैव सुतलं च तलतलम् ॥ २७ ॥ महातलं साचैव पातालं
चान्यधर्मजम् ॥ अन्यधर्मो ह्यधर्मश्च देवास्त्वन्ये हिते सुराः ॥ २८ ॥ धर्मपक्षाः सुराज्ञेया असुराश्चान्यधर्मजाः ॥ तयोर्विहीनो धर्मो देवदेवै
श्च दूषितः ॥ २९ ॥ विधर्मः स तु विज्ञेयस्तत्र लोकाव्यथकुलः ॥ तामिममंधतामिमं भूपाकं चरौ रवम् ॥ ३० ॥ महारौरव एवापि तथा मूर्तिर
यस्तथा ॥ इक्षुयंत्रशाल्मलं च ह्यसिपत्रवर्न तथा ॥ ३१ ॥ ज्ञेयमित्येव रचितं विधिना चैकविंशतिः ॥ ब्रह्माण्डोऽयं लोकमयः परं तस्माच्च मत्प
दम् ॥ ३२ ॥ मद्भक्ताभूतल्येवैते गच्छंति परंपदम् ॥ देवभक्ताश्च ये लोकाः सप्तलोकां न्वर्जन्ति ते ॥ ३३ ॥ ये तु वै तामालोकादैन्यपूजन्त तत्प

राः ॥ तेगच्छंतिमहीलोकान्तलादिमयैस्तथा ॥ ३४ ॥ पातालाद्योजनंलक्षमधोलोकःप्रकीर्तितः ॥ विधर्मतपरालोकास्तेगच्छंतिह्यधो
 गतिम् ॥ ३५ ॥ अतोवैविधिनभ्रष्टामद्भक्ताश्चदरिद्रगाः ॥ येमद्भक्ताःसुरान्पूर्वपूजयित्वाभजतिमाम् ॥ ३६ ॥ लक्ष्मीवंतश्चेतज्ञेयमुक्ति
 मुक्तिपरायणाः ॥ प्रयागेनैर्ऋतोविप्रस्त्यक्त्वादेवान्ममप्रियान् ॥ ३७ ॥ भजत्यन्यभवेनतस्मात्सहिदरिद्रवान्॥देवैर्देतोहियद्रव्यंभोक्तव्यं
 सर्वदाजनैः ॥ ३८ ॥ मयादत्तांहियद्रस्तुब्रह्माण्डेनास्तिनारद ॥ अतोमदाज्ञयाविप्रदेहितस्मैवरंशुभम् ॥ ३९ ॥ इत्युक्तेनारदोयोगीहरिणावि
 श्वकारिणा ॥ द्विजपत्नीस्थितागेहेतत्रप्राप्यवचोऽब्रवीत् ॥ ४० ॥ वरंवरयेहसाध्वित्वयायद्वाञ्छितंहृदि ॥ साहदेहिवरंस्वामिन्भूपराज्ञीभ
 वाम्यहम् ॥ ४१ ॥ इत्युक्त्वावचनं तत्रदिव्यरूपावभूवसा ॥ आगतस्तत्रनृपतिर्गृहीत्वागेहमाययौ ॥ ४२ ॥ सायंकालेतुसंप्रतिद्विजस्तत्रस
 मागतः ॥ नारदस्तंवचःप्राहशृणुविप्रहारिप्रिय ॥ ४३ ॥ वरदानाच्चेतपत्नीभूपराज्ञीहिवर्तते ॥ त्वयाकिंवाञ्छितं वस्तुमत्तःप्राप्यसुखीभव ॥
 ४४ ॥ इतिश्रुत्वादिवशोवचःप्राहरुषान्वितः ॥ क्रोशीभवेच्चमत्पत्नीदेहिहिविप्रवरंमम ॥ ४५ ॥ इत्युक्तवचनात्क्रोशीसावभूवद्विजप्रिया ॥
 एतस्मिन्नंतरेप्राप्तस्तत्पुत्रोशूरुपूजकः ॥ ४६ ॥ श्रुत्वातत्कारणं सर्वनारदंसवचोऽब्रवीत् ॥ मममातायथास्वामिंस्तथाशीघ्रं वराद्भवेत् ॥ ४७ ॥
 एतन्निभैर्वैःप्राप्तैर्देवमायाविमोहितैः ॥ तदातुनारदोदुःखीनैर्ऋतंप्राहवैवचः ॥ ४८ ॥ ब्रह्माण्डोऽयं देवमयोभवस्तस्यमहेश्वरः ॥
 अतोभवंभजान्श्रुत्वंसेतैकार्यैकारिष्यति ॥ ४९ ॥ इत्युक्तवचनोविप्रोभवंतंपार्थिवार्चनैः ॥ तुष्टावपरयाभक्त्यावर्षमात्रं हि नैर्ऋतः ॥ ५० ॥
 तदाप्रसन्नोभगवान्हेशोभक्तवत्सलः ॥ कुबेरसदृशदिव्यं देवदौतस्मैमहद्भनम् ॥ ५१ ॥ तद्धनेनसंवैविप्रोयधर्मकार्यचकारह ॥
 प्रसिद्धोऽभून्महापुष्टेनाम्नापुण्यजनोधनैः ॥ ५२ ॥ शिवभक्तिप्रभावेनप्राप्यद्रव्यमकंटकम् ॥ सहस्राब्दवपुर्भूत्वात्यक्त्वाप्राणान्दिवंययौ ॥
 ५३ ॥ वृषराशिस्थितेसूर्येराजचंद्रस्यसोमवत् ॥ नैर्ऋतोनामविख्यातोरुद्रःसर्वजनप्रियः ॥ ५४ ॥ इतिश्रुत्वा नैर्ऋतस्तुभृगुवर्यगुरुदितम् ॥
 स्वांशाद्भूतलमागम्यगिरिनालगिरौवने ॥ ५५ ॥ योगिनःसिद्धसांख्यस्यपुत्रोऽभूद्भनवासिनः ॥ वनक्षमैतिविख्यातोवेदशास्त्रपरायणः ॥ ५६ ॥
 द्वादशाब्दवपुर्भूत्वाजित्वाविद्भजनान्वहून् ॥ काशीमागम्यतत्पार्थीक्षिकराचार्यमुत्तमम् ॥ ५७ ॥ प्रणम्यतस्यशिष्योऽभूद्भनक्षमांविशा

रदः ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ वसुशर्माद्विजः कश्चिन्माहिष्मत्यापुत्राभवात् ॥ ५८ ॥ शिवव्रतपरोनिन्यपुत्रार्थपाथीवार्चकः ॥ चतु
 विंशतिवर्षाणि पूजतस्तस्यधीमतः ॥ ५९ ॥ व्यतीतानिसुरास्तन्नप्रसन्नोऽभवाच्छिवः ॥ तदातुदुःखितोविप्रोवह्निप्रज्वाल्यभैरवम् ॥ ६० ॥
 जुहावस्वांगमांसांनिमुखतश्चरणान्तिकम् ॥ नप्रसन्नोभवदुद्रस्तदाविप्रःशुचान्वितः ॥ ६१ ॥ गृहीत्वाचोत्तमेषंस्कारं कृतवाञ्छुचिः ॥
 तेनमेषणसहितोज्ज्वलदग्नासमाययौ ॥ ६२ ॥ प्रसन्नोभगवान्द्रुद्रस्तत्रागत्यगणैर्युतः ॥ स्वरूपं दर्शयामासुद्रस्फटिकसुन्दरम् ॥ ६३ ॥
 वरं ब्रूहि च श्राहवसुशर्माणमुत्तमम् ॥ तच्छ्रुत्वा प्रसन्नात्मानत्वापार्थिवलभम् ॥ ६४ ॥ प्रश्रयावन्तोभूत्वावचनं प्राहशंकरम् ॥ देहिमे
 तनयंस्वामिच्छरणगतवत्सल ॥ ६५ ॥ इत्युक्तदर्शंकरस्तेनविहस्योवाचतद्विजम् ॥ पुत्रदातास्वयं ब्रह्माभाग्यकर्तापरात्परः ॥ ६६ ॥
 तुभ्यंचक्षतजन्मान्तेनपुत्रो न निर्मितः ॥ तस्मादहं सुतं स्वांशान्तवविप्रददामिभोः ॥ ६७ ॥ इत्युक्त्वास्वमुखात्तेजो निराकृत्य महेश्वरः ॥ त
 त्पत्न्यां जनयामासकाशाद्रुसुवर्मणः ॥ ६८ ॥ दशमासान्तरं जातः सुपुत्रो मधुराननः ॥ अजस्येवपदश्वैकोद्वितीयो नरवत्ततः ॥ ६९ ॥
 अजैकपादइतिसप्रसिद्धोऽभून्महीतले ॥ चतुश्शताब्दवपुषि प्राप्ते तस्मिन्सुते प्रिये ॥ ७० ॥ संप्राप्तो भगवान्मृत्युस्तदारोगणैर्युतः ॥ तस्य
 तैरभवद्युद्धमजैकचरणस्यैव ॥ ७१ ॥ वर्षमात्रेण तान्मर्वाञ्जित्वा महारणोत्कटः ॥ मृत्युं जयः सवैनाम्ना प्रसिद्धोऽभून्महीतले ॥ ७२ ॥ दुः
 खितो भगवान्मृत्युस्तेन विप्रेण निर्जितः ॥ परमोष्ठिनमागम्य कथयामासकारणम् ॥ ७३ ॥ तदा तु भगवान्ब्रह्मासर्वदेवगणैर्युतः ॥ कुम्भगे
 द्युमणौ देवं चंद्रमण्डलगन्तुम् ॥ ७४ ॥ तद्विजंचकाराशुरद्रूपं भयापहम् ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा महो देवः सविप्रश्च तदा जपाद् ॥
 ॥ ७५ ॥ पुरीमाहिष्मती प्राप्ताः कलिशुद्धिकरः प्रभुः ॥ पुरीशमिति विख्यातो यतिदत्तस्य वै सुतः ॥ ७६ ॥ षोडशाब्दवपुर्भूत्वा जित्वा विदेपरायणान् ॥
 शंकराचार्यमागम्य तस्य शिष्यो बभूव ह ॥ ७७ ॥ इति ते कथितं विप्रयथा मृत्युं जयो भवत् ॥ ७८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतु
 र्युगखंडापरपरायणे कालियुगीयेतिहाससमुच्चये आनंदगिरिवनशर्भपुरीशर्मवर्णनं नाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७९ ॥ सूत उवाच ॥ पुनः शृणु कथार
 म्यां प्रयागे जीवभाषिताम् ॥ हिबुनामपुराचासीद्दानवोलोककंठकः ॥ ११ ॥ निकुंभान्वयसंभूतः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ सहस्राब्दं तपःकृत्वा तप

यामासवैसुरान् ॥ २ ॥ तदालोकपतिर्ब्रह्मालोकशार्थमुद्यतः ॥ वरं ब्रूहीति वचनमुवाच दनुजेश्वरम् ॥ ३ ॥ नमस्कृत्य विधातारं वचनं प्राह न
प्रधीः ॥ यदि देवो वरः स्वामिंस्त्वया विशकृता विभो ॥ ४ ॥ मरणं न मे भूया त्वत्कृतैश्च चरारैः ॥ इत्युक्तस्स तथेत्युक्त्वा ब्रह्मालोकमुपायायौ
॥ ५ ॥ दानवस्स तुरौ द्रात्माजित्वा स्वर्गं निवासिनः ॥ आहूय दानवान् दैत्यान् विवरेभ्यः प्रसन्नधीः ॥ ६ ॥ स्वर्गे निवासयामास ते देवा भूतलकृताः ॥
लक्षाब्दं च सुरास्स वै बुभुजुः परमापदः ॥ ७ ॥ एकदानारदधीमान् द्वे देवांस्तथागतान् ॥ वचनं प्राह योगात्मा भजं च लोकांशं करम् ॥ ८ ॥
स देवश्च महदेवो ब्रह्माण्डो विपत्तिहा ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं ते देवा विस्मयान्विताः ॥ ९ ॥ पार्थिवैः पूजयामासु देवदेवमुमापतिम् ॥
गतैकादश वर्षाश्च ते षां पूजनकारिणाम् ॥ १० ॥ तदा प्रसन्नो भगवान् महेश लोकांशं करः ॥ ज्योतिर्लिंगमयो भूत्वा लोकांस्त्रिन्समदाहयत् ॥ ११ ॥
ये तु वै देवभक्ताश्च शेषाश्चास्मन्महाभये ॥ अन्ये तु दानवैस्साद्धैर्भस्मीभूता बभूविरि ॥ १२ ॥ एतस्मिन् प्रतरे ब्रह्मा विष्णुना सहार्पितः ॥
तुष्टावसमहारुद्रस्तौ त्रैस्सामसमुद्भवैः ॥ १३ ॥ मिथुनस्थे दिवानाथे शशि मण्डलभूपतिम् ॥ हिबुध्नं च महारुद्रं च कारसुरहेतवे ॥ १४ ॥
इति श्रुत्वा सहिबुध्नो देवकार्यार्थमुद्यतः ॥ हिमालये गिरौ रम्ये पुत्रोऽभूत्साद्यकर्मणः ॥ १५ ॥ पतिरूपः कलाभिज्ञो भारतीश इति श्रुतः ॥
सजित्वा विदुषां वृंदां कान्काशीनगरमागतः ॥ १६ ॥ शंकराचार्यमागम्य शिष्योऽभूत्तेन निर्जितः ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ मयपुत्रः
स्मृतो मार्यातपोधारं च कारह ॥ १७ ॥ पदैकेन स्थितः मूर्त्ये सहस्राब्दं प्रयत्नतः ॥ स लोकांस्तापयामास तपसालोकावासिनः ॥ १८ ॥
तदा प्रसन्नो भगवान् परमेष्ठीपितामहः ॥ त्रयोश्रामास्तत्प्रियाथैकमद्वैतेन निर्मिताः ॥ १९ ॥ सौवर्णस्वर्गसदृशं पुरं षोडशयोजनम् ॥
तदधो योजनान्ते च राजतं च भुवर्मयम् ॥ २० ॥ तदधो योजनान्ते च भूलोकमिव चायसम् ॥ एवं पुरनिवासिन्यौ दैत्यानां योषितो मुदा ॥ २१ ॥
अतः कोटिमिता दैत्या धर्मात्मानो निवासिनः ॥ गृहीत्वा यज्ञभागं च देवतुल्या बभूविरि ॥ २२ ॥ तदानीं बलिर्नो देवाः क्षुधया पीडिताः प्रभुम् ॥
भगवन्तं महाविष्णुं तुष्टुः परयागिरा ॥ २३ ॥ चतुर्गुणसमूहानां वर्षाणां भगवन्प्रभो ॥ अधिकारविहीनाश्च वरन्ते स्वर्गमण्डले ॥ २४ ॥
तामसां तरे मेवापि षोडशैव च तुष्टुगम् ॥ व्यतीतानि महाविष्णो मायिनां दुःखमुजताम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां भगवान् मधुसूदनः ॥

ब्रह्माण्डगुणशजाः ॥ विनाशिताः कुरुक्षेत्रगृहीत्वा तद्धनं बहु ॥ ५० ॥ बुभुजुर्बलवंतस्ते दैत्यपक्षामहाधमाः ॥ कस्यचित्तुमुनेः पत्नीगुर्विणीच
 भयान्विता ॥ ५१ ॥ हिमंतुं समागम्य तद्गर्भमुनि संभवम् ॥ शतवर्षं ददौ देवी तपसा ज्ञानरूपिणी ॥ ५२ ॥ मातुरुहसुतो भित्त्वा ततो जातो
 महीतले ॥ तेजसा तस्य पुत्रस्य भस्मीभूतमभूज्जगत् ॥ ५३ ॥ तदा तु सकल देवाः पुरस्कृत्य प्रजापतिम् ॥ वज्रस्थितश्च वैतालस्समाजगमुर्भ
 यतुराः ॥ ५४ ॥ पितृभिर्देवैर्बालस्समाज्ञातो हिमाचले ॥ लोकनाशकरं तेजो जलमध्ये स चाक्षिपत् ॥ ५५ ॥ जलदेवी च वडवा भूत्वा तत्तेज
 उत्तमम् ॥ पीत्वा वामतत्रैव पीडितारौ द्रतेजसा ॥ ५६ ॥ तदा गत्य स्वयं ब्रह्मा त्रिकुटो यत्र वैगिरिः ॥ तदधः सागरेऽस्थापयामास लोकपः
 ॥ ५७ ॥ मेघेद्युमणौ प्राप्ते शिशिमण्डलग्रभुम् ॥ तं रुद्रं स काराशुपरमेष्ठीपितामहः ॥ ५८ ॥ ऊरुजातात्स्मृतो वो दहनो लोकदाहतः ॥
 वडवामुखतो जातो वाडवो नाम स प्रभुः ॥ ५९ ॥ मृत उवाच ॥ इति श्रुत्वा तु दहनो गुरुवाक्यमनोहरम् ॥ स्वमुखात्तेज उत्पाद्य कुरुक्षेत्रं च कारह ॥
 ॥ ६० ॥ सारस्वतस्य विप्रस्य गृहे जातस्स वैशिवः ॥ क्षेत्रज्ञमैति विख्यातो विद्वच्छ्रेष्ठो बभूवह ॥ ६१ ॥ शंकराचार्या मागम्या शिष्यो भूत्वा परा
 जितः ॥ ब्रह्मचर्यव्रती काश्या तं स्थौ शंभुपरायणः ॥ ६२ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ एकार्णवेषु पुराजा तेनष्टेऽस्थावरजंगमे ॥ इति ब्रह्मणः प्राप्तेऽ
 व्यक्तजन्मनि लोकगे ॥ ६३ ॥ अव्यक्तं प्रकृतिमायापीत्वा सर्वजलं मुदा ॥ महाकाली स्वयं मूर्तिरंधकारस्वरूपिणी ॥ ६४ ॥ एका बभूव तत्रैव
 प्राकृते कल्पदारुणे ॥ चतुर्थे गानां कोटीनां त्रयाणां दारुणलये ॥ ६५ ॥ षष्ठिलक्षयुतानां च कालस्तत्र व्यतीतवान् ॥ तदा सा प्रकृतिर्देवी नित्य
 शुद्धा सनातनी ॥ ६६ ॥ स्वेच्छया च स्वरूपं सर्वं महागौरमनुत्तमम् ॥ पंचवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं च दधौ शिवा ॥ ६७ ॥ भालनेत्रेण सा माता सूक्ष्मते
 जोददर्शह ॥ शून्यभूतं परं नित्यमविकारि निरंजनम् ॥ ६८ ॥ तदा दिक्षु गतं ब्रह्मस्वभुजैः प्रकृतिः पुरा ॥ गृहीतुमिच्छती तत्र न स मथावभूव वै ॥
 ॥ ६९ ॥ विस्मिता प्रकृतिर्माता पंचवक्त्रैः सनातनम् ॥ तुष्टाव परया भक्त्या चिरं कालात्परात्परम् ॥ ७० ॥ धातुशब्देऽप्राङ्मुखजैः
 प्रत्ययैर्याम्यवक्त्रजैः ॥ सुविभक्तिमयैः शब्दैर्मुखपश्चिमजैः स्थिरा ॥ ७१ ॥ तिङ्विभक्तिमयैर्नित्यामुखोत्तरमयैर्मुदा ॥ न भोव क्रमयैः
 शब्दैर्वर्णमात्रैर्निरंजनम् ॥ ७२ ॥ सच्चिदानंदघनकंपूर्णब्रह्म सनातनम् ॥ तुतोषतत्तु सर्वज्ञं पंचवक्त्रेषु चागमत् ॥ ७३ ॥ पुरुषत्वमभू

द्रुहस्वयंभूनामचाभवत् ॥ अव्यक्तात्प्रकृतोर्जतोऽव्यक्तजन्माहिसंस्मृतः ॥ ७४ ॥ तस्यहेतोःस्वयंदेवीवरदालोकरूपिणी ॥ महा
 लक्ष्मीश्चपूर्वाद्धिजाताषोडशलोकिनी ॥ ७५ ॥ अष्टादशभुजास्तस्यालोकरक्षणतत्पराः ॥ दृष्ट्वातद्द्रुतंरूपंस्वयंभूर्विस्मयान्वि
 तः ॥ ७६ ॥ प्रविश्यबहुधाभूत्वानन्तंतस्याजगामह ॥ बृहत्वाद्बहुरूपत्वाद्वह्नानामेतिविश्रुतः ॥ ७७ ॥ श्रमितीभगवान्ब्रह्मासत्यलो
 कमुपस्थितः ॥ मुखेभ्यलद्भवैर्देवैर्देवैस्तुष्टावशंकरम् ॥ ७८ ॥ चिरंकालंतदंगद्वैदनदीनदसमुद्रवः ॥ एकार्णवंतदाजातंशेतत्रस्व
 यंप्रभुः ॥ ७९ ॥ सहस्रगुणपर्यंतमुषित्वाऽव्यक्तभूःस्वयम् ॥ सत्यलोकमुपागम्यपुनःसृष्टिचकारह ॥ ८० ॥ अनन्ताःसृष्टयश्चासन्गह
 पाःपृथक्पृथक् ॥ तामिव्यक्तमभूत्सर्वमहालक्ष्मीमयंजगत् ॥ ८१ ॥ दृष्ट्वाबहुत्वंसृष्टीनांमहालक्ष्मीःसनतानी ॥ विस्मिताभूच्चसर्वशंभग
 वन्तमुपायौ ॥ ८२ ॥ नत्वोवाचवचोरम्यंकृष्णमव्यक्तमंगलम् ॥ भगवन्नित्यंशुद्धात्मव्रराश्चासन्महतराः ॥ ८३ ॥ कथंतेषांचगणनाकर्त
 व्याचमयासदा ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याद्विधाभूतश्चसोऽव्ययः ॥ ८४ ॥ पूर्वार्द्धात्सतुरक्ताङ्गःपराद्धौर्गौरूपवान् ॥ चतुर्भुजस्सर्त्तांगौगौरव
 णश्चतुर्भुजः ॥ ८५ ॥ सर्वसृष्टिगणानांचसईशोभगवान्भवः ॥ गणेशोनामविरह्यातश्चेश्वरस्सतुविश्रुतः ॥ ८६ ॥ परश्चतुर्भुजोयैवयोगि
 ध्येयोनिरंजनः ॥ एकदाविधितोजातःशिवःपार्वतिवल्गुभः ॥ ८७ ॥ गणेशंपूजयामाससहस्राब्दंप्रयन्ततः ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्गणेशःशिव
 पूजकः ॥ ८८ ॥ वरंवरयतेप्राहपार्वतीसहितंहरम् ॥ प्रसन्नात्माभवःसाक्षात्तुष्टावचविनम्रधीः ॥ ८९ ॥ शिवलवाच ॥ नमोविष्णुस्वरूपाय
 गणेशायपरात्मने ॥ चतुर्भुजायरक्तायज्ञपूर्णकरायच ॥ ९० ॥ विघ्नहंत्रेजगद्रत्नसर्वानन्दप्रदायिने ॥ सिद्धीनांपतयेतुभ्यनिधीनांपतये
 नमः ॥ ९१ ॥ प्रसन्नोभवदेवेशुपुत्रोभवममप्रियः ॥ इतिश्रुत्वादिपूज्यस्तुगणेशोभक्तवत्सलः ॥ ९२ ॥ पार्वत्याःसर्वदेहात्तुतेजोभूतात्समुद्र
 वः ॥ तदाकैलासाशिखरसर्वदेवास्समासाः ॥ ९३ ॥ मंगलार्थमुपाजग्मुर्देवदेवस्यमन्दिरं ॥ महोत्सवश्चतत्रासीत्सर्वलोकसुखावहः ॥ ९४ ॥
 एतस्मिन्नंतरेतत्रसूर्यपुत्रःशनिःस्वयम् ॥ क्रूरदृष्टिःसमायातःकालात्मादेवमण्डपे ॥ ९५ ॥ तस्यदर्शनमात्रेणसबालोविशिराह्यभूत् ॥ हा
 हाकारोमहौश्चासीत्कैलासेयुद्धकालये ॥ ९६ ॥ तच्छिरश्चंद्रलोकैवैतुल्यसंस्थेदिवाकरे ॥ सप्तविंशदिनान्येवप्रकाशयतिभूतले ॥ ९७ ॥

निदिताद्वैतस्तत्रज्ञानिर्जनभयंकरः ॥ गजस्यमस्तकं छित्त्वा दन्तैर्कयरागरूपियत् ॥ ९८ ॥ तच्छिद्यशोः कंधरक्तेऽरोपयत्सूर्यसंभवः ॥ गज
योन्यास्तु तो ब्रह्माकर्कटस्य तदाशिरः ॥ ९९ ॥ समारोप्य तु तद्योनिः कर्कटो विशिरकृतः ॥ एवं गजाननो जातो गणे श्वेश्वरः स्वयम् ॥ १०० ॥
सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा गणेशस्तु गुरोर्वचनमुत्तमम् ॥ स्वमुखान्स्कंधं धुत्पाद्य काश्यां जातः संचेश्वरः ॥ १०१ ॥ दैवज्ञस्य द्विजस्यैव पुत्रो भू
त्वा शुभाननः ॥ दुंदिराजस्ततो नाम्ना प्राप्तिद्वोऽभून्महीतले ॥ १०२ ॥ जातकाभरणं नाम ज्योतिःशालं फलात्मकम् ॥ कृत्वा सवेदरक्षांशं काराचार्य
मागमत् ॥ १०३ ॥ शिष्यो भूत्वा प्रसन्नात्मा गुरुसेवापरोऽभवत् ॥ इति ते कथितं विप्रदुंदिराजो यथाभवत् ॥ १०४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये भारतीशगोरखनाथक्षेत्रज्ञमंदुंदिराजसमुत्पत्तिवर्णनो नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ६४ ॥
॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ षोडशाब्दे च संप्रति ब्रह्मणे व्यक्तजन्मनः ॥ स उषित्वा च कमले स्थितः सुष्टयर्थमुद्यतः ॥ १ ॥ एतस्मिन्नन्त
रेव क्रान्तिमुद्धूता च शारदा ॥ द्विव्यागं सुन्दरं तस्या दृष्ट्वा ब्रह्मास्मरातुरः ॥ २ ॥ बलाद्ब्रूहीत्वा तां कन्यामुवाच स्मरपीडितः ॥ रतिदे
हि महाघूर्णे रक्ष मां कामविह्वलम् ॥ ३ ॥ इति श्रुत्वा तु सामातारुषा प्राह पतिमहम् ॥ पंचवक्रोऽयमशुभो न योग्यस्तव कन्धरे ॥ ४ ॥
चतुर्वक्रो वेदमयोग्यस्सर्वेश्वरे त्वयि ॥ इत्युक्त्वान्तर्दधे माता ब्रह्मा कोधान्वितोऽभवत् ॥ ५ ॥ तस्य कोपाग्निना तोयं शुष्कभूतमभूदुवि ॥
शान्तिभूते च तत्कोपे रुद्रो जातो भयंकरः ॥ ६ ॥ भैरवो नाम विख्यातः कालात्मा स तवाहनः ॥ स्वनखैश्च नृसिंहाभैः क्षिप्तवातत्पंचमं शिरः ॥ ७ ॥
जगज्जबलवावुद्रः शंकरो लोकशंकरः ॥ भयभीतस्तदा ब्रह्माभैरवंशरणय्यौ ॥ ८ ॥ नाथनः पापभूतानां धियो योऽसौ प्रचोदयात् ॥
इति श्रुत्वा स भगवान्भैरवो लोकविश्रुतः ॥ ९ ॥ ब्रह्मभूतमहं स्वाभिन्वरेण्यं त्वा मुपागतः ॥ स पितुस्तद्दरेण्यं यद्गर्गे देवस्य धीमाहि ॥ १० ॥
गाढमुच्चैरुरो दाशु स्वात्पेतुश्चाश्रु बिन्दवः ॥ ततो वृक्षास्समुद्धूता रुद्राक्षाणां पृथक् पृथक् ॥ ११ ॥ शिवो ब्रह्मवधार्द्रातिस्तत्कपालं गृहीतवान् ॥
कपालीनाम विख्यातं भैरवस्य तदा ह्यभूत् ॥ १२ ॥ सर्वलोकेषु पूतानि यानि चायतनानि च ॥ तानि तान्येव गत्वा शुद्धो नाभूच्छिवंकरः ॥ १३ ॥
एकदा तेषु वृक्षेषु संस्थितो भगवान्हरः ॥ तदा ब्रह्मवधे दोषं त्यक्त्वा दूरमुपागतः ॥ १४ ॥ ततः प्रभृतिवैशंभुधृत्वा रुद्राक्षमुत्तमम् ॥

पुरींकाशीसमायातः कपालस्तेनमोचितः ॥ १५ ॥ कपालमोचनंनमतीर्थजातमघापहम् ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मासवदेवसमन्वितः ॥ १६ ॥
 समागत्यमहादेवंतुष्टावस्तुतिजैःस्तवैः ॥ मकरस्थेदिवानथेशशिनश्चेशुभम् ॥ १७ ॥ कपालिनंमहारुद्रंचकारभगवान्विधिः ॥ मृतउवाच ॥
 इतिश्रुत्वायुरोर्वीक्यंकपालीभैरवःशिवः ॥ १८ ॥ स्वमुखात्स्वांशमुत्पाद्यकाइयांजातोह्ययोजिनः ॥ कपालमोचनान्कुण्डात्समागम्यमहीतले
 ॥ १९ ॥ यतिरूपोवेदनिधिर्भवोनामविश्रुतः ॥ अघोरपंथकठिनस्वशिष्यान्समचोदयत् ॥ २० ॥ शंकराचार्यमगम्यशिष्योभूत्वासभैरवः ॥
 डामरंनमैवैतंत्रमंभूतंचकारह ॥ २१ ॥ कलितायेतुवैमंत्रास्तेनचोत्कीलितकृताः ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ मन्दोदरमयमुतात्रिपुराधिपतेः
 स्वसा ॥ २२ ॥ त्रिपुरेतुयदानष्टमहाविष्णुसनातनम् ॥ भक्त्यातुष्टावसादेवीप्रत्यहंयुतभाविनी ॥ २३ ॥ भक्तिभावात्ततोयोगहरौप्राप्यमहो
 त्तमम् ॥ विंध्याद्रिकन्धेरेतत्रैवान्तरधीयत ॥ २४ ॥ चतुर्थुगंचद्विशंततस्याजातंसमाधितः ॥ वैवस्वतेऽन्तरेप्राप्तद्वदशैवकृद्युगे ॥ २५ ॥
 पुलस्त्योब्रह्मणः पुत्रोविश्वारोषतोभवत् ॥ ज्ञातवन्दंचतपस्तस्वाविश्रवानामयोमुनिः ॥ २६ ॥ सुमालिनोस्यैदृत्यस्यसुतवैकैकसमुदा ॥
 समुद्राह्वाविधानेनपुलस्त्यस्सचविश्रवाः ॥ २७ ॥ कदलीविपिनरम्येगन्धमादनपर्वते ॥ संरेमेचतयासाद्धविश्रवाभगवानृषिः ॥ २८ ॥
 रावणः कुंभकर्णश्चतयोर्जातोहिराक्षसौ ॥ रावणोमातृभक्तश्चपितृभक्तस्ततोऽनुजः ॥ २९ ॥ सहस्राब्दंतपोघोरंचक्रतुस्तौवरार्थिनौ ॥
 तदप्रसन्नोभगवान्परमेष्ठापितामहः ॥ ३० ॥ ददौताभ्यांवरम्यमजयंदेवदानैवैः ॥ तौतुल्यध्वरौकुण्डौपुष्पकंयानमुत्तमम् ॥ ३१ ॥
 गृहीत्वाचबलाद्रीरैर्युधातेपरस्परम् ॥ ताभ्यांविनिर्जितादेवास्त्यक्त्वास्वर्गसुखप्रदम् ॥ ३२ ॥ पार्थिवैःपूजयामासुःशिवकैलासं
 स्थिताः ॥ एकादशाब्दमारुध्यतेदेवागिरिजापतिम् ॥ ३३ ॥ शंकराच्चवरप्राप्तानिर्भयाश्चतदाभवन् ॥ शिवोऽपिचस्वपूर्वाद्धांजातौवै
 मानसोत्तरे ॥ ३४ ॥ गिरौयत्रस्थितादेवीगीतमस्यतनूद्भवा ॥ अंजनीनामविख्याताकशिकेसरिभोगिनी ॥ ३५ ॥ रौद्रतेजस्तदाघो
 रंमुखेकसरिणोययौ ॥ स्मरतुरःकर्पीन्द्रस्तुबुजेतांशुभाननाम् ॥ ३६ ॥ एतस्मिन्नंतरेवायुःकर्पीन्द्रस्यतनौगतः ॥ वांछितामं
 जनींशुभ्रंरमयामासैवबलात् ॥ ३७ ॥ द्वादशाब्दमोजातंदंपत्यामैथुनस्थयोः ॥ तदनुष्णमासाद्यवर्षमात्रंहिसादधत् ॥ ३८ ॥

पुत्रोजातस्सरागात्मासरुद्रोवानराननः ॥ कुरूपाञ्चततोमात्रक्षेपितोभृद्विरधः ॥ ३९ ॥ बलादागत्यबलवान्द्वामूर्यमुपस्थितम् ॥
 विलिख्यभगवान् रुद्रोदेवस्तत्रसमागतः ॥ ४० ॥ वज्रसंताडितोवापिनतत्याजतदारविम् ॥ भयभीतस्तदाप्राञ्जुस्मूर्यत्राहीतिजलिपतः ॥
 ४१ ॥ श्रुत्वातदार्तवचनंरावणोलोकरावणः ॥ पुच्छेगृहीत्वातंकाशमुष्टिद्वुद्धमचीकरत् ॥ ४२ ॥ तदातुकेसरिसुतोरिवेत्यक्त्वरुषान्वि-
 तः ॥ वर्षमात्रमहाघोरंमल्लयुद्धंचकारह ॥ ४३ ॥ श्रमितोरवणस्तत्रभयभीतस्समंततः ॥ पलायनपरोभूतःकीशरुद्रेणताडितः ॥ ४४ ॥
 एतस्मिन्नंतरेप्राप्तोविश्रवाभगवानृषिः ॥ स्तोत्रैर्वैदमयैर्वैदवतुष्टावपरयागिरा ॥ ४५ ॥ प्रसन्नस्तुतदारुद्रोरवणंलोकरावणम् ॥ त्यक्त्वापं-
 पासरस्तोरनिवासंकृतवान्वली ॥ ४६ ॥ स्थणुभूतःस्थितस्तत्रस्थानुर्नामततोऽभवत् ॥ हन्यमानंसुरान्मुख्यात्रावणंलोकरावणम् ॥ ४७ ॥
 हन्यतेमुष्टिभिर्भयोनहनुमानितिबिभ्रतः ॥ तपसातस्यकीशस्यप्रसन्नोभगवान्विधिः ॥ ४८ ॥ नम्रधीर्वचनंप्राहशृणुरुद्रतपोनिधे ॥ वैवस्व-
 तेऽन्तरेप्राप्तेचाष्टाविंशत्तमेयुगे ॥ ४९ ॥ त्रेतायाःपूर्वचरणेरामस्साक्षाद्भविष्यति ॥ तस्यभक्तिचसंप्राप्यकृतकृत्योभविष्यासि ॥ ५० ॥
 इतिचोक्त्वाददौतस्मैचंद्रभाद्रप्रकाशकम् ॥ रावणायप्रियारम्यांददामन्देदरीविधिः ॥ ५१ ॥ नैऋतस्यैवदिक्पालस्सबभूवचरावणः ॥
 अल्पपुण्यमरणंप्राप्तोरामेणहरिरूपिणा ॥ ५२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वासहनुमानयोनिःकदलीवने ॥ देहभूतोमहंप्रातोबालशर्म-
 तिविश्रुतः ॥ ५३ ॥ पुरीकाशीसमायातोयत्रवैमणिकार्णिका ॥ रामपक्षेबालशर्माशिवपक्षेतुशंकरः ॥ ५४ ॥ मासमात्रंचशस्त्रार्थस्तयो-
 आसीन्महोत्तमः ॥ शंकराचार्यतिनाबालशर्मापराजितः ॥ ५५ ॥ शिष्योभूत्वाचतत्रैवगुरुसेवापरोऽभवत् ॥ यश्चकारतंत्रमंत्रं सर्वजातिकथा-
 मयम् ॥ ५६ ॥ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गखंडापरपर्थायैकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेअघोरपार्थभैरवहनुमज्जन्मरुद्र-
 माहात्म्यबालशर्मसमुत्पत्तिवर्णनेनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ इदंदृश्यंयदानासीत्सदसदात्मकंचयत् ॥ तदाक्षर-
 मयंतेजोव्याप्तंरूपमचित्यकम् ॥ १ ॥ नचस्थूलंनचसूक्ष्मंशीतंनोष्णंचतत्परम् ॥ आदिमध्यान्तरहितमनागाकारवर्जितम् ॥ २ ॥ योगि-
 दृश्यंपरंरित्यंशून्मभूतंपरात्परम् ॥ एकवैप्रकृतिमर्यारेखायातदधःस्मृता ॥ ३ ॥ महत्तत्त्वमयीज्ञेयातदधश्चोर्ध्वरेखकाः ॥ रजस्सत्त्वतमो

भूताओमित्येवमुलक्षणम् ॥ ४ ॥ तत्सद्ब्रह्मपरं ज्ञेयं यत्र प्राप्य पुनर्भवः ॥ कियता चैव कालेन तस्येच्छा समपद्यत ॥ ५ ॥ अहंकारस्ततो जा-
तस्तत्तन्मात्राः पराः ॥ पंचभूतान्यतोऽप्यासंज्ञानविज्ञानकान्यतः ॥ ६ ॥ द्वाविंशजडभूताश्च दृष्ट्वा स्वेच्छामयो विभुः ॥ द्रष्टृभूतश्च सगुणो
बुद्धिर्जीवस्समागतः ॥ ७ ॥ पूर्वाद्धात्सगुणः सौर्वेति गुणश्च परार्द्धतः ॥ ताभ्यां गृहीतं तत्सर्वं चेतन्यमभवत्ततः ॥ ८ ॥ स विराडितिसिद्धौ वैजो-
जातस्सनातनः ॥ विराजो नाभितः जातः पद्मं तच्छतयोजनम् ॥ ९ ॥ पद्माच्च कुमुभं जातं योजनायाममुत्तमम् ॥ तत्पद्मकुमुभाज्जतो विरचिः कमला-
सनः ॥ १० ॥ द्विभुजस्सचतुर्वक्रो द्विपादो भगवान्विधिः ॥ ज्ञेयः सप्तवितत्यंगो महश्चित्तमाप्तवान् ॥ ११ ॥ कोऽहं कस्मात्कुत आयातः कामे जननी को-
मेतातः ॥ इत्थं धिचिंतयंतं हृदि देवं शब्दमहत्त्वमयेन स आह ॥ १२ ॥ तपश्चैव तु कर्तव्यं संशयास्थाय पनुत्तये ॥ तमाकर्ण्य विधिस्साक्षात्तपस्तपे महत्
रम् ॥ १३ ॥ सहस्राब्दं प्रयत्नेन ध्यात्वा विष्णुं सनातनम् ॥ चतुर्भुजं योगभ्यं निगुणं गुणविस्तरम् ॥ १४ ॥ समाधिनिष्ठो भगवान् भूवक्त्रमलामनः ॥
एतस्मिन्नंतरे विष्णुर्बालो भूत्वा चतुर्भुजः ॥ १५ ॥ इयमांगो बलवानस्त्रादिव्यभूषणभूषितः ॥ ब्रह्मणोऽद्वैहरिस्तस्थौ यथा बालः पितुः स्वयम् ॥ १६ ॥
तदा प्रबुद्धश्च विधिस्तद्वृत्तमोहमागतः ॥ वत्सवत्सोतिवचनं हरिः श्राह प्रसन्नधीः ॥ १७ ॥ विहस्य हतदा विष्णुरहं ब्रह्मन्पिता तव ॥
तयोर्विवदंतरे वंद्रो जातस्तमोभयः ॥ १८ ॥ ज्योतिर्लिङ्गश्च भयदो योजनानंतविस्तरः ॥ हंसरूपं तद्ब्रह्मा वाराहो भगवान् प्रभुः ॥ १९ ॥
अताब्दं तौ प्रयत्नेन जातौ चोर्ध्वमधः क्रमात् ॥ लज्जितौ पुनरागत्य तदतुष्टुवतुर्मुदा ॥ २० ॥ ताभ्यां स्तुतो हरः साक्षाद्भवो नानासमागतः ॥
कैलासनिर्लयं कृत्वा समाधिस्थो बभूव ह ॥ २१ ॥ जातं पंचयुगं तत्र दिव्यं रुरुद्रस्य योगिनः ॥ एतस्मिन्नंतरे घोरोदानवस्तारकासुरः ॥ २२ ॥
सहस्राब्दं तपः कृत्वा ब्रह्मणो वरमाप्तवान् ॥ भववीर्योऽद्रवः पुत्रः स ते मृत्युं करिष्यति ॥ २३ ॥ इति मत्वा सुराजित्वा महेन्द्रश्च तदाभवत् ॥
ते सुराश्चैव कैलासं तवारुद्रं त्रुष्टुवुः ॥ २४ ॥ वरं ब्रूहीति वचनं सुरान्प्राह तदा शिवः ॥ ते तु श्रुत्वा प्रणम्यो चुर्वचनं नम्रकन्धराः ॥ २५ ॥
भगवन्ब्रह्मणादत्तो वरो वै तारकाय च ॥ शिववीर्योऽद्रवः पुत्रः स ते मृत्युं भविष्यति ॥ २६ ॥ अतोऽस्मात्प्रक्षभगवन्विवाहं कुरु शंकर ॥
स्वायं भुवेऽन्तरे पूर्वदक्षश्चासीत्प्रजापतिः ॥ २७ ॥ षष्टिकन्यास्ततो जातास्तांसां मध्ये सतीवरा ॥ वर्षमात्रं भवन्तं सा पाथिवैः समपूजयत् ॥ २८ ॥

तस्यैतवयावरंदत्तंसावभूवतवप्रिया ॥ तत्पित्रायाकृतानिदाभवतोऽज्ञानचक्षुषा ॥ २९ ॥ तस्यदोषात्सतीदेवीतत्याजस्वंकलेवरम् ॥
सतीतेजस्तदादिव्यहिमाद्रौघोरमागमत् ॥ ३० ॥ पीडितस्तेनगिरिराडूबभूवस्मरविह्वलः ॥ पित्रीश्वरंसतुष्टावकामव्याकुलचेतनः ॥ ३१ ॥
अयमातुतदातुष्टोदौतस्मसुतानिजाम् ॥ मेनांमनोहरांशुद्धांसदृष्ट्वाहर्षितोऽभवत् ॥ ३२ ॥ नररूपंशुभंकृत्वादेवतुल्यंचतत्प्रियम् ॥
सरेमेचतयासाद्धिचिरंकलंमहावने ॥ ३३ ॥ गर्भोजातस्तदारभ्योनववर्षातमुत्तमः ॥ कन्याजातातदशुभ्रगौरीगौरमयीसती ॥ ३४ ॥
जातमात्रेचसाकन्यावभूवनवहायिनी ॥ तुष्टावशंकंरंदेवंभवन्तंपसाचिरम् ॥ ३५ ॥ शताब्दंचजलेमग्राशताब्दंवाहंसंस्थिता ॥
शताब्देचस्थितावायौशताब्दनभसिस्थिता ॥ ३६ ॥ शताब्दंचस्थिताचंद्रशताब्दंरविमण्डले ॥ शताब्दंरंभूम्यांचस्थितासागिरिजासती ॥
॥ ३७ ॥ शताब्दंचमहत्तत्त्वगत्वायोगबलेनसा ॥ भवन्तंशंकंरंशुद्धंतत्रदृष्ट्वास्थिताद्यै ॥ ३८ ॥ त्रिशताब्दमतोजातंरस्मात्त्वंपावर्तौशिवाम् ॥
वरंदेहिप्रसन्नात्मा महदेवनमोऽस्तुते ॥ ३९ ॥ इतिश्रुत्वावचारम्यंशंकरोलोकशंकरः ॥ देवानाहतदावाक्यमयोग्यंचनंदिवः ॥ ४० ॥
मत्तोऽज्येष्टाश्चयेरुद्राःकुमारव्रतधारिणः ॥ मृगव्याधादयोमुख्यादशज्योतिस्समुद्रवाः ॥ ४१ ॥ अहंतेषामवरजोभवोनमैवयोगराट् ॥
मायारूपंशुभांनारैकथंगृह्णामिलोकदाम् ॥ ४२ ॥ नारीभगवतीसाक्षात्तयासर्वमिदंरतम् ॥ मातृरूपातुसाज्ञेयायोगिनलोकवासिनाम् ॥ ४३ ॥
अहंयोगीकथंनारीमातरंवरितुंक्षमः ॥ तस्मादहंभवदर्थेस्ववर्यमाददाम्यहम् ॥ ४४ ॥ तद्वर्यंभगवान्वाह्निःप्राप्यकार्यकरिष्यति ॥
इत्युक्त्वावह्नयेदेवोदवीर्यमनुत्तमम् ॥ ४५ ॥ स्वयंतत्रसमाधिस्योवभूवभगवान्हरः ॥ तदाशक्रादयोदेवाविह्वानासहानिययुः ॥ ४६ ॥
सत्यलोकंसमागत्याब्रुवन्सर्वप्रजापतिम् ॥ श्रुत्वातत्कारणंसर्वस्वयंभूश्चतुराननः ॥ ४७ ॥ नमस्कृत्यपरंब्रह्मकृष्णध्यानपरोऽभवत् ॥
ध्यानमार्गेणभगवान्गत्वाब्रह्माण्डपरंपदम् ॥ ४८ ॥ हेतुतद्वर्णयामासयथाशंकरभाषितम् ॥ श्रुत्वाविहस्यभगवान्स्वमुखात्तेजउत्तमम् ॥ ४९ ॥
समुत्पाद्यततेजातःपुरुषोरुचिराननः ॥ ब्रह्माण्डस्यच्छविवावैस्थितातस्यकलेवरे ॥ ५० ॥ प्रद्युम्नोनमविख्यातंस्यजातंमहात्मनः ॥
तेनसद्धेतदाब्रह्मासंप्राप्यस्वंकलेवरम् ॥ ५१ ॥ ददौतेभ्यस्सपुरुषंप्रद्युम्नंशंवरार्तिदम् ॥ तेजसातस्यदेवस्यनरानार्यस्समन्ततः ॥ ५२ ॥

एकीभूतास्त्रिलोकेषु बभूवुः स्मरपीडिताः ॥ स्थावराः सौम्यभूतवैते तु कामाग्निपीडिताः ॥ ६३ ॥ सारिद्रश्चलताभिश्च मिलितास्संभवविरै ॥ ब्रह्माण्डे
 शः शिवः साक्षाद्द्रुः कालाग्निप्रभः ॥ ६४ ॥ त्रिनेत्रात्तेज उत्पद्यमानमासतद्वचथाम् ॥ तदा कुद्धः सकृष्णं गोघृहीत्वा कौसुमंधनुः ॥ ६५ ॥ दिव्या
 न्यं च क्षरान्यो रान्महादेवाय बंधव ॥ उच्चाटनेन बाणेन गन्ता भूछोकशंकरः ॥ ६६ ॥ वक्षी करबाणेन नारी वश्यः शिवोऽभवत् ॥ स्तंभेन न महादेवः
 शिवापार्थे स्थितोऽभवत् ॥ ६७ ॥ आकर्षणेन भगवांश्छिवाकर्षणतत्परः ॥ मारणेन वबाणेन मूर्छितोऽभून्महेश्वरः ॥ ६८ ॥ एतस्मिन्नंतरे देवीमहतत्वे
 स्थिता शिवा ॥ मूर्छितं शिवमालोक्य तत्रैवान्तरधीयत ॥ ६९ ॥ तदोत्थाय महादेवो विललाप भृशं मुहुः ॥ हा प्रिये चंद्रवदने हा शिवे च घटस्त
 नि ॥ ६० ॥ हा उमं सुराभे च पाहि मां स्मरविह्वलम् ॥ दर्शनं देहि रं भोरु दासभूतोऽस्मि सांप्रतम् ॥ ६१ ॥ एवं विलप्य मानं तं गिरिजायोगिनी
 स्वयम् ॥ समागत्य वचः प्राहनत्वा तं शंकरं प्रियम् ॥ ६२ ॥ कन्याहं भगवन्देव मातृपित्रनुसारिणी ॥ तयोस्स काशाद्रगवन्मम पाणिं गृहाण
 भोः ॥ ६३ ॥ तथेति मत्वा स शिवः प्रद्युम्नशरपीडितः ॥ सप्तर्षिन्प्रेषयामास ते तु गत्वा हिमाचलम् ॥ ६४ ॥ संबोध्य च विवाहस्य विधिं च कुमुदा
 न्विताः ॥ ब्रह्माण्डे ये स्थिता देवास्तेषां स्वामी महेश्वरः ॥ ६५ ॥ विवाहे तस्य संप्राप्ते स वै देवास्समाययुः ॥ अनन्तौ श्रवणौ श्ववसुरा न्दृष्ट्वा हिमा
 चलः ॥ ६६ ॥ गिरिजाशरणं प्राप्य तस्थौ पर्वतराट् स्वयम् ॥ तदा तु पार्वती देवी निधीन्सिद्धीः समन्ततः ॥ ६७ ॥ चकार कोटि शस्तत्र बहुरू
 पासनातनी ॥ दृष्ट्वा तद्विस्मिता देवा ब्रह्मणः सहर्षिताः ॥ ६८ ॥ तुष्टुवुः पार्वती देवी नारी रत्नं सनातनीम् ॥ देवा उचुः ॥ उवितैर्कंचमालक्ष्मी
 बहुरूपा विदृश्यते ॥ ६९ ॥ उमा तस्माच्च तेनामनमस्तस्यैनमोनमः ॥ कतिचिदयनान्ये व ब्रह्माण्डेऽस्मिच्छिवे तव ॥ ७० ॥ कात्या
 यनी हि विज्ञेयानमस्तस्यैनमोनमः ॥ गौरवर्णाच्चैव गौरौ श्यामवर्णाच्च कालिका ॥ ७१ ॥ रक्तवर्णाद्धैमवती नमस्तस्यैनमोनमः ॥ भवस्य दयि
 तात्वं वैभवानीरुद्रसंयुता ॥ ७२ ॥ दुर्गा त्वं योगिदुष्प्राप्या नमस्तस्यैनमोनमः ॥ नान्तं जगुर्वयं ते वै चण्डिकानामविश्रुता ॥ ७३ ॥ अंबा त्वं
 मातृभूतानोनमस्तस्यैनमोनमः ॥ इति श्रुत्वास्तवं तेषां वरदा सर्वमंगला ॥ ७४ ॥ देवानुवाच मुदितैस्त्यभितहरामिवः ॥ स्तोत्रेणानेन सं
 प्रीता भवामि जगती तले ॥ ७५ ॥ इत्युक्त्वा शंभुसहिता कैलासं गृह्ण कालयम् ॥ गुहायां मिथुनीभूय स हस्त्रा बद्धं मुमोद वै ॥ ७६ ॥ एतस्मिन्नंतरे

देवभीरुलोकनाशनात् ॥ ब्रह्माणं च पुरस्कृत्य तु घुबुर्गिरिजापतिम् ॥ ७७ ॥ लज्जितौ तौ तदा तत्र पश्चात्तापं हि चक्रतुः ॥ महान्क्रोधस्तयो
 आसीत्तनैव दुदुबुःसुराः ॥ ७८ ॥ प्रद्युम्नो बलवन्तत्र तस्थौ गौरिवाचलः ॥ रुद्रकोपाग्निना दग्धो भूवभूव लवत्तरः ॥ ७९ ॥ प्रद्युम्नः स्थलरूपं
 च त्यक्त्वा भस्म मयत्तदा ॥ सूक्ष्मदेहमुपागम्य विश्रुतोऽभूदङ्गकः ॥ ८० ॥ यथा पूर्वतैवासीत्कायं कृत्वा स्मरो विभुः ॥ स्थूलरूपा रतिर्दे
 वी शतब्दं शंकरं परम् ॥ ८१ ॥ ध्यानेनाराधयामास गिरिजावल्लभं व्रतम् ॥ तदा ददौ वरं देवस्तस्यैत्यसनातनः ॥ ८२ ॥ रतिर्देवि शृणु त्वैव
 लोकानां हस्तु जायसोऽथ वा वयसि संप्राप्ते नृणां देहैः पतिस्त्वकम् ॥ ८३ ॥ भजिष्यसि मदीधेनं प्रद्युम्नं कृष्णं स भवम् ॥ स्वाराचिषान्तरः कालो वर्तते चा
 द्यमुप्रियः ॥ ८४ ॥ वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते ह्यष्टाविंशत्तमे युगे ॥ द्वापरान्ते च भगवान्कृष्णः साक्षाज्जनिष्यति ॥ ८५ ॥ तदा तस्य सुतं देवं प्रद्युम्नं मे रुद्रद्वर्जिना
 भजिष्यसि सुखं रम्ये विपिने नन्दने चिरम् ॥ ८६ ॥ अन्येषु द्वापरान्ते पुण्ड्रवर्णं गमोहितं तपतिः ॥ जन्मवान्वर्तते भूमौ यथा कृष्णस्तथैव सः ॥ ८७ ॥ मध्या
 ह्ने चैव संध्यायां ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ कल्पे कल्पे हरिस्साक्षात्करोति जनमङ्गलम् ॥ ८८ ॥ इत्युक्त्वा भगवाञ्छुभुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ राजा बभूव
 रुद्राणी गिरिजावल्लभो भवः ॥ ८९ ॥ मृत्युवाचा ॥ इति श्रुत्वा भवः साक्षात्स्वमुखात्स्वांश्च सुत्तमम् ॥ समुत्पाद्य तदा भूमौ गोदावर्यां विभूवह ॥ ९० ॥ आ
 चार्यशर्मणे गेहपुत्रो जातो भवांशकः ॥ रामानुजस्स वै नाम्नानुजोऽभूद्रामशर्मणः ॥ ९१ ॥ एकद्वारामशर्मणं वै पतञ्जलिमतो स्थितः ॥ तीर्थात्तीर्थान्तरं
 प्राप्तः पुरीकाशीं शिवप्रियम् ॥ ९२ ॥ शंकराचार्यमागम्य शतं शिष्यसमन्वितः ॥ शान्नाथं कृतवाग्र्यं कृष्णपक्षो हरिप्रियः ॥ ९३ ॥ शंकराचार्यं विजितो लज्जितो निशिभीरुकः ॥ स्वगेहं पुनरायातः शंकरैर्वाशरंहतः ॥ ९४ ॥ रामानुजस्तु तच्छ्रुत्वा सर्वशस्त्रविशारदः ॥ भ्रातृ
 शिष्यैश्च सहितः पुरीकाशीं समायायौ ॥ ९५ ॥ वादो वेदान्तशस्त्रे च तयोश्चासीन्महात्मनोः ॥ शंकरः शिवपक्षश्च कृष्णपक्षस्स वै द्विजः ॥ ९६ ॥
 मासमात्रेण वेदान्ते ददौ शतस्तेन वै हरिः ॥ वासुदेवस्स वै नामसच्चिदानन्दविग्रहः ॥ ९७ ॥ वासुदेवस्स वै ज्ञेयो वसुध्वंशेन ददिव्यति ॥ वसुदेवस्स वै
 ब्रह्मा तस्य सारो हि यः स्मृतः ॥ ९८ ॥ वासुदेवो हरिस्साक्षाच्छिवपूज्यः सनातनः ॥ शंकरो लज्जितस्तत्र भाष्यशास्त्रे समागतः ॥ ९९ ॥ पक्ष
 मात्रं शिवैस्सूत्रैर्वर्णयामास वै शिवम् ॥ रामानुजेन तत्रैव भाष्यसंदाशतो हरिः ॥ १०० ॥ गोविन्दो नाम विख्यातो वैयाकरणदेवता ॥ गांपरां

विन्दतेयस्मिन्गोविन्दो नाम वैहरिः ॥ १०१ ॥ गिरिशस्तु न गोविन्दो गिरिणामीश्वरो हि सः ॥ गोपालस्तु न वैरुद्रो गवारुढः प्रकीर्तितः ॥ १०२ ॥
 ज्ञेयः पशुपतिः शंभुगोपतिर्नैव विश्रुतः ॥ लज्जितः शंकराचार्यो मीमांसाशास्त्रमागतः ॥ १०३ ॥ तयोर्दशदिनं शास्त्रे विवादस्तु महानभूत् ॥
 यस्तु वैयज्ञपुरुषोरामानुजमतप्रियः ॥ १०४ ॥ विच्छिन्नः शंकरैव मृगभूतः पराजितः ॥ आचारप्रभवो धर्मो यज्ञदेवेन निर्मितः ॥ १०५ ॥
 भ्रष्टाचारस्तदाज्ञतो यज्ञदक्षप्रजापतेः ॥ इति रामानुजः श्रुत्वा वचनं प्राहनम्रधीः ॥ १०६ ॥ कर्मणे जनितो यज्ञो विश्वपालनहेतवे ॥
 कर्मब्रह्मोद्भवो विद्विब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥ १०७ ॥ अक्षरोऽयं शिवः साक्षाच्छब्दब्रह्मणि संस्थितः ॥ पुराणपुरुषो यज्ञज्ञेयोऽक्षरकरो
 भुवि ॥ १०८ ॥ अक्षरात्स तु वैश्वेश्वरः परमात्मा सनातनः ॥ अक्षरेणैव तत्तात्त्विकं भूयज्ञकर्मणि ॥ १०९ ॥ नाम्ना स यज्ञपुरुषो वै देवलोके हि
 विश्रुतः ॥ प्रपौत्रस्य तदा वृद्धिदृष्ट्वा स्पृह्यतुरः शिवः ॥ ११० ॥ मृगभूतश्च रुद्रोऽसौ दिव्यबाणैरतपयत् ॥ समर्थो यज्ञपुरुषाज्ञात्वा गुरुमयं
 शिवम् ॥ १११ ॥ पलायनपरो भूतो धर्मस्तेन महान्कृतम् ॥ लज्जितः शंकराचार्यो न्यायशास्त्रे समागतः ॥ ११२ ॥ भवतीति भवो ज्ञेयो
 मृदतीति सैव मृदः ॥ लोकान्भरति यो देवः सकतो भर्ग एव हि ॥ ११३ ॥ हरतीति हरो ज्ञेयः सरुद्रः पापरावणः ॥ स्वयंकर्ता स्वयंभूतः स्वयंह
 तो शिवः स्वयम् ॥ ११४ ॥ शिवाद्विष्णुर्महीजातो विष्णोर्ब्रह्माच पद्मभूः ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं प्राहरामानुजस्तदा ॥ ११५ ॥ धन्योऽयं भगवा
 ञ्छंभुर्न्यायं महिमापरः ॥ सत्यं सत्यं ममाज्ञेयं कर्ता कारयिता शिवः ॥ ११६ ॥ रामनाम परं नित्यं कथं शंभुर्जपेद्वरिम् ॥ अनन्ताः सृष्टयः सर्वा
 उद्धृता यस्य ते जसा ॥ ११७ ॥ अनन्तः शेषतः शेषारमन्ते योगिनो हितम् ॥ सचैव मत्प्रभो धामसच्चिदानंदविग्रहः ॥ ११८ ॥ इति श्रुत्वा तदा
 वाक्यं लज्जितः शंकरोऽभवत् ॥ योगशास्त्रे परो देवः कृष्णस्तेनैव दर्शितः ॥ ११९ ॥ कालात्मा भगवान्कृष्णो योगेशो योगतत्परः ॥ सांख्य
 शास्त्रे च कपिलस्तस्मै तेनैव दर्शितः ॥ १२० ॥ कंवीर्यपीयते यौ वै सकपिस्तं च लतियः ॥ कपिलस्तु विज्ञेयः कपीरुद्रः प्रकीर्तितः ॥ १२१ ॥
 कपिलो भगवान्विष्णुः सर्वज्ञः सर्वरूपवान् ॥ तदा तु शंकराचार्यो लज्जितो नम्रकन्धरः ॥ १२२ ॥ शुक्लो वधरो भूत्वा गौविन्दो नाम निर्मलम् ॥
 जजाप हृदि शुद्धात्मा शिष्यो रामानुजस्यैव ॥ १२३ ॥ इति ते रुद्रमाहात्म्यं प्रसंगेनापि वर्णितम् ॥ धनवान्पुत्रवान्वाग्मी भवेद्यः शृणुयादिदम् १२४ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थे गखण्डापरपर्वण्यैरुद्रमाहात्म्यवर्णनं रामानुजोत्पत्तिवर्णनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ६४ ॥

सुत उवाच ॥ भृगुवर्यमहाभागशृणु त्वं जीववर्णि तम् ॥ पवित्रं वसुमाहात्म्यं सर्वं स्तु सुखप्रदम् ॥ १ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ वैवस्वतेऽ
न्तरे प्राप्ते चाद्ये सत्यगुणेशु भे ॥ इल्वलातामसी शक्तिः प्रिया विश्रवसो मुनेः ॥ २ ॥ शिवमाराधयामास सती सा पार्थिवार्चनैः ॥ एतस्मिन्नंतरे जा
तो दीक्षितान्वयसंभवः ॥ ३ ॥ यक्षशर्मा महाधृतो यक्षिणीपूजने रतः ॥ तस्य भित्तं स्तुपासु भूरमिता तेन पापिना ॥ ४ ॥ तेन दक्षिण विप्रोऽसौ
कुष्ठभूतस्तदाभवत् ॥ कुष्ठभूतं द्विजं त्यक्त्वा यक्षिणं निव्रतसला ॥ ५ ॥ शिवलोके ययौ देवीकैलासं गुह्यकालयम् ॥ क्षुधातुरो यक्षशर्मा शिव
रात्रे महोत्तमे ॥ ६ ॥ दीक्षितं पूजनेन योषिद्वयश्चोपदेशतः ॥ प्रभाते समनुप्राप्ते पारणं कृतवान् द्विजः ॥ ७ ॥ मरणं प्राप्त्वा कुष्ठं तत्रैव शिवमं
दिरे ॥ तेन पुण्यप्रभावेन राजासीत् करणाटके ॥ ८ ॥ राजराज इति ख्यातो मण्डलीको नृपोऽभवत् ॥ शिवार्चनं मंगलदं गेहे गेहे दिने दिने ॥ ९ ॥
ब्राह्मणैः कारयामास राजा राजो महाबलः ॥ ज्ञाता बद्धं भूतं लराज्यं कृतं तेन महात्मना ॥ १० ॥ राज्याधिकारं श्रेष्ठस्य सुतस्य प्रददौ नृपः ॥ ततः
काशीपुरीं प्राप्य शिवं तुष्टाव पूजनैः ॥ ११ ॥ त्रिवर्षान्ते महादेवो ज्योतिर्लिंगो बभूव ह ॥ राजराजेश्वरो नाम प्रसिद्धोऽभूच्छिवः स्वयम् ॥ १२ ॥
स नृपः पवितस्तेन त्यक्त्वा प्राणौस्तदा स्वयम् ॥ इल्वलागर्भमागम्य पुत्रोऽभूच्छुभलक्षणः ॥ १३ ॥ जातः कुत्सितं वेलायां रात्रौ चौरतमो वृत् ॥
कुबेर इति तन्नाम प्रसिद्धमभवद्भुवि ॥ १४ ॥ तपसा तोषयामास स बालः परमेश्विनम् ॥ तस्मै ब्रह्मा तदा गत्यलं कानामपुरीं शुभाम् ॥ १५ ॥
सुवर्णरचितारम्यां कारयित्वा ददौ प्रभुः ॥ तिस्रः कोट्यः स्मृता यशालोकार्यपरायणाः ॥ १६ ॥ तेषां स्वामी स वै चासीद्यक्षराडिति विश्रुतः ॥
किन्नरा बहुरूपाश्च तदा देशनिवासिनः ॥ १७ ॥ बलिभिः पूजयामासुः किन्नरेशस्तदा स्वयम् ॥ गुह्यकानरभावस्था दिव्यमौल्यप्रकारिणः ॥ १८ ॥
तेषां स्वामी स वै चासीत् कुबेरो भगवान् स्वयम् ॥ गिरिभ्यो बहु रत्नानि गृहीत्वा लोके हतवे ॥ १९ ॥ रक्षाभिः प्रेषयामास गेहे गेहे जने जने ॥ धर्मका
र्यं करायेतु न रावेद परायणाः ॥ २० ॥ तेषां कोशाश्च तेनैव पृरितान रधर्मीणा ॥ ये तु लोभपराधूतानराः संचयकारिणः ॥ २१ ॥ तेषां राजा स भ
गवान् द्रव्यदोराक्षसे श्वरः ॥ शवभूतानरायैव दाहिता वह्निकर्मणि ॥ २२ ॥ अग्निद्वारेण तन्मांसं भुजंते राक्षसाः सदा ॥ एभिर्विभूतिभिर्भुजंते ह

द्वातरावणोबली ॥ २३ ॥ जित्वा निष्कास्यलंकायाः स्वयं राजा बभूवह ॥ कुबेरोदुःखितस्तत्र शंकरं दुःखनाशनम् ॥ २४ ॥ शरण्यं शरणं प्रा-
 तस्तदा तु भगवान्हरः ॥ तेन मैत्रीकृतारम्या कुबेरं परमं दधौ ॥ २५ ॥ अलकावतीनामपुरं चिता विश्वकर्मणा ॥ सतामंगलदातत्र कुबेरोह-
 र्षमाप्तवान् ॥ २६ ॥ इति श्रुत्वा तदनुजो रावणो लोकरावणः ॥ कैलासं गिरिमागम्य नलकूबरभोगिनीम् ॥ २७ ॥ दृष्ट्वा पुलस्त्यतनयः प-
 र्मशमधुराननाम् ॥ तदा पातिव्रतादेव सुप्रभाप्राहतरूपा ॥ २८ ॥ स्नुषेव तव पापात्मन्वर्ततेऽहं लोकरावण ॥ कुक्षोर्भवेत्तव तनौ तेन दोषे-
 ण दारुणः ॥ २९ ॥ त्वया हतं विमानं यज्येष्ट्वंधोऽश्रुष्पकम् ॥ निष्फलत्वं वामोति यथा चौरैर्हतं धनम् ॥ ३० ॥ इति शापान्वितो
 वीरस्तथाभूतः सुदुःखितः ॥ शिवमाराधयामास कैलासे पाथिवाचनैः ॥ ३१ ॥ द्वादशाब्दमतोजातं पूजन्तं तस्य कुर्वतः ॥ सरुद्रो न प्रस-
 न्नोऽभूत्तदा दुःखी सारावणः ॥ ३२ ॥ जुहाववह्नौ क्रमतः शिरसि पुरुषादनः ॥ स्थूलदेहं च सकलं सरुद्राय तदार्पयत् ॥ ३३ ॥ भस्म-
 भूतस्तदारक्षो न मृतो ब्रह्मणे वरात् ॥ पावकादुद्रवं चान्यदेहं प्राप्य मनोहरम् ॥ ३४ ॥ शिवाय वायु रूपाय ददौ स्वाङ्गं पुनर्वली ॥ पिशा-
 चैर्वायुरूपैश्च भक्षितः स चारावणः ॥ ३५ ॥ नमस्वराद्धरो रावणो योजितं कलेवरम् ॥ गृहीत्वा स च रुद्राय न भोभूताय चार्पयत् ॥ ३६ ॥
 तदामातृणैर्घोरैर्भक्षितोऽभूत्सारावणः ॥ ब्रह्मणो वरदानेन न पंचत्वमवाप्तवान् ॥ ३७ ॥ न भस्मश्चोद्भवेद्देहं शून्यभूतं सारावणः ॥
 पुनः प्राप्य शिवायैव सोऽहं भूताय चार्पयत् ॥ ३८ ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्बुद्धोऽहं कारे देवता ॥ कुबेरस्य यथा मित्रो रावणस्य तथा भवत् ॥ ३९ ॥
 एकैकेनैव शिरसा कोटिकोटि शिरोऽभवत् ॥ वज्रभूतमभूद्देहं देवदेव प्रसादतः ॥ ४० ॥ एवं सारावणो घोरो बभूव वरदर्पितः ॥
 देवदेव्यमनुष्याणां पन्नगानां च योषितः ॥ ४१ ॥ नवोदारमिताश्चासन्ब्रह्मांडे तेन रक्षसा ॥ पतिव्रतामंतरं मय्येव धर्मसनातनम् ॥ ४२ ॥
 भग्नीभूतमभूत्सर्वलोकेश्वर रक्षसा ॥ क्षुत्तृड्भ्यां वर्जितो नित्यं शंकरेणैव तर्पितः ॥ ४३ ॥ अन्ये सुरा विनायज्ञाः क्षुधिताः संवभूविरे ॥
 ब्रह्माणं च पुरस्कृत्य क्षीराब्धौ प्राप्य दुःखिताः ॥ ४४ ॥ एकीभूय सुरास्सर्वे तु द्रुवः परमेश्वरम् ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्स्मृणोति गुणो हरिः ॥ ४५ ॥
 उवाच सकलान्देवान्भक्तिनम्रान्यतेन्द्रियान् ॥ कल्पालये श्वेतवाराहे न दृशः कोऽपि दानवः ॥ ४६ ॥ बभूव च यैव सा रौवाणो लोकरावणः ॥

पुरामार्कैडकलेचनिशुभःशुभएवहि ॥ ४७ ॥ यथाजातौतथावोरैकुंभकर्णश्चरावणः ॥ रावणावहवश्चासन्हीदृशोनैवरावणः ॥ ४८ ॥
 अहंब्रह्मातथारुद्रोयतोजातस्सनातनाः ॥ सातुवैप्रकृतिर्मायाकोटिविश्वविधायिनी ॥ ४९ ॥ देवसंकटघोरेषुसमर्थोदेवराट्स्वयम् ॥
 शक्रविघ्नेसमुद्धूतेसमर्थोभगवान्हर् ॥ ५० ॥ रुद्राणसंकटघोरैरसमर्थोऽहंसदामुवे ॥ मयिसंकटसंप्राप्तेसमर्थोभगवान्हर् ॥ ५१ ॥
 ब्रह्मणःपरमेदुःखेसमर्थप्रकृतिःपरा ॥ मधुकैटभौपुराजातौदानवौलोकविश्रुतौ ॥ ५२ ॥ ताभ्यांदुःखमयोब्रह्मातुष्टावजगदंबिकाम् ॥
 तदातस्याबलेनाहंजानमधुकैटभौ ॥ ५३ ॥ अतोमदाज्ञयासर्वविष्णुमायांसनातनीम् ॥ शरण्यांशरणंप्राप्यकुर्वांमजगतोहितम् ॥ ५४ ॥
 इतिश्रुत्वातुतेदेवास्तुष्टुःप्रकृतिंपराम् ॥ प्रसन्नाचतदादेवीब्रह्मज्योतिर्मयीशिवा ॥ ५५ ॥ द्विधाभूतामहीप्राप्तसितारामौपरापरौ ॥
 त्रिलिंगजननीसीतातयातदपरंद्विधा ॥ ५६ ॥ कृतंतौचद्विधाजातौशब्दार्थोरामलक्ष्मणौ ॥ शब्दमात्रसमूहानंस्वामीरामस्सनातनः ॥ ५७ ॥
 अर्थमात्रसमूहानामीशःकृषिस्सलक्ष्मणः ॥ यस्यवज्रमयंवर्यिब्रह्मचर्यंहतंथा ॥ ५८ ॥ सक्छिवश्चततोऽन्यैवक्छिवभूताहिवानराः ॥
 परातुप्रकृतिस्सीतातयोर्मगलदायिनी ॥ ५९ ॥ भूमिमध्यात्समुद्धूताद्वयोनियोनिकारिणी ॥ सहस्ररामरामेतिजपितयेनधीमता ॥ ६० ॥
 सीतानाम्नाचतस्यैवफलंज्ञेयंचतत्समम् ॥ योनिभूतौचतौदेवोराधेयस्यगृहेगतौ ॥ ६१ ॥ इदंदृश्यंदानासीत्तामसप्रकृतिस्तदा ॥
 अक्षराशेषभूताचस्वयंजातात्रिधेक्षया ॥ ६२ ॥ पूर्वशेषस्सर्वरामोमध्यैक्छिवस्सलक्ष्मणः ॥ अपरौपूर्वतोजातौपुंछवौचपरेश्वरौ ॥
 ॥ ६३ ॥ परोभागस्तुसादेवियोगिनिद्रासनतनी ॥ अन्यकलेणुहेदेवाःक्षीरशार्थाहर्हिःस्वयम् ॥ ६४ ॥ रामोऽप्यजस्तथाशेषो ॥
 रुद्ररूपस्सलक्ष्मणः ॥ सीताभगवतीलक्ष्मीजातजनकनदिनी ॥ ६५ ॥ सुदर्शनश्चभरतोद्वेःशंखस्ततोऽनुजः ॥ कल्पारुण्येश्व ॥
 तवारहेरामोजातःपरात्परः ॥ ६६ ॥ प्रद्युम्नोभरतोज्ञेयोनिरुद्रःशत्रुहाप्रभुः ॥ तैश्चसर्वैदलिताराक्षसारावणादयः ॥ ६७ ॥
 कीर्तिस्वकीयांलोकेषुपावनस्थाप्यसप्रभुः ॥ पुष्पकंचकुबेरायविमानंचतदादौ ॥ ६८ ॥ रुद्रसंख्यासहस्राब्दंराज्यं कृत्वापरंययुः ॥ मृतउवाचा ॥
 इतिश्रुत्वाकुबेरस्तुप्रथमोवसुदेवता ॥ ६९ ॥ स्वमुखात्स्वांशुमुत्पाद्यैवैदृश्यो नौवभूवह ॥ धरदत्तस्यैवैदृश्यपुत्रोभूत्वामहीतले ॥ ७० ॥

त्रिलोचनस्सैनममथुरायां बभूवह ॥ सर्वद्रव्यव्ययंकृत्वानानार्थेषु हर्षितः ॥ ७१ ॥ पुरीकाशसिमागम्यरामानंदचैवैष्णवम् ॥
 नत्वा तद्द्रश्यमभवाच्छिष्यो भूत्वा त्रिलोचनः ॥ ७२ ॥ स्वर्गे हं नरागत्य सर्वैश्वर्याश्चाज्ञाया गुरोः ॥ रामभक्तिपरश्चासीत्साधुसेवापरायणः ॥ ७३ ॥
 तदा तु भगवान्नामोदासभूतश्च तद्गृहे ॥ स्थितस्त्रयोदशमासि सर्ववाञ्छितदायकः ॥ ७४ ॥ मणिरत्नहिरण्यानिवासोऽसि विविधानि च ॥ नाना
 व्यंजनयोग्यानि ब्राह्मणेभ्यः स्वयंददौ ॥ ७५ ॥ वैष्णवेभ्यो यतिभ्यश्च मनोवाञ्छितदायकः ॥ ततस्त्रिलोचनं प्राह भगवान्नामवापणातिहा ॥ ७६ ॥
 अहं रामो नैव दासस्तव भक्तिविमोहितः ॥ निवासं कृतवान्नेहेतव प्रियहितरतः ॥ ७७ ॥ अद्य प्रभृति भवैश्वर्यावसासि हृदये तव ॥ इत्युक्त्वान्त
 र्हितो देवः सर्वैश्वर्यहर्षमागतः ॥ ७८ ॥ त्यक्त्वा कलत्रं पुत्रं च प्राप्य वैराग्यमुत्कटम् ॥ लषित्वा सरयूतीरं रमध्यानपरोऽभवत् ॥ ७९ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपर्याये कालियुगयोगेतिहाससमुच्चये वसुमाहात्म्ये त्रिलोचनवैश्वर्यात्पत्तौ पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ६४ ॥
 ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ स्वायंभुवेन्तरे पूर्वध्रुवं शसमुद्भवः ॥ राजा प्राचीनवर्हिश्च बभूवमखकारकः ॥ १ ॥ नारदस्योपदेशेन त्यक्त्वा हिंसा मयं
 मखम् ॥ ज्ञानवान्वैष्णवो भूत्वा दशपुत्रानजीजनत् ॥ २ ॥ प्रचेतानामेतेषां विजातस्तच्चैकरूपिणाम् ॥ पितुराज्ञां पुरस्कृत्य जलमध्ये तपो
 ऽर्थिनः ॥ ३ ॥ रत्नाकरस्य सिंधोश्च मग्नमूतावभूविरे ॥ तेषां तु तपसा तुष्टः स्वयंभूश्चतुराननः ॥ ४ ॥ सप्ताब्धिषु च सप्तांश्च सुतान् संस्थाप्य लो
 कराट् ॥ रत्नाकरेऽष्टमं पुत्रं नवं मानसोत्तरे ॥ ५ ॥ दशमं रुद्राख्यां सुतं कृत्वा मुमोद ह ॥ आपो वहतियोलोके स आपव इति स्मृतः ॥ ६ ॥
 द्वितीयैषुरुणो नाम यादसां पतिरुत्पतिः ॥ ददौ पाशं तदा ब्रह्मा देत्यबंधनहेतवे ॥ ७ ॥ पाशो न मत्तो जातो वरुणस्य महामनः ॥ स तु पूर्व
 भवेचासीद्ब्रह्मणः शक्तिपूजकः ॥ ८ ॥ आपवो नाम विख्यातो वारुणीपानतत्परः ॥ भद्रकाल्याः प्रियो भक्तो नित्यं पूजनतत्परः ॥ ९ ॥ नाना
 रक्तमयैः पुष्पैर्गुण्डितारक्तमालिकाम् ॥ रक्तचंदनसंयुक्तां गृहीत्वा मंत्रसंयुतः ॥ १० ॥ भद्रकाल्यै निवेद्या शुनवार्णवं परोऽभवत् ॥ धूपैर्दो
 षैश्च नैवेद्यैः स्तंबूलैर्ऋतुजैः फलैः ॥ ११ ॥ पूजयित्वा महालक्ष्मीं भद्रकालीं सनातनीम् ॥ तिलैः शर्करायां क्तं मधुना च हविः स्वयम् ॥ १२ ॥
 वह्निद्वारेण संहृत्य तुष्टावजगदम्बिकाम् ॥ चरित्रमध्यमं देव्या विष्णुदेवेन निर्मितम् ॥ १३ ॥ नवार्णवेन तेनैव प्रत्यहं जाप्यतत्परः ॥ एवं

वर्षत्रयं जातं तस्य पूजां प्रकुर्वतः ॥ १४ ॥ प्रसन्ना भूतदा देवी वरदा सर्वमंगला ॥ वरं ब्रूहीति वचनं तमाह हि जसत्तमम् ॥ १५ ॥ इति
वाक्यं प्रियं श्रुत्वा द्विज आपवनम्रधीः ॥ तुष्टा वदं डवद्रूत्वा भद्रकालीं सनातनीम् ॥ १६ ॥ ॥ आपव उवाच ॥ ॥ विष्णुकल्पेपुरा
चासीदानवेमहिषासुरः ॥ कोटिकोटिसहस्रैस्तुरथैर्वाजिर्जैतुतः ॥ १७ ॥ त्रैलोक्यं स्ववशे कृत्वा महद्रस्तदा भवत् ॥ स्वरोचिषा
न्तरःकालो गतस्तद्राज्यकुर्वतः ॥ १८ ॥ ततस्स भगवान्विष्णुस्सर्वदेवसमन्वितः ॥ समुत्पाद्य मुखात्तेजो जालामालीबभूवह ॥ १९ ॥
ज्योतिर्लिंगात्तदा देवी भवती स्वेच्छया भुवि ॥ संभूय माहिषं हन्ती तस्यै देव्यै नमो नमः ॥ २० ॥ रुद्रकल्पेपुरा चासीदुच्छंभुमुखादिवि ॥ राव
णश्च सहस्रास्यो जातो ब्रह्मांडरावणः ॥ २१ ॥ राक्षसो बलवान्धरो लोकोकगिरिरथः ॥ न्यवसे देवैर्दयानां भुष्याणां च भक्षकः ॥ २२ ॥
षष्ठमन्वंतरे तेन ब्रह्माण्डं राज्यमात्कृतम् ॥ ततो वैवस्वते प्राप्ते त्रेताया विंशेके प्रभुः ॥ २३ ॥ सजातो राघवगृहे रामस्तं कर्षणः स्वयम् ॥ षोड
शाब्दवपुर्भूत्वा सगतो जनकालये ॥ २४ ॥ धनुश्चाजगवधोरंभंजिते न धीमता ॥ तदा ब्रह्मा दयो देवा ज्ञात्वा रारामं सनातनम् ॥ २५ ॥ सह
स्रवद नस्यैव वर्णया मासकारणम् ॥ तच्छ्रुत्वा हंसयानं च समारुह्य ससीतया ॥ २६ ॥ लोकालोकगिरौ प्राप्य योग्युद्धमचीकरत् ॥ हंस
यानपताकायां संस्थितो हनुमान्कपिः ॥ २७ ॥ वेदाश्च वाजिनस्तत्र नेता ब्रह्मा सनातनः ॥ दिव्यवर्षमभूद्रोरंशं ग्राभं तेन रक्षसा ॥ २८ ॥ राव
णस्तदा दकुद्धद्विसहस्रैश्च बाहुभिः ॥ अपरौ मुच्छयित्वा तौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ २९ ॥ जगर्ज्वलवान्धरो रस्स च ब्रह्मांडरावणः ॥ ब्रह्म
णः संस्तुता माता भवती ब्रह्मरूपिणी ॥ ३० ॥ सीता शान्तिमयी नित्या तया ब्रह्मांडरावणः ॥ विनाशितो न मस्तस्यै न मस्तस्यै नमो नमः ॥ ३१ ॥
ब्रह्मकल्पेपुरा चासीत्तालजं धान्वयोद्भवः ॥ सुरो नाम महदौद्यो ब्रह्मणो बलदर्पितः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मांडं शं महारुद्रं महेंद्रादिसमन्वितम् ॥ सबभूवप
राजित्याधिकारि रौद्रासने ॥ ३३ ॥ देवैस्सार्द्धं महादेवो माधवं क्षीरशायिनम् ॥ गत्वा निवेदयामास विष्णुः क्रोधं संयुतः ॥ ३४ ॥ जगा
मगरुडारूढो यत्र दैत्यो मुरः स्थितः ॥ तेन सार्द्धं मभूद्यदंतस्य देवस्य दारुणम् ॥ ३५ ॥ सहस्राब्दमतो जातं दृष्ट्वा ब्रह्मा भयान्वितः ॥ परांतु
प्रकूर्ति नित्यां तुष्टावश्चक्षुणया गिरा ॥ ३६ ॥ प्रसन्ना सा तदा देवी कुमारिस सहयिनी ॥ चतुर्भुजा स्त्रसहिता भूत्वा दैत्यमुवाचह ॥ ३७ ॥ परा

जितोऽयं भगवान्दैत्यराजेनैव त्वया ॥ विजयानामेभ्यः कैश्चिन्नाहं पराजिता ॥ ३८ ॥ उन्मीलिनीर्विजुलीचित्रपृशापक्षवर्द्धिनी ॥ जया
 जयंती विजया वर्षे वर्षे क्रमादहम् ॥ ३९ ॥ एकादशीति विख्याता वेदमध्यसे ददाहम् ॥ ४० ॥
 अतो मां बलवाञ्जित्वा विजयां विष्णुमातरम् ॥ पाणिगृहाण मे रम्यं सर्वपूज्या भवान्भवेत् ॥ ४१ ॥ इति श्रुत्वा सुरादैत्यस्तस्यारूपेण मोहितः ॥
 युयुधेस तया सार्द्धं क्षणाद्धनलं गतः ॥ ४२ ॥ तं मुरिं न हतं दृष्ट्वा नु जस्तन्नरकासुरः ॥ दैत्यमायां महाघोरां च कारसुरनाशिनीम् ॥ ४३ ॥ एकाद
 शीस्वयं मायां दुर्कारेणैव तं तदा ॥ नरकेन समं हत्वा जगज्जगदं विका ॥ ४४ ॥ तयोस्तेजो महाघोरमग्नमध्येषु चागमत् ॥ दुष्टभूतमभूदन्न
 नृणां रोगभयप्रदम् ॥ ४५ ॥ दृष्ट्वा चैकादशीनिष्कारविशुकाबुवाच ह ॥ कुरुतां शुद्धमेवान्तर्भवतोलोकविश्रुतौ ॥ ४६ ॥ तदा ज्ञायतथा कृत्वा
 देवपूज्यौ बभूवुः ॥ एवं मातस्त्वया सर्वकृतं तस्मै नमो नमः ॥ ४७ ॥ इति श्रुत्वा भद्रकालीस्तोत्रं दिव्यं कथामयम् ॥ आपवं प्राह सा देवी ब्र
 ह्माणं वेदकोविदम् ॥ ४८ ॥ प्रलये च तदा प्राप्तेनैष्टेऽथावरजंगमे ॥ एकाणं विपुरा त्वैव मत्प्रसादात्सुखी भव ॥ ४९ ॥ स्तोत्रेण नेन सुप्रीता
 वरदा हंसदानरात्र ॥ इत्युक्त्वा तं हिता देवी स विप्रो वरुणोऽभवत् ॥ ५० ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्विक्रयं भगवान्द्वितीयो वसुः ॥ वरुणः स्व
 मुखे त्तेजो जनयामास भूतले ॥ ५१ ॥ देहल्यां स तु वैजातो धर्मभक्तस्य वैगृहे ॥ विधवा तस्य याकन्या गर्भधैते हरेः स्वयम् ॥ ५२ ॥ इति
 ज्ञात्वा धर्मभक्तो मुमोद सुतजन्मनि ॥ नाम देव इति ख्यातः सांख्ययोगपरायणः ॥ ५३ ॥ आब्रह्मस्तं च पर्य्यतं सर्वविष्णुमयं जगत् ॥ ज्ञात्वा
 दृष्ट्वा गतः काश्यां रामानंदं हरिप्रियम् ॥ ५४ ॥ नत्वा तच्छिष्यतां प्राप्य तत्र वासमकारयत् ॥ सिक्कंदरो म्लेच्छ गतिर्देहलराज्यमास्थितः ॥ ५५ ॥
 नाम देवं समाहूय सं परीक्षयत् तदा सुखी ॥ अर्धकोटि मितं द्रव्यं ददौ तस्मै कलिप्रियः ॥ ५६ ॥ नाम देवस्तु तद्रव्यं गंगारोहणमुत्तमम् ॥ कारया
 मास वै काश्यां शुभ्रसर्वशिला मयम् ॥ ५७ ॥ दशविप्रांश्च नृपान् चैवैश्याञ्छतंगवाम् ॥ पुनरुज्जीवि यामास शवभूतान्स्योगवाच ॥ ५८ ॥
 ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ विश्वानरः पुरा चासीद्ब्रह्मणे वेदकोविदः ॥ अनपत्यो विधातारं तुष्टाव बहूधृजनैः ॥ ५९ ॥ वर्षमात्रेण भगवान्परमे
 ष्ठी प्रजापतिः ॥ समागत्य वचः प्राह वरं ब्रूहि द्विजोत्तम ॥ ६० ॥ इति श्रुत्वा सहोवाच भगवन्स्तेनमो नमः ॥ प्रकृतेः श्वपरः पुत्रो भूयान्मम वरात्तव ॥ ६१ ॥

इति श्रुत्वा तदा ब्रह्मा विस्मितः प्राह तं द्विजम् ॥ एकवै प्रकृतिमार्थात्रिलिङ्गजननीस्वयम् ॥ ६२ ॥ तथा दृश्यं जगत्सर्वसमुत्पादितमात्मना ॥
 प्रकृतेऽपरो यवै परमात्मा स चाव्ययः ॥ ६३ ॥ अबुद्धिर्बोधाधिनरतो न श्रुतिश्च शृणोति वै ॥ अदेहः सस्पृशत्येतन्न चक्षुः पश्यति स्वयम् ॥ ६४ ॥
 अजिह्वोऽन्नसगृह्णाति स जिघ्रति न सा विना ॥ अमुखो वै देवत्ता च कर्मकारः करविना ॥ ६५ ॥ अपदो गच्छति ह्येतच्छलिङ्गो नारिभोगवान् ॥
 अगुह्यो हि करोत्येतां स तत्त्वां गुह्यमृतिनीम् ॥ ६६ ॥ शब्दब्रह्मस्पृशं मयं रूपब्रह्म रसात्मकम् ॥ गंधब्रह्म परं ज्ञेयं तस्मै तद्ब्रह्मणे नमः ॥ ६७ ॥
 प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्ध च नादौ भवपि ॥ विकारौ श्रृणुष्वैव विद्धि प्रकृतिं संभवात् ॥ ६८ ॥ एकार्थौ च शब्दौ कैरौ कौ नित्यविग्रहौ ॥ आ
 दिमध्यान्तरहितौ नित्यशुद्धौ सनातनौ ॥ ६९ ॥ पुंस्त्रीनपुंस्कजननं ज्ञेया सा प्रकृतिः परा ॥ पुरुषश्च कविः सूक्ष्मः कूटस्थो ज्ञानवान्परः ॥ ७० ॥
 अजन्मा जन्म आप्नोति मया जातः स जन्मवान् ॥ कथं स पुरुषो नित्यस्तव पुत्रो भविष्यति ॥ ७१ ॥ अतो विश्वानरसुने माया भूतो हारिः स्वयम् ॥
 तव पुत्रत्वमप्राप्तिविराममजनादनः ॥ ७२ ॥ इत्युक्त्वा तन्तर्धे देवः पावकस्तद्गराद्भूत् ॥ अष्टानां च वसूनां च पावको हि पतिस्त्वयम् ॥ ७३ ॥
 वैश्वानर इति ख्यातो भवत्स्वाहापतिः प्रभुः ॥ स तु पूर्वभवे देवः पुरा कल्पेऽनलो भवत् ॥ ७४ ॥ नैष धो ब्राह्मणो धीमान्यथाराजानलस्तथा ॥
 संकटायां गते भूषेदमयं तीपतिव्रता ॥ ७५ ॥ स्वपितुर्गैहमासाद्यान्वेषयामास भूपतिम् ॥ तदानलो द्विजप्राप्तो दमयं तं पतिः प्रभुः ॥ ७६ ॥
 दृष्ट्वा तं मोहमापन्नादमयं तीशुभानना ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र वा गुवाचा शरीरिणी ॥ ७७ ॥ नायं नलस्तव पतिर्ब्रह्मणायं सुमोहितः ॥
 अनलो नाम विख्यातो देवाक्यात्स चाभवत् ॥ ७८ ॥ महासरस्वतीं दिवौ तुष्टावस तु मोहितः ॥ तस्य पुण्यप्रभावेन विश्वानरसुतोऽभवत् ॥ ७९ ॥
 ॥ सुत उवाच ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं पावको भगवान्प्रभुः ॥ स्वमुखात्स्वांशमुत्पाद्य संजातस्तु ततो वसुः ॥ ८० ॥ रं कणो नाम विख्या
 तो लक्ष्मीदत्तस्य वै सुतः ॥ नगरे कांचनपुरे वै दृश्यजात्यां समुद्रवः ॥ ८१ ॥ यं कणानाम तत्पत्नी बिभूष च पतिव्रता ॥ सर्वद्रव्यव्ययं कृत्वा धर्मकार्ये
 शुद्धं पती ॥ ८२ ॥ काष्ठमानयि विक्रीय बुभुक्षते परस्परम् ॥ रामानंदस्तस्य गुरुरं कणस्य महात्मनः ॥ ८३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्ग
 निचतुर्गुणखण्डापरपथीये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये वसुमाहात्म्ये रं कणवैश्योत्पत्तिवर्णने नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥

दितिपुत्रौ महाघोरौ विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ संहतौ त्रुदितिज्ञां त्वाकश्यपं समपूजयत् ॥ १ ॥ द्वादशाब्दांते स्वाभीकश्यपो भगवानृषिः ॥
 उवाच पर्त्नासि हितं वरं ब्रूहि वरानने ॥ २ ॥ सा तु श्रुत्वा नमस्कृत्य च चनं प्राह हर्षिता ॥ अदितिर्ममया देवी सपत्नी पुत्रसंयुता ॥ ३ ॥
 द्वादशास्तनयास्तस्या मम द्रौतनयौ स्मृतौ ॥ तद्वर्षयसु ते नैव विष्णुना सुरपालिना ॥ ४ ॥ विनाशितौ सुतौ घोरौ ततोऽहं भृशदुःखिता ॥
 देहि मे तनयं यमिन्द्रा द्वादशादित्यनाशनम् ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वा चोघोरं दितिं प्राह सुदुःखितः ॥ ब्रह्मणानिर्मितौ लोकधर्मा धर्मोपरपरो ॥ ६ ॥
 धर्मपक्षास्तु येलोके नरास्ते ब्रह्मणः प्रियाः ॥ अधर्मपक्षास्तु नरावैरिणस्तस्य धीमतः ॥ ७ ॥ अधर्मपक्षौ तनयौ तस्मान्मृत्युमुपागतौ ॥
 अतो धर्मप्रिये शुद्धं कुरु तस्मान्महाबलः ॥ ८ ॥ भविष्यति सुतो धीमौ श्वरजीवितवप्रियः ॥ इति श्रुत्वा दितिर्देवी कश्यपाद्भुतमम् ॥ ९ ॥
 संप्राप्य सा श्रुभाचारावभूव व्रतधारिणी ॥ तस्यागर्भगते पुत्रे महेन्द्रश्च भयान्वितः ॥ १० ॥ दासभूतः स्थितो गेहसदिते राज्ञयागुरोः ॥
 सप्तमासि स्थिते गर्भे शक्रमाया विमोहिता ॥ ११ ॥ अशुचिश्च दितिर्देवी सुष्वापनिजमंदिरे ॥ अंगुष्ठमात्रो भगवान्महेन्द्रो वज्रसंयुतः ॥ १२ ॥
 कुक्षिमध्ये समागम्य च क्रेगर्भसप्तधा ॥ जीवभूतानि त्रिवलान्दृष्ट्वा सप्तमहारिपूत्र ॥ १३ ॥ एकैकः सप्तधा ते नमहेन्द्रेण तदाकृतः ॥
 नम्रीभूतश्च तान्दृष्ट्वा महेन्द्रस्तैः समन्वितः ॥ १४ ॥ योनिद्वारेण चागम्य प्रणनामतदादितिम् ॥ प्रसन्नासादितिर्देवान्महेन्द्राय च तान्ददौ ॥ १५ ॥
 मरुद्गणाश्च ते सर्वे विख्याताः शक्रसेवकाः ॥ सतु पूर्वभवे जातो ब्राह्मणोलोकविश्रुतः ॥ १६ ॥ इत्येनामसवेदज्ञो यथेलोतृपतिस्तदा ॥
 एकदा बलवात्राजामनुपुत्र इलः स्वयम् ॥ १७ ॥ एकाकी हयमारुह्य मेरोर्विपि नमाययौ ॥ मेरोरधःस्थितः खंडः स्वर्णगर्भो हारिप्रियः ॥ १८ ॥
 निवासं कृतवैस्तत्र कृत्वा राहं महोत्तमम् ॥ इलेनावृतमेवापि कृतं तत्र स्थले सुराः ॥ १९ ॥ इलवृतमिति ख्यातः खंडोऽभूद्रुध्रिप्रियः ॥
 भारते ये स्थिता लोका इलवृतमुपागताः ॥ २० ॥ मेरुगिरिर्वृक्षमयो विधात्रा निर्मितो हि सः ॥ आरोहणं नरेस्तस्मिन्कृतं स्वर्णमयं शुभम् ॥ २१ ॥
 तमारुह्य क्रमालोकाः स्वर्गलोकमुपागताः ॥ तान्दृष्ट्वा मनुजान्प्राप्तास्ते देहास्वर्गमण्डले ॥ २२ ॥ विस्मिताश्च सुरास्सर्वे महेशं शरणं ययुः ॥
 ज्ञात्वा स भगवान्नुद्रो भवान्यासहशंकरः ॥ २३ ॥ इलवृतवनेरम्ये सरमे च तथा सह ॥ एतस्मिन्नेतरे प्राप्तावैव स्वतस्तुतो महान् ॥ २४ ॥

इलोनाममहाप्राज्ञोमृगयार्थसदाशिवम् ॥ नम्रभूतंसमालोक्यनेत्रसर्भाल्यसंस्थितः ॥ २५ ॥ लज्जितंगिरिजङ्घाशशापभगवान्हरः ॥
 अस्मिन्खड्गसदानार्योभविष्यतिचर्माविना ॥ २६ ॥ इत्युक्त्वावचनंतस्मिन्नार्यस्सर्वावभूविरे ॥ इलावभूवनृपतेःकन्याजनमनोहरा ॥ २७ ॥
 बहुकालमेरुशृंगेमहत्तपमर्चाकरत् ॥ इलासमाधिभूतायासप्तर्विशञ्जतुर्गुम् ॥ २८ ॥ जातंततइलकन्यात्रेतामध्येतुचंद्रजम् ॥
 बुधदेवंपतिंकृत्वाचंद्रवंशमजीजनत् ॥ २९ ॥ अयोध्याधिपतिःश्रीमान्यदेलुवृतमागतः ॥ तस्यराज्ञीमदमतीनाम्नातुष्टावपावर्तम् ॥ ३० ॥
 तदाप्राप्तइलोविप्रस्तस्यारूपेणमोहितः ॥ परस्पर्शतामदमतीराज्ञीकामविमोहितः ॥ ३१ ॥ एतस्मिन्नंतरतत्रवागुवाचाशरीरिणी ॥
 इलोनायद्विजश्चायंतवरूपविमोहितः ॥ ३२ ॥ अनिलोनामतत्रैवविख्यातोऽभूद्विजस्यैव ॥ कामाग्निपीडितोविप्रस्सतुष्टावचपावकम् ॥ ३३ ॥
 छित्त्वाछित्त्वाशिरोरम्यंतस्मैजातंपुनः ॥ दत्त्वातुष्टावतंदेवंप्रसन्नोऽभूद्वनंजयः ॥ ३४ ॥ ग्राहत्वमूनपंचाशद्विभेदांजनविष्यसि ॥
 तथाहंमित्रवान्भूत्वातत्संख्यस्तवकामदः ॥ ३५ ॥ यथाकुबेरोभगवान्बडूविंशद्वरुणप्रियः ॥ तथाहमूनपंचाशद्विभेदस्तवैसखा ॥ ३६ ॥
 इत्युक्तेवचनेतस्मिन्दितिकुक्षौद्विजोत्तमः ॥ वायुर्नामसवैजातःपावकस्याप्रियस्सखा ॥ ३७ ॥ सूतउवाच॥इतिश्रुत्वागुरोर्वाक्यवैश्यजात्यांस
 मुद्भवः॥धान्यपालस्यैवैहेमूलगंडान्तजःसुतः॥ ३८ ॥पितृमातृपरित्यक्तःकाश्यार्विध्यवेनेतदा ॥ अलिकोनामवैम्लेच्छस्तत्रस्थानेसमागतः
 ॥ ३९ ॥ अनपत्योवस्त्रकारीसुतंप्राप्यगृहंययौ ॥ कवीरइतिविख्यातःसपुत्रोमधुराननः ॥ ४० ॥ ससत्ताब्दवपुर्भूत्वागोदुग्धापानतत्परः ॥
 रामानंदंगुरुंमत्वारामध्यानपरोऽभवत् ॥ ४१ ॥ स्वहस्तैर्नैवसंकृत्यभोजनंहरयेऽप्यत् ॥ तत्प्रियार्थंहरिस्साक्षात्सर्वकामप्रदोऽभवत् ॥ ४२ ॥
 ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ उत्तानपादतनयोध्रुवोभूत्क्षत्रियःपुरा ॥ पितृमातृपरित्यक्तःसवालःपंचहायनः॥ ४३ ॥गोवर्द्धनगिरौप्राप्यनारदस्यापदे
 ज्ञतः ॥ सचक्रेभगवद्ध्यानंषष्ठमासीमहाव्रती॥ ४४ ॥तदाप्रसन्नोभगवान्विष्णुनारायणःप्रभुः ॥ खमंडलेपदंतस्मैददौप्रीत्यानभोमयम्॥ ४५ ॥
 दृष्ट्वातद्दुर्नरम्यंभायाशतयादिशोदश ॥ स्वामिनंचध्रुवंमत्वाभक्तिनम्रावभूविरे ॥ ४६ ॥ ध्रुवोऽपिभगवान्साक्षात्सर्वपूज्योवभूवह ॥
 दिक्पतिःसतुर्विज्ञेयोभगणानंपतिःस्वयम्॥ ४७ ॥नभःपतिःकालकरःशिशुमारपतिस्सवै॥पंचतत्वासवैमायाप्रकृतिस्तत्पतिःस्वयम्॥ ४८ ॥

तस्माद्धरायांसंभूतोभौमोनाममहाग्रहः ॥ जलदेव्यास्ततोजातःशुक्रोनाममहाग्रहः ॥ ४९ ॥ वह्निदेव्यांततोजातश्चाहंतमहाग्रहः
 वासुदेव्यांशुवाजातःकेतुर्नाममहाग्रहः ॥ ५० ॥ ग्रहभूतःस्थितस्तत्रनभोदेव्यांतदुद्रवः ॥ राहुर्नाम तथाघोरोमहाग्रहउपग्रहः ॥ ५१ ॥
 पूर्वार्थादिशिवैतस्माज्जातश्चैरावतोगजः ॥ आग्नेय्यादिशिवैतस्मान्पुंडरीकोगजोऽभवत् ॥ ५२ ॥ वामनःकुमुदश्चैवपुष्पदंतःक्रमाद्गजाः
 सर्वभौमःसुप्रतीकोनभोदिक्षुतत्सुताः ॥ ५३ ॥ अभ्रमुःकपिलचैवपिंगलाख्याइमाःक्रमात् ॥ ताम्रकणीशुभ्रदंतीचांगनांचानवती ॥ ५४ ॥
 भूमिदिक्षुकरिण्याश्चजाततस्मात्तुतिप्रियाः ॥ भगिनीचतथामातसुतांचैवसुषातथा ॥ ५५ ॥ पशुयोन्युद्भवानांचनृणांतयोषितस्सदा ॥
 देवयोन्युद्भवानांचनृणांपत्नीस्मृतास्वसा ॥ ५६ ॥ मनुवंशोद्भवानांचनृणांचान्योद्भवाःस्त्रियः ॥ इतिधर्माविधात्रोक्तोभयप्रोक्तःसुराहिवः ॥ ५७ ॥
 द्विधाश्रुवस्सविज्ञेयोभूमेरुद्धर्मधस्तथा ॥ सद्गुणःसदिवारूपोरात्रिरूपस्तमोगुणः ॥ ५८ ॥ अधोऽश्रुवेसदारान्त्रिनारकास्तत्रैस्थिताः ॥ उद्धुध्रुवेदि
 वानित्यंतपोमध्येनिशादिवा ॥ ५९ ॥ महोजनस्तपस्सत्यतेषुनित्यंदिनंस्मृतम् ॥ रौरवश्चांधकूपश्चतामिसंचलमोमयम् ॥ ६० ॥ तेषुनित्यंस्मृता
 रात्रिःकल्पमानंचकोविदैः ॥ सतुपूर्वभवेचासीद्ब्राह्मणोमाधवप्रियः ॥ ६१ ॥ षष्ठ्यब्दं सर्वतीर्थेषुप्रातःस्नानंचकारह ॥ तीर्थेषुण्यात्सवैविप्रोमाधवो
 माधवप्रियः ॥ ६२ ॥ सुनीत्यांगभमासाद्यश्रुवोभूत्वारराजह ॥ षट्त्रिंशत्सहस्राब्दराज्यं कृत्वाश्रुवोऽभवत् ॥ ६३ ॥ सुतलवाच ॥ इतिश्रुत्वागुरोवो
 क्यसंश्रुवःपंचमोवसुः ॥ गुर्जरेदेशागम्यवैश्यजात्यांसमुद्भवः ॥ ६४ ॥ नरश्रीर्नामविरुयातोऽश्रुवैश्यस्यवैसुतः ॥ कुसीदगुणगुप्तश्चनर
 श्रीःपुत्रवत्सलः ॥ ६५ ॥ त्यक्त्वाप्राणान्ययौस्वर्गसंवैश्यतनयोऽश्रुवः ॥ प्रत्यहंसहरेःक्रीडावृन्दं दानमहोत्तमे ॥ ६६ ॥ शिवप्रसादात्प्रत्यक्षां
 दृष्ट्वाहर्षमवाप्तवान् ॥ यस्यपुत्रविवोहचभगवान्भक्तवत्सलः ॥ ६७ ॥ यादवैस्सहसंप्रातस्तस्यवांछितदायकः ॥ पुरीकाशोसमागम्यनरश्री
 र्भक्तराट्स्वयम् ॥ ६८ ॥ रामानन्दस्याशिष्योऽश्रुद्विष्णुधर्मविशारदः ॥ कदाचिद्भगवान्त्रिगाङ्गकूलेऽनसू
 यया ॥ ६९ ॥ सार्द्धतपोमहर्कुर्वन्नक्षत्राध्यानपरोऽभवत् ॥ तदाब्रह्माहरिश्चोभुःस्वस्ववाहनमास्थिताः ॥ ७० ॥ वरं ब्रूहीतिवचनंतमाहुस्ते
 सनातनाः ॥ इतिश्रुत्वावचस्तेषांस्वयंभूतनयोमुनिः ॥ ७१ ॥ नैवाकिंचिद्भूतःप्राहसंस्थितःपरमात्मनि ॥ तस्यभावंसमालोक्यत्रयोदेवाः

सनातनाः ॥ ७२ ॥ अनसूयांतस्यपत्नीसमागम्यवचोऽब्रुवन् ॥ लिंगहस्तःस्वयंरुद्रोविष्णुस्तद्रसवर्द्धनः ॥ ७३ ॥ ब्रह्माकामब्रह्मलोपःस्थि
तस्तस्यावशंगतः ॥ रतिं देहि मदाघूर्णेनोचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ ७४ ॥ पतिव्रताऽनसूयाचश्रुत्वातेषां वचोऽब्रुमम् ॥ नैव किंचिद्वचःप्राहको
पभीतासुरान्प्रति ॥ ७५ ॥ मोहितास्तत्र ते देवा गृहीत्वा तां विलासता ॥ मैथुनाय स मुद्योगं चक्रुर्मायाविमोहिताः ॥ ७६ ॥ तदा रुद्राऽसतीसां वै
ताच्छशापमुनिप्रिया ॥ मम पुत्रा भविष्यन्ति यूयं कामविमोहिताः ॥ ७७ ॥ महादेवस्य वै लिंगं ब्रह्मणोऽस्य महाशिरः ॥ चरणौ वासुदेवस्य
पूजनीयानरैस्सदा ॥ ७८ ॥ भविष्यन्ति सुरश्रेष्ठा उपहासोऽयमुत्तमः ॥ इति श्रुत्वा वचो वोरनमस्कृत्य मुनिप्रियाम् ॥ ७९ ॥ तुष्टुबुभुक्षि
नम्राश्चैव दपाटैश्चक्रुर्द्वयैः ॥ अनसूया तदा प्राह भवन्तो मम पुत्रकाः ॥ ८० ॥ भूत्वा शपमदीयं च त्यक्त्वा तृप्तिमवाप्स्यथ ॥ इत्युक्ते वचने ब्रह्मा
चंद्रमाश्च तदा ब्रूभूत् ॥ ८१ ॥ दत्तात्रेयो हरिः साक्षादुवासां भगवान्हरः ॥ तत्पापपरिहारार्थं योगवन्तो बभूवुरे ॥ ८२ ॥ एतास्मिन्नंतरे देवी
प्रकृतिस्सर्वधामिणी ॥ विधिं विष्णुं हरं चान्यं च केशागुणरूपिणी ॥ ८३ ॥ मन्वंतरमतोजातं तेषां योगं प्रकुर्वताम् ॥ हर्षिताश्च त्रयो देवास्समागम्य च
तान् प्रति ॥ ८४ ॥ उवाच वचनं रम्यं तेषां मंगलहेतवे ॥ चंद्रमाश्च भवेत्सोमो वसुः पृष्ठः सुरप्रियः ॥ ८५ ॥ रुद्रांश्चैव दुर्वासाः प्रत्यूषः सप्तमो वसुः ॥
दत्तात्रेयमयो योगी प्रभासश्चाष्टमो वसुः ॥ ८६ ॥ तेषां वाक्यं समाकर्ण्य वसवस्ते त्रयोऽभवन् ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं वसवो हर्षितास्त्र
यः ॥ ८७ ॥ स्वांश्च न भूतलजग्मुः कलिशुद्धा यदारुणे ॥ दाक्षिणात्ये राजगृहे वैश्यजात्यां समुद्भवः ॥ ८८ ॥ पीपानां समुतः सोमः सुदेवस्य तदा ब्रूभूतः ॥
कृत्तराज्यपदं ते न तथा भूषेन तत्पुरे ॥ ८९ ॥ रामानन्दस्य शिष्योऽभूद्धारकां समागतः ॥ हरेर्मुद्रांस्वर्णमयीं प्राप्य कृष्णात्सवै नृपः ॥ ९० ॥ वैष्णवे
भ्यो ददौ तत्र प्रेततत्त्वविनाशिनीम् ॥ प्रत्यूषश्चैव पांचाले वैश्यजात्यां समुद्भवः ॥ ९१ ॥ मार्गपालस्य तनयोनको नाम विश्रुतः ॥ रामानन्दं
समागम्य शिष्यो भूत्वा सनानकः ॥ ९२ ॥ सर्वैस्त्वेच्छान्वशीकृत्य सुक्ष्ममार्गमदर्शयत् ॥ प्रभासैर्वैशांतिपुरे ब्रह्मजात्यां समुद्भवः ॥ ९३ ॥ शुक्लद
त्तस्य तनयोनित्यानन्द इति स्मृतः ॥ इति ते वसुमाहात्म्यं भयाशौनकवर्णितम् ॥ ९४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगव
ण्डापरपर्याये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये वसुमाहात्म्ये कबीरनरश्रीपीपानानकनित्यानन्दसमुत्पत्तिवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥

॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा तान् सुरान् देवो भगवान्बृहतांपतिः ॥ अश्विनौ च समालोक्य तथो गार्ग्यमवर्णयत् ॥ १ ॥ वैवस्वतेऽन्त
 रे पूर्वै विश्वकर्मा विचित्रकृत् ॥ चित्रगुप्ताश्रियं दृष्ट्वा चित्रलेखा विनिर्मिताम् ॥ २ ॥ स्पृद्धाभूतो महामायां तुष्टावबहुपूजनैः ॥ प्रसन्ना
 सा तदा देवांश्चित्रायान्तस्य योषिति ॥ ३ ॥ स्वांश्चाज्जातस्मृता संज्ञा सर्वज्ञान करी स्वयम् ॥ षोडशब्दे वयः प्राप्ति संज्ञायास्तत्पिता सु
 खी ॥ ४ ॥ विवाहार्थी सुरान् सर्वानाह्वयन् मेरुद्वर्जानि ॥ यक्षाधीनाश्च षड्विंशत्कुबेराद्यास्समागताः ॥ ५ ॥ यादसांपतयः प्राप्ता दशतत्रैव
 कामुकाः ॥ पावकाऽनपंचाशद्वायवश्च तथा स्मृताः ॥ ६ ॥ ध्रुवौ द्वौ च स्वयं प्राप्ता सोमास्तत्रैव षोडश ॥ त्रयोदशाश्च प्रत्यूषाः प्राप्ता विश्व
 प्ररक्षकाः ॥ ७ ॥ षष्ट्युत्तरं चित्रशतं प्रभासादि न रक्षकाः ॥ भवाद्याश्च तदारुद्राः शशिमण्डल रक्षकाः ॥ ८ ॥ आदित्याश्च स्थितास्सर्वे संज्ञा
 याश्च स्वयं वरे ॥ दानवा विप्रचित्य द्यावाश्च तुराशातिराययुः ॥ ९ ॥ प्रह्लादाद्यास्तदा दैत्या वासुक्या द्याश्च पन्नगाः ॥ शेषाद्याश्च तदानागास्त
 क्ष्यां द्या गरुडाः स्मृताः ॥ १० ॥ सर्वे स्वयं वरे प्राप्ता महान्कोलाहले ह्यभूत् ॥ एतस्मिन्नंतरे देवो देवकन्या समन्विता ॥ ११ ॥ संज्ञा देवान्प्रति
 तदा प्रपत्य क्षम भवदिवि ॥ तां समालोक्य बलवान्बलिः कामविमोहितः ॥ १२ ॥ करेणुहीत्वा प्रययौ पश्यतां सर्व धान्वनाम् ॥ तदा क्रोधातुरादेवा
 रुरुधुर्दुत्यस्तमम् ॥ १३ ॥ शस्त्रास्त्रैस्तपयित्वा तं मेरुद्वर्जम् ॥ दानवाश्च तदा दैत्या नानावाहन संस्थिताः ॥ १४ ॥ देवैः साद्धं महद्यु
 दं तु मुलं च क्रिमुदा ॥ दानवैश्च हता देवाः सुरैर्दैन्या विनाशिताः ॥ १५ ॥ शवभूतैरिखावतैः समुद्रगम्या वसुंधरा ॥ पक्षमात्रमभू
 द्युद्धं दिव्यं दानव देवयोः ॥ १६ ॥ पांचजन्यस्तथा धाता हयग्रीवश्च मित्रकः ॥ अघासुरोऽयं मां चैव बलः शक्रस्तथैव च ॥ १७ ॥ बकासुरश्च व
 रुणः शकटः प्रांशुरेव च ॥ वत्सासुरो भगश्चैव विवस्वांश्च बलिः स्वयम् ॥ १८ ॥ प्रलंबश्च तथा पूषा गर्दभः सवितायुधि ॥ विश्वकर्मा मयश्च वका
 लनेमि हरिः स्वयम् ॥ १९ ॥ कांक्षमाणौ च विजयं युगुधाते परस्परम् ॥ पराजिताश्च तैर्दैन्या युद्धं त्यक्त्वा प्रदुर्दुवुः ॥ २० ॥ विवस्वोश्च तदा सं
 ज्ञां गृहीत्वारथं संस्थिताम् ॥ विश्वकर्माणमागम्य ददौ तस्मै प्रसन्नधीः ॥ २१ ॥ विवस्वं तं सुरैः श्रेष्ठं दृष्ट्वा संज्ञा वचोऽब्रवीत् ॥ मत्पतिश्च भवान् दे
 वो भवेत्कार्यं करस्सदा ॥ २२ ॥ त्वया जिता हं भगवन्बलेर्विप्रियकारिणः ॥ भ्रातृजग्रहणे दोषो न भवेत्सकदाचन ॥ २३ ॥ वीरभुक्ता सदाना

रीस्त्रीरत्नमुनिभिः स्मृता ॥ चतुर्द्धाप्रकृतिर्देवीगुणभिन्नागुणैकिका ॥ २४ ॥ एकासाप्रकृतिर्मातागुणसाम्यात्सनातनी ॥ सत्त्वभूताचभगि
 नीरजोभूताचगेहिनी ॥ २५ ॥ तमोभूताचसाकन्यातस्यैदेव्येनमोनमः ॥ बहवः पुरुषायेवैनिगुणैश्चैकहृपिणः ॥ २६ ॥ चैतन्याऽज्ञानवन्त
 श्र्लोकैः प्रकृतिसंभवाः ॥ अलोकैः पापजास्सर्वे देवब्रह्मसमुद्रवाः ॥ २७ ॥ यातुज्ञानमयीनारिवृणोद्यं पुरुषं शुभम् ॥ कोऽपि पुत्रः पिताप्रातास
 चतस्याः पतिर्भवेत् ॥ २८ ॥ स्वकीयांचसुताब्रह्माविष्णुदेवः स्वमातरम् ॥ भगिनीं भगवाञ्छंभुगृहीत्वा श्रेष्ठतामगात् ॥ २९ ॥
 इति श्रुत्वा वेदमयं वाक्यं चादितिसंभवः ॥ विवस्वान्भ्रातृजं संज्ञां गृहीत्वा श्रेष्ठवानभूत् ॥ ३० ॥ सुताः कन्यास्तयोजतामनुवस्वत
 स्तथा ॥ यमश्च यमुना चैव दिव्यतेजोभिरन्विताः ॥ ३१ ॥ तदा संज्ञासती साक्षात्तेजोभूतं पतिं स्वकम् ॥ ज्ञात्वा छायां समुत्पाद्यतप
 सेवनमागता ॥ ३२ ॥ सार्वर्णिश्च मनुस्तस्यां शनिश्च तपती तथा ॥ छायायांच समुद्भूताः क्रूरदृष्ट्या विवस्वतः ॥ ३३ ॥ पुत्रभेदे
 न तानां रीमत्वा मायां रूपां न्वितः ॥ चकार भस्मभूतांतां विवस्वान्भगवात्रविः ॥ ३४ ॥ तदा शनिश्च सावर्णिं विवस्वतं रूपां न्वितम् ॥ ज्ञात्वा
 च क्रोधताम्राक्षौ युधुधाते परस्परम् ॥ ३५ ॥ कियता चैव कालेन भग्नभूतौ विवस्वता ॥ हिमाचले गिरौ प्राप्य ते पतुः परमेतपः ॥ ३६ ॥ त्रिव
 र्णान्ते च सा देवी महाकाली समागता ॥ अर्चितं च वरं ताभ्यां ददौ तद्भक्तिवत्सला ॥ ३७ ॥ पुनस्तौ च समागम्य युधुधाते विवस्वता ॥ विवस्वा
 न्भयभीतश्च त्यक्त्वा युद्धं पराभवत् ॥ ३८ ॥ यत्र स्थिता प्रिया संज्ञा वडवारूपधारिणी ॥ कुरुखंडे महारम्यते पंतीतपउल्वणम् ॥ ३९ ॥
 गत्वा ददर्श भगवान्संज्ञां संवोधकारिणीम् ॥ कामातुरो ह्योभूत्वा तत्र मेतया सह ॥ ४० ॥ पंचवर्षान्तरे संज्ञागर्भतस्माद्दधौ स्वयम् ॥ तनयौ
 च समुद्भूतौ दिव्यरूपपराक्रमौ ॥ ४१ ॥ पितुर्दुःखं समा लोक्य जग्मतू रविमण्डलम् ॥ जित्वा बंधूदुराचारौ क्रूरदृष्ट्या तदा स्वयम् ॥ ४२ ॥
 वद्धतौ स्वपितुः पाद्वर्षं प्राप्तौ वडवासुतौ ॥ दृष्ट्वा विवस्वान्भगवान्वैरिणौ समुपगतौ ॥ ४३ ॥ संपीडयताडयामास लोहदंडैर्भयानकैः ॥
 पंगुभूतौ पुनस्त्यक्त्वा छायापुत्रौ दिवाकरः ॥ ४४ ॥ आश्विनौ समालोक्य च चनं प्राहतौ मुदा ॥ जीवईशो यथा मित्रौ नरनारायणौ तथा ॥ ४५ ॥
 एकनाम्ना युवांप्रीतौ नासत्यौ च भविष्यथः ॥ सोमशक्तिरिडादेवी ज्येष्ठपत्नी भविष्यति ॥ ४६ ॥ पिंगलासुर्यशक्तिश्च लघुपत्नी भविष्यति ॥

इडापतिस्सवैनामाद्वितीयः पिंगलापतिः ॥ ४७ ॥ द्वादशस्सप्तनृणां शोः क्रूरदृष्टिः क्षनैश्चरः ॥ तस्य शान्तिकरो ज्येष्ठो भविष्यति महतीले ॥ ४८ ॥ द्वितीयश्च नृणां शोः सावर्णिभ्रमकारकः ॥ तस्य शान्तिकरो भूमौ भविता पिंगलापतिः ॥ ४९ ॥ जन्मराशिस्थिता देवी तपतीता पकारिणी ॥ इडाच पिंगला तस्याः शान्तिकार्यौ भविष्यतः ॥ ५० ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य सुरवैद्यो बभूवतुः ॥ सावर्णिश्च शनीराहुः केतुः स्वर्गप्रतापिनः ॥ ५१ ॥ तेषां तु परिहाराथौ दक्षौ चाश्विनिसंभवौ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं प्रसन्ना सुरसत्तमौ ॥ ५२ ॥ स्वं ज्ञान्महतीले जातौ द्रुद्योन्यां रेवस्सुतौ ॥ चाण्डालस्य गृहे जात इडा गहं तु रिडापतिः ॥ ५३ ॥ सधनो नाम विलयातः पितृमातृ परायणः ॥ शालिग्रामशिला तु ल्यंछागमां समविक्रयत् ॥ ५४ ॥ कबीरं समुपागम्य शिष्यो भूत्वा रराज वै ॥ स तु सत्यनिधिः पूर्वब्राह्मणस्तपसा स्थितः ॥ ५५ ॥ भयभीतं च गातं चाण्डालाय ह्यदृश्यत् ॥ राजगृहे करस्तस्मात्सधनस्य लयंगतः ॥ ५६ ॥ चर्मकार गृहे जातो द्वितीयः पिंगलापतिः ॥ मानदासस्य तनयोरैदास इति विश्रुतः ॥ ५७ ॥ पुरीकां शीसमागम्य कबीरं रामतत्परम् ॥ जित्वा मतविवादेन शंकगचार्यमागतः ॥ ५८ ॥ तयोर्विवादमभवदहोरात्रं मतान्तरे ॥ पराजितस्सैदासो न त्वातं द्विजसत्तमम् ॥ ५९ ॥ रामानन्दमुपागम्य तस्य शिष्यत्वं मागतः ॥ इति ते कथितं विप्रसुरं शिष्यं तथा भवन् ॥ कलिशुद्धिकरी लीला तेषां मार्गप्रदर्शिनम् ॥ ६० ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थे खंडापरपरायण्ये कलियुगेतिहाससमुच्चये अश्विनीकुमारावतारसधनैदाससमुत्पत्तिवर्णने अष्टादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवाञ्जीवो देवमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ स्वमुखात्स्वांशमुत्पाद्य ब्रह्मयोनौ बभूव ह ॥ १ ॥ इष्टिकानगरं रम्या गुरुदत्तस्यैव सुतः ॥ रोपणो नाम विख्यातो ब्रह्ममार्गप्रदर्शकः ॥ २ ॥ सूत्रग्रंथमयि मालां तिलकं जलनिर्मितम् ॥ वासुदेवेति तन्मंत्रकलौकृत्वा जने जने ॥ ३ ॥ कृष्णचैतन्यमागम्य कंकबलं च तदाज्ञया ॥ गृहीत्वा स्वपुरीं प्राप्य कृष्णध्यानं पराभवत् ॥ ४ ॥ अतः परं शृणु मुने चरित्रं च हरेर्मुदा ॥ यच्छ्रुत्वा च कलौ घोरो जनौ न भयं व्रजेत् ॥ ५ ॥ पंचाब्दे कृष्णचैतन्ये यज्ञांशे यज्ञकारिणि ॥ काश्मीरसंभवो विप्रः केशवः शारदाप्रियः ॥ ६ ॥ प्रातः शान्तिपुरे ग्रामे वाग्देवी वरदर्पितः ॥ स तां दिग्विजयं कृत्वा सर्वशस्त्रविशारदः ॥ ७ ॥ गंगाकूले स्तवं रम्भराचित्वा सोऽपठद्विजः ॥

एतस्मिन्नंतरेतत्रयज्ञांशस्समुपागतः ॥ ८ ॥ उवाचवचनंरम्यंकेशंस्तुतिकारिणम् ॥ सुकृतंपूर्तमर्णचश्रुतीनांसारमेवहि ॥ ९ ॥
 इत्युक्तंभवतास्तत्रेदूषणंभूषणंवद ॥ तमाहेकेशोधीमान्दूषणंनैवदृश्यते ॥ १० ॥ इत्युक्त्वाप्राहभगवान्भूषणंनैवदृश्यते ॥ सुकृतंचस्मृ
 तंधर्मःपूर्तंचैतन्यमुच्यते ॥ ११ ॥ अर्णवीर्यमितिज्ञेयंश्रुतिसारमतस्त्रयम् ॥ गंगजलेदूषणोऽयंभूषणोऽयंकलेवरे ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वास्त
 वैविप्रोविस्मितोऽभुञ्जगीःप्रियः ॥ लज्जितंस्वजनंदंद्वाशारदासर्वमंगला ॥ १३ ॥ विहस्येकेशंवप्राहयज्ञांशोऽयंहारिःस्वयम् ॥ इतिश्रुत्वातु
 तंच्छिष्यःकृष्णमंत्रउपासकः ॥ १४ ॥ बभूवैष्णवश्रेष्ठःकृष्णचैतन्यसेवकः ॥ सूतउवाच॥श्रीधरोनामविख्यातोब्राह्मणःशिवपूजकः॥ १५ ॥
 पत्तनेनगरेरम्येतस्यसप्ताहुत्तमम् ॥ राज्ञाभागवतंतत्रकारितसंधनंवहु ॥ १६ ॥ गृहीत्वाश्रीधरोविप्रोजगामश्चशुरालये ॥ तत्रोष्यमासमा
 त्रंचस्वपन्यासहवैद्विजः ॥ १७ ॥ स्वगेहमगमन्मार्गेचौराःसप्ततुतंप्रति ॥ शपथंरामदेवस्यकृत्वासाद्धमुपाययुः ॥ १८ ॥ समाप्तेविपिने
 रम्येहत्वातेश्रीधरंद्विजम् ॥ गोरथंसधनंतत्रसभार्यजगृहृस्तदा ॥ १९ ॥ एतस्मिन्नंतरेरामःसच्चिदानंदविग्रहः ॥ सप्ततंश्वशरैर्हत्वापुन
 रुज्जीव्यतंद्विजम् ॥ २० ॥ प्रेषयामासभगवांस्तदावृन्दावनेप्रभुः ॥ तदाप्रभृतिवैविप्रःश्रीधरौवैष्णवोऽभवत् ॥ २१ ॥ सप्ताब्देचैवयज्ञां
 शोगत्वाशान्तिपुरींशुभाम् ॥ ब्रह्मज्ञानमुपागम्ययज्ञांशाच्छिष्यतांगतः ॥ २२ ॥ टीकाभागवतस्यैवकृततेनमहात्मना ॥ सूतउवाच ॥
 रामशर्मास्थितःकाश्यांशंकरार्चनतत्परः ॥ २३ ॥ शिवरात्रेद्विजोधीमानविसुतेऽवरस्थलः ॥ एकाकीजाग्रतोऽध्यानीजत्वापंचाक्षरंशुभ
 म् ॥ २४ ॥ तदाप्रसन्नोभगवाच्छंकरालोकशंकरः ॥ वरंब्रूहीतिवचनंतमाहद्विजसत्तमम् ॥ २५ ॥ रामशर्माशिवंनत्वावचनंप्राहनम्रधीः ॥
 भवान्यस्यसमाधिस्योऽध्यानेयस्यपरोभवान् ॥ २६ ॥ सदेवोददयेमद्वयंसेतवरात्प्रभो ॥ इत्युक्तेवचनेतस्यविहस्याहमहेश्वरः ॥ २७ ॥
 एकावैप्रकृतिर्मायात्रिधाब्रह्मस्वरूपिणी ॥ शून्यभूताव्ययस्यैवपुरुषस्यार्द्धतैजसम् ॥ २८ ॥ गृहीत्वालोकजननीपुंछीवैसुषुवेसुतौ ॥ पु
 मान्नारायणःसाक्षाद्गौरश्चाष्टभुजैर्युतः ॥ २९ ॥ त्रिधावभूवभगवान्स्वेच्छयाविश्वरक्षकः ॥ अर्धतेजास्सवैविष्णुर्वनमालीचतुर्भुजः ॥ ३० ॥
 क्षीरशायीसिआदित्यःस्वयंसंहृणदेवताः ॥ अर्धतेजाद्विधासैवनरनारायणावृषी ॥ ३१ ॥ जिष्णुर्विष्णुःसर्वज्ञेयौपर्वतेगंधमादने ॥ छीबः

संकर्षणः साक्षाद्ब्रह्मरूपं त्रिधा भवतु ॥ ३२ ॥ पूर्वाद्धाद्वैतशेषश्च परार्द्धाद्रामलक्ष्मणौ ॥ गौरीशेषोद्वापरान्ते बलभद्रः स वै स्वयम् ॥ ३३ ॥
 रामलक्ष्मणयोर्ध्यानं बलभद्रस्य पूजनम् ॥ सदा मया च कर्तव्यं तत्प्राप्य त्वं सुखी भव ॥ ३४ ॥ इत्युक्त्वा न्तर्दधे देवो रामानन्दस्य चाभवत् ॥
 कृष्णचैतन्यमागम्य द्वादशाब्दवयो वृतम् ॥ ३५ ॥ शिष्यो भूत्वा स्थितस्तत्र कृष्णचैतन्यपूजकः ॥ कृतं तदज्ञायते नाध्यात्मरामायणं शुभम् ३६ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ निम्बादित्यस्मै विप्रो रामानुजसमन्वितः ॥ श्रुत्वा यज्ञांश्चिरं तं पुरीं शान्तिमयं गतः ॥ ३७ ॥ यज्ञांश्चोडशाब्दे च
 नत्वा तं तैसमास्थितौ ॥ ऊचतुः कृष्णचैतन्यं भवतां किमंतं स्मृतम् ॥ ३८ ॥ विहस्य यज्ञांश्चिरं तं पुरीं शान्तिमयं गतः ॥ शैवोऽहं वै द्विजौ
 नित्यं लोकार्थं शंकरव्रती ॥ ३९ ॥ वैष्णवोऽहं च्यानपरो देवदेवस्य भक्तिमान् ॥ अहं भक्तिमदं पीत्वा पापपुंसो बलिं शुभम् ॥ ४० ॥ शक्यैस्सम
 र्प्य हेमान्ते ज्ञानाग्नौ यज्ञतत्परः ॥ इति श्रुत्वा द्विजौ तौ तु तस्य शिष्यत्वमागतौ ॥ ४१ ॥ आचारमार्गमागम्य सर्वपूज्यौ बभूवतुः ॥ तदज्ञया चार
 भाप्यं कृत्वा रामानुजो मुनिः ॥ ४२ ॥ उवास्तत्र मतिमान् कृष्णचैतन्यपूजकः ॥ निम्बादित्यो गुरोराज्ञां पुरस्कृत्य महा मुनिः ॥ ४३ ॥ कृष्णखंडं
 पुराणांगं च क्रेदं शसहस्रकम् ॥ तत्रोष्य गुरुसेवाढ्योराधा कृष्णप्रपूजकः ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ विष्णुस्वामी स वै विप्रो गतः शान्तिपुरीं शुभम् ॥
 यज्ञांश्च ऊर्नविशाब्देन त्वा तं प्राह स द्विजः ॥ ४५ ॥ को देवः सर्वदेवानां पूज्यो ब्रह्माण्डगोचरे ॥ इति श्रुत्वा स भगवानुवाच द्विजसत्तमम् ॥ ४६ ॥
 सर्वपूज्यो महादेवो भक्तानुग्रहकारकः ॥ विष्णुर्वीश्वरश्च रुद्रेशो ब्रह्मेशो भगवान्हरः ॥ ४७ ॥ विना तत्पूजनेनैव पदार्थो निष्फलाहते ॥ ये तु वै
 विष्णुभक्ताश्च शंकराचरिततत्पराः ॥ ४८ ॥ शिवप्रसादात्सुलभं वैष्णवीभक्तिरुत्तमा ॥ वैष्णवः पुरुषो भूत्वा शंकरं लोकांशं करम् ॥ ४९ ॥ कर्म
 भूम्यां स मागम्य न पूजति स नरकः ॥ विष्णुस्वामी तितच्छ्रुत्वा शिष्यो भूत्वा च तद्गुणैः ॥ ५० ॥ कृष्णमंत्रमुपासित्वा स बभूव शिवार्चकः ॥
 वैष्णवी संहिता तं निर्निमित्तं च तदज्ञया ॥ ५१ ॥ तत्रोष्य विष्णुभक्तश्च कृष्णचैतन्यपूजकः ॥ सूत उवाच ॥ मन्वाचार्यः कृष्णपरो
 ज्ञात्वा यज्ञांशमुत्तमम् ॥ ५२ ॥ गत्वा शान्तिपुरीं रम्यां नत्वा तं प्राह स द्विजः ॥ कृष्णोऽयं भगवान् साक्षात्तदव्येति श्वकारकाः ॥ ५३ ॥ देवाधा
 त्रादयं ज्ञेयास्तर्हितस्तनूजनेन किम् ॥ शक्तिमार्गं पराविप्रावृथा हिंसा मयैस्वैः ॥ ५४ ॥ अश्वमेधादिभिर्देवान्युजयन्ति महीतले ॥ इति

शुत्वाविहस्याहयज्ञांशश्चशीसुतः ॥ ५५ ॥ नकृष्णोभगवान्साक्षात्तामसोऽयंचशक्तिजः ॥ चौरोऽयंसर्वभोगीचिंहिसकोमांसभक्षकः ॥
 ॥ ५६ ॥ परस्त्रियंभजेद्योवैसगच्छेद्यममंदिरम् ॥ चौरियमालयंगच्छेज्जिवहंताविशेषतः ॥ ५७ ॥ एभिश्चलक्षणैर्हानोभगवान्प्रकृतेःपरः ॥
 यस्यबुद्धिःसर्वैर्ब्रह्माहंकारोयस्यवैशिवः ॥ ५८ ॥ शब्दमात्राणेशश्चस्पर्शमात्राथमःस्वयम् ॥ रूपमात्राकुमारोवैरसमात्राचयक्षराट् ॥ ५९ ॥
 गंधमात्राविश्वकर्माश्रवणंभगवाञ्छनिः ॥ यस्यत्वक्सबुधेज्ञेयश्चक्षुस्सूर्यःसनातनः ॥ ६० ॥ यज्जिह्वाभगवाञ्छुक्रोघ्राणस्तस्याश्विनीसुतौ ॥
 यन्मुखंभगवाञ्जिवोयस्यहस्तस्तुदेवराट् ॥ ६१ ॥ कृष्णोऽयंतस्यचरणलिंगदक्षःप्रजापतिः ॥ गुदंतद्भगवान्मृत्युस्तस्मैभगवतेनमः ॥ ६२ ॥
 हिंसायज्ञैश्चभगवान्सचतृप्तिमवाप्नुयात् ॥ सचयज्ञपशुर्वह्नैर्ब्रह्मभूयायकल्पते ॥ ६३ ॥ तस्यमोक्षप्रभावेनमहत्पुण्यमवाप्नुयात् ॥
 विधिहीनोऽपिहिंसायज्ञंकरोति यः ॥ ६४ ॥ अंधतामिस्मिनरकंतदोषेणवसेच्चिरम् ॥ महत्पुण्यंमहत्पापंहिंसायज्ञेषुवर्तते ॥ ६५ ॥
 अतस्तुभगवान्कृष्णोहिंसायज्ञं कलैर्युगे ॥ समाप्यकार्तिकेमासिप्रतिपच्छुक्लपक्षके ॥ ६६ ॥ अन्नकूटमयंज्ञंस्थापयामासभूतले ॥
 देवराजस्तदाकुद्धोऽनुजंप्रतिसुदुःखितः ॥ ६७ ॥ व्रजं संप्रावयामासतदाकृष्णःसनातनीम् ॥ प्रकृतिं सचतुष्टयलोकमंगलहेतवे ॥ ६८ ॥
 तदासांप्रकृतिर्मातास्वपूर्वादिव्यविग्रहम् ॥ राधारूपंमहत्कृत्वाह्लादिकृष्णस्यचागता ॥ ६९ ॥ तच्छक्त्याभगवान्कृष्णोधृत्वागोवर्धनं गिरिम् ॥
 नाम्नागिरिधरोदेवःसर्वपूज्योवभूवह ॥ ७० ॥ राधाकृष्णस्सभगवान्पूर्णब्रह्मसनातनः ॥ अतःकृष्णो न भगवात्राधाकृष्णःपरःप्रभुः ॥ ७१ ॥ इतिश्रुत्वा
 वचस्तस्यमध्वाचार्योहरिप्रियः ॥ शिष्योभूत्वास्थितस्तत्रकृष्णचैतन्यपूजकः ॥ ७२ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगखंडापर
 पर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेकृष्णचैतन्ययज्ञांशशिष्यबलभद्रविष्णुस्वामिमध्वाचार्यादिवृत्तांतवर्णनेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥मृतउवाच॥भट्टोजिस्सचशुद्धात्माशिवभक्तिपरायणः ॥ कृष्णचैतन्यमागम्यनमस्कृत्यवचोऽब्रवीत् ॥ १ ॥ महोदेवगुरुःसर्वेशिवआत्माशरी
 रिरागम् ॥ विष्णुर्ब्रह्माचतदासौतैर्हिततूजेनकिम् ॥ २ ॥ इतिश्रुत्वासयज्ञांशोविंशदब्दवयोवृत्तः ॥ विहस्याहसभट्टोजिनयंशंभुमहेश्वरः ॥ ३ ॥
 समर्थोभगवाञ्छुभुःकर्ताकिन्नशरीरिणाम् ॥ नभतोचविनाविष्णुंसंहर्तायंसदाशिवः ॥ ४ ॥ एकमूर्तेस्त्रिधाजाताब्रह्माविष्णुमहेश्वरः ॥ ज्ञात्वा

मार्गेण भगवान्ब्रह्मामोक्षप्रदायकः ॥ ५ ॥ विष्णुर्वैष्णवमार्गेण जीवानामोक्षदायकः ॥ शंभुर्वैश्वमार्गेण मोक्षदाता शरीरणाम् ॥ ६ ॥
 शाक्तः सदाश्रमार्गेण हीयज्ञमुक्तिपटुदेवगः ॥ वानप्रस्थाश्रमो यो वैष्णवः कन्दमूलमुक् ॥ ७ ॥ यत्याश्रमः सदरौद्रनिर्गुणः शुद्धविग्रहः ॥
 ब्रह्मचर्यश्रमस्तेषामनुगामी महाश्रमः ॥ ८ ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वैद्यं शिष्यो भूत्वा सर्वैर्द्विजः ॥ तृतीयाङ्गं च वेदानां व्याचख्यौ पाणिनिकृतम् ॥ ९ ॥
 तदाज्ञाया च सिद्धान्तकौमुद्यास्तस्य चकार ह ॥ तत्रोष्यदक्षितो धीमान्कृष्णचैतन्यसेवकः ॥ १० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ वराहमिहोर्ध्वमान्स्वचसू
 र्यपरायणः ॥ द्वाविंशब्दे च यज्ञांशितमागत्य वचोऽब्रवीत् ॥ ११ ॥ सूर्योऽयं भगवान्साक्षाद्भयोदेवाय तोऽभवत् ॥ प्रातर्ब्रह्माचमय्याह्ने विष्णुस्मा
 यंसदाशिवः ॥ १२ ॥ अतो रेवः शुभापूजा त्रिदेवयजनेन किम् ॥ इति श्रुत्वा स यज्ञांशो विहस्य ह श्रु भवचः ॥ १३ ॥ इति धाव भूव प्रकृतिर पराच परा तथा ॥
 नाममात्रा तथा पुष्पमात्रा तन्मात्रा तथा ॥ १४ ॥ शब्दमात्रा स्पर्शमात्रा रूपा मात्रा सा तथा ॥ गंधमात्रा तथा ज्ञेया परा प्रकृतिरष्टधा ॥ १५ ॥
 अपरायां जीविभूतानित्यशुद्धा जगन्मयी ॥ भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ॥ १६ ॥ अहंकार इति ज्ञेया प्रकृतिश्च पराष्टधा ॥ विष्णुर्ब्र
 ह्मामहादेवो गणे शिष्यो भूत्वा च तद्गुरोः ॥ १७ ॥ कुबेरो विश्वकर्मा च परा प्रकृतिदेवता ॥ सुमेरुर्वरुणो वह्निर्वयुश्चैव ध्रुवस्तथा ॥ १८ ॥
 सोमो रविस्तथा शेषोऽपरा प्रकृतिदेवता ॥ अतः सोमपतरुद्रो रविः स्वामी विधिः स्वयम् ॥ १९ ॥ शेषस्वामी हरिः साक्षात्तमस्तेभ्यो नमो नमः ॥
 इति श्रुत्वा तदा विप्रः शिष्यो भूत्वा च तद्गुरोः ॥ २० ॥ तदाज्ञाया च तु थोङ्गं ज्योतिः शाल्मन्त्रं चकार ह ॥ वराहसंहितानामबृहज्जातकमेव हि ॥ २१ ॥
 शुद्धतंत्रांस्तथान्यान्यैकृत्वा तत्र स चावसत् ॥ सूत उवाच ॥ वाणीभूषण एवापि शिवभक्तिपरायणः ॥ २२ ॥ कृष्णचैतन्यमागम्य वचः प्राह
 विनम्रधीः ॥ विष्णुमायाजगद्भ्रमैकप्रकृतिरुत्कृता ॥ २३ ॥ तया जातमिदं विदुर्वविश्वेदेवास्समुद्रवाः ॥ विश्वेदेवस्स पुरुष इति जोजिगद्बुधा
 भवत् ॥ २४ ॥ ब्रह्मा विष्णुर्हरश्चैव देवाः प्रकृति संभवाः ॥ अतो भगवतो पूज्यता हि तत्पूजनेन किम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा स यज्ञांशो विहस्य ह
 द्विजोत्तमम् ॥ नवैव भगवतींश्चैव जगद्गुरुपायुणात्मिका ॥ २६ ॥ एका सा प्रकृतिर्मायाराचितुर्जगतां क्षमा ॥ पुरुषस्य सहायेन योषिते वनस्य
 च ॥ २७ ॥ देवी भागवतेशास्त्रे प्रसिद्धेयं कथा द्विज ॥ कदाचित्प्रकृतिर्देवी स्वेच्छया च जगदिदम् ॥ २८ ॥ निर्मितं जडभूतं तद्बहुधा बोधितं तथा ॥

नचैतन्यमभूद्विप्रविस्मिताप्रकृतिस्तदा ॥ २९ ॥ शून्यभूतंचपुरुषंचैतन्यंसमतोषयत् ॥ प्रविष्टोभगवान्देवीमायाजनितगोलके ॥ ३० ॥
 स्वप्रवद्वास्वयंजातश्चैतन्यमभवज्जगत् ॥ अतःश्रेष्ठःसभगवान्पुरुषोनिर्गुणःपरः ॥ ३१ ॥ प्रकृत्यास्वेच्छयाजातोलिङ्गरूपस्तदऽभवत् ॥
 पुँल्लिङ्गप्रकृतौजातःपुँल्लिङ्गोऽयंसनातनः ॥ ३२ ॥ स्त्रीलिङ्गप्रकृतौजातःस्त्रीलिङ्गोऽयंसनातनः ॥ नपुंस्कप्रकृतौजातःस्त्रीबहुरूपःसर्वप्रभुः ॥ ३३ ॥
 अव्ययप्रकृतौजातोनिर्गुणोऽयमधोक्षजः ॥ नमस्तस्मैभगवते शून्यरूपायसाक्षिणे ॥ ३४ ॥ इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यंशिष्योभूत्वासवैद्विजः ॥
 त्रिविंशान्देचयज्ञांशेतत्रावासमकारयत् ॥ ३५ ॥ छंदोग्रंथंवेदाङ्गंस्वनाम्नातेननिर्मितम् ॥ राधाकृष्णपरंनामजत्वाहर्षमवाप्तवान् ॥ ३६ ॥
 सूतउवाच ॥ धन्वंतरिर्द्विजोनामब्रह्मभक्तिपरायणः ॥ कृष्णचैतन्यमागम्यन्तवावचनमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ भवांस्तुपुरुषःश्रेष्ठो नित्यशुद्धस्स
 नातनः ॥ जडभूताचतन्मायासमर्थोभगवान्स्वयम् ॥ ३८ ॥ नित्योऽव्यक्तःपरःसूक्ष्मस्तस्मात्प्रकृतिरुद्भवा ॥ अतःपूज्यस्सभगवान्प्रकृ-
 त्याःपूजनेनकिम् ॥ ३९ ॥ इतिश्रुत्वाविहस्याहयज्ञांशस्सर्वशाल्मगः ॥ नायंश्रेष्ठस्सपुरुषोनक्षमःप्रकृतिविना ॥ ४० ॥ पुराणैचैववाराहेप्र-
 सिद्धेयंकथाशुभा॥कदाचिन्पुरुषो नित्योनाममात्रःस्वकेच्छया ॥ ४१ ॥ बभूवबहुधातत्रयथप्रेतस्तथास्वयम् ॥ असमर्थोविरचितुंजगन्तिपुरुषः
 परः ॥ ४२ ॥ तुष्टावप्रकृतिं देवीचिरकालंसनातनीम् ॥ तदादेवीचिंतप्राप्यमहत्तत्त्वंचकारह ॥ ४३ ॥ सोऽहंकारश्चमहतोजातास्तन्मात्रकास्ततः ॥
 महाभूतान्यतोऽप्यासञ्जातैश्चजगदिदम् ॥ ४४ ॥ अतस्सनातनोचोभौ पुरुषात्प्रकृतिःपरा ॥ प्रकृतेःपुरुषश्चैवतस्मात्ताभ्यानमोनमः ॥
 ॥ ४५ ॥ इतिधन्वंतरिःश्रुत्वाशिष्योभूत्वाचतद्गुरोः ॥ तत्रोष्यधैववेदाङ्गंरूपेदं चकारह ॥ ४६ ॥ सुश्रुतादपरावापिशिष्याधन्वंतरेः
 स्मृताः ॥ सूतउवाच ॥ जयदेवस्सर्वविप्रोबौद्धमार्गपरायणः ॥ ४७ ॥ कृष्णचैतन्यमागम्यपंचविंशवयोवृतम् ॥ नत्वोवाचचचोरम्यंसच
 श्रेष्ठउषापतिः ॥ ४८ ॥ यम्यनाभेरभूत्पद्मं ब्रह्मणासहनिर्गतम् ॥ अतस्सब्रह्मसूनामसामवेदेषुगीयते ॥ ४९ ॥ विद्वोनारायणस्साक्षा
 दस्यकेतौसमास्थितः ॥ विश्वकेतुरतोनामनिरुद्धोऽनिरुद्धकः ॥ ५० ॥ ब्रह्मवेलाचतत्पत्नी नित्याचोषामहोत्तमा ॥ सर्वलोकहितार्थाय
 स्वयमर्चावतारकः ॥ ५१ ॥ इतिश्रुत्वाविहस्याहयज्ञांशस्तद्विजोत्तमम् ॥ वेदनारायणस्साक्षात्पूजनीयोनरैःसदा ॥ ५२ ॥ ततः

कालस्ततः कर्मततो धर्मः श्रवते ॥ धर्मात्कामः समुद्भूतः कामपत्नारतिः स्वयम् ॥ ५३ ॥ रत्यां कामात्समुद्भूतोऽनिरुद्धो नाम देवता ॥
 उपासात्स्यभगिनी तेन सार्द्धं समुद्भवा ॥ ५४ ॥ कालो नाम स वै कृष्णो राधा तस्य सहोदरा ॥ कर्मरूपः सैव ब्रह्मानियतिस्तत्सहोदरा ॥ ५५ ॥
 धर्मरूपो महो देवः श्रद्धा तस्य सहोदरा ॥ अनिरुद्धः कथंचेशो भवतोक्तः सनातनः ॥ ५६ ॥ त्रिधा सृष्टिश्च ब्रह्माण्डे स्थूला सूक्ष्मा चकारणा ॥
 स्थूलं सृष्ट्यै समुद्भूतो देवो नारायणः स्वयम् ॥ ५७ ॥ नारायणी च तच्छक्तिस्तयोर्जलसमुद्भवः ॥ जलाज्जातस्स वै शेषस्तस्योपरि समास्थितौ ॥ ५८ ॥
 सुते नारायणे देवेनाभेः पंकजमुत्तमम् ॥ अनंतयोजनायाममुदभूच्चततो विधिः ॥ ५९ ॥ विधेः स्थूलमयी सृष्टिर्वैतित्यङ्गनादिका ॥
 तस्य नाम भेः समुद्भूतः सोऽनिरुद्ध उषा पतिः ॥ ६० ॥ ततो वीर्यमयं तोयं जातं ब्रह्माडमस्तके ॥ वीर्याज्जातस्स वै शेषस्तस्योपरि समास्थितः ॥ ६१ ॥
 तस्य नाम भेः समुद्भूतः क्रमेण ततो धर्मादयः स्मृताः ॥ ६२ ॥ हेतुसृष्ट्यै समुद्भूतो वेदो नारायणः स्वयम् ॥
 वेदात्कालस्ततः क्रमेण ततो धर्मादयः स्मृताः ॥ ६३ ॥ त्वद्गुरुश्च जगन्नाथ उद्देशनिवासकः ॥ मया तत्रैव गन्तव्यं संश्लेष्येण ह्यभोद्विजाः ॥ ६४ ॥
 इति श्रुत्वा तु वचनं कृष्णचैतन्याकिंकराः ॥ स्वान्स्वाच्छिष्यान्समाहूय तत्पश्चात्प्रययुः श्रुते ॥ ६५ ॥ शंकराद्वा दशगणारामानुजमुपाययुः ॥
 नाम देवादयस्तत्र गणास्स तसमागताः ॥ ६६ ॥ रामानन्दं नमस्कृत्य संस्थितास्तस्य सेवकाः ॥ रोषणश्च तदागत्य स्वचक्षिष्यैर्बहुभिर्वृतः ॥ ६७ ॥
 कृष्णचैतन्यमागम्य नमस्कृत्य स्थितः स्वयम् ॥ जगन्नाथगुरौ तैव प्रययुर्भक्तिरत्पराः ॥ ६८ ॥ निधयः सिद्धयस्तत्र तेषां सैवार्थमागताः ॥
 सर्वैश्च दशसाहस्रा वैष्णवाः शैवशाक्तिकैः ॥ ६९ ॥ यज्ञांश्च पुरस्कृत्य जगन्नाथपुरीं ययुः ॥ अर्चावतारो भगवाननिरुद्ध उषा पतिः ॥ ७० ॥
 तदा गमनमालोक्य द्विजगुरुपधरो मुनिः ॥ जगन्नाथः स्वयं प्रातो यत्र यज्ञांश्च कादयः ॥ ७१ ॥ यज्ञांश्च तसंमालोक्य नत्वा वचनमब्रवीत् ॥
 किं मतं भवता ज्ञातं कलौ प्राप्ते भयानके ॥ ७२ ॥ तत्सर्वं कृपया ब्रूहि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं जगन्नाथो हरिः स्वयम् ॥ ७३ ॥
 उवाच वचनं रम्यं लोकां मंगलहेतवे ॥ मिश्रदेशोद्भवाम्लेच्छाः काश्यपेनैव शासिताः ॥ ७४ ॥ संस्कृताः शूद्रवर्णेन ब्रह्मवर्णमुपागताः ॥ शिखा
 मुत्रं समाधाय पठित्वा विदुस्तमम् ॥ ७५ ॥ यज्ञैश्च पूजयामासु देवैश्च चोपपत्तिम् ॥ दुःखितो भगवानिन्द्रः श्वेतद्वीपमुपागतः ॥ ७६ ॥

स्तुत्यामंगोधयामासदेवमंगलहेतवे ॥ प्रबुद्धमांघ्र्यः प्राह शृणु देव दयानिधे ॥ ७७ ॥ शूद्रसंस्कृतमन्नं च खादितुं न द्विजोऽर्हति ॥ तथा च
 शूद्रजनितैर्यज्ञैस्त्वत्तिनचाप्नुयाम् ॥ ७८ ॥ काश्यपेस्वर्गते प्राप्ते मागधे राज्ञि शासति ॥ मम शत्रुर्बलैर्देत्यः कलिपक्षमुपागतः ॥ ७९ ॥
 निस्तेजाश्च यथाऽहं स्यात्तथा वै कर्तुमुद्यतः ॥ मिश्रदेशोद्भवश्चेच्छेसांस्कृतीति न संस्कृता ॥ ८० ॥ भाषो देव विनाज्ञायैदेत्यानं वद्वेनाय च ॥
 आय्येषु प्राकृतीभाषादूषिता ते न वैकृता ॥ ८१ ॥ अतो मां रक्ष भगवन् भवंतं शरणागतम् ॥ इति श्रुत्वा तदहं देव राजमुवाच ह ॥ ८२ ॥
 भवन्तो द्वादशादित्या गन्तुमर्हति भूतले ॥ अहं लोकाहिता र्थाय जनिष्यामि कलौ युगे ॥ ८३ ॥ प्रवीणो निपुणोऽभिज्ञः कुशलश्च कृतसुखी ॥
 निष्णातः शिक्षितश्चैव सर्वज्ञः सुगतस्तथा ॥ ८४ ॥ प्रबद्धश्च तथा बुद्ध आदित्याः क्रमतो भवाः ॥ धाता मित्रोऽर्यमाशक्रमेघः प्राशुभर्गस्तथा ॥ ८५ ॥
 विवस्वांश्च तथा पूषासवित्वाष्ट्रविष्णुकौ ॥ कीकटेश आगत्य ते सुराज्जिरे क्रमात् ॥ ८६ ॥ वेदनिन्दं पुरस्कृत्य बौद्धशास्त्रमर्चयन् ॥
 तेभ्यो वेदान्समादाय मुनिभ्यः प्रददुस्सुराः ॥ ८७ ॥ वेदनिंदा प्रभावेन ते सुराः कुष्ठिनोऽभवन् ॥ विष्णुदेवमुपागम्य तु ह्युबौद्धरूपिणम् ॥ ८८ ॥
 हरिर्यौगवलेनैव ते पां कुष्ठं ननाश ह ॥ तदोषा न्नमभूत्तश्च बौद्धस्तते जसाभवत् ॥ ८९ ॥ पूर्वाद्धिन्निमिनाथश्च पराद्धौद्ध एव च ॥
 बौद्धराज्यविनाशाय दारुपाषाणरूपवान् ॥ ९० ॥ अहं सिंधुतटे जातो लोकमंगलहेतव ॥ इन्द्रद्युम्नश्च नृपतिः स्वर्गलोकादुपागतः ॥ ९१ ॥
 मंदिरं रचितं तेन तत्राहं समुपागतः ॥ अत्र स्थितश्च यज्ञांशप्रसादमहिमामहान् ॥ ९२ ॥ सर्ववांछितं दलं केस्थापयामास मां क्षद्म ॥
 वर्णधर्मश्च नैवात्र वेदधर्मस्तथानहि ॥ ९३ ॥ व्रतंचात्रनयज्ञांशमण्डले योजनंतरे ॥ येनोक्ता यावन्भाषा येन बौद्धो विलोकितः ॥ ९४ ॥
 तस्य प्राप्तं महत्पापं स्थितोऽहं तदवाप हः ॥ मां विलोकय नरः शुद्धः कलिकाले भविष्यति ॥ ९५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति स
 र्गपर्वणि चतुर्थे गुणखण्डे परंपर्याये कालियुगीयेति हाससमुच्चये कृष्णचैतन्य चरित्रे जगन्नाथमाहात्म्ये विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ सूत उवाच ॥ इति
 श्रुत्वा वचस्तस्य जगन्नाथस्य धीमतः ॥ कृष्णचैतन्य एवापि तमुवाच प्रसन्नधीः ॥ १ ॥ भगवन् प्राणिनां श्रेयो यदुक्तं भवतामुने ॥ विस्त
 रात्तत्कथां ब्रूहि यथा बौद्धसमुद्भवः ॥ २ ॥ ॥ जगन्नाथ उवाच ॥ ॥ सहस्राब्दे कलौ प्राते कर्मभूम्यां च भारते ॥ कण्वेनाममुनि

श्रेष्ठस्मप्राप्तः कश्यपात्मजः ॥ ३ ॥ आर्यावर्तदेवकन्याकण्वस्यदयिताप्रिया ॥ शक्राज्ञयाचसंप्राप्तौदंपतीशारदातटे ॥ ४ ॥
 सरस्वतीनदरूपं कुरुक्षेत्रनिवासिनीम् ॥ चतुर्वेदमयैस्तौत्रैः कण्वस्तुष्टावनम्रधीः ॥ ५ ॥ वर्षमात्रान्तरे देवीप्रसन्नासमुपागता ॥
 आर्यसृष्टिसमृद्धौ साददौ तस्मै वं शुभम् ॥ ६ ॥ दशपुत्रास्तयोजता आर्यबुद्धिकराहिते ॥ उपाध्यायो दीक्षितश्च पाठकः शुद्धमि
 श्रकौ ॥ ७ ॥ अग्निहोत्राद्विवेदिचित्रिवेदीपाण्डवच ॥ चतुर्वेदतिकाथितायथानामतथागुणाः ॥ ८ ॥ तैत्तिरीयसर्वतो देवतुष्टु
 बुर्नम्रकंधराः ॥ द्वादशाब्दवयोभ्यश्च तेभ्यो देवीस्वशक्तिः ॥ ९ ॥ कृत्वा कन्याददौ माताशारदा भक्तिवन्मला ॥ उपाध्यायी दीक्षिता च पा
 ठकी शुक्लिका क्रमात् ॥ १० ॥ मिश्राणी च तथाज्ञया षष्ठी सा चाग्निहोत्रिणी ॥ द्विवेदिनी तथाज्ञया चार्ष्टमी च त्रिवेदिनी ॥ ११ ॥ पाण्डायनी
 च नवमी दशमी तु यैवेदिनी ॥ तासां च स्वपतिभ्यो वै सुताः षोडश षोडश ॥ १२ ॥ ते तु गोत्रकराज्ञया स्तेषां नामानि मे शृणु ॥ कश्यपश्च भर
 द्वाजो विश्वामित्रोऽथ गौतमः ॥ १३ ॥ जमदग्निर्वसिष्ठश्च वत्सगौतम एव च ॥ पराशरस्तथागर्गोऽत्रिभृगुश्चांगिरास्तथा ॥ १४ ॥ शृंगीकात्या
 यनश्चैव याज्ञवल्क्यः क्रमात्सुताः ॥ एभिर्नाम्ना सुतास्सर्वे ज्ञेयाः षोडश षोडश ॥ १५ ॥ सरस्वत्याज्ञया कण्वो मिश्रश्च दशपुत्रायौ ॥ म्लेच्छा
 नं संस्कृतमाभाष्यत द्वादशसहस्रकान् ॥ १६ ॥ वशीकृत्य स्वयंप्राप्तो ब्रह्मावर्तमहोत्तमे ॥ ते सर्वे तपसा देवतुष्टुश्वसरस्वतीम् ॥ १७ ॥
 पंचवर्षान्तरे देवी प्राभूता सरस्वती ॥ सपत्नीकौश्च तान् म्लेच्छाञ्छूद्रवर्णाय च करोत ॥ १८ ॥ कारवृत्तिकरास्सर्वे बभूवुर्बहुपुत्रकाः ॥
 द्विसहस्रास्तदा तेषां मध्ये वै श्यावभूविरे ॥ १९ ॥ तन्मध्ये चाचार्यपृथुर्नाम्ना कश्यपसेवकः ॥ तपसा सचतुष्टावद्वादशाब्दमहासुनिम् ॥ २० ॥
 तदा प्रसन्नो भगवान्कण्वो देववराद्वरः ॥ तेषां च कारराजानं राजपुत्रपुरंदरौ ॥ २१ ॥ राजन्यानामतत्पनीमागंधसुषुवेतदा ॥ तस्मै कण्वो दे
 दौ ग्रामं पूर्वस्यां दिशि मागधम् ॥ २२ ॥ स्वर्गलोके पुनः प्राप्तः समुनिः कश्यपात्मजः ॥ स्वर्गते कश्यपे विप्रे ते म्लेच्छाः शूद्रवर्णकाः ॥ २३ ॥ य
 ज्ञैस्समर्चयामासुर्देवदेवं शर्चापतिम् ॥ दुःखितो भगवानिन्द्रस्स बंधुजगतीतले ॥ २४ ॥ वेदानां हतुमिच्छन्तो ब्रह्मयोनौ बभूविरे ॥ जिनेनाम
 द्विजः कश्चित् तत्पत्नीजयनीं स्मृता ॥ २५ ॥ कश्यपाददितेरंशाजातौ तौ कीकटस्थले ॥ तयोस्स काशात्संजाता आदित्यालोके हतवे ॥ २६ ॥

कर्मणाशानदीतिरिपुरीबोधगयास्मृता ॥ तत्रोप्यबौद्धशास्त्राढ्याश्चक्रुःशास्त्रार्थमुत्तमम् ॥ २७ ॥ वेदाञ्छूद्रेभ्यआहृत्यविशालंप्रययुःपु-
 रीम् ॥ समाधिस्थान्मुनीन्सर्वान्समुत्थायददुःस्वयम् ॥ २८ ॥ गतास्सर्वेसुरास्स्वर्गैततःप्रभृतिभूतले ॥ म्लेच्छबभूविवैबौद्धास्तदन्येवेद-
 तत्पराः ॥ २९ ॥ सरस्वत्याःप्रभावेनतआर्यावहवोऽभवन् ॥ तैश्चदेवपितृभ्यश्चहव्यकंव्यंसमर्पितम् ॥ ३० ॥ तृप्तिमन्तःसुराश्चास्मन्त-
 आर्याणांसहस्रकाः ॥ सप्तविंशच्छतेभूमौकलैस्सत्सरेगते ॥ ३१ ॥ बलिनाप्रषितोभूमौमयःप्राप्तोमहासुरः ॥ शोक्यसिंहगुरौगोबहु-
 मायाप्रवर्तकः ॥ ३२ ॥ सनाम्रागौतमाचार्यैर्देत्यक्षविवर्द्धकः ॥ सर्वतीर्थेषुतेनैवयंत्राणिस्थापितानिवै ॥ ३३ ॥ तेषामधोगतायेतुबौ-
 द्धाश्चासन्समन्ततः ॥ शिखामूत्रविहीनाश्चबभूवुर्वर्णसंकराः ॥ ३४ ॥ दशकोट्यःस्मृताआर्यावभूवुर्बौद्धपत्न्यः ॥ पंचलक्षास्तदशेषाः
 प्रययुर्गिरिमूर्धनि ॥ ३५ ॥ चतुर्वेदप्रभावेनराजन्यावह्विंशजाः ॥ चत्वारिंशभवायोधास्तेश्चबौद्धास्समुज्झिताः ॥ ३६ ॥ आ-
 र्यास्तास्तेतुसंस्कृत्यविंध्यादेर्दक्षिणेकृतान् ॥ तत्रैवस्थापयामासुर्वर्णरूपान्समंततः ॥ ३७ ॥ आर्यावर्तःपुण्यभूमिस्तत्रस्थाःपंचलक्षकाः ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्ययज्ञांशोभगवान्हरिः ॥ ३८ ॥ जगन्नाथस्यशिष्योभूद्देवमार्गपरायणः ॥ शुक्लदत्तस्यतनयोनित्यान-
 न्दोद्विजोत्तमः ॥ ३९ ॥ जगन्नाथपदंनत्वाशिष्योभूत्वारराजह ॥ तदप्रसन्नोभगवाननिरुद्धउवापतिः ॥ ४० ॥ अभिषेकंतयोभलेमह-
 त्तत्वेचकारह ॥ महत्त्वपदवीजातातदाप्रभृतिभूतले ॥ ४१ ॥ गुरुवंधूप्रसन्नोतौस्वशिष्यान्प्रोचतुमुदा ॥ जगन्नाथस्यवदनंपद्मनाभेरुषापतेः
 ॥ ४२ ॥ हृद्वायश्चात्रसंप्राप्यसर्वैस्वर्गमवाप्नुयात् ॥ प्रसादंयश्चभुंजियात्तस्यदेवस्यसादरम् ॥ ४३ ॥ कोटिजन्मभवेद्विप्रोवेदपात्रोमहाधनी ॥
 मार्कण्डेयवटेकृष्णहृद्वास्नात्वामहोदधौ ॥ ४४ ॥ इंद्रद्युम्नस्यस्वेषवपुनर्जन्मनविद्यते ॥ इमांगाथांशृणोद्योवैश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ ४५ ॥ यत्पु-
 रीमनेपुण्यफलंतच्छीघ्रमाप्नुयात् ॥ इतियज्ञांशवचनंश्रुत्वासह्यवतारकः ॥ ४६ ॥ वैष्णवाश्चतथेत्युक्त्वातत्रैवान्तरधीयत ॥ एतस्मिन्प्रंत-
 रेविप्रकलिनाप्रार्थितोबलिः ॥ ४७ ॥ मयैदेत्यसमाहूयवचनंप्राहदुःखितः ॥ सुकन्दरोम्लेच्छपतिःसदामर्द्धनेरतः ॥ ४८ ॥ सहायंत-
 स्यैदेत्येन्द्रकुरुशंघिममाज्ञया ॥ इतिश्रुत्वाबलेर्विक्रयंशतैदेत्यसमन्वितः ॥ ४९ ॥ कर्मभूम्यांमयःप्राप्तःकलविद्याविशारदः ॥ म्लेच्छजतीत्र-

रान्दुष्टात्रेखागणितसुत्तमम् ॥ ५० ॥ एकर्विशतिमध्यायंकलेवेदमाशिक्षयत् ॥ तदाकलान्विताम्लेच्छाःकलाविद्याविशारदाः ॥ ५१ ॥
 यंत्राणिकारयामासुःसप्तस्वेवपुरीषुच ॥ तदधोयेगतालोकस्तेसर्वेभ्लेच्छतांगताः ॥ ५२ ॥ महत्कोलहलंजातमार्याणांशोककारिणाम् ॥
 श्रुत्वतैवैष्णवाःसर्वेकृष्णचैतन्यसेवकाः ॥ ५३ ॥ दिव्यमंत्रगुरोश्चवपठिताप्रययुःपुरीः ॥ रामानन्दस्याश्लिष्यवैचाय्यामुपागतः ॥ ५४ ॥
 कृत्वाविलोमंतंमंत्रवैष्णवांस्तानकारयत् ॥ भालेत्रिशूलचिह्नचक्षेत्रांस्तदाभवत् ॥ ५५ ॥ कंठेचतुलसीमालाजिह्वाराममयीकृता ॥
 म्लेच्छास्तेवैष्णवाश्चासामानन्दप्रभावतः ॥ ५६ ॥ संयोगिनश्चतेज्यारामानन्दमतेस्थिताः ॥ आर्याश्चैवैष्णवास्तुल्याअयोध्यायांबभू-
 विरे ॥ ५७ ॥ निम्बादित्यगतोधीमान्साश्लिष्यःकांचिकापुरीम् ॥ म्लेच्छयंत्रंराजमार्गेस्थितं तत्रददर्शह ॥ ५८ ॥ विलोमंस्वगुरोर्मंत्रकृत्वा
 तत्रसचावसत् ॥ वंशपत्रसमरेखाललेटेकंठमालिका ॥ ५९ ॥ गोपीवल्लभमंत्रोहिमुखेतेषांराजह ॥ तदधोयेगतालोकवैष्णवाश्चबभूविरे
 ॥ ६० ॥ म्लेच्छाःसंयोगिनोज्ञेयाआर्यास्तन्मार्गैवैष्णवाः ॥ विष्णुस्वामीहारिद्वारेजगामस्वगणैर्वृतः ॥ ६१ ॥ तत्रस्थितंमहायंत्रं विलोमं तच्चकार
 ह ॥ तदधोयेगतालोकआसन्सर्वेचैवैष्णवाः ॥ ६२ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रद्विरेखाभंतन्मध्येबिन्दुरुत्तमः ॥ ललाटेचस्थितंतेषांकंठेतुलसिगोलकम् ॥
 ॥ ६३ ॥ मुखेमाधवंमंत्रश्चवभूवहितदायकः ॥ मथुरायांसमायातोमध्याचार्योहरिप्रियः ॥ ६४ ॥ राजमार्गेस्थितंयंत्रं विलोमं सचकारह ॥
 तदधोयेगतालोकवैष्णवास्तस्यपक्षगाः ॥ ६५ ॥ करवीरपत्रसदृशललेटेतिलकंशुभम् ॥ स्थितंनसाद्धभागान्तेकंठेतुलसिमालिका ॥ ६६ ॥
 राधाकृष्णशुभं नाममुखेतेषांबभूवह ॥ शंकराचार्यएवापिज्ञैवमार्गपरायणः ॥ ६७ ॥ रामानुजज्ञयाप्राप्तःपुरीकाशगिणैर्युतः ॥
 कृत्वाविलोमंतंयंत्रंज्ञैवाश्चतदधोऽभवन् ॥ ६८ ॥ त्रिपुंड्रचस्थितंभालेकंठेरुद्राक्षमालिका ॥ गोविंदमंत्रश्चमुखेतेषांतत्रबभूवह ॥ ६९ ॥
 तोतादर्याचंसंप्राप्तस्तदारामानुजः सुखी ॥ ऊर्ध्वरेखाद्वयोर्मध्येसूक्ष्मरेखाचपीतका ॥ ७० ॥ ललाटेतुतथाकंठमालातुलसिकानुभा ॥
 उज्जयिन्यांचंसंप्राप्तोवराहमिहलगुणी ॥ ७१ ॥ तद्यंत्रंनिष्फलं कृत्वा नराऽर्ध्वैश्चकारह ॥ चिताभस्मास्थितंभालेकंठेरुद्राक्षमालिका ॥ ७२ ॥
 शिवेतिमंगलं नामतेषांतत्रबभूवह ॥ कन्याकुब्जेस्वयंप्राप्तोवाणिभूषणएवहि ॥ ७३ ॥ अर्द्धचंद्राकृतिंपुंड्ररक्तचंदनमालिका ॥

देव्याश्चनिर्मलंनमतेषां तत्रभवभूवह ॥ ७४ ॥ धन्वंतरिः प्रयागेचगत्वा तद्यंत्रमुत्तमम् ॥ विलोमंकृतवौस्तत्रतदधोयेगतानराः ॥ ७५ ॥
 अर्द्धपुंड्रंस्मृतरंक्तं सविंदुचललाटके ॥ रक्तचंदनजामालाकं देतेषां बभूवह ॥ ७६ ॥ भट्टोजिः सगतोर्धमानुत्पलारण्यमुत्तमम् ॥
 त्रिपुंड्रं चतारंक्तं कंठेरुद्राक्षमालिका ॥ ७७ ॥ विश्वनाथेति तन्मंत्रं तेषां तत्रभवभूवह ॥ रोपणश्चेष्टिकां प्राप्तस्तद्यंत्रं चैव निष्फलम् ॥ ७८ ॥
 कृत्वा जनेनेतत्र ब्रह्ममार्गं ददर्शह ॥ जयदेवस्वयं प्राप्तिद्वारकां विष्णुभक्तिमान् ॥ ७९ ॥ तद्यंत्रं निष्फलं यातं तदधोयेगतानराः ॥
 रक्तेखास्थिता भालै चैकां कंठे तु मालिका ॥ ८० ॥ पद्माक्षामंत्रं गोविन्दस्तत्र तेषां बभूवह ॥ एवं तै वैष्णवाः शैवाः शक्तिका बहुधाऽभवन् ॥ ८१ ॥
 निगुणाः शक्तिकक्षेत्राः सगुणवैष्णवास्मृताः ॥ निगुणाः सगुणयेतु शैवाक्षेत्रा बुधैस्तदा ॥ ८२ ॥ समाधिस्थास्त्रयस्त्रिंशदेवाः पुण्या बभूवरे ॥
 नित्यानन्दः शान्तिपुरे नदीहापत्ते नहरिः ॥ ८३ ॥ कवीरो मागधदेशैरदारस्तु कलिजरे ॥ सधनो नैमिषारण्ये समाधिस्थो बभूवह ॥ ८४ ॥ अद्या
 पिसंस्थितो विप्रवैष्णवानां गणो महान् ॥ यज्ञभागमहावृद्धिः संजाता मे रूमुद्धनि ॥ ८५ ॥ इति ते कथितं विप्रयज्ञांश्चरितं शुभम् ॥ यच्छ्रुत्वा च
 नरानार्यो महत्पुण्यमवाप्नुयुः ॥ ८६ ॥ मया द्यानिष्फलदैत्या बालिपार्थमुपगताः ॥ ८७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडोप
 पत्त्येकलियुगीयेतिहाससमुच्चये कृष्णचैतन्यचरित्रं नामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ध्यामूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा बलिदैत्या देवानां विजयं महत् ॥
 रोपणं नाम दैत्येन्द्रसमाहूय वचोऽब्रवीत् ॥ १ ॥ सुतस्तिमिरलिङ्गस्य सरुषो नाम विंशतः ॥ त्वंहितत्र समागम्य दैत्यकार्यं महत्कुरु ॥ २ ॥
 इति श्रुत्वा स वै दैत्यो हृदि विप्रासरोषणः ॥ ननाशे वेदमार्गं स्थान्दहलं दिशमास्थितः ॥ ३ ॥ पंचवर्षकृतं राज्यं तत्सुतो बावरो भवत् ॥
 विशदब्दं कृतं राज्यं होमायुस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ४ ॥ होमायुषामदान्धे न देवताश्च निराकृताः ॥ ते सुराः कृष्णचैतन्यं नदीहोपवने स्थित
 म् ॥ ५ ॥ तुष्टुर्बहुधा तत्र श्रुत्वा क्रुद्धा हरिः स्वयम् ॥ स्वतेजसा च तद्राज्यं विप्रभूतं चकार ह ॥ ६ ॥ तत्सैन्यजनि तैलौ केहो मायुश्च निराकृतः ॥
 महाराष्ट्रस्तदा तत्र शेषशकः समास्थितः ॥ ७ ॥ देहलीनगरेभ्यः म्लेच्छो राज्यं चकार ह ॥ धर्मकार्यं कृतं तेन तद्राज्यं पंचहायनम् ॥ ८ ॥
 ब्रह्मचारी सुकुंदश्च शंकराचार्यगोत्रजः ॥ प्रयागे च तपःकुर्वन् विशिच्छिष्यैर्युतः स्थितः ॥ ९ ॥ बावरेण च धूतेन म्लेच्छराजेन देवताः ॥

भ्रंशिताः सतदाज्ञात्वावह्नौ देहं जुहाव वै ॥ १० ॥ तस्य शिष्यागतावह्नौ म्लेच्छनाशनहतुना ॥ गोदुग्धे च स्थितं रोमपीत्वा सपयसासुनिः ॥ ११ ॥
 मुकुन्दस्तस्य दोषेण म्लेच्छयोनौ बभूव ह ॥ होमायुषश्चादमीरसं स्थितस्यैव पुत्रकः ॥ १२ ॥ जातमात्रे सुते तस्मिन्वागुवाचा शरीरिणी ॥
 अकस्माच्चरो जातः पुत्रोऽयं सर्वभाग्यवान् ॥ १३ ॥ पैशाचेदारुणे भागे न भूतो न भविष्यति ॥ अतः सोऽकवरो नाम होमायुस्तनयस्तव ॥
 ॥ १४ ॥ श्रीधरः श्रीपतिः शंभुर्वरेण्यश्च मधुव्रती ॥ विमलो देवान्सोमो वद्धेनो वर्तको रुचिः ॥ १५ ॥ मां धाता मानकारी च केशवो माधवो मधुः ॥
 देवापिः सोमपाः शूरो मदनो यस्य शिष्यकाः ॥ १६ ॥ समुकुन्दो द्विजः श्रीमान् देवात्त्वद्देहमागतः ॥ इत्याकाशवचः श्रुत्वा होमायुश्च प्रसन्नधीः ॥
 ॥ १७ ॥ ददौ दानं क्षुधार्तेभ्यः प्रेम्णा पुत्रमपालयत् ॥ दशब्दे तनये जाते देहलो देशमागतः ॥ १८ ॥ शेषशार्ङ्गं पराजित्य स च राजा बभूव ह ॥
 अबद्धे तेन कृतं राज्यं तत्पुत्रश्च नृपो भवत् ॥ १९ ॥ संप्राप्तेऽकवरे राज्यं सप्तशिष्याश्च तत्प्रियाः ॥ पूर्वजन्मनिये मुख्यास्ते प्राप्ता भूतं प्रति ॥ २० ॥
 केशवो गानसेनश्चैवैवाम्बुसुतामाधवः ॥ म्लेच्छास्ते च स्मृतास्तत्र हरिदासो मधुस्तथा ॥ २१ ॥ मध्वाचार्यकुले जातौ वैष्णवः सर्वरागवित् ॥ पूर्वं
 जन्मनि देवापिः स च वीरबलोऽभवत् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणः पाश्चिमात्यैवैवाम्बुदेवी वरदपितः ॥ सोमपामानं सहैवैवाम्बुसंभवः ॥ २३ ॥ सेना
 पतिश्च नृपतेरार्यभूषणशरोमणेः ॥ सूरश्चैव द्विजो जातो दक्षिणश्चैव पण्डितः ॥ २४ ॥ बिल्वमंगल एवापि नाम्नात नृपतेः सखा ॥ नायिकाभेदिनि
 पुणो वैश्यानां स च पारगः ॥ २५ ॥ मदनो ब्राह्मणो जातः पौर्वात्यः स च नर्तकः ॥ चन्दनो नाम विख्यातो रहः क्रीडाविशारदः ॥ २६ ॥ अन्यदे
 शगताः शिष्यास्तेषां पूर्वास्त्रियो दश ॥ अनपस्य सुतो जातः श्रीधरः शत्रुवदितः ॥ २७ ॥ विख्यातस्तुलसीशर्मा पुराणनिपुणः कविः ॥ नारी
 शिक्षां समादाय राघवानन्दमागतः ॥ २८ ॥ शिष्यो भूत्वा स्थितः काश्यां रामानन्दमते स्थितः ॥ श्रीपतिः सवभूबान्धो मध्वाचार्यमते स्थितः ॥
 ॥ २९ ॥ सूरदास इति ज्ञेयः कृष्णलीलाकरः कविः ॥ शंभुवचन्द्रभट्टस्य कुले जातो हरिप्रियः ॥ ३० ॥ रामानन्दमते संस्थो भक्तकीर्तिपरायणः ॥
 वरेण्यः सोऽग्रमुञ्चनमारामानन्दमते स्थितः ॥ ३१ ॥ ज्ञानध्यानपरो नित्यं भाषाच्छन्दकः कविः ॥ मधुव्रती सैव जातो कालको नाम विश्रुतः ॥ ३२ ॥
 रामलीलाकरो धीमात्रा मानन्दमते स्थितः ॥ विमलश्च सैव जातः सनात्तमैव दिवाकरः ॥ ३३ ॥ सीतालीलाकरो धीमात्रा मानन्दमते स्थितः ॥ दे

ववान्केशवोजातोविष्णुस्वामिमतेस्थितः ॥ ३४ ॥ कविप्रियादिरचनंकृत्वाप्रतत्त्वमागतः ॥ रामज्योत्स्नामयग्रंथंकृत्वास्वर्गमुपाययौ ॥
 ॥ ३५ ॥ सोमोजातःसैव्यासोनिम्बादित्यमतेस्थितः ॥ रहःक्रीडामयग्रंथंकृत्वास्वर्गमुपाययौ ॥ ३६ ॥ वर्द्धनश्चसवैजातोनाम्नाचरणदासकः ॥
 ज्ञानमालामयंकृत्वाग्रंथैरदासपन्थगः ॥ ३७ ॥ वर्तकःसचैवजातोरपणस्यमतेस्थितः ॥ रत्नभानुरितिज्ञेयोभाषाकर्ताचजैमिनेः ॥ ३८ ॥
 रुचिश्चरोचनोजातोमध्वाचार्यमतेस्थितः ॥ नानागानमयीलीलंकृत्वास्वर्गमुपाययौ ॥ ३९ ॥ मांधाताभूपतिर्नामिकायस्थःसबभूवह ॥
 मध्वाचार्योभागवतंचक्रेभाषामयंशुभम् ॥ ४० ॥ मानकारोनारिभावाग्नारीदेहमुपागतः ॥ मीरानामेतिविख्याताभूपतेस्तनयाशुभा ॥
 ॥ ४१ ॥ माशोभाचतनौयस्यागतिर्गजसमाकिल ॥ सामीराचबुधैःश्रोक्तामध्वाचार्यमतेस्थिता ॥ ४२ ॥ एवंतेकथितंविप्रभाषाग्रंथ
 प्रकारणम् ॥ प्रबंधंमंगलकरंकलिकालेभयंकरे ॥ ४३ ॥ सभूपोऽकबरानामकृत्वास्वर्गमुपाययौ ॥ ४४ ॥ चत्वारस्तनयास्तस्यनव
 ययौ ॥ ४४ ॥ सलोमातनयस्तस्यकृतराज्यपितुःसमम् ॥ सुदंकरस्तनयस्तस्यदशबंदंचकृतंपदम् ॥ ४५ ॥ चत्वारस्तनयास्तस्यनव
 रंगोहिमध्यमः ॥ पितरंचतथाभ्रातृभित्वास्वर्गमुपाययौ ॥ ४६ ॥ पूर्वजन्मनिदैत्योऽयमन्धकोनामविश्रुतः ॥ कर्मभूत्यांतदंशे
 नदैत्यराजाज्ञयाययौ ॥ ४७ ॥ तेनवबुधामूर्तीश्रिताश्चसमंततः ॥ दृष्ट्वादेवास्तदागत्यकृष्णचैतन्यमब्रुवन् ॥ ४८ ॥ भगवदैत्यरा
 जांशःसजातश्चमहीपतिः ॥ श्रंशयित्वासुरान्चेदान्दैत्यपक्षविवर्द्धते ॥ ४९ ॥ इतिश्रुत्वासयज्ञांशोनदीहोपवनेस्थितः ॥ शशापतंदुरा
 चारंयथावंशक्षयोभवेत् ॥ ५० ॥ राज्यमेकोनपंचाशत्कृतंतेनदुरात्मना ॥ सेवाजयोनानमृपोदेवपक्षविवर्द्धनः ॥ ५१ ॥ महाराष्ट्रद्वि
 जस्तस्ययुद्धविद्याविशारदः ॥ हत्वातंचदुराचारंतत्पुत्रायचतत्पदम् ॥ ५२ ॥ दत्त्वाययौदाक्षिणात्येदेशेदेवविवर्द्धनः ॥ आलोमाना
 मतनयःपंचाबंदतत्पदंकृतम् ॥ ५३ ॥ तत्पश्चान्मरणंप्राप्तोविद्रुधेनरुजामुने ॥ विक्रमस्यगतेराज्येसप्तत्युत्तरकंशतम् ॥ ५४ ॥ ज्ञेयं
 सप्तदशंविप्रयदालोमाभूतिगतः ॥ तालनस्यकुलेजातोम्लेच्छःफलरुषोवली ॥ ५५ ॥ मुकलस्यकुलंहत्वास्वयंराज्यंचकारह ॥ दशा
 बंदंचकृतराज्यतेनभूपेनभूतले ॥ ५६ ॥ शुभिमर्मणंप्राप्तोदैत्यलोकमुपागमत् ॥ महामदस्ततनयोर्विशत्यब्दंकृतंपदम् ॥ ५७ ॥ तद्वाष्ट्र

नादरेनामैत्येदेशउपागमत् ॥ हत्वार्थाश्चसुराक्षित्वेदेशं सुरजमायौ ॥ ६८ ॥ महामत्स्योहिमदस्यतनयस्तत्पितुः पदम् ॥ गृही
 त्वापंचवर्षान्तं सचराज्यंचकारह ॥ ६९ ॥ महाराष्ट्रैर्हेतोदुष्टस्तालान्वयसंभवः ॥ देहलीनगरेराज्यं दशान्दं माधवेनैव ॥ ६० ॥ कृतं
 तत्र तदा म्लेच्छभालोमाराज्यमाप्तवान् ॥ तद्वाष्ट्रबहवोजाताराजानो निजदेशजाः ॥ ६१ ॥ ग्रामपावहवो भूपादेशदेशभूविरे ॥ म
 ण्डलीकपदंतत्राक्षयं जातं महीतले ॥ ६२ ॥ त्रिशदब्दमोजातं ग्रामे ग्रामे नृपे ॥ तदा तु सकला देवाः कृष्णचैतन्यमाययुः ॥ ६३ ॥ य
 ज्ञांश्च श्वहरिः साक्षाज्ज्ञात्वा दुःसंमहीतले ॥ मुहूर्तं ध्यानमागम्य देवान् च नमस्त्रयीत् ॥ ६४ ॥ पुरातुराघवो धीमाक्षित्वा रावणराक्षसम् ॥ कपी
 नुजीवयामास मुधा वर्षैस्समंततः ॥ ६५ ॥ विकटो वृजिलेजाले वलीनो हिंसिहलः ॥ जवस्सुमात्रश्च तथा प्राप्ते क्षुद्रवानराः ॥ ६६ ॥
 रामचंद्रवचः प्राहुर्देहि नो वांछितं प्रभो ॥ रामो दाशरथिः श्रीमाञ्ज्वात्वातेषां मनोरथम् ॥ ६७ ॥ देवाङ्गनोद्भवाः कन्यारावणाल्लोकरावणात् ॥
 दत्वा ते भ्यो हरिः साक्षाद्वचनं प्राह हर्षितः ॥ ६८ ॥ भवन्नाम्राचये द्वीपाजालंधरविनिर्मिताः ॥ तेषुराज्ञो भविष्यति भवन्तो हितकारिणः ॥ ६९ ॥
 नन्दिन्या गोश्च रूढा द्वैजाता म्लेच्छाभयानकाः ॥ गुरुण्डाजा तयस्तेषां तास्तु तेषु सदा स्थिताः ॥ ७० ॥ जित्वा तौ श्वगुरुं ण्डान्वैकुरुध्वं राज्य
 मुत्तमम् ॥ इति श्रुत्वा हरिं नत्वा द्वीपेषु प्रययुर्मुदा ॥ ७१ ॥ विकटान्वयसंभूता गुरुण्डावानराननाः ॥ वाणिज्यार्थमिहायाता गौरुण्डाबौद्ध
 पन्थिनः ॥ ७२ ॥ ईशुभ्रमते संस्थास्तेषां हृदयमुत्तमम् ॥ सत्यव्रतं कमजितमक्रोधं धूर्यतत्परम् ॥ ७३ ॥ यूयंतत्रोप्यकार्यचनृणां कुरुत
 माचिरम् ॥ इति श्रुत्वा तु ते देवाः कुयुराचिकमादरात् ॥ ७४ ॥ नगर्यार्चिकलिकातायां स्थापयामासुरुद्यताः ॥ विकटे पाश्चिमैर्द्विपैतत्पत्नीविक
 टावती ॥ ७५ ॥ अष्टकौशलमार्गेण राज्यमत्र चकारह ॥ तत्पतिस्तु पुलोमार्चिकलिकातापुरीस्थितः ॥ ७६ ॥ विक्रमस्य गते राज्ये शतम
 द्वादशकलौ ॥ चत्वारिंशंतथा बंदं चतदाराजवभूवह ॥ ७७ ॥ तदन्वये सप्तनृपा गुरुण्डाश्च वभूविरे ॥ चतुष्पष्टिमितं वर्षं राज्यं कृत्वा लयं गताः
 ॥ ७८ ॥ गुरुण्डे चाष्टमे भूषे प्राप्ते न्यायेन ज्ञासति ॥ कलिपक्षावलिदैत्योऽसुरानाममहासुरम् ॥ ७९ ॥ आरुह्य प्रेषयामास देवदेशे महोत्तमे ॥
 समुरोर्वाडिलं भूपवशीकृत्य हृदि स्थितः ॥ ८० ॥ आर्यधर्मविनाशाय तस्य बुद्धिचकारह ॥ मूर्तिं संस्थास्तदा देवागत्वा यज्ञांश्च योगिनम् ॥ ८१ ॥

नमस्कृत्याब्रुवन्सर्वेयथाप्राप्तोभुरोऽमुरः ॥ ज्ञात्वाज्ञापकृष्णांशोऽगुरुण्डान्वोद्धपन्थिनः ॥ ८२ ॥ क्षयस्यास्यतितेसर्वेयमुरस्यवशंगताः ॥
 इत्युक्तेवचनेतस्मिन्गुरुण्डाःकालनोदिताः ॥ ८३ ॥ स्वसैन्यैश्चक्षयंजमुर्वेषमात्रान्तरेखलाः ॥ सर्वैत्रिशत्सहस्राश्चप्रययुर्ममदिरे ॥ ८४ ॥
 वागुद्वैरसचभूपालोवाडिलोनाशमाप्तवान् ॥ गुरुण्डोनवमःप्राप्तोभेकलोनामवीर्यवान् ॥ ८५ ॥ न्यायेनकृतवात्राज्यंद्वादशाब्दंप्रयत्नतः ॥
 आर्येदेशेचतद्राज्यंयवभूवन्यायशासति ॥ ८६ ॥ लाडलोनामखिल्यातोऽगुरुण्डोदशमोहितः ॥ द्वात्रिंशाब्दंचतद्राज्यंकृतंतेनैवधर्मिणा ॥ ८७ ॥
 लाडलेस्वर्गतेप्राप्तेमकरंदकुलोद्भवाः ॥ आर्याःप्राप्तास्तदामौनाहिमतुंगनिवासिनः ॥ ८८ ॥ बभ्रुवर्णाःसूक्ष्मनसावर्तुलादीर्घमस्तकाः ॥ एवं
 लक्षाश्चसंप्राप्तादेहल्यांबौद्धपन्थिनः ॥ ८९ ॥ आर्जिकोनामवैराजातेषांतत्रबभूवह ॥ तस्यपुत्रोदिवकणंगंगोत्रगिरिमूर्द्धनि ॥ ९० ॥ द्वाद
 शाब्दंतपोवोरंतेपराज्यविवृद्धये ॥ तदाभगवतींगंगतपसातस्यधीमतः ॥ ९१ ॥ स्वरूपंस्वेच्छयाप्राप्यब्रह्मलोकंजगामह ॥ कुबेरश्चतदा
 गत्यदत्वातस्मैमहत्पदम् ॥ ९२ ॥ आर्याणांमण्डलीकंचतत्रैवान्तरधीयत ॥ मण्डलीकोदेवकर्णोवभूवजनपालकः ॥ ९३ ॥ षष्ठ्यब्दं
 चकृत्तराज्यतेनराज्ञामहीतले ॥ तदन्वयेऽष्टभूपाश्चबभूवुद्वैवपूजकाः ॥ ९४ ॥ द्विशताब्दंपदंकृत्वास्वर्गलोकमुपाययुः ॥ एकादशश्चयो
 भौनःपन्नगारिरितिश्रुतः ॥ ९५ ॥ चत्वारिंशच्चवर्षाणिराज्यंकृत्वाप्रयत्नतः ॥ स्वर्गलोकंगतोराजापन्नगैर्मरणगतः ॥ ९६ ॥ एवंचमौनजा
 तीयैःकृत्तराज्यमहीतले ॥ ९७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थेगखण्डापरपर्यायेकालियुगीयेतिहाससमुच्चयेगुरुण्डमौनरा
 ज्यवर्णनंनमद्भाविशोध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ वैक्रमराज्यविविगतेचतुष्पष्टयुत्तरमुने ॥ द्वाविंशदब्दशतकंभूतनन्दिस्तदानृपः ॥
 ॥ १ ॥ कुबेरयक्षकान्मौनान्धनधान्यसमन्विताञ्च ॥ सार्द्धलक्षान्कलैर्घोरैर्जित्वातान्युद्धकारिणः ॥ २ ॥ किलिकलायांस्वयंराज्यंनगवंश
 श्चकारह ॥ आग्नेय्यांदिशिखिल्यातपुण्डरीकेणनिर्मिता ॥ ३ ॥ पुरीकिलिकिलानामतत्रराजाबभूवह ॥ पुण्डरीकादयोनागास्तस्मिन्नाज्यं
 प्रशासति ॥ ४ ॥ गेहेगेहनैस्सर्वैःशूजनीयाबभूविर ॥ स्वाहास्वधावषट्कारोदेवपूजामहीतले ॥ ५ ॥ त्यक्त्वादेवानुपागम्यसंस्थितामेरुमूढ
 नि ॥ शक्राज्ञयाकुबेरस्तुशूकधान्यंसमंततः ॥ ६ ॥ यक्षैःषडंशानादायदेवेभ्यःप्रददौप्रभुः ॥ मणिस्वर्णादिवस्तूनिमौनराज्येषुयानिवै ॥ ७ ॥

दत्तानितानिकोशेषु पुनर्देवश्चकारह ॥ मण्डलीकंपदंतेनस्फुटंभूतनन्दिन् ॥ ८ ॥ शतार्द्धतुततोरजाशिशुनन्दिर्बभूवह ॥ नागपू-
 जं पुरस्कृत्यतिरस्कृत्यसुरान्भुवि ॥ ९ ॥ चकारराज्यंविशाब्दंयशोनिन्दिस्ततोऽनुजः ॥ भ्रात्रासंस्वयंप्राप्तोनागपूजापरायणः ॥ १० ॥
 पंचविंशतिवर्षाणिसचराज्यमचीकरत् ॥ ततस्तत्तनयोरराजासवभूवप्रवीरकः ॥ ११ ॥ एकादशाब्दंतद्राज्यकर्मभूम्यांप्रकीर्तितम् ॥
 कदाचित्सचबाह्मीकेसेनयासार्द्धमागतः ॥ १२ ॥ तत्रैतैर्भवद्युद्धंपैशाचैर्म्लेच्छदारुणैः ॥ मासमात्रान्तरेम्लेच्छालक्षसंख्यामृतिगताः ॥ १३ ॥
 तथाषष्टिमहान्नागभक्तालयंगताः ॥ बाढलेनामतद्राजरोमजस्थोमहाबलः ॥ १४ ॥ यशोनिन्दिनमहूयददौजालमर्तोसुताम् ॥
 गृहीत्वा म्लेच्छराजस्यसुतिगिहमुपागतः ॥ १५ ॥ गर्भोजातस्ततस्तस्यांबभूवतनयोबली ॥ बाह्मीकोनामविल्यातोनागपूजनतत्पुत्रः ॥ १६ ॥
 तद्वच्येनृपाजाताबाह्मीकाश्चत्रयोदश ॥ चतुश्शतानिवर्षाणि कृत्वा राज्यंमृतिगताः ॥ १७ ॥ अयोमुखेचबाह्मीकेराज्यमत्रप्रशासति ॥
 तदापितृगणास्सर्वेकृष्णचैतन्यमाययुः ॥ १८ ॥ नत्वोच्चुर्वचनंतत्रभगवच्छृणुमेवचः ॥ वयंपितृगणाभूयेर्नागं वयैर्निराकृताः ॥ १९ ॥
 श्राद्धतर्पणकर्माणैर्तैर्वयंविद्धितास्सदा ॥ पितृवृद्धात्सोमवृद्धिस्ततो देवाश्चवर्द्धनाः ॥ २० ॥ देववृद्धा लोको वृद्धिस्तस्माद्ब्रह्मा प्रजापतिः ॥
 ब्रह्मवृद्धात्परं हर्षं गेहे हे जने ॥ २१ ॥ अतोऽस्मान्नक्षभगवन्प्रजाः पाहिसनातनीः ॥ इति श्रुत्वा वचस्ते पांयज्ञांशो भगवान्हरिः ॥ २२ ॥
 पुण्यमिन्द्रमर्पमार्ग्यं वंशविवर्द्धनम् ॥ २३ ॥ जातमात्रः सैव बालः षोडशाब्दवयो भवत् ॥ अयोनिर्योनिभूतांस्तानयोमुखपुरस्सरान् ॥ २४ ॥
 जित्वा देशान्निराकृत्य स्वयं राज्यं गृहीतवान् ॥ यथा शिवांशतो जातो विक्रमो नाम भूपतिः ॥ २५ ॥ शकान्गंधर्वपक्षिणाञ्जित्वा पूज्यो बभूवह ॥
 नागपक्षांस्तथाभूपान्गोलकास्यान्भयंकरान् ॥ २६ ॥ पुष्यमित्रस्तदाजित्वा सर्वपूज्योऽभवद्युवि ॥ सप्तविंशच्छतं वर्षैर्द्विसप्तत्युत्तरं तथा ॥
 ॥ २७ ॥ राज्यविक्रमतोजातंसमाप्तिमगमत्तदा ॥ पुष्यमित्रराज्यपदंप्राप्ते स भवत्तदा ॥ २८ ॥ शतवर्षराज्यपदं तेन धर्मात्मना धृतम् ॥
 अयोध्यामथुरामायाकांशीचं ह्यवन्तिका ॥ २९ ॥ पुरीद्वारावर्तितेन राज्ञाच पुनरुद्धताः ॥ कुरुसूकरपद्मानिक्षेत्राणि विविधानि च ॥ ३० ॥
 नेमिषोत्पलवृन्दानां वनक्षेत्राणि भूतले ॥ नानातीर्थानितैर्नैवस्थापितानि समन्ततः ॥ ३१ ॥ तदा कलिः संगंधवौ देवतापितृदूषकः ॥

ब्राह्मणं वपुरास्थाय पुष्यमित्रसुपागमत् ॥ ३२ ॥ नत्वोवाचप्रियं वाक्यं शृणुभूपदयापर ॥ आर्यदेशेऽपि तु गणाः पूजाहः श्राद्धतपणैः ॥ ३३ ॥
 अज्ञानमिति तज्ज्ञेयं भुवि यत्पितृपूजनम् ॥ मृतायेतु न राभूमौ पूर्वकर्मवशा नुगाः ॥ ३४ ॥ भवन्ति देहवन्तस्ते चतुराशाऽतिलक्षधा ॥
 छद्मनामये देवेन पितृपूजाविनिर्मिता ॥ ३५ ॥ वृथाश्रमं वृथा कर्म नृणां च पितृपूजनम् ॥ इति श्रुत्वा वचो वारविहस्याहमहीपतिः ॥ ३६ ॥
 भवान्मुखीमहामूढो न जानीषे परं फलम् ॥ भुवलोके न ये दृष्टाः शून्यभूताश्च भास्वराः ॥ ३७ ॥ ये तु ते वै पितृगणाः पिंडरूपविमानगाः ॥
 सत्पुत्रैश्च विधानेन पिंडदानं च यत्कृतम् ॥ ३८ ॥ तद्विमानं न भोजान्तं सर्वानन्दप्रदायकम् ॥ अब्दमात्रं स्थितिस्तेषां पिंडपाथसहस्रपिणाम् ॥ ३९ ॥
 गीताष्टादशकाध्यायैः सप्तशतान्याश्चित्रकैः ॥ पावितं यत्तु वै पिंडं त्रिशताब्दं च तत्स्थितिः ॥ ४० ॥ श्राद्धतर्पणहीना ये दृश्यन्ते मानवा भुवि ॥
 ते सर्वे नारकज्ञेयाः कुलमेकोत्तरं शतम् ॥ ४१ ॥ श्राद्धकर्म महान्धर्मः श्राद्धोऽयं सर्वकारणम् ॥ इति श्रुत्वा संगंधर्वः कलिराजोऽब्रुदेहि नाम् ॥ ४२ ॥
 नत्वोवाच नृप श्रेष्ठ प्रसन्नवदनो हि सः ॥ सखा भवमशु त्वंत वाहं नृप किं करः ॥ ४३ ॥ कलिमित्रो पुष्यमित्रो भवान्भुवि भवेत्सदा ॥
 यथा विक्रमराजस्यैव तालस्य च वै सखा ॥ ४४ ॥ सर्वकार्यकरोऽहं वै तथा तव न संशयः ॥ इत्युक्त्वा च नृपं धरिं समादाय सर्वैकलिः ॥ ४५ ॥
 सप्तद्वीपांस्तथा खंडान्न भोगार्गनेनैकशः ॥ स्वपृष्ठस्थाय राज्ञे च दर्शयामास वीर्यवान् ॥ ४६ ॥ आर्यधर्मकलौ स्थाप्य नष्टभूतं सवै नृपः ॥
 त्यक्त्वा प्राणांश्च यज्ञांश्चेतस्तस्य समागमत् ॥ ४७ ॥ आंध्रदेशोऽद्रवो राजा सुगदो नाम वीर्यवान् ॥ विनाभूपंचतं देशं दृष्ट्वा राज्यमचीकरत् ॥
 ४८ ॥ विंशदब्दं पदं तेन कर्मभूम्यां च सत्कृतम् ॥ तदन्वयेषु पितृपावभुवर्बहुपन्थिनः ॥ ४९ ॥ पुष्यमित्रगते राज्ये देशोत्तरशतत्रयम् ॥
 तस्मिन्काले लयं जगमुश्चांध्रदेशनिवासिनः ॥ ५० ॥ शताब्दाब्दं ततो भूमिर्विनाराज्ञा बभूवह ॥ तदा क्षुद्रानारालुब्धा लुठिताश्चैरदारुणैः ॥
 ५१ ॥ दारिद्र्यमगमन्ध्वोरविनास्वर्णचभूरभूत् ॥ पुनर्देवंश्च भगवान्प्राथितस्तानुवाच ह ॥ ५२ ॥ देशे कौशलके जातः सुय्यां शान्चमहीपतिः ॥
 राक्षसारिरिति ख्यातो देवमार्गे परायणः ॥ ५३ ॥ ममाज्ञया स वै राजा भविष्यति महतीले ॥ इत्युक्त्वा न्तर्दधौ विष्णुर्देवलोकां नुपागमत् ॥ ५४ ॥
 राक्षसारिमयोध्यायां स्थापयामासुरवतम् ॥ आंध्रराष्ट्रं च द्रव्यं राक्षसैश्च समाहृतम् ॥ ५५ ॥ तद्द्रव्यं राक्षसांश्चिज्जित्वा ग्रामे ग्रामे च कारसः ॥

तारधातोरष्टमैल्यंभुषणैर्भुषितत्कृतम् ॥ ५६ ॥ आरधातोः शतं मौल्यं राजतं नैवैकृतम् ॥ ताम्रधातोः पंचमौल्यमारधातुश्चतत्कृतम् ॥ ५७ ॥
 नागधातोः पंचमौल्यंभुषणैर्भुषितं नैव निर्मितम् ॥ ताम्रपवित्रमधिकं नागो वंगस्तथोत्तमः ॥ ५८ ॥ लौहधातोः शतं मौल्यं वंगोऽसौ तेन सत्कृतः ॥
 शताद्धाब्दं महिभुक्त्वा सुखं लोकां मुपाययौ ॥ ५९ ॥ तदन्वयेषां हि नृपा जाता विदपरायणाः ॥ पुष्यमित्रगते राज्ये चाब्दे सप्तशते गते ॥ ६० ॥
 कौशालान्वयसंभूता भूपाः स्वर्गमुपाययुः ॥ शताद्धाब्दं ततो भूमिर्षण्डलीकं नृपविना ॥ ६१ ॥ क्षुद्रभूपौश्च बुभुजे देशे देशे च भार्गव ॥
 ततो वै दूरदेशीयो नाग्नाभूपा विशारदः ॥ ६२ ॥ आर्यदेशं मुपागम्य लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ क्षुद्रभूपान्वशीकृत्य मण्डलीको बभूव ह ॥ ६३ ॥
 नानाकैलैश्च कर्माणि विचित्राणि महीतले ॥ ग्रामे ग्रामे नराश्च कुर्वन् संस्कारकाः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मक्षत्रमयो वर्णो नासमात्रेण दृश्यते ॥
 वैश्यप्रायानरा आर्याः क्षूद्रप्रायाश्च कारिणः ॥ ६५ ॥ तद्राष्ट्रे मनुजाश्चासन्नाममात्रसुरार्चकाः ॥ षष्टिवर्षपदं तेन कर्मभूम्यां च सत्कृतम् ॥ ६६ ॥
 ततो नृपा महार्पिताः षट्संख्यास्तु तदन्वयाः ॥ पुष्यमित्रगते राजे शतषोडशसम्भते ॥ ६७ ॥ वैदूरानि धनं जमुः कलिकाले भयानके ॥
 चतुश्शतानि वर्षाणि क्षुद्ररूपा च भूरभूत् ॥ ६८ ॥ तत्पश्चात्त्रैष धराष्ट्रकालमालीनोऽभवत् ॥ क्षुद्रभूपान्वशीकृत्य स्वयं राजा बभूव वै ॥ ६९ ॥
 यमाज्ञया भुवि त्वद्गानगरीयमुनतटे ॥ निर्मितायोजनायामाकालमालेति विश्रुता ॥ ७० ॥ तत्रार्थदेशं भूपानां पूज्यो राजा स चाभवत् ॥
 देवान्पितॄन्स्तिरस्कृत्य प्रेतपूजां जननेन ॥ ७१ ॥ कालमाली च कृतवान्देशं नैषधसंस्थितः ॥ द्वात्रिंशद्वर्षं राज्यं तद्वृजव जनपडिनम् ॥ ७२ ॥
 तदन्वयेषां हि नृपा बभूवुः प्रेतपूजकाः ॥ शताब्दान्तमभूद्रज्यते पानैषधे देशिनाम् ॥ ७३ ॥ सहस्राब्दं तु तत्पश्चात् क्षुद्रभूपामहाहू भूत् ॥
 सुरार्चनं वेदमार्गं श्रुतमात्रं च दृश्यते ॥ ७४ ॥ पुष्यमित्रगते राज्ये चैकत्रिंशच्छते कलौ ॥ द्वात्रिंशदुत्तरे चैव तदा देवाश्च दुःखिताः ॥ ७५ ॥
 कुष्णचैतन्यमागम्य नत्वोर्बुर्वचनं प्रियम् ॥ भगवत्कलिकालेऽद्य वर्णाश्च त्वारिभूतले ॥ ७६ ॥ भ्रष्टाचाराः प्रेतमयाः शताद्धाब्दं प्रजीविनः ॥
 देवान्पितॄन्स्तिरस्कृत्यापि शाचान्पूजयन्ति वै ॥ ७७ ॥ ग्रामे ग्रामे च कुम्भानि पूजितानि नैर्भुवि ॥ दृश्यतेऽस्माभिर्द्वैव दुःखिताश्च नराभृशम् ॥
 ७८ ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्च डाकिनीश्चाकिनीगणाः ॥ स्वपूजाभिर्मदं दधांश्च न दृश्यन्ति सुरान्पितॄन् ॥ ७९ ॥ अतोऽस्मान्दर्बे लान्विद्धि स बला

नभूतनायकान् ॥ कृपयापाहिनःस्वामिच्छरणगतवत्सल ॥ ८० ॥ इतिश्रुत्वासयज्ञांशो नदीहोपवनेस्थितः ॥ नम्रभूतान्मुरान्प्राहमागधेतु
 महीपतिः ॥ ८१ ॥ पुरंजयोब्रह्मपरस्तस्यपत्नीपुरंजनी ॥ मदाज्ञयातयोःपुत्रोभविष्यतिमहाबलः ॥ ८२ ॥ विश्वरूपोजिगिरितिख्यातोब्रह्ममा
 गैरगुणी ॥ इत्युक्तवचनेतस्मिन्गर्भधत्तेपुरंजनी ॥ ८३ ॥ दशमासान्तरेजातोविश्वरूपोजिमहाबलः ॥ जातमात्रेसुतेतस्मिन्वागुवाचाश
 रीरिणी ॥ ८४ ॥ पुष्यमित्रोयथाचासीद्वर्णधर्मप्रवर्तकः ॥ तथायंबालकोजातोब्रह्ममार्गपरोबली ॥ ८५ ॥ करिष्यतिपरोवर्णकालिंदयदु
 मद्रकान् ॥ प्रजाश्चब्रह्मभूयिष्ठाःस्थापयिष्यतिदुर्मतीः ॥ ८६ ॥ वीरयान्क्षत्रमुत्साद्यपद्मवत्याःसर्वपुरम् ॥ इत्याकाशवचःश्रुत्वासनपृस्तुपु
 रंजयः ॥ ८७ ॥ ददौदानंशुधातैर्भ्योऽतिथिभ्यस्सपरिच्छदः ॥ अष्टौवर्षसहस्राणिचाष्टवर्षज्ञातानिच ॥ ८८ ॥ कर्मभूम्यांकलौप्राप्तेव्यती
 तानितदामुने ॥ विश्वरूपोजिर्नृपश्चासीन्महाबुद्धोमहाबलः ॥ ८९ ॥ क्षुद्रभूपान्वक्षीकृत्यसर्ववर्णान्नरांस्तदा ॥ स्थापयामासैवब्रह्मवर्णेब्रह्म
 परायणे ॥ ९० ॥ क्षत्रविट्छूद्रकावर्णाःपिशाचावर्णसंकराः ॥ गुरुण्डाद्यास्तथाभ्लेच्छाब्राह्मणास्तेवभूविरे ॥ ९१ ॥ संध्यातर्पणदेवानां
 पूजादिविविधाःक्रियाः ॥ चक्रुस्तेवेदविधिनतुल्यभोजनशीलिनः ॥ ९२ ॥ षष्टिवर्षकृतराज्यंतेनसम्यक्कृतामुने ॥ तदन्वयेनृपाश्चासन्स
 हस्राभुविविश्रुताः ॥ ९३ ॥ अयुताब्दान्तरेजाताब्रह्ममार्गपरायणाः ॥ तैश्चदत्तानिभागानियज्ञमध्येविधानतः ॥ ९४ ॥ दैत्येभ्यश्चसुरेभ्य
 श्चतुल्यरूपाणिचागमन् ॥ विस्मिताश्चसुरास्सर्वेयज्ञांशंशरणंयुः ॥ ९५ ॥ तदुक्तंकारणंज्ञात्वाशक्रपुत्रजवाचतान् ॥ वेदोनारायणःसाक्षा
 द्विवेकीहंसरूपवान् ॥ ९६ ॥ नृणांचगुणभेदेनवर्णभेदंचकारह ॥ सद्गुणोब्राह्मणोवर्णःक्षत्रियस्तुरजोगुणः ॥ ९७ ॥ तमोगुणस्तथावैश्यो
 गुणसाम्यातुशूद्रकः ॥ तृप्तिंयातिपितुर्वृन्दाब्राह्मणैःक्षत्रियैःसुराः ॥ ९८ ॥ वैश्यैश्चक्षरक्षांसिदूद्रैर्देत्याश्चदानवाः ॥ एकवर्णेचचत्वारोव
 र्णाःकायस्थएवसः ॥ ९९ ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्याःकायस्थैस्तर्पितास्सदा ॥ ब्रह्मवर्णेतुवर्णाश्चस्थिताश्चत्वारिंसांप्रतम् ॥ १०० ॥ ब्रह्मशंकरवर्णोऽयं
 तेभ्यःपूर्वहिदानवाः ॥ अर्द्धतृताभविष्यन्ति तत्पश्चात्स्वर्गवासिनः ॥ १०१ ॥ अतोऽहंचकलौघोरेगुष्मदथैमहतिले ॥ सौराष्ट्रनृपतेर्गंहस्वां
 शाद्यास्यामिभोःसुराः ॥ १०२ ॥ इत्युक्त्वासचयज्ञांशःसोमनाथःकलैकया ॥ नाम्नावभूवतद्देहसौराष्ट्रनगरीस्थितः ॥ १०३ ॥ जित्वाभूपा

न्स्वयंग्रज्यंचकाराब्धितटेमुदा ॥ क्षत्रवर्णमयीभूमिस्तदाजाताकलयुगे ॥ १०४ ॥ सोमनाथःसवैयङ्गैःसुरान्सर्वानतर्पयत् ॥ शताब्दचक्र
 तंराज्यतेनेदेषप्रसादतः ॥ १०५ ॥ तस्यराज्यमयंसंवदभवल्लोकाविश्रुतम् ॥ तदन्वयेसादृशतंभूपाश्चासन्सुराप्रियाः ॥ १०६ ॥ अयुताब्दा
 न्तरेकिंचिदधिकेषुखप्रदाः ॥ कर्मभूम्यांकलौप्राप्तिहायनअयुतत्रयम् ॥ १०७ ॥ व्यतीतंचततोदित्यादुःसिताःकलिमब्रुवन् ॥ पुरास्माभिः
 शताब्दंचतपसवैमहेश्वरः ॥ १०८ ॥ तुष्टीकृतस्तदास्मभ्यंभवान्दत्तोहितेनैव ॥ अर्धभागंवज्रमयमर्धभागंचकोमलम् ॥ १०९ ॥ तवांगंसुरं
 देवकलेऽस्मात्रक्षदुःसितान् ॥ इतिश्रुत्वाचसकलिदैत्यपक्षविवर्द्धनः ॥ ११० ॥ स्वांज्ञान्मकलौप्राप्यगुजरेदेऽदरुणे॥आभीरीसिंहिकाना
 मसिंहमांसांशनाखला ॥ १११ ॥ तस्यायोनौसमागम्यराहुर्नामसचाभवत् ॥ यथाराहुर्नभोगैर्गदारुणोहिविधुतुदः॥ ११२ ॥ तथाराहुःकलेरं
 शोभुविजातःसुरंतुदः ॥ जातमात्रेसुतेतस्मिन्भूमिकम्पोमहानभूत् ॥ ११३ ॥ विपरीताग्रहाःसर्वजनयंतिमहद्भयम् ॥ तद्भयात्सकलादेवास्त्य
 क्त्वामूर्तीःसमंततः ॥ ११४ ॥ महेंद्रशरणंजग्मुःसुमेरुगिरिमूर्धनि ॥ तदर्थंभगवाञ्छक्रस्तुष्टावजगदम्बिकाम् ॥ ११५ ॥ कन्यामूर्तिमयीदेवी
 सुरान्प्राहाशिवंकरी ॥ गमांगदर्शनाद्देवाःक्षुत्तृद्भ्यांचविनासदा॥ ११६ ॥ भवध्वंचततोयुंमद्विलोक्यतत्पराः ॥ इतिश्रुत्वातुतेदेवाहर्षिताःसं
 बभूवुरे ॥ ११७ ॥ आभीरीतनयोराहुःकृत्वारज्यंशतंसमाः ॥ त्यक्त्वाप्राणान्कलौलीनोवभूवमुनिसत्तम ॥ ११८ ॥ तदन्वयेसादृशतमयुता
 ब्दान्तरेभवत् ॥ महामदमतंघोरंचिरंकालाद्विनाशितम् ॥ ११९ ॥ तैःपुनश्चोद्धतंभूमौसर्वैर्मलेच्छावभूविरि ॥ नवेदश्चनेदेवाश्चनवर्णाश्चकलौ
 युगे ॥ १२० ॥ दृश्यन्तेनचमर्यादालिकालितदन्वये ॥ द्विजशेषाःसहस्राश्चपुनर्बुदमूर्धनि ॥ १२१ ॥ द्वादशाब्दंप्रत्यन्तेनदेवानाराधितुंक्ष
 माः ॥ अर्बुदाच्चसमुद्धूतोरान्जन्यःखट्वाचमधृक् ॥ १२२ ॥ जित्वाभलेच्छान्दुर्गधर्षान्नाम्नाचाविवलीहभूत् ॥ पंचयोजनमानासाभूमिरात्मवि
 बृद्धये ॥ १२३ ॥ निर्मिततेनशुद्धेनान्मानाचाविंपुराश्रुता ॥ शनैःशनैरार्यकुलंपुनस्तत्रववर्द्धह ॥ १२४ ॥ शताब्दंप्रत्यन्तेनतेनराज्यमह
 त्कृतम् ॥ तदन्वयेसादृशतंनृपाश्चासंस्तदामुने ॥ १२५ ॥ अयुताब्दान्तरेवीर्यामलेच्छामित्राश्चसंकराः ॥ म्लेच्छकन्योद्वहाघोरानाममात्रा
 र्यमार्गगाः ॥ १२६ ॥ तदामलयदेशस्थैर्म्लेच्छैर्लक्षप्रमाणैः ॥ आर्बुदायैःसमयुद्धमभवल्लोमहर्षणम् ॥ १२७ ॥ वर्षमात्रान्तरेजित्वामालव

स्थासहबलाः ॥ मण्डलीकपदातैश्चमुक्तमयैः समन्ततः ॥ १२८ ॥ चत्वारिंशत्सहस्राणि वर्षाणि जगतीतले ॥ म्लेच्छभूपाश्च शतशो
 बभूवुः स्वल्पजर्ज्विनः ॥ १२९ ॥ पंचविंशत्सहस्राणि तेषां संख्या च भूजाम् ॥ ये तु पुण्यामहीपालाः पूर्वजन्मतपोद्भवाः ॥ १३० ॥
 तेषां लीलाचमुनिभिः पुराणेषु प्रकीर्तिताः ॥ नानासंवत्कराः सर्वैः पेशाचार्यमदूषकाः ॥ १३१ ॥ नवत्यब्दसहस्राणि विनिर्नातानि कलौ
 युगे ॥ जाता म्लेच्छमयी भूमिरलक्ष्मीस्तु जने जने ॥ १३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगुणखण्डापरपार्यायेक
 लिङ्गगीयेतिहाससमुच्चये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ ततस्ते सकलौ दैत्याः कालिनाचपुरस्कृताः ॥
 कृत्वा च जलया नानि हरिखंडमुपाययुः ॥ १ ॥ मनुजा हरिखंडे च देव तुल्यामहाबलाः ॥ अश्रुभ्यस्तान्महाशस्त्रयुतान्दप्रजर्ज्विनः ॥
 २ ॥ दशवर्षान्तरे सर्वे मायायुद्धैः पराजिताः ॥ महेंद्रशरणं जमुहं हरिखंडनिवासिनः ॥ ३ ॥ तदा तु भगवाञ्छक्रोविश्वकर्माणमब्रवीत् ॥
 भ्रमिश्चनामयत्रोऽयं संस्थितः सप्तसिंधुषु ॥ ४ ॥ त्वया विरचितस्तात तत्प्रभावात्तरासुवि ॥ अन्यखंडेन गच्छंति स च यत्र त्रस्तु मायिना ॥ ५ ॥
 मयेन भ्रंशितो भ्रात्रा म्लेच्छैः सार्द्धं समन्ततः ॥ सप्तद्वीपेषु यास्यंति मनुजाममवैरिणः ॥ ६ ॥ अतो न ग्राहिमर्यादां भूमये भवता कृताम् ॥
 इति शुत्वा विश्वकर्मा दिव्ययंत्रमचीकरत् ॥ ७ ॥ तेन यंत्रप्रभावेन भ्रमितास्तैव भूविरे ॥ भ्रमियंत्रान्महावायुर्जातो म्लेच्छविनाशकः ॥ ८ ॥
 तद्वायोरभवत्पुत्रो वात्यो वात्यासमुद्भवः ॥ दैत्ययक्षौश्चैषैः पेशाचाञ्जित्वा ज्ञानमयो बली ॥ ९ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यास्त्रिवर्णास्तेन सत्कृताः ॥
 बला म्लेच्छान् वर्णमया नृत्वा वात्यामहाबलः ॥ १० ॥ शताब्दार्द्धं मण्डलं कपदं भुवि गृहीतवान् ॥ तदन्वये सहस्राश्च नृपाश्चासन्कलौ युगे ॥
 ११ ॥ वायुपक्षास्त्रिवर्णाः षोडशाब्दसहस्रके ॥ वायोजितः स्वयं ब्रह्मा वायोजातः सर्वहरिः ॥ १२ ॥ वायोजातो महादेवः सर्ववायुमयं ज
 गत् ॥ विनावायुमृताः सर्वे वायुना भुविर्जर्ज्विनः ॥ १३ ॥ इति मत्वा तु तेलोकावायुचसमतपयन् ॥ पुनस्तदा कलिघोरो दैत्यराजं बलिप्रभुम्
 ॥ १४ ॥ नत्वा निवेदयामास दुःखितो भूतदा बलिः ॥ वामनात्तिकमागम्य कलिमित्रेण संयुतः ॥ १५ ॥ नत्वा वाचसवैराजा देवदेवं जनादनम् ॥
 त्वया कलिः कृतो मह्यं प्रसन्नं सुरोत्तम ॥ १६ ॥ वात्यैर्द्विजैः कर्मभूमैः सकलिस्तु निराकृतः ॥ एकापादो व्यतीतोऽयं किंचिदूनकलेः प्रभोः ॥ १७ ॥
 मया सम्यक्तु वैभुक्ता भूमिर्देवैन्द्रमायया ॥ सहस्राब्दं कलौ प्राप्ते मया भुक्तं महीतलम् ॥ १८ ॥ ततः सार्द्धं सहस्राब्दं देवैर्भुक्तं सुरस्थलम् ॥ ततः

पंचशतं वर्षै किंचिदधिकमेव च ॥ १९ ॥ मया मुक्ता कर्मभूमिः सर्वलोकस्य कारणात् ॥ ततः सार्द्धसहस्राब्दं देवभुक्तोऽयमुत्तमा ॥ २० ॥ ततः
 सार्द्धसहस्राब्दं किंचिदूनमया धृता ॥ सार्द्धत्रिंशत्सहस्राब्दं देवैर्देवैस्तथा मही ॥ २१ ॥ भुक्ता देवैः पुनर्देवैस्तथा देवैश्च दानवैः ॥ २२ ॥
 त्वया दत्ता हि मे देव कलिः कलि विनाशन ॥ नाधिकारं कृतं नाथ सत्यं सत्यं प्रियक्षम ॥ २३ ॥ इति श्रुत्वा बलैर्वाक्यं भगवान्वा मनोहरिः ॥ स्वां
 शान्मही तले प्राप्नोति देवपक्षिवद्धनः ॥ २४ ॥ कामशर्मता ददा विप्रोऽयमु न तटं स्थितः ॥ हर्षितुष्टाव मनसा द्वादश द्वाब्दं प्रयत्नतः ॥ २५ ॥
 तदा तु वामनः श्रीमान् चः प्राह द्विजोत्तमम् ॥ वं ब्रूहि द्विज श्रेष्ठ यत्ते मनसि संस्थितम् ॥ २६ ॥ इति श्रुत्वा कामशर्मो तुष्टाव दक्ष्णया गिरा ॥
 कामशर्मो वाच ॥ नमो देवाय महते सर्वपूज्याय ते नमः ॥ २७ ॥ धर्मप्रियाय धर्मो देवैर्देवैः कराय च ॥ देवाधीन नृणां भैत्रकर्मकत्रे नमो नमः ॥
 ॥ २८ ॥ देवाधीना अत्ते देवौ लोवाश्च दानवाः ॥ तेषां भक्तो कामाद्वत्ता तस्मै देवाय ते नमः ॥ २९ ॥ पुत्रो भव हरेस्वामिन्सफलं वंछितं कुरु ॥
 इति श्रुत्वा हरिः साक्षाद् वामनो बलि रक्षकः ॥ ३० ॥ स्वपूर्वाद् द्विदहूत्या तत्पत्न्यां च समुद्रवः ॥ द्विधा भूत्वा मही जातौ दिव्या गौ दिव्यविग्रहौ ॥
 ॥ ३१ ॥ भोगसिंहः केलिसिंहो देवपदैर्न्यपो हरिः ॥ जित्वा वात्योद्भवान्भूपां कल्पक्षेत्रमुपस्थितः ॥ ३२ ॥ रहः क्रीडावती
 नाम नगरी मयि निर्मिता ॥ तत्रोष्य बलवंतौ तौ दधतुश्च कलेधुरम् ॥ ३३ ॥ पत्न्यं सर्वधर्मोणां सारभूता सनातनी ॥ पतिव्रतायै जातान
 रा आर्याः सुरप्रियाः ॥ ३४ ॥ दूषितायां न राजा तस्ते सर्ववर्ण संकराः ॥ इति संचित्य भगवान्कृत्वा कामयं वपुः ॥ ३५ ॥ दिने दिने सहस्राणि
 योषितो बुभुजे हरिः ॥ ताः सर्वा गर्भमाधाय मसुषु विरेमुदा ॥ ३६ ॥ नार्थायामहोदयै रिरिरे ते सहोदराः ॥ एवं च बहुधा मुष्टिस्तेषां जाता
 कलैर्युगे ॥ ३७ ॥ पूर्वजातां स्त्रिवर्णांश्च भक्षयित्वा दिने दिने ॥ कर्मभूभ्यां बवृधिरपि क्षिणश्च यादुगे ॥ ३८ ॥ उभयाब्दसहस्रां तैरत्राः पूर्वं
 मानवाः ॥ तदा कलेश्चरणो द्वितीयो भुवि चागमत् ॥ ३९ ॥ सांप्रतं वर्तते वार्ता किन्नराणां च भूतले ॥ द्विकिष्कुमात्राश्च नराः सार्द्धा दित्य मयाः
 स्मृताः ॥ ४० ॥ यथा स्वगाः कर्महीना अत्वारिंशाब्दजीविमः ॥ भूमिगाश्च तथा ते वैभेदं तेष्वापुनैव भोगाः ॥ ४१ ॥ दृश्यंते चाद्यप्युष्माभिर्भूतले
 किन्नरा नराः ॥ द्वितीयचरणान्ते च भविष्यन्त्येव मे वहा ॥ ४२ ॥ न विवाहो न भूपश्च नोद्यमो न हिकर्मकृत् ॥ भविता च तदा तेषां द्वितीयचरणा

न्तिके ॥ ४३ ॥ सपादलक्षाब्दमितमद्यप्रभृतिभोद्विजाः ॥ भोगकेल्यन्वयोद्धृताभविष्यतिमहीतले ॥ ४४ ॥ अतोमयाचसहिताभवन्तो
 मुनिसत्तमाः ॥ कृष्णचैतन्यमगम्यगमिष्यामस्तदाज्ञया ॥ ४५ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिश्रुत्वातुमुनयोविशालापुरिवासिनः ॥ भोममस्ते
 गमिष्यंति यज्ञांशं प्रतिहर्षिताः ॥ ४६ ॥ नत्वासर्वे मुनिश्चेष्टायज्ञांशं यज्ञरूपिणम् ॥ वचनंच वदिष्यंति देहाज्ञां भगवन्प्रभो ॥ ४७ ॥ इंद्रलो
 कं गमिष्यामो नाकमध्यमनोहरम् ॥ इति श्रुत्वा तु यज्ञांशः सर्वं शिष्यसमन्वितः ॥ ४८ ॥ तैः सर्वैः सह स्वलोकं गमिष्यति सुरप्रियः ॥ तदा क
 लिः समंदैत्यैर्भविष्यति महीतलम् ॥ ४९ ॥ किमन्यच्छ्रेतुमिच्छाते हर्षकोत्तमतद्रद ॥ भगवन्विस्तराद्ब्रूहि भोगकोलिचरित्र
 कम् ॥ ५० ॥ कलैयथाभविष्यंति मनुजास्तत्तथा प्रभो ॥ व्यासउवाच ॥ भोगसिंहेकोलिसिंहे वामनांशसमुद्भवे ॥ ५१ ॥ जित्वादित्यानर
 मयान्नरान्वाप्त्याद्भवान्भुवि ॥ वामनांशमुपागम्य हर्षिताः संवभूविरे ॥ ५२ ॥ तदा तु दुःखिता देवास्त्यक्त्वा मूर्त्तौ समंततः ॥ कृष्णचैतन्यमा
 गम्य नत्वनोचुर्नतंकंधराः ॥ ५३ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन चरणप्रथमकलेः ॥ भुक्ता तथा महीस्वामिभित्त्वादित्यप्रपूजकान् ॥ ५४ ॥ किंकर्त
 व्यंच यज्ञांशं नमस्ते करुणाकर ॥ इति श्रुत्वा हरिः प्राह शृणु ध्वंसुरसत्तमाः ॥ ५५ ॥ अहंस्वर्गं गमिष्यामि भवद्विः सह हर्षिताः ॥ अतोयथं सुराः
 सर्वे देववंशान्नरान्सदा ॥ ५६ ॥ उत्थाय शीघ्रमागम्य गच्छ ध्वंच त्रिविष्टपम् ॥ इति सूतेन कथिते मुनीन् प्रतिसुमण्डलम् ॥ ५७ ॥ देवा विमान
 मादाय तत्र यास्यति भोमनः ॥ सूता दीश्वमुनीन् सर्वांस्तमारुह्य सुरास्तदा ॥ ५८ ॥ यज्ञांशं च गमिष्यंति नदीहोपवने तदा ॥ अह्नादश्वतदा
 योगिगोरखाद्यान्तैव च ॥ ५९ ॥ शंकराद्याश्च रुद्रांशानुभो भवतु हरस्तदा ॥ अन्येतु योगनिष्ठाश्च गमिष्यंति हितप्रदाः ॥ ६० ॥ तैः सार्द्धं कृ
 ष्णचैतन्यो देवलोकां गमिष्यति ॥ तदा तौ वामनांशौ च द्वितीयचरणे कलौ ॥ ६१ ॥ योगनिष्ठां समाधाय कल्पक्षेत्रे वसिष्यतः ॥ तदैव सकला
 देव्या हर्षितास्तैर्नृभिर्बुधुः ॥ ६२ ॥ विवरान्बद्धयिष्यति पातालद्वान्समंततः ॥ कलेस्तृतीयचरणे संप्राप्तो किन्नराश्च ते ॥ ६३ ॥ ज्ञानैः ज्ञानैः
 क्षयं भूमा गमिष्यति समंततः ॥ षड्विंशाब्दसहस्रे च तृतीयचरणे गते ॥ ६४ ॥ रुद्राज्ञया भृंगक्रावर्षिर्भूतपक्षो गमिष्यति ॥ सौरभानामतत्प
 त्नीजनिष्यति महाबलान् ॥ ६५ ॥ कोलकल्पान्नरान्घोरान्सर्वकिन्नरभक्षकान् ॥ षड्विंशाब्दवयस्तेषां भविष्यति तदा कलौ ॥ ६६ ॥

शरणं वामनांशं च गमिष्यति सकिन्नराः ॥ भोगसिंहः केलिसिंहस्तैश्चसाह्रमहद्रणम् ॥ ६७ ॥ करिष्यति दशान्दं च पुनस्तैश्च पराजितौ ॥
 दैत्यैः साह्रं च पातालं वामनांशौ गमिष्यतः ॥ ६८ ॥ भृंगमुष्टिमहाघोराभविष्यति तदा कलौ ॥ मातुः स्वमृतस्तु तवैनराश्च पशुहृपिणः ॥ ६९ ॥
 भुक्त्वा प्रीत्या च कामां धानिष्यति सुतान्वहून् ॥ कलेस्तृतीयचरणे स माप्ते तास्तु मुष्टयः ॥ ७० ॥ तिर्यग्यानि धराघोराः क्षयिष्यति कलौ युगे ॥
 कलेश्चतुर्थचरणे स माप्ते तुतानराः ॥ ७१ ॥ विशदब्दवयस्कचमरिष्यति च नारकाः ॥ यथा जलमनुष्याश्च यैव वनजानराः ॥ ७२ ॥
 कंदमूलफलहारभविष्यति कलौ तदा ॥ अलोका ये तु विख्यातास्तामिसाद्याभयानकाः ॥ ७३ ॥ ते सर्वे पूर्णमेष्यति कर्मभूमिभवनैः ॥
 यथा सत्यस्य प्रथमे चरणे सत्यलोककः ॥ ७४ ॥ द्वितीये च तपोलोकजनलोकस्तृतीयकः ॥ चतुर्थे स्वर्गलोकश्च पूरितः कर्मभूमिजैः ॥ ७५ ॥
 त्रेतायुगाद्यचरणेषु बलैर्कंध्रुवास्पदम् ॥ स्वर्गलोकं यथा तैश्चमनुजैः पूरितं स्मृतम् ॥ ७६ ॥ द्वितीयेऽप्यलोकं चतुर्थाये ग्रहाविष्टम् ॥
 चतुर्थे च भुवर्लोकं पूरितं कर्मजनैः ॥ ७७ ॥ द्वापराद्यपदे पूर्णं भवेद्विषः स पुष्करः ॥ द्वितीयेऽज्ञात्मलः क्रौंचस्तृतीये द्वीपक्षेपकः ॥ ७८ ॥
 जंबूद्वीपश्चतुर्थे चरणे मुनिभिः स्मृतः ॥ कलेश्चरणे चाद्येधश्चोद्धूय पूरितं जगत् ॥ ७९ ॥ द्वितीये स पातालस्तृतीये भूतविष्टम् ॥
 पूरितं मनुजैस्तत्र कर्मभूमिः समुद्रवैः ॥ ८० ॥ तदा दानारकाः सर्वे पूर्णमेष्यति तैर्नरैः ॥ इति तेवथितं सर्वयत्पुष्टोऽहं मनस्त्वया ॥ ८१ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्युगखण्डापरपर्याये कालियुगोत्तिहाससमुच्चये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 चतुर्थचरणे जातैर्मनुजैरेकविंशतिः ॥ अर्जुनभूतानरकाः स्यंते च यमालयम् ॥ १ ॥ नमस्ते धर्मराजाय नश्चतृषिकराय च ॥ वचनं शृणु स
 र्वज्ञानश्च जातमर्जुनकम् ॥ २ ॥ यथा भवामः प्रकृतिं तथा कुरु रुरोत्तम ॥ इति श्रुत्वा धर्मराजश्चित्रगुप्तेन संयुतः ॥ ३ ॥ ब्रह्माणं च गमिष्यति
 संध्यायां च कलौ युगे ॥ चतुरश्रयमान्दृष्ट्वा परमेष्ठीं पितामहः ॥ ४ ॥ तद्वारितं स्वयं ज्ञात्वा क्षरिणं प्रतियास्यति ॥ पूजयित्वा जग
 त्त्राथ देवं वष्टुषाकपिम् ॥ ५ ॥ सांख्यशास्त्रमयैः स्तोत्रैः संस्तोष्यति परं प्रभुम् ॥ ६ ॥ जयजय जयनिर्गुणगुणधारिन् अजगज्जीवतत्त्वशुभकारिन् ॥
 सारभूतसद्गुणमय तत्त्वं देवात्र च यतिपातिगुणसत्त्वं ॥ तस्मै नमो नमो गुणराशे देववृन्दहृदि कृष्णविकाशे ॥ ७ ॥ रजोभूततत्त्वं भ्युत्ता

शुविचरिमुविचरान्स्वयमाशु ॥ पातिहन्ति यो देव उदारस्तस्य शिरसि संस्थितजगभारः ॥ पाहिनाथ नो दैत्यविनाशिन्कालजनि
 तलीलागुणभासिन् ॥ ८ ॥ तेषामितिवचनं प्रभुः श्रुत्वा ह्रवनिभिवाशु ॥ यथाजनिष्यति स प्रभुस्तच्छृणुवैनमआशु ॥ ९ ॥ नम्रीभूता
 न्मुरान्विष्णुर्नमो वाक्येन तान्प्रति ॥ वदिष्यति वचो रम्यं लोकमंगलहेतवे ॥ १० ॥ भोः सुराः संभलग्रामेक इयपोऽयं जनिष्यति ॥ नाम्ना
 विष्णुयज्ञाः ख्यातो विष्णुर्कीर्तिस्तु तत्प्रिया ॥ ११ ॥ कृष्णलीलमयं ग्रंथं नरांस्ताञ्छूविष्यति ॥ तदा ते नन्दिनो भूत्वा चैकीभूय समं
 ततः ॥ १२ ॥ तं द्विजविष्णुयज्ञसंगृहीत्वा निगडैर्दृष्टैः ॥ बद्ध्वासर्वसपत्निकं कारागारे दृढायसे ॥ १३ ॥ करिष्यंति महाधृतानिरका इव दा
 रुणाः ॥ विष्णुर्कीर्त्या स भगवान्पूणानारायणो हरिः ॥ १४ ॥ जनिष्यति महाविष्णुः सर्वलोकज्ञिवंकरः ॥ निशीथे तमसोद्भूते मार्गकृष्णाष्ट
 मीदिने ॥ १५ ॥ ब्रह्माण्डमंगलं कुर्वन्सुरान्प्रादुर्भविष्यति ॥ ब्रह्मा विष्णुर्हरश्चैव गणेशो वासवो गुरुः ॥ १६ ॥ वद्विः पितृपतिः पक्षो वरुणः
 स विभीषणः ॥ चित्रो वायुर्ध्रुवो विश्वरविः सोमः कुजो बुधः ॥ १७ ॥ गुरुः शुकः शनी राहुः केतुस्तत्र गमिष्यति ॥ पद्मैकैकेन ते देवाः स्तोष्यंति
 परमेश्वरम् ॥ १८ ॥ महत्तमा मूर्तिं मयि तवाजातदास्य पूर्वाज्जनि तोहमादौ ॥ मया ततो विश्वमिदं सदैवं यतो नमस्तत्पुरुषोत्तमाय ॥ १९ ॥
 अजस्य मया ज्जनि तोहमादौ विष्णुर्मेहत्कल्पकरोऽधिकारी ॥ स्वकीयनाम्ना तु मया ततो तद्विश्वं सदैवं च नमो नमस्ते ॥ २० ॥ अव्यक्त
 पाश्चात्यमुखाञ्च जन्मा शिवोऽहमादौ सुरतत्त्वकारी ॥ मया महत्कल्पकरोऽस्तु तीयत्वं दाज्ञया देव नमो नमस्ते ॥ २१ ॥ प्रधानवक्त्रोत्तरतोहमा
 दौ जातो गणेशः किलकल्पकर्ता ॥ मया ततो विश्वमिदं सदैवं तस्मै नमः कारुणि कोत्तमाय ॥ २२ ॥ अजार्द्धवक्त्राज्जनि तोहमादौ मरुमहत्क
 ल्पकरो महेन्द्रः ॥ मया ततो विश्वमिदं स्वकल्पेयदाज्ञया देव नमो नमस्ते ॥ २३ ॥ प्रधानभालाक्षिसमुद्भवोऽहं वद्वेर्मेहत्कल्पकरो गुहाख्यः ॥
 विनिर्मितं विश्वमिदं मया तद्यदाज्ञया नाथ नमो नमस्ते ॥ २४ ॥ अजामुजात्पूर्वगताञ्जजातश्चादौ महत्कल्पकरोऽहमग्निः ॥ ब्रह्माण्डमेतच्च म
 या ततैव ब्रह्माण्डकल्पाय नमो नमस्ते ॥ २५ ॥ अजामुजादक्षिणतोऽहमादौ जातो महत्कल्पकरोऽस्य धर्मः ॥ मया सदैव रचितं समग्रं अलगा
 ख्यकल्पाय नमो नमस्ते ॥ २६ ॥ अजामुजात्पश्चिमतोहमादौ जातो महत्कल्पकरोऽस्य ज्ञः ॥ मया ततो विश्वमिदं समग्रं मत्स्याख्यकल्पाय

नमोनमस्ते ॥ २७ ॥ प्रधानबाहूत्तरतोऽहमादौजातोमहकल्पकरः प्रचेताः ॥ मयातंतनाथतवाज्ञयदं कर्मल्यकल्पायनमोनमस्ते ॥ २८ ॥
 ब्रह्मांडतमोजातस्त्वद्दासोऽहंविधीषणः ॥ मयातंतत्रिलोकंचनमस्तेमनुरुपिणे ॥ २९ ॥ ब्रह्मांडसद्गुणाज्जातश्चित्तोऽहंमनुकारकः ॥
 मयातंतचैत्रलोक्यंस्वायंभुवनमोऽस्मृते ॥ ३० ॥ ब्रह्माण्डरजसोजातोवायुर्मन्वंतरंततम् ॥ मयास्वारोचिषास्वामिन्नमस्तेमनुरुपिणे ॥
 ॥ ३१ ॥ ब्रह्माण्डमनसोजातोबुधोऽहंमनुकारकः ॥ मयोत्तमंचरचितंनमस्तेऽस्तुतवाज्ञया ॥ ३२ ॥ ब्रह्माण्डश्रवणाज्जातोविश्वकर्महर्माश्च
 रः ॥ मयातंतरेवतंचनमोदेवतवाज्ञया ॥ ३३ ॥ ब्रह्माण्डदेहतोजातस्मूर्योऽहंचक्षुषप्रदः ॥ तवाज्ञयातंतविश्वंमनुरुपायतेनमः ॥ ३४ ॥
 ब्रह्माण्डनेत्रोजातः सोमोऽहंतुमयाततम् ॥ वैवस्वतान्तरंरम्यंनमस्तेमनुरुपिणे ॥ ३५ ॥ ब्रह्माण्डरसनाज्जातोमोहोहंमनुकारकः ॥
 नमस्तेमनुरुपायमयासावर्णिकंततम् ॥ ३६ ॥ ब्रह्माण्डघ्राणतोजातोबुधोऽहंनार्थकिकरः ॥ निर्मितं ब्रह्मसावर्ण्यमयातातनमोनमः ॥ ३७ ॥
 ब्रह्माण्डवक्त्रतोजातोजीवोऽहंमनुकारकः ॥ मयावैदक्षसावर्णतंतत्तेनमोनमः ॥ ३८ ॥ ब्रह्माण्डकरतोजातः शुक्रोहंतवर्किकरः ॥
 निर्मितं रुद्रसावर्णमयातुभ्यंनमोनमः ॥ ३९ ॥ ब्रह्माण्डपदतोजातोमन्दोऽहंनार्थतेऽनुगः ॥ ततैवधर्मसावर्णप्रभातेस्मैनमोनमः ॥ ४० ॥
 ब्रह्माण्डलिंगतोजातोरहृश्चाहंतवप्रियः ॥ मयाभौमंकृतंनार्थनमस्तेमनुरुपिणे ॥ ४१ ॥ ब्रह्माण्डगुह्यतोजातः केतुश्चाहंतवानुगः ॥
 भौतमंचंतरंमृष्टंस्मैदेवायतेनमः ॥ ४२ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ इति तेषांस्तवान्स्वामीश्रुत्वादेवान्वदिष्यति ॥ वरं ब्रूहीति
 वचनंतंप्रतिमनःक्रमात् ॥ ४३ ॥ इति श्रुत्वातुदेवावाल्लहृपंहारिस्वयम् ॥ नमस्कृत्यकथिष्यतिवांछितंलोकहेतवे ॥ ४४ ॥ भवा
 न्ब्रूहितुलोकानांकल्पेकल्पसमुद्भवम् ॥ तथामन्वंतरैचैवश्रोतुमिच्छामहेवयम् ॥ ४५ ॥ कल्पयुवाच ॥ अष्टादशमहाकल्पाः प्रकृतेश्चतनो
 स्थिताः ॥ आद्योब्रह्ममहाकल्पस्तत्रब्रह्मापरः पुमान् ॥ ४६ ॥ तत्पूर्वाद्धीतसमुद्रताम्रयस्त्रिंशच्चदेवताः ॥ पराद्धाद्रिगवान्ब्रह्मायोगिध्येयो
 निरंजनः ॥ ४७ ॥ तस्मिन्कल्पेतुयालीलाब्रह्मपौराणिकैः स्मृता ॥ शतकोटिप्रविस्तारोब्रह्मपौराणिकस्यैव ॥ ४८ ॥ पुराणपुरुषस्यति
 महाकल्पः स्मृतोबुधैः ॥ ब्रह्माण्डप्रलयकल्पोयुगदैवसहस्रकः ॥ ४९ ॥ कल्पाश्चाष्टादशः ख्यतास्तेषांनानामिनेश्वर ॥ कूर्मकल्पोमत्स्य

कल्पः श्वेतवाराहकल्पकः ॥ ५० ॥ नृसिंहकल्पश्चतथातथावामनकल्पकः ॥ स्कन्दकल्पोरामकल्पः कल्पो भागवतस्तथा ॥ ५१ ॥ तथा मार्क
 ङकल्पश्च तथा भाविष्यकल्पकः ॥ लिङ्गकल्पस्तथा ज्ञेयस्तथा ब्रह्माण्डकल्पकः ॥ ५२ ॥ अग्निकल्पो वायुकल्पः पद्मकल्पस्तथैव च ॥ शिवकल्पो
 विष्णुकल्पो ब्रह्मकल्पस्तथा क्रमात् ॥ ५३ ॥ द्विसहस्रमितावैरैषां कल्पो महान् स्मृतः ॥ सहस्रयुगपर्यन्तं ब्रह्माण्डायुः प्रकीर्तितम् ॥ ५४ ॥ यन्नाम्ना च
 स्मृतः कल्पस्तस्माज्जातो विराडयम् ॥ चतुर्दशमनूनां च मध्ये कल्पः सकलवान् ॥ ५५ ॥ स्वायंभुवान्तरे यैर्द्वैजा जन्तं चतुर्गुम् ॥ तस्मिं
 श्चतुर्गुणैर्वै नृणामयुर्हरे शृणु ॥ ५६ ॥ लक्षाब्दवै सत्ययुगे त्रैतायामयुताब्दकम् ॥ द्वापरे च सहस्राब्दं कलौ चायुः शताब्दकम् ॥ ५७ ॥
 स्वरोचिषेऽन्तरे देवजन्तं चतुर्गुम् ॥ शृणु तत्र नृणामयुस्सत्ये शीतिसहस्रकम् ॥ ५८ ॥ त्रैतायां चतुर्दश्राब्दं द्वापरे तुतद्वर्द्धकम् ॥
 कलौ द्विकसहस्राब्दं नृणामयुः प्रकीर्तितम् ॥ ५९ ॥ औत्तमस्यान्तरे चैव सत्ये षष्टिसहस्रकम् ॥ त्रैतायां चतुर्दश्राब्दं द्वापरे तुतद्वर्द्धकम् ॥ ६० ॥
 कलौ सार्द्धसहस्राब्दं नृणामयुः प्रकीर्तितम् ॥ तामसान्तरे चैव षट्त्रिंशद्बसहस्रकम् ॥ ६१ ॥ नृणामयुः सत्ययुगे त्रैतायां चतुर्दश्रकम् ॥
 द्वापरे चतुर्दश्राब्दं कलौ वर्षसहस्रकम् ॥ ६२ ॥ रैवतान्तरे चैव सत्ये त्रिंशत्सहस्रकम् ॥ त्रैतायां चतुर्दश्राब्दं द्वापरे चतुर्दश्रकम् ॥ ६३ ॥
 कलौ चाष्टशताब्दायुर्नृणवैः प्रकीर्तितम् ॥ चाक्षुषान्तरे चैव सत्ये तुयसहस्रकम् ॥ ६४ ॥ त्रैतायां त्रिसहस्राब्दं द्वापरे द्विसहस्रकम् ॥ क
 लौ सहस्रवर्षान्तं नृणामयुः प्रकीर्तितम् ॥ ६५ ॥ वैवस्वतेन्तरे चैव सत्ये तुयसहस्रकम् ॥ त्रैतायां त्रिंशताब्दं च द्वापरे द्विशताब्दकम् ॥ ६६ ॥
 कलौ शताब्दं प्रोक्तमायुर्वैदस्तथानृणाम् ॥ सार्वणिं केऽन्तरे देव नृणां विंशत्सहस्रकम् ॥ ६७ ॥ आयुः सत्ये तद्वैदु त्रैतायां च प्रकीर्तितम् ॥
 द्वापरे चतुर्दश्राब्दं तद्वै कलौ ॥ ६८ ॥ ब्रह्मसार्वणिं के चैव सत्ये दशसहस्रकम् ॥ त्रैतायां चतुर्दश्राब्दं द्वापरे तुतद्वर्द्धकम् ॥ ६९ ॥
 कलौ चैव तद्वर्द्धाब्दं नृणामयुः प्रकीर्तितम् ॥ दक्षसार्वणिं के चैव तथान्दायुश्चतुर्गुणे ॥ ७० ॥ रुद्रसार्वणिं के चैव सत्ये चाष्टसहस्रकम् ॥ त्रैता
 यां चतुर्दश्राब्दं द्वापरे चतुर्दश्रकम् ॥ ७१ ॥ कलौ तद्वर्द्धं ज्ञेयं नृणामयुः पुरातने ॥ धर्मसार्वणिं के चैव तथान्दायुश्चतुर्गुणे ॥ ७२ ॥ भौम
 मन्वन्तरे चैव सत्ये तुयसहस्रकम् ॥ त्रैतायां त्रिसहस्राब्दं द्वापरे चतुर्दश्रकम् ॥ ७३ ॥ कलौ तद्वर्द्धं ज्ञेयं नराणुश्चार्षसम्मतम् ॥ भौतमन्वन्तरे

चैवसत्येतुयज्ञताब्दकम् ॥ ७४ ॥ त्रेतायात्रिशताब्दचद्वापरेतुतदद्दकम् ॥ तदद्दकंकलौघैरेतृणामायुःप्रकीर्तितम् ॥ ७५ ॥ मन्वन्तरे
 तुयन्नाम्नाभूपाश्वासश्चतुर्थे ॥ तन्नाम्नाचनृपाजातास्तेषालिलाः पृथक्पृथक् ॥ ७६ ॥ । मन्यत्रैवेत्येयुगेतुयमनौमनौ ॥ योमनुस्तस्य
 वंशाश्चदिव्यकयुगसप्ततौ ॥ ७७ ॥ युगान्तेकर्मभूमेश्वलयः कल्पः सवैस्मृतः ॥ मन्वन्तेसर्वभूमेश्चप्रलयः सचकल्पकः ॥ ७८ ॥ पुराणपुरुष
 स्यैवदिनान्तेप्रलयाहियः ॥ मुख्यकल्पः सैवेज्ञेयः सर्वलोकाविनाशकः ॥ ७९ ॥ षड्विंशत्कल्पसाहस्रमहाकल्पोहियः स्मृतः ॥ यदा
 पुराणपुरुषोभेषराशौसमास्थितः ॥ ८० ॥ तदाब्रह्मासुरैः सार्द्धभूषंस्वायंभुवंगतः ॥ यदापुराणपुरुषोभकेरचसमागतः ॥ ८१ ॥ स्वायं
 भुवमनोर्मध्येवाराहोऽभूत्सवैभुवि ॥ यदापुराणपुरुषोगतः सिंहेस्वकेच्छया ॥ ८२ ॥ स्वराशिषमनोरन्तेनृसिंहोऽभूत्सवैभुवि ॥ यदापुरा
 णपुरुषोवृषराशौसमास्थितः ॥ ८३ ॥ तदौत्तममनोर्मध्येरुद्रोऽभूत्सगणोभुवि ॥ यदापुराणपुरुषोभानिराशौसमास्थितः ॥ ८४ ॥ ताम
 सान्तेऽभवन्मत्स्यः सवैभुविसनातनः ॥ यदापुराणपुरुषोयुगमराशौसमास्थितः ॥ ८५ ॥ वैवस्वतमनोर्मध्येकृष्णोभृदुविसप्रभुः ॥ यदा
 पुराणपुरुषः कर्कराशौसमास्थितः ॥ ८६ ॥ रैवतान्तेऽभवत्कूर्मः सवैभुविसनातनः ॥ यदापुराणपुरुषः कन्याराशौसमास्थितः ॥ ८७ ॥
 चाक्षुषान्तेजामदृश्योऽभवद्द्रागः सवैभुवि ॥ यदापुराणपुरुषः प्रातोऽलौचस्वकेच्छया ॥ ८८ ॥ वैवस्वतमनोरादौवामनोऽभूत्सवैभुवि ॥
 यदापुराणपुरुषस्तुलाराशौसमास्थितः ॥ ८९ ॥ वैवस्वतमनोर्मध्येकल्कीनाम्नाहमागतः ॥ यदापुराणपुरुषः कुंभराशौसमास्थितः ॥ ९० ॥
 सावर्णिकादौभविताङ्गोनाम्नासवैभुवि ॥ यदापुराणपुरुषोधनुराशौसमास्थितः ॥ ९१ ॥ वैवस्वतमनोर्मध्येरामोदाशरथिर्भुवि ॥ यदापु
 राणपुरुषोभेनक्राराशौसमास्थितः ॥ ९२ ॥ सर्वपूज्योवतारश्चनभवेद्वैकदाचन ॥ अस्मिंश्चतुर्थेदेवाः पुराणपुरुषस्यहि ॥ ९३ ॥ त्रयोऽव
 ताराः कथितास्तथानान्यच्चतुर्थे ॥ त्रेतायाः प्रथमोपादेरामोदाशरथिः प्रभुः ॥ ९४ ॥ द्वापरस्यतथाकृष्णः शेषेणसहवैभुवि ॥ कलेइशे
 षे तथाहवैद्वात्रिंशब्दसहस्रके ॥ ९५ ॥ अतः खंडः पवित्रोऽयं नृपां पातकनाशनः ॥ इमंचतुर्थेगुखंडेयः पठेच्छवैवेज्ञेयः ॥ ९६ ॥
 जन्मप्रभृतिपापानितस्यनश्यंतिनान्यथा ॥ इतिवः कथितं देवामहाकल्पचरित्रकम् ॥ ९७ ॥ द्वितीयोयमहाकल्पोविष्णुकल्पः सवैस्मृतः ॥

तत्कथापठितादेवाविष्णुपौराणिकैर्नरैः ॥ १८ ॥ अतकोटिप्रविस्तारोविष्णुपौराणिकस्यैव ॥ तत्रैवचमहाकल्पोविष्णोर्नाभिसमुद्भवः ॥ १९ ॥
पूर्वाद्धाद्रगवान्ब्रह्मसर्वदेवसमन्वितः ॥ पराद्धाद्रगवान्विष्णुः पुराणपुरुषस्यैव ॥ १०० ॥ तृतीयोयोमहाकल्पः शिवकल्पः सवैस्मृतः ॥ शि
वपूर्वाद्धेतोजातोविष्णुस्तस्माद्विधिः स्वयम् ॥ १०१ ॥ अतकोटिप्रविस्तारः शिवपौराणिकैः स्मृतः ॥ चतुर्थोयोमहाकल्पः पद्मकल्पः सवैस्मृतः ॥
॥ १०२ ॥ गणेशस्तत्रभगवान्पुराणपुरुषासने ॥ गणेशादभवद्गुरुद्राद्रिष्णुः सुरोत्तमः ॥ १०३ ॥ विष्णोर्नाभिसमुद्भूतः परमेष्ठीपितामहः ॥ कल्पे
कल्पेक्रमादादौ देवाश्चासन्समततः ॥ १०४ ॥ पंचमोयोमहाकल्पोवायुकल्पः सवैस्मृतः ॥ महेन्द्रस्तत्रभगवान्पुराणपुरुषासने ॥ १०५ ॥
महेन्द्रादभवत्प्राप्तोमहेन्द्रादिन्द्रयाणिच ॥ इन्द्रियेभ्यश्चतदेवास्तेषां नामानि मेश्रुणु ॥ १०६ ॥ शनिबुधोराविः शुक्रोविश्वकर्माबृहस्पतिः ॥
इन्द्रोविष्णुस्तथाब्रह्मारुद्रः सोमः क्रमात्स्मृताः ॥ १०७ ॥ सृष्टिकर्तासैवब्रह्माल्लेगेन्द्रियसमुद्भवः ॥ सृष्टिपातासवैविष्णुरवतारोपदोद्भवः ॥
॥ १०८ ॥ चतुर्विंशतितत्त्वेषुकल्पेकलेप्रभुर्गतः ॥ सनत्कुमारोहंसश्चवाराहोनारदस्तथा ॥ १०९ ॥ नारायणौचकपिलात्रेयौयज्ञाश्वकं
टकौ ॥ वृषभश्चपृथुर्मत्स्यः कूर्मोऽधन्वतरिस्तथा ॥ ११० ॥ मोहिनीचमृत्सिंहश्चवामनोभार्गवस्तथा ॥ रामोव्यासोचलः कृष्णोबुद्धः कल्कीस्व
तत्वगाः ॥ १११ ॥ गुह्याजन्मामहादेवः सृष्टिदैत्यविनाशकः ॥ एवंजातास्त्रयोदेवामहाकल्पेचपंचमे ॥ ११२ ॥ षष्ठोयस्तुमहाकल्पेवह्नि
कल्पः सवैस्मृतः ॥ स्कंदस्तत्रैवभगवान्पुराणपुरुषासने ॥ ११३ ॥ पुरुषव्ययतः स्कन्नः स्कंदस्तस्मान्महार्चिमान् ॥ सूर्यरूपामहार्चिर्यो
तस्याजातोहरिः स्वयम् ॥ ११४ ॥ वह्निरूपामहार्चिर्योतस्याजातः पितामहः ॥ चंद्ररूपामहार्चिर्योतस्याजातः सवैहरः ॥ ११५ ॥ ऋष
योमुनयोवर्णालोकाजाताः पितामहात् ॥ आदित्याविश्वसवस्तुषिताभास्वरानिलाः ॥ ११६ ॥ महाराजिकसाध्याश्चदेवाविष्णुसमुद्भवाः ॥
यक्षराक्षसगंधर्वाः पिशाचाः किन्नरादयः ॥ ११७ ॥ दैत्याश्चदानवाभूतास्तामसारुद्रसंभवाः ॥ कल्पेकलेपसमुद्भूतमेवंब्रह्माण्डगोचरे ॥
॥ ११८ ॥ सप्तमोयोमहाकल्पः सवैब्रह्माण्डकल्पकः ॥ पावकस्तत्रभगवान्पुराणपुरुषासने ॥ ११९ ॥ अर्चित्यतेजसस्तस्मात्पुरुषाद्रहिर
द्भवः ॥ ततोजातोमहाग्निश्चतस्माज्जातविराण्मयम् ॥ १२० ॥ रोमरोमेततस्तस्यब्रह्माण्डाः कोटिशोऽभवन् ॥ ब्रह्माण्डादभवद्ब्रह्मासर्व

लोकपितामहः ॥ १२१ ॥ तस्माज्जातोविभुर्विष्णुस्तस्माज्जातोहरःस्वयम् ॥ शतकोटिप्रविस्तारोब्रह्माण्डाख्यपुराणके ॥ १२२ ॥ त्रिनेत्र
 पंचवक्त्रं च दशबाहुर्भवंस्य च ॥ अष्टादशानां कल्पानां वायुवैदिकैः स्मृतः ॥ १२३ ॥ महाकल्पेऽभवत्सर्वैर्द्विसहस्राः क्षयगताः ॥ अष्टमो यो
 महाकल्पो लिंगकल्पः सर्वैस्मृतः ॥ १२४ ॥ तत्रैव भगवान्धर्मः पुराणपुरुषासने ॥ अचिंत्याव्यक्तं रूपं श्रजतो धर्मः सनातनः ॥ १२५ ॥ ध
 र्मात्कामः समुद्भूतः कामा लिंगस्त्रिधा भवत् ॥ पुँल्लिङ्गः कृत्वा लिंगश्च स्त्री लिंगश्च सुरोत्तम ॥ १२६ ॥ पुँल्लिङ्गादभवद्दिष्णः स्त्री लिंगाच्च महोन्दिरा ॥
 कृत्वा लिंगात्सर्वेऽप्यस्तस्योपरि स च स्थितः ॥ १२७ ॥ त्रिभ्यस्तमोभ्येभ्यश्चाजतमे कार्णवंजगत् ॥ सुतेनारायणे देवेनाभेः पंकजमुत्तमम् ॥
 ॥ १२८ ॥ जातं तस्मात्सर्वैर्ब्रह्मा तस्माज्जातो विराडयम् ॥ शतकोटिप्रविस्तारो लिंगपौराणिकैः कथा ॥ १२९ ॥ गीता चैव विधेरेतस्य सा
 रोऽयमुत्तमः ॥ नवमो यो महाकल्पो मत्स्यकल्पः सर्वैस्मृतः ॥ १३० ॥ कुबेरस्तत्र भगवान्पुराणपुरुषासने ॥ अव्ययाच्च समुद्भूतो धूलिवृ
 न्दो महोस्तथा ॥ १३१ ॥ रजोभूताच्च तस्माच्च कुबेरस्य समुद्भवः ॥ कुबेरादुद्भवन्मत्स्यो वेदमूर्तिश्च सङ्क्रुणः ॥ १३२ ॥ मत्स्यो दरात्समुद्भूतो
 विष्णुर्नारायणो हरिः ॥ विष्णोर्नाभेः समुद्भूतो ब्रह्मालोकपितामहः ॥ १३३ ॥ ब्रह्मणश्चोद्भवैर्देवैर्देवा देवा भूविरे ॥ चतुर्विंशति तत्त्वानि तै
 र्देवैर्जनितानि वै ॥ १३४ ॥ कल्पे कल्पे क्रमादेवं कल्पनामान्य कारयत् ॥ मत्स्यकल्पे तु मत्स्यश्च महामत्स्यत्समुद्भवः ॥ १३५ ॥ तन्म
 त्स्याद्भगवा विष्णुस्ततो ब्रह्मण उद्भवः ॥ कूर्मकल्पे महामत्स्यः कूर्मो जातः सक्तच्छपः ॥ १३६ ॥ कूर्माच्च भगवान् विष्णुस्ततो ब्रह्मा ततो वि
 राट् ॥ श्वेतवाराहकल्पे च वराहाद्दिष्णुरुद्भवः ॥ १३७ ॥ विष्णोर्नाभेः श्वस ब्रह्मा ततो जातो विराडयम् ॥ एवं सर्वैश्चैकलपाज्ञेयाः सर्वत्रैव बुधः ॥
 ॥ १३८ ॥ दशमो यो महाकल्पः कूर्मकल्पः सर्वैस्मृतः ॥ अचेतास्तत्र भगवान्पुराणपुरुषासने ॥ १३९ ॥ प्रकृतेः श्वपरो यो विराड्योऽव्यय एव च ॥
 शून्यभूता ततो जातः प्रचेता भगवान्स्वयम् ॥ १४० ॥ तस्माज्जातो महानब्धिस्तत्र सुष्वाप स प्रभुः ॥ नारायण इति ख्यातः सर्वैर्जलपतिः स्व
 यम् ॥ १४१ ॥ तद्दद्रीच्च महः कूर्मस्ततः शेषो महानभूत् ॥ त्रिधाऽभवत्सर्वैः शेषो भूमा शेषश्च भौमनी ॥ १४२ ॥ भूमा सर्वैर्विराड्ज्ञेयाः शेषो प
 रिसचास्थितः ॥ भौमनी च महालक्ष्मीः सा भूमा हृदि संस्थिता ॥ १४३ ॥ भूमा ज्ञातः सर्वैर्ब्रह्मा मृष्टिस्थिति विनाशकः ॥ त्रिधामूर्तिः सर्वैर्ब्रह्मा

कल्पकल्पेक्रमादयम् ॥ १४४ ॥ पटसुषुप्तभूतयत्पुराणपुरुषासनम् ॥ यत्रगत्वेन्द्रियाण्येववर्ततिप्राप्यक्षयतिवै ॥ १४५ ॥ अहंकारस्तदाग
 त्यचैतन्यमनसिस्थितम् ॥ वंचयित्वापुनर्लोकं करोतिस्वकलीलया ॥ १४६ ॥ तुरीयशक्तियज्ञियामहाकालीसनतनी ॥ महाकल्पैश्चैतसर्वै
 स्तदंगंश्रुतिभिः स्मृतम् ॥ १४७ ॥ नमस्तस्यैमहाकाल्यैमममात्रेनमोनमः ॥ यतःपुराणपुरुषाभवतिचलयंतिच ॥ १४८ ॥ दशैवचमहाक
 ल्याव्यतीतानीहभोःसुराः ॥ सांप्रतंवर्ततेयैविमहाकल्पोभविष्यकः ॥ १४९ ॥ तदुत्पत्तिंशृणुष्वंभोदेवाःसर्षिणामम ॥ अचिंत्यमशरंयत्तु
 तुरीयंचसदास्थितम् ॥ १५० ॥ यद्भूत्वाननिवर्तन्तेनरास्तत्रैवतत्पदम् ॥ अनेकसृष्टिरचनाःसंतिस्तस्यैवलीलया ॥ १५१ ॥ तस्यान्तंनवि
 दुर्देवाःकथंजानंतिवैनराः ॥ भूतोभूतोमहाकल्पोदृष्टवैदस्तदरितः ॥ १५२ ॥ भाव्यायेतुमहाकल्पानवैजानंतितेसदा ॥ त्रयस्त्रिंशन्म
 हाकल्पाःकैश्चिद्भैरुदरिताः ॥ १५३ ॥ अष्टादशमहाकल्पाःपृथङ्मान्नोपवर्णिताः ॥ एकादशमहाकल्पाःकैश्चित्प्रोक्तापुरातनैः ॥ १५४ ॥
 अतोऽहंनिश्चयेनाद्यभाव्यकल्पेषुभोःसुराः ॥ वेदानां वचनं सत्यं नान्यथा च भवेत्कचित् ॥ १५५ ॥ तदव्ययात्समुद्भूतोराधाकृष्णः सनातनः ॥
 एकीभूतं द्वयोरंगं राधाकृष्णो बुधैः स्मृतः ॥ १५६ ॥ सहस्रयुगपर्यन्तं यत्ते परमं तपः ॥ तदा स च द्विधा जतो राधाकृष्णः पृथक् पृथक् ॥ १५७ ॥
 सहस्रयुगपर्यन्तं ते पतुस्तौ परं तपः ॥ तयोरंगात्समुद्भूता ज्योत्स्ना तत्तमनाशिनी ॥ १५८ ॥ तज्योत्स्नाभिः समुद्भूतं दिव्यं वृंदावनं शुभम् ॥
 एकं विंशत्प्रकृतयो जने योजने स्मृताः ॥ १५९ ॥ दिव्यं वृंदावनं जतं च तुराशी तिसंमिते ॥ कोशायां महारम्यं तल्लिङ्गं शृणु मे प्रभो ॥ १६० ॥
 इन्द्रियप्रकृतीनां च दशानां ग्रामतद्दश ॥ गोकुलं वर्षाभेनानन्दं भांडारं मधुरं तथा ॥ १६१ ॥ व्रजं च यामुनं मान्यं श्रेयस्कंगौपिकं क्रमात् ॥
 मात्राभूतदशभ्यश्च प्रकृतिभ्यः समुद्भवम् ॥ १६२ ॥ तथा दशवनं रम्यं तेषां नामानि मे शृणु ॥ वृन्दावनं गोपवनं बहुलावनमेव च ॥ १६३ ॥
 मधुशृङ्गं कुंजवनं नदधिवनं तथा ॥ रहः क्रीडावनं रम्यं वेणुपद्मवनं क्रमात् ॥ १६४ ॥ मनसः प्रकृतं जतिगिरिगोवर्द्धने महान् ॥
 दिव्यं वृंदावनं दृष्ट्वा परमानंदमाप्सः ॥ १६५ ॥ कृष्णादुद्भवगोपास्त्रयः कोट्यो गुणात्मकाः ॥ श्रीदामाद्याः सात्विकाश्च राजसा अर्जुनादयः
 ॥ १६६ ॥ कंसाद्यास्तामसा जाता दिव्यलीलाप्रकारिणः ॥ राधां गादुद्भवगोप्यस्ति सः कोट्यस्तथा क्रमात् ॥ १६७ ॥ ललिताद्याः सात्वि

काश्चकुञ्जाद्याराजसास्तथा ॥ तामसाःपूतनाद्याश्चनानहोलाचरित्रकाः ॥ १६८ ॥ सहस्रयुगपर्यन्तं तेषां लोकावभूवह ॥ ततस्तौ तान्स
माहृत्य ते पतुश्च पुनस्तपः ॥ १६९ ॥ द्विधा जातः स वै कृष्णो राधादेर्वीतथा द्विधा ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ १७० ॥ पू
र्वार्द्धोत्सचवैजातः परार्द्धात्कृष्ण एव हि ॥ एकशीर्षा त्रिनेत्रा च द्विपदी द्वौ सहस्रका ॥ १७१ ॥ पूर्वार्द्धात्सा तु वैजातराधादेर्वीपराद्धतः ॥ पुरु
षः प्रकृतिश्चोभौ ते पतुः परमंतपः ॥ १७२ ॥ सहस्रयुगपर्यन्तं दिव्यवृंदावने शुभे ॥ तपसा ववृधा ते तौ नाम्नानंतोद्धान्तकः ॥ १७३ ॥ एकी
भूतौ तु तत्पश्चात्संस्थितामैशुनेच्छया ॥ तद्भङ्गरोमकूपेषु ब्रह्माण्डाः कोटिः शोभन्वन् ॥ १७४ ॥ कोट्यर्द्धयोजनाया मास्ते तु सवै पृथक् पृ
थक् ॥ हृदिरोमसमुद्भूतो ब्रह्माण्डोऽयं च भोः सुराः ॥ १७५ ॥ ब्रह्माण्डाद्भुवो ब्रह्मापद्मपुष्पे समास्थितः ॥ सपद्मो योजनाया मोभूमिमंडलसं
स्थितः ॥ १७६ ॥ यतो जातं विधेः पद्मं तद्वै पद्मसरोवरम् ॥ प्रसिद्धं पुष्करक्षेत्रं तत्पद्मसंसारसंसुराः ॥ १७७ ॥ विस्मृतः स तदा ब्रह्मानररूपश्च
तु मुखः ॥ नालेनाले गतः स वै दिव्यं जातं शतं समाः ॥ १७८ ॥ नान्तं जगाम पद्मस्य पुनर्ब्रह्मा स चागतः ॥ मायया मोहितस्तत्र रुरो देवहुया
तदा ॥ १७९ ॥ रोदनाद्द्रुतः पद्मः स च तत्क्षेमकारकः ॥ किरोदिषिमहाभागत्वं दीशो हृदये तव ॥ १८० ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य ब्रह्मा
लोकापितामहः ॥ समाधिभूतो हृदये चिरं ते पेस्वकेच्छया ॥ १८१ ॥ दिव्यवर्षशताब्दे तु प्रादुर्भूतो हरिः स्वयम् ॥ वचनं प्राह भगवान्मेघगंभी
रया गिरा ॥ १८२ ॥ कर्मभूमिरियं ब्रह्मजीवान्ता जीवकारिणी ॥ सहस्रयोजनायामाविश्वस्मिन्भूमिमण्डले ॥ १८३ ॥ हिमाद्रिरुत्तरतस्याः
पूर्वेऽन्विश्वश्च महोदधिः ॥ रत्नाकरः पश्चिमेऽन्विधर्दक्षिणे वडवाब्धिकः ॥ १८४ ॥ अतः सर्वे भविष्यंति लोकाश्चोद्धृतथा ह्यधः ॥ कर्मभूमिर्मध्य
भूतः पुष्करोऽयं सनातनः ॥ १८५ ॥ मत्तो वै दान्भवा न्प्राप्य करिष्यति मखं शुभम् ॥ यज्ञादेवा भविष्यंति त्रिधा भूता गुणत्रयात् ॥ १८६ ॥
सिद्धा विद्याधराश्चैव चारणाः सात्विकास्त्रिधा ॥ गंधर्वपक्षराक्षसगिरिं संस्थिताः ॥ १८७ ॥ पिशाचगुह्यका भूतास्तामसा गामिनी ह्यधः ॥
तथा स्वधामया यज्ञास्त्रिधा पितृगणा विधे ॥ १८८ ॥ भविष्यंति सुरैरप्या विमानसदृशाश्च ॥ खेचरा गौरवर्णाश्च इयमास्ते सात्विकाः स्मृताः ॥
॥ १८९ ॥ गिरिद्वीपमयारम्याः सरोरूपाश्च राजसाः ॥ भूचरास्तैर्भविष्यंति त्रिधा पितृगणा विधे ॥ १९० ॥ विलेत लभया ये तु नरकायात

नामयाः ॥ तामसास्तेभविष्यतिपितरोऽधोमहतले ॥ १९१ ॥ व्ययभूताश्चतेलोकवृद्धामध्याःक्षयाःक्रमात् ॥ इयंभूमिर्महाभागसर्वदा
 चसनातनी ॥ १९२ ॥ मेरुवैचनमेरुश्चद्वीपाश्चासन्स्थानहि ॥ इलावतीदिखंडाश्चसन्तिनैवक्वचित्क्वचित् ॥ १९३ ॥ येतुतारामयालोका
 विमानसदृशाविधे ॥ स्वेच्छयाचकरिष्यंतिरक्षितायज्ञकर्मणा ॥ १९४ ॥ यज्ञोनास्तियदाभूतदातेभगणाविधे ॥ विघ्नभूताश्चरिष्यंति
 नित्यवक्रातिचारिणः ॥ १९५ ॥ कर्मभूमिश्चगैर्ज्ञेयाश्रुतिरूपाजगन्मयी ॥ यस्तांपातिचभोब्रह्मन्गोपइतिविश्रुतः ॥ १९६ ॥ गोपशक्तिः
 सवैगोपोगोपीनामर्चकोहरिः ॥ कोटिकोटिसहस्राश्चसर्वगोपाहरेःकलाः ॥ १९७ ॥ तावंतश्चैवब्रह्माण्डागोपनाम्नाप्रकीर्तिताः ॥ कर्मभूमेस्त
 थोर्ध्वचरवियौजनलक्षकः ॥ १९८ ॥ ततश्शशीतथामानस्ततश्चोर्ध्वभमंडलम् ॥ द्विलक्षयोजनगतस्ततोभौमस्तथाविधः ॥ १९९ ॥
 भौमादुधस्तथाज्ञेयोबुधाच्चबृहतांपतिः ॥ गुरोःशुक्रस्तथामानःशुक्रात्सौरिस्तथागतः ॥ २०० ॥ शनैराहुस्तथाज्ञेयोराहोःकेतुस्तथोर्ध्व
 गः ॥ सप्तलक्षमितंज्ञेयंकेतोःसप्तर्षिमण्डलम् ॥ २०१ ॥ लक्षैकादशगाःसर्वततश्चोर्ध्वध्रुवास्पदम् ॥ लक्षयोजनगं चैवततश्चोर्ध्वमहत्पदम् ॥
 ॥ २०२ ॥ लक्षयोजनगंज्ञेयंततश्चोर्ध्वजनास्पदम् ॥ लक्षयोजनगंज्ञेयंतदूर्ध्वतपसःस्थलम् ॥ २०३ ॥ एवंचकर्मभूमेःश्वतपःकोट्यर्धयोज
 नम् ॥ कर्मभूमेरधश्चैवपातालाःसप्तचान्तराः ॥ २०४ ॥ लक्षयोजनगज्ञेयास्ततश्चधोगताश्चये ॥ नरकाश्चक्रमाज्ज्ञेयाभूमेःकोट्यर्धयोजनाः
 ॥ २०५ ॥ कर्मभूमेरुत्तरेचखंडान्यष्टौततःपरम् ॥ लवणाब्धिस्ततोद्वीपस्ततःक्षीराब्धिरेवहि ॥ २०६ ॥ ततोद्वीपस्ततःसंधुस्ततोद्वीपस्ततो
 ऽब्धिकः ॥ कोट्यर्धलक्षयानेनयोजनेनविधेस्वयम् ॥ २०७ ॥ कर्मभूमेःसर्वैर्ज्ञेयोलोकालोकमहाचलः ॥ लोकालोकोदक्षिणेचपश्चि
 मेचसर्वैगिरिः ॥ २०८ ॥ पूर्वैचकर्मभूमेःश्वलोकालोकस्तथाविधः ॥ एतेषांसमुदायानांब्रह्माण्डोऽयंप्रकीर्तितः ॥ २०९ ॥ त्वत्तोभविष्यति
 विधेकल्पपर्यन्तमेवहि ॥ ओमित्येकाक्षरंब्रह्मततोविष्णुस्त्रिधाभवत् ॥ २१० ॥ अद्याविष्णुःसर्वैकृष्णइहविष्णुःसर्वैविराट् ॥ इतिविष्णुःस
 र्वैर्ज्ञेयःपुराणपुरुरूपोत्तमः ॥ २११ ॥ पुराणपुरुरूपंज्ञेयआदिब्रह्माचिरायुगः ॥ दैवयुगसहस्रेद्वेहोरात्रंतस्यकीर्तितम् ॥ २१२ ॥ इहविष्णोरो
 मकूपेषुब्रह्माण्डाःकोटिशोऽभवन् ॥ अद्याविष्णुरहंब्रह्मन्विघ्नह्रातवभूतले ॥ २१३ ॥ इत्युक्त्वान्तर्दधेविष्णुर्ब्रह्मासृष्टिमचीकरत् ॥ तेनप्रोक्तं

यतोभावंमहाकल्पोहिस्मृतः ॥ २१४ ॥ भाविष्योनामिविख्यातोद्भिःसहस्रभवायुषा ॥ पूर्वार्द्धश्चपरार्द्धश्चपुराणपुरुषस्यहि ॥ २१५ ॥
 अष्टादशसहस्राणिकल्पाःपूर्वार्द्धकेगताः ॥ परार्द्धःसांप्रतंज्ञेयोजातंतस्यदिनद्वयम् ॥ २१६ ॥ अद्याहंकर्मकश्चवह्नेमस्यःप्रकीर्तितः ॥
 तृतीयःइवेतवारोदिवसस्तस्यकल्पवान् ॥ २१७ ॥ तथामध्याह्नकालोहिंसांप्रतंवर्ततेसुराः ॥ भाविष्याख्यमहाकल्पकथाभा
 विष्यैकैर्जनैः ॥ २१८ ॥ कथितब्रह्मणश्चाग्रेऽशतकोटिप्रविस्तरैः ॥ दशलक्षणसंयुक्तंशतकोटिप्रविस्तरम् ॥ २१९ ॥ महापुराणं
 थितंपुराणंपंचलक्षणम् ॥ पद्यात्रिंशत्सहस्रंचकल्पेकलेप्रकीर्तितम् ॥ २२० ॥ कल्पनाम्नापुराणंचमहादेवेननिर्मितम् ॥ अष्टादश
 पुराणानिनिर्मितानिश्वात्मना ॥ २२१ ॥ द्वापरान्तंचभगवान्यासाःभृत्यवर्तसुतः ॥ तान्येवजनयामसलोकमण्डलहेतवे ॥
 ॥ २२२ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिकल्किवचःश्रुत्वातेदेवाविस्मयान्विताः ॥ नमस्कृत्यगमिष्यंतिसर्वस्वंधामप्रहर्षिताः ॥ २२३ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगखण्डापरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेपंचावशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥
 तदासभगवान्कल्किःपुराणपुरुषोद्भवः ॥ दिव्यवाजिनमारुह्यखड्गचर्मचर्मधृक् ॥ १ ॥ मलेच्छांस्तान्दैत्यभूतांश्चहृत्वायोगं
 मिष्यति ॥ षोडशाब्दमहस्राणितद्योगाग्निप्रतापिता ॥ २ ॥ भस्मभूताकर्मभूमिर्निर्जीवाभवितातदा ॥ ततोऽनुयोगंजनितोमेघोभू
 त्वालंयंकरः ॥ ३ ॥ प्रलयग्रेणसाधूमिर्जलमध्येगमिष्यति ॥ तदाकलियुगोद्योगोवलिपादवैगमिष्यति ॥ ४ ॥ गतेकलियुगेयोरेकर्मभूमिपु
 नर्हरिः ॥ कृत्वास्थलमर्याम्यांयज्ञैर्देवान्यजिष्यति ॥ ५ ॥ यज्ञभागमुपादायदेवास्तेवलसंयुताः ॥ वैवस्वतंमनुगत्वाकथयिष्यतिकार
 णम् ॥ ६ ॥ कल्किनोवदनाजातोब्रह्मणोवर्णएवहि ॥ बाह्वोःक्षत्रंविशोजान्वोःशूद्रोवर्णस्तदंश्रयोः ॥ ७ ॥ गौरोरक्तस्तथापीतःश्यामस्ते
 ब्राह्मणादयः ॥ देव्याःशक्तिंसमादायजनिष्यंतिसुतान्वहून् ॥ ८ ॥ एकर्विशक्तिःकृमिभितामनुजाधर्महृपिणः ॥ जातिधर्ममुपादाययजिष्यं
 तिसुरान्मुदा ॥ ९ ॥ तदावैवस्वतोर्धामान्नत्वातंकल्किनर्हरिम् ॥ अयोध्यायांराजपदंकरिष्यतितदाज्ञया ॥ १० ॥ तच्छिक्षतोभवेत्पुत्रो
 यःसङ्श्चाकुरेवहि ॥ पितृराज्यंपुरस्कृत्यभूमौदिव्यंशतंसमाः ॥ ११ ॥ दिव्यवर्षंशतायुश्चत्यक्त्वादेहंमिष्यति ॥ यदातुभगवान्कल्की

ब्रह्मसंक्ररिष्यति ॥ १२ ॥ तदाचत्वारिंशदश्रमूर्तिमंतश्चसाङ्गकाः ॥ अष्टादशपुराणैश्चतत्रायास्यंतिहर्षिताः ॥ १३ ॥ स्तोष्यंतिकालिक
 नंदेवंपुराणपुरुषांशकम् ॥ कार्तिकेशुकृष्णक्षेत्रवम्यांगुरुवासरे ॥ १४ ॥ यज्ञकुण्डाच्चपुरुषोभाविष्यतिमहोत्तमः ॥ नाम्नासत्ययुगोज्ञेयः स
 त्यमार्गप्रदर्शकः ॥ १५ ॥ दृष्ट्वातंपुरुषंरम्यंतदब्रह्मादयःसुराः ॥ तार्तिथिवर्णयिष्यंतिकर्मक्षयकर्म्मिनः ॥ १६ ॥ अस्यतिथौचमनुजो
 धातृवृक्षतमुदा ॥ योऽर्चयिष्यतियान्देवान्देवास्तेतस्यवश्यगाः ॥ १७ ॥ अक्षयानवमीनामयुगादिनवमीहिंसा ॥ लोकमंगलदात्रीच
 सर्वकिल्बिषनाशिनी ॥ १८ ॥ धातृमूलतलेयवैवैमालतौतुलसीमुदा ॥ संस्थाप्येवदेविधिनाशालग्रामंयजंतिये ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्ताश्चते
 ज्ञेयाःपितृणांतृप्तिकारकाः ॥ धातृवृक्षतलेगत्वाथवैश्राद्धंकरिष्यति ॥ २० ॥ गयाश्राद्धसहस्रस्यलप्स्यतेचफलंपरम् ॥ यःकरोतितथाहो
 मंसहस्रमखसन्निभम् ॥ २१ ॥ मृतःसन्स्वर्गमाप्नोतिसकुलःसपरिच्छदः ॥ इत्युक्तवचनेतेषांकल्कदेवोमुदान्वितः ॥ २२ ॥ तथा
 स्त्विन्त्येववचनंविष्यतिसुरान्प्रति ॥ इत्युक्त्वाभगवान्कल्कीपश्यतांदेवरूपिणाम् ॥ २३ ॥ तत्रैवान्तर्गतोभूत्वामुषुप्तश्चभविष्यति ॥
 गतेतस्मिन्भगवतिकर्मभूमिःसुदुःखिता ॥ २४ ॥ विरहाग्निमतीभूत्वावर्जास्तांसंक्षयिष्यति ॥ तस्मिन्कालेमहादैत्याःपातालतल
 वासिनः ॥ २५ ॥ प्रह्लादंचपुरस्कृत्यगमिष्यतिसुरान्प्रति ॥ खरोष्ट्रगृद्धमहिषकाककर्कसमास्थिताः ॥ २६ ॥ सिंहव्याघ्रवृकारूढाःशृगा
 लइयेनवाहनाः ॥ प्रासपाट्टिशखड्गांश्चमुशुंडिपरिघादिकान् ॥ २७ ॥ गृहीत्वाविवेगवन्तस्तेर्गजिष्यंतियुनःपुनः ॥ तदाशक्रादयोदेवास्त्रयस्त्रि
 शद्गणामुदा ॥ २८ ॥ स्वायुधानिगृहीत्वाशुकारिष्यंतिरणमहत् ॥ दिव्यवर्षमयंघोरयुद्धंतेषांभविष्यति ॥ २९ ॥ मृतान्मृता
 व्रणैर्देत्यान्भागवोर्जीविष्यति ॥ श्रमभूतास्तथादेवास्त्यक्त्वायुद्धंसमन्ततः ॥ ३० ॥ क्षीराब्धिचर्गमिष्यंतियत्रसाक्षाद्धरिःस्वयम् ॥ ते
 षांस्तुत्यासभगवान्देवमंगलहेतवे ॥ ३१ ॥ स्वपूर्वाद्धर्मरूपंचकरिष्यतिसनातनः ॥ सचहंसोहरिःसाक्षाच्छतसूर्यसमप्रभः ॥ ३२ ॥
 शुक्रंप्रह्लादप्रमुखान्स्तेजसातापयिष्यति ॥ तदापराजितादैत्यास्त्यक्त्वागंडुःखिताभृशम् ॥ ३३ ॥ वितलेचगमिष्यन्तिमहादेवेनरक्षिताः ॥
 पुनस्तेसकलेदेवानिर्भयानिरुपद्रवाः ॥ ३४ ॥ वैवस्वतस्यतनयंचाभिषेक्ष्यतिभूपदे ॥ दिव्यवर्षंशतायुश्चसइक्ष्वाकुर्भविष्यति ॥ ३५ ॥

वर्षाणां च प्रमाणेन नृणामाधुश्चतुश्शतम् ॥ इतितेकाथितसर्वथत्पृष्टोऽहमनस्त्वया ॥ ३६ ॥ चतुर्गुणानां च रितनृपाणां च पृथक् पृथक् ॥
 चतुष्पादो हि धर्मस्य ज्ञानं ध्यानं शमो दमः ॥ ३७ ॥ आत्मज्ञानं सर्वज्ञानं ध्यानमध्यात्मचित्तनम् ॥ मनःस्थिरत्वं च शमो दमस्त्विन्द्रियनिग्रहः ॥ ३८ ॥ चतुर्लक्षब्दकान्येव द्वानि शब्दसहस्रकम् ॥ तत्संख्यया हि धर्मस्य पादश्चैकः प्रकीर्तितः ॥ ३९ ॥ प्राहमध्याह्नसायाह्नत्रिसंध्यं च भवेत्सदा ॥ एकेन पदात्तस्य विराजो भुविवर्तते ॥ ४० ॥ यदा धर्मो भवेद्बृद्धस्तदा युश्च वद्धते ॥ सप्तश्लोकसहस्राणि खण्डेऽस्मिन्कथितं मया ॥ ४१ ॥ अतश्चोत्तरखण्डं हि वर्णयामि मनःशृणु ॥ ४२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कलियुगीये तिहाससमुच्चये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॐ ॥ इति चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

इति तृतीयं प्रतिसर्गपर्वं चतुर्गुणखण्डापरपर्यायं समाप्तम् ॥ ३ ॥

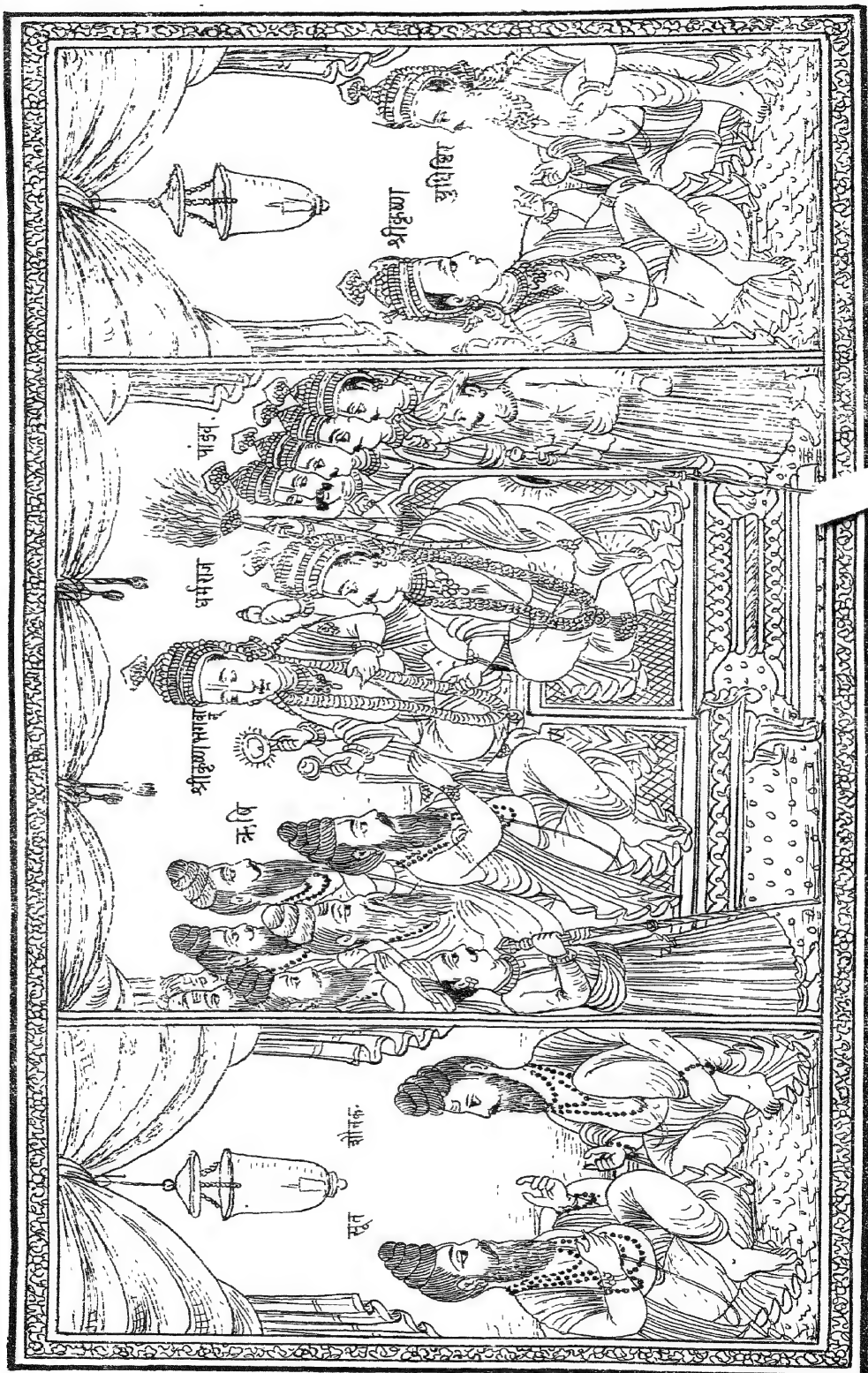
इदं भविष्यमहापुराणान्तर्गतं तृतीयं प्रतिसर्गपर्व चतुर्युगखण्डापरपर्यायं खेमराज श्रीकृ

ष्णदास इत्यनेन मुम्बय्यां स्वकीये “श्रीवैकटेश्वर” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रका

शितम् । संवत् १९५३, शके १८१८, सन् १८९६.

॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे तृतीयं प्रतिसर्गपर्व समाप्तम् ॥

उत्तरपर्व ४.

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ ॥ कल्याणानिददातुवोगणपतियस्मिन्ननुष्टु-
 तिक्षोदीयस्यपिकर्मणिप्रभवितुब्रह्मापिजिह्वायते ॥ भजेयच्चरणारविन्दमसकृत्सौभाग्यभाग्योदयैस्तेनैषाजगतिप्रसिद्धिमगमदेवेन्द्रलक्ष्मी-
 रपि ॥ १ ॥ अश्वत्थुण्यहिरण्यगर्भरसनासिंहासनाध्यासिनीसंयवागधिदेवतावितरतुश्रेयांसिभूयांसिवः ॥ यत्पादामलकोमलगुलिनख-
 ज्योत्स्नाभिरुद्रेल्लितःशब्दब्रह्मसुधांबुधिबुधमनस्युच्छृंखलंखेलति ॥ २ ॥ नमस्तस्मैविश्वोदयविलयरक्षप्रकृतयेशिवायकुशौघच्छिदुरपद-
 पद्मप्रणतये ॥ अमन्दस्वच्छन्दप्रथितपृथुलीलातनुभूतेत्रिवेदीचामप्यथानजतत्त्वस्थितिकृते ॥ ३ ॥ यस्यगण्डतलेभानिविमलाष्टप-
 दावली ॥ अक्षमालेवविमलासनःपायाद्गणाधिपः ॥ ४ ॥ अममोवासुदेवायसशार्द्रयसकेतवे ॥ सगदायसचक्रायसशंखायनमोनमः ॥ ५ ॥
 नमःशिवायसोमायसगणायससूनवे ॥ सवृषायसशूलायसकपालायसेन्दवे ॥ ६ ॥ शिवंध्यात्वाहारिस्तुत्वाप्रणम्यपरमोष्ठिनम् ॥ चित्रभा-
 नुंचभानुंचनन्वाग्रन्थमुदीरयेत् ॥ ७ ॥ छत्राभिर्षिक्तं धर्मज्ञं धर्मपुत्रं शुधिष्ठिरम् ॥ द्रष्टुमभ्यागताहृष्टाव्यासाद्याः परमर्षयः ॥ ८ ॥ मार्कण्डेयः स-
 माण्डव्यः शाण्डिल्यः शाकटायनः ॥ गौतमोगालवोगार्ग्यः शातातपराशरौ ॥ ९ ॥ जामदग्न्योभरद्वाजोभृगुर्भागुरिरेवच ॥ उत्तंकः शंखलिखि-
 तौशनकः शाकटायनिः ॥ १० ॥ पुलस्त्यः पुलहोदालभ्योबृहदश्वः सलोमशः ॥ नारदः पर्वतो जन्धुरपां वसुपरावसू ॥ ११ ॥ तानृषीनाग-
 तान्दृष्ट्वावेदेवेदाङ्गपारगान् ॥ भक्तिमान्भ्रातृभिः सार्द्धं कृष्णधौम्यपुरःसरः ॥ १२ ॥ शुधिष्ठिरः संप्रहृष्टः समुत्थायाभिवाद्यच ॥ अर्घ्यमा-
 चमनं पाद्यमासनानिस्वयंददौ ॥ १३ ॥ उपविष्टेषु ते ष्वेव तपस्विषु शुधिष्ठिरः ॥ विनयां वनतोभूत्वा व्यासं वचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥
 भगवंस्त्वत्प्रसादेन प्राप्तं राज्ञ्यमहमया ॥ विक्रम्य निहतः संख्येसानुबन्धः सुयोधनः ॥ १५ ॥ सरोगस्य यथाभोगः प्राप्तोऽपि न सुखा-
 वहः ॥ हत्वा ज्ञातींस्तथाराज्यं न सुखं प्राप्तिभाति मे ॥ १६ ॥ यत्सुखं पावनं प्राप्तिर्वेनमूलफलाशिनम् ॥ प्राप्य गां च हताराति
 न तदस्ति पितामह ॥ १७ ॥ योनो बन्धुर्गुरुगोप्ता सदाशर्मचर्वमंच ॥ समयाराज्यलोभेन भीष्मः पापेन वा तितः ॥ १८ ॥ अवेवैक

१ 'यस्य' इत्यारभ्य—'छत्राभिर्षिक्तम्' इत्यतः प्राक्तनः पाठ एकस्मिन्मुस्तकेऽधिकोऽस्ति । २ विनयप्रणतः—३० पा० ।

महंथास्येमनोमेपापपङ्किलम् ॥ क्षालयित्वातवगिरिवहदुदंशितवारिणा ॥ १९ ॥ संश्रुतानिपुराणानिवेदास्सांगांमयाविभो ॥ ममाद्यधर्मसर्वे
स्वंप्रज्ञादिपेनदर्शय ॥ २० ॥ एतेसधर्मगोप्तारोमुनयःसमुपागताः ॥ पिबंतोनेत्रभ्रमरैर्भवतोमुखपंकजम् ॥ २१ ॥ अर्थशान्नाणियावति
धर्मशान्नाणियानिवै ॥ श्रुतानिसर्वशान्नाणिभीष्माद्रागिर्यथासुतात् ॥ २२ ॥ स्वर्गगतेज्ञान्तनवेभवाङ्कणोऽथ्यादवः ॥ सुहृत्त्वाद्बन्धु
भावाच्चनान्यःशिक्षयितामम् ॥ २३ ॥ सत्यंसत्यवतीसूनुद्धर्मराजायवक्ष्यति ॥ विशेषधर्मानखिलान्मुनिमविशेषतः ॥ २४ ॥ व्यासउ
वाच ॥ ॥ यदास्वयेतंदाख्यातंमयाभीष्मेणेतऽनघ ॥ मार्कण्डेयेनधौम्येनलोमशेनमहर्षिणा ॥ २५ ॥ धर्मज्ञोद्वासिमैधवागुणवान्प्रा
ज्ञसत्तमः ॥ नतेऽस्त्यविदितंकिञ्चिद्धर्मधर्मविनिश्चये ॥ २६ ॥ पार्श्वस्थितेहृषिकेशेकेशेवकेशिसुदने ॥ कस्यचित्कथतेजिह्वातत्रसंपरि
वर्तते ॥ २७ ॥ कर्तापालयिताहताजगतांयोजगन्मयः ॥ प्रत्यक्षदर्शीसर्वस्यधर्मोन्वक्ष्यत्यसौतव ॥ २८ ॥ समादिश्येतिकर्तव्यंभ
गवान्वादरायणः ॥ पूजितःपाण्डुतनयैर्जगामस्वतपोवनम् ॥ २९ ॥ स्वाभाष्यभारतविधातरिसंप्रयातेकौतुकाकुलधियोमुनयःप्रज्ञा
न्ताः ॥ किंपृच्छतिक्षपितभारंतलोकशोकःकिंवक्ष्यतीहभगवान्यदुवंशवीरः ॥ ३० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणव्यासागम
नवर्णनंममप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ कस्यप्रतिष्ठानिर्दिष्टाकोहेतुःकिंपरायणम् ॥ कस्मिन्नेतच्छ्रयंयाति
कस्मादुत्पद्यतेजगत् ॥ १ ॥ कतिह्रीपाःसमुद्राश्चकियंतोऽष्टकुलचलाः ॥ कियत्प्रमाणमवनिर्भुवनानिकियंतिच ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृ
ष्णउवाच ॥ ॥ पुराणश्चैवविषयोऽनृपृष्टोऽहंत्वयानव ॥ श्रुतोऽनुभूतश्चमयांसंसरैरसंरतैश्चिरम् ॥ ३ ॥ अजायविश्वरूपयनिर्गुणाय
गुणात्मने ॥ नमस्तस्मैभगवतेवासुदेवायवेधसे ॥ ४ ॥ अत्रतेवर्णयिष्यामिशृणुपार्थपुरातनम् ॥ याज्ञवल्क्येनमुनिनाभविष्यभास्वतां
पतिः ॥ ५ ॥ पृष्टोयदुत्तरंप्रादादृषिभ्यस्तन्मयाश्रुतम् ॥ धन्ययज्ञस्यमायुष्यंसर्वोऽभविनाशनम् ॥ ६ ॥ भविष्योत्तरमेतत्तेकथयामि

१ पापशंक्तिम्-इ० पा० । २ ज्ञानदीपेन-इ० पा० । ३ सेव्यम्-इ० पा० । ४ धर्मतत्त्वार्थकोविदः-इ० पा० । ५ दुःखितलोकशोकः-इ० पा० ।

६ च वार्णय-इ० पा० । ७ चरता मया-इ० पा० ।

युधिष्ठिर ॥ एकात्मकं त्रिदेवत्यं चतुःपंचचलक्षणम् ॥७॥ गुणकालादिभेदेन सदसत्संप्रदाशितम् ॥ एकएवजगद्योनिःप्रतियोगिनिषु संस्थितः ॥
 ८ ॥ एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रवत् ॥ ब्रह्मा विष्णुर्वृषाकंश्च त्रयो देवाः सैतां मताः ॥ ९ ॥ नामभेदैः क्रियाभेदैर्भिधैर्भवेनात्म
 नास्त्वयम् ॥ प्रक्रियाचानुषङ्गश्च उपोद्धातस्तथैव च ॥ १० ॥ उपसंहार इत्येतच्चतुष्पादं प्रकीर्तितम् ॥ सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो म
 न्वंतराणि च ॥ ११ ॥ वंशानुचरितं चैव पुराणं पंचलक्षणम् ॥ एष क्तव्यविषयः सुमहान् प्रतिभाति मे ॥ १२ ॥ तथाप्युद्देशतो व
 च्चिसर्गप्रतितवानघ ॥ महदादि विशेषान्तं सर्वैरूप्यं संलक्षणम् ॥ १३ ॥ पञ्चप्रमाणं षट्कं क्षुरुरुषाधिष्ठितं जगत् ॥ अव्यक्ता जायते
 बुद्धिर्महानिति च सा स्मृता ॥ १४ ॥ अहंकारस्तु महतस्त्रिगुणः स च पठ्यते ॥ तन्मात्राणि च पञ्चादुरहङ्काराच्च तात्त्विकात् ॥ १५ ॥
 जातानि तेभ्यो भूतानि भूतेभ्यः स चराचरम् ॥ जलमूर्तिमये विष्णौ नष्टे स्यात्परजङ्गमे ॥ १६ ॥ भूतात्मकमभूदण्डं महान्तमुदकेशयम् ॥
 सृष्ट्या शततया च निर्भ्रंतं तदण्डमभवद्विधा ॥ १७ ॥ भूकपालमथैकं तद्वितीयमभवन्नभः ॥ उल्वंतं स्यात्भवन्मेरुर्जरायुः पर्वताः स्मृताः ॥ १८ ॥
 नद्यो धामन्यः स आताः क्लृदः सर्वत्र गणयः ॥ योजनानां सहस्राणि षोडश अधः प्रतिष्ठितः ॥ १९ ॥ उत्सेधे च तुराशातिद्विर्जिह्वविस्तृतः ॥
 भूमिपङ्कजविस्तीर्णां कर्णिकामेरु रूच्यते ॥ २० ॥ आदित्यश्चादिदेवत्वात्तत्राभूत्रिगुणात्मकः ॥ प्रातःप्रजापतिरसौ मध्यह्ने विष्णुरिष्यते ॥ २१ ॥
 रुद्रोऽपरः स मे स एवैकस्त्रिधामयः ॥ प्रातःप्रजापतेर्जातिमुनयो न वमानवाः ॥ २२ ॥ मरीचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ भृगुर्वे
 सिष्ठ इत्यष्टौ नारदेन वमः स्मृतः ॥ २३ ॥ नवब्रह्माण्ड इत्येष पुराणे निश्चयः स्मृतः ॥ अष्टादशक्षिणा दक्षः संजज्ञे कमलोद्भवात् ॥ २४ ॥ बा
 मा प्रमूर्तिरुदगादङ्गुष्ठात्तौ च दंपती ॥ ताभ्यां जातास्तु तनया हर्यश्वास्ते विनाशिताः ॥ २५ ॥ सृष्टिप्रतिसमुद्युक्तानां रदेन महात्मना ॥
 दक्षः क्षीणान्मुतान् वीक्ष्य जनयामास कन्यकाः ॥ २६ ॥ पंचाशदश विख्याताः सत्याद्यानामाभिः स्मृताः ॥ ददौ स दशधर्माय कं द्य पायत्रयो

१ सर्वात्मकम्-इ० पा० । २ सनातनाः-इ० पा० । ३ साक्षिकात्-इ० पा० । ४ सृष्टशक्त्या-इ० पा० । ५ सर्वगतम्-इ० पा० । ६ सुखाविस्तृतः-
 इ० पा० । ७ मानसाः-इ० पा० ।

दश ॥ २७ ॥ कालस्यनयनेयुक्ताःसप्तविंशतिर्चेदवे ॥ द्वेप्रादाद्वाहुप्रायेद्वेकृशाशायैचैवहि ॥ २८ ॥ रूपयौवनशालिन्यश्चतस्रोऽरि
 एनेमिने॥एकांभृगोर्भवायैकांप्रादात्तेभ्यश्चरः॥२९॥अभवत्पुरुषव्याघ्रभूतग्रामश्चतुर्विधः॥वेराजमथैकुण्ठकैलासिनिनामतः॥३०॥
 मेरोःशृङ्गत्रयमूर्ध्निब्रह्मविष्णुशिवालयम्॥प्राचीदिककमयोगेनतेषांश्वैपुरुःस्मृताः॥३१॥इन्द्रादिलोकपालनादिव्यैस्वर्लक्ष्णैर्युताः॥हि
 मवान्हेमकूटश्चनिषधोभरुरवच॥३२॥नीलःश्वेतस्तथाशृङ्गाजम्बूद्वीपकुलचलाः॥जम्बूद्वीपप्रमाणेनसहस्रगुणितंशतम्॥३३॥भिद्यतेनवधा
 सोऽपिषर्षभेदेनभारता॥जम्बूशाककुशक्रौञ्चशाल्मगमेदपुष्कराः॥३४॥द्वीपाःसप्तसमाल्याताःसमुद्रैःसप्तभिर्वृताः॥क्षारक्षरिशुसुरयाद्व्याचै
 वधृतेनच ॥३५॥स्वादूदकेनचभृतौर्द्विगुणैर्द्विगुणैस्तथा ॥ भूर्लोकोऽथभुवर्लोकःस्वर्महर्जनइत्यपि॥३६॥तपःसत्यश्चकथिताःपार्थसप्तसुरा
 लयाः॥महातलेभूमितलःसुतलोलवितलस्ततः॥३७॥रसातलश्चविज्ञेयःसप्तमश्चतलतलः॥हिरण्यक्षप्रभृतयोदानवेन्द्रमहोरगाः॥३८॥
 वसंत्येतेषुकौन्तेयसिद्धाश्चक्रुष्यश्चये ॥ स्वायंभुवोमनुःपूर्वततःस्वारोचिषोऽभवत् ॥ ३९ ॥ उत्तमस्तामसश्चैरैवतश्चभुषेतिषट् ॥ वैव
 स्वतोऽयमधुनावर्ततेमनुरुत्तमः ॥ ४० ॥ यस्यपुत्रैःप्रपौत्रैश्चविभक्तेयंवंधुरा ॥ आदित्यावसवोरुद्राण्येकादशसमाश्विनौ ॥ ४१ ॥
 उपस्रयःसमाल्यातादेवावैवस्वतैरे ॥ विप्राचित्तिहिरण्याख्यौदेत्यदानवसत्तमौ ॥ ४२ ॥ तयोर्विशेनुबहवौदेत्यदानवसत्तमाः ॥ पञ्चाश
 द्द्वणिताकोटियोजनानामहतया ॥ ४३ ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायाःप्रमाणमवनेःस्मृतम् ॥ पिण्डेनचसहस्राणिस्मातिर्जलमध्यतः ॥ ४४ ॥ गौ
 रिवेषसुमहतीप्राजतेनचलायते ॥ लोकालोकःपरतरःपर्वतोऽग्रमहोच्छ्रयः ॥ ४५ ॥ द्वैतमर्थसैनियतोयोऽसौरविरुचामपि ॥ नैमित्तिकः
 प्राकृतिकस्तथैवात्यन्तिकोलयः ॥ ४६ ॥ नित्यश्चतुर्थोविज्ञेयःकालोनित्यापहारकः ॥ उत्पद्यतेस्वयंयस्मात्तत्तस्मिन्नेवलीयते ॥ ४७ ॥
 रक्षतिचपरेषुसिभूतानामेपनिश्चयः ॥ यथार्तावृत्तुलिङ्गानिनानारूपाणिपर्यये ॥ ४८ ॥ दृश्यंतेतानितान्येवतथाभावायुगादिषु ॥ प्रति
 लीनेषुभूतेषुविबुद्धःसकलजगत् ॥ ४९ ॥ वेदशब्देभ्यएवादौनिमिमसमहेश्वरः ॥ हिंसाहिंसेदुर्करधर्माधर्मावृत्तानृते ॥ ५० ॥ ततंविना
 प्रपद्यतेपुनस्तेष्वेवकर्मसु ॥ भूर्देवगुणेनपयसासंवृतातच्चतेजसा ॥ ५१ ॥ तेजोऽनिलेननभसातद्गुणेनानिलोवृतः ॥ भूतादिनातथाकाशे

भूतादिर्महतावृतः ॥ ५२ ॥ महान्परिवृतस्तेन पुरुषेणाविनाशिना ॥ एवंविधानमण्डानां सहस्राणि ज्ञानि च ॥ ५३ ॥ उत्पन्ना निविनष्टा
 निभावितानि महात्मना ॥ ५४ ॥ वैकुण्ठकोष्ठगतमेतदशेषतायां रूपां तज्जगत्सुरनरो रगसिद्धनद्धम् ॥ पश्यंति शुद्धसुनयो बहिरंतरे च
 मायाचराचरगुरो रपरैव काचित् ॥ ५५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरे पर्वणि ब्रह्माण्डोत्पत्तिवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५६ ॥
 ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कीदृशी कृष्णसामाया विष्णो रमिते जसः ॥ यया व्यामोहितं यच्च जगदेतच्चराचरम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 येन द्वीपे पुरा विष्णुरास्ते च क्रगदाधरः ॥ वासुदेवः सगरुडः सचक्रश्च श्रिया सह ॥ २ ॥ नीलोत्पलदलश्यामः कुंडलाभ्यां विभूषितः ॥
 भ्राजते मुकुटोद्द्योतके यू रवनमालया ॥ ३ ॥ तस्य द्रष्टुमथाभ्यागान्नारदो मुनिस्तमः ॥ प्रणम्य स्तुतिभिर्देवं प्राहेदं विस्मयान्वितः ॥ ४ ॥
 संशयं परिपृच्छामि भगवन् कुर्महसि ॥ कामाया कीदृशी माया किं रूपा च कुतस्तथा ॥ ५ ॥ तस्यादर्शय मे रूपमायायाः पुरुषोत्तम ॥
 यया मोहयते सर्वत्रैक्यं सचराचरम् ॥ ६ ॥ आब्रह्मस्ते वपर्यंतं स देवा सुरमातुषम् ॥ वैकुण्ठवासुदेवं च प्रसादं कर्तुमहसि ॥ ७ ॥
 एवमुक्तस्तु मुनिना देवदेवो जनार्दनः ॥ प्रहस्योवाच देवर्षेण कार्यमायाया त्वया ॥ ८ ॥ भूयोऽपि मोहय मामसोमशोहेण नारदम् ॥
 नारदोऽपि महाराज प्रोवाचेदं पुनः पुनः ॥ ९ ॥ मायां दर्शय मे देव नान्यदस्ति प्रयोजनम् ॥ अथासौ विष्णु रूपाय श्वेतद्वीपं पुनर्ययौ ॥ १० ॥
 अद्भुत्ये प्रण संश्रुत्वा नारदं मुनिपुङ्गवम् ॥ ततो मार्गगतश्चक्रे आत्मानं द्विज रूपिणम् ॥ ११ ॥ ऋग्वेदसदृशः साक्षाद्दिष्णु ब्रह्मवदास्थितः ॥
 वृद्धद्विजोत्तमवपुः संशयो नाल्पको भवत् ॥ १२ ॥ शिखीकमंडलुर्धृतो मृगचर्मोपवीतकः ॥ यज्ञशर्मोत्तं संज्ञां च चक्रं सावात्मनः प्रभुः ॥ १३ ॥
 कृत्वाऽपि कुशतं त्वग्रपवित्रकृतलक्षणम् ॥ आययौ समहीपुं जम्बूद्वीपं चारह ॥ १४ ॥ वैदिशं नाम नगं वेत्रवत्यास्तटे शुभम् ॥
 तस्मिन्सदोद्यमपरो धनधान्यसमृद्धिमान् ॥ १५ ॥ गोमहिष्याजसंपूर्णपाशुपालयेन संस्थितः ॥ हलकर्मवृषास्तो वैश्यजातिरनिदितः ॥
 ॥ १६ ॥ गृहकर्मणि तन्निष्ठः सीरभद्र इति स्मृतः ॥ तस्यांतिके हरिः साक्षात्तारदेन सहागतः ॥ १७ ॥ तेनाप्यासनसन्मानैः समर्थेन कृतादरो ॥

१ ध्यानम्-इ०, ध्यातम्-इ० च पा० । २ वाहिताभ्यां दिव्य इति बहुव्रीहिः परनिपातः ।

प्रोक्तं केनाथा किंतुभ्यसाध्यमन्ननसाध्यते ॥ १८ ॥ नवास्मदीयं युष्माकं रोचते त्रेतं तोहरीः ॥ प्रहस्य प्रददौ तस्मै वरं द्विजवरो महत् ॥ १९ ॥
 उन्नाभ्यवक्रं चोवाच देव संस्तुतया गिरा ॥ संतुते बहवः पुत्राः क्षेत्रव्यापारबुद्धयः ॥ २० ॥ पशुपाशगृहासक्ताः क्षतार्द्धबलवाहनाः ॥
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च कृपापवृद्धिप्रवर्द्धकाः ॥ २१ ॥ त्वं श्रुत्वा त्रिशैतौ त्रित्यवर्द्धस्वस्वजनवृतः ॥ इत्युक्त्वा स जगन्नाथो वासुदेवः स नारदः ॥ २२ ॥
 क्षेत्रगोस्वामिनामानं द्विजं ददृशुश्च तौ ॥ दरिद्रं हलकर्मात्तमं तथा द्योपस्करादितम् ॥ २३ ॥ भागीरथ्यास्तटे रम्येणेकाग्रामसन्निधौ ॥
 तृणगुल्मलतच्छन्नक्षेत्रे च ताकुलोहिसः ॥ २४ ॥ ताभ्यां संप्राप्तार्थतो विप्रो भोज्यं प्रादाच्च किंचन ॥ सकाशं तव संप्राप्तौ दूरादतिथिर्मणौ ॥ २५ ॥
 इत्युक्तोऽसौ द्विजश्चेष्टाहलकर्मविधायतम् ॥ आजगाम गृहं तूणताभ्यां सहसं भ्रमम् ॥ २६ ॥ चक्रैव दारं भक्त्या स्वयमासनसत्क्रियाम् ॥ पाद-
 शौचं तथाभ्यंगं कृत्वा ब्रंचमुसंस्कृतम् ॥ २७ ॥ सहपत्न्या सतनयो भोज्यं भुक्तिचकार सः ॥ भुक्तभोज्यौ च शर्वय सुखसुप्तौ निशान्तये ॥ २८ ॥
 प्रयातौ ददतुः श्रेष्ठं वरं तस्मै द्विजातये ॥ माते भवतु गोस्वामिन्कदाचिदपिकर्षणम् ॥ २९ ॥ माधान्यं मखसंतानं मत्प्रसादाद्विजोत्तमम् ॥
 इत्युक्त्वा जगम तु स्तूणपुनः प्रच्छन्नारदः ॥ ३० ॥ किमिदं देवदेवेश शारूपावरस्त्वया ॥ भद्रगोस्वामिने दत्तः किंच वै इयेतथा विधः ॥ ३१ ॥
 इत्युक्तः प्राह देवेशः शृणु नारद मद्ब्रुवः ॥ परमार्थं प्रब्रूयैऽहं तव संशयकृतनम् ॥ ३२ ॥ संवत्सरं ण्यत्पापं मत्स्यघातं समाचरेत् ॥ तदहं
 केन कुरुते लंगलानां संशयः ॥ ३३ ॥ अतोऽर्थकृषिपाल्येन नरकं याति लंगली ॥ तद्भावात्त्रकल्पः स्यात्तेन मोक्षो मायि ध्रुवम् ॥ ३४ ॥
 मायि भुक्ते प्रसन्ने वाको विशेषोऽस्य नारद ॥ यदि स्वर्गोऽथ वा मोक्षो न संपद्येत तद्दृथा ॥ ३५ ॥ इदानीं हलकाल्प्यैः सारभद्रा विचिष्टैः ॥ बहुपा-
 पप्रसङ्गे न घोरं नरकमेष्यति ॥ ३६ ॥ स पुत्रपौत्रसंतानं हतार्थं तद्ब्रूहमया ॥ न भुक्तं न च विश्रान्तं विश्रान्तं द्विजवत्समानि ॥ ३७ ॥ सोऽपि द्वि-
 जो मुनिश्चेष्टुं सारादुरिष्याति ॥ इत्येवं संवदंतौ च जगम तु मार्गमुत्तमम् ॥ ३८ ॥ कन्यकुब्जस्य सार्माप्येसरः श्रेष्ठमपश्यताम् ॥ हंसकार-
 ण्डवाकीर्णचक्रवाकोपशोभितम् ॥ ३९ ॥ पद्मिनीजलकह्वारकोत्पलसितोत्पलैः ॥ छादितं पद्मिनीपत्रैर्मस्यैः कूर्मैर्जलेद्रवैः ॥ ४० ॥

तटैरग्यैर्नैवृक्षैः केतकीखण्डमंडितम् ॥ केतकीकुसुमामादैर्ल्लुकुचैस्तटमंडितैः ॥ ४१ ॥ दात्यृहाक्षिभिभारुण्डचकोरद्वैश्वसंकुलम् ॥
 कुरवैश्चातैर्कार्म्यकेकाकुलनिनादितम् ॥ ४२ ॥ जलकुङ्कुटसंगीतंहंसारसशोभितम् ॥ जवंजीवकहारीतचकोरैरुपशोभितम् ॥ ४३ ॥
 वसिष्ठस्यमुनेनाम्नाविख्यातं श्रीमहोदयम् ॥ अस्मिन्नद्यप्रवेष्टव्यमहाजनविविकिनाम् ॥ ४४ ॥ स्थातव्यं पुरतस्तेषां तस्मात्स्नानं समाच-
 रेत् ॥ इत्युक्त्वा केशवः पापं सन्नौ प्रागेव तज्जलैः ॥ ४५ ॥ यतीर्थलोकं विख्यातं स्नात्वा तीरं समाश्रितः ॥ प्रहरेवासुदेवस्य नारदोऽपि मुदा-
 युतः ॥ ४६ ॥ आचम्य सन्नौ तीर्थेन क्षणात् तीर्थमवाप्य च ॥ यावदुत्तिष्ठते तोयास्नात्वा ऋष्टिरुदारधीः ॥ ४७ ॥ तावत्स्नानं समापन्नो
 नारदः केन वर्ण्यते ॥ यस्यास्तु विस्तृते नैत्रैव क्रंचन्द्रोपमं शुभम् ॥ ४८ ॥ स्मरपाशोपमौ कर्णौ कपोलैकनकोज्ज्वलौ ॥ नासिका तिलधारिण-
 कामचापोपमेष्वौ ॥ ४९ ॥ दशनाहीरैस्तुल्या विद्रुमाभः शुभाधरः ॥ मयूरस्य कलापेन तुल्यं कचनिबन्धनम् ॥ ५० ॥ शंखरेखात्रये-
 णैव कंठदेशो विराजते ॥ माधवीलतया तुल्यौ मञ्जूरस्याभुजौ शुभौ ॥ ५१ ॥ युतौ रक्तोत्पलाभासौ पाणिरक्तनखांगुली ॥ पीनाबुत्तुंगत-
 नुधृत्कटिनौ कलशोपमौ ॥ ५२ ॥ स्तनावविरलौ स्निग्धौ चक्रवाकयुगोपमौ ॥ स्वल्पकं मध्यदेशं तु मुष्टिग्राह्यमसंशयम् ॥ ५३ ॥ नाभि-
 मंडलगांभीर्यैः लावण्यं केन वर्ण्यते ॥ वालित्रयेण विहृता रोमराजि विराजितम् ॥ ५४ ॥ नयने च पुनस्तस्यामृग्या इव सुशोभने ॥ नितंबं विव-
 फलकं मन्मथाय तनं शुभम् ॥ ५५ ॥ रंभायुगोपमा वूहूस्मरबाणनिबन्धनौ ॥ विपरीतरतायासखेदभारसहोदयो ॥ ५६ ॥ नवकुन्दल-
 तासारसरलं सनिबन्धनम् ॥ जंघायुगं महाराजदृगुल्फाशुगं तथा ॥ ५७ ॥ रक्तांगुलीलतात्पनखचन्द्रकयाचितम् ॥ चरणारविद्वयग-
 लं सरक्तं सुप्रातिष्ठितम् ॥ ५८ ॥ सैवं विधातदानारीसर्वलक्षणपूजिता ॥ बभूव क्षणमात्रेण जगद्व्यामोहकारिणी ॥ ५९ ॥ क्षीरोदमथ नोत्ती-
 र्णालक्ष्मीमन्यामिवोच्छ्रिताम् ॥ दृष्ट्वाप्यदर्शनं प्राप्नोमाययामधुमुदनः ॥ ६० ॥ संप्राप्य ते च साकालसंगराहारिणी यथा ॥ आस्तं एकैक-
 नीमुग्धाकुर्व्यादिगवलोकनम् ॥ ६१ ॥ अथाजगाम तद्देशं नामातालध्वजो नृपः ॥ सहसैन्यैः परिवृतः पुरंदर इवामरैः ॥ ६२ ॥ गजारूढह-

याहूढैथारूढैरौत्तमैः ॥ विमानयानयुग्मस्यैस्तथातःपुरिकार्जनैः ॥ ६३ ॥ ध्वजातपत्रकलिलैरनैकैःपरिवारितः ॥ तेनसासहसाह
 दानारकिमललोचना ॥ ६४ ॥ बभूवक्षणात्रेणकंदर्पशरपीडितः ॥ केयंकस्यकुतःप्राप्ताकिदेवीवाथमानुषी ॥ ६५ ॥ अदृष्टरूपाप्त
 रसाकाचिदेवीसमागता ॥ अहोरूपंसुहृपायागोचरेपरितःपुमान् ॥ ६६ ॥ मुमूर्षुर्जायतेमोहादनुदिग्धहतोयथा ॥ इतिसंचिन्यहृदये
 राजातालध्वजोऽन्तिके ॥ ६७ ॥ उवाचनारिसुधाताशृणुमद्भचनंशुभे ॥ कात्वंकस्यकुतःप्राप्तादेशमेनंशुचिस्मिते ॥ ६८ ॥ इत्युक्तेसा
 शुचवैगीप्राहमाविद्धवयोनिजाम् ॥ पित्रामात्राविहीनांचतथाद्यापिकुमारिकाम् ॥ ६९ ॥ निराश्रयाविदित्वेनानंतोराजास्मरा
 दितः ॥ आरोप्यहयपृष्ठेतांतोराजास्मरादितः ॥ ७० ॥ नीत्वाविवाहयामासशास्त्रोक्तविधिनततः ॥ रमेप्रासादशृंगाग्रपर्येके
 सितयातया ॥ ७१ ॥ उद्यानभव्यभूमीषुनदीनांपुलिनेषुच ॥ पर्वतानानितंबेषुनिर्झरेषुगुहासुच ॥ ७२ ॥ पद्मखंडेषुफुल्लेषुशाभिते
 पुसरस्सुच ॥ प्रयागादिषुतीर्थेषुनदीनामाश्रमेषुच ॥ ७३ ॥ दिव्यावसथरम्येषुवेलाकुलेषुपार्थिवः ॥ यावद्वादशवर्षाणिएकाहम
 पिभारत ॥ ७४ ॥ ततस्त्रयोदशवर्षेत्स्यागर्भोऽभवन्मम ॥ एतस्मिन्गर्भेसंपूर्णेजातंदीर्घमलकुम्भम् ॥ ७५ ॥ तद्भद्राहतकुम्भे
 भुवीजप्रागोहणाव्रारः ॥ बभूवुर्द्धातुशून्यावैदिव्यदेहबलोत्कटाः ॥ ७६ ॥ पंचाशत्संख्ययाजाताउपसर्गादिवर्जिताः ॥ आरूढयौ
 वनाःसर्वैस्तुःसंग्रामकोविदाः ॥ ७७ ॥ तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चबभूवुःसुरसत्तमाः ॥ युयुधुःशरसंधौतैश्चक्रशालासिपाद्विशैः ॥ ७८ ॥ हर्यैरन्यैर्ग
 जैरन्यैःक्रोधाधाःकौरवाइव ॥ पांडवैःसहसंग्रामेयुधुःक्षयमंजसा ॥ ७९ ॥ सपदातिगजारोहाःसांतःपुरयुगेच्छया ॥ विनेशुरब्धमासाद्यासं
 धूनांप्रवराइव ॥ ८० ॥ सासिसबलविस्ताराःसदर्पाःसमहोच्छ्रयाः ॥ इन्द्रलोकोपमंसर्वकुलंनष्टंक्षतंदा ॥ ८१ ॥ नदृष्टानारदयैषाविनष्टं
 स्वकुलंरणे ॥ रुरोदस्नेहसंयुक्तैरसैःकलुषयागिरा ॥ ८२ ॥ हादेवहाविधेपापहाकृतातनमस्कृत ॥ दर्शयित्वाविधानमेषुननेत्रहेतव्या ॥
 ॥ ८३ ॥ इत्युक्त्वास्वपुरोधातैर्जयानभृशदुःखिता ॥ भूमौमूर्च्छतुराभूत्वापुनःप्राप्ताविचेतसा ॥ ८४ ॥ सोऽपिराजाविषण्णोऽसौनिर्विण्णः

शोकसागरे ॥ भूमौ निपतितो दुःखादुरोदभृशदुःखितः ॥ ८५ ॥ विषण्णो मंत्रिभिः सार्धं वृद्धशोकेन संयुतः ॥ एतस्मिन्नेतरे विष्णुराजगामाद्वि-
 जैः सह ॥ ८६ ॥ द्विजेषु परिच्छन्न उपविष्टः सुखासने ॥ ततः पुरस्सरो भूत्वा क्रधर्मार्थदर्शनात् ॥ ८७ ॥ किं रोदितेन बहुना युवयोः क्लेशका-
 रिणा ॥ श्रूयतां विष्णुमार्थैषां स्वप्रवचनोपमा ॥ ८८ ॥ शोभने यादृशं शोकं कृत्वा संसारसागरे ॥ सर्वेषामेव भूतानां परिणामो यमीदृशः ॥
 ८९ ॥ पुरंदरसहस्राणि चक्रवर्तिशतानि च ॥ निर्वापितानि कालेन दीपेन इव वह्निना ॥ ९० ॥ येऽपि शोषयितुं शक्ताः समुद्रं ग्राहं सकुलम् ॥
 कुयुंश्च करयुग्मेन चूर्णं मेरुं महीतले ॥ ९१ ॥ उद्धर्तुं धरणिं संज्ञां ग्रहीतुं चन्द्रभास्करौ ॥ प्रविष्टास्ते तु कालेन कृतांतवदनं तदा ॥ ९२ ॥ दुर्गा-
 त्रिकूटं परिखाः समुद्रारक्षां सियो धाधनदाञ्च वित्तम् ॥ मंत्रं च स्यौ ज्ञानसंप्रणीतं सरावणौ देववक्त्रा द्विषणः ॥ ९३ ॥ संग्रामे गजतुरगसमाकुलेऽ-
 पि वादादौ वागतविवरे महोदधौ वा ॥ सर्वैर्वासिहवसतामुदीर्णकौपैर्नाभाव्यं भवति कदाचिदेव नाज्ञः ॥ ९४ ॥ पातालमाविशतु यातु सुरेन्द्र-
 लोकमारोहतु क्षितिधराधिपतिं सुमेरुम् ॥ मंत्रौषधिप्रहरणैश्च करोतु रक्षां यद्भावितं न विभावितोऽस्मि ॥ ९५ ॥ रोदितिकश्चिदथाश्रु-
 धौताननयु रुरशोकविह्वलः ॥ प्रविकटचरणवानपि नृत्यतिकश्चिद्वर्मादिविग्रहः ॥ ९६ ॥ गायति हृदयहारिमुखानि भरमायत विस्तृता-
 धरोऽधिकम् ॥ सारण्यं गोदरगतनटपटहाका मएवायम् ॥ ९७ ॥ इत्येवं धर्ममुद्दिश्य विष्णुः संसारचेष्टितम् ॥ तूष्णीं विभूवानुपदंतस्ते द्वि-
 जपुङ्गव ॥ ९८ ॥ उत्तिष्ठ स्नाहि पुत्राणां प्रकुरूष्वौद्धदेहि कम् ॥ माशोकं विष्णुमार्थैषां विष्णुनानिर्मितं स्वयम् ॥ ९९ ॥ इत्युक्त्वा चारुसर्वांगी-
 सबभूवाचलः पुमान् ॥ स एष सदृशकारो नारदस्तत्क्षणोऽभवत् ॥ १०० ॥ सोऽपि राजा ददृशार्थं तं स मंत्रिपुरोहितः ॥ सांतःपुरमिदं सर्वम-
 न्द्रजालोपमं क्षणात् ॥ १०१ ॥ नारदं मुनिं शार्दूलं जटाभारभयानकम् ॥ गौरवणैर्ज्वलंतं च ब्राह्म्यालक्ष्म्या विराजितम् ॥ १०२ ॥ शिखाक-
 मंडलुधरं वीणादंडकरं तथा ॥ ब्रह्मसूत्रेण शुभ्रेण कौपीनाच्छादनेन च ॥ १०३ ॥ पादुकाभ्यां स्थितं तं रिसरसो ब्रह्मणा सनि ॥ संप्रगृह्य करान्ने-
 ण जगामादर्शनं हरिः ॥ १०४ ॥ अंबरेण सुरैः सार्द्धं तस्माद्देशाद्यधिष्ठितः ॥ श्वेतद्वीपमथासाद्य प्राह देवो मुनिनृप ॥ १०५ ॥ देवैष्यत्त्वया पृष्टं
 पूर्वमाया कथां प्रति ॥ माया ये दृशी मायायस्त्वरूपा यदात्मिका ॥ १०६ ॥ सा ते माया मया ब्रह्मन्वैष्णवी संप्रदर्शिता ॥ एवमुक्त्व सुनिवरे

देवदेवोजनार्दनः ॥ १०७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मायादर्शनमर्ततीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देवत्वं मानुषत्वं च तिर्यक्त्वं केन कर्मणा ॥ प्राप्नोति पुरुषः केन गर्भं वा संसुदारुणम् ॥ १ ॥ गर्भस्थश्च किमस्माभिः कथमु
 त्पद्यते पुनः ॥ दत्तोत्थानादिकान्दोषान्कथं तरति दुस्तरान् ॥ २ ॥ बालभावे कथं पुष्टिः स्यादुपाकेन कर्मणा ॥ कुलीनः केन भवति सुहृदः
 सुधनः कथम् ॥ ३ ॥ कथं दारानवाप्नोति गृहं सर्वगुणयुतम् ॥ पंडितः पुत्रवांस्त्यागी स्यादा मया विवर्जितः ॥ ४ ॥ कथं सुखेन प्रियते कथं मुक्ते
 शुभाशुभम् ॥ सर्वमेवामलमते गहनं प्रतिभाति मे ॥ ५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शुभैर्देवत्वमाप्नोति मिश्रैर्मानुषतां व्रजेत् ॥ अशुभैः कर्माभिर्जतु
 स्तिर्यग्योनिः प्रजायते ॥ ६ ॥ प्रमाणं श्रुतिरेवात्र धर्मार्धमविनिश्चये ॥ पापं पापेन भवति पुण्यं पुण्येन कर्मणा ॥ ७ ॥ ऋतुकालतदा मुक्ते निदो
 पयेन संस्थितम् ॥ तदा तद्वायुना स्पृष्टं स्त्रीरक्तेनैकतां व्रजेत् ॥ ८ ॥ विसर्गकाले शुक्रस्य जीवः करण संयुतः ॥ भृत्यः प्रविशते यो निःकर्म
 भिः स्वैर्विजयोजितः ॥ ९ ॥ तच्छुक्ररक्तमेकस्थमेकाहात्कलं भवेत् ॥ पञ्चरात्रेण कलं बुद्धुदाकारतां व्रजेत् ॥ १० ॥ बुद्धुदं
 सप्तरात्रेण मांसपेक्षी भवेत्ततः ॥ द्विसप्ताहाद्भवेत्पेक्षी रक्तमांसैर्दृढाचिता ॥ ११ ॥ बीजस्येवाङ्कुरः पेक्ष्याः पञ्चविंशतिरात्रतः ॥
 भवंति मांसमात्रेण पञ्चधा जायते पुनः ॥ १२ ॥ ग्रीवाक्षिरश्च स्कन्धश्च पृष्ठवंशस्तथोदरम् ॥ मांसद्वयेन सर्वाणि क्रमशः संभवन्ति च ॥
 ॥ १३ ॥ त्रिभिर्मसैः प्रजायंते सद्रव्याङ्कुरसंधयः ॥ मासैश्चतुर्भिर्गुल्यः प्रजायंते यथाक्रमम् ॥ १४ ॥ मुखेनासा च कर्णौ च मासैर्जा
 येत पंचभिः ॥ दंतपक्तिस्तथा गुह्यं जायंते च नखाः पुनः ॥ १५ ॥ कर्णौ चरंश्च सहितौ षण्मासाभ्यन्तरेण तु ॥ पाशुभे द्बुधस्यश्चना
 भिश्चाप्युपजायते ॥ १६ ॥ संधये च गजत्रिषु मासैर्जायंति सप्तभिः ॥ अंगप्रत्यंगसंपूर्णः क्षिरः के शसमन्वितः ॥ १७ ॥ विभक्ता
 वयवः पुष्टः पुनर्मासाष्टकेन च ॥ पञ्चात्मकसमायुक्तः परिपक्वः सतिष्ठति ॥ १८ ॥ मातुराहारवयैषणपडिधेन सतिष्ठति ॥ रसेन प्र
 त्यहं बालो वर्धते भरतर्षभ ॥ १९ ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि यथाश्रुतमस्मिन् ॥ नाभिमुन्ननिबन्धेन वद्धं ते सदिने दिने ॥ २० ॥ ततः स्मृतिं लभे

१ दत्तोत्थानादिकान्-इ० पा० । २ अंसौ पृष्ठं तथोदरम्-इ० पा० । ३ स्नायुः-इ० पा० ।

जीवःसंपूर्णैर्दस्मिञ्छरीरे ॥ सुखंदुःखविजानातिनिद्रास्वप्नपुराकृतम् ॥ २१ ॥ मृतश्चाहंपुनर्जातो जातश्चाहंपुनर्मृतः ॥ नाना योनिसहस्रा
 णिमया दृष्टानि तानिवै ॥ २२ ॥ अधुना जातमात्रोऽहंप्राप्तसंस्कार एव च ॥ एतच्छ्रेयः करिष्यामि येन गर्भेण संश्रयः ॥ २३ ॥ गर्भस्थाश्च तये
 देवमहंगर्भा द्विनिःसृतः ॥ अध्येष्ये चतुरो वेदांसं सारविनिवर्तकान् ॥ २४ ॥ एवं संगर्भदुःखेन महता परिपीडितः ॥ जीवः कर्मवशादास्ते
 मोक्षोपायं विचिंतयन् ॥ २५ ॥ यथा गिरिवराक्रांतः कश्चिदुःखेन तिष्ठति ॥ तथा जरायुणा देहीदुःखेतिष्ठति चेष्टितः ॥ २६ ॥ पतितः सागरे
 यद्गुहः स्वमास्ते स माकुलः ॥ गर्भो देके न सित्तांस्तथास्ते व्याकुलः पुमान् ॥ २७ ॥ लोहकुंभे यथान्यस्तः पच्यते कश्चिदग्निना ॥ तथा स
 पच्यते जंतुर्गर्भस्थः पीडितोदरः ॥ २८ ॥ सूचीभिरग्निवर्णभिर्विभिन्नस्य निरंतरम् ॥ यदुःखमुपजायेत तद्गर्भेऽष्टगुणं पुमान् ॥ २९ ॥
 गर्भवासात्परोवासः कष्टौ नैवास्ति कुत्रचित् ॥ देहिनांदुःखवद्वाजः सुघोरो ह्यति सङ्कटः ॥ ३० ॥ इत्येतद्गर्भदुःखं हि प्राणिनो परिकीर्तितम् ॥
 चरस्थिराणां सर्वेषां मात्मगर्भानुरूपतः ॥ ३१ ॥ गर्भात्कोटिगुणंदुःखो नियंत्रप्रपीडनात् ॥ संसृच्छित्तस्य जायेत जायमानस्य देहिनः ॥
 ॥ ३२ ॥ शरवत्पीडयमानस्य ये त्रेणैव समंततः ॥ शिरसि ताडयमानस्य पापमुद्रकैश्च ॥ ३३ ॥ गर्भान्निष्क्रम्यमाणस्य प्रबलैः सुतिमा
 रुतैः ॥ जायेते सुमहदुःखं परित्राणमविदतः ॥ ३४ ॥ यंत्रेण पीडिता यद्वन्निःसाराः स्युस्ति लेशवः ॥ तथा शरीरं निःसारं यो नियंत्रप्रपीडितम् ॥
 ॥ ३५ ॥ अस्थिमज्जा त्वचामांसस्नायुबंधनयंत्रितम् ॥ रक्तमांसमृदायुक्तं विण्मूत्रमूत्रद्रवलेपनम् ॥ ३६ ॥ केशलोमतृणाच्छत्रं रोगाय तनमा
 तुरम् ॥ वदैनैकमहद्वारंदंतोष्ठकविभूषितम् ॥ ३७ ॥ ओष्ठद्वयकपाटंच दंतजिह्वा गलान्वितम् ॥ नाडीस्वेदप्रवाहं च कफपित्तपरिप्लुतम् ॥ ३८ ॥
 जराशोकसमाविष्टं कालचक्रानले स्थितम् ॥ कामक्रोधसमाक्रांतं व्यसनैश्चोपमर्दितम् ॥ ३९ ॥ भोगतृष्णातुरं मूढं गदं षडवशातु गम् ॥
 सर्वातितांगप्रत्यंगजरायुपरिवेष्टितम् ॥ ४० ॥ संकटेनाविविक्तेन यो निद्वारेण निर्गतम् ॥ विण्मूत्ररक्तसित्तांगपक्ते शोचसमुद्भवम् ॥ ४१ ॥
 इति देहगृहं प्रोक्तं नित्यस्यानि नित्यमात्मनः ॥ अविशुद्धं विशुद्धस्य कर्मबंधविनिर्मितम् ॥ ४२ ॥ शुक्रशोणितसंयोगाद्देहः संजायेत यतः ॥ नि

न्यविष्मूत्रपूर्णश्च तेनायमशुचिः स्मृतः ॥ ४३ ॥ यथा तं विष्टया पूर्णः शुचिः स्यान्न बहिर्घटः ॥ यत्नतः शोधयमानोऽपि देहोऽयमशुचिस्तथा ॥ ४४ ॥ संप्राप्यात्र पवित्राणि पंचगव्यहवीषिच ॥ अशुचित्वं क्षणाच्चापि किमन्यद्भस्त्वुर्विदवः ॥ ४५ ॥ देहः संशोध्यमानोऽपि पञ्चगव्यकुशांबुभिः ॥ घृष्यमाण इवांगारो निर्मलत्वं न गच्छति ॥ ४६ ॥ श्रोत्राणि यस्य स तं प्रवहंति गिरिव ॥ कफमूत्रपुरीषाद्यैः स देहः शुद्ध्यते कथम् ॥ ४७ ॥ सर्वाशुचिनिधानस्य शरीरस्य न विद्यते ॥ शुचिरेकः प्रदेहोऽपि विट्पूर्णः स्यन्दते किल ॥ ४८ ॥ कायः सुगंधधूपाद्यैरेत्नेनापितु संस्कृतः ॥ न जहाति स्वकं भावं श्वपुच्छमिव नामितम् ॥ ४९ ॥ यथा जात्यैर्वक्त्रेणोहिनः शुक्लः स्यादुपायतः ॥ संशोध्यमानोऽपि तथा भवेन्मूर्तिर्न निर्मला ॥ ५० ॥ जिघ्रन्नापि स्वदुर्गंधं पश्यन्नापि मलं स्वकम् ॥ न विरज्जति लोकोऽप्यपीडयन्नापि नासिकाम् ॥ ५१ ॥ अहोमोहस्य माहात्म्यं येन व्यामोहितं जगत् ॥ जिघ्रन्त्यस्य स्वकं दोषं कायस्य न विरज्जते ॥ ५२ ॥ एवमेतच्छरीरं हि निरसंगादशुचिर्ध्रुवंम् ॥ त्वङ्मात्रसारं निःसारं कदलीसारं निभम् ॥ ५३ ॥ गर्भस्थस्य स्मृतियां सीता सा जातस्य प्रणश्यति ॥ संमूर्च्छितस्य दुःखेन योनियं त्रप्रपीडनात् ॥ ५४ ॥ बाह्येन वायुना चास्य मोहसंज्ञेन देहिनः ॥ स्पृष्टमात्रेण घोरैर्ज्वरैः समुपजायते ॥ ५५ ॥ तेन ज्वरेण महता महामोहः प्रजायते ॥ समूढस्य स्मृतिभ्रंशः शीघ्रं संजायते पुनः ॥ ५६ ॥ स्मृतिभ्रंशात्तु तस्येह पूर्वकर्मवशेन च ॥ रतिः संजायते तूर्णजंतोस्तत्रैव जन्मनि ॥ ५७ ॥ रक्तो मूढस्य लोकोऽयमकार्ये संप्रवर्तते ॥ न चात्मानं विजानाति न परं विन्दते च सः ॥ ५८ ॥ न श्रूयते परं श्रेयः सति च क्षुषि न क्षते ॥ समेपथि शनैर्गच्छन् स्वलतीव पदे पदे ॥ ५९ ॥ सत्यांबुद्धौ न जानाति बोध्यमानो बुधैरपि ॥ संसारोऽस्ति दृश्यते तेन रागलोभवशानुगः ॥ ६० ॥ गर्भस्मृतेरभावेन शस्त्रमुक्तं महर्षिभिः ॥ तदुःखमथ नार्थस्य स्वर्गमोक्षप्रसाधकम् ॥ ६१ ॥ ये सत्यस्मिन् परे ज्ञाने सर्वकार्थसाधके ॥ न कुर्वन्त्यात्मनः श्रेयस्तदत्र महद्दुतम् ॥ ६२ ॥ अव्यक्तोऽयं वृत्तिवाद्बाल्ये दुःखं महत्पुनः ॥ इच्छन्नाति न शक्नोति कर्तुं वृत्तं च सत्क्रियाम् ॥ ६३ ॥ दंतोऽत्यनेन महदुःखं मौलेन व्याधिना तथा ॥ बालरोगैश्च विविधैः पीडा बालग्रहरपि ॥ ६४ ॥ तृड्बुभुक्षा परीतांगः कश्चित्तिष्ठति राटन् ॥ विष्मूत्रभक्षणमपि मोहाद्बालः समाचरेत् ॥ ६५ ॥

१ कृष्णोर्णा न शुक्ला स्यादुपायतः-इ० पा० । २ विदुः-इ० पा० । ३ न च देवताम-इ० पा० । ४ कश्चित्-इ० पा० ।

कौमारेकर्णवेधेनमातापित्रोश्चताडनात् ॥ अक्षराध्ययनात्पुंसांदुःखंस्याद्गुरुशासनात् ॥ ६६ ॥ प्रसन्नोद्विग्वृत्तिश्चकारागप्रपण्डितात् ॥
 रोगोद्धतस्यसतंतंकुतःसौख्यंचयौवने ॥ ६७ ॥ ईर्ष्याचमहदुःखंमोहाद्भक्तस्यजायते ॥ नेत्रस्यकुपितस्यैवरागोदुःखायकेवलम् ॥ ६८ ॥
 नरात्रौविद्वतेनिद्राकोपाग्निपरिपीडितः ॥ दिवावापिकुतःसौख्यमथोपाजनेचिन्तया ॥ ६९ ॥ स्त्रिष्वयासितदेहस्ययेपुंसःशुक्रविदवः ॥
 नतेसुखायमंतव्याःस्वेदजाइवविदवः ॥ ७० ॥ किमिभिरुतुद्वामानस्यकुष्ठिनःकामिनस्तथा॥कंदूयनाग्नितापेनयद्भवेत्स्त्रीषुताडितत् ॥ ७१ ॥
 यादृशंविन्दतेसौख्यंगंडान्वयविनिर्गमे ॥ तादृशंस्त्रीषुमंतव्यनाधिकंतासुविद्यते ॥ ७२ ॥ गंडस्यवेदनायद्भक्तस्फुटितस्यनिवर्तते ॥
 तद्वत्स्त्रीष्वपिमंतव्यनसौख्यंपरमार्थतः ॥ ७३ ॥ विष्णुत्रयसमुत्सर्गात्सुखंभवतियादृशम् ॥ तादृशंतेषुविज्ञेयमूढैःकल्पितमन्यथा॥७४॥
 नरीष्वशुचिभूतासुसर्वदोषाश्रयासुच ॥ नाणुमात्रकमप्येवंसुखमस्तिविचारतः ॥ ७५ ॥ सन्मानमयमानेनवियोगेनसुसंगमम् ॥ यौवनंज
 रयाग्रस्तर्किसौख्यमनुपद्रवम् ॥ ७६ ॥ वलीपलितखालित्यैःशिथिलीकृतविग्रहम् ॥ सर्वक्रियास्वशक्तंचजरयाजर्जरकृतम् ॥ ७७ ॥
 स्त्रीपुंसयोर्ब्रह्मपंतदान्योन्यंप्रियंपुरा ॥ तदेवजरयाग्रस्तसुभयोरपिनप्रियम् ॥ ७८ ॥ अपूर्ववत्स्वमात्मानंजरयापरिवर्तितः ॥
 यःपश्यन्नपरिज्जेतकोऽन्यस्तस्मादचेतनः ॥ ७९ ॥ जराभिभूतःपुरुषःपत्नीपुत्रादिबाधैः ॥ अशक्तत्वादुराचारैर्भृत्यैश्चपरिभूयते ॥ ८० ॥
 धर्ममर्थचकामंचमोक्षंचनजरंयतः ॥ शक्तंसाधयितुंतस्माच्छरीरमिदमात्मनः ॥ ८१ ॥ वातपित्तकफादीनावैषम्यं व्याधिरुच्यते ॥
 तस्माद्वाधिमथंज्ञेयंशरीरमिदमात्मनः ॥ ८२ ॥ वाताद्यव्यतिरिक्तत्वाद्वाधानांपञ्जरस्यच ॥ रोगैर्नानाविधैर्यानिदेहादुःखान्यनेकधा ॥
 ८३ ॥ तानिचस्वात्मवेद्यानिकिमन्यत्कथाम्यहम् ॥ एकोत्तरंमृत्युशतमस्मिन्देहेप्रतिष्ठितम् ॥ ८४ ॥ तत्रैकःकालसंयुक्तःशेषाश्चार्ग
 तवःस्मृताः ॥ यत्विहागंतवःप्रोक्तास्तेप्रशाम्यतिभेषजैः ॥ ८५ ॥ जपहोमप्रदानैश्चकालमृत्युर्नज्ञाम्यति ॥ यदिचापिनमृत्युःस्याद्विषम
 व्यादशंकितः ॥ ८६ ॥ नसंतिपुरुषेतस्मादपमृत्युविभीतयः ॥ विविधाव्याधयःशस्त्रंसर्पाद्याःप्राणिनस्तथा ॥ ८७ ॥ विषाणिजंगमा

द्यानिमृत्योद्वाराणिदेहिनाम् ॥ पीडितं सर्वरोगाद्यैरपि धन्वंतरिः स्वयम् ॥ ८८ ॥ स्वस्थीकर्तुं न शक्नोति प्राप्तं मृत्युं च देहिनाम् ॥ नौषधं
तपोदानं मन्त्रानचर्वांधवाः ॥ ८९ ॥ शक्रवंति परित्रातुं नरकालेन पीडितम् ॥ रसायनतपो जप्यैर्योगसिद्धैर्महात्माभिः ॥ ९० ॥ कालमृत्यु
रपि प्राज्ञैस्तीर्यते नालसैन्नैः ॥ नास्ति मृत्युसमंदुःखं नास्ति मृत्युसमंभयम् ॥ ९१ ॥ नास्ति मृत्युसमस्त्रासः सर्वेषामेव देहिनाम् ॥ सद्रार्था
युत्रामित्राणि राज्ञ्यैश्च धनानि च ॥ ९२ ॥ अवद्वानि च वैराणि मृत्युः सर्वाणि कृतंति ॥ हे जनाः किं न पश्यध्वंसं सहस्रस्यापि मध्यतः ॥ ९३ ॥
जनाः शतायुषः पञ्च भवति न भवति च ॥ अशीतिका विपद्यते किंचित्तसत्तिका नराः ॥ ९४ ॥ परमायुषं स्थितं षष्टिस्तच्चैवानिश्चितं पुनः ॥
यस्य यावद्भवदेदु देहिनां पूर्वकर्मभिः ॥ ९५ ॥ तस्याद्धमानुषोरात्रिहरते मृत्युरूषिणी ॥ बालभावेन मोहेन वाद्धेयै रजया तथा ॥ ९६ ॥
वर्षाणां विंशतिर्याति धर्मकामार्थवर्जिता ॥ आगतुं कैर्भयैः पुंसां व्याधिं शोकाैरनेकधा ॥ ९७ ॥ भक्ष्यतेऽद्धं च तत्रापि यच्छेषं तच्च जीवति ॥
जीवति तच्च मरणं महाघोरमवाप्नुयात् ॥ ९८ ॥ जायते जन्मकोटौ षु मृतः कर्मवशात्पुनः ॥ देहभेदेन यः पुंसां वियोगः कर्मसंक्षयात् ॥ ९९ ॥
मरणं तद्विनिर्दिष्टं नान्यथा परमार्थतः ॥ महातपःप्रविष्टस्य च्छिद्यमानेषु मर्मसु ॥ १०० ॥ यदुःखं मरणे जतो न तस्येहोपमा क्वचित् ॥
हाता तमातः कांतेति रुदन्नेव हि दुःखितः ॥ १०१ ॥ मंडूक इव स पृथस्य ते मृत्युना जनः ॥ बांधवैः संपरिष्वक्तः प्रियैः सपरिवारितः ॥ १०२ ॥
निःश्वसन् दीर्घमुष्णं च मुखेन परिशुष्यति ॥ क्रन्दते चैव खट्वायां परिवर्तन्मुहुर्मुहुः ॥ १०३ ॥ संमूढक्षीयतेऽप्यर्थहस्तपादावितस्ततः ॥
खट्वातो वांछते भूमिभूमेः खट्वापुनर्महीम् ॥ १०४ ॥ विवशस्त्यक्तलजश्च मृत्युविष्टाले पितः ॥ याचमानश्च सलिलं शुष्कं कंठोष्ठतालुकः ॥ १०५ ॥
चित्तयानश्च विज्ञानिकस्यैता निमृते मायि ॥ पञ्चावदानं खन्यमानः कालपाशेन कार्क्षितः ॥ १०६ ॥ प्रियते पश्यतामेव जनानां धुरस्वनः ॥
जीवस्तृणजलैर्केव देहादेहांशोऽक्रमात् ॥ १०७ ॥ संप्राप्योत्तरकालं हि देहं त्यजति पौर्विकम् ॥ मरणात्प्रार्थनदुःखमधिकं ह्यविवेकिनः ॥
॥ १०८ ॥ क्षणिकं मरणदुःखमनंतं प्रार्थनाकृतम् ॥ जगतां पतिरर्थित्वा द्विष्णुर्वा मनंतं गतः ॥ १०९ ॥ अधिकः कोऽपरस्तस्मादोनया

१ योनिर्कोटौषु-इ० पा० । २ क्रंदन्-इ० पा० । ३ मरणात्प्राक्-कर्णनासिकासुखानि हस्तेन बालयतीत्यवदस्वननापदेशः ।

स्यति लाघवम् ॥ ज्ञातं मे यदमधुना मतो भवति यद्गुरुः ॥ ११० ॥ न परं प्रार्थयेद्व्यस्तृष्णालाघवकारणम् ॥ आदौ दुःखं तथा मध्ये दुःखम्
ते च दारुणम् ॥ १११ ॥ निसर्गात् सर्वभूतानां भित्तुः खपरंपरा ॥ वर्तमान्यतीतानि दुःखान्येतानि यानि तु ॥ ११२ ॥ नरान् भावये
त्यज्ञाना विरज्जितेन ते ॥ अत्याहारान्महदुःखमनाहारान्महत्तमम् ॥ ११३ ॥ तुलितं जीवितं कष्टं मन्येऽप्येवंकुतः सुखम् ॥ बुभुक्षा सर्वरोगा
णां व्याधिः श्रेष्ठतमः स्मृतः ॥ ११४ ॥ सचात्रौषधिलेपेन क्षणमात्रं प्रशाम्यति ॥ क्षुद्रयाधिवदना तुल्यानिःशेषबलकृतनी ॥ ११५ ॥ तयाभि
भूतोऽग्रियते यथान्यैर्व्याधिभिर्नरः ॥ तद्रसोऽपि हि कामाद्राजिह्वाग्रपरिवर्तते ॥ ११६ ॥ तत्क्षणाद्वाद्धकालेन कंठं प्राप्य निवर्तते ॥ इति
क्षुद्रयाधितप्तानामन्नमौषधवत्स्मृतम् ॥ न तत्सुखाय मन्यन्तं व्यपरमार्थेन पण्डितैः ॥ ११७ ॥ मृतोपमो यश्चेक्षेत सर्वकार्यं विवर्जितः ॥ तत्रा
पि च कुतः सौख्यं तमसाच्छादितात्मनः ॥ ११८ ॥ प्रबाधेऽपि कुतः सौख्यं कारयैरुपहतात्मनः ॥ कृषिगोरक्षवाणिज्यमेवाध्वादिपरिश्रमैः ॥ ११९ ॥
प्रातर्मंत्रपुरीषाभ्यां संभक्ष्य ते जंतवोऽपि विनद्रया ॥ १२० ॥ अर्थस्योपाजनेन दुःखमर्जितस्य अपिरक्षणे
आयेदुःखव्ययेदुःखमर्थेभ्यश्च कुतः सुखम् ॥ १२१ ॥ चौरैर्भयः सलिलाद्ग्रेः स्वजनात्पार्थिवादपि ॥ भयमर्थवतानि त्यंमृत्योः प्राणभृता
मिव ॥ १२२ ॥ खयातं पक्षिभिर्मंसं भक्ष्यते तथा पैदुभिर्वि ॥ जले च भक्ष्यते मत्स्यैस्तथा सर्वत्र विचिवान् ॥ १२३ ॥ विमोहयंति संपत्सु ताप
यंति विपत्तिषु ॥ खेदयंत्यर्जनाकाले कदाह्यथाः सुखावहाः ॥ १२४ ॥ यथार्थपतिरुद्दिशो यश्च सर्वार्थिनः स्पृहः ॥ यतश्चार्थपतिदुः
खी सुखसिवार्थिनः स्पृहः ॥ १२५ ॥ शीतेन दुःखं हेमं ते ग्रीष्मे तापेन दारुणम् ॥ वर्षासु वातवर्षाभ्यां कालेऽप्येवं कुतः सुखम् ॥ १२६ ॥
विवाहविस्तेरदुःखं तद्गर्भोद्गने पुनः ॥ प्रसवेऽप्यदौ पैश्च दुःखादिकर्मभिः ॥ १२७ ॥ दन्ताक्षिणैर्गुत्रस्य हाकंष्टं किं करोम्य
हम् ॥ गावो नष्टाः कृषिर्भग्ना वृषाः कापि पलायिताः ॥ १२८ ॥ अमी प्राधूर्णकाः प्राप्ता भक्तच्छेदे च मगृहे ॥ बालापत्या च मे भार्या
कः करिष्यति रंधनम् ॥ १२९ ॥ प्रदानकाले कन्यायाः कीदृशश्च श्वरो भवेत् ॥ इति चिन्ताभिभूतानां कुतः सौख्यं कुटुंबिनाम् ॥ १३० ॥

कुटुंबचिंताकुलितस्यपुंसःश्रुतंचशीलंचगुणाश्चसर्वे ॥ अपक्वकुंभेनिहिताइवापःप्रयातिदेहेनसमंविनाशम् ॥ १३१ ॥ राज्येचसुम
 हहःस्वसंधिविश्रहंचितया ॥ पुत्रादपिभयंयत्रतत्रसौख्यंहिकीदृशम् ॥ १३२ ॥ स्वजातीयाद्वधंप्रायःसर्वेषामेवदेहिनाम् ॥
 एकद्रव्याभिलाषित्वाच्छुनानामिवपरस्परम् ॥ १३३ ॥ नाप्रधृष्यबलःकश्चिन्नृपःख्यातोस्तिभूतले ॥ निखिलंयस्तिरस्कृत्यसुखं
 तिष्ठतिनिर्भयः ॥ १३४ ॥ आजन्मनःप्रभृतिदुःखमयंशरीरंकर्मकंतवमयाकथितंनरेन्द्र ॥ दानोपवासानियमैश्चकृतैस्तदेवस
 र्वोपभोगसुखभागभवतीहुंपुंसाम् ॥ १३५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुद्धिस्त्रिसंवादेसंसारदोषाख्यापननामच
 तुर्योऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अधोधःपतनंपुंसामधःकर्मप्रकीर्तितम् ॥ नरकार्णवधारेषुयतनापाप
 मुच्यते ॥ १ ॥ अधर्मभेदाविज्ञेयाश्चित्तवृत्तिप्रभेदतः ॥ स्थूलाःसूक्ष्माःसुसूक्ष्माश्चकोटिभेदेनकथा ॥ २ ॥ तत्रयेषापानिच
 याःस्थूलानरकहेतवः ॥ तेसमासेनकथ्येतेमनोवाक्कायसाधनाः ॥ ३ ॥ परस्त्रीष्वथसंकल्पश्चेतसानिष्ठांचितनम् ॥ अकार्याभिविशश्च
 चतुर्धाकर्ममानसम् ॥ ४ ॥ अनिवद्धप्रलापित्वमसत्यंचाप्रियंचयत् ॥ परापवादपैशुन्यंचतुर्धाकर्मवाचिकम् ॥ ५ ॥ अभक्ष्यभक्षणं
 हिंसामिथ्याकामस्यसेवनम् ॥ परस्वानामुपादानंचतुर्द्धाकर्मकायिकम् ॥ ६ ॥ इत्येतद्वादशविधंकर्मप्रोक्तंससाधनम् ॥ तेषांभेदपुन
 र्विचमयेषांफलमनंतकम् ॥ ७ ॥ योद्विषतिमहादेवंसंसारंघर्षवतारणम् ॥ समस्तपातकोपेतास्तेयान्तिनरकाग्निषु ॥ ८ ॥ ब्रह्मश्चसुराप
 श्रस्तेयीचगुरुतल्पगः ॥ महापातकिनश्चेतेतत्संसर्गीचपंचमः ॥ ९ ॥ क्रोधाद्वेषाद्व्याहोभाद्ब्रह्मणंविशंसंति ये ॥ प्राणतिकोमहादो
 षेब्रह्मघ्नास्तेप्रकीर्तिताः ॥ १० ॥ ब्राह्मणंचसमाहूययाचमानमकिञ्चनम् ॥ पश्चान्नास्तीतिदेव्यात्सचैवंब्रह्महास्मृतः ॥ ११ ॥ यस्तु
 विद्याभिमानेनस्तेजयतिवैद्विजान् ॥ उदासीनःसभामध्येब्रह्महासोऽपकीर्तितः ॥ १२ ॥ मिथ्यागुणैःस्वमात्मानंनयत्युत्कर्षणंबलात् ॥
 गुरुणांचविरुद्धोयःसचैवब्रह्महास्मृतः ॥ १३ ॥ क्षुत्तृप्तंसंतदेहानांद्विजानांभोक्तुमिच्छताम् ॥ यःसमाचरतेविघ्नंतमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ १४ ॥

पिशुनःसर्वलोकानांछिद्रान्वेषणतत्परः ॥ उद्देगजननःक्रूरःसचैवब्रह्महास्मृतः ॥ १५ ॥ गवांस्तृष्णाभिभूतानांजलार्थमुपसर्पताम् ॥
 यःसमाचरतेविघ्नंसचैवब्रह्महास्मृतः ॥ १६ ॥ परदोषमवज्ञायनृपकर्णेकरोतियः ॥ पापीयान्पिशुनःक्षुद्रःसचैवब्रह्महास्मृतः ॥ १७ ॥
 देवद्विजगवांभूमिपूर्वमुक्ताहरेच्युः ॥ प्रनष्टामपिकालेनतमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ १८ ॥ द्विजवित्तापहरणन्यायतःसमुपार्जिते ॥ ब्रह्महत्या
 समंज्ञेयंपातकंनान्नसंशयः ॥ १९ ॥ अग्निहोत्रपरित्यागोयस्तुयाज्ञिककर्मणाम् ॥ मातापितृपरित्यागःकूटसाक्ष्यंमुहद्वधः ॥ २० ॥ गवां
 मार्गवनेचाग्निपुरेश्रामेचदीपयेत् ॥ इतिपापानिवोरणिषुरापानसमानितु ॥ २१ ॥ हीनस्वहरणेचापिनरस्त्रीगजवाजिनाम् ॥ गोधूरजतर
 न्नानामौषधीनांरजस्यच ॥ २२ ॥ चर्दनागरुकरूपूरकस्तुरीखंडवाससाम् ॥ हस्तन्यस्यापहरणंरुक्मस्तेयसमंस्मृतम् ॥ २३ ॥ कन्यानां
 वरयोग्यानामदानंसदृशेरे ॥ पुत्रमित्रकलत्रेषुगमनंभगिनीषुच ॥ २४ ॥ कुमारीसाहसंघोरमन्त्यजस्त्रीनिषेवणम् ॥ अवर्णायाश्चगमनंशु
 रुतल्पसमंस्मृतम् ॥ २५ ॥ महापातकतुल्यानिपापान्युक्तानियानितु ॥ तानिपातकसंज्ञानितद्वदाम्युपपातकम् ॥ २६ ॥ द्विजार्थं
 चप्रतिज्ञायनप्रयच्छतियःपुनः ॥ तस्मान्नरपतेविघ्नतुल्यंतदुपपातकम् ॥ २७ ॥ द्विजद्रव्यापहरणंमर्यादायाव्यतिक्रमः ॥ अति
 कोपश्चमानश्चदांभिकत्वंकृतघ्नता ॥ २८ ॥ अत्यंतविषयासक्तिःकार्पण्यंश्रेष्ठमत्सरः ॥ परदारापहरणंसाध्वीकन्याविदूषणम् ॥
 ॥ २९ ॥ परिचितिःपरिवित्ताययाचपरिविद्यते ॥ तयोर्दानंचकन्यायास्तयोरेवचयाजनम् ॥ ३० ॥ पुत्रमित्रकलत्राणामभावे
 स्वाभिनिस्तथा ॥ शिष्टानांचैवसंन्यासःसहजानांतपस्विनाम् ॥ ३१ ॥ भंगश्चधर्मकृत्यानांसहायानांविनाशनम् ॥ पीडामा
 श्रमसंस्थानासाचरेत्त्वलिपकामपि ॥ ३२ ॥ स्वभृत्यपरिवर्गस्यपशुधान्यधनस्यच ॥ कुप्यधान्यपशुस्तेयमयाच्यानांचयाचनम् ॥
 ॥ ३३ ॥ गवांक्षत्रियवेद्यानांस्त्रीशूद्राणांविशेषतः ॥ यज्ञारामतडागानांदारापत्यस्यविक्रयः ॥ तीर्थयात्रोपवासानांव्रतायतनकर्मणाम् ॥
 ॥ ३४ ॥ स्त्रीधनान्युपजीवतिस्त्रीभिरत्यंतनिर्जिताः ॥ अरक्षणंचनारीणामद्यपस्त्रीनिषेवणम् ॥ ३५ ॥ ऋणानामप्रदानंचधान्यवृद्धयुपजीवि

१ पापं हरणे-इ०पा० । २ चंदनागुरुकरूपूरकस्तुरीपट्टवाससाम्-इ०पा० ।

नाम् ॥ निदिताच्चधनादानमपणनानांचविक्रयः ॥ ३६ ॥ विषमारणमंत्राणांप्रयोगोमूलकर्मणाम् ॥ उच्चाटनाविचारश्चरविद्वेषणक्रिया ॥ ३७ ॥ जिह्वासमुपभोगार्थस्यारम्भःस्वकर्मसु ॥ मूल्येनाध्यापयेद्यश्चमूल्येनाधीयतेचयः ॥ ३८ ॥ व्रात्यताव्रतसंत्यागःसर्वाहारनिषेवणम् ॥ असहाराभिगमनंशुष्कतर्कावलंबनम् ॥ ३९ ॥ देवाग्रिसाधुसार्चनानिर्दिशोब्राह्मणस्यच ॥ प्रत्यक्षवापरोक्षवारज्ञांमंडलिकामपि ॥ ४० ॥ दुःशीलानास्तिकाःपापाःसर्वशून्यस्यवादिनः ॥ पर्वकालेदिवाचैववियोनौपशुग्रानिषु ॥ ४१ ॥ रजस्वलानांयोनौचमैथुनचसमाचरेत् ॥ स्त्रीपुत्रमित्रसंप्रतिश्रासन्नच्छेदकाश्चये ॥ ४२ ॥ जनस्याप्रियवक्तारोधूताःसमयभेदिनः ॥ भेतातडागचकार्णासंक्रमणारथस्यच ॥ ४३ ॥ एकपक्षिस्थितानांचपाकभेदंकरोतियः ॥ इत्येतैस्तेनराःपापैरुपपातकिनःस्मृताः ॥ ४४ ॥ युक्तास्तदूनकैःशुद्रैःपापैःपापतराःस्मृताः ॥ येगोब्राह्मणकन्यानांस्वामिमित्रतपस्विनाम् ॥ ४५ ॥ अंतरयंतिकायैषुतेनरानराकाःस्मृताः ॥ पराश्रियायेतप्यतेयपरद्रव्यसूचकाः ॥ ४६ ॥ परव्यापारनिरताःपरस्त्रीनरदूषकाः ॥ द्विजायदुःख्यःकुंर्यात्प्रकारैर्वहुभिःसः ॥ ४७ ॥ सेवतेयोद्विजःशूद्रांसुराजिप्रतिकामतः ॥ येषानाभिरताःऋगायेचर्हिंसाप्रियानराः ॥ ४८ ॥ वितैथीयेचकुर्वतिदानयज्ञादिकांक्रियाम् ॥ गोष्ठाग्निजलरथ्यासुतरुच्छायाभठेषुच ॥ ४९ ॥ त्यजंत्यमेधंपुरुषाआरामायतनेषुच ॥ मद्यशनरतानिन्यंगानवाद्यरतानराः ॥ ५० ॥ केलीकलभुजंगाश्चरान्वेषणतत्परः ॥ वंशेषुकाक्षिकाष्ठैश्चशुभैःशंकुभिरैवा ॥ ५१ ॥ येमार्गान्समुपश्रंतिपरस्त्रीरारहंतित्च ॥ कूटज्ञासनहतरःकूटकर्मक्रियारताः ॥ ५२ ॥ कूटयुद्धाश्चशस्त्रेणकूटसंव्यवहारिणः ॥ धनुषांशल्यशस्त्राणांयःकर्तायश्चविक्रयी ॥ ५३ ॥ निर्दयोऽतोवभृत्येषुपशूनादमकश्चयः ॥ मिथ्याप्रवदतोवाक्यमाकर्णयतियःशनैः ॥ ५४ ॥ स्वामिमित्रशुरूद्रहीमायावीचपलःशठः ॥ येभार्यापुत्रमित्राणिबालवृद्धकृशातुरान् ॥ ५५ ॥ भृत्यानतिथिवंधूश्चबाधयंतिवुभक्षया ॥ यःस्वयमिष्टमश्रातिविप्रायान्यत्प्रयच्छति ॥ ५६ ॥ वृथापाकःसविज्ञयोब्रह्मवादिषुगर्हितः ॥ नियमान्स्वयमादायेत्यजंत्यजितेन्द्रियाः ॥ ५७ ॥ प्रव्रज्यावासिनोयेचरहस्यानानंचभेदकाः ॥ ताडयंतिवेगोद्योशपं

१ परस्त्रिया ये हृष्यन्ते-इ० पा० २ दद्यात्-इ० पा० ३ चात्राति-इ० पा० ४ हिंसापराः-इ० पा० ५ पंचयर्थम्-इ० पा० ६ व्रतम्-इ० पा०

तिचमुहुर्मुहुः ॥ ५८ ॥ दुर्बलांश्चनपुष्पंतिपुनस्तान्वाहयतिच ॥ पीडयत्यतिभारेणसक्षतान्वाहयतिच ॥ ५९ ॥ साङ्ख्यमादुपरितः
 संयुक्तेषुचभुंजते ॥ येभग्नक्षतरोगार्तान्स्वगौरूपान्बुभुक्षया ॥ ६० ॥ नपालयंतियत्नेनतेगोघ्नानारकानराः ॥ वृषाणांवृषणान्येवपापि
 घ्रागालयंतिये ॥ ६१ ॥ वाहयतिचगांध्वितिमहानारकाःस्मृताः ॥ आश्रमंसमनुप्राप्तंशुतृष्णाश्रमपीडितम् ॥ ६२ ॥ येऽतिथिनाभिमन्यं
 तेतेवैनिरयगामिनः ॥ अनाथंविकलंदीनंबालंवृद्धंक्रुशतुरम् ॥ ६३ ॥ नानुकंपतियेमूढास्तेयान्तिनिरयार्णवम् ॥ अजाविकोमाहिषि
 कःसामुद्रोवृषलपतिः ॥ ६४ ॥ शूद्रविदूक्षत्रयूतिश्चनारकीस्याद्विजाधमः ॥ शिल्पिनःकारुकावैद्याहेमकारानटाद्विजाः ॥ ६५ ॥ कृतकौक्षिय
 संयुक्तास्तथाप्येनारकाःस्मृताः ॥ यश्चोदितमतिक्रम्यस्वेच्छयावाहरेत्करम् ॥ ६६ ॥ नरकेतुसपच्येतयश्चदंडरुचिर्भवेत् ॥ उत्कोच
 कैरधिकृतैस्तस्करैश्चप्रपीड्यते ॥ ६७ ॥ यस्यराज्ञःप्रजारुष्टापच्यतेनरकेषुसः ॥ योद्विजाःप्रतिगृह्णन्तिनृपस्यान्यायवर्तिनः ॥ ६८ ॥
 प्रयांतितेपिघोराणिनरकाणिनसंशयः ॥ पारदारिकचौराणांयत्पापंपाथिवस्यतत् ॥ ६९ ॥ भवेदरक्षतस्तस्माद्धोरस्तस्यप्रतिग्रहः ॥
 अचौरंचौरवत्पश्येच्चौरंवाऽचौररूपवत् ॥ ७० ॥ अविचार्येनृपस्तस्माद्धातयन्नरकंव्रजेत् ॥ घृतैतैलान्नपानानिभुमांससुरासवम् ॥ ७१ ॥
 गुण्डेशुक्षारशार्कानिदधिमूलफलानिच ॥ तृणकाष्ठपुष्पपत्रमौषधंकरंयभाजनम् ॥ ७२ ॥ उपानच्छन्नशकटमासनंशयनंवरम् ॥ ताम्रं
 सीसत्रणुकांचंशंखाद्यंचजलोद्भवम् ॥ ७३ ॥ वार्क्षवौषणवाद्यंवाग्देहपूष्कराणिच ॥ ऊर्णाकार्यासकौक्ष्यभंगपट्टोद्भवानिच ॥ ७४ ॥
 स्थूलसूक्ष्माणिवस्त्राणियेचलोभाद्धरंतिच ॥ एवमादीनिचान्यान्यानिद्रव्याणिविविधानिच ॥ ७५ ॥ नरकाणिध्रुवयांतिनरावानात्रसंशयः ॥
 यद्वातद्वापराद्रव्यमपिसर्षपमात्रकम् ॥ ७६ ॥ अपहत्यभरोयातिनरकंनानात्रसंशयः ॥ एवमाद्यैर्नरैःपापैरुक्तांतिःसमनंतरम् ॥ ७७ ॥ शरी
 रंयातनार्थायपूर्वकारमवाप्नुयात् ॥ यमलोकंव्रजेत्तेनशरीरेणयमाज्ञया ॥ ७८ ॥ यमदूतैर्महाघोरैर्नीयमानाःसुदुःखिताः ॥ तिर्यङ्मनुष्य
 देहानामधर्मनिरतात्मनाम् ॥ ७९ ॥ धर्मराजःस्मृतःशास्तासुघोरैर्विविधैर्वधैः ॥ विनयाचारयुक्तानांप्रमादात्स्खलितात्मनाम् ॥ ८० ॥

प्रायश्चित्तैर्गुरुःशास्त्रानचतैर्दृश्यतेयमः ॥ पारदारिकचौराणामन्यायव्यवहारिणाम् ॥ ८१ ॥ नृपतिःशासकस्तेषांप्रच्छन्नानांचधर्माद् ॥
 तस्मात्कृतस्यपापस्यप्रायश्चित्तंसमाचरेत् ॥ ८२ ॥ नामुक्तस्यान्याथाज्ञःकल्पकोटिशतैरपि ॥ यःकरोतिस्वयंकर्मकारयेद्वा
 पिमोदयेत् ॥ ८३ ॥ कायेनमनसावाचातस्यचाधोगतिःफलम् ॥ इतिसंक्षेपतःप्रोक्ताःपापभेदाःससाधनाः ॥ ८४ ॥ कथ्येतेगतय
 श्चित्रानराणांपापकर्मणाम् ॥ ८५ ॥ वाक्कायाचित्तजनितैर्वहुभेदभिन्नैःशुभाशुभफलोदयहेतुभूतैः ॥ भास्वत्सुरेशुभुवनंनरकाननेका
 नमंप्राप्तुवंतिमनुजामनुजैर्द्रुचन्द्र ॥ ८६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिपापभेदख्यापनोनामपञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ४९ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथपारैरिमैर्यातियमलोकंचतुर्विधैः ॥ संत्रासजननचोरविवशाःसर्वदेहिनः ॥ १ ॥ गर्भस्थैर्जायमानैश्चबालैस्तरुण
 मध्यमैः ॥ पुंस्त्रीनपुंसकैर्वृद्धैर्ज्ञातव्यंसर्वजंतुभिः ॥ २ ॥ शुभाशुभफलंतत्रदेहिनांप्रविचार्यते ॥ चित्रगुप्तादिभिःसम्भ्यैर्मध्यस्थैःसर्वदक्षिभिः ॥
 ॥ ३ ॥ नतेऽत्रप्राणिनःसंतियेनयांतियमक्षयम् ॥ अवश्यंहिकृतंकर्मभोक्तव्यंतद्विधारितम् ॥ ४ ॥ तत्रयेशुभकर्मणःसौम्यचित्तादयान्वि
 ताः ॥ तेनरायांतिसौम्येनपथायमानिकेतनम् ॥ ५ ॥ यःप्रदद्याद्विजेन्द्राणामुपानत्काष्ठपादुकाम् ॥ सवराश्वेनमहतासुखयातियमालयम् ॥
 ॥ ६ ॥ छत्रदानेनगच्छतियथाछत्रेणदेहिनः ॥ दिव्यवस्त्रपरिधानायांतिवस्त्रप्रदायिनः ॥ ७ ॥ शिविकाश्चप्रदानेनतस्तेनसुखंव्रजेत् ॥
 शय्यासनप्रदानेनसुखयांतियमाश्रयम् ॥ ८ ॥ आरामकर्ताछायाशुशीतलासुखंव्रजेत् ॥ यांतिपुष्पकयानेनपुष्पासमप्रदायिनः ॥ ९ ॥
 देवायतनकर्तृचयतीनामाश्रमस्यच ॥ अनाथमंडपानांचक्रीडन्यातिगृहोत्तमैः ॥ १० ॥ देवाग्निगुरुविप्राणामातापित्रोश्चपूजकाः ॥ पूज्य
 मानानरायांतिकामिकेनपथासुखम् ॥ ११ ॥ द्योतयंतोदिशःसर्वायांतिदीपप्रदायिनः ॥ प्रतिश्रयप्रदानेनसुखयांतिगृहंस्वयम् ॥ १२ ॥
 सर्वकामसमृद्धेनपथागच्छंतिगोप्रदाः ॥ येनपापानि कुर्वन्ति तेतृप्तायांतिनान्यथा ॥ १३ ॥ औत्तौषधप्रदातारःसुखयांतिनिराकुलाः ॥ विश्रा
 म्यमाणागच्छंतियुरुशुश्रूषणेरताः ॥ १४ ॥ पादशौचप्रदानेनशीतलेनपथाव्रजेत् ॥ पादाभ्यंगंचयःकुर्व्यादश्वपृष्ठेनसव्रजेत् ॥ १५ ॥ हेमरत्नप्रदाने

१ सर्वजंतवः-इ० पा० । २ यमक्षयं यमगृहमित्यर्थः । ३ अग्नौत्तौषधप्रदातारः-इ० पा० ।

नयातिदुर्गाणिनिस्तरन् ॥ यानवाहनदानेननरयानेनगच्छति ॥ १६ ॥ सर्वकामसमृद्धात्माभूमिदानेनगच्छति ॥ अन्नपानप्रदानेनपिबन्वादं
श्रगच्छति ॥ १७ ॥ इत्येवमादिभिर्दानैः सुखयातियमक्षयम् ॥ स्वर्गोपिविपुलान्भोगान्प्राप्नुवतिनरोत्तमः ॥ १८ ॥ सैवामेवदानानामन्नदानं परं स्मृ-
तम् ॥ सद्यः प्रीतिकरं दिव्यं बलबुद्धि विवर्द्धनम् ॥ १९ ॥ त्रयाणामपि लोकानां जीवितं ह्युदकं स्मृतम् ॥ पवित्रममृतं दिव्यं शुद्धं सर्वसायनम् ॥ २० ॥
अन्नपानचणो वस्त्रभूशय्याद्यन्नमसनम् ॥ परलोके प्रशस्तानिदानान्यष्टौ विशेषतः ॥ २१ ॥ अन्नदानं विशेषणधर्मराजपुरेनराः ॥ यस्माद्याति सुखे
नैव तस्माद्भर्मसमाचरेत् ॥ २२ ॥ येषुनः क्रूरकर्माणः पापादानविवर्जिताः ॥ ते चोरेणपथार्यातिदक्षिणेनयमालयम् ॥ २३ ॥ षडशीतिसहस्राणि यो-
जनानामतीत्ययत् ॥ वैवस्वतपुरं ज्ञेयं नारूपव्यवस्थितम् ॥ २४ ॥ समीपस्थमिवाभातिनराणां शुभकर्मणाम् ॥ पापानामतिदूर-
स्थपथारौ द्वे गच्छताम् ॥ २५ ॥ तीव्रकंठकयुक्तेन शर्करानिचितेन च ॥ क्षुरधारानिभैस्तैर्वैः पाषाणैर्नचितेन च ॥ २६ ॥ क्वचि-
त्पक्केन महता दुरुत्तारैश्च खातकैः ॥ लोहमूर्चीनिर्भेदैर्भैः संछन्नेनपथाक्वचित् ॥ २७ ॥ तटप्रपातविष्टं भैः पर्वतैर्वृक्षसंकुलैः ॥ प्रतप्तां-
गारयुक्तेनयातिमार्गेण दुःखिताः ॥ २८ ॥ क्वचिद्विषमगताभिः क्वचिच्छोष्ठैः सुपिच्छलैः ॥ प्रतप्तवालुकाभिश्च तथा तर्क्षिणैश्च शकुभिः ॥
॥ २९ ॥ अनेकतापैर्विततैर्व्याप्तैर्वंशवनं क्वचित् ॥ क्वचिद्रालुकया व्याप्तं कष्टेनैव प्रवेशनम् ॥ ३० ॥ क्वचिदुष्णानुनव्याप्तं क्वचिच्च-
करिषाग्निना ॥ क्वचित्सिंहवृक्षैर्व्याप्तं दशैः कर्तैश्च दारुणैः ॥ ३१ ॥ क्वचिन्महाजलौकाभिः क्वचिच्चाजगैः पुनः ॥ मक्षिकाभिश्च रौद्राभिः
क्वचित्सर्पैर्विषोल्बणैः ॥ ३२ ॥ मत्तमातंगयूथैश्च बलान्मत्तैः प्रमाथिभिः ॥ पंथानमुल्लिखद्भिश्च तर्क्षिणशृगमहवृषैः ॥ ३३ ॥ महाविषाणै-
र्महिषैरुष्टैर्मर्म्मतैश्च खातकैः ॥ डाकिन्याभिश्च रौद्राभिर्विकरालैश्च राक्षसैः ॥ ३४ ॥ व्याधिभिश्च महाघोरैः पीडयमाना ब्रजन्ति च ॥ म-
हाधूलीविमिश्रेण महाचण्डेन वायुना ॥ ३५ ॥ महापाषाणवर्षेणहन्यमानानिराश्रयाः ॥ क्वचिद्विद्युत्प्रातेन दार्यमाण ब्रजन्ति च ॥ ३६ ॥

१ यमालयम्-इ० पा० । २ प्राप्नोति विविधान्नरः-इ० पा० । ३ कथितं पयः-इ० पा० । ४ सुखं चरेत्-इ० पा० । ५ गुरुकर्मणाम्-इ० पा० । ६ लोह-
सूचीभिरत्यंतम्-इ० पा० । ७ दुष्टांबुना-इ० पा० । ८ शाकिनीभिः-इ० पा० । ९ विद्युत्प्रातेन दह्यमानाः-इ० पा० ।

महतावाणवर्षेणविध्यमानाश्चसर्वज्ञाः ॥ पतद्भिर्वज्रसंघातैरुल्कापातैश्चद्वारुणैः ॥ ३७ ॥ प्रतप्तांगारवर्षेणदह्यमानानव्रजन्ति च ॥ तै
मेनपांशुवर्षेणपूयमाणारुदन्ति च ॥ ३८ ॥ महामेघसर्वैर्वीरवित्रास्यतेमुहुर्मुहुः ॥ निशिताशुधवर्षेणचूयमाणानरैर्वृताः ॥ ३९ ॥
महाक्षाराम्बुधारभिःसिच्यमानाद्रवन्ति च ॥ महाक्षतिनमरुतातीक्ष्णेनपरुषेण च ॥ ४० ॥ समंतात्पिण्डियमानास्तेशुष्यन्तेसंकुचन्ति च ॥
इत्थंमार्गेणरौद्रेणपाथैर्विहरितेन च ॥ ४१ ॥ निरालेखेनदुर्गेणजलेनसमन्ततः ॥ अविश्रामेणमहतानिर्गतापाश्रयेण च ॥ ४२ ॥ तमोरूपेणकष्टेनसर्वे
दुःखाश्रयेण च ॥ नीयन्तेदेहिनाःसर्वेयमूढाःपापकर्मिणः ॥ ४३ ॥ यमदूतैर्महाघोरैस्तदाज्ञाकारिभिर्बलात् ॥ एकाकिनःपराधीनामित्रवंधुविवर्जिताः
॥ ४४ ॥ शोचन्तःस्वानिकर्माणिरुदन्तश्चमुहुर्मुहुः ॥ प्रेतभूताविवस्त्राश्चशुष्ककण्ठोष्ठतलुकाः ॥ ४५ ॥ कुशाङ्गाभीतभीताश्चदह्यमानाःकुंघा
मिनाबद्धाःशृंखलयाकेचिदुत्तानाःपादयोर्नराः ॥ ४६ ॥ आकृष्यन्तेघृष्यमाणायमदूतैर्बलोत्कटैः ॥ पुनश्चाघोसुखाश्चान्येघृष्यमाणाःसुदुः
खिताः ॥ ४७ ॥ केशपाशनिबद्धाश्चकृष्यन्तेरज्जुभिर्नराः ॥ ललाटेचाकुशैस्तोक्षैर्भिन्नाःकृष्यन्तिदेहिनः ॥ ४८ ॥ उत्तानारटमानाश्चकचि
दंगारवत्सर्पना ॥ पश्चाद्बाह्वंसवद्धाश्चजठरेचप्रपीडिताः ॥ ४९ ॥ पूरिताःशृंखलाभिश्चहस्तयोश्चप्रकीलिताः ॥ शवीयायमर्द्धचन्द्रेणक्षिप्य
माणइतस्ततः ॥ ५० ॥ शिश्रेचवृषणेबद्धानीयन्तेचर्मरज्जुना ॥ विभिन्नाउदरेचान्येतत्तृणखलानराः ॥ ५१ ॥ कृष्यन्तेकर्णयोश्चान्ये
भिन्नाश्चचिबुकोपरि ॥ छिन्नाग्रपादहस्ताश्छिन्नकर्णौष्ठनासिकाः ॥ ५२ ॥ संछिन्नशिश्रुवृषणाश्छिन्नाभिन्नांगसंघयः ॥ प्रतुद्यमानाःकुतै
श्चास्यकैश्चततस्ततः ॥ ५३ ॥ भिद्यमानाःप्रधावन्तिकन्दमानानिराश्रयाः ॥ मुद्गैर्छोददण्डैश्चहन्यमानामुहुर्मुहुः ॥ ५४ ॥ कशै
श्चविधैर्वैर्ज्वलिताग्निप्रभैः ॥ भिडिपालैर्विभिद्यन्तेस्रवन्तःपूयशोणितम् ॥ ५५ ॥ मांसैक्षताश्चकृमिभिर्नीयन्तेविवशानराः ॥ याच
मानाश्चसलिलमन्नंचापिबुभुक्षिताः ॥ ५६ ॥ द्यायांप्राथयमानाश्चशीतातर्बहुयुना ॥ दानहीनाःप्रयान्येवयावन्तोविमुखानराः ॥ ५७ ॥

१ महता-इ० पा० । २ म्रियमाणस्ता-इ० पा० । ३ पापकारिणः-इ० पा० । ४ कुधाग्निना-इ० पा० । ५ कृष्यमाणः-इ० पा० । ६ केशपाश
निबद्धाश्च तान्याम्याः कर्षयन्ति च-इ० पा० । ७ प्रपीडिताः-इ० पा० । ८ च पुनःपुनः-इ० पा० ।

गृहीतदानपाथेयाः सुखं यांति यमालयम् ॥ एवं यथातिकष्टेन प्राप्तायमपुंरंतदा ॥ ५८ ॥ प्रज्ञापितास्तदाहूतैर्निवेद्यते यमाग्रतः ॥ तत्र यं
 शुभकर्माणस्तांश्च संमानयेद्यमः ॥ ५९ ॥ स्वागतासनदानेन पादार्घ्येण च ॥ धन्यायूयं महात्मान आत्मनो हितकारिणः ॥ ६० ॥
 येन दिव्यसुखार्थाय भवद्भिः सुकृतं कृतम् ॥ इदं विमानमारुह्या दिव्यस्त्रीभोगभूषितम् ॥ ६१ ॥ स्वर्गगच्छध्वमतुलं सर्वकामसमन्वितम् ॥ ततो
 भुक्त्वा महाभोगानंते पुण्यस्य संक्षयात् ॥ ६२ ॥ यत्किञ्चिदल्पमशुभं पुनस्तदिह भोक्ष्यथ ॥ ते चापि धर्मराजाननराः पुण्यानुभावाः ॥ ६३ ॥
 पश्यंति सौम्यवदनं पितृभूतमिवात्मनः ॥ येषु नः पापकर्माणस्ते पश्यंति भयानकम् ॥ ६४ ॥ पापाविशुद्धनयना विपरीतात्मबुद्धयः ॥ दंष्ट्राक
 रालवदनं शुकुटीकुण्डिलेक्षणम् ॥ ६५ ॥ ऊर्ध्वकेशं महाश्मश्रुं स्फुरदधरोत्तरम् ॥ अष्टादशभुजं कुट्टनीलां जनचयोपमम् ॥ ६६ ॥
 सर्वायुधोद्यतकं ब्रह्मदंडेन तर्जकम् ॥ महामहिषमारूढं दांसाग्निमलोचनम् ॥ ६७ ॥ रक्तमाल्याम्बरधरं महामेरुमिवोच्छ्रितम् ॥
 प्रलयांबुदनिर्घोषं विवर्तमिव सागरम् ॥ ६८ ॥ ग्रंसंतिमिव लोकानां मुद्गरं तमिवानलम् ॥ मृत्युश्च तत्समीपस्थः कालानलसमप्रभः ॥ ६९ ॥
 कालश्चांजनसंकाशः कृतान्तश्च भयानकः ॥ मारीचोग्रामहामारीकालरात्रिः सुदारुणा ॥ ७० ॥ विविधा व्याधयः कष्टानां नारूपभयावहाः ॥
 शक्तिशूलकुंशधराः पाशचक्रासिधारिणः ॥ ७१ ॥ वज्रदण्डधरारौद्राः शुद्रतूणीधनुर्द्धराः ॥ असंख्याता महावीर्याः क्रूराश्चाञ्जनसंप्रभाः ॥ ७२ ॥
 सर्वायुधोद्यतकराः मृदूताभयानकाः ॥ अनेन परिवारेण महाघोरं जेयते ॥ ७३ ॥ यमं पश्यंति पापिष्ठाश्चित्रगुप्तं च भीषणम् ॥
 निर्भर्त्सेयं तं चात्यन्तं यमं सदुपकारिणम् ॥ ७४ ॥ चित्रगुप्तश्च भगवान्धर्मवाक्यैः प्रबोध्यन् ॥ भो भो दुष्कृतकर्माणः परद्रव्यापहारिणः ॥ ७५ ॥
 गर्वितारूपं पर्येण परदारविमर्दकाः ॥ यत्स्वयं क्रियेत कर्म तत्स्वयं भुज्यते पुनः ॥ ७६ ॥ तत्किमात्मोपघातार्थं भवद्भिर्दुष्कृतं कृतम् ॥ इदानीं
 किंप्रतप्यध्वं पीड्यमानाः स्वकर्मभिः ॥ ७७ ॥ भुजध्वं स्यान्निर्माणेनात्र दोषोऽस्ति कस्यचित् ॥ एते च पृथिवीपालाः संप्राप्ता मत्समीपतः ॥ ७८ ॥
 स्वकीयैः कर्मभिर्घोरैर्दुःप्रज्ञाबलगर्विताः ॥ भो भो नृपादुराचाराः प्रजाविध्वंसकारिणः ॥ ७९ ॥ अल्पकालस्य राज्यस्य कृतो किं दुष्कृतं कृतम् ॥

राज्यलोभेनमोहाद्वाबलादन्यायतः प्रजाः ॥ ८० ॥ यत्पाडिताः फलंतस्य भुजध्वमधुनानृपाः ॥ कृतराज्यं कलत्रं च यदर्थमशुभं कृतम् ॥ ८१ ॥
 तत्सर्वसंपरित्यज्य यूयमेक किनः स्थिताः ॥ पश्यामतद्वलंतुभ्येन विध्वंसिताः प्रजाः ॥ ८२ ॥ यमदूतैस्तडाचमाना अधुना कीदृशं भवेत् ॥
 एवं बहुविधैर्वैयैरुपालब्धायमेनते ॥ ८३ ॥ शोचंतः स्वानि कर्माणि तूष्णीं तिष्ठति पार्थिव ॥ इति धर्मसमादिश्य नृपाणां धर्मराट् पुनः ॥ ८४ ॥
 तत्पापं कञ्चिद्व्यर्थमिदं वचनमब्रवीत् ॥ भो भोश्चण्डमहाचण्डगृहीत्वा नृपती निर्मान् ॥ ८५ ॥ विज्ञो धध्वं पापेभ्यः क्रमेण नरकाग्निषु ॥
 ततः शीघ्रं सन्त्याय नृपान्संगृह्य पादयोः ॥ ८६ ॥ भ्रामयित्वातिवेगेन विक्षिप्योर्ध्वं विगृह्य च ॥ सर्वप्राणेन महता सुतप्तं तु शिलातले ॥ ८७ ॥
 अरुं फालयति तस्मात्प्रेषणं सवप्रेषणं सवहदुमम् ॥ ततः सरक्तस्रोतोभिः स्रवते जर्जरकृतः ॥ ८८ ॥ सनिः सज्जस्तदा देहीनिश्चेष्टः संप्रजायते ॥
 ततः सवायुना स्पृष्टः शनैरुज्ज्वलिते पुनः ॥ ८९ ॥ ततः पापविशुद्धयर्थं क्षिप्यते नरकार्णवे ॥ अष्टाविंशतिरेवाधः क्षिते नरकोटयः ॥ ९० ॥
 सप्तमस्य तलस्यति धोरैतमसि संस्थिताः ॥ रौरवप्रभृतीनां च नरकार्णशतं स्मृतम् ॥ ९१ ॥ चत्वारिंशत्समाधिकं महानरकमंडलम् ॥
 येषु पापाः प्रपच्यन्ते नराः कर्मानुरूपतः ॥ ९२ ॥ याँतनाभिर्विचित्राभिराकर्मप्रक्षयाद्भृशम् ॥ आमलप्रक्षयाद्यद्द्रव्यैर्धास्यंति धातवः ॥ ९३ ॥
 तथा पापक्षयान् पापच्छाद्यन्ते नरकाग्निषु ॥ सुगाढहस्तया बाढंतं स शूलयानराः ॥ ९४ ॥ महावृक्षाग्रशालायां लंबं ते यमकिंकरैः ॥
 तत्स्ते संपयंत्रेण क्षिप्ता दोल्यति किंकरैः ॥ ९५ ॥ दोल्यन्तश्चातिवेगेन निःसंज्ञायां तियोजनम् ॥ अंतरिक्षस्थितानां च लोहभारशतंततः ॥
 ॥ ९६ ॥ पादयोर्ध्वतेते पापमदूतं महाबलैः ॥ तेन भारेण महता भृशमातङ्गानराः ॥ ९७ ॥ ध्यायंति स्वानि कर्माणि तूष्णीं तिष्ठं
 ति विह्वलाः ॥ ज्वालाभिराग्निवर्णाभिह्लाहदंडैः संकटकैः ॥ ९८ ॥ हन्यंते किंकरैर्धोरैः समन्तात्पापकारिणः ॥ ततः क्षारेण दीप्तेन वह्ने
 रपि विशेषतः ॥ ९९ ॥ समन्ततः श्रिलप्यन्ते क्षतांगजर्जरकृताः ॥ पुनर्विदार्य चांगुशिरसः प्रभृति क्रमात् ॥ १०० ॥ वृंताकवन्त्र

१ तुभ्यं तत्त्वर्थः-षष्ठ्यर्थे चतुर्थी । २ बलात्-इ० पा० । ३ पापिष्ठान्-इ० पा० । ४ प्रगृह्य च-इ० पा० । ५ आस्फोटयन्ति-इ० पा० । ६ णु-इ० पा० ।

७ बुध्यन्ते स्वानि कर्माणि कृष्यन्ते यमकिंकरैः-इ० पा० ।

पच्यतेतप्तैलकटाहके ॥ विष्टापूर्णततःकूपेकृमीणांनिचयेततः ॥ १०१ ॥ मेदस्त्वक्पूयपूर्णयावाप्याक्षिप्यतितेपुनः ॥ भक्ष्यंते
 क्रिमिभिस्तीक्ष्णैर्छाहंतुडैश्चवायसैः ॥ १०२ ॥ श्वभिर्दंशैर्वृकैर्घोरैर्व्याघ्रैरप्यथवानरैः ॥ पच्यंतेमांसवच्चापिप्रदीप्तांगारराशिषु ॥ १०३ ॥
 प्रोताःशूलेषुतीक्ष्णेषुनराःपापेनकर्मणा ॥ तिलपिंडैरिवाक्रम्यघोरैःकर्मभिरात्मनः ॥ १०४ ॥ तिलवत्संप्रणिड्यंतैचक्राख्येनर
 केतथा ॥ भिद्यंतैचापितलेषुलोहभ्राष्ट्रेष्वनेकधा ॥ १०५ ॥ तैलपूर्णकटाहेषुसुतसेषुपुनःपुनः ॥ बहुशःपीडयतेजिह्वायाऽसत्य
 प्रियवादिनी ॥ १०६ ॥ संदंशेनसुतसेनप्रपीडयंतैचपादयोः ॥ मिथ्यागमप्रवक्तुश्चाद्विजिह्वस्यचनिर्गताः ॥ १०७ ॥ जिह्वाद्धकोश
 विस्तीर्णाहलैस्तीक्ष्णैश्चबाध्यते ॥ निर्भत्सयंतियेक्रूरामातरपितरगुरुम् ॥ १०८ ॥ तेषांवक्षलूकाभिर्मुखमापूर्यसेव्यते ॥ ततः
 क्षारेणदीप्तेनताम्रेणतुपुनःपुनः ॥ १०९ ॥ हतेनापूर्यतेऽत्यर्थतप्ततैलश्चतन्मुखम् ॥ इतस्ततःपुनर्वक्त्रंभुशमापूर्यहन्यते ॥ ११० ॥
 विष्टाभिःकृमिभिश्चापिसुवर्णहरणैर्नरैः ॥ १११ ॥ परिष्वजतिचात्युग्रंप्रदीप्तालोहशालमलिम् ॥ हन्यतेपृष्ठदेशेचपुनस्तीक्ष्णैर्महाघनैः ॥
 दंतुरेणातिकूटेनक्रकेनवलीयसा ॥ ११२ ॥ शिरःप्रभृतिपादांतंघोरैःकर्मभिरात्मजैः॥खाद्यतेस्वनिमांसानिपायतेऽणितस्त्वक्कम् ॥ ११३ ॥
 अन्नंपानंनदंतंयैर्मूटैर्नाप्यनुमादितम्॥इक्षुवत्तेप्रपीडयंतैजर्जरकृतमस्तकाः॥११४॥असितालवनेघोरैश्छिद्यंतैखण्डखण्डशः ॥ सूचीभिर्भि
 न्नसर्वांगारतप्तशूलप्ररोपिताः॥११५॥संबाध्यमानाविवशाःक्लिश्यंतैनम्रियतैर्वौ॥देहादुत्साद्यमांसानिभिद्यंतैऽस्थानिमुद्गरैः॥११६॥दृष्टिराकृ
 प्यतेतूर्णयमदूतैर्वैलोक्यैः॥निरस्तास्तेनिरुद्धासास्तिष्ठन्तिनरकेधुवम्॥११७॥उच्छृंसंतिसदाश्वासैर्वालुकावदनावृताः॥गौरवेरादमानाश्चपा
 ड्यंतैविविधैःशरैः॥११८॥महारौरवपीडाभिर्महताभिस्तदंतिके॥पदोराम्येगुदेचैवपाशैर्चोरसिमस्तके॥११९॥निखन्यंतैघनैस्तीक्ष्णैः
 सुतप्तैर्लोहशंकुभिः॥सुतप्तवालुकार्यांचप्रलुठयंतैपुनःपुनः॥१२०॥जतुपंकेभृशंतप्तक्षिप्त्वाक्रंदंतिविस्तरम्॥तेनैतेनवरूपेणहंसंतिपारदारि

१ द्रौण्याम्-इ० पा० । २ व्याघ्रैश्च विरुतानैः-इ० पा० । ३ दीप्तांगारप्रदीप्तिषु-इ० पा० । ४ ह्रस्वमांसानि-इ० पा० । ५ अश्विमुखैः-इ० पा० ।

६ जल्पंते च-इ० पा० ।

कम् ॥ १२१ ॥ गाढमालिङ्ग्यतेनारीज्वलन्तीलोहनिर्मिताम् ॥ पूर्वकारचक्रपुरुषप्रज्वलन्तं समन्ततः ॥ १२२ ॥ दुश्चारिण्यः स्त्रियागाढमालिङ्गतिवदन्ति
चा ॥ किंप्रधावसिवेगेनेतनमोक्षोऽस्ति सांप्रतम् ॥ १२३ ॥ लंघितस्तेयथाभर्तापापं भुङ्क्वतथाधुना ॥ लोहकुंभे तथाक्षिप्ताः सविधानैः शनैः शनैः शनैः
॥ १२४ ॥ मृद्वग्निनाथपच्यते स्वपापैरेवमानवाः ॥ कण्ठ्युदूखलेसास्त्राः प्रक्षिप्यन्ते शिलासुच ॥ १२५ ॥ क्षिप्यन्ते चाधकूपेषु दुश्यन्ते भ्रमरैर्
भृशम् ॥ कृमिभिर्भ्रम्रसर्वांगाः शतशो जर्जरिताः ॥ १२६ ॥ मुतीक्ष्णक्षारकूपेषु क्षिप्यन्ते तदनन्तरम् ॥ महाज्वाले च नरके पापाः फूत्कारयन्ति च ॥
॥ १२७ ॥ इतस्तत्तश्चावतिदद्मानानस्तदक्षिपा ॥ पृष्ठे चानीय जघे द्विविध्यस्ते स्कंधयोः स्थिते ॥ १२८ ॥ तयोर्मध्येन चाकृष्य बाहुपृष्ठेन गाढतः ॥
वध्वाः परस्परं सर्वसुदृढाङ्गारज्जुभिः ॥ १२९ ॥ पीडयति सुसंस्थानाग्रस्तोक्ष्णलोहजाः ॥ मानिनां क्रोधिना चैव पुरापापस्य संशयात् ॥ १३० ॥
पापानां नरके पुंसां घृष्यन्ते च दनं यथा ॥ शरीराभ्यन्तरगतं तरुणां च दारुणम् ॥ १३१ ॥ पिडबन्धः स्मृतो याम्यो महाज्वालेषु यातनाः ॥
रज्जुभिर्विधितां गाश्च प्रलिप्ताः कर्दमेन च ॥ १३२ ॥ करिष्वक्षवद्वैचपच्यन्ते नम्रियन्ति च ॥ मुतीक्ष्णक्षारतोयेन शर्करासुशिलासुच ॥ १३३ ॥
आपापसंक्षयात् पापाघृष्यन्ते च दनं यथा ॥ शरीराभ्यन्तरगतैः प्रभूतैः कृमिभिर्नराः ॥ १३४ ॥ भक्ष्यन्ते तीक्ष्णवदनैरादेहप्रक्षयाद्भृशम् ॥
कृमीणां निचये क्षिप्ताः पूतिमांसस्य राशिषु ॥ १३५ ॥ तिष्ठन्त्युद्ग्रिहदद्याः पर्वताभ्यां च पीडिताः ॥ सुतप्तवज्रलेपेन शरीरमनुलिप्यन्ते ॥ १३६ ॥
अधोमुखोद्धेपादाश्च धृतास्तप्यन्ति वह्निषु ॥ वदनन्ति प्रविच्यन्तं सुतप्तायोमयं गुडम् ॥ १३७ ॥ तेषां दन्तिपराधीनाहन्यमानास्तुमुद्गरैः ॥
ये शिवायतनारामवापीकूपमठांगताः ॥ १३८ ॥ अभिद्रवन्ति पापिष्ठानरास्तत्र वसन्ति च ॥ व्यायामोद्धर्तनभ्यंगस्नानमापानभोजनम् ॥ १३९ ॥
क्रीडनमैश्वर्यं न द्यूतमाचरन्ति रमन्ति च ॥ तेषां वैधिविधौ रौरौ श्रुयन्त्रादिपीडनैः ॥ १४० ॥ निरयाग्निषु पच्यन्ते यावदाचन्द्रतारकम् ॥ येष्वृण्वं
ति गुरोर्निर्दातृषां कर्णः प्रपूष्यन्ते ॥ १४१ ॥ अग्निवर्णैरयः कलैस्तप्तताम्रादिभिर्दुतैः ॥ त्रुप्सीसारकूटार्यैः क्षारेण जंतुना पुनः ॥ १४२ ॥
क्रमादापूर्यन्ते कणोनरकेषु च यातनाः ॥ अनुक्रमेण सर्वेषु भवन्त्येते समन्ततः ॥ १४३ ॥ सर्वद्रियाणामप्येवं क्रमात्पापेन यातनाः ॥ भवन्ति

१ तदा नरम्-इ० पा० । २ तथाविधम्-इ० पा० । ३ अधःशिरोऽर्धैर्वापादाश्च-इ० पा० ।

घोराःप्रत्येकंशरीरतत्कृतेनच ॥ १४४ ॥ स्पृशलोभेनयेमूढाःसंस्पृशतिपरस्त्रियम् ॥ तेषांत्वगग्निवर्णाभिःसूचीभिःपूर्यतेभृशम् ॥ १४५ ॥
 ततःक्षारादिभिःसर्वैःशरीरमनुलिप्यते ॥ यातनाचमहाकष्टासर्वेषुनरकेषुच ॥ १४६ ॥ गुरोःकुर्वतिभ्रुकुटिकूरचक्षुश्चयेनराः ॥
 परदारंश्चपश्यतिलुब्धाःस्निग्धेनचक्षुषा ॥ १४७ ॥ सूचीभिराग्निवर्णाभिस्तैर्षानेनंप्रपूर्यते ॥ क्षाराद्यैश्चक्रमात्सर्वेदहसवाश्चयातनाः ॥ १४८ ॥
 देवाग्निगुरुविप्राणयेऽनिवेद्यप्रभुंजते ॥ लोहकलशैस्तैस्तैस्तान्निह्वास्यंप्रपूर्यते ॥ १४९ ॥ ततःक्षारेणदीप्तैर्नैतलताम्रादिभिःक्रमात् ॥
 शरीरेचमहाघोराश्चित्रानरकयातना ॥ १५० ॥ यैश्चिवारामपुष्पाणिलोभात्संगृह्यपाणिना ॥ जिघ्रतिमूढमनसाशिरसाधारयतिच ॥ १५१ ॥
 आपूर्यतेशिरस्तेषामुतैर्लोहशंकुभिः ॥ नासिकाचातिबहुशस्ततःक्षारादिभिःपुनः ॥ १५२ ॥ यैर्नंदतिमहात्मानमाचार्यधर्मदेशकम् ॥
 शिवभक्तांश्चयेमूढाःशिवधर्मचशाश्वतम् ॥ १५३ ॥ तेषामुरसिकंठेचजिह्वायादंतसंधिषु ॥ तालुकोष्ठेचनासायांमूर्ध्निसर्वांगसंधिषु ॥ १५४ ॥
 अग्निवर्णाःसुतताश्चित्रिखालोहशंकवः ॥ आखन्यतेसुबहुशःस्थानेष्वेतेषुमुद्गरैः ॥ १५५ ॥ ततःक्षारेणतप्तैर्नताम्रेणत्रपुणापुनः ॥
 तप्तैर्लोहादिभिःसर्वैरापूर्यतेसमंततः ॥ १५६ ॥ क्षारताम्रादिभेदासिद्धैर्देह्यतेबहुशःपुनः ॥ नरकेषुचसर्वेषुविचित्रादेहयातनाः ॥ १५७ ॥
 भवंतिबहुशःकष्टाःपाणिपादसमुद्रवाः ॥ शिवायतनपर्यंतेशिवागमेचकुत्रचित् ॥ १५८ ॥ समुत्सृजतिपपाःपुरीषंमूत्रमेववा ॥ तेषांलिंगंसवृप
 णंचूण्यतेलोहमुद्गरैः ॥ १५९ ॥ सूचीभिराग्निवर्णाभिस्ततश्चापूर्यतेपुनः ॥ लोहदण्डश्चसुमहानग्निवर्णःसकंदकः ॥ १६० ॥ आशिद्यतेगुदस्तेपांयाव
 न्मूर्ध्निविनिर्गतः ॥ ततःक्षारेणमहताताम्रेणत्रपुणापुनः ॥ १६१ ॥ हुतेनापूर्यतेगाढगुदंक्षिशंहिदेहिनाम् ॥ मनःसर्वेन्द्रियाणांचयस्मादुक्तंप्रवक्तव्यम्
 ॥ १६२ ॥ तस्मादिन्द्रियदुःखेनयाचतेतत्सुदुःखितम् ॥ धनेसत्यपिपेदानंनप्रयच्छंतितृष्ण्या ॥ अतिथिंचावमन्यतेकालप्राप्तंगृहाश्रमे ॥ १६३ ॥
 तेलोहतोरणेबद्धाहस्तपादावताडिताः ॥ विदारितांगाःशुष्यंतेतिष्ठंत्यब्दशतंनराः ॥ १६४ ॥ हस्तपादललाटेषुकीलितालोहशंकुभिः ॥

१ ये देवारामपुष्पाणि-इ०पा० । २ विष्णुधर्मच-इ०पा० । ३ देवायतनपर्यंते देवारामे च कुत्रचित्-इ०पा० । ४ भृशम्-इ०पा० । ५ निरूप्य च गुदे
 तेषां यावन्मूर्ध्नि विनिर्गमः-इ०पा० ।

नित्यं च नीघृतं वंक्रं कलिकद्वयनाडितम् ॥ १६५ ॥ कृमिभिः प्राणिभिश्चैष्ट्रैर्लोहदंष्ट्रैश्च वायुसैः ॥ उपद्रवैर्वह्नुविधैः संपैर्मुखैस्ततः ॥ १६६ ॥
 आपीड्यते जिह्वामूलं निबध्य शृंगलाः पुनः ॥ तिष्ठति लंबमानाश्च लोहभारप्रपीडिताः ॥ १६७ ॥ स्निग्धे च वृषणेन द्वेलोहभारद्वयपुनः ॥
 तिष्ठते लंबमानं च बहुभारचतुर्गुणम् ॥ १६८ ॥ ततः स्वभांसमुत्कृत्यति लमात्रप्रमाणतः ॥ भोजनं दायेत तेषामूच्य श्रेणसंशोणितम् ॥ १६९ ॥
 यदा निर्मसितां प्राप्ताः कालेन महता पुनः ॥ ततः क्षारेण दाप्तेन वपुस्ते प्रांलिप्यते ॥ १७० ॥ सिध्यंते वर्षधाराभिः शोष्यंते वायुना पुनः ॥ सि-
 द्यंते तैस्तैलेन प्रतप्तेन समंततः ॥ १७१ ॥ पश्चात्ते विह्विना भूयो दूरस्थेन ज्ञैः ॥ निःक्षेपयतनाभिश्च पीड्यंते क्रमशः पुनः ॥ १७२ ॥
 भूशं बुभुक्षया पीडामूच्छ्रयाति पिपासया ॥ अत्युष्णेनातिशीतिन पापानां समरेण च ॥ १७३ ॥ एवमादिमहायोगायातनाः पापकारिणः ॥
 एकेकं नरकैश्चैव शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १७४ ॥ प्रत्येकं यातनाभिश्चिन्नाः सर्वेषु नरकेषु च ॥ कष्टं वर्षं शतेनापि सोढुं सर्वैश्च नारके ॥ १७५ ॥
 एते च विविधैर्घोरैर्यात्यमानाश्च कर्मभिः ॥ म्रियंते नैव पापिष्ठा विविधाः पापकारिणः ॥ १७६ ॥ महोघोराभिघोराख्याः कालाग्नि सदृशोपमाः ॥
 श्रुतैरेतैर्बहोरैर्द्रव्यैर्यन्ते मृदुचेतसः ॥ १७७ ॥ ततस्तेनात्र कथिताः पापा गच्छंति तान् स्वयम् ॥ पुत्रमित्रकलत्रार्थं यदा पुण्यं त्वपाकृतम् ॥ १७८ ॥
 एकाकी दह्यते तेन न च पश्यति तानि सः ॥ आत्मना च कृतं पापं भोक्तव्यं ध्रुवमात्मना ॥ १७९ ॥ तत्किमन्योपधातार्थं मूढपापं कृतं त्वया ॥
 एवं दूतैरूपालब्धस्ते पृच्छंति ततः पुनः ॥ १८० ॥ किं यंतं केन पापेन कालमात्राथ ते नराः ॥ देवद्रव्या विनाशेन गुरुद्रोहादिकर्मभिः ॥ १८१ ॥
 पापात्सर्वेषु पुण्यं ते नरकेष्वापहाक्षयात् ॥ महापातकिनश्चापि सर्वेषु नरकेष्विह ॥ १८२ ॥ आचंद्रतारकं यावत्पीड्यंते विविधैर्वधैः ॥
 महापातकिनश्चान्ये नरकार्षणिकोटिषु ॥ १८३ ॥ चतुर्दशसु पुण्यं ते कलार्धं विविधैर्वधैः ॥ उपपातकिनश्चापि तदर्थं याति मानवाः ॥ १८४ ॥
 शेषपापैस्तदर्थं तु कालं चापि तथा विधम् ॥ तस्मात्पापं न कुर्वीत चंचले जीविते सति ॥ १८५ ॥ पापेन हि ध्रुवं याति नरकेषु नराः स्वयम् ॥
 यः करोति नरः पापं तस्यात्मा ध्रुवमप्रियः ॥ १८६ ॥ पापस्येह फलं दुःखं तद्रोक्तव्यमिहात्मना ॥ कथं ते पापनि रतानरात्रिषु भरेते ॥ १८७ ॥

१ अस्मादग्रे—“तत्रान्यायतनानां विविधाः पापकारिणः”—इति पाठ एकस्मिन्नुस्तकेऽधिकः पृथक् तयोपलभ्यते । २ नारीषु—इ० पा० ।

मरणान्तरितार्येषानारकीर्तीव्रयातना ॥ एवंक्लिष्टविशुद्धाश्चसावशेषेणकर्मणा ॥ १८८ ॥ ततःक्षितिसमासाद्यपुनर्जायंतिदेहिनः ॥ स्थावरा
 विविधाकारास्तृणुल्मादिभेदतः ॥ १८९ ॥ तत्रानुभूयदुःखानिजायंतेकीटयोनिषु ॥ निष्क्रान्ताःकीटयोनिभ्यस्तोजायंतिपक्षिणः ॥ १९० ॥
 संश्लिष्टाःपक्षिभवेनभवन्तिमृगजादिषु ॥ मार्गदुःखमतिक्रम्यजायंतेपशुयोनिषु ॥ १९१ ॥ क्रमाद्दोयोनिमासाद्यपुनर्जायंतिमानवाः ॥
 एवंयोनिषुसर्वसुपरिक्रम्यक्रमेणतु ॥ १९२ ॥ कालान्तरवशाद्वातमानुष्यमतिलुर्लभम् ॥ व्युत्क्रमेणापिमानुष्यंप्राप्यतेपुण्यगोचरात् ॥ १९३ ॥
 विचित्रागतयःप्रेक्ताःकर्मणांशुरुलाववात् ॥ मानुष्यंयःसमासाद्यस्वर्गमोक्षप्रसाधकम् ॥ १९४ ॥ द्रयोर्नसाधत्येकंसमृतस्तप्यतेचिरम् ॥
 देवासुराणसर्वेषामानुष्यमतिलुर्लभम् ॥ १९५ ॥ तत्संप्राप्यतथाकुर्यान्नगच्छेन्नरकंकयथा ॥ स्वर्गपवर्गलाभाययदिनास्तिसमुद्यतः ॥ १९६ ॥
 स्वर्गस्यमूलमानुष्यंतद्यत्नादनुपालयेत् ॥ धर्ममूलेनमानुष्यंलब्ध्वासर्वार्थसाधकम् ॥ १९७ ॥ यदिलाभेनयत्नस्तेमूलरक्षस्वयत्नतः ॥ मनु
 ष्यत्वेचविप्रत्वंयःसंप्राप्यातिलुर्लभम् ॥ १९८ ॥ नकरोत्यात्मनःश्रेयःकोन्यस्तस्मादचेतनः ॥ सर्वेषामेवेदशानामध्वेदशःपरःस्मृतः ॥ १९९ ॥
 अतःस्वर्गश्चमोक्षश्चयज्ञःसंप्राप्यतेनरैः ॥ एतस्मिन्भारतेपुण्येप्राप्यमानुष्यमध्रुवम् ॥ २०० ॥ यःकुर्यादात्मनःश्रेयस्तेनात्मारक्षितः
 स्वयम् ॥ यःकुर्यान्नात्मनःश्रेयस्तेनात्मावंचितःस्वयम् ॥ २०१ ॥ भोगभूमिःस्मृतःस्वर्गःकर्मभूमिरियंमता ॥ इदृशत्क्रियतेकर्मस्वर्गे
 तदुपभुज्यते ॥ २०२ ॥ यावत्स्वास्थ्यंशरीरस्यतावद्धर्मसमाचर ॥ अश्वत्थातिर्यनेननकिञ्चित्कतुमुत्सहेत् ॥ २०३ ॥ अश्रुवेण
 शरीरेणह्यध्रुवंयःप्रसाधयेत् ॥ ध्रुवंतस्यपरिभ्रष्टमध्रुवंनष्टमेवच ॥ २०४ ॥ आयुषःखंडखंडानिनिपतंतितवाग्रतः ॥ अहोरात्रापदेशे
 नकिमर्थनानवधुयसे ॥ २०५ ॥ यदानज्ञायतेमृत्युःकदाकस्यभविष्यति ॥ आकास्मिकेहिमरणेधृतिर्विदितकस्तदा ॥ २०६ ॥ परित्य
 ज्ययदासर्वमेकाकीयास्यसिध्रुवम् ॥ नददसितदाकस्मात्पाथेयार्थमिदंधनम् ॥ २०७ ॥ गृहीतदानपाथेयाःसुखंयातिमहाध्वनि ॥ अन्य
 थाक्लिश्यतेजंतुःपाथेयरहितःपाथि ॥ २०८ ॥ येषांदिजेन्द्रवाहित्रीपूर्णभांडातुगच्छति ॥ स्वर्गदेशस्यपुरतस्तेषांलाभंपदेपदे ॥ २०९ ॥

१ मरणं त्वरितं येषाम्-इ०पा० । २ अयं देशः-इ०पा० ।

इति ज्ञात्वा नरः पुण्यं कुर्यात्पापं विवर्जयेत् ॥ पुण्येन याति देवत्वमपुण्यान्नरकं व्रजेत् ॥ २१० ॥ येमनागपि देवं प्रपन्नाः शरणं शिवम् ॥ तेषां न पश्यति यमस्य वदनं नराः ॥ २११ ॥ किंतु पापैर्महाघोरैः किञ्चित्कालं शिवाज्ञया ॥ भवति प्रेतगजानस्ततो याति शिवालयम् ॥ २१२ ॥ ये पुनः सर्वभावेन प्रातिपन्ना महेश्वरम् ॥ न तेलिप्यति पापेन पद्मपत्रमिवांभसा ॥ २१३ ॥ तस्माद्विवर्धयेद्भक्तिमीश्वरसतंतबुधः ॥ तन्माहात्म्यविचारेण भवदोषविरागतः ॥ २१४ ॥ पापानि पंचपरमार्थैः तैव पार्थदुःखप्रदानि सुचिरं पितुराजले कैः ॥ अन्यानि यानि चिरकालं भयानकानि वल्लुनयाति किल तानि परस्फुटानि ॥ २१५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णश्रुतिधृष्टिरसंवादेशु भाशु भगवत्पुनर्निर्देशानामष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ यदेतत्ते समाख्यातं गंगीरनरकार्णवम् ॥ व्रतोपवासनियमपुर्वेनोत्तीर्यैतु सुखम् ॥ १ ॥ दुर्लभं प्राप्यमानुष्यं विदुः स तनचञ्चलम् ॥ तथात्मानं समादध्याद्रश्यते न पुनर्यथा ॥ २ ॥ दानव्रतमयी कीर्तिर्यस्य स्यादिह देहि नः ॥ परलोकं ऽपि स तया ज्ञायते ज्ञातिवर्द्धनः ॥ ३ ॥ ज्ञायते न ह नमुन्नवतस्वाध्यायवर्जितः ॥ पुरुषः पुरुषव्याघ्रतस्माद्भूतपरो भवेत् ॥ ४ ॥ अत्र ते कथयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ सिद्धेन सह संवादमवन्त्या ब्राह्मणस्य हि ॥ ५ ॥ योगाद्वैसिद्ध्या संसिद्धः कश्चित्सिद्धो महीतलम् ॥ च चारविकृतं कृत्वा वपुः शरमभीषणम् ॥ ६ ॥ निर्गीणं दंतो लंबोष्ठः पीगाक्षस्तनुमूर्द्धजः ॥ त्रुटितैककर्णो दुर्वर्णः शीर्णवस्त्रो महोदरः ॥ ७ ॥ चिपिटाक्षः स्फुटितपाज्जंघाढ्यः कुशकूर्परः ॥ दिशः श्रयति संहृष्टो वप्राभोद्भ्रंति चित्तवत् ॥ ८ ॥ मूलजालिकविप्रेण दृष्टः पृष्टश्च को भवान् ॥ कदा स्वर्गात् समायातः केन कार्येण मे वद ॥ ९ ॥ कश्चिद्दृष्टा त्वयारंभाभासितदिगंतरा ॥ चित्तसंमोहन करिदेवानामेकसुंदरी ॥ १० ॥ गत्वा मद्भचनाद्वाच्यानि वाच्यादोषदोषदोषैर्भिः ॥ आवन्त्यस्त्वां कुशलिनीं पृच्छति स्माद्विजोत्तमः ॥ ११ ॥ सिद्धः प्रासिद्धं तं विप्रं प्राहेदं विस्मयान्वितः ॥ कथं त्वया हं विज्ञातः स्वर्गाद्भ्यागतः स्फुटम् ॥ १२ ॥ ब्राह्मणस्त

१ हरिम्-इ० पा० । २ परां गतिम्-इ० पा० । ३ जनो यज्ञविवाजितः-इ० पा० । ४ शिवेन-इ० पा० । ५ चिपिटाक्षः स्फुटितकाखंडजा कुशकदियाः-इत्यशुद्धः पाठः कस्मिंश्चित्सुस्तके दृश्यते ।

मथोवाचविज्ञातोऽसिमयाथथा ॥ तथातेऽहंप्रवक्ष्यामिक्षिणाघौवावधारय ॥ १३ ॥ गात्रत्रयविरूपस्याद्वितीयं वास्वरूपतः ॥ दृष्ट्वा सर्वो
गवैरूप्यं विज्ञातोऽसितोमया ॥ १४ ॥ दुर्लभ्याप्रकृतिः साक्षादनुभूतकरीभवेत् ॥ प्रकृतेरन्यथाभावः सर्वथा लक्ष्यते जनैः ॥ १५ ॥ विप्रसूये
वंवचः श्रुत्वा जगामादर्शनं जनैः ॥ पुनः कैश्चिद्दहोरत्रैराजगामसतां पुरीम् ॥ १६ ॥ मूलजालकविप्रेण पृष्टः प्राहामरावतीम् ॥ गतोऽहंपृष्टवां
स्तत्ररंभां विप्रमकारिणीम् ॥ १७ ॥ शक्रस्यावसेरवृत्ते ब्रजन्याः स्वगृहं मया ॥ त्वत्संदेशः समाख्यातः सावदकोनवेद्वितम् ॥ १८ ॥ विद्याया कल
याचापि पौरुषेण व्रतेन च ॥ तपसा वा पुमान्मनस्यो दिवि विज्ञायते चिरम् ॥ १९ ॥ ब्राह्मणस्तमथोवाच मुग्धादग्धाग्नि संभवा ॥ न भक्षयामि शक
दं व्रते नैतेन वेत्ति माम् ॥ २० ॥ तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा सासिद्धः सुविशुद्धधीः ॥ प्रहस्यामं ज्यतं विप्रं जगामादर्शनं पुनः ॥ २१ ॥ कदाचिच्चरता तेन स्ववर्गमार्ग
यदृच्छया ॥ दृष्ट्वारंभां द्विजप्रोक्तं सर्वमेव निवेदितम् ॥ २२ ॥ रंभोवाच ॥ कोनजानामितं विप्रं शकटव्रतचारिणम् ॥ मूलजालैर्वेत्यंतं महाकालव
नाश्रयम् ॥ २३ ॥ दर्शनदुःखं भाषादुपकारात्सहासनात् ॥ चतुर्धा स्नेहनिर्वंधो नृणां संजायते धीकः ॥ २४ ॥ न दर्शनं न संभाषा कदाचित्सह
तेन मे ॥ नामश्रवणमात्रेण स्नेहः संदीक्षितो महान् ॥ २५ ॥ इत्येवमुक्त्वा रंभो हारंभां जंभारिणोत्तिकम् ॥ विस्मयोत्फुल्लनयना जगाम गजगा
मिनी ॥ २६ ॥ गत्वानिवेदयामास स्नेहव्रतविचेष्टितम् ॥ पुरतोरुद्धृदया ब्राह्मणस्य च धीमतः ॥ २७ ॥ शक्रः प्रोवाच चार्वांगीर्वाणहृदय
गमाम् ॥ किमानयामितं विप्रं समीपं तव मुव्रतम् ॥ २८ ॥ दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यस्त्रगनुलेपनम् ॥ विमानवरमारोप्य दर्शयामास तं पुनः ॥ २९ ॥
तत्रस्थः स द्विजो भोगान्भुनक्ति सह रंभया ॥ शकटव्रतमाहात्म्यमित्येतत्तेमयोदितम् ॥ ३० ॥ राज्याश्रयजगति सर्वजनोपभोग्यामाप्नोति शक
र्त्तुर्वै केशव यो निवासम् ॥ नाप्राप्यमस्ति भुवने सुदृढव्रतानां तस्मात्सदा व्रतपरेण नरेण भाव्यम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्व
णि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शकटव्रतमाहात्म्यकथनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रह्मे शकेशवादीनां गौरी
गणपतेस्तथा ॥ दुर्गासूर्याग्नि सोमानां व्रतानि मधुसूदन ॥ १ ॥ शास्त्रांतरेषु दृष्टानि तव बुद्धिगतानि च ॥ तानि सर्वाणि मे देव देव किनन्दन ॥ २ ॥

१ सर्वैर्यालक्ष्यते जनैः-इ० पा० । २ संभाष्यापूज्य-इ० पा० । ३ संवर्द्धितः-इ० पा० । ४ शिववासवयोः-इ० पा० ।

प्रतिपत्कमयोगेनविहितायस्ययातिथिः ॥ देवस्यतस्यायत्कार्यतदशेषेणकीर्तय ॥ ३ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ वसंतोकिंशुकाशोकिशो
भनेप्रतिपत्तिथिः ॥ शुक्लतस्यांप्रकुर्वीतस्नानंनियमतत्परः ॥ ४ ॥ नारिनरोवाजेन्द्रसंतप्यपितृदेवताः ॥ नद्यास्तोरितडागेवाहृवा
नियतात्मवान् ॥ ५ ॥ पिष्टातकेनविलिखेद्वत्सरंयुरुषाकृतिम् ॥ ततश्चन्दनचूर्णेनपुष्पधूपादिनाचयेत् ॥ ६ ॥ दीपैश्चापिसनैवेद्यैःपूजयेद्वत्सरं
तद् ॥ मासर्तुनाभिःपश्चात्त्रमस्कारांतयोजितैः ॥ पूजयेद्ब्रह्मणान्विद्वान्मंत्रैर्वेदोदितैः शुभैः ॥ ७ ॥ संवत्सरोऽसिपरिवत्सरोऽसीडावत्सरोऽभिस्त
रोऽसिउषस्तेकल्पतामहोरात्रस्तेकल्पतामर्धमासस्तेकल्पतामृतवस्तेकल्पन्तासंवत्सरस्तेकल्पताम् ॥ ८ ॥ एवमभ्यर्च्य
वासोभिःपश्चात्तमभिषिष्टयेत् ॥ कालोद्भवैर्मूलफलैर्नैवेद्यमौदकादिभिः ॥ ९ ॥ ततस्तत्प्राथम्येनपश्चात्पुरःस्थित्वाकृतांजलिः ॥ भगवंस्त्वत्प्रसा
देनवर्षशुभदमस्तुमे ॥ १० ॥ एवमुक्त्वायथाशक्त्यादद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ ललाटपट्टेतिलकंकुयञ्चिदनपङ्कजम् ॥ ११ ॥ ततःप्रभृत्यनु
दिनंतिलकालंकृतंमुखम् ॥ धार्यसंवत्सरंयावच्छाशिनैवनभस्तलम् ॥ १२ ॥ एवंरोगानारीवाव्रतमेतत्समाचरेत् ॥ सदैवपुरुषव्याघ्रभोगा
न्भुविभुनक्तयसौ ॥ १३ ॥ भूताःप्रेताःपिशाचाश्चदुर्वारविरिणोग्रहाः ॥ निरर्थकभवंत्येतेतिलकंवीक्ष्यतत्क्षणात् ॥ १४ ॥ पूर्वमासीन्मही
पालेनाम्नाशंजुजयोजयी ॥ चित्रलेखेति तस्याभूद्भार्याचारित्रभूषणा ॥ १५ ॥ तयाव्रतमिदंचैत्रगृहीतंद्रिजसन्निधौ ॥ संवत्सरं पूजयित्वाधृ
त्वाहृदिजनार्दनम् ॥ १६ ॥ असूयुःक्षेमकामोवासमागच्छतियःपुरः ॥ प्रयातिप्रियकृत्तस्याहृद्वमुखमधोमुखः ॥ १७ ॥ सपत्नीदर्पापहरा
वशीकृतमहीतला ॥ भर्तुरिष्टाप्रहृष्टाचमुखमास्तेनिराकुला ॥ १८ ॥ तावत्करेणभिभूतोभर्तापुत्रःसर्वेदनः ॥ शिरोऽत्यर्नाशंप्रयातःसुहृदां
दुःखदायकः ॥ १९ ॥ धर्मराजपुत्रंभूतंमर्षभूतापहारकः ॥ तस्मिन्क्षणेमहाराजधर्मराजस्यैकिकराः ॥ २० ॥ तस्यद्वा रभुनप्राप्ताःप्रवेष्टुहमजसा ॥
शंजुजयंसमानेतुकालमृत्युपुरःसराः ॥ २१ ॥ पार्थस्थितांचित्रलेखांतिलकालंकृताननाम् ॥ दृष्ट्वाप्रणष्टंसंकल्पाःपरावृत्यगताःपुनः ॥ २२ ॥
गतेषुतेषुसप्तपुत्रेणसहभारता ॥ नीरुजेषुबुजेभोगान्पूर्वकर्माजितान्छुभान् ॥ २३ ॥ एतद्व्रतमहाभागकीर्तितेनमहोदयम् ॥ शंकरेणसमाख्यातं

१ सुपिष्टकेन-इ० पा० । २ सत्वंजयो जयी-इ० पा० । ३ ध्यात्वा-इ० पा० । ४ अक्रूरेण-इ० पा० ।

ममपूर्वयुधिष्ठिर ॥ २४ ॥ एतन्त्रिलोकतिलकालकभूषणतेल्यातंत्रतंसकलदुःखहरंपरंच ॥ इत्थंसमाचरतियःसमुखंवित्त्वमत्यप्रया
 तिपदमापादिपद्मयानेः ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादोतिलकव्रतकथनंनमामाहमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॐ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ आश्वयुक्छुक्कपक्षस्यप्रथमेऽह्निदिनोदये ॥ अशोकंपूजयेदृक्षप्ररूढशुभपह्वम् ॥ १ ॥ बिरूढःसप्तधान्यैश्चगुणैर्कर्मो
 दकैःशुभैः ॥ फलैःकालोद्भवैर्दिव्यैर्नालिकरैःसदाढिमैः ॥ २ ॥ पुष्पधूपादिनातद्व्रतपूजयेत्तद्दिनेऽनघ ॥ अशोकंपाण्डवश्रेष्ठशोकंनमोति
 कुत्रचित् ॥ ३ ॥ पितृभ्रातृपतिश्चशूशुरारणांतथैवच ॥ अशोकशोकशमनोभवसर्वत्रनःकुले ॥ ४ ॥ इत्युच्चार्यततोदद्यादध्यश्रद्धासमन्वि
 तम् ॥ पताकाभिरलेकृत्यप्रच्छाद्यशुभवाससा ॥ ५ ॥ दमयंतीयथास्वाहायथवेदवतीसती ॥ तथाशोकव्रतादस्माज्जायतेपतिवह्मभा ॥
 ॥ ६ ॥ वनेव्रजंत्यासद्धर्मःसीतयासंप्रदर्शितः ॥ दृष्ट्वाऽशोकंनेपार्थपह्लवालंकृतांबरम् ॥ ७ ॥ कृत्वासमपिभर्तारंदेवरंचतिलक्षतैः ॥
 दीपालंकृतैर्नैवद्यधूपमूत्रफलाञ्जनैः ॥ ८ ॥ अर्चयित्वाह्यार्थितोऽसौरक्ताशोकोयुधिष्ठिर ॥ मैथिल्याप्राञ्जलिभूत्वाशृण्वतोगावस्यच ॥
 ॥ ९ ॥ चिरंजीवतुमेवृद्धःशूशुरःकोशलेश्वरः ॥ भर्तामिदेवराश्वैवजीवंतुभरतादयः ॥ १० ॥ कौशल्यामापिजीवंतीपश्येमितिमैथिली ॥
 ययाचेतंमहाभागाद्रुमंसत्योपयाचनम् ॥ ११ ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्यततस्तेप्रययुःपुनः ॥ एवमन्यापियानारिपूजयेद्भुवितंनगम् ॥ १२ ॥
 तिलतंदुलसमिश्रैर्यवगोधूमसर्षपैः ॥ क्षमाप्यवंदयेन्मूलंपादंपरक्त्तपह्वम् ॥ १३ ॥ मंत्रेणानेनकौतेयप्रणम्यस्त्रीपतिव्रता ॥ महा
 वृक्षमहाशाखमकरध्वजमन्दिर ॥ १४ ॥ प्रार्थयेत्वांमहाभागवनोपवनभूषण ॥ एवमाभाष्यतंवृक्षंदत्त्वाविप्रायदक्षिणाम् ॥ १५ ॥
 सखीभिःसहितासाध्वीतत्स्वभवनंव्रजेत् ॥ १६ ॥ याःशोकनाशनमशोकतरुंतरुण्यःसंपूजयंतिकुसुमाक्षतधूपदपैः ॥ ताःप्राप्यसौख्यमतु
 लंभुविभर्तृजातंगौरीपदंप्रसुदिताःपुनराप्नुवन्ति ॥ १७ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादोअशोकव्रतवर्णनं
 नामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ज्येष्ठेमासिसितेपक्षेप्रथमेऽह्निदिनोदये ॥ देवोद्यानभवंहृदयंकरवीरंसम

चयेत् ॥ १ ॥ रक्तंतुपरीधानं च धूपविलेपनैः ॥ विरूढैः सप्तधान्यैश्च नारंगैर्विजपूरकैः ॥ २ ॥ गुणकैर्वटकादिव्यञ्जालिकैः सुशो-
 भनैः ॥ अभ्युक्ष्य क्षततोयनमंत्रेणैव क्षमापयेत् ॥ ३ ॥ करवीरविषवासनमस्ते भानुवल्लभ ॥ मौलिमंडनसद्गन्धनमस्ते केशवशयोः ॥ ४ ॥
 आकुण्ठेन रजसावर्तमानो निवेशयन्नमृतमर्त्यं च ॥ हिरण्ययेन सवितारथेन देवोयाति भुवनानि पश्यन् ॥ ५ ॥ एवं भक्त्या समभ्यर्च्य दत्त्वा वि-
 प्रायदक्षिणाम् ॥ प्रदक्षिणमथोक्त्वा ततः स्वभवनं व्रजेत् ॥ ६ ॥ एतद्भक्तं महाभागसूर्यारधनकाम्यया ॥ अनसूयया च क्षमया सा विज्यासत्य-
 भासया ॥ ७ ॥ दमयन्त्या सरस्वत्या गायत्र्या गङ्गायता ॥ अन्याभिरपि नारीभिर्मर्त्यलोकैऽप्यनुष्ठितम् ॥ ८ ॥ करवीरव्रतं पार्थसर्वसांख्यफलप्र-
 दम् ॥ ९ ॥ संपूज्य रत्नकुसुमांचितसर्वशाखं नैलैर्दलैस्ततस्तनुं करवीरवृक्षम् ॥ भुक्त्वा मनोऽभिलषितान् भुवि भव्यभोगानंते प्रयाति भवनं भरताश्च-
 भानोः ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकुण्डल्युधिष्ठिरसंवादे करवीरव्रतवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ४३ ॥
 ॥ गुधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ स्वभर्त्रा सह संवद्धमहास्नेहायथा भवेत् ॥ कुलस्त्रीणां तदा च क्षत्रवंतं मम सुरोत्तम ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण-
 उवाच ॥ यमुनायास्तटे पूर्वमथुरास्ते पुरीशुभा ॥ तस्यां शत्रुघ्ननाम्ना भृद्राजारा मप्रतिष्ठितः ॥ २ ॥ तस्य भार्या कीर्तिमालानाम्नासो-
 त्पथिता सुवि ॥ तया प्रणम्य भगवान् वसिष्ठो मुनिपुङ्गवः ॥ ३ ॥ पृष्टः सुखं मुनिश्रेष्ठ कथं समुपजायते ॥ ब्रूहि मे तिलसंबंधकारणं व्रतमु-
 त्तमम् ॥ ४ ॥ एवमुक्तस्तथा ज्ञानी वसिष्ठः कीर्तिमालया ॥ ध्यात्वा मुहुर्ते मां च ख्यौ को किला व्रतमुत्तमम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
 आपाढपूर्णमायां तु संध्याकाले ह्युपस्थिते ॥ संकल्पयेन्मासमेकं श्रावणे शुक्लपक्षे ॥ ६ ॥ स्नानं करिष्ये नियता ब्रह्मचर्यस्थिता सती ॥
 भोक्ष्यामि नक्तं भूशय्यां करिष्ये प्राणिनां दयाम् ॥ ७ ॥ इति संकल्प्य पुरो नारि वा ब्राह्मणांति के ॥ प्राप्यानुज्ञां ततः प्रातः सर्वसामग्रि संयुतः ॥ ८ ॥
 पुरुषः प्रतिपत्कालाहं तधावनपूर्वकम् ॥ नद्यां गत्वा तथा वायां तडागे गिरिनिर्दरे ॥ ९ ॥ स्नानं कुर्याद्भर्ता पार्थ सुगन्धामलकैस्तिलैः ॥ दिनाष्ट-
 कं तथापि आत्सर्वौषध्याः पुनः पृथक् ॥ १० ॥ वचयाष्टौ पुनः पिष्ट्वा शिरोरुहविमर्दनम् ॥ स्नात्वा ध्यात्वा रविचैव बंधयित्वा पितृनथ ॥ ११ ॥

१ रक्तवस्त्रपरीधानम्-इ०पा० । २ विकृतैः-इ०पा० । ३ वटकैः-इ०पा० । ४ पुरा पार्थ-इ०पा० ।

तर्पयित्वा तिलपिष्टैः कोकिलां पक्षिरूपिणीम् ॥ कलकंठीं शुभैः पुष्पैः पूजयेच्च पकोद्भवैः ॥ १२ ॥ पत्रैर्वाधूपैर्नैद्यदीपलक्तकचन्दनैः ॥
 तिलतंडुलदूर्वाग्रैः पूजयित्वा क्षमापयेत् ॥ १३ ॥ नित्यं तिलव्रती भक्त्या मन्त्रेणानेन पाण्डव ॥ तिलसंहोतिलसौख्ये तिलवर्णेतिलप्रियो ॥ १४ ॥
 सौभाग्यद्रव्यपुत्रांश्च देहि मे कोकिलेनमः ॥ इत्युच्चार्य ततः पश्चाद्गृहमभ्येत्य संयतः ॥ १५ ॥ कृत्वा हारं स्वपेत्पार्थयावन्मासः समाप्यते ॥
 मासं तैत्तम्राभ्यां तु कोकिलां तिलपिष्टजाम् ॥ १६ ॥ रत्ननेत्रां स्वर्यं पक्षाब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ वस्त्रैर्द्वेनैर्गुणैर्गुणैः श्रावण्याकुण्डलेऽथवा ॥ १७ ॥
 श्वश्रुश्च शूरवर्गो वैद्वेजो वा पुरोहिते ॥ व्यासे वा संप्रदातव्या व्रतिभिः शुभकाम्यया ॥ १८ ॥ एवं याकुरुते नारी कोकिलाव्रतमादरात् ॥ सप्त
 जन्मानि सौभाग्यं संप्राप्नोति सुविस्तरम् ॥ १९ ॥ निःसापत्न्यं पतिं भव्यं सन्नेहं प्राप्य भूतले ॥ मृतागौरिपुरं याति विमानेन कर्चसा ॥ २० ॥
 एतद्भूतं वसिष्ठेन मुनिना कथितं पुरा ॥ तया चानुष्ठितं पार्थसमस्तं कीर्तिमालया ॥ २१ ॥ तस्याश्च सर्वसंपन्नं वसिष्ठवचनादिह ॥ पुत्रसौभा
 ग्यं संमानं शत्रुघ्नस्य प्रसादजम् ॥ २२ ॥ एवं या न्यापिकौ ते यकोकिलाव्रतमादरात् ॥ करिष्यति ध्रुवं तस्याः सौभाग्यं च भविष्यति ॥ २३ ॥
 ये कोकिलां कलरावां कलकंठीं पांशुच्छंति सा ज्योतिषमयी द्विजेभ्यः ॥ तेन दनादिषु वनेषु विहृत्य कामं मर्त्ये समेत्य मधुरध्वनयो भवन्ति ॥
 ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कोकिलाव्रतं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ अथ पापापहंश्चैव बृहद्भूतमनुत्तमम् ॥ सुरासुरमुनीनां च दुर्लभं विधिना शृणु ॥ १ ॥ पर्वण्याश्च युजस्यति पायसं घृतसंयु
 तम् ॥ नक्तं भुंजति शुद्धात्मा ओदनं वैश्वान्वितम् ॥ २ ॥ आचम्याथ शुचिर्भूत्वा विल्वजंदंतधावनम् ॥ भक्षयित्वा महादेवं प्रणम्येदमुदर
 येत् ॥ ३ ॥ अहं देवव्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शाश्वतम् ॥ तवाज्ञायामहादेव यथा निर्वहेते कुरु ॥ ४ ॥ इत्येवं नियमं कृत्वा यावद्वर्षाणि षोडश
 तिथयः प्रतिपत्पूर्वाभिष्यासीत्यनुक्रमात् ॥ ५ ॥ ततो मार्गशिरे मासि प्रातिपद्य परेऽहनि ॥ पृष्ठगुरुं चोपवासं महादेवं स्मरन्मुहुः ॥ ६ ॥
 रत्नात्वा देवं समभ्यर्च्य रात्रौ प्रज्वाल्य दीपकान् ॥ यमुनां च महादेवं नत्वा पश्चादग्निमंत्रयेत् ॥ ७ ॥ महादेवरतां न्विप्रांस्तपतीकान्यतव्रतान् ॥

षोडशाद्यौतर्द्धवाणकंवाशक्त्यपेक्षया ॥ ८ ॥ आसंज्यस्वगृहंगत्वा महदेवंस्मरन्क्षितौ ॥ शुचिवस्त्रास्तृतायां तु निराहारो निशि स्वपेत् ॥ ९ ॥
 भास्करोदयमासाद्य स्नात्वा चादाय दीपकान् ॥ नैवेद्यं स्नपनं पुष्पं धूपं च्छेच्छिवालये ॥ १० ॥ अभ्यंगयित्वा देवेशं कषायैश्च विरूक्षयेत् ॥
 स्नापयेत्पञ्चगव्येन पयसा तदनंतरम् ॥ ११ ॥ घृतेन मधुना दध्ना रसेन पयसा पुनः ॥ तिलांबुना ततः स्नाप्य स्नापयेदुष्णवारिणा ॥ १२ ॥
 लेपयेत्सुधनं पश्चात्कर्पूरागरुचंदनैः ॥ पुष्पैः संपूज्य दातव्यं हंसगिरसि पंकजम् ॥ १३ ॥ वस्त्रयुग्मं पताकां च पञ्चवर्णवितानकम् ॥
 धूपं दीपं च घण्टाञ्च दद्याद्देवस्य शक्तिः ॥ १४ ॥ पश्चांन्निवेदनैर्वद्यंस्तु त्वास्वभवनं व्रजेत् ॥ सुसमिद्धं ततः कृत्वा पूजयेज्जातवेदसम् ॥
 ॥ १५ ॥ व्रतिनश्च तथाचार्यभोजयेन्मिथुनानि च ॥ हेमवस्त्रादिदानेन यथाशक्त्या क्षमापयेत् ॥ १६ ॥ एवं विसर्ज्य तान्सर्वान्सा
 र्द्धबंधुजनैः स्वयम् ॥ प्राशयित्वा पञ्चगव्यं हृष्टो भुंजीत वाग्यतः ॥ १७ ॥ एवमेव विधिं कृत्वा प्रारभेन्नृद्धनोधनी ॥ वित्तमासुर्यतश्चै
 व प्रातिमासं च कृत्स्नशः ॥ १८ ॥ वित्तहीनो यथाकाश्चिच्छृद्वा यच पुनः पुनः ॥ पुष्पां चर्चनविधानेन सर्वमेतत्समाचरेत् ॥ १९ ॥ प्रतिमासमुपो
 ष्यैवं प्रातिपत्कां तैकावधौ ॥ पारयेत्तद्दुतं पार्थप्रारं भविधिना स्फुटम् ॥ २० ॥ द्वितीये द्वे पञ्चदश्यां कृत्वा नक्तं नराधिपः ॥ प्रतिपत्स
 द्वितीया चेत्तस्यामुपवसेत्सुधीः ॥ २१ ॥ द्वितीयोपवसेच्छुक्लततः प्रभृतिवत्सरम् ॥ प्रारंभविधिना चैवं द्वितीया मापि पारयेत् ॥ २२ ॥
 उपवासद्वयंकृत्वा तृतीयां प्रारभेत्ततः ॥ अनेन क्रमयोगेन यावद्वर्षमाप्यते ॥ २३ ॥ कृत्वा वैषोडशैर्वैष्णवपूज्यां समासुद्यतः ॥ पूर्वे
 वदेव मभ्यर्च्य कृशानुं वा भित्तयेत् ॥ २४ ॥ हेमशृंगीर्यसुरांसघटांकारयदोहनाम् ॥ महादेवायां दद्याद्दीक्षितायां द्विजाय वै ॥ २५ ॥
 शिवभक्तिरतान्विप्रांन्विशुद्धांश्चैव षोडश ॥ वस्त्राभरणदानैश्च शक्त्या संपूजयेद्ब्रती ॥ २६ ॥ ब्राह्मणांश्च यथाशक्त्या भोजयेदपरानपि ॥
 अन्येषां च शुधार्तानां दद्याद्दानं यथेच्छया ॥ २७ ॥ बृहत्तपो व्रतं चैव ब्रह्मवाद्यवशोषणम् ॥ भूर्भुवादिषु लोकेषु भूरिभोगप्रदं नृणाम् ॥ २८ ॥
 चतुर्णामपि वर्णानां स्वर्गसोपानवत्स्थितम् ॥ न कुर्याद्विोधनं प्राप्य समुष्टानं हृत्तनः ॥ २९ ॥ धन्यमायुः प्रदं दुष्पुण्यं रूपासौभाग्यवद्भनम् ॥
 स्त्रीपुंसयोश्च निर्दिष्टं व्रतमेतत्पुगातनम् ॥ ३० ॥ विधवयापि कर्तव्यं भूयैः प्रवैधव्यहेतवे ॥ सधवयापि कर्तव्यं मवियोगाय सद्गतम् ॥ ३१ ॥

उपोष्यप्रतिमासंतुमुंजितब्राह्मणैःसह ॥ एकद्वित्रिचतुर्भिर्वास्वशक्त्यापांडुनंदन ॥ ३२ ॥ अंतेचातिमुवर्णानांप्रारंभविधिनाचरेत् ॥
 पुण्यसंभारमन्विच्छन्गमयित्वाशिवालयम् ॥ ३३ ॥ व्रतविघ्नेमहाराजजातेदेवात्कथंचन ॥ तावत्यस्तिथयश्चान्याःसमुपोष्याःसमाप्तये ॥
 ॥ ३४ ॥ अथशीघ्रतरंकाश्चिद्रतंकृतुसमुद्यतः ॥ विधिनानेनराजेन्द्रतेनग्राह्यंतिथिद्वयम् ॥ ३५ ॥ अंतेचातिचवर्षाणांप्रारंभविधिनाचरेत् ॥
 अथारब्धव्रतेकाश्चिदसमाप्तोमिष्येतचेत् ॥ ३६ ॥ सोऽपितत्फलमाप्नोतिसत्यारंभप्रभावतः ॥ वाचकाःश्रावकाश्चैवव्रतस्यास्ययुधिष्ठिर ॥ ३७ ॥
 भवतिपुत्रसंश्लिष्टाःशिवध्यानानुभावतः ॥ ३८ ॥ पुण्यंवृहत्तपइदंव्रतमादरद्विकुर्वतिषोडशसमानिरताःस्वधर्मैः ॥ तेभानुमंडलमेवमोचत्य
 माद्यंभित्त्वाप्रयान्तिशशिखरपादमूलम् ॥ ३९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेलत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेबृहत्तपोव्रतवर्णनंनम
 द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ जातिस्मरत्वंदेवशुद्रप्राप्यमितिममतिः ॥ तदहंहातुमिच्छामिप्राप्यतेकेनकर्मणा ॥ १ ॥ वरप्रदा
 नादेवानामृषीणामेवेनेनवा ॥ तीर्थस्नानेनवादेवतपोहोमव्रतेनवा ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ चत्वारिराजन्भद्राणिसमुपोष्याणियत्नतः ॥
 तत्प्रभावाद्भवेन्नृराजजातिस्मरोनरः ॥ ३ ॥ शुभोदयःपुरावैश्योबभूवयमुनातटे ॥ तेनव्रतमिदंचीर्णमृतःकालक्रमादसौ ॥ ४ ॥
 संजयस्यमुतोजातःस्वर्णघ्नीर्वातिविश्रुतः ॥ व्रतप्रभावाज्जातिज्ञःसचचौरैर्निपातितः ॥ ५ ॥ नारदस्यप्रभावेणपुनरुज्जीव्यतेऽप्यसौ ॥
 सस्मारपूर्ववृत्तंतंस्कलंव्रतधर्मतः ॥ ६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ संजयस्यकथंपुत्रःस्वर्णघ्नीर्वातिवाकथम् ॥ दस्युभिश्चकथंनतोमृत्युवैर्जीवि
 तःकथम् ॥ ७ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ संजयोनामराजासीत्कुशावत्यांनराधिप ॥ तस्यदेवर्षीमित्रौचसदानारदपर्वतौ ॥ ८ ॥
 एकदासंजयगृहंसंप्राप्तौतौयदृच्छया ॥ स्वागतासनदानाद्यैरुपचारैरपूजयत् ॥ ९ ॥ तेषामथोपविष्टानांपूर्ववृत्तंतंभाषिणौ ॥
 संजयस्यमुताप्राप्तातरुणीपितुरंतिकम् ॥ १० ॥ पर्वतःप्राहाराजानंकन्येयंवरवर्णिनी ॥ गुप्तगुल्फसंहतोहूःपीनश्रोणिपयोधरा ॥ ११ ॥
 पद्मपत्रेक्षणनखापद्मकैजलकसप्रभा ॥ आकुञ्चितमृदुस्निग्धैःकेशैरविततैर्दनेः ॥ १२ ॥ सविलासागजगतिःसुनासाकोकिलस्वरा ॥
 अहोरूपमहोर्ध्वमहोलावण्यमुत्तमम् ॥ १३ ॥ तिलपुष्पस्फुटानासाहृपंसंपरिलक्ष्यते ॥ कस्येयंभद्रिकाभद्राममातिहृदयंगमा ॥ १४ ॥ एवंब्रुवा

णंतं विप्रं विस्मयोत्फुल्लोचनम् ॥ सराजाग्राहकन्येयं दुहिताममपर्वता ॥ १५ ॥ अथोवाच नृपं धीमान्नारदः क्षुभितेन्द्रियः ॥ राजन्निविष्टुकामोऽहं क
 न्येयं मदीयताम् ॥ १६ ॥ ईप्सितं तव दास्यामि वरं मत्पुत्रं दुर्लभम् ॥ एवमुक्तो नारदेन प्रतीतात्मा संजयस्तथा ॥ १७ ॥ कृताञ्जलिरुवाच देप्रहृष्टोत्फुल्ल
 लोचनः ॥ पुत्रो मे दीयतां क्षिप्रमक्षीणकनकाकरः ॥ १८ ॥ यस्य मूत्रं पुरीषं वा श्लेष्माणं क्षिपति क्षितौ ॥ जातरूपं हितत्सर्वसुवर्णं भवतु स्थिरम् ॥ १९ ॥
 एवमस्त्विति तं राजन्नारदः प्रत्यभाषत ॥ सुवर्णं प्रीतिं पुत्रं ददामितवसुव्रत ॥ २० ॥ एवमुक्त्वा स तां कन्यां सालङ्कारं सुमध्यमाम् ॥ विवाह
 यामास तयानारदो हृष्टमानसः ॥ २१ ॥ तत्तस्य चेष्टितं दृष्ट्वा पर्वतः क्रोधमूर्छितः ॥ उवाच नारदो रोषादक्षिप्तः स्फुरिताधरः ॥ २२ ॥ मयेयं
 प्रार्थिता पूर्वस्त्वया यस्माद्विवाहिता ॥ तस्मान्मया समं स्वर्गं नगं तामिकथंचन ॥ २३ ॥ दत्तस्त्वया स्य यः पुत्रो वरदानेन नारद ॥ सोऽपि चौरै
 रभिहतः पञ्चत्वमुपयास्यति ॥ २४ ॥ एवमुक्तः पर्वतेन नारदः प्राह दुर्मनाः ॥ न त्वं धर्मविजानासि किञ्चिन्मूढोऽसि दुर्भते ॥ २५ ॥ सामान्यं
 सर्वभूतानां कन्या भवति सुव्रत ॥ न तस्या वरणे दुःखं पश्यतीह बहु श्रुताः ॥ २६ ॥ न सेवितास्त्वया वृद्धास्तेन मांशपसरुया ॥ पाणिग्रहणं
 त्राणां निष्ठास्यात्समपदे ॥ २७ ॥ यस्मादेतद्विज्ञाय शपसे मामनागसम् ॥ तस्मात्त्वमप्यहोस्वर्गं नगं तामिमां विना ॥ २८ ॥ संजयस्य सु
 तः श्लापाद्यदि पञ्चत्वमेष्यति ॥ आनयिष्ये तथाप्येनं मलोकात्प्रसंशयः ॥ २९ ॥ एवं शस्त्वा तदाऽन्येन्यं देवर्षितां वुभौ पुनः ॥ पूजितौ संजये
 नाथजमतुः स्वाश्रमं प्रति ॥ ३० ॥ अथास्य स तमेमां सिजातः पुत्रो नृपस्य सः ॥ स्वर्णं वितीनामास्य यथार्थमकरोत्पिता ॥ ३१ ॥ जाति
 स्मरः स्मरवपुः सुवर्णोत्पत्तिकारणम् ॥ सर्वभूत रुतज्ञोऽभूद्रव्रतफलादिह ॥ ३२ ॥ मूत्रश्लेष्मपुरीषादियत्किञ्चित्क्षिपति क्षितौ ॥ जायते
 कनकं सर्वप्रसादान्नारदस्य च ॥ ३३ ॥ तेनासौ यजते राजा विधिवद्भूरिदक्षिणैः ॥ राजसूयादिभिर्यज्ञैर्विधैर्ब्राह्मणैर्वृतः ॥ ३४ ॥ बभार मृ
 त्याननिशुं पोषस्वजनतिथीन् ॥ चकार देवतागारसरश्चारामवाटिकाः ॥ ३५ ॥ जातस्नेहं तथा पुत्रं रक्षरक्षिर्भिवृतः ॥ राज्ञयः
 कनकस्यास्य बभूवुर्नृपतेः सुतात् ॥ ३६ ॥ अथास्य दस्यवः केचिच्छ्रुत्वा तं कनकाकरम् ॥ धनलोलुपया जघ्नुर्दक्षिणात्यामदोद्धताः ॥ ३७ ॥

तस्मिन्विनष्टे तत्रष्टं वरदानसमुद्रवम् ॥ कनकं तदपश्यंतो जगसुरन्योन्यतः क्षयम् ॥ ३८ ॥ पातितं दस्युभिः पुत्रं दृष्ट्वा राजा सुदुःखितः ॥
 विललापाकुलमतिः समुमोहपपात च ॥ ३९ ॥ विलपंतं तु तं दृष्ट्वा नारदः प्राह संजयम् ॥ राजन्विषादं मा कार्षीः शृण्विमां भारती मम ॥ ४० ॥
 इत्युक्त्वा स समाचख्यौ चरितानि महौजसाम् ॥ विशिष्टानां नरैर्द्राणां यतीनां दक्षिणावताम् ॥ ४१ ॥ श्रुत्वा राजानरैर्द्राणां चरितानि महात्मनाम् ॥
 विनष्टशोकः सहसा प्रकृतिस्थो बभूव सः ॥ ४२ ॥ नारदोऽपि नरैर्द्रस्य मृतं पुत्रं यमालयात् ॥ आनयामास तरसा तथा रूपां यथा हतम् ॥ ४३ ॥
 दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा स पुत्रं तं परितुष्टेन चेत्तसा ॥ व्रीडितो विस्मितश्चैव कृताञ्जलिः राब्रवीत् ॥ ४४ ॥ किमाश्चर्यं प्रसन्नेन भवता मम नारद ॥
 दत्तः पुत्रस्तथा भूतो दस्युभिर्घातितो यथा ॥ ४५ ॥ षण्मासां तेषु नरसौ जीवितं सर्वमेव तत् ॥ सस्मरारपूर्ववृत्तं तं भद्राणां पारणात्किल ॥ ४६ ॥
 एतत्ते सर्वमाख्यातं जातिस्मरणकारकम् ॥ व्रतं व्रताधिकं श्रेष्ठं किमन्यत्कथयामि ते ॥ ४७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ब्राह्मणाश्चैव शूद्राश्च कुले महति जन्म
 च ॥ दाता क्षमी धनी वा गमि रूपास्वैर्भद्रैर्कर्मैव तत् ॥ ४८ ॥ चत्वारि राजन् भद्राणि चतुष्पादानि तानि वै ॥ तान्येव बहुविधानि दुष्प्राप्या न्यकृतात्मभिः
 ॥ ४९ ॥ मार्गशीर्षे तु प्रथमं द्वितीयं फाल्गुने तथा ॥ ज्येष्ठे तृतीयां राजेन्द्र ख्यातं भाद्रपदे परम् ॥ ५० ॥ फाल्गुना मलपक्षे दौत्रिन्मासांस्तु नराधिप ॥
 तत्रिपुष्पमिति ख्यातं तपस्याकरणं परम् ॥ ५१ ॥ ज्येष्ठस्य शुक्लपक्षे दौत्रिन्वैमासांस्तु धिष्ठिर ॥ तत्रिराममिति ख्यातं सत्यशौर्यप्रदायकम् ॥
 ॥ ५२ ॥ शुक्ले भाद्रपदस्य दौत्रिन्मासांस्तु नंदन ॥ तत्रिंशमिति ख्यातं बहुविद्याप्रदायकम् ॥ ५३ ॥ शुक्लमार्गशीरस्य दौत्रिन्मासांस्तु
 नराधिप ॥ तद्विष्णुपदमित्युक्तं सर्वधर्मप्रदायकम् ॥ ५४ ॥ समसेनैवोक्तानि भद्राण्येता निभारत ॥ कर्तव्यानि नरैः स्त्रीभिः ब्रौ
 ह्मणानुमतेन वा ॥ ५५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विस्तरैरेव मे ब्रूहि देव देव जगत्पते ॥ भद्राणां नियमाधानं प्रधाननियमांस्तथा ॥ ५६ ॥ श्रीभगवानु
 वाच ॥ शृणुराज ब्रह्महिता भद्राणां विस्तरं परम् ॥ कथयिष्ये न कथितं कस्यचिद्व्यन्मया पुरा ॥ ५७ ॥ शुक्ले मार्गशीरस्य दौचत्वारि स्तितथैव वराः ॥
 द्वितीया च तृतीया च चतुर्थी पञ्चमी तथा ॥ ५८ ॥ एकभुक्ता स नस्ति षष्ठ्यति पद्यां जितेन्द्रियः ॥ प्रभाते तु द्वितीयां कृत्वा यत्करणीयकम् ॥ ५९ ॥
 प्रहरत्रये स माधिकं गते स्नानं समाचरेत् ॥ मृद्गोमयं च संगृह्य मंत्रैरेभिर्विचक्षणः ॥ ६० ॥ अहं ते तु प्रदिश्यामि मंत्राणां विधिसुत्तमम् ॥ येषां दे

योनेदयोवाताच्छृणुष्वदामिते ॥ ६१ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रियावैश्याः शूद्रायेशुचयोऽमलाः ॥ तेषामंत्राः प्रदेयवैनतुसंकार्णधर्मिणाम् ॥ ६२ ॥
 यास्त्रीभत्रावियुक्तापिस्वाचारैः संयुताशुभा ॥ साचमन्त्रान्प्रगृह्णातुसभत्रातदनुज्ञया ॥ ६३ ॥ स्नानंदीदगोवावापीकूपगृहोपिवा ॥
 दशोत्तरं फलं ज्ञेयमधिकं हि स मंत्रकम् ॥ ६४ ॥ मृदं मंत्रेण संगृह्ण स वागेषु प्रदापयेत् ॥ त्वं मुदेवंदिता देवैः समलैर्द्वैत्यवातिभिः ॥ ६५ ॥
 मयापि वंदिता भक्त्या मामतो विमलं कुरु ॥ ६६ ॥ मन्मंत्रः ॥ एवं जपन्मृदं दत्त्वा स्वहस्ताग्रस मंत्रकम् ॥ जलावगाहनं कुर्यात्कुण्डमालिख्य
 धर्मवित् ॥ ६७ ॥ सिद्धार्थकैः कृष्णतिलैर्वचासवापैर्धीः क्रमात् ॥ त्वमादिः सर्वदेवानां जगतां जगन्मये ॥ ६८ ॥ भूतानां वीरुधौ चैव रसानां
 पतये नमः ॥ गंगासागरजंतो यौष्करं नार्मदं तथा ॥ ६९ ॥ यामुनं सानिहत्य च संनिधानमिहास्तु मे ॥ ७० ॥ स्नानमंत्रः ॥ शरीरालंभनं
 पूर्वकृत्वा मृदो मया बुभिः ॥ एवं स्नात्वा समाप्लुत्य आचम्य तटमास्थितः ॥ ७१ ॥ निवस्य वाससीशुभ्रे शुचिः प्रयतमानसः ॥ देवान्पितॄन्म
 नुष्यांश्च तपेत्सुसमाधिना ॥ ७२ ॥ एवं गृहीतनियमो गृहं गच्छेच्छुचित्रतः ॥ उपविश्य न संजल्पेद्यावच्चन्द्रस्य दर्शनम् ॥ ७३ ॥ स्नात्वा
 चैव ततो नाभतृतीयादिचतुर्दिने ॥ नमः कृष्णाच्युतानंतहर्षकेशोतिचक्रमात् ॥ ७४ ॥ चतुर्दिने द्वितीयादिदेवमभ्यर्चयेच्च्युतम् ॥ प्रथमे
 ह्नि स्मृता पूजापादयोश्चक्रपाणिना ॥ ७५ ॥ नाभिपूजाद्वितीयादिहृक्तव्याविधिर्वदरैः ॥ मुरद्विषस्तृतीयादिह्नि पूजां वक्षसि विन्यसेत् ॥ ७६ ॥
 चतुर्थो ह्नि जगद्धातुपूजा शिरसि कल्पयेत् ॥ पुष्पैर्विलेपनैर्धूपैरर्घ्यं दद्यात्तुर्विभूषणैः ॥ ७७ ॥ धीवरैर्हरि नैवेद्यदीपदानैश्च भक्तिः ॥ पूजयेत्वा
 विधानेन विष्णुविश्वेश्वरव्रती ॥ ७८ ॥ ततो दिनावसाने तु मुहूर्ते निगते सति ॥ अर्घ्यं प्रदद्यात्सोमाभक्त्या तद्भावभावितः ॥ ७९ ॥ शशिच
 न्द्रशशं केन्दुनामानिकमशो नरः ॥ तृतीयादिषु चन्द्रस्य संकीर्त्या धीर्निवेदयेत् ॥ ८० ॥ सचाध्यायादृशो देयः क्रद्धिमिद्विरथैरैः ॥ ततोऽस्म्य
 वप्रवक्ष्यामि युधिष्ठिरनिबोध मे ॥ ८१ ॥ चन्दनागरुकरूपरुदधिदूवक्षतादिभिः ॥ रत्नैः समुद्रजैश्चान्यैर्वज्रवैद्युतैर्मौक्तिकैः ॥ ८२ ॥ पुष्पैः
 फलैः स्वकाले तैः सज्जैर्ब्राह्मिकैः ॥ वस्त्राच्छादनं गोवाजिभूमिहमगजान्वितैः ॥ ८३ ॥ सत्त्वयुक्तस्य क्रद्धस्य राजन्नेष विधिः स्मृतः ॥
 इतरस्य तथा शतथा फलपुष्पाक्षतोदैकैः ॥ ८४ ॥ लवणं गुण्डं घृतं तैलं पयः कुंभास्तिलैः सह ॥ अर्घ्यं ध्वेतानि शस्तानि शशि वृद्ध्या विवर्द्धयेत् ॥ ८५ ॥

प्रत्यहंवर्द्धयेदर्थ्यशशिपृष्ठयानरोत्तम ॥ एवमर्घःप्रदातव्यःशृणुमंत्रविधिक्रमम् ॥ ८६ ॥ नवोनवोसिमासतेजायमानःपुनःपुनः ॥
 त्रिराग्निमेवेतोवैदेवानाप्यायसेहविः ॥ ८७ ॥ गगनाङ्गणसदीपदुग्धाब्धिमथनोद्भव ॥ आभासितादिगाभोगरमानुजनमोऽस्तुते ॥ ८८ ॥
 दन्वाध्यैद्विजराजायतद्विप्रायनिवेदयेत् ॥ निर्वन्याध्यैक्रममिदंततोभुंजीतवायतः ॥ ८९ ॥ भूर्मितुभाजनंकृत्वापद्मपत्रसमास्तृताम् ॥
 पालशैर्मधुपत्रैरुपैशिरूपांशिलातले ॥ ९० ॥ समालभ्यधरादेवामंत्रेणनेनमंत्रवित् ॥ त्वत्तलेभेलुकामोऽहं देविसर्वसोद्भवे ॥ ९१ ॥ मदनु
 ग्रहायसुस्वादंकुर्वन्नममृतोपमम् ॥ एवंजह्मवाचभुक्त्वाचशकंपाकंगुणोत्तरम् ॥ ९२ ॥ आचम्यखान्युपालभ्यस्मृत्वासोमंस्वपेद्भुवि ॥ भोक्त
 व्यंतुद्वितीयायामक्षारलवणंहविः ॥ ९३ ॥ मुन्यन्नंतृतीयायांचतुर्थ्यांगोरसोत्तरम् ॥ घृताक्ताःसगुडाःशस्ताःपञ्चम्यांकृशरास्सदा ॥ ९४ ॥
 शस्तभेद्रेषुसर्वेषुसदाऽयामाकतण्डुलाः ॥ प्रसाधिकाघृतंगव्यंफलमयाचितम् ॥ ९५ ॥ प्रातःस्नानंततःकृत्वासंतर्प्यपितृदेवताः ॥ भोजये
 द्ब्राह्मणान्भक्त्यादत्तदानान्विसर्जेयत् ॥ ९६ ॥ भृत्यबन्धुजनैःसार्द्धं पश्चादुज्जीतकामतः ॥ एवंभेद्रेषुसर्वेषुत्रिमासेषुगतेषुयः ॥ ९७ ॥ करोत्ये
 तन्नरोभक्त्यावर्षमेकममत्सरी ॥ तस्यश्रीर्विजयैश्वर्यनिन्यं सोमःप्रसीदति ॥ ९८ ॥ एतत्करोतियाकन्याशुभंप्राप्नोतिसापतिम् ॥ दुर्भगासुभगा
 साध्वीभवत्यविधवासदा ॥ ९९ ॥ राज्यार्थीलभतेराज्यंधनार्थीलभतेधनम् ॥ पुत्रार्थीलभतेपुत्रानितिप्राहप्रभाकरः ॥ १०० ॥ योषित्कुलकुल
 विवाहमनोरमाणिशय्यात्रयानशयनासनशोभितानि ॥ भद्राण्यवाप्यधनपुत्रकलत्रजानिजातिस्मरोभवतिभारतभद्रकर्ता ॥ १०१ ॥ इतिश्री
 भविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादंभेद्रेषुसंवादंभेद्रेषुसंवादनिरूपणंनमत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ इतिप्रतिपत्कल्पः
 समाप्तः ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ संत्यन्यास्तिथयःपार्थद्वितीयाद्याःपरिश्रुताः ॥ मासैश्चतुर्भिश्चत्वारःप्रावृद्धुक्छाःकृमापहाः ॥ १ ॥
 गोपिताश्चसदालोकेनप्रोक्ताश्चमयाक्वचित् ॥ प्रकाशयामिताःपार्थशृणुसर्वमयाहिताः ॥ २ ॥ एकातुश्रावणेमासिअन्याभाद्रपदेतथा ॥
 अपराश्वयुजेमासिचतुर्थीकार्तिकेभवेत् ॥ ३ ॥ श्रावणेकलुषानामप्रोष्ठपादेचर्गमला ॥ आश्विनेप्रतसंचाराकार्तिकेचयमास्मृता ॥ ४ ॥

१ भोज्याः-इ०पा० । २ प्रकाशेषु-इ०पा० । ३ अपुत्रः-इ०पा० ।

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मात्साकल्यप्रोक्ता कस्मात्सागर्मिलमता ॥ कस्मात्साप्रेतसंचारा कस्माद्याम्याप्रकीर्तिता ॥ ५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुरावृत्रवधवृत्ते प्राप्तराज्यपुरंदरे ॥ ब्रह्महत्यापनदोर्थमश्वमेधे प्रवर्तिते ॥ ६ ॥ क्रोधादिन्द्रेण वज्रेण ब्रह्महत्या निषूदिता ॥ ८ ॥ षट्संखण्डाचकृताक्षितावृक्षेतोयेमहीतले ॥ ७ ॥ नारीब्रह्महने वद्वौ स विभज्ययथाक्रमम् ॥ तत्पापं श्रावणे व्यूढं द्वितीयायां दिनोदये ॥ ८ ॥ नारीवृक्षनदीभूमिबद्धिब्रह्महणे तथा ॥ निर्मलं करं जन्मतोर्थकलुषास्मृता ॥ ९ ॥ मधुकैटभयोरक्तपुरामग्रेति मोदिनी अष्टांगुलापवित्रासानारीणां तुरजोर्मलम् ॥ १० ॥ नद्यः पूरमलः सवर्षद्वेधूमक्षिप्तमलः ॥ कलुषाणि चरन्त्यस्य तैर्नैषा कलुषामता ॥ ११ ॥ गीर्गिराभारतीवाणिवाचामेधासरस्वती ॥ गीर्मलं वहते यस्माद्वितीयागर्मिलमता ॥ १२ ॥ देवर्षिपितृधर्माणां निदकानां स्तिकाः शठाः ॥ तेषां सावागमलव्यूढा द्वितीयायेतेन गीर्मला ॥ १३ ॥ अनध्यायेषु शास्त्राणि पाठयंति पठंति च ॥ शब्दिकस्तार्किकाः श्रौतास्तेषां शब्दापशब्दजाः ॥ १४ ॥ मलव्यूढा द्वितीयायामेतोर्थगर्मिलमता ॥ प्रेतास्तु पितरः प्रोक्तास्तेषां तस्यां तु संचरा ॥ १५ ॥ द्वितीयायां च लोकेषु तेन साप्रेतसंचरा ॥ अग्निष्वात्तावर्हिषदआज्यपाः सोमपास्तथा ॥ १६ ॥ पितृपितामहप्रेतसंचारास्तु संचरा ॥ पुत्रैः पौत्रैश्च दैर्हित्रैः स्वधार्मैः सुपूजिताः ॥ १७ ॥ श्राद्धदानमखैस्तृप्तायान्त्यतः प्रेतसंचरा ॥ कार्तिकेः शुक्लपक्षस्य द्वितीयायां युधिष्ठिर ॥ १८ ॥ यमो यमुनया पूर्वभोजितः स्वगृहे तदा ॥ द्वितीयायां महोत्सगे नारकीयाश्च तर्पिताः ॥ १९ ॥ पापेभ्यो विप्रमुक्तास्ते मुक्ताः सर्वविबधनाः ॥ आभितानं तितास्तुष्टाः स्थिताः सवैयदृच्छया ॥ २० ॥ तेषां महोत्सववृत्तो यमराष्ट्रसुखावहः ॥ ततो यमाद्वितीयायां प्रोक्ता लोके युधिष्ठिर ॥ २१ ॥ अस्यां निजगृहे पार्थनभोक्तव्यमतो बुधैः ॥ स्नेहे न भगिनी हिस्ताद्रोक्तव्यं पुष्टिवर्द्धनम् ॥ २२ ॥ दानानि च प्रदेयानि भगिनीभ्यो विधानतः ॥ स्वर्णालंकारवस्त्राद्यैः पूजास्तकारभोजनैः ॥ २३ ॥ सर्वाभगिन्यः संपूज्या अभवे प्रतिपत्तिगाः ॥ पितृव्यभगिनी हिस्तात्प्रथमायां युधिष्ठिर ॥ २४ ॥ मातुलस्य सुता हस्ताद्वितीयायां पुनर्नृप ॥ पितृमातृस्वसारौ येतृतीयायां तयोः करात् ॥ २५ ॥ भोक्तव्यं सहजायाश्च भगिन्यो हस्ततः परम् ॥ सर्वासु भगिनी हिस्ताद्रोक्तव्यं बलवर्द्धनम् ॥ २६ ॥

धन्ययशस्यमायुष्यधर्मकामार्थवर्द्धनम् ॥ व्याख्यातंसकलं स्नेहात्सरहस्यभयातव ॥ २७ ॥ यस्यातिथौ यमुनया यमराजदेवः संभोजितो
 जगति सत्त्वरसौ हृदेन ॥ तस्यां स्वसुःकरतलादिहयोभुनिक्तिप्राप्नोति वित्तमर्थभोज्यमनुत्तमंसः ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तर
 पर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे यमद्वितीयाव्रतमाहात्म्यं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ भगवन्भवता प्रोक्तं धर्मो
 र्थादेः सुसाधनम् ॥ गार्हस्थ्यं तच्च भवति दंपत्योः प्रियमाणयोः ॥ १ ॥ पत्नीहीनः पुमान्पत्नीभर्त्रा विरहिता तथा ॥ धर्मकामार्थसंसिद्धौ न
 स्यातां मधुसूदन ॥ २ ॥ तद्ब्रूहि देव देव शविधवास्त्रीन जायते ॥ व्रतेन येन गोविंद पत्न्याऽविरहिता नरः ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 अशून्यशयनं नाम द्वितीयां शृणुतां मम ॥ यास्तु पोष्य न वै धव्यं प्राप्नोति स्त्रियुधिष्ठिर ॥ ४ ॥ पत्नी विमुक्तश्च नरो न कदाचित् प्रजायते ॥
 शेते जगत्पतिर्विष्णुः प्रियासाद्वै यदा किल ॥ ५ ॥ अशून्यशयनं नाम तदा ग्राह्या च सातिथिः ॥ उपवासेन न कतेन तथैवायाचितेन च ॥ ६ ॥
 कृष्णपक्षे द्वितीयायां श्रावणे नृपसत्तम ॥ स्नानं न द्वातंडागे वा गृहे वा नियतात्मवान् ॥ ७ ॥ कृत्वा पितृन्मनुष्यांश्च देवान्संतप्य भक्तिमान् ॥
 स्थंडिलं चतुरस्रं तु मुन्यं कारयेत्ततः ॥ ८ ॥ तत्र स्थं श्रीधरं श्रीशंभुं तस्याभ्यर्च्य श्रिया सह ॥ नैवेद्यपुष्पधूपार्घ्यैः फलैः कालोद्भवैः शुभैः ॥ ९ ॥
 इममुच्चारयेन्मंत्रं प्रणम्य जगतः पतिम् ॥ श्रीवत्सधारिच्छ्रीकान्तश्रीधामच्छ्रीपतेऽव्यय ॥ १० ॥ गार्हस्थ्यं मा प्रणाशं मे यातु धर्मार्थकामदम् ॥
 अग्नयो मा प्रणश्यंतु मा प्रणश्यंतु देवताः ॥ ११ ॥ पितरो मा प्रणश्यंतु मत्तो दंपत्यभेदतः ॥ लक्ष्म्या विद्युज्यते कृष्णन कदाचिद्व्यथ भवान् ॥ १२ ॥
 तथा कलत्रसंबंधो देवामे प्रणश्यतु ॥ लक्ष्म्या न शून्यं वरदयथा ते शयनं सदा ॥ १३ ॥ शय्यामप्यशून्यास्तु तथा जन्मनि जन्मनि ॥
 एवं प्रसाद्य पूजां च कृत्वा लक्ष्म्या हरस्तथा ॥ १४ ॥ चंद्रोदये स्नानपूर्वपञ्चगव्यं तु संयुतम् ॥ विप्राय दक्षिणां दद्यात्स्वशक्त्या फलं संयुताम् ॥ १५ ॥
 अनेन विधिनाराज न्यावन्मासं चतुष्टयम् ॥ कृष्णपक्षे द्वितीयायां प्रागुक्तविधिमाचरेत् ॥ १६ ॥ कार्तिके चाथ संप्राप्ते शय्यां श्रीकान्तं संयुताम् ॥
 सोपस्कं रां सोदकुं भां सान्नां दद्याद्विजातये ॥ १७ ॥ प्रतिमासं च सोमाय अर्घ्यं दद्यात्समंत्रकम् ॥ दध्यक्षतैर्मुलफलैरत्नैः सौवर्णभाजनैः ॥ १८ ॥

गगनगणसदोपदुग्धाब्धिमथनोद्भव ॥ आभासितिदिगाभोगरमानुजनमोस्तुते ॥ १९ ॥ एवंकरोति यः सम्यङ्नगरमासचतुष्टयम् ॥
तस्यजनमत्रययावद्ब्रह्मभोगनजायते ॥ २० ॥ अशून्यशयनश्चैवधर्मकामार्थसाधकः ॥ भवत्यवथाहर्तैश्चर्यः पुरुषो नान्नसंशयः ॥ २१ ॥
नारीचपार्थधर्मज्ञाव्रतमेतद्व्यथाविधि॥ याकरोति न सा शोच्या बंधुवर्गस्य जायते ॥ २२ ॥ वेधव्यं दुर्भगत्वं च भर्तृत्यागं च सतमम् ॥ प्राप्नोति जन्म त्रित
यं न सा पांडु कुलोद्ब्रह्म ॥ २३ ॥ एषा ह्यशून्यशयनपतिद्वितीयाख्याता समस्तकुषापहराऽद्वितीया ॥ एतां समाचरति यः पुरुषोऽथ योषित्प्राप्नो
त्यसौ शयनमय्य महाहं भोग्यम् ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्टिरसंवादे अशून्यशयनव्रतमाहात्म्यं नाम पंचद
शोऽध्यायः ॥ २५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ फाल्गुनेऽप्यसिते पक्षे तृतीयायामुपोषिता ॥ प्रातःस्थित्वा ब्रह्मचर्येण तामुकुटशोभिता ॥ १ ॥ गोधारथगतं
देवैर्विद्वद्धानपरायणम् ॥ पूजयेद्बुधकुसुमैर्दीपालक्तकचन्दनैः ॥ २ ॥ केसरैर्मधुरद्रव्यैः स्वर्णमाणिक्यपूजया ॥ ३ ॥ भूषिकादेव भूषाच भूषिकाललि
ता उमा ॥ ४ ॥ तपो वनरतागौरीसौ भाग्यं मे प्रयच्छतु ॥ दौर्भाग्यं मे शमयतु मुप्रसन्नमनाः सदा ॥ ५ ॥ अवेधव्यं कुले जन्म ददात्व परजन्म
नि ॥ अङ्गु अङ्गु मपोपाङ्गुः पर्वेष्वैस्थिता मृतम् ॥ ६ ॥ सुखदृष्टिस्पर्शसंगौरीसौ भाग्यं यच्छतु ॥ एवमुच्चार्य मंत्रांश्च नारीज्ञानवती सती ॥ ६ ॥
पूजयेद्ब्राह्मणैः कृत्स्नैः त्रैलोक्यैः सुखसुवासिनी ॥ जरिकैः कटुहृद्दंष्ट्रैश्च लवणैर्गुडसर्पिषा ॥ ७ ॥ हृद्यैराद्रैः फलैः स्वर्णमैर्नक्षैः पुष्पबन्धनैः ॥ कुसुमैः
कुंकुमैर्गन्धैः कालेयागुरुचन्दनैः ॥ ८ ॥ सिंदूरेणातिरक्तेन वस्त्रेनानां विधैः शुभैः ॥ नैत्रैः नेत्रकेशोत्थैः पूषकैः स्तितलतंडुलैः ॥ ९ ॥ आशौ
कैश्च विगुणैर्धृतपूषैः कृतैः ॥ इत्येवमादिनैर्वेदैः पूजयित्वा महादुमम् ॥ १० ॥ प्रदक्षिणं ततः कृत्वा दत्त्वा विप्राय दक्षिणाम् ॥ एतत्क
रोति ते पुत्रादि हि त्रैव्रतमुत्तमम् ॥ ११ ॥ ततः प्राप्स्यसि दुष्प्राप्य त्रैलोक्ये श्रीधरं प्रति ॥ एतद्व्रतं मया ख्यातं यास्यति शाश्वतीः समाः ॥ १२ ॥
व्याख्यातं कथ्येन दौर्लभ्यमिदं ॥ याश्चरिष्यंति ततः सर्वा भविष्यंति निरामयाः ॥ १३ ॥ अङ्गप्रत्यङ्गमुभगालोके दक्षिणो
हराः ॥ स्थित्वा वर्षशतं चान्ते ततो रुद्रपुं शुभम् ॥ १४ ॥ यास्यंति हं सयानस्थं किङ्किणीशब्दनादितम् ॥ तत्र त्वारमिष्यंति स्वभर्तृ
न्वत्सरां न्वहून् ॥ १५ ॥ दिव्यभोगभुजो हृष्टाः सिद्धयष्टकसमन्विताः ॥ १६ ॥ अर्धमहावर्मणि कुंकुमकेसराब्जगंधमुग्धमुखरालि

कुलोपगतिम् ॥ दत्त्वाफलाक्षतयुतं मधुपादपस्यगौरिवलोकमहिताभवतीहनारी ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणोत्तरपर्वणि श्रीकृ
 ण्ययुधिष्ठिरसंवादे मधूकटतीयाव्रतवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मेघपालीव्रतं कृष्णकदाचित्क्रियते नृ
 भिः ॥ किंपुण्यं किमनुष्ठानं कीदृग्वल्लीस्मृता तु सा ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अश्वयुक्कृष्णपक्षे तु तृतीयायां युधिष्ठिर ॥ मेघपाल्यै प्रदात
 व्योभक्त्या स्त्रीभिर्नृभिस्तथा ॥ २ ॥ अघोर्विरूढगोधूमैः सप्तधान्यसमन्वितैः ॥ तिलतंडुलपैर्दवातव्यो धर्मलिप्सुभिः ॥ ३ ॥ तांबूलस
 दृशैः पर्वैरक्तावह्लासमंजरी ॥ वाटीषु ग्राममार्गेषु प्रोत्थिता पर्वतैः ऽपि च ॥ ४ ॥ मेघपाल्यां धान्यतैलशुङ्कुं रुमहमनान् ॥ पदान्यापि च कु
 र्वैति जनावानि ज्यजीविनाः ॥ ५ ॥ पापं सत्यावृतं कृत्वा द्रव्यलुब्धाः फलान्विताः ॥ अर्घदत्त्वा मेघपाल्यनाशयंति क्षणादिह ॥ ६ ॥
 मानोन्मानैर्जन्ममध्यैः पापं कुत्रचित्कृतम् ॥ तत्सर्वनाशमायातिव्रतेन नैनपांडव ॥ ७ ॥ मेघपालीशुभस्थाने शुभे देशे समुत्थिता ॥
 पूजनीया वस्त्रीभिः फलैः पुष्पैस्तथाक्षतैः ॥ ८ ॥ खजूरैर्नालिकैरैश्च दाडिमैः करवीरकैः ॥ गंधधूपैर्दधिदोषैर्विरूढधान्यसंचयैः ॥ ९ ॥
 रक्तवस्त्रैः समच्छाद्या पिष्टातकविभूषिताम् ॥ कृत्वा रघुः संप्रदातव्यो मंत्रेण नैनभारत ॥ १० ॥ वेदोक्तं तद्विगोविद्वांस्तच्च तस्यै निवेदयेत् ॥
 इत्येवं पूजयित्वा तां मेघपालीं पुमांस्ततः ॥ ११ ॥ नारी वा पुरुषव्याघ्रप्राप्नोति परमां श्रियम् ॥ स्थित्वा वर्षशतं तं मर्त्यं दुःखसौभाग्यगर्विते ॥ १२ ॥
 विष्णुलोकमवाप्नोति देहं तेषां स्थितः ॥ कुलानि सप्तनयति स्वर्गस्वानिरसा तलात् ॥ १३ ॥ उद्धृत्य नानात्रसं देहस्त्वया कार्या युधिष्ठिर ॥ १४ ॥
 नरकभीरुतया ददाति योऽर्घ्यं फलाद्यनुयुतं ननु मेघपालेः ॥ उन्मानकूटकपटानि कृतानि यानि पापानि हन्ति सा विवेकतमः प्ररोहान् ॥ १५ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मेघपालीव्रततीयाव्रतवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ युधि
 ष्ठिर उवाच ॥ स्त्रीणां संप्रदाते येन मर्त्यलोके गृहं शुभम् ॥ पतिप्रेम तथा तन्मे ब्रूहि व्रतं शुभम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एकदा पार्वती शंभू
 स्थितैः मुनिसुरावृतौ ॥ कैलासशिखरेभ्येनानाथातु विचित्रिते ॥ २ ॥ नानाद्रुमलतार्कणानां पुष्पोपशोभिते ॥ मुनिकनरसंघुष्टे गेयनृ
 त्यसमाकुले ॥ ३ ॥ शंकरः पार्वतीं प्राह किं त्वया सद्रतं कृतम् ॥ वामारूपेण मे त्वं तं प्रियां सितवर्णीनि ॥ ४ ॥ अगच्छ जानुदंशं तु सुप्रसन्ना

सुवासिनीभ्यस्तद्द्वयैवैवमूर्यसंस्थितम् ॥ निर्वर्त्यविधिनानेनततः पश्चात्क्षमापयेत् ॥ २९ ॥ दांपत्यानिचभोज्यानिचतुर्थ्यामधुरसैः ॥
 इत्युक्तमुमयाचीर्णहरं भाव्रतं परम् ॥ ३० ॥ व्रततिगस्त्यमुनयेदत्तं गृहवरं शुभम् ॥ लोपासुद्राप्रियापत्नीतस्यवेदमनिपूजिता ॥ ३१ ॥
 तेनधर्मेणदेवत्वं भर्तालब्धोऽसिंकरः ॥ अर्द्धाकेऽपिस्थितातेनयाश्चरिष्यंतियोषितः ॥ ३२ ॥ कौतियपुरुषोवापिख्यातरं भाव्रतं सुवि ॥
 तासांपुत्रागृहभोगाः कुलवृद्धिर्भविष्यति ॥ ३३ ॥ स्त्रीणांचतुर्यसौभाग्यं गार्हस्थ्यं सर्वकामिकम् ॥ बालवृद्धस्थमध्यानां हूपलावण्यबृंहणम् ॥
 ॥ ३४ ॥ सपत्नीदर्पदलनं वशीकरणमुत्तमम् ॥ हिमवद्विध्ययोर्मध्ये आर्यावर्ते मनोहरे ॥ ३५ ॥ उत्पत्यशोभते वासे पूर्वोत्पन्नधने कुले ॥
 मृतः शक्रपुरं याति तो विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ३६ ॥ ततः शिवपुरं याति व्यासस्य वचनं यथा ॥ ३७ ॥ यदंभया बलभया पहरंततश्च गौर्या हिमा
 द्रिभवनस्थितया पिचीर्णम् ॥ तस्याव्रतं सुविक्रोरितराचधर्मब्रह्मेशकेशवर्षति सुखदं लभेत्सा ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे पञ्चाग्निसाधनाख्यं भातृतीयाव्रतं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ पार्थभाद्रप
 दे मासि शुक्लपक्षे दिनोदये ॥ तृतीयायांचतुर्थ्यांच शुद्धायां प्रतिवत्सरम् ॥ १ ॥ उपवासे न गृहीयाद्भ्रतं नाम्ना तु गोपदम् ॥ स्नात्वा नरो वानारी
 वा पुष्पधूपविलेपनैः ॥ २ ॥ दध्यक्षतैश्च मालाभिः पिष्टैर्कैर्वनमालया ॥ अभ्यंजयेद्भवांश्चंगुं सुं पुच्छान्तमेव च ॥ ३ ॥ दद्याद्भवात्तिकं भक्त्या
 तासां पूर्वापराह्वयोः ॥ अनग्निपाकं मुञ्जीयात्तैलक्षारविवर्जितम् ॥ ४ ॥ व्रजंतीनां गान्तिन्यमायां तीनां च भारत ॥ पुरद्वारे तथा गोष्ठे मन्त्रेणा
 नेन मन्त्रवित् ॥ ५ ॥ अर्घ्यप्रदद्याद्गृह्यां वागवां पादेषु पाण्डव ॥ ६ ॥ मातारुद्राणां दुहिता वसूनां स्वसादित्या नाम मृतस्य नाभिः ॥ प्रतुवेचं
 चिकितुषे जनाय मागमनागमदिति वधिष्य ॥ गवां मन्त्रः ॥ गवां मे अग्रतः संतु गवां मे संतु प्रष्टुतः ॥ गवां मे हृदये संतु गवां मध्ये वसाम्यहम् ॥
 ॥ ८ ॥ इत्थं संपूज्य दत्त्वा र्धतोगच्छेद्ब्रह्मश्रमम् ॥ पञ्चम्यां क्रोधरहितो भुञ्जीयाद्गौरसंदधि ॥ ९ ॥ शालिपिष्टं फलं शकं तिलमन्त्रं च
 शोभनम् ॥ भुक्ता वसाने राजेन्द्र संयतस्तानि शांसेपेत् ॥ १० ॥ प्रभाते गोपदं त्वा ब्राह्मणाय हिरण्मयम् ॥ क्षमापयेद्भवानाथं

गोविन्दं गुरुद्वजम् ॥ ११ ॥ अर्च्यतेऽत्र यथा गावस्तथा गोवर्धनो गिरिः ॥ प्रगम्याच्युतमुद्दिश्य शृणुयत्फलमाप्नुयात् ॥ १२ ॥
 गोभक्तो गोव्रतं कृत्वा भक्त्या शक्त्या च गोष्णदम् ॥ सौभाग्यं रूपं लवण्यं प्राप्नोति पृथिवीतले ॥ १३ ॥ गौतर्णकाकुलं गेहं गोकुलं च स
 मासतः ॥ धनधान्यसमोपेतशालिधुरसमृद्धिमान् ॥ १४ ॥ संतानपूजितं लब्ध्वा ततः स्वर्गोऽमरो भवेत् ॥ दिव्यरूपधरः शम्भो यदि
 व्यालंकारभूषितः ॥ १५ ॥ गंधर्वैर्गीतवाद्येन सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ दिव्ययुगलं छित्त्वा ततो विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ १६ ॥ योगोपदव्रतमिदं कु
 रते त्रिरात्रं गच्छ प्रपूजयति गोरसपूजनाच्च ॥ गोविंदमादिपुरुषं प्रणतः स वित्रामालोकमुत्तममुपैति गवां पवित्रम् ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्यमहा
 पुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादतृतीयाव्रतनामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 शुक्ले भाद्रपदस्यैव तृतीयायां समर्चयेत् ॥ सर्वधान्यैस्तान् विरूढान् भूतान् हारितशालाम् ॥ १ ॥ हरिकालं देवदेवो गौरीशं करवल्लभम् ॥
 गंधैः पुष्पैः फलैर्धूपैर्नैवैर्द्वैर्दोषैर्दकादिभिः ॥ २ ॥ प्रीणयित्वा समच्छाद्य पद्मरागेण भास्वता ॥ घंटावाद्यादिभिर्गीतैः शुभैर्दिव्यकथातुगैः ॥ ३ ॥
 कृत्वा जागरणं रात्रौ प्रभाते बुद्धिरेवौ ॥ सुवासिनीभिः सानेयामध्यपुण्यजलाशये ॥ ४ ॥ तस्मिन्विमर्शयेत्पार्थ हरिकालं हरिप्रियम् ॥
 युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् हरिकालीतिके देवी प्रोच्यते भुवि ॥ ५ ॥ आर्द्रधान्यैः स्थिता कस्मात्पूज्यते स्त्रीजननसा ॥ पूजिता किं ददातीह सर्व
 मे ब्रूहि केशव ॥ ६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सर्वपापहरा दिव्या मत्तः शृणुकथामिमाम् ॥ आसीदक्षस्य दुहिता काली नामीतु कन्यका ॥ ७ ॥
 वर्णेनापि च सा कृष्णानवनीलतलप्रभा ॥ सा च दत्त्वा त्र्यंबकयामहादेवाय शूलिने ॥ ८ ॥ विवाहिता विधानेन शंखतूर्यानुनादिना ॥ यत्कु
 र्यादागतैर्देवैर्ब्राह्मणानां च निःस्वनैः ॥ ९ ॥ निर्वर्तिते विवाहे तु कन्यासार्धत्रिलोचनः ॥ क्रीडते विविधैर्भोगैर्मनसः प्रीतिवर्धनः ॥ १० ॥ अथ दे
 वसमानस्तु कदाचित्सवृषध्वजः ॥ आस्थानमंडपे रम्ये आस्ते विष्णुसहायवान् ॥ ११ ॥ तत्र स्थ आह्वयाभासनमणा त्रिपुरांतकः ॥ कालो
 नीलोत्पलश्यामां गणमातृणा वृताम् ॥ १२ ॥ एवो हितमितिः कालिकृष्णजनसमन्विते ॥ कालमुंदरिभस्पर्शधवलत्वमुपाविश ॥ १३ ॥
 एवमुत्क्षिप्तमनसा देवी संकुद्धमानसा ॥ श्वासयामास तां ब्राक्षी वाष्पगद्गदया गिरा ॥ १४ ॥ रुरोद सत्वरं बालतत्र स्थास्त्रुरिताधरा ॥ किंदेव

योगात्ताम्रागौरीचेत्यभिधीयते ॥ १५ ॥ यस्मान्ममोपमादत्ताकृष्णवर्णेनशंकर ॥ हरिकालीतिवाहूतादेवर्षिगणसेविता ॥ १६ ॥
 तस्माद्देहमिमंकृष्णंजुहोमिज्वलितेनले ॥ इत्युक्त्वावार्यमाणानुहरिकालीरुषान्विता ॥ १७ ॥ मुमोचहरितच्छायाकांतिहरितशाद्वले ॥
 चिक्षेपदोषरागेणज्वलितेहव्यवाहने ॥ १८ ॥ पुनःपर्वतराजस्यगृहेगौरीबभूवसा ॥ महादेवस्यदेहोद्धैस्थितासंपूज्यतेसुरैः ॥ १९ ॥
 एवंसाहरिकालीतिगौरीशस्यव्यवस्थिता ॥ पूजनीयामहादेवीमंत्रेणानेनपांडव ॥ २० ॥ हरकर्मसमुत्पन्नेहरकायेहरिप्रिये ॥ मांत्राहाशस्य
 मूर्तिस्थेप्रणतास्तुनमोनमः ॥ २१ ॥ इत्थंसंपूज्यनैवेद्यंदद्याद्विप्रायपांडव ॥ तांचप्रातर्जलेरम्येमंत्रेणैवविसर्जयेत् ॥ २२ ॥ आर्चितसि
 मयाभक्त्यागच्छदेविसुरालयम् ॥ हरकाले शिवेगौरिपुनरागमनायच ॥ २३ ॥ एवंयःपांडवश्चेष्टहृदिकालीव्रतंचरेत् ॥ वर्षेवर्षेविधानेन
 नारीनरपतेशुभा ॥ २४ ॥ सायत्फलमवाप्नोतिच्छृणुष्वनराधिप ॥ मर्त्यलोकेचिरंतिष्ठेत्सर्वरोगविवर्जिता ॥ २५ ॥ सर्वभोगसमायुक्तासौ
 भाग्यबलगर्विता ॥ पुत्रपौत्रसुहृन्मित्रनप्तदौहित्रसंकुला ॥ २६ ॥ साप्रवर्षशतंयावद्भोगान्भुक्त्वामहीतले ॥ ततोवसानेदेहस्यशिवज्ञाना
 महामुने ॥ २७ ॥ चिरभद्रमहाकालनंदीश्वरविनायकाः ॥ तदज्ञाकिंकराःसर्वमहादेवप्रसादतः ॥ २८ ॥ संपूर्णसूर्यगणसप्तविरूढशस्या
 तावैहिमाद्रिदुहिताहरिकालिकाख्याम् ॥ संपूज्यजागरमनुद्धतगीतवाद्यैर्यच्छंतियाइहभवंतिपतिप्रियास्ताः ॥ २९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापु
 राणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेहरिकालीतृतीयाव्रतंनामविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ६४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथपृच्छामि
 भगवन्ब्रतंद्वादशमासिकम् ॥ ललिताराधनानामासमासक्रमेणवा ॥ १ ॥ कृष्णउवाच ॥ शृणुपांडवयत्नेनयथावृत्तपुरातनम् ॥ शंकर
 स्यमहादेव्याःसंवादंकुरुसत्तम ॥ २ ॥ कैलासशिखरेरम्येबहुपुष्पफलोपगे ॥ सहकारदुमच्छन्नेचंपकाशोकभूषिते ॥ ३ ॥ कदंबवकुला
 मोदवशीकृतमधुव्रते ॥ मयूरवसंधुष्टेराजहंसोपशोभिते ॥ ४ ॥ मृगक्षेपसैह्येश्वास्वामृगणावृते ॥ गंधर्वयक्षदेवर्षिसिद्धकिन्नरपन्नगैः ॥
 ॥ ५ ॥ तपस्विभिर्महाभागैःसंव्यमानंसंततः ॥ सुखासीनमहादेवंभूतसंघैःसमावृतम् ॥ ६ ॥ अप्सरोभिःपरिवृतमुमानन्त्वाब्रवीदिदम् ॥
 ॥ उमोवाच ॥ भगवन्देवदेवशशूलपाणेवृषध्वज ॥ ७ ॥ कथयस्वमेहेशानतृतीयाव्रतमुत्तमम् ॥ सौभाग्यलभतेयेनधनंपुत्रान्पशून्सुखम् ॥ ८ ॥

नारीस्वर्गशुभंरूपमारोग्यंश्रयमुत्तमम् ॥ एवमुक्तोदयितयाभार्ययाप्रीतिपूर्वकम् ॥ ९ ॥ विहस्यशंकरःप्राहकिंव्रतनतत्रि
ये ॥ येषामास्त्रिषुलोकेषुदिव्याभूम्यन्तरिक्षजाः ॥ १० ॥ सर्वेपितेनचायतावश्यस्तेहंयतःपतिः ॥ उमोवाच ॥ सत्यमेतसु
रेज्ञानत्वयिदृष्टेनदुर्लभम् ॥ ११ ॥ किंचिन्निबुवनाभोगभूषणेशशिभूषणे ॥ भक्त्यास्त्रियोहिमंदिविप्रजयतिशुभाशुभम् ॥ १२ ॥
विरूपाःसुलभाःकाश्चिदुप्रागहपुत्रिकाः ॥ सुशीलास्तपसाकाश्चिच्छूभिःपीडिताभृशम् ॥ १३ ॥ शौचाचारसमायुक्तानरोचतेथक
स्यचित् ॥ एवंबहुविधैर्दुःखैःपीडयमानास्तुदारुणैः ॥ शरणमांप्रपन्नास्ताःकृपाविष्टस्ततोह्यहम् ॥ येनताःसुखसंभोगरूप
लवण्यसंपदा ॥ १५ ॥ पुत्रैःसौभाग्यवित्तैर्युक्ताःस्युःसुरसत्तम ॥ तन्मेकथयत्वेनव्रतानासुत्तमंव्रतम् ॥ १६ ॥ ईश्वरउवाच ॥
माघेमासिसितेपक्षेतृतीयायतंत्रताः ॥ मुखंप्रक्षाल्यहस्तौचपादौचैवसमाहितः ॥ १७ ॥ उपवासस्यनियमंदंतधावनपूर्वकम् ॥
मध्याह्नेतुततःस्नानंविल्वैरामलकैःशुभैः ॥ १८ ॥ स्नात्वातीर्थजलेशुभ्रवाससीपरिधायच ॥ सुगंधैःसुमनोभिश्चप्रभूतैःकुंकुमादिभिः ॥ १९ ॥
अर्चयंतिसदादेवित्वाभक्त्याभक्तवत्सले ॥ कर्पूरावैस्तथाधूपैर्नवद्यैःशंकरादिभिः ॥ २० ॥ यदृच्छालाभसंपन्नैर्धूपदीपार्चनादिभिः ॥
नोम्नेज्ञानीगृहीत्वातुप्रतीक्षेद्वटिकांततः ॥ २१ ॥ पात्रेताम्रमेयेशुद्धेजलक्षीतविमिश्रिते ॥ सहिरण्यंद्भिजंकृत्वामंत्रपूर्वसमाधिना ॥ २२ ॥
शिरसिप्रक्षिपेत्तोयंध्ययंतिमनसेप्सितम् ॥ ब्रह्मावर्तत्समायाताब्रह्मयानेर्विनिर्गता ॥ २३ ॥ भद्रेश्वराततोदेवीललिताक्षकरप्रिया ॥
गंगाद्गोरेहरंप्राप्तागङ्गाजलपवित्रिता ॥ २४ ॥ सौभाग्यारोग्यपुत्रार्थमर्थैर्हरवच्छभे ॥ आयाताघटिकांभेद्रप्रतीक्षस्वनमोनमः ॥ २५ ॥
दत्त्वाहिरण्यंतत्स्मैप्राशयितकुशोदकम् ॥ आचम्यप्रयतोभूत्वाभूमिस्थाक्षपयेत्क्षपाम् ॥ २६ ॥ ध्यायमानाउमादेवोदेहरितेयवसंस्तरं ॥
द्वितीयंद्विततःस्नात्वातथैवाभ्यर्च्यपार्वतीम् ॥ २७ ॥ यथाज्ञान्याद्विजान्यूज्यततोभुञ्जीतवाग्यता ॥ एवंतुप्रथमेमासिपूजनीयासिकालिके ॥
॥ २८ ॥ द्वितीयेपार्वतीनामतृतीयेशंकरप्रिया ॥ भवान्यथचतुर्थेत्वंस्कंदमाताथपञ्चमे ॥ २९ ॥ दक्षस्यदुहितार्षेष्ठेमांकासप्तमेस्मृता ॥

१ च त्वत्तः-इ०पा० । २ ततःसायंगृहीत्वातु-इ०पा० । ३ जनवच्छभे-इ०पा० । ४ मुदा-इ०पा० ।

कान्त्यायन्यष्टमेमासिनवमेतुहिमाद्रिजा ॥ ३० ॥ दशमेमासिविल्यातादिविसौभाग्यदायिनी ॥ उमात्वेकादशेमासिगौरितुद्रादशेपरा ॥ ३१ ॥
 कुशोदकपयःसर्पिर्गोमूत्रं गोमयफलम् ॥ निवपत्रं कंठकारीगवांशृगोदकं दधि ॥ ३२ ॥ पञ्चगव्यं तथा शार्ङ्गं प्राशनं निक्कमादमी ॥
 मासिमासिस्थिता होवसुपवासपरायणा ॥ ३३ ॥ ददाति श्रद्धयैतानि वाचके ब्राह्मणोत्तमे ॥ कुसुंभमाज्यं लवणं जीरकं गुडमेव च ॥ ३४ ॥
 दत्तैरभिः सूर्यस्थान्त्यसूर्यस्थानुष्यसिप्रिये ॥ मासिमासिभवेन्मन्त्रो गकारो द्वादशक्षरः ॥ ३५ ॥ ओङ्कारपूर्वके देवि नमस्कारं तद्दिरितः ॥
 एभिस्त्वंगूजितामैस्तुष्यसि व्रततः प्रिये ॥ ३६ ॥ तुष्टास्त्वमीप्सितान्कामान्ददासि प्रातिपूर्वकम् ॥ समासेतु व्रते तस्मिन् ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥
 ॥ ३७ ॥ सहितं भार्याभ्यर्च्य गंधपुष्पादिभिः शुभैः ॥ द्विजं महेश्वरं कृत्वा उमां भार्यां तथैव च ॥ ३८ ॥ अन्नं सदक्षिणं दद्यात्तथा शुक्लं च वाससी ॥
 रक्तं वासुगुन्दं दद्यात्त्वामुद्दिश्य हरिप्रिये ॥ ३९ ॥ ब्राह्मणे श्रद्धया युक्तस्तस्यां फलमिदं शृणु ॥ दश वर्षं सहस्राणि लोकां न्याप्य परापरान् ॥ ४० ॥
 मोदते भर्तुं सहितायै द्रैणश्चीतथा ॥ मानुषत्वं पुनः प्राप्य स्वेन भर्त्रा सह वसा ॥ ४१ ॥ पुण्यकुले श्रिया युक्तानी रोगा सुखमश्नुते ॥ सप्तज
 न्मानिया वञ्चनं वै धव्यमवाप्नुयात् ॥ ४२ ॥ पुत्रान् भागांस्तथा रूपसौभाग्या रोग्यमेव च ॥ एकपत्नीं तथा भर्तुः प्राणेभ्योऽप्यधिकं भवेत् ॥ ४३ ॥
 शृणुयाद्वाच्यमानं तु भक्त्या याललितान्नतम् ॥ मया स्नेहेन कथितं सापितत्फलभागिनी ॥ ४४ ॥ संपूज्य लक्षललितां ललितां गयष्टे
 गंधोदकामृतघटीं शिरसि क्षिपेद्यः ॥ सार्वर्गमेत्यललितां तु ललामधृताभूपाधिपं पतिमवाप्य भुवं भुनक्ति ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ललितातृतीयाव्रतमाहात्म्यं नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ४६ ॥ युधिष्ठि
 रउवाच ॥ इहापि योगमासाद्य भर्तुर्वंधुजनैः सह ॥ वदनारि नरश्रेष्ठ ब्रज्येन शिवालयम् ॥ १ ॥ विधवा च परे लोके भूयोऽपि न
 विद्युज्यते ॥ सुखसंदोहसौभाग्ययुक्ता भवति मामिनी ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उभयाचारितं यत्नाद्भव गच्छति तामृतम् ॥ लब्ध्वा हि भवतो ज
 न्मदक्षकोपाद्रियुक्तया ॥ ३ ॥ महासौभाग्यसंदोहं दृष्ट्वा देव्या महात्मना ॥ अरुंधत्या विसिष्टेन पृष्टेन कथितं शृणु ॥ ४ ॥ मासिमासि शिरे
 प्राप्ते च द्रवृद्धां शुचिस्मिता ॥ द्वितीयां समासाद्य नक्तं भुंजीत पायसम् ॥ ५ ॥ आचम्य च शुचिभूत्वा दंडवच्छंकरं नमेत् ॥ सुदान्वितानम

स्फुट्यविज्ञाप्यपरमेश्वरम् ॥ ६ ॥ औदुम्बरमुजुगृह्यभक्षयेदंतधावनम् ॥ उत्तराशागतंसाग्रंस्त्वचंनिव्रणंशुभम् ॥ ७ ॥ द्वितीयायांपरे
 वाह्निगौरिशंभुंचपूजयेत् ॥ शालिपिष्टमयेकृत्यारूपेस्त्रीपुंसयोःशुभे ॥ ८ ॥ पात्रेसंस्थाप्यसंपूज्यजागरंनिशिक्लपयेत् ॥ विधिवत्पूजयि
 त्वातुशंकरंकीर्तयन्स्वपेत् ॥ ९ ॥ प्रभातेतेगृहात्वातुआचार्यायनिवेदयेत् ॥ भोजयेन्मृष्टमन्नाद्यांशिवभक्त्याद्विजोत्तमान् ॥ १० ॥ दां
 पत्यानिचतत्रैवशक्त्यातान्यपिभोजयेत् ॥ प्रतिमासंप्रकुर्वीतविधिनानसंयता ॥ ११ ॥ कार्तिकेतिस्तोमासिमार्गशेषेसमुद्यमेत् ॥
 नामानिचप्रवक्ष्यामिप्रतिमासंकमाच्छृणु ॥ १२ ॥ पूजाजाप्यानिमित्तंचसिद्धयर्थंचेतितस्यच ॥ एवंपौषेतुसंप्राप्तेगिरिशंपार्वतीतथा ॥ १३ ॥
 समभ्यर्च्यचतुर्थ्यातुपंचगव्यंपिवेत्सुधीः ॥ एतत्पारणमुद्दिष्टमार्गादौमार्गोचरम् ॥ १४ ॥ नचान्यत्पञ्चगव्यादिपावनंपरमंस्मृतम् ॥
 भवंचैवभवार्चनचमासिमाघेप्रपूजयेत् ॥ १५ ॥ फाल्गुनेतुमहादेवमुमयासहितंमतम् ॥ ललितांशकरंदेवंचैत्रसंपूजयेत्ततः ॥ १६ ॥
 स्थाणुवैशाखमासेतुलोनेत्रायुतंयजेत् ॥ ज्येष्ठेवीरेश्वरंदेवमेकवीरासमान्वितम् ॥ १७ ॥ आषाढेपशुनाथंशक्त्यासाद्धित्रिलोचनम् ॥
 श्रीकण्ठेश्रावणेदेवंसुतान्वितमथाचयेत् ॥ १८ ॥ भागंभाद्रपदेमासिदुर्गयासहितंयजेत् ॥ ईशानंकार्तिकमासिशिवदेवीयुतंयजेत् ॥ १९ ॥
 जप्यध्यानार्चनयैवनामान्येतानिमुव्रत ॥ स्मृतानिविधिनाराजन्व्रतसिद्धिर्भवेद्भूवम् ॥ २० ॥ प्रतिमासंतुपुष्पाणियानिपूजासुयोजयेत् ॥
 तानिक्रमात्प्रवक्ष्यामिऽद्यःप्रतिकराणिवै ॥ २१ ॥ आदौनीलोत्पलंयोज्यंतदभवेऽपराण्यपि ॥ पवित्राणिमुग्धांनियोजयेद्व्रक्तितोऽच
 ने ॥ २२ ॥ करवीरंविल्वपत्रंकिंशुकंकुब्जमल्लिका ॥ पाटलाब्जकदंबंचतगरंद्रोणमालती ॥ २३ ॥ एतान्युक्तक्रमेणैवमासेषुद्वादशे
 ष्वपि ॥ भक्त्यायोज्यानिराजेन्द्रशिखयोस्तुष्टिहेतवे ॥ २४ ॥ वत्सरंतेवितानंचधूपोत्क्षेपसर्धाटिकम् ॥ ध्वजंदीपंवल्लयुगंशङ्करायनि
 वेदयेत् ॥ २५ ॥ स्नापयित्वाचलिह्वाचसौवर्णमूर्ध्निपङ्कजम् ॥ पूषयुगमंचपुरतःशालिपिष्टमयंन्यसेत् ॥ २६ ॥ नैवेद्यंशक्तितोदत्त्वानत्वा
 चविधिवच्छिवम् ॥ कुर्यान्निराजनंशम्भोस्ततोगच्छेत्स्वकंगृहम् ॥ २७ ॥ तत्रगत्वात्रिकोणञ्चतुरस्रंचकारयेत् ॥ त्रिकोणब्राह्म
 णीभोज्याचतुरस्रोद्विजोत्तमाः ॥ २८ ॥ व्रतिनोभोजयेत्पश्चाद्वादशैवद्विजोत्तमान् ॥ मिथुनानिचतार्वतिशक्त्याभक्त्याचपाण्डव ॥ २९ ॥

उमामहेश्वरैर्मंकारयित्वासुशोभनम् ॥ मौक्तिकानिचतुःषष्टिस्तावतोऽपिप्रवालकाः ॥ ३० ॥ तावतिपुष्परगाणिताम्रपत्रोपरि
 न्यसेत् ॥ वस्त्रेणवेष्टयित्वाचगन्धैर्धूपैस्तथाचयेत् ॥ ३१ ॥ एतत्संभारसंयुक्तमाचार्यायनिवेदयेत् ॥ व्रतिनांब्राह्मणानांचद
 म्पतीनांचभारत ॥ ३२ ॥ दत्त्वाहिरण्यवासोसिप्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ चत्वारिंशत्तथाष्टौचकुम्भांश्छत्रमुपानहौ ॥ ३३ ॥
 सहिरण्याक्षतान्सर्वान्दद्यात्पुष्पोदकान्वितान् ॥ दीनान्धदुःखितानांचतद्दिनेवानिवारितम् ॥ ३४ ॥ कल्पयेद्दन्नदानंचालोचयञ्छ
 क्तिमात्मनः ॥ न्यूनाधिकंचकर्तव्यंस्ववित्तपरिमाणतः ॥ ३५ ॥ संपूरयेत्कल्पनयावित्तज्ञात्वनकारयेत् ॥ अवियोगकरंचैत
 द्रूपसौभाग्यवित्तदम् ॥ आयुःपुत्रप्रदंस्वर्ग्यंशिवलोकप्रदायकम् ॥ ३६ ॥ सम्यक्पुराणपतितंव्रतचर्यमितत्तत्त्वाचराचरुहोर्हृदयंगमायाः ॥
 पूजाविधायविधिवन्नवियोगमेतिसाध्वीस्वभर्तुस्तुतबन्धुजनैर्धनैश्च ॥ ३७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिअवियोगतृती
 याव्रतं नाम द्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ केनधर्मेणनारीणांव्रतेननियमेनच ॥ सौभाग्यंजायतेऽतीवपुत्रा
 श्रवहवःशुभाः ॥ १ ॥ धनंधान्यंमुवर्णंचवस्त्राणिविविधानिच ॥ अवियोगंचसततंलभतेपुत्रपौत्रयोः ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 शृणुपार्थप्रवक्ष्यामित्रतानामुत्तमंव्रतम् ॥ यत्कृत्वासुभगानारीवह्वपत्याचजायते ॥ ३ ॥ धनंधान्यहिरण्यंचदासीदासादिकंबहु ॥
 उत्पद्यतेगृहेयेनतद्व्रतंकथयामिते ॥ ४ ॥ उमामहेश्वरं नामअप्सरोभिःपुराकृतम् ॥ विद्याधरैःकिन्नरैश्चक्राषिकन्याभिरेवच ॥ ५ ॥
 रूपिण्यारंभयाचैवसीतयाऽहल्ययातथा ॥ रोहिण्यादमयंत्याचतारयाचानसूयया ॥ ६ ॥ एताभिश्चरितंपार्थव्रतंसर्वव्रतोत्तम
 म् ॥ सौभाग्यारोग्यफलदंदारिद्र्यव्याधिनाशनम् ॥ ७ ॥ मर्त्यलोकेस्त्रियोगाश्चदुर्भंगारूपवर्जिताः ॥ अपुत्रानिर्धनाश्चैवसर्वभोग
 विवर्जिताः ॥ ८ ॥ तासांहितार्थं पावत्याउमामहेश्वरं व्रतम् ॥ अवतारितं पुरा पार्थ न जानन्त्यधमाः स्त्रियः ॥ ९ ॥ पूर्वमार्गोऽग्रेमा
 सिनारीधर्मपरायणा ॥ शुक्लपक्षे तृतीयायां सोपवासाजितेन्द्रिया ॥ १० ॥ स्नात्वा संपूज्य ललितहारकार्यार्धवासिनीम् ॥ पुनः
 प्रभातसमये स्नानं चाकृत्रिमेजले ॥ ११ ॥ कृत्वा देवीं स्तर्पयित्वा इदं वाक्यमुदीरयेत् ॥ नमो नमस्ते देवेश उमा देहाब्जधारक ॥ १२ ॥

महादेविनमस्तेऽन्तुहकायाद्धवासिनि ॥ त्वदिकृत्वाशिवं देवीं जपेद्यावद्ब्रह्मगता ॥ १३ ॥ पूजयेद्देवमीशानं पुष्पैः कालोद्भवैस्ततः ॥
 वामपार्श्वे उमां देवीं दक्षिणे तु महेश्वरम् ॥ १४ ॥ धूपं पावगुणुलं वापि देहेतुश्चात्सु भाविता ॥ नैवेद्यं तथा शक्त्या घृतपक्वानि वेदयेत् ॥ १५ ॥
 कारयेद्देवदेवं तु तिलाज्येन सुसंस्कृतम् ॥ पञ्चगव्यं ततः प्राश्य आत्मकायविशोधनम् ॥ १६ ॥ एवं द्वादशमासांस्तु पूजयित्वा महेश्वरम् ॥
 उद्यापनं ततः कुर्यात्प्रहृष्टेनान्तरात्मना ॥ १७ ॥ शिवं रूप्यमयंकृत्वा उमाहैममर्थिता ॥ आरूढौ वृषभरौ ज्येष्ठसर्वालंकारभूषितौ ॥ १८ ॥
 चन्दनेन शिवं च च्युः कुमेन च पार्वतीम् ॥ अर्चयेत्कुसुमैः पञ्चात्सुगन्धैः सुमनोहरैः ॥ १९ ॥ वेष्टयेच्छुक्लवस्त्रेण शिवं रक्तेन पार्वतीम् ॥ पञ्चा
 द्रूपं देवनारीभक्तिभावेन भाविता ॥ २० ॥ भोजयेच्छिवभक्तान् श्रद्धान्तेन देवपारगान् ॥ भक्तेभ्यो दक्षिणा देया भक्त्या शालाव्यविवर्जितः ॥ २१ ॥
 ततः प्रदक्षिणीकृत्य इदमुच्चारयेद्बुधः ॥ उमामहेश्वरौ देवौ सर्वलोकापितामहौ ॥ २२ ॥ व्रतेनानेन सुप्रतीभवेतां मम सर्वदा ॥ एवमुक्त्वा जि
 तक्रोधे ब्राह्मणेन देवपारगे ॥ २३ ॥ व्रतं निवेदयेद्भक्त्या वाचके वा गुणान्विते ॥ इदं कृत्वा व्रतं नारीमहेशां पितमानसा ॥ २४ ॥ प्रयाति परमं स्था
 नं यत्र देवो महेश्वरः ॥ शिवलोके सेत्तावद्यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ २५ ॥ अप्सरोभिः परिवृता किन्नरीभिस्तथैव च ॥ यदा मातुष्यमायाति जा
 यते विमले कुले ॥ २६ ॥ रूपयौवनसंपन्ना बहुपुत्रा पतिव्रता ॥ धनधान्यसमायुक्ते सुवर्णमणिमंडिते ॥ २७ ॥ यावर्जिवं गृहे रह्येति ह्यव्या
 हतेन्द्रिया ॥ वियोगेनैव सापश्येद्भर्तुमित्रसुतादिकम् ॥ २८ ॥ मृता शिवपुरं याति शिवगौरिप्रसादतः ॥ २९ ॥ हैममुमां रजतपिण्डमयं मह
 श्वरौ ज्येष्ठसु रूपवृषभे च समास्थितौ ॥ सम्पूज्य रक्तासितवस्त्रयुगावगूढानरीभवत्यविधासुतसौ स्य युक्ता ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे उमामहेश्वरव्रतं नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ रंभातृतीयां
 वक्ष्यामि सर्वपपप्रणाशिनीम् ॥ पुत्रसौभाग्यफलदां सर्वमयनिवारिणीम् ॥ १ ॥ सर्वदुष्टहरां पुण्यां सर्वसौख्यप्रदां तथा ॥ सपत्नीदपदलनां
 तैश्चैश्वर्यकरीं शिवाम् ॥ २ ॥ शङ्करेण पुरा प्रोक्ता पार्वत्याः प्रियकाम्यया ॥ तामिमां शृणु भूपाल सर्वभूतहितायै ॥ ३ ॥ मार्गशीर्षे शुभे मासितु
 तीथार्यां नराधिप ॥ शुक्लायां प्रातरुत्थाय दंतधावनपूर्वकम् ॥ ४ ॥ उपवासस्य नियमं गृह्णीयाद्रक्षिभाविता ॥ देवि संवत्सरं यावत्तृतीयाया सुषो

षिता ॥ ६ ॥ प्रतिमासंकरिष्यामिपारणंचापरेऽहनि ॥ तदविघ्नेनेमेयातुप्रसादात्तवपर्वति ॥ ६ ॥ एवंसंकल्प्यविधिवत्कौतियकृतनिश्चयः ॥
 भक्त्यानरोवानरिवास्त्रानंकुर्यादंतद्रितः ॥ ७ ॥ नद्यांतडगेवाप्यावागृहेवानियतात्मवान् ॥ पूजयेत्पार्वतीनामरात्रौप्राश्यकुशोदकम् ॥ ८ ॥
 प्रभातेभोजयेद्विद्राच्छिवभक्तान्विशेषतः ॥ हिरण्यलवणंचैवतेषांददतुदक्षिणाम् ॥ ९ ॥ गौरीश्वरंयथाज्ञात्तयाभोजयेत्प्रयतासती ॥ अने
 नविधिनाराजन्यःकुर्यान्मासिपौषके ॥ १० ॥ गोमूत्रंप्राशयेद्रात्रौप्रभातेभोजयेद्विजान् ॥ हिरण्यंजीरकंचैवस्वशक्त्यादापयेत्ततः ॥ ११ ॥
 कडुहुण्डंचकनकंतेभ्योदत्त्वाविसर्जयेत् ॥ वाजपेयातिरात्राभ्यांफलंप्राप्त्यसंशयः ॥ १२ ॥ शक्रलोकेवसेत्कल्पंततःशिवपुरंव्रजेत् ॥
 मार्गमासितृतीयायांसुदेवीनामपूजयेत् ॥ १३ ॥ गोमयंप्राशयेद्रात्रौततश्चैककिनीस्वपेत् ॥ प्रातःकुसुमंकंदद्याच्छक्त्याद्विजातिषु ॥ १४ ॥
 विष्णुलोकेचिरस्थित्वाप्राप्नोतिशिवसात्म्यताम् ॥ गौरीतिफाल्गुनेनामगोक्षरंप्राशयेन्निशि ॥ १५ ॥ प्रभातेभोजयेद्विद्राच्छिवभक्ता
 न्सुवासिनीः ॥ कडुहुण्डंसकनकंतेभ्योदत्त्वाविसर्जयेत् ॥ १६ ॥ वाजपेयातिरात्राभ्यांफलंप्राप्त्यसंशयः ॥ चैत्रमासिविशालाक्षीपूजये
 द्भक्तितत्परा ॥ १७ ॥ दधिप्राश्यस्वपेत्प्रातर्दद्याद्धेमसंकुमुमम् ॥ सौभाग्यंमहदप्राप्तिविशालाक्ष्याःप्रसादतः ॥ १८ ॥ वैशाखस्य
 तृतीयायांश्रीमुखीनामपूजयेत् ॥ घृतंचप्राशयेद्रात्रौततश्चैककिनीस्वपेत् ॥ १९ ॥ शिवभक्तान्द्विजान्प्रातर्भोजयेत्वाथपसितम् ॥
 तांबूलंलवणंदत्त्वाप्राणित्यविसर्जयेत् ॥ २० ॥ अनेनविधिनादत्त्वाप्राप्नोतिशोभनाम् ॥ आपाठेमाधवीनत्वाप्राशयितिलोदकम् ॥
 ॥ २१ ॥ प्रभातेभोजयेद्विद्राक्षिणायांगुडःस्मृतः ॥ सकाञ्चनःशुभौलोकाप्राप्नोतिहिनसंशयः ॥ २२ ॥ श्रावणेतुश्रयंपूज्यपिबेदोभृङ्ग
 जंजलम् ॥ शिवभक्तांश्चसंपूज्यदद्याद्धेमफलैःसह ॥ २३ ॥ सर्वलोकेश्वरोभूत्वासर्वकामानवाप्नुयात् ॥ भद्रैचैवतृतीयायांहरितालीति
 पूजयेत् ॥ २४ ॥ माहर्षिचर्पिविहुग्धंसौभाग्यमतुलंभेत् ॥ इहलोकेसुखमुक्त्वाचांतेशिवपुरंव्रजेत् ॥ २५ ॥ आश्विनेतुतृतीयायांगिरिपु
 त्रीतिपूजयेत् ॥ संप्राश्यतण्डुलजलंप्रातर्विप्रांश्चपूजयेत् ॥ २६ ॥ दक्षिणाचापिनिर्दिष्टाकनकंचसचन्दनम् ॥ सर्वयज्ञफलंप्राप्यगौरिलोकैम
 हीयते ॥ २७ ॥ पद्मोद्भवाकार्तिकेचपंचगव्यंपिबेत्ततः ॥ रात्रौप्रजागंकुर्यात्प्रभातेभोजयेद्विजान् ॥ २८ ॥ सपत्नीकाञ्छुभाचारान्माल्य

वस्त्रविभूषणैः ॥ पूजयेच्छिवभक्तांश्चकुमारींश्चभोजयेत् ॥ २९ ॥ उभामहेश्वरहंसमासेकारयेन्नृप ॥ यथाविभवसारेणवितानं पञ्चवर्ण
कम् ॥ ३० ॥ अशनंचक्षुभंदद्याच्छ्वेतच्छत्रकमंडलुम् ॥ पादुकोपानहैर्दिव्यैर्वस्त्रयुग्मैश्चपाण्डव ॥ ३१ ॥ पीतयज्ञोपवीतैश्चदीपनैःसमु
ज्ज्वलैः ॥ शंखशुक्तिसमोपेतैर्दणैश्चमुशोभितैः ॥ ३२ ॥ उभामहेश्वरं स्थाप्य पूजयित्वा यथाविधि ॥ नानाविधैः सुगन्धैश्चपत्रैः पुष्पैः फले
स्तथा ॥ ३३ ॥ घृतपक्कैश्चनैवेद्यदीपमालाभिरिव च ॥ शर्करानालिकरैश्चदाडिमैर्वीजपूरकैः ॥ ३४ ॥ जरकैर्लवणैश्चैवकुसुमैः कुंकुमैस्तथा ॥
सताम्रभाजनैर्दिव्यैर्मौदकैरसंयुतैः ॥ ३५ ॥ पूजयेद्देवदेवं शततः पश्चात्क्षमापयेत् ॥ शंखवादित्रनिघोषैर्देवध्वनिसमन्वितैः ॥ ३६ ॥ एवंकृते
फलं यत्स्यात्तन्नशक्यमयोदितुम् ॥ पूर्वोक्तफलभागी स्यात्सर्वदेवैश्च पूज्यते ॥ ३७ ॥ कल्पकोटिशतं यावत्सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ तदंते शिवसा
युज्यं प्राप्नोति हिनसंशयः ॥ ३८ ॥ पुरैतद्रंभयाचीर्णितेन रंभाव्रतं स्मृतम् ॥ योऽहंसाचस्मृतागौरीयागौरीसमहेश्वरः ॥ ३९ ॥ इति मत्वा महाराजश
रणं व्रजपार्वतीम् ॥ ४० ॥ एषा हिमाद्रिद्रुहि तु देयिता तृतीयारंभाविधानमलभद्रुवितत्कृतेति ॥ सत्याशितैरुदितनामयुतामुपोष्य प्राप्नोति वाञ्छि
तफलान्यबलाबहूनि ॥ ४१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे रंभातृतीयाव्रतं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥
॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तथैवान्यत्प्रवक्ष्यामि सर्वकामफलप्रदम् ॥ सौभाग्यशयनं नाम यत्पुराणविदो विदुः ॥ १ ॥ पुरादग्धेषु लो
केषु भूभुवः स्वर्गहादिषु ॥ सौभाग्यं सर्वलोकानामेकस्य भवत्तदा ॥ २ ॥ तच्चैव कुण्डमासाद्य विष्णोर्वक्षस्थले स्थितम् ॥ ततः कालेन महता
पुनः सर्गविधौ नृप ॥ ३ ॥ अहंकारावृते लोकप्रधानं पुरुषान्विते ॥ स्पृद्धार्थांच प्रवृत्तायां कमलासनकृष्णयोः ॥ ४ ॥ पिङ्गाकारासमु
द्धूताञ्ज्वालवक्षस्थलीतदा ॥ तथाभित्तस्य हरैर्वक्षस्तद्विनिःसृतम् ॥ ५ ॥ यद्वक्षस्थलमाश्रित्य विष्णोः सौभाग्यमास्थितम् ॥ रसरूप
तया तावत्प्राप्नोति वसुधातलम् ॥ ६ ॥ उत्क्षिप्तमंतरिक्षस्थं ब्रह्मपुत्रेण धीमता ॥ दक्षेण पीतमात्रं तरुणं पलावण्यकारणम् ॥ ७ ॥ बलं तेजोम
हज्जातं दक्षस्य परमेष्ठिनः ॥ शेषं यदपतद्भूमावष्टया तदजायत ॥ ८ ॥ इक्षवस्तवराजं च निष्पावाजां जिधान्यकम् ॥ विकारवच्च गोक्षीरकुसुमं

कुंकुमं तथा ॥ ९ ॥ लवणं चाष्टमं तत्र सौभाग्याष्टकमुच्यते ॥ पतितं यद्ब्रह्मपुत्रेण योगज्ञानं विदा तथा ॥ १० ॥ दुहिता स्या भवत्तस्माद्यासनी
 त्याभिधीयते ॥ लोकानतीत्य लालित्याल्ललितं तेन चोच्यते ॥ ११ ॥ त्रैलोक्यमुंदरीमेनामुपयेमपि नाकधृक् ॥ त्रिविधसौभाग्यमयी
 भुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ १२ ॥ आराध्यतामुमां भक्त्या स्त्रिगिराजं किन्नरविन्दति ॥ १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथमारामं धनं तं स्या
 जगद्भ्राज्या जनार्दन ॥ यद्विधानं च तत्सर्वं जगन्नाथ वदस्व मे ॥ १४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ वसंतमासमासाद्य तृतीयायां युधिष्ठिर ॥
 शुक्लपक्षस्य पूर्वाह्ने तिलैः स्नानं समाचरेत् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नहनि सा देवी किल विधात्मना सती ॥ पाणिग्रहणैकैर्मन्त्रैरुद्राह्वाय रवार्जिनी ॥ १६ ॥
 तथा सैव देवेशं तृतीयायामथाचरेत् ॥ फलैर्नानाविधैर्धूपं दीपनैर्वद्यसंयुतैः ॥ १७ ॥ पञ्चगव्येनानुमासं तथा गंधोदकेन च ॥ स्नापयित्वा
 च ये द्वौ गौमिन्दुशेखरसंयुताम् ॥ १८ ॥ पाटलांशुसाहतां पादयोस्तु प्रपूजयेत् ॥ त्रियुगांशिवसंयुक्तां गुल्फयोरुभयोरपि ॥ १९ ॥
 भद्रेश्वरेण सहितां विजयां जानुनयुगे ॥ ईशानां हरिकेशं च कट्यां प्रपूजयेद्बुधः ॥ २० ॥ कोटनीशूलिनं कुक्षौ मंगलां शर्वसंयुताम् ॥
 उदरे पूजयेद्गजानुमार्कं रुद्रं च द्वये ॥ २१ ॥ अनंतां त्रिपुरघ्नं च पूजयेत्करसंपुटे ॥ कंठे भवं भवानीं च मुखे गौरिहरं तथा ॥ २२ ॥
 सर्वात्मना च सहितां ललिनां मस्तकोपरि ॥ ओंकारपूर्वं करैर्तत्रैव स्कारं ततो योजितैः ॥ २३ ॥ पूजयेद्भक्तिसहितो गन्धमालया तुलेपनैः ॥ एवमभ्यर्च्य
 विधिवत्सौभाग्याष्टकमग्रतः ॥ २४ ॥ स्थापयेत्स्विन्ननिष्पावान्कुम्भं शरिजरीकम् ॥ तव राजेशु लवणं कुंकुमं च तथाष्टमम् ॥ २५ ॥ दत्तसौभाग्यं दं
 यं स्मात्सौभाग्याष्टकमुच्यते ॥ एवं निवेद्य तत्सर्वं शिवयोः प्रीयतामिति ॥ २६ ॥ चैत्रशृंगोदकं प्राश्य स्वपेद्भूमावारिदम् ॥ ततः प्रातः समुत्था
 य कृतप्राणजयः शुचिः ॥ २७ ॥ संपूज्य द्विजदां पत्यं माल्यवस्त्रविभूषणैः ॥ सौभाग्याष्टकसंयुक्तं शौवर्णचरणद्वयम् ॥ २८ ॥ प्रीयतामत्र ललितां ब्रा
 ह्मणाय निवेदयेत् ॥ एवं संवत्सरं यावत्तृतीयायां सदानुप ॥ २९ ॥ प्राशनेन मन्त्रे च विशेषोऽयं निबोध मे ॥ गोशृंगोदकमाद्ये स्याद्द्विशाले गोमयपुनः
 ॥ ३० ॥ ज्येष्ठमंदारपुष्पं च बिल्वपत्रं शुचौ स्मृतम् ॥ श्रावणे दधिं संप्राश्य न भस्मयेच्च कुशोदकम् ॥ ३१ ॥ क्षीरमाश्वयुजे तद्वत्कार्तिके पृषदाज्यकम् ॥

थवा ॥ ४ ॥ शुक्लपक्षतृतीयायां स्नातः सद्गौरसर्षपः ॥ गौरोचनसुगोमूत्रमुस्तागोशकृतं तथा ॥ ५ ॥ दधिचंदनसंमिश्रं ललाटे तिलकं न्यसेत् ॥ सो
 भाग्यारोग्यकृद्व्यस्त्यात्सदा च ललिताप्रियम् ॥ ६ ॥ प्रतिपक्षं तृतीया च बद्ध्वा पीतवा ससी ॥ धारयेदथ वारुक्तपीतानि कुसुमानि च ॥ ७ ॥
 विधवाप्यनुरक्तानि कुमारीशुक्लवाससी ॥ देव्यर्चापञ्चगव्येन ततः क्षीरेण केवलम् ॥ ८ ॥ स्नापयेन्मधुना तद्द्रव्यं गंधोदकेन च ॥ पूज
 येच्छुक्लपुष्पैश्च फलैर्नानाविधैरपि ॥ ९ ॥ धान्यकाजालि वणशुद्धक्षीरघृतादिभिः ॥ शुक्लाक्षतैस्ते लैर्यज्या ललितायः सदा च भेत् ॥ १० ॥
 आपादाद्यर्चनं कुर्याद्गौरौ याः सम्यक्समासतः ॥ वरदायै नमः पादौ तथा गुल्फौ श्रिये नमः ॥ ११ ॥ अशोकार्ये नमो जंघे भवान्ये जानुनी तथा ॥
 ऊरूमांगल्यकारिण्यैकामदेव्यै तथा कटिम् ॥ १२ ॥ पद्मोद्भवयै जठरमुरः कामप्रिये नमः ॥ करौ सौभाग्यवासिन्यै बाहू शशिमुखायै ॥ १३ ॥
 मुखं कंदर्पवासिन्यै पार्वत्यै तु स्मितं तथा ॥ गौर्यै नमस्तथानासां सुनेत्रायै च लोचने ॥ १४ ॥ तुष्ट्यै ललाटे फलकं कान्त्याय न्यजिरस्तथा ॥
 नमो गौर्यै नमः सृष्ट्यै नमः कांत्यै नमः श्रियै ॥ १५ ॥ रंभायै ललितायै च वासुदेव्यै नमो नमः ॥ एवं संपूज्य विधिवद्ग्रतः पद्ममालिखेत् ॥ १६ ॥
 पत्रैर्द्रादंशाभिर्भुक्तैः कुंभेन सकर्णिकम् ॥ पूर्वेण विन्यसेद्गौरिर्मपर्णाचततः परम् ॥ १७ ॥ भवानीं दक्षिणे तद्द्रुद्राणोचततः परम् ॥ विन्यसे
 त्पश्चिमे सौम्यां तोमदनवासिनीम् ॥ १८ ॥ वायव्यां पाटलावासा मुत्तरेण ततो ह्युमाम् ॥ लक्ष्मीं स्वाहां स्वधां तुष्टिं मंगलां कुमुदांसतीम् ॥ १९ ॥
 रुद्राणि मध्यतः स्थाप्य ललितां कर्णिकोपरि ॥ कुसुमैरक्षतैः शुभ्रैर्नमस्कृतेण विन्यसेत् ॥ २० ॥ गतिमंगलघोषं च करायित्वा सुवासिनीः ॥
 पूजयेद्रक्तवासोभीरुक्तमाल्यानुलेपनैः ॥ २१ ॥ सिद्धं स्नानं चूर्णं च तत्सां शिरसि पातयेत् ॥ सिद्धं कुंभं स्नानमिष्टं सत्याः सदा यतः ॥ २२ ॥
 नभस्ये पूजयेद्गौरिमुत्पलैरसितैस्तथा ॥ बंधुजैर्वैराश्वयुजे कार्तिके शतपत्रकैः ॥ २३ ॥ कुंदपुष्पैर्मांशिरिणैर्वैकुंठकुमनेन ॥ माघे तु पृ
 जयेद्देवीं सिद्धवारं भक्तिः ॥ २४ ॥ जात्या तु फाल्गुने पूज्या पार्वती पांडुनंदन ॥ चैत्रे च मल्लिकाशोकैर्वैशाखे गंधपाटलैः ॥ २५ ॥
 ज्येष्ठे कमलमंदारैराषाढे चंपकां बुजैः ॥ कर्द्वे वैरथमालत्यां श्रावणे पूजयेदुमाम् ॥ २६ ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकम् ॥ वि

ल्वपत्रार्कपुष्पचंगवांशृगोदकेतथा ॥ २७ ॥ पञ्चगव्यं तथा बिल्वं प्राशयेत्कमशः सदा ॥ एतद्ब्राह्मणपदाद्यं तु प्राशनं समुदाहृतम् ॥
 ॥ २८ ॥ प्रतिपक्षिद्वितीयायामयाप्रातर्त्तं वरानने ॥ ब्राह्मणं ब्राह्मणं चैव शिवं गौरीं प्रिकल्प्य च ॥ २९ ॥ भोजयित्वा च ये द्वन्द्वान्यावस्त्रमा
 ल्यानुलपेनैः ॥ पुंसः पीतांबरं दत्त्वा स्त्रियाः कौमुभाससी ॥ ३० ॥ निष्पावाज्जिलवणमिक्षुदण्डं गुणान्वितम् ॥ स्त्रियं दद्यात्फलं
 पुंसः सुवर्णोत्पलसंयुतम् ॥ ३१ ॥ यथानंदं देवेशस्त्वं परित्यज्य गच्छति ॥ तथा मांसं परित्यज्य पतिर्नान्यत्र गच्छतु ॥ ३२ ॥
 कुमुदाविमलानंता भवानी वसुधा शिवा ॥ ललिता कमला गौरी सती रंभा य पार्वती ॥ ३३ ॥ न भस्यादिषु मासेषु प्रीयतामित्युदीरयेत् ॥
 व्रतं ते शयनं दद्यात्सुवर्णकमलान्वितम् ॥ ३४ ॥ मिथुनानि चतुर्विंशत्तद्द्वैसकृदक्षयेत् ॥ अष्टावष्टावधुनश्चातुर्मास्ये समर्चयेत् ॥ ३५ ॥
 तथोपदेशारमपि पूजयेद्यत्नतोगुरुम् ॥ न पूज्यते गुरुर्यत्र सर्वस्तत्राफलाः क्रियाः ॥ ३६ ॥ उक्तानंतर्तृतीयषासदानंदं फलप्रदा ॥ सर्वपापहरा
 देवी सौभाग्यारोग्यवर्धिनी ॥ ३७ ॥ न चैनां वित्तशब्देन कदाचिदपि लंघयेत् ॥ नरो वा यदि वानारी वित्तशब्दात्पतत्यधः ॥ ३८ ॥ गर्भ
 णीं स्मृतिकान्तं कुमारी च अथ गयुक् ॥ यदा श्रद्धा तदान्येन क्रियमाणं तु कारयेत् ॥ ३९ ॥ इमामनंतं फलदां तृतीयां यः समाचरेत् ॥ कल्प
 कोटिशतं सा शिवलोकं स पूज्यते ॥ ४० ॥ वित्तहीनोऽपि कुर्वीत वर्षत्रयमुपोषणैः ॥ पुष्पपत्रविधानेन सोऽपि तत्फलमाप्नुयात् ॥ ४१ ॥
 नारी वा कुरुते या तु कुमारी विधवा तथा ॥ सोऽपि तत्फलमाप्नोति गौर्यं मुग्रहभाविता ॥ ४२ ॥ इति पठति शृणोति वा य इत्यंगिरित नया व्रतमिदु
 लोकं संस्थः ॥ मतिमापि च ददाति सोऽपि देवैरमरवधूजन किं नरैश्च पूज्यः ॥ ४३ ॥ इति अनंतं तृतीयाव्रतम् ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 अन्यमपि प्रवक्ष्यामि तृतीयां पापनाशिनीम् ॥ रसकल्याणिनी नाम पुरा कल्पविदो विदुः ॥ ४४ ॥ माघमासे तु संप्राप्य तृतीयां शुक्लपक्षिकाम् ॥
 प्रातर्गव्येन पयसालिलैः स्नानं समाचरेत् ॥ ४५ ॥ स्नापयेन्मधुना देवीं तथैवैश्वरसेन च ॥ पुनः पूजाप्रकर्तव्या ज्ञात्या वा कुंकुमनवा ॥ ४६ ॥
 दक्षिणां गानि संपूज्य ततो वा मानि पूजयेत् ॥ ललितायै नमः पादौ गुल्फं तद्भूतदथा च येत् ॥ ४७ ॥ जघे जानू तथा स तैश्चोरश्च श्रियै नमः ॥
 मदनलसायै तु कार्तिमदनयै तथोदरम् ॥ ४८ ॥ स्तनौ मदनवासिन्यै कुमुदायै च कंधरम् ॥ भुजान्भुजग्रंथमाध्वै कमलाय ह्युपस्थितम् ॥ ४९ ॥

भ्रूल्लंटाचरुद्राण्यैशंकरायैतथालकान् ॥ मुकुटं विश्ववासिन्यैपुनः कांत्यैतथालकान् ॥ ५० ॥ नेत्रं चक्रावधारिण्यैपुष्ट्यै चवदनं पुनः ॥ उत्कं
 ठिन्यैनमः कंठमनंतयैतु कंधराम् ॥ ५१ ॥ रंभायै वामबाहुं च विशोकायैनमः परम् ॥ हृदयं मन्यथादित्यै पाटलायैनमो नमः ॥ ५२ ॥ एवं संपूज्य
 विधिवद्विजदंपत्यमर्चयेत् ॥ भोजयित्वा ब्रह्मदानेन मधुरेण विमत्सरः ॥ ५३ ॥ सलङ्कं वारि कुम्भं शुक्लं वरयुगंततम् ॥ दत्त्वा सुवर्णकलशं
 धमाल्यै रथार्चयेत् ॥ ५४ ॥ प्रीयताम त्रकुमुदागृह्णीया लवणव्रतम् ॥ अनेन विधिना देवीमासिमासि समर्चयेत् ॥ ५५ ॥ लवणं वर्जयेन्माधे
 फाल्युने च गुण्डपुनः ॥ तावराजं तथा चैत्रे वर्जयेच्च मधुमाधवे ॥ पारकं ज्येष्ठमासे तु आषाढे जरकं तथा ॥ श्रावणे वर्जयेत् शरं दधिभाद्रपदे
 तथा ॥ ५७ ॥ घृतमश्वयुजे तद्द्वज्ये द्वाचमज्जिका ॥ धान्यकं मार्गशीर्षे तु पुष्ये वर्जयेत् तु शर्करा ॥ ५८ ॥ व्रतं ते करका पूर्णं ते पांसासि
 मासि च ॥ दद्याद्विकाले लायां भक्षपात्रेण संयुतान् ॥ ५९ ॥ तंदुलाञ्छेत् वर्णाश्रयं यावमधुपुरिकाः ॥ धारिका घृतपूरं श्रमंडकांश्चरिशक
 कम् ॥ ६० ॥ दध्यन्नं षडंधं चैव भिडयः शकवर्तिकाः ॥ माघादौ क्रमशो दद्यादेतानि करकोपरि ॥ ६१ ॥ कुमुदामाधवीगौरीं भाभद्राजयाशिवा ॥
 उमाशचीसती तद्द्वन्मंगलारतिलालसा ॥ ६२ ॥ क्रमान्माघादिसर्वत्र प्रीयतामिति कीर्तयेत् ॥ चर्वतं पंचगव्यं च प्राशनं समुदाहृतम् ॥ ६३ ॥
 उपवासी भवेन्नित्यमशक्तो दक्षिणे करे ॥ पुनर्माधे तु संप्राप्य शर्करा करकोपरि ॥ ६४ ॥ कृत्वा तु कांचनी गोधां पंचरत्नसमन्विताम् ॥ उमां गुण्ड
 मात्रां च मुधा सूत्रकमंडलुम् ॥ ६५ ॥ तद्ब्रह्मो मिथुनं सर्वसुवर्णस्य सितं परम् ॥ सवस्त्रभाजनं दत्त्वा भवानीं प्रीयतामिति ॥ ६६ ॥ अनेन वि
 धिना यश्चरसकल्याणिनी व्रतम् ॥ कुर्यात्स सर्वपापेभ्यस्तत्क्षणं देवमुच्यते ॥ ६७ ॥ भवार्बुदसहस्रं तु न दुःखी जायते क्वचित् ॥ अग्निष्टोमस
 हस्त्रेण यत्फलं तदवाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ नारी वा कुरुते या तु कुमारि वा युधिष्ठिर ॥ विधवा वा वारका वा सा पितृफलभागिनी ॥ सौभाग्यारोग्य
 संपन्नगौरी लोके महयति ॥ ६९ ॥ इति पठति य इत्थं शृणोति प्रसंगात्सकल लुपमुक्तः पार्वती लोके मति ॥ मतिमपि च न राणां यो द
 दाति प्रिया र्थं विपुलमतिजनानां नायकः स्यादमोघम् ॥ ७० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्ण युधिष्ठिरसंवादे रसक
 ल्याणिनी व्रतवर्णनं नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तथा चान्यां प्रवक्ष्यामि तृतीयां पापनाशिनीम् ॥ लोके

पुनप्राविख्यातामाद्रानंदकरीमिमाम् ॥ १ ॥ यदाशुक्लतृतीयायामाषाढक्षभवेत्काचित् ॥ ब्रह्मक्षचाथमार्गवाव्रतं ग्राह्यं तदाशुभम् ॥ २ ॥
 दर्भगंधोदकैः स्नानं तदासम्यक्समाचरेत् ॥ शुक्लमाल्यं बंधः शुक्लगंधानुलेपनः ॥ ३ ॥ भवानीमचयेद्रत्नयाशुक्लपुष्पैः सुगंधिभिः ॥
 महादेवनसहितामुपविष्टा वरासने ॥ ४ ॥ वासुदेव्यैनमः पादौ शंकराय नमो हरेः ॥ जंघेशो कविना शिष्यायानन्दाय नमः प्रभो ॥ ५ ॥ रंभायैषू
 जयेदूहू शिष्याय च पिनाकिनः ॥ आदित्यै च कर्तृपूज्याशूलिनः शूलपाणये ॥ ६ ॥ माधव्यै च तथानाभि मथशंभोर्भवाय वै ॥ स्तना
 वानंदकारिण्यै शंकरायै दुधारिणे ॥ ७ ॥ उत्कंठिन्यैनमः कंठनीलकंठाय वै हरेः ॥ करारुत्पलधारिण्यै रुद्राय जगतीपतेः ॥ ८ ॥
 बाहुंचपरिरंभिण्यै नृत्यशीलाय वै हरेः ॥ ९ ॥ देव्या मुखविलासिन्यै वृषेशाय पुनर्विभोः ॥ स्मितं सस्मरशीलायै विश्वक्त्राय वै विभोः ॥ १० ॥
 नेत्रमदनवासिन्यै विश्वधाम्नेत्रशूलिने ॥ भुवोरतिप्रियायै च तंडवेशाय वै विभोः ॥ ११ ॥ देव्यै ललाटमिन्द्राण्यै हव्यवाहाय वै विभोः ॥ स्वाहायै मुकुटं
 देव्यायै विभोः पञ्चशराय वै ॥ १२ ॥ विश्वकायै विश्वमुख्यै विश्वपादकरो शिवौ ॥ प्रसन्नवदनौ वै देवपार्वतीपरमेश्वरौ ॥ १३ ॥ एवं संपूज्य विधिवदग्रतः शि
 वयोः पुनः ॥ पद्मोत्पलानि च तथानावर्णानि कारयेत् ॥ १४ ॥ शङ्खचक्रैः स कटकैः स्वस्तिकं वद्धमानकम् ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोद
 कम् ॥ १५ ॥ शृंगोदकं विल्वपत्रं वारिकुंभान्वितं तथा ॥ उशीरनिर्गतं द्रव्यं वचूणोदकं ततः ॥ १६ ॥ तिलोदकं च संप्राप्य स्वपेन्मार्गशिरादिषु ॥
 प्रतिपक्षद्वितीयायां प्राशनं समुदाहृतम् ॥ १७ ॥ सर्वत्र शुक्लपुष्पाणि प्रशस्तानि शिवाचने ॥ दानकालेषु सर्वेषु मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ १८ ॥ गौरी
 मे प्रीयतां नित्यमधनाशाय मंगला ॥ सौभाग्यायास्तु ललिता भवानि सर्वसिद्धये ॥ १९ ॥ संवत्सरांतं लवणं गुडं भंसमर्जितम् ॥ चन्द
 नेन च पट्टं च सितं वस्त्रयुगान्वितम् ॥ २० ॥ उमामहेश्वरं हेमंतं द्रक्षुः फलैर्युतम् ॥ प्रस्तरावरणं शय्यां सविश्रामानिवेदयेत् ॥ २१ ॥
 सपत्नीकाय विप्राय गौरी मे प्रीयतामिति ॥ आर्द्रानन्दकरीनाम तृतीयं वासनतनी ॥ २२ ॥ यासु पोष्य नरो याति शंभोस्तत्परमं पदम् ॥
 इह लोके यदानंदं प्राप्नोति धनसंचयात् ॥ २३ ॥ आयुरारोग्यसंपन्नो न कश्चिच्छेकमपुयात् ॥ नारी वा कुरुते यातु कुमारी विधवा तथा ॥ २४ ॥

१ रक्तपुष्पैः-इ० पा० । २ विश्वचक्राय-इ० पा० । ३ शर्वणी-इ० पा० ।

सापितफलमाप्नोति देव्यनुग्रहलालिता ॥ प्रतिपक्षमुपोष्यैवंमंत्रार्चनविधानतः ॥ २६ ॥ रुद्राणीलोकमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥
 यद्दं शृणुयान्नित्यं श्रावयेद्वापिमानवः ॥ शक्रलोकैकसंगध्वैः पूज्यतेऽब्दशतत्रयम् ॥ २७ ॥ आनंददांसकलदुःखहरांतृतीयायास्त्रिकरो
 तिविधिवत्सधवाधवाच ॥ सास्वेगृहे सुखशतान्यनुभूय भूयोगैरिपुरंसदयितामुदिताप्रयाति ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणोत्त
 रपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादे आर्द्रानन्दकरि तृतीयाव्रतनाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॐ शुधिष्ठिर उवाच ॥ चैत्रभाद्रपदे माघे रूपा
 भाग्यपुत्रदम् ॥ तृतीयात्रये मेतन्मे कृष्ण कस्मान्न कर्तितम् ॥ १ ॥ किमहं भक्तिरहितस्त्रयीमार्गातिगोनरः ॥ सुप्रसिद्धं जगत्पते द्रापितं केन हेतु
 ना ॥ २ ॥ भवान्सर्वार्थो दुकूलः सर्वज्ञ इति मे मतिः ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ व्रतं चैतज्जगत्स्य तं नाख्यातं ते न ते मया ॥ ३ ॥ यद्यस्ति श्रवणे बुद्धिः
 श्रूयतां पाण्डु नन्दन ॥ कोऽन्यः श्रोता जगत्स्य भवता सह शोभुवि ॥ ४ ॥ जयाच विजया चैव उमायाः परिचारिके ॥ आगत्य मुनिकन्या
 भिः प्रष्टुमीष्ट फलेच्छया ॥ ५ ॥ भवत्यौ सर्वदा देव्याश्चित्तवृत्तिविदा किल ॥ केन व्रतोपचारेण कस्मिन्नहनि पार्वती ॥ ६ ॥
 पूजिता तुष्टि मभ्योतिर्मैत्रैः कैश्च वरानने ॥ तासां तद्वचनं श्रुत्वा जयाप्रोवाच सादरम् ॥ ७ ॥ श्रूयतामभिधास्यामि सर्वकामफलप्रदम् ॥
 व्रतमुत्सवसंयुक्तं नरनारीमनोरमम् ॥ ८ ॥ चैत्रे स्मिन् तृतीयायां दन्तधावनपूर्वकम् ॥ उपवासास्य नियमं गृहीयाद्भक्तिभाषितम् ॥ ९ ॥
 सकुंकुमं सतांबूलं सिन्दूरं रक्तवाससी ॥ विधवा सोपवासाप्यवैधव्यकरणं परम् ॥ १० ॥ विधवायाति मार्गेण कुमारी तु यदृच्छया ॥
 कुर्यादभ्यर्चनं विधिं श्रूयतां मंत्रविक्रमः ॥ ११ ॥ नेत्रपट्टपटीवस्त्रैर्वस्त्रमण्डपिकांशुभाम् ॥ कारयेत्कुसुमामोदं दिव्याभरणभूषिताम् ॥ १२ ॥
 प्रवालं विजत्रा मन्तां दिव्यवितानकाम् ॥ विन्यस्तपूर्णकलशां सत्पीठस्थापितद्विजाम् ॥ १३ ॥ पुरतः कारयेत्कुण्डं हस्तमात्रं समेखलम् ॥
 ततः स्नाना तु लिप्ता च परिधाय मुवाससी ॥ १४ ॥ देवान्पितृन्समभ्यर्च्य ततो देवीं गृहं व्रजेत् ॥ नामाष्टकेन संपूज्या गौरी गोपतिवल्लभा ॥ १५ ॥
 तत्कालप्रभवैः पुष्पैर्गन्धालिबकुलकुलैः ॥ कुंकुमेन समालम्ब्य कूर्पूरगरुचन्दनैः ॥ १६ ॥ एवं संपूज्य विधिवत्सङ्ख्येनाधिवासयेत् ॥

पार्वतीललितागौराङ्गारीशङ्कराशिवा ॥ १७ ॥ उमासतीसमुद्दिष्टनामाष्टकमिदंमया ॥ लङ्कैःखण्डयेष्टैश्शुणकैःसिंहकैःसैः ॥
 ॥ १८ ॥ सोमालकैःकोकसैःखण्डखाद्यकरैकैः ॥ घृतपक्वैर्वहुविधैःसुपक्वफलकल्पितैः ॥ १९ ॥ दृष्टिप्राणहरैर्हृद्यैर्वह्यैःप्रीणयेदुमा
 म् ॥ कंदुखंडंजीरकंकुंकुमलवणार्द्रकम् ॥ २० ॥ इक्षुदंडानैक्षवंचहारिद्राद्रान्पुरोन्नयेत् ॥ नालिकेरानामलकान्मातुङ्गान्सदा
 डिमान् ॥ २१ ॥ कूष्माण्डकर्कटंघृतनारङ्गपनसादिकान् ॥ कालोद्भवानिचान्यानिफलानिविनिवेदयेत् ॥ २२ ॥ गृहाष्टु
 दूखलशिलासूर्याम्ब्रणतिभिःसह ॥ नेत्रांजनशलाकाश्चनखरेचनकानिच ॥ २३ ॥ दर्पणवंशपात्राणिभवान्यैविविनिवेदयेत् ॥
 शंखतूर्यनिनादेनगीतमङ्गलनिःस्वनैः ॥ २४ ॥ भक्त्यासंपूजयेद्देवींस्वज्ञान्याशिबल्लभाम् ॥ ततोऽस्तसमयेभानोःकुमार्यैःकरकैर्नैः ॥ २५ ॥
 स्नानंकुर्युर्मुदायुक्ताःसौभाग्यारोग्यवृद्धयै ॥ यामेयामेगतेस्नानंदेवीपूजनमेवच ॥ २६ ॥ तैरेवनामभिर्होमस्तिराज्येनप्रशस्यते ॥ पद्मास
 नस्थितासाध्वीतेनैवाद्रैणवाससा ॥ २७ ॥ गौरीमुखेक्षणपरातारात्रिमतिवाहयेत् ॥ काश्चिद्वाद्यतिसंहृष्टाःकाश्चिन्नृत्यतिहापिताः ॥ २८ ॥
 कथयंतिकथाःकाश्चिद्देव्यास्तत्रप्रहोत्सवे ॥ गीततालानुसंबद्धमतुद्धतमनाकुलम् ॥ २९ ॥ नृत्यंतिस्मरपुरंदेव्याःकाश्चिदुल्लसितभुवम् ॥
 नृत्येनहृष्यतिहरौरीगतिनृप्यति ॥ ३० ॥ सद्भावेनाथवासैर्गच्छतेपरमांशुदम् ॥ सुवासिनीभिस्तांबूलंकुंकुमंसुमानिच ॥ ३१ ॥
 प्रदेयंजागरवताचान्येषामपिक्विक्रन ॥ नटैर्विभैश्चैवतथाप्रेक्षणकोत्सवैः ॥ ३२ ॥ सखिभिःसहितारात्रिगायन्नृत्यान्हितानयेत् ॥ एवंप्रभा
 तसमयेस्नान्वासंपूज्यपार्वतीम् ॥ ३३ ॥ ततोवैससमारोहेद्दस्त्रालंकृततोरणम् ॥ तोलयेत्सतथासीनिंगुडेनलवणेनच ॥ ३४ ॥ कुंकुमेनाथ
 वाशान्त्याकर्पूरागरुचंदनैः ॥ पर्वतानामपिछेदःकेचिदिच्छंतिमुरयः ॥ ३५ ॥ कुंडमंडपसंभारैर्मैस्तत्रैवशोभयेत् ॥ लवणेनसहान्मानं
 तोलयंतिगुडेनवा ॥ ३६ ॥ कयापिभक्तिपरयासौभाग्यममृतलंकृतम् ॥ एवंदेवींप्रणम्यार्याक्षमाप्यगृहमाविशेत् ॥ ३७ ॥ आसंध्यशान्नाकुशला
 नाचारविधिपारगान् ॥ अन्नंचमधुरप्रायभोजयित्वासुवासिनीः ॥ ३८ ॥ स्वयंभुंजतिसहसाज्ञातीजनबुधैःस्वकैः ॥ यच्चदेव्याःपुरोदत्तनैवे
 द्यादितदिच्छया ॥ ३९ ॥ गृहंप्रतिनयेत्सर्वविभज्यभ्रांतिमानसा ॥ ततोदद्याद्गृहस्थेभ्यःकृतकृत्याभवेत्तदा ॥ ४० ॥ विधिर्भाद्रपदेऽप्येव

सुसौन्दर्यप्रदायकः ॥ सप्तधान्यस्वरूपांचक्षूषं पूजयेदुमाम् ॥ ४१ ॥ गोमूत्रप्राशनं ह्यत्र तेन गोमूत्रसंज्ञिता ॥ माघमासतृतीयायां विशे
 षः श्रूयतामिति ॥ ४२ ॥ पूर्वोक्तं सकलं कृत्वा प्रभाते यवसंस्तरम् ॥ तोलयित्वा कुन्दपुष्पैः पूजयेत्तत्सुतामिति ॥ ४३ ॥ एतेन कारणेनो
 क्ता चतुर्थी कुन्दसंज्ञया ॥ तृतीयाख्यं यैतत्ते कथितं सर्वकारणम् ॥ ४४ ॥ जययामुनिकन्यानां यत्पुरासमुदाहृतम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 आसीद्विदुर्भर्तृर्भर्तृव्यसर्वाङ्गमुन्दरी ॥ ४५ ॥ तया ब्राह्मणवाक्येन सर्वमेतत्कृतं पुरा ॥ भुक्त्वा भोगान्महीपृष्ठे दत्त्वा दानं यथेप्सया ॥ ४६ ॥
 कालेन समनुप्राप्ता मरणं मनुजेश्वर ॥ अचिन्त्या राजदुहिता सा बभूवातिशोभना ॥ ४७ ॥ अवतिमुन्दरी नाम देवानामपि मुन्दरी ॥
 यदिव क्रसहस्राणां सहस्रस्यात्कथंचन ॥ ४८ ॥ तथापि निर्वर्णयितुमशक्या सा सुलोचना ॥ चैत्रतृतीया माहात्म्यात्सा बभूव प्रभवती ॥ ४९ ॥
 माता पित्रोरतिप्रेष्टा शिष्टान्यजनवल्लभा ॥ लब्धाब्धिसंभवा यद्वत्कृष्णेन किष्टकर्मणा ॥ ५० ॥ ततः सा बुभुजे भोगान्भर्त्रासाद्वैमुदासती ॥
 यददा द्राह्मणेभ्यः सा भूषणं कटकदिकम् ॥ ५१ ॥ तत्प्रभावेण साले भैसौ भाग्यं किं ततः परम् ॥ पुत्रांश्च जनयामास विष्णुशक्रपराक्रमान् ॥ ५२ ॥
 सर्वास्त्रशस्त्रकुशला चैदोक्ता विधिपरगान् ॥ ५३ ॥ एवं रूपं महत्प्राप्य सौभाग्यं पुत्रसंपदम् ॥ ५४ ॥ भर्तुः सहैव मरणमते प्राप्य पतिव्रता ॥
 शक्रादिलोकपालानां भवनेषु यथाक्रमम् ॥ ५५ ॥ आक्रम्य ब्रह्मलोकं च जगाम शिवसात्मताम् ॥ एवं यान्यापि कुरुते नारी व्रतमिदं शुभम् ॥ ५६ ॥
 सारूपसौभाग्यसुतान् प्राप्य स्वर्गमहीयते ॥ नदुर्भगा कुले तस्याः काचिद्व्रतं किन्यका ॥ ५७ ॥ नदुर्वीनतीति श्रुत्वा तं भृत्योऽप्रियकृद्भवेत् ॥
 नदारीर्ह्यंगुहेतस्मिन्नव्याधिरुपजायते ॥ ५८ ॥ यत्र सारमते सा ध्वी ध्यातव्यामीकरप्रभा ॥ अन्याश्च यतिब्रह्मणानुमते व्रतम् ॥ ५९ ॥
 संपूज्य वाचकं भक्त्या भूषणाच्छादनादिभिः ॥ ताः सर्वसुखसंपन्ना अपि विपन्नमनोरथाः ॥ भविष्यति गुरुश्रेष्ठ तस्यै देवि न मोस्तुते ॥ ६० ॥ माघे महा
 धर्मणि मंडितपादपीठांचैत्रे विचित्रकुसुमोत्करचर्चितांगीम् ॥ सूर्यप्ररूढनवसस्य मयी न भस्ये संपूज्य शंभुदयिता प्रभवति नर्यः ॥ ६१ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्ठिरसंवादचैत्रभाद्रपदमाघतृतीयाव्रतवर्णने नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ शुद्धि
 स्थिर उवाच ॥ शुक्लपक्षतृतीयास्तु बहवः समुदाहृताः ॥ आनन्तर्यव्रतं ब्रूहि ततो यो भयसंयुतम् ॥ १ ॥ हिताय सर्वभूतानां ललनानां विशेपतः ॥ नाम

प्राशनैवेद्यैर्मासिमासिपृथक्पृथक् ॥ २ ॥ श्रीकृष्णलवाच ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशाद्यैथोक्तसुरसत्तमैः ॥ अपूर्वैर्वसवमंत्राणामानंतयंत्रतश्च ॥ ३ ॥
 आदौ मार्गशिरे मासि व्रतमेतत्समाचरेत् ॥ नक्तं कुर्याद्वितीयायां तृतीयायां मुपोषितः ॥ ४ ॥ उमादिवीर्यसमभ्यर्च्य पुष्पगंधादिभिः क्रमात् ॥
 शर्करा पुत्रिकांश्च न्यायाप्रणिपत्य निवेदयेत् ॥ ५ ॥ प्राशयित्वा दधिरात्रां स्वपे द्विगतमत्सरः ॥ प्रभाते विधिवद्भक्त्या मिथुनं भोजयेत् ॥ ६ ॥
 अश्वमेधमवाप्नोति समग्रं नात्र संशयः ॥ तथा कृष्णतृतीयायां सोपवासो जितेन्द्रियः ॥ ७ ॥ जपेत्कात्यायनं नामनालिकेरं निवेदयेत् ॥
 क्षीरं प्राश्य स्वपे द्वात्रौ कामकोधविवर्जितः ॥ ८ ॥ दांपत्यं सुभंगं भोज्यं गोमेधफलमाप्नुयात् ॥ पौषस्यादि तृतीयायां सोपवासो जितेन्द्रियः ॥ ९ ॥
 गौरीनाम तु संपूज्य लङ्कुकां निवेदयेत् ॥ घृतं प्राश्य स्वपे द्वात्रौ त्यक्त्वा कामं तदग्रतः ॥ १० ॥ प्रभाते मिथुनं भोज्यं नरमेधफलं भवेत् ॥
 एवं कृष्णतृतीयायां पार्वतीमिति पूजयेत् ॥ ११ ॥ निवेदयान्ने शंक्कुल्यो गोमयं प्राशयेत् ॥ १२ ॥ दांपत्यं विविधं भोज्यं मधमेधफलं भवेत् ॥
 माघस्य शुक्लपक्षे तु तृतीयायां मुपोषितः ॥ सुरनायिकां च संपूज्य खण्डविल्वं निवेदयेत् ॥ १३ ॥ ततः कुशोदकं प्राश्य स्वपे द्भूमौ जितेन्द्रियः ॥
 प्रभाते मधुरान्नेन मिथुनं भोज्यं भक्तिः ॥ १४ ॥ क्षमाप्यातं नमस्कृत्य हतिस्वर्णफलं भवेत् ॥ पुनरेतत्ततो माघे कृष्णपक्षे शुचि व्रतः ॥ १५ ॥
 आर्यानां प्राप्नुयात् खण्डाकानि निवेदयेत् ॥ मधुप्राश्य स्वपे द्वात्रौ कामकोधविवर्जितः ॥ १६ ॥ मिथुनं भोजयित्वा तु वाजपेयफलं भवेत् ॥
 एवं वै फाल्गुने मासि सोपवासां शुचि व्रतः ॥ १७ ॥ भर्तृनाम प्रपूज्या तथा कार्त्तिकां विनिवेदयेत् ॥ शर्करां प्राशयित्वा त्वथ स्वपे द्वात्रौ विमत्सरः ॥ १८ ॥
 प्रभाते मिथुनं भोज्यं सोत्राणि फलं भवेत् ॥ पुनः कृष्णतृतीयायां फाल्गुनस्यैव भारत ॥ १९ ॥ विशालाक्षीं समभ्यर्च्य पूरिकां विनिवेदयेत् ॥
 सोदकांस्तं दुलान् दत्त्वा स्वपे द्भूमौ नमस्विनी ॥ २० ॥ भोजयेन्मिथुनं प्रातराग्निमफलं भवेत् ॥ वैत्रस्यादि तृतीयायां शुचिभूता जितेन्द्रिया ॥ २१ ॥
 अश्वमेधं यजेद्भक्त्या वाटकानि निवेदयेत् ॥ बिल्वपत्रं ततः प्राश्य स्वपे द्वात्रैश्चानपरायणा ॥ २२ ॥ प्रातरुत्थाय मद्रक्त्या मिथुनं पूजयेत् सुधीः ॥
 प्राणिपत्यं क्षमाप्यैवं राजसूयफलं भवेत् ॥ २३ ॥ पुनः कृष्णतृतीयायां चैत्रसम्यगुपोषिता ॥ कार्त्तिकेनाम समभ्यर्च्य पिष्टं प्राश्य स्वपे द्वात्रौ ॥ २४ ॥
 पूषकानि निवेद्या त्र्यहोत्रं प्राजागरम् ॥ मिथुनानि च संभोज्य अतिरात्रफलं भवेत् ॥ २५ ॥ एवं वै मासमासे तु सोपवासो जितेन्द्रियः ॥

पूजयेच्चैडिकां देवीं मधुकानि निवेदयेत् ॥ २६ ॥ श्रीखंडचंदनलिम्बास्वपेदेव्यग्रतोभुवि ॥ भोजयित्वा च दांपत्यं चांद्रायणफलं लभेत् ॥ २७ ॥
 तथा कृष्णतृतीयायां सोपवासो विमत्सरः ॥ पूजयेत्कालारार्तिगंधपुष्पैः सदापिकैः ॥ २८ ॥ सुराज्यं पावकं दत्त्वा तिलान्मुंजन्न्वपेन्निशि ॥
 प्रभाते मिथुनं भोज्यमतिकृच्छ्रफलं लभेत् ॥ २९ ॥ ज्येष्ठे सिततृतीयायां ह्युपवासकृतांवरः ॥ शुभां देवीं समभ्यर्च्य आम्राणि विनिवेदयेत् ॥ ३० ॥
 संप्राश्यामलंकरां त्रौगैरीं ध्यात्वा सुखं स्वपेत् ॥ ततः प्रातः समुत्थाय दांपत्यं रूपशालिनम् ॥ ३१ ॥ भोजयित्वा विधानेन तीर्थयात्राफलं लभेत् ॥
 पुनः कृष्णतृतीयायां सोपवासा सुवासिनी ॥ ३२ ॥ स्कन्दमातेति संपूज्य इडार्यै विनिवेदयेत् ॥ प्राशयेत्पञ्चगव्यं स्वपेदेव्यग्रतस्ततः ॥ ३३ ॥
 प्रभाते मिथुनं भोज्यं कन्यादानफलं लभेत् ॥ आपाठमासे प्राप्ते पूजयेच्च यशोधनम् ॥ ३४ ॥ करंजकंचनैवद्यं गोशृंगं भः पिबेन्निशि ॥ प्रभाते
 मिथुनं भोज्यं कन्यादानफलं लभेत् ॥ ३५ ॥ तथा कृष्णतृतीयायां कृष्माण्डांशं कृत्ति तोयजेत् ॥ सकृन्गुडाज्यं संशुक्तां नुरतो विनिवेदयेत् ॥
 ॥ ३६ ॥ कुशोदकं च संप्राश्यास्वपेद्वा त्रौजितेन्द्रिया ॥ प्रभाते मिथुनं भोज्यं गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ३७ ॥ श्रावणे सोपवासा च चंडाघंटां प्रपूज
 येत् ॥ कुलमाषास्तत्र नैवद्यं पिबेत्पुष्पोदकं पुनः ॥ ३८ ॥ प्रभाते शक्ति तोदद्याद्भोजनं मिथुनस्य तु ॥ प्राप्नोत्यभयदानस्य फलं नैवात्र संशयः ॥
 ॥ ३९ ॥ तद्वा कृष्णतृतीयायां रुद्रार्णनामभियजेत् ॥ सिद्धार्पिण्डानि दिव्यानि नैवद्यं दापयेत्तथा ॥ ४० ॥ पिण्याकं प्राशयित्वा तु स्वपेद्वा त्रौ
 विमत्सरा ॥ संपूज्य द्विजदांपत्यमिष्टार्पते फलं लभेत् ॥ ४१ ॥ भाद्रेऽष्टुक्कृततीयायां पूजयेत्तहिमाद्रिजम् ॥ गोधूमान्नं विधेयं प्राशयेच्च
 न्दनांसितम् ॥ ४२ ॥ गंधोदकं ततः प्राश्यास्वपेत् ॥ ४३ ॥ भाद्रेऽष्टुक्कृततीयायां पूजयेत्तहिमाद्रिजम् ॥ गोधूमान्नं विधेयं प्राशयेच्च
 यायां दुर्गां देवीं समर्चयेत् ॥ दद्यात्पिष्टफलान् दिव्यान्गुडाज्यपरिपूरितात् ॥ ४४ ॥ प्राशयित्वा तु गोमूत्रं स्वपेच्छान्तेन चेतसा ॥ प्रातस्तु
 मिथुनान् भोज्यसदा सत्रफलं लभेत् ॥ ४५ ॥ मासि चाश्वयुजे भक्त्या देवीं नारायणीं यजेत् ॥ सोपवासा खण्डपूपां नैवद्यं परिकल्पयेत् ॥ ४६ ॥
 प्राशयेच्च चंदनं रक्तं स्वपेच्च गतमत्सरा ॥ प्रभाते भोज्यं दंपत्यमग्निहोत्रफलं लभेत् ॥ ४७ ॥ तथा कृष्णतृतीयायां स्वस्तिनामप्रपूजयेत् ॥

शाल्यादनंगुडोपेतनैवेद्यानिर्वपेत्ततः ॥ ४८ ॥ कुसुंभवीजान्संप्राश्यत्यस्त्वाकामंस्वपेन्निशि ॥ संभोज्यमिथुनंप्रातर्गवाह्निकफलंलभेत् ॥
 ॥ ४९ ॥ कार्तिकस्यतृतीयायांस्वाहानाम्नीप्रपूजयेत् ॥ क्षीरंखण्डघृतोपेतनैवेद्यापयेन्नताम् ॥ ५० ॥ स्वपेद्रात्राजितक्रोधाप्राश्यकुं
 कुमकेशरान् ॥ प्रभातेमिथुनंभोज्यमेकभक्तफलंलभेत् ॥ ५१ ॥ तथाकृष्णतृतीयायांस्वधानाम्नीप्रपूजयेत् ॥ मुद्गौदनंनिवेद्याथघृतं
 प्राश्यस्वपेन्निशि ॥ ५२ ॥ प्रातःसंभोज्यमिथुनंनक्तत्रतफलंलभेत् ॥ एवंसंवत्सरकृत्वामुक्तापाशुचिर्भवेत् ॥ ५३ ॥ शुक्लपक्षेतृतीयायां
 सोपवासानिरामया॥विज्ञायचद्रुतंभक्त्याउमांशान्नाथबोधकः ॥ ५४ ॥ मंडलंचततोलिख्यनवनाभंरुद्रम् ॥ सौवर्णकारयेद्देवमुमयास
 हितंप्रभुम् ॥ ५५ ॥ ताभ्यानेत्रेषुदातव्यमौक्तिकंनिलमेवच॥प्रवालमोष्ठयादद्यात्कर्णयोरत्नकुण्डले॥ ५६ ॥ उपवीतंतुदेवस्यदेव्याहारंतथोरसि॥
 रक्तवस्त्रधरंदेवींसितवस्त्रंमहेश्वरम् ॥ ५७ ॥ चतुःसमेनवालभ्यपुष्पैर्धूपैरथाच्चेयेत्॥मंडलेपूजयित्वाचहोमंकुर्यात्तितुरीः॥ ५८ ॥ तथोऽपराजितां
 नामदेवींतत्रैवपूजयेत्॥मृत्सांसंप्राशयित्वाचरात्रौकुर्यात्प्रजागरम् ॥ ५९ ॥ गीतवाद्योत्सवहृद्वैवीणामङ्गलपाठकैः॥रात्रिमेवंजपेद्भक्त्यायावदुद्ग
 रच्छतेरविः॥ ६० ॥ तूलीगंडकसंयुक्तपर्यंकेत्यंतशोभते ॥ उद्धृत्यमण्डलादेवंपर्यंकोपरिविन्यसेत् ॥ ६१ ॥ वितानध्वजमालालिंकिंकिणीदप्यणा
 न्वितम् ॥ पुष्पमण्डपिकाच्छन्नधूपगुग्गुलवासितम् ॥ ६२ ॥ तस्याग्नेभोजयेद्भक्त्यास्वशक्त्यामिथुनानिच ॥ प्रीणयेद्भक्षभोज्यैश्चपक्वान्निर्मधुरैःशु
 भैः ॥ ६३ ॥ ततोदत्त्वाऽक्षतान्हस्तेतांबूलंविनिवेदयेत् ॥ प्रीयतांमिदमाकांतःपार्वत्यासहितःशिवः ॥ ६४ ॥ उच्छिष्टंशोधयित्वातुपुनःप्राक्ष्यस
 मंततः॥रक्तवर्णसुशीलंचमुखंपांसुपयस्विनीम् ॥ ६५ ॥ शृंगाभ्यांदत्तकनकांराजतक्षुरसंयुताम् ॥ कांस्यदोहनकोपेतांरक्तवस्त्रावगुण्ठिताम् ॥
 ॥ ६६ ॥ वंटाभरणशोभाढ्यादिवदेव्यग्रसंस्थिताम् ॥ पादुकोपानहच्छत्रभोज्यभाजनसंयुताम् ॥ ६७ ॥ त्रिधाप्रदक्षिणीकृत्यगुरोःसर्वेनिवेदयेत् ॥
 उमामहेश्वरंदेवमाविगंगसुरार्चितम् ॥ ६८ ॥ अव्यवच्छेदभूतंचमुप्रीतंतदिहास्तुमे ॥ प्रणम्याशिरसाभूमौक्षमस्वेतिगुरुंवेदत् ॥ ६९ ॥
 एवंसमाप्यतेदेव्याआनंतयत्रतोत्तमम् ॥ यःप्रकुर्यात्पुमान्स्त्रीवातस्यपुण्यफलंशृणु ॥ ७० ॥ गन्धर्वयक्षलोकांश्चविद्याधरमहोरगान् ॥

१ ततः-ई०पा० । सम्यक्-ई० पा० ।

ऋषिसिद्धमरब्राह्मविष्णुलोकं सनातनम् ॥ ७१ ॥ भुक्त्वा भोगानशेषांश्च एकं विशत्कुलान्वितः ॥ रत्नयानेन सारूढो गुह्याभरसंयुतः ॥ ७२ ॥
 देवविद्याधरैश्क्षेप्तो याति शिवालयम् ॥ तत्र भुक्त्वा महाभोगान्संभुक्ते शिववद्बहू ॥ ७३ ॥ भुक्त्वा भोगान्यदाभूतः कदाचित् पसः क्षयात् ॥
 पृथिव्या तु समागम्य भवेत्सकलभूमिपः ॥ ७४ ॥ स्त्रीवासमाचरेद्या तु महादेवी तु जायते ॥ आनन्तर्यवच्छिन्ना भोगान् देवी उमा यथा ॥ ७५ ॥
 त्रैलोक्यपतिरुद्रेण सांभुक्ते स हिता तथा ॥ मनुर्देव्या यथा महाशच्या शक्रो यथा सुखम् ॥ ७६ ॥ नैरन्तर्यं यथा सौख्यं सांभुक्ते पतिना सह ॥ सु
 नैरुन्धतीयद्वद्विष्णोर्लक्ष्मीर्हृदि स्थिता ॥ ७७ ॥ तथा तयोर्महत्सौख्यं नैरन्तर्यं हि जायते ॥ सा वित्री ब्रह्मणो यद्वद्गता यो निधेयथा ॥ ७८ ॥ अव्य
 वच्छिन्नयोः प्रीतिस्तथा जन्मनि जन्मनि ॥ अथ जन्य हो न्यस्मिन् व्रतमेतत्कृतं भवेत् ॥ ७९ ॥ तैर्नैव पतिना साद्धं न वियोगमुपैति सा ॥
 योजनायुतसाहस्रसुरूपामण्डले भवेत् ॥ ८० ॥ अर्घाब्जा सुभगा सा ध्वी पुत्रपौत्रैरलंकृता ॥ एतत्तो निखिलं प्रोक्तमानं तय व्रतं मया ॥ ८१ ॥
 भक्त्या यमु विनीताय कथितव्यं न चान्यथा ॥ ८२ ॥ एषा विशेषविहिता भिहिता तृतीया यानन्तरित्या विधवा भिरुदीरितोच्चैः ॥ एतामु पोष्य वि
 धिवन्प्रतिपक्षयोगा न्नैवांतरं सुतसुहृत्स्वजनैरुपैति ॥ ८३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अनन्तरतृती
 या व्रतवर्णनं नामैकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ८४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ बहुना त्रिकुक्ते न किं बहुक्षरमालया ॥ वैशाख
 स्य सितामैकां तृतीयां शृणु पाण्डव ॥ १ ॥ स्नानं दानं जपे होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ॥ यदस्यां क्रियते किञ्चित्सर्वस्यात्ता दिहाक्षयम् ॥ २ ॥
 आदौ कृतगुगुर्येयं युगादिस्तेन कथ्यते ॥ सर्वपापप्रशमनी सर्वसौख्यप्रदायिनी ॥ ३ ॥ शाकलेन गेरिकाश्चिद्धर्मनामा भयद्वणिक ॥ प्रियं
 वदः सत्यरतो देवब्राह्मणपूजकः ॥ ४ ॥ तेन श्रुतं वाच्यमानं तृतीया रोहिणीपुरा ॥ यदा स्याद्बुधसंयुक्ता तदा सा च महाफला ॥ ५ ॥ तस्यां य
 दीयते किञ्चित्सर्वचाक्षयं भवेत् ॥ इति श्रुत्वा सगङ्गायां संतप्य पितृदेवताः ॥ ६ ॥ गृहमागत्य करकान्सात्रानुदकं संयुता ॥ अंबुपूर्णान्
 हेकुं भान्कमानिः शेषतस्तदा ॥ ७ ॥ यवगोधूमचणकसकुदधौ दनं तथा ॥ इक्षुक्षीरविकारांश्च सहिरण्यांश्च शक्तिः ॥ ८ ॥ शुचिः शुद्धेन
 मनसा ब्राह्मणेभ्यो ददौ वाणिक् ॥ भार्यया वार्यमाणोऽपि कुटुंबासक्तचितया ॥ ९ ॥ तावत्स च स्थितः सत्वे मत्त्वा सर्वविनश्चरम् ॥ धर्मार्थकाम

शक्तस्तुकालेनबहुनाततः ॥ १० ॥ जगामपञ्चत्वमसौवासुदेवंस्मरन्मुहुः ॥ ततःसक्षत्रियोजातःकुशावत्यानरेश्वरः ॥ ११ ॥ बभूवचा-
क्षयात्तस्यसमृद्धिर्धर्मेनिर्जिता ॥ इयाजसमहायज्ञैःसमाप्तवरदक्षिणैः ॥ १२ ॥ ददौगोभृद्गिरण्यादीन्दानन्यस्यामहर्निशम् ॥ बुभुजेकामतो-
भोगान्दीनान्तौस्तर्पयञ्जनान् ॥ १३ ॥ तथाप्यक्षयमेवास्यक्षयंयातिनतद्धनम् ॥ श्रद्धार्पूर्वतृतीयायादत्तंविभवंविना ॥ १४ ॥ एतद्व्रतंम-
याख्यातेश्रूयतामत्रयोविधिः ॥ उदकुंभान्सकरकान्स्नानसर्वरसैर्युतान् ॥ १५ ॥ ओष्मिकंसेवेमात्रस्यदानप्रशस्यते ॥ छत्रोपानत्प्र-
दानंनगोभूकांचनवाससाम् ॥ १६ ॥ यद्यादिष्टतमंचान्यत्तेद्वयमविशंकया ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंकिमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ॥ १७ ॥ अना-
ख्येयंनमेकिञ्चिदस्तिस्वस्त्यस्तुतेऽनघ ॥ १८ ॥ अस्यातिथौक्षयमुपैतिहुतंनदत्तंतेनाक्षयाचमुनिभिःकथितातृतीया ॥ उद्दिश्ययत्सुरापितृन्कि-
येतेमनुष्यैस्तच्चाक्षयंभवतिभारतसर्वमेव ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुधिष्टिरसंवादोऽक्षय्यतृतीयाव्रत-
वर्णनंनार्जुनशतमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ शुधिष्टिरउवाच ॥ रूपसौभाग्यमुखदंनरनारीजनप्रियम् ॥ पापापहंबहुफलंमु-
करंमुपवासकम् ॥ १ ॥ ऋद्धिर्बुद्धिकरंस्वर्गयज्ञस्यंसर्वकामदम् ॥ तन्मेवदव्रतंकिञ्चिद्वदितुष्टोऽसिमाधव ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
शृणुपार्थपरंशुद्धयन्ययाकथितंनच ॥ पुरातववनस्थस्यतदद्यप्रवदाम्यहम् ॥ ३ ॥ शिवयोरगतिंसहर्षाद्रक्ताबुद्ध्युतःक्षितौ ॥ मेदिन्यासप्रय-
त्नेनविधृतोदृतियुक्तया ॥ ४ ॥ तस्माज्जातःकुमारोऽसौरक्तोरक्तसमुद्भवः ॥ अंगंप्रासिद्धमेवहांगारकोविगुच्यते ॥ ५ ॥ शिवांगाद्रभसाजात-
स्तेनंगारकउच्यते ॥ अंगस्थोऽगारंकातिश्चअंगप्रत्यङ्गसंभवः ॥ ६ ॥ सौभाग्यारोग्यकृद्यस्मात्तस्मादंगारकःस्मृतः ॥ भक्त्याचतुर्थ्यान-
केनयस्तुश्रद्धासमन्वितः ॥ ७ ॥ तंपूजयतियत्नेननारीवाऽन्यमानसा ॥ तस्यतुष्टःप्रयच्छेत्स्यन्त्वयासमुदाहृतम् ॥ ८ ॥ रूपसौभाग्यसंपन्नं
नरनारीमनोहरम् ॥ शुधिष्टिरउवाच ॥ एतन्मेवदेवेशअंगारकविधिंशुभम् ॥ ९ ॥ सहोममंत्रसंस्थानंसाधिविधानतः ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
पूर्वतुक्वृतसंकल्पःस्नानंनकृत्वावहिर्जले ॥ १० ॥ स्नानार्थमुत्तिकामंत्रंघृहीयादंभसिस्थितः ॥ त्वंमृदेवंदितापूर्वकृष्णेनोद्धरताकिल ॥ ११ ॥

तेनमेदहपापौघंयन्मयापूर्वसंचितम् ॥ इमंमंत्रं पठन्पार्थ आदित्याय प्रदशयेत् ॥ १२ ॥ आदित्यरश्मिसंततंगजलकणोक्षितम् ॥
 तांमृदंशिरसिप्रार्थयपूर्वदत्वांगसंधिषु ॥ १३ ॥ ततःस्नानं प्रकुर्वीत मंत्रेणान्तर्जलेपुनः ॥ त्वमापो योनिः सर्वेषां दैत्यदानवारक्षसाम् ॥ १४ ॥
 स्वेदजोद्विज्जयोनीनारसानां पतयेनमः ॥ स्नानतोऽहं सर्वतीर्थेषु सर्वप्रसवणेषु च ॥ १५ ॥ नदीषु देवस्वतेषु स्नानं तेषु च मे भवेत् ॥
 ध्यायन् च निमिमं त्रततः स्नानं समाचरेत् ॥ १६ ॥ ततः स्नात्वा शुचिर्भूत्वा गृहमागत्य न स्पृशेत् ॥ न जल्पेत् च सर्वक्षित्वा चित्पापिष्ठमेव हि
 ॥ १७ ॥ दूर्वाश्वत्थशर्मस्फृष्ट्वा मां च मंत्रेण मंत्रवित् ॥ दूर्वा मप्यस्य मंत्रेण युतेन समुपस्थितम् ॥ १८ ॥ त्वंदूवैऽमृतजन्मासि सर्वदेवैश्च वंदिता ॥
 वंदिता दहतस्त्वं यन्मया दुष्कृतं कृतम् ॥ १९ ॥ दूर्वा मंत्रः ॥ पवित्राणां पवित्रं त्वं काश्यपीपठ्यसे श्रुतौ ॥ शमीशमयमेपापं यन्मया दुरनुष्ठित
 म् ॥ २० ॥ शमी मंत्रः ॥ अश्वत्थमंगलभते मंत्रमेतन्निबोध मे ॥ अक्षिस्पदं मुजस्पदं दुःस्वप्नं दुर्विचिं तितम् ॥ २१ ॥ शत्रूणां च समुत्थान
 मश्वत्थशमयस्व मे ॥ अश्वत्थ मंत्रः ॥ गंदद्यात्तु ततो देवांसवत्सांस प्रदक्षिणाम् ॥ २२ ॥ समालभ्य तु मंत्रेण मंत्रमेतदुदीरयेत् ॥ सर्वदेवमये
 देवि देवैस्त्वं सुपूजित ॥ २३ ॥ तस्मात्स्फृष्ट्वा मिवं दामि वंदामि वंदिता पापहाभव ॥ गोमंत्रः ॥ एवं मंत्रं पठन्पार्थ भक्त्या भावेन भावितः ॥ २४ ॥ प्रदक्षि
 णांयः कुरु ते गंदह्ववरवर्णिनीम् ॥ प्रदक्षिणीकृतं तेन पृथिवीनां त्रंशयः ॥ २५ ॥ एवं मौनेन चागत्य वंद्यान् वंद्यं गृहं व्रजेत् ॥ प्रक्षाल्य च मृदापादौ आहि
 ताऽग्निगृहं विज्ञेत् ॥ २६ ॥ होमं तत्र प्रकुर्वीत एभिर्मंत्रैः पदैर्वै ॥ शर्वोयशर्वपुत्राय पार्वत्या गोः सुताय च ॥ २७ ॥ कुजाय लोहितांगाय गृहे शं गारकाय
 च ॥ भूयो भूयो यमाहुत्याहुत्वा हुत्वा जुहोति वै ॥ २८ ॥ ओंकारपूर्वकं मंत्रैः स्वाहाकारं तयो जितैः ॥ अष्टोत्तरशतं पार्थ अर्द्धमर्धाधमेव च ॥ २९ ॥
 एभिर्मंत्रैर्देभ्यस्तथा शस्त्यावाकाममेव वा ॥ समिद्धिः खांदिरीभिश्च घृतदुग्धैस्तिलैर्यैवैः ॥ ३० ॥ भक्ष्यैर्नानाविधैरन्यैः शस्त्यावा मंत्रविद्भक्षी ॥
 हुत्वा हुतीस्ततः पार्थ देवं संस्थापयेत्क्षितौ ॥ ३१ ॥ स्रपनं केचिदिच्छंति सगुडं ताम्राजने ॥ सौवर्णं रक्तवर्णं च शस्त्यादारुमयं तथा ॥ ३२ ॥
 कृष्णगुरुमयं चैव श्रीखण्डवटितं पुनः ॥ सौवर्णपात्रे रोप्येवाच्यं कुंकुमकेशरैः ॥ ३३ ॥ अन्यैरालोहितैः पार्थ पुष्पैर्वस्त्रैः फलैः शुभैः ॥

राजत्रनैश्चविधैरथवान्भक्तितोऽर्चयेत् ॥ ३४ ॥ यावद्विश्रव्यते चित्तं चित्तवान्भक्तिभाषितः ॥ तावद्विधैते पुण्यं दातुः शतसहस्रिकम् ॥ ३५ ॥
 किञ्चित्ताम्रमये पात्रे वंशजे मृन्मये पिवा ॥ पूजयन्ति न राक्तैः पुष्पैः कुंकुमकेशरैः ॥ ३६ ॥ “अङ्गारकायनमः ॥ शिरसि ॥ अङ्कुजायनमः ॥
 वदने ॥ अङ्गौमायनमः ॥ स्कन्धयोः ॥ अङ्गगलायनमः ॥ बाह्वोः ॥ अङ्गरायनमः ॥ उरसि ॥ अङ्गलोहितङ्गायनमः ॥ कट्याम् ॥
 अङ्गरायनमः ॥ जंघयोः ॥ अङ्गहर्धिरायनमः ॥ पादयोः ॥ एषाष्टपुष्पिका ॥ पुरुषाकृतिं कृतपत्रे कुजं मंत्रैः समर्चयेत् ॥ ” शुग्गु
 लं धृतसंयुक्तं कृष्णगरुसमन्वितम् ॥ धूपंसद्रव्यजं वापि दद्यात्तत्र समाधिना ॥ ३७ ॥ होमं कुर्वीत पूर्वार्क्तैर्मन्त्रैर्मगलसंज्ञितैः ॥ एवं प्रणम्य देवं शंभ्रा
 ह्मणाय निवेदयेत् ॥ ३८ ॥ निष्पावकं भोजनं वा दद्याच्छ्रव्यासदक्षिणम् ॥ वित्तशालां हि कुर्वणेन सुखफलभागं भवेत् ॥ ३९ ॥ पश्चा
 द्बुद्धीतमौनेन भूमिं कृत्वा तु भाजनम् ॥ मन्त्रेणानेन चालभ्यतान्नो विधेयमथोदितम् ॥ ४० ॥ सर्वोपाधिरसावासं सर्वदा सर्वदायिनि ॥ त्वत्तलं
 भोक्तुं कामोऽहं तद्रुक्तममृतं भवेत् ॥ ४१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अङ्गारकेन संयुक्ता चतुर्थी नक्तभोजनैः ॥ उपोष्या कतिमात्रासाकिमेकाव
 दयादव ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ चतुर्थी च चतुर्थी च यदाङ्गारकसंयुता ॥ उपोष्या तत्र तत्रैव प्रदेयो विधिना कुजः ॥ ४३ ॥ वि
 त्हीनाः प्रतीक्षन्ते यावद्वितीतोपलभनम् ॥ चतुर्थी च चतुर्थी च यदाङ्गारकसंयुता ॥ ४४ ॥ सौवर्णपात्रे कृत्वा तु अङ्गारकमकृत्रिमम् ॥
 दशसौवर्णिकं सुखदं दशार्द्धमथापि वा ॥ ४५ ॥ विंशत्पलानि पात्राणि विश्रव्यं द्रव्यं पला निच ॥ विश्रव्यं पाणिवापार्थं अतो न्यूनं न कारयेत् ॥ ४६ ॥
 प्रतिष्ठाप्य कुजं मंत्रैः संपरिवेष्टितम् ॥ पुष्पमण्डपिकां कृत्वा दिव्यांसद्रूपधूपिताम् ॥ ४७ ॥ तत्रैतं पूजयेद्देवं पूर्वमंत्रैर्विधानतः ॥ भक्त्या
 भोज्यैरनैकैश्च फलैरत्नैश्च सागरैः ॥ ४८ ॥ वस्त्रैः प्रावरणैर्योनैः शय्यापानद्वारासनैः ॥ छत्रैः पुष्पैर्गन्धर्वैः शततया वित्तानुसारतः ॥ ४९ ॥
 ततो विप्रं परिक्षेत व्रतशौचसमन्वितम् ॥ वेदाध्ययनसंपन्नं शस्त्रज्ञानिरहं कृतम् ॥ ५० ॥ अङ्गारकाविधिं यश्च सम्यग्जानाति शस्त्रतः ॥ आ
 ह्वानविधिमात्रं श्रद्धां च न विसर्जनम् ॥ ५१ ॥ संपूज्य वस्त्राभरणैस्तस्मै देयः कुजोत्तमः ॥ यथाश्रुतो यथाज्ञातस्तथा भक्त्या ह्युपाषितः ॥ ५२ ॥

१ रत्नैः-इ० पा० । २ महर्निदनाय नमः-इ० पा० । ३ तत्र स्थमर्चयेन्मन्त्रैः पुष्पधूपैर्विधानतः-इ० पा० । ४ छत्रैः-इ० पा० ।

वित्तसारेणतुष्यत्वंमभौमभवोद्भव ॥ पठन्निममंत्रग्रंथं ब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ ५३ ॥ ब्राह्मणश्चाप्यसौविद्वान्मंत्रमेतमुदाहरेत् ॥ मंगले
 प्रतिगृह्णामिउभयोरस्तुमंगलम् ॥ ५४ ॥ दातुमतिग्राहकयोःक्षेमरोग्यंभवत्विति ॥ प्रतिग्राहकमंत्रः ॥ एवंचतुर्थेसंप्राप्तेधनप्राप्तिर्निविद्यते
 ॥ ५५ ॥ तदामंत्रार्चनपरःपुनरेतांसमाचरेत् ॥ आशरीरनिपाताद्रायथोक्तफलभागभवेत् ॥ ५६ ॥ अल्पवित्तोयथाशक्त्यासर्वमेतत्समाच
 रेत् ॥ अंगारकेणसंयुक्तांवास्त्रांतिलशराविकाम् ॥ ५७ ॥ अनेनविधिनादत्वायथोक्तफलभागभवेत् ॥ एवंचतुर्थीयोभक्त्याकुत्रयुक्तामुपो
 षयेत् ॥ ५८ ॥ तस्यपुण्यफलंयच्चतन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ इहस्थित्वाचिरं कालं पुत्रपौत्रश्रियावृतः ॥ ५९ ॥ देहावसानेदिव्यौजादिव्यगंधानु
 लेपनः ॥ दिव्यनारीगणवृतोविमानवरमास्थितः ॥ ६० ॥ यातिदेवपुरंदंष्ट्रदेवैःसहाभिर्नंदितः ॥ सतत्ररमतेकालंदेवैःसहसुरेशवत् ॥ ६१ ॥
 चतुर्गुणानिषट्त्रिंशत्ततःकालांतरेपुनः ॥ इहवागत्यराजासौकुलेमहतिजायते ॥ ६२ ॥ रूपवान्धनवान्वाग्मीदानशीलोदयापरः ॥
 नरीचरूपसंपन्नासुभगाजातिसंयुता ॥ ६३ ॥ पुत्रपौत्रैःपरिवृताभर्त्रासिहरमेच्चिरम् ॥ रमित्वासुचिरं कालं पुनःस्वर्गंतिष्ठेत् ॥ ६४ ॥
 एषतेकथितोराजन्सरहस्योविधिस्तथा ॥ दुर्लभोयमनुष्याणां देवानां भद्रमस्तुते ॥ ६५ ॥ अंगारकेणसहितातुसिताचतुर्थीशस्तासुरा
 र्जनविधौपितृपिण्डदाने ॥ तस्यांकुंजंकुरुकुलोद्भवेऽर्चयतिभूमौभवंतिबहुमंगलभाजनास्ते ॥ ६६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणि
 श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेचतुर्थीव्रतेअङ्गारकचतुर्थीव्रतवर्णनं नामैकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ अथा ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ यन्नसिद्धयंतिकर्म
 णिप्रारब्धानिनरोत्तमैः॥तत्केनकारणेनैतत्पृष्टोमेन्नूहिमाधव ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विनायकोर्थसिद्धयर्थलोकस्यविनियोजितः ॥
 गणानामधिपत्येचरुद्रेणब्रह्मणातथा ॥ २ ॥ तेनोपसृष्टेयस्तस्यलक्षणानिनिबोधत ॥ स्वप्नेऽवगाहतेऽत्यर्थंलंघुण्डांश्चपश्यति ॥ ३ ॥ काषाय
 वाससश्चैवक्रव्यादांश्चाधिरोहति ॥ अंत्यजैर्देभैरुष्टैःसहैकत्रावतिष्ठति ॥ ४ ॥ ब्रजमानस्तथात्मानंमन्यतेतुगतंपरैः ॥ विमनाविफला
 रंभःससीदत्यनिमित्ततः ॥ ५ ॥ पातकीविहीनच्छयोम्लानत्वहेतुलक्षणः ॥ करभारूढमात्मानंमहर्षिखरंगतथा ॥ ६ ॥ यातुधानासृतं

यातं इमं शानस्यातिकं नृप ॥ पश्येत्तत्कुरुक्षार्दूलस्वप्नतिनात्रं शयः ॥ ७॥ तैलद्रुमात्रं संहंकरवीरविभूषितम् ॥ तेनोपमृष्टो लभते न राज्यं रा-
 जनं दनः ॥ ८॥ कुमारिणचर्तारमपत्यं गभंगना ॥ आचार्यत्वं श्रोत्रियश्च न शिष्योऽध्ययनं तथा ॥ ९ ॥ वणिग्लभं न चाप्रोति कृषिचैव कृषीव
 लः ॥ स्नापनं तस्य कर्तव्यं पुण्येऽहि विधिपूर्वकम् ॥ १० ॥ गौरमर्षपक्लेन वस्त्रेण च्छादितं स्य तु ॥ सर्वौषधैः सर्वगंधैर्विलिप्ता शिरसस्तथा ॥
 ॥ ११ ॥ शुक्लपक्षे च तु र्यातु वारं वाधिषणस्य तु ॥ पुण्ये च वीरक्षत्रे तस्यैव पुरतो नृप ॥ १२ ॥ भद्रासनोपविष्टस्य स्वस्तिर्वाच्या द्विजैः शु-
 भैः ॥ चत्वारः ऋयजुः सामाथर्वणप्रवणास्ततः ॥ १३ ॥ व्योमकेशंतु संपूज्य पार्वतीं भूमिजं तथा ॥ कृष्णस्य पितरं चाथ अवतारं सिंतं तथा ॥ १४ ॥
 धिषणं क्लेदपुत्रं च कोणलं धर्मी च भारत ॥ विधुंतुं दं बाहुल्यं नंदकस्य च धारणम् ॥ १५ ॥ अश्वस्थानाद्गुह्यस्थानाद्ब्रह्मकारिणां संगमाद्भद्रात् ॥
 मृत्तिकां रोचनारत्नगुणुलं चाप्सु निक्षिपेत् ॥ १६ ॥ यदा ह तं ह्येकवर्षैश्चतुर्भिः कलशैर्ह ददात् ॥ चर्मण्यानदुर्हरक्ते स्थाप्य भद्रासनं तथा ॥ १७ ॥
 सहस्राक्षं शतधारमृषिभिः पावनं कृतम् ॥ तेन त्वा माभिर्षिचामि पावमान्यः पुनंतु मे ॥ १८ ॥ ॐ भगते वरुणराजा भगं सूयौ बृहस्पतिः ॥
 भगमिन्द्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो ददुः ॥ १९ ॥ यत्ते केशेषु दौर्भाग्यं सीमं ते यच्च मूर्द्धनि ॥ ललाटे कर्णयो रक्षणे रापस्तद्वन्नंतु सर्वदा ॥ २० ॥
 स्नातस्य सार्षपैर्ते लंछु वणौ दुवरेण तु ॥ जुहुयान्मूर्ध्नि शकलां सव्येन प्रतिगृह्य च ॥ २१ ॥ मितश्च स म्मितश्चैव तथा शालकटंकटा ॥
 कूष्माण्डो राजपुत्रश्चेत्यंते स्वाहा सामन्वितैः ॥ २२ ॥ नामभिर्बलिमैत्रंश्च नमस्कारसमन्वितैः ॥ दद्याच्चतुष्टये शूर्पे कुशानां स्तोत्रैः सर्वतः ॥
 ॥ २३ ॥ कृताकृतांस्तं दुर्लाभं च पल्लौ दनमेव च ॥ मत्स्यान्वापक्वांश्च तथा मांसमेतावदेव तु ॥ २४ ॥ पुष्पांस्त्रिंशं च सुरांचित्रविधामपि ॥
 मूलकं पुरिकापूपांस्तथैवोडेरकमजः ॥ २५ ॥ दध्यन्नं पायसं चैव गुडं वैष्टिमोदकम् ॥ विनायकस्य जननं सुपतिष्ठेत्ततो विकाम् ॥
 ॥ २६ ॥ दूर्वासिर्षपपुष्पाणां दत्त्वा घ्यपूर्णमञ्जलिम् ॥ रूपं देहि जयं देहि भगं भवति देहि मे ॥ २७ ॥ पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान् कामां
 श्च देहि मे ॥ प्रबलं कुरु मे देवि विबलं विलयाति संभवम् ॥ २८ ॥ शुक्लमाल्यां वारधरः शुक्लगंधानुलेपनः ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान् दद्याद्ब्रह्मयु-

मंगुरोरपि ॥ २९ ॥ एवंविनायकं पूज्यग्रहस्यैव विधानतः ॥ कर्मणां फलमाप्नोति श्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् ॥ ३० ॥ आदि
 त्यस्य सदा पूजास्तिलकं स्वामिनस्तथा ॥ महागणपते श्वैव कुर्वन्सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ३१ ॥ वैनायकं विनयसत्त्वं तानराणां स्नानं प्रश
 स्तामिह विघ्नविनाशकारि ॥ कुर्वति ये विधिवद्व्रजं भवति ते वा कार्याण्यभीष्टफलदानिनसंशयोऽत्र ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विनायकसप्तचतुर्थीव्रतं नाम द्वाविंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 अथाविघ्नकरं राजन्कथयामि व्रतं तव ॥ येन सम्यक्कृतेन हनविघ्नमुपजायते ॥ १ ॥ चतुर्थ्यां फाल्गुने मासि गृहीतव्यं व्रतं त्विदम् ॥ नक्ता
 हारेण राजेन्द्र तिलग्नं पारणं स्मृतम् ॥ २ ॥ तदेव ब्रह्महोतव्यं ब्राह्मणाय च तद्भवेत् ॥ ३ ॥ शूराय वीराय गजाननाय बौदरायै कदाचैव वा
 एवं तु संपूज्य पुनश्च होमं कुर्याद्व्रती विघ्नविनाशहेतोः ॥ ४ ॥ चतुर्मास्यां व्रतं चैव कृत्वैतत्पञ्चमे तथा ॥ सौवर्णजवक्रं तु कृत्वा विप्राय दाप
 येत् ॥ ५ ॥ ताम्रपात्रैः पायसभृतैश्च तुर्भिः सहितं नृप ॥ पञ्चमेन तिलैः सार्द्धं गणेशाधिष्ठितेन च ॥ ६ ॥ मृन्मयान्यपि पात्राणि वित्तहीन
 स्तु कारयेत् ॥ हरेर्बंराजतं तद्बद्धिधिनानेन दापयेत् ॥ ७ ॥ इत्थं व्रतमिदं कृत्वा सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ॥ हयमेधस्य विघ्ने तु संजाते सगरः
 पुरा ॥ ८ ॥ एतदेव व्रतं चीत्वा पुनरश्वं प्रलब्धवान् ॥ तथारुद्रेण देवेन त्रिपुरं निघ्नता पुरा ॥ ९ ॥ एतदेव कृतं यस्मात्त्रिपुरस्तेन घा
 तितः ॥ मया समुद्रं विघ्नता एतदेव व्रतं कृतम् ॥ १० ॥ तेनाद्रिद्रुमसंयुक्ता पृथिवी पुनरुद्धता ॥ अन्यैरपि महीपालैरेतदेव कृतं
 पुरा ॥ ११ ॥ तपोऽर्थिभिर्यज्ञसिद्धये निर्विघ्नस्य त्परंतप ॥ अनेन कृतमात्रेण सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ॥ १२ ॥ मृते रुद्रपुरं याति
 वराहवचनं तथा ॥ १३ ॥ विघ्नानितस्य न भवति गृहे कदाचिद्धर्मार्थकामसुखसिद्धिर्विघातकानि ॥ यः सप्तमीन्दुशकलाकृतिकान्तं दत्तं विघ्न
 शमचर्यति नक्तकृती चतुर्थ्याम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विनायकचतुर्थीव्रतं नाम त्रयस्त्रिंशत्तमो
 ध्यायः ॥ ३३ ॥ इति चतुर्थीकल्पः समाप्तः ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शान्तिव्रतं प्रवक्ष्यामि शृणुष्वैकमना धुना ॥ येन चीर्णेन शान्तिः

स्यात्सर्वदाग्रहमधिनाम् ॥ १ ॥ पञ्चम्यांशुकृपक्षस्यकार्तिकेमासिपार्थिव ॥ आरभ्यवर्षमेकं तु मुंजीयादाम्लवर्जितम् ॥ २ ॥ नक्तद्वेचसंग्र
ज्यहरिं शेषोपरिस्थितम् ॥ अनंतायेति पादोत्तुहतराष्ट्रायैवैकटिम् ॥ ३ ॥ उदरं तक्षकायेति उरःकटोत्कायच ॥ पद्मायकणौ संपूज्य महाप
द्मायदुर्गम् ॥ ४ ॥ शंखपालाय वक्षस्तुकुलिकायेति वैशिरः ॥ एवं विष्णुं सर्वगतं पृथगेव प्रपूजयेत् ॥ ५ ॥ क्षीरेण स्नानं कुर्याद्भिरिमुद्दिश्य वा
ग्यतः ॥ तदग्रे होमयेत्क्षीरं तिलैः सह विचक्षणः ॥ ६ ॥ एवं स वत्सरस्यार्तिकुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ॥ अच्युतं कांचनं कृत्वा सुवर्णं तु विचक्षणम् ॥ ७ ॥
गांसवत्सां वंस्त्रयगंकांस्यपात्रं सपायसम् ॥ हिरण्यं च यथाशक्त्या ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ८ ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या व्रतमेतन्नराधिप ॥
तस्य शांतिर्भवेन्नित्यनगानामभयं तथा ॥ ९ ॥ शेषाहिभोगशयनस्थमयोगसूतं संपूज्य यज्ञपुरुषं पतंगेन्द्रनाथम् ॥ येषूजयंति भुरैः सितप
ञ्चमीषु तेषां नगजनि तं भयमभ्युपैति ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेशांतिव्रतं नाम चतुस्त्रिंश
त्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ६४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मधुराभारती केन व्रतेन मधुसूदन ॥ तथैव जनसौभाग्यमतिविद्यामुकौश
लम् ॥ १ ॥ अभेदश्चापि दंपत्योस्तथा वंधुजनेन च ॥ आयुश्च विपुलं पुंसां जायते केन केन च ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
सम्यक्पृष्टस्त्वया राजच्छृणु सारं स्वतंत्रम् ॥ यस्य संकीर्तनादेव तुष्यति हस रस्यती ॥ ३ ॥ योऽयं भक्तः पुमान्कुर्वते तद्भक्तमनुत्तमम् ॥
तद्भक्तस्य दासं पूज्य विप्रेण तं समाचरेत् ॥ ४ ॥ अथ चादित्यवारेण ग्रहहारा बलेन च ॥ पायसं भोजयित्वा च कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् ॥ ५ ॥
शुक्लवस्त्राणि दद्याच्च सहिरण्यानि शक्तिः ॥ गायत्रीं पूजयेद्भक्त्या शुक्लमाल्या तुलेपनैः ॥ ६ ॥ एभिर्मंत्रपदैः पञ्चात्पूर्वकृत्वा कृताञ्जलिः ॥
यथा तु देवि भगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ७ ॥ त्वां परित्यज्य नोतिष्ठेत्तथा भव वरप्रदा ॥ वेदशास्त्राणि सर्वाणि नृत्यगीतादिकं च यत् ॥ ८ ॥
वाहितं त्यच्यदेवितथा मे संतु सिद्धयः ॥ लक्ष्मीं मेधावरा रिष्टिगौरि तुष्टिः प्रभामतिः ॥ ९ ॥ एताभिः गाहितं नु भिरष्टाभिर्मामं सरस्वति ॥
एवं संपूज्य गायत्रीं विणाक्षमणिधारिणीम् ॥ १० ॥ शुक्लपक्षेऽक्षतैर्भक्त्या सकमंडलुपुस्तकम् ॥ मौनव्रतेन भुञ्जीत सायं प्रातश्च धर्मं विद ॥ ११ ॥

पञ्चम्यांप्रतिपक्षेचपूजयित्वासुवासिनीः ॥ तिलैश्चतंदुलप्रस्थंघृतपात्रेणसंयुतम् ॥ १२ ॥ क्षीरं तथा हि रण्यं च गायत्री प्रीयतामिति ॥
 संध्यायांचततोमौनंतद्व्रतंतुसमाचरेत् ॥ १३ ॥ नांतराभोजनंकुर्याद्यावन्मासास्त्रयोदश ॥ समाप्तेतुव्रतेदद्याद्भ्राजंनंशुक्रतंडुलैः ॥ १४ ॥
 पूर्णमुवस्त्रयुग्मंचगांचविप्रायभोजनम् ॥ देव्यैवितानंदं चासतेनेत्रं पटान्वितम् ॥ १५ ॥ चन्दनं वस्त्रयुग्मंच दध्यन्नां शिखरैर्युतम् ॥
 तथोपदेष्टारमपि भक्त्या संपूजयेद्गुरुम् ॥ १६ ॥ वित्तशाठ्येन राहितो वस्त्रमाल्यानुलेपनैः ॥ अनेन विधिनयास्तुकुर्यात्सारस्वतं व्रतम् ॥ १७ ॥
 विद्यावानर्थयुक्तश्चरुक्तं कठञ्जयते ॥ सरस्वत्याः प्रसादेन व्यासवचकविर्भवेत् ॥ १८ ॥ नारी वा कुरुते या तु सा पितृ तत्फलभागिनी ॥
 ब्रह्मलोकैव सेत्वा वद्यावत्कल्पायुतत्रयम् ॥ १९ ॥ सारस्वतं व्रतं यस्तु शृणुयादपि यः पठेत् ॥ विद्याधरपुरोऽपि वसेत्कल्पायुतत्रयम् ॥ २० ॥
 संवत्सरं व्रतवरेण सरस्वतीयं संपूजयति जगतोजननीं जनित्रीम् ॥ विद्यावदातद्दद्याद्भुरस्वरास्तेरूपांस्त्वितो बहुकलाकुशलाभवांति ॥ २१ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सारस्वतव्रतनिरूपणं नाम पंचत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पं-
 चमीदयिताराजन्नागानंदं विवर्द्धनीं ॥ पञ्चम्यां किल नागानां भवतीत्युत्सवो महान् ॥ १ ॥ वासुकिस्तक्षकश्चैव कालिको माणिभद्रकः ॥ धृतराष्ट्रैरेव
 तश्च कर्कोटकधनंजयौ ॥ २ ॥ एते प्रयच्छन्त्यभयं प्राणिनां प्राणजीविनाम् ॥ पञ्चम्यां स्नापयन्तीं ह नागां क्षीरेण ये नराः ॥ ३ ॥ तेषां कुले प्रयच्छन्ति अभ-
 यं प्राणिनां सदा ॥ शतानां गायदामात्रादह्यमाना दिवानिशम् ॥ ४ ॥ निर्वापिता गवाक्षीरैस्ततः प्रभृति वल्लभाः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मात्राशसाः कथं
 नागाः किमु हि इयं चकारणम् ॥ ५ ॥ कथं वार्तस्य शापस्य विनाशोऽभूज्जनार्दन ॥ अयं धिष्ठिर उवाच ॥ उच्चैः श्रवाश्वराजश्चैव तवर्णोऽमृतोद्भवः ॥ ६ ॥
 तं दृष्ट्वा च ब्रवीत्किं दूर्नगानां जननीं स्वसाम् ॥ अश्वत्थमिदं श्वेतं पश्य पश्यामृतोद्भवम् ॥ ७ ॥ कृष्णांश्च पश्य सेवालान्सर्वश्चेतानुताडयै ॥
 ॥ विनतो वाच ॥ सर्वश्चेतो ह्यवरो नायं कृष्णो न लोहितः ॥ ८ ॥ कथं त्वं पश्य से कृष्णं विनतो वाच तां स्वसाम् ॥ कद्रू रुवाच ॥ पश्य हे मेक
 नयना कृष्ण बालसमन्वितम् ॥ ९ ॥ द्विनेत्रा च त्वं विनतेन पश्य सिपणं कुरु ॥ विनतो वाच ॥ अहं दासी भवित्रीति कृष्णकेशे प्रदर्शिते ॥ १० ॥

नचैदं शयसेकदुममदासीभविष्यसि ॥ एवंतेविपणकृत्वागतेक्रोधसमन्विते ॥ ११ ॥ स्वपितेप्राज्यदोषेतुकद्रूजिह्वमचितयत् ॥ आ
 ह्यपुत्रान्नोवाचबालाभूत्वाहयोत्तमे ॥ १२ ॥ तिष्ठध्वंविपणौजेष्येविनतांजयगृद्धिनीम् ॥ प्रोचुस्तेजिह्वबुद्धिंतांनागाःकद्रूविगृह्यच ॥ १३ ॥
 अधर्मएषतुमहान्करिष्यामोनतेवचः ॥ अशपदुषितकद्रूःपावकोवःप्रधक्ष्यति ॥ १४ ॥ गतेवद्वृत्तिकालेपांडवोजनमेजयः ॥ सपे
 सत्रंसक्तौवैभूमावन्यैःसुदुष्करम् ॥ १५ ॥ तस्मिन्सत्रेचतिमांशुःपावकोभक्षयिष्यति ॥ एवंशस्वातदकद्रूःप्रत्युवाचनर्केचन ॥ १६ ॥
 मात्राशस्तदानागःकर्तव्यंनान्वपद्यत ॥ वासुकिदुःखसंततःपपातभुविमूर्च्छितः ॥ १७ ॥ वासुकिदुःखितदहं ब्रह्माप्रोवाचसांतयन् ॥
 माशुचोवासुकेत्यर्थशृणुमद्वचनं परम् ॥ १८ ॥ यायावरकुलेजातोजरत्कारुरितिद्विजः ॥ भविष्यतिमहातेजास्तस्मिन्कालेतेपोनिधिः ॥ १९ ॥
 भगिर्नोचजगत्कारुतस्यन्वंप्रातिदास्यसि ॥ भवितातस्यपुत्रोऽसौआस्तीकइतिविश्रुतः ॥ २० ॥ सतत्सत्रं प्रवृद्धैवनागानांभयदंमहतम् ॥
 निषेधयिष्यतिसुनिर्वाभिःसंपूज्यपार्थिवम् ॥ २१ ॥ तदियंभगिर्नानागरूपौदार्येगुणान्विता ॥ जरत्कारुर्जरत्कारोःप्रदेयाह्यविचारतः ॥ २२ ॥
 यदासौप्राथ्यतेऽरण्येयत्किञ्चित्प्रवदिष्यति ॥ तत्कर्तव्यमशेषेणइच्छेयस्त्वत्थात्मनः ॥ २३ ॥ पितामहवचःश्रुत्वावासुकिः प्रणिपत्यच ॥
 तथाकरोद्यथाचोक्तयन्परममास्थितः ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वापन्नगाःसर्वेप्रहर्षोत्फुल्ललोचनाः ॥ पुनर्जातिमिवात्मानमोनिरेभुजगोत्तमाः ॥ २५ ॥
 अप्रवेतुनिमग्नानांघोरयज्ञाग्रिसागरे ॥ आस्तीकस्तत्रभवितापुत्रभूतोऽभयप्रदः ॥ २६ ॥ श्रुत्वासचाभिराजानमृत्विजस्तदनंतरम् ॥
 निवर्तयिष्यतियांगंगानांमोहनं परम् ॥ २७ ॥ पञ्चम्यांतच्चभविताब्रह्माप्रोवाचलेलिहान् ॥ तस्मादियंमहाराजपंचमीदयितशुभा ॥ २८ ॥
 नागानांहर्षजननीदत्तावब्रह्मणापुरा ॥ दत्त्वातुभोजनपूर्वब्राह्मणानांतुकामतः ॥ २९ ॥ विमृज्यनगाःप्रायंतंयिकेचित्पृथिवीतले ॥
 हिमाचलेयवसंतियेऽतीक्ष्णदिविस्थिताः ॥ ३० ॥ येनदीपुमहानागायेसरःस्वभिर्गामिनः ॥ येषापीषुतडगेषुतेषुसर्वेषुवैनमः ॥ ३१ ॥
 नागान्विप्रांश्चसंपूज्यविसर्ज्यचयथार्थतः ॥ ततःपश्चाच्चभुञ्जीयात्सहभृत्यैर्नराधिप ॥ ३२ ॥ पूर्वमधुरमश्रीयात्स्वेच्छयातदनंतरम् ॥

एवंनियमयुक्तस्ययत्फलतन्निबोधमे ॥ ३३ ॥ मृतोनागपुरंयातिपूज्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ विमानवरमारूढोरमतेकालमीप्सितम् ॥ ३४ ॥
 इहचागत्यराजासौसर्वराजवरोभवेत् ॥ सर्वरत्नसमृद्धश्चवाहनाढ्यश्चजायते ॥ ३५ ॥ पञ्चजनमन्यसौराजाद्रापरेद्रापरेभवेत् ॥ आधिव्याधि
 विनिर्मुक्तःपत्नीपुत्रसहायवान् ॥ ३६ ॥ तस्मात्पूज्याश्चनार्गाश्चदृतक्षीरादिनासदा ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दशतिर्यनरंकृष्णनागाःक्रोधसमन्वि
 ताः ॥ ३७ ॥ भवेत्किंतस्यदृष्टस्यविस्तरात्प्रब्रवीहिमे ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ नागदूषेनरोराजन्प्राप्यमृत्युव्रज्यधः ॥ ३८ ॥ अधोगत्वाभ
 वेत्सर्पोनिर्विषोनात्रसंशयः ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नागदृष्टःपितायस्यभ्रातामातामुहस्तुतः ॥ ३९ ॥ स्वसावदुहिताभार्याकिंकर्तव्यंवदस्वमे ॥
 मोक्षायतस्यगोविन्ददानंव्रतमुपोषितम् ॥ ४० ॥ ब्रूहिमेयदुशादूलयेनस्वर्गतिमाप्नुयात् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ उपोष्यापंचमीराजन्नागानांपुष्टि
 वर्द्धनी ॥ ४१ ॥ वर्षमेकंतुराजेन्द्रविधानंशृणुयादृशम् ॥ मासेभाद्रपदेयातुशुक्लपक्षमहीपते ॥ ४२ ॥ साचपुण्यतमाप्रोक्ताग्राह्यासद्गतिकाम्यया ॥
 ज्ञेयाद्वादशवर्षतिपञ्चम्योभरतर्षभ ॥ ४३ ॥ चतुर्थ्यमेकभक्तंतुतस्यानक्तंप्रकीर्तितम् ॥ भूरिचन्द्रमयंनागमथवाकलधौतजम् ॥ ४४ ॥
 कृत्वादारुमयंचापिउताहोमृन्मयंनृप ॥ पञ्चम्यामर्चयेद्भक्त्यानागंपञ्चफर्णंशृणु ॥ ४५ ॥ करवीरस्तथापद्मैर्जातीपुष्पैःसुशोभनैः ॥
 गन्धपुष्पैःसर्पैर्वैद्यैःपूज्यपन्नगसत्तमम् ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्धृतपायसमोदकैः ॥ नारायणबलिःकार्यःसर्पदृष्टस्यदेहिनः ॥ ४७ ॥
 दानोपिण्डप्रदानंचब्राह्मणानांचतर्पयेत् ॥ वृषोत्सर्गस्तुकर्तव्योगतेसंवत्सरनृप ॥ ४८ ॥ स्नानंकृत्वोदकंदद्यात्कृष्णोऽत्रप्रीयतामिति ॥
 अनंतंवासुकिंशेषपद्मंक्वलमेवच ॥ ४९ ॥ तथातक्षकनागंचनागमश्चतर्नृप ॥ धृतराष्ट्रंशंखपालंकालियंतक्षकंतथा ॥ ५० ॥ पिंगलं
 चमहानागंमासिमासिप्रकीर्तिताः ॥ वत्सरतिपारणस्यान्महाब्राह्मणभोजनम् ॥ ५१ ॥ इतिहासाविदेनागंकाञ्चनेनकृतंनृप ॥ तथाजुनी
 प्रदातव्यांसंवत्सांस्वदोहना ॥ ५२ ॥ एषपारणकेपार्थविधिःप्रोक्तोविचक्षणैः ॥ कृतेव्रतवरेतस्मिन्सद्गतिंयान्तिबान्धवाः ॥ ५३ ॥
 येदन्दशूकरदनैर्दशःप्राप्ताह्यधोगतिम् ॥ वर्षमेकंचरिष्यतिभक्त्यायेव्रतमुत्तमम् ॥ ५४ ॥ द्वाष्टिकंमोक्ष्यतेतेपांशुभस्थानमवाप्स्यति ॥

यश्चेदंशृणुयात्त्रित्यपठेदन्नयसमन्वितः ॥५५॥ नवैकुटुबेनागेभ्योभयंभवतिकुत्रचित् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ तद्ब्रह्मद्रुपदेमासिपञ्चम्यां
 श्रद्धयान्वितः ॥५६॥ यस्त्वाल्लेख्यनरेनागान्कृष्णवर्णादिवर्णकैः ॥ पूजयेद्ब्रह्मपुष्पस्तुसर्पिर्गुणुपायसैः ॥५७॥ तस्यतुष्टिसमायांति
 पन्नगास्तक्षकादयः ॥ आसप्तमात्कुलात्तस्यनभयनगतोभवेत् ॥५८॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेननगान्संपूजयेद्बुधः ॥ तथाचाश्वगुजेमासिप
 ञ्चम्यांकुरुनन्दन ॥५९॥ कृत्वाकुशमयात्रागानिद्राण्यासहपूजयेत् ॥ दृतोदकाभ्यांपयसास्त्रापयित्वाविशोपते ॥६०॥ गोधूमैःप
 यसास्वित्रैर्भक्ष्यैश्चविविधैस्तथा ॥ यस्त्वस्यांविधिधान्नागान्छुचिर्भक्त्यासमन्वितः ॥६१॥ पूजयेत्कुरुशार्दूलतस्यशेषादयोनृप ॥
 नागाः प्रीताभवंतीहशान्तिप्राप्तिशोभनाम् ॥६२॥ सञ्जातिलोकमासाद्यमोदतेशाश्वतीः समाः ॥ इत्येतत्कथितंवीरपञ्चमीव्रतमुत्तमम् ॥६३॥
 तत्रायमुच्यतेमन्त्रः सर्वदोषनिषेधकः ॥ ॐ कुरु कुच्छेदुं फट् स्वहा ॥ भक्तेन भक्तिसहिताः शतपञ्चमर्षिषु पूजयन्ति भुजगान्कुसुमोपहारैः ॥ तेषां गृहे
 ष्वभयदाहि सैर्देव सर्पाः शश्वत्प्रमोदपरमारुचयो भवन्ति ॥६४॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे नागपञ्चमीव्र
 तवर्णनं नाम षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥६५॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथमासाद्यते लक्ष्मीर्दुष्टभाषुवनत्रयो ॥ दानेन तपसायापि व्रतेन नियमेन वा ॥१॥
 जपहोमनमस्कारैः संस्कारैर्वापृथग्विधैः ॥ एतद्ब्रह्मदुश्रेष्ठसर्ववित्त्वंमतोमम ॥२॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ भृगोः ख्यात्यां समुत्पन्ना पूर्वश्रीः श्रू
 यते शुभा ॥ वासुदेवाय सा दत्ता सुनिनामानवृद्धये ॥३॥ वासुदेवोऽपिता प्राप्य पत्नी व्रतपथो धराम् ॥ पद्मपत्रविशालाक्षी पूर्णचन्द्रनिभा
 ननाम् ॥४॥ आभासितदिगाभोगां साक्षाद्भानोः प्रभाभिः ॥ नितंबाडंबरवर्तित्तमांतर्गतामिनीम् ॥५॥ रेमे सहतयाराजन्विभ्रमो
 द्भ्रांतचित्तया ॥ साच विष्णुजगज्जिष्णुपतिं त्रिजगतां पतिम् ॥६॥ प्राप्य कृतार्थमात्मानं मेनेमानयशोधना ॥ तद्ब्रह्म पुष्टं जगत्सर्वमभवद्भ्रा
 वितंतया ॥७॥ लक्ष्म्या निरीक्षितैश्च वसानन्दं हि महतीतलम् ॥ क्षेमं सुभिक्षमारोग्यमनाक्रन्दमनकुलम् ॥८॥ जगदासीदनुद्भ्रान्तं

१ पठेद्वाश्रद्धयान्वितः-इ०पा० । २ ओं वाच कुच्छेदुं फट् स्वाहा-इ०पा० । ३ सुभगाः-इ०पा० । ४ लक्ष्यामां पालपंचम्यां सदृष्टे च महतीतलम्-इ०
 पा० । ५ अनामयम्-इ०पा० ।

प्रशान्तोपद्रवंतथा ॥ दिविदेवामुदिरिदानवादैत्यमागताः ॥ ९ ॥ विस्फारितफणाभोगानागाश्चैवरसातले ॥ हृदयेब्राह्मणवैहोभुज्य
 तेत्रिदिवैर्हविः ॥ १० ॥ चातुर्वर्ण्यमसंकीर्णपाल्यतेपार्थपार्थिवैः ॥ विरोचनप्रभृतिभिर्दृष्ट्वैदृत्यसत्तमैः ॥ ११ ॥ तपस्तप्तुमथारब्ध
 मग्निमाश्रित्यसंयतैः ॥ सोमसंस्थाहविःसंस्थापाकसंस्थादिभिर्मखैः ॥ १२ ॥ सदाचरैःसमारब्धमिष्टंस्वेष्टाभिलाषिभिः ॥ एवंधर्म
 प्रधानैस्तैर्वैदवादरतात्माभिः ॥ १३ ॥ जगदासीत्समाक्रांतंविक्रमेणक्रमेणतु ॥ लक्ष्मीविलासप्रभवेदिवानामभवनमदः ॥ १४ ॥ मदाच्छी
 लंचशौचंचसत्यंसद्योव्यनीनशत्रु ॥ सत्यशौचविहीनांस्तान्देवान्संत्यज्यचञ्चलात् ॥ १५ ॥ जगमदानवकुलंकुलदेवानुरागतः ॥ लक्ष्म्याभा
 वितदेहैस्तैःपुनरुद्धतमानसैः ॥ १६ ॥ व्यवहर्तुसमारब्धमन्ययेनमदोद्धतैः ॥ वयंवैदावयंयज्ञावयंविद्यावयंयजगत् ॥ १७ ॥ ब्रह्मविष्णुशंकराद्या
 वयंसर्वेदिवौकसः ॥ अहंकारविमूढांस्ताज्ञात्वादानवसत्तमान् ॥ १८ ॥ सागरंसाविवेशाथभ्रंशं तत्ताभृगोःसुता ॥ क्षीराब्धिमध्यगतयालक्ष्म्या
 क्षीणार्थसंचयाः ॥ १९ ॥ निरानन्दगतश्रीकमभवद्भुवनत्रयम् ॥ गतश्रीकमथात्मानमन्त्वाशंवरसूदनः ॥ २० ॥ प्रच्छागिरसंविप्रब्रूहि किञ्चिद्रतंम
 मायेनसंप्राप्यतेलक्ष्मीलब्धानचलतेपुनः ॥ २१ ॥ निश्चलापिसुहृन्मित्रैर्भोग्याभवतिसामुने ॥ नसाश्रीत्याभिमन्तव्याकन्यासापाल्यतेगृहे ॥
 २२ ॥ परार्थयासुहृन्मित्रभृत्यैर्नैवोपभुज्यते ॥ शक्रस्यैतद्वचःश्रुत्वाबृहस्पतिरुदारधीः ॥ २३ ॥ कथयामाससंचित्यशुभंश्रीपञ्चमीव्रतम् ॥
 यत्पुराकस्यचित्रोक्तंव्रतानामुत्तमंव्रतम् ॥ २४ ॥ तदस्मैकथयामाससरहस्यमंशेषतः ॥ तच्छ्रुत्वाकर्तुमारब्धसुरेशेनसुरैस्तथा ॥ २५ ॥
 दैत्यदानवगंधर्वैर्गैःप्रक्षीणकल्मषैः ॥ सिद्धैःप्रसिद्धचरितैर्विष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ २६ ॥ ब्राह्मणैर्ब्रह्मतत्त्वज्ञैःसमर्थैःपार्थिवैःसह ॥
 कैश्चित्सात्त्विकभावेनराजसेनापरैरपि ॥ २७ ॥ तामसेनतथैकाश्चत्कृतंव्रतमिदंतथा ॥ व्रतेसमातेभूयिष्ठेनिष्ठयापरयाप्रभो ॥ २८ ॥
 देवानांदानवानांचशुद्धमासीदथोद्धतम् ॥ निर्मथ्यभुजवीर्येणसागरंसरितांपतिम् ॥ २९ ॥ समाहरामोह्यमृतंहितायत्रिदिवौकसाम् ॥
 इत्येवंसमयंकृत्वाममंथुर्वरुणालयम् ॥ ३० ॥ मंथानमंदरंकृत्वानेत्रकृत्वातुवासुकिम् ॥ मथ्यमानजलाजातश्चन्द्रःशीतांशुरुज्ज्वलः ॥ ३१ ॥
 अनंतरंमुत्पन्नालक्ष्मीःक्षीराब्धिमध्यतः ॥ तयाविलोकिताःसर्वेदैत्यदानवसत्तमाः ॥ ३२ ॥ आलोक्यसाजगामाश्रुविष्णोर्वैक्षःस्थलं

शुभम् ॥ विधिनाविष्णुनाचीर्णव्रतंतेनाविधिसंभवा ॥ ३३ ॥ शरीरस्थान्भवस्यविभ्रमोद्धातलोचना ॥ किंचराजसभावेनशक्रैण
 तत्कृतंयतः ॥ ३४ ॥ ततस्त्रिभुवनैश्वर्यप्राप्तंतेनमहाद्विकम् ॥ तमसावृताचितैस्तुसंचीर्णैर्देत्यदानवैः ॥ ३५ ॥ तेनतेषामैश्वर्यदृ
 ष्टिनष्टमभूत्किल ॥ एवंश्रीकमभवत्सदेवासुरामानुषम् ॥ ३६ ॥ जरच्चजगतांश्रेष्ठव्रतस्यास्यप्रभावतः ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 कथमेतद्व्रतं कृष्णक्रियतेमनुजैः कदा ॥ ३७ ॥ प्रारभ्यतेपर्यंतेचसर्ववदयदूतम् ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ मार्गशीर्षेसि
 तेपक्षपंचम्यांपतगोदये ॥ ३८ ॥ उपवासस्यनियमंकुर्यादाशुसुहृद्भदि ॥ स्वर्णरौप्यारकूटोत्थातामृत्कामृत्काष्ठजाथवा ॥ ३९ ॥
 चित्रपट्गतां दिवोर्लक्ष्मीक्षमापालकायेत् ॥ पद्महस्तांपद्मवर्णांपद्मापद्मदलेक्षणां ॥ ४० ॥ दिगमेन्द्रैः स्नाप्यमानां चानैः कलशोत्तमैः ॥
 ततोयामत्रयेजातेनिम्नगायाण्डेऽथवा ॥ ४१ ॥ स्नानंकुर्यादंसंभ्रांतैश्शक्रवदुपचारतः ॥ देवान्पितृंश्चसंतप्यततोदेवगृहंजेत् ॥ ४२ ॥
 तत्रस्थांपूजयेद्देवांपुष्पैस्तत्कालसंभवैः ॥ चपलयैनमःपादौचंचलायैचजानुनी ॥ ४३ ॥ कटिकमलवासिन्यैनाभिल्यात्यैनमानमः ॥
 सतनौमन्मथवासिन्यैललितायैभुजद्वयम् ॥ ४४ ॥ उत्कंठितायैकंठचमाधव्यैमुखमण्डलम् ॥ नमःश्रियैशिरःपूज्यदद्यान्नैवेद्यमादरात् ॥ ४५ ॥
 फलानिचयथालाभं विरूढान्धान्यसंचयान् ॥ ततः सुवासिनीपूज्याकुसुमैः कुंकुमेनच ॥ ४६ ॥ भोजयेन्मधुरान्नेनप्रणिपत्यविसर्जयेत् ॥
 ततस्तुतुंदुलप्रस्थंघृतपत्रेणसंयुतम् ॥ ४७ ॥ ब्राह्मणायप्रदातव्यंश्रीशःसंप्रियतामिति ॥ निर्वर्त्यतद्दशेषणततोभुञ्जीतवाग्यतः ॥ ४८ ॥
 मासानुमासं कर्तव्यं विधिना न भारत ॥ श्रीर्लक्ष्मीः कमलासंपदुमानारायणीतदा ॥ ४९ ॥ पद्माधृतिः स्थितिः पुष्टिः कृद्धिः सिद्धिः यथाक्रमम् ॥
 मासानुमासं राजेन्द्र प्रीयतामिति कीर्तयेत् ॥ ५० ॥ ततश्च द्वादशमासि संप्राप्ते पंचमेदिने ॥ वस्त्रमंडपिकांकृत्वा पुष्पगन्धाधिवासिताम् ॥ ५१ ॥
 शय्यायां स्थापयेच्छर्मासर्वोपस्करसंयुताम् ॥ मौक्तिकाष्टकं संयुक्तानि त्रपट्वा वृत्तनीम् ॥ ५२ ॥ सप्तधान्यसोमोपेतारं स धातुसमन्विताम् ॥
 पादुकोपानहच्छत्रभाजनानसन्सकृताम् ॥ ५३ ॥ दद्यात्संपूज्याविधिं विद्वद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ व्यासायैव दिवदुषेयस्य वारोचते स्वयम् ॥ ५४ ॥
 सोपस्करांसवत्सांच धेनुदंत्वाक्षमापयेत् ॥ क्षीराब्धिमतथ नोद्धृते विष्णोर्वक्षःस्थलालये ॥ ५५ ॥ सर्वकामप्रदेदे विष्णोर्द्विच्छनमोऽस्तुते ॥

ततः सुवासिनीः पूज्यवस्त्रैराभरणैः शुभैः ॥५६॥ भोजयित्वा स्वयंपश्चाद्भुजीतसहबन्धुभिः ॥ एवं यः कुरुते पार्थ भक्त्या श्रीपञ्चमीव्रतम् ॥५७॥
अस्य श्रीभवेनेभाति कुलानामेकैर्विश्रुतिः ॥ नारीवाकुरुते या तु प्राप्यानुज्ञां स्वभर्तुतः ॥५८॥ सुभागादर्शनीया च बहुपुत्रा च जायते ॥५९॥
श्रीपञ्चमीव्रतमिदं दयितं मुरारे भक्त्या समाचरति पूज्यभृगोस्तनूजाम् ॥ राज्यनिजं समुविभव्यजनोपभोगान्मुक्त्वा प्रयाति सुवनमंधुसूदनस्य
॥६०॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे पञ्चमीव्रतकल्पे श्रीपञ्चमीव्रतनिर्हणनाम सप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥३७॥
इति पंचमीकल्पः समाप्तः ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ षष्ठीविधानमधुना कथयस्व जनार्दन ॥ सर्वव्याधिप्रशमनं सर्वकर्मफलप्रदम् ॥ १ ॥ श्रुतं मया पूज्यमा
नो भानुः सर्वप्रयच्छति ॥ दिवाकराराधनं मे तस्मात्कथय के शवा ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ विशोकषष्ठीमनुलं वक्ष्यामि मनुजोत्तम ॥ यामुपोष्य नरः
शोकं न कदाचिदिह जायते ॥ ३ ॥ माघे कृष्णतिलैः स्नातः पञ्चम्यां शुकुपक्षतः ॥ कृताहारः कुशरया दंतधावनपूर्वकम् ॥ ४ ॥ उपवासव्रतं कृत्वा ब्रह्मचा
री भवेन्निशि ॥ ततः प्रभाते चोत्थाय कृतस्नानस्ततः शुचिः ॥ ५ ॥ कृत्वा तु काञ्चनं पद्ममर्कौऽयमिति पूजयेत् ॥ कर्त्तव्यं रक्तेन रक्तवस्त्रयुगेन च ॥ ६ ॥
यथा विशोकं भवनं त्वयैवादित्य सर्वदा ॥ तथा विशोक्ता मे स्यात्त्वद्रक्तिर्जन्मजन्मनि ॥ ७ ॥ एवं संपूज्य पष्ठ्यां तु शक्त्या संपूजयेद्विजान् ॥
सुत्वा संप्राश्य गोमूत्रमुत्थाय कूर्तनिश्चयः ॥ ८ ॥ संपूज्य विप्रमंत्रेण गुण्डपात्रसमन्वितः ॥ सुसूक्ष्मवस्त्रयुगलं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ९ ॥
अतैललवणं भुक्त्वा सप्तम्यां मौनसंयुतः ॥ ततः पुराणश्रवणं कर्त्तव्यं भूतिमिच्छता ॥ १० ॥ अनेन विधिना सर्वसुभयो रपि पक्षयोः ॥ कुर्या
द्यावत्पुनर्माघशुक्लपक्षस्य सप्तमी ॥ ११ ॥ व्रतं ते कलशं दद्यात्सुवर्णकमलान्वितम् ॥ शय्यां सोपस्कं रतद्रत्नकपिलां च पयस्विनीम् ॥ १२ ॥
अनेन विधिना यस्तु वित्तशाल्या विवर्जितः ॥ विशोकषष्ठीं कुरुते स याति परमांगतिम् ॥ १३ ॥ यावज्जन्म सहस्राणां सायकौटिशं भवेत् ॥ ता
वन्नशोकमभ्येति रोगदौर्गत्यवर्जितः ॥ १४ ॥ ययं प्रार्थयेत् कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ निष्कामं कुरुते यस्तु स परंब्रह्म गच्छति ॥ १५ ॥
यः पठेच्छृणुयाद्वापि षष्ठीं शोकविनाशिनीम् ॥ सोऽर्पद्रलोकां प्राप्नोति न दुःखी जायते क्वचित् ॥ १६ ॥ ये भास्करां दिनकरं करवीरपुष्पैः संपूजयन्त्य

पैः सोहालककरवैकैः ॥ गुडपुष्पैः कर्णवैष्णवैर्दकैर्मुखमोदकैः ॥ ११ ॥ एवमभ्यर्च्य विधिवद्वात्रौ जागरणततः ॥ गीतवाद्यनटच्छत्रप्रक्षर्णयैः सुशो-
 भनैः ॥ १२ ॥ सखाभिः सहितासाध्वीतारात्रौ प्रशमन्नयेत् ॥ नचसम्भिलयेन्नेत्रनारीयामचतुष्टयम् ॥ १३ ॥ दुर्भगादुर्गताध्यानैः त्रसमीलनाद्भवे-
 त् ॥ एवं जागरणं कृत्वा सप्तम्यां सरितं नयेत् ॥ १४ ॥ गन्धपुष्पैरभ्यर्च्य गीतवाद्यपुरःसरम् ॥ तच्च दद्याद्द्विजैर्द्रादनैर्वद्यादिनरोत्तम ॥ १५ ॥
 स्नान्वागृहमुपागम्य हुत्वा वैश्वानरं क्रमात् ॥ देवान्पितॄन्मनुष्यांश्च पूजयित्वा सुवासिनिम् ॥ १६ ॥ कुमारिकाभोजनीया ब्राह्मणादशपंचच ॥ भक्ष्य-
 भोज्यैर्वहुविधैर्दयैर्भ्यः सुदक्षिणा ॥ १७ ॥ ललितप्रीतियुक्तास्तु इत्युक्त्वा तान्विसर्जयेत् ॥ यः कश्चिद्राचरेदेतद्रक्त्या ललितिकाव्रतम् ॥ १८ ॥
 नरो वा यदिवानर इति स्य पुण्यफलं शृणु ॥ तन्नास्ति मानुषलोके तस्य यन्नोपपद्यते ॥ १९ ॥ सुखसौभाग्यसंयुक्ता गौरिलोकमवाप्नुयात् ॥ २० ॥
 पृष्ठ्यां जलंतरगतं वरं शपात्रे संगृह्य पूजयित्वा सिकताः क्रमेण ॥ नक्तं जागरमनुद्धतगतिं नृत्यैः कृत्वा ह्यसौ त्रिभुवनललितेव भाति ॥ २१ ॥
 ॥ इति श्री भविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ललिताषष्ठीव्रतवर्णनमैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 येयं मार्गेश्वरी मसि पृष्ठी भरतसत्तम ॥ पुण्यापापहरा धन्या शिवा शान्ता गृहप्रिया ॥ १ ॥ निहत्य तारकं पृष्ठ्यां गृहस्तारकराजवत् ॥
 रराजते न दयिता कार्तिकेशस्य सा तिथिः ॥ २ ॥ स्नानदानादिकं कर्म तस्या मक्षयमुच्यते ॥ यस्यां पश्यति गंगेयं दक्षिणापथमाश्रितम् ॥ ३ ॥
 ब्रह्महत्यादिपापैस्ते मुच्यन्ते न त्रसंशयः ॥ तस्मादस्यां सोपवासः कुमारं स्वर्णसंभवम् ॥ ४ ॥ राजतं वामहाराजमन्यं वापिकारयेत् ॥
 अपराल्लेतः स्नान्वासा माचम्य यतव्रती ॥ ५ ॥ पद्मासनस्थो गङ्गाद्वयं ध्यायंस्तिष्ठेत्समाधिना ॥ ब्राह्मणस्तु ततो विद्वान्गृहीत्वा करकं नवम् ॥ ६ ॥
 पातयेत्तस्या शिरसि धारं वै दक्षिणा मुखः ॥ चन्द्रमण्डलभूतानां भवभूतिपवित्रिता ॥ ७ ॥ गंगाकुमारधारयेत्पतिता तवमस्तके ॥ एवं स्ना-
 त्वा स मभ्यर्च्य भास्करं भुवनाधिप ॥ ८ ॥ पुष्पधूपादिना पश्चात्पूजयेत्कृत्तिका सुतम् ॥ देवसेनापते स्फन्दकार्ति केयभो वद्व ॥ ९ ॥
 कुमारगुहगंगेयशक्तिहस्तनमोऽस्तुते ॥ एभिर्नामपदैः पूज्य नैवेद्या विनिवेदयेत् ॥ १० ॥ फलानि दक्षिणान्यानि चन्दनमल योद्धवम् ॥ पा-
 र्श्वस्थौ पूजयेच्छाङ्गकुटौ स्वामिबल्लभौ ॥ ११ ॥ सकलपंमथूरचं प्रत्यक्षा हिमजं तथा ॥ कृत्तिका कटकं पार्श्वे संपूज्य स्फन्दं वल्लभम् ॥ १२ ॥

तेनैवनामभिर्होमः कार्यः साज्यैस्तिष्ठैस्तथा ॥ एवंनिर्वृत्यविधिवत्फलमेवंयुधिष्ठिर ॥ १३ ॥ भक्षयित्वास्वपेद्रूमैस्वास्तृतेदभसंस्तरे ॥
 नालिकरंमातुलुंगंनारिं गंपनसंतथा ॥ १४ ॥ जंबीरंदाडिमंद्राक्षं हृद्यान्याम्रफलानिच ॥ श्रीफलामलंकृतद्वत्रिंशत्पुसंकदलीफलम् ॥ १५ ॥
 क्रमेणभक्षयेद्वाजसंयतोनियतव्रती ॥ अलाभिकलकालौघफलमद्यादतंद्रितः ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षाहेमवटितश्छागोवाकुक्षुटोऽथवा ॥ प्रातः
 देव्याद्विजायतत्सेनानीः प्रीयतामिति ॥ १७ ॥ सेनायांसंचसंभूतः कौआरिः षण्मुखो गृहः ॥ गंगेयः कार्तिकेयश्चस्वामीबालग्रहाग्रणीः ॥ १८ ॥
 छागप्रियङ्गुशक्तिधरोद्धारोद्वाहः स्मृतः ॥ प्रीयतामिति सर्वेषुक्रमान्मसिषुकीर्तयेत् ॥ १९ ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वा दौषश्चाद्भुजीतवागयतः ॥
 एवंसंवत्सरस्यान्तेकार्तिकेमासिशोभने ॥ २० ॥ कार्तिकेयं समभ्यर्च्यवासाभिर्भूषणैः सह गंगेयः कार्तिकेयश्चसकृद्वैवमाचरेत् ॥ २१ ॥ संवत्स
 रविधिकृत्वाजपंहोमपुरस्कृतम् ॥ दद्याद्विप्रायराजेन्द्रवाचकायविशेषतः ॥ २२ ॥ एतेविप्राः स्मृता दिव्याभौमास्त्वन्याद्विजातयः ॥ पालितेऽस्मि
 न्व्रतेपार्थतीर्णः स्याद्भवसागरे ॥ २३ ॥ य एवंकुरुते भक्त्यानरोयोषिदथापिवा ॥ सप्राप्येहशुभं कामं गच्छतीन्द्रसलोकताम् ॥ २४ ॥ सदैवपूजनी
 यस्तुकार्तिकेयोमहीपते ॥ कार्तिकेयादृतेनान्योराज्ञांपूज्यः प्रवक्ष्यते ॥ २५ ॥ संग्रामं गच्छमानोयः पूजयेत्कृत्तिकामुतम् ॥ ससर्वजयते
 वीरोथेन्द्रोदानवाव्रणे ॥ २६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपूजयेच्छंकरात्मजम् ॥ पूज्यमानस्तुसद्भक्त्यासर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ २७ ॥ यस्तु
 षष्ठ्या नरोनक्तंकुर्याद्भारतसत्तम ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो गंगेयस्यसदाव्रजेत् ॥ २८ ॥ श्रुत्वेवंदक्षिणामासंगत्वाश्रद्धासमन्वितः ॥ पूजयेद्देव
 देवेशंसगत्वाशिवमंदिरम् ॥ २९ ॥ स्कन्दं गुहंशरवणोद्भवमादिदेवंशंभोः सुतंसदयितं गिरिराजपुत्र्याः ॥ स्वर्गेनिरगलसुखाननुभूयतेनसेनाप
 तिर्भवंतिराज्यधुरंधुरोऽसौ ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तारकवधकार्तिकेयपूजापष्टाव्रतवर्णननाम
 द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ सप्तमीचतुर्दशेकेनकालेन पूज्यते ॥ किं फलानियमः कश्चिद्देवकिनन्दन ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदादित्यदिनं भवेत् ॥ सप्तमीविजयानामतत्र दत्तं महाफलम् ॥ २ ॥ स्नानं दानं जपो होम उपवासस्तथैव च ॥
 सर्वविजयसप्तम्यां महापातकनाशनम् ॥ ३ ॥ प्रदक्षिणायः कुरुते फलैः पुण्यैर्दिव्यैः ॥ सप्तम्यगुणसंपन्नं पुत्रप्राप्त्यन्यनुत्तमम् ॥ ४ ॥

प्रथमानालिकैरस्तुद्वितीयारक्तनागैः ॥ तृतीयामातुलुगैश्चतुर्थीकदलफलैः ॥ ५ ॥ पञ्चमीवरकूष्माण्डैःषष्ठीपैवैस्तुतंदुकैः ॥
 वृताकैःसप्तमीदेयाअधोत्तरशतेनच ॥ ६ ॥ मौक्तिकैःपद्मरागैश्चनलैःककैतनैस्तथा ॥ गोमैर्देवैर्ब्रवद्वयैःशतेनाष्टाधिकेनतु ॥ ७ ॥ अक्षो
 टैर्बदरैर्विल्वैःकरमैःसर्बैः ॥ आम्राप्रातकजंबारैर्जबुककटिकाफलैः ॥ ८ ॥ पुष्पधूपैःफलैःपत्रमौर्देकगुणकैःशुभैः ॥ एभिर्वि
 जयसप्तम्यांभानोःकुर्यात्प्रदक्षिणाम् ॥ ९ ॥ अन्यैःफलैश्चैकाम्यैश्चैकैश्चैथिवर्जितैः ॥ रवेःप्रदक्षिणादेयाफलेनफलमादिशेत् ॥ १० ॥
 नविज्ञेन्नचसंज्ञेपन्नचकश्चिद्देदपि ॥ एकचित्ततयाभानुश्चिन्तनायप्रयच्छति ॥ ११ ॥ वसोधराप्रदातव्याभानोर्गव्येनसर्पिषा ॥
 चन्द्रात्पत्रवध्याज्यकिंकिणिकायुतम् ॥ १२ ॥ कुंकुमेनसमालभ्यपुष्पधूपैश्चपूजयेत् ॥ शुभंनिवेद्यनैवेद्यंततःपश्चात्क्षमापयेत् ॥ १३ ॥
 भानोभास्करमार्तण्डचण्डरश्मोदिवकर ॥ आरोग्यमायुर्विजयपुत्रं देहि नमोऽस्तुते ॥ १४ ॥ उपवासेननैकेनतथैवायाचितेनच ॥
 कृतानियमयुक्तेनयात्विजयसप्तमी ॥ १५ ॥ रोगीविमुच्यतेरोगादरिद्रिःश्रियमाप्नुयात् ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंविद्याविद्यार्थिनोभवेत् ॥
 ॥ १६ ॥ शुक्लपक्षेयदापार्थसादित्यसप्तमीभवेत् ॥ तदानेकेनसुद्ग्राशीःक्षपयेत्सप्तसप्तमीः ॥ १७ ॥ भूमौपलाशपत्रेषुस्रात्वा
 हुत्वायथाविधि ॥ समाप्तेतुव्रतेदद्यात्सौर्वणसुद्गमिश्रितम् ॥ १८ ॥ मुद्गंश्रेष्ठायविप्रायवाचकायविशेषतः ॥ सप्तम्यांसप्तसं
 युक्तआदित्येननरोत्तम ॥ १९ ॥ उपोष्याविधिनानेनमंत्रप्राशनपूजनैः ॥ षडक्षरेणमंत्रेणसर्वकार्यविजानता ॥ २० ॥ अर्चने
 वह्निकार्यचशतमष्टोत्तरंनरः ॥ समाप्तेतुव्रतेपश्चात्सुवर्णेनघटापितम् ॥ २१ ॥ सौर्वर्णभास्करंपार्थरुक्मपात्रगतंशुभम् ॥ रक्तां
 वरंचकाषांगध्वंद्व्यात्सदक्षिणम् ॥ २२ ॥ मंत्रेणानेनविप्रायकर्मसिद्धयैद्विजातये ॥ ॐभास्करायसुदेवायनमस्तुभ्यंयशस्कर ॥ २३ ॥
 ममाद्यसमीहितार्थप्रदोभवनमोनमः ॥ दानानिचप्रदयानिगृहाणिशयनानिच ॥ २४ ॥ श्राद्धानिपितृदेवानांशाश्वर्तौत्तिमिच्छता ॥
 यात्राप्रशस्तायातृणाराज्ञांचजयमिच्छताम् ॥ २५ ॥ विजयोजयतेऽवश्यंयतीनांचनृणांतदा ॥ अतार्थविश्रुतालोकैसदाविजयसप्तमी ॥ २६ ॥

एवमेषातिथिः पार्थद्वहकामप्रदानृणाम् ॥ परत्रमुखदासौम्यासूयलोकप्रदायिनी ॥ २७ ॥ दाताभोगीचचतुरोदाधायुनीरुजःसुखी ॥
 इहागत्य भवेद्वाजाहस्यश्चधनरत्नवान् ॥ २८ ॥ नारीवाकुरुतेयातुसापितत्पुण्यभागिनी ॥ भवत्यत्रनसंदेहः कार्यः पार्थत्वयाक्वचित् ॥
 ॥ २९ ॥ स्वर्ग्यासमीहितसुखार्थफलप्रदाचयामृग्यतेमुनिवरैः प्रवरातिथीनाम् ॥ साभानुपादकमलार्चनचित्तकानांपुसांसैवविजयाविजयं
 ददाति ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विजयसप्तमिव्रतकथननामात्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ अथान्यदपितेव च्चिदानं श्रेयस्करं परम् ॥ आदित्यमंडलं नाम सर्वशुभाविनाशनम् ॥ १ ॥ यवचूर्णेन शुभ्रेण कु
 र्याद्गोधूमजेन वा ॥ सुपक्वं भानुर्विवाभंगुडगव्याज्यपूरितम् ॥ २ ॥ संपूज्य भास्करं भक्त्या तदग्रे मंडलं शुभम् ॥ रक्तचन्दनजंकुयान्कुं कुमं
 वा विशेषतः ॥ ३ ॥ मण्डलं तत्र संस्थाप्य रक्तवस्त्रैः सुपूजितम् ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्यं मंत्रेणानेन पांडव ॥ ४ ॥ आदित्यतेजसोत्पन्नं राजतं वि
 धिनिर्मितम् ॥ श्रेयसेमविप्रत्वं प्रतिगृह्णेदमुत्तमम् ॥ ५ ॥ इति दानमंत्रः ॥ कामदं धनदं धर्म्यपुत्रदं सुखदं तव ॥ आदित्यप्रतीयेदत्तं प्रतिगृ
 ह्णाभिर्मंडलम् ॥ ६ ॥ इति प्रतिग्रहमंत्रः ॥ एवं दत्त्वा नरो राजन्सूयं वहि विराजते ॥ सर्वकामसमृद्धार्थमंडलाधिपतिर्भवेत् ॥ ७ ॥ दातव्योजयस
 त्म्यांतदारभ्य दिने ॥ भास्करस्य महाराजशक्त्या भवेन भावितः ॥ ८ ॥ गोधूमचूर्णजनितं यवचूर्णजं वा आदित्यमंडलमखण्डगुडा
 द्यपूरणम् ॥ कृत्वा द्विजाय विधिवत्प्रतिपादयेद्योभौ भवत्यामि तमंडलमंडलोऽसौ ॥ ९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्ण
 युधिष्ठिरसंवादे आदित्यमंडलविधिवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ धुधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ यामुपोष्य नरः कामान् प्राप्नोति
 मनसोप्सितान् ॥ तामेकां वदमे देवसप्तमिधनसौख्यदाम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ भानोर्देनसिते पक्षे अतः ततोत्तरायणे ॥ पुत्रा
 माह्वय नक्षत्रे गृहीयात्सप्तमीव्रतम् ॥ २ ॥ सत्रीहिकान्यवतिलान्सह माषमुद्गैर्गोधूममांसमधुमैथुनकांस्यपात्रम् ॥ अभ्यंजनं जनाश्रित
 लवूर्णितानि षष्ठ्यां परंपरिहरेदहनिप्रसिद्धयै ॥ ३ ॥ देवान्मुनीन्पितृगणान्सजलं जलभिः संतप्य पूज्य गंगां गणहस्तभुक्तान् ॥ हुत्वा नले
 तिलयवान्बहुशो घृताक्तान्धूमसौख्यपेद्धुदिनिधाय हितं सवित्रम् ॥ ४ ॥ यानि त्रयोदश जनैरिह वर्जितानि द्रव्याणि तानि परिहृत्य परित्प

पृथा ॥ संप्राप्यशुद्धचणकानिहवर्षमेकंप्राप्नोतिभारतसुखमनसेप्सितंच ॥ ५ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णधुषि
 स्त्रिसंवादेत्रयोदशवर्ज्यसप्तमीव्रतंनमपंचत्वारिंशोऽध्यायः ॥४५॥ध॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ लोमशोनामविप्रार्थिमथुरायांगतःपुरा ॥ सोऽपि
 तोवमुदेवेनदेवक्याचयुधिष्ठिर ॥१॥ उपविष्टःकथाःपुण्याःकथयित्वामनोहराः ॥ ततःकथयितुंभूयैकथामेतांप्रचक्रमे ॥ २ ॥ कंसेहतेमृताः
 पुत्राःपुत्राजातापुनःपुनः ॥ मृतवत्सादेवकित्वंपुत्रदुःखेनदुःखिता ॥ ३ ॥ यथाचन्द्रमुखीदीतिर्बभूवमृतपुत्रिका ॥ पश्चाच्चर्णिव्रता
 सैवबभूवक्षतवत्सका ॥ ४ ॥ त्वमेवदेवकितथाभविष्यासिनसंशयः ॥ देवक्युवाच ॥ कासाचन्द्रमुखीब्रह्मन्बभूवबहुपुत्रिका ॥ ५ ॥
 किंविचर्णिव्रतवरंबहुसंततिकारकम् ॥ सतांसदर्थकरणसौभाग्यारोग्यवर्द्धनम् ॥ ६ ॥ लोमशउवाच ॥ अयोध्यायांपुराराजानदुषोनामवि
 श्रुतः ॥ तस्यराज्ञोमहादेवीनाम्नाचन्द्रमुखीपुरा ॥ ७ ॥ पुरोहितस्यतस्यैवपत्न्यासीन्मानमानिका ॥ तयोरासीद्विडाप्रतिःस्पृहणीयापर
 स्परम् ॥ ८ ॥ अथापितेपिमित्रिण्यौस्नानार्थंशरयूजले ॥ प्राप्तेप्राप्ताश्चतत्रैवबह्व्यश्चनगराङ्गनाः ॥९॥ स्नात्वातुमंडलंचक्रुःस्वपतेर्व्यक्तरूपे
 णः॥लेखयित्वाशिवंशांतमुमयासहशंकरम्॥१०॥गन्धपुष्पाक्षतैर्भक्त्यापूजयित्वायथाविधि॥प्रणम्यगंतुकामास्ताःपृष्ट्वास्तभ्यांनरस्त्रियः॥
 ॥११॥ताच्छुःशङ्करोऽस्माभिःपार्वत्यासहपूजितः॥स्वर्णसूत्रमयंतंतुंशिवायात्मानिवेदितः॥१२॥धारामयमिदंतावद्वावत्प्राणावधारणम् ॥
 तासांतुवचनंश्रुत्वामित्रिण्यौतेऽपिभारत ॥ १३ ॥ तस्यैवसमयंतत्रबद्धादोभ्यांतुडोरकैः ॥ ततस्ताःस्वगृहाञ्जमुःस्वसखीभिःसमावृताः ॥
 ॥ १४ ॥ कालेनमहतायांतंतस्यवैतद्व्रतंनृप ॥ चंद्रवत्याःप्रमत्तायाविस्मृतःसतुडोरकः ॥ १५ ॥ मृताकैश्चिदहारैःसावभूवपुत्रद्वयी ॥
 मानीचक्रुःकुटीजाताप्रायःसंनिकटंचरे ॥ १६ ॥ तथैवजातेमित्रिण्यौपूर्वजातिस्मरेतथा ॥ संभूयभूपसमयंप्राग्भूतंचक्रतुःपुनः ॥ १७ ॥
 तद्दिनेतत्रसंप्राप्तेपुनःकालेनतेमृते ॥ तत्रैवमात्रकदेशेजातेगोकुलंसंयुते ॥ १८ ॥ राज्ञोजायाबभूवाथपृथ्वीनाथस्यवापुनः ॥ ईश्वरी
 नामविख्याताराज्ञीराजेंद्रबल्लभा ॥ १९ ॥ अग्निमालाद्विजस्यभूद्रार्याभूषणनामिका ॥ पुरोहितस्यकालेनकुटुंबदुष्टपुत्रिणी ॥ २० ॥

जातिस्मरपद्महस्ताअष्टपुत्रामृतप्रजा ॥ पुनर्निरंतराप्र्रीतिर्बभूवाथतयोर्नृप ॥ २१ ॥ तत्रेश्वरीपुत्रमेकं प्रसूताचैव रोगिणम् ॥ नववर्षतु
 पञ्चत्वमगात्सचयुधिष्ठिर ॥ २२ ॥ ततस्तांभूषणाद्रष्टुमथैषापुत्रदुःखिता ॥ सखीभावादतिस्नेहात्सर्वपुत्रसमन्विता ॥ २३ ॥ अमुक्ता
 भरणानित्यस्वभावैर्नैवभूषिता ॥ तां दृष्ट्वापुत्रिणींभव्यां प्रजज्वालेश्वरीरुषा ॥ २४ ॥ ततोऽहंप्रेष्यचतां सखीवती ब्रमत्सरा ॥ चिंतया
 माससारात्र्यांतस्याः पुत्रवधंप्रति ॥ २५ ॥ हताहताश्चतत्पुत्रानृजैर्विन्यनामयाः ॥ कदाचिदाहूयसखींभूषणांपुरतःस्थिताम् ॥ २६ ॥
 ईश्वरीप्राहकिमिदं सखिपुण्यं त्वयाकृतम् ॥ येन तेनिहताः पुत्राः पुनर्जीवन्ति नोभयम् ॥ २७ ॥ बहुपुत्राजीववत्साअमुक्ताभरणाकथम् ॥
 शोभसेऽभ्यधिकं भद्रं विद्युत्सौदामिनीविहि ॥ २८ ॥ भूषणोवाच ॥ भद्रं भाद्रपदे मासि सप्तम्यां सलिलाशये ॥ स्नात्वा शिवमंडलके लवयि
 त्वासहोविकम् ॥ २९ ॥ भक्त्या संपूज्य समयंकुर्याद्भद्रां करेणुणम् ॥ यावज्जीवं मया तावच्छिवस्यात्मानमनिवेदितः ॥ ३० ॥ इत्येवं समयंकु
 त्वाततः प्रभृतिदोरकम् ॥ स्वर्णरौप्यमयं वापिकरशास्वासुधारयेत् ॥ ३१ ॥ मंडकं वेष्टिकां दद्याच्छूषक्षेद्रिजे तु वा ॥ स्वयंचतानभोक्त
 व्याव्रतभंगभयात्सखि ॥ ३२ ॥ परितोमुद्रिकारौप्यासौ वर्णचयुधिष्ठिर ॥ ताम्रपात्रोपरिस्थाप्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ३३ ॥ सोऽह
 लकानिकांसारंदद्याद्भुज्रीतचस्वयम् ॥ मण्डलं सद्भावित्तंच शिवं शक्तिं समन्वितम् ॥ ३४ ॥ संपूज्य सखि दुष्प्राप्य त्रैलोक्येऽपि न विद्यते ॥
 तदेवं समयंकुर्वस्वया सह मयाकृतः ॥ ३५ ॥ समयापालितो भक्त्या ततोऽहं सुस्थिता सखि ॥ त्वया स भद्रः समयो दर्पात्यक्तः शरीरियोः ॥ ३६ ॥
 तेन संततिविच्छिन्नाराज्येऽपि सति दुःखिता ॥ एष प्रभावः कथितो व्रतस्यास्य मया तव ॥ ३७ ॥ अर्द्धतव प्रदास्यामितस्य धर्मस्य सुव्रते ॥
 सखि भावात्प्रतीच्छत्वं नात्र कार्या विचारणा ॥ ३८ ॥ इत्युक्त्वा प्रतिजग्राह व्रतदानफलंततः ॥ बभूवुः प्रजाः सार्धं भीक्षुप्राप्य सुरेश्वरी ॥ ३९ ॥
 व्रतस्यास्य प्रभावेण स पुत्रात्वं च देवकि ॥ भविष्यसि त्रिलोके शं पुत्रं च जनयिष्यसि ॥ ४० ॥ इत्येवं कथयित्वा स्यालोमशो मुनिपुंगवः ॥
 जगाम न भसापार्थमयाऽप्येतत्तवोदितम् ॥ ४१ ॥ ये च रिष्यन्ति मनुजा व्रतमेतद्युधिष्ठिर ॥ कृकवाकुप्रसंगाख्यं देवक्या चरितं शुभम् ॥ ४२ ॥
 तेषां संततिविच्छेदो न कदाचिद्भविष्यति ॥ स्त्रियश्च याश्च रिष्यन्ति व्रतमेतत्सुतप्रदम् ॥ ४३ ॥ मर्त्यलोके सुखं स्थित्वा स्यात्संति शिवमंदिरम् ॥ ४४ ॥

यःकुट्टीव्रतवंप्लवगसमेतंचक्रेचराचरुहृदयेनिधाय ॥ तद्भ्याकरोतिकलुण्ठौषविधातरक्षांसास्त्रियुवाभवतिशोभनगीतवत्सा ॥ ४५ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादकुट्टमर्कटीव्रतवर्णननामषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अत ऊर्ध्वप्रवक्ष्यामि सप्तमीकल्पमुत्तमम् ॥ माघमासात्सप्तमस्यशुक्लपक्षेयुधिष्ठिर ॥ १ ॥ सप्तम्यां कुरुसंकल्पमहोरात्रे
 व्रतेनृप ॥ वरुणेत्यर्चयित्वा तु ब्रह्मकूर्चं तु कारयेत् ॥ २ ॥ अष्टम्यां भोजयेद्द्विप्रांस्तिलपिष्टगुडौदनम् ॥ अग्निष्टोमस्यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः
 ॥ ३ ॥ सप्तम्यां फाल्गुने मासि सूर्यामित्यभिपूजयेत् ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य यथोक्तं भते फलम् ॥ ४ ॥ सप्तम्यां चित्रमासे तु वेदांशुरपि पूजयेत् ॥
 उक्थाध्वरसमंपुण्यं नः प्राप्नोति भक्तिमान् ॥ ५ ॥ वैशाखस्य तु सप्तम्यां धातारमभिपूजयेत् ॥ पशुबन्ध्वेषु पुण्यं सम्यक् प्राप्नोति मानवः ॥
 ॥ ६ ॥ सप्तम्यां ज्येष्ठमासस्य इन्द्रमित्यभिपूजयेत् ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति दुर्लभम् ॥ ७ ॥ आपादमासे सप्तम्यां पूजयित्वा
 दिवाकरम् ॥ बहुवर्णस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ ८ ॥ सप्तम्यां श्रावणे मासि मातापिनाम पूजयेत् ॥ सौत्रामणि फलं सम्यक् प्राप्नो
 ति पुरुषं शुभम् ॥ ९ ॥ रविप्रौष्ठपदे मासे सप्तम्यामर्चयेच्छुचिः ॥ तुल्यपुरुषदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ १० ॥ आश्वयुजं शुक्लसप्तम्यां
 सवितारं प्रपूज्य च ॥ गोसहस्रप्रदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ११ ॥ कार्तिके शुक्लसप्तम्यां दिने शंसतवाहनम् ॥ योऽभ्यर्चयति पु
 ण्यात्मा पौण्डरीकं स विन्दति ॥ १२ ॥ भाद्रमासे ते पक्षे पूजयित्वा विधानतः ॥ राजसूयस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं लभेत् ॥ १३ ॥
 भास्करं पुण्यमासे तु पूजयित्वा यथाविधि ॥ नरमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ १४ ॥ तदेव कृष्णसप्तम्यां नाम संपूजयेद्बुधः ॥
 सोपवासः प्रयत्नेन वर्षमेकं युधिष्ठिर ॥ १५ ॥ पश्चात्समाप्ते नियमे सूर्ययागं समाचरेत् ॥ शुचिर्भूमौ समदेशे लेपयेद्रक्तचन्दनैः ॥
 ॥ १६ ॥ एकहस्तोद्ग्रहस्तं वाचतुर्हस्तमथापि वा ॥ सिंदूरगौरिकाभ्यां च सूर्यमण्डलमालिखेत् ॥ १७ ॥ रक्तपुष्पैः सपद्मैश्च धूपैः
 कुंडुरकादिभिः ॥ संपूज्य दद्यान्ने वैवांचि चित्रं धृतपाचितम् ॥ १८ ॥ पुरतः स्थापयेत्कुंभान्सहिरण्यान्नसंयुतान् ॥ अग्निकार्यततः
 कुर्यात्समभ्युक्ष्य हुताशनम् ॥ १९ ॥ आकृष्णेनेति मंत्रेण समिद्धिश्चाकंसंभवैः ॥ तिलैराज्यगुडोपैर्देवाद्दशशतद्भुताः ॥ २० ॥

ततस्तुदक्षिणादेयाब्राह्मणानांयुधिष्ठिर ॥ भोजयित्वा रक्तवस्त्रैः शुक्लान्यपि पिधापयेत् ॥ २१ ॥ द्वादशात्रप्रशंसंति गावो वस्त्रान्विताः शुभाः ॥
छत्रोपानहयुग्मं च एकैकाय प्रदापयेत् ॥ २२ ॥ एवं विमृज्य तान्वि प्राप्स्वयं भुञ्जीत वाग्यतः ॥ य एवं कुरुते पार्थ सप्तमीव्रतमुत्तमम् ॥ २३ ॥
नीरुजोरूपवान्वाग्मीदीर्घायुश्चैव जायते ॥ सप्तम्यां सोपवासास्तु भानोः पश्यंति ये सुखम् ॥ २४ ॥ सर्वपापविनिमुक्ताः सूर्यलोकमवाप्नुयुः ॥
व्रतमेतन्महाराज सर्वशुभाविनाशनम् ॥ २५ ॥ सर्वदुष्टप्रशमनं शरीरारोग्यकारकम् ॥ सूर्यलोकप्रदं च तैः प्राह वनारदो मुनिः ॥ २६ ॥
ये सप्तमीमुपवसंति सितान् च नामाक्षरैराहिमदीधितिमर्चयति ॥ तेषां रोगरहिताः सुखिनः सदैव भूत्वा रेव नुचराः सुचिरं भवन्ति ॥ २७ ॥
इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे उभयसप्तमीव्रतवर्णनं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥
भगवन् दुर्गसंसारसागरोत्तारकारकम् ॥ किञ्चिद्भूतं समाचक्ष्वस्वर्गारोग्यसुखप्रदम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ यदा तु शुक्लसप्तम्यामादित्यस्यादिनं भ-
वेत् ॥ तदा सा तु महापुण्या विजया तु निगद्यते ॥ २ ॥ प्रातर्गव्येन पथसास्नानमस्यां समाचरेत् ॥ शुक्लं बन्धनं पद्ममक्षतैः परिकल्पयेत् ॥ ३ ॥
प्राङ्मुखो द्वादलं मध्ये तद्विचित्रां च कर्णिकाम् ॥ सर्वेष्वपि दलेष्वेव विन्यसेत्पूर्वतः क्रमात् ॥ ४ ॥ पूर्वेण तपनायेति मार्तण्डायेति वैनमः ॥
याम्येदिवाकरायैति विधात्रैर्नैर्ऋतेन च ॥ ५ ॥ पश्चिमे वरुणायैति भास्करायैति वानिले ॥ सौम्ये च वरुणायैति रवेर्येत्येऽष्टमे दले ॥ ६ ॥
आदावैते च तन्मध्ये नमोऽस्तु परमात्मने ॥ मंत्रैर्वंसमभ्यर्च्य नमस्कारांतदीपितैः ॥ ७ ॥ शुक्लवस्त्रफलैर्भक्ष्यैर्धूपमालयानुलेपनैः ॥
स्थंडिलेषूजयेद्भक्त्या गुण्डेन लवणेन च ॥ ८ ॥ ततो व्याहृतिहोमेन विभज्य द्विजपुङ्गवान् ॥ शक्तितस्तर्पयेद्भक्त्या गुडक्षीरघृतादिभिः ॥ ९ ॥
तिलपात्रं हिरण्यं च गुरवे च निवेदयेत् ॥ एवं नियमकृत्स्नात्वा प्रातरुत्थाय मानवः ॥ १० ॥ कृतस्नानजपो विप्रैः सहैव घृतपायसम् ॥
भुक्त्वा च वेदविद्वद्भिर्वैडालव्रतवर्जितैः ॥ ११ ॥ एवं स वत्सरस्थितिं कृत्वैतदखिलं नृप ॥ उद्यापयेद्यथाशक्त्या भास्करं संस्मरन् हृदि ॥ १२ ॥
घृतपात्रं सकरं कंसोदकुंभं निवेदयेत् ॥ वस्त्रालंकारसंयुक्तां सुवर्णां स्यां पथस्विनीम् ॥ १३ ॥ एकामपि प्रदद्याद्वा विंशतिहो विमत्सरः ॥
वित्तशाल्यं न कुर्वीत तोमो हात्पतत्यधः ॥ १४ ॥ अनेन विधिनार्यस्तु कुर्यात्कल्याणसप्तमीम् ॥ शृणुयाद्वा पठ्यापि सोऽपि पापैः प्रमुच्यते ॥ १५ ॥

यथाष्टपत्रकमलदुरकार्णिकायांसंपूजयेत्कुसुमघृषविलेपनाद्यैः ॥ षष्ठ्याःपरेहनिनवार्तिहरादिनेशंकल्याणभाजनमसौभवतेहिजंतुः ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादकल्याणसप्तमीव्रतवर्णनमाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ शर्करासप्तमावश्यसर्वकल्मषनाशिनिम् ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्ययथानंतप्रजायते ॥ १ ॥
 माधवस्यसितपक्षसप्तम्यांश्रद्धयान्वितः ॥ प्रातःस्नात्वातिलैःशुद्धैःशुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ २ ॥ स्थंडिलेपद्ममालिष्यकुंभेनसकार्णिकम् ॥
 तस्मिन्नमःसिवत्रिगंधपुष्पनिवेदयेत् ॥ ३ ॥ स्थापयेदुदकुंभंचशर्करापात्रसंयुतम् ॥ रक्तवस्त्रैःस्वलंकृत्यशुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ ४ ॥
 सुवर्णांश्चसमायुक्तंमंत्रेणानेनपूजयेत् ॥ विश्वेदेवमयोयस्माद्देवादितिपठयेत् ॥ ५ ॥ त्वमेवामृतसर्वस्वमतःपाहिसनातन ॥
 सौरसूक्तंजपंस्तिष्ठेतुराणश्रवणेनवा ॥ ६ ॥ अहोरात्रेणतेपश्चादष्टम्यांकृतनैत्यकः ॥ सर्वचवेदविदुषेब्राह्मणाग्रोपपादयेत् ॥ ७ ॥
 भोजयेच्छक्तिविप्राञ्छर्कराघृतपायसैः ॥ भुञ्जीयात्तैलवर्णस्वयमप्यथवाग्नयतः ॥ ८ ॥ अनेनविधिनासर्वमासिमासिसमाचरेत् ॥
 वत्सरातेपुनर्दद्याद्ब्राह्मणायसमाहितः ॥ ९ ॥ अयनंवल्लसंवीतंशर्कराकलशान्वितम् ॥ सर्वोपस्करसंयुक्ततथैकांगंपयस्विनीम् ॥ १० ॥
 गृहंशक्तिदद्यात्सप्तमस्तोपस्करान्वितम् ॥ सहस्रेणापिनिष्काणकृत्वादद्याच्छतेनवा ॥ ११ ॥ दशभिर्द्वात्रिभिर्नैकस्तदधेनापिभ
 क्तितः ॥ सुवर्णांश्चप्रदातव्यःपूर्ववच्चमत्राचनम् ॥ १२ ॥ वित्तशठचनकुर्वीतकुर्वेन्दोषानमश्रुते ॥ अमृतंपिवतोवक्रात्सूर्यस्यामृत
 विन्दवः ॥ १३ ॥ निश्चेतुरेतदुत्थायशालिमुद्गेश्वःस्मृताः ॥ शर्कराचपरंतस्मादिक्षुरसोद्भवामता ॥ १४ ॥ इष्टारवेतः
 पुण्याशर्कराहव्यकव्ययोः ॥ शर्करासप्तमीचैषावाजिमिधफलप्रदा ॥ १५ ॥ सर्वेष्टुपशमयांतिपुनःसंततिवर्द्धिनी ॥ यःकुर्यात्परया
 भक्त्यासपरं ब्रह्मगच्छति ॥ १६ ॥ कल्पमेकंवेस्त्वर्गेततोयातिपरंपदम् ॥ १७ ॥ इदमनघशृणोतियःस्मरेद्वापरिपठतीहसुरे

श्वरस्यलोके ॥ मतिमपिचददातियोजनानाममरवधूजनकिंनरैःसपूज्यः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्ण
 युधिष्ठिरसंवादशर्करासप्तमीव्रतवर्णनंनमैकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अतःपरंप्रव
 क्ष्यामितद्वत्कमलसप्तमीम् ॥ यस्याःसंकीर्तनादेवतुष्यतीहदिवाकरः ॥ १ ॥ वसंतेऽमलसप्तम्यांस्नातःसन्गौरसर्षपैः ॥ तिलपात्रेचसौव
 र्णनिधायकमलंशुभम् ॥ २ ॥ वस्त्रयुगमवृतंकृत्वागंधपुष्पैरार्चयेत् ॥ नमस्तेपद्महस्तायनमस्तेविश्वधारिणे ॥ ३ ॥ दिवाकरनमस्तुभ्यं
 प्रभाकरनमोऽस्तुते ॥ ततोद्विकालेवलायामुदकुंभसमन्वितम् ॥ ४ ॥ विप्रायदद्यात्संपूज्यवस्त्रमालयविभूषणैः ॥ अहोरात्रेगतेपश्चादष्टम्यां
 भोजयेद्विजान् ॥ ५ ॥ यथाशक्त्याथभुञ्जीतविमांसंतैलवर्जितम् ॥ अनेनविधिनानुक्लृप्तसप्तम्यांमासिमामिच ॥ ६ ॥ सर्वसमाचरेद्भक्त्यावि
 त्तज्ञात्वाविवर्जितः ॥ व्रतातिशयनंदद्यात्सुवर्णकमलान्वितम् ॥ ७ ॥ गार्वंसदद्याच्छत्तयातुसुवर्णढ्यापयस्विनीम् ॥ भाजनासनदीपादी
 न्दद्यादिष्टानुपस्करान् ॥ ८ ॥ अनेनविधिनयस्तुकुर्यात्कमलसप्तमीम् ॥ लक्ष्मीमनन्तामभ्येत्यसूर्यलोकेचमोदते ॥ ९ ॥ कल्पेकल्पेत
 थालोकान्सप्तगत्वापृथक्पृथक् ॥ अप्सरोभिःगरिवृत्स्ततोयातिपराङ्गतिम् ॥ १० ॥ यःपश्यतीदंशृणुयान्मुहूर्तेपठेच्चभक्त्यासुमार्तिददा
 ति ॥ सोऽप्यत्रलक्ष्मीमचलमवाप्यगन्धर्वविद्याधरलोकमेति ॥ ११ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
 कमलासप्तमीव्रतवर्णनंनमपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अन्यामपिप्रवक्ष्यामिशोभनांशुभसत्त
 मीम् ॥ यामुपोष्यनरोगाच्छोकदुःखात्प्रमुच्यते ॥ १ ॥ पुण्यआश्वयुजेमासिकृतस्नानःपयःशुचिः ॥ वाचयेतततोविप्रानारभेच्छुभसत्त
 मीम् ॥ २ ॥ कपिलापूजयेद्भक्त्यागन्धमाल्यानुलेपनैः ॥ नमामिसूर्यसंभूतामशेषमुवनालयाम् ॥ ३ ॥ त्वामहंशुभकल्याणशरीरांसर्वसि
 द्ध्ये ॥ अथाहृत्यतिलप्रस्थंताम्रपात्रेणसंयुतम् ॥ ४ ॥ काञ्चनंवृषभंतदद्रक्ष्णमाल्यगुडान्वितम् ॥ दद्याद्विकालेवलायामयमप्रीयतामि
 ति ॥ ५ ॥ पञ्चगव्यंचसंप्राश्यस्वपेद्धूमौविमत्सरः ॥ ततःप्रभातेसंजातेभक्त्यासंतर्पयेद्विजान् ॥ ६ ॥ अनेनविधिनादद्यान्मासिमामिसिददा

नरः ॥ वाससीवृषभैर्मतद्भ्रनोस्तु पूजनम् ॥ ७ ॥ संवत्सरतिशयनमिक्षुदण्डगुडान्वितम् ॥ सोपधानकविश्रामंभाजनसनसंयुतम् ॥ ८ ॥
 ताम्रपात्रं तिलप्रस्थसौवर्णवृषसंयुतम् ॥ दद्याद्देवदेवसर्वविधात्माप्रीयतामिति ॥ ९ ॥ अनेनविधिनाराजन्कुर्याद्यः शुभसप्तमीम् ॥
 तस्य श्रीर्विमलकीर्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि ॥ १० ॥ असरोगणगन्धर्वैः पूज्यमानः सुरालये ॥ वसेद्गुणाधिपो भूत्वायावदाभूतसंयुतम् ॥ ११ ॥
 सकल्पादवतीर्णस्तु सप्तद्वीपाधिपो भवेत् ॥ ब्रह्महत्यासहस्रस्य धूणहत्याज्ञातस्य च ॥ १२ ॥ नाशङ्करोति पुण्येयंकृतावैशुभसप्तमी ॥ १३ ॥
 इमां पठेद्यः शृणुयान्मुहूर्तपश्येत्तसंगादिपि दीयमानम् ॥ सोऽयत्र संवाध्य विमुक्तदेहः प्राप्नोति विद्याधराय कल्मम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभ
 विष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शुभसप्तमीव्रतनिरूपणं नैमिकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 किमुद्भगाद्भवेत्कृत्यमलक्ष्मीः केनहन्यते ॥ मृतवत्सादिका येषु दुःस्वप्ने च किमिष्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुराकृतानि पा
 पानि फलं त्यत्र युधिष्ठिर ॥ रोगदौर्गत्यरूपेण तथैवैष्टाविधातनैः ॥ २ ॥ तद्विधातायवक्ष्यामि सदा कल्याणसप्तमीम् ॥ सप्तमीस्तिपनं
 नामव्याधिपीडा विनाशनम् ॥ ३ ॥ बालानां मरणत्रक्षीरपानं प्रशस्यते ॥ तद्बद्धातुराणां च यौवनोवापि वर्तताम् ॥ ४ ॥ शान्तये
 तत्रवक्ष्यामि मृतवत्सादिकेच यत् ॥ एतदेवाद्भुतोद्दिग्गर्चितविभ्रममानसम् ॥ ५ ॥ वराहकल्पे संप्राप्तमनोवैवस्वतेऽतरे ॥ कृते युगे महा
 राजैर्हैहयैरूपवर्द्धनः ॥ ६ ॥ आसीन्नृपोत्तमः पूर्वकृतवीर्यश्रतापवान् ॥ सप्तद्वीपमखिलं पालयामास भूतलम् ॥ ७ ॥ यावद्भवे
 सहस्राणि सप्तसप्ततिभारत ॥ जातमात्रं च तस्याथ शुभं पुत्रज्ञातं किल ॥ ८ ॥ यवनस्य तु शापेन विनाशमगमत्पुरा ॥ कृतवीर्यैः स
 माराध्य सहस्रांशुं दिवाकरम् ॥ ९ ॥ उपवासव्रतैर्दिव्यैर्वेदसूक्तैश्च भारत ॥ दर्शयामास चात्मानं कृतवीर्यस्य भानुमत् ॥ १० ॥
 कृतवीर्येणैवैष पृष्टः प्रोवाचे दंबूहस्पतिः ॥ अतिक्लेशेन महता पुत्रस्तवनराधिप ॥ ११ ॥ भविष्यति चिरं जीवीकितु कल्मषनाशनम् ॥
 सप्तमीक्षपनं वाप्यां कुरु पापविनष्टये ॥ १२ ॥ गतस्य मृतवत्सायाः सप्तमे मासि भूपते ॥ गृहताराबलं लब्ध्वा कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ॥ १३ ॥

बालस्यजन्मनक्षत्रं जयेत्तांतिथिबुधः ॥ सद्ब्रह्मातुरगाणां तु कृतं स्यादिति तेषु च ॥ १४ ॥ गोमयेनोपलिप्तायां भूमावेकाग्रचित्तवान् ॥
 तंदुलैरक्तशालेयैर्वरुणाक्षीरसंयुतम् ॥ १५ ॥ निर्वपेत्सूर्यमुद्राभ्यां मातृभ्योपिविधानतः ॥ कीर्तयेत्सूर्यैर्देवत्यं सप्ताचिषिधृताहुतीः ॥ १६ ॥
 जुहुयादुद्रसूक्तेन तद्गुद्राग्रभारत ॥ होतव्याः समिधश्चात्र तत्र वा कर्कपलाशजाः ॥ १७ ॥ यवकृष्णतैलहोमः कर्तव्यो षष्ठशतं पुनः ॥ हुत्वा
 स्नानं च कर्तव्यं मध्यगैर्नधीमता ॥ १८ ॥ विप्रेण वेदविदुषा विधिबद्धं पाणिना ॥ स्थापयित्वा चतुर्कोणे चतुर्कुम्भान्प्रशोभनात् ॥ १९ ॥
 पंचमं च पुनर्मध्ये चाक्षतं च बिभृषितम् ॥ स्थापयेद्दर्पणाक्रांतं सप्तार्षिणाभिर्मंत्रितः ॥ २० ॥ सौरेण तर्पितो येन पूर्णचन्द्रमलान्वितान् ॥ सर्वो
 न्सर्वौषधियुतां न्यञ्च भंगजलान्वितान् ॥ २१ ॥ पंचरत्नफलैर्युक्तं छात्राभिरपि वेष्टितान् ॥ गजाश्वरथ्याराजद्रवल्मीकाद्भद्रगकुलान् ॥ २२ ॥
 सुशुद्धिमुदमान्नीय सर्वेष्वेव विनिक्षिपेत् ॥ चतुर्ष्वपि च कुम्भेषु रत्नगर्भेषु मध्यमम् ॥ २३ ॥ गृहीत्वा ब्राह्मणं चात्र सौरान्मन्त्रानुदीरयेत् ॥
 नारीभिः सप्त संख्याभिरथाङ्गाङ्गाभिरत्र च ॥ २४ ॥ भोजिताभिर्यथाशक्त्या माल्यवस्त्रविभूषणैः ॥ सविप्राभिश्च कर्तव्यं मृतवत्साभिषेचनम् ॥ २५ ॥
 दीर्घायुरस्तु बालोऽयं जीवपुत्राच भाविनी ॥ आदित्यचन्द्रमासार्धग्रह नक्षत्रमण्डलम् ॥ २६ ॥ शक्रः सलोकापालो वै ब्रह्मा विष्णुर्महेश्वरः ॥
 एते चान्ये च वै देवाः सदापांतु कुमारकम् ॥ २७ ॥ मासनिर्मासं हतमुद्गाच बालग्रहाः क्वचित् ॥ पीडां कुर्वतु बालस्य मामातृजनकस्य वै ॥ २८ ॥
 ततः शुक्लाम्बरधराः कुमारं पतिसंयुताः ॥ सप्तकंपूजयेद्भक्त्या पुष्पैर्नैः फलैः शुभैः ॥ २९ ॥ काञ्चीं च ततः कृत्वा तिलपात्रोपरि स्थितम् ॥
 प्रतिमार्धमराजस्य गुरोरेव विनिवेदयेत् ॥ ३० ॥ वस्त्रकाञ्चनरत्नौघैर्भक्ष्यैः सवृतपायसैः ॥ पूजयेद्ब्राह्मणांस्तद्भद्रितशठ्यां विवर्जयेत् ॥
 ॥ ३१ ॥ भुक्त्वा च गुरुरणयेयमुच्चार्य मंत्रं संततिः ॥ दीर्घायुरस्तु बालोऽयं यावद्दर्पणं शतं सुखी ॥ ३२ ॥ यत्किञ्चिदस्य दुरितं तत्क्षिप्तं वडवामुखे ॥
 ब्रह्मारुद्रो विष्णुः स्कन्दो वायुः शक्रो हुताशनः ॥ ३३ ॥ रक्षंतु सर्वे दुष्टेभ्यो वरदायां तु सर्वदा ॥ एवमादीनि चान्यानि वदतः पूजयेद्भूरुन् ॥ ३४ ॥
 शक्तितः कपिलां दत्त्वा प्राणिपत्या विसर्जयेत् ॥ चरुं च पुत्रसंहिताप्रणम्य रविशंकरौ ॥ ३५ ॥ हुतशेषं तदानीयादादित्याय नमोऽस्तुते ॥

१ दक्षिणम्-६० पा० । २ कर्पूरसंयुतमित्यर्थः । ३ पंचमङ्गाः पंचपल्लवाः-इत्यर्थः ।

इदमेवाद्भुतयोगमद्भुतेषु च शस्यते ॥ ३६ ॥ कर्तुर्जन्मनिवृक्षाणां दिवान्संप्रशयत्तदा ॥ शान्त्यर्थं शुक्लसप्तम्यामेतत्कुवन्नसदिति ॥ ३७ ॥
 पुण्यं पवित्रमायुष्यं सप्तमीस्नपनं रविः ॥ कथयित्वानरं श्रेष्ठतत्रैवांतरधीयत ॥ ३८ ॥ सचानेन विधानेन कर्तव्योऽर्जुनो नृप ॥ संपत्स
 राणामयुतशशासपृथिवीमिमाम् ॥ आरोप्यं भास्करादिच्छेद्धनमिच्छेद्धुताशनात् ॥ ३९ ॥ शंकराज्ज्ञानमिच्छेत्तु गतिमिच्छेज्जनार्दनात् ॥ ४० ॥
 एतन्महापातकनाशानं स्यादप्यक्षयं वेदविदः पठति ॥ शृणोति यश्चैनमनन्यचेत्तस्तस्यापि सिद्धिमुनयो वदन्ति ॥ ४१ ॥ इति श्रीभवि
 ष्ये महपुराणे उत्तरपर्वीणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे क्षपणसप्तमीव्रतवर्णनं नाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॐ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 अश्रुवर्णशरीरेण सुपक्वेनापि किं फलम् ॥ माघस्नानविहनिनयत्यक्तं यदुनंदनम् ॥ १ ॥ प्रातःस्नानासमर्थानां शरीरं पश्य देहिनाम् ॥
 किं तेन वदकं त्वं व्यमाघे संसारभीरुणा ॥ २ ॥ कायकेशसहानायौ न भवति यदूत्तमम् ॥ सौकुमार्यशरीरस्य अचलत्वात्तथैव च ॥ ३ ॥
 कथंचताः सुरूपाः स्युः सुभगाः सुप्रजास्तथा ॥ सुकृतस्येह पुण्यस्य सर्वमेतत्फलं यतः ॥ ४ ॥ अल्पायासेन सुमहद्वेन पुण्यमवाप्यते ॥
 स्त्रीभिर्माघे मम ब्रूहि स्नानं तत्तुरमाधवा ॥ ५ ॥ श्रूयतां पांडव श्रेष्ठरहस्यमृषिभाषितम् ॥ यन्मया कस्यचिन्नोक्तमचलास
 तमीव्रतम् ॥ ६ ॥ विद्याचंदुमतीनामरूपौ दार्यगुणान्विता ॥ आसीत्कुरुकुलश्रेष्ठमगधस्य विलासिनी ॥ ७ ॥ तनुमध्यामुजधनीर्पनीव्रतपयोधरा ॥
 सम्यग्विभक्तावयवपूर्णचन्द्रनिभानना ॥ ८ ॥ सौंदर्यसौकुमार्यंच तस्याः कामेन गीयते ॥ यस्याः संदर्शनं देवकामः कामातुरो भवेत् ॥ ९ ॥
 मूर्तिः शशधरस्येव यनानन्दकारिणी ॥ वशीकरणविद्येव सर्वलोकमनोहरा ॥ १० ॥ एकस्मिन् दिवसे प्रातः सुमुखिस्थितया तथा
 चिन्तिता हृदये राजन्संसारस्यानवस्थितिः ॥ ११ ॥ सन्निमज्ज्याजगदिदं विषये कायसागरे ॥ जन्ममृत्युजराग्राहं न कश्चिदवबुद्धयते ॥ १२ ॥
 अपाको भूतभाण्डानां धातृशिल्पिविनिर्मितम् ॥ स्वकर्मभेदं संवति पच्यते बालवाह्निना ॥ १३ ॥ येषां तिदिवसाः पुंसो धर्मकामार्थवर्जिताः ॥
 न ते पुनरिहायांति हरभक्तानरा यथा ॥ १४ ॥ स्नानदानतपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ॥ यस्मिन् दिने न क्रियते वृथा स दिवसो नृणाम् ॥
 ॥ १५ ॥ पुत्राणां दारगृहकसमासं हिमानसम् ॥ वृकीवोरणमासाद्य मृत्युद्वारा यगच्छति ॥ १६ ॥ इत्येवं चितयित्वा तु देयाचंदुमतीतः ॥

वसिष्ठस्याश्रमपुण्यजगामगजगामिनी ॥ १७ ॥ वसिष्ठमृषिमसीनं प्रणम्य विनयात्ततः ॥ कृताञ्जलिपुटं कृत्वा हृदं वचनमब्रवीत् ॥ १८ ॥
 ॥ इन्दुमत्युवाच ॥ दशसूनासमश्च दशचक्रिसमो ध्वजः ॥ दशध्वजसमावेश्य दशवेद्यासमोनृपः ॥ १९ ॥ मयानदन्तं नहुतं नोपावास
 व्रतं कृतम् ॥ भक्त्यानपूजितः शम्भुः श्रितौ नैको धनी नरः ॥ २० ॥ सांप्रतं वर्तमानाया व्रतां किंचिद्द्रव्यमे ॥ येन दुःखांबुषा पौषा दुत्तरामि
 भवार्णवात् ॥ २१ ॥ एतदस्याः सुबहुशः श्रुत्वा धर्मपरंतपः ॥ वसिष्ठः कथयामास महाकारुणिको मुनिः ॥ २२ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥
 माघस्य सितसप्तम्यां सर्वकामफलप्रदम् ॥ तपःसौभाग्यजननं स्नानं तव वरानने ॥ २३ ॥ कृत्वा षष्ठ्या मे भक्तं सप्तम्यां निश्चलं जलम् ॥
 रात्र्यंते चालयेथास्त्वं दत्त्वा शिरसि दीपकम् ॥ २४ ॥ माघस्य सितसप्तम्यां च लंचालितं मया ॥ जलमलानां संपेषं कृतं न चलनं तथा ॥ २५ ॥
 वसिष्ठ वचनं श्रुत्वा तस्मिन्नेवाहनिनृप ॥ सर्वचकारेन्दुमती स्नानं दानं यथाविधि ॥ २६ ॥ त्र्यहस्नानप्रभावेण भुक्त्वा भोग्या न्यथेप्सितान् ॥
 इन्द्रलोकैः पारः संघेनायकत्वमवापसा ॥ २७ ॥ अचलासप्तमी स्नानं कथितं च विशांपते ॥ सर्वपापप्रक्षमं सुखसौभाग्यवर्द्धनम् ॥ २८ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सप्तमी स्नानमाहात्म्यं श्रुतं न च विशेषतः ॥ सांप्रतं श्रोतुमिच्छामि विधिं मंत्रसमन्वितम् ॥ २९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 एकभक्तेन संतिष्ठेत् षष्ठ्यां संपूज्य भास्करम् ॥ सप्तम्यां तु ब्रजे त्रातः सुगंभीरं जलाशयम् ॥ ३० ॥ सरित्संगं तडागं च देवखातमथापि वा ॥ सुखा
 वगाहसलिलं दुष्टसत्त्वैरदूषितम् ॥ ३१ ॥ पशुभिः पक्षिभिश्चैव जलजैर्मत्स्यकच्छपैः ॥ न जलंचालयेत्ते यावत्तावत् स्नानं समाचरेत् ॥ ३२ ॥ नमस्ते
 रुद्ररूपाय रसानांपतये नमः ॥ वरुणाय नमस्तेऽस्तु हरि वासनमोऽस्तुते ॥ ३३ ॥ यावज्जन्म कृतं पापं मया जन्ममुसप्तसु ॥ तन्मे रोगंच शो
 कंच माकरीहंतु सप्तमी ॥ ३४ ॥ जननी सर्वभूतानां सप्तमी सप्तसातिके ॥ सर्वव्याधिहरे देवि नमस्ते रविमंडले ॥ ३५ ॥ जलोपरितरं दीपं स्ना
 त्वा संतर्प्य देवताः ॥ चंदनेन लिखेत्पद्मपत्रं सकर्णिकम् ॥ ३६ ॥ मध्ये शर्वपत्निकं प्रणवेन तु पूजयेत् ॥ भातुं शक्रे दले पूज्य रविं वैश्वान
 रे दले ॥ ३७ ॥ याम्येविवस्वात्रैर्ऋत्ये भास्करस्येति पूजयेत् ॥ पश्चिमे सविता पूज्यः पूज्यो कौवायुना जले ॥ ३८ ॥ सौम्ये सहस्राकरिणः शेषे

सर्वात्मनेति च ॥ पूज्याः श्रेणवपूर्वास्तु नमस्कारं तं योजिताः ॥ ३९ ॥ पुष्पैः सुगन्धधूपैश्च वस्त्रेण च्छाद्य भास्करम् ॥ विसर्जयेत्ततः पश्चात्स्व
 स्थानं गम्यतामिति ॥ ४० ॥ ताम्रपात्रे सुविस्तीर्णैर्मन्ययेवायुधिष्ठिर ॥ स्थापयेत्तिलचूर्णं च समधृतं समुदं तथा ॥ ४१ ॥ काञ्चनं तालकं कृत्वा ह्य
 सिक्तं स्तिलचूर्णकम् ॥ संस्थाप्य रक्तवस्त्रैस्तु पुष्पैर्धूपैस्तथा चयेत् ॥ ४२ ॥ ततस्तं ब्राह्मणे दद्याद्दत्त्वा मंत्रेण तालकम् ॥ आदित्यस्य प्रसादेन प्रातः
 स्नानफलं भवेत् ॥ ४३ ॥ दुष्टदौर्भाग्यदुःखेभ्यो मया दत्तं तु तालकम् ॥ ततस्तं तालकं कृत्वा ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ४४ ॥ स पुत्रपशुभृत्याये मेऽर्को
 यंप्रीयतामिति ॥ ततो ब्रतोपदेष्टारं पूजयेद्ब्रह्मगोतिलैः ॥ ४५ ॥ विप्रानन्यान्यथा शक्त्या पूजयित्वा गृहं व्रजेत् ॥ एतत्ते कथितं कार्यैरूपसौभा
 ग्यकारकम् ॥ ४६ ॥ अचलासप्तमीस्नानं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ४७ ॥ इति पठति य इत्थं ॥ शृणोति प्रसंगात्कलिकलुपहरवैसप्तमीस्ना
 नमेतत् ॥ मतिमपि नयनार्थाददाति प्रसंगात्सुरभवनगतोऽसौ पूज्यते देवसैवैः ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि
 श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादेऽचलासप्तमीव्रतविधिवर्णनं नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 बुधाष्टमीव्रतं भूयो ब्रवीमि शृणु पांडव ॥ येन चीर्णेन नरकं नरः पश्यति न क्वचित् ॥ १ ॥ पुराकृतयुगस्यादै इलोरं जागर्भवह ॥ बहुभू
 त्यमुहन्मित्रमंत्रिभिः परिवारितः ॥ २ ॥ जगाम हिमवत्पाशैर्महादेवेन वारितः ॥ योऽन्यः प्रविशते भूमौ सास्त्री भवति निश्चितम् ॥ ३ ॥
 सराजामृगसंगेन प्राविशत्तदुमावने ॥ एकाकी तुरगोपेतः क्षणात्स्त्रित्वं जगाम ह ॥ ४ ॥ सावभ्रामवने शून्येपीनं व्रतपयोधरा ॥ कुतोऽहमागते
 त्येवं न वबुध्यत किंचन ॥ ५ ॥ तां ददर्श बुधः सौम्या रूपौ दायगुणान्विताम् ॥ अष्टम्यां बुधवारिणस्तस्यास्तुष्टो बुधो ग्रहः ॥ ६ ॥
 दधौ गर्भं तदुदरे इलायारूपतोषितः ॥ पुत्रमुत्पादयामास योऽसौ स्यातः पुरुरवाः ॥ ७ ॥ चंद्रवंशकरो राजा आद्यः सर्वमर्हो क्षिताम् ॥
 ततः प्रभृति पूज्येयमष्टमि बुधसंयुता ॥ ८ ॥ सर्वपापप्रशमनी सर्वोपद्रवनाशिनी ॥ अथान्यदपि ते वच्मि मर्माजकथानकम् ॥ ९ ॥
 आसीद्वाजा विदेहानां मिथिलायां सर्वैरिभिः ॥ संग्रामे निहतो वीरस्तस्य भार्या द्रिदिणी ॥ १० ॥ ऊर्मिलनाम वभ्राममर्हो बालकसंयुता ॥
 अवन्ति विषयं प्राप्ता ब्राह्मणस्य निवेशने ॥ ११ ॥ चकारोदरपूर्यथं नित्यं कंडनपेषणे ॥ हत्वा सास्तोकं गोधूमान् ददौ बालकयोस्तदा ॥ १२ ॥

कारुण्यान्मातृवात्सल्यात्पुत्रासंपीड्यमानयोः ॥ कालेनबहुनासाध्वीपंचत्वमगमच्छुभा ॥ १३ ॥ पुत्रस्तस्याविदेहायांगत्वास्वपितुरासने ॥
 उपविष्टः सत्वयोगाद्भुजगमनाकुलः ॥ १४ ॥ अन्विष्यधर्मराज्ञौवैसाकन्यामिथिवंशजा ॥ विवादिताहिताभर्तुःसामहानायिकाऽभवत् ॥
 ॥ १५ ॥ इयामलानाभचार्वर्गप्रसिद्धाश्रूयतेश्रुतौ ॥ तामुवाचवरारोहांधर्मराजःस्वयंप्रियाम् ॥ १६ ॥ बहस्वसर्वव्यापारइयामलेत्वंगृहमम
 ॥ कुरुस्वजनभृत्यानांदानक्षेपंयथेप्सितम् ॥ १७ ॥ किंत्वेतंपंजराःसप्तकालैर्यथैत्रिताः ॥ कदाचिदपिनोद्धाट्यास्त्वययौवेदेहमदिनि ॥
 ॥ १८ ॥ एवमस्तिवतिसाप्युक्तानिजकर्मचकारह ॥ कदाचिद्वाकुलभूतेधर्मराजेविदेहजा ॥ १९ ॥ लद्धाटयित्वाप्रथमंदशै
 जननींस्त्वकाम् ॥ सापच्यमानाकंदतीभिषणैर्यमिकैरैः ॥ २० ॥ हेलयाक्षिप्यतेबद्धातततैलेपुनःपुनः ॥ तथैवतालकंदत्वाव्री
 ङितासामनस्विनी ॥ २१ ॥ द्वितीयेपंजरेतद्रन्मातामेवददर्शह ॥ सुधावह्निप्यमानांतांशिलातलेपृष्ठेकनतु ॥ २२ ॥ तृतीयपंजरेतद्रत्नांदशै
 स्वमातरम् ॥ क्रकचैःपाटयतेमूर्ध्निघंटायुक्तैःकरोल्वणैः ॥ २३ ॥ चतुर्थपंजरेस्थानेभीषणैर्दरुणाननैः ॥ भक्ष्यमाणैःइवापदैश्वक्रंदं
 तीतांपुनःपुनः ॥ २४ ॥ पंचमेनिहितांभूमौकंठेपादेनपीडिताम् ॥ संदर्शैर्वनघातैश्चविदिर्णाक्रियतेरुपा ॥ २५ ॥ षष्ठेचक्षुयन्त्रगतामस्तेकमुद्राह
 ताम् ॥ संपीड्यमानामनिशंसुहृदाखंडखंडवत् ॥ २६ ॥ सप्तमपंजरेर्चणैस्वनांपूतिमुगंधिनीम् ॥ दृष्ट्वातथागतंतांतुमातरंदुःखकार्षिता ॥
 ॥ २७ ॥ इयामलाम्लानवदनाकिंचिन्नोवाचभामिनी ॥ अथागतंयमंप्राहसरोषाइयामलापतिम् ॥ २८ ॥ किंतवापहन्तराजन्ममात्रासुदारुणम् ॥
 येनयंविधैवैतैर्बध्यतेबहुधात्वया ॥ २९ ॥ यमप्राहप्रियादृष्ट्वाभेद्रेष्ठुद्धाटितास्त्वया ॥ एतेपंजराःसप्तनिषिद्धात्वमयापुरा ॥ ३० ॥
 तवमात्रासुतस्नेहाद्गोधूमायेहताःकिल ॥ किंजानासितेभेद्रेयेनरुष्टाममोपारि ॥ ३१ ॥ ब्रह्मस्वंप्रणयादुक्तंदहत्यासप्तमंकुलम् ॥ तदेवचो
 र्यरूपेणदहत्याचंद्रतारकम् ॥ ३२ ॥ गोधूमास्तइमेभूताःकृमिरूपाःसुदारुणाः ॥ यपुराब्राह्मणगृहेहतास्तत्रकृतेऽनया ॥ ३३ ॥ इयामलो
 वाच ॥ जानामितदहंसर्वन्यमेमात्राकृतंपुरा ॥ तथापित्वांसमासाद्यसाचजामातरंशुभम् ॥ ३४ ॥ मुच्यतेकृमिराशित्वाद्याथातदधुनाकुरु ॥
 तच्छ्रुत्वाचितयाविष्टाश्चिरंस्थित्वाजगदताम् ॥ ३५ ॥ धर्मराजःसहासीनांप्रियांप्राणधनश्चरिम् ॥ इतश्चसप्तमेऽतीतिजन्मनिब्राह्मणीशुभा ॥ ३६ ॥

आसीत्तस्मिन्स्वयासंगात्सखीनां पर्युपासिता ॥ बुधाष्टमीसुसंपूर्णार्थोक्तफलदायिनी ॥ ३७ ॥ तत्फलं यदिदास्यस्यैसत्यंकृत्वाममाग्रतः ॥
 तेनमुच्येततेमातारकात्पापसंकटात् ॥ ३८ ॥ तच्छ्रुत्वा त्वरितं स्नात्वा ददौ पुण्यं स्वकंकृतम् ॥ स्वमातुः श्यामला तु दद्यात्तेन मोक्षं गमसा ॥ ३९ ॥
 ऊर्मिलारूपं संपन्नादिव्यदेहधराशुभा ॥ विमानवरमारुढादिव्यमाल्यां वरावृता ॥ ४० ॥ भर्तुः समीपे स्वर्गस्था दृश्यते दद्यात्पि सा जनेन ॥
 बुधस्य पाशैर्न भसि मथिराज समीपतः ॥ ४१ ॥ विस्फुरन्ती महाराज बुधाष्टम्याः प्रभावतः ॥ ४२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ यद्येवं प्रव
 राकृष्ण सातिथिर्वै बुधाष्टमी ॥ तस्या एव विधिं ब्रूहि विधानं च विज्ञेयतः ॥ ४३ ॥ तस्या एव विधिं ब्रूहि यदि तुष्टोऽसि मे प्रभो ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ शृणु पांडव त्नेन बुधाष्टम्या विधिं शुभम् ॥ यदा यदा सिताष्टम्या बुधवारो भवेद्वादि ॥ ४५ ॥ तदा तदा च सा ग्राह्या एक भक्ता
 ज्ञेनैर्नृभिः ॥ स्वात्मानं द्यातुं पूर्वाह्ने गृहीत्वा कलज्ञं नवम् ॥ ४६ ॥ जलपूर्णं तु सद्रव्यं पूर्णं पात्रं समन्वितम् ॥ अष्टवारं प्रकर्तव्या विधानैस्तु पृथ
 कपृथक् ॥ ४७ ॥ प्रथमामोदकैः कार्या द्वितीया फेणकैस्तथा ॥ तृतीया घृतपूषैश्च तृतीया वटकैर्नृप ॥ ४८ ॥ पंचमी शुभ्रकारैश्च षष्ठी सोहालैः कस्त
 था ॥ अशोकवर्तिभिः शुभ्रैः सप्तमी खंडसंयुतैः ॥ ४९ ॥ अष्टमी फलपुष्पैश्च केवलखंडफेणिकैः ॥ एवं क्रमेण कर्तव्याः सुहृत्स्वजनबांधवैः ॥
 ॥ ५० ॥ सहकृत्वा स्थितैर्भोज्यं भोक्तव्यं स्वस्थमानसैः ॥ उपोष्याणामिदं श्रेष्ठं कथयद्भिः ज्ञेनैः ज्ञेनैः ॥ ५१ ॥ श्रुत्वाष्टमी बुधस्यापि माहात्म्यं
 भोजनं त्यजेत् ॥ तावदेव हि भोक्तव्यं कथायावत्समाप्यते ॥ ५२ ॥ तथा भुक्त्वा बुधस्याग्रे आचम्य च पुनः पुनः ॥ विप्रायेद विदुषे तं शुभं प्र
 तिपादयेत् ॥ ५३ ॥ साक्षतं सहिरण्यं च जतरूपमयं शुभम् ॥ अर्चितं विधिः पुष्पैर्धूपदपैः सुगंधिभिः ॥ ५४ ॥ पीतवस्त्रैः समाच्छन्नं बुधसो
 मात्मजाकृतिम् ॥ माषकेण पुर्वेण न तदर्थं न वा पुनः ॥ ५५ ॥ ॥ अंबुधायनमः ॥ ॥ असोमात्मजायनमः ॥ ॥ अंबुबुद्धिनाशनायनमः ॥
 अंबुबुद्धिप्रदायनमः ॥ ॥ अंताराजातायनमः ॥ ॥ असौम्यग्रहायनमः ॥ ॥ असौम्यप्रदायनमः ॥ ॥ एते पूजा मंत्राः ॥
 अष्टमी तु यदा पूर्णतदा राजर्षिस्तमः ॥ ब्राह्मणभोजयेदष्टौ गां दद्याच्च स वत्सकाम् ॥ ५६ ॥ वस्त्रालंकरणैः सर्वभूषणैर्विविधैरपि ॥ सपत्नी
 कंसमभ्यर्च्य कर्णमात्रागुलीयैकैः ॥ ५७ ॥ मंत्रेण निनकोति यदद्यादेवं समाचरन् ॥ बुधोऽयं प्रतिगृह्णातु द्रव्यस्योऽयं बुधः स्वयम् ॥ ५८ ॥

दीयतेबुधराजायतुष्यतांचबुधोमम ॥ ५९ ॥ ॥ इति दानमंत्रः ॥ ॥ बुधःसौम्यस्तारकेयोराजपुत्रइहापतिः ॥ कुमारोद्विजराजस्ययः
 पुरुरवसःपिता ॥ ६० ॥ ॥ इतिप्रतिग्रहणमंत्रः ॥ ॥ दुर्बुद्धिबाधजनितनाशयित्वाचमेबुधः ॥ सौख्यंचसौमनस्यंचकरोतुशशिनंदनः ॥
 ॥ ६१ ॥ इत्युच्चार्यगृहीत्वातुदद्यान्मंत्रपुरःसरम् ॥ सप्तजन्मनिराजेन्द्रजातोजातिस्मरोभवेत् ॥ ६२ ॥ धनधान्यसमायुक्तःपुत्रपौत्रप्रवर्द्ध
 नम् ॥ दीर्घायुर्विपुलान्भोगान्भुक्त्वाचैवमहीतले ॥ ६३ ॥ ततःसुतीर्थैर्मरणंध्यात्वा नारायणंविभुम् ॥ मृतोऽसौस्वर्गमाप्नोतिपुरंदरसमो न
 रः ॥ ६४ ॥ वसतेयावदासृष्टेःपुनराभूतसंप्लवम् ॥ एवमेतन्मयाख्यातंव्रतानामुत्तमव्रतम् ॥ ६५ ॥ एतदेवमयाख्यातंगुह्यं पार्थबुधाष्टमी ॥
 यांश्रुत्वाब्रह्महागोक्षःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ६६ ॥ यश्चाष्टमीबुधयुतांसमवाप्यभक्त्यासंपूजयेद्बुधमुत्तकनष्टसंस्थम् ॥ पक्वान्नपत्रसहितैः
 सहिरण्यवस्त्रैःपश्येदसौयमपुरंनकदाचिदेव ॥ ६७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंबादेबुधाष्टमीव्रतवर्ण
 नंनामचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ जन्माष्टमीव्रतंब्रूहिहविस्तेरेणममाच्युत ॥ कस्मिन्कालेसमुत्प
 न्नोकिंपुण्यंकोविधिःस्मृतः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ हतेकंसासुरेदुष्टेमथुरायांयुधिष्ठिर ॥ देवकीमांपरिष्वज्यकृत्वोत्संगेरुरोदह ॥
 ॥ २ ॥ तत्रैवरंगवादनमंचारूढजनोत्सवे ॥ मल्लयुद्धेपुरावृत्तेसमेतेकुराऽन्धके ॥ ३ ॥ स्वजनैर्वैद्युभिःस्निग्धैःसमस्त्राभिःसमावृते ॥ वसु
 देवोऽपितत्रैववात्सल्यात्प्ररुरोदह ॥ ४ ॥ समाकृष्यपरिष्वज्यपुत्रपुत्रेत्युवाचह ॥ सगद्गदस्वरोदीनोवाष्पपर्याकुलेक्षणः ॥ ५ ॥ बल
 भद्रंचमाचैवपरिष्वज्यमुदापुनः ॥ अधमेसफलंजन्मजीवितंयत्सुजीवितम् ॥ ६ ॥ यदुभाभ्यामुपुत्राभ्यांसमुद्भूतःसमागमः ॥ एवंबैषणदां
 पत्येहृष्टपुष्टं तथाह्वभूत् ॥ ७ ॥ प्रणिपत्यजनाःसर्वेवभूवुस्तेप्रहर्षिताः ॥ एवमहोत्सवंदृष्ट्वामामाहसकलोजनः ॥ ८ ॥ प्रसादःक्रियतानाथलोक
 स्यास्यप्रसादतः ॥ यस्मिन्दिनेजगन्नाथदेवकीत्वामजीजनत् ॥ ९ ॥ तदिनेदेहिदेवैकुण्ठकुर्मस्तेन्नमोनमः ॥ सम्यग्भक्तिप्रपन्नानांप्रसादंकु
 रुकेश्व ॥ १० ॥ एवमुक्तेजनैर्वनवसुदेवोऽतिविस्मितः ॥ विलोक्यबलभद्रंचमांचकृत्वारुरोदह ॥ ११ ॥ एवमस्त्वितिलोकानांकथय
 स्वयथातथा ॥ ततश्चपितुरादेशात्तथाजन्माष्टमीव्रतम् ॥ १२ ॥ मथुरायांजनौघाप्रार्थसम्यक्प्रकाशितम् ॥ पौरजनाजन्मदिनंवैष्वैषम

मोदितम् ॥ १३ ॥ पुनर्जन्माष्टमालोकेकुर्वतुब्राह्मणादयः ॥ क्षत्रियावैश्यजातीयाःशूद्रायेन्येऽपिधार्मिकाः ॥ १४ ॥ सिंहराशिगतेसूर्येगने
 जलदकुले ॥ मासिभाद्रपदेऽष्टम्यांकृष्णपक्षेऽर्धरात्रिके ॥ १५ ॥ वृषराशिस्थितेचन्द्रेनक्षत्रोहिणीयुते ॥ वसुदेवेनदेवक्यामहंजातो ज
 नाःस्वयम् ॥ १६ ॥ एवमेतत्समाख्यातंलोकजन्माष्टमव्रतम् ॥ भगवत्पार्श्वेतोराजन्वदुहपमहोत्सवम् ॥ १७ ॥ मथुरायास्ततःपश्चाच्छोक
 ख्यातिंगमिष्यति ॥ शान्तिरस्तुसुखंचास्तुलोकाःसंतुनिरामयाः ॥ १८ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ तत्कीदृशव्रतंदेवलोकैःसर्वैरनुष्ठितम् ॥ जन्मा
 ष्टमव्रतंनमपवित्रंपुरुषोत्तम ॥ १९ ॥ येनत्वंतुष्टिमायासिलोकानांप्रभुरव्ययः ॥ एतन्मेभगवन्ब्रूहिप्रसादान्मधुसूदन ॥ २० ॥ श्रीकृष्णउ
 वाच ॥ पार्थतद्विषयेप्राप्तेदंतथावनपूर्वकम् ॥ उपवासस्यनियमंयुद्धायाद्राक्षिभाविताः ॥ २१ ॥ एकैर्नवोपवासेनकृतेनकुरुनंदन ॥ सकृजन्मकृतं पापं
 मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ २२ ॥ उपवृत्तस्यपापेभ्योयस्तुवासोऽगुणैःसह ॥ उपवासःसर्वज्ञेयःसर्वभोगविवर्जितः ॥ २३ ॥ ततःज्ञात्वाचम
 ध्याह्वेनद्यादौविमलेजले ॥ देव्याःशुशोभनंकुर्याद्वैकयाःसूतिकागृहम् ॥ २४ ॥ पद्मरागैःपत्रनैत्रैर्मंडितंचर्चितंशुभैः ॥ रम्यंतुवनमालाभी
 रक्षामणिविभूषितम् ॥ २५ ॥ सर्वगोकुलवत्कार्यगोपीजनसमाकुलम् ॥ घण्टामर्दलसद्गीतमाङ्गल्यकलशान्वितम् ॥ २६ ॥ यवार्धस्वस्ति
 काकुडचैःशङ्खवादित्रसंकुलम् ॥ बद्धासुरालोहखट्वैःप्रियच्छागसमन्वितम् ॥ २७ ॥ धान्येविन्यस्यमुशलंरक्षितंरक्षणलकैः ॥ षष्ठ्यादे
 व्याश्रंसंपूर्णैर्वैविधैःकृतैः ॥ २८ ॥ एवमादियथाशेषकर्तव्यसूतिकागृहम् ॥ एतन्मध्यप्रतिष्ठाप्यासाचाप्यष्टविधास्मृता ॥ २९ ॥
 काञ्चनीराजतीताम्रापैतलीमृन्मयीतथा ॥ दूर्वाणिमयैचैवकर्णिकालिखिताथवा ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणसंपन्नापर्यकैश्चाद्रसुतिका ॥ प्रतप्त
 काञ्चनाभासामयासहतपस्विनी ॥ ३१ ॥ प्रस्तुताचप्रसूताचतत्क्षणञ्चप्रहर्षिता ॥ मांचापिबालकंसुतंपर्यकेस्तनपायिनम् ॥ ३२ ॥
 श्रीवत्सवक्षसंपूर्णनीलपलदलच्छविम् ॥ यशोदाचापितत्रैवप्रसूतावरकन्यकाम् ॥ ३३ ॥ तत्रेदेवगृहंनगायक्षविद्याधारनराः ॥ प्रणताः
 पुण्यमालाग्रव्यग्रहस्ताःसुरासुराः ॥ ३४ ॥ संचरंतइवाकाशेप्राकारैरुदितोदितैः ॥ वसुदेवोऽपितत्रैवखड्गचर्मधरःस्थितः ॥ ३५ ॥ कश्यपेवमुदे
 वोयमदितिश्चापिदेवकी ॥ शेषनागोबलीभद्राग्रशोदादित्यजायत ॥ ३६ ॥ नन्दःप्रजापतिर्दक्षोर्गर्गाश्चापिचतुर्मुखः ॥ एषोवतारोराजेन्द्रकं

सोऽयंकालनेमिजः ॥ ३७ ॥ तत्रकंसनियुक्तायेदानवाविधिधनुधाः ॥ तेचप्राहारिकाःसर्वसुमानिद्राविमोहिताः ॥ ३८ ॥ गोधेनुकुञ्जराश्चा
 स्यदानवाःशस्त्रपाणयः ॥ नृत्यंत्यप्सरसोहृष्टांगधर्वागीततत्पराः ॥ ३९ ॥ लेखनीयश्चतत्रवकालियोयमुनाह्वदे ॥ रम्यमेवविधिक्षुत्वादेवको
 नवसूतिका ॥ ४० ॥ तांपार्थपूजयेद्भक्त्यागन्धपुष्पाक्षतैःफलैः ॥ कूष्माण्डैर्नोलिकैरश्वत्थैर्दोडिमीफलैः ॥ ४१ ॥ बीजपूरैःपूगफलैश्छ
 कुचैश्चपुसैस्तथा ॥ कालदेशोद्भवैर्मृष्टैःपुष्पैश्चापियुधिष्ठिर ॥ ४२ ॥ ध्यात्वावतारंप्रागुक्तंमंत्रेणानेनपूजयेत् ॥ ४३ ॥ गायद्भिःकिन्नराद्वैः
 सततपरिवृतावेणुवीणानिनादैर्भृङ्गारादशकुम्भप्रवरकृतकरैःसंव्यमानासुनीन्द्रैः ॥ पर्यंकेस्वास्तृतेयामुदिततरमनाःपुत्रिणिसम्यगास्तेसादे
 वीदेवमाताजयतिसुवदनादेवकीकांतरूपा ॥ ४४ ॥ पादावभ्यंजयंतीश्रीदेवक्याश्चरणांतिके ॥ निषण्णापङ्कजेपूज्यानमोदेव्यैचमंत्रतः ॥
 ॥ ४५ ॥ ॐदेवक्यै नमः ॥ ॐवसुदेवाय नमः ॥ ॐवलभद्राय नमः ॥ ॐश्रीकृष्णाय नमः ॥ ॐसुभद्रायै नमः ॥ ॐनन्दाय नमः ॥ ॐयशोदा
 यै नमः ॥ ॥ एवमादीनिनामानिसमुच्चार्यपृथक्पृथक् ॥ पूजयेद्युद्धिजाःसर्वैस्त्रीशूद्राणाममंत्रकम् ॥ ४६ ॥ विध्यंतरमपीच्छतिकेचिदत्रद्विजो
 तमाः ॥ चन्द्रोदयेशशङ्खायअर्घ्यंदद्याद्धरिस्मरेत् ॥ ४७ ॥ अनवंवामनंशौरिवैकुण्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ वासुदेवंहृषीकेशंमाधवंमधुसूदनम् ॥
 ॥ ४८ ॥ वाराहंपुण्डरीकाक्षंनृसिंहंब्राह्मणप्रियम् ॥ दामोदरंपद्मनाभंकेशवंगरुडध्वजम् ॥ ४९ ॥ गोविन्दमच्युतंकृष्णमनंतमपराजितम् ॥
 अधोक्षजंजगद्बीजंस्थित्यंतकारणम् ॥ ५० ॥ अनादिनिधनंविष्णुत्रैलोक्येशंत्रिविक्रमम् ॥ नारायणंचतुर्बाहुंशखचक्रगदाधरम् ॥ ५१ ॥
 पीतांबरधरंनित्यंवनमालाविभूषितम् ॥ श्रीवत्साङ्कजगत्सेतुंश्रीधरंश्रीपतिंहरिम् ॥ ५२ ॥ योगेश्वराययोगेशंभवाययोगपतयेगोविन्दायनमो न
 मः ॥ इतिज्ञानमन्त्रः ॥ षड्भस्त्रायज्ञसंभवाययज्ञपतयेगोविन्दायनमो नमः ॥ ५३ ॥ इत्यनुलेपनाध्याद्यार्चनधूपमंत्रः ॥ विश्वायविश्वेश्वरा
 यविश्वसंभवायविश्वपतयेगोविन्दायनमो नमः ॥ ५४ ॥ इतिनैवेद्यमन्त्रः ॥ धर्मेश्वरायधर्मपतयेधर्मसंभवायगोविंदायनमो नमः ॥ ५५ ॥ इति
 दीपासनमंत्रः ॥ क्षीरोदारणवसंभूतअत्रिनेत्रसमुद्भवागृहाणाध्व्यंशशङ्खेन्द्रोरोहिण्यासहितोमम् ॥ ५६ ॥ स्थंडिलेस्थापयेद्वंसचन्द्रोरोहिणींति

था ॥ देवकीं वसुदेवं च यशोदानन्दमेव च ॥ ५७ ॥ बले देवं तथा पूज्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ अर्द्धरात्रे वसोद्धरां पातयेद्बुद्धसापिषा ॥ ५८ ॥ ततो वद्धा पनंष
 धीनामादिकरणसमा ॥ कर्तव्यं तत्क्षणं ॥ तत्र प्रभते नवमीदिने ॥ ५९ ॥ यथा ममतथा कार्यं भगवत्यामहोत्सवम् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्छतयामेभ्यो द
 द्याच्च दक्षिणाम ॥ ६० ॥ हरिण्यं कश्चिन्नां गवासांसि कुसुमानि च ॥ यद्यदिष्टतमं तत्तत्कृष्णो मे प्रीयतामिति ॥ ६१ ॥ यदेवं देवकी देवी वसुदेवा दर्जान
 नत् ॥ भौमस्य च ॥ गोशयैस्तस्मै ब्रह्मात्मने नमः ॥ ६२ ॥ सुजन्मवासुदेवा गोब्राह्मणहिताय च ॥ शान्तिरस्तु शिवं च ॥ इत्युक्त्वा तु विसर्जयेत् ॥
 ॥ ६३ ॥ एवम्यः कुरुते देव्या देवक्याः सुमहोत्सवम् ॥ वर्षे वर्षे भगवतो मद्रक्तोधर्मनन्दन ॥ ६४ ॥ नरो वायदिवानरीयथोक्तफलमाप्नुयात् ॥
 पुत्रसंतानमाराग्यं धनधान्यादिसद्ग्रहम् ॥ ६५ ॥ शालिशुभ्यवसंपूर्णमण्डलसुमनोहरम् ॥ तस्मिन्नाष्ट्रे प्रभुमुक्ते दद्याद्युर्मनसोऽस्ति तान् ॥
 ॥ ६६ ॥ परचक्रभयं नास्ति तस्मिन्नाज्येऽपि पाण्डव ॥ पर्जन्यः कामवर्षी स्यादीति भ्योनभयं भवेत् ॥ ६७ ॥ यस्मिन् गृहे पाण्डुपुत्रक्रियते देव
 कीव्रतम् ॥ न तत्र मृतनिष्क्रान्तिर्न गर्भपतनं तथा ॥ ६८ ॥ न च व्याधिभयं तत्र भवेदिति मतिर्मम ॥ न वै द्यजनसंयोगेन चापि कलहो गृहे ॥ ६९ ॥
 संपर्केण ॥ पियः कश्चित्कुर्याज्जन्माष्टमीव्रतम् ॥ विष्णुलोकमवाप्नोति सोऽपि पार्थनसंशयः ॥ ७० ॥ जन्माष्टमीजनमनोनयनाभिरामापाणा
 पहासपादिनां दितनं दगोपात् ॥ यो देवकीं स दयितां जयतीति हतस्यां पुत्रानवाप्य समुपैति पदं स विष्णोः ॥ ७१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्त
 रपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादे जन्माष्टमीव्रतवर्णनं नाम पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शुक्ले भाद्र
 पदे चैव पक्षेऽष्टम्यां शुधिष्ठिर ॥ दूर्वाष्टमीव्रतं पुण्यं कुर्याच्छ्रद्धयान्वितः ॥ १ ॥ न तस्य क्षयमाप्नोति संतानं सप्तपौरुषम् ॥ नंदते वद्धं ते नित्यं
 यथापूर्वतथा कुलम् ॥ २ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ कुत एषा समुत्पन्ना दूर्वाकस्माच्चिरायुषा ॥ कस्माच्च सापवित्रा चलो कनाथ ब्रवीहि मे ॥ ३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ क्षीरोदसागरे पूर्वमथ्यमाने मृतां र्थिना ॥ विष्णुना बहुजंघाभ्यां यद्धृतो भन्दरो गिरिः ॥ ४ ॥ अमिता वसवेगेन रोमाण्युद्धर्षिता निवै ॥
 तान्येतां निजलोभाभिरुक्षितानि तदणवात् ॥ ५ ॥ अजायत शुभादूर्वा रम्या हरितशाला ॥ एवमेषा समुत्पन्ना दूर्वा विधुत नृरुहा ॥ ६ ॥ त
 स्यात्प्रापारिविन्यस्तं मथिता मृतमुत्तमम् ॥ देवदानवगन्धर्वैश्च विद्याधरैस्तथा ॥ ७ ॥ तत्राप्यमृतकुंभस्य पेतुं त्रिष्यं देवि देवः ॥ तैरियं स्पृष्टमा

नाभूद्द्वारस्याऽजराऽमरा ॥ ८ ॥ वंद्यापवित्रादेवैस्तुवादिताभ्यर्चितापुरा ॥ अष्टम्याफलपुष्पैस्तुखज्रैर्ब्रालिकैरकैः ॥ ९ ॥ द्वाक्षाक्षोट
 कपित्थैश्चवर्बैरैलुकुचैस्तथा ॥ नारिर्गजबुर्कैराम्रैर्बज्रैश्चदण्डिमैः ॥ १० ॥ दध्यक्षतैःसुपुष्पैश्चधूपनैवद्यदीपकैः ॥ मंत्रेणानेनराजेन्द्रशृ
 णुष्ववाहितेनच ॥ ११ ॥ त्वंदूवैमृतजन्मासिवादिताचसुरासुरैः ॥ सौभाग्यं संततिं कृत्वा सर्वकार्यकरिभव ॥ १२ ॥ यथाशाखाप्रशाखाभि
 र्विस्तृतासिमहीतले ॥ तथा ममापि संतानं देहि त्वमजरामर ॥ १३ ॥ एवमेवापुरा पार्थ पूजिता त्रिदशोत्तमैः ॥ तेषां पत्नी वधूभिश्च भगिनीभि
 स्तथैवच ॥ १४ ॥ पूजिताभ्यर्हितावाचागौरां राजञ्छ्रया तथा ॥ मर्त्यलोके वेदवत्या दमयंत्यापि सीतया ॥ १५ ॥ सुकण्ड्या च घृततच्या
 चरं भयाचमुकेशया ॥ सहन्या कामकंदन्या मेनकोर्वशिकादिभिः ॥ १६ ॥ स्त्रीभिरेवाचिता दूर्वासो भाग्यमुखदायिनी ॥ स्नाताभिः शुचिवस्त्रा
 भिः सखीभिः समुहजनैः ॥ १७ ॥ दत्त्वा दानानि विप्रभ्यः फलं दत्त्वा च ये त्रयो ॥ तिलपिष्टकोधूमसप्तधान्यानि पांडव ॥ १८ ॥ भक्षयित्वा सुहृ
 त्स्त्रिभिरसंबंधिस्वजनैस्तथा ॥ यानां यो विचारिष्यति व्रतमेतत्पुरातनम् ॥ १९ ॥ दूर्वाष्टमीति विख्यातं पुण्यं संतानकारकम् ॥ ताः सर्वाः सुखसौभाग्यपुत्र
 पौत्रादिभिस्तथा ॥ २० ॥ मर्त्यलोके चिरं स्थित्वा ततः स्वर्गगताः पुनः ॥ देवैरानंदितास्तत्र भर्तृभिः सह बांधवैः ॥ २१ ॥ वसंतिरममाणास्तायावदाभूत
 संप्लवम् ॥ २२ ॥ मेधावृत्तेऽवरतले हरिते वनं तियासाष्टमी शुभफलसफलनभस्ये ॥ दूर्वाफलक्षततिलैः प्रतिपूज्य योषिर्देवैर्वृद्धिमुपयाति सुतैः सुहृ
 द्भिः ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे दूर्वाष्टमिव्रतवर्णननाम षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ४४ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कृष्णाष्टमी व्रतं पार्थ शृणु पापभयापहम् ॥ धर्मसंजननं लोकैरुद्राति करं परम् ॥ १ ॥ मासि मार्गशिरे प्राप्ते दंतधावनपूर्वकम् ॥
 उपवासस्य नियमं कुर्यान्न तत्स्ववापुनः ॥ २ ॥ अशक्तशक्ते देनगृहान्निष्कम्य बाह्यतः ॥ कृष्णाष्टम्या वर्षमेकं गुरुं पृङ्गाविचक्षणः ॥ ३ ॥
 ब्रह्मचारी जितक्रोधः शिवाचनजपेरतः ॥ ततोऽपराह्णसमये स्नात्वा नद्यां विशुद्धधीः ॥ ४ ॥ शिवालङ्गं समभ्यर्च्य सुमनोभिः सुगंधिभिः ॥
 गुग्गुलुचक्षुभंदग्धादद्यान्नैवेद्यमुत्तमम् ॥ ५ ॥ ततो देवस्य पुरतो होमं कुर्यात्तिलैर्गुरुः ॥ मार्गशीर्षे शुभे मासि शंकरेत्याभिपूजयेत् ॥ ६ ॥
 गोमूत्रप्राशनं कृत्वा ततो भूमौ निशि स्वपेत् ॥ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ ७ ॥ एवं पुण्येऽपि संपूज्य शंभुना मम हेश्वरम् ॥

कृष्णाष्टम्यां धृतं प्राश्य वा जपेयफलं भवेत् ॥ ८ ॥ माघे माहेश्वरं नाम कृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् ॥ निशि पीत्वा गवाक्षीरं गोमेधाष्टकमाप्नुयात् ॥ ९ ॥
 फाल्गुने च महदेवं संपूज्य प्राशयेत् तिलात् ॥ राजसूयस्य ज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् ॥ १० ॥ चैत्रे च स्थाणुना मानं कृष्णाष्टम्यां शिवं यजेत् ॥
 यवाहारोश्मेधस्य ज्ञस्य फलमाप्नुयात् ॥ ११ ॥ वैशाखे शिवनामानमिद्वारात्रैकुशोदकम् ॥ पीत्वा पुरुषमेधस्य फलं दशगुणं भवेत् ॥ १२ ॥
 ज्येष्ठे पशुपतिं पूज्य गवां शृङ्गेदं कं पिवेत् ॥ गवां लक्षप्रदानस्य नरः फलमवाप्नुयात् ॥ १३ ॥ आषाढे चोत्रे नामानमिद्वारं संप्राश्य गोमयम् ॥
 वर्षाणानियुतं सार्धं रुद्रलोकं मेहीयते ॥ १४ ॥ श्रावणे शर्वनामानमिद्वारं किं निशि भक्षयेत् ॥ बहुस्वर्णस्य ज्ञस्य नरः फलमवाप्नुयात् ॥ १५ ॥
 मासि माद्रपदेऽष्टम्यां त्र्यम्बकं नाम प्रपूजयेत् ॥ बिल्वपत्रां निशि प्राश्य अन्नदीक्षाफलं भेत् ॥ १६ ॥ भवनामांश्च नेपूज्य प्राशयेत् तदुदकम् ॥
 पौण्डरीकस्य ज्ञस्य फलं शतगुणं भेत् ॥ १७ ॥ कार्तिके रुद्रनामानं संपूज्य प्राशयेद्दधि ॥ अग्निष्टोमस्य ज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ १८ ॥
 अब्दांति भोजयेद्दिप्राञ्छिवभक्तिपरायणान् ॥ पायसं मधुसंयुक्तं घृतेन सममिष्टुतम् ॥ १९ ॥ शस्त्या हिरण्यवासां सिभस्तयो तेभ्यो निवेदयेत् ॥
 सतिलाः कृष्णफलशाम्भूय भोज्येन संयुताः ॥ २० ॥ द्वादशात्रप्रदातव्याश्छत्रोपानद्युगान्विताः ॥ निवेदयेत् रुद्राणां च कृष्णां पयस्विनीम् ॥
 ॥ २१ ॥ वर्षमेकं चरे देवं न रन्तर्यैण यो नरः ॥ कृष्णाष्टमिव्रतं भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ २२ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वैश्वर्यसमन्वितः ॥
 मोदते भूपवन्नित्यमर्थलोके शतसमाः ॥ २३ ॥ अनेन विधिना देवाः सर्वदेवत्वमागताः ॥ देवी देवत्वमापन्ना गृहस्त्वं दत्त्वमागतः ॥ २४ ॥
 ब्रह्मा ब्रह्मत्वमापन्नो ब्रह्महविष्णुत्वमागतः ॥ इन्द्रश्च देवराजत्वं गणेशपतांगतः ॥ २५ ॥ नारीवारपुरुषो वापि कृत्वा कृष्णाष्टमिव्रतम् ॥
 असांडितं महाराजपुण्यं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ २६ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकां शैविमानैः सर्वकामिकैः ॥ रुद्रकन्यासमाकीर्णं हंससारससंयुतैः ॥ २७ ॥
 नृत्यवादित्रसंयुक्ते रक्तकृष्टचिनिनादितैः ॥ दोघूयमानश्च मरैः स्तूयमानः सुरासुरैः ॥ २८ ॥ त्रिनेत्रः शूलपाणिश्च शिवैश्वर्यसमन्वितः ॥
 आस्ते शिवपुरे तावदावतं कलेषु चाष्टकम् ॥ २९ ॥ इत्येतत्ते समाख्यातं पार्थ कृष्णाष्टमिव्रतम् ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ३० ॥

कृष्णाष्टमव्रतमिदं शिवभार्वितात्मा सत्याशनैरुदितनामयुतैरुपोष्य ॥ कृष्णान्ददातिकलशान्सतिलाव्रयुक्तान्योसौ प्रयाति पदमुत्तममिन्दु
 मौलेः ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादकृष्णाष्टमीव्रतवर्णनं नाम सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥
 ॥ ४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 तयोः कालेन महता जातः पुत्रो महतपाः ॥ दत्तो नाम महायोगी विष्णोर्गोशो महतले ॥ २ ॥ द्वितीयो नाम लोकोस्मिन्नवधश्चेति विश्रुतः
 तस्य भार्या निर्दिनामभवत्सहचारिणी ॥ ३ ॥ अष्टपुत्रा जीवन्त्सप्तसर्वब्रह्मगुणैर्वृता ॥ अनयोर्विष्णुरूपेण लक्ष्मीश्चैवानदीस्मृता ॥ ४ ॥
 एवं तस्य सभार्यस्य योगाभ्यासरतस्य वा ॥ आजगमुः शरणं देवाः शुभं दैत्येन पीडिताः ॥ ५ ॥ ब्रह्मलब्धप्रसादेन दुतंगत्वा मरावतीम् ॥
 संरुद्धां जभै दैत्येन दिव्यवर्षशतं नृप ॥ ६ ॥ दैत्यदानवसंयोगे पातालदेत्यभारत ॥ तस्य सैन्यमसंख्यं यैस्त्यदानवराक्षसैः ॥ ७ ॥
 तेन निर्णाशिता देवाः सैन्द्रचन्द्रमरुद्गणाः ॥ त्याजिताः स्वनिधिषण्या नित्यक्त्वा जग्मुर्दिशो दश ॥ ८ ॥ अग्रतः प्रलयं यातः सैन्द्रदेवाभ्यार्द्रैः
 ताः ॥ पृष्ठतोऽनुव्रजंति स्म दैत्या जंभपुरःसराः ॥ ९ ॥ युध्यन्तः शरसंघातैर्गदामुशालुद्गैः ॥ नर्दन्तो वृषभा रूढाः केचिन्माहिषवाहनाः ॥
 ॥ १० ॥ शरभैर्गण्डैकैर्व्याघ्रैर्वानैररभसैर्दुताः ॥ मुञ्चन्तो याति पाषाणाच्छतघ्नीस्तो मराञ्छरान् ॥ ११ ॥ यावद्विन्ध्यगिरिं प्राप्ता
 स्त तस्याश्रममण्डलम् ॥ अनघश्चानदीचैव दंपत्यं त्रतिष्ठति ॥ १२ ॥ तयोः समीपं प्राप्तास्ते नराः शरणार्थिनः ॥ अनघोऽपि
 चतान्देवाँल्लीलैर्यवसासवान् ॥ १३ ॥ अभ्यन्तरे प्रविश्याथ तिष्ठ च विगतज्वराः ॥ तथेति नाम ते कृत्वा सर्वे तुष्टिं समास्थिताः ॥ १४ ॥
 दैत्या अपि दुतं प्राप्ताः प्रहरणैरनि ॥ इत्युच्यु रुरुत्वणावोरागुह्नीध्वं ब्राह्मणमुनेः ॥ १५ ॥ हुतं दुमाना क्षिप्य च्वं पुष्पोपगफलोपगान् ॥ अथा
 रोप्यान च मूर्ध्नि दैत्या जग्मुस्तदा श्रमान् ॥ १६ ॥ तत्क्षणाच्चापि दैत्या न श्रीर्भवशिरो गतः ॥ इत्तकेनापि ते दृष्टानष्टाध्यानाग्निना क्षणात् ॥ १७ ॥
 निस्तेजसो बभूवुर्हिनिः श्रीकामदुपडिताः ॥ देवैरपि गृहीतास्ते दैत्याश्च हरणे ॥ १८ ॥ रुदंतो निस्तनंतश्च निश्चेष्टा ब्रह्मकंटकाः ॥ ऋष्टिभिः
 करणैः शूलैस्त्रिशूलैः परिवर्धनैः ॥ १९ ॥ एवैते प्रलयं जग्मुस्तत्प्रभावान्मुनेस्तदा ॥ असुरा देवशस्त्रैर्विजिता इन्द्रेण वातिताः ॥ २० ॥ देवाश्च

पिस्वराष्ट्रेषु तस्थुः सर्वे यथापुरा ॥ सुरैरपि सुनेस्तस्त्यदेवेषमहिमाऽभवत् ॥ २१ ॥ ततः स सर्वलोकानां भवाय स ततोत्थितः ॥ कर्म

णामनसावाचाशुभान्येव समाचरत् ॥ २२ ॥ काष्ठकुड्यशिलाभूतज्वबाहुर्महातपाः ॥ ब्रह्मोत्तरनामतपस्तेपे सुनियतव्रतः ॥ २३ ॥
नेत्रे हानिमिषे कृत्वा श्रुवाग्नेर्मध्यविलोकयन् ॥ त्रीणि वर्षासहस्राणि दिव्यानीति हि नः श्रुतम् ॥ २४ ॥ तथोद्धरेतस्तस्त्यस्थितस्यानिमिषस्य हि ॥
योगाभ्यासप्रयत्नस्य माहिष्मत्याः पतिः प्रभुः ॥ २५ ॥ एकाह हृतमभ्येत्य कर्तव्यार्थानुनृप ॥ शुश्रूषा विनयचक्रदिवा रात्रमतंद्रितः ॥ २६ ॥
गात्रसंवाहनं पूजां मनसा चिंतितं तथा ॥ संपूर्ण नियमे वृत्ते दृढतुष्ट्या समन्वितः ॥ २७ ॥ तस्मै ददौ वरान्पुष्टांश्चतुरभूरितेजसः ॥
पूर्वाबाहुसहस्रं तु सवैत्रे प्रथमं वरम् ॥ २८ ॥ अधर्माधीयमानस्य सः क्षिप्तस्मान्निवारणम् ॥ धर्मेण पृथिवीं जिह्वाधैर्मणवानुपालनम् ॥ २९ ॥
संग्रामान्बुबहूञ्जित्वा हत्वा वीरान्सहस्रशः ॥ संग्रामे युध्यमानस्य वधो मे स्त्राद्धरेः करात् ॥ ३० ॥ तेन दुष्टेन लोकेऽस्मिन्दत्तं राज्ञ्यमर्हते ले ॥
कर्तव्यैर्यस्य कैतेर्योगाभ्यासं सविस्तरम् ॥ ३१ ॥ चक्रवर्तिपदं चैव अष्टासिद्धि समन्वितम् ॥ तेनापि पृथिवीकृत्स्ना सप्तद्वीपा स पर्वता ॥ ३२ ॥
सप्तमुद्राकरवती धर्मेण विनिजिता ॥ तस्य बाहुसहस्रं तु प्रभावात्किल धीमतः ॥ ३३ ॥ यागादथोद्धज्जश्चैव प्रादुर्भवति मायया ॥
दशयज्ञसहस्राणि तेषु द्वीपेषु सप्तसु ॥ ३४ ॥ निरगलानि वृत्तानि स्वयं ते तस्य पाण्डव ॥ सर्वयज्ञा महाबाहो प्रसन्नाभूरिदक्षिणाः ॥ ३५ ॥
सर्वकाञ्चनवेदिकयाः सर्वयूषश्च काञ्चनैः ॥ सर्वदेवैर्महाभागैर्विमानस्यैरलंकृताः ॥ ३६ ॥ गंधर्वैरप्सरसां भिक्षानित्यमेवोपशोभिताः ॥
तस्य यज्ञेजगुणां गंधर्वानां रदस्तथा ॥ ३७ ॥ चरितं राजसिंहस्य महिमानं निरीक्ष्यसे ॥ तद्धूनं कर्तव्यैर्यस्य गतिं यास्यसि पार्थिव ॥ ३८ ॥
यज्ञैर्दानैस्तपोभिर्वा विक्रमेण श्रुतेन च ॥ द्वीपेषु सप्तसु सैव सङ्गमं शरासनी ॥ ३९ ॥ व्यचरच्छयेन वद्यो वै दूरादपश्यत ॥
अनष्टद्व्यताचास्य न शोको न च वैक्लव्यः ॥ ४० ॥ प्रभावेन महाराजः प्रजधर्मेण रक्ष्य च ॥ पञ्चाशीति सहस्राणि वर्षाणां वै नराधिप ॥ ४१ ॥
समुद्रवसनार्यां स च कवर्ती बभूव ह ॥ स एव पशुपालो भूतैस्त्रेपालः स एव च ॥ ४२ ॥ स एव वृष्ट्यां पर्जन्यो योगेत्वादजुर्नो भवत् ॥
सर्वे बाहुसहस्रेण ज्याघातकठिनस्त्वचा ॥ ४३ ॥ वातिरा इमं सहस्रेण शोभ्यमाणे महोदधौ ॥ सहिना गमनुष्यं स्तुमाहिष्मत्यां महाद्युतिः ॥ ४४ ॥

कर्कोटाहेःसुताञ्जित्वापुरितत्रयवेशयेत् ॥ सर्वपत्नींसमुद्रस्यप्रावृङ्खलेषु जेक्षणम् ॥ ४५ ॥ क्रीडतेचमदेन्मत्तःप्रतिष्ठातश्चकारह ॥ ललि
 ताक्रीडतातेनफलनिष्पन्दमालिनीम् ॥ ४६ ॥ ऊर्मीशुकुटिमत्येवशंकितस्येतिनर्मदा ॥ तस्यबाहुसहस्रेणक्षोभ्यमाणेमहोदधौ ॥ ४७ ॥
 भवंत्यालीननिश्चेष्टःपातालस्थामहासुराः ॥ तूर्णोक्तामहाभगलीनहीनमहामतिः ॥ ४८ ॥ चकाराडोलयत्तादोःसहस्रेणससागरम् ॥
 क्रांतानिश्चलमृद्धानोबभूवुश्चमहोरगाः ॥ ४९ ॥ सायाह्नेकदलीखण्डान्निधातास्मिहताइव ॥ सर्वेविद्याधनुर्जाताःसुतिक्तपञ्चभिःशरैः ॥ ५० ॥
 लङ्काधिपमोहायित्वासबलरावणबलात् ॥ निजित्यवशमानियमाहिष्मत्यांबंधच ॥ ५१ ॥ ततोभ्येत्यपुलस्त्यस्तुअजुनंसंप्रसादयन् ॥
 मुमोचरक्षःपौलस्त्यं पौलस्त्येनानुगामिना ॥ ५२ ॥ तस्यबाहुसहस्रस्यबभूवज्यातलस्वनः ॥ क्षुधितेनकदाचित्सप्रार्थिताश्चित्रभानुना ॥ ५३ ॥
 सप्तद्रीपांचित्रभानोःप्रादाद्भिक्षांमहीमिमाम् ॥ कुंडेशयस्ततोऽद्यापिदृश्यतेभगवान्हरिः ॥ ५४ ॥ निंबादित्यश्चप्रत्यक्षोजाग्रतस्तस्य
 वेश्मनि ॥ बभूवदुहितोःशरदोऽद्यापितिष्ठति ॥ ५५ ॥ सएवगुणसंयुक्तोराजाभूदजुनोभुवि ॥ अनघस्यप्रसादेनयोगाचार्यस्यपांडव ॥ ५६ ॥
 तेनेयंवरलब्धेनकार्तवीर्येणयोगिना ॥ प्रवर्तितामर्त्यलोकेप्रसिद्धाह्वनवाष्टमी ॥ ५७ ॥ अघंपांपस्मृतंलोकैकतच्चापित्रिविधंभवेत् ॥
 यस्मादघंनशयितेनासावनयस्मृता ॥ ५८ ॥ तस्याष्टगुणमैश्वर्येविनोदार्थंविभाव्यते ॥ अणिमामहिमाप्राप्तिप्राकाम्येमहिमा
 तथा ॥ ५९ ॥ ईशित्वंतचवाशित्वंचसर्वकामावसायिता ॥ इत्यष्टौयोगसिद्धस्यसिद्धयोमोक्षलक्षणाः ॥ ६० ॥ समुत्पन्नादुत्तक
 स्यलोकेप्रत्ययकारकाः ॥ यात्रासमाप्तौसंगृह्ययदघानितथैववा ॥ ६१ ॥ जगत्समस्तमनवंकुर्यादस्मादतो नया ॥ मदंशोमद्वतप्राणोलो
 केस्मिन्मृतकोद्भिजः ॥ ६२ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशंपुण्डरीकाक्षसर्वैराजिनाव्रतम् ॥ ६३ ॥ चक्रेवात्रिषुलोकेषु कैमैत्रैःसमयैश्चकैः ॥
 कस्मिन्कालेतिथौकस्यामेतन्मेवदकेशव ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कृष्णाष्टम्यांमार्गशीर्षिदांपत्यंदर्भेनिर्मितम् ॥ अनघंचानघांचैवबहु
 पुत्रैःसमन्विताम् ॥ ६५ ॥ पुराकृतीकृतंशांतंभूमिभागोस्थितंशुभम् ॥ स्नात्वैवमचेयेत्युपैःसुसुगन्धैर्युधिष्ठिर ॥ ६६ ॥ ऋग्वेदोक्तऋचावि

प्राविष्णुध्यात्वा ममांशजम् ॥ अनयं वासुदेवेन न घालः प्रजातनुम् ॥ ६७ ॥ प्रभुम्रादिप्रवर्गहरिवंशेशो यथोदितम् ॥ ६८ ॥ “ॐ अतो देवा
अवतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे ॥ पृथिव्याः सप्तधामभिः ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे चानिदधे पदम् ॥ समुल्लहमस्य पांसुरे ॥ त्रीणि पदा विचक्रमे
विष्णुर्गोपा अदाभ्यः ॥ अतो धर्माणि धारयन् ॥ विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि रस्पर्शे ॥ इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥ तद्विष्णोः परमपदं सदाप
श्यति मूरयः ॥ दिवी वचश्चुरातम् ॥ तद्विप्रासो विपन्यवाजगृवांसः समिधते ॥ विष्णोर्धत्परमपदम् ॥ लोकोद्भवः फलैः कन्दैः शृंगैर्वदरैः
शुभैः ॥ वितैश्चान्यैः पुष्पैश्च धूपैः सदीपकैः ॥ ६९ ॥ यः पूजयेद्रक्तियुक्तः सर्वपापैः शुमुच्यते ॥ ततो द्विजान् भोजयेच्च मुहुत्सं बंधिबंध
वान् ॥ ७० ॥ व्रतावसाने गृहीयात्कश्चिदेको नरो व्रतम् ॥ तेषामध्ये दृढाश्च कुरान वव्रतपारगाः ॥ ७१ ॥ इदं जीवनवाती चेत्सत्यं तु समयोषि
तम् ॥ वर्षमेकं ततः स्वेच्छा इदं तवान वव्रतम् ॥ ७२ ॥ तत्रोपेक्षणं कार्यं न टनतं कर्मायकैः ॥ प्रभाते तु न वर्यांतो यमघ्नो विसर्जयेत् ॥ ७३ ॥
एवं सकुरुते यात्रावर्षे वर्षे च हर्षितः ॥ भक्तियुक्तः श्रद्धया च सर्वपापैः शुमुच्यते ॥ ७४ ॥ कुटुंबं वद्धते तेषां येषां विष्णुः प्रसीदति ॥ आरोग्यं सप्त
जन्मानि ततो यांति परांगतिम् ॥ ७५ ॥ एतामघौघशमनामनवाष्टमौचकतियसप्रतिमया कथिता हिताय ॥ कुर्वन्त्यन्यमन
सः स्वयं शोभिवृद्धयैः कृद्भिः प्रयाति कृतवीर्यं सुतानुरूपम् ॥ ७६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
अनवाष्टमव्रतं नामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ७७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथान्यत्सं प्रवक्ष्यामि व्रतं श्रेयस्करो परम् ॥
शिवलोकाप्रदं पुण्यं विधिवन्मोनिबोधत ॥ १ ॥ वारोसेमिताष्टम्यां पक्षे सोमं समर्चयेत् ॥ विधिना चन्द्रबूडालं प्राप्य मेतत्सचन्द्रकम् ॥
॥ २ ॥ दक्षिणार्धहरिध्यात्वा मध्ये तु परितः शुभम् ॥ पञ्चामृतादिना देवं स्थापयित्वा यतव्रती ॥ ३ ॥ चंदनेनन्दुतेन दक्षिणार्ध
विलेपयेत् ॥ हरभांगनीलरक्तं शिवस्योपरि मौक्तिकम् ॥ ४ ॥ पश्चात्पुष्पैः समभ्यर्च्य सितैः रक्तैः पुनः ॥ नीराजनं पुनः कुर्यात्पंच
विंशतिदीपकैः ॥ ५ ॥ अघसिद्धैः शुभैर्भक्ष्यैर्नवद्यविनिवेदयेत् ॥ एवं कृतोपवासास्तु प्रभाते पूर्ववच्छिवम् ॥ ६ ॥ संपूज्या ज्यति तै

मिश्रं जुहुयाज्जातवेदसि ॥ त्रितिनो ब्राह्मणान्पश्चाद्रोजयित्वा विधानतः ॥ ७ ॥ मिथुनानितुसंभोज्यथाज्ञात्तयानुपूजयेत् ॥ आवृत्य
 पितरावर्च्यविधिनतेन सुव्रत ॥ ८ ॥ संवत्सराते कर्तव्यं यत्तत्सर्वं निबोधत ॥ प्रागुक्तविधिना पूज्यासितपतियुगद्वयम् ॥ ९ ॥
 दद्याद्व्रितानकंचैव पताकां घटकीं तथा ॥ धूपगंधारसीचापि दीपवृक्षं सुशोभनम् ॥ १० ॥ एवमादीनि योज्यानि पूर्ववद्ब्राज्यमाचरेत् ॥
 चतुरस्रं त्रिकोणं च मण्डलं कारयेत्ततः ॥ ११ ॥ त्रिकोणे पावर्ती व्यायेच्चतुरस्रे महेश्वरम् ॥ संकल्प्या द्विजदां पत्यं वा सोभिर्भूषणस्तथा ॥ १२ ॥
 पूजयित्वा यथाज्ञात्तया कुयन्निराजं शुभैः ॥ दीपकैः पञ्चविंशद्भिर्भोजयित्वा विजयेत् ॥ १३ ॥ अब्दपञ्चकमेकं वा एव यंकुरुते नरः ॥
 उभाभ्यां लोके कमासाद्य पदं यास्यत्यनामयम् ॥ १४ ॥ ओदेह पतनाद्यस्तु नित्यमेतत्समाचरेत् ॥ इह वस हरिः साक्षान्नतरूपं विभाव्यते ॥ १५ ॥
 न स्पृशेत्त्यापदस्तस्य न दुःखी भवते कचित् ॥ ज्वरग्रहादिभिर्नैव पीड्यतेऽसौ कदाचन ॥ १६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथ वातने मागणैतामवे
 हिसि ताष्टमीम् ॥ संप्राप्यादित्ययोगेन प्राग्विधानेन चाभ्यसेत् ॥ १७ ॥ किंतु दक्षिणतंत्रस्थं भास्करं वार्चयेद्बुधः ॥ पद्मरागेण दिव्येन सुवर्णेन च पार्व
 तीम् ॥ १८ ॥ कुंकुमेन समालभ्य चन्दनेन शिवं तथा ॥ अभावे सर्वरत्नानां हेमसर्वत्रयोजयेत् ॥ १९ ॥ रुद्रबीजं परंप्रुतं प्रियं रुद्रस्य सर्वदा ॥
 रक्तमाल्यांबरधरं नैव द्यंघृतपाचितम् ॥ २० ॥ शेषः पूर्वविधानेन कर्तव्यो विधिविस्तरः ॥ त्रिंशौ पूर्णं च कुर्वीत गव्येनानघपारणम् ॥ २१ ॥
 एतत्प्राक्च विधायाब्दपञ्चाब्दानेव मेव च ॥ कृत्वा सूर्यादिलोकेषु भुक्त्वा भोगान्न जेत परम् ॥ २२ ॥ पतङ्गवत्प्रतापी स्याददीनश्च जन
 प्रियः ॥ अस्मिन्नेव गोत्रे गोत्रे न वाध्येत धनवान्पुत्रवान्भवेत् ॥ २३ ॥ यद्यष्टमी भवति सोमयुता कदाचिदकं वारु कुलं द्रुहता सुपोष्य ॥ पूज्यो
 मया सह हरिणा किंचित् हं भक्त्या युषां पदमुपैति परं सुरारः ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सोमा
 ष्टमी व्रतवर्णनं नामैकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ६९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ समुत्पन्नेषु रत्नेषु क्षीरोदमथेन पुरा ॥
 दैत्यानां मोहनार्थं योषिर्द्रुते जनादने ॥ १ ॥ बिल्वे वृक्षे क्षणं श्रान्ता विश्रान्ता कमलालया ॥ यामेव मतिवान्योन्यं युधुर्देवदानवाः ॥ २ ॥

जिताःसर्वपुराणार्थयुद्धेकृष्णेनचक्रिणा ॥ पातालंगमितादैत्याःसश्रीकःस्वयमाययौ ॥ ३ ॥ श्रीसमावासितायस्माच्छ्रीवृक्षस्तुततःस्मृतः ॥
 तस्माद्रूपदस्यैवशुक्लपक्षेकुरुत्तम ॥ ४ ॥ नवम्यामचयेद्रत्नयईषत्सूर्योदयेनगम् ॥ श्रीवृक्षंविविधैःपुष्पैरनाग्निपाचितैःफलैः ॥ ५ ॥
 तिलपिष्टान्नगोधूमैर्धूपगन्धस्नग्बरैः ॥ ईषद्रानुकराताम्रताम्रीकृतनभस्तले ॥ ६ ॥ मंत्रेणनेनराजेन्द्रकृत्वाब्राह्मणभोजनम् ॥ त
 तोमुञ्जीतमौनेनतैलक्षारविवाजितः ॥ ७ ॥ अनग्निपाकंभूपात्रेदधिपुष्पफलैःशुभम् ॥ एवंयःकुरुतेपार्थश्रीवृक्षस्याचर्जनरः ॥ ८ ॥
 नारीवादुःखशोकाभ्यामुच्यतेनात्रसंशयः ॥ सप्तजन्मांतरयावत्सुखसौभाग्यंसंयुता ॥ ९ ॥ श्रीमतीफलिनोधन्यामर्त्यलोकेमहीयते ॥ १० ॥
 श्रीवृक्षमक्षतफलंवसितंनवम्यान्नेवेद्यपुष्पफलवस्त्रविचित्रधान्यैः ॥ पूज्यःअभातसमयेपुरुषोत्तमंष्टांसंप्राप्तुंवतिपुरुषाःपुरुषेन्द्रवन्द्यम् ॥ ११ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेश्रीवृक्षनवमीव्रतवर्णनंनामषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ श्री
 कृष्णउवाच ॥ ॥ महिषासुरेविनिहतेभगवत्यामहासुरैः ॥ पूर्ववैरमनुस्मृत्यसंग्रामाबहवःकृताः ॥ १ ॥ नानारूपधरादेवीअवतीर्य
 पुनःपुनः ॥ धर्मसंस्थापनार्थायनिजघ्नैर्देत्यसत्तमान् ॥ २ ॥ अथरक्तासुरोनामहिषस्यसुतोमहात् ॥ आसीत्तेनतपस्तप्तवर्षाणानियुतानि
 षट् ॥ ३ ॥ तस्मैददौचतुर्वक्रोरज्यत्रैलोक्यमण्डले ॥ तेनलब्धंवरेणाथमेलयित्वादनोःसुतान् ॥ ४ ॥ प्रारब्धंसहशक्रेणयुद्धंगत्वाऽमराव
 तीम् ॥ तंदृष्ट्वादानवबलंस्त्रह्नात्युद्धतध्वजाः ॥ ५ ॥ युयुधेदानवैःसाद्धैःशक्रपुरस्सरैः ॥ तत्रप्रावर्ततनदीशोणितौघतरंगिणी ॥ ६ ॥
 परमस्यगदाग्राहवसुनंदकच्छपाः ॥ वंहतिपितृलोकायसुरासुरभयानकाः ॥ ७ ॥ अथरक्तासुरोरोषाद्युधेविबुधैःसह ॥ तेहन्यमाना
 विबुधारक्तक्षेणमहारेणे ॥ ८ ॥ अष्टाःस्वर्गपरित्यज्यत्यक्तप्रहरणाद्रुतम् ॥ कच्छत्रांपुरीप्राप्तायत्रास्तेभववल्हभा ॥ ९ ॥ दुर्गाचासुण्डया
 सार्धंनवदुर्गासमन्विता ॥ आद्यातावन्महालक्ष्मीर्नंदक्षेमकरीतथा ॥ १० ॥ शिवदूतीमहारुण्डाभ्रामरीचन्द्रमङ्गला ॥ रेवतीहरसिद्धिस्तु
 नवैताःपरिकीर्तिताः ॥ ११ ॥ एतासांतिस्तुतिचक्रुस्त्रिदशाःअणताननाः ॥ १२ ॥ अमरपतिमुकुटञ्जुबितचरणंबुजसकलभुवनमुखजननी ॥ जय
 तिजगदीशवंदितासकलमलिनिकलदुर्गा ॥ १३ ॥ विकृतनखदशनभूषणरुधिरवशाच्छुरितक्षतखट्वाहस्ता ॥ जयतिनरमुंडमुंडितपिशित

सुराहारकृच्छ्री ॥ १४ ॥ प्रच्छदिताशिखिणोद्धलविकटजटावद्धचन्द्रमणिशोभा ॥ जयतिदिगंबरभूषासिद्धवेदशामहालक्ष्मीः ॥ १५ ॥
करकमलजनितशोभापद्मासनवद्धपद्मवदनाच ॥ जयतिकमंडलुहस्तानंददेवीनतार्तिहरा ॥ १६ ॥ दिग्वसनाविकृतमुखा
फेत्कारोद्दामपूरितादिशौचा ॥ जयतिविकारालदेहक्षेमंकरौद्रभावस्था ॥ १७ ॥ क्रोशितब्रह्मांडोदरसुरवरमुखरदुंकृतनिनादा ॥
जयतिमदातिमिहस्ताशिवदूतीप्रथमाशिवशक्तिः ॥ १८ ॥ मुक्ताट्टहासभैरवदुःसहतरचकितसकलदिवचका ॥ जयतिभुजगे
न्द्रबंधनशोभितकर्णमहातुंडा ॥ १९ ॥ पटुपटहसुरजमर्दलझल्लरिझङ्कारनर्तितायवा ॥ जयतिमधुव्रतरूपदैत्यहरीभ्रामरी
देवी ॥ २० ॥ शान्ताप्रशांतवदनासिंहवराध्यानयोगतन्निष्ठा ॥ जयतिचतुर्भुजदेहाचन्द्रकलाचन्द्रमण्डलदेवी ॥ २१ ॥
पक्षपुटचंचुघातैःसंचूर्णितविविधशत्रुसंघाता ॥ जयतिशितशूलहस्तावहुरूपरेवतीभिद्रा ॥ २२ ॥ पर्यटतिजगतिहृष्टापितृवननिलयेषु
योगिनीसहिता ॥ जयतिहरसिद्धिनाम्रीहरसिद्धिवैदितासिद्धैः ॥ २३ ॥ इतिनवदुर्गास्तवमनुपममार्थाभिरपरराट्कृत्वा ॥ इदमुच्ये
सहदेवैस्त्राह्यस्मान्सर्वभीतिभ्यः ॥ २४ ॥ पुनःपुनःप्रणम्योच्चुर्भवानींसिंहवाहिनीम् ॥ अस्माकंभयभीतानांशरण्येशरणंभवा ॥ २५ ॥ देवानांत
द्रचःश्रुत्वादत्वातेभ्योऽभयंततः ॥ सिंहारूढाविनिर्गत्यदुर्गाभिःसहितापुरा ॥ २६ ॥ युयुधेदानवैस्साधैर्महासमरदुर्दिनम् ॥ कुमारौ
विंशतिभुजावनविद्युच्छतोपमा ॥ २७ ॥ तेषपित्रासुराःप्राताःप्रचंडारुद्ररूपिणः ॥ सर्वलब्धवराःशूराःसुतततपसस्तथा ॥ २८ ॥ महा
ग्राहपराक्रान्तादुष्टमायाविनष्टये ॥ अब्राह्मण्याद्धृष्टमिषानामतश्चिनोद्यतात् ॥ २९ ॥ इंद्रमारीमस्तक्कुशःप्रलंबोनरकःसुतः ॥ कुष्ठःपुलो
माशरभःशंभरोदुंभुभिःखरः ॥ ३० ॥ इत्यलेनसुचिर्भोमोवातापिधैनुकःकलिः ॥ मायावृत्तौबलैर्बंधुर्मधुकैटभकालजित् ॥ ३१ ॥ रहः
पौड्रादित्येन्द्राःप्राधान्येनप्रकीर्तिताः ॥ धनगोभिर्जनाःसर्वैस्सन्नद्धाःस्वाग्रतोऽध्वजः ॥ ३२ ॥ रूपतोर्वर्णिताश्चैवध्वजास्तेषांपृथक्पृथक् ॥
प्रत्यदृश्यंतराजेन्द्रज्ज्वलिताइवपावकाः ॥ ३३ ॥ काञ्चनाःकाञ्चनापीडाःकाञ्चनस्रगलंकृताः ॥ पताकाविविधैर्बलैरुच्छ्रितालक्षणांनिताः
॥ ३४ ॥ नील्यःपीताःसितारक्ताःकृष्णाम्राःपञ्चवर्णकाः ॥ तत्रपट्टपट्टासौत्राःकृतबुहुदुर्बुराः ॥ ३५ ॥ पताकाकान्तिरनलनर्तक्यइव

शोभनाः ॥ ततोहलहलारावंचकुस्तेदानवोत्तमाः ॥ ३६ ॥ प्रास्फालयतिपणवभेरीझझरगोमुखान् ॥ न्यवादयंत्यानकान्येशखाडंबरडिडि
 मान् ॥ ३७ ॥ एवंतेसमयुध्यंतभवानीदृत्यदानवाः ॥ समाज्जुःशरैःशूलैःपरिधैःशक्तितोमरैः ॥ ३८ ॥ कर्णकैरिषणैःकुतैःशतघ्नीकूटमुद्गरैः ॥
 आहत्यमानरोषेणज्वालसमरोऽधिकम् ॥ ३९ ॥ सिंहारूढाद्रुतंदेवीरणमध्येप्रधाविता ॥ आच्छिवाच्छत्रचिह्नानिध्वजानानाविधास्तथा
 ॥ ४० ॥ बलात्कारेणदैन्यानामनाथसमरुरुषा ॥ चिह्नकानिददौष्टादेवेभ्यःशीघ्रचारिणी ॥ ४१ ॥ सुरैरपगृहीतानिजयदेवीतिवादिभिः ॥
 अविकानुभृशंशुष्टातेषांचक्रेक्षणक्षयम् ॥ ४२ ॥ कालरात्रीदानवानामारीवनिपपतसा ॥ जीविता निजग्रहादृत्यानांदिवनंदिनी ॥ ४३ ॥
 अथरक्तासुरंकंठगृहीत्वापात्यभूतले ॥ देवीजग्राहतीक्ष्णेनत्रिशूलेनभृशंदिवि ॥ ४४ ॥ सभिन्नहृदयःपश्चाद्रूमौतत्रप्रपाथितः ॥ तथापिदेव्या
 निहतःपपातचममारच ॥ ४५ ॥ देवास्तानसुराञ्जित्वागत्वाशत्रुरंजितम् ॥ ददृशुस्तेरणप्रतिलंबमानान्महाध्वजान् ॥ ४६ ॥ यात्रांच
 कुःसंप्रहृष्टानवम्याध्वजचिह्निताम् ॥ अतोद्यापीहभूपालैर्जयलब्धीच्छयादृतैः ॥ ४७ ॥ उपोष्यतेनरैर्भक्तैर्नारीभिश्चैवपांडव ॥ ४८ ॥
 ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृग्विधानंतस्यास्तुनवम्याब्रूहिमेप्रभो ॥ सरहस्यंसमंत्रचतुष्यतेयेनचंडिका ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 पौषस्यशुक्लपक्षयानवमीसंपरिश्रुता ॥ तस्यांस्नात्वाशुभैःपुष्पैरर्चनीयाहोःस्वसा ॥ ५० ॥ कुमारसुभगादेवीसिंहस्यन्दनगामिनी ॥
 ध्वजान्नाविधाकृत्वापुरस्तस्याश्रपूजयेत् ॥ ५१ ॥ मालतीकुसुमैर्दोषैर्गन्धधूपविलेपनैः ॥ बलिभिःपशुभिर्बैधैःसुरामांसासुगवैः ॥
 ॥ ५२ ॥ दधिचन्दनचूर्णैश्चभैश्चानग्निपाचितैः ॥ मंत्रेणानेनकौतयेब्रह्मणोप्यथवानु ॥ ५३ ॥ भद्रांभगवतीकृष्णाविश्वस्यजगतोहितम् ॥
 संवेशिनींसंयमनीग्रहनक्षत्रमालिनीम् ॥ ५४ ॥ प्रपन्नोहंशिवारत्राभिद्रपारमशीमहि ॥ सर्वभूतपिशाचभ्यःसर्वसत्त्वसरीसृपैः ॥ ५५ ॥ देवैर्भ्यो
 मानुषैर्भ्यश्चोभयेभ्योरक्षमांसदा ॥ ततश्चारोपयेद्राजादेवीनांभवेनतथा ॥ ५६ ॥ भोजयेच्चकुमारींचप्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ उपवासेनकुर्वीतएक
 भक्तेनवापुनः ॥ ५७ ॥ भक्त्याभूपालयंचास्यभक्तिस्तस्यगरीयसी ॥ एवंयेषूजयिष्यंति ध्वजैर्भगवतीनराः ॥ ५८ ॥ तेषांदुर्गादुर्गमार्गेचैरव्या
 लाग्निस्कटे ॥ रणेराजकुलेर्गैह्युद्धमध्येजलेस्थिते ॥ ५९ ॥ रक्षांकरोतिसततंभवानीसर्वमंगला ॥ अस्यांबभूवविजयंनवम्यांपांडुनन्दन ॥ ६० ॥

भगवत्यास्तुतेनैषानवमीसततंप्रिया ॥ धन्यापुण्यापापहरासर्वोपद्रवनाशिनी ॥ ६१ ॥ अनुष्ठेयाप्रयत्नेनसर्वान्कामानभीप्सुभिः ॥ ६२ ॥
 देव्यर्चनाहितमतिर्मनुजो नवम्याहेमस्रजध्वजवरसहरोपयद्यः ॥ भोगानवाप्यमनसोभिमतान्प्रकासं देहविहाय समुपैतिसर्वारलोकम् ॥ ६३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्टिरसंवादे ध्वजनवमीव्रतवर्णनमैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ उल्काख्यानवमीराजन्कथयामिनिबोधताम् ॥ याकाश्येनकथितातारकस्यातिनाशिनी ॥ १ ॥ अश्वयुक्कुक्षुपक्षेयानवमीलो
 कविश्रुता ॥ नद्यांस्नात्वा समभ्यर्च्यपितृदेवीयथाविधि ॥ २ ॥ पश्चात्संपूजयेद्देवीं चासुण्डां भैरवप्रियाम् ॥ पुष्पैर्धूपैस्सनेवैद्यमासमत्स्यसुरा
 सैवैः ॥ ३ ॥ पूजयित्वास्तवं कुर्यान्मन्त्रेणानेनमानवः ॥ समारोप्याञ्जलिं मूर्ध्नि जनुभ्यामवनीगतः ॥ ४ ॥ महिषाग्निमहामायेचासुण्डे मुण्ड
 मालिनि ॥ द्रव्यमारोग्यविजयौ देहि देवि नमोऽस्तुते ॥ ५ ॥ कुमारिर्भोजयेत्पश्चात्त्रवनीलसुकुंकैः ॥ परिधानैर्भूषणैश्च भूषयित्वा क्षमापयेत् ॥ ६ ॥
 सप्तपञ्चाप्यैकांवांचित्तवृत्तानुरूपतः ॥ श्रद्धया तुष्यते देवी इति वीरानुशासनम् ॥ ७ ॥ अभ्युदयमण्डलं कृत्वा गोमयेन शुचिस्मि
 तः ॥ दत्त्वा सने चोपवसेत्पात्रं च पुरतो न्यसेत् ॥ ८ ॥ ततः सुसिद्धमन्नं यत्तत्सर्वं परिवेषयेत् ॥ सद्युतं पायसं चापि स्थापयेत्पात्रसन्निधौ ॥ ९ ॥
 तृणानि षष्टिमादाय चादाय धमनीं तथा ॥ प्रज्वालयेत्ततो भोज्यं यावज्ज्वलति पावकः ॥ १० ॥ प्रशतिं भोजनं त्यक्त्वा समाचम्य प्रसन्नधीः ॥
 चासुण्डां हृदये ध्यात्वा गृहकृत्य परो भवेत् ॥ ११ ॥ अनेन विधिना सर्वमासिमासि समाचरेत् ॥ ततः संवत्सरस्यातिभोजयित्वा कुमारिकाः ॥ १२ ॥
 वस्त्रैरभरणैः पूज्यं प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ सुवर्णशक्तितो दद्याद्वाचां च विप्राय शोभनाम् ॥ १३ ॥ य एवं कुरुते पार्थ भूषणेन वमीव्रतम् ॥ न त
 स्य शत्रवो नार्तिः सराजानघ्नतस्करः ॥ १४ ॥ भूताः प्रेताः पिशाचाश्च जनयन्ति भयं गृहे ॥ समुद्यतेषु शस्त्रेषु हन्ता तस्य न विद्यते ॥ १५ ॥
 रक्षते तं स देधुक्ता सर्वस्वापत्सु चंडिका ॥ नरो वा यदि वानरि व्रतमेतत्समाचरेत् ॥ १६ ॥ उल्कावत्सप्तपत्नानां ज्वलन्नास्ते सदा हृदि ॥ १७ ॥

तांशुष्ककोहमुखाप्रकटोरुदंशकापालिनीसमबलेवितमुण्डमालम् ॥ उक्तव्रतेषु पुरुषो न वमीषु चण्डासिं पूज्य कस्य हृदये न च शंकरेति ॥ १८ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे उल्कानवमीव्रतवर्णनमाद्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्वकृतयुगस्यादौ भृगोर्भार्यामहासती ॥ दिव्यारामाश्रमे रम्या गृहकार्यकृततपरा ॥ १ ॥ बभूव सा भृगोर्नित्यं हृदये प्रितकारिणी ॥
 तस्यामुनिर्महातेजा अग्निहोत्रं निधाय च ॥ २ ॥ विष्णोस्त्रासादानवानां कुलत्राण समाकुलम् ॥ मुक्त्वा युद्धस्थितं पार्श्वे स मर्षमुनिपुङ्गवः ॥ ३ ॥
 दत्वा निक्षेपकं सर्वं दिव्ययसुमहातपाः ॥ जगाम हि मवत्पार्श्वे हरंतोषयितुं हरः ॥ ४ ॥ संजिर्वनीकृतो नित्यं कण्ठे धूममधोमुखः ॥
 पपौ दानवराजस्य विजयाय पुरोहितः ॥ ५ ॥ आजगाम गते तस्मिन् च रुडेनाश्रितो हरिः ॥ अभ्येत्य जल्पनं च क्रेक्रेण तत्कृतकंधरम् ॥ ६ ॥
 गलद्रुधिरसंपन्नलोहितार्णवसनिभम् ॥ दृष्ट्वा सुरबलं सर्वनिहतं विष्णुना तदा ॥ ७ ॥ दिव्यासंज्ञस्तु कामाभूद्विष्णुसाम्ना विलेक्षणा ॥
 यावन्नोच्चरेत्ते वाचं च क्रेकृतकंधरम् ॥ ८ ॥ तावन्निपातयामास शिरस्तस्याः सकुण्डलम् ॥ प्राप्य संजिर्वनीं विद्यायां वदायात्स्य सौमुनिः ॥ ९ ॥
 तावत्सदैन्यान्नापश्यत्पश्यति स्म निपातितम् ॥ रोषाच्छापाच हरिभुक्कुटीकुटिलाननः ॥ १० ॥ अवश्यं भावभावित्वा द्विश्वस्य हितकारणात् ॥
 यस्मात्त्वया हतौ दैत्या ब्रह्मणामत्परिग्रहाः ॥ ११ ॥ तस्मात्त्वमानुषेलोके दंशवारान्गमिष्यसि ॥ अतोऽर्थमानुषे लोके रक्षार्थं च महीक्षिताम् ॥
 ॥ १२ ॥ अवतारं च कारहं भूयो भूयः पृथग्विधम् ॥ पूर्वोक्तैः कारणैः पार्थ अवतीर्णमहीतले ॥ १३ ॥ मानरायेऽचिष्यन्ति तेषां वासास्त्रिविधेषां ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ व्रतं दंशावताराख्यं कृष्णब्रूहि स विस्तारम् ॥ १४ ॥ समंत्रसरहस्यं च सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 प्रोष्ठपदसितपक्षे दशम्यां नियतः शुचिः ॥ १५ ॥ स्नात्वा जलाशये स्वच्छे पितृदेवादि तर्पणम् ॥ कृत्वा कुलश्रेष्ठगृहमागत्य मानवः ॥ १६ ॥
 गृहीत्याद्धान्यचूर्णस्य द्विहस्तप्रसृती त्रयम् ॥ क्रमेण पावयेत्तांतुं सङ्घृतं संसृतम् ॥ १७ ॥ वर्षवर्षेदिने तस्मिन् यावद्वर्षाणि वै दश ॥ प्रथमे
 प्रारिकान्वर्षे द्वितीये घृतपूरकान् ॥ १८ ॥ तृतीये शुक्लकांसारं चतुर्थे मोदकांश्चुभान् ॥ सोहालकान् पञ्चमेऽब्दे षष्ठेऽब्दे खण्डवेष्टकान् ॥ १९ ॥

सप्तमेऽदेकोकरसानपूपांश्च तथाष्टमे ॥ नवमेकर्णविंशस्तु दशमेखंडकाच्छुभान् ॥ २० ॥ दशधेनोर्दशहरेदशविप्रायदापयेत् ॥
क्रमेण भक्षयित्वा च यथोक्तं भरतर्षभ ॥ २१ ॥ अर्द्धार्द्धं पिष्टयेद्वैवमर्द्धार्द्धं वा द्विजातये ॥ २२ ॥
दशावतारानभ्यर्च्य पुष्पधूपविलेपनैः ॥ मंत्रेण नेन मेधावीहरिभ्युक्ष्यवारिणा ॥ २३ ॥ मत्स्यं कूर्मं वराहं च नरसिंहं त्रिविक्रमम् ॥
श्रीरामं रामकृष्णं च बुद्धं चैव सकलिकनम् ॥ २४ ॥ गतोऽस्मि शरणं देवं हरिं नारायणं प्रभुम् ॥ प्रणतोऽस्मि जगन्नाथं समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ २५ ॥
छिनत्तु वैष्णवीमायां भक्त्या जातो जनार्दनः ॥ श्वेतद्वीपं नयस्य स्मात्समात्मनि निवेदयेत् ॥ २६ ॥ एवं यः कुरुते पार्थ विधिनानेन सुव्रत ॥
दशावतारनामाख्यं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ २७ ॥ श्रूयते यास्त्वमालोच्य युषाणां दशादश ॥ तांश्छिनत्ति न संदेहः शक्रप्रहरणैर्हरिः ॥ २८ ॥
संसारसागरे घोरे मज्जन्तं तत्र मां हरिः ॥ श्वेतद्वीपं नयत्याशुव्रते न नेन तोषितः ॥ २९ ॥ कितस्य न भवेच्छोकैः क्यस्य तुष्टो जनार्दनः ॥
सोऽहं जनार्दनो राजन्कालरूपी धरासुतः ॥ ३० ॥ मर्त्यलोके स्वयं पार्थ भूभारोत्तारकारणम् ॥ यास्त्रीव्रतमिदं पार्थ चरिष्यति मयोदितम् ॥ ३१ ॥
सालक्ष्म्याऽचलयायुक्ता भर्तृपुत्रसमन्विता ॥ मर्त्यलोके चिरं स्थित्वा विष्णुलोके महीयते ॥ ३२ ॥ विष्णुलोकाद्रुद्रलोके ततो याति परंपदम् ॥
ये पूजयंति पुरुषाः पुरुषोत्तमस्य मत्स्यादिकांस्तु दशमीषु दशावतारान् ॥ मर्त्या दशस्वपि दशासु खं विद्वत्येता याति यानमधिरुह्य सुरेशलो-
कान् ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे दशावतारचरित्रव्रतं नाम त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ श्रीकृष्ण
उवाच ॥ पार्थ पार्थिव वृन्दानां मुखपङ्कजसद्वे ॥ शृणुष्व वाहितो विष्मि तवा दशमीव्रतम् ॥ १ ॥ नलनामा भवत्पूवैर्निषधेषु महीपते ॥
स भ्रात्रा निहितो राज्ये निष्करेणेति नः श्रुतम् ॥ २ ॥ अक्षौद्यते न राजेन्द्र निर्यथैभ्यो भार्यया सह ॥ वनं प्रति भयं शून्यं झिह्वीकणनादितम् ॥ ३ ॥
स गत्वा प्रत्यहो रात्रं जलमात्रेण वर्तयन् ॥ ददर्श वनमध्यस्थाच्छकुनीन्कांचनच्छवीन् ॥ ४ ॥ ग्रहीतुमिच्छंस्तत्राजन्समाच्छाद्य स्ववाससा ॥
समापेतुः खगास्तूर्णगृहात्वा वसन्तु भम् ॥ ५ ॥ आससाद सभां कर्चिच्छ्रुतवासाः सुदुःखितः ॥ दमयंतीं सभां प्राप्य निद्रया पहतं सदा ॥ ६ ॥
दुःखादुत्सृज्य गतवान् भाग्यतः प्राग्धने श्वरम् ॥ गते तु नैषधे भूमिप्रबुद्धे वाचितानना ॥ ७ ॥ अपश्यंतीं नलं वीरं वीरं भीमसुतावने ॥ इतश्चे

तश्चब्रामहहोतिरुदतेमुहुः ॥ ८ ॥ दुःखशोकसमाक्रान्तानलदर्शनलालसा ॥ आससादिनैकैश्चित्साचैद्यपुरमंजसा ॥ ९ ॥ उन्म
 तवत्परिवृतांशिशुभिःकौतुकाकुलैः ॥ सादृष्टाचेदिराजस्यजनन्याजनवोष्टिता ॥ १० ॥ चंद्रलेखेवपतिताभूमौभासितदिङ्मुखा ॥
 आरोप्यसास्वभवनं पृष्ठाकात्वरानने ॥ ११ ॥ उवाचभैमिसिब्रीडसंरंघ्रीमानिवोधत ॥ नधावयेयंचरणौनोच्छिष्टभक्षयम्यहम् ॥ १२ ॥
 यदिप्रार्थयतेकश्चिदंघ्र्यस्तेसांप्रतंभवेत् ॥ प्रतिज्ञयानयादेवितिष्ठेयंतववेद्मनि ॥ १३ ॥ एवमस्त्वनवद्योगिराजमाताप्युवाचताम् ॥
 एवंविधातद्भवेकंचित्कालमर्निदिता ॥ १४ ॥ उवासवसनाद्धनप्रवृत्तांतिकिलद्भिजः ॥ आनयामासमुदितोदमयंतोगृहंपितुः ॥ १५ ॥
 मात्रापित्रासमायुक्तासुतैर्भ्रातृभिरवच ॥ दमयंततीथाप्यास्तेदुःखनैषधवर्जिता ॥ १६ ॥ प्रोवाचविमनाहूयव्रतंदानमथापिवा ॥ कथ
 यंध्वयथामेस्यादिष्टेनसहसंगमः ॥ १७ ॥ तत्रेतिहासकुशलविप्रश्नोवाचबुद्धिमान् ॥ भद्रेत्वमाशादशमींकुरुष्वेप्सितसिद्धिदाम् ॥ १८ ॥
 चकारसर्वतन्वंगीयित्पुराणविदातदा ॥ ख्यातमाख्यानिविदुषादमनेनपुरोधसा ॥ १९ ॥ व्रतस्यास्यप्रभावेनदमयंत्यानरोत्तम ॥
 संजातःसुखदोऽत्यर्थंभर्त्रासहसमागमः ॥ २० ॥ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ कथमाशादशम्येषागोविन्दक्रियतेकदा ॥ सर्वमेतत्समाच
 क्ष्वमासपोह्यासियादव ॥ २१ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ राज्याशयाराजपुत्रःकुर्यर्थतुकृषीवलः ॥ भार्यार्थतुवणिक्पुत्रःपुत्रार्थेगुर्विणीतथा ॥
 ॥ २२ ॥ धर्मार्थकामसंसिद्धयैलोककन्यावरार्थिनी ॥ यष्टुकामोद्भिजवरारोगीरापनुत्तये ॥ २३ ॥ चिरप्रवासितेकांतिकालेनधृतिपंडिता ॥
 एतेष्वन्येषुकर्तव्यमाशाव्रतामिदंसदा ॥ २४ ॥ यदायस्यभवेदार्तकार्येतेहितदाव्रतम् ॥ शुक्लपक्षेदशम्यांतुस्नात्वासंपूज्यदेवताः ॥ २५ ॥
 नक्तंतदाशाःसंपूज्याःपुष्पालक्तकचन्दनैः ॥ गृहाङ्गणैलेखित्वायवैःपिष्टातकेनवा ॥ २६ ॥ दत्त्वाघृताक्तनैवेद्यपुनःकार्थानिवेदयेत् ॥
 आशाश्वाशाःसदासंतुविद्यंतांचमनोरथाः ॥ २७ ॥ भवतीनांप्रसादेनसदाकल्याणमस्त्विति ॥ एवंसंपूज्यमुज्जीतदत्त्वाविप्रायदक्षिणाम् ॥
 ॥ २८ ॥ अनेनक्रमयोगेनमासिसमाचरेत् ॥ यावन्मनोरथःपूर्णस्ततःपश्चात्समुद्यमात् ॥ २९ ॥ मासिपूर्णेचषण्मासेष्वेवषट्द्वयेगते ॥
 सौवर्णाकारयेदाशारौप्यपिष्टातकेनवा ॥ ३० ॥ ज्ञातिबंधुजनैःसाद्धस्नातःसम्यगलंकृतः ॥ पूजयेन्मंत्रसंदर्भैरभिध्यात्वागृहांगणे ॥ ३१ ॥

तवसंनिहितःशक्रःसुरासुरनमस्कृतः ॥ पूर्वाचन्द्रेणसहिताएन्द्रीदिग्देवतेनमः ॥ ३२ ॥ अग्नेःपरिग्रहादायैत्वमाग्नेयिपठ्यसे ॥
 तेजोमयीपराशक्तिराग्नेयीविरदाभव ॥ ३३ ॥ देवराजंसमासाद्यलोकःसंयमयत्यसौ ॥ तेनसंयमनीयासियाम्येकामप्रदाभव ॥ ३४ ॥
 खड्गंसहातिविकृतानैऋतिस्त्वमुपाभृता ॥ तेननैऋतनाम्रीत्वंकृतवान्मघवासदा ॥ ३५ ॥ त्वय्यास्तेभवनधारवरुणोयादसांपतिः ॥
 इष्टकामार्थसिद्ध्यर्थवारुणिप्रभवाभव ॥ अधिश्रितासियस्मात्त्वंवायुनाजगदायुना ॥ ३६ ॥ वायव्येत्वमतःशान्तिनित्यंयच्छन्मोहनमः ॥
 कौबेरोवाशिसौम्याचप्रख्यातात्वमथोत्तरा ॥ ३७ ॥ ऐशानीजगदीशेनशुभानात्वमलंकृता ॥ अतस्त्वंशिवसाम्निध्यंदेविदेहिशिवे
 नमः ॥ ३८ ॥ सर्पाष्टककुलेनत्वंसेवितासितथाप्यधः ॥ नागांगनाभिःसहिताहितानःसर्वदाभव ॥ ३९ ॥ सप्तलोकैःपरिगतासर्वदात्वं
 शिवायतः ॥ सनकाद्यैःपरिवृताब्राह्मीजिह्वानयाकुरु ॥ ४० ॥ नक्षत्राणिचसर्वाणिग्रहास्ताराग्रहास्तथा ॥ नक्षत्रमातरोयेचभूतप्रेतवि
 नायकाः ॥ ४१ ॥ सर्वेभमेष्टसिद्ध्यर्थेभवंतुप्रणताःसदा ॥ एभिर्मन्त्रैःसमभ्यर्च्यपुष्पधूपादिनाततः ॥ ४२ ॥ वासोभिरभिसंस्थायफला
 निविनिवदयेत् ॥ तत्तूर्यध्वनिघोषेणगीतिमङ्गलानिःस्वनैः ॥ ४३ ॥ नृत्यंतीभिर्वरस्त्रीभिस्तांरात्रिमतिवाहयेत् ॥ कुकुमक्षोदतीव्रिणदानमानादि
 भिःसुखम् ॥ ४४ ॥ प्रभातेवेदविदुषेसर्वतत्प्रतिपादयेत् ॥ अनेनविधिनासर्वक्षमाप्यप्रणिपत्यच ॥ ४५ ॥ भुञ्जीतिमित्रसहितःसुहृद्वंधुजनैरपि ॥
 यएवंकुरुतेपार्थदशमव्रतमादरात् ॥ ४६ ॥ ससर्वकाममाप्नोतिमनसाभीप्सितंनरः ॥ स्त्रीभिर्विशेषतःकार्यव्रतमेतद्युधिष्ठिर ॥ ४७ ॥
 लघुचित्तायोनार्यःसदाकामपरायणाः ॥ धन्यंयशस्यमायुष्यंसर्वकामफलप्रदम् ॥ ४८ ॥ कथितंतेमहाराजमयाव्रतमनुत्तमम् ॥ ४९ ॥
 येमानवामनुजपुङ्गवकामकामाःसंपूजयंतितदशमेषुसदादशाशाः ॥ तेषांविशेषेनिहताहृदयेप्रकाममाशाःफलंत्यलमलंबहुनोदितेन ॥ ५० ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेआशादशमीव्रतंनमचतुष्पष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिरउ
 वाच ॥ अहंत्वागस्करःपापःपृथिवीक्षयकारकः ॥ परिपृच्छामिगोविन्दत्वांनमस्कृत्यपादयोः ॥ १ ॥ गुह्याद्गुह्यतरंब्रह्मव्रतंकिंचिदनु
 त्तमम् ॥ तरामियेनपापौधंभीष्मद्रोणवधार्णवम् ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ आसीत्पुरोत्तरोनाम्नाविदभार्यांकुशध्वजः ॥ सांतःपुरसु

तोयश्चक्रराज्यमतद्रितः ॥ ३ ॥ जघानतापसोऽथप्रमादान्मृगयांगतः ॥ मृगंमत्वामहारण्यब्राह्मणदैवमोहितः ॥ ४ ॥ तेनकर्मविपा
 केनदेहेतेनरकंगतः ॥ तत्रासौयातनावोराशुनुभूयातिपीडितः ॥ ५ ॥ तस्मादिहागतोमत्थरौद्रोविषधरोऽभवत् ॥ अदशत्सोऽपिराजे
 न्द्रब्राह्मणंचरणेरुषा ॥ ६ ॥ लब्ध्वासहचरंपचत्वजंगामद्विजसंयुतः ॥ विपन्नस्तुततःसिंहोद्वितीयोऽभूत्सुदारुणः ॥ ७ ॥ विदारितमुखोह
 स्त्रोनानासत्त्वभयंकरः ॥ जघानासौपुनःश्रेष्ठराजन्यंमृगयागतम् ॥ ८ ॥ ततोऽपिवहुभिःशस्त्रराजलोकैर्नपतितः ॥ पुनर्व्याघ्रोबभूवसौ
 तृतयेऽपिभवांतरे ॥ ९ ॥ तद्विष्णुपादनखाधातव्यापादितमृगान्वयः ॥ तेनापिर्वृयोनियननीतःकिञ्चिद्भूनांतरम् ॥ १० ॥ सनीतः
 कृमिराशिस्त्वलैकैःखातनिपातनात् ॥ संजातस्तुमहातृक्षोन्खराहतजंतुरुक् ॥ ११ ॥ जघानबालंचण्डालादसौमृत्युमवाप्नुयात् ॥ पञ्चमे
 मकरोजातःसमुद्भूतभयंकरः ॥ १२ ॥ स्त्रियंजघानतरुणस्त्रिातुकामामथागताम् ॥ प्रभातेशङ्करस्याग्रेशाङ्कग्रहणेनिशि ॥ १३ ॥ तत्रापि
 बडिशंदत्वाजनैःप्राणैर्वियोजितः ॥ पुनःषष्ठेभवेजातःपिशाचःपिशिताशनः ॥ १४ ॥ क्रूरश्छिद्रपरःशुद्रोन्नरप्राणवियोजकः ॥ सोऽवती
 र्णोनरस्यगंकर्षयामासकस्यचित् ॥ १५ ॥ मंत्रेणाहूयसिद्धेनवातिकेनव्यसुःकृतः ॥ सप्तमेसपुनर्जातोदुर्निरक्ष्यवपुर्भृशम् ॥ १६ ॥
 क्रूरदंष्ट्रःकरालास्योमांसशोणितभोजनः ॥ दिग्वासामनुभूमीषुवासिष्ठेब्रह्मराक्षसः ॥ १७ ॥ सराहृजैर्गंडून्यसर्वचक्रेविषादिषु ॥
 आक्रम्यभीमदासेनराज्ञाराक्षसशत्रुणा ॥ १८ ॥ समारोप्यधनुःसंख्येब्रह्मस्त्रेणनिपातितः ॥ भूयोऽभवद्वाघ्रसमःस्वजनमन्यष्टमेभुवि ॥ १९ ॥
 वनेचरणंकुङ्कुद्भोब्राह्मणान्निधनंगतः ॥ ततोहस्तीचभहूकोमातंगेनधनुष्मता ॥ २० ॥ एकादशेऽपिपञ्चालोभवमध्येऽतिभीषणः ॥
 ऊर्ध्वकेशोतिरक्ताक्षोजातोह्रस्वतनुर्दृढः ॥ २१ ॥ पापोधर्मध्वजोरक्षोदेवतोऽज्झितमाल्यधृक् ॥ सटण्डपागिभैकैर्नववृक्षग्राह्यवलंबितः ॥ २२ ॥
 द्वादशेसपुनर्जातःशुष्कलेष्टशभाजनः ॥ भक्ष्यलोभाद्विलगतोव्याधेनविनिपातितः ॥ २३ ॥ तेनचासीत्कृतपूर्वतारकद्रादशत्रितम् ॥
 तस्यप्रभवाज्जातोऽपिदुष्टयोनौपुनःपुनः ॥ २४ ॥ अवापशीघ्रंपंचत्वंससारभवसागरे ॥ पुनरेवाभवद्वाजाविदभार्यासुधार्मिकः ॥ २५ ॥

भूयश्चोषोषितातेनतारकद्वादशीशुभा ॥ पश्यतां व्रतमाहात्म्यं जातो जातः पुनः पुनः ॥ २६ ॥ व्रतप्रभावाद्भुवनैर्भुक्त्वारज्यमकं टकम् ॥ प्रापवि
 ष्णुपुरे स्थानं यावदाभूतसंघ्रमम् ॥ २७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथमेतद्व्रतं कृष्णकर्तव्यं पुरुषोत्तमैः ॥ ह्यभिर्वाभर्तुवाक्येन स्नानदानजपादिकम् ॥
 ॥ २८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गशीर्षे सिते पक्षे गृहीत्वा द्वादशी व्रतम् ॥ अकृत्रिमे जले स्नानमपराह्णे समाचरेत् ॥ २९ ॥ प्रणम्य भारस्करायाथ कृत्वा
 देवाचरन्तं ॥ होमं च तावत्स्थातव्यं यावदस्तामि तोरविः ॥ ३० ॥ ततो भुक्त्वा फलैः पुष्पैर्गन्धधूपविलेपनैः ॥ स जलं साक्षतं कृत्वा सहिरण्यं शुभैः
 फलैः ॥ ३१ ॥ रम्येताम्रमेयपत्रे जातुभ्यां धरणं गतः ॥ पूर्वामुखः प्रोषोपश्रुद्धिं कृत्वा धर्मभाजनम् ॥ ३२ ॥ भूमौ तु मंडलं कृत्वा गोमयेन सतारकम् ॥
 चंदनेन समालिख्य ध्रुवं हि गगनोन्मुखः ॥ ३३ ॥ सहस्रशीर्षमंत्रेण भूमौ शतयाज्ञैः स्वयम् ॥ तारकाणां कुरु श्रेष्ठ द्वादशं धर्मतं द्रितः ॥ ३४ ॥
 पर्युक्ष्य धूममुत्क्षिप्य दद्याद्विप्राय दक्षिणाम् ॥ क्रमेण सर्वं निर्वर्त्य भोज्यं भोज्यं निशामे ॥ ३५ ॥ मार्गशीर्षे खंडखाद्यं पौषे सोहालकं तथा ॥
 तिलतंडुलकं माघे गुडापूपं च फाल्गुने ॥ ३६ ॥ मोदकांश्चैत्रमासे तु वैशाखे खंडवेष्टकम् ॥ ज्येष्ठे सक्तुभृतैः पात्रैराषाढे गुडगूरिकैः ॥ ३७ ॥
 श्रावणे मधुशीर्षे णनभस्ये पाथसेन च ॥ घृतपर्णैश्चाथ युजे कांसरैः कार्तिके कमात् ॥ ३८ ॥ एभिर्द्वादशभिर्वर्षैर्भोजयित्वा द्विजान् स्वयम् ॥
 भुञ्जीत भक्त्यारजेन्द्रपश्चादेवं क्षमापयेत् ॥ ३९ ॥ समासेतु व्रते कृत्वा राजतं तारकागणम् ॥ दृष्ट्वा वा पूर्वविधिना पूजयित्वा क्षमापयेत् ॥ ४० ॥
 कुंभाद्वादशदातव्याः सोदकमोदकांश्चिताः ॥ ब्राह्मण्यां परिधानं च पद्मारागं स कुञ्चकम् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणे वल्गुलच्छातं लक्षपुष्पपौषोभितम् ॥
 चालकेनोपवीतं च पुष्पं दत्त्वा क्षमापयेत् ॥ ४२ ॥ अनेन विधिनाराजन्यः करोति व्रतं नरः ॥ नारी वा भरतश्चैष्टुभक्तिभावपुरःसरा ॥ ४३ ॥
 नक्षत्रलोके व्रजति विमानेनार्कवर्चसा ॥ अप्सरो गगन्धर्वयक्षविद्याधरारैः ॥ ४४ ॥ सहस्रभर्ता स्वर्लोकैः पूज्यमानो दिवाकरैः ॥ वसे
 त्कल्पायुतं यावत्पुनर्विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ४५ ॥ एतद्व्रतं पुराचर्णं शन्यारद्र्यां श्रियो मया ॥ सीतया दमयंत्या च रुक्मिण्या सत्यभामया ॥ ४६ ॥
 मेनयारं भयास्वर्गे उर्वक्ष्यो देवदत्तया ॥ अन्याभिरपि नारीभिः पुरुषैश्च पृथग्विधैः ॥ ४७ ॥ चीर्णे मेतद्व्रतं पार्थ सर्वपापभयापहम् ॥ ४८ ॥

प्रणम्यप्रार्थयेद्भक्त्याविष्णुर्मेप्रीयतामिति ॥ १९ ॥ ततोभुञ्जीतसहितंभृत्यैः प्रेष्यजनेनच ॥ आगताभ्यागतैलकैः सुहृत्संवधिबन्धुभिः ॥ २० ॥
 एवंकौतयकुरुतेयोऽरण्यद्वादशीनरः ॥ सदेहांतिविमानस्थोदिव्यकन्यासमावृतः ॥ २१ ॥ यातिज्ञातिसमायुक्तः श्वेतद्वीपहरेः पुरम् ॥ यत्रलो
 काः पीतवस्त्राः श्यामदेहाश्चतुर्भुजाः ॥ २२ ॥ शंखचक्रगदापद्मचारुहस्ताः सकौस्तुभाः गरुडासनाः साभरणसुकुटोत्कटकुंडलाः ॥ २३ ॥
 नीलोत्पलोद्दामपद्ममालयालंकृतोरसः ॥ लक्ष्मीधरामेधवर्णाः कूर्पराङ्गदम्बूषणाः ॥ २४ ॥ तिष्ठतिविष्णुसामान्येयावदाभूतसंपुवम् ॥
 तस्मादेत्यमहातेजाः प्रथिव्यां नृपपूजिताः ॥ २५ ॥ मर्त्यलोकेकीर्तिमंतं भवंतिनरोत्तमाः ॥ ततोयातिपरंस्थानं मोक्षमार्गं शिवशुभम् ॥
 ॥ २६ ॥ यत्रगत्त्वानशोचंतिनसंसारेभ्रमंतिच ॥ २७ ॥ येद्वादशीमुपवसंति सितामरण्यनाम्नावनोद्विजवरानथभोजयति ॥ साध्यः स्त्रियः सु
 चरिताभरणाश्चेतेषां विष्णुः प्रसादमुपयातिददातिमोक्षम् ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अरण्यद्वादशी
 व्रतं नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ध्या ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वनावृते वरे देववर्षाकाले ह्युपस्थिते ॥ मयूरकेकाकुलिते ददुरावपूरिते ॥ १ ॥
 कुलस्त्रियः प्रयच्छंति कस्यां न्नकां त्रदेवता ॥ किं व्रतं कृष्णविल्यातमन्नं कस्यांतिथौ भवेत् ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ प्रवृत्ते श्रावणे
 मासि कृष्णपक्षे ह्युपस्थिते ॥ एकादश्यां शुचिर्भूत्वा सवौ धधिजलैः शुभैः ॥ ३ ॥ माषवृणैर्नराजैर्द्रकुयादिंदुरिकाशनम् ॥ मोदकांश्च
 तथा पंचघृतपक्वान् सुनिर्मलान् ॥ ४ ॥ नरमैकैकमुद्दिश्य ततो गत्वा जलाशयम् ॥ दुष्टयादो विरहितं स तोयं जलैर्जयुतम् ॥ ५ ॥ तस्यैव पुलि
 ने रम्यं जुष्टां त्रैगोमयादिना ॥ कृत्वा मण्डलं कंवृत्तां पिष्टकादिभिर्भक्षितम् ॥ ६ ॥ चर्चितं गंधकुसुमैर्धूपदीपाक्षतो ज्वलम् ॥ तत्र चंद्रं लि
 खेदं वरोहिण्या सहितं विभुम् ॥ ७ ॥ अर्चयेच्च सभायै वैमन्त्रेणानेन भावितः ॥ सोमराजनमस्तुभ्यं रोहिण्यै तेन मोनमः ॥ ८ ॥ महासतिमहा
 देवि संपादय मे पिसितम् ॥ एवं संपूज्य तस्याग्रैर्नैवेद्यं देयमर्चितम् ॥ ९ ॥ तत्रैव ब्राह्मणे दद्यात्सोमो मे प्रीयतामिति ॥ प्रीयतामिति मे दीरोहि
 णी सहितप्रिया ॥ १० ॥ एवमुच्चार्य दत्त्वा च ततोऽतर्जलमाविशेत् ॥ कठांतं कटिमात्रं वा गुल्फांतं वा जलाशये ॥ ११ ॥ ध्यायेत मनसा सोमं
 रोहिणी सहितं तदा ॥ यावत्समस्तं तदुक्तं भुक्त्वा चातंस्तदोऽस्थितः ॥ १२ ॥ नियम्य वसतां चान्येतो विप्राय भोजनम् ॥ दक्षिणा सहितं देयं

निश्चयं वाचिकं लपयेत् ॥ १३ ॥ भक्त्या ज्ञान्तया यथा चिन्तयथा चिन्तं तथा तथा ॥ यः करोति नरो राजन्ना रीवाथ कुमारिका ॥ १४ ॥ वर्षे वर्षे विधानेन पाथै
 दं रोहिणीव्रतम् ॥ इह लोके चिरं स्थित्वा धनधान्यसमाकुले ॥ १५ ॥ गृहाश्रमे शुभालंघ्या पुत्रपौत्रादिसन्ततिम् ॥ ततः सुतीर्थं मरणं तन्तं ब्रह्म
 पुरं व्रजेत् ॥ १६ ॥ तस्माद्विष्णुपुरं पार्थ ततो रुद्रपुरं शुभम् ॥ १७ ॥ स्वरोहिणी ज्ञाश्रधराभिमतं ॥ हिताचिकं कारणं शृणु नरेन्द्र निवेदयामि ॥
 संपिष्टमाषा चित्तैर्दुरिका ज्ञातं यदुक्तं जले गुडघृतेन फलं तदेतत् ॥ १८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
 रोहिणी चन्द्रव्रतं नाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अवियोगव्रतं ब्रूहि मम यादव नन्दन ॥ विधानं
 तस्य कीदृक् च किंपुण्यं कऽत्र देवता ॥ १ ॥ ॥ श्री कृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणु पाण्डव यत्नेन कथ्यमानं यथासिलम् ॥ अवियो
 गव्रतं नाम व्रतानां सुतोत्तमम् ॥ २ ॥ प्रौष्ठपदे शुक्लपक्षे द्वादश्यां प्रातरुत्थितः ॥ यस्तु शुक्लांबरधरः स्नात्वा पूर्वजलाशये ॥ ३ ॥
 हृदये रम्ये सौधे तटे हारिर्लभ्येत मण्डले ॥ गोधूमचूर्णपिष्टेन लक्ष्मीं तत्पार्श्वे वर्तिनीम् ॥ ४ ॥ तत्रैव च हरिं गौरिं सा विब्रजि ब्रह्मणा सह ॥
 राज्ञीं सा हितं चरति त्रैलोक्ये द्योतकतारम् ॥ ५ ॥ गंधैः पुष्पैश्च धूपैर्नैव द्यौश्च यद्व्यथा ज्ञान्तया ॥ अवियोगव्रतचारिभञ्जनेन नराजिन्द्र ॥ ६ ॥
 नारीवापुरुषो वा अवियोगमतिदृढां कृत्वा ॥ भक्त्या ध्यानी मौनी दीपत्यंजयेद्देवम् ॥ ७ ॥ सहस्रमूर्द्धा पुरुषः पद्मनाभो जनार्दनः ॥
 व्यासोऽपि कपिलाचार्यो भगवान् पुरुषोत्तमः ॥ ८ ॥ नारायणो भृगुलिहो विष्णुर्दामोदरो हरिः ॥ महावराहो गोविन्दः केशवा गुरुध्वजः ॥ ९ ॥
 श्रीधरः पुंडरीकाक्षो विश्वरूपस्त्रिविक्रमः ॥ उपेन्द्रो वामनो रामो वैकुण्ठो माधवो ध्रुवः ॥ १० ॥ वासुदेवो हृदयिकेशः कृष्णः संकर्षणोऽच्युतः ॥
 अनिरुद्धो महायोगी प्रद्युम्नो नन्द एव च ॥ ११ ॥ नित्यं समेशु भः प्रीतः स श्रीकेशश्शूलिनः ॥ उमापतिर्नैलकंठः स्थानुः शंभुर्भेगाक्षिह ॥ १२ ॥
 ईशानो भैरवः शूलत्र्यंबकश्चिपुरांतकः ॥ कपर्दी शोमहालिङ्गमिहा कालो वृषध्वजः ॥ १३ ॥ शिवः शर्वो महादेवो रुद्रो भूतमहेश्वरः ॥
 ममस्तु सहस्रपर्वत्यां शंकरः शंकराश्वरम् ॥ १४ ॥ ब्रह्मा शंभुः प्रभुः स्रष्टा पंक्तः प्रपितामहः ॥ हिरण्यगर्भो विदज्ञः परमेश्वी प्रजापतिः ॥ १५ ॥
 चतुर्मुखः सृष्टिकर्ता स्वयं भूः कमलासनः ॥ विराञ्चिः पद्मयोगी निश्चमस्तु वरदः सदा ॥ १६ ॥ आदित्यो भारुः करो भातुः सूर्योऽकैः सवितारविः ॥

मार्तण्डमंडलज्योतिरग्निरग्निमर्जनेश्वरः ॥ १७ ॥ प्रभाकरः सप्तसप्तिस्तरणिः सरणिः खगः ॥ दिवाकरो दिनकरः सहस्रांशुर्मरीचिमात्र ॥ १८ ॥
 पद्मप्रबोधनः पूषाकिरणैरुभूषणः ॥ निकुंभो वर्णभो देवः सुप्रीतोऽस्तु सदा मम ॥ १९ ॥ लक्ष्मीः श्रीः संपदापद्मा मविभूतिर्हरिप्रिया ॥
 पार्वती ललितगौरी उमा शंकरवल्लभा ॥ २० ॥ गायत्री प्रकृतिः सृष्टिः सा वित्री विधे सोमता ॥ राज्ञी भानुमती संज्ञानित्यभास्करप्रिया ॥ २१ ॥
 इति पद्मनाभं शंकरपितामहं क्लृप्तां दिसप्रिया न्यूज्य ॥ दत्त्वा दत्त्वादानं भुक्त्वा चातिव्रजेद्भुम् ॥ २२ ॥ द्वादश्यां चरति नरो व्रतमेतद्रक्तिभाविती
 लोके ॥ भवति यशोधनभागी संतितामन्विगतसंतापः ॥ २३ ॥ हरिहरिहरण्यगर्भप्रभाकराणां क्रमणलोकेषु ॥ भुक्त्वा भोगान्विपुलानथयो
 गीनिर्वृता भवति ॥ २४ ॥ स्त्रीपुंसोर्यदि युग्मं पुरुषो वायादिसमाचरति कश्चित् ॥ नारी वा व्रतमेतच्चीत्वा त्याज्यं विष्णोः ॥ २५ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे हरिहरिहरण्यगर्भप्रभाकराणामवियोगव्रतं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अक्षौहिण्यो दशाष्टौ च मद्राज्यसु योधनाः ॥ २ ॥ तेषां वधेन यत्पापं तन्ममोणि कुंताति ॥ पापप्रक्षालनं
 जन्य वैश्यशूद्रादयो हताः ॥ भीष्मद्रोणकलिंगादिकर्णशल्यसु योधनाः ॥ २ ॥ तेषां वधेन यत्पापं तन्ममोणि कुंताति ॥ पापप्रक्षालनं
 कश्चिद्धर्मब्रूहि जगत्पते ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सुमहत्पुण्यजननं गोवत्सद्रादशव्रतम् ॥ अस्ति पार्थ महाबाहो पांडवानां धुरंधर ॥ ४ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केयंगो द्वादशीनामविधानं तत्र कीदृशम् ॥ कथमेषा समुत्पन्ना कस्मिन्काले जनार्दन ॥ ५ ॥ एतत्सर्वं हरिब्रूहि त्राहि मां
 नरकार्णवात् ॥ ६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुरा कृतयुगे पार्थ सुनिर्कोटिः समागता ॥ तपश्चचार विपुलं नानाव्रतधरागिरौ ॥ ७ ॥ हर्षेण महता
 विष्टा देवदर्शनकांक्षया ॥ जंबूमागैर्महापुण्येनानातीर्थं विभूषिते ॥ ८ ॥ पारियात्रे सिद्धपात्रेऽस्येतं दुलिकाश्रमे ॥ टां विरिति विख्याते उत्तमेश्वरे नृ
 प ॥ ९ ॥ तापसारण्यमतुलं दिव्यकाननमंडितम् ॥ वसिष्ठशुक्रागिरिसकतदक्षादिभिर्वृतम् ॥ १० ॥ वल्कलजिनसंवीतैर्भृंगैराश्रममंडलम् ॥
 नानामृगगणैर्जुष्टं शाखासृगगणैर्युतम् ॥ ११ ॥ प्रज्ञांति सिंहहरिणं वस्तु सर्वगतदुमम् ॥ गहनं निर्ऋतं रम्यं लतासंतानसंकुलम् ॥ १२ ॥

सिंहव्याघ्रगजैर्भिन्नहरिणैःशंखैःशङ्खाः ॥ वराहरुरुभिश्चित्रैःसमंतादुपशोभितम् ॥ १३ ॥ तपस्यतांतत्रतेषांमुनीनां दर्शनार्थनाम् ॥
 व्याजंचक्रेमहीनाद्वादशाधार्धलोचनः ॥ १४ ॥ बभूवब्राह्मणोवृद्धोजरापांडुरमृद्धजः ॥ श्रुथचर्मतनुःकुब्जोयष्टिपाणिःसर्वेपथुः ॥ १५ ॥
 उमापिचक्रेगोरूपंशृणुतत्पार्थयादृशम् ॥ क्षीरोदतोयसंभूतायाःपुरामृतमंथने ॥ १६ ॥ पञ्चगावःशुभाःपार्थपञ्चलोकस्यमातरः ॥
 नंदमुभद्रासुरभीसुशीलबहुलइति ॥ १७ ॥ एतेलोकोपकारायदेवानांतर्पणायच ॥ जमदग्निभद्राजवसिष्ठासितगौतमाः ॥ १८ ॥
 जगद्गुःकामदाःपञ्चगावोदत्ताःसुरैस्ततः ॥ गोमयरोचनामृच्छीरंदधिघृतंगवाम् ॥ १९ ॥ षडंगानिपवित्राणिसंश्रुद्धिकरणानिच ॥
 गोमयादुत्थितःश्रीमान्विल्ववृक्षःशिवप्रियः ॥ २० ॥ तत्रास्तेपद्महस्ताःश्रीवृक्षस्तेनसम्भृतः ॥ बीजान्युत्पलपद्मानांपुनर्जातानिगोम
 यात् ॥ २१ ॥ गौरोचनाचमांगल्यापवित्रासर्वसाधिका ॥ गोमूत्राद्गुगुलुर्जातःसुगंधप्रियदर्शनः ॥ २२ ॥ आहारःसर्वदेवानांशिवस्यचवि
 शेषतः ॥ यद्वीजंजगतःकिञ्चित्तज्ज्ञेयक्षीरसंभवम् ॥ २३ ॥ दधुःसर्वाणिजातानिमङ्गलान्यर्थसिद्धये ॥ घृतादमुत्पन्नदेवानांतृप्तिकारणम् ॥
 ॥ २४ ॥ ब्राह्मणाश्चैवगावश्चकुलमेकं द्विधाकृतम् ॥ एकत्रमंत्रांस्तित्थातिहविरन्यत्रतिष्ठति ॥ २५ ॥ गोषुयज्ञाःप्रवर्ततेगोषुदेवाःप्रतिष्ठिताः ॥
 गोषुवेदाःसमुत्कीर्णाःषडंगपदक्रमाः ॥ २६ ॥ शृङ्गमूलेगावान्नित्यब्रह्माविष्णुश्चसंस्थितौ ॥ शृङ्गमेसर्वतीर्थानिस्थायराणिचराणिच ॥ २७ ॥
 शिवोमध्यमहादेवःसर्वकारणकारणम् ॥ ललाटेसंस्थितागौरीनासावंशेचषण्मुखः ॥ २८ ॥ कंबलाश्वतरौनागौनासापुटसमाश्रितौ ॥ कर्ण
 योरश्विनौदेवीचक्षुभ्यांशशिभास्करौ ॥ २९ ॥ दंतेषुसर्वसर्वजिह्वायांवरुणःस्थितः ॥ सरस्वतीचकुहरेयमयक्षौचगण्डयोः ॥ ३० ॥
 संध्याद्वयंतथेष्टाभ्यांश्रीवायांचपुरंदरः ॥ रक्षांसिककुदेद्यौश्चपाणिंकायेव्यवस्थितौ ॥ ३१ ॥ चतुष्पात्सकलोधर्मौनित्यजंवासुतिष्ठति ॥
 खुरमध्येषुगन्धर्वाःखुराग्रेषुचपन्नगाः ॥ ३२ ॥ खुराणांपश्चिमेभागेराक्षसाःसंप्रतिष्ठिताः ॥ रुद्राएकादशपृष्ठेवरुणःसर्वसन्धिषु ॥ ३३ ॥
 श्रोणीतटस्थाःपितरःकपोलेषुचमानवाः ॥ श्रीरपानेगवान्नित्यस्वाहालंकारमाश्रिताः ॥ ३४ ॥ आदित्यारश्मयोवालाःपिण्डीभूताव्यवस्थि
 ताः ॥ साक्षाद्गाचगोमूत्रेगोमयेयमुनास्थिता ॥ ३५ ॥ त्रयास्त्रिंशद्देवकोटयोरोमकूपेव्यवस्थिताः ॥ उदरेपृथिवीसर्वशैलवनकानना ॥ ३६ ॥

चत्वारः सागराः प्रोक्ता गवां ये तु पयोधराः ॥ पर्जन्यः क्षीरधारासु मेघा बिन्दुव्यवस्थिताः ॥ ३७ ॥ जठरे गार्हपत्योऽग्निर्देक्षिणाग्निर्हविर्देस्थितः ॥
 कंठे आहवनीयोऽग्निः सभ्योऽग्निस्तालुनिस्थितः ॥ ३८ ॥ अस्थिव्यवस्थिताः शैलामज्जासुकृतवः स्थिताः ॥ ऋग्वेदोऽथर्ववेदश्च सामवेदो यजु
 स्तथा ॥ ३९ ॥ सुरक्तपीतकृष्णादिगवां ण्येव्यवस्थिताः ॥ तासां रूणमुमास्त्वामसुरभाणां शुधिष्ठिर ॥ ४० ॥ संस्मृत्य तत्क्षणाद्गौरीद्वयेष
 सदृशं तनुम् ॥ आत्मानं विदधे देवी धर्मराजशृणुष्वताम् ॥ ४१ ॥ षडुन्नतां पंचनिम्नां मूकशार्क्षी सुवालधिम् ॥ ताम्रस्तनोरौ प्यकार्दमुसुरो
 मुमुखीं सिताम् ॥ ४२ ॥ सुशीलां च सुतस्त्रेहां सुशीरां सुपयोधराम् ॥ गोरूपिणी सुमांस्पृह्वा स्वामिनीं तां सवत्सकाम् ॥ ४३ ॥ चर्यया प्रतरं हृष्टो
 महादेवः स्वचेतसि ॥ ज्ञनैः ज्ञनैर्यथैषार्थविप्ररूपमिहाश्रमम् ॥ ४४ ॥ दत्त्वा कुलपतेः पार्श्वभृगोस्तां गान्धर्वे दयत् ॥ तपस्विनां महातेजास्तां
 च सवेषु पांडव ॥ ४५ ॥ न्यासरूपां ददौ धेनुं रक्षित्वा तां दिनद्वयम् ॥ यावत्सत्त्वा इतस्तत्त्वा जंबूमागं विद्याम्यहम् ॥ ४६ ॥ रक्षिष्यामः प्राति
 ज्ञातिभिरभिः सुरभीमिमाम् ॥ अंतर्द्धिमगमहेवः शुनव्याघ्रो बभूवह ॥ ४७ ॥ वज्रचक्रनखोर्दवीं ज्वलन्ति पगलोचनः ॥ जिह्वाकरालवदनो जि
 ह्वालां गूलदारुणः ॥ ४८ ॥ संप्रायादाश्रमपदं तां च धेनुं सवत्सकाम् ॥ त्रासयामास तां देवमुनीनां दिक्ष्ववस्थिताः ॥ ४९ ॥ ऋषयोऽपि समाक्रां
 ता आर्तनादं प्रचक्रिरे ॥ हाहेत्युच्चैः केचिद्दूचुर्दुर्दुर्कारैस्तथा परे ॥ ५० ॥ तालास्फोटान्ददुः केचिद्द्रयाग्रं दृष्ट्वा तिभैरवम् ॥ सापिहं भारवांश्चक्रे
 गौरुहृत्य सवत्सका ॥ ५१ ॥ तस्याव्याघ्रभयात्तायाः कपिलाया शुधिष्ठिर ॥ पलायत्याः शैलामध्ये क्षणं क्षुरचतुष्टयम् ॥ ५२ ॥ व्याघ्रवत्स
 कयोस्तत्र वदितं सुरकिन्नरैः ॥ दृश्यतेऽतीव सुव्यक्तं तदद्यापि चतुष्टयम् ॥ ५३ ॥ सजलं शिवलिंगं च शोभोस्तीर्थं तदुत्तमम् ॥ यत्संस्पृशति
 राजेन्द्रसगो वध्यां व्यपोहति ॥ ५४ ॥ तत्र सत्त्वात्त्वा महातीर्थं जंबूमागैर्नराधिप ॥ ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ५५ ॥ ततस्ते मुन
 यः क्रुद्धा ब्रह्मदत्तां महास्वनाम् ॥ जघ्मर्घटांसुरैर्दत्तां गिरिकंदरपूरणीम् ॥ ५६ ॥ शब्देन तेन व्याघ्रोऽपि मुक्त्वा गावं सवत्सकाम् ॥ विप्रैस्तत्र
 कृतं नाम दुंडागिरिरिति श्रुतिः ॥ ५७ ॥ तं प्रपश्यति ये पार्थते रुद्रानात्र संशयः ॥ अथ प्रत्यक्षतां श्रेष्ठस्तेषां देवो महेश्वरः ॥ ५८ ॥ शूल
 पाणिस्त्रिपुरहराकामश्चोषभे स्थितः ॥ उमासहायो वरदः सत्स्वामी सविनायकः ॥ ५९ ॥ स नंदिः समहाकालः स शृंगी समनोहरः ॥ वीर

भद्राचामुडावंटाकर्णादिभिर्वृतः ॥ ६० ॥ मातृभिर्भूतसंवातैर्यक्षराक्षसगुह्यकैः ॥ देवदानवगंधर्वमुनिविद्याधरांगैः ॥ ६१ ॥
 प्रणम्यदेवदेवायपत्नीभिः सहितैरुमा ॥ गोरूपिणीसवत्साचपूजिताब्रह्मचारिभिः ॥ ६२ ॥ कार्तिकेशुक्लपक्षेतुद्रादश्यानिदिनीव्रतम् ॥
 ततः प्रभृतिराजेन्द्रअवतर्णमहत्तले ॥ ६३ ॥ उत्तानपादेन तथाव्रतं चीर्णमिदं शृणु ॥ उत्तानपादनामासीत्क्षत्रियः पृथिवीपते ॥ ६४ ॥
 तस्य भार्याद्रयचासीदुचुर्ग्रीतिविश्रुतम् ॥ शुभ्रजातोऽधुवः पुत्रोवालपादयरोऽलसः ॥ ६५ ॥ रुच्याः समापैतः शुभ्याध्रुवोऽयं रक्षतांसाखि ॥
 अहं करिष्ये शुश्रूषां भर्तुं स्तावत्सदास्वयम् ॥ ६६ ॥ रुचीरसवर्तानित्यं प्रत्यहं कुरुते गृहे ॥ अकरोद्भर्तुं शुश्रूषां ग्रीनित्यं पतिव्रता ॥ ६७ ॥ कदा
 चिन्कोधमात्सर्थात्सापत्यं दर्शितं या ॥ स्वयं रुच्यानिहत्यासां शिशुः खंडलशः कृतः ॥ ६८ ॥ तापिकायां तथास्थाल्यां पक्रसिद्धः सुसंस्कृतः ॥
 अन्नभोजनवेलायां ददाति नृपभाजने ॥ ६९ ॥ तैवैभक्षयितुं दुष्टासामिषं भोजनं किल ॥ अथ भोजनवेलायां वज्रजीवितमाप्तवान् ॥ ७० ॥
 तथैव प्रहसन्बालो मातुरुत्संगजोऽभवत् ॥ तं दृष्ट्वा महदाश्चर्यं शुभ्रपि प्रच्छविस्मिता ॥ ७१ ॥ किमेतद्ब्रूहि वृत्तांतं कस्येयं व्युष्टिरुतमा ॥
 किं त्वया चरितं किञ्चिद्भूतं दंष्टुं तं तथा ॥ ७२ ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं येन जीवितं मे सुतः ॥ मया यं सतवारं तु विशाल्य शकलिकृतः ॥ ७३ ॥
 पक्रः स्वयंकृतः स्थाल्यां व्यंजनैः सह भोजनैः ॥ परिविष्यमाणः स पुनः कथं जीवितमाप्तवान् ॥ ७४ ॥ किं ते सिद्धा महाविद्यामुत संजीवनी शुभा ॥
 रत्नमणिमहारत्नं योगजनमहोषधम् ॥ ७५ ॥ कथयस्व महाभाग सत्यं सत्यं भागिन्यासि ॥ एवमुक्ते रुचिस्तस्याव्याचख्यौ वत्सगोव्रतम् ॥ ७६ ॥
 कार्तिके चैव द्वादश्यां यथा चानुष्ठितं पुरा ॥ व्रतस्यास्य प्रभावेन पुनर्जीवितं मे सुतः ॥ ७७ ॥ वत्सो मे वत्सवेलायां मृतोऽर्थलभते पुनः ॥
 समागमश्च भवति व्रतैः प्रवासितैरपि ॥ ७८ ॥ यथार्थमेतद्ब्रूयाख्यातं तं गोद्वादशव्रतम् ॥ तवापि रुचितं तत्सर्वं विष्यति शुभं प्रियम् ॥ ७९ ॥
 एवमुक्ते व्रतं चीर्णरुच्यापुत्राः सुखं धनम् ॥ संप्राप्तं जीवितं तच्च ध्रुवस्थानं निवेक्षिता ॥ ८० ॥ ब्रह्मणः सृष्टिकारेण रुचिर्भेदांसां साहिता ॥
 दशानक्षत्रसंयुक्तोऽधुवः सोऽद्यापि दृश्यते ॥ ८१ ॥ ध्रुवक्षेत्र्यदादृष्टलोकः शपैः प्रमुच्यते ॥ ८२ ॥ गुधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशं तद्विधानं च तन्मे

ब्रूहिजनादेन ॥ ८२ ॥ यत्कृतं शुभ्रिवचनादुच्ययदुकुलोद्भव ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ संप्राप्तैकार्त्तिकेमासि शुक्लपक्षे कु-
 त्तम ॥ ८३ ॥ द्वादश्यां कृतसंकल्पः स्नात्वा पुण्ये जलाशये ॥ नरो वायुदिवानरी एकभक्तं प्रकल्पयेत् ॥ ८४ ॥ ततो मध्याह्नसमये दृष्ट्वा धेनुं स-
 वत्सकाम् ॥ सुशीलं वत्सलां श्वेतां कपिलां रक्तहृदिपिण्मि ॥ ८५ ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशं शूद्राणां स्त्रीजनेश्वर ॥ यथाक्रमेण पूजयेन्गंधपुष्पजलक्षतैः
 ॥ ८६ ॥ कुंकुमालक्तकैर्दीपमाषाढवटकैः शुभैः ॥ कुसुमैर्वत्सकं चापि भोजननेन पांडव ॥ ८७ ॥ उमा तारुद्राणां दुहिता वसूनां स्वसादित्यानामसुत-
 स्य नाभिः ॥ प्रनुवोचं चिकितुषे जनायमागमनागमादिति विधिष्टं नमोनमः स्वाहा ॥ ८८ ॥ इत्थं संपूज्य गां दृष्ट्वा पश्चात्तां च क्षमापयेत् ॥ ओं सर्व-
 देवमये देव लोकानां शुभं नदिनि ॥ ८९ ॥ मातर्ममाभिलषितं सफलं कुरु नदिनि ॥ एवमभ्यर्चयेद्देकांगमेतद्विगवाहिकम् ॥ ९० ॥ पशुं क्षयवारिणाभ-
 त्तया प्रणम्य सुरभीततः ॥ तद्दिने तापिकापक्वं स्थालीपाकं च जपयेत् ॥ ९१ ॥ भूमौ स्वयं ब्रह्मचारी शृणुयात्फलमाप्नुयात् ॥ यावति गान्धारेमा-
 णि गवां कौरवन्दन ॥ ९२ ॥ तावत्कालं सवसति गोलोके न त्रसंशयः ॥ मेरोः पुर्यष्टकं रम्यमिन्द्राग्निमरक्षसाम् ॥ ९३ ॥ वरुणानिलयक्षणां रुद्ररूपचतु-
 धिष्ठिरा ॥ तासां पुरिगोलो कस्तत्र यातिसगोव्रती ॥ ९४ ॥ ऊर्जैस्सितेन्द्रिदशमेऽहनि गंसवत्सायाः पूजयंति कुसुमैर्वटैश्च हृदयैः ॥ ताः सर्वकामसु-
 खभोगविभूतिभाजो मयैव संति सुचिरं बहुजीववत्साः ॥ ९५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गोवत्सद्वादशो-
 ब्रतं नमो कोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि गोविन्दं शयनं व्रतम् ॥ कटदानं सुत्था-
 नं चातुर्मास्यव्रतक्रमम् ॥ १ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किं देव शयनं नमो देवः स्वपिति चाप्यसौ ॥ देवः किमर्थं स्वपिति किं विधानं सदा व-
 द ॥ २ ॥ केमन्नाः केचनियमाव्रतान्यथक्रियाचका ॥ किं ग्राह्यं किंच भोक्तव्यं सुप्ते देवजनादने ॥ ३ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ मिथुन-
 स्थे स हस्त्रांशौ स्थापयेन्मधुसूदनम् ॥ तुलाराशिगतं तस्मिन् पुनरुत्थापयेद्व्रतम् ॥ ४ ॥ अधिमासे च पतिते एष एव विधिक्रमः ॥ नान्यथा स्था-
 पयेद्देवं चैवोत्थापयेद्भरिम् ॥ ५ ॥ आषाढस्य सिते पक्षे एकादश्यामुपोषितः ॥ स्थापयेद्भक्तिमान्विष्णुं शंखचक्रगदाधरम् ॥ ६ ॥ पीतां-
 बरधरं सौम्यं पर्यं के स्वास्तु ते शुभे ॥ शुक्लवस्त्रसमाच्छन्ने सोपधाने युधिष्ठिर ॥ ७ ॥ इति हासपुराणज्ञो विष्णुभक्तोऽपि यः पुमान् ॥ स्नापयित्वा दधि

क्षीरघृतक्षौद्रजलैस्तथा ॥ ८ ॥ समालभ्यशुभैर्गंधधूपैर्वस्त्रैरलंकृतम् ॥ पूजयित्वाकुंकुमाद्यैर्मंत्रेणानेनपाण्डव ॥ ९ ॥ सुतेत्वयिजगन्नाथ
 जगत्सुप्तं भवेदिदम् ॥ विबुद्धेत्वयिबुध्येतजगत्सर्वचराचरम् ॥ १० ॥ एवंप्राप्तिर्मांविष्णोःस्थापयित्वायुधिष्ठिर ॥ तस्यैवाग्रेस्वयंवाचं
 शुद्धीयान्नियमांस्ततः ॥ ११ ॥ चतुरवार्षिकान्मासान्देवस्योत्थापनावधि ॥ स्त्रीवानरोवामद्रक्तोर्धमार्थमुद्वव्रतः ॥ १२ ॥ शुद्धीयान्निय
 मानेतान्दंतधावनपूर्वकम् ॥ तेषांफलानिवक्ष्यामि तत्कर्तृणां पृथक्पृथक् ॥ १३ ॥ मधुरस्वरो भवेद्वाजापुरुषोऽवर्जनात् ॥ तैलस्यवर्ज
 नात्पार्थसुंदरांगप्रजायते ॥ १४ ॥ कटुतैलपरित्यागाच्छुद्धशुभवाभुयात् ॥ मधूकतैलत्यागेनसौभाग्यमतुलं भवेत् ॥ १५ ॥ पु
 ष्यादिभोगत्यागेनस्वर्गविद्याधरो भवेत् ॥ योगाभ्यासी भवेद्यस्तुसब्रह्मपदमाभुयात् ॥ १६ ॥ कटुकाम्लतित्तमधुरक्षारकाषायमेवच ॥ यो
 वर्जयेत्सर्वैरूप्यदौर्गत्यनाभुयात्काचित् ॥ १७ ॥ तांबूलवर्जनाद्रोगीरक्तकंठश्च जायते ॥ घृतत्यागात्सुलावण्यसर्वसिद्धिः पुनर्भवेत् ॥ १८ ॥
 फलत्यागाच्चमतिमान्बहुपुत्रश्च जायते ॥ शाकपत्राशनाद्रोगी अपक्वा दोऽमलो भवेत् ॥ १९ ॥ पादाभ्यंगपरित्यागाच्छिराभ्यंगोऽपार्थिव ॥
 दीप्तिमान्दीप्तिकरणयक्षोऽद्रव्यपतिर्भवेत् ॥ २० ॥ दधिदुग्धतक्रनियमाद्दोलोकं लभते नरः ॥ इन्द्रातिथित्वमाप्नोति स्थालीपाकविवर्जितात् ॥
 ॥ २१ ॥ लभेत संततिं दीर्घातापक्कस्य भक्षणात् ॥ भूमावस्तरशायी च विष्णोर्नुचरो भवेत् ॥ २२ ॥ सदाशुनिःसदायोगी मधुमांसस्य वर्जनात् ॥
 निर्व्याधिर्नरौजस्वीसुरामद्यविवर्जनात् ॥ २३ ॥ एवमादिपरित्यागाद्धर्मः स्याद्धर्मनंदन ॥ एकांतरोपवासेन ब्रह्मलोकं महयति ॥ २४ ॥
 धारणं नखरोमाणां गंगास्नानं दिने दिने ॥ मौनव्रती भवेद्यस्तु तस्य ज्ञाऽस्त्वलिता भवेत् ॥ २५ ॥ भूमौ भुंक्ते सदायस्तु सप्तृथिव्याः पतिर्भवेत् ॥
 नमोनारायणयेति जपतो न शनं फलम् ॥ २६ ॥ पादाभिवंदनाद्विष्णोर्लभेद्भोदोदानं फलम् ॥ विष्णुपादांबुसंप्रशोक्तकृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ २७ ॥
 विष्णुदेवकुले कुर्यादुपलेपनमर्चनम् ॥ कल्पस्थायी भवेद्वाजासनरोनात्र संशयः ॥ २८ ॥ प्रदक्षिणाशतं यस्तु करोति स्तुतिपाठकः ॥
 हंसयुक्तविमानेन सच विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ २९ ॥ गीतवाद्यकरो विष्णोर्गार्धवलोकमाभुयात् ॥ नित्यं शास्त्रविनोदेन लोकान्यस्तु प्रबोधति ॥ ३० ॥
 सव्यासरूपी भगवान्ते विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ पुष्पमालादिभिः पूजां कृत्वा विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ३१ ॥ नित्यस्नानीनरो यस्तु नरकं स न पश्यति ॥

भोजनंच जयेद्यस्तु सस्नानं पौष्करं लभेत् ॥ ३२ ॥ कृत्वा प्रेक्षणं कंदिव्यं राज्यं सोऽप्सरसां लभेत् ॥ अयाचितेन प्राप्तोति वा पीकूपे यथाफलम् ॥
 ॥ ३३ ॥ षष्ठकालेन्न भोज्येन स्थायी स्वर्गे नरो भवेत् ॥ पर्णेष्ठु यो नरो भुंक्ते कुरुक्षेत्रं फलं लभेत् ॥ ३४ ॥ शिलायां भोजनात् त्रित्यं स्नानं प्रयागं भवेत् ॥
 यामद्वये जलत्यागात् त्रारोगैः परिभूयते ॥ ३५ ॥ एवमादि व्रते पाथ तुष्टिमायाति हेतुतः ॥ सुप्ते सति जगन्नाथे केशवे गुरुध्वजे ॥ ३६ ॥
 निवर्तन्ते क्रियाः सर्वाश्चातुर्वर्ण्यस्य भारत ॥ विवाहव्रतबंधादिभूतं संस्कारदीक्षणम् ॥ ३७ ॥ यज्ञाश्च गृहवेशादिगोदानाञ्च प्रतिष्ठितम् ॥
 पूज्या न्यायानि कर्माणि तानि सर्वाणि वर्जयेत् ॥ ३८ ॥ अस्माकं तु मासं वै देवपित्र्ये च वर्जयेत् ॥ मालिन्धु च मशौचं च सूर्यसंक्रांति वर्जितम् ॥ ३९ ॥
 प्राप्ते भाद्रपदे मासि एकादश्यां दिने नरैः ॥ कटदानं भवेद्विष्णोर्महापूजां प्रवर्तयेत् ॥ ४० ॥ या एतदेव शयनं तत्रं देवकारणं शृणु ॥
 पुरातनः प्रभावेन तोषयित्वा हारि विभुम् ॥ ४१ ॥ ममापि मानयत्यङ्गं प्रार्थितो योगनिद्रया ॥ निरीक्ष्य चात्मनो देवा रुद्रं लक्ष्म्या उरःस्थलम् ॥
 ॥ ४२ ॥ शंखचक्रासि मार्गाद्वैर्बाहवोऽप्यथ वक्षसा ॥ अधो नाभौ निरुद्धं भवैर्न ते येन पक्षिणा ॥ ४३ ॥ मुकुटेन शिरोरुद्धं कुण्डलाभ्यां च कर्णकौ ॥
 ततो ददावहं तुष्टो नेत्रयोः स्थानमादरात् ॥ ४४ ॥ चतुरोर्वापि कान्मासांमाऽऽश्रितासां भविष्यति ॥ योगनिद्रामहानिद्रा शेषाभिशयने स्थितम् ॥
 ॥ ४५ ॥ चकार लोचनावसमतोऽर्थमेयुधिष्ठिरा ॥ अहं च तां भावयित्वा मानया मिमनस्विनीम् ॥ ४६ ॥ योगनिद्रामहानिद्रा शेषाभिशयने स्थितम् ॥
 क्षीरोदधौ च विध्य मे धौतपादः समाहितः ॥ ४७ ॥ लक्ष्मीं कारांबुजैरक्षैर्मृद्यमानपदद्वयः ॥ तस्मिन्कालेऽपि मद्भक्तो यो मासांश्चतुरः क्षिपेत् ॥ ४८ ॥
 व्रतैरनेकैर्नियमैः पांडव श्रेष्ठमानवः ॥ कल्पस्थायी विष्णुलोकं स व्रजेन्नात्र संशयः ॥ ४९ ॥ ततोऽवबुध्यते देवः श्रीमान्छङ्खगदाधरः ॥
 कार्तिके शुक्लपक्षस्य एकादश्यां पृथक् पृथु ॥ ५० ॥ मन्त्रेण नेन राजेन्द्र देवमुत्थापयद्विजः ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेस्वानेन च तदानुप ॥ ५१ ॥
 समुत्थिते तदा विष्णौ क्रियाः सर्वाः प्रवर्तयेत् ॥ महातूर्येरेव त्राभ्रामयेत्स्यंदने स्थितम् ॥ ५२ ॥ उत्थिते देवदेवेशेन गरेपांथिवः स्वयम् ॥
 दीपाद्रेकरे मार्गे नृत्यगीतजनाकुले ॥ ५३ ॥ यं यदा मोदरः पश्येदुत्थितो धरणीधरः ॥ तंतं प्रदेयं राजेन्द्र सर्वस्वर्गयकल्पते ॥ ५४ ॥

रात्रौप्रजागरेदेवमेकादश्यांसुरालये ॥ प्रभातेविमलेस्नात्वाद्वादश्यांविष्णुमचयेत् ॥ ६५ ॥ होमयेद्व्यवाहंचहव्यद्रव्यैर्धृतादिभिः ॥
 ततोविप्राञ्छुभान्स्नात्वाभोजयेद्ब्रह्मविस्तरैः ॥ ६६ ॥ घृतदधिक्षौद्रकाद्यैर्दुधैःसमोदकैः ॥ यजमानोऽपिसंतुष्टस्त्वरहास्यविवर्जितः ॥ ६७ ॥
 एकादशदशष्टौवापंचद्वौवाकुरुत्तम ॥ अर्चयेच्चन्दनैर्घूपैःपुष्पैर्गन्धैर्द्विजोत्तमान् ॥ ६८ ॥ श्रद्धोक्तविधिनापार्थभोजयेद्वाग्यवान्यतीन् ॥
 आचतिभ्यस्ततोदद्यात्त्यागंयत्किञ्चिदेवहि ॥ ६९ ॥ स्ववाचास्वमनोभीष्टपत्रपुष्पफलादिकम् ॥ चतुरोवार्षिकान्मासान्त्रियमयस्ययत्कृतम् ॥
 ॥ ६० ॥ कथयित्वाद्भिजेभ्यस्तंदद्याद्भक्त्यासदक्षिणाम् ॥ दत्त्वाविसर्जयेद्विप्रांस्ततोमुञ्जीतचस्वयम् ॥ ६१ ॥ यत्पक्वंचतुरोमासान्प्रवृत्तिस्तस्यचा
 चरेत् ॥ एवंयआचरेत्पार्थसोऽनन्तधर्ममाप्नुयात् ॥ ६२ ॥ अवसानेतुराजेन्द्रवासुदेवपुरीव्रजेत् ॥ यस्याविघ्नैःसमाप्येतचतुर्मास्यव्रतंनृप ॥
 ॥ ६३ ॥ सभवेत्कृतकृत्यस्तुनपुनर्मर्तुकोभवेत् ॥ योदेवशयनंपार्थमासंमासमाचरेत् ॥ ६४ ॥ उत्थानंचापिकृष्णस्यसहरेलोकमाप्नु
 यात् ॥ शृणोतिध्यायतिस्तौतिजुहोत्याख्यातियोनरः ॥ ६५ ॥ विष्णोर्भक्तिपरांपार्थसगच्छेद्भैष्णवंपदम् ॥ ६६ ॥ दुग्धाब्धिभोगशयने
 भगवाननन्तोयस्मिन्दिनेस्वपितियत्रविबुध्यतेवा ॥ तस्मिन्ननन्यमनसासुपवासभाजांपुंसांददातिसुगतिंगरुडांसंगी ॥ ६७ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेष्वश्विनोत्थापनद्वादशीव्रतवर्णनंनामसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ पुरावभूवराजर्षिरजपालइतिश्रुतः ॥ प्रार्थितःसप्रजाभिस्तुसर्वदुःखापनुत्तये ॥ १ ॥ दुःखापनोदंकुरुभोव्याधि
 ताननरेश्वर ॥ एवमुक्तश्चिरंध्यात्वाकृत्वाऽव्याधीन्प्रजागणन् ॥ २ ॥ पालयामासहृष्टाऽसावजपालस्ततोऽभवत् ॥ तेनैषानिर्मिताशा
 तिनान्नानिराजतजने ॥ ३ ॥ तस्यास्तुपांडवश्रेष्ठलक्षणंवच्मि ते शृणु ॥ राज्ञापुरोहितैःसार्द्धमनुष्ठेयाविधानतः ॥ ४ ॥ तस्मिन्कालेवभूवा
 थरावणोरक्षसेश्वरः ॥ लंकास्थितःसुरगणान्निशुनक्तिस्वकर्मसु ॥ ५ ॥ अखण्डमण्डलंचन्द्रमातपत्रंचकारह ॥ इन्द्रोऽसनापतिंचक्रेवायुंशुभ्र
 मार्जकम् ॥ ६ ॥ वरुणंबद्धकर्मस्थंधनदंधनरक्षकम् ॥ यमंसंयमनेऽरीणांयुजमेंत्रणेमनुम् ॥ ७ ॥ मेवाश्चादन्तिनृपातिंदुमपुष्पादिपं
 क्तिषु ॥ सप्तर्षयःशांतिपराब्रह्मणासहसंस्थिताः ॥ ८ ॥ यामिकामव्यकक्षायांगन्धर्वागीतितत्पराः ॥ प्रक्षणीयेऽसरोवृंदबाह्यविद्याधरावृताः ॥ ९ ॥

गंगाद्याःसरितःपानगार्हपत्यहुताशनः ॥ विश्वकर्माग्नसंस्कारेयमःशालिपप्रयोजने ॥ १० ॥ तिष्ठतिपार्थिवाःसर्वेपुरःसेवाविधायिनः ॥ दृश्यते
 भासुरैरन्तेऽप्रभावंतोविभूषणैः ॥ १ ॥ संद्वारवणःप्राहप्रशस्तं प्रतिहारकम् ॥ सेवार्कतुममस्थानेब्रूहि कोऽस्मागतः ॥ १२ ॥ स उवाच प्रणम्य मे
 दंढपाणिर्निशाचरः ॥ एष ककुस्थो मां धाता धुमारो न लोर्जुनः ॥ १३ ॥ ययातिर्नहुषो भीमो राधवो यं विदूरथः ॥ एते चान्ये च बहवो राजान
 इति आसते ॥ १४ ॥ मेधाकारास्तव स्थानेनाजपाल इहागतः ॥ रावणः कुपितः प्राह शत्रुं द्रुतं व्यसर्जयत् ॥ १५ ॥ इत्युक्ते प्रहितो दूतो धूम्राक्षो नाराक्ष
 सः ॥ धूम्राक्षगच्छ ब्रूहि त्वमजपालं ममाज्ञया ॥ १६ ॥ सेवार्कुरु समागच्छ कंबोधेयस्य पार्थिवः ॥ अन्यथा चन्द्रहसेन त्वं करिष्ये विकंधरम् ॥ १७ ॥
 रावणेनैव मुक्तस्तु धूम्राक्षो गरुडो यथा ॥ संप्राप्य तां पुरीं रम्यां तच्च राजकुलं गतः ॥ १८ ॥ ददर्श यंतं मे कंसं अजपालमजावृतम् ॥ मुक्त
 के शं मुक्तकंशनैः कुमुत्तक्रमद्वयम् ॥ १९ ॥ यष्टिस्क्रन्धेणुभृतं व्याधिभिः परिवारितम् ॥ निहता मित्रा द्रुलंसवो पद्रवनाशनम् ॥ २० ॥
 महाभालिख्यनामानि विनिघ्नं तं द्विषां गणम् ॥ स्नातं भुक्तं शुभे स्थाने कृतकृत्यं मुनियथा ॥ २१ ॥ दृष्ट्वा हृष्टमनाः प्राह धूम्राक्षो रावणो दि
 तम् ॥ साक्षेपमजपालोऽपि प्रत्युक्त्वा करणांतरम् ॥ २२ ॥ प्रेषयामास धूम्राक्षं ततः कृत्यं समादधे ॥ ज्वरमाकारयित्वा तु श्रोत्रोवाचे दमही पतिः ॥ २३ ॥
 गच्छ लंकाधिपस्थानमाचरस्व यथोचितम् ॥ नियुक्तस्त्वजपालेन ज्वरो राजजगाम ह ॥ २४ ॥ गत्वा च कंपयामास स गंगं राक्षसेश्वरम् ॥ रा
 वणस्तं विदित्वा तु ज्वरं परमदारुणम् ॥ २५ ॥ श्रोवाचतिष्ठतु नृपस्तेन मेन प्रयोजनम् ॥ ततः स विज्वरो राजा बभूव धनदानुजः ॥ २६ ॥
 तैर्नैषा निर्मिता शान्तिरजपालेन धीमता ॥ सर्वरोगप्रशमनी सर्वोपद्रवनाशिनी ॥ २७ ॥ कार्तिकेशु कृपक्षस्य द्वादश्यां रजनीमुखे ॥ समु
 त्थिते विनिघ्नं देवदामोदरे तदा ॥ २८ ॥ वेद्यं ते रत्नमालाभिरभ्यमालानुरजिते ॥ जनयित्वानवोषणं हुत्वा भोजनं त्रैलोक्यैः ॥ २९ ॥
 वद्धमानं रूत्थाभिर्दीपिकाभिर्हुताशनम् ॥ कृत्वा महाजनः सर्वहारी नाराजयेच्छनैः ॥ ३० ॥ पुष्पैरभ्यर्चितं देवं समालब्धं च चन्दनैः ॥ बद्ध
 रैः कबूतैश्च वज्रपुसैरिधुभिस्तथा ॥ ३१ ॥ गन्धैः पुष्पैरलंकारैर्वस्त्रैरनैश्च पूजितैः ॥ तस्यैवानुमतां लक्ष्मीं ब्रह्माणं च ण्डिकां तथा ॥ ३२ ॥

आदित्यशंकरगौरयक्षगणपतिग्रहान् ॥ मातरं पितरं नगान् सर्वान् विराजयेत्ततः ॥ ३३ ॥ गवान् विराजन् कुयामि हिष्यादेश्च मण्डलम् ॥ ब्राम
 ये त्रसयेच्छर्दिघटावादनच्छादनैः ॥ ३४ ॥ तागावः प्रभुतायातिस्वापिडास्तनकांगदाः ॥ सिंदूरकृतशृंगाग्राः संभारवशवत्सकाः ॥ ३५ ॥
 अनुयातिसगोपालाः कालयतो धनानिते ॥ छेदानुलिप्तकाङ्गारुक्तापीतसितांबराः ॥ ३६ ॥ एवं कोलाहले वृत्ते गवान् विराजन्तोत्सवे ॥ तुर
 गौल्लक्षणे युक्ताद्भिर्दांश्च सुपूजितान् ॥ ३७ ॥ राजचिह्नानि सर्वाणि उद्धृत्य स्वगृहांगणे ॥ राजपुरोहितैस्तार्क्ष्यमभिभृत्य पुरःसरः ॥ ३८ ॥
 सिंहासनोपविष्टश्च शङ्खद्वयौ दिनिस्वनैः ॥ पूजयेद्बन्धुकुसुमैर्वस्त्रदीपविलेपनैः ॥ ३९ ॥ ततः स्त्रीलक्षणैरुक्तावेद्यावाथकुलाङ्गना ॥ शीर्षोप
 रितरेन्द्रस्य भ्रामयेद्द्वारुपात्रिकाम् ॥ ४० ॥ शान्तिरस्तु समृद्धिश्च द्विजैश्च स्वजनेन च ॥ ततो न विराजयेत्सौम्यं हस्त्यश्च रथसंकुलम् ॥ ४१ ॥ एवमेवा
 महाशान्तिः ख्यातान् विराजयेत्ततो न विराजयेत्सौम्यं हस्त्यश्च रथसंकुलम् ॥ ४२ ॥ तेषां रोगाः क्षयं याति सुभिक्षं वर्द्धते तदा ॥ शान्तिर्न विराजनाल्लोके सर्वत्रो
 गान्यचोहति ॥ ४३ ॥ लोकानावर्द्धयित्वा तु अजपालवरो यथा ॥ एषां रोगादिपीडासु जंतूनां हितमिच्छता ॥ ४४ ॥ वर्षे वर्षे प्रयोज्यते व्याशान्तिनी
 राजना इति ॥ ४५ ॥ नीराजयति नवमेधनिर्भरं हरिं योगब्राह्मणात्रयगजंश्च नरेशचिह्नान् ॥ तेषां रोगरहिताश्च नुतानरेन्द्रैर्द्रुप्रभाभुविभवंत्यजपा
 लवाक्यात् ॥ ४६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे नीराजनद्वादशीव्रतवर्णनं नामैकमसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदेतदुल्लुपुण्यव्रतानामुत्तमं व्रतम् ॥ कर्तव्यं कर्तुं कैमासि प्रयत्नाद्भीष्मपञ्चकम् ॥ १ ॥ विधानं कीदृशं तस्य फलं
 च कुरु मतम् ॥ कथं स्वप्नप्रसादं मुनीनां हितमिच्छताम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ प्रवक्ष्यामि व्रतं पुण्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम् ॥
 यथा विधिवत् कर्तव्यं फलं चास्य यथादितम् ॥ ३ ॥ मया पिबृगवो प्रोक्तं भृशं श्रौशनसे ददौ ॥ उशनापि हि विप्रभ्यः प्रह्लादाय च धीमते ॥ ४ ॥
 ते जस्विनां यथावह्निः पवनः शीघ्रगामिनाम् ॥ विप्रो यथा च पूज्यानां दानानां क्षान्तयथा ॥ ५ ॥ भूलोकः सर्वलोकानां तीर्थानां जह्नु वीर्यया ॥
 यथा श्वमेधो यज्ञानां मथुरा मुक्तिकाक्षिणाम् ॥ ६ ॥ वेदो यथैव शास्त्राणां देवानामच्युतो यथा ॥ तथा सर्वव्रतानां तु वरोक्तं भीष्मपञ्चकम् ॥ ७ ॥
 दुष्करं भीष्ममित्याहुर्न शक्यं तदिहोच्यते ॥ यस्तं करोति राजेन्द्र तेन सर्वकृतं भवेत् ॥ ८ ॥ वसिष्ठभृगुभर्गवैश्वीर्ष्यैर्णकुतयुगादिषु

नाभागांवावरीषाद्यैश्चैत्रैः श्रृणोत्रैः त्रैः युगादिषु ॥ ९ ॥ सीरभद्रादिभिर्वैश्यैः शूद्रैः कलौ युगे ॥ दिनानि पंचपूज्यानि चीर्णमेतन्महाव्रतम् ॥ १० ॥
 ब्राह्मणैर्ब्रह्मचर्येण जपहोमक्रियादिभिः ॥ क्षत्रियैश्च तथा शतशतशौचव्रतपरायणैः ॥ ११ ॥ पराधिः परिहर्तव्यब्रह्मचर्येण निष्ठया ॥
 मध्वं मांसं परि त्यज्य मैथुनं पापभाषणम् ॥ १२ ॥ शाकाहारपरैश्चैककृष्णार्चनपरैर्नरैः ॥ स्त्रीभिर्वा भर्तृवाक्येन कर्तव्यं सुखवर्द्धनम् ॥ १३ ॥
 विधवाभिश्च कर्तव्यं पुत्रपौत्रादिदुष्टये ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थं मोक्षार्थमपि पांडव ॥ १४ ॥ नित्यं स्नानेन दानेन कार्त्तिकीयावेदवतु ॥
 प्रातः स्नात्वा विधानेन मध्याह्नेन तथा व्रती ॥ १५ ॥ नद्यानि झरं गतैवा समालभ्य च गोमयम् ॥ यवब्राह्मि तैलैः सम्यक् तर्पयेच्च ग्रथयन्ततः ॥ १६ ॥
 देवानृषीन् पिपतृन् चैव ततो न्यान्कामचारिणः ॥ स्नानं मौनं नरः कृत्वा धौतवासा दध्नतः ॥ १७ ॥ ततोऽनुपूजयेद्देवं सर्वपापहरं हरिम् ॥
 स्नापयेच्च च्युतं भक्त्या मधुक्षीरघृतेन च ॥ १८ ॥ तत्रैव पञ्चगव्येन गंधचंदनवारिणा ॥ चन्दनेन सुगंधेन कुंकुमेनाथ केशवम् ॥ १९ ॥
 कर्पूरोक्षीरमिश्रेण लेपयेद्गुरुद्वजम् ॥ अर्चयेद्गुचिरैः पुष्पैर्गंधपूषमन्वितैः ॥ २० ॥ गुग्गुलुं घृतं संयुक्तं देहकृष्णाय भक्तिः ॥
 दीपकंचादि वारात्रौ दद्यात्पंचदिनानि तु ॥ २१ ॥ नैवेद्यं देवदेवस्य परमांनं निवेदयेत् ॥ उद्गमो वा सुदेवायेति जपेदष्टोत्तरशतम् ॥ २२ ॥
 जुहुयाच्च घृताक्तांश्चित्तिलव्रीहौस्ततो व्रती ॥ षडक्षरेण मंत्रेण स्वाहाकारान्वितेन च ॥ २३ ॥ उपास्य पश्चिमां संध्यां प्रणम्य गुरुद्वजम् ॥
 जपित्वा पूर्ववन्मंत्रं क्षितिशायी भवेन्नरः ॥ २४ ॥ सर्वमेतद्विधानं च कार्यं पंचादिनेषु हि ॥ संविशेत्कंठे चार्स्मिन् पदपूर्वं शृणुष्व मे ॥ २५ ॥
 प्रथमेऽह्निरः पादौ पूजयेत्कमलैर्नरः ॥ द्वितीये विल्वपत्रेण जानुदेशं समर्चयेत् ॥ २६ ॥ पूजयेच्च तृतीयेऽह्निना भिभृद्भ्रूसनच ॥
 मध्ये विल्वजयाभिश्च ततः स्कंधौ प्रपूजयेत् ॥ २७ ॥ ततोऽनुपूजयेच्छीर्षं मालत्याः कुसुमैर्नवैः ॥ कार्त्तिकीयादेव देवस्य भक्त्या तद्गतमानसः ॥ २८ ॥
 अर्चयित्वा हृषीकेशं मेकादश्यां समाहितः ॥ संप्राश्य गोमयं सम्यङ्मंत्रवत्समुपावसेत् ॥ २९ ॥ गोभूत्रं मंत्रं वक्तृत्वाद्वादश्यां प्राशयेद्ब्रती ॥
 क्षीरं तत्र त्रयोदश्यां चतुर्दश्यां तथा धि ॥ ३० ॥ संप्राश्य कार्याय शुद्धयर्थं लेखयित्वा चतुर्दिनम् ॥ पंचमेतु दिने स्नात्वा विधिवत् पूज्य केशवम् ॥ ३१ ॥

भोजयेद्ब्रह्मणान्भक्त्यातेभ्योदद्याच्चदक्षिणाम् ॥ तथोपदेष्टारमपिपूजयेद्ब्रह्मभूषणैः ॥ ३२ ॥ ततो नक्तंसमश्रीयात्पञ्चगव्यपुरःसरम् ॥
 एवं समापयेत्सम्यगर्थोक्तं व्रतमुत्तमम् ॥ ३३ ॥ सर्वपापहरं पुण्यं प्रख्यातं भीष्मपञ्चकम् ॥ मद्यपोयस्य जन्मद्यं जन्मनो मरणं तिकम् ॥ ३४ ॥
 तद्भीष्मपञ्चकं त्यक्त्वा प्राप्नोत्यभ्यधिकं फलम् ॥ ब्रह्मचर्यनरश्चीत्वा सुधारैर्नैष्टिकं व्रतम् ॥ ३५ ॥ यत्प्राप्नोति महत्पुण्यं तत्कृत्वा भीष्मपञ्चकम् ॥
 गात्राभ्यंगं शिरोऽभ्यंगं मधुमांसं चैथुनम् ॥ ३६ ॥ ब्रह्मलोकमवाप्नोति त्यक्त्वा वैकं भीष्मपञ्चकम् ॥ संवत्सरेण यत्पुण्यं कर्ति केन च यद्भवेत् ॥ ३७ ॥
 यत्फलं कर्तुं केनोक्तं भवेत्तद्भीष्मपञ्चके ॥ व्रतमेतत्सुरैः सिद्धैः किन्नरैर्नागैर्गुह्यकैः ॥ ३८ ॥ फलं समाहितं प्राप्य कृत्वा भ्यर्च्य जनार्दनम् ॥ पाप
 स्य प्रतिमा कार्यो रौद्रवक्रातिभीषणा ॥ ३९ ॥ खड्गहस्तातिविकृता सर्वलोकमयी नृप ॥ तिलप्रस्थोपरि स्थाप्या कृष्णवस्त्राभिवेष्टिता ॥ ४० ॥
 करवीरकुसुमपीडाचलत्काञ्चनकुण्डला ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्या कृष्णो मे प्रीयतामिति ॥ ४१ ॥ अन्येषामपि दातव्यं तत्कृत्वा वसुधां छितम् ॥
 कृतकृत्यः स्थिरो भूत्वा विरक्तः संयतो भवेत् ॥ ४२ ॥ ज्ञातं चेतानि रागादधः परं पदमवाप्नुयात् ॥ नीलोत्पलदलश्यामश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः ॥ ४३ ॥ अष्ट
 षष्ठैकनयनः शंकुकर्णो महास्वनः ॥ जटोद्विजिह्वस्तामस्यो मृग राजतनुच्छदः ॥ ४४ ॥ चिंतनीयो महादेवो यस्य स्वरूपं न विद्यते ॥ इदं भीष्मेण
 कथितं शरत्तल्पगतेन मे ॥ ४५ ॥ तदेव ते समाख्यातं दुष्करं भीष्मपञ्चकम् ॥ व्रतं च राजशार्दूलप्रवरं भीष्मपञ्चकम् ॥ ४६ ॥ यस्तस्मिन्तो
 पयेद्ब्रक्त्या तस्मै मुक्तिप्रदोऽच्युतः ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वानप्रस्थोऽथ वायतिः ॥ ४७ ॥ प्राप्नोति वैष्णवं स्थानं संस्कृत्वा भीष्मपञ्चकम् ॥ ब्रह्म
 हामद्यपः स्तेयिगुरुगामी सदाकृती ॥ ४८ ॥ मुच्यते पातकात्सम्यक्त्वैकं भीष्मपञ्चकम् ॥ नास्माद्रतात्पुण्यं तमवैष्णवेभ्यो यतो व्रतम् ॥ ४९ ॥
 अथास्मिन्तोषितो विष्णुर्नृणां मुक्तिप्रदो भवेत् ॥ श्रुत्वैतत्पठ्यमानं तु पवित्रं भीष्मपञ्चकम् ॥ ५० ॥ मुच्यते पातकेभ्यो वा पाठको विष्णुलोकभाक्
 धन्यं पुण्यं पापहरं युधिष्ठिरमहाव्रतम् ॥ ५१ ॥ यद्भीष्मपञ्चकमिति प्रथितं पृथिव्या मे कादशी प्रभृति पञ्चदशी निरुद्धम् ॥ अन्नस्य भोजन
 निवृत्तिवशादमुष्मिन्निष्टफलं दिशति पांडवशार्ङ्गधन्वा ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे भीष्मपञ्चक
 व्रतवर्णनं नाम द्वादशततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ४४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ शङ्खचक्रगदापाणे श्रीवत्सगरुडासन ॥ ब्रूहि मे मल्लद्वन्द्व

द्याविधानंदेवकीसुत ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ यदाभांडीरन्यशोधेवसामियमुनातटे ॥ गोपालमध्यगोवत्सैरष्टवर्षोस्मिलीलया ॥
 ॥ २ ॥ कंसासुरवधार्थायमथुरोपवनेतदा ॥ आबालोबालरूपेणगोपमल्लैर्बलैः ॥ ३ ॥ समेत्यमल्लगोपस्यबलेनसहकानने ॥
 आस्फोटयंतितृत्यंतित्रिदशोत्रिदशाह्व ॥ ४ ॥ सुरभद्रमंडलीकयोगवद्धनयोगदाः ॥ यक्षेद्रभद्रइत्यादितेषानामानिगोकुले ॥ ५ ॥ गोपीनामपि
 नामानिप्राधान्येननिबोधमे ॥ गोपालीपालिकाधन्याविशाखाध्याननिष्ठिका ॥ ६ ॥ इत्वानुगंधाभुभगातारकादशमीतथा ॥ इत्येवमादिभि
 रहंसूपविष्टोवरासने ॥ ७ ॥ पूजितोऽस्मिमुखैःपुष्पैर्दधिदुग्धाक्षतैस्तथा ॥ इतानित्रीणिषष्टिश्चमल्लानांपूजयंतिमाम् ॥ ८ ॥ मल्लिन्यश्चसुरामसि
 रंजजारनत्तैः ॥ मल्लयुद्धैर्बहुविधैर्बाह्यैर्मल्लभटैः ॥ ९ ॥ भक्ष्यभोज्यैस्तथापनैर्दधिदुग्धघृतासवैः ॥ गोदानैर्वृषदानैश्चश्रद्धयाविप्रपूजनैः
 ॥ १० ॥ गोष्ठीप्रभूतैर्वधूनांस्नेहसंभाषणैर्मिथः ॥ एवंद्रादशद्रादशयोगृहीतव्याथेच्छया ॥ ११ ॥ संबंधिभिःक्रमेणैवमल्लानांचपृथक्पृथक् ॥
 पूजयंतिक्रमेणैवमासिमासितनुंमम ॥ १२ ॥ मासादिकार्त्तिकांतंचभक्त्याद्रादशनामभिः ॥ पारणेपारणेदद्यान्मल्लकानिद्विजातये ॥ १३ ॥
 केशवनारायणमाधवगोविन्दविष्णुमधुसूदनत्रिविक्रमवामनश्रीधरहर्षिकेशपद्मनाभदामोदराणांनमोनमइति ॥ १४ ॥ गन्धैःपुष्पैस्तथाधू
 पैर्दीपैर्जागरणैर्नीशि ॥ गीतवाद्यैश्चनृत्यैश्चमल्लक्ष्वेडांगयुद्धकैः ॥ १५ ॥ घृतदानैःक्षीरदानैःकृष्णोमप्रीयतामिति ॥ एवमेषविधिःश्रोक्तोमा
 सैर्द्रादशभिर्नृप ॥ १६ ॥ द्वादशीयाममाद्यापिमनसःप्रीतिवर्द्धनी ॥ मल्लैःप्रवर्त्तितायस्मादतोऽर्थमल्लद्रादशी ॥ १७ ॥ तेषांपरममल्ला
 नतिषांज्ञानयुधिष्ठिर ॥ गोष्ठेवभूवसुप्राज्यगोमहिष्याद्यजाविकम् ॥ १८ ॥ मत्प्रसादाद्धर्मपुत्रबलंकीर्तियशोधनम् ॥ एवमन्येऽपिपु
 रुषाह्यबलमल्लद्रादशीम् ॥ १९ ॥ येकारिष्यंतिमद्रक्तास्तेषांदास्यामिहृद्गतम् ॥ आरोग्यंवल्लभैर्धर्मैर्विष्णुलोकंचयशश्चतम् ॥ २० ॥ भों
 डीरपादपलेमिलितैर्महद्भिर्मल्लैरनाकुलितबाहुबलैर्बलिष्ठैः ॥ संपूजितःसपदित्रतिथौततश्चसाद्रादशीमुविदिताव्रतमल्लसंज्ञा ॥ २१ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादमल्लद्रादशीव्रतवर्णनंनामात्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विदुर्भाधिपतिःश्रीमानासीत्पूर्वमुधार्मिकः ॥ दमयंत्याःपितापूर्वनलस्यश्वशुरोमुवि ॥ १ ॥ सत्यवादनशालिश्चप्रजा

पुलस्त्योब्रह्म ॥ क्षत्रधर्मतः श्रीमान्संश्रमेष्वपराजितः ॥ २ ॥ तस्यापि कुर्वतो राज्यं शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥ आजगाम महाभागः पुलस्त्यो ब्रह्म
 णः सुतः ॥ ३ ॥ सर्वज्ञानविधिः श्रीमांस्तर्थाय त्राप्रसंगतः ॥ तमागतमथोद्वह्य ब्रह्मयोनिमकल्पयत् ॥ ४ ॥ उत्थाय प्रददौ राजा स्वमासनम्
 भीप्सितम् ॥ अर्घ्यपाद्यं च यत्किञ्चित् तत्तस्मै प्रददौ स्वयम् ॥ ५ ॥ राज्यं चैवात्मना सार्द्धं निवेद्य सकृत्तांजलिः ॥ तेन चैवाभ्यनुज्ञातो निषसाद व
 रासने ॥ ६ ॥ पप्रच्छ कुशलं प्रश्नं तपस्य ध्ययने तथा ॥ तथेति चोक्त्वा समुनिस्तं राजानमभाषत ॥ ७ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ कश्चित्ते कुश
 लं राजन्कोऽज न पदपुरे ॥ धर्मे च ते मतिर्नीत्यं कश्चित्पार्थिववर्तते ॥ ८ ॥ भीम उवाच ॥ सर्वं कुशलं ब्रह्मण्येषां कुशलमिच्छसि ॥ तव चा
 गमनेनाहं पावितः संगवारिणा ॥ ९ ॥ एवंप्रति संविदं कृत्वा संभाष्याथ परस्परम् ॥ रेमाते पूर्ववृत्तैः कथाभिरितरेतरम् ॥ १० ॥ ततः कथां ते
 राजेन्द्र पुलस्त्यं जत विस्मयः ॥ पप्रच्छ सर्वलोकस्य हिताय जगतः पतिः ॥ ११ ॥ भगवन्प्राणिनः सर्वे संसारार्णवमध्यगाः ॥ दृश्यंते विविधै
 दुःखैः पीडयमाना दिवानिशम् ॥ १२ ॥ नरके गर्भवासोऽप्यव्याधिभिर्जन्मना तथा ॥ तथा कष्टवियोगादिदुःखैर्दोग्धसंभवैः ॥ १३ ॥ लालप्य
 माना बहवः परपीडोपजीविनः ॥ एवं विधान्येन कानि दुःखानि मुनिपुङ्गव ॥ १४ ॥ दृष्ट्वैव तानि तान्येव भृशमेव्याधितं मनः ॥ तेषां दुःखानि भू
 तानां प्राणिनां भुवि मानद ॥ १५ ॥ उपकारं करं ब्रूहि ममानुग्रहकाम्यया ॥ स्वल्पायासेन भगवन् आयेत सुमहत्फलम् ॥ १६ ॥ पुलस्त्य उ
 वाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानां सुतं मंत्रतम् ॥ यामुपोष्य न दुःखानां भाजनो जायेत जनः ॥ १७ ॥ माधमासेसिते पक्षे द्वादशी पावनी स्मृ
 ता ॥ तस्यां जलद्रवसन उपोष्य सुखभाग भवेत् ॥ १८ ॥ भीम उवाच ॥ कथं सा मुनिशार्दूल उपोष्या द्वादशी भवेत् ॥ विधिनो केन विप्र
 न्द्रतम्प्रे ब्रूहि यथाक्रमम् ॥ १९ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शृणु राजन् ब्रह्मविदो व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ तव शुश्रूषणा द्वाच्यं ममाप्येतन्न संशयः ॥ २० ॥
 अदीक्षिता येनोद्यानां शिष्याय कदाचन ॥ विष्णुभक्त्या यज्ञांताय धर्मे निष्ठाय चैव हि ॥ २१ ॥ वाच्यमेतन्महाराज भवतान्यस्य न क्वचित् ॥
 ब्रह्महाशुरुधाती च वाल्मीकिधातकस्तथा ॥ २२ ॥ कृतघ्नो मित्रशुक्चौरः क्षुद्रो भग्नव्रतस्तथा ॥ सुच्यते पातकैः सर्वव्रतेनानेन भूपते ॥ २३ ॥

शुद्धेतिथौमुहूर्तेचमंडपकारयेत्ततः ॥ दशहस्तप्रमाणेनदशपूर्वांतरपुवे ॥ २४ ॥ तन्मध्येपञ्चहस्तांतुवेदिकापरिकल्पयेत् ॥ शुक्लां
 मुकुटिमाभूमिंवेद्यांकृत्वाप्रयन्नतः ॥ २५ ॥ विलिखेमंडलंतत्रपंचवर्णविधानतः ॥ ब्राह्मणेवेदसंपन्नोविष्णुभक्तोजितेन्द्रियः ॥ २६ ॥
 पञ्चविंशतितत्त्वज्ञःस्वाचाराभिरतस्तथा ॥ कुंडानिकल्पयेत्तत्रअष्टौचत्वारिवापुनः ॥ २७ ॥ ब्राह्मणंस्तेषुयुंजीतचतुश्चरणिकाञ्छुभान् ॥
 मध्येचमंडलस्याथकर्णिकायांजनार्दनम् ॥ २८ ॥ प्रत्यङ्मुखंन्यसेद्देवंचतुर्बाहुमरिदम् ॥ पूजयेत्तविधानेनशास्त्रोक्तेनविचक्षणः ॥ २९ ॥
 गन्धैःपुष्पैस्तथाधूपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ एवंसंपूज्यदेवेशंब्राह्मणैःसहदेवशिकः ॥ ३० ॥ न्यसेत्तंभद्रयंपश्चात्तिष्ठन्काष्ठसमान्वितम् ॥
 देवस्याभिमुखंतत्रपठंतुपरिकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ षट्त्रिंशद्गुलंश्रेष्ठचतुरस्रसमततः ॥ तत्रशिकयंसमालंब्यमुवृत्तंसुदण्डनम् ॥ ३२ ॥
 आरोपयेद्वटंतत्रयादशंतच्छृणुष्वमे ॥ कलधौतंतथारौप्यंतंमंत्राप्यथमृन्मयम् ॥ ३३ ॥ सर्वलक्षणसंयुक्तंदण्डयंगविवर्जितम् ॥
 तत्सहस्रंशतंकुर्यादेकच्छिद्रमथापिवा ॥ ३४ ॥ कुशलत्वानुरूपेणपादौकच्छिद्रमेववा ॥ सन्निधानेततःकुर्यात्सलिलंयस्त्रपावनम् ॥ ३५ ॥
 होमार्थकल्पयेच्चापिपालादयःसमिधःशुभाः ॥ तिलाघृतंतथाक्षीरंशमीपत्राणिचैवहि ॥ ३६ ॥ वेद्याःपूर्वांतरेभागेग्रहपठंप्रकल्पयेत् ॥
 तत्रपूज्याग्रहाःसर्वेग्रहज्ञविधानतः ॥ ३७ ॥ पूर्वस्यादिशिशक्रस्यपूजांकुर्वीत्यन्ततः ॥ दक्षिणस्यांयमस्याथप्रतीच्यांवरुणस्यच ॥ ३८ ॥
 कुबेरस्यतथोदीच्यांवालिकुर्यात्फलक्षतैः ॥ एवंसंमृत्यंसंभारंशुक्लांबरधरस्तथा ॥ ३९ ॥ समालभ्यशुभैर्गवैर्द्वैर्भपाणिरतंद्रितः ॥
 पीठमारोपयेत्युत्तेयजमानंद्विजोत्तमाः ॥ ४० ॥ यजमानोऽपिदेवस्यंसुखःप्रयतःशुचिः ॥ उपविश्यपठेन्मंत्रपुराणोक्तामिदंशृणु ॥ ४१ ॥
 नमस्तेदेवेदेवेशनमस्तेभुवनेश्वर ॥ व्रतेनानेनमात्राहिपरमात्मन्नमोस्तुते ॥ ४२ ॥ ततोदकस्यधारास्ताःप्रत्यंगेषुसमन्विताः ॥
 शिरसाधारयेत्तूष्णीतद्गतेनंतरात्मना ॥ ४३ ॥ होमंकुर्युस्ततोविप्रादिशुसर्वासुतत्पराः ॥ पठेयुःशान्तिकाध्यायंविष्णुसंज्ञानियानिवै ॥
 ॥ ४४ ॥ वादित्रैस्ताडयमानैश्चशंखगेयस्वनैस्तथा ॥ पुण्याहजयशब्दैश्चदेवस्वनविमिश्रितैः ॥ ४५ ॥ मंगलैःस्तुतिसंयुक्तैःकारयेत्तन्महोत्सवम् ॥

देवदेवस्य चरितकेशवस्य महात्मनः ॥ ४६ ॥ हरिं शार्ङ्गकसर्वश्रावयेद्ब्राह्मणो वरः ॥ सौपर्णिकमथारुह्य नभस्तारुह्य नभमवच ॥ ४७ ॥
 व्याख्यानकुशलाः कोचिच्छ्रावयेयुरतं द्रिताः ॥ अनेन विधिनः सर्वतारात्रिप्रतिवाङ्मनीम् ॥ ४८ ॥ यजमानेन यद्वादिमान्यावत्सूर्योदयो भवेत् ॥
 ब्राह्मणाश्चापितारात्रिजुह्वतो जातवेदसम् ॥ ४९ ॥ मंत्रैस्तु वैष्णवैर्द्वैव्यैः क्षपयेद्युर्महीपते ॥ वासुदेवस्य शिरसि वसोद्धारं प्रपतयेत् ॥ ५० ॥
 क्षीरेण ज्येन वाराजन् सर्वोसिद्धिप्रदायिनीम् ॥ ततः प्रभातसमये यजमानो द्विजैः सह ॥ ५१ ॥ स्नानं कुर्यात्प्रपृष्टेन द्वांसरसि वा पुनः ॥
 अथ वा शक्तिहीनस्तु यजमानोष्णवारिणा ॥ ५२ ॥ ततः शुक्लानि वस्त्राणि परिधाय यतव्रतः ॥ अर्घ्यं दत्त्वा भास्कराय सविधानं प्रसन्नधीः ॥ ५३ ॥
 पुष्पैर्धूपैः सनैवैः पूजयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ हुत्वा हुताशनं भक्त्या दत्त्वा पूर्णाहुतिं ततः ॥ ५४ ॥ पूजयेद्ब्राह्मणान् सर्वान् होतारो यज्ञकल्पिताः ॥
 शय्याभोजनगोदानैर्वस्त्रैराभरणैस्तथा ॥ ५५ ॥ आचार्यः पूजनीयोऽत्र सर्वस्वेनापि भारत ॥ येन वा तस्य संतुष्टिदं तुल्यो गुरुर्यतः ॥ ५६ ॥
 वित्तशाल्या विहीनस्तु भक्तिशक्तिसमन्वितः ॥ दीनानाथविशिष्टाश्चर्वादिनश्च समागताः ॥ ५७ ॥ ते पात्रान्नाहिरण्यं च दद्याच्छुद्धेन चेतसा ॥
 एवं संपूज्य विप्राय भोजयित्वा यथेप्सितम् ॥ ५८ ॥ यथा विभवसारेण पश्याद्भुजं तत्तवाग्यतः ॥ हविष्यमन्नं यज्ञेन हविष्याः सति लास्तथा ॥ ५९ ॥
 एवं यज्ञो महाराजं श्रोतस्ते संप्रकीर्तितः ॥ पापिष्ठाः सर्वपापेभ्यो मुच्यन्ते नात्र संशयः ॥ ६० ॥ वाजपेयातिरात्राभ्यां ये यजति शतं समाः ॥
 सर्वे ते विष्णुयागस्य कलानर्हतिपोडशीम् ॥ ६१ ॥ सप्तजन्मानि सौभाग्यमायुरारोग्यसंपदः ॥ प्राप्नोति द्वादशीभित्तां तामुपाप्य विधानतः ॥ ६२ ॥
 मृतो विष्णुपुरां याति विष्णुना सह मोदते ॥ चतुर्गुणानि द्वादशीं शिष्टिष्णुरूपधरः स्थितः ॥ ६३ ॥ रुद्रलोके तथा राजन्यगुणानि द्वादशैव तु ॥
 ब्रह्मलोके तथा त्राणि सूर्यलोके युगानि च ॥ ६४ ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यराजा भवति धार्मिकः ॥ पृथिव्यधिपतिः श्रीमान् विजितारिः श्रतः पवान् ॥
 ॥ ६५ ॥ ब्रतमेतत्पराचरिणः सगरेण महात्मना ॥ अजेन धुंधुमारेण दिलीपेन ययातिना ॥ ६६ ॥ अन्यैश्च पृथिवीपालैः पालितं शेषभूतलैः ॥
 स्त्रीभिर्वैश्यैस्तथा शूद्रैर्धर्मकर्मैः सदानुप ॥ ६७ ॥ भृगवाद्यैर्मुनिभिः सर्वैर्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ त्वया च पृष्टेन मया कथितं तेन राधिप ॥ ६८ ॥
 अद्य प्रभृति चैव ख्यातिं यास्यति भूतले ॥ भीमाख्या द्वादशी चितकृतकृत्या च भारत ॥ ६९ ॥ एषा पुलस्त्यमुनिना कथिता कुरुनंदन ॥

यश्चैनांथिताध्यात्वाकुयाद्वाभक्तिभावतः ॥ ७० ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ॥ दूरिद्रश्चापिभोःपार्थवित्तशठार्थविवर्जयेत् ॥
 ॥ ७१ ॥ विष्णुभोक्तेनकर्तव्यासंसारभयभीरुणा ॥ ७२ ॥ भीमेनयाकिलपुरासमुपोषिताचरात्रौघटस्थिरसुशीतलवारिधारा ॥ तांद्वादशो
 दशसुखारिमुखच्छुतांचसम्यग्रतीचरितयातिसविष्णुलोकै ॥ ७३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
 भीमद्वादशीव्रतवर्णनंनमचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ उपवासासमर्थानंसैदेवपुरुषोत्तम ॥ एकायाद्वादशो
 पुण्यातांवदस्वममानघ ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ मासिभाद्रपदेदशुक्लद्वादशीश्रवणान्विता ॥ सर्वकामप्रदापुण्याचोपवासमहाफला ॥ २ ॥
 संगमसारितांस्नात्वाद्वादश्यांसमुपोषितः ॥ अयन्नात्समवाप्नोतिद्वादशद्वादशीफलम् ॥ ३ ॥ बुधश्रवणद्वादश्यामेवैवंसंयतोभवेत् ॥
 अर्ताविमहतीत्यंकृतंसर्वमथक्षयम् ॥ ४ ॥ द्वादशीश्रवणेपेतायदाभवतिभारत ॥ संगमसारितांस्नात्वागंगादिस्नानजंफलम् ॥ ५ ॥
 सोपवासःसमाप्नोतिनात्रकार्यविचारणा ॥ जलपूर्णतथाकुंभेस्थापयित्वाविचक्षणः ॥ ६ ॥ पंचरत्नसमोपेतंसोपवीतंसुपूजितम् ॥
 तस्यस्कंधंमुघटितंस्थापयित्वाजनार्दनम् ॥ ७ ॥ यथाशक्त्यास्वर्णमयंशंखशार्ङ्गंविभूषितम् ॥ स्नापयित्वाविधानेनसितचंदनचर्चितम् ॥
 ॥ ८ ॥ सितवस्त्रयुगच्छत्रंछत्रोपानद्युगान्वितम् ॥ ९ ॥ यथाशक्त्यास्वर्णमयंशंखशार्ङ्गंविभूषितम् ॥ १० ॥ श्रीधरायमुखंतद्वत्कंठंकृष्णायैपुनः ॥
 अन्नमःश्रीमतेवक्षोजौसर्वास्त्रधारिणे ॥ १० ॥ व्यापकायनमःकुक्षीकिशवायोदरंनमः ॥ त्रैलोक्यजनकार्येतिएवंसंपूजयेद्धरिम् ॥ ११ ॥
 सर्वाधिपतयेजंधेपादौसर्वात्मनेनमः ॥ अनेनविधिनाराजन्पुष्पैर्धूपैःसमर्चयेत् ॥ १२ ॥ ततस्तस्याग्रतोदयेनैवंदधृतपाचितम् ॥
 सोदकांश्चनवान्कुंभाच्छत्त्यादद्याद्विचक्षणः ॥ १३ ॥ एवंसंपूज्यगोविंदंजागरंतत्रकारयेत् ॥ प्रभातेविमलेस्नात्वासंपूज्यगरुडध्वजम् ॥ १४ ॥
 पुष्पधूपादिनैवेद्यैःफलैर्वस्त्रैःसुशोभनैः ॥ ततःपुष्पांजलिबद्धामंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ १५ ॥ नमोनमस्तेगोविंदबुधश्रवणसंज्ञक ॥
 अघौघसंक्षयंकृत्वासर्वसौख्यप्रदोभव ॥ १६ ॥ एवंसंपूज्यगोविंदंब्राह्मणंपूजयेत्ततः ॥ अनंतरंब्राह्मणैर्वैदेवेदांतपारगे ॥ १७ ॥ पुराणज्ञे
 विशेषेणविधिवत्संप्रदापयेत् ॥ द्वादश्यांश्रवणयुक्तेअशेषाहस्करान्विते ॥ १८ ॥ करकंसंगमेस्नात्वाप्रीयतांमैजनार्दनः ॥ ॥ श्रीकृष्ण

उवाच ॥ अत्राप्युदाहर्तीममितिहासपुरातनम् ॥ १९ ॥ महत्परण्यदृत्तंभूमिपालशृणुष्वतत् ॥ देशोदशार्णकोनामतस्यभागेतुश्च
 मे ॥ २० ॥ अस्तिकश्चिन्मरुदेशःसर्वसत्त्वभयंकरः ॥ सुतप्तसिकताभूमिर्यत्रदुष्टामहोरगाः ॥ २१ ॥ अल्पद्वयद्रुमाकीर्णोमृतप्राणिसमा
 कुलः ॥ शमीखदिरपालाशकरैःपीलुभिःसह ॥ २२ ॥ तत्रभीमद्रुगाःपाथकंदकेःशबलादृढैः ॥ दृग्प्राणिगणकीर्णयत्रभूदृश्यतेकयचि
 त् ॥ २३ ॥ अन्नोदकंनोलभेतराजंस्तत्रचलहकाः ॥ कदाचिदपिदृश्येतेभ्रमयाणाविहंगमाः ॥ २४ ॥ वृक्षानरगैरित्यंशिशुभिस्तृपितैः
 रामम् ॥ उत्कृतजीविताराजन्दृश्येतेविहंगोत्तमाः ॥ २५ ॥ तृपातुराश्चसहसामृगाःसैकतमागताः ॥ सैकतेष्वेव नश्यतिजलसैकतसेतुवत्
 ॥ २६ ॥ तस्मिन्मन्त्राविधेशोकिश्चिद्वयशाद्व्राणिक् ॥ निजसार्थपरिभ्रष्टःप्रविष्टोमैरुजंगले ॥ २७ ॥ पिशाचान्मलिनांस्तीक्ष्णाग्निमासा
 न्भीमदर्शनात् ॥ इतस्ततःसंचरतोदृशंविणिजोत्तमः ॥ २८ ॥ वध्रासोद्धांतहृदयःशुचुत्पाप्रमकर्षितः ॥ कश्यामःक्रजलंक्राहंयास्यामिननु
 बोधसः ॥ २९ ॥ अथप्रेतान्दृशोसौतृष्णाव्याकुलितेन्द्रियान् ॥ स्नायुबद्धास्थिचरणान्प्रेक्षमाणानितस्ततः ॥ ३० ॥ प्रेतस्कंधसमाहूढ
 मेकंप्रेतंदृशह ॥ अपश्यद्बहुभिःप्रेतैःसमंतात्परिवारितम् ॥ ३१ ॥ आगच्छमानमव्ययंशुशब्दपुरःसरम् ॥ प्रेतस्कंधान्महर्गत्प्रातस्यां
 तिकमुपागमत् ॥ ३२ ॥ सहस्राथवणिकेष्टमिदंवचनमब्रवीत् ॥ अस्मिन्येनिजलेशोगमनंभवतःकथम् ॥ ३३ ॥ तमुवाचवणिग्धीमानसा
 र्थभ्रष्टस्यचैवमे ॥ प्रवेशोदयोगेनपूर्वकमकृतेनतु ॥ ३४ ॥ तृष्णामांवाधतेऽत्यर्थंशुहुनोतिभृशं तथा ॥ प्राणाःकंठमनुप्राप्तावचनंनश्यती
 वमे ॥ ३५ ॥ अत्रोपायंनपश्यामिजीवियेयकेनचित् ॥ कृष्णउवाच ॥ इत्येवमुक्तेप्रेतस्तंविण्जंवाक्यमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ पुंनागमिममा
 श्रित्यप्रतीक्षस्वमुहूर्तकम् ॥ कृतातिथ्योयथा लाभमिष्यसि यथासुखम् ॥ ३७ ॥ एवमुक्तस्तथाचक्रैःसवणिकृतृष्णयादितः ॥ मध्याह्न
 समयेप्रातिपतस्तंदृशमागतः ॥ ३८ ॥ पुन्नागवृक्षात्कारकोवारिधारा मनोरमः ॥ दध्योदनसमायुक्तोवर्धमानेनसंयुतः ॥ ३९ ॥ आगतेकरकेतस्मि
 न्प्रादादतिथयेतदा ॥ भुक्त्वान्नंचजलंपीत्वावणिकृतुष्टिमुपागतः ॥ ४० ॥ वितृष्णोविज्वरश्चैवक्षणेनसमद्यत ॥ ततस्तुप्रेतसंवस्यभोक्तु
 कामस्यवैददौ ॥ ४१ ॥ दध्योदनं सपानयेत्प्रेतास्तृप्तिपरांगताः ॥ अतिथितथित्वाचप्रेतलोकेचसर्वेशः ॥ ४२ ॥ ततःस्वयंशुभुजेसु

कशेपयथासुखम् ॥ तस्यभुक्तवत्शान्नपानीयचक्षययौ ॥ ४३ ॥ प्रताधिपंततस्तुतोषाणिगवचनमब्रवीत् ॥ आश्चर्यमेतत्परमं वनेऽस्मिन्प्रति
 भातिमे ॥ ४४ ॥ अन्नपानस्यसंप्राप्तिः परमस्यकुतस्तव ॥ स्तोकेनचतथान्नविभिर्पिमुवहून्पृथक् ॥ ४५ ॥ तृताः परं कथं तेनिर्गसिभिर्भक्षुभयः ॥
 अपरंचकथंचेहममपापरिक्षयः ॥ ४६ ॥ हस्तावलंबनः कस्तवंसंप्राप्तोनिर्जनेवने ॥ तृप्तश्चासिकथं प्रासमात्रेणचशुभवत् ॥ ४७ ॥ कस्तव
 मस्यामुधोरायामटव्यातुकृतालयः ॥ तदेतत्संशयं छिधिपरंकौतूहलंमम ॥ ४८ ॥ एवमुक्तः सवणिजप्रतोवचनमब्रवीत् ॥ शृणुभद्रप्रहृष्टा
 मिदुष्कृतकर्मचात्मनः ॥ ४९ ॥ आकलेनगरेर्मयेअहमसंमुदुर्मतिः ॥ वणिजासिक्तः पूर्वकालोनीतोमयानव ॥ ५० ॥ धनलोभान्ध्यातत्रक
 दाचिच्चप्रमादिना ॥ नदत्ताभिक्षवोभिक्षातृष्णयापीडितायच ॥ ५१ ॥ प्रतिवेशेचतत्रासीद्ब्राह्मणेशुणवान्मम ॥ श्रवणद्वादशीयोगेसासिभाद्र
 पदेतथा ॥ ५२ ॥ सकदाचिन्मयासार्धतोषानामनर्दीययौ ॥ तस्याश्चसंगमः पुण्योयत्रासीच्चंद्रभागया ॥ ५३ ॥ चंद्रभागासोमसुतातोणेचै
 वार्कनंदिनी ॥ तयोः शीतोष्णसलिलसंगमः सुमनोहरः ॥ ५४ ॥ तत्तार्थवरमासाद्यप्रतिवेश्यः सचन्द्रिजः ॥ श्रवणद्वादशीयोगेस्नातश्चैवपुषो
 पितः ॥ ५५ ॥ चंद्रभागातोपयोश्चवारिधान्यैर्नैवदृढैः ॥ दध्योदनयुतैः सार्धसंपूर्णैर्विधानकैः ॥ ५६ ॥ छत्रोपानद्युग्वस्त्रप्रतिमांविधिवद्भरः ॥
 चंद्रभागाजीवनेनदध्योदनयुतं तदा ॥ ५७ ॥ एतत्कृत्वागृहं प्राप्सस्ततः कालेनकेनचित् ॥ पंचत्वमहमासाद्यनास्तिकयात्प्रेततांगतः ॥ ५८ ॥
 अस्यामटव्याधोरायाथगृहपृस्त्वयानव ॥ ब्रह्मस्वहारिणस्त्वैतेपापाः प्रेतत्वमागताः ॥ ५९ ॥ परदारताः केचित्स्यापिद्रोहरताः परे ॥
 भिन्नद्रोहरताः केचिद्देशेऽस्मिन्स्तुमुदारुणे ॥ ६० ॥ ममैतेभृत्यतांयाताअन्नपानकृतेनच ॥ अक्षय्योभगवान्कृष्णः परमात्मासनानतनः ॥ ६१ ॥
 यद्दीयतेतमुद्दिश्यअक्षयंतत्प्रकीर्तितम् ॥ मयाविहीनाः किंस्वतेवनेऽस्मिन्भृशदारुणे ॥ ६२ ॥ पीडामनुभविष्यतिदारुणकर्मयोगिजाम् ॥
 एतेषां त्वं महाभागममानुग्रहकाम्यया ॥ ६३ ॥ अनेकनामगोत्राणिगृहाणलेखनेनच ॥ अस्तुकक्षागताचैवतवसंप्रुटिकाशुभा ॥ ६४ ॥
 हिमवत्यांतथासाध्यतत्रत्वंलप्स्यसेनिधिम् ॥ गयाशीर्षततोगत्वाश्राद्धं कुरुमहामते ॥ ६५ ॥ एकमेकमथोद्दिश्यप्रेतंप्रेतंयथासुखम् ॥ एवं
 संभाव्यमाणोऽसौतज्जंबूनद्रुप्रभः ॥ ६६ ॥ विमानवरमारुह्यस्वर्गलोकमितिगतः ॥ स्वर्गप्रेतनाथेतुप्रभावात्सवणिकपुमान् ॥ ६७ ॥

नामगोत्राणिसंगृह्यप्रयातःसहिमाचलम् ॥ तत्रप्राप्यनिधिगत्वाविनिक्षिप्यस्वकेगृहे ॥ ६८ ॥ धनभागमुपादायगयाशीर्षवट्यया ॥ प्रेता
 नांक्रमशस्तत्रचक्रेऽद्भिर्दिने ॥ ६९ ॥ यस्यस्यगयाश्राद्धं सकरोतिदिनेषां ॥ सचतस्यसदास्वप्नेदृश्यात्मनस्तनुम् ॥ ७० ॥
 ब्रवीत्तचमहाभागप्रसादेनतवानव ॥ प्रेतभावांमयात्यक्तःप्राप्तोस्मिपरमार्गतिम् ॥ ७१ ॥ सकृत्वाधनलोभाच्चप्रेतानांस्तृप्तिंवाणिह ॥ ज
 गामस्वगृहतत्रमासिभाद्रपदेतथा ॥ ७२ ॥ श्रवणद्वादशीयोगेणूजयित्वाजनार्दनम् ॥ दानंचदत्त्वाविभ्रेभ्यःसोपवासोजितेन्द्रियः ॥ ७३ ॥
 महानदीसंगमेपुत्रतिर्पयुधिष्ठिर ॥ चकारविधिवद्दानंततोदिष्टतमागतः ॥ ७४ ॥ अवापपरमंस्थानंदुर्लभंचात्रमानवैः ॥ यत्रकामफला
 वृक्षानद्यःपायसकंदमाः ॥ ७५ ॥ शीतलामलपानीयाःपुष्करिण्योमनोहराः ॥ ७६ ॥ तंदेशमासाद्यवाणिहूमहात्मासुततज्जवूनदभूपितां
 गः ॥ कल्पंसमग्रसहस्रदूरीभिःस्वर्गसरेमुदितःसदैव ॥ ७७ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादश्रवण
 द्वादशीव्रतवर्णनंमंपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ द्वादश्यास्तोविधिःप्रोक्तःश्रावणेशुधिष्ठिर ॥
 सर्वपापप्रशमनःसर्वसौख्यप्रदायकः ॥ १ ॥ एकादशीयदासास्याच्छ्रवणनसमन्विता ॥ विजयासातिथिःप्रोक्ताभक्तानांविजयप्रदा ॥ २ ॥
 बलवानजितौदित्योवालिनोमामहाबलः ॥ तेनदेवगणाःसंवत्याजिताःसुरमंदिरम् ॥ ३ ॥ ततोदेवामहाविष्णुगत्वावचनमूचिरे ॥ त्वं
 गतिःसर्वदेवानांशीघ्रंकष्टात्समुद्धर ॥ ४ ॥ जहैतद्यंमहाबाहोर्बलिवलनिषूदन ॥ श्रुत्वाविष्णुस्तदावयं देवानांकरणोदयम् ॥ ५ ॥
 उवाचवाक्यंकालज्ञोदेवानांहितकाम्यया ॥ जानैर्वैरैर्चिर्नैतद्यंबलैर्त्रिलोक्यकंटकम् ॥ ६ ॥ तपसाभावितात्मानंशान्तंदांतजितोद्विजम् ॥
 मद्रक्तंमदूतप्राणंसंत्यसंधंमहाबलम् ॥ ७ ॥ तपसोतःसुबहुनाकालेनास्यभविष्यति ॥ यदाविनयसंपन्नज्ञास्येकालेनकेनचित् ॥ ८ ॥
 समाहृत्यप्रियंतस्यतदादास्येदिवैकसम् ॥ आदितिमप्रपन्नवैपुत्रार्थपुत्रलोभिनी ॥ ९ ॥ तस्यामतिहितेदेवाःकारिष्येनात्रसंशयः ॥ तद्दे
 वानांहितसंवैचाहितंतुसुराद्विषाम् ॥ १० ॥ तद्ब्रूच्छब्धंनिरुद्विग्नाःकालःकश्चित्प्रतीक्ष्यताम् ॥ एवमुक्तागतादेवाःकार्यविष्णुरचितयत् ॥ ११ ॥
 सौचित्यित्वासुचिरंदेव्यागर्भोवतारणम् ॥ आदितिर्वरयामासवांछितंभेभविष्यति ॥ १२ ॥ अथकालेबहुतिथेगतेसागर्भेनीह्यभूत् ॥ सुषु

वेनवमेमासिपुत्रंसावामनंहरिम् ॥ १३ ॥ ह्रस्वपादह्रस्वकायमहच्छिरसमर्भकम् ॥ पाणिपादोदरकुशंस्यन्तरायणंहरिम् ॥ १४ ॥
दृष्ट्वातुवामनंजातंयदिसावत्सुमुद्यता ॥ निरुद्धवाक्याह्वभवद्रक्तुकिंचित्नपारितम् ॥ १५ ॥ एकादश्यांभाद्रपदेऽथ्रवणेननरोत्तम ॥ संच
चालमहीजातेवामनेतुत्रिविक्रमे ॥ १६ ॥ भगवंभूदैत्यानांदेवानांतोषआभवत् ॥ जातकर्मादिकांस्तस्यसंस्कारान्सर्वमेवहि ॥ १७ ॥
चकारकरइयपोधीमान्प्रजापतिरनुवतः ॥ आबद्धमेखलेदंडधृत्याज्ञोपवीतकम् ॥ १८ ॥ कुशस्वच्छोदकधरःक्रमंडलुविभूषितः ॥ बले
र्बलवतोयज्ञंजंगामबहुविस्तरम् ॥ १९ ॥ दृष्ट्वावलिमयोवाचवामनोऽभ्येत्यतत्क्षणम् ॥ अथचाहयज्ञपतेदीयतांमममेदिनी ॥ २० ॥
षादत्रयप्रमाणेनपठनार्थस्थितोद्वासि ॥ दत्तादत्तातवमयाबलिःप्राहद्विजोत्तमम् ॥ २१ ॥ ततोवाङ्मतुमारब्धोवामनोऽनंतविक्रमः ॥ पादौ
भूमौप्रतिष्ठाप्याग्निशिरसावृत्यरोदसी ॥ २२ ॥ ताभ्यामिन्द्रादिकोल्लोकैर्लोकांल्ललाटेऽब्रह्मणःपदम् ॥ नतृतीयपदंलेभेततोनेदुर्दिवीकसः ॥ २३ ॥
तद्दृष्ट्वाभहदाश्चर्यमिद्धदेवपर्यस्तथा ॥ साधुसाध्वितिदेवेशंप्रशंसंमुदान्विताः ॥ २४ ॥ ततोदैत्यगणान्सर्वाञ्जित्वात्रिभुवनंवशी ॥ बलिमाहत
तो गच्छसुतलंस्वबलानुगः ॥ २५ ॥ तत्रत्वमीप्सितान्भोगान्भुक्त्वा मद्बाहुपालितः ॥ अस्यैद्रस्यावसानेतुत्त्वमेवद्वोभविष्यसि ॥ २६ ॥ एवमुक्त्वा
बलिःप्रायात्रमस्कृत्यनरोत्तमम् ॥ विमृज्येमंबालेदेवान्सकलान्सउवाचह ॥ २७ ॥ स्वानिधिष्यानिगच्छध्वंविगतज्वराःदेवनात्कागता
देवादृष्टाःसंपूज्यवामनम् ॥ २८ ॥ देवःकृत्वा जगत्कार्यतत्रैवांतरधीयत ॥ एतत्सर्वसमभवेदकादश्यांनराधिप ॥ २९ ॥ तेनेष्टादिवंदवस्यसर्व
दाविजयातिथिः ॥ एवंपैफाल्युनेमासिपूज्येणसहितानुप ॥ ३० ॥ विजयाप्रोच्यतेसद्भिःकोटिकोटिगुणोत्तरा ॥ एकादश्यांसेपवासोरात्रौसं
पूजयेद्हरिम् ॥ ३१ ॥ रौप्यसौवर्णपात्रेवादारुंशमयेऽपिवा ॥ कुंडिकांस्थापयेत्पाशैश्छत्रवपादुकैतथा ॥ ३२ ॥ शुभांचवैष्णवींशृष्टितासूत्रकर्म
डलू ॥ आच्छाद्यपात्रंवासोभिःफलैश्चापिसुशोभनैः ॥ ३३ ॥ मार्गचार्मण्यगंधैश्चभक्त्यावामुगचर्मणा ॥ तिलाढकेनविताढ्यःप्रस्थेनकुडवेनवा ॥
॥ ३४ ॥ व्रीहिभिर्वाथगोधूमैःफलैःशुक्रतिलैर्भवेत् ॥ पुष्पैर्गंधैर्धूपदोषैःपक्वान्नैश्चयेद्धारिम् ॥ ३५ ॥ नानाविधैश्चनैवेवैर्भक्ष्यभोज्यैर्गुडादनैः ॥
स्वस्ववित्तानुसारेणसहिरण्यंचकारयेत् ॥ ३६ ॥ मंत्रंशतगुणंचैवभक्त्यालक्षणोत्तरम् ॥ भक्तिमांशगुणोपंतकोटिकोटिगुणोत्तरम् ॥ ३७ ॥

एभिर्गमैस्तत्र पूजयेद्गुरुद्वयम् ॥ उपहारैर्नरैश्च शुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ ३८ ॥ अञ्जलजोपमेद्वायजलञ्चास्याथ शोषिने ॥
जलराशिस्त्विह पायनमस्तु पुरोत्तमम् ॥ ३९ ॥ नमः कमलनाभाय नमस्ते जलशायिने ॥ नमस्ते कञ्चाननतामसुदेवनोऽस्तुते ॥ ४० ॥
क्षानमंत्रः ॥ मलयपुसमुत्पन्नं धाढ्यं धुमनोहरम् ॥ मयानिवेदितं तुभ्यं गृहाण परमेश्वर ॥ ४१ ॥ चंदनमंत्रः ॥ वनस्पतिस्तु तन्मंत्रं ग्राह्यं
मुमनोहरम् ॥ मयानिवेदितं पुष्पं गृहाण पुरुषोत्तमम् ॥ ४२ ॥ पुष्पमंत्रः ॥ नमः कमलकिंजल्कपातनिर्मलवाससे ॥ मनोहरयपुःस्कं य
धूतचक्राय शार्ङ्गिणे ॥ ४३ ॥ पूजामंत्रः ॥ मत्स्यं कूर्मं वराहं च नारासिंहं च वामनम् ॥ रायं रामं च कृष्णं नाम भिर्वाभिनायते ॥ ४४ ॥ पादप
कैकांगस्थजन्मशीर्षिगतः ॥ सर्वांगपूजा ॥ धूपोऽथ देवदेवेश शंखचक्रगदाधर ॥ ४५ ॥ अच्युतानंतगोविंदो विद्वाद्भुवनमोऽस्तुते ॥ धूप
मंत्रः ॥ त्वमेव पृथिवी ज्योतिर्वायुराकाशमेव च ॥ ४६ ॥ त्वमेव ज्योतिर्वा ज्योतिर्दीपोऽग्रं प्रतिगृह्यताम् ॥ दीपमंत्रः ॥ अमं चतुर्विधं त्नादु
रसैः पद्भिः समन्वितम् ॥ ४७ ॥ भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं प्रसीद परमेश्वर ॥ अन्नं प्रजापतिर्विष्णु रूद्र द्रुश शिभास्कराः ॥ ४८ ॥ अन्नं त्वष्टा यमो
ऽग्निश्च पापं हरतु मेऽज्ययः ॥ नैवेद्यमंत्रः ॥ जगदादिर्जगद्रूपमनादि जगदंतकृत् ॥ ४९ ॥ जलशयजगद्योनिः श्रियतां भिज नर्दनः ॥ प्रणिनमंत्रः ॥
अनेककर्मे निर्विध्वं सिनं जलशायिनाम् ॥ ५० ॥ नतोऽस्मि भुवासां भवं भुमुद नम् ॥ नमो वायानरूपाय नमस्तेऽस्तु त्रिविक्रम ॥ ५१ ॥
नमस्ते साणिधं वायवा मुदेवनमोऽस्तुते ॥ नमस्कारमंत्रः ॥ नमो नमस्ते गोविंदाय नमः शत्रुविक्रम ॥ ५२ ॥ अघौघसंक्षयं कृत्वा सर्वकाम
प्रदो भव ॥ प्रार्थनामंत्रः ॥ सर्वगः सर्वदेवेशः श्रीधरः श्रीनिकेतनः ॥ ५३ ॥ विश्वेश्वरश्च विष्णुश्च श्रीशायिच नमो नमः ॥ शयनमंत्रः ॥ एवं
संपूज्यो यो रात्रौ वैकादश्यां नृपोत्तमम् ॥ ५४ ॥ जागरंतं त्रकुर्वीत गीतवादित्रनिस्वनैः ॥ याचश्च वणसंयुक्ता द्वादशी परमातिथिः ॥ ५५ ॥ त
स्यांच संसर्गमेस्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ एवं संपूज्य तन्नेन प्रभोति विमलसति ॥ ५६ ॥ प्रदेयं शास्त्रविदुषे ब्राह्मणाय च मंत्रतः ॥ ब्राह्मणश्चा
पि मंत्रेण प्रतिगृह्णीत मंत्रवत् ॥ ५७ ॥ वामनोऽस्य प्रतिग्राही वामनाय नमो नमः ॥ ५८ ॥ अंशुहो ॥ अंशिरसि ॥ अंषादयोः ॥ अंना
भौ ॥ अंशुजयोः ॥ अंस्सर्वांगे ॥ सर्वोत्पन्नमः ॥ पुष्पं फलं च नैवेद्यं सर्वमेतद्व्यथा विधि ॥ नरो दद्यादुपोष्य वमेकादश्यां स मंत्रकम् ॥ ५९ ॥

पूर्वोक्ताविधिनाप्रातर्भोजनपृषदाज्यकम् ॥ पूर्वदत्वाब्राह्मणेभ्यः पश्चादुजतिवाग्यतः ॥ ६० ॥ भूयोभूयोऽपिराजेंद्रसर्वत्रविधिः स्मृतः ॥
 समासेतुव्रतैराजन्यत्पुण्यं तन्निबोधमे ॥ ६१ ॥ चतुर्गुणानिराजेंद्र एकसप्ततिसंख्यया ॥ प्राप्यविष्णुपुरैराजन्क्रीडते कालमक्षयम् ॥ ६२ ॥
 इहागत्य भवेद्वाजाप्रतिपक्षक्षयंकरः ॥ हस्त्यश्चरथपत्नीनां दाता भोक्ता विमत्सरी ॥ ६३ ॥ रूपसौभाग्यसंपन्ना दीर्घायुर्नरुजो भवेत् ॥ पु-
 त्रेः परिवृतो जीवो जीवेच्च शरदः शतम् ॥ ६४ ॥ एतस्याः फलमाख्याते भेदादशमयातव ॥ पूर्वेष्वेव समाख्याता द्वादशी श्रवणान्विता ॥ ६५ ॥
 उपोष्यैकादशी पश्चाद्द्वादशी मध्युपपेत् ॥ नचात्राविधिलोपः स्यादुभयोर्देवताहारिः ॥ ६६ ॥ “एकादशी द्वादशयोरन्यतरस्यां श्रवणयुक्तायां
 श्रवणशुक्लोपवासैर्नैव व्रतद्वयसिद्धिः ॥ एकस्मिन्व्रते पूर्वमन्यातिथिमुपोष्य पश्चादपारयित्वैवान्योपोष्य तद्विधिलोपः स एकदेवता कत्वेन
 न भवतीत्यर्थः” ॥ बुधश्रवणसंयुक्ता द्वादशी संगमोदकम् ॥ दानंदध्यादनं सत्यमुपवासः परोविधिः ॥ ६७ ॥ सगरेण ककुत्स्थेन बुधमारै-
 ण गाधिना ॥ एतैश्चान्यैश्च राजेंद्रकृतैर्वैद्वादशीव्रतम् ॥ ६८ ॥ सा द्वादशी बुधयुता श्रवणेन साकं स्याद्द्वादशयाय कथिता ऋषिभिरनभस्ये ॥ तायां
 दूरेण एषु पोष्य नरोऽमरत्वं प्राप्नोति पार्थ अणिमादिगुणोपपन्नम् ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवाद-
 विजयश्रवणद्वादशीव्रतवर्णनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कृष्णपक्षे तु पौषस्य संप्राप्तं द्वादशैव
 तम् ॥ पौषादिपारणमासैः षड्भिर्यैष्ठातिकं स्मृतम् ॥ १ ॥ प्रथमं पुंडरीकाक्षं नाम कृष्णस्य गीर्धितम् ॥ द्वितीयं भाषाख्यं तु विश्वरू-
 पं तु फाल्गुने ॥ २ ॥ पुरुषोत्तमाख्यं तु ततः पंचमेऽन्युतसंज्ञकम् ॥ षष्ठे जयेति देवेशुर्लक्ष्मणप्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥ पूर्वोक्तेषु षप्तांशु रूपा-
 नप्राज्ञानगोस्तिलाः ॥ आपाढादिषु मासेषु पंचगव्यमुदाहृतम् ॥ ४ ॥ स्नानं च प्राशनं चैव पंचगव्यं संपद्यते ॥ पूजयेत्पुंडरीकाक्षं तैस्तरै-
 व च नामभिः ॥ ५ ॥ प्रतिमासं च वैशंकृत्वा पूजां यथाविधि ॥ विप्राय दक्षिणं दद्याच्छूद्रं धानं च भक्षितः ॥ ६ ॥ पारणं चैव देवेषां प्राणिभ-
 क्तिपूर्वकम् ॥ कुर्वीत भक्त्या गोर्विदसद्भवेनार्चनयतः ॥ ७ ॥ नक्तं भुंजीत स तं तैलक्षारविर्वर्जितम् ॥ एकादश्यामुपोष्य द्वादशमथवादि-
 ने ॥ ८ ॥ एवं संपत्सरस्य तियदिभिमते मात्मनः ॥ धनं च सुहिरण्यं च धान्यं भाजनमासनम् ॥ ९ ॥ शय्यां वा ब्राह्मणे दद्यात्केशवः प्रतिगृ-

ह्यताम् ॥ एतामुपोष्यविधिनिविष्णुप्रीतौ च तत्परः ॥ १० ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति यथादिच्छति चेत्तसा ॥ ततो लोकैषु विख्यातं संप्राप्तं
 द्वादशीति वै ॥ ११ ॥ कृताभिलषिता ह्यष्टाप्रारब्धा धर्मतत्परैः ॥ पूरयेदखिलाङ्कामान्संस्मृतावादिनदिने ॥ १२ ॥ संप्राप्तिकामुप
 वसंति स माहिता र्थायेमानवामनुजपुंगवविष्णुभक्ताः ॥ तेषां समीहितफलानि ददाति शश्वद्वासः सुरेश भवने भगवत्प्रसादात् ॥ १३ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे संप्राप्तिद्वादशीव्रतं नाम सप्तमस्तोत्रमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 तथान्यामपि ते वन्मि गोविंद द्वादशीं शृणु ॥ तस्याः सम्यगनुष्ठानात्प्राप्तोऽस्य भिमतं फलम् ॥ १ ॥ पौषमासे सिते पक्षे द्वादश्यां समुपोषितः ॥
 सम्यक्संपूज्य गोविन्दनाम्ना देवमधोक्षजम् ॥ २ ॥ धूपपुष्पोपचारैश्च नैवेद्यैश्च समाहितः ॥ गोविंदेति जपेन्नाम पुनस्तद्गतमानसः ॥ ३ ॥
 विप्राय दक्षिणं दद्याद्यथाशक्त्या नराधिप ॥ स्वयं विबुद्धस्तुलितो गोविंदेति च कर्तयेत् ॥ ४ ॥ पाखंडिभिर्विकर्मस्थैरालापांश्च विवर्जयेत् ॥
 गोमूत्रगोमयं वापि दधि क्षीरमथापि वा ॥ ५ ॥ गोदं हतः समुद्धृतं प्राश्रितात्मा विमुद्ध्ये ॥ द्वितीयेऽहिपुनः स्नानं तथैवाभ्यर्च्य केशवम् ॥ ६ ॥
 तेनैव नाम्ना संपूज्य दत्त्वा विप्रस्य दक्षिणाम् ॥ ततो भुञ्जीत गोदाहं भूतेन समुद्भवम् ॥ ७ ॥ एवमेवाखिलान्मासानुपोष्य प्रयतः शुचिः ॥
 दद्याद्वाह्निकं विद्वान्प्रीतिमास्तु शक्तिः ॥ ८ ॥ पारितोचपुनर्वपे गोविन्दं पद्मया सह ॥ गोविन्दः प्रीतिमायातु व्रतेन न मे सदा ॥ ९ ॥
 विशेषतः पुनर्दद्यात्तस्मिन्नाह्निवाह्निकम् ॥ भक्त्या परमया राजच्छृणुयत्फलमाप्नुयात् ॥ १० ॥ स्वर्णशृंगैर्यत्पुङ्गो शतं वृषभं वरम् ॥
 इति मांसं द्विजातिभ्यो दत्वा यत्फलमश्नुते ॥ ११ ॥ तदा प्रातोऽप्यखिलं सम्यग्व्रतमेतदुपोषितः ॥ तंच लोकमवाप्नोति गोविन्दो यत्र तिष्ठति ॥ १२ ॥
 गोविन्द द्वादशीमेतामुपोष्यति विधानतः ॥ विद्योतमाना दृश्यंते लोकैश्च अपि शङ्कवत् ॥ १३ ॥ गोविन्दमर्चयति गौरसभोजनस्तु गावो वि
 नोदयति तद्भद्रवाह्निकम् ॥ यो द्वादशीपुङ्गुराजकृतो पवासः प्राप्नोत्यसौ सुरभिलोकमपेतशोकम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उ
 त्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गोविन्द द्वादशीव्रतवर्णनं नामाष्टमस्तोत्रमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥

उपवासव्रतानां तु वैकल्यं यन्महाभते ॥ दानधर्मैकृतं यस्य विपाको वदयादृशः ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ यज्ञानामुपवासा-
 नां व्रतानां च नरेश्वर ॥ वैकल्यात्फलैर्वैकल्यं यादृशं तच्छृणुष्व मे ॥ २ ॥ उपवासान्विनाखण्डप्राप्तुं वं त्येव ताञ्छृणु ॥
 भ्रष्टैर्ध्यानिर्द्धनाश्च वसंति पुरुषाः पुनः ॥ ३ ॥ रूपं न योत्तरं प्राप्य व्रतैर्वैकल्यदोषतः ॥ काणाः कुब्जाश्च पण्डाश्च भवंत्यन्धाश्च मानवाः ॥ ४ ॥
 उपवासी नरः पत्नीं नारी प्राप्य तथापतिम् ॥ वियोगं व्रतैर्वैकल्यं दुर्भगत्वमवाप्नुयात् ॥ ५ ॥ ये द्रव्ये सत्यदातारस्तथा व्रते सत्यनग्नयः ॥
 कुले वसंति दुःशीला दुष्कुलाशीलिनश्च ये ॥ ६ ॥ वस्त्रानुलेपेन हर्नानाभूषणैश्चातिरूपिणः ॥ विरूपरूपाश्च तथा प्रसाधकुणान्विताः ॥ ७ ॥
 ते स वै व्रतैर्वैकल्यात्फलैर्वैकल्यमागताः ॥ तस्मात्तद्व्रतैर्वैकल्यं यज्ञैर्वैकल्यमेव च ॥ ८ ॥ उपवासेन कर्तव्यं वैकल्याद्विकलं फलम् ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं चिद्वैकल्यमुपवासादिकं भवेत् ॥ ९ ॥ किं तत्र वद कर्तव्यमच्छिद्रं येन जायते ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 अखंडद्वादशी ह्येषा समस्तेष्वेव कर्मसु ॥ १० ॥ वैकल्यं प्रशमयति शृणुष्व गदतो मम ॥ मार्गशीर्षे सिते पक्षे द्वादश्यां नियतः शुचिः ॥ ११ ॥
 कृतोपवासादेव शंसमभ्यर्च्य जनार्दनम् ॥ स्नानो नारायणं ब्रूयाद्भुज्ज्वारायणं तथा ॥ १२ ॥ गच्छन् नारायणं देवं स्वपन्नारायणं पुनः ॥
 पञ्चगव्यजलस्नानो विशुद्धात्मा जितेन्द्रियः ॥ १३ ॥ यवव्रीहिमयं पात्रं दत्त्वा विप्राय भक्तिः ॥ इदमुच्चारयेत्पश्चादेव स्य पुरतो हरः ॥ १४ ॥
 स तज्जन्मनियत्किञ्चिन्मया खण्डव्रतं कृतम् ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन तदखंडमिहास्तु मे ॥ १५ ॥ यथा खंडं जगत्सर्वमेव पुरुषोत्तम ॥
 तथा खिलान्यखंडानि व्रतानि मम संतु वै ॥ १६ ॥ चतुर्भिर्गोपि मासेस्तु पारंप्रथमं स्मृतम् ॥ प्रीणनं च हरः कुर्यात्पारितः पारणेततः ॥ १७ ॥ चैत्रादिपुच-
 मासेषु चतुर्ण्यं तु पारणम् ॥ तत्रापि सकृत्पात्राणि दद्याच्छुद्धासमान्वितः ॥ १८ ॥ श्रावणादिषु मासेषु कर्त्तव्यं कतिषु पारणम् ॥ तत्रापि धृत-
 पात्राणि दद्याद्विप्राय दक्षिणाः ॥ १९ ॥ सौवर्णरौप्यं ताम्रं च मृन्मयं पात्रमिष्यते ॥ स्वशक्त्यपेक्षया राजन्पालाशं वापि कारयेत् ॥ २० ॥
 एवं सर्वं तत्संस्मर्यते ब्राह्मणान्सजितेन्द्रियः ॥ आमंत्र्य द्वादशीं न्विप्रांन्भोजयेद्दधृतपायसैः ॥ २१ ॥ वस्त्राभरणदानैश्च प्रीणयत्यक्षमापयत् ॥

उपदेष्टारमप्यत्रपूजयेद्विधिवद्भूरुम् ॥ २२ ॥ एवंसम्यगयथान्याय्यमखंडदशीनरः ॥ समुपोज्यखंडस्यव्रतस्यफलमश्नुते ॥ २३ ॥
सतजन्मसुखफल्ययद्भ्रतस्यकाचितकृतम् ॥ करोत्याविकलसर्वमखंडदशीतुतत् ॥ २४ ॥ तस्मादेषाप्रयत्नेनरैःस्त्रीभिश्चसुव्रत ॥
अखंडदशीसम्यगुपोष्याफलकाक्षया ॥ २५ ॥ येद्वादशीव्रतमखंडमितिप्रसिद्धमार्गोत्तमाद्भुमाधिकृत्यकृतनयनाखंडव्रतानिपुरुषःसुकृता
नियानिःसंपूर्णतांसमुपयान्तिहरःप्रसादात् ॥ २६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेखंडदशीव्रतवर्णननाम
कोनाशीतितमोऽध्यायः॥७९॥छा॥श्रीकृष्णउवाच॥फाल्गुनेमलपक्षस्यएकादश्यामुपोषितः॥नरोवायदिदवानरिसमभ्यर्च्यजगत्पतिम् ॥१॥
हरेर्नामवदन्भक्त्याभावयुक्तोयुधिष्ठिर ॥उत्तिष्ठन्प्रस्वपंश्चैवहरिमेवानुकीर्तयेत् ॥२॥ततोऽन्येदिवसंप्राप्तदृश्यानिप्रतोहारिम्॥स्नात्वासम्यक्स
मभ्यर्च्यदत्त्वाविप्रायदक्षिणाम्॥३॥हरिमुद्दिश्यचैवाग्नौघृतहोमकृताक्रियः॥प्रणिपत्यजगन्नाथमितिवाणिमुदीरयेत् ॥४॥ पातालसंस्थांविमुखां
यांप्रसाद्यमनोरथाच्च॥अवापवसुदेवोसौप्रदद्यात्तमनोरथान्॥५॥यमभ्यर्च्यदिविप्रातःसकलंश्चमनोरथान् ॥ अष्टराज्यश्चदेवैर्द्रोयमभ्यर्च्यजग
त्पतिम्॥६॥मनोरथानिभिनवान्प्राप्तवांश्चमनोहरान् ॥ एवमभ्यर्च्यपूजांचनिष्पाद्यचहरस्ततः ॥ सुअतिप्रयतःसम्यहविष्यपांडुनंदन॥७॥
फाल्गुनेचत्रैश्वर्याखेज्येष्टमासिचसतम् ॥ चतुर्भिःपारणमासैरेभिर्निष्पादितंभवेत् ॥ ८ ॥ रक्तपुष्पैश्चचतुरोमासांसाकुर्वीतचार्चनम् ॥
दहेत्तुगुणुं प्राश्यगोशृंगक्षालनंजलम् ॥ ९ ॥ हविष्यान्नंचनैवेद्यमात्मनश्चापिभोजनम् ॥ ततश्चश्रूयतांपार्थआपाढादौतुयाक्रिया॥१०॥
जातिपुष्पाणिधूपश्चशस्तःसार्जरसोन्नृप ॥ प्राश्यदर्भैर्दकंचास्यशाल्यन्नंचनिवेदनम् ॥ ११ ॥ स्वयंतदेवचाश्रीयाच्छेपंपूर्ववदचरेत् ॥
कार्तिकादिपुमासेषुगोमूत्रंकायशोधनम् ॥ १२ ॥ सुगंधंचेच्छ्याधूपंपूजांभृंगारकेनच ॥ कांसारंचात्रनैवेद्यमश्रीयात्तच्चैवस्वयम्॥१३॥
प्रतिमासंचविप्रायदातव्यादक्षिणतथा ॥ पारणंचेच्छ्याविष्णोःपारणेपावनेमते ॥ १४ ॥ यथाज्ञतयाथाप्रित्यावित्तशाब्दविवर्जयेत् ॥
सद्भवनैवगोपिंदूपूजितःप्रीयतेयतः॥१५॥पारणांतियथाज्ञतस्यास्नापितःपूजितोहरिः॥प्राणितश्चेप्सितान्कामांस्तान्दत्तदत्त्यव्ययाश्रुप ॥१६॥
वर्षतैप्रतिमाभिर्घांकारयित्वासुशोभनाम्॥स्वर्णकेचयथाज्ञतस्यांशशार्ङ्गविभूषिताम् ॥ १७ ॥ पुष्पवस्त्रयुगच्छन्नां ब्राह्मणयानिवेदयेत् ॥

द्वादशब्राह्मणान्स्तत्रभोजयित्वाक्षमापयेत् ॥ १८ ॥ द्वादशात्रप्रदातव्याःकुंभाःसान्नजलक्षताः॥छत्रोपानद्युगैःसाद्वैदक्षिणाभिश्चभारत ॥ १९ ॥
 एषापुण्यापापहराद्वादशीफलमिच्छताम् ॥ यथाभिलषितान्कामान्ददातिनृपसत्तम ॥ २० ॥ पूरयत्याखिलान्भक्त्यायतश्चैषामनोरथाञ्च ॥
 मनोरथाद्वादशीयंतलोकैषुविश्रुता ॥ २१ ॥ उपोष्यैतांत्रिभुवनलब्धमिन्द्रैवैपुरा ॥ आदित्याश्चेष्टिताःपुत्राधनमौशनसातथा ॥ २२ ॥
 द्यौर्मयेनाध्ययनंप्राप्तमन्यैश्चाभिमतंफलम् ॥ राजर्षिभिस्त्वथारित्रैःस्त्राविदूशूद्रैश्चभूतले ॥ २३ ॥ ययंकाममभिध्यायव्रतमतदुपोषितम् ॥ सत्त
 द्वाप्रोत्पत्त्यसंदिग्धंविष्णोराधनोद्वतः ॥ २४ ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रमर्धनोलभतेधनम् ॥ रोगाभिभूतश्चारोग्यंरुच्याप्राप्नोतिसत्पतिम् ॥ २५ ॥
 समागमप्रवसनैरुपोष्यैतामवाप्यते ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमृतःस्वर्गेषमोदते ॥ २६ ॥ नापुत्रोनाधनोज्येष्ठोवियोगीनचर्निगुणः ॥ उगोब्धे
 तद्व्रतंमर्त्यःस्त्रीशूद्रोवापिजायते ॥ २७ ॥ स्वर्गलोकैःसहस्राणिवर्षाणामयुतानिच ॥ भोगानभिमतान्भुक्त्वातत्रतत्रयथेच्छया ॥ २८ ॥ इहपुण्य
 वर्तानृणांधनिनालघुशालिनाम् ॥ गृहेप्रजायतेराजन्सर्वव्याधिविवर्जितः ॥ २९ ॥ नद्वादशीमुपवसन्निमनोरथाख्यानैवाचर्यतिपुरुषोत्तमभा
 दिदेवम् ॥ गोब्राह्मणांश्चननमतिनपूजयंतियेतमनोभिलषितंकथमाप्नुवति ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसं
 वादेमनोरथद्वादशीव्रतवर्णनंनामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ अल्पायासेनभगवन्धने
 नाल्पेनवाविभो ॥ पापंप्रशममायातियेनतद्रुक्नुमर्हसि ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुपार्थपरांपुण्याद्वादशीपापना
 शिनीम् ॥ यामुपोष्यपरंपुण्यमाप्नुयाच्छूद्रयान्वितः ॥ २ ॥ माघमासेचसंप्राप्तेआषाढक्षैर्भवेद्वादि ॥ मूलंवाकृष्णपक्षस्यद्वादशीनिग्रत
 व्रतः ॥ ३ ॥ गृह्णीयात्पुण्यफलदंविधानंतस्यमेशुणु ॥ देवदेवंसमभ्यर्च्यमुस्नातःप्रयतःशुचिः ॥ ४ ॥ कृष्णनाम्नाचसंपूज्यएकाद
 श्यामहामते ॥ उपोषितोद्वितीयिह्निपुनःसंपूज्येकेशवम् ॥ ५ ॥ संस्तूयनाम्नातैर्नैवकृष्णारुणयनपुनःपुनः ॥ दद्यात्तिलांश्चविप्रायकृष्णैश्च
 प्रीयतामिति ॥ ६ ॥ ततश्चप्राशयेच्छस्तांस्तथाकृष्णतिलान्नप ॥ विष्णुप्रीणनमंत्रोक्तसमाप्तेवर्षपारणे ॥ ७ ॥ कृष्णकुंभांस्तिलैः

सार्द्धं पकानेन च संयुताम् ॥ छत्रोपानयुगैर्वस्त्रैः सहितान्नगर्भिणः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणानां प्रदेयास्तथैवावन्मासं ख्यया ॥ तिलप्ररोहाज्जायंते याव
 त्संख्यां स्तिलानृप ॥ ९ ॥ तावद्र्षसहस्राणि स्वर्गलोकैः कर्महीयते ॥ अरोगो जायते नित्यं नरो जन्मानि जन्मानि ॥ १० ॥ अंधानवधिरश्च वन
 कुष्टीनचकुत्सितः ॥ भवत्येतामुषित्वा तु तिलाख्यां द्वादशो नरः ॥ ११ ॥ अनेन पार्थिवधिनो तिलदातानसंशयः ॥ मुच्यते पातकैः सर्वैरना
 यासेन मानवः ॥ १२ ॥ दानं विधिस्तथा श्राद्धं सर्वपातकशान्तये ॥ नार्थः प्रभूतो न यासः शरीरे नृपसत्तम ॥ १३ ॥ सर्वोपभोगनिरतो ह्यपरे
 दशम्यां स्नानं तिलैस्तिलनिवेदनं कृत्वा लाशी ॥ दत्वा तिलां हि ज्वराय विराजकेतुं संपूज्य विष्णुपदं वासं मुपैति मर्त्यः ॥ १४ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेल्लकानवमीव्रतवर्णनं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ युधिष्ठिर
 उवाच ॥ ॥ यन्नतापायैर्वै पुंसां भवत्यासुष्मिकं कृतम् ॥ तदपापाय भवति तदा चक्षुश्च दूतम् ॥ १ ॥ उपवासप्रभावैकृष्णाराधन
 कांक्षिणम् ॥ कथयेद्दमहाबाहो नैव तृप्यामि कथ्यतः ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ श्रूयतां पार्थ यत्पुष्टाः कौतुकाद्भवतावयम् ॥
 आसुष्मिकं नतापायप्रतापाय च जायते ॥ ३ ॥ उपोषितप्रभावं च कृष्णाराधनकांक्षिणम् ॥ कथयामि यथा वृत्तं पूमेव नरोत्तम ॥ ४ ॥
 वैदिशं नाम नगरं प्रख्यातं नृपसत्तम ॥ तत्र वैश्योऽभवत्पूवसीरभद्र इति श्रुतः ॥ ५ ॥ भार्यया मातु दुहितौ पुत्रपौत्रैः समन्वितः ॥
 प्रभूतमृत्युदग्धं च बहुव्यापारकारकः ॥ ६ ॥ पुत्रपौत्रादिभरणे व्यासाक्तिमतिरेव च ॥ परलोकं प्रति मातिस्तस्य नासीत् कदाचन ॥ ७ ॥
 चकारानुदिनं सोऽथ न्यायान्यथैर्द्धनार्जनम् ॥ सर्वत्रान्यत्र निःस्नेहः पुत्रस्नेहपरिहृतः ॥ ८ ॥ ननु होतुं दिते काले न ददात्यति तृष्णया ॥
 बभूव चोद्यमस्तस्य पुत्रादिभरणपरः ॥ नित्यं नैमित्तिकानां च दानं निचक्र स्वकर्मणा ॥ ९ ॥ तृष्णाभिभूतो राजेन्द्रस्ववर्गभरणोज्झितः ॥
 कालेन गच्छता सोऽथ मृतोर्विध्याटवीतटे ॥ १० ॥ यातनादेहं भूत्येतो श्रीष्मकाले भवन्नृप ॥ तंददं महाभागो दिव्ययानसमन्वितः ॥ ११ ॥
 विदुर्वेदज्ञविद्वेषी विपीतो नाम वैद्विजः ॥ भास्करस्य शुभिर्द्वाविंशं दहतमतिदारुणैः ॥ १२ ॥ प्रतप्तवालुकामध्ये तृषातं आतिपाडितः ॥ क्षु
 त्क्षामकं ठुष्कास्यं तथा दृत्तविलोचनम् ॥ १३ ॥ निष्क्रान्ता जिह्वं भगेषु विस्क्राटैः सर्वतश्चितम् ॥ निश्वासायासखेदेन विह्वलः पीडितोदरः ॥ १४ ॥

निजेनकर्मणाबद्धमसमर्थप्रसर्पणे ॥ तथादृशमथोदृष्ट्वागदभेयोमहानृषिः ॥ १५ ॥ विपीतःप्राहरजेन्द्रकारुण्यभरितंवचः ॥ जान
न्नपिथाप्राप्तंस्त्यानुष्ठानजंफलम् ॥ १६ ॥ जंतोस्तस्योपकारायसर्वतोह्लादयन्निव ॥ ॥ विपीतउवाच ॥ ॥ अधःसूर्याशुभिस्त
सैर्वहुभिःपथिपांशुभिः ॥ १७ ॥ उपर्येकैरैस्तीक्ष्णैस्तृषावातनिपीडितम् ॥ अन्यस्तत्राणकैर्वैरैरविपक्षैःसुदारुणैः ॥ १८ ॥ कथयेह
यथातत्त्वमेकाकीदृष्टासेकथम् ॥ तस्यैतद्वचनंश्रुत्वाविपीतस्यसवेदनः ॥ १९ ॥ वेदनातउवाचेदंकृच्छ्रादुच्छ्रस्यमंदकम् ॥ सिरभद्रउवाच ॥
ब्रह्मन्नालोचितंपूर्वकथंमतेभविष्यति ॥ २० ॥ अग्राश्वतेग्राश्वतधीस्तेनदद्यामिदुर्मतिः ॥ इदंकारिष्याम्यपरंत्विदंकृत्वात्विदंपुनः ॥ २१ ॥
इतीच्छाशतमारूढस्तेनदद्यामिदुर्मतिः ॥ शीतोष्णवर्षादिभवंलोभात्सोढंमयाऽशुभम् ॥ २२ ॥ तदेवाहिनधमार्थंतेनदद्यामिदुर्मतिः ॥ पि
तृदेवमनुष्याणामदत्त्वायोषिताहिने ॥ २३ ॥ तेगतानापिर्वर्तेतदद्याम्येकोऽत्रदुर्मतिः ॥ पुत्रक्षेत्रकलत्रेषुममत्वाहृतचेतसा ॥ २४ ॥ बह्वसा
धुकृतंकर्मतेनदद्यामिदुर्मतिः ॥ मृतेमयिधनेतस्मिन्नन्यायोपाजितेसदा ॥ २५ ॥ रूपवंतोऽभिवर्तेतदद्याम्येकोऽत्रदुर्मतिः ॥ नमयापूजिता
गेहान्निर्गताद्विजसत्तमाः ॥ २६ ॥ स्ववर्गमिहकामेनेनदद्याम्यहंमतिः ॥ यन्मेनपूजितदेवाःकुटुंबंपोषितंपरम् ॥ २७ ॥ एकाकीतत्रदद्या
मियेसुतास्तेऽन्यतोगताः ॥ नित्यंनैमित्तिकंकर्मपूर्वेषांचैवनेकृतम् ॥ २८ ॥ एकाकीतेनदद्यामिगतास्तेफलभोगिनः ॥ दाराःपुत्राश्च
भृत्याश्चपापशुद्ध्यामयाभृताः ॥ २९ ॥ एकाकीतेनदद्यामिगतास्तेफलभोगिनः ॥ दाराःपुत्राश्चभृत्यामन्यायार्थसंचयः ॥ ३० ॥
कृतस्तेनात्रदद्यामियेसुतास्तेऽन्यतोगताः ॥ क्षतपापंमयाभुक्तमन्यैस्तत्कर्मसंचितम् ॥ ३१ ॥ दद्याम्येकोऽहमन्यंतंगतास्तेफलभोगिनः ॥
यन्ममत्वाभिभूतेनमयापापमुपाजितम् ॥ ३२ ॥ नतदन्यस्यकस्यापिकवलंममदुष्कृतम् ॥ अंतदुःखेनदग्धोऽहवाहिर्दद्यामिभावयन् ॥
॥ ३३ ॥ तावहुःखंनवाभंतुपापमंकद्विधास्थितम् ॥ कुरुतस्मात्समुद्धारंपश्यस्यमृतसागरम् ॥ ३४ ॥ तवयेनहमाह्लादंप्राप्तुयांसुनि
सत्तम ॥ ॥ विपीतउवाच ॥ ॥ अल्पकालिकउद्धारेतवपश्यामिसंशयम् ॥ ३५ ॥ प्रक्षीणंपापमेतावत्सुवृत्तंचास्तितेपरम् ॥ प्रती
तेदृशमेजन्मन्यच्युताराधनेच्छया ॥ ३६ ॥ सुकर्मजयदामब्रह्मादशीसमुपोषितः ॥ नचतस्याःप्रसादेनपापमन्यन्तदुर्जयम् ॥ ३७ ॥

अल्पैरहोभिः संक्षीणमासपात्रेयथाजलम् ॥ गतंपापमयं ह्यस्याः प्रभावोऽन्यन्तदुर्लभः ॥ ३८ ॥ नाशः पापस्य कुरुते जयमुकृतकर्मणः ॥ सकृ-
 त्कर्मप्रदाहोषाततौ वै द्वाद्दशी स्मृता ॥ ३९ ॥ यथैतद्भूतार्तेन भवतापरिदेवितम् ॥ तमुवाचा त्रसं देहममतापाये देवकिम् ॥ ४० ॥
 पापमत्र कृतं प्रेत्य भद्रतापाय जायते ॥ आह्लादाय तथा पुण्यमिह पुण्यकृतानृणाम् ॥ ४१ ॥ सीरभद्रं समाश्रम्य यावित्यं महासुनिः ॥ सो-
 प्यल्पैर्नैव कालेन ततो मोक्षमवाप्तवान् ॥ ४२ ॥ उपवासप्रभावश्च कथितस्तेन रोत्तम ॥ येनाल्पैरेव दिवसै र्विपापं क्षयं गतम् ॥ ४३ ॥
 तस्मान्नेरेण पुण्याय यतिव्ययं न पातकम् ॥ उपवासाश्च कर्तव्याः सैव आत्मा हितो विणा ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अथैतत्कष्टपापानां
 विपाको नरकस्थितैः ॥ पुरुषैर्भुज्यते शश्वत्तन्मांशं वदसत्तम ॥ ४५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ जया समेताः पुरुषाः सदा सुकृतकर्मणः ॥
 जयासाद्वाद्दशी शस्तानृणां सुकृतकर्मणाम् ॥ ४६ ॥ फाल्गुनामलपक्षस्य एकादश्यामुपोषितः ॥ द्वादश्यां तु द्विजश्रेष्ठ पूजयेन्मधुसूद-
 नम् ॥ ४७ ॥ एकादश्यां समुत्तिष्ठन् विष्णोर्नामानु कर्तियन् ॥ पूजायां वासुदेवस्य भुञ्जीत सुसमाहितः ॥ ४८ ॥ कामं क्रोधं च लोभं च मदं महं च वर्ज-
 येत् ॥ द्रोहादं न्विजयेद्दोषान्सर्वान् धनमदोद्भवान् ॥ ४९ ॥ भावयेद्द्विष्णुभक्तश्च सारं सारं तथा ॥ एवं भावितचित्तेन प्राणिनां हितमिच्छता ॥ ५० ॥
 नमोनारायणयेति वक्तव्यं स्वपत्तानि शि ॥ तथैव कुर्याद्द्वादश्यां नाम्नां श्रुत्या रणं नृपा ॥ ५१ ॥ सौवर्णं ताम्रपात्राणि मृन्मयान्यपि पाण्डव ॥ यवपात्राणि पू-
 र्वतु दद्यान्मासचतुष्टयम् ॥ ५२ ॥ आपाठादिद्वितीयं तृणारये च महामते ॥ तत्रापि घृतपात्राणि दद्याच्छ्रद्धासमान्वितः ॥ ५३ ॥ कार्त्तिकदिपुमासेषु मा-
 घतिषु तथा तिलान् ॥ विप्राय दद्यात्पात्रं तृप्तिमासमुपोषितः ॥ ५४ ॥ नामत्रयमशेषेण मासिमासि दिनद्वयम् ॥ तथैव चैवारयन्दद्यान्मासिमासियवा-
 दिकम् ॥ प्रणम्य च हृषीकेशं कृतपूजः प्रसादयेत् ॥ ५५ ॥ विष्णोर्नमस्ते जगति प्रसूते श्रीवासुदेवाय नमो नमस्ते ॥ नारायणस्य प्रणतैर्विचिंत्य करोतु
 मे शाश्वतपुण्यराशिम् ॥ ५६ ॥ प्रसीद पुण्यं जयमेति विष्णोः श्रीवासुदेवाद्भिर्मुपेतु पुण्यम् ॥ प्रयातु वाशेषमथो विनाशं मातैः त्रिपद्मादितः त्रमे-
 मतिः ॥ ५७ ॥ विष्णोः पुण्योद्भवो भस्त्ववासुदेवास्तु मे शुभम् ॥ नारायणस्तु मे धर्माजिहि पापमशेषतः ॥ ५८ ॥ अनेकजन्मजनितं बाल्ययौव-
 नवार्द्धकं ॥ पुण्यं विवृद्धिमायातु यातु पापं च संशयम् ॥ ५९ ॥ आकाशादिगुशब्दादौ श्रोत्रादौ महदादिषु ॥ प्रकृतौ पुरुषैश्चैव ब्रह्मण्यपि च स-

प्रभुः ॥ ६० ॥ यथैकएवधर्मात्मवासुदेवोव्यवस्थितः ॥ तेनसत्येनपापंभेनरकार्तिप्रदंक्षयम् ॥ ६१ ॥ प्रयातुमुकृतस्यास्तुभमानुदिवस
 अयः ॥ पापस्यहानिःपुण्यस्यवृद्धिर्मेस्तूत्तमोत्तमा ॥ ६२ ॥ एवमुच्चार्यविप्रायदद्याद्यत्कथितंतव ॥ मुञ्जितकृतकृत्यस्तुपारणेपारणेगते
 ॥ ६३ ॥ पारणतेतुदेवेशप्रीणनंशक्तितोनृप ॥ कुर्वताखिलपाखंडालापंचविजयेत् ॥ ६४ ॥ एवंसर्वस्मर्यतेकांचनप्रतिमाहरेः ॥
 पूजयित्वावल्लपुष्पैर्धृतपत्रेणसंयुतैः ॥ ६५ ॥ गांसवत्सांचविप्रायदद्याच्छूद्रासमन्वितः ॥ विलंबितंचयत्पूर्वदेवानन्यानभजेद्यदि ॥ ६६ ॥
 तस्मिन्नहनिदातव्यंभोजनेचानिवारितम् ॥ इत्येषाकथितापुण्यामुकृतस्यजयावहा ॥ ६७ ॥ द्वादशीनरकंपार्थयासुपोष्यनपश्यति ॥
 नाम्नयोचक्षुस्त्राणिनचलोहमुखाःखगाः ॥ ६८ ॥ नारकास्तंप्रबाधन्तेमतिर्यस्यजनादने ॥ नामोच्चारणमात्रेणविष्णोःक्षीणाघसंचयः ॥ ६९ ॥
 भवत्यवविनाशश्चनरकेपतनंकुतः ॥ नमोनारायणहरेवासुदेवेतिकीर्तयन् ॥ ७० ॥ नयातिनरकंमर्त्यःसंक्षीणाशेषपातकः ॥ तस्मात्पा
 खडिसंसर्गमकुर्वन्द्वादशीमिमाम् ॥ ७१ ॥ उपोष्यपुण्यापचयेनयातिनरकंनरः ॥ ७२ ॥ पापंक्षिणोतिसुकृतस्यकरोतिवृद्धिंशुच्यच्छ
 तिनियच्छतिसर्वदोषान् ॥ यद्वादशीहसुकृतातिहिताचलोकेकस्मान्नतासुपवसंतिविमूढचित्ताः ॥ ७३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्व
 णिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादसुकृतद्वादशीव्रतवर्णनंनमद्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ यदेतत्परमंशुहांस
 र्वेवेदेषुपठ्यते ॥ सदेवशुण्डरीकाक्षःस्वयंनारायणोहारिः ॥ १ ॥ सयज्ञैर्विविधैरिष्टैर्व्रतैश्चयदुस्तम ॥ प्राप्यतेपरमोदेवःसनातनकथं
 चन ॥ २ ॥ बहुविन्नेनभगवानृत्विग्भिर्वेदपारगैः ॥ प्राप्यतेसुसहायैश्चक्राचिन्त्यक्ताःसुदुष्कराः ॥ ३ ॥ वित्तेनचविनादानंदंतुकृष्णन
 शक्यते ॥ विद्यमानेऽपिनमतिःकुटुंबासक्तचेतसः ॥ ४ ॥ तस्यामोक्षकथंकृष्णसर्वथादुल्लेभोहारिः ॥ अल्पायासेनलभतेयेनदेवः
 सनातनः ॥ ५ ॥ तन्मेसामान्यतोब्रूहिस्सर्ववर्णेषुयद्भवेत् ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कथयामिपरंशुहांरहस्यंदेवनिर्भितम् ॥ ६ ॥
 धरण्यायत्कृतंपूर्वमज्जन्यावमुधातले ॥ पृथिव्यांपार्थिवभवेत्सलिलेनातिवाहितः ॥ ७ ॥ तस्मिन्सलिलसंलग्नेमहाप्रायाद्भसात
 लम् ॥ साभूतधात्रीधरणीरसातलगताशुभा ॥ ८ ॥ आराधयामासविभुंदेवनारायणंपरम् ॥ उपवासव्रतैर्देवीनियमैश्चपृथग्विधैः ॥ ९ ॥

कालेनमहतातस्याःप्रसन्नो गरुडध्वजः ॥ उज्जहारस्थितौचेमास्थापयामासवाच्युतः ॥ १० ॥ प्राप्तेमार्गेशिरेमासेदशम्यानि
 यतात्मवान् ॥ स्नात्वादेवाचर्नकृत्वाअग्निकार्यथाविधि ॥ ११ ॥ शुचिवासाःप्रसन्नात्माह्वयत्पान्नमुसंस्कृतम् ॥ मुक्त्वापं
 चपदं कृत्वापुनःशौचं च पादयोः ॥ १२ ॥ कृत्वाष्टालमात्रं तु क्षिरवृक्षसमुद्रवम् ॥ भक्षयेदंतकाष्ठं तु ततश्चाचम्ययन्ततः ॥ १३ ॥
 स्पृष्ट्वा न्यासानिकर्माणि चिरंध्यात्वा जनार्दनम् ॥ शंस च क्रगदापाणिं पतिम्बरसमावृतम् ॥ १४ ॥ एवमुच्चारयेद्वाचं तस्मिन्कालेमहद्युते ॥
 एकादश्यां निराहारः स्थित्वा ह्रमपरेहनि ॥ १५ ॥ भोक्ष्येह पुण्डरीकाक्षशरणमिभवाच्युत ॥ एवमुक्त्वा ततो देवे देवे वस्यसन्निधौ ॥ १६ ॥
 जपेन्नाशयणयेति रूपे तत्र विधानतः ॥ ततः प्रभाते विमले नदगंगात्वासमुद्रगाम् ॥ १७ ॥ इतरां वातडागं वा गृहं वा नियतात्मवान् ॥
 आनीय मृत्तिकां शुद्धां मंत्रेणानेन मानवः ॥ १८ ॥ धारणं पोषणं त्वत्तोभूतानां देविसर्वदा ॥ तेन सत्त्वेन मां पाहि पापान्मोचय सुव्रते ॥ १९ ॥
 ॥ मृत्तिकां मंत्रः ॥ ॥ ब्रह्माण्डोदरतीर्थानि करैः स्पृष्ट्वा निरेखे ॥ भवंति भूतानि सतां मृत्तिका माला भेत्पुनः ॥ २० ॥ आदित्यदर्शनमन्त्रः ॥
 एवं मृदं रेखेऽग्रं कृत्वा थात्मानमालभेत् ॥ त्रिः कृत्वा शेषमृदया कुंडमालिख्य वैजले ॥ २१ ॥ ततः स्नात्वा नरः सम्यक् च क्रवत्युपचारकः ॥
 आचम्या वश्यं कृत्वा पुनर्देवगृहं जेत् ॥ २२ ॥ तमाराध्य महायोगे देवं नारायणं प्रभुम् ॥ केशवाय नमः पादौ कटिदा मोदराय च ॥ २३ ॥
 ऊरुगुमं नृसिंहाय उरःश्रीवत्सधारिणे ॥ कंठं कौस्तुभनाथाय वक्षःश्रीपतये तथा ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यविजयायेति बाहू सवत्सने शिरः ॥
 रथाङ्गधारिणे च क्रंशं करयेति बाहुजम् ॥ २५ ॥ गंभीरायेति च गदामभयं शान्तमूर्तये ॥ एवमभ्यर्च्य देवं शैवेवं नारायणं प्रभुम् ॥
 ॥ २६ ॥ पुनस्तस्याग्रतः कुंभांश्चतुरःस्थापयेद्बुधः ॥ जलपूर्णान्समाल्यांश्च सितचन्दनचर्चितान् ॥ २७ ॥ चतुर्भिस्तलपात्रैश्च स्थ
 गितात्रन संयुतान् ॥ चत्वारस्ते समुद्रास्तु कलशाः परिकीर्तिताः ॥ २८ ॥ तेषामध्ये तु संपीठं स्थापयेद्ब्रह्मसंवृतम् ॥ तस्मिन्सौ
 वर्णैरौप्यं वाताम्रं वादारं तथा ॥ २९ ॥ प्रात्रतोयभृतं कृत्वा तस्य मध्ये ततो न्यसेत् ॥ सौवर्णमात्स्यरूपेण कृत्वा देवं जनार्दनम् ॥ ३० ॥
 वेदे वेदाङ्गं संयुक्तं श्रुतिस्मृतिविभूषितम् ॥ भक्ष्यैर्वहुविधैराजफलैः पुष्पैश्च शोभितम् ॥ ३१ ॥ गंधधूपैर्मन्त्रवरैरर्चयित्वा यथाविधि ॥

रसातलगतावेदायथादेवत्वयाहताः ॥ ३२ ॥ मत्स्यरूपेणतद्गन्मांभवादुद्धरेकेशव ॥ एवमुच्चार्यतस्याग्रेजागर्तत्रकारयेत् ॥ ३३ ॥
 यथाविभवसारेणप्रभातेऽपिपुनःपुनः ॥ चतुर्णाब्राह्मणानांतुचतुरोदापयेद्वटान् ॥ ३४ ॥ पूर्वतुबह्वेदद्याच्छदोदक्षिणं तथा ॥
 यजुःशाखान्वितेदद्यात्पश्चिमंघटमुत्तमम् ॥ ३५ ॥ उत्तरंकामतोदद्यादेशएवविधिक्रमात् ॥ ऋग्वेदःप्रीयतांपूर्वसामवेदश्चदक्षिणः ॥ ३६ ॥
 यजुषःपश्चिमोनाम्नाआथर्वयोत्तरं तथा ॥ पूर्णपात्रैस्तुसतिलैःस्थगितान्कारयेद्वटान् ॥ ३७ ॥ ततस्तजलपात्रस्थब्राह्मणायकुटुंबिने ॥
 दद्यादेवंमहाभागततःपश्चात्तुभोजयेत् ॥ ३८ ॥ ब्राह्मणान्पायसन्नेनततःपश्चात्स्वयंगृही ॥ भुञ्जतिभृत्यसहितोवाग्यतःसंयतोन्द्रियः ॥ ३९ ॥
 अनेनविधिनयस्तुद्वादशीक्षिपयेन्नरः ॥ तस्यपुण्यफलंराजच्छृणुस्त्यवतांवर ॥ ४० ॥ यदिवक्रसहस्राणिभवंतिहियोगेयुगे ॥
 आयुश्चब्राह्मणस्तुल्यंभवेद्यदिमहाभते ॥ ४१ ॥ तदस्यफलसंख्यानंकर्तुंशक्यंनधारयेत् ॥ यःकुष्णद्वादशीमेतामनेनविधिनानृप ॥ ४२ ॥
 करोतिब्रह्मलोकंसप्तसमाप्नोतिनसंशयः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिजन्मांतरकृतान्यपि ॥ ४३ ॥ अकामतःकामतोवाप्रणश्यंतिनसंशयः ॥
 तथैवपुण्यमासेनअमृतंमथितंसुरैः ॥ ४४ ॥ तत्रकूर्मोभवद्देवःस्वयमेवजनादनः ॥ तस्येयंतिथिरुद्दिष्टाहरेर्वैकूर्मरूपिणः ॥ ४५ ॥ पुष्यमासः
 समासाद्याद्वादशीशुक्लसंयुताम् ॥ तस्यांप्राग्वत्तुसंकल्पःप्रातःस्नानादिकाःक्रियाः ॥ ४६ ॥ निर्वर्त्याधारयेद्वाज्यामेकादश्याजनादनम् ॥
 प्रीयमंत्रैर्नृपश्रेष्ठदेवदेवंजगद्गुरुम् ॥ ४७ ॥ कूर्मार्थपादौप्रथमंसुपूज्यनारायणायोक्तिकाटंहरेतु ॥ सङ्कर्षणयेत्युदराविशोभेत्पुरोभवायेतिचक्रं
 ठपीठम् ॥ ४८ ॥ सुवाहवेत्येवभृजौशिरश्चसर्वात्मनेपांडवपूजनीयौ ॥ स्वनाममंत्रेणचशंखचक्रेगदानमस्कारपरेणैव ॥ ४९ ॥ मंत्रैरिमैः
 पुष्पसुगन्धधूपैर्नैवेद्यद्वौपैर्विविधैःफलैश्च ॥ अभ्यर्च्यदेवंकलशंतदग्रेसंस्थापयेन्माल्यविलेपनाद्यम् ॥ ५० ॥ तैरत्नगर्भसुसुगंधतोयंकृत्वात
 तोह्येमयंस्वशक्त्या ॥ समंदरंकूर्मतनुंसुरेशंसंस्थापयेच्चात्रशुभेचपात्रे ॥ ५१ ॥ घृतस्यपूर्णकलश्राग्रसंस्थसंपूजयेज्जागरनृत्यगीतैः ॥ संपूज्य
 विप्रान्नृत्तपायसेननिवेद्यपूर्वाद्दिजपुङ्गवाय ॥ ५२ ॥ निर्वर्त्यसर्वविधिवत्ततश्चभुञ्जतिसंतुष्टमनाःसभृत्यः ॥ एवंकृतेकल्पयुगांतराणिस्वर्गेव
 सेत्सर्वसमृद्धकामः ॥ ५३ ॥ संसारचक्रंसंविधायश्रीग्रामाप्रोतिलोकेतुहरेःपुराणे ॥ प्रयातिपापानिनिनाशमाशुश्रियायुतो जायतिसत्यधर्मः ॥ ५४ ॥

अनेकजन्माजितसंयुतानि नश्यति पापानि नरस्य भक्त्या ॥ प्राणुक्तं रूपं च फलं लभेत्स नारायणं वस्तुमुपैति सद्यः ॥ ५५ ॥ एवं मावि-
 सिते पक्षे द्वादशो धरणीधरः ॥ वराहस्य शृणुष्वान्यां राजन्परमधार्मिकः ॥ ५६ ॥ प्राणुक्तेन विधानेन स्नानं संकल्पयेत् ॥ कृत्वा देवं सभ्य-
 चर्य एकादश्यां समाहितः ॥ ५७ ॥ धूपनैवेद्यगंधैस्तु अर्चयित्वा युतं नरः ॥ पश्चात्तस्याग्रतः कुंभं जलपूर्णं तु विन्यसेत् ॥ ५८ ॥ वराहायेति पा-
 दौ तु माधवायेति वैकटिम् ॥ क्षेत्रज्ञायेति जठरं विश्वरूपेनुरोहरेः ॥ ५९ ॥ पूर्वत्रायेति कंठं तु प्रजानां पतयेति शिरः ॥ प्रद्युम्नायेति च भुजौ दिव्यास्त्रा-
 यमुदर्शनम् ॥ ६० ॥ अमृतोद्भवाय शंखं तु गदिने च गदां तथा ॥ एवमभ्यर्च्य मेधावीति स्मिन्कुम्भेऽपि विन्यसेत् ॥ ६१ ॥ सौवर्णं हृष्यामंत्रं वा-
 पात्रं विभक्तितः ॥ सर्ववीजैस्तु संपूर्णं स्थापयित्वा विचक्षणः ॥ ६२ ॥ तत्र शस्त्राश्च सौवर्णवाराहं करयेत्ततः ॥ दंष्ट्राश्रेणोद्भ्रन्पृथग्यैः स पर्व-
 तवनन्दुमाम् ॥ ६३ ॥ माधवं मधुहं तारं वाराहं रूपमास्थितम् ॥ सर्ववीजभृतः पात्रैरत्नगर्भं वटोपरि ॥ ६४ ॥ स्थापयेत्तत्पदं देवं जातं रूपमयं-
 हरिम् ॥ सितवस्त्रयुगच्छन्नं ताम्राभावं तु वैष्णवे ॥ ६५ ॥ स्थाप्या च ये ह्नुपुष्पैर्नैवेद्यैर्विविधैः फलैः ॥ पुष्पमंडपिकां कृत्वा जागरंतं त्रकारयेत्-
 ॥ ६६ ॥ प्रादुर्भावं हरौ दिव्यं वाचयेद्वापयेद्बुधः ॥ एवं स नियमस्यास्य प्रभाते उदिते रावौ ॥ ६७ ॥ वेदवेदाङ्गविदुषे साधुवृत्ताय धीमते ॥
 विष्णुभक्ताय राजेन्द्रविशेषेण प्रदापयेत् ॥ ६८ ॥ एवं स कुम्भं दत्त्वा च हरिं वाराहं रूपिणम् ॥ ब्राह्मणाय भवेद्यद्भक्तं लं तन्मे निशामय ॥ ६९ ॥
 इह जन्म निःसौभाग्यं श्रीः कांतिः पुष्टिरेव च ॥ प्राप्तोति पुरुषो राजन् यद्यदिच्छति किंचन ॥ ७० ॥ एकादशे विधानेनोपास्ताददात्यमृतमुत्तमम् ॥
 किंपुनर्वर्षमेकं च करोति कुरु नंदन ॥ ७१ ॥ एतच्च फाल्गुने मासि शुक्लपक्षे तु द्वादशी ॥ उपोष्या पूर्वविधाना हरिं माराधयेत्सुधाः ॥ ७२ ॥
 नरसिंहाय पादौ तु गोविंदायोदरं तथा ॥ कार्त्तिके विश्वभुजे पूज्य अनिरुद्धेनुरोहरेः ॥ ७३ ॥ कंठं तु शितिकंठायै न ते यावै शिरः ॥ असु-
 र्ध्वं सनायेति वक्रं तोयात्मने नमः ॥ ७४ ॥ शंखमित्येवं संपूज्य गंधपुष्पैः फलैस्तथा ॥ तदग्रे तु घटं स्थाप्या सितवस्त्रयुगान्वितम् ॥ ७५ ॥
 तस्योपरि नृसिंहं तु सौवर्णं ताम्रभाजने ॥ हेमचक्रं शक्तिः कृत्वा दारुवं शमयेदपि वा ॥ ७६ ॥ रत्नगर्भं मे स्थाप्य भक्त्या संसंपूज्य मानवः ॥ द्वा-
 दश्यां वेदविदुषे ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ७७ ॥ एषा वंद्या पापहरा द्वादशी भवेत्तमया ॥ कथिता च प्रयत्नेन श्रुता च भवते स्मिता ॥ ७८ ॥

एवमेषानरव्याघ्रचैत्रसंकल्पद्वादशी ॥ उपोष्याराधयेत्पश्चादेव देवजनादनम् ॥ ७९ ॥ कुंडिकां स्थापयेत्पाशैश्छत्रिकां पादुके तथा ॥
 अमलं वामं न स्थाप्य बृसीकां सपरिच्छदा ॥ ८० ॥ फलैः पुष्पैः सुगंधैश्च प्रभते स द्विजातये ॥ दापयेत्प्रीयतां विष्णुर्ह्रस्वरूपीत्युदीरयेत् ॥ ८१ ॥
 मासनाम्ना त्रसंशु त्रपादुर्भावं विधानतः ॥ प्रीयतामिति सर्वत्र विधेयं प्रकीर्तितः ॥ ८२ ॥ अपुत्रो भूते पुत्रमधनो धनमाप्नुयात् ॥ अष्टराज्यो
 लभेद्राज्यं मृतो विष्णुपुत्रं जेतु ॥ ८३ ॥ क्रीडित्वा सुचिरं कालमिह मर्त्यमुपागतः ॥ चक्रवर्ती भवेद्दीमान्ययातिरिति नाहुषः ॥ ८४ ॥
 वैशाखेऽप्येवमेवं तु संकल्प्य विधिवन्नरः ॥ तद्वत्स्नानं मृदा तद्वत्तोदं वा लयं जेतु ॥ ८५ ॥ तत्राराध्य हरिं भक्त्या एभिर्मन्त्रैर्विचक्षणः ॥ जामद
 ग्न्याय पादौ तु उदरं सर्वधारिणे ॥ ८६ ॥ मधुसूदनयेति काटिमुः श्रौतस्धारिणे ॥ क्षत्रांतकाय च भुजौ मणिं कंठाय कंठकम् ॥ ८७ ॥
 पूजयेन्नियतो भूत्वा सुहृत्पायेति वैमुखम् ॥ स्वनाम्ना शंखचक्रेशिरोब्रह्मांडधारिणे ॥ ८८ ॥ एवमभ्यर्च्य मेधावी प्राग्वंशस्याग्रतो घटम् ॥
 विन्यसेत्पुष्पवस्त्राढ्यं सितचन्दनचर्चितम् ॥ ८९ ॥ वैष्णवेऽभिनेवे पात्रे स्थापयेन्मधुसूदनम् ॥ जामदग्नयेन रूपेण कृत्वा सौवर्णमग्रतः ॥ ९० ॥
 दक्षिणे परशुं हस्ते तस्य देवस्य कारयेत् ॥ सर्वगंधैस्तु संपूज्य पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः ॥ ९१ ॥ ततस्तस्याग्रतः कुर्याज्जागरं भक्तिमान्नरः ॥ प्रभा
 ते विमले सूर्ये ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ९२ ॥ एवं नियमयुक्तस्य यत्फलं तन्निबोधमे ॥ काश्यपे ब्रह्मणो लोकैव सित्वाप्सरसांगणैः ॥ ९३ ॥
 स्थित्वा भौत्यं च सृष्टौ च चक्रवर्ती भवेद्भुवम् ॥ ज्येष्ठे मासेऽप्येवमेवं संकल्प्य विधिवन्नरः ॥ ९४ ॥ अर्चयेत्परमं देवं पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः ॥
 नमो दामोदरायेति पादौ पूर्वसमर्चयेत् ॥ ९५ ॥ त्रिविक्रमायेति काटिं धृतविधाय चोदरम् ॥ उरःसंवर्तकायेति कंठं संवत्सराय च ॥ ९६ ॥
 सर्वा सुधारिणे वाहुं स्वनाम्नाब्जश्यांगकौ ॥ सहस्रशिरसेऽभ्यर्च्य शिरस्तस्य महात्मनः ॥ ९७ ॥ एवमभ्यर्च्य विधिवत्प्राशुक्तं विधिविन्यसेत् ॥
 प्राग्वद्ब्रह्मसुगंधस्य सुवर्णैरामलक्ष्मणौ ॥ ९८ ॥ अर्चयित्वा विधानेन प्रभाते ब्राह्मणाय तौ ॥ दातव्यौ मनसा काममहिता पुरुषेण तु ॥ ९९ ॥
 अपुत्रेण पुरा पृष्टो राज्ञा दशरथेन तु ॥ पुत्रकामेन वदतां विष्टः परमार्चितः ॥ १०० ॥ इदमेव विधानं तु कथयामास वैद्विजः ॥
 सरहस्यं विदित्वा त्रसराजा कृतवानिदम् ॥ १०१ ॥ तस्य पुत्रः स्वयं जज्ञे रामो नाम महाबलः ॥ चतुर्दशोऽव्ययो विष्णुः परितोषाद जायत ॥ १०२ ॥

एतदेवमयाख्यातंपरलोकेमुखप्रदम् ॥ १०३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ आपाढेऽप्येवमेवंतुसंकल्यविधिनापरः ॥ अर्चयेत्परमंद्वंगंधपुष्पैः
समाहितः ॥ १०४ ॥ वासुदेवायपादौतुकार्दिसंकर्षणायच ॥ प्रद्युम्नायेतिजठरमनिरुद्धायैवमः ॥ १०५ ॥ चक्रपार्णिभुजैकंठमुखं
भूपतयेतथा ॥ स्वनाम्नाशंखचक्रेतुपुरुषायैतिवैशिरः ॥ १०६ ॥ एवमभ्यर्च्यमेधावीप्रागवत्तस्यग्रतोवटम् ॥ विन्यस्यवस्त्रसंयुक्तं तस्योप
रिततो न्यसेत् ॥ १०७ ॥ कांचनवासुदेवैतिचक्रबाहुंसनातनम् ॥ तमभ्यर्च्यविधानेनगंधपुष्पादिभिः क्रमात् ॥ १०८ ॥ प्राग्वृत्तंब्राह्मणेदद्या
द्देवादिनिमुत्रे ॥ एषाह्युपोषिताराजन्विद्याविप्रप्रयच्छति ॥ १०९ ॥ राज्यचभ्रष्टराज्यानाममुद्राणांमुतान्वहून् ॥ मृतोविष्णुपुरेभ्य
क्रीडतेकालमक्षयम् ॥ ११० ॥ मन्वंतराणिषट्त्रिंशत्तःकालात्ययेपुनः ॥ इहलोकभेवेद्राजासतजन्मनिमानवाः ॥ १११ ॥ दाताय
शःक्षमायुक्तस्ततोनिर्वाणमाप्नुयात् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ एवमेवंश्रावणेतुमासिसंकल्प्यद्वादशीम् ॥ ११२ ॥ अर्चयेत्परमंद्वंगंधपुष्पनिवे
दनैः ॥ बुधायपादौसंपूज्यश्रीधरायेतिवैकटिम् ॥ ११३ ॥ पद्मोद्भवायजठरसुरःसंवत्सरायच ॥ सुग्रीवायेतिवैकंठमुजैविचित्रवाहवे ॥ ११४ ॥
प्राग्वदस्त्राणिसंपूज्यब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ अनेनविधिनासर्वद्वादशीसिमुपाषितः ॥ ११५ ॥ शुद्धौदनेनतस्याभूतस्त्वयंपुत्रोजनार्दनः ॥ महर्तो
चश्रियंप्राप्यपुत्रपौत्रसमान्वितः ॥ ११६ ॥ भुक्त्वा राज्याश्रियं सोऽथगतः परमिकांगतिम् ॥ एषेतिविधिरुद्दिष्टः श्रावणेमासिसत्तम ॥ ११७ ॥
एकैकोपोषिताप्यस्तुराज्यमैकैवयच्छति ॥ किंपुनर्द्वादशैवात्रदधुरद्रुमहतपदम् ॥ ११८ ॥ तद्ब्रह्मद्रुपदेमासिशुक्लपक्षेतुद्वादशीम् ॥ सं
कल्प्यविधिनोदेवमर्चयेत्परमेश्वरम् ॥ ११९ ॥ नमोऽस्तुकालिकेनादौहृषिकेशायैवैकटिम् ॥ म्लेच्छप्रध्वंसनायेतिजगन्मूर्तेतथोदरम् ॥ १२० ॥
श्रितिकंठायकंठमुखद्वुपणीतिवैभुजौ ॥ शंखचक्रैस्त्वनाम्नात्रविश्वमूर्तेतथासितः ॥ १२१ ॥ एवमभ्यर्च्यमेधावीप्रागवत्तस्यग्रतोवटम् ॥
विन्यस्यकालिकं देवंसौवर्णैतत्रकारयेत् ॥ १२२ ॥ सितवस्त्रयुगच्छगंधपुष्पोपशोभितम् ॥ कृत्वाप्रभातिप्रायप्रदेयः शाल्मावित्तमे ॥ १२३ ॥
एवंकृतेभेवेद्यतुतन्निबोधेनृपोत्तम ॥ दशावतारदानेनपूजनेचैवतत्फलम् ॥ १२४ ॥ पूज्यतेमत्स्वरूपेणसर्वज्ञत्वमभिप्सुभिः ॥ स्ववंश
भरणायाथकूर्मरूपीतुपूज्यते ॥ १२५ ॥ भवोदधिनिमग्नस्तुवाराहः पूज्यतेहरिः ॥ नृसिंहनवरूपेणतद्गत्पापभयात्ररः ॥ १२६ ॥

वामनं मोहनाशायित्ताथैजमदग्निजम् ॥ ऋशश्चुविनाशायजपेद्वाशशरथिबुधः ॥ १२७ ॥ बलकृष्णौ जपेद्धीमान्पुत्रकामो न संशयः ॥ हृपका
 मो जपेद्बुद्धं कल्किं नं शत्रुघातने ॥ १२८ ॥ सर्वदत्त्वाविधानेन पूजां प्राप्नोति वांछितम् ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तद्ब्रह्म श्रुज्ये मासि शुक्लपक्षे
 तु द्वादशीम् ॥ १२९ ॥ संकल्प्याभ्यर्चयेद्देवं पद्मनाभाय पादौ तु काटैर्वपद्मयोनयो ॥ १३० ॥ उदरं सर्वदेवाय पुष्कराक्षाय वै उरः ॥
 अव्ययाय तथा शीर्षं प्राग्वदस्त्राणि पूजयेत् ॥ १३१ ॥ ततस्तस्याग्रतः कुंभं माल्यवस्त्रसमन्वितम् ॥ यथाशक्त्या काञ्चनेन पद्मनाभेतिभूषितम् ॥
 ॥ १३२ ॥ रात्रौ तु जागरं कृत्वा प्रभाते विमलेततः ॥ ब्राह्मणे तत्प्रदातव्यं संसारभयभीरुणा ॥ १३३ ॥ एवं कृते तु यत्पुण्यं तद्ब्रह्म श्रुत्येतैकथम् ॥ ब्रह्मह
 त्यादिपापानि किं तु चैव भारत ॥ १३४ ॥ नश्यति कृतपुण्यस्य विष्णोर्नामानुकीर्तनात् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणुराजन्महाबाहो कर्तिके मासि
 द्वादशीम् ॥ १३५ ॥ उपोष्य विधिनयेन यथास्याः प्राप्य ते फलम् ॥ प्राग्विधानेन संकल्प्य वासुदेवं प्रपूजयेत् ॥ १३६ ॥ अनुलोमेन देवं शंभूजयित्वा
 विचक्षणः ॥ नमो दामोदरायैतिसर्वाङ्गपूजयेद्दरिम् ॥ १३७ ॥ एवं संपूज्य विधिना तस्याश्च चतुरो घटान् ॥ स्थापयेद्भक्तगर्भांश्चित्तचन्दनचर्चितान्
 ॥ १३८ ॥ स्नग्दामालं वितृणां नितवस्त्रैश्च गुण्ठितान् ॥ स्थगितांस्तां प्रप्राप्ते तु तिलपूः सकांचनैः ॥ १३९ ॥ चत्वारः सागरास्ते च कथिता राजसत्तमा ॥
 तन्मध्ये प्राग्विधानेन सौवर्णं स्थापयेद्दरिम् ॥ १४० ॥ योगेश्वरमङ्गनिधिं विरक्तं पीतवाससम् ॥ तद्ब्रह्मैवं संपूज्य जागरंतत्र कारयेत् ॥ १४१ ॥
 कृत्वा तु वैष्णवं योगं जपेद्वागेश्वरं हरिम् ॥ षोडशैर्वैरागिगुणैश्च भिबहुभिः कृते ॥ १४२ ॥ एवं कृत्वा प्रभाते तु ब्राह्मणान्पञ्चभोजयेत् ॥ चत्वा
 रः कलशादेयाश्चतुर्णां पञ्चमस्य हि ॥ १४३ ॥ योगेश्वरं च सौवर्णं दापयेत्प्रयतः शुचिः ॥ ब्राह्मणाय समं दत्ताद्दिगुणं वेदवादिने ॥ १४४ ॥
 वेदवेदांगविदुषे सहस्रगुणितं भवेत् ॥ पंचमस्य हरस्य तु समं चोपादयेत् ॥ १४५ ॥ विधानंतस्य पंचैव दत्त्वा कोटिगुणोत्तरान् ॥ इति हास
 पुराणज्ञो दत्तं च वाक्ष्यं भवेत् ॥ १४६ ॥ पञ्चदत्त्वा विधानेन द्वादश्यां विष्णुमर्च्य च ॥ विप्राणां भोजनं दद्याद्यथाशक्त्या सदक्षिणम् ॥ १४७ ॥
 दीनानां तथा दिकान्सर्वाङ्गज्येच्छां क्तितो नृप ॥ धरणीव्रतमेतत्पुरा कृत्वा प्रजापतिः ॥ प्रजालेभे ततो मुक्तिर्ब्रह्मणा विष्णवे शुभे ॥ १४८ ॥
 शुक्लनाश्वेन राजर्षिरेन विधिना पुरा ॥ मत्वा तारं शुभं लोके परं ब्रह्म च शाश्वतम् ॥ १४९ ॥ तथा ह्यहयदायादः कृतवीर्यो नराधिप ॥ चक्रवर्ति सु

तलेभेसहस्राजुनमूर्जितम् ॥ १५० ॥ शकुंतलाप्येवमेवव्रतंचीत्वनरोत्तमम् ॥ लेभेशकुंतलपुत्रदुष्यंतश्चक्रवर्तिनम् ॥ १५१ ॥ तथापुराण
 राजानोवेदोक्ताश्चक्रवर्तिनः ॥ अनेनविधिनाप्राप्ताश्चक्रवर्तित्वमुत्तमम् ॥ १५२ ॥ अरण्याअपिपातालमग्राचरितंपुरा ॥ व्रतमेतत्ततोना
 प्राधरणव्रतमुच्यते ॥ १५३ ॥ समासेऽस्मिन्स्तददेवीहरिणाक्रोडरूपिणा ॥ उद्धृतादशनाग्रेणस्थापितानौरिवांभसि ॥ १५४ ॥ धरणीव्रत
 मेतत्तेकथितंपांडुनंदन ॥ यइदंशृणुयाद्रत्नयायश्चकुर्यान्नरोत्तम ॥ १५५ ॥ सर्वपापविनिमुक्तोविष्णुसायुज्यतां व्रजेत् ॥ १५६ ॥
 चीर्णरसातलतलेगतयाधरणयातेनप्रसिद्धिमगमद्धरणव्रतेति ॥ सद्यःसमाचरतिधर्मरतिर्द्विरत्र्यामुद्धृत्यसप्तपुरुषान्सपरंप्रयाति ॥ १५७ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेधरणीव्रतंनमन्यश्रीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ अ ॥ ॥ युधिष्ठि
 रउवाच ॥ ॥ किमभीष्टवियोगशोकसंवाह्युद्धममुपापतां व्रतंवा ॥ विभवोद्रवकारिभूतलेऽस्मिन्भवतिविभोभयसूदनंचंपुसाम् ॥ १ ॥
 श्रीकृष्णउवाच ॥ परिपृष्टमिदंजगत्प्रियतेविबुधानामपिदुल्लेभंमहत्त्वात् ॥ तवभक्तिमतस्तथापिवक्ष्येव्रतमिन्द्रासुरदानवेषुगुह्यम् ॥ २ ॥
 पुण्यमाश्वयुजेमासिविशोकद्रादशीव्रतम् ॥ दशम्यांलघुमुग्विद्वानारभेन्नियमेनतु ॥ ३ ॥ उदङ्मुखःप्राङ्मुखोवादंतधावनपूर्वकम् ॥ एका
 दश्यांनिराहारःसम्यगभ्यर्च्यकेशवम् ॥ ४ ॥ विधिवत्त्वासमभ्यर्च्यभोक्ष्यामिअपरेऽहनि ॥ एवंनियमकृतुस्त्वप्रातरुत्थायमानवः ॥ ५ ॥ स्नानं
 वौषधैःकुर्यात्पञ्चगव्यजलेनतु ॥ शुक्कमाल्यांवरस्तद्वत्तन्येच्छ्रीशमुत्पलैः ॥ ६ ॥ विशोकायनमःपादौर्जवेचवरदायवै ॥ श्रीशायजा
 नुनीतद्वद्रूचजलशायिने ॥ ७ ॥ कंदर्पायनमोगुह्यमोधावायनमःकटिम् ॥ दामोदरायेत्युदरपाशैचविपुलायवै ॥ ८ ॥ नाभे
 चपद्मनाभायहृदयंमन्मथायवै ॥ श्रीधरायविभोवक्षःकरौमधुभिदेनमः ॥ ९ ॥ चक्रिणेनामबाहुंचदक्षिणादिनेनमः ॥ वैकुण्ठाय
 नमःकंठमास्त्रयज्ञमुखायवै ॥ १० ॥ नासामशोकनिधेयवासुदेवायचाक्षिणी ॥ ललाटवामनायेतिकिरीटंविश्वरूपिणे ॥ ११ ॥
 नमःसर्वाम्नेनेतद्वच्छिराइत्यभिपूजयेत् ॥ एवंसंपूज्यगोविंदंफलमाल्यानुलेपनैः ॥ १२ ॥ ततस्तस्याग्रतोभयंस्थंडिलंकारयेन्मुदा ॥
 चतुरस्रंसंमंताच्चारत्निमात्रमुदग्भवम् ॥ १३ ॥ नदीवालुक्यापूर्णलक्ष्म्याकृतिंकृतान्यसेत् ॥ स्थंडिलेसूर्यमारोप्यलक्ष्मीमित्येवं

येदुधः ॥ १४ ॥ नमोदेव्यैनमःशांत्यैनमोलक्ष्म्यैनमःश्रिये ॥ नमःपुष्ट्यैनमस्तुष्ट्यैनमोदृष्ट्यैनमोनमः ॥ १५ ॥ विशोकादुः-
 खनाशायिशोकावरदास्तुमे ॥ विशोकावास्तुसंतत्यैविशोकासर्वसिद्धये ॥ १६ ॥ ततःशुक्लांबरधरोद्भूतसर्वेष्वष्टयपूजयेत् ॥ भक्ष्ये-
 र्नानाविधैस्तद्भुतसुवर्णकमलेनच ॥ १७ ॥ रजनीषुचसर्वासुपिबद्भौदकंव्रती ॥ ततस्तुतृत्यगीतादिकारयेत्सर्वरात्रिकम् ॥ १८ ॥
 यामत्रयेव्यतीतितुमुत्वास्वस्थोपमानसः ॥ अभिगम्यचविप्राणामिथुनानिसदाधयेत् ॥ १९ ॥ शक्तितस्त्रिणिचैकंवावस्त्रमाल्यानुलेपनैः ॥
 शयनस्थानिपूज्यानिनमोऽस्तुजलशायिने ॥ २० ॥ ततस्तुगीतवाद्याद्यौत्राजौजगरेकृते ॥ प्रभातेविमलेशानंकृत्वादांपत्यमचयेत् ॥ २१ ॥
 भोजनंचयथाशक्त्यावित्तशोऽयविवर्जितः ॥ भुक्त्वाश्रुत्वापुराणानितदिनंत्वतिवाहयेत् ॥ २२ ॥ अनेनविधानसर्वमासिसमाप्तिमाचरेत् ॥
 व्रततिशयनंदद्याद्भुतसुवर्णकमलेनच ॥ २३ ॥ सोपिधानकविश्राममास्तरावरणंशुभम् ॥ यथानलक्ष्मीर्देवेशत्वांपरित्यज्यगच्छति ॥ २४ ॥
 तथाकुरथयोग्यमशोकंचास्तुमेसदा ॥ यथादेवेनरहितानलक्ष्मीर्जायतेक्वचित् ॥ २५ ॥ तथाविशोक्तामेऽस्तुभक्तिरश्याचकेशवे ॥ मंत्रे-
 णनेनध्यात्वातुगुडधेनुसमन्वितम् ॥ २६ ॥ शूर्पचलक्ष्म्यासहितंदातव्यभूतिमिच्छता ॥ उत्पातंकरवीरंचबाणमम्लानकुंडलम् ॥ २७ ॥
 केसरसिंदुवारंचमल्लिकागंधपाटलम् ॥ कदंबंकुंकुमंजातीतथान्यैरपिपूजयेत् ॥ २८ ॥ गुधिष्ठिरउवाच ॥ गुडधेनुविधानंमेत्वमाचक्ष्वजगत्प-
 ते ॥ किरूपकेनमंत्रेणदातव्यातदिदोच्यताम् ॥ २९ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ गुडधेनुविधानंचयद्रूपमिहयत्फलम् ॥ तदिदानींप्रवक्ष्यामि
 सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ३० ॥ कृष्णाजिनंचतुर्हस्तप्रागंवाविन्यसेद्भुवि ॥ गोमयेनानुलिप्तायांर्भोनास्तयिसर्वतः ॥ ३१ ॥ लब्धेनकांचनंत-
 द्भद्रतंसंचपरिकल्पयेत् ॥ प्राङ्मुखीकल्पयेद्भुतमुदकपादांसवत्सकाम् ॥ ३२ ॥ उत्तमागुडधेनुःस्यात्सदाभारचतुष्टया ॥ वत्संभारेणकुर्वीत
 द्वाभ्यांवैमध्यमास्मृता ॥ ३३ ॥ अर्द्धभारेणवत्सःस्यात्कनिष्ठाभारकेणतु ॥ चतुर्थीशेनवत्सःस्याद्बृहवित्तानुसारतः ॥ ३४ ॥ धेनुवत्सो-
 कृतावेतौसितसूक्ष्मांबरवृत्तौ ॥ शुक्तिकर्णाविशुपादौशुक्तिमुक्ताफलेश्णौ ॥ ३५ ॥ सितसूत्रशिरालौतुसितकंबलकंबलौ ॥ ताम्रगच्छकपृष्ठा

तौसितचामरारोकौ ॥ ३६ ॥ विद्रुमध्रुगवित्तः ॥ स्तनान्वितौ ॥ क्षौमपुच्छौकांस्यदोहाविन्द्रनीलकतारकौ ॥ ३७ ॥ सुवर्णशृंगाभर
 णैराजतसुरसंयुतौ ॥ नानाफलसमायुक्तौप्राणगंधकरडकौ ॥ ३८ ॥ इत्येवंरचयित्वातुधूपदपैरथाचयेत् ॥ यालक्ष्मीःसर्वभूतानांयाच
 देवव्यवस्थिता ॥ ३९ ॥ धेनुरूपेणसादेवीममपापव्यणेहतु ॥ विष्णोर्वक्षसियालक्ष्मीःस्वाहायाचविभावसौ ॥ ४० ॥ चंद्रार्कश्च
 क्रशक्तिर्योधेनुरूपास्तुसाश्रये ॥ चतुर्मुखस्ययालक्ष्मीर्यालक्ष्मीर्धनदस्यच ॥ ४१ ॥ यालक्ष्मीलोकपालानांसाधेनुर्वदस्तुमे
 स्वधात्वापितुमुख्यानांस्वाहायज्ञमुजापुनः ॥ ४२ ॥ सर्वपापहराधेनुस्तस्माद्धूतिप्रयच्छमे ॥ एवमामंत्र्यतांधेनुब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥
 ॥ ४३ ॥ विधानमेतद्धनूनांसर्वासामिहपठ्यते ॥ यास्तुपापविनाशिन्यःश्रूयंतदशधेनवः ॥ ४४ ॥ तासांस्वरूपंध्यामिनामा
 निचनराधिप ॥ प्रथमागुडधेनुःस्याद्दृष्टतधेनुरथापरा ॥ ४५ ॥ तिलधेनुस्तृतीयास्याच्चतुर्थमिधुधेनुका ॥ जलधेनुःपंचमीतुपष्ठा
 तुक्षीरसंभवा ॥ ४६ ॥ सप्तमीशिकराधेनुर्दधिधेनुरथाष्टमी ॥ रसधेनुश्चनवमीदशमीस्यात्स्वरूपतः ॥ ४७ ॥ कुंभाःस्युर्दशधे
 नूनामितरासांतुराशयः ॥ सुवर्णधेनुमप्यत्रकेचिदिच्छंतिमानवाः ॥ ४८ ॥ नवनीतिनरत्नैश्चतथास्थान्येमहर्षयः ॥ एतदेववि
 धानंस्यात्तएवोपस्कराःस्मृताः ॥ ४९ ॥ मंत्रावाहनसंयुक्तांसदापर्वणिपर्वणि ॥ यथाश्रद्धंप्रदातव्याभुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ ५० ॥
 गुडधेनुप्रसंगेनसर्वास्तवमयोदिताः ॥ अशेषयज्ञफलदाःसर्वपापहराःशुभाः ॥ ५१ ॥ व्रतानामुत्तमयत्स्याद्विशोकद्रादशत्रितम् ॥
 तदंगत्वेनचैषगुडधेनुःप्रशस्यते ॥ ५२ ॥ अयनेविषुवेषुण्येव्यतीपातेश्चवापुनः ॥ गुडधेन्वादयोदयाउपरागादिपर्वसु ॥ ५३ ॥
 विशोकद्रादशैचैषासर्वपापहराःशुभा ॥ यामुपोष्यनरोयातितद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ ५४ ॥ इहलोकैतुसौभाग्यमायुरारोग्यमेवच ॥
 वैष्णवंपदमाप्नोतिमरणेसद्गतिर्भवेत् ॥ ५५ ॥ भवाबुद्धसहस्राणिदशचाष्टौचधर्मवित् ॥ नशोकदुःखदौर्गत्यतस्यसंजायतेनृप ॥ ५६ ॥
 नारीवाकुरुतेयातुविशोकद्रादशीमिमाम् ॥ नृत्यगीतपरानित्यंसापितत्फलमाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ इतिपठित्यिहस्थयःशृणोतीहसम्यङ्मधु
 पुरनरकारचर्चनंयश्चपश्येत् ॥ मतिमपिचजनानांयोददातीन्द्रलोकैवसतिसविबुधाद्यैःपूज्यमानःसदैव ॥ ५८ ॥ इति श्रीभविष्येमहा
 पुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेविशोकद्रादशोत्रंविनामचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुभू

पालवक्ष्यामिविष्णुव्रतमनुत्तमम् ॥ विभूतिद्वादशीनामसर्वामरमस्कृतम् ॥ १ ॥ कार्तिकेवाथवैशाखेमार्गशीर्षेचफाल्गुने ॥ आपाढेवादशभ्यां
 चशुक्लायांलघुमुद्गरः ॥ २ ॥ कृत्वासायंतर्नेसंध्यां गृह्णायात्रियमंबुधः ॥ एकादश्यांनिराहारःसमभ्यर्च्यजनार्दनम् ॥ ३ ॥ द्वादश्याद्विजसंयुक्तः
 करिष्येभोजनंविभो ॥ तद्विघ्नेनमेयातुसाफल्यंमधुसूदन ॥ ४ ॥ ततःप्रभातउत्थायकृतस्नानजपःशुचिः ॥ पूजयेत्पुण्डरीकाक्षंशुक्लमाल्या
 नुलेपनैः ॥ ५ ॥ भूतिदायनमःपादौविशोकायचजानुनी ॥ नमःशिवायेत्यूरूचविश्वमूर्तेनमःकटिम् ॥ ६ ॥ कंदर्पायनमोमेढूमादित्यायनमःक
 रौ ॥ दामोदरायेत्युदरंवासुदेवायचस्तनौ ॥ ७ ॥ माधवायेतिहृदयंकंठवैकुण्ठिनेनमः ॥ श्रीधरायमुखैकशान्केशवायेतिपांडव ॥ ८ ॥
 पृष्ठशार्ङ्गधरायेतिश्रवणौवरदायैव ॥ स्वनाम्नाशङ्खचक्रासिगदापरशुपाणये ॥ ९ ॥ सर्वोत्तमनेशिराजन्नमइत्यभिपूजयेत् ॥
 दशावताररूपाणिप्रतिमासंक्रमावृष ॥ १० ॥ दत्तात्रेयतथाव्यासमुत्पलेनसमन्वितम् ॥ दद्यादनेनविधिनापाखंडानिपिबर्जयेत् ॥ ११ ॥
 समाप्यैवंयथाज्ञात्तयाद्वादशद्वादशीर्नरः ॥ संवत्सरतिलवणपर्वतेनसहप्रभोः ॥ १२ ॥ शय्यांदद्यान्मुनिश्रेष्ठगुरवेरससंयुताम् ॥ ग्रामं
 चशक्तिमान्दद्यात्क्षेत्रंवाभवनान्वितम् ॥ १३ ॥ गुरुंसंपूज्यविधिवद्ब्रह्मालंकारभूषणैः ॥ अन्यानपियथाज्ञात्तयाभोजयित्वाद्विजोत्तमान् ॥
 ॥ १४ ॥ तर्पयेद्ब्रह्मगोदानैरन्यत्रधनसंचयात् ॥ अल्पविचोयथाज्ञात्तयास्तोत्रंस्तोकंसमाचरेत् ॥ १५ ॥ यश्चातिनिःस्वःपुरुषोभक्तिमान्माधवं
 प्रति ॥ पुष्पार्चनविधानेनसकुर्याद्ब्रह्मसत्रयम् ॥ १६ ॥ अनेनविधिनायस्तुविभूतिद्वादशीव्रतम् ॥ कुर्यात्सपापनिर्मुक्तःपितृणां तारयेच्छतम् ॥
 ॥ १७ ॥ जन्मनांशतसाहस्रंनशोकफलभाग्भवेत् ॥ नचव्याधिर्भवेत्तस्यनदारिद्र्यंनबंधनम् ॥ १८ ॥ वैष्णवोवाथशोवाभवेजन्मनिजन्मनि ॥
 यावद्युगसहस्राणांशतमष्टोत्तरंभवेत् ॥ १९ ॥ तावत्स्वर्गमेवद्राजन्भूपतिश्चपुनर्भवेत् ॥ पुरारथंतेरकलेपराजासीत्पुष्पवाहनः ॥ २० ॥
 नाम्नालोकेषुविख्यातस्तेजसासूर्यसन्निभः ॥ तपसातस्यतुष्टेनचतुर्वैक्रेणभारत ॥ २१ ॥ कमलंकाञ्चनंदत्तंयथाकामगतःसदा ॥ समस्त
 भृत्यसहितःसांतःपुरपरिस्थितः ॥ २२ ॥ द्वीपानिसुरलोकंचयथेष्टविचरत्यसौ ॥ कल्पपादौसप्तमंद्वापंतस्यपुष्करवासिनः ॥ २३ ॥ लोकेसं

प्रजितोयस्मात्पुष्करंद्वीपमुच्यते ॥ तदैवब्रह्मणादत्तंयानमस्ययतोनुप ॥ २४ ॥ पुष्पवाहनमित्याहुस्तस्मात्तदेवदानवाः ॥ २५ ॥ ना
 गस्यतस्यास्यजगत्रयेपिब्रह्मांबुजस्थस्यतपोऽनुभावात् ॥ पत्नीचतस्याप्रतिमानरेन्द्रनारीसहस्रैरभितोऽभिनंद्या ॥ २६ ॥ नाम्नाचलव
 ण्यवतीबभूवयापार्वतीवैष्टमभावस्य ॥ तस्यात्मजानामयुतंबभूवधर्मात्मनामग्रधनुर्द्धराणाम् ॥ २७ ॥ तदात्मनःसर्वमवेक्ष्यराजामुहुमुहु
 र्विस्मयमाससाद् ॥ सोभ्यागतंपूज्यमुनिप्रवीरं प्रचेतसंवाचिमिंबांषे ॥ २८ ॥ कस्माद्विभूतिरमलमममन्यपूज्याजायाचसर्वविजिताम
 रमुदरीया ॥ भार्यात्वनल्पतप्सावसुतोषितेनदत्तमंबुजगृहंपरमप्रसादात् ॥ २९ ॥ यस्मिन्प्रविष्टमपिकोटिशतंनृपाणां सामात्यकुंजरन
 वाश्वधनावृतानाम् ॥ नालक्ष्यताक्षगतमंबरनोरिवेहतरागणैरपिसुरासुरलोकपालैः ॥ ३० ॥ तस्मात्किमन्यजननीजठरोद्भवेनधर्मादिकं
 कुतमशेषजनातिगंस्यात् ॥ सम्यङ्मयाथतनयैरनयामहर्षमाहार्ययातदखिलकथप्रचेतः ॥ ३१ ॥ तस्यतद्भचनंश्रुत्वाध्यानेनवेक्ष्यचाखिलम् ॥
 प्रचेतास्तमुवाचाथशृणुभूपपुरातनम् ॥ ३२ ॥ लुब्धकस्त्वंपुराराजन्सर्वसत्त्वभयंकरः ॥ आसीदसाधुचरितःसुहृन्मित्रविर्वर्जितः ॥ ३३ ॥ य
 तमध्योह्रस्वकेशःकृष्णगौरकलोचनः ॥ धनुष्पाणिर्वनगतःकृतांतकसमोभवान् ॥ ३४ ॥ अभूदनावृष्टिरतीवरौद्राकदाचिदाहारनिमित्तरो
 यः ॥ पद्मान्यथादायततोबहूनिगतंपुरवैदिशनामधेयम् ॥ ३५ ॥ उन्मूल्यलोभाच्चपुरंसमस्तंभ्रातृत्वयाशेषमहतदासीत् ॥ क्रेतानकश्चि
 त्कमलेषुजातस्तोकेभृशंक्षुत्परीपीडितश्च ॥ ३६ ॥ उपविष्टस्त्वमेकस्मिन्सभार्योभवनंगणे ॥ अथमङ्गलशब्दस्तुत्वयारात्रौतथाश्रुतः ॥ ३७ ॥
 समाप्यमाघमासस्यद्वादश्यांलवणाचलम् ॥ निवेदयंतीगुरवेशय्यांचोपस्करान्विताम् ॥ ३८ ॥ अलंकृत्यहर्षकिंशंसौवर्णपरमपदम् ॥
 साथदृष्टातस्ताभ्यामिदंचितेवधारितम् ॥ ३९ ॥ किमेभिःकमलैःकार्यंवरविष्णुरलंकृतः ॥ इतिभक्तिस्तदाजातादांपत्यस्यनरेश्वर ॥ ४० ॥
 तत्प्रसंगात्समभ्यर्च्यकेशवंलवणाचलम् ॥ शय्यांचपुष्पप्रकरैःपूजिताभूच्चसर्वदा ॥ ४१ ॥ अथानंगवतीतुष्टातयोर्होनिनशतत्रयम् ॥
 प्रादाद्ब्रह्महंताभ्यांचनतत्सर्ववलंबनात् ॥ ४२ ॥ अनंगवतीचिपुनस्तयोरन्नचतुर्विधम् ॥ आनाय्योपहृतंकृत्वाभुज्यतामितिभूते ॥ ४३ ॥
 ताभ्यांतुतदपित्यक्तंभोज्यावःश्वेवरानने ॥ प्रसंगाच्चोपवासेनतवाद्यास्तुसुखावहः ॥ ४४ ॥ जन्मप्रभृतिपापिष्ठावादेविविद्वद्वते ॥

सत्प्रसंगाद्दुर्मध्येर्मलाभस्तुचावयोः ॥ ४५ ॥ इतिजागरणंताभ्यांप्रसंगात्तदनुष्ठितम् ॥ प्रभातेचतयादताशय्यासलवणाचला ॥ ४६ ॥
 ग्रामश्रुगुरवेभक्त्याविभ्रयोद्वाद्दशैवहि ॥ वस्त्रालंकारयुक्तांगागवश्वकनकांचिताः ॥ ४७ ॥ भोजनंचमुहन्मित्रदीनांधकृपणैःसमम् ॥
 तत्तुल्यधकदापंत्यंपूजयित्वाविसर्जितम् ॥ ४८ ॥ सभवाँ ह्रुब्धकोजातःसपत्नीकोनरेश्वरः ॥ पुष्पाणांप्रकरेतस्मात्केशवस्यप्रपूजनम् ॥ ४९ ॥
 प्राप्तंसुदुर्लभंवीरत्वयापुष्करमन्दिरम् ॥ तस्यसर्वस्यमाहात्म्यादलंनतपसानृप ॥ ५० ॥ यथाकामगतंदक्षपद्मयोर्निर्विरिचिना ॥
 संतुष्टस्तस्यराजेन्द्रब्रह्मरूपीजानर्दनः ॥ ५१ ॥ शय्यांगंवर्तविश्याकोमदेशस्यसांप्रतम् ॥ पत्नीसपत्नीसंजातरत्याप्रीतिरिश्रुता ॥ ५२ ॥
 लोकेष्वानंदजननीसकलामरपूजिता ॥ तदप्युत्सृज्यराजेन्द्रनिर्वाणंसमवाप्त्यसि ॥ ५३ ॥ इत्युक्त्वासमुनिःसर्वतत्रैवांतरधीयत ॥
 राजायथोक्तंचपुनःसचक्रेपुष्पवाहनः ॥ ५४ ॥ इमामाचरतोब्रह्मन्नखण्डव्रतमाचरेत् ॥ यथाकथंचित्कालेनद्वादशद्वादशीमुने ॥ ५५ ॥
 कर्तव्याःशक्तितोदयाविभ्रयोदक्षिणानृप ॥ ५६ ॥ इतिकलुषविदारणंजनानामितिपठतिशृणोतिचातिभक्त्या ॥ मतिमपिचददातिदे
 वलोकेवसतिसपरःशतानिवत्सराणाम् ॥ ५७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेविभूतिद्वादशव्रतवर्णनंनम
 पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ श्रोतुमिच्छामिभगवन्मदनद्वादशीव्रतम् ॥ सुतानेकोनपंचाशब्धे
 नलेभेदितिशुरा ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ तद्वासिष्ठादिभिःप्राक्तमित्येकातिथिरुत्तमा ॥ विस्तरेणतदेवंतत्सकाशांनिबोधत ॥ २ ॥
 चैत्रमासेसितेपक्षेद्वादश्यांनियतव्रतः ॥ स्थापयेद्व्रणकुंभंसिततंडुलपूरितम् ॥ ३ ॥ नानाफलयुतंतद्वादशुदण्डसमन्वितम् ॥
 सितवस्त्रयुगच्छन्नंसितचन्दनचर्चितम् ॥ ४ ॥ नानाभक्ष्यसमोपेतंसहिरण्यंचशक्तिः ॥ ताम्रपात्रंशुद्धोपेतंस्तस्योपरिनिवेदयेत् ॥ ५ ॥
 तस्योपरितथाकामंकदलीदलसंस्थितम् ॥ कुर्याच्छर्करांयोपेतमितिस्तस्यसमीपतः ॥ ६ ॥ गंधपुष्पंतथाद्वादशींवांधंचकारयेत् ॥
 तदलभेकथांकुर्यात्कामकेशवयोर्नरः ॥ ७ ॥ कामंनान्नाहरेर्चास्नापयेद्गंधवारिणा ॥ शुक्लपुष्पाक्षततिलैरचयेन्मधुसूदनम् ॥
 ॥ ८ ॥ कामायपादौसंपूज्यजंघेसौभाग्यदायच ॥ मन्मथायतथामेढूंमाधवायकर्टिनमः ॥ ९ ॥ शान्तिदरायेत्युदरमनंगान्येत्युरो

हरेः ॥ सुखं पद्मसुखायेति बाहुं पञ्चशरायै ॥ १० ॥ नमः सर्वात्मने नमोलिमचयेदितिकेशवम् ॥ ततः प्रभाते कुम्भं च ब्राह्मणाय
 निवेदयेत् ॥ ११ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या स्वयं चलवणाद्वते ॥ भक्त्याथ दक्षिणां दद्यादिमं मंत्रमुदीरयेत् ॥ १२ ॥ प्रायतामत्र भगवान्काम
 रूपी जनार्दनः ॥ हृदये सर्वभूतानां यथावेदोऽभिधीयते ॥ १३ ॥ अनेन विधिनान्न सर्वमासिमासि समाचरेत् ॥ फलमाभिलक्ष्य द्वादश्याभूत
 लेस्वपेत् ॥ १४ ॥ ततस्त्रयोदशे मासि घृतधेनुं समन्विताम् ॥ शय्यां दद्याद्विजेन्द्राय सर्वोत्कर्षं युताम् ॥ १५ ॥ काञ्चनकामदेवं च शुक्लाङ्गां च
 पयस्विनीम् ॥ वासाभिर्द्विजदां पत्युष्यशक्त्या विभूषणैः ॥ १६ ॥ होमः शुक्लतिलैः कार्यः कामनामानि कीर्तयेत् ॥ गव्येन सर्पिषा तत्र पायसेन च
 धर्मवित् ॥ १७ ॥ विप्रैर्यो भोजनं कृत्वा विना शब्दां विवर्जयेत् ॥ इक्षुदंडान्नरो दद्यात्पुष्पमालां च शक्तिः ॥ १८ ॥ यः कुर्याद्विधिनानेन मननं द्वादशी
 मिमाम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नोति परमं पदम् ॥ १९ ॥ इह लोके वरान् पुत्रान्सौभाग्यं सुखमश्नुते ॥ कश्यपो व्रतमाहात्म्यादागत्य परया मुदा ॥
 ॥ २० ॥ चकाराकर्कशाभूयारूपलावण्यसंयुताम् ॥ वरेण च्छन्दया मासाय च व्रतं वरम् ॥ पुत्रं शत्रुवधार्थं यस्मिन्मार्गमितिोजसम् ॥ २१ ॥
 प्रार्थयामि महाभाग्यं सर्वामरनिषूदनम् ॥ कश्यपः प्राह तं भिद्र एव मस्तु शोभने ॥ २२ ॥ संवत्सरशतं त्वेकं गर्भाधार्यः सुखेप्सया ॥ सं
 ध्यायानैव भोक्तव्यं गभिण्या वरवर्णिनि ॥ २३ ॥ न स्थातव्यं न गतं व्यं वृक्षमूलेषु सर्वदा ॥ नोपस्करेभुवि विवेशेन्मुशूलं लूबलादिषु ॥ २४ ॥
 जलं न चावगाहेत शून्यागारं विवर्जयेत् ॥ वर्जयेत्कलहं गृहं गान्धर्वं भंगं तथैव च ॥ २५ ॥ मुक्तकेशी नतिष्ठेत्तनशुचिः स्न्यात्कथंचन ॥
 न शयीतो व्रतशिरानाध्याद्रि शिराः क्वचित् ॥ २६ ॥ न वस्तुहीनानो द्विश्चानाद्रिपादानभूतले ॥ नामं गत्यां वेदं च न चाहस्य पराभवेत् ॥ २७ ॥
 कुर्याच्च गुरुशुश्रूषां नित्यं मंगलतत्परा ॥ सर्वौषधीभिः कोष्णेन वारिणा स्नानमाचरेत् ॥ २८ ॥ कुस्त्रियो नाभिभाषेत वस्त्रं वातं विवर्जयेत् ॥
 मृतवत्सादिं संसर्गं परगृहं च मुदरि ॥ २९ ॥ न शीघ्रं मार्गमाक्रमेच्छेद्यन्नमहानदीम् ॥ न च बर्हिस्तर्कं किंचिन्न च वक्षेद्भयानकम् ॥ ३० ॥
 गुरुवातलमाहारमजर्जनिं समाचरेत् ॥ संपूर्णगभिण्यामं व्यायामं च विवर्जयेत् ॥ ३१ ॥ गर्भैरक्षयः स दौषध्याहृदि धार्यो न मत्सरः ॥ अ
 नेन विधिनान्नाहारमनुयात् ॥ ३२ ॥ अन्यथा गर्भपतनं भनं वा प्रवर्तते ॥ तस्मात्स्वमनया वृत्त्या गर्भैस्मिंश्च समाचरेः ॥ ३३ ॥

भविष्यतिशुभः पुत्रः सर्वावयवसुंदरः ॥ स्वस्त्यस्तु ते गमिष्यामि ते न्युक्तस्तथाचसः ॥ ३४ ॥ पश्यतां सर्वभूतानां तत्रैवांतरधीयत ॥ ततः सा
 कश्यपोक्तेन विधिना समातिष्ठत ॥ ३५ ॥ अथापपुत्रान्पंचाशदेकोनान्पांडुर्नंदन ॥ एवमन्यापियानारीमदनद्वादशीमिमाम् ॥ ३६ ॥
 करोति पुत्रानां प्रीति सह भर्त्रा सुखी भवेत् ॥ ३७ ॥ एकोनमद्वांशतमापदितिः सुतानां येन व्रतेन बलवीर्यसमन्वितानाम् ॥ मर्त्यः समाचरति पुत्रत्रय
 नाभिलाषीत तत्सर्वमत्र सफलं भवतीह पुंसाम् ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मदनद्वादशीव्रतवर्णने
 नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कांतां रव न दुर्गेषु सुप्रसन्नाऽवीषु च ॥ समुद्रतरेण दानेन श्रमेन
 स्करार्दने ॥ १ ॥ कां देवतां स्मरेत्कृष्णपरित्राण करीमिह ॥ कथंच देवः पुरुषः परित्राणं स्मृतो जनैः ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सर्वमंगलमां
 गल्यां दुर्गा भगवती मिमाम् ॥ नामोति दुःखं पुरुषः संस्मरन् सर्वमङ्गलाम् ॥ ३ ॥ अलक्ष्यां लक्षभूतानां संस्मरन् सर्वमंगलाम् ॥ न भयं समवा
 प्रीति पुरुषः पार्थ कुत्रचित् ॥ ४ ॥ यदा तां प्रति जिज्ञासु रवंत्या महागतः ॥ पुरा संदीपनौ पार्थ बलेन सह भारत ॥ ५ ॥ प्राप्त विद्येन च मया प्र
 तिज्ञा तास्य दक्षिणा ॥ दिव्यं स्तवं विदित्वा मे तेनाहं याचितः प्रभो ॥ ६ ॥ प्रभासतीर्थे पुत्रो मे गतः केनाप्यसौ हतः ॥ तमानय महर्षाहो
 सत्यं कुरु चोभयम् ॥ ७ ॥ उपाध्यायस्य वचनाद्वैवस्वतपुरेभया ॥ प्राप्तः संदीपने पुत्रः समानीतः क्षणादसौ ॥ ८ ॥ दक्षिणां
 तां सुदाहृत्य प्रस्थितौ पुनरागतौ ॥ स्थानमेतत्स्वपादां कंकृत्वा वांगृहमागतौ ॥ ९ ॥ ततः प्रभृतिपुत्रार्थाः पूजयति जनाः सदा ॥
 मां चैव बलभद्रं च मध्यस्थां सर्वमंगलाम् ॥ १० ॥ वामेनारायणे हंस एव मे वचके भवेत् ॥ अबाधं कथं यथेतत्तीर्थं कुंतिनंदन ॥ ११ ॥
 त्रयोदश्यां सितपक्षे मासि मासितव्रतः ॥ नक्तैर्नोपवासेन एकभक्तेन वा पुनः ॥ १२ ॥ गंधपुष्पैश्च मधुभिः सीधुभिश्च सुरासैः ॥
 मृन्मयीं कांचनीं वापि कृत्वा प्रति कूर्ति तु यः ॥ १३ ॥ यक्षगंधबलिक्षैः पल्लवैर्न स संसृजैः ॥ सोऽन्यच्च यतिराजेन्द्र सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 ॥ १४ ॥ नारीवाभर्तुं संहितास्वर्गलोकं महीयते ॥ १५ ॥ अंबाम्बिकां विदशमेऽह्नि सिते सदैव यः पूजयेत्कुसुममांससुरोपहारैः ॥ न रंयति त
 स्य भवनेष्वतिभीषणानि चौराग्रिमारजनितानि भयानि सद्यः ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अ
 बाधकव्रतवर्णनं नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि मे यदुशाई लव्रतं गन्धविनाशनम् ॥ कटुतिक्ता म्लदेहोत्थं दौ

भाग्यशमनं तथा ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ इमं प्रशंशुः पुरापाथ जातू कर्ण्यो महामुनिः ॥ पृष्टो राड्या विष्णु भक्त्या कालं नंदनं जातया ॥ २ ॥
 कथयामासं पृष्टासू पविष्टा शृणोति सा ॥ दिवी कृताञ्जलिपुटा जातू कर्ण्यो वदद्भतम् ॥ ३ ॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे त्रयोदश्यां युधिष्ठिर ॥ क्षात्वा पुण्यं न
 दीतो यज्ये च्छुभे दशजम् ॥ ४ ॥ श्वेतमंदारमर्कवाकरवीरं चरत्तकम् ॥ निबं वसूय देवस्य वल्लभं दुर्लभं तथा ॥ ५ ॥ पुष्पैर्नैवेद्यपाद्यैर्मंत्रेणानेन पांड
 वा ॥ निरीक्ष्य गगनसूर्यं ध्यात्वा हृदि समुच्चरेत् ॥ ६ ॥ सूर्यश्चेतमंदारश्चेतार्कास्य संशयम् ॥ करवीरनमस्तुभ्यं नैव वृक्षनमोऽस्तुते ॥ ७ ॥ इत्थं यो
 कं पते भक्त्या वैष्वेषं पृथङ्मरः ॥ मूलमंत्रेण नृश्रेष्ठनारी वा भक्तिं संयुता ॥ ८ ॥ तस्याः शरीरैर्द्विगंध्यं दोर्भाग्यं वा अजाविकम् ॥ ९ ॥ निबं न वा करवीर
 लतां सुगुण्यां याः पूजयति कुमुदाक्षतधूपदीपैः ॥ ताः सर्वकामसुखभोगसमृद्धिभाजो दोर्भाग्यं दोषरहिताः सुभगा भवन्ति ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महा
 पुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मन्दारनिम्बार्ककरवीरव्रतवर्णनं नामाष्टादशितमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यमस्याराध
 नं ब्रूहि श्रीवत्स पुरुषोत्तम ॥ कथं न गम्यते कृष्ण नरकं नरके सरित् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ द्वा रवत्यां पुरापाथ क्षातोऽहं लवणाभ्रभसि ॥ दृष्टवान्मुनिमा
 यं तं मुद्रलं नमपांथिवा ॥ २ ॥ प्रज्वलंतमिव दिव्यं तपसा द्योतितात्मना ॥ तं प्रणम्या ध्यै सत्कारैः प्रच्छादं ह्युधिष्ठिर ॥ ३ ॥ यमादर्शनं नमानं व्रतं ज
 न्तु भयापहम् ॥ कथयामास कलं मुद्रलो विस्मयान्वितः ॥ ४ ॥ मुद्र उवाच ॥ अकस्मात्कृष्णमूर्च्छा मे पतितोऽस्मि धरातले ॥ पश्यामि दंडपुरुषै
 र्मेदं हन्त प्रज्वलन्निव ॥ ५ ॥ अंगुष्ठमात्रः पुरुषो बलदकृध्यरोषितः ॥ बद्धो यमभटगण्डनीयते वेदवादिभिः ॥ ६ ॥ क्षणात्सभायां पश्यामि य
 मं पि गल्लोचनम् ॥ कृष्णावदांतरौ द्रास्यं मृत्युं व्याधिशतान्वितम् ॥ ७ ॥ वातपित्तमहाशुष्ममूर्तिमाद्भिरुपासितम् ॥ कासशोफज्वरांतं कस्मि
 टिका लूतमारीभिः ॥ ८ ॥ ज्वरगदं भशीर्षादिभंगं दमलक्षयैः ॥ गंडमालाक्षिरोगैश्च मूत्रकृच्छ्रहरत्रणैः ॥ ९ ॥ वेदनाभिः प्रमैहैश्च पिटकैर्ग
 डबुद्धैः ॥ विषचिका गलग्राहदं द्राभूतस्करैः ॥ १० ॥ इत्थं बहुविधैर्द्रौद्रैर्नाहू पभयंकरैः ॥ करालशस्त्रहस्तैश्च संश्रामैर्नरैः कस्तथा ॥ ११ ॥
 राक्षसैर्दानवैरुग्रैरुपविष्टैः पुरैः स्थितैः ॥ धर्माधिकरणस्थैश्च चित्रगुप्तादिलोकैः ॥ १२ ॥ सिंहव्याघ्रैर्वराहैश्च तरक्षैश्चानुजंतुकैः ॥ वृश्चिकैर्दंश

मशकैः शिवासपः सडुडुभैः ॥ १३ ॥ गृध्रैरुलूकैर्वहुभिर्मन्कुणैर्डाकिनीग्रहैः ॥ अपस्मारस्मरोन्मादवृद्धिकारेवतीग्रहैः ॥ १४ ॥ पिशा
चैर्यक्षकूष्माण्डैः पाशखड्गधनुर्द्धरैः ॥ मुक्तकेशैस्त्रासकैर्युक्कुटीकुटिलाननैः ॥ १५ ॥ बृहत्कयैर्नारकैर्यैः पापिष्ठानानियामकैः ॥ असि
पत्रवर्नांगारैः क्षारगर्तण्डदायकैः ॥ १६ ॥ असिभंगामिषच्छेदरुधिरस्रावकादिभिः ॥ आस्थानेनसंभृतोभातियमोमृत्युमपोपमः ॥ १७ ॥
सअहर्किंकरान्सर्वान्धर्मराजो जनार्दन ॥ किमयमुनिरानितोयुष्माभिर्भ्रातनामभिः ॥ १८ ॥ मुद्गलोनामकौडिन्येनगरेभीष्मका
त्मजः ॥ क्षत्रियोऽस्ति स आनेयः क्षीणयुस्त्यज्यतामुनिः ॥ १९ ॥ इत्युक्तास्ते गतास्तस्मादायाताः पुनरेवते ॥ ऊचुर्ध्रत्रभटाः
प्रह्लाधर्मराजसंविस्मयाः ॥ २० ॥ अस्माभिस्तत्रक्षीणयुने देहलक्षितोगतैः ॥ नजानीमोभानुसूनो कथंचिद्भ्रातमानसाः ॥ २१ ॥
॥ यमराज उवाच ॥ प्रायेण ते न दृश्यन्ते पुरुषैर्यमार्किकैः ॥ कृतात्रयोदशैर्यैस्तु नरकातिविनाशिनी ॥ २२ ॥ उज्जयिन्यां प्रायगे
वाभैरवेवाथयेमृताः ॥ तिलाग्नगोहिरण्यादिदत्तैश्च गवाह्निकम् ॥ २३ ॥ ॥ दूत उवाच ॥ कीदृशं तद्वत्स्वामिच्छस नोभास्क
रात्मज ॥ किं तत्र वद कर्तव्यं पुरुषैस्तव तुष्टिदम् ॥ २४ ॥ ॥ यम उवाच ॥ पूर्वह्नि मार्गशीर्षादैव वर्षमेकं निरन्तरम् ॥ त्रयोदश्यां सौ
म्यदिने सूर्यागारकवर्जितः ॥ २५ ॥ मम नाम्ना द्विजानघौ पंचचैव समाह्वयेत् ॥ वेदां तगा आति शुद्धाच्छातचित्तान्मुशोभनान् ॥ २६ ॥ वाच
कश्चापितन्मध्ये सदाभारकरवह्मभान् ॥ दिनस्य प्रथमे यामे शुचौ देशे समास्थितान् ॥ २७ ॥ अंतर्वासो वृत्तान्भक्तान्सोपदिष्टादिसन्मुखान् ॥
अभ्यंगयेच्छिरोदेशां तिलतैलेन मर्दयेत् ॥ २८ ॥ स्नापयेद्बन्धकषायैः सुखोष्णांबुभिरेव च ॥ पृथक्पृथक् स्नापयित्वा सर्वानेव द्विजोत्तमान् ॥ २९ ॥
शुचिर्भूत्वा तथा चांतो व्रती भक्तिपरायणः ॥ स्वयंसंभृत्य शुश्रूषंति पांक्तृत्वानरोत्तम ॥ ३० ॥ प्राङ्मुखानुपविष्टांश्च त्रयोदशपृथक्पृथक् ॥
भोजयेच्छालिमुद्गांश्च गुडपूपांस्सुखोचितान् ॥ ३१ ॥ सुव्यञ्जनं सुपक्वान्नं भूयो भूयो निवेदयेत् ॥ शुचिर्भूत्वा तथा चांतादचयेत्तिलतंडुलैः ॥ ३२ ॥
प्रस्थमात्रैर्यैकैकं तां प्रपात्रमन्वितैः ॥ सदक्षिणैः सच्छत्रैश्च जलकुंभैः पावित्र्यैः ॥ ३३ ॥ चर्मप्रावरणैः श्रेष्ठैस्तेषां दत्त्वा विसर्जयेत् ॥ मंत्रेणा

नेनराजेन्द्रअर्चयेत्तान्पृथक्मुधीः ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणान्वाचकंवापिपंक्तिभेदनकारयेत् ॥ अन्मःशनैश्चरोमृत्युर्दहस्तोविनाशकः ॥ ३५ ॥
 अभावःप्रलयःसारिर्दुःखग्रःशमनोऽतकः ॥ लोकपालोह्यतिऋरोद्रोघोराननःशिवः ॥ ३६ ॥ यमःप्रसन्नमानस्कंदद्यान्मेऽभयदक्षिणाम् ॥
 स्वाहा॥इत्युक्त्वासंप्रयच्छतेत्यदंस्वाव्रतीपुनः ॥ ३७ ॥ द्विजाश्चनुव्रजेतृतान्युहांश्चाचैतर्चयित्वा ॥ एवंयपुरुषःश्चाश्वत्थकृद्रतामिदं
 रेतुः॥ ३८ ॥ समुतोऽपिनरोमर्त्यनायातिममर्दिरम् ॥ अदृष्टोमममायाभिर्वमानैर्नकर्मडले ॥ ३९ ॥ सचायातिपुराविष्णोस्ततःशिवपुरं व्रजेत् ॥
 कृतं चर्णिव्रतेनमुद्गलेनमोदितम् ॥ ४० ॥ तेननायात्यसौलोकैकमक्षत्रियपुङ्गवः ॥ इतिकालवचःश्रुत्वातेऽपिदूतागतास्तुमे ॥ ४१ ॥
 अहंपुनःसमापन्नत्पूर्णकालैर्विसर्जितः ॥ स्वशरीरं पुनःप्राप्यनीरोगः पुनरुत्थितः ॥ ४२ ॥ त्वां द्रष्टुमागतः प्रोक्तमेतदृत्तं मया तव ॥
 इत्युक्त्वा मुद्गलेराजन्प्रायातः स्वगृहं प्रति ॥ ४३ ॥ इंदुरुषवकोतियत्त्वमप्यत्रमहीतले ॥ ततोयास्यस्यसंदिग्धं च यित्वा यमं मृतः ॥ ४४ ॥
 एवं येन्येऽपि पुरुषाः स्त्रियोवापि युधिष्ठिर ॥ त्रयोदश्यात्रयोदश्याये चारिष्यंति भूतले ॥ ४५ ॥ एकभक्तेन न क्तेन उपवासेन वा पुनः ॥
 यमदर्शनमाख्यातं व्रतं सर्वव्रतोत्तमम् ॥ ४६ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तादिव्ययानसमाश्रिताः ॥ यास्यन्तीन्द्रपुरं दृष्ट्वा अप्सरोगणसंवृताः ॥ ४७ ॥
 दोधूयमानाश्चमरैः स्तूयमानाः सुरासुरैः ॥ गन्धर्वतूर्यनदेन च्छत्रपंक्तिविराजिताः ॥ ४८ ॥ अदृष्ट्वाघोररूपास्त्यैर्यमदूतैश्चुधिष्ठिर ॥
 अनर्दिताव्याधिगतैरदृष्टयमकिङ्करैः ॥ ४९ ॥ अनारितामहारौद्रैर्नानाप्रहरणोत्तमैः ॥ यमदृष्टिपथामुक्तेः सर्वसौख्यसमान्चितैः ॥ ५० ॥
 सर्वसौख्यसमायुक्तेः शिववत्सौम्यदर्शनाः ॥ स्वर्गैर्वसंति सुचिरं भाविताः स्वेन कर्मणा ॥ ५१ ॥ स्नाप्य त्रयोदशमुनीन् द्यूतपायसेनं संपूज्य पूज्यतिल
 तन्दुलवन्नदानैः ॥ कुर्वन्ति व्रतमिदं त्रिदशो ह्यपूताः पश्यन्ति ते यममुखं न कदाचिदेव ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयु
 धिष्ठिरसंवादे यमदर्शनत्रयोदशी व्रतवर्णनं नामैकानवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्भूतभवे शसंसारार्णवतारक ॥
 व्रतं कथय किञ्चिन्मे रूपसौभाग्यदायकम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ किंकृतैर्वहुभिः पार्थ व्रतैरुन्मत्तचेष्टितैः ॥ कायक्लेशकैः क्रूरसारैः फल

साधनैः ॥ २ ॥ वरमेकापिवरदाकृतानंगत्रयोदशी ॥ प्रसिद्धिसमनुप्राप्तामत्यैकामप्रदायिनी ॥ ३ ॥ सौभाग्यारोग्यजयदासवर्तकनिवारिणी ॥ सर्वदुष्टोपशमनीसर्वमङ्गलवर्धनी ॥ ४ ॥ शृणुष्वतामहाबाहोऽक्रथयामिसविस्तरम् ॥ पुरादग्धेनकामेनत्रिनयनाग्रिना ॥ ५ ॥ भस्मीभूतेनलोकानांसंकल्पितापुरानव ॥ अनंगेनकथाह्योषतेनानंगत्रयोदशी ॥ ६ ॥ हेमतेसमनुप्राप्तेमासिमार्गेश्वरेशुभे ॥ शुक्लपक्षेत्रयोदश्यासोपवासोजितेन्द्रियः ॥ ७ ॥ स्नानंनद्यांतडागेचगृहेवानियतात्मवान् ॥ कृत्वासमभ्यर्च्यविभुविधानाशिशेखरम् ॥ ८ ॥ धूपदीपैःसर्वैर्द्वैःपुष्पैःकालोद्भवैस्तथा ॥ शंसुनामान्यथोच्चार्यहोमःकार्येस्तिलक्षतैः ॥ ९ ॥ अंगनाम्नासंपूज्यमधुप्राश्यस्वपेन्निशि ॥ नैवेद्यैर्मधुरैर्दिव्यैःसुस्वादैर्दधृतपाचितैः ॥ १० ॥ धूपगंधंदद्याच्चरुतपुष्पस्तुपूजनम् ॥ रंभातुल्याभवेत्सातुरुहपयौवनशालिनी ॥ ११ ॥ मधुवत्स्यात्समधुरःकामरूपधरस्तथा ॥ दशानामश्वमेधानांफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ १२ ॥ पुष्यमासस्यचैवोक्तंचंदनंप्राशयेन्निशि ॥ योगेश्वरंतुसंपूज्यमालतीकुसुमैःशुभैः ॥ १३ ॥ नैवेद्यंघृतपूराश्चदमशान्तास्तुताःस्त्रियः ॥ सौम्यशीतसुगन्धाढ्यचंदनप्राशनोद्भवैः ॥ १४ ॥ राजसूयस्यज्ञस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ माघेनटेश्वरंनामपूजयेत्पंकजेनतु ॥ १५ ॥ नैवेद्यंक्षीरखंडाद्यैर्भौक्तिकंप्राशयेन्निशि ॥ बहुपुत्राभवेत्सातुधनंसौभाग्यमुत्तमम् ॥ १६ ॥ सुक्ताचूर्णेनिर्भेनत्रयद्रास्यात्तद्देवहि ॥ गौरीतुल्याभवेत्सातुकोमलाङ्गःप्रजायते ॥ १७ ॥ ततर्जाबूनदाभासोभवेद्विद्यतनुर्महान् ॥ गोमेधस्थसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ १८ ॥ फाल्गुने मासिसंपूज्यदेवदेवहरेश्वरम् ॥ काञ्चनारस्यपुष्पाणिनैवेद्येर्वाजिपूरकम् ॥ १९ ॥ कंकालंप्राशयेद्रात्रासौभाग्यंमहदायुयात् ॥ २० ॥ चन्द्रसुरूपंनमपूजयेद्दमनेनतु ॥ २० ॥ नैवेद्यंघृणकंदद्याद्धृतखण्डविपाचितान् ॥ कर्पूरंप्राशयेद्रात्रासौभाग्यंमहदायुयात् ॥ २१ ॥ चन्द्रश्चन्द्रकांतिश्चचन्द्रवार्तिहरावृते ॥ नरमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिशोभनम् ॥ २२ ॥ वैशाखेचमहारूपंपुष्पैर्नामालिकाचनम् ॥ कार्त्तिकेस्तुनैवेद्यंदातव्यंचातिशोभनम् ॥ २३ ॥ जातीफलंतुसंप्राश्यजातिमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥ सफलस्तस्यसर्वाशाभवंतिभुविभारत ॥ २४ ॥

गोसहस्रफलंप्राप्यब्रह्मलोकमहीयते ॥ ज्येष्ठमासेतुप्रद्युम्नपूजयेन्महत्तमजैः ॥ २६ ॥ नैवेद्यं खंडवतिं च लवंगं प्राशयेन्निशि ॥ ज्येष्ठपदम्
 वाप्रोतितथा लक्ष्मीं जनार्दनात् ॥ २६ ॥ सर्वसौख्यसमोपेतां स्थित्वा भुवि शतं समाः ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य शतमष्टगुणोत्तरम् ॥ २७ ॥
 आपो षडेवैवसंप्राप्तिसमाभर्तारमर्चयेत् ॥ पुष्पधूपादिनैवेद्यैः प्राशयेत्तिलोदकम् ॥ २८ ॥ तिलोत्तमरूपधरासुखी स्याच्छरदः शतम् ॥ श्रावणे
 उमापतिनाम तिलपुष्पैस्तु पूजनम् ॥ २९ ॥ नैवेद्यं लङ्कादद्यात्कृष्णं श्वप्राशयेत्तिलात् ॥ पौडरीकस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनाकुलम् ॥ ३० ॥ तदं
 ते राजराजः स्याच्छत्रुपक्षयंकरः ॥ सद्योजातं भाद्रपदे पूज्यं कुंकुमकेशरैः ॥ ३१ ॥ नैवेद्यं सोलिकां दद्यात्प्राशयेद्गुरुं निशि ॥ अगुरुं प्राशयित्वा तु
 गुरुर्भवेत्तिलो ॥ ३२ ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतो भूत्वा भोगान्मनोऽनुगान् ॥ उक्तयज्ञफलं प्राप्य विष्णुलोकं महीयते ॥ ३३ ॥ त्रिदशाधिपतिमश्वयुजिष्णू
 ज्यसिंदूरकम्रजैः ॥ स्वर्णादिकं तु संप्राशयेत्स्वर्णवर्णः प्रजायते ॥ ३४ ॥ रूपवान्भुभोगावगमी भुक्त्वा भोगान्महीतलो ॥ सुवर्णकोटिदानस्य फलं प्राप्नो
 त्तिमानवः ॥ ३५ ॥ विश्वेश्वरं कार्तिके तु सर्वपुष्पैस्तु पूजयेत् ॥ दमनस्य फलं प्राशयेद्दमनेन पुमान्भवेत् ॥ ३६ ॥ दमनोन्मादकर्ता च सर्वस्य
 जगतः प्रभुः ॥ भवेद्भुजबलोपेतस्ततः शिवपुरं जयेत् ॥ ३७ ॥ एवं संवत्सरस्य तैत्तिरीयं पारितोऽस्मिन् व्रतोत्तमे ॥ यत्कर्तव्यं तदधुना श्रूयतां यदुनं
 दन ॥ ३८ ॥ व्रते विघ्नं यदाच स्यादशक्त्या स तं केन वा ॥ उपोष्य मेवोपवसेत्तदधुना पुनः पुनः ॥ ३९ ॥ पूर्वोक्तमेव निर्वर्त्य सौवर्णकारयेच्छि
 वम् ॥ ताम्रपत्रे तु संस्थाप्य कलशोपरिविध्य ॥ ४० ॥ शुक्लवस्त्रेण संछाद्य पुष्पैर्नैवेद्यं पूजितम् ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्यं शिवभक्ताय सुव्रते ॥
 ४१ ॥ शक्तिमाच्छ्रयं नंददाह्रांसवत्सांपयस्विनीम् ॥ छत्रोपानत्प्रदातव्यं कलशान् सोऽदंस्तथा ॥ ४२ ॥ शान्ताश्च केचिदिच्छंति श
 क्तिं दद्याच्च दक्षिणाम् ॥ पश्चात्पुनर्नैवेद्यां च तस्मिन् ब्रह्महनि कारयेत् ॥ ४३ ॥ देवदेवस्य राजेन्द्रपुष्पदीपाव्रतं युतम् ॥ भोजनं च यथाशक्त्या प
 ङ्गं संधुरोत्तरम् ॥ ४४ ॥ प्रदद्याच्छिवभक्तानां विशुद्धेनांतरात्मना ॥ एवं निर्वर्त्य विधिवत्कृतकृत्यः पुमान्भवेत् ॥ ४५ ॥ नारी
 वा भरतश्रेष्ठकुमारिवा यतव्रता ॥ पारितोऽव्रते पश्चात्कुर्याच्च सुमहोत्सवम् ॥ ४६ ॥ अनेन विधिना कुर्याच्च स्वर्णगत्रयोदशीम् ॥ साराज्यं

निहतामित्रं कर्तारं युयं शोबलम् ॥ ४७ ॥ सौभाग्यं महदाप्नोति यावज्जन्म शतं नृप ॥ ततो निर्वाणमायाति शिवलोकं च गच्छति ॥
 ॥ ४८ ॥ कामेन या किल पुरासमुपोषितासीच्छुभ्रातिथिस्त्रिदशमसि शुभांगहेतोः ॥ तां प्राशनैरुदितनामयुतैरुपेतां कृत्वा प्रयाति पर
 मंपदमिंदुमौलेः ॥ ४९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वण्येन गत्रयोदशी व्रतवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ४९ ॥ श्रीकृष्ण
 ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अंबुपूर्णतडागेषु महतो या शशेषु च ॥ कस्यार्थं संप्रयच्छति कृष्णैताः कुलयोषितः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ मासि भाद्रपदे प्राप्ते शुक्लभूततिथौ नृप ॥ तडागपाल्यां दातव्यं वरुणाया र्घ्यमुत्तमम् ॥ २ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैः स्त्रीभि
 स्तथैव च ॥ तस्मिन् दिने भक्तिनैर्देवा दर्धयुधिष्ठिर ॥ ३ ॥ पुष्पैः फलैस्तथा वस्त्रैर्दीपालकचन्दनैः ॥ अनग्निपाकसिद्धांस्त्रिस्तलतंडुल
 मिश्रकैः ॥ ४ ॥ खजूरैर्नालिकैरश्वबीजपूणैरेकैस्तथा ॥ द्राक्षादालिप्तपूगैश्च त्रपुसैश्चापि पूजयेत् ॥ ५ ॥ आलिख्य मण्डले देवं वरुणवारुणयु
 तम् ॥ मंत्रेण नैराजेन्द्रपूजयेद्भक्तिभावतः ॥ ६ ॥ वरुणाय नमस्तुभ्यं नमस्ते यादसां पते ॥ अपां पते नमस्तेऽस्तुरसानां पतये नमः ॥ ७ ॥
 मां क्लृदं मा च दार्गंध्यविरस्य मामुखेऽस्तु मे ॥ वरुणो वारुणी भर्ता विरदोऽस्तु स दाममस्वाहा ॥ ८ ॥ एवं यः पूजयेद्भक्त्या वरुणं वरुणालयम् ॥
 मध्योत्तरसिंस्नात्वा नग्निपाकी व्रती नृप ॥ ९ ॥ चातुर्वर्ण्याथैवै नारी व्रतेनानेन पांडव ॥ नैवेद्यं ब्राह्मणे दयं यन्नेवैद्ये प्रकल्पितम् ॥ १० ॥
 एवं यः कुरुते पार्थपाली व्रतमनुत्तमम् ॥ तत्क्षणात्सर्वपापेभ्यो मुच्यते न त्रसंशयः ॥ ११ ॥ संरुद्धशुद्धसलिलातिवलां विशालां पालीमुपेत्य
 बहुभिस्तरुभिः कुतालीम् ॥ येषूजयंति वरुणसहितं समुद्रं ते पाण्डु हे भवति भूमिरलब्धवेगा ॥ १२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्व
 णि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे पाली व्रतवर्णनं नामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अस्मिन्नेव दिने पार्थशृ
 णु ब्रह्मसंभाते ॥ देवलेन पुराणीं देवर्षिगणसन्निधौ ॥ १ ॥ अप्सरोगणगंधर्वदेवैः सर्वैः समर्चितम् ॥ संसारासारतांदृष्ट्वा तत्र स्था
 कदलीद्रुमे ॥ शुक्लपक्षे च तु इत्यां मासि भाद्रपदे नृप ॥ २ ॥ दत्तमर्घ्यं वरुणाभिः फलैर्नानाविधैः शुभैः ॥ विरूढैः सप्तधान्यैश्च दीपालकचंदं

शयः ॥ केनकालेनभवतिरतेर्विरतिरेतयोः ॥ ९ ॥ एतद्विचिन्त्यप्रहितौदेवस्तत्रानिलानलौ ॥ गतौतौचोमयाहृष्टोसमस्थौविषम
 स्थया ॥ १० ॥ शशापचरुषादेवीदेवान्गर्भविवर्जिता ॥ यस्मात्तैर्जनितंविघ्नमपत्यार्थैर्दिवौकसाम् ॥ ११ ॥ अथोवाचतदादेवेदेवा
 न्मर्वगणाञ्जनैः ॥ अग्निगृह्णातुवीर्यमेसंभृतमुचिरहियत् ॥ १२ ॥ एवमुक्तोऽथरुद्रेणष्टोमिदेवसंकुलात् ॥ नखस्थो नभुविस्थोवानमूर्ये
 स्थो नभूतले ॥ १३ ॥ देवा अन्वेषणेयन्मकुर्वन्नग्निदर्शने ॥ कृमिकीटपतंगाश्च अष्टौचित्रिदिवौकसः ॥ १४ ॥ हंहोकेकाऽशुकावह्निःशीघ्रं
 शरवणगतः ॥ शशापाग्निर्गजाजिह्वाद्रिगुणवोभविष्यसि ॥ १५ ॥ दृष्ट्वाथविबुधाःसर्वेपक्षिणंपक्षिणांवरम् ॥ जीवंजीवकनामानं
 भोभोसत्यंवदस्वनः ॥ १६ ॥ कञ्चिदृष्टस्त्वयावह्निर्वेनेऽस्मिन्नटतासदा ॥ नभद्रंनपिभद्रंवाकिञ्चिदेवचोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥
 भूयोभूयस्तुपृष्टोऽपिनगामुच्चारयेच्चिरम् ॥ तुष्टस्तस्याब्रवीद्वह्निर्जीवंजीवकशोभनम् ॥ १८ ॥ यस्मान्नकिञ्चिदुक्तंतेतस्माच्चित्रतद्वरुहाः ॥
 जीवंजीवपुनर्जीवयावदिच्छातथायुषः ॥ १९ ॥ द्वितीयंतेवरंद्रक्षिर्जीवंजीवकशोभनम् ॥ व्यक्तातेमातुषीवाचास्पृष्टार्थचभविष्यति ॥ २० ॥
 कश्चिद्यदितवाधस्तादुधःस्नानंकरिष्यति ॥ वंध्यावाषोडशाब्दीयाक्षणाद्बालेभविष्यति ॥ २१ ॥ मांसंयश्चतुर्थ्यैवैभक्षयिष्यतिनिर्दितम् ॥
 अजरःसोऽमरश्चैवसर्वकालंभविष्यति ॥ २२ ॥ इदंत्वावरांस्तस्त्ववह्निस्त्वमथआप्तवान् ॥ विबुधा अपितत्रैवतमपश्यंतवंशगम् ॥ २३ ॥
 ऊष्मयाजातकल्माषंज्ञात्वासंहृष्टमानसः ॥ तुष्टावंशमथोचुस्तेदेवास्त्रिभुवनेश्वराः ॥ २४ ॥ ऊष्मयाकल्मषीभूत्वाअग्निर्गर्भधरिष्यति ॥
 योहृद्वैपण्यीयधिब्रह्मचारीचनैष्ठिकः ॥ २५ ॥ पंडाग्निपालेनपुण्यंयहृष्टंब्रह्मवादिभिः ॥ वदतःकल्मषीयष्टिस्तंप्राप्नोतिद्विजोत्तम ॥ २६ ॥
 वंशस्यानुग्रहंकृत्वादेव्याहतिमथाब्रुवन् ॥ गृहीतशुक्रंभद्रस्यतवपुत्रोभविष्यति ॥ २७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदाग्निर्नष्टोदेवानंकेना
 ग्नित्वं तदाकृतम् ॥ भूयोऽपिकेनकालेनअग्निराग्निस्त्वमाप्तवान् ॥ २८ ॥ कृष्णउवाच ॥ शृणुराजन्प्रनष्टेऽग्नेनाग्निस्त्वंकदाचन ॥ यस्मिन्कालेतिथौ
 यस्यपुनराग्निस्त्वमाप्तवान् ॥ २९ ॥ उत्तथाङ्गिरसोःपूर्वमासीद्वचतिकेरोमहान् ॥ अहंविद्यातपोभ्यावैतवज्यायाञ्जुतेनच ॥ ३० ॥ उत्तथैवैवमुक्त
 स्तुअङ्गिराःप्राहतंमुनिम् ॥ गच्छवोब्रह्मसदनंमरीचिप्रमुखैर्द्विजैः ॥ ३१ ॥ उपेतंचान्यमुनिभिर्ब्रह्मराजर्षिसत्तमैः ॥ उत्तथ्यःप्राहसद्ब्रह्मर्षीस्तान्स्त

॥ ३२ ॥ ज्यायान्वाकतमोरुमाकमिति नः कथयतां स्फुटम् ॥ अथोवाच मुनिर्ब्रह्मा ताभौ कुद्धमानसौ ॥ ३२ ॥ अनयच्चन्दुतंगत्वा वि
 बुधान्भुवनेश्वरान् ॥ ततो विवादं पश्यामि भवनतैः समेत्य च ॥ ३३ ॥ ततस्तौ सहितौ गत्वाऽऽनियतुश्चरुषीस्तदा ॥ श्लोकपालान्महेन्द्रादी
 न्सयमान् वारुणानि लान् ॥ ३४ ॥ साध्यान्मरुद्गणान्विश्वानृषीन् भृगुवशि नारदान् ॥ गंधर्वान्वितरक्षोघ्नाक्षसान् देत्यदानवान् ॥ ३५ ॥ नायातस्तत्र
 तिमांशुः सर्वै चान्ये समागताः ॥ दृष्ट्वा तु विबुधान्सर्वान् ब्रह्मा प्रोवाच तावृषीन् ॥ ३६ ॥ आनयच्चमितः सूर्यसाम्ना देनवा पुनः ॥ एवमुक्तो गतस्ता
 वदुत्तथः सूर्यमंडलम् ॥ ३७ ॥ सगत्वा प्राह मातं ण्डं शीघ्रमेघो वसं विदम् ॥ स उत्तथ मथोवाच कथं ब्रह्म जाम्यहम् ॥ ३८ ॥ एवमुक्तवागतः सूर्यो
 भुवनेमयि निगते ॥ एवमुक्तो मुनिः प्रायात्सर्वदेवसमागमम् ॥ ३९ ॥ आचक्षे च यत्प्रोक्तं भास्वता तपनं प्रति ॥ उवाचाङ्गिरसं ब्रह्मा शीघ्रमेनेत्वं
 मानय ॥ ४० ॥ स तथोक्तो गतस्तत्र यत्रासात पतेरविः ॥ एवो हि भगवन्सूर्ये तप्यते भवतान्वहम् ॥ ४१ ॥ एवमुक्तो गतः सूर्यो यत्र देवाः समागताः ॥
 स्थित्वा सुहूर्त्तं प्रोवाच किं वाकार्यमुपस्थितम् ॥ ४२ ॥ पृच्छन्तमेव मातं ण्डं ब्रह्मा प्रोवाच नारदाः ॥ ४३ ॥ गच्छ शीघ्रं न दहते सुवर्नया वदंगिराः ॥ ४४ ॥
 लब्धप्रायं तु गोलोकं वतं ते कृष्णपिंगलम् ॥ पाटलं हरितं श्रेणं श्वेतो वर्णः प्रणाशितः ॥ ४५ ॥ शाकद्रूपं कुशद्रूपं कौशद्रूपं सप्तपन्नगम् ॥
 दग्धमङ्गिरसा सर्वभूयोऽपि प्रदहिष्यति ॥ ४६ ॥ यावच्च दहते सर्वं सुवर्नं तपसांगिराः ॥ गच्छता वदितः शीघ्रं स्वस्थाने तपभास्कर ॥ ४७ ॥
 एवमुक्तः स विमुनस्त्वस्थानमधिरूढवान् ॥ विमृष्टवानंगिरसं सकाशममृताशिनम् ॥ ४८ ॥ गत्वाङ्गिरा उवाच देवतः किं करवाण्यहम् ॥
 देवांगिरसं प्राहस्तपोराशि मकलमपम् ॥ ४९ ॥ संपशस्योच्चुराग्नि त्वंकुरुता वन्महीतले ॥ पूर्वयथाग्निः कृतवांस्तथा त्वमापि सत्तम ॥ ५० ॥
 यावदर्धं प्रपश्यामः कासौ नष्टः कतिष्ठति ॥ एवमुक्तः स देवैस्तु अग्नि त्वंकृतवांस्तदा ॥ ५१ ॥ देवैर्दृष्टो यथा ह्याग्निस्तत्ते सर्वे निवेदितम् ॥ देव
 कार्यैकृते तस्मिन् देवा वल्लिमथाश्रुवन् ॥ ५२ ॥ अग्नेऽग्नि त्वंकुरुष्व त्वमंगिरास्तु यथापुरा ॥ एवमुक्तः सूरैर्वेदं हि श्रित यथा मासुः सितः ॥ ५३ ॥
 केन मेऽपहृतं ते जः केनाग्नि त्वंकृतं त्विह ॥ अथागिरांगिरसं दृष्ट्वा ते जोराशि मकलमपम् ॥ ५४ ॥ उवाच मुं च मत्स्थानं वचस्तोषकरं शृणु ॥ अहं
 ते तनयश्चक्षोभो विष्ये प्रथमे शुभे ॥ ५५ ॥ बृहस्पतीतिनामो वैतथान्ये बहवः सुताः ॥ एवमुक्तो मुनिस्तु शोबहूश्चाजनयस्तुतान् ॥ ५६ ॥ वाह्निः सं

जनयामास पुत्रान् पौत्रान् स्तदागिराः ॥ अवाप पुनरग्नित्वमग्निस्तस्यातिथौ नृप ॥ ५७ ॥ सर्वमेव चतुर्दश्यां संजातं हव्यवाहनम् ॥ हव्यवाहन
देवानां भूतानां शुद्धाचारितम् ॥ ५८ ॥ ततोऽष्टपतिपत्वे च रुद्रेण प्रतिपादितम् ॥ पूजितेतिथिर्देवैर्दिविस्थैश्च नृपैरपि ॥ ५९ ॥ पैलजावा
लमन्वाद्यैरन्यैश्च नहुषादिभिः ॥ विषशस्त्रहतानां च संग्रामेन्यत्र ते क्वचित् ॥ ६० ॥ अज्ञाता वृषपापैश्च थाल्यैर्व्याप्याहिंसिताः ॥ नदीप्र
वाहपतिताः समुद्रे पर्वतेऽध्वनि ॥ ६१ ॥ पतिताः पर्वतेभ्यश्च तोयानि दहने मृताः ॥ उदध्यापातिता ये च ये के चात्महने जनाः ॥ ६२ ॥ ते
षां शस्तं चतुर्दश्यां श्राद्धं स्वर्गसुखप्रदम् ॥ श्राद्धानि चैव दत्तानि दानानि सुलघून्यपि ॥ ६३ ॥ प्रसूनफलभोज्यानि उपतिष्ठति तान्नरान् ॥
एवंतिथिरियं राजन्नाग्नेयी प्राच्यते जनैः ॥ ६४ ॥ रौद्रिं च केचिदित्याह रूद्रोऽग्निः स च पक्वते ॥ यस्यां मनोरथं यं समुद्दिश्य ह्युपोषति ॥ ६५ ॥
ददाति तस्य तद्ब्रह्मिः साग्रं संवत्सरगेते ॥ चतुर्दश्यां निराहारः समभ्यर्च्योत्रिलोचनम् ॥ ६६ ॥ पुष्पघृपादिनैर्वैद्यैरात्रौ जागरणान्नरः ॥ पञ्चग-
व्यं निशि प्रादश्य स्वपेद्रूपैर्विमत्सरः ॥ ६७ ॥ श्यामाकमथ बाभुक्ता तैलक्षारविवाजितम् ॥ होमः कृष्णतिलैः कार्यः शतमष्टोत्तरं नृप ॥ ६८ ॥
अग्नये हव्यवाहनाय सोमायां गिरसे नमः ॥ ततः प्रभाते विमले स्नाप्य पंचामृतैः शिवम् ॥ ६९ ॥ पूजयित्वा विधेनेन होमं कृत्वा तथैव च ॥
उदीरयेन्मन्त्रमेतं कृत्वा शिरसि चांजलिम् ॥ ७० ॥ नमस्त्रिमूर्तये तुभ्यं नमः सूर्याग्निरूपिणे ॥ पुत्रान्यच्छमुखं यच्छमोक्षं यच्छनमोऽस्तुते ॥ ७१ ॥
नीराजनं ततः कृत्वा पञ्चाहुं जीतवाग्यतः ॥ एवं संवत्सरस्यांते कृत्वा सर्वयथोदितम् ॥ ७२ ॥ सौवर्णकारयेद्देवां त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ वृषस्कं
धगतं सौम्यं सितवस्त्रयुगान्वितम् ॥ ७३ ॥ चन्दनेनानुलिप्ताङ्गं सितमाल्योपशोभितम् ॥ स्थापयित्वा ताम्रपात्रे ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ७४ ॥ सर्वका
लिकमेतत्ते कथितं व्रतसु तमम् ॥ संवत्सरं समाप्तं हि व्रतस्य तु यदा भवेत् ॥ ७५ ॥ काले गते बहुतिथेर्तथैव शरणं भवेत् ॥ मृतस्य देहो दिव्यस्योद्दि
व्यालंकारमृषितः ॥ ७६ ॥ दिव्यनारी गणवृत्तो विमानवरमास्थितः ॥ देवदेवैः समः शंभोः क्रीडते त्रिपुरे चिरम् ॥ ७७ ॥ इह चागत्य कालं तिजातः स च
नृपो भवेत् ॥ दाता यज्वाधनी दक्षो ब्राह्मणो ब्राह्मणप्रियः ॥ ७८ ॥ श्रीमान्वाग्मी कृती धीमान्पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ पत्न्यगणसमायुक्तश्चिरं भद्राणि पश्य

ति॥७९॥ येदुर्लभाशुविपुरोरगमानवानां कामाद्बनुत्तमगुणेनयुताः सदैव॥ नानाधुवंतिसितभूततिथौसुरेशंसंपूज्यसेमामतिलकंविधिवन्मनुष्याः
 ॥८०॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अग्रेयीचतुर्दशीव्रतवर्णनं नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ अनंतव्रतमस्त्यन्यत्सर्वपापहरं शिवम् ॥ सर्वकामप्रदं नृणां स्त्रीणां चैव युधिष्ठिर ॥ १ ॥ शुक्लपक्षचतुर्दश्यामासि भाद्रपदे
 शुभे ॥ तस्यानुष्ठानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कृष्णकोऽयं त्वया ख्यातः अनंत इति विश्रुतः ॥ किं शेष
 नागआहोस्विदन्तंस्तत्क्षकः स्मृतः ॥ ३ ॥ परमात्मा त्वानंत उता हो ब्रह्म उच्यते ॥ कर्णोऽन्तं संज्ञो वै तथ्यं मे ब्रूहि के शव ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ अनंत इत्यहं पाथममनामनिबोधय ॥ आदित्यादिषु वारेषु यः काल उपपद्यते ॥ ५ ॥ कलाकाष्ठमुहूर्तो दिदिनरात्रिशरीर
 वान् ॥ पक्षमासतुर्वर्षादियुगकल्पव्यवस्थया ॥ ६ ॥ योऽयं कालो मया ख्यातस्तत्त्वधर्मभृतां वर ॥ सोऽहं कालोऽवतीर्णोऽत्र भुवो भारावतार
 णात् ॥ ७ ॥ दानवानां विनाशाय वसुदेवकुलोद्भवम् ॥ मां विद्ध च नंतं तेषां त्वं विष्णुं जिष्णुं हरं शिवम् ॥ ८ ॥ ब्रह्माणं भास्करं शेषसर्वव्यापि
 नमीश्वरम् ॥ विश्वरूपं महात्मानं सृष्टिसंहारकारकम् ॥ ९ ॥ प्रत्ययार्थमया ख्यातं सोऽहं पार्थ न संशयः ॥ १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 अनंतव्रतमाहात्म्यं विधिवद विदां वर ॥ १० ॥ किंपुण्यं किं फलं चास्य ब्रह्मनुष्ठानवतानृणाम् ॥ केन वा दैपुराचर्णिमन्यैकेन प्रकाशितम् ॥ ११ ॥
 एवं समस्तं विस्तार्य ब्रूयन्तं व्रतं हरः ॥ १२ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ आसीत् पुरा कृतयुगे सुमंतो नाम वैद्विजः ॥ १२ ॥ वसिष्ठगो
 त्रे चोत्पन्नः सुरूपश्चभृगोः सुताम् ॥ दीक्षां नामोपयेमेतां विदोक्तविधिना ततः ॥ १३ ॥ तस्याः कालेन संजाता दुहितानंतलक्षणा ॥ शीला
 नाम सुशीला सा वधेते पितृसन्नि ॥ १४ ॥ माता च तस्याः कालेन हरदाहेन पीडिता ॥ विनाश न दीतीरे मुतास्वर्गपुंरं यौ ॥ १५ ॥ सुमं
 तो पितो न्यवैधमपुंसः सुतापुनः ॥ उपयेमे विधानेन कर्कशां नामनामतः ॥ १६ ॥ दुःशीलं कर्कशांचंडां नित्यं कलहकारिणीम् ॥ सापि
 शीलापितुर्गृहे गृहाचनरता विभो ॥ १७ ॥ कुब्जस्तं भतुलाधारदेहलीतरेणादिषु ॥ चातुर्वर्णकरैर्गैश्च नीलोपीतसितासितैः ॥ १८ ॥

स्वस्तिकैः शंखपद्मैश्च अर्चयती पुनः पुनः ॥ पित्रा दृष्टा सुमतेन स्त्रीचिह्नयौवने स्थिता ॥ १९ ॥ कर्मदेयमाया शीला विचार्यैव सुदुःखितः ॥
 पिता ददौ मुनीन् द्रायकौडिन्यायशुभे दिने ॥ २० ॥ स्मृत्युक्तशस्त्रविधिना विवाहमकरोत्तदा ॥ निवर्त्योद्वाहिकं सर्वप्रोक्तवान् कर्कशद्विजः ॥ २१ ॥
 किञ्चिद्वायादिकं देयं जामातुः पारितोषिकम् ॥ तच्छ्रुत्वा कर्कशकुड्राप्रोद्धृत्य गृहमंडपम् ॥ २२ ॥ कपाटे सुस्थिरं कृत्वा गम्यतामिदं युवाच ह ॥
 भोज्यावशिष्टं चूर्णेन पथेयं च कारसा ॥ २३ ॥ कौण्डिन्योपि विवाह्यौ नापथिगच्छन्तैः शनैः ॥ शीलां सुशीलामादाय नवोढांगोरथे नहि ॥ २४ ॥
 मध्याह्ने भोज्ये लयां समुत्तरीयं सरित्ते ॥ ददंशी शीलां सस्त्रिणां समुहं रक्तवाससाम् ॥ २५ ॥ चतुर्दश्यामर्चयंतं भक्त्या देवं पृथक् पृथक् ॥ उपग
 म्य शनैः शीलापप्रच्छस्त्री कदंबकम् ॥ २६ ॥ नार्यः किमेतन्मे ब्रूत किं नाम ब्रतमीदृशम् ॥ ता ऊचुर्गोपितः सर्वा अनंतो नाम विश्रुतः ॥ २७ ॥ सा ब्रवीदह
 मप्येवं करिष्ये व्रतमुत्तमम् ॥ विधानं कीदृशं तत्र किंदानं कस्य पूजनम् ॥ २८ ॥ ॥ स्त्रिय ऊचुः ॥ ॥ शीले पक्वा ब्रतस्थस्य पुत्राप्नः सुकृतस्य तु ॥
 अर्द्धं विप्राय दातव्यमर्द्धं मात्मनि भोजनम् ॥ २९ ॥ कर्तव्यं तु सरित्तीरे कथां श्रुत्वा हरेरि माम् ॥ अनंतानंतमभ्यर्चयं डले गन्धद्विपकैः ॥ ३० ॥
 धूपैः पुष्पैः सनैर्वेद्यैः पीतालैस्तैश्च तुः शनैः ॥ तस्याग्रतो दृढं मूत्रं कुंजुमाक्तं सुदोरकम् ॥ ३१ ॥ चतुर्दशं ग्रंथियुतं वै मे स्त्रीदक्षिणे पुमान् ॥ मंत्रेणानेन
 राजेन्द्रयावद्वर्षं समाप्यते ॥ ३२ ॥ अनंतसारमहासमुद्रे मग्नान्समभ्युद्धर वा सुदेव ॥ अनंतरूपे विनियोजितात्मा अनंतरूपाय नमोनमस्ते ॥ ३२ ॥
 अनेन दोरकं बद्धा ॥ भोक्तव्यं स्वस्थमानसैः ॥ ध्यात्वा नारायणं देवमनंतं विश्वरूपिणम् ॥ ३४ ॥ भुक्त्वा चांते ब्रजे द्देशममिदं प्रोक्तं व्रतं तव ॥
 सापिश्रुत्वा व्रतं चक्रे शीला बद्धा सुदोरकम् ॥ ३५ ॥ भर्ता तस्याः समागत्य तां ददंशी महाधनाम् ॥ पथेयं शेषं विप्राय दत्त्वा भुक्त्वा तथैव च ॥ ३६ ॥
 पुनर्जगाम सा दृष्टा गोरथेन स्वमाश्रमम् ॥ भर्ता स ह वै शनैः कैः प्रत्यक्षं तत्क्षणादभूत् ॥ ३७ ॥ तेनानंतप्रभावेन शुभगोधनसंकुलम् ॥
 गृहाश्रमं श्रिया युक्तं धनधान्यसमायुतम् ॥ ३८ ॥ आकुलं व्याकुलं रम्यं सर्वत्रातिथिपूजनम् ॥ सापिमाणिक्यकाञ्चीभिर्मुक्ताहारविभूषिता ॥ ३९ ॥
 दिव्याङ्गवस्त्रसंछन्ना सा वित्री प्रतिमा भवत् ॥ कदाचिदुपविष्टेन दृष्टं बद्धं सुदोरकम् ॥ ४० ॥ शीलाया हस्तमूले तु साक्षेपं त्रोटितं रुपा ॥

१ वामे करतले न्यसेत्-इ० पा० । २ तेनानंतव्रतेनास्य वभौ-इ० पा० ।

तेन कर्मविपाकेन तस्य साश्रीः क्षयं गता ॥ ४१ ॥ गोधनं तस्करैर्न तिष्ठंश्चाग्निविदाहितम् ॥ यद्यदेवागतं गेहे तत्र तत्रैव नश्यति ॥ ४२ ॥
 स्वजनैः कलहोभिर्नैव च नननैर्नैस्तथा ॥ अनंतक्षेपदोषेण दारिद्र्यं पतितं गृहे ॥ ४३ ॥ न कश्चिद्दत्ते लोके स्तेनसार्द्धयुधिष्ठिर ॥ ततो जगा
 म कौडिन्यो निर्वेदाद्वनगह्वरम् ॥ ४४ ॥ मनसा ध्यायते नंतं कदाद्रूप्यामि केशवम् ॥ व्रतं निरञ्जनं गृह्य ब्रह्मचर्यं जपन्हरिम् ॥ ४५ ॥
 विह्वलप्रथयै पार्थ अरण्यं जनवर्जितम् ॥ तत्रापश्यन् महाश्वं फलितं पुष्टिपतं तथा ॥ ४६ ॥ तमपृच्छन् वयनतः कश्चिद्दृष्टो महादुम
 तद्ब्रह्मसोप्युवाचेंदं नानन्तं वैद्वयं हं द्विज ॥ ४७ ॥ एवं निरीक्षितस्तेन गां ददं शंसवत्सकम् ॥ तृणमध्ये प्रधावंतीं मितश्चेत्तश्च पांडव ॥ ४८ ॥
 सोऽब्रवीद्विनेकुब्रूहि यद्यनंतस्त्वये क्षितः ॥ गौरुवाचाथ कौडिन्धनं नंतं वैद्वयं हं विभो ॥ ४९ ॥ ततो जगामाथ वने गोवृषं शाले स्थितम् ॥
 दृष्ट्वापप्रच्छ गोस्वामिन्न नंतो लक्षितस्त्वया ॥ ५० ॥ गोवृषस्तमुवाचाथ ननंतो वाक्षितमिया ॥ ततो ब्रजन्ददं शोभ्यं पुष्करिणि द्वियम् ॥ ५१ ॥
 अन्योन्यजलकल्लोलवीचिभिः परिशीभितम् ॥ छत्रं कुमुदकह्रारैः कुमुदोत्पलमंडितम् ॥ ५२ ॥ सेवितं भ्रमरैर्हंसैश्चैः कारंडवैर्वकैः ॥
 तमपृच्छ द्विजो नंतो भवद्भ्यां नोपलक्षितः ॥ ५३ ॥ ऊचतुः पुष्करिण्यौ तं नानंतं विद्वहे द्विज ॥ ततो ब्रह्मन्ददं शोभ्यं गर्दभं कुञ्जरं तथा ॥ ५४ ॥
 तावप्युक्तौ सुमतेन तस्यापि विनिवेदितम् ॥ नावाभ्यां वीक्षितो नंतस्तच्छ्रुत्वा निषसाद ह ॥ ५५ ॥ तस्मिन्क्षणे मुनिवरे कौडिन्ये ब्राह्मणेत्तमे ॥
 कृपयानंतं देवोपि प्रत्यक्षः समजायत ॥ ५६ ॥ वृद्धब्राह्मणरूपेण इत एहात्युवाच तम् ॥ प्रवेद्य शित्वा स्वगृहं गृहीत्वा दक्षिणे करे ॥ ५७ ॥
 तां पुरीं दर्शयामासादित्यनारिर्नैर्युताम् ॥ तस्यानि विविष्टमात्मानं वरसिं हासेन नृप ॥ ५८ ॥ पार्श्वस्थं शंखचक्रासिगदागरुडशोभितम् ॥
 दर्शयामासि प्रायपूर्वोक्तं विश्वरूपिणम् ॥ ५९ ॥ विभूतिभेदैश्चानन्तमनन्तं परमेश्वरम् ॥ तं दृष्ट्वा तद्विजो नन्तमुवाच परया मुदा ॥ ६० ॥
 पापो हं पापकर्म हिंसा पाप्मा पापसंभवः ॥ त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष सर्वपापहरो भव ॥ ६१ ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीवितं च सुजीवितम् ॥ चतुर्वृ
 क्षो वृषभः स्तुतुः कागौः पुष्करिणी द्वियम् ॥ ६२ ॥ गर्दभं कुञ्जरं चैव देवमेब्रूहि तत्त्वतः ॥ अनंत उवाच ॥ चतुर्वृक्षो हि विप्र सोऽविद्वान्यो वै दग्धवर्तिनः ॥ ६३ ॥
 विद्यादानं नोपकुर्वंश्छिद्येभ्यस्तस्मात्तं गतः ॥ सागौर्वमुन्धरादृष्टानिष्फलाया त्वयोक्षिता ॥ ६४ ॥ सहर्षो वृषभो दृष्टो लाभायैव स्वयावृतः ॥ धर्मा

धर्मव्यवस्थानंतच्चपुष्करिणीद्वयम् ॥ ६५ ॥ खरःक्रोधस्त्वयादृष्टःकुंजरोधमदूषकः ॥ ब्राह्मणोसावनंतोहनुहासंसारगह्वरे ॥ ६६ ॥ इत्यु-
 क्तंतेमयासर्वविप्रगच्छपुनर्गृहम् ॥ चरानंतव्रतंतत्त्वंनववर्षाणिपंचच ॥ ६७ ॥ ततस्तुष्टःप्रदास्यामिनक्षत्रस्थानमुत्तमम् ॥ भुक्त्वाचवि-
 पुलनभोगान्सर्वान्कामान्थपेक्षितान् ॥ ६८ ॥ पुत्रपौत्रैःपरिवृतस्ततोमोक्षमवाप्स्यसि ॥ इतिदत्त्वावरोदेवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ६९ ॥
 कौडिन्योप्यागतोहेचचारानंतसद्व्रतम् ॥ शीलयासहधर्मात्माभुक्त्वाभोगान्मनोरमान् ॥ ७० ॥ अतेजगामचस्वर्गनक्षत्रंचपुनर्वसुम् ॥ कल्प-
 स्थायीचसंभूतोदृश्यतेद्यापिसज्जलन् ॥ ७१ ॥ अनंतव्रतधर्मेणसम्यक्चर्चोनेकौरव ॥ एतत्तेकथितंपार्थव्रतानामुत्तमंव्रतम् ॥ ७२ ॥ यत्कृत्वास-
 र्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ७३ ॥ येचशृण्वंतिसततंवाच्यमानंनरोत्तमं ॥ तिसर्वपापनिमुक्तास्यन्तिपरमांगतिम् ॥ ७४ ॥ संसारसागरगुहां-
 मुसुखंविहर्तुंवाञ्छितियेकुरुकुलोद्भवशुद्धसत्त्वाः ॥ संपूज्यतेतत्रिभुवनेशमनंतदेवंब्रह्मंतिदक्षिणकरेवरदरकमे ॥ ७५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे-
 उत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेअनंतचतुर्दशीव्रतंनमचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ६४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ लोकेप्रसिद्धाःश्रूयंतेश्रव-
 ण्योनामदेवताः ॥ एताःकाःकिंचकुर्वन्तिधर्मचासांब्रवीहिमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विद्यंतेदेवताःपुण्याःश्रवण्योनामपांडव ॥
 ब्रह्मणाप्रथमंमृष्टानियोगंचजनकृतम् ॥ २ ॥ योगंवदतिलोकैस्मिञ्छुभंवाप्यथवाशुभम् ॥ श्राणयंतिहितंशीघ्रंब्राह्मणाःकर्मगोचरम् ॥ ३ ॥
 जातास्त्रिलोकेपूज्यास्तुनियमेनप्रजायते ॥ दूराच्छ्रवणविज्ञानंदूरादर्शनगोचरम् ॥ ४ ॥ तासामस्तीहसाशक्तिरचिन्यतर्कहेतुभिः ॥
 नरैस्तुष्टैश्चयत्प्रोक्तकार्यैकस्यकारणात् ॥ ५ ॥ तंशृण्वंतियतःपार्थनैकाश्रावणिकामताः ॥ यथादेवायथादेव्याथविद्याधरानराः ॥ ६ ॥
 यथाहिसिद्धगन्धर्वानागाःकिंपुरुषाःखगाः ॥ राक्षसाश्चपिशाचाश्चेदवानामष्टयोनयः ॥ ७ ॥ तथैताःपुण्यनामानोवेद्याःश्रावणिकाःस्मृताः ॥
 ताःसमुद्दिश्यकर्तव्यंव्रतंनारिनैरिह ॥ ८ ॥ किंतुतासांमहोग्रंथंतुव्रतंसंयमनंतदा ॥ आत्रायधूपंक्वांत्रजलंचगन्धमेवच ॥ ९ ॥
 दातव्यंपुनरन्यासांनारीणांभोज्यपारणा ॥ अदत्त्वायदिमृत्युःस्यादंतरालेपिपांडव ॥ १० ॥ तदालभ्यहर्षेस्तालग्राह्युपरिकारटम् ॥
 सफेनिलैर्मुखैर्गौद्रैर्ध्रियतेनीचदुःखिताः ॥ ११ ॥ श्रूयंतेहिपुराणार्थप्रथिव्यानंहुपोनृपः ॥ तस्यभार्यामहादेवीजयश्रीर्नामभारत ॥ १२ ॥

प्रत्यक्षरूपसंपन्नादर्शनयितराशुभा ॥ पीवरोरुस्तनाश्रयामामृदुकुञ्चितमृद्धजा ॥ १३ ॥ शब्दगद्गदसंभाषामत्तमातंगगामिनी ॥
 यथारूपातथाशीलासतीचेष्टामहीतले ॥ १४ ॥ साकदाचिद्रतास्नातुंगगायांसाश्रमेमुनः ॥ वसिष्ठस्यददशार्थसर्तभार्यामरु-
 धतीम् ॥ १५ ॥ भोजयतिमुनीनांतुपत्न्योनानाब्रभोजनः ॥ तयाचप्रणिपत्याथपृष्टादेव्यामहासती ॥ १६ ॥ पूज्यंभगव-
 तिश्रीहिकिमेतद्भक्तमुच्यते ॥ अरुन्धत्युवाच ॥ जयश्रियेशुण्डवत्वनान्नाश्रवणिकाव्रतम् ॥ १७ ॥ एतद्भर्तासमाख्यातंवसिष्ठेनमहर्षिणा ॥
 गृढं ब्रह्मर्षिर्ष्वंभुपतिव्रतकंशुभम् ॥ १८ ॥ गच्छवातिष्ठवाराज्ञितवातिथ्यं करोम्यहम् ॥ एवमुक्ताजयश्रीस्तुभोज्येतास्मिन्यदृच्छ-
 या ॥ १९ ॥ बुभुजेसापितत्रैवअरुन्धत्याकृतादरात् ॥ भुक्त्वाचम्यजगामाथस्वपुरं परमेश्वरम् ॥ २० ॥ कालेनविस्मृतं तस्यास्तद्व्रतं तस्य भोजने ॥
 ततस्तुसमये पूर्णेश्रियमाणामहासती ॥ २१ ॥ जयश्रीर्वधरांगंतुकुर्वाणकंठगद्गदम् ॥ फेनलालविलादक्रादुहिरंतीमुहुमुहुः ॥ २२ ॥
 स्थितापंचदशाहानि विभत्सादारुणानना ॥ ततः षोडशमे प्राप्ते दिने स्वयमरुंधती ॥ २३ ॥ प्रतिश्याभ्यन्तरं पूर्णताराज्ञीमिलोक्य च ॥
 नहुषाय समाचख्यौ यदुक्तं श्रवणीव्रते ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वा नहुषो राजा द्रुतं भोज्यं प्रचक्रमे ॥ यथोक्तं तदरुन्धत्यायज्ञयावदभीप्सितम् ॥ २५ ॥
 दत्त्वा च करकानघ्नौ तामुद्दिश्य जयश्रियम् ॥ क्षणाजगाम पञ्चत्वंकरकाणां प्रदानतः ॥ २६ ॥ जगाम शकलोकं सा विमानेन कर्कवर्चसा ॥
 दोधूयमाना च मरुत्तूयमाना सुरासुरैः ॥ २७ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु द्वादशैस्त्वपि पांडव ॥ द्रव्यप्राप्तिश्च भक्तिश्च दान-
 काले प्रशस्यते ॥ २८ ॥ भुक्त्वा यज्ञे च तुर्दश्यामष्टम्यां वा शुधिष्ठिर ॥ व्रती सा त्वत्तु पूर्वाह्नेन द्वादौ विमले जले ॥ २९ ॥ आमंत्रयेद्दशैकैक-
 नारीगौरीस्वर्हूषिणीः ॥ यदाचाराः सुवेषाश्च ब्राह्मण्ये वा स्वगोत्रजाः ॥ ३० ॥ द्वादश ब्राह्मणांस्तत्र वेदे वेदांगपारागां ॥ मंत्रज्ञानिनिहासज्ञानु-
 पशंतां जितेन्द्रियात् ॥ ३१ ॥ सर्वदद्याद्विधेनेन पादक्षालनपूर्वकम् ॥ चंदनेन सुगन्धेन पुष्पघृषादिना तथा ॥ ३२ ॥ शीवासूत्रकसिंदूरकुं-
 कुमेन च भूषयेत् ॥ तासां प्रेप्रदातव्या वद्धन्योद्वादशैव तु ॥ ३३ ॥ अच्छिद्राजलपूर्णंस्तु घृताः सुत्रवेष्टिताः ॥ सोहालकादिभिश्छन्नाः पुष्पमा-
 लाविभूषिताः ॥ ३४ ॥ चंदनेन समालब्ध्याः साहिरण्याः पृथक् पृथक् ॥ तन्मध्ये वद्धनीचैकास्वके शीर्षे निवेशयेत् ॥ ३५ ॥ स्थित्वा मण्डलके मध्ये

यजमानः स्वयंतद ॥ यद्बाल्ये यच्च कौमारे वा ऋके वापि त्यक्तम् ॥ ३६ ॥ तत्सर्वनाशमायातु पितृदेवर्षिणां नृणाम् ॥ इमा मे स मयं स्वर्णतारयस्व भ
वार्णवात् ॥ ३७ ॥ अद्याहं तुमिच्छामि विष्णोः पदमनुत्तमम् ॥ एवमास्त्विति ता ब्रूयुः स्त्रियः सर्वा युधिष्ठिर ॥ ३८ ॥ ततो ब्राह्मणमाहूय यजमान
इदं वदेत् ॥ ब्रूहि ब्राह्मण न्यमे त्वमघं येन क्षयं व्रजेत् ॥ ३९ ॥ उत्तीर्य श्रावणं मांसं सत्तारयसां प्रतम् ॥ उत्तारयी तमंत्रेण ब्राह्मणो वर्धनी
चताम् ॥ ४० ॥ उपोष्य शिरसां देव्याः समुत्तीर्य रुद्रहमान् ॥ कटुकं निववृक्षं वा तोमधुकमारुह ॥ ४१ ॥ ततो गच्छ महदेवं श्रवणे श्रवणात्तमे ॥
वर्धनकोत्तारणमंत्रः ॥ एवंताः समयं प्रोक्त्वा दत्त्वा शीर्वचनानि च ॥ ४२ ॥ तां वर्द्धनिकामेकान्ते विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ गृहीत्वा करकान्नाय्या
व्रजेयुः स्वेषु वैश्वसु ॥ ४३ ॥ यजमानोऽपियाता सुयथेष्टं काममाचरेत् ॥ एवमाचरेत्ते पार्थ श्रावणी व्रतमादरात् ॥ ४४ ॥ तस्य काले तु सं
प्राप्ते सुखं मृत्युः प्रजायते ॥ निर्व्याधिनीरुजो भोगी स्थित्वा स्थित्वा शतं सुखम् ॥ ४५ ॥ पुत्रपौत्रसमृद्धौ भुक्त्वा मयं सुखानि च ॥ रुद्रलोके म
वाप्नोति सोमलोके स गच्छति ॥ ४६ ॥ स्त्रीणां तुल्यं सहीनोऽपि व्रती व्रतफलं भवेत् ॥ गौरीभोज्येषु दत्तेषु एकादशमुयत्फलम् ॥ ४७ ॥
तदेकेनापि लभते पार्थ श्रावणिका व्रते ॥ भक्त्या गच्छंति तेलोकां चिह्नं सुखमादरात् ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि
श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे श्रावणिका व्रतं नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथ नक्तोपवासस्य विधानं शृणु पांडव ॥ येन
विज्ञातमात्रेण नरो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ १ ॥ येषु तेषु च मासेषु शुक्लपक्षे चतुर्दशीम् ॥ ब्राह्मणं भोजयित्वा त्वत्प्रारभेत्तु ततो व्रतम् ॥ २ ॥ मासि मा
सि भवंति द्वावष्टम्यौ च चतुर्दशी ॥ शिवार्चनरतो भूत्वा शिवध्यानैकमानसः ॥ ३ ॥ वसुधाभाजनं कृत्वा भुञ्जीयान्नक्तभोजनम् ॥ उपवा
सात्परं भैक्ष्यं भैक्ष्यात्परमयाचितम् ॥ ४ ॥ अयाचितात्परं नक्तं तस्मान्नक्तं भोजयेत् ॥ देवं श्रुत्वा पूज्यं ब्रह्मैव ह्यहं भुजिष्ये ॥ ५ ॥
अपराह्णे च पितृभिः संध्यायां शुद्धाकादिभिः ॥ सर्वलोकानतिश्रम्य नक्तभोजी सदा भवेत् ॥ ६ ॥ हविष्यभोजनं नस्तन्यमाहारलाघवम् ॥
अशिकार्यं मधः शय्या नक्तभोजी सदा भवेत् ॥ ७ ॥ एवं संवत्सरस्य त्रितं पूर्णस्य सर्पिषः ॥ पूर्णकुंभोपरि स्थाप्य पूजयेच्च सुशोभने ॥ ८ ॥
कपिलापंचगव्येन स्नानं तथाप्येन मृत्युर्नामयं शिवम् ॥ फलं पुष्पं यवक्षीरं दधि दूर्भां कुरांस्तथा ॥ ९ ॥ तत्कुंभांश्च जलोन्मिश्रमर्धमष्टाङ्गमुच्यते ॥

शिरसाधारयित्वा तु जानुकृत्वा महीतले ॥ १० ॥ महादेवाय दातव्यं धपुष्पं यथाक्रमम् ॥ भक्ष्यौदनैर्बलिं कृत्वा प्रणम्य परमेश्वरीम् ॥ ११ ॥
 धेनुं वा दक्षिणां दद्याद्दृषवापि धुरधरम् ॥ श्रोत्रियाय दरिद्राय कल्पव्रतविदाय च ॥ १२ ॥ यो ददाति शिवे भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ॥
 विमानमर्कप्रतिमं हंसयुक्तमलंकृतम् ॥ १३ ॥ आरूढोऽप्सरसांगीतियातिरुद्रालये सुखम् ॥ स्थित्वा रुद्रस्य भवने वर्षकोटिशतत्रयम् ॥
 ॥ १४ ॥ इह लोके नृपश्रेष्ठ ग्रामलक्षेश्वरो भवेत् ॥ १५ ॥ यश्चाष्टमीषु च शिवा मुचतुर्दशीषु नक्तं समाचरति शाल्वविधानदृष्टम् ॥
 स्वर्गगना कलरवाकुलितं विमानमारुह्य यातिसुखेन सुरेशलोके ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसं
 वादेषणवर्तितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॐ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणुष्व अविहतिराजन्वक्ष्ये माहेश्वरं व्रतम् ॥ त्रिषु लोके
 शुविख्यातं नाम्ना शिवचतुर्दशी ॥ १ ॥ मार्गशीर्षत्रयोदश्यां सितायामेकमुद्गरः ॥ मासेष्वन्येषु वाराजन्मार्थ एव न कारयेत् ॥ २ ॥
 चतुर्दश्यां निराहारः समभ्यर्च्ये माहेश्वरम् ॥ सौवर्णवृषभं दत्त्वा क्षयामि च परऽहनि ॥ ३ ॥ एवं नित्यमकृत्स्नत्वा प्रातरुत्थाय मानवः ॥
 कृतस्नानजपः पश्चादुभया सह शंकरम् ॥ ४ ॥ पूजयेत्कुसुमैः शुक्लैर्गन्धधूपानुलेपनैः ॥ पादौ नमः शिवायेति शिरःसर्वात्मने नमः ॥ ५ ॥
 ललाटं तु त्रिनेत्रायेन त्रिनेत्राणि हरये नमः ॥ मुखमिन्दुमुखोयेति तथैशानाय चोदरम् ॥ ६ ॥ पार्श्वौ चानंतधर्माय ज्ञानरूपाय वैकटिम् ॥
 ऊरूचानन्त्यै वैराग्या जनुनीचा चैव ह्रुधः ॥ ७ ॥ प्रधानाय नमो जघे गुल्फौ व्योमात्मने नमः ॥ व्योमव्योमात्मा रूपपायपृष्ठमभ्यर्चयेन्नरः ॥ ८ ॥
 नमः सृष्ट्यै नमस्तुष्ट्यै पार्वतीचापि पूजयेत् ॥ ततश्च वृषभैर्हममुदकुंभसमन्वितम् ॥ ९ ॥ शुक्लमाल्यां वरयुतं पञ्चरत्नं विभूषितम् ॥ भक्ष्यैर्नाना
 विधैर्भुक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ १० ॥ ग्रीयतां दिवदेवोऽत्र सद्योजातः पिनाकधृक् ॥ पृषदाज्यं च संप्राश्य स्वपेद्भूमा बुद्धिमुखः ॥ ११ ॥ पञ्चद
 श्यां ततः प्रातः सर्वमेतत्समाचरेत् ॥ तर्पयित्वा ततोन्नन ब्राह्मणाञ्छक्तिः शुभान् ॥ १२ ॥ सुहृत्पदाति साहितः पश्चादुद्धीतवाग्यतः ॥
 ततः कृष्णचतुर्दश्यामेतत्सर्वसमाचरेत् ॥ १३ ॥ चतुर्दशीषु सर्वसुखान्भुज्यते वदचनम् ॥ ये च मासे विशेषाः स्युस्तान्निबोध क्रमादिह ॥ १४ ॥
 मार्गशीर्षदिमासेषु स्वपन्नैतानुदरियेत् ॥ शंकराय नमस्तुभ्यं नमस्ते करवीरक ॥ १५ ॥ त्र्यंबकाय नमस्तुभ्यं महेश्वरमतः परम् ॥ नम

स्तेऽस्तुमहादेवस्थावेचततः परम् ॥ १६ ॥ नमःपशुपतेनाथनमस्तेऽभवेनमः ॥ नमस्तेपरमानंदनमः सोमार्द्धधारिणे ॥ १७ ॥
 नमोभीमायचोग्रायत्वाहंशरणगतः ॥ गोमूत्रं गोमयक्षरिंदधिसर्पिः कुशोदकम् ॥ १८ ॥ पंचगव्यं तथा बिल्वं यवाक्षू रिवारिजम् ॥
 तिलांश्च कृष्णांश्च विधत्वा शयित्समुदाहृतम् ॥ १९ ॥ प्रतिमासं चतुर्दश्यामैकं प्राशनं स्मृतम् ॥ मंदारैर्मालतीभिश्च तथा धत्तूरैरपि ॥ २० ॥
 सिंदुवारशौकैश्चमल्लिकाकुब्जपाटलैः ॥ अर्कपुष्पैः कंदैश्चैव शतपत्रैस्तथा तप्लैः ॥ २१ ॥ करवीरैश्च राजेंद्र तथा पूज्यमिहेश्वरः ॥
 एकैकं न चतुर्दश्यामर्चयेत्पार्वतीपतिम् ॥ २२ ॥ पुनश्च कार्तिके मासि संप्राप्ते तप्येद्विजान् ॥ अत्रैर्नानाविधैर्भक्ष्यैर्वैभूषणैः ॥
 ॥ २३ ॥ कृत्वा नीलवृषोत्सर्गं श्रुत्युक्तविधिनारः ॥ उमामहेश्वरं हं मं वृषभं च गवासह ॥ २४ ॥ सुक्ताफलाष्टकयुतं सितनेत्रपटावृतम् ॥
 सर्वोत्पस्करयुक्तायां शय्यायां विनिवेदयेत् ॥ २५ ॥ उदकुंभयुतं तद्द्रच्छालितं दुलसं युतम् ॥ स्थाप्य विप्रायशां तापवेदव्रतपराय च ॥ २६ ॥
 ज्येष्ठसामविदेदयं न च कुर्वीते क्वचित् ॥ अव्यंगगायसौम्यासदाकल्याणकारिणे ॥ २७ ॥ सपत्नीकाय संपूज्यमाल्यवस्त्रविभूषणैः ॥
 न वित्तशाल्यं कुर्वीत कुर्वालो भातपतत्यधः ॥ २८ ॥ अनेन विधिनयस्तु कुर्याच्छिवचतुर्दशीम् ॥ सोऽथ मेघसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ २९ ॥
 ब्रह्महत्यादिकं पापं यदत्रा मुत्र वा कृतम् ॥ पितृभिर्मातृभिर्वा पितृत्सर्वनाशमाप्नुयात् ॥ ३० ॥ दीर्घायुरारोग्यकुलाभिवृद्धिरत्राक्षयान्यत्र चतुर्भुजत्व
 म् ॥ गणाधिपत्यं दिविकल्पकोटिस्वर्गवासित्वापदमतिशमोः ॥ ३१ ॥ न बृहस्पतिरप्येतन्नरस्य फलं मिदं न पितामहोऽपि वक्तुम् ॥ न च सिद्धगणोऽ
 प्यलं न वा ह्यदिजिह्वायुतकोप्यपि वक्त्रे ॥ ३२ ॥ भवत्यमरवल्लभः पठति यः स्मरेद्वासदाशृणोत्यापि विमत्सरः सकलपापनिर्मोचनम् ॥ इमां शिवचतु
 र्दशीममरकामिनीकोटयः स्तुवंति दिवि नंदिताः किमु समाचरेद्यः सदा ॥ ३३ ॥ यापार्थनरि कुरुतेऽतिभक्त्या भर्तारमापृच्छयशुभं गुरुं वा ॥ सा
 पि प्रसादात् परमेश्वरस्य परंपरं दयाति पिनाकपाणेः ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शिवचतुर्दशव्रतं नाम
 सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ तथा सर्वफलत्यागमाहात्म्यं शृणु भारत ॥ यदक्षयं परलोके सर्वकामफलप्रदम् ॥ १ ॥

मार्गशीर्षशुभेमासिचतुर्दश्याधृतव्रतः ॥ आरंभेशुक्लपक्षस्यकृत्वाब्राह्मणवाचनम् ॥ २ ॥ अन्येष्वपि तु मासेषु अष्टम्यां न रसत्तम् ॥
 सदक्षिणापायेन शक्तिः पूजयेद्दिजान् ॥ ३ ॥ अष्टादशानां ध्यानानामन्यत्र फलमूलकम् ॥ वर्जयेद्दमेकं तु विधिनाैषधकारकम् ॥ ४ ॥
 ततः संवत्सरस्य तिचतुर्दश्यष्टमीषु च ॥ अशक्तश्च व्रतं कर्तुं सहसैव प्रमुच्यते ॥ ५ ॥ सौवर्णकारयेद्द्रुधर्मराजं तथैव च ॥ कूष्माण्डमातु
 लुंगंच वृतांकं पन संतथा ॥ ६ ॥ आम्नाप्रातः कपित्थं च कालिं सैव वारुकम् ॥ श्रीफलं सवटाश्च त्र्यंजं रिकं दलीफलम् ॥ ७ ॥ बदरं दाडिमं शन्तयाका
 र्याण्येता निषोडश ॥ मूलकामलं कंजं बूष्णं करं मर्दकम् ॥ ८ ॥ उदुंबरं नालिकेरं द्राक्षा च बृहती द्रयम् ॥ कंकालिका कतुंडारिकरी कुटजं श
 मी ॥ ९ ॥ रौप्याणिकारयेच्छन्तया फलानीमानि षोडश ॥ ताम्रं तालफलं कुर्वादगस्त्य फलमेव वा ॥ १० ॥ पिंडारिकं च खजूरं तथा मूरणकं दक
 म् ॥ पनसं लकुचं चैव कर्कटं तिडितथा ॥ ११ ॥ चित्रावल्ली फलं तद्वत्कूटशालमालिकाफलम् ॥ मधूकं कारवे लंच वल्ली गुदपटोलकम् ॥ १२ ॥
 कारयेच्छक्तिं तोषीमान् फलान्येता निषोडश ॥ उदकुं भद्रयंकुर्याद्धान्योपरि सवाससम् ॥ १३ ॥ पक्षपात्रद्वयोपेतं यमरुद्रसमन्वितम् ॥ धेन्वासह
 वशांताय विप्रायथ कुटुंबिने ॥ १४ ॥ सपत्नीकाय संपूज्य पुण्ये हनि निवेदयेत् ॥ यथा फलेषु सर्वेषु वसंत्य मरकोटयः ॥ १५ ॥ तथा सर्वफल
 त्यागाच्छिवे भक्तिः सदास्तु मे ॥ यथा शिवश्च धर्मश्च सदान्त फलप्रदौ ॥ १६ ॥ तद्युक्त फलदानेन तौ स्यातां भिवप्रदौ ॥ यथा फलाना
 कामस्य शिवभक्तस्य सर्वदा ॥ १७ ॥ यथानंत फलावाप्तिरस्तु जन्मनि जन्मनि ॥ यथा भेदं न पश्यामि शिवविष्णवर्कपद्मजाम् ॥ १८ ॥
 तथा ममास्तु विश्वात्मा शङ्करः शङ्करः सदा ॥ इत्युच्चार्य च तत्सर्वमलंकृत्या विभूषणैः ॥ १९ ॥ शक्तश्चेच्छयनं दद्यात्सर्वोपस्करसंयुतम् ॥
 अशक्तस्तु फलान्येव यथोक्ता निविधानतः ॥ २० ॥ तथोदकुं भसहितौ शिवधर्मौ च कानौ ॥ विप्राय दत्त्वा भुञ्जीत तैलक्षारविर्वर्जितम् ॥ २१ ॥
 अन्यानि पितृयाशान्त्या भोजयेद्द्विजपुङ्गवान् ॥ न शक्नोति विहातुं चेत्सर्वोपयापि फलान्युत ॥ २२ ॥ एकमेव परित्यज्य तदिदं प्रतिपादयेत् ॥
 एतस्यागव्रतानां तु वैष्णवयोगिनाम् ॥ २३ ॥ शस्तं सर्वफलत्यागं व्रतं वेदविदो विदुः ॥ नारीभिश्च यथा शन्तया कर्तव्यं राजसत्तमम् ॥ २४ ॥
 नैतस्मादपरांश्चिदहलोकैः परत्र च ॥ व्रतमस्ति मुनिश्चेष्टयद्ब्रतं तत्फलप्रदम् ॥ २५ ॥ सौवर्णरौप्यताम्रेषु यावंतः परमाणवः ॥ भवंति चूर्यमाणे

शुफलेषु नृपसत्तम ॥ २६ ॥ तावद्युगसहस्राणि रुद्रलोकमहीयते ॥ २७ ॥ एतत्समस्तकलुषापरहरं जनानामाजीवनयमनुजेश्वरसर्वदास्यात् ॥
 जन्मान्तरेष्वपि न पुत्रकलत्रदुःखमाप्नोति धामसमपुरंदर एव जुष्टम् ॥ २८ ॥ यो वा शृणोति पुरुषो लपधनो रावो ब्राह्मणस्तु भवनेषु च धार्मिका
 णाम् ॥ पापैर्विमुक्तश्च परत्र पुरं सुरारोरे नंदं कृत्परमुपैति नरेन्द्रसोपि ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिप्र
 संवादे फलत्यागचतुर्दशीव्रतवर्णनं नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णमासी महाराज नसो
 मस्य दधितातिथिः ॥ पूर्णमासो भवेद्यस्यां पौर्णमासी ततः स्मृता ॥ १ ॥ पौर्णमास्यां च संजातः संग्रामो जयलक्षणः ॥ सोमस्यारिबुधैः सार्द्धं
 सर्वसत्त्वभयंकरम् ॥ २ ॥ तारायां चन्द्रमाः सक्तस्तस्या भर्ता बृहस्पतिः ॥ तयोरेभून्महायुद्धं भार्याकृत्येषु ते पुरा ॥ ३ ॥ शुद्धिप्र उवाच ॥
 ताराकस्य सुता कस्मात्स कुद्धः ससुरारिह ॥ सोमेन सह संग्रामं च क्रेचक्रगदाधर ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ प्रजापतेरभूत्कन्या तारावृत्रस्य चा
 नुजा ॥ तां बृहस्पतये प्रादात्पृथिव्यामेकमुदरीम् ॥ ५ ॥ देवाचार्याय सा भार्या त्वनिर्देया तया विधा ॥ रूपेणाभ्यां रूपवती सानिर्धूय
 वस्थिता ॥ ६ ॥ बृहस्पतिं पर्यचरद्यथा चान्याः स्त्रियः क्वचित् ॥ तां ददर्श यतापां गीतं न्वर्गी चारुहासिनीम् ॥ ७ ॥ शीतां शुदर्शना देव
 कामस्य वशमीयिवान् ॥ आवभाषे च मधुरं तरेण ह्येहिमाचिरम् ॥ ८ ॥ इंगिता कारकुशला तारा सोमस्य चेष्टितम् ॥ बुद्धशुद्धिमथो
 तन्वी प्राहेदं मधुराक्षरम् ॥ ९ ॥ मुनेरंगिरसः पुत्रस्त्वं च सोम्योऽसि सोमराट् ॥ अंगिरसो मुनेर्वीरक्षुषाहमुचितं नते ॥ १० ॥ सहसौम्येन
 यो योगस्तव सिद्धोऽद्भुतो महान् ॥ अगिरास्त्वां किल पुरा ससुरासुराक्षसैः ॥ ११ ॥ राजत्वे स्थापयामास नैतत्स्मरसि किं विधौ ॥ कथमद्य निशा
 नाथ ह्यनगेनासि पीडितः ॥ १२ ॥ तस्माद्भवीमि सिद्धये तरोचये घटितं कुरु ॥ परवत्यस्मि भद्रतेन गम्यास्मि बुधोत्तम ॥ १३ ॥ एवमु
 क्तस्तथा चासौ न चैतत्कृतवांस्ततः ॥ गृहीत्वा कर्षयामास सोमोऽङ्गवशीकृतः ॥ १४ ॥ बृहस्पतिस्तु तां ज्ञात्वा स तं सोममगर्हयत् ॥ प्रेष
 यिष्यति मे भार्यास्त्वयमेव ममांतिकम् ॥ १५ ॥ एवं चिरेण विज्ञाय बृहस्पतिरुदरधीः ॥ नाससादस्वकां भार्यां रोषात्प्रफुरिताधरः ॥ १६ ॥
 आचर्यो सर्वमिन्द्राय सोमस्येदं विचेष्टितम् ॥ इन्द्रः समाह्वयामासे दानुपि गणंस्तथा ॥ १७ ॥ न सोमो गणयामास ततोऽबुध्यत देवराट् ॥

आकार्यत्रिदशान्सर्वानाचख्यौचन्द्रचेष्टितम् ॥ १८ ॥ तच्छ्रुत्वादेवगंधर्वाःक्रोधान्धाःक्षुब्धमानसाः ॥ प्रगृहीतप्रहरणारथानारुरुहुःस्व
 कान् ॥ १९ ॥ सोमोऽपिदिवान्सद्योधाञ्ज्ञात्वासुकृतनिश्चयान् ॥ दैत्यदानवरक्षांसिसमानीयव्यवस्थितः ॥ २० ॥ आरुह्यचरथश्रे
 ष्ठयुद्धायैवमनोदधे ॥ प्रवृत्तंसुमहद्युद्धंशरतोमरकंपनैः ॥ २१ ॥ कौणपैःक्षमासुरैःशूलैर्देवानवरुणम् ॥ सतेपांसुमहद्युद्धंदत्वाता
 रागणाधिपः ॥ २२ ॥ बभंजदेवान्सेन्द्रांश्चाहिमवृष्ट्याक्षपाकरः ॥ सजित्वादेवगन्धर्वान्सोमोराज्यसत्तम ॥ २३ ॥ श्रियापरम
 यायुक्तोयथानन्योहविर्भुजाम् ॥ देवाश्चनिर्जितास्तेनसोमेनामिततेजसा ॥ २४ ॥ आजगमुःशरणंदेवंशरण्यंस्वर्गवासिनाम् ॥
 इन्द्रःसर्वसमाचख्योसोमस्येहविचेष्टितम् ॥ २५ ॥ श्रुत्वाकुद्धोहर्षिकशआरुह्यगरुडरुषा ॥ गृहीत्वाचायुधंश्रेष्ठयुद्धायैवमनोदधे ॥
 ॥ २६ ॥ प्रकर्तुसुमहद्युद्धंचक्रशार्गंगदाधरः ॥ जगामविबुधैःसार्धसोमस्योपरिरोषितः ॥ २७ ॥ विष्णुंविदित्वासंप्राप्तंसोमोदेत्यग्नैः
 सह ॥ युद्धायसमरामर्षीस्थितःप्रध्माप्यवारिजम् ॥ २८ ॥ सजित्वादेवसंघातंसंद्रवायुपुरस्सरम् ॥ विष्णुनासहसंयुक्तःशस्त्रास्त्रै
 रमुभोजनैः ॥ २९ ॥ यदानासावुपरमेद्युद्धायसहविष्णुना ॥ तदाऽऽददेरुषाविष्णुश्चक्रंक्रोधसमान्वितः ॥ ३० ॥ अथाहब्रह्मादेवे
 शमजितंविष्णुमव्ययम् ॥ योऽसौमेघप्रपुष्टांगंयत्त्वाविचिमिवोदधत् ॥ ३१ ॥ नास्तिवर्धयन्त्रिभुवनेचक्रस्यास्यतवानव ॥ सोमोद्विजा
 धिपत्येचमयासमाभिर्बोचितः ॥ ३२ ॥ तस्माद्युद्धयतेदेवकार्येऽस्मिन्स्तद्विधीयताम् ॥ अथाहभगवान्विष्णुःसुरब्रह्मर्षिसन्निधौ ॥ ३३ ॥
 सिनीवालीकुहूनामतस्यानष्टःक्षपाकरः ॥ विनष्टोऽपिपुनर्जन्मप्राप्स्यतीतिनसंशयः ॥ ३४ ॥ राकांचातुमर्तीप्राप्यवृद्धिरस्यभविष्यति ॥ आ
 प्यायितश्चश्रुत्युक्तैःपितृपिण्डैःसमंत्रकैः ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणैर्हव्यकव्यानिदेवेभ्यःप्रापयिष्यति ॥ वृद्धिःकुण्ठेनचैवास्यनचजातस्यभूयसी ॥ ३६ ॥
 एवमेवविधिर्हृष्टस्तस्याप्यायनमेवमे ॥ अमोघस्यनमोघत्वंभविष्यतिकदाचन ॥ ३७ ॥ शप्तश्चसोमोक्षेणसचावश्यंभविष्यति ॥ सुदर्शन
 स्यचप्रीतिरेवभविष्यति ॥ ३८ ॥ एवमस्त्वितिदेवेशयद्भवान्प्रब्रवीषिवै ॥ ब्रह्माप्रोवाचसोमंतुविनीतवदुपस्थितम् ॥ ३९ ॥ अर्पयस्व

गुरोर्भार्यानकार्यपुनरीदृशम् ॥ सतथोक्तः समानीयददौ ताराबृहस्पतेः ॥ ४० ॥ पुनरुचेशशीस्पर्शं शृण्वतां त्रिदिवौकसाम् ॥ अस्यांगभो
 मदीयोऽयं यदपत्यं मेव तत् ॥ ४१ ॥ बृहस्पतिरथोवाच मयि गर्भः समाहितः ॥ क्षेत्रे मदीये चोत्पन्नस्तस्मात्सममपुत्रकः ॥ ४२ ॥ उक्तं
 च वेदशास्त्रज्ञैर्ऋषिभिर्यद्वैतं दर्शयिष्ये ॥ उक्तं वा तादृक्तं बीजं यस्य क्षेत्रे प्ररोहति ॥ ४३ ॥ क्षेत्रिणस्तस्य तद्बीजं न बीजं फलभागं भवेत् ॥ सम्यगु
 क्तं न भवतां शाकः प्राह तत्त्वावेत् ॥ ४४ ॥ माता भस्त्रापितुः पुत्रो येन जातः स एव सः ॥ इति पौराणिकाः प्राहुर्मुनेन यच्च क्षुषः ॥ ४५ ॥
 विवदंतौ निवारयथ ब्रह्मा प्रोवाच तां वधूम् ॥ शनैरेकांतमानीय गर्भोऽयं कस्य शंसमे ॥ ४६ ॥ एतदुक्तवती तारा द्विधानोवाच किंच न ॥
 उत्सर्जक्षणाद्गर्भं भाभासितसुरालयम् ॥ ४७ ॥ तमुवाच ततो ब्रह्मा पुत्रकस्य सुतो भवान् ॥ सोमस्याहं सुतो ब्रह्मा त्रितितथ्यं मयोदितम् ॥ ४८ ॥
 बुधोऽयं विबुधाः प्राहुः सर्वज्ञानविदां वरः ॥ गृहीत्वा पुत्रं कंसो मोजगामस्वं निवेशनम् ॥ ४९ ॥ गुरुदृष्ट्वा स्वां भार्यां जगाम भवनं शनैः ॥
 सोमोऽपि तनयं लब्ध्वा हर्षव्याकुलमानसः ॥ ५० ॥ पौर्णमासी समाख्याता प्राप्तपूर्णमनोरथा ॥ प्राप्तः पुत्रो मया ह्यस्यां लब्धश्च विजयस्तथा ॥ ५१ ॥
 तस्मादेनामुपासिष्ये विधिना व्रततत्परः ॥ एवमन्योऽपि पूर्णार्थः पूर्णशः पूर्णलक्षणः ॥ ५२ ॥ शोभामक्यां तिथौ भक्त्या विधिवत् पूजयिष्यति ॥
 तस्य प्रसादाभिमुखः सर्वकामप्रदो ह्यहम् ॥ ५३ ॥ एवमेवातिथिः पार्थ सोमस्य दयिता शुभा ॥ पौर्णमासी समाख्याता पूर्णमासो भवेद्यथा ॥ ५४ ॥
 तदस्यां श्रोतुं सिन्नात्वा संतप्य पितृदेवताः ॥ आलिख्य मंडलं सोमं नक्षत्रैः सहितं विभुम् ॥ ५५ ॥ पूजयेत्कुसुमैर्द्वैतैर्वैद्यैर्घृतपाचितैः ॥
 शुक्लाक्षतैः शुक्लवस्त्रैः पूजयित्वा क्षमापयेत् ॥ ५६ ॥ शाकाहरणमुन्यन्नैर्नक्तं भुञ्जीत वाग्यतः ॥ वसंतं बंधविधोऽशीतां शोस्वस्तिनः कुरु ॥ ५७ ॥
 गगनार्णवमणिक्वचन्द्रदाक्षायणीपते ॥ पक्षिपक्षेणैर्मर्यायां विधिरपि प्रकीर्तितः ॥ ५८ ॥ कृष्णपक्षेऽपि यः कश्चिच्छ्रद्धावान् भवेत् ॥
 तस्याप्येष विधिः प्रोक्तः सर्वसौख्यप्रदायकः ॥ ५९ ॥ अमावास्या तिथिरियं पितृणां दयिता सदा ॥ अस्यां दत्तं पस्तं पितृणां भक्ष्यं भवेत् ॥ ६० ॥
 अमावास्या महाराज प्रयत्नैर्यैरुपायिता ॥ तैरक्षय्यं भवेत्तं पितृभ्यस्तथैव मुत्तमम् ॥ ६१ ॥ यः कश्चित्कुरुते तस्मिन् पितृपिण्डोदकक्रियाम् ॥

सतारयतिपुण्यात्मापुरुषानेकविंशतिम् ॥ ६२ ॥ भवेयुरक्षयास्तस्यलोकाः पितृनिषेविताः ॥ यदातुहहकालतितस्यात्रागमनं भवेत् ॥ ६३ ॥
 ब्राह्मणः पितृभक्तश्च सर्वविद्याविशारदः ॥ एवं जन्म निराजेन्द्रभवेद्भवनसमन्वितः ॥ ६४ ॥ एवं संवत्सरस्य तैह भङ्कत्वासुशोभनम् ॥
 सोमं नक्षत्रसंहितां विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ ६५ ॥ उपदेशं प्रयच्छेद्यस्तस्मै व्रतकृते नरः ॥ संपूज्य वस्त्राभरणैर्मन्त्रेणैतन्निवेदयेत् ॥ ६६ ॥
 मासे मासे विधिर्य व्रतस्यास्य नराधिप ॥ योनशक्रोति वा कर्तुं पक्षं वाथानि रन्तरम् ॥ ६६ ॥ स एकामप्युपोष्यैव कृत्वा ह्युद्यापनं सुधीः ॥
 यश्चैतत्कुरुते पार्थपौर्णमासी व्रतं नरः ॥ ६७ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तश्चन्द्रवदिविराजते ॥ पुत्रपौत्रधनोपेतो यज्ज्वादाता प्रियंवदः ॥ ६८ ॥
 संततिं विपुलां प्राप्य प्रयागे मरणं भवेत् ॥ ततश्चैवाक्षयौल्लोकान् प्राप्नोति सुरसेवितान् ॥ ६९ ॥ सेव्यमानः स गन्धर्वैः स्तूयमानः सुरासुरैः ॥
 आस्ते संपूर्णं सर्वगोयावत्कल्पयुतत्रयम् ॥ ७० ॥ अभ्यर्चयति सितपञ्चदशपुसोर्मकृष्णसुये पितृगणं जलपिण्डदानैः ॥ तेषां गृहाणि धन
 धान्यसुतादि संपन्नपूर्णा निपार्थिव भवति विधेर्विधानात् ॥ ७१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विजयपो
 र्णमासी व्रतवर्णनं नाम नवविंशतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ संवत्सरे च याः काश्चित्तिथयः पुण्यलक्षणाः ॥
 तमेव दयदुःश्रेष्ठस्नानेन दातुं महाफलाः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ वैशाखी कार्तिकी मार्गशीर्षी तिथयोऽतीव पूजिताः ॥ स्नान
 दानविहीनैस्तान्नेन याः पांडु नन्दन ॥ २ ॥ तीर्थस्नानं तदाशस्तं दानं विज्ञानरूपतः ॥ वैशाख्यां पाण्डवश्रेष्ठ श्रेष्ठश्रोतानि कामता ॥ ३ ॥
 कार्तिक्यां पुष्करारण्यं माघ्यां वाराणसीं स्मृता ॥ स्नानेनोदकदानेन तारयत्यपि दुष्कृतीन् ॥ ४ ॥ कुंभान्स्वच्छां भस्मपूर्णान्सहि
 रण्यान् संयुतान् ॥ वैशाख्यां ब्राह्मणोदत्त्वा न शोचति कृते व्रते ॥ ५ ॥ मधुरा न्नरसैः पूर्णं न्माजानां कनकोज्ज्वलान् ॥ गोभूहि रण्यवासिं सिविधि
 वत्प्रतिपादयेत् ॥ ६ ॥ माघ्यां मधुसुचतां संतर्प्य पितृदेवताः ॥ तिलपात्राणि देयानि तिलांश्च पललौदनम् ॥ ७ ॥ कार्पासदानमत्रैव तिलदा
 नं च शस्यते ॥ कंबलाजिनरत्नानि मोचकौ पापमोचकौ ॥ ८ ॥ उपानदानमत्रैव कथितं सर्वकामदम् ॥ यत्र वातत्रास्नानं दानं विज्ञानरूपतः ॥ ९ ॥

कलिकालोद्भवसर्वशस्यतेपाण्डुनंदन ॥ कार्तिक्यांतुषुषोत्सर्गोविवाहः पुण्यलक्षणः ॥ १० ॥ कार्यकुरुकुरुलेश्रेष्ठहरेर्नाराजनंतथा ॥
 गजाश्वरथदानंचधृतधेन्वादयस्तथा ॥ ११ ॥ प्रदेयाः पुण्यकृद्भिश्चतास्ताः संकल्प्यदेवताः ॥ फलानियानिविद्यते सुगंधमधुराणि च ॥ १२ ॥
 जातीफलंचकोकलवंगलवलीफलम् ॥ खजूरीनालिकेरांश्चकदल्याश्चफलानि च ॥ १३ ॥ दाडिमान्मातुलुंगांश्चकौटांस्त्रिपुसांस्तथा ॥
 वृताकान्कारवेष्टांश्चबिंबान्कूष्माण्डकर्बुरान् ॥ १४ ॥ अप्रदानेनयेषांतुतिथयोयांतिभारत ॥ तेव्याधितादिरद्राश्चजयंतेमुविमानवाः ॥ १५ ॥
 नकेवलंब्राह्मणानां दानं सर्वस्य शस्यते ॥ भगिनीभागिनेयानां मातुलानां पितृष्वसुः ॥ १६ ॥ दारिद्र्याणांचबंधूनां दानं कोटिगुणोत्तरम् ॥ मित्रं
 कुलीनश्चापन्नोर्बंधुदरिद्रदुःखितः ॥ १७ ॥ आश्रयाभ्यागतो दूरात्सोतिथिः स्वर्गसंक्रमः ॥ वनंप्रस्थापिते रामे सति सहस्रभूषणे ॥ १८ ॥
 मातामहकुलौदेत्यविशुद्धेनंतरात्मना ॥ ससर्वैः श्रावितेनैकैः कौशल्याभरतेन वै ॥ १९ ॥ यदानप्रत्यययातिकथंचित्कौशल्यत्मजः ॥ तदा
 विशुद्धभावेनतिथयः श्राविताः पुनः ॥ २० ॥ वैशाखीकार्तिकीमाघीतिथयोमरपूजिताः ॥ अप्रदानवतोयांति यस्यार्थेनुमतेगतः ॥ २१ ॥
 एतच्छ्रुत्वा तु कौसल्यासहसाप्रत्ययंगता ॥ अंकमानीय भरतं सांत्वयामास दुःखितम् ॥ २२ ॥ एतत्तिथिर्नामाहात्म्यमाख्यातंबहुविस्तरम् ॥
 भूयस्तु किंप्रवक्ष्यामि तव राजन्महामते ॥ २३ ॥ वैशाखकार्तिकमघासहिताथमाघेयापूर्णिमा भवति पूर्णशशांकचिह्ना ॥ तस्यां जलान्नकन
 कां वरमातपत्रंदत्वा प्रयाति पुरुषः पुरुहूतलोकम् ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्टिरसंवादे वैशाखीका
 र्तिकीमाघीव्रतवर्णनं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ६ ॥ शुद्धिष्टिरुवाच ॥ ॥ पुनर्मे ब्रूहि देवेश त्वद्रत्नयाभावितात्म
 नः ॥ कथ्यमानमिहेच्छामि शुभधर्मपदं महत् ॥ १ ॥ यत्रापि नरैर्देतं जंतं वा सुमहद्भवेत् ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणु पां
 डव ते वच्मि नरहरस्य देवं निर्मितम् ॥ यन्मया कस्यचिन्नोक्तं सुप्रियस्यापि भारत ॥ ३ ॥ वैशाखमासस्य तु यातृतीयानवम्यसौ कार्तिकशुक्लपक्षे ॥
 नभस्य मासस्य तु कुष्णपक्षेत्रयोदशी पञ्चदशी च माघे ॥ ४ ॥ वैशाखस्य तृतीया तु सप्तमा कृतयुगेन तु ॥ नवमी कार्तिकेया तु त्रेतायुगसमावुभौ ॥
 ॥ ५ ॥ त्रयोदशी नभस्ये तु द्वापरेण समागता ॥ माघे पञ्चदशी राजन्कलिकालादिरुच्यते ॥ ६ ॥ एताश्च तत्परा जेन्द्रयुगानां प्रभवा इति ॥

युगादयश्चकथ्यतेनैताः सर्वसूरीभिः ॥ ७ ॥ उपवासस्तपोदानं जपहोमाक्रियास्तथा ॥ यद्यत्तु क्रियते किंचित्सर्वकोटिगुणं भवेत् ॥ ८ ॥
 वैशाखस्य तृतीयायां श्रीसमेतं जगद्गुरुम् ॥ नारायणं पूजयेथाः पुष्पधूपविलेपनैः ॥ ९ ॥ वस्त्रालंकारसंभारैर्नवद्योविधैस्तथा ॥
 ततस्तस्याग्रतो धेनुं लवणस्याढकेन तु ॥ १० ॥ कार्याकुरु कुरु लेशेष्टु चतुर्भागेण वत्सकम् ॥ अविचर्मोपरि स्थाप्य कल्पयित्वा विधानतः ॥ ११ ॥
 शास्त्रोक्तक्रमयोगेन ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ श्रीधरः श्रीपतिः श्रीमाध्वीशः संप्रियतामिति ॥ १२ ॥ अनेन विधिना दत्त्वा धेनुं विप्राय भारत ॥
 गोसहस्रं दशगुणं प्राप्नोतीह न संशयः ॥ १३ ॥ तथैव कार्तिके मासिनवम्यां नक्तमुद्गरः ॥ स्नात्वा नदीतटगेषु देवखतेषु वा पुनः ॥ १४ ॥
 उमासहायं वरदं नीलकण्ठमथाचरेत् ॥ पुष्पधूपादिनैवेद्यैर्नैद्यैः शंकरं शिवम् ॥ १५ ॥ धेनुं तिलमयीं दद्यात्पुराणे क्तविधानतः ॥
 अष्टमूर्तिर्नीलकण्ठः प्रीयतामिति चिन्तयेत् ॥ १६ ॥ यदत्र प्राप्यते पुण्यं पार्थ तत्केन वर्ण्यते ॥ दत्त्वा तिलमयीं धेनुं शिवलोकमवाप्नुयात् ॥ १७ ॥
 त्रयोदशीनभसिया कृष्णमस्यां समचरेत् ॥ पितृन्पायसदानेन मधुना च घृतेन तु ॥ १८ ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्या वेदवेदाङ्गपारगान् ॥
 पितृनुदिश्य दातव्यां सवत्सां स्य देहनी ॥ १९ ॥ प्रत्यक्षागौर्महाराज त रुणि सुपयस्विनी ॥ पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥ २० ॥
 प्रीयतां गोप्रदानेन हतिदत्त्वा विसर्जयेत् ॥ कृतेनानेन राजेन्द्र यत्पुण्यं प्राप्यते नृभिः ॥ २१ ॥ तत्केन वर्णितुं याति वर्षकोटिज्ञतैरपि ॥
 पुत्रान्पौत्रान्प्रपौत्रांश्च धनं च महदीप्सितम् ॥ २२ ॥ इह चाप्नोति पुरुषः परत्र च शुभांगतिम् ॥ पञ्चदश्यां च माघस्य पूजयित्वा पितामहम् ॥ २३ ॥
 गायत्र्या साहितं देवं देवदेवाङ्गभूषितम् ॥ नवनीतमयीं धेनुं फलैर्नानाविधैर्युताम् ॥ २४ ॥ सहिरण्यां सवत्सां च ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 कीर्तयेत्प्रीयतामत्र पद्मयोनिः पितामहः ॥ २५ ॥ यत्स्वर्गे यच्च पाताल्ये च मर्त्ये सुदुर्लभम् ॥ तदवाप्नोत्यसिंधं पद्मयोनिप्रसादतः ॥ २६ ॥
 यानि चान्यानि दानानि दत्तानि सुबहून्पि ॥ युगादिषु महाराज अक्षयानि भवति हि ॥ २७ ॥ अल्पमल्पं हि यः कश्चिद्वदद्वा त्रिर्द्वेनोपि सन् ॥
 तदक्षयं भवेत्सर्वयुगादिषु न संशयः ॥ २८ ॥ वित्तानुसारं स्वं ज्ञात्वा वित्तवान्पार्थिवोपि वा ॥ अनुसारेण वित्तस्य असाध्यं न समाधिना ॥ २९ ॥

भृहिरण्यगृहं वासः शयनान्यासनानि च ॥ छत्रोपानहयुगमानि प्रदेशानि द्विजातिषु ॥ ३० ॥ एवं दत्त्वा यथाशक्त्या भोजयित्वा द्विजानपि
 पश्चाद्भुञ्जीत सुमना वाग्यतः स्वजनैः सह ॥ ३१ ॥ यत्किञ्चिन्मानसं पापं कायिकं वाचिकं तथा ॥ तत्सर्वनाशमायाति युगादिति थि पूजनात् ॥ ३२ ॥
 उद्गीयमानो गन्धर्वैः स्तूयमानः सुरासुरैः ॥ रमते चाक्षयं कालं स्वर्गलोके न संशयः ॥ ३३ ॥ यदीयते किमपि कोटिगुणं तदाहुः क्षानं जपो
 नियममक्षयमेव सर्वम् ॥ स्यादक्षयसुगुणपूर्वतिथी पुराजन्मसादयो मुनिवराः समुदाहरन्ति ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे युगादिति थि व्रतमाहात्म्यवर्णनं नमैकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 स्मरयामि हर्षकिं शयनोक्तं भवता क्वचित् ॥ तत्सावित्री व्रतं ब्रूहि ममोपरि दयां कुरु ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथया
 मिकुलस्त्रीणां महाभाग्यं युधिष्ठिर ॥ यथा चीर्णव्रतं रसावित्र्या राजकन्यया ॥ २ ॥ आसीन्मिदं पुष्पधर्मात्मा सर्वभूतहिते रतः ॥ पार्थ
 वोऽक्षपतिर्नाम पौरजानपदप्रियः ॥ ३ ॥ क्षमावांश्च क्षितिपतिः सत्यवांश्च जितेन्द्रियः ॥ ससभार्यो व्रतमिदं च चारुपतिः स्वयम् ॥ ४ ॥ सावि
 त्री व्रतसिद्धं तत्सर्वकामप्रदायकम् ॥ तस्य तुष्टा भवद्राजन्सावित्री ब्रह्मणः प्रिया ॥ ५ ॥ भूर्भुवःस्वरितीत्येषा साक्षान्मूर्तिमती स्थिता ॥
 कमंडलुधरा देवी प्रसन्नवदने क्षणा ॥ ६ ॥ उवाच दुहिते ह्येका तव राजन् भविष्यति ॥ इत्येव सुक्त्वा सा वित्री जगमादर्शनं पुनः ॥ ७ ॥
 कालेन सा तथा राजन् दुहिता देवरूपिणी ॥ सा वित्र्या प्रीतया दत्ता सा वित्र्या जप्ता तदा ॥ ८ ॥ सा वित्रीत्येव नामास्याश्चक्रुर्विप्रास्तथापिता ॥
 सा गृहवती श्रीव्यवर्द्धत नृपात्मजा ॥ ९ ॥ सा वित्री सुकुमारङ्गी यौवनस्थामभूवह ॥ तां सुमध्यां पृथुश्रोणीं प्रतिमां काञ्चनामिव ॥ १० ॥
 प्राप्ते देवकन्येति दृष्ट्वा तामिदं जनाः ॥ सा तु पद्मपलाशाक्षी प्रज्वलती वते जसा ॥ ११ ॥ च चारुसाच सा वित्री व्रतं यद्गुणोदितम् ॥
 अथोपोष्य शिरः स्नात्वा देवतामभिगम्य सा ॥ १२ ॥ हुत्वाग्निविधिवद्दिप्रान्वाचयित्वेन्दुपर्वणि ॥ तेभ्यः सुमनसः शेषाः प्रतिगृह्य नृपात्मजा ॥
 ॥ १३ ॥ सा ध्वीपतिव्रताभ्येत्य देवश्रीं रिवरूपिणी ॥ सोऽभिवाद्या पितुः पादौ शेषान्पूर्वनिवेद्य च ॥ १४ ॥ कृताञ्जलिर्वरारोहानृपतेः पार्श्वतः स्थिता ॥ तां
 दृष्ट्वा यौवनं प्राप्तां स्वच्छां तां देवरूपिणीम् ॥ १५ ॥ उवाच राजा संमन्य स्मृत्यर्थं सह मां त्रिभिः ॥ युक्तिप्रदानकालेभ्यस्तेन काञ्चिद्वृणोति माम् ॥ १६ ॥

विचारयित्वा पश्यामिवरंतुल्यमहात्मनः ॥ देवादीनां यथावाच्यो न लभेयं तथाकुरु ॥ १७ ॥ बुद्ध्यमानो न भयापुत्रिधर्मज्ञास्त्रेषु च्छतम् ॥
 पितुर्गृहे तु याकन्यारजः पश्यत्यसंस्कृता ॥ १८ ॥ ब्रह्महत्यापितुस्तत्र साकन्यावृषलीस्मृता ॥ अतर्थे प्रेषयामीति कुरुपुत्रिस्त्रयं वरम् ॥ १९ ॥
 वृद्धैरमान्यैः सहिताः शीघ्रं गच्छति धारयन् ॥ एवमस्त्विति सावित्री प्रोक्ता तस्माद्विनिर्गयो ॥ २० ॥ तपोवनानि रम्याणि राजर्षीणां जगाम सा ॥
 मान्यानामत्र वृद्धानां कृत्वा पादाभिषेचनम् ॥ २१ ॥ ततो भिगम्यतीर्थानि सर्वाण्येवाश्रयाणि च ॥ आजगाम पुनर्वैरुमसावित्रि सहं त्रिभिः ॥
 ॥ २२ ॥ तत्रापश्यत देवर्षिनारदं पुरतः पितुः ॥ आसीनमासने विप्रं प्रणम्य स्मितभाषिणी ॥ २३ ॥ कथयामास तत्सर्वं यथावृत्तं वनेऽभवत् ॥
 ॥ सा विन्युवाच ॥ ॥ आसीत्साल्वेषु धर्मात्मा क्षत्रियः पृथिवीपतिः ॥ २४ ॥ द्युमत्सेन इति ख्यातो देवदत्तो बभूव सः ॥ ॥ नारद उवाच ॥
 अहो बत महत्कृष्टं सावित्र्या नृपतेः कृतम् ॥ २५ ॥ बाल्यभावाद्वादनया गुणवान् सत्यवाद्यपः ॥ सत्यं वदत्यस्य पिता सत्यमाता प्रभाषते ॥ २६ ॥
 उपेतोऽस्ति गुणैः सर्वैर्द्युमत्सेन सुतो बली ॥ एको दोषोऽस्ति नान्योऽस्य सोऽद्य प्रभृति सत्यवाक् ॥ २७ ॥ संवत्सरेण हीनायुर्देहत्यागं करिष्यति ॥
 नारदस्य वचः श्रुत्वा दुहितां प्राह पार्थिवः ॥ २८ ॥ पुत्रि सावित्रि गच्छत्वमन्यं वरय सत्पतिम् ॥ संवत्सरेण सोलपायुर्देहत्यागं करिष्यति ॥ २९ ॥
 ॥ सा विन्युवाच ॥ सकृज्जल्पति राजानः सकृज्जल्पति पंडिताः ॥ सकृत्प्रदीयते कन्या त्रिण्येता निसकृत्सकृत् ॥ ३० ॥ दीर्घायुरथ वालपायुः सद्यु
 णो निगुणोऽपि वा ॥ सकृदृतो मया भर्तानां द्वितीयं धृणोम्यहम् ॥ ३१ ॥ मनसा निश्चयं कृत्वा ततो वाचाऽभिधीयते ॥ क्रियते कर्मणा पश्चात्प्रमाणं
 मे ममः सदा ॥ ३२ ॥ नारद उवाच ॥ यद्येतदिष्टं दुहितुस्ततः शीघ्रं विधीयताम् ॥ अविग्रमं प्रसावित्र्याः प्रदानेन दुहितुस्तव ॥ ३३ ॥ एवमुक्त्वा
 समुत्पत्य नारदस्त्रिदिवंगतः ॥ राजा च दुहितुः सर्वैर्वाहिकमथाकरोत् ॥ ३४ ॥ शुभे सुहृते पाश्चैत्ये ब्राह्मणं वेदपारंगैः ॥ सा विन्युपि वरं लब्ध्वा
 भर्तारं मनसोऽप्यसितम् ॥ ३५ ॥ मुमुक्षु देवती वितन्वगीस्वर्गं प्राप्येव पुण्यकृत् ॥ एवं तत्राश्रमे तेषां वसतां प्राप्तिपूर्वकम् ॥ ३६ ॥ कालस्तपस्यतां किञ्चि
 दतिचक्राम भारता ॥ सा विन्युस्तप्यमाना यास्तिष्ठत्याश्च दिवानि शम् ॥ ३७ ॥ नारदेन युक्तं तद्वाक्यं मनसि वतंते ॥ ततः काले बहुतिथे व्यतिक्रां
 ते कदाचन ॥ ३८ ॥ स प्राप्ता कालो मिथ्येत इति सा चिन्त्य भामिनी ॥ प्राष्ठपदे सिते पक्षे द्वादश्यां रजनमुखे ॥ ३९ ॥ गणयंत्याश्च सा विन्यु नारदोक्तं वचो

हृदि॥व्रतंत्रि रात्रमुद्दिश्य दिवारात्रि विनाभवत् ॥४०॥ ततस्त्रिरात्रं निर्वर्त्य स्नात्वा संतप्य देवताः ॥ चतुर्थेऽहनि मर्त्यमिति सांचित्य भामिनी ॥
 ॥४१॥ अथ श्वशुरयोः पादौ वंदे चारुहासिनी ॥ अथ प्रतस्थे परशुगृहीत्वा सत्यवान्वनम् ॥४२॥ सावित्र्यपि च भर्तारं गच्छतः पृष्ठतोऽन्वगात् ॥
 ततोऽवदत्स भर्तां पृच्छस्व श्वशुरौ निजौ ॥४३॥ तथेत्युक्त्वा हि प्रच्छन्नत्वा श्वश्रूपादनि सा ॥ श्वशुरावदत्तां च न गंतव्यं त्वया जये ॥४४॥
 बाले त्वं परमं भीरुः कथं गच्छसि काननम् ॥ भूयो भवेन सा प्रोचेद्रष्टव्यं काननं मया ॥४५॥ गच्छेति तं तदोचाते श्वशुरौ चारुहासिनीम् ॥
 ततो गृहीत्वा तस्मात्फलपुष्पसमिद्धं शान् ॥४६॥ यथाशुष्काणि वादाय काष्ठभारमकल्पयत् ॥ अथ पाटयतः काष्ठं जाता शिरसि वेदना ॥४७॥
 व्यथामां वाधे तबाले स्वषमिच्छामि सुंदरि ॥ विश्रमस्व महाबाहो सा वित्री प्राह दुःखिता ॥४८॥ पश्चादपगमिष्यामि स्वाश्रमं श्रमनाशनम् ॥
 यावदुत्संगं केकुत्वा शिरास्ते महीतले ॥४९॥ तावद्दर्शं सा वित्री पुरुषं कृष्णपिंगलम् ॥ किरीटिनं पतितवस्त्रं साक्षात्सूर्यमिवोदितम् ॥५०॥
 तमुवाचा यसा वित्री प्रणम्य मधुपिंगलम् ॥ कस्त्वं देवोऽथ वा दैत्यो मां धर्षयितुमागतः ॥५१॥ न चाहं केन चिच्छक्या स्वधर्मादवरोपितुम् ॥
 स्प्रष्टुं वा पुरुषं श्रेष्ठदीप्तामग्निशिखामिव ॥५२॥ यम उवाच ॥ यमः संयमनश्चास्मि सर्वलोकभयंकरः ॥ क्षीणयुरेषेते भर्ता तं नयामि प
 तिव्रते ॥५३॥ न शक्यः किं करैर्न तु मतोऽहं स्वयमागतः ॥ एवमुक्त्वा सत्यवतः शरीरात्पाशं संचयैः ॥५४॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षयामो
 बलात् ॥ अथ प्रयातुमारभे पंथानं पितृसेवितम् ॥५५॥ सावित्र्यपि वरोहापृष्ठतोऽनुजगाम ह ॥ पतिव्रतां तथा श्रंतां तामुवाच यमस्तदा ॥५६॥
 निर्वर्तंगच्छ सा वित्री स्वगृहे त्वमिहागता ॥ एष मागो विशालाक्षि न केनाप्यनुगम्यते ॥५७॥ सा वित्र्युवाच ॥ न श्रमो न च मे शानिः कदाचिद
 पि जायते ॥ भर्तारं मनुगच्छंति यास्तां सां न श्रमादयः ॥५८॥ सतां संतो गतिर्नान्यास्त्रीणां भर्ता सदा गतिः ॥ वेदो वर्णाश्रमाणां च शिष्याणां
 च गतिर्गुरुः ॥५९॥ सर्वेषामेव जंतूनां स्थानमास्ति महीतलम् ॥ भर्तारं एव मनुजस्त्रीणां नान्यः समाश्रयः ॥६०॥ एवमन्यैश्च विधैर्विधै
 र्द्धर्मार्थं सां हि तैः ॥ तुतोषमूर्यं तनयः सा वित्री चेदमब्रवीत् ॥६१॥ तुष्टोऽस्मि तव भद्रं ते वंशं य भामिनि ॥ सा वित्र्यपि वरान् च व्रतेनिययानवा
 नना ॥६२॥ चक्षुःप्राप्तिस्तथा राज्यं श्वशुरस्य महात्मनः ॥ पितुः पुत्रशतं चैव पुत्राणां शतमात्मनः ॥६३॥ जीवितं च तथा भर्तुं धर्मसिद्धिंश्च

शाश्वती ॥ धर्मराजो वरान्दत्त्वा प्रेषयामास तंतः ॥ ६४ ॥ अथ भर्तारमासाद्य सावित्री हृष्टमानसा ॥ जगाम साश्रमपदं सह भर्ता निराकुला
 ॥ ६५ ॥ भाद्रस्य पौर्णमास्यां तु यथा चीर्णैर्व्रतं त्विदम् ॥ माहात्म्यमस्य नृपते कथितं सकलं मया ॥ ६६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशं
 तद्व्रतं देवसावित्र्या यदनुष्ठितम् ॥ तस्मिन् भाद्रपदे मासि सिद्धा व्रतस्य कीदृशम् ॥ ६७ ॥ कदेवता व्रते तस्मिन् बह्विहिकं मंत्रं प्रतिप्रभो ॥ सविस्त
 रं हृषिकेश बह्विधं मंसनतनम् ॥ ६८ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रूयतां पांडव श्रेष्ठ सावित्री व्रतमादरात् ॥ कथयामि कथं चीर्णेत यः सत्यायुधिष्ठिर ॥ ६९ ॥
 त्रयोदश्यां भाद्रपदे दं धावनपूर्वकम् ॥ त्रिरात्र नियमः कार्य उपवासस्य भारता ॥ ७० ॥ अशतयामु त्रयोदश्यां तं कुर्व्याजितेन्द्रियः ॥ अयाचितं च तु
 दंश्यामुपवासेन पूर्णिमा ॥ ७१ ॥ नित्यं स्नात्वा महानद्यां तडागे चाथ निझरो ॥ विशेषः पूर्णमास्यां तु स्नानं सर्पपृज्जलैः ॥ ७२ ॥ गृहीत्वा तिलकान्पात्रे
 प्रस्थमात्रं युधिष्ठिर ॥ अथवा धान्यमादाय वशालितिलादिकम् ॥ ७३ ॥ ततो वंशमये पात्रे वस्त्रयुगेन वेष्टयेत् ॥ सावित्री प्रतिमां कृत्वा सर्वो
 वयवशो भजाम् ॥ ७४ ॥ सौवर्णीं धृन्मयीं वापि स्वशतयारौ ध्यानिर्मिताम् ॥ रक्तवस्त्रयुगंदद्यात्सावित्र्यै ब्रह्मणे तथा ॥ ७५ ॥ सावित्री ब्रह्मणा साद्धमेवं
 भक्त्या प्रपूजयेत् ॥ गंधैः सुगंधपुष्पैश्च धूपैर्नैवेद्यदीपकैः ॥ ७६ ॥ पूर्णैः कोशतैर्मध्येः कूर्प्माडैः कर्कटीफलैः ॥ नालिकेरैश्च खजूरैः कपित्थैर्दो
 डिमीफलैः ॥ ७७ ॥ जंबूजं वीरनारंगैः कर्कटैः पनसैस्तथा ॥ जीरकैः कटुखंडैश्च गुडेन लवणेन च ॥ ७८ ॥ विरूढैः सप्तधान्यैश्च वंशपात्रे प्रकल्पितैः ॥
 राजन्यासूत्रकैश्च शुभैः कुंकुमकेशरैः ॥ ७९ ॥ अवतारवर्तयेत्पुष्पांसां वित्री ब्रह्मणः प्रिया ॥ तामर्चयेत्तमंत्रेण सावित्री ब्रह्मणः स्वयम् ॥ ८० ॥
 इतरेषां पुराणोक्तमंत्रोऽत्र समुदाहृतः ॥ ॐ कारपूर्वके देवि विषाणपुस्तकधारिणी ॥ ८१ ॥ वेदमातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यं प्रयच्छ मे ॥
 एवं संपूज्य विधिवज्जगं रारयेत्ततः ॥ ८२ ॥ गीतवादित्रं शब्देन ह्यष्टतारिकं दंबकैः ॥ नृत्यहासेन येन्द्रात्रिं प्रष्टुतश्च कथानकैः ॥ ८३ ॥
 सावित्र्या ख्यानं कंवापि वाचयेद्द्विजसत्तमम् ॥ यावत्प्रभातसमयं गीत्याभावरसैः समम् ॥ ८४ ॥ ततः प्रभाते विमल उषः काले ह्युपस्थिते ॥
 ब्राह्मणे वेदविदुषि सावित्रीं विनिवेदयेत् ॥ ८५ ॥ यथा सावित्रकल्पज्ञे सावित्र्या ख्यानवाचकैः ॥ देवज्ञं च्छवृत्तौ च दरिद्रे चाग्निहोत्रिणे ॥ ८६ ॥
 मंत्रेण नेन कौंतेय प्रणम्य विधिविपूर्वकम् ॥ दर्भाक्षततिलैर्मिश्रा पूर्वाग्निभिर्मुखास्थिता ॥ ८७ ॥ सुधी विप्रवरो विप्रः ॐ कारस्वस्ति पूर्वकैः ॥

सावित्रीयंमयादत्तासहिरण्यामहासती ॥ ८८ ॥ ब्रह्मणः प्रीणनार्थंयब्राह्मणप्रतिगृह्यताम् ॥ एवंदत्त्वाद्भिजेन्द्रायसावित्रीतांयुधिष्ठिर ॥ ८९ ॥
 नैवेद्यादिचतसर्वब्राह्मणःस्वगृहनयेत् ॥ स्वयंदशपदंगच्छेत्स्ववेदमपुनराविशेत् ॥ ९० ॥ तत्रभुक्त्वाहविष्यान्नब्राह्मणैर्बाधैःसह ॥
 विसर्जयेत्ततोविप्रान्सावित्रीप्रीयतामिति ॥ ९१ ॥ पंचदश्यांतथाज्येष्ठेवटकेचमहासती ॥ त्रिरात्रोपोषितानारीविधिनानेनपूजयेत् ॥ ९२ ॥
 सार्द्धसत्यवतासाध्वीफलनैवेद्यदपकैः ॥ पट्टावलंबनंकृत्वाकाष्ठभारंयुधिष्ठिर ॥ ९३ ॥ रात्रौजागरणंकृत्वातृत्यगीतपुरस्सरैः ॥ प्रभाते
 विधिनापूर्वपूर्वोक्तेनरोत्तमः ॥ ९४ ॥ तत्सर्वब्राह्मणेदद्यात्प्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ एतत्तुतेव्रतमिदंकरिष्येतिविधिवन्मया ॥ ९५ ॥ याश्चरिष्यं
 तिलोकेस्मिन्पुत्रैःपुत्रसमन्विताः ॥ भुक्त्वाभोगांश्चिरंभूमौयास्यतिब्रह्मणःपदम् ॥ ९६ ॥ एतत्पुण्यंपापहरंध्यंदुःस्वप्ननाशनम् ॥ जपतां
 श्रुण्वतांचैवसावित्रीव्रतमादरात् ॥ ९७ ॥ स्मृत्यर्थेवदजननींसहस्रंजायांसंपूजयेदिहत्रिरात्रकृतोपवासा ॥ सावित्रिवत्पितृकुलंचतथास्व
 भर्तुरुद्धारयेच्चविभुनक्तिचिरंसुखानि ॥ ९८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादवटसावित्रीव्रतंनामद्व्य
 धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ पूर्वमासीत्कृतयुगेक्षेत्रिणिविहुपुत्रिणीनाम्नाकलिंगभेद्रेतिरूपलावण्यसंयुता ॥
 ॥ १ ॥ तुंगस्तनीपद्मनेत्राहंसनगेन्द्रगामिनी ॥ सौभाग्यगुणसंपूर्णाचंद्राविवनिभानना ॥ २ ॥ धनरत्नैश्चसंपूर्णमध्यदेशेवृषस्थले ॥
 राज्ञःपत्नीतुसादेवीदिलीपस्यमहात्मनः ॥ ३ ॥ कलिङ्गभद्राललितामहदेवीगुणान्विता ॥ महाप्रसादंमन्वानाबहुमानपुरस्सरम् ॥ ४ ॥
 ब्राह्मणेभ्यश्चदानानिप्रयच्छतिमहासती ॥ त्यागसंभोगसौभाग्येद्वितीयायातुतादृशी ॥ ५ ॥ नारीणांतुनरश्रेष्ठदिलीपस्ययथाविधा ॥
 यथाचकार्तिकेमासिगृहीतंक्षत्रिकाव्रतम् ॥ ६ ॥ षण्मासेनव्रतंयावदिदंसांचित्यचेतसि ॥ पारितंचतयासर्वकिंचिन्मात्रंतुवर्तते ॥
 ॥ ७ ॥ पारणेपारणेवापिपुराणज्ञोद्विजोत्तमे ॥ उद्यापनंप्रयच्छंतीकालंनयतिसुन्दरी ॥ ८ ॥ कदाचिदर्थरात्रेतुसुताभर्त्रास
 ह्वेवसा ॥ दृष्टासर्पेणैरौद्रेणजगामनिधनंक्षणात् ॥ ९ ॥ तेनदोषेणसाबालअजायोनौह्यजायत ॥ वनेचरीधर्मपरापूर्वजाति
 स्मरादृढा ॥ १० ॥ पूर्वाभ्यासेनतेनैवगृहीतंकृतिकाव्रतम् ॥ व्यस्तायूथपरिअष्टाउपवासपरिस्थिता ॥ ११ ॥ परक्षेत्रेनगच्छं

तीअजासस्यावमर्हनी ॥ कार्तिक्यांगलेकबद्धग्रामकेणचिरगता ॥ १२ ॥ दृष्टात्रिणामहाभागपूर्वजातिस्मरेणसा ॥ कारणं
 बुध्यतां बुद्धासहकालिदुभङ्गकाम् ॥ १३ ॥ मोक्षितावदरीबद्धचरं तत्कृत्तिकाव्रतम् ॥ गोपालबंधनात्साध्वीअनिर्वैदपरतुसा ॥ १४ ॥
 संप्राप्यवदरीपत्रं पीत्वा पुष्करिणीपयः ॥ ममेत्युक्त्वा ह्यसंभ्रंता पारयामास तद्भ्रतम् ॥ १५ ॥ तस्यैयौ गंतो तदत्वाजगामात्रिस्तपोवनम् ॥ सापि
 योगेश्वरीभूत्वा निदित्वा जन्मचात्मनः ॥ १६ ॥ तत्याजयोगात्स्वप्नाणान्प्रस्थिता गौतमस्य हि ॥ ऋषेर्बभूवुदुहित ब्रह्महत्यागर्भमुन्दरी ॥ १७ ॥
 योगलक्ष्मीति नान्नासाकन्या गुणगणैर्युता ॥ विद्येव दत्तासा पित्राशां डिल्याय महर्षये ॥ १८ ॥ तपोधनाय दंताय नित्यं सहचरी बभौ ॥
 ब्रह्मलक्ष्म्या दीप्यमाना सा द्वाद्रेदस्मृतिर्यथा ॥ १९ ॥ सरस्वती च स्वाहा च चारु रुन्धती यथा ॥ गौरिराज्ञीतथालक्ष्मीर्गार्ग्यत्रिचोत्तमासती ॥
 २० ॥ महालक्ष्मीस्तथा राजच्छाण्डिल्यस्य गृहे बभौ ॥ पितृदेवमनुष्याणां नित्यं शुश्रूषणे रता ॥ २१ ॥ अथ तेनात्रिणा दृष्टा पुनर्गर्भवति गृहे ॥
 भक्त्या भिक्षां प्रयच्छंती ब्राह्मणानामनिदिता ॥ २२ ॥ योगाद्विदित्वा ताम् चैव भगवान्पूर्ववच्छनैः ॥ योगलक्ष्मि महाभागवती तैकति कृत्तिकाः ॥ २३ ॥
 सापि जातिस्मरा प्राह भगवंतं महासती ॥ षडूर्ते तमहायोगिन्नेका परवशे स्थिता ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वा स्यैव भगवता सकारुण्येन चेतसा ॥
 दत्तं व्रतं तथा मंत्रोयेन स्वर्गजगाम सा ॥ २५ ॥ इह भुक्त्वा चिरं भोगान् पुत्रपौत्राश्रयावृता ॥ ततः सा तत्पदं प्राप्ता पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २६ ॥
 ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कीदृशं तद्भ्रतं कृष्णमंत्रश्चापि जनार्दन ॥ विधानं कृत्तिका नानं च तंच कालं वदस्व मे ॥ २७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ कृत्तिकासुखं सोमः कृत्तिकासुबृहस्पतिः ॥ यदा स्यात्सोमवारेण सा महार्कार्तिकस्मृता ॥ २८ ॥ ईदृशी बहुभि
 र्वैर्बहुपुण्यैश्च लभ्यते ॥ तथा सा न वृथानेयाय दीच्छेच्छ्रेय आत्मनः ॥ २९ ॥ अन्यापि कार्तिकी पाथसमुपेक्ष्या विधानतः ॥ तस्याविधा
 नं राजेन्द्र शृणुष्वैकमना भव ॥ ३० ॥ कार्तिके शुक्लपक्षस्य पूर्णमास्यां दिने दये ॥ नक्ताय नित्यं कुर्यादं तं धावनपूर्वकम् ॥ ३१ ॥
 उपवासस्य वा शशया ततः स्नात्वा जलाशये ॥ कुरुक्षेत्रे प्रायेण वा पुष्करे नैमिषे तथा ॥ ३२ ॥ शालग्रामे कुशावर्ते मूलस्थाने संकुतले ॥ गो
 कर्णे वा बुदेषु पुण्येऽथ वाप्यमरकंटे ॥ ३३ ॥ पुरे वा नगरे वा पि ग्रामे वा घोषेऽथ पत्तने ॥ यत्र वा तत्र वा स्नानाया न्नरो योषिदथापि वा ॥ ३४ ॥ देव

र्षिपितृजांचकृत्वाहोमंयुधिष्ठिर ॥ ततोऽस्तसमयेप्राप्तेपात्रंगव्यस्यसर्पिषः ॥ ३५ ॥ क्षीरस्यवासुसंपूर्णकृत्वागुडफलान्वितम् ॥ षट्प्रमा
 ण्यथाव्याघ्रिकृत्तिकाशकटंन्यसेत् ॥ ३६ ॥ षट्कृत्तिकानांविचानिस्वर्णरौप्यमयानिच॥रत्नगर्भाणिकुयश्चस्वशत्तयापाण्डुनंदन ॥ ३७ ॥
 प्रथमास्वर्णनिष्पन्नाद्वितीयारौप्यकृता ॥ तृतीयारत्नघटिताचतुर्थीनवनीतजा ॥ ३८ ॥ पञ्चमकणिकान्यूनाषष्टापिष्टमयीकृता ॥ षट्
 कृत्तिकाःकृतविंबाःकृत्वालक्तकसूत्रकाः ॥ ३९ ॥ रत्नगर्भाःकुंकुमाक्ताःपृष्ठतःस्तवकान्विताः॥सिंदूरचन्दनाभ्यक्ताजातीपुष्पैःसुपूजिताः॥ ४० ॥
 मंत्रेणानेनरजैर्द्रद्विजायप्रतिपादयेत् ॥ ४१ ॥ “ॐसप्तर्षिदाराह्यनलस्यवल्लभायाब्रह्मणरक्षितयेतियुक्ताः ॥ तुष्टाःकुमारस्ययथार्थमातरो
 ममापिसुप्रीततराभंवंतुस्वाहा” ॥ ४२ ॥ एवमुच्चार्यविप्रायप्रदेयाःकृत्तिकानृप ॥ ब्रह्मणोपिप्रतीच्छेतमंत्रेणानेनपांडव ॥ ४३ ॥ धर्मदाः
 कामदाःसतुइमानक्षत्रमातरः ॥ कृत्तिकादुर्गसंसारतारयन्त्ववयोःकुलम् ॥ ४४ ॥ अनेनविधिनादत्वादृक्चैवांबरेस्थिताः ॥ विसर्ज्यब्रा
 ह्मणान्भक्त्याचातुर्व्रज्यपदानिषट् ॥ ४५ ॥ निर्वत्यंचकथार्थतुशृणुयात्फलमाप्नुयात् ॥ विमानेनार्कवर्णेनगत्वा नक्षत्रमंडलम् ॥ ४६ ॥ दि
 व्येनवपुषायुक्तःस्त्रवचंदनविभूषितः ॥ दिव्यनारीगणवृत्तःमुखंभुंक्तेह्यनामयम् ॥ ४७ ॥ दोधूयमानश्चमरैरत्नपंक्याविराजितः ॥ पारि
 जातकमंदारपुष्पभारोपशोभिताः ॥ ४८ ॥ कृतार्थःपरिपूर्णांशस्तिष्ठेदाभूतसंप्लवम् ॥ ताराःकृत्वाव्रततिवागत्वास्वर्गसमर्तुका ॥ ४९ ॥ रमते
 सुभयासाध्वीसर्वभोगसमन्विता ॥ यश्चैतच्छृणुयात्पार्थभक्तियुक्तःसमाधिना ॥ नारीवापुरुषोवापिमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ ५० ॥ सौवर्णे
 रौप्यमणिगोनवनीतसिद्धाःषट्कृत्तिकाःकणिकापिष्टमयीश्चकृत्वा ॥ पात्रेनिधायकुमुमाक्षतधूपदीपैःसंपूज्यजन्मगहनंनविशतिमर्त्याः ॥ ५१ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेकार्तिक्यांकृत्तिकाव्रतनामत्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ श्रीकृष्णउ
 वाच॥पञ्चदश्यांशुक्लपक्षेफाल्गुनस्यनरोत्तम ॥ पाखंडान्पतितंश्चैवतथैवान्यावसायिनः॥ १ ॥ नास्तिकान्भिन्नवृत्तांश्चपापिनोनैवचालेपेत॥
 नारायणेगतमनाःपुरुषोहिजितेन्द्रियः ॥ २ ॥ तिष्ठन्व्रजन्प्रस्खलन्वाभुजन्निपजनार्दनम् ॥ कीर्तयेच्चक्रियाकालेसतकृत्वःप्रकीर्तयेत् ॥ ३ ॥
 लक्ष्म्यासमीनवतैर्देवमचयेच्चजनार्दनम् ॥ संध्याद्युपरमेचन्द्रस्वरूपंहरिमीश्वरम् ॥ ४ ॥ रात्रौचलक्ष्मींसांचिन्त्यसम्यग्वैष्णपूजयेत् ॥

श्रीनिशाचन्द्ररूपस्त्ववासुदेवजगत्पते ॥ ६ ॥ मनोभिलाषितदेवपूरयस्वमनोमः ॥ मंत्रेणनेनदत्त्वार्धदेवदेवस्यभक्तिः ॥ ६ ॥
 नक्तंभुञ्जीतनस्वैरस्तैलक्षारविवर्जितम् ॥ तथैवैत्रैशखेज्येष्वेचनृपसत्तम ॥ ७ ॥ अर्चयेज्यथाप्रोक्तंमासिमासिचतदिने ॥
 निष्पादितंभवेदंकारणपार्थशक्तिः ॥ ८ ॥ द्वितीयंचपिक्वमिपारणतेनरोत्तम ॥ आषाढेश्रावणमासिप्राप्तेभाद्रपदेतथा ॥ ९ ॥
 तथैवाश्वज्येभ्यश्चश्रीधरंप्रिययासह ॥ अर्धचन्द्रमसेदत्त्वाभुञ्जीताथथाविधि ॥ १० ॥ द्वितीयमेतदख्यातंतृतीयंपारणशृणु ॥
 कार्तिकादिषुमासेषुतथैवाभ्यच्यकेशवम् ॥ ११ ॥ भूत्यासमन्वितंदद्याच्छांकायतथानिशी ॥ भुञ्जीतचयथाख्यातंतृतीयंपारणशृणु ॥
 ॥ १२ ॥ प्रतिपूज्यततोदद्याद्ब्राह्मणेभ्यश्चदक्षिणम् ॥ प्रतिमासंचक्वमिप्राज्ञनंकायशुद्धये ॥ १३ ॥ चतुरःप्रथमान्मासान्पञ्चगव्यमुदाह-
 तम् ॥ कुशोदकंतथैवान्यदुक्तंमासचतुष्टयम् ॥ १४ ॥ सूर्याशुतततद्वज्रलंकायविशोधनम् ॥ गीतवाद्यादिकंरात्रौतथाक्वणकथंशुभाम् ॥
 ॥ १५ ॥ कार्येज्जैवदेवस्यपारणेतगते ॥ जनादेनंसपत्नीकमर्चयेत्प्रथमतः ॥ १६ ॥ सश्रीकंश्रीधरंतद्वत्तृतीयैभूतिकेशवौ ॥
 प्रतिमासंतुनमानिकृष्णस्यैतानिभारत ॥ १७ ॥ कृतोपवासःसुस्नातःपूजयित्वाजनार्दनम् ॥ उच्चारयन्नरोयातियथालोकंयथासुखम् ॥
 ॥ १८ ॥ ततोविप्रायैवदद्यादुदुंभंसदक्षिणम् ॥ उपानद्वस्त्रयुग्मंचच्छत्रंकनकमेवच ॥ १९ ॥ यद्वैमासगतंनमप्रियतामितीकतिथेत् ॥
 केशवंमार्गशीर्षेपौषेनारायणंतथा ॥ २० ॥ माधवंमामासेतुगोविन्दमपिफाल्गुने ॥ चैत्रमासेतथाविष्णुवैशाखेमधुसूदनम् ॥ २१ ॥
 ज्येष्ठेत्रिविक्रमंज्ञेयं तथाषाढेचवामनम् ॥ श्रीधरंश्रावणेतद्वृषीकेशोतिचापरम् ॥ २२ ॥ रामोभाद्रपदेमासिगीयतेपुण्यकांक्षिभिः ॥
 पद्मनाभमश्वयुजिदामोदरमतःपरम् ॥ २३ ॥ कार्तिकेदेवदेशंस्तुर्वन्तरतिदुर्गतिम् ॥ एवंसंवत्सरस्यतिप्रतिमासोक्रमोदितम् ॥ २४ ॥
 यदिदातुंनशक्नोतिदद्याच्चैकहेलया ॥ विशेषश्चात्रकथितश्चन्द्रकृत्वाहिरण्यम् ॥ २५ ॥ पूजयित्वाफलैर्वैभ्रैर्ब्राह्मणायनवेदयेत् ॥
 स्तुवंत्येवंविधानेनपारणेऽभ्यर्चयेत्प्रभुम् ॥ २६ ॥ तावतिजन्मान्यसुखंनमोतीष्टवियोगजम् ॥ इहैवस्वस्थताप्राप्यमरणेस्मरणंततः ॥ २७ ॥
 स्थानंतुममसंप्राप्यस्वर्गलोकमहीयते ॥ ततोमानुष्यमासावनिरातंकागतज्वरः ॥ धनधान्यवतिस्फुतिजन्मसाधुकुलेऽर्हति ॥ २८ ॥

श्रीशर्वरीमधुनिहाभगवाञ्छशोकःसंकल्प्यचन्दनतिलाक्षतपुष्पमिश्रम् ॥ यच्छन्तियेऽर्धमनयानुपपूर्णिमायांनूनंभवंतिपरिपूर्णमनोरथास्ते
 ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेषूपूर्णमनोरथव्रतनामचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ६३ ॥
 ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अशोकपूर्णिमांचान्यांशृणुष्वगदतोमम ॥ यामुपोष्यनराःशोकंनानुवंतिकदाचन ॥ १ ॥ फाल्गु
 नामलपक्षस्यपूर्णमास्यांनरोत्तम ॥ मृज्जलेननरःस्नात्वादत्त्वाशिरसिर्वैमृदम् ॥ २ ॥ मृत्प्राशनंततःकृत्वाकृत्वाचस्थडिलंमृदा ॥
 पुष्पैःपत्रैस्तथाभ्यर्च्यभूषणंनानामतः ॥ ३ ॥ धरणींचतथादेवीमशोकेत्यभिकर्तियेत् ॥ यथाविशोकांधरणींकृतवांस्तुजनार्दनः ॥ ४ ॥
 तथामांसर्वशोकैभ्योमोचयाशेषधारिणि ॥ यथासमस्तभूतानामाधारत्वेव्यवस्थिता ॥ ५ ॥ तथाविशोकंकुरुमांसकेच्छविभूतिभिः ॥
 ध्यानमात्रेयथाविष्णोःस्वास्थ्यंजानासिमोदिनि ॥ ६ ॥ तथासनःस्वस्थतामिकुरुत्वंभूतधारिणि ॥ एवंस्तुत्वातथाभ्यर्च्यचन्द्रार्घ्यनिवेद्यच ॥
 उपोषितव्यंनक्तंवाभोक्तव्यतैलवर्जितम् ॥ अनैनैवप्रकारेणचत्वारःफाल्गुनादयः ॥ ८ ॥ उपोष्यान्नुपेतमासाःप्रथमंपारणंस्मृतम् ॥
 आषाढादिषुमासेषुतद्वत्स्नानंमृदुबुना ॥ ९ ॥ तथैवप्राशनंनूजातद्वर्दिदेस्तथाहर्णम् ॥ चतुर्ष्वन्येषुचैवोक्तंकार्तिकादिषुपारणम् ॥ १० ॥
 पारणंत्रितयेचैवचातुर्मासिकमुच्यते ॥ विशेषपूजादानंचतथाजागरणंनिशि ॥ ११ ॥ विशेषैवकर्तव्यंपारणेपारणेगते ॥ प्रथमेधरणी
 नामतुभ्यंमासचतुष्टयम् ॥ १२ ॥ द्वितीयेमेदिनीवाच्यातृतीयिचवसुंधरा ॥ पारणेपारणेपार्थयुग्मानेवाच्चयैद्विजान् ॥ १३ ॥ धरणींदेव
 देवंचतत्स्थानेनकेशवम् ॥ वल्लाभावेचमुत्रैणपूजयेद्धरणींतिथा ॥ १४ ॥ घृताभावेतथाक्षीरंशस्तंवासिलहंरः ॥ एवंसंवत्सरस्यतिगौः
 सवत्साद्विजातये ॥ १५ ॥ प्रदेयाधरणिदिवीवस्त्रालंकारसंयुता ॥ पातालसंस्थयादेव्याचीर्णमितम्महाव्रतम् ॥ १६ ॥ धरण्याकेशव
 प्रीत्यैततःप्राप्तासमुन्नतिम् ॥ देवेनचोक्ताधरणीविराहवपुषापुरा ॥ १७ ॥ उपवासव्रतपरासमुद्धृत्यरसातलात् ॥ व्रतेननेनकल्याणित्व
 याहंपारितोषितः ॥ १८ ॥ तस्मात्प्रसादमतुलंकरोमितवसुव्रते ॥ यथैवकुरुषेभक्त्यापूजांममशोभनाम् ॥ १९ ॥ तथैवतवकल्या
 णिप्रणतोयःकरिष्यति ॥ व्रतमेतदुपाश्रित्यपारणंचयथाविधि ॥ २० ॥ सर्वबाधाविनिर्मुक्तोजन्मजन्मांतराप्यपि ॥ विशोकःसर्वकल्या

णभाजनं स्यान्नसंशयः ॥ २१ ॥ यथा त्वमेव वसुधेऽसंप्राप्ता निवृत्तेऽपदम् ॥ तथा स परमैच्छोऽके सुखं प्राप्स्यति मानवः ॥ २२ ॥ एवमेतन्महा
 पुण्यं सर्वपापप्रशान्तिदम् ॥ विशोकालंघ्यं ब्रतव्रतं तत्कुरुष्व महाव्रतम् ॥ २३ ॥ सम्यग्विशोककरणिपूणिमाते ख्याता मायामनुमहेन्द्रस
 मानकर्ते ॥ एवं करोति कुरुपुङ्गवयः श्रयन्ताच्छोको न तस्य भवती ह कुलेऽपि पुंसः ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधि
 ष्ठिरसंवादे विशोकपूणिमाव्रतं नाम पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सर्वकामानवाप्नोति समा राध्य जनार्दनम् ॥
 प्रकरैर्वहुभिः कृष्णयान्यानिच्छति चेत्तसा ॥ १ ॥ नृणां स्त्रीणां च सर्वेषां नान्यच्छोकोऽस्य कारणम् ॥ अपत्यादिकं किंचिद्विद्यते ह्यत्र जन्मनि ॥ २ ॥
 अपुत्रता महादुःखमतिदुःखं कुपुत्रता ॥ सुपुत्रः सर्वसौख्यानां हेतुर्भूतो मतो मम ॥ ३ ॥ धन्यास्ते ये सुतं प्राप्ताः सर्वदुःखविवाजितम् ॥
 शक्तं प्रशान्तं बलिनं परां निवृत्तिमागतम् ॥ ४ ॥ स्वकर्माभिरतं नित्यं देवा द्विजपरायणम् ॥ शाल्मलं सर्वधर्मज्ञं दीनानां यानु कं पिनम् ॥ ५ ॥
 विनिर्जितारि सर्वस्वमनो हृदय नंदनम् ॥ देवानु कूलतायुक्तं युक्तं सम्यगुणेन च ॥ ६ ॥ मित्रस्वजनसन्मानलब्धं निर्वोणमुत्तमम् ॥
 यः प्राप्नोति सुतं तस्मान्ना न्यो धन्यतरो भुवि ॥ ७ ॥ सोऽहमेवं विधं श्रोतुं कर्मेच्छामि महामते ॥ येनेदं ग्लक्ष्णः पुत्रः प्राप्यते भुवि मानवैः ॥ ८ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एवमेतन्महाभाग पुत्रा पुत्रसमुद्रवम् ॥ दुःखं प्रयात्युपशमं तनयां ब्रहेकेन चित् ॥ ९ ॥ अत्रापि श्रूयतां वृत्तं यत्पूर्वं
 मभवन्मुने ॥ उत्पत्तौ कर्तव्यं स्य हैहयस्य महात्मनः ॥ १० ॥ कृतवीर्यो महापात्रो हैहयानामैव पुरा ॥ तस्य शीलधनानामवभूव
 वरवर्णिनी ॥ ११ ॥ पत्नी सहस्रप्रवरा महिषी शीलमंडना ॥ सा त्वपुत्रा महाभाग मैत्रेयं पर्यपृच्छत ॥ १२ ॥ गुणवत्पुत्रलाभाय कृता
 सनपरिग्रहम् ॥ तया पृष्टा थ सा सम्यङ्मैत्रेय ब्रह्मवादिनी ॥ १३ ॥ कथयामास परमं नामान्नान्तं ब्रतं महत् ॥ सर्वकामफलावाप्तिकारणं
 पापनाशनम् ॥ १४ ॥ तस्याः सुपुत्रलाभाय राजपुत्र्यास्तपस्विनी ॥ मैत्रेयुवाच ॥ यो यमिच्छेन्नरः कामं नरिवावरवर्णिनी ॥ १५ ॥
 स तं समा राध्य विभुं समाप्नोति जनार्दनतः ॥ मार्गशीर्षे मृगशिरा भोगे यस्मिन्दिनेऽभवत् ॥ १६ ॥ तस्मिन् प्राश्रयगोमूत्रं स्नातो नियतमानसः ॥

पुष्पैर्धूपैस्तथागन्धैरुपवासैश्चभक्तितः ॥ १७ ॥ वामपादमनंतस्यपूजयेद्भरवर्णिनि ॥ अनंतःसर्वकामानामनंतंभगवान्फलम् ॥ १८ ॥
 ददात्ननंतंचपुनस्तदेवान्यत्रजन्मनि ॥ अनंतपुण्योपचयमनंतंतुमहाव्रतम् ॥ १९ ॥ यथाभिलषितावार्तिकुरुमपुरुषोत्तम ॥
 इत्युच्चार्याभिपूज्यैर्नयथावद्विधिनारः ॥ २० ॥ समाहितमनाभूत्वाप्रणिपातपुरस्सरम् ॥ विप्रायदक्षिणांदद्यादन्तःप्रियतामिति ॥ २१ ॥
 समुच्चार्यततोक्तंमुञ्जीयात्तैलवर्जितम् ॥ ततश्चपौषेष्यक्षैतथैवभगवत्कटिम् ॥ २२ ॥ वामामभ्यर्चयेद्भक्त्यागोमूत्राश्रान्ततः ॥
 अनंतःसर्वकामानामितिचोच्चारयेत्पुनः ॥ २३ ॥ मुञ्जीतचयथाविप्रान्वाचयित्वाथयाविधि ॥ माघेमघासुतद्वच्चबाहुंदेवस्यपूजयेत् ॥ २४ ॥
 स्कंधंचफाल्युनीयेमफाल्युनेमासिभामिनि ॥ चतुर्व्वैतैषुगोमूत्राश्रयैन्नृपनंदिनि ॥ २५ ॥ ब्राह्मणायतथादद्यात्तिलान्कनकमेवच ॥
 देवस्यदक्षिणंस्कंधंचैत्रैचित्रासुपूजयेत् ॥ २६ ॥ तथैवप्राशनंचात्रपञ्चगव्यमुदाहृतम् ॥ विप्रवाचनिकेदद्यान्धवान्मासचतुष्टयम् ॥ २७ ॥
 वैशाखेचविशाखासुबाहुंसंपूज्यदक्षिणम् ॥ तथैवोक्तान्यवान्दद्यान्नक्तंकुर्याद्भुजिक्रियाम् ॥ २८ ॥ ज्येष्ठसुकटिपूजांचज्येष्ठमासिशुभव्रते ॥
 आषाढासुतथाषाढेकुर्यात्पादाचनंशुभे ॥ २९ ॥ पादद्वयंतुश्रवणेश्रावणेमासिपूजयेत् ॥ घृतंविप्रायदातव्यंप्राशनंयथयाविधि ॥ ३० ॥
 श्रावणादिषुमासेषुप्राशनंदानमेवच ॥ एतदेवंसमाख्यातदेवांस्तद्वच्चपूजयेत् ॥ ३१ ॥ गुह्यंप्रोष्ठपदायोगेमासिभाद्रपदेऽर्चयेत् ॥
 तद्भद्राश्वयुजेपूज्यंहृदयंचाश्विनीषुच ॥ ३२ ॥ कुर्यात्समाहितमनाःशानंप्राशनमर्चनम् ॥ अनंतशिरसपूजांकार्तिकेकृत्तिकासुच ॥ ३३ ॥
 यस्मिन्यस्मिन्दिनेपूजातत्रतद्भद्रादिने ॥ नामानंतस्यजस्रव्यंशुतप्रस्त्वलितादिषु ॥ ३४ ॥ घृतेनानंतमुद्दिश्यपूर्वमासचतुष्टयम् ॥
 कुर्वीतहोमंचैत्रादौशालिनाकुलनंदिनि ॥ ३५ ॥ क्षीरेणश्रावणादौचहोममासचतुष्टयम् ॥ प्रशस्तंसर्वमासेषुहविष्यान्नेनभोजनम् ॥ ३६ ॥
 एवंद्वादशभिर्मासैःपारणात्रितयंशुभे ॥ व्रतावसानेचानंतंसौवर्णकारयेच्छुभम् ॥ ३७ ॥ राजतंमुशलंचैवहलंपार्श्वेषुविन्यसेत् ॥
 पुष्पधूपदिनैर्वद्यैःपूजाकार्यथाविधि ॥ ३८ ॥ ताम्रपीठोपरिहरैर्मंत्रैरेभियथाक्रमम् ॥ नमोऽस्त्वनंतायशिरःपादौसर्वात्मनेनमः ॥ ३९ ॥
 शेषायजानुगुलंकामायेतिकटिनमः ॥ नमोस्तुवासुदेवायपार्श्वसंपूजयेद्भरेः ॥ ४० ॥ संकर्षणायेत्युदरंमुजंसर्वासुधारिणे ॥ कण्ठंश्रीकण्ठ

नाथायमुखमिन्दुमुखाय च ॥ ४१ ॥ हलं च मुसलं चैव स्वनान्नापूजयेद्बुधः ॥ एवं स पूज्य गोविन्दं सितवस्त्रविभूषितम् ॥ ४२ ॥ छत्रोपानहं स्युः
 तं स्रग्दालं कृतं तथा ॥ नक्षत्रदेवताः पूज्य नक्षत्राणि च सर्वशः ॥ ४३ ॥ सोमो नक्षत्रराजा च मासः संवत्सरं तथा ॥ द्वादशात्रघटान्कुर्यात्सतोयां
 श्चाब्रसंयुतान् ॥ ४४ ॥ एवं स पूज्य विधिविधिवद्देवदेवं जनार्दनम् ॥ ब्राह्मणं पूजयित्वा च वस्त्रैराभरणैस्तथा ॥ ४५ ॥ कर्णागुलैः पवित्रैश्च शीतं दातुं जितेन्द्रिय
 मा ॥ पुराणज्ञं धर्मनित्यमव्यङ्गं सुप्रियवदम् ॥ ४६ ॥ तस्य देयं समस्तं तदन्तः प्रीयतामिति ॥ अन्ये पां ब्राह्मणानां च देयं शतस्यार्थे स्मितम् ॥ ४७ ॥
 अनेन विधिना पार्थव्रतं चैतत्समाप्यते ॥ पारितोषमाप्नोति सर्वे नैव मनोरथान् ॥ ४८ ॥ पुत्रार्थं भविष्यत्कर्मैर्भृत्यद्वारानभोग्नुभिः ॥ प्रार्थे
 यद्भिश्चमर्त्यैऽस्मिन्नागोपफलसंपदः ॥ ४९ ॥ एतद्ब्रतं महाभाग पुण्यं स्वस्त्ययनप्रदम् ॥ अनन्तव्रतसंज्ञं वै सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ५० ॥ तत्कुरु
 ष्वैव देवित्वं व्रतं शीलधने परम् ॥ वरिष्ठं सर्वलोकस्य यदि पुत्रमभीप्ससि ॥ ५१ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ इति शीलधनाश्रुत्वामैत्रेयी वचनं शुभम् ॥
 चकारैतद्ब्रतं वरं सा विष्णवाहितमानसा ॥ ५२ ॥ पुत्रार्थं न्यास्ततस्तस्माद्ब्रतेनानेन सुव्रत ॥ विष्णुस्तु तोष तुष्टे च विष्णो सा सुषुवे सुतम् ॥ ५३ ॥
 तस्यैव जातमात्रस्य प्रवचोचानिलः शुभम् ॥ नीरजस्कमभूद्रचोममुदं प्रापा खिलं जगत् ॥ ५४ ॥ देवदुन्दुभयोनेदुःपुष्पवृष्टिः पपात च ॥ प्रज
 गुदं वगन्धर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ५५ ॥ धर्मे मनःसमस्तस्य पार्थलोकस्य चाभवत् ॥ तस्य नाम पितृवचनं क्रेतनस्य स्याज्जनेति वै ॥ ५६ ॥
 कृतवीर्यं सुतत्वाच्चकार्तेवीर्यो बभूव सः ॥ तेनापि भगवान् विष्णुर्दुत्तात्रेयस्वरूपवान् ॥ ५७ ॥ आराधितोऽतिमहतातपसा पार्थभूताम् ॥ त
 स्य तुष्टो जगन्नाथश्चक्रवर्ति त्वमुतमम् ॥ ५८ ॥ ददौ शौर्यं धेनूनां चापि सकलान्यायुधानि च ॥ सर्वत्र च धर्मे देवमस्त्वत्तो भवोदिति ॥ ५९ ॥
 परं तु स्मरणं ज्ञानं भीतानामार्तिनाशनम् ॥ स्मरणं दुष्कारित्वं जगतोऽस्य जगत्पते ॥ ६० ॥ तमाह देवदेव शः पुण्डरीकिनिभेक्षणः ॥ सर्वमेत
 न्महाभाग तव भूयो भविष्यति ॥ ६१ ॥ यश्च प्रभाते रात्रौ च त्वानरः कीर्तयिष्यति ॥ नमोऽस्तु कार्तेवीर्ये नित्यं भिधास्यति चैव यः ॥ ६२ ॥
 तिलप्रस्थप्रदानस्य नरः पुण्यमवाप्स्यति ॥ अनष्टद्रव्यतां चैव तव नामानुकीर्तने ॥ ६३ ॥ भविष्यति महीपालेऽनुक्त्वा तं प्रययौ हरिः ॥

१ शौर्यबले-इ० पा० । २ स वैत्र च वरं देव मम त्राता भवेति च-इ० पा० ।

सचापिवरमासाद्यप्रसन्नारुढञ्जयात् ॥ ६४ ॥ पालयामासभूपालः सतद्वीपावसुंधराम् ॥ तेनेष्टविधैर्यज्ञैः समाप्तवरदक्षिणैः ॥ ६५ ॥
जित्वारिवर्गमखिलं धर्मतः पालिताः प्रजाः ॥ अनंतव्रतमाहात्म्यादासाद्यतनयंचतम् ॥ ६६ ॥ पितुः पुत्रोद्भवंदुःखं नासीत्स्वलपमपि प्रभो
एवमेतत्समाख्यातमन्तर्यंव्रतंतवा ॥ ६७ ॥ यच्छृत्वा राजपत्नी साकार्तवीर्यमसूयता ॥ अथैतच्छृणुयाजन्मकार्तवीर्यस्य मानवः ॥ ६८ ॥ स्त्रीवादुः
खमपत्योत्थंसप्तजन्मनिनाश्रुते ॥ ६९ ॥ ऐश्वर्यमप्रतिहतंपरमं विवेकं पुत्रानिमित्रहृदयार्तिकरान्बहूंश्च ॥ कृत्वा त्वनंतइतियद्व्रतनामधेयं प्राप्नो-
त्यनंतविभवस्य विभोः प्रसादात् ॥ ७० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अनंतव्रतवर्णनं नाम षडधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अप्राप्तेन तथा दुःखमैश्वर्याद्वैनरोत्तम ॥ यथा मनोरमैः स्वैः स्वनानां दुःखं भवेच्चृणाम् ॥ १ ॥ यथा मनोरथैल्लब्धे-
न स्याद्दुःखं भयं नृणाम् ॥ ऐश्वर्याद्विच्युतो वापि संततं देवलोकातः ॥ २ ॥ अभीष्टादन्यतो वापि यदा वेन विनष्टकृतिम् ॥ प्राप्नोति पुरुषो वा य-
नारी वा पुण्यसंचयात् ॥ ३ ॥ तन्ममाक्ष्वभगवन् येन नाभ्येत्यिति विच्युतिम् ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ असत्यमेतन्महाभाग दुःखं प्राप्नोत्यसं-
शयः ॥ ४ ॥ ऐश्वर्यौ दयचित्संबंधुवर्गमुखस्य च ॥ तदेतच्छ्रूयतां पार्थ यथानेषात्परिच्युतिः ॥ ५ ॥ स्वर्गादिर्जायते सम्यगुपवासवतां स तां-
म् ॥ द्वादशक्षाणि राजेंद्र प्रतिमास्तु यानि वै ॥ ६ ॥ तन्नाम्ना चाच्युते तेषु सम्यक्संपूजयेत्तृप ॥ पुष्पैर्धूपैस्तथा भीमभैरवैरपरैरपि ॥ ७ ॥ आ-
दितः कृत्तिकां कृत्वा कार्तिकेनृपसत्तम ॥ कुशरा मंत्रनैवं धूपूर्वमासचतुष्टयम् ॥ ८ ॥ निवेदयेत्फाल्गुना दिसंया वंचततः परम् ॥ आपाठा-
दिषु देवाय पायसं विनिवेदयेत् ॥ ९ ॥ तैर्नवान्नरा जेन्द्र ब्राह्मणा भोजयेद्धुधः ॥ पञ्चगव्यजलस्नानंतस्यैव प्राशनच्छुचिः ॥ १० ॥ सम्य-
क्संपूज्य राजेन्द्र तमेव पुरुषोत्तमम् ॥ प्रणम्य प्रार्थयेद्दिग्गुणेशु चिः स्मृतो यथा विधि ॥ ११ ॥ न मोनमस्तेऽच्युत मे क्षयोऽस्तु पापस्य वृद्धिः समु-
पेतु पुण्यम् ॥ ऐश्वर्याविता दितथाऽक्षयं च मांसं ततिरभ्युपेतु ॥ १२ ॥ यथाच्युतस्त्वंपरतः परस्मात्स ब्रह्मभूतः परतः परात्मा ॥ तथाच्युतं मे
कुरुवांछितं त्वंहस्वपापंच तथा प्रमेय ॥ १३ ॥ अच्युतानंत गोविन्द प्रसीद यदभीप्सितम् ॥ तदक्षयममेयात्मन्कुरुष्व पुरुषोत्तम ॥ १४ ॥ एवमे

वंसमभ्यर्च्यप्रार्थयित्वा तथा शिवम् ॥ नैवेद्यं स्वयमश्रीयान्नक्तसंपूजिते च्युते ॥ १५ ॥ ततः संवत्सरस्य तिसृषु सुप्तोत्थितेऽच्युते ॥ घृतपूर्णताम्र
 पात्रं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ १६ ॥ शक्तितोदक्षिणां दद्यादच्युतः प्रीयतामिति ॥ ततस्तु सप्तमे वर्षे कुर्यादुद्यापनं बुधः ॥ १७ ॥ कार्यचैवा
 च्युतस्यार्चां शक्त्या स्वर्णमयी नृप ॥ तदग्रे ब्राह्मणी स्थाप्या स्थविरासां भरायणी ॥ १८ ॥ महासती रौप्यमयी समाना हासदेवता ॥ ततस्तौ पू
 जयित्वा च माल्यवस्त्राविलेपनैः ॥ १९ ॥ मंत्रेण नेनराजेन्द्रमणिपत्यविधानतः ॥ प्रतिवर्षं च दत्तं चेत्ताम्रपात्रं द्विजातये ॥ २० ॥ तदेकह
 ल्या दद्यात्समिहिरण्याश्च संयुतम् ॥ गाश्च प्रदद्यात्संपूज्य सवत्साः कांस्यदोहनाः ॥ २१ ॥ एकां वा शक्तितोदद्याद्द्रव्यतुष्यतिकेशवः ॥ घटाः
 सत्पात्रनिर्दिष्टाः सात्राः पूर्णजलोज्ज्वलाः ॥ २२ ॥ छात्रोपा नद्युगैः सार्धं मेवंदत्वा विजयेत् ॥ शय्यां सत्तूलिकां दद्याद्द्रव्यं चोपस्करोः सह ॥ २३ ॥
 श्रिया च सह विष्णुं च पूजयेद्द्रूपयेत्प्रभुम् ॥ वस्त्रैराभरणैश्चैव प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ २४ ॥ कृतेन नेनराजेन्द्रच्युतिना प्रोतिमानवः ॥
 संततेः स्वर्गवित्तादौ रथैर्यस्य तथैव च ॥ २५ ॥ यद्वा भिम तमन्यच्च ततो न च्यवते नरः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मासानक्षत्रपूजनैः ॥ २६ ॥
 यजेता क्षयकामस्तु सदैव पुरुषोत्तमम् ॥ २७ ॥ अत्रापि श्रूयते काचित् सिद्धास्वर्गमहाव्रता ॥ २८ ॥ नारी तपोय
 नाभूत्वा प्रख्याता सांभरायणी ॥ समस्तसंदेहहरा सदा स्वर्गोक्तसां हि सा ॥ २९ ॥ कस्यचित्स्वथ कालस्य देवराजः शतक्रतुः ॥ पूर्वैन्द्र
 चरितं राजन् प्रच्छेदं बृहस्पतिम् ॥ ३० ॥ पूर्वैन्द्रात्परतः पूर्वैव बभूव सुरेश्वराः ॥ तेषां चरितमिच्छामि श्रोतुमंगिरसां वर ॥ ३१ ॥
 एवमुक्तस्तदा तेन देवेन्द्रेण मलद्युतिः ॥ प्राह धर्मभृतां श्रेष्ठः परमार्थं बृहस्पतिः ॥ ३२ ॥ नाहं चिंतनान्चेद्विदेव राजसुरेश्वरान् ॥
 आत्मनः समकालीनमवोहि च सुरेश्वर ॥ ३३ ॥ ततः प्रपच्छेदेन्द्रः कोऽस्माभिर्भुनिपुंगवः ॥ प्रष्टव्योऽत्र महाभाग कृतादिव सतिर्दिवि ॥ ३४ ॥
 बृहस्पतिश्चिरं ध्यात्वा ततः प्राह शचीपतिम् ॥ तपस्विर्नमो महाभागं पृच्छेतांसां भरायणीम् ॥ ३५ ॥ इत्युक्तस्तेन देवेन्द्रः कौतूहलसमन्वितः ॥
 ययौ यत्र महाभागसम्यगास्ते तपस्विनी ॥ ३६ ॥ सा तौ दृष्ट्वा समार्थां तौ देवराज बृहस्पती ॥ सम्यगर्थेण संपूज्यमणिपत्या ह सुव्रता ॥ ३७ ॥

नमोऽन्तुदेवराजायतथैवाङ्गिरसेनमः ॥ यद्वाकार्यमहाभागौसकलतदिहोच्यताम् ॥ ३७ ॥ यदिकर्तुमयाशक्यतत्कारिष्येविमुश्रय ॥
 ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ आवाभम्यागतौप्रष्टुन्वामत्रातिविवेकिनीम् ॥ ३८ ॥ यच्चकार्यमहाभागेपृष्टतत्कथयस्वनः ॥ यदिस्मरसिकल्याणि
 पूर्वैन्द्रचरितानि ॥ ३९ ॥ तदाख्याहिमहाभागेदेवेन्द्रस्यकुतूहलम् ॥ सांभरायण्युवाच ॥ योवैपूर्वसुरेन्द्रस्यततश्चप्रथमोहियः ॥ ४० ॥
 तस्मात्पूर्वतरोयश्चतस्यापिप्रथमश्चयः ॥ तेषांपूर्वतरायेचवेदितानखिलानहम् ॥ ४१ ॥ तेषांचरितंकृत्स्नजानाम्यंगिरसांवर
 मन्वंतराण्यनेकानिमृष्टीश्चित्रिदिवौकसाम् ॥ ४२ ॥ सप्तर्षीन्सुबहून्वेद्विमनूनांचसुतानृपात्र ॥ एवमुक्त्वाततस्तभ्यामुदृष्टासांभरायणी ॥
 ॥ ४३ ॥ यथावदाचष्टतयोःपूर्वेन्द्रचरितंमहत् ॥ स्वायंभुवेयस्तुमनौमनौस्वारोचिषेचयः ॥ ४४ ॥ उत्तमेतामसेचैवैतेचाक्षुषेतथा ॥
 येवभृशुहिदेवेन्द्रास्तस्यतस्यतपस्विनी ॥ ४५ ॥ तदाजगादचरितंयथावत्सांभरायणी ॥ कथयामासचाश्चर्यतच्चापिकथयामिते ॥ ४६ ॥
 शंकुकर्णस्तदादेत्योबभूवान्यतदुर्जयः ॥ सलोकपालान्समरोविजित्यसहदेवतैः ॥ ४७ ॥ इन्द्रस्यासाद्यभवनंप्रविवेशसुनिर्भयः ॥ तंहृष्टा
 सहसप्राप्तंशक्रःशय्यातलेऽलुठत् ॥ ४८ ॥ जुगोपसहसात्मानंशंकुकर्णभयार्दितः ॥ दानवःशक्रशयनेतस्मिन्नुपविवेशह ॥ ४९ ॥ इन्द्राण्यपित
 थाभीतागतावाचस्पतेर्गृहम् ॥ अथेदवाःसमाजग्मुर्भयाद्गुह्यसुराद्विषम् ॥ ५० ॥ आसीनंशक्रशयनेप्राणिपातपुरस्सराः ॥ वासुदेवोऽपि
 तत्रागात्तद्गुह्येवंकंठकम् ॥ ५१ ॥ दृष्ट्वाक्लृष्णमनुप्राप्तंदानवःप्राहहर्षितः ॥ धन्योऽहंकृतकृत्योऽहंयस्यमेगरुडध्वजः ॥ ५२ ॥ शक्रश
 य्यासनस्थस्यद्रुष्टुमभ्यतिकेशवः ॥ ततःकरेसमालंघ्यशयनभ्याशमानयत् ॥ ५३ ॥ चकारकंठग्रहणंबाधवस्येवहर्षितः ॥ ततःकृ
 ष्णस्तुसहसागृह्यदोभ्यांशनैःशनैः ॥ ५४ ॥ पीडयामासविहसन्नदंतैर्भरवाज्रवान् ॥ ममारदानवेन्द्रोऽसौबलाद्रग्रास्थिपञ्जरः ॥ ५५ ॥
 निर्जगामततःशक्रःशय्यामूलादवाकिष्ठराः ॥ तुष्टावहरिमासीनंशंखचक्रगदाधरम् ॥ ५६ ॥ एतद्दृष्टमयाशक्रवसंत्यासुरसद्मानि ॥ ततःकुतूहल
 परोदेवराट्प्रतांतपस्विनीम् ॥ ५७ ॥ उवाचजानासिकथंत्वमेतान्सांभरायणी॥सांभरायण्युवाच॥सर्वएवहिदेवेन्द्राःस्वर्गस्थायेमरेश्वराः ॥ ५८ ॥

वभृदुरते चरितमेतपविद्वितनवै ॥ चरितं च मया ते पश्रुतं दृष्टं तथैव च ॥ ६९ ॥ इन्द्र उवाच ॥ किंकृतं वदधर्मज्ञैस्त्वया येनेयमक्षया ॥ स्वलोके वस
 सतिः प्राप्ता यथानान्येन केनचित् ॥ ६० ॥ अहो सर्वव्रतानां तु ह्युपोषितमथाद्भुतम् ॥ प्रधानतरमत्यन्तं स्वर्गवासप्रदमतम् ॥ ६१ ॥
 एवमुक्ता तस्तेन देवेन्द्रेण तपस्विनी ॥ प्रत्युवाच महाभाग यथा वत्सां भरायणी ॥ ६२ ॥ मासं क्षेप्तव्युतो देवः प्रातिमासं सुरेश्वर ॥
 यथोक्तव्रतया सम्यक्सप्तवर्षाणि पूजितः ॥ ६३ ॥ तस्यैकं कर्मण्युष्टिरच्युताराधनस्य मे ॥ देवलोकं दाहिमता देवराज पदच्युतिः ॥ ६४ ॥
 स्वर्गेन्द्रविभवैश्वर्यसंततिर्यातिचाच्युतिम् ॥ नरोवाञ्छति तेन्यन्तोषणीयस्ततः प्रभुः ॥ ६५ ॥ एतत्ते पूर्वदेवन्द्रचरितं सकलमया ॥
 स्वर्गवासाक्षयत्वं च मासं क्षेप्तव्युतपूजनात् ॥ ६६ ॥ यथा वत्कथितं देवपृच्छतस्त्रिदशेश्वर ॥ धर्मार्थकाममाक्षाश्च वाञ्छिता विबुधाधिपा ॥ ६७ ॥
 विष्णोरा राधाधनादन्यत्परमं सिद्धिकारणम् ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा देवराज बृहस्पती ॥ ६८ ॥ तत्तथेत्यूचतुः सार्धं चिरतुश्चापितद्व्रतम् ॥
 तस्मात्पार्थ प्रयत्नेन प्रातिमासं समाहितः ॥ ६९ ॥ मासं क्षेप्तव्युतपूजायां भवेथास्तन्मनाः सदा ॥ ७० ॥ येसां भरायणिकथा चरितव्रतोस्मि
 न्वर्षाणि सप्तविधिनमुधियोनयति ॥ ते स्वर्गलोकमभिगम्य कृताधिवासाः कल्पयुतायुतशतैरपि न च्यवन्ते ॥ ७१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापु
 राणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सांभरायणीव्रतवर्णनं नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ७१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ सुरू
 पतामनुष्याणां स्त्रीणां च यदुभुतम् ॥ कर्मणा जायते केन तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ सुरूपाणां सुगन्नाणां सुवेषाणां तैथैव च ॥ न्यूनं तथाधि
 कं चापि यथानाङ्गं प्रजायते ॥ २ ॥ समस्तैः शोभनैर्गौरैः किंचिदुत्तम ॥ काणाः कुन्ताश्च जायन्ते त्रुटितश्रवणास्तथा ॥ ३ ॥ नराणां योषि
 तांचैव समस्ताङ्गुरुपता ॥ कर्मणा येन भवति तत्पूर्वकथयामल ॥ ४ ॥ लावण्यगतिवाम्यानि सतिरूपमहामते ॥ कुर्वत्यभ्यधिकां शोभां
 समस्तपरमोगुणः ॥ ५ ॥ वाक्यलावण्यसंस्कारविलासललितागतिः ॥ विडम्बनारूपानां केवलासाहिजायते ॥ ६ ॥ रूपकारणभूताय कर्म
 णाप्रयतो भवेत् ॥ तस्मात्तन्ममेवमाचक्ष्वकर्मयज्ञारूपदम् ॥ ७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सम्यक्पृष्ट्वया हि दुःसुपवासाश्चित्तं नृप ॥ कथयामि यथाप्रा

तं वशिष्ठेन महात्मना ॥ ८ ॥ वशिष्ठमृषिमासीनं सप्तर्षिप्रवरं द्विजम् ॥ प्रच्छा रून्धती पृष्टाय देतद्भवता वयम् ॥ ९ ॥ तस्यास्तु परिपृच्छन्त्या जगद्भु
 निसत्तमः ॥ यत्तच्छृणुष्व कौतियममेदं वदतोऽखिलम् ॥ १० ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ श्रूयतां यदहं पृष्टस्त्वयैतद्भवार्णिनि ॥ मुरूपता नृणां येन योषितां चोप
 जायते ॥ ११ ॥ अनभ्यर्च्य तु गोविंदमनाराध्यचक्रे शवम् ॥ रूपादिका गुणाः केन प्राप्यंतेऽन्येन कर्मणा ॥ १२ ॥ तस्मादाराधनी योऽग्रे विष्णुरेव यज्ञ
 स्विनि ॥ पारत्र्यं प्रावृत्कामेन रूपां संपत्सु तादिकम् ॥ १३ ॥ यस्तु वाञ्छति धर्मज्ञ रूपां सर्वाङ्गमुन्दरम् ॥ नक्षत्रपुरुषं भद्रं जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ १४ ॥
 मुस्तातः प्रयताहारः संपूजयति योऽच्युतम् ॥ भक्त्या योषिन्नरो वापि मुरूपाङ्गः प्रजायते ॥ १५ ॥ योषिता हि परं रूपा मिच्छन्त्या जगतः पतिः ॥
 स एवाराधनी योऽग्रे नक्षत्राङ्गे जनार्दनः ॥ १६ ॥ ॥ अरून्धत्युवाच ॥ नक्षत्ररूपी भगवान्पूज्यते पुरुषोत्तमः ॥ मुने येन विधानेन तन्ममाख्या
 तुमर्हसि ॥ १७ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ चैत्रमासात्समारभ्य विष्णोः पादाभिपूजनम् ॥ यथा कुर्वीत रूपा र्थं तन्निशामय तत्त्वतः ॥ १८ ॥
 नक्षत्रमेकमेकं वै स्नातः सम्यगुपोषितः ॥ नक्षत्रपुरुषस्यांगं पूजयेच्च विचक्षणः ॥ १९ ॥ मूले पादौ तथा जंघेरा हिण्यामर्चयेच्छुभे ॥ जानुनी
 चाश्विनीयोगे आपाठे चोरुसंज्ञिते ॥ २० ॥ फाल्गुनी द्वितये गुह्यं कृतिका सुतथा कटिम् ॥ पार्श्वे भाद्रपदा गुल्फे द्रकुक्षिरे वतीषु च ॥ २१ ॥
 अनुराधा सूरः पृष्ठे धनिष्ठा स्वभिपूजयेत् ॥ भुजगुग्मं विशाखा सुहस्ते चैव करद्रयम् ॥ २२ ॥ पुनर्वसां गुल्फांश्च आश्लेषा सुतथानखान् ॥ ज्ये
 ष्ठायां पूजयेद्ग्रीवांश्च वने श्रवणे तथा ॥ २३ ॥ पुष्ये मुखं तथा स्वात्तां दशनानभिपूजयेत् ॥ आस्यं शतभिषग्योगमघायोगे च नासिकाम् ॥ २४ ॥
 मृगोत्तमाङ्गे नयेन पूजयेद्भक्तिः शुभे ॥ चित्रयोगे ललाटे च भरणीषु तथा शिरः ॥ २५ ॥ संपूजनीया विद्वद्विराद्राद्र्या च शिरोरुहाः ॥
 उपोषितो नरो भद्रं स्नानमभ्यंगपूर्वकम् ॥ २६ ॥ वर्जनीयं प्रयत्नेन रूपांघ्रं तद्विनिर्देशेत् ॥ पूजयेत्तच्च नक्षत्रं नक्षत्रस्य चैव तम् ॥ २७ ॥
 सोमं नक्षत्राजानं स्वमंत्रैश्चैव दुधः ॥ प्रतिनक्षत्रयोगे च भोजनीया द्विजोत्तमाः ॥ २८ ॥ नक्षत्रज्ञा यि प्रायदानं दद्याच्च शक्तिः
 अंतरा ये स मुत्पन्ने सूतकौशौ च कारिते ॥ २९ ॥ उपोष्य वाचोपविशेन्नक्षत्रमपरं पुनः ॥ एवं माघावसाने तु व्रतपारः समाप्यते ॥ ३० ॥
 समाप्ते तु व्रते दद्याच्छतया सोपस्क रान्वितम् ॥ नक्षत्रपुरुषं हं पूजयेत्तत्र शक्तिः ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणं ब्राह्मणं चैव वस्त्रालंकारभूषणैः ॥

शय्यायांतुसमासन्नगन्धमाल्यानुलेपनैः ॥ ३२ ॥ सप्तधान्यं यथा लभंगं सवत्सां पयस्विनीम् ॥ छत्रोपानद्युगैश्च घृतपात्रं तथैव च ॥ ३३ ॥
 मेत्रेणानेन विप्राय सुशीलाय निवेदयेत् ॥ यथानविष्णुभक्तानां वृजिनं जायते क्वचित् ॥ ३४ ॥ तथा सुहृत्पतारोग्यशुखसंपदिहास्तु मे ॥
 यथानलक्ष्म्या शयनं तव शून्यं जनार्दन ॥ ३५ ॥ शय्याय माप्यशून्यास्तु तथा जन्मनि जन्मनि ॥ एवं निवेद्य तत्सर्वं प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ ३६ ॥
 शक्तिहीनस्तु गां दद्याद् घृतपात्रसमान्विताम् ॥ नक्षत्रपुरुषाख्योऽयं यथावत्कथितस्तव ॥ ३७ ॥ पापापनोदं कुरु ते सभ्यकष्टद्वं वतां सताम् ॥
 अङ्गोपाङ्गानि चैवास्य पादादीनि यशस्विनि ॥ ३८ ॥ सुहृत्पाण्यभिजायते सदा जन्मान्तराणि वै ॥ गात्राणि चैव भद्राणि शरीरांग्यमुत्तमम् ॥
 ॥ ३९ ॥ संततिं मनसः प्रीतिरूपं चातीव शोभनम् ॥ वाङ्मार्ग्यं तथा कांतिं यच्चान्यदपि वाञ्छितम् ॥ ४० ॥ ददाति न क्षत्रप्रुमान् पूजितश्च जनार्दनः ॥
 वसिष्ठेन यथाख्यातं सर्वततो निवेदितम् ॥ ४१ ॥ नक्षत्रपुरुषं नाम व्रतानामुत्तमोत्तमम् ॥ ४२ ॥ हृद्ग्रहजानुनयनोरुनिर्तव्यं भागदक्षैः
 प्रकल्प्य सुतनुं पुरुषोत्तमस्य ॥ येषूजयति जितकोपमनो विकाराः कोतयेते ननु भवंति सुरूपदेहाः ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्य महापुरा
 णे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे नक्षत्रपुरुषव्रतवर्णनमाष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 उपवासेष्वशक्तस्य तदेव फलमिच्छतः ॥ अनभ्यासेन योगाद्वा किमिष्टं व्रतमुच्यते ॥ १ ॥ शिवस्योपरि यस्य स्याद्भक्तिः सूर्यस्य संभवेत् ॥
 नक्षत्राख्यं व्रतं तेन कथं कार्यं दस्व मे ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उपवासेष्वशक्तानां तं भोजनमिष्यते ॥ अस्मिन् व्रते तदप्यत्र श्रूयताम
 क्षयं महत् ॥ ३ ॥ शिवं नक्षत्रपुरुषं शिवभक्तिप्रदायकम् ॥ यस्मिन् नक्षत्रयोगे तु पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥ ४ ॥ फाल्गुनस्य मले पक्षे यदाहस्तं प्र
 जायते ॥ तदा ग्राह्यं व्रतं चैव न क्तेन शिवपूजनम् ॥ ५ ॥ शिवायेति च हस्तेन पादौ पूज्यतमौ स्मृतौ ॥ शंकराय नमो गुल्फौ पूज्यौ चित्रासु पांडवा ॥
 ॥ ६ ॥ भीमायेति च स्वातीषु पूजयेत्पुरुषर्षभ ॥ ऊरुद्वयं विशाखासु त्रिनेत्रायेति पूजयेत् ॥ ७ ॥ मंदूचैवा नुराधासु अनङ्गाङ्गहाराय च ॥
 कर्तिके ज्येष्ठसु च तथा सुरज्येष्ठेति चाचयेत् ॥ ८ ॥ दानाख्यायनमोनाभिः पूज्यामूलेन शूलिनः ॥ पूर्वोत्तराषाढ्युगेषां धैवतपार्वतीपतिः ॥ ९ ॥

श्रवणेन तथा कुक्षीपूज्येकपालेनेति च ॥ वक्षःस्थलं धानिष्ठासुसद्योजातेति नाम च ॥ १० ॥ वामेति पूजयेत्पार्थहृदयं शतभिषा सुच ॥
 पूर्वोत्तरायुगेवाहू नमः खट्वाङ्गधारिणे ॥ ११ ॥ पूज्यं रुद्राय च तथा रेवतीषुकरद्वयम् ॥ नखाः पूज्याऽश्विनीयोगेन मः खण्डेन्दुधारिणे ॥ १२ ॥
 भरणीषु ततः पृष्ठवृषां कायनमोऽन्तते ॥ कृत्तिवासाय च तथा कृत्तिकासुकृकाटिका ॥ १३ ॥ वाक्पूज्यारोहिणीयोगेन मोवाचस्पतेति च ॥
 मृगोत्तमो गिदशानभैरवायेति वै नमः ॥ १४ ॥ आर्द्रासू पूज्या वधरोस्थानवेति युधिष्ठिर ॥ नासापुनर्वसौ पूज्या पूषं तं विनाशिने ॥ १५ ॥ पुष्येने
 त्रत्रयं पूज्यं नमस्ते सर्वदर्शिने ॥ आश्लेषायां ललाटं च त्र्यम्बकाय नमो नमः ॥ १६ ॥ मघासुचजटाजूटं पूजयेदंधकारये ॥ पूर्वाफाल्गुनिकाशुमे
 श्रवणे सोमधारिणे ॥ १७ ॥ नमोऽस्तु पाशांकुशपद्मशूलकपालसर्पेन्दुधनुर्द्धराय ॥ गजासुरानंगधुरान्व्यकादि विनाशमूलाय नमः शिवाय ॥ १८ ॥
 शिरःसंपूजयेद्दद्यात्ततो धूपविलेपनम् ॥ ततस्तुरात्रौ भोक्तव्यं तैलक्षारविवाजितम् ॥ १९ ॥ शालयेत्तंदुलप्रस्थं घृतपात्रेण संयुतम् ॥ द
 द्यात्सर्वेषु नक्तेषु ब्राह्मणाय नृपोत्तम ॥ २० ॥ शतयभावेन दोषः स्यादधिके चाधिकं फलम् ॥ नक्षत्रगुणैः प्रतिनक्तयुग्मं समाचरेत् ॥ २१ ॥
 सूतकाशीचदोषे तु पुनरन्यदुपोषयेत् ॥ एवं क्रमेण संप्राप्ते परणे पांडवादि के ॥ २२ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्ष्या गुडक्षरिघृतादिभिः ॥ कांच
 नं कारयेद्देवमुभया सह शंकरम् ॥ २३ ॥ शय्यां सुलक्षणां कृत्वा विरुद्धग्रंथि वर्जिताम् ॥ सोपधानं कविश्रामां स्वास्तरावरणां शुभाम् ॥ २४ ॥
 भाजनोपानहच्छत्रचामरासनदपैः ॥ भूषणैरपि संयुक्तां फलवन्ना नुलेपैः ॥ २५ ॥ तस्यां निधाय तं देवमलंकृत्य गुणान्वितम् ॥ कपि
 लां वस्त्रसंवीतां शुचिशीलां पयस्विनीम् ॥ २६ ॥ सुवर्णशृंगारैश्च खुरांसं वत्सां कां स्य दोहनाम् ॥ दद्यान्मंत्रेण पूर्वाह्नेन कालमभिलघयेत् ॥ २७ ॥
 यथानेदेव शयनं तवर्षत जातया ॥ शून्यं वृत्त्याथ संतत्या तथा मे संतु सिद्धयः ॥ २८ ॥ यथा देवन श्रेयोऽर्थस्त्वदन्यो विद्यते क्वचित् ॥ तथा मामुद्धरा शे
 षटुः स्वसंसारसारात् ॥ २९ ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥ शय्यागवाहितं तत्सर्वद्विर्जस्य भवनं नयेत् ॥ ३० ॥ नैतद्विशीलय न दां
 भिकाय कुतर्कदुष्टाय विनिदकाय ॥ प्रकाशनीयं व्रतमिन्दुमौल्यैश्चापिलोभोपहृतांतरात्मा ॥ ३१ ॥ भक्ताय दांताय गुणान्विताय प्रदेयमेत

चिच्छवभक्तिर्युक्तैः ॥ इदं महापातककृन्नराणामप्यश्वेदविदोषदन्ति ॥ ३२ ॥ यावाथनारीकुरुतेऽतिभक्त्याभर्तारमाश्रित्यशुभं गुरुं वा ॥ न बंधु
 पुत्रैर्न धनैर्वियोगमाश्रोति दुःखं न सुहृत्समुत्थम् ॥ ३३ ॥ इदं वसिष्ठेन पुराऽनुजेन कृतं कुरेण पुरंदरेण ॥ यत्कतिनादप्यखिलान्यधानि विघ्नं समा
 याति न संशयोत्र ॥ ३४ ॥ इति पठति शृणोति वा इत्थं शिवपुरुषं पुरुहूतवच्छ भक्त्यात् ॥ अपिनरकगतां पितृन शेषाच्छिव भवनं नयत हियः
 करोति ॥ ३५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शिवनक्षत्रपुरुषव्रतं नाम नवोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥ ॥
 युधिष्ठिर उवाच ॥ यदिकर्तुं न शक्नोति व्रतं न क्षत्रपौरुषम् ॥ गृहीतं रभसा कृष्णहृन्मद्राव्रतमुत्तमम् ॥ १ ॥ संपूर्णजायेते नयदचर्चिपुरा
 स्थितम् ॥ कुरुप्रसादं गृह्णामि ते नमो वक्तुमर्हसि ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो कुरु राज युधिष्ठिर ॥ रहस्यानां रहस्यं ते कथयामि व्रतो
 त्तमम् ॥ ३ ॥ संपूर्णनाम तच्चापि व्रतं सम्यक्फलप्रदम् ॥ यच्चर्जनं नरनारीभिर्येवं संपूर्णकारकम् ॥ ४ ॥ अवश्यं तच्च कर्तव्यमक्षीप फलं कांक्षिभिः ॥
 किञ्चिद्भग्नप्रसादेन यद्व्रतं व्रतिनां स्थितम् ॥ ५ ॥ तत्संपूर्णं भवेत्सर्वव्रतेनानेन पाण्डव ॥ उपद्रवैर्बहुविधैर्मदान्मोहाच्च पार्थिव ॥ ६ ॥
 यद्भग्नकिञ्चिदेव स्याद्व्रतं विघ्नविनायकैः ॥ तत्संपूर्णं भवेत्पार्थसत्यं सत्यं संशयः ॥ ७ ॥ काञ्चनरौप्यं कंठं पीडयित्वा तद्व्रतं पश्येत् ॥
 भग्नव्रते तु यो देवस्तत्स्वरूपं सुनिर्मितम् ॥ ८ ॥ रूपं ह्यपि स यो विपिप्रारब्धयद्भक्तिकल ॥ न वनिष्पादितं किंचिद्देवात्सर्वतथोत्थितम् ॥ ९ ॥
 द्विभुजं पङ्कजरूढं सौम्यप्रहसिताननम् ॥ निष्पादितं शिल्पभावात्तास्मिन्नेव दिने ॥ १० ॥ तन्मासे च पुनः प्राप्तं ब्राह्मणो विधिना गृहे ॥
 क्षापयेत्पयसा दध्ना घृतक्षीरसां बुभिः ॥ ११ ॥ गंधं च दनं पुष्पैश्च चयेत्कुंकुमादिना ॥ तोयपूर्णस्य कुंभस्य पृथ्वा विन्यस्य च दनैः ॥ १२ ॥
 धूपदीपाक्षतैर्वस्त्रैरनैरप्युपहारैः ॥ अर्घ्यं दद्याच्च तन्नाम्ना मंत्रेणानेन पाण्डव ॥ १३ ॥ उपसन्नस्य दीनस्य प्रायाश्चित्तकृताञ्जलेः ॥
 शरणं च प्रपन्नस्य कुरुष्वार्घ्याद्यं प्रभो ॥ १४ ॥ परत्र भयभीतस्य भग्नखंडव्रतस्य च ॥ कुरुप्रसादं संपूर्णव्रतं संपूर्णमस्तु मे ॥ १५ ॥ तपश्चि
 द्भ्रवत् चिद्व्यच्छिद्रं भग्नक्रेत्रे ॥ तव प्रसादाद्देवेश सर्वमच्छिद्रमस्तु न स्वाहा ॥ १६ ॥ ॥ अमुकदेवाय नमः ॥ ॥ पूर्वतो दक्षिणतः प

श्रिमत्तत्ततः ॥ विद्विषुचोपय्यस्तद्विक्पालेभ्योनमोनमः ॥ १७ ॥ इदमर्घ्यमिदं पाद्यं नैवेद्यं तेनमोनमः ॥ एवं प्रोच्यततः पादौ जानुनी
 कटिशीर्षके ॥ १८ ॥ वक्षःकुक्षिद्विष्टुष्टबाह्वसां शिरोरुहान् ॥ पूजयेत्तस्य देवस्य ततः पश्चात्क्षमापयेत् ॥ १९ ॥ पूजितस्त्वयथाश
 त्त्यानमस्तेऽस्तु सुरोत्तम ॥ ऐहिकमुष्मिकानाथकार्यसिद्धिदिशस्वमे ॥ २० ॥ एवं क्षमापयित्वा तु देवरूपं विधानतः ॥ ततो द्विजस्य कौ
 न्तेयविधिज्ञस्योपपादयेत् ॥ २१ ॥ स्थित्वा पूर्वमुखो विप्रो गृहीत्वा हर्षपाणिना ॥ विप्रस्य हस्ते यच्छेच्च दासवै चोत्तरामुखः ॥ २२ ॥
 मंत्रेणानेन कौंतेय सोपवासः प्रयत्नतः ॥ इदं व्रतं भयाखण्डं कृतमासीत्पुरा द्विज ॥ २३ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन संपूर्णतदिहास्तु मे ॥ ब्राह्मणोऽपि
 प्रतीच्छेत्तु मंत्रेणानेन तद्व्रतम् ॥ २४ ॥ वाक्संपूर्णमनः पूर्णैर्पूर्णकायव्रतेन ते ॥ संपूर्णस्य प्रसादेन भवपूर्णमनोरथः ॥ २५ ॥ ब्राह्मणायामिभाषंते
 ह्यनुमोदंति देवताः ॥ सर्वदेवमया विप्रानैतद्वचनमन्यथा ॥ २६ ॥ जलधिः क्षारतानीतः पावकः सर्वभक्षताम् ॥ सहस्रनेत्रः शक्रोऽपि कृतो विप्रै
 र्मेहात्माभिः ॥ २७ ॥ ब्राह्मणानां तु वचनाद्ब्रह्महत्याप्रणश्यति ॥ अश्वमेधफलं सां प्रप्यते नान्नसंशयः ॥ २८ ॥ व्यासवाल्मीकिवचना
 द्ब्राह्मणवचनाच्च गौतमपराशरधौर्म्यागिरसवसिष्ठनारदादिमुनिवचनात्संपूर्णं भवतु ते व्रतम् ॥ एवं विधिविधानेन गृहीत्वा ब्राह्मणं व्रजेत् ॥
 तद्दानं प्रेषयेत् सर्वब्राह्मणस्य गृहे स्वयम् ॥ २९ ॥ ततः पंचमहायज्ञान्निर्वपेद्ब्राजनादि च ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या व्रतमेतत्सकृत्तथा ॥ ३० ॥
 तस्य संपूर्णतायाति तद्व्रतं यत्पुरा स्थितम् ॥ खण्डं संपूर्णतायाति प्रसेनैव व्रतदेव ते ॥ ३१ ॥ संपूर्णचततः कृत्वा संपूर्णगोभवेद्वती ॥ भोगी भव्यो
 लसत्कीर्तिः स्वसंपूर्णमनोरथः ॥ ३२ ॥ स्थित्वा वर्षशतं मर्त्येततः स्वर्गोऽमरो भवेत् ॥ यथेष्टचेष्टाचारी च ब्रह्मविष्ण्वन्द्रपूजितः ॥ ३३ ॥
 स्वर्गलोके चिरस्थित्वा पुनर्मोक्षमवाप्नुयात् ॥ प्रायश्चित्तमिदं श्रोतुं पुरा गणेशे प्रभो ॥ ३४ ॥ गोकुले गोकुलाकर्णे मया बाल्येऽप्युपोषितम् ॥
 एवं त्वमपि कौंतेय चरसंपूर्णकं ब्रह्म ॥ ३५ ॥ भग्नानियानिमदमोहवशाद्गृहीत्वा जन्मान्तरेष्वपि नरेण समत्सरेण ॥ संपूर्णपूजनपरस्य पुरो
 भवं तिसर्वव्रतानि परिपूर्णफलप्रदानि ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे संपूर्णव्रतवर्णनं नाम दशोत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ६४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ वर्णाश्रमाणां प्रभवः पुराणेषु मया श्रुतः ॥ पण्यस्त्रीणां समाचारं श्रोतु

मिच्छामितत्वतः ॥ १ ॥ काह्यासां देवताकृष्णार्किकव्रतं किमुपोषितम् ॥ केन धर्मेणैवैतैः स्वर्गमाप्स्यन्त्यनुत्तमम् ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 ममपत्नी सहस्राणि संति पांडवषोडश ॥ रूपैर्दार्यगुणैः पीतामसथायतनाः शुभाः ॥ ३ ॥ ताभिर्वसंतसमये कोकिलालिकुलाकुले ॥
 पुष्पितोपवनेन्दुकुल्लकहारासरसस्तटे ॥ ४ ॥ निर्भरणगोष्ठीषु प्रसक्ताभिरलंकृते ॥ कुरंगनयनः श्रीमान्मालतीकृतशेखरः ॥ ५ ॥
 गच्छन्समीपमार्गेणैव परपुरंजयः ॥ साक्षात्कर्तुं रूपेण सर्वाभरणभूषितः ॥ ६ ॥ अंगगच्छरतताभिः साभिलाषमवेक्षितः ॥ प्रवृद्धो
 मन्मथस्तासां सर्वाङ्गक्षोभदायकः ॥ ७ ॥ निरीक्ष्य तमहं सर्वविकारं ज्ञानचक्षुषा ॥ अज्ञपंरुषितः सर्वहरिष्यन्तीह दस्यवः ॥ ८ ॥
 मयि स्वर्गमनुप्राप्ते भवतीः काममोहिताः ॥ एतद्भावमुपश्रुत्य बाष्पपथकुलेक्षणाः ॥ ९ ॥ मामुचुर्वद्गोविन्दकथमेतद्भविष्यति ॥
 भर्तारं जगतामीशं भवं तमपराजितम् ॥ १० ॥ दिव्यानुभावांच पुरीरत्नवंति गृहाणि च ॥ द्वारिकावासिनः सर्वान्देवरूपान्कुमारकान् ॥ ११ ॥
 भगवन्सर्वलोकस्य कथं भोग्या भवामहे ॥ दासभावमनुप्राप्य भविष्यामः कथं पुनः ॥ १२ ॥ को धर्मः कः समाचारः कथं वृत्तिर्भविष्यति ॥
 तथा लालयमानस्ता बाष्पपथकुलेक्षणाः ॥ १३ ॥ मया प्रोक्तां ध्रुवत्यस्ताः संतापस्त्यज्यतामयम् ॥ जलक्रीडाविहारेषु पुरासरसिमानसे ॥
 ॥ १४ ॥ भवतीनां सगर्वानां रदोऽभ्याशमागतः ॥ हुताशनसुताः सर्वा भवन्त्योऽप्सरसाः पुरा ॥ १५ ॥ अप्रणम्यावलेपेन परिपृष्टः स योगवित् ॥
 कथं नारायणोऽस्माकं भर्ता स्यादित्युपादिश ॥ १६ ॥ तस्माद्भूतप्रदानं च क्षापदानमभूत्पुरा ॥ शय्याद्वयप्रदानेन मधुमाधवमासयोः ॥ १७ ॥
 सुवर्णैः परस्करोत्सर्गान्दादृश्यांश्च कृपक्षतः ॥ भर्तानारायणो नूनं भविष्यत्यन्यजन्मनि ॥ १८ ॥ न कृतोऽयत्नः प्रामोभिरूपसौभाग्यमत्सरात् ॥
 परंपृष्टोऽस्मि तेनाशुवियोगो भविष्यति ॥ १९ ॥ चौरैः पल्लताः सर्वविश्यात्वं समवाप्स्यथ ॥ एवं नारदः क्षापेन मच्छापेन च सांप्रतम् ॥ २० ॥
 न कार्यः संश्रमः कश्चिद्दासत्वं वा भविष्यति ॥ इदानीमपि यद्दृश्येत च्छृणुध्वं वराननाः ॥ २१ ॥ पुरा देवासुरेभ्युद्धे हतेषु शतशः पुनः ॥
 दानवांसुरसैन्येषुराक्षेः शुततस्ततः ॥ २२ ॥ तेषां नारीसहस्राणि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ परिणीता निर्यानि स्युर्बलद्रुक्ता निर्यानि वै ॥ २३ ॥
 तानि सर्वाणि देवेशः प्रोवाच वदतां वरः ॥ वेश्याधर्मेण वर्तध्वमनुपमं दिरे ॥ २४ ॥ भक्तिमन्यो वरारोहास्तदा देवकुलेषु च ॥ राजानः स्वा

मिनःस्तुत्याब्राह्मणाश्चबहुश्रुताः ॥ २५ ॥ तेषांगृहेषुतिष्ठञ्चसूतकंचापितत्समम् ॥ भविष्यतिचसौभाग्यंसर्वासामपिशक्तिः ॥ २६ ॥
 नचैकस्मिन्व्रतिःकार्यापुरुषेधनवर्जिते ॥ अनुमान्यःप्रसाद्यश्चशुलकदोदेववत्सदा ॥ २७ ॥ सुरूपोवाविरूपोवाद्रव्यतत्रप्रयोजनम् ॥ नतद्व्य
 तिक्रमःकार्योब्रह्महत्यामवाप्नुयात् ॥ २८ ॥ नचापिमद्यपाभिश्चभाव्यकौटिल्यबुद्धिभिः ॥ यःकश्चिच्छुलकमादायगृहमेष्यतिवःसदा ॥ २९ ॥
 निश्छद्मनैवापहार्यतत्सर्वदेववर्जितम् ॥ व्यभिचारोनकर्तव्यःस्वामिनासहकारिचित् ॥ ३० ॥ रूपयौवनदणैर्पणधनलोभेनवापुनः ॥ दा
 सीभूत्वाचयाकाचिद्व्यभिचारकरोतिच ॥ ३१ ॥ पतिनासहपापिष्ठापापिष्ठायात्यधोगतिम् ॥ देवतानांपितृणांचपुण्येऽहिसमुपस्थिते ॥ ३२ ॥
 गोभूहिरण्यधान्यानिप्रदेयानिचशक्तिः ॥ ब्राह्मणेभ्योवारोहाःकार्याणिवचनानिच ॥ ३३ ॥ यच्चाप्यन्यद्व्रतसंभ्यगुपदेक्ष्यामितत्त्वतः ॥
 अविचारेणसर्वाभिरनुष्ठेयंचतत्पुनः ॥ ३४ ॥ संसारोत्तारणायालमेतद्वेदविदोविदुः ॥ यदासूर्योदिनेप्रातिपुष्योवासपुनर्वसुः ॥ ३५ ॥ भवेत्सर्वो
 षधिस्नानंसम्यङ्नरारिसमाचरेत् ॥ तदापंचशरस्यापिसंनिधातृत्वमेष्यति ॥ ३६ ॥ अर्चयेत्पुण्डरीकाक्षमनङ्गस्यापिकीर्तनम् ॥
 कामायपादौसंपूज्यजंघेवैमोहकारिणे ॥ ३७ ॥ मेढूकंदर्पनिधयेकटिप्रीतियुजेनमः ॥ नाभिंशैख्यसमुद्रायवामनायतथोदरम् ॥ ३८ ॥
 हृदयंहृदयेशायस्तनवाहादकारिणे ॥ उत्कंठयेतिवैकंठमास्यमानन्दजायच ॥ ३९ ॥ वामांसंपुष्पचापयपुष्पबाणायदक्षिणम् ॥
 नमोऽनन्तायवैमोलिविलोयोतिचध्वजम् ॥ ४० ॥ सर्वात्मनेशिरस्तद्वेदेवस्यपूजयेत् ॥ नमःश्रीपतयेताक्ष्यंध्वजाकुशधरायच ॥ ४१ ॥
 गदिनेपीतवस्त्रायशङ्खिनेचक्रिणेनमः ॥ नमोनारायणयेतिकामदेवात्मनेनमः ॥ ४२ ॥ नमःशाल्यैनमःश्रीत्यैनमोरत्यैनमःश्रिये ॥
 नमःपुष्ट्यैनमस्तुष्ट्यैनमःसर्वार्थदेतिच ॥ ४३ ॥ एवंसंपूज्यगोविन्दमंगलात्मकमीश्वरम् ॥ गंधैर्माल्यैस्तथाधूपेनैवैश्वैश्चैवभामिनी ॥ ४४ ॥
 अत्रचाहूयधर्मज्ञैर्ब्राह्मणंवेदपारगम् ॥ अव्यंगावयवंपूज्यगंधपुष्पादिभिस्तथा ॥ ४५ ॥ शालेयंतंडुलप्रस्थंघृतपात्रेणसंयुतम् ॥
 तस्मैविप्रायसादद्यान्माधवःश्रीयतामिति ॥ ४६ ॥ यथेष्टाहारभुक्तंचतमेवद्विजसत्तमम् ॥ रत्यर्थकामदेवोऽयमितिचित्तेऽवधारयच ॥ ४७ ॥

यद्यदिच्छति विप्रेन्द्रस्तत्तत्कुर्वाद्दिलसिनी ॥ सर्वभावेन चात्मानमपयिस्मितभाषिणी ॥ ४८ ॥ एवमादित्यवारेण सदा तद्गतमाचरेत् ॥
 तं दुलप्रस्थदानं च यावन्मासांस्तु द्वादश ॥ ४९ ॥ तत्तत्स्त्रयोदशमासिसंप्राप्ते तस्य भामिनी ॥ विप्रस्योपस्करैर्युक्तां शय्यां दद्याद्दिलक्षणम् ॥ ५० ॥
 सोपधानकविश्रामांस्वास्तरावरणांशुभाम् ॥ दीपिकोपानहच्छत्रपादुकासनसंयुताम् ॥ ५१ ॥ सपत्नीकमलंकृत्य हेमसुत्राङ्गुलीयैः ॥
 सूक्ष्मवस्त्रैः सकटैर्धूपमाल्यानुलेपनैः ॥ ५२ ॥ कामदेवं सपत्नीकं गुडकुम्भोपरि स्थितम् ॥ ताम्रपात्रासनगतं हेमनेत्रपटावृतम् ॥ ५३ ॥
 सकांस्यभाजनेपेति मिश्रदण्डमन्वितम् ॥ दद्यादेतेन मंत्रेण तथैकांगं पयस्विनीम् ॥ ५४ ॥ यथांतरं न पश्यामि कामकेशवयोः सदा ॥
 तथैव सर्वकामासिस्तु विष्णोसदामम ॥ ५५ ॥ यथानकामिनि देहात्प्रयाति तव केशव ॥ तथापि ममेव शरीरस्थं पतिकुरु ॥ ५६ ॥
 तथैव काञ्चन देवं प्रतिगृह्णान्द्विजोत्तमः ॥ “कइदं कोऽदात्कस्माददात्कामः कामायादात्कामो दाता कामः प्रतिग्रहाता कामः समुद्रमाविश मैतत्ते” ॥
 इति वैदिकमन्त्रमीरयेत् ॥ कोऽदादिति पठेन्मन्त्रं ध्यायंश्चेत्तस्मिमाधवम् ॥ ५७ ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य विमृजेद्विजपुङ्गवम् ॥ शय्या
 सनादिकं सर्वब्राह्मणस्य गृहं नयेत् ॥ ५८ ॥ ततः प्रभृतियोऽव्योपिरत्यथ गृहमागतः ॥ स सम्यक्सूर्यवारेण समं पूज्यो यथेच्छया ॥ ५९ ॥
 एवमेकं द्विजं शान्तिपुराणं ज्ञां विचक्षणम् ॥ तमर्चयित्वा सदा अपरं वा तदाज्ञया ॥ ६० ॥ न प्राप्नोति तदा विघ्नं गर्भसूतकजं क्वचित् ॥
 देवं वामानुषं स्यादुपरागेण वा ततः ॥ ६१ ॥ साधारनष्टपशुवद्व्याशान्त्या समापयेत् ॥ एतद्भक्त्यर्थं सर्वेऽप्यधर्ममशेषतः ॥ ६२ ॥
 पुरुहूतेन यत्प्राप्तं दानं विषुतो मया ॥ तदिदं च व्रतं सर्वं भवतीषु प्रकाशितम् ॥ ६३ ॥ सर्वपापप्रशमनमनंतं फलदायकम् ॥ क
 ल्याणिनिनां कथितं कुरुध्वं तद्हराननाः ॥ ६४ ॥ एतत्पार्थमया पूर्वाङ्गीनां तु प्रकाशितम् ॥ पुराणं धर्मसर्वस्वं देया जनसुखप्रदम् ॥ ६५ ॥
 करोति याज्ञोषमखण्डमेतत्कल्याणिनीमाधवलोकसंस्था ॥ सा पूजिता देवगणैरशेषैरानन्दकृत्स्थानमुपेति विष्णोः ॥ ६६ ॥ इति श्रीभ
 विष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कामदाने वैयाव्रतवर्णनं नामैकादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ६७ ॥

॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातो वृताकविर्विव्याख्यास्यामः ॥ संवत्सरं च षण्मासां स्त्रीन्मासान् न भक्षयेत् ॥ अथ भरण्यां मघायां वा
 एकरात्रोपवासं कृत्वा स्थंडिले देवानां हूय गंधपुष्पपुष्पैर्नैवेद्यदीपादिना पूजयेत् ॥ दर्भपाणिर्गोधो देकेनावाहयेत् ॥ यमराजानमावाहयामि ॥
 कालमावाहयामि ॥ नीलमावाहयामि ॥ चित्रगुप्तमावाहयामि ॥ वैवस्वतमावाहयामि ॥ मृत्युमावाहयामि ॥ परमेश्विन
 मावाहयामीति ॥ ततोऽग्निमुपसमाधाय तिलाज्ये जुहुयात् ॥ यमराजाय स्वाहा ॥ कालाय स्वाहा ॥ नीलाय स्वाहा ॥ चित्रगुप्ताय स्वाहा ॥
 वैवस्वताय स्वाहा ॥ मृत्यवे स्वाहा ॥ परमेश्विने स्वाहेति ॥ अग्निमूर्धेत्याहुतीस्त्वष्टशतं हुत्वा स्विष्टकृतिं कृत्वा प्रायश्चित्तं हुत्वा ब्राह्मणः स्वय
 मेव करोति ॥ इतरेषामाचार्यः ॥ अथ सौवर्णं वृताकं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ कृष्णवृषभं गच्छेत् ॥ कर्णवैष्टांगुलियके च्छत्रोपानहौ कृष्णयु
 गं कृष्णकंबलं च दद्यात् ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वा आशिषो वाचयेत् ॥ पौंडरीकाश्वमेधफलमवाप्नोति ॥ सप्तकोटिसहस्राणि नाकपृष्ठमहीयते ॥
 सप्तजन्मांतरं यावद्यमलेकं न पश्यति पुरं पुरुषः कदाचित् ॥ १ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वृताकव्रतविधि
 वर्णनं नाम द्वादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ७ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमम् ॥
 येन लक्ष्मीर्निवृत्तिस्तु पुष्टिश्चैवोपजायते ॥ १ ॥ सर्वग्रहाः सदा सौम्या जायंते येन पांडव ॥ आदित्यवारे हस्तेन पूर्णगृह्या विचक्षणः ॥ २ ॥
 नक्तोक्ता विधिनार्यैर्वर्ण्यैः कुर्वन्तु पूजां तथारवेः ॥ प्रत्यक्षं सप्तनक्तानि कृत्वा भक्तिपरो नरः ॥ ३ ॥ ततस्तु सप्तमे प्राप्ते कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् ॥
 भारुकरं सर्वसौवर्णं कृत्वा यत्नेन मानवः ॥ ४ ॥ ताम्रपात्रे स्थापयित्वा रक्तपुष्पैः प्रपूज्य च ॥ रक्तवस्त्रगुच्छं च्छत्रोपानह्युगान्वितम् ॥ ५ ॥
 घृतेन स्नपनं कृत्वा लङ्कुलान्विनिवेद्य च ॥ मंत्रेणानेन विदुषे ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ६ ॥ आदिदेवनमस्तुभ्यं सप्तसप्तैर्दिवाकर
 त्वं रवेतारयस्वास्मान्स्मात्संसारसागरात् ॥ ७ ॥ कृतेनानेन राजेन्द्र भवेदारोग्यमुत्तमम् ॥ द्रव्यसंपत्तु प्राप्तिरिति पौराणिका विदुः ॥ ८ ॥

अविसेवादिनीचेयंशानिपुष्टिप्रदानुणाम् ॥ तद्वच्चित्रासुसंगृह्यसोमवारविचक्षणः ॥ ९ ॥ सप्तमेचततःप्रातेदत्वाब्राह्मणभोजनम् ॥
 कांस्यभाजनसंस्थंवारजतंरजतेऽथवा ॥ १० ॥ पात्रेकृत्वासोमराजंश्वेतवस्त्रावगुंठनम् ॥ पादुकोपानहच्छत्रभाजनासनसंयुतम् ॥ ११ ॥
 दध्यन्निशिखरंदत्वाब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ मंत्रेणानेराजेन्द्रतंशृणुष्वर्चामिते ॥ १२ ॥ श्रीमहादेवजावष्टीपुष्पगोक्षीरपांडुरा
 सोमसौम्योभवास्माकंसर्वदाहृतमोत्तम ॥ १३ ॥ एवंकृतेमहाराजसोमस्तुष्टिप्रदोभवेत् ॥ भवंतितुष्टेऽत्रिसुतेसर्वेसानुग्रहाग्रहाः ॥ १४ ॥
 स्वात्यामंगारकंगृह्यक्षपयेनक्तभोजनः ॥ सप्तमेत्वथसंप्राप्तेस्थापितंताम्रभाजने ॥ १५ ॥ रक्तवस्त्रयुगच्छत्रकुमेनानुलेपनम् ॥
 नेवेदंहतंकारंचपूज्यधूपपाक्षतादिभिः ॥ १६ ॥ मंत्रेणानेनतंदद्याद्ब्राह्मणायकुटुंबिने ॥ कुजन्मप्रभवोऽपित्वमंगलःपक्वसेबुधैः ॥ १७ ॥
 अमंगलनिहत्याशुसर्वदायच्छमंगलम् ॥ विशाखासुबंधुगृह्यसप्तनक्तान्यथाचरेत् ॥ १८ ॥ बुधंहेममयंकृत्वास्थापितंकांस्यभाजने ॥
 शुक्लवस्त्रयुगच्छत्रंशुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ १९ ॥ गुडौदनोपहारंतुब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ बुधःसद्बुद्धिजननोबोधदःसर्वदानुणाम् ॥ २० ॥
 तत्त्वावबोधंशुक्लमेराजपुत्रनमोनमः ॥ अनुराधास्वथाचार्येदेवानांपूज्यभक्तितः ॥ २१ ॥ पूर्वोक्तक्रमयोगेनसप्तनक्तान्यथाचरेत् ॥
 हेमहेममयेपात्रेस्थापयित्वाबृहस्पतिम् ॥ २२ ॥ पीतांबरयुगच्छत्रंपीतयज्ञोपवीतिनम् ॥ पादुकाच्छत्रसहितंसंदंडसकमण्डलुम् ॥ २३ ॥
 संपूज्यपुष्पनिकरैर्दीपधूपपाक्षतादिभिः ॥ खण्डखाद्योपहारैश्चाद्विजायप्रतिपादयेत् ॥ २४ ॥ धर्मशान्नाथेशास्त्रज्ञानविज्ञानपराग ॥ अगा
 धबुद्धिगांभीर्येदेवाचार्यनमोऽस्तुते ॥ २५ ॥ शुक्रंज्येष्ठःसुसंगृह्यक्षपयेन्नक्तभोजनैः ॥ पूर्वोक्तक्रमयोगेनद्विजसंतर्पणेनच ॥ २६ ॥ सप्त
 मेत्वथसंप्राप्तौसौर्वणकारयेच्छुभम् ॥ रौप्येवावंशपात्रेवास्थापयित्वाभृगोःसुतम् ॥ २७ ॥ संपूज्यपरयाभस्तयाश्वेतवस्त्राविलेपनैः ॥ अग्रे
 तस्यप्रदातव्यंपायसंधृतसंयुतम् ॥ २८ ॥ दद्यादनेनमंत्रेणब्राह्मणायविचक्षणः ॥ भार्गवोभृगुपुत्रोऽसिशुक्रक्रमविशारद ॥ २९ ॥ हत्वा
 ग्रहकृतान्दोषानायुरारोग्यदोभव ॥ मूलेनसूर्यतनयंगृहीत्वाभरतर्षभ ॥ ३० ॥ तस्मिन्दिनेपूजनीयंग्रहात्रितयमादरात् ॥ शनैश्चरश्चरा

हुश्वकेतुश्चेतिक्रमाद्यप ॥ ३१ ॥ होमंति लघुतैः कुर्याद्ब्रह्मनामा तु मंत्रवित् ॥ अर्कः पलाशखदि रौह्यपामागोऽथ पिप्पलः ॥ ३२ ॥ उदुंबरशमीदू
 र्वाकुशाश्च समिधः क्रमात् ॥ एकैकस्य त्वष्टशतमष्टाविंशतिरेव वा ॥ ३३ ॥ होतव्यामधुसर्पिभ्यर्थादश्रावापायसेनवा ॥ सप्तमे
 त्वथ संप्राप्तेन क्तं सूर्यमुत्स्यतु ॥ ३४ ॥ ग्रहास्त्रयोऽपि कर्तव्यारजौ ह्यहमयाः शुभाः ॥ व्रतं तिस्रं वतश्चैतान्सौवर्णान्वाथ कारयेत् ॥ ३५ ॥
 कृष्णवस्त्रयुगंद्वादौ एकैकस्य क्रमाद्यप ॥ मृगनाभ्यासमालभ्य कुशराज्ज्वनिनिवेद्य च ॥ ३६ ॥ होमावसाने सर्वतद्ब्राह्मणयोपपादयेत् ॥
 ज्ञानैश्चरनमस्तेऽस्तु नमोऽस्तुराहवे तथा ॥ ३७ ॥ केतवे च नमस्तुभ्यं सर्वं शान्तिप्रदो भव ॥ एवं कृते भवेद्यत्तु तन्निबोधनरेश्वर ॥ ३८ ॥
 यदि भौमो रविमुतो भास्करो राहुणा सह ॥ केतुश्च मूर्ध्नि तिष्ठति स वेपीडाकारग्रहाः ॥ ३९ ॥ अनेन कृतमत्रेण सर्वं शाश्वत्यं पुद्गवाः ॥
 एवं यः कुरुते राजन्सदा भक्तिसमन्वितः ॥ ४० ॥ तस्य सानुग्रहाः सर्वे यच्छन्ति विजयं सुखम् ॥ यश्चैतच्छृणुयात्कल्पं ग्रहाणां पठतेऽपि वा ॥ ४१ ॥
 तस्य सानुग्रहाः सर्वे शान्तिं यच्छन्ति नान्यथा ॥ ज्ञानैश्चरानुग्रहाः स वै यच्छन्ति विजयं सुखम् ॥ ४२ ॥ कृष्णगरुः स्मृतो धूपो दक्षिणा चात्मशक्तिः ॥ ४३ ॥
 सूर्यविधुं कुजबुधौ गुरुशुक्रसौरी न्हस्तादिकर्क्षसहिता नुदितक्रमेण ॥ संपूज्य हेमघटितान्द्विजपुद्गवाय दत्त्वा पुमान्ग्रहणेन न पीडयतेऽत्र ॥ ४४ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ग्रहनक्षत्रवर्णननाम त्रयोदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उ
 वाच ॥ पुरात्रेतायुगे पार्थन वर्षत्पाकश्रासनः ॥ कथंचिदनुयाद्राज्ञस्तस्य राष्ट्रसमंततः ॥ १ ॥ ततो राष्ट्रं क्षुधाविषं बभूवती विदारुणम् ॥
 पतंगमूषिका र्णचौरव्यालभया कुलम् ॥ २ ॥ तस्मिन् चोराकुले काले सपत्नीकः स बालकः ॥ कौशिकः स्वगृहं त्यक्त्वा परराष्ट्रमागच्छन् नैः ॥ ३ ॥
 मार्गेऽथ गच्छता तेन कौशिकेन महर्षिणा ॥ त्यक्तः स बालको ह्येको दुर्भरं च कुटुंबकम् ॥ ४ ॥ तस्मिन्काले विशेषेण क्षीणैर्बोधिसंचये ॥
 कृत्वातिनिर्घणं कर्मगतोऽसौ कौशिको मुनिः ॥ ५ ॥ सोऽपि बालोरुदन्दी नोदिशो विधियस्थितः पथि ॥ उत्थाय पिप्पलस्यार्धः फलान्यनुत्तु प्रचक्रमे
 ॥ ६ ॥ कूपे जलं पौनर्नित्यं तत्रैवाश्रममंडलम् ॥ कृत्वा सम्यक् स्थितो रौद्रं तेपे च विपुलं तपः ॥ ७ ॥ अथाजगाम भगवान्नारदो वेदपारगः ॥
 तं दृष्ट्वा दीनवदनं क्षुधातीक्ष्णं तद्विजपोतकम् ॥ ८ ॥ दयया तस्य संस्कारं चक्रमौज्या दिवं धनम् ॥ वेदानध्यापयामास सरहस्यपदक्रमान् ॥ ९ ॥

ददौ चैव षण्वमं त्रं द्वादशक्षरमित्युत ॥ वेदाभ्यासरतस्यास्य विष्णुध्यानपरस्य च ॥ १० ॥ प्रत्यहं पिप्पलादस्य विष्णुः प्रत्यक्षतां ययौ ॥
 वेनेते यस्य माहूढो न लोत्पलदलच्छविः ॥ ११ ॥ चतुर्भुजः पीतवासाः शंखचक्रगदाधरः ॥ स उवाच तदा तुष्टो वां ब्रूहि यमिच्छसि ॥ १२ ॥
 तच्छ्रुत्वा नारदमुखं समालोक्य शिशुस्तदा ॥ नारदेनाप्यनुज्ञातो ज्ञानविद्यामया चत ॥ १३ ॥ दत्त्वा ज्ञानं सोपदेशं योगाभ्यासचर्चनमलम् ॥
 नागारिगमनो विष्णुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ १४ ॥ ततो राजन्महाज्ञानमहापैः शिशुस्तदा ॥ नारदं परिपप्रच्छ केनाहं पीडितोऽमुने ॥ १५ ॥
 ग्रहेण ग्रहभूतेन बालरूपोऽपि दुःखितः ॥ नमो पितानमेमाता जीवितोऽस्म्यति पीडया ॥ १६ ॥ ब्राह्मण्यं भवता दत्तं देवान्मम द्विजोत्तम ॥
 एतच्छ्रुत्वा शिशोर्वाक्यं कथयामास नारदः ॥ १७ ॥ शनैश्चरेण क्रूरेण ग्रहेण त्वं हि पीडितः ॥ पीडितश्च समस्तोऽपि देशोऽयमं दचारिणा ॥ १८ ॥
 तेनैतत्फलं प्राप्तं संपसारिः शनैश्चरः ॥ प्रज्वलन्नतिदौर्पण्यं रूरीवनमस्तले ॥ १९ ॥ एवमुक्तः शिशुः क्रोधात्प्रज्ज्वालयेव पावकः ॥
 आलोक्य यगनाद्धूमोपातयामास वैशनिम् ॥ २० ॥ पतमानो गिरः शृंगाद्भग्नः खंजो बभूव ह ॥ धरण्यां पतितं दृष्ट्वा भास्करात्मजमातुरम् ॥ २१ ॥
 नरीनर्तिभुजैर्नारदो दृष्टमानसः ॥ हर्षाद्देवान्महाहूय दर्शयामास तं शनिम् ॥ २२ ॥ अथ देवास्तथा प्राप्ता ब्रह्मरुद्रद्रुपावकाः ॥
 शनैः संशमयामासु रूचुश्चैदमुपि चतम् ॥ २३ ॥ स्वस्ति तेऽस्तु महाभाग पिप्पलादमहामुने ॥ भद्रं तेऽत्र कृतं नमनारदेन महापिण ॥ २४ ॥
 अन्यर्थं युक्तं विप्रैर्नृजैर्वितं पिप्पलादनात् ॥ भगवन्पिप्पलान्यत्त्वा जीवितोऽसितोऽमुने ॥ २५ ॥ ततश्च पिप्पलादेति ख्यातौ लोके गमिष्यसि ॥
 ये च त्वां पूजयिष्यन्ति स्नात्वा पुष्पमहाऋषिम् ॥ २६ ॥ इहाश्रमे समभ्यन्यरूपे स्मिन्भक्तिभाविताः ॥ सप्तजन्मान्तरं यावत्पुत्रपौत्रानुगामि
 नः ॥ २७ ॥ नन्तेषां बाधिकास्त्यग्रहपडिभा विष्यति ॥ स्मरिष्यन्ति ह ये च त्वां पिप्पलादेति नामतः ॥ २८ ॥ तेषां शनैश्चरकृता पीडानप्र
 भविष्यति ॥ क्षमस्वास्व्यमहाभाग निदोषोऽयं ग्रहाग्रणीः ॥ २९ ॥ चरन्त्वृशनैरेषु भाशु भफलप्रदः ॥ हतसाध्याग्रहाश्चैतेन भवंति कदाचन ॥ ३० ॥
 बलिहोमनमस्कारैः शान्तिं यच्छन्ति पूजिताः ॥ अतोऽर्थमस्य दिवसेऽस्मिन् नमभ्यंगपूर्वकम् ॥ ३१ ॥ कार्यं देयं च विप्राणां तैलमभ्यंगहतेवे ॥ यस्तु

संवत्सरं यावत्प्राप्तेशनिदिनेनरः ॥ ३२ ॥ तैलंददातिविप्राणांस्वशाक्तस्यान्यजेनेपिच ॥ ततस्संवत्सरस्यतेप्राप्तितस्यदिनेपुनः ॥ ३३ ॥
 लौहैर्धटापितंसौरितैलमध्येविनिक्षिपेत् ॥ लोहभांडकमध्यस्थंकृष्णवल्लयुगच्छदम् ॥ ३४ ॥ कृष्णगोदक्षिणायुक्तंकृष्णकंबलशायि
 नम् ॥ तिलतैलेनचरुनंकृष्णपुष्पैःसुपूजितम् ॥ ३५ ॥ कृष्णगैर्कृष्णधूपैःकृशरद्रिस्तिलैर्दानैः ॥ पूजयित्वासूर्यपुत्रं ब्राह्मणा
 यनिवेदयेत् ॥ ३६ ॥ मंत्रेणानेनब्रह्मर्षेशन्नोदेवातिभक्तिमान् ॥ इतरेषांतुवर्णानांशृणुमन्त्राद्विजोत्तम ॥ ३७ ॥ क्रूरबलैकन
 वशाद्भुवनं नाशयिष्यति यो ग्रहोरुष्टः ॥ तुष्टोधनकनकसुखंददातिसौरिः शनैश्चरपातु ॥ ३८ ॥ यत्पुरानघराज्यायनलायप्रदौ किल ॥
 स्वप्ने सौरिर्निजमन्त्रं शृणुकामफलप्रदम् ॥ ३९ ॥ क्रौण्डेन लाञ्जनप्रख्यं नीलवर्णसमस्रजम् ॥ छाया मातुंडसंभूतं नमस्यामिश्रैश्चरम् ॥ ४० ॥
 नमोऽर्कपुत्राय शनैश्चराय नीहारवर्णजनमेचकाय ॥ श्रुत्वा रहस्यं भवकामदश्च फलप्रदो भवसूर्यपुत्र ॥ ४१ ॥ नमोऽस्तु प्रेतराजयकृष्ण
 देहाय वै नमः ॥ शनैश्चराय क्रूराय शुद्धबुद्धिप्रदायिने ॥ ४२ ॥ य एभिर्नामभिः स्तौतितस्य तुष्टो भवाम्यहम् ॥ मदीयंतु भयंतस्य स्वप्नेऽपि
 न भविष्यति ॥ ४३ ॥ एवमुचेशानिः पूर्वमतस्तं ब्राह्मणे ददेत् ॥ एवमेतद्व्रतं विप्रये च रिष्यति मानवाः ॥ ४४ ॥ स्थावरे स्थावरे प्राप्ते वत्सरं याव
 देवतु ॥ तेषां शनैश्चरीपीडादेशेऽपि न भविष्यति ॥ ४५ ॥ एवमुक्त्वा सुराः सर्वे प्रतिजग्मु र्यथागतम् ॥ शनैश्चरोऽपि स्वस्थाने ग्रहांति खेप्राति
 स्थितः ॥ ४६ ॥ पिप्पलादोऽपि ब्रह्मज्ञां प्राप्तिं पालयन् ॥ शनैश्चरं तु संपूज्य तुष्टावरचिताञ्जलिः ॥ ४७ ॥ कोणस्थः पिङ्गलो बभ्रुः कृष्णो
 रौद्रोऽन्तकोयमः ॥ सौरिः शनैश्चरो मन्दः प्रीयतमिग्रहोत्तमः ॥ ४८ ॥ शनैश्चरमिति स्तुत्वा पिप्पलादो महासुनिः ॥ खेप्रज्वलन्विमानस्थो
 दृश्यतेऽद्यापि मानवैः ॥ ४९ ॥ इदं शनैश्चराख्यानं येश्रोष्यन्ति समाहिताः ॥ तेषां क्रूरश्च श्रेष्ठज्ञानिः पीडां न दास्यति ॥ ५० ॥ कृष्णाय सेन
 घटितां ग्रहराजमूर्तौ लोहेनिधाय कलशे तिलैः लपूणैः ॥ यो ब्राह्मणाय गवजं प्रददाति भक्त्या पीडां शनैश्चरकृतानि ह बाधते तम् ॥ ५१ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेशे नैश्चरव्रतवर्णनं नाम चतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ४९ ॥

१ भक्तिः-इ०पा० । २ स्वयम्-इ०पा० । ३ कोद्रम्-इ०पा० । ४ भवत्यसौ-इ० पा० । ५ एवमुक्त्वा शनिर्देवा तं द्विजातिं विसर्जयेत्-इ०पा० ।

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदारोग्यकरं पुंसां यदनंतं फलप्रदम् ॥ व्रतंतद्ब्रूहि गोविन्द सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच
 यत्तद्विधात्मनो धाम परं ब्रह्म सनातनम् ॥ सूर्याग्निचन्द्ररूपेण तत्रिधा जगति स्थितम् ॥ २ ॥ तमारोह्य पुमान् किं न प्राप्नोति कुरु नन्दन
 तस्मादादित्यवारेण सदान्ताशनो भवेत् ॥ ३ ॥ उत्पद्यते यदा भक्तिर्भानोरुपरि शश्वती ॥ तदारभ्य सदा कार्यं नक्तमादित्यवासरे ॥ ४ ॥
 पूर्वोक्तविधिना चैव पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ ततोऽस्तसमये भानोरुक्तचन्दनपङ्कजम् ॥ ५ ॥ विलिख्य द्वादशदलं पूज्य सूर्येति पूर्वतः
 दिवाकरं तथा ग्रेये विवस्वंतमतः परम् ॥ ६ ॥ भगंतु नैऋते देवं वरुणं पश्चिमदले ॥ महेन्द्रं मारुतदले आदित्यं तु तथोत्तरे ॥ ७ ॥
 शान्तमीशान् भोगे तु न मस्कारेण विन्यसेत् ॥ कर्णिकापूर्वपत्रे तु सूर्यस्य तुरगान्न्यसेत् ॥ ८ ॥ दक्षिणे यमनामानं मार्तण्डं पश्चिमदले ॥ उत्तरेण
 रविं देवं कर्णिकायां तु भास्करम् ॥ ९ ॥ अर्घ्यं दद्यात्ततः पार्थसतिलारुचंदनम् ॥ फलक्षतयुतं तद्भूमं मंत्रमुदीरयेत् ॥ १० ॥ कालात्मा सर्व
 भूतात्मा वेदात्मा विश्वतोमुखः ॥ यस्मादग्नीदुरूपस्त्वमतः पाहि प्रभाकर ॥ ११ ॥ अग्निर्मलिनमस्तुभ्यं देव त्वेजं च भास्करे ॥ अग्न आयाहि
 वरद नमस्ते ज्योतिषां पते ॥ १२ ॥ अर्घ्यं दत्त्वा विसृज्योथ निशितैल विवर्जितम् ॥ भुञ्जीत भावितमना भास्करं संस्मरन्मुहुः ॥ १३ ॥ प्राक्तनेऽद्विशानौ
 चैव तैलाभ्यंगं विवर्जयेत् ॥ वत्सरंति कारयित्वा काञ्चनं कमलोत्तमम् ॥ १४ ॥ पुरुषं च यथाशक्त्या कारयेद्बुजं तथा ॥ १५ ॥ मुवर्णशृङ्गो कपिलां
 महाधर्यौ रोप्य खुरां स्य दोहां सवत्साम् ॥ पूणैर्गुडस्योपरितः प्रपात्रे निधाय पद्मं च ततो निदध्यात् ॥ १६ ॥ गां कल्पयित्वा पुरुषसपद्मं दद्यादनेकत्र
 तनायकाय ॥ अव्यंग्गं रूपयजितेन्द्रियाय कुटुंबे निश्चुद्धमनुद्धताय ॥ १७ ॥ नमोऽस्तु ऋक्सामयजुर्विधात्रे पद्मप्रबोधाय जगत्सवित्रो ॥ त्रयीमया य
 त्रिगुणात्मने च त्रिलोकनाथाय नमो नमस्ते ॥ १८ ॥ इत्यनेन विधानेन वर्षमेकं तु योनरः ॥ नक्तमादित्यवारेण कुर्यात्सनीरुजो भवेत् ॥ धनधान्यसमा
 युक्तः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ १९ ॥ मर्त्यैः स्थित्वा चिरं कालं सूर्यलोकमवाप्नुयात् ॥ २० ॥ कर्मसंक्षयमवाप्य पार्थिवः शोकदुःखभयरो गवर्जितः ॥ स्याद
 मित्रकुलकालसंनिभो धर्ममूर्तिरिति जसायुतः ॥ २१ ॥ याच भर्तुर्गुरुदेव तत्परावेदमूर्तिं दिननक्तमाचरत् ॥ सापिलोकममरं शृणु जितायातिकौ

रवरवेन्नसंशयः ॥ २२ ॥ यः पठेदथ शृणोति वानरः पश्यतीत्यथ वानुमोदयेत् ॥ सोऽपि शक्रभवनैर्दिवैकसैः कल्पकोटिशतमेकमिड्यते ॥ २३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे आदित्यदिननक्तविधिवर्णननाम पंचदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॐ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथान्यदपि ते वाचि संक्रान्त्युद्यापने फलम् ॥ यदक्षयं परं लोके पुराणकवयो विदुः ॥ १ ॥ विषुवे अयने वापि संक्रान्तिव्रतमा
 रभेत् ॥ पूर्वद्वारे कभक्तेन दंतधावनपूर्वकम् ॥ २ ॥ संक्रान्तिवासरे प्राप्ते तिलैः स्नानं विधीयते ॥ अभिसंक्रमणं भूमौ चन्दनेनाष्टपत्रकम् ॥ ३ ॥
 पद्मं सार्णिकं कुर्यात्तस्मिन्नावाहयेद्रविम् ॥ कर्णिकायां न्यसेत्सूयमादित्यं पूर्वतस्ततः ॥ ४ ॥ नमः सप्तार्चिषेऽग्रे याम्ये रुद्रमण्डलाय च ॥
 नमः सवित्रे नैऋत्ये वरुणं वारुणे यजेत् ॥ ५ ॥ सप्तसर्पिचवायव्ये पूजयेद्भ्रास्वतां पतिम् ॥ मार्तण्डमुत्तरे विष्णुमीशाने विन्यसेदले ॥ ६ ॥
 गंधमालयफलैर्भक्ष्यैः स्थंडिले पूजयेत्ततः ॥ चन्दनोदकपुष्पैस्तुदत्तार्चविन्यसेद्भुवि ॥ ७ ॥ नमस्ते विश्वरूपाय विश्वधात्रे स्वयं भुवे ॥
 नमो नमस्ते वरदं ऋक्सामयजुर्वापते ॥ ८ ॥ अनेन विधिना दत्त्वा भानवेऽर्घ्यं नरोत्तम ॥ द्विजाय सोदकं कुंभं धृतपात्रं हिरण्यमयम् ॥ ९ ॥ कमलं
 च यथाशक्त्या कारयित्वा निवेदयेत् ॥ विधिनानेन कर्तव्यं मासि मासिनरोत्तम ॥ १० ॥ एकभक्ताशनैः पुंभिः सर्वमेतद्व्यापिधि ॥ एकस्मिन्न
 ह्निकर्तव्यं वत्सरांते थवापुनः ॥ ११ ॥ कौतियतस्मिन्धृतपायसेनसंपूज्य वह्निं द्विजपुंगवाया ॥ कुंभान्पुनर्द्वादशधेनुयुक्तान् दौर्गत्य युक्तः कुशलमर्थे
 काम् ॥ १२ ॥ निवेदयेद्ब्रह्मण पुद्गवाय हेमचिदद्यात्पृथिवीं सस्यमा ॥ शक्त्या थारौ प्यामथवापिताम्रं पृष्टमशक्तो वसुधाविधाय ॥ १३ ॥ सौवर्ण
 सूयणसमं प्रदद्यान्नचित्ताठं च पुरुषोऽत्र कुर्यात् ॥ कुर्वन्नधोयातिनरेन्द्रं च द्रव्यवन्महेन्द्रं प्रमुखाः सुरेशाः ॥ १४ ॥ पृथ्वी च यावत्सकुलं चलाचया
 वक्ष्यसूर्यानि लवह्निचंद्राः ॥ तावत्सगंधर्वकुलैरश्वैः संपूज्यते भारतनाकपृष्ठे ॥ १५ ॥ ततस्तु कर्मक्षयमाप्य सतद्वापि पस्यात्सुकुल
 प्रसूतः ॥ दिव्यैः सुखैर्युक्तवपुः सभार्यः प्रसूतपुत्रान्वयबंधुवर्गः ॥ १६ ॥ इति पठति शृणोति योऽतिभक्त्या विधिमाविलरवि संक्रमेषु पुण्यम् ॥
 मतिमपि च ददाति सोऽपि देवैरमरपातिप्रमुखैर्मतस्तु पूज्यः ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे संक्रां
 त्युद्यापनवर्णननाम षोडशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॐ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कृष्ण केयं जनैः सर्वैर्विधिभेदेति चोच्यते ॥

कस्यात्मजेयं किंरूपा पूज्यते च कथं जनैः ॥ ११ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सुतामार्तदेवस्य ह्ययाजनितापुरा ॥ शनैश्चरस्य सोदयार्भगिन्यति
 भयं करी ॥ २ ॥ सा जातमात्रा भुवनं प्रस्तुप्तं सुपचक्रमे ॥ कृष्णाकरालवदनासितदंष्ट्रं ध्वंसूद्वज्जा ॥ ३ ॥ निर्योतियदि कार्येण कश्चित्तस्य पुरःस्थिता ॥
 विघ्नं करोति स्वपतभुञ्जानस्य स्थितस्य वा ॥ ४ ॥ यन्नाविघ्नं करीरौद्रासमाजोत्सवनाशिनी ॥ नित्योद्ग्रेगं करीरौद्रा विनाशयति सा जगत् ॥ ५ ॥
 तां तु दुर्विनयासक्तां दृष्ट्वा देवो दिवाकरः ॥ चित्तयामास कस्यापि यच्छाम्येन सुमध्यमाम् ॥ ६ ॥ कन्यादुर्विनयाच्चेह पितृदोषेण गृह्यते ॥
 युवत्यास्तु ततो भर्ता तस्माद्वर्तुं गृहं नयेत् ॥ ७ ॥ विचिंत्यैवं सुतां भद्रायस्यस्य प्रयच्छति ॥ तेन मतिक्षणेनैव सुराक्षसकिन्नराः ॥ ८ ॥
 मंडपं मंडपारम्भं भवत्वाभीषयते जनम् ॥ विवस्वांश्चित्तया विष्टः कस्येयं प्रतिपाद्यताम् ॥ ९ ॥ विरूपादुष्टदृष्ट्या स्वेच्छाचारविहारिणी ॥
 दत्ताप्येषानदोषाय भवतीह कथंचन ॥ १० ॥ वितर्कयन्त्यावदेवमास्ते देवो दिवस्पतिः ॥ तावत्तया जगत्सर्वदुष्टया समाभिद्रुतम् ॥ ११ ॥
 अथाजगाम सवितुः पार्श्वे ब्रह्माऽण्डसंभवः ॥ कार्यं निवेदयामास विष्टे दृष्ट्यमशेषतः ॥ १२ ॥ भास्करस्तमुवाचा ब्रह्माणभुवनेश्वरम् ॥
 भवान्कर्ता च हर्ता च कस्मादेवं प्रभाषसे ॥ १३ ॥ एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा भास्करेणामितद्व्युतिः ॥ उवाचा विष्टिमाना यथृषु भद्रमेयोदितम् ॥ १४ ॥
 करणैः सह वर्तस्व बबालवकौलवैः ॥ सप्तमेऽर्धदिने प्राप्ते यदभीष्टं कुरुष्व तत् ॥ १५ ॥ यात्राप्रवेशमांगल्यकृषिवाणिज्यकारणात् ॥
 भक्षयस्वाभिमुखगान्त्रानुमार्गागमिनः ॥ १६ ॥ उद्भजनीयो नो हि जने भवत्यादिव सत्रयम् ॥ पूज्या सुरासुराणां त्वं दिवसोद्भविष्यसि ॥ १७ ॥
 उच्छ्रद्ये प्रवर्तते भद्रं त्वानिर्भयानराः ॥ तेषां विनाशाय श्रुत्वं कार्यमर्थे मुखी भव ॥ १८ ॥ एवमुक्त्वा गतो ब्रह्मा भद्रापि भुवनत्रयम् ॥
 वज्रामोद्भ्रातहृदयाभीषयंती सुरासुरान् ॥ १९ ॥ एवमेषा सत्पुत्रा विष्टिरिष्ट विनाशिनी ॥ निवेदिता कैतेन तस्मात्तां परि व्रजेयत् ॥ २० ॥ अ
 मितजलदवर्णो दीर्घनासोऽग्रदंष्ट्रा विपुलहनुक पांलापिण्डिको द्बद्धजंघा ॥ अनलशतसहस्रं चोद्भ्रंती समंतात्पतति भुवनमध्यकार्यनाशाय विष्टिः ॥
 ॥ २१ ॥ भानोः सुताकेतुशताग्रजाता कृष्णा कुमूर्तिः स तंतं कुबेला ॥ देवैर्नियुक्ता करणार्थं संस्था विष्टिस्तु सर्वत्र विसर्जनीया ॥ २२ ॥

मुखे तु घटिकाः पञ्चद्वकंठे तु सदा स्थिते ॥ हृदि चैकादशप्रोक्ताश्च तप्तोनाभि मंडले ॥ २३ ॥ कट्यां पञ्चैव विज्ञेयाः स्तिसप्तः पुच्छे जयावहाः ॥ मुखे
 कार्यविनाशाय ग्रीवायां धननाशिनी ॥ २४ ॥ हृदि प्राणहरा द्वे या नाभ्यां तु कलहावहा ॥ कक्षार्थं परिभ्रंशो विष्टिपुच्छे शुभोजयः ॥ २५ ॥
 पृथिव्यां यानि कार्याणि सुशुभान्यं शुभानि च ॥ तानि सर्वाणि सिद्धयंति विष्टिपुच्छे न संशयः ॥ २६ ॥ धन्यादधिमुखी भद्रमहामारी खरानना ॥
 कालरात्रिर्महारुद्रा विष्टिश्च कुलपुत्रिका ॥ २७ ॥ भैरवी च महाकाली असुराणां क्षयकरी ॥ द्वादशैव तु नामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ २८ ॥
 न च व्याधिर्भवेत्तस्य रोगी रोगात्प्रमुच्यते ॥ ग्रहाः सर्वेऽनुकूलाः स्युर्न च विघ्नादि जायते ॥ २९ ॥ रणे राजकुले द्यूतं सर्वत्र विजयी भवेत् ॥
 यश्च पूजयते नित्यं शस्त्रोक्तविधिनारः ॥ ३० ॥ तस्य सर्वार्थसिद्धिस्तु भवति हिन संशयः ॥ येनोपवासविधिनो व्रतेन च यः शस्त्रिनी ॥ ३१ ॥
 पूजिता तुष्टिर्मभ्येतितदवकथयामिते ॥ यस्मिन्दिने भवेद्भद्रा तस्मिन् ग्रहनिभारत ॥ ३२ ॥ उपवासस्य नियमं कुर्यान्नारी नरोऽथवा ॥
 यदि रात्रौ भवेद्द्विष्टिरेकमुक्तं दिनद्वयम् ॥ ३३ ॥ कार्यतेनोपवासः स्यादिति पौराणिकी श्रुतिः ॥ ग्रहस्योपरि यदा स्याद्विष्टिः ग्रहरत्रयम् ॥ ३४ ॥
 तत्रोपवासः कर्तव्य एव कमुक्तमतोऽन्यथा ॥ सर्वौषध्युदकस्नानं सुगंधामलकैरथ ॥ ३५ ॥ नद्यां तडागैश्च गृहे स्नानं सर्वत्र शस्यते ॥ देवान्पितॄन्प्राणयि
 त्वा ततो दर्भमर्यां शुभाम् ॥ ३६ ॥ विष्टि कृत्वा पुष्पधूपैर्नैवेद्येन च पूजयेत् ॥ होमं कृत्वा विष्टिनो भैरवोत्तरशतं ततः ॥ ३७ ॥ भुञ्जीत दत्त्वा विप्राय तिला
 न्यायसमेव च ॥ सा तिलां कृशं मुक्तापश्चाद्भुञ्जीत कामतः ॥ ३८ ॥ छायासूर्यसुते देवि विष्टिरिष्टार्थदायिनी ॥ पूजिताऽसि यथाज्ञात्तया भद्रं भद्रप्रदा भ
 वा ॥ ३९ ॥ उपोष्य विधिनानेन दशसप्तयथाक्रमम् ॥ उद्यापनं ततः कुर्यात्पूर्वपूज्यभामिनीम् ॥ ४० ॥ स्थापयित्वा यमपठि कृशं रात्रिं निवद्य च ॥
 परिधाप्य कृष्णयुगं स्तुतत्वा मंत्रेण तां पुनः ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणाय पुनर्देवा ह्यो हतैर्लतिलांस्तथा ॥ कृष्णां सवत्सां गामेकां तथैकं कालं कंबलम् ॥
 ॥ ४२ ॥ दक्षिणां च यथाज्ञात्तया दत्त्वा भद्रां विसर्जयेत् ॥ य एवं कुरुते पार्थसम्यग्भद्राव्रतं नरः ॥ ४३ ॥ विघ्नं जायते तस्य कार्या रंभे कदाचन ॥
 राक्षसाश्च पिशाचा वापूतनाशा किनीग्रहाः ॥ ४४ ॥ न पीडयन्ति तं मर्त्यं यो भद्राव्रतमाचरेत् ॥ न चैवेष वियोगः स्यान्न हानिस्तस्य जायते ॥ ४५ ॥

देहाति या तिसदनं भास्करस्य संशयः ॥ ४६ ॥ सूर्यात्मजेति दयिता भगिनी ज्ञानेयमन्यैः प्रमत्स्यति तथाकरणक्रमेण ॥ तां कृष्ण
 भासुरमुखीं समुपोज्य विष्टिभिः प्रार्थयति सिद्धिभूषणोऽपि पुमानुपैति ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
 विष्टिब्रतवर्णनं नाम सप्तदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अगस्तिव्रतमस्त्यस्त्यत्सर्वपपप्रणा
 शनम् ॥ तच्छृणुष्व महीपालकथ्यमानं मन्यानव ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणोमि ब्रूहि मे कृष्ण देवर्षेस्तस्य चोदितम् ॥ जन्मचै
 वार्धदानं च कालमुद्गमनस्य च ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मित्रश्च वरुणश्चैव पूषमैतौ सुरोत्तमौ ॥ मंदरस्य समपितु चतुर्विपुलतपः ॥ ३ ॥
 तयोः संक्षोभणार्थं यवासेन वराप्सराः ॥ उर्वशीषिता तत्र ह्यौ दार्यगुणान्विता ॥ ४ ॥ तस्याः संदर्शनादेवं धुभिर्तौ सुरोत्तमौ ॥
 विकारं मनसो बुद्धं कुंभे वीर्यससर्जतुः ॥ ५ ॥ निमेषापातत्रज्जातो वसिष्ठो भगवान्नुपि ॥ अनंतरमगस्त्यस्तु जातो दिव्यस्तपोधनः ॥ ६ ॥
 मलयस्यैकदेशे तु वैखानसविधानतः ॥ सभार्यः संवृता विप्रस्तपस्तेषु दुश्चरम् ॥ ७ ॥ आस्ता दैत्या पुरा दुष्टा वा दैकृतयुगस्य तु ॥ ना
 म्ना इत्यलवा तापि देवब्राह्मणकंटकौ ॥ ८ ॥ तयोरेकोऽभवन्मेषो द्वितीयो भोज्यदायकः ॥ श्राद्धक्रमेण तैर्नैवं बहवो नाशिता द्विजाः ॥ ९ ॥
 अथान्यास्मिन्दिने दैत्यो ह्यगस्त्यस्य मन्त्रयत् ॥ आज्यार्थं ब्राह्मणैः सार्द्धं भृगुगर्गकुलोद्भवैः ॥ १० ॥ अगस्त्योऽप्यभवच्छ्रद्धेयैरेतौ पदार्पितः ॥
 सोऽपि हत्वा पचद्ब्रह्मवातापि मेषरूपिणम् ॥ ११ ॥ परिषिष्यमाणेषु तेषु स्तिमितं प्राह दानवम् ॥ अगस्त्यो भगवान्कृद्धः सर्वमैदीयतामिति ॥ १२ ॥
 मेषमांसं ततः प्रादादित्वलः कुपितस्तदा ॥ भक्षयित्वा भवत्स्वस्थो निर्विकारो महासुनिः ॥ १३ ॥ शुचिर्भवौ ततः ग्राहवातापि मिल्वलः ज्ञनैः ॥
 निष्क्रमस्व मुनेर्देहं भित्त्वा कस्माद्विलंबसे ॥ १४ ॥ तच्छ्रुत्वा गस्त्यविप्रापि उद्गारं कृतवान्युरुम् ॥ कुतः निष्क्रमणं प्राह भक्षितः समयापुनः ॥ १५ ॥
 जीर्णोऽयं भस्मभूतोऽयं वातापि ब्रह्मकंटकः ॥ इत्यलोऽपि स्फुरत्क्रोधः सोऽगस्त्येन निरीक्षितः ॥ १६ ॥ भस्मीभूतः क्षणेनैव ततः शान्तं जगद्
 भौ ॥ तेन वरेणेन तुष्टानघशेषस्तु दानवाः ॥ १७ ॥ संमंज्य निश्चयं मे रौततोऽगस्त्यमुपागताः ॥ विवद्वयिषवस्ते जोमुनेरगस्त्यदेवौ क्रसः ॥ १८ ॥
 तेऽगस्त्यमाहुर्ब्रह्मर्षेः समुद्रं शोषयस्व वै ॥ तच्छ्रुत्वा गस्त्यविप्रापि आश्रयो धारणां दधत् ॥ १९ ॥ तयापीतः समुद्रोऽपि भ्रांतमनीर्मीकच्छपः ॥ पी

तेसमुद्रतोयेऽपिदैवैः ऋद्धैस्तुदानवाः ॥ २० ॥ क्षयंनतिःक्षणात्सर्वेक्रन्दमानाःपुनःपुनः ॥ क्षेमंजगत्यभूत्सर्वमगस्त्यर्षेःप्रसादतः ॥ २१ ॥
 अथंगानदीतौयैःसंपूर्णेसगरेपुनः ॥ मंथानंमंदंरंकृत्वानिंक्रकृत्वतुवासुकिम् ॥ २२ ॥ ममंथुःसहिताःसर्वेसमुद्रंदैत्यदानवाः ॥ अथो
 न्थितेरत्नसंघेसोमेश्रीकौस्तुभेजने ॥ २३ ॥ अतिलोभान्मध्यमानेसगरेपयसांनिधौ ॥ अथोत्थितंज्वलद्रौद्रंकालकूटंमहाविषम् ॥ २४ ॥
 येनासौसुरसंघातआघूर्णितइवाभवत् ॥ सागरं संप्रविष्टास्तेरौत्रात्रौविनिर्ययुः ॥ २५ ॥ निर्गम्यचवंधं चक्रुर्मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ॥ बभञ्ज्ये
 ज्ञपात्राणिदिवातोयनिलिलियरे ॥ २६ ॥ समुद्रमध्येनज्ञात्वाब्रह्मानारायणेहरः ॥ वायुःकुबेरोवसवःसर्वदेवाःसवासवाः ॥ २७ ॥ ततो
 मन्त्रैःशंकरेणाकिञ्चित्तत्रैवभक्षितम् ॥ क्षणाद्गन्धःसमंत्रापिनिलंकंठीकृतोहरः ॥ २८ ॥ ब्रह्मापिचेतनांप्राप्यअब्रह्मण्यमुवाचह ॥ नास्तिक
 श्रिज्जगत्यस्मिन्विषमापातुमीश्वर ॥ २९ ॥ अगस्त्योदक्षिणाशायालङ्कामूलेमहामुनिः ॥ तद्गच्छध्वंमहाभागाःशरणं सर्वदाह्वसौ ॥ ३० ॥
 एवमुक्तागतादेवागस्त्याश्रमदक्षिणाम् ॥ देवान्वक्ष्यचतान्दर्षादगस्त्योमुनिसत्तमः ॥ ३१ ॥ ध्यानं चक्रेविषयेनहिमाद्रौसंप्रवेशितम् ॥
 कंठीसुत्रंनिकुंजेषुहिमपर्वतसानुषु ॥ ३२ ॥ तस्मिन्कालेविषंलंग्रीकिञ्चिच्छेषंद्रुमादिषु ॥ उन्मत्तकरवीराङ्कस्थलभूमिजलानिले ॥ ३३ ॥
 तद्विषं चूर्णितंतेनक्षणात्संकोचितंतथा ॥ हिमवातेनदुष्टेनवहमानेनपांडव ॥ ३४ ॥ मनुष्याणांतुजायंतेरोगानानाविधाभुवि ॥ तेच
 मासत्रयंसाढ्यप्रवहंतिविषोल्बणाः ॥ ३५ ॥ वृषसंक्रातिमारभ्यसिंहंतिशाम्यतेविषम् ॥ रोगदोषापनोदश्चभवेत्पार्थप्रभावतः ॥ ३६ ॥
 एवंकालेनमहतानीरुजेव्याधिवाजिते ॥ जगत्यस्मिन्पुरापार्थधनीभूतेप्रजागणे ॥ ३७ ॥ निरंतरमेत्यलोकैर्ऊर्ध्वबाहुप्रसारिणि ॥
 बलवान्धूमनिर्देशान्मृत्युभ्रांम्यतिमूर्तिमान् ॥ ३८ ॥ प्रजाव्यापादयन्कालादाजगाममहामुनेः ॥ समीपंमूर्तिमान्कुद्धोमृत्युस्तेननिरीक्षितः ॥
 ॥ ३९ ॥ भस्मीविभूवपश्चाच्चब्रह्मणःसुखकारणात् ॥ व्याधिवृन्दसमोपेतोमृत्युरन्योविनिर्मितः ॥ ४० ॥ तथान्योदंडकारण्येधेतो
 नाममनुपोत्तमः ॥ स्वर्मांसमश्रुततेननिर्वृत्ताप्रार्थितामुनिः ॥ ४१ ॥ भगवत्सर्वमेवान्यहंतेराज्यमदान्मया ॥ अत्रंजलंवाश्राद्धवानदत्तेपाप
 बुद्धिना ॥ ४२ ॥ ततोऽगस्त्यःकरुणयारत्नैःश्राद्धमकल्पयत् ॥ श्राद्धेनिवृत्तेसहसादिव्यदेहःश्रियावृतः ॥ ४३ ॥ प्राप्तश्चपरमंस्थानमगस्त्य

र्षेः प्रसादतः ॥ अथ विच्योमहाशैलः सूर्योपाद्वयवर्धत ॥ ४४ ॥ कस्मान्मेरुमिवासौमानकरोतिप्रदक्षिणम् ॥ वद्वेमानंतुतद्वद्वाततो देवाः
 सवासवाः ॥ ४५ ॥ एकीभूयाथ्रमंगत्वास्तुत्वादेवर्षिपुङ्गवम् ॥ अगस्त्यमूचुर्भगवन्सूर्यमार्गविरोधिनिम् ॥ ४६ ॥ विंध्यनिवारयस्वैनं स्थितौ
 स्थापयपर्वतम् ॥ अगस्त्योपि द्रुतंगत्वा प्राहेदं विच्यपर्वतम् ॥ ४७ ॥ प्रस्थितं तर्थात्रायां विद्धि मामचलोत्तम ॥ स्थितौ च स्थयिता वद्यावदगम
 नं मम ॥ ४८ ॥ एवमुक्त्वा संप्रयातो नाद्यापि विनिवर्तते ॥ दृश्यते त्राजयन्नाशां दक्षिणांगनेज्वलन् ॥ ४९ ॥ त्रैलोक्यवन्धवारणोलोपा मुद्रा
 सहायवान् ॥ लोपा मुद्रापितं प्राहेदवर्षिदेवपूजितम् ॥ ५० ॥ तत्राश्रमस्थालिकायामृतुकाले ह्युपस्थिते ॥ भोक्तुमिच्छामि विषयांस्तथा सहसुखै
 षिणी ॥ ५१ ॥ भवेद्यादिगृहं गम्य सर्वं रत्नविभूषितम् ॥ गजैरथैश्च संपूर्णशयनैः प्रवरासनैः ॥ ५२ ॥ दुकूलपट्टनैश्च विलसैच्छलितैर्मुने ॥
 त्वया सह समायोग्यास्येऽहं कुरुचिन्तितम् ॥ ५३ ॥ एतच्छ्रुत्वा सुनिर्हृष्टः प्राह यद्धनं दक्षणात् ॥ कारयामास भवनसंपूर्णैरत्नराशिभिः ॥ ५४ ॥
 तत्र मे स भगवानगस्त्यः स्वाश्रमे सुखम् ॥ तस्यैवं चेष्टितस्य र्षेः प्रयच्छार्थयुधिष्ठिर ॥ ५५ ॥ आस्तिक्यबुद्ध्या भक्त्या च धर्मप्राप्त्यसि पांडव ॥
 कन्यायामागते सूर्ये अर्वागैव सप्तमो दिने ॥ ५६ ॥ कन्यायां सप्तमनुप्राप्ते सूर्ये यः सन्निवर्तते ॥ प्रत्यृषसमये विद्वान्कुर्यादस्योदये निशि ॥ ५७ ॥
 स्नानं शुक्लतिलैस्तद्वच्चुक्कुमाल्याम्बरैर्गृही ॥ स्थापयेद्व्रणकुंभं माल्यवस्त्रविभूषितम् ॥ ५८ ॥ पञ्चरत्नसमायुक्तं धृतपात्रेण संयुतम् ॥
 नानाभक्ष्यसमोपेतं सप्तधान्यसमन्वितम् ॥ ५९ ॥ काञ्चनं कारयित्वा तु याज्ञस्तथा सुशोभनम् ॥ पुरुषाकृतिं प्रशान्तं च जपमण्डलधारिणम्
 ॥ ६० ॥ कर्मण्डलुकरं शिष्यैर्मणैश्च परिधारितम् ॥ मृत्युघ्नं विषहन्तारं दमक्षिष्ठकं मुनिम् ॥ ६१ ॥ तस्मिन्कर्मसमालम्ब्य चन्दनेन ततो न्यसेत् ॥
 स्नापितं चानुलिप्तं चन्दनेन मुग्धिना ॥ ६२ ॥ पूजितं चापि कुसुमैर्हृद्यैश्च पूरयितुं ॥ ततश्चार्च्यः प्रदातव्यो यैर्द्रव्यैस्तानि मे शृणु ॥ ६३ ॥
 खजूरैर्नालिकैरैश्च कूष्माण्डैश्च पुरैरपि ॥ कर्कोटकारपेष्ठैश्च कर्चैर्वीजपूरकैः ॥ ६४ ॥ वृताकैर्दाडिमैश्चैव नारंगैः कदलीफलैः ॥
 दुर्वाकुलैः कुशैः काशैः पद्मैर्नीलोत्पलैस्तथा ॥ ६५ ॥ नाना प्रकारैर्भक्ष्यैश्च गोभिर्वस्त्रैः शुभैः ॥ विरूढैः सप्तधान्यैश्च वंशपात्रे निधापितैः ॥ ६६ ॥

सौवर्णरौप्यपात्रेणताम्रवंशमेयेनच ॥ मूर्ध्निस्थितेनम्रेणजानुभ्यांपृथिवीतले ॥ ६७ ॥ दक्षिणाभिमुखोभूत्वाह्यपायादिकंचयत् ॥
 शीलेनचेतसाभक्त्यादद्यात्कौरवनंदन ॥ ६८ ॥ काशपुष्पप्रतिकाशअग्निमारुतसंभव ॥ मित्रावरुणयोःपुत्रकुंभयोनेनमोऽस्तुते ॥ ६९ ॥
 विंध्यवृद्धिक्षयकरमेषतोयविषापह ॥ रक्तोवल्लभदेवपैलकावासनमोऽस्तुते ॥ ७० ॥ वातापिभक्षितोयेनसमुद्राःशोषिताःपुरा ॥ लोपा
 मुद्रापतिःश्रीमान्योऽसौतस्मैनमोऽस्तुते॥७१॥येनोदितेनपापानिप्रलयंयतिव्याधयः॥तस्मैनमोऽस्त्वगस्त्यायसशिष्यायसुपुत्रिणे ॥७२॥
 ब्रह्मणोविदऋचयादद्याद्ध्यनमोऽस्तुते॥“अगस्त्यःखनमानश्चनिन्यंप्राजापत्यंबलिमिच्छमानः ॥ उभौवर्णौवृष्टचनुग्रहार्थमुपोषसत्याद्वेषाशि
 खोजगामा॥”दत्तैवमर्ध्यकौतेयप्रतिपूज्यचपुष्पैकः॥ ७३ ॥ विसर्जयित्वागस्त्यंतंविप्रायप्रतिपादयेत्॥देवज्ञव्यासरूपायवेदवेदांगवादिने ॥
 ॥७४॥ एवंयःकुरुतेभक्त्याह्यगस्त्यंप्रतिपूजनम् ॥ फलमेकंतथाधान्यंकोपंवासंपरित्यजेत् ॥ ७५ ॥ संपूर्णेचततोर्वेषेपुनरन्यदुपक्रमेत् ॥
 दत्त्वार्ध्यसप्तवर्षाणिक्रमेणानेनपांडव ॥ ७६ ॥ पुमान्फलमवाप्नोतितेदेकाग्रमनाःशृणु ॥ ब्राह्मणश्चतुरोवेदान्सर्वशास्त्रविशारदः ॥ ७७ ॥
 क्षत्रियःपृथिवीसर्वाप्राप्त्यर्णवमेखलाम् ॥ वैश्योऽप्यायुष्यमाप्नोतिगोधनंचापिनंदति ॥७८॥ शूद्राणांधनमारोग्यंसन्मानश्चाधिकोभवेत् ॥
 स्त्रीणांपुत्राःप्रजायतेसौभाग्यंवृद्धिर्ऋद्धिमत् ॥७९॥ विधवानामहतपुण्यंवर्धतिपांडुमंदन॥कन्याभर्तारमाप्नोतिव्याधेमुच्येतदुःखितः ॥८०॥
 येषुदेशेष्वगस्त्यर्षेःपूजनंक्रियतेजनैः ॥ तेषुदेशेषुपर्जन्यःकामवर्षाप्रजायते ॥ ८१ ॥ इतयःप्रशमंयतिनश्यतिव्याधयस्तथा ॥
 पठंतियेत्वगस्त्यर्षेःख्यानंशृण्वंतिचापरे ॥ ८२ ॥ तेसर्वेपापनिर्मुक्ताश्चिरस्थित्वामहीतले ॥ हंसयुक्तविमानेनस्वर्गंयातिनरोत्तम ॥ ८३ ॥
 मर्त्यायदीच्छतिदृंहंपरमंद्धियुक्तंभोगंशरीरमरुजंपशुपुत्रपुष्टिम् ॥ तत्सर्ववल्लभमुनरुदयेमहार्ध्यंच्छेन्महार्घफलवस्त्रधनैःसहान्यैः ॥८४॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेअगस्त्यार्घ्यविधिव्रतनामाष्टादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥११८॥४॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ पार्थपार्थिवद्विद्वन्नासुखंपंकजसंदेवे ॥ शृणुष्वाभिनवस्यंदोरुदयेऽर्घ्यविधिंपरम् ॥१॥ रविद्विदशभिर्भागैर्वरुणयांदृश्यतेयदि ॥
 प्रदोषसमयेपार्थअर्घ्यदद्यात्तदाविभोः ॥ २ ॥ द्वितीयायांसितेपक्षेसंध्याकालेह्युपस्थिते ॥ संस्थाप्याभिर्नवंचंद्रंभूम्यांदृश्यतेयदि ॥ ३ ॥

गोमयमंडलंकृत्वाचंदनेनसुशोभितम् ॥ रोहिण्यासहितं देवंकुमुदामोदसंभवम् ॥ ४ ॥ पुष्पचंदनधूपैश्चदीपाक्षतजलैः शुभैः
 दूर्वाक्षुरैरत्नवरैर्देधावस्त्रैश्चपाण्डुरैः ॥ ५ ॥ मंत्रगानेनराजेन्द्रक्षत्रियः सपुरोहितः ॥ नवो नवोऽसिमासांति जायमानः पुनः पुनः ॥ ६ ॥
 आप्यायस्वसेमं त्वेवं सोमराजनमो नमः ॥ अनेन विधिनाचार्यसर्वकामफलप्रदम् ॥ ७ ॥ यः प्रयच्छति कैतियमासिमासिमाहितः ॥ सकी
 त्यायशसांकांत्याधन्यश्चभुविमानवः ॥ ८ ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतो गोधान्यधनसंकुलः ॥ स्थित्वा वर्षशतं मर्येततः सोमपुरं जेत ॥ ९ ॥
 तत्रास्ते दिव्यवपुषा भोगान्भुञ्जन्त्यपोत्तम ॥ वरस्त्रीभिः सहैतथैवावदाभूतसंप्लवम् ॥ १० ॥ धर्मसमृद्धिमतुलाय दिवाञ्छसित्वमासानुमासमि
 ह मद्भनं कुरुष्व ॥ सोमस्य सोमकुलं नंदनधूपैर्धर्मप्रयच्छन्तजानुनवोदितस्य ॥ ११ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्ण
 युधिष्ठिरसंवादेऽभिनवचंद्रार्घ्यव्रतं नामैकोनविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः शृणु भूपालप्रतिशुक्रप्रशान्तये ॥
 यात्रारंभे प्रयाणे च तथा शुकोदयेष्वह ॥ १ ॥ शुकपूजाप्रकर्तव्यातां निशामय सारतः ॥ राजते वाऽथ सौवर्णे कांस्यपात्रेऽथ वा पुनः ॥ २ ॥
 शुकपुष्पांबरयुते सिततंदुलपूरिते ॥ निधाय राजतं शुकं शुचिमुक्ताफलान्वितम् ॥ ३ ॥ सह तेन सवत्साङ्गं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ नमस्ते सर्वे
 देवैः शनमस्ते भृशुनंदन ॥ ४ ॥ कवे सर्वार्थसिद्धयर्थं गृहाणार्घ्यं नमोऽस्तुते ॥ दत्तैव मर्ध्यं कौन्तेय प्रणिपत्य विमर्जयेत् ॥ ५ ॥
 यावच्छुक्रस्य न कृता पूजा सोमालैः शुभैः ॥ वटकैः पूरिकाभिश्च गोधूमैश्च कुरापि ॥ ६ ॥ तावन्न दानं दातव्यं स्त्रीभिः कामार्थं सिद्धये ॥
 एवं तस्य देये कुर्वन् यात्रादिषु च भारत ॥ ७ ॥ सर्वसंस्यागमैश्च वसर्गान्कामानवाप्नुयात् ॥ तद्ब्रह्मचरपतेः पूजां प्रवक्ष्यामि युधिष्ठिर ॥ ८ ॥
 सौवर्णपात्रसौवर्णमरेशु पुरोहितम् ॥ पीतपुष्पांबरयुतं कृत्वा स्नान्त्वाथ सर्षपैः ॥ ९ ॥ पालाशाश्च तथ भेगेन पञ्चगव्यजलेन च ॥
 पीतांगरागवसनं घृतहोमं तु कारयेत् ॥ १० ॥ प्रणम्य च गवासां द्विब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ नमस्तेऽङ्गिरसां तथा वाक्पथे बृहस्पते ॥ ११ ॥
 क्रूरग्रहैः पीडितानाममृताय भवस्वनः ॥ एवं सुरगुरुं पूज्य प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ १२ ॥ संक्राता बुधये चास्ते सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥
 अथ वामौक्तिकान्येषु वृत्तानि बृहत्तिच ॥ १३ ॥ भार्गवांगिरसौचित्यतान्येव प्रतिपादयेत् ॥ भक्त्या मौक्तिकदानेन दत्तेन कुरुनंदन ॥ १४ ॥

विरूपतादृशोऽपुंसांयात्रास्वभ्युदयेषुच ॥ कुर्वन्बृहस्पतेः पूजानकदाचित्प्रजायते ॥ १५ ॥ येभर्गवोदयमवाप्यसवस्त्रपुष्पाकुर्वन्त्यनन्य
 मनसोऽङ्गिरसेचपूजाम् ॥ तेषां गृहेप्रविशतां प्रतिशुक्रजतविघ्नं न संभवति भारतपुण्यभाजाम् ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्त
 रपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शुक्रबृहस्पत्यर्घ्यपूजाविधानं नाम विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ६३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ १ ॥
 शृणु भारत वक्ष्यामि पञ्चाशीतिव्रतानि च ॥ नोक्तानि यानि कस्यापि मुनिर्भेदमदीक्षीभिः ॥ १ ॥ भविष्यत्स्य मातैः डपुराणेषु च वर्णितम् ॥
 वाराहं चैव सगृह्य कथ्यते तानि पांडव ॥ २ ॥ यद्भीष्टं मुनित्रया शिष्या यच्च सुताय च ॥ न कथ्यते धर्मजातैः कतेनोदरवर्तिना ॥ ३ ॥
 श्रुतिस्मृतिपुराणेभ्यो न्यया ह्यवधारितम् ॥ तत्ते वै च्छि कुरु श्रेष्ठ कस्यान्यस्योपदिश्यते ॥ ४ ॥ स्नात्वा प्रभातं संध्याया मुपगृह्य च पिपलम् ॥
 तिलपात्राणि यो दद्यात्प्रसशोचैतत्तत्कृते ॥ ५ ॥ व्रतानां मुत्तमं ह्येतत्सर्वपापप्रणाशनम् ॥ पात्रव्रतमिति ख्यातं न ख्यातं कस्य चिन्मया ॥ ६ ॥
 सुशुद्धस्य सुवर्णस्य सुवर्णयः प्रयच्छति ॥ पुण्येऽह्नि विप्रकथिते प्रीत्यापति युगान्वितम् ॥ ७ ॥ व्रतं वाचस्पतेरैतद्बुद्धिप्रदायकम् ॥
 वृत्रघ्नस्य पुराख्यातं गुरुराणां सर्वकामदम् ॥ ८ ॥ लवणं कटुतिक्तं च जीरकं मरिचानि च ॥ हिंशुं ठिसमायुक्तं सर्वपरिचयं तथा ॥ ९ ॥
 चतुर्थ्यामेकभक्ताशीसिकृद्दत्वा कुटुंबिने ॥ गृहेषु सप्तसु सदा शिलयुक्ता निभारत ॥ १० ॥ एतच्छिलाव्रतं नाम लक्ष्मीलोकप्रदायकम् ॥
 कर्तव्यमिह यत्नेन मुखपाटवकारकम् ॥ ११ ॥ नक्तमन्नं च रित्वा तु गवासाद्ध कुटुंबिने ॥ हेमं च कंजि शूलं च दद्याद्दिप्रायवाससी ॥ १२ ॥
 प्रणम्य भक्त्या देवैर्गोप्रीयेतां शिवकेशवौ ॥ एतदेव व्रतं नाम महापातकनाशनम् ॥ १३ ॥ कृत्स्नैकमुक्तं वर्षति शतयैः ह मवृषान्विताम् ॥ धेनुं
 तिलमयीं दद्यात्सर्वोपस्करणैर्युताम् ॥ १४ ॥ एतद्बुद्धव्रतं नाम पापपशोकप्रणाशनम् ॥ यः करोति पुमान् राजन्सपदयाति शांकरम् ॥ १५ ॥
 सर्वौषधयुक् स्नातः पञ्चम्यां पूज्य पंचकम् ॥ सप्तोपस्करदानं च यः करोति गृहाश्रमी ॥ १६ ॥ गृहाद्युदूखलं शूर्पशिलास्थालीचपञ्चमी ॥ उदकुं
 भं च चुल्ली च एतेषां मनुकिञ्चन ॥ १७ ॥ एतानि गृहिणो हि प्रस्थाप्य पुरुषोत्तमम् ॥ उपस्करोति यानि नारी नारी न दीकदाचन ॥ १८ ॥ ए
 तद्बुद्धव्रतं नाम सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ अत्रिणा ह्यनसूयायाः कथितं पाण्डुनन्दन ॥ १९ ॥ यस्तु नीलोत्पलं हेमं शर्करापात्रसंयुतम् ॥ ददा

तिश्रद्धयोपेतोब्राह्मणायकुटुंबिने ॥ २० ॥ सर्वेष्वपंपदयातिलीलाव्रतमिदंस्मृतम् ॥ आषाढादिचतुर्मासमभ्यंगंवर्जयेन्नरः ॥ २१ ॥ पारि
तेचपुनर्दद्यात्तिलैतलघटनवम् ॥ भोजनंपायसाज्यंचसयातिभवनंहरः ॥ २२ ॥ लोकप्रातिकरंचैतत्प्रातिव्रतमिहोच्यते ॥ वर्जयित्वाभयस्तु
दधिक्षीरघृतैक्षवम् ॥ २३ ॥ दद्याद्ब्रह्मयुगंसुद्धमंसपत्रैश्वसंयुतम् ॥ संपूज्यविप्रमिथुनंगौरमिप्रियतामिति ॥ २४ ॥ एतद्वीरिव्रतं नाम भवनीलोक
दायकम् ॥ पुरुषोयस्त्रयोदश्यांकृत्वानक्तमथोपुनः ॥ २५ ॥ संवत्सरतितस्मिन्वादिवंसेविघ्नवर्जितम् ॥ अशोककांचनंदद्यात्सद्ब्रह्मयुगंश्रितम् ॥
॥ २६ ॥ विप्रायवसुसंयुक्तं प्रद्युम्नप्रीयतामिति ॥ कल्पविष्णुपदेस्थित्वाविशोकः स्यात्पुनर्नृप ॥ २७ ॥ एतत्कामव्रतं नाम सर्वशोकविनाशनम् ॥
आषाढादिचतुर्मासंवर्जयेन्नखकुंतनम् ॥ २८ ॥ वृताकभक्षणंचैवमधुसर्पिर्घटांन्वितम् ॥ कार्तिकयातुपुनहं ब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ २९ ॥
रुद्रलोकमवाप्नोति शिवव्रतमिदंस्मृतम् ॥ एवं पञ्चदशस्मृत्वा एकभक्तेन मानवः ॥ ३० ॥ संपूज्य पूर्णमादेवीं लिखित्वा च नदिना ॥
ततः पञ्चघटान् पूर्णान्पयोदधिघृतेन च ॥ मधुना सितखण्डेन ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ३१ ॥ मनोरथान् पूरयस्व संपूर्णान् पूर्णमाहासि ॥
पञ्चकुम्भप्रदानेन भूतानां तुष्टिरस्तु मे ॥ द्विजानेवं नमस्कृत्य सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ एतत्पंचघटं नाम व्रतं पुष्टिप्रदायकम् ॥
वर्जयेद्यस्तु पुष्पाणि हेमतां शिशिराव्रतम् ॥ ३३ ॥ पुष्पत्रयंच फाल्गुन्यांकृत्वा शतयाथाकाञ्चनम् ॥ दद्याद्द्वैकालवेलायां प्रियेतां शिवकेशवौ ॥
॥ ३४ ॥ शिरःसौगन्ध्यजननं सदानन्दकरं नृणाम् ॥ कृत्वा परंपदया तिसौगन्ध्यव्रतमुत्तमम् ॥ ३५ ॥ फाल्गुनादितृतीयायां लवणं यस्तु वर्जयेत् ॥
समाप्ते शयनं दद्याद्देहोपस्करान्वितम् ॥ ३६ ॥ संपूज्य विप्रमिथुनं भवानीप्रियतामिति ॥ गौरीलोकं वसेत्कल्पसौभाग्यव्रतमुत्तमम् ॥ ३७ ॥
संध्यामौ ननरः कृत्वा समाप्ते घृतकुंभदः ॥ वस्त्रयुग्मंच घटान् ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ३८ ॥ सारस्वतं पदयाति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ एतस्मा
रस्वतं नाम रूपाविद्याप्रदायकम् ॥ ३९ ॥ लक्ष्मीमध्यस्थपञ्चम्यामुपवासी भवेन्नरः ॥ समाप्ते हेमकमलं दद्याद्देवसुमन्वितम् ॥ ४० ॥ सर्वै
ष्वपंपदया तिलक्ष्मीः स्याज्जन्मजन्मनि ॥ एतच्छुद्धीव्रतं नाम दुःखशोकविनाशनम् ॥ ४१ ॥ यातुनारीपिबेत्तोजलधारां प्रपातयेत् ॥ समा
प्तघृतसंपूर्णं दद्याद्भद्रं तिकां नवाम् ॥ ४२ ॥ एतद्द्वाराव्रतं नाम सर्वरोगहरं परम् ॥ कार्तिसौभाग्यजननं सपत्नीदर्पनाशनम् ॥ ४३ ॥

गौरीसमन्वितं रुद्रं लक्ष्म्या सहज नार्दनम् ॥ राक्षीसमन्वितं सूर्यं प्रतिष्ठाप्य यथाविधि ॥ ४४ ॥ धूपाक्षेपेण सहितां सुघंटां पात्रसंयुताम् ॥
 यो ददाति द्विजेन्द्राणां पुष्पैरभ्यर्च्य पादुरैः ॥ ४५ ॥ दक्षिणा सहितां कृत्वा प्रणम्य च विसर्जयेत् ॥ एतद्देवव्रतं नाम दिव्यदेहप्रदायकम् ॥ ४६ ॥ कृत्वो
 पलेपनं शंभोः प्रतः केशवस्य च ॥ यावद्भूतं समाप्यैतद्धेतुं च स जलान्विताम् ॥ ४७ ॥ जन्मायुतं सराजस्यात्ततः शिवपुरे वसेत् ॥ एतच्छ्रुत्वा व्रतं नाम
 बहुकल्याणकारकम् ॥ ४८ ॥ अश्वत्थं भास्करं गंगां प्रणम्यैव च वारयतः ॥ एकमुक्तं नरः कुर्यादष्टचैकं विमत्सरः ॥ ४९ ॥ व्रतंति
 विप्रमिथुनं पूज्य धेतुत्रया न्वितम् ॥ वृक्षैर्हरणमयं दद्यात्सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ ५० ॥ दिवि दिव्यविमानस्थः सेव्यतेऽप्सरसांगणैः ॥
 एतत्कीर्तिव्रतं नाम भूतिकीर्तिफलप्रदम् ॥ ५१ ॥ घृतेन स्नपनं कृत्वा शंभोर्वैकेशवस्य च ॥ ब्राह्मणो भास्करस्यापि गौर्यालंबोदरस्य वा ॥ ५२ ॥
 अक्षतैस्तु समं कुर्यात्पद्मांगो मयमण्डले ॥ समाप्य हेमकमलं तिलधेतुसमन्वितम् ॥ ५३ ॥ शुद्धमष्टाङ्गुलं दद्याच्छिवलोके महीयते ॥
 सामगायनतश्चैतत्सामव्रतमिहोच्यते ॥ ५४ ॥ नवम्यामेकमुक्तं तु कृत्वा कन्याश्च शक्तिः ॥ भोजयित्वा समादद्याद्भूमिकं चुकवाससी ॥ ५५ ॥
 हेमं च सिंहविप्राय दत्त्वा शिवपुरं व्रजेत् ॥ भवार्बुदं सुखं पश्य शत्रुभिश्चापराजितः ॥ ५६ ॥ एतद्भारव्रतं नाम नारीणां च सुखप्रदम् ॥
 यावत्समारभेद्यस्तु पञ्चदश्यां पयोव्रतः ॥ ५७ ॥ समाप्ते श्रद्धया दद्याद्वा श्वपञ्चपथस्विनीः ॥ वासांसि च पिशंगा निजलकुंभयुतानि च ॥ ५८ ॥
 सयाति वैष्णवलोकं पितृणां तारयेच्छतम् ॥ कल्पति राजराजः स्यात्पितृव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ५९ ॥ तांबूलसमये नित्यं गौरीपुत्रं ददाति या ॥
 पूगचूर्णसमायुक्तं स्त्रियो वा पुरुषोऽपि वा ॥ ६० ॥ वर्षस्य तितुसौ वर्षं कारयित्वा फलान्वितम् ॥ मुक्ताफलमयं चूर्णं त्रितयं या प्रयच्छति ॥ ६१ ॥
 न सा प्राप्नोति दौर्भाग्यं न दौर्गन्ध्यं सुखस्य च ॥ एतत्पत्रव्रतं नाम सौगन्ध्यजनकं परम् ॥ ६२ ॥ चैत्रादि चतुरो मासाञ्जलं कुर्यादयाचितम् ॥
 ज्येष्ठाषाढे च वा मासं पक्षवापां हुनं दनं ॥ ६३ ॥ व्रतंति माणिकं दद्यादन्नवस्त्रसमन्वितम् ॥ घृतेन सहितं तद्रत्नसंस्थान्य समन्वितम् ॥ ६४ ॥
 तिलपात्रं हरिण्यं च ब्रह्मलोकं महीयते ॥ कल्पति राजराजः स्याद्धारिव्रतमिहोच्यते ॥ ६५ ॥ पञ्चामृतेन स्नपनं कृत्वा विष्णोः शिवस्य च ॥

वत्सरतिपुनर्दद्याद्धेनुं पञ्चामृतैर्युताम् ॥ ६६ ॥ विप्रायकनकं शल्लसपंद्यातिशंकरम् ॥ राजाभवतिकल्पतवृत्तिव्रतमिहोच्यते ॥
 ॥ ६७ ॥ योर्हिसां वर्जयित्वा तु मांसं संवत्सरं तथा ॥ व्रतां तैर्हमहारेण कृत्वा शक्त्या विचक्षणः ॥ ६८ ॥ तद्भस्म वत्सांगं दद्यात्सोऽ-
 श्वमेधफलं लभेत् ॥ अर्हिसा व्रतमित्येतत्सर्वं शान्तिप्रदं नृणाम् ॥ ६९ ॥ माघमास्युषसि स्नानं कृत्वा दंपत्यमर्चयेत् ॥ भोजयित्वा यथा-
 शक्त्या माल्यवस्त्रा विभूषणैः ॥ ७० ॥ सौभाग्यं महदप्नोति शरीराय युक्तम् ॥ सूर्यलोके वसेत्कल्पसूयं व्रतमिदं स्मृतम् ॥ ७१ ॥ आपा-
 दादिचतुर्मासं प्रातः स्नानाया विवेचनः ॥ विप्राय भोजनं दद्यात्कार्तिक्या गोप्रदो भवेत् ॥ ७२ ॥ घृतकुंभं ततो दत्त्वा सर्वाङ्कामानवाप्नुयात् ॥
 वैष्णवव्रतमित्युक्तं विष्णुलोके मवाप्नुयात् ॥ ७३ ॥ अयनादन्यथा वद्भजेन्मधुसर्पिणी ॥ तदंते पुण्यदानानि घृतधेनवा सहैव तु ॥ ७४ ॥
 दत्त्वा शिवपंद्यातिदत्त्वा तु घृतपायसम् ॥ एतच्छीलव्रतं नाम शीलारोग्यफलप्रदम् ॥ ७५ ॥ संध्यादीपप्रदोऽयस्तु मांसं तैलं विवर्जयेत् ॥
 समोपेदीपं कंदद्याच्च शूलचक्राञ्चने ॥ ७६ ॥ वस्त्रयुग्मं च विप्राय सतेजस्वी भवेद्दृढम् ॥ एतदीपव्रतं नाम सदाकारिप्रदायकम् ॥ ७७ ॥
 एकभक्तेन सप्ताहं गौरिविषयस्तु पूजयेत् ॥ संपूज्य पार्वतीं भक्त्या गन्धपुष्पविलेपनैः ॥ ७८ ॥ ततः सुवासिनीभ्यां तु कुंभेन विलेपयेत् ॥
 पुष्पविलेपयेच्चैर्नार्कपूरगरुचन्दनैः ॥ ७९ ॥ तां ब्रूलंशो भनंदत्त्वा नारिकेलफलं तथा ॥ प्रीयतां कुमुदां देवीं प्राणिपत्यं विवर्जयेत् ॥ ८० ॥
 एकैकां पूजयेद्देवीं सप्ताहं यावेदवतु ॥ पुनस्तु सप्तमे पूर्णतः सैव निमंत्रयेत् ॥ ८१ ॥ षड्भूतं भोजयित्वा तु यथाशक्त्या विभूषणैः ॥ भूषयित्वा माल्यवस्त्रैः
 कर्णवैष्णुलीयकैः ॥ ८२ ॥ कुमुदामाधवी गौरी भवानी पार्वतीं हिमा ॥ काली च दर्पणं हस्ते प्रत्येकं विनिवेदयेत् ॥ ८३ ॥ ब्राह्मणपूजयित्वैकं वाच्यः संप-
 न्नमस्तुते ॥ सप्तसुन्दरं कंठनाम व्रतं चैतद्युधिष्ठिर ॥ ८४ ॥ करोति सुन्दरं देहसौभाग्यं यच्छते परम् ॥ वर्जयेच्चैत्रमासे तु यस्तु गन्धानुलेपनम् ॥ ८५ ॥
 शुक्तिगंधभृतां दत्त्वा विप्राय सितवाससी ॥ शक्त्या च दक्षिणं दद्यात्सर्वाङ्कामान्समभुते ॥ ८६ ॥ वारुणं च पंद्यातिदत्तं दद्रुणव्रतम् ॥
 वैशाखमासे लवणं वर्जयित्वा यवव्रतः ॥ ८७ ॥ मासां तिथयः ततो दद्यात्सर्वत्सागां द्विजातये ॥ स्थित्वा विष्णुपदे कल्पं तो राजा भवेदिह ॥ ८८ ॥
 एतत्कार्तिव्रतं नाम कार्तिर्कांतिप्रदायकम् ॥ ब्रह्माण्डं च न कृत्वा तिलद्रोणोपरि स्थितम् ॥ ८९ ॥ त्र्यहं तिलव्रतं भूत्वा ब्रह्मसंतपयेद्विजम् ॥

संप्रयविप्रदंपत्यमाल्यवस्त्रविभूषणैः ॥९०॥ शक्तितस्त्रिपलादूर्ध्वविश्वात्माप्रियतामिति॥पुण्येऽहिदद्यात्सपरंब्रह्मयात्यपुनर्भवम् ॥ ९१ ॥
 एतद्ब्रह्मव्रतं नानिर्वाणफलदं नृणाम् ॥ यश्चोभयमुखीदद्यात्प्रभृतकनकान्विताम् ॥ ९२ ॥ दिनंपयोव्रतं तिष्ठेत्सयातिपरमंपदम् ॥
 त्र्यहंपयोव्रतः स्थित्वा काञ्चनकल्पपादपम् ॥९३॥ पलादूर्ध्वयथाज्ञत्तयातंदुलं रूपसंयुतम्॥छादितं वरवासोभिः पुष्पमालाविभूषितम् ॥९४॥
 दत्त्वा स्वर्गवसेत्कल्पकल्पव्रतमिदं स्मृतम् ॥ यस्तु वत्सतरीं भव्यां कंठाभरणभूषिताम् ॥ ९५ ॥ सुपर्याणसुखस्पृष्टां खलिनलंकृताननाम् ॥
 मोदकोदकपात्रेण तांबूलनसमन्विताम् ॥९६॥ स्थगितां स्थापयेत्स्पृष्टशृंगश्रेष्ठहिमन्विताम् ॥ इदं ग्विधां व्यतीपाते ग्रहणे चायनद्वये ॥९७॥
 अयाचितेन च स्थित्वा ततो दद्याद्द्विजातये ॥ एतद्धारव्रतं नाम मार्गखेदविनाशनम् ॥ ९८ ॥ परलोकाद्द्वर्गमनेच्छांति श्रमहरं परम् ॥ नत्ताशी
 त्वष्टमीषु स्याद्भ्रतसरातिऽष्टगोप्रदः ॥ ९९ ॥ पौरंदरंपदं याति सुगतिव्रतमुच्यते ॥ यश्चेन्धनप्रदो राजन्हेमतां शीशिरव्रतम् ॥ १०० ॥
 घृतधेनुं प्रयच्छेत् परंब्रह्मसगच्छति ॥ क्षरीरारोग्यजननं द्युतिकांतिप्रदायकम् ॥ १०१ ॥ वैश्वानरव्रतं नाम सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 एकादश्यांतु नत्ताशीयश्चक्रं विनिवेदयेत् ॥१०२॥ तद्दृच्छं खंतु सौवर्णचैत्रिचासुपांडव ॥ यएतत्कुरुते भक्त्या साविष्णोः पदमाप्नुयात् ॥१०३॥
 एतद्विष्णुव्रतं नाम कल्पादौ राज्यलाभकृत् ॥ पयोव्रतस्तु पञ्चम्यां व्रतं तिगोयुगप्रदः ॥ १०४ ॥ लक्ष्मीलोकैव सेत्कल्पमेतदेव व्रतं स्मृतम् ॥
 सप्तम्यां नक्तभुग्दद्यात्समाप्ते गां पयस्विनीम् ॥१०५॥ सोऽर्कलोकमवाप्नोति भानुव्रतमिहोच्यते ॥ चतुर्थ्यां नक्तभुग्दद्यादष्टगां होमचारणम् ॥
 ॥१०६॥ व्रतं वैनायकं नाम सर्वविघ्नविनाशनम् ॥ महाफलानियस्य क्त्वा चातुर्मासं द्विजातये ॥१०७॥ हेमानिकांतिं केदद्याद्भुगेन समनरः ॥
 सिंतं वस्त्रयुगं नाम संपूर्णाद्यघटानि च ॥ १०८ ॥ एतत्फलव्रतं नाम फलावाप्तिकरं सदा ॥ यश्चोपवासी सप्तम्यां समांते हेमपङ्कजम् ॥ १०९ ॥
 धेनुश्च शक्तिरितो दद्यात्सवत्साः कांस्यदोहनाः ॥ भक्त्याराजेन्द्रविप्राय वाचकाय निवेदयेत् ॥ ११० ॥ एतत्सौरव्रतं नाम मूर्धूलोकप्रदायकम् ॥
 द्वादशदशैर्यस्तु नाम प्राशनसंयुतः ॥ १११ ॥ समुपोष्य समांतु सवस्त्राः सोदकाघटाः ॥ द्वादशत्रयेयाश्च सर्वकामप्रसिद्धये ॥ ११२ ॥

गोविन्दव्रतमित्येतद्गोविन्दपददायकम् ॥ कार्तिक्याथोषुषोत्सर्गकृत्वान्तसमाचरेत् ॥ ११३ ॥ सगोलोकमवाप्नोतिवृषव्रतमिदंस्मृतम् ॥
 व्रतंतिगौःप्रदातव्याभोजनंशक्तिःपरम् ॥ ११४ ॥ विप्राणमत्रकथितंप्राजापत्यमिदंव्रतम् ॥ चतुर्दश्यातुनक्तशीसमतिगोयुग
 प्रदः ॥ ११५ ॥ श्रौषपदमवाप्नोतिज्ञेयचत्र्यंबकव्रतम् ॥ सप्तरात्रोषितोदद्यादधृतकुंभद्विजातये ॥ ११६ ॥ ब्रह्मव्रतमिदंप्राहुर्ब्रह्मलो
 कप्रदायकम् ॥ मासतिचसर्गादद्याद्धेनुमंतपयस्विनाम् ॥ ११७ ॥ शक्रलोकैवसेत्कल्पशक्रव्रतमिदंस्मृतम् ॥ कार्तिकस्यासितपक्षेच
 तुर्दश्यांनराधिप ॥ ११८ ॥ सोपवासःपञ्चगव्यंविद्व्रात्रौविचक्षणः ॥ कपिलाश्वस्तुगोमूत्रंकृष्णायामयंतथा ॥ ११९ ॥ सितधेवास्त
 थाक्षीरंरक्तायास्तुतथादधि ॥ गृहीत्वाकुरायास्तुदृतेमेकत्रमेलयेत् ॥ १२० ॥ वेदोक्तमंत्रैराजेन्द्रकुशोदकसमान्वितम् ॥ ततःप्रभातसम
 येस्नात्वासंन्येदेवताः ॥ १२१ ॥ ब्रह्मणान्वाचयिस्वातुभुञ्जीयाद्भाग्यतःशुचिः ॥ ब्रह्मकूर्चव्रतं ह्येतत्सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १२२ ॥ यद्बाल्ये
 यञ्चकौमार्यैर्वार्धकेयचापियत्कृतम् ॥ ब्रह्मकूर्चोपवासेनतत्सर्वनश्यतिक्षणात् ॥ १२३ ॥ अनग्निपक्वमश्रातितृतीयायांतुयोनरः ॥ गांदत्वाशि
 वमभ्योतिपुनरावृत्तिवर्जितम् ॥ १२४ ॥ एतद्विब्रतं नाम सर्वमाद्गल्यकारकम् ॥ हैमंपलद्वयादूर्ध्वरथमश्वयुगान्वितम् ॥ १२५ ॥ तिलप्रस्थोपरि
 गतंसितमाल्ययुगान्वितम् ॥ दत्त्वाकृतोपवासस्तुदिविकल्पशतंवसेत् ॥ १२६ ॥ तदंतरा राजः स्याद्विब्रतमिदंस्मृतम् ॥ कृत्वा पलद्वयादूर्ध्व
 शय्याभ्यांसंयुतंनरः ॥ १२७ ॥ हैमंरथवरंश्रेष्ठसर्वोपस्करसंयुतम् ॥ सत्यलोकैवसेत्कल्पसहस्रमथभूपतिः ॥ १२८ ॥ भवेदुपोषितोदत्वाकारव्रत
 मितंशुभम् ॥ मुखवासंपरित्यज्यसमातिगोप्रदोभवेत् ॥ १२९ ॥ यक्षाधिपंसमाप्रतिसुमुखव्रतमुच्यते ॥ निशिकृत्वा जलेवासंप्रभोगोप्रदोभवेत् ॥
 ॥ १३० ॥ वारुणलोकमाप्नोतिवरुणव्रतमुच्यते ॥ चान्द्रायणचयःकुर्याद्धर्मचंद्रंनिवेदयेत् ॥ १३१ ॥ चन्द्रव्रतमिदंप्रोक्तंचन्द्रलोकप्रदायकम् ॥
 ज्येष्ठेपञ्चतपाःसायंहमधेनुप्रदोदिवम् ॥ १३२ ॥ अथाष्टमीचतुर्दश्यारुद्रव्रतमिदंस्मृतम् ॥ अनुलेपनयःकुर्यात्तृतीयायांशिवालये ॥ १३३ ॥
 सस्वर्गधेनुदोषातिभवानीव्रतमुच्यते ॥ माघेनिश्याद्रवासाः स्यात्सप्तम्यंगोप्रदोभवेत् ॥ १३४ ॥ दिविकल्पं वसिन्वेहराजस्यात्तापनं व्रतम् ॥

दत्वाकृतोपवासस्तुदिविकल्पशतंवेत् ॥ १३५ ॥ तदन्तेराजराजःस्यादश्वव्रतमिदंस्मृतम् ॥ तद्वत्कल्पद्वयादूध्वकारभ्यांशुतंनरः ॥ १३६ ॥
 हेमरंथनरश्रेष्ठसर्वोपस्करणांन्वितम् ॥ त्रिरात्रोपोषितोदद्यात्फाल्गुन्यांभवनंशुभम् ॥ १३७ ॥ आदित्यलोकमाप्नोतिपूजितःसुरासुरैः ॥
 सुरलोकमवाप्नोतिधार्मव्रतसमन्वितम् ॥ १३८ ॥ त्रिसंध्यंयज्यदांपत्यमुपवासीविभूषणैः ॥ पूर्णमास्यामवाप्नोतिमोक्षमिन्दुव्रतादिह ॥ १३९ ॥
 दत्वासितद्वितीयायामिदोलंबणभोजनम् ॥ कांस्यंसवस्त्रंरजेन्द्रदक्षिणासाहितं तथा ॥ १४० ॥ समन्तेगोप्रदायांतिविप्रायशिवमंदिरम् ॥
 कल्पन्तिराजराजःस्यात्सोमव्रतमिदंस्मृतम् ॥ १४१ ॥ प्रतिपद्येकभक्ताशीसमन्तेकपिलाप्रदः ॥ वैश्वानरपुरंयातिआग्नेयव्रतमुच्यते ॥ १४२ ॥
 एकादश्यांमाघमासेचतुर्दश्यष्टमीषुच ॥ एकभक्तेनयोदद्याद्बालकान्यजिनानिच ॥ १४३ ॥ उपानहौकंवलंश्चैत्रेष्ठत्रादिकंततः ॥
 करपत्रादिकंचापियथाशक्त्याविचक्षणः ॥ १४४ ॥ ब्राह्मणानांमहाराजसोऽधमेधफलंलभेत् ॥ एतत्सौख्यव्रतंनामसर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ १४५ ॥
 दशम्यामेकभक्ताशीसमन्तेदशधेनुदः ॥ दिशश्चकाञ्चनीदद्यान्नारीरूपायुधिष्ठिर ॥ १४६ ॥ तिलद्रोणोपरिगताब्रह्मांडाधिपतिर्भवेत् ॥
 एतद्विश्वव्रतंनाममहापातकनाशनम् ॥ १४७ ॥ संपूज्यसितसप्तम्यांभानुधान्यानि सप्तयः ॥ ददातिनक्तभुज्राजह्वणेनसमंद्भिजे ॥ १४८ ॥
 सतरायतिसप्ताष्टौकुलान्यात्मानमेवच ॥ एतर्द्धान्यव्रतंनामधनधान्यप्रदायकम् ॥ १४९ ॥ मासोपवासीयोदद्याद्धेनुंविप्रायशोभनाम् ॥
 सवैष्णवंपदंयातिभीमव्रतमिदंस्मृतम् ॥ १५० ॥ पक्षोपवासीयोदद्याद्विप्रायकपिलाद्वयम् ॥ सब्रह्मलोकमाप्नोतिपूजितःसुरसत्तमैः ॥ १५१ ॥
 दद्यात्त्रिंशत्पलादूध्वमहौकुत्वातुकांचीनीम् ॥ कुलचलाद्रिसंहितातिलवस्त्रसमन्विताम् ॥ १५२ ॥ तिलद्रोणोपरिगताब्रह्मणायकुटुंबिने ॥
 दिनंपयोव्रतस्तिष्ठेद्रुदुलोकमेहीयते ॥ १५३ ॥ एतन्महव्रतंप्रोक्तंसतकल्पानुवर्तकम् ॥ माघमासेऽथचैत्रेवागुधेनुप्रदोभवेत् ॥ १५४ ॥

१ धामव्रतमिदं स्मृतम्-इ०पा० । २ पूजितं देवम्-इ०पा० । ३ कस्मिंश्चित्पुस्तके-“दत्वासिताद्वितीयायाम्”-इत्यारभ्य “सतरायतिसप्ताष्टौकुलान्यात्मानमे
 वच” इत्यन्तःसार्धनवश्लोकात्मको ग्रन्थः-“कार्तिकादितृतीयायांप्राश्यगोमूत्रयावकम् ”-इत्येतद्वैश्वसति । ४ द्विजाभ्याय-इ०पा० । ५ एतद्ब्रह्मव्रतंनाम-
 इ०पा० । ३ शुभम्-इ०पा० ।

गुडव्रतस्तृतीयायां सर्वोपस्करणैर्युतम् ॥ गौरीलोकमवाप्नोति पूज्यतेऽप्सरसांगणैः ॥ १५५ ॥ उमाव्रतमिदं प्रोक्तं सततानन्ददायकम् ॥ वत्सरं
 त्वेकभक्ताशीसमक्ष्यजलकुम्भदः ॥ १५६ ॥ शिवलोकैव सेत्कलंप्राप्तिव्रतमिदं स्मृतम् ॥ कार्तिकादि तृतीयायां प्राश्य गोमूत्रयावकम् ॥ १५७ ॥
 गौरीलोकैव सेत्कलंपतोराराजाभवेदिह ॥ एतद्बुद्धव्रतं नाम महाकल्याणकारकम् ॥ १५८ ॥ चैत्रात्रिंशन्नक्तं शनिश्चांक्षत्वा ददाति यः ॥
 अजाः पयस्विनीः पञ्चब्राह्मणाय कुटुम्बिने ॥ १५९ ॥ न जायते पुनरसौ जीव लोकैकदा च न ॥ एतद्ब्रह्मव्रतं प्रोक्तं सर्वव्याधि विनाशनम् ॥ १६० ॥
 कन्यादानं तु यः कुर्यादुद्ग्राहं कारयेच्च यः ॥ एकविंशति कुलोपेतो ब्रह्मलोकं समगच्छति ॥ १६१ ॥ कन्यादानात्परं दानं न चास्त्यभ्यधिकं क्वचित् ॥
 ये करिष्यन्ति नृपतेषां लोकोऽश्नोदिवि ॥ १६२ ॥ तिलपिष्टमयं कृत्वा गजेहमविभूषितम् ॥ कुर्यात्कुशमयं तद्भद्राहो ह कसमन्वितम् ॥ १६३ ॥
 नक्षत्रमालासहितं च मराणीडधारिणम् ॥ दशनाग्रबद्धनेत्रं रक्तवस्त्रयुगान्वितम् ॥ १६४ ॥ ताम्रपात्र्याकुण्डकं वा कृतं दत्त्वा प्रमोदकम् ॥
 प्रदद्याद्द्विजदांपत्यं पूज्यमाल्यविभूषणैः ॥ १६५ ॥ कंठप्रमाणमाविश्य जलं मलविवर्जितः ॥ कांता रकारिणा ह्येतत्कथितं तु युधिष्ठिर ॥
 ॥ १६६ ॥ कांता रकारिदुर्गेषु वारयत्यपि दुष्कृतीन् ॥ इह लोकैः परैश्चैव न त्रकायां विचारणा ॥ १६७ ॥ ये कुर्वन्ति दिने पुण्ये व्रतं पौरंदरं नराः ॥
 तेषां पौरंदरो लोको भवेदाभूतसंघवम् ॥ १६८ ॥ पयोव्रतस्तु पञ्चम्यां दत्त्वा नागद्विजातये ॥ सौवर्णसंपन्नं निभयते पांजन जायते ॥ १६९ ॥
 सिताष्टम्यां सोपवासो वृषभं यः प्रयच्छति ॥ सितवस्त्रसमाच्छन्नं घण्टाभरणभूषितम् ॥ १७० ॥ शिवलोकैव सेत्कलंपतोराराजाभवेदिह ॥
 वृषव्रतमिदं प्रोक्तं सर्वधर्मप्रदायकम् ॥ १७१ ॥ उत्तरेत्यनेन प्राप्तिं धृतं प्रस्थेन यो हरिम् ॥ स्नापयित्वा ब्राह्मणाय वडवां यः प्रयच्छति ॥ १७२ ॥
 स सर्वकामसंयुक्तः पुत्रभ्रातृसमन्वितः ॥ सूर्यलोकैव सेद्वाजब्राह्मिन्व्रतमिहोच्यते ॥ १७३ ॥ सकृन्नवम्यां भक्तेन पूजयेद्द्विच्यवासिनीम् ॥
 पुष्पधूपैस्ततो दद्यात्पञ्चरंगं शुक्रशोभितम् ॥ १७४ ॥ हेमं विप्राय शान्ताय सवाम्जी जायते नरः ॥ एतद्वाग्नेयमित्युक्तं व्रतमग्निपदप्रदम् ॥ १७५ ॥
 द्वादश्यां गुह्यानां च पलैश्च संयुतम् ॥ विप्राय भोजनं दत्वा यः स याति हरिः पदम् ॥ १७६ ॥ विष्कम्भादिषु योगेषु एकभक्तरतो नरः ॥

१ महाव्रतम्-इ०पा० । २ दरिद्राय-इ०पा० । ३ सर्वविघ्ननिवारणम्-इ०पा० । ४ त्रिष्णुलोकं ततो व्रजे-इ०पा० । ५ पुत्रपौत्रसमन्वितः-इ०पा० ।

६ पुरम्-इ०पा० ।

एतद्वाग्नेयमित्युक्तं व्रतमग्निपदप्रदम् ॥ १७७ ॥ यो ददाति क्रमादेषु घृतैः लफलैश्च वम् ॥ यवगांधूमचणकान्निष्पावाञ्छालितं दुलान् ॥
 १७८ ॥ लवणं दधि दुग्धं च वस्त्रं कनकमेव च ॥ कंबलं गां वृषं च म्रुपानद्युगलं तथा ॥ १७९ ॥ कर्पूरं कुंभं चैव चंदनं कुसुमानि च ॥
 लोहं कनकताम्रं च रौप्यं चोति युधिष्ठिर ॥ १८० ॥ स्नातः स्वशक्त्या विधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ न वियोगमवाप्नोति योगव्रतमिदं स्मृतम् ॥
 १८१ ॥ कार्त्तिक्या नक्तमुद्ग्वान्मेषं मार्गशिरं वृषम् ॥ पौषमाघादिमासेषु सौवर्णः सर्व एव हि ॥ १८२ ॥ क्रमेण राशयः सर्वा वस्त्रमालयैर्विभूषिताः ॥
 पौर्णमास्यां पौर्णमास्यां कौर्त्तिकेति बह्वदक्षिणाम् ॥ १८३ ॥ एतद्वाग्निव्रतं नाम सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ सर्वांशपूरकं तद्द्रुसोमलोकाप्रदायकम् ॥
 १८४ ॥ पञ्चाशीतिव्रतानां ते कथिता पांडु नंदन ॥ यांश्चुत्वा ब्रह्महा गोघ्नः पितृहामातृहा तथा ॥ १८५ ॥ मुच्यते तत्क्षणे देवपातकैः सोपपा-
 तकैः ॥ १८६ ॥ पंचाधिका तव मया कथिता व्रतानां राजन्नशीतिरिति सौख्यधनप्रदानम् ॥ एतां समाचरति यः शृणुयात्पठेद्वा हस्तग्रलग्रहव-
 तस्य सुरेश्लोकः ॥ १८७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे व्रतपञ्चाशीतिवर्णने नमैकविंशत्युत्तरशत-
 तमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ कृतं ब्रह्मयुगं प्रोक्तं त्रेतातुल्यं त्रियुगम् ॥ वैश्यं द्वापरमित्याहुः शूद्रं कलियुगं-
 स्मृतम् ॥ १ ॥ कलौ राजन्मनुष्याणां शैथिल्यं स्नानकर्मणि ॥ तथापि माघव्याजेन कथयिष्यामिति शृणु ॥ २ ॥ यस्य हस्तौ च पादौ च वाङ्म-
 नस्तु सुसंयुतम् ॥ विद्यातपश्च कीर्तिश्च स तीर्थफलमश्नुते ॥ ३ ॥ अश्रद्धानः पापात्मानास्तिकोऽच्छिन्नसंशयः ॥ हेतुनिष्ठाश्च पञ्चैते न तीर्थफलभा-
 गिनः ॥ ४ ॥ प्रयागं पुष्करं प्राप्य कुरुक्षेत्रमथापि वा ॥ यत्र वातत्रवास्नानायान्माघेनित्यमिति श्रुतिः ॥ ५ ॥ त्रिरात्र फलदानद्योयाः काश्चिदसमुद्भ-
 गाः ॥ समुद्रगास्तु पक्षस्य मासस्य सरितां पतिः ॥ ६ ॥ उपः समीपेयः स्नानं संध्याया मुदिते रवौ ॥ प्राजापत्येन तत्तुल्यं महापातकनाशनम् ॥ ७ ॥
 प्रातरुत्थाय यो विप्रः प्रातः स्नायी सदा भवेत् ॥ स सर्वपापनिर्मुक्तः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ८ ॥ वृथा चोष्णोदकस्नानं वृथा जाप्यमवैदिकम् ॥
 अश्रोत्रिये वृथा श्राद्धं वृथा मुक्तमसाक्षिकम् ॥ ९ ॥ स्नानं चतुर्विधं प्रोक्तं स्नानविद्विजुधिष्ठिर ॥ वायव्यं वारुणं ब्राह्मं दिव्यं चेति पृथक् कृणु ॥ १० ॥

वायव्यंगोरजःस्नानंवारुणसागरादिषु ॥ ब्राह्मयंत्राह्मणमंत्रोक्तदिव्यमेधांबुभास्करम् ॥ ११ ॥ सर्वेषामेवस्नानानांविशिष्टतत्रवारुणम् ॥
 ब्रह्मचारीगृहस्थश्चवानप्रस्थोऽथभिक्षुकः ॥ १२ ॥ एतेसर्वेप्रशंसितसर्वदामाघमज्जनम् ॥ बालास्तरुणकवृद्धानरनरनिपुंसकाः ॥ १३ ॥
 स्नात्वामाघंशुभेतिथीप्राप्तुवंतीप्सितंफलम् ॥ ब्रह्मक्षत्रविशचैवमन्त्रवत्स्नानमिष्यते ॥ १४ ॥ तूष्णीमेविहिशूद्रस्यस्त्रीणांचकुरुनंदन ॥
 माघमासेरटंत्यापःकिञ्चिदभ्युदितेरावौ ॥ १५ ॥ ब्रह्मघ्नवासुरापवाकंपतंतंपुनीमहे ॥ प्रासादायत्रसौवर्णाःस्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ १६ ॥
 दधिकुल्यावहायत्रनद्यःपायसकर्दमाः ॥ तत्रतेयांतिमज्जंतिथेमाघेभास्करोदये ॥ १७ ॥ यतिवत्पथिगच्छेतमौनौपशुन्यवर्जितः ॥ यदीच्छे
 द्विपुलान्भोगांश्चन्द्रसूयौपमान्यहान् ॥ १८ ॥ पुष्यफाल्गुनयेर्मध्येप्रातःस्नानीर्भवेन्नरः ॥ णैर्णमास्याह्ममावास्याःप्रारभ्यस्नानमाचरेत् ॥ १९ ॥
 त्रिंशदिनानिपुष्याणिमकरस्थेदिवाकरे ॥ तत्रलत्थायनियमंशृङ्गीयाद्विधिपूर्वकम् ॥ २० ॥ माघमासमिमंपूर्णस्थाय्येहंदेवमाधवम् ॥ तीर्थे
 शीतजलेनित्यमितिसंकल्प्यचेतसा ॥ २१ ॥ अप्रावृत्तशरीरस्तुयःकष्टंस्नानमाचरेत् ॥ पदेपदेऽधमेधस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ २२ ॥
 तत्रस्नान्वाशुभेतीर्थेदत्त्वाशिरसिर्वैमृदम् ॥ वेदोक्तविधिनाराजन्मूर्यस्यार्वाविवेदयेत् ॥ २३ ॥ पितृन्संतप्यतत्रस्थोह्यवतीर्यतज्जलात् ॥
 इष्टदेवंमस्कृत्यपूजयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ २४ ॥ शङ्खचक्रधरं देवंमाधवंनामपूजयेत् ॥ वह्निह्रुत्वाविधानेनततस्त्वेकाशनेभवेत् ॥ २५ ॥
 भृशय्याब्रह्मचर्येणशक्तःस्नानं समाचरेत् ॥ अशक्तस्यर्धनाड्यस्यस्वेच्छासातत्रकथ्यते ॥ २६ ॥ अवश्यमपिकर्तव्यमाघेस्नानमिति श्रुतिः ॥
 ईश्वरेणयथाकामंवलधर्मोऽनुवर्तते ॥ २७ ॥ तिलस्नानीतिलोद्वर्तीतिलभोक्तातिलोदकी ॥ तिलहोताचदाताचषट्तिलोनावसीदति ॥ २८ ॥
 तेलस्यामलकानांचतीर्थेदयानिनित्यशः ॥ तथाप्रज्वालयेद्बह्निनिवातार्थद्विजन्मनाम् ॥ २९ ॥ खंस्नानावसानेनुभोज्यं देयमवारितम् ॥
 भोजयेद्विजदंपत्यान्धूपेद्वस्त्रभूषणैः ॥ ३० ॥ कंबलाजिनरत्नानिवासांसिविविधानिच ॥ चोलकानिचिदिव्यानिप्रच्छादनपटीस्तथा ॥ ३१ ॥
 उपानहौतथागुप्तमौदकैःपापमोचकैः ॥ अनेनविधिनदद्यान्माधवःश्रियतामिति ॥ ३२ ॥ अगम्यागमनस्तेयपापेभ्यश्चपरिग्रहात् ॥

१ महत्-इ०पा० । २ सदा भवेत्-इ०पा० । ३ धनेशस्य-इ०पा० ।

रहस्याचरिताद्वापिमुच्यतेस्नानमाचरेत् ॥ ३३ ॥ पितृभिःपितामहैःसाद्धतैवप्रपितामहैःसाद्धवृद्धमातामहैस्तथा ॥ ३४ ॥
एकविंशकुलैःसाद्धभोगान्भुक्त्वायथोप्सितान् ॥ माघमास्युषसिस्नानाविष्णुलोकंसगच्छति ॥ ३५ ॥ योमाघमास्युषसिसूर्य्यकराभिता
म्रेस्नानंसमाचरतिचारुनदीप्रवाहे ॥ उद्धृत्यसप्तपुरुषान्पितृमातृतश्चस्वर्गप्रयात्यमलदेहधरोरासौ ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
उत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेमाघस्नानविधिवर्णनंमद्वाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
नैर्मल्यंभावशुद्धिश्चविस्नानंनयुज्यते ॥ तस्मात्कायविशुद्धयर्थस्नानमादौविधीयते ॥ १ ॥ अनुद्धृतैरुद्धृतैर्वाजलैःस्नानंसमाचरेत् ॥
तीर्थप्रकल्पयेद्ब्रह्मन्मूलमंत्रमंत्रविवत् ॥ २ ॥ नमोनारायणायितिमूलमन्त्रउदाहृतः ॥ दर्भपाणिस्तुविधिनास्वाचान्तःप्रयतःसुधीः ॥ ३ ॥
चतुर्हस्तसमायुक्तंचतुरस्रसमंततः ॥ प्रकल्प्यवाहयेद्ब्रह्ममेभिर्मंत्रैर्विचक्षणः ॥ ४ ॥ ओषिष्णुपादप्रसूतासिवैष्णवीविष्णुदेवता ॥
पाहिनस्त्वेनसस्तस्मादाजन्ममरणंतिकात् ॥ ५ ॥ तिस्रःकोट्योऽङ्ककोटीचर्तार्थानावायुरब्रवीत् ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचतानितेसन्तिजाह्नुवि ॥ ६ ॥
नंदिनीत्येवतेनामदेवेषुनलिनोतिच ॥ क्षमापृथ्वीचविहगाविश्वकायाशिवास्मृता ॥ ७ ॥ विद्याधरासुप्रसन्नातथालोभप्रसादिनी ॥
हैमातथाजाह्नवीचशांताशोतिप्रदायिनी ॥ ८ ॥ एतानिपुण्यनामानिस्नानकालेप्रकीर्तयेत् ॥ भवेत्संहितातत्रगङ्गात्रिपथगामिनी ॥ ९ ॥
सप्तवाराभिजेतेनकरसंपुटयोजितम् ॥ ३ ॥ सूर्ध्विकुर्याजलंभूपत्रिचतुःपञ्चसप्तधा ॥ १० ॥ स्नानंकुर्यान्मृदातद्ब्रह्मद्वयचविधानतः ॥
अथक्रांतैरथक्रांतैविष्णुक्रांतैवसुंधरे ॥ ११ ॥ मूर्त्तिकेहरमेसर्वन्यथादुष्कृतंकृतम् ॥ उद्धृतासिवराहेणकृष्णेनशतबाहुना ॥ १२ ॥
नमस्तेसर्वलोकानाममुधारिणिसुव्रते ॥ एवंस्नान्वाततःपश्चादाचम्यचविधानतः ॥ १३ ॥ उत्थायवासासिशुक्लैर्मूढैःपुनरिधायैव ॥
ततस्तुतर्पणंकुर्यात्रैलोक्याप्यायनायतु ॥ १४ ॥ देवायक्षास्तथानागान्धर्वाप्सरसांगणाः ॥ क्रूराःसर्पाःसुपर्णाश्चतरक्षाविहगाःखगाः ॥ १५ ॥
विद्याधराजलधरास्तथैवाकाशगामिनः ॥ निराधाराश्चयेजीवाःपापकर्मरताश्चये ॥ १६ ॥ तेषामाप्यायनायैतदीयतेसलिलंमया ॥

कृतोपवीतोदेवभ्यानिवीतीचभवेत्ततः ॥ १७ ॥ मनुष्यास्तप्येद्रतयाब्रह्मपुत्रानृषीस्तथा ॥ सनकश्चसनन्दश्चतृतीयश्चसनातनः ॥ १८ ॥
 कपिलश्चासुरिश्चैवोदुःपञ्चशिसस्तथा ॥ सर्वेतेतृतिमायातुमदत्तेनानुनासदा ॥ १९ ॥ मरीचिमज्ज्याङ्गिरसौपुलस्त्यपुलहंक्रतुम् ॥
 प्रचेतसं वसिष्ठं च भृगुनारदमेव च ॥ २० ॥ देवब्रह्मऋषिन्सर्वस्तपयेताक्षतोदैकैः ॥ अपसव्यंततः कृत्वा सव्यं जानुचभूतले ॥ २१ ॥
 अग्निष्वत्तावर्हिषदोहविष्मंतस्तथोष्मपाः ॥ सुकलितस्तथाभौमाज्यपाः सोमपास्तथा ॥ २२ ॥ तप्येच्चपितृभक्त्यासतिलोदकचन्दनैः ॥
 दर्भपाणिस्तुविधिवत्तप्येन्नमगोत्रतः ॥ २३ ॥ पित्रादीन्नामगोत्रेणतथामातामहानपि ॥ संतर्प्येविधिवद्भक्त्याइमंमन्त्रमुदीरयेत् ॥ २४ ॥
 येऽबान्धवाबान्धवायेऽय्यजन्मनिबान्धवाः ॥ तेतृतिमसिलयांतुयश्चास्मत्तोऽभिवाञ्छति ॥ २५ ॥ ततश्चाचम्यविधिवदालिखेत्पद्मप्रतः ॥
 अक्षताभिः सपुष्पाभिः सतिलारुणचन्दनैः ॥ २६ ॥ अर्घदद्यात्प्रयत्नेनसूर्यनामानुकीर्तनैः ॥ नमस्तेविश्वरूपायनमोविष्णुसखायै ॥ २७ ॥
 सहस्ररश्मयेनित्यं नमस्तेसर्वतेजसे ॥ नमस्तेसर्ववपुषेनमस्तेसर्वशक्तये ॥ २८ ॥ जगत्स्वामिन्नमस्तेऽस्तुदिव्यचन्दनभूषित ॥
 पद्मानाभनमस्तेऽस्तुकुण्डलांगदधारिणे ॥ २९ ॥ नमस्तेसर्वलोकेऽसत्सर्वासुरनमस्कृत ॥ सुकृतं दुष्कृतं चैव सम्यजानासिसर्वदा ॥ ३० ॥
 सत्यदेवनमस्तेस्तुसर्वदेवनमोऽस्तुते ॥ दिवाकरनमस्तेऽस्तुत्रयीमयनमोऽस्तुते ॥ ३१ ॥ एवंसूर्यनमस्कृत्यात्रैः कृत्वाचप्रदक्षिणाम् ॥
 द्विजगांकाञ्चनंरुद्रं ततोविष्णुगृहं व्रजेत् ॥ ३२ ॥ स्नानदिनं प्रतिदिनं कथितं मुनीन्द्रैः पापापहंमलहरं सुखदं सदैव ॥ तस्मान्नदीष्वथगृहे
 ष्वथवातडागेकर्तव्यमेतदिहधर्मधियानरेण ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादिनित्यस्नानविधिर्वर्णनं
 नाम त्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ रुद्रस्नानविधानं मे कथयस्व जनार्दन ॥ सर्वदुष्टो
 पशमनं सर्वशोऽतिप्रदं नृणाम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ देवसेनापतिं स्कन्दं रुद्रपुत्रं दुरासदम् ॥ अगस्तिमुनिं शार्दूलं सुखासीनमु
 वाचह ॥ २ ॥ सर्वज्ञोऽसि कुमारस्त्वं प्रसादाच्छङ्करस्यैव ॥ स्नानं रुद्रविधानेन ब्रूहि कस्य कथं भवेत् ॥ ३ ॥ स्कन्द उवाच ॥ मृतप्रजातुयानारी

दुर्भगासुतवर्जिता ॥ यामूतेदुहितावंध्यास्नानमासांविधीयते ॥ ४ ॥ अष्टम्यांवाचतुर्दश्यासुपवासपरायणा ॥ ऋतौशुद्धेचतुर्थेहिप्राप्तेसूर्य
 दिनेऽथवा ॥ ५ ॥ नद्योस्तुसङ्गमेकुर्यान्महानद्योर्विशेषतः ॥ शिवालयेऽथवागोष्ठेविविक्तेवागृहाङ्गणे ॥ ६ ॥ आहिताग्निद्रिजज्ञातंधर्मज्ञंस
 त्यशालिनम् ॥ स्नानार्थप्राथम्येदेवनिपुणैर्द्रकर्मणि ॥ ७ ॥ ततस्तुमंडपकुर्याच्चितुरस्रमुदगतम् ॥ वद्धचन्दनमालंतुगोमयेनोपलपितम् ॥ ८ ॥
 तन्मध्येश्वेतरजसासंपूर्णपद्ममालिखेत् ॥ मध्येतस्यमहादेवंस्थापयेत्कर्णिकोपरि ॥ ९ ॥ दद्याद्वलेषुशक्त्यादींश्चतुर्थविधिपूर्वकम् ॥ इन्द्रादिलो
 कपालांश्चदलेष्वन्येषुविन्यसेत् ॥ १० ॥ देवीविनायकचैवस्थापयेत्तस्यपार्श्वतः ॥ दत्तार्धगन्धपुष्पंचधूपदपिगुडौदनम् ॥ ११ ॥ भक्ष्यान्नाना
 विधान्दद्यात्फलानिविधानिच ॥ चतुष्कोणेषुभृंगारमश्चत्थदलभूषितम् ॥ १२ ॥ एकैकंविन्यसेद्ब्रह्मन्सर्वाषधिसमन्वितम् ॥ चतुर्दिशंमंडपस्य
 दद्याद्भूतबलिं ततः ॥ १३ ॥ आग्नेयांदिशिकर्तव्यंमंडपस्यसमीपतः ॥ अग्निकार्यशुभेकुडपुष्पपत्रैरलंकृते ॥ १४ ॥ लवणंसर्पपैयुक्तंघृतेनमधुना
 सह ॥ मानस्तोकेनजुहुयात्कृतहोमेनवग्रहे ॥ १५ ॥ द्वितीयमग्निकार्यस्यकर्तारंब्राह्मणंकुरु ॥ रुद्रजापकमाचार्यसितचन्दनचर्चितम् ॥ १६ ॥
 सितवस्त्रपरीधानंसितमालाधरंशुभम् ॥ शोभितंकंकणैःकंठचैःकर्णवेष्टांगुलयकैः ॥ १७ ॥ मंडलस्यसमीपस्थोजपेद्रुद्रान्विमत्सरः ॥
 यावदेकादशगताःपुनरेवजपेत्तुतान् ॥ १८ ॥ देवमंडलवत्कार्यद्वितीयमंडलंशुभम् ॥ तस्यमध्येतुसानारीश्वरेतुष्पैरलंकृता ॥ १९ ॥
 श्वेतवस्त्रैश्चसंछन्नाश्वेतगंधानुलेपिता ॥ सुखानोपविष्टायामाचार्यैरुद्रचित्तकः ॥ २० ॥ अभिषिंचेत्ततश्चैनामर्कपत्रपुटांबुना ॥ चतुःष
 ष्टिविधैर्नवरुद्रैर्नकादशनतु ॥ २१ ॥ ज्ञातानिसप्तपणानांचतुर्भिरधिकानितु ॥ अच्छिद्राणामवृत्तानांचस्नानार्थविविनियोजयेत् ॥ २२ ॥ अ
 श्वस्थानाद्भुजस्थानाद्ब्रह्मकीर्त्तसंगमाद्भुदात् ॥ वेद्यांगणाद्राजगृहद्ब्रह्मोद्यादानीयैवमृदः ॥ २३ ॥ सर्वौषधैरोचनांचनदीतीर्थैर्दकानिच ॥
 एतान्संक्षिप्यकलशेशिवसंज्ञेसुपूजिते ॥ २४ ॥ आपादतलेकंशंचकुशीचैवविशेषतः ॥ सर्वांगलेपयेन्नाद्याःसुशोलाकाचिदङ्गना ॥ २५ ॥

१ ऋतुवर्जिता-इ०पा० । २ दुहितामित्यार्षम् । ३ एवं सगुणं रुद्रकर्मणि-इ०पा० । ४ श्वेतरक्तं च-इ०पा । ५ सद्यादीनिति पठे सद्यः
 प्रणव इति मात्रिकसंज्ञा ।

रुद्राभिजसेनततःस्नापयेत्कलशेनताम् ॥ तोयपूर्णाष्टकशैरश्वत्थदलपूरितैः ॥ २६ ॥ सर्वतोदिविस्थितैःपश्चात्स्नापयेत्सफलाक्षतैः ॥ एवं
 स्नातास्नापकायदद्याद्वाङ्माकांचनंतथा ॥ २७ ॥ हेतुरप्यत्रनिर्दिष्टादक्षिणगौःपयस्विनी ॥ ब्राह्मणानामथान्येषांस्वशक्त्यापांडुनंदन ॥ २८ ॥
 शेषवत्सकाञ्चनादीनिदत्त्वा सर्वक्षमापयेत् ॥ कृतेनानेनरजेन्द्ररुद्रस्नानेनभागिनी ॥ २९ ॥ सुभगासुखसंयुक्ताबहुपुत्राचजायते ॥ सर्वेष्व
 पिहिमसिषुब्राह्मणाभिमेतेशुभम् ॥ ३० ॥ तस्मादवश्यंकरंत्यपुत्रश्रीसुखमिच्छता ॥ ३१ ॥ यास्नानमाचरतिरुद्रमितिप्रसिद्धंश्रद्धान्वि
 ताद्विजवरामुमताऽऽनताङ्गी ॥ दोषान्निहत्यसकलान्स्वशरीरभगाद्भूतःप्रियाभवतिभारतजीवत्सा ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापु
 राणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेरुद्रस्नानविधिर्विषर्जनमाचतुर्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ युधि
 स्थिरउवाच ॥ ॥ चन्द्रादित्योपरागेषुयत्स्नानमभिधीयते ॥ तदहंश्रोतुमिच्छामिद्रव्यमग्नंप्रधानतः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 यस्यराशिंसमासाद्यभवेद्ब्रह्मसंस्तुतम् ॥ तस्यस्नानंप्रवक्ष्यामिमंत्रोपधिसमान्वितम् ॥ २ ॥ चन्द्रोपरागंसंप्राप्यकृत्वाब्राह्म
 णवाचनम् ॥ संपूज्यचतुरोविप्राग्यन्धमाल्यानुलेपनैः ॥ ३ ॥ पूर्वमेवोपरागस्यसमानाज्यौषधादिकम् ॥ स्थापयेच्चतुरः
 कुंभानग्रतःसागरानिति ॥ ४ ॥ गजाश्वस्थ्यावल्मकिसङ्गमाद्भृगोकुलात् ॥ राजद्वारप्रदेशात्तुमुदमानीयप्रक्षिपेत् ॥ ५ ॥
 पंचगव्यंचकुंभेषुपंचरत्नानिचैवहि ॥ रोचनांपद्मशंखौचपञ्चभङ्गसमन्वितौ ॥ ६ ॥ स्फटिकंचंदनंश्चेतंतीर्थवारिससर्षपम् ॥
 गजदंतंकुंभंचतथैवशरीरगुग्गुलम् ॥ ७ ॥ एतत्सर्वविनिक्षिप्यकुंभेष्ववाहयेत्सुरान् ॥ सर्वैसमुद्राःसारितस्तर्थांनिजलदाह्लादाः ॥ ८ ॥
 आयांतुयजमानस्यदुरितक्षयकारकाः ॥ योऽसौवज्रधरोदेवआदित्यानंप्रभुमतः ॥ ९ ॥ सहस्रनयनश्चेन्द्रःपीडामेऽव्यपोहतु ॥
 रक्षोगणाधिपःसाक्षात्प्रलयानिलसप्रभः ॥ १० ॥ खड्गव्यग्रोऽतिभीमश्चक्षुषीणांविन्दुःपिनाकीवृषवाहनः ॥ ११ ॥
 चन्द्रोपरागपापानिसनाशयतुशङ्करः ॥ त्रैलोक्येयानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ १२ ॥ ब्रह्माकंविष्णुक्तानितानिपापदंहतुवै ॥
 एवमामंत्रितैःकुंभैर्भोयुक्तैर्युगान्वितैः ॥ १३ ॥ ऋग्यजुःसाममंत्रैश्चशुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ पूजयेद्ब्रह्मगोदानैर्ब्राह्मणानिष्टेदेवताः ॥ १४ ॥

एतानेवततोमंत्रान्विलिख्यकनकान्वितान् ॥ यजमानस्यशिरसिउद्धृत्यास्तेनरोत्तम ॥ १५ ॥ कलशान्द्रव्यसंयुक्तान्प्राप्तेग्रहणपर्वणि ॥
 चन्द्रग्रहेनिवृत्तेतुकृतगोदानमङ्गलः ॥ १६ ॥ कृतस्नानःश्वेतपट्टब्राह्मणयानिवेदयेत् ॥ अमेनविधिनायस्तुग्रहंस्नानमाचरेत् ॥ १७ ॥
 नतस्यग्रहपीडास्यात्रचबधुजनक्षयः ॥ परमांसिद्धिमाप्नोतिपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १८ ॥ सूर्यग्रहेसूर्यनामसदामंत्रेषुकीर्तयेत् ॥
 द्रव्यैस्तेरवकथितंस्नानंकुरुकुलोद्ग्रहः ॥ १९ ॥ यद्दंशृणुयान्नित्यंश्रावयेद्वापिमानवः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःशकलोकेमहीयते ॥ २० ॥ चन्द्रग्रहेनृपर
 विग्रहणेजपन्मामंत्रैरिमेःसमभिमन्त्र्यशुभोदकुंभात् ॥ स्नानं करोतिनियमेननश्च्यश्चपीडानतंग्रहकृताचपुनर्दुनोति ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेचन्द्रादित्यग्रहस्नानविधिवर्णनं नामपंचविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 गृहस्थोमरणेप्राप्तैकथंन्यजतिजीवितम् ॥ एतन्मेब्रूहिगोविन्दपरकौतूहलहिमे ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ नान्यहुष्कृष्टमुद्दिष्टतज्ज्ञैरनशनात्पर
 म् ॥ तस्याहंलक्षणंवक्ष्येयज्जप्यंचमुमूर्षता ॥ २ ॥ यादृग्रूपश्चभगवांश्चितनीयोजनार्दनः ॥ आसन्नमात्मनःकालंज्ञात्वाप्राज्ञोयुधिष्ठिर ॥ ३ ॥
 निर्धूतमलोषश्चस्नातोऽनियतमानसः ॥ समभ्यर्च्यहर्षकिंशुष्पधूपैर्दिभिस्ततः ॥ ४ ॥ प्रणिपातैःस्तवैःपुण्यैर्गंधैर्घृतैस्तुपूजयेत् ॥
 दत्त्वादानंचविभ्रेभ्योविकलादिभ्यएवच ॥ ५ ॥ समर्प्यब्राह्मणेभ्यश्चदेवांचाक्षुषयोगिच ॥ बंधुपुत्रकलत्रेषुक्षेत्रधान्यधनादिषु ॥ ६ ॥
 मित्रवर्गेचराजेन्द्रममत्वंविनिवर्तयेत् ॥ मित्राण्यमित्रान्मध्यस्थान्परान्स्त्वांश्चपुनःपुनः ॥ ७ ॥ अत्यर्थमपकरणेनोपकरणेचिन्तयेत् ॥
 ततश्चप्रयतःकुर्यादुत्सर्गसर्वकर्मणाम् ॥ ८ ॥ शुभाशुभानाराजैर्द्रवाक्यंचेदमुदीरयेत् ॥ परित्यजाम्यहंभोगांस्त्यजामिसुहृदोऽखिलान् ॥ ९ ॥
 भोजनंहिमयोत्पृष्टमुत्पृष्टमनुलेपनम् ॥ लग्नभूषणादिकंगेयंदानमासनमेवच ॥ १० ॥ होमादयःपराथार्थेयेचिनित्यक्रमागताः ॥ नैमित्तिका
 स्तथाकाम्याःश्राद्धधर्मादयोऽज्ञिताः ॥ ११ ॥ त्यक्ताश्चाश्रमिकाधर्मावर्णधर्मास्तथोऽज्ञिताः ॥ पद्भ्यांकराभ्यांविहरन्कुर्वाणःकर्मचोद्बहन् ॥
 ॥ १२ ॥ नपापंकस्यचिन्न्याय्याःप्राणिनःसंतुर्निर्भयाः ॥ नभसिप्राणिनोयेचजलेयेचभूतले ॥ १३ ॥ क्षितौविवरगायेचयेचपाषाणसंपुटे ॥
 धान्यादिषुचवस्त्रेषुशयनेष्वामनेषुच ॥ १४ ॥ तेस्वयंतुविबुध्यंतुदत्तंतेभ्योऽभयंमया ॥ नमोऽस्तिबांधवःकाश्चिद्भिष्णुमुक्त्वाजगद्गुरुम् ॥ १५ ॥

मित्रपक्षेचमविष्णुरधश्चार्धतथायुतः ॥ पार्श्वतोर्ध्वहृदयेबाहुभ्यांचैवचक्षुषी ॥ १६ ॥ श्रोत्रादिषुचसर्वेषुममविष्णुःप्रतिष्ठितः ॥
इतिसर्वसमुत्पज्यधृत्वा सर्वे शमच्युतम् ॥ १७ ॥ वासुदेवैत्यविरतं नाम देवस्य कीर्तयेत् ॥ दक्षिणाग्रेषु दर्भेषु शोते वै प्राविच्छाशरास्तथा ॥ १८ ॥
उदकिच्छावाराजैर्द्रचितय अगतः पतिम् ॥ विष्णुं जिष्णुं हृषीकेशं केशवं धुमद्वजम् ॥ १९ ॥ नारायणं नरशौरिं वासुदेवं जनार्दनम् ॥
वाराहं यज्ञपुरुषं पुण्डरीकाक्षम् च्युतम् ॥ २० ॥ वामनं श्रीधरं कृष्णं नृसिंहम् पराजितम् ॥ पद्मनाभं मंजुश्रीं शंभोदरम् धोक्षजम् ॥ २१ ॥
सर्वेश्वरेश्वरं शङ्खद्वजं नतं विश्वरूपिणम् ॥ चक्रिणं गदिनं शतं शङ्खिनां गरुडध्वजम् ॥ २२ ॥ किरिटकौस्तुभं प्रणमाम्यहमव्ययम् ॥ अहम्
स्मिजगन्नाथमयि वासं कुरुतुम् ॥ २३ ॥ आवयोरंतरं मास्तु समाकाशयो रिव ॥ अयं विष्णुरयं शौरिरयं कृष्णः पुरोमम ॥ २४ ॥
नीलोत्पलदलद्वयामः पद्मपत्रायतेक्षणः ॥ एष पश्यतु मामीशः पश्याम्यहम् धोक्षजम् ॥ २५ ॥ इत्थं जपेदेकमनाः स्मरन्सर्वेश्वरं हरिम् ॥
आसीत सुखदुःखेषु समो मित्राहितेषु च ॥ २६ ॥ अहं नो वासुदेवाय इत्येतत्सततं जपेत् ॥ यथा यथा भवेत्कामस्तथा तन्नाम कीर्तयेत् ॥ २७ ॥
ध्यायेच्च देवदेवं शो विष्णोरूपं मनोरमम् ॥ प्रसन्नं नैत्रं धूचक्रं शङ्खचक्रं गदाधरम् ॥ २८ ॥ श्रीवक्षसं सुमनसं चतुर्वक्त्रं किरीटिनम् ॥ पीतां
वरधरं कृष्णचार्करुकेयूरधारिणम् ॥ २९ ॥ चितयेत्सु सदा रूपं मनःकुतैकनिश्चयम् ॥ यादृशं वामनः स्थैर्यरूपे वध्नातिचक्रिणः ॥ ३० ॥
ते देवांचितयेद्दूषं वासुदेवति कीर्तयेत् ॥ इत्थं जपन्स्मरन् त्रित्यंस्वरूपं परमात्मनः ॥ ३१ ॥ अप्राणपरमोदारस्तच्चित्तस्तत्परायणः ॥ सर्वे
पातकयुक्तोऽपि पुरुषः पुरुषर्षभ ॥ ३२ ॥ प्रयाति देवदेवेशे लयमीद्व्यतमे च्युते ॥ यथाग्निस्तृणजाता निदहत्यनिलसंगतः ॥ ३३ ॥
तथानशनसंकल्पः पुंसां पापमंसं शयम् ॥ ३४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ३५ ॥ उत्क्रांतिकाले भूतानां मुह्यति चित्तवृत्तयः ॥ ३६ ॥ जराव्याधिविही
नानां किमु तव व्याधिदोषिणाम् ॥ अत्यंतवयसा दधो व्याधिना चोपपीडितः ॥ ३७ ॥ यदि स्थातुं न शक्नोति क्षितिस्थो दर्भसंस्तरे ॥ किमप्य
न्योऽप्युपायोऽस्ति नवानशनकर्मणि ॥ ३८ ॥ वैकल्यं येन नाप्राप्ति तन्मे ब्रूहि जनार्दन ॥ त्वयोक्तं भगवन् च्यानंत ब्रूहि मम तत्त्वतः ॥ ३९ ॥ ध्यानस्वरू
पमखिलं कथयस्व जनार्दन ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ नात्र भूमिर्न च कुशाः स्वास्त राश्च न कारणम् ॥ ४० ॥ चित्तस्यालंबनीभूतो विष्णुरेव त्रि

कारणम् ॥ तिष्ठन्भुञ्जन्स्वपन्गच्छन्स्तथाधावन्नितस्ततः ॥ ३९ ॥ उत्क्रांतिकाले गोविन्दं संस्मरंस्तन्मयो भवेत् ॥ यं यश्चापि स्मरन्भावंत्यजत्य-
 न्ते कलेवरम् ॥ ४० ॥ तंतमैवैतिकौन्तेयसदा तद्भवभावितः ॥ तस्मात्प्रधानमत्रोक्तं वासुदेवस्य चिन्तनम् ॥ ४१ ॥ यद्यत्पृष्टं तयाध्या-
 नं तदेव कथयामिते ॥ पुरामेकथितं पार्थमार्कण्डेयेन धीमता ॥ ४२ ॥ राज्ञोपभोगशयनासनवाहनेषु शृङ्गिण्यमाल्यमणिवस्त्रविभूषणेषु ॥
 इच्छाभिलाषमतिमात्रमुदेति मोहाद्भयानंतदात्तं मिति संप्रवदति तज्ज्ञाः ॥ ४३ ॥ संछेदं नैव दहनं तानपीडनैश्च गात्रप्रहारदमनैर्विनिर्कुतनैश्च ॥
 यस्यैव हेतुसिंहियातिनचानुकं पाध्यानंतुरौद्रमिति तत्प्रवदति तज्ज्ञाः ॥ ४४ ॥ सूत्रार्थमार्गणमहाव्रतभावनाभिर्बधप्रमोक्षगतिरागतिहेतुचिन्ता ॥
 पञ्चेन्द्रियाद्युपशमश्च शमश्च भूते ध्यान्तु धर्म्यमिति तत्प्रवदति संतः ॥ ४५ ॥ यस्येन्द्रियाणि विषयैर्न विषर्जिता निःसङ्कल्पनात्मजविकल्पविकारयो-
 गैः ॥ तत्त्वैकनिष्ठहृदयो निभृतां तारात्मा ध्यान्तु शुक्लमिति तत्प्रवदति सिद्धाः ॥ ४६ ॥ आद्योतिर्यगधोगतिश्च नियतं ध्यानेतुरैवैतदसदा धर्म्यैव देवग-
 तिः शुभं फलमहोशुक्लं च जन्मक्षयः ॥ तस्माज्जन्मरुजापहेहिततरे संसारनिवर्हके ध्याने शुक्लतरैरजः प्रमथने कुर्यात्प्रयत्नं बुधः ॥ ४७ ॥ समाः स-
 हस्राणि तु सप्तैव जलैर्दशैकमग्नौ पवने च षोडश ॥ गवां ग्रहेषु पृष्टि रशीतिराहवे अनाशने भारत चाक्षया गतिः ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सांभरायणीव्रतवर्णननाम षडंशस्तुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 तडागोत्सर्जने देवविधि विधिदांवर ॥ कथं स्वमहाभाग मम देव किं नंदन ॥ १ ॥ वापिकूपोदकानाञ्चैकमंत्राः परिकीर्तिताः ॥ केऋत्विजो-
 त्रैक्युपाः कर्तव्याः कुण्डमण्डपे ॥ २ ॥ दानं किमत्र निर्दिष्टं बलयः के प्रकीर्तिताः ॥ कस्मिन्काले कथं कुर्यादित्येतत्सकलं वद ॥ ३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो यन्मां त्वं परीच्छसि ॥ तडागवापिकूपानामुत्सर्गं कथयामिते ॥ ४ ॥ निष्पन्नै ब्रह्मपालैः किं सवोद्भेद-
 विवर्जिते ॥ सोपापं किं स हि ते पाषाणैः सर्वतश्चिते ॥ ५ ॥ तस्मिन्सलिलसंपूर्णे कांतिं केवा विज्ञोषतः ॥ तडागस्य विधिः कार्यः स्थिरनक्षत्रयोगतः ॥ ६ ॥
 मुनयः केचिदिच्छंति व्यतीते चोत्तरायणे ॥ न कालनियमो ह्यत्र प्रमाणं सलिलं यतः ॥ ७ ॥ तडागपालशार्पितुं मंडलं कारयेच्छुभम् ॥ दशद्वन्द्व-
 शहस्तं च चतुर्द्वारं सुविस्तृतम् ॥ ८ ॥ तोरणानि तु चत्वारि चतुर्दिक्षु विचक्षणैः ॥ अश्वत्थोऽडुंबरपुक्षवटशाला मयानि च ॥ ९ ॥ नानावर्णास्तु परितः प-

ताकाऽपरिकल्पयेत् ॥ मध्ये महाध्वजः कार्यः पञ्चवर्णः सुशोभनः ॥ १० ॥ चतुर्हस्ताभेदे द्वे द्वे मध्ये पञ्चकराश्च ॥ यजमानप्रमाणेन मध्ये यूपेन शोभि
 ता ॥ ११ ॥ कदंबाश्च त्र्यपालाश्चैकैकतमयः शुभः ॥ ब्राह्मणस्यास्य निर्दिष्टे यूपः श्रुतिविचक्षणैः ॥ १२ ॥ न्यग्रोधविल्वजः प्रोक्तः क्षत्रियाणां च ख्या
 दिरः ॥ वैश्यस्य तु दुर्बरमयो मध्वर्जुनसमुद्भवः ॥ १३ ॥ विभीतको दुर्बजः शूद्राकशाल्मलि संभवः ॥ शूद्रस्य यूपो निर्दिष्टः सारदारुमयोऽथवा ॥ १४ ॥
 लोकपालाष्टकं तत्र राजा च विलेखयेत् ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च कमलाचाम्बिका तथा ॥ १५ ॥ सा वित्री संहिता कार्या पुष्पधूपैरथाचयेत् ॥
 कुर्यात्कुंडानि च त्वारि चतुर्दिक्षु विचक्षणः ॥ १६ ॥ मेखलात्रय युक्ता निहस्तमात्राणि सर्वतः ॥ हेमालंकारिणः कार्या होतारः षोडशाष्टवा ॥ १७ ॥
 अहतांबरसंवाताः स्नक्चन्दनविभूषिताः ॥ स्थापकाश्चात्र विहिता वेदे वेदाङ्गपारगाः ॥ १८ ॥ इति हासपुराणज्ञाः प्रियवागनसूयकाः ॥
 मुनयानि च पात्राणि ताम्राणि शुक्लं वतथा ॥ १९ ॥ व्यंजनानि च कार्याणि होमार्थं समिधस्तिलाः ॥ ग्रहयज्ञविधानेन होमः कार्या विजानता ॥ २० ॥
 वेद्याधिवासितानां च सुराणां होम इष्यते ॥ वारुणैस्तु तथा मंत्रैर्होतव्यं पुष्टिवर्द्धनम् ॥ २१ ॥ इन्द्रादिलोकपालानां पूर्वादि क्रमयोगतः ॥
 बलिं दद्याच्च तल्लिङ्गैर्मन्त्रैस्सर्वार्थसिद्धये ॥ २२ ॥ द्वारेषु कलशान् दद्यात्सहिरण्यान्सपल्लवान् ॥ अश्वत्थपल्लवैः कार्याः शुभाश्चन्दनमालिकाः ॥
 ॥ २३ ॥ सौवर्णकारयेत्कूर्मताम्रेण मकरं तथा ॥ रजतेन तथा मत्स्यं त्र्यपुणादुर्दुंतथा ॥ २४ ॥ शिशुमारजलैकाश्च रजतेनैव कारयेत् ॥
 सर्वानपि यथास्थानं ताम्रपात्र्यानि धापयेत् ॥ २५ ॥ एषा प्रतिष्ठा नमेति मन्त्रेण मन्त्रयेच्च तान् ॥ यूपप्रतिष्ठाकर्तव्या वेदोक्तविधानातः ॥ २६ ॥
 कुंकुमेन समालभ्य पुष्पैर्धूपैः समचयेत् ॥ वस्त्रयुग्मेन संपूज्य नैवेद्यादियथाक्रमम् ॥ २७ ॥ ततो द्विजातिप्रवरः श्रपयित्वा चरुनवम् ॥
 ततश्चाश्याहुतीं दद्याद्भुवःस्वरिति क्रमात् ॥ २८ ॥ ततश्चावाहयेद्देवं रुणं सरितां पतिम् ॥ वादित्रघोषैर्गतिं श्रगन्धमाल्यानुलेपनैः ॥
 ॥ २९ ॥ श्वेतैर्नवतुवस्त्रेण शिरो वेषंतु कारयेत् ॥ आदाय ताम्रपात्रं तु ब्रह्मघोषपुरःसरः ॥ ३० ॥ अप्रमाणं जलं गत्वा वरुणाया निवेदयेत् ॥
 त्वं वरुण इति मंत्रेण जलमध्ये प्रवाहयेत् ॥ ३१ ॥ यच्चान्यद्वस्त्रं विजानितत्सर्वमज्जयेत् ॥ तारयेच्च ततो धेनुं दुक्षिण्या उदग्रजेत् ॥ ३२ ॥
 गोशिरो वेषंतु यान्त्सति वस्त्रे तु बुद्धिमान् ॥ लांगूलस्य ग्रमादाय अवतीर्य ततो जलम् ॥ ३३ ॥ ज्ञातिभिः सहितः कर्ता सभार्यश्चावागहयेत् ॥

ततोऽवतीर्यसालिलाहृत्वाग्राह्मणायताम् ॥ शतयाचदक्षिणां दद्याद्विप्रान्विसर्जयेत् ॥ ३४ ॥ सामान्यसर्वभूतेभ्यो मया दत्तमिदं जलम् ॥
एवं जलाञ्जलिं क्षिप्त्वा पूजयेज्जलमातरः ॥ ३५ ॥ तोष्याः कर्मकराः सर्वे कुदालानि च पूजयेत् ॥ अवारितं तु दातव्यं मंत्रपूर्वादि न त्रयम् ॥ ३६ ॥
एकहंच यथा शतयाचित्तशाब्दनकारयेत् ॥ गोसहस्रं तदर्धं वा तस्यार्धमथवापि वा ॥ ३७ ॥ शतमर्धं शतं वापि पञ्चविंशतिमेव च ॥ ता
सामभावे गान् दद्यात्सवत्सां कांस्यदोहनाम् ॥ ३८ ॥ एष राजेस्तडागस्य विधिस्ते परिकीर्तितः ॥ वापिकूपविधानं च कथयामि तथा परम् ॥ ३९ ॥
कुण्डमण्डपं भारभूषणाच्छादनादिकम् ॥ तडागविधिवत्कुप्याधूपगोतरणादिकम् ॥ ४० ॥ अकालमूलकलशान्वापीकोणेषु दापयेत् ॥ ती
र्थोदकसमायुक्तान् सितचन्दनचर्चितान् ॥ ४१ ॥ सितवासोऽगुगच्छन्नान्समाल्यान् तन्गर्भिणः ॥ श्रपयित्वा चरुं तत्र यावन्मात्रो यथाविधि ॥ ४२ ॥
चतस्र आहुतीर्दद्याद्भुवःस्वरितक्रमात् ॥ ग्रहोमं प्रकुर्वीत शान्तिपुष्टिविवर्धनम् ॥ ४३ ॥ वरुणाय बलिं दद्याच्छोकपालेभ्य एव च ॥ वारुणा
निचसुक्तानि पठेयुर्द्विजसत्तमाः ॥ ४४ ॥ वेदीमध्ये मण्डलं च पद्ममत्रप्रशस्यते ॥ तन्मध्ये पूजयेच्छुभ्रह्माणं केशवं तथा ॥ ४५ ॥ मत्स्य
कमठमण्डूकान्वेद्यामध्योऽधिवासयेत् ॥ मित्रमित्रोऽसिभूतानां धनदोधनकांक्षिणाम् ॥ ४६ ॥ वैद्यो रोगाभिभूतानां शरण्यः शरणार्थिनाम् ॥
अनैनवाहिमंत्रेण वरुणाय विसर्जयेत् ॥ ४७ ॥ आदौ चावाहयेदेवमनैव विवेशतः ॥ नमस्ते विश्वगुप्ताय नमो विष्णोऽप्यपते ॥ ४८ ॥ सा
न्निध्यं कुरु देवैः शसमुद्रेयद्वत्रैः ॥ ४९ ॥ गौः स्थापकाय दातव्या भोजनं चानिवारितम् ॥ सर्वेषा
मेव दातव्यमेष पौराणिको विधिः ॥ ५० ॥ शराया आगतं तोयं समुद्रं प्रथमं स्मृतम् ॥ निपाने वा तडागवासंस्थितं तद्भवेच्छुचि ॥ ५१ ॥
वापिकूपतडागवास्थितं तु प्रथमं जलम् ॥ अपेयं तु भवेत्सर्वतज्जलं सूतिकासमम् ॥ ५२ ॥ समुद्रोऽपि हि कौन्तेय देवयोनिरपांपतिः ॥ कुशाग्रेणा
पिरभसानस्पृष्टव्यस्त्वसंस्कृतः ॥ ५३ ॥ अग्निश्च तेजो मृडयाथ देहे रेतो धाविष्णुरमृतस्य नाभिः ॥ एवं श्रुत्वा षण्डवसत्यवाक्यं ततो वगाहेत पतिं
नदीनाम् ॥ ५४ ॥ वैष्णवे मासि संप्राप्ते नक्षत्रवारुणेतथा ॥ अर्घ्यं प्रदद्याद्भद्रतया तु तस्मिन्काले महोदधेः ॥ ५५ ॥ स्नात्वा तु विधिवन्मन्त्रैः

सागरेतु समाहितः ॥ फलमूलाक्षतैर्भक्ष्यैस्तथार्घ्यसंप्रकल्पयेत् ॥ ५६ ॥ अपि जन्मसहस्रं तु यत्पापं कुरुते नरः ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः
 स्नात्वा तु लवणांभसि ॥ ५७ ॥ विधिज्ञेन तु कर्तव्यं ब्राह्मणेन यथाविधि ॥ कर्त्ता कारयित्वा चैव उभौ तु स्वर्गगामिनौ ॥ ५८ ॥ विधिं त्वेन
 मजानानोऽप्युक्त्यादर्थमोहितः ॥ कर्त्ता कारयित्वा चैव उभौ नरकगामिनौ ॥ ५९ ॥ यो न कारयेत् शान्तिं तदा गाढेषु कर्मसु ॥ तस्य तन्निष्फलं
 सर्वमुत्तं विजमिवापरे ॥ ६० ॥ सर्वरत्नमर्थं दिव्यं चन्द्रार्कसदृशभम् ॥ विमानं तेजसा युक्तमारोहेत् पुण्यकर्मकृत् ॥ ६१ ॥ कश्चित्पि
 वतितो यं निपानस्थं ततोऽञ्जलिम् ॥ ब्राह्मणे वायतिगोविन्देन कर्त्तान्सिदति ॥ ६२ ॥ उत्सृष्टकृतं कृत्यस्तु सुहृत्कुप्यन्महोत्सवम् ॥
 महाभोज्यं महोत्सर्गं यजमानो दिनाष्टकम् ॥ ६३ ॥ कारकाः कर्मणो वापि मुत्र धारादयो नराः ॥ इष्टापूर्तेन धर्मेण तेऽपि स्वर्गं प्रयाति हि ॥ ६४ ॥
 खन्यमाने महीभागे प्राणिनो येषां गताः ॥ चित्रे वा देवकूटार्थे ते सर्वे त्रिदिवंगताः ॥ ६५ ॥ धेनोस्तुरो मकूपानि यावन्तो ह नरोत्तम ॥ ताव
 दूर्पसहस्राणि वर्षकोटिशतानि च ॥ ६६ ॥ कोटिर्गुणसहस्राणां स्वर्गे तिष्ठेत्तदा गच्छतु ॥ चेत्तस्य पितरः केचिन्नरकं समुपागताः ॥ ६७ ॥
 तान् स्तुतारयेत् सर्वानात्मानं च महीपते ॥ आस्फोटयति पितरो वलांति प्रापिता महाः ॥ ६८ ॥ अपि नः सकुले जातो यस्तदा गं करिष्यति ॥
 सर्वस्वेनापि कैतियभूमिषु मुदं कुरु ॥ ६९ ॥ कुलानि तारयेत् स तत्र गौर्वितृषी भवेत् ॥ एवं वर्षशतेनापि कृत्तिका विहरिष्यति ॥ ७० ॥
 मासं चेत्ता गृहे कोटि क्षणध्वंसि धनस्य हि ॥ तडागं देवभवनं वापि वृक्षो धनच्छदः ॥ ७१ ॥ चतुर्थकं फलं प्राप्तं कारितेऽस्मिंश्चतुष्टये ॥
 यथामातुः समाचष्टे पुत्रः शीलं स्वकैर्गुणैः ॥ ७२ ॥ तथा स्वादेन च जलं कर्तुः सर्वगुभां शुभम् ॥ अतः शुभागतं द्रव्यं तदा गादिषु लपयेत् ॥
 ॥ ७३ ॥ धन्यस्य पांथाः संप्राप्य तदा गंवृक्षमण्डितम् ॥ पित्वा पशुपदपतले विश्रमंति रमति च ॥ ७४ ॥ मारुतोऽद्वतवीच्य ग्रैः करैः कमलमण्डितम् ॥
 अभ्यागता यमुधिया तदा गाढां प्रकल्पितम् ॥ ७५ ॥ सामान्यं सर्वभूतेभ्यो येन भूमिगतं जलम् ॥ तारितं कारितं तेन सुपुत्रेण कुलद्वयम् ॥ ७६ ॥
 मूर्तस्वभावतः सिद्धमिष्टं मंत्रप्रदर्शितम् ॥ इष्टापूर्ते कृते राजकृत्यः पुमान् भवेत् ॥ ७७ ॥ उन्नता वाथ निम्ना वा कीर्ति येन प्रकाशिता ॥
 तेन त्रैलोक्यचन्द्रेण जननीणाम् पुत्रिणी ॥ ७८ ॥ त्रितयं निम्नतानि यत्र त्रितयं चोन्नतिं पराम् ॥ तडागमथ यो भूभूदेव कुलंकृती ॥ ७९ ॥

यःकारयतिलोकेऽस्मिन्कीर्तिस्तस्यामलाभवेत् ॥ सजीवतिसएवैकःसभवेदजरामरः ॥ ८० ॥ उपेतानामपिदिवंसनिबन्धविधायिनाम् ॥
 आस्तएवनिरातंकंतस्यकीर्तिमयंवपुः ॥ ८१ ॥ तावत्स्वर्गोसरमतेयावत्कीर्तिरनश्वरी ॥ तावत्चिंतायामध्यास्तेसुकृतीवैदुंधंपदम् ॥ ८२ ॥
 हंसास्यक्षितनील्यग्रंघ्ननिखण्डमण्डितम् ॥ पीयमानंमहाग्रामैर्धन्याःपश्यंतित्वंसरः ॥ ८३ ॥ घटैरञ्जलिभिक्त्रैर्यस्यवाटिपुटैर्जलम् ॥
 पिवंतितंतवःसर्वैकमन्यत्तस्यवर्ण्यते ॥ ८४ ॥ तडागंनगरोपतिधन्यस्यकिलजायते ॥ उभयोरर्थसंसिद्धिर्दृष्टाकर्तुर्जनस्यच ॥ ८५ ॥ येषांदि
 वकुलंतत्तुनिष्पद्येतसरस्तटे ॥ अभीष्टदेवतायुक्तेषांपार्थक्यमुच्यते ॥ ८६ ॥ नभवंतीष्टिकायावद्गोणीवाभूमिसन्निभा ॥ स्वर्गमहीयते
 तावत्कारकोदेववेइमनः ॥ ८७ ॥ भोग्यस्थानेकृतःकूपःसुस्वादुसलिलस्तथा ॥ दृढरज्जुसमायुक्तःपुनात्यासप्तमंकुलम् ॥ ८८ ॥ य
 स्यस्वादुजलंकूपेपिपवंतिसततंजनाः ॥ किंतेनकृतंपुण्यंसर्वस्त्वोपकारिणा ॥ ८९ ॥ यःप्रासादाद्रचयतिशुभान्देवतानांतडागेकी
 र्तिस्तस्यभ्रमतिविपुलावंशमार्गानुयाता ॥ दिव्यान्भोगान्भजतिचसदाकारकश्चाप्रमेयान्मुक्त्वासौख्यंपुनरपिचभवेच्चक्रवर्तीपृथिव्याम् ॥
 १० ॥ तेषांसडागानिबहूदकानिकूपाश्चूपाश्चप्रतिश्रयाश्च ॥ अन्नप्रदानंमधुराचवाणियिमस्यतेनिर्वचनीभवति ॥ ११ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेवापीकूपतडागोत्सर्गविधिवर्णनंनमसत्तर्विशतुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ४३ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ वृक्षारोपणमाहात्म्यंवदेवकिनन्दन ॥ उद्यापनविधिंचैवसरहस्यंसमासतः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 वरंभूमिरुहाःपञ्चनगकाष्ठरुहादृश ॥ पत्रैःपुष्पैःफलमूलैःकुर्वतिपितृतर्पणम् ॥ २ ॥ बहुभिर्मृतकिञ्जातैःपुत्रैर्धर्मार्थवाजितैः ॥
 वरमेकंपथितरुत्रयविश्रमतेजनः ॥ ३ ॥ प्राणिनःप्रीणयंतिस्मच्छायावलकलपल्लवैः ॥ घनच्छदाःसुतरवःपुष्पैर्देवान्फलैःपितृन् ॥ ४ ॥
 पुष्पपत्रफलच्छायामूलवलकलदारुभिः ॥ धन्यामहीरुहायेषांविफलायांतिनार्थिनः ॥ ५ ॥ पुत्राःसंवत्सरस्यांतिश्राद्धंकुर्वतिवानवा
 प्रत्यहंपादपाःपुष्टिश्रेयोऽर्थजनयंतिहि ॥ ६ ॥ नतत्करोत्याग्निहोत्रंमुखयद्योषितःसुतः ॥ यत्करोतिघनच्छायःपादपःपथिरोपितः ॥ ७ ॥
 सच्छायाचसपुष्पाचसफलावृक्षवाटिका ॥ कुलयोषिवभवतिभर्तुलोकद्रयानुगा ॥ ८ ॥ अशोकफलावकरातिलकालंकृतानना ॥

सर्वोपभोगेवैववाटिकारसिकासदा ॥ ९ ॥ सदासवित्रीभवतिसदानं प्रयच्छति ॥ सदायज्ञसंयजतेयोरपयतिपादपम् ॥
 ॥ १० ॥ अश्वत्थमेकं पिचुमंदमेकं न्यग्रोधमेकं दशचिञ्चिकम् ॥ कपित्थविल्वामलकीत्रयंचपञ्चाश्रवापीनरकं न पश्येत् ॥ ११ ॥
 पुष्पोपगंधाढ्यफलोपगन्धयः पादपं स्पृश्यते द्विजय ॥ सस्त्रीसमुद्रं बहु रत्नपूर्णं लभेद्विमानप्रतिमं गृहवै ॥ १२ ॥ प्रतिश्रयाश्चा
 न्तसमाश्रयत्वात्समीहितं तत्र फलं बुभुक्षोः ॥ अपत्यमेकं परलोकहेतोर्विमुश्यतां कितरवोनरोपिताः ॥ १३ ॥ नखानिताः पुष्कारण्योरोपि
 तानमहीरुहाः ॥ मातुर्यौवनचौरेण तेन जातेन किंकृतम् ॥ १४ ॥ छाया मन्यस्य कुर्वतिष्ठति स्वयमातपे ॥ फलं तिचपराथैषु न स्वार्थेषु महद्दुमाः
 ॥ १५ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि वृक्षस्योद्यापने विधिम् ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वकीर्तिविवर्द्धनम् ॥ १६ ॥ अपुत्रया पुरा पार्थपार्वत्या मन्दराचले ॥
 अश्लोकः शोकशमनः पुत्रत्वे परिकल्पितः ॥ १७ ॥ जातकर्मादिकास्तस्य याः क्रियाः किल बुद्धिमान् ॥ चरकात्रिपुराणोक्तास्ताः शृणुष्व युधिष्ठिरा ॥
 ॥ १८ ॥ ततो मूलो घनदलो वेल्लुच्छायां गच्छ वः ॥ शीतवातात् पसहः संस्कार्यस्तरुणस्तरुः ॥ १९ ॥ स्त्रीनामकं टकीकुब्जकीटवृश्चिककोटरः ॥
 नोद्याप्यः पादपः पार्थशिष्टानां योनिसंमतः ॥ २० ॥ आलवाले सुविहिते शुभे वद्वचतुष्पिके ॥ शोधयित्वा तमुद्देशं सुगुप्तं कारयेत्ततः ॥ २१ ॥
 सदैवोद्यापनपार्थपादपानां प्रशस्यते ॥ शुभेऽङ्घ्रिप्रकथिते ग्रह नक्षत्रसंयुते ॥ २२ ॥ पताकालंकृतं वृक्षं पूर्वे धुरा धिवासयेत् ॥
 रक्तवस्त्रैः समाच्छाद्य रक्तमूत्रेण वेष्टयेत् ॥ २३ ॥ पिष्टात्केनावकिरेत्सर्वोपध्याचपादपम् ॥ स्थापयेत्पूर्णकलशं श्रुतं दिक्षु विचक्षणः ॥ २४ ॥
 पल्लवलंकृतं मुखान्मिस्तचन्दनचर्चितान् ॥ सितवासोयुगच्छन्नासकलात्रन्तर्गभिणः ॥ २५ ॥ पताकालंकृताः सर्वकार्यास्तत्सन्निधौ दुमाः ॥
 मूलविन्यस्तकलशारक्तमूत्रावगुण्ठिताः ॥ २६ ॥ रक्तपतिसिताच्छादंश्चर्चिताः सुमनोहरैः ॥ कलधौतमयान्यत्र फलानि दशपंचवा ॥ २७ ॥
 ताम्रपात्र्यां स बीजानि सरत्नान्या धिवासयेत् ॥ तूर्यमङ्गलघोषेण चतुर्दिक्षु क्षिपेद्वलिम् ॥ २८ ॥ इन्द्रादिलोकपालेभ्योभूतेभ्यो मंत्रविद्वरुः ॥
 ततः प्रभाते विमले कुंडं कृत्वा समेखलम् ॥ २९ ॥ ग्रहयज्ञविधानेन शांतिकर्म समारभेत् ॥ सुवर्णलंकृतां कृत्वा ब्राह्मणां वेदपारागान् ॥ ३० ॥
 चतुरोऽष्टौ तथा शास्त्यावासोभिरभिपूजयेत् ॥ तिलज्येन च होमः स्यात्तुष्टिपुष्टिकरः सदा ॥ ३१ ॥ मातरं स्थापयित्वा प्रजयै त्रुमुमाक्षतैः ॥

श्रपयित्वाचरुसंभ्यक्पयसाद्यपरिशुतम् ॥ ३२ ॥ होमादौजातकर्मादिगोदानंयावेदेवतु ॥ पादंपंस्नायित्वातुसमंत्रैस्तर्थागिभिः ॥ ३३ ॥
 जातकंनामकरणमन्त्रप्राशनमेवच ॥ सुवर्णसूच्याकुर्वीतकर्णबंधविधानवित् ॥ ३४ ॥ जातरूपक्षुरेणात्रचूडाकार्यायथाक्रमम् ॥ बध्नी
 यान्मेखलामौजीवासश्चपरिधापयेत् ॥ ३५ ॥ यजमानस्ततःस्नातःशुक्लंबर्धरःशुचिः ॥ पुष्पाञ्जलिःसमभ्येत्यमंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ३६ ॥
 येनाश्विनःशिखरिणांशिरसाविभूषायेनन्दनादिषुवेनेषुकृतप्रतिष्ठाः ॥ येषामदाःसुरनरोरागकिन्नराणांतेमेतस्यदुरितार्तिहराभवन्तु ॥ ३७ ॥
 एतैर्द्विजैर्विधवरप्रहुतोहुताशःपश्यत्यसाविहिमदीधितिंरंस्थः ॥ त्वंवृक्षपुत्रपरिकल्पनयावृतोऽसिकार्यैसदेवभवताममपुत्रकार्यम् ॥ ३८ ॥
 इत्येवमुक्त्वातंवृंखलालयित्वापुनः ॥ घृतपात्रेस्ववदनंदह्वाशिषमुदीरयेत् ॥ ३९ ॥ अङ्गादङ्गात्संभवासिहृदयादभिजायसे ॥
 आत्मावैपुत्रनामासिजीवशरदःशतम् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणानांतोदेयादक्षिणाहृष्टमानसैः ॥ स्थापकायशुभांधेनुदंत्वाकुर्यान्महोत्सवम् ॥ ४१ ॥
 दीनानाथजनानांचभोजनंचानिवारितम् ॥ इतरेषांप्रदातव्यंसंतुष्टेनसुरासवम् ॥ ४२ ॥ ज्ञातिबंधुजनैःसाद्विस्वयंभुञ्जीतकामतः ॥
 प्रेष्याःकर्मकराःसर्वपूजनीयाःस्वशक्तिः ॥ ४३ ॥ य एवंकुरुतेपार्थवृक्षाणामहदुत्सवम् ॥ सर्वकामानवाप्नोतिहृल्लोकैपरत्रच ॥ ४४ ॥ पुत्र
 विनाशुभगतिनंभवेन्नराणांदुष्पुत्रकैरितितथोभयलोकनाशः ॥ एतद्विचार्यसुधियापरिपालयवृक्षानुत्राःपुराणविधिनापरिकल्पनायाः ॥ ४५ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिधिरसंवादवृक्षोद्यापनविधिवर्णनं नामाष्टाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ४६ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ येमानवास्त्रिदशमूर्तिनिकेतनानिकुर्वीतसाधुजनदृष्टिमनोहराणि ॥ तेषामृतंस्थपमार्थमयेशरीरेलोकैपरिभ्रमतिकीर्ति
 मयंशरीरम् ॥ १ ॥ यःकारथेद्वारसिताभ्रगौरमुत्तुंगसौधधवलयतनंसुराणाम् ॥ चन्द्रावदातभवनेदिविलब्धसौख्योराज्याश्रयसंभुविबोधयुतामुपै
 ति ॥ २ ॥ येकारयंति सुरसन्नमुदेवतानामर्चाःसुवर्णरजतायसशैलताम्राः ॥ सामंतमौलिमणिनिर्मलमभिधायं सुरेश्वरत्वं राजाभिषेकमतुलपुनराप्नुवति ॥ ४७ ॥
 ति ॥ ३ ॥ येमरुमौलिसुरसंघकृताभिषेकाःपञ्चाभूतैःसुरवरानभिषेचयंति ॥ तैर्दिव्यकल्पमभिधायं सुरेश्वरत्वं राजाभिषेकमतुलपुनराप्नुवति ॥ ४८ ॥
 येमौलराजमलयोद्भवचंदेनसत्कुंभेनचसुराननुलेपयंति ॥ तैर्दिव्यगन्धपटवासुगंधिदेहानंदंतिनंदनवनेषुसहाप्सराभिः ॥ ४९ ॥

गंधाढ्यजातिकमलोत्पलदिव्यपुष्पदैवाव्रवैरनुदिनंननयेऽर्चयति॥णुष्पोत्तमैरपतित्वमवाप्यतेऽपियास्यतिकुंधवलामचरेणसिद्धिम् ॥६॥
 आमोदिभिर्हिमतरुष्कसुगन्धधूपयैमानवाःसुरवरानपिधूपयति ॥ कर्पूरधारनिभगन्धवराभिरामेस्वर्गविमानवतितेभवनेरमते ॥ ७ ॥
 दोधूयतेकनकदंडविराजितैश्चसच्चामरैःश्रवलकुण्डलसुन्दरीभिः ॥ दिव्यांबरस्त्रगुलेनभूषिताङ्गकृत्वासुरेशभवनंबरवस्त्रपूजाम् ॥ ८ ॥
 देदीप्यतेदिनकरोज्ज्वलपद्मरगरत्नप्रभाछुरितहेमयेविमाने ॥ दिव्यांगनापरिवृतोनयनाभिरामःप्रज्वाल्यदीपममलंभवनेश्वरानाम् ॥९॥
 योजागंसुरवराभिमतोद्दातितैत्रोत्सवादिदिवसेष्वपितूर्यनादैः॥वीणासुवेणुमधुरस्वरभाषिणीभिःसंगीयतेचक्रशोदराकिन्नरीभिः ॥१०॥
 कुर्वन्तियेसदुपलेपनधातुरागसंमार्जनंसुरवरायतनेऽनुरक्ताः ॥ मुक्ताकलापमापिकांचनभक्तिचित्रैर्वह्यकुट्टिमतलेदिवितेवसन्ति ॥ ११ ॥
 दद्याच्चयःपरमभक्तियुतःसुराणांघण्टावितानवरचामरमातपत्रम् ॥ केयूरहारमणिकुण्डलभूषितोसौरत्नाधिपोवसतिभूतलचक्रवर्ती ॥१२॥
 अभ्यर्चयेत्प्रातिवचःकुसुमैर्विचित्रैर्देवाधिदेवपरिसंस्तुतपादपद्मान्॥भक्त्याप्रहृष्टमनसःप्रणमन्तिदेवास्तेभूभुवःस्वर्माहिमातफलाभवन्ति॥१३॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेवपूजाफलव्रतवर्णनंनमैकोनविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ७४ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भगवन्केनतपसाव्रतेननियमेनवा ॥ दानेनकेनवालोकेप्रोज्ज्वलवंप्रजायते ॥ १ ॥ अतितेजोमहदी
 पंदीप्ताशुकिरणोज्ज्वलम् ॥ शरीरंजायतेयेनतन्मेवकुमुदार्हासि ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ मथुरायांपुरापाथपिङ्गलो
 नामतापसः ॥ आगतःसचमेपत्न्याजाम्बवत्याप्रपूजितः ॥ ३ ॥ पृष्टश्चप्रश्नमेवैतंसचावोचद्वयथाथम् ॥ तयापिमिसमाख्यातंतत्स
 वितेवदान्यहम् ॥ ४ ॥ यदायदानुपश्रेष्ठपुण्यकालःप्रपद्यते ॥ संक्रातौसूर्यग्रहणेचन्द्रपर्वणिवैधृते ॥ ५ ॥ उत्तरेत्वयनप्राप्तदक्षिणे
 विपुवेतथा ॥ एकादश्यांशुक्लपक्षेचतुर्दश्यांदिनक्षये ॥ ६ ॥ सप्तम्यामथवाष्टम्यांस्नान्वाव्रतपरोरः ॥ नारीवाभूमिदेवभ्यः
 प्रथच्छेत्प्रयतांगणे ॥ ७ ॥ घृतकुंभेनदीपेनप्रज्वलंतंप्रदीपकम् ॥ ८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भूमिदेवाइतिप्राक्तंयत्त्वयामधुमुदन ॥ ८ ॥

१ अतितीव्रं महद्व्यम्-इ०पा ।

किमेतत्कौतुकमेऽस्ति संशयच्छेत्तुमर्हसि ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पुराकृतयुगस्यादौ त्रिशंकुर्नामपार्थिवः ॥ ९ ॥ सस्वर्गंगुत्तकामोऽ-
 भूच्छरीरेण नरोत्तम ॥ ततश्चण्डालतां नीतो वसिष्ठेन महात्मना ॥ १० ॥ त्रिशंकुः सर्वमाचख्यौ विश्वामित्राय धीमते ॥ सोऽपि मन्युवशाद्वह्ने-
 चकाराहूय देवताः ॥ ११ ॥ न ताहविः प्रत्यगृह्णंस्ततः कुद्धः कुशात्मजः ॥ विश्वामित्रस्तु कोपेन चकारान्यान्सुरोत्तमान् ॥ १२ ॥ शृंगाट-
 कान्नालिकेरान्पचनानानौडकान् ॥ मेधारथद्वार्ताकतारिकूष्माण्डकोद्रवान् ॥ १३ ॥ उष्ट्रान्मनुजदेवांश्चक्रो धान्मुनिरवाप्तुजत् ॥ च-
 कारान्यान्सत्ऋषीन्प्रतिमांसुरोत्तमान् ॥ १४ ॥ ततः शक्रः समागम्य विश्वामित्रं प्रसाद्य वै ॥ सृष्टिं निवारयामास यमसृष्टस्ते तथापि च ॥ १५ ॥
 मर्त्यलोके च ते सर्वे देवा देवकुलेष्वथ ॥ मंत्रैर्निबद्धाः पिंडीषु स्थिता मूर्तिभृतो यथा ॥ १६ ॥ ब्रह्मा विष्णुस्तथा रुद्रो ये चान्ये देवतागणाः ॥ लो-
 कानामुपकाराय मर्त्यलोके मुपागताः ॥ १७ ॥ प्रतिमासु स्थिताः शश्वद्भोगान्मुञ्जतिं शश्वतान् ॥ वरप्रदाश्च भक्तानामिति गुह्यमिति ॥ १८ ॥
 तेभ्यः पुरस्तादा तव्यं प्रज्वलंतं प्रदीपकम् ॥ सूर्यायरक्तवस्त्रेण पूर्णवर्ति घृतेन तम् ॥ १९ ॥ चतुःप्रस्थैः प्रज्वलंतं मित्रेण निनदापयेत् ॥
 तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यति सूरयः ॥ दिवी विचक्षुरा तम् ॥ २० ॥ पीतवस्त्रेण कृष्णाय श्वेतवस्त्रेण शूलिने ॥ कौसुभवस्त्रेण ढ्येन गौरीमु-
 दिश्य दापयेत् ॥ २१ ॥ लक्षारक्तेन दुर्गायै पूर्णवर्ति प्रबोधयेत् ॥ नीलवस्त्रेण कामाय गणनाथाय खादरे ॥ २२ ॥ नागेभ्यः कृष्णवस्त्रेण ग्रहेभ्य-
 इषिकायुधाम् ॥ देवाङ्गनापितृभ्यस्तु पितृवर्ति प्रबोधयेत् ॥ २३ ॥ विशेषं शृणु सूर्याय पूर्णवर्ति निगद्यते ॥ शिवायेश्वरवर्ति भोगवर्ति जनादने-
 ॥ २४ ॥ पद्मवर्ति विरिचाय गौर्यै सोभाग्यवर्तिका ॥ नागेभ्यो नागवर्ति तिश्रहवर्ति युधिष्ठिर ॥ २५ ॥ नेत्रपट्टेन मधुना घृतेन मधुकुण्डके ॥
 अर्चिते चर्चिते चैव ललितायै प्रबोधयेत् ॥ २६ ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्र तन्निशामय वैदिकम् ॥ २७ ॥ अग्नेत्वां कामयागिरा तुभ्यं तागिरा सस्तु-
 विश्वाः ॥ सुक्षितयः पृथक् पृथक् ॥ २८ ॥ अग्ने कामाये गिरिअग्निप्रियेषु धामसु ॥ कामो भूतस्य भव्यस्य सम्राडे को विराजति ताभ्यां नाम स्वा-
 हा ॥ २९ ॥ एवमेतेन विधिनयः प्रयच्छति दीपकम् ॥ विस्तीर्णं विपुले पात्रे घृतकुंभे नियोजितम् ॥ ३० ॥ याति तैब्रह्मसदनं विमानेनैकैव च सा ॥
 तिष्ठति द्योतमानास्ते यावदाभूतं संप्लवम् ॥ ३१ ॥ सदापि तु यथादेशे चक्षुषि बलवंति हि ॥ तथा दीपस्य दातारो भवंति सफलेक्षणाः ॥ ३२ ॥

यथैवोर्ध्वगतिर्नित्यं राजन्दीपशिखामुवै ॥ दीपदातुस्तथैवोर्ध्वगतिर्भवति शोभना ॥ ३३ ॥ घृतनदीपोदातव्यो राजस्तैलेन वापुनः ॥
 वसामज्जादिभिर्देयानुदीपः कथंचन ॥ ३४ ॥ दीपस्तैलेन कर्तव्येन तु कर्मविजानता ॥ निर्वापणं च दीपस्य हिंसनं च विगर्हितम् ॥ ३५ ॥
 यः कुयत्तिन कर्माणि स्यादसौ पुष्पितेक्षणः ॥ दीपहर्ता भवत्यंधः काणो निर्वापको भवेत् ॥ ३६ ॥ पद्ममुत्रोद्भवार्तिगंधतैलेन दीपिताम् ॥
 विरोगः सुभगश्चैव दत्त्वा भवति मानवः ॥ ३७ ॥ प्रज्वाल्य देवदेवस्य कपूरैर्णतु दीपकम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति कुलं चैव समुद्रेत् ॥ ३८ ॥
 एतन्मर्थे क्तं वदीपदानं फलं समग्रं कुरुवंशचन्द्र ॥ श्रुत्वा यथा वत्स तर्हि देया दीपास्तव्या विप्रसुरालेषु ॥ ३९ ॥ अत्राप्युदाहरतामिति हासं
 पुरातनम् ॥ दीपदानाच्छलितया यदवाप्तं पुरानया ॥ ४० ॥ आसीच्चित्रथोनाम विदेभेषु महापतिः ॥ तस्य पुत्रशतराज्ञो जज्ञे पञ्चदशोत्तरम् ॥ ४१ ॥
 एकैव कन्या तस्यासीच्छलितानामनामतः ॥ सर्वलक्षणं संपन्ना रूपा प्रप्रतिमाभूवि ॥ ४२ ॥ तां दौकाशिराजा यचार्वाङ्गं चारुधर्मणे ॥ ज्ञातान्यन्या
 निभार्याणां त्रीण्यां संध्यां रूधर्मणः ॥ ४३ ॥ तासां मध्ये ग्रामहिषी ललिता साप्यथा भवत् ॥ विष्णोरायतेन सा तु सहस्रं परिद्वीपकान् ॥ ४४ ॥ प्रज्वाल
 यंत्यनुदिनं दिवारात्रमनिवृत्तम् ॥ तामिस्त्रमाश्रय कृपक्षं शुक्लपक्षं च कार्तिकम् ॥ ४५ ॥ तस्याः प्रज्वलतो दीप उच्चस्थानकृतः शुभः ॥ तस्मिन्काले तथा
 नित्यं ब्राह्मणावसथे च सा ॥ व्यग्रा भवति सा या ह्वेदीपे प्रषणतत्परा ॥ ४६ ॥ चतुष्पथेषु रथ्यासु देवतायतेनेषु च ॥ चैत्यवृक्षेषु गोष्ठेषु पर्वतानां च मूर्द्धसु
 ॥ ४७ ॥ पुलिनेषु नदीनां च कूपमूलेषु पाण्डव ॥ तां संपत्न्योऽथ संगम्य प्रच्छुरिदमाहताः ॥ ४८ ॥ ललिते वदभद्रं तैलं ललितं वदन्तं तथा ॥
 न तथा वलिपुष्पेषु न तथा द्विजपूजने ॥ ४९ ॥ भक्त्याः सुमहान्यत्नो दीपं प्रज्वालने यथा ॥ तदेतत्कथं यास्माकं ललिते कौतुकं परम् ॥ ५० ॥
 मन्यामहेत्वं यथा वश्यं दीपदानं फलं श्रुतम् ॥ ललितो वाच ॥ नाहं तस्मिन् विनिमज्जनं च नागादिदूषिता ॥ ५१ ॥ एकपत्याश्रिताः सांख्यो भवत्यो
 मम मानदाः ॥ अपृथग्धर्मचरणाः शृण्वंतु गदितं मे ॥ ५२ ॥ मयैतदीपदानस्य यथेष्टं भुज्यते फलम् ॥ हिरण्यदयिताभार्योऽलराजसुतावरा ॥
 ॥ ५३ ॥ उमादेवीति मद्रेषु देविका सा सारिद्धरा ॥ नराणामनुकंपार्थब्रह्मणा ह्यवतारिता ॥ श्रुता किं भवतीभिः सा देविका पापनाशिनी ॥ ५४ ॥

तस्यास्नात्वासकृन्नाङ्गाणपत्यमवाप्नुयात् ॥ तस्यामथ नृसिंहाख्यतीर्थकल्मषनाशनम् ॥ हरिणानृसिंहवपुषाय त्रस्नानं कृतं पुरा ॥ ५५ ॥ सौवी
रराजस्य पुरामैत्रेयोभृत्पुरोहितः ॥ तेन चायतनं विष्णोः कारितं देविका तटे ॥ ५६ ॥ अहन्यहनि शुश्रूषां पुष्पधूपानुलेपनैः ॥ दीपदा
नादिभिश्चैव चक्रे तत्र स वै द्विजः ॥ ५७ ॥ कार्त्तिक्यां दीपकस्तत्र प्रदत्तस्तेन चैकदा ॥ आसीन्निर्वाणभूयिष्ठो देवाचार्यसुरतो निशि ॥ ५८ ॥
देवतायतेन वासीतत्राहमापिमृषिका ॥ प्रदीपवर्तिहरणे कृतबुद्धिर्वरानना ॥ ५९ ॥ गृहीताथ मया वर्तिवृकदंशोरारसच ॥ नष्टा
चाहंत तस्तस्मै मार्जारस्य भयातुरा ॥ ६० ॥ वक्रप्रांतेन पश्यत्यासदीपः प्रीतिमया ॥ ज्वालपूर्ववद्दीप्त्या तस्मिन्नायतनपुनः ॥ ६१ ॥
मृताहंच पुनर्जाता वैदर्भराजकन्यका ॥ जातिस्मरामहीयस्य महिषी चारुधर्मणः ॥ ६२ ॥ एष प्रभावो दीपस्य कार्त्तिके मासि शोभनः ॥ द
त्तस्यायतने विष्णोर्यस्येयं व्युष्टिरुत्तमा ॥ ६३ ॥ असंकल्पितमध्यस्य प्रेरणं यन्मया कृतम् ॥ केशवे बालदीपस्य तस्येदं मुज्यते फलम् ॥ ६४ ॥
एतस्मात्कारणादीपानहमेतानहनिशम् ॥ प्रयच्छामि हेरैर्गहे जातमस्य महाफलम् ॥ ६५ ॥ एवमुक्त्वा स पत्नीः सा दीपदानपरायणा ॥ बभू
व देवदेवस्वके शवस्य गृहे सदा ॥ ६६ ॥ ततः कालेन महता सह राज्ञा महामात्मना ॥ विष्णुलोकमनुप्राप्ता पंचत्वं प्राप्यमानदा ॥ ६७ ॥ तं लो
कमासाद्य नृपेण सार्द्धं साराजपत्नी कमलाभनेत्रा ॥ रेमेमहीपालमुदासमेता दीपप्रदानात्स कलार्तिहिना ॥ ६८ ॥ दीपप्रदानमपि पुण्यतरं व
दंति विप्राग्निगोसुकुलैकगृहाङ्गेषु ॥ तदानदीपवपुषाथ पार्थाधकरे गच्छन्नरः पतति नः स्वलेते कदाचित् ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्ये महा
पुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे दीपदानविधिवर्णनमात्रं शतशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
कार्त्तिकया मथ वामाध्यामयमेव युधिष्ठिर ॥ १ ॥ चैत्र्या मथ तृतीयायां वैशाख्या द्वादशेऽह्निवा ॥ खंडनीलं शंखपादं संपौर्णंद्यौतपुष्पकम् ॥ २ ॥
गोभिश्चतुर्भिः सहितं सृजैव विधिं शृणु ॥ यदुवाच पुराणगो गोकुलऽनघ पांडव ॥ ३ ॥ तत्ते हंच प्रवक्ष्यामि विधिं गणप्रचोदितम् ॥ मात
रंस्थापयित्वा प्रेजयेत्कुसुमाक्षतैः ॥ ४ ॥ मातृश्राद्धं ततः कुर्यात्स दाम्भ्युदयकारकम् ॥ अकालमूलं कलशमथ तथ्यदलशोभितम् ॥ ५ ॥
तत्र विद्वाञ्चापि त्वातु स्थापयेद्गुद्रदेवताम् ॥ सुसामिद्धं ततः कृत्वा वह्निमंत्रपुरःसरम् ॥ ६ ॥ अथैनं जुहुयात्पद्मभिः पृथगाहुतिं संज्ञितैः ॥

पौष्यामंत्रस्ततः पश्चादुत्वावाह्यथाविधि ॥ ७ ॥ एकवर्णद्विवर्णवारोहितं श्वेतमेव वा ॥ जीवद्वत्सपयस्विन्याः पुत्रसर्वांगसुंदरम् ॥ ८ ॥ चत-
 स्रोवत्सर्तयश्च ताभिः सार्धमलंकृतम् ॥ तासां कर्णैः जपेद्भिद्रः पतिवो बालिनं शुभम् ॥ ९ ॥ समितास्तेन सहिताः क्रीडध्वं हृष्टमानसाः ॥
 ततो वा मे त्रिशूलं च दक्षिणे चक्रमालिखेत् ॥ १० ॥ अंकितं शंस्रचक्राभ्यां वर्षितं कुसुमादिना ॥ पुष्पमालाकृतश्रीं वासंतवस्त्रैश्चच्छादितम् ॥ ११ ॥
 विमुंचेद्वत्सकाभिश्च नीलाभिर्बालिनं वृषम् ॥ देवालयगोकुलेन दीनं संगमोऽथ वा ॥ १२ ॥ इत्युक्तं गर्गमुनिना विधानं वृषमाक्षणे ॥
 स्वेच्छाविहारिणं दृढं गर्जतं सुदुर्गं वा ॥ १३ ॥ ककुब्जिनं पतिधन्यायै विमुञ्चन्ति गोवृषम् ॥ फलं चैतस्य वक्ष्यामि ब्रुवतां मे निबोधत ॥ १४ ॥
 वृषोत्सर्गं पुनान्येव दशतीतान्दशापरान् ॥ यत्किंचित्स्पृशेत्तोयं समुत्तीय जलाः महीम् ॥ १५ ॥ वृषोत्सृष्टं पितृणां तु तदक्षयमुदाहृतम् ॥
 यैश्च यैश्च स्पृशेत्तोयं गूलादिभिर्गततः ॥ १६ ॥ सर्वतदक्षयं तस्य पितृणां नात्र संशयः ॥ शृङ्गैः खुरैर्वायद्भूमिमुल्लवत्यनिशं वृषः ॥ १७ ॥
 मधुकुल्याः पितुस्तस्य अक्षयास्ता भवति वै ॥ सहस्रतलमात्रेण तडागो न यथाश्रुतिः ॥ १८ ॥ पितृणां या भवेत्तृप्तिस्तं वृषस्त्वतिरिच्यते ॥
 यो ददाति तैर्भूमिं श्रान्तिं तान्वा श्राद्धकर्मणि ॥ १९ ॥ मधुवानीलखंडं वा अक्षयं सर्वमेव तत् ॥ पृष्टव्या बहवः पुत्राय द्योकोऽपि गयां व्रजेत् ॥ २० ॥
 यजेत वा श्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ न करोति वृषोत्सर्गं सुतीर्थं वा जलाञ्जलिम् ॥ २१ ॥ न प्रयच्छति यः पुत्रः पितुरुच्चारणवसः ॥ २२ ॥ यद्भू-
 मिमालिखीत शृङ्गखुरैः प्रहृष्टाय द्वाकरोति प्रातिमं लघुवृषां त्रिरीक्ष्य ॥ खण्डं समस्तमपि तस्य विवाहकर्तुः संतोषमावहति शक्रसभागतस्य ॥ २३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसेवादेवृषोत्सर्गविधिवर्णने नामैकत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ अथुधिष्ठिर उवा-
 च ॥ किमर्थं फाल्गुनस्यति पूषमास्यां जनार्दन ॥ उत्सवो जायते लेकोग्रामे ग्रामे पुरे ॥ १ ॥ किमर्थं शिशवस्तस्य गेहे गेहेऽतिवादिनः ॥
 होलि कदीप्यते क्रस्मात्फाल्गुनं तोकिमुच्यते ॥ २ ॥ अढो डेति च कासं शशीतोष्णं तोकिमुच्यते ॥ कोह्यस्यापूज्यते देवः केनेयमवतारिता ॥ ३ ॥
 किमस्यां क्रियते कृष्ण एतोद्विस्तरो वद ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आसीत्कृत्युगपार्थधुर्नमनराधिपः ॥ ४ ॥ दूरः सर्वगुणोपेतः प्रियवादी बहुश्रुतः ॥
 स सर्वार्थविर्वाजित्वावशीकृत्य नराधिपान् ॥ ५ ॥ धर्मतः पालयामास प्रजाः पुत्रानि वारसान् ॥ न दुर्भिक्षं न च व्याधिर्ना कालमरणं तथा ॥ ६ ॥

नाधर्मरुचयः पौरास्तीस्मिच्छासतिपार्थिव ॥ तस्यैवंशासतोरज्यंक्षत्रधर्मतस्यैव ॥ ७ ॥ पौराः सर्वेसमागम्यत्राहित्राहीत्यथब्रुवन् ॥
 ॥ पौराज्जुः ॥ अस्माकंहिगृहेकाचिद्वैठानामेतिराक्षसी ॥ ८ ॥ दिवारात्रौसमागम्यबालान्पीडयतेबलात् ॥ रक्षयाकंडकेनापिभैकैर्वान
 राधिप ॥ ९ ॥ मंत्रज्ञैः परमाचार्यैः सानियंतुंनशक्यते ॥ पौराणां वचनं श्रुत्वाद्युर्विस्मयमागतः ॥ १० ॥ विस्मयाविष्टहृदयः पुरोहितमथा
 ब्रवीत् ॥ रघुरुवाच ॥ दौढेतिराक्षसीकियंकिंप्रभावाद्विजोत्तम ॥ ११ ॥ कथमेवानिन्यंतव्यामयादुष्कृतकारिणी ॥ रक्षणात्प्रोच्यतेराजापृथि
 वीपालनात्पतिः ॥ १२ ॥ अरक्षमाणः पृथिवीराजाभवतिकिल्बिषी ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ शृणुराजन्परं गुह्यं न्नाख्यातं मया क्वचित् ॥ १३ ॥
 दौढानामेति विख्याता राक्षसीमालिनः सुता ॥ तया चाराधितः शंभुरुज्येण तपसा पुरा ॥ १४ ॥ प्रीतिस्तामाह भगवान् वरयमुब्रते ॥ यत्ते मनोऽभिल
 षितं तद्दाम्यविचारितम् ॥ १५ ॥ दौढा प्राह महादेवं यादितुष्टः स्वयं मम ॥ न च वध्यासुरादीनां मनुजानां च शंकर ॥ १६ ॥ माकुरु त्वं त्रि
 लोके शशस्त्रास्त्राणां तथैव च ॥ शीतोष्णवर्षासमये दिवारात्रौ बाहिगृहे ॥ १७ ॥ अभयं सर्वदेमि स्यात्त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ ॥ शंकर उवाच ॥
 एवमस्ति त्वत्थोक्त्वा तां पुनः श्रोवाच शूलभृत् ॥ १८ ॥ उन्मत्तेभ्यः शिशुभ्यश्च भयं ते स भविष्यति ॥ ऋतावृतौ महाभोगमाव्यथां
 हृदये कृथाः ॥ १९ ॥ एवं दत्त्वा वरं तस्या भगवान् भगनेन त्रहा ॥ स्वप्रेलब्धो यथार्थं स्तत्रैवांतरधीयत ॥ २० ॥ एवं लब्धवरा सा तु
 राक्षसी कारूपिणी ॥ नित्यं पीडयते बालान् संस्मृत्य हरभाषितम् ॥ २१ ॥ अडाडयेति गृह्णाति सिद्धमंत्रं कुर्विनी ॥ गृहेषु तेन सालो
 के ह्यडाडेत्यभिधीयते ॥ २२ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं दण्डायाश्चरितं मया ॥ सांप्रतं कथयिष्यामि येनोपायेनहन्यते ॥ २३ ॥ अद्य पञ्चदशी
 शुक्ला फाल्गुनस्य नराधिप ॥ शीतकालो विनिष्क्रान्तः प्रातर्ग्रीष्मो भविष्यति ॥ २४ ॥ अभयप्रदानं लोकानां दीयतां पुरुषोत्तम ॥
 यथा द्वाशंकितालोकारमंत च हसंत च ॥ २५ ॥ दारुणानि च खंडानि गृहीत्वा समरोत्सुकाः ॥ योधा इव विनिर्यातुं शिशवः संप्रहर्षिताः ॥ २६ ॥
 संचयं शुष्ककाष्ठानामुपलानां च कारयेत् ॥ तत्राग्निविधिवद्वृत्त्वा रक्षोघ्नैर्मन्त्रविस्तारैः ॥ २७ ॥ ततः किल किलाशब्देस्तालशब्देर्मनोहरैः ॥

१ वसति-इ० पा० । २ भेषजैः-इ० पा० । ३ प्रख्याता-इ० पा० । ४ रौद्रेण-इ० पा० ।

तमशिशिः परिक्रम्य गार्ग्यं तु च हस्तं तु च ॥ २८ ॥ जल्पं तु स्वेच्छया लोकानि शंकायस्य न्यस्तम् ॥ तेन शब्देन सा पापाहोमेन च निरकृता ॥ २९ ॥
 अदृष्टधातौ डिभानां राक्षसीक्षयमेप्यति ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तस्य पूर्वचनं श्रुत्वा स नृपः पांडुनंदन ॥ ३० ॥ सर्वचकार विधिबहुक्तं तेन च धर्मिता ॥
 गता साराक्षसीनां शंतेन चोन्नयनं कर्मणा ॥ ३१ ॥ ततः प्रभृति लोकैः स्मिन्नडाडारव्यातिमागता ॥ सर्वदुष्टा पहाहोमः सर्वरोगोपशान्तिदः ॥ ३२ ॥
 क्रियतेऽस्याद्विजैः पार्थ तेन सा होलिका मता ॥ सर्वसारातिविश्वं यूपवर्मासिद्धिधिष्ठिर ॥ ३३ ॥ सारत्वात् फल्गुरित्येषा परमानंददायिनी ॥
 अस्यानिनागमे पार्थ संरक्ष्यः शिशुवोगृहे ॥ ३४ ॥ गोमयेनोपसंलिप्तं स च तुष्के गृहगणे ॥ आकारयेच्छिशुं प्रायान्त्वद्गुह्यं प्रकरात्तरात् ॥ ३५ ॥
 तेकाष्ठखण्डैः संसृष्ट्य गीतं होस्य करैः शिशून् ॥ रक्षति तेषां दातव्यं गुह्यं पक्वान्नमेव च ॥ ३६ ॥ एवं ढोढितमात्रस्य स दोषः प्रशमं व्रजेत् ॥
 बालानां रक्षणं कार्यं तस्मात्तस्मिन्निनागमे ॥ ३७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रभाते किञ्चिन्नैव कृतं व्यसुखमपि भुभिः ॥ प्रवृत्ते माधवे मासि
 प्रतिपद्वास्क्रोदये ॥ ३८ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कृत्वा चावश्यं कार्याणि संतर्प्य पित्र देवताः ॥ वंदयेद्दोलिकाभूतिं सर्वदुष्टोपशान्तये ॥ ३९ ॥
 मंडिते च चित्ते चैव उपलिप्तं गृहाजिरे ॥ चतुष्कं कारयेच्छेषं वर्णकैश्चाक्षतैः शुभैः ॥ ४० ॥ तन्मध्ये स्थापयेत्पाठं शुक्लवस्त्रोत्तरच्छदम् ॥
 अग्रतः पूर्णकलशं स्थापयेत्पल्लवैर्युतम् ॥ ४१ ॥ साक्षतं स हि रण्यं च सितं च दनं च चिंतम् ॥ कलशस्याग्रतो दद्यात्तु पात्रं हवरांशुकाः ॥ ४२ ॥
 आसने चोपविष्टस्य ब्रह्मवोषेण भारत ॥ चैव ये च्छन्दनं नारी अव्यंगांगसुलक्षणा ॥ ४३ ॥ पद्मरागोत्तरपटाश्च शृङ्गांशुकविभूषिता ॥
 वसुधारां शिरोऽग्रे च दधिदूवाक्षतान्विताम् ॥ ४४ ॥ चर्चापयित्वा श्रिसिंदमायुरारोय वृद्धये ॥ पश्चाच्च प्राशयेद्दिद्रां शूतपुष्पसंचदनम् ॥ ४५ ॥
 मनोभवस्य सा पूजा क्रुषिभिः संप्रदक्षिता ॥ शेषवति वसंतादौ चूतपुष्पसंचदनम् ॥ ४६ ॥ सत्यं हृदि स्थकामस्य तत्पूतिं जयते असा ॥
 अनंतरं द्विजेन्द्राणां सुतमागधवर्दिनाम् ॥ ४७ ॥ दद्याद्दानं यथा शक्त्या काममप्रीयतामिति ॥ ततो भोजनं वेलायां शृतं तत्रात्तनेऽहनि ॥ ४८ ॥
 प्राज्ञेनैव प्रथमं चान्नं ततो भुञ्जीत कामतः ॥ य एवं कुरुते पार्थ शस्त्रोक्तं फाल्गुनोत्सवम् ॥ ४९ ॥ अनायासेन सिद्धं च तितस्य स वै मनोरथाः ॥

१ वलगन्तु-इ० पा० । २ वद्धयेत्सदने नारी-इ० पा० । ३ वद्धापयित्वा-इ० पा० ।

आधयोव्याधयश्चैवयांतिनाशनंसंशयः ॥ ५० ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तः सुखंतिष्ठतिमानवः ॥ पुण्यापवित्राजयदासर्वविघ्नविनाशिनी ॥ ५१ ॥
 एषातेकथितापार्थथीनामुत्तमातिथिः ॥ ५२ ॥ वृत्तेतुषारसमयेसितपञ्चदश्यांप्रातर्वसन्तसमयेसमुपस्थितेच ॥ संप्राश्यचूतकुसुमसहचन्दने
 नसन्त्यंहिपार्थपुरुषस्सुखीसमास्ते ॥ ५३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादेफाल्गुनपूर्णिमात्सववर्णने
 नामद्वाविंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ६४ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ संत्यज्यालिकुलालीढकुसुमानिमृदूयपि ॥ दमनेनक
 थंलोकैः पूज्यतेनाकनायकाः ॥ १ ॥ दोलादोलनमाहात्म्यरथयात्रामहोत्सवम् ॥ कथयस्वामलंप्राज्ञयादवांभोजभास्कर ॥ २ ॥
 श्रीकृष्णउवाच ॥ पार्थार्थिजनसदृक्षक्षान्तिधामधरापते ॥ यदेतद्भवतापृष्टतच्छृणुष्ववदामिते ॥ ३ ॥ पुरापुराणामावासेमंदेचारु
 कंदरे ॥ गन्धाधारीकुलालीढोजातोदमनकस्तरुः ॥ ४ ॥ तस्यगंधमनाग्रेयमाध्रायसुरयोषितः ॥ मदनोन्मादगशगागायतिचहसंतिच ॥
 ५ ॥ ऋषयोनियमांस्त्यक्त्वाप्राद्रवंतगृहान्प्रति ॥ नवेदाध्ययनेध्यानैरतिस्तेषांबभूवह ॥ ६ ॥ अपराधाद्विघटितंयद्भूवाप्रियेपरम् ॥
 मानसंमानिनीनांतुपुनर्गंधेनसंधितम् ॥ ७ ॥ गंधेनाकुलितंलोकंहृद्वाब्रह्मातमब्रवीत् ॥ श्रमानिर्मितयावाचारोषात्प्रस्फुरिताधरः ॥ ८ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ जातस्त्वंलोकदमनान्नूनंदमनकोमया ॥ जगद्वाघूर्णसेकस्मात्कर्मनैतत्तत्त्वोचितम् ॥ ९ ॥ यत्संतस्त्वनुमन्यं
 तेसर्वोतिशयवर्जितम् ॥ यत्सेवेतनरः कर्मयत्रोद्वेगोर्नधीमताम् ॥ १० ॥ एकस्याप्यपकारंयः करोतिसनराधमः ॥ बहूनामपकारायसे
 प्रवृत्तः किमुच्यते ॥ ११ ॥ दृष्ट्वार्थबाधकं कर्मनकर्तव्यंकथंचन ॥ अदृष्टप्रतिसंदेहः सोस्माभिरनुमीयते ॥ १२ ॥ ततः
 स्वयंप्रभवतिदेवपित्र्येचकर्मणि ॥ भोगार्थेचत्रिभुवननिरादेशोभविष्यति ॥ १३ ॥ दमनकउवाच ॥ पुरुषोदेवमारब्धंनकोधात्रा
 र्थकारणात् ॥ स्वभावएषमेब्रह्मस्त्वयासृष्टः पुराविभो ॥ १४ ॥ यायस्यजंतोः प्रकृतिः शुभावायदिवेतरा ॥ सतस्यामेवरमतेदुष्कृतेसुकृते
 तथा ॥ १५ ॥ तत्स्वभावप्रवृत्तस्ययदिशापस्त्वयामम ॥ प्रदत्तः किंरोम्येतन्नकृत्यमपराध्यति ॥ १६ ॥ युक्तियुक्तंचः श्रुत्वादमनेन

१ समस्ते-६० पा० । ते त्वया समस्तुल्य इत्यर्थः ।

समीरितम् ॥ प्रीतात्मापद्मजः प्राहकरोमितवसन्तिप्रयम् ॥ १७ ॥ वसन्ते सहकरोत्यमंजरीपिंजरेजने ॥ पुष्पिताशोकशोभाढ्येवनेपुंस्को
 किलाकुले ॥ १८ ॥ तस्मिन्काले सुरेशानां शिरास्याक्रम्यलीलया ॥ स्थस्यसित्वं दिनचैक्यद्वयविहितहितम् ॥ १९ ॥ येत्वामारोपयि
 ष्यन्तिदानमानपुनस्सराः ॥ सुराणन्तिभविष्यन्तिसदैवसुखिनो नराः ॥ २० ॥ सर्वदेवशिवस्येषु पुण्यापापभयापहा ॥ प्रसिद्धियास्यतिम
 धौदमनाख्याचतुर्दशी ॥ २१ ॥ एवमुक्त्वाययौ ब्रह्मादमनोमंदरे गिरौ ॥ उवासवासाशेषभुवनगन्धसम्पदा ॥ २२ ॥ दिव्ये गिरौ गिरिसु
 तादयिताधिवासे रत्नांशुकच्छुरितकाञ्चनभूमिभागे ॥ शार्पवरंचहृदये विनिवेश्य शोभोस्तत्रास्थितोदमनकोदमिततरात्मा ॥ २३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ धर्मराज निबोधेदमां दोलकमहोत्सवम् ॥ प्रवृत्तनरनरीकंपञ्चमोच्चारसुन्दरम् ॥ २४ ॥ सानंदं नंदनवने आद्र्यास
 हितो यथा ॥ विस्मयस्मरनयनो बभ्रामो द्वां तसौ रभः ॥ २५ ॥ उन्मादयन्वने पुण्ये विद्याधरा गणान्वहून् ॥ वसन्तौ नृत्यमानां सुरासुरशता
 चितः ॥ २६ ॥ संतानपारिजातोत्थां बद्धा समाधवीलताम् ॥ कश्चिदां दोलनं चक्रे समांलं ग्यघनस्तनीम् ॥ २७ ॥ गीतमां दोलकारूढस्त
 द्वायन्त्यमरस्त्रियः ॥ येन चोत्पद्यति स्म मन्मथस्यापि मन्मथम् ॥ २८ ॥ तं दृष्ट्वा पदनिभा भवानी प्राह शंकरम् ॥ कौतुकमेव सुतपन्नपश्ये
 माः शंकरप्रभो ॥ २९ ॥ आं दोलकं मम कृते कारयस्व स्वलंकृतम् ॥ त्वया सहां दोलयेयं यथा चैते त्रिलोचन ॥ ३० ॥ तद्वीरिवचनं रम्यं श्रुत्वा गोवृष
 भध्वजः ॥ सदीलां कारयामास समाहूय महासुरान् ॥ ३१ ॥ स्तंभद्वयोरोपयित्वा दृष्ट्वा पूतमयं दृढम् ॥ सत्यं चैवोपरिततं श्रेष्ठं काष्ठमकल्पयत् ॥
 ॥ ३२ ॥ वासुकिं दंडकस्थाने बद्धा तानं वसप्रभम् ॥ तत्फणमंतरापि ठंकृतवान्मणिमंडितम् ॥ ३३ ॥ कुमिकापार्सको ज्ञेयवस्त्रैः संवेष्टितं नवैः ॥
 स्रग्दमालंबितप्रान्तं मणिमौक्तिकशेखरम् ॥ ३४ ॥ रचयित्वा विचित्रां तां दोलं चैलाजिनोत्तराम् ॥ समिद्धां सिद्धगुरवे गारवेण न्यवेदयत् ॥ ३५ ॥
 तत्रारूढस्तुथा वत्ससौ रम्यसोमविभूषणः ॥ मंदरां दोलयामास पार्श्वस्थैः पार्षदैः सह ॥ ३६ ॥ वामपार्श्वे तु विजयादक्षिणे नजया भवेत् ॥ चामरा
 क्रांतां बाहू तेनां श्लिष्टे न्यवीजताम् ॥ ३७ ॥ आं दोलयं त्यापार्वत्यासहितं स्रग्दक्षरम् ॥ येन देवासुरस्त्रैणमासीद नंदनिर्भरम् ॥ ३८ ॥

१ आलोचनम्-इ० पा० । २ मणिमौक्तिकम्-इ० पा० ।

जगुर्गधर्वपतयोननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ उच्छलतालवाद्यानिवादयन्तिस्मचारणाः ॥ ३९ ॥ चेलुःकुलचलाःसर्वेचुक्षुभुःसप्तसागराः ॥
ववुर्वाताःसर्निर्घातादेवेदोलांसमास्थिते ॥ ४० ॥ आलोक्यव्याकुललोकंकेदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ उपेत्यप्रणिपत्योचुःसर्वपापहरंपरम् ॥ ४१ ॥
उपारमस्वभगवन्भवतःक्रीडयानया ॥ जगद्धयापद्यतेदेवचलितःसागरश्चयत् ॥ ४२ ॥ गीर्वाणगीर्भःसंहृष्टःशंकरोलोकशंकरः ॥ समुत्प
पातदोलातःप्रहर्षात्फुल्ललोचनः ॥ ४३ ॥ उवाचवचनंपार्थसुरसार्थस्यपश्यतः ॥ सातुकंपंसुललितंविस्फुटाथपदाक्षरम् ॥ ४४ ॥
॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ अद्यप्रभृतियेदोलाक्रीडांपुष्करिणीतटे ॥ वसंतेकारथिष्यन्तिमंडितेत्रिदशांगणे ॥ ४५ ॥ नेत्रपट्टापटच्छांप
झरागविभूषिताम् ॥ आतपत्रेणसंयुक्तांविन्यस्तकनकांडकाम् ॥ ४६ ॥ विचित्राभरणाभाभिरभासितदिगंतराम् ॥ तारकाशांतिचित्रांगपु
ष्पमालामनोरमाम् ॥ ४७ ॥ मालांविद्याधराक्रांतांप्रांतरोपितदर्पणाम् ॥ छत्रचामरसंछन्नांथाशस्त्याप्यलंकृताम् ॥ ४८ ॥ अग्रिका
र्यैततःकृत्वाक्षिप्त्वाचैवदिशांबलिम् ॥ तस्यामारोपयेद्देवमिष्टहृष्टजनानुवृतः ॥ ४९ ॥ मूलमंत्रेणदेवानांप्रोक्तंदोलाधिरोहणम् ॥ पार्श्वस्थो
ब्राह्मणोविद्वान्पठेद्भामंत्रमुत्तमम् ॥ ५० ॥ गंभीरांतरनिघौषैर्ललनानांचनिस्वनैः ॥ स्तुतिमंगलशब्दैश्चपुष्पधूपाधिवसिताम् ॥ ५१ ॥
एतस्मिन्नन्तेनारीदोहनायनिकुट्टकाम् ॥ प्रवेशयेत्कुंकुमाब्जांक्रिडावर्णप्रियैःसह ॥ ५२ ॥ सुवर्णशृंगिणांप्रोक्तंस्मितदंतांशुकर्बुरम् ॥
लगमानंजलंचंगिकस्यनस्यात्सुखप्रदम् ॥ ५३ ॥ जलसंक्लिन्नवसनोरशनादाममंडितः ॥ कम्बुश्रीवोल्लसन्सर्वैवभूवगणिकागणः ॥ ५४ ॥
कुंकुमक्षोदतांबूलपुष्पमालाकुलोजनः ॥ तांविहायजलक्रीडानान्यस्यांविदधेमनः ॥ ५५ ॥ पीतशीतजलावाताडितोऽपिजनःसुखम् ॥
मन्यतेनियतःकोपिप्रभावोऽयमनंगजः ॥ ५६ ॥ एवंयेतुगमिष्यन्तिनरावर्त्मतयागतम् ॥ नीरुजस्तेभविष्यन्तिसुखिताःशरदांशतम् ॥ ५७ ॥
पुत्रपौत्रसमायुक्ताधनान्यसमायुताः ॥ विहृत्यसुखसंपत्तौततोयास्यान्तिमन्युरम् ॥ ५८ ॥ प्रातिवसंतसमयेसुरसत्तमानामान्दोलनंसुरवरा
ननुकुर्वतेये ॥ तेप्राप्नुवंतिभुविजन्मतरोःफलानिदुःखार्णवात्कुलशतान्यपितारयन्ति ॥ ५९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्व
णिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेआन्दोलकविधिवर्णनंनमत्रयस्त्रिशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ रथया

नाविधानैकथयामियुधिष्ठिर ॥ स्थिरोभूत्वानिबोधेद्वंहिमतुविदावरः ॥ १ ॥ चेन्नेत्रेनेत्रसंभृतमलयाख्यमहागिरौ ॥ प्रवहत्प
 वनध्वानप्रखोलितलताचये ॥ २ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुभ्रममाणोयदृच्छया ॥ नारदःशारदाकांताच्छिवलोकेसमाययौ ॥ ३ ॥
 दृष्ट्वापूर्वाशिवंशान्तं सुरेशैः सर्वतोवृतम् ॥ प्रणम्योपाविशद्विप्रः पुरतः केशवे शयोः ॥ ४ ॥ तमुपासीनमालङ्क्य भगवान्भग्ननेत्रहा
 यप्रच्छाच्छादितमनाः कुतश्चागम्यते पुनः ॥ ५ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ शिवकामंचतं विद्धि दग्धभाविबुधोत्तम ॥ वसंतो नाम
 कोऽप्येष कामस्य दयितः सखा ॥ ६ ॥ मलयानिलयुक्तेन तेन विश्वं वशीकृतम् ॥ सहकारकरीन्द्रस्थं कृत्वा कोकिलडिंडिमम् ॥
 ७ ॥ घोषयामास विजयं मन्मथस्य पुरे ॥ शशांकशेखरः कोऽयं कोयं शंखगदाधरः ॥ ८ ॥ कोयंचाडिम्बोवाब्रह्मा कामस्त्रिजगतां प्र
 भुः ॥ प्रायः क्रीडारतिलोको वसंतं वचनात्पुनः ॥ ९ ॥ ऊर्ध्वबाहुस्तुर्नर्तितालदत्तपदक्रमैः ॥ व्यवसायं न गच्छति ये संहृत्य वनान्तरम्
 १० ॥ गायं तश्च परीहृष्टास्ते चाप्यायांति याति च ॥ गोप्यसीमां तरताः क्षेत्रस्थानस्य रक्षिणः ॥ ११ ॥ तेऽपि गायंति नृत्यंति हंसंति स्मरता
 रकाः ॥ कस्य ताडनेऽस्य रथं मुरजो धुर्यरायते ॥ १२ ॥ विटं पश्यंति कुलटाः प्रारब्धोचितपण्डिताः ॥ सुमनांसि सुसंगीतनृत्यवाद्यमुवादि
 तम् ॥ १३ ॥ एवमेतत्रिलोकेऽस्मिन्निवसितो जनः ॥ ललच्छम्बस्तनोदृष्ट्वा जरायोषापि नृत्यति ॥ १४ ॥ वसंतस्य प्रभावोऽयं कोऽप्यपूर्वाविजृम्भ
 ते ॥ सारांस्यदुत्पन्ना निप्रफुल्लाः पुष्पवाटिकाः ॥ १५ ॥ वृक्षाः पक्षि शतार्काणि विजिघ्राणमुखाः सुराः ॥ विकंपवसनावालः पवनस्त्रिगुणात्मकः १६ ॥
 कृतः प्रत्यक्षमुमहान्वसंतो न जगत्रये ॥ अबजल्पमुखा बालावृद्धास्तु विकलद्विजाः ॥ १७ ॥ उभावापि प्रतप्येते पश्येदं कामचेष्टितम् ॥
 पक्षिणां पक्षिणैर्नद्यस्तु गतरंगैः ॥ १८ ॥ पादपाः पल्लवशतैर्नृत्यंति च ग्रहर्षिणः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं नारदस्येन्दुशेखरः ॥ १९ ॥
 कौतुकाकुलितः शीघ्रमारुरोह रथं स्वकम् ॥ रथेन काञ्चनगिणपतत्रिवरकेतनः ॥ २० ॥ प्रययौ पुण्डरीकाक्षः शंखचक्रगदाधरः ॥
 पारवतप्रतीकांशं चतुर्वैदमयं रथम् ॥ २१ ॥ आस्थाय प्रययौ हृष्टो ब्रह्मा ब्राह्मणं संस्तुतः ॥ मुनिभिश्चाप्सरभिश्च यक्षशेखरमहोरगैः ॥ २२ ॥
 वृत्तोरथेन प्रययौ भास्करो वारितस्करः ॥ शैलजोरुपतकेन रथेनादित्यवर्चसा ॥ २३ ॥ कात्यायनीं प्रचलितां पञ्चवेक्रगेकेतुना ॥

लंबोदरः करशतगृहीतकनकोत्पलः ॥ २४ ॥ प्रयातः स्वरथारूढः कृतकर्णकुलाकुलः ॥ एवं देवः परिवृतो भगवान्गोवृषध्वजः ॥ २५ ॥ रथा
 रूढरमूढात्मा मन्थलो कभवतरत् ॥ यावत्पश्यति देवेशस्तावत्सर्वतदक्षरम् ॥ २६ ॥ नारदेन यथैवेकस्तवैवेकस्तवत्सर्वतदक्षरम् ॥ नारदेन
 यथैवेकस्तवैवेकस्तवत्सर्वतदक्षरम् ॥ २७ ॥ देवैः सार्द्धं पशुपतिर्यावत्पश्यति विस्मितः ॥ तावत्तस्यैव हि गणाः परब्रह्मसंमजसम् ॥ २८ ॥ गा
 यतिकेचित्सोत्कण्ठं लुं त्यन्ये प्रहर्षिताः ॥ वादयंत्य परेतुष्टाजहसुः केचिदुत्पणम् ॥ २९ ॥ वादयंत्यन्यथा वाद्यंगान्यन्यथा गणाः ॥
 अन्योन्यथा प्रनृत्यति चित्रचैत्रस्य चोष्ठितम् ॥ ३० ॥ नीलोत्पलाभनयैर्विलसत्प्रांतारैः ॥ क्रीडारतिभिरारब्धमालपैश्च सुरैरपि ॥ ३१ ॥
 सुराणां क्षोभमालक्ष्य भगवान्गोवृषध्वजः ॥ चिन्तयामास सुमहान्कार्ययोगो ह्युपस्थितः ॥ ३२ ॥ अनर्थमुत्थितं तद्रत्नाद्विधाता यजेनाः ॥
 नयंते येऽतिमूर्खत्वादापदोऽभिभवंति तावत् ॥ ३३ ॥ वसंतः स्वाभिभक्तत्वात्मान्यपुष्पाकरं यदा ॥ उन्मादाब्जजनोरक्षः कार्यकायद्वयं मम ॥ ३४ ॥
 संचित्यैवं समानाज्यवसंतं प्राह शंकरः ॥ तमानंति मासमेकं स्थातव्यं भवता त्विह ॥ ३५ ॥ सितपक्षः सहायोऽयं सर्वभूतसुखप्रदः ॥ भवत्य
 तिमहानंदो विज्ञेयः पण्डितैर्वैकसाम् ॥ ३६ ॥ यो यथार्थमारूढः समायातः समीक्षितुः ॥ वर्षे वर्षे स तेन वसंस्थानेनागमिष्यति ॥ ३७ ॥
 कारयिष्यन्ति ये मत्परां रथयात्रामहोत्सवम् ॥ ते दिव्यभोगभोक्तारो भविष्यन्ति निरामयाः ॥ ३८ ॥ एवमाभाष्य भगवान् वसंतं च ततः सुरैः ॥
 संस्तुतोऽथ नतश्चापि स्वस्थानमगमत्ततः ॥ ३९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ रथः किमात्मकः कार्यः कार्यायात्रा कथं भवेत् ॥ आरोपयेत्कथं
 देवात्रथेव दजगत्पते ॥ ४० ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सुविचित्रं चित्रतनुं श्रेष्ठकाष्ठमयं रथम् ॥ सुदृढाक्षदंढवं सुचक्ररथकूबरम् ॥ ४१ ॥
 अथ वावंशविहितं नैत्रपट्टपटावृतम् ॥ तारकाशतचित्रांशं पुष्पमालाविभूषितम् ॥ ४२ ॥ सितगण्डगुणसंयुक्तं पञ्चबाणपताकिनम् ॥
 छत्रचामरशोभाब्जस्थायं येद्भवनाङ्गणे ॥ ४३ ॥ वैश्वदेवं ततः कुर्याद्ब्रह्मज्ञविधानतः ॥ चतुश्चरणकैर्भैरवैर्विशान्तिकपौष्टिकैः ॥ ४४ ॥
 आरोपयेद्ब्रह्मदेवं मूलमंत्रेण मंत्रावित् ॥ वेदोक्तैरथ पारंगैर्गंधधूपाधिवासिते ॥ ४५ ॥ रथेतिष्ठन्नयति वाजिनः पुरोयत्रयत्रकामयते सुसारथिः ॥

अभीषूणांमहिमानंपनायतेमनःपश्चादनुयच्छतिरश्मयः॥४६॥शंखदुंदुभिनिर्घोषैःकाहलानांचनिःस्वनैः ॥ हस्तदीपैःप्रज्वलितैस्तालको
लाहलेनच॥४७॥दोषामुखेनरमितंप्रणयपुरःसरम्॥महतोत्सवभारेणभ्रामयेत्परितोरथम्॥४८॥तांबूलानिरथेदद्यात्पुष्पमालयुतानिच ॥
रथेवोदुंप्रदद्यात्पुष्पक्षेभ्योऽप्यवारितम् ॥४९॥ यस्ययस्यगृहेऽभ्यतिप्रितोरथिनारथः ॥ तस्यतस्यभवेत्पूज्यःपुष्पधूपपाक्षतादिभिः॥५०॥
इतरोऽपिभवेत्पूज्यःसंप्राप्तेष्टाहिणाग्रहे॥किंपुनर्जगतांभतंसर्वलोकमहेश्वरः॥५१॥कदाचिदक्षभङ्गःस्याद्धजभंगोऽथवाभवेत् ॥ भज्यतेवायुग
मध्येनहनंनुटयतेयदि ॥ ५२ ॥ ब्राह्मणांस्तत्रसंपूज्यहोमःकार्योविजानता ॥ तिलैराज्येनपयसायेनसंपद्यतसुखम् ॥ ५३ ॥ प्रेरणीप्रक्षणी
यैश्चभ्रामयित्वारथोत्तमम् ॥ स्थापयेन्नगरस्यांतस्तत्रकुर्वन्महोत्सवम् ॥ ५४ ॥ दोलाग्राहैश्चक्रडोलभ्रमैर्डमरकैस्तथा ॥ विद्याधरी
णांचरितिमतराभिःप्रकाश्यते ॥ ५५ ॥ एवंयःकुरुतेपार्थरथोत्सवंसुखप्रदम् ॥ तथैवपूजयेत्पार्थउपवासपरानरः ॥ ५६ ॥ सर्वव्याधिविही
नश्चसुखीस्याच्छरदांशतम् ॥ यःकारयित्वासावर्णैरौप्यवारथमुत्तमम् ॥ ५७ ॥ वर्णकौश्चित्रितांदिव्यदरुजवांसुशोभनम् ॥ स्वहस्तरचितं
यश्चभास्करायनिवेदेयत् ॥ ५८ ॥ समर्त्यलोकैःसुचिरात्सुखानिचसमश्नुते ॥ पूर्वोक्तविधिनाभानुभ्रामयित्वारथेस्थितम् ॥ ५९ ॥
स्थापयेत्सर्वभागैरुगेयवाद्यपुरःसरम् ॥ दक्षिणेतुदिशोभोगेद्वितीयेऽह्निनयेद्रथम् ॥ ६० ॥ तत्रापिजगंङ्कुयाद्वाद्यगीतसुमंगलैः ॥
अपरायांतृतीयेऽह्निस्थापयेद्रथमुत्तमम् ॥ ६१ ॥ प्रक्षणीयविनोदेनतारात्रिमतिवाहयेत् ॥ स्थापयेदुत्तरस्यांतुचतुर्थेदिवसेरथम् ॥ ६२ ॥
महायात्रांप्रकुर्वीततत्राप्यद्भुतचेष्टितम् ॥ पंचमोदिवसेभ्रामेनगरांतस्थितंरविम् ॥ ६३ ॥ पूजयित्वाविधानेनषष्ठेऽह्निभवननयेत् ॥
रथयात्रांप्रसंगेनकार्थितारथसप्तमी ॥ ६४ ॥ सर्वपापहराणुपार्थकिञ्चिदन्यान्निबोधमे ॥ गौरीपूज्यातृतीयांचतुर्थीविघ्ननायकम्
॥ ६५ ॥ पञ्चम्यांपंकजकरांपूजयेद्वासरस्वतीम् ॥ षष्ठ्यांशक्तिधरंस्कन्दंसप्तम्यांतुदिवाकरम् ॥ ६६ ॥ अष्टम्यांसचतुर्दश्यां
संपूज्यशशिंशेखरम् ॥ नवम्यांपूजयेच्चण्डीचासुण्डांसुण्डमालिनीम् ॥ ६७ ॥ दशम्यामृषयःशान्ताःसर्वव्यासपुरस्सराः ॥ एकादश्यां

चक्रपाणिद्वादश्यावासमर्चेत् ॥ ६८ ॥ त्रयोदश्यां त्रिनेत्रोत्थवह्निनाशान्तिविग्रहम् ॥ साधारणीतुसर्वेषां पौर्णमासीतिथिः स्मृता ॥ ६९ ॥
 आंदोलकेदमनकरे तथा त्रासुचैवाहि ॥ व्युत्क्रमेणापि कर्तव्यातिथिनां कार्यगौरवात् ॥ ७० ॥ यात्रावासांतिकाचं चित्तस्वास्थ्यकरीपरा
 ॥ ७१ ॥ सम्यक्मुधाधवलिते भवने सुराणामंतस्सुवस्त्रमणिमौक्तिकदानचित्रे ॥ तांबूलकक्रमुकवारविलासिनीभिर्यात्राविधाय
 भवतीहसभारतेशः ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मदनकांदोलकरथात्राभोत्सव
 र्णने नाम चतुस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ७३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ गौरीविवाह्यजग्राह हरः पाशुपतं व्रतम् ॥
 उमापातिः पशुपतिर्ध्यानसक्तो बभूव ह ॥ १ ॥ ब्रह्मादिभिरसमासं न्यविबुधैः पुत्रलब्धये ॥ गौर्यामनोभिलषितपूरणाय प्रहर्षितैः ॥ २ ॥
 प्रहितः क्षोभणार्थो यसमर्थ इति मन्मथः ॥ ततो मारः स्मरः कामोऽप्याजगाम तमाश्रमम् ॥ ३ ॥ रतिप्रीतिमदोन्मादवसंतं श्रीसहायवान् ॥
 निधानवारुणीदुर्पशुंगारैः परिवारितः ॥ ४ ॥ आभ्राशोकवनोत्तंसोमालतीकृतशेखरः ॥ वीणामृदंगसंगीतकोकिलशृंगदूतकः ॥ ५ ॥
 झल्लरीवाद्यसंगुष्ठभांडागारिकलेखकः ॥ पानमत्ताङ्गनारूढो हिन्दोलश्चर्यमंत्रिमान् ॥ ६ ॥ दक्षिणानिलगंधाढ्यः कटाक्षेक्षितवर्षवान् ॥
 महाराजाधिराजो वास्मरः प्रातोहरांतिकम् ॥ ७ ॥ सपुष्पचापमाकृष्य मदनोन्मादनं शरम् ॥ चिक्षेप त्रिपुरघ्राय समार्धभोगहतवे ॥ ८ ॥
 बुद्धतितस्य संकल्पं रुद्रः क्रोधाज्ज्वलन्नुषा ॥ ललाटाद्रह्निमसृजन्तृतीयनयनाद्धरः ॥ ९ ॥ कामो विलोकितस्तेन भस्मीभूतश्च तत्क्षणात् ॥
 दग्धं दृष्ट्वा स्मरं शोकाद्रतिप्रीतीस्थिते सदा ॥ १० ॥ कारुणविलपंत्यैतैः सर्वमन्यदिशंगतम् ॥ ततः शोकात्तद्दृष्ट्या गौरीरुद्रमुवाच ह ॥ ११ ॥
 भगवन्नस्मदर्थे तं कामं निर्दग्धवानसि ॥ तेनैते पश्यन्नायैतं कामस्य रुदितः कथम् ॥ १२ ॥ कुरु प्रसादं देवेश रतिप्रीत्यैवृषध्वज ॥ संजी
 वयस्मरं शंभो मूर्तिमंतं पुनः कुरु ॥ १३ ॥ तच्छ्रुत्वा तु महादेवो दृष्ट्वा प्रोवाच पार्वतीम् ॥ उपपुंतं जगत्सर्वमन्यथेन शरीरिणा ॥ १४ ॥ म
 यादधस्य कामस्य पुनरागमनं कुतः ॥ किंतु ते मानयन्वाक्यं करोमि सफलं प्रिये ॥ १५ ॥ अस्मिन्वसंतसमये शुक्लपक्षे त्रयोदशी ॥ अस्यां
 मनोभवेदेवि भविष्यति शरीरवान् ॥ १६ ॥ एतेन बीजभूतेन जगद्धूर्णिष्यतेऽखिलम् ॥ एवं वरमिदं त्वामन्यथायुधिष्ठिर ॥ १७ ॥

जगामहिमवच्छृङ्गकैलासं पार्वतीप्रियः ॥ तदेतत्सर्वमाख्यातं स्मरस्य चरितं द्रुप ॥ १८ ॥ पूजाविधानमपरं कथयामि शृणुष्व तत् ॥ अस्यां स्नात्वा त्रयांश्यामशोकाल्यं न गल्लिखेत् ॥ १९ ॥ सिन्दूरजनि तैरंगैरतिप्रीतिसमान्वितम् ॥ कामे देवं वसंतं च वाजि वक्रं दृषध्वजम् ॥ २० ॥ सौवर्णवामहाराजवाक्षिचित्रमथापि वा ॥ लीलाविलासगमनं गवितं चाप्सरोगणम् ॥ २१ ॥ गन्धर्वगतिवादि त्रैश्रेणियसमाकुलम् ॥ नंद्यावर्तैरति क्रीडाप्रतिविद्याधरैर्युतम् ॥ २२ ॥ मध्याह्ने भोजयेद्भक्त्या भक्ष्यैर्धूपः स्रग्वरैः ॥ मंत्रेणानेकौतियनो नार्यासमान्वितः ॥ २३ ॥ नमो वामाकामाये देवदेवाय मूर्तये ॥ ब्रह्मविष्णुशिवेन्द्राणामनःशोभकराय वै ॥ २४ ॥ कृत्वैवमर्चयित्वा तु देवं देवं मनोभवम् ॥ ततस्तस्याग्रतो देयामोदकमुखमोदकाः ॥ २५ ॥ नाना प्रकारान्भक्ष्यांश्च कामो मे प्रीयतामिति ॥ ततो विसर्जयेद्दिप्रान्दत्वायुग्मं सदक्षिणम् ॥ २६ ॥ स्वर्पतिं पूजयेन्नारी वस्त्रमालाविभूषणैः ॥ कामोऽयमिति संचित्य ग्रहं हृष्टेनांतरात्मना ॥ २७ ॥ मन्मथाय तनेतस्मिन्मन्त्रजमानः सुहृद्भूतः ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यात्सुखरात्रिर्था भवेत् ॥ २८ ॥ कर्पूरकुंकुमक्षोदं गंधतांबूलसर्जनैः ॥ नाना प्रकारैर्भक्ष्यैश्च कुर्याद्रात्रौ महोत्सवम् ॥ २९ ॥ दीपप्रचालनैर्नृत्यैश्च शोणैः प्रक्षणेत्सर्वैः ॥ एवं यः कुरुते पार्थवेषवेषमहोत्सवम् ॥ ३० ॥ वसंतसमये प्रातः हृष्टुष्टु नृपः पुरे ॥ तस्य संवत्सरं यावच्छोको रोगो विमुच्यते ॥ ३१ ॥ सुभिक्षं क्षेममारोग्यं यशः श्रीः सौख्यमुत्तमम् ॥ कामवर्षी च पर्जन्यस्तस्मिन् रात्रौ प्रजायते ॥ ३२ ॥ तुष्यते तु भृशं देवोद्गादशार्द्धलोचनः ॥ तथा कामश्च विष्णुश्च वसंतं च प्रजापतिः ॥ ३३ ॥ चन्द्रमूर्यादिकाः सर्वे ग्रहा ब्रह्मर्षयस्तथा ॥ सर्वेऽपि तस्य तुष्यंति यक्षगंधर्वा नवाः ॥ ३४ ॥ असुराया तु धानाश्च सुपर्णाः पतंगानगाः ॥ तुष्टाः प्रयच्छंति सुखं तस्य कर्तुं न संशयः ॥ ३५ ॥ चैत्रोत्सवे सकल लोकमनोनिवासं कामं वसंतं मलयार्द्रिमरुत्सहायम् ॥ रत्यासहार्च्यपुरुषः प्रवराच योषित्सौख्यरूपसुतसौख्ययुतः सदा स्यात् ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मदनमहोत्सववर्णनं नाम पंचविंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ भूतमातेति संहृष्टे ग्रामे ग्रामे पुरे ॥ गायत्र्यन्तर्हसं छोकः सर्वतः परिधावति ॥ १ ॥ उन्मत्तवत्प्रलणतिक्षितौ पतति मत्तवत् ॥

कुद्धवद्धावतिपुरान्मतवत्कष्यतेबहिः ॥ २ ॥ सुखांगभंगान्कुरुतेलोकैवातयुहीतवत् ॥ भूतवद्भस्मगात्रतुक्दमानवगाहते ॥ ३ ॥ किमेष
 शास्त्रनिर्दिष्टोभार्गःकिमुतलौकिकः ॥ मुह्यतेममनःकृष्णत्वंतुवलुमिहार्हसि ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुपार्थप्रवक्ष्यामियत्तोकिञ्चिन्म
 नोगतम् ॥ अस्तिकःश्रद्धधानश्चभवतीतिमतिर्मम ॥ ५ ॥ पार्वत्यासाहितःपार्थमन्दरेचारुकंदरे ॥ क्रीडन्नास्तेमुदायुक्तैर्दिव्यकीडनकैर्हरः
 ॥ ६ ॥ हंसोन्नतगतिंचारुकुंभप्राजिकुचद्वयाम् ॥ सिञ्जत्सद्गशनांहृष्टंद्वागैरीजगद्गुरुः ॥ ७ ॥ दग्धकामोऽपिचहरःसंदीप्तमदनोऽभवत् ॥
 निःसृताकामयामासमहर्हशयनेशिवः ॥ ८ ॥ रतस्थयोस्तयोजतिर्दिव्यवर्षशतंयदा ॥ तदादेवीसमुच्छ्रायनिरोधाव्निगताबहिः ॥ ९ ॥
 मूर्धोदकात्समुत्तस्थौनारीनिदीरितोदरा ॥ कृष्णाकरालवदनापिंगाक्षामुक्तमूर्धजा ॥ १० ॥ कपालमालाभरणावद्धोर्ध्वोपडका ॥
 खट्वाङ्गकंकालधरामुद्राङ्कितकराशिवा ॥ ११ ॥ व्याघ्रचर्मोवरधरारणत्तिकिणिमेलला ॥ डमड्डमड्डमरुकाकेत्कारापूरितांबर ॥ १२ ॥
 तस्याःपार्श्वानुजाश्चान्यागीतवाद्यलयानुगाः ॥ उत्तालतालमवलानृत्यतिचहसंतिच ॥ १३ ॥ कपालखट्वाङ्गधरागजचर्मवर्गुण्डिताः ॥
 तथैवशंकराज्जातस्तद्रूपाभरणःपुमान् ॥ १४ ॥ अनुगम्यमानोबहुभिर्भूतैरतिभयंकरैः ॥ सिंहशार्दूलवदनैरदनोच्छिखितांबरैः ॥ १५ ॥
 एकीभूतैःक्षणेनैवतौभवानीभोवद्भवौ ॥ दृष्ट्वाहृष्टमनादेवःप्राहदेवीसुविस्मिताम् ॥ १६ ॥ कल्याणिपश्यपश्यतौमत्त्वदङ्गसमुद्भवौ ॥
 वीभत्साद्भुतशृंगारवरायुधविधारिणौ ॥ १७ ॥ भ्रातृभांडायथोदेवितेद्वेतौचमत्तौमम ॥ नृनार्योरंतरंकिञ्चित्सादृश्यान्प्रतिभासयेत् ॥ १८ ॥
 भ्रातृभांडाभूतमातातथैवोदकसेविका ॥ संज्ञात्रयंतयोःकृत्वाततःप्रादद्ग्रंहरः ॥ १९ ॥ भुक्त्वाहोपगतांचैतांजरत्तरुतलेस्थिताम् ॥
 सेवयिष्यंतियेभक्त्याजलसंपूर्णकंडुकैः ॥ २० ॥ चन्दनेनसमालम्ब्यपुष्पवृषैरथार्च्यताम् ॥ भोजयेत्क्षिप्रयाचैवकुशरापूपपायसैः ॥ २१ ॥
 य एवंकुरुतेदेविभक्तिभोवेनभावितः ॥ सपुत्रपुत्रवृद्धिचशरीरारोग्यमाप्नुयात् ॥ २२ ॥ नशाकिन्योगृहेतस्यनपिशाचानराक्षसाः ॥
 पीडांकुर्वन्तिशिशोयांतिवृद्धिनिरामयाः ॥ २३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कदापूजाप्रकर्तव्याभूतमातुःसुखार्थिभिः ॥ पुरुषैःपुरुषव्याघ्रय
 तन्मेवकुर्महसि ॥ २४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सर्वत्रैषाभगवतीवालानांहितकारिणी ॥ नामभेदैःक्रियाभेदःकालभेदैश्चपूज्यते ॥ २५ ॥

प्रतिपन्नभूतिज्येष्ठेयावत्पंचदशीतिथिः ॥ तावत्पूजाप्रकर्तव्याप्रेरणैः प्रेक्षणायैकैः ॥ २६ ॥ विकर्मफलनिर्देशः पांडवानां विडंबनम् ॥
 प्रदश्यंते हास्यपरैर्नरैर्द्रुतचेष्टितैः ॥ २७ ॥ विश्वास्यधनलोभेन संस्थायां निहतः पथि ॥ आरोहणं च शूलान्नेन पश्यंतं हि पश्यति ॥ २८ ॥
 दृष्टो भवद्भिः संदृष्टः परपारावमर्शकः ॥ छित्त्वा स्वहस्तैर्यद्दत्तो विमुना सुखमोदकः ॥ २९ ॥ शीर्णसूक्ष्मेण पत्रेण बालामालाजुमोदितः ॥
 मुष्कभुग्रासमारूढो मुखं कृत्वा च पश्चिमे ॥ ३० ॥ हेजनाः किं न पश्यन्ध्रस्वाभिद्रोहकरं परम् ॥ करपत्रैर्विदार्यत सुच्छलच्छोणितच्छटम् ॥ ३१ ॥
 चरैः किल सैः संप्राप्तः सवौद्वेगकरः परम् ॥ दंडप्रहाराभिहतो नीयते दंडपाशिकैः ॥ ३२ ॥ प्रेक्षकैर्वैष्टितः स्तेनो रटत्येष विमंडितः ॥
 संयम्य नीयते तु मुखैः क्रौर्याविलेक्षणः ॥ ३३ ॥ सितकेशसितश्मश्रुसितांबरधरं द्विजम् ॥ वटचेष्टाचपेटाभिर्हन्यमानं न पश्यत ॥ ३४ ॥
 गृहान्निष्क्राम्य तारं डावृद्धो भृत्वाप्यसौ स्त्रियाः ॥ स्वस्या असौ न कुरुते मूढो भरणपोषणम् ॥ ३५ ॥ भैरवाभरणोत्तालाव्यालयज्ञोपवीतिनः ॥
 प्रदत्त्वा ताण्डवपदान् पश्यन्ध्रं वीतदीपकात् ॥ ३६ ॥ निर्वेदकोऽस्य हृदये न किंचिदपि तिष्ठति ॥ गृहीतं यदनेन दंबालेनापि महाव्रतम् ॥ ३७ ॥
 रक्तदृक्काकृष्णाङ्गं शर्वरं किं न पश्यत ॥ तरुकोटारंतरगतांश्छित्त्वा च शुक्लकेशावकात् ॥ ३८ ॥ बहुभिः कोठक्रीकृत्य शरैर्वैः शकलकृतम् ॥
 विमुक्तवक्त्राङ्गं कारसुप्रहारं निरक्षित ॥ ३९ ॥ इमां कृष्णाङ्गं वदनां गृहीतां सिद्धुरार्चिताम् ॥ विमुक्तकेशां नृत्यंतीं पश्यन्ध्रयोगिनीमिव ॥ ४० ॥
 गंभीरव्यूहं निनाप्रवृद्धां वृत्तां डवाम् ॥ एवं प्रेक्षणं कृत्वा न ये दृक्षत लेचताम् ॥ ४१ ॥ एवं कृतेन दारिद्र्यं न च दुःखं भवेन्नृणाम् ॥ ४२ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे भूतमात्रस्तववर्णनं नाम षट्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ४३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि बलिरक्षाविधिं नृप ॥ तं शृण्वेकाग्रमनसा समासाद्वा दितं मया ॥ १ ॥ पुरा देवासुरयुद्धे दानवाः सुरनि
 र्जिताः ॥ शुक्रं बलिपुरःकृत्वा ययुः शुक्र उवाच तम् ॥ २ ॥ शुक्र उवाच ॥ निषादस्त्वया कार्यः कार्याणां गतिरिदृशी ॥ दैवाद्भवति भूतानां
 काले जयपराजयाः ॥ ३ ॥ संधानं सहशक्रेण क्रियाणामयनद्वयम् ॥ अजेयः सर्वशत्रूणां कृतः श्रय्याशचीपतिः ॥ ४ ॥ रक्षाबंधप्रभावेन दान
 वेन्द्राजितो महान् ॥ वर्षमेकं प्रति क्षस्वततः श्रेयो भविष्यति ॥ ५ ॥ भार्गवैणैव मुक्तास्ते दानवा विगतज्वराः ॥ तस्थुः कालं प्रति

क्षन्तोयथोक्तं गुरुणा तथा ॥ ६ ॥ एष प्रभावो रक्षायाः कथितस्तैर्युधिष्ठिर ॥ जयदः सुखदश्चैव पुत्रो रोग्यधनप्रदः ॥ ७ ॥ युधि
 ष्ठिर उवाच ॥ क्रियते केन विधिनारक्षार्थं सुरोत्तम ॥ कस्यातिथौ कदा देव एतन्मम वल्लभसि ॥ ८ ॥ यथा यथा हि भगवान्विचित्रा
 णि प्रभाषते ॥ तथा तथा न मे तृप्तिर्बह्वर्थाः शृण्वतः कथाः ॥ ९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ घनावृत्तेऽम्बरे पार्था शङ्खले धरणी तले ॥
 संप्राप्ते श्रावणे चैव पौर्णमास्यां दिनोदये ॥ १० ॥ स्नानं कुर्वीत मञ्जुमानि तस्मिन् विधानतः ॥ ततो देवान्पितॄन्श्वेतर्षेयं तपयेत्परमांभसा ॥ ११ ॥
 उपाकर्मादि वेदोक्तान् ऋषिणा चैव तर्पणम् ॥ कुर्युश्च ब्राह्मणाः श्राद्धं देवमुद्दिश्य शक्तिः ॥ १२ ॥ शूद्राणां मंत्रसहितं स्नानं दानं च शस्यते ॥
 ततो पराह्णसमये रक्षोपाटलिकाः शुभाः ॥ १३ ॥ कारयेच्चाक्षतैः शस्तैः सिद्धार्थं हर्मभूषिताः ॥ वस्त्रैर्विचित्रैः कापीसैः क्षौर्भवा मलवर्जितैः ॥ १४ ॥
 विचित्रतरैर्यथिताः स्थापयेद्भजनोपरि ॥ १५ ॥ कार्यगृहस्य रक्षणो मय रहितैः सुवृत्तकुंडूकैः ॥ दूर्वा वर्णकसहितैः सकल दुष्कृतोपशान्तये ॥ १६ ॥
 उपलिप्तगृहमध्ये च तुष्कोपरिन्यसेच्छुभं पीठम् ॥ तत्रोपविशेद्भ्राजा सामान्यः स पुरोहितः समुद्धत् ॥ १७ ॥ वेदयाजनसहितो मंगलशब्दैः सुह
 सितैश्चिह्नैः ॥ रक्षार्थं कार्यः शान्तिध्वनिना नरेन्द्रस्य ॥ १८ ॥ देवद्विजातिशस्तसु स्त्रीरर्घ्यैः समर्चयेत्प्रथमम् ॥ तदनु पुरोधानृपांतरक्षां वधीत मंत्रेण
 ॥ १९ ॥ येन बद्धो बलीराजा दानवेन्द्रो महाबलः ॥ तेन त्वामभिवध्नामि रक्षमाचलमाचल ॥ २० ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चान्यैश्च मानवैः ॥
 कर्तव्यो रक्षिकावन्धो द्विजान्संपूज्य भक्तिः ॥ २१ ॥ अनेन विधिनारक्ष विधानविधमाचरेत्तमुष्यः ॥ स सर्वदोषरहितः सुखी संवत्सरं भवेत् ॥ २२ ॥
 यः श्रावणेनैव तिशीत जले सुरेन्द्ररक्षा विधानविधमाचरेत्तमुष्यः ॥ आस्ते सुखेन परमेण सम सर्वमेकः पुत्रपौत्रसहितः समुद्धतश्च ॥ २३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे श्रावणपूर्णिमारक्षान्वधनविधिवर्णनं नाम सप्तत्रिंशत्तुतशततमोऽध्यायः ॥
 १३७ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुण्यामहानम्यस्ति तिथिर्नां प्रवर्तातिथिः ॥ सा तुष्टेयासुरैः सर्वैः प्रजापालैर्विशेषतः ॥ १ ॥
 भवानुत्थापयेत्पार्थ संवत्सरसुखाय वै ॥ भूतप्रेतपिशाचानां प्रीत्यर्थं चोत्सवाय वा ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मात्कालात्प्रवृ
 त्तं येन वमीमहशब्दयुक् ॥ किमादातुपपन्नोऽस्ति भगवन्न वमीविधिः ॥ ३ ॥ यशोदागर्भसंभूते रुतया प्राप्रवर्तते ॥ उताहो पूर्वमेवासीत्कृतत्रे

तायुगादिषु ॥ ४ ॥ यदस्यांप्राणिनः केचिन्मन्यते वा तयंति च ॥ हतानांप्राणिनैर्तेषां का गतिः पारलौकिकी ॥ ५ ॥ स्वयं प्रतांघातयताम
 नुमोदयतां तथा ॥ एतन्मे संशयं पूर्ववक्तुमहं सिके शिव ॥ ६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पार्थया परमाशक्तिरन्तर्लोकविश्रुता ॥ आद्या सर्व
 गता शुद्धा भावगम्या मनोहरा ॥ ७ ॥ आद्याष्टमकलाकालाद्वितीया सर्वमंगला ॥ माया कात्यायनी दुर्गा चामुंडा शंकरप्रिया ॥ ८ ॥
 ध्यायंति यां योगरतां सा देवी परमेश्वरी ॥ रूपभेदेनामभेदे भवानी पूज्यते शिवा ॥ ९ ॥ अष्टम्यां तु नवम्यां तु देवदानवराक्षसैः ॥
 गंधर्वैरुरगैर्यज्ञैः पूज्यते किन्नरैर्नरैः ॥ १० ॥ अन्येष्वपि युगेष्वेवाद्वादोऽसृष्टः पूर्वप्रदर्शिता ॥ पूज्यते यं पुरा देवी तेभ्यः पूर्वतरैः शुभैः ॥ ११ ॥
 आश्वयुक्लृपक्षे च याष्टमी मूलसंयुता ॥ सामहानवर्मानामत्रैलोक्येऽपि सुदुर्लभा ॥ १२ ॥ कन्या गते सवितरि शुक्लपक्षे षष्ठमी तु या ॥
 मूलनक्षत्रसंयुक्ता सामहानवर्मास्मृता ॥ १३ ॥ अष्टम्यां च नवम्यां च जगन्मातरमम्बिकाम् ॥ पूजयित्वाऽऽश्विने मासि विशोकजयति द्विषः ॥ १४ ॥
 संतर्जयते हंकारैः खड्गादिभिरहर्निशम् ॥ नवम्यां पूजिता देवी ददाति नवमं फलम् ॥ १५ ॥ सा पुण्या सा पवित्रा च सा धर्मसुखदायिनी ॥
 तस्मात्सदा पूजनीया चामुंडा मुंडमालिनी ॥ १६ ॥ तस्यां यद्युपयुज्यते प्राणिनो महिषादयः ॥ सर्वे ते स्वर्गं तियांति घ्नतां पापं न विद्यते ॥ १७ ॥
 न तथा बलिदानेन पुष्पधूपविलेपनैः ॥ यथा संतुष्यते लोकैर्महिषैर्विध्यवासिनी ॥ १८ ॥ उद्दिश्य दुर्गाहं न्यते विधानाद्येऽत्र जंतवः ॥
 स्वर्गं तियांति कौंतेय या तं तोऽपि भक्तिः ॥ १९ ॥ भवानी प्राङ्गणे प्राणयेषां या तायुधिष्ठिर ॥ तेषां स्वर्गं ध्रुवं वा सो वरास्तेऽप्सरसां प्रियाः ॥ २० ॥
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु कल्पेषु कुरु नंदन ॥ तेषु सर्वेषु च वासीन्नवमी यं पुरार्चिता ॥ २१ ॥ प्रसिद्धानां दिनिधनवर्षेषु युधिष्ठिर ॥ भूयो भू
 योऽवतारैश्च भवानी पूज्यते सुरैः ॥ २२ ॥ अवतीर्णां भुविसदा नित्यं दैत्यनिबर्हिणी ॥ स्वर्गपातालमन्येषु करोति स्थितिपालनम् ॥ २३ ॥
 पुनश्चैषा महादेवी शोदागर्भसंभवा ॥ कंसासुरस्योत्तमाङ्गे पादं दत्त्वा गता युषः ॥ २४ ॥ ततः प्रभृति लोकेषु शोदानंददायिनीम् ॥ विंध्या
 चले स्थापयित्वा पुनः पूजाप्रवर्तिता ॥ २५ ॥ पूर्वप्रवृद्धोऽपि पुनर्भगिन्या महिमा कृतः ॥ भुविसर्वोपकाराय सर्वोपद्रवशान्तये ॥ २६ ॥
 एवं विंध्योपवासि न्यानवरत्रोपवासिनः ॥ एकरात्रेण न केनैतस्वश्रुतयाऽप्याचि ते न वा ॥ २७ ॥ यजैर्याजनेर्देवाः स्थाने स्थाने नरे पुरे ॥

गृहेष्टहेभक्तिपरैश्रमिग्रामेवनेवने ॥ २८ ॥ स्नातैःप्रमुदितैर्दृष्टब्राह्मणैःक्षत्रियैर्नृपैः ॥ वैश्यैःशूद्रैर्भक्तिचैत्रमल्लच्छैरन्यैश्चमानवैः ॥ २९ ॥
 स्त्रीभिश्चकुरुशार्दूलतद्विधानमिदंशृणु ॥ जयाभिलाषीनृपातिःप्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् ॥ ३० ॥ लोहाभिहारिकंकर्मकारयेद्यावदष्टमी ॥
 प्रागुदक्प्रवणदेशेपताकाभिरलंकृतम् ॥ ३१ ॥ मण्डपंकारयेदिव्यंनवसत्करंवरम् ॥ आग्नेय्यांकारयेत्कुण्डंहस्तमात्रंशोभनम् ॥ ३२ ॥
 मेखलात्रयसंयुक्तंयोन्यश्चत्थदलाभया ॥ राजचिह्नानिसर्वाणिशस्त्राण्यस्त्राणिथानिच ॥ ३३ ॥ आनीयमंडपेनानिसर्वाण्येवाधिवसयेत् ॥
 ततस्तुब्राह्मणःस्नातःशुक्लाम्बरधरःशुचिः ॥ ३४ ॥ अकारपूर्वकैर्मंत्रैस्तर्हिर्गुह्यादृष्टम् ॥ लोहनामाभवत्पूर्वदानवस्तुमहाबलः ॥ ३५ ॥
 सदवैःसमरेकुड्रेर्वेधुधाशकलीकृतः ॥ तदङ्गसंभलंहयत्सर्वदृश्यतेक्षितौ ॥ ३६ ॥ शस्त्रास्त्रमंत्रैर्होतव्यंपायसंघृतसंयुतम् ॥
 हुतशेषंतुरंगानांजानामुपहारयेत् ॥ ३७ ॥ लोहाभिहारिकंकर्मतेनैतद्विभिःस्मृतम् ॥ बद्धप्रतिशरव्यंजजाश्वसमलंकृतम् ॥ ३८ ॥
 भ्रामयेन्नगरेनित्यंनदिघोषपुरस्मरम् ॥ प्रत्यहंनृपातिःस्नात्वासांपूज्यपितृदेवताः ॥ ३९ ॥ पूजयेद्वाजचिह्नानिफलमाल्यानुलेपनैः ॥ हुत
 शेषंप्रदातव्यमौपनायिकेद्विजे ॥ ४० ॥ तस्याभिहरणाद्राज्ञोविजयंसमुदाहृतम् ॥ पूजामंत्रान्प्रवक्ष्यामिपुराणोक्तानहंतव ॥ ४१ ॥
 यैःपूजिताःप्रयच्छन्तिकीर्तिमायुर्यशोबलम् ॥ यथांबुदृष्ट्यादयतिशिवायेमां वसुंधराम् ॥ ४२ ॥ तथाच्छादयराजानंविजयारोग्यवृद्धये ॥
 ॥ इति छत्रमंत्रः ॥ ॥ गन्धर्वकुलजातस्त्वंमाध्याःकुलदूषकः ॥ ४३ ॥ ब्रह्मणःसत्यवाक्येनसोमस्यवरुणस्यच ॥ प्रभावाच्चतुताशस्य
 वर्द्धस्वत्वंतुरंगम् ॥ ४४ ॥ तेजसाचैवसूर्यस्यमुनीनांतपसाथथा ॥ रुद्रस्यब्रह्मचर्येणपवनस्यबलेनच ॥ ४५ ॥ स्मरत्वंराजपुत्रोऽसि कौस्तुभं
 चमर्णेस्मर ॥ यांर्गातब्रह्महागच्छेत्पितृहामातृहातथा ॥ ४६ ॥ भूम्यर्थेनृतवादीचक्षत्रियश्चपराड्मुखः ॥ सूर्याचन्द्रमसौवायुःपावकश्चनय
 त्रैव ॥ ४७ ॥ व्रजेच्चतांगतिक्षिप्रंतच्चपापंभवेत्किल ॥ विदुर्नित्यदिगच्छेत्स्वयंयुद्धेधनितुरंगम् ॥ ४८ ॥ रिपून्विजित्यसमेरसहभत्रासुखीभ
 व ॥ ॥ अश्वमंत्रः ॥ ॥ शक्रकेतोमहावीर्यसुपर्णस्त्वय्युपस्थितः ॥ ४९ ॥ पतत्रिराद्वैतयेतयस्तथानारायणध्वजः ॥ काश्यपेयोऽमृतो

ज्ञेयोनागारिर्विष्णुवाहनः ॥ ५० ॥ अप्रमेयोदुराधर्षोदेवशत्रुनिघूदनः ॥ गरुत्मान्मारुतगतस्त्वयिसन्निहितःस्थितः ॥ ५१ ॥ शस्त्रवर्मा
 शुधान्योधात्रक्षारुमांश्चरिपून्द्दह ॥ ध्वजमंत्रः ॥ कुमुदैरावणौपद्वाःपुष्पदंतोऽथवामनः ॥ ५२ ॥ सुप्रतीकोऽन्नोर्निलएतेऽष्टौदेवयोनयः ॥
 एतेषांपुत्रपौत्राश्चबलान्यष्टौसमाश्रिताः ॥ ५३ ॥ भद्रोमन्दोमृगश्चैवगजःसंकीर्णवच ॥ वनेनेप्रमूतास्तेकरिर्योनिमहागजाः ॥ ५४ ॥ पांतु
 त्वां वसवोरुद्राऽदित्याःसमरुद्गणाः ॥ भर्तारक्षनागेन्द्रसमयंप्रतिपालयन् ॥ ५५ ॥ अवापुर्जिहययुद्धेगमनेस्वस्तिनोव्रज ॥ श्री
 स्तेसोमाद्वलंविष्णोस्तेजःसूर्याज्जवोर्निलात् ॥ ५६ ॥ स्थैर्यमेरंजयंरुद्राद्यशोदेवान्पुरंदरात् ॥ गुह्यैरक्षंतुनागास्त्वादिशश्चसह
 देवतैः ॥ ५७ ॥ अधिनौसहगंधैःपांतुत्वांसर्वतःसदा ॥ हस्तिमन्त्रः ॥ ५८ ॥ हुतमुगवसवोरुद्रावायुःसोमोमहर्षयः ॥ ५९ ॥
 नागकिन्नरगन्धर्वक्षभृतगणाग्रहाः ॥ प्रमथाश्चसहादित्यैर्भूतैःशोमातृभिःसह ॥ ६० ॥ अक्रमेनापतिःस्कन्दोवरुणश्चाश्रितास्त्व
 यि ॥ प्रदहंतुरिपून्सर्वात्राजाविजयमृच्छतु ॥ ६० ॥ यानिप्रयुक्तान्यरिभिर्दूषणानिसमंततः ॥ एतद्यःपरशत्रूणांहतानितव
 तेजसा ॥ ६१ ॥ कालनेमिवधेयुद्धेयुद्धेऽत्रिपुरघातने ॥ हिरण्यकशिपोर्युद्धेयुद्धेदेवासुरे तथा ॥ ६२ ॥ शोभितासितथैवा
 द्यशोभमानास्तुभूपतेः ॥ नीलांश्चेतामिमांदृष्ट्वा नश्यंत्येवद्वानृपायः ॥ ६३ ॥ व्याधिभिर्विविधैर्वैरैःशस्त्रैश्चयुधिनिर्जिताः ॥ सद्यःस्वस्था
 भवंतिस्मत्पद्भितेनापमार्जिताः ॥ ६४ ॥ पूतनारेवतीनाम्नाकालरात्रौतियास्मृता ॥ दहतवाशुरिपून्सर्वानपतकेत्वासुपगताः ॥ ६५ ॥
 ॥ पताकामन्त्रः ॥ ॥ असिश्चरिपुहाखड्गस्तीक्ष्णकर्मादुरासदः ॥ श्रीगर्भोविजयश्चैवधर्मधारस्तथैवच ॥ ६६ ॥ इत्यष्टौतवनामा
 निस्वयमुक्तानिवेधसा ॥ नक्षत्रं कृत्तिकातुभ्यंयुरुद्धेवोमहेध्वरः ॥ ६७ ॥ हिरण्यचक्ररिंरतेधातादेवोजनार्दनः ॥ पितापितामहोदेवस्त्व
 मांपालयसर्वदा ॥ ६८ ॥ खड्गमन्त्रः ॥ शर्मप्रदस्त्वंसमेवधर्मसर्वायसोह्यासि ॥ रक्षमांरक्षणीयोऽहंतवर्ममनोऽस्तुते ॥ ६९ ॥
 ॥ वर्ममंत्रः ॥ दुंदुभेत्वंसपत्नानांघोषाद्धृदयकंपन ॥ भवभूमिपसैन्यानां तथाविजयवर्द्धनः ॥ ७० ॥ यथाजीमूतघोषेणहृष्यंतिवरवार

णाः ॥ तथास्तुतवशब्देनहर्षोऽस्माकमुदावहः ॥ ७१ ॥ यथाजीमूतशब्देनस्त्रीणां त्रासोऽभिजायते ॥ तथाचतवशब्देनत्रयस्त्वस्मद्विषो
 रणे ॥ ७२ ॥ दुंदुभिर्मंत्रः ॥ सर्वायुधमहामात्रसर्वदेवारिसूदन ॥ चापमांसर्वदारक्षसाकंसायकसत्तमैः ॥ ७३ ॥ चापमन्त्रः ॥ पुण्यस्त्वं
 शङ्खपुष्पाणामङ्गलानांचमङ्गलम् ॥ विष्णुनाविधृतोनित्यमनःशान्तिप्रदोभव ॥ ७४ ॥ शङ्खमन्त्रः ॥ शशांककरसंकाशहिमडिंडीरपांडुर ॥
 प्रोत्सारयाशुदुरितंचामरामरवच्छभ ॥ ७५ ॥ चामरमंत्रः ॥ सर्वायुधानांप्रथमानिर्मितासिपिनाकिना ॥ शूलयुधाद्विनिष्कृष्यकृत्वासुष्टिपरि
 ग्रहम् ॥ ७६ ॥ चंडिकायाः प्रदत्तासिसर्वदुष्टनिबर्हिणि ॥ तथाविस्तारिताचासिदेवानांप्रतिपादिता ॥ ७७ ॥ सर्वस्वांगमूतासिसर्वाशुभनिवारिणि ॥
 च्छुरिकेरक्षमानित्यशान्तियच्छन्नमोऽस्तुते ॥ ७८ ॥ छुरिकामंत्रः ॥ प्रोत्सारणायदुष्टानांसाधुसंग्रहणायच ॥ ब्रह्मणानिर्मितश्चासिव्यवहारप्रसिद्ध
 यो ॥ ७९ ॥ यशोदेहिमुखेदेहिजयदोभवभूपतेः ॥ ताडयाशुरिपूस्सर्वान्हेमदंडनमोस्तुते ॥ ८० ॥ कनकदण्डमन्त्रः ॥ विजयोजयदोजेतारिपु
 धातीप्रियंकरः ॥ दुःखहाधर्मदंशान्तःसर्वारिष्टविनाशनः ॥ ८१ ॥ एतेऽष्टौसन्निधौयस्मात्तवसिंहामहाबलः ॥ तेनसिंहासनोत्तित्वंविप्रैर्वेदेषुगयि
 से ॥ ८२ ॥ त्वयिस्थितः शिवः साक्षात्त्वयिशक्रः सुरेश्वरः ॥ त्वयिस्थितोहरिर्देवस्त्वदर्थतप्यतेतपः ॥ ८३ ॥ नमस्तेसर्वतोभद्रभद्रदोभवभूपते ॥
 त्रैलोक्यजयसर्वस्वसिंहासननमोऽस्तुते ॥ ८४ ॥ सिंहसनमंत्रः ॥ लोहाभिहारिकर्मकृत्वेदंमंत्रपूर्वकम् ॥ फलनैवेद्यकुसुमैर्धूपदीपविले
 पनैः ॥ ८५ ॥ अष्टम्यांघ्रावनंकृत्वापूर्वाह्निस्नानमाचरेत् ॥ ८६ ॥ गद्यम् ॥ दुर्गाकांचनमूर्तिरौप्यावापितलंवाक्षिचत्रात्राप्रोवाधिभवतः
 कृत्वादारुविचित्रतरणविन्यस्तांशोभनेस्थानेपुरतोविन्यस्तदृष्टाविचित्रगृहमध्यगांक्षातांकुकुमचंदनगंधैश्चतुःसमैश्चरपटैश्चचितगात्रादेर्वी
 कुसुमैरभ्यर्च्यतांबहुभिः पुष्पमाणकान्तिस्तैर्द्विजनैर्जनितपरितोषैर्दिवान्वितोर्नरैर्द्रव्यंप्रयच्छेत्पुरोहितैः सार्धविल्वपत्रेणाचनेनमंत्रेणनेन
 भगवत्यै ॥ गद्यसंपूर्णम् ॥ जयंतीमंगलाकालीभद्रकालीकपालिनी ॥ दुर्गाशिवाक्षमाधात्रीस्वाहास्वधानमोस्तुते ॥ ८७ ॥
 अमृतोद्भवः श्रीवृक्षोमहादेवीप्रियः सदा ॥ विलपपत्रंप्रयच्छामिपवित्रंतेसुरेश्वरि ॥ ८८ ॥ दुर्गासंपूजनीयाचतर्हिनाद्रणपुष्पया ॥

साचाभीष्टासुरेशान्यास्तथारूढव्रणायुतः ॥८९॥ ततःखड्गंनमस्कृत्यशङ्खानामानमर्दनम् ॥ इच्छेत्तविजयंराज्यसुभिक्षंचाल्मनोनुप ॥९०॥
 पुनःपुनःप्रणम्याथध्यायेच्चदयेशिवाम् ॥ महिषघ्नोबहुभुजांकुमारीसहवाहिनीम् ॥ ९१ ॥ दानवांस्तर्जयन्तींचखट्वाद्वातकरांशुभाम् ॥
 घंटाक्षस्रधरादुर्गारणारंभेव्यवस्थिताम् ॥ ९२ ॥ ततोऽजयजयाकारैःस्तवंकुर्यादिमंततः ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्येशिवसर्वार्थसा
 धिके ॥ ९३ ॥ शरण्येऽवबेकगौरिनारायणिनोऽस्तुते ॥ कुंकुमेनसमालब्धेचन्दनेनविलेपिते ॥ ९४ ॥ विल्वपत्रकृतमालेदुर्गे
 ऽहंशरणगतः ॥ कृत्वैवमर्च्चकौरिव्यअष्टम्यांजागरंनिशि ॥ ९५ ॥ नटनर्तनेर्गतिश्चकारयेत्तुमहोत्सवम् ॥ एवंहृष्टैर्निर्गन्तवान्प्र
 भातेचारुणोदये ॥ ९६ ॥ पातयेन्महिषान्मेषानग्रतोतकन्धरान् ॥ शतंचापिशतार्थवातदद्भवयथेच्छया ॥ ९७ ॥ सुरासवमृ
 तैःकुंभैस्तर्पयेत्परमेश्वरीम् ॥ कापालिकेभ्यस्तदेयंदासीदासजनैस्तथा ॥ ९८ ॥ विभज्यसर्वकौंतियसुहृत्संबंधिवधुषु ॥ ततोऽपराह्ण
 समयेनवम्यास्यंदनेस्थिताम् ॥ ९९ ॥ भवानीभ्रामयेद्द्रष्टृस्वयंराजास्वसैन्यवान् ॥ सहस्रैःपुरुषैर्वापिरथयुक्तैःसुशिक्षितैः ॥ १०० ॥
 शनैःशनैराधिकयादीत्याप्रज्वलदीपकैः ॥ आकृष्टखड्गैर्वीरैश्चधातुरक्तैर्गजैस्तथा ॥ १०१ ॥ नदद्भिःशङ्खपटहैर्नृत्याद्विवरयौवतैः ॥ अलंकृता
 भिनारीभिर्वालकैःसुविभूषितैः ॥ १०२ ॥ भूतेभ्यस्तुवल्लिदद्यान्मंत्रेणानेनसामिषम् ॥ सरक्तंजलंसांग्रगन्धेषुपाक्षैर्युतम् ॥ १०३ ॥
 त्रीन्निवारांश्चिशूलेनदिग्विदुःशिक्षिपद्भलिम् ॥ बलिगृह्णन्निर्मदेवाादित्यावसवस्तथा ॥ १०४ ॥ मरुतोऽथाश्विनैरुद्राःसुपर्णाःपन्नगाग्र
 हाः ॥ असुरायातुधानाश्चमातरश्चपिशाचकाः ॥ १०५ ॥ शाकिन्योयशेवतालायोगिन्यःपूतनाःशिवाः ॥ जृंभकाःसिद्धगन्धर्वावैाल्याविद्या
 धराधराः ॥ १०६ ॥ दिक्पाललोकपालाश्चयेचविघ्नविनायकाः ॥ जगतांशांतिकर्तारोब्रह्माद्याश्चमहर्षयः ॥ १०७ ॥ सविघ्नंममपापं
 तेऽशाम्यंतुपरिपन्थिनः ॥ सौम्याभवंतुताश्चभूताःप्रताःसुखावहाः ॥ १०८ ॥ इत्येवंभ्रामयेद्द्रष्टुर्गोदेर्वीरेश्चिस्थिताम् ॥ नरयानेनवापार्थ
 ततोऽविघ्नं समापयेत् ॥ १०९ ॥ अथोत्पन्नेषुविघ्नेषुभूतशान्तिसमाचरेत् ॥ येनविघ्नानजायंतेयात्रासंपूर्णतां व्रजेत् ॥ ११० ॥ एवमेकवर्तेयात्रां

१ प्रणम्यादौचितयतेतिशिवामहिषमर्दिनीम् ॥ कुमारीतोषयन्तींचखण्डचन्द्रयुतांशुभाम्-इ०पा० ॥ २ उग्राम्-इ०पा० ॥ ३ बालाविद्याधराधराः-इ०पा० ॥

राजानोऽन्येपेमानवाः ॥ महानवभ्यान्नंदायपुत्रकाहृष्टमानसाः ॥ १११ ॥ तसवैपापानमुक्तायांतभागवतांपुरीम् ॥ नतर्षाशक्कोना
 ग्रिनचौरानविनायकाः ॥ ११२ ॥ विप्रंकुर्वन्तिराजेन्द्र्येषांतुष्टामहेश्वरी॥नीरुजःसुखिनोभोगभोक्तारोभयवर्जिताः॥११३॥ भवंतिभक्ताःपुरु
 षाभगवत्याःकिमुच्यते ॥ इत्येषतेसमाख्यातोदुर्गादिव्यामहोत्सवः ॥ ११४ ॥ पठतांशृण्वतांचैवसर्वाशुभविनाशनः ॥ ११५ ॥
 शूलग्रभिन्नमहिषासुरपृष्ठविष्टामुत्खातस्रङ्गरुचिरांगदबाहुदण्डाम् ॥ अभ्यर्च्यपंचवदनानुगतानवभ्यादुर्गासुदुर्गहनानितरंतिमर्त्याः ॥
 ॥ ११६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेमहानवमीव्रतवर्णनमाष्टाश्रद्धुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥
 ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ पुरादेवासुरेयुद्धेब्रह्माद्यैरमरैर्नृप ॥ विजयार्थमहेन्द्रस्यध्वजयष्टिःप्रतिष्ठिता ॥ १ ॥
 मेरोरुपरिसंस्थाप्यसिद्धविद्याधरांगैः ॥ सादेवीह्यर्चितानित्यंभूषणैर्भूषितास्वकैः ॥ २ ॥ स्वच्छत्रधंटापिटकैःकिंकिणीवद्वबुद्धैः ॥
 तांहृद्वादानवानष्टाभयादेवरणेहताः ॥ ३ ॥ गताःरसातलंदेत्यादेवाश्चापिदिविस्थिताः ॥ ततःप्रभृतितांदिव्यामिन्द्रयष्टियजंति ॥ ४ ॥
 देवाःसर्वेगणाःसर्वहृष्टास्तुष्टायुधिष्ठिर ॥ अतःस्वर्गतोराजभूरिपुण्यवशाद्भुः ॥ ५ ॥ इन्द्रलोकैमहाभागवसुदेवैःसुपूजितः ॥
 तस्मैदत्तामहेन्द्रेणवसुयष्टिःप्रगृह्यताम् ॥ ६ ॥ पूजयित्वामहाभागसर्वदेत्यापनुत्तये ॥ अवतार्यवर्षासमयेसर्वंनृपतिभिःसह ॥ ७ ॥
 मद्भांसंपूजयामासचक्रंचेन्द्रमहं वसुः ॥ महेनमववाप्रतोददौपुण्यवसोर्वरम् ॥ ८ ॥ येषुदेशेषुमनुजाभक्तिभावपुरःसराः ॥ पू
 जयिष्यंतिवर्षान्तमयादत्तमहाध्वजम् ॥ ९ ॥ तेषुदेशेषुमुदिताःप्रजारोगविवर्जिताः ॥ प्रभूतान्नाधर्मयुक्तावृषमेधामहोत्सवाः ॥ १० ॥
 भविष्यंतिमुवेषाश्चसुभाषाश्चसुभूषणाः ॥ श्रुत्वैतद्वचनंराजावसुर्वसुमतांवरः ॥ ११ ॥ विशेषेणततश्चैकवर्षवषमहोत्सवम् ॥
 श्रवणेस्थापयेद्यष्टिस्नानवस्त्रैःप्रपूजिताम् ॥ १२ ॥ दैर्घ्येणवर्षातिकरांसारदारुमर्याशुभाम् ॥ इन्द्रस्थानेपुरोदिष्टेन्द्रमातृकसंज्ञके ॥ १३ ॥
 तस्मिन्याष्टिंनृपोभोक्तास्वयंयत्ननेयोजयेत् ॥ वस्त्रैर्विचित्रैःसंवीतांपिटकालंकृतांतथा ॥ १४ ॥ पिटकानांमहाराजक्रमंचकथयामिते ॥

प्रथमं लोकपालाख्यं चतुरस्रं सर्गिकम् ॥ १५ ॥ यमेन्द्रधनैर्दयुक्तं वरुणेन समंततः ॥ वृत्तं खंडासकरं म्याद्वितीयं रक्तचूर्णितम् ॥ १६ ॥
 तृतीयं श्वेतं चित्रमष्टास्रं पिटकं शुभम् ॥ चतुर्थं भिन्द्रगोपालवृत्तं मातृसमाधृतम् ॥ १७ ॥ पञ्चमं चाष्टकोणं तु शुक्लं धातुं विचित्रितम् ॥
 कृष्णकर्णिकया षष्ठं वृत्तं बुद्धशोभितम् ॥ १८ ॥ सप्तमं चाष्टकोणं तु शुक्लं विद्याधैर्युतम् ॥ अष्टमं पिटकं वृत्तं वरासूत्रवेष्टितम् ॥ १९ ॥
 नवग्रहयुतं दंतिनवमं च सचंडिकम् ॥ ब्रह्मविष्णवीशसहितं दंशमं शिवसंस्थितम् ॥ २० ॥ कृष्णमेकादशं वृत्तं यमशुक्लं शुधिष्ठिर ॥ छात्रं
 द्वादशमं शुक्लं चर्जदर्विषययोदशम् ॥ २१ ॥ सकुशं पुष्पस्रग्दामघटीचामरचर्चितम् ॥ बंधयित्वा चंद्रपादौ रज्जुभिः स्थूणिकानरैः ॥ २२ ॥
 शनैरुत्थापयेत्पार्थदुत्वा वैश्वानरं द्विजान् ॥ दक्षिणाभिश्च संपूज्य गुडपायसपूरकैः ॥ २३ ॥ कुर्यान्महोत्सवं राजा दिनानि नवसप्तवा ॥ प्रेक्ष
 णीर्यैर्महादानैर्नटगीतैः कथानकैः ॥ २४ ॥ चक्रदोलाधरोत्सगैः कर्कटैर्मल्लयोधनैः ॥ वेद्यांगनानरैर्हृष्टैर्धृतकीडामहोत्सवैः ॥ २५ ॥
 कर्पूरवस्त्रदानैश्च सप्तामनैश्च परस्परम् ॥ रात्रौ प्रजागरः कार्यो रक्षणाय प्रयत्नतः ॥ २६ ॥ काकोलूकपौतानं येन पातो न विद्यते ॥
 काकाद्भवति दुर्भिक्षं कौशिकान्म्रियते नृपः ॥ २७ ॥ कपोताच्च प्रजानां शस्ततो रक्षेत्सोदद्यातः ॥ शैथिल्याद्विरिभिश्च कः प्रमादानीयते यदि ॥
 ॥ २८ ॥ तस्मिन्देशे ससुत्थानमिन्द्रकेतोर्नकारयेत् ॥ यावत्तु नीयते स्थानादन्यस्माद्देन्द्रजो ध्वजः ॥ २९ ॥ इन्द्रध्वजसमुत्थानं प्रमादन्न कृतं
 यदि ॥ ततो द्वादशमेव वर्षं कर्तव्यं न तरेणुनः ॥ ३० ॥ कथंचिद्यदिविघ्नः स्याद्विपाकं मे निबोध वै ॥ छत्रभेगे च्छत्रभंगो ध्वजे राष्ट्रं विनश्यति ॥ ३१ ॥
 मस्तके मन्त्रविच्छेदो मुखे सुखबलक्षयः ॥ बाहुदंडे वदेत्पीडां जठरे जाठरं भयम् ॥ ३२ ॥ वरत्रायां मित्रनाशः स्थूणिकासु पदातयः ॥ क्षयं गच्छ
 तिराजेन्द्रतस्माद्यत्नात्पुरंदरम् ॥ ३३ ॥ उत्थाप्य पूजयेद्भस्त्रयादिवारात्रमंतद्रितः ॥ प्रमादात्पतिते भस्त्रगे ते चन्द्रध्वजे द्विधा ॥ ३४ ॥ सौ
 वर्णरोप्यं कंकट्वा पूर्णसुत्थापयेद्भजम् ॥ शान्तिकं पौष्टिकं कृत्वा द्विजेभ्यो न्नं प्रदापयेत् ॥ ३५ ॥ त्रपुषैः कर्कटं टीभिश्च नालिकैः कपित्थकैः ॥
 बीजपूरैः सनारंगैर्भक्ष्यान्ना विविधैस्तथा ॥ ३६ ॥ नैवेद्यादिभिरभ्यर्च्य भस्त्रं त्रणेन न तोषयेत् ॥ वज्रहस्तसुरारिग्रवहुने त्रपुरंदर ॥ ३७ ॥ क्षेमार्थं

१ स्मृतम्-इ० पा० । २ मातृसमन्वितम्-इ० पा० । ३ धातुविवर्जितम्-इ० पा० । ४ वज्रदीर्घं त्रयोदशम्-इ० पा० । ५ पकाद्वै-इ० पा० ।

सर्वलोकस्य पूजयेयं प्रतिगृह्यताम् ॥ श्रवणाद्गणायै वत्पूजां कृत्वा विधानतः ॥ ३८ ॥ रात्रौ विसर्जयेच्छक्रं मंत्रेणानेन पांडव ॥ सार्द्धं सुरासुर-
 गणैः पुरंदरशतकृतो ॥ ३९ ॥ उपहारं गृहीत्वैनं महेन्द्रध्वजगम्यताम् ॥ एवं यः कुरुते यात्रामिन्द्रकेतोर्गुधिष्ठिर ॥ ४० ॥ पर्जन्यः कामवर्षा-
 स्यात्तस्मिन्नाष्टेन संशयः ॥ इतयो न प्रवर्तते तस्मान्मृत्युकृतं भयम् ॥ ४१ ॥ विजित्य शत्रून् समरे वशं कृत्वा महीतलम् ॥ भुक्त्वा राज्यांश्चिरं का-
 लमिन्द्रलोके महीयते ॥ ४२ ॥ राष्ट्रपुरे च नगरे सुराजके तोयत्रोत्सवो नृपजनेः क्रियते समेत्य ॥ दुष्टोपसर्गजनितं परचक्रजं वा तस्मिन् भयं भवति पा-
 र्थन किञ्चिदेव ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे महेन्द्रध्वजमहोत्सववर्णनं नामैकौत्तरशततमोऽध्यायः ॥
 १३९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ पुरावा मनरूपेण याचयित्वा धरामिमाम् ॥ बलि यज्ञे हरिः सर्वक्रांतवान् विक्रमैस्त्रिभिः ॥ १ ॥
 इन्द्राय दत्तवाज्या बलिपातालवासिनम् ॥ कृत्वा दैत्यपतेर्वासमहोरात्रं पुनर्नृप ॥ २ ॥ एकमेव हि भोगार्थं बलि राज्याज्येति चिह्नितम् ॥ सरह-
 स्यं तदेतत्ते कथयामि नरोत्तम ॥ ३ ॥ कार्तिके कृष्णपक्षस्य पञ्चदश्यां निशागमे ॥ यथेष्टं चेष्टा दैत्यानां राज्याज्यं तेषां महीतले ॥ ४ ॥ युधि-
 ष्ठिर उवाच ॥ ॥ निश्शेषेण हर्षीकेश कौमुदीं ब्रूहि मे प्रभो ॥ किमर्थं दीयते दानं तस्यां का देवता भवेत् ॥ ५ ॥ किं स्वित्तेषां भवेद्देयं कैभ्यो देयं
 जनार्दन ॥ प्रहर्षः कोऽत्र निर्दिष्टः क्रीडाकात्र प्रकीर्तिता ॥ ६ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कार्तिके कृष्णपक्षे च चतुर्दश्यां दिनोदये ॥ अव-
 श्यमेव कर्तव्यं नानं नरकभीरुभिः ॥ ७ ॥ अपामार्गं पृच्छान्वा भ्रातये न्यस्तकोपरि ॥ सीतालोष्टसमायुक्तं सकंठकदलान्वितान् ॥ ८ ॥
 हरपापमपामार्गं भ्राज्यामाणं पुनः ॥ ९ ॥ अपामार्गं भ्रमणमंत्रः ॥ आपदं किल्विषं चापि ममापहर सर्वेशः ॥ १० ॥ अपामार्गं नमस्ते
 स्तु शरीरं मम शोधय ॥ ततश्च तर्पणं कार्यं धर्मराजस्य नामभिः ॥ ११ ॥ यमाय धर्मराजाय मृत्युवे चांतकाय च ॥ वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्ष-
 याय च ॥ १२ ॥ नरकाय प्रदातव्यो दीपः संपूज्य देवताः ॥ ततः प्रदोष समये दीपान्दद्यान्मनोरमान् ॥ १३ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भवनेषु मठे-
 शुच ॥ कूटागारेषु चैत्येषु सभासु च नदीषु च ॥ १४ ॥ प्राकारोद्यानवापीषु प्रतोलीनिष्कुटेषु च ॥ सिद्धार्हेषु च मुंडाभैरवाय तनेषु च ॥ १५ ॥

मंदुरासुविविक्तसुहस्तिशालसुचैवहि ॥ एवंप्रभातसमयेह्यमावास्यानराधिप ॥ १५ ॥ स्नात्वादेवाप्तिपुनःभक्त्यासंपूज्यथप्रणम्यच ॥
 कृत्वातुपावर्णेनश्राद्धंदधिक्षीरघृतादिभिः ॥ १६ ॥ भोज्येनानिविधैर्विप्रान्भोजयित्वाक्षमाप्यच ॥ ततोऽपराह्णसमयेघोषेयन्नगरंनृपः ॥ १७ ॥
 अथराज्यंवल्लोकायथेष्टमोदातामिति ॥ लोकश्चापिपरेहृष्येत्सुधाधवलितजिरे ॥ १८ ॥ वृक्षचन्दनमालाढ्यैश्चर्चितेचगृहेगृहे ॥
 द्यूतपातरतोहृत्तरनारमिनोहरे ॥ १९ ॥ नृत्यवादित्रसंगेष्टुसंप्रज्वलितदीपके ॥ अन्योन्यप्रातिसंहृष्टदत्तलाभेनवेजने ॥ २० ॥
 तांबूलहृष्टदनेकुंकुमक्षोदचर्चिते ॥ दुकूलपट्टनेपथ्येस्वर्णमाणिक्यभूषिते ॥ २१ ॥ अद्भुतोद्भटशृंगारप्रदंशितकुतूहले ॥ युव
 तीजनसंकीर्णवस्त्रोज्ज्वलविहारिणि ॥ २२ ॥ दीपमालाकुलारम्येविध्वस्तध्वातसंचये ॥ प्रदोषेदोषरहितशस्तदोषागमेशुभे ॥ २३ ॥
 शशिपूर्णमुखामिश्चकन्याभिःक्षिप्ततंडुलम् ॥ नीराजनंप्रकर्तव्यंवृक्षशालासुदीपकैः ॥ २४ ॥ भ्राम्यमाणेनतोमूर्ध्निमनुजानांजनाधिपः ॥
 वृक्षशालांतदीपानानिरस्ताहर्शनाद्भजेत् ॥ २५ ॥ नीराजनंतुतेनेहप्रोच्यतेविजयप्रदम् ॥ तस्माज्जेनकर्तव्यंरक्षोदोषभयापहम् ॥ २६ ॥
 यात्राविहारसंचारेजयजिवितिवादिनः ॥ क्षुद्रोपसर्गरहितेराजचौरभयोज्झिते ॥ २७ ॥ मित्रस्वजनसंबंधिसुहृत्प्रमानुराजिते ॥
 ततोऽर्द्धरात्रसमयेस्वयंराजाव्रजेत्पुरम् ॥ २८ ॥ अवलोकयितुंरम्यंपद्मयामेवशनैःशनैः ॥ महतातूर्यघोषेणज्वलद्भिर्हस्तदीपकैः ॥ २९ ॥
 कुतशोभांपुरोपश्येत्कृतरक्षःस्वकैर्नरैः ॥ तंतद्वामहदाश्चर्मद्विचैवात्मनःशुभाम् ॥ ३० ॥ बलिंराज्यप्रभोदंचततःस्वगृहमाव्रजेत् ॥
 एवंगतेनिशार्थेतुजेननिद्राद्रलोचने ॥ ३१ ॥ तावन्नगरनारीभिःशूर्पाङ्गिडिमादनैः ॥ निष्क्राम्यतेप्रहृष्टाभिरलक्ष्मीःस्वगृहाङ्गणात् ॥ ३२ ॥
 ततःप्रबुद्धेसकलेजेनजातमहोत्सवे ॥ माल्यदीपकहस्तेचस्नेहनिर्भरलोचने ॥ ३३ ॥ वेद्याविलासिनीसार्धैस्वस्तिमङ्गलकारिणी ॥
 गृहाद्गृहंजतीचपादाभ्यंगप्रदायिनी ॥ ३४ ॥ पिष्टकोद्भर्तनपरेगुरुशुश्रूषणकुले ॥ द्विजाभिवादनपरेसुखराज्याभिविक्षणे ॥ ३५ ॥
 सुवासिनीभ्योदानेचदीपमानेयहच्छया ॥ यथाप्रभातसमयेराजाहर्मानयेजनम् ॥ ३६ ॥ सद्भावेनवंसतोष्यादेवाःसत्पुरुषाद्विजाः ॥

इतरेचात्रपानेनवाक्प्रदानेनपंडिताः ॥ ३७ ॥ वस्त्रैस्तांबूलदानैश्चपुष्पकपूरकुंभैः ॥ भक्ष्यैरुच्चावचैर्भोज्यैरन्तःपुरविलासिनीः ॥ ३८ ॥
 ग्रामैर्विषयदानैश्चसामंतनृपतीन्धनैः ॥ पदातीनङ्गसंलग्नान्यैर्वेयकटकैःस्वकान् ॥ ३९ ॥ स्वयंराजातोषयेत्सजनान्भृत्यान्पृथक्पृथक् ॥
 यथाहतोषयित्वातुतोमच्छनटान्भटान् ॥ ४० ॥ वृषभान्माहिषान्श्चैवगुह्यमानान्परैःसह ॥ गजानश्चाश्वयोधांश्चपदातीन्समलंकृतान् ॥ ४१ ॥
 मंचाकूटस्वयंपश्येन्नटनर्तकचारणान् ॥ कुद्धापयेदानेयच्चगोमहिष्यादिकंततः ॥ ४२ ॥ दिष्ट्याकार्यपयोज्यातिरुक्तिप्रत्युक्तिकावेदत् ॥
 ततोपराल्लसमेयपूर्वस्यादिशिभारत ॥ ४३ ॥ मार्गपालीप्रवक्षीयात्तुंगस्तंभेऽथपादपे ॥ कुशकाशमर्यादिव्यासंभवेबहुभिर्वृताम् ॥ ४४ ॥ पूजयि
 त्वागजान्वाजीन्सार्धेयामत्रयेगते ॥ गावोवृषाःसमाहिषामण्डिताचण्टिकोत्कटाः ॥ ४५ ॥ कृतेहोमोद्भिजेन्द्रैस्तुष्टुहोमार्गपालिकाम् ॥ राष्ट्रभो
 ज्येनधारभिःसहस्रेणशतेनवा ॥ ४६ ॥ स्वशक्त्यपेक्षयावापिगृह्णीयाद्भ्रामभोजनैः ॥ मातुःकुलं पितृकुलमात्मानंसहबंधुभिः ॥ ४७ ॥ संतारये
 त्ससकलंमार्गपालीं ददाति यः ॥ नीराजनंचतत्रैवकार्यराज्ञेजयप्रदम् ॥ ४८ ॥ मार्गपालीतलेनेत्यहयागावोगजावृषाः ॥ राजानोराजपुत्राश्चब्रा
 ह्मणाःशूद्रजातयः ॥ ४९ ॥ मार्गपालीसमुच्छेद्यनीरुजःस्यात्सुखीसदा ॥ कृतैवतत्सर्वमेवहरात्रौदैन्यपतेर्वले ॥ ५० ॥ पूजांकुर्यान्नरःसाक्षा
 द्भूमौमंडलकेकृते ॥ बलिमालिख्यदैत्येन्द्रवर्णकैःपंचरंगकैः ॥ ५१ ॥ सर्वाभरणसंपूर्णविध्यावलयासहासितम् ॥ कूष्माण्डवाणजंघोरुमुदान
 वसंवृतम् ॥ ५२ ॥ संपूर्णहृष्टवदनंकिरीटोत्कटकुंडलम् ॥ द्विभुजैर्देत्यराजानंकारयित्वानृपःस्वयम् ॥ ५३ ॥ गृहस्यमध्येशालायांविशा
 लायांततोऽर्चयेत् ॥ भ्रातृमंत्रिजनैःसार्द्धंसंतुष्टोर्बादिभिःस्तुतः ॥ ५४ ॥ कमलैःकुमुदैःपुष्पैःकहारैरुत्तकोत्पलैः ॥ गन्धधूपान्नैर्वैद्यैरक्षतै
 र्गुण्डपूपकैः ॥ ५५ ॥ मद्यमांससुरालेह्यदीपवत्युपहारकैः ॥ मंत्रेणानेराजेन्द्रसमंमंत्रीसपुरोहितः ॥ ५६ ॥ बलिराजनमस्तुभ्यविराचनस्तुतप्र
 भो ॥ भविष्येन्द्रमुरारातेपूजयेत्प्रतिगृह्यताम् ॥ ५७ ॥ एवंपूजानृपःकृत्वात्रात्रौजागरणंततः ॥ कारयेत्प्रेक्षणीयादिनटक्षत्रकथानकैः ॥ ५८ ॥ लोक

आपिपृहस्यति शय्यायां शुक्लतंडुलैः ॥ संस्थाप्य बलिराजानफलैः पुष्पैश्च पूजयेत् ॥ ५९ ॥ बलिमुद्दिश्य दीयते दानानि कुलरुनन्दन ॥
 यानि तान्यक्षयाण्याहुर्मयैवं संप्रदाशीतम् ॥ ६० ॥ यदस्यां दीयते दानं स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥ तदक्षयं भवेत्सर्वविष्णोः प्रतिकरं परम् ॥ ६१ ॥ विष्णु
 नावमुधालब्धप्रीतेन बलये पुनः ॥ उपकारकरो दत्तश्चासुराणां महोत्सवः ॥ ६२ ॥ ततः प्रभृतिराजेन्द्रप्रवृत्ताकौमुदीपुनः ॥ सर्वो
 पद्रवविद्रावी सर्वविघ्नविनाशिनी ॥ ६३ ॥ लोकशोकहरी काम्याधमपुष्टिसुखावहा ॥ कुशब्देन महोद्वेगमुदाहर्यतः परम् ॥ ६४ ॥ धातुज्ञै
 र्नागमज्ञैश्च तेनैषा कौमुदी स्मृता ॥ कौमोदो जनेन न्यास्यानाभा वै परस्परः ॥ ६५ ॥ हृष्टास्तुष्टाः सुखाय तान् तेनैषा कौमुदी स्मृता ॥
 कुमुदा निबलेर्यस्माद्दीप्यन्तेऽऽस्यं युधिष्ठिर ॥ ६६ ॥ अर्थार्थपाथभूमौ च तेनैषा कौमुदी स्मृता ॥ एकमेव महारात्रं वर्षेष्वे विज्ञापते ॥ ६७ ॥ दत्तं
 दानं वराजस्य आदर्शमिव भूतले ॥ यः करोति नृपो रक्षेत्स्य व्याधिभयंकुतः ॥ ६८ ॥ कुतर्हति भयं तत्र नास्ति मृत्युकृतं भयम् ॥
 सुभिक्षं क्षेममारोग्यं सर्वसम्पद उत्तमाः ॥ ६९ ॥ नीरुजश्च जनाः सर्वे सर्वोपद्रववर्जिताः ॥ कौमुदीकरणाद्राजन्भवति महती तले ॥ ७० ॥ यो या
 दृशेन भावेन तिष्ठत्यस्यां युधिष्ठिर ॥ ७१ ॥ हर्षदैव्यादिरूपेण तस्य वर्षप्रयाति हि ॥ ७२ ॥ रुदिते रोदिति वर्षहृष्टो वर्षप्रहृष्यति ॥ भुक्तो भो
 क्ता भवेद्वर्षस्वस्थः स्वस्थो भवेदिति ॥ ७३ ॥ तस्मात्प्रहृष्टस्तुष्टैश्च कर्तव्या कौमुदी नरैः ॥ वैष्णवी दानवीचयेति थिः पत्रा युधिष्ठिर ॥ ७४ ॥
 उपशमि ते घनाद्रंज्वलितदशानं रमितरामम् ॥ रामायणमिव सुभगं दीपदिनं हरतु वोदुरितम् ॥ ७५ ॥ कूष्माण्डदानं रम्यं कुवल्यख
 ण्डैश्च धातुकाभद्रम् ॥ शरदिव हरितनिद्रं दीपदिनं हरतु वोदुरितम् ॥ ७६ ॥ दीपोत्सवे जनि तसर्वजनप्रभां दाकुर्वति ये सुमनसो बलिराजपूजाम् ॥
 दानोपभोगसुखद्विज्जिताकुलानां हर्षेण वर्षमिह पार्थिवयाति तेषाम् ॥ ७७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिर
 संवादे दीपालिकोत्सववर्णनं नाम चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ७८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथं स्वमहाभा
 ग सर्वज्ञो ह्यसि यादव ॥ सर्वकामाप्तये कृत्यं कथं शान्तिकं पापैकम् ॥ ११ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रीकामः शान्तिकामो वाग्रहयज्ञसमारभेत् ॥
 दृष्ट्वा युःपुष्टिका मोवातथैवाभिचरन् पुनः ॥ १२ ॥ सर्वशस्त्राण्यनुक्रम्य संक्षिप्य ग्रन्थं विस्तरम् ॥ ग्रहशान्तिं प्रवक्ष्यामि पुराणश्रुतिभाषिताम् ॥ १३ ॥

पुण्येऽह्निविप्रकथितेकृत्वाब्राह्मणवाचनम् ॥ ग्रहान्ग्रहाधिदेवांश्चस्थाप्यहोमंसमारभेत् ॥ ४ ॥ ग्रहयज्ञस्त्रिधाप्रोक्तःपुराणश्रुतिकोविदः ॥
 प्रथमोऽयुतहोमःस्याल्लक्षहोमस्ततःपरम् ॥ ५ ॥ तृतीयःकोटिहोमस्तुसर्वकामफलप्रदः ॥ अयुतेनाहुतीनांचनवग्रहमखःस्मृतः ॥ ६ ॥
 तस्यतावद्विधिवक्ष्येपुराणश्रुतिभाषितम् ॥ गर्तस्योत्तरपूर्वेष्वणवितस्तिद्वयविस्तृताम् ॥ ७ ॥ कुर्याद्विधानतोर्वोदवितस्त्युच्छ्रयसंयुताम् ॥
 संस्थापनायेदेवानांचतुरन्नामुदकप्लुवाम् ॥ ८ ॥ अग्निप्रणयनंकृत्वातस्यामावाहयेत्सुरान् ॥ देवानतंत्रसंस्थाप्याविंशतिद्विदशाधिका ॥ ९ ॥
 सूर्यःसोमोमहीपुत्राबुधोजीवःसितार्कजः ॥ राहुःकेतुरितिप्रोक्ताग्रहालोकहितावहाः ॥ १० ॥ ताम्रकात्स्फटिकाद्रक्तचन्दनात्स्वर्णजाम्बु ॥
 रजतादायसाञ्चैवग्रहाःकार्याःक्रमादमी ॥ ११ ॥ मध्येतुभास्करंविद्याल्लोहितंदक्षिणेनतु ॥ उत्तरेणगुरुंविद्यादुधपूर्वोत्तरेणतु ॥ १२ ॥
 पूर्वेष्वणभार्गवंविद्यात्सोमंदक्षिणपूर्वके ॥ पश्चिमोत्तरतःकेतुंस्थापयेच्छुक्लतंदुलैः ॥ १३ ॥ राजामात्यान्महाराजतंदुलैःस्थापयेदथ ॥
 भास्करस्येश्वरंविद्यादुर्माचशनिनस्तथा ॥ १४ ॥ स्कन्दमङ्गारकस्यापिबुधस्यचतथाहरिम् ॥ ब्रह्माणंचगुरोर्विद्याच्छुक्रस्यापिशचीप
 तिम ॥ १५ ॥ शनैश्चरस्यतुयमंराहोःकालंतथैवच ॥ केतोस्तुचित्रगुप्तंतुसर्वेषामेवदेवताः ॥ १६ ॥ अग्निरापःक्षितिर्विष्णुरिन्द्रःसौपर्णदेव
 ताः ॥ प्रजापतिश्चमूर्त्यश्चब्रह्माप्रत्यधिदेवताः ॥ १७ ॥ विनायकंतथादुर्गावायुमाकाशमेवच ॥ सावित्रीचतथालक्ष्मीमुमांचसहभर्तुकाम् ॥
 १८ ॥ आवाहयेद्व्याहृतिभिस्तथैवाश्विकुमारकौ ॥ संस्मरेद्भक्तमादित्यमंगारकसमन्वितम् ॥ १९ ॥ सोमशुक्रौयथाश्वेतौबुधजिवौ
 पिङ्गलौ ॥ मंदराहूतथाकृष्णौधूम्रंकेतुगुणविदुः ॥ २० ॥ ग्रहवर्णानिदयानिवाससिंहुसुमानिच ॥ गंधाश्वबलयश्चैवधूपागुणुलपूर्वकाः ॥
 २१ ॥ शुद्धौदनंरवेर्देद्यात्सोमायधृतपायसम् ॥ अंगारकायंसंघावंबुधायक्षीरपष्टिकम् ॥ २२ ॥ दध्यग्रंगुरवेर्देद्याच्छुक्रायतुघृतौदनम् ॥
 शनैश्चरायकृशंमेषमांसंतुराहवे ॥ २३ ॥ चित्रौदनंकेतवेचसर्वान्भक्ष्यैरथाचयेत् ॥ प्रागुत्तरेणतस्माच्चदध्यक्षतविभूषितम् ॥ २४ ॥
 चूतपल्लवसंपन्नफलवस्त्रयुगान्वितम् ॥ पश्चरत्नसमायुक्तंपञ्चभंगयुतंतथा ॥ २५ ॥ स्थापयेद्व्रणकुंभंवरुणंतत्रविन्यसेत् ॥ गंगाद्याः
 सरितःसर्वाःसमुद्राश्चसर्गसिच ॥ २६ ॥ गवाश्चरथ्यावल्मीकात्संगमाद्भृदङ्गकुलात् ॥ मृदमानीयरज्जेन्द्रसर्वेषाधिजलान्विताम् ॥ २७ ॥

स्नानार्थं विन्यसेत्तत्र यजमानस्य धर्मवित् ॥ सर्वसमुद्राः सरितः सरः प्रस्रवणानि च ॥ २८ ॥ आर्या तु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥
 एवमावाहयित्वा तान्सर्वान् भूषणैः सत्तम ॥ २९ ॥ होमं समारभेत्सर्पिर्वयव्रीहितिलादिना ॥ अर्कः पलाशखदिरौ ह्यपामागौऽथ पिप्पलः ॥ ३० ॥
 उदुवरशमीदूर्वाकुशाश्च समिधः क्रमात् ॥ एकैकस्य चाष्टशतमष्टाविंशतिवापुनः ॥ ३१ ॥ होतव्यामधुसर्पिर्भ्यर्घ्यादध्रावापायमेनवा ॥ प्रादे
 शमात्रा ऋजोविशाखाविफलाः शुभाः ॥ ३२ ॥ कल्प्येति समिधः प्राज्ञैः सर्वकर्मसु सर्वदा ॥ देवानामपि सर्वेषां शुभं परमार्थवित् ॥ ३३ ॥
 स्वेन स्वेनैव मंत्रेण होतव्याः समिधः पृथक् ॥ आकृष्णेन हर्मदेवाग्निमृद्धादिवः क्रमात् ॥ ३४ ॥ उदुध्यस्वेति बोध्यश्च यथासंख्यमुदाहृताः ॥
 बृहस्पतेः अतियदस्तथैवान्नात्परिश्रुतः ॥ ३५ ॥ शन्नो देवीति च कया केतुं कुण्वन्नितीति च ॥ होतव्यं दृढज्यं च चरुं भक्ष्याणि वापुनः ॥ ३६ ॥
 मंत्रं दंशदुतीदं त्वाहोमो व्याहृतिभिस्ततः ॥ उदङ्मुखाः प्राङ्मुखाश्च कुर्यान्नृणां पुंगवाः ॥ ३७ ॥ मंत्रवंतस्तु कर्तव्याश्च वः प्रतद्वैवतम् ॥ अ
 पाराजोतिरुद्रस्य बलिहोमं समारभेत् ॥ ३८ ॥ आपो हिष्ठेत्युमायास्तु इयेनेति स्वाभिनिस्तथा ॥ विष्णोरिदं विष्णुरिति स्वमिच्छेति स्वयं भुवः ॥
 ३९ ॥ इन्द्रादिदेवतानां तु इन्द्राय जुहुयात्पुनः ॥ नवाय मस्यायंगौश्चेत्येवं होमः प्रकीर्तितः ॥ ४० ॥ कालस्य ब्रह्मजज्ञानमिति मंत्रः प्रशस्यते ॥
 चित्रशुभस्य वाजातपौराणिका विदुर्बुधाः ॥ ४१ ॥ अग्निदूतं वृणीमहे इति वदन्नेरुदाहृतः ॥ इन्द्रं यमं रुणमित्ययं मंत्रः प्रकीर्तितः ॥ ४२ ॥
 भूमेः पृथिव्यं तरिक्षमिति वेदेषु पठ्यते ॥ सहस्रशीर्षिषु षड्विंशतिविष्णोरुदाहृतः ॥ ४३ ॥ वरुणः पवनश्चैव न ध्वक्षस्तथा शिवः ॥
 ब्रह्मणा सहितः शेषो दिक्पालः पातु ते सदा ॥ ४४ ॥ कीर्तिलक्ष्मीधृतिर्मेधाः पुष्टिः श्रद्धा क्रियामतिः ॥ बुद्धिर्लज्जा शान्तिः पुष्टीकांतिस्तुष्टिश्च मातरः
 ॥ ४५ ॥ एतास्त्वामभिषिंचंतु धर्मपत्न्यः समागताः ॥ आदित्यश्चन्द्रमाभौ भो बुधज विसितर्कजाः ॥ ४६ ॥ ग्रहास्त्वामभिषिंचंतुराहुः केतुश्च त
 र्पिताः ॥ देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ४७ ॥ ऋषयो मनवो गोविदेव मातर एव च ॥ देवपत्न्योऽदुमाना गौदेत्याश्वाप्सरसांगणाः ॥ ४८ ॥
 अस्त्राणि सर्वशस्त्राणि राजानो वाहनानि च ॥ औषधानि च रत्नानि कालस्यावयवाश्च ये ॥ ४९ ॥ सरितः सागराः शैलस्तथानि जलदानदाः ॥
 एते त्वामभिषिंचंतु सर्वकामार्थसिद्धये ॥ ५० ॥ ततः शुक्रांबरधरः शुक्रगन्धातुलेपनः ॥ सर्वगन्धसमायुक्तः श्वेतः श्रद्धासमन्वितः ॥ ५१ ॥

यजमानः सपत्नीकान्सिद्धिदांस्तान्समाहितान् ॥ दक्षिणाभिः प्रयत्नेन पूजयेद्भूतविस्मयः ॥ ५२ ॥ सूर्याय कपिलधेनुं दद्याच्छवं तथेन्दवे ॥
रक्तधुरंधरं दद्याद्भौमाय ककुदाधिकम् ॥ ५३ ॥ बुधाय जातरूपं च गुरवे पीतवाससी ॥ श्वेताश्वदैत्यगुरवे कृष्णगामकंसूने ॥ ५४ ॥
आयसं राहवे दद्यात्केतवे च्छागमुत्तमम् ॥ सुवर्णेन समाकार्याय जमानेन दक्षिणा ॥ ५५ ॥ सर्वेषामथवा दद्याद्गुरुवायिन तुष्यति ॥
सुमंत्रेण प्रदातव्याः सर्वाः सर्वार्थदक्षिणाः ॥ ५६ ॥ कपिले सर्वे देवानां पूजनीयाः सिराहिणी ॥ तीर्थदेवमयी यस्मादतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ५७ ॥
पुण्यस्त्वं शङ्खपुण्यानां मङ्गलानां च मङ्गल ॥ विष्णुना विभूतो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ५८ ॥ धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानन्दकारकः ॥
अष्टमूर्तेरधिष्ठानमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ५९ ॥ हिरण्यगर्भे गन्धर्वे भवसोः ॥ अनन्तपुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६० ॥
पीतवस्त्रयुगं दद्याद्भुवस्त्वस्य वल्लभम् ॥ प्रदानात्तस्य मे विष्णुरतः शान्तिं प्रयच्छतु ॥ ६१ ॥ कपिलस्त्वं श्वरूपेण यस्मादमुतसंभवः ॥
चन्द्रार्कवाहनो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६२ ॥ यस्मात्त्वं पृथिवीसर्वधेनौ वै कृष्णसंज्ञिता ॥ सर्वपापहरा नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६३ ॥
यस्मादायसकर्माणितवाधीनानि सर्वदा ॥ लाङ्गुलान्यायुधादीनि तस्माच्छान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६४ ॥ यस्मात्त्वं छागयज्ञानां गत्वेन व्यवस्थिता ॥
योनिर्विभावसो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६५ ॥ गवामङ्गेषु तिष्ठति भुवनानि चतुर्दश ॥ यस्मात्तस्माच्छिवं मे स्यादिह लोके परत्र च ॥ ६६ ॥
यस्मादशून्यशयनं केशवस्य शिवस्य च ॥ शय्यामप्यशून्यास्तु तथा जन्मनि जन्मनि ॥ ६७ ॥ यथारत्नेषु सर्वेषु सर्वे देवाव्यवस्थिताः ॥
तथा शान्तिं प्रयच्छतु रत्नदानेन मे सुराः ॥ ६८ ॥ यथा भूमिप्रदानस्य कलानहति षोडशीम् ॥ दानान्यन्यानि मे शान्तिं भूमिदानाद्भवत्यपि ॥ ६९ ॥
एवं संपूजयेद्भक्त्या विजितशठयविर्वर्जितः ॥ ७० ॥ वस्त्रकाञ्चनरत्नैर्धर्मालयगंधानुलेपनैः ॥ ग्रहस्वरूपमतुलं कथ्यमानं निबोध मे ॥ ७१ ॥
भक्तिभावप्रपन्नस्य कथ्यमानं विराजते ॥ पद्मासनः पद्मकरः पद्मगर्भसमद्युतिः ॥ ७२ ॥ सप्ताश्वसत्तरज्जुश्च द्विभुजः स्यात्सदा रविः ॥ श्वे-
तः श्वेतांबरधरो दशश्वः श्वेतभूषणः ॥ ७३ ॥ गदापाणिर्द्विबाहुश्च कर्तव्यो वरदः शशी ॥ रक्तमाल्यांबरधरः कर्णिकारसमद्युतिः ॥ ७४ ॥
खड्गचर्मगदापाणिर्विधेयो भूमिन्दनः ॥ पीतमाल्यांबरधरः पीतगंधानुलेपनः ॥ ७५ ॥ कांचने चरथे दिव्ये शोभमानो बुधः सदा ॥ देव

दैत्यगुरुतद्रूपीतश्चेतौचतुर्भुजौ ॥ ७६ ॥ दंडिनौवरदौकार्योसाक्षसूत्रकमंडलू ॥ इन्द्रनीलद्युतिःशूलीवरदोग्रप्रवाहनः ॥ ७७ ॥
 बाणबाणसनधरःकर्तव्योऽर्कसुतःसदा ॥ शार्दूलवदनःखड्गवर्मशूलीवरप्रदः ॥ ७८ ॥ नोलसिंहासनस्थश्चरुहुरप्रशस्यते ॥ धूम्रा
 द्विबाहवःसर्वैर्गदिनोविद्वाननाः ॥ ७९ ॥ गृध्रासनरतानित्यंकेतवःस्युर्वरप्रदाः ॥ सर्वैकिरीटिनःकार्याग्रहालोकाहितावहाः ॥ ८० ॥
 स्वाङ्गुलेनोच्छ्रिताःसर्वैश्शतमष्टोत्तरतदा ॥ ग्रहस्वरूपमेतत्तेव्याख्यातपांडुनन्दन ॥ ८१ ॥ एतज्ज्ञात्वाप्रयत्नेनपूजाकार्याविचक्षणैः ॥
 अनेनविधिनयस्तुग्रहपूजांसमारभेत् ॥ ८२ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिप्रेत्यस्वर्गमर्हयते ॥ यस्तुपीडाकरोनित्यमान्यवित्तस्यवाग्रहः ॥
 ॥ ८३ ॥ तंतुयत्नेनसंपूज्यशेषानप्यच्येद्बुधः ॥ ग्रहागवोनेन्द्राश्चब्राह्मणाश्चविशेषतः ॥ ८४ ॥ पूजिताःपूजयत्येतेनिर्दहंत्यपमानिताः ॥
 तस्माच्चदक्षिणाहीनंकर्तव्यंभूतिमिच्छता ॥ ८५ ॥ संपूर्णयादक्षिणायांयस्मादेकोऽपितुष्यति ॥ सदैवाऽयुतहोमोऽयंनवग्रहमखःस्मृतः ॥ ८६ ॥
 विवाहोत्सवयज्ञेषुप्रतिष्ठादिषुकर्मसु ॥ निर्विघ्नार्थमहारजतथोद्भेदादुत्तेषुच ॥ ८७ ॥ कथितोऽयुतहोमोऽयंलक्षहोममतःशृणु ॥
 सर्वकामाप्तयेयस्माच्छक्षहोमविदुषाः ॥ ८८ ॥ पितृणांवल्लभोयस्मादुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ग्रहताराबलंलब्ध्वाकृत्वाब्राह्मणवाचनम् ॥ ८९ ॥
 गृहस्योत्तरपूर्वेणमण्डपंकारयेद्बुधः ॥ रुद्रायतनभूमौवाचतुरसमुदङ्मुखम् ॥ ९० ॥ दशहस्तमथाष्टौवाहस्ताङ्कुर्याद्विधानतः ॥
 प्रागुदक्प्रवर्णाभूमिकारयेद्यत्नतो नरः ॥ ९१ ॥ प्रागुत्तरं समासाद्यप्रदंशंमंडपस्यतु ॥ शोभनंकारयेत्कुण्डंयथावल्लक्षणान्वितम् ॥ ९२ ॥
 मानहीनंचाग्रशस्तमेनकभयदंभवेत् ॥ यस्मात्तस्मात्संपूर्णशान्तिकुंडंविधीयते ॥ ९३ ॥ अस्मादशृणुःप्रोक्तोलक्षहोमःस्वयंभुवा ॥
 आहुतिभिःप्रयत्नेनदक्षिणाभिस्तथैवच ॥ ९४ ॥ द्विहस्ताविस्तृतं तद्वचतुर्हस्तायतंपुनः ॥ लक्षहोमभवेत्कुण्डंयोनिवक्रं त्रिमिसलम् ॥ ९५ ॥
 संस्थापनायेदवानांविप्रत्रयसमावृतम् ॥ द्विरंगुलोच्छ्रितोविप्रःप्रथमःसमुदाहृतः ॥ ९६ ॥ अंगुलोच्छ्रयसंयुक्तं वप्रद्वयमथोपरि ॥
 अंगुलस्तत्रविस्तारःसर्वेषांकथ्यतेबुधैः ॥ ९७ ॥ दशांगुलोच्छ्रिताभित्तिःस्थंडिलस्यतथोपरि ॥ तस्मिन्नावाहयेद्देवान्पूर्ववत्पुष्पतंडुलैः ॥
 ॥ ९८ ॥ आदित्याभिमुखाःसर्वेस्थाप्याःप्रत्यधिदेवताः ॥ स्थापनीयामुनिश्रेष्ठनतरेणपराङ्मुखाः ॥ ९९ ॥ गरुत्मानधिकस्तत्रसंपूज्यःश्रियमि

च्छता ॥ समपीनशरीरस्तुवाहनं परमेष्विनः ॥ १०० ॥ विषपपहरो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ पूर्ववत्कुंभमामन्त्रयत द्वद्धोमं समाचरेत् ॥ १०१ ॥
 सहस्राणां शतं द्रुत्वा समित्संख्यादिकं पुनः ॥ औदुंबरमिथाद्रौ च वक्रकोटरवर्जिताम् ॥ १०२ ॥ बाहुमात्रां लुचं कृत्वा ततः स्तंभद्वयोपरि ॥
 घृतधारान्तां थासम्यगग्रेरुपरि पातयेत् ॥ १०३ ॥ पाठयेत्सुक्तमाग्रे यैवैष्णवैर्द्रुमैर्देवम् ॥ महावैश्वानरं सामज्येष्ठसामचर्पाठयेत् ॥ १०४ ॥
 स्नानं तु जमानस्य पूर्ववन्मन्त्राचनम् ॥ दातव्या यजमानेन पूर्ववद्दक्षिणापृथक् ॥ १०५ ॥ कामक्रोधविहीनेन ऋत्विभ्यः शान्तचेतसः ॥
 नवग्रहमखे विप्राश्च त्वारवे देवे दिनः ॥ १०६ ॥ अथ वा ऋत्विजौ शान्तोद्भवे स्त्वितिको विदौ ॥ कार्यं विपुतहोमे तु न प्रसज्येत विस्तरे ॥ १०७ ॥
 तद्भद्रदशचाष्टौ बालक्षहोमं ऽपि ऋत्विजः ॥ कर्तव्याः शक्तितस्तद्भच्च त्वारो वा विमत्सराः ॥ १०८ ॥ नवग्रहमखे सर्वलक्षहोमे दशोत्तरम् ॥
 दद्याच्च पाण्डवं श्रेष्ठभूषणान्यपि शक्तिः ॥ १०९ ॥ शयनानि च वस्त्राणि हेमानि कटकानि च ॥ कर्णगुलीपवित्राणि भक्तिमान्नातिपादयेत् ॥ ११० ॥
 न कुर्याद्दक्षिणाहीनं वित्तशब्देन मानवः ॥ अददच्छोभमो हाभ्यां कुलक्षयमवाप्नुयात् ॥ १११ ॥ अन्नदानं यथा शक्त्या दातव्यं भूतिमिच्छता ॥
 अन्नहीनं त्रतं यस्माद्दुर्भिक्षफलदं भवेत् ॥ ११२ ॥ अन्नहीनो हनेन्द्रां मंत्रहीनस्तु ऋत्विजः ॥ अदक्षिणो यजमानं नास्ति यज्ञसमोरिपुः ॥ ११३ ॥
 न चाप्यल्पधनः कुर्याच्छक्षहोमं नः क्वचित् ॥ तस्मात्पीडा करोमित्येयं एव भवति ग्रहः ॥ ११४ ॥ तमेव पूजयेद्भक्त्या द्वौ वा त्रीन्वा यथाविधि ॥
 एकमप्यर्चयेद्भक्त्या ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥ ११५ ॥ दक्षिणाभिः प्रयत्नेन न हून्वा बहु वित्तवान् ॥ लक्षहोमस्तु कर्तव्यो यदि वित्तगृहे हरे ॥ ११६ ॥
 यतः सर्वानवाप्नोति कुर्वन् कामान्विधानतः ॥ पूज्यते शिवलोके च वस्वादिभ्यमरुद्गणैः ॥ ११७ ॥ यावत्कल्पशतान्यष्टावथ मोक्षमवाप्नुयात् ॥
 सकामो यस्त्विमं कुर्याच्छक्षहोमं यथाविधि ॥ ११८ ॥ स तं काममवाप्नोति पदं चानन्त्यमश्नुते ॥ पुत्रार्थीलभते पुत्रं च नार्थीलभते धनम् ॥ ११९ ॥
 भार्यार्थी शोभनां भार्या कुमारी च शुभं पातिम् ॥ भ्रष्टराज्यस्तथा राज्यं श्रीकामः श्रियमाप्नुयात् ॥ १२० ॥ यं यं प्रार्थयेत् कामं तं तमाप्नोति पुच्छं

१ श्रावयेत्-इ० पा० । २ शक्तिमान्-इ० पा० । ३ भवति ग्रहपूजने-इ० पा० । ४ दयाधर्मपरो नित्यं क्षमावाञ्छुर्वित्तवान्-इ० पा० । ५ पातकं
 समवाप्नोति यत्कुर्वन्नविधानतः-इ० पा० ।

लम् ॥ निष्कामाकुरुतेयस्तुपुं ब्रह्मसगच्छति ॥ १२१ ॥ शान्तिनवग्रहमर्यदुरितोपशान्तिराजन्करोतिबहुनाविधिवद्विजेन्द्रैः ॥ क्षेमसुभि
क्षमतुलंकुलवृद्धिसंपत्तत्रास्तित्रयत्रकुरुतेवतलक्षहोमम् ॥ १२२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेलत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेनवग्रहलक्ष
होमविधिवर्णनंनौकचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ राजासंवरणःपूर्वप्रतिष्ठानेपुरोत्तमे ॥ बभूवसमहाभागः
शास्त्रार्थकुशलबली ॥ १ ॥ ब्रह्मण्यःपितृभक्तश्चेदेवब्राह्मणपूजकः ॥ तस्याथकुर्वतोराज्यसम्यक्पालयतःप्रजाः ॥ २ ॥ आजगाममहायोगीस
नकोब्रह्मणःसुतः ॥ दत्वातस्यासनंराजाप्रणम्यशिरसात्था ॥ ३ ॥ पूजयित्वाध्वपाद्याद्यैरात्मानंविनिवेद्यच ॥ इतिहासपुराणोक्ताश्चकारवि
धाःकथाः ॥ ४ ॥ राजर्षीणांपुराणंचचरितानियथार्थवित् ॥ ततःकथंतिरेराजाकार्यमनसिसंस्थितम् ॥ ५ ॥ हितायपृथिवीज्ञानंजगतश्चात्मन
स्तथा ॥ पप्रच्छविनयोपेतोयोगाचार्यमहामतिः ॥ ६ ॥ संवरणउवाच ॥ भगवन्महदुत्पातसंभवेभूप्रकंपने ॥ निघतिपांशुवर्षेचगृहभंगेतथै
वच ॥ ७ ॥ जन्मनक्षत्रपिंडासुअनवृष्टिभयेषुच ॥ ज्वरासुग्रहपीडासुदुर्भिक्षरोगविग्रहे ॥ ८ ॥ व्याधीनांसंभवेजानेशरेचातिपीडिते ॥
छेदशेमहतिचोत्पन्नैर्ककर्तव्यंनरोत्तम ॥ ९ ॥ स्वर्गस्यसाधनंयज्ञकीर्तिदंधनदत्ता ॥ प्रब्रूहिमेद्विजश्रेष्ठतथारोग्यप्रदंनृणाम् ॥ १० ॥
॥ सनत्कुमार उवाच ॥ शृणुराजन्यवक्ष्यामिशान्तिकर्मद्वानुत्तमम् ॥ कोटिहोमाल्पमतुलंसर्वकामफलप्रदम् ॥ ११ ॥ ब्रह्महत्यादिपापा
नियेननश्यंतितत्क्षणात् ॥ उत्पाताःप्रशमंयतिमहत्संपद्यतेसुखम् ॥ १२ ॥ विधानंतस्यवक्ष्यामिशृणुष्वैकमनाभव ॥ देवागरेनदीतीरे
वनेवाभवनेपिवा ॥ १३ ॥ पर्वतेवापिकुर्वीतयइच्छेदक्षेममात्मनः ॥ शुभनक्षत्रयोगेचवारपूर्वगुणान्विते ॥ १४ ॥ यजमानस्यातुकूलेको
टिहोमसमाचरेत् ॥ पूजयित्वाप्रयत्नेनब्राह्मणंवेदपारगम् ॥ १५ ॥ वस्त्रैर्विभूषणैश्चैवगंधमाल्यानुलेपनैः ॥ प्रणम्यविधिवत्तस्मैआत्मानं
विनिवेदेयेत् ॥ १६ ॥ त्वंनोगतिःपितामातात्वंगतिस्त्वंपरायणः ॥ त्वत्प्रसादेनविप्रर्षवैर्मस्यान्मनोगतम् ॥ १७ ॥ आपद्भिर्भोक्षायचमेकुर्यज्ञम
नुत्तमम् ॥ कोटिहोमार्थमतुलंशान्त्यर्थंसार्वकामिकम् ॥ १८ ॥ पुरोहितस्ततःप्राज्ञःशुक्लवर्धरःशुचिः ॥ ब्राह्मणैर्वेदसंवृतैःपुण्ययुक्तैःसमा

१ राजविष्टवे-इ० पा० । २ नृपोत्तमैः-इ० पा० । ३ देवागारं च भवने तीर्थे वा शिवसंनिधौ-इ० पा० । ४ समारभेत्-इ० पा० । ५ सर्वतः पुण्यैः संयुक्तः सुसमाहितैः-इ० पा० ।

हितैः ॥ १९ ॥ भूमिभागे समे शुद्धे प्रागुदकप्रवणे तथा ॥ पुण्याहं वाचयेत्पूर्वकृत्वा विप्रान् सुपूजितान् ॥ २० ॥ ततस्तु महितैर्विप्रैः सूत्रयेन्म
 ण्डपं शुभम् ॥ उत्तमं शतहस्तं तु तदर्थं न तु मध्यमम् ॥ २१ ॥ जघन्यं तु तद्वदनशक्तिकालाद्यपेक्षया ॥ मध्ये तु मण्डपस्यापि कुण्डं कुर्याद्विचक्षणः ॥
 ॥ २२ ॥ अष्टहस्तप्रमाणेन आयामेन तथैव च ॥ मेखलात्रितयं तस्य द्वादशाङ्गुलविस्तृतम् ॥ २३ ॥ तत्प्रमाणं तथा यो निःकुर्वीत सुसमाहितः ॥
 कुण्डस्य पूर्वभागे तु वेदिकुर्याद्विचक्षणः ॥ २४ ॥ चतुर्हस्तां समाचैव हस्तमात्रोच्छ्रितान् प ॥ स्थानं तत्सर्वभूतानां कुर्याद्यत्नेन बुद्धिमान् ॥ २५ ॥
 उपलिप्य ततो भूमिं मण्डपस्य समीपतः ॥ विन्यसेत्कलशांस्तत्र जलपूर्णं श्वेतुर्दश ॥ २६ ॥ अथ तथपुष्पचूतार्घ्यैः पल्लवरूपशोभितान् ॥
 वितानमुपरि द्वाच्चर्मण्डपस्य प्रकल्पयेत् ॥ २७ ॥ स्थापयेद्विशुसर्वसु तोरणानि विचक्षणः ॥ एवं संभृतं संभारैः पुरोधः सुसमाहितः ॥ २८ ॥
 पुण्याहजयघोषेण होमकर्म समारभेत् ॥ स्थापयित्वा सुरान्वेद्यां वक्ष्यमाणानि रंजितम् ॥ २९ ॥ ब्रह्माणं पूर्वभागे तु मध्ये देवं जनार्दनम् ॥
 पश्चिमे तु तथारुद्रं वसुन्तरं तस्तथा ॥ ३० ॥ ऐशान्यां च ग्रहान् सर्वानाग्नेय्यां मरुतस्तथा ॥ वायुं सौम्यां तथैशान्यां लोकपालान् क्रमेण तु ॥ ३१ ॥
 एवं संस्थाप्य विबुधान्यथास्थानं नृपोत्तम ॥ पूजयेद्विधिवद्ब्रह्मगन्धमालया नुलेपनैः ॥ ३२ ॥ वेदोक्तमंत्रैस्तच्छिद्रैः पुराणैकैः पृथक् पृथक् ॥ आ
 दित्यावसवोरुद्रालोकपालास्तथा ग्रहाः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मा जनार्दनश्चैव शूलपाणिर्भर्गाक्षिह ॥ अत्र संनिहिताः सर्वे भवन्तु सुखभागिनः ॥ ३४ ॥ पूजां गृह्णन्तु
 सर्वे त्रययाभक्त्योपपादिताम् ॥ कुर्वन्तु च शुभं सर्वैर्यज्ञकर्म समाहिताः ॥ ३५ ॥ एवं संपूजयित्वा तान् देवान्यत्नेन शुद्धधीः ॥ नैवेद्यैर्विविधैर्भक्ष्यैः फलैः प
 त्रैस्तथैव च ॥ ३६ ॥ ततस्तु तैर्द्विजैः सार्द्धं कुण्डस्य विधिपूर्वकम् ॥ कुर्यात्संस्कारं ण्यथोक्ते वेदचिन्तकैः ॥ ३७ ॥ ततः समाह्वयेद्ब्रह्मनाम्ना ख्यातं धृ
 तार्चिषम् ॥ नियोजयेद्विजांस्तत्र शतं संख्यान् नृपोत्तम ॥ अलाभे तु बहूनां च यथालाभं नियोजयेत् ॥ ३८ ॥ विद्यावृद्धयो वृद्धान् गृहस्थान् संयतेन्द्रिया
 न् ॥ स्वकर्मनियताञ्ज्ञानशीलाञ्छान् तान् द्विजोत्तमान् ॥ ३९ ॥ चिंतयेत्तत्र देवेशं पंचास्यं नृपावकम् ॥ मुखानि तस्य च त्वारिसप्त जिह्वानि

१ महितैः-इ० पा० । २ चतुर्हस्तप्रमाणेन-इ० पाठस्त्वशुद्धः । कुण्डसिद्धिग्रन्थे-“ककुब्जिर्वाकोटौ नृपकर्मपि प्रादुरपरौ”-इत्युक्तेः कोटिहोमेष्टकप्र
 रिमितकुण्डस्योदितत्वात् । ३ सर्वदेवानाम्-इ० पा० । ४ समाचरेत्-इ० पा० । ५ महेश्वरः-इ० पा० । ६ चैव सुशोभनैः-इ० पा० । ७ प्रज्वालयेत्-इ० पा० ।

पार्थिव ॥ ४० ॥ एकजिह्वमथैकतुतत्स्मृतं सर्वकामदम् ॥ धूमायमानेन वृथा होतव्यं ज्वलितेन ले ॥ ४१ ॥ क्रग्भिः पूर्वामुखैर्होमयजुर्भिश्चोत्तरामुखैः
 सामभिः पश्चिमे कार्योऽथर्वभिर्दक्षिणमुखैः ॥ ४२ ॥ आधारावाज्यभागौ तु पूर्वद्वत्वा विचक्षणः ॥ परितोथपरिस्तीर्णैः कल्पिते च तथा स नो ॥ ४३ ॥
 ब्रह्माणं पूर्वमेतत्सर्वपश्चात्समाचरेत् ॥ होमो व्याहृतिभिश्चैव सर्वस्तत्र विधीयते ॥ ४४ ॥ प्रणवादिभिस्तर्ह्यगैः स्वाहाकारांतयोजितैः ॥
 जुहुयात्सर्वदेवानां विद्यायै चोपकल्पिताः ॥ ४५ ॥ एवं प्रकल्पयेद्यज्ञं कोटिहोमं ख्यमुत्तमम् ॥ तिलाः कृष्णा घृताभ्यक्ताः किञ्चिद्वसमन्विताः ॥
 ॥ ४६ ॥ होतव्याः कोटिहोमे तु समिधश्च पलाशाः ॥ पूर्णपूणैः सह सेतुदद्यात्पूर्णहुतिं शुभाम् ॥ ४७ ॥ पञ्चमेतन्मुखे राजन्सर्वकामार्थसिद्धये ॥
 पूर्णहुत्यः समाख्याताः कोटिहोमेन राधिप ॥ ४८ ॥ सहस्राणि नृपश्रेष्ठ दशशस्त्रा विशारदैः ॥ प्रारंभदिनमारभ्य ब्राह्मणैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ ४९ ॥
 भाव्यं स यजमानैस्तु अथ वासपुरोहितैः ॥ क्रोधलोभादयो दोषा वर्जनीयाः प्रयत्नतः ॥ ५० ॥ यजमानेन राजेन्द्र सर्वान्कामानभीप्सता ॥
 ॥ संवरण उवाच ॥ बहुत्वात्कर्मणो ब्रह्मन्कोटिहोमः सुदुष्करः ॥ ५१ ॥ कालेन महता चैव शक्यः प्राप्तुं कथंचन ॥ नियमाद्ब्रह्मचर्याद्ब्रह्मचरो ही
 तिममतिः ॥ ५२ ॥ निरोधोऽब्रह्मणानां भूशय्यादिः सुदुष्करः ॥ कार्याद्भूरुतया यस्मात्पर्वकालाद्यपेक्षया ॥ ५३ ॥ एतद्विज्ञायते ब्रह्मन्यादिशा
 स्त्रेषु कथ्यते ॥ कोटिहोमस्य संक्षेपं वदमे ब्रह्मसंभव ॥ ५४ ॥ स नत्कुमार उवाच ॥ शताननो दशमुखो द्विमुखैकमुखस्तथा ॥ चतु
 र्विधो महाराज कोटिहोमो विधीयते ॥ ५५ ॥ कार्यस्य गुरुतां ज्ञात्वा नैव कुर्यादपर्वणः ॥ यथा संक्षेपतः कार्यैः कोटिहोमस्तथा शृणु ॥ ५६ ॥
 कृत्वा कुंडशतं दिव्यं यथोक्तं हस्तसंमितम् ॥ एकैकस्मिन्स्ततः कुंडशतं विप्रान्नियोजयेत् ॥ ५७ ॥ सद्यः पक्षे तु विप्राणां सहस्रपरिकीर्तितम् ॥
 एकस्थानप्रणीतिं शौसर्वतः परिभाविते ॥ ५८ ॥ होमं कुर्याद्ब्रजाः सर्वे कुण्डे कुण्डे यथोदितम् ॥ यथा कुंडबहुत्वेऽपि राजमूयमेव हाकृतौ ॥ ५९ ॥
 न च वह्निबहुत्वं स्यात्तत्र यज्ञो विधीयते ॥ तथा कुंडशतं स्य घृताचिषि वितानिते ॥ ६० ॥ एक एव भवद्यज्ञः कोटिहोमो न संशयः ॥ एवं य
 त्क्रियते क्षिप्रं व्याकुलैः कार्यगौरवात् ॥ ६१ ॥ शताननः स विज्ञेयः कोटिहोमो न संशयः ॥ स्वल्पैरहोभिः कार्यैः स्याद्द्वर्षकालादिकेऽपि वा ॥ ६२ ॥

तदादशगुणः कार्यः कोटिहोमविजानता ॥ विप्राणां दशैतत्तत्र सुविभज्य नियोजयेत् ॥ ६३ ॥ तेऽपि विज्ञानशीलाः स्युर्व्रतवन्तो जितेन्द्रियाः ॥
यत्र कुण्डद्वयं कृत्वा विभज्य च विभावसुम् ॥ ६४ ॥ होमं कुयुर्द्विजाभ्यः संस्कृत्य विधिपूर्वकम् ॥ ज्ञातं तत्र नियोज्य स्याद्विप्राणां प्रविभज्य वै ॥ ६५ ॥
मासे वा द्दिमासे वा यथा काले ह्युपस्थिते ॥ एवं च द्विमुखं कार्यः कोटिहोमो विचक्षणैः ॥ ६६ ॥ यदा तु स्वेच्छया ज्ञयं जमानः समापयेत् ॥
कालेन बहुधारां जस्तदा चैकमुखो भवेत् ॥ ६७ ॥ एककुण्डस्थितो वह्निरेकचित्तैः समाहितैः ॥ यथालाभस्थितैर्विप्रज्ञानशीलैर्विचक्षणैः ॥ ६८ ॥
न संख्यानियमश्चात्र ब्राह्मणानां नरोत्तम ॥ न कालनियमश्च स्वेच्छया ज्ञः स उच्यते ॥ ६९ ॥ आवृत्या सर्वकामस्य चातुर्मास्यानुक्रमयेत् ॥
तदप्रसक्तौ कर्तव्यो यज्ञोऽयं सर्वकालिकः ॥ ७० ॥ अयमेकमुखो राजन्कालेन बहुना भवेत् ॥ बहुविघ्नश्च कालेन तस्मात्संक्षेपमाचरेत् ॥
॥ ७१ ॥ यतो हि चित्तविताद्यमायुश्चैवास्थिरं सदा ॥ अतः संक्षेपतः कार्यधर्मकार्यप्रशस्यते ॥ ७२ ॥ ततः समाप्ति यज्ञे तु कार्ये न्यसुमहोत्सवम् ॥
शंखतूर्ये निनादेन ब्रह्मघोषस्वनेन च ॥ ७३ ॥ ततस्तु दक्षयेद्दिप्राग्दोतं च त्रिद्वयान्वितः ॥ निष्कैश्च कणैश्चैव कुण्डलैर्विविधैर्नृप ॥ ७४ ॥
गोशतैश्चैव दातव्यमश्वानां च शतं तदा ॥ सहस्रं च सुवर्णस्य सर्वेषामपि दापयेत् ॥ ७५ ॥ ग्रामैर्गैरथैरश्वैः पूजयेच्च पुरोहितम् ॥ दीना
न्धकृपणान्सर्वान् ब्रह्मद्वैश्चापि पूजयेत् ॥ ७६ ॥ ततश्चावभृथं स्नायात्तैर्घटैः पूर्वकल्पितैः ॥ लक्षहोमोक्तमंत्रेण सदा विजयकारिणाम् ॥ ७७ ॥
एवं समापयेद्यस्तु कोटिहोममखंड्यम् ॥ तस्यारोग्यं विप्रापुत्राष्टवृद्धिस्तथैव च ॥ ७८ ॥ सर्वपापक्षयश्चैव जायते नृपसत्तम ॥ अना
वृष्टिभयैश्चैव उत्पातभयमेव च ॥ ७९ ॥ दुर्भिक्षग्रहपिडाचप्रशमं याति भूतले ॥ एतत्पुण्यं पापहरं सर्वकामफलप्रदम् ॥ सनत्कुमा
रमुनिना पार्थिवाय निवेदितम् ॥ ८० ॥ सर्वोपसर्गशमनं भवनेन वा ये कारयन्ति मनुजानृपकोटिहोमम् ॥ भोगानवाप्य मनसो भि
मतान्प्रकामंते याति शक्रसदनं सुविशुद्धसत्त्वाः ॥ ८१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कोटिहोमविधि
वर्णनं नाम द्विचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ महाशान्तिं प्रवक्ष्यामि महदेवेन भाषिताम् ॥ पार्थिवा

नाहिताथार्थमहादुस्तरतारिणीम् ॥ १ ॥ नृपाभिषेकेसाकार्ययात्राकालेनृपस्यतु ॥ दुःस्वप्नदुर्निमित्तचग्रहवैगुण्यसंभवे ॥ २ ॥
 विद्युदुल्कानिपातेचजन्मक्षेत्रहदैवते ॥ केतुद्वयेऽथसंज्ञतेनिर्घातेक्षितिकम्पने ॥ ३ ॥ प्रसूतौमूलगण्डान्तेयमलस्यतुसंभवे ॥ छत्रा
 णांचध्वजानांचरुस्थानात्पतनेभुवि ॥ काकोलूककपोतानांप्रवेशेवेइमनस्तथा ॥ ४ ॥ क्रूरग्रहाणांषक्तत्वेजन्मादिषुविशेषतः ॥ जन्म
 निद्रादशैवचतुर्थेवाष्टमेतथा ॥ ५ ॥ यदास्युर्गुरुमंदाऽऽराःसूर्यश्चविशेषतः ॥ युद्धेग्रहाणांसर्वेषांसूर्यशतंशुकीलके ॥ ६ ॥
 वज्रायुधगवाशेषुमाणिक्यविनाशने ॥ यद्येग्रपरिदृश्येतरात्राविंशधनुस्तथा ॥ ७ ॥ वेइमनश्चतुलाभेगर्भेष्वश्वतराषुच ॥ रवी
 न्द्वेऽरुपरगेषुमहाशान्तिःप्रशस्यते ॥ ८ ॥ सर्वाणिदुर्निमित्तानिप्रज्ञमयान्तिसर्वथा ॥ तांशुग्रहणाःपंचकुलशीलसमन्विताः ॥ ९ ॥
 चतुर्वेदास्त्रिवेदाश्चद्विवेदाश्चापिपांडव ॥ आथर्वणाविशेषेणबहूचायजुःसंयुताः ॥ १० ॥ शुचयःश्रुतसंपन्नाजहोमपरायणाः ॥ कृच्छ्र
 पाराकनक्तौघैःकृतकायविशोधनाः ॥ ११ ॥ पूर्वमाराध्यमंत्रस्तुप्रारभेताक्रियांततः ॥ दशद्रादशहस्तंवांमंडपंकारयेच्छुभम् ॥ १२ ॥
 तन्मध्येवेदिकांकुर्याच्चतुर्हस्तप्रमाणतः ॥ आग्नेय्यांकारयेत्कुण्डहस्तमात्रमुशोभनम् ॥ १३ ॥ मेखलात्रयसंयुक्तंयोन्याचापिविभूषितम् ॥
 बद्धचन्दनमालंचतोरणालंकृतंतथा ॥ १४ ॥ गोमयेनोपलिप्तेचमंडपेतुद्विजातयः ॥ शुक्लाम्बरधराःस्नानाःशुक्लमाल्यानुलेपनाः ॥ १५ ॥
 ततश्चपञ्चकलशस्तस्यावेद्यानियोजयेत् ॥ आग्नेयादिषुकोणेषुपञ्चमंमध्यतस्तथा ॥ १६ ॥ अष्टास्रालंकृतेपद्मेचतपह्यवशोभिते ॥
 ब्रह्महूर्चविधानेनपंचगव्यंतुकारयेत् ॥ १७ ॥ औषधीःपञ्चरत्नानिरोचनांचन्दनंतथा ॥ सिद्धार्थकाञ्चमीदूवाःकुशान्त्रीहियवांस्तथा ॥ १८ ॥
 अपामार्गफलवर्तोन्यग्राधोदुर्वरोतथा ॥ पुष्पाश्चत्थकापित्थांश्चप्रियंगुचूतपल्लवान् ॥ १९ ॥ हस्तिदंतदृढं चैवकोणकुंभेषुनिक्षिपत् ॥
 पुण्यतीर्थौदकांनृचधान्यगव्यंचमध्यमे ॥ २० ॥ कूर्चवाचमितीदंचवह्निं कुंभाभिमंत्रणम् ॥ आशुःशिशानोमन्त्रेणमन्त्रणवायुगोचरो ॥ २१ ॥
 ईशावास्यंचतुर्थस्यकुंभस्यचाभिमंत्रणम् ॥ मध्यमेतुप्रजतव्यारुद्रकुंभेभोद्भवाः ॥ २२ ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्नवद्वर्धतपाचितैः ॥

फलैश्चनारिकेलाद्यैर्दीपकैःकुंभपूजनम् ॥ २३ ॥ स्वस्तिवाचनकचैवकारयेत्तदन्तरम् ॥ क्रमेणनेशनकैरग्निकार्यप्रयोजयेत् ॥ २४ ॥
 अग्निदूतमितिह्यग्निपूर्वमेवनिधापयेत् ॥ हिरण्यगर्भःसमितिब्रह्मासननियोजनम् ॥ २५ ॥ कपोतसुप्रणीतेनमंत्रेणविनिवेशयेत् ॥
 कृत्वाचावरणंवेह्नेराज्यसंस्कारमेवच ॥ २६ ॥ अथचासादयेद्द्रव्यंयथावत्सप्रयोजनम् ॥ ततःपुरुषसूक्तेनपायसश्रपणंभवेत् ॥ २७ ॥
 अभिघार्याथसंसिद्धं तथासंस्थापयेद्भुवि ॥ अष्टादशप्रमाणेध्मान्दद्यादशमीमयान् ॥ २८ ॥ पालाशीःसमिधःसप्ततथासप्तेतिदापयेत् ॥
 आधारवाज्यभागौतुहुत्वापूर्वक्रमेणतु ॥ २९ ॥ जुहुयादाहुतीःसप्तजातेवेदसइत्युचा ॥ स्थालीपाकस्यजुहुयात्पुनर्वैजातेवेदसा ॥ ३० ॥
 तरत्समंदीसूक्तेनचतस्राजुहुयात्ततः ॥ यमायेतिचसप्तान्याःस्वाहांताजुहुयात्ततः ॥ ३१ ॥ इदंविष्णुस्ततःसप्तजुहुयादाहुतीर्नृप ॥ नक्ष
 त्रेभ्यस्ततःस्वाहासप्तविंशदथाहुतीः ॥ ३२ ॥ यत्कर्मणेतुजुहुयात्ततःस्विष्टकृतेपुनः ॥ ग्रहोमस्ततःकार्येस्तिलराज्यपरिभूतैः ॥ ३३ ॥
 प्रायश्चित्तंतोहुत्वाहोमकर्मसमापयेत् ॥ ततस्तुतूर्येनिर्घौषैःकाहलाशंखनिःस्वनैः ॥ ३४ ॥ यजमानस्यकर्तव्योह्याभिषेकोद्विजोत्तमैः ॥
 कादमर्यवृक्षसंभूतेभद्रेभद्रासनस्थितम् ॥ ३५ ॥ वेदिमध्यगतंकृत्वादुर्निमित्तप्रज्ञांतये ॥ पंचभिकलशैःपूणैर्मंत्रैरेभिर्यथाक्रमम् ॥ ३६ ॥
 सहस्राक्षेणप्रथमतश्चैवशतायुषा ॥ सजोषसाचइन्द्रेतिविश्वानीत्यग्निभरेवच ॥ ३७ ॥ ऋतवस्त्वितिचततःस्नापयेयुःसमाहिताः ॥ ततो
 दिशांवल्लिदद्याद्विचित्राब्रसमायुतम् ॥ ३८ ॥ नमोस्तुसर्वभूतेभ्यइतिमंत्रमुदाहरन् ॥ स्नातस्यब्राह्मणाःसर्वपठेयुःज्ञातिमुत्तमाम् ॥ ३९ ॥
 ज्ञातितोयेनधारांचपातयित्वासंमतः ॥ पुण्याहवाचनंकृत्वाज्ञातिकर्मसमापयेत् ॥ ४० ॥ क्षितिंहरिण्यंवासंसिञ्चयनान्यान्यासनानिच ॥
 विप्रैर्भ्योदक्षिणां दद्याद्यथाशक्त्याविमत्सरः ॥ ४१ ॥ दीनानाथविशिष्टैर्भ्यःश्रोत्रियेभ्यश्चदापयेत् ॥ भोजनंशोभनंदत्वाततःसर्वप्रसिद्धच
 ति ॥ ४२ ॥ आयुश्चलभतेर्दीर्घंशत्रून्विजयतेक्षणात् ॥ दुर्गाणिचास्यसिद्धयन्तिपुत्रांश्चलभतेशुभान् ॥ ४३ ॥ यथाशस्त्रप्रहाराणांकवंच
 वारणंभवेत् ॥ तथादेवोपघातानांशान्तिर्भवेतिवारणम् ॥ ४४ ॥ अहिंसकस्यदांतस्यधर्माजितधनस्यच ॥ दयादाक्षिण्ययुक्तस्यसर्वेसानु

१ येन यत्सप्रयोजनम्-इ०पा० । २ पुनः-इ०पा० । ३ शुभैर्जलैः-इ०पा० । ४ समाहिताः-इ०पा० । ५ दद्याच्चैव शुधिष्टिर-इ०पा० । ६ दयामा
 णिक्ययुक्तस्य-इ०पा० ।

ग्रहाग्रहाः ॥ ४६ ॥ अर्थान्समर्थयति वद्धयेत च धर्मकामप्रसाधयति तस्य पि नष्टि पापम् ॥ यः कारयेत्स कलदोषहरासमर्थांशांतिप्रशांतहृद
 यः पुरुषः सदैव ॥ ४६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे महाशांतिविधिवर्णननाम त्रिचत्वारिंशदुत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ४३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ शांतिं कथयेद्वेशगणनाथस्य मे विभो ॥ यांकृत्वा सर्वदुर्गानि तस्ते मानवोऽसि
 लाम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शांतिं वक्ष्यामि राजेन्द्र गणनाथ प्रियां पराम् ॥ यस्या आचरणेनैव सर्वारिषु क्षयो भवेत् ॥ २ ॥
 विनायकं कर्माविघ्नासिद्धयर्थं विनोदयत ॥ स्वप्नेऽवगाहतेऽत्यर्थं जलमुद्रांश्च पश्यति ॥ ३ ॥ काषायवाससश्चैव क्रव्यादानधिराहति ॥
 अपमूर्धैः शर्वैरुद्रैः सहैकत्र च तिष्ठति ॥ ४ ॥ व्रजन्नापि तथात्मानं मन्यतेऽनुगतपरैः ॥ विमना विफलारंभः संसिदत्यनिमित्ततः ॥ ५ ॥ तेनो
 पसृष्टो लभते राज्यं न राजनन्दनः ॥ कुमारिणच भर्तारमपत्यं गर्भिणी तथा ॥ ६ ॥ आचार्यत्वं श्रोत्रियश्च न शिष्योऽध्यापनं तथा ॥ वणिग्लभनं चा
 प्रोति न कृषि च कृषीवलः ॥ ७ ॥ स्नपनं तस्य कर्तव्यं पुण्येऽद्विविधिपूर्वकम् ॥ गौरसर्पकलेकराज्येनोत्सादितस्य तु ॥ ८ ॥ सुगन्धकुं
 मालि मशरीर शिरसस्तथा ॥ भद्रासनोपविष्टस्य स्विस्तवाच्यद्विजाञ्छुभान् ॥ ९ ॥ अश्वस्थानाद्गजस्थानाद्गल्मीकात्संगमाद्भुदात् ॥ मृत्ति
 कारोचनं गंधान्गुग्गुलं चाप्सु निक्षिपेत् ॥ १० ॥ यद्वाहताहो कवर्णैर्मनुभिः कलशैर्हृदात् ॥ चर्मणानदुहेरक्ते स्थाप्य भद्रासनं तथा ॥ ११ ॥
 सहस्राक्षं शतधारऋषिणा वचनं कृतम् ॥ तेन त्वामभिषिचामि पावमान्यः पुनंतुते ॥ १२ ॥ भर्गते वरुणो राजा भर्गसूया बृहस्पतिः ॥ भगमि
 न्द्रश्चैवापुश्च भर्गं स र्षयो ददुः ॥ १३ ॥ यत्ते केशु दौर्भाग्यं सीमं ते यच्च मूर्ध्नि ॥ ललाटे कर्णयो रक्षणे रापस्तद्धन्तु ते सदा ॥ १४ ॥ स्ना
 तस्य सार्षपं तैलं बुधेणौदुम्बरं च ॥ जुहुयान्मूर्ध्नि कुशान् सव्येन परिगृह्य च ॥ १५ ॥ मितश्च संमितश्चैव तथा सालकं टंकटौ ॥ कूष्माण्डौ राज
 पुत्रश्च अंते स्वाहा समन्वितैः ॥ १६ ॥ नामभिर्वलिर्मन्त्रैश्च नमस्कारसमन्वितैः ॥ दद्याच्च तेषु पक्ष्मैः कुशान् स्तीर्य सर्वशः ॥ १७ ॥ कृताकृतां
 स्तं दुलांश्च पल्लौदनमेव च ॥ मत्स्यान्पक्वांस्तैश्चैवाभ्यान्मांसमेतावदेव तु ॥ १८ ॥ पुष्पं चित्रं सुगंधं च सुरांचित्रविधामपि ॥ मूलकं पूरिका
 पूर्य तथैवोडरकम्रजम् ॥ १९ ॥ दूर्वासर्वेषुष्पाणां दत्त्वा र्घ्यं पूर्णमंडलम् ॥ विनायकस्य जननीमुपतिष्ठेत्ततोऽविकाम् ॥ २० ॥ रूपं देहि

यशोदेहिभगभगवतिदेहिमे ॥ पुत्रान्देहिधनं देहि सर्वकामांश्च देहि मे ॥ २१ ॥ ततः शुक्रां वरधरः शुक्रमाल्यानुलेपनः ॥ भोजयेद्ब्रह्मणा
न्दद्याद्ब्रह्मयुग्मं गुरोरपि ॥ २२ ॥ एवं विनायकं पूज्य ग्रहांश्चैव विधानतः ॥ कर्मणां फलमाप्नोति श्रियमाप्नोति चोत्तमाम् ॥ २३ ॥ आदित्यस्य
तथा पूजां तिलकं स्वाभिनिस्तथा ॥ महागणपतैश्चैव कुर्वन्सिद्धिं मवाप्नुयात् ॥ २४ ॥ श्वेताकंस्यतु यो मूले महागणपतिः कृतः ॥
सर्वलक्षणसंपूर्णः सोऽपि सिद्धिः स्मृतः ॥ २५ ॥ संजप्य ते शुचौ देशे विघ्नानां हि देहिनः ॥ परमं पूजयेन्नित्यं गन्धमाल्यस्रगादिभिः ॥
॥ २६ ॥ क्षीणभाग्योऽपि पुरुषः पूजितश्च नरेश्वरः ॥ सर्वसिद्धिं मवाप्नोति जयं भवति सर्वदा ॥ २७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गणनाथशांतिवर्णनं नाम चतुर्थांशोऽद्वितीयोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
अग्निहोत्रसुखासीनं गः पृच्छति कौशिकम् ॥ बन्धने संनिरोधं गव्याधीनां संप्रपीडने ॥ १ ॥ कथं मोक्षो भवेत्तस्य साध्यासाध्यं ब्रवीहि मे ॥
गौर्गणकौशिकः पृष्टुदं वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ आधा ने जन्म न क्षत्रे न धनं प्रत्यरेषु च ॥ व्याधिरुत्पद्यते यस्यैकं शायमरणाय च ॥ ३ ॥
कृत्तिका सुयदा कश्चिद्ब्याधिं संप्रति पद्यते ॥ न वरात्रं भवेत्पीडा त्रिरात्रं रोहिणीषु च ॥ ४ ॥ मृगशीर्षे पञ्चरात्रमाद्रा प्राणवियोजिनी ॥
पुनर्वसौ च पुष्ये च सप्त रात्रिं विधीयते ॥ ५ ॥ न वरात्रं तथा शेषास्मशानं तं मघासु च ॥ द्रौमासौ फाल्गुनौ चैव उत्तरासु त्रिपक्षकम् ॥ ६ ॥
हस्ते च तनुदृश्ये तच्चित्रायां त्वर्द्धमासकम् ॥ ७ ॥ मासद्वयं तथा स्वातौ विशाखां विशतिर्दिनाः ॥ मेषे चैव दशाहं तु ज्येष्ठा चैवार्द्धमासिका ॥ ८ ॥
मूले न जायते मोक्षश्चाषाढासु त्रिपञ्चकम् ॥ उत्तरादिनं विशत्याद्रौ मासौ श्रवणेन तु ॥ ९ ॥ धनिष्ठाया मर्द्धे मासं वारुणे तु दशाहिभिः ॥
न वभाद्रपदाऽऽश्वि उत्तरासु त्रिपञ्चकम् ॥ १० ॥ रेवती दशरात्रं तु अहोरात्रं तथा श्विनी ॥ प्राणैर्वियोजयेन्नित्यं गर्गनास्त्यत्र संशयः ॥ ११ ॥
कौशिके न समादिष्टो न क्षत्रव्याधिः संभवः ॥ देवज्ञेनापि ज्ञातव्यं न क्षत्रमथ जन्मना ॥ १२ ॥ क्षरिवृक्षस्य समिधो जुहुयादश्वदैवते ॥ तिलान्मधु
हुतान्याभ्येयवमेवाग्निदैवते ॥ १३ ॥ प्राजापत्ये तु जुहुयाद्द्रौग्यबीजं वक्त्रकम् ॥ सौम्ये प्रियंगवो रौद्रे सापि सप्तमं सन्वितम् ॥ १४ ॥ आदित्ये
च प्रथमे न घृताक्ताः सिततंडुलाः ॥ पयसा सापि पासाकं बृहस्पत्याधिदैवते ॥ १५ ॥ ग्राम्यौषधैर्वटपत्रैः सापि सप्तर्षिदैवते ॥ होमः प्रोक्तः प्रि

भृगूनांनक्षत्रेयामदैवते ॥ १६ ॥ सावित्रेदधिहोमोत्रत्वाष्ट्रचित्रौदनंहविः ॥ १७ ॥ यवान्सहज्येनहुनेब्रौह्मैतुपयादनम् ॥ मैत्रेणथतुमंत्रे
 णमैत्रेकंटकमिश्रितम् ॥ १८ ॥ नैऋत्येतिलहोमः स्यादव्यक्तेचहुताग्ने ॥ अब्दैवत्येऽशालिबज्रैश्वदेवंतुकारयेत् ॥ १९ ॥ रक्ताश्वतंडुलाश्चै
 वहोतव्याविष्णुदैवते ॥ वारुणेपरिजातानांपुष्पाणांहोमइष्यते ॥ २० ॥ अजैकपादेनक्षेत्रेप्राजापत्येनतत्समम् ॥ आहिर्बुध्न्येतुनक्षत्रैश्वदे
 वंतुकारयेत् ॥ २१ ॥ रक्ताश्वतंडुलाश्चैवहोतव्याविष्णुदैवते ॥ पौषेफलान्यसंडानिजुह्यादृष्टोत्तरंशतम् ॥ २२ ॥ सावित्रीहोममेकंतुब्रह्मा
 भिहितवान्पुरा ॥ सर्वज्वरप्रशमनंसद्योज्वरहरंपरम् ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रिकृष्णशुद्धिखिरसंवादेनक्षत्रहोमविधि
 वर्णनंनमपंचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अथान्यदपितेवचिभ्रतंराजन्महाफलम् ॥
 अपराधशतयेनक्षयंयातिशृणुष्वतत् ॥ १ ॥ इक्ष्वाकुरुवाच ॥ किंभ्रतंतन्ममाचक्ष्वकोऽपराधस्तुतंवद् ॥ कःपूज्यतेचवैतस्मिन्कदावाकि
 यतेनैः ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ शृणुराजन्महाबाहोअपराधशतव्रतम् ॥ येनानुष्ठितमात्रेणकाममोक्षोभेन्नरः ॥ ३ ॥ प्रायश्चित्तान्य
 शेषाणिसर्वपापापनुत्तये ॥ कृतान्यप्यकृतानिस्त्युरितिहोवाचपद्मजः ॥ ४ ॥ पापंगुरुतरंचापिदह्यतेतूलराशिवत् ॥ अपराधशतरंज
 ष्टुणुष्वगदतोमम ॥ ५ ॥ नकरोतिनरोमोहद्वत्तमेतद्दिनेदिने ॥ अनाश्रमित्वंप्रथमोऽनाश्रिताव्रतहीनता ॥ ६ ॥ अदातृत्वमशौचंचनिदे
 यत्वंस्पृहालुता ॥ अक्षातिर्जनपीडाचमायित्वमप्यमंगलम् ॥ ७ ॥ क्षतव्रतत्वंनास्तिवयवेर्निदाकठोरता ॥ असत्यताहिंसकत्वं
 स्तेन्यमिन्द्रियविप्लवः ॥ ८ ॥ मनसोऽनिग्रहश्चैवक्रोधइष्याथमत्सरः ॥ दंभःशाल्वचर्षौर्यचक्रदुर्कोक्तिःप्रमादता ॥ ९ ॥ भार्यामातु
 सुतादीनांत्यागश्चापूज्यपूजनम् ॥ श्राद्धहानिर्जपत्यागःपंचयज्ञविवर्जनम् ॥ १० ॥ संध्यातर्पणहोमानांहानिग्रेःप्रणयानम् ॥
 अनुतौमैथुनंपार्थपर्वण्यपिचमैथुनम् ॥ ११ ॥ पैशुनंपरदारोषदुदानंवेद्याभिगामिता ॥ अपात्रदानंचालंपंचमूलिकाकुलिभक्षणम् ॥ १२ ॥
 अंत्यजागमनमातृत्यागःपितृविवर्जनम् ॥ पित्रोर्भक्तिर्विद्वश्चपुराणस्मृतिवर्जनम् ॥ १३ ॥ अभक्ष्यभोजनंचापिपति
 द्रोहोऽविचारता ॥ कृषिकर्मक्रियावाहंभार्यासंग्रहकारिता ॥ १४ ॥ इंद्रियाजयमायित्वंविद्याविस्मरणंतथा ॥ शास्त्रत्यागराक्ष्णंचि

त्रकर्मचानंगधावनम् ॥ १५ ॥ भार्यापुत्रसुतादीनाविक्रयः पशुमैथुनम् ॥ इन्धनार्थदुमच्छेदो बिलेषार्यादिपूरणम् ॥ १६ ॥ तडा
 गागमनेवृत्ताविद्याविक्रयकारिता ॥ वृत्तिलोपोमहीपालयाचकत्वंकुमित्रता ॥ १७ ॥ स्त्रीविधोगोवधश्चैव पौरोहित्यं सुहृद्ग्रहः ॥ भू
 हत्यापराबन्धश्चाब्रह्मस्य निषेवणम् ॥ १८ ॥ शूद्रस्य चाग्निर्कर्मत्वमविधित्वं कुपुत्रता ॥ विद्वद्भ्यो याचकत्वं हिवाचात्वं प्रतिग्रहः ॥ १९ ॥
 श्रौतसंस्कारहीनत्वमार्तत्राणविवर्जनम् ॥ ब्रह्महत्यासुरापानं रुक्मस्तेन्यमतः परम् ॥ २० ॥ गुरुदाराभिगामित्वं संयोगश्चापितैः सह ॥
 अपराधशतं त्वेतात्कथितं ते मया न च ॥ २१ ॥ अन्येऽपि विविधाः संति प्रोक्ताः प्राधान्यतस्तस्वमी ॥ यदिव क्रमसहस्राणि वक्रैर्जिह्वाशतानि च ॥
 ॥ २२ ॥ तथाप्येतेन शक्यं ते वक्तुं यस्मादन्तकाः ॥ अपराधसहस्राणि लक्षकोटिज्ञतानि च ॥ २३ ॥ न इयं तितत्क्षणान्नूनं सत्यं शस्यानु
 पूजनात् ॥ पूज्यते भगवानत्र ब्रतकृत्ये पराजिते ॥ २४ ॥ ध्वजे सत्यस्थितश्चायं लक्ष्म्या सह जगत्पतिः ॥ वामदेवस्ततः पूर्वं नृसिंहो दक्षिणे स्थितः
 ॥ २५ ॥ कपिलः पश्चिमास्ये तु वावाहश्चोत्तरे स्थितः ॥ ऊर्ध्ववक्त्रोऽच्युतो ज्ञेय एतद्ब्रह्म पंचकम् ॥ २६ ॥ तं सत्येन स्थितं तं राजन् पूजयेन्न सदैव
 हि ॥ क्षीरोदयार्धचन्द्रस्थपद्मकर्णिकसंस्थितम् ॥ २७ ॥ पद्मकौमोदकीं शंखचक्रायुधविधारणम् ॥ वामे चाधस्तथा दक्षे ऊर्ध्वे पश्चादधो नृप ॥
 ॥ २८ ॥ पादाधस्ताद्विनिष्क्रान्ता गंगापूता सदानृभिः ॥ शतयष्टकं तथा चान्यत्तन्नामानि च मे शृणु ॥ २९ ॥ जयाच विजया चैव जयंती पापना
 शिनी ॥ उन्मीलीनी वंजुली च त्रिस्पृशा क्षविवर्धना ॥ ३० ॥ एताभिः शक्तिभिर्भुक्तं लोकदिकपालवर्जितम् ॥ शुक्लांबरधरं सौम्यं प्रहृष्टवदनं शिवम्
 ॥ ३१ ॥ सर्वाभरणशोभाढ्यं भुक्तिमुक्तिप्रदं हरिम् ॥ पूजयेच्च प्रयत्नेन विधिना येन तं शृणु ॥ ३२ ॥ मार्गशीर्षदिमासेषु द्वादशशस्वपिसर्वदा ॥
 द्वादश्यामप्यमावास्यामष्टम्यां च सितसिते ॥ ३३ ॥ कृतोपवासः शुद्धात्मा कुर्याद्रतमं तद्रितः ॥ पक्षयोरुभयोरेवं पूजयेद्दहजनादनम् ॥ ३४ ॥
 एवं तु नियमं कृत्वा दंतधावनपूर्वकम् ॥ गच्छेत्ततस्तदोवापुष्करिण्यां गृहेऽपि वा ॥ ३५ ॥ स्नात्वा तु नैत्यं कर्म कृत्वा नौमि तिकंततः ॥
 कुर्यात्सर्वप्रयत्नेन यथावदनुपूर्वशः ॥ ३६ ॥ सौर्वर्णकारयेद्देवं पूजयेत्संस्तुयैत्संस्तुरूपिणम् ॥ शतयष्टकयुतं लक्ष्म्या युक्तं पद्मासनस्थया ॥ ३७ ॥
 सुवर्णपलमानेन कायमेतत्संविस्तरम् ॥ दुग्धकुंभोपरिष्ठात्तु स्वर्णपद्मं प्रकल्पयेत् ॥ ३८ ॥ तत्कर्णिकागतं देवं शक्तिवृन्दसमन्वितम् ॥

पूजयेद्द्विधिवत्पश्चाद्गुरुमंत्रप्रचोदितः ॥ ३९ ॥ शुद्धशुक्लाम्बरधरोमंत्रंभारसंस्थितः ॥ देवक्षीरसमुद्ग्रेस्मिन्वृत्तेचन्द्रचपुष्करे ॥ ४० ॥
 तत्रत्र्यंस्तथयासाद्धैस्तत्येशभवासन्निधौ ॥ उक्षीरसागरकल्लालेस्नाहिपापनिषूदन ॥ ४१ ॥ अनेनभूतभयैर्नदत्तेनजलबिन्दुना ॥
 हरस्वसर्वदुरितंममनाथजनार्दन ॥ ४२ ॥ वस्त्रदानेनशुभ्रेणस्त्येशकुरुमशुभम् ॥ यज्ञयोगे तथासांख्येपावित्रस्वंसदोच्यते ॥ ४३ ॥
 यज्ञोपवीतदानेनकुरुमांसवर्षपावनम् ॥ विलिप्तकर्मणासर्वसत्यस्यनकेनचिद् ॥ ४४ ॥ ममचन्दनलितांगःसर्वलेपापहोभव ॥
 सत्यनाथनमस्तुभ्यंमूर्तामूर्तस्वरूपिणे ॥ ४५ ॥ वासुदेवनृसिंहाख्यकपिलादिव्यभूधर ॥ वाराहाच्युतयज्ञेशलक्ष्मीकांतनृपेश्वर ॥ ४६ ॥
 पशुपुत्रचर्मैर्हिपापशत्रोनिर्जन ॥ संकर्षणमहावीर्यसर्वेशामितविक्रम ॥ ४७ ॥ अनिरुद्धेन्द्रगोविन्दधृतचक्रनमोऽस्तुते ॥ ४८ ॥ पूजा
 मंत्रः ॥ कृष्णकृष्णप्रभोरामरामकृष्णविभोहरे ॥ त्राहिमांसर्वदुःखेभ्योरमयासहमाधव ॥ ४९ ॥ पूजाचयंमयादत्तापितामहजगद्गुरो ॥
 गृहाणजगदीशाननारायणनमोऽस्तुते ॥ ५० ॥ धनंशुसंहपालसर्वपापापनुत्तये ॥ एकस्यैवतुविप्रस्ययावद्वर्षसमपयेत् ॥ ५१ ॥
 दानंदद्यान्महाराजह्यशक्तौतदभावतः ॥ पक्षेपक्षेप्रकर्तव्यंव्रतमेतन्महत्तरम् ॥ ५२ ॥ संवत्सरेततःपूर्णेकुर्याद्विद्यापनंबुधः ॥ पूर्ववत्पूजये
 देवंबहुसंभारविस्तरैः ॥ ५३ ॥ अनुज्ञांप्राथयेद्दिप्रान्पापध्वंसोममास्तुवै ॥ पापध्वंसोऽस्तुसततंवेतिचद्विजोवेदत् ॥ ५४ ॥ ततःसर्वब्रा
 ह्मणायसमर्प्यचक्षमापयेत् ॥ अस्मिन्व्रतेकृतेराजनभवेद्बहुफलोदयः ॥ ५५ ॥ यत्फलं सर्वदेवेषुसर्वतीर्थेषुयस्फलम् ॥ तत्फलंकोटिगुणितं
 व्रतस्यास्यनिषेवणात् ॥ ५६ ॥ इहलोकधनधान्यपुत्रमित्रसुखादिकम् ॥ प्राप्नोतिपुरुषःसम्याग्विद्यारोग्यकलायुधम् ॥ ५७ ॥ धर्ममर्थ
 चकामंचमोक्षचनृपसत्तम ॥ लभतेनात्रसंदेहोब्रह्मणोवचनयथा ॥ ५८ ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ यःकुर्यात्पुनरेतद्विस्मोऽ
 नन्तफलभागभवेत् ॥ ५९ ॥ अशक्तस्तु तथाशक्तोवित्तशठ्यविवर्जितः ॥ व्रतं कुर्वन्नरो भक्त्या लभते शाश्वतं पदम् ॥ ६० ॥ कृतैवै
 क्रियमाणे तु कर्ता फलमवाप्नुयात् ॥ अपराधशताघौघं व्रतेनानेन नाशयेत् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसं
 वादे अपराधशतव्रतवर्णनं नाम षट्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॐ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ श्वेतद्वीपे सुखासीनं देवं

जगत्प्रभुम् ॥ वामुदेवंजगन्नाथस्थितिसंयमकारकम् ॥ १ ॥ परावराणांमिश्रांपुराणंपरमव्ययम् ॥ आदिदेवंजगन्नाथंजगतःकारणात्मकम् ॥ २ ॥ प्राणिपत्यमहादेवंचराचरगुरुंहरिम् ॥ लक्ष्मीःप्रोवाचराजेन्द्रपादसंवाहनेस्थिता ॥ ३ ॥ भगवन्देवदेवेशभक्तानामनुकंपक ॥ प्रष्टव्यं किंचिदिच्छामिप्रष्टुंप्रश्नविदांवर ॥ ४ ॥ प्रकुरुष्वमहाभागदयंकृत्त्वाममोपरि ॥ व्रतंकिंचित्कथयमेरूपसौभाग्यदायकम् ॥ ५ ॥ उत्तमं सर्ववर्णानां व्रतानामपि चोत्तमम् ॥ कृतेनयेन देवेश सर्वतीर्थफलं भवेत् ॥ ६ ॥ विष्णुरुवाच ॥ गृहस्थश्चाश्रमाणांचवर्णानां ब्राह्मणो यथा ॥ यथानदीषु सर्वा सुजाह्नवी लोका विश्रुता ॥ ७ ॥ ह्रदानामुदधिः श्रेष्ठो देवानां विष्णुरुत्तमः ॥ स्त्रीणां देवियथा लक्ष्मीस्तिथेदं व्रतमुत्तमम् ॥ ८ ॥ न गङ्गानकुरुक्षेत्रं न काशी न च पुष्करम् ॥ पावनानि महाभागे यथेदं व्रतमुत्तमम् ॥ ९ ॥ गौरी देव्या कृतं पूर्वं शंकरेण महात्मना ॥ रामेण सीतया सार्द्धं राज्ञ्यप्राप्य कृतं पुरा ॥ १० ॥ दमयंती वियोगेन लेन तु तथा कृतम् ॥ कृष्णया सहितैः पार्थपांडवैर्वेनवासिभिः ॥ ११ ॥ कृते मे तद्व्रतं भद्रे स्वर्गमोक्षप्रदायकम् ॥ रंभयामेनया वापि पौलोम्यास्त्यभामया ॥ १२ ॥ शार्ङ्गिल्या चाप्यरुंधत्या उर्वर्या देवदत्तया ॥ कृतं व्रतमिदं भद्रसौभाग्यसुखकाम्यया ॥ १३ ॥ पातालैनागकन्याभिः कृतं मे वत्सुशोभनम् ॥ गायत्र्या च सरस्वत्या सा वित्र्या ब्रह्मभार्यया ॥ १४ ॥ अन्याभिः सर्वनारीभिः सर्वकामफलैः पुंभिः ॥ तस्मात्तेऽहं प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १५ ॥ वसुप्रीतिः करं रम्यं व्रतानां परमं शृणु ॥ ब्रह्महस्तुच्यते पापान्तुरापो वसुहारकः ॥ १६ ॥ गुरुभार्या भिगामी च ह्येतेषां संगमी च यः ॥ मानकूटं तुलुकूटं कन्यावृत्तिर्गंधाव्रती ॥ १७ ॥ अगम्या गमनोयस्तु मां सा शीघ्रं वृषीपातिः ॥ कुंडाग्निभोजयस्तु स्याद्भूमिहता तथैव च ॥ १८ ॥ एभिः सर्वैर्महापापैर्मुच्यते न त्रसंशयः ॥ एभिः स्यान्नरनारीभिः कर्तव्यं व्रतमुत्तमम् ॥ १९ ॥ अतस्तेऽहं विधिवद्भ्ये विधानमवधारय ॥ काञ्चनाख्यापुरीनाम व्रतं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ २० ॥ यः करोति नरो देवि नारी वा भक्तिं संयुता ॥ तस्य पुत्राश्च पौत्राश्च जायते विपुलं धनम् ॥ २१ ॥ तस्मिन्मासे च कर्तव्यं व्रतमेतच्च सुन्दरि ॥ तस्मिन्मासे च कर्तव्या काञ्चनाख्यापुरी शुभा ॥ २२ ॥ शुक्लकृष्णतृतीयायामेकादश्यां च पूर्णिमाम् ॥ संक्रातिर्वा महाभागे कुहूवाचाष्टमी तिथिः ॥ २३ ॥ पर्वस्वयेषु सर्वेषु दातव्या काञ्चनापुरी ॥ व्रती स्नात्वा तु पूर्वोल्लेनया दौ विमले जले ॥ २४ ॥ मृत्तिकालं भक्तं कार्यं मंत्रेणानेन सुव्रते ॥

उद्धृतासि यथा पूर्वा विष्णुना क्रोडरूपिणा ॥ २५ ॥ लोकानामुपकारार्थं वंदनात्सिद्धिकामदा ॥ तस्मात्त्वं वंदिता पापं हर मेऽनेकजनमजम् ॥ २६ ॥
 मृत्तिकामन्त्रः ॥ आपस्तु विश्वो निर्हा विष्णुना निर्मितः स्वयम् ॥ सान्निध्यं तीर्थं सहितं कर्तव्यं मम सांप्रतम् ॥ अम्मन्त्रः ॥ २७ ॥ अनेन
 विधिना स्नात्वा यजमानः समाहितः ॥ गृहमागम्य शुद्धात्मानालपन्पुनः पुनः पुनः ॥ २८ ॥ पाखण्डिनो विकर्मस्थान् धूर्तश्च कितवाच्छठान् ॥
 प्रक्षाल्य पाणि वंदनं कुत्रात्वा च मनंततः ॥ २९ ॥ उपवासस्य नियमं कुत्रात्वा तस्य बापुनः ॥ शंखप्रवरमादाये हेमशुक्तं जलभृतम् ॥ ३० ॥ द्वाद
 शक्षरमंत्रेण तज्जलं चाभिमंत्रयेत् ॥ पिवे तोयं गृहे गत्वा हरिरित्यक्षरं जपेत् ॥ ३१ ॥ शर्मा वृक्षमया वेदी चतुस्तंभसमान्विता ॥ चतुर्हस्तप्र
 माणेन काय्या चैव सुशोभना ॥ ३२ ॥ वस्त्रेण वेष्टिताः स्तंभा विमानवरमंडिताः ॥ पुष्पमालान्विताः कार्यो दिव्यधूपाधिवासिताः ॥ ३३ ॥
 मध्ये तु मंडलं कार्यं पद्माख्यं वर्णकैः शुभैः ॥ येन हृष्टेन देवेशि सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ मंडलस्य तु मध्ये वै भद्रपठं सुशोभनम् ॥ ३४ ॥ आसनं त
 त्रविन्यस्य कोमलं वस्त्रं वेष्टितम् ॥ तस्योपरि न्यसेद्वंलक्ष्म्या युक्तं जनार्दनम् ॥ ३५ ॥ अग्रे तु कलशः कार्यो जलपूर्णः सुशोभनः ॥ क्षीरसागरनामा स
 कालिपतव्यः प्रयत्नतः ॥ ३६ ॥ पंचरत्नसमायुक्तं वस्त्रेण विष्टेयं द्धनम् ॥ कुम्भं प्रपूर्णं मुदकैस्तस्योपरि न्यसेद्वधः ॥ ३७ ॥ तस्योपरि श्चात्संस्थाप्य कांच
 नाख्यां पुरां शुभाम् ॥ चतुष्पलां ह्युत्तमां स्याद्विपलामध्यमां स्मृता ॥ ३८ ॥ सामान्येकपला कार्यो कलशस्तु समान्विता ॥ मोदकान् स्थाप्यो दिव्या
 न्समं तात्सु दुराकृतीन् ॥ ३९ ॥ तदग्रे कदली स्तंभैस्तोरणं परिकल्पयेत् ॥ चातुश्चरणि कांस्तत्र विप्रानावाह्य सुंदरि ॥ ४० ॥ प्रतिष्ठां कारयेत्तस्या वेद
 मंत्रं सुशोभनैः ॥ तस्या मध्ये न्यसेद्विष्णुं हेमलक्ष्म्या समान्वितम् ॥ ४१ ॥ नेत्रे रत्नमये कार्ये दशनावज्रभूषिताः ॥ मुक्ताफलमयं तस्य भूषणं परिकल्प
 येत् ॥ ४२ ॥ अंगं स्वर्णमयं कार्यं शंखचक्रगदायुधम् ॥ पञ्चामृतेन देवं शंस्नाप्य नारायणं विभुम् ॥ ४३ ॥ तमे वगंधपुष्पाद्यैर्मन्त्रमुच्चार्य प्रजयेत् ॥
 ब्राह्मणैर्विदकैर्मन्त्रैः पूजयेन्मधुसूदनम् ॥ ४४ ॥ शेषावर्णाः पुराणोक्तैस्तच्छृणुष्व मम प्रिये ॥ वासुदेवाय पादौ तु गुल्फौ संकर्षणाय च ॥ ४५ ॥
 त्रैलोक्यजनकायै त्रिजानुनी पूजयेद्धरेः ॥ त्रैलोक्यनाथाय गुह्यज्ञानमया यैव कटिम् ॥ ४६ ॥ दामोदरायै तु दंढदयं विश्वरूपिणे ॥
 नित्यं हि पूजयेद्देवि उरःश्रीवत्सधारिणे ॥ ४८ ॥ कंठं कौस्तुभनाथाय आस्यं यज्ञमुखाय च ॥ दैत्यां तकारिणे बहूस्त्वेनैर्भैरावयुधानि च ॥ ४९ ॥

शिरःसर्वात्मनेदेविदेवदेवस्यपूजयेत् ॥ श्रियंप्रपूजयेदेवोदेव्यामंत्रैःपृथग्विधैः ॥ ५० ॥ इन्द्रादिलोकपालानांपूजाकार्याथक्रमम् ॥
 नवग्रहाणांचहोमःकर्तव्योविघ्ननाशनः ॥ ५१ ॥ पूजागणपतेःकार्यातथाहोमंविधानतः ॥ अग्नैवेद्यमतुलंदापयेद्घृतपाचितम् ॥ ५२ ॥
 पायसंघृतपूरांश्चमोदकान्यूरिकास्तथा ॥ सोहालिकादिनैवेद्यफेणिकाःशर्करास्तथा ॥ ५३ ॥ देशकालोद्भवान्येवफलानिनिविदेदयेत् ॥
 दीपान्दशदिशोदद्यात्पाथिवानरक्तवार्तिकाञ्च ॥ ५४ ॥ एतेनतुविशालाक्षिमूलमंत्रेणदापयेत् ॥ पुष्पमालान्वितान्कृत्वाचंदनेनविभूषितान् ॥ ५५ ॥
 अभिमंत्र्यप्रयत्नेनविष्णुस्तवकवाचकैः ॥ सहस्रशीर्षादिभिर्मंत्रैर्जपद्ब्रह्मणोत्तमैः ॥ ५६ ॥ षोडशाथसप्तनीकान्पूजयेच्चयथाविधि ॥
 भूषयेच्चशुभैर्वस्त्रैस्तथालकरणादिभिः ॥ ५७ ॥ विष्णुमत्वाद्भिजःपूज्योलक्ष्मीमत्वाचब्राह्मणीम् ॥ छत्रंचोपानहंचैवअंगुल्याभरणंतथा ॥ ५८ ॥
 फलानिसप्तधान्यंचभोजनंचयदीप्सितम् ॥ दातव्यंचसभार्यायकृष्णमेमिप्रीयतामिति ॥ ५९ ॥ श्रय्यांसोपस्करांचैववस्त्रेणच्छाद्ययत्नतः ॥
 तथाप्रकल्पयेद्द्विदशस्तथाचसुंदरीयथा ॥ ६० ॥ व्रतेपूर्णेचगौर्देयासर्वोपस्करसंयुता ॥ पुरीघटापयेत्पूर्ववस्त्रेणाच्छाद्ययत्नतः ॥ तथाकुर्यात्प्रिया
 सेनयथाकर्तानपश्यति ॥ ६१ ॥ दीपांस्तुदीपितांस्तत्रआनयेद्यज्ञमंडपम् ॥ श्वेतवस्त्रेणनेत्रेतुयजमानस्यचप्रिये ॥ ६२ ॥ आचार्यःशस्त्र
 वित्प्राज्ञावबध्यनयनेततः ॥ आबध्यनेत्रेसुप्राज्ञाचार्यस्तमिदंवदेत् ॥ ६३ ॥ सर्वकामप्रदांपश्यकांचनारुयांपुरीमिमाम् ॥ वरवस्त्रयुतां
 रम्यांदुःखदोर्भाग्यनाशिनीम् ॥ ६४ ॥ एवमुक्त्वामहाभागपटमुन्मुच्यनेत्रयोः ॥ पुष्पाञ्जलिगुरौक्षिप्त्वासपश्येत्तांपुरीशुभाम् ॥ ६५ ॥
 दृष्ट्वातांनगरीदेवियजमानःसमाहितः ॥ सौवर्णपात्रमादायरोप्येतांभ्रमथापिवा ॥ ६६ ॥ अथवाशेखमादायपात्रालाभेतुसुन्दरि
 पञ्चरत्नक्षिपेत्पात्रेजलंगङ्गां तथाफलम् ॥ ६७ ॥ सिद्धार्थमक्षतापूर्वरेचनादधिवापुनः ॥ ततश्चार्घ्यप्रदातव्यःकृष्णायप्रभविष्णवे ॥ ६८ ॥
 लक्ष्मीनारायणौदेवौसर्वकामफलप्रदौ ॥ स्वमपुर्णार्घ्यप्रदानेनयच्छेतांवांछितंमम ॥ ६९ ॥ नारायणहृषिकेशज्ञानज्ञेयनिर्जन
 लक्ष्मीकांतजगन्नाथगृहाणार्घ्यनमोस्तुते ॥ ७० ॥ अर्घेमंत्रः ॥ ७१ ॥ एवमर्घ्यततोदत्ताविष्णवेप्रभविष्णवे ॥ देव्यास्त्वर्घ्यःप्रदातव्योभक्तियु
 क्तेनचेतसा ॥ ७२ ॥ जानुभ्यामवनिगत्वामंत्रमेतदुदीरयेत् ॥ ब्रह्मणपूजितादेवाविष्णुनाशंकरेणच ॥ ७३ ॥ पार्वत्यापूजितालक्ष्मीःस्कंदवै

श्रवणेन च ॥ मया च पूजिता देवि धर्मस्य विजिगीषया ॥ ७३ ॥ सौभाग्यं देहि मे पुत्रान् धनं पौत्रांश्च पूजिताम् ॥ गृहाणा धर्मया दत्तं देवि सौख्यं प्र
यच्छ मे ॥ ७४ ॥ य एवं पुरतो दत्त्वा पूर्वोक्तं विधिना तवा ॥ रात्रौ जागरणं कुर्याद्रात्रिभुक्तेन चेतसा ॥ ७५ ॥ गीतवृत्त्यविना देन उपारब्ध्या नैश्वर्येण
वैः ॥ येन केन विना देन निद्रानैव प्रजायते ॥ ७६ ॥ उन्निद्रा जागेरध्वस्तु शतयज्ञफललभेत् ॥ प्रभाते विमले स्नात्वा संपूज्य पितृदेवताः ॥ ७७ ॥
ब्राह्मणंश्च सपत्नीकान् पारिधाप्यानुभोजयेत् ॥ दक्षिणाश्च यथाशक्त्या प्रदाय चक्षमापयेत् ॥ ७८ ॥ दीनां धर्धिराण्यं गून्सर्वास्तान्परितोष
यत् ॥ पश्चात्पराणकं कार्यमुपवासी भवेद्वादि ॥ ७९ ॥ मधुरं परं यसायुक्तं सुहृद्भिर्बाधैः सह ॥ एवमेतद्भक्तार्थमेकदा दृश्यांश्चिस्मिते ॥ ८० ॥
शुक्लायामथ कृष्णाय तृतीयायां तथा त्रिथौ ॥ संक्रांति वासरे वापि व्यतीपाते च वैधृतौ ॥ ८१ ॥ यदा वा जायते वित्तं चित्तं च चरवर्णिनि ॥ गवा
निकाप्रदातव्या कृष्णे मे प्रीयतामिति ॥ ८२ ॥ एवं कृते च यत्पुण्यं तन्न शक्यं निवेदितुम् ॥ अपि वर्षसहस्रेण कुललक्षशतैरपि ॥ ८३ ॥
कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च ॥ ब्रह्मलोकं समासाद्य प्राप्तिमोदति ब्रह्मणा ॥ ८४ ॥ ब्रह्मलोकं दुद्रुल्लोकं तत्परं विष्णुसंनिधौ ॥
इन्द्रादिलोकपालानां व्रतलोकं मवाप्नुयात् ॥ ८५ ॥ ततो भुक्त्वा शुचिः श्रीमान् भोगांस्त्रिलोक्यसुदुरि ॥ चक्रवर्ती भवेद्भूमौ ब्रह्मण्यैर्वैष्णव
स्तथा ॥ ८६ ॥ यद्दंशुण्या त्रित्यं वाच्यमानं समंततः ॥ कुलसप्तकमुद्धृत्य वैष्णवं लोकमाप्नुयात् ॥ ८७ ॥ त्वया कांचन पुर्याख्यं व्रतमेत
त्कृतं पुरा ॥ तेन पुण्येन लब्धोऽहं भर्तृत्रिलोक्यपूजितः ॥ ८८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणेश्रीविष्णुलक्ष्मसिंवादे कांचन पुरीव्रतवर्णनं
मसप्तचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ अथ कन्यादानम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ब्रह्मदेयां तु यः कन्यामलंकृत्य प्रयच्छति ॥ सप्त
पूर्वाभिविष्यांश्च स्वकुलसप्तमानवान् ॥ १ ॥ तेन कन्याप्रदानेन सतारयत्यसंशयम् ॥ लोकानाम्प्रोति चतश्चक्षुर्यैव प्रजापतेः ॥ २ ॥ प्राजापत्येन वि
धिना आत्मानं च समुद्धरेत् ॥ महत्पुण्यमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ ३ ॥ भूगवाश्च प्रदानानि गजदानं तथैव च ॥ दत्त्वा तु वर्णहीना यधोरेतमासिम
ज्जति ॥ ४ ॥ बहुवर्षसहस्राणि पुरीषं पंककमश्नुते ॥ शुल्केन दत्त्वा कन्यां च घोरं नरकमाप्नुयात् ॥ ५ ॥ बहून्यब्दसहस्राणि तथा अशुचिभुङ्क्ष्व नरः ॥
सर्वपांचसवर्णेभ्यो दद्यात्कन्यां यथाविधि ॥ ६ ॥ दत्त्वा चाधिकवर्णाय द्विगुणं निगुणं तथा ॥ द्विजपुत्रमनाथं वा संस्क्रुयाद्यश्च कर्मभिः ॥ ७ ॥

चूडोपनयनद्वैश्वमेधफलं भवेत् ॥ अनार्थाकन्यकां दत्त्वा नालोके महयति ॥ ८ ॥ कन्यया सह दत्तं च सुवर्णवह्निमूलकम् ॥
 सकलं द्विगुणं तस्य फलमुक्तपुरातनैः ॥ ९ ॥ कन्यादानादवाप्नोति दक्षलोकं नरोत्तम ॥ विष्णुपूजासमं पुण्यं तत्कन्यापूजया भवेत् ॥ १० ॥
 विमानमाहृत्य मनोभिरामं सुराङ्गनागोत विलसद्दहम् ॥ प्रप्नोति लोकं त्रिदशोत्तमानां कन्याप्रदानाद्वा विचारणेति ॥ ११ ॥ इति श्रीभ
 विष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कन्याप्रदानं नामाष्टचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ श्री
 कृष्ण उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणाद्वैवतं भूमौ ब्राह्मणादिवैदवतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यः परं नास्ति नास्ति भूतं जगत्रये ॥ १ ॥ अदेवद्वैवतं कुरुः कुरुद्वैवमदैव
 तम् ॥ ब्राह्मणाहिमहाभागाः पूज्यं ते स तं द्विजाः ॥ २ ॥ ब्राह्मणेभ्यः समुत्पन्ना देवाः पूर्वमिति स्मृतिः ॥ ब्राह्मणेभ्यो जगत्सर्वतस्मात्पूज्यतमा
 द्विजाः ॥ ३ ॥ येषामश्रितिवैक्रेण देवताः पितरस्तथा ॥ ऋषयश्च तथा नागाः किंभूतमधिकं ततः ॥ ४ ॥ यदैवमनुजो भक्त्या ब्राह्मणेभ्यः प्रय
 च्छति ॥ तदेवाप्नोति धर्मज्ञबहुजन्मानि जन्मानि ॥ ५ ॥ तालवृत्तानि लैनैव श्रान्तं संवाहनेन च ॥ उत्सादेन न गात्राणां तथा व्यंजनकर्मणा ॥ ६ ॥
 पादशौचप्रदानेन पादयोः सेचनेन च ॥ परिचर्य तथा काममेकै नैवा द्विजोत्तम ॥ ७ ॥ अनिष्ट्वापि समाप्नोति स्वर्गलोकं च शाश्वतम् ॥ ब्राह्मणानां शुभं
 कृत्वा नालोके महयति ॥ ८ ॥ यद्ब्राह्मणास्तुष्टिमन्तो विदंति प्रत्यक्षदेवेषु परोक्षदेवाः ॥ तद्गुभं तं स्य नरस्य नूनं भवेदतस्तान् स तं निषेवेत् ॥ ९ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ब्राह्मणशुष्पाविधिवर्णनं नामैकोनपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ युष्मद्वाक्यामृतमिदं शृण्वन्नहं जनार्दन ॥ न तृप्तिमाधिगच्छामि जातं कौतूहलं हि मे ॥ १ ॥ गोपतिः किल गोविन्दस्त्रि
 षुलोकैषु विस्तृतः ॥ गोवृषस्य प्रदानेन त्रैलोक्यमाभिनंदति ॥ २ ॥ तस्माद्गोवृषकल्पस्य विधानं कथयाम्युत ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 वृषदानफलं पुण्यं शृणुष्व कथयामि ते ॥ पवित्रं पावनं चैव सर्वदानोत्तमं तथा ॥ ४ ॥ दशधेनुसमो न दानेनैकश्चैव धुरंधरः ॥ दशधेनुप्रदानाद्वि
 स एवैको विशिष्यते ॥ ५ ॥ वोढा च चारुपृष्ठा गोह्यारोगः पांडुरेन दन ॥ युवाभद्रः सुशीलश्च सर्वदोषविर्वर्जितः ॥ ६ ॥ धुरंधरः स्थापयते एकं
 वकुलं महत् ॥ ज्ञाता भवति संसारेनात्र कार्या विचारणा ॥ ७ ॥ अलंकृत्य वृषं शांतिं पुण्ये हिंससु पस्थिते ॥ रौप्यलाङ्गूलसंयुक्तं ब्राह्मणाय निवे

दयेत् ॥ ८ ॥ मंत्रेणानेराजेन्द्रतंशृणुष्ववदामिते ॥ धर्मस्त्वंवृषरूपेणजगदानन्दकारक ॥ ९ ॥ अष्टमूर्तिरधिष्ठानमतःपाहिसनातन ॥
 दत्तैर्वदक्षिणयुक्तेप्रणिपत्यविसर्जयेत् ॥ १० ॥ सप्तजन्मकृतं पापाङ्गमनःक्रयकर्मजम् ॥ तत्सर्वविलययातिगोदानसुकृतेनच ॥ ११ ॥
 यानंवृषभसंयुक्तदीप्यमानंसुशोभितम् ॥ आरुह्यकामगदिव्यंस्वर्लोकेमधिरोहति ॥ १२ ॥ यावन्तितस्यरोमाणिगोवृषस्यमहापते ॥
 तावद्वर्षसहस्राणिगवांलोकेमहीयते ॥ १३ ॥ गोलोकादवतीर्णस्तुहहलोकेद्वजोत्तमः ॥ यज्ञयाजीमहतेजाःसर्वब्राह्मणपूजितः ॥ १४ ॥
 तवोक्तेवैमहारजकस्यदेयोवृषोत्तमः ॥ तदप्यहन्तेवक्ष्यामिप्राञ्जनापदंनुणाम् ॥ १५ ॥ येषांसदवैश्रुतिपूर्णकर्णजितेन्द्रियाःप्राणिवधेनि
 वृत्ताः ॥ प्रतियहसंकुचितगृहस्थास्तेब्राह्मणस्तारायितुंसमर्थाः ॥ १६ ॥ गात्रेदंभारसहंसुष्टुशृङ्गिणंसर्वशुणोपपन्नम् ॥ दत्तवर्षभगो
 दशकेनतुल्यसत्यंभवतिभुवितत्फलभागिनस्ते ॥ १७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुद्धिस्त्रिसंवादोवृषदानविधिवर्णनंम
 पंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ अथविधिवदानानि ॥ १९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ २० ॥ श्रुतःपुराणविषयस्त्वत्प्रसादान्मयाच्यु
 त ॥ संसारासारतांज्ञात्वाश्रुतश्चव्रतविस्तरः ॥ १ ॥ भूयश्श्रोतुमिच्छामिदानमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ किदीयतेकदाकृष्णकेनोपायेनशंसमे
 ॥ २ ॥ नहिदानात्परतरमन्यदस्तीतिमेमतिः ॥ धनंधनवर्ताकिञ्चिदहार्थराजतस्कैः ॥ ३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अनिश्रितो न धान्य
 दप्रयुक्तंचवर्द्धते ॥ अनीतंयातिचाध्वानंधनंविप्रकरार्पितम् ॥ ४ ॥ किंकायेनसुष्टुनवल्लिनाचिरजीविना ॥ यन्नसत्त्वोपकारायतजीवित
 मनर्थकम् ॥ ५ ॥ ग्रासादद्वेमपिग्रासमर्थिभ्यःकिंनदीयते ॥ इच्छानुरूपोविभवःकदाकस्यभविष्यति ॥ ६ ॥ एकस्मिन्नप्यतिक्रान्तिदिनेदा
 नविर्वर्जिते ॥ दस्युभिर्मुषितैश्चैवदिवारात्रौचोचति ॥ ७ ॥ यस्यत्रिवर्गशून्यानिदिनान्यायांतियातिचासलोहकारभस्त्रेवश्वसत्रापिनजीवति ॥
 ॥ ८ ॥ यैर्नदत्तंचहुतंनतीर्थमरणंकृतम् ॥ हिरण्यमन्नमुदकंब्राह्मणेभ्योनचार्षितम् ॥ ९ ॥ दीनानिरशनारूक्षाःकपालाङ्कितपाणयः ॥
 तेहृदयंतेमहाराजजायमानाःपुनःपुनः ॥ १० ॥ आयासशतलब्धस्यप्राणेभ्योपिगरीयसः ॥ गतिरैकवचित्तस्यदानमन्याविपत्तयः ॥ ११ ॥

१ युक्तमाक्रान्दितुं चिरम्-इ०पा० । २ त्रिवर्गशून्यस्य-इ०पा० ।

नोपभोगैः क्षयं याति न प्रदानैः समृद्धयः ॥ पूर्वाजितानामन्यत्र सुकृतानां परिक्षयात् ॥ १२ ॥ अदृष्टपरतत्त्वोपपन्नेभ्यो विमुज-
 ह्ननम् ॥ यस्मान्मृतस्य तन्नास्ति तस्मात्सांशयिकं वरम् ॥ १३ ॥ दानानि बहुपाणि कथयामितवानघ ॥ व्यासवालमीकिमन्वाद्यैः
 कथितानि पुराणम् ॥ १४ ॥ किञ्चिद्वैतं यत्क्रियते पूज्यते च त्रिलोचनः ॥ दीयते यच्च विभ्रंश्य एतज्जन्म तरोः फलम् ॥ १५ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मण प्रीणनार्थायेकं शर्वस्य शिवस्य च ॥ यानि दानानि देयानि तान्याचक्ष्वय दूतम् ॥ १६ ॥ येनैव
 विधेन दानं पुण्यमुखावहम् ॥ ऐहिकमुष्मिकवाप्तिकरोति न हि हन्यते ॥ १७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ त्रीण्यहुरातिदानानि गावः
 पृथ्वीसरस्वती ॥ आसप्तमं पुनर्येते दोहवाहनवेदनैः ॥ १८ ॥ गोदानमादौ वक्ष्यामि प्रत्यक्षक्रमयोगतः ॥ येनैव विधानेन अन्यनाधि-
 कविस्तरम् ॥ १९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देयाः किं लक्षणगावः काश्च राज्ञि विवर्जिताः ॥ कीदृशाद्यप्रदातव्या न देयाः कीदृशा ये वै ॥ २० ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तरुणीरूपसंपन्ना सुशीला च पर्यस्विनी ॥ न्यायार्जिता सवत्सा च प्रदेयाः श्रोत्रियस्य गौः ॥ २१ ॥ वृद्धासरो गृही-
 नांगिवंध्या दुष्टा मृतप्रजा ॥ दूरस्थाऽन्या यलब्धा च देया गौर्न कथंचन ॥ २२ ॥ सा दत्तवहरेत्यापं श्रोत्रियाया हिताग्रये ॥ अतिथिप्रिया दंता-
 यधेनुं दद्याद्गुणाधिके ॥ २३ ॥ अकुलीनाय मूर्खाय लुब्धाय पिशुनाय च ॥ हव्यकव्यव्यपेताय न देया गौः कथंचन ॥ २४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 पुण्यदिनमथासाद्य स्नान्वातर्प्य पितृस्तथा ॥ द्यूतक्षीराभिषेकं च कृत्वा विष्णोः शिवस्य च ॥ २५ ॥ समभ्यर्च्य यथान्यायं पुष्पादिभिरनु-
 क्रमात् ॥ उदङ्मुखं प्राङ्मुखं वा वाष्टकं वा पश्यस्विनीम् ॥ २६ ॥ सवत्सां वस्त्रसंवीतां सितयज्ञोपवीतिनीम् ॥ स्वर्णशृंगैरौप्यसुरां कांस्यदेहनका-
 न्विताम् ॥ २७ ॥ शक्तितोदक्षिणायुक्तां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ पुच्छे कृष्णार्जिनं देयं गंगपुच्छे करिणं करे ॥ २८ ॥ अश्वं सदा सुकर्णैर्वादासोऽशिर-
 सिदापयेत् ॥ गावो ममाग्रतः संतु गावो मे हृदये संतु गवामध्ये वसाभ्यहम् ॥ प्रदक्षिणां ततः कृत्वा धेनुं द्विजवराय ताम् ॥ २९ ॥
 इमां च प्रतिगृह्णन् धेनुं देत्तामया तव ॥ एवमुच्चार्य तं विप्रं देवं शं परिकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ अनुब्रजे जगच्छंतं पदान्यष्टौ नराधिप ॥ अनेन वि-

१ धनस्योत्पत्तिकरणे-इ० पा० । २ दानमेव प्रकृतव्यम्-इ० पा० । ३ हुतम्-इ० पा० । ४ पुंसः-इ० पा० । ५ तेन-इ० पा० । ६ अग्रे गच्छेच्च
 गच्छंतम्-इ० पा० ।

धिनाधेनुं यो विप्राय प्रयच्छति ॥ ३२ ॥ सर्वकामसमृद्धात्मा स्वर्गलोकं स गच्छति ॥ सप्तपूर्वांस्तपरात्मानानैवैवमानवः ॥ ३३ ॥ सप्त
जन्मकृता तपापान्मोचयत्यवनीपते ॥ पदे पदेऽश्वमेधस्य गोज्ञातस्य च मानवः ॥ ३४ ॥ फलमाप्नोति राजेन्द्रदक्षयैव जगौ हरिः ॥ सर्वकामप्रदा
सा स्यात्सर्वकालेषु पार्थिव ॥ ३५ ॥ भवत्यसौ पापहरा योर्विद्वद्वाञ्छतुर्दश ॥ सर्वपापेव पापानां कृतानामपि जानता ॥ ३६ ॥ प्रायश्चित्तमिदं
प्रोक्तमनुतापोपबृंहितम् ॥ सर्वेषामेव दानानामेकजन्मानुगं फलम् ॥ ३७ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चान्यैश्च मानवैः ॥ लोकाः काम
गमाः प्राप्ता दत्तवैतद्विधिनानुप ॥ ३८ ॥ गोभ्योऽधिकं जगति न परमस्ति किञ्चिद्दानं पवित्रमिति शास्त्राविदो वदन्ति ॥ तत्संपदः सुरसदश्च समीह
मानंद्याः सदैव विधिना द्विजपुङ्गवा य ॥ ३९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिस्त्रिसंवादे प्रत्यक्षधेनुदानव्रतविधि
वर्णनं नामैकपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि धेनूनां कल्पनानुप ॥ विज्ञेय विधिनयाश्च देयाः
कामानभीप्सुभिः ॥ १ ॥ कामं यदीयते दानं स मग्नं तत्सुखावहम् ॥ असमग्रं तु दोषाय भवतीह परत्र च ॥ २ ॥ तस्मान्न दक्षिणाहीनं विधानविकलं
तथा ॥ देयं दानं महाराज समग्रफलकाम्यया ॥ ३ ॥ अन्यथा दीयमानं तदहं कारयेकैवलम् ॥ प्रत्यक्षं चार्थहानिः स्यान्न वा तत्फलदं भवेत् ॥ ४ ॥
तिलधेनुं प्रवक्ष्यामि शृणु पार्थिव सत्तम ॥ वाराहेण पुरा प्रोक्ता महापातकनाशिनीम् ॥ ५ ॥ यादं त्वा ब्रह्महा गोघ्नः पितृह गुरुतल्पगः ॥
अगारदाही गरदः सर्वपापपरोपि वा ॥ ६ ॥ महापातकयुक्तश्च संयुक्तश्चोपपातकैः ॥ मुच्यते ह्यखिलैः पापैः स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ ७ ॥
अनुलिप्ते महोपष्टृक्कृष्णाजिनसमावृते ॥ धेनुं तिलमयीं कृत्वा दर्भानां स्तीर्य सर्वतः ॥ ८ ॥ तिलाः श्वेतांस्तिलाः कृष्णांस्तिला गोमूत्रवर्णकाः
तिलानां च विचित्राणां धेनुं सर्वां च कारयेत् ॥ ९ ॥ द्रोणस्य वत्सकं कुयाञ्चिदुराडिकं च गाम् ॥ स्वर्णशृंगीरं प्यसुरांगं धवर्णवतीं तथा ॥ १० ॥
कार्यां शर्करया जिह्वगुण्डेना स्नयं च कंवलम् ॥ इक्षुपादां तां प्रष्टुं शुक्तिमुक्ताफलक्षणां ॥ ११ ॥ प्रशस्तपत्रश्रवणां फलदं तव तीक्ष्णभाम् ॥

१ जन्म चतुर्दश-इ० पा० । २ देवानामेतज्जन्मांतरं फलम्-इ० पा० । ३ कामदुधाः-इ० पा० । ४ पुण्यम्-इ० पा० । ५ सर्वपापकरोऽपि वा-इ० पा० ।
६ सः-इ० पा० । ७ वस्त्राजिनसमावृते-इ० पा० । ८ गोमूत्रसंभवाः-इ० पा० । ९ शुचिमुक्ताफलक्षणां-इ० पा० ।

स्रग्दामपुच्छाङ्कुर्वीतनवनीतस्तनान्विताम् ॥ १२ ॥ सितवस्त्राशिगालंवासितसर्पपरोमिकाम् ॥ फलैर्मनोहरैरन्नेमिमुक्ताफलान्विताम् ॥ १३ ॥
 ईदृक्संस्थानसंपन्नाकृत्वाश्रद्धासमन्वितः ॥ कांस्योपदोहनादद्यात्पर्वकालेसमागते ॥ १४ ॥ यालक्ष्मीःसर्वभूतानांयवैदेवष्ववस्थिता ॥
 धेनुरूपेणादेवीममपापं व्यपोहतु ॥ १५ ॥ ततःप्रदक्षिणाकृत्वापूजयित्वाप्रणम्यच ॥ सदक्षिणमयातुभ्यंदत्तेत्युक्त्वाविसर्जयेत् ॥ १६ ॥
 अनेनविधिनान्दत्त्वातिलधेनुंनराधिप ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोपरब्रह्माधिगच्छति ॥ १७ ॥ यश्चगृह्णातिविधिवदीयमानांप्रमोदते ॥
 दीयमानांप्रशंसंति येचसंहृष्टमानसाः ॥ १८ ॥ तौपिदोषविनिर्मुक्ताब्रह्मलोकं व्रजंति ॥ प्रशंतायसुशीलायवैदव्रतरतायच ॥ १९ ॥
 धेनुतिलमयीदत्त्वा न शोचति कृताकृते ॥ त्रिरात्रयस्ति लालाहारीस्तिलधेनुप्रदो भवेत् ॥ २० ॥ एकाहमथ वाराजव्रथुच्छेदं तरात्मना ॥
 दानाद्रिशुद्धिः पापस्य तस्य पुण्यवतो नृप ॥ २१ ॥ चान्द्रायणादभ्यधिकं कथितं तिलभक्षणम् ॥ बालत्वे चैव यत्पापं यौवने वा द्भवेत् ॥ २२ ॥
 वाचाकृतं तु मनसा कर्मण यज्ञसंचितम् ॥ उदकष्टविनैचैव न यस्नानेन यद्रवेत् ॥ २३ ॥ मुशलेनोद्यतेनापिलं विते ब्राह्मणे तथा ॥ वृष
 लीगमने चैव गुरुरदाराभिगामिनि ॥ २४ ॥ सुरापानेन यत्पापमभ्यस्य च भक्षणात् ॥ तत्सर्वविलयं याति तिलधेनुप्रदायिनाम् ॥ २५ ॥
 यममार्गे महार्धोरेमदवैतरणस्मृता ॥ बालुकायाः स्थलं चैव पच्यंते यत्र पापिनः ॥ २६ ॥ यत्र लोहमुखाः काका यत्र धानो भयावहाः ॥
 निकृत्य पापिनां भक्षयंति बुभुक्षिताः ॥ २७ ॥ अस्मिपत्रवनंचैव लोहकं टकशाल्मलीम् ॥ एतान्सर्वानि तन्निष्कृत्य ततो यमपुरं व्रजेत् ॥ २८ ॥
 विमानेकांचने दिव्ये मणिरत्नविभूषिते ॥ तत्रारुह्य नरश्रेष्ठो गच्छते परमाङ्गतिम् ॥ २९ ॥ गुणहनिनं दातव्यानं दातव्याधनेश्वरे ॥ कुण्ड
 गोले च लब्धे च न च देया कदापि सा ॥ ३० ॥ एका एकस्य दातव्या मुनिभिः कथितं पुरा ॥ अरण्येनैमिषे पाथनारदेन निवेदितम् ॥ ३१ ॥ तत्तेहंसं प्रव
 क्ष्यामि सम्यक्फलसहस्रदम् ॥ इदं पुण्यं पवित्रं च माङ्गल्यं कीर्तिवर्धनम् ॥ ३२ ॥ विप्राणां श्रावयेच्छ्राद्धे अनन्तफलमश्नुते ॥ बहूनां न प्रदेयानि गौर्गु

१ पर्वकालं समीक्ष्य च-इ० पा० । २ अशेषशोका निर्मुक्ताः प्रयाति परमां गतिम्-इ० पा० । ३ वेदव्रतधराय च-इ० पा० । ४ न युच्छेन्न प्रमाद्येदित्यर्थः ।

'युच्छ' प्रमादे धातुः ।

हंशयनंस्त्रियः ॥ ३३ ॥ विभज्यमानान्येतामिदतारं पातयंत्यधः ॥ सातुविक्रयमापन्नादहत्यासप्तसंकुलम् ॥ ३४ ॥ अस्यादानप्रभावेनविमानं
 सर्वकामिकम् ॥ समारुहन्नरोयातियत्रदेवोहारिः स्वयम् ॥ ३५ ॥ एषाचैवप्रदातव्याप्रयतेनान्तरात्मना ॥ पौर्णमास्यांचमाघस्यकार्तिकयाचैव
 भारत ॥ ३६ ॥ चन्द्रमूर्धोपरागतुविषुवेअयनेतथा ॥ षडशीतिमुखैवव्यतीपातेतुसर्वदा ॥ ३७ ॥ वैशाख्यामागशीर्ष्यावाजच्छायासुचैवहि ॥
 एषातेकथितापार्थितिलधेनुर्मयानघ ॥ ३८ ॥ यावन्तिधेनोरोगाणिगोत्रेषुनृपपुङ्गव ॥ तावद्द्वर्षसहस्राणितदास्वर्गमहीयते ॥ ३९ ॥
 यश्चगृह्णातिविधिवद्दीयमानांचपश्यति ॥ अनुमोदयतेचैतेसर्वेस्वर्गगामिनः ॥ ४० ॥ धेनुंधनाधिपतयोमगधोद्भवेनमानेनयेतिलमयी
 चतुराढकेन ॥ कृत्वायथोक्तरचनांकृतचारुत्सांयच्छतिमुविभवतिविमुक्तपापाः ॥ ४१ ॥ प्रतिगृह्णामिदेवित्वाकुटुंबभरणायच ॥
 कामानयादयास्माकंधेनोत्सर्वदह्वासि ॥ ४२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेतिलधेनुदानव्रतवि
 धिवर्णनं नामद्विपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ जलधेनुंप्रवक्ष्यामिप्रतियेदत्तयायया ॥
 देवदेवोहृषीकेशः पूजितः सर्वभावनः ॥ १ ॥ जलकुंभंनरव्याग्रस्थापयित्वासुपूजितम् ॥ रत्नगर्भतुतंकृत्वाग्राम्यैर्वाभ्यैः समन्वितम् ॥
 ॥ २ ॥ सितवस्त्रयुगच्छन्नद्रवपल्लवशोभितम् ॥ कुष्ठमांसीपुरोशीरिवालकामलकयुतम् ॥ ३ ॥ प्रियद्रुपत्रसहितंसितयज्ञोपवी
 तिनम् ॥ सच्छत्रं सोपानहंचदर्भविष्टरसंस्थितम् ॥ ४ ॥ चतुर्भिः संयुतं रौप्यं तिलपात्रैश्चतुर्दिशम् ॥ स्थगितं दधिपात्रेण घृतशौद्र
 वतामुलम् ॥ ५ ॥ सवत्सांचप्रतिष्ठाप्यगोमेयेनोपशोभिताम् ॥ स्मदामपुच्छं कुर्वीतात्प्रदोहनकान्विताम् ॥ ६ ॥ ततः सम
 भ्यर्चयन्विमुंवासुदेवं सनातनम् ॥ पुष्पधूपोपहारैश्च यथाविभवमात्मनः ॥ ७ ॥ संकल्प्यजलधेनुंचकुंभंतमभिर्मंत्र्यच ॥ विष्णोर्वश
 सियालक्ष्मीः स्वाहायाचविभावसोः ॥ ८ ॥ सोमशक्राकंशक्तिर्यधेनुरुहेणसास्तुमे ॥ एवमामंत्र्यविधिवत्सफलंवत्सकान्विताम् ॥
 ॥ ९ ॥ भक्त्यासंपूज्यगोविंदं जलशायिनमच्युतम् ॥ सितवस्त्रधरं शोतोवीतरागोविमत्सरः ॥ १० ॥ दद्याद्विप्रायराजेन्द्रप्रीत्यर्थं जलश

१ सर्वेशः-इ० पा० । २ कुष्ठमांसीपुरोशीरिनालकैर्वास्वसंयुतम्-इ० पा० । ३ सितवस्त्रेण संवीतो वीतरागः-इ० सितवस्त्रेण संवीतम्-इ० च पा० ।

यिनः ॥ शेषपर्यकशयनः श्रीमाच्छाङ्गविभूषितः ॥ ११ ॥ जलशायिजगद्गोनिः प्रीयतांमकेशवः ॥ इत्थुच्चायजगन्नाथंविप्रायप्रतिपाद्य
 ताम् ॥ १२ ॥ तद्दिनं गोव्रतस्तिष्ठेच्छूद्रयापरयायुतः ॥ अनेन विधिनादत्वा जलधेनुजनाधिप ॥ १३ ॥ सर्वभोगानवाप्नोति ये दिव्याये
 चमानुषाः ॥ शरीरारोग्यमतुलं प्रशमं सर्वकालिकम् ॥ १४ ॥ नृणां भवंति दत्तायां सर्वकामानसंशयः ॥ अत्रापि श्रूयते भूपमुद्रुलेन महात्म
 ना ॥ १५ ॥ जातिस्मरेण यद्गीतमिहाभ्यन्यपुराकिल ॥ समुद्रुलः पुराविप्रो यमलोकगतो मुनिः ॥ १६ ॥ ददर्शयातननेकाः पापकर्मकृतां
 नृणाम् ॥ दीप्ताग्निर्तीक्ष्णयन्त्रस्थाः क्षाथैतैलमयास्तथा ॥ १७ ॥ उष्णक्षारनदीपाताभैरवाः पुरुषर्षभ ॥ व्रणक्षारनिपातोऽथ कुम्भापाकम
 हालयाः ॥ १८ ॥ तादृङ्घ्यायतनाविप्रश्चकार परमांकुपाम् ॥ आह्लादं ते तदाजमुः पापास्तदनुकंपया ॥ १९ ॥ तं दृष्ट्वानारकाः कोचित्स्थ
 त्वातदवलोकितः ॥ तदवस्थं विलोक्य यथमुनिनारिकिमण्डलम् ॥ २० ॥ धर्मराजं संप्रच्छते षां प्रशमकारणम् ॥ तस्मै चाचष्टुराजेन्द्रतदा
 वैवस्वतोयमः ॥ २१ ॥ आह्लादहेतुमधिकं नारकाणां नरोत्तम ॥ दानानुभावात्सर्वेषां नारकाणां द्विजोत्तम ॥ २२ ॥ सप्रवृत्तोऽयमाह्ला
 दः कारणं तच्छृणुष्व मे ॥ त्वयाम्यर्च्यजगन्नाथं सर्वशं जलशायिनम् ॥ २३ ॥ जलधेनुः पुरादत्ता विधिवद्विजपुङ्गव ॥ तस्मात्त्वजन्मनोऽती
 ते तृतीये द्विजजन्मनि ॥ २४ ॥ तस्य दानस्य ते व्युष्टिरियमाह्लाददायिनी ॥ येत्वां पश्यति शृण्वंति ये च ध्यायंति मानवाः ॥ २५ ॥ शृणोषिष्यांश्च वि
 प्रेन्द्र्यांश्च ध्यायसि पश्यसि ॥ निवृत्तिः परमातेषां सर्वाह्लादप्रदायिनी ॥ २६ ॥ सद्यो भवति मास्त्रत्वं द्विजाते कुरु विस्मयम् ॥ आह्लादहेतुजनने
 नास्ति विप्रेन्द्रतादृशम् ॥ २७ ॥ जलधेनुयथानूणां जन्मान्येको न विंशतिम् ॥ नदेषो न ज्वरो नार्तिर्न क्लमो द्विजजायते ॥ २८ ॥ अपि जन्मसहस्रेऽ
 पि जलधेनुप्रदायिनाम् ॥ सत्वं गच्छ गृहीत्वा धर्मस्मत्तो द्विजसत्तम ॥ २९ ॥ येषां समाश्रयः कृष्णेन नियम्याहिते मया ॥ कृष्णस्तु पूजितोऽयं स्तुये कृ
 ष्णार्थमुपोषिताः ॥ ३० ॥ यैश्चानित्यं स्मृतः कृष्णो न ते मद्विषयो पगाः ॥ नमः कृष्णाच्युतानं तवा सुदेव त्पुदीरितम् ॥ ३१ ॥ यैर्भावभावि तैर्विप्रन
 ते मद्विषयो पगाः ॥ दानं ददद्भिर्नैरुक्तमच्युतः प्रीयतामिति ॥ ३२ ॥ श्रद्धापुरःसरं विप्रन ते मद्विषयो पगाः ॥ स एव नाथः सर्वस्य तन्निर्वाणकरा

१ व्युष्टिः फलमित्यर्थः - १ २ यैः कृष्णार्थमुपोषितम् - ३० पा० । ३ येस्तु - ३० पा० ।

वयम् ॥३॥ जनसंयमनश्चाहमस्मत्संयमनोहरिः ॥ इत्थंनिशम्यवचनंयमस्यवदतोऽखिलम् ॥३४॥ उचुस्तेनारकाःसर्वेवाहिशस्त्रार्कभार
वः ॥ नमःकृष्णायहरयेविष्णवेजिष्णवेनमः ॥३५॥ हर्षिकेशार्थकेशायजगद्धात्रेऽच्युतायच ॥ नमःपङ्कजनेत्रायनमःपङ्कजनभये ॥३६॥
जनार्दनयश्रीशायश्रीभैत्रेपीतवाससे ॥ गोविंदायनमोनिन्यनमश्चोदधिशायिने ॥ ३७ ॥ नमःकमलनेत्रायनृसिंहयनिनादिने ॥
शार्ङ्गोद्गणेशितखड्गायशङ्खचक्रगदाभृते ॥ ३८ ॥ नमोवामनरूपायक्रांतलोकत्रयायच ॥ वराहरूपायतथानमोयज्ञाङ्गधारिणे ॥ ३९ ॥
व्यासाशेषदिगंतायानंतोपरमात्मने ॥ वामदेवनमस्तुभ्यंनमःकैटभसुदिने ॥४०॥ केशवायनमोरांमनमस्तेस्तुमहीधर ॥ नमोऽस्तुवामुदे
वायद्वेवमुच्चारितेचतैः ॥ ४१ ॥ शस्त्राणिकुंठान्तंजामुरनलश्चापिशितताम् ॥ समभज्यंतवस्त्राणिसमुत्पेतुरयोमुखाः ॥ ४२ ॥ संशुष्काः
क्षारसरितःपतितःशाल्मलिर्द्रुमः ॥ प्रकाशस्तमसोजमेनरकाद्भानुभिःसह ॥ ४३ ॥ ववौचयुजन्पवनोऽप्यसिपत्रवनंततः ॥ निरुत्सा
हाजडधियोवभूयुर्मार्किकराः ॥ ४४ ॥ जातांगंगवुवाहिन्यःपूयशोणितनिम्नगाः ॥ दिव्यःसुगंधिःपवनोमनःप्रीतिकरस्तथा ॥ ४५ ॥
वेणुवीणास्वनयुताःशब्दाश्चासन्मनोरमाः ॥ तंतादृशमथालक्ष्यतदवैवस्वतोयमः ॥४६॥ क्षीणपापत्रयोस्तास्तुपाद्याध्यैःसमपूजयत् ॥ पूज
यित्वाचतानाहसकृष्णायकृतांजलिः ॥ ४७ ॥ समाहितमतिभूत्वाधर्मराजो नरेश्वर ॥ विष्णोर्देवजगद्धातर्जनादर्दनजगत्पते ॥ ४८ ॥ प्रणा
मयेऽपिकुर्वन्तिषामपिनमोनमः ॥ अच्युतायाप्रमेयायमायावामनरूपिणे ॥४९॥ प्रणामयेऽपिकुर्वन्तिषामपिनमोनमः ॥ नमस्तेवामुदेवा
यधीमतेपुण्यकीर्तये ॥ ५० ॥ प्रणामयेचकुर्वन्तिषामपिनमोनमः ॥ तस्ययज्ञवराहस्यविष्णोरिमिततेजसः ॥ ५१ ॥ एवंस्तुत्वाहर्षिकेशो
धर्मराजस्यपश्यतः ॥ विमानवरमारुहानारकास्त्रिदिवंयुः ॥ ५२ ॥ मुद्गलोऽपिमहाबुद्धिर्दृष्टतदखिलंनृप ॥ जातिस्मरोऽभवद्विप्रःकण्वगो
त्रमहामुनिः ॥ ५३ ॥ संस्मृत्ययमवाक्यानिविष्णोर्माहात्म्यमेवच ॥ जलधेनेस्तुमाहात्म्यंसंस्मृत्येदमगायत ॥ ५४ ॥ अहोमुदुस्तरा
विष्णोर्मायेयमतिगह्वरी ॥ ययामोहितचित्तस्तुनवेतिपरमेश्वरम् ॥ ५५ ॥ जीवोगच्छतिकीटत्वंयूकामत्कुणयानिताम् ॥ तस्माद्भुमलता

१ उदकशायिने-इ० पा० । २ शांताय-इ० पा० । ३ व्यापिन्नमस्तेऽस्तु महीभृते-इ० पा० । ४ शीतलः-इ० पा० ।

दीनां योर्नितस्माच्चपक्षिणाम् ॥ ५६ ॥ ततश्चपशुतांप्राप्यनरत्वमभिवाञ्छति ॥ ततोमानुष्यतांप्राप्यनरोऽप्यनक्रुतात्मनाम् ॥ ५७ ॥ तांप्रा-
 प्यचश्रियंपरानरामायाविमोहिताः ॥ दुस्तरापिसुसाध्यासामायाकृष्णस्यमोहिनी ॥ ५८ ॥ विद्यतेसामनोन्यस्तामुधैवमधुसूदने ॥
 अवाप्यैवंचगर्हस्थमवाप्यैवंचतत्परम् ॥ ५९ ॥ छिनत्तिवैष्णवीमायाकेशवार्पितमानसः ॥ अविरोधेनविषयान्मुञ्चन्विष्णुसमाश्रयेत् ॥
 ६० ॥ मुक्त्वा नरस्तरत्येनांविष्णोर्मायासुदुस्तराम् ॥ ईदृग्बहुफलाभक्तिःसर्वधातरिकेशवे ॥ ६१ ॥ माययातस्यदेवस्यतानकुर्वतिमो-
 हिताः ॥ मुधैवोक्तंसुधापानंमुधातद्विचोष्टितम् ॥ ६२ ॥ मुधैवजन्मतन्नष्टंयत्रनाराधितोहरिः ॥ आराधितोहियःपुंसामैहिकामुष्मिकंफ-
 लम् ॥ ६३ ॥ ददातिभगवान्देवःकस्तंनप्रतिपूजयेत् ॥ संवत्सरास्तथासाविफलादिवसाश्चते ॥ ६४ ॥ नराणांविषयाधान्यैस्तुनारा-
 धितोहरिः॥योनिवित्ताद्विभवैर्नवासोभिर्नभूषणैः ॥ ६५ ॥ तुष्यतेहृदयैर्नवकस्तमीशंनपूजयेत्॥जलधेनोस्तुमाहात्म्यंनिशम्येदृग्निधनराः॥
 ६६ ॥ नात्रयच्छंतितेषांवैविकैःकुत्रतिष्ठति ॥ कर्मभूमौहिमानुष्यंजनमनायुतैरपि ॥ ६७ ॥ स्वर्गापवर्गफलदंकदाचिन्प्राप्यतेनरैः ॥
 संप्राप्यचनयैर्विष्णुस्तोषितोजलधेनुना॥६८॥ तेजनाभ्रष्टजन्मानोर्वंचितास्तस्यमायया॥ऊर्ध्वबाहुर्विरौम्येषदृष्टलेकद्वयोऽस्मिभोः॥६९॥
 आराधयध्वंगोविन्दंजलधेनुंप्रयच्छत॥दुःसहनारकोविहिरविषह्याचयतना॥७०॥ ज्ञातंमयैतदौलभ्यकृष्णंभवतिनिश्चलम् ॥ आदेशिकोदे-
 शिकोहियमार्गोमुदुस्तरैः॥७१॥विचिन्त्यतस्तस्यमेतन्मनःकृष्णेनिवेशयताम् ॥ इष्टेनर्किक्रतुशतेनसुदुष्करेणकुण्डलाधिकेनकिमुकृतैर्नियमै-
 र्व्रतैश्च ॥ दत्त्वाद्विजायपितृराजगृहंगतस्यह्येकोऽपिगौर्जलमयीसुखमातनोति॥७२॥इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिर-
 संवादेजलधेनुदानव्रतविधिवर्णनंनान्नामत्रिपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्णसवाच ॥ ॥ धृतेधेनुंप्रवक्ष्यामिनांशृणु-
 ष्वनरोत्तम॥दीयतेयेनविधिनायादृशपांचकारयेत्॥१॥गव्यस्यसर्पिषःकुंभांग्धमाल्याविभूषितान् ॥ कांस्योपदेहसंयुक्तान्मितवस्त्रावगुंठि-
 तान् ॥ २ ॥ इक्षुयष्टिमयाःपादाःखुरारौप्यमयास्तथा ॥ सौवर्णेचाक्षिणीकैर्यैश्रुङ्गेचागुरुकाष्ठके ॥ ३ ॥ सप्तधान्यमयेपाशैर्षट्कोणेनचक्रम्ब-

१ तत्रैव-इ०पा०१२आलंब्यकृष्णे-इ०पा०१३-गव्यस्य सर्पिषःकुम्भं गन्धमाल्याविभूषितम्॥कांस्योपधानसंयुक्तं सितवस्त्रावगुंठितम्-इ०पा०१४कुर्यात्-इ०पा०१

लम् ॥ कुर्यात्तुरुष्ककर्पूरैर्ब्राणफलमयान्स्तनान् ॥१४॥ तद्वच्छर्करयाजिह्वगुण्डशिरमयंमुखम् ॥ शौमसूत्रेणलंगूलोमानिसितसर्षपैः ॥१५॥
 ताम्रपात्रमयंपृष्ठकुर्वाच्छूद्रासमन्वितः ॥ इदंशृणांतुसंकल्प्यघृतधेनुंनराधिप ॥ ६ ॥ तद्वत्कल्पनयाधेनोर्वत्संचपरिकल्पयेत् ॥
 भेन्नानेनराजेन्द्रतांसमभ्यच्यबुद्धिमान् ॥ ७ ॥ आज्यंतेजःसमुद्दिष्टमाज्यपापहरंपरम् ॥ आज्यंसुराणामाहारःसर्वमाज्येप्रतिष्ठितम् ॥८॥
 त्वंचैवाज्यमयीदेविकल्पितासिमयाकिंल ॥ सर्वपापापनोदायमुखायभवभामिनि ॥ ९ ॥ तंचविप्रमहाभागमनसैवघृताचिषा
 कल्पयित्वाततस्तस्मैप्रयतःप्रतिपादयेत् ॥१०॥ दक्षिणासहिताधेनुःकल्पिताज्यमयीशुभा॥एतांमोपकारायगृहाणत्वंद्विजोत्तम ॥११॥
 इत्युदाहृत्यविप्रायतांगांतुप्रतिपादयेत् ॥ दत्तैकरात्रस्थित्वाचघृताहारायतव्रतः ॥ १२ ॥ अनेनचविधानेननवनीतमयीशुभा ॥ दात
 व्यानृपतेधेनुर्यैनाधिकविवर्जिता ॥ १३ ॥ शृणुपार्थमहाबौहोप्रदानफलमुत्तमम् ॥ घृतक्षीरमहानद्योयत्रपायसकर्दमाः ॥ १४ ॥
 घृतधेनुप्रदायतित्रकामैःसुपूरिताः ॥ पितुरुर्ध्वचयेसत्पुरुषास्तस्ययेऽप्यधः ॥ १५ ॥ तांस्तेषुनृपलोकेषुसनयत्यस्तकल्पयान् ॥
 सकामानामियंव्युष्टिःकथितानृपसत्तम ॥१६॥ निष्किलिषंपदंयातिनिष्कामाघृतधेनुदाः ॥ दत्तमाग्निघृतंमोमस्तन्मयाःसर्वदेवताः॥१७॥
 घृतंप्रयच्छतांभीताभंवत्यखिलदेवताः ॥ १८ ॥ मायाजलंसुतकलत्रमहोर्मिभालंलोभोश्रनक्रविषमंवहुपुण्यभाजः ॥ लग्नानिमग्भव
 पुषोघृतधेनुपुच्छेसंसारसागरमपरमहोतरंति ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादघृतधेनुदानव्रत
 विधिवर्णनंनमचतुःपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः॥१५४॥१५४॥युधिष्ठिरउवाच॥कृष्णकृष्णमहाबाहोसर्वशस्त्रविशारद ॥ कथस्त्वेहदानाना
 मुत्तमंयत्प्रकीर्तितम्॥१॥येनदत्तेनदानानिसर्वाण्येवभवन्त्यतः॥सर्वकामसमृद्धिश्चसर्वपापक्षयोभवेत्॥२॥प्रायश्चित्तविशुद्धिश्चतन्मेकथयसु
 ब्रतं ॥ श्रीकृष्णउवाच॥ ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिदानानामुत्तमोत्तमोत्तमम्॥३॥इत्यातंलवणधेनवाख्यंसर्वकामप्रदंनृणाम् ॥ यादत्वाब्रह्महागो
 ब्रःपितृहागुरुतरल्पगः॥४॥विधासयातीक्रूरात्मासर्वपापरतोऽपिवा॥मुच्यतेनान्नसंदेहःशिवलोकंसगच्छति॥५॥सुभगोधनसंपन्नोदीर्घायुरप

१ शुभे-इ०पा०१२ अतुलाऽधिकवर्जिताम्-इ०पा०१३ महाभाग-इ०पा०१४ प्रपूजिताः-इ०, प्रपूरिताः-इ०च पा०१५ अपकल्पमम्-इ०पा०१६ उत-इ०पा०१

राजितः॥ जायते पुरुषो लोके सर्वकामसमन्वितः॥ ६॥ विविधध्यामिराजेन्द्रलवणस्येह कल्पना ॥ गोमयेनोपलिप्तेन दर्भसंस्तरसंस्थितम् ॥ ७॥
 आविकंचर्मविन्यस्य पूर्वाशाभिमुखं स्थितम् ॥ वस्त्रेण च्छादितं कृत्वा धेनुं कुर्वीत बुद्धिमान् ॥ ८॥ आढेकै नैव कुर्वीत बहु वित्तोऽल्पवित्तवान् ॥
 स्वर्णशृङ्गै रौप्यसुराभिस्तु पादां फलस्तनीम् ॥ ९॥ कार्यांशं कर्तव्या जिह्वा गन्धघ्राणवती तथा ॥ समुद्रोदरे जेतुं शक्तिर्णतस्याः प्रकल्पयेत् ॥
 ॥ १०॥ कंबलं पट्टमुत्रेण ग्रीवायां घण्टिकां तथा ॥ शृंगे चंदनकाष्ठाभ्यां मौक्तिके चाक्षिणी उभे ॥ ११॥ कपोलौ स कुपिण्डाभ्यां यवानां स्य प्रदा-
 पयेत् ॥ तिलान् पार्श्वे प्रकुर्वीत गोघृमांश्चैव भक्तिः ॥ १२॥ एवं सप्तधान्यानि यथा लाभं प्रकल्पयेत् ॥ पृष्ठवैताम्रपात्रं तु अपाने गुडपिंडिकम् ॥
 ॥ १३॥ लांगूले कंबलं दद्याद्वा क्षीरप्रदेशतः ॥ योनिप्रदेशे च मधुसर्वं स्तु फलान्वितम् ॥ १४॥ एवं सम्यक् परिस्थाप्य रसरस्य मर्यादां च गाम् ॥
 स्थापयेद्भस्मे कंच चतुर्भागेन मानवः ॥ १५॥ एवं धेनुं समभ्यर्च्य मालयवस्त्रविभूषणैः ॥ स्नात्वा देवाचं न कृत्वा ब्राह्मणानभिपूज्य च ॥ १६॥
 कृत्वा प्रदक्षिणां गां तु पुत्रभार्यासमन्वितः ॥ ब्राह्मणाय मुशीलाय वृत्तयुक्तायैव नृप ॥ १७॥ दद्यात्पर्वसु सर्वेषु मन्त्रपूर्वमुभक्तिः ॥
 लवणै रसाः सर्वै लवणे सर्वे देवताः ॥ १८॥ सर्वे देवमये देविलवणाख्ये नमोऽस्तुते ॥ एवमुच्चार्य मंत्रं तं विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ १९॥
 सम्यक् प्रदक्षिणां कृत्वा दक्षिणासहितानृपः ॥ प्रदक्षिणमहीति न कृता भवति भारत ॥ २०॥ सर्वदानानि दत्तानि सर्वकृतुफलानि च ॥
 सर्वै रसाः सर्वमन्त्रं सर्वं च सचराचरम् ॥ २१॥ सौभाग्यं परमा बुद्धिरागं सर्वसंपदः ॥ नृणां भवति दत्त्वा तु रसधेनुं न संशयः ॥ २२॥
 स्वर्गै रचिन्यता वा सोऽया वदाभूतं संप्लवम् ॥ पर्णै र्कंबलं गलां लवणाढकेन कृत्वा फलस्तनवतीमपि लावणाख्याम् ॥ दत्त्वा द्विजाय विधि-
 वद्भस्मे नृभेनां लोकं गां सकलसौख्ययुतो विज्ञेत्सः ॥ २३॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे लवणधेनुदानत्र-
 तविधिवर्णनं नाम पंचपंचाशदुत्तरांशतमोऽध्यायः ॥ १५५॥ ॥ ७॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अतः परं वक्ष्यामि राजन्काञ्चनेन युक्तम् ॥
 यां दत्त्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ १॥ सुराणे ब्रह्महा गोघ्नो भीरुर्भग्नव्रतोऽपि वा ॥ गुरुघाती स्वसृगामी परदारतश्च यः ॥ २॥

१ घृतस्तनीम्-इ० पा० । २ रसं क्षारप्रदेशतः-इ० पा० ।

मुच्यते पातकैः सर्वदेवताकाञ्चनधेनुकाम् ॥ संशुद्धस्य सुवर्णस्य पंचांशत्पलिकांशुभाम् ॥ ३ ॥ अर्द्धेन वा प्रकुर्वीत शतस्य वानुपसत्तम ॥
 उवांषिश्च भोगे तु दृष्टकुक्षिपयो धराम् ॥ ४ ॥ विभक्ताङ्गं सुजघनं सुमनोहरकर्णिकाम् ॥ सर्वरत्नविचित्राङ्गं कारयेत्कपिलांशुभाम् ॥
 ॥ ५ ॥ चतुर्थेन तु भोगेन वत्संतस्याः प्रकल्पयेत् ॥ रौप्यघटांचदत्वा तु कौशेयपरिवारिताम् ॥ ६ ॥ ताम्रशृंगीं तथा कुयैर्द्वयमयकं
 चलात् ॥ सुक्ताफलमयेनैत्रैर्वेदुमीरसना तथा ॥ ७ ॥ कृष्णजिने गुडप्रस्थं तत्र स्थां कारयेच्छुभाम् ॥ कुंभाष्टकसमोपेतानां फलसमन्वि-
 ताम् ॥ ८ ॥ तथा षड्दशान्यातपत्रोपा नद्युगान्विताम् ॥ भाजनं वसनं च वताम्रदोहनकं तथा ॥ ९ ॥ दीपकान्नादिलवणशंकराधान्यका-
 न्विताम् ॥ प्रदद्याद्ब्राह्मणं पूज्यवस्त्रैराभरणैः शुभैः ॥ १० ॥ स्नातः प्रदक्षिणीकृत्य धेनुं सर्वाङ्गसंयुताम् ॥ गुडधेनुक्तमैत्रैश्च अवाह्य प्र-
 तिपूज्य च ॥ ११ ॥ त्वं सर्वदेवगणमन्दिरभूषणसि विश्वेश्वरत्रिपथगोदधिपर्वतानाम् ॥ श्रद्धाम्बुतोक्ष्णशकलीकृतपातकौघः
 प्राप्नोति निर्वृतिमतीव परान्ममि ॥ १२ ॥ लोके यथेप्सितफलार्थविधायिनी त्वामासाद्य कोहि भयभागभवति हि मर्त्यः ॥ सैसारदुः-
 खशमनाय तस्त्वकामास्त्वां कामधेनुमिति वेदविदेवदंति ॥ १३ ॥ एवमाभ्यन्यतां धेनुं विप्राय प्रातिपादयेत् ॥ सदक्षिणोप-
 स्करांच प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ १४ ॥ दानकाले तु ये देवास्तीर्थानि मनसस्तथा ॥ शरीरे निवसंत्यस्यास्ताञ्छृणुष्व नराधिप ॥ १५ ॥
 नेत्रयोः सूर्यशशिनौ जिह्वायां तु सरस्वती ॥ दंतेषु मस्तौ देवाः कर्णयोश्च तथा श्विनौ ॥ १६ ॥ शृंगाग्रौ सदा चास्यादिवैरुद्रपितामहौ ॥ गंध-
 वांस्परसश्चैव कुक्षौ प्रसृतिष्ठिताः ॥ कुक्षौ समुद्राश्च त्वारो योनौ त्रिपथगामिनी ॥ १७ ॥ ऋषयो रोमकूपेषु अपाने वसुधास्थिता ॥ अन्त्रे-
 पुनागा विज्ञेयाः पर्वताश्चास्थिषु स्थिताः ॥ १८ ॥ धर्मकामार्थमोक्षास्तु पादेषु परिसंस्थिताः ॥ हुंकारे च चतुर्वेदाः कंठरुद्राः प्रतिष्ठिताः ॥ १९ ॥
 पृष्ठवंशस्थितो मेरुर्विष्णुः सर्वेश्वरारगः ॥ एवं सर्वमयि देवीपावनी विश्वरूपिणी ॥ २० ॥ काञ्चनेन कृता धेनुः सर्वदेवमयी स्मृता ॥ यो दद्या-

१ तदर्थेन-इ० पा० । २ त्वं सर्वदेवगणमन्दिरसंघभूता-इ०, त्वं सर्वदेवगणमन्दिरशोभितासि-इ० च पा० । ३ अस्थिसंधिषु-इ० पा० । ४ पुच्छे
 रुद्रोऽव्यवस्थितः-इ० पा० । ५ विश्वधारिणी-इ० पा० ।

तादृशीधेनुसर्वदानप्रदोहिंसः ॥ २१ ॥ कर्मभूमौहिमत्यानांदानमेतत्सुदुर्लभम् ॥ तस्माद्दयमिदंशंस्तयासर्वकल्मषनाशनम् ॥ २२ ॥
 पावनन्तारणचैवकीर्तिदंशानिदंतथा ॥ वर्षकोटिशतसंग्रस्वर्गलोकेगतोनरः ॥ २३ ॥ नारीवापूज्यतेदेवैर्विमानवरमास्थिता ॥ गंधर्व
 गीयमानस्तुपुष्पमालाविभूषितैः ॥ २४ ॥ सर्वाभरणसंपन्नःसर्वद्वंद्वविर्जितः ॥ स्वर्गस्थित्वाचिरकालंततोमन्यैभिजायते ॥ २५ ॥ आधि
 व्याधिबिनिमुक्त्तोरूपवान्प्रियदर्शनः॥एवंनरोवानरीवादत्वादानमिदंभुवि॥२६॥सर्वान्कामानवाप्नोतिजायमानःपुनःपुनः ॥ २७ ॥ आमन्य
 साधुकुलीलुगुणान्वितायविप्राययःकनकधेनुमिमांप्रदद्यात् ॥ प्राप्नोतिसिद्धमुनिकिन्नरदेवजुष्टंकन्याशतैःपरिवृतंपदमिन्दुमौलेः ॥ २८ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेसुवर्णधेनुदानव्रतविधिवर्णनमष्टपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः॥१५६॥अ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिदानमन्यत्सुदुर्लभम् ॥ रत्नधेनवितिविख्यातंगोलोकफलदंनृणाम् ॥ १ ॥ पुण्यंदिनमथासाद्यगो
 मयेनोपलेपनम् ॥ कृत्वाभूमौमहाराजतत्रधेनुंप्रकल्पयेत् ॥ २ ॥ धेनुरत्नमयंकुमार्यात्तत्तत्संकल्पपूर्वकम् ॥ स्थापयेत्पद्मरागणमेकाशीति
 मुखेबुधः॥३॥पुष्परागशतंधेनोःपादयोःपरिकल्पयेत् ॥ ललाटेहमैतलंकंमुक्ताफलशतंहशोः ॥ ४ ॥ भ्रूयुगेविद्रुमशतंशुक्तीकर्णद्वयेस्मृते ॥
 काञ्चनानिचशृङ्गाणिशिरविज्रशतात्मकम् ॥ ५ ॥ ग्रीवायानेत्रपुटकेगोमेदकशतंतथा ॥ इन्द्रनीलशतंपृष्ठवैडूर्यशतंपार्श्वके ॥ ६ ॥
 स्फाटिकैरुदरंकार्यैसौगन्धिकशतंकटौ ॥ सुराहेममयाःकार्याःपुच्छंमुक्तावलीमयम् ॥ ७ ॥ सूर्यकान्तेन्दुकान्तौचप्राणैकपूरचन्दनैः ॥
 कुंकुमेनचरोमाणिरौप्यनाभिचकारयेत् ॥ ८ ॥ गारुत्मतशततद्द्रुपानेपरिकल्पयेत् ॥ तथान्यानिचरत्नानिस्थापयेत्सर्वसंधिषु ॥ ९ ॥
 कुर्याच्छर्करायाजिह्वांगोमयचगुडात्मकम् ॥ गोमूत्रमाज्येनतथादधिदुग्धंस्वरूपतः ॥ १० ॥ पुच्छाग्नेचामरंदद्यात्स्तनयोस्ताम्रदेहनम् ॥
 कारयेद्वेमेवंतुचतुर्थीशेनवत्सकम् ॥ ११ ॥ नानाफलानिपार्श्वेषुकृत्वापूजांप्रयत्नतः ॥ गुडधेनुवदावाह्याहंदंचोदाहरेत्ततः ॥ १२ ॥
 त्वासर्वदेवगुणवासमितिरुद्रेन्द्रचन्द्रकमलासनवासुदेवाः ॥ तस्मात्समस्तभुवनत्रयदेहयुक्तामापाहिदेविभवंसागरमज्जमानम्॥१३॥

२ भक्त्या-इ०पा० । २ सर्वगंधविजितः-इ०पा० । ३ भूयो गन्धक आमोदे लेशे संबंधगर्वयोः इति विश्वः । ३ त्वासर्वदेवगुणधामनिधिबिरिचिरुद्रेन्द्र
 विष्णुकमलासनवासुदेवाः-इ० पा० । ४ भवसागरपिडयमानम्-इ०पा० ।

एवमामन्यतां धेनुविप्राय प्रतिपादयेत् ॥ संपूज्य वस्त्राभरणैर्विधिज्ञेयैर्द्वपारगम् ॥ १४ ॥ ततश्च दक्षिणां दत्त्वा प्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ एवं यः कुरुते पार्थतस्य पुण्यफलं शृणु ॥ १५ ॥ कल्पकोटिशतं स्राग्निबलैकैः सुखं वसेत् ॥ ततः काले बहुतिथेराजराजो भवेदिह ॥ १६ ॥ सर्वका मसमृद्धश्च शत्रुपक्षक्षयंकरः ॥ १७ ॥ इति सकलविधिज्ञो रत्नधेनुप्रदानं वितरति स विमानं प्राप्य देदीप्यमानम् ॥ सकलकलुषमुक्तो बंधुभिः पुत्रपौत्रैः सह सदनसरूपः स्थानमभ्येति शोभोः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे रत्नधेनुप्रदानविधिवर्णनं नाम सप्तपंचशततृतीयोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ प्रसूयमाना दातव्या धेनुर्ब्राह्मणपुङ्गवे ॥ विधिना केन धर्मज्ञो दानेन स्यात्स्वर्कफलम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ प्रसूयमानातिपुण्यैः प्राप्यते गौर्नृपोत्तम ॥ प्राप्नुवन्ति नराः केचित्पुण्यसंभार विस्तराः ॥ २ ॥ यावत्पादौ योनिगतौ शिरश्चैव प्रहृश्यते ॥ तावद्वैः पृथिवीज्ञेया यावद्भूमं मुच्यते ॥ ३ ॥ गौर्यावद्विमुखी चैव यदा भवति भार त ॥ तदा सौ पृथिवीज्ञेया स शैलवनकानना ॥ ४ ॥ दत्त्वोभयमुखी राजन्यत्पुण्यं प्राप्यते नृभिः ॥ नतद्वर्णयितुं याति मुखेनैकैकं न चित् ॥ ५ ॥ किमिष्टं बहुभिर्जज्ञे दानैर्दत्तैश्च सत्तम ॥ प्रसूयमानां गामेकां देहि किं बहुना तव ॥ ६ ॥ एकैव पाति नरकात्सुखमेकैव कारयेत् ॥ एकापि द्विमुखी दत्ता गौर्गौर्भवति भारत ॥ ७ ॥ स्वर्णशृंगैरप्यसुरां मुक्तालाङ्गूलभूषिता ॥ कांस्योपदोहना राजव्रलंकृत्या द्विजोत्तमे ॥ ८ ॥ प्रसूयमानां दत्त्वा महत्पुण्यफलं लभेत् ॥ यावन्ति धेनुरामाणि वत्सस्यापि नराधिप ॥ ९ ॥ तावद्बर्षसहस्राणि स्वर्गलोकं महीयते ॥ पितृनिपता महांश्चैव तथैव प्रपितामहान् ॥ १० ॥ समुद्धरत्यसंदिग्धं नरकाद्भूरिदक्षिणः ॥ धृतक्षीरवहानद्योदधिपायसकर्मदाः ॥ ११ ॥ तत्र ते याति यत्रा स्ति द्रुमश्चेप्सितकामदः ॥ यो ददाति सुवर्णं न वहुना सह भाविनीम् ॥ १२ ॥ गोलोकः सुलभस्तस्य ब्रह्मलोकश्चापि यव ॥ न देया दुर्बल राजन्धेनु नैवाल्पदक्षिणा ॥ १३ ॥ काम्योऽयं विधिरुद्दिष्टः फलदो विधिना कृतः ॥ १४ ॥ स्त्रियश्च तं चंद्रसमानवक्राः प्रतप्तं जांबूनदत्तुल्यवर्णाः महानि तं वास्तु वृत्तमध्याः सर्वस्य जन्मलानां भेनेत्राः ॥ १५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे उभयमुखिगोदानव्रतविधिवर्णनं नामाष्टपंचशततृतीयोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ गोसहस्रविधानं च कथं स्वस्वजनादनं ॥ कस्मिन्काले प्रदातव्यं

१ सुखी भवेत्-इ० पा० । २ कर्मज्ञ-इ० पा० । ३ रक्ताङ्गुलभूषिता-इ० पा० ।

कथं देयं च तद्भवेत् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ गावः पवित्रालोकानां गाव एव परायणम् ॥ ब्रह्मणा सृजता लोका नृत्तिहेतोः प्रजे
 श्वर ॥ २ ॥ गावः प्रथमतः सृष्टास्त्रैलोक्या हितकाम्यया ॥ यासां मूत्रपुरीषेण देवतायतनान्यपि ॥ ३ ॥ शुचानि समजायन्त किंभूतमधिकं
 ततः ॥ मूलं यज्ञस्य काम्यस्य सर्वदेवमयाः शुभाः ॥ ४ ॥ गोमये वसते लक्ष्मीः पर्याप्तं तन्निर्दिशन् ॥ ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधा कृतम् ॥
 ५ ॥ एकत्र मंत्रास्तिष्ठन्ति ह विरन्यत्र तिष्ठति ॥ यासां पुत्रैर्धृता लोकधारिताः सर्वदेवताः ॥ ६ ॥ तासां दानविधानं च शृणु तत्पृथिवीपते ॥
 एकाऽपि गौर्गुणैर्गोपेता कृत्स्नं तारयते कुलम् ॥ ७ ॥ मुरूपाशीलसंघनायुवती सुपर्यस्विनी ॥ सुवत्सा सुदुहा चैव पापरागो विवर्जिता ॥ ८ ॥
 विधिवत्तादृशदात्ता कृत्स्नं तारयते कुलम् ॥ किंपुनर्देश्यो दद्याच्छतं वा विधिपूर्वकम् ॥ ९ ॥ सहस्रं तु पुनर्दद्यात्तस्य वै किमिहोच्यते ॥
 गोसहस्रं पुरादत्तं न ह्रुषेणमहीभृता ॥ १० ॥ सगतो ब्रह्मणः स्थानं ययातिश्च महामतिः ॥ गंगातीरमहदत्तमादित्या पुत्रकाम्यया ॥ ११ ॥
 लेभे पुत्रत्रिलोकेशं नारायणमकल्मषम् ॥ श्रूयते पितृभिर्गीता गाथास्ताः शृणु भूपते ॥ १२ ॥ यदिकाश्चित्कुलेऽस्माकं गोसहस्रं प्रदापयेत् ॥
 यास्यामः परमांसिद्धिं कारितां पुण्यकर्मणा ॥ १३ ॥ दुहिता वा कुलेकाचिद्गोसहस्रं प्रदायिनी ॥ सोऽयानः सुगतिर्दत्तो भविष्यति न संशयः ॥ १४ ॥
 अतः परं प्रवक्ष्यामि यज्ञं सर्वकामिकम् ॥ गोसहस्रं तदा दद्याच्छ्रोत्रोक्ता विधिवन्तरः ॥ १५ ॥ तीर्थगोष्ठे गृहे वापि मण्डपं कारयेच्छुभम् ॥
 दशद्वारदशहस्तं वा चतुर्वक्त्रं सतोरणम् ॥ १६ ॥ तन्मध्ये कारयेद्दिचतुर्हस्तामनूपमम् ॥ हस्तमात्रप्रमाणेन हस्तेन समलंकृतम् ॥ १७ ॥
 पूर्वोत्तरेऽथ दिग्भागे ग्रहोद्वेदिं प्रकल्पयेत् ॥ ग्रहयज्ञविधानेन ग्रहां स्तत्र क्रमाद्यजेत् ॥ १८ ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च पूज्याः प्रथममेव हि
 ऋत्विजः परिकर्तव्या षोडशाष्टौ च शोभनाः ॥ १९ ॥ चतुरो वामहाराज उपाध्यायश्च पंचमः ॥ सर्वाभरणसंपन्नाः कर्णवेष्टा गुलयैकैः ॥ २० ॥
 शोभिता इच्छत्रसंपन्नास्ताम्राऽपत्रद्वयान्विताः ॥ ग्रहयज्ञोक्ता विधानोद्दामं हव्यं सत्राचरेत् ॥ २१ ॥ वेद्याः पूर्वोत्तरे भागे शिवकुण्डं नियोजयेत् ॥
 कुंभद्वयं च द्वारेषु पंचरत्नं संप्लवम् ॥ २२ ॥ कार्यं कुरु कुलश्रेष्ठ ततो होमं समारभेत् ॥ लोकपालवर्तिदद्यात्तुला पुरुषदानवत् ॥ २३ ॥
 गोसहस्राद्विनिष्कृष्य सर्वसं दशकं गवाम् ॥ गोसहस्राद्विनिष्कुर्याद्वस्त्रमाल्यविभूषणम् ॥ २४ ॥ अतः प्रवेश्य दशकं वस्त्रमाल्यैश्च पूजयेत् ॥

सुवर्णधटिकायुक्ताम्रदाहनकान्वितम् ॥ २५ ॥ सुवर्णतिलकोपेतसुरौष्यैरलंकृतैः ॥ हेमरत्नमयैः शृंगैश्चामरैश्चोपशोभितम् ॥ २६ ॥
 मुनयः केचिदिच्छन्ति कान्चननेदिकेश्वरम् ॥ लवणद्रोणशिखरे भक्त्या तमपिकारयेत् ॥ २७ ॥ एकाग्रतन्त्रक्षत्रभक्तैः पांचिदानमिष्यते ॥
 ग्रहान्सुरांश्च संपूज्य माल्यवस्त्रफलक्षतैः ॥ २८ ॥ पताकाभिरलंकृत्य देवतायतनानि च ॥ गोक्षतेऽपि दशदिशेन सर्वमेतत्प्रकल्पयेत् ॥ २९ ॥
 यदि सर्वानविद्यन्ते गावः सर्वगुणोत्तमाः ॥ दशकंपूज्य यन्नेन इतराः परिकल्पयेत् ॥ ३० ॥ पुष्पकालमथोवाद्यगतिमंगलनिस्वनैः ॥
 सर्वौषध्युदकस्नानात् स्नपितो द्विजपुंगवैः ॥ ३१ ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमं जालिः ॥ नमो वो विश्वमूर्तिभ्यो विश्वमातृभ्य एव च ॥ ३२ ॥
 लोकाधिवासिनीभ्यस्तुरोहिणीभ्यो नमो नमः ॥ गवामगेषु तिष्ठन्ति भुवनान्येकं विंशतिः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मादयस्तथा देवा रोहिण्यः पातु मातरः ॥
 गावो ममाग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः ॥ ३४ ॥ गावो मे सर्वतः संतु गर्वा मध्ये वसाम्यहम् ॥ यस्मात्त्वं वृषरूपेण धर्मैश्चैव सनातनः ॥ ३५ ॥
 अष्टमूर्तिराधिष्ठानमतः पाहिसनातनः ॥ इत्यामन्व्यततो दद्याद्भुक्त्वेनैकैश्चरम् ॥ ३६ ॥ सर्वौपकरणोपेतं गोयुतं च विंशतिः ॥
 गवांशतमर्थैकैकं तदर्धं चापि विंशतिः ॥ ३७ ॥ दशपञ्चशतं दद्याद्भुक्त्यस्तदनुज्ञया ॥ नैकबहुभ्यो दातव्या दाता दोषकरो भवेत् ॥ ३८ ॥
 बह्वचस्त्वेकस्य दातव्याः श्रीमदारोग्यवृद्धये ॥ पयोव्रतस्ततस्तिष्ठेदेकाहं गोसहस्रशः ॥ ३९ ॥ तथैव ब्रह्मचारिभ्यो दद्याच्छ्रेष्ठिद्विपुलांश्चियम् ॥
 न देया दुर्वलाधेनुर्न लक्ष्मीरोगिणी ॥ ४० ॥ न जीर्णा जीर्णवस्त्रावानापत्यगतचेतसा ॥ अनेन विधिनयस्तु गोसहस्रप्रदो भवेत् ॥ ४१ ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः सिद्धचारणसेवितः ॥ विमानेनार्कवर्णेन किंणिजालमालिना ॥ ४२ ॥ सर्वेषां लोकपालानां लोकैः संपूज्यते सुरैः ॥
 सप्तावरान्सप्तपरान्सप्तचैव षरावरान् ॥ ४३ ॥ पुरुषातुद्धरेद्देत्स्वागोसहस्रं विधानतः ॥ स्वर्गलोकाञ्च्युतो वा यथारविनास्तरायाणां ॥ ४४ ॥ सप्त
 जन्मानिराज्ञीभ्यो नूयमाना पुनः पुनः ॥ ४५ ॥ न त्वेवं दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविंशेषो विधिश्च ॥ तस्मादेताः सर्वे भूषासमेताः पात्राकाले
 क्षीरवन्त्यो विधानात् ॥ ४६ ॥ एकापि गर्वदुष्टगुणानि प्रदत्ता दातुः कुलत्रिपुरुषं विधिवत्पुनाति ॥ यः श्रद्धया वितरति हि गवांसहस्रं शक्यं फलं ननुप

तेऽस्यमयाभिधातुम् ॥४७॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गोसहस्रप्रदानविधिव्रतवर्णनमौ नमो नमः ॥
 अततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ४८॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ युष्मद्वाक्यमृतमिदं शृण्वानो हं जनार्दन ॥ न तृप्तिमधिगच्छामि जातं कौतूहलं हि मे ॥
 १ ॥ गोपतिः किल गोविन्दस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ गोवृषस्य प्रदानेन त्रैलोक्यमभिर्नन्दति ॥ २ ॥ तद्गोवृषभदानस्य फलमेकमथ याच्युत ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वृषदानफलं पुण्यं शृणुष्व कथयामि ते ॥ ३ ॥ पवित्रपावनं चैव सर्वदानोत्तमोत्तमम् ॥ दशधेनुसमोऽनङ्गानेकश्चैकधुरंधरः ॥ ४ ॥
 दशधेनुप्रदानाद्धिस एवैको विशिष्यते ॥ यो हृष्टश्चातिपुष्टांगो ह्यरोगः पाण्डुर्नन्दन ॥ ५ ॥ युवाभद्रः सुशालिश्च सर्वदोषविवाजितः ॥
 धुरंधरः स्थापयते एक एव कुलमहत् ॥ ६ ॥ त्राता भवति संसारे नात्र कार्या विचारणा ॥ अलंकृत्य वृषं शतं पुण्यकाल उपस्थिते ॥ ७ ॥
 रौप्यलंगूलसंयुक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ मंत्रेण नैराजं नृत्तं शृणुष्व वदामि ते ॥ ८ ॥ धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानन्दकारकः ॥
 अष्टमूर्तेरधिष्ठानमर्तः पाहिसनातन ॥ ९ ॥ दत्तैर्वंदक्षिणयुक्तं प्राणिपत्यं विस्मयेत् ॥ सप्तजन्मकृतं पापं वाङ्मनः कायकर्मणाम् ॥ १० ॥
 तत्सर्वं विलयं याति गोदानसुकृतेन च ॥ यानं वृषभसंयुक्तं दीप्यमानं सुशोभनम् ॥ ११ ॥ आरुह्य कामगोदिव्यं स्वर्लोकाधिरोहति ॥
 यावन्तितस्य रोमाणि गोवृषस्य महीपते ॥ तावद्दर्भसहस्राणि गवां लोके महीयते ॥ १२ ॥ गोलोकादवतीर्णस्तु इह लोके द्विजो भवेत् ॥ यद्वा
 याजी महते जाः सर्वब्राह्मणपूजितः ॥ १३ ॥ यथोक्ते महाराजकस्येदं यो वृषोत्तमः ॥ तदहं ते प्रवक्ष्यामि पात्राण्यपदं नृणाम् ॥ १४ ॥
 ये क्षांतं दाताः श्रुतिपूर्णकर्णाजितेन्द्रियाः प्राणिबध्ना निवृत्ताः ॥ प्रतिग्रहे संकुचिता गृहस्थास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः ॥ १५ ॥ ऊर्जस्विनं भर
 सहृदं कंधं च यच्छंति ये वृषभभक्षणोपपन्नम् ॥ दत्तेन यद्भवति गोदशकेन पुण्यं सत्यं भवति सुवित्तफलभागिनस्ते ॥ १६ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वृषभदानव्रतविधिवर्णनमौ नमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ४९ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कपिलादानमाहात्म्यं कथयस्व जगत्पते ॥ पुण्यं यत्सर्वदानानां सर्वपातकनाशनम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥

१ दिव्यम्-इ० पा० । २ अरोषः-इ० पा० । ३ ततः-इ० पा० । ४ सुशोभितम्-इ० पा० । ५ तदप्यहं ते वक्ष्यामि-इ० पा० । ६ दृढबंधनम्-इ० पा० ।

तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामिविनिताश्चैनयत्पुरा ॥ कथितंकपिलादानंतच्छृणुष्वमहामते ॥ २ ॥ ॥ विनताश्च उवाच ॥ अतः परमहाराजो
 भयमुख्याः समासतः ॥ विधानं यद्ग्राहेण धरण्यैकथितं पुरा ॥ ३ ॥ तदहंसंप्रवक्ष्यामि नवपुण्यफलंचयत् ॥ धरण्युवाच ॥ यत्त्वया कपिला
 नाम पूर्वमुत्पादिता प्रभो ॥ ४ ॥ होमधेनुः सदा पुण्याधेनुर्ज्ञावतारभूः ॥ साकथं ब्राह्मणेभ्यो हि दयाकस्मिन्दिनेऽपि च ॥ ५ ॥ कीदृशाय च विप्राय दा-
 तव्या पुण्यलक्षणा ॥ कतिवा कपिलाः श्रोक्ताः स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ ६ ॥ तासां प्रयत्नाद्दानेन किंपुण्यस्य आज्ञमाधव ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरा-
 न्मधुसूदन ॥ ७ ॥ वराह उवाच ॥ शृणुष्व भद्रैतत्त्वेन पवित्रां पापनाशिनीम् ॥ कृत्वा यत्सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ८ ॥ कपिला अग्निहोत्रार्थं
 यज्ञार्थं च वरानने ॥ उद्धृत्य सर्वं ते जांसि ब्रह्मणा निर्मिता पुरा ॥ ९ ॥ पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ पुण्यानां परमं पुण्यं कपिलां च
 वरानने ॥ १० ॥ तपस्तप्तपश्वायं ब्रतानां मुत्तमं व्रतम् ॥ दानानां मुत्तमं दानं विधिना ह्येतदक्षयम् ॥ ११ ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि गुह्या-
 न्यायतनानि च ॥ पवित्राणि च पुण्यानि सर्वलोकैव मुन्धरे ॥ १२ ॥ होतव्या न्याग्निहोत्राणि सायं प्रातर्द्विजातिभिः ॥ कपिलाया घृतेनेह दद्या-
 क्षीरेण वा पुनः ॥ १३ ॥ यजंते येऽग्निहोत्राणि अन्नैश्च विविधैः सदा ॥ पूजयन्त्यतिथिं श्वैव परां भक्तिमुपागताः ॥ १४ ॥ तेषां त्वादित्यवर्णश्च
 विमानैर्जायेते गतिः ॥ सूर्यमण्डलमध्ये च ब्रह्मणा निर्मिता पुरा ॥ १५ ॥ कपिलायाः शिरोऽग्निवांसं सर्वतीर्थानि भामिनि ॥ पितामहं नित्यं गच्छानिव
 संतिहि नित्यं यशः ॥ १६ ॥ प्रातरुत्थाय यो मर्त्यः कपिलागलमस्तकात् ॥ च्युतं तु भक्त्या पानीयं शिरसा धारयेन्नरः ॥ १७ ॥ संतेन पुण्येनो-
 पेत्तस्तत्क्षणाद्भूतकिल्बिषः ॥ त्रिशद्वर्षकृतं पापं दहत्यग्निरिवेन्धनम् ॥ १८ ॥ कल्युत्थाय यो मर्त्यः कुर्यात्तासां प्रदक्षिणाम् ॥ प्रदक्षिणीकृतं तेन पृ-
 थिवी स्याद्भूमुन्धरे ॥ १९ ॥ प्रदक्षिणायै चैकायां कृतायां च वसुन्धरे ॥ दशवर्षकृतं पापं नश्यते नात्र संशयः ॥ २० ॥ कपिलायास्तु मूत्रेण स्नायाद्द्वयः
 शुचि व्रतः ॥ स गङ्गाद्येषु तीर्थेषु स्नानतो भवति मानवः ॥ २१ ॥ येन स्नानेन चैकेन भवमुक्तो भवेन्नरः ॥ यावज्जीविकृतात्पातक्षणादेव मुच्यते ॥
 ॥ २२ ॥ गोसहस्रं च यो दद्यादेकां वा कपिलां नरः ॥ सममेतत्पुरा प्राह ब्रह्मलोकं पितामहः ॥ २३ ॥ यश्चैकां कपिलां हन्यान्नरं रज्जुकरो यदि ॥
 गोसहस्रं हतं तेन भवतीह न संशयः ॥ २४ ॥ गवां स्थितं कल्पयेत् घृतं गव्यं न दूषयेत् ॥ यावद्विषद्वैतं गव्यं तावत्पापैस्तु पूयते ॥ २५ ॥

गवांकंठूयनं श्रेष्ठं तथा च प्रतिपालनम् ॥ तुल्यं गोघृतदानस्य भयरोगादिपालनम् ॥ २६ ॥ तृणादिभक्षणार्थं च गवांश्च दद्याद्भारादिकम् ॥
 स्वर्गवासफलं दिव्यं लभते मानवोत्तमः ॥ २७ ॥ दशहकपिलाः प्रोक्ताः स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ यो दद्याच्छ्रेत्रियस्यैव स्वर्गत्वासमानवः ॥ २८ ॥
 विमानैर्विविधैर्दिव्यैर्दिव्यकन्याभिरर्चितः ॥ सेव्यमानस्तु गंधर्वैर्दीप्यमाना यथाग्रयः ॥ २९ ॥ सुवर्णकपिला पूर्वा द्वितीया गौरपिङ्गला ॥
 आशाचैव तृतीया स्यादग्निज्वाला चतुर्थिका ॥ ३० ॥ पंचमी जुहुवर्णा स्यात्पष्ठतुष्टतपिङ्गला ॥ सप्तमी श्वेतपिङ्गा स्यादष्टमी क्षीरपिङ्गला ॥ ३१ ॥
 नवमी पाटलज्ञेया दशमी पुष्पपिङ्गला ॥ एता दश समाख्याताः कपिलाश्च सुधरे ॥ ३२ ॥ सर्वा ह्येता महाभागास्तारयन्ति न संशयः ॥
 संगमेषु प्रशस्ताश्च सर्वपापप्रणाशनाः ॥ ३३ ॥ एवमेतास्तु कपिलाः पापघ्न्यश्च सुधरे ॥ आशाचैव तु या प्रोक्ता अग्निगर्भानलप्रभा ॥ ३४ ॥
 अग्निज्वालो ज्ज्वलैः शृंगैः प्रदीप्ता गारलोचना ॥ अग्निपुष्पा अग्निलोमा तथा न्याचानलप्रभा ॥ ३५ ॥ तामाग्रेय्यां सदा दद्याद्ब्रह्मण ये तैः सदा ॥
 गृहीत्वा कपिलां शूद्रः कामतस्तु स्वयं पिबेत् ॥ ३६ ॥ पतितश्च भवेन्नित्यं चंडालसदृशः पुमान् ॥ तस्मान्न प्रतिगृह्णीयाच्छबलां गंकथं च न ॥ ३७ ॥
 द्वापंति परिहर्तव्या कपिला गौर्द्विजेतरैः ॥ लोकेषु ते मूढतमाः कपिला क्षीरभोजनाः ॥ ३८ ॥ असंभाष्याश्च पतिताः शूद्रास्ते पापकर्माणि ॥
 पितृव्रतिया वत्कपिलां तावत्तेषां पितामहाः ॥ ३९ ॥ अमेध्यं भुजतेऽतस्तानोपजीव्या द्विजेतरः ॥ तासां घृतं च क्षीरं वानवनीतमथापि वा ॥ ४० ॥
 उपजीवन्ति येशूद्रास्ते प्रयांति यमालयम् ॥ कपिला जीविनः शूद्राः सर्वे गच्छन्ति रौरवम् ॥ ४१ ॥ रौरवे भुजते दुःखं वर्षकोटिं शतोषिताः ॥ ततो
 विमुक्ताः कालेन जायन्ते श्वानयोनिषु ॥ ४२ ॥ श्वानयोर्नैर्विमुक्तास्ते विष्टायां कृमिया निगाः ॥ विष्टास्वेव च पापिष्टा दुर्गंधेषु च निन्यशः ॥ ४३ ॥
 भूयोऽपि जायमानास्ते तत्रोत्तारो न विद्यते ॥ ब्राह्मणश्च वयोदेविकुर्यात्तेषां प्रतिग्रहम् ॥ ४४ ॥ ततः प्रभृत्य मेध्यायां पितरस्तस्य शेते ॥
 तं विप्रं ननु भाषेत न चाप्येका स न विशेत् ॥ ४५ ॥ स नित्यं वर्जनो यो वै दूरात्तु ब्राह्मणाधमः ॥ यस्तेन सह भाषेत प्रायश्चित्ती भवे द्विजः ॥ ४६ ॥
 एकस्य गोप्रदानस्य सहस्रांशो न पूर्यते ॥ किमन्यैर्बहुभिर्दानैः कोटि संख्यात विस्तरैः ॥ ४७ ॥ श्रोत्रिया यदरिद्राय सुवृत्ताया हिताग्रये ॥

दत्तैकांकपिलाधिनुसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४८ ॥ मासेप्रसविर्निधेनुदानार्थप्रतिपालयेत् ॥ आत्मार्येनप्रपल्याहिसदानकरभीरुभिः ॥ ४९ ॥
 कपिलाधर्धप्रभुताचदातव्याहिद्विजन्मने ॥ जायमानस्यवत्सस्यमुख्योऽन्यां प्रदृश्यते ॥ ५० ॥ तावत्सापृथिवीज्ञेयायावद्भूभनमुच्यते ॥ धेनो
 र्यावतिरोमाणिसवत्सायावसुन्धरे ॥ ५१ ॥ भूम्यांतुपांसवोयावद्यावन्नक्षत्रतारकाः ॥ तावद्दर्पसहस्राणिब्रह्मेशादिभिरर्चितः ॥ ५२ ॥
 ब्रह्मलोकानिवसतियश्चैककपिलाप्रदः ॥ सुवर्णशृङ्गायःकृत्वारौप्यैरंबुसमार्धितः ॥ ५३ ॥ ब्राह्मणस्यकरेदत्त्वासुवर्णैरौप्यमेवच ॥ कपि
 लायास्तदुपात्रं ब्राह्मणस्यकरेन्यसेत् ॥ ५४ ॥ उदकंचकरेदत्त्वावाचयेतस्वशक्तिः ॥ सुवर्णैस्तुचतुर्भिश्च त्रिभिर्द्रोभ्यामथापिवा ॥ ५५ ॥
 एकहीनानदानतव्यादीच्छेच्छुभमात्मनः ॥ ससमुद्रवर्नोपेतासशैलवनकानना ॥ ५६ ॥ रत्नपूर्णभवेदत्तापृथिवीनात्रसंशयः ॥ पृथिवी
 दानतुल्येनदानेनैतेनैवैतः ॥ ५७ ॥ तारितोयातिपितृभिवर्णवयत्पदपरम् ॥ ब्रह्मस्वहरणोगोघ्नोऽन्नग्राहब्रह्मघातकः ॥ ५८ ॥
 पापकृच्चोभयमुखीदद्यात्सत्कनकान्विताम् ॥ तदिदंचपयोभोजीसंयतश्चातिवाहयेत् ॥ ५९ ॥ गोमयेनोपलिप्याथमंडलं विधिपूर्वकम् ॥
 स्वशाखोक्तेनमंत्रेणहोमयेचुविचक्षणः ॥ ६० ॥ व्याहृत्याहोमयेत्पूर्वंपंचवारुणकंतथा ॥ इरावतीधेनुमतीदेवस्यत्वेतिवापुनः ॥ ६१ ॥
 स्योनापृथिविमंत्रेणगौर्वत्ससहितानवा ॥ निकामफलदाधेनुः सास्यात्सुरभिर्नदिनी ॥ ६२ ॥ यातेसरस्वतीदेवीविष्णुनाचतथामही ॥
 गौरीविष्णुपदंचोक्त्वाशान्तिकर्मणिवाचयेत् ॥ ६३ ॥ यावद्भस्मस्यद्वापादौशिरश्चैवप्रदृश्यते ॥ तावद्वैपृथिवीज्ञेयायावद्भूभनमुच्यते ॥ ६४ ॥
 तस्मिन्कालेप्रदातव्याब्राह्मणायवसुन्धरे ॥ सुवर्णशृङ्गौप्यसुरांगस्यदोहांसताप्रकाम् ॥ ६५ ॥ सवस्त्रघंटाभरणगंधपुष्परत्नकृताम् ॥
 वस्त्राक्षतैः समभ्यर्च्य ब्राह्मणायसमर्पयेत् ॥ ६६ ॥ सुवर्णस्यसहस्रेणतदधैनापिभामिनि ॥ तस्याप्यधेनश्चतस्यप्यधेनवापुनः ॥ ६७ ॥
 यथाशान्त्याप्रदातव्यावित्तशायविवाजिता ॥ करेदत्त्वासुवर्णचअथवारूप्यमेवच ॥ ६८ ॥ इमांशृङ्गमहाधेनुंभवभ्राताममाशुवै ॥ सर्वे
 पापभयंकृत्त्वासदास्वस्तिकरोभव ॥ ६९ ॥ इरावतीधेनुमतीजघानतदनंतरम् ॥ प्रतिदास्यामि ते धेनुकुटुंबार्थविशेषतः ॥ ७० ॥
 स्वास्तिर्भवतु मे नित्यं मुखं चानुत्तमंतथा ॥ दत्तातु पृथिवीदेवी त्वयं यत्प्रतिगृह्यताम् ॥ ७१ ॥ कोऽदादिति चर्वमंत्रः प्रजप्तव्याद्विजेनच ॥

विसृज्यब्राह्मणसोऽपिताधिनुंस्वगृहंनयेत् ॥ ७२ ॥ एवंप्रसूयमानांगांयोददातिवसुन्धरे ॥ सममुद्रवनोपेतासशैलवनकानना ॥ रत्नपूर्णा
 भवेद्दत्तापृथिवीनात्रसंशयः ॥ ७३ ॥ प्रतप्तजांबूनदतुल्यवर्णमहानितंबांतनुवृत्तमध्याम् ॥ अर्द्धप्रसृतांद्रिमुखीसुशीलासिवन्त्यजस्रकपि
 लाहिदेवाः ॥ ७४ ॥ प्रातरुत्थाययोभक्त्याधेनुकल्पंनरोभुवि ॥ ७५ ॥ जितेन्द्रियःशुचिभूत्वापठेद्भक्त्यासमन्वितः ॥ त्रिकालंपठेतयस्तुपापंपवर्षश
 तोद्भवम् ॥ ७६ ॥ नश्यत्येकक्षणादेववायुनापांसवोयथा ॥ श्राद्धकालेपठेद्यस्तुइदंपावनमुत्तमम् ॥ ७७ ॥ तस्यांत्रसंस्कृतंतद्वैपितरोऽश्रंतिधीम
 तः ॥ अमावास्यांचयोविद्वान्दिज्ञानामग्रतःपठेत् ॥ ७८ ॥ पितरस्तस्यतुष्यंतिवर्षाणांशतमेवच ॥ यश्चैतच्छृणुयात्पुण्यंतद्गतेनंतरात्मना ॥
 ॥ ७९ ॥ संवत्सरकृतात्पापात्तक्षणादेवमुच्यते ॥ इदंरहस्यंराजेन्द्रवराहमुखनिर्गतम् ॥ ८० ॥ धरण्यैकथितंपूर्वसर्वपापप्रणाशनम् ॥ ८१ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेकपिलादानमाहात्म्यवर्णनंनैमिकषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ महिषीदानमाहात्म्यंकथयामियुधिष्ठिर ॥ पुण्यपापविनाशंचआयुष्यंसर्वकामदम् ॥ १ ॥ चन्द्रमूर्यग्रहेपुण्यकार्तिक्यामयनेत
 था ॥ शुक्लपक्षेचतुर्दश्यांसूर्यसंक्रांतिवासरे ॥ २ ॥ यदावाजायतेचित्तंविंशचक्रुरुनंदन ॥ तदैवदेयामहिषींसंसारभयभीरुणा ॥ ३ ॥
 सुपयोधरशोभाढ्यासुशुंगीमुखुरातथा ॥ प्रथमप्रसूतातरुणीसुशीलादोषवार्जिता ॥ ४ ॥ सुवर्णशृङ्गतिलकाघंटाभरणभूषिता ॥
 रक्तवस्त्रावृत्तारम्याताम्रदोहनकान्विता ॥ ५ ॥ पिण्याकपिटिकोपेतासहिरण्याचशक्तिः ॥ सप्तधान्ययुतादेयाब्राह्मणेवेदपागे ॥ ६ ॥
 पुराणपाठकेतद्भज्योतिःशान्नाविदेतथा ॥ देयानवेदरहितेनचकुव्रतिनेक्वाचित् ॥ ७ ॥ द्रव्यैरेभिःसमायुक्तांपुण्येऽह्निविधिपूर्वकम् ॥
 दद्यान्मंत्रेणराजेन्द्रपुराणपठितेनतु ॥ ८ ॥ इन्द्रादिलोकपालनांयाराजमहिषीशुभा ॥ महिषीदानमाहात्म्यात्सास्तुमेसर्वकामदा ॥ ९ ॥ धर्म
 राजस्यसाहाय्येयस्याःपुत्रःप्रतिष्ठितः ॥ महिषासुरस्यजननीयासास्तुवरदाममा ॥ १० ॥ इतिदानमंत्रः ॥ दद्यात्प्रदक्षिणीकृत्यब्राह्मणेतांपयस्वि
 नीम् ॥ प्रतिग्रहःस्मृतस्तस्याःपृष्ठेदेशेस्वयंभुवा ॥ ११ ॥ एवंदत्त्वाविधानेनब्राह्मणस्यगृहंनयेत् ॥ वस्त्रैराभरणैःपूज्यभक्त्याचक्रुरुनंदन ॥ १२ ॥

संपादितामयातुभ्यंसंतुष्टोभभवद्भिज ॥ अनेनविधिनादत्त्वामहिषाद्विजपुङ्गवे ॥ १३ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिदहलोकेपरत्रच ॥ यासा
 ददातिमहिषासारजमहिषीभवेत् ॥ १४ ॥ महाराजःपुमात्राजन्यासस्यचनंयथा ॥ यज्ञयाजीभवेद्भिःक्षत्रियोविजयीभवेत् ॥ १५ ॥
 भवेद्भैरवस्तुधनवाञ्छुद्रःसर्वार्थसंयुतः ॥ तस्मान्नरेणदातव्यामहिषीविभवेसति ॥ १६ ॥ पुत्रपौत्रप्रपौत्रार्थमात्मनःशुभमिच्छता ॥ दशधेनु
 समाराजमहिषीनारदोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥ विंशतिगोसमांव्यासःसर्वदानोत्तमंहविः ॥ सगरेणककुत्स्थेनधुंधुमारणाधिना ॥ १८ ॥
 दत्ताःसंपूज्यविप्रेभ्योमहिष्यःसर्वकामदाः ॥ महिषीदानमाहात्म्ययःशृणोतिसदानरः ॥ १९ ॥ ससर्वपापनिर्मुक्तःशिवलोकेमहीयते॥२०॥
 दुग्धाधिकहिमहिर्षिजलेमघवर्णसंपुष्टकवर्तजिधनाभिरामाम्॥दत्त्वासुवर्णतिलकाद्विजपुङ्गवायलोकद्वयविजयतोकिमुत्रचित्रम्॥२१॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादमहिषीदानव्रतविधिवर्णनंमहिषपृथुत्तराज्ञततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ छ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ शृणुपार्थपरंदानंसर्वकिल्बिषनाशनम् ॥ यद्वत्त्वात्रिविधंपापंसद्योविलयमृच्छति ॥ १ ॥ सुवर्णेरोमांसोवर्णा
 प्रत्यक्षंवासुशोभनाम् ॥ सुवर्णतिलकोपेतसर्वालंकारभूषिताम् ॥ २ ॥ कौशेयपरिधानांचदिव्यचंदनभूषिताम् ॥ दिव्यपुष्पोपहारां
 चसर्वधातुरैर्युताम् ॥ ३ ॥ सप्तधान्यसमायुक्तांफलपुष्पवतीं तथा ॥ ज्ञतेनकारयेत्तांचसुवर्णस्यप्रयन्ततः ॥ ४ ॥ यथाशक्त्या
 थवाकुप्योद्विज्जान्ध्वनकारयेत् ॥ अयनेविषुवैचैवग्रहणेक्षाशिर्ययोः ॥ ५ ॥ दुःस्वप्नदशैर्नैचैवजन्मर्क्षेपितुसंक्षये ॥ यदा
 वाजायतेवित्तंचित्तंश्रद्धासमन्वितम् ॥ ६ ॥ तदैवदानकालःस्याद्यतोऽनित्यंहिजीवितम् ॥ दद्यात्तैर्गृहेवापियत्रवारसमेतमनः ॥ ७ ॥
 तत्रसंस्थायदेवेशसुमयासहस्रद्वारम् ॥ ब्रह्माणसंहगायत्र्यासश्रीकंश्रीधरं तथा ॥ ८ ॥ रत्यासहत्थानंगंलोकपालान्ग्रहानपि ॥
 संपूज्यचविधानेनगंधपुष्पानिवेदनैः ॥ ९ ॥ तदग्रेकारयेद्गोमंतिलज्येनमहीपते ॥ अलंकृत्याद्विजंशान्तंवासोभिःप्रतिपूज्यच ॥ १० ॥
 तल्लिङ्गमत्रैर्होमश्चकर्तव्योज्ज्वलितेऽनले ॥ ततस्तांतिलकुंभस्थालवणान्तमुपस्थिताम् ॥ ११ ॥ पूजयित्वाविधानेनमन्त्रमेतमुदीरयेत् ॥

१ तु बहुपुत्रवान्-इ० पा० । २ नयनाभिरामम्-इ० पा० । ३ दुःस्वप्ने पुत्रजनने-इ० पा० ।

रोमत्वङ्मांसमज्जाद्यैः सर्वोपकरणैः सदा ॥ १२ ॥ जगतः संप्रवृद्धासित्वामतः प्रार्थये स्थिताम् ॥ वाङ्मनः कायजनितं यत्किञ्चिन्मम दुष्कृतम् ॥
 ॥ १३ ॥ तत्सर्वं विलयं यत्तु तव दानात्प्रसेवितम् ॥ एवमुच्चार्यतां दद्याद्ब्रह्मणाय कुटुंबिने ॥ १४ ॥ नाभिभाषितं तं दत्त्वा सुखं चावलोकयेत् ॥
 दुष्टप्रतिग्रहहता विप्रो भवति पातकी ॥ १५ ॥ नो दद्याद्दक्षिणाहीनां दातव्या सा विधानतः ॥ दक्षिणा विधिना हीना दुःखशोकावहा भवेत् ॥ १६ ॥
 पुरा दत्तमिदं दानं गौर्याशंकरकाम्यया ॥ तेन शंभुः पतिलब्धः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ १७ ॥ इन्द्राण्यास्वरोमाणां शतं दत्तं विधानतः ॥
 सर्वदेवपतिप्राप्य पतिं साद्यापि मोदते ॥ १८ ॥ नलेन दत्तमेतद्विराज्यं कृत्वा दिवंगतः ॥ रुक्मिण्या हं पतिलब्धः सौभाग्यमनुलं तथा ॥ १९ ॥
 दानस्यास्य प्रभावेन पुत्रा बहु बलान्विताः ॥ अपुत्रो लभते पुत्रमधनो लभते धनम् ॥ २० ॥ दत्त्वा दानं शुभां कान्तिं विपुलं च तथा श्रियम् ॥
 यद्दमं शृणुयान्नित्यं दानकल्पमनुत्तमम् ॥ अहोरात्रकृतात्पापान्मुच्यते न त्रसंशयः ॥ २१ ॥ मेषविशेषकलुषा पहराति शस्ता दाने
 सदैव रसधातुयुता सधान्या ॥ तामादरेण कुरु नन्दनदेहि दत्त्वा येनास्तपापतिमिरः सवितेव भासि ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्यमहा
 पुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अविदानव्रतविधिवर्णनं नाम त्रिषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ भूमिदानमतो वक्ष्ये सर्वपापप्रणाशनम् ॥ यत्प्रयच्छति विप्रभ्यो भूमिदानं सदक्षिणम् ॥ १ ॥ श्रोत्रियाय दरिद्राय अग्निहोत्रताय
 च ॥ स सर्वकामतृप्तात्मा सर्वत्र नैविभूषितः ॥ २ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो दीप्यमानो रविर्यथा ॥ बालसूर्यप्रभावा सैवादित्रध्वजशोभितैः ॥ ३ ॥
 विमानैर्भास्वरैर्दिव्यैर्विष्णुलोकं स गच्छति ॥ तत्र दिव्यांगनाभिश्च सैव्यमानो यथा सुखम् ॥ ४ ॥ कामगः कामरूपी च क्रीडत्यनंत्यमक्षयम् ॥
 यावद्दरारये लोकाभ्रं कुरसुद्भवा ॥ ५ ॥ तावद्भूमिप्रदः कामं विष्णुलोकं महायते ॥ न हि भूमिप्रदानं द्रौढानमन्यद्विशिष्यते ॥ ६ ॥
 दिशश्चानुगृह्णाति हर्ता तादृशं हंति च ॥ दानान्यन्यानि क्षीयंते कालेन पुरुषर्षभ ॥ ७ ॥ भूमिप्रदानं पुण्यस्य क्षयैर्नो वापद्यते ॥ सर्वपापनिक्षी

१ संप्रवृत्तासि-इ० पा० । २ किलिबषी-इ० पा० । ३ दक्षगृहस्थया-इ० पा० । ४ विधानतः-इ० पाठो युक्तः । ५ यावद्दरारयते लोको भूमि

कुरुकुलोद्भव-इ० पा० ।

येतेकालयोगक्रमेणतु ॥८॥ भूमिहर्तुश्चराजेंद्रदुःखस्यान्तो न विद्यते ॥ ब्रह्मणाय सुशीलाय भूमिं दत्त्वा तु यो नरः ॥ ९ ॥ न हि ता मुपज विद्यः समहत्पु
ण्यमाप्नुयात् ॥ हलकृष्टां महौकृत्वा सवीजां सस्यमालिनीम् ॥ १० ॥ यावत्सूर्यकृतालो कस्तावत्स्वर्गमहीयते ॥ धनधान्याहिरण्यं च रत्ना
न्याभरणानि च ॥ ११ ॥ सर्वदानानिराजेंद्रदत्तातिवसुधांददत् ॥ सागरान्सरितः शैलान्समानि विषमाणि च ॥ १२ ॥ सर्वगंधरसान्ने
हान्दत्तातिवसुधांददत् ॥ १३ ॥ ओषधीः क्षीरसंपन्नानां पुष्पफलोपगाः ॥ कमलोत्पलखंडांश्च ददाति वसुधांददत् ॥ १४ ॥
अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैर्यजंति सदक्षिणैः ॥ प्राप्नुवंति च तत्पुण्यं भूमिदानाद्वादाप्यते ॥ १५ ॥ श्रोत्रियाय महोदत्त्वा ये हरं तिनमानवाः ॥ ता
वतेषां भवेत्स्वर्गो यावच्छोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ १६ ॥ सस्यपूर्णमहीयस्तु श्रोत्रियाय प्रयच्छति ॥ पितरस्तस्य तु ध्यंति यावदाभूतसंपुत्रम् ॥
॥ १७ ॥ यत्किंचित्कुरुते पापं पुरुषो वृत्तिकर्षितः ॥ अपि गोचर्ममात्रेण भूमिदानेन क्षुध्यति ॥ १८ ॥ सुवर्णानां सहस्रेण यत्पुण्यं समुदाहृत
म् ॥ भूमिगोचर्ममात्रेण तत्फलं प्राप्नुयान्नरः ॥ १९ ॥ कपिलानां सहस्रेभ्यो यद्दत्तेऽन्नं रोगोत्तम ॥ भूमिगोचर्ममात्रेण तत्फलं लभते नरः ॥ २० ॥
मध्यमस्य मनुष्यस्य व्यासेन परिसंख्यया ॥ त्रिंशद्वंशंश्च गोचर्मदत्त्वा स्वर्गमहीयते ॥ २१ ॥ बहुभिर्वसुधाभुक्त्वा राजभिः सगरादिभिः ॥
यस्य यस्य यदा भूमिस्तस्य तस्य तदा फलम् ॥ २२ ॥ किंकरामृत्युदुंडाश्च असिपत्रवनादयः ॥ घोराश्च वारुणाः पाशानोपसर्पति भूमिदम् ॥ २३ ॥
निरयारौरवाद्याश्च कुंभीपाकः सुदुःसहः ॥ तथा च यातनाः कष्टानोपसर्पति भूमिदम् ॥ २४ ॥ चित्रगुप्तश्च कालश्च कृतान्तो मृत्युरेव च ॥
यमश्चापि स्वयं राजा संपूजयति भूमिदम् ॥ २५ ॥ रुद्रः प्रजापतिः शक्रो देवा सुरगणास्तथा ॥ अहं च परमप्रीत्या पूजयामीह भूमिदम् ॥ २६ ॥
षट्कर्मकृतुवृत्ताय कृशाय च प्रियां धने ॥ भूमिर्देयानरव्याघ्रसन्निधिश्चाक्षयो भवेत् ॥ २७ ॥ सीदमानकुटुंबाय श्रोत्रियाया हिताग्रये ॥
वृत्तस्थायदरिद्राय भूमिर्देयानरेश्वर ॥ २८ ॥ यथाजनित्रीक्षिरेण पुत्रं संवर्द्धयेत्सदा ॥ तथा भूमिप्रदं भूमिः सर्वकामैस्तुतर्पति ॥ २९ ॥

१ सुकृष्टां तु-इ०पा० । २ फलम्-इ०पा० । ३ फालकृष्टाम्-इ०पा० । ४ नगान्पुष्पफलोपगान्-इ०पा० । ५ न हिंसति-इ०पा० । ६ लभते हि सः-
इ०पा० । ७ शुक्रः-इ०पा० ।

यथागौर्भरेतेवत्संक्षीरेणक्षीरमुत्सृजेत् ॥ तथासर्वरसोपेताभूमिर्भरतिभूमिदम् ॥ ३० ॥ यथाबीजानिरोहंतिजलसिक्तानिभूतले ॥ तथा
 कामाःश्रोहंतिभूमिदस्यदिनेदिने ॥ ३१ ॥ यथोदयनसहस्रांशुस्तमःसर्वव्यपोहति ॥ तथाभूमिप्रदानंतुसर्वपापव्यपोहति ॥ ३२ ॥
 परदत्तांतुयोभूमिमुपहंसेत्कदाचन ॥ सबद्धोवारुणैःपाक्षैःक्षिप्यतेपूयशोणिते ॥ ३३ ॥ स्वदत्तांपरदत्तांवायोहरेतवसुधराम् ॥ सनरो
 नरकेवोरिच्छित्यत्याप्रलयांतिकम् ॥ ३४ ॥ रुदतांवृत्तिनाशेनयेतंत्यश्रुर्विदवः ॥ तावद्वर्षसहस्राणिनरकेपच्यतेतुसः ॥ ३५ ॥
 ब्राह्मणानांहंतेक्षेत्रहर्तृस्त्रिपुररुषंकुलम् ॥ दत्त्वाभूमितुविप्रायउपहंसेवदापुनः ॥ अधोमुखश्चदुष्टात्माकुंभीपाकेसपच्यते ॥ ३६ ॥
 दिव्यवर्षसहस्रांतिकुंभीपाकाद्भिनिःसृतः ॥ इहलोकैकमेवेच्छुर्वैसतजन्मानिपार्थिव ॥ ३७ ॥ स्वदत्तांपरदत्तांवायत्नाद्रक्षेद्युधिष्ठिर ॥
 मर्होमहीभृतांश्रेष्ठदानाच्छ्रेयोनुपालनम् ॥ ३८ ॥ तोयहीनेष्वरणेषुशुष्ककोटरवासिनः ॥ कृष्णाहयोभिजायंतेनराब्रह्मस्वहारिणः ॥
 ॥ ३९ ॥ एवंदत्त्वामर्हाराजन्प्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमनसांचितितान्नरः ॥ ४० ॥ भूमिदानात्परंनास्तिमुखंवाभुष्मिकं
 महत् ॥ नचापिभूमिहरणादन्यत्पातकमुच्यते ॥ ४१ ॥ यच्छंतियेद्विजरायमर्हसुकृष्टंतेयांतिशक्रसदनंसुविशुद्धदेहाः ॥ येलोपयत्य
 तिवलार्थकामलोभात्तैरौवातिगहनान्नसमुत्तरंति ॥ ४२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादभूमिदान
 माहात्म्यवर्णनंमचतुःषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ भूमिदानंक्षत्रियाणां
 नान्येषामुपपद्यते ॥ तेह्युपार्जयितुंशक्तादातुंपालयितुंयथा ॥ १ ॥ भूमिदानसर्माकिंचिदन्यत्कथययादव ॥ संप्राप्तवित्तैर्यच्छक्यं
 सारभयभूरिभिः ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सौवर्णाविधिवत्कृत्वासाद्रिद्रुमवर्तेशुभाम् ॥ मर्होप्रयच्छविप्राणांतत्तुल्यासानिगद्यते ॥
 ॥ ३ ॥ शृणुष्वैकमनाभूत्वामहादानंनरोत्तम ॥ सविधानंप्रवक्ष्यामिफलयत्नेनयद्भवेत् ॥ ४ ॥ चंद्रसूर्योपरागेचजन्मक्षौविषुवेतथा ॥

१ वृत्तिलोपेन-इ०पा० । २ हरैस्त्वेन हन्यात्-इ०पा० । ३ सप्तजन्म पुनःपुनः-इ०पा० । ४ परम्-इ० पा० । ५ स्वकृष्टाम्-इ० सुमुष्टाम्-इ० च
 पा० । ६ अपि-इ०पा० । ७ तथा-इ० पा० । ८ दानम्-इ० पा० । ९ दत्तं च-इ० पा० ।

युगादिषु च दातव्यमयने च विधानतः ॥ ५ ॥ अन्येष्वपि च कालेषु प्रज्ञस्ते धनसंचये ॥ पापक्षया यदा तव्यं यशोऽथैवानरैर्भुवि ॥ ६ ॥
 द्वेन्द्रः पलशतेनोक्ता तदर्थेनापि शक्तिः ॥ कुर्यात्पंचपलादूर्ध्वमसमर्थोऽपि भोक्ता ॥ ७ ॥ कारयेत्पृथिवीं हिर्मज्जं बुद्धीपातु कारिणीम् ॥
 मर्यादापर्वतवर्तो मध्यमेरुसमन्विताम् ॥ ८ ॥ लोकपालाष्टकोपेता ब्रह्मविश्वेशसंयुताम् ॥ नानापर्वतपूर्णा चरन्ता भरणभूषिताम् ॥ ९ ॥
 सप्तसंस्थविचित्रांगसर्वगंधाधिवासिताम् ॥ ईदृशीं तु महोक्त्वा कारयेन्मण्डपंततः ॥ १० ॥ दशद्वन्द्वदशहस्तं च चतुर्वक्त्रसंस्तरणम् ॥
 मध्ये च वेदिकां कुर्याद्ब्रह्मनुहस्तां प्रमाणतः ॥ ११ ॥ ईशान्यासुरसंस्थानमाग्नेय्याकुण्डमेव च ॥ पताकाभिरलंकृत्य देवतायतनान्यथ ॥ १२ ॥
 लोकपालाग्रहैव पूज्यामाल्यविलेपनैः ॥ होमकुयुर्द्विजाः शांताश्चतुश्चरणाः शुभाः ॥ १३ ॥ सालंकाराः सवस्त्राश्चमाल्यचंदनभूषिताः ॥
 अग्नि संस्थापनं तत्र कृत्वा पूर्वततो महीम् ॥ १४ ॥ आनयेयुर्द्विजाराजन्ब्रह्मघोषपुरःसरम् ॥ शंखतूर्यनिनादैश्च गेयमंगलनिस्वनैः ॥ १५ ॥
 तिलैः प्रच्छादितो विदुः कृत्वा तत्राधिवासयेत् ॥ अथाष्टादशधान्यानि रसांश्च खवणादिकां ॥ १६ ॥ तथाष्टौ पूर्णकलशान्समं तत्स्थापयेच्छु-
 भान् ॥ वितानकंचकौशेयफलानि विविधानि च ॥ १७ ॥ अंशुकानि विचित्राणि श्रीखंडशकलानि च ॥ इत्येवं च यित्वा तामाधिवासन-
 पूर्वकम् ॥ १८ ॥ ततो होमावसानेषु निष्पन्नैस्सर्वशान्तिके ॥ शुक्लमाल्यांबरधरो यजमानः स्वयंततः ॥ १९ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं पृथ्वीगृही-
 त्वा कुमुमांजलिम् ॥ पुण्यकालमथासाद्य मंत्रानि तानुदरीयेत् ॥ २० ॥ नमस्ते सर्वे देवानां त्वमेव भव नयतः ॥ धात्री त्वमसि भूतानामतः
 पाहि ममुदरे ॥ २१ ॥ वसुधा रयसेयस्मात्सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ वसुधरा ततो जाता तस्मात्पाहि भयादलम् ॥ २२ ॥ चतुर्मुखोऽपि नो-
 गच्छेद्यस्मादंतं तवाचले ॥ अनंतोऽयं नमस्तुभ्यं पाहि संसारकंदमात् ॥ २३ ॥ त्वमेव लक्ष्मीर्गोविंदोऽग्निगौरिति संस्थिता ॥ गायत्री ब्रह्म-
 णः पार्थैव्योऽस्मिन् चंद्रैर्वै प्रभा ॥ २४ ॥ बुद्धिर्बृहस्पतौ ख्यता मेधा मुनिषु संस्थिता ॥ विश्वं प्राप्य स्थिता यस्मात्ततो विश्वं भरा मता ॥ २५ ॥

१ वा-इ० पा० । २ शक्तिः-इ० पा० । ३ वा-इ० पा० । ४ चतुर्हस्ताम् । ५ श्रीखण्डशकलानि च-इ० पा० । ६ उदाहरित-इ० पा० । ७ तस्मा-
 त्-इ० पा० । ८ संसारसागरात्-इ० पा० ।

धृतिः क्षितिः क्षमा क्षोणी पृथिवी वसुधा मही ॥ एताभिर्मूर्तिभिः पाहि देवि संसारमागरात् ॥ २६ ॥ एवमुच्चार्य तर्हि देवी ब्राह्मणेभ्यो निवेद-
 येत् ॥ धराद्वैवाचतुर्भांगुरवे प्रतिपादयेत् ॥ २७ ॥ अनेन विधिन्यास्तु दद्याद्देवी धरां बुधः ॥ पुण्यकाले च संप्राप्ते संपदं याति वैष्णवम् ॥
 ॥ २८ ॥ यदि कर्तुं न शक्नोति पुण्ये ह्निबहु विस्तरम् ॥ संस्थाप्य शोभने स्थाने महीमिव प्रदापयेत् ॥ २९ ॥ विमानेन कर्णेन किंकिणी जाल-
 मालिना ॥ नारायणपुरं गत्वा कल्पत्रयमथावसेत् ॥ ३० ॥ क्षीणपुण्य इहाभ्येत्य राजा भवति धार्मिकः ॥ विजयी शत्रुदमनो बहुभृत्यपरि-
 च्छदः ॥ ३१ ॥ शैतकोत्सवधिपः शूरश्चक्रवर्ती महाबलः ॥ सप्तजन्मानिदानस्य माहात्म्या द्राज्यमाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ द्वीपाविकर्षविषमा वि-
 धिवद्विधायैर्महीं सुरमहीमिव विन्ध्यमध्याम् ॥ लोके शशं शुशिवके शवसंयुतां च प्रायच्छ पार्थव किं बहु नोदितेन ॥ ३३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महपुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादपृथिवीदानविधिवर्णने नाम पंचषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ६३ ॥
 ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि दानमन्यद्भुतं तैव ॥ येन दत्तेन राजेन्द्र सर्वदानप्रदो भवेत् ॥ १ ॥ सर्वपाप-
 प्रशमनं सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ प्रयुक्तं हलपंत्या च सर्वदानफलप्रदम् ॥ २ ॥ पंक्तिर्देवशहला प्रोक्ता हलस्य तु चतुर्गवम् ॥
 सौरदारुमयान्याहुर्हलानि दशपंडिताः ॥ ३५ ॥ सौवर्णे पट्टे संनद्धं रत्नवंति शुभानि च ॥ यूनश्च बलिनो भव्यान् व्यंगहीनां स्खलंकृतान् ॥ ४ ॥
 वस्त्रकांचनपुष्पैश्च चंदनैर्दिग्धमस्तकान् ॥ अभग्नान्योजयेत्तेषु लंगलेषु वृषाञ्छुभान् ॥ ५ ॥ योक्त्राणि गुणैर्लभ्यानि सवृषाणि च कारयेत् ॥
 प्रतोदकीलकांबधसर्वोपकरणान्विताम् ॥ ६ ॥ एवं विधहलैः कुर्यात्संयुक्तां हलपंक्तिकाम् ॥ कर्केटैः कंचापि ग्रामं वा सस्यमालिनम् ॥ ७ ॥
 निवर्तनशतं वापितदंष्ट्रं वा प्रकल्पयेत् ॥ एवं विधांपर्वकाले दद्यात्प्रयतमानसः ॥ ८ ॥ कार्त्तिक्यां चाथ वैशाख्यामुत्तरे वाऽयने तथा ॥
 जन्मक्षेत्रहणे वापि विषुवे वा प्रदापयेत् ॥ ९ ॥ ब्राह्मणान्वेदसंपन्नान् व्यंगहीनानलंकृतान् ॥ श्रोत्रियांश्च विनीतांश्च हलसंख्यान्निमंत्रयेत् ॥ १० ॥

१ संघार्य-इ० पा० । २ पुण्यैश्च-इ० पा० । ३ बहुवित्तपरिच्छदः-इ०, बहुवृत्तपरिच्छदः-इ० च पा० । ४ शतकोशाधिपः-इ० पा० । ५ परम्-इ० पा० ।

६ सारदारुमयान्कृत्वा हलान्दश विचक्षणः-इ० पा० । ७ धूपलभानि-इ० पा० । ८ स्खलंकृतान्-इ० पा० ।

दशहस्तप्रमाणेनमण्डपंकारयेद्बुधः ॥ पूर्वदिक्कुण्डमेकंवाहस्तमात्रंशुभेनम् ॥ ११ ॥ तत्रव्याहतिभिर्हर्मकुयुस्तोद्विजसत्तमाः ॥
 पर्जन्यादित्यरुद्रभ्यःपायसेनयेद्बुधः ॥ १२ ॥ पालाइयःसमिधस्तत्रद्वाज्यंकृष्णास्तिलस्तथा ॥ अधिवास्यचतोंपंक्तिंधान्यमध्यगतांशुभा
 म् ॥ १३ ॥ ततःसर्वसमीपेतुक्षातःशुक्लांवरःशुचिः ॥ हलपंक्तियोजयित्वायजमानःसमाहितः ॥ १४ ॥ तूर्यशंखनिनादैश्चब्रह्मवर्षैःसुपुष्क
 लैः ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रगृहीतकुसुमांजलिः ॥ १५ ॥ यस्माद्देवगणाःसर्वेहलेतिष्ठतिसर्वदा ॥ वृषस्कंधेसंनिहितास्तस्माद्रक्तिःशिवस्तु मे ॥ १६ ॥
 यस्माच्चभूमिदानस्यकलानांहेतिषोडशीम् ॥ दानान्यन्यानिमेभक्तिर्धर्मचास्तुदृढासदा ॥ १७ ॥ एवमुक्तेततःपंक्तिप्रेरयेयुर्द्विजोत्तमाः ॥
 बीजानिसर्वरत्नानिमुवर्णैरजंतं तथा ॥ १८ ॥ स्वयंपश्चाद्वलेलत्राविप्रहस्तेषुनिर्वपेत् ॥ यायात्रिवर्तनेयावत्तत्तस्तुविरमेद्बुधः ॥ १९ ॥
 प्रदक्षिणंततःकृत्वाविप्राणांप्रतिपाद्यच ॥ सदक्षिणांविधानेनप्रणिपत्यविसर्जयेत् ॥ २० ॥ अनेनविधानायस्तुदानमेतत्प्रयच्छति ॥
 एकविंशत्कुलोपेतःस्वर्गलोकेमहीयते ॥ २१ ॥ सप्तजन्मसुदारिद्र्यदौर्भाग्यव्याधयस्तथा ॥ नपश्यतिचभूमेस्तुतथैवाधिपतिर्भवेत् ॥ २२ ॥
 दृष्ट्वातंदीयमानंतुदानमेतद्युधिष्ठिर ॥ आजन्मनःकृतात्पापान्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ २३ ॥ दानमेतत्प्रदत्तोहिदलोपेनययातिना ॥
 शिविनानिमिनाचैवभरतेनचधीमता ॥ २४ ॥ तेऽद्यापिदिविमोदंतेदानस्यास्यप्रभावतः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनदानमेतन्नृपोत्तम ॥ २५ ॥
 दातव्यंभक्तियुक्तेनस्त्रियावापुरुषेणवा ॥ यदिपंक्तिंविद्येतपंचवाचतुरोऽथवा ॥ २६ ॥ एकमप्युक्ताविधानाहलदेयविक्षणैः
 ॥ २७ ॥ येसंतिलांगलमुखोत्थरजोविकारायावतितद्दत्तपुरंधरारोमकाणि ॥ तावतिंशंकरपुरोत्रियुगानितिष्ठेत्पंक्तिप्रदानमिहय
 त्कुरुतेमनुष्यः ॥ २८ ॥ युक्तांवृषैरतिबलैर्हलपंक्तिमेतांपुण्येह्निभक्तिसहितांद्विजगुगवानाम् ॥ यच्छंति येसुकृतिनोवसुधासमेतंते
 भूमुजोर्भुवमुपेत्यभवतिभव्याः ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादहलपंक्तिदानविधिवर्ण
 नंनानामष्टषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ तन्मेकथयेदेवेशयेनदत्तेनमानवः ॥ बहुपुत्रो

१ कारयेत्कुण्डम्-इ०पा० । २ धनमध्यगतां शुभाम्-इ०पा० । ३ कृषिदानस्य-इ०पा० । ४ भुवि भवति समेत्य भव्याः-इ० पा० ।

बहुधनो बहुभृत्यश्च जायते ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ पुरा भारतवंशेऽस्मिन् राजासीद्धिव्यवाहनः ॥ पितृपैतामहेतेन प्राप्तं राज्यम्
 कंटकम् ॥ २ ॥ न तस्य राजये विध्वंसो न वैरिजनि तं भयम् ॥ शरीरोत्थमहाव्याधिर्नैवांतरदायकः ॥ ३ ॥ तस्यैवं कुर्वतो राज्यपूर्वकमार्जिताशु
 भात् ॥ नास्ति भृत्याभारसहः सर्वराज्यधुरंधरः ॥ ४ ॥ न पुत्रः प्रियकृत्कश्चिन्नमत्रा मधुराक्षरः ॥ न मित्रकार्यं करणे समर्थो न सुहृत् तथा ॥
 ५ ॥ न भोज्यसमये प्राप्ते भोजनं सार्वात्मिकम् ॥ न पूगफलसंयुक्तं तौ बूलं वसनं च ॥ ६ ॥ न धनं जनसंबंधकारकोरत्नसंचयः ॥
 तस्यैवं कुर्वतो राज्यमव्याहृतमचेष्टितम् ॥ ७ ॥ अथैकस्मिन्दिने विप्रः पिप्पलादोऽतिविश्रुतः ॥ आजगाम महायोगी राज्ञः पार्श्वमहाद्युतिः ॥ ८ ॥
 तमागतं मुनिं दृष्ट्वा राजर्जपत्नी शुभावती ॥ पद्माध्यासनदानेन सर्वथा तमपूजयत् ॥ ९ ॥ ततः कथं तैकस्मिन्श्चित्तमुवाच शुभावती ॥
 भगवन् राज्यमेतन्नः सर्वबाधा विवर्जितम् ॥ १० ॥ कस्मान्न भृत्याः पुत्रा वामित्रा मित्रा दिक् द्विज ॥ भोगवाप्तिर्न च तथा सर्वलोकातिशायिनी ॥ ११ ॥
 ॥ पिप्पलाद उवाच ॥ ॥ यद्येन पूर्वविहितं तदसौ प्राप्नुते फलम् ॥ कर्मभूमिरियं राज्ञिनातः शोचि तु महसि ॥ १२ ॥ न तत्कुर्वति
 राजानो न दायादानं शत्रवः ॥ न बांधवानि मित्राणि यद्येन न पुरा कृतम् ॥ १३ ॥ तस्माद्भवद्भिर्यद्दत्तं प्राप्तं तद्वाज्यमुत्तमम् ॥ भृत्यमित्रादिसंभू-
 धेन दत्तं प्राप्यते कुतः ॥ १४ ॥ शुभावत्युवाच ॥ इदानीमिष विप्रैषैकस्मात्तत्रोपदिश्यते ॥ येन मे वहवः पुत्रा धनं भृत्या भवन्ति वै ॥ १५ ॥
 मंत्रो वासिष्ठयोगो वा व्रतं दानमुपपिषितम् ॥ कथयस्व मामलमते येन संपद्यते सुखम् ॥ १६ ॥ ततः सकथयामास पिप्पलादो द्विजेत्तमः ॥ आपा-
 काख्यं महादानं सर्वसंपत्प्रदायकम् ॥ १७ ॥ श्रद्धया कुरु शार्दूलनारी वाप्यथ वा पुमान् ॥ येन दत्तेन भाग्यानां बहूनां भाजनं भवेत् ॥ १८ ॥ तच्छ्रुत्वा
 सददौ राजाऽऽपाकाख्यं दानमुत्तमम् ॥ लेभे पुत्रान्पुत्रान्भृत्यानां मित्रान् सुहृजानान् ॥ १९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आपाकाख्यं महादानं कथयामि शु-
 धिष्ठिरा ॥ दत्तेन येन कामानां पुमान् भवति भाजनम् ॥ २० ॥ ग्रहता रावलं लब्ध्वा भागं वंपूजयेच्छुभम् ॥ वासोभिर्भूषणैश्चैव पुष्पैरगारुचंदनैः ॥ २१ ॥

१ तांबूलसेवनम्-इ० पा० । २ तथा-इ० पा० । ३ अग्राहत विवेष्टितम्-इ० पा० । ४ राज्ञो राज्ञी-इ० पा० । ५ हि-इ० पा० । ६ अ-
 स्मै-इ० पा० । ७ भानुमत्युवाच-इ० पा० । ८ सुने-इ० पा० । ९ कुलालमियर्थः ।

कुर्यात्तैवसम्मानंयथातुष्टोऽभिजायते ॥ कुरुष्वत्वंमेभांडानिगुरुणिचलघूनिच ॥ २२ ॥ मणिकादीनिशुभ्राणिस्थाल्यश्चमुमनोहराः ॥
 घटकाःकरकाश्चैवगलंत्यःकुंडलानिच ॥ २३ ॥ शरावादीनिपात्राणिभांडमुच्चावचंबहु ॥ संपादयमहाभागविश्वकर्मात्वमेवहि ॥ २४ ॥
 भागवोऽपिप्रयत्नेननानाभांडान्वितंशुभम् ॥ आपाकंकल्पयेद्व्यविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ २५ ॥ सहस्रमेकंभांडानंस्थापयित्वाविक्षणः ॥
 संध्याकालेज्वलित्वातुदद्याच्चापिहुताशनम् ॥ २६ ॥ रात्रौजागरणंकुर्याद्द्वीतमंगलनिस्वनैः ॥ ततःप्रभातेविमलेज्ञात्वाविवापितंशनैः ॥ २७ ॥
 रक्तवस्त्रैःसमाच्छाद्यपुष्पमालाभिरचयेत् ॥ यजमानस्ततःस्नात्वाशुक्लांबरधरःशुचिः ॥ २८ ॥ हेमरौप्याणिभांडानिप्रालोहमयानिच ॥
 परितःस्थापयित्वाचस्वज्ञस्तयानिचोडश ॥ २९ ॥ पूजयित्वाप्रयत्नेनकृत्वाचापिप्रदक्षिणाम् ॥ ब्राह्मणान्पूजयित्वाचभागवंपूज्यत्न
 तः ॥ ३० ॥ नार्यैश्चाविवास्तत्रसमानीयप्रपूज्यच ॥ प्रदक्षिणंततःकृत्वाभंत्रेणानेनपूजयेत् ॥ ३१ ॥ आपाकब्रह्मरूपोसिभांडानिमानिज
 तवः ॥ प्रदानात्तैर्प्रापुष्टिःस्वर्गश्चास्तुममाक्षयः ॥ ३२ ॥ भांडरूपाणियान्यत्रकल्पितानिमयाकिल ॥ भूत्वासत्पात्ररूपाणिउपतिष्ठुता
 निमे ॥ ३३ ॥ ॥ दानमंत्रः ॥ ॥ याचयद्भांडमादत्तेतस्यैतदापयेत्ततः ॥ स्वेच्छयाचैवगृह्णातुननिवार्यास्तुकाश्चन ॥ ३४ ॥ अने
 नाविधिनार्यस्तुदानमेतत्प्रयच्छति ॥ विश्वकर्माभवेतुष्टस्तस्यजन्मत्रयंनृप ॥ ३५ ॥ नारीचदत्त्वासौभाग्यमतुलंप्रतिपद्यते ॥ गृहंसर्वगुणो
 पेतंभृत्यमित्रजनैर्वृतम् ॥ ३६ ॥ अवियोगंसदाभ्रातृरूपंचातुत्तमलभेत् ॥ भूदानमेतन्निर्दिष्टप्रकरणतवानघ ॥ भिद्यतेबहुभिर्भैर्भूमिरे
 षानरेश्वर ॥ ३७ ॥ निष्पाद्यभांडनिचयोच्चतरंप्रयत्नादापाकदानमिहयाकुरुतेवरस्त्री ॥ सापुत्रपौत्रपशुवृद्धिसुखानिभुक्त्वाप्रत्यस्वभर्तुस
 हितसुखिनीसिदास्ते ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुद्धिप्रसंवादेआपाकदानविधिवर्णनेनामसप्तषष्ठुत्तरश्र
 ततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सर्वशस्त्रार्थतत्त्वज्ञानविज्ञानपाराग ॥ गृहदानस्यमाहात्म्यविधिर्विदविदांवर ॥ १ ॥

१ जपित्वातु-इ०, स्वपित्वा तु-इ० च पा० । २ स्वतैः-इ० पा० । ३ समासाद्य-इ० पा० । ४ तेजसापुष्टिः-इ० पा० । ५ तथा सदा-इ०
 पा० । ६ सर्वजनोपेतंभृत्यमित्रजनैर्वृतम् । ७ अवियोगं च पश्युर्वा रूपं चातुत्तमं लघु-इ० पा० । ८ चेह विविधैः-इ० पा० । ९ च साध्वी-इ० पा०
 १० विधिविदांवर-इ० पा० ।

॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ नगार्हस्थानपरोधमौनास्तिदानगृहात्परम् ॥ नानृतादधिकं पापं न पूज्यो ब्राह्मणत्परः ॥ २ ॥ धनधान्यसमायुक्तं कलत्राप-
 त्यसंकुलम् ॥ ३ ॥ गोगजाश्वगणकीर्णगृहं स्वर्गाद्भिर्दिश्यते ॥ यथामातरमाश्रित्य सर्वे जीवन्ति जंतवः ॥ ४ ॥ एवं गृहस्थमाश्रित्य वर्तयन्ति तैराश्र-
 माः ॥ धर्मश्चार्थश्च कामश्च मित्राणि प्रथितं यशः ॥ ५ ॥ प्रातु कामैरैषार्थसदसोऽव्योग्रहाश्रमः ॥ न गृहेण विना धर्मो नार्थकामौ सुखं च ॥ ६ ॥
 न लोकापत्तिर्यशः प्राप्यते त्रिदशैरपि ॥ न तत्स्वर्गेनापवर्गेन तत्केनोपमयिते ॥ ७ ॥ प्रसार्य पादौ यद्रात्रौ स्वगृहे स्वपता सुखम् ॥ दिना
 निनास्य गण्यन्ते न मादुर्महाशनम् ॥ ८ ॥ अपि शकं पचानस्य स्वगृहे परमं सुखम् ॥ इति मत्त्वमहाराज कारयित्वा सुशोभनम् ॥ ९ ॥
 भवं न ब्राह्मणे देयं भव्यभूतिमभीप्सता ॥ कारयित्वा दृढस्तं भंशुभपक्षेष्टकामयम् ॥ १० ॥ शुभं कमठपृष्ठाभं भासितदिगतरम् ॥
 सुधानुलिप्तं तु च सुखशालाविराजितम् ॥ ११ ॥ दद्यादैनंतं फलदं शैवैषणवयोगिनाम् ॥ प्रतिश्रयेतु विस्तर्णैर्कारिते स जलेधने ॥ १२ ॥
 दीनानाथजलार्थाय कृतं किं न कृतं भवेत् ॥ कारयित्वा गृहान्पश्चाद्विधुद्राकं संख्यया ॥ १३ ॥ कुडचस्तं भगवाक्षाद्यान्विचित्रान्वहुभूमिकान् ॥
 सप्राकारप्रतोलीकान्कपाटार्गल्यंत्रितान् ॥ १४ ॥ सुधाधवलितान्त्रम्यान्विस्तीर्णान्गणवाटिकान् ॥ १५ ॥ रत्नोपस्करसंयुक्तान्कान्स्थो-
 पस्करमंडितान् ॥ आरकूटत्रपुसीसदानोपस्करवर्जितान् ॥ १६ ॥ वंशोपस्करसंकीर्णान्काष्ठोपस्करवृंहितान् ॥ मृन्मयोपस्कराकीर्णान्वस्त्रोपक-
 रणान्वितान् ॥ १७ ॥ धर्मोपस्करसंभारशणवल्कलराजितान् ॥ राजितान्स्तुतपाषाणैः सर्वोपस्करभूषितान् ॥ १८ ॥ सप्तधा तु मयं भांडयत्तद्रत्नस-
 मुद्भवम् ॥ चर्मकाष्ठमहाभांडं न ववस्तु मयं तथा ॥ २० ॥ गोमहिष्यश्ववृषभे प्रेष्य वैश्यागणान्वितान् ॥ क्षेत्रारामजलासन्नान्काम्यान्हर्म्यवरा-

१ आसाद्य इ० पा० । २ वर्तयन्ते तथाश्रमाः-इ० पा० । ३ गृहाश्रमी-इ० पा० । ४ गृहसुब्राह्मणे-इ० पा० । ५ भार्या भूमिमभीप्सता-इ० पा० ।
 ६ पक्षेष्टकामयं नवम्-इ० पा० । ७ दानं तत्फलदम्-इ० पा० । ८ रैष्योपस्करमंडितान्-इ० पा० । ९ वंशोपस्करसंपूर्णान्काष्ठोपस्करसंहितान्-इ० पा० । १० धर्मो
 पस्करसंयुक्तान्-इ० पा० । ११ सुवर्णोपस्करान्वितान्-इ० पा० । १२ चर्मकाष्ठमहाभारं दत्तवस्त्रमयं तथा-इ० पा० ।

अचुभान् ॥ २१ ॥ संपूर्णान्सर्वधान्यैस्तुष्टुतैलगुडादिभिः ॥ तिलतंदुलशालिक्षुमुद्गोधूमसर्पैः ॥ २२ ॥ निष्पावाढक्यचणककुलथाणुम
 मूरकैः किं गुमाषयवाद्याञ्छाकवृताकपूरितान् ॥ २३ ॥ लवणार्द्रकखजूराक्षजिरकधान्यकैः ॥ हिंगुकुंकुमकपूरस्नानद्रव्यैः सचंदनैः
 ॥ २४ ॥ धूपोपरुकरपुष्टतूलीगण्डोपधानैः ॥ चुल्लीच्छेदनमंथानभद्रासनकुगुच्छकैः ॥ २५ ॥ पिठरोलूखलस्थालीशूपदपणपत्रकैः ॥
 मुशालासिकृपाणीषुदंडकोदंडमुद्गरैः ॥ २६ ॥ गृहाटवाटकादर्वीद्विपछोष्टकहस्तकैः ॥ चात्रकांशुकलोहादिदीप्तमंथनिकादिभिः ॥ २७ ॥
 कंडणीपेषणचुल्लीउदकुंभीप्रमार्जनी ॥ मंजूषाकोष्ठकासंदीकंबलैस्तंतुरांकवैः ॥ २८ ॥ इत्येवमादिभिः पूर्णान्गृहान्दद्याद्विजातिषु ॥
 कर्तुं श्रेद्ब्रह्मलोपेतैस्त्विथरनक्षत्रसंयुते ॥ २९ ॥ शुभेऽह्निप्रकथितेदानकालः प्रशस्यते ॥ एवं संभृतसंभारो यजमानः स्वयं द्विजान् ॥ ३० ॥
 कुलशीलसमायुक्ता न्यूहसंख्यान्निमंत्रयेत् ॥ अधीतवेदाञ्छस्त्रज्ञानपुराणस्मृतिपारगान् ॥ ३१ ॥ गृहस्थधर्मनिरताञ्छांतान्दांताजितेन्द्रियान् ॥
 अलंकृत्य सपत्नीकान्वाप्तोभिरथ पूजयेत् ॥ ३२ ॥ सुगंधिस्रग्धरांकृत्वा शीतिकर्मणि योजयेत् ॥ गृहांगणे कारयित्वा कुंडमेकमेखलम् ॥ ३३ ॥
 ग्रहयज्ञः प्रकर्तव्यस्तुष्टिपुष्टिकरः सदा ॥ राक्षोघ्नानिचमुक्ता निपठेयुर्ब्राह्मणास्ततः ॥ ३४ ॥ वास्तुपूजाप्रकर्तव्यादिशुभृतबलिक्षिपेत् ॥
 तैतः पुण्याहघोषेण ब्राह्मणांस्तेषु वैश्वसु ॥ ३५ ॥ प्रवेशयित्वा शय्यासु सभार्यानुपवेशयेत् ॥ यजमानस्ततः प्राज्ञः शुक्लांबरधरः शुचिः ॥ ३६ ॥
 यद्यस्य विहितं पूर्वतत्तत्प्रतिपादयेत् ॥ इदं गृहं गृहाण त्वं सर्वोपस्करसंयुतम् ॥ ३७ ॥ तव विप्रसादेन ममास्त्वभिमतं फलम् ॥ एव
 मेककशोदं त्वाग्राणि पत्यक्षमापयेत् ॥ ३८ ॥ स्वस्तीति ब्राह्मणैर्वच्यकोदादिति च पूजितैः ॥ गृहोपकरणैस्तुल्यादक्षिणाभवनविना ॥ ३९ ॥
 उपदेशमापृच्छेत्तन्मूलत्वान्महर्षयः ॥ स्वयंतान् पूजयित्वा तु ततः स्वभवनं व्रजेत् ॥ ४० ॥ दद्यादनेन विधिना गृहमेकं बहूनि ॥ न सं
 ख्यानियमः कार्यः शक्तिरत्र नियामिका ॥ ४१ ॥ शीतवातातपहरंदत्त्वा तुण्डुरिकम् ॥ इष्टान्कामानवाप्नोति प्रेत्य स्वर्गमहीयते ॥ ४२ ॥

१ सप्तधान्यैस्तु-इ० पा० । २ चुल्लीच्छेदनमंथानभद्रासनकुगुच्छकैः-इ० पा० । ३ पिठरोलूखलस्थालीशूपदपणपत्रकैः-इ० पा० । ४ स्वस्तीति ब्राह्मणै
 र्वच्यम्-इ० पा० । ५ दद्यात्-इ० पा० ।

किंपुनर्वहुनोक्तेनसर्वोपस्करभूषिताम् ॥ अत्यंतमुखलुब्धेनदत्त्वाब्रह्मपुरीप्रियाम् ॥४३॥ गोभूहिरण्यदानानियमाःसनियमास्तथा ॥ गृहदा-
 नस्यकौतेयकलानाहतिषोडशीम् ॥४४॥ यःकारयेत्सुहृदहर्म्यवतीमहाहसितेवितांद्भिजपुरीमुजनोपभोग्याम् ॥ दिव्याप्सरोभिरभिर्नादित-
 चित्तवृत्तिःप्राप्नोत्यसावनवमंपदमिदुमौलेः ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्येमहपुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेगृहदानविधिवर्णने-
 नामाष्टषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ४६ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ अन्नदानस्यमाहात्म्यंकथयामितवानव ॥ यत्प्राप्तमृषिभिः
 पूर्वतदिहैकमनाःशृणु ॥ १ ॥ ददस्वान्नंददस्वान्नंददस्वान्नयुधिष्ठिर ॥ सद्यस्तुष्टिकरंलोकैर्किंदत्तेनपरेणते ॥ २ ॥
 रामेणदाशरथिनावनस्थेननिजानुजः ॥ निर्वैदाद्यात्पुराप्रोक्तस्तदहंप्रब्रवीमिमे ॥ ३ ॥ पृथिव्यामन्नपूर्णार्थावयमन्नस्यकाक्षिणः ॥
 सौमित्रेनूनमस्माभिर्नब्राह्मणमुखेहुतम् ॥ ४ ॥ यदुच्यतेकर्मबीजंतस्यावश्यंफलंनरैः ॥ प्राप्यतेलक्ष्मणास्माभिर्नात्रविप्रमुखे-
 हुतम् ॥ ५ ॥ यन्नप्राप्यंतदप्राप्यंविद्ययापौरुषेणवा ॥ सत्योलोकप्रवादोऽयंनदत्तमुपतिष्ठति ॥ ६ ॥ भक्षोपयोगादन्न-
 स्यदानंश्रेयस्कंरंपरम् ॥ ७ ॥ प्रकारंतरभोज्यानिर्दानान्यन्यानिभारत ॥ अन्नमेवपरदानंसत्यवाक्यंपरंपदम् ॥ ८ ॥ बुद्धिश्चा-
 र्थात्परोलोभःसंतोषःपरमंसुखम् ॥ स्नातानामनुलिप्तानांभूषितानांचभूषणैः ॥ ९ ॥ नमुखंनचसंतोषोभवेदन्नाहतेनृणाम् ॥ श्वेतो-
 नाममहीपालःसर्वभौमोऽभवत्पुरा ॥ १० ॥ तेनेष्टुबहुभिर्यज्ञैःसंश्रामाबहवोजिताः ॥ दानानिचप्रदत्तानिधर्मतःपालितामही ॥ ११ ॥
 भुक्ताभोगाःसुविपुलाःशत्रूणांमूर्धनिस्थितम् ॥ वानप्रस्थेनविधिनान्यक्त्वास्वार्ज्याश्रयंनृप ॥१२॥ स्वर्गजगामभुक्त्वातुपुष्यमानोभिरुद्धैः ॥
 विमानमर्कप्रतिमप्रतिपदेमुदायुतः ॥ १३ ॥ तत्रास्तेरममाणोऽसौसांकविद्याधरैःसुखम् ॥ प्रसिद्धैःस्तूयतेसिद्धैःसंव्यतेऽम्बरसांगणैः ॥१४॥
 गंधर्वगीयतेहृष्टैःशक्रेणाप्यनुगम्यते ॥ दिव्यमाल्यांबरधरोदिव्याभरणभूषितः ॥ १५ ॥ सचनित्यंविमानाश्यादवतीर्थमहीतलम् ॥

१ महावर्धाम्-इ० पा० । २ अपरेण-इ० पा० । ३ तच्चापि कथयामि ते-इ० पा० । ४ श्रेयःफलम्-इ० पा० । ५ नानाविधानि-इ० पा० ।

संश्रामात्-इ० पा० । ७ अनुगीयते-इ० पा० ।

स्वमांसान्यत्तिकौतयपूर्वत्यक्त्वाकलेवरम् ॥ १६॥ तच्छरीरं तथैवास्तेरक्षितपूर्वकर्मभिः ॥ सकदाचिस्तुरेशानब्रह्माणसमुपस्थितः ॥ १७॥
 प्रणम्यप्रांजलिभूत्वा निर्वेदादिदमब्रवीत् ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन प्राप्तं स्वर्गसुखमया ॥ १८ ॥ सर्वेषामपि संपूज्यः सुराणां सुरपुंगव ॥
 किंतु शुद्धाधेऽन्यैः स्वर्गस्थस्यापि मे प्रभो ॥ १९ ॥ ययामांसान्यहं स्वस्य भक्षयाम्यज्ञानविना ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्वेताभिजनसंपन्नश्चेतश्चतुर्व
 चोमम ॥ २० ॥ त्वया धीतुं दंतं गुरवः परितोषिताः ॥ नाज्ञानं भवता दंतं यद्विज्ज्ञानराधिप ॥ २१ ॥ अनन्नदानस्य फलं त्वयेदमुपपुज्यते ॥
 तद्वन्नदानतो नान्यच्छरीरारोग्यकारकम् ॥ २२ ॥ नान्यदन्नादृतं पुंसां किंचित्संजिवि नौषधम् ॥ महर्हि गन्तव्यमहाराज कुरुष्व वचनं मम ॥ २३ ॥
 तपःस्वाध्यायसंपन्नैः शस्त्रज्ञैः संजितो द्वये ॥ येन संपद्यते तस्मिन् भक्षयामास पतेतव ॥ २४ ॥ विरिंचे च नाद्रुत्वा त्वरायुक्तो महीतलम् ॥ अगस्त्य
 भोजयामास भक्षयामास भरतसत्तम ॥ २५ ॥ भोजयित्वा ततः प्रादादक्षिणां क्षिणकल्मषः ॥ एकावलिं स्वकात्कंठात्समुत्तार्य समुज्ज्वलम् ॥ २६ ॥
 ततो दुंदुभिर्धोषिणपूजितः सुरसत्तमैः ॥ श्वेतस्तृप्तो गतः स्वर्गं दत्त्वा त्वं दक्षिणायुतम् ॥ २७ ॥ पौलस्त्ये निहते पश्चाद्देवदानवसंकटे ॥
 रामायै कावलिं प्रादादगस्त्यः परया मुदा ॥ २८ ॥ एतदन्नस्य माहात्म्यं कथयाम्यपरंचते ॥ न चान्नादपरं किंचित्सत्यंतवमयादितम् ॥ २९ ॥
 अन्नवै प्राणिनां प्राणा अन्नमोजो बलं सुखम् ॥ एतस्मात्कारणात्सद्विन्नदः प्राणदः स्मृतः ॥ ३० ॥ सुदूरादाशयास्य गृहं प्राप्ता बुभुक्षिताः ॥ तृप्ताः
 प्रातिनिवर्तते कोऽन्यस्तत्सदृशः पुमान् ॥ ३१ ॥ दीक्षितः कपिलासत्रा राजाभिषु मे होदधिः ॥ दृष्टमात्राः पुनर्येतैस्मात्पश्यति नित्यशः ॥ ३२ ॥
 एकस्याप्यतिथेरन्नं यः प्रदातुमशक्तिमान् ॥ तस्याऽऽरंभैः परिकृशैर्वसतः किं फलं गृहे ॥ ३३ ॥ शक्यते दुष्करे पथे चिरात्रायाजीवितुम् ॥
 नत्वा हारविहीनेन शक्यं वतं यितुं चिरम् ॥ ३४ ॥ भुक्त्वा गृहे गृहस्थस्य मथुनं यश्च भवेत् ॥ यस्यान्नं तस्य ते पुत्रा इति प्राहुर्मनीषिणः ॥ ३५ ॥
 दुष्कृतं हि मनुष्याणामन्नमाश्रित्यातिष्ठति ॥ यो यस्यान्नं स मश्नाति स तस्याश्नाति दुष्कृतम् ॥ ३६ ॥ वनस्पतिगते सोमपराग्रं यस्तु भुजति ॥
 तस्य मांसकृतं पुण्यं दातारमुपगच्छति ॥ ३७ ॥ कस्मान्नं दीयते नित्यं कस्मादन्नं दयते ॥ यस्येदं शीफलावाप्तिः कथिता पूर्वसूत्रिभिः ॥ ३८ ॥

भिक्षावापुष्कलंवापिहंतकाराद्विजातये ॥ भोजनंवायथालाभमदत्त्वाश्रातिकिल्बिषम् ॥ ३९ ॥ येनायुतंसहस्रंवाभोजितंस्याद्विजन्मनाम् ॥
तेनब्रह्मगृहासन्नंनवंक्षुटारकम् ॥ ४० ॥ वाराणस्यांपुरापाथवणिगापणजीविनः ॥ धनेश्वरइतिख्यातोदेवब्राह्मणपूजकः ॥ ४१ ॥
तस्यापणैकदेशेतुमुक्त्वाडंपादुरद्वि ॥ ससर्पसर्पस्तदेशाद्वणिगृह्णविशक्तिः ॥ ४२ ॥ तदंडवणिजातेनदृष्टंकारुण्यबुद्धिना ॥ ततः
प्रभृत्यनुदिनंरक्षचपुपोषच ॥ ४३ ॥ निर्जगमादिनैःकैश्चिद्विस्त्वाडंसर्पपोतकः ॥ तंवणिकक्षीरपानद्यौरुपचारैरवर्धयत् ॥ ४४ ॥
ल्लिहेघृतभांडानिजिब्रेचगंधसंचयान् ॥ लुलोठपांसुप्रकरेचचारारिमध्यगः ॥ ४५ ॥ वणिजारक्ष्यमाणःसस्नेहाच्चाहरहर्निशम् ॥
जगामसुमहान्कालोऽभवेदृषभयंकरः ॥ ४६ ॥ अथैकस्मिन्दिनेगंगगतःस्नातुंत्रिलोकगाम् ॥ वणिगापणेपण्याविदंस्थापयित्वासुतंमतम् ॥
॥ ४७ ॥ व्यवहर्तुंसमारब्धवणिकपुत्रेणधीमता ॥ ददातिप्रतिगृह्णातिघृततैलयैवक्षवम् ॥ ४८ ॥ व्यवहाराकुलतयापादयोरंतरेणसः ॥
सर्पश्चालचापल्याद्वणिग्विक्षेपमभ्यगात् ॥ ४९ ॥ जानन्नपितदृत्तांतनिदानेनियतेवंशात् ॥ त्रासात्संतर्जयामासबलेनपदचारिणम् ॥
॥ ५० ॥ समहीतःसमुत्थायमृद्धानमवरुद्धच ॥ उवाचदारुणंतरंरवचनंपद्मगधमः ॥ ५१ ॥ झरणागतपोषितंचतवपिआप्रियंकरम् ॥
कस्मान्मांहंसिदुष्टात्मन्कथंजीविन्विमोक्ष्यसे ॥ ५२ ॥ अनंतरंकलकलःसंजातोदेतांतृणाम् ॥ धनेश्वरसुतोदृष्टःसर्पेणापिभृशकुलः ॥ ५३ ॥
अच्युतानंतगोविदकृष्णकृष्णेत्युदरियन् ॥ धनेश्वरोप्यनुप्राप्तःश्रोवाचाकुलयागिरा ॥ ५४ ॥ किंकृतंममपुत्रेणतवपन्नगविप्रियम् ॥ यदयंभवता
मूर्ध्निस्वभोगेनाभिवेष्टितः ॥ ५५ ॥ मूर्ध्निमित्रंसुसंबंधंनजातिजनोहियः ॥ यःकरोत्यबुधोगारान्स्वहस्तेनकर्षति ॥ ५६ ॥ तमुवाचचसर्पो
ऽसौबाष्पगद्गदयागिरा ॥ निरपराधोभवतपुत्रेणाहंसमाहतः ॥ ५७ ॥ तदहंपश्यतस्तेद्यदशाम्येनंनराधिप ॥ यथानभूयोभूतानांभवेद
स्मात्क्वचिद्व्रयम् ॥ ५८ ॥ धनेश्वरउवाच ॥ उपकारंव्रतंभक्त्यास्नेहेपाशोनयस्यच ॥ सतांमार्गमपाक्रम्यप्रयातःकेनवार्यते ॥ ५९ ॥

१ व्यवहारः समारब्धः-इ० पा० । २ फलेन फलभोजनम्-इ० पा० । ३ अधिगच्छति-इ० पा० । ४ दारुणतमं स्वामिनम्-इ० पा० । ५ रोषणः-इ० पा० । ६ स्वहस्तेनापि कर्षति-इ० पा० ।

क्षणमात्रप्रतीक्षस्वयावेवेशिशुभम् ॥ और्ध्वदेहिककर्माणिकरोतिस्वयमात्मनः ॥ ६० ॥ एवमुक्त्वागृहं गत्वायतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥
 सहस्रभोजयामास दृतपायसभोजनैः ॥ ६१ ॥ समुत्थाय ततः सर्वैर्ब्राह्मणहृष्टमानसाः ॥ वणिक्पुत्रस्योत्तमंगेचिक्षिपुः कुसुमाक्षतान् ॥ ६२ ॥
 वणिक्पुत्रचिरजीवन इयंतु तव शत्रवः ॥ अभीष्टफलसिद्धिरस्तु ते ब्राह्मणाज्ञया ॥ ६३ ॥ ततः सुदृष्टप्रकृतिर्विप्रवाग्वज्रताडितः ॥
 पद्मगोनगसंकाशः पपात च ममारच ॥ ६४ ॥ विपन्नपन्नगंदृष्ट्वा त्रस्तचक्षुर्धनेश्वरः ॥ आः किमेतदिति प्रोच्य विषादमगमत्परम् ॥ ६५ ॥
 पोषितोऽयं मया बालः पालितो ललितस्तथा ॥ ममापचारं त्वं च त्वमापन्नः पवनाशनः ॥ ६६ ॥ उपकारिषुयः साधुः साधुत्वे तस्य को गुणः ॥ अप
 कारिषुयः साधुः ससाधुः सिद्धिरप्यते ॥ ६७ ॥ इत्येवमवधाय साधुः स्वसंतप्तमानसः ॥ बुभुजेनाकुलतयानचमुष्वापतनिशाम् ॥ ६८ ॥
 ततः प्रभते गंगां स्नात्वा संतप्य देवताः ॥ सहस्रभोजयामास पुनरेव द्विजन्मनाम् ॥ ६९ ॥ तैर्भुक्तेरिष्टसिद्धिर्ब्रह्मणैरनुमोदितः ॥ वणि
 कप्रहममाभीष्टं संजीवत्वे पन्नगः ॥ ७० ॥ ततो द्विजवरोन्मुक्तैरंडुभिः परिषिंचितः ॥ उदतिष्ठ दहीनांगः सहसा हि महाकुलः ॥ ७१ ॥
 प्रहर्षमनुल्लेभे दृष्ट्वा तं पुरतः स्थितम् ॥ प्रत्यग्रावय वंदं दृष्ट्वा सिद्धिं क्लिणीपरिलोहितम् ॥ ७२ ॥ साधुवादे महाज्जातः प्रशंसं सुधनेश्वरम् ॥ पुरीनिवा
 सिनः सर्वैर्विस्मयोऽकुललोचनाः ॥ ७३ ॥ सहस्रभोज्यमाहात्म्यं कथितं त्रेयुधिष्ठिरा ॥ सम्यक्छूद्राप्रयुक्तस्य किमन्यत्कथयामिते ॥ ७४ ॥ यच्छं
 तियेऽनुदि वसं द्विजपुंगवानामन्निद्रमसोभृशमागतानाम् ॥ मर्त्ये विहत्य सुचिरं समुद्रं जनान्स्ते प्रेत्य प्रयांति भवनं मुदितासुरारः ॥ ७५ ॥
 इति श्रीमद्विष्णुसहस्रनामपुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अन्नदानमाहात्म्यवर्णनं नामैकोनसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अन्नदानप्रसंगेन ममापि स्मृतिमागतम् ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि श्रुतं दृष्टं च न्यया ॥ १ ॥ अक्षद्यूतेन भगवन्धनरा
 ज्यं च नोदतम् ॥ आहूय निष्कृतिप्राज्ञैः कितवैरक्षकोविदैः ॥ २ ॥ वनं प्रस्थापिताः सर्वैरलकलाजिनवाससः ॥ द्रौपद्यासहिताः कृष्णकर्णदुर्यो

१ दृत्वा-इ० पा० । २ सुहृष्टप्रकृतिः-इ० पा० । ३ अपकारात्-इ० पा० । ४ संप्रधार्य-इ० पा० । ५ किं क्लिणीपरिलोहितम्-इ० पा० । ६ प्रेत्येह-
 इ० पा० । ७ सदाव्रतवर्णनं नाम-इ० पा० ।

धनादिभिः ॥ ३ ॥ ज्ञात्वावनगतानस्मान्ब्राह्मणाः संजितेन्द्रियाः ॥ द्रष्टुमभ्याययुः सर्वपौराश्चाप्यनुजग्मिरे ॥ ४ ॥ अस्मान्नेहात्किञ्चिदयमानान्दृष्ट्वा
 ब्राह्मणसत्तमाः ॥ पौराः कर्मकरांश्चैवानिवेदादिदमब्रुवन् ॥ ५ ॥ जीवतोयस्य जीवति विप्रामित्राणि बांधवाः ॥ जीवंतस्य सफलमात्मा तथैकोन
 जीवति ॥ ६ ॥ अभ्यागतं सुहृद्वर्गकुटुंबमपहाय च ॥ जीवन्नपि मृतः पापकेवलं स्वोदरं भरिः ॥ ७ ॥ इत्येवमवधायार्हंतानृषीन्पुर
 ब्रुवम् ॥ भवंतः सर्वेष्वत्रिकालज्ञानमहर्षयः ॥ ८ ॥ समागतमत्रियार्थज्ञानविज्ञानपरगाः ॥ ब्रूतं किंचिदुपायमेवं भवतो भिजनं प्रति ॥
 ९ ॥ भवद्भिः सहिताः सर्वभृत्यैर्भ्रातृभिरैव च ॥ निगच्छेयन्नेन शून्येद्वादेशे माः समायाथा ॥ १० ॥ मासुवाचायमेत्रेयः शृणुकौ तेषामद्वयः ॥
 पूर्ववृत्तं प्रवक्ष्यामि दृष्टदिव्येन चक्षुषा ॥ ११ ॥ आसीत्तपो वने काचिद्ब्राह्मणब्रह्मचारिणी ॥ दुर्भगदुर्गततुः खदाराधयति सा द्विजान् ॥ १२ ॥
 शौचेन तुष्टा मुनयः प्रश्रयेण देमन च ॥ प्रोचुर्वदं विक्षालाक्षिर्किंकुर्मस्तव सुव्रते ॥ १३ ॥ सा तानुवाचा किंतु मे व्रतं दानमथापि वा ॥ कथय ध्वं
 भवेयं वै येन श्रीसुखभागिनी ॥ १४ ॥ आधारभूता भूतानां बह्वपत्यापतिप्रिया ॥ स्पृहणीया त्रिजगतां त्रिवर्गफलभागिनी ॥ १५ ॥
 वसिष्ठस्तामुवाचा यथशृणुष्व कथयामि ते ॥ दानं मानं करं पुंसां सर्वकामप्रदायकम् ॥ १६ ॥ कृत्वा ताम्रमयीं स्थालीं पिलानां पंचभिः शतैः ॥
 अशक्तस्तु तदद्वेन चतुर्थीं शेनवापुनः ॥ १७ ॥ सर्वशक्तिविहीनस्तु मृन्मयीं पिकारयेत् ॥ सुगंभीरोदरीदृढदंडकुटुंबकाम् ॥ १८ ॥
 मुद्गतं तुलनिष्पन्नसुस्विन्नक्षिप्रपूरिताम् ॥ उपदंशोदकयुतां घृतपात्रसमन्विताम् ॥ १९ ॥ धौतपार्श्वौ धौतकर्णौ चर्चित्वा चंदनेन च ॥
 स्थाप्य मंडलके वस्त्रैः पुष्पधूपैरथार्चयेत् ॥ २० ॥ आदित्येऽहनि संक्रांतौ च तुर्दश्यष्टमीषु वा ॥ एकादश्यां तु तीयायां विप्राय प्रतिपादयेत् ॥
 २१ ॥ ज्वलज्ज्वलनपार्श्वस्थैस्तंडुलैः सजलैरपि ॥ न भवेद्भोज्यं संसिद्धिर्भूतानां पिठारविना ॥ २२ ॥ त्वंसिद्धिः सिद्धिकामानां त्वंपुष्टिः पुष्टिमिच्छ

१ सफलं जीवितं तस्य-इ० पा० । २ भोजनम्-इ० पा० । ३ निर्देहेयम्-इ०, निगृहेयम्-इ० पा० । ४ अत्र-“मैत्रेय उवाच-शृणुकौ तेषामद्वयमवधानेन यत्न
 तः”-इति पाठो दृश्यते-सच मूलस्थपाठेनैव गतार्थः । ५ दुर्गतिग्रता देवतार्चनतत्परा-इ० पा० । ६ पुरा दृष्टं व्रतं दानमथापि वा-इ० पा० । ७ मानप्रदम्-
 इ० पा० । ८ वाग्रपि-इ० पा० ।

ताम् ॥ अतस्त्वांप्रणमाम्याशुसत्यंकुरुचोमम ॥ २३ ॥ ज्ञातिबंधुसुहृद्गर्विप्रेष्यजेनेतथा ॥ अमुक्तवतिनाश्रीयात्तथाभववरप्रदा ॥ २४ ॥
 इत्युच्चार्यप्रदातव्याहंढिकाद्विजपुंगवे ॥ तुष्टिपुष्टिप्रदापुंसं सर्वाङ्कामानभोप्सता ॥ २५ ॥ वसिष्ठवचनं श्रुत्वासाचकारतथैवतु ॥
 प्रादात्स्थालीब्राह्मणाय बहूनांबहुदक्षिणाम् ॥ २६ ॥ साचैषाद्रौपदीपथं भवद्भार्याऽभवत्प्रिया ॥ तेन दानप्रभावेण भविताऽशून्यपाणिका ॥ २७ ॥
 एषासतीशचीस्वाहासावित्रीभूररुधती ॥ श्रीरेषायत्रवसतिर्न किंचित्तत्रदुर्लभम् ॥ २८ ॥ अनयायाभृतास्थालीतया सर्वमिदं जगत् ॥
 भोजयिष्यसि कैतेय किमतो ब्राह्मणा अमी ॥ २९ ॥ मैत्रेया तदुपश्रुत्य तत्र संहृष्टमानसः ॥ पूर्वभोजितवानस्मि बहुविप्रजनान्वने ॥ ३० ॥
 अन्नदानप्रसेनस्थालीदानमिदं मया ॥ कथितं पुंडरीकाक्षक्षतव्यमनसूया ॥ ३१ ॥ स्थालीं विशालवदनांच सतंडुलांच यच्छंति ये मधु
 रशुल्बमर्थो द्विजेभ्यः ॥ तेषां सुहृत्स्वजनविप्रजनेन भोज्यं संभुज्यमानमपि कृष्णनयातिनाशम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे स्थालीदानविधिवर्णनं नाम सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 दासीदानमहं तेऽद्य प्रवक्ष्याम्यरिसूदन ॥ भक्त्या स्नेहाच्च भवतो योन्नोक्तं केनचित्कचित् ॥ १ ॥ चतुर्णामाश्रमाणां हि गृहस्थः श्रेष्ठ उच्यते ॥
 गृहस्थाच्च गृहं श्रेष्ठं गृहाच्छ्रेष्ठावाराः स्त्रियः ॥ २ ॥ पूर्णदुर्विववदनाः पीनोन्नतपयोधराः ॥ तद्गृहं यत्र दृश्यंते योषितः शीलमंडनाः ॥ ३ ॥
 जामयो यत्र पूज्यंते रमंते तत्र देवताः ॥ यत्रैतास्तु न पूज्यंते विनश्यन्त्याशु तद्गृहम् ॥ ४ ॥ जामयो यानि गेहानि शपंत्य प्रतिपूजिताः ॥
 तानि कृत्या हतानि वसद्योयाति पराभवम् ॥ ५ ॥ अमृतस्य वकुंडानि सुखानि मि वराशयः ॥ रतेरिव निधानानि योषितः केन निर्मिताः ॥ ६ ॥
 इयामा मंथरगामिन्यः पीनोन्नतपयोधराः ॥ महिष्यो वरनारयश्च न भवंति गृहे गृहे ॥ ७ ॥ अहिरण्यमदासीकमलपात्राज्यमगोरसम् ॥
 गृहं कृष्णवृत्तीनां नरकस्यापरो विधिः ॥ ८ ॥ अदंडपाशिक्राममदासीकं च यद्गृहम् ॥ अनाज्यं भोजनं यच्च वृथा तदिति मे मतिः ॥ ९ ॥
 विभवाभरणादास्यो यद्गृहं समुपासते ॥ तत्रास्ते पंकजकगलक्ष्माक्षीरोदवासिनी ॥ १० ॥ न यत्रास्ति गृहेशोचं न सुखं व्यवहारजम् ॥ यत्र

१ मैत्रेया दुपश्रुत्या हेमंतदूतांतमुत्तमम् ॥ सर्वान्भोजितवानस्मि-इ० पा० ॥ २ हिमांशुर्विववदनाः-इ० पा० ॥

वानस्तिदास्येकातत्सदेवानवस्थितम् ॥ ११ ॥ यत्रकर्मकरीनास्ति सर्वकर्मकरीसदा ॥ नतच्छतर्किकराणां करोति शुभतामपि ॥ १२ ॥
 यदेकाकुरुते दासी गृहस्थेन भूता हि सा ॥ बहुलोककुलोत्तमो दासी दासाकुलं गृहम् ॥ १३ ॥ बुद्धिर्धर्मकुलायस्य तस्य चेतः किमाकुलम् ॥
 यत्र भार्या गृहे दक्षा दास्यः कर्मण्यनुव्रताः ॥ १४ ॥ भृत्याः सदोद्यमपरास्त्रिवर्गस्तत्र दृश्यते ॥ यद्यदिष्टतमं लोके तत्तद्देयमिति श्रुतिः ॥ १५ ॥
 एतद्दिर्चार्यहृदये देया दासी द्विजातये ॥ स्थिरनक्षत्रसंयुक्ते सौमैर्म्यग्रहा न्विते ॥ १६ ॥ दानकालं प्रशंसंति सतः पर्वणि वा पुनः ॥ अलं
 कृत्य यथा शक्त्या वा सोभिर्भूषणैस्तथा ॥ १७ ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्या मंत्रेणानेन कारैव ॥ इयं दासी मया तुभ्यं भगवन्प्रतिपादिता ॥ १८ ॥
 कर्मोपयोज्या भोज्या वा यथेष्टं भद्रमस्तुते ॥ दत्त्वा क्षमापयेत्पश्चाद्ब्राह्मणं कान्चिनेन तम् ॥ १९ ॥ अनुव्रज्य गृहद्वारं यावत्पश्चाद्वि सर्जयेत् ॥
 अनेन विधिना दद्यादं कथित्वा सुरालये ॥ २० ॥ मखे चापि महाराज प्रसिद्धे वा प्रतिश्रये ॥ सर्वकर्मकरी दत्त्वा तत्तत्तुल्यं रूपं शालिनीम् ॥ २१ ॥ प्राप्य ते
 यत्फलं पुंभिः पार्थ तत्केन वर्णयेत् ॥ २२ ॥ दासीं समीक्ष्य बहूनां गृहकर्मदक्षायो ब्राह्मणाय कुलशालवे ददाति ॥ विद्याधराधिपश्चैतैरपि पूजितोऽसौ
 लोचनिलोकरमयाप्ससांप्रयाति ॥ २३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे दासीदानविधिवर्णनं नामैकमसप्तत्युत्त
 रशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ प्रपादानस्य माहात्म्यं वद देव किं नन्दन ॥ कथं देया कदा देया दानं तस्याश्च किं फलम् ॥
 ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अतीति फाल्गुने मासि प्राप्ते चैत्रे महोत्सवे ॥ पुण्येऽर्द्धा विप्रकथिते ग्रहचन्द्रबला न्विते ॥ २ ॥ मंडपं कारयेद्बिद्भान्व
 नच्छायं मनोरमम् ॥ पुरस्य मध्ये पथिवाकांता रेतो यवर्जिते ॥ ३ ॥ देवताय तनेवापि चैत्यवृक्षतलेऽपि वा ॥ सुशीतलं च रम्यं च विचित्रासनं संयुतम् ॥
 ॥ ४ ॥ कारयेन्मंडपं भव्यं शीतवातसंहृदम् ॥ तन्मध्ये स्थापयेद्भक्त्या मणिकुंभांश्च शोभनान् ॥ ५ ॥ अकालमूलान्करकान् चैव शोभोपेष्टिता
 नथ ॥ ब्राह्मणः शीलसंपन्नो वृत्तिदत्त्वा यथोचिताम् ॥ ६ ॥ प्रपापालः प्रकर्तव्यो बहुपुत्रपरिच्छदः ॥ पानीयपानमश्नांतं यः कारयति मानवान् ॥ ७ ॥

१ तिष्ठति-इ० पा० । २ शोभने शलाञ्छने-इ० पा० । ३ गौरिव-इ० पा० । ४ अश्रुते-इ० पा० । ५ कस्याः-इ० पा० । ६ अथवा-इ, तथा-
 इ० पा० । ७ शीतवातसहम्-इति पाठे शीतवाताभ्यां मह उत्सवो र्यास्मस्तीमित्यर्थः । ८ भूतिम्-इ० पा० । ९ तु कर्तव्यः-इ० पा० ।

एवंविधांप्राप्तृत्वाशुभेऽह्निविधिपूर्वकम् ॥ यथाज्ञानयानरथेषुप्रारंभेभोजयोर्द्विजान् ॥ ८ ॥ ततश्चोत्सर्जयेद्विप्रान्मंत्रेणानेनमानवः ॥
 प्रयेयं सर्वसामान्याभूतेभ्यः प्रतिपादिता ॥ ९ ॥ अस्याः प्रदानात्पितरस्तृप्यंतु चंपितामहाः ॥ अनिवार्यततोदयं जलमासचतुष्टयम् ॥ १० ॥
 त्रिपक्षं वामहाराजजीवांनाजीवनं परम् ॥ गंधाढ्यं सुरसंज्ञितं शोभनेभोजने स्थितम् ॥ ११ ॥ प्रदद्यादप्रतिहतं मुखचानं वलोकयन् ॥ प्रत्यहं
 कारयेत्तस्यां भोजनं शक्तिं तद्विजान् ॥ १२ ॥ अनेन विधिनयस्तु ग्रीष्मोष्मशोषनाशनम् ॥ पानीयमुत्तमं दद्यात्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ १३ ॥
 सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलम् ॥ तत्पुण्यफलमाप्नोति सर्वदेवैः सुपूजितः ॥ १४ ॥ पूर्णचंद्रप्रतीकांशं विमानं सोऽधिरुह्य च ॥
 याति देवं द्रुनगरेषूप्यमानोऽप्सरगणैः ॥ १५ ॥ विशस्कोट्याहिवर्षाणां यक्षगन्धर्वसवितः ॥ पुण्यक्षयादिहागत्य चतुर्वेदोद्विजो भवेत् ॥
 ॥ १६ ॥ ततः परंपदं याति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ प्रपादानासमर्थेन विशेषाद्धर्मभाप्सता ॥ १७ ॥ प्रत्यहं धर्मघटकं कर्पटावोद्विताननः ॥
 ब्राह्मणस्य गृहे नैयः शीतामलजलः शुचिः ॥ १८ ॥ तस्यैवोद्यापनं कार्यमासिमासिनरोत्तम ॥ मंडकविष्टिकाभिश्च पक्वान्नैः सार्वकामिकैः ॥
 ॥ १९ ॥ उद्दिश्य शंकरं विष्णुं ब्रह्माणं कुरु नंदन ॥ सलिलं प्रोक्षयित्वा तु मंत्रेणानेन मानवः ॥ २० ॥ एष धर्मघटोदतो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥
 अस्य प्रदानात्सकलामसंतु मनोरथाः ॥ २१ ॥ इति धर्मघटदानमंत्रः ॥ अनेन विधिनयस्तु धर्मकुंभं प्रयच्छति ॥ प्रपादानफलं सोऽपि प्राप्नोति हि
 न संशयः ॥ २२ ॥ धर्मकुंभं प्रदानेऽपि यद्यशक्तः पुमान् भवेत् ॥ तेनाश्वत्थतरोर्मूलं सेच्यं नित्यं जितमना ॥ २३ ॥ अश्वत्थरूपी भगवान् प्री
 यतमिजनादेनः ॥ इत्युच्चार्य नमस्कृत्य प्रत्यहं पापनाशनम् ॥ २४ ॥ यः करोति तरोर्मूलं सेकं मासचतुष्टयम् ॥ सोऽपि तत्फलमाप्नोति श्रुतिरेषा सनात
 नी ॥ २५ ॥ सुस्वादुशीतसलिलाच्छुभनाशनी च प्रातिपुरस्य पथि पांथसमाजभूमौ ॥ यस्य प्रपाभावति सर्वजने पभोग्याधमौत्तरः सखलु जीवति जीव
 लोके ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे प्रपादानविधिवर्णनं नाम द्वादसस्तुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ध्र॥

१ प्रतिपादये-इ०, प्रतिपादयेत्-इ० च पा० । २ प्रतिपादयेत्-इ० पा० । ३ जीविनाम्-इ० पा० । ४ वा न विलोकयेत्-इ० पा० । ५ स्वर्णकुं
 भप्रतीकांशम्-इ० पा० । ६ ब्रह्मघटः-इ० पा० । ७ मासचतुष्टयम्-इ० पा० ।

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अग्निष्टिकाकथं देयाशि शिरशीतभीरुभिः ॥ सर्वसत्त्वोपकाराय करुणीकृतमानसैः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 अग्निष्टिकामहंपार्थकथयामि निबोधताम् ॥ यथा येन विधानेन सर्वसत्त्वसुखप्रदाम् ॥ २ ॥ आदौ मार्गशिरसां शोभने दिवसे शुभाम् ॥
 अग्निष्टिकां कारयित्वा सुखासनवर्तशुभाम् ॥ ३ ॥ देवांगे पथे गेहे विस्तीर्णं च त्वरे तथा ॥ उभयोः संधयोः कृत्वा संशुष्कं काष्ठसंचयम् ॥ ४ ॥
 ततः प्रज्वालयेद्गृहिं हुत्वा व्याहृतिभिः क्रमात् ॥ अनेन विधानं हुत्वा प्रत्यहं ज्वालयेत्ततः ॥ ५ ॥ यादिकश्चिदुपार्थस्यार्द्राज्यं तस्मै प्रकल्पयेत् ॥
 सुखासीनो जनस्तत्र विशीतो विज्वरस्तथा ॥ ६ ॥ यः करोति कथाः पार्थ न ताः शक्यामयोदितुम् ॥ राजवातां जनवातादिकाश्चिन्निजं चक्षया ॥
 ॥ ७ ॥ वदेच्छोकः सुखासीनो न कनापि निवार्यते ॥ अनेन विधानं यत्तु दद्यादग्निष्टिकां नरः ॥ ८ ॥ तस्य पुण्यफलं राजन्कथ्यमानं निबोध मे ॥
 विमाने चार्कसंकाशं सारूढो महाधने ॥ ९ ॥ षष्ठिवर्षसहस्राणि षष्ठिवर्षशतानि च ॥ हर्षितोऽत्यंतसुखितो ब्रह्मलोकं महयते ॥ १० ॥
 इह लोके वतीर्णश्च तवैदो द्विजो भवेत् ॥ नीरुजः स त्रयाजी च अग्निवत्तेजसान्वितः ॥ ११ ॥ चैत्ये सुरांगणसभा वसथे सुभव्यायेऽग्निष्टिकां प्रचु-
 रकाष्ठवर्तप्रदद्युः ॥ हेमंतशैशिरऋतौ सुखदानां कायाग्निदीपनमलं पुनराप्नुवति ॥ १२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री-
 कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अग्निष्टिकादानविधिवर्णनं नाम त्रिसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 बहुप्रदानं गोदानं त्वत्तो विद्मः ॥ भूमिदानस्य माहात्म्यं विधिश्चैवावधारितः ॥ १ ॥ सांप्रतं यदुशादूलं विद्यादानस्य यो विधिः ॥ तमहं श्रो-
 तुमिच्छामि कथयस्व जनार्दन ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विद्यादानविधिं वक्ष्ये याथातथ्येन तेऽधुना ॥ यथा देयं फलं यच्च दत्तेन कुरु न दन ॥ ३ ॥
 शुभेऽह्नि विप्रकथिते गोमयेन सुशोभनम् ॥ कारयेन्मंडलं दिव्यं चतुरस्रं समंततः ॥ ४ ॥ पुष्पप्रकरं संछन्नं स्वस्तिकादि विभूषितम् ॥
 पुस्तकं तत्र संस्थाप्य गंधपुष्पैः समञ्जयेत् ॥ ५ ॥ सौवर्णं लिखनीकार्यै रौप्यं च मणिभाजनम् ॥ लेखकं पूजयित्वा तु आरंभं कारयेत् सुधीः ॥ ६ ॥
 विनीतश्चाप्रमत्तश्च ततः प्रभृति लेखकः ॥ मात्रा नुस्वारसंयुक्तं पदं च्छेदं समन्वितम् ॥ ७ ॥ समानिसमशीर्षाणि वतुलानि धनानि च ॥

१ कारयेत्तु-इ० पा० । २ दृष्टाम्-इ० पा० । ३ तस्य-इ० पा० । ४ मंडपम्-इ० पा० । ५ विप्रमाकारयेत्-इ० पा० । ६ पदबंधं समन्वितम्-इ० पा० ।

ध्यातिगृहस्थेषुनतानिवै ॥ महाधनाश्रयेलोकाराजनोत्तभागिनः ॥ १८ ॥ नतेपांकृच्छसाध्योऽपिक्वचिद्धर्मःप्रशस्यते ॥ यदेतद्द्विपं
नामप्राणाश्रितेविहश्चरः ॥ १९ ॥ तस्माद्विहश्चरैःप्राणैरात्मायोज्यःसदाबुधैः ॥ द्रव्याणामुत्तमलोकेकांचनसार्वाकामिकम् ॥ २० ॥
अपत्यंसुरमुखस्यज्येष्ठचैवविभावसोः ॥ तेनसाद्वैयआत्मानंतोलयेत्प्रयतोबुधैः ॥ २१ ॥ विधूयसर्वपापानिसद्योद्विद्यतनुर्भवेत् ॥
एतत्पुलस्त्यमुनिनाऋषीणांपार्थिवस्यच ॥ २२ ॥ समाख्यातंनृपश्रुतेभ्यश्चतन्मयाश्रुतम् ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ तुलपुरुषदानस्य
विधानंपरमेश्वर ॥ २३ ॥ कथयस्वमहाभागममभक्तानुंकंपया ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुष्वविहितोरजन्विधानंगदतोमम ॥ २४ ॥ तुलपुरु
षसंज्ञस्यदानस्येहनृपोत्तम ॥ व्यतीपातेऽयनेचैवकार्तिक्याविषुवेतथा ॥ २५ ॥ चंद्रमूर्यग्रहेयद्द्वामाध्यावानृपसत्तम ॥ जन्मक्षग्रहपीडासुत
थादुःस्वप्नदर्शने ॥ २६ ॥ यदावाजायतेवित्तदादेयमिदंभवेत् ॥ अनित्यंजीवितंयस्माद्भुश्यातीवचंचलम् ॥ २७ ॥ किंशुचगृहतिःसन्मृत्युनाधर्म
माचरेत् ॥ तस्माद्वैदवाजयेतश्रद्धादानंप्रतिप्रभो ॥ २८ ॥ तदैवदानकालःस्यात्कारणंहियतोमम ॥ तीर्थवायतेनोष्णेष्वथवाभवनगणे ॥ २९ ॥
मंडपकारयेद्विद्वांश्चतुर्भद्रानंनंबुधः ॥ आर्द्रश्राव्यान्वितं दिव्यं प्रागुदकप्रवणंदृढम् ॥ ३० ॥ षोडशारत्नमात्रंचपताकाभिरलंकृतम् ॥ तन्मध्येकारये
द्भद्रं हस्तमात्रोच्छ्रितांशुभम् ॥ ३१ ॥ चतुरस्रांसंमंताञ्जसमहस्तांसुशोभनाम् ॥ तस्यामध्येतुलादिव्यास्थापयेद्विधिपूर्वकम् ॥ ३२ ॥ हस्तद्व
यंचनिखनेचतुर्हस्तीच्छ्रितांबुधः ॥ स्तंभद्वयंमहाराजस्थापयेत्सुदृढनवम् ॥ ३३ ॥ चंदनःखदिरोविल्वःशाकश्वैर्गुदस्तथा ॥ त्रिदुको
देवदारुश्चश्रीपणश्चाष्टमःस्मृतः ॥ ३४ ॥ इत्यष्टौदृक्षजतीयाःस्तंभास्तेपरिकीर्तिताः ॥ अन्यश्चापिभवेद्दृक्षःसारज्ञोयाज्ञिकस्तथा ॥ ३५ ॥
मुनिश्चलंततःकृत्वातिर्यक्काष्ठमथोपरि ॥ न्यसेतदृक्षजतीयंचतुर्हस्तंप्रमाणतः ॥ ३६ ॥ समानजातिंतुलांतन्मध्येयोजयेद्दृढम् ॥

- १ यजमानोऽपिरत्नभाक्-इ० पा० । २ आत्माशोध्यःसदाबुधैः-इ०, मनोयोज्यःसदाबुधैः-इ० च पा० । ३ तत्तु-इ०, तद्वि-इ० च पा० ।
४ पुरुषोत्तम-इ० पा० । ५ स्या-इ० पा० । ६ तुलपुरुषदानस्य बुतमस्य-इ० पा० । ७ वाथ-इ० पा० । ८ योषिषु-इ० पा० ।
९ चतुर्भद्रासनम्-इ० पा० । १० हस्तमात्रोच्छ्रियाम्-इ० पा० ।

षण्वत्यंशुलादिव्यासमग्रालोहपाशिका ॥ ३७ ॥ कृष्णलोहमयैतस्यां कर्णौ चापि प्रकल्पयेत् ॥ तुलापुरुषसंज्ञस्तु मध्ये कार्यः पुमान् भवेत् ॥ ३८ ॥ एवं विधां तुलां कृत्वा नानारत्नैर्विभूषिताम् ॥ चंदनेना तुलितं गां वस्त्रालंकारविग्रहाम् ॥ ३९ ॥ स्तंभौ च वस्त्रसंयुक्तौ पुष्पमालावलंबिनौ ॥ चंदनेना तुलितं गां नानारत्नैरलंकृतौ ॥ ४० ॥ कुंडानि चात्र चत्वारि योनियुक्तानि कारयेत् ॥ हस्तमात्रप्रमाणानि मुखलात्रयवन्ति च ॥ ४१ ॥ पूर्वोत्तरे हस्तमितावेदिः कार्या सुशोभना ॥ लोकपालग्रहाणां च पूजा तत्र विधीयते ॥ ४२ ॥ अर्चार्चनं च तत्रैवा विरच्य च्युतयोर्नृप ॥ शंकरस्य भवेत्कार्यं माल्यवस्त्रफलाक्षतैः ॥ ४३ ॥ तोरणानि च कार्याणि क्षरिवृक्षोद्भवानि च ॥ चतुर्द्वारेषु संस्थाप्याः कुंभाः स्रक्पल्लवानाः ॥ ४४ ॥ पंचरत्नसमायुक्ताः सप्तधान्योपरि स्थिताः ॥ ऋग्वेदपाठकौ द्वौ च पूवकुंडेनियोजयेत् ॥ ४५ ॥ यजुर्वेदविदौ याम्येषां श्रमे सामवेदिनौ ॥ अथर्वणानुत्तरतो नवमोधर्मदेशकः ॥ ४६ ॥ अत्रैव केचिदिच्छंति ऋषयः षोडशर्त्विजः ॥ ताम्रपात्रद्वयं देयमैकं कस्य तथासनम् ॥ ४७ ॥ होमद्रव्याणि सर्वाणि तिलाज्यंसमिधस्तथा ॥ सुवाः श्रुचश्च शस्त्राणि विष्टरः कुसुमानि च ॥ ४८ ॥ लोकपालाः सुवर्णास्तु पताकाः परितः शुभाः ॥ महाध्वजं च धीयात्पंचवर्णवितानकम् ॥ ४९ ॥ एतत्सर्वं समाहृत्य पुण्येऽहनि विचक्षणः ॥ वद्वे किं ब्राह्मणैः सार्द्धं सर्वशिल्पविशारदः ॥ ५० ॥ संपूर्णयजमानाय दक्षं ये द्यज्ञमंडपम् ॥ यजमानस्ततः प्राज्ञः शुक्लां वरधरः शुचिः ॥ ५१ ॥ शंखतूर्यनिनादेन वेदं च निरणवेण च ॥ प्राक्षेत्पल्लोकपालानामिभिर्मंत्रैः शुभैर्बलिम् ॥ ५२ ॥ एहो हिसर्वं परासिद्धसाध्यैरभिष्टुतो वप्रधरमरेश ॥ सर्वज्यमानोऽपसरसां गणेशाध्वरं नो भगवन्नमस्ते ॥ ५३ ॥ अहं द्राघनमः ॥ एहो हिसर्वं परमहव्यवाहमुनिप्रवीरैरभिहृष्टमानसः ॥ तेजो वतालोके गणेशाद्विममाध्वरं क्षके नमस्ते ॥ ५४ ॥ अग्रये नमः ॥ एहो हिवैव स्वतर्धमराजसर्वामरैरर्चितं दिव्यभूतैः ॥ शुभाशुभानंदकृता मधीश शशध्वरं मे भगवन्नमस्ते ॥ ५५ ॥ अयमायनमः ॥ एहो हरिश्चो गणनायकस्त्वं विशाले वेतालपिशाचसंघैः ॥ ममाध्वरं पाहि पिशाचनाथलोकेश्वरस्त्वं भगवन्नमस्ते ॥ ५६ ॥ अनिर्ऋते ये नमः ॥ एहो हियादोगणवारिधीनां गणेन पर्जन्यसहाप्सरसोभिः ॥ विद्याधरैर्द्रामरीग्यमानपाहित्वमस्मान् भगवन्नमस्ते ॥ ५७ ॥ अंबक

१ दिव्यौ-इ० पा० । २ हस्तमात्रा-इ० पुस्तकद्वये पा० । ३ अर्चार्चनम्-इ० पा० । ४ दिव्यानि-इ० पा० । ५ यज्ञमंडलम्-इ० पा० । ६ अप्रमेय-इ० पा० ।

७ सदाप्सरसोभिः-इ० पा० ।

णायनमः ॥ एहोहियज्ञेमरक्षणयमृगाधिरूढः सहसिद्धसंघैः ॥ प्राणाधिपः कालकैः सहायोगहृहाणपूजाभगवन्नमस्ते ॥ ५८ ॥ ॐ वायवे नमः ॥
 एहोहियज्ञेश्वरयज्ञारक्षाविधस्त्वनक्षत्रगणेन सार्द्धम् ॥ सर्वौषधीभिः पितृभिः सहैव गृहाण पूजाभगवन्नमस्ते ॥ ५९ ॥ ॐ सोमाय नमः ॥
 एहोहि विश्वेश्वर विश्वभूतैः त्रिशूलखट्वांगधरेण सार्द्धम् ॥ लोके नभूतेऽश्वरयज्ञसिद्धयै गृहाण पूजाभगवन्नमस्ते ॥ ६० ॥ ॐ ईशानाय नमः ॥
 एहोहि पातालधरा धरेन्द्रनागाङ्गनाकिन्नरीयमान ॥ यक्षोरगेंद्रमरलोका समन्तरक्षध्वरमस्मदीयम् ॥ ६१ ॥ ॐ अनन्ताय नमः ॥
 एहोहि विश्वाधिपते मुनीन्द्रलोके शसार्द्धपितृदेवताभिः ॥ विशाध्वरांतः सततं शिवाय पितामहस्त्वं सततं नमस्ते ॥ ६२ ॥ ॐ ब्रह्मणे नमः ॥
 त्रैलोक्येयानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ब्रह्मविष्णुशिवैः सार्द्धैः शकुर्वतु तानि मे ॥ ६३ ॥ देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥
 ऋषयो मन्वागो देवमातर एव च ॥ ६४ ॥ सर्वमार्ध्वरेक्षारक्षुर्वतु मुदान्विताः ॥ इत्यावाह्यसुरान्दद्याद्विग्भ्यः कंठभूषणम् ॥ ६५ ॥
 कुंडलानि च हेमानि मूत्राणि कटकानि च ॥ तथा गुलिपवित्राणि वासांसि कुसुमानि च ॥ ६६ ॥ द्विगुणं गुरवे दद्याद्भूषणाच्छादनादिकम् ॥
 आचारावाज्यभागौ तु पूर्वहुत्वा विचक्षणः ॥ ६७ ॥ प्रणवादिस्वनाम्ना च स्वाहातो होम उच्यते ॥ होमः सुराणां कर्तव्यो ये च वात्र प्रतिष्ठिताः ॥ ६८ ॥
 ग्रहाणालोकपालानां शिवकेशवयोस्तथा ॥ वनस्पतिभ्यो ब्रह्मणे होमः कार्यो यथेच्छया ॥ ६९ ॥ ततो मंगलशब्देन स्थापितो वैदमंगलैः ॥
 त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ ७० ॥ शुक्कमाल्यार्वरो भूत्वा तां तुलामभि मंत्रयेत् ॥ नमस्ते सर्वदेवानां शक्तिस्त्वं सत्यं
 मास्थिता ॥ ७१ ॥ साक्षिभूता जगद्धात्रि निर्मिता विश्वयोनिना ॥ एकतः सर्वसत्यानि तथानृतज्ञानि च ॥ ७२ ॥ धर्मार्धमभूतां

१ कालविधेः सहायः-इ० पा० । २ एहोहि यज्ञेश्वर शूलपाणे ईशान चापासिधर प्रवीर ॥ वृषाधिरूढः समणः सहाय ममाध्वरं पाहि नमो नमस्ते-इ० पा०
 अत्रापि 'यज्ञेश्वर' इत्यस्य स्थाने पुस्तकांतरे 'सर्वेश्वर' इति पाठ उपलभ्यते । ३ रक्षोर्गेंद्रामरलोका सार्द्धम्-इ० पा० । ४ लोके न-इ० पा०
 ५ सर्वे मखाश्च मे-इ० पा० । ६ द्विजोत्तमः-इ० पा० । ७ देवमंगलैः-इ०, वेदपुंगवैः-इ० च पा० । ८ शुक्कमाल्यधरो भूत्वा-इ० पा० । ९ सर्वम्-इ०
 पा० । १० सर्वसत्वानि-इ० पा० । ११ धर्मार्धमभूताम्-इ० पा० ।

मध्येस्थापितासिजगद्धिते ॥ त्वंतुलेसर्वभूतानांप्रमाणमिहकर्तिता ॥ ७३ ॥ मांतोलयतीससारादुद्धरात्रनमोस्तुते ॥ योऽ
 सौतत्वाधिपोदेवः पुरुषः पंचविंशकः ॥ ७४ ॥ स एकोऽधिष्ठितो देवित्वयितस्मान्मो नमः ॥ नमोनमस्ते गोविंदतुला पुरुषसंज्ञक ॥ ७५ ॥
 त्वंहरेतारयस्वास्मान्मत्संसारसौगरात् ॥ पुण्यकालमथासाद्यकृत्स्वैवमधिवासनम् ॥ ७६ ॥ प्रणम्य परयाभक्त्या तांतुलामारुहेदु
 धः ॥ सखद्भूजर्मकवचोसर्वाभरणभूषितः ॥ ७७ ॥ धर्मराजमथादाय हेमसूयैण संयुतम् ॥ कराम्यांबद्धमुष्टिभ्यामास्ते पश्यन् हरे सु
 खम् ॥ ७८ ॥ वामेयमंतथागृह्यदक्षिणे चरविं तथा ॥ ततोऽपरे तुलाभोग्न्ये सद्युद्दिज्जुगवाः ॥ साम्यादभ्याधिकं यावत्कांचनं चाति
 निर्मलम् ॥ ७९ ॥ पुष्टिकामस्तुकुर्वीतभूमिं स्थं नरे श्वर ॥ क्षणमात्रंततः स्थित्वा पुनरेतदुदरीयेत् ॥ ८० ॥ नमस्ते सर्वभूतानां सा
 क्षिभूते सनातने ॥ पितामहे न देवित्वं निर्मिता परमेष्विना ॥ ८१ ॥ त्वयोद्धतं जगत्सर्वसहस्थावरजंगमम् ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थेनमस्ते वि
 श्वधारिणि ॥ ८२ ॥ ततोऽवतीर्य गुरवे सर्वमर्द्धं निवेदयेत् ॥ ऋत्विभ्योऽपरमर्द्धं च दद्यादुदकपूर्वकम् ॥ ८३ ॥ प्राप्य तेषामनुज्ञां वातथान्ये
 भ्योऽपि दापयेत् ॥ दीनानां विशिष्टादीन्पूजयेद्ब्राह्मणैः सह ॥ ८४ ॥ नचिरंधारयेद्देहेहमसंप्रोक्षितं बुधः ॥ तिष्ठद्रयावहं यस्मात्कर्तव्या
 धिकं रं भवेत् ॥ ८५ ॥ शीघ्रं परस्वीकरणाच्छ्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ अनेनैव विधोनेन केचिद्राप्यमयं तथा ॥ ८६ ॥ कपूरेण तथेच्छति
 केचिद्ब्राह्मणं गुग्गवाः ॥ तथा सिततृतीयां नार्यः सौभाग्यवर्धिताः ॥ ८७ ॥ कुंकुमेन प्रयच्छंति लवणेन गुडेन च ॥ तत्र भंत्रानहो वा एवमेव
 प्रदापयेत् ॥ ८८ ॥ विधिनानेन यो दद्याद्दानमेतत्समाहितः ॥ तस्य पुण्यफलं राजञ्छृणुष्व गदतो मम ॥ ८९ ॥ विमानवरमास्थाय नारी वा
 पुरुषोऽपि वा ॥ अप्सरोगणसंकीर्णं गंधर्वनगरोपमम् ॥ ९० ॥ नानावृक्षाकुलं रम्यं नानागंधाधिवासितम् ॥ अनेक रत्नविद्धं गंगुक्तादामावलं
 वितम् ॥ ९१ ॥ शयनासनसंकीर्णपताकाभिरलंकृतम् ॥ घंटाशतरवोद्ग्रुष्टं चामरव्यजनान्वितम् ॥ ९२ ॥ सर्वतु सुखदं रम्यं सर्वदुःखवि

१ सर्वदेवानाम्-इ० पा० । २ संसारकर्दमात्-इ० पा० । ३ समादाय-इ० पा० । ४ धृतम्-इ० पा० । ५ समस्तं प्रोक्षितं बुधः-इ० पा० । ६ क्षोभय्या
 धिकं रं भवेत्-इ० पा० । ७ सौभाग्यवर्धिताः-इ० पा० । ८ अनेक रत्नविद्धं गंगम्-इ० पा० । ९ सर्वदा सुखदम्-इ० पा० ।

जितम् ॥ इत्थं विमानमारुह्य गच्छेत्सूर्यसंलोकताम् ॥ ९३ ॥ रंमि त्वा तत्राज्ञेऽङ्गकल्पमेकं निरामयः ॥ विष्णुलोकं तथा कल्पं शिवलोकं तथा
वच ॥ ९४ ॥ विश्वेषां चैव देवानां देवराजपुरं तथा ॥ पुरं च धर्मराजस्य वरुणस्य तथैव च ॥ ९५ ॥ धनदस्य पुरं स्थित्वा कल्पकोटिज्ञानरः ॥
पुनर्मानुषं भयेन्यराजा भवति धार्मिकः ॥ ९६ ॥ यज्ज्ञादानपतिर्धर्माच्छत्रुपक्षशङ्करः ॥ यश्चैतच्छृणुयाद्भक्त्या महादानां कर्तनम् ॥ ९७ ॥
सोऽपि सुच्येत पणोपनिविधेन संशयः ॥ ९८ ॥ ब्रह्मेशके श्वपरोऽस्ति न पूजनीय नैवाश्वमेधसदृशः क्रतुरस्ति कश्चित् ॥ गंगासमं त्रिभुवनेऽपि
न तर्हि मस्ति दानं तुल्यं पुरुष तुल्यं मिहास्ति नान्यत् ॥ ९९ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तुल्यपुरुषदानविधि
वर्णनं नाम पंचमस्तुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ अ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् सर्वभूते शसर्वभूतेन मस्कृत ॥ अनुग्रहाय लोकानां कथं सर्व
ममापरम् ॥ १०॥ त्वत्तुल्यो जायते येन आयुषाय शसाश्रिया ॥ तन्मे कथय देवेश दानं व्रतमथापि ॥ २॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि
त्वलोकहितेच्छया ॥ येनोपायेन जायंते मत्तुल्यमानवा भुवि ॥ ३ ॥ न व्रतैर्नोपावसैश्च न तार्थगमनैरपि ॥ महापथादिमरणैर्नैयं ज्ञैर्न श्रुते
न च ॥ ४ ॥ प्राप्य ते मम लोकोऽयं दुष्प्राप्य स्त्रिदशैरपि ॥ पार्थस्नेहान्महाभाग प्रवक्ष्यामि हितं तव ॥ ५ ॥ गोब्राह्मणार्थं मरणं प्राप्तयेन सुमेधसा ॥
प्रयागेऽनज्ञानं वापि पूजितो वाथ शंकरः ॥ ६ ॥ प्रयाति ब्रह्मसालो कथं श्रुतिरेषा सनातनी ॥ येन मत्समतां याति तत्ते वक्ष्याम्यतः परम् ॥ ७ ॥
दानं हिरण्यगर्भाख्यं कथ्यमानं निबोध मे ॥ अग्रेऽपत्यं प्रथमं सुवर्णमिह पठ्यते ॥ ८ ॥ पवित्रं सर्वभूतानां पावनं परमं महत् ॥ पर्यायनामत
स्योक्तं हिरण्यं सर्वलोकिकम् ॥ ९ ॥ तदपांगं भर्मा विष्णुन जातं तु भूतले ॥ यश्चैतद्ब्रह्मणे दद्यान्मत्तुल्यो जायते हि सः ॥ १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
विधानं तस्य देवेश कथं यस्वसनान्न ॥ यत्प्रमाणं यथा चैतद्वा तद्व्यं परमेश्वर ॥ ११ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पर्वकाले प्रदातव्यं दानमेतन्महामते ॥

१ गमि त्वा-इ० पा० । २ निरामयम्-इ० पा० । ३ वसुन्तां भवनेऽप्यय-इ० पा० । ४ वै इ० पा० । ५ अप्यय-इ० पा० । ६ यज्ञदानपतिर्धा
मान-इ० पा० । ७ इति श्रीभविष्ये आदित्यवारकण्डे-इ० पा० । ८ सर्वलोकेश सर्वलोकनमस्कृत-इ० पा० । ९ कथय त्वं ममाग्रतः-इ० पा० ।
१० वपुषा-इ० पा० । ११ तु-इ० पा० । १२ महातीर्थादिमरणैः-इ० पा० । १३ पूज्यते-इ० पा० । १४ स ब्रह्मलोकम्-इ० पा० । १५ मया शृणु-इ० पा० ।
१६-परयाति-इत्यशुद्धः पा० । १७ सर्वधातुनाम्-इ० पा० । १८ सार्वकामिकम्-इ० पा० । १९ च दातव्यं कथ्यताम्-इ० । २० सर्वकाले-इ० पा० ।

अयनेविषुवैवग्रहणेशशिमुखोः॥१२॥व्यतीपातेऽथकार्तिक्याजन्मक्षैवानरोत्तम॥ दुःस्वप्नदशनैचवग्रहपीडासुचैवहि॥१३॥प्रयागेनिमिषे
 चैवकुरुक्षेत्रेतथाबुदे॥ गंगार्यायमुनायांचिसिंधुसागरसंगमे॥१४॥पुण्यनद्यश्चदनेस्मिन्प्रशस्ताःस्युर्नसंशयः॥ यत्रवारोचतेराजान्यहदेवकुले
 ऽथवा॥१५॥आरामेवातडागेवाशुचौदेशेविधानतः॥तत्रभूशोधनं कुर्यात्प्रागुदकप्रवणंशुभम्॥१६॥ हस्ताद्वादशकर्तव्यमंडपंतुमुशोभनम्॥
 स्तंभैर्मनोहरैर्युक्तमाद्रशाखाभिरान्वितम्॥१७॥ तन्मध्येवेदिकां कुर्यात्पंचहस्तामलंकृताम्॥ वितानमुपरिष्ठाच्चपुष्पमालावलंबितम्॥१८॥
 हिरण्यगर्भैतन्मध्येप्रथमहनिकल्पयेत्॥ तस्यप्रमाणंवक्ष्यामिरूपैर्वस्थाडिलोद्भवम्॥१९॥ शिल्पिनं पूजयेत्पूर्ववासोभिर्भूषणैस्तथा॥
 ब्राह्मणान्वाचयेत्पश्चात्ततः कर्मसमारभेत्॥२०॥ सुवर्णेन मुशुद्धेन शक्तिः कारयेद्बुधः॥ अंगुलानि चतुःषष्टिर्द्व्यर्चपरिकीर्तितम्॥२१॥
 त्रिभागहनिंवदनेमूलेतस्यार्द्धविस्तरम्॥ वतुलं कार्णिकाकारं चारुग्रथिविवर्जितम्॥२२॥ पिधानमुपरिष्ठाच्चकर्तव्यं चांगुलाधिकम्॥
 अस्त्राणि दशकुर्वीत नालं मूर्यचकांचनम्॥२३॥ दांत्रसपट्टिकैर्चैव सर्वोपस्कराणान्वितम्॥ सूचीक्षुरश्चहमानितत्सर्वपरिकल्पयेत्॥२४॥
 पार्श्वतः स्थापयेत्तस्य हेमदंडकमंडलू॥ छत्रिकापादुकायुगमंवज्रवैडूर्यमंडितम्॥२५॥ एवं लक्षणं संयुक्तं कृत्वा गर्भविचक्षणः॥
 ब्रह्मघोषेण महतां शंखतूर्यरेवेण च॥२६॥ हस्तिनाशकटेनाथराजन्ब्रह्मरथेन वा॥ आनयेन्मंडपं कृत्वा प्रदक्षिणमंतद्वितः॥२७॥
 तिलद्रोणोपरिगतं वेदीमध्येऽधिवासयेत्॥ समालभ्य पुनः सर्वंकुंभेन सुगंधिना॥२८॥ कौशेयवाससंशुभ्रेतत्तत्तत्परिधापयेत्॥
 समं तात्पुष्पमालाभिः पूजयेद्भक्तिः सुधीः॥२९॥ धूपः सुधूपितं कृत्वा मंत्रमेतदुदीरयेत्॥ भूर्लोकप्रमुखालोकास्तवर्गैर्भव्यस्थिताः॥३०॥
 ब्रह्मादयस्तथा देवानमस्ते भुवनोद्भव॥ नमस्ते भुवनधारनमस्ते भुवनेश्वर॥३१॥ नमो हिरण्यगर्भाय गर्भस्य पितामहः॥
 एवं संपूजयित्वा तुरारान्निमिषाधिवासयेत्॥३२॥ वेद्याश्चतुर्दिशंचैव कुंडानि परिकल्पयेत्॥ चत्वारि चतुरस्राणि तेषु होमो विधीयते॥३३॥

१ यज्ञम्-इ० पा० । २ सुसिद्धेन-इ० पा० । ३ परिकल्पयेत्-इ० पा० । ४ हंगुलाधिकम्-इ० पा० । ५ अंत्राणि-इ० पा० ।

६ सर्वोपकरणानि च-इ० पा० । ७ संपूजितं राजन्-इ० पा० । ८ समस्तभुवनेश्वर-इ० पा० । ९ रात्रौ तमधिवासयेत्-इ० पा० ।

चतुश्चारणिकास्तत्रब्राह्मणामंत्रपारागाः ॥ होमंकुर्युर्जितात्मानोमोनिनःसर्वेष्वते ॥ ३४ ॥ सर्वाभरणसंपन्नाःसर्वेचाहतवाससाः ॥
ताम्रपात्रद्वयोपेतांगधपुष्पादिपूजिताः ॥ ३५ ॥ वेद्याःपूर्वात्तरेभोगेग्रहवर्दिप्रकल्पयेत् ॥ तत्रग्रहोल्लोकपालान्ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ॥ ३६ ॥
पूजयेत्स्वर्णघटितान्पुष्पधूपविलेपनैः ॥ पताकाभिरलंकृत्यमण्डपंतोरैरस्तथा ॥ ३७ ॥ कुंभद्वयंचद्वारेषुस्थापयेद्भूतनसंयुतम् ॥
तुलापुरुषमंत्रश्चलोकपालबलिंक्षिपेत् ॥ ३८ ॥ पालाश्याःसमिधस्तत्रप्रक्षस्ताहोमैकमणि ॥ चरुश्चैवैद्रवत्यास्तिलागव्यघृतं तथा ॥ ३९ ॥
स्वर्णैर्गोमयेपूर्वमंत्रव्याहृतिभिःपुमान् ॥ अयुतेद्वचहोमस्यसंख्यामाहुर्मनीषिणः ॥ ४० ॥ यजमानस्ततःस्नात्वाशुक्लांबरधरःशुचिः ॥
भक्त्याहिरण्यगर्भचपर्वकालेसमचयेत् ॥ ४१ ॥ नमोहिरण्यगर्भायविश्वगर्भायैवैनमः ॥ चराचरस्यजगतोऽग्रहभूतायतेनमः ॥ ४२ ॥
मात्राहंजनितःपूर्वमन्त्रधर्मासुरोत्तम ॥ त्वद्गर्भसंभवादद्यदिव्यदेहोभवास्यहम् ॥ ४३ ॥ इत्युच्चार्यस्वयंभक्त्याकृत्वाचैवप्रदक्षिणाम् ॥
क्षीराज्यदधिसंपूर्णतद्गर्भप्रविशेद्बुधः ॥ ४४ ॥ सौवर्णधर्मराजंतुसव्येकृत्वाकरेततः ॥ भास्करंदक्षिणेचैवमुष्टिवद्धाप्रयत्नतः ॥ ४५ ॥
जान्वोर्नरतश्चैवशिरःकृत्वासमाहितः ॥ उद्धृत्वापंचकंतिष्ठेत्तसांचितयच्छिवम् ॥ ४६ ॥ गर्भाधानंपुंसवनंसीमंतोन्नयनं तथा ॥
कुर्युर्हिरण्यगर्भस्यततस्तोद्विजपुंगवाः ॥ ४७ ॥ जातकर्मोदिकाःकुर्युःक्रियाःषोडशचापराः ॥ ततःस्तथायनिःसृत्यपुनःकुर्यात्प्रदक्षिणाम् ॥ ४८ ॥
तावन्मुखंनपश्येत्कस्याचिन्नृपसत्तम ॥ सौवर्णापृथिवीयावन्नदृष्टास्पष्टचक्षुषा ॥ ४९ ॥ ततःस्नानंप्रकुर्वीतब्रह्मघोषपुरःसरम् ॥ अष्टौद्विजाः
सुवर्णगाःसौवर्णैःकलशैःशुभैः ॥ ५० ॥ रौप्यैर्गोदुर्बेवापिमृन्मयैवाशुशोभनैः ॥ दध्यक्षतविचित्रांगैराग्रपृष्ठवशोभितैः ॥ ५१ ॥
पुष्पैरावोषितत्रिवैव्रणैःकलशैर्दृढैः ॥ चतुष्कमध्येसंस्थाप्यपीठमव्रणमुत्तमम् ॥ ५२ ॥ तत्रस्थाप्यमहाभागयजमानंद्विजोत्तमाः ॥
देवस्यत्वेतिमंत्रेणकुर्युस्स्याभिषेचनम् ॥ ५३ ॥ अद्यजातस्यतेऽग्नौनिअभिषेक्ष्यामहेवयम् ॥ दिव्येनानेनवपुषाचिरंजीवसुखीभव ॥ ५४ ॥

१ यतात्मानः-इ० पा० । २ पुष्पवस्त्रानुलेपनैः-इ० पा० । ३ यज्ञकर्मणि-इ० पा० । ४ ब्रह्मगर्भाय-इ० पा० । ५ भागे-इ० पा० । ६ सूर्यकिरणसंपर्का
दापीतवर्णा पृथिवी सौवर्णा-सुवर्णमयी च । ७ स्पष्टचेतसा-इ० पा० । ८ ताम्रमयैरित्यर्थः । ९ गौरवर्णैर्वेदकैः-इ० पा० । १० मूर्ध्नि-इ० पा०
११ चिरंजीवी-इ० पा० ।

एवंकृताभिषेकस्तु यजमानः समाहितः ॥ दद्याद्धिरण्यगर्भतंसोदकेनैव पाणिना ॥ ५५ ॥ तान्संपूज्य च भवेन बहुभ्यो वा तदज्ञया ॥
 यज्ञोपकरणं सर्वगुरोर्वे विनिवेदयेत् ॥ ५६ ॥ पादुकोपानहौ चैव च्छत्राचामरभाजनम् ॥ अन्येषां चैव विप्राणायि च तत्र सभासदः ॥ ५७ ॥
 तेषां चैव प्रदातव्यं दानं चात्र विशेषतः ॥ दीनां धकृपणानां च दातव्यं सार्वकामिकम् ॥ ५८ ॥ अन्नसत्रं च कर्तव्यं यावद्दानपरिश्रमः ॥
 अनेन विधिना यस्तु दानमेतत्प्रयच्छति ॥ ५९ ॥ सकुलं तारयेत्सर्वदेवलोकं सगच्छति ॥ विमानवरमारुह्य पंचयोजनविस्तृतम् ॥ ६० ॥
 वापीकूपतडागद्यैर्जलस्थानैरलंकृतम् ॥ उद्यानशतं संस्थानं पद्माकरनिषेवितम् ॥ ६१ ॥ प्रासादशतं संकीर्णं वस्त्रांशतं सेवितम् ॥
 वीणवेणुमुदंगानां शब्दराशौ रतिमहत् ॥ ६२ ॥ भूमयो यत्राजैर्द्रुदिव्यामणिमयाः शुभाः ॥ वेदिकाभिर्विचित्राभिः शोभितं भास्करप्रभम् ॥ ६३ ॥
 धृतं स्तनं भसहस्रेण सुकृतं विश्वकर्मणा ॥ पताकाभिर्विचित्राभिर्वैश्वस्रमलंकृतम् ॥ ६४ ॥ तदारुह्य विमानाग्र्यं विद्याधरणैर्युतम् ॥
 सयातिलोकं शक्रस्य शक्रेण सह मोदते ॥ ६५ ॥ मन्वंतरशते जाते कर्मभूमौ प्रजायते ॥ जंबूद्वीपमशेषं तु भुंक्ते दिव्यपराक्रमः ॥ ६६ ॥
 धार्मिकः सत्यशीलश्च ब्रह्मण्यो गुरुवत्सलः ॥ दशजन्मान्यसौ राजा जायते रोगवर्जितः ॥ ६७ ॥ यस्त्विदं शृणुयाद्भक्त्यारहस्यं पापनाशनम् ॥
 सोऽपि वर्षशतं संप्रसुरलोकं महीयते ॥ ६८ ॥ गर्भहिरण्यराचितं विधिवत्प्राविश्य संस्कारं संस्कृततनुः पुनरेव तस्मात् ॥ निःसृत्य तद्विजव
 रायं निवेद्य भक्त्या मार्तण्डवद्विविराजति दिव्यदेहः ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे हिरण्यगर्भदा
 नविधिवर्णनं नाम षट्सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अगस्त्येन पुरागीतो दानानां विधिरुत्तमः ॥
 शृणु त्वं राजशार्दूलकथ्यमानं मया धुना ॥ १ ॥ येन दत्तेन राजेन्द्र सर्वपापं व्यपोहति ॥ मानसं वाचिकं वापि कायिकं च सुदुस्तरम् ॥ २ ॥
 मंगल्यं मंगलं पुण्यं सर्वदानेषु चोत्तमम् ॥ धन्यः शस्यमायुष्यं परलोकभयापहम् ॥ ब्रह्मांडं कांचनं कृत्वा सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ ३ ॥
 देवासुरमनुष्यैश्च गंधर्वागराक्षसैः ॥ संयुक्तं च नदीभिश्च समुद्रैः पर्वतैस्तथा ॥ विमानशतकोटीभिर्भूषितं चाप्सरोवरैः ॥ ४ ॥ दिग्गजा

१ च-इ० पा० । २ पापवर्जितः-इ० पा० । ३ निर्गत्य-इ० पा० । ४ परलोकभयापहम्-इ० पाठे परलोकः शत्रुजनो बोध्यः । ५ चप्सरोवरैः-इ० पा० ।

ष्टकसंयुक्तमध्यस्थितचतुर्मुखम् ॥ शिवाच्युताकिशखरमुमालक्ष्मीसमन्वितम् ॥ ५ ॥ तस्यांगिकल्पयेद्राजभुवनानिचतुर्दश ॥ वितस्तेरं
 गुलशतंयावदायामविस्तरम् ॥ ६ ॥ कुर्याद्विशत्पलाद्धूर्ध्वमासहस्राच्चभक्तिः ॥ शकलद्वयसंयुक्तपुटाकारंमुसंहितम् ॥ ७ ॥ शिलिप
 नाविहितंयस्माद्ब्रह्मांडंसर्वकामदम् ॥ अयनेविषुवैवचंद्रादित्यग्रहेतथा ॥ ८ ॥ अन्येष्वपितुकालेषुश्रद्धावित्तसमन्वितः ॥ पुष्पमंड
 पिकांकृत्वातत्रसंस्थापयेदुदयः ॥ ९ ॥ तिलद्रोणोपरिगतंकुमुक्षोदचर्चितम् ॥ वासोयुग्मेनसंछाद्युष्णगंधाधिवासितम् ॥ १० ॥ तस्य
 दिक्षुचसर्वासुपूर्णकुंभांश्चविन्यसेत् ॥ अष्टादशैवान्यानान्द्रोणमात्राण्यथाहरेत् ॥ ११ ॥ गृहेवामंडपेवापिस्थापयेत्तद्विचक्षणः ॥ पादु
 कोपानहच्छत्रभाजनासनदर्पणैः ॥ १२ ॥ संयुक्तंकारयेत्तत्रपयस्विन्यातथैवच ॥ कारयेत्कुण्डमेकंतुहस्तमात्रंविधानतः ॥ १३ ॥
 चतुश्चारणिकास्तत्रहोमंकुर्याद्विजोत्तमाः ॥ सर्वाभरणसंपन्नाःसुस्नाताहतवाससः ॥ १४ ॥ प्रचरेयुर्द्विजास्तत्रउपाध्यायसमन्विताः ॥ तथा
 पुरोहितश्चैवराज्ञापष्टाविधीयते ॥ १५ ॥ इतरेषांपंचैवकुर्युर्ग्रामतंद्रिताः ॥ ग्रहयज्ञविधानेनग्रहाणायज्ञहंप्यते ॥ १६ ॥ ब्रह्मविष्णु
 शिवानांचतव्राम्नांजुहुयात्तिलान् ॥ अयुतंहोमयेत्पश्चान्महाव्याहृतिभिर्नृप ॥ १७ ॥ रुद्रजापस्तुकर्तव्यस्तस्यैवानंतरंद्विजैः ॥ ततः
 सर्वसमाप्तौतुस्नात्वाशुक्लांबरःशुचिः ॥ १८ ॥ ब्रह्मांडंपूजयेद्भक्त्यागृहीतकुसुमांजलिः ॥ नमोजगत्प्रतिष्ठायविश्वधाम्नेनमोस्तुते ॥ १९ ॥
 वाङ्मयांतनिमग्नयब्रह्मांडशुभकृद्भवाः ॥ ब्रह्मांडोदरवर्तीनयानिसत्त्वानिकानिचिन्तयेत् ॥ २० ॥ तानिसर्वाणिमेतुष्टिप्रयच्छंतुलंसदा ॥
 ब्रह्माविष्णुश्रुद्रश्चलोकपालास्तथाग्रहाः ॥ २१ ॥ नक्षत्राणितथानागाऋषयोमरुतस्तथा ॥ सर्वेभवंतुसंतुष्टाःसप्तजन्मांतराणिमे ॥ २२ ॥
 इत्युच्चायतेतोदद्याद्ब्रह्मांडंसर्वकामदम् ॥ सदक्षिणंचतंकृत्वावसुसंपादयेद्भजान् ॥ २३ ॥ अनेनविधिनादत्वायत्पुण्यस्याब्रह्मोत्तम ॥
 तत्तेऽहंसंप्रदक्ष्यामिशृणुष्वगंदतोमम ॥ २४ ॥ आसीदादियुगेराजसुधुम्नोनामभारत ॥ नागायुतबलःश्रीमान्बहुभृत्यपरिच्छदः ॥ २५ ॥

१ उच्यते-इ० पा० । २ तत्राज्यम्-इ० पा० । ३ महाव्याधिहतिर्भवेत्-इ० पा० । ४ आत्मना-इ० पा० । ५ सुप्रीताः-इ० पा० । ६ दिक्सं
 ख्यान्वाचयेद्विजान्-इ० पा० । ७ वदतो मम-इ० पा० । ८ प्रद्युम्नो नाम वर्यवान्-इ० पा० ।

त्रिशद्वर्षसहस्राणि कृत्वा राज्यमकंटकम् ॥ ततः संस्थाप्य तनयं राजा राज्ये वनं यौ ॥ २६ ॥ प्रविश्य च वनं वीरतपस्ती व्रंचारह ॥ अध्यात्मगतित
 त्वज्ञः कर्मकांडी भूज्य च ॥ २७ ॥ कालेन महता राजा दिष्टांतमगमत्पुरा ॥ दिव्यं विमानमारुह्य नानावद्यैरवाकुलम् ॥ २८ ॥ अतीत्य शक्रलोकादी
 ब्रह्मलोकमिति गतः ॥ तस्यासनं दिदेशाथ ब्रह्मासुरणैर्वृतः ॥ २९ ॥ दिव्यं कनकचित्रांगं रत्नलंकृतं विग्रहम् ॥ एवं लोकवरेतस्मिन्मममणो नृपो
 त्तम ॥ ३० ॥ अस्ते चानुदिनं सोऽथ दिव्यभोगविर्जितः ॥ वसतस्तस्य राज्ञस्तु शरीरं परितप्यते ॥ ३१ ॥ बुभुक्षयानश्चेष्टतथात्यंतपिपासया ॥
 सपीडयमानो ब्रह्माणं कृतां जलिरभाषत ॥ ३२ ॥ भगवन्ब्रह्मलोकोऽयं सर्वदोषविर्जितः ॥ अत्र स्थितं च मां देवक्षुत्तृष्णा च प्रबाधते ॥ ३३ ॥ केन कर्म
 विपाकेन क्षुधा मेनापसर्पति ॥ ब्रह्मलोकं गतस्यापि संशयं छेत्तुमर्हसि ॥ ३४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ त्वया हि कुर्वता राज्यं पुष्टान्यानि पार्थिव ॥ नैव द
 त्तं तु बहुलमात्मवादरतेन वै ॥ ३५ ॥ दानं वंधात्मकं मत्वा तस्माद्दत्तं त्वयान हि ॥ ज्ञानाद्ब्रह्मपदं प्राप्तमदानात्क्षुत्प्रबाधते ॥ ३६ ॥ राजोवाच ॥
 भगवंस्तु पापनुत्तिः स्यात्कथं मे परमेश्वर ॥ उपदेशप्रदानेन प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ३७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूयोगत्वा महो राजन् ब्रह्मांडं सर्वकामिकम् ॥
 प्रयच्छ द्विजमुख्यानां तिनतृप्तिमवाप्स्यसि ॥ ३८ ॥ इत्युक्तः सम्यगागत्य मर्त्यलोकं महर्षिपतिः ॥ ब्रह्मांडं तु विधेनेन ब्राह्मणेभ्यः प्रदत्तवान् ॥ ३९ ॥
 स जगाम पुनः स्वर्गलोभतृप्तिं च शश्वतीम् ॥ एतत्ते सर्वमारुयान्तं महादानस्य यत्फलम् ॥ ४० ॥ ब्रह्मांडं यः प्रयच्छेत्ततेन दत्तं चराचरम् ॥ सप्ता
 वरांसप्त परांस तच्चैव परावरान् ॥ ४१ ॥ तारयेत्कुलान् दत्त्वा भविष्यांश्च न संशयः ॥ मन्वंतराणि षट्त्रिंशद्ब्रह्मलोकं महर्षियते ॥ ४२ ॥
 पुनर्मानुष्यमभ्येत्य धार्मिको जायते कुले ॥ न दारिद्र्यं न च व्याधिर्योगेनैव पश्यति ॥ ४३ ॥ नारीवापुरुषो वापि दानस्यास्य प्रभावतः ॥
 यश्चैतच्छृणुयाद् दत्तया भक्त्या भक्त्या भक्तिं पुनर्यः प्रयच्छति ॥ ४४ ॥ सोऽपि सद्गतिमाप्नोति किंपुनर्यः प्रयच्छति ॥ ४५ ॥ ब्रह्मांडं खंडयुगलं सकुलकुलं च दि
 ग्भागसागरसरोवरसिद्धजुष्टम् ॥ दिक् संख्यया गुणवतां द्विजसत्तमानां दत्त्वा पुमान्पदमुपैति पितामहस्य ॥ ४६ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ब्रह्मांडदानविधिवर्णनं नाम सप्तसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ४३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥

१ विशद्वर्षसहस्राणि-इ० पा० । २ विद्याधराकुलम्-इ० पा० । ३ सह-इ० पा० । ४ कृष्ण उवाच-इ०, विष्णुरुवाच-इ० च पा० । ५ द्विजमुख्याय-इ० पा० ।

६ ब्रह्मलोकोकाद-इ० पा० । ७ आसाद्य-इ० पा० । ८ न वै विपत्-इ० पा० ।

भगवाञ्छंकरः पूर्वकृतोद्वाहो मया सह ॥ रममाणस्तया सार्द्धं बहुवर्षाणां निश्चितः ॥ १ ॥ ततः सुरगणाः सर्वे परं त्रासमुपागताः ॥ तयो रपत्यस्य
 भयात्तमेव शरणं गताः ॥ २ ॥ वैश्वानरमुखो देवामहो देवं त्रिलोचनम् ॥ प्रसन्नश्च भवत्तेषां विबुधानां त्रिलोचनः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥
 सहंशंकर ॥ मोघो भवतु देवेशो भीताः स्मृतनयस्यते ॥ ६ ॥ ॥ देवा उचुः ॥ ॥ भगवंस्तव संयोगात्पार्वत्या
 ॥ ६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अतः प्रभृत्य हं देवा ऊर्ध्वरेताव्यवस्थितः ॥ अशक्ताः स्मवयं सर्वे भवदोजोविधारणे ॥
 ततः कुद्धा उमातेषां दिवानां वाक्यमब्रवीत् ॥ वितथं पुत्रजं सौख्यं भवद्भिर्मकृतसुराः ॥ ८ ॥ यस्मात्तस्माद्भवतोऽपि न पुत्राञ्जनयिष्यथ ॥
 ततः प्रभृतिवैदेवाः प्रसूयते न भूपते ॥ ९ ॥ दत्त्वा शापं ततो देवी देवानामाहंशंकरम् ॥ पुत्रजन्ममया प्राप्तं न तावज्जातः पते ॥ १० ॥ अपुत्र
 स्य गतिर्नास्ति इतीयं श्रूयसे श्रुतिः ॥ तदा दिशमहाभाग लोकोद्वयहितं प्रभो ॥ ११ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ अपुत्रः पुरुषो यश्च न रीवापर्वता
 त्मजे ॥ सौवर्णस्तेन दातव्यः कल्पवृक्षो गुणान्वितः ॥ १२ ॥ कृत्रिमं वापि गृहीयाद्दक्षं वा स्थावरादिकम् ॥ जातपुत्रोऽथ वा पुत्रः पुत्रत्वे परिकल्प
 येत् ॥ १३ ॥ तेन पुत्रवता लोको देवितस्य न संशयः ॥ कल्पवृक्षस्तु कर्तव्यः शुद्धकांचनसंभवः ॥ १४ ॥ बहुशास्त्रः सुवर्णोऽप्यनेककुसुमान्वि
 त्तमः ॥ १५ ॥ दानमेतत्प्रदातव्यं राजतं चैव मुत्तमम् ॥ प्रबालं कुरसंछन्नं मुक्ता दामावलंबितम् ॥ १७ ॥ चतुष्कोणेषु कुर्वीत चतुरः कांचनदुमान् ॥
 प्रागुदकप्रवणे देशे मण्डपं तत्र कारयेत् ॥ १८ ॥ सहस्रेण तदद्वेन तस्याप्यद्वेन वा पुनः ॥ नद्यास्तीरि गृहे वापि देवताय तने तथा ॥ १९ ॥
 दशहस्तप्रमाणानि दशहस्ताश्च वेदिकाः ॥ २० ॥ हस्तमात्रप्रमाणेन कुण्डमेकं सुशोभनम् ॥

१ संघिकार्कः-कृतोद्वाहः उमया सहति पदच्छेदः । यद्वा कृतोद्वाहया उमया सहति योजनानुसंधेया । २ देवदेवम्-इ० पा० । ३ प्रजाम्-इ० पा० ।

४ पार्थ-इ० पा० ।

आग्नेय्यांकारयेद्राजन्मखलसुपलेपनम् ॥ २१ ॥ तत्रवैब्राह्मणायोज्याऋग्यजुःसामपाठकाः ॥ उपदेशचतत्रैवतृतीयःपंचमोऽथवा ॥ २२ ॥
 सर्वाभरणसंपन्नास्ताम्रपत्रद्वयान्विताः ॥ अनुलिप्ताश्चंदनेनवस्त्रमाल्यादिभूषिताः ॥ २३ ॥ गुडप्रस्थोपरिष्टाञ्चस्थापयेत्कल्पपादपम् ॥
 ब्रह्मविष्णुशिबोपेतंपंचशालंसभास्करम् ॥ २४ ॥ कामदेवमधस्ताञ्चसंकलत्रंप्रयोजयेत् ॥ सतानंसहगायत्र्यापूर्वतोलवणोपरि ॥ २५ ॥
 मंदारदक्षिणेपार्श्वेऽश्रयासहत्थाघृते ॥ पश्चिमेपारिजातंतुलमयासहपादपम् ॥ २६ ॥ सुरभीसंयुतंतद्वत्तिलेषुहरिचंदनम् ॥ कौशेयवस्त्रसं
 युक्तानिक्षुमाल्यफलान्वितान् ॥ २७ ॥ तथाष्टौपूर्णकलशान्समंतात्परिकल्पयेत् ॥ अग्निप्रणयनंकृत्वाअधिवारस्यचपादपान् ॥ २८ ॥
 धान्यानिचैवसर्वाणिसमंतात्परिकल्पयेत् ॥ नानाभक्ष्याणैर्नवेद्व्यंसर्वतत्रनियोजयेत् ॥ २९ ॥ दीपमालाविवित्राश्चज्वालयित्समंततः ॥
 मंत्रेणयोजयित्वातंमयोक्तेनवरानने ॥ ३० ॥ कामदस्त्वंहिदेवानांकामवृक्षस्ततःस्मृतः ॥ मयासंपूजितोभक्त्यापूरयस्वमनोरथान् ॥
 ॥ ३१ ॥ एवंसंपूज्यविधिनाजागरतंत्रकारयेत् ॥ शंखवादित्रनिर्घोषैर्वेद्वनिविमिश्रितैः ॥ ३२ ॥ होमंचब्राह्मणाःकुयुर्मद्वतेनांतरात्मना ॥
 आघारावाज्यभागौतुपूर्वहुत्वाविचक्षणः ॥ ३३ ॥ तच्छिगैःस्थापितान्देवान्होमिनाप्याययेत्ततः ॥ महाव्याहृतिभिश्चैवहोमंकुयुस्ततःपरम् ॥
 ॥ ३४ ॥ अयुतेनभवेत्साद्विर्यज्ञस्यवरवर्णिनि ॥ ततःप्रभातेचोत्थायस्नात्वाशुक्लांबरःशुचिः ॥ ३५ ॥ दद्यात्पर्वसमीपेतुकल्पवृक्षंसदक्षिणम् ॥
 त्रिःप्रदक्षिणमावृत्यमंत्रमेतमुदरियेत् ॥ ३६ ॥ नमस्तेकल्पवृक्षायवितानार्थप्रदायच ॥ विश्वंभरायदेवायनमस्तोविश्वमूर्तये ॥ ३७ ॥
 यस्मात्त्वमेवविश्वान्माब्रह्मस्थानुदिवकराः ॥ मूर्तामूर्तेर्पर्वीजमतःपाहिसनातन ॥ ३८ ॥ एवमामन्यतंहृद्वागुरवेकल्पपादपम् ॥ चतुर्भ्यश्च
 पिक्लृप्तिर्गम्यःसामंतादीन्प्रकल्पयेत् ॥ ३९ ॥ अनेनविधिनायस्तुदानमेतत्प्रयच्छति ॥ तस्यपुण्यफलेदेविशृणुष्वगदतोमम ॥ ४० ॥
 विमानवरमारुह्यमूर्यतेजःसमप्रभम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णैर्किंकिणजालमालितम् ॥ ४१ ॥ यातिलोकंसुरेशस्यसर्वबाधाविवर्जितम् ॥

१ ऋग्यजुःसामयाजकाः-३० पा० । २ द्वितीयः-३० पा० । ३ संकल्पेन-३० पा० । ४ वृते-३० पा० । ५ किंकिणजालमंडितम्-३० पा० ।

पुनः कर्मभूमावेत्यजायते श्रोत्रियकुले ॥ ४२ ॥ यज्वाशूरोऽपि विद्वान्श्वनरो भवति धार्मिकः ॥ पुनरतिप्राप्तुयाद्लोकं देवस्य शार्ङ्गिणः ॥ ४३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कल्पवृक्षदानविधिवर्णनं नामाष्टमस्तु त्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ ॥ ॥ यु
 धिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश सर्वलोकमस्कृत ॥ अनुग्रहाय लोकानां कथय स्वममापरम् ॥ १ ॥ निष्पापो जायते येन आयुषाय
 शसाश्रिया ॥ तन्मे कथय देव शदानं व्रतमथापि वा ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि त्वलोकहितेऽस्य ॥
 येनोपायेन जायते स भाग्यामानवाप्नुवि ॥ ३ ॥ न व्रतैर्नोपवासैश्च न तीर्थगमनैरपि ॥ महापथादिमरणैर्नैयद्वैर्न श्रुतेन च ॥ ४ ॥
 प्राप्य ते मम लोकोऽयं दुष्प्राप्य सिद्धिदशैरपि ॥ पार्थस्नेहान्महाभाग प्रवक्ष्यामि हितं तव ॥ ५ ॥ वक्ष्ये कल्पलतादानं शोभनं विधिपूर्वकम् ॥
 सर्वपूर्वविधानं च तत्र तन्ने प्रकल्पयेत् ॥ ६ ॥ दिक्पालेभ्यो बलिं तत्राक्षिपेद्द्वैविधिपूर्वकम् ॥ आचारावाज्यभागौ तु पूर्वद्वन्द्वत्वाविचक्षणः
 ॥ ७ ॥ ततोऽग्रहमखं कुर्याद्भोमं व्याहृतिभिस्ततः ॥ अयुतेनैव होमस्य समाप्तिरिह कथ्यते ॥ ८ ॥ ततः सर्वसमीपे तु स्नातः शुक्लां
 बरः शुचिः ॥ पुष्पधूपैरथाभ्यर्च्य वासोभिः सफलाक्षतैः ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य मंत्रानेतानुदरयेत् ॥ ९ ॥ नमोनमः पापविनाशिनी
 भ्यो ब्रह्मांडलोकेश्वरपालनीभ्यः ॥ आशाशताधिक्यफलप्रदाभ्यो दिग्भ्यस्तथा कल्पलतावधूभ्यः ॥ १० ॥ यायस्य शक्तिः परमा
 प्रादि द्वावे देपुराणे सुरसत्तमस्य ॥ तां पूजयामि हरेण समासा मे शुभं यच्छतुर्नतोऽस्मि ॥ ११ ॥ एवमुच्चार्य ताः सर्वा ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥
 दशाशाः परयाभक्त्या तास्ताः संकल्पयेत्तमि ॥ १२ ॥ ततः क्षमापयद्दिप्रान्त्राणि पत्न्यसदक्षिणान् ॥ अनेन विधिनयस्तु दानमेतत्प्रयच्छति
 ॥ १३ ॥ तस्य पुण्यफलं राजन्कथ्यमानं निबोध मे ॥ इह लोके स विजयी धनवान्पुत्रवान्भवेत् ॥ १४ ॥ मृतोलोकाधिपपुरे प्रतिमन्वंतं वसेत् ॥
 महाशक्तिवृत्तः पश्चादैत्यराजत्रसातलम् ॥ १५ ॥ जितसर्वमहीपालश्चक्रवर्ती भवेद्भुवि ॥ याचनारीमहाराजदानमेतत्प्रयच्छति ॥ १६ ॥
 साचक्रवर्तिनं पुत्रं सूते शक्तिमन्वितम् ॥ यश्च पश्येद्देयमानं दंतं यश्चानुमोदते ॥ १७ ॥ शृणोति वाच्यमानं च सोऽपि प्रीत्य विमुच्यते ॥ १८ ॥

१ तावत्-इ० पा० । २ मुख्यफलम्-इ० पा० । ३ सुरलोकं वसत्यसौ ॥ पश्चादेव महाराज चक्रवर्ती धराधिपः-इ० पा० । ४ अनुमोदयेत्-इ० पा० ।

५ पापैः-इ० पा० ।

याशक्रवह्नियमनैर्ऋतपाशहस्तावातेदुराजशिवकेशवशंभुशक्तयः ॥ तावप्रपूज्यदशकल्पताद्विज्योदेहित्रिलोकविजयेयदितेऽस्तिबु
 द्धिः ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादकल्पतादानविधिवर्णनमैकोनाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः
 ॥ १७९ ॥ ७९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भगवत्क्षत्रियैः शूरैः स्ववीर्योपात्तसंचयैः ॥ कानिदानानिदेयानिपवित्राणिशुभानिच ॥ १ ॥
 अन्यैर्वीरुषैः कृष्णधर्मभयभीरुभिः ॥ ग्रहपीडाभिस्तैर्दुःस्वप्नाद्युपतापितैः ॥ २ ॥ इहलोकैरेचैवविहितसर्वकामदम् ॥
 विशेषविहितं दानं कथयस्व महामते ॥ ३ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ शृणुभूपालभद्रतेदानधर्ममनुत्तमम् ॥ विशेषमहीपानां हि
 तायचनसंशयः ॥ ४ ॥ दानानिबहुपाणिनाशास्त्रोदितानिच ॥ गोदानादीनिराजेंद्रप्रधानानिनसंशयः ॥ ५ ॥ किंतुप्रधानमेकं ते
 दानं वक्ष्यामिभारत ॥ वैरोचनाययत्सर्वशुक्रः प्रोवाचभारत ॥ ६ ॥ ॥ शुणुदैत्यपतेदानं सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 आधयोव्याधयश्चैवग्रहपीडाः सुदारुणाः ॥ ७ ॥ येनदत्तेनश्रुतिपुण्यमाप्नोतिचोत्तमम् ॥ कार्तिकयामयनेचैवग्रहणेशिशिसूर्ययोः ॥ ८ ॥
 दानमेतत्प्रदातव्यं विषुवेसूर्यसंक्रमे ॥ पुण्यं दिनमथासाद्याजितक्रोधोजितेन्द्रियः ॥ ९ ॥ संस्थाप्यदारुर्जदिव्यहेमपट्टैरलंकृतम् ॥
 रथंसुचक्राक्षधरं युगयोः क्रसमन्वितम् ॥ १० ॥ सुवर्णध्वजसंयुक्तं सितसितपताकिनम् ॥ पुष्पप्रकरसंकाणैः प्रागुदकप्रवणेशुभे ॥ ११ ॥
 नद्यां स्तीरिऽथवागोष्ठे विचित्रे वागृहागणे ॥ रथस्यपूर्वभागे तु कृत्वा वेदिमनुत्तमाम् ॥ १२ ॥ पुराणवेदविद्यावाग्विनयाचारसंयुतः ॥
 तस्यांसंस्थापयेद्देवान्ब्रह्मादीन्कथयामिते ॥ १३ ॥ मध्ये ब्रह्माप्रतिष्ठाप्यः पूजयेत्प्रणवेनतम् ॥ विष्णुरुत्तरतः स्थाप्यः पौरुषेणतमचै
 येत् ॥ १४ ॥ सूक्तेन रुद्रगैरेण दक्षिणस्यांसमचयेत् ॥ ग्रहान्सूर्यमुखंश्चैव विधिवत्पूजयेत्तथा ॥ पुष्पैर्गंधैः फलैर्भक्ष्यैर्दी
 पमालाभिरवच ॥ १५ ॥ पूजयेद्गंधकुसुमैः श्वेतवस्त्रैः सचंदनैः ॥ शंखभेरीमृदंगानां शब्दैः सर्वत्रगाभिभिः ॥ १६ ॥ ब्रह्मघोषविभिश्चै
 श्वकारयितमहोत्सवम् ॥ कुंडं कृत्वा विधानेन हस्तमात्रप्रमाणतः ॥ १७ ॥ आग्नेय्यादिशि राजेंद्र ब्राह्मणांस्तत्रपूजयेत् ॥ चतुश्चार

१ च-इ० पा० । २ भागवत-इ० पा० । ३ सितसितपिनाकिनम्-इ० पा० । ४ नद्यास्तीर्थे गवां गोष्ठे-इ० पा० ।

णिकान्विप्रान्पूजितान्ब्रह्मपूजैः ॥ १८ ॥ चतुराष्टौमहाराजगुरोऽथवाभवेत् ॥ होमोपकरणसर्वमेलयित्वातिलान्धृतम् ॥ १९ ॥
 अग्निकार्यततः कुर्याद्यथावद्विधिपूर्वकम् ॥ आधारावाज्यभागौतुहत्वाप्राग्वच्चतौततः ॥ २० ॥ विष्णवेतिशतिकांठायमत्रैश्वर्येदितैशुभैः ॥
 ग्रहयज्ञोदितैश्चैवग्रहाणां होमइष्यते ॥ २१ ॥ एवंयज्ञविधिकृत्वायजमानोद्विजैः सह ॥ योजयीतरथेदतौगजैलक्षणसंयुतौ ॥ २२ ॥
 विचित्रतनुसंवीतौशुभकशौमुघंटिकौ ॥ हेमपट्टैः सुतिलकैः शोभितौशंखचामरैः ॥ २३ ॥ दिव्यमुक्तापरिच्छन्नादिव्याकुशसमन्वितौ ॥
 महाभात्रान्वितौचैवसर्वाभरणभूषितौ ॥ २४ ॥ एवंविधिततः कृत्वारथंतं सगजंनरः ॥ आरोपयेत्ततस्तस्मिन्ब्राह्मणंशंसितव्रतम् ॥ २५ ॥
 भूषितंकंठकैः कर्णविष्टांगुलीयकैः ॥ आगुप्तचोलकच्छत्रवस्त्रायुधसमन्वितम् ॥ २६ ॥ बद्धतूणिधनुष्याणिवहुचर्मविभूषितम् ॥ खड्ग
 धनुकयानंदंहरालंकृतविग्रहम् ॥ २७ ॥ यजमानस्ततः प्राज्ञः शुक्लावरधरः शुचिः ॥ रथंप्रदक्षिणीकृत्यगृहीतकुसुमांजलिः ॥ २८ ॥
 इममुच्चारयेन्मन्त्रं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ कुमुदैरावणौपचः पुष्पदंतोऽथवा मनः ॥ २९ ॥ सुप्रतीकोजनः सार्वभौमोऽष्टादेवयोनयः ॥ तेषां
 वंशप्रसूतौ तु च लरूपसमन्वितौ ॥ ३० ॥ तद्युक्तरथदानेनममस्यातांवरप्रदौ ॥ रथोऽयं यज्ञपुरुषो ब्राह्मणात्रिशिवः स्वयम् ॥ ३१ ॥
 ममेभरथदानेन प्रीयेतां शिवकेशवौ ॥ इत्युच्चार्य महाभागपूजयित्वा पुनः पुनः ॥ ३२ ॥ आरोपयेत्ततस्तस्मिन्ब्राह्मणंशंसितव्रतम् ॥ स्वदा
 रनिरतं शांतं वेदं वेदांगपरगम् ॥ ३३ ॥ पंचाश्रयभिमतंचैव अग्न्याधिवर्जितम् ॥ पुनः प्रदक्षिणीकृत्य रथस्थं द्विजसत्तमम् ॥ ३४ ॥
 आद्वारमनुगच्छेच्च प्रणिपत्य गृहं विशेत् ॥ ततो यज्ञावसाने तु दीनां धादी अडां कृशां ॥ ३५ ॥ पूजयेद्विविधैर्दानैर्वस्त्रगोदानभोजनैः ॥ अने
 नैव विधानेन संकल्प्य रथमुत्तमम् ॥ ३६ ॥ कुंडमंडपसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ॥ तदेव हेमद्रव्यचोममंत्रास्त एव हि ॥ ३७ ॥
 विशेषोऽधरथराजकथ्यमानो निबोध्यताम् ॥ हयैलक्षणसंयुक्तौ खलीनालंकृतानौ ॥ ३८ ॥ विचित्रवस्तुसंवीतौ कंठाभरणभूषितौ ॥
 सुप्रग्रहयुतौ योज्यौ दाता तस्मिन्ब्रथोत्तमे ॥ ३९ ॥ तंप्रदक्षिणमावृत्य मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ४० ॥ नमोऽस्तुते वेदतुरंगमाय त्रयीमायाय

सर्वैः-इ० पा० । २ दिव्यांशुकसमन्वितौ-इ० पा० । ३ महाभागे-इति संदिग्धः संवादः । ४ विचित्रवस्त्रसंवीतौ-इ० पा० ।

त्रिगुणात्मकाय ॥ सुदुर्गमार्गेऽसुखपानपात्रेन मोऽस्तु ते वाजिधराय नित्यम् ॥ ४१ ॥ रथोऽयं सविता साक्षाद्देवाश्चामीतुरंगमाः ॥ अरुणो ब्राह्म
णश्चायं प्रयच्छंतु सुखं मम ॥ ४२ ॥ इत्युच्चार्य तत्तस्मात्स्मिन्नेव ब्राह्मणेन सप्तमम् ॥ आरोपयेद्ब्रूहाद्वारं यावेदं तमनुब्रजेत् ॥ ४३ ॥ अनेन वि
धिना यस्तु दद्याद्वाजिरथं बुधः ॥ तस्माद्बाह्वरंशं त्यक्तं स्य पुण्य फलं शृणु ॥ ४४ ॥ सर्वपापविनिमुक्तः सर्वासयिविवर्जितः ॥ मन्वंतरज्ञाते
यावत्सर्वभोगसमन्वितः ॥ ४५ ॥ अप्सरे गणसंकीर्णैर्विमानैर्मयूचंचसे ॥ दिव्यभोगान्वितः श्रीमान्कामचारिवसो हवि ॥ ४६ ॥ पुण्यक्षया
दिह भ्येत्य राजा भवति धार्मिकः ॥ पुत्रपौत्रान्वितश्चैव चिरजीवी प्रियातिथिः ॥ ४७ ॥ गजेन केन निर्दोष्टः कश्चिद्भुजयो नृप ॥ एकेनाश्वेनाश्वरथः क
थ्यते वेदवादिभिः ॥ ४८ ॥ दानमंत्रास्त एवोक्ताः फलं तत्र निगद्यते ॥ ४९ ॥ यच्छंति ये शवरं सुधुराक्षचक्रं विक्रांतवारण युतं तु रागांस्त्वितं वा ॥
तत्पस्करं कनकपट्टविचित्रितांगं तस्य दानेन सुरराजपुरंप्रयाति ॥ ५० ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवाद
गजरथाश्वरथदानविधिवर्णने नामाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दानान्यन्यानि मे
कृष्ण कथय स्वयद्दूतम ॥ मंगल्यानि पवित्राणि सर्वपापहराणि च ॥ १ ॥ संसारसागरोत्तारहेतुभूतोऽसि माधव ॥ धर्मार्थपरिज्ञाने त्वदन्यो
नेह कश्चन ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ दानानि बहुरूपानि कथितानि मया तव ॥ पुनरेव प्रवक्ष्यामि यद्यस्ति तव कौतुकम् ॥ ३ ॥
कथितानि मया तुभ्यं कथयिष्यामि यदि निच ॥ महतीर्थेन सिध्यंति प्रयच्छंति महत्फलम् ॥ ४ ॥ काम्योदानविधिः पार्थ क्रियमाणः प्रयत्नतः ॥
फलाय मुनिभिः प्रोक्तो विपरीतो भयाय च ॥ ५ ॥ ज्ञेयं निष्कृतं सर्वदानेषु विधिरुतमः ॥ मध्यमस्तु तद्धेतुदत्तं नदीनां वरः स्मृतः ॥ ६ ॥ एवं बृहत्स्थ
द्राणांधेनोः कृष्णाजिनस्य च ॥ अशक्तस्यापि कृष्टोऽयं पंचसौवर्णिको विधिः ॥ ७ ॥ अतोऽग्रहेन यो दद्यान्महादानं नराधिप ॥ प्रतिगृह्णाति
वा तस्य दुःखशोकान्हं भवेत् ॥ ८ ॥ आदौ तावत्प्रवक्ष्यामि कालाख्यं पुरुषं तव ॥ सप्तसागरदानं च महाभूतघटस्तथा ॥ ९ ॥ अध्यर्घ्यप्रदान
मत्रोक्तमात्मप्रतिकृतिस्तथा ॥ सुवर्णाश्वः स्मृतः षष्ठः सुवर्णश्वरथोऽपरः ॥ १० ॥ सर्वदानोत्तमं राजकुष्णाजिनमथ प्रमम् ॥ विश्वचक्रं च न

१ कल्पचारी-इ० पा० । २ परः-इ० पा० । ३ श्रीमान्-इ० पा० । ४ यथार्थतः-इ० पा० । ५ कष्टोद्यम्-इ० पा० । ६ पुरोत्तमम्-इ० पा० ।

कारयेत्सप्तकुंडानिकांचनानिविचक्षणः ॥ २ ॥ प्रादेशमात्राणि तथारत्निमात्राणि वा पुनः ॥ कुर्यात्सप्तशतादूर्ध्वमासहस्राच्च शक्तितः ॥ ३ ॥
 संस्थाप्यानि च सर्वाणि कृष्णाजिनतिलोपरि ॥ प्रथमं पूरयेत्कुण्डलवणेन विचक्षणः ॥ ४ ॥ द्वितीयं पयसा तद्भृत्तृतीयं सर्पिषा पुनः ॥
 चतुर्थं तु गुडैर्नैव दध्ना पंचमं मेघं च ॥ ५ ॥ षष्ठं शर्करया तद्भृत्सप्तमं तर्थावारिणा ॥ स्थापयेच्छ्रवणस्य तत्रिभ्र्वाणं कांचनं शुभम् ॥ ६ ॥ केशवं
 क्षीरमध्ये तु घृतमध्ये महेश्वरम् ॥ भास्करं गुडमध्ये तु धिमध्यं सुराधिपम् ॥ ७ ॥ शर्करायां न्यसेच्छर्मांजलमध्ये तु पार्वतीम् ॥ सर्वेषु स
 वैरत्नानि धान्यानि च समंततः ॥ ८ ॥ स्थापयेत्पुरुषश्रेष्ठं यथा लाभं यथा सुखम् ॥ ततः पूर्वसमीपे तु स्नातः शुक्लांबरा गृही ॥ ९ ॥ त्रिःप्रद
 क्षिणमावृत्य मंत्रानेता नुदीरयेत् ॥ नमो वः सर्वे सिं धूनामाधारभ्यः सनातनाः ॥ १० ॥ जंतूनां प्राणदेभ्यश्च स मुद्रेभ्यो नमो नमः ॥ पूर्णाः सर्वे
 भवंतौ वैश्वारक्षीरघृतैश्चैः ॥ ११ ॥ दध्ना शर्करया तद्भृत्तर्थावारिभिरिव च ॥ तस्माद्दधौ धविध्वंसं कुरुध्वं ममानदाः ॥ १२ ॥ अलक्ष्मीः
 प्रशमं या तु लक्ष्मीश्चास्तु गृहे मम ॥ एवमुच्चार्य तान्दद्याद्ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ॥ १३ ॥ एकमेकमथाभ्यर्च्य पुष्पवस्त्रविलेपनैः ॥ बहूनामे
 तद्बुद्धिदं दानमेकस्य वा पुनः ॥ १४ ॥ देयं वा सर्वसामान्यक्रियाविप्रानुरूपतः ॥ दानं सप्तसमुद्राख्यं यः प्रयच्छति पार्थिव ॥ १५ ॥ तस्य
 गुहान्नचलति लक्ष्मीर्यावत्कुलाष्टकम् ॥ पूज्यमानः सुरगणैः सिद्धविद्याधरो गैः ॥ १६ ॥ देवलोकां न च्यवेत्सप्तमन्वंतराण्यसौ ॥ ततश्च
 वेदसंस्कारात्परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ १७ ॥ इति ददाति रसा मरसं शुताञ्छुचिरा विस्मयदानि ह सागरान् ॥ अनलकांचनरत्नमयानसौ पदमु
 पैति हरैर्मया वृतम् ॥ १८ ॥ दानं प्रधानतरुमंतदतीव विप्रैः क्लृप्तं युधिष्ठिरसमाधिधिया विचिंत्य ॥ हैमान्विधाय जलधीं न्वितरस्व
 शतयात्रा प्राप्नोषिये न सरसानि समीहितानि ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सप्तसागरदानावधि
 वर्णनं नाम ब्रह्मशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि दानमन्यतर्त्तवोत्तमम् ॥

१ ब्रह्मणा-इ० पा० । २ देयानि-इ० पा० । ३ सर्वसमीपे तु-इ० पा० । ४ एतदिष्टं वै दानमेतदुदीरयत्-इ० पा० । ५ अमरावृतम्-इ० पा० ।

६ नरोत्तम-इ० पा० ।

महाभूतघटनाममहापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पुण्यातिथिसमासाद्यस्वदुल्लिप्तगृहाण ॥ कारयेत्कांचनकुंभंमहारत्नान्वितपुनः ॥ २ ॥
 प्रादेशादंगुलशतंयावत्कुर्यात्प्रमाणतः ॥ शक्त्यापंचपलार्द्धमाशताञ्जनरोत्तम ॥ ३ ॥ क्षीराज्यपूरितंकृत्वाकल्पवृक्षसमन्वितम् ॥
 पद्मासनगतास्तत्रब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ४ ॥ लोकपालमहेश्वरश्चस्ववाहनसमास्थिताः ॥ ऋग्वेदसाक्षसूत्रश्चयजुर्वेदसंपंजः ॥ ५ ॥
 वीणाधारीसामवेदोद्बोधवाक्पञ्चभान्वितः ॥ पुराणवेदोवरदसाक्षसूत्रकमंडलुः ॥ ६ ॥ सप्तधान्यानिपुरतःस्थापयेच्छक्तिबोधः ॥ पा
 दुकोपानहौछत्रांमराग्र्यासनयुधान् ॥ ७ ॥ एवंप्रकल्प्यविधिवन्महाभूतघटनरः ॥ गुडसारोपरिगतमाल्यवस्त्रैश्चयेत् ॥ ८ ॥
 अथपर्वसमीपेतुस्मन्त्वानियतमानसः ॥ त्रिःप्रदक्षिणमावृत्यमंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ९ ॥ यस्मान्नाकिंचिदप्यस्तिमहाभूतैर्विनाकृतम् ॥
 महाभूतमयश्चायंतस्माच्छांतिददातुमे ॥ १० ॥ अत्रसन्निहितादेवाःस्थापिताविश्वकर्मणा ॥ तेमूर्त्तिप्रयच्छंतुभक्तिभावेनपूजिताः ॥ ११ ॥
 इत्येवंपूजयित्वातुमहाभूतघटनरः ॥ ब्राह्मणंपूजयित्वातुभूषणाच्छादनादिभिः ॥ १२ ॥ महाभूतघटदद्यात्पर्वकालेयतव्रतः ॥ पुनःप्र
 दक्षिणीकृत्यब्राह्मणंतक्षमापयेत् ॥ १३ ॥ अनेनविधिनयश्चदानमेतत्प्रयच्छति ॥ एकविंशत्कुलोपेतःशिवलोकप्रयात्यसौ ॥ १४ ॥
 पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यराजाभवतिधार्मिकः ॥ अजेयःशत्रुसंघातैर्महावलपराक्रमः ॥ १५ ॥ क्षत्रधर्मरतोविद्वान्देवब्राह्मणपूजकः ॥ १६ ॥
 अष्टापदोत्तमघटंविमलंविधायब्रह्मेशैकेशवयुतंसहलोकपालैः ॥ क्षीराज्यपूर्णविषंमृण्मयभक्त्याविप्रायदेहितवदानशतैःकिमन्यैः ॥ १७ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेमहाभूतघटदानविधिवर्णननामत्र्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शय्यादानंप्रवक्ष्यामि तव पांडु कुलोद्ग्रह ॥ यद्दत्त्वा सुखभागी स्यादिह लोके परत्र च ॥ १ ॥ शय्यादानं प्रयच्छंति सर्वदेव
 द्विजेत्तमाः ॥ अनित्यं जीवितं यस्मात्कौन्यः पश्चात्प्रदास्यति ॥ २ ॥ तावत्सर्वधुःसापितायाव जीवति भारत ॥ मृतो मृत इति ज्ञात्वा क्षणात्मे

१ दिव्यम्-इ०पा० । २ प्रयत्नतः-इ०पा० । ३ ब्रह्मेशैकेशवयुतम्-इ०पा० । ४ पांडुकुलोद्भव-इ०पा० । ५ सर्वभागी-इ०, सुखभागी-इ० च पा० ।
 ६ नृपोत्तम-इ०पा० । ७ दानं कौन्यः प्रदास्यति-इ०पा० ।

होनिवर्तते ॥ ३ ॥ तस्मात्स्वयंप्रदातव्यं शय्याभोज्यजलादिकम् ॥ आत्मैवात्मरतोर्बन्धुरितिसंचित्यचेतसि ॥ ४ ॥ आत्मैवयोहिनात्मा
 नंदानभोगैर्नपूजयेत् ॥ कोऽन्योऽहिततरस्तस्मात्कः पश्चात्पूजयिष्यति ॥ ५ ॥ तस्माच्छय्यां समासाद्य सारदारुमर्थोदढाम् ॥ दंतपत्रचि
 तारम्यां हिमपट्टैरलंकृताम् ॥ ६ ॥ हंसतूलीप्रतिच्छन्नां शुभगंडोपधानिकाम् ॥ प्रच्छादनपटीयुक्तां गंधधूपार्थाधिसिताम् ॥ ७ ॥ तस्यांसं
 स्थापयेद्देहं हरिं लक्ष्मीसमन्वितम् ॥ उच्छेषिके धृतं चैकलशं परिकल्पयेत् ॥ ८ ॥ विज्ञेयपांडवसदासिनिद्राकल्पकुब्धैः ॥ तांबूलकुंकुमशोद
 कर्पूरगरुचंदनम् ॥ ९ ॥ दीपकोपानहच्छत्रचारामासनभोजनम् ॥ पार्श्वेषु स्थापयेच्छतथासप्तधान्यानि चैव हि ॥ १० ॥ शयनस्थस्य भव
 तियदन्यदुपकारकम् ॥ भृंगारकाद्युष्पाणि पंचवर्णवितानकम् ॥ ११ ॥ शय्यामेवं विधांकृत्वा ब्राह्मणायोपदापयेत् ॥ सपत्नीकाय संपूज्य
 पुण्येऽन्निविधिपूर्वकम् ॥ १२ ॥ नमस्ते सर्वदेवेश शय्यादानं कृतं मया ॥ देहितस्माच्छांतिफलं नमस्ते पुरुषोत्तम ॥ १३ ॥ यथानकृष्णशय
 नं शून्यं सागरजातया ॥ शय्यामप्यशून्यास्तु तत्तथा जन्मानि जन्मानि ॥ १४ ॥ दत्तैवं तत्पमलं प्रणिपत्य विजयेत् ॥ एकादशाहेऽपि
 तथा विधिरेष प्रकीर्तितः ॥ १५ ॥ ददाति यदियदि धर्मार्थमानवोर्बांधवमृते ॥ विशेषं चात्राजेंद्रकथ्यमानं निबोध मे ॥ १६ ॥ तेनोपभुक्तं यद्दस्तु कि
 चित्पूर्वगृहे सता ॥ तद्वात्रलग्नं च तथा वस्त्रवाहनभाजनम् ॥ १७ ॥ यद्विष्टं च तथा स्यासीत्तत्सर्वपरिकल्पयेत् ॥ स एव पुरुषो हि मस्तस्यांतस्था
 पयेत् तथा ॥ १८ ॥ पूजयित्वा प्रदातव्यो मृतशय्याय तथा दिता ॥ स्वर्गपुरंदरगृहे मृत्युपुत्रालये तथा ॥ १९ ॥ सुखं वसत्यसौ जंतुः शय्यादानम
 भावतः पीडयति न तं यम्याः पुरुषाभीषणाननाः ॥ २० ॥ न धर्मं न शीतिन बाध्यते स नरः क्वचित् ॥ अपि पापसमायुक्तः स्वर्गलोके महीयते ॥ २१ ॥
 विमानवरमारूढः सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ आपृतं संपुंयावत्तिष्ठेत्पातकवर्जितः ॥ २२ ॥ शय्याप्रदानमलं तव पांडुपुत्रसंकीर्तितं सकलसौख्यनि
 धानमेतत् ॥ तद्योददति विधिवत्स्वयमेव न केतलं विकल्परहितः स विभाति सत्यम् ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयु
 धिष्ठिरसंवादेश्च शय्यादानविधिवर्णनं नाम चतुरशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आत्मप्रतिकृतिर्नाम यथोक्तं कस्य

१ यस्मात्समात्प्रदातव्यं शय्याभोज्यातिलादिकम्—इ० पा० ॥ २ निशामय—इ० पा० ॥ ३ यद्यदिष्टं च तस्यासीत्—इ० पा० ॥ ४ सकलसौख्यनिधानभूतम्—इ० पा० ॥

चित्तपुरा ॥ ततोऽहंसंप्रवक्ष्यामिदानंमानविवर्धनम् ॥ १ ॥ दानकालः सदा तस्य सुनिभिः परकीर्तितः ॥ पुण्यैः पुण्यदिनपार्थप्राप्यते जीवितैर्न च ॥
 ॥ २ ॥ लोहजां प्रकृतिं भव्यां कारयित्वात्मनो नृप ॥ अभीष्टवाहनगतामिष्टालंकारसंयुताम् ॥ ३ ॥ अभीष्टलोकसहितं सर्वोपस्करसंयुताम् ॥
 ततः पट्टपदी वस्त्रैश्छादितारत्नभूषिताम् ॥ ४ ॥ कुंकुमना नुल्लसार्गां कर्पूरागरुवासिताम् ॥ स्त्रीचिह्नातिशयने शयितां कारयेत्स्वयम् ॥ ५ ॥
 यद्यदिष्टमं किंचित्तत्सर्वपार्श्वतो न्यसेत् ॥ उपकारकं स्त्रीणां स्वशरीरि च यद्रवंत् ॥ ६ ॥ तत्सर्वस्थापयेत्पार्श्वे स्वयं संक्षिप्त्य चेतसि ॥
 एतत्सर्वमेलयित्वा स्वस्वस्थाने निधाय च ॥ ७ ॥ पूजयित्वा लोकपालान् गृहान् देवीविनायकम् ॥ ततः शुक्लांबरः स्नात्वा गृहीतकुमुमांजलिः ॥
 ॥ ८ ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं विप्रस्य पुरतो बुधैः ॥ आत्मनः प्रतिमां च ये सर्वोपकरणैर्युता ॥ ९ ॥ सर्वैरत्नसमायुक्ता तव विप्रनिवेदि
 ता ॥ आत्मा शंभुः शिवः शौरिः शक्रः सुरगणैर्वृतः ॥ १० ॥ तस्मादात्मप्रदानेन ममात्मा सुप्रसीदतु ॥ इत्युच्चार्य ततो दद्याद्ब्राह्मणाय युधिष्ठिर
 ॥ ११ ॥ ब्राह्मणश्चापि गृहीत्यात्कोदादिति च कतिर्यम् ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्रणित्य विसेयेत् ॥ १२ ॥ विधिनानेन राजेन्द्र दानमेतत्प्रय
 च्छति ॥ यः पुमानथवानरीशृणुयात्फलमाप्नुयात् ॥ १३ ॥ साग्रवर्षशतं दिव्यं स्वर्गलोकैः सुर्वृतः ॥ अभीष्टफलदानेन ह्यभीष्टफलभाग्भ
 वेत् ॥ १४ ॥ यत्रैवोत्पद्यते जंतुः प्रातः कर्मक्षये पुनः ॥ तत्रैव सर्वकामानां फलभाग्भवते नृपः ॥ १५ ॥ इष्टवंधुजनैः सार्द्धं न वियोगं कदाचन ॥
 प्राप्तोति पुरुषो राजन्स्वर्गचानं त्यमश्नुते ॥ १६ ॥ यश्चात्मानं प्रति कृतिं वराहं न स्याद्दहमीं विधाय धनधान्यसमाकुलं च ॥ सोपस्कराद्विजवरा
 यददाति भक्त्या चंद्रार्कवत्सदिविभाति हि राजराजः ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंबदे आत्मप्रतिकृतिदा
 नविधिर्वर्णने नाम पंचशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सांप्रतं संप्रवक्ष्यामि हि राण्याश्च विधिं परम् ॥ यस्य प्रसादात्पु
 रुषः शश्वतं फलमश्नुते ॥ १ ॥ पुण्यदिनमथासाद्य पात्रं वापि गुणाधिकम् ॥ शक्तिं स्त्रियलदूर्ध्वमाश्रितां च नरोत्तम ॥ २ ॥ खलीनालंकृतं सुखं कारयेद्दे
 मवाजिनम् ॥ मुखं सौमित्रं स्कंधं दृढजानुं सवालधिम् ॥ ३ ॥ स्थापयेद्देहिमं धेतुं कृष्णाजिनं तिलोपरि ॥ कैशो यवस्त्रसंबं तितुं कुमेन विलेपितम् ॥ ४ ॥

संपूज्यकुसुमैः श्वेतैश्चणकान्विनिवेद्य च ॥ ततः पर्वसमीपे तु गृहीतकुसुमांजलिः ॥ ५ ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं पुराणोक्तं यत्ततः ॥ नमस्ते सर्वे देवेश वेदा
 हरणलंपट ॥ ६ ॥ वाजिरूपेण मम स्मात्पाहि संसारसागरात् ॥ त्वमेव सप्ताध्वत्वाच्छंदो रूपेण भोस्करम् ॥ ७ ॥ यस्माद्धारयसे लोकानतः
 पाहिसनातन ॥ एवमुच्चार्य तं राजनिविप्राय प्रतिपादयेत् ॥ ८ ॥ प्रदक्षिणतः कृत्वा प्राणिपत्यविसर्जयेत् ॥ अनेन विधिनाराजनिहरण्याश्वम
 लंकृतम् ॥ ९ ॥ दत्त्वा पापक्षयाद्धानोलौकिकमाप्नोति शाश्वतम् ॥ तस्मिन्नहनिंजति तैलक्षारविवर्जितम् ॥ १० ॥ पुराणश्रवणं तद्वत्कारये
 द्भोजनादनु ॥ ११ ॥ इत्थं हिरण्याश्वविधिकरोति यः सुपुण्यमासाद्या दिनं नरेन्द्र ॥ विमुक्तपापः स पुरं सुरारः प्राप्नोति सिद्धैरभिभूजितं यत् ॥ १२ ॥
 इति पठति य इत्थं हेमवाजिप्रदानं सकलकलुषमुक्तः सोऽश्वयुक्तेन भूपः ॥ कनकमयविमानैर्कलोकं प्रयाति स्त्रिदशपातिवधूभिः पूज्यते हर्म्यभो
 गैः ॥ १३ ॥ यो वा शृणोति पुरुषोऽप्यथवा स्मरेद्द्रौहिमाश्वदानमभिंनदतिदयिमानम् ॥ सोऽपि प्रयाति हतकल्मषशुद्धदेहः स्थानं पुरंदरमहेश्वर
 लोकजुष्टम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे हिरण्याश्वदानविधिवर्णनं नाम षडशीत्युत्तरशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १८६ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि तव पांडुकुलोद्भव ॥ पुण्यं हेमरथं नाम महापातकनाशनम् ॥ १ ॥
 पुण्येऽह्नि विप्रकथिते स्वनुलिप्ते गृहांगणे ॥ कृष्णाजिनतिलान्कृत्वा कांचनं स्थापयेद्द्रुथम् ॥ २ ॥ चतुरस्रं महाभाग चतुश्चक्रं सकूबरम् ॥
 ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा गृहीतप्रग्रहं शुभम् ॥ ३ ॥ इन्द्रनीलेन कुंभेन ध्वजरूपेण संयुतम् ॥ लोकपालाष्टकोपे तं पद्मारागदलान्वितम् ॥
 ४ ॥ चत्वारः पूर्णकलशाधान्यान्यद्यादशवतु ॥ कौशेयवस्त्रसंवीतसुरिष्टाद्वितानकम् ॥ ५ ॥ मध्ये तु फलसंयुक्तं पुरुषेण सम
 न्वितम् ॥ योगयुक्तः पुमान्कार्यस्तं च तत्राधिवासयेत् ॥ ६ ॥ एवं विधंपूजयित्वा माल्यगंधानुलेपनैः ॥ चक्ररक्षाबुभौतस्य कार्या
 विश्वकुमारकौ ॥ ७ ॥ पुण्यं कालंततः प्राप्य स्नातः संपूज्य देवताः ॥ त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ ८ ॥ शुक्लमा

१ त्वया जितं जगत्सर्वं त्वत्पुत्राक्रांतिता मही ॥ वाजिरूपं नमस्तुभ्यं पाहि संसारसागरात्-इ० पा० । २ वर्तसे-इ० पा० । ३ भावयसे-इ० पा० ।
 ४ अभ्येति-इ० पा० । ५ राजन्कारयेन्निपतान्मना-इ० पा० । ६ अभिपूजितात्मा-इ० पा० ।

ल्यावरधरद्वममंमदुदारेत् ॥ ९ ॥ नमोनमःपापविनाशनायविश्वात्मनेदेवतुरंगमाय ॥ धाम्नामधीशायभवाभावाथरस्यदानान्ममदे
 हिंशान्तिम् ॥ १० ॥ वस्वष्टकादित्यमरुद्गणानांस्वमेवधातापरमनिधानम् ॥ यतस्ततोमेतद्व्यंशयातुमैकतानत्वमघौघनाशात् ॥ ११ ॥
 इतितुरंगरथप्रदानमेतद्भवभयमूदनमन्नयःकरोति ॥ सकलुषपटलैर्विसुक्तेदहःपरममुपैतिपदं पिनाकपाणेः ॥ १२ ॥ देदीप्यमानवपुषाच
 जितप्रभावमाक्रम्यमंडलमखंडलंचंडभानोः ॥ सिद्धांगनानयनयुग्मनिपीयमानवक्राबुजैऽबुजभवेनचिरं सहास्ते ॥ १३ ॥ इतिपठतिशृ
 णोतिवायएतत्कनकतुरंगरथप्रदानमस्मिन् ॥ नसनरकपुरुंजेत्रेत्कदाचिन्नरकरिपोर्भवनंप्रयातिभूयः ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यो
 महापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेहिरण्याश्वरधानीविधवर्णनमसप्ताशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ १४ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ कृष्णाजिनप्रदानस्यविधिकांलंममानघ ॥ ब्राह्मणंचसमाचक्ष्वतत्रमेसंशयोमहान् ॥ १॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥
 युगादिषूपरागेषुसंक्रांतौदिनसंक्षये ॥ माघ्यांवाग्रहणोडासुदुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ २ ॥ देयमेतन्महादानंद्रव्यमात्रागमेतथा ॥ आहिताग्नि
 द्विजोयश्चवेदेवदेवांगपरगः ॥ ३ ॥ पुराणाभिरतोदक्षोदेयंतस्यचपाथैव ॥ यथायेनविधानेनतन्मोनिगदतःशृणु ॥ ४ ॥ गोमयेनोपलिप्तेतु
 शुचौदेशेनराधिप ॥ आदवेवसमास्तीर्यशोभितंवस्त्रमाविकम् ॥ ५ ॥ कर्तव्यंरुक्मशृंगतद्रौप्यदंतंतथैवच ॥ मुक्तादाम्रातुलंगूलंतिलच्छ
 न्नंतथैवच ॥ ६ ॥ तिलैःकृत्वाशिराजन्वासाच्छादयेद्बुधः ॥ सुवर्णेनाभितःकुयादलंकुर्याद्विशेषतः ॥ ७ ॥ पुष्पैर्गन्धैःफलैश्चैवैवेदेनचपूज
 येत् ॥ रत्नैरेवंयथाज्ञात्तयातस्यदिक्षुचविन्यसेत् ॥ ८ ॥ कांस्यपात्राणिचत्वारिषुदद्याद्यथाक्रमम् ॥ घृतंक्षीरंदधिक्षौद्रमेवंदत्वायथावि
 धि ॥ ९ ॥ ततःसर्वसमीपेतुमंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ कृष्णकृष्णमलोदेवकृष्णाजिनवरस्तथा ॥ १० ॥ त्वदानापास्तपापस्यप्रीयतमिनेमा
 नमः ॥ त्रयस्त्रिंशत्सुराणांचआधारेत्स्वव्यवस्थितः ॥ ११ ॥ कृष्णोऽसिभूतिमान्नाक्षात्कृष्णाजिननमोऽस्तुते ॥ एवंप्रदक्षिणीकृत्यप्रणिप

१ वेदतुरंगमाय-इ०पा० । २ अखंडलंचंडभानोः-इ०, अखंडलुल्यभानोः-इ० च पा० । ३ दुःखदुःस्वप्नदर्शने-इ० पा० । ४ सुशिक्षरम्-इ० पा० ।

त्यपुनःपुनः ॥ १२ ॥ तत्प्रतिग्राहकं विप्रवेदेदांगपरगम् ॥ स्नातं वस्त्रयुगाच्छस्त्रं स्वशतत्यावाप्यलंकृतम् ॥ १३ ॥ प्रतिग्रहश्च तस्योक्तः
 पुच्छदेवेश्वर्यं भुवा ॥ प्रतिग्रहप्रदग्धस्य विप्रस्य च सभारत ॥ १४ ॥ न पश्येद्ददं पश्चान्न चैनमभिभाषयेत् ॥ अनेन विधिना दत्त्वा यथा वत्सु
 ष्णमार्गणम् ॥ १५ ॥ समग्रं भूमिदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ कृष्णाजिनतिलांकृत्वा हिरण्यं मधुसर्पिणी ॥ १६ ॥ ये प्रयच्छन्ति विप्राय न
 ते शोच्या भवन्ति वै ॥ सर्वल्लोकांश्चरन्त्येव कामचारं विद्वताः ॥ १७ ॥ आभूतसंप्लवं यावत्स्वर्गप्राप्तानं सशयः ॥ कृष्णाजिनसमं दानं न चा
 स्ति भुवनत्रये ॥ १८ ॥ प्रतिग्रहोऽपि पापीया नितिवदविदो विदुः ॥ अवस्थान्नित्रितये च त्रिधा यत्समुपाजितम् ॥ १९ ॥ तत्सर्वनाशमायातिद
 त्वा कृष्णाजिनं क्षणात् ॥ २० ॥ कृष्णक्षणं कृष्णमृगस्य चर्मदत्त्वा द्विजैर्द्रायसमाहितात्मा ॥ यथोक्तमेतन्मरणं न शोचेत्प्राप्त्यभीष्टं मनसः
 फलयत् ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादे कृष्णाजिनदानविधिवर्तवर्णनमाष्टाशीत्युत्तरशत
 तमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयिष्ये महाराज हेमहस्तिरथं तव ॥ यस्य प्रदानाद्भवन् वैष्णव्यातिमान
 वः ॥ १ ॥ पर्वकालं समासाद्य संक्रांतौ ग्रहणेऽपि वा ॥ कुर्यादेव रथाकारं रथं मणिविभूषितम् ॥ २ ॥ वलभीर्भिविचित्राभिश्चतुश्चक्रसमन्वितम् ॥
 चतुर्भिर्हममातैर्गैर्युक्तं हेमविभूषितम् ॥ ३ ॥ ध्वजे च गरुडं कुर्यात्कूबरग्रीविनायकम् ॥ लोकपालाष्टकोपेतं ब्रह्माकारं शिवसंयुतम् ॥ ४ ॥
 मध्ये नारायणोपेतं लक्ष्मीपुष्टिमन्वितम् ॥ कृष्णाजिनतिलद्रोणं कृत्वा तं स्थापयेद्भद्रम् ॥ ५ ॥ नानाफलसमायुक्तं मुनिपुष्टिद्वितानकम् ॥
 कौशेयवस्त्रसंवीतमम्लानकुसुमार्चितम् ॥ ६ ॥ कुर्यात्पंचपलादूर्ध्वमाशतञ्जनरोत्तमम् ॥ ततः स्नात्वा समभ्यर्च्य पितृन् देवान्यथाविधि ॥ ७ ॥
 त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ ८ ॥ नमो नमः शंकरपद्मजाके लोके शविद्याधरा सुदेवैः ॥
 त्वं सेव्यसेवेदपुराणयज्ञैस्तेजोहिनः स्यंदनपाहितस्मात् ॥ ९ ॥ यत्तत्पदं परमं शुद्धतमं पुराणमानंदं हेतुगणरूपविमुक्तबन्धाः ॥ योगैकमानसद

१ वस्त्रपरिच्छन्नम्-इ० पा० । २ ते च स्वर्गमवाप्नुयुः-इ० पा० । ३ प्रसादात्-इ० पा० । ४ गृहीत्वा कुसुमांजलिम्-इ० पा० । ५ शंकरलोकोपालो
 केशविद्याधरवासुदेवैः-इ० पा० । ६ पुण्यतमं मुरारिः-इ० पा० ।

शोमुनयःसमाधौपश्यति तत्त्वमसिनाथरथेतिरूढः ॥१०॥ यस्मात्त्वमेवभवसागरसंभूतानामानन्दभांडचितमध्यगणनपात्रम् ॥ तस्मादधौवशं
मनेनकुरुप्रसादं चामीकरेभरथमाधवसंप्रदानात् ॥ ११ इत्थंप्रणम्यकनकेभरथप्रदानंयःकारयेत्सकलपापविमुक्तदेहः ॥ विद्याधरामरमुनी
द्रगणभिक्षुष्टंप्राप्त्यसौपदमर्ताद्रियमिदुमौलः ॥ १२ ॥ कृतदुरतिवितानातुष्टिसद्वह्निपालव्यतिकरकृतदेहोद्वेगभानोऽपिबंधून् ॥ नयति
चपितृपौत्रात्रौरवादप्यशेषात्कृतगजरथदानःशाश्वतंसद्भाविष्णोः ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेहम
हस्तिरथदानविधिवर्णनमैकोनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पुनरेवप्रवक्ष्यामिदानमत्यद्भुतंतवाविश्वचक्र
मितिरयातंसर्वपापविनाशनम् ॥ १ ॥ तपनीयस्यशुद्धस्यविशुद्धात्माथकारयेत् ॥ श्रेष्ठपलसहस्रेणतर्द्धेनतुमध्यमम् ॥ २ ॥ तस्याप्यद्वैक
निष्ठस्याद्विश्वचक्रमुदाहृतम् ॥ तथाविशत्पलाद्वैकस्यविशुद्धात्माशक्तोऽपिनिवेदयेत् ॥ ३ ॥ षोडशारंततश्चक्रंभ्रमन्नेभ्यष्टकावृतम् ॥ नाभिपद्मस्थितं
विष्णुयोगारूढंचतुर्भुजम् ॥ ४ ॥ शंखचक्रेऽस्यपाश्वर्येदेव्यष्टकसमावृतम् ॥ द्वितीयावरणेतद्भूतंजलशायिनम् ॥ ५ ॥ अत्रिभृगुर्वे
सिष्ठश्चब्रह्माकश्यपएवच ॥ मत्स्यःकूर्मविराहश्चनारसिंहोथवायनः ॥ ६ ॥ रामोरामश्चकृष्णश्चबुधःकल्कीचतेदश ॥ तृतीयावरणेगौराम
नुभिर्वसुभिर्भुता ॥ ७ ॥ चतुर्थेद्वादशादित्यावेदाश्चत्वारस्रवच ॥ पंचमेपंचभूतानिरुद्राश्चैकादशैवतु ॥ ८ ॥ लोकपालाष्टकंषष्ठेदिङ्मातंगस्त
थैवच ॥ सप्तमेऽस्त्राणिसर्वाणिमंगलानिचकारयेत् ॥ ९ ॥ अंतरंगनरतोदेवान्विन्यसेदष्टमेपुनः ॥ दशहस्तंततःकृत्वापताकातोरणा
न्वितम् ॥ १० ॥ मंडपंकुडमेकंचकारयेद्ब्रह्मसंयुतम् ॥ चतुर्हस्ताभवेद्देदीमध्येतस्यास्ततोऽन्यसेत् ॥ ११ ॥ कृष्णाजिनोपरिगंतं
विश्वचक्रंविधानतः ॥ तथाष्टादशधान्यानिरसाश्चलवणादयः ॥ १२ ॥ पूर्णकुंभाष्टकंतद्ब्रह्ममाल्यविभूषितम् ॥ फलानिदापयेत्पाश्वर्येपंच
वर्णवितानकम् ॥ १३ ॥ अधिवास्यततश्चक्रंपश्चाद्धोमंसमाचरेत् ॥ चातुश्चरणिकास्तत्रब्राह्मणाश्चतुरोऽथवा ॥ १४ ॥ होमंकुर्युर्जितात्मानो
दस्त्राभरणभूषिताः ॥ होमद्रव्यसमोपेताःशुक्लवैस्ताम्रभाजनैः ॥ १५ ॥ चक्रप्रतिष्ठितानांतुसुराणहोमइष्यते ॥ तल्लिङ्गैर्जुहुयान्मंत्रैःसर्वोपद्रवशां

तये ॥ १६ ॥ ततो मंगलशब्देन स्नातः शुक्लां वारुण्यही ॥ होमाधिवासनां तितु गृहीतकुसुमांजलिः ॥ १७ ॥ इममुच्चारयन्मंत्रकृत्वा तं त्रिप्रदक्षिणम् ॥ नमो
 विश्वंभरायेति विश्वचक्रात्मने नमः ॥ १८ ॥ परमानंदरूपी त्वं पाहिनः पापकर्दमात् ॥ तेजोभयमिदं यस्मात्सदपश्यंति सुरयः ॥ १९ ॥
 हृदि तत्र गुणातीति विश्वचक्रं नमाम्यहम् ॥ वासुदेवोऽस्ति तं चक्रं तस्य मध्ये तु माधवः ॥ २० ॥ अन्योन्याधाररूपेण प्रणमामि स्थिता विह ॥
 विश्वचक्रमिदं यस्मात्सर्वपापहरं ॥ २१ ॥ आयुधं चाधिवासश्च तस्माच्छान्तिं ददातु मे ॥ इत्यामंत्र्य च यो दद्याद्विश्वचक्रं विमत्सरः ॥ २२ ॥ विमु-
 क्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं महीयते ॥ वि कुंठलोकमासाद्य चतुर्बाहुन रावृतम् ॥ २३ ॥ सिव्यतेऽप्सरसां संघैस्तिष्ठेत्कल्पशतत्रयम् ॥ प्रणमेद्वाथ यः कृ-
 त्वा विश्वचक्रं दिने दिने ॥ २४ ॥ तस्यायुर्वद्धते दीर्घलक्ष्मीस्तु विपुला भवेत् ॥ तस्माच्चक्रं सदा कार्यधार्य च स्वगृहे नरैः ॥ २५ ॥ कानं वार्थ रौप्यं वा तद-
 भावेऽथ ताग्रजम् ॥ २६ ॥ इति सकल जगत्सुराधिवासं पितरित्यस्तपनीय षोडशारम् ॥ हरिभुवनगतः स सिद्धसंघैश्चिरमधिगम्य नमस्यतेऽप्सर-
 भिः ॥ २७ ॥ अथ मुदर्शनं तां प्रयाति शत्रोर्मदनमुदर्शनं तां च कामिनीभ्यः ॥ समुदर्शनं केशवानुरूपः कनकमुदर्शनं दानदग्धपापः ॥ २८ ॥ कृतगुरुदु-
 रितोऽपि षोडशारप्रवितरणत्प्रवराकृतिमुगरेः ॥ अभिभवति भवोद्भवानि भित्त्वा भवमभितो भवने भवानि भूषः ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये म-
 हापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विश्वचक्रदानविधिवर्णनं नाम नवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ छ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 प्रतिष्ठाशाश्वती केन दानेन मधुसूदन ॥ इह लोके परैश्चैव कर्तिरित्यद्भुता तथा ॥ १ ॥ सद्वातिं च तथा याति सर्वे पितृपितामहाः ॥ संततिश्चा-
 क्षया लोके विभवश्चापि पुष्कलः ॥ २ ॥ स्थापनात्सर्वे देवानां कथं स्याद्यदुन्दन ॥ तदा चक्षुषमहाभाग दानेन नियमेन वा ॥ ३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुपुष्टं त्वया राजेच्छो कानामुपकारकम् ॥ शृणुष्वैकमना भूत्वा गुह्यं परममुत्तमम् ॥ ४ ॥ भुवनानां समासे-
 न प्रतीष्टां कथयामि ते ॥ देवासुरास्तथानागा गंधर्वा यक्षराक्षसाः ॥ ५ ॥ प्रेताः पिशाचा भूताश्च स्थापिताः स्युर्न संशयः ॥ कारकस्यानुकूले-
 तु मुहूर्ते विजये शुभे ॥ ६ ॥ पुण्येति योऽशिवक्षेत्रे दिने सौम्यग्रहान्विते ॥ सप्तहस्तं पटंकृत्वा चतुरस्रं सुसंहतम् ॥ ७ ॥ अभिन्ना गंडं शुद्धं शु-

क्षरुफटिकवर्चसम् ॥ तस्मिन्सर्वाणि राजेन्द्रभुवनानि चलेखयेत् ॥ ८ ॥ चातुर्वर्णकमानीयविचित्रचित्रकर्मणि ॥ शुवानंव्याधिरहितं
 भव्यंचित्रकरं शुभम् ॥ ९ ॥ संपूजयित्वा यन्नेन दिव्यवासो विभूषणैः ॥ तस्मिन्कर्मणि युजितपठयमानौर्द्विजोत्तमैः ॥ १० ॥ शंखभेरी
 निनादैश्च गीतमंगलनिस्वनैः ॥ पुण्याहजयघोषैश्च ब्राह्मणान् पूजयेत्ततः ॥ ११ ॥ आचार्यमपि संपूज्य वा सोभिर्भूषणैस्तथा ॥ प्रारंभकार
 ये द्वाज न पठेत् तस्मिन् यथादितम् ॥ १२ ॥ मध्ये च लेखयेद्वाजब्रह्मदीपं स विस्तरम् ॥ तस्य मध्ये स्थितो मेरुमरो रपरिदेवताः ॥ १३ ॥ दिशां मुखेक
 पालानां पुरोऽष्टासुरसंयुताः ॥ सप्तद्वीपवती पृथ्वी सप्त चैव कुलचलाः ॥ १४ ॥ सागराः सप्त च त्रैव नद्यो ह्रदाः सरांसि च ॥ पातालाः सप्त
 चात्रैव सप्त स्तुर्गविभूतयः ॥ १५ ॥ ब्रह्मविष्णु शिवादीनां भुवनानि यथाक्रमम् ॥ ध्रुवमार्गस्तथा दिव्यो ग्रह तारा गणैर्युतः ॥ १६ ॥ देवदान
 वगंधर्वा यक्षराक्षसपद्मगाः ॥ ऋषयो मुनयो गवायुराकाशेन समावृतः ॥ १७ ॥ सुपर्णाद्याश्च विहगानां श्वरावतादयः ॥ दिग्गजाष्टकमत्रै
 व लेखयेन्मदमंडितम् ॥ १८ ॥ एवं विधंपटं राजन्कारयित्वा सुशोभनम् ॥ दशोत्तरेण पयसा एतत्सर्वं समावृतम् ॥ १९ ॥ तत्तेजसा
 वृतं भूयो महतो ग्रणसर्वतः ॥ तेजस्तद्राद्युना वायुराकाशेन समावृतः ॥ २० ॥ भूतादिना तथा कशं भूतादि महता तथा ॥ अव्यक्तेन महो
 श्वैव व्याप्तौ वै शुद्धिलक्षणः ॥ २१ ॥ अव्यक्तं तमसा व्याप्तं तमश्च रजसा तथा ॥ रजः सत्त्वं न संव्याप्तिं त्रिधा प्रकृतिरुच्यते ॥ २२ ॥ एवमा
 वरणे पितं ब्रह्मांडमखिलं नृप ॥ पुरुषेणावृतं सर्वं स बाह्याभ्यंतरं तथा ॥ २३ ॥ एतत्सर्वं पटस्थं तु कृत्वा चित्रमयं सुधीः ॥ कार्त्तिकया मय
 नै चैवा विषुवे ग्रहणेऽपि वा ॥ २४ ॥ पूजयेद्येन विधिनो तत्समासेन मे शृणु ॥ पुरतो मंडपं तस्य विचित्रं कारयेद्बुधः ॥ २५ ॥ तत्र कुंडा
 नि चत्वारि च तुरस्त्राणि कारयेत् ॥ द्वादशैर्नियोजयेत्तेषु ब्राह्मणैर्वेदपागौ ॥ २६ ॥ यज्ञोपकरणेणैतौ वस्त्राभरणभूषितौ ॥ होमं कुयुर्जि
 तात्मानो मौनिनः सर्व एव ते ॥ २७ ॥ पटस्थितानां दिवानां मेरुं रौकारपूर्वकैः ॥ यजमानस्ततः स्नातः सर्वालंकारभूषितः ॥ २८ ॥
 आचार्येण समंकुर्यात् पूजामये पटस्य तु ॥ पुरुषैर्वस्त्रैः समभ्यर्च्य मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ २९ ॥ ब्रह्मांडोदरवतीं निभुवनानि चतुर्दश ॥ तानि

१ पूज्य यत्नतः-इ० पा० । २ सुविस्तरम्-इ० पा० । ३ मेरोः-इ० पा० ।

संनिहितान्यत्रपूजिताभिभवंतुमे ॥ ३० ॥ ब्रह्माविष्णुस्तथारुद्रेह्यादित्यावसवस्तथा ॥ पूजिताःसुप्रतिष्ठाश्चभवंतुसंततमम ॥ ३१ ॥
 एवंपटंतंसंपूज्यकृत्वाचैवप्रदक्षिणम् ॥ भक्ष्यान्नानाविधांश्चैवैवंयंत्रद्रापयेत् ॥ ३२ ॥ शंखतूर्यनिनादैश्चांगरंकारयेत्ततः ॥ ब्रह्मचोषैर्विचि
 त्रैश्चगीतमंगलनिस्वनैः ॥ ३३ ॥ पुनःप्रभातेविमलेस्नान्वाशुचिरलंकृतः ॥ पूर्वोक्तविधिननेनपुनःसंपूज्यतंपटम् ॥ ३४ ॥ ऋत्विक्पूजां
 ततःकृत्वागोशतेनविचक्षणः ॥ अथवागोयुगंदद्यादैकंस्याप्यलंकृतम् ॥ ३५ ॥ उपानहौतथाछत्रगृहोपकरणानिच ॥ यद्यदिष्टतमंकिं
 चित्सर्वदद्याद्भिचक्षणः ॥ ३६ ॥ ततःप्रकल्पयेद्यानंनंगयुक्तमलंकृतम् ॥ अलाभेवाजिसंयुक्तंपताकाध्वजशालिनम् ॥ ३७ ॥ सहस्रदक्षि
 णांदत्त्वाततस्त्वारोपयेत्पटम् ॥ ब्राह्मणंवास्थेनाथनयेद्देवालंयंबुधः ॥ ३८ ॥ तत्रस्थंस्थापयेन्नीत्वागंधैःपुष्पैश्चधूपयेत् ॥ तत्रापिदद्यान्नेवे
 दंकुर्व्याच्चापिमहोत्सवम् ॥ ३९ ॥ यस्मिन्नायतनेतस्यप्रतिष्ठाक्रियतेनृप ॥ पूजातत्रापिमहतीकतंव्याभूतिमिच्छता ॥ ४० ॥ चंद्रातपत्रं
 वंटांचध्वजाद्यंदापयेत्सुधीः ॥ यथाशक्त्याचराजेंद्रगुरुंगैरवयंत्रितः ॥ ४१ ॥ अभ्यर्च्यदक्षिणाभिश्चब्राह्मणांश्चविसर्जयेत् ॥ दीनांधकृपणा
 नांचभोजनंचाप्यवारितम् ॥ ४२ ॥ तस्मिन्नहनिदातव्यमित्रस्वजनबंधुषु ॥ अनेनविधिनयस्तुश्रद्धधानोजितेन्द्रियः ॥ ४३ ॥ कुर्यान्नरोवानारी
 वाप्रतिष्ठासावैलौकिकीम् ॥ स्थापितंतुभवेत्तेनत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ४४ ॥ कुलंचतारितंतेनसत्पुत्रेणयुधिष्ठिर ॥ यावच्चेवतागरेपट
 स्तिष्ठतिपूजितः ॥ ४५ ॥ तावदस्याक्षयाकीर्तिल्लौकिक्येसंप्रसर्पति ॥ दानेनकीर्तयंवित्मर्त्यलोकेषुगीयते ॥ ४६ ॥ तावद्वर्षसहस्रा
 णिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ गंधर्वगीयमानस्तुअप्सरोगणसेवितः ॥ ४७ ॥ वसेद्भूध्रमनाःस्वर्गेयावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यरा
 जाभवतिधार्मिकः ॥ ४८ ॥ पुत्रपौत्रान्वितःश्रीमान्दीर्घायुरारिधार्मिकः ॥ दशजन्मानिराजेंद्रजायमानःपुनःपुनः ॥ ४९ ॥ श्रूयते
 चपुराराजारजिर्नाममहाबलः ॥ चक्रवर्तीदृढमतिर्जितारिर्विजितेन्द्रियः ॥ ५० ॥ महीयेनपुरादत्तादेवराजस्यसंगरे ॥ जित्वादै

१ मम सर्वदा-इ० पा० । २ गीयुतम्-इ० पा० । ३ संस्थापयेत्पटम्-इ० पा० । ४ तस्य-इ० पा० । ५ प्रतिसर्पति-इ० पा० । ६ वर्षसह

त्राणीत्याग्निमिणाप्यन्नाध्याहृतनान्वयः ।

प्रश्नदेवकीचमदीक्षिणी ॥ ३ ॥ तस्याः संपृच्छमानाया देवार्पिना रदस्ततः ॥ आचष्टविधिवत्सर्वयत्तच्छृणुविशंपते ॥ ४ ॥ नक्षत्रयोगव
 क्ष्यामिसर्वपातकनाशनम् ॥ कृत्तिकासुमहाभागपायेनससर्पिषा ॥ ५ ॥ संतर्प्यब्राह्मणन्साधूँल्लोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ रोहिण्यां पा
 ङ्कवश्रेष्ठमासैरत्रेनसर्पिषा ॥ ६ ॥ संतर्प्यब्राह्मणन्साधूँल्लोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ पर्याऽन्नदानंदातव्यमानृण्यार्थद्विजातये ॥ ७ ॥ दो
 र्भ्र्मीसिवत्सातुनरोनक्षत्रेसमैर्देवते ॥ दत्त्वादिव्यविमानस्यः स्वर्गप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ८ ॥ आर्द्रायांकृशरांदत्त्वातिलमिश्रांसमाहितः ॥
 नरस्तरतिदुर्गाणिसर्वाण्येव नरोत्तम ॥ ९ ॥ पूषान्पुनर्वसौदत्त्वाघृतपूर्णान्प्राप्नोति ॥ यज्ञस्वीरूपसंपन्नः सज्जनजायतेकुले ॥ १० ॥
 पुष्येतुकांचनंदत्त्वाकृतं वाकृतमेववा ॥ अनालोकैषुलोकेषुसोमवत्सविराजते ॥ ११ ॥ आश्लेषासुतथारौप्यंयःसुरूपंप्रयच्छति ॥ सर्व
 भयविनिर्मुक्तः शास्त्रवानभिजायते ॥ १२ ॥ मघासुतिलपूर्णानिर्वधमानानिमानवः ॥ प्रदायपशुमांश्चैवपुत्रवांश्चप्रजायते ॥ १३ ॥ फा
 ल्गुनीपूर्वसमयेवडवांद्विजगुणवे ॥ दत्त्वापुण्यकृतौल्लोकान्प्राप्नोति सुरसेवितान् ॥ १४ ॥ उत्तराफाल्गुनीयोगेदत्त्वासावैवर्णपंकजम् ॥ सूर्यलो
 कमवाप्नोतिसर्ववाधाविवर्जितः ॥ १५ ॥ हस्तेतुहस्तिनंदत्त्वाकांचनंशक्तिःकृतम् ॥ यात्यसौशक्रसदनंवरवारणधूर्गतः ॥ १६ ॥ चित्रासुवृष
 भंदत्त्वापुण्यानांपुण्यमुत्तमम् ॥ चरत्यप्सरसांलोकैर्मादतेनंदनेवने ॥ १७ ॥ स्वातीपुचधनंदत्त्वायदभीष्टमिहात्मनः ॥ प्राप्नोतिचक्रुभांछो
 कानिहलोकमहदशः ॥ १८ ॥ विशाखासुमहाराजधुरंधरविभूषितम् ॥ सोपस्करंचशकटंसधान्यवस्त्रंसंवृतम् ॥ १९ ॥ दत्त्वाप्रीणातिसपि
 तुः प्रेत्यचानन्यमश्रुते ॥ नचदुर्गाण्यवाप्नोतिरौघादीनिमानवः ॥ २० ॥ दत्त्वायथेष्टविभ्रैभ्योगतिमिष्टांसगच्छति ॥ कंबलान्यनुराधैर्क्ष
 दत्त्वाप्रावरणानिच ॥ २१ ॥ स्वर्गैर्वर्षशतंसाग्रमास्तेसुराणैर्वृतः ॥ कालशकंचविभ्रैभ्योदत्त्वाभ्युदयःसमूलकम् ॥ २२ ॥ ज्येष्ठाज्येष्ठतमैति
 गतिमिष्टांचगच्छति ॥ मूलेमूलफलदत्त्वाब्राह्मणेभ्यःसमाहितः ॥ २३ ॥ पितृन्प्रीणयतेसर्वान्गतिप्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ अथपूर्वास्वषाढासु
 दधिपात्राणिमानवः ॥ २४ ॥ कुलवृत्तोपसम्पन्नेब्राह्मणेवेदपारगे ॥ प्रदायजायतेप्रेत्यकुलेचबहुभोगवान् ॥ २५ ॥ पुत्रपौत्रःपरिवृतःपशुमान्धनवां

१ तथा-इ०पा० । २ मृगशीर्षे-इत्यर्थः । ३ शर्कराम् इ० पा० । ४ ब्रह्मण्यः-इ०पा० । ५ विंदति-इ० पा० ।

स्तथा॥उदमंथससर्पिष्कंप्रभूतमधुफाणितम्॥२६॥दत्त्वोत्तरास्वषाढासुसर्वाङ्कामानवाप्नुयात् ॥ दुग्धंत्वभिजितोभोगदत्त्वाघृतमधुधृतम्॥
 ॥२७॥ धर्मान्त्योमनीषिभ्यःस्वर्गोपसतिपुण्यभाक्॥श्रवणेपुस्तकंश्रेष्ठप्रदत्तहियोनरः॥२८॥स्वेच्छयायातियानेनसर्वल्लोकान्संश्रयः ॥
 गायुगंधनिष्ठासुदत्त्वाविप्रायमानवः ॥ २९ ॥ सर्वत्रमानमाप्नोतित्रयत्रैहजायते ॥ तथाज्ञताभिषायोगेदत्त्वासारुचंदनम् ॥ ३० ॥
 प्राप्नोत्यप्सरसांलोकैःप्रेत्यगंधांश्चशोभनान् ॥ पूर्वभाद्रपदायोगेराजमाषाणप्रदापयेत् ॥ ३१ ॥ सर्वभक्षफलोपेतस्वप्रेत्यसुखीभवेत् ॥
 रत्नमुत्तरयोगेतुसुवस्त्रयःप्रयच्छति ॥ ३२ ॥ पितृन्प्रीणातिसकलान्प्रेत्यचान्त्यमश्रुतेः॥कांस्योपदाहनाधिनुरेवत्यांयःप्रयच्छति ॥ ३३ ॥
 सप्रेत्यकामानादायदातारमुपगच्छति ॥ रथमश्वसमायुक्तंदत्त्वाधिन्यांनरेत्तम ॥ ३४ ॥ हस्त्यश्वरथसंपूर्णवचस्वीजायतेकुले ॥
 भरणीषुद्विजातिभ्यास्तिलधेनुंप्रदायैव ॥ ३५ ॥ गावःप्रभूताःप्राप्नोतिनरःप्रेत्ययज्ञस्तथा ॥ इत्येषदक्षिणेद्देशःप्रोक्तोनेक्षत्रयोगतः ॥ ३६ ॥
 देवक्यैनारदैर्नैवमयाचकार्यतस्तव ॥ सर्वपापप्रशमनःसर्वोपद्रवनाशनः ॥ ३७ ॥ नचात्रकालनियमोनेक्षत्रक्रमस्तथा ॥ वित्तंश्रद्धाच
 राजेन्द्रकारणंचात्रकथ्यते ॥ ३८ ॥ यद्यच्चतेभगवताकमलेद्भवस्यपुत्रेणदानमुदितंप्रसमीक्ष्येवेदान्॥तद्योददातिविभवेसतिसाधुवृत्तैर्किते
 नपार्थनकृतंभवतीहलोकैः ॥ ३९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेनक्षत्रदानविधिवर्णननामद्विनवत्युत्तरश
 ततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥॥॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ तिथिदानमिदानींतकथयामिपुंथिष्ठिर ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वविघ्नविनाशनम् ॥१॥
 मानसंवाचिकंचापिकर्मजयद्वंद्वंभवेत् ॥ सर्वप्रशममायातिदानेननपण्डव ॥२॥ श्रावणेकार्तिकेचैत्रेवशाखेफाल्गुनेतथा ॥ सितपक्षत्प्र
 भृत्येवदातव्यंपुण्यवर्द्धनम् ॥ ३ ॥ वित्तंश्रद्धासहायश्चाप्राप्तिसिस्तथैवच ॥ दानकालःसदैवैहकथितस्तत्त्वदर्शीभिः ॥ ४ ॥ तीर्थद्वालये
 गोष्ठ्येहवानियतात्मवान् ॥ यद्दातिनरःश्रेष्ठस्तदानंत्यायकल्पते ॥ ५ ॥ प्रतिपत्सुद्विजान्पूजयित्वाप्रजापतिम् ॥ सौवर्णमरविन्दं
 चकारयित्वाष्टपत्रकम् ॥ ६ ॥ कृत्वाचौदुम्बरेपात्रेसुगन्धघृतपूरिते ॥ पुष्पैर्धूपैःपूजयित्वाविप्रायप्रतिपादयेत् ॥ ७ ॥ अनेनविधिनादत्त्वा

१ सर्वः-इ०पा० । २ माते-इ०पा० । ३ चायतने-इ० पा० । ४ नियतात्मना-इ०पा० । ५ यो ददाति नरःश्रेष्ठ दानं च न्यायकल्पितम्-इ०पा० ।

कमलंकमलालयम् ॥ इप्सिताह्वैभतेकामान्निष्कामो ब्रह्मसांत्स्यताम् ॥ ८ ॥ बह्वैपूज्यद्वितीयायां भ्रुवःस्वरितिक्रमात् ॥ तिलाज्येन शतं हु
 त्वा दत्त्वा पूर्णार्हुतिततः ॥ ९ ॥ वैश्वानरं तु सौवर्णं स्थापयेत्ताम्रभाजने ॥ गुडाज्यपूरिते राजंस्तोयपूर्णघटोपरि ॥ १० ॥ पूजयित्वा ब्रह्मालयैभ
 क्ष्यभोज्यैरनेकधा ॥ ततस्तंब्राह्मणे दद्याद्ब्रह्मैर्मप्रीयतामिति ॥ ११ ॥ यावज्जीवकृतात्पापान्मुच्यते न त्रसंशयः ॥ मृतो बह्विपुंरयाति प्राहं नार
 दोमुनिः ॥ १२ ॥ तृतीयायां महाराजराधां स्वर्णमयीं शुभाम् ॥ स्थापयित्वा ताम्रपात्रे लवणोपरि रविन्यसेत् ॥ १३ ॥ जरिकंकटुकं चैव गुडं
 पार्श्वेषु दापयेत् ॥ रक्तवस्त्रयुगच्छन्नाकुं कुमेन विभूषिताम् ॥ १४ ॥ पुष्पधूपैः सैव वै पूजयित्वा द्विजातये ॥ दत्त्वा यत्फलमाप्नोति पार्थतत्के
 न वरयते ॥ १५ ॥ प्रासादाय त्रसौवर्णनद्यः पायसकंदमाः ॥ गंधर्वांसप्सरसो यत्र तत्रेत्यातिमानवाः ॥ १६ ॥ स्वर्गादिहेत्यंसारसुररूपः
 सुभगो भवेत् ॥ दाता भोक्ता बहुधनः पुत्रपौत्रसमान्वितः ॥ १७ ॥ नारीं वा तद्गुणयुक्तां भवतीह न संशयः ॥ चतुर्थ्यां वारणहं पलदुर्द्ध सुशो
 भनम् ॥ १८ ॥ कारायित्वां कुशयुतं तिलद्रोणोपरि न्यसेत् ॥ वस्त्रैः पुष्पैः पूजयित्वा नैवेद्यां विवेद्य च ॥ १९ ॥ ततस्तु ब्राह्मणे दद्याद्गणेशः प्री
 यतामिति ॥ कार्यारेभेषु सर्वेषु तस्य विघ्नं न जायते ॥ २० ॥ वारणाः सप्त जन्मानि भवंति मदविह्वलाः ॥ वारणेन्द्रसमारूढं ब्रह्मलोक्य विजयी भवेत् ॥
 २१ ॥ पंचम्यां पन्नगं वै स्वर्णेन केन कारयेत् ॥ क्षीराज्यपत्रमध्यस्थं पूजयित्वा प्रादापयेत् ॥ २२ ॥ द्विजं संपूज्य वा सोभिः प्रणिपत्य क्षमाप
 येत् ॥ इह लोके परे चैव दानेन तत्सुखावहम् ॥ २३ ॥ नागोपद्रवविद्रावि सर्वदुःशानेन वर्धनम् ॥ प्रायश्चित्तं तथा प्राक्तनगदष्टस्य शंभुना ॥ २४ ॥
 षष्ठ्यां शक्तिमोपेतं कुमारं शिखिवाहनम् ॥ कारयित्वा यथा शक्त्या हेममाला विभूषितम् ॥ २५ ॥ तंदुलेनाथ शिखरे वा सोभिः पूज्य शक्तिः ॥
 षष्ठ्यां स्कंदं यथा शक्तिं कृत्वा स्कंदं हिरण्यम् ॥ २६ ॥ पूजयित्वा गंधपुष्पधूपैर्नैवेद्यतस्तथा ॥ नमस्कृत्य ततो दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ २७ ॥
 इह भूतिं परांप्राप्य प्रेत्य स्वर्गं महायते ॥ शूद्रो ब्राह्मणतामेति ब्राह्मणं ब्रह्मलोकताम् ॥ २८ ॥ सप्तम्यां भास्करं पूज्य ब्राह्मणानथमुत्तमम् ॥
 दद्यादलंकृतं शिवं सपर्याणं सदक्षिणम् ॥ २९ ॥ सूर्यलोकमवाप्नोति सूर्येण सह मोदते ॥ गंधर्वास्तुष्टिमायां तित्तेऽधे समलंकृते ॥ ३० ॥ अष्ट

१ ब्रह्म शाश्वतम्-इ० पा० । २ बहुशो युक्ता-इ० पा० । ३ पलाद्वां दम्-इ० पा० । ४ पूज्य विप्राय दापयेत्-इ० पा० ।

म्यावृषभंश्चेतमव्यगंगंधुरम ॥ सितवस्त्रयुगच्छन्नंधाभरणभूषितम् ॥ ३१ ॥ दद्यात्प्रणम्यविप्रायप्रीयतांवृषभध्वजः ॥ प्रदक्षिणं
 ततःकृत्वाआद्वारांतमुद्रजेत् ॥ ३२ ॥ दानेनानेननृपतेशिवलोकोनदुर्लभः ॥ वृषस्कंधेप्रतिष्ठातिभुवनानिचतुर्दश ॥ ३३ ॥ तस्मादृपभद
 नेनदत्ताभवतिभारती ॥ नवम्यांकांचनसिंहकारयित्वास्वशक्तिः ॥ ३४ ॥ मुक्ताफलाष्टकयुतंनलवस्त्रावगुंठितम् ॥ दद्यादेवीमनुस्मृ
 त्यदुष्टदैन्यनिवर्हणीम् ॥ ३५ ॥ द्विजातिप्रवरायेत्यसन्क्रामान्समश्नुते ॥ कांतारवनदुर्गेषुचारंव्यालकुलेपथि ॥ ३६ ॥ हिंसकास्तनह
 संतिदानस्यास्यप्रभावतः ॥ मृतोदेवीपुर्यातिपूज्यमानःसुरासुरैः ॥ ३७ ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यराजभवतिधार्मिकः ॥ दशम्यांतृपशा
 दुर्लदशशाःस्वर्णनिर्मिताः ॥ ३८ ॥ लवणेचगुडेशीरेनिष्पावेषुतिलेषुच ॥ गव्यत्रयेतंदुलेषुमाषाणामुपारिस्थिताः ॥ ३९ ॥ संपूज्यवस्त्रपु
 ष्पाद्यौर्द्विजायप्रातिपादयेत् ॥ अनेनविधिनयस्तुपुमान्स्त्रीवाथवापुनः ॥ ४० ॥ निर्वापयतिराजेंद्रतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ इहलोकेभूपतिः
 स्यात्प्रेत्यस्वर्गमहीयते ॥ ४१ ॥ सफलास्तस्यसर्वाशायाःकाश्चिन्मनसेच्छिताः ॥ ततःस्वर्गादिहाभ्येत्यकुलेमहतिजायते ॥ ४२ ॥
 एकादश्यांरुतमंतंकारयित्वाहिरण्मयम् ॥ यथाशक्त्यातम्रपात्रेधृतस्योपरिपूजितम् ॥ ४३ ॥ पंचाश्याभिरतेविप्रेषुगणज्ञोविशेषतः ॥
 दत्त्वाकिंचदुनोक्तेनविष्णुलोकेमहीयते ॥ ४४ ॥ गांवृषमहिर्पिहिमसतधान्यान्यजाविकम् ॥ वडवांगुडरसान्सर्वस्तथाबहुफलदुमान् ॥ ४५ ॥
 पुष्पाणिचिवित्राणिगंधांश्चोच्चावचान्वहून् ॥ यथाशक्त्यामेलयेत्वावस्त्रैराच्छादयेन्नवैः ॥ ४६ ॥ दद्याद्वाद्वातानिब्राह्मणेभ्योनिवेदयेत् ॥
 एकस्यवामहाराज्यतफलंतन्निशामय ॥ ४७ ॥ इहकीर्तिं परंप्राप्यमुत्तवभोगान्यथोप्सतान् ॥ ततोविष्णुपुरंयातिसेव्यमानोऽन्मरोगणैः ॥ ४८ ॥
 कर्मक्षयादिहाभ्येत्यराजाभवतिधार्मिकः ॥ यज्ञयाजीदानपतिर्जीवच्चशरदांशतम् ॥ ४९ ॥ स्नापयद्ब्राह्मणांश्चात्रत्रयोदश्यांत्रयोदश ॥
 तानाच्छाद्यनैववस्त्रैर्गंधपुष्पैरथार्चयेत् ॥ ५० ॥ भोजयितुमुमिष्टान्नदक्षिणांविनिवेदयेत् ॥ यथाशक्त्याहमखंडान्धर्मान्माप्रियतामिति ॥
 ॥ ५१ ॥ धर्मराजाकालायचित्रगुतायदंडिने ॥ मृत्यवेभ्यरूपायअंतकाययमायच ॥ ५२ ॥ प्रेतनाथायैराद्रायतथावस्वतायच ॥

महिषस्थापदेवायनामानीहत्रयोदश ॥ ५३ ॥ उच्चार्यश्रद्धयायुक्तः प्राणिपत्यविसर्जयेत् ॥ यः करोति महाराजपूजामेतां मनोरमाम् ॥ ५४ ॥
 यमायसमुखं सत्यं स्थित्वा व्याधिविवर्जितः ॥ यममार्गगतः पश्चाद्दुःखं नाप्नोत्यसौ पुमान् ॥ ५५ ॥ न पश्यति प्रेतमुखं पितृलोकं स गच्छति ॥
 पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यससुखी नीरुजो भवेत् ॥ ५६ ॥ महिषं मुशुं भं कुं भं चतुर्दश्यां पयोभृतम् ॥ तं कर्षेण संयुक्तं हन्मः स द्रुह्य संयुतम् ॥ ५७ ॥
 वंटाभरणशोभाढचवृषभेण समन्वितम् ॥ यो दद्याच्छिवभक्त्या ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ ५८ ॥ वृषदत्त्वा नरश्रेष्ठो जवलो को महियते ॥
 तत्र स्थित्वा चिरं कलं क्रमादेत्यमहीतलम् ॥ ५९ ॥ आरोग्यधनसंयुक्तं कुलमहाति जायते ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थयावज्जन्म शतत्रयम् ॥ ६० ॥
 पौर्णमास्यां वृषोत्सर्गकारयित्वा विधानतः ॥ चंद्रं जतनि षण्मं फलेनैकेन शोभनम् ॥ ६१ ॥ पूजयेद्द्वंधकुसुमैर्नैवेद्यां विनिवेद्य च ॥ दद्याद्विप्राय
 सैकल्प्यवासोलंकारभूषणैः ॥ ६२ ॥ मंत्रेणानेन राजेद्रतत्रिगोधयथोदितम् ॥ क्षीरोदाणवसंभूतत्रैलोक्यार्गणदीपक ॥ ६३ ॥ उमापतेः
 क्षीरोरत्नशिखं यच्छेन्नमोनमः ॥ दानेनानेन नृपतेः प्राजते चंद्रवादिनि ॥ ६४ ॥ अप्सरोभिः परिवृतो यावदाभूतसंपुवम् ॥ ६५ ॥ दानान्यमू
 निविधिवत्प्रयतिक्रमेण यच्छेत्ति यो द्विजवराय विशुद्धसत्त्वाः ॥ ते ब्रह्मविष्णुभुवनेषु सुखं विहृत्य यां त्येकतां सहशिवेन न संशयो मे ॥ ६६ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तिथिदानवर्णनं नाम त्रिनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 आदि वराहदानं ते कथयामि युधिष्ठिर ॥ धरण्ये यत्पुरा प्रोक्तं वराहवपुषामया ॥ १ ॥ पुण्यं पवित्रमायुष्यं सर्वदानोत्तमोत्तमम् ॥ महापापादेवोषधं
 पूजितं धर्मसत्तमैः ॥ २ ॥ देयं संक्रमणे भानोऽग्रहणे द्वादशीष्वथ ॥ यज्ञोत्सवविवाहेषु दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ ३ ॥ यदा च जायते विंशतिं तं श्रद्धास
 मन्वितम् ॥ तदैव दानकालः स्यादधुवं जीवितं यतः ॥ ४ ॥ कुरुक्षेत्रादितिथिषु गंगाद्यासु नदीषु च ॥ पुरेषु च पवित्रेषु अरण्येषु वनेषु च ॥ ५ ॥
 गोष्ठे वा लये वा पिरथे वा स्वगृहांगणे ॥ देयं पुराणविधिनान् ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ ६ ॥ कुक्षौ रास्तूर्यतां पार्थ प्रणवाक्षरमंत्रैः ॥ उपरिष्ठात्तिलैस्तेषां वरा
 हं परिकल्पयेत् ॥ ७ ॥ द्रोणैश्चतुर्भिः संपूर्णतदर्धेनाथवापुनः ॥ आढकेनाथ कुर्वीत वित्तशाल्यं न कारयेत् ॥ ८ ॥ सुवर्णेन सुखं कार्यं भुजौ च क्रगदान्वि

तौ॥ राजतोकारयेदं द्रुपद्वारागविभूषिताम् ॥ १॥ शंखं स्थापयेत्पाश्वेन मालां हिरण्मयीम् ॥ पुष्पैर्वाकारयेद्दिद्रान्पादौ हूप्यमयौ तथा ॥ १० ॥
 दंष्ट्राग्रलम्बसुधांसौ वैर्णकारयेच्छुभाम् ॥ सर्वधान्यरसोपेतं वस्त्रालंकृतविग्रहाम् ॥ ११ ॥ प्रच्छाद्य वस्त्रे देवं शंखगहं सर्वकामदम् ॥ रोम
 राजकुशैः कृतगंधपुष्पैश्चाचयेत् ॥ १२ ॥ नवग्रहमखः कार्यो होमश्चात्र तिलैः स्मृतः ॥ एवं संस्थाप्य विधिवत्ततः स्तोत्रमुदीरयेत् ॥ १३ ॥
 वराहेशप्रदुष्टानि सर्वपापफलानि च ॥ मर्दमर्दमहादंष्ट्रभास्वत्कनककुण्डल ॥ १४ ॥ शंखचक्रासिहस्ततयि हरण्यशक्तकाय च ॥ दंष्ट्रा
 द्रुतधराभृते त्रयीमूर्तिमते नमः ॥ १५ ॥ इत्युच्चार्य नमस्कृत्य प्रदक्षिणमनुव्रजेत् ॥ ततस्तं ब्राह्मणे दद्याद्ब्रह्मालंकारभूषितम् ॥ १६ ॥
 प्रतिग्रहस्तु तस्योक्तपादयोः परमर्षिभिः ॥ अनेन विधिना दत्त्वा प्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ १७ ॥ एवं दत्त्वा महीनाथ वराहं सर्वकामदम् ॥ य
 त्फलं समवाप्नोति पार्थ तत्केन वर्णयेत् ॥ १८ ॥ सर्वदानेषु यत्पुण्यं सर्वकृतुषु यत्फलम् ॥ तत्फलं समवाप्नोति दत्त्वा देवं जनार्दनम् ॥ १९ ॥
 यथा शतशसमुद्धृता वराहेण वसुंधरा ॥ तथा कुलंसमुद्धृत्य विष्णुलोकं महीयते ॥ २० ॥ ब्राह्मणशत्रियविशाम्निनिशूद्रजनस्य च ॥
 एतत्साधारणं न शैवेऽप्यगवयोगिनाम् ॥ २१ ॥ विप्राय वेदविदुषे नृवराह रूपं दत्त्वा तिलामलमुवर्णयं सर्वस्वम् ॥ उद्धृत्य पूर्वपुरुषान्सकलत्र
 मित्रः प्राप्नोति सिद्धिभुवनं सुरसिद्धिजुष्टम् ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वराहदानविधि
 वर्णनं नाम चतुर्नवत्युत्तराशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामि दानमाहात्म्यमुत्तमम् ॥
 यदक्षयं परलोकैर्देवैर्षीगणपूजितम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ रुद्रेण यत्पुरा प्रोक्तं नारादाय महात्मने ॥ मत्स्येन मनवेतद्वत्तच्छृणु
 ष्वक्कुरुद्वह ॥ २ ॥ मेरोः प्रदानं वक्ष्यामि दशधा पुनरेव ते ॥ यत्प्रदातोत्तरोऽहो कान्ध्यामोति सुरपूजितम् ॥ ३ ॥ पुराणेषु च वेदेषु यज्ञेष्वध्य
 नेषु च ॥ न तत्फलमधीते पुक्तेष्विह यदश्नुते ॥ ४ ॥ तस्माद्विधानं वक्ष्यामि पर्वतानामनुक्रमात् ॥ प्रथमो धान्यशैलः स्याद्वितीयो लवणाच
 लः ॥ ५ ॥ गुडाचलस्तृतीयस्तु चतुर्थो हिमपर्वतः ॥ पंचमस्तिलशैलः स्यात्षष्ठः कार्पासपर्वतः ॥ ६ ॥ सप्तमो घृतशैलश्च स शैलस्तथाष्ट

मः ॥ राजतो नवमस्तद्दशमः शर्कराचलः ॥ ७ ॥ वक्ष्ये विधानमतेषां यथावदनुपूर्वशः ॥ अयने विषुवेषु व्यतीपाते दिनक्षये ॥ ८ ॥
 शुक्लपक्षे तृतीयायामुपरागे शशिक्षये ॥ विवाहे तस्य यज्ञे वा द्वादश्यामथवा पुनः ॥ ९ ॥ शुक्लायां पंचदश्यां वा पुण्यशेषे वा प्रधानतः ॥
 धान्यशैलदयो देया यथाशास्त्रं विजानता ॥ १० ॥ तीर्थयात्रतनं वा पिण्डे वा संगमेऽपि वा ॥ मंडपं कारयेद्भक्त्या च तुरग्नमुद्दमुत्तु ॥
 ॥ ११ ॥ प्रागुदकप्रवणं तत्र प्राङ्मुखं वा विधानतः ॥ गोमयेनानुलिप्तायां धूम्रायास्तोयं वा कुशात् ॥ १२ ॥ तन्मध्ये पर्वतं कुयाद्विष्कं
 भपर्वतान्वितम् ॥ धान्यद्रोणसहस्रेण भवेद्द्विरिहोत्तमः ॥ १३ ॥ मध्यमः पंचशतैः क्रः क्रिडः स्यान्निभिः शतैः ॥ १४ ॥ मेरुर्महाव्री
 हिमयस्तु मध्यमुवर्णं दृक्षत्रयसंयुतः स्यात् ॥ संपूर्णमुक्ताफलत्रयमुक्तो याम्ये देवैर्गोमिदं कृष्णपरागैः ॥ १५ ॥ यस्यां च गारुडमत्तनीलरत्नैः
 सौम्येन वैडूर्यपराजरागैः ॥ श्रीखंडखंडैरभितः प्रवाललतान्वितः शुद्धशिलतलः स्यात् ॥ १६ ॥ ब्रह्माथविष्णुर्भगवान्युरारि
 र्दिवाकरोऽप्यत्र हिरण्यमयः स्यात् ॥ तथैकदेशोद्धतकंधरस्तु घृतोदकप्रसवणाश्च दिक्षु ॥ १७ ॥ शुक्लांगरोऽन्यश्च सुराचलः स्यात्पू
 र्वेण कृष्णानिचदक्षिणेन ॥ वासांसिर्पश्चादथ केसरानि रक्तानि चैवोत्तरोदलानि ॥ १८ ॥ रौप्यामहेन्द्रप्रमुखास्तथाष्टौ संस्थापयेच्छा
 कपतीन्क्रमेण ॥ नानाफलालीचसमंततः स्यान्मनोरमामाल्यविलेपनाद्या ॥ १९ ॥ वितानकंचोपरि पंचवर्णमम्लानपुष्पाभर
 णं सितं वा ॥ इत्थं निवेश्यामरशैलमप्युन्मनास्तु विष्कं भगणान्क्रमेण ॥ २० ॥ तुरीयभागेन चतुर्दिशं च संस्थापयेत्पुष्पविलेपनाद्यान् ॥
 पूर्वैर्गमंदरमने रुद्रशेषयुक्तं यत्रोच्छ्रुतं रुद्रकं रुद्रकं रुद्रकं रुद्रकं ॥ २१ ॥ कामेन कांचनमयेन विराजमानमाकारयेत्कुसुमवस्त्राविलेपना
 द्यम् ॥ क्षीरारुणोदसरासाथथावनेन रौप्येण शक्तिघटितेन विराजमानम् ॥ २२ ॥ याम्येन गंधमदनोत्तनिवेशनीयोगो धूमसंचयमयः कल
 धौतजोवा ॥ हैमेन वाक्षिपतिना धृतमानसेन तेनाद्यमेव सकलं किल संयुतः स्यात् ॥ २३ ॥ पश्चात्तलाचलमनेकमुगंधपुष्पसौवर्णपिप्पल
 हिरण्यमयहंसयुक्तम् ॥ आकारयेद्भक्त्या न पुष्पपत्रेन तद्भद्रं निर्वंदधिशोदसस्तथाग्रे ॥ २४ ॥ संस्थाप्य तं विपुलशैलमथोत्तरेण शैलमुप

[illegible]

१ सुवस्त्रम् इ०, सुविप्रम्-इ० च पा० । २ ते-इ० पा० । ३ ते-इ० पा० ।

शतसायदेवलोकमदीयेत ॥ ४५ ॥ अप्सरोगणगंधर्वैराकीर्णेनविराजता ॥ विमानेनदिवःपृष्ठेसयातिऋषिसवितः ॥ ४६ ॥ पुण्यक्षयराज
 राज्यमाप्नोतीहनसंशयः ॥ ४७ ॥ धान्या चलंकनकवृक्षविराजमानविष्कंभपर्वतयुतसुरासद्वजुष्टम् ॥ यच्छतियेसुमतयःप्रणिपत्यविप्रास्ते
 त्राप्नुवन्तिपरमेष्विपदाब्जयुग्मम् ॥ ४८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेधान्यपर्वतदानविधिवर्णनंनामपंचनव
 न्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामिलवणाचलमुत्तमम् ॥ यत्प्रदानान्नरालोकमाप्नो
 तिशिवसंयुतम् ॥ १ ॥ उत्तमःषोडशद्रोणःकर्तव्योलवणावलः ॥ मध्यमःस्यात्तद्वै नतद्वेनाधमःस्मृतः ॥ २ ॥ वित्तहीनोयथाशक्त्याद्रोणा
 दर्धतुकारयेत् ॥ चतुर्थीशेनविषयान्पर्वतान्कारयेत्पृथक् ॥ ३ ॥ विधानंपूर्ववत्कुर्याद्ब्रह्मादोनांचसर्वदा ॥ तद्वेदमेतच्छ्रुत्वाहोकारपालनि
 वेदनम् ॥ ४ ॥ शिरांसिकामदेवादीस्तद्वत्तत्रनिवेशयेत् ॥ कुर्याज्जागरमत्रापिदानमंत्रान्निबोधमे ॥ ५ ॥ सौभाग्यरससंभूतोयतोऽयंल
 वणोरसः ॥ दानात्मकत्वेनचभांहिपापात्रागोत्तम ॥ ६ ॥ तस्मादन्नरसाःसर्वेनोत्कृष्टालवणंविना ॥ प्रियंचशिवयोनित्यंतस्माच्छांतिप्र
 दोभव ॥ ७ ॥ विष्णुदेहसमुद्भूतंयस्मादारोग्यवर्धनम् ॥ यस्मात्पर्वतरूपेणपाहिंसंसारसागरात् ॥ ८ ॥ अनेनविधिनान्यस्तुदद्याल्लवणप
 र्वतम् ॥ उमालोकेवसेत्कल्पंततोयातिपरांगतिम् ॥ ९ ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यराजाभवतिधार्मिकः ॥ पुत्रपौत्रैःपरिवृतोर्जिविच्चशरदांश
 तम् ॥ १० ॥ कुर्वन्तियेत्वणपर्वतसंप्रदानंसंप्राप्नुवंतिदिवितेसुमहद्विमानम् ॥ तत्राप्सरोगणसुरासुरसेव्यमानास्तिष्ठन्तिहृष्टमनसोदिविवृद्ध
 मानाः ॥ ११ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेलवणपर्वतदानविधिवर्णनंनामषण्णवत्युत्तरशततमोऽध्यायः
 ॥ १९६ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिषुडपर्वतमुत्तमम् ॥ यत्प्रदानान्नरःस्वर्गप्राप्तोतिसुरपूजितम् ॥ १ ॥
 उत्तमोदशभिर्भौर्मध्यमःपंचभिस्तथा ॥ त्रिभिर्भौःकनिष्ठःस्यात्तद्वेनाल्पकोमतः ॥ २ ॥ तद्वदमंत्रणपूजाहेमवृक्षसुरार्चनम् ॥
 विष्कंभपर्वतांस्तत्रसरांसिवनदेवताः ॥ ३ ॥ होमंजागरणंतद्वल्लोकपालाधिवासनम् ॥ धान्यपर्वतवत्कुर्वादिमंत्रमुदीरयेत् ॥ ४ ॥

यथादेवेषु विश्वात्मा प्रवरोऽयं जनार्दनः ॥ सामवेदस्तु वेदानां महादेवस्तु योगिनाम् ॥ ६ ॥ प्रणवः सर्वमंत्राणां नारीणां पावती तथा ॥
 तथारसानां प्रवराः सदा चेक्षुरसो मतः ॥ ६ ॥ ममतस्मात्परां लक्ष्मीं प्रियच्छुगुडपर्वत ॥ सुरासुराणां सर्वेषां नागयक्षक्षयं त्रिणाम् ॥
 ७ ॥ विनाशश्चापि पार्वत्यास्तस्मान्मां पाहि सर्वदा ॥ अनेन विधिनयस्तु दद्याद्दुष्टमयं गिरिम् ॥ ८ ॥ संपूज्यमानो गंध
 वगैरीलोकैर्महायते ॥ पुनः कल्पशतं ते तु स तद्गोपाधिपो भवेत् ॥ ९ ॥ आयुरारोग्यसंपन्नः शत्रुभिश्चापराजितः ॥ आसीद्रा
 ज्ञी महाभाग सुलभा नाम मुव्रता ॥ १० ॥ मरुत्तस्य प्रिया भार्या रूपयौवनशालिनी ॥ तस्य भार्या शतान्यासन्सप्त राज्ञो महात्मनः ॥ ११ ॥
 तादास्य इव वाक्यानि कुपुंस्तस्याः सदैव हि ॥ सुखावलोकन करारो जातस्य च सा प्रिया ॥ १२ ॥ अथ कालेन महता दुर्वासा ऋषि सत्तमः ॥
 आजगाम तद्भ्यां शंभ्रममाणयि हृच्छया ॥ १३ ॥ तस्यार्थसत्क्रियां कृत्वा दत्त्वा चार्चयथा विधि ॥ पप्रच्छ सुलभा विप्रं दुर्वाससमकल्मषम् ॥ १४ ॥
 सुलभो वाच ॥ केन पुण्येन भगवन् मम राजा प्रियं करः ॥ सुखावलोकनपरो वशेति श्रुति सर्वदा ॥ १५ ॥ सपत्न्यश्च मम ब्रह्मन्सदा प्रियहि ते रताः ॥
 एतदा च क्ष्वभगवन् परं कौतूहलं मम ॥ १६ ॥ दुर्वासा उवाच ॥ शृणुष्व आवहिता सुभ्राता मवृत्तं पुरातनम् ॥ जानामि सर्वं मुभगे तव वृत्तमशेषतः ॥
 १७ ॥ त्वमासीत् वैश्यमहिषा गिरिब्रजपुंरपुरा ॥ धार्मिकासत्यशीला च पतिव्रतपरायणा ॥ १८ ॥ तत्र श्रुतस्त्वया वत्से ब्राह्मणानां समी
 पतः ॥ पुरादानां विधिक्रुत्स्नाः स्थितया पतिं संनिधौ ॥ १९ ॥ विशेषतस्तत्रा विप्रैः कथितो गुडपर्वतः ॥ दत्तश्चापित्वया पुत्रिसंभू
 त्य विधिवत्तदा ॥ २० ॥ तस्य दानस्य माहात्म्यात् स्वयां भुक्तं वरानने ॥ राज्यं जन्मानि च न्वारिनिः सपत्नमनाकुलम् ॥ २१ ॥ आद्यानि सप्त
 जन्मानि तव राज्यं भविष्यति ॥ सौभाग्यमतुलं चैव रूपमारोग्यमेव च ॥ २२ ॥ भूतचैव मवश्यं च गुण्डपर्वत दानजम् ॥ कथं तव वरारोहयास्ये
 त्वं भवपुत्रिणी ॥ २३ ॥ तस्माद्देयमिदं दानं फलमुत्तममिच्छता ॥ गतिं च शश्वतीं लिभेसौ भाग्यं रूपमेव च ॥ २४ ॥ दानमेतत्प्रशंसति स्त्री
 णां राजन्विशेषतः ॥ पूर्वोक्तं च फलं प्राप्य कृतकृत्योऽभिजायते ॥ २५ ॥ कृष्णेष्टुं दुरदरां श्रवणाकुलेन गंधर्वसिद्धवानि तां शतसेवितेन ॥

दत्तेनभारतविधानवत्सैवगौरप्रसादुपयातिगुडाचलेन ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेगुडा
 चलदानविधिवर्णनं नाम सप्तमस्तुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथपापहरं वक्ष्ये सुवर्णाचलमुत्त
 मम् ॥ यस्यप्रसादाद्भवैर्विच्यंथातिमानवः ॥ १ ॥ उत्तमः पलसाहस्रोमध्यमः पंचभिः शतैः ॥ तद्वैनावरस्तद्गुल्फवित्तोऽपिशक्तिः ॥
 ॥ २ ॥ दद्यादेकपलाद्द्वयथाशतथाविचक्षणः ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वविदध्यान्नुपसत्तम ॥ ३ ॥ विष्कम्भैः शैलैस्तद्गुल्फत्वांशुमंशुदीरयेत् ॥
 नमस्ते ब्रह्मबीजाग्रहगर्भायैवैनमः ॥ ४ ॥ यस्मादन्तर्फलदस्तस्मात्पाहि शैलेच्चय ॥ यस्मादग्रेरपत्यं यस्मादुल्वं जगत्पते ॥ ५ ॥ तत्रवर्षशतं
 हेमपर्वतरूपेण तस्मात्पाहि न गोत्तम ॥ अनेन विधिनयस्तु दद्यात्कनकपर्वतम् ॥ ६ ॥ सयाति परमं स्थानं यत्र देवोर्महेश्वरः ॥ तत्र वर्षशतं
 तिष्ठेत्ततोयातिपरांगतिम् ॥ ७ ॥ हेमाचलात्परां दानं न चान्यद्विद्यते क्वचित् ॥ ८ ॥ हैममहोद्गमणि शृंगशतैरुपेतलोकाधिपाष्टक्युतंसहितं
 मुनीन्द्रैः ॥ यः शक्तिमान्विरतीह गणेशलोकं कल्पंकुमारवदसौ कुरुगुवाऽऽस्ते ॥ ९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयु
 धिष्ठिरसंवादे हेमाचलदानविधिवर्णनं नामाष्टमस्तुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ ६५ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि
 तिलशैलविधानतः ॥ यत्प्रदानान्नरोयाति विष्णुलोकमनुत्तमम् ॥ १ ॥ तिलाः पवित्रमतुलं पवित्राणां च पौवनम् ॥ विष्णुदेह
 तिलशैलविधानतः ॥ २ ॥ मधुकैटभनामानावास्तादिति सुतोपुरा ॥ मधुना सह तत्राधुद्वं विष्णोरनारतम् ॥ ३ ॥ पतितश्च धरापृष्ठे कणशोलवशस्तथा ॥
 समुद्रतस्तस्मादुत्तमतंगताः ॥ ४ ॥ मधुकैटभनामानावास्तादित्यथागदाभूतः ॥ ५ ॥ पतितश्च धरापृष्ठे कणशोलवशस्तथा ॥ मेदसा तस्य वसुधारां जिता सकला तदा ॥
 सहस्रैः किल वर्षाणां न व्यजीवत दानवः ॥ ६ ॥ हतश्च हरिणा युद्धे समधुर्बलिनां वरः ॥ ७ ॥ स्तुतिभिश्च परं स्तुत्वाऽनुस्त्रिदश
 समुत्तस्थुस्तिला माषाः कुशाश्च कुरुनंदन ॥ हतेऽथैव प्रवरे देवास्तोषं परं ययुः ॥ ८ ॥ त्वयी शालीयते सर्वतयैव मधुसूदन ॥ तस्मा
 ॥ ६ ॥ मेदिनी तिततः संज्ञामवापाचलधारिणी ॥ त्वया धृतं जगदेव त्वया सृष्टं तथैव च ॥ ७ ॥ त्वयी शालीयते सर्वतयैव मधुसूदन ॥ तस्मा
 पुंगवम् ॥ ८ ॥ देवाऽनुः ॥ ९ ॥ त्वया धृतं जगदेव त्वया सृष्टं तथैव च ॥ १० ॥ त्वयी शालीयते सर्वतयैव मधुसूदन ॥ तस्मा

१ दिक्स्पतिः-इ० पा० । २ अथापरम्-इ० पा० । ३ पावनाः-इ० पा० । ४ त्रिदशगुणाः-इ० पा० ।

स्वदंगताजार्तास्तिलाःसतुजगद्धिताः ॥ ९ ॥ पालयंतुचदेवेशहव्यक्यानि सवदा ॥ देवेपित्र्येचसततनिश्रेय्यास्तत्परैरैः ॥ १० ॥
 नहिदेत्याःपिशाचावाविघ्नकुर्वतिभारत ॥ तिलायत्रोपयुज्येततच्छीघ्रविधीयताम् ॥ ११ ॥ श्रुत्वासुराणांतद्वाक्यविष्णुस्तानिदमब्रवीत् ॥
 तिलाभवंतुरक्षार्थत्रयाणजगतामपि ॥ १२ ॥ शुक्लपक्षेतुदेवानांसंप्रदद्यात्तिलोदकम् ॥ कृष्णपक्षेपितृणांचस्नात्वाश्रद्धासमान्वितः ॥ १३ ॥
 तिलैःसप्ताष्टभिर्वापिसमर्पितजलजलिः ॥ तस्यदेवाःसपितरस्तुसायच्छतिशोभनम् ॥ १४ ॥ श्वकाकोपहतंयच्चपतितादिभिरेवच ॥ ति
 लैरभ्युक्षितं सर्वविघ्नस्यान्नसंशयः ॥ १५ ॥ एतैर्भूतैस्तिलैर्यस्तुकृत्वापवतस्तुतम् ॥ प्रदद्याद्विजमुल्यायदानंतस्याक्षयंभवेत् ॥ १६ ॥
 उत्तमोदशभिद्रोणैर्मध्यमःपंचभिर्मतः ॥ त्रिभिःकनिष्ठोराजेंद्रतिलशैलःप्रकीर्तितः ॥ १७ ॥ पूर्ववच्चापरं सर्वविघ्नंभपर्वतादिकम् ॥
 दानमन्नंप्रवक्ष्यामि यथावहृत्तम् ॥ १८ ॥ यस्मान्मधुधर्विष्णोर्देहस्वेदसमुद्रवाः ॥ तिलाःकुंशाश्चपाशाश्चतस्माच्छनोभवंतिवह ॥
 ॥ १९ ॥ हव्येकव्येचयस्माच्चतिलैरेवाभिमंत्रणम् ॥ भवादुद्धरशैलेंद्रतिलाचलनमोऽस्तुते ॥ २० ॥ इत्यामंत्र्यचयोदद्यात्तिलाचलमनु
 त्तमम् ॥ सर्वैष्णवंपंद्यातिपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २१ ॥ दीर्घायुद्धमवाप्नोतिहलोकं परत्रच ॥ पितृभिर्देवगंधैःपूज्यमानोदिवंजयेत् ॥
 ॥ २२ ॥ पुण्यक्षयादिहोभ्येत्यराजभवतिधार्मिकः ॥ नारीवातस्यपत्नीस्यादूर्पसौभाग्यसंयुता ॥ २३ ॥ दक्षकुलोद्भवाचैवपुत्रपौ
 त्रसमन्विता ॥ विधानमिदमाकर्ण्यविधिनाश्रद्धयान्वितः ॥ २४ ॥ कपिलादानपुण्यस्यसमंफलमवाप्नुयात् ॥ २५ ॥ दानं तिलाचलसंभय
 दिचान्यदस्ति तद्भूतशस्त्रनिचयंप्रविचार्यबुद्ध्या ॥ यैर्वर्जितापितृक्रियानचहोमकर्मतेषांप्रदानमिह किं करोति शर्म ॥ २६ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तिलाचलदानविधिवर्णनं नामैकोनद्विंशतमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॐ ॥
 ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अतः परंप्रवक्ष्यामि कार्पासाचलमुत्तमम् ॥ परमं सर्वदानानां प्रियं सर्वदेवौकसम् ॥ १ ॥ देशकालौ समासा

१ भगवतः-इ० पा० । २ शुद्धिसमान्वितः-इ० पा० । ३ च नरोत्तम-इ० पा० । ४ काले विष्णोर्देहसमुद्रवाः-इ० पा० । ५ मुद्राश्च-इ० पा० ।

६ अभिरक्षणैः-इ० पा० । ७ आगत्य-इ० पा० । ८ इह सौभाग्यसंयुता-इ० पा० । ९ निर्धनः-इ० पा० ।

व्यधनं श्रद्धां च यत्नतः ॥ देयमेतन्महादानं कुं श्रेद्धरणहेतवे ॥ २ ॥ पूर्वोक्तनिविधानेन कृत्वा सर्वमशेषतः ॥ पर्वतं कल्पयेत्तत्र कार्पासेन
 विधानतः ॥ ३ ॥ विशद्वारस्तु कर्तव्य उत्तमः पर्वतो बुधैः ॥ दशभिर्मध्यमः प्रोक्तो जघन्यः पञ्चभिर्मतः ॥ ४ ॥ भारेणाल्पधनो दद्याद्वि
 शाठ्यविर्वर्जितः ॥ धान्यपर्वतं तत्सर्वमासाद्य नृपपुंगव ॥ ५ ॥ तद्वज्रागरं कुर्वीत तद्वच्चैवाधिवासनम् ॥ प्रभातायां तु शर्वया मिमं त्रमु
 दीरयेत् ॥ ६ ॥ त्वमेवावरणं रुमा लोका नामिह सर्वदा ॥ कार्पासा चलनस्तस्मादधौ ध्वंसनो भव ॥ ७ ॥ इति कार्पासशैलेन्द्रो
 दद्यात्पर्वसंनिधौ ॥ रुद्रलोके वसेत्कल्पं ततो राजा भवेदिह ॥ ८ ॥ रूपवान्मुभगो वारि श्रीमानतुलविक्रमः ॥ पञ्चजन्मानि नारी
 वाजायतेनात्र संशयः ॥ ९ ॥ कार्पासपर्वतमयोजगदेकं धुर्यस्मान्न तेन रहितो वरवन्नयोगः ॥ तस्मादधौ धमनाय सुखाय नि
 त्यंदेयो नरेण नराथ विमत्सरेण ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कार्पासा चलदान
 विधिवर्णनं नाम द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ४१ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि घृताचलमनुत्त
 मम् ॥ तेजोऽमृतमयं दिव्यं महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पंचाशद्घृतकुंभाना मुत्तमः स्याद्घृताचलः ॥ मध्यमस्तु तदधेन तदूर्ध्वे
 नावरः स्मृतः ॥ २ ॥ अल्पवितस्तु दुर्गतिं तथा शक्त्या विधानतः ॥ विष्कंभपर्वतांस्तद्वच्चतुर्भगिन कल्पयेत् ॥ ३ ॥
 शालेयं तु लानां कुंभांश्च परिविन्यसेत् ॥ कारयेत्संहतानुच्चान्यथा शोभं विधानतः ॥ ४ ॥ वेष्टयेच्छुक्लवासोभिरिक्षुदंडफलादिकैः
 धान्यपर्वतवच्छेदविधानमिह पठ्यते ॥ ५ ॥ अधिवासनपूर्वचतुर्दशैर्मसुरां च नम् ॥ प्रभातायां तु शर्वयागुर्वे विनिवेदयेत् ॥ ६ ॥
 विष्कंभपर्वतांस्तद्वद्वत्विग्भ्यः शान्तमानसः ॥ मंत्रेणानेन कौतयेत्तच्छुगुष्ववदामि ते ॥ ७ ॥ संयोगाद्घृतमुत्पन्नं रुमादमृततेजसे
 तस्माद्घृताचलश्चास्मात्प्रीयां तमं शंकरः ॥ ८ ॥ तस्मात्तेजोमयं त्रघृतेनैत्यं व्यवस्थितम् ॥ घृतपर्वतरूपेण तस्मान्नः पाहि भूधर ॥ ९ ॥
 अनेन विधिना दद्याद्घृताचलमनुत्तमम् ॥ महापातक्युक्तोऽपि लोका मयाति शंकरम् ॥ १० ॥ हे ससारसंयुक्तो किं जी जालमालिते ॥

१. म्रियं सर्वोद्वैकसाधु-इ० पा० । २. शृणुष्वद्य वदामि ते-इ० पा० । ३. ब्रह्मपातक्युक्तोऽपि-इ० पा० ।

विमानेअप्सरोभिश्चासिद्धविद्याधरैर्वृतः ॥ ११ ॥ विहरोत्पतुभिःसाद्वयावदाभूतसंप्रवम् ॥ १२ ॥ आज्याचलप्रचलेकुलमुदुराभिःसंसेव्यमा
 नमिहयवितरतिमर्त्याः ॥ स्वर्गसुरेन्द्रभवनंभवसंनिधिवासोहानुबंधमचलंभवतीतिसर्वम् ॥ १३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्री
 कृष्णयुधिष्ठिरसंवादेघृताचलदानविधिवर्णनंनमैकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिरत्नाचलम
 नुत्तमम् ॥ यत्प्रदानान्नरोयातिलोकान्सप्तर्षिसेवितान् ॥ ११ ॥ मुक्ताफलसहस्रेणपर्वतस्यादनुत्तमः ॥ मध्यमःपंचशतिकास्त्रिशेतेनावरःस्मृतः
 ॥ २॥ अल्पवितस्तुकुर्वीतमुक्ताफलशतेनच ॥ चतुर्थीशेनविष्कंभपर्वताःस्युःसंमतः ॥ ३॥ पूर्वैणवज्रगोमदैर्दक्षिणेनद्रनीलकैः ॥ पुष्पराग
 युतःकायोविद्वद्भिर्गंधमादनः ॥ ४ ॥ वैदूर्यविद्रुमैःपश्चात्सावित्रोविपुलाचलः ॥ पद्मरागंससौवर्णमुत्तरेणापिविन्यसेत् ॥ ५ ॥ धान्यपर्वतव
 च्छेषमंत्रापिरिकल्पयेत् ॥ तद्भदावाहनंकृत्वावृक्षान्देवांश्चकांचनान् ॥ ६॥ पूजयेत्पुष्पनैवद्यैःप्रभातेतुविसर्जनम् ॥ पूर्ववद्भूरुक्षत्वग्भ्य
 इमान्मंत्रानुदीरयेत् ॥ ७ ॥ यथादेवगणाःसर्वैसर्वर्तनेष्ववस्थिताः ॥ त्वंचरत्नमयोनित्यमतःपाहिमहाचल ॥ ८ ॥ यस्माद्रत्नप्रदानेनतु
 ष्ठिमेतिजनार्दनः ॥ पूजारत्नप्रदानेनतस्मान्नःपाहिसर्वदा ॥ ९ ॥ अनेनविधिनायस्तुदद्याद्रत्नमयंगिरिम् ॥ सयातिवैष्णवंलोकममरेश्वरपू
 जितम् ॥ १० ॥ यावत्कल्पशतसांश्रवसित्वेहनराधिप ॥ रूपारोग्यगुणोपेतःसतद्गीपापाधिपोभवेत् ॥ ११ ॥ ब्रह्महत्यादिकंकिंचिदत्रचासुत्र
 वाकृतम् ॥ तत्सर्वनाशमायातिगिरिर्वज्रहतोयथा ॥ १२ ॥ मुक्तामयंकनकविद्रुमभक्तिचित्रंचंचन्महामणिमराचिचयोपपन्नम् ॥ रत्नाच
 लंद्विजवरायनिवेदयित्वाभास्वत्प्रभामभिभवेत्सुरलोकलोकैः ॥ १३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेरत्ना
 चलदानविधिवर्णनंनमद्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिरौप्याचलमनुत्तमम् ॥
 यत्प्रदानान्नरोयातिसोमलोकंनरोत्तम ॥ १ ॥ सहस्रेणपलानांतुत्तमोरजताचलः ॥ पंचभिर्मध्यमःश्रोतस्तदद्वेनावरःस्मृतः ॥
 ॥ २ ॥ अशक्तोविशतेरुर्ध्वकारयेद्रक्तितःसदा ॥ विष्कंभपर्वतांस्तद्वचुरीयांशेनकल्पयेत् ॥ ३ ॥ पूर्ववद्राजतान्कुर्यान्मंदरादी

१ अन्नादिः-इ०पा० । २ पुष्पगंधाद्यैः-इ०, पुष्पधूपद्यैः-इ०च पा० । ३ तुष्टिं प्रकुरुते हरिः-इ० पा० । ४ रूपारोग्यकुलोपेतः-इ०पा० ।

निवधानतः ॥ कलयैतमथास्तद्वल्लोकेशान्कारयेन्नृप ॥ ४ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादींश्चनितंबोऽत्राहिरण्यमयः ॥ राजतंस्याद्यदन्येषां सर्वतदिह
 कांचनम् ॥ ५ ॥ शेषं च पूर्ववत्कृत्वा होमजागरणादिकम् ॥ दद्यात्तद्वन्मभिते तु गुरोऽप्यपर्वतम् ॥ ६ ॥ विष्कंभं शैलानृत्विभ्यः पूजयेच्च विभू
 षणैः ॥ इमं मंत्रं पठन् दद्याद्भेषाणि विमत्सरः ॥ ७ ॥ पितृणां वल्लभं यस्माद्धर्मं देशं करस्य च ॥ रजतं पाहेतस्मान्नो घोरात्संसारसागरात् ॥ ८ ॥
 इत्थं निवेद्य यो दद्याद्रजतं च लभुत्तमम् ॥ गवामयुतदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ९ ॥ सोमलोके स गंधर्वो किं नराप्सरसांगणैः ॥ पूज्यमानो
 वसेद्विद्वान्यावदाभूतं संपुषम् ॥ १० ॥ राजेश राजतगिरिं कनकोपलालेच्छन्नप्रसन्नसलिलैः सहितं सरोभिः ॥ यच्छति यमुकृतिनो विरजो वि
 शोकं गच्छति ते गतमलानृपसोमलोकम् ॥ ११ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शैलप्याचलदानविधिवर्णनं ना
 म त्र्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि शर्कराचलमुत्तमम् ॥ यस्य प्रदानाद्विष्णवर्करुद्रास्तुभ्यं
 तिसर्वदा ॥ १ ॥ अष्टाभिः शर्कराभिरैरुत्तमः स्यान्महाचलः ॥ चतुर्भिर्मध्यमः प्रोक्तो भारभ्यामधमः स्मृतः ॥ २ ॥ भारैर्वाद्भभरणकुर्व्या
 द्यश्चालपवित्तवाच् ॥ विष्कंभं पर्वतान्कुर्यात्तुरीयां शेनमानवः ॥ ३ ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वमासाद्य रससंयुतम् ॥ मेरोरुपरितस्तद्वत्स्थायिहम
 तरुत्रयम् ॥ ४ ॥ मंदारः पारिजातश्च तृतीयः कल्पपादपः ॥ एतद्वक्षत्रयं मूर्ध्नि सवैष्णविनिधापयेत् ॥ ५ ॥ हरिचंदनसंतानौ पूर्वपाश्र्वभाग
 योः ॥ निवेद्यौ सर्वशैलेषु विशेषाच्छर्कराचले ॥ ६ ॥ मंदरे कामदेवं तु कंदं वस्यत लेन्यसेत् ॥ जंबूवृक्षतले कार्यो गुरुमान्यं धमादने ॥ ७ ॥
 प्राङ्मुखो हेममूर्तिश्च हंसः स्याद्विपुलाचले ॥ हेमो श्रेयोधिभिः कार्यो सुरभिर्दक्षिणामुखी ॥ ८ ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वमावाहनमखादिकम् ॥ कृत्वा
 थ गुरवे दद्यान्मध्यमं पर्वतोत्तमम् ॥ ९ ॥ ऋत्विभ्यश्च तुरः शैलानि मानं त्रादुरयेत् ॥ सौभाग्यामृतसारोऽयं परमः शर्करायुतः ॥ १० ॥
 यस्मादानंदं कारी त्वं भवशैलेद्रसर्वदा ॥ अमृतं पिबतां ये तु निष्पेतुमुर्विशिकराः ॥ ११ ॥ देवानां तत्समुत्थोऽसि पाहि नः शर्कराचल ॥ मनो
 भवधनुर्मध्यादुद्रुता शर्करायतः ॥ १२ ॥ तन्मयोऽसि महाशैलपाहि संसारसागरात् ॥ यो दद्याच्छर्कराशैलमनेन विधिनारः ॥ १३ ॥ सर्व

पापविनिर्मुक्तस्यातिशिवमंदिरम् ॥ चंद्रादिसार्चिसकाशमधिरुहानुजीविभिः ॥ १४ ॥ सहैवयानमातिष्ठेत्सतुष्षण्णपदेदिवि ॥ ततःक
 ल्पशतानितुसप्तद्वीपाधिपोभवेत् ॥ १५ ॥ आयुरारोग्यसंपन्नोयावज्जन्मायुतत्रयम् ॥ भोजनंशक्तितोदद्यात्सर्वशैलेष्वमत्सरः ॥ स्वयंवा
 क्षारलवणमश्रीयात्तदनुज्ञया ॥ १६ ॥ पर्वतोपस्कंसर्वप्रापयेद्ब्रह्मणालयम् ॥ आसीत्पुराब्रह्मकल्पेधर्ममूर्तिनराधिपः ॥ १७ ॥
 मुहृच्छक्रस्यनिहतयेनैतस्याःसहस्रशः ॥ सोमसूर्यादयोयस्यतेजसाविषतप्रभाः ॥ १८ ॥ भवंतिशतशोयेनराजानोऽपेपराजिताः ॥
 ग्रथेच्छारूपधाराचिमनुष्योऽप्यपवारितः ॥ १९ ॥ तस्यभानुमतीनामभार्यात्रलोक्यसुंदरी ॥ लक्ष्मीरिवचरूपेणनिजितामसुंदरी ॥ २० ॥
 राजस्तस्याग्रमाहिषीप्राणेभ्योऽपिगरीयसी ॥ दशनरिसहस्राणामध्येश्रीरिवराजते ॥ २१ ॥ नृपकोटिसहस्रेणनकदाचित्प्रमुच्यते ॥
 सकदाचित्स्थानगतंप्रच्छस्वंपुरोहितम् ॥ २२ ॥ विस्मयाविष्टदयोवासेष्टमृषसत्तमम् ॥ भगवन्केनधर्मेणममलक्ष्मीरनुत्तमा ॥ २३ ॥
 कस्माच्चविपुलंतेजोमच्छरीरेसदोत्तमम् ॥ २४ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ पुरालीलावतानामवेद्याशिवपरायणा ॥ तयादत्तश्चतु
 र्दश्यांगुर्वेलवणाचलः ॥ २५ ॥ हेमवृक्षामरैःसाद्वैयथावद्विधिपूर्वकः ॥ शूद्रःसुवर्णकारस्तुनाम्नाशौडोभवत्तदा ॥ २६ ॥
 भृत्योलीलावतंगिहेतेनहमाविनिर्मिताः ॥ तस्वोऽमरमुख्याश्चश्रद्धायुक्तेनपार्थिव ॥ २७ ॥ अतिरूपेणसंपन्नान्घटयित्वाततोह्निदि ॥ धर्म
 कार्यमर्तिज्ञात्वानागृहीतकथंचन ॥ २८ ॥ उज्ज्वालितस्तुतत्पत्न्यासौवर्णमगपादपाः ॥ लीलावतंगिहपाश्चैपरिचर्याचपार्थिव ॥ २९ ॥
 कृतंताभ्यांप्रहर्षेणद्विजशुश्रूषणादिकम् ॥ सातुलीलावतंविश्याकालेनमहतानृप ॥ ३० ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ताजगामाशिवमंदिरम् ॥
 योऽसौसुवर्णकारश्चद्विद्रोऽप्यतिसत्त्ववान् ॥ ३१ ॥ नमूल्यमादाद्वैश्यातःसभवानिहसांप्रतम् ॥ सप्तद्वीपपतिर्जातःसूर्यायुतसमप्रभः ॥
 ॥ ३२ ॥ ययासुवर्णरचितास्तरवाहेमदेवताः ॥ सम्यगुज्ज्वलिताःपत्निसंयभानुमतीतव ॥ ३३ ॥ उज्ज्वालनादुज्ज्वलरूपमस्याःसुजातमास्मि
 न्भुवनाधिपत्यम् ॥ तस्मात्कृतंतत्परिकर्मरत्नावनुद्धताभ्यांलवणाचलस्य ॥ ३४ ॥ तस्माच्चलोकैष्वपराजितस्त्वमारोग्यसौभाग्ययुता

चलश्मीः ॥ तस्मात्त्वमप्यत्रविधानपूर्वधान्याचलादीन्दशधाकुरुष्व ॥ ३५ ॥ तथेति संपूज्य च धर्ममग्नौ त्वचो वाशिष्ठस्य ददौ स सर्वान् ॥
 धान्याचलादीन्कमशः पुरारेणैकं जगामामरपूज्यमानः ॥ ३६ ॥ यश्चाधनः पश्यति दीयमानं मे रोः प्रदानां महर्षो मनुष्यः ॥ शृणोति
 भक्त्या परयाऽप्रमादविकल्मषः सोऽपि दिवं प्रयाति ॥ ३७ ॥ दुःस्वप्नं प्रशमय पतिपक्वमानैश्चैलेन्द्रभवभयभेदेन राणाम् ॥ यः कुर्यात्किमु
 नृपुण्गवे हस्य कृच्छां तां त्माहरिहरपुरमेति जंतुः ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेश्चर्कचलानवि
 धिवर्णनं नाम चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रतिपत्कर्मयोगेन तिथिर्ना विस्तरः श्रुतः ॥
 सरहस्यः समं त्रश्च प्रारंभो द्वापनैः सह ॥ १ ॥ नवग्रहमस्वात्सर्वैर्होमकर्मवधारितम् ॥ स्नानक्रमश्च विदितो विज्ञाताश्चोत्सवामया ॥ २ ॥
 दानधर्मस्त्वशेषेण श्रुतः सर्वार्थदर्शितः ॥ तडागोत्सर्जनविधिर्विदितः पादपोत्सवः ॥ ३ ॥ एवं गतं मम नो मुह्यते मधुसूदन ॥ व्रतं कथयता
 कृष्णतास्ताः संश्रित्य देवताः ॥ ४ ॥ देवानां दिवकीपुत्रनानात्वं संप्रदर्शितम् ॥ तिथिक्रमान्कथयता पूजां त्र्योधिवासनम् ॥ ५ ॥ व्यासाद्यै
 र्गुणेभिः सर्वैर्ध्यानयोगपरायणैः ॥ एकएवात्र निर्दिष्टा देवः सर्वगतोऽव्ययः ॥ ६ ॥ वर्णश्रमाचारधर्मः कस्मान्नात्र प्रदर्शितः ॥ एते महर्षयस्तुष्टाः
 श्रोतुकामा भवद्भ्यः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ व्रतदानैकलेशोऽयं कथितस्तव पार्थिव ॥ विशेषतश्च शक्रोतिवक्तुं यदिसरस्वती ॥ ८ ॥
 सर्वस्तरतिदुर्गाणि सर्वोभद्राणि पश्यति ॥ वर्णाश्रमाणां सामान्य इति धर्मः प्रकीर्तितः ॥ ९ ॥ कथितोऽयं व्रतत्वो देवानुद्दिश्य वोमया ॥
 परमार्थः स एवोक्तो देवस्तमुपधारय ॥ १० ॥ यो ब्रह्मा सहारिः प्रोक्तो यो हरिः समेह शरः ॥ महेश्वरः स्मृतः सूर्यः सूर्यः पावक उच्यते ॥
 ॥ ११ ॥ पावकः कार्ति केयो सौ कार्ति केयो विनायकः ॥ गौरी लक्ष्मीश्च सा वित्री शक्तिर्भेदाः प्रकीर्तिताः ॥ १२ ॥ देवं देवीं ससिं इयः करो
 तिव्रतं नरः ॥ न भेदस्तत्र मंत्रव्यः शिवशक्तिमयं जगत् ॥ १३ ॥ बहुप्रकारावसुधाभेदाः साध्यनिर्लाभसाम् ॥ परमार्थेऽश्रित्य मानो
 न भेदः प्रतिभासते ॥ १४ ॥ कंचिद्देवं समाश्रित्य करोति किमपि व्रतम् ॥ त्रयोधमोऽनुगणार्थ एकं तत्रापि कारणम् ॥ १५ ॥

यश्चैव ते मया खयातो ब्रतदानविधिः परः ॥ सफलः स तु विज्ञेयः सदाचारवतां सताम् ॥ १६ ॥ आचारहीनं न पुनर्निवेदाय ह्यप्यधीताः
 सहपाङ्क्तिरैः ॥ छंदां स्येन मृत्युकाले त्यजन्ति निडं शकुता इव जातपक्षाः ॥ १७ ॥ कपालस्थं यथा तोयं श्वदत्तौ वा यथा पयः ॥
 दुष्टस्यात्स्थानदोषेण वृत्तहीनतया शुभम् ॥ १८ ॥ वृत्तं यत्नेन संरक्षेद्व्रतमिति प्रयाति च ॥ अहीनो वित्ततो हीनो वृत्तस्तु हतो हतः ॥ १९ ॥
 एवमाचारधर्मस्य मूलं राजकुलस्य च ॥ आचाराद्विच्युतो जंतुर्न कुलीनो न धार्मिकः ॥ २० ॥ किं कुलेनोपदिष्टेन विपुलेन दुरात्मनाम् ॥
 कुमयः किं न जायते कुसुमेषु सुगंधिषु ॥ २१ ॥ हीनजातिप्रसूतोऽपि शौचाचारसमन्वितः ॥ सर्वधर्मात्कुशलः सकुलीनसंतो वरः ॥ २२ ॥
 न कुलं कुलमित्याहुराचारः कुलमुच्यते ॥ आचारकुशलो राजब्रिहचा मुन्नंदते ॥ २३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सदाचारमहंकृष्णश्रोतुमि
 च्छामि शिश्रुतम् ॥ सर्वधर्ममयः कोऽत्र सदाचारः प्रकीर्तितः ॥ २४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आचारप्रभवो धर्मः संतश्चाचारलक्षणाः ॥ साधू
 नां च यथा वृत्तं सदाचार उच्यते ॥ २५ ॥ तस्मात्कुर्व्यादिहाचारं यच्चैर्द्वैतिमात्मनः ॥ अपि पापशरीरस्य आचारो हंत्यलक्षणम् ॥ २६ ॥
 अदृष्टमश्रुतं वेदं पुरुषधर्मचारिणम् ॥ स्वानिकर्माणिकुर्वणं तं जनं कुरुते प्रियम् ॥ २७ ॥ येनास्ति कानैष्ठिकाश्च गुरुशस्त्रातिर्लघिनः ॥
 अधर्मज्ञादुराचारास्ते भवंति गतायुषः ॥ २८ ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपि यः सदाचारवान्नरः ॥ श्रद्धधानो न मूयश्च सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ २९ ॥
 ब्राह्मिमुद्भूतैर्बुद्ध्येत धर्मार्थावन्तयेत् ॥ ब्राह्मणानलगाभूयान्न मेहेतकदाचन ॥ ३० ॥ उदङ्मुखो दिवारात्राबुत्सर्गैर्दक्षिणामुखः ॥
 उत्थायाचम्यतिष्ठेत्पूर्वां संध्यां समाहितः ॥ ३१ ॥ एवमेवोत्तरां संध्यां समुपासीत वाग्यतः ॥ नेक्षेतादित्यमुद्यंतं नास्तं यातं कदाचन ॥ ३२ ॥
 ऋषयो दीर्घतपसा दीर्घमायुरवाप्नुयुः ॥ उपासते येन पूर्वाद्विजाः संध्यानपश्चिमम् ॥ ३३ ॥ सर्वास्तान्धार्षिको राजा शूद्रकर्मणियोजयेत् ॥
 आवाधाय यथा कामं कुर्यान्मूत्रपुरीषयोः ॥ ३४ ॥ शिरसा प्रावृत्तेनैव समास्तुर्यैर्तृणैर्महीम् ॥ ग्रामावसथतीर्थानां क्षेत्राणां चैव वर्त्मनि ॥ ३५ ॥
 न मूत्रमधि तिष्ठेत् न कृष्टं न च गोव्रजे ॥ अंतर्जलादावसथाद्वल्मीकान्मूषकस्थलात् ॥ ३६ ॥ कृतशौचाविशिष्टाश्च वर्जयेत्पंचवैमृदः ॥

१ वृत्तस्तु मनेहरः-इ० पा० । २ शताद्वरः-इ० पा० । ३ श्रेय आत्मनः-इ० पा० । ४ अक्षरीरस्य धर्मस्य आचारो हंत्यलक्षणम्-इ० पा० ।

देवार्चनादिकार्याणि तथागुर्वभिवादनम् ॥ ३७ ॥ कुर्वीतसम्यगाचम्यतद्वदन्नमुजिक्रियाम् ॥ अफेनशब्दगंधाभिराद्भिरच्छाभिरादरात् ॥
 ॥ ३८ ॥ आचामेत्प्रयतः सम्यक्प्राङ्मुखोद्भुमुखोऽपि वा ॥ त्रिवर्गसाधनयज्ञसंदाकार्यविपश्चिता ॥ ३९ ॥ तत्संनिध्ये गृहस्थस्यसिद्धिरत्र पर
 त्र च ॥ पादेन कार्यपारत्र्यपादं कुर्याच्च संचये ॥ ४० ॥ अर्धेनाहारचरणनित्यनैमित्तिकांतकम् ॥ अर्थस्योपाज्जेनयनः सदा कार्यो विपश्चितैः ॥ ४१ ॥
 तत्संसिद्धौ हि सिद्ध्यंति धर्मकामादयो नृपाः किंशप्रसाधनादर्शदर्शनं दंतधावनम् ॥ ४२ ॥ पूर्वाह्णवकार्याणि देवतानां च पूजनम् ॥ दूरादावसभान्मू
 र्त्रदूरात्पादावसेचनम् ॥ ४३ ॥ उच्छिष्टोत्सर्जनं दूरात्संदाकार्यं हितैषिणा ॥ लोष्टमर्दं तृणच्छेदीनखसर्वादिचयोनरः ॥ ४४ ॥ नित्योच्छिष्टः संकरकृ
 त्नेहायुर्विदते महत् ॥ नग्नां परस्त्रियं नैवेद्यं पश्येदात्मनः शकृत् ॥ ४५ ॥ उदकया दर्शनं रूपशेकुयां त्संभाषणं न च ॥ नाप्सु मूत्रपुरीषं वा मैथुनं वा समाचरे
 त् ॥ ४६ ॥ नाधितिष्ठेच्छकृन्मूत्रैकेशभस्मकपालिकान् ॥ तुषांगारास्थिशरीर्णानिरज्जुवस्त्रादिकानि च ॥ ४७ ॥ धारिणेन न मोद्विद्वान्नासनं चापि दा
 पयेत् ॥ ब्राह्मणान्प्रणमेद्विद्वानासनं चापि दापयेत् ॥ ४८ ॥ कृतांजलिरुपासीत गच्छंतं पृष्ठतो न्वियात् ॥ न चासीतासने भिक्षुभिर्भक्षणं स्य च वर्जयेत् ॥
 ॥ ४९ ॥ नामुक्तकेशैर्भोक्तव्यं न नग्नाः स्नानमाचरेत् ॥ स्वमव्यं नैव नग्नेन चोच्छिष्टं स्तु संविशेत् ॥ ५० ॥ उच्छिष्टो न स्पृशेच्छर्षिं सर्वे प्राणास्तदा श्र
 याः किंशग्रहान्प्रहारांश्च शिरस्येता निवर्जयेत् ॥ ५१ ॥ नान्यत्र पुत्रशिश्याभ्यां शिष्याताडनं स्मृतम् ॥ न पाणिभ्यां संहताभ्यां कंडूयेदात्मनः
 शिरः ॥ ५२ ॥ न चाभीक्ष्णं शिरः स्नानं कार्यं निष्कारणैरः ॥ अप्रशस्तं निशिरस्नानं राहोरन्यत्र दर्शनात् ॥ ५३ ॥ न भुक्तोत्तरकालं च न
 गंभीरजलाशये ॥ शिरः स्नानं तु तैलेन नांगीकचिदुपस्पृशेत् ॥ ५४ ॥ तिलपिष्टं च नाश्रियात्तथास्यायुर्न हीयते ॥ दुष्कृतं न गुरोर्ब्रूयात्कु
 र्वचैनं प्रसादयेत् ॥ ५५ ॥ परीवादनं शृणुयादन्येषामपि जल्पताम् ॥ सदानुपहतास्तिष्ठेत्प्रशस्ताश्च तथापि धीः ॥ ५६ ॥ गारुडानि च
 रत्नानि विभृयात्प्रयतो नरः ॥ सुस्निग्धामलकेशश्च सुगंधिश्चारुवेषधृक् ॥ ५७ ॥ सिताः सुमनसो हृद्या विभृयाच्च नरः सदा ॥ किंचित्परस्मन् न ह
 रेत्राल्पमप्यप्रियं वदेत् ॥ ५८ ॥ प्रियं च नानृतं ब्रूयात्त्रान्यदोषानुदीरयेत् ॥ नान्याश्रितं तथा वैरं रोचयेत् पुरुषेश्वरः ॥ ५९ ॥ न दुष्टयान

१ कर्तव्यं गृहभेदिना ३० पा० । २ कर्मकामादयः ३० पा० । ३ समारभेत् ३० पा० । ४ न संहताभ्यां हस्ताभ्यां कंडूयादात्मनः शिरः ३० पा० ।

मारोहेत्कूलच्छायांनसंश्रयेत् ॥ विद्विष्टपतितोन्मत्तबहुवैरादिसंकरैः ॥ ६० ॥ बंधकीबंधकीभर्तुद्रानृतकथैः सह ॥ तथातिव्ययशालैश्चप
 रिवादरैतैः शठैः ॥ ६१ ॥ बुधमैत्रीनकुर्वीतनैकः पंथानमाश्रयेत् ॥ नावगाहेजलौघस्यवेगमग्रेनरेश्चर ॥ ६२ ॥ प्रदीप्तवेदमनविशे
 न्नारोहेच्छादरंतरंगोः ॥ नहुंकुर्याच्छवैवशवंगंधाहिसोमजः ॥ ६३ ॥ नकुयादृतसंघर्षनकुर्याच्चलनासिकाम् ॥ नासंस्पृष्टमुखोब्रूयाच्छास
 कासौचवर्जयेत् ॥ ६४ ॥ नोच्चैहसंस्तशब्दं चनमुञ्चेत्पवनंबुधः ॥ नखात्रवादयोच्छिद्यान्नखैश्चमहल्लिखेत् ॥ ६५ ॥ नदमश्रुभक्ष
 येच्चैव नलोष्ठानिचमयेत् ॥ पादेनक्रमेत्पादंनपूज्याभिसुखंनयेत् ॥ ६६ ॥ नोच्चासनेसमासीतगुरोरग्रेकदचन ॥
 तस्मात्सदाचारपरोभवेत्कामचरोनहि ॥ ६७ ॥ लोकद्वयेशुभंप्रेप्सुः प्रेत्यस्वर्गमहायते ॥ चतुष्पथंचैत्यतरुंस्मशानोपवनानिच ॥ ६८ ॥
 दुष्टस्त्रीसंनिर्कर्षचवर्जयेन्नृशिसर्वदा ॥ ग्रीष्मवर्षसुचच्छत्रीमौनिरात्रावनेषुच ॥ ६९ ॥ केशास्थिकंटकामेध्यबलिभस्मतुषांस्तथा ॥
 स्नानाद्राधरणीचैवदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ ७० ॥ पंथादेयोब्राह्मणेभ्योर्राजभ्यःस्त्रीभ्यश्च ॥ विद्याधिकस्यगुर्विण्याभारतस्यमहीयसः ॥ ७१ ॥
 मूकांधवधिराणांचमत्तस्योन्मत्तकस्यच ॥ उपानद्रस्त्रमाल्यंचधृतमन्यैनर्धरायेत् ॥ ७२ ॥ नहीदृशमनायुष्यलोकैर्कीकचनविद्यते ॥ यादृ
 शंपुरुषस्येहपरदारोपसेवनम् ॥ ७३ ॥ नचेष्ट्यास्त्रिषुकर्तव्यादारारक्ष्याः प्रयत्नतः ॥ अनायुष्याभवेदोष्यातस्मात्तापारिवर्जयेत् ॥ ७४ ॥
 मूर्खोन्मत्तव्यसनिनोविरूपामानिनस्तथा ॥ हीनांगानधिकार्गांश्चविद्याहीनांश्चनक्षिपेत् ॥ ७५ ॥ पानीयस्यक्रियानक्तंतथैवदधिसक्तवः ॥
 वर्जनीयामहारानिशीथेभोजनक्रियाः ॥ ७६ ॥ नोर्ध्वजानुश्चिरतिष्ठन्नरहस्यपरोभवेत् ॥ तद्रथोपविशेत्प्राज्ञः पादेनक्रम्यवासनम् ॥ ७७ ॥
 नचातिरक्तवासाः स्याच्चित्रासितधरोऽपिवा ॥ नचकुर्याद्विषयांसंवाससोनविभूषणे ॥ ७८ ॥ स्त्रीकृशानवजानीयादीर्घमायुर्जिजीविषुः ॥
 ब्रह्मणक्षत्रियसंवैवाशाशिविषः कुद्रोयावत्स्पृशतिदंष्ट्रया ॥ क्षत्रियोऽपिदहत्कुद्रोयावत्स्पृशतितेजसा ॥ ८० ॥
 ब्रह्मणः सकुलंहन्याद्व्याध्यानेनावेक्षितेनच ॥ नातिक्लंयनातिसायंनचमर्थादनतथा ॥ ८१ ॥ नज्जातैः सहगतव्यनैकेनबहुभिः सह ॥ नारु

तुदः स्यान्नपरोक्षवादीनसहीनतः ॥ ८२ ॥ रोहतेचाग्निनादग्ध्वनंपरशुनाहतम् ॥ वचोदुरुक्तबीभत्संनसंरोहातिचाक्षतम् ॥ ८३ ॥
नास्तिवयदेदनिंदांचदेवतानांचकुत्सनम् ॥ द्वेषस्तंभादिमानस्यक्लेशं चपरिवर्जयेत् ॥ ८४ ॥ नब्राह्मणंपरिवेदन्नक्षत्राणिदृश्येत् ॥
तिथिंपक्षस्यनभूयाद्यस्यास्यानुरिष्यते ॥ ८५ ॥ तेजोनिष्ठीव्यवासश्चपरिधायाचमेदुधः ॥ जितामित्रो नृपोयश्चबलवान्कर्मतत्परः ॥ ८६ ॥
तत्रनित्यं वसेत्प्राज्ञः कृतकृत्यः पतौ सुखम् ॥ पौराः सुसंहतायत्रसततन्यायवर्तिनः ॥ ८७ ॥ यत्रस्त्रियोन्मत्सरिण्यस्तत्रवासः सुखोदयः ॥
यस्मिन्कृषीवलाराष्ट्रेप्रायशोनातिभाषिणः ॥ ८८ ॥ यत्रौषधान्यशेषाणि वसेत्तत्रविचक्षणः ॥ तत्रराजन्नवस्तव्ययैतत्रितयंसदा ॥ ८९ ॥
जिगीषुः पूर्ववैरंचजनश्चविरतोत्सवः ॥ तत्रराजन्नवस्तव्ययत्रनास्तिचतुष्टयम् ॥ ९० ॥ ऋणप्रदातावैद्यश्चश्रोत्रियः सजलानदी ॥
अवलोक्योनचादशौमलिनोबुद्धिमत्तरैः ॥ ९१ ॥ नचरात्रौमहाराजदीर्घराज्यमभीप्सता ॥ हेमकारगृहेचान्नमश्रीयान्नचविश्वसेत् ॥ ९२ ॥
नचमित्रंप्रकुर्वीतहेमकारं कदाचन ॥ भिन्नभांडंचखट्वांचकुक्कुटं तथा ॥ ९३ ॥ अप्रज्ञस्तानिचत्वारियेचवृक्षाः सकंटकाः ॥ भिन्न
भांडेबलिः प्रायः खट्वायांचेहनिश्चयः ॥ ९४ ॥ नाश्रंतिपितरस्तस्ययत्रकुक्कुटौ ॥ वृक्षमूलेपक्षाचानांसर्वेपामेवसंस्थितिः ॥ ९५ ॥
अतस्तेषांतलेमुजन्नश्नुतेपूयशोणितम् ॥ असंस्कृतान्नमुद्गमूत्रंवालादिप्रभवंस्वयम् ॥ ९६ ॥ सुवासिनीं गुर्विणींचवृद्धां बालातुरांस्तथा ॥
भोजयेत्संस्कृतान्नप्रथमंचरमंगृही ॥ ९७ ॥ अवंसकेवलंमुक्तेवद्भगोवाहनादिकम् ॥ योमुक्तेचबहिर्ज्येष्ठप्रेक्षतामप्रदायच ॥ ९८ ॥ वैश्वदेवं
ततः कुर्वाद्यावदहुतयः क्रमात् ॥ प्रथमां ब्रह्मणे दद्यात्प्रजानांपतयेततः ॥ ९९ ॥ तृतायांचिगृह्येभ्यः कश्यपायतथापराम् ॥ ततश्चानुमतेद
द्याद्दत्त्वागृहबलिततः ॥ १०० ॥ पूर्वार्ण्यांतमयायत्तेनित्यकर्मक्रियाविधौ ॥ दद्यादथधरित्रीणां दद्यात्तुमणिकत्रयम् ॥ १०१ ॥ प्राच्या
दिक्रमयोगेनद्रादीनांबलिक्षेत् ॥ ब्रह्मणेचान्तरिक्षायमूर्यायचयथाक्रमम् ॥ १०२ ॥ विश्वेभ्यश्चैवदेवेभ्योविश्वभूतेभ्यएवच ॥ कृत्वापस
व्यंवायव्यंक्षुप्तैस्तोतानिवेदयेत् ॥ १०३ ॥ ततश्चाग्नंसमुद्धृत्यहंतकारोपकल्पितम् ॥ यथाविधियथान्यायं ब्राह्मणयोपपादयेत् ॥ १०४ ॥
दत्त्वाविधिभ्योदेवेभ्योगुरुभ्यः सुश्च ॥ पुण्यगंधांबरधरोमाल्यधारीनरेश्वर ॥ १०५ ॥ नैकवस्त्रधरोऽश्रीयान्नाद्रूपपादोमहीपते ॥

विशुद्धवदनश्रीतोभुजीतनविदिङ्मुखः ॥ १०६ ॥ प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापिनचैवान्यमनारः ॥ कुत्तिसतेनहतचैवतुगुप्सावदसंस्कृतम् ॥
 ॥ १०७ ॥ दत्त्वातुमुक्तेशिष्टेभ्यः क्षुधितेभ्यस्तथागृही ॥ प्रशस्तशुद्धपात्रेषुभुजीताकुपितोवृष ॥ १०८ ॥ नासंदसिंस्थितेपात्रेनादेशेचनेश्वर ॥
 नाकालेनातिसर्कोणैर्दत्त्वाग्रचनरोमही ॥ १०९ ॥ अश्रीयत्तन्मयाभूत्वापूर्वतुमधुरंरसम् ॥ लवणाग्नौतःपश्चात्कटुस्तक्षिणादिकंततः ॥ ११० ॥
 मार्दवंपुरुषोश्चैवमध्यचकठिनाशनम् ॥ अंतपुनर्दवाशीचनरोगणमुच्यते ॥ १११ ॥ दिवाधानामुवसतिरात्रौचदधिसत्पु ॥ अलक्ष्मीः
 कोविदारुषुसर्वद्वकृतालया ॥ ११२ ॥ आनंदंभक्षेत्रिन्त्यंवागयतोऽन्नमकुत्सयत् ॥ भुक्त्वासम्यथाचम्यप्राङ्मुखोदङ्मुखोऽपिवा ॥ ११३ ॥
 यथावत्पुनराचामेपाणीप्रक्षालयन्नतः ॥ अभीष्टदेवतानांचकुर्वीतस्मरणंनरः ॥ ११४ ॥ प्राणापानसमानानामुदानव्यानयोस्तथा ॥ अन्नं
 पुष्टिकरंचास्तुममाद्याव्याहतंसुखम् ॥ ११५ ॥ अगस्तिरग्निर्वडवानलश्चुक्तंप्रपन्नंजरयस्वशेषम् ॥ सुखंचमेतत्परिणामसंभव्य
 च्छत्वरोगंखलुवासुदेवः ॥ ११६ ॥ इत्युच्चार्यस्वहस्तेनपरिमाज्यतथोदरम् ॥ अनायासप्रदायीतिकुर्यात्कर्मार्ण्यतद्रितः ॥ ११७ ॥
 संध्यायांथिककाश्चित्समागच्छतिभारत ॥ पादशौचासनैःप्रह्वःस्वागतोक्त्याचपूजयेत् ॥ ११८ ॥ ततश्चान्नप्रदानेनशयनेनचपाथिव ॥ दि
 वातिथौचविमुखोदकंपतकंभवेत् ॥ ११९ ॥ तदेवाष्टगुणंपुसांसूयंहसमुखगते ॥ गच्छेच्छयामरुष्टातामपिदारुमर्थानृप ॥ १२० ॥
 नाविशालानवाभशानासमांमालिनानच ॥ नचजंतुमयींश्यांसमातिष्ठेदनापदि ॥ १२१ ॥ प्राच्यादिदिशिःशस्तंयाम्यायामपिभूपते ॥
 सदैवस्वपतांपुसांविपरीतंरोगदम् ॥ १२२ ॥ ऋतावुपगमःशस्तःसपत्न्याह्यवनीपते ॥ पुण्यक्षेचक्षुभेकालेषुत्रायुग्मासुरात्रिषु ॥ १२३ ॥
 नचास्नातांस्त्रियंगच्छेद्भिर्गीनरजस्वलाम् ॥ नानिष्टांविनकुपितानांशस्तानचरोगिणीम् ॥ १२४ ॥ नादक्षिणानन्यकामानांनान्य
 योषितम् ॥ सुक्षामामत्यभुक्तांचस्वयंचैभिर्गुणैर्युतः ॥ १२५ ॥ स्नातःसुगंधधृष्टानश्रांतःक्षुधितोऽपिवा ॥ सकामःसानुरागश्चव्य
 वायंपुरुषोव्रजेत् ॥ १२६ ॥ चतुर्दश्यांतथाष्टम्यांपंचदश्यांचर्षवसु ॥ तैलभ्यंगंतथाभोगान्यापितश्चविवर्जयेत् ॥ १२७ ॥ शुरक
 र्मेणिचातिचस्त्रीसंभोगेचभारत ॥ स्नायीतचैलवान्प्रातःकटभूमिसुपेत्यच ॥ १२८ ॥ गुरोःपतिव्रतानांचतथायज्ञतपस्विनाम् ॥ परि

